INDEX
RACTATVVM
VNIVERSI IVRIS,
Duce, & auſpice
REGORIO XIII.
PONTIFICE MAXIMO
in vnum Congeſtorum:

PARS TERTIA.

d opus eo ordine, miro & nouo, ita digeſtum eſt, vt, materijs ipſis locis ſuis commodioribus poſitis, & partitis, ſeries etiam alphabetica, quoad fieri potuit, tam in ipſarum materiarum capitibus, quàm in ſubalternatis verſiculis ſeruata ſit;

dioſi, & materias ipſas, & notatu omnia digna vno oculi ictu facilè inuenire poſsint.

ENETIIS. MDLXXXIIII.

332
Bibliothèque de l'Ecole de Droit
aug. dis. paris.
Source : BIU Cujas

INDEX
IN TOMOS XVIII. TRACTATVVM,
Partibus XXV. compræhenſorum.

Complectens materias omnes, & notabilia, quæ in ipſis Partibus continentur.

Quod opus eo ordine miro & nouo ita digeſtum eſt, vt materijs ipſis locis ſuis commodioribus poſitis, & partitis, ſeries etiam alphabetica quo ad fieri potuit, tam in ipſarum materiarum capitibus, quàm in ſubalternatis verſiculis ſeruata ſit, vt ſtudioſi, & materias ipſas, & notatu omnia digna vno oculi ictu facile inuenire poſſint.

PARS TERTIA.

PABVLVM in ſpiritualibus dupliciter dici. Pet. de Vbal. de can. parochia. cap. 7. ſub. nu. 1. in ver. Dicitur autem ibi Pabulum dicitur. f. 230. T. 15. P. 2.

PABVLVM cœleſte, quod dicatur? Idem ibidem in prin. ver. 1.

PACIFICA poſſeſſio, quæ dicatur? Alphon. Hoieda. de benefic. incõpatib. P. 1. c. 13. nume. 80. fol. 125. T. 15. P. 1.

PACIFICÆ poſſeſſionis iura, vide in ver. Poſſeſſio.

* PACIFICANDI quorum ſit officium? Lud. Carb. de repacificatio. c. 38. f. 264. T. 12.
* PACIFICANDI ratio quæ qualisque ſit? Rainal. Corſ. de priua. reconciliatio c. 8. per totum. f. 245. T. 12.
* PACIFICANDI rationẽ faciliorem eſſe in factorũ, quam in verborum iniuriis. Raynal. Corſ. ibi. c. 11. in toto. f. 247.
* PACIFICANS. Pacificantis, ſeu pacificatoribus regulæ ad pacẽ commodius inter offendentem, & offenſum faciendam. Lud. Carbon. de repacificat. c. 36. in 1. P. f. 264. T. 12.
* PACIFICATIO. Pacificationis tres modi: & quæ rationes in eis habeantur? Ludo. Cabon. de repaficatio. capit. 32. in 1. fronte. f. 262. T. 12.
* PACIFICATIONIBVS, quæ obtingunt magis vſurpatu. Raynal. Corſ. de priua. reconciliat. c. 10. in toto, f. 247. T. 12.
* PACIFICATOR, qualis eſſe debeat. Lud. Carbon. de repacifitio. &c. c. 38. f. 264. T. 12.
* PACIFICE, quando dicatur? Rebuf. de pacific. poſſeſſor. nume. 197. f. 548. To. 15. P. 2.
* PACIFICE poſſidere quis, & quid dicatur? require in verſic. Poſſidere.
* PACIFICVM dicitur beneficium reſpectu eius, contra quem committitur cauſa ſuper beneficio, literis ante terminũ ad articulandum non expeditis. Robert. Lancellot. de attenta. c. 24. quæſt. 11. nu. 13. f. 433. T. 5.

Vide amplius in ver. beneficium.

Pacificus.

* PACIFICVS. Pacifici, multiplex acceptio. Rebuf. de pacific. poſſeſſor. nu. 1. f. 541. T. 15. P. 2.
* PACIFICI, & quieti differentia. Idem Rebuf. ibi. nume. 2. fol. eod.
* PACIFICI poſſeſſoris iura vide in ver. Poſſeſſor.
* PACIFICVS poſſeſſor quis videatur. Robert. Lancellot. de Attenta. Limitta. 2. regulę prin. nu. 19. f. 325. T. 5.
* PACIFICVS quis dicatur, & ſit? Lud. Carbon. de repacificat. &c. c. 38. col. 3. in ver. Pacificus. f. 265. T. 12. Franc. Arias. de bell. & eius iuſt. nu. 70. f. 328. T. 16.

Paciſcendo.

Qui effectus ſortiantur, in acquiſitiuis iudicialibus, & eccleſiaſticis.

PACISCENDO acquirere ijdem poſſunt, qui ſtipulando etiam alijs acquirunt. Duaren. de pact. c. 3. in fine. ſub nume. 11. fol. 14. T. 6. P. 1.

Data pecunia infamis reus efficitur. Iac. de Arena. de quæſtio. in prin. nu. 4. f. 291. T. 11. P. 1.

Exceptionem *doli* nobis quærit, qui in nobis poteſtatem habet. Bald. de pact. §. nunc tranſeamus. nu. 60. f. 6. T. 6. P. 1.

Exceptionem doli, non pacti, pater filio quærit, ſi vt filio ſtipulatur, non autem ſi vt extraneo. Bald. ibidem ſub numero 60. fol. cod.

Fateri quis videtur delictum. Berm. Chouer. de public. concub. in ver. ne deinceps ſub pacto. nu. 4. f. 179. T. 11. P. 1.

Præſumitur quiſque ſibi, & heredibus prouidere Iacob. Venen. de annu. præſtat. q. 29. nu. 4. f. 249. T. 6. P 2.

Sacerdos de ſui ſuſtentatione, qui habet vnde viuat, conuincitur, vt mendax. Redoan. de ſimo. Par. 3. cap. 18. nume. 36. fol. 97. T. 15. P. 2.

Paciſcendum, quomodo ſit? Duaren. de pact. cap. 5. nume. 1. fol. 15. T. 6. P. 1.

Paciſcens in his contractibus, & delictis quid ei interpretatiuè cenſeatur?

PACISCENS de dote lucranda per maritum quomodocunque ſoluatur matrimonium, qualiter videatur intelleXiſſe. Bapt. de Santo Blaſio. de priuileg. dotal. centu. 4. numero 22. folio 459. T. 9.

Dotem ſibi reſtitui ſoluto matrimonio pater, non habet tacitam ſtipulationem; Licet ſecus, quando mulieri pactum eſt dotem reſtitui. Cornel. Benincas. de paupert. & eius priuile. q. 8. ſpeciali. 2. in contract. nu. 12. f. 156. T. 18.

Poſt delictum commiſſum de non accuſando, an repellatur ab actione? In contrarieta. Barto. colum. 3. verſi. An ſi aliquis. fol. 163. T. 2.

Paciſcentes in tractatu pacis & conflictus, quæ eis verba, & quia facta dignoſcuntur?

PACISCENTES Amicos pro amicis, & inimicos pro inimicis haberi, quomodo intelligatur? Pet. Belinc. de re milit P. 6. tit. 1. nu. 6. f. 351. T. 16.

Pęnam reſpectu fiſci committunt, ſi ſibi inuicem communi conſenſu digladiauerint. Octau. Velpel. de treug. & pa. rub. de promiſſio. de non offend. q. 103. nume. 7. fol. 417. T. 11. P. 1.

Paciſcentium verba in contractu pacis quæ extendant.

* PACISCENTIVM, quòd non poſſit eſſe pax ſine adhærentibus, verba, in pace cõtracta, extenduntur ad adhærentes. Mart. Laud. de confęderat. pace, & conuent. Princip. quæſt. 35. fol. 402. T. 16.

Paciſci.

* PACISCI aliud eſt, aliud renunciare, aliud ſimpliciter conſentire. Caccia. de pact. q. 3. ſub nu. 2. f. 8. T. 6. P. 1.
* PACISCI, quòd fructus in ſortem computentur, & promittere creditori vſuras ſoluere, paria ſunt. Neguſan. de pigno. & hypot. memb. 5. P. 5. ſub nu. 10. f. 240. T. 6. P. 1.
* PACISCI, & promittere reſignare, aliud eſt, & aliud ſimpliciter reſignare. Redoan. de ſimo. P. 1. c. 25. nu. 17. f. 52. T. 15. P. 2. Idẽ eo. tit. P. 2. c. 13. nu. 3. f. 66.
* PACISCI, & promittere ſoluere penſionem aliud eſt, & aliud eſt dicere ſi Papa impoſuerit, ego ſoluam. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 15. nu. 29. f. 68. T. 15. P. 2.

Paciſci per quos, & de quibus rebus poſſit.

* PACISCI, alter alteri quo iure poſſit. Caccialup. de pact. §. vndecimo quæritur. nu. 3. f. 12. T. 6. P. 1.

Arbitri ſententiam aduerſus, an poſſint compromittentes, vt non

Source : BIU Cujas

excipiatur de dolo, vel aduerſus laudum arbitratoris, vel quòd non dicatur de nullitate. Io. Bapt. Peruſ. de arbit. lib. 7. c. 1. per totum. f. 259. T. 3. P. 1.

Arbitri ſententiam aduerſus, vel laudum Arbitratoris, vtrum cõpromitentes poſſint, vt nihil poſſit obijci. Idem eo. lib. c. 12. per tot. f. 259. T. 3. P. 1.

Compromittentes an poſſint, vt non excipiatur de compromiſſi inualiditate, vel rerum, vel formæ compromittendi, vel quòd partes non cogantur, neque arbitratores, vel arbitri. Ioan. Baptiſt. Peruſ. de Arbitr. lib. 7. cap. 10. nume. 1. & in toto cap. f. 258. T. 3. P. 1.

Compromittentes an poſſint, vt non liceat partibus ſupplicare, vel aliter reclamare contra Arbitri ſententiam. Idem eo. lib. c. 13. per tot. f. 259. T. 13. P. 1.

Conducens domũ an poſſit, quòd in ſe recipiat caſum ignis. Ferret. de iu. & re naua. lib. 7. nu. 53. f. 339. T. 12.

Creditorum per maiorem partem ſi contingit, an cæteri creditores ſtare teneantur. Bal. de pact. in verſ. *Nunc tranſeamus ad illum.* nu. 61. f. 6. T. 6. P. 1.

Dotem de ſuo tradens, ſuper eadem poteſt quidquid vult extraneus. Butrigar. de dote. nu. 63. f. 449. T. 9.

Et hoc etiam muliere ignorante, & ſine eius conſenſu, cum dotẽ dat: Poſt traditionem verò, mulieris conſenſu paciſci debet. Odofred. de do. reſtitu. nu. 52. f. 473. T. 9.

Emptor an poſſit, quòd venditor teneatur, ſi redemerit, ſoluere inſtrumentorum impenſas. Foller. de contract. cenſuar. §. vt videt hic. nu. 28. f. 157. T. 6. P. 2.

Expenſis ſuper faciendis licet per ingredientem monaſterium. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 29. nu. 13. f. 77. T. 15. P. 2.

Familiari de re, & priuata tui licet. Duaren. de pact. c. 4. nume. 1. f. 14. T. 6. P. 1.

Fructus circa, & tempus licet eodem modo, quo ſocietas durare debet. Angel. de perigl. de ſociet. P. 3. numero 9. folio 132. T. 6. P. 1.

Intereſſe, principaliter, & pœnaliter, multum refert. Caballin. de eo quod intereſt. nu. 120. f. 30. T. 5.

Monaſterio, quãdo liceat in receptione monaci. Carafa. de ſimo. nu. 129. f. 122. T. 15. P. 2.

Mulier, an poſſit, quòd in ſolidum teneatur marito. & è contra Campeg. de dote. P. 3. quæſt. 244. & quæſt. 245. in tot. folio 323. T. 9.

Mulier, an tempore conſtitutionis, vel traditionis dotis, poſſit, quòd res uiri pro ea dote reſtituenda, non obligentur: & quid ſi interueniat iuramentum? Guter. de contract. iura. c. 46. num. 11. f. 91. T. 6.

Negocijs de publicis publicæ perſonæ poſſunt. *Duaren. de pact.* c. 3. in fine. ſub nu. 11. f. 14. T. 6. P. 1.

PARTES an poſſint, quòd ſtetur dicto vnius teſtis, & ei plena fides adhibeatur. *Blanc.* de compromiſ. q. 9. in ver. Arbitri depoſitio. nu. 27. f. 188. T. 3. P. 1.

Perſonæ quæ poſſint, & quæ non poſſint? Duaren. de pact. c. 3. per tot. f. 14. T. 6. P. 1.

Rebus de quibus nam poſſumus? Duaren. de pact. c. 4. per tot. f. 14. T. 6. P. 1.

Reſtituat vt vlteriori die debitum, vnuſquiſque cum debitore ſuo poteſt. Paleot. de feud. dotal. numero 101. folio 407. T. 9.

Sacerdoti pauperi pro eo, quòd moratur in celebraado. Redoan. de ſimon. P. 2. capitu. 27. numero 13. folio 76. T. 15. P. 2.

Subhaſtantes vectigalia poſſunt, vt habeantur contractus. Ferret. de Gabellis & vectigal. nu. 276. f. 57. T. 12.

Tempore de perpetuo, an quis poſſit? Fabian. de Monte. de emption. & venditio. quæſtio. 7. princip. numero 5. folio 63. To. 6. Par. 1.

Tranſigere, aut quiſque poteſt ante inſtitutam accuſationem, etiam in criminibus publicis. Valla de reb. rubr. cuius effectus & c. nu. 4. f. 339. T. 18.

Tranſigi ſeu, an poſſit ſuper crimine, in quo pœna corporalis conuerſa eſt in pecuniariam. Alberic. a Roſa. de ſtatut. P. 2. q. 124. nu. 1. f. 43. T. 2.

Paciſci.

Quibus caſibus non poſſit.

* PACISCI de crimine criminaliter intentato, quantum ad plenã liberationem a pœna fiſcali, nunquam poteſt. Bald. de ſtatu. in ver. Iudex. nu. 9. f. 124. T. 2.

Dotans de ſuo mulierem, qui prius pro ſe pactum non appoſuit, ſine eiuſdem mulieris conſenſu non poteſt. Odofred. de do. reſtit. nu. 70. f. 474. T. 9.

Ea de re, quæ ad rem publicam magis quàm ad familiarem reſpicit, non poſſumus. Duaren. de pact. cap. 4. nume. 4. fol. 14. T. 6. P. 1.

Emphyteuticali ſuper re, non licet, niſi iuxta ſeriem ſententiæ arbitralis. Franc. Solon; Lucer. laudemi. in 4. cellula. nume. 2. f. 211. T. 10. P. 2.

Fiſci in præiudicium, non licet. Bal. de ſtatut. in ver. Iudex. num. 8. f. 124. T. 2.

Frater fratri abſenti, in conceſſione feudi ſibi à domino facta, non poteſt. Iacob. de Sancto Georg. de feud. inueſt. in verſic. Nobiles Agaſi & Anto. ſub numero 2. folio 186. To. 10. P. 1.

Intereſſe certum nõ poteſt in cambijs. Virg. de Boccat. de interd. vti poſ. c. 18. nu. 177. f. 317. T. 3. P. 2.

Prædicator de opera ſua in præiudicando, non poteſt. Redoan. de ſimo. P. 3. c. 18. nu. 24. f. 96. T. 15. P. 2.

Licet aliqui paciſcantur quantum ſibi ſit ſoluendum pro ſuſtentatione. Idem ibi nu. 26. f. eo.

Pupilli viuentis ſuper hæreditate non poteſt ſubſtitutus pupillaris Guter. de contract. iura. cap. 42. nume. 1. & per to. fol. 88. T. 6. P. 2.

Pupilli de iniuria tutores, ſeu curatores non poſſe. Bolan. de reſtitut. in integ. c. 151. nu. 1. f. 152. T. 5.

Reſignatione beneficiorum, & penſionibus inter ſe partes non debent, ſed totum negocium ponere in manibus Papæ. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 15. num. 31. f. 68. T. 15. P. 2.

* PACTARENI vnde dicantur? Zanch. Vgolin. de hæret. c. 1. nu. 4. f. 234. T. 11. P. 2.

Pactio.

Quid ſit, cuius ſit roboris? & in quibus cauſis procedat?

* PACTIO; aliena quando plus noceat, quàm propria. Gamb. de Clauſul. §. quid autem ſit de errore aduocati. numero 6. fol. 411. T. 18.

Ante accuſationem, ſi fiat, inſtitutum, accuſator non incidit in Turpilianum. Iaco. de Arena. de quæſtio. in princ. nu. 9. f. 292. T. 11. P. 1.

Authoritatis eſt maioris, quàm res iudicata. Idem *ibi* ſub num. 2. fol. 291.

Beneficij inter epiſcopum, & Clericum famulum facta, eſt licita, ſi præſtatio ſeruitij non ſit cauſa finalis. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 8. nu. 18. f. 63. T. 15. P. 2.

Beneficiorum commutationem præmiſſa, vel interueniens fieri impedit. Idem ibi c. 10. nu. 2. f. 64.

Conueniatur ſi inter emptorem & venditorem, vt venditor reuicta non teneatur, ſeruanda eſt. Duaren. de pact. c. 4. num. 3. f. 14. T. 6. P. 1.

Conuenitur, qua, inter Cardinales, electionem Papę à maiori parte factam valere, valida eſt. Hieron. Manfre. de Cardin. Deciſ. 282. f. 101. T. 13. P. 2.

Differt quodammodo à pacto, quòd pactio habere ſe per prius videatur; pactum autem per poſterius ſe habeat. Redoan. de ſimo. P. 1. c. 4. nu. 13. f. 60. T. 15. P. 2.

Eſt enim pactio, vt Vlpianus inquit, duorum, plurium vè ad idem, placitum, & conſenſu. Conrad. Brun. de ſeditios. lib. 3. c. 3. ſub num. 1. f. 121. T. 11. P. 1.

Feuda alterari per ſpecialem contrahentium pactionem a ſui proprietate & naturam feudali communi. Guliel. Zannet. de iure feud. c. 6. toto c. f. 178. T. 10. P. 1.

Gratuita vbi eſt, non eſt ſimonia renunciare beneficio cum penſione reſeruata. Redoan. de ſimo. P. 1. cap. 25. ſub nume. 16. fol. 61. T. 15. P. 2.

Guardiæ feudum, vt teneatur, an fieri poſſit? Ioan. Thom. de Marinis. de feud. titulo de feudo Guardiæ. 28. nume. 7. fol. 168. T. 10. P. 1.

Inita ſuper donatione propter nuptias, præcipuè obſeruanda venit. Lancillot. Gallia de ſtatu. ſiue conſuetud. *in* ver. Vxori. q. 4. nu. 15. f. 324. T. 2.

Legitima fit iudicis authoritate, alias ſimoniacè facta. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 13. nu. 52. f. 66. T. 15. P. 2.

Licita an ſit, ſi inter ſacerdotes fiat: celebrabis hodie pro me, ego cras pro te. Idem ibi c. 27. nu. 8. f. 76.

Nobis, per quos acquiratur? Bald. de pact. verſ. Nunc tranſamus. nu. 59. f. 6. T. 6. P. 1.

Nuda obligationem non parit, exceptionem parit. Benuenu. Straccha. de mercat. Rub. de contract. mercatorum. nume. 1. f. 298. T. 6. P. 1.

Nundinis Recinenſium, qua centum ſolui ſibi paciſcitur mercator. & ſi debitor præſtituto die non ſoluerit, pro intereſſe decem dari, an valeat? Straccha de mercat. rub. de contract. mercatorum. nu. 2. f. 298. T. 6. P. 1.

Obſcuram pactionem nocere potius venditori, quàm emptori, & locatori, quàm conductori, debere; *quomodo* accipi id oporteat. Zoannet. de emptio. & vendit*ione* ſub pacto retrouend. numero 98. & 99. ac numero 100. & 101. fol. 74. T. 6. P. 1.

Pater quatenus nuda pactione iuuetur *in* appropriatione actionis de dote. Roger. de dote in l. ſi cum dotem. ff. ſolu. matr. nu. 16. f. 349. T. 9.

Penſioni expreſſa adhibita, quod reſignanti reſeruetur, illicitam reddit penſionem. Hieron. Gigas. de penſio. eccleſ. q. 5. num. 3. f. 332. T. 15. P. 1.

Quæſtione priuata, quid operetur in fauorem, vel præiudicium paciſcentis, ex diſtinctione. ibi tradita demonſtratur. per Iaco. de Arena. de quæſtio. in princip. numero 3. fol. 291. T. 11. P. 1.

Simonia ſemper exiſtit, cum partis pactione datur. Redoã. de ſimo. P. 3. c. 24. nu. 7. f. 100. T. 15. P. 2.

Simoniam inducunt ſex ſolidi tantum, quæſtione præcedente. Redoan. de ſimonia. Par. 3. cap. 25. numero 1. folio 100. T. 15. P. 2.

Significare dicitur pactum, prout in fieri reperitur. Caccialup. de pact. q. 2. ſub nu. 1. f. 8. T. 6. P. 1.

Significat ex ſe effectum, prout eſt in facto eſſe. Redoan. de ſimo. P. 1. c. 4. nu. 13. f. 60. T. 15. P. 2.

Source : BIU Cujas

Vnum, & idem sunt pactio, & pactum. Redoan. ibi numero 11.
Vtrumque etiam pro vno, & eodem intelligitur. Redoan. ibidē num. 11. & nu. 13. f. eo.

Pactio.

In quibus causis inutilis reddatur?

* PACTIO, dolus nè præstetur incommodato, rata non est. Placentin. de iudic. & tradit. eorum titulo 2. numero 3. folio 93. T. 3. P. 1.
Iuris Patronatus in præsentatione pactio aliqua, vel promissio, sine simonia fieri non potest. Redoan. de simonia. P. 2. c. 37. nu 17. f. 101. T. 15. P. 2.
Legibus reclamans, nulla est. Constant. Roger. de leg. poten. in præfat. nu. 6. f. 395. T. 1.
Matrimonio aliqua pactio, vel compromissum, seu transactio interuenire nō potest. Prosdot. de Commit. de differen. iud. ci. & can. sub nu. 106. f. 195. T. 1.
Permutationibus faciendis pactio omnis, & conditio cessare debent. Feder. de Senis. de permutat. beneficio. num. 64. fol. 190. T. 15. P. 1.
Priuatorum, iuri publico derogare non potest. Bal. de statu. in ver. Fides. nu. 3. f. 113. T. 2.
Prohibentur pactio, Transactio, compromissum, ac laudum, super collectis non soluendis, à iure: Nec partium consensu quicquam super eis fieri potest. Festus. de æstimo & collectis. c. 4. num. 53. f. 188. T. 17.
Quæstione publica contra paciscentem nil reo prodest. Iacob. de Arena. de quæstio. in principio numero 2. folio 291. To. 11. P. 1.
Renunciandi beneficia si firma sit certo modo prohibita est. Redoan. de simonia. Par. 2. capitulo 11. numero 13. folio 65. To. 15. P. 2. & Caccialup. de pensio. eccle. §. circa decimam nonam quæstionem. nu. 16. f. 326. T. 15. P. 1.
Resignanti, quòd reseruetur pensio in resignatione beneficij, illicita est. Redoan. de simonia. P. 2. capitulo 15. numero 42. folio 68. T. 15. P. 2. & idem auctor eiusdem titulo. & par. cap. 16. nu. 10. f. eod.
Spiritualibus pactio, datio, & conuentio prohibitę sunt. Redoan. de simo. P. 2. c. 32. nu. 3. f. 81. T. 15. P. 2.
Spiritualibus pactio omnis & conditio omnino cessare debent. Idem Redoan. ibi capitulo 16. numero 18. folio 69. To. 15. Par. 2. Philip. Prob. de iur. rega. quæstio. 34. numero 4. folio 399. T. 12.
Super spiritualibus nullatenus fieri, datur. Idē Redoan. de simo. P. 1. c. 28. nu. 8. f. 54. T. 15. P. 2.
Temporale, vt quid detur pro litis cessione, super beneficio, non est licita. Idem ibi P. 2. c. 10. nu. 8. f. 64.

Pactiones.

Pactionum multiplex sensus, & effectus.

* PACTIONES dubiæ Agrestium hominum sententia terminatæ enumerantur, & tractantur per Renatum Coppionum. de priuileg. rustico. P. 3. & fin. capitulo 3. 4. & 5. folio 103. & 104. T. 18.
* PACTIONES, & fœdera cauillari non debent. Pet. Bellin. de re milita. P. 5. tit. 3. nu. 5. f. 350. T. 16.
* PACTIONES, & societas militum super præda hostili sunt concessæ. Petr. Belin. de re milita. P. 4. titulo 8. numero 13. fol. 349. T. 16.
* PACTIONES tam ex natura contractus, quàm in alijs capitulis in ijsdem instrumentis contentis, seruari debent. Redoan. de reb. eccles. non alienan. rubr. 33. casu. 30. quæst. 24. nu. 9. f. 527. T. 6. P. 2.
* Quæ primogenito præcipuum quid tribuunt, etiam si is nec dum natus sit, valent. Richius de vnio. proli. capitulo 7. numero 52. fol. 24. T. 6. P. 1.

Variæ inutilitates & defectus pactionum.

* PACTIONES & alia quæcunque gesta contra constitutionem Pij. V. sunt illicitæ, & vsurariæ. Vergin. de Bocca. Interd. vti posside. c. 18. nu. 56. f. 321. T. 3. P. 2.
* PACTIONES, & conuentiones etiam tacitæ simoniam inducunt. Redoan. de simonia. Par. 2. capitulo 5. nume. 7. fol. 61. T. 15. P. 2.
* Priuatorum, non derogare iuri publico quomodo intelligendum. Richius de vnio. proli. capitulo vltimo numero 21. fol. 29. T. 6. P. 1.
Eædem legum authoritate non censentur. Idem eo. titu. c. 3. nume. 4. fol. 16.
* Quæ contra pacis substantiam, quæ est animi rancorem deponere, & non animi duritiem retinere, sunt, non valent. Nicol. Moron. de fide treug. & pace quæstio. 187. nume. 1. fol. 454. T. 11. P. 1.

Pactionibus.

Quid potest, & quid non interpretatiuè, & decisiuè fieri?

* PACTIONIBVS contrahentium; feudi concessio remitti potest. Guliel. Zannet. de iur. feud. cap. 6. versic. & ideo. circa princip. 1. col. f. 178. T. 10. P. 1.
Constitui potest seruitus prædiorum. Cœpol. de seruit. vrb. præd. c. 19. nu. 1. f. 182. T. 6. P. 2.
* PACTIONIBVS, & Iuramentis subaudiri semper generales conditiones, vt puta: Si Deus voluerit: Si res in eodem statu permanserit: & similes. Redoan. de simon. P. 2. cap. 5. num. 25. f. 61. T. 15. P. 2.
* PACTIONIBVS priuatorum, vtrum mutari successiones, quæ iure publico deferuntur, non conueniat? Gamban. de clausul. in rubric. Renunciatio successionum futurarum. nume. 28. fol. 438. T. 18.
Respublica damnum pati non debet. Octau. Velpel. de treug. & pa. q. 37. nu. 6. f. 409. T. 11. P. 1.

Pactitium ius redimendi quod, quale, & quomodo procedat in Rusticis causis.

* PACTITIA Redhibitio, seu ius redimendi pactitium, quæ seu quod sit? a quibus differat? Et quomodo in rusticalibus causis procedat Renat. Choppinus. de priuileg. rustico. P. 3. cap. 5. fol. 104. T. 18.

Pactum.

Quid, quale, a quibus differat, & quibus conueniat?

* PACTVM, actus ipse est paciscendi. And. ab Exea de pact. P. 3. rub. sub nu. 269. f. 9. T. 6. P. 2.
* Æquiparantur pactum & lex. Hieron. Alban. de immun. eccles. nume. 5. fol. 19. T. 13. P. 2. Alberi. a Rosa. de statu. lib. 2. q. 170. num. 2. f. 47. T. 2.
Æquiparantur pactum & statutum. iuxta declarationem Rolandi à Valle. de luc. do. quæstio. 96. numero 7. & numero 16. fol. 388. T. 9.
Æquiparantur pactum, & lex statuaria, quo ad lucra dotalia. Roland. à Valle. de luc. do. quæstione 1. numero 10. folio 351. T. 9.
Æquiparantur pactum consuetudo, & præscriptio. Matth. de afflict. de iure prothomis. sub nu. 6. f. 3. T. 17.
Aequiparantur pactum præscriptio, & priuilegium. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. P. 1. §. sexto principaliter. sub nume. 7. fol. 54. T. 17.
Aequiparatur pacto simplex etiam nudum, & stipulatio de iure canonico. Zannet. de differen. iur. ciu. & canon. sub nume. 97. fol. 202. T. 1.
Aequiualere pactum remissionem iurium, seu quietationem. Sebastian. Medic. de acceptilat. quæstio. 12. numero 50. fol. 403. T. 6. P. 2.
* Consuetudo! dici solet, quòd easdem ferre uires censetur. Petr. Antibol. de muner. P. 3. §. 3. sub num. 12. fol 38. T. 12.
* Continens idem quod ius commune, an sit pactum, vel ius commune. And. ab Exea de pact. num. 384. fol. 12. T. 6. P. 2.
* Contractus est, quodlibet pactum. Bald. de statu. in versic. Gabella. nume. 74. fol. 117. T. 2. Idem Bald. de pact. nume. 18. fol. 3. T. 6. P. 1. Etiam si liberatorium sit. Bald. de statu. in ver. Mulier. num. 5. f. 131. T. 2.
* Conuenit cum pollicitatione. Guter. de contract. iura. c. 8. num. 3. fol. 52. T. 6. P. 2.
* Dictum est à pactione. 1. à pacis actu, vt effectus à causa. Bald. de pact. §. Dictum est autem. nume. 4. fol. 2. T. 6. P. 1. cui ad stipulantur Hopper. de iur. arb. lib. 3. titulo de reb. pertinen. ad iud. in versic. Pactum. circa finem. fol. 100. T. 1. Duaren. de pact. cap. 1. nume. 4. fol. 14. T. 6. P. 1. Caccialup. de pact. quæst. 2. nume. 1. fol. 8. T. 6. P. 1. Andr. ab Exea. de pact. nume. 269. fol. 9. T. 6. P. 2.
* Differat quidnam à conuentione, Promissione, Pollicitatione, Constituto, & stipulatione? Redoan. de simo. P. 2. c. 4. nume. 3. f. 60. T. 15. P. 2.
Differat quomodo, & in quo à conuentione. Bald. de pact. §. Dictum est autem. in ver. Differt pactum. nume. 5. fol. 2. T. 6. P. 1. Caccialup. de pact. quæst. 3. nume. 1. fol. 8. T. 6. P. 1. Quòd differant tanquam excessa, & excedentia. And. ab Exea. de pact. 2. P. rubr. nu. 259. f. 8. T. 6. P. 2.
Differat in quo, à constituto. Andr. ab Exea pact. in prin. f. 1. 130. & sequentibus. f. 5.
A pollicitatione. Bald. de pact. §. Dictum est autem. versic. Differt à pollicitatione. numero 8. fol. 2. Caccialup. ibi quæst. 5. nume. 1. & in tot. fol. 8. Andr. ab Exea. de pact. colum. 1. versic. expedita. numero 11. folio 1. T. 6. P. 2. Item Bald. ibi numero 15. folio 3. Guter. de contract. iura. capit. 8. sub nume. 3. fol. 32. T. 6. P. 2.
A promissione, seu promisso. Bal. de pact. §. Dictum est autem. in ver. Differt Pactum à promisso. sub nu. 5. & nu. 6. f. 2. T. 6. P. 1. Caccialup. de pact. q. 4. nu. 1. f. 8. ea. P. T. 6.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

A renunciatione. Rolan. à Valle. de lucro do. quæſt. 39. nume. 23. fol. 367. T. 9.

A tranſactione. Andr. ab Exea de pact. numero 2. folio 1. T. 6. P. 2. Item hac differentia inuicem diſcernuntur: Quia pacta conferunt, tranſactiones loquuntur. Gamban. de Clauſul. rubric. An ferijs poſſit renunciari. numero 7. folio 480. To. 18.

* Differentiam aliquam ſuſtinet à pactione. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 4. nu. 13. f. 60. T. 15. P. 2.

Differunt inter ſe terminis Pactum, policitatio, conuentio, & conſtitutum. Andr. ab Exea de pact. in continuat. rubri. nu. 11. fol. 1. T. 6. P. 2.

* Eſt duorum pluriumve in idem placitum, & conſenſus. Hæc autem eſt prima definitio iuriſconſulti in l. 1. ff. de pactis. Quã definitionẽ pariformiter tradunt. Hopper. de iur. arte. lib. 3. titulo de reb. pertinen. ad iudic. verſic. pactum. circa finem folio 100. T. 1. Idem Hopper. eodem titulo libro ſecundo ſub rubri. de re priuata. colum. 4. verſic. Contractus. in verſic. ſubinde folio 91. Bald. de pact. circa princip. numero 1. folio 2. T. 6. P. 1. Caccialup. de pact. quæſtio. 1. numero 1. folio 8. T. 6. P. 1. Idem Caccialup. de tranſact. §. Tertio quæro. nume. 2. folio 30. T. 6. P. 1. Andr. ab Exea de pact P. 3. rubricæ, nume. 269. folio 9. T. 6. Par. 2. Qui aliam ibi pacti definitionem ſecundum Caſſiodorum ſubdit, in eundem ſenſum & Marinus de feudis titu. 1. nu. 14. f. 114. T. 10. P. 1. Corſ. de iuramen. & eius priuileg. q. 11. §. ſed ex his. nume. 74. fol. 364. T. 4. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 4. nu. 3. fol. 60. T. 15. P. 2. & Idem ibi c. 12. nume. 11. fol. 65. & clarius Sebaſt. Medic. de definitio. P. 2. in definitione pacti. titu. 46. nu. 1. f. 304. T. 18.

Eſt itidem, duorum conſenſus, atque conuentio. ſecundum hanc definitionem addit Sebaſt. Medic. de definitio. P. 2. in prẽcitat. definit. 46. nu. 9. f. 304. T. 18.

Eſt inter partes ex pace conueniens ſcriptura, legibus, ac moribus comprobata; Dictum pactum quaſi ex pace factum. Tertiam hanc definitionem ſecundum canones hac ratione tradit idem Sebaſt. Medic. de definitio. titulo 46. numero 11. fol. 304. T. 18.

* Factum licet in pactis verſari videatur, ex eo tamen ius oritur. Bal. de pact. in prin. nu. 2. f. 2. T. 6. P. 1.

* Fieri pacto poteſt, quod fit per legem. Gamban. de clauſul. Rubri. An poſſit renunciari beneficio ceſſio. bono. nume. 21. fol. 470. T. 18.

Fieri quod conceditur pacto, à lege quoque, ſeu à Principe, qui eſt lex viua, fieri non poteſt. Hiero. Alban. de immunita. eccleſ. ſub nu. 5. f. 19. T. 13. P. 2.

Fieri de quo poſſe pactum cenſetur, ſic de eo lex & ſtatutum. Alberic. à Roſa. de ſtatu. Par. 2. quæſtio. 125. numero 1. folio 43. T. 2.

Fieri quod per pactum poteſt, hoc idem per ſtatutum poteſt. Lauren. de Palat. de ſtatu. quòd extant. maſc. fœm. non ſucce. num. 114. f. 277. T. 2.

Fieri an pacto poſſit, quod fit per legem. Alberic. a Roſa. de ſtatu. P. 2. q. 3. nu. 2. f. 41. T. 2.

Fieri quod pacto non poteſt, hoc idem per ſtatutum non poteſt. Quod limitatur. Campeg. de ſtatut. excluden. fœmin. à ſucceſſione quæſtio. 1. numero 47. folio 265. T. 2. Gamban. de clauſul. Rubr. an renunciari poſ. bene. ceſſ. bone. nume. 31. fol. 471. T. 18.

Sed abſolute hæc concluſio ponitur per Gaſpar. Beat. de inope. debitore. capitu. 2. numero 5. folio 210. T. 3. P. 2. Quem ſequitur Pechius. de teſtamen. coniuga. lib. 3. capit. 1. nume. 5. folio 160. T. 8. P. 1.

* Generale magis nomen eſt, quàm contractus. Alberi. à Roſa. de ſtatu. lib. 4. q. 44. nu. 3. f. 73. T. 2.

Generalis eſt terminus continens tacitum pactum, & à lege interpretatum. Andr. ab Exea. de pact. P. 2. rubricæ, nu. 260. fol. 8. T. 6. P. 2.

* Identitatem habet cum pactione. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 4. num. 12. f. 60. T. 15. P. 2.

* Iure veteri etiam aliquando eundem, pacta quem vltimæ voluntates, effectum habuerunt. Richius. de vnio. proli. cap. 3. nume. 39. fol. 18. T. 6. P. 1.

* Lege fortius eſt, vel ſaltem legi comparatur, quæ eſt inuiolabilis, & ſancta, pactum, in quod tranſiuit ſententia. Garzon. de laudome. iur. P. 3. quæſtio. 3. ſub numero 4. folio 328. T. 3. P. 1.

* Lex eſt. Petr. Antibol. de muneri. P. 3. §. 3. ſub numero 12. folio 38. T. 12.

* Locus communis habetur in iure pro argumentatione à pacto ad legem, nam indifferenter procedit argumentum huiuſmodi, ſed affirmatiue. Balb. de præſcriptio. quarta. P. quartæ partis princip. q. 13. princip. nume. 6. fol. 80. T. 17. Rolan. a Valle. de luc. dot. quæſt. 26. nume. 5. fol. 361. T. 9. Idem Rolan. ibi q. 59. nu. 7. f. 375.

Locus pariter datur argumenti à pacto ad conſtitutionem, & valet. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. Gloſſ. 8. numero 13. folio 133. T. 18.

* Negatiuè à pacto ad legem, ſiue conſuetudinem non procedit argumentum, niſi bonis moribus ſint contraria pacta. Richius de vnio. proli. capitulo tertio, numero 65. folio 19. To. 6. Par. 1.

Negatiuè à pacto ad ſtatutum non valet' argumentatio: Niſi quando pactum eſſet contra bonos mores. Idem Roland. à Valle. de lucro dot. quæſtio. 24. numero 9. & 10. folio 360. T. 9. Neque procedit negatiuè, ſed affirmatiuè. Phanuc. de dote. Gloſſ. 5. numero 34. folio 426. T. 9. Et hoc ſecundum commu-

nem. Idem Roland. à Valle. eod. titu. quæſt. 30. nume. 11. fol. 363. T. eo.

Negatiuè à pacto ad ſtatutum procedere argumentum innuit Nicellus. de concord. Gloſſarum. Gloſ. 6. ſub nume. 157. fol. 198. T. 18.

* Omnium verò pactorum matrem, rectricemque eſſe conuentionem Redoan. de ſimonia. P. 2. capit. 4. numero 18. folio 60. T. 15. P. 2.

* Operetur num pactum tantum, quantum lex operatur? Gamban. de clauſul. rubr. an poſſit renunciari benef. ceſſ. bon. nume. 10. fol. 470. T. 18.

* Paria, & æqualia eſſe pacta, lucra, & conuentiones debent, inter dotem, & donationem propter nuptias. Io. Boſchæus. de nupt. lib. 3. nu. 43. f. 89. T. 9.

Paribus paſſibus ambulant. pactum & lex. à Roſa. de ſtatu. lib. 1. q. 119. nu. 7. f. 17. T. 2.

Paribus paſſibus ambulant pactum & ſtatutum. Matthæ. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. 21. princip. ſub numero 4. folio 199. T. 3. P. 2.

* Perſonalia dicuntur pacta, quia obligant perſonas, non res. Richius de vnio. proli. c. 7. num. 42. fol. 24. T. 6. P. 1.

* Procedunt à pari in his, quæ ſunt contra bonos mores, pactum ſtatutum, & conſuetudo. Natta de pact. P. 2. ſub nume. 59. fol. 33. T. 6. P. 2.

* Quod fieri vniuerſitatis ciuitatis pacto poteſt, an ſit poſſibile per ſtatutum. Bald. de ſtatut. in verſicu. ſtatuere. numero 4. folio 147. T. 2.

* Quod fieri poteſt pacto, an itidem ſtatuto, vel conſuetudine poſſit induci? & econtra? Petr. Rauen. de conſuetud. ſect. 3. numero 21. fol. 283. T. 2. Bald. de ſtatu. in verſic. ſtatuere. nume. 4. fol. 147. T. eod. Ioan. Bapt. de peruſ. de arbit. lib. 5. c. 10. ſub nume. 1. verſi. econtra autem. fol. 249. T. 3. P. 1. Petr. de Vbal. de can. epiſc. c. 2. nu. 8. f. 199. T. 15. P. 2.

* Realia ſui natura ſunt omnia pacta. Richius. de vnio prolis. cap. 7. num. 41. f. 24. T. 6. P. 1.

Realitas, & perſonalitas pactorum conſiſtit in ratione. Nicol. Moron. de fide, Treug. & pac. quæſtio. 121. nume. 161. fol. 439. T. 11. P. 1.

* Similia ſunt ſibi inuicem pactum geminatum, & ſtipulatio. Rayn. Corſ. Indagat. iuris. lib. 3. c. 5. nu. 4. f. 287. T. 1.

Taciti pacti eadem eſt virtus, quæ expreſſi. Duaren. de pact. c. 6. nu. 14. f. 15. T. 6. P. 1.

Vnum, & idem cenſeri pactum, & conuentionem poſſe. And. ab Exea de pact. P. 2. rub. nu. 260. f. 8. T. 6. P. 2

Pactum.

Quibus medijs & de quibus rebus rectè concipiatur? & quæ pacta concepta non admittuntur?

* Adijcere quilibet poteſt in traditione rei ſuæ. Pet. Antibol. de muneri. 3. P. princip. §. primo. diuerſarum quæſtionum. numero 45. fol. 32. T. 12. & Redoan. de ſimonia. P. 2. c. 27. nume. 14. fol. 76. T. 15. P. 2.

Apponere priuati poſſunt quælibet pacta iuridica in ſuis contractibus. Alberic. à Roſa. de ſtatut. lib. 2. quæſtio. 2. nume. 61. fol. 30. T. 2.

Arrogationi, pact. de ſucceſſione interponitur. Richius. de vnio. proli. c. 3. nu. 40. f. 18. T. 6. P. 1.

Beneficialibus licitè fiunt pacta pro recedendo à lite. Redoan. de ſimonia. P. 2. c. 2. num. 14. f. 58. T. 15. P. 2. & iterum in prẽcit. tit. c. 31. nu. 16. f. 79.

Compenſentur, vt alternatiua debita, fieri poteſt. Sebaſt. Medic. de compenſat. P. 1. q. 12. nu. 3. f. 262. T. 6. P. 2.

Compromiſſis, quæ adijci poſſunt, vel prohibentur pacta & renunciationes, quæ ſint, & circa quæ ſubiecta in iure diſponantur. Ioan. Bapt. Peruſ. de Arbit. lib. 7. tit. 1. cum cæt. ſequen. fol. 225. T. 3. P. 1.

Compromitti, quibus poteſt in arbitros & arbitratores teſtamentarios, pacta & clauſulæ, quæ ſint, & quæ, quibus in arbitros & arbitratores conuetionales. Idem ibi. c. 18. nu. 1. f. 263.

Conſenſus in pactis neceſſarius eſt. Sebaſt. Medic. de definit. P. 2. definit. 46. nu. 8. f. 304. T. 18. Requiritur enim duorum vel plurium conſenſus. Idem ibidem.

Cõtractus in pactis, & intentione ſegregati eſſe debent. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 27. nu. 14. f. 76. T. 15. P. 2.

Contrahantur qualiter pacta? Bald. de pact. §. nunc videamus qualiter. ſub nume. 47. fol. 5. T. 6. P. 1. Caccialup. de pact. q. 7. num. 1. & in tot. c. f. 12. T. eo.

Conuentionalibus, ſub pacto, circa officia diuina poni poſſunt illa, in quibus principale quæſitum eſt temporale: Illa verò in quibus eſt ſpirituale, minime poſſunt. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 28. nu. 14. f. 77. T. 15. P. 2.

Deducitur licitè in pactum, illud, & quod ineſt, nec ſimonia committitur. Redoan. de ſimonia. P. 2. capit. 3. numero 5. folio 59. T. 15. P. 2.

Deducuntur licitè, quæ à lege præcipiuntur. Redoan. ibi cap. 2. num. 2. f. 58. T. eo.

Delinquentes tacitè faciunt cum lege, vt puniantur. Crottus de teſtibus. P. 4. nu. 175. f. 212. T. 4.

Diuerſæ, inter duellantes, pactorum ſpecies, & rationes, & quemadmodum ſe habeant in iure. Paris à Puteo. de re milit. lib. 8. & lib. 9. per capitula ibidẽ in diuerſas rubricas expoſita. f. 412. & 421. T. 16.

Dotis

Source : BIU Cujas

Dotis in augmento pacta alia noua ab his, quæ fuerunt ſuper prima dote facta inter maritum & vxorem. fieri poſſe. Campeg. de dote. P. 5. q. 19. nu. 1. f. 332. T. 9.
Dotis circa augmentum, & donationis propter nuptias, fieri poſſunt alia pacta, quæ ſi non fiant, iungi debent veteribus pactis. Rolan. à Valle. de luc. dot. quæſtione 100. numero 12. folio 390. T. 9.
Executionem paratam habentia pacta, cum clauſula afficienti bona obligati in forma, à quibus authoribus ſumpta, & a quibus potiſſimum diſtinguantur. Maſſa. Ad formam cam. obligat. quæſt. 1. ad tertiam particulam. &c. §. quinto com ex clauſulis. nu. 3. f. 354. T. 6. P. 2.
Feudorum in venditione pactum vel legis, commiſſoriæ, vel in diem addictionis, adijci poſſe. Guliel. Zannet. de iu. feud. c. 6. ver. etſi verum. col. 1. f. 178. T. 10. P. 1.
Feudum concedere eodem, vel ſimili pacto quis debet, quo habet Iaco. de Ardizo. in ſum. feud. P. 1. princip. capit. 17. in tot. f. 229. T. 10. P. 1.
Fieri an poſſint pacta inter abſentes, abſque nuncio, vel epiſtola?
Caccialup. de pact. §. ſeptimo principaliter. numero 2. fol. 12. T. 6. P. 1.
Fieri incontinenti dicuntur pacta, quæ faciunt partes, antequam cõtractus habeatur pro abſoluto, vel ſimile fierẽt. Fab. de mõte. de emptio. & vendit. quæſtio. 5. princip. numero 77. folio 55. T. 6. P. 1.
Fieri quando incontinenti, vel ex interuallo pactum dicatur. Cẽpol. de contract. ſimula. in verſic. ſecundo caſu. numero 25. folio 4. T. 7.
Fieri ſuper procurationibus pacta poſſunt. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 2. nu. 9. f. 58. T. 15. P. 2.
Forma concipiendi pacta iuriſconſultorum communis. Duarem. de pact. c. 5. in toto. f. 15. T. 6. P. 1.
Fortuitus caſus pacto recipi poteſt. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 16. nu. 48. f. 210. T. 7.
Gratuitum erit, & non tranſactio, quando receditur à lite, aliquo non dato, vel recepto. Andr. ab Exea. de pactis. ſub num. 8. fol. 1. T. 6. P. 2.
Hoſpitalis in fundatione interuenire poteſt, quòd nihil proprie poſſideat. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. in rubr. 30. caſu. 1. num. 22. f. 444. T. 15. P. 2.
Induci poteſt pacto, ſicut & conſuetudine, quòd valeat captatoria voluntas. Lud. Lana. de formu. teſtamen. conſi. 1. num. 106. fol. 185. T. 8. P. 1.
Ius patronatus per ſpeciale pactum, non autem vniuerſale, tranſire debet. Io. Bertachinus. de Gabellis. P. 1. rub. a quibus gabellę imponantur. nu. 38. f. 54. T. 12.
Non gratuitum pactum dabile eſt in iure. And. ab Exea. de pact. nu. 3. f. 1. T. 6. P. 1.
Oriri ex receptione ſcripturæ ſimplicis partibus lectæ ad perpetuam operationem. Garzonius. delaudo me. iur. P. 3. q. 3. ſub nu. 4. f. 328. T. 3. P. 1.
Pacta in perſonam fiunt, veluti cum paciſcimur, nè res petatur à Sempronio. Sebaſt. Medic. de definit. P. 2. definit. 46. ſub nu. 17. in fi. f. 304. T. 18.
PACTO in rem fiunt, quoties paciſcitur, ne res petatur. Sebaſt. Medic. ibidem. vt ſupra.
PACTVM cum Dæmone facere, quàm impium ſit. Siman. de cath. inſtitu. tit. 63. nu. 11. f. 19. T. 11. P. 2.
Perſonæ, quæ ineant pacta, & quæ non? Caccialup. de pact. §. ſexto quæritur in princip. ante numero 1. & per tot. folio 12. T. 6. P. 1.
Et pro quibus contrahere poſſint, pactis. Idem ibi, & §. præcedenti. f. eod.
Perſonali in pacto non exprimitur ex abundati perſona alicuius hæredis, ſed neceſſario. Bald. de pact. ver. ſi quis paciſcatur. nu. 56. f. 6. T. 6. P. 1.
Per improbos pacta cum Dæmone, non ſolum expreſſe, ſed etiã tacite fiunt. Simanca de cathol. inſtit. titu. 63. nume. 12. fol. 198. T. 11. P. 2.
Poſſet ſe ſe vnuſquiſque ad onus reale & perpetuum aſtringere pacto. Hieron. Alban. de immunit. eccleſ. ſub nume. 5. fol. 19. T. 13. P. 2.
Poſſit nè dominus rebus ſuis in eccleſiam translatis onus perpetuum iniungere? Idem ibi ſub nu. 85. fol. 23.
Poſſit ne fieri cum officiali, ne ad ſindicatum teneatur. Catald. de ſindica. ſub 13. f. 351. T. 7.
Poſſit nè fieri, ꝙ vnus pro alio teneatur. Io. de Lignano. de bello. c. 188. f. 385. T. 16.
Poſſunt ſe ſe aſtringere homines caſtrorum pacto non nudo, ſed ſtipulatione vallatio, dominis, ad aliena ſeruitia & munera. Antibol. de muneri. P. 1. princ. §. 2. de prima diuiſione munerum. nu. 69. f. 36. T. 12.
Poteſt extraneus ſibi actionem de dote appropriare, ſecus in patre mulieris, & quare? Campeg. de dote. P. 3. q. 130. num. 1. fol. 315. T. 9.
Quomodo, & quando remittatur inuentarium? Monticulus. de inuent. hæred. in præfat. num. 35. f. 201. T. 8. P. 2.
Quoddam illiberale & mendoſum eſſe, cautelas creditoris captioſas exacta diligentia pactis conſertas & implicitas. Maſſa. Ad form. cam. obligationis. P. 1. quæſt. 1. numero 1. folio 359. T. 6. P. 2.
Quomodo & quibus verbis concipiatur in priuata apocha, pactum cameralis obligationis extendendæ. Maſſa. Ad formam came obligat. P. 3. princip. §. pro euidentiori. num. 17. fol. 358. T. 6. P. 2.
Rebus, de quibus fieri ſoleant pacta? Caccialup. de pact. §. duodecimo quæro. nume. 1. fol. 13. T. 6. P. 1. Duarenus de pact. capit. 4. per totum. f. 14. T. 6. P. 1.
Reſignationibus beneficiorum ſpiritualium, pactum, conditionem, & Modum quotidie apponi, puta in fauorem Titij, & alias, vt Titio conferatur. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 9. nu. 6. fol. 64. T. 15. P. 2.
Salarium certum dandi quouſque ſibi prouideatur de beneficio fieri poteſt. Idem eo. P. 3. c. 11. nu. 16. f. 91.
Scriptura non eſt de ſubſtantia pact. Sebaſt. Medic. de defin. P. 2. diffi. 46. nu. 12. f. 304. T. 18.
Scripturam in publ. vel priuatam redigantur pacta, nec ne? nihil intereſſe. Duaren. de pact. c. 5. verſi. An autem. in fine. folio 15. T. 6. P. 1.
Sententiam qualibet in pactum tranſire, cui acceſſit mutuus partium conſenſus, ita vt operetur omnes pacti effectus, non atento amplius nomine, vel forma ſententiæ, nec à quo iudice, neque quo ordine, vel iure prolata ſit. Gorzon. de laudo me. iur. P. 3. q. 3. ſub nu. 4. f. 328. T. 3. P. 1.
Sors cum vſura pecuniæ traiectitiæ, an pacto recipi poſſit; Ferret. de iur. & re nauali. lib. 12. nu. 123. f. 350. T. 12.
Species ſeruitutis eſt quædam, pactũ à me factum, per quod promitto non recedere à tali loco. Gaſp. Beat. de inope debitore. c. 1. nu. 13. f. 205. T. 3. P. 2.
Spirituali pro obſequio fieri poſſunt pacta. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 27. nu. 17. f. 76. T. 15. P. 2.
Spiritualibus, in decem & ſeptem caſibus temporalium pro re ſpirituali, vel annexa, ſeu dependente à ſpirituali, fieri poteſt abſque ſimoniæ incurſu. Redoan. de ſimo. P. 2. cap. 3. numero 28. folio 60. T. 15. P. 2. Idem eiſdem titul. & par. cap. 27. nume. 6. fol. 76.
Super quibus rebus fiant pacta? Bald. de pact. nume. 65. folio 5. T. 6. P. 1.
Super remiſſione debiti liquide pup. tutores ſeu curatores conciper non poſſunt. Bolan. de reſti. in integ. c. 151. nu. 1. f. 152. T. 5.
Vendita res, quòd ſit obligata, ſufficit, ſi in inſtrumento, poſt rei traditionẽ, adijciatur. Straccha. de decoctor. in vlt. par. in verſi. poſtquam Duce Baldo. nu. 6. f. 327. T. 6. P. 1.
Veſtitum ratione iuramenti quod ſit, & qualiter cõcipiatur? Guter. de contract. iura. c. 34. nu. 4. f. 79. T. 6. P. 2.
Vſuræ non ſolum in dote, ſed etiam in contractu veditionis, in pactum deduci poſſunt, vt interim termino durante aliquid ſoluatur, licet nulla ſit mora contracta: & qua ratione hoc procedat Bal. Nouel. de dote. P. 7. priuileg. 3. nu. 3. f. 220. T. 9.

Pactum.

Declaratiuæ & ſuppletiuæ interpretationis.

* Actionem ex pacto nudo non naſci, quomodo intelligatur. Eguina. Bazon. de diuid. & indiuid. obliga. lib. 3. cap. 11. num. 8. fol. 383. T. 6. P. 2.
Additum verbo executiuo perſonale dicitur, ſi refert ad perſonã paciſcentis. Brun. de interitu & peremptio. concluſ. 1. ſub num. 77. ad fin. f. 384. T. 17.
Attendi & conſiderari dupliciter poteſt. Caccialup. de pact. q. 3. nu. 2. f. 8. T. 6. P. 1.
Attendi debent potius pacta, quæ in contractibus apponuntur, quàm ipſorum verba. Ambr. de Vigna. de vſur. §. ſalubriter. nu. 100. f. 58. T. 7.
Authoritas maioris ſemper excepta in omni pacto, & promiſſione intelligitur. Ioan. à Capiſtrano. de mat. diſpenſan. ſiue dequodam matrim. §. circa primum principale. numero 7. folio 78. T. 9.
Cenſetur in dubio reale. Brun. de interit. & peremptio. concluſione prima ſub numero 77. in verſiculo inſuper. folio 384. To. 17.
Clauſulæ & conditiones generales in pactis ſemper ſubaudiuntur. Redoan. de ſimonia. P. 2. capitulo 5. numero 25. folio 61. T. 15. P. 2.
Colonus quòd non poſſit expelli, intelligitur, ſi colonus ſoluat. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. ſub rub. 33. caſ. 30. q. 24. §. ſed colonus. nu. 4. f. 520. T. 15. P. 2.
Communis vtilitas, pactorum omnium interpres eſt. Nicol. Moron. de fide treug. & pace, quæſtio. 119. nume. 100. folio 438. T. 11. P. 1.
Eſſe intelligitur pacto, quod de conſuetudine ineſt. Ambroſ. de Vigna. de vſur. §. ſalubriter. ſub num. 174. f. 61. T. 7.
Fœmininum num à maſculino concipiatur in pactis. Nouellus. de iure prothomis. nu. 21. f. 24. T. 17.
Gratia nõ dicitur, quæ venit ex pacto. Nicol. Moron. de fide, treu. & pa. q. 36. nu. 13. f. 424. T. 11. P. 1.
Gratuitum dici poteſt omne pactum ad differentiam tranſactionis, ex quo aptitudine eſt gratuitum. And. ab Exea. de pact. incontinuatio. rub. nu. 4. f. 1. T. 6. P. 2.
Imperatoris authoritas excepta in omni pacto intelligitur. Martinus de Carat. de Principi. q. 263. f. 208. T. 16.
Intelligi ita debent pacta, quæ apponuntur in contractibus, vt aliquid operentur. Io. Bap. Peruſ. de arbitris. li. 7. c. 15. co. 2. ver. ſed d. Io. de Imo. f. 260. T. 3. P. 1.
Interpretandum, aptandum, & declarandum eſt, ſecundum rei naturam in pactum deductæ. Iacob. de Santo Georgio. de feu. in verſiculo, & vnus ex dictis. numero 6. folio 217. Tom. 10. P. 1.
Iniuriarum illatarum, includit in ſe pacem. Corſetus. de priuileg. pacis. nu. 15. f. 225. T. 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ius commune videtur esse, quod deseruit iuri communi. Redoan. de reb. eccles. non alienan. rubr. 33, casu. 30. q. 20. num. 1. fol. 505. T. 15. P. 2.

Late interpretatur pactum & conuentio. Negusan. de pignori. & hyppothe. secundo memb. 6. par. princip. sub nume. 8. fol. 245. T. 6. P. 1.

Naturam pacti, & non pollicitationis, sapere, si quis promittat alicui præsenti & tacenti. Andre. ab Exea de pact. sub nume. 59. fol. 2. T. 6. P. 2.

Obscurum, an in eum, in cuius fauorem factum fuit, interpretetur? Vital. de Gamban. de clausul. in prima clausula. nume. 5. fol. 369. T. 18.

Personale, quomodo cognoscatur? Nicol. Moron. de fide treug. & pa. q. 33 nu. 15. f. 423. T. 11. P. 1.

Personali dicitur, quando est additum verbo executiuo. Brunus. de interi. & peremptio. conclusio. prima sub numero 77. folio 384. T. 17.

Principale interdum ascribitur principali personæ, & pœnale secundæ personæ. Bald. de statut. in verbo Rebelles. nume. 2. fol. 140. T. 2.

Pro se, & hæredibus si fiat, nunquam dicitur personale. Brunus. de interi. & peremptio. conclusio. 1. sub nume. 77. ad fin. folio 384. T. 17.

Quadruplici in consideratione sunt pacta. Brunus. de augmento. & c. conclus. 3. nu. 39. f. 353. T. 17.

Recipit interpretationem. Alberi. à Rosa. de statu. P. 1. q. 1. num. 55. f. 5. T. 2.

Reducenda sunt pacta semper ad æquitatem & æqualitatem arbitrio boni viri. Ambr. de Vigna. de vsur. §. salubriter. nume. 109. fol. 62. T. 7.

Reductionem laudi de non petendo, intelligi debet, sicut bonus vir fuerit arbitratus. Redoan. de rebus eccles. non alienan. rubri. 33. casu. 30. quæst. 23. §. sed si in casu. numero 8. folio 515. T. 15. P. 2.

Significatio verborum pacti non dat exceptionem reo. Bald. de pact. vers. si debitor. nume. 55. f. 6. T. 6. P. 1.

Verbum, pactum, vbi reperitur, de pacto nudo intelligitur. Redoan. de simonia. P. 2. c. 4. nu. 11. f. 6. T. 15. P. 2.

Pactum.

In quibus, & per quæ, in iure & facto præsumatur, & censeatur?

* Ambiguum, vel obscurum in contrahenda emptione, aut locatione, contra venditorem, aut locatorem interpretandum est. Duarenus. de pactis. c. 6. nu. 15. f. 15. T. 6. P. 1.

Beneficiorum resignatione pactum, modus, & conditio interuenientia, faciunt eam censeri simoniacam. Redoan. de simo. P. 2. c. 10. nu. 1. f. 64. T. 15. P. 2.

Chirographum si reddo creditori, pactum de non petendo feciſse videor. Redoan. de simonia. P. 2. capitu. 5. nume. 15. fol. 61. T. 15. P. 2.

Secus est in redditione pignoris. Idem ibidem. nu. 16.

Coniectura fraudis in contractu regulariter sumitur ex pacto redimendi. Follerius de contract. censuar. §. vt vides contractum. nu. 2. f. 149. T. 6. P. 2.

Coniecturæ vsurarij pacti quæ? Fran. Solsona, lucerna laudemiorum. cellula. 10. nu. 27. f. 224. T. 10. P. 2.

Conuenta & pacta cum Dæmone, quomodo per distinctionem actuum dignosci circa eorum qualitates soleant. Simanca. de catholic. institutio. titulo 30. numero 16. folio 157. To. 11. P. 2.

Domicilium habendi in loco vxoris, si sit pactum inter coniuges, videtur per illud renũciatum esse domicilio & legibus viri, & leges domicilij vxoris attendendas fore; disputatur, & cõcluditur. Io. Bernard. Pandus. de Dotario. P. 1. q. 14. in tot. fol. 462. T. 9.

Faciliter in vsurarum fraudem fieri præsumitur. Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 256. f. 61. T. 7.

Fieri faciliter præsumitur pactum & taxatio in fraudem vsurarũ, sicut & pœna. Idem ibidem.

Fraus ex pactis insolitis præsumitur. Natta. de pactis. num. 48. fol. 32. T. 6. P. 2.

Fraus præsumitur, quando claudicant pacta. Cępol. de contract. simula. in versicu. Quartadecima præsumptio. nume. 136. folio 9. T. 7.

Gratuito pacto renunciatio facta, pura censentur. Redoan. de simo. P. 1. c. 25. nu. 12. f. 53. T. 15. P. 2.

Insolita & inusitata pacta reddunt contractum magis simulatum Ioan. Baptist. Lup. de vsuris. §. primo, numero 23. folio 128. T. 7.

Insolita, & alteratio contractus, & quòd contrahens sit vsurarius, contractum vsurarium præsumi faciunt. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. quæst. 7. princip. sub nume. 9. fol. 64. T. 6. P. 1.

Liberatorium pactũ non habens causam, an semper videatur factum ex causa donationis. Bald. de pact. numero 37. folio 4. T. 6. P. 1.

Onerosa debitoribus adiecta tempore contractus facilius fraudolenta præsumuntur, quàm si ex post facto fiant. Ambrosius de Vigna. §. salubriter. sub numero 98. ibi sed negari. folio 47. T. 7.

Præsignare, quæ nam actiones, noscuntur, quemquam cum Dęmone pactum habere. Simanca. de cath. institut. tit. 63. nume. 29. f. 199. T. 11. P. 2.

Præsumptio pactorum, quæ sit? Baldus de pact. §. item quæro stipulatio. versi. de præsumptione. nu. 51. fol. 5. T. 6. P. 1.

Præsumptum pactum, quod re in instrumenti redditione debitori contahitur, causam obligationis tollere videtur Caccialup. eod. titu. §. octauò principaliter quæro. sub numero 2. fol. 12. T. 6. P. 1.

Quando, & qualiter præsumantur pacta. Caccialup. de Pact. in præcitato. §. in principio, & per toto. folio 12. Tom. 6. Par. 1.

Quando potest se habere pactum, ad lucrum, & ad damnum, propter dubium euentum vsurarum, suspicio remouetur, & contractus licitus reputatur. And. ab Exea de pactis. num. 396. fol. 14. T. 6. P. 2. & Ioan. Baptist. Lup. de vsuris. §. 5. nume. 16. fol. 143. T. 7.

Redditibus, de computandis, in sortem, repugnans naturæ emptionis, & proportionabile naturæ pignoris, facit præsumere alium esse contractum, quàm verba sonant. Cæpolla de contract. simula. in versicu. octaua præsumptio. numero 114. folio 8. T. 7.

Remittere videtur aliam partem, qũi de certa debiti parte pactum facit. Andr. ab Exea de pact. numero 463. folio 19. T. 6. P. 2.

Resolutiuum cum iuramento interpositio in contractu facit præsumi vsuram. Ioan. Baptist. Lup. de vsur. §. 1. sub numero 10. folio 127. T. 7.

Sibi & Titio hæredi suo, si quis contrahendo pactum faciat præsumitur & cæteris hæredibus prospicere voluisse, & si Titius hæres non sit. Bald. de pact. §. si quis pacisca tur. sub nume. 55. f. 6. T. 6. P. 1.

Quid si vnius hęredis persona tantum in pacto comprehensa sit? Idem ibi sub nu. 56. f. eo.

Soluendi vel dandi pignora alternatiuè, non dicitur appositum fauore creditoris, sed potius debitoris. Negusant. de pigno. & hyppothe. memb. primo par. 5. sub numero 5. folio 222. Tom. 6. Par. 1.

Tradere de necessitate exceptionem reo præsumitur, ne stipulatio sit inutilis, non autem verborum pacti significatio. Baldus. de pact. versic. si debitor. pacisca tur sub nume. 55. fol. 6. T. 6. P. 1.

Traditione rei præsumitur factum, quod traditio non soleat fieri sine pacto. Caccialup. de pact. §. sexto quæritur. nume. 42. fol. 11. T. 6. P. 1.

Verbo quod fit, præsumptum pactum, non tollit nisi naturalem obligationem. Caccialup. de pact. §. octauo principaliter quæro. sub nu. 2. f. 12. T. 6. P. 1.

Pactum.

Ex quibus, & in quas causas extendatur.

* Acquisitorum titulo lucratiuo pro vna parte, puta pro filijs primi matrimonij factum extendatur in aliorum filiorum personas, ita vt sit reciprocum & cõmune, & in casum tacitum protendendum sit. Richius. de vnio. proli. cap. 7. nume. 11. fol. 24. T. 6. P. 1.

Ad agendum quandoque valet, factum ad excipiendum. Caccialup. de pact. q. 6. nu. 4. f. 11. T. 6. P. 1.

Adiectio pacti si sit alicuius qualitatis respicit & qualificat totũ contractum. Alber. Brun. de augmento. & c. conclus. 3. sub nu. 35. ver. & si talis. f. 353. T. 17.

Adiectum in fauorem venditoris ad retrouendendum extendi ad emptorem, vt possit adhuc cogi ad redimendum. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quęstio. 169. sub numero 12. fol. 451. T. 11. P. 1.

Augmento dotis repetita intelliguntur, pactum & stipulatio in dote posita. Brunus de augmento. & c. conclus. 3. nume. 3. fol. 356. T. 17.

Augmentum familiæ in postremum comprehendere num censeatur, pactum faciens cum aliqua familia de molendo grano, vel coquendo pane, pro tali precio. Iacob. de Sancto Georg. de feud. seu de inuestitut. feud. in versi. & cum molendinis. num. 6. f. 193. T. 10. P. 1. & Cœpolla. de seruitu. vrb. prę d. c. 50. nume. 5. f. 199. T. 6. P. 2.

Conducendarum mercium sine solutione *Gabellę*, an habeat locum post triginta annos. Bertachinus. de Gabellis. P. 7. prin. nume. 59. f. 66. T. 12.

Continens illud, quod ius commune, valeat, & operatur effectum in modo agendi Brun. de augmento. & c. conclus. 4. num. 17. f. 356. T. 17.

Contractuum natura ex pacto extenditur. Gamban. de clausul. Rubr. An reductioni ad arbit. boni vi. & cap. sub numero folio 448. T. 18.

Contra substantiam contractus, quando apponitur, si potest fieri illud pactum, facit, vt fiat digressio ad aliam speciem contractus. Idque notandum ad interpretatum. l. cum precario. ff. de precario. Straccha de Adiecto in par. 1. vltima par. nume. 6. f. 403. T. 6. P. 1.

Debitore paciscente si posse moneri, excommunicari, aggrauari, reagrauari, & ad brachium seculare deponi, atque ad alia similia respectu personarum se obligantium ad formam camerę, num per huiusmodi pactum alieni iudicis iurisdictio prorogari possit. Massa. Ad form. cam. obligat. P. 3. q. 3. num. 2. fol. 353. T. 6. P. 2.

Dotis

Source : BIU Cujas

Dotis pactum extenditur ad donationem. Campeg. de dote. P. 1. q. 61. nu. 2. f. 285. T. 9.
Dotis lucrandę trahitur ad dotem promissam. Rolan. à Valle. de luc. do. q. 5. nu. 7. f. 353. T. 9.
Dotis lucrandę causa mortis, locum etiam habet in morte ciuili. Bouius de statutar. vrb. præscript. gloss. 12. numero 7. fol. 181. Tom. 17.
Extendatur num ad aliud affirmatiuè pactum de æquestu alterius latoris factum. Richius. de vnio. proli. c. 3. num. 11. fol. 24. Tom. 6. P. 1.
Extendatur nunquid pactum per mulierem factum, vel de eius consensu in aliquo actu, per quem cõsensum conditio dotis efficiatur deterior; & quod dicitur ex priuilegio dotis, nõ valere; ad aliam personam, vel ad virum ita paciscentem in pręiudicium dotis, vel ad hæredem mulieris, & quãdo? Bal. Nouel. de dotibus. P. 12. nu. 36. & 37. f. 269. T. 9.
Extendatur an etiam ad pactum factum per patrem mulieris. Idẽ ibi. numero 38.
Filiæ an possit præiudicare patri in actione. de dote. Campeg. de dote. P. 3. q. 67. f. 308. T. 9.
Hæredem pactum iuratũ & contractus obligat. Natta. de pactis. P. 2. n. 82. f. 35. T. 6. P. 2.
Hæres ad pacta omnia defuncti obligatur in his, quæ sunt facti ad formam in causa executiua. Massa. ad form. cam. obliga. 5. particu. §. quæri etiam hic. nu. 10. f. 357. T. 6. P. 2.
Iure competenti, quod operatur pacto, itidem operatur in iure competituro. Gamban. de clausul. rub. de emologat. arbitrij. §. sequitur videre. nu. 8. f. 458. T. 18.
Liberationis pactum fauorabilius est, & magis extẽsiuum, quàm obligatorium Alberi. à Rosa. de statu. libr. 1. q. 137. numero 5. f. 20. Tom. 2.
Lucrorum dotalium pacta vendicant sibi locum per ingressum monasterij, sicut per mortẽ. Roland. à Valle. de luc. dotis. q. 95. nu. 13. f. 387. Tom. 9.
Materia pactorum obseruan. fauorabilis est, & extendenda. And. ab Exea. de pact. versicu. breuiter ego. numero 556. fol. 25. Tom. 6. P. 2.
Natura pactorum in hæredes transitoria. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. q. 145. nu. 8. f. 447. T. 11. P. 1.
Personale produci ad singularem successorem, puta emptorem, aut donatarium, quàm diu viuit is, qui pactus est. Duaren. de pact. c. 6. sub nu. 13. f. 15. T. 6. P. 1. Quod limitatur. vt ibi.
Pœnale & odiosum recipit interpretationem extensiuam ad euitandam absurditatem. Bal. de statu. in ver. confinati. numero 2. f. 102. Tom. 2.
Porrigatur num factum ab Aromatario pro aliquo cum Gargiono, quòd seruiat per annos quatuor in arte Aromatariæ, ad illius hæredes, pro quo fuit stipulatus Aromatarius? Hippo. Bonacos. de seru. & fam. q. 227. f. 129. T. 6. P. 1.
Præambulum, an qualificet iuramentum subsequens, si sub conditione consistit? Lanfranc. de Oriano. de arbit. diuisio. 7. sub nu. 34. f. 218. T. 3. P. 1.
Pro se, & hærede suo, creditur pro descẽdentibus factum. Nicol. Moron. de fide, treug. & pa q. 145. n. 7. f. 447. T. 11. P. 1.
Reale, seu in rem, porrigi ad singularem successorem, quia singularis successor tenet imaginem auctoris in re. Iacob. Venent. de annu. præstat. q. 31. sub n. 8. f. 249. T. 6. P. 2.
Redimendi pactum an exrẽdatur, vt emptor compelli possit? Nicol. Moron. de fide treuga, & pace. q. 169. numero 12. fol. 451. Tom. 11. P 1.
Rei emptæ restituendę, ad vtriusque contrahentiũ hæredes, quorum nulla sit facta mentio transire. Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrouend. in versicu. Plinius. numero 6. fol. 68. Tom. 6. P. 1.
Transeunt pacta & conuentiones ad hæredes. Marian. Socin. de oblatio. in libello. 19. nu. 24. f. 136. T. 14.
Transeunt pacta in rem, ad hæredes. Duaren. de pact. c. 6. sub nu. 12. vers. igitur pacta. f. 15. T. 6. P. 1.
Transmittatur num ad hæredem successoris pactũ de ingrediendo? Negusan. de pignor. & hypo. P. 4. princip. sub nu. 20. f. 219. Tom. 6. P. 1.
Victus, quòd in expensis cõdemnetur, si pacto cauetur, habet locum etiam in habente causam litigandi iustam. Io. de Selua. de benefic. P. 2. q. 23. n. 50. f. 49. T. 15. P. 1.

Pactum.

In quibus causis restringatur?

*ACTIONEM non producit interpositum ad excipiendum. Brun. de diminutio. & deterioratio. §. sexta est conclusio. numero 4. f. 372. Tom. 17.
Ad accessoria non extẽditur, super principali, in dispositione hominis, factum. Et quid de concessis iure speciali. Crauet. de antiquit. temp. P. 4. nu. 68. f. 153. T. 17.
Aliquorum, eos tantum ligat, non autem alios. Antibol. de muneri. P. 1. princip. §. 2. de prima diuisione munerum. num. 180. fol. 50. Tom. 12.
Alterius, alteri nocere non debet. Antibol. de muneri. P. 1. princi. §. quarto super plur. diuis. muner. nu. 182. T. 12.
Casuum certorum, siue in certis casibus ab auctore expressis, ad hæredes non porrigitur. Valla. de reb. dub. titu. 2. nu. 14. f. 318. Tom. 18.
Continens id quod ius cõmune, seu statuti dispositio nihil operatur vltra ius commune, vel statutum. Rolan. à Valle. de lucro dotis. q. 96. n. 17. f. 388. T. 9.
Debitori principali pactum, seu exceptio morè personalis competens, fideiussori non prodest. Cucch. de morat. præscriptio. nu. 124. f. 204. T. 17.
Detinendi, seu de detinendo, ad hæredem non transmittitur, nec illum afficit. Brun. de interit. & peremptio. conclus. 1. num. 78. f. 384. Tom. 17.
Dictione taxatiua factum non trãsit ad hæredes. Idẽ Brun. ibi. nume. 75. fol. eod.
Dotis parte de non petẽda patri mulieris per virum factũ est personale, nec transit ad hæredes. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centur. secunda. nu. 100. f. 456. T. 5.
Fisco non præiudicat, inter delinquentes factum. Berm. Chouer. de public. concub. versi. ne deinceps pacto. numero 3. fol. 179. Tom. 11. P. 1.
Liberatorium, in verbo executiuo, & obligatiuo conceptum, putà, promitto tibi quòd non petam à te, est personale, & non trãsit ad hæredes. Brun. de interit. & peremptio. cõclus. 1. sub nume. 77. in ver. insuper. f. 384. T. 17.
Liberatorium à solutione procurationis legati Apostolici, legato non præiudicat. Bartholom. Bellencin. de caritati. subsidio. q. 60. nu. 1. f. 158. T. 15. P. 2.
Limitatum ad tempus, puta ad vitam paciscentis, non transit ad hæredem. Brun. de interi. & peremptio. conclusio. 1. sub n. 77. f. 384. Tom. 17.
Lucrandorum ornamentorum siue de lucrandis ornamentis, restringitur ad communia. Peckius. de testamen. coniugũ. lib. 2. c. 6. n. 3. f. 158. T. 8. P. 1.
Non extenduntur de persona ad personam, nec de re ad rem pacta. Syluan. de feud. recognit. q. 4. numero 3. fol. 72. Tom. 10. Par. 1.
Personale, cum persona extinguitur, nec ad hæredem transit vel extenditur. Duaren. de pact. cap. 6. numero 13. fol. 15. Tom. 6. P. 1. Brun. de interitu & peremptione &c. cõclus. 1. sub numero 77. in versicu. Insuper. fol. 384. Tom. 17. Gaspar Beat. de inope debitore credito. addicen. ca. 6. numero 12. fol. 219. Tom. 3. Pars 2.
Personis cum certis factum, cæteris non præiudicat. Antibo. de muneri. P. 1. princip. §. 2. de prima diuisione munerum. nu. 68. fol. 36. Tom. 12.
Principali super re, non trahitur ad appendices. Straccha. de adiecto. P. 4. versicu. decimo quoniam. numero 17. fol. 401. Tom. 6 Par. 1.
Referuntur pacta ad ea, quæ tunc apparent, nõ autem ad futura. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. q. 6. princip. sub nu. 49. f. 61. Tom. 6. P. 1.
Rei vnius, vel de vna re factum, ad aliam nõ porrigitur. Ioan. Baptis. Perus. de arbit. lib. 7. cap. 15. sub numero 1. in versicu. his præmissis. fol. 261. Tom. 3. P. 1. Duarenus. de pact. ca. 6. nu. 10. fol. 15. Tom. 6. P. 1. Sed fallit, nisi res illa veniat in quandam consequentiam. & declaratur. ibi in numero sequen. Straccha. de adiecto. Par. 4. versicu. decimo quoniam. numero 10. f. 401. Tom. 6. P. 1.
Scriptio pactorum non facit scribentem haberi notarium legalẽ. Crauet. de antiquita. temporum. in P. 1. § viso de verbis. nu. 31. f. 130. Tom. 17.
Tacitum pactum nihil potest remittere. Negusan. de pignor. & hypothe. membr. 3. P. 6. princip. numero 36. fol. 348. Tom. 6. Par. 1.
Vestitum, licet vestiat aliud pactum de se nudum, illud obtinet inter ipsas partes paciscentes, nõ inter alias personas. Bal. Nouel. de doti. P. 5. priuileg. 66. sub n. 1. f. 212. T. 9.
Vni personæ, vel cum vna persona factum, ad aliam non extenditur. Duaren. de pact. c. 6. nu. 11. f. 25. T. 6. P. 1.
Vnius, alteri nocere non debet. Antibol. de muneri. P. 3. §. 4. num. 182. f. 50. & n. 202. f. 59. T. 12.

Pactum.

Quibus, & quando vestiatur?

*ALTERIVS fauore factum pœnali stipulatione vestitur. Bapt. de S. Blasio. de priuileg. dotal. centur. quarta. numero 18. f. 419. Tom. 9.
Cohærentia contractus, quibus concurrentibus vestiatur? Caccialup. de pact. q. 6. nu. 34. f. 11. T. 6. P. 1.
Dotis causa, quare cohærentia contractus nõ uestiatur. Ioan. Baptist. de S. Blasio. de priuileg. dotal. centur. 4. numero 19. f. 459. Tom. 9.
Efficiatur si ex eadem causa pactum & contractus, tunc pactum vestire dicitur contractus. Caccialup. de pact. §. sexto quærit. nu. 36. f. 11. T. 6. P. 1.
Implemento sine causa sicut vestitur, ita inchoatione implemẽti vestiri dicitur. And. ab Exea. de pact. numero 449. fo. 17. Tom. 6. Par. 2.
Iuramenti ratione vestitum quod sit. Guter. de contract. iuram. c. 34. nu. 4. f. 79. T. 6. P. 2.
Legis auxilio an vestiatur in donatione, quæ perficitur nudo pacto. Bal. de pact. nu. 33. f. 4. T. 6. P. 1.
Nunquid vestiatur cohærentia omnis contractus? Bal. de pact. nu. 31. & 32. f. 4. T. 6. P. 1.
Qualiter cohærentia cõtractus vestiatur? Bal. ibi nu. 24. ver. nunc videamus. f. 3. T. 6. P. 1.

Quando

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quando cohærentia contractus veſtiri dicatur ? Caccialup. de pact.q.6.n.17.f.10.T.6.P.1.
Rei interuentus an ſemper pactum veſtiat ? Idem ibi. ſub numero 4.fol.9.
Rei omni interuentu nunquid veſtiatur ? Bal. de pact. nu.20. f.3. Tom.6.P.1.
Traditione rei,an veſtiatur pactū,quod appono,dum trado. Bal. de pact.ſub n.19.f.3.T.eod.
Traditione,vel iuxta traditionem factum, tribus concurrentibus actionem producit,& ab ea veſtitur.Caccialup. de pact. q.6.§. ſexto quæritur.n.41.f.11.T.6.P.1.
Veſtiantur quibus modis,& ſolennitatibus pacta. Paul.Roman. de penſio.eccleſiaſt.c.5.n.5.f.312.T.15.P.1.
Veſtitur pactum, cui incontinenti in re dotali per patrem appoſito filia conſentiat.Bal.Nouel. de dotibus.P.6. priuileg. 64.n.2. f.212.Tom.9.

Pactum.

Qualiter cohærentia contractus conualidetur ?

*APPOSITVM incontinenti cõtractui, & ipſi dans legem, eidem ineſſe cenſetur.Caccialup.de pact.§.ſexto quæritur. nume.20. f.10.Tom.6.P.1.
Appoſitum in continenti iuxta contractum ſtricti iuris, eidē non meſſe verè & propriè,ſed tantum per fictionem.And.ab Exea. de pact.n.550.f.24.T.6.P.2.
Bonæ fidei in contractu appoſitum,ſapit eius naturam. Alberi. à Roſa.de ſtatu.P.2.q.11.n.31.T.2.
Bonæ fidei iuxta contractum incontinenti appoſita, verè, & propriè inſunt, & ſimiliter verè & propriè informant actionem. And.ab Exea.de pact.n.546.f.24.T.6.P.2.
Contractui verè ineſt,quod factum eſt, antequàm partes pro abſoluto contractum habuerint.Caccialup.de pact.§.6.quęritur. n.18.f.10.T.6.P.1.
Idem quandoque,quod contractus continere cenſetur, pactum, quod iuxta contractum apponitur.Caccialup.ibi.numero 27. fol.10.
Incontinenti appoſitum,tunc verè, & propriè eſſe partem cõtractus,non autem per fictionem, quando conſtat partes non habuiſſe contractum pro abſoluto.And.ab Exea. de pact. n.577. f.27.Tom.6.P.2.
Nominato & veſtito contractui cohærens, *illi legem dare cenſetur,& eidem ineſſe; Caccialup. de pact. §.6. quæritur. nu.21.* f.10.Tom.6.P.1.
Omnia pacta incontinenti appoſita cohærentia contractus informantur.Idem ibi ſub n.38.f.11.
Primũ ſi non ſit impertinens, non impedit quin alia pacta in cõtinenti adhibita cohæreunt contractui.And. ab Exea. de pact. n.555.f.20.T.6.P.1.
Quando contractui cohærere, aut ineſſe dicatur ? Caccialup. de pact.§.6.quæritur.n.16.f.10.T.6.P.1.
Super executione bonorum temporalium ipſius obligati, cur in formula obligationis cameræ non inſit pactũ. Maſſa. ad form. cam.oblig.q.1.ad 3.partic.§.quinto.cum ex clauſulis.nume.1. f.354.Tom.6.P.2.
Vnum nedum, ſed omnia pacta incontinenti appoſita informat cohærentia contractus.Idem ibi.nu.38.f.11.

Pactum.

Quando contract. & actio. in genere & in ſpecie informet, vel non.

Appoſitum iuxta contractum ſtipulationis informat, hoc eſt, extendit ipſam ſtipulations ad deducta in pacto. And. ab Exea. de pact.nu.552.f.24.T.6.P.2.
Excipiendi aut ad excipiendi pactum an informet ? Bal. de pact. n.78.f7.T.6.P.1.
Ex interuallo adiectum contractui,ipſorũ non informat. Caccialup.de pact.§.6.quæritur.n.25.f.10.T.6.P.1.
Incontinenti adhibita pacta, & veterem informãt, & nouam pariunt actionem.Placent. de varieta. actio. ſiue de rei vendicat. tit.1.nu.9.f.36.T.3.P.2.
Omne modificatiuum cõtractus,ipſum informat.Nicol.Moron. de fide treug.& pa.q.29.n.7.f.422.T.11.P.1.
Pariant ne & informent incontinenti pacta.Bal.de pact.num.70. f.7.Tom.6.P.1.
Re contracta in contractu,nec informat,nec parit. Caccialup.de pact.§.ſexto quæritur.nu.37.f.11.T.6.P.1.
Stipulationis iuxta contractum incontinenti appoſitam, informat eandem actionem in genere,& in ſpecie,ſed non informat eundem numero. And. ab Exea. de pact. numero 553. fol.24. Tom.6.P.2.
Veſtitum incontinenti appoſitum, actionem ueterem informat, nouam parit,& primam inficit.& quis ex hoc effectus oriatur? quando ſcilicet ſecundus contractus abſorbet primum. Alber. Brun.de augmento &c.concluſ.3.ſub nu.35.ver. pactum autē. f.353.T.17. Effectus autem huiuſmodi pact.ratio eſt ibidem. ſub nu.36.f.eod.

Pactum.

Contra ſubſtantiam appoſitum quando inficiat, & inficiatur, & quid operetur in contractibus.

*APPOSITVM contra ſubſtantiam contractus & rei, an valeat, & an poſſit vitiare diſpoſitionem. Et quãdo ipſum pactum vitietur ? Franceſchin.Curt.de feud.q.6.cap.7. numero 27. fol.47. Tom.10.P.2.
Contra ſubſtantiam interpoſita pacta contractibus nõ obeſſe,ſed vitiari.Guliel.Hanneto.de iure feud.c.6.verſ. Nam traditũ eſt. col.1.f.178.T.10.P.1.
Non valet pactum contra ſubſtantialia contractus; valet tamen contra naturalia.Redoan.de reb.eccleſ. non alien.ſub rub.33. caſu 30.q.24.§.ſi verò.nu.7.f.527.T.15.P.2.
Nouum contractum efficit,ſi ſubſtantia mutatur,vbi in cõtractu non contra ſubſtantiam illius appoſitum eſt.Franciſchin.Curt. de feudi.q.6.c.7.n.20.f.47.T.10.P.2.
Precarij in contractu appoſitum,quod non liceat reuocare, contra precarij ſubſtantiam eſt.Neguſan. de pigno & hypot. P.4. princip.ſub n.31.f.220.T.6.P.1.
Quando apponitur contra ſubſtantiam contractus,tacitè,vel expreſsè notiſſimos terminos prioris contractus egredi cõtingit, adeò vt alia & penè diuerſa competat actio. Straccha. de adiecto.P.vlt.ſub nu.6.f.403.T.6.P.1.
Reijcitur tunc ipſum pactum,remanente contractu valido,ſi apponatur contra ſubſtantiam contractus,qui re cõtrahitur. Roger.de proteſtatio.§.tertio videndum. ſub nu.45. *in* ſua diſtinctione.f.226.T.17.
Transformat contractum in alium, ſi contra ſubſtantiam ſit poſitum.Franciſchin.Curt.de feud.q.6.cap.7.numero 20. fol.47. Tom.10.P.2.
Vitiat ipſum contractum,pactum ſeu proteſtatio contra ſubſtantialia contractus.Roger.de proteſtatio. §.3.videndum. nu.45. f.226.T.17.
Vitiatur contractus,& remanet pactũ, pacto adiecto contra ſubſtantiam contractus,qui verbis, aut conſenſu contrahitur. Idē Roger.de proteſtatio.in præalleg.§.ſub eo.nu.& eo.fol.
Vitietur num diſpoſitio propter repugnantiam, vigore & via pacti,ſi aliquid contra ſubſtantiam conditionaliter adijcitur?Idē Roger.ibi.ſub nu.46.f.226.

Pactum.

Contra naturam contractus appoſitum cuius ſit vigoris.

*APPOSITVM contra naturam contractus facit, quòd partes videntur velle facere aliam ſpeciem contractus. Neguſan. de pigno.& hypo.P.4.princip.ſub nu.31.f.220.T.6.P.1.
Apponatur ſi in contractu, quod ab eo naturalem eius effectum remoueat,puta, vendo rem dominio vtili, vel directo retento, venditio non tenet, & ita contractus inutilis redditur. Fab. de Monte.de emptio.& venditio.q.6.princip.ſub numero 2. f.58. Tom.6.P.1.
Valent pacta contra naturam contractus, licèt contra ſubſtãtiam minimè.Io.Thom. de Marinis. de gener. & qualitat.feudorũ. tit.19.nu.8.f.158.T.10.P.1.

Quid roboris in ordine & ſitu appoſitionis acquirant Pacta.

*PACTA vltima derogãt primis. Sebaſt.Medices.de nouatio.P.2. in ver.pacta.f.399.T.6.P.2. In contractibus maximè. And. ab Exea.de pactis.n.523.f.22.T.6.P.2.
Quod ad alia plura per hanc regulam extenditur.Guter.*de contract.iura.c.74.n.1.f.117.T.6.P.2.*
Regulariter hoc procedit,niſi priora ſint iurata. Guter.*ibi* per tot. cap.fol.eod.
Duo,vel plura,ſi in inſtrumẽto eſſent appoſita, *vnũ* primo, aliud poſt,ille, in cuius fauorem pactum primò *eſt* appoſitum, non poteſt allegare ſecundò pactum conu*entum* primo ineſſe.Auto.de Canario. de inſinuatio. Par. 1. ſub numero 40. fol. 276. Tom.6.P.2.
*PACTVM primum iuratum regulariter reuocatur per ſecũdum pactum iuratum.Guter.de contract.iura.c.74.num.3. fol.117. Tom.6.P.2.
Primum verò iuratum non derogatur per ſecundum pactũ non iuratum. Idem ibidem.nu.2.
Primum, ſi non ſit impertinens, non impedit cohærentiam ſecundi pacti, & aliorum *incontinenti* appoſitorum ad contractum. And.ab Exea.de pactis.nu.555.f.25.T.6.P.2.
*EX PACTO ſecundo ſuper eadem re facto, quæ actio oriri dicatur.Caccialup.de pact.§.decimo tertio quæro.nume.4.fol.13. Tom.6.P.1.

Quibus firmetur, & conſiſtat ſeu non ?

*PACTVM confirmatur conſenſu amborum contrahentium.

Cam-

Source : BIU Cujas

Camban.de clauſ.rubr.renuntiatio.iur.fut.n.1.f.434.T.18.
*PACTVM firmari iuramento & iuramentum metu periurij eſſe ſeruandum differunt.Neguſan.de pignor.& hypot.P.4. princ. n.4.f.209.T.6.P.1.
*CONFIRMATVR iuramento pact. de non diuidendo in perpetuum,licèt poſſit de communi cõſenſu fieri diuiſio. Io. Dilect. de ar.teſtan.tit.8.caut.8.n.2.f.139.T.8.P.1.
*NON firmatur iuramento vbi eſt enormiſſima læſio.Io.Dilect. de arte teſtan.tit.2.caut.10.ſub n.2.f.114. T.8.P.1. Neque vbi inducitur votum mortis ſecundùm communem ſentẽtiam . Bal. Nouel.de doti.P.6.priuil.21.n.15.f.203.T.9.
*PACTI gratuiti validitas an requirat expreſſam acceptationem. And.ab Exea.de pact.ſub n.56.f.2.T.6.P.2.
Partis præſentia an requiratur in pacto tacito; triplex reſolutio. Idem ab Exea.eo.tit.ſub n.468.verſ.breuiter.f.19.
*PVBLICÆ vtilitatis contrarium non firmatur iuramento. Fab.de Mon.de empt.& vendit.q.3.princip.ſub n.55.f.44.T.6.P.1.

Pacto, ſeu per pactum.

Quæ fieri poſſint in vniuerſali.

*ACTIO quando alicui quæri poſſit. Peckius.de iure ſiſtẽdi. c.52. n.3.f.179.T.3.P.2.
Aggeres,qui in fundo ſuo habet, nõ poteſt cogi à ſuperioris agri Domino, vt agros minuat. Cœpol.de ſeruit.ruſt. præd.c.37.f. 241.Tom.6.P.2.
Credatur,vt alteri partium fieri poteſt. Ioan. à Graſſis. in arbore iudic.tit.de ſcript.domeſt.n.4.f.26.T.3.P.1.
Creditor nunquid poſſit, abſque vſurarum vitio, ex pacto, ſeruitium facti recipere.Laurẽ.de Rodul.de vſur. §.vigeſimo quæro.n.17.f.23.T.7.
Damnum & periculum capitalis,quòd ſit commune,fieri poteſt. Ambroſ.de Vigna.de vſur.§.ſalubriter.n.175.f.61.T.7.
Dicto alicuius,vt credatur, an fieri poſſit. Ferret.de iure & re nauali.lib.1.n.73.f.327.T.12.
Dotalibus pactis an conueniri poſſit de quota hæreditatis. Richius.de vnio.proli.c.vlt.n.33.f.30.T.6.P.1.
Dotem apud maritũ, matrimonio vxoris morte ſoluto, ex pacto remanere poſſe.Ioan.Copi.de fructibus.cap.5.nume.4.f.250. Tom.17.
Fieri poteſt, quod per ſtatutum, & econtrà.Ludouic.à Sardis.de natural.lib.& c.§.hoc loco.n.30.f.38.T.8.P.2.
Hæreditas dari de iure canonico poteſt; ſecus de iure ciuili.Bapt. à S.Blaſio.contradict.iur.can.cum iu.ciu.centur ſecunda. nu. 171.f.188.Tom.1.
Hæreditas filijs dari poteſt.Natta.de pactis.P.2.ſub nu.61.in ver. tu conſidera.f.34.T.6.P.2.
Hæreticis, & ſciſmaticis permitti an poſſit pactis & legibus Principum,eos habere eccleſiam, & epiſcopos ? Conrad. Brun. de hæreticis.c.16.n.1.f.306.T.11.P.2.
Hæreticis,& ſciſmaticis,pactis, legibus, vel reſcriptis Principum permitti an poſſit, vt iuriſdictionẽ aliquam vel adminiſtrationem ſeorſum,vel cũ catholicis,exerceant?Idem Conrad.Brun. ibi.c.6.n.7.& 8.f.308.
Iudex, vt procedat ſine ordine iudiciario, quatenus partes cõuenire poſſint.Maſſa.ad form.cam. obligat. P.3.q.4. nu.4.f.354. Tom.6.P.2.
Iuris ſeueritas priuatorum pactis mitigari poteſt. Bagarot. de reprobat.teſtium.n.28.f.299.T.4.
Ius congrui committi poteſt.Matth.de afflict.de iure prothomis. in rub.de iure prothomiſeos.ſub n.8.f.3.T.17.
Legum aſperitatem pactis litigantiũ mitigari poſſe.Anto. de Canar.de inſinuat.P.2.princip.n.47.f.280.T.6.P.2.
Liber homo promittere per ſe, ſuosque hæredes, quòd ſit homo meus, & certum mihi ſeruitium faciat, & tale pactum ſeruandum eſt.Speculat.quæſt.in materia feud.col.1. verſ. Nota etiã. f.42.T.10.P.2.
Locus certus pronuntiationis, an conſtitui in compromiſſo conuentionali,vel etiam commutari,pacto partiũ poſſit? Io.Bapt. Perus.de arbit.lib.7.c.3.ſub n.1.f.256.T.3.P.1.
Mariti,vel à Marito,an fieri poſſit, quòd teneatur in ſolidum, ſoluto matrimonio.Campeg.de dote. P.3.q.246. numero 1. fol. 323.Tom.9.
Maritus an ſibi reſeruari poſſit in contractu antenuptiali, dandi quicquàm vxori.Pet.Peckius.de teſtam. coniug.lib.1.c.7. ſub n.6rf.150.T.8.P.1.
Naturam contractus partes mutare poſſunt ex pactò. Franciſc. Sonsbekius.ad vſus feud.ſeu de feud. P.12. nume.66. fol. 145. Tom.10.P.2.
Negotij naturam mutare,& originem pactum poteſt. Alberic. à Roſa.de ſtatu.lib.1.q.119.n.8.f.17.T.2.
Obſes obligari poteſt, quòd detineatur. Matth. Brun. de ceſſio. bon.q.21.princip.ſub n.20.f.200.T.3.P.2.
Partes obligare ſe poſſunt de non excipiendo de nullitate, ac de parendo contractibus,& ſententijs, quæ & ſi forent nullæ, nihilominus inter partes in vim pacti exequent. Guter.de actib. iud.iura.c.5.ſub n.19.f.391.T.3.P.1.
Præſcriptio omnis remoueri vel impediri poteſt . Nouel. de iure prothomis.§.octauo & nono.n.72.f.47.T.17.
Præſcriptio quòd nulla currat, fieri poteſt.Fab.de Monte.de emptio.& venditio.q.7.ptincip.ſub n.6.f.64.T.6.P.1.
Remittere ius futurum poſſumus, licet renuntiare nõ poſſumus. Guid.de Suzar.de ordi. iud. titu. de arbit.numero 152.fol.40. Tom.3.P.1.
Renuntiari appellationi inter duos collitiganres poteſt. Alberi. à Roſa.de ſtatu.P.2.q.2.ſub n.61.f.30.T.2.
Renuntiari conſuetudini & ſtatuto poteſt.Bal. de ſtatu.in ver. renuntiari.n.4.f.141.T.2.
Replicatio produci poteſt.Sebaſt. Medic.de compẽſat. P.2. q.30. nu.10.f.272.T.6.P.2.
Scriptura quòd in contractu requiratur fieri,ſtatuto quòd ſimiliter diſponi poteſt. Rolan. à Valle. de lucro do. q.1.numero 8. f.351.Tom.9.
Sentẽtiam nullam validare,vel facere,quòd ſemiplena probatio, ſit plena probatio,an poſſint partes Ferret.de iure. & re nauali.lib.1.n.75.f.327.T.12.
Seruus an quis efficiatur ? Bonacoſ.de ſeru. & fam. q.105.n.126 Tom.6.P.1.
Seruus creditoris quis prohibetur fieri.Gamban. de clauſu.rubr an poſ.renuntiari benef.ceſſ.bon.n.10.f.470.T.18.
Stetur vt perpetuò in communione, an pacto iurato effici poſſit. Guter.de contract.iura.c.58.nu.13.f.106.T.6.P.2.
Succeſſionis ius reſeruari poteſt.Ioan.Dilect.de arte teſtan.tit.xi. caut.19.n.2.f.145.T.8.P.1.
Teſtamentum irreuocabile fieri,an poſſit.Natta. de pact.P.2.nu. 58.f.33.T.6.P.2.
Accedas pro ſupplemento ad particularia quæ inferius ſub ſuo ordine patent.

Pacto.

Quæ fieri non poſſint de iure?

*AGNATIONIS ius non poteſt tolli.Duarenus.de pact.ca.4.nu.7. f.15.Tom.6.P.1.
Aſtringi quis non poteſt ad certum genus probandi,ſed per legẽ ſic.Guid.de Suzar.de inſtrument.guarentig. num.49. fol.339. Tom.6.P.2.
Beneficio legis Iuliæ de fundo dotali pacto ſimplici renũtiari nõ poteſt.Gamban.de clauſulis.§.nunc videamus. in princip. ſub n.1.f.46.Tom.18.
Cenſus redimi non poteſt,niſi poſt certum tempus.Benedict.Bouius.de cenſibus.artic.88.n.121.T.6.P.2.
Chyrographa ſequi non cogimur ex pacto, vt eis credatur, præſertim nulla ſubſcriptione munitis, minusve recognitis . Garzon.de Laudo me.iur.§.quarto.gloſ.ſecunda.nume.21.f.316. Tom.3.P.1.
Compelli aut capi vt quis propria creditoris authoritate poſſit, conueniri non poteſt.Maſſa ad form.cam.obligat.P.3.q.4.n.2. f.354.T.6.P.2.
Dictum teſtis nullum conualidari,ſeu reintegrari non poteſt.Cãpeg.de teſtibus.reg.284.f.110.T.4.
Diuidendæ obligationis, ſeu de diuidenda obligatione ſoluendi creditori defuncti, inter cohæredes,in fraudẽ creditorium fieri, aut ad iniquam conditionem trahi non poſſe . Balduinus . de leg.xii.Tabul.c.32.colum.4.verſ. nequàm ſanè voluerunt. f.237.Tom.1.
Dolus de futuro remitti non poteſt. Natta.de pactis. P.2.ſub nu. 62.in ver.fallit primo.f.34.T.6.P.2.
Dominium rei in alium transferri pacto nudo nõ poteſt. Duarenus.de pact.c.6.n.4.f.15.f.15.T.6.P.1.
Dominus alicuius ciuitatis vel caſtri, alicui creditori ex pacto obligare ſe non poteſt, quòd ſi ad terminum debitum non ſoluat, liceat creditori propria auctoritate perſonas, & res ſubditorum ſuorum capere. Albericus à Roſa.de ſtatut.P.1.q.53. n. 7.fol.10.Tom.2.
Dos, vt tardius reſtituatur, quàm lege ſit diſpoſitum, fieri non poteſt. Cucchus . de morat. præſcriptio. numero 88. fol. 204. Tom.17.
Excommunicationis cauſa, pactum, immediata eſſe non poteſt. Maſſa ad formam cam.obligat. Par.3.q.3. numero 6. fol. 354. Tom.6.P.2.
Feudi vel emphyteuſis à natura recedi non poteſt.Franc. Solſon. Lucerna Laudemio.cellu.prima.nu.3.f.311.T.10.P.2.
Filius obligari non poteſt, vt à patre alimenta non petat. Matth. Brun.de ceſſio.bon.q.21.princip.numero 11.fol.199.T.3.P.2.
Formæ,vel ſolennitati bonum publicum continenti derogari nõ poteſt.Paris de Put. de reaſſumpt.inſtrument.rub.4.ſub nu.5. fol.37.Tom.4.
Hæreditas dari non poteſt.Io.Dilect. de arte teſtan.tit.2. caut.10. nu.2.f.114.Tom.8.
Hæreditas ſicut tradi non poteſt, ita nec adimi poteſt. Gamban. de clauſul.rub.renuntiatio ſucceſſionum futurarum . num.30. f.438.Tom.18.
Iudicem vel arbitrum arctari non poſſe pacto, vel ſtatuto ad pœnam aliquam. Bal. de ſtatut. in ver.arbitrium. numero 33.fol. 90.Tom.2.
Iuramentum calumniæ per pactum remitti non poteſt. Bagarot. de reprobat.teſt.ſub n.28.f.299.T.4.
Iuri publico derogari priuatorum pacto non poteſt. Sebaſt. Medic.de definit.P.2. definit.46. numero 3. fol.304. & Gamban. de clauſulis.rub.quibus iur.renuntiari poſ.numero 4. fol.431. Tom.18.
Ius publicum pactis priuatorum mutari nõ poteſt. Guter. de cõtract.iura.c.16.n.57.f.63.T.6.P.2.
Libertas infringi nõ poteſt.Gamban. de clauſul.rub. an poſſit renuntiari beneficio ceſſ.bon.n.22.f.470.T.18.
Mater tutrix à filio pacto etiam expreſſo capi non poteſt. Gaſpar Beat.de inope debit.c.16.nu.58.f.234.T.3.P.2.

Minori

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Minori remedium ex pacto patris competens, ſine decreto diſtrahi nequit. Simoncellus. de decretis & c. tit. 6. inſpect. 1. num. 5. f. 308. Tom. 6. P. 2.

Mulier tacitæ hypothecæ renuntiare non poteſt; conuentionali poteſt; & cur tam variè. Ioan. Boſchæus. de nupt. lib. 4. nu. 41. f. 91. Tom. 9.

Nouatio induci non poteſt, ſed per ſtipulationē. Campeg. de dote. P. 3. q. 130. n. 3. f. 315. T. 9.

Obligare ſe ad pœnam capitalem quis non poteſt ſolo pacto, vel ſtipulatione. Alberi. à Roſa. de ſtatu. P. 1. quæſt. 51. nu. 2. & nu. 5. f. 9. Tom. 2.

Obligare ſe nō poteſt quiſquàm ad carceres, niſi pactum illud ſit iuratum. Guter. de contract. iura. cap. 18. numero 5. fol. 66. Tom. 6. P. 2.

Ordo iudicialis, vt non ſeruetur facere non poſſunt partes. Maſſa. ad formam cam. obligat. P. 3. q. 4. nu. 3. fol. 354. T. 6. P. 2.

Ordo pertinens ad cauſæ cognitionem, qui eſt inductus in fauorē iudicis, creditoris & debitoris pacto remitti, ſeu committi non poteſt. Limitatur tamen vt ibi. Gaſpar Beat. de inope debit. c. 1. ſub n. 38. f. 206. T. 3. P. 2.

Præſcriptio in odium negligentis inducta prorogari non poteſt. Nouel. de iure prothomis. §. octauo & nono. numero 95. f. 47. Tom. 17.

Priuatorum pactis non poteſt ius publicum mutari. Duarenus de pact. c. 4. n. 5. f. 14. T. 6. P. 1.

Probationum facultas contrahentium pacto anguſtiari nō poteſt. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrumen. rubr. 4. numero 8. fol. 37. Tom. 4.

Punibile effici impunibile priuatorum pactis non poteſt. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 107. n. 8. f. 434. T. 11. P. 1.

Qui contra pactum facit, ex pacto niti non poteſt. Bal. de ſtatut. in ver. beneficium. n. 3. f. 94. T. 2.

Renuntiari dolo futuro non poteſt. ? Pet. Iaco. à Monte Peſſul. de arbit. & arbitrat. ſub n. 12. f. 310. T. 3. P. 1.

Renuntiari iuri, quod nondum competit, non poteſt. Petr. Iaco. à Monte Peſſul. præcitato titu. eod. nume. 12. in ver. item eſt notandum. fol. eod.

Reuerentia, quàm vxor marito præſtare tenetur, renuntiari non poteſt. Gaſpar Beat. de inope debit. credito. addicen. ca. 3. nu. 5. f. 212. T. 3. P. 2.

Reuerentiale ius remitti non poteſt. Campeg. de dote. P. 3. q. 244. ibi adde quod notat in. f. 232. T. 9.

Seruitus naui alicuius, vt ſemper merces alterius deferat, imponi nequit. Straccha. de nauibus. P. 2. n. 20. f. 312. T. 6. P. 1.

Standi perpetuò in communione induci non poteſt. Balb. de præſcriptio. P. 4. partis 4. princip. §. decimo tertio quæro. nume. 5. f. 80. Tom. 17.

Subijcere ſe quis alij non poteſt. Rebuf. de priuileg. ſcholariū. priuileg. 97. n. 2. f. 51. T. 18.

Temporale pro ſpirituali tradi conſuetudinis prętextu, ſine ſimoniæ vitio non poteſt. Redoan. de ſimo. P. 3. c. vlt. num. 12. f. 102. Tom. 15. P. 2.

Teſtamentum ſecundum, quòd non tollat primum fieri non pōt. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuileg. q. 9. ſpeciali 5. in vlt. volunt. n. 8. f. 165. T. 18.

Teſtandi libera facultas non perditur. Richius. de vnio. proli. c. vltimo. n. 16. f. 29. T. 6. P. 1.

Plura ſi ſpecialius quæris cōferas te ad ſingulas mat. ſedes, de quibus infra.

Pactum.

In quibus cauſis conuentionalibus, & contractuum valeat?

*APPOSITVM contractui, an teneat, licet contractus non valeat? Alberic. à Roſa. de ſtatut. P. 4. q. 44. f. 73. T. 2.

Aſſecurationis factum pro aſſecuranda naue, an valeat, & ſit licitum? Iul. Ferret. de iu. & re nauali. lib. 1. num. 107. & 108. f. 328. Tom. 12.

Aſſecurationis, an teneat pro naue, & pro mercibus, & de pecunia traiectitia factum? Idem Ferret. eo. tit. lib. 12. nume. 125. & nu. 126. f. 350.

Circa ædificationem contra iuris regulas, fauore agricolturæ, & aliarum ſpecialium cauſarum, inductas, an fiat. Cœpol. de ſeruitut. vrb. præd. c. 39. n. 4. f. 193. T. 6. P. 2.

Conditio mulieris, quo melior efficitur, tanquàm fauorabile dotis valet. Rolan. de Luc. do. q. 39. n. 11. f. 367. T. 6.

Creditorum, aut per creditores, pacta facta cū doctoribus ſuper pecunia ablata, an valeant? Et quid ſi ſint iurata. Guter. de contract. iura. c. 65. n. 6. f. 114. T. 6. P. 2.

Debitor quòd perſonaliter detineri nō poſſit, valet, & tenet. Matth. Brunus. de ceſſio. bono. q. 21. princip. numero 23. fol. 200. Tom. 3. P. 2.

Debitor, vt gaudeat priuilegio nobilitatis, inter creditores & debitores, valet. Gaſpar. Beat. de inope debitore. creditor. addicen. c. 16. n. 42. f. 233. T. 3. P. 2.

Emācipationis, vt in quærendis patria remaneat poteſtas, nūquid teneat? And. Barbat. de præſtant. Cardinal. q. 1. P. 1. in verſi. & licet iſta. n. 58. f. 69. T. 13. P. 2.

Factum de dando mille, ſi Papa hoc anno perierit, an valeat? Ferret. de iu. & re naua. lib. 1. n. 106. f. 328. T. 12.

Liberatur, per quod clericus à ſolutione procurationis legatorum Apoſtolicorum, tenet in præiudicium pacíſcentium, ſed non in præiudicium legatorum. Bellēcinus. de charitatiuo ſubſid. q. 60. n. 1. f. 158. T. 15. P. 2.

Matrimonij in contractu factum nō impedit diſponere de bonis futuris. Melch. Palaez. de maiora. P. 1. q. 53. numero 4. fol. 396. Tom. 10. P. 1.

Maritus ne vxorē alere cogatur, efficax eſſe crediderunt Ripa & Imola. Anto. Gubertus. de dotibus, & earū iuri. c. 1. n. 8. & n. 9. f. 395. Tom. 9.

Papæ ſuper electione, an valeat? Gādil. Villadieg. de orig. dignit. ac poteſt. S. R. E. Card. & c. q. 5. n. 22. f. 58. T. 13. P. 2.

Quodcunque in rei traditione factum, valet exceptis non nullis. Duaren. de pact. c. 4. n. 8. f. 15. T. 6. P. 1.

Renuntiatiuum iuris de futuro non cōpetentis rè, nec ſpè, quando valeat, vel non? Guter. de vlt. volunt. iura. P. 2. c. 5. n. 3. f. 179. Tom. 8. P. 1.

Reliqua vide infra in pact. ſingular. matr. ſuper contract. & conuentional.

Pactum.

In quibus cauſis hæreditarijs, & alijs acquiſitiuis valeat.

*BONA, quo omnia tibi promitto poſt mortē, valet. Gamban. de clauſul. rub. renuntiatio ſucceſſionum futurorum ſub nume. 2. ver. ſed ſi promitto. f. 435. T. 18.

Certæ res, quòd non deueniant in certum genus perſonarum, valet. Melch. Palaez. de maiora. Par. 1. q. 51. numero 2. fol. 393. Tom. 10. P. 1.

Communis res, quòd nunquàm diuidatur valet ad tempus. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. in rub. 33. caſu 30. q. 24. verſ. ſi verò. n. 7. f. 527. T. 15. P. 2.

Confirmandę ſucceſſionis, valet, quando quis priuatur propter delictum: quod tribus modis limitatur, vt ibi. Natta. de pact. P. 2. n. 62. f. 34. T. 6. P. 2.

Cōſeruandæ futuræ ſucceſſionis, valere & effectuari; cum diſtinctione ibi tradita. Gamban. de clauſul. rub. renuntiatio ſucceſ. futurorum. nu. 1. f. 435. T. 18.

De damnis, quòd ſtetur ſimplici verbo, ſeu iuramento, quòd valeat. Beneuen. Straccha. de mercatura. rub. de contract. mercato. n. 6. f. 298. T. 6. P. 1.

De dando ſibi certo ſalario, donec fuerit ei prouisū de beneficio, inter Epiſcopum, & ſuum familiarem factum, valet. Hierony. Gigas. de penſio. q. 25. n. 4. f. 339. T. 15. P. 1.

Diuidendæ certo modo hæreditatis inter fratres, cōſentiente patre, valet. Natta. de pact. P. 2. ſub n. 66. f. 34. T. 6. P. 2.

Diuiſione, quo, cautum ſit, vt neutri liceat irrequiſito altero partem ſuam alienare, valet, tanquàm in traditione rei ſuæ pactū adiectum fuerit. Valla de reb. dub. rubr. ſententiæ aliquot &c. ſub n. 36. in ver. item conuentio. in fine. f. 347. T. 18.

Eccleſię vnius cum alia, ſiue inter eccleſias factum, nè aliquos, vel certos alterius eccleſiæ parochianos altera eccleſia recipiat ad eccleſiaſticam ſepulturam, & econuerſio valet. Guterius. de vltim. volunta. iura. P. 2. c. 4. n. 12. f. 178. T. 8. P. 1.

Filiæ cum patre, de conſeruanda hæreditate, valet, quando filia excluſa eſt per ſtatutum. Natta. de pact. P. 2. ſub nume. 66. fol. 34. Tom. 6. P. 2.

Filij patre, ſeu inter patrem & filium, de non ſuccedendo, an ualeat. Ant. Bardus. de temp. vtili. c. 11. ſub nu. 10. f. 217. T. 5.

Fratrum, ſiue inter fratres factū, quòd ſuperſtes habebit omnia, an valeat? Peckius. de teſtam. coniug. libr. 1. ca. 7. numero 10. f. 150. Tom. 8. P. 1.

Futuræ ſucceſſionis, de cōſenſu illius, de cuius hæreditate tractatur, valet. Redoan. de ſimon. P. 2. c. 2. n. 3. f. 71. T. 15. P. 2.

Hæreditatis conſeruandæ, quando quis ea priuatus eſt propter rigorem iuris, an valeat? Natta. de pact. P. 2. nume. 65. fol. 34. Tom. 6. P. 2.

Hæreditatis alicuius viuentis incerti, bene valet, & tenet, per verba reſpicientia in futurū. Guter. de vlt. volunt. iura. c. 5. ſub n. 4. f. 179. Tom. 8.

Ingrediens religionem, quòd non ſuccedat, valet. Melch. Palaez. de maiora. P. 2. q. 3. n. 3. f. 417. T. 10. P. 1.

Inuicem ſuccedendi, valet inter milites. Pet. Bell. de re milit. in 2. P. tit. 3. n. 27. f. 355. T. 16.

Iuratum de ſuccedendo, in hæreditate recipiētis, de iure canonicu valet, ſecus de iure ciuili. Bapt. à S. Blaſ. cōtradictio. iur. can. cum iur. ciui. centur. prima. n. 5. f. 185. T. 1.

Ius ſucceſſionis de conſenſu patris ſibi reſeruando, quod facit filia tempore, quo dotatur, etiam ſtatuto fœminas excludente, maſculorum exiſtentia, valet. Gamban. de clauſul. rub. renuntiatio ſucceſſ. futurarum. ſub nu. 1. verſ. & hoc dicit Bartolus. f. 435. Tom. 18.

Matrimonio factum, quòd ſi filius maſculus naſcitur, ſuccedat, valet. Melch. Palaez. de maiorat. P. 1. q. 22. numero 10. fol. 365. Tom. 10. P. 1.

Matrimonio an ſit validum, quòd primogenitus ſuccedat. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. q. 17. nu. 14. & nume. 15. fol. 420. Tom. 11. P. 1.

Nè omnino diuiſio fiat quo conuenitur, non valet, & eius ratio. Guter. de contract. iura. c. 88. n. 2. f. 105. T. 6 P. 2.

Negatiuum de non ſuccedendo, an ſemper teneat, & in quibus fallat? Io. Lecirier. de primogenitu. lib. 3. q. 8. ſub num. 19. f. 69. Tom. 10. P. 1.

Non auantagiandi, ſeu de nō auantagiando filios maſculos vltra fœminas, an valeat? Guter. de contract. iura. c. 59. nume. 2. & 3. f. 106. Tom. 6. P. 2.

Non

Source : BIU Cujas

Non ſuccedendi, ſiue de non ſuccedendo, firmatum, an valeat de iure ciuili. Garc. de vlt. fi. iur. can. & ciu. numero 296. fol. 122. Tom. 1.
Pactum, de quo in l. pactum quod dotali. C. de collat. an valeat. Garc. de vlt. fi. iur. can. & ciu. n. 319. f. 123. T. 1.
Patris cum filio, vt legitima ſit contentus, valet. Franc. Sonsbek. ad vſus feud. ſiue de feud. P. 9. princip. numero 53. fol. 133. Tom. 10. P. 2.
Perſonarum ad certum genus, vt certæ res non deueniant, valet. Melch. Palaez. de maiora. P. 1. q. 51. n. 2. f. 393. T. 10. P. 1.
Primogenitus, quo cedit fratri ius primogenituræ, valet. Natta de pact. n. 8. f. 30. T. 6. P. 2.
Quòd non diuidatur perpetuo, an teneat? Iul. Ferret. de iur. & re nauali. lib. 3. n. 34. f. 332. T. 12.
Quod præſcriptione finita, debeat toties quoties incipere, valet. contra. n. 26. Boui. de ſtat. vrb. præſcript. glo. 29. nu. 20. fol. 199. Tom. 17.
Reciprocum de ſucceſſione futura inter coniuges poſt annũ contracti matrimonij, valet. Guter. de contract. iura. ca. 3. nu. 21. & nume. ſequentibus. & præcipuè. numero 26. & ſequen. fol. 46. Tom. 6. P. 2.
Renuntiatiuum futuræ hæreditatis, iuratum valet, quod amplia, vt ibi. Nata de pact. P. 1. nu. 10. f. 40. T. 6. P. 2.
Reſeruandi ius ſucceſſionis, cum conſanguineis factum tempore ingreſſus religionis, ſtante ſtatuto, quòd ingrediens monaſterium non ſuccedat, an valeat? Gamban. de clauſ. rub. renũtiatio ſucceſſionũ futurarũ. ſub nu. 1. verſ. Idem poſſumus dicere. f. 435. Tom. 18.
Reſtituendæ portionis, ſiue de reſtituenda portione hæreditatis paternæ ſibi obuentura, à filia dotata, cum conſenſu patris fratribus factum, valet. Nata. de pact. P. 2. numero 67. fol. 34. Tom. 6. P. 2.
Standi in communione, & non recedẽdi infra certum terminum valet, & ſeruandum eſt. Guter. de contract. iura. c. 58. n. 3. f. 105. Tom. 6. P. 2.
Succedendi, ſeu de ſuccedendo valet, ſi nõ tollitur facultas teſtãdi. Nata de pact. P. 2. n. 61. f. 34. T. 6. P. 2.
Succeſſionis futuræ, valent inter milites, & ratione piæ cauſæ, quælibet pacta. Richius de vnio. proli. c. vlt. numero 25. fol. 29. Tom. 6. P. 1.
Super ſpiritualibus, pro iure perdito recuperãdo, valet. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 3. n. 27. f. 60. T. 15. P. 2.
Traditionibus rerum quodcunque ſit pactum, valere manifeſtiſſimum eſt. Balduin. de leg. XII. Tabul. c. 20. circa fin. ver. in traditionibus. f. 232. T. 1.
Vniuerſitas quod de collecta fecit à ruſtico non petendas an valeat. Pet. Antibol. de muneri. P. 3. princip. §. 1. diuerſarum quæſtionum. nume. 31. T. 12. Idem Antibol. ibi §. 4. ſuper pluribus quæſtionibus munerum. n. 122. & ſeq. f. 46. Ferrettus. de gabellis. n. 30. f. 80. T. 12.
Vide reliqua ad ſua ſingularia infra.
Iudex, vt non ſit, qui alias erat, bene valet, & tenet. Guter. de contract. iura. c. 28. n. 8. f. 76. T. 6. P. 2.
Iudicio factum, de nõ probando per teſtes, ualet, & tenet, abſque iuramento, propter calorem & auctoritatem iudicij. Guter. de contract. iura. c. 66. n. 7. f. 115. T. 6. P. 2.
Iuratum, quòd ſolutio debiti non poſſit probari, niſi per ſcripturam, bene valet. Idem Guter. ibi ut ſup. nu. 1. f. 114.
Non appellare, quò promittitur, an ualeat? Bal. de pact. n. 85. f. 8. Tom. 6. P. 1.
Non probaturum ſe per teſtes, quo quis promittit, ſed per inſtrumentum, an ualeat? Caccialup. de pact. §. duodecimo quæro. n. 2. f. 13. T. 6. P. 1.
Ommittitur, per quod ordo pertinens ad cauſæ cognitionem, inductus in fauorem iudicis, ſi debitor debet ex guarẽtigio inſtrumento, quod executionem paratam habet, effectum ſortitur, & ualet. Gaſpar. Beat. de inope debito. &c. c. 1. nu. 38. & 39. f. 206. Tom. 3. P. 2.
Perſonam capiendi, ſiue de capienda, & detinenda perſona, quomodo in iure ualeat. Maſſa. ad forma cam. obliga. q. 1. ad 3. particu. § ſexto quæritur. n. 1. f. 354. T. 6. P. 2.
Quibus, hæreticis, & ſciſmaticis permittitur, vt iuriſdictionem aliquam, vel adminiſtrationem, vel ſoli, vel cũ catholicis, exerceant, alijsve publicis muneribus fungantur an valeant? Conrad. Brun. de hæreti. c. 18. per tot. f. 307. T. xi. P. 2.
Quòd à ſententia iudicis appellare non liceat, valet. Blanc. de cõpromiſ. q. 10. ſub n. 4. f. 204. T. 3. P. 2.
Quòd quid non poſſit probari, niſi per inſtrumentum, an valeat? Follerius. de contract. cenſuar. §. vt vides diſertiſſime. num. 58. f. 160. T. 6. P. 2.
Scripturæ priuatæ, an ex pacto conuento ſit danda fides. Ferret. de iure & re naua. lib. 1. n. 10. f. 327. T. 12.
Scripturæ vnius vt ſtetur, illiq; credatur, an valeat? Io. Crottus de teſtibus. P. 6. nu. 29. f. 215. T. 4.
Sindicatui, quòd teneatur ſtare, cum poteſtate electo factum, an valeat, & quomodo ſuſtinent? Paris de Put. de ſindicatu. in ver. electio. ſub nu. 1. 2. & 3. f. 263. T. 7. Cataldinus de Boncompag. de ſyndicatu. n. 13. f. 351. T. eo.
Standi iuramento creditoris, de intereſſe, vel expenſis in contractu appoſitum valet. Phanuc. de iureiur. in litem. P. 2. nume. 11. f. 368. Tom. 3. P. 2.
Stare quo promittitur ſimplici verbo creditoris, an valeat? Ioan. de Graſſis. de ſubſtantial. procurato. in ver. & libros producendum. n. 4. f. 372. T. 3. P. 1.
Valent pacta, quæ non ſunt reprobata per legem, aut ſenatus cõſulta. Gamban. de clauſul. rubr. an poſſit renunt. benef. ceſſio. bono. n. 16. f. 470. T. 18.
Vide reliqua infra ad particularia.

Pactum.

In quibus cauſis iudicialibus, & adhærentibus ex cauſa publica valeat?

*ADMIXTVM cum delicto, vtrum valeat. Gamb. de clauſ. rub. renuntiatio. ſucceſ. fut. nu. 23. f. 437. T. 18.
Appoſitum in melioratione, quòd pro nullo delicto bona confiſcentur, valet. Melch. Palaez. de maiora. P. 2. q. 1. num. 5. f. 414. Tom. 10. P. 1.
Ante actionem propoſitam, poſt delictum commiſſum, factum de non accuſando reum, an valeat ad repellendum accuſantẽ ab actione? Inter contrarietat. Bart. col. 3. ver. vtrum ſi aliquis. f. 163. Tom. 2.
Beneficialibus, pro recedendo à lite, pacta facta tolerantur. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 31. n. 16. f. 79. T. 15. P. 2.
Camerali obligatione poſitum, quòd clericus incurrat pœnam priuationis beneficiorum non valeat? & quatenus? Maſſa. ad form. cameral. obligatio. q. 1. ad tert. particu. §. 7. quęritur. n. 1. & 2. f. 354. T. 6. P. 2.
Conſuetudinem ob generalem valet. Matth. Brun. de ceſſio. bono. q. 21. princip. n. 20. f. 200. T. 3. P. 2.
Continẽs illud idem quod ius commune, valet, & operatur effectum in modo agendi. Brunus. de augmento &c. concluſ. 4. nu. 17. f. 356. Tom. 17.
Contra ſtatutũ, an valeat? Alberi. à Roſa. de ſtatu. P. 1. q. 160. n. 1. f. 26. Tom. 2.
Conueniatur vt in ſolidum, qui aliàs non poterat conueniri, niſi in quantum facere poſſet, valet, & tenet: & econtrà. Guter. de contract. iura. c. 16. n. 38. & n. 41. f. 62. T. 6. P. 2.
Dicto vnius teſtis, quòd ſtent, à partibus factum, an valeat? & hoc ſub alijs præcipuis conſiderationibus. Blanc. de compromiſ. q. 8. in ver. arbitris diſpoſitio nu. 27. f. 188. T. 3. P. 1.
Hoſtes inter, quo hinc inde direpta remittuntur, etiam in damnũ tertij, pacis fauore valet. Octauian. Velpel. de treug. & pac. q. 56. n. 3. f. 413. T. xi. P. 1.
Inſtrumentum, vt executionẽ ſortiatur citra libellum, an valeat? Conſtan. Roger. de proteſtatio. §. ſexto dicturus ſum. num. 10. f. 228. Tom. 17.
Iudex, quòd incipiat ab executione, inter partes initum, valet. Maſſa. ad form. cam. obligatio. §. quarto quęritur. num. 5. fol. 354. Tom. 6. P. 2.

Quibus caſibus in conuentionalibus non ſit validum?

*ADIECTVM in præiudicium libertatis non valet. Antibol. de muneri. P. 3. princip. §. quarto ſuper pluribus quæſt. munerum. n. 166. f. 49. T. 12.
Appoſitum per minorem, etiam in continenti in ipſo contractu, ſine decreto, nõ valet. Et declaratur id dupliciter. Simoncellus. de decretis cęterisque ſolennitat. tit. 6. inſpect. 1. n. 11. 12. & 13. f. 308. Tom. 6. P. 2.
Beneficio ceſſionis bonorum, per quod renuntiatur, non tenet? Gaſp. Beat. de inope debito. c. 2. nu. 6. f. 210. T. 2. P. 2. Idem ibi. c. 16. nu. 55. f. 234.
Beneficium eccleſiaſticum, per quod, re aliqua temporali reſignari debet, non valet. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 1. num. 6. fol. 58. Tom. 15. P. 2.
Contra bonos mores pacta nulla ſunt, & cur iuramento non firmentur? Roger. de legiſpoten. §. iam tempeſtiuum eſt. nu. 48. f. 403. Tom 1.
Contra definitionem cõtractus, eſt ipſo iure nullum. Sebaſt. Medic. de definitio. P. 1. q. 7. n. 5. f. 290. T. 18.
Contra vim, & effectum actus, pacta nullius ſunt momenti. Anto. Gubertus Coſtanus de dotibus & earum iur. ca. 1. nume. 7. fol. 395. Tom. 9.
Creditor, quòd propria auctoritate debitorem non ſoluentẽ capere poſſit, non valet. Rebuffus. de priuileg. ſcholar. q. 1. nu. 1. f. 31. T. 18. Limitatur verò vt ibi.
Creditori, vt liceat, propria auctoritate debitorem nõ ſoluentem in termino capere, non valet, etiam ſi iuratum ſit. Matth. Brunus. de ceſſio. bono. q. 21. princip. numero 18. fol. 200. Tom. 3. Par. 2.
Debitor, per quod, conuenit, vt ſi in termino non ſoluerit, poſſit citatione & contumacia non præcedente, excommunicari, nõ valet. Matth. Brun. de ceſſio. bono. q. 21. princip. nu. 17. f. 200. Tom. 3. P. 2.
Diuortium nè fiat, nõ valet. Monticulus. de pat. poteſt. in ver. matrimonium. ſub n. 93. f. 132. T. 8. P. 2.
Dotem, vt ſoluto matrimonio mulier perdat, ſicuti de iure non valet, ita non valere pactũ, vt lucrum dotis amittat. Nouellus. de iure prothomis. §. ſeptimo. n. 53. & 54. T. 17.
Expreſſum, cum promiſſione factum aduerſus naturalem hominis ſtatum, non valet, etiam iuratum. Gaſp. Beat. de inope debito. c. 1. n. 9. f. 205. T. 3. P. 2.
Fideiuſſor, vt in plus teneatur, quàm principalis, non valet. Guterius. de contract. iura. c. 21. n. 3. f. 70. T. 6. P. 2.

Hæreticis,

Source : BIU Cujas

Hæreticis, quæ promittuntur, pacta, non valent. Conrad. Brun. de hæreti. c. 15. nu. 1. f. 305. T. 11. P. 2.
Iniqua pacta, & statuta non tenent. Bald. de statu. in ver. statuere. nu. 23. f. 148. T. 2.
Ludentium inter se, quòd non discedent à ludo donec vnus alterum vicerit, non valere. Paris de Put. de Ludo. in ver. An quando fit sponsio. sub nu. 38. f. 153. T. 7.
Metu facta, non valent, pacta. Garcias de vlt. fine iur. can. & ciu. nu. 417. f. 128. T. 1.
Nullius plerunque sunt momenti stipulationes, & pacta, ex causis ab auctore hic expressis. Valla de rebus dubijs. ti. de interpretatio. contract. & distract. nu. 15. f. 318. T. 18.
Pacta contra leges, nullius momenti sunt. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. definit. 46. nu. 2. f. 304. T. 18.
Principes, inter duos adinuicem pacem facientes, quòd liceat vendicare rumpentem pacem, non valet, nisi quatenus de iure permissum sit vendicare. Mart. Laud. de confed. pace & conprincip. q. 58. f. 303. T. 16.
Quæ contra finem, & præcipuam causam actus interponuntur, nulla sunt. Ant. Gubertus de dotibus, & earum iur. q. 1. num. 7. f. 395. T. 9.
Quæ fiunt ad colloquia cum hæreticis, non valent. Conrad. Bru. de hæreti. c. 14. nu. 14. f. 305. T. 11. P. 2.
Recedere, quòd liceat à Treugua expressum, illicitum est. Nicol. Moron. de fide treug. & pa. q. 117. nu. 12. f. 436. T. 11. P. 1.
Remittitur, per quod dolus futurus, est nullum. Bermũ. Chouer. de publi. concubin. ver. Ne deinceps sub pacto. nume. 1. f. 179. To. 11. P. 1.
Remittitur, quo, ingratitudo futura, non valet. Natta de pact. P. 2. sub nu. 62. fol. 34. T. 6. P. 2.
Renouandi rem alienari, vel concedi prohibitam, non valet. Redoan. de rebus eccles. non alien. rub. 33. casu. 30. q. 6. §. item ex præmissis. nu. 20. f. 481. T. 15. P. 2.
Rumpere, quòd non liceat, Treuguam expressum, non valet. Nicol. Moron. de fide treg. & pace. quæst. 117. nume. 4. fol. 436. T. 11. P. 1.
Tempore illicito factum collatum tamen in tempus licitum, non semper valet. Ioan. Boschæ. de nupt. lib. 4. nume. 34. fol. 91. T. 9.
Tertius, q̃ tradat, vel faciat, nõ valet. Gambanus. de clausul. rub. quibus iur. renunt. pos. nu. 7. f. 431. T. 18.
Turpe, virtuti contrariũ, nullius est momenti. Duarenus. de pact. c. 4. nu. 6. f. 14 T. 6. P. 1.
Vide alia ad particular. subiecta infra.

Pactum.

Quibus casibus in hæreditarijs, & acquisitiuis non valeat?

* Adiectum in contractu matrimonij, vt qui primo genitus foret ex eo matrimonio, is integram coniugum hæreditatem, aut aliquam eius partem præcipuam successione excipiat, non valet. Et an firmetur statuto, vel iuramento. Guter. de contract. iura. c. 59. nu. 4. f. 107. T. 6. P. 2.
Æqualiter succedendi, si refertur ad actum inter viuos, non valere; quia tollitur testandi facultas. Idem Guter. ibi. sub num. 3. in ver. Vnde infero. f. 107. T. 6. P. 2.
Appositum renunciationi, vel collationi beneficij reddit eam inualidam Redoan. de simo. P. 2. c. 10. nu. 4. f. 64. T. 15. P. 2.
Beneficij, seu de beneficio viuentis pactum, & conuentio improbatur. Roffiniacus de beneficijs &c. c. quæst. nume. 21. fol. 261. T. 15. P. 2.
Beneficij resignatione factum, q̃ alicui detur, est illicitum. Caccia Iup. de pensio. §. circa decimam nonam quæstionem. num. 15. f. 326. T. 15. P. 1.
Cęsaris liberatoria pacta ab obedientia Romani Imperij, non valere: & priuilegia huiusmodi identidẽ imbecilla esse. Franc. Zoannet. de Roman. imper. nu. 201. f 27. T. 16.
Communis res, quòd nunquam diuidatur, non valet. Redoan. de reb. eccles. non alienan. sub rub. 33. casu. 30. q. 24. §. si vero. nu. 7. f. 427. T. 15. P. 2.
Diminuendæ, vel non deferendæ successionis, viuente eo, de cuius hæreditate agitur, non valet, nisi ipse consentiat. Guter. de contract. iura. c. 42. sub nu. 2. f. 88. T. 6. P. 2.
Diuidatur nè perpetuo, non valet. Simoncellus de decretis. &c. lib. 2. tit. 4. inspectio. 1. casu. 1. nume. 8. fol. 301. T. 6. P. 2. Limitatur. vt ibi.
Ecclesiarum, quibus, transferuntur iura, pactum, statutum, & rescripta Principum, sunt nulla. Conrad. Brunus. de hæreti. c. 17. num. 28. f. 307. T. 11. P. 2.
Facientes pactum, vel promittentes aliquid in curia, pro aliqua gratia, vel iustitia obtinenda, inualidum est, & ipsi excommunicati sunt. B. Antoninus Archiep. de excommunicatio. c. 63. nu. 1. f. 380. T. 14.
Futuræ successionis, adeo sunt odiosa, vt nusquam nisi in militibus admittantur. Richius. de vnio. proli. cap. 3. num. 31. fol. 17. T. 6. P. 1.
Hæreditatis certo modo diuidendæ, vel disponendæ, non valet. Natta de pact. P. 2. nume. 66. f. 34. T. 6. P. 2. Quod limita quinque modis, vt ibi.
Hæreditatis viuentis hominis incerti, si non potest verificari, nisi in vna persona, non valet. Guter. de vlti. volunta. iura. P. 2. c. 5. nu. 6. f. 179. T. 8. P. 1.
Incipere iterum toties quoties debeat, finita præscriptione, valet. Boni. de statu. vrb. præscriptio. Gl. 29. nu. 25. f. 199. T. 17.
Ingratitudo futura, vt non obstaret, ob successionem futuram nõ valet. Gamban. de clausul. rub. Renunciatio successionem futuram sub nu. 1. ver. sed si quis. f. 435. T. 18.
Iuratum, contra ius alimẽtorum, non valet. Matt. Brunus. de cessio. bono. q. 21. princ. sub nu. 11. f. 199. T. 3. P. 2.
Iuratum indotatæ filiæ renunciatiuum futuræ successionis, non valet. Natta. de pact. P. 1. sub nu. 24. f. 31. T. 6. P. 2. Sed contra, vt ibi. nu. 27. tandem deciditur. nu. 32. f. eo.
Nullius esse momenti inter patrem & filium initum, vt pater filio alimenta non præbeat. Io. de Roias. Epito. succes. c. 21. nu. 35. f. 413. T. 8. P. 1.
Nullum robur ac firmitatem obtinere, per quod, pater à legitima priuatur. Io. Royas. eo. tit. c. 29. nu. 46. f. 423. T. eo. & vice versa si filius à legitima excluditur. vt ibidem.
PACTVM, lex, aut Rescriptum Imperatoris, quibus res priuatæ dominis auferuntur, non valet. Cõrad. Brunus. de hæreti. c. 17. nu. 14. f. 307. T. 11. P. 2.
Parentum & filiorũ successionis futuræ, præter leges est. Richius. de vnio. proli. c. 7. nu. 7. f. 23. T. 6. P. 1.
Per Patrem cum filia initum, quòd cum masculis æqualiter succedat, non valet. Brun. de statu. art. 6. nu. 253. f. 189. T. 2.
Quibus, & per quæ tractaretur de eximendo principes, vniuersitates, populos, regna, ciuitates & loca ab obediẽtia Imperij Romani etiam iureiurando munita ipso iure non valere. Zoannet. de Roman. imper. nume. 169. ac nume. 172. 175. & 183. fol. 27. T. 16.
Quo conuenitur, vt omnino diuisio fiat, non valet, & eius ratio. Guter. de contract. iurat. c. 58. nu. 2. f. 105. T. 6. P. 2.
Quo tibi promitto, quòd tu sis hæres meus, vel mihi succedas, vel quòd te faciam hæredem, non valere. Gamban. de clausul. Rubr. Renunciatio succes. futur. sub num. 2. vers. Sed si promitto. f. 435. T. 18.
Reuunciationem beneficij inanem reddit, factum, vt conferatur certæ personæ. Redoan. de simo. P. 2. cap. 10. nume. 3. f. 64. T. 15. P. 2.
Secundum de non succedendo, iuratum, non valet contra primum de non renunciando factum. Natta de pact. P. 1. nume. 19. f. 31. T. 6. P. 2.
Succedendi & seu de succedendo alicui, cum fit contra bon. mores, non valet. Gamban. de clausul. Rubr. Renunciatio succes. fut. sub nume. 2. versic. Pactum autem de succedendo. fol. 435. T. 18.
Testandi facultas per quod tollitur, non valet. Cornel. Benincas. de pauperta. & eius priuileg. q. 9. speciali. 5. in vlt. volunta. nu. 9. f. 165. T. 18.
Viuentis de hæreditate, non valet, citra eius consensum. Richius. de vnio. proli. c. 7. nu. 8. f. 23. T. 6. P. 1.
Reliqua videbis in particul. infra.

Pactum.

Quibus casibus in iudicialibus, & ad causam publicam attinentibus, inualidum, & inutile sit?

Astringit, quo, se debitor creditori, vt capiatur propria autoritate per creditorem, & in carcerem intrudatur, si non soluat, de iure ciuili non valet. Gaspar. Beat. de inope debito. cap. 1. nume. 35. f. 206. T. 3. P. 2.
Capi, vt possit, ante condemnationem debitor, initum inter creditorem, & debitorem, non valet, nec iudex rectè eum capit. Gaspar. Beat. ibid. nu. 37.
Carcerandi, vel de carcerando, quot, & quibus rationibus alienum sit à iure. Massa. ad form. cameral. obligatio. quæstio. 1. ad 3. particu. §. sexto quæritur. nu. 1. f. 354. T. 6. P. 2.
Contra Canones non valet. Hieroni. Gigas. de pensio. q. 41. nu. 1. f. 344. T. 15. P. 1.
Contra leges, vel statutum non valet. Rolan. à Valle de lucrodot. quæstio. 102. nume. 2. fol. 390. T. 9. & declara vt ibi nume. 13. eod.
Debiti solutio, quo continetur, vt non possit probari, *nisi* per scripturam, non valet. Guter. de contract. iura. c. 66. num. 1. fol. 114. T. 6. P. 2.
Debitor, quòd ad carceres etiam publicos se obliget in instrumẽto, non valet. Matth. Brunus. de cessio. bono. q. 21. prin. nu. 14. & nu. 15. f. 199. T. 3. P. 2.
Debitor, vt inuitus detineatur, inter debitorem, & creditorem factum, non tenet. Gasp. Beat. de inope. debito. c. 16. num. 57. fol. 234. T. 3. P. 2.
Denegatur, quo, parti iustitia, Pactum, lex, aut Rescriptum, non valet. Conrad. Brun. de hæreti. cap. 16. numero 16. folio. 307. T. 11. P. 2.
Excommunicari, quòd quis possit sine monitione præcedente, non valet. Massa. Ad form. camer. obligat. q. ad 3. particulam. §. Tertio quæritur. nu. 4. f. 354. T. 6. P. 2.
Fisci in præiudicium, non valent pacta. Garsias de expensi & melioratio. c. 11. sub. nu. 55. f. 297. T. 17.
Improbatum est, pro futura iniuria non propulsanda. Gamban. de clausul. Rub. An possit renunt. benef. cess. bono. num. 7. fol. 469. T. 18.
Induci, per quod, quis potest ad delinquendum, illud non valet. Gamban. ibi. nu. 12. f. 470.
Instantiæ super prorogatione, quare non valeat? Rogerius. de protestatio. §. sexto dicturus sum. numero 12. folio 228. T. 17.

Iudicis,

Source : BIU Cujas

Iudicis, cum delinquente, ne ab eo delinquens in suo territorio puniri possit, non valere. And. ab Exea. de pact. nu. 474. fol. 19. T. 6. P. 2.

Lites ecclesiarum, vel ministrorum in iudicio institutæ, quibus tolluntur, vel interdicuntur: Pact. statutum, vel Rescripra principum, sunt nulla. Contrad. Brun. de hæret. c. 17. nume. 29. fol. 307. T. 11. P. 2.

Lites prædictæ, quibus vtsupra in perpetuum suspenduntut non valent Idem Brun. ibi. nu. 30. f. eo.

Mancipat, per quod se quis carceri perpetuò, non tenet. Gasp. Beat. de inope debito. credito. addicen. cap. 2. nume. 9. fol. 210. T. 3. P. 2.

Non admittuntur contra rei sententiam pacta. Ioan. Thom. de marinis. De generi. & qualita. feud. titu. 16. nume. 8. fol. 156. T. 10. P. 1.

Non valet, per quod conuenit debitor, vt si intermino non soluerit possit citatione & contumacia non præcedente excõmunicari. Math. Brun. de cessio. bono. q. 21. nu. 17. f. 200. T. 3. P. 2.

Occidere impune ꝙ possis, vel percutere ipsum contrahentem, si ipsum reperies in vinea tua, non valet: & ideo si est clericus, hoc non obstante, eris excõmunicatus. Rogerius de leg. poten. P. 3. §. iam tempestiuum. sub nu. 48. f. 403. T. 1.

Probari, quòd non possit solutio, nisi per scripturam, non valet, quia etiam vsus testium pro communi vtilitate est introductus, & necessarius. Paris de Put. de reassumptio. instrumen. rub. 19. nu. 13. & nu. 14. f. 42. T. 4.

Probatio, quòd fieri non possit, nisi per scripturam, non valet. Paris de Put. de reassumptio. instrumento. rub. 17. f. 40. T. 4.

Prohibita sunt super adulterio pactum & transactio. Albert. a Rosa. de statut. q. 125. nu. 2. f. 43. T. 2.

Prorogandæ iurisdictionis alterius iudicis, non sui, in casu l. si conuenerit, ff. de iurisdict. om. iudi. fuit nullum, & non stipulatione vallatum. Guter. de contract. iura. cap. 28. nume. 3. fol. 75. T. 6. P. 2.

Remotum quod est à iure, & non valet. Gamba. de clausul. Rubric. An possit renuncia beneficio. cess bonor. nume. 13. fol. 470. T. 18.

Scriptor, quòd in compedibus detineri possit, non valet. Matth. Brun. de cessio. bonor. quæstio. 21. princip. nume. 19. fol. 200. T. 3. P. 2.

Scripturæ priuatæ, quòd credatur de futuro, non valet. Lud. Lana. De formu. testamen. consi. 2. nume. 4. & nume. 16. fol. 185. T. 8. P. 1.

Solutionem debiti probare, per quod, non licet, nisi per instrumentum publicum, non valet. Paris de Puteo. De reassumptio. instrumento. rub. 4. nu. 9. f. 37. T. 4.

Cætera habebis infra ad sedes singularium opportunè.

Quæ, & quotuplex pactorum diuisio sit?

* PACTA qualiter inter se distinguantur formaliter. Bal. de pact. §. qualiter. sub num. 15. col. 2. f. 3. T. 6. P. 1. Caccialup. eo. tit. & tom. §. sexto quæritur. nu. 1. f. 9.

* PACTORVM Diuisio ingenere triplex, secundum species. Hopper. de iur. arte. lib. 2. tit. de re priua. col. 4. versi. sed pactorum. fol. 91. T. 1.

* PACTORVM diuisio quintuplex secundum gradus. Duarenus. de pactis. c. 2. tot. c. f. 14. T. 6. P. 1.

* Pactorum distinctio secundum proprietates. Brun. de augmento & c. concluf. 3. sub num. 39. versi. Item ad aduertendum. fol. 353. T. 17.

* PACTORVM distinctio secundum effectus. Idem. Brunus ibi. nume. eod. Bal. de pact. §. transeamus nunc ad illum. nume. 67. fol. 6. T. 6. P. 1.

* PACTORVM vtilium distinctio formaliter & essentialis multiplex secundum subiectas materias. Caccialup. de pact. q. 6. sub num. 1. f. 9. T. 6. P. 1.

* PACTVM quotuplex sit remisiuè. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. defin. 46. nu. 13. f. 304. T. 18.

Pacta quæ, & quomodo per suas species distinguantur.

* PACTA nnda, & pacta vestita quomodo distinguatur. Brunus de augmento &c. concluf. 3. princip. sub num. 34. in ver. quarto prædicta procedũt. f. 253. T. 17. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. Definitio. 46. sub nu. 17. in fi. in ver. Doctores. f. 304. T. 18. Duaren de pact. c. 2. nu. 1. f. 14. T. 6. P. 1.

* PACTORVM in rem distinctio ab hijs, quę in personam concipiuntur. Duarem. de pact. c. 6. nu. 12. f. 15. T. 6. P. 1. Caccialup. De pact. §. sexto quæritur. nume. 49. fol. 12. T. 6. P. 1. Sebast. Medic. de definit. P. 2. Definitio. 46. sub nume. 17. in fine fol. 304. T. 18.

* PACTORVM aliud expressum, aliud tacitum est, & quomodo intelligantur. Duaren. de pact. c. 2. nu. 4. T. 6. P. 1.

* PACTORVM aliud iustum, alind iniustũ, & qualiter intelligantur. Idem Duaren. ibi. nu. 3. f. eo.

Pacta quæ, & qualiter exponantur?

* PACTA contra bonos mores, quæ sint? de iure ciuili, & quæ de iure canonico. Garz. de vlti. fi. iur. canon. & ciui. num. 317. fol. 123. T. 1.

* Detrahentia quæ sint? Bal. de pact. nu. 75. f. 7. T. 6. P. 1.

* Nuda quæ sint? Hopper. de iur. arte lib. 2. titu. de re priuata. col. 4. vers. Nuda. f. 91. T. 1.
Nudà sunt, cum non transeunt in proprium nomen contractus, vel non interuenit datio, vel factum. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. Definitio. 46. sub nu. 17. in fine, ibi. Pacta quædam. in versi. Nuda. fol. 304. T. 18. Duarenus de pact. c. 2. nu. 1. fol. 1. 14. T. 6. P. 1.

* Perpetua quæ dicantur? Bald. de pact. §. nunc videamus quæ pacta. nu. 46. f. 5. T. 6. P. 1.

* Per se stantia quæ sint? Bal. de pact. nu. 84. f. 7. T. 6. P. 1.

* Personalia, seu in personam quæ sint. Caccialup. de pact. §. sexto quæritur. nu. 49. f. 12. T. 6. P. 1. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. Definitio. 46. sub nu. 17. in ver. Pacta quædam. f. 304. T. 18. Duaren. eo. tit. c. 2. nu. 2. f. 14. T. 6. P. 1.

* Quæ actionem producant, & quæ exceptionem? Caccial. de pactis. §. sexto quæritur. nu. 2. f. 9. T. 6. P. 1.

* Realia, seu in rem, quę sint. Bal. de pactis. §. nunc videamus. nu. 45. f. 5. T. 6. P. 1.

* Vestita sunt, cum interuentu rei, verbis, literis, consensu, & cohærentia contractus vestiũtur. Sebast. Medic. de definitio. P. 2. Definitio. 46. sub nu. 17. in fine. ibi in ver. Vestita. T. 18. Duaren. de pac. c. 2. nu. 1. f. 14. T. 6. P. 1.

Nonnulla indiuiduè explicantur.

* PACTVM expressum quod dicatur. Bald. de pact. sub nume. 48. f. 5. T. 6. P. 1.

* Gratuitum quod appelletur, & quod sit. And. ab Exea de pact. in continuatio. rub. sub nu. 1. f. 1. T. 6. P. 2.

* Legis auxilio vestitum, quod sit. Caccialup. de pact. §. Decimotertio quæro. nu. 3. f. 13. T. 6. P. 1.

* Literis vestitum, quod dicatur. Caccialup. eo. tit. & §. nu. 1. f. eo.

* Mutuum quando dicatur. Ant. de Canar. de insinuatio. P. 2. princip. nu. 6. f. 278. T. 6. P. 2.

* Tacitum quod sit. Bal. de pact. sub. nu. 48. f. 5. T. 6. P. 1.

Quos effectus in iure vniuersim promoueat?

* PACTVM adiectum obligationi Camerali de non reuocandis procuratoribus, vim propriã in praxi obtinere. Massa. Ad forcam. obliga. quæst. ad quintum partic. §. Quæri etiam hic. nu. 9. f. 357. T. 6. P. 2.
Et quos effectus inferat. Idem ibid.

Contractibus legem dant pacta & conuentiones. Franc. Solson. *Lucerna laudemio* q. 4. princ. nu. 12. f. 242. T. 10. P. 2. Ambros. *de Vigna. De vsuris. §. salubriter. nu. 167. f. 61. T. 7.*

Cõtractus natura ex pacto mutatur. Guido de Suzar. de iure emphiteut. nu. 6. f. 189. T. 6. P. 1.

Debitum, quod est necessarium, facit volũtarium. Sebast. Medic. de compensatio. P. 1. q. 32. nu. 5. f. 265. T. 6. P. 2.

Effectum, an in terris Imperij habeat? factũ per ciues Romanos in terris Imperij, quę leges Romanos minime receperũt? And. ab Exea de pact. nu. 491. f. 20. T. 6. P. 2.

Effectus pacti iuxta stipulationem apposiri. Bal. de pact. num. 49. f. 5. T. 6. P. 1.

Effectus pactorum, quæ perimũt, qui sint. Bal. de pact. sub nu. 78. ver. nunc videamus. f. 7. T. 6. P. 1.

Effectus quis sit pactorum in communi. Bal. ibi. nu. 67. f. 6.

Efficit conuentionem irreuocabilem, iuratum in casu l. si conuenerit. ff. de iurisdict. om. iud. Guter. de contract. iura. c. 28. nu. 9. f. 76. T. 6. P. 2.

Exceptiones ex pacto & conuentione proueniunt in iudicio, per quas impeditur litis contestatio, & compromissum. M. Anto. Blancus. de compromis. Rub. de exceptio. impediẽt. lit. ingress. ver. Reperio. sub nu. 37. f. 169. T. 3. P. 1.

Faciunt pacta, ꝙ quis cadit, & nõ cadit à iure suo. Redoan. de reb. eccle. non alien. sub rub. 33. casu. 30. q. 24. §. si vero infeudatus. nu. 4. f. 527. T. 15. P. 2.

Iudicio quam admittat exceptionem, pactum cum alio. Blanc. de compromis. Rub. de exceptio. imped. lit. ing. nu. 46. T. 3. P. 1.

Iuratum maioris est virtutis, quàm simplex. Alberic. a Rosa. de statu. lib. 1. q. 16. nu. 18. f. 6. T. 2.

Iuratum, quos effectus per exceptionem in iudicio afferant. Blãc. de cõpromis. Rub. de exceptio. imped. lit. ingres. nu. 44. in versi. exceptio pacti iurati. f. 170. T. 3. P. 1.

Laudum etiam nullum ex pacto sustineri. Garzon. De laudo me. iur. P. 3. q. 3. nu. 4. f. 327. T. 3. P. 1.

Magicas artes ex pactis Dæmoniorum constare & effici. Simanca de cath. institut. tit. 63. nu. 11. f. 198. T. 11. P. 2.

Nec dum reiteratum, quid operetur? Foller. de contract. censuar. §. vt vides disertissimè lector. sub nu. 45. f. 160. T. 6. P. 2.

Negatiua hæc pacta, de non agendo. De non petendo; De nõ adeundo iudicem; De non mouendo litem; De non contestando litem, & affirmatiuum de ingrediendo possessionem propria authoritate, quos effectus in exceptionibus singulorum exhibeant in iudicio? M. Ant. Blanc. de cõpromis. Rub. de exceptio. imped. lit. ingres. in ver. Primo ex pacto, & conuentione. nu. 38. nu. 39. 40. 41. 42. & 43. f. 170. T. 3. P. 1.

Nobis quandoque pacto ad nostrum præiudiciũ quæritur. Caccialup. de pact. ver. Vndecimo quæritur. nu. 1. f. 22. T. 6. P. 1.

Non minus traditione, quàm stipulatione sumere effectum, alioqui ad actionem nulli prodesse. Balduinus. de leg. 12. tabul. c. 25. in fine. ver. Non minus. f. 232. T. 1.

PACTI criminalis effectus in exceptione iudiciali. Blanc. de cõpromis. inter coniunct. &c. Rub. de exceptio. imped. lit. ingres. num. 45. f. 169. T. 3. P. 1.

Pœnale

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pœnale quid operetur. Bal. de pact. ſub nu. 80. f. 7. T. 6. P. 1.
Principum pacta & capitula habent vim legum. Martinus Laud. de confed. pa. & conuent. princip. q. 47. in tot. f. 303. T. 16.
Priuatorum pacto ſecuta traditione ex cauſa habili fit translatio Dominij Alberi. à Roſa. de ſtatut. lib. 1. q. 25. nu. 6. f. 7. T. 2.
Quæ ſtare non poſſunt pacta, quid operentur? Franc. Solſon. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 16. f. 223. T. 10. P. 2.
Quædam pariunt, informant, elidunt, perimunt: Quorum effectuum ratio traditur per Alber. Bru. de augumento &c. cõcluſ. 3. nu. 39. f. 353. T. 17.
Quos effectus operentur pactum & conuentio in vniuerſali. Redoan. de ſimo. P. 2. c. 2. nu. 15. f. 59. T. 15. P. 2.
Reo an detur exceptio ex pacto: Iaco. de Arena. de quæſtio. num. 10. f. 292. T. 11. P. 1.
Sententiam conualidat, quæ aliàs foret nulla; vis pactis ex partiũ conſenſu Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrumento. rub. 4. nu. 13. fol. 37. T. 4.
Simoniam facit pactum. ſolum Redoan. de Simo. P. 2. c. 1. nu. 12. f. 58. T. 15. P. 2. Idem eo. tit. P. 3. c. 25. nu. 2. f. 100.
Tanta eſt vis pacti, & conuentionum, quòd contractus ex pacto propriam naturam deponit, & aliam aſſumit & immutat. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. ſub rub. 33. caſu. 30. q. 24. num. 3. f. 527. T. 15. P. 2.
Validitas pacti iuramentum accedens ſibi corroborat. Gamban. de clauſul. §. nunc videamus. ſub nu. 3. f. 460. T. 18.
Vis pacti ex partium conſenſu ſuppoſito valere facit inſtrumentum, quod alias nõ valeret. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtru. rub. 4. nu. 13. f. 37. T. 4.
Vſuræ ex pacto veniunt. Lauren. de Rodulf. de vſuris. in verſ. Ad quartum. nu. 12. f. 16. T. 7.
Vſurarium quid operetur vſuræ prohibitæ. Franc. Solſon. Lucer. Laudem. cell. 10. nu. 17. f. 224. T. 10. P. 2.
Pro effectibus magis ſpecialibus habendis in ſua quaque materia, referas te ad ſingulares conceptus pactorum, de quibus infra.

Pactum.

Quibus perſonis & ad quas cauſas proficiat?

* Ad actionem producendam prodeſt etiam tacitum Campeg. de dote. P. 3. q. 127. nu. 2. f. 314. T. 9.
Alteri, Vnius ad liberandum prodeſt: Quod eſt ſpeciale in pluribus obligatis. Bal. de pac. §. ſi debitor. ſub nu. 54. ver. ſolutio ad primum. f. 5. T. 6. P. 1.
Creditorũ à maiori parte factum cum hærede debitoris, ſeu decoctore, non obeſt minori, vbi reperiuntur bona. Straccha de decoctoribus. P. 6. rub. de pact. conu. inter crediento. & decocto. nu. 18. f. 322. T. 6. P. 1.
Debitoris prodeſt fideiuſſori. Duaren. de pact. c. 6. ſub nu. 12. verſ. itaque f. 15. T. 6. P. 1.
Dominica de re factum, quandoque vtile eſt Domino, aut Patri Duarenus de pact. c. 3. nu. 1. f. 14. T. 6. P. 1.
Eccleſiæ cum emphiteuta, an proſit adeo emptori primo vel ſecundo, vt ex illo ab eccleſia ſe tueri ualeat. Guido de Suzar. de iure emphiteut. nu. 10. f. 189. T. 6. P. 1.
Filij familias, ſeu à filio familias factum, ne petat, tunc eſt vtile? Duaren. de pact. c. 3. nu. 2. f. 14. T. 6. P. 1.
Filij familias vel à filiofamilias. factum, ne à ſe petatur, nũ ei prodeſt. Duaren. ibi. nu. 4. f. 14.
Iure pacti, & perſonalis obligationis proficere, non autem propriæ ſeruitutis, vbi conuentum ſit cum aliquo, vt eius naui alterius merces ſemper deferat. Straccha de naui. P. 2. nu. 20. fol. 312. T. 6. P. 1.
Liberatorium, quando eſt in rem, fideiuſſori etiã prodeſt. Cucch. de morato, præſcriptio. nu. 123. f. 204. T. 17.
Liberatorium abſenti prodeſt. Bald. Nouel. de doti. & earum iur. P. 6. priuileg. 66. ſub nu. 2. f. 212. T. 9.
Liberatorium à procuratore legati non nocet legato. And. Hiſpa. de decimis. q. 60. nu. 1. f. 158. T. 15. P. 2.
Magiſtri ſiue factoris, vel negociorum geſtoris, & ſimilium adminiſtratorum, an proſit, vel obſit Duaren. de pact. c. 3. ſub nu. 11. f. 14. T. 6. P. 1.
Omnibus æquè proficere, quorum obligationem diſſolutam eſſe eius, qui paciſcebatur, intereſt. Duaren. ibi. c. 6. ſub 12. ver. igitur pacta. f. 15.
Perſonale emptori prodeſt. Io. lecirier. de primogeni. lib. 3. q. 1. nu. 7. f. 63. T. 10. P. 1.
Procuratoris, ſeu à Procuratore meo factum, ne ego petam, mihi præterquam in tribus caſibus, non nocet. Duaren. ibid. c. 3. nume. 8. f. 14.
Quibus regulariter proficiant pacta? Caccialup. de pact. §. Decimo principaliter quæro. in tot. col. 4. f. 12. T. 6. P. 1.
Replicationi, aut ad replicationem prodeſt pact. de non petendo. Bal. de pact. nu. 3. f. 2. T. 6. P. 1.
Reſolutiui pacti effectus, an proſit hæredibus, vt per eiuſdem probabilem ignorantiam, ſibi ſuccurrendum ſit? Benedict. Bouius de cenſibus. artic. 97. nu. 130. f. 176. T. 6. P. 2.
Serui, & ſeu à ſeruo factum, nè petat, & ne à ſe petatur reſpectiuè, num ei prodeſt, vel ſit vtile Duaren. de pact. c. 3. nu. 1. & nu. 4. f. 14. T. 6. P. 1.
Tacitum filiæ abſenti etiam in virtute agẽdi prodeſt. Bal. Nouel. de dot. & earum iur. P. 6. priuileg. 66. nu. 1. & 2. f. 212. T. 9.
Tacitum vtrũ indifferenter proſit abſenti. In contrarieta. Bar. col. 2. ver. Vtrum tacitum. &c. f. 163. T. 2.
Tutoris, aut curatoris minori prodeſt: & quid in curatore, ſeu adminiſtratore reipublicæ? Duaren. de pact. cap. 3. nume. 10. fol. 14. T. 1.
Vendens æquum, pacto, & non vult teneri de ſchinellis & magagnis, an eidem proficiat, vt non teneatur. Bonacos. de equo ſiue caballo. P. 1. q. 86. f. 110. T. 6. P. 1.
Viri & vxoris inter ſe factum, quòd reddatur ſibi dos in florenis ſub eadem æſtimatione, num proſit, vel obſit viro, ſi valor Floreni ſit poſtea auctus, vel diminutus? Campeg. de dote. P. 2. q. 89. in tot. f. 302. T. 9.
In reliquis, recurre ad ſingularia de quibus infra.

Pactum.

Quibus, & in quibus rebus non proſit, aut noceat?

* Appoſitum etiam incontinenti nõ prodeſt, vbi prodeſſet ſtipulatio, vt in pœnalibus. Roger. de dote in repetitio. l. ſi cum dotem. ff. ſolu. matrim. nu. 19. f. 349. T. 9.
Creditorũ à maiori parte, pro modo debiti, & pro numero perſonarum, de partis debiti remiſſione, cum decoctore, ſeu eius hærede factum, num noceat, minori parti diſſentiẽti, plenè diſputatur. Straccha de decoctor. P. 6. Rub. de pactis conuen. inter credito. & decocto. nu. 5. f. 322. T. 6. P. 1.
Debitoris, ei, qui donandi animo fideiuſſit, non prodeſt. Duarenus de pactis. cap. 6. ſub nume. 10. verſi. Pactum cum reo. fol. 15. T. 6. P. 1.
Dotis lucrandæ, marito non prodeſt in dote putatiua. Rolan. à valle. de lucro dot. q. 97. nu. 12. f. 388. T. 9.
Exceptio merè perſonalis ex pacto competens debitori principali, non prodeſt fideiuſſori ipſius. Cucchus de morato. præſcriptio. nu. 124. f. 204. T. 17.
Flij familias, & ab eo factum, ne petatur, (quia in rem cõceptum eſt, Patri interdum nocet. Duaren. de pactis. c. 3. nume. 1. f. 14. T. 6. P. 1.
Filijs, & nepotibus, an noceat iuratum de non ſuccedendo. Natta de pactis. P. 2. nu. 77. f. 34. T. 6. P. 2.
Generaliter compoſitum in vniuerſis nocere, & ratio redditur. Duaren. de pact. c. 6. nu. 9. f. 15. T. 6. P. 1.
Matris iuratum de non ſuccedẽdo, an noceat filijs, ſi accepta dote dixit, ſe portione ſua fore contentam. Natta. de pact. P. 2. ſub nu. 78. f. 34. T. 6. P. 2.
Minori parti diſſentienti, & habenti pignus vel hypotecam, factũ à maiori parte creditorum, cum futuro hærede, vel decoctore, an noceat. diſputatur. Straccha de decoctor. in P. 6. rub. de pact conuent. inter credito. & decocto. nu. 13. f. 322. T. 6. P. 1.
Non nocet iuramento firmatum de non ſuccedendo, deficiente perſona, cuius contẽplatione, talis renuntiatio facta eſt. Crauet. de antiquita. tempo. P. 4. ſub nu. 131. f. 156. T. 17.
PATRIS, ne à filio petatur, filio non prodeſt, licet poſtea hæres patris extiterit. Duaren. de pact. c. 2. nu. 6. f. 14. T. 6. P. 1.
PATRIS, ſiue ſolius, ſiue cum filia, per eum factum, ei ſoli nocebit. Odoffred. de reſtitutio. dot. nu. 5. f. 472. T. 9.
Priuilegiarijs creditoribus an obeſt factum cum decoctore, vel hærede debitoris, à maiori parte creditorum. Straccha. de decoctori. P. 6. rub. de pact. conuent. inter credito. & decocto. nu. 16. f. 322. T. 6. P. 1.
Procuratoris, ne à principali petatur, num eidem noceat? Duarenus de pact. c. 3. nu. 7. f. 14. T. 6. P. 1.
Remiſſiuum partis debiti factum à maiori parte creditorum, vt minori parti diſſentientium officiat, quæ requirãtur? Straccha. de decoctoribus in P. 6. Rub. de pact. conuent. inter credito. & decocto. nu. 9. f. 322. T. 6. P. 1.
Renunciatiuum matris iuratũ, an noceat filijs, ſi neceſſe habeant, venire ex perſona matris. Natta de pact. P. 2. ſub nume. 78. fol. 34. T. 6. P. 2.
Reo factum ad tempus, vltra neque reo, neq; fideiuſſori prodeſt. Duaren. de pactis. c. 6. ſub nume. 10. verſi. Pactum cum reo. fol. 15. T. 6. P. 1.
Serui, ne petatur; (vbi in rem conceptum eſt) domino interdum nocet. Duaren. de pact. c. 3. nu. 1. f. 14. T. 6. P. 1.
Tutoris vel curatoris, an noceat pupillo, vel adulto. Duarenus ibi. ſub nu. 10. f. eo.
Vicino, an noceat in iure congrui pact. retrouenditionis? Ferret. de iu. & re naua. lib. 12. nu. 143. T. 12.
Supplebunt in reliquò ſedes particulares pact. de quibus infra.

Pactum.

Quos liget, in vniuerſo, & quos non, & quando liget vel non?

* Cameram an liget, pactũ, vt quis ingrediatur propria authoritate. Redoan. de ſpol. eccleſiaſt. q. 17. nu. 87. f. 264. T. 14.
Contra prius iuramentum non obligant pacta. Pet. Bellus. de re milit. P. 4. tit. 8. nu. 8. f. 349. T. 16.
Deum ipſum ex pacto & promiſſione etiam obligari. Hieron. Alban. de immunita. eccleſ. nu. 57. f. 2. T. 13. P. 2.
Equum in bello amiſſum exiſtente pacto vel ſtatuto, an teneatur militi ciuitas emendare Alberi. à Roſa. De ſtatut. lib. 2. q. 47. nu. 5. f. 36. T. 2.
Filiorum iuratum patri factum de ſtando in cõmunione vſq; ad certum tempus, an obliget eorum filios, & hęredes? Natta de pact. P. 2. nu. 81. f. 35. T. 6. P. 2.
Futuræ ſucceſſionis iuratum factum fauore fratrum, illis defunctis non

Source : BIU Cujas

ctis non obligat.Natta.de pact.P.1.numero 49.fol.32.Tom.6. Pars 2.
Hæredem obligat pactum iuratum,& contractus. Natta.de pac. P.2.sub n.82.f.35.T.6.P.2.
Hæretici iuratum de non succedēdo an ipsum obliget. Idem ibi. P.1.n.18.f.30.T.6.P.2.
Imperio non subiectis in terris factum, quæ tamen leges Romanas receperunt, an paciscentem efficaciter obliget, sicut in illa prima ætate obligabat,vt ibi ius gentium attendatur? Andr.ab Exea.de pact.n.489.f.20.T.6.P.2.
Iudęi iuratum de non succedendo, an ipsum obliget. Natta. de pact.P.2.sub n.18.f.30.T.6.P.2.
Iuratum de non succedendo,impuberem non obligat. & quid si sit doli capax.Idem ibi.n.22.f.31.
Non succedendi,seu de non succēdendo,non obligat paciscentē. Natta.de pac.in primordio.n.1.f.30.T.6.P.2.
Obligatorio,quis obligatur ad non agendum.Gamban.de clauſ. §.nunc videamus.n.7.f.461.T.18.
Quos ligent pacta? Bal.de pac.n.59.f.6.T.6.P.1.
Successor ligatur pacto præcessoris, si debitum fuit contractum pro vtilitate ecclesiæ.Redoan.de reb.eccles.nō alien.q.5.§.sed si locatio.n.22.f.479.T.15.P.2.
Tutoris cum creditoribus,nō ligat eum ipso iure.Alberi.à Rosa. de statut.P.2.q.197.n.6.f.52.T.2.
De reliquis conferas te ad singularia.

Pactum, actionem, & alios effectus producere quando dicatur, & quando non?

*ACTIONEM, & alios effectus de iure canonico producit, quos stipulatio de iure ciuili. Zannettin. de differen.iur.ciu. & can. n.144.f.204.Tom.1.
Collatum in conditionem si secutum sit à iuramento,actionem producere.Nicellus.de concord.glossa.Glo.96.num. 432. fol. 217.Tom.18.
Donationis ob pactum,competit de iure *ciuili actio*. Caccialup. de pac.§.decimo tertio quæro.n.7.f.13.T.6.P.1.
Doti apposita pacta, cuius ope actionem pariant, an non? Constant.Roger.de dote.*in* secundo prēmisso.numero 18.fol.336. Tom.9.
Exceptio tamen nascitur, licet actio ex pacto non nascatur de iu. ciu.Duaren.de pact.c.6.n.3.f.15.T.6.P.1.
Fictum, an actionem verè producat? Andr. ab Exea. de pact. in prima par.rub.n.39.f.1.T.6.P.2.
Geminatum de nō petendo producit actionem. Corset. de verb. geminat.sub n.19.f.268.T.18.
Legalis pœna vbi deducitur, illud producit actionem & condictionem ex lege.Nicol.Moron.de fide treug.& pac.q.129. nu. 27.f.442.T.11.P.1.
Ori dicitur actio ex pacto,quòd cōtractui apponitur. Caccialup. de pact.§.sexto quæritur.n.22.f.10.T.6.P.1.
Præsumptum,an producat actionem? Andr. ab Exea.de pact.in prima par.rub.n.37.f.1.T.6.P.2.
Quæritur legatarijs actio ex pacto testatoris.Io.Dilect.de art.testan.tit.6.caut.37.n.2.f.132.T.8.
Quæritur actio tertio absenti,ex pact.prohibitionis alienationis, in vltimis voluntatibus, non item in contractibus, & donationibus.Valla.de reb.dub.rub.sententiæ aliquot. & c. sub nu.36. in ver.item conuentio.in fine.f.347.T.18.
Stipulatio si accesserit, vel traditio, aliave iusta causa, actio dabitur ex pacto.Duaren.de pact.c.6.sub numero 1.fol.15.Tom.6. Parte 1.
Vnius pacti ad aliud relatione habita, noua & respectiua obligatio, & consequenter noua actio inde oritur.Brun. de augmento & c.conclus.3. sub numero 36. versicu.item effectus. f.353. Tom.17.

Pactum, quando actionem non pariat, præter regulam iuris ciuilis.

*ACTIONEM non parit.Duaren.de pact.cap.6.numero 1.fol.15. Tom.6.P.1.
Confirmatum *nisi* sit lege, nulla competit actio causa cessante? Duaren.de pact.c.6.n.2.f.15.T.eo.
Nulla acquiritur actio,quando aliquid extrinsecum pacto includitur.Peckius.de iure sisten.cap.52. numero 3. fol.179. Tom. 3.Parte 2.
Obligatio naturalis tantum oritur, nec vlla datur actio ex pacto. Caccialup. de pact. §. decimotertio quæro. numero 1. fol.13. Tom.6.P.1.
Pupilli,aut à pupillo factum, etiam si sit stipulatione vallatum, non edere actionem.And.ab Exea.de pact.numero 285. fol.9. Tom.6.P.2.
Simplicia sub conditione non pariunt actionem. Paul. Roma.de pensio.eccles.c.5.nu.6.f.312.T.15.P.1.
Siue causa de iure canonico non habet effectum, sicut nec stipulatio sine causa de iure ciuili.Caccialup.de pact. §.decimo tertio quæro.n.10.f.13.T.6.P.1.

Pacto, quæ iura tollantur, vel tolli possint? & an pact. tollatur?

*ACCIDENTALIA, & naturalia alicuius rei licèt tolli possint, subſtantialia tamen minimè tolli non possunt. Sebast.Medic. de definitio.P.1.q.7.sub n.5.f.290.T.18.
Actionem tollit ipso iure de iure cano. pactum de non petendo. Caccialup.de pact.§.decimo tertio quæro.versi.octauo notandum.sub n.9.f.13.T.6.P.1.
Criminibus habitum pactum tollit ipso iure actionem. Paris de Puteo.de sindica.in versicu.an si compositio.numero 2. f. 260. Tom.7.
Facilius pact.tollitur, quàm ius commune.Ioan. Lecirier.de primogen.lib.3.q.8.n.20.f.69.T.10.P.1.
Geminatum de non petendo tollit ipso iure obligationem. Hieronymus Gigas.de pensio.q.vlt.n.3.f.366.T.15.P.1.
Leges tollere pacta dicuntur. Garzon. de laudo me.iur.P.3. q.3. sub n.4.f.328.T.3.P.1.
Lex statutaria, vtrum priuatorum pacto tollatur. Gamban. de clausul.rub.renuntiatio successionum futurorum. numero 22. f.437.Tom.18.
Liberatorio,siue de non petendo tollitur omnis obligatio, etiam naturalis, ipso iure, adeò quòd nulla remaneat actio, & sic solutus est ipse contractus. Guido de Suzar. de instrumen. guarentig.sub n.54.f.339.T.6.P.2.
Matrimonium tollit, appositum contra subſtantiam matrimonij. Franciſch.Curtius.de feud. q.6.cap.7. numero 23. fol. 47. Tom.10.P.2.
Naturalem duntaxat obligationem tollit pactum de non petendo,nō etiam ciuilem.Franciſc.de Acceptan.de senten.diffinit. & interlocut.n.26.f.5.T.5.
Naturalia contractus tolli possunt.Alciat.de eo,quòd interest.ad l.vni.C.de senten.quæ pro eo quod inter.in princ.versic.quòd subsequitur.n.15.f.9.T.5.
Obligatio in certis casibus tollitur,non tantum iure prætorio,sed etiam ipso iure.Duaren.de pact.cap.6.numero 7. fol.15. Tom. 6. Pars 1.
Obligationem naturalem an tollat pact.quo promitto nō agere, vel vtrumque in obligationibus ex maleficijs.Bal.de pact. sub nu.79.f.7.T.6.P.1.
Obligatio principalis tollitur vnà cum hypotheca. Neguſan. dē pigno.& hypothe.secundo memb.6. P.princip. nu.8. fol.245. Tom.6.P.1.
Præscriptio, an tollatur, & an fieri possit ne currat? Gamban. dē clausul.clauſ. nulla præscriptione.numero 4. & sequen.f.372. Tom.18.
Præscriptio tolli potest.Io.Dilect.de arte testan.tit.6.caut.31.n.3. f.131.T.8.P.1.
Priuilegia propter sanguinem cōcessa tolli possunt. Gaspar.Beat. de *inope debito.c.16.nu.53.f.233.T.3.P.2.*
Quot casibus tolli possit obligatio ipso iure, ne dum iure prætorio tantum. Duaren.de pact. cap.6.numero 7. fol.15. Tom.6. Pars 1.
Triennalis possessio,an tolli possit?Gamban. de *clausulis.clausu.* nulla præscriptione.n.5.f.373.T.18.
Referas te pro optatis hoc loci deficientibus ad loca singularium.

Pacto, quæ iura non tollantur, aut non possint tolli? & an pacta tollantur, nec ne?

*ACTIONEM, obligationemve ipso iure non tollit pactū. Duaren.de pact.c.6.n.5.f.15.T.6.P.1.
Agnationis ius non potest tolli.Duaren.de pact. c.4.nu.7. fol.15. Tom.6.P.1.
Alimentorum ius tolli nequit, etiam si sit iureiurando confirmatum.Ioan.à Roias.epito.successio.cap.21. sub nu.35.f.411. Tom.8.P.1.
Capitula, & pacta non tolluntur clausula illa, non obstantibus pactis,vel capitulis. Cels.Hugo. de clausul. rub. de clausul.rescrip.sub numero 23.versi.clausula.non obstātibus pactis. & c. f.492.Tom.18.
Confirmata non tolluntur à disposition, quæ tollit pacta. Ioan. de Selua.de benefic.Par.3.q.13.sub numero 22. fol.76. Tom. 15 Par.1.
Exceptio si quæsita est fideiussori, per pactum postea per reum principalem factum,non tollitur.Alberi.à Rosa.de statu.lib.2. q.143.n.1.f.46.T.2.
Iura sanguinis per pactum tolli non possunt, sicut nec statuto. Alberic. à Rosat. de statu. Par. 1.q. 40. sub numero 2. fol. 8. Tom.2.
Naturalia, quæ sunt, nec pacto, nec renunciatione tolli possunt. Gasp.Beat.de inope debito.cap.16.numero 44. fol.233. Tom. 3.Par.2.
Non agendi,seu de non agendo de nullitate, iuratum non tollit, quin possit agi de nullitate sententiæ arbitri excedentis formā compromissi. Guter.de contract.iuratis. c.37.numero 26.f.83. Tom.6.Par.2.
Subttantialia contractus non tolluntur, nec tolli possunt. Sebast. Medic.de definitio.P.2.definitio.47.n.6.f.305.T.18.Alciat. de eo quod interest.ad l.vni. C.de sentent. quæ pro eo quod interest.ver.quod subsequitur.n.15.f.9.T.5.
Vnius,non potest tollere ius alterius.Gamban.de clausul.rub.renuntiatio successio.futurarum.nu.47.f.440.T.18.
Recurre pro cætetis quæ hoc loco desiderari contingunt, ad particularia.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pacta, an, & quæ ſeruanda ſint?

*ÆQVVM eſt pacta etiam nuda ſeruari. Lanfranc. in additio. ad quæſt. Barto. in materia arbitr. ſub numero 27. fol.295.Tom. 3.Par.1.

Appoſita in contractu dotis,& approbata,niſi reperiãtur expreſsè prohibita,ſeruanda ſunt.Roland.à Valle. de lucro do.q.39. n.11.f.367.T.9.

Belli ducis fidantium præbent,& tanquàm facta lege permittente,obſeruantur.Alberi.à Roſa.de ſtatut.lib.4. q.39.num.4. fol. 73.Tom.2.

Belli ratione, quæ permittuntur, duces belli ſeruare debent; nec ea dolo fallere licèt.Conrad.Brun.de ſeditios. lib.4.c.9. ſub n. 14.f.132.T.xi.P.1.

Bona fide,cum conditionibus licitis,quæ eis apponuntur, ſeruãda ſunt.Ioan.Nider.de contract.mercato.c.1.nume.7.fol.280. Tom.6.P.1.

Conſuetudini inſtæ conformia. Ambros. de Vignat.de vſur.§.ſalubriter.n.187.f.62.T.7.Angel.de Perigl.de ſocieta. P.2.nu.7. f.132.T.6.P.1.

Dotis reſtitutioni,quæ fauent,& præſertim ea, quæ reddũt actionem dotis ad primæuam ſuam naturam.Rolan.à Valle. de lucro do.q.19.nu.9.f.358.T.5.

Duellantium,& ſeu inter duellantes,an, & quãdo ſeruanda ſint? Iul.Ferret.de duello.nu.24.ac n.38.79.96. & 120. cum alijs ibi relatis.f.310.T.12.

Emphyteuta ſeruare debet.Redoan.de reb. eccleſ. nõ alien.rub. 33.caſu.30.q.19.n.5.f.503.T.15.P.2.

Gabellarum,vel circa gabellas, in contractibus inter fiſcũ factis, & ſeu communitates loco fiſci exiſtentes,& publicanos,an populi omnes teneantur illa ſeruare?Iul.Ferret.de gabellis.num. 80.f.81.T.12.

Gabellarum ſolita ſeruanda ſunt,& non alteranda. Idem eo.titu. nu.539.fol.94.

Hæres,inita cum defuncto,non minus ſeruare tenetur, quàm defunctus ipſe tenebat. Maſſa. ad form.cam.obligatio. P.2.q.1. nu.15.f.352.T.6.P.2.

Hæreticis, quibus, & ſciſmaticis, pax & ſecuritas ea conditione permittitur,vt qui eos offenderint, pœna factæ pacis teneãtur, an ſint rata? Conrad.Brun.de hæreticis. ca.15.per tot.fol.305. Tom.11.P.2.

Hæreticis,quibus, vt eccleſias habeant & reformẽt, earundemq; bona poſſideant,aut adminiſtrent, an ſint rata pacta, conuentiones,& leges.Conrad.Brun.eo.titu.cap.16. per totum. f.305. Tom.11.P.2.

Hoſtibus bona fide ſeruari debent.Conrad.Brun.de ſeditioſ.lib. 4.c.9.n.10.f.131.T.11.P.1.

Humanę ſocietatis eſt pact.generale regibus obtemperare Feraldus.de iuri.& priuileg.regni Francorum. numero 26.fol.176. Tom.16.

Iuratum de non reuocando procuratorem ſeruandum eſt neceſſariò.Maſſa.ad form.cam.obligatio.quæſt. ad ſextam particu. §.ſequitur ſexta.n.1.f.357.T.6.P.2.

Iuris eſt naturæ,& ſecundum dictamen rationis, vt pacta ſeruentur.Nicol.Moron.de fide treug.& pa.q.17.numero 2.fol.420. Tom.11.P.1.

Licita cuſtodienda ſunt. Speculat.quæſt. in materia feud. col. 1. ver.iuuatur tamen.f.42.T.10.P.2.

Lucrorum conſtante matrimonio acquirendorũ in cõtractu matrimonij conuenta,itidem ſeruanda.Simanca.de catholi.inſtitutio.tit.q.nu.139.fo.128.T.11.p.2.

Non ſeruans pacta, non poteſt facere in eis fundamentum.Nicol.Moron. de fide treug.& pa.119.numero 84.fol.438.Tom. 11.Par.1.

Nõ ſeruans, de iure canonico mortaliter peccat. Proſdoc.de Comit.de differ.iur.ciu.& can.n.118.f.195.T.1.

Officialium,& per officiales ad publicum deputatos, inſtrumentis & obligationibus facta, an ſeruari debeant per ſucceſſores ſuos? Ferret.de gabellis.n.290.f.87.T.12.

Pacta ſeruabo: prætoria verba quomodo recipiantur ad obſeruationem pactorum.Card.Iacobat.de concilio. lib.7.artic.5. nu. 248.f.320.T.13.P.1.

Papa,quæ facit,vel Imperator cũ ciuitate,niſi dolus abſit,ſeruanda ſunt.Martin.Lauden.de cõfed.pa. & cõuent. princip.q.25. f.302.T.16.

Paſcendorum pecorum, vel circa pecora paſcenda de iure ciuili. Angel.de Perigl.de ſocieta.P.2.n.5.f.132.T.6.P.1.

Peccato graui ſubiacet,qui pacta non ſeruat. Corſet.de iuram. & eius priuileg.§.quæro vndecimo.n.76.f.364.T.4.

Per Principẽ facta,licèt veſtita non ſint ſtipulatione.Martin.Lauden. de confederat. pac. & conuentio. princip. q.46. fol. 303. Tom.16.

Priuatorum de iure canonico, etiam ſimplici verbo inita. Conrad.Brun.de ſeditios.libr.4.cap.9. numero 15.fol.132. To.11. Parte 1.

Quæ neque dolo malo,neque contra leges conſtituta ſunt. Virgin.de Boccat.de interdict.vti poſſide.ca.18. numero 6. f.318. Tom.3. P.2.

Quæ non omnino cõtra bonos mores honeſtatis fiunt. Richius. de vnio.proli.c.7.n.10.f.24.T.6.P.1.

Seruandæ ſunt conuentiones & pacta, ſi abſque peccato ſeruari poſſunt.Caballinus.de euictio.§.3.numero 157.fol.90.Tom.6. Par.1.

Sumptus circa & melioramenta de iure canonico in omni cauſa, & præſertim rerum eccleſiaſticarum. Redoan. de reb.eccleſ. non alienan.ſub rub.33.caſu.30.q.17.numero 26. f.495. Tom. 15.Par.2.

Vbi ſeruata non fuerunt, ingratitudinem inde committi. Nicol. Moron.de fide treug.& pac.q.29.numero 2.fol.422.Tom.11. Pars 1.

Vincenti prouocatori per victum ad fidem relaxatum, qualiacũque an ſint ſeruanda? ſi victor bannitus efficiatur? Paris à Put. de re milit, libr. 9. rubric. an prouocatori & tot. cap. fol. 424. Tom.16.

De pact. obſeruantia ſub alijs terminis.

*PAGTIS, & conuenientibus eſt ſtandum.Redoan.de ſpol.eccleſiaſt.q.13.n.30.f.255.T.14.

Non derogat priuilegium generale, niſi de illis fiat mentio ſpecialis.Mandos.de priuileg.ad inſtar.glo.8.numero 14.fol.135. Tom.18.

Non poteſt princeps præiudicare, neque in eis ſe ingerere, niſi in cogendo partes ad obſeruantiam tanquàm à Deo in id ordinatus.Garzon.de laudo me.iu.P.3.q.5.ſub numero 1. fol.328. Tom.3.P.1.

*PACTO, etiam nudo ſecuritas conceſſa non ſubdito per iudicem debet de æquitate iuris gentium ſeruari. Magalotus. de ſecurita.& ſaluo conduct.P.2.ſub nu.29.f.236.T.11.P.1.

Indignus ſiquis fiat pacto & lege, pœna fiſco quæritur. Nicol. Moron.de fide treug. & pac.q.131. numero 58. fol.443.Tom. 11.Par.1.

Indignus,vbi quis redditur,pœna parti applicatur.Idẽ ibi q.129. nu.210.f.442.T.11.P.1.

Liber homo poteſt per ſe, ſuosque hæredes promittere, quòd ſit homo meus, & certum mihi ſeruitium faciat: & tale pactum ſeruandum eſt.Specula.quanquàm in materia feud.colum.1. ver.nota etiam.f.42.T.10.P.2.Iaco.de S.Georg. de Homag.in prima.P.n.8.f.173.T.10.P.2.

Libris publicanorum vt credatur facto, an illis credendum ſit? Iul.Ferret.de iu.& re naua.lib.1.nu.63.f.327.& nume.138. & 139.f.329.T.12.

*PACTORVM obſeruantia fauorabilis eſt.And.ab Exea. de pac. n.556.f.25.T.6.P.2.

*PACTVM interueniens cum res datur eccleſiæ, ſeruari debet. Redoan.de rebus eccles.non alien.rub.ſecunda.nu.6.fol.405. Tom.15.P.2.

Equorum ſuper vitijs, & morbis,an ſeruari debeat? Bonacos.de equo,ſiue caballo.P.4.q.377.f.118.T.6.P.1.

Generale in vniuerſitate ſeruandum eſt.Brunus.de ſtatut.artic.8. n.106.f.203.T.2.

Standi & habitandi certo loco, per maritum vxori factum, valet & ſeruandum eſt.Matth.Brun.de ceſſio. bono.q.21.princ.ſub n.14.f.200.T.3.P.2.

Victo per Victorem,inter duellantes ſi fuit appoſitum, quòd debeat reuerti ad omnem eius requiſitionem, & ſua mandata implere, an teneatur illud obſeruare relaxatus, ſi timet perſonaliter detineri.Par.à Put.de re milita.lib.9.rubr. an prouocatori & c.tot.c.f.424.T.16.

Supplebunt in reliquis pro ſua ſpeciali materia ſedes particulariũm,de quibus infra.atque etiam ſuperiora generalia competentia.

Pacta quæ de iure irrita ſint, & non ſeruanda?

*CÆSARIS, quibus res Rom.Imperij fuerunt diſtractæ, non eſſe ſeruanda.Franciſc.Zoannet.de Rom.Imper.numero 196. fol. 27.Tom.16.

Contra leges facta, ſeruari non debent.Redoan.de ſimo. P.2.ca. 3.n.25.f.60.T.15.P.2.

Contra publicum ius non ſunt ſeruanda. Pet.Bellus. de re milita. P.4.tit.8.nu.8.f.349.T.16.

Quibus lites eccleſiarum aduerſus hæretlcos, & ſciſmaticos, in iudicio motæ, vel mouendæ, vel in totum tolluntur, vel ad tempus, vel in perpetuum ſuſpenduntur, rata non eſſe. Conrad.Brun.de hæreti.cap.17.per tot.fol.306.T.11.P.2.

Seruari non debent per aduerſarium in fauorem eius, qui iam non ſeruauit ex parte ſua conuentiones & pacta. Caccialup. de tranſactio.§.decimo quarto quæro.numero 3.fol.35.Tom. 6.Par.1.

De in obſeruandis pactis, ſub alio conceptu.

*PACTVM appoſitum,quòd maritus teneatur ſtare in loco originis vxoris,quando illud ſeruare non teneatur? Rebuf. de pripileg.ſcholar.priuileg.76.nu.6.f.47.T.18.

Contra bonos mores initum non eſſe obſeruãdum. Franc.Zoannet.de Rom.Imper.nu.191.f.27.T.16.

Non obediendi,ſeu de non obediendo patriæ,contra bonos mores præ ceteris eſſe.Idem Zoannet.n.292.f.eo.

Reipublicæ in perniciem,non eſſe ratum habendum.Idẽ Zoannet.ibi.n.198.f.eo.

Remotum à iure communi,ſeruãdum non eſt. Card.Iacobat.de concil.lib.7.artic.5.n.248.f.320.T.13.P.1.

Timorem

Source : BIU Cujas

Timorem malefaciẽdi adimẽs, turpem cauſam cõtinere dicitur. Zoannet.de Rom.imper.nu.193.f.27.T.16.
De hac inobſeruantiæ materia habebis inter generalia & particularia pacta.

Pacta quæ contra bonos mores, & à lege reprobata?

*CONTRA bonos mores quæ ſint de iure ciuili, & quæ de iure canonico.Garcias.de vltimo fine.iur.can. & ciu. numero 317. fol.123.Tom.1.
Contra bonos mores nulla,& cur iuramento non firmentur.Rogerius.de leg.potent.P.3.§.iam tempeſtiuum eſt. numero 48. f.403.Tom.1.
Pactum futuræ hæreditatis captatorium alienæ mortis eſt, & triſtitiæ plenum.Peckius.de teſtam.coniug.lib.1.c.7.nu.1.f.150. Tom.8.P.1.
Hæreditatis viuentis,eſt reprobatum à lege, tanquàm contra bonos mores.Guter.de contract. iura.c.42.ſub numero 2. fol.88. Tom.6.P.2.
Renuntiationis,& retentionis alimentorum eſt cõtra bonos mores ? Ioan.à Roias.epito.ſucceſſio.cap.21. numero 36. fol.412. Tom.8.P.1.

Pacta res non afficere, perſonas verò afficere in quibuſdam caſibus.

*PACTA non afficiunt rem.Richius.de vnio.proli. ca.8.nume.8. f.27.Tom.6.P.1.
*PACTVM, ne altius tollatur,an afficiat ſingularem ſucceſſorem? Iul.Ferret.de iu.& re naua.lib.16.nu.58.f.356.T.12.
*NON faciendi feneſtram in proprio muro, an afficiat emptorẽ? Idem ibi.nu.57.fol.eo.

Contra pactum facti perpetui temporis an præſcribatur ſpatio 30. annorum?

*PACTO promiſit ciuitas Ceſenæ,vt nauigium cum mercibus in ſuo portu poſſit perpetuo ire & redire ſine gabella, an perdat tale ius,ſi per triginta annos non venerit.Ferretus. de gabellis. nu.99.f.82.T.12.

Pactum diſſolui, reſcindi, annihilari, atque ab eo recedi, ijs conſtare poteſt.

*APPOSITVM, vt abradere omnino liceat, offerente Domino, ceſſat abraſio.Garſias.de expen.& melioratio. ca.1. nume.34. fol.260.Tom.17.
Factum per ciuitatem cum eo, qui factus eſt ciuis, quòd non teneretur ad munera, vel collectas ſubire, reſcindi poteſt auctis eius facultatibus.Alberic.à Roſa.de ſtatut. P.1.q.119. fol.17. Tom.2.
Litigandi, vel de litigando per pactum coram incõpetẽti iudice, ille iudex non efficitur iudex competẽs, & paciſcens poteſt pẽnitere.Corſet.de iuram.& eius priuileg.q.8.n.41.f.362.T.4.
Quibus modis ſoluatur ? Sebaſt.Medic.de definitio.P.2.definit. 46.ſub nu.13.f.304.T.18.
Recedi poteſt communi partium conſenſu à pacto etiam firmato mediante iuramento.Io.Dilect.de arte teſtan.titu.8.caut.8. ſub nu.5.f.139.T.8.P.1.
Rei in traditione, ex pacto adiecto, cum reo reuertitur ad dominũ de neceſſitate contractus diſſolui interim ius omne ab emptore vel donatario conſtitutum.Valla.de reb.dub.rub. ſentẽtiæ aliquot &c.ſub nu.37.ver.conſequenter.f.347.T.18.
Reſcindi non poſſe pacta cum dæmone facta, niſi dæmon ipſe conſentiat,imperitum vulgus falſo credit. Simãca.de catholi. inſtitutio.tit.63.n.13.f.198.T.11.P.2.

Vitiare & vitiari pactum ex cauſis.

*PACTVM ſi fiat expreſſum ab aliquo profeſſionem religionis cupiente, quòd ſibi liceat proprietatem aliquorum bonorum retinere,eius ingreſſum vitiat.And.ab Exea. de pact. nume.510. f.22.Tom.6.P.2.
Poſt ingreſſum verò,ſeu profeſſionem religionis, factum, vt ſibi proprium habere liceat,vitiatur, & ingreſſus remanet validus. Idem ibi.nu.513.f.eod.

Impleri & exequi quæ poſſint, & quæ non pacta? & quæ exceptio executionem impediat: quid verò olim pro ſimplicis pacti executione?

*PACTA quæ impleri, & executioni mandari poſſint, & quæ nõ? Caccialup. de pact.§.decimo quarto & vltimo. nume.1. f.13. Tom.6.P.1.
*PACTI executio impeditur ab exceptione litis pendentiæ ſuper validitate pacti.Bouius.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.glo.20.ſub nu.27.f.193.T.17.
*PACTVM ſimplex de iure gentium mandabatur executioni manu regia. And. ab Exea.de pact.P.3.rubricæ.ſub numero 267. verſ.probo inconuincibil.ter.in ve.ſic.quicquid tamen. fol.9. Tom.6.P.2.

Pactum nudum.

Pact.nu. ethymologia, definitio, proprietas, æquipollentia, differentia, exemplum, conceptio, & requiſita cum alijs conſiderationibus.

*ÆQVIPARANTVR pact.nudum, & ſtipulatio de iure canonico.Zannetti.de different.iur.ciuil. & can.ſub num.97. fol.202. Tom.1.
Æquiparantur pact.nudum à maiore interpoſitum, & pactum veſtitum ſtipulatione,à pupillo interpoſitum.And.ab Exea.de pact.n.286.f.9.T.6.P.2.
Appelletur qua ratione ſic methaphoricè,cum ſit ſimplex?Idem ab Exea.eo.tit.P.3.ſub n.267. verſ.tertio loco.in verſi.hinc eſt. fol.9.Tom.eod.
Conſenſus in pactis nudis prædominatur. Caccialup. de pact.§. ſeptimo principaliter.n.3.f.12.T.6.P.1.
Conſideratum de per ſe,ſiue ſit nudum,ſiue conditionale,cõtractus innominatus eſt.Idem ibi.q.6.ſub n.8.f.9.
Differẽtia pact.nudi gratuiti,& acceptilationis,quæ? Sebaſt.Medic.de acceptilatio.q.2.n.3.f.400.T.6.P.2.
Differt à iuſta obligatione.Monticulus. de patria poteſta.§.liberi noſtri.n.8.f.128.T.8.P.2.
Exemplum pacti nudi traditur.Corſettus.de iuram.& eius priuileg.q.11.ſub n.73.f.364.T.4.
Inutilis an ſit ſtipulatio.Bal.de pact.nu. 50.f.5.T.6.P.1.
Modicum eſt inter ſtipulationem, & pollicitationem. Idem ibi. nume.6.fol.2.
Non differt,quantum ad conſcientiam, à pacto ſolenni. And. ab Exea.de pact.n.313.f.10.T.6.P.2.
Non poteſt eſſe cõtractus propriè dictus.Corſet.de iuram.& eius priuileg.§.quæro vndecimo.n.77.f.364.T.4.
Obligatorium an ſit ? Ferretus. de gabellis.numero 302. fol.87. Tom.12.
Oritur ex ſola partis præſentia etiam citra acceptationem. Lancil.Gallia.de ſtatu.q.7.numero 9.in ver.legare.f.317.T.2.
Qualiter contrahantur pacta nuda, & in nomen ſpeciale non tranſeuntia ? Caccialup. de pact. §.ſeptimo principaliter quæritur.n.1.f.12.T.6.P.1.
Qualiter fiat? Corſet.de iuram.& eius priuile.q.11. ſub num.73. f.364.Tom.4.
Quod dicatur ? Idem ibidem. §. ſed ex his. numero 73. fol.364. Tom.4.
Quod ſit ? Duarenus.de pact.c.2.num.1.fol.14.T.6.P.1.Corſet. de iuram.& eius priuile.q.11.§.ſed ex his.n.73.f.364.Tom.4. Sebaſt.Medic.de definitio.P.2.definitio.46.ſub nu.17.ad finẽ. f.304.Tom.18.
Si ſtipulatus ſum à te hoc acto,quòd iſtud ſit pactum nudum, an ſit pact.nudum,vel ſtipulatio ? Bal.de pact. ſub nume.43. f.5. Tom.6.P.1.

De actione ex pacto nudo regulæ ciuilis & canonicæ intellectus. Et qui effectus habeantur ab ipſo, & in quibus ſufficiat?

*ACTIONEM non naſci ex pacto nudo, quomodo intelligatur. Eguinar.Baro.de diuid.& indiuid.obligatio.lib.3.ca.11.nu.8. f.383.T.6.P.2.
Actionem dari,ſcilicet condictionem ex canone,dicimus ex pac. nudo.Zannet.de differen.iur.ciu.& can.ſub numero 83.f.202. Tom.1.
Appropriare ſibi actionem de dote licet pater non poſſit pacto nudo, nihilominus tale pactum poteſt mutare præſumptionẽ remiſſionis actionis in caſu non expreſſo, ſeu contrario ipſi expreſſo.Rogerius.de dote in l.ſi cum dotem.ff.ſolu.matri.verſi. vnde concludo.n.16.f.349.T.9.
Factum in terris eccleſiæ per ciues Romanos, vtrum in terris Imperij porrigat effectum.And.ab Exea. de pact. ſub nume.491. f.20.Tom.6.P.2.
Promiſſio pacti nudi nũquid ſufficiat coram arbitro,vbi iuris ſolennitates ſunt remiſſæ ? Ioan.Baptiſt.Perus. de arbit.lib.10.c. 10.nu.12.f.179.T.3.P.1.Et quid de teſtamenti probatione per duos teſtes,vt ibi.
Sufficiat num ad ſeruitutem inducendam ? Antibol. de muneri. P.1.princip.§.2.de prima diuiſione.n.71.f.36.T.11.
Terris, in quibus ſolum ius gẽtium obſeruatur, aut in quibus pactum nudum paciſcentes efficaciter obligat, per ſubditos Romano Imperio factum,in ſolo etiam Romano habebit effectũ. And.ab Exea.de pactis,ſub num.497.verſ.ad tertium dubium. f.20.Tom.6.P.2.

Diſtinguitur à veſtito.

*PACTI nudi, à pacto veſtito quæ fiat diſtinctio.Alberi. Brun.de augmento & c.concluſ.3.princip.§.quarto prædicta. ſub num. 34.f.254.T.17.

Quid de iure canonico, & quid de iure ciuili ſuper eiuſdem conualidatione per iuramentum; non autem corroboratur ex poſt factis.

*PACTVM nudum firmatur de iure canonico iuramento, ita ut ex eo actio efficax ad agendum, & exceptio oriatur; nempe ex ipſo iuramento tantum oritur etiam actio. Guter. de contract. iura.c.34.nu.2.f.79.T.6.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Firmetur cum iuramento, ita, vt ex eo iure ciuili actio oriatur? Idem.ibi.nu.1.f.eo.
Non confirmari ex pluribus præstationibus postea factis. And.ab Exea.de pact.nu.295.f.9.T.6.P.2.

Nunquid vestiatur, & quibus adminiculis & iuribus? & qua ratione ipsum vestitum vestiat aliud sibi adhærens, & qua non?

*APPOSITVM iuxta contractum vestitum, an cohærentia contractus vestiatur? Caccialup. de pact. §.sexto quæritur.sub nu.20. f.10.T.6.P.1.
Appositum iuxta contractum vestitur eius cohærētia quando in fauorem ipsorum contrahentium apponitur, secus si pro fauore & interesse tertij. Bal. Nouel. de doti. & earum iuribus.P.6. priuileg.22.sub nu.1.ver.sed tunc.
Constituta in pecunia prætoris auxilio vestitur. Bal. de pact. sub numero 43.
Donatione simplici, an vestiatur *legis* auxilio? Idem Bal. ibi.numero 33.
Quid in donatione causa mortis.Bal.ibi.sub nu.35.
Quid in donatione ob causam.Bal.ibidem.
Dotis fauore vestitur hodie.l.auxilio.Bal.Nouel. de dotibus & c. P.6. priuileg.1.sub n.2.f.192.T.9.
Factum postquàm cōtractus fuit habitus à partibus pro facto & absoluto intra medium tempus, antequàm ad alia diuertatur, num vestiatur cohærentia contractus? Inter contrarietat.Bart. col.3.ver.an pactum nudum.f.163.T.2.
Iudicio celebratum, vestitur calore iudicij, & iudex exequitur illud tāquàm si vere stipulatio interuenisset. Benedictus de Barzis.de guarentigijs.P.2.princip.q.12. per totum.fol.346.Tom. 6.Par.2.
Iuramento vestitur.Bauerius.de virtu.& viribus iuramenti. §.trigesimo quarto.n.50.f.367.T.4.
Iure singulari actionem pariens pactum nudum nō vestit illi cohærens.Caccialup.de pact.§.sexto quæritur. numero 39.f.11. Tom.6.P.1.
Legis auxilio vestitum vestit aliud pactum nudum incontinenti appositum: quod est notabile Bal.Nouel.de dotibus.& c.P.6. priuileg.2.n.9.f.193.T.9.
Pignus ad contrahendum, legis auxilio vestitur. Bal. de pact. nu. 42.f.5.T.6.P.1.
Pœnalis stipulatio si præcedat, & sequatur, & postea pactum nudum, an à stipulatione pœnali vestiatur? Bal.de pact.sub num. 32.f.4.T.6.P.1.
Præcedens, an stipulatione pœnali vestiatur? Bal. de pact.nu.31. f.4.T.6.P.1.
Quibus casibus vestiatur *legis* auxilio? Bal.ibi.nu.42.f.5.
Quu casu iureiurando vestiatur? Bal. de pact. numero 42. fol. 5. Tom.6.P.1.
Tendens ad resoluendum contractum, uestitur ab ipso cōtractu quem resoluit. Brun. de diminutio. & deterioratio. §. sexta est conclusio.sub n.4.f.372.T.17.
Vestiatur nunquid,& quibus iuribus? Bal. de pact.num.42.fol.5. Tom.6.P.2.

Quo iure seruari debeat, & quæ pacti nudi obseruatio requirat, & in quibus causis regulariter seruetur?

*ALIQVIS promittens, per pœnitentiam se liberari non potest ab obligatione naturali, qua tenetur illi, cui promisit. Caccialup. de pact.q.6.sub nu.8.f.9.T.6.P.1.
Compelli quis ad pacti nudi obseruantiam, per viam denuntiationis euangelicæ potest. And.ab Exea. de pact.nu.373. fol.11. Tom.6.P.2.
Coram consulibus mercatorum, etiam in viam actionis, seruandum est. Io. Bapt.Perus.de arbit.lib.13.c.10.sub num.2. f.280. Tom.3.P.1.
Dispositionem iuris canonici ex pacto nudo contra clericos corā iudice seculari non seruandam esse. And.ab Exea. de pact.nu. 287.f.9.T.6.P.2.
Fidem pacti nudi fallere verecundia est. Crauet. de indemnita. mulie.sub n.30.f.282.T.6.P.2.
Non seruans pact.nudum, venialiter nè, aut mortaliter peccare censeatur? And.ab Exea.de pact.nu.375.f.11.T.6.P.2.
Nō seruans de iure canonico mortaliter peccat.Prosdoci. de different.iur.ciu.& can.nu.118.f.195.T.1.
Obseruatio pacti nudi, quæ requirat? Andr.ab Exea. de pact.sub n.296. & inde per subsequen. §§. vsque ad finem fallentiarum ibi adscript.f.9.T.6.P.2.
Pace, vel treugua facta nudo pacto, seruari debet, ac si fuisset solenni stipulatione vallata.Magalotus. de securita. ac saluoconduc.P.2.n.31.f.236.T.11.P.1.
Seruari secundùm iuris gentium præcepta debet, licèt de iure ciuili non pariat actionem.Idem Magalot.ibi nu.30.f.eod.

Pacto nudo compromißum fieri, donationem confirmari, & dotem constitui permittitur.

*PACT.nu. Compromissum quod fieri,& quomodo dicatur? Bal. de statut.in ver.consensus.n.9.f.103.T.2.
*DONATIO hodie conualidatur, sicut stipulatione.Lancil.Gallia. de consuet.siue statu.Alexan.in ver.legare.q.7. numero 8. fol. 317.Tom.2.
*DOS constituitur per quamcunquè personam. Bal.Nouel.de dotibus & earum iuribus.P.6.priuileg.1.nu.1.f.192.T.9.

Pact.nu.num per ius commune contentum, & per locum primæui naturalis iuris validum sit? at præsentia iudicis & in iudicio factum, effectum habet.

*CONTINENS id quod ius commune, an sit validum,& utilis actionis productiuum? Gamban.de clausulis.rub. an renuntiari possit benef.cess.bono.nu.28.f.471.T.18.
Factum in terris non subiectis populo Romano,& quę non receperunt leges Romanas, an sit efficax ex illa primitiua naturali obligatione inter homines illorum locorum. And.ab Exea.de pact.nu.490.f.20.T.6.P.2.
Factum in præsentia iudicis, eo consentiente, vel tacente in casu l. si conuenerit.ff.de iurisdic.om.iud.valet,& est irreuocabile. Guter.de contract.iura.c.28.n.7.f.76.T.6.P.2.
In casu l.si conuenerit. ff. de iurisdict.om.iud.operatur, vt partes præcisè compellantur seruare conuentionem. Guter. ibidem. nu.5.fol.eod.
In iudicio factum, agendi effectū habet.Martin.Lauden.de confed.pa.& conuen. princip. q.46.ibi. Nā si pactum nudum.fol. 303.Tom.16.

Pacto nudo num quis teneatur, & in quibus causis?

*COMPELLI potest Dominus, qui promisit feudum. Pet. de Bellaper.de feud.tit.6.nu.5.f.4.T.10.P.2.
Compulsionem non fieri, etiam mediante sententia, ad soluendū certam summam promissam. And.ab Exea.de pact. num.293. f.9.Tom.6.P.2.
Promittens aliquod factum ex causa donationis, vtrum conueniri possit condictione ex l.si quis argentum.C.de donatio.inter contrarietat. Bar.col.2.vers.vtrum nudo pacto.f.163.T.2.
Promittens num teneatur, vt principalis, & repromissor, vel potius tanquàm constitutor obligetur? Zannet. de differen. iur. ciu.& can.nu.96.f.202.T.1.
Si tibi decem promisi, deinde me liberasti per pactum nudum, dicam primum pactum ipso iure effectu carere. Bal. de pact. sub nu.3.fol.2.

Pacto nudo quæ fieri non possint, & ex quibus causis nihil operetur, & non valeat?

*ADIMI non potest conditio per pact. nudum ex interuallo adiectum. Brun.de augmento & c.concl.3.sub nu.34.ver.si autem. f.353.Tom.17.
Dominium rei in alium transferri non potest. Duaren. de pact.c. 6.nu.4.f.15.T.6.P.1.
Peti quæ nequeant pacto nudo.Roger. de dote. in l.si cum dotē. ff.solu.mat.nu.19.f.349.T.9.
Prohibendo non plus operatur pact.nudum, quàm disponendo. And.ab Exea.de pact.n.283.f.9.T.6.P.2.
Sine causa, de dando alicui decem, etiam de iure canonico, non valet. Zannet. de differen.iur.ciu.& can.nu.97.f.202.T.1.

Pactum nudum cohærens an informet, & ex interuallo cur non informet principalem & veterem contractum?

*SVI forma nudum cohærens contractui nominato, seu vestito, an principalem contractum informet.Caccialup.de pact.q.6. sub nu.19.f.10.T.6.P.1.
Veterem contractum cur non informat, ex interuallo adiectum. Alber.Brun.de augmento.& c.concluf.nu.35.f.353.T.17.

Pacto nudo quo iure, & qua de causa quis obligatur?

*OBLIGATVR quisque de iure canonico, secus secundùm leges. Galuanus.de differen.leg.& can.nu.67.f.189.T.1.
Promissor etiam dotis dādæ obligatur. Bal.Nouel. de doti. & earum iuribus.P.6.priuileg.1.nu.5.f.192.T.9.

Ex pact.nu.naturalis obligatio num oriatur? Non oritur tamen absque solennitate requisita.

*NATVRALIS obligatio an oriatur ex pacto nudo. And.ab Exea. de pact.nu.294.f.9.T.6.P.2.
Solennitate requisita non adhibita, nō oritur naturalis obligatio. Bal.de statut.in ver.solennitas.nu.3.f.143.T.2.

Pact.nu.incontinenti additum nouam parit actionem, ex interuallo solùm ad excipiendum iuuat.

*APPOSITVM incontinenti circa naturalia uel accidentalia, & additum ad contractum nominatum nouam actionem parit, scilicet præscriptis verbis,& veterem informat.Alber. Brun. de augmento & c.concluf.3.princip.sub nu.34.in ver.& fit distinctio. fol.353.T.17.
Si autem ex interuallo apponatur solum prodest ad excipiendū. Idem ibidem in ver.si autem.

Source : BIU Cujas

Pact. nu. in foro conscientiæ actionem parere.

*ACTIONEM ex æquitate parit. Constan. Roger. de leg. poten. versi. videamus nunc. n. 18. f. 397. T. 1.
Et sic de iure canonico. Redoanus. de simo. in 2. P. c. 4. n. 15. f. 60. Tom. 15. P. 2.
Idem in curia mercatorum. Idem ibi. nu. 16.

Pact. nu. in quibus contractibus & quibus qualitatibus actionem pariat, & quam etiam actionem pariat.

*BONÆ fidei in contractibus an actionem ex interuallo appositũ pariat. Bal. de pact. sub nu. 43. T. 6. P. 1.
Hypothecariam actionem parit. Bal. de pact. sub nume. 42. fol. 5. Tom. 6. P. 1.
In promissione debiti de iure cõmuni parit actionẽ quia vestitur legis auxilio. Brun. de augmento. & c. conclus. 4. princip. n. 16. f. 356. Tom. 17.
Reiteratum & repetitum circa idem, vniformiter parit actionẽ. Idem Brun. ibi sub eo. nu.

Pact. nu. de iu. can. actionem & exceptionem, de iure ciu. exceptionem tantum parit, replicationem verò an pariat?

*DE iure canonico actionẽ & exceptionem parit. Prosdoci. de Comiti. de different. iur. ciu. & cano. n. 83. f. 202. T. 1.
*DE iure ciuili nullam parit actionem. Redoan. de simo. P. 2. ca. 4. nu. 8. f. 60. T. 15. P. 2. Zannet. de different. inter ius ciu. & can. n. 83. f. 202. T. 1.
Etiam si sit transactionis. And. ab Exea. de pact. numero 292. f. 9. Tom. 6. P. 2.
Regulariter tamẽ exceptionem pariunt pacta nuda. Bal. de pact. sub nu. 15. f. 3. T. 6. P. 1. Exceptis quibusdam casibus. Prosdoci. de Comit. de differen. iur. ciu. & can. n. 117. f. 195. T. 1. Zannet. de differen. inter ius cano. & ciu. n. 83. f. 202. T. 1.
*REPLICATIONEM an pariat? Bal. de pact. sub nume. 43. fol. 5. Tom. 6. P. 2.

Geminatum de iu. ciu. actionem producere.

*DVPLEX de iure ciuili, an actionem producat? Caccialup. de pact. q. 13. sub n. 6. ad fi. f. 13. T. 6. P. 1.
Geminatio pacti nudi actionem producit. Corset. de verb. gemina. nu. 21. f. 268. T. 18.

Vltra regulam iur. ciu. cohærentia contractus, & ipsius geminatione, producit actionem, iuratum an producat?

*DE iure ciuili producit actionem. And. ab Exea. de pact. n. 273. & nu. 296. f. 9. T. 6. P. 2.
*COHÆRENTIA tamen contractus producit actionem. Nicol. Moron. de fide treug. & pa. q. 129. n. 27. f. 442. T. xi. P. 1.
QVOD licet ad producendum sit inefficax, si nihilominus geminatum fuerit, actionem producere posse putatur. Bolan. de restitu. in integ. c. 398. n. 2. f. 206. T. 5.
*Iuratum an producat actionem? Guter. de contract. iura. c. 34. nu. 6. f. 80. T. 6. P. 2.

Pact. nu. de iur. ciu. siue dispositiuum siue prohibitiuum fuerit, nullam actionem vel etiam ciuilem obligationem producit; Verum de iu. can. ab eo producitur.

*NON producere actionem de iure ciuili, etiã sit diuisionis. And. ab Exea. de pact. n. 284. f. 9. T. 6. P. 2.
Non producit non solum actionẽ, sed nec etiam ciuilem obligationem. And. ab Exea. ibi. nu. 279. f. eod.
Non producit non solum actionem nouam; sed nec facit reuiuiscere iam extinctam. And. ab Exea. ibi. n. 288. f. eo.
Siue fit dispositiuum, siue prohibitiuum nõ procreare actionem de iure ciuili. Idem ibi. nu. 282. fol. eod.
*Produci actionem pacto nudo æquitate canonica inductum est. Gammar. de offi. & auctorita. lega. à lat. lib. 10. num. 119. f. 225. T. 13. P. 2. Caccialup. de pact. q. 13. sub nu. 7. f. 13. T. 6. P. 1.

De iur. ciu. ex pact. nu. non datur actio præterquàm in causa dotis, sed naturaliter debitum ex eo de iur. cam. peti conceditur.

*EX pacto nudo nascitur actio secundùm communem opinionẽ canonistarũ; secus est de iure ciuili regulariter. Bapt. à S. Blas. contradictio. iur. can. cum iur. ciu. centu. 1. nume. 3. col. 1 f. 185. T. 1. Idem author. de differen. inter arbit. & arbitrato. §. quinquagesimo quæro. n. 49. f. 307. T. 3. P. 1. Caccialup. de pac. §. decimotertio quæro. sub n. 7. f. 13. T. 6. P. 1.
Sed ex ipso pacto nudo in causa dotis, actio, etiam de iure ciuili oritur. Idem Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centu. 4. nu. 40. f. 460. Tom. 9.
Ideo debitum naturaliter tantum de iure canonico peti ex eo potest. Nicellus. de concord. glos. Glo. 101. n. 437. f. 217. T. 18.

Num & quæ actio ex pact. nu. principali, & cohærenti verò vel incontinenti, vel ex interuallo, an oriatur.

*EX pacto nudo, qualiter detur actionis ortus, iuxta distinctionem Bartoli? Nicellus de concord. glos. Glo. 101. n. 439. f. 217. T. 18.
Quæ oriatur actio? Corset. de iuram. & eius priuileg. §. quæro vndecimo. n. 78. f. 364. T. 4.
Et quæ à facto ex interuallo super eadem re, oriat actio? Caccialup. de pact. §. decimo tertio quæro. nu. 5. f. 13. T. 6. P. 1.
Ex incontinenti apposito in vẽditione, de retrouẽdendo, an oriatur actio? Nicellus de concord. glos. Glo. 101. nu. 438. fol. 217. Tom. 18.

Licet de iu. ci. non detur actio ex pact. nu. nisi cohærentia contractus vestiatur, nihilominus iudicis officium impartiri solet.

*EX pacto nudo non oriri actionem regulariter constat. Corset. de iuram. & eius priuileg. euident. 5. §. quęro vndecimo. in ver. sed ex his. nu. 85. f. 364. T. 4.
Limitatur tamen in dote. Paleot. de feud. dotali. & c. num. 48. fol. 406. Tom. 9.
Non oritur actio verè de iure ciuili, sed propter pactum nudum datur remedium. Nicellus de concord. glos. Glo. 32. num. 193. fol. 201. Tom. 18.
Non ex hoc iudicialiter interposito ratione pacti ipsius nudi, sed calore iudicij oritur actio in factum. Idem ibi glo. 101. sub nu. 438. f. 217. T. 18.
Non oriri actionem, etiam si debitor cum iuramento affirmaret pactum nudum. And. ab Exea. de pact. nu. 278. fol. 9. T. 6. P. 2.
Non datur actio, etiam si ille, cui fit pactum, tractet de lucro captando. Caccialup. de pact. c. 5. sub num. 1. ver. Itaque pactum. fol. 15. Tom. 6. P. 1.
Non solum aduersus eum, contra quem fuit factum, sed nec contra eum, in cuius fauorem pactum fuit factũ. And. ab Exea. de pact. nu. 280. f. 9. T. 6. P. 2.
Supradicta procedunt de iure ciuili, nisi pactum vestiatur cohærentia contractus. Nicellus. de concord. glos. glo. 32. sub num. 193. f. 201. T. 18.
Veruntamẽ inde oritur iudicis officium. Corset. de iuram. & eius priuileg. q. 11. sub nu. 75. f. 364. T. 4.

Remedium ordinarium cur in foro ecclesiastico detur? dotis actio quando non patri. Retentio de iu. ciu. datur.

*EX pacto nudo, quare in terris ecclesię agatur remedio ordinario. Zannet. de different. inter ius ciu. & can. nu. 89. f. 202. T. 1.
*DOTIS actio quando patri non quæratur? Roger. de dote. in l. si cum dotem. ff. solu. mat. nu. 21. & 23. f. 349. T. 9.
*LICET non detur actio de iure ciuili, retentio tamen datur. Negusan. de pigno. & hypo. memb. 4. P. 5. princip. sub nu. 6. & n. 7.

Fauore & vltimæ voluntatis & alimentorum, feudi promissione, in curia mercatorum, & de iu. can. agi posse. de iu. ciu. etiam ex iuramento vestito non posse.

*EX pacto nudo: vltra triennalem præstationẽ fauore vltimæ voluntatis, & alimentorum, agi posse de iure ciuili, ipsis qualitatibus requisitis concurrentibus. And. ab Exea. de pact. sub num. 295. f. 9. T. 6. P. 2.
Agi potest in curia mercatorũ. Cucch. de morato. præscript. nu. 342. f. 208. T. 17.
Agi de iure canonico posse. Antibol. de muneri. P. 1. princip. §. 4. super pluribus. nu. 177. f. 50. T. 12.
Agi non posse de iure ciuili, etiam ex iuramento vestito. Idem ibi nu. 176. fol. eod.
Feudum si promissum sit, potest vasallus contra dominum agere, vt sibi concedatur. Mart. de Silima. de feud. rub. quibus modis feud. constitu. n. 6. f. 4. T. 10. P. 1.

Nunquid appositum instrumento guarentigiæ executioni mittatur?

*PACTVM nudum, nunquid executioni mittatur, quando est appositum in instrumento guarẽtigiato? Bened. de Barz. de guarentigijs. P. 2. princip. q. 12. in tot. f. 346. T. 6. P. 2.
Appositum in instrumento guarentigiæ, nũquid executioni mittatur, sicut quãdo est in iudicio celebratum? Benedict. de Barz. de guarentig. P. 2. princip. in vers. duodecimo an sicut pactum nudum. in tot. f. 340. T. 6. P. 2.

Pacta compromissorum.

De non excipiendo.

*PACTA in compromisso huiuscemodi, quòd non liceat partibus excipere de inualiditate cõpromissi ratione inhabilitatis personarum compromittẽtium, vel personarum in quas compromittitur, vel etiam ratione rerum de quibus agitur, seu ratione formæ compromittendi, siue quòd nec partes cogãtur, nec arbitratores vel arbitri, an admittantur absolutè, & valeant? Ioan. Bapt. Perus. de arbit. lib. 7. c. 10. sub nu. 1. & per tot. cap. f. 258. & 259. T. 3. P. 1.

De compromissis in arbit. & arbitrat.

*PACTA, & clausulæ quibus cõpromitti potest in arbitros, & arbitratores testamentarios, quæ sint? & quæ sint, quibus in arbitros, & arbitratores conuentionales compromitti possit.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Io. Baptiſta Perus. de arbit. & compromiſſis. lib. 7. c. 18. n. 1. f. 263. T. 3. P. 1. Idem in c. 1. eo. f. 255.

*ITEM quibus in arbitrum vel arbitratorem iuris cõmunis, & eos qui ex ſtatuti neceſſitate eliguntur. Idem eodem. lib. c. 19. eo.

*ITEM quibus intertium, qui ob diſcordiam eligitur. Idem eo. lib. c. 20. & vltimo. & eo. fol.

De his quæ ad perſonam arbitri, ad modum & locum cognoſcendi & pronuntiandi & definiendi & terminando compromiſſum. & quando finiatur?

*PACTO vel ſtatuto arctari non poſſe arbitrum ad pœnam aliquã. Bal. de ſtat. in vetb. arbitrium. n. 33. f. 90. T. 2.

Cognoſcendi, & pronuntiandi in compromiſſo cõuentionali, an certus modus ſtatui poſſit. Io. Bapt. Perus. de arbit. lib. 7. cap. 4. ſub n. 1. f. 256. T. 3. P. 1.

Conſtitui an poſſit certus locus pronuntiationis in compromiſſo conuentionali, vel etiam commutari? Io. Bapt. Perus. de aebit. lib. 7. c. 3. ſub n. 1. f. 256. T. 3. P. 1.

Conuẽtionali *in* cõpromiſſo, an poſſit agi, quod arbitri vel arbitratores, abſentibus partibus, vel altera earũ; & quòd vnus cõpromiſſariorum cæteris abſentibus poſſit cognoſcere, & pronuntiare; vel quòd omnes in pronuntiando ſint cõcordes. Idẽ ibi. c. 7. in tot. f. 288.

Item an agi poſſit vt nõ finiatur in caſibus, quibus ſolet finiri cõpromiſſum. Idem eodem. c. 9. per to. f. eo.

*FINIATVR quando compromiſſum? Blanc. de compromiſ. q. 7. in ver. ex perſona partis. n. 13. f. 183. T. 3. P. 1.

*PARTES, quòd arbitri, vel arbitratores pronunti ent ad vnius voluntatem in compromiſſo conuentionali an facere poſſint? Io. Bapt. Perus. de arbit. lib. 7. c. 5. per tot. f. 257. T. 3. P. 1.

*POSSIT ne fieri, vt conuentionales arbitri, vel arbitratores cognoſcant vel pronuntient cum alterius conſilio? Idem ibi. c. 6. per tot. fol. eod.

De effectu excluſiuo à beneficio prouocandi, & reductionis ad arbitrium boni viri.

*PACTVM appoſitum in compromiſſo, ſeu eius ratificatione ante ſententiam excludit à beneficio prouocãdi. Gamban. de clauſ. rub. de emologat. arbitrij. §. ſequitur videre. nume. 9. fol. 458. Tom. 18.

Appoſitum verò in compromiſſo, ſeu eius ratificatione ante ſententiam vtrum excludat à beneficio reductionis ad arbitrium boni viri? Gamba. de clauſ. rub. de emologat. arbitrij. §. ſequitur videre. n. 9. f. 458. T. 18.

Appoſitum in compromiſſo, quòd à ſententia arbitri appellare non liceat, valet. Blanc. de compromiſ. q. 10. ſub nume. 4. f. 204. Tom. 3. P. 1.

De deſcriptione & natura compromiſſi in pactis pacta negatiua circa iudiciales partes in compromiſſo occurrentia an effectuentur?

*COMPROMISSVM cenſetur eſſe pactum, ſeu tranſactio, quod, ſeu quæ tranſit ad hæredem. Gamb. de clauſ. rub. intra quantũ tempus, & c. nu. 6. f. 455. T. 18.

*NON adeundi, vel de non adeundo iudices in cõpromiſſo appoſitum valet. Lancellot. de attenta. c. 15. de attenta. pend. compromiſ. nu. 201. f. 392. T. 5.

Et parit exceptionem, quæ impedit litis ingreſſum. Idem ibi. numer. 202. eod.

Non appellandi ſi eſt appoſitum in cõpromiſſo, an poſſit appellari à ſententia arbitri? & non incurrat pars appellas pœnam in compromiſſo additam? Blanc. de compromiſ. q. 10. num. 4. f. 204. Tom. 3. P. 1.

Non reducendi, vel de non reducendo arbitratoris ſententiã ad arbitrium boni viri, non tenet, & cur? Lanfranc. de Oriano. de arbit. diuiſ. 7. ſub n. 38. f. 218. T. 3. P. 1.

Pacta donationum.

An ex donat. pact. tertio acquiratur actio, & quando nulla.

*EX pacto inito inter donantem, & donatarium acquiri vtilem actionẽ ſequenti ſecundo donatario ſine aliqua ceſſione. Stracha. de adiecto. 4. P. quæro ſeptimo. n. 6. f. 399. T. 6. P. 1.

Donatione appoſito, quòd donatarius ſatisfaciat creditoribus, an requiratur actio ſine ceſſione creditori? Boui. de ſtatutar. vrb. præcſript. glo. 19. ſub n. 100. f. 186. T. 17.

Quo vxore inter viuos donente, actum eſt, vt viro dos reddi debeat, nulla actio oritur. Odofred. de dot. reſtit. numero 44. fol. 473. Tom. 9.

Aliud eſſe pact. de donando, & aliud donare, & donatio, & inter ſe differre.

*PACTVM de donando non eſt donare. Phanuc. de dote. §. 2. nu. 23. f. 411. Tom. 9.

Neque eſt donatio. Brun. de ſtatut. artic. 6. numero 219. fol. 187. Tom. 2.

De donãdo differt à donatione. Caccialup. de pact. §. ſexto ſequitur. n. 45. f. 12. T. 6. P. 1.

De clauſula, non reuocandi donationem ob ingratitudinem; an cum pacto valeat, vel iuramento confirmetur?

*CVM clauſula, quòd propter ingratitudinẽ donatio reuocari nõ poſſit, an aliquid valeat. Guter. de contract. iura. c. 10. n. 5. f. 55. Tom. 6. P. 2.

Factum cum clauſula prædicta, an iuramẽto confirmetur? Idem ibi. numero 6.

Reuocare donationem ob ingratitudinem futurã, quod donanti non liceat, non valet. Nat. de pact. P. 2. num. 63. f. 34. To. 6. P. 2. Franciſchin. Curt. de feud. q. 7. c. 8. nu. 3. f. 48. T. eod.

Pacta dotalia.

De vigore pactorum dotalium, & mutabilitate, & poſsibilitate.

*PACTA dotalia irreuocabilia ſunt. Richius. de vnio. proli. ca. vlt. n. 33. f. 30. T. 6. P. 1.

Conſeruandæ ſucceſſionis, ſiue vbi de conſeruanda ſucceſſione agitur, valent. Idem ibi. nu. 38.

Qando poſſint præſcribi? Bapt. de S. Blaſ. de priuileg. dotal. centu. 2. nu. 56. f. 455. T. 9.

Reſeruent ſi omnia bona poſſunt teſtamẽto mutari; ſecus ſi partem. Idem ibi. nu. 39.

*PACTIS dotalibus, & actioni dotis, an ſit locus, marito poſito in banno. Alberi. à Roſa. de ſtatu. lib. 3. q. 15. numero 1. & 2. fol. 68. Tom. 2.

Vtrum dotanti acquiratur & approprietur actio dotis, & quid accidat?

*PER pactum patris, vel extranei dotantis acquiritur ipſi dotãti *in* caſu, in quem paciſcitur, & præiudicatur mulieri. Roger. referens opinionem Imolæ; de dote, in l. ſi cum dotẽ. ff. ſolut. matrimo. nu. 6. f. 349. T. 9.

Extraneus poteſt ſibi appropriare actionem de dote; ſecus in patre mulieris; & quare. Campeg. de dote. P. 3. q. 130. numero 1. fol. 315. Tom. 9.

Iuxta contractum appoſitum dotis promiſſæ, cohærentia contractus veſtitum, an poſſit pater naturã actionis de dote mutare? Campeg. de dote. P. 3. q. 124. n. 2. f. 314. T. 9.

Reſeruari an poſſit ſibi maritus *in* contractu ante nuptiali dandi quicquàm vxori? Pet. Peckius. de teſtam. coniug. lib. 1. c. 7. ſub nu. 6. f. 150. T. 8. P. 1.

Vitiatur contra ſubſtantiam dotis initum, valet tamen quod reddit dotem inutilem viro, ex cauſa.

*INITVM contra ſubſtantiã dotis, quòd tamen non omnino adimit dotẽ, vitiatur, non tamen vitiat. Ioan. Boſch. de nupt. lib. 4. nu. 50. fol. 92. T. 9.

Licet videatur contra ſubſtantiam dotis, videlicet quando per tale pactum dos redditur inutilis ipſi viro ſubeunti onera matrimonij, tamen tale pactũ valer. Idem Bal. Nouell. de doti. P. 7. priuileg. 44. nu. 1. f. 231. T. 4.

De non meliorando, in fauorem filiæ, quomodo procedat, & an valeat.

*PACTVM de non meliorando factum in fauorem filiæ tempore dotis conſtitutionis, quomodo procedat in iure per diuerſos caſus? Guter. de contract. iuratis. c. 59. per to. f. 196. T. 6. P. 2.

De nõ meliorando aliquem etiam in ſcriptura publica contentũ factum in fauorem filiæ; dum nuptui traditur, an valeat? Idem in ſupracitat. c. nu. 14. f. 108.

De proprietate & efficacia pact. dotal. in caſus ſuppoſitos.

Cenſetur cum ſocero factum perſonale fauore dotis, ne eo viuo dos petatur. Bal. Nouel. de dotibus. P. 7. priuil. 45. nume. 1. fol. 231 Tom. 9.

Conditio mulieris per quòd melior efficitur, tanquàm fauorabile dotis, valet. Rolan. de lucro do. q. 39. n. 11. f. 367. T. 9.

Conditio dotis, per quod pactũ ſit deterior in præiudicium mariti, an valeat? Campeg. de dote. P. 4. q. 1. n. 1. f. 325. T. 9.

Creditor mulieris, vt ex fructibus fundi dotalis dimittatur, valere? Io. Copus. de fructibus. c. 4. ſub nu. 2. f. 449. T. 17.

De dote petenda, quòd facit mulier vlteriori die, quàm ſit à iure ſtatutum, an valeat? Campeg. de dote. P. 4. q. 3. in tot. fol. 325. Tom. 9.

De dote non petenda an valeat. Idem ibi. q. 2. nu. 1. eo. fol.

Dolum quòd vir præſtet in dote, an valeat, nunquid valeat? Ioan. Baptiſt. de S. Blaſ. de priuileg. dotal. centu. 1. numero 91. fol. 453. Tom. 9.

Donec dos perſoluatur, pater filiam, eiusque liberos alere vt teneatur, minimè iuri dotium repugnat. Coſtanus. de doti. & earum iure. q. 1. n. 8. & 9. f. 395. T. 9.

Dotis in contractu per id, quod dos redditur inutilis, appoſitum, eſt reale. Bal. Nouel. de doti. in 7. Par. priuil. 44. numero 2. fol. 231. Tom. 9.

Dubium per quod poteſt ſequi damnum, & commodum mulieri, adueniente cauſa præiudicij, an valeat? Campeg. de dote. P. 4. q. 5. in to. c. f. 325. T. 9.

Fieri an poſſit à marito, quòd teneatur in ſolidum ſoluto matrimonio. Campeg. de dote. Par. 3. q. 246. numero 1. fol. 323. Tom. 9.

Filiæ,

Source : BIU Cujas

Filiæ, in actione de dote, an possit patri præiudicare? Campeg. de dote. P. 3. q. 67. f. 308. T. 9.
Fructus omnes, per quod vir perdit, an valeat? Idem Campeg. de dote. P. 4. q. 1. n. 2. f. 325. T. 9.
Fructus circa, & super fructibus, quãdo inter virum, & vxorem valeat? Ioan. Copus. de fructibus. c. 4. n. 3. f. 249. T. 17.
Fructus dotis, quòd in dotem conuertantur, eamque augeant inter coniuges factum, an, & quando valeat? Io. Bosch. de nupt. lib. 4. n. 30. f. 91. T. 9.
Interueniens, vt maritus fructus in dotem conuerteret, & mulier se, suosque aleret, tuereturve, & vniuersa sua onera expediret, valere? Io. Cop. de fructibus. c. 4. sub n. 1. f. 449. T. 17.
Maritus, quòd non teneatur præstare illam diligentiam in rebus dotalibus, quàm præstat in suis, an valeat? Campeg. de dote. P. 2. q. 74. n. 7. f. 301. T. 9.
Ne à se suo viuo petatur super dote promissa à patre, valere? Ioã. Copus. de fructi. c. 4. sub nu. 1. f. 449. T. 17.
Ne maritus dotem petat, constante matrimonio, an valeat? Ioan. Bosch. de nupt. lib. 4. n. 49. f. 92. T. 9.
Non petendæ dotis, siue de non petenda dote promissa; factum à marito, vtrum valeat? Campeg. de dote. 4. P. q. 1. numero 2. f. 325. Tom. 9.
Pater, vel socer, quòd tãtum soluat pro centenario singulis annis dati termini, valet? Bal. Nouel. de doti. P. 7. priuil. 3. numero 4. f. 222. Tom. 9.
Renuntiat, quo maritus priuilegio, ne vltra teneatur, quàm facere possit, an firmetur iuramento? Campeg. de dote. P. 3. q. 247, f. 323. T. 9.
Simplex in extraneo promittente dotem vestit aliud pactum simplex incontinenti de dote sibi reddenda, non sic in patre promittente. Bal. Nouel. de dotibus. P. 6. priuil. 2. numero 8. f. 193. Tom. 9.
Vir, quòd non teneatur ad onera in cõtractu dotis, an valeat? Bal. Nouel. de doti. P. 2. n. 12. f. 188. T. 9.
Viro mortuo, quòd dos liberorum sit, an sit validum pactum inter coniuges propter superuiuentiam. Ioan. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centu. secunda. nu. 57. & 72. f. 455. T. 9.

De inualiditate pact. dotal. & accedentium in causis subiectis.

*PACTVM de dote non tenet, quando matrimonium non datur validum. Phanuc. de dote, seu lucro dotis. §. quæro imprimis. n. 18. f. 420. T. 9.
Appositum incontinenti per patrem appropriantem sibi dotem citra stipulationem, non vestitur cohærentia contractus. Bal. Nouel. de dotibus. P. 6. priuil. 64. n. 1. f. 212. T. 9.
Constante, vt matrimonio, dos petatur, est inefficax. Costanus. de dote, & earum iure. c. 6. n. 9. f. 400. T. 9.
Cõueniatur, quòd maritus insolidum, vltra, quàm facere potest, non valere. Campeg. de dot. P. 3. q. 244. in toto. fol. 323. Tom. 9. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotalibus. centu. secunda. numero 71. f. 455. eod. Tom.
Dotis parte de non petenda patri mulieris factum per virum, est personale, nec transit ad hæredes. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotal. centu. 2. nu. 100. f. 456. T. 9.
Factum cum muliere, per quod remaneret indotata, non valet. Bal. Nouel. de doti. P. 2. priuil. 11. nu. 1. f. 222. T. 9.
Quæ regula fallit decem modis, vt ibi.
Fructus dotis, vt maritus percipiat, & vxor onera matrimonij sustinere cogatur, nullas prorsus vires habere. Costanus de doti, & earum iure. q. 1. versicu. an sit efficax. sub numero 9. fol. 395. Tom. 9.
Socero à marito factũ de dote non petenda extinguitur per mortem soceri, & non transit ad hæredes. Brun. de interi. & peremptio. concluf. 1. sub n. 79. f. 384. T. 17.
Tempore matrimonij factũ ne mulier adulterando, vel aliàs delinquendo dotem perdat, non valet. Monticulus de pat. potest. in ver. matrimonium. n. 93. f. 132. T. 8. P. 2. Idem in viro quia est contra bonos mores. Idem ibid.

Pacta de dote lucranda.

Inter virum & vxorem tenere.

*PACTVM, quòd dos apud maritũ maneat, ea in matrimonium decedente, valet. Butrigar. de dote. n. 51. f. 449. T. 9.
Dotis de certa parte lucranda, non obstante etiam statuto disponente, quòd vxore prædecedẽte maritus nihil possit lucrari de dote. valet. Rolan. à Valle. de lucro. do. q. 102. n. 9. f. 390. T. 9.
Factum inter virum, & vxorem de dote lucranda, licèt mero iure valeat, & si mulier sit minor, tamen ei datur restitutio in integrum. Rolan. à Valle. de lucro. dot. q. 46. f. 370. T. 9.
Mulier si pacta sit, quòd ea in matrimonio decedente dos apud virum remaneat, valet. Odofred. de restitu. dot. n. 43. f. 473. T. 9. Butrigar. de dot. n. 51. f. 449. T. 9.
Quid si factum sit, vt dos apud virum remaneat, si diuortiũ fiat? Butrig. de dot. n. 12. f. 448. T. 9.

De filia furiosi, vel mente capti.

*PACTA inire potest filia familias cum viro de dote lucranda, & de bonis patris sui pro sua dote promittere, patre existente furioso, vel mentecapto. Bal. Nouel. de doti. P. 6. priuil. 61. nu. 1. f. 211. Tom. 9.

De dote lucranda, vxoris morte sine liberis præueniente valida esse: & insinuatione indigere.

*PACTO dotem apud maritum, matrimonio vxoris morte soluto, remanere posse. Io Cop. de fructibus. c. 5. n. 4. f. 250. T. 17.
*PACTVM de dote lucranda, si vxor præmoriatur, potest apponi inter virum, & vxorem. Bal. de statu. in versicu. dos. numero 4. f. 100. Tom. 2.
Initum inter virum, & vxorem, si vxor præmoriatur sine liberis, valet? Rolan. à Valle. de luc. dot. q. 53. n. 9. f. 372. T. 9.
Requirit insinuationem. Rolan. à Valle. de lucro dotis. q. 53. n. 2. f. 372. Tom. 9.

De dote lucranda extensiuum esse ad casus implicitos & hic subordinatos.

*PACTVM si est factum de lucranda dote tota, vel quota, eatenus censetur versa vice factum tacitè pactum de lucrãda donatione propter nuptias. Bal. Nouel. de doti. P. 7. priuileg. 9. nume. 4. f. 222. Tom. 9.
Conceptum in casu mortis de lucranda dote, locum habet in ingressu religionis. Rolan. à Valle. de luc. dot. q. 95. numero 11. fol. 387. Tom. 9.
De dote lucranda factum, trahitur ad ipsius augmentum superueniens post pactum. Rolan. de luc. do. q. 100. numero 11. fol. 390. Tom. 9.
De dote lucranda soluto matrimonio, an habeat locum quando mulier intrat monasterium de consensu viri. Bal. Nou. de doti. P. 7. priuil. 11. n. 5. f. 223. T. 9.
Dotis de parte lucranda locum habet, etiam si mulier decesserit antequàm ducta sit, si tamen contractum sit matrimonium per verba de præsenti. Io. Bosch. de nupt. lib. 4. numero 52. fol. 92. Tom. 9.
Idem locum habet in bonis subiectis fidei commisso, si legitima & trebellianica non sufficiunt mulieri ad dotis restitutionem, attenta qualitate eius personæ. Rolan. de luc. do. q. 57. num. 11. fol. 375. Tom. 9.
Initum si est inter virum, & vxorem, quòd ea decedente, maritus lucretur dotem; si ambo intrant monasterium, maritus lucratur dotem. Idem ibi. q. 60. n. 5. & n. 8. f. 376.
Iuris fictione, pactum lucrandæ dotis per ingressum monasterij sicut per mortem, acquiritur. Angel. de Gambel. de testam. in prin. nu. 3. f. 31. T. 8. P. 1.
Regulariter pact. de dote lucranda vendicat sibi locum, muliere ingrediente religionem. Phanuc. de dote. §. per mortem. nu. 5. fol. 414. Tom. 9.
Vxoris, seu per vxorem factum cum viro, quæ habebat tria millia in dotem, quòd eo præmoriente, pro contradote lucretur duo millia, intelligitur econtrà esse factum cum vxore de lucrandis duobus millibus, ea præmoriente. Rolan. de luc. do. q. 10. nu. 6. fol. 355. Tom. 9.

Restringuntur aliqua & quatenus?

*DE lucranda dote in casu soluti matrimonij restringuntur pacta, quando matrimonium morte vxoris solueretur, nõ sic si morte viri, ne indotata remaneat. Bal. Nou. de doti. P. 2. priuileg. 1. n. 13. f. 253. Tom. 9.
De lucrandis ornamentis restringitur ad communia. Peckius. de testam. coniug. lib. 2. c. 3. nu. 6. f. 158. T. 8. P. 1.

Quæsitiua in materia extensionis pact. lucrandæ dotis.

Pactum dotis lucrandæ, an, & quando teneat, & insinuationem requirat. Ant. de Canar. de insinuat. secunda P. princ. nu. 5. f. 277. Tom. 6. P. 2.
De lucranda dote soluto matrimonio morte mulieris locum ne habeat in morte ciuili? Ioan. Bosch. de nupt. lib. 4. numero 37. fol. 91. Tom. 9.
De lucranda dote soluto matrimonio, an habeat locum, quando mulier intrat monasterium consensu viri. Bal. Nouel. de doti. P. 7. priuileg. 11. n. 5. f. 223. T. 9.
De lucranda dote per mortem mulieris, an habeat locum, etiam si simul vir, & vxor moriantur. Phanuc. de dote. glo. 4. nu. 3. & 4. f. 421. Tom. 9.
Improbato per statutum pacto contra dotis lucrum, an cẽseatur etiam eiusdem lucri improbata renuntiatio. Phanuc. de dote. glo. 14. nu. 1. f. 445. T. 9.
Lucrandæ dotis seu de lucranda dote soluto matrimonio, pacto extante inter virum, & vxorem, si mulier condemnetur de hæresi, num dos publicabitur, vel maritus lucretur eam ex ipso pacto. Alberi. de Rosa. de statut. lib. 3. q. 15. numero 1. & 2. fol. 68. Tom. 2.
Mortua ipsa vxore, quòd vir lucretur dimidiam partem dotis cũ vxore à marito factum, an sit efficax contra statutum cauens, quòd mortua muliere, dos, soluto matrimonio, penes maritũ remaneat, ita vt ex tali pacto videatur renuntiasse beneficio statuti. Alberi. à Rosa. de statu. P. 2. q. 57. numero 1. fol. 30. Tom. 2.
Stante statuto de lucrãda dote per mortem mulieris sine liberis, à marito concluſum de lucranda dimidia dotis. an præiudice? marito. Rolan. à Valle. de luc. dot. q. 102. num. 1. & nu. 4. & 11. fol. 390. Tom. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Restringi pacta dotis lucrandæ, & non procedere in casus, de quibus in ordine subnotato.

*PACTVM de dote lucranda non habet locum, quando soluitur matrimonium superstite muliere. Phanuc. de dote. §. per mortem. n. 25. f. 414. T. 9.

Dos, quòd apud maritũ remaneat, si vxoris morte soluatur matrimonium, etiam communi filio interueniente, non valet. Butrigar. de dote. n. 49. f. 449. T. 9.

Idem erit si paciscatur, vt apud virum remaneat, si diuortio matrimonium soluatur. idem, vt infra.

Idem quoque si pactum sit sub cõditione, si morte viri soluatur, Butriga. de dote. n. 48. 49. & 50. f. 449. T. 9.

Dos, vt apud mulierem remaneat, si ob mulieris delictum diuortium sequatur, non valet, sed vir eam lucratur, nisi eius lenocinio adulterata sit. Et quid si ob viri delictum diuortium fiat. Odoffredus. de do. restitu. n. 21. & 22. f. 472. & 473. T. 9.

Dotis lucrandæ marito non prodest in dote putatiua. Rolan. de Luc. do. q. 17. n. 12. f. 388. T. 9.

Feudi dotalis, seu de feudo dotali in totum, vel in partem lucrando interpositum, est nullius momenti. Zasi. de feud. P. 8. princ. n. 81. f. 314. T. 10. P. 1.

Locum non habet factum inter virum, & vxorem de dote lucrãda si vxor à marito fuerit occisa. Rolan. de luc. do. q. 61. nu. 13. f. 376. Tom. 9.

Maritum non consequi lucrum dotis ex pacto si mulier ante matrimonium hæretica fuisset. Roland. à Valle. de lucr. do. q. 59. n. 5. f. 375. T. 9.

Mulieris, seu à muliere pactum cum viro factum, vt is soluto matrimonio, existentibus etiam liberis partem dotis lucretur, non valet, nisi morte mulieris soluatur matrimonium. Io. Bosch. de nupt. lib. 4. n. 33. f. 91. T. 9.

Pacta restituendæ dotis.

Præualere in extraneo dotante: item de longiori tempore valere.

*PACTVM simplex in extraneo promittente dotem, vestit aliud pactum simplex incontinenti de dote sibi reddenda, non sic in patre promittente. Bal. Nouel. de doti. P. 6. priuil. 2. numero 9. f. 193. Tom. 9.

Dos vt patri restituatur, pactum inter patrem & generum factum si sine liberis filia in matrimonio decederet, per huiusmodi conditionem inducit dispositionem, vt decedente filia in matrimonio cum filijs, dicti filij possint vigore pacti retinere dotem. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. n. 83. f. 455. T. 9.

Expressum in casu. si cum dotem. ff. solut. mat. citra stipulationẽ, licèt sit inefficax respectu patris paciscentis, tamen pactum tacitè surgens ex illo expresso, est efficax in fauorem præcipuum filiæ, etiam citra stipulationem; quòd est mirabile. Bal. Nouel. de doti. & earum iur. P. 6. priuil. 65. n. 1. f. 212. T. 9.

Extraneus, si dotem sibi reddi, pactus sit, cum dotem dat. Valet. Butrigar. de dote. n. 67. f. 449. T. 9.

*FIERI potest, quòd dos restituatur tardius, quàm lege sit dispositum. Cucchus. de morat. præscript. n. 88. f. 204. T. 17.

Longiori tempore, quòd dos restituatur. valet. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centu. 4. n. 15. f. 459. T. 9.

Quæsitiua restituendæ dotis ad fauorem filiæ, vel mulieris.

*PACTVM cum viro à muliere factum, quòd reddatur sibi dos in florenis sub eadẽ æstimatione, num prosit, vel obsit viro, si valor floreni sit postea auctus, vel diminutus? Campeg. de dote. P. 2. q. 89. f. 302. T. 9.

Dantis res suas in dotem pro muliere, quas sibi reddi pactus aut stipulatus est, an mulieri noceat? Odofred. de dot. restitu. n. 68. f. 473. Tom. 9.

Dotem sibi reddi in vno casu soluto matrimonio, quo pater pactus est, licèt non valeat quo ad acquirendam actionem patri in casu prædicto, an saltem valeat ad hoc, vt pater præsumatur in casu ommisso voluisse donare actionem de dote ipsi filiæ? Campeg. de dote. P. 3. q. 125. n. 1. f. 314. T. 9.

Extranei cum cõsensu mulieris ex interuallo interpositam de dote restituenda soluto matrimonio, quem effectum habeat? Io. Bosch de nupt. lib. 4. n. 39. f. 91. T. 9.

Patris de dote sibi restituenda soluto matrimonio interpositum ex interuallo cum consensu filiæ, an & quando valeat? Idẽ ibi nu. 40. eod. fol.

Restituendæ dotis à muliere interpositum super dilatione, quæ legalem dilationem excedat, an, & quando valeat? Idem. ibi. nu. 46. eod. fol.

*VLTERIORI die quòd dos reddatur, an valeat? Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centu. 1. n. 92. f. 453. T. 9.

Inutilia hæc sunt, in casum restituendæ dotis concepta.

*PACTVM simplex interpositum patre dotante filiam, de dote sibi soli restituenda non valet. Io. Bosch. de nupt. lib. 4. nume. 31. fol. 91. Tom. 9.

Interpositum à muliere, vt simili dilatione vir vtatur in dote restituenda, quàm passus fuerit in recipienda, non valet. Idẽ Bosch. ibi. n. 47. f. 92.

Reddatur quòd mulieri dos in illis terminis, quibus viro soluta esset, non valet, si ex hoc contingeret, quòd longiori tempore, quàm à iure statuto deberet dos restitui. Bal. Nouel. de doti. P. 7. priuil. 11. n. 17. f. 225. T. 9.

Restituatur quòd ipsi filio tradenti dotem, sorori suæ apponi à filio non potest, quando pater reliquit dotem eidem filiæ, instituto dicto filio masculo hærede. Brun. de statut. art. 11. nume. 50. f. 221. T. 2.

Pacta feudalia.

*PACTA, si conueniant magis contractui feudali, quàm emphyteuticario in concessione, talis concessio erit feudum, & econtra. And. ab Exea. de pact. sub n. 523. in vers. breuiter ego. f. 22. Tom. 6. P. 1.

*CONCEDERE quis debet pacto eodem, & simili feudum, quo habet. Iacob. de Ardizo. in sum. feud. P. 1. princi. q. 17. f. 229. T. 10. P. 1.

Verbum, pactum, in feudis, respicit etiam dominum concedentem. Io. Thomas de Marinis. de feud. tit. 1. de feudo ex pacto & prouid. n. 21. f. 114. T. 10. P. 1.

Pact. feudal.

Obseruationis, declarationis, & validitatis sententiæ.

*PACTVM appositum in inuestitura etiam contra communem naturam feudorum, est seruandum. Curt. Iun. de feud. P. 2. princip. rub. de laicis perso. & ca. §. secunda cadit. nu. 57. f. 61. Tom. 10. P. 2.

Addictionis ad diem, & intra certam diem emptitia cõcessione admitti. Guliel. Hanneto. de iur. feud. c. 6. ver. & ideo quemadmodu m. col. 1. f. 178. T. 10. P. 1.

Directum dominium quòd transeat in vasallum, est validum, licèt feudum impropriè dicatur. Franciscb. Curt. de feud. q. 6. c. 7. n. 22. f. 47. T. 10. P. 2.

Fidelitatis propter iuramentum non præstitum, vel seruitia vasallitica, vel propter quidquàm aliud, per quod iure vel consuetudine feudum solet vel debet perdi, illud non perdat, sed incidat in pœnam vigintiquinque florenorum, valere. Io. And. in addit. ad Specul. in tit. de feud. in quæst. feud. in princ. vers. valet conuentio. f. 42. T. 10. P. 2.

Fratri recipienti pro se & hæredibus suis, à fratre factum, de non petendo feudum, intelligendum est de liberis, non extraneis. Iaco. de S. Georg. de feud. in vers. & vnus ex dictis. nu. 5. f. 217. Tom. 10. P. 1.

Fundum, per quod tibi vendidero, vt eiusdem pretio intra certã diem non persoluto, ipsum in posterum, non vt proprium, sed vt feudalem habeas, viribus subsistere in cõuentionis effectũ. Guliel. Hanneto. de iure feud. c. 6. vers. & ideo si tibi. col. 1. fol. 178. Tom. 10. P. 1.

Impossibile, vel probriosum in inuestitura feudali appositũ ipsam vitiat. Iaco. de S. Georg. de feud. in vers. qui quidem inuestiti. n. 68. f. 205. T. 10. P. 1.

Matrimonij in cõtractu, si sit factum, quòd pater filio primogenito dabit tale castrum, seu alteri ex primo matrimonio, si pater moritur nulla declaratione facta, pertinet ad primogenitum. Melch. Palaez. de maiora. P. 1. q. 48. numero 14. fol. 387. Tom. 10. P. 1.

Vasallus, quòd non cadat à feudo, licet non petat intra annũ inuestituram. valere. Franciscb. Curt. de feud. P. 2. princ. q. 17. nu. 1. f. 57. T. 10. P. 2.

Vasallus quòd non cadat, licèt alienet irrequisita ecclesia, valere. Idem ibidem.

Vasallus quòd non cadat à feudo ob recognitionem in tempore non factam, valet, & cuius sit effectus. Lauren. Syluan. de feudi recognitio. q. 78. tot. cap. f. 87. T. 10. P. 1.

Quæ possunt pacto in feudis confici, vt valeant.

*PACTO potest feudum accipiens sibi de successionibus prouidere. Franciscb. Curt. de feud. P. 2. princi. rub. num alter alteri stipul. possit. n. 64. f. 61. T. 10. P. 2.

Nõ nudo, sed stipulatione vallato possunt se astringere homines castrorum dominis ad aliena munera. Pet. Antibol. de muneri. P. 1. princip. §. secundo. de prima diuisione munerum. n. 69. f. 36. Tom. 12.

Pignoris, seu hypothecæ, donec soluatur pretium, adiecto in vẽditione feudi, per eum, qui obtinuit, vt alienare possit, valebit venditio, non autem obligatio. Simoncel. de decretis. & c. titu. 5. inspect. 5. n. 88. f. 307. T. 6. P. 2.

Quæ diuersimodè concurrunt per pacta in constituendis feudis.

*PACTO quomodo constituatur feudũ. Pet. de Bellapert. de feud. tit. 6. n. 2. f. 4. T. 10. P. 2.

Addictionis in diem si res datur in feudum pecunia accepta, vt si aliàs maiorem quantitatem obtulerit infra certum tempus, num in feudum euadat? Io. Blanc. epito. feud. c. 3. n. 44. f. 266. Tom. 6. P. 1.

Apponatur si cõtra aliquod ex septem requisitis ad hoc quòd sit feudum, an tale pactum reformabit contractũ feudi in diuersam speciem contractus, an verò remanebit contractus feudi, licèt impropriè, an verò annullabitur talis contractus, vel pactum. Franciscb. Curt. de feud. P. 1. princip. q. 6. ca. 7. nume. 20. f. 47. Tom. 10. P. 2.

Dari

Source : BIU Cujas

Dari res in feudum vtrum sub pacto. l. commissoriæ possit. Ioan. Blan. epito. feud. c. 3. nu. 40. f. 266. T. 10. P. 1.
Emptor nisi precium, vel residuam partem precij tunc in partem soluti, ad tempus soluat, vendens, & rem tradens eam in feudū retineat, an idem sit censendum? Idem ibi nu. 42. & 43. f. eo.
Feudi in contractu quando apponitur contra aliqua ex his, quæ requiruntur ad esse contractus feudalis, an vitiet contractum, an verò ipsum in alium transformet cōtractum? And. ab Exea de pact. nu. 520. f. 22. T. 6. P. 2.
Inter posito inter fideiussorē & debitorem, vt pignora fideiussor habeat in feudum, si ipsum debitor non liberet ad tempus, an censeantur feudalia facta? Io. Blanc. epito. feud. c. 3. n. 41. f. 266. T. 10. P. 1.
Si displicuisset, in rei traditione, quòd res in feudum sit concessa, an conuertatur in feudum. Idem Blanc. ibidem. sub nu. 44.

De pactis insolitis, an apponantur in feudis, ex his metum argui.

* PACTA insolita, an possint apponi in feudi concessione, vel renouatione Iac. de Sancto Georg. de feud. in ver. Qui quidē inuestiti. nu. 65. f. 205. T. 10. P. 1.
Et an per aliquem ex contrahentibus inuito altero in feudo, post instrumentum inuestituræ factum. Idem ibi nu. 70. f. eo.
* Ex pactis insolitis per vasallum cum domino initis, metus arguitur. Natta de pact. P. 1. nu. 48. f. 32. T. 6. P. 2.

Pactorum in feudis disponendis ratione personarum rerum, & officiorum operatio & validitas quæ?

* PACTVM habens vasallus in feudo, quòd sine consensu domini illud alienare possit, quam facultatem habeat. Iaco. de Ardizo. in sum. feud. siue de feud. P. 2. primę princip. c. 110. cum seq. capitulis. f 242. T. 10. P. 1.
Agnatus vasalli faciens, q̄ non petet ab eo, nec ab eius hæredibus neque ab eo, cui dederit, si vasallus ipse possidens decedat sine liberis, an succedatur. Iacob. de Ardizo. de feud. P. 2. P. 1. princ. c. 108. in tot. f. 242. T. 10. P. 1.
Appositum in inuestitura feudali, quòd vasallus ad nullum seruitium teneatur, an sit validum? Iaco. de Sancto Georg. de feud. in ver. Qui quidem inuestiti. nu. 73. f. 205. T. 10. P. 1.
Dominium quòd nullum in vasallum transeat, an sit validum? Guerrin. Piso. in prælud. feud. titu. an valeat pactum, quòd pro feudo. & c. in ver. pro complemento. f. 108. T. 10. P. 1.
Feudum, quòd ob fęloliam nō perdatur, an valeat? Bald. q. feud. nu. 57. f. 10. T. 10. P. 1.
Fęminæ, vt succedāt in feudo, quid operetur. Marti. de Silima. de feud. Rubr. Qui succedant in feudum. nume. 210. fol. 7. T. 10. P. 1. Curt. iun. de feud. P. 3. princip. memb. 1. nume. 2. fol. 63. T. 10. P. 2.
Fundus venditus, vt non soluto ad diem precio in feudum teneatur, an valeat? Zas. de feud. P. 12. num. 27. f. 323. T. 10. P. 2.
Non alienandi, vel de non alienando in concessione feudo appositum quid operetur? Curt. Iun. de feud. P. 4. princip. nu. 113. fol. 82. T. 10. P. 2.
Pater quòd propter delictum filij, feudum perdat, an sit validū? Iaco. de Sancto Georg. de feud. in ver. Qui quidē inuestiti. nu. 72. f. 206. T. 10. P. 1.
Priuari feudo, quòd propter quamcunque Fęloniam domino factam, non possit vasallus, in feudali inuestitura factum, an sit validum? Iaco. de Sancto Georg. vbi supra. nume. 71. f. 205. P. 1. Io. Thomas de Marinis. de generi. & quali. feud. titu. 16. nume. 11. f. 156. T. eo.
Seruitium quòd nullum pro feudo. præstetur, an valeat? Guerrin. Piso. in prælud. feud. rub. An valeat pactū, quòd pro feudo & c. in ver. pro complemento. f. 108. T. 10. P. 1.
Vasallus quòd non cadat ob recognitionem feudi in tempore nō factum, an valeat. & vasallum inuestituram minime petentem excuset. Lauren. Sylua. de feudi recognitio. q. 78. per tot. f. 87. T. 10. P. 2.

Causæ aliquot inualiditatis, vel imbecillitatis pact. feudal.

* PACTVM, quò fidelitas remittitur, inualidum est. Franciscb. Curt. de feud. q. 7. c. 8. nu. 3. f. 48. T. 10. P. 2.
Appositum, contra aliquod ex septem requisitis ad feudum non immunitam contractum feudi. Curt. Iun. de feud. q. 6. c. 7. nu. 21. f. 47. T. 10. P. 2.
Appositum, quando res data est ecclesiæ, impedit prælatum, vt non possit eam infeudare. Redoan. de reb. eccles. nō alien. rub. 33. casu. 30. q. 7. §. verum quia. nu. 2. f. 484. T. 15. P. 2.
Creditor, vt pignus debito, in feudū teneat, addito iusto precio, non valet. Franc. Sonsbech. Ad vsus feud. seu de feud. P. 2. nu. 13. f. 125. T. 10. P. 2.
Non petendi, aut de non petendo feudum, nō excludere fratrem pacisćentem, mortuo fratre vasallo. Marti. de Silima. de feud. rub. qui succed. in feud. nu. 214. f. 7. T. 10. P. 1.
Primogenito si regnum ex pacto & cōsuetudine debetur, eodem etiam mortuo sine filijs secundogenitus non admittitur ad regnum. Natta. de statut. q. 2. nu. 2. 112. T. 6. P. 1.
Priuare vasallum feudo propter Fęloniam committendam, non valet, Natta. de pact. P. 2. nu. 64. f. 34. T. 6. P. 2.
Res, quòd non incidat in commissum propter canonem non solutum, super re non solita infeudari à prælato infeudante factum, præiudicare ecclesię nō posse. Cur. Iun. de feud. P. 2. princip. q. 17. nu. 1. f. 57. T. 10. P. 2.
Reuocari vt possit feudum, quandocunque domino concedenti visum fuerit, à recto degenerare. Guliel. Zannet. de iure feud. c. 6. ver. Vel si feudum. col. 1. f. 178. T. 10. P. 1.
Vasalli ad hæredes, vt non transeat, sed eiusdem, vel domini morte finiatur, in feudi concessione, non rectum effici feudum. Idē ibi. ver. Item cum feudum. col. 1. f. eo.

Resolui pacta finito feudo.

* PACTA facta per vasallum resoluuntur finito feudo. Brun. de interitu, & peremptio. conclusio. 1. nu. 109. f. 385. T. 17.

Immutabilia esse feudi pacta.

* PACTA feudi immutari nequeunt. Melch. Palaez. de maiora. P. 2. nu. 59. f. 413. T. 10. P. 1.

Constans feudi natura.

* PACTO non potest recedi à natura feudi de iure. Francisc. Solson. Lucer. Laudemio. in prima cellu. nu. 3. f. 311. T. 10. P. 2.

Pacta emphyteutecaria.

Caducitatem per pacta vel auferri, vel inferri.

* PACTA & conuentiones faciunt, quòd quis cadit, & non cadit à iure suo. Redoan. de reb. eccl. non alien. rubr. 33. casu 30. q. 24. §. si vero infeudatus. nu. 4. f. 527. T. 15. P. 2.

Resolutio pactorum per finem emphyteusis.

* Facta per emphyteutam resoluuntur finita emphyteusi. Brun. de interitu & peremptio. concluf. 1. nu. 109. T. 17.

Non receditur a natura emphyteusis.

PACTO non potest recedi à natura emphyteusis. Franc. Solson. Lucer. Laudemio. in prima cellu. nu. 3. f. 311. T. 10. P. 2.

Proficua ad emphyteusim tum interpretatione, tum vi & operatione, quæ inter hęc sint pecta?

* PACTVM generale vniuersitatis, vbi est, quòd in emphyteusi masculi præferantur fœminis, secūdum illud intelligitur facta concessio. Brun. de statut. art. 8. nu. 106. f. 203. T. 2.
Alienare, quòd possit emphyteuta sine domini licentia, valet. Redoan. de reb. eccles. non alien. rubr. 33. casu. 30. q. 24. §. si vero. nu. 8. f. 527. T. 15. P. 2.
Cessans soluere canonem quòd non cadat, non est contra substātialia contractus, secus est in pacto, q̄ quis non teneatur ad canonem. Redoan. ibidem. nu. 5.
Ecclesiæ, & ab ecclesia factum cum emphyteuta, an prosit adeo emptori primo, vel secundo, vt ex illo ab ecclesia se tueri valeat. Guido de Suzar. de iure emphyteut. nu. 10. f. 189. T. 6. P. 1.
Emphyteuta, vt non teneatur ad collectas, sed dominus, inter eosdem confectum, an valeat? Petr. de Vbal. de collect. cons. 2. nu. 7. f. 99. T. 12.
Expelli ob rei deteriorationem, quòd emphyteuta non possit, valet. Redoan. de reb. eccles. non alien. rub. 33. casu 30. q. 24. §. in deterioratione. nu. 22. f. 521. T. 15. P. 2.
Finita generatione quòd res reuertatur ad dominum, cum melioratione, valet. Idem ibi q. 17. nu. 26. f. 496.
Ingredi propria autoritate quòd domino liceat, cessante emphyteuta in solutione, quid operatur? Redoan. de reb. eccles. non alien. rub. 33. casu 30. q. 19. nu. 13. f. 503. T. 15. P. 2.
Non expellendi emphyteutam, ob non solutionem factam, seruari debet. Redoan. de reb. eccl. non alien. rub. 33. casu. 30. q. 24. §. sed quod. nu. 11. f. 519. T. 15. P. 2.
Non transferendi seu de non transferendo ius suum in aliquem, irrequisito domino, est instrumēto emphyteutico apponendū. Redoan. de reb. eccl. non alien. rub. 33. casu 30. q. 24. §. si verò. nu. 10. f. 527. T. 15. P. 2.
Re alienata contra ecclesiam, cum pacto, quòd si alienetur, reuertatur ad concedentem, an valeat? Fab. de Monte. de emptio. & venditio. §. vigesimo secundo & vltimo, quæro. nume. 38. fol. 5. T. 6. P. 1.

Nihil pacta proficiunt colono & emphyteutæ cessanti in solutione.

PACTVM quòd expelli non possint colonus, & emphyteuta, si tamen pensionem solitam non soluerint, nihil eis proficit. Martin. de Silima. de feud. rubr. quibus mo. feud. amit. nume. 149. fol. 6. T. 10. P. 1.
Quòd emphyteuta non possit expelli, si cessauerit in solutione, non est obseruandum. Redoan. de reb. eccl. non alien. rub. 33. casu 30. q. 19. nu. 8. f. 503. T. 15. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pacta censuaria.

Quæ in census redemptione fiant, ac resultent pactis.

* PACTO census redimuntur. Bouius de censibus. art. 81. nu. 114. f. 175. T. 6. P. 2.
Alienari censum prohiberi potest. Idem ibi art. 87. num. 120. fol. 175. T. 6. P. 2.
Apposito in venditione census, quòd liceret pro illa summa, qua venditus est, venditori redimere, an eo censu maioris precij existente, contractus reddatur inutilis ex non habita relatione ad rem, & alijs iustis cõsiderationibus? Lauren. de Rodul. de vsur. num. 46. f. 20. T. 7.
Fieri etiam dicitur census perpetuus. Faller. de contract. censuar. §. census enim. nu. 33. fol. 142. T. 6. P. 2.
Redimi non potest census, nisi post certum tempus. Bouius de cẽsibus art. 88. nu. 121. T. 6. P. 2.

Census redemptorio non renunciatur.

* PACTO redimendi censum perpetuo renunciari nõ potest. Vergin. de Boccat. de interd. vti possid. cap. 18. nume. 16. fol. 319. T. 3. P. 2.
Et hoc etiam per extrauagan. Martini & Calisti Põtificum. Idem ibi nu. 14. f. eo.

Pactum redimendi censum.

Iure Pontificio pro census contractuum substantiali habendum est.

* PACTVM redimendi censum est de forma contractus census. Virgin. de Boccat. de interd. vti possid. c. 18. nume. 15. fol. 319. T. 3. P. 2.
Idem censetur iuxta dispositionem cõstitutionum Martini & Calibi Pontificum ante constitutionem Pij V cum opportuna facultate & gratia fuisse approbatum, cõfirmatum & innuocatũ. Idem ibi nu. 2. f. 318.
Perpetuo conceditur ex constitutione Pij V. Idem Virgin. de Boccat. de interd. vti possid. c. 18. nu. 4. f. 318. T. 3. P. 2.
Semper adesse in contractibus censuum ex eadem constitutione Pij V. Idem ibi nu. 23. f. 319.

Valeat nec nè constitutio certi temporis ad census redemptionem.

* PACTVM ne census possit redimi, nisi post certum tempus, an valeat Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nume. 9. fol. 149. T. 6. P. 2.
Emptori, quòd sit liberum prædium, si infra certũ tempus ager, seu census non fuerit redemptus, an valeat? Bouius de cẽsibus. art. 84. nu. 117. f. 175. T. 6. P. 2. Foller. de contract. censuar. §. census crim. nu. 88. f. 145. T. 6. P. 2.

Reprobata tum simulationis suspicione, tum Pontificia constitutione in contractu censuali pacta, quæ?

* PACTVM, quòd census nõ redimatur, nisi infra quatuor annos, & postea sit perpetuum, non valet. Vergi. de Boccat. de interd. vti possid. c. 18. nu. 55. f. 320. T. 3. P. 2.
Appositum in contractu censuali, quòd re censuali perempta cẽsus intelligatur impositus super alijs rebus, arguit simulatum contractum. Boui. de statutar. vrb. præscrip. Glo. 10. nume. 7. fol. 181. T. 17.
Census in contractu, pacta reprobata quæ sint iuxta constitutionẽ Pij V. Virgin. de Boccat. de interd. vti possid. c. 18. num. 31. fol. 320. T. 3. P. 2.
Censum in contractibus, quòd non liceat venditori redimere nisi post certum tempus, reprobatur. Io. Bap. Lup. de vsur. §. 1. nume. 16. f. 127. T. 7.

Pactum addictionis.

Quod sit: A quo & in quid differat: Quidque in contractibus operatur?

* PACTVM addictionis in diem, & eius natura. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. in præfat. nu. 5. f. 124. T. 7.
* In quid differat à pacto de retrouendendo. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. in præfat. nu. 5. f. 125. T. 7.
* Quid operetur in laudemialibus, & alijs contractibus. Franc. Solson. Lucer. Laudemio. cell. 10. nu. 4. f. 222. T. 10. P. 2.

Pactum manuum iniectionis.

Quæ sit eius forma: In quibus rebus fiat: Quis eiusdem effectus, ac progressus in iure.

* PACTI manuum iniectionis forma. Franc. Solson. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 12. f. 123. T. 10. P. 2.
* In quibus rebus fieri soleat. Idem ibi. nu. 11. f. 10.
* Quid efficiat, & quando procedatur? Idem ibi nu. 9. f. eo.

Pactum emptionum & venditionum.

Detrahentia ex post facta, inesse contractui censentur.

* PACTA, quæ postea facta detrahunt emptioni, censentur inesse. Redoan. de simo. P. 2. c. 5. nu. 18. f. 61. T. 15. P. 2.

Aedilitio edicto renunciari potest.

* PACTO ementis renunciari potest ædilitio edicto, siue in ipso contractu venditionis, siue postea. Guter. de cõtract. iura. c. 16. nu. 43. fol. 62. T. 6. P. 2.

Interpretabilia, quæ in fauorem, & quæ in præiudicium?

* PACTVM quòd res emenda ex pecunia per me mutuata ad illã emendam, sit mihi specialiter obligata pro ipsa pecunia facit me præferri omnibus creditoribus anterioribus, etiam doti. Negusan. de pigno. & hypothe. memb. 2. P. 5. num. 17. fol. 227. T. 6. P. 1.
De computandis reddibus in sortem, repugnans naturæ emptionis, & proportionabile naturæ pignoris, facit præsumere aliũ esse cõtractum, quàm verba sonent. Cępol. de simula. cõtract. nu. 114. f. 8. T. 7.
De computando fructus in sortem, cõtra naturam emptionis est. Ambros. de Vigna. de vsur. §. salubiter sub nu. 115. f. 58. T. 7.

Valida hæc pro emente.

* PACTVM valet, quòd quis habeat aliam partem rei, quàm non emit, pro certa mercede conducta. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. princip. sub nu. 15. f. 64. T. 6. P. 1.
Emere volens, sed dubitans, ne res empta sibi molestetur aut euincatur, vel quòd bona venditoris sint alijs hypothecata, vel non idonea, cum sibi cautum esse velit, quòd pecunia precij deponatur, cum pacto quòd conuertatur in emptionem aliorum bonorum immobilium, quæ prius stent obligata pro defensione rei venditæ, & precij cautione valet Negusan. de pigno. & hypothe. membr. 2. P. 5. sub nu. 18. f. 227. T. 6. P. 1.
Empta res & vendita, quòd in perpetuum redhiberi possit, valet. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. sub nume. 4. fol. 63. T. 6. P. 1.

Venditæ rei hypotheca specialis vim retentionis habens minori non præiudicat ementi.

* Non valet, si minor emit rem pacto adiecto à venditore, vt res vẽdita sibi obligata remaneat, donec à minore emente sibi pretium soluatur. Negusan. de pigno. & hypothe. P. 4. prin. sub nu. 35. f. 221. T. 6. P. 1.

Differentia in terminis & sensu verborum conuenientium: Item valore pact. quibus sibi & suis rebus prospicitur ad vendendum.

* PACTVM de vendendo differt à vẽditione. Caccialup. de pact. §. sexto quæritur. nu. 45. f. 12. T. 6. P. 1.
Alteri quàm sibi vendere, quòd liceat, valet. Fab. de Monte de emptio. & venditio. q. 7. sub nu. 15. f. 64. T. 6. P. 1.
Cum famulo factum, vt non possit vendere alterius, quàm domini merces, an valeat? Bonacos. de seru. famu. q. 87. fol. 126. P. 6. P. 1.

Equæ prægnantis in venditione pacti expositio: Equi vitiosi vel morbosi venditi cautio à redhibitoria.

* Pactum in venditione equæ prægnantis, quòd si marem pareret, esset meus, si famellam, tua foret, quomodo exponatur, si equa peperit vtrumque. Bonacos. de equo, siue caballo. P. 1. q. 34. fol. 109. T. 6. P. 1.
Quod facit equum vendens, quòd non vult teneri de schinellis, & magagnis, an eidem proficiat, vt non teneatur Bonacos. ibi. q. 86. f. 110.

Recuperandi pactum quam actionem conferat debitori?

* Quando fuit appositum per creditorem in venditione, vt debitor recuperare possit, quæ actio ei competat? Negusan. de pignor. & hipothe. memb. 3. P. 5. principa. sub nu. 5. ver. sexto restringitur. circa finem. f. 203. T. 6. P. 1.

Specialis & expressa hypotheca vni emptori creditori contracta num alijs præiudicet? & vltra contractum quid operetur?

* Quòd res vẽdita sit specialiter & prius obligata iuri creditori ipsius emptoris, an in præiudicium aliorum creditorum ipsius emptoris adijci possit? Negusan. de pigno. & hypothe. P. 4. prin. nu. 33. f. 220. T. 6. P. 1.
Quid verò si tale pactum ab initio contractus non fuit adiectum eodem contractu antequam contractus absolutus esset, an tale pactum operetur eum effectum in fauorem specialis hyppothecæ

Source : BIU Cujas

thecæ adiectæ pro ſecundo creditore, in præiudicium aliorum anteriorum emptoris? Idem ibidem.

Reſolutiua an retro transferant Dominium?

* PACTA quæcunque apponuntur in contractibus venditionum, vt eſt pactum de retrouendendo, & alia pacta ſimilia, an effectum habeãt retrotranslationis dominij. And. ab Exea de pacto.nu.568.f.26.T.6.P.2.

De pacto addictionis in diem.

PACTVM addictonis in diem tacite ineſſe ſemper venditioni rerum fiſcalium. Marti. Laud. de fiſco, ſiue de fiſcal. q. 108, fol.3.T.12.

De pacto euictionis.

PACTVM euictionis ineſt ipſo iure in venditione. Redoan. de ſimo.P.2.c.5.nu.19.f.61.T.15.P.2.

De pact.inſolitis in Gabellarum venditione.

PACTA inſolita in Gabellarum venditione in fraudem fiſci fieri non poſſunt. Franc. Lucan. de priuileg.fiſci.P.1. prin.ſub nu. 8.fol.7.T.12.

De ver. de vendendo; Vende,& venditio.

PACTVM de vendendo non eſt vendere. Phanuc.de dote. §. 2, nu.23.f.411.T.9.
Neque eſt venditio. Brun.de ſtatu.art.6.nu.219.f.187.T.2.

Suſpectum vſuræ, non valere in venditione. Remoto naturali effectu contractus venditionem pacto effici inanem.

* PACTVM additum in venditione pro precio currenti, quòd ſi plus valebit, vſque ad Paſcha, vult illud plus habere, ſi autem minus non minus vult, inualidum eſſe, & vſuram continere. Anton. Archiep. de vſur.c.3.nu.16.f.87.T.7.
Si in contractu apponatur, quod ab eo naturalem eius effectum remouet puta vendo rem dominio vtili, vel directo retento, vẽditio non tenet Fab.d Monte.de emptio.& venditio.q.6.princ, ſub.nu.2.f.58.T.6.P.1.

Reſcinditur ne venditio?

* Venditio an reſcindatur per pactum in cõtractu factum. Gambã, de clauſul.rub.an reductio.ad arbit. bo. vi. &c.nume. 13. fol. 448.T.18.

Quæ pacta admittuntur,& quæ non?

* Pacta inter emptorem & venditorem, quænam iure admittantur, quæuè præualeant? & quæ non? Fab. de Monte.de emptio. & venditio.q.7.prin.ad prin.& in tot.f.63.T.6.P.1.

Diuerſarum cognitionum & effectuum inter emptorem & venditorem.

* PACTVM inter emptorem, & venditorem factum, quòd res vẽdita ſit creditori ſpecialiter obligata, valet in præiudicium anteriorum creditorum. Matth.Brun.de ceſſio. bono. qr11.prin. nu.7.f.196.T.3.P.2.
Debitori vt pignus recuperare liceat contra quem debitor agere poterit? Neguſan.de pignor.& hypothe.mem. 3. P.5.ſub nu.5. ver.ſexto reſtringitur.cica princ.f.231.T.6.P.1.
Emptor quòd ſoluat vẽditori annuam penſionem, donec precio ſoluto venditori ſit ſatisfactum, valet. Fabian. de Mõte de emptio.& venditio.q.7.prin.ſub nu.14.f.64.T.6.P.1.
Generale ne teneatur emptor de euictione, includit etiã preciũ, ſecus ſi a certa perſona, vel cauſa. Caballin. de euictio. §. 2. nu. 24.f.83.T.6.P.1.
Locare venditori, quòd teneatur emptor, & quòd titulo locationis penes ipſum remaneat, valet, & ſeruari debet. Fabia.de Mõte.de emptio.& venditio.queſt.7.princip.ſub nume.15.fol.64. T.6.P.1.
Neutrum agere ad precium, ob rei euictionem, ex pacto inter emptorem & venditorem mutuo facto. Caballin.de euictio. §. 2. nu.26.f.83.T.6.P.1.
Nulli alij quàm vẽditori rem emptam dictrahere queat emptor, cur valeat? Zoannet.de emptio.& vẽditio. ſub pacto retrouẽd. nu.87.& nu.88.f.73.T.6.P.1.
Præſcribet recte emptor bona ipſa etiam alicui obligata, quamuis ſit appoſitum pactum a debitore vendente, vt emptor creditoribus ſatisfaciat. Bouius. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. Glo. 19.ſub nu.99.f.186.T.17.
Reſeruandi, vel non transferendi dominium, niſi precio ſoluto, valet. Fab.de Monte.de emptio.& venditio. q.7. ſub nume.15. f.64.T.6.P.1.
Vendere rem comparatam, vt emptor nulli alij, quàm venditori poſſit, emptorem etiam inuitam obligare venditori retrouendere; licet Bar. & Doctores contra. Zoannetus. de emptio. & venditio.ſub pacto de retrouend.nu.91.f.73.T.6.P.1.

Quando afficiat, & quando non emptorem?

* PACTVM quando emptorem afficiat? Bertachinus de Gabellis P.6.nu.13.f.63.T.12.
Non afficit emptorem, niſi ſit reale. Ferretus de Gabellis. nu. 98. f.81.T.12.

Quæ in fauorem & vtilitatem venditoris, & quæ contra fiant?

* PACTVM inter uenditorem & emptorem, ne ſuſpectum videatur & in fraudem vſurarum factum, quomodo fieri debeat. Fab.de Monte.de emptio.& venditio.q.7. ſub num. 15.fol.64. T.6.P.1.
Conuentum quo fuit ſal vendi, vt princeps declarauerit precium in tali menſe, & menſis trãſiuit nulla facta declaratione, an vẽditor in pœnam cadat, vendendo, vt primo faciebat. Ferret.de Gabellis.nu.339.f.89.T.12.
Dominium rei venditæ, quòd in ſe venditor retineat, donec ſolutum fuerit pretium valet Matth.Brun.de ceſſio.bon.q.11.prin. nu.19.f.197.T.3.P.1.
Euictionis pœna quo non teneatur, an ſit validum. Curt. Iun. de feud.q.6.c.7.nu.31.f.47.T.10.P.2.
Expenſas in ratificatione factas, quòd venditor redimens reficiat, an valeat? Foller.de contract.cenſuar. §. vt vides hic.nume. 29. fol.158.T.6.P.2.
Impenſas in emptione factas quòd teneatur reficere venditor, an valeat? Foller. ibidem nu.23.f.eo.
Lite mota, quòd teneatur venditor ad omnes impenſas, an valeat? Foller. de contract. cenſuar. §. vt vides hic.nume.30.fol. 158.T.6.P.2.
Pignoris & hypothecæ adiectum per venditorem in re vendita in eodem contractu, poſt traditionem, quando pignus cauſet, & quãdo non? Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.prin.nu.35. ad fin.f.221.T.6.P.1.
Redhibitoria actione emptori ne teneatur venditor iumẽti vitioſi aut morboſi, valet. Duaren.de pact.c.4.nu.2.f.14. T.6.P.1.
Redimens venditor, quòd teneatur ad gabellam ſolutam, an valeat? Foller.de contract.cenſuar.§.vt vides hic.nume. 24.f.158. T.6.P.2.
Reſtituta re venditori, contractum reſcindi, ſi ita conceptum eſt, an per hoc de rei reſtitutione pactum interpoſitum videatur. Bal.de pact.nu.81.f.7.T.6.P.1.
Specialis hypothecæ, an poſſit apponere venditor in venditione rei ſuæ, in præiudicium aliquorum creditorũ. Neguſan.de Pigno.& hypothe.P.4.prin.nu.34.f.220.T.6.P.1.
Venditor, quòd de euictione non teneatur, valet. Io. Bapt. Peruſ. de arbit.lib.7.c.15.ſub num. 1. verſi. Ad contraria reſpondeo. f.261.T.3.P.2.

Quibus reddatur ſupectus contractus aduerſus venditorem?

* PACTVM quòd infra certum tempus vendens poſſeſſiones vel domos multo minori precio, quàm valeãt, poſſit eas reemere, vſuras præſumi facit. Antonin. Archiep. de vſur.c.1. ſub nu. 17. fol.79.T.7.
Quòd fructus percepti computentur inſortẽ, arguit ſimulationẽ contractus. Cœpolla de contract. ſimula. ſub nu.226.f.14.T.7.
Quòd vltra ſummam receptam aliquid debeat per retro ementẽ perſolui, reddit contractum ſuſpectum. Idem Cœpolla ibi ſub nu.226.fol.eod.

Pactum redimendi.

Renunciabile eſt. Sub conditione ad libitum tenet. & an impediat fructus emptori? atque num vendi ius redimendi poſſit.

* PACTVM redimendi renunciabile eſt, & quomodo. Virgin. de Boccat.de interdicto vti poſſid.c.18.ſub nu.6.f.318.T.3.P.2.
* Appoſitum, quod poſt certum tempus, vel conditionem liceat venditori redimere rem per ipſum venditam, ſi ipſe vellet, valet. Cœpolla de ſimulatis contract.in verſi. vndecima præſumptio.nu.122.f.8.T.7.
* Rei venditioni pacto redimendi appoſito, an interim emptor fructus percipietur? Ambroſ.à Vigna.de vſur. §.ſalubriter. nume. 226.fol.65.T.7.
* Vendi q̃ non poſſit ius redimendi, an valeat? Foller.de contract. cenſuar.§.vt vides.nu.64.f.153.T.6.P.2.

An extendatur? An tranſeat? & an arguat ſimoniam in redemptione pompæ funeralis à Parochis.

* PACTVM redimendi vel de redimendo, an extendatur, vt emptor compelli poſſit. Nicol. Moron. de fide treug.& pa. q. 169. nu.12.f.451.T.11.P.1.
* De redimendo ſi voluerit venditor, an tranſeat ad ſucceſſores. nume.30.f.151.T.6.P.2.
* De redimendo equum & arma in funeralibus, an arguat ſimoniam in clericis, qui ſolent habere cauallum armatum in funere: Carafa de ſimo.nu.125.f.121.T.15.P.2.

An hoc

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An hoc Agnatus impediatur in iure prælationis infra 30. an. vel post?

* Quandocunque retro emendi, an impediat quo minus infra triginta annos, vel post, possit agnatus iure prothomiseos recuperare. Nouel. de iure prothomiseos. §. 1. sub nu. 142. f. 27. T. 17.

Pactum retrouendendi.

Quod dicatur? Quid sit? & de eiusdem vsu & approbatione.

* PACTVM retrouendendi instrumentum gratiæ dicitur. Franc. Solson. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 14. f. 223. T. 10. P. 2.
* A temporibus vsque Vespasiani Imperatoris, in Imperio Romano vsitatum fuit. Zoannet. de emptio. & vēditio. sub pacto retrouend. in ver. Plinius. nu. 3. f. 68. T. 6. P. 1.
* De se licitum est. Ambros. de Vigna. de vsur. §. salubriter. nu. 111. fol. 58. T. 7.
De omni iure licitum est in contractu emptionis. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. in præfatio. nu. 12. f. 125. T. 7.
* Est pars emptionis. Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nume. 11. f. 149. T. 6. P. 2.

Natura & Proprietas.

* PACTI de retrouendendo natura & proprietas. Frāciſc. Solſon. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 15. f. 223. T. 10. P. 2.

Constit ex vna parte; licitum est etiam si in emptionis & locationis contextu appareat, dummodo non concurrunt simulationis coniecturæ.

* PACTVM de retrouendendo ex vna parte consistit. Nicol. Moron. de fide treug. & pa. q. 108. nu. 6. f. 434. T. 11. P. 1.
* Appositum in contractu de iure ciuili reprobatum non est, neque de iure canonico, neque etiam diuino. Cępol. de contract. simula. nu. 2. f. 3. T. 7.
Conceptum vsque ad tempus completū, vel in perpetuum, vtroque casū licitum est. Cœpolla in præcita. tracta. in ver. duodecima præsumptio. nu. 124. f. 8. T. 7.
Factum, dummodo non sit simulatum, & precium sit iustum, aliquo iure reprobatum non est, etiam si cum venditione & locatione coniunctum sit. Cœpolla de simula. contract. sub nu. 3. fol. 3. T. 7.

Minore emente sine decreto curia apponi potest: Ab hærede minore ab que alio decreto seruatur.

* Apponi per minorem potest etiā sine decreto curiæ, quando emit annuum censum. Simoncel de decretis cæterisque & c. tit. 6. inspect. 1. nu. 7. f. 308. T. 6. P. 2.
* Appositum à defuncto seruatur ab hærede minore absq; alio decreto. Idem Simoncel. ibi. nu. 2. f. eo.

Præsumptio de eius conuentione priori oritur cum in contineti fuerit appositum.

* Cum incontinenti factum fuerit, per prius conuentum esse præsumitur. Cępol. de simula. contract. nu. 24. f. 4. T. 7.

Duplex consideratio in qua videntur reprehendi Doct.

* Dupliciter consideratur. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. nu. 4. f. 124. T. 7.
Sed mala videtur considerari a doctoribus secundum eundē ibi nu. 24. f. 126.

Pretij loco cedit: Pars pretij censentur: Tenet pro venditore.

* Cedit loco precij. Fran. Solson. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 72. f. 225. T. 10. P. 2.
* Cēseri sicut aliud simile onus annexum, partem precij. Zoannettus. de emp. & vēd. sub pacto retrouendit. nu. 80. f. 72. T. 6. P. 1.
* Factum per emptorem venditori de reuendendo rem emptam sibi, valet. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. princip. nume. 1. f. 63. T. 6. P. 1.

Requisita quot, vt de sinceritate fiat certum argumentum.

* PACTI de retrouendendo requisita quatuor, vt veritas habeatur. Io. à Capistrano de vsur. P. 2. P. 2. princip. num. 5. & num. 6. f. 104. T. 7.

Quæ eiusdem virtute emanent in vtriusque contrahentis commodum.

* PACTI de retrouendendo vigore, an cogatur emptor, qui rem restituere potest, illam præcise reddere, aut potius soluendo interesse liberetur? Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrouendit. nu. 71. f. 72. T. 6. P. 1.
Sed emptorem præcise compellendum decernitur. ibidem. num. 73. 75. & 78. f. eo.

An cedat quodcunque melioramentum, & incrementum rei vēditæ ipsi vēditori, vel potius ad emptorem pertineat? Zoannet. ibi sub nu. 123. vsque ad nu. 135. f. 75. & 76.
Eiusdem virtute colono emptoris stare oportere venditorem, qui fundum redimit. Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrovendit. nu. 143. f. 77. T. 6. P. 1.

Quando non præsumatur eius additione aduersus contractum.

* PACTI de retrouendendo additione non præsumi contractum vsurarium & an, & quando verum sit? Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrouendit. nume. 42. 43. 44. & 45. fol. 71. T. 6. P. 1.

Præscribitur huic pacto tam simplici quàm iurato. 30. ann. spacio: cui pariter minor iustè renunciat.

* PACTO de retrouendendo, simplici præscribitur spacio triginta annorum. Bouius de statutar. rub. præscriptio. Glo. 19. sub nu. 102. f. 186. T. 17. Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrouendit. nu. 37. f. 70. T. 6. P. 1.
Cui sit additum iusiurandum annis triginta prescribi communi suffragio receptum est. Zoannet. ibi nu. 39. f. eo.
* Minor renunciare non potest. Simoncel. de decretis &c. titu. 6. inspect. 1. nu. 4. f. 308. T. 6. P. 2.

Hoc ipso rei precium rationabiliter minuitur.

* PACTO de retrouendendo, precium rei solet minui in emptione. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. quinto. sub nu. 14. f. 133. T. 7.

Ex hoc ipso legitima præsumptio fraudis concipitur. Quot actiones oriuntur ab ipso.

* Ex pacto de retrouendendu, regulariter sumitur coniectura fraudis in contractu. Foller. de contract. censuar. §. vt vides contractum. nu. 1. f. 140. T. 6. P. 2.
Præsumitur simulatio contractus. Bouius de statutar. vrb. præscriptio. Gl. 10. nu. 2. f. 181. T. 17. Cępolla de simula. contract. num. 226. f. 14. T. 7.
* Quot oriuntur actiones? Foller. de contract. cēsuar. §. vt vides. nu. 10. f. 149. T. 6. P. 2.

Effectus huius variæ ampliatur & præfinitur.

* PACTVM de retrouendendo approbare videtur contractum censualem Foller. de contract. censuar. §. vt vides contractum. nu. 1. f. 149. T. 6. P. 2.
Addictum in fauorem venditoris ad retrouendendum, extendi ad emptorem, vt possit adhuc cogi ad redimēdum. Nicol. Moron. de fide treug. & pa. q. 169. nu. 12. f. 451. T. 11. P. 1.
Facit fructus emptoris esse, etiam si pactum sit collatum in voluntatem emptoris, si modo sit solutum precium. Io. Bap. Lup. de vsur. & commer. illici. in Præfat. nu. 26. f. 226. T. 7.
Facit rem minoris precij. Foller. de cōtract. censuar. §. vt vides cōtractum. nu. 6. f. 149. T. 6. P. 2.
Pignus contractum esse præsumit. Cępol. de contract. simula. nu. 1. f. 3. T. 7.

De suspicione quæ cum adiunctis qualitatibus ab eodem legitime procedit.

* Communiter habetur suspectum de vsura. Franc. Solson. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nu. 28. f. 225. T. 10. P. 2.
Cum conditione, quòd vsque ad certum tempus venditor non possit retroemere, & paruitate precij contractū vsurarium præsumi facit Cępolla de contract. simula. nu. 225. f. 14. T. 7.
Exiguitas precij, & ipsum pactum, consuetudoque fęnerandi simul concurrentia, præsumi contractum vsurarium esse faciūt. Idem Cępolla ibi nu. 220. f. 13. & Fabian. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. prin. sub nu. 9. f. 64. T. 6. P. 1.
Licet alias licitum sit, tamen quando iungitur cum vsurario, ve alia suspicione, simulationis, & vsurarū fraudis suspicio est. Ambros. de Vigna. de vsur. §. salubriter. sub nu. 103. f. 58. T. 7.
Precij cum paruitate, & more fęnerandi emptoris facit præsumi contractum simulatum, pignoratitium, & vsurarium. Cępolla de contract. simul. in ver. sexto casu principali. nume. 224. fol. 14. T. 7.
Si ita initum sit, ne remaneat in facultate vēditoris redimere quādocunque, sed tantum post aliquem terminum, reddit contractum suspectum. Io. Bap. Lup. de vsur. §. 1. nu. 14. f. 127. T. 7.
Restituendi, vel de restituendo maiori aut minori precio, quàm fuisset datum, reddit contractum suspectum. Idem. ibi nume. 17. fol. eod.
Vsuras præsumit in contractu venditionis de reuendendo intra decennium, ita tamen quòd ante quinquennium instrumentū reuenditionis facere non teneatur. Lauren. de Rodul. de vsur. §. sexagesimo quæro. nu. 5. f. 27. T. 7.

De viribus & facultate huiusce pacti per multiplices causarum gradus quæsita.

* Agnati & vicini in præiudicium an stipulari possit, quin ex iure congrui

Source : BIU Cujas

congrui consequi possit? Nouel. de iure prothomis. §. j. nu. 143. & 144. & 145. f. 27. T. 17.
Apocha si factum est, an valeat? Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 44. f. 152. T. 6. P. 2.
Apponi an per minorem possit? Simoncel. de decretis. & c. tit. 6. inspectio. 1. nu. 1. f. 308. T. 6. P. 2.
Approbatum an sit omni iure? Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 4. f. 149. T. 6. P. 2.
Cedi an alteri possit? Zoannet. de emp. & vend. sub pacto retrouẽ dit. nu. 7. vsque ad nu. 25. & 26. f. 68. T. 6. P. 1.
Contractus an valeat, si nó apponatur? Foler. de cõtract. censuar. §. vt vides. nu. 5. f. 149. T. 6. P. 2.
Cõtractus vsurarius an prẽsumatur. Gamban. de clausu. rub. qualiter simulatio probetur. nu. 10. f. 421. T. 18.
Emphyteusi appositum, quid operetur ad solutionem laudemij? Amodeus à Ponte. quæst. Laudemial. q. 37. in prin. f. 192. T. 10. P. 2. vbi videas alia pacta in simili materia.
Emphyteutico in contractu vbi adest durante tempore, an operetur retro translationem dominij ipso iure, an verò retrouenditione, debeatur laudemium? Amodeus à Ponte. quæst. laudemial. q. 37. tot. c. f. 192. T. 10. P. 2.
Emptor ꝙ sine temporis præfixione vsque in infinitum reuendere venditori teneatur, an valeat? Fab. de Monte. de empt. & vẽditio. q. 7. sub nu. 4. f. 63. T. 6. P. 1.
Ex interuallo si fuerit appositum, nunquid faciat præsumi contractum vsurarium? Ioan. Bap. Lup. de vsur. & commer. illici. §. 1. nu. 8. f. 127. T. 7.
Extendatur nè contra secundum emptorem? Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 15. f. 149. T. 6. P. 2.
Feudi super venditione in assensu impetrato, de quo pacto non fuit mentio facta, an valeat? Foller. ibi sub nu. 12. f. eo.
Fieri an possit per minorẽ sine decreto curiæ. Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 60. f. 153. T. 6. P. 2.
Laudemia duo an producat? Franc. Solson. lucer. laudemio. cellu. 10. nu. 32. & nu. 47. f. 225. T. 10. P. 2.
Nemoris, vel Syluæ in venditione, an præiudicet emptori, vt syluam, vel nemus extirpare non possit: & quæ veniunt consideranda in hoc casu. Cẽpol. de seruitu. rusti. præd. c. 22. nume. 11. f. 236. T. 6. P. 2.
Pignoris inter creditorem & emptorem, nunquid debitori, cuius erat res, prodest? Fab. de Monte. de emptio. & vendit. q. 7. prin. nu. 8. f. 64. T. 6. P. 1.
Præscribatur, necnè? Franc. Solson. Lucer. Laudemio. cellu. 10. nume. 31. f. 225. T. 10. P. 2.
Quando faciat præsumi vsuram? Guido Papæ de præsumptio. nume. 88. f. 303. T. 4.
Quando malam præsumptionem inducat? Cẽpolla de contract. simula. nu. 222. f. 13. T. 7.
Quandoque, an arguat simulationem contractus? Nouel. de iure prothomis. §. 7. nu. 70. f. 45. T. 17.
Quandoque, an perpetuò duret? Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 16. f. 149. T. 6. P. 2.
Quandocunque voluerit venditor, an possit præscribi, remissiuè. Bardus de temp. vtili. & cõtin. c. 19. sub nu. 2. f. 225. T. 5. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. nume. 4. f. 63. T. 6. P. 1. & Zoannet. de emptio. & venditio. sub pacto retrouendit. nume. 28. f. 69. T. 6. P. 1.
Repetendi & retroemendi feudum an in secunda venditione vẽditori tribuat facultatem, si non sit approbatum in prima venditione feudi per assensum expressum. Foller. de contract. censuar. §. vt vides. nu. 13. f. 149. T. 6. P. 2.
Super venditione feudi, vel census, an intel igatur approbatũ per assensum impetratum. Idem Foller. ibi. nu. 12. f. eo.
Venditori si sit factum de retrouendendo vsque ad quinque annos, an virtute istius pacti ante tempus præscritum, vel postea cogi possit. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. princ. sub nu. 8. f. 64. T. 6. P. 1.
Venditoribus duobus factum per emptorem, an altero nolente vni conseruandum sit? Fab. de Monte. ibi nu. 2. f. 63.
Vtrum verò pro parte vni tantum emptor reuendere cogatur? Idem ibidem.
Vicino an noceat in iure congrui. Ferretus. de iure & re naua. lib. 12. nu. 143. f. 350. T. 12.

Negatiua de huius pacti impotentia, atque persistentia.

* Appositum ex interuallo per minorem, sine decreto non valet. Simoncel. de decretis & c. tit. 6. inspect. 1. nu. 9. f. 308. T. 6. P. 2.
Collaterali, seu consanguineo non operatur præiudicium quominus possit petere fundum venditum tali pacto è manu emptoris. Nouellus de iur. prothomis. §. 6. sub nu. 52. f. 43. T. 17.
Contractum vsurarium pact. de retrouendendo vsque ad certum terminum pro eodem precio, censeri nõ facit. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. sub nu. 8. f. 64. T. 6. P. 1.
Hæc duo scilicet pactum de retrouendendo, & quòd emptor fẽnerari solitus sit ad præsumendum contractum simulatum nõ sufficiunt. Cẽpol. de contract. simula. in ver. secunda præsumptio. nu. 229. f. 14. T. 7.
Hæreditariarum rerum in venditione si appositum sit per executorem vltimæ voluntatis, ꝙ emptor retrouendat pupillis, non poterit emptor postea reuendere in præiudicium pupillorum. Io. Iaco. à canibus. de executor. vlti. volunta. particula. 2. §. consultis autem. nu. 17. f. 190. T. 8. P. 1.
Iuris congrui beneficio quominus vti possit, agnato vel vicino nõ præiudicat, ad redimendum rem venditam è manibus emptoris. Nouel. de iure prothomis. §. 6. nu. 43. T. 17.
Precij cum maioritate vel paruitate non contingente dimidiam iusti precij, non facit præsumi contractum usurarium, nisi aliæ coniecturæ accedãt. & limitatur & nu. seq. Cẽpol. de contract. simula. in uer. Secunda præsumptio. nu. 48. f. 5. T. 7.
Quandocunque retrouendendi nulla tempore præscribi. Zoannettus. de emptio. & venditio. sub pacto retrouẽdit. nu. 33. f. 70. T. 6. P. 1.
Trium annorum infra terminum de retrouendendo si fuerit initum, eo elapso venditor nõ auditur. Io. Bap. Lup. de vsur. & cõmer. illicitis. §. 3. nu. 4. f. 131. T. 7.

De eiusdem resolutione.

* Retrouendendi, si interea ab emptore apponatur onus in re, resoluta venditione, pactum resoluitur. Brunus de interitu & perẽptio. concluf. 1. sub nu. 109. ad fi. f. 385. T. 17.

Datio in solutum annexa hoc subleuat à simulationis suspicione.

* Cum datione in solutum pro modica summa, à simulationis suspicione prorsus alienum est. Zoannettus. de emptio. & venditio. sub pacto retrouendit. nu. 69. f. 71. T. 6. P. 1.

Pacta resolutiua.

Præscribuntur 30. an. spacio.

* PACTA resolutiua contractus de iure communi spatio triginta annorum præscribuntur. Bouius de statutar. vrb. præscriptio. Gl. 19. sub nu. 102. f. 186. T. 17.

Pacti resolutiui descriptio, vigor effectus, defectus.

* PACTVM resolutiuum contractus est onus rei venditæ, & propter illud res debet minus æstimari. And. ab Exea. de pact. nu. 569. f. 26. T. 6. P. 2.
Adiectum ad resolutionẽ donationis, vt res reuertatur ad donantem, vel ad alium, validum est etiam in minore. Simoncellus. de decretis & c. tit. 6. inspect. 1. nu. 8. f. 308. T. 6. P. 2
Cum iuramento interpositum in contractu facit præsumi vsurã. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. §. 1. sub nume. 10. fol. 127. T. 7.
Effectus huius pacti, an prosit hæredibus, vt per eiusdem probabilem ignorantiam sibi succurrendum sit. Benedict. Bouius. de censibus. art. 97. nu. 130. f. 176. T. 6. P. 2.
Impediat nè, vel inducat retrotranslationem Dominij absque noua traditione. And. ab Exea. de pact. sub nu. 567. f. 26. T. 6. P. 2.
Resolutiuum certo tempore obligationis, adueniente tempore resolutionis, quòd omnis obligatio interuanescat. P. And. Gãb. de auct. lega. de lat. lib. 6. nu. 496. T. 13. P. 2.
Tendens ad resolutionem contractus si apponatur iuxta contractum innominatum, non informat actionem. And. ab Exea de pact. sub nu. 568. ver. Limita nunc. f. 26. T. 6. P. 2.

Pactum legis commissoriæ.

Quid sit? Quale? A quo differens sit? Qualiter disponatur? In quibus reprobatum, & in quibus permissum sit?

* PACTVM legis commissoriæ, quid sit? & quare in pignoribus vel hypothecis reprobatum sit, non etiam in venditionibus. Valla de reb. dubijs. Rubr. inter pigno. datio. &c. nu. 15. f. 352. T. 18. Bald. Nouel. de doti. & ear. iur. P. 6. priuileg. 54. sub num. 2. f. 210. T. 9.
Asperum non solum, sed impium, & iniquum est. Gaspar. Beat. de inope debitore. c. 16. nu. 69. f. 234. T. 3. P. 2.
Differat in quid à pacto de retrouendendo. Io. Bapt. Lup. de vsur. & commer. illici. in præfat. sub nu. 5. f. 125. T. 7.
Dispositio & specialitas huius pacti, quæ? Idem ibi in præfat. nume. 3. f. 114.
Non est conditionale, sed purum, licet sub conditione resoluatur. Fab. de Monte. de emptio. & venditio. q. 7. prin. sub nume. 13. f. 64. T. 6. P. 1.
Reprobatum est in pignoribus; In contractu verò emptionis & venditionis est permissum. Et rationes differentiæ pariter assignantur. Guter. de cõtract. iura. c. 33. nu. 1. f. 78. T. 6. P. 2. Neguſan. de Pigno. & hypothe. P. 4. prin. nu. 2. f. 218. T. 6. P. 1.

De directa eius conceptione, & formula. Et per quæ verba in emptione & venditione constituatur, & quomodo in alijs fiat?

* In contractu emptionis & venditionis dicitur illud, quod concipitur per verba directa. Neguſ. de pigno. & hypothe. P. 4. princip. nu. 1. f. 218. T. 6. P. 1.
Communiter in pignoribus improbari; In venditionibus verò directe concipi. & fieri. Hug. Donel. de pigno. & hypothe. c. 11. in uer. Ac de re ipsa. f. 265. T. 6. P. 1.
Formula pacti legis commissoriæ, quæ? Fab. de Mõte. de emptio. & uenditio. q. 7. prin. nu. 10. f. 64. T. 6. P. 1.
Per quæ uerba constituatur? Fab. de Monte. de emptio. & uendi-

Source : BIU Cujas

tio.P.5.prin.nu.43.f.53.T.6.P.1.
Quomodo fiat.Io.à Capistrano.De usur.P.1.partis secundæ principis.nu.68.f.103.T.7.

In quibus præcipuè admittatur & constat?

* Admittitur in emptionis contractu.Io.Bap.Lup.de vsus.& commer.illici.in præfat.nu.16.f.125.T.7.
Dotis dandæ fauore in pignoribus improbatum non est.Bal. nouel.de dotibus & earum iur.P.6.princip.priuileg.54.nume.1. fol.210.T.9.
Emptionibus tantum valet.Io.a Capistrano.de vsur.P.2.partis secundæ prin.nu.58.f.107.T.7.
Quando fauor alterius, quàm creditoris versatur, improbatum non est.Bal.nouel.de dotibus & earum iur. P.6. prin.priuil.54. sub nu.2.f.210.T.9.

In quibus regulariter reprobetur?

* In cõtractu pignoris regulariter reprobatur.Io. Bap.Lup.de vsur. & commer.illici.in præfat.nu.13.f.225.T.7.
Adeo vt etiam inter debitorem & fideiussorẽ pignoris causa reprobatum sit.Idem ibi nu.17.f.eo.
Ex interuallo quoque initum in pignore nihil prodest creditori, & quo ad retinendam rem, & ad excipiendum aduersus debitorem idem ibi nu.18.f.eo.
Factum, Nè debitor lucre possit, nisi post triginta annos, reprobatur Ioan.Bapt.Lup.de vsur. & commer. illici. in præfat. nu.22. f.125.T.7.
Feudi in concessione non admitti de consuetudinis lege. Guliel. Zoannet. de iur. feud. c. 6. versic. cęterum cum de col. 1. fol. 178.T.10.P.1.
Odiosum est propter fraudem vsurarum: Quod nunquam fingitur retro ex interuallo appositum.Fab.de Monte de emptio.& venditio.q.7.prin.sub nu.14.f.64.T.6.P.1.
Pro dote restituenda est improbatum, licet versetur fauor mulieris Bald.Nouel.de dotibus & earum iur.P.6.prin. priuileg. 54. nu.2.f.210.T.9.

In pignoribus nunquid firmetur vel iuramento, vel consuetudine.

* In pignoribus constitutum, an firmetur iuramento ? Neguśan. de pigno.& hypothe.P.4.prin.nu.3.f.219.T.6.P.1.& Guter.de cõtract.iura.c.33.nu.2.f.29.T.6.P.2.
Idem in pignoribus constitutum, an validetur consuetudine? Neguśan.in præalleg. tracta.& par.nu.5.f.eo.

Non firmari in pignore nec iureiurando, nec consuetudine.

* In pignore iuramento non firmatur.Io.Bap.Lup.de vsur.& commer.illici.in præfat.nu.14.f.125.T.7.
Consuetudine in pignoribus non firmatur. Idem ibi nu.15.f.eo.

In quibus non valeat?

* Factum in fauorem mulieris pro sua dote non valet.Io. Bap. Lup. de vsur.& commer.illici.in Præfat.nu.19.f.125.T.7.
Vt, si debitum infra certum tempus non fuerit solutum, tunc res debitoris, quæ non fuit data in pignus, sit creditori pro debita quantitate empta, non valet.Idem ibi nu.20.f.126.

Cautela vt in pignoribus valeat, & proficuo sit.

* Ad hoc vt valeat in pignoribus, fieri debet conuentio in hunc modum: Quòd si pecunia non soluatur intra certum terminum, pignus sit venditum creditori, vel datum in solutum, pro iusto precio,& tunc bene valet,& tenet.Guter. de cõtract.iura.c.33. nu.4.f.79.T.6.P.2.& Io.Bapt.Lup.de vsur.& commer.illici. in præfat.nu.31.f.126.T.7.

Quando & in quibus validum & seruandum esse censeatur?

* Circa dotem in fauorem mulieris valet.Io.Boschæ.de legit.nupt. lib.4.nu.32.f.91.T.9.
In pignore adiectum, non à principio, tempore contractus, sed ex post ex interuallo, est validum. Neguśan.de pigno.& hypothe. P.4.prin.nu.6.f.219.T.6.P.1.
Iuratum in pignoribus seruandum est.Bauerius de iuramenti virtu.& viri.§.octuagesimo primo.nu.147.f.371.T.4.

Pacto. l. commiss. effectus, incommoda, & profectio.

Effectus pacti legis commissoriæ quis? Fab. de Monte.de emptio. & venditio.q.7.prin.sub nu.12.f.64.T.6.P.1.
Effectus pariter,& incommoda, quæ adducit. Valla de reb.dub. Rub.inter pigno.datio.& c.nu.16.f.332.T.18.
Eiusdem pacti in iure profectus, qualis sit.Guter.de cõtract. iura. c.34.per tot.f.78.T.6.P.2.

Quid operetur in contractibus ex facti specie ad iuris effectum.

* In emphyteusi & alijs contractibus quid operetur? Franc. Solson.
Lucer.Laudemió.cellu.10.nu.3.f.222.T.10.P.2.
Super re pignorata, vt in quantum debitor non lueret intra certum tempus rem pignoratam, quòd tunc ipsa res remaneret apud creditorem in feudum, quid in iure operetur? Pet.de Rauen.de feud.seu in compend.consuetud. feudal. titu.27.in tot. f.17.T.10.P.2.
Venditioni addito ipso pacto, pura fit venditio, etiam sine precij instãti solutione, fitq; statim rei venditæ dominus emptor. Balduinus, ad leg.12.tabularum.c.25.ver.si legem aut pactionem. f.232.T.1.

Resoluitur venditio conditione pacti existente.

* Conditione huiusce pacti existente, planè resoluitur vẽditio, perinde ac si nulla inita vnquam esset.Balduinus ad leg. 12.tab.c. 25.ver.Sed si eius pactionis.f.232.T.1.

Præter voluntatem venditoris non operatur, ob eius fauorem.

Non operatur effectum, nisi volente venditore, in cuius fauorem appositum est.Fabia.de Monte.de emptio.& vendi. q.7.princ. sub nu.13.f.64.T.6.P.1.

Pacta permutationum.

De firmitate permutationis per pactum;

* Permutationis robur est pactum, nam sine pacto fieri non potest. Gamban.de clausul.Rub.An reductioni ad arbitrium. &c.nu. 25.f.450.T.18.

De valitate pacti conditionalis in permutatione.

* Nunquid valeat, quòd ille cum quo fit permutatio, soluat debita, quæ habet ecclesia, quam in permutationem recepit. Petr.de permutatio.beneficio.nu.68.f.185.T.15.P.1.

De hypotheca.

a Per pactum conuentum contrahitur hypotheca etiam sine scriptura,& per epistolam,& sine die, consule,& signo authentico Stracha.de Adiecto.P.4.§.Decimo quoniam. num. 3. fol.401. T.6.P.1.

Pacta pignoratitia.

Quæ valeant, quæve reprobentur, & an sint semper valida iure non prohibente?

* PACTA quæ valeant,& quæ reprobentur in pignore.Io.a Capistrano.de vsur.secunda P. secundæ par. princip. nume. 52. fol. 106.T.7.
* In pignoribus constituta, an sint semper etiam de iure valida, nisi reperiantur prohibita? Neguś.de pignor.& hypothe. P.4.prin. nu.8.f.219.T.6.P.1.

De pactis pignorum vniuersalis, discussio.

* PACTORVM, quæ in pignoribus & vt plurimum occurrunt, enumeratio consideratioq;. per Hugo. Donel. de pigno. & hypothe.c.11.in ver.Quod cum constet, vsque ad ver. His de iure creditoris constitutis.f.265.& per Franc.Balduinum de pigno. & hypothe.c.17.f.275.T.6.P.1.

Quæ de pactis pignorum varijs casuum figuris interpretantur.

* PACTVM à creditore factum, ne liceat debitori pignus vendere, quod dicitur efficere, ne possit debitor rẽ suam alienare, intelligi debet de creditore pignoratitio, qui pignori incumbit, & nõ solum ius hypothecæ habet, sed etiam possidet ipsam rem, nõ autem de illo, qui ius tantum generalis, vel etiam specialis hypothecæ habet.Valla de rebus dub. Rub. sentẽtiæ aliquot &c. nu.35.ver.Non obstat.f.347.T.18.
Dominij translationem an in vẽditione impediat, quòd creditor habeat pignus pro soluto.Fab.de Monte.de emptio. & venditio.q.7.prin.nu.12.f.64.T.6.P.1.
Pignoris, vel præcarij in obligatione appositum quam methodũ admittat, ad obtinẽdam executionem immediate super bonis, vel iuribus hypothecatis.Massa.Ad for.cam.obliga.P.3.princ. §.ex dictis processu.nu.41.f.365.T.6.P.2.
Præiudicium an operabitur, quòd si precium ad diem certam exolutum non fuerit, creditor propria authoritate possit rem hypothecatam in solutum accipere, Agnato, vel vicino, quominus possit petere prælationem rei in solutum acceptæ. Nouel. de iure prothomis.§.1.sub nu.144.& 145.f.27.T.17.
Soluendi, vel dandi pignora alternatiuè, non dicitur appositũ fauore creditoris, sed potius debitoris. Neguśan.de pigno.& hypothe.memb.1.P.5.sub.nu.5.f.222.T.6.P.1.

Quæ inter cætera pacta valeant in alienatione, luitione, & venditione pignorum?

* Alienari, vt res sibi obligata non possit per ipsum debitorem, si fecit cre-

Source : BIU Cujas

cit creditor cum debitore,an alienatio in preiudicium creditoris valeat?Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.princip.nu.42.f. 221.T.6.P.1.
Ante annum, ꝙ debitori pignus luere non liceat, inter creditorē & debitorem,valet: Quod autem in perpetuum non liceat,nō valet.Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.prin.nume. 30.f.220. T.6.P.1.
Pignus ſi perditur,quòd debitor liberetur, eſt validum. Io. à Capiſtrano.de vſur.ſecunda P.ſecundæ par.princip.nume.59. fol. 107.T.7.
Vendere pignus quòd creditor nō poſſit, inter creditorem & debitorem factum,an validum ſit ? Neguſan. de pigno. & hypo. memb.1.P.6.prin.nu.3.f.241.T.6.P.1.
Vēdi ꝙ poſſit pignus per creditorem nulla denunciatione præcedente,validū eſt.Neguſan.de pigno.& hypothe.P.6.princ. nu. 5.f.241.T.6.P.1.

Quæ inualida ſint pacta inter creditorem, & debitorem, in lucris, & ſeu luitione pignorum?

* Inter creditorem & debitorem, quòd res pignorata creditoris effi ciatur,ſi debitor intra ſtatutum tempus nō luat,inualidum eſt, niſi addatur,quòd empta ſit pro quanto iuſte æſtimabitur. Lodoc.Damhoud.de ſubhaſtatio.c.3.nu.35.f.80.T.6.P.1.
Fructus pignoris, quòd creditor lucretur pro intereſſe ſeu vſuris inualidum eſt; & tali pacto inito nihilominus tenetur illos fructus in ſortem computare.Neguſan.de pig.& hypo.memb. 5.P.5.prin.nu.10.f.240.T.6.P.1.
Fructus pignoris quòd cedant loco intereſſe,& vſurarum,non valet,ſed in ſortem computari debent.Sebaſt. Medic.de compenſatio.P.1.q.9.nu.9.f.259.T.6.P.2.
Luere pignus quòd debitori in perpetuum non liceat, non valet, etiam in vim alienationis.Neguſan.de pigno.& hypothe. P.4. prin.nu.31.f.220.T.6.P.1.
Luere pignus quòd debitor infra triginta annos non poſſit,nō valet.Neguſan.ibi nu.32.f.eo.

Pactum de capienda & detinenda poſſeſſione rei hypothecatæ.

* PACTVM de capienda & detinenda poſſeſſione rei hypothecatæ auctoritate propria,inter contrahentes,valere.Iul.Ferret. de iure & re naua.lib.12.nu.142.f.350.T.12.

De capiendis fructibus.

* Capere fructus,quòd liceat propria auctoritate, an valeat ? Benedictus Boui.de cenſibus.art.72.nu.105.f.174.T.6.P.2.

Pactum ingrediendi propria auctoritate.

An iure valeat?

* PACTVM, quòd poſſit quis propria auctoritate rem ingredi,an valeat ? Foller. de contract. cenſuar. §. cenſus enim.nume.13. fol.147.T.6.P.2.

Non ligat cameram.

* Ingrediatur, vt quis propria auctoritate non ligat cameram ? Redoan.de ſpoli.Eccleſ.q.17.nu.87.f.264.T.14.

Pactum de ingrediendo.

Fieri in vlt.voluntatibus, & in alijs etiam contractibus, quàm pignoris poteſt: & cum perſonis priuilegiatis; & quæ clauſula pro maiori efficacia pacti, adijci poſſit.

* PACTVM de ingrediendo propria auctoritate, etiam in vltimis voluntatibus, & in alijs contractibus, quàm pignoris fieri poteſt.Neguſan. de pigno. & hypothe. P. 4. princip. nu. 12. fol. 219.T.6.P.1.
Adijci poteſt huic pacto, quod creditor poſſit talia pignora vendere vel ea vendita ſibi iuſto precio habere. Neguſan. ibi nume. 11.fol.eod.
An fieri poſſit cum Tutore vel pupillo.Neguſan. de pigno.& hypothe.P.4.prin.nu.19.f.219.T.6.P.1.
An fieri cum eccleſia poſſit.Neguſan.ibi ſub eo.nu.

Ceditur: Quid operetur cum clauſula prohibitiua?

* Ceditur in alium, quia alteri cedi poteſt. Neguſan. ibi nume.21. fol.220.
Cum clauſula, alteri rem vendere & c. in venditione operatur vt illud locum habeat contra ſingularem ſucceſſerem.Celſ.Vgo. de clauſul.Rub.clauſula contractuum.ſub nu.269. verſ. Alteri rem vendere & c.f.502.T.18.

Quid cum clauſula conſtituti efficiat?

* Cum clauſula conſtituti, agi via executiua aduerſus ſingularem rei poſſeſſorem directò poteſt.Guter.de contract.iura.c.23.nume.33.f.72.T.6.P.2.

Dupliciter deducitur. & quid agat deductum cum iudicis licentia?

* Deduci dupliciter ad iudicem poteſt.Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.prin.nu.24.f.220.T.6.P.1.
Deductum per creditorem ad Iudicem, & iudex dedit licentiam ſine citatione partis, perinde erit, ac ſi propria actoritate fuiſſet ingreſſa poſſeſſio.Neguſan.ibi nu.23.f.eo.

A pœnis ingreſſus,& vi bono.rap.& quomodo:atque à clandeſtinitate excuſare.

* Excuſat pact. de ingrediendo & occupando propria auctoritate pignus, creditorem occupātem à pœna vi bonorum raptorum. Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.principa.nume. 9. fol.219. T.6.P.1.
Excuſat initum cum creditore de ingrediendo à pœna ingreſſus, ſed non excuſat,ſi perſeueret, vel retineat, niſi hoc expreſſum ſit in pacto.Neguſan.ibi nu. 11.f.eo.
Excuſat à clandeſtinitatis vitio. Neguſan. vbi ſupra nume. 13. fol.219.

Quando, quomodo, & contra quos exerceatur?

* Exerceri an poſſit propria auctoritate delatum ad iudicē. Neguſ. de pigno.& hypo.P.4.princ.nu.25.f.220.T.6.P.1.
Exerceri an poſſit ante liquidationem debiti. Neguſan.ibi nume. 22.fol.eod.
Exerceri ſine iudice contra debitorem poteſt; contra tertium poſſeſſorem,non.Neguſan.ibi nu.21.f.eo.
Exerceri an poſſit contra ſingularem ſucceſſorē. Neguſan.de pigno.& hypothe.P 4.prin.nu 20.f.219.T.6.P.1.
Exercere creditor poterit ipſum pactum etiam in tertium, quam conſtitutum vel precarium in eo appoſitum fuit. Neguſan. ibi num.20.fol.eod.
Exerceri poteſt executio pacti iſtius contra etiam hæredem debitoris etiam ſi pupillus vel minor eſſet. Neguſan. ibi nume. 17. fol.eod.
Exerceri quando poſſit contra ſingularem ſucceſſorem non citatum.Neguſan.de pigno.& hypothe.P.4.princip.nume.21. fol. 220.T.6.P.1.

Quibus cauſis præcedentibus, & quibus non obſtantibus exequat?

* Executioni mandari poteſt, etiam ſi debitor verbo contradicat. Neguſan.in ſupra cita.tract.& par.nu. 14.f.219.
Exequi non poteſt,niſi mora debitoris,vel ſuſpicione de fuga præcedente.Neguſan.ibi nu.15.f.eo.

Ad quos tranſmittatur & tranſeat?

* Tranſmittatur num ad hæredem creditoris. Neguſan. ibi ſub d. nu.20.f.219.
Tranſire an poſſit per ſucceſſionem in ſingularem ſucceſſorem. Neguſan.ibi nu.21.f.220.

Ex qua cauſa non operetur?

* Vim pacti niſi creditor exprimat, non operatur.Neguſan.de pig. & hypothe.P.4.prin.nu.27.f.220.T.6.P.1.

Pactum de non alienando.

De eius efficacia; & de eiuſdem inefficacia.

* PACTVM de non alienando, appoſitum in traditione rei ſuæ, ſeruandum eſt.Fabia.de Monte.de empt.& vendi. q.22.quæſt. 4.prin.ſub nu.36.fol. 50.T.6 P.1.
In contractibus iunctum cum hypotheca ſpeciali impedit dominij translationem.Guter.de contract. iura.cap. 45. nume.3. fol.90.T.6.P.2.
* Iuratum ſine hypotheca ſpeciali non impedit dominij translationem.Guter.ibi nu.4.f.eo.
Simpliciter conceptum, videlicet, vt res vendita,vel donata non alienetur, nullius eſſe momēti: Sic & teſtatoris diſpoſitionem. Valla de reb.dub.Rub.ſententiæ aliquot & c.nu.32. verſ.Item ne locus ipſe.f.347.T.18.

Pacta locationum.

Inſolita in fraudem fiſci an valeant?

PACTA inſolita Gabellarum in locatione facta in fraudem fiſci, an valeant?Ferret.de Gabellis.nu.81.f.81.T.12.

Licita, vel illicita ſit nè locatio ſub his pactis?

PACTVM, vt nullum inde ius conductori acquiratur poſitum in loca-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

in locatione minoris, facit valere locationem ad logum tempus factum Simoncellus. de Decretis & c. tit. 6. inspect. 2. nume. 23. fol. 309. T. 6. P. 2.

Boues locātis, cum hoc, quòd vult participare cum eo lucrum & damnum, & de pluri quod anno decem sextarios grani, an contractum reddat licitum, & validum? Lauren. de Rodul. de vsuris. §. vigesimo quæro. nu. 5. f. 22. T. 7.

Colono cum pariario factum per dominum locantem ei boues, quòd daret sibi ob illos boues decē minas grani quolibet anno vltra quàm daret sine bobus, an faciat contractum vsurarium. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 4. principa. sub num. 8. f. 139. T. 6. P. 1.

Operam ponens quòd tantum vult aliquid certum pro opera sua & non teneri de damno, valere, & contractum naturam non sortietatis, sed locationis operarum sapere. Angelus de perigl. de societa. P. 1. nu. 18. f. 131. T. 6. P. 1.

Equi in locatione pro certo precio, quòd si perierit, pereat cōductori, innuit contractum vsurarium. Bonacos. de equo siue Caballo. P. 1. q. 86. 110. T. 6. P. 1.

Non valere hæc in locatione.

Nouennio finito quòd locatio alia incipiat non valet quando res est prohibita alienari, vel locari vltra triennium. Guter. de contract. iura. c. 7. nu. 18. f. 52. T. 6. P. 2.

Hoc exemplificatur in rebus minoris, & ecclesiæ vt ibi.

* Prælati locantis ad nouem annos, cum pacto, quòd finito tempore locatio renouetur, non valet. Io. Dilectus de arte testandi. tit. 6. caut. 31. nu. 2. f. 131. T. 8. P. 1.

Pacta sub terminis conductionis, & conductoris.

Fructus immaturos vltimo mense conductionis colligere an sit licitum in conductione alternatiua.

* PACTVM, sit fiat inter habentes fundum communem, vt alternis annis conductum habeant, an possit vnus vltimo mēse suæ cōductionis fructus immaturos colligere? Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 11. nu. 54. f. 166. T. 6. P. 1.

Non valere, nec protrahi ad alienam sepulturam.

* Factum per conductorem locatori, vt apud ipsius ecclesiam sepeliatur, non valet. Io. Franc. Paui. de visitatio. P. 2. q. 3. nume. 62. fol. 196. T. 14.

Pacta sub mutui contractu.

Casus aliquot validitatis & interpretationis pactorum ex causa mutui principalis, ad vsurarij contractus perseruationem.

* PACTVM mutuantis alicui centum florenos nullo pignore cōstituto, hoc tantum acto, quòd si recipiens non soluerit infra mensem, talis domus recipientis empta sit mutuantis pro illis centum florenis nunquid valeat? Guido Papæ. de vsuris, siue contractibus illici. nu. 25. f. 73. T. 7.

A ciuitate, vel Villa concluſum cum vicino sibi mutuante certam summam, quòd sit immunis à quibusdam collectis, quousque fuerit satisfactum, censeri vsurarium. Alber. à Rosa. de statu. P. 2. q. 140. nu. 1. f. 43. T. 2.

Dantis alicui certam pecuniam tempore, quo carissimum est frumentum, quòd certo tempore sibi reddatur tantum frumenti, quantum tunc poterit haberi pro illa pecunia, an vsuram contrahere censeatur. Laurentius de Rodul. de Vsuris. §. vigesimo quæro. nu. 10. f. 22. T. 7.

Debitoris vsurarij mutuantis socio pecunias, vt is restituat vsurario sortem, & vsuras deinde vertentes, an efficiat mutuantem vsurarium? Lauren. de Rodul. ibidem. nu. 16. f. 23.

Mutuantis alteri ea intentione, vt vadat ad suum molendinum futurum, vel apothecā, & huiusmodi, vsuram sapere videtur. Antonin. Archiep. de vsuris. c. 2. §. 8. nu. 19. f. 82. T. 7.

Mutuantis alij, quòd ei teneatur remutuare, vsuram inducit. Antonin. Archiep. de vsus. §. 1. nu. 9. f. 79. T. 7.

Illicitum in lucro mercaturæ ex mutuo.

* Mutuātis mercatori ea lege, vt si ex mercatura lucraretur, partem lucri accipiat, improbandum est, etiam si mutuans periculum susciperet, vel ex pacto supponeret se damno & lucro. Straccha. de assecuratio. nu. 43. f. 36. T. 6. P. 1.

Licitum in mutuo sub conditione vendendi iusto precio pro pecunia mutuata.

* Recipiens pucunias mutuo, quòd nisi infra terminum tunc præfixum mutuanti eas solueret, ipse teneretur mutuāti tale suum pratum vendere iusto precio ad æstimationem duorū, vel triū vxorum per ipsos contrahentes eligendorum, non improbatū, sed honestum est in fore conscientiæ Guido Papæ de vsuris siue contract. illici. nu. 25. ver. & ideo. f. 73. T. 7.

Pacta in contractu societatis rerum & mercium.

Illicita, non obligatoria.

* PACTA societatis illicita non sunt obligatoria. Petrin. Bellus. de re militari. in P. 6. tit. 1. nu. 1. f. 351. T. 16.

De damno & periculo capitalis.

* PACTO fieri potest, quòd damnum & periculum capitalis sit commune. Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. num. 175. fol. 61. T. 7.

Periculum capitalis, vt sit commune, an fieri possit. Ang. de perig. de societa. P. 1. nu. 13. f. 131. T. 6. P. 1.

Circa lucrum & damnum & earum diuisionem circa naturam contractus: circa communiter tractanda in dispensandis bonis: de validitate, quæstiua sub variijs causarum figuris.

* PACTVM, an valeat, per quod agitur, quòd ponens in societate pecuniam, recipiat lucrum ad discretionem alterius socij. Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 171. f. 61. T. 7.

Contra naturam societatis factum, an valeat? Ferretus. de iure & re naua. lib. 3. nu. 39. f. 332. T. 12.

De dotandis filiabus de communi inter plures factum, an teneat? Ferrettus. ibi nu. 61. & 62. f. 332. T. 12.

Deducto damno de lucro, quòd vnus ferat duas partes, & alter vnam inter socios factum, an valeat? Ang. de perig. de societa. P. 1. nu. 5. f. 131. T. 6. P. 1.

Duas partes lucri, & tertiam damni, quod vnus sociorum ferat, an fieri possit. Ambros. de vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 170. fol. 61. T. 7.

Emerit quod vnus ex socijs, quòd id suum sit, an valeat? Ferrettus de iure & re naua. lib. 3. nu. 76. f. 333. T. 12.

Lucrum cessans in quo ab initio deductum sit, an & quatenus valeat? Guter. de contract. iura. c. 2. nu. 5. f. 42. T. 6. P. 2.

Mutuata in pecunia, quòd salua sorte, ita quòd de ea in dubium non eatur, lucrum diuidatur, an valea? Straccha de mercatura. Rub. de contract. mercato. nu. 7. f. 299. T. 6. P. 1.

Operas ponens tantum, quòd habeat aliquod certum pro opera sua, & non teneatur de damno, an valet? Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 177. f. 62. T. 7.

Partem lucri quòd vnus reportet, & nihil damni sentiat, an sit licitum? Idem Ambros. de vigna. ibi nu. 168. f. 61.

Qualiter diuidatur, si factū est de parte lucri, & nihil dictum est de parte damni? Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 173. f. 61. T. 7.

Quando factum est de damno, & nihil dictum est de lucro, & ècontra, intelligitur idem factum de lucro, & ècontra. Ang. de perig. de societa. P. 1. nu. 9. f. 131. T. 6. P. 1.

Simplici verbo, seu iuramento quòd de damnis stetur, quòd valeat. Et declarationes ad conuentionem huiusmodi. Straccha. de mercatura. Rubri. de contract. mercato. nume. 6. fol. 298. T. 6. P. 1.

Tres partes lucri vt vnus ferat, & alius quartum, & periculum sit commune, an valeat. Ang. de Perig. de societa. P. 1. nume. 6. fol. 131. T. 6. P. 1.

Vnus sociorum quòd lucretur tantum, alter verò damnum tantum sentiat, an valeat. Ang. de Perig. ibi nu. 8. f. eo.

Pacta in contractu societatis animalium.

Non licere hæc sub primo. Licere quæ sub secundo* iacent.*

* PACTVM in societate animalium, an valeat, quòd ponens animalia inestimata, paciscatur, quòd de primis fœtibus capitale suum sit. Ambros. de Vigna. de vsuris. §. salubriter. nu. 186. fol. 62. T. 7.

Dātis cuidam boues, quòd debeat sibi dare viginti sextarios grani in anno, inualidum est, si periculum deteriorationis subire non intendit. Laurent. de Rodul. de vsuris. §. vigesimo quæro. nu. 4. f. 22. T. 7.

Dantis pecora alicui, quòd prius percipiat omnes fructus pecorū quousque totum capitale consequatur, & tunc sint pecora cōmunia, contractum illicitum reddit, si attendatur, quòd in omni casu sit saluum capitale. Lauren. de Rodul. de vsur. §. vigesimo quæro. nu. 3. f. 22. T. 7.

* Ouium in traditione monasterio factum, quòd de qualibet oue recipiat annuatim duos solidos, cum fructus eius longe plus valeat, licitum est. Io. à Capistrano. de vsuris. par. 2. partis secundæ prin. nu. 121. f. 109. T. 7.

Quod etiam si omnes moriantur oues, ipse tantum fructum velit; & si valde multiplicentur, omnes sint monasterij, valere. Idem ibi sub eo. nu.

Quòd post mortem tradentis oues omnes remaneāt monasterio, licere. Idem Io. à Capistrano. ibidem.

Vt sit

Source : BIU Cujas

Vt sit verum, capitale ex parte eius, qui ponit animalia, considerãdum est ex aduerso considerãda est opera pastoris, & rustici, & discretus iudicabit super huiusmodi pacto, secundum conscientiam. Ambros. de Vigna. de vsur. ver. salubriter. nu. 184. f. 62. T. 7.

Pacta considerata circa simoniam, & futuram successionem quid operentur.

*PACTA dandi temporalia pro spirituali inducunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. secunda, c. 3. nume. 1. fol. 59. Tomo 15. Par. 2.
Futuræ successionis, non sunt meræ a ratione aliena, nec peccatum inducunt. Iacob. Richi. de vnio. Proli. c. 10. num. 24. fol. 29. Tomo 6. Par. 1.
Prohibita eo casu moribus dicuntur. Idem ibidem. c. 3. n. 30. f. 17.
Sunt adeo odiosa, vt nusquam, nisi in militibus admittantur. idẽ vbi sup. num. 31.
Valent inter milites, & fauore piæ causæ. idem ibid. ca. 10. nu. 25. fol. 29. Tom. 6.
Priuatorum, sine publica authoritate, nõ sufficiunt in unione prolium. idem ibid. c. 3. nu. 64. f. 19.
Vnionis dotalia valent. idem ibid. nu. 34. c. 3. f. 17.
Sunt conseruatiua matrimonij, & concordiæ coniugalis. idẽ ibidem nu. 35. f. 18.
*PACTI vsurarij coniecturę Fran. Sal. de lucerna. Laudemio. Celul. 10. n. 27. fol. 225. T. 10. P. 2.
*PACTIO non est licita super beneficio, vt pro cessione litis detur quid temporale. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 10. nu. 7. fol. 64. T. 15. P. 2.
Vel compositio de non soluendo decimas, vel minus plenè nõ valet. And. Hispan. de regu. decima. ver. decima. n. 13. f. 143. Tom. 15. Par. secunda.
*PACTIS vnionis, parentes litium radices succidunt. Iacob. Richi. de vnio. proli. c. 3. nu. 9. f. 6. T. 6. P. 1.
Vtrum auorum successiones includantur. idem ibidem. c. 7. num. 24. folio 24.

Pacto

Miscellanee considerato in casu ablatiuo.

*PACTO adiecto de non reuocando, & iuramento donatio causa mortis efficitur irreuocabilis. Ioan. Guter. Plac. de contrac. iura. c. 12. n. 7. fol. 57. T. 6. P. 2.
Aliquo præcedente, si permutatio fit, est simonia. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 3. c. 9. nu. 15. f. 90. T. 15. P. 2.
An partes possint ex se validare sentẽtiam nullam, vel facere, quòd semiplena probatio sit plena probatio. Iul. Ferret. de re Naual. lib. 1. nu. 75. f. 327. T. 12.
Etiam creditoris, & debitoris ordo pertinens ad causę cognitionẽ, qui est inductus in fauorem iudicis omitti nõ potest. Gasp. Beat. de inop. debit. & c. c. 1. nu. 38 f. 206. T. 13. P. 2.
Limitatur tamen si debitor debeat ex instrumẽto guarentigiato habente de iure regio executionem paratam, quia valet pactũ. idem ibidem nu. 39.
Excluſus frater, quia aliquid habuit, promisitque nõ venire ad hæreditatem, facit partem aliis, aliosque excludit, ac si totaliter succederet, & facit partem in computatione legitimæ. Alber. Brun. Astens. de statu. artic. 12. nu. 115. f. 230. T. 2.
Filij, qui patri ab intestato non succedunt, in feudo non succedũt. Martin. de Sili. de feud. rub. qui succedunt in feudum. nu. 204. fol. 7. T. 10. P. 1.
Hæreditas dari non potest. Ioan. Dilec. Durã. de arte testan. cautel. 10. nu. 2. f. 114. T. 8. P. 1.
Matrimonium contrahens, quòd filij nascituri, non succedant in feudo, an poterit mutare voluntatem. Iaco. de S. Georg. de feud. ver. & vnus. nu. 4. f. 224. T. 10. P. 1.
Officialis electus, vt non teneatur stare ad sindicatum, nisi pro furtis, barataríis, & extorsionibus illicitis, an propter hoc verbum extorsionibus possit sindicari de omnibus, quas tulit iniustis sententiis. Cataldin. de Boncomp. de sindicat. ver. quoniam. nu. 13 fol. 351. T. 7.
Seu conuentione partium, non potest dictum testis nullum conualidari, seu reintegrari. Ioan. Campeg. de testibus. Regu. 284. fol. 110. Tom. 4.
Vbi ponit 8. fallentias ad dictam regulam. ibidem.
Solo, vel stipulatione non potest, quis se obligare ad pœnam capitalem. Alberic. Aros. de statu. q. 51. f. 9. T. 2.
Stante in contractibus, vbi est dies, & pœna admittitur purgatio moræ. Ioan. Guter. Plac. de contrac. iura. c. 56. nu. 4. & 5. fol. 103. Tom. 6. Par. 2.
Vel intentione, cum episcopus confert alicui beneficium, vt beneficiatus episcopi cõsanguineis subueniat est simonia. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 3. c. 10. n. 13. f. 91. T. 15. P. 2.
Vnionis ad mores aurei sęculi, quatenus ad vnitos redditur. Iacob. Richi. de vnio. proli. c. 3. nu. 12. f. 16. T. 6. P. 1.
Naturales in necem legitimorum nõ potest vltra legitimum modum quicquam capere. idem ibid. c. 4. nu. 4. f. 19.
Parentes nihil dicuntur alienare, idem ibid. c. 3. nu. 22. f. 17.
Parentes nõ de liberorum, sed de suis bonis disponunt. idem ibidem. num. 20.
Posteritas tota quantum ad primam diuisionem faciendam, vel ratificandam astringitur. idem ibid. cap. 7. nu. 65. f. 25. T. 6. P. 2.
Votum parentum non sufficit, sed cognati etiam vocandi sunt. idem ibid. c. 6. nu. 9. f. 21.
Vtrum naturalis solus, vel cum alijs legitimis existens excludi possit. idem ibid. c. 4. nu. 2. f. 19.
*PACTORVM circa successionem quatuor species. And. ab Exea. de pact. P. 2. f. 57. nu. 33. T. 6. P. 2.

Pactum

Multiplex, quid sit, quando valeat, & quando non, & eius effectus circa diuersas materias.

*PACTVM admixtum cum delicto vtrum valeat. Vital. de Camba. de claus. nu. 23. f. 437. T. 18.
Appositum in instrumento, quòd ante diem certificatio debeat fieri per actorem reddit terminum conditionale, licèt instrumentum vigore statuti foret executiuum. Guter. de contrac. iurat. c. 56. nu. 6. f. 103. T. 6. P. 2.
An valeat, quo promittitur stare simplici verbo creditoris. Ioan. de Gras. de substantial. procurat. ver. istud communiter. nu. 4. f. 272 Tom. 3. Par. 1.
Quòd instrumentum executionem sortiatur citra libellum. Constant. Roger. de protesta. ver. sexto, numero 10. folio 228. Tomo decimoseptimo.
Conditio, & promissio in annexis inducunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 9. numero 5. folio 64. Tom. 15. Par. secunda.
De exoluendo toto ære alieno hæreditario ab uno, ex hæredib. tantum inter ipsos cohęredes innititur quãuis non immutet actionem creditori quæsitam aduersus singulos, pro suis tamen portionibus inter ipsos paciscentes inutile non est. Baldui. in l. 12. tabula. capitu. 32. col. 1. cir. med. versi. si tamen hæredes. folio 238. Tomo primo.
De litigando coram iudice non suo, & sic renunciatio proprij fori, & submissio alterius reuocari potest ante litem contestatam. Guter. Plac. de contracti. iurat. c. 28. nu. 1. f. 75. T. 6 P. 2.
De non appellando si fuerit factum, attentata appellatione pendẽte non reuocatur. Robert. Lancel. de attentat. c. 12. num. 20. fol. 347. Tom. quinto.
De non petendo ipso iure, actionem tollit de iure canonico. Ioan. Bap. Caccialup. de pact. quæst. 13. nu. 9. fol. decimotertio, Tom. sexto, Par. prima.
Contractus & distractus quando dicatur. idem de transactio. q. 4 nu. 2. fol. 31. Tom. 6. Par. 1.
Debitori ad certum tempus factum operatur, quòd durante pacto hypothecaria etiam suspenditur. Ant. Negusa. de pig. & hypothe. 2. memb. 6. P. principalis. nu. 9. f. 245. T. eo. P. ead.
Debitum principale, an extinguat hypothecam. idem ibidem 3. memb. 6. P. princ. nu. 36. f. 247. T. 6. P. 1.
Dicitur datio. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 11. nume. 7. folio 355. Tomo 9.
Dicitur donationem rei deductæ in pacto continere, adeo, quòd indiget insinuatione, sicut res fuisset ex causa donationis tradita. idem ibid. nu. 8.
Et distractus respectu primę obligationis. And. ab Exea. de pac. 2. Par. nu. 255. f. 8. T. 6. P. 2.
Et de non agendo quomodo differant. Franc. de Acceptan. de sententent. diffi. & interlocu. nu. 29. f. 5. T. 5.
Exceptioni contra instrumentum, vel præceptum guarentigiæ, fauet, vt apponi possit. Guid. de Suz. de instrumen. guarent. nu. 54. fol. 339. T. 6. P. 2.
Feudum ab hærede intelligitur secundum naturam feudorum de hærede masculo Albert. Brun. de stat. artic. 5. num. 53. fol. 171 Tom. secundo.
Feudum non excludit fratrem paciscentem, mortuo fratre vasallo. Marti. Sima. de feud. Rub. qui succedant in feud. nume. 214. fol. 7. T. 10. P. 1.
Fideiussori etiam prodest, quando in reum concipitur. M. Anton. Cucch. de morator. præscrip. nu. 123. f. 204. T. 17.
Fieri non potest a tutoribus, & curatoribus. Anto. Piagi. de tut. & curato. num. 28. f. 331. T. 8. P. 2.
Filius si viuente patre debitori faciat, an mortuo patre possit petere. Georg. Natam. de pact. 2. Par. numero 68. folio 35. Tomo 6. Par. secunda.
Geminatum tollit obligationem. Anto. Corset. de verb. geminat. nu. 19. f. 268. T. 18.
Iuuat ad replicationem. Bald. de Vbald. de pact. nume. 3. folio 2. Tom. 6. Par. 1.
Laudi reductionem, debet intelligi, sicut bonus vir fuerit arbitratus. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. ver. sed in casu. nu. 8 fol. 515. T. 15. P. 2.
Naturalem, duntaxat obligationem, non etiã ciuilem tollit. Fran. de Acceptan. de senten. diffi. & interlocu. num. 26. folio quinto, Tom. quinto.
Naturalem obligationem producit. Guter. Plac. de contrac. iurat. c. 55. nu. 4. f. 102. T. 6. P. 2.
Pupillo ab ipso factum sine tutoris authoritate, ratũ non est. Frãc. Duare. de pac. c. 5. nu. 1. f. 15. T. 6. P. 1.
Restitutionem aduersus spolium non valet. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 99. nu. 3. f. 108. T. 5.
Reuocationem attentatorum, an obstet illorum reuocationi. Robert. Lancellot. de attentat. quæstio. 12. nume. primo, folio 434. Tom. quinto.
Vsuras si fiat, vel si iuretur, an nihilominus peti possint. Laurent. de Roduf. de vsur. ver. quæro. 8. nu. 37. f. 19. T. 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

De non ſuccedendo, an valeat factum a filiabus cum iuramento. Viſal.de Camba.de clauſu.verſic.ſupereſt.num.ſecundo,f. 435. Tom.decimooctauo.

An valeat ſi filius tantum accepit a patre, quantum ipſi pro legitima debeatur. Georg. Nat. de pact. nu.6. folio 30. Tomo ſexto, Par.ſecunda.

Filiæ indotatæ iuratum non obſtat quominus filia poſſit petere dotem.idem ibid.nu.28.f.31.

Filiæ iuratum non valet, ſi filiæ non de bonis patris, ſed de proprijs ſit dotata.idem ibid.nu.39.f.32.

Firmatum an valeat de iure ciuili.Fortu.Garzi.de vlt.fin. iur. cano.& ciuil.nu.296.f.122.T.1.

Improbatur a lege,nec obligat paciſcentem.idem ibidem numero 1.folio 30.

Iuratum excludit ſolum a cauſa inteſtati non teſtati. idem loco citato.nu.11.f.30.

Iuratum non præiudicet, ſi pater poſtea inſtituat.idem ibidem nu.17.fol.30.

Non eſt contra bonos mores.idem loco citato.nu.41.

Non validatur iuramento Iudæi.Marq.de Suſ. de Iudæis, & aliis infide. c.8.nu.7.f.49.T.14.

De obſeruando conſuetudinem,quando ſit ſimoniacum.Ioan.Carat.de ſimo.menta.nu.131.f.122.T.15.P.2.

De proroganda iuriſdictione alterius iudicis non ſui in caſu.l. ſi conuenerit.ff.de iuriſdictione omnium iudic.fuit nullum, & nõ ſtipulatione vallatum.Guter.Plac.de contract.iurat.ca.26.nu.3. fol.75.T.6.P.2.

De ſoluenda annua penſione factum ab emptore vẽditori, donec precium erit ſolutum valet.Fabia. de Monte de emptio. & vendit.q.7.nu.14.f.64.T.6.P.1.

De ſoluendo alteri,an poſſit reuocari, diſputatur, & ſoluitur quæſtio quotidiana.Benuen.Sraccha. de adiecto.1.P.num.33. folio 384.Tom.6.P.1.

Tertio ex interuallo,habet vim mandati, & quod poſſit reuocari declaratur.idem ibidem numero 136.Par.3.fol.396. Tom.eod. Par.eadem.

De ſuccedendo eſt contra bonos mores,tam iuris ciuilis,quàm canonici.Georg.Natam.de pact.2.Par.nume.61.folio 34.Tom.6. Par.ſecunda.

Eſt prorſus prohibitum.Pyrrhus Angleber.de donatio.mul.inter vir.& vxo.nu.15.f.474.T.9.

Factum cum eo,de cuius hæreditate agitur non valet.Georg.Natam.de pact.2.P.nu.58.f.33.T.6.P.2.

Initum cum patre,ſi pater inteſtatus decedat.idem ibidem num. 61.folio 34.

Inter milites valet.idem ibid.nu.59.f.33.

Iuratum in hæreditatem recipientis pactum,*de iure canonico* valet.Bap.a San.Blaſ.de contradict.iur.cano.num.5.folio 185.Tomo primo.

Non confirmatur iuramento.Ioan. Dilect.Duran. de arte teſtan. cautel.10.nu.2.f.114.T.8.P.1.& And.ab Exea de pac.P.2.nu.60. fol.33.T.6.P.2.

Non poteſt ſtatuto,vel conſuetudine approbari. Georg. Natam de pact.2.P.nu.50.f.33.T.6.P.2.

Non valet quo pater promittit in inſtrumento dotali, quòd filia ſuccedat ei ex æqua portione cum fratre, quia aufert liberam teſtandi facultatem.Ioan.Guter.Plac.de contrac. iurat.c.59.nume.1.f.106.T.eod.P.ead.

Patri factum a filia nupta extra ciuitatem non valet contrarium diſponente ſtatuto.Rolan.a Valle de Luc.dot.q.102.num.3.fol. 390.Tom.9.

Patri factum a filia tempore,quo dotatur,valet,non obſtante ſtatuto in contrarium diſponente, quo &c. idem ibidem numero octauo.

Vel de hæreditate tertiæ perſonæ certo modo diſponenda reprobatur,quòd contra bonos mores, nec iuramento firmatur, etiã iure canonum in aditio.ad prim. par.repetitio. Georgij Natam de pactis.fol.35.col.2.T.6.P.2.

Debitoris,qui ſe obligauit in inſtrumento ad carceres etiam publicos.Matthe.Brun.de ceſſio.bono.quæſtio.21.nu.14.fol.200.Tomo 3.Par.ſecunda.

Eius,qui promiſit ſe non probaturum per teſtes, ſed per inſtrumẽtum,an valeat.ver.decimo, quæro. nume.2.fol.13. Tomo ſexto, Par.prima.

Et conditio facit ſimoniam in ſimoniacis, quia prohibita. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.Par.2.capitu.10.num.7.folio 64.Tom. 15.Par.ſecunda,

Et renunciatio de non agendo ſpolio,obſtat ſpoliato, deinde agere volenti.Robert.Lancellot.de attenta. limitat.15. nume.2.fol. 370.Tom.5,

Futuræ ſucceſſionis firmatur iuramento. Guter. de contract. iurat.nu.2.c.42.f.88.T.6.P.2.

Factum a partibus de ſtando dicto vnius, an valeat. Marc.Anton. Blanc.de compromiſ.ver.procedent. numero 27,folio 188.Tomo 3.Par.1,

Quid ſi dictum eſt de ſtatuto dicto,& perſonæ,nume,vigeſimooctauo,ibidem,

Factum cum vxore ignobili,vt filij ex ea naſcituri non ſuccedant in feudis valet.Vldaric.Zaſ.de feud.Par.15.nume.51.folio 308. Tom.10.Par.1,

Inter delinquentes non præiudicat fiſco. Bermon. Chouer. de pub.concub.num.3.verſicu. prout faciunt.folio 179.Tomo 11. Par.prima.

Fieri an poſſit in contractu matrimoniali ad excludendum filios primi matrimonij a feudali ſucceſſione.Iacob. de S.Georg.de feud.ver.& vnus.nu.2. fol.225.T.10.P.1.

Filiæ renunciantis ſine conſenſu patris iuratum, an valeat. Georg. Natam de pac.nu.41.f.34.T.6.P.2.

Per quot ſucceſſioni paternæ renunciatur ſecundum ius ciuile, non eſt contra bonos mores.Fortun.Garzia de vlti.fin iur.cano. & ciuil.nu.318.f.123.T.1.

Futuræ ſucceſſionis non eſt ſimpliciter reprobatũ.Franc.Sonsbec. de feud.P.9.princ.nu.51.& 54.f.131.T.10.P.1.

Priuatiuum,vtrum iuramentum firmetur. Vital. de Camba.de clauſ.verſicu.ſupereſt.numero quadrageſimooctauo,folio 440. Tom.decimooctauo.

Valet de conſenſu illius,de cuius hæreditate tractatur.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.2.c.20.nume.3.f.71. Tom.15.Par.2 Et Ioan.Dilect.Duran.de arte teſtan.cautel.10.numero 20.fol.114. Tom.8.Par.1.

Gratuitum inter reſignantem,& reſignatum non inducit ſimoniã. Guliel Redoa.de ſimo.mental.Par.2.capitu.11.numero 11.fol. 65.Tom.15.Par.2. idem ibidem nume.duodecimo, capitu.25. Par.1.fol.60.

Non inducit ſimoniam. idem ibidem Par.1. capitu.25. numero quarto,fol.60.

Hæreditatis futuræ,an ſit pars dotis.Pet.Pech.de teſtamen. cõiug. c.7.nu.8.f.158.T.8.P.1.

An ſuſtineatur fauore matrimonij.idem ibid.nu.7.

Inducit votum captandę mortis.Ioan.Rich.de vnio.proli.cap.3. nu.3.f.16.T.6.P.1.

Hæreditatis venturę quando ſit licitum,vel non.Thom.Campeg. de reſeruat.regreſſuum.numero 5. folio 533. To. decimoquinto,Par.ſecunda.

Illud non valet per quod quis poteſt induci ad delinquendum. Vital.de Camba.de clauſ.ver.his peractis.numero 12. fol. 470.Tomo decimooctauo.

Initum cum vxore,ne filij ex ea nati in feudo ſuccedant, valet.Frã ciſ.Sonsbech.ad vſus feudo.Par.9.numero 50.fol.133.Tom.10. Par.ſecunda.

Inter cohæredes debitoris defuncti, quòd vnus eorum totum æs alienum perſo ueret non præiudicat creditori,quàm ſuam contra ſingulos hæredes actionem habeat.Franc. Baldui. *in l.duodecim tabul.colum.4.ver.nam*, & ſi inter eos.cap.32. folio 237. Tom.primo.

De diuidenda obligatione ſoluendi creditori defuncti in fraudẽ creditoris non fit, aut ad iniquam conditionem trahi non poteſt ex decreto decemuirorum.idem ibidem col.4.circa princi. ver.neque ſanè.

Inter vſufructuarium,& poſſeſſorem rei, prædij,fundi, vel beneficij,conuentum ſit,ne poſſeſſor omnino teneatur pro tributis,& penſionibus *non* valet.Ioan.Garzi.Hiſpa.de expen.& meliorat. c.11 nu.55.f.297.T.17.

Iuratum *in caſu legis ſi conuenerit.ff.de iuriſd.om.iud.efficit* conuentionem irreuocabilem.c.28.nu.9.f.76.T.6.P.2.

Succeſſionis renunciatiuum, vt valeat, an requiratur certioratio in muliere.Georg.Natam.de pac.num.72. folio 34.Tom.ſexto, Par.ſecunda.

Non autem ſpes facit ſimoniam *in renũciatione, beneficij ad opus* alterius.Guliel Redoa.de ſimo.mental.P.1.num.2.c. 25.fol.60. Tom.15.Par.2.

Non valet,quòd credatur ſcripturæ priuatæ de futuro.Ludo.Lana de formu.teſtamen.conſil.2.nu.4.f 185.T.8.P.1.

Quòd quis ſine monitione præcedente excommunicari poſſit. Anto.Maſſa.Gall.ad form.Cam.obl.ver.3.quæritur.numero 4. fol.354.T.6.P.2.

Partium ſuper prorogatione inſtantiæ, quare non valeat. Conſtãt. Roger.de proteſta.ver.ſexto,dicturus ſum.numero 12.fol.228. Tom.decimoſeptimo.

Patris prodeſt filio longo etiam tempore poſt pactum aliquod factum nato.Iacob.Ricch.de vnio.proli.c.7.nume.51. fol.24.Tomo ſexto,Par.1.

Per quod renunciatur ſucceſſioni ex teſtamento an valeat. Albert. Brun.Aſten.de ſtat.artic.8.numero vigeſimonono,folio 198.Tomo ſecundo.

Quòd filia indotata non ſuccedat eſt contra bonos mores.Georg. Natam. de pac.nu.26.f.31.T.6.P.2.

Succedat in feudo intelligitur deficientibus maſculis.Alber.Bru. Aſtenſ.de ſtatut.articu.quinto,numero 52.f.171.T.2.

Quòd non poſſit probari ſolutio,niſi per ſcripturam, *non* valet, quia,& vſus teſtium pro communi vtilitate eſt introductus,& neceſſarius.Paris.de Put.de reaſſump.inſtrum.*rub.19.* num.13. & 14.fol.42.Tom.4.

Scriptor in compedibus retineri poſſit non *valet*. Matthe. Brun. de ceſſio.bonor.quæſtio.21.numero 19.folio 200.Tomo tertio, Par.ſecunda.

Reciprocum de futura ſucceſſione eſt prohibitum inter priuatos, niſi fiat de quibuſdam rebus particularibus.Guter.Plac.de contrac.iurat.c.3.nu.19.& 24.f.46.T.6.P.2.

Inter coniuges factum valet,& tenet, & præiudicat aſcendentib. præmorientis.idem ibid.nu.26.

Inter priuatos iuramento confirmatur.idem ibidem. numero vigeſimo.

Reciprocum futuræ ſucceſſionis appellatur conuentio fraternitatis.idem ibid.nu.23.

Renunciatiuum futuræ hæreditatis iuratum valet.Georg.Natam de pac.nu.10.f.30.T.6.P.2.

Futuræ ſucceſſionis quare non valeat.idem ibidem Par.ſecunda, num.57.fol.33.

Hæreditatis iam delatæ valet.idem vbi ſup.nu.7.f.30.

Iuratum filiæ ſine conſenſu patris,an valeat.idem loco citato.nume.41.fol.32.T.6.P.2.

Iuratum

Source : BIU Cujas

Iuratum filiæ non nocet filiæ. idem ibidem nume. quadrageſimotertio, fol. 32.
Seu renunciatio iuris de futuro non competentis re, nec ſpe, quãdo valeat vel non. Ioan. Guter. de vlti. volunta. c. 5. nume. 3. folio 179. Tom. 8. Par. 1.
Vitiatur ob metum reuerentialem. Georg. Natam de pac. nu. 42. fol. 32. Tom. 6. Par. 2.
Si fuerit factum inter partes, ne ab altera appelletur, non valet appellatio. Ioan. Monach. de defenſor. iur. verſi. quoniam. nume. 7. Tom. 3. Par. 2.
Si non præceſſit, qualiter datum inducit ſimoniam. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. cap. 24. numero 20. folio 100. Tomo 15. Par. ſecunda.
Si præcedit pactum de ſoluendo pluſquam fuerit per Papam ordinatum, eſt ſimonia. idem ibidem Par. 2. c. decimoquinto, nume. 30. fol. 68.
Si præceſſit, quodcunque munus a manu inducit ſimoniam. idem loco citato. P. 3. c. 24. nu. 19. f. 100.
Standi in communione perpetuo, vel ad tempus. Ioan. Guter. plac. de contract. iurat. capitu. 58. per totum. folio 100. Tomo ſexto, Par. ſecunda.
Super modo probandi ſolutionem. idem ibidem. capit. 66. per totum. folio 114.
Valet inter partes, vt iudex ab executione incipiat. Ant. Maſ. Gales ad form. cam. obl. q. 4. nu. 5. f. 354. T. 6. P. 2.
Vnionis aufert teſtandi liberam voluntatem. Iacob. Rich. de vnio. proli. c. 3. nu. 52. f. 18. T. 6. P. 1.
Diuiſionis hæreditariæ inſtar habet. idem ibid. c. 10. nu. 2. fol. 29. Tom. 6. Par. 1.
Naturales comprehendens quatenus extendatur ad bona aliorũ. idem ibid. c. 4. nu. 12. f. 19.
Non aufert omnino liberam teſtandi facultatem. idem ibid. c. 3. num. 15. fol. 17.
Non ipſum ius ſanguinis, ſed effectum eius conſtituit. idem vbi ſupra num. 13.
Non manet in terminis vltimæ voluntatis, ſed tranſit etiam in cõtractum. idem ibidem c. 10. nu. 15. f. 29.
Non poteſt teſtamentum mutari. idem vbi ſup. nu. 14.
Non principaliter ſuper hæreditate fit, ſed ſuper iure filiationis. idem ibid. c. 3. nu 6. f. 16.
Non ſimplex, ſed publicum quodammodo eſt. idem loco citato. num. 41. fol. 18.
Quoad ius filiationis iure ſubſiſtit, quatenus verò ad ſucceſſionẽ, ſi non omnino iuri immittitur, certè conſuetudine, & ſtatutis ſuſtinetur. idem ibid. nu. 42. f. 18.
Quod dicitur a legibus Romanorum, non omnino alienum, intelligendum eſt omnib. ſolemnitatibus interuenientibus. idem ibid. nu. 68. f. 19.
Regulariter eſt immutabile. idem vbi ſupra c. 10. nu. 1. f. 28.
Reuocari poſſet propter ingratitudinem. idem ibidem numero 27. folio 29.
Reuocatur omnibus quorum intereſt conſentientibus. idem loco citato. nu. 32.
Seruari poteſt ſine diſpendio ſalutis æternæ. idem ibidem capit. tertio, num. 27.
Species translationis quædam eſt. idem ibidem c. 10. num. 6. fol. 29. T. eod. P. ead.
Vicem cuiuſdam teſtamenti obtinet. idem ibidem capitu. 10. nume. 12. fol. 29.
Vtrum, vel præcedat, vel ſtatum cauſæ cognitionis ſequatur parũ refert. idem ibidem capitu. ſexto, numero 45. folio 22. Tomo 6. Par. prima.
Vſurarium quando efficiatur. Franc. Solſon. in lucern. laudemio. cellul. 10. nu. 71. f. 225. T. 10. P. 2.

Pactum in caſu accuſatiuo conſideratum.

*PACTVM de non petendo creditor faciens cum debitore poſt annum triginta, vel quadraginta annos, facit illi ſimplex pactum de petendo, an vigore ſecundi pacti poſſit petere. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcrip. quæſtio. decimaquinta, numero vnico. fol. 100 Tom. decimoſeptimo.
Non valere cum iudice, ne delinquens in ſuo territorio poſſit ab eo puniri. And. ab Exea. de pact. num. 474. folio 19. Tomo ſexto, Par. ſecunda.
Viro ſuo mulier facere non poteſt de non petendo, nec alijs debitoribus, ſine licentia viri ſui, hoc vltimo caſu in primo autẽ, nec cum ipſius licentia. Guter. Plac. de contract. iurat. c. 55. nu. 3. fol. 102. Tom. 6. Par. 2.
*PACTVS vno caſu cæteros excludit. Conſtant. Roger. de dote. nume. 4. fol. 349. Tom. 9.
Quis ne peteret, poſtea cõuenit vt peteret, alterius pacti maior poteſtas erit. Franc. Duaren. de pact. cap. 6. nume. 9. folio 15. Tomo ſexto, Par. prima.
*PADVA capitur cum dominio ſuo per Venetos tempore Michaelis ſten Ducis Venetiarum ſexageſimiquinti. Iul. Ferret. de re Naua. lib. 12. nu. 94. f. 349. T. 12.
*PAFNVTIVS vir ſanctiſſimus nõ minora ſigna feciſſe dicitur quã per apoſtolos fierẽt. Card. Iacob. de cõcil. n. 37. f. 193. T. 13. P. 1.

Paganorum materia.

*PAGANI non debent fugere, ſed defendere ſeipſos. Ioan. Redin. de maieſt. Princ. 2. P. nu. 122. f. 151. T. 16.
Nunquid poſſint contrahere in ſecundo gradu. Hieron. Mangiar. in Arbo. conſanguinitat. & affinitat. numero 81. folio 162. Tomo nono.
Si ſecundum legem ſuam cum pluribus vxoribus contrahant, & cum ipſis ad fidem conuertantur, primam ſoli adhærebant. Io. And. de conſanguin. nu. 64. f. 140. T. 9.
Vnde dicti. Marq. de Suſa. de iudæ. & alijs in fide. nume. 20. folio 28. Tom. 14.
*PAGANORVM cibis vti Chriſtianis, an liceat, & quando Marq. de Suſa. de Iudæ. & alijs infide. nu. 21. f. 31. T. 14.
Indignatio contra Chriſtianos propter ſimię ſimulachrum in Alexandria. Conrad. Brun. de ſeditioſ. c. 10. num. 13. fol. 114. Tomo 11. Par prima.
*PAGANVS habens plures vxores, ſi conuertatur ad fidem primæ adhærebit. Hieron. Mangiar. in arbo. de conſangui. & affi. n. 86. fol. 162. Tom. 9.
Inſtituens aliquem in fundo non dato cohærede, vniuerſali, facit inſtitutum hæredem inſolidum detracta fundi mentione, & quid de milite? Angel. de Gambel. de teſtamen. glo. 1. nu. 5. fol. 34. Tom. 8. Par. 1.
Intra annum, & diem petere inueſtituram debet. Franc. Sonsbech Iuad vſus feudo. P. 11. nu. 9. f. 140. T. 10. P. 2.
dæus, hæreticus non donantur immunitate eccleſiæ. Remig. de Goni. de immuni. eccleſ. fallent. 18. numero primo, fol. 101. Tomo 13. Par. 1.
Non poteſt hæredem ſibi ad tẽpus facere directo iure. Pau. Leon. de ſubſtitut. nu. 11. f. 307. T. 8. P. 1.
Non tenetur leges teſtamentarias obſeruare, cum non vult condere teſtamentum Iacob. Ricchi. de vnion. proli. c. 3. num. 37. folio 18. Tom. 6. Par. 1.
Puberi poſt aditam hereditatem ſubſtituere directò non poteſt, per fideicom. autem poteſt. Paul. Leoni. de ſubſtitu. nume. 284. fol. 314. T. 8. P. 1.
Quis dicendus. Vldalric. Zaſ. de ſubſtitut. c. 5. nu. 8. folio 272. Tomo 8. Par. 1.
Quis, & vnde dicatur. Paul. Leon. de ſubſtitut. nu. 47. folio 308. Tomo eod P. ead.

Palàm dictio variè conſiderata.

*PALAM delinquens, grauius punitur, quàm clàm. Arnal. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæreti. quæſtio. 23. num. 91. fol. 84. Tom. 11 Par. ſecunda.
Dictio, quomodo ſummatur. Ant. Fume. de coniunct. nu. 33. folio 274. Tom. 18.
Fieri dicitur quod certum, & manifeſtum apparet. Ludo. Lane de formuli. teſtament. conſil. 1. numero 12. folio 182. Tom. octauo, Par. prima.
Quid fieri, quomodo dicatur. Fabia. de Monte, de empt. & vendi. q. 3. princ. nu. 3. f. 41. T. 6. P. 1.
Vel clam peccare quid eſt grauius. Arnald. Alberti. de agnoſcen. aſſert. hæret. q. 23. nu. 79. f. 83. T. 11. P. 2.
Vel clam delinquere quomodo dicatur. Lancelot. Gal. de ſtat. q. 2. nu. 21. f. 305. T. 2.
*PALAMEDES in Caſtris Græcorum contra Troianos. aleam inuenit, dum otia miles ageret. Ioan. Bapt. Caccialup. de ludo. nu. 7. fol. 156. Tom. 7.
Inuenit ludum ſcacchorum Thomas Acti. de lud. Scacho. nu. 3. & 4. cum ſequent. f. 171. T. 7.

Palatiorum, & Palatinorum materia.

*PALATIA ciuitatum pro iuſtitia adminiſtranda, nunquid per nõ vſum intelligantur præſcripta. Ioan. Hugo. de offic. quatuor præ lat. verſicu. de munerum excuſat. num. 14. folio 297. Tomo 13. Par ſecunda.
In quibus exercentur officia, ſunt principis, & creato Rege competunt regalia. text. & Bal. in c. 1. quæ ſunt regalia in feud. Mart. de Carat. de principib. q. 40. f. 205. T. 16.
Nobilium an gaudeant exemptione. Remig. de Goui. de immunitat. eccleſ. ampliat. 22. numero ſecundo, folio 95. Tomo decimotertio, Par. 1.
*PALATII, & prætorij differẽtia. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 86. nu. 6. f. 67. T. 16.
*PALATINA vrbis pars. Benedict. Boni. de cenſib. artic. 1. nu. 6. fol. 164. T. 6. Par. 2.
*PALATINI rerum priuatarum in militum erat numero. Pet. Bellin. de re milit. ti. 10. nu. 35. f. 338. T. 16.
Sacrarum largitionum, inter quos numerabantur theſaurienſes comites theſaurorum & eorũ officiales. Petr. Bellin. ibidem vbi ſupra. nu. 32. f. eod. T. eod.
*PALATINVS Dux Saxoniæ, Brandeburgenſis, qui ſint. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. octaua, nume. ſeptimo, folio 37. Tomo eodem.
*PALATIO vendito, non venit venditum ius patronatus capellæ in eo exiſtentis. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. c. 13. n. 15. fol. 93. T. 15. P. 2.
*PALATIVM Apoſtolicum Peruſiæ incenſum fuit 1535. de menſe nouembris in die ingreſſus dominorũ de Baleonibus. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 85. numero ſeptimo, folio 67. Tom. decimoſexto.
Apoſtolicum vt plurimum adhæret æquitati. Bartholo. Belen. de charitat. ſubſid. quæſtio. 84. numero ſexto, folio 162. Tomo 15. Par. ſecunda.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Comitis,& aliorum magnatum regulariter dicitur,licèt quandoque confundatur. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 86. num. 9. fol. 67. Tom. 16.

Diui Marci perficitur tempore Auguſtin. Barbadici ducis ſeptuageſimi ſexti. Iul. Ferret. de re naual. numero 105. folio 349. Tomo duodecimo.

Epiſcopi, an gaudeant immunitate. Ioan. Viſchis. de immunit. eccleſ. nu. 51. f. 14. T. 13. P. 1.

Imperatoris non eſt priuatorum parietibus coarctandum. Martin. de Carat. Laud. de princip. quęſtio. 269. fol. 208. T. 16.

Per excellentiam dicitur. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 86. nu. 5. fol. 67. Tom. 16.

Romæ erat idem vbi ſupra nu. 3.

In quo a prætoriodifferat. Remigi. de Gon. de immunitat. eccleſ. ampliat. 25. nu. 4. f. 96. T. 13. P. 1.

Principis immunitate eadem gaudet, qua eccleſia. Remigi. de Gon. de immunitat. eccleſ. ampliat. 25. nume. primo, fol. 96. Tomo 13. Par. prima.

Quid appellatur. idem loco citato, num. 2.

Seu domus epiſcopi, an gaudeat immunitate. Remig. de Gon. de immunit. eccleſ. ampliat. 25. num. 1. folio 93. Tomo decimotertio, Par. prima.

*PALEA dicitur eſſe in fructu. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. nu. 63. f. 167. T. 6. P. 1.

Dicuntur illa capitula decreti, quæ per gratiarum poſita non fuerant, & quare Barthol. Cępol. de cognitio. libro iur. cano. nu. 3. fol. 181. Tom. 1.

*PALEÆ diſtinctionem decretorum, quæ, & quot ſint. idem ſupra numero quinto.

Quæ habentur in cauſis decretorum quot ſint. idem loco citato. numero ſeptimo.

*PALINTOCIA, ſeu anatociſmum quale in vſura. Ioan. Bap. Lup. de vsuris. §. 3. nu. 2. f. 115. T. 7.

*PALI annales pro ſuſtentatione vitum, non repetuntur, ſecus ſi ſint duraturi. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. nume. 6. fol. 446 T. 15. P. 2.

*PALLIA Cardinalium aperta ſuperne, & circumtexta, denotant virtutes morales, quæ Chriſto auſpice in eccleſia fulgent Hiero. Manfred. de Cardin. cap. 5. de proprijs inſignibus DD. Cardin. colum. prima, in princip. verſicu. pallia. folio 88. Tom. decimotertio, Par. 2.

*PALLIATIO, & excuſatio ſui vitij eſt in vſurario fraudulentiſſima. Anton. Archiep. de vſuris. Par. prima, numero ſecundo, fol. 78. Tom. 7.

*PALLIDITAS, ſeu trepidatio facit indicium, argumen. legis de minore. §. penul. ff. de quæſtio. Placenti. de accuſationi. num. 67. fol. 10. Tom. 11. P. 1.

Palliorum varia conſideratio.

*PALLII inuentio, & origo, & quod eo Imperatoribus tantum vti licere datum ſit. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de latere. num. 248. fol. 160. T. 13. P. 2.

Vſus Archiepiſcopo Rauēnatenſi, de quo tempore permiſſus. ibidem num. 249.

Strictior eſt, quàm aliorum pontificalium. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 3. 2. P. nu. 13. f. 195. T. 14.

*PALLIO quibus diebus archiepiſcopus vtatur. Guiliel. Redoa. de ſimon. Mental. P. 1. num. 9. c. 17. folio 46. Tomo decimoquinto, Par. ſecunda.

Semper vtitur Papa ſolus in miſſarū ſolemnijs. Pauin. de viſitat. q. 3. P. 2. nu. 15. fol. 195. Tom. 14.

Vti non poteſt, qui archiepiſcopatui renunciat. Pauin. de viſita. q. 3 Par. 2 nu. 19. fol. 195. Tom. eod.

*PALLIVM ad quid archiepiſcopo detur. Ant. de Præt. de iuriſdic. epiſ. & defenſ. c. 6. nu. 18. f. 366. T. 17. P. 2.

Archiepiſcopi dicitur perſonale, & cum perſona ſepelitur. Philip. Prob. de iur. regal. q. 38. nu. 2. fol. 401. Tom. 12.

Aſſumitur de altare ſancti Petri, & abſente archiepiſcopo, alius pro eo aſſumit pallium. Guiliel. Redoa. de ſimon. menta. Par. 1. c. 17. nu. 8. f. 46. T. 15. P. 2.

Dare immediate dependet ab eccleſia Romana. Card. Iacobat de concil. libro primo, articu. primo, numero 239. folio 202. Tomo 13. Par. prima.

Datur archiepiſcopo, quod Pallium eſt veſtis cooperta crucib. Guliel. Redoa. de ſimon. menta. Par. 11. cap. 17. de archiep. num. 6. fol. 46. Tom. 15. Par. 2.

Debet peti a Papa c. quoniam 100. diſtin. Guliel. Redoa. loco citato. num. 7. vbi ponitur tempus trium menſium a tempore conſecrationis, aut confirmationis, intra quod tempus niſi pallium petatur, quis incideret in pœnas, & puniretur iuxta dictum c. quoniam.

Denotat plenitudinem poteſtatis officij. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 3. 2. P. nu. 14. f. 195. Tom. 14.

Diſpenſationis ex vnione non eſt reſpectu tituli. Pet. And. Gamba. de auctor. legati de latere lib. 5. de poteſt. legati in vniendo. nu. 149. fol. 183. T. 13. Par. 2.

Eſt ornamentum archiepiſcoporum. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. c. 17. nu. 6. f. 46. T. 15. Par. 2.

Eſt veſtis cooperta crucibus. idem ibidem.

Et quæuis res tranſitoria potius relinquenda, quàm pro illis conſeruandis in alios eſcandeſcere. Franc. Sonsbech ad vſus feudorum. Par. 15. num. 92. fol. 165. Tom. 10. P. 2.

Inſtanter a Papa conceditur petenti. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de latere. lib. 2. nu. 243. fol. 160. Tom. 13. Par. 2.

Sub qua forma traditur archiepiſcopo. Guliel. Redoa. de ſimon. menta. Par. prima, capitu. 17. num. 7. folio 46. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Venit appellatione pontificalium archiepiſcopi. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 3. 2. Par. num. vndecimo, folio 195. Tom. decimoquarto.

Vnius, alij commodari non poteſt. idem loco citato. nu. 18.

*PALLOR an indicium faciat ad torturam. Franc. Caſon. de malefic. c. 7. nu. 1. f. 288. T. 11. P. 1.

*PALLORE in reo ſuperueniente quādo interrogatur a iudice ob id reus non torquetur. idem loco citato. nu. 3.

*PALMA annum ſignificat, pręſertim duodecim ramos, ideſt menſibus figurata. Quintil. Mandoſ. de annali. caſi. nume. ſecundo, fol. 209. Tom. 17.

*PALMARVM cui dandum, vbi duo inſimul brauiū pertingerūt, & quid ſi equus curſore cadente cucurrerit. Paris de Put. de ludo. nu. 59. f. 155. T. 7.

*PALMVS habet digitos quatuor, & vncias tres. Hieron. de Monte de finib. regun. c. 26. nu. 4. f. 339. T. 3. P. 2.

*PAN quid ſignificet. Marq. de Suſa. de Iudę. & aliis infide. ca. 13. nu. 35. f. 76. T. 14.

*PANCHEI populi ſacerdotes eorum omnium duces conſtituere quib. & controuerſiarum iudicia, & publicarum rerum arbitria permiſerunt, Galli quoque antiquitus eorum ſacerdotes, quos Druidas appellabant. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 17. num. 7. fol. 348. T. 15. P 2.

*PAVERACIVM apud Græcos inuentum fuit. Iacob. Caſtil. de duel. c. 2. nu. 10. f. 293. T. 12.

Seu colluctatio, quare de iure ciuili permittitur. idem loco citato. numero 9.

*PANCRATIVS Dux Venetæ claſſis, qualiter deceſſerit nauali bello Iul. Ferret. de re naual. libro 9. numero vndecimo, folio 342. Tom. duodecimo.

*PANDECTARVM compilatores memoria lapſi D. Odofred. de curato. bonis dando. titu. primo, capitu. tertio, numero 7. f. 376. Tom. decimoſeptimo.

Diuiſio quæ? Forſter. de hiſtor. iur. ciui. Rom. lib. 3. titu. de diuiſio. pandect. fol. 53. col. 2. T. 1.

*PANDECTÆ, quæ vniuerſum veteris prudentiæ ius complectūtur in quinquaginta libros diſtributæ ſunt. Valent. Forſter. de hiſtor. iur. ciui. Roma. lib. 3. ver. Pandectæ. f. 53. T. 1.

De panibus eorumque materia.

*PANEM, & vinum tranſubſtantiari vi verborum in corpus, & ſanguinem. c. cū Martę. de cel. miſ. Troil. Maluit. de canonizat. ſanctorum. nu. 40. f. 100. T. 14.

Gerens pro victu puniri non debet, ſecus ſi pro guſtu. Bertach. de Gabel. ſeu vectigal. &c. 2. memb. 8. P. prin. de Gabel. num. 2. fol. 67. Tom. 12.

*PANES ciuiles in feudum dari non poſſunt. Franc. Sonsbech. ad vſus feudo. 8. P. nu 25. f. 130. T. 10. P. 2.

In feudum dari poſſunt, atque qui dicantur panes ciuiles declaratur. Vldaric. Zaſ. de feud. Par. 4. nume. 9. fol. 306. Tomo decimo, Par. prima.

Inter militaria præmia poterant reputari. Pet. Bellin. de re mili. 7. Par. ti. 6. nu. 19. f. 356. T. 16.

Honorarij hodie qui, Marſil. de eccleſ. reddit. c. 8. num. 10. fol. 344. Tom. 15. Par. 2.

Propoſitionibus licitum erat tēpore neceſſitatis comedere. Troyl. Maluit. de oblatio. 4. dub. nume. ſeptuageſimoquinto, fol. 141. Tom. decimoquarto.

*PANIS bis coctus dandus eſt militibus. Ioan. Redin. de maieſtat. princip. capitu. maieſtatem. numero 86. folio 150. Tomo decimoſexto.

Et caro, atque alia iuſſu Imperatoris donata magnis uiris. Pet. Bellin. de re milit. titu. 6. 7. Par. operis. nume. vigeſimoſecundo, fol. 357. Tomo 16.

Ex tritico corrupto confectus, ex eo commedentes ad peſtem diſponit ſecundum medicos. Hierony. Præuidel. de peſte. & eius priuil capitu. dum diximus numero quarto, folio 187. Tom. decimooctauo.

Quo veſcuntur fratres minores, an ſit in eorum dominio, & quod in ijs rebus non poſſit dominium ſecerni ab vſu Franc. Sarmen. de redditibus eccleſ. Par. 1. capitu. 1. num. 11. fol. 370. Tomo 15. Par. ſecunda.

*PANIS nuncupatione, an veniat frumentum, & econtra. Bertach. de Gabel. ſeu vectigal. 2. memb. 8. Par. princip. numero 17. folio 68. Tom. 12.

*PANONIA regio poſt hæreſim. Ioan. Hug. & Hieronimi a Praga infeliciter corruit. Ioan. Hiero. Alba. de poteſta. Papæ. 3. P. n. 15. fol. 83. Tom. 13. P. 1.

*PANORMITANI diſtinctio, concordans Goffredi, & Innocentij ſententias, quæ ſit. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtit. in integ. cap. 38. nu. 4. f. 123. T. 5.

*PANORMITANVS ſibi contrarius in quo fuerit. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 34. nu. 18. f. 366. T. 15. P. 2 idem c. 35. nu. 7. Tom. eod. P. ead.

SICVLVS Abbas primum monacenſis, inde archiepiſcopus fuit. Ioan. Fiſch. de vitis recentiorum iureconſultorum in ca. Panormitanus. fol. 158. Tom. 1.

*PANNO legato an debeantur veſtes. Petr. Pech. de teſtamen. coniug. nu. 2. c. 14 f. 171. T. 8. P. 1.

*PANNOS facientes præponuntur facientibus ſericum. Tom. Act. de Ludo. Scacch. q. 4. princ. nu. 6. f. 171. Tom. 7.

Precioſos,

Source : BIU Cujas

Precioſos, quibus liceat geſtare. Franc. Lucan. de priuil. fiſci. prima Par. princip. fol. 9. Tom. 12.
*PANNVS nondum inciſus, an poſſit dici ad veſtem deſtinatus. Albert. Brun. de mutatio. & transfor. ſex. concluſ. numero decimoſeptimo, fol. 391. Tom. 17.
*PANTENVS origines, & Archilla viri clariſſimi ſcholaſte fuerunt in Alexandrina eccleſia Marc. Anton. Marſil. de eccleſ. redditi. Par. ſecunda, cap. decimoſeptimo, numero 13. folio 346. Tomo 15. Par. ſecunda.
*PANTHERON de quo in l. emptorem. in §. fi. ff. de actio. emptio. quid ſignificet Benuenut Strac. de ſponſi. 4. Par. ca. ex prædictis numero 2. fol. 304. T. 6. Par. 1.
*PANVTII diſſuaſio Nicena ſynodus non conſtituit, quòd presbyteri cum ſuis vxoribus non dormirent. Ioan. Hieron. Alban. de poteſta. Papæ. Par. nu. 98. fol. 76. T. 13. Par. 1.

Papa

A quibus eligitur, & quomodo multipliciter conſideretur illius authoritas.

*PAPA a Cardinalibus alibi, quàm Romæ eligi poteſt, quia locus de electionis eſſentia non eſt. Hiero. Manfred. de Cardinal. deciſ. 293. f. 102. T. 13. P. 2.
A Cardinalibus eligitur. M. Mantu. in dialog. de concil. nume. 44. fol. 185. Tom. 13. Par. 1.
A Cardinalibus iuramentum fidelitatis non exhibet, & quare. idē ibidem nu. 63. Tom. eod. Par. ead.
A Deo poteſtatem habet, alij prælati ab ipſo. idem loco citato. nu. 171. Tomo eod. Par. ead.
A Domino, Imperator a populo auctoritatem habet. Ioan. a Capiſtra. de auctorit. Papæ Par. 1. 2. Part. princip. numero 13. vbi recenſet quomodo principaliter Roma. eccleſia habeat primatum a domino, ſecundario a concilijs. folio trigeſimoſeptimo, Tomo eod. Par. ead.
A duabus partibus electus connumeratur *in numero duarum partium*. Cardin. Iacobat. de concil. libro 3. numero 119. fol. 230. Tomo eodem Par. eadem.
A duabus partibus Cardinalium eligitur, aliàs qui ſe gereret pro Papa, excommunicatus eſſet. Ioan. a Capiſtrano Par. 3. 2. P. princip. num. 8. fol. 55. Tom. eod. P. ead.
A Græcis in germanos imperium trāſtulit, & electio in certos principes collata. Franc. Vargas confirmat. 10. numero 10. folio 121. Tom. eodem Par. ead.
A iuramento parte non vocata in his, in quibus plenariam habet poteſtatem abſoluere poteſt. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. Par. ver. quæro ſexto. numero 8. fol. 358. Tom. 4.
A nomine iudicatur, & non habet ſuperiorem. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. nu. 91. f. 345. Tom. 13. Par. 1.
A nullo dependet, & ſicut ſe habet ſol in planetis, ita ſe habet Papa in eccleſijs Franciſchin. Curt. de feud. 11. quæſtio. num. 5. fol. 56. Tom. 10. Par. 2.
A nullo pendet, ſicut ſol ſe habet in planetis, ita Papa in eccleſijs. Mart. de Carat. de princip. q. 170. f. 207. Tom. 16.
A Papæ interiectione admirationem denotāte appellatur. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & paſto. cap. 23. num. 3. folio 43. Tom. 13. Par. ſecunda.
A quo conſecrari debeat. Ioan. a Capiſtra. de aucto. Papæ. Par. 3. 1. Par. princ. nu. 1. fol. 35. T. 13. P. 1.
A quo, & quando iudicari poſſit. Io. Hugo. de offi. quatuor prælat. Par. 1. nu. 2. fol. 290. Tom. 13. Par. 2.
A quo ſuſcipit auctoritatem. Ioan. a Capiſtr. de auctor. Papæ P. 1. 2. Par. princ. num. 1. fol. 36. Tom. 13. Par. 1.
A ſolo Deo iudicatur Ioan. de Sel. de benefi. quæſtio. 8. Par. 4. numero 29. folio 109. T. 15. P. 1.
Ab vrbe ſedem mutare non poteſt. Hieron. Zanet. de differen. iur. ciui. & canon. nu. 26. fol. 200. Tomo 1.
Abſoluendo, & ligando in terris abſoluit, & ligat in cœlis. Bonag. de Aret. de diſpenſat. num. 83. 174. Tomo 14.
Abſque cauſa rem eccleſiæ alienando peccare dicitur. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 30. caſu 3. numero 18. folio 447. Tomo 15. Par. 2.
Abſque dubio poteſt omnes indulgentias credere. Ludo. Bolog. de indulgent. numero 29. folio 143. Tomo 14.
Accepit a Conſtantino Imperatore coronam, regiam poteſtatem, dignitatem, prædia eccleſiæ palatium, vrbem Romam Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 50. nu. 12. folio 49. Tomo 16.
Accipiendo pro diſpenſationibus non incurrit ſimoniam Guliel. Redoa. de ſimo. mentali. Par. 1. c. 21. numero quinto, fol. 49. Tomo 15. Par. ſecunda.
Accuſari poteſt, cum eius exemplo eccleſia ſcandalizatur. Troil. Maluit. de canonizat. ſancto. ver. Reſtat. nume. quadrageſimoquinto, folio 103. Tomo 14.
Accuſatus, an debeat de neceſſitate ſtare concilij iudicio. Petr. a Monte de poteſtat. pontific. ver. his ita expeditis. numero 23. fol. 148. Tomo 13. Par. 1.
De hæreſi, & papatu ſpoliatus ante ſententiam reſtituitur, non autem acclamatus, nam illa acclamatio, & impreſſio populi facit, quòd non requiratur ſententia. Card. Iacobat. de concil. li. 7. arti. 7. nu. 55. & 56. f. 326. T. eo. & Par. ead.
De vitio apoſtaſiæ, & conuictus an deponi poſſit Cardi. Iacobat. libro 19. artic. 11. nu. 5. f. 341. T. eod. Par. ead.
Et conuictus, quòd ſit mulier deponitur per concilium Cardin. Iacobat. ibidem articu. 9. numero ſexto, folio 341. Tomo eodem Par. eadem.
Ad petitionem clerici poteſt committere contra laycum omnem cauſam indiſtinctè. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. num. 3 folio 23. Tomo 13. Par. 1.
Ad ſe appellantes epiſcopos, etiam in crimine hæreſis, immo, & alios audit, & cauſam ad ſe auocat ex iuſta præſertim cauſa. Lel. Iordan. de Roma. ſed. orig. &c. cap. duodecimo, numero decimotertio, folio 16. Tomo 13. Par. 2.
Ad ſimilitudinem principum ſecularium aliquos eximere potuit, & ſuo iuri reſeruare Bald. de exempt. verſ. ſimilia numero decimoquarto, folio 196. Tomo 12.
Ad validitatem actus a ſe geſti poteſt fingere expreſſum, quod expreſſum non eſt. Ioan. de Sel. de benefic. quæſt. 14. Par. 3. nu. 15. folio 77. Tomo 15. Par. 1.
Admittendo reſignationem ſub modo, & conditione factam, purgat vitium. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. ſecunda, num. 7. folio 68. Tomo 15. Par. 2.
Admittit reſignationes cum reſeruatione regreſſus. idem ibid. c. 17 nu. 1. fol. 69. T. 15. P. 2.
Aduerſus laycos clericorum priuilegia tuetur. Pet. Antibo. de muner. 3. P. princ. tit. de excuſat. numero 102. folio vigeſimooctauo, Tomo 12.
Aduocando ad ſe, etiam tacitè aliquam cauſam cenſetur primo iudici, & partibus inhibere. Robert. Lancel. de attentat. c. 18. num 141. fol. 402. Tom. 5.
Alienans bona eccleſiæ in caſu non licito, peccat mortaliter. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. rub. 21. num. 58. folio 430 Tomo 15. Par. 2.
Res eccleſiæ non præſumitur facere cum cauſa, licèt in principe cauſa præſumatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. arti. 12. nu. 85. Tomo 13. Par. 1.
Aliorum eſt iudex, & nemo illum iudicat. Hier. Alban. de poteſta. Papæ. Par. 1. nu. 81. T. eod. P. ead.
Aliquando archiepiſcopus dicitur. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. c. 14. nu. 4. f. 44. T. 15. P. 2.
Aliquid faciens ſine conſenſu Cardinalium non dicitur facere cū bona conſcientia. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 86. fol. 314. T. 13. Par. 1.
Allegat leges Imperatoris caſſari quandoque, vt Federic. Reſtaur. Caſtal. de imperat. q. 93. nu. 1. T. 16.

Papa

Dubitatiuè diuerſis modis conſideratur.

*PAPA an adminiſtret antequàm intronizetur. Ioan. de Sel. de benefic. q. 15. P. 2. nu. 13. f. 42. T. 15. P. 1.
An ante coronationem adminiſtret. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 46. nu. 5. f. 47. T. 16.
An archiepiſcopus, & Patriarcha plus ordinis, quàm epiſcopus habeant. Ant. de Roſel. de indulgen. nume. 382. 383. & 384. folio 156. Tom. 14.
An beneficium in fauorem certæ perſonæ reſignatum alteri cōferre poſſit. Chriſtoph. Roffiniach. de benefic. c. 14. nu. 15. fol. 271. Tom. 15. Par. 2.
An comprehendatur appellatione epiſcopi. Franc. Curt. de feud. 11. q. nu. 2. f. 56. T. 10. P. 2.
An concilium debeat præferri in ordine ſcripturæ in ſubſcribēdo. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 13. nu. 22. fol. 268. Tom. decimotertio, Par. 1.
An conſtitutione ſua ligetur, vel prædeceſſoris. Io. de Sel. de benefic. q. 8. P. 3. nu. 23. f. 61. 15. P. 1.
An conſtringatur ad ſeruandum numerum teſtium ad condemnā dum dominum Cardinalem de hæreſi, vel ſciſmate. Mart. Lauden. q. 73. f. 62. T. 13. P. 2.
An cum aliquo diſpenſare poſſit, vt matrimonium cum ea contrahat, quæ ſibi ſit in aliquo conſanguinitatis, vel affinit. gradu a iure diuino prohibito. Barth. de Spina. de poteſt. Papæ. nu. 1. f. 25. Tom. 13. Par. 1.
An debeat diſpenſare ad cardinalatum bigamum. Mart. Lauden. de cardi. q. 81. T. 13. P. 2.
An dicatur præueniri per requiſitionem. Pet. Rebuf. de priuil. poſſeſſo. n. 406. f. 557. T. 15. P. 2.
An diſpenſet contra ius diuinum. Alberic. a Roſ. de ſtatut. quæſt. 42. fol. 8. Tom. 2.
An diſpenſet in præiudicium regaliæ. Arnul. Ruze. de iur. regal. nu. 4. f. 372. T. 12.
An diſpenſet, vt exiſtens in ſacris contrahat. Ioan. Frac. de Platea de excommu. §. 6. f. 351. T. 14.
Ad electores, vacāte imperio priuare poſſit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 23. nu. 3. f. 40. T. 16.
An, & qualiter dicatur habere vtrunque gladium ſpiritualem ſcilicet, & temporalem. Io. Hugo. de offic. 4. prælat. P. 1. tit. de dupli. pap. poteſt. nu. 1. f. 290. T. 13. P. 2.
An, & quando a duab. partib. vel a maiori parte Cardinalium eligatur. Gondiſal. Villadieg. de orig. Cardin. q. 5. nume. 23. fol. 58. Tom. 13. Par. 2.
An, & quando diſpenſet contra apoſtolum. Ioan. Lup. de libertat. eccleſ. 2. Par. quæſtio. 6. fol. 7. nume. 1. & 2. T. 13. P. 1.
An, & quando poſſit conferre beneficia alteri reſeruata non facta mentione de tali reſeruatione. Io. de Selua. de benefic. q. 14. n. 2. fol. 76. T. 15. P. 1.
An, & quando poſſit eſſe iudex in cauſa eccleſiæ, aut in cauſa patrimoniali, ſeu perſonali, aut criminali. Ioan. Lup. de conſęderat. princip. 1. memb. §. iſta quæſtio. nume. 1. folio 307. Tom. decimoſexto.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An,& quibus modis legitimare possit. Ludo. de Sard. de nat. liber. legitimat. ac succes. eor. ver. hoc loco. nume. 4. folio 37. Tomo 8. Par. secunda.

An feuda dare possit. Franc. Sonsbech. ad vsus feud. 6. Par. num. 2. fol. 128. Tom. 10. Par. 2.

An habeat dispositionem in patrimonialibus alicuius etiam clerici. Ioan. Lecirier. de primogenitu. quæst. 3. 2. lib. num. 28. fol. 44. Tom. 10. Par. 1.

An habeat optionem eligendi quos velit ad concilium. Pet. a Monte de potest. Pontific. quæst. 3. nu. 12. folio 146. Tom. decimotertio, Par. prima.

An habeat plenitudinem potestatis in temporalibus mortuo Imperatore Restaur. Castald. de Imperat. quæst. 90. num. secundo, fol. 68. Tom. 16.

An in casu auctoris possit dici contraxisse. Cardin. Iacobat. de concil. libro septimo, articul. quinto, numero 235. folio 320. Tomo decimotertio, Par. 1.

An in suis prouisionibus teneatur facere mentionem de reseruationibus generalibus. Ioan. de Sel. de benefic. quæstio. 14. Par. 3. num. 3. fol. 76. Tom. 15. Par. 1.

An incidat in excommunicationem communicando excommunicato. Ioan. de Ligna. de censur. eccle. §. 27. nume. 4. folio 324. Tomo decimoquarto.

An indigno beneficium conferre possit. Ioan. de Sel. de benef. q. 8. Par. 3. nu. 1. fol. 60. Tom. 15. Par. 1.

An intendat ius ciuile in foro corrigere. And. Barbat. de testib. nu. 21. fol. 132. Tom. 4.

An intendat præiudicare tertio. Ioan. de Sel. quęst. 31. Par. 3. num. 7 fol. 88. Tom. 15. Par. 1.

An iudicet aliquem in dubio vsurarum. Petr. Santer. de assecurat. & sponsio. mercator. Par. prima, numero 20. folio 348. Tom. sexto, Par. prima.

Ad iudicet de occultis. idem ibidem numero decimosexto, Tomo eod. Par. eadem.

An loquatur in casibus dubiis. idem ibid. nu. 19.

An melius faciat ordinando imperium per electionem, quàm per hæreditariam successionem. Ioan. Lecirier. de primogenit. quæstio. decimaquarta, 2. lib. ver. quia num. decimoquinto, folio 61. Tom. 10. Par. 1.

An peccet non obseruando constitutionem cap. omnis vtriusque de pœn. & remission. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. n. 32 33. fol. 312. Tom. 13. Par. 1.

An per indulgentiam possit absoluere pueros non baptizatos. Felin. Sande. de indulg. numero septimo, folio 158. Tomo decimoquarto.

An plenitudine potestatis possit indifferenter vti. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 136. f. 316. T. 13. Par. 1.

An plenitudine potestatis possit episcopum siue causa episcopatu priuare. Berbon. Chouer. de pub. concub. ver. apparet. nume. 3. vbi habetur quòd sic. f. 172. T. 11. P. 1.

An possit ab aliquo iudicari. Ioan. a Capist. in specul. conscient. nu. 138. ver. restat. f. 346. T. 1.

Ab Imperatore iudicari. Ioan. Bertach. de episcop. 8. Par. libro 4. ver. his præmissis. numero decimotertio, folio 358. Tomo decimotertio, Par. 2.

Absoluere ab omni voto, & iuramento. Ioan. a Capistr. de quodã matrimo. num. 51. fol. 82. Tom. 9.

An possit accusari de apostasia. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. 8. nu. 1. fol. 334. Tom. 13. Par. 1.

De hæresi, vel simonia. idem ibidem libr. 8. numero 1. Tom. eod. Par. ead. fol. 327.

De omni hæresi. idem ibid. numero 36. folio 332. Tomo eodem Par. eadem.

De simonia, & alijs criminibus, in quibus sit incorrigibilis. idem ibidem libro octauo, articu. secundo, numero 22. f. 330.

De simonia, & si sit electus per simoniam, an possit amoueri. idẽ ibidem libro quarto, articu. quarto, numero 47. & numero sequen. folio 251.

De simonia, vel alio. idem ibidem libro 8. articu. 1. num. 16. 17. & & 18. folio 327.

An possit alienare res ecclesiæ sine causa. idem lib. 7. artic. 5. nu. 16. 17. nu. 199. f. 318. Tom. eod. P. ead.

An possit aliquem iure suo priuare. Ioan. de Sel. de benefic. q. 40. Par. 3. num. 2. fol. 97. Tom. 15 Par. 1.

Aliquid statuere contra præcepta decalogi. idem de benefic. q. 8. Par. 4. nu. 54. fol. 110. T. eod. P. ead.

Aliquos eximere a iurisdictione ecclesiastica. Pet. Bertran. de iurisd. eccles. q. 3. nu. 19. f. 412. T. 12.

Ardua facere sine consilio Cardinalium, & sic creare Cardinales Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nume. 81. & 117. folio 314. & 315. Tom. 13. Par. 1.

Astringi ad iurandum. idem ibidem lib. 9. artic. 10. numero 1. fol. 341. Tom. 13. Par. 1.

An possit beneficia sibi reseruare, & quæ Ioã. de Sel. de benef. quęstio. 1. Par. 2. n. 56. 57. 60. 61. & 64. fol. 31. & 32. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Clerico dare potestatem testandi de bonis quæsitis intuitu ecclesiæ. Nicol. de Vbald. de succes. ab intest. ver. finita. num. 19. folio 354. Tom. 8. Par. 1.

Compelli ad obseruationem iuramenti a se præstiti. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 2. 101. & 102. fol. 311. & 314. Tom. decimotertio, Par. 1.

Concedere principibus Christianis, vt Iudęi in eorum terris mutuent sub vsuris, & dispensare super eis exercendis. Marq. de Susa. de Iudę. & alijs infidel. capitu. 11. numero decimotertio, fol. 37. Tom. decimoquarto.

Concedere legem, quòd clerici possint conueniri coram iudice seculari. Petr. Lenaud. de priuileg. Doct. quæstio. 61. numero 94. fol. 14. Tom. 18.

Conferre beneficia collatiua, aut dignitates electiuas in ordinariorum præiudicium. Ioan. de Sel. de benefic. q. 1. Par. 2. num. 1. fol. 29. Tom. 15. Par. 1.

Conferre episcopatus vacantes in curia. Ioan. Brunel. de dignitat. & potestat. lega. conclus. 21. col. 1. ver. primum, circa finem. fol. 248. Tom. 13. Par. 2.

Conferre omnia beneficia mũdi in præiudicium ordinariorum. Ioan. de Sel. de benefi. quæstio. 50. nume. primo, & 3. fol. 97. Tomo 15. Par. prima.

Contra laycos Christianos bellum indicere. Ioan. Lup. de bello, & bellatoribus. §. si sumus. folio 322. numero tertio, Tomo decimosexto.

Contra omnes clericos tollere canonem, si quis suadente. 17. quæstio. 4. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 17. nu. 23. fol. 272. Tom. decimotertio, Par. 1.

Dare nouam formam baptismo. Ioan. de Selua de benef. q. 8. Par. quarta, nu. 38. f. 109. T. 15. Par. 1.

Dare potestatem sacerdoti, vt conferat ordines. Ioan. Brunel. de sponsal. & matrim. conclus. casu. 13. nu. 42. folio vigesimoquinto, Tomo 9.

De papatu in alium disponere. Ioan. Lecirier. de primogenit. quæstio. 7. 3. libro numero decimoseptimo, folio 67. Tomo decimo, Par. prima.

Deponere episcopum sine causa. idem ibidem numero 15. Tom. eod. & Par. ead.

Deponere omnes episcopos. Cardinal. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. nu. 51. f. 279. T. 13. Par. 1.

Deponere vnum episcopum sine causa. idem ibidem. numero 25. folio 278.

Dignitati suæ renunciare. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 1. Par. num. 198. fol. 72. T. eod. P. ead.

Eximere a iurisdictione spirituali quos placuerit. Petr. Bertrand. Vienn. de orig. iurisd. 3. quæstio. numero 10. folio 30. Tomo tertio, Par. prima.

Facere, quòd cum oleo nucum consecrato detur extrema vnctio. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. 4. Par. prima, nume. 153. folio 18. Tom. 15. Par. 1.

Imponere collectas laycis, & eorum bonis. Iul. Ferret. de Gabel. & vectigal. nu. 573. & 574. fol. 94. T. 12.

Imponere collectas super bonis clericorum, etiam patrimonialibus ubique existentibus quantumcunque extra territorium sui idem ibid. nu. eod.

An possit legitimare in temporalibus. Martin. Laudens. de legitimat. nu. 2. f. 91. Tom. 8. P. 2.

In terris imperij. Anton. de Rosel. de legitimat. libro secundo, tit. de legitimat. principum clementia. nume. secundo, folio 83. Tomo eod. Par. ead.

Natos ex inualido matrimonio ob existentiam impedimenti iuris ciuilis. Mart. Laudens. de legitimat. nume. 95. folio 94. Tomo eod. Par. eadem.

Quo ad forum suum. idem ibidem nume. 94. fol. eod. Tom. eod. & Par. eadem.

Spurium non sibi subiectum. Nicol. de Vbal. de succes. ab intest. 1. Par. nu. 86. f. 344. T. 8. P. 1.

An possit licitè vni ecclesiæ pensionem imponere absque causa rationabili. Ioan. Bap. Caccialup. de pension. ecclesiast. q. 19. n. 74. fol. 328. Tom. 15. Par. 1.

Ligare semetipsum. Catald. de Boncompag. de potestat. Papę. nume. 95. fol. 23. Tom. 13. Par. 2.

Mortuum ab excommunicatione absoluere, & declarare aliquẽ post mortem hæreticum a Ioan. de Sel. de benefic. q. 8. Par. 4. nume. 46. f. 109. T. 15. P. 1.

Mortuum nobilitare. idem loco citato.

Non factum habere pro facto, & vt facta habeantur, pro non factis. idem ibidem numero 33. & 57. folio 109. & 100. Tomo eod. & Par. eadem.

Omnes episcopos deponere, vel etiam vnum tantum sine causa. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 10. numero 4. & 5. fol. 293. Tom. 13. Par. 1.

Per priuilegium suum eximere aliquem a solutione decimarum. Tynda. de decim. nu. 58. f. 124. Tom. 15. Par. 2.

Præiudicare laycis in consequentiam, vbi principaliter non posset. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. ver. circa præmissa. nu. 16. fol. 173. Tom. 17.

Priuare aliquem iure, siue dominio sibi quæsito. Franc. Curt. de feud. 12. q. nu. 2. fol. 56. T. 10. Par. 2.

Priuare imperij electores, & per se ipsum eligere imperio vacante. Ioan. a Capistr. de auctor. Papæ. Par. 2. 2. Par. princip. nu. 130. fol. 47. Tom. 13. Par. 1.

Priuare unum prælatum episcopatu, & dare alteri. Card. Iacobat. de concil. libro septimo, artic. 5. numero 200. fol. 318. Tom. eodem Par. ead.

Pro libito voluntatis concilium dissoluere. idem ibidem libro 3. artic. 1. nu. 284. f. 238. T. eo. P. ead.

Procedere contra aliquem sine citatione. idem ibid. lib. 7. artic. 1. nu. 98. f. 303. & 304. T. eod. P. ead.

Quem priuare beneficio sine causa. Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. versi. non omitto. numero 33. 34. 36. & 37. folio 124. Tomo decimoseptimo.

Res ecclesiæ alienare. Ioan. de Selua de benefic. q. 8. Par. 3. nu. 20. fol. 60. Tom. 15. Par. 1.

Se absoluere a iuramento. idem ibidem Par. 4. quæst. 8. nume. 32. fol. 119. Tom. 15. Par. 1.

Se Imperatori,

Source : BIU Cujas

Se Imperatori, seu layco subijcere. Stephan. Aufre. de potest. secul. super eccl. f. 340. & 341. T. 11. P. 1.
Se ipsum absoluere. Card. Iacobat. de concil. libro septimo, articu. 5. numero 1. quæstio. 29. 39. 40. 102. & 114. folio 315. Tom. 13 Par. prima.
Se subijcere iudicio concilij, vel Imperatoris, vel alterius. Cardi. Iacobat. de concil. libro 6. articu. 14. numero primo, fol. 294. Tomo 13. Par. prima.
Se subijcere iurisdictioni concilij sua auctoritate celebrati. Idem libro octauo, artic. primo, folio 327. Tomo decimotertio, Par. 1.
Se submittere. idem lib. 6. artic. 14. de concil. nu. 24. 26. & 29. fol. 295. T. eod. P. ead.
Sibi eligere successorem. idem ibidem lib. 5. art. 17. nume. 24. fol. 272. Tom. 13. P. 1.
Sine causa transferre episcopum inuitum. Ioan. Staphil. de gratijs, & expectat. ti. de mod. prouis. numero 9. folio 279. Tom. 15. Par. prima.
An possit statuere, aut reuocare, statuta, quæ tendunt ad vtilitatẽ communem, aut ad dicta sanctorum patrum. Ioan. de Sel. de benefic. quæstio. octaua. Par. quarta, numero 48. fol. 109. Tom. 15. Par. prima.
Contra ius Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. hoc enim. nu. 9. fol. 161. T. 11. P. 1.
Quòd clerici in sacris non sint obligati ad horas canonicas. Stephan. Aufrer. de potest. secul. super eccl. reg. 1. num. 5. folio 330. Tom. 11. Par. 1.
Quòd communicantes cum excommunicatis excommunicationem minorem non incurrant. Ioan. de Sel. de benefic. q. 8. Par. 4. nu. 50. f. 109. T. 15. P. 1.
Quòd sibi, & alijs pontificibus liceat eligere successorem. Cardi. Iacobat. de concil. libro 5. artic. 22. nume. 3. fol. 276. Tom. decimotertio, Par. 1.
Quòd sibi liceat eligere successorem Ioan. a Capistra. de auctor. Papæ. Par. 2. 1. Par. princip. num. secundo, folio 34. Tom. eodem Par. eadem.
An possit statum imperij decolorare. Ioan. Lecirier. de primogenitu. quæstio. septima, primi. libro numero 21. folio 22. Tomo 10. Par. prima.
Subijcere clericos foro seculari. Card. Iacobat. de concil. libro 6. artic. 2. nu. 24. f. 278. T. 13. P. 1.
Tollere constitutiones conciliares. Card. Iacobat. de concil. libro 10. art. 6. nu. 55. f. 357. T. 13. P. 1.
Tollere priuilegium canonis, si quis suadente. 17. quæstio 4. idem vbi supra lib. 6. artc. 2. nume. 24. fol. 278. Tom. 13. Par. 1. & Ioan. de Sel. de benefic. quæst. 8. Par. 4. numero 52. folio 109. Tom. 15. Par. prima.
Tollere statura concilij. Iacobat. Card. de concil. lib. 5. nu. 1. & 6. fol. 268. & 269. T. 13. P. 1.
Transferre sedem de Roma ad alium locum. idem vbi supra libro octauo, numero 81. & 15. artic. sexto, folio 333. & 334. Tomo 13. Par. 1.
An præsit infidelibus. Micha. Vlcur. de regim. mundi. 2. princip. quæstio. nu. 65. 72. & 93. fol. 114. & 116. T. 16.
An pro bono pacis potuerit remittere damna, & iniurias populi Roman. Gregor. de Magalot. de seruitut. & saluocond. 1. Par. nume. 24. f. 232. T. 11. P. 1.
An quãlibet habeat in laicos potestatem. Franc. Vargas de auctor. pontific. folio 123. Tomo decimotertio, Par. prima, nume. quinquagesimosecundo.
An, & quando decimas principi, vel layco cõcedere possit. Pet. Rebuf. de decimis quæstio. 13. numero 110. folio 139. Tomo decimoquinto, Par. 2.
An reges coronet Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 68. n. 2. fol. 60. Tom. 16.
An relaxet sponsalia, & matrimonia. Ioan. de Sel. de benefic. quæstio. octaua, Par. quarta, numero vigesimoquarto, fol. 109. Tom. 15. Par. prima.
An rem meam mihi auferre possit. Anton. Nicel. de gloss. contrar. gl. 1. num. 486. f. 221. T. 18.
An sequi teneatur ex necessitate consilium Cardinalium. Alberic. de Rosat. de statut. quæstio. 99. numero decimoquarto, folio 39. Tom. secundo.
An sine causa pensionem possit imponere. Hierony. Gigas. de pension. eccles. quæstio. sexta, numero sexto, folio 332. Tomo decimoquinto, Par. 1.
An sine consensu rectoris imponere possit pensionem super beneficio. idem ibidem quæstio. 10. numero 3. folio 334. Tom. eod. Par. eadem.
An sit hæreticus, in concilio discutitur. Cardin. Iacobat. de concil. libro octauo, articu. primo, numero octauo, folio 372. Tomo 13. Par. prima.
Mundi monarcha. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 37. f. 46. Tom. 17.
Supra, vel infra concilium. Ioan. a Capist. de auct. Papæ. Par. 3. 2. Par. prin. nu 31. f. 57. T. 13. P. 1.
An superior concilio sit, vbi de vniuersæ ecclesiæ statu agitur. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. nume. 86. folio 76. Tomo eod. Par. eadem.
An teneatur ea seruare, quæ dum Cardinalis esset, iurauit facere in conclaui Cardinalium. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 128. f. 77. T. 13. P. 1.
Parere decretis constantien. concilij. idem ibid. nu. 187. folio 79. Tom. eod. Par. ead.
An tenebitur illud iuramentum seruare, ex quo potest sine interitu salutis æternæ seruari. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 9. nume. 1. fol. 341. T. eo. P. ead.

Papa

Ante coronationem, & adorationem, & post quomodo nuncupetur, & quam exerceat authoritatem, qualiterq; se habeat circa diuersa quidq; possit, & non possit tam solus, quàm vna cum alijs personis.

*PAPA ante coronationem, & consecutionem appellatur pontifex Arnul. Ruze. de iure regal. priuil. 14. numero 6. folio 169. Tomo duodecimo.
De iure non appellatur seruus seruorum, nec pontifex, nisi consecratus, benedictus & coronatus. Ioan. de Sel. de benefic. quæst. 2 Par. 1. nu. 36. f. 4. Tom. 15. P. 1.
Et consecrationem spiritualia non exercet. Ioan. Franc. Pauin. de offic. & potest. num. 11. f. 419. T. 13. P. 2.
Media bulla vtitur. Ioan. a Capistr. de aucto. Papæ. Par. 3. 1. P. princi. nu. 3. f. 35. T. 13. P. 1.
Non exprimit in bulla nomen suum, & media bulla vtitur. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. 2. Par. 1. numero 38. fol. 4. Tom. 15. Par. prima.
Ante adorationem officium exercet. Ioan. a Capistr. de auctor. Papæ. 3, P. 2. Par. princip. num. 18. & 19. folio 56. Tomo decimotertio, Par. prima.
Appellat reges filios carissimos, alios inferiores dilectos. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 69. numero 10. f. 57. T. 16.
Appellatur vicarius Christi, & factum auctoritate sua, videtur factum auctoritate Dei Bermon. Chouer. de concub. pub. ver. ergo videtur. numero secundo, folio 188. vult dicere 189. Tom. 11. Par. prima.
Apponẽs manus ad aliquod negotium, ita dicitur illud ad se auocare, quòd gesta per alium sunt nulla. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. nu. 1. & 44. f. 301. T. 13. P. 1.
Archadium Imperatorem excommunicauit, quia consensit, vt sanctus Ioannes Chrisostomus a sua sede pelleretur. Francis. Arias de Bello, & eius iustit. num. 211. f. 334. T. 16.
Archiepiscopus Romæ, & Patriarcha ab Imperatore appellatur. Restaur. Castal. de Imperat. quęstio. 69. nume. secundo, folio 56. Tom. eodem.
Aut Princeps recusari non potest. Rober. Lancel. de attentat. c. 6. nu. 34. f. 340. T. 5.
Beneficia temporalia etiam in curia vacantia non potest conferre. Pet. Rebuf. de nominationib. quæst. 21. princ. nu. 69. fol. 338. Tomo 15. Par. 2.
Beneficium alicui auferre potest, etiam sine clausula, non obstante. M. Anton. Cucch. de Morator. præscrip. nu. 222. fol. 206. Tomo decimoseptimo.
Bona vnius ecclesiæ alteri ex causa concedere potest. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. vers. fallit. nume. 1. folio 465. Tomo 15. Par. 2.
Canonicè electus est Deus in terris, aliàs est Dęmon inferni, non cœlorum claues gerens, sed inferni. Hieron. Alban. de potest. Papæ ver. siquid. nu. 22. f. 66. T. 13. P. 1. & idem ibid. 2. Par. numero 286. folio 82.
Caput ecclesiæ habẽs vtrunque gladium. Restaur. Castal. de Imperat. q. 5. nu. 2. f. 33. T. 16.
Est totius populi Christiani. Ioan. a Capistra. de auctor. Papę. Par. secunda, 2. Par. princip. numero 108. fol. quadragesimoquinto, Tom. 13. Par. 1.
Vniuersalis ecclesiæ cum Cardinalibus tanquàm membris, maior est concilio, vt supra illud. Hieron. Manfred. de Cardina. decis. 363. f. 104. T. 13. P. 2.
Cardinalem episcopum appellat fratrem, Cardinalem presbyterum, & diaconum vocat filium. idem ibidem decis. 82. folio 98. Tom. 13. Par. 2.
Cardinales, & Imperator quando nolunt congregare concilium, quid agendum sit. Hieron. Manfred. de Card. decis. 335. fol. 104. Tom. 13. Par. 2.
Fratres appellat. M. Mant. in dialog. de concil. nu. 62. folio 185. Tom. eod. Par. 1.
Cardinalibus scribens quomodo appellet. Gondis. Villadieg. de orig. Cardin. q. 3. nu. 6. f. 58. T. 3. P. 2.
Carnalitate ductus, si promoueret plures inhabiles, & incapaces, & Romanæ ecclesiæ inutiles ad Cardinalatum, an præberet iustam causam congregandi concilium. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. nu. 22. f. 323. T. 13. P. 1.
Casu quo cogitur cedere papatui pro vnione ecclesiæ, an hoc potest facere per procuratorem. idem ibid. lib. 9. artic. 5. num. 1. fol. 340. Tom. 13. P. 1.
Casualiter iurisdictionem in aliena iurisdictione exercet. Martin. Laudens. de legitimat. nu. 31. Par. secunda, fol. 92. Tom. octauo, Par. secunda.
Cauere debet, ne vtatur plenitudine potestatis, sine rationabili causa. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 292. fol. 322. Tom. 13. Par. prima.
Causam instructam auocare nõ solet. Ioan. Staphil. super commis. & liter. iust. ver. dicẽdum numero 22. Tom. decimoquinto, Par. prima, fol. 295.
Cedens papatui per procuratorem, commodum sibi prospicere possit, ne per alium cedere debentem decipiatur. Cardi. Iacoba. de concil. lib. 9. artic. 11. nu. 1. 2. & 3. f. 341. T. 13. P. 1.
Certam ecclesiam suæ dispositioni, cum reseruat, non potest inferior aliquo modo eadem disponere. Ioan. Bap. Caccialup. de vnionib. art. 4. nu. 9. f. 232. T. 15. P. 1.
Christi Vicarius cum omnimoda potestate. Guliel. Redoa. de spol. eccles. q. 1. nu. 39. & 40. f. 216. Tom. 14.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et Dei locumtenens. Idem ibidem quæstio.7.num.56.folio 238. Tom.eodem.

In quo plenissima est potestas, in alios episcopos diffundit, nam ab eo velut capite, Christus dona in omne corpus transmittit. Franc.Vig.de aucto.Pontific.nu.2.f.13.P.1.

Omnes omes in fędere pacis tenere debet,& vnione.Ioan.Lup.de confęderat.princip.primo memb.numero 13.folio 304. Tomo decimoseptimo.

Circa quos potestatem habeat, an super homines tãtum,an super etiam aliàs creaturas,& angelos.Anton.Rosel.de indulgent.nu. 10.f.150.T.14.

Citari faciens aliquem censetur via iudicis ordinarij eligere. Ioan. Bap.Caccialup.de pension.eccle.ver.circa quintam.nu.5.f.321. Tom.15.P.1.

Claues ecclesiæ qualiter regere debeat. And. Barbat.de præstant. Cardinal.4. quæstio.Basilic.1. Par. nume.4.folio 76. Tomo 13. Par.secunda.

Coadiutores dat regibus ex causa.Ioan.Franc.Pauin.de visitat.q.3 prima Par.nu.17.f.181.T.14.

Cogit legatum ad subeundum munus legationis.Nicol.Boer.de potest.legati.de late.in exord.nume.18.& 19.fol.151.Tomo 13. Par.secunda.

Principes ad Pacem.Pet.Bellin.de re milit.ti.2.numero 72. folio 368.Tom.16.

Papa

De quibus cognoscit.

Papa cognoscit de articulis fidei, & præfertur toto concilio.Io. de Sel.de benefic.quæstio.8.Par.4.numero 27. folio 109. Tom.15. Par. prima.

De hæresi mortui,sed concilium cognoscit de hæresi Papæ viuẽtis.Mart.de Carat.lauden.de princ.quæstio.398.T.16.f.211.

De his quæ sunt supra rationem.Mich.Vlcur.de regim.mund.2. Par.2.princ.q.nu.70.f.115.T.16.

De iure plurium electorum.Restaur.Castal.de imperat.q.70. nume.4.f.61.T.eod.

Collationes,seu prouisiones beneficiorum,seu dignitatum sibi reseruare non potest.Ioan.de Sel.de iure iuran.4.Par.num.21.fol. 355.Tom.4.

Committendo alicui vices suas simpliciter potestatis plenitudinẽ, quam ipse habet non videtur committere.Ioan.de Sel.de benefic.q.19.P.2.nu.10.f.45.T.15.P.1.

Committens causam alicui adiecta hac clausula, non obstantibus quibuscunque legibus,videtur cum eo dispensare. Nicol. Boer. de potest.lega.de latere.numero 81.folio 147.Tom. decimotertio,Par.secunda.

Committere de potestatis plenitudine causam iudici suspecto, siue facultate recusandi,an possit.And.Barbat. de Card.legat. de lat.4.quæstio.basilic.num.4.vbi dicitur, quòd non.fol.139.Tomo 13.Par.2.

Comparatur Cardinali,tanquàm cœlum ad terram.Cardin.Iacobat.de concil.libro 10.articul.3. numero 2.folio 355.Tomo 13. Par.prima.

Concedendo alicui territorium facultatem indulgentias concedẽdi non dat.Anton.Rosel.de indulgent.nume.198.& 152.Tom. decimoquarto.

Concedens alicui castrum,an censeatur etiam concedere spiritualia.Iacobat. de San.Georg.de feud.ver. de castro.nume.19. fol. 191.Tom.10.Par.1.

Concedit beneficia affecta Cardinalibus per mortem suorum familiarium,vacatura.Guliel.Redoa.de simon.ment.P.2.c.18.nume.17.f.70.T.15.P.2.

Et concedere potest beneficia ad nutum ad tempus,& sub conditione.Guliel.Redoa.capitu. 12.numero 5.folio 65. Tomo eod. Par.eadem.

Et concedere solet monachis licentiam testandi de fructibus ecclesia.Idem de spol.eccles.quæstio.1. numero 43. fol. 216.Tomo decimoquarto.

Licentiam ex certa scientia.Idem ibidem quæst.7.nume.47.folio 238.Tom.14.

Licentiam testandi de acquisitis parcè uiuendo. Idem ibid.q.6. nu.15.f.255.T.eod.

Priuilegium ob gratiam præteriti obsequij.Mart.de Silli. de feu. nu.17.f.3.T.10.P.1.

Concilia non ritè celebrata scire alicuius consensu cassat, & damnat,& restituit,quos concilia damnarunt.Card.Iacobat.lib.10. art.6.nu.23.f.356.T.13.P.1.

Concilij gesta reuocat,nec superioritatem habet. Ioan. a Capistr. de aucto.Papæ.P.3.2.Par.princ.numero 31. folio 57.Tom.eod. Par.eadem.

Concilio communicat auctoritatem,& ideo constitutio edita in concilio per quandam communicationem,ita attribuitur concilio,sicut Papæ Card.Iacobat.de concil.lib.5.artic.14. nume.15. fol.268.T.13.P.1.

Præest tanquàm caput, & Cardinales tanquàm eius collaterales. Idem ibid.lib.9.& 10.art.2.f.210.T.13.P.1.

Concilium congregare debet quomodo intelligendum.Idem vbi sup.lib.3.nu.5.artic.1.f.224.T.eo.P.ead.

Non debet congregare,nisi subsistente necessitate. Idem ibidem lib.3.art.1.nu.81.& 84.& 87.f.228.T.eod.P.ead.

Concurrit cum ordinario.Ioan. Corasius.de benefic.P.2.c.1.num.7. fol.290.T.15.P.2.

Conferendo simpliciter videtur conferre iure ordinario,non reseruato.Gaspar.de Perus.de reseruat.benefic. ver.quis sit.num.11. fol.246.Tom.15.P.1.

Spurio episcopatũ videtur legitimare.Bermon.Chouer. de pub. concub.ver.im propriè.nu.45.f.185.T.11.P.1.

Vel permutando non videtur alicuius ecclesiæ consuetudinẽ tollere.Ægid.de Bellamer.de permutat.benefic.P.7.q.2. nu. 2.fol. 203.Tom.15.Par.1.

Conferens beneficium consanguineis, præsumitur fecisse ex affectione carnis,non ex reuelatione Spiritussanctus Alciat. de præsumptio.præsump.29.nu.2.vbi remissiuè.f.313.T.4.

Confert beneficia ad tempus,& sub conditione.Ioan. de Selua de benef.q.8.nu.30.f.61.T.15.P.1.

Existentia in vrbe,quia est episcopus vrbis Æneas de Falcon. 2.q. princ.nu.9.f.250.T.15.P.1.

In curia Romana vacantia.Ioan.de Sel.de benefic.q.1.P.2.nu.6. fol.30.T.eod.& P.ead.

Iuniori nominato iure præuentionis.Pet.Rebuf.de nominatio.q. 21.nu.22.f.336.T.15.P.2.

Per mandatum,vel præuentionem non qualificato. Rebuf.de nominatio.q.16.nu.23.f.330.T.15.P.2.

Confirmando inualidum titulum, videtur de nouo concedere. Pet.Rebuf.de pacifi. possessor.numero 14.folio 541.Tomo 15. Par.secunda.

Confirmans beneficium manuale datum monacho ex certa scientia,ille monachus non poterit amoueri ad nutum Abbatis.Cardi.Iacobat.de concil.lib.5.artic.14.num.11.folio 268. Tom.13. Par.prima.

Confirmare debet id,quod dominus, aut eius apostoli, aut sancti patres sententialiter diffinierunt.Guiliel. Durand.de modo gene.concil.celeb.rub.3.nu.4.f.154.T.eod.P.ead.

Confirmat,consecrat,& coronat Imperatorem. Ioan. Randul. de dispensat.nu.88.f.174.T.14.

Constitutionem concilij, quod est signum superioritatis.Cardi. Iacobat.de concil.artic.14.numero 26.fol. 268. Tomo decimotertio,Par.1.

Consilium episcoporum requirere tenetur, cum de fide agitur. Troil.Maluit.de canonizat.sancto.ver.restat.nume. 38.fol.103. Tom.decimoquarto.

Constituens procuratorem ad renunciandũ, nunquid possit astringi ad illum non reuocandum.Card.Iacobat.de concil.lib.9.nume.1.art.10.f.341.T.13.P.1.

Consuetudinem erroneam approbare non censetur.Troyl.Maluit.de sortib.2.Par.de ludo taxillo.nume.21.folio 401.Tom.11. Par.secunda.

Consumens res ecclesiasticas,quando mortaliter peccet.Ioan.Lecirier.de primogenitu.q.7.libr.3. numero 16.fol. 68.Tomo 10. Par.prima.

Contra articulos fidei nõ potest.Ioan.a Capistr.de auct.Papæ.P.2. 3.P.princ.nu.36.f.57.T.13.P.1.

Dei legem nihil potest.Ioan.Corasius.de benefic.P.3.c.5. nu.4.folio 293.T.15.Par.2.

Diuinas traditiones statuere non potest.Hieron.Alban.de potest. Pap.2.Par.nu.94.f.76.T.13.P.1.

Dogmata fidei loquens hæreticus est. Hieron.Alban. de potest. Papæ.2.P.nu.124.f.77.T.13.P.1.

Leges imperiales iudicat,& disponit.Ioan.a Capistra.Par.2.secũdæ Par.princip.numero 218. fol.54. Tomo decimotertio,P.1.

Vniuersalem statum ecclesiæ aliquid statuere non potest. Cardi. Iacobat.de concil.lib.6.artic.2.numero 23.folio 278.Tom.eod. Par.eadem.

Contractus inualidos validare potest. Pet.de Bais.in direct. elect. c.43.1.P.nu.11.f.403.T.15.P.1.

Contrariis moribus Petro viuens non definit esse verus Pontifex. Hieron.Alban.de potest.Papæ.1.Par.num. 168. folio 71.Tomo 13.Par.prima.

Contrauenies iuramento, vel voto dicitur magis peccare aliis, cum sit maiore dignitate.numero 20. Cardina.Iacobat.de concil.libro septimo,articu.quinto,numero 20 folio 311.Tom.13. Par.eadem.

Creans Cardinales nulla subsistente legitima causa, & tales per quorum creationem ecclesia non honoretur, an mortaliter peccet,& an tales erunt veri Cardinales. Card. Iacobat.de concil.lib.7.art.6.nu.1.f.322.& 323.T.15.P.1.

Creat Cardinales absque consensu Cardinalium. Troyl. Maluit. de canonizat.sanct.ver.sequitur.numero trigesimoseptimo,fol. 99.Tom.decimoquarto.

Criminosus an per concilium possit iudicari.Hieron.Alban.de potest.Papæ.1.P.nu.2.f.67.T.13.P.1.

Cum asserit aliquid factum ex certa scientia standum esse eius assertioni.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alien.cas.3.nu.21.f.447. tom.15.Par.2.

Cum Cardinalibus in vita de eligendo successore tractare potest. Gondisal.Villadie.de orig.Cardin.q.5.num.20.fol.58.Tom.13 Par.secunda.

Potest edere constitutionem circa formam eligendi Papam, non tamen quod Papa possit sibi eligere successorem. Cardin. Iacobat.de concil.libro sexto,articu.8.numero 3.folio 292.Tom.13. Par.prima.

Totum orbem iudicat.Hieron.Gigas.de residen.epis.ca.17.n.33. fol.377.T.13.P.2.

Cum Cardinalium consilio ardua determinat. Gondisal Villadie de origine Cardinal.quæstio.octaua,nume.40.fol.58. Tom.13. Par.secunda.

Cum causa, & sine causa,cum assensu rectoris, & sine cum conditione, & sine cõcedit pensionem.Guliel.Redoa.de simo.ment. Par.2.c.16.nu.21.f.69.T.15.P.2.

Cum

Source : BIU Cujas

Cum causa, & sine causa potest pensionem imponere. Hierony. Gigas.de pension. eccles. quæstio.85. numero 2.fol. 360. Tom. 15 Par.prima.
Cum causa remittere potest alicui solutionem decimarum in futurum.Tyndar.de decim.nu 64.f.125.T.15.P.2.
Cum concilio potest imponere legem successori.Card.Iacobat.de cil.lib.7.art.5.nu.225.f.319.T.13.P.1.
Cum congregat concilium per alios congregatum, sit irritum. idē ibidem.lib.7.art.1.nu.15.f.299.T.13.P.1.
Cum homo sit quòd & peccare si quidem possit, & valeat. Andr. Gamb.de auth.l. g nu.86.f.187.T.13.P.2.
Cum non habeat iudicem supra se, non potest accusari de aliquo crimine coram concilio,nisi de hæresi,licèt sit occulta, dummodo probari possit.Cardi.Iacobat.de concil.lib.8.art.1.nu.26. & 27.&28.f.328.T.15.P.1.
Cum omni prælato in iurisdictione, & potestate concurrit. Ioan. Staph. de Grat. expect. versicu. post hæc. numero 6. folio 284. Tom.15.Par.1.
Cum quocunque concurrit siue proprio, sine deuoluto iure conferente.Ioan.Coras.de benefic.capitulo quarto.nume.63.folio 298.Tom.15.P.2.
Cum scribebat pro aliquo beneficiando, tribus præcipuè literarum formulis vtebatur.Gomes. de grat. expect.num.4. fol.303. Tom.15.P.1.
Cur ab omnibus sacerdotibus decimam decimæ capiat. Io. Vgo. de offic.quatuor.prælat. 1.Par.versicu.cum autem.nume.2. fol. 291.Tom.13.P.2.
Cur non euacuat purgatorium.Pet.Alberi.de Pontific.potest.nu. 196.f.141.T.13.P.1.
Cur non vtatur Pedo pastorali.Pet.a Monte. de potest. Pōtific. q. 4.nu.6.f.147.T.13.P.1.
Cur se episcopum nominet.Andre. Barbat. de præstant. Cardi.1. quæstio.Basilic. primæ Par. nume. 48. fol. 68. Tom.13.Par.secunda.& Restaur.Castald.de Imperat.quæstio.22.nume. 3. fol. 46.Tom.16.
Cur se vocat episcopum.Pet.Foler.de contract.censua.vers. Nicolaus nu.17.f.124.T.6.P.2.
Cur successorem sibi eligere non possit. Gundis. Villadie. de orig. Card.quæst. 5.nu.19.f.58.T.13.P.2.
Curare debet, vt salus vniuersalis ecclesiæ salua sit. Cardi. Iacobat.lib.3.art.1.nu.167.f.232.T.13.P.1.
Curiam sine causa transferre non debet. Io.Montaig. de parlam. num.2.f.274.T.16.
Dabat olim tria paria literarum beneficiando.Guliel.Redoa.de Simo.menta.c.6 P.2.f.49.nu.10.T.15.P.2.
Damnatur si est suę salutis negligēs. Franc.Pauin.de visitat. q.9.2. P.num.41.f 209.T.14.
Dando vni beneficium potest reseruare partem fructuum clerico indigenti loco annuæ pensionis. Thom. Campeg. de coadiut. episcop.nu.13.f. 537.T.15 P.2.
Dat clericum in obsidem.Pet.Bellin.de re milit.11.P.oper. nu. 15. fol.371.Tom.16.
Curatores regibus quando sunt inutiles ad se gerēdum. Mart.de Caraz· Lauden.de princ.q.401.f.210.T.16.
Imperatori ensem euaginarum, Cardi.Iacobat.de concil.lib.10. art.8.nu.9.f.397.T.13.P.1.
Indulgentias culpæ,& pœnæ,& quandoque communes. Ant.de Rosel.de indulg nu.397.f.156.T.14.
Layco potestatem beneficia conferendi.Ioan.de Sel. q.8.P.4.nu. 34.fol.109.T.15.P.2.
Plenariam indulgentiam in remissionem omnium peccatorum. idem ibidem.nu.35.f.eo.
De absoluta potentia infeudare potest, etiam alij adimendo. Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan.cap.28.num.36.fol.403. Tom.15.P.2.
De Cardinalium Græge est eligendus. Andr. Barbat. de præstant. Cardina. quæstio. prima. Basilica. 1. Par. numero 38. folio 67. Tom.13.Par.2.
De crimine sibi obiecto non cogitur stare iudicio alicuius,quia dominus eum iudicat.Bermon Chouer.de publi.concub.ver.idest nu.16.f.163.T.11.P.1.
De dignitatibus electiuis quandoque prouidere potest. Petr. de Bais.in directo.elect.3. Par. capitulo primo. numero 3.fol.393. Tom.15.P.1.
De eo quòd non est ius facit ius Guliel. Redoan. de Simo. menta. P.1.c.20.nu.2.f.49.T.15.P.2.
De facto suo proprio non præsumitur ignorans. Ioan. de Sel. de benefic. quæstio. vndecima. Par. tertia. numero 105. folio 8. Tom.15.P.1.
De hæresi accusari, & non excipi potest. Beat. Anton. de excommunicat.capitulo 49. numero 2. fol. 377. Tom. quartodecimo. & Ioan. Caraf.de Simo. mentali. numero 40.& 42.folio 118. Tom.15.Par.2.
Accusatus quid agere debeat,ne contra eum procedatur. Hieronymy Alban. de potesta. Papæ. primæ. Par. numero 136.folio 71. Tom.13.Par.1.
Quæ non est esset directè contra articulos fidei, licèt alias damnata,an possit accusari,& an concilium sit Iudex, & quomodo. Cardina.Iacobat.de concil.lib.8.articulo primo.nume. 41. fol. 328.T.13.P.1.
De illegitimo legitimum facit.Bonag.de Aret.de dispensat. num. 82.fol. 174. T.14.
Iure ardua solus explicare potest. Pet. de Bais.in director.electio. 2.P.c.35.nu.14 f.391.T.15.P.1.
Monacho facit canonicum.Bonag. de Aret.de dispensat.nu. 82. fol.174.T.14.
Necessitate habet assistentes,sed non tenetur de necessitate sequi eorum consilia,quemadmodum,nec Petrus Apostolorū. Card. Iacobat.de concil.lib.7.arti. 5.nu.253.f.326.T.13.P.1.
Nullo crimine potest impertiri, præterquam de hæresi. Catald. de Boncompag.de potestat. Papæ.versicu.si ita.nume.44.folio 19.T.13.P.1.
Ordinaria potestate. pensionem sine causa imponere non potest. Hierony.Gigas.de pension.eccles. quæstio. 29.nume.3.fol.340. Tom.15.P.1.
Patrimonio clericorum non potest ad voluntatem disponere, nec eius processus contra ipsum non citatum valet,quando de patrimonio agitur.Ioan.de Sel.de benefic. quæst.11.P.3.nu.48. fol.66.T.15.P.1.
De plenitudine potestatis potest alienare quamcunque rem ecclesiæ.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan.cap.5.num.1.fol. 448.Tom.15.P.2.
Reuocat constitutionem concilij. Mart. Laudens. de Cardin. q. 30.fol.60.Tom.13.P.2.& Mart.de Caraz.Laud.de princ.quęst. 479.fol 211.T.16.
De potentia patronis præiudicare potest,secus de voluntate.Ioan. de Sel.de benef.q.11.P.3.nu.35.f.66.T.15.P.1.
De potestate absoluta omnia potest.Guliel.Redoa.de reb.eccl. nō alien.casu.3.nu.9.f.447.T.15.P.2.
De potestate ordinaria de honestate non debet. indistinctè dispēsare super beneficiorum pluralitate.Ioan.de Sel.de benef.q.39. P.3.nu.14.f.91.T.15.P.1.
Ius commune obseruare censetur.Ant.Rosel.de indulg. nu. 426. fol.156.T.14.
Negocia ardua exercere debet cum consilio dominorum Cardinalium. Hierony. Manfred. de Cardina. Decis. 237. fol. 101. Tom.13.Par.2.
De quo constat quòd sit verus Papa, congregabit concilium, licèt alias sit possessor.Cardin.Iacobat.de concil.lib. 3. articu. 1.fol. 236.T.13.P.1.nu.235.
Debet abstinere a re mali exempli, & per quam status ecclesiæ denigratur.Guliel.Redoa.de Simo.mental.P.1. cap.22.num.6.fol. 50.Tom.15.P.2.
Cauere ne in conclaui aliquas supplicationes signet.Ioan.de Sel. de benefi.q.2.P.1.nu.39.f.4.T.15.P.1.
Habere dimidiam de donatis Cardinalibus, & econtra. Cardina. Iacobat. de concil. libro primo.articulo primo. nume.173. fol.199.T.13.P.1.
Instituta patrum vsque ad animum,& sanguinem tueri.Card.Iacobat.de concil.lib.5.artic.16.nu.2 & quomodo hoc dictum sit intelligendum ostenditur in nu.24.25 & 26. f. 269.& vult dicere.270.& 271.T.13.P.1.
Magis diligere salutem ouium sibi commissarum, quàm suam personalem præsidentiam.Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.art.7. nu.24.f.325.T.13.P.1.
Maiorem scientiam habet, quàm alij,cum sit præpositus curæ totius Christian tatis.Ioan.de Selua.de benefic.quæst.5.P.3.nu.2. fol.56.T.15.P.1.
Osculari in pede,& post Deum præ omnibus est honorandus, & sic se habet ad alios, sicut sol ad planetas. Micha. de Anio. de Vnitat.Ouil.& pastor.c.23.nu.11.f.44.T.15.P.2.
Potius cedere papatui, quàm pati, quòd populus remaneat scissus,vel diuisus.Cardina.Iacobat. de concil.lib.9.articu.3.nu.29. fol.339.T.13.P.1.
Se opponere Romam impugnantibus vsq; ad mortem exemplo Leonis, qui angregauit populum contra Saracęnos inuadentes partum Romanum.Card Iacobat.de concil.lib.8. art.6. nu. 20. 21.22.& 25.f.334.T.eo.P.ea.
Defectum cōsensus supplere non potest. Ioan. Staphil.super commissio.& lit.iusti.versic.in primis.nu.28.f.293.T.15.P.1.
De auctoritate decernit.Ioan.a Capistra. de aucto. Papæ. P.1.2.P. princ.nu.10.f.37.T.13.P.1.
Solui arbitrio iudicatur. Cardi. Iacobat. de concil.lib. 3.articulo primo.numero 55.vbi redditur ratio dicti.folio 227.Tomo eodem.Par.eadem.
Vicarius est. Marc. Mantu. in Dialogo. de concil.nume. 45.folio 145.vbi supra.
Vicarius quid possit in ecclesia, dispensator quippe est, non Dominus.Bapt.Caccialup.de pensio.eccle.quæst.19.nume.66.fol. 328.Tom.15.P.1.
Vices gerit in terris.Guliel.Redoan.de Simo.menta. P. 1.c.2.nu. 2.fol.49.T.15.P.2
Delectatur potius in bono odore bonæ opinionis episcoporum, quàm in eorum infamia.Franc.Paui.de visitat.quæst.10.2. Par. nu.104.f.213.T.14.
Dempto Petro maior est Apostolis.Henric.Bottæ. de synodo episcop.1.P.nu.17.f 378.T.13.P.2.
Deponere potest episcopum sine causa.Hiero.Gigas.de pensio.ecclesiast.q.10.nu.7.f.334.T 15.P 1.
Ex causa Imperatorem,& solus. Restaur. Castald.de Imperat.q. 51.nu.2.fol.65.T.16.
Deponi non debet,vbi est dare remedium sine depositione Cardina.Iacobat.concil. libro 9.articulo duodecimo. nume. 113. fol. 346.Tom.13.P.1.
Potest pro hæresi.Nicol.Arelat.de hæret.Notab.12. nume.3.fol. 30.Tom.11.P.2.
Deputat episcopos ordinarios,cum facultate beneficium vacaturū conferendi.Guliel.Redoa.de Simo.menta.P.2.cap.18.num.13. fol 70.T.15.P.2.
Derogans ita tutis,non videtur derogare statuto iurato. Ioan. de Selua.de benefic.quæstio. quartadecima.Par.3.nume.26.fol.78. Tom.15.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Derogat conſtitutioni concilij etiam non facta mentione de concilio. Ioan. a Capiſtra. de auctor. Papæ. P. 3. 2. Par. princip. fol. 58. num. 41. T. 13. P. 1.

Determinans aliquid in ijs, quæ ſunt fidei, tanquam Papa cũ aſſenſu Dominorum Cardinalium errare non poteſt. Arnald. Albertin. de aſſertio. cathol. & hæreticis. quæſtio. 30. nume. 20. fol. 103. Tom. 11. P. 2.

Aliquid tanquàm Papa circa fidem non poteſt errare. idem ibidem num. 19.

Determinat ea, quæ ad fidem ſpectant. Arnald. Albert. de agnoſcend. aſſertio. hæreti. q. 9. nu. 3. f. 58. T. eo. P. ea.

Deuenit ad permiſſum per uiam prohibiti, ſi per viam permiſſi venire non poteſt. Ioan. Caraf. de Simo. mentali. nume. 32. fol. 118. Tom. 15. P. 2.

Dicitur admirabilis. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. Par. nume. 68. fol. 356. Tom. 4.

Caput, & epiſcopus orbis. Catald. de Bõcompa. de poteſta. Papę. verſ. his ita. nu. 86. f. 22. T. 13. P. 1.

Cęleſte arbitrium Vgo. de offic. quatuor prælato. 1. P. verſ. ſunt autem. nu. 2. f. 291. T. 15. Par. 2. & Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 14. nu. 2. f. 43. T. 15. P. 2.

Eſſe maior concilio. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. ver. his ita. nu. 79. f. 22. T. 13. P. 1.

Habere dominium rerum eccleſiæ, ſicut Chriſtus, cuius eſt vicarius. Guliel. Redo. de reb. eccleſ. non alien. caſu. 3. nu. 38. f. 448. Tom. 15. Par. 2.

Habere iura in pectore, quoad iurium interpretationem. Barth. Bellen. de charit. ſubſid. quæſtio. ſexageſima. nume. 30. fol. 159. Tom. eod. P. ead.

Iudex viuorum, & mortuorum. Bermon. Chouer. de publ. concub. verſ. ergo videtur. nume. 5. fol. 188. vult dicere. 189. nume. 5. Tom. 11. P. 1.

Maior in eccleſia, & nõ maior eccleſia. Card. Iacob. de concil. lib. 10. verſ. reſtat. nu. 200. f. 385. T. 13. P. 1.

Ordinarius ordinariorum. Ioan. Staphil. de grat. expectat. & c. nume. 5. f. 284. T. 15. P. 1.

Pater pauperum, & eorum cauſa ad eam principaliter ſpectat. Ioan. Vgo. de offic. quatuor. pręlat. verſic. commiſſę pri mæ. Par. num. 1. fol. 291. T. 13. P. 2.

Sponſus eccleſiæ. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 5. nume. 7. fol. 289. T. 13. P. 1.

Summus ſacerdos. Pet. a Monte de poteſt. Pontif. num. 1. fol. 144. T. eod. P. ead.

Vicarius Dei in terris, & quando ſine eo cõcilium congregati poteſt. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. ſecunda. numero 33. Tom. 15. Par. 1.

Vniuerſalis eccleſiæ epiſcopus, & epiſcoporum culmen. Troyl. Maluit. de canonizat. Sancto. verſicu. ſequitur. numero 13. folio 98. Tom. 14.

Diffinire quicquam non poteſt inaudita parte. Anto. de Roſel. de indulgent. nu. 426. f. 156. T. 14.

Dignior eſt imperatore. Petrus Caleſatius. de equeſt. dignit. & c. nume. 47. fol. 29. Tom. 18.

Dilectiſſimos, & cariſſimos filios appellare ſolet Reges, & alios quoſdam. Ioan. Quin. Hedu. de Ariſtocrat. verſ. Vlpianus. col. 1. circa fi. in verbo Papa. f. 94. T. 16.

*PAPA diſpenſando ſine cauſa ſuper pluralitate beneficiorum, an peccet. Hieron. de Zanet. de foro conſcien. & content. num. 23. fol. 406. T. 3. P. 1.

Diſpenſans ad actus ſpirituales, quòd legitimare dicatur. Pet. Andre. Gambar. de auctor. legati. de latere lib. 7. num. 217. fol. 206. Tom. 13. P. 2.

In terris Imperij ſuper legitimatione an poſſit maximè de futuro. Anton. de Roſſel. de legitimat. verſic. ſed iuſta. nume. 29. fol. 77. Tom. 8. P. 2.

Super inhabilitate de præſenti, fortius ſuper futura diſpenſare præſumitur. Hierony. Gigas. de penſioni. eccleſ. quæſt. 30. nu. 9. fol. 331. T. 15. P. 1.

Diſpenſare, an debeat ad Cardinalatum bigamum. Mart. Laudẽſ. q. 81. f. 62. T. 13. P. 2.

*PAPA diſpenſare an poſſit circa votum continentiæ etiam cum religioſo. Anton. Corſet. de poteſta. Regia. 5. & vltima parte. nu. 65. fol. 144. T. 16.

Contra dicta Apoſtoli. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertioni. cathol. & hæret. q. 21. f. 72. T. 11. P. 2.

Contra iuramentum, & contra conſtitutiones Sanctorum. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. octaua. Par. quarta. nume. 37. folio 109. Tom. 15. P. 1.

Contra legem poſitiuam, habentem cõcurſum cum naturali, aut diuina lege. idem ibid. nu. 51.

Contra ſtatum vniuerſalem eccleſiæ. Io. de Selua. de beneficio. q. 8. P. 4. nu. 49. f. 109. T. 15. P. 1. & Ioan. Montaig. de bigamis. q. 7. nu. 9. fol. 131. T. 9.

Cum bona conſcientia de non reſidendo cum clerico beneficiato ſuper pluralitate beneficiorum. Io. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. nu. 1. fol. 49. T. 15. P. 1.

Cum aliquo, vt matrimonium cum ea contrahat, quæ ſibi ſit in aliquo conſanguinitatis, vel affinitatis gradu a iure diuino prohibito. Barthol. de Spina, de poteſtat. Papæ. numero 1. fol. 25. Tom. 13. Par. 1.

Cum rectore eccleſiæ, vt teſtari poſſit de bonis contemplatione eccleſiæ quæſitis. Bapt. Caccialup. de penſioni. eccleſ. q. 19. nu. 75. f. 328. T. 15. P. 1.

Ex cauſa in gradibus a l. diuina prohibitis. Mart. Laudenſ. de legitimat. verſi. Saluo. nu. 86. f. 94. T. 8. P. 2.

In matrimonijs contra ius poſitiuum contractis, vt valeant. Ioan. Brunell. de ſponſal & matrimo. concluſ. 24. nume. ſecundo. fol. 26. Tom. 9.

In matrimonio de præſenti non carnaliter copulato. Ioan. a Capiſtr. de quodam matrim. nu. 47. f. 81. T. 9.

In voto continentiæ ſolemnizato. idem ibidem. nume. 52. folio 82. Tom. eodem.

In voto ſolemni per profeſſionem religionis emiſſo. Caccialup. de penſioni. eccleſ. numero 55. quæſtio. decimonono. fol. 327. Tom. 15. Par. 1.

Indiſtinctè, ſeu diſpenſatiuè ſoluere matrimonium ante carnalem copulam conſumatum. Hier. Mangiar. in arbor. de cõſang. nu. 113. f. 174. T. 9.

Quòd aliquis contrahat matrimonium ad tempus. idem ibidem nu. 114. fol. 164. T. 9.

Quòd Nepos ex fratre ducat in vxorem illam, quæ fuit vxor Patrui. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæreti. q. 21. num. 45. fol. 72. Tom. 11. P. 2.

Super beneficiorum pluralitate incompatibilium, ita vt diſpenſatus ſit in conſcientia tutus. Caccialup. de penſion. eccl. q. 19. nu. 67. fol. 328. T. 15. P. 1.

Super iuramento. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. Par. q. 1. nume. 51. fol. 356. Tom. 4.

Votum ſolemne ante matrimonium contractum. Alexand. Carer. de ſponſal. & matrimo. libro tertio. capitulo ſeptimo. per totum. fol. 69. T. 9.

Vt clerici matrimonium contrahant. Io. de Selua. de benefi. q. 8. P. 4. nu. 50. f. 109. T. 15. P. 1.

Vt quis eam, quam ex fonte leuauit, in vxorem accipiat. Bart. de Spina. de poteſt. Papæ. nu. 71. f. 28. T. 13. P. 1.

Vt quis non teneatur horas dicere. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. nu. 18. f. 60. T. 15. P. 1.

*PAPA diſpenſare, an videatur incapacem ignoranter promouens. Leobin. Aurelia. de mandat. Apoſtol. verſic. ſupereſt. nu. 118. fol. 229. Tom. 15. P. 1.

In quibus caſibus non poſſit. Bartholom. de Spina. de poteſta. Papæ. nume. 75. fol. 28. T. 13. P. 1. & Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nu. 88. f. 174. Tom. 14.

Non cenſetur ſuper pluralitate, licèt conferat vnum beneficium habenti aliud. Alfons. Hoteda. de benef. incompatib. P. 2. nu. 72. c. 12. f. 182. T. 15. P. 1.

Non conſueuit ſuper irregularitate per bigamiam contracta. Io. Franciſc. Paui. de viſitat. quæſtio. 9. Par. ſecunda. nume. 20. folio 208. Tom. 14.

Non intendit per clauſulas generales, in dubio contra ius commune. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. numero 5. fol. 283. Tomo 15. Par. 1.

Non poſſet, quòd ſine peccato vſura exercetur. Anton. Archiep. Florenti. de vſuris. §. 2. nu. 6. f. 81. T. 7.

PAPA diſpenſare non poteſt contra concilij generalis conſtitutionem generalem eccleſiæ, reformationem concernentem. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 1. nu. 20. f. 355. T. 4.

Contra generale ſtatutũ eccleſiæ. Catal. de Boncomp. de poteſta. Papæ. nu. 8. verſ. his ita. f. 17. T. 13. P. 1.

Contra ius diuinum, nec ipſum limitare. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 1. nu. 42. f. 355. T. 4.

Contra ius, diuinum nullo modo, nec prouide. Ioan. de Selua. de benefi. q. 1. P. 2. nu. 58. f. 32. T. 15. P. 1.

Contra ius diuinum, vbi nutritur peccatum deſcendens ex iure diuino. Ioan. Caraffa. de Simon. mental. numero 56. folio 119. Tom. 15. Par. 2.

Contra patrum conſtitutiones fidem concernentes. Ioan. de Selua. de iureiuran. P. 4. quæſt. 1. nu. 1. f. 354. T. 4.

Contra ſtatuta conciliorum, & proprium iuramentum, ſolus, ſed cum conſilio Cardinalium. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 5. nu. 56. f. 313. T. 13. P. 1.

Cõtra vniuerſalis eccleſiæ & muneris ſtatum. Io. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 1. nu. 4. f. 354. T. 4.

Cum rege habente vxorem ſterilẽ, vt aliam ducat, aut quòd poſſit habere concubinam. idem de benefi. quæſtio. 8. Par. 3. nume. 10. fol 60. Tom. 15. Par. 1. & Bermon. Chouer. de publi. concubi. verſi. hęc verba. nu. 6. f. 193. T. 11. P. 1.

In ſecundo gradu inæquali inter conſanguineos. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 26. f. 355. T. 4.

In ſubſtantialibus regulæ monachorum. idem ibid. nu. 24.

Ne homo confiteatur. Hier. de Zanetis. de foro conſcient. & conten. nu. 115. f. 409. T. 3. P. 1.

Quando perturbaretur ſtatus eccleſiæ. Arnal. Albert. de agnoſcẽ. aſſertioni. hæret. q. 21. nu. 19. f. 71. T. 11. P. 2.

Quòd credatur vnico teſti in præiudicium alterius. Benuenut. Stracha. de aſſecur. gl. 49. nu. 7. f. 382. T. 6. P. 1.

Quòd quis ſaluetur ſine baptiſmo, vel ſine confeſſione. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſert. hæret. quæſtio. vigeſima prima. num. 21. fol. 72. Tom. 11. P. 2.

Quòd quis ſaluetur ſine confeſſione, ſed bene poteſt tempus ad confitendum differre. Cardinal. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 5. num. 34. fol. 312.

Quòd teſtis in ferendo teſtimonium in iudicio, non debeat iurare, quia hoc eſt de iure diuino, quòd teſtis iuret. Ant. Columba. de controuerſ. criminal. art. 218. f. 346. T. 11. P. 1.

Super iuramento in tertij præiudicium. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 23. f. 355. T. 4.

Super voto ſine cauſa. idem ibidem. nume. 23. fol. eodem. Tom. eodem. P. eadem.

Super vſuris ſoluendis. idem ibidem. quæſtio. 3. Par. 4. nume. 41. fol. 109. Tom. 15. P. 1.

Vt clericus non teneatur dicere officium, licèt poſſit in tempore, & in-

Source : BIU Cujas

& incommutatione officij. Hieroni. de Zanet. de foro conſcientiæ, & contentioſo. nu. 44. f. 407. T. 3. P. 1.
Vt frater accipiat germanum ſuam in vxorem. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 21. nu. 46. f. 73. T. 11. P. 2.
Vt frater ducat vxorem fratris ſui, filijs decedentibus, ſecundum Petrum de Palu. idem ibidem. nu. 49. T. eo. P. ea.
Vt in ferendo teſtimonio in iudicio iuramentum non interueniat Ioan. de Selua. de benefi. quæſtio. octaua. Par. 3. nume. 6. fol. 60. Tom. 15. Par. 1.
Vt monachus matrimonium contrahat. Ioan. de Selua. de beneficio. q. 8. P. 3. nu. 22. f. 60. T. 15. P. 1.
Vt quis habeat duas vxores. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſert. cathol. & hæret. q. 23. nu. 32. f. 80. T. 11. P. 2.
Vt quis ſimul duas vxores teneat. Io. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 32. f. 190. T. 14.
Vt quis vxores ſterili dimiſſa aliam ducat. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 43. f. 356. T. 4.
Vt ſtetur dicto vnius in alterius præiudicium. idem de beneficio. q. 8. P. 3. nu. 6. f. 60. T. 15. P. 1.
Diſpenſare nunquid poſſit in horis nõ dicendis. Ioan. de Lignano. de horis canonicis. verſ. noto. nu. 4. f. 558. T. 15. P. 2.
Diſpenſare poteſt circa matrimoniũ non conſumatum. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertioni. cathol. & hæret. quæſtio. 23. nume. 37. fol. 81. T. 11. P. 2.
Circa votum continentię ſolemne, & quod matrimonium duret ad tempus. idem ibidem. nu. 39. q. ea. f. eo.
Cum baſtardis aſſumendis ad curam animarum, & ad ordines ſacros. Ludou. Bolog. in adit. de poteſta. Papæ. nume. 8. fol. 24. Tom. 13. Par. 1.
Cum bigamo, & quare. Franc. Vargas. de auctor. Pontificis. Axioma. X. verſ. quanquam. nu. 5. f. 116. T. 13. P. 1.
Cum filio vnico regis monacho: vt matrimonium contrahat. Io. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 1. nu. 90. f. 357. T. 4.
Cum monacho in matrimonio contrahendo. idem ibidem. nu. 82. fol. 357. T. eod.
Cum religioſo, vt contrahat matrimonium. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hęret. quæſtio. vigeſimatertia. num. 42. fol. 81. T. 11. P. 2.
Ex cauſa, quòd exiſtens in ſacris *poſſit matrimonium* cõtrahere. Arnal. Alber. ibid. nu. 4. f. 81. T. eo. P. ea.
Ex eminenti, cõtra dicta *Apoſtoli*. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſ. hoc enim. *nu. 21. f. 161.* T. 11. P. 1.
Ex legitima cauſa, *quòd clericus* conſtitutus in ſacris, licèt ſit monachus *poſſit contrahere* matrimonium. *idem* ibid. nu. 22.
Ex magna *cauſa* cõtra Doctrinam Apoſtolorum. Ioan. Bapt. Caccial. *p. de penſion.* eccl. q. 19. nu. 51. f. 327. T. 15. P. 1.
In *gradu* d u na. l. prohibito. Ant. de Roſel. de legitimat. *nu. 16.* ver. *tractatu.* f. 84. T. 8. P. 2.
In his, quæ per conſtitutionem *eccleſiaſticam inducunt* ſimoniam. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſioni. quæſtio. 19. nume. 3. fol. 325. T. 15. P. 1.
In omnibus, niſi in articulis fidei. Ioan. de Roias. Sergen. in epit. *ſucceſſio. c. 13.*
In ſecundo gradu *conſanguinitatis*. Bart. de Spina. de poteſta. Papæ. nu. 13. f. 25. T. 13. P. 1.
Penſionarium, vt matrimonio non obſtante poſſit retinere penſionem. quæſtio. 54. nume. 12. Hierony. Gigas. de penſioni. eccl. fol. 349. T. 15. P. 1.
Quòd decima, quòd vni eccleſiæ debetur, alteri ſoluatur, & per alium retineatur. Tyndar. de decimis. nume. 62. fol. 125. Tomo 15. Par. ſecunda.
Sine cauſa in his, quæ ſunt de iure poſitiuo. Hiero. Gigas. de penſion. eccleſ. q. 6. nu. 9. f. 333. T. 15. P. 1.
Super iuramento Io. de Selua. de iureiuran. 4. Par. quæſt. 1. nume. 83. fol. 357. T. 4.
Vt periurus, vel alius in mortali crimine conſtitutus non repellantur a teſtimonio. Alberic. de Malet. Parienſ. de teſtib. nume. 28. c. 3. fol. 166. T. 4.
*PAPA diſpenſare potuit cum rege Angliæ, vt vxorẽ fratris ſui ſine filijs defuncti duceret. Barthol. de Spina. de poteſta. Papę. num. 141. fol. 31. T. 13. P. 1.
*PAPA *diſpenſare quando non poſſit* circa ius diuinum. Ioan. Baptiſt. Caccialup. de *penſion. eccleſ.* nume. 48. quęſtio. 19. fol. 327. Tom. 15. *P. 1.*
Diſpenſare *quando poſſit* ſuper iuramento. Io. de *Selua.* de *iureiuran.* 4. P. q. 1. *nu. 88. f.* 357. T. 4.
Quare cum bigamo *poſſit* vt ordinetur. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſion. eccleſ. q. 19. nu. 50. f. 327. T. 15. P. 1.
Quod poſſit, ex cauſa *circa* ius diuinum quomodo intelligitur. *Arnal. Albert.* de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hæret. quæſt. 23. nu. 47. f. 81. T. 11. P. 2.
Diſpenſare videtur reſignationem *ſub* certa conditione, vel pacto admittens ex certa ſcientia. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſion. q. 19. nu. 18. *f. 326.* T. 15. P. 1.
Supra ius. Guliel. Redoa. de Simon. mental. capitu. 20. nume. 10. fol. 71. T. 15. P. 2.
Tacitè faciendo ex certa ſcientia actum *illicitum*, ſiue prohibitũ, ſuper quo poteſt diſpenſare cum inhabili. Thomas Campeg. de benefic. pluralit. nu. 28. f. 532. T. 15. P. 2.
Diſpenſare vtrum poſſit circa pluralitatem ſine cauſa. Alfons. Hoieda. de benefic. incompatibi. Par. 2. capitu. 12. & vlti. nu. 38. fol. 181. T. 15. P. 1.
* PAPA diſpenſat contra decreta conciliorum, & concilijs poteſt derogare. Michael. Anin. de vnitat. ouil. & paſtor. cap. 27. nu. 13. fol. 47. T. 13. P. 2.
Contra præſcriptionem. Cardinal. Iacobat. de concil. libro 7. articu. 5. nume. 278. fol. 322. Tom. 13. Par. 1.
Contra vniuerſalem ſtatum eccleſiæ, Euangelium, *ius diuinum*, determinationem conciliorum, & decreta Patruum, & in quibus. Pet. a Monte. de poteſta. Pontificis. verſ. verum quia. nu. 10. & 11. fol. 150. T. 13. P. 1.
Cum bigamo, licèt Paulus vetuerit illum aſſummi ad ſacros ordines. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. capitu. trigeſimoprimo. nume. 15. fol. 363.
Cum bigamo, vt poſſit promoueri ad ſacros ordines cum cauſa. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hæret. q. 21. nu. 41. fol, 72. T. 11. P. 2.
Cum monacho ex cauſa vt matrimoninm contrahat, idem ibid. num. 40. Tom. eod. P. ead.
Cum monacho in his, quæ non ſunt de ſubſtantia monachatus. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. octaua. Par. 4. nume. 36. folio 109. Tom. 15. Par. 1.
Cum moniali profeſſa aliquando, vt matrimonium contrahat. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſion. eccleſ. quæſtio. decimanona. num. 60. fol. 328. T. 15. P. 1.
Cum ſacerdotibus, vt *leges audiant*. Pet. Rebuf. de nominat. q. 5. num. 44. f. 304. T. 15. P. 2.
Cum voluntario homicida. Beat. Anto. de irregularit. c. 2. nu. 33. fol. 404. Tom. 15. P. 2.
Ex magna cauſa, quòd clericus in ſacris, & monachus contrahere poſſint. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 10. 1. Partis. num. 33. fol. 190. Tom. 14.
Facilius cum literatis, quàm cum alijs. Pet. Rebuf. de priuil. Scholari. priuil. 39. nu. 1. fol. 41. T. 18.
In beneficialibus ſine cauſa, & ſola voluntate. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. c. 15. nu. 44. f. 68. T. 15. P. 2.
In bigamo. idem ibidem. Par. 1. capitu. vigeſimo. nume. 5. fol. 48. Tom. eod. P. ead.
In gradibus conſanguinitatis. l. diuina prohibitis. Bermon. Chouer. de publi. concubin. verſicu. hoc enim. numero 13. fol. 161. Tom. 11. Par. 1.
In iuramento, & voto. Pet. Albin. de Pontifi. poteſt. nume. 201. fol. 141. Tom. 13. P. 1.
In matrimonio conſumato. idem ibidem. num. 26. fol. 133. Tom. eod. Par. ead.
In matrimonio nondum carnali copula conſumato, & quòd matrimonium ſecundum conſumatum præfertur. Ioan. Franciſc. Pauin. de viſitat. quæſtio. 10. 1. Par. nume. 30. vbi remiſſiuè. folio 190. Tom. 14.
In omnibus in quibus expreſsè non prohibetur Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. quæſtio. ſeptima. §. his prę ſuppoſitis. num. 59. vbi remiſſiu è. *fol. 238.* T. 14.
In primo gradu affinitatis, *ſed non primo* conſanguinitatis. *Arnal. Albert.* de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hęret. quæſt. 21. num. 47. fol. 72. T. 11. P. 2.
In quibus caſibus in iure diuino. Guliel. Redoa. de *Simo. menta.* c. 20. nu. 7. fol. 88. T. 1. P. 2.
Quando contra ius diuinum, cauſa requiritur. Ant. de Roſel. de indulg. nu. 148. f. 151. T. 14.
Vide Papa ſolus diſpenſat in verbo Papa ſolus.
Super ijs quæ ſunt de iure poſitiuo ſine cauſa. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 87. nume. 6. vbi remiſſiuè. fol. 431. Tom. 11. Par. 1.
Super incompatibilitate beneficiorum. Andre. Barbat. de præſtant. Cardina. duodecima. quæſtio. Baſilic. 1. Par. num. 8. fol. 85. Tom. 13. P. 2.
Super voto, & monachatu, licèt veniat contra ius diuinum. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. prima. Par. ſecunda. nume. 52. fol. 31. Tom. 15. Par. 1.
Diſpenſationem ſibi reſeruat cum filijs presbyterorum. Ioan. Franciſc. Paui. de viſit. quæſtio. 10. primæ Partis. nume. 29. folio 190. Tom. 14.
Sibi reſeruat cum hæreticis. idem ibid. nu. eo. T. ea.
Sibi reſeruat cum his, qui *in* ſubuerſionem fidei ordinem recepe runt, idem ibid. nu. eo. T. eo.
Sibi reſeruat cum monacho recipiente ordines in Apoſtaſia. idem ibidem.
Sibi reſeruat cum rebaptizatis. idem ibid.
Diſponendo, an legitimet filios ad vtrunque forum. Ant. Roſel. de legitimat. lib. 2. nu. 13. f. 84. T. 8. P. 2.
Diſponit circa remiſſionem decimarum in parte. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 1. c. 29. nu. 4. f. 55. T. 15. P. 2.
Omnia, & iudicat. Guliel. Redoa. de Spol. eccleſ. q. 8. nume. 57. fol. 238. T. 14.
Diſſoluere num poſſit matrimonium. Sebaſt. Monticul. de patria poteſta. verſicu. matrimonium. nu. 50. f. 130. T. 8. P. 2.
Duellum non concedit. Iacob. Caſtil. de duell. verſi. duellum. nu. 45. vbi remiſſiuè. f. 286. T. 12.
Dum eſt Papa nõ poteſt facere, quin ipſe ſolus ſit iudex omnium. Cardinal. Iacobat. de concil. libro ſeptimo. articu. 5. nume. 180. fol. 317. T. 13. P. 1.
Duos epiſcopos cõiungit, & vnum diuidit in duos. Franc. Vargas. de auctor. Pontifi. confirmat. 11. nume. 2. vbi dicitur remiſſiuè. fol. 121. T. eod. P. ead.
Duplicem gladium quomodo dicatur habere. Pet. a Monte. de poteſta. Pontific. verſicu. his ita expeditis, numero 27. folio 150. Tom. 13. P. 1.
Eadem ratione, qua poteſt vnum clericum ſubijcere layco, eadem certos clericos Principi Stephan. Aufrer. de poteſtat. ſeculari ſuper eccleſi. reg. nu. 2. f. 330. T. 11. P. 1.
Eandem habet poteſtatem, quam Petrus habuit etiam ſuper alios Apoſtolos. Ant. Roſel. de indulg. n. 12. vbi remiſſiuè, f. 150. T. 14.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Eandem pensionem mortuo pensionario alteri reseruare potest sine consensu rectoris beneficij. Hier. Gigas. de pensio. eccl. q. 12. nu. 7. f. 335. T. 15. P. 1.

Ecclesias diocesano subiectas, sine consensu capituli cathedralis ecclesię Petrus de Perus. de vnio. eccle. capitu. 4. num. 2. fol. 237. Tom. 15. P. 1.

Regni non reddit tributarias. Pet. Rebuf. de pacific. possessor. nu. 137. vbi remissiuè. f. 545. T. 15. P. 2.

Ecclesiæ bona absque graui peccato alienare non potest. Bap. Cacialup. de pensio. eccles. versi. circa decimam nonam. nume. 70. fol. 328. T. 15. P. 1.

Edit symbolum, & generalem synodum conuocat. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. quæstio. nona. numero 4. folio 158. Tom. 11. Par. 2.

Electores Imperij mutare potest. Restaur. Castal. de Impera. q. 50. nume. 5. fol. 48. Tom. 16.

Vt Imperio vacante eligant priuare nequit. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælatorum. 4. Par. versicu. sed. & numero 2. fol. 294. Tom. 13. Par. 2.

Electus mutat nomen, & efficitur noua creatura, ita, quòd si scriberentur literæ sub nomine Baptismali posset dicere, iste literæ non dirigũtur mihi. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pastor. c. 23. nu. 10. f. 43. & 44. T. eo. P. ea.

Non confirmatur. Ioan. Corasius. de benefi. cap. 8. nume. 7. fol. 289. Tom. 10. Par. 2.

Eligi potest solum a duobus Cardinalibus, in loco existẽtibus alijs debito tempore expectatis, & vnus alterum eligere potest. Francisc. de Platheа. de excommunic. §. primo. numero 2. folio 350. Tom. 14.

Emendo põtificatum, magis illaqueatur crimine Simoniæ, quàm magno casu. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 4. artic. 4. nume. 42. & 46. fol. 251. T. 13. P. 1.

Emens, vel vendens ecclesiam, dicitur emere, vel vẽdere spiritum sanctum. Ioan. Caraf. de simo. mental. numero 48. folio 118. Tom. 15. P. 2.

Eo ipso, quod est hæreticus, minor est omni Christiano. Catald. de Boncomp. de potesta. Papæ. versicu. his ita. nume. 45. fol. 19. Tom. 13. P. 1.

Episcopatum diuidere non potest, episcopo inuito sine causa. Ioã. de Selua. de iureiuran. 4. P. nu. 10. f. 355. T. 4.

Episcopi est Cardinales debẽt esse Doctores. Pet. Calefat. de equestri dignitat. nu. 91. f. 31. T. 18.

Episcopis, & alijs superioribus prælatis coaudiutorem dat episcopus verò illis, quibus beneficia confert. Ioan. de Selua. de benefi. q. 4. P. 15. nu. 15. f. 36. T. 15. P. 1.

Non potest potestatem faciendi synodos suas auferre. Henri. Boteus. de synodo episcopi. 1. P. nu 16. f. 378. T. 13. P. 2.

Episcopos magnifacit. Quintil. Mandos. de inhibit. quæstio. 7. nu. 6. fol. 87. Tom. 5.

Episcopum etiam sine causa deponere potest ex permissione. Gambar. de auctor. legati. de latere. lib. decimo. nume. 379. fol. 228. Tom. 13. Par. 2.

Se vocat. Marc. Mantu. in Dialog. de concil. nume. 111. fol. 187. Tom. 13. Par. 1.

Suo episcopatu sine causa priuare potest. Ioan. de Selua. de iureiuran. nu. 59. vers. quæro primo. 4. partis. f. 356. T. 4.

Errans habet maiorem reatum, quàm cæteri, ideo sine spe veniæ condemnandus est, vt diabolus. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. idest altioris. nu. 24. f. 163. T. 11. P. 1.

Errare non potest, considerata prouidentia Dei, qui ecclesiam suã spiritu sancto dirigit, vt non erret, & ideo in his, quæ ad fidem pertinent errare non potest. Card. Iacob. de concil. lib. 5. art. 17. nu. 20. f. 272. T. 13. P. 1.

Est administrator rerum ecclesiæ, non Dominus. Ioan. Caraf. de simo. mental. nu. 37. f. 118. T. 15. P. 2.

Caput ecclesiæ. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 14. nu. 2. fol. 44. Tom. eod. P. ead.

Caput & Princeps totius Christianitatis, habẽs plenitudinem potestatis. Pet. And. Gambar. de auctor. legati. lib. 2. versi. illud nosce. nu. 324. f. 161. T. 13. P. 2. P. 1.

Caput omnium collegionum. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. nu. 25. f. 226, T. 13. P, 1.

Creator beneficiorum, & plenissimam habet potestatem eorum, quæ sunt sub cęlo. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 13. nu. 43. fol. 66. T. 15. P. 2.

Christi Vicarius, Petri successor, ac caput ecclesiæ. Gaspar. de Perus. de reseruat. beneficio. capitulo primo. numero 5. fol. 244. Tom. 15. P. 1.

Christus Domini. Hierony. Alban. Par. 1. numero 169. folio 71. Tom. 13. P. 1.

Deus in terris, & actum a Papa, bene actum censetur, & nemo in terris. de Papa iudicat. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 20. nu. 4. fol. 48. T. 15. P. 2.

Dominus beneficiorum. Hier. Gigas. de pensio. q. 6. nu. 1. fol. 332. Tom. 15. P, 1.

Dominus Christianorum Hiero. Gigans. de crimi. læsæ maiesta. q. 2. nu. 1. fol. 34. T. 11. P. 1.

Dominus in beneficialibus, quantum ad vsum. Guliel. Redoa. de spol. eccles. quæstio. septima. §. his præsuppositis. nume. 3. fol. 237. Tom. 14.

Dominus omnium beneficiorum. idem ibidem. quæstio. 1. num. 30. fol. 216. Tom. eod.

Dominus omnium rerum ecclesiarum. idem de rebus eccles. nõ alienan. rub. 18. nu. 120. f. 423. T. 15. P. 2.

Episcopus ciuitatis Romæ. Mart. de Carat. Laud. de princip. q. 509. fol. 211. Tom. 16.

Iudex competens, quando duo reges vellent pugnare de Regno. Par. de Put. de re milit. vers. sępe. nu. 6. f. 390. T. eo.

Iudex de causa propria. Petr. Albin. de Pontifi. potest. nu. 21. fol. 133. Tom. 13. P. 1. & Restaur. Castal. de Imperat. q. 92. nume. 2 fol. 69. Tom. 16.

Iudex supremus omnium ordinariorum. Gaspar. de Perus. de reseruat. benefi. c. 1. nu. 4. f. 244. T. 15. P. 1.

Loco Petri, Episcopi verò loco Apostolorum. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. hoc enim. nu. 6. f. 161. T. 11. P. 1.

Maior in administratione, quàm Paulus Apostolus. Mart. de Carat. Laudens. de princ. q. 477. f. 210. T. 16.

Maior Moyse. Philipp. Prob. de iure regal. quæstio. 19. nume. 17. fol. 396. T. 12.

Omnia, & super omnia, & supra ius, & contra ius, & extra ius Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. casu. 4. nu. 34. & 35. fol. 448. Tom. 15. P. 2.

Omnia, & super omnia in spiritualibus. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 23. nu. 9. f. 43. T. 13. P. 2.

Omnium ordinarius. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuileg. 164. nu. 6. fol. 60. T. 18.

Ordinarius omnium Christianorum. Bermon. Chouer. de publ. concub. vers. hoc enim. nu. 2. f. 161. T. 11. P. 1.

Ordinarius totius mundi, & omnium, & de omnibus beneficijs disponit prolibito suo, & voluntatis. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 13. P. 2. nu. 32. f. 66. T. 15. P. 2.

Pater patrum, & concurrit in potestate, & in iurisdictione cum prælato. Fortunius. Garzi. de vlt. fin. iuris. canon. & ciuil. nu. 15. fol. 108. T. 1. & Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alien. casu. 3. nu. 1. f. 447. T. 15. P. 2. & Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 23. nu. 4. fol. 43. T. 13. P. 2.

Patriarca Lateranensis, & statim, quòd est electus Papa, post electionem apprehendit possessionem ecclesiæ Lateranensis in vrbe. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 1. cap. 14. num. 2. fol. 44. Tom. 15. P. 2.

Petri successor, & Vicarius Iesu Christi, gerens vices Dei in terris, non puri hominis. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 109. ubi remissiuè. f. 314. & 315. T. 13. P. 1. & Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 20. nu. 2. f. 48. T. 15. P. 2.

Princeps episcoporum. And. Hispa. de reg. decimarum interrogatione. 13. nu. 2. f. 146. T. eo. P. ea.

Romanæ ecclesiæ sponsus, & Cardinales sunt eius filij spirituales primi gradus, ipsique maiestatem habent, sicuti Papa eorum pater, & offendens incidit in crimen læsæ maiestatis. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 5. nu. 2. f. 35. T. 11. P. 1.

Sacerdos magnus, & appellatur iudex uiuorum, & mortuorum. Pet. Rebuff. de Pontifi. potest. nu. 186. f. 140. T. 13. P. 1.

Subditus omni doctrinæ euangelicæ, & ideo non poterit contra euangelium dispensare. Bermon. Chouer. de pub. concub. uers. hoc enim. nu. 12. f. 161. T. 11. P. 1.

Subiectus iuri diuino. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. cap. 15. nu. 26. fol. 68. T. 15. P. 2.

Successor beati Petri, Apostolorum Principis, & verus Christi vicarius, totiusque ecclesiæ caput, ac omnium pater, & doctor. Hierony. Alban. de potestat. Papæ. 3. Par. numero 27. folio 84. Tom. 13. Par. 1.

Successor Petri, & Pauli. Ioan. a Capistr. de auctor. Papæ. P. 3. 2. P. princ. fol. 59 T. eo. P. ea.

Super vniuersam ecclesiam. Hiero, Alban. de potest. Papæ. 2. P. nume. 186. f. 79. T. 13. P. 1

Superior exemptorum. Ioan. de Selua. de benefi. q. 49. partis tertiæ. nu. 4. f. 95. T. 15. P. 1.

Est supra concilium. Æneas de Falco. de reseruat. benefi. 1. præludium. nu. 4. f. 249. T. 15. P. 1. Io. Corasius. de benefi. c. 2. nu. 2. f. 291. T. 15. P. 2. & Hier. Gigas. de pensio. eccle. quæst. 8. nume. 6. folio 234. T. 15. P. 1.

Constitutiones concilij. Ioan. de Selua. de benefi. q. 7. P. 4. nu. 13. fol. 104. T. eo. P. ea.

Constitutiones concilij genealis, & eas reuocat. Idem ibid. q. 8. nu. 9. f. 109. T. eo. P. ea.

Iura. Gondisal. Villadieg. de legato. quæstio. 14. nume. 9. fol. 272. Tom. 13. P. 2.

Ius canonicum. Fortu. Garzi. de vlt. fin. iur. canon. & ciuil. nume. 78. fol. 110. Tom. 1.

Ius, & contraueniendo legibus, & dispensando contra ius positiuum non peccat, nec ligatur iure communi. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 6. nu. 16. f. 323. T. 10. P. 1.

Ius positiuum. Ioan. Caraf. de simo mentali. nu. 57. f. 119. T. 15. P. 2. & Guliel. Redoa. de rebus. eccl. non alien. casu. 4. rubricæ. 30. nu. 27. fol. 448. T. eo. P. ead.

Ius supra concilia, & supra omnia statuta, & committit causas appellatione remota. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. cap. 23. nu. 13. f. 44. T. 13. P. 2.

Omne concilium Bonagui. de Aretio. de dispensa. nume. 80. fol. 174. Tom. 14.

Omnia concilia generalia, & concilia ab ipso summum auctoritatem. & ab eo confirmãtur. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. art. 6. nu. 20. f. 156. T. 13. P. 1.

Est supremus vicarius Dei, & qui contrarium dicit mentitur. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. capitu. 23. nume. 9. fol. 43. Tom, 13. P. 2.

Totum omnium continens. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 164. nu. 8. f. 60. T. 18.

Vicarius Christi. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. cap. 22. nu. 5. fol. 50. T. 15. P. 2.

Vicarius Dei in terris. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. quæst. 1. nu. 55. fol. 356. Tom. 4.

Vniuersalis

Source : BIU Cujas

Vniuersalis orbis episcopus. Anto. Rosel. de indulg. nume. 160. fol. 152 Tom. 14.
Vniuersalis ordinarius omnium. Ioan. Staphil. de gratijs expecta c. 1. nu. 7. f. 264. T. 15. P. 1.
Et Cardinales, siue de modo, vel loco congregandi contendunt quid agendum. Hiero. Manfred. de Cardin. decisi. 336. fol. 104. Tom. 13. Par. 2.
Et Cardinales si discordent de loco, & modo congregandi concilij, eliget ille ad quem spectat congregare concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. articulo 1. nume. 281. 282. 283. folio 238. Tom. 13. P. 1.
Et Cetus Cardinalium vtrum sint vnum corpus. Mart. Laudens. de Cardi. quæst. 5. fol. 60. T. 13. P. 2.
Et episcopi, an, & quando teneantur soluere decimas. Andre. Hispan. de regu. decimarum interrogatione 12. nume. 1. fol 145. Tom. 15. Par. 2.
Et episcopus tantum inter se differunt, quantum princeps, & subditus respectu iurisdictionis, circa tamen sacramentum ordinis episcopus est æqualis Papæ. Guliel. Redoa. de simo men tal. P. 1. c. 2. nu. 9. f. 51. T. 15. P. 2.
Et Imperator a solo Deo habent potestatem. Pet. Bertran. de iurisdict. eccl. q. 4. nu. 2. f. 413. T. 12.
Alter alterius ope quatenus indigeant. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 5. q. princ. f. 111. T. 16. nu. 9.
Cogere possunt ad transigendum, & compromittendum. Ioan. Baptist. Caccialup. de translat. quæstio. 20. numero 5. fol. 37. Tom. 6. P. 1.
Debent semper habere in suo consilio homines doctos & sapientes. Arnal. Albert. de agnoscen. assert. cathol. & hæret. q. 9. nu. 21. fol. 59. Tom. 11. P. 2.
Feuda ab ecclesijs accipientes inferiores sunt Dominis, a quibus inuestiuntur, licèt absolutè supremi sint. Vlaric. Zas. P. 7. de feud. nu. 21. f. 310. T. 10. P. 1.
Feuda ab inferioribus accipere possunt, ille a comitibus, hic a ecclesijs, quo casu fidelitatis iuramenta præstabunt, & per substitutas personas seruient. idem ibidem P 5. princip. nume. 55. fol. 308. T. eod. P. ead.
Feudum dare possunt. Mart. de Sili. titu. tertio. numero 2. fol. 2. Tom. 10. P. 2.
Habent protestatem legis condendæ. Ant. de Gambelio. de testamen. nu. 30. f. 33. T. 8. P. 1.
Iudicant secundum conscientiam. Par. de Put. de sindicat. vers. an index. nu. 4. f. 280. T. 7.
Ligantur suo contractu, & ideo licèt Deus illis leges subiecerit, non tamen, illis ubiecit contractus, & conuentiones, & ita ligantur suo cõtractu, vt de plenitudine etiam potestatis non possint contrauenire, & ratio est, quia ius naturale est potentius, quàm principatus. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 4. nu. 21. 22. & 23. fol. 311. & 312. T. 13. P. 1.
Possunt è plebeo facere illustrem. Pet. Calesat. de equest. dignita. nu. 39. fol. 29. T. 18.
Possunt immensè donare. Ioan. a Capistr. de auctor. Papæ. P. 2. 2. P. princ. nu. 122. f. 46. T. 13. P. 1.
Possunt condere testamentum. Mart. da Carat. Laudens. de princip. q. 13. f. 204. T. 16.
Sic se habent, vt alter alterius indigeat. Michael. Vlcur. de regim. mundi. q. 4. princ. nu. 14. f. 124. T. eo.
Soli possunt ligare pignorantes. Bal. Perusi. de statut. nume. 3. fol. 111. Tom. 2.
Statuunt contra ius diuinum, addendo, vel detrahendo Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. capitulo vigesimoquarto. nume. 6. fol. 51. T. 15. P. 2.
Sunt iudices in causa propria. Restaur. Castal. de Imperat. q. 91. nu. 2. fol. 68. T. 16.
Sunt supra omnes gradus, & ab illis omnes dignitates descendunt. Card. Iacobat. de consil. lib. 1. articu. 1. nume. 139. fol. 198. Tom. 13. P. 1.
Sunt supra omnes ordines. Pet. Calesat. de equestr. dignit. nume. 130. fol. 32. T. 18.
Sunt vertices graduum. Ant. Corset. de potesta. Regia. 3. P. nu. 15. fol. 134. T. 16.
Et iudices ecclesiastici procedere possunt contra peccantes contra naturam, etiam si sint infideles. Arnal. Albert. de agnoscen. assert. cathol. & hæretic. quæstio. vigesimatertia. nume. 75. fol. 83. Tom. 11. P. 2.
Et legatus non præsumuntur informati de qualitate beneficij, & beneficiandi, sicut ordinarius, qui visitando, & synodos faciẽdo omnia nouit. Pet. Andr. Gambar. lib. 3. nume. 36. & 37. fol. 167. Tom. 13. P. 2.
Et ordinarius si eodem die idem beneficium conferunt quid agendum. Ioan. de Selua. de benefi. quæstio. 15. P. 3. nume. 22. fol. 79. Tom. 15. P. 1.
Et plures alij habuerunt vtranque iurisdictionem. Pet. Bertrand. Eduen. de iurisdictio. eccles. quæstio. tertia. numero 15. fol. 411. Tomo duodecimo.
Et Rex an possit nominationes reuocare. Pet. Rebuf. de nominat. q. vlt. princ. nu. 22. f. 340. T. 15. P. 2.
Et Rex Francorum sunt duo supremi principes. Nicol. Boer. de ordine graduum vtriusque fori. P. 1. nu. 10. f. 266. T. 16.
Et si caxasset canonem si quis suadente deberet cassationem reuocare propter scandalum. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. artu. 12. nu. 39. fol. 343. T. 13. P. 1.
Et si de plenitudine potestatis aufert alicui beneficium, debet ei prouidere de æquiualenti. idem ibidem. lib. 7. art. 5. nu. 90. & 91. fol. 314. T. eo. P. ea.
Et si ius alterius sine causa tollere nequeat, dilationem tamen super illo concedere potest. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. nume. 89. fol. 357. T. 4.
Etiam de consensu dominorum Cardinalium sibi successorem eligere non potest. Hiero. Manfred. de Cardina. decis. 295. fol. 102. Tom. 13. P. 2.
De lege naturæ ob delictum notorium, de quo est incorrigibilis, & scandalizat ecclesiam debet deponi. Cardin. Iacobat. de concil. libro nono. articu. duodecimo. nume. 52. & 112. fol. 344. & 346. T. 13. P. 1.
In mensibus ordinariorum non abdicauit a se potestatem conferendi. Ioan. Staphil. de gratijs expectatiuis. cap. 1. nume. 8. folio 264. Tom. 15. P. 1.
Layco decimas infeudare potest, & tenet infeudatio secundum omnes. Guliel. Redoa. de reb. non alienan. q. 8. num. 22. fol. 486. Tom. 15. P. 2.
Personę laycę pensiones assignare potest. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 15. nu. 19. f. 67. T. 15. P. 2.
Si spõte se summitteret præter casum hæresis, semper reuocare potest. Ioan. a Capistr. de auctor. Papę. Par. 32. P. princ. num. 91. vbi remissiuè. fol. 6. T. 13. P. 1.
Sine causa potest facere coadiutorem. Guliel. Redoa. de simo. mẽ tal. P. 2. c. 13. nu. 31. & hoc attentata sua absoluta potestare. fol. 66. Tom. 15. P. 2.
Sine consilio potest ex causa deponere Imperatorem. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. idest abtioris. nume. 6. folio 163. Tom. 11. P. 1.
Vacaturis beneficijs potest ius tribuere. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 18. nu. 7. f. 20. T. 15. P. 2.
Eugenius quartus noluit creare Antonium de Rosellis Cardinalẽ, prout sibi promiserat ob defensionem ab eodem Antonio sibi impensam in cõcilio Basilien si, excusabat se quidem Eugenius, quòd dictus Antonius esset bigamus. numero 42. folio 72. Tomo 11. Par. 2.
Ex causa absoluit Vasallos Imperij ab obseruantia præstiti iuramẽti de fidelitate. Franc. Arias. de bello, & eius iustitia. nume. 200. fol. 334. Tom. 16.
Ardua iurisdictionem in temporalibus, potest de habitu ad actũ deducere. idem ibid. nu. 202. T. eo.
Ardua potest Imperatorem, & reges priuare, & contra eos bellũ publicum indicere. idem ibid. nu. 201.
Bona vnius ecclesiæ alteri donat. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. c 19. nu. 11. f. 398. T. 15. P. 2.
Decimam imponit. Per. Rebuf. de decimis. q. 3. nume. 3. fol. 127. Tom. 15. P. 2.
Non solum alienat bona immediate subiecta ecclesiæ Romanæ, sed etiam res particularium ecclesiarum. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alieaan. rubri. 30. casu. tertio. numero 18. folio 447. Tom. 15. P. 2.
Potest profanare illa, quæ sunt spiritualia de iure positiuo, secus spiritualia de iure diuino. Ioan. Caraf. de simo. mental. num. 34. fol. 118. T. 15. P. 2.
Potest rem ecclesię dicatam vendere. Thomas Campeg. de benef. pluralit. nu. 14. fol. 532. T. 15. P. 2.
Statuere potest contra vniuersalem ecclesiæ statum. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 192. f. 72. T. 13. P. 1.
Superuenienti potest venire contra suam promissionem, maximè in pertinentibus ad eius potestatem, quæ non propriè transferuntur, vel communicãtur, nec ex permissione alteri acquiritur. fol. 321. T. 13. P. 1.
Vrgentissima potest recipere pecuniam ex beneficijs. Ioan. Caraf. de simo. menta. nu. 54. f. 119. T. 15. P. 2.
Ex certa scientia potest quamlibet concessionem de rebus ecclesię facere. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 30. casu. 3. num. 4. f. 447. T. 15. P. 2.
Ex condecenti tenetur obseruare ius naturale insurgens ex lege, nõ tamen arctatur ad pœnas illius legis. Cad. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 36. f. 312. T. 13. P. 1.
Ex eo, quòd est Papa efficitur Doct. vtr. iur. Anton. Mar. Corat. de elect. opinionum. versi. auctoritas. nu. 3. f. 226. T. 18.
Ex iusta causa ecclesiam aliquam grauare potest, eius prælato inuito, aut etiam absente. Bapt. Caccialup. de pensio. eccles. q. 5. nu. 4. fo. 321. T. 15. P. 1.
Ex legitima causa potest exercere omnimodam potestatem, nec tenetur conuocare concilium pro consensu habendo. Pet. Albi. de pontificis potest. nu. 60. f. 135. T. 13. P. 1.
Ex magna causa potest absoluere monachum a monachatu. Staphil. de gratijs expectat. verfic. in hac parte. nume. 99. fol. 279. T. 15. P. 1.
Ex nullo crimine dicitur suspensus ipso iure a papatu, nisi in casu hæresis. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. num. 57. fol. 301. Tom. 13. P. 1.
Ex officio supplere potest. si ei constet aliquem aliquod beneficiũ iustè tenere. Anton. de Butr. de notorio. articu. 4. nume. 7. folio 54. Tom 4.
Ex plenitudine potestatis cogit episcopum ad acceptandum inuitum. Arnuf. Ruze. de iure Regal. priuileg. 48. numero 16. folio 384. Tom. 12.
Ex plenitudine potestatis expectatiuas ad omnes mentes concedere potest, & collationem omnium beneficiorum orbis sibi reseruare. Ludoui. Gomes. de gratijs expectat. numero 12. folio 313. Tom. 15. P. 1.
Ex potestate sibi a Deo data ligare, & soluere spiritum secundum iustitiam potest. Fortu. Garxi. de vlt. fi. iur. canon & ciuil. c. 1. nu. 77. fol. 10. T. 1.
Ex quibus causis possit deponi. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. arti. nu. 1. fol. 335. T 13. P. 1.

Ex qui-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ex quibus delictis deponi possit.idem ibidem.artic.12.nume.62. fol.344.T.eo.P.ea.

Ex reuelatione sanguinis suis prouidet. Andr.Barbat.de præstant. Cardinal. decima quæstio. Basilica. 1. Par. numero 3. folio 83. Tom.13.P.2.

Ex sola electione papatum acquirit. Guliel. Redoa.de simo.menta.P.2.c.34.nu.9.f.83.T.15.P.2.

Ex sola electione quare habeat plenum ius.Ioan.de Sel.de benefi. q.15.P.2.nu.16.f.42.T.15.P.1.

Exercens potestatem temporalem sine causa legitima contrauenit præcepto Dei.Michael.Vlcur.de regim.mundi.2. princip. q. 2. P.nu.61.f.114.T.16.

Exercitium, & administrationem temporalium Imperatori concessit.Restaur.Castal.de Imperat. quæstio. 52. numero 10.folio 53.Tom.16.

Excessus corrigere solus nunquid possit.And.Barbat. de præstant. Card.q.8.Basilica.1.P.f.81.T.13.P.2.

Existens in notorio crimine,si incorrigibilis sit, ita quod scandelizet ecclesiam.an accusari,& deponi possit.Nicol.Arelat.de hæret.notabili.12.nu.1.f.30.T.11.P.2.

In quasi possessione papatus exercet iurisdictionalia alio secum contendente de papatu, & si nullus sit in quasi possessione papatus nullus poterit exercere iurisdictionalia. Card. Iacobat.de concil.lib.3.art.1.nu.13.f.225.T.13.P.1.

PAPA nullo casu reperitur posse damnari.idem ibid. lib. 9.arti. 1.nu.32.& 35.f.336.T.eo.P ea.

Facere nequit,vt facta habeantur pro infectis.Io.de Selua.de iureiur.q.3.nu.18.f.355.T.4.

Nequit,vt nulli sint in ecclesia episcopi,vel sacerdotes,iurisdictio tamen in eos ab ipso deriuatur.Franc.Vargas.de auctor. pontifi.confirmat.3.nu.7.f.118.T.13.P.1.

Non potest,quòd matrimonium, in quo cessat ratio diuinæ legis, sit licitum. Barthol. Spina. de potest. Papæ. nume.137.fol.31. Tom.eo.Par.ead.

Potest de vno aliud.Guliel.Redoa.de spol.eccles.§.occurrit.q.7. nu.55.fol.238.T.14.

Potest,vt non factum pro facto habeatur.Ioan.de Sel.de iureiur. 4.P.q.1.nu.85.f.357.T.4.

Faciebat olim rarò gratias beneficiales, & quando postea incepit. Ioan.de Selua.de benefi.quæstio.prima. Par.2.nume.12.fol.30. Tom.15.P.1.

Faciendo capitula cum Cardinalibus,videtur quasi contrahere, illa conuentio est irreuocabilis, & si interuenerit iuramentum non petitur absolutio.Card.Iacobat.de cõcil.lib.7.art. 5.nu.73. &75.fol.313.T.13.P.1.

Faciens ad supplicationem,si non apparet causa, præsumitur motus ad importunitatem.Guliel.Redoa.de spol.eccles. q. 7. §.his præsuppositis.nu.46.f.238.T.14.

Facilior redditur ad *dispensandum* contra concilium,quando cõcilium *dispensationem* permittit.Ioan.de Selua. de benefi. q.7. P.4.fol.104.nu.12.T.15.P.1.

Facilius concedit, vt quis sit pluralis in præbendis diuersarum ecclesiarum,quam in dignitatibus. Ioan. Staphil. de gratijs expectat.form.3.nume.5.fol.266. Tom.15.Par.1.& Ludoui.Gomes. de gratijs expectatiuis.capitulo vnico.nume. 53.fol.306. Tom. eod.Par.eadem.

Facilius incl.natur ad dandum cõpermutanti beneficium resignatum ex causa permutationis, quàm ad dandum ex alia simplici vacatione, vt ex eius consuetudine clarè patet. Ægyd. de bellamera de permutat.benefic. P. 2.quæstio.secunda.nume.15.fol. 193.Tom.15.P.1.

Generale concilium conuocat.Franc.Paui.de visitat.q.2.1.P.nu.4. fol.180.T.14.

Generaliter statuendo licèt in totum non possit tollere ius diuinũ, potest tamen in parte moderare.Bermon. Chouer.de pub.concub.vers.hoc enim.nu.19.f.161.T.11.P.1.

Gerit vices Dei super Angelos bonos,& malos, & est maior illis iurisdictione,sacramentorum administratione,cognitione,& prę mio.Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.arti.5.nume.125.& 126.fol. 315.Tom.13.P.1.

Gladium spiritualem,& temporalem habet,licèt temporalis exercitium reliquit.Restaur. Castal.de Imperat.q.50.num.2.7.& 9. fol.48.& 49.Tom.16.

Gratiam faciens motu proprio,censetur velle vti absoluta potestate.Hierony.Gigas.de pensioni.eccles.quæstio.37.nume. 14. fol. 343.Tom.15.P.1.

Gregorius,qui seruus seruorum Dei appellabatur, si renuit vocari vniuersalis episcopus ex humilitate id fecit. Michael. de Anin. de vnitat.ouil.& pastor.capitulo vigesimoprimo. nume.22.fol. 41.Tom.13.Par.2.

Habens vxorem,an teneatur cedere papatui, vel reddere debitũ vxori.Cardi.Iacobat.de concil.lib.9.artic.12.nume.162.& 163. fol.349.T.13.P.1.

Papa habere quid dicatur.

PAPA habet congregare concilium etiam contra se,& requiritur eius auctoritas, etiam si necessariò congregetur ad corrigendos eius excessus.Cardi.Iacobat.ibidem.lib.3.art.1.nume.35.& 38. fol.226.T.13.P.1.

Diuinitus potestatem super omnes nationes habet.Ioã.de Sel.de benefi.q.8.P.4.nu.31.f.109.T.15.P.1.

Eandem auctoritatem, quam habuit Petrus maior alijs Apostolis.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.1. capit.21.nume.4.fol.49. Tom.15.P.2.

Hoc speciale,vt auctoretur in facto proprio.nu.56.& quomodo intelligatur eodem.nu.56.& 58.Cardi.Iacobat. de concil.lib.3. art.1.fol.227.T.13.P.1.

In bonis, & rebus ecclesiæ amplissimam potestatẽ. Guliel. Redoa.de reb.eccles.non alienan. quæstio.secunda. nume. 37. fol. 470.T.15.P.2.

Iurisdictionem super Iudęos.Ioan.de Selua.de benefi.q.8.Par.4. nu.37.fol.109.T.15.P.1.

Iurisdictionem temporalem in habitu, & exercitium est translatum per ecclesiam in Imperatorem,declaraturque quãdo Papa habet exercitium.Cardi.Iacobat.de concil.lib.6.artic.5.nu.17. & 18.f.289.T.13.P.1.

Liberiorem potestatem in beneficio vacanti,quàm in pleno,& non vacanti,saltem ex mente sua,qua non præsumitur velle derogari iuri alterius.Barth. Belenz. de charitatiuo subsid. q. 122. nu.10.& 11.f.168.T.15.P.2.

Nuntios in negocijs suis.Restaur.Castal.de Imperat. q. 59.num. 4.fol.48.Tom.16.

Omnia iura in scrineo pectoris sui. Barthol Belenz. de charitat. subsid.quæstio. 60.nume.29. fol. 159.Tom.15.Par.2. & Guliel. Redoa. de rebus eccles.non alienan.rubri.2. nume. 52.fol.406. Tom.15.Par.2.

Ordinationes,& prouisiones episcopatuũ, & dignitatuum, & in beneficijs plenissimam potestatem.Io. de Selua. de benefi.P.2. q.1.num.38.fol.31.T.15.P.1.

Plenissimam potestatem in beneficialibus, in quibus nullum ius perfectè acquisitum beneficiatis dici potest. Aymo.Crauet.de antiquitat. temporum. versicu. non ommitto.numero 29.folio 124.Tom.17.

Plenitudinem pot tis.Ioan.de Ligna.de censur.eccles.§.9. nu. 43.fol.315.T.14. a.a Capist.de auctorit.Papæ.P.2. 2.P.prin. nume.64.fol.41.Tom.13.P.1. Andre.Gambar.de auctor. legati de latere.lib.secundo.nume.325.fol.161.Tom.13.Par.2.& Guliel.Redoa.de spol.eccles.quæstio.septima. §. occurrit.nume.6. fol.237.T.14.

Potestatem immediatè a Deo, secundario a *concilio iussu Dei*, quam *concilium* non potest sibi auferre.Cardi.Iacobat.de concil.lib.9.art.12.nu.109.f.346.T.13.P.1.

Potestatem super infideles.Pet.Albin. de Pontifi.potest.nu.4.fol. 133.Tom.eo.P.ea.

Quandam potestatem generalissimam,quę fuit transfusa a Christo in Petrum,& successores,& secundum ha ne est dominus totius orbis.Andr.Barbat.de præstantia. Card.q. 2.Basil.1.1.partis nu.3.fol.68.T.13.P.2.

Vicarius suos, qui sunt Domini, vt Illustris olim Pandulphus.de ciuitate Firmi,tales vicarij habent merum,& mixtum Imperiũ, & omnem iurisdictionem de consuetudine, & etiam de iure canonico. Mart. de Carat. Laudens.de princip. q uæstio.456.folio 211.Tom 16.

Vtrunque gladium temporalem,& spiritualem, licèt exercitium sit Imperatoris Marq.de Susa.de cęlibat.sacerd..non abrog.P.1. num.18.fol.106.T.14.

Habuit a Deo potestatem.Pet.Rebuf.de priui.scholar. priuil. 160. nu.5.fol.60.Tom.18.

Papa.

Hæreticus existens quid amittat.

PAPA hæreticus desinit esse Papa. Hier.Alban.de potesta. Papæ. 1.P.nu.6.fol.67.T.13.P.1.

Esse potest,& in fide errare. Marc. Mantu. in Dialogo. de concil. nu.213.f.189.T.eod.P.ea.

Est minor quolibet catholico.Mart.de Carat.Laudens. de princip.q.199.fol.207.T.16.

Et incorrigibilis, an volens redire ad græmium ecclesiæ sit admittendus,& an recuperabit statum suum.Card.Iacobat.de concil. lib.9.art.1.nu.6.f.375.T.13.P.1.

Inter alios Põtifices non commemoratur. Hier. Alban.de potest. Papæ.1.P.nu.131.f.70.T.13.P.1.

Manifestus,an per vniuersale concilium puniri possit. Iacob. Siman. de cathol. institut. titu. 12. de concil. nume. 13. fol. 136. Tom.11.Par.2.

Minor est quolibet fidei.Hier.Alb an.de potesta. Papæ.1. nu. 82. fol.69.Tom.13. P.1.

Non est Papa,& iudicari potest.Idem ibidem.nume. 130. fol.70. Tom.eod.P.ead.

Non est Papa,priuata verò persona.Card.Iacobat.de concil. lib. 5.arti.8.nu.51.f.266.T.eo.P.ea.

Non est Papa,quia hæresis priuat *dignitate*.Mart.de Carat.Laudens.de princ.q.522.f.211.T.16.

Qui ante sententiam resipiscit, an iterum eligi debeat. Hierony. Alban. de potestat. Papæ. 1. Par. numero 137. & 138.folio.71. Tom.13.Par.1.

Reputatur minor quocunque catholico. Bermon. Chouer. de public. concubin. versicu. idest altioris. numero 32. folio 163. Tom.11.Par.1.

Si resipiscat antequam sententia de eo proferatur, deponendus non est.Hierony.Alban.de potest.Papæ.1.Par.num.132.fol.70. Tom.13:Par.1.

Titul m papatus amisit.Card.Iacobat.de concil.lib.3.art. 1.nu. 187.fol.233.T.eod.P.ead.

Hoc nomen quid significet. Franc. Vargas.de auctor. Pontificis. confirmat.4.nu.9.f.118.T.eo.P.ea.

Hoc nomen a quo tempore cęperit esse in vsu.Cardi.Iacobat. de concil.

Source : BIU Cujas

concil.lib.1.ati.1.num.226.fol.202.T.eod.P.ead.
Hodie ante coronationem eſt epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei, nõ electus,ſed Papa, & Papa aliquando Archiepiſcopus, aliquãdo Patriarcha,aliquãdo Romanus Pontifex, aliquando epiſcopus vocatur,& vbi Papa ibi eſt communis patria,& Papa in terris dicitur Deus, & ſolus Deus Papam iudicat, & mundus eſt parochia Papę,& dignitas Papę eſt de iure diuino.Guliel.Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.14.nu.4.f.44.T.15.P.2.
Cofert epiſcopatus,& Abbatias.Ioan.de Selua.de benefi.q.1.P.2.nu.7.fol 30.T.15.P.1.
In Curia Romana appellatur,etiam ante coronationem,& cõtrarium dicẽs excommunicationem Papalem incurrit.idem ibidẽ q.1.P.1.nu.37.f.4.T.eo.P.ead.
Quaſi cogitur dare priuilegia in ſpiritualibus,& beneficijs a principibus,& opprimitur ab eis contra ius.Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q.100.nu.20.f.72.T.16.
Vtrunque conciſtorium habet, & infirmum , & ſecretum , particulare,& plenum.idem ibidem. quæſtio.ſeptuageſimanona.nume.8.fol.64.Tom.eod.
Hominum voluntates mutare non poteſt. Ioan. de Selua.de iureiuran.4.P.nu.19.f.355.T.4.
Homo eſt,& poteſt peccare.And.Barbat.de præſtant. Cardi. 2.q. Baſili.1.P.nu.11.f.70.T.13.P.2.
Humilitatis cauſa dicit ſe nolle vſurpare regiam dignitatem.Ioan. a Capiſtr.de dignit.Papę.Par.22.Par.princip.nume.217.fol.54. Tom.13.P.1.
Idem eſt,quod admirabilis.Marc.Mantua.in Dialogo. de concil. nu.172.f.188.T.eo.P.ea.
Ideo ſi renunciauerit,& recuſat ſeruare, cum non habeat ſuperiorem , nihilominus non ceſſat obligatio iuris naturalis , qua ſe aſtrinxit,& debitor eſſet ſeruare.Cardi.Iacobat.de concil.lib.6. art.14.nu.8.f.295.T.eo.P.ea.
Immediatam habet poteſtatem a Deo , Imperator verò,& reges a Papa,& penes eum eſt vtraque poteſtas,licèt non habeat exercitium gladij temporalis , & poteſt transferre Imperium de loco ad locum,& Imperatores , ac reges deponere cauſis, ſeu culpis exigentibus.Michael.de Anin.de vnit.ouil. & paſto.cap.23.nu. 12.fol.44.T.13.P.2.
Imperator Apoſtolicus dicitur.Reſtaur.Caſtal.de Imperat. q. 50. nu.30.fol. 50.Tom.16.
Imperatorum Coronat. Bonagui. de Aret. de diſpenſat.nume.88. fol.174.Tom. 14.
Deponit.Ioan.Corat.de benefi. capitulo octauo. fol. 290. Tom. 15.Par.2.num.20.
Electum examinat,approbat,& improbat.Franc.Arias.de bello, & eius iuſtitia.nu.199.f.334.T.16.
Et reges an,& quomodo deponat.Anto.Corſet.de poteſt. regia. 4.P.nu.2.fol.137.T.eod.
Ex cauſa deponit,& priuat.Reſtaur.Caſt.de Imper.q.67. nu. 11. fol.59.Tom.16.
Imperio vacante eius deffectum ſupplet.Franc.Arias.de bello, & eius iuſtitia.nu.215.f.335.T.eo.
Imponere poteſt pẽſionem alicui eccleſiæ nulla citatione præmiſſa.Ioan.Bapt. Caccialup. de penſio. eccleſ.q.5.nume.3.fol.321.
In adminiſtratione an maior Apoſtolo ſit.Anto.Roſel. de indulg. nu.11.fol.150.Tom.14.
In aliquibus caſibus exercet gladium temporalem.Marq.de Suſa. de cœlibat. ſacerd. non abrogan. Par. prima. numero 20. folio 106.Tom.14.
In arduis,Cardinalium conſilium requirere debet. Gondiſal. Villadieg de leg.q.1.nu.2.f.258.T.13.P.2.
In beneficialibus abſolutam habet poteſtatem.Ioan. Staphil. de gratijs expectat.verſ.omnes.nu.5.f.264.T.15.P.1.
Eſt dominus,& illius ſtat pro ratione voluntas.Guiliel.Redoa.de ſpol.eccleſ.q.7.§ occurrit.nu.62.f.238.T.14.
Contra non citatum procedere poteſt. Hier. Gigas.de penſio.eccleſ.q.37.nu.3.f.343.T.14.
Et bonis beneficiorum eſt dominus.Guliel.Redoa.de ſpol. eccl. q.7.nu.51.f.237.T.14.
Habet liberam poteſtatem.Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P.1. c.21.nu.3.f.49.T.15.P.2.& Bapt.Caccialu.de penſio.q. 19. num. 30.f.327.T.15.P.1.
Habet pleniſſimam poteſtatem,etiam circa patronos laycos. Arnulf.Ruze. de iure regal.priuil.25.nu.2.fol.373.T.12.
Liberrimam habet poteſtatem.Bapt.Caccial. de penſio.nu.26.f. 326.Tom.15.P.1.
Poteſt aliquem ſuo iure priuare ſine cauſa rationabili. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.Par. ſecunda. capit. decimoquinto.nu. 7.fol.67.Tom.15.P.2.
Poteſt apponere quam vult conditionem. Idem ibidem. cap.10. nu.11.f.64.Tom.eo.P.ea.
Poteſt procedere contra aliquem non citatum,& priuare epiſcopum ſuo epiſcopatu , & diſpenſare cũ clerico coniugato,vt poſſit obtinere beneficium.Ioan.de Selua. de benef.q.1.P.2.nu.43. fol.31.Tom.15.P.1.
Poteſt quem ſuo iure ſine cauſa priuare.Guliel.Redoa.de ſpol.eccle.q.7.nu.52.f.237.T.14.
Valet reſcriptum ſine dicta clauſula , ſi conſtat de intentione Papæ.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.P.2.cap.15.nume.14.fol.67. Tom.15.P.2.
In beneficijs eccleſiaſticis,liberam poteſtatem,habet,& beneficio penſionem poteſt imponere abſque cauſæ expreſſione.Pau.Roma.de penſio.eccleſ.q.5.nu.1.f.321.T.15.P.1.
In beneficijs habet plenam,& liberam poteſtatem. And.Alcia. de præſump.præſum,8.nu.2.f.331.T.14.& Pet. Rebuf.de nomina. q.8.nu.33.f.308.T.15.P.2.
In Cardinalem ob ſanguinem aliquando ſumere non debet, exẽplo Moyſi,qui non filios ſecundum carnem,ſed eum,quem ſpiritum Dei habere cognouit in populi adminiſtratione præfecit.Mart.Laudenſ.de Cardina.quæſtio.dctaua.nume.41fol.59. Tom.13.P.2.
In cauſa fidei,an ſemper ſeruatur congregare concilium. Cardin. Iacobat.de concil.libro quinto.articu.decimoſeptimo.fol. 271. Tom.13.P.1.num.15.
Hæreſis concilio ſubeſt.Ioan.de Selua.de benefic.quæſtio.3. P.2. nu.9.f.34.T.15.P.1.
Hæreſis duobus teſtibus conuinci poteſt. Bermon. Chouer. de pub.concub.rub.de ſtupro.nu.15.f.156.T.11.P.1.
In certis caſibus concilio parere tenetur.Hier.Alban.de poteſt.Papæ.2.P.nu.252.f.81.T.13.P.1.
In collationibus poteſt apponere quaſcunque conditiones ex natura eorum peccatum non inducentes. Guliel. Redoa.de ſimo. mental.P.2.c.18.nu.22.f.20.T.15.P.2.
In concilio coruſcat,vt ſol inter ſydera. Hier.Alban.de poteſt. Papæ.2.P.nu.175.f.79.T.13.P.1.
Præſens poteſt minorem partem præferre maiori,nec actus vitiatur,& non tenetur ſequi maiorem partem. Card.Iacobat.de cõcil.lib.6.art.3.nu.60.f.283.T.13.P.1.
Præſens ſi vota ſint diuiſa in duas partes præualet ſententia , cui Papa adhæret,licèt ſit minor pars.idem ibidem.lib.6.arti. 3.nu. 61.fol.285.Tom.13.P.1.
Quibus veſtibus vti debeat.Card.Iacobat.lib.1.de concil. art.1. nu.88.fol.196.T.13.P.1
In conciſtorio primum locum obtinet.Henri.Botter.de ſynod.epiſcopi.3.P.nu.13.f.384.T.13.P.2.
In crimine notorio perſeuerans,velut hæreticus puniri poteſt.Pet. de Bais in directorio electionum capit. 22.2.P.nume.5.fol.389. Tom.15.P.1.
In dando terras eccleſiæ ſuis conſanguineis,ſi ſit incorrigibilis poteſt a papatu deponi Bermon.Chouer.de pub. concub. verſicu. id eſt altioris.nu.29.ſed vult dicere 28.f.163.T.11.P.1.
In denunciatione, vtrum tenetur præmittere admonitionem. Cardin.Iacobat.de concil.lib.10.verſi.quid dicendum.fol.384. Tom.13.P.1.
In depoſitione regis Cardinalis,vel Imperatoris de neceſſitate, an teneatur congregare concilium.Cardi.Iacobat. de concil.lib.6. art 10.nu.1.f.293.T.13.P.1.
In dubio cauſam coram vno pendentem,non auocat, niſi ex certa ſcientia id faciat.Ioan.Staphil. ſuper commiſſioni.& literis iuſtitiæ.verſ.dicendum.nu.21.f.295.T.15.P.1.
Non præſumitur vti poteſtate abſoluta, niſi hoc in literis exprimatur.Ant.Roſel.de indulg.nu.429.f.156.T.14.
Non videtur derogare velle iuri patroantus, niſi exprimatur.Io. Staphil. de gratiis expectat. forma. quinta.numero 5.folio 267. Tom.15.P.1.
Videtur ſe conformare cum iure communi . Ioan. Staphil. de gratijs expectat.verſic.circa tertiam partem.nume.21. fol. 287. Tom.15.P.1.
In eccleſia catholica eſt in ſpiritualibus,& temporalibus.ſuperior. Ioan.Vgo. de officio 4. prælat. prima Par. numero 1.folio 290. Tom.13.P.2.
In eccleſia eſt paſtor,& rector,& diſpenſator,quem Dominus conſtituit ſuper familiam ſuam.Franc.Vargas.de auctor. Pontifi.cõfirmat.1.nu.4.fol.117.T.13.P.1.
In eccleſijs vbi rex habet ius regaliorum , an poſſit creare canonicum.Pet.Rebuf.de nominat.quæſtio.15. princip. nume. 52.fol. 328.Tom.15.P.2.
In electionibus plenitudine poteſtatis vtitur, qua vti non debet, niſi ex cauſa.Ioan.de Selua.de benefic.queſt.1.P.2.nu.22.& 24. fol.30.Tom.15.P.1.
In epiſcopalibus nõ habet plenitudinem poteſtatis,nec epiſcopos deponere poteſt Bermon.Chouer.de pub.concub.verſi.Papa. nu.2.fol.165.T.11.P.1.
In factis alicuius momenti cum conſilio peritorum procedere debet. Barthol. de Spina.de poteſta.Papæ.numero 148.fol.31. Tom.13.P.1.
In facto ſcandalizante,an tollerandus. Ioan.Lecirier.de primogenit.q.7.primi libri.nu.25.f.22.T.10.P.1.
In foro pœnitentiali ſubijcitur ſimplici ſacerdoti. Bermon. Chouer.de publi.concubin. verſicu.id eſt. altioris.nume.33.fol.163. Tom.11.P.1.
In hæreſi poteſt conuinci duobus teſtibus . Bermon. Chouer. de pub. concub.verſi.id eſt altioris.num.23.& vult dicere num.22. fol.163.T.11.P.1.
In his, quæ ſunt ſimoniaca de iure poſitiuo poteſt conditiõnem ponere.Ioan.de Selua.de benefi.quæſtio.vigeſima. num. 2.fol. 82.Tom.15.P.1.
In his, quæ ad fidem ſpectant nil poteſt immutare, nec nouos fidei articulos concedere.Bald.de exempt. verſic.ſimilia.nu. 18. fol.196.Tom.12.
In his,quæ ſunt fidei,& iam ſunt ſemel approbata,ſubijcitur iudicio concilij,Cardi.Iacobat.de concil.lib.6.art.2.nu.67.fol.279. Tom.13.P.1.
In hoc mundo ſuperiorem non habet.Marc.Mant.in Dialogo. de concil.nu.170.f.188.T.13.P.1.
In Iudæos iuriſdictionem exercere poteſt. Io.de Selua. de iureiur. 4.P.nu.78.f.357.T.4.
In menſibus ordinarijs non abdicauit a ſe poteſtatem conferendi. Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.ſecunda.capit.18. num. 16. fol.70.T.15.P.2.
In omni cauſa eccleſiaſtica iuriſdictionem habet.Io.de Selua.de benefi.P.2.q.1.nu.68.f.32.T.15.P.1.

In or-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In ordine iudiciario non ſubijcitur regulis. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 132. f. 305. T. 13. P. 1.

In prouincijs infidelium ad Chriſti fidem conuerſis epiſcopatus, & alia erigit, & creat. Franc. Vargas. de auctor. pōtifi. confirmat. 11. nu. 3 fol. 121. Tom. 13. P. 11

In quantum eſt caput eccleſiæ, poteſt eſſe a ſe diuiſus, ſed in quantum homo non Card. Iacobat. de concil. lib. 8. artic. 5. nu. 19. fol. 13. T. eo. P. ead.

In quibus a cęteris differat epiſcopis. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. nu. 94. fol. 358. Tom. 4.

Caſibus diſpenſat circa matrimonia. Pet. Albi. de pontifi. poteſt. nu. 23. fol. 133. T. 13. P. 1.

Caſibus diſpenſat in iure diuino, & etiam ius diuinum morale diſpenſatur per Papam, & contra Papam de nullo vitio poteſt excipi, niſi de hæreſi, & contra Papam non formatur accuſatio, vel inquiſitio. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 1. c. 20. nume. 7. fol. 48. Tom. 15. P. 2.

Caſibus puniri poteſt. Hier. Alban. de poteſt. Papę. nu. 282. 283. & 284. fol. 82. T. 13. P. 1.

Diſpenſare poſſit. Reſtaur. Caſtald. de Imperat. q. 35. nume. 2. fol. 44. Tom. 16.

Excludatur a iudicatura. Ioan. Lup. de confederat. principum. §. video. nu. 1. f. 308. T. eo.

Habeat plenitudinem poteſtatis, vt nemo poſſit illi dicere, cur ita facis. Petr. Albin. de pontific. poteſta. numero 14. folio 133. Tomo 13. Par. 1.

Non diſpenſat, & præuia ratione diſpenſare debet. Guliel. Redoa. de ſimo. Mental. P. 1. capitulo vigeſimoprimo. nume. 2. fol. 49. Tom. 15. P. 2.

Non poſſit diſpenſare. Barthol. de Spina. de poteſta. Papæ. nu. 75. fol. 28. Tom. 13. P. 1.

In quota, & quantitate poteſt penſionem aſſignare. Hierony. Gigas de penſioni. eccleſ. quæſtio. octaua. numero 6. folio 334. Tom. 15. Par. 1.

In ſua conſecratione dat pro Romanis certam indulgentiā, vel pecuniam. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. cap. 36. num. 6. fol. 100. Tom. 15. P. 2.

In ſuo pectore cenſetur omnia iura habere. Catal. de Bōcomp. de ſindicat. nu. 37. f. 352. T. 17.

In temporalibus in terris eccleſiæ pleniſſimam habet poteſtatem, ſiuè iuriſdictionem. Anto. Roſel. de legitimat. lib. 2. num. 28. fol. 85. Tom. 8. P. 2.

In terris caput eſt vniuerſalis eccleſiæ. Io. a Capiſtr. P. 2. 2. P. princ. nu. 135. f. 47. Tom. 13. P. 2.

Deus dicitur, & cum eo facit idem conciſtorium, & Deus ſolus eum iudicat. Io. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. num. 26. f. 61. T. 15. P. 1. & Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. cap. 14. nume. 4. fol. 44. Tom. 15. P. 2.

Imperij diſpenſando in matrimonio, legitimare poteſt. Mart. Laudenſ. de legitimat. nu. 87. 91. & 93. f. 94. T. 8. P. 2.

Imperij quo ad temporalia non legitimat. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 98. nu. 2. f. 51. T. 18.

Iudicem de ſe iudicantem nō habet. Gondiſal. Villadieg. de legatis. q. 14. nu. 74. f. 274. T. 13. P. 2.

Poteſtatis plenitudinem habet. Bonag. de Aret. de diſpenſat. nu. 81. fol. 174. T. 14.

Superiorem non habet. Pet. a Monte de poteſt. pontifi. ver. his ita expeditis. nu. 18. f. 149. T. 13. P. 1.

In titulis beneficialibus, habet libitum voluntatis, & poteſt prælato titulum auferre. Arnulf. Ruzeus. de iure regal. priuil. 41. nu. 5. fol. 396. vult dicere fol. 390. T. 12.

In toto, vel in parte non poteſt poteſtatem a Deo ſibi traditam a ſe abdicare. Philipp. Prob. de iure regal. quæſtio. 55. nume. 16. fol. 407. Tom. eod.

In totum tollere poteſt conciliorum ſtatuta etiam in iure clauſa. Pet. a Monte. de poteſta. Pontifi. verſic. hinc ſumpta. num. 3. fol. 151. Tom. 13. P. 1.

In tribus caſibus tenetur obedire concilio generali. Bermon. Chouer. de pub. concub. nu. 26. f. 163. T. 11. P. 1.

In vita poteſt tractare cum Cardinalibus de eligendo ſucceſſore, & nominando perſonam, quæ ſibi apta videtur, atque Cardinales de conſenſu Papæ in communi inter ſe poſſunt tractare de electione. Hierony. Manfred. de Cardina. deciſ. 304. fol. 102. Tom. 13. Par. 2.

In vno epiſcopatu duos poteſt ponere epiſcopus. Io. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 60. f. 356. T. 4.

In votis, & iuramentis non diſpenſat, ſed declarat. Ioan. Baptiſt. Caccialup. de penſioni. eccleſ. quæſtio. 19. nume. 53. fol. 326. Tom. 15. P. 1.

Indubitatus an poſſit pro libito ſuo diſſoluere cōcilia, vel alia trāſferre. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 10. art. 6. num. 1. 17. 27. & 28. fol. 355. & 356. Tom. 13. P. 1.

Inferioribus ſtatuendi contra canones auctoritatem dare non poteſt. Henric. Bot. de ſynod. epiſcop. conclu. nume. 36. fol. 390. Tom. 13. P. 2.

Iniquam conſuetudinem ſecularium abrogat. Ioā. Lecirier. de primog. q. 2. lib. 14. f. 62. T. 10. P. 1.

Iniuriam ſibi facit cum ſtatuta prædeceſſorum ſuorum perturbat. Nicol. Boer. de Cardinal. legat. de latere. numero 55. folio 146. Tom. 13. P. 2.

Iniuſtitiam alijs facere non debet. Mart. Laudenſ. de Cardi. nu. 37. fol. 58 Tom. 13. P. 2.

In quantum poteſt ſe debet conformare voluntati diuinæ. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. trigeſimanona. P. 3. nume. 9. fol. 91. Tom. 15. P. 1.

Inſtituit omnem dignitatem, & gradum. Franc. Arias. de bello, & eius iuſti. nume 212. fol. 335. Tom. 16.

Inter laycos in caſu negligētiæ iudicis eſt iudex tàm de iure, quàm de conſuetudine. Mart. de Carat. Llaudenſ. de princip. q. 22. fol. 207. Tom. 16.

Interdum interpretatiuè, interdum limitatiuè, interdum diſpenſatiuè, interdum penitus tollendo conſtitutiones conciliares procedit, & non tantum hæc facit, ſed tollit, & damnat concilia. Card. Iacobat. de cōcil. lib. 5. art. 16. num. 5. & 8. fol. 269. vult dicere. 270. Tom. 13. P. 1.

Inuito epiſcopo non poteſt epiſcopatum diuidere, ſic nec illum conferre. Arnul. Ruz. de iure. regal. priuileg. 41. nume. 13. folio 396. Tom. 12.

Inuitum poteſt abſoluere a vinculo ex cauſa. And. Barbat. de præſtantia. Card. quæſt. 12. Baſili. 1. P. nu. 14. vbi ampliat dictum etiā ſine cauſa. fol. 85. T. 13. P. 2.

Inuoluitur in crimine ſimoniæ in his, quæ ſunt prohibita, quia ſimoniaca. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 4. artic. 4. num. 41. fol. 251. Tom. 13. P. 1.

Inutilis ad hoc, vt poſſit amoueri, iſte deffectus, quo tempore conſiderandus. idem ibidem. articulo 3. numero 48. fol. 247. Tom. eod. P. eadem.

Ità gubernat generalem eccleſiam, & gregem Dominicum, ſicut vir bona vxoris. idem ibidem lib. 6. articu. 5. nume. 10. fol. 289. Tom. eod. P. ead.

Iudex eſt ſuprǽmus omnium etiam ſuperiorem non recognoſcentium regum, & Imperatorum. Lęl. Iordan. de Rom. ſedis orig. c. 12. nu. 21. f. 17. T. 13. P. 2.

Viuorum, & mortuorum conſtitutus a Deo. Pet. Albi. de pontifi. poteſt. nu. 123. f. 138. T. 13. P. 1.

Iudicat contra infideles. Bertach. de gabel. ſeu vectigal. 7. P. princ. nu. 39. fol. 65. T. 12.

Deponendos epiſcopos, & ad eum tantum tales cauſæ ſunt referendæ, ſuaque auctoritate decidendæ. Lęl. Iorda. de Rom. ſedis orig. c. 6. nu. 10. T. 13. f. 7.

Secundum conſcientiam ſuam, & non ſecundum allegata, & probata. Ludoui. Bolognet. de poteſta. Papæ. numero 7. fol. 24. Tom. 13. P. 1.

Iudicio alicuius vti ſuperioris non ſubditur. Bart. de Spina. de poteſt. Papæ. nu. 152. f. 32. T. 13. P. 1.

Iurans non creare Cardinales, quia in hoc iuramento debet ſtari dicto, & conſcientiæ eius, an voluerit ſe ligare. Cardna. Iacobat de conſil. lib. 7. articu. quinto. nume. 149. & 159. fol. 316. & 117. Tom. 13. P. 1.

Obſeruare, quæ non tendunt in deminutionem pontificalis dignitatis, tenetur ille obſeruare ex decentia, illa autem vel quæ tenetur ex ſua pontificali dignitate, tenetur ex neceſſitate. nu. 197. & quæ ſint iſta. nu. 202. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 5. nu. 197. fol. 318. T. eod. P. ead.

Renunciare papatui ad libitum Cardinalium non ligatur. idem ibid. 149. f. 316. T. eo. P. ea.

Iure prǽuentionis confert etiam in menſibus prǽſtitutis nominatis. Pet. Rebuf. de nominat. quæſtio. 18. princip. nume. 6. fol. 334. Tom. 15. P. 2.

Iuris iam quæſito non videtur velle derogare. Pet. Rebuf. de nominat. q. 18. prin. nu. 7. f. 335. T. 15. P. 2.

Naturali, & gentium velit, nolitve eſt ſubiectus. Ant. Roſel. de indulg. nu. 430. fol. 156. T. 14.

Prælatorum derogare non præſumitur. Petr. de Vbald. de Peruſ. nu. 14. fol. 184. T. 15. P. 1.

Iuriſdictioni layci poteſt ſe ſubmittere, & facere de monacho non monachum, & diſpenſare circa ea, quæ non ſunt de ſubſtantia monachatus, vt carnes comedere. Ioan. de Selua. de benefi. q. 7. P. 3. nu. 39. fol. 61. T. 15 P. 1.

Ius conferendi beneficia laycis dare poteſt, & ea, quæ ſunt iuriſdictionis, non quæ ſunt ordinis. Reſtaur. Caſtal. de Impera. q. 100. num. 16. & 18. f. 72. T. 16.

Naturale, vel diuinum tollere non poteſt. Gondiſal. Villadieg. de orig. Card. nu. 32. q. 5. f. 58. T. 13. P. 2.

Poſitiuum canonicum tollere poteſt. Troyl. Maluit. de canonizat. ſancto. dubio. 4. nu. 41. f. 103. T. 14.

Quæſitum alijs ſtante apoſtaſia non diſpenſata, non poteſt illis poſtea per diſpenſationem datam ſuper apoſtaſia auferre. Franciſch. Sonsbech. ad feudorum. Par. 12. numero 142. folio 148. Tom. 10. P. 2.

Tribuit aduocatura. Ioan. Coraſ. de benefi. cap. 7. num. 1. fol. 289. Tom. 15. P. 2.

Layco cauſam committere poteſt. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. Par. nu. 75. fol. 357. T. 4.

Decimas dare poteſt. idem ibid. nu. 76. f. eo. T. eo.

Præcipere non poteſt, vt ſibi bona ſua renunciet. idem ibid. num. 15. fol 355.

Sibi temporaliter nō ſubiecto, etiam ex cauſa Dominium rei ſuæ auferre non poteſt. Hieron. Zanet. de differentijs iuris ciuil. & canon. nu. 117. f. 203. T. 1.

Lapſus in hæreſim nondum damnatum, & eſt in papatu, an poſſit iudicari per concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 1. nu. 46. fol. 337. T. 13. P. 1.

Legatus, & delegatus, & qui iuriſdictionem non habent ab epiſcopo, ſed a collegijs poſſunt ponere interdictum. Ioan. And. de Bonia. de interdictis ciuit. nu. 14. f. 345. T. 14.

Lege ſui prædeceſſoris, vel ſua ligari non poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 21. nu. 28. f. 429. T. 15. P. 2.

Legem Apoſtolicam, & per Apoſtolos determinata tollere non poteſt. Henric. Bot. de ſynod. epiſcopi. 1. Par. numero 16. fol. 378. Tom. 13. P. 2.

Quam alijs impoſuit pati debet. Gondiſal. Villadieg. de legatis.

quæſtio.

Source : BIU Cujas

quæstio.14.nume.62.fol.273.T.13.P.2.
Leges per se promulgatas seruare debet. Guliel. Redoa. de simo. menta. P.2.c.17.nu.22.f.70.T.15.P.2.
Nouas facere non potest contra ea, quæ Deus, vel Apostoli, vel Sancti Patres statuerunt. Guliel. Durand. de modo generalis con cil. celebran. rub. 4. nu. 44. f. 156. T. 13. P. 1.
Legi ecclesiasticæ non subditur. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensioni. eccles. q. 19. nu. 5. f. 326. T. 15. P. 1.
Legibus non subiacet. Ioan. Calderin. de interdictis ecclesiasticis. nu. 60. fol. 328. T. 14.
Solutus est. Bonagui. de Aret. de dispensat. nume. 86. fol. 174. Tom. 14.
Solutus est, nec eum prædecessores sui ligare potuerunt. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. quæstio. 7. nume. 15. fol. 483. Tom. 15. P. 2.
Legitimans ad spiritualia, an legitimet ad temporalia. Ant. de Rosel. de legitimat. lib. 1. nu. 11. f. 84. T. 8. P. 2.
Non clericum, & non suum subditum de consensu ipsius facit, ꝙ talis legitimatio valet. idem ibid. nu. 16.
Legitimare non potest ad feuda secularia, sicut nec Imperator ad ecclesiastica. Vdalric. Zas. de feud. Par. 8. numero 86. folio 315. Tom. 15. P. 1.
Legitimat quoad feudalia, consentiente Domino feudi, non quo ad alia. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 59. folio 205. Tom. 16.
Legitimè electus in terris, dicitur Deus. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. nu. 54. fol. 350. T. 14.
Liberam iurisdictionem habet. Mart. Laudens. de legitimat. num. 29. fol. 92. T. 18. P. 2.
Licèt ardua non possit explicare sine consilio. Cardinalium, vel cõcilij, hoc intelligitur tamen ex decenti non de necessitate. Cardi na. Iacobat. de concil. lib. 7. articulo quinto. nume. 251. fol. 321. Tom. 13. P. 1.
Cessante negligentia prelatorum posset conferre beneficia totius orbis, tamen honestum non est. Ioan. de Selua. de benef. q. 1. P. 2. nu. 29. & nu. 37. f. 31. T. 15. P. 1.
Dicitur habere iura in scrinio pectoris, tamen fallit eum sçpè iurium obliuio. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. 2. nu. 6. fol. 329. T. 13. P. 1.
Dicatur habere plenitudinem potestatis, intelligitur cum consilio Cardinalium, & maximè in arduis. nume. 94. sed an sit verũ, & quomodo. nu. 164. idem ibidem. lib. 7. artic. 5. fol. 314. & 317. Tom. eo. P. ead.
Dicatur Romanus Pontifex, tamen sonat in plenitudinem uniuersalis ecclesiæ. idem ibidem. libro 8. articulo 6. numero 11. folio 333.
Dominus sit omnium ecclesiarum, non tamen dicitur Dominus rerum particularium ecclesiarum. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. casu 4. nu. 17. fol. 447. T. 15. P. 2.
Episcopis tanquã in partem solicitudinis vocatis potestatem conferendi beneficia contulerit, ampliorem tamen penes se perpetuò retinuit. Franc. Vargas. de auctor. Pontificis. confirmat. 14. fol. 123. T. 13. P. 1.
Habeat auctoritatem immediatam, & plenam in qualibet ecclesia, non tamẽ cuilibet ecclesiæ particulari præficitur. Franc. Vargas. de auctorit. Pontifi. versic. quoniam. num. 10. fol. 125. Tom. 13. Par. 1.
Habeat in beneficijs plenissimam potestatem, indiscretè tamen, & sine causa non potest disponere. Pet. Rebuf. de nominat. q. 21. nu. 63. fol. 336. T. 15. P. 2.
Inuoluatur crimine simoniæ, tamen accusatur. Ioan. Caraf. de simo. menta. nu. 39. f. 118. T. 15. P. 2.
Literas facultatis concedat, non ob hoc a se potestatem conferendi abdicat. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. 3. forma. num. 9. fol. 271. T. 15. P. 1.
Maior sit omnibus, ratione tamen peccati efficitur inferior, & subditus. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. casu 4. num. 12. fol. 447. T. 15. P. 2.
Malè faciat non obseruando in sua persona, quæ habentur in capitulo omnis vtriusque sexus. de pœnit. & remis. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 5. nu. 31. f. 312. T. 13. P. 1.
Manum apposuerit in aliqua commissione, tamen reformatur, si venit reformanda. Ioan. Staphil. super commissio. & lite. iustitię nu. 95. f. 294. T. 15. P. 1.
Moriatur, tamen sedes Apostolica non moritur. Card. Iacob. de concil. lib. 6. art. 4. nu. 4. f. 286. T. 13. P. 1.
Non debeat facere cõtra vniuersalem statum ecclesiæ, & si faciat possit resisti, tamen ex causa potest. Mart. de Caraz. Laudens. de princ. q. 252. f. 208. T. 16.
Non in terris, habet tamen superiorem in Cęlis, & non debet adhibere consensum, nisi in illis, quibus D. Christus adhiberet & ad tria debet respicere. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 23. nu. 3. fol. 31. T. 15. P. 2.
Non ligetur capitulis, licitis, vel illicitis, tamen si promouet indignum, indignitate requirente dispensationem, committit indignum in vniuersali ecclesia. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 6. num. 6. f. 23. T. 13. P. 1.
Non ligetur pœnis canonum, ligatur, tamen dictamine rationis idem ibid. lib. 9. art. 12. nu. 137. f. 348. T. eo. P. ea.
Non obstante iuramento, possit creare Cardinales, non intelligitur post congregatum concilium. idem ibid. lib. 6. art. 1. nu. 170. fol. 208. T. eo. P. ead.
Licèt possit a quoquam homine accusari, nisi de hæresi, potest tamen moneri clam, si mortaliter peccat. idem ibid. lib. 4. artic. 4. nu. 88. f. 253. T. eod. P. ea.
Ab homine puniri, non tamen euitat humanam vltionem. idem ibidem. lib. 7. artic. nume. 6. fol. 326.
Constituere, quòd vsuræ soluantur, potest tamen ex iusta causa facere, quod fructus non computentur in sortem. Bermon. Chouer. de pub. concub. nu. 23. f. 161. T. 11. P. 1.
Sibi eligere successorem, potest tamen statuere de illius electione. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 3. nume. 13. fol. 339. Tom. 13. P. 1.
Sibi eligere successorem, vt notatur in capitulo licèt de elect. tamen potest dare licentiam alicui prælato, vt eligat sibi successorem. Mart. de Caraz. Laudens. de princ. q. 475. f. 211. T. 16.
Tollere vim iuramenti, quomodo aliquid ex eo alteri quæritur, potest tamen concedere dilationem super ipsius obseruantia. Card. Iacobat. lib. 7. art. 1. 32. f. 300. T. 13. P. 1.
Licèt omnia possit, intelligitur tamen habito cõsilio cum fratrib. Bermon. Chouer. de pub. concub. nu. 2. f. 163. T. 11. P. 1.
Licèt possit accusari de hæresi, tamen contra eum non potest excipi, vt repellatur ab electione facta. Mart. de Caraz. Laudens. de princ. q. 196. f. 207. T. 16.
Licèt possit de plenitudine potestatis sine causa dispensare, tamen peccat. Franc. Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 33. f. 190. T. 14.
Ferre sententiam in absentem, non tamen contra non omnino citatum, vel citatum ad locum non tutum. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 96. f. 303. T. 13. P. 1.
Non tamen debet de honestate dare ius ad vacatura. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 8. nu. 9. f. 70. T. 15. P. 2.
Tollere contractus iuris ciuilis, tamen non facit quin mihi iustitia reddatur. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 98. fol. 314. Tom. 13. P. 1.
Licèt pro alijs criminibus non possit deponi, potest tamen reformari idem ibid. lib. 8. art. 2. nu. 33. f. 330. T. eo. P. ea.
Pro peragendis congregat concilium, non tamen sequitur, quòd sit inferior. idem ibidem. lib. 10. art. 1. nu. 78. T. 13. P. 1.
Propter insufficientiam non possit priuari papatu, tamen spernẽdo exercere onera sibi incumbentia, tacitè dicitur renunciare. Ioan. Franc. Paui. de offic. & potest. ver. sede vac. præludio. 7. nu. 6. fol. 413. T. 13. P. 2.
Reuocet omnes concessiones super rebus ecclesiasticis, non tamẽ intelligitur reuocasse, contractum censualem ab eo concessum. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 28. f. 312. T. 13. P. 1.
Scrutinio non vtatur, quibus cerimonijs vtatur. Franc. Paui. de vitat. q. 5. 1. partis. nu. 33. f. 183. T. 14.
Licèt sit caput ecclesię, potest tamen fieri schismaticus, & quomodo se subtrahendo ab vniuersali ecclesia incidit in schisma. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. 5. nume. 15. & 17. fol. 332. Tom. 13. P. 1.
Caput ecclesiæ, propter eius malos mores non fit membrum putridum. idem ibidem. lib. 9. articulo 12. numero 186. fol. 350. Tom. eod. P. ead.
Criminosus, & incorrigibilis, & scandalizet ecclesiam, etiam circa fidem, non tamen prædicet, vel aliter quid asserat contra fidem, non potest deponi. idem ibidem. numero 142. folio 348. T. eo. P. ead.
Dominus beneficiorum, intelligitur tamen, modò non faciat iniustitiam. idem ibidem. lib. 7. artic. 5. nume. 90. fol. 314. Tom. eod. P. ead.
Frater noster conformitate naturæ, tamen est caput, & princeps totius vniuersalis ecclesiæ. idem ibibem. lib. 9. arti. 12. nume. 121. fol. 246. T. eo. P. ead.
Hæreticus, non tamen desinit esse Papa, dummodo paratus sit se corrigere. Mart. de Caraz. de princ. q. 81. f. 206. T. 16.
Ordinarius totius mundi, specialius tamen, quod sit episcopus vrbis Romæ. Pet. Andr. Gambar. de auctorit. legati. de latere. nu. 707. f. 175. T. 13. P. 2.
Solutus legibus, tamen legibus debet viuere, quomodo intelligẽdum. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nume. 28. fol. 322. Tom. 13. P. 1.
Supra ius positiuum, non tamen est supra ius naturale gentium. idem ibid. lib. 7. art. 5. nu. 90. f. 314. T. 13. P. 1.
Licèt vitet aliquem, vel mandet vitari, an communicans eidem sit excommunicatus. Ioan. de Lignano. de de censura eccles. §. 27. nu. 6. fol. 324. T. 14.
Ligandi potestatem caret, quando eam pro voluptatibus suis exercet. Hierony. Alban. de potest. Papæ P. 1. numero 193. folio 72. Tom. 13. P. 1.
Ligatur constitutione omnis vtriusque sexus. Quintil. Mandos. in annali. casi. nu. 26. f. 211. T. 17.
Constitutione prædecessorum in concernentibus ius diuinum. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 3. Par. 1. numero 27. folio 7. Tom. 15.
Declaratiua constitutione, & interpretatiua veteris, & noui testamenti. Ioan. Caraf. de. simo. mental. numero 51. fol. 118. Tom. 15. Par. 2.
Per tenorem c. 1. de regulis iuris in 6. & si non est canonicè electus, potest a Cardinalibus deponi. Io. de Selua benefi. q. 3. P. 2. nu. 26. f. 7. T. 15. P. 1.
Sua promissione, & maxime quando fuisset geminata. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 7. articulo quinto. numero 69. folio 313. Tom. 13. P. 1.
Literas ad beneficia vacatura dare potest, alij nõ. Leobin. Aurelia. de mandat. Apost. nu. 51. f. 225. T. 15. P. 1.
Locum Dei in terris tenet. Guliel. Durand. de modo general. concil. celebran. 3. P. nu. 4. f. 173. T. 13. P. 1.
Loquendo de Cardinalibus, quibus nominibus soleat vti. Andr. Barbat. de præstant. Cardin. 1. q. Basilic. 1. Par. nume. 32. fol. 66. Tom. 13. P. 2.
Magis propriè dicitur vniuersalis ecclesię episcopus, quàm vni-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

uersalis episcopus, Franc. Vargas. de auctoritat. pontif. proposit. 5. nu. 11. f. 125. T. 13. P. 1.

Magnam habet potestatem super Imperatorem. Pet. a Monte. de potest. Pontificis. q. 4. nu. 7. f. 153. T. eo. P. ead.

Maior Apostolo, & quolibet homine. Ioan. a Capistr. de auctorit. Papæ. P. 3. 2. P. princip. nume. 12. fol. 55. Tom. eod. P. ead. & Cardina. Iacobat. de concil. lib. 10. articu. 1. nume. 88. fol. 354. Tom. eod. P. ead.

Est Imperatore etiam in temporalibus. Restaur. Castal. de Imper. q. 50. nu. 14. fol. 49. T. 16.

Est, quàm princeps, & Imperator. Ioan. a Capistr. in Speculo conscientiæ. nu. 325. f. 267. T. 1.

Mandans nõ molestari super fructibus, an adiudicet beneficium. Pet. Rebuf. de pacifi. possesso. nu. 20. f. 54. T. 15. P. 2.

Manifestos peccatores tollere non debet. Michael. Vlcur. de Regi. mundi. nu. 14. f. 117. T. 16.

Martinus, & Eugenius dederant Bullam Iudæis, quòd possent fœnerari cum Christianis. Ioan. Campeg. de dote quæst. 49. nu. 2. fol. 282. Tom. 9.

Martinus reprehenditur, q; indixerit Bellum inter Reges Petrum de Aragonia, & Carolum pro Regno Sciciliæ. Iacob. Castil. de duell. nu. 37. fol. 285. T. 12.

Minus legitimè electus, vel assumptus non debet Papa appellari. Hierony. Alban. de potesta. Papæ in proœmio. nume. 15. fol. 66. Tom. 13. P. 1.

Mortuum nobilitare potest. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. P. num. 87. fol. 358. T. 4.

Mortuus bonæ memoriæ dicitur. Restaur. Castald. de Imperat. q. 56. fol. 57. Tom. 16. nu. 5.

Etiam malę vitæ, & morum, non tamen recordatur malę memoriæ. Idem ibidem. nu. 5.

Quomodo ab Imperatore recordatur. idem ibid. nu. 4.

Naturaliter est solus Dominus beneficiorum, & ordinarius ordinariorum. Æneas de Falco. de reseruat. benefi. secundum prælud. nu. 2. fol. 249. T. 15 P. 1.

Nec Deus est, nec homo. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. princip. q. nu. 69. f. 115. T. 16.

Nec Imperatori, nec cęteris principibus auferre iurisdictionem potest, nisi subsit iusta ecclesia. idem ibidem numero 47. folio 114. Tom. eod.

Necessitatis gratia potest alienare bona ecclesiarum inferiorum. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. casu 6. num. 17. f. 462. Tom. 15. P. 2.

Negocijs secularibus se non implicat. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. quæstio. princip. nume. 33. & nume. 90. fol. 113. & fol. 115. Tom. 16.

Negociorum multitudine impeditus potest sua facta ignorare. Petr. Andre. Gambar. de permut. benefic. numero 49. fol. 212. Tom. 15. P. 1.

Nemini subijcitur. Ioan. de Selua. de iureiuran. q. 4. nume. 56. fol. 356. Tom. 4.

Nihil arduũ tentare debet sine consensu Cardinaliũ. Nicol. Boer. de Cardi. leg. de latere. nu. 6. f. 144. T. 13. P. 2.

Statuere potest. contra Decalogi præcepta. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. nu. 13. f. 355. T. 4.

Vel parum potest facere sine consilio Cardinalium, cum sint vnũ corpus cum eo. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. num. 85. fol. 314. T. 13. P. 1.

Nihilominus potest dare alijs licẽtiam sibi eligendi successorem. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. articulo 8 numero 3. fol. 292. Tom. eo. P. ead.

Nisi de hæresi accusari potest. Pet. Albin. de pontifi. potest. num. 1. fol. 130. T. eo. P. ead.

Nisi notoriè erret, in dubio errare non censetur, vt verus Papa errare non potest. Hierony. Alban. de potesta. Papæ 2. P. nume. 170. T. eod. P. ead.

Nolens authorizare concilium, pronunciatur suspectus de hæresi. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 3. articu. 1. nume. 206. fol. 234. Tom. eod. P. ead.

Congregare concilium, neque congregato authoritatem præstare, cogendus est. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nume. 204. fol. 234. T. 13. P. 1.

Non apponit conditionem in spiritualibus, nisi quę inest. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. capitu. 22. nume. 4. fol. 72. Tom. 15. Par. 2.

Non astringitur iure positiuo. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 50. fol. 301. T. 13. P. 1.

Non censetur errare in fide. Hiero. Alban. de potest. Papæ P. 2. nu. 144. fol. 77. T. 13. P. 1.

Non censetur vti velle potestate absoluta, nisi expresè appareat. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. quæst. 36. nume. 13. fol. 343. Tom. 15. P. 1.

Non cogitur petere consilium a Cardinalibus. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 122. f. 315. T. 13. P. 1.

Non committit simoniam inductam de iure positiuo, & simonia committitur cum Cardinalibus, & assistẽtibus Papæ, vbi quòd beneficia videntur habere ortum in nouo testamento, & quòd omnis potestas a Deo instituta. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 22. nu. 4. f. 50. T. 15. P. 2.

Non concurrentibus requisitis, non posset de ordinaria potestate pensionem cõstituere, causa non cognita, & dispensatio contra ius diuinum facta est ipso iure nulla. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. eccles. q. 19. nu. 28. f. 326. T. 15. P. 1.

Non confert beneficia patronalia etiam vacantia in curia. Ioan. Staphil. de gratijs expectatiuis. nu. 8. f. 274. T. 15. P. 1.

Non contemplatur illum, cui aliquid concedit, sed cuius causa fit cõcessio. Ioan. de Ligna. de censur. eccles. §. 16. nu. 5. f. 319. T. 14.

Non debet cogi ad cedẽdum, quia si hoc modo cederet, diceretur cessisse per metum, secus in inferiore. Card. Iacob. de concil. lib. 7. arti. 7. nu. 5. f. 324. T. 13. P. 1.

Congregare concilium, nisi subsistente necessitate. Cardi. Iacob. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 81. f. 228. T. 13. P. 1.

Erubescere inter Cardinales se connumerari. Andr. Barbat. de præstant. Cardin. 1. quæstio. Basilic. 1. Par. num. 41. fol. 67. Tom. 13. Par. 2.

Facere aliqua, propter quæ denigraretur status vniuersalis ecclesiæ. Ioan. Caraf. de simo. mental. numero 24. folio 118. Tom. 15. Par. 2.

Permittere ludos inhonestæ voluntatis. Mart. de Caraz. Lauden. de princ. q. 56. f. 207. T. 16.

Sibi aliquos tàm familiares facere, vt alios in sua familiaritate excludat. Io. Franci sc. Paui. de visitat. quæstio. 10. 1. P. nume. 42. fol. 190. T. 14.

Silere pro diuino cultu. Conrad. Brun. de hæret. c. 8. nume. 8. fol. 299. T. 11. P. 2.

Non derogare præsumitur laycis. Ioan. Corasi. de benefi. capitu. 6. T. 15. P. 2. nume. 34. fol. 301.

Nõ derogat possessioni, sicut nec iuri quæsito. Michael. Palaez. de maiorat. 3. P. nu. 8. f. 459. T. 10. P. 1.

Non dicitur ante benedictionem, consacrationem, & coronationem. Restaur. Castal. de Imperato. quæstio. 45. numero 4. folio 46. Tom. 16.

Romanus, prout Imperator Romanorum. idem ibidem. q. 35. nume. 14. Tom. eod.

Tollere ius tertij, cum ad tẽpus tollit. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 97. f. 315. T. 13. P. 1.

Non debet vti plenitudine potestatis, & maximè contra vniuersalem statutum ecclesiæ, sine magna causa, & alijs manifesta. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5 nu. 134. f. 316.

Non est Dominus rerum ecclesiæ, sed dispensator, & defensor. Thoma. Campeg. de benefic. pluralitat. num. 22. fol. 532. Tom. 15. Par. 2.

Petri Vicarius, sed successor, & Christi Vicarius. Cardi. Iacob. de concil. lib. 5. art. 8. nu. 40. f. 265. T. 13. P. 1.

Subditus iuri positiuo. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 2. nu. 27. fol. 68. T. 15. P. 2.

Supra ius diuinum, sed sub ipso. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensio. eccles. q. 19. nu. 62. f. 328. T. 15. P. 1.

Verisimile, quòd velit auferre iurisdictionem iuris iudici, & dare alteri, nisi appareat de certa eius scientia. Ioan. Staphil. super cõmiss. & liter. iustit. nu. 7. f. 298 T. 15. P. 1.

Vicarius Dei in temporalibus. Michael. Vlcur. de regim. mundi. q. 4. princ. nu. 12. f. 124. T. 16.

Non facit veritatem catholicam, nec hæresim, sed declarat. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. quæstio. 9. nume. 10. fol. 59. Tom. 11. P. 2.

Non habet in mundo maiorem se. Ant. de Rosel. de legitimat. lib. 2. nu. 1. f. 83. T. 8. P. 2.

Potestatem Imperij temporalis. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. princip. quæstio. nume. 36. 46. & 73. folio 113. & 114. & 115. Tom. 16.

Potestatem nisi super terram, & ecclesiam militantem. Ant. Rosel. de indulg. nu. 15. f. 150. T. 14.

Superiorem, & vbi non est iudex non datur iudiciũ. Card. Iacob. de concil. lib. 8. art. 1. nu 2. f. 327. T. 13. P. 1.

Supra caput suum, nisi Deum. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 38. f. 46. T. 16.

Non illaqueatur crimine simoniæ quòad pœnam iuris positiui. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 4. articulo 4. numero 22. folio 250. Tom. 13. P. 1.

Non Impedit libertatem regis. Arnulf. Ruzeus. de iure regal. priuil. 25. nu. 6. fol. 374. T. 12.

Non incurrit pœnas a iure positiuo inflictas. Thomas. Campeg. de benefi. pluralitat. num. 25. f. 532. T. 15. P. 2.

Non intelligitur ita velle præiudicare pluribus sicut vni. Ludoui. Gomes. de gratijs expecta. nu. 48. f. 306. T. 15. P. 1.

Non intendit per clausulas generales in dubio contra ius commune dispensare. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. num. 5. fol. 283. Tom. 15. P. 1.

Præiudicare patronis laycis. Ægyd. de Bellamer. de permut. benefi. P. 4. q. 3. nu. 14. f. 200. T. 15. P. 1.

Prouidere de dignitate, vel cura, nisi illas qualitates exprimat. Io. Staphil. de grat. expectat. nu. 18. f. 280. T. eo. P. ea.

Tollere cõsuetudines locorum religiosorum, nec iuri alterius derogare. Ægyd. de Bellamer de permutat. benefi. P. 3. q. 6. nu. 3. fol. 197. T. 15. P. 1.

Non legitimè electus non est in terris, sed Dialogus. Marc. Mãtua. in Dialogo. de concil. nu. 179. f. 188. T. 13. P. 1.

Non ligatur constitutione conciliari, etiam si centies dicta constitutio fuisset reepillogata. Card. Iacoba. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 233. vult dicere 223. & nu. 233. & 255. f. 319. T. eo. P. ea.

Constitutionibus iuris positiui. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alien. casu. 5. nu. 3. f. 44. T. 15. P. 2.

Decretis conciliaribus, quia est supra concilium. Cardi. Iacob. de concil. lib. 4. art. 37. f. 251. T. 13. P. 1.

Iure communi. idem ibid. lib. 7. art. 6. nu. 16. f. 323. T. eo. P. ea.

Iure communi, nec legibus suorum præcessorũ. Christoph. Roffinia. de benefi. c. 14. nu. 10. f. 271. T. 15. P. 2.

Legibus positiuis. Catal. de Boncomp. de potest. Papæ ver. his ita nu. 97. f. 23. T. 13. P. 1.

Non maior episcopo ordine. Ioan. Coras. de benef. c. 3. num. 3. fol. 289. T. 15. P. 2.

Source : BIU Cujas

Non potest absoluere aliquem in his, quæ prohibita sunt, quia per se sunt simoniaca. Christoph. Roffinia. de benefi. c. 14. fol. 271. nu. 12. T. 15. P. 2.
Absoluere eos, qui sunt in inferno, & qui non sunt in gratia. Rosel. de indulg. nu. 30. f. 150. T. 14.
Accusari, vel damnari, nisi pro hæresi. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 7. nu. 8. f. 324. T. 13. P. 1.
Alienare ad malos vsus, sed potest inuenire nouum casum licitæ alienationis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. casu 4. nu. 25. f. 448. T. 15. P. 2.
Alienare beneficia. Paul. Roma. de pensio. eccles. cap. 4. nume. 3. fol. 311. T. 15. P. 1.
Alienare, & donare pecuniam suis nepotibus. Mart. Laudens. de pace, & conuen. princ. q. 15. f. 302. T. 16.
Alienare res ecclesiæ, quando alienatio esset magna, secus si res alienatæ sint modicæ, quia censentur a solemnitate iuris exemptæ. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 8. num. 62. fol. 211. T. 15. P. 2.
Aliquem eximere a Romana ecclesia. Io. de Selua. de benefi. q. 7. P. 3. nu. 16. T. 15. P. 5.
Aliquem priuilegiare contra se ipsum. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 142. f. 316. T. 13. P. 1.
Aliquid contra statuta sanctorum condere. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 3. nume. 5. 8. & 10. fol. 254. Tom. 13. P. 1.
Aliquid facere, ob quod status ecclesiæ decoloretur. Io. de Selua. de benefi. q. 2. P. 2. nu. 10. f. 32. T. 15. P. 1.
Aliquid iurisdictionaliter pronunciare super pronũciatis a Deo. Ant. de Rosel. de indulg. nu. 33. f. 150. T. 14.
Apponere condictiones in collatione sua Arnulf. de Ruzeus. de iure regal. priuil. 13. nu. 2. f. 377. T. 12.
Auferre ab vna eccles. & dare alteri sine causa. Guliel. Redoa. de spol. eccle. q. 7. §. occurrit. nu. 7. f. 237.
Auferre aliquid layco etiam cũ causa priuil. 31. nu. 3. f. 376. T. 12.
Cardinalem ex excommu icare, aut dignitate, exuere absque consensu Cardinaliũ. Troyl. Maluit. de canonizat. sanctor. dub. 2. nu. 32. fol. 99. T. 14.
Causam iudici suspecto committere, quin recusari possit. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 1. nu. 38. f. 355. T. 4. idem de benef. q. 8. P. 3. nu. 17. f. 60. T. 15. P. 1.
Clericos priuilegijs spoliare. idem de iureiuran. P. 4. q. 1. num. 8. fol 354. Tom 4.
Committere Crisma clericis inferioribus, quando oriturum est scandalum. Troyl. maluit. de oblatio. dubio. 2. folio 138. nume. 28. Tom. 14.
Commutare votum, quando licitè, & honestè seruari potest. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 35. f. 312. T. 13. P. 1.
Concilium transferre, quando causa propter quam est congregatum, non dependet solum ab ipso, nec ipse solus potest expedire, nec dissoluere ante finitam causam. idem ibidem. lib. 10. art. 6. nu. 43. fol. 357. T. eo. P. ea.
Condere legem vniuersalem sine Cardinalibus. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. casu 4. nu. 26. f. 448.
Conueniri nisi impetrata venia ab ipso. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 8. art. 1. nu. 36. f. 328. T. 13. P. 1.
Damnari de incorrigibilitate, nisi præcesserit denunciatio eidem facta. Mart. de Carat. Laudens. de princip. quæstib. 200. fol. 207. Tom. 16.
Dare licentiam, non presbytero cõficiendi sacramentum Eucharistiæ, nec mutare sedem Romanam, & an, & quando committat simoniam. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. num. 21. fol. 60. Tom. 15. P. 1.
Deponi, licet simonia largo sumpto vocabulo, dicatur hæresis. Ioan. Caraf. de simo. menta. nu. 41. f. 118. T. 15. P. 2.
Determinare contra illa, quæ aliàs circa fidem in concilijs determinata sunt. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. num 68. fol. 279. T. 13. P. 1.
Non potest dissoluere in Deum tendentia, ex quibus ipsi Deo queritur obligatio. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. quæstio. 1. num. 2. fol. 354. Tom. 4.
Matrimonium consumatum. Arnald. Albert. de agnoscen. assert. cathol. q. 23. nu. 36. f. 80. T. 11. P. 2. & Io. de Sel. de iureiur. P. 4. q. 1. nu. 28. fol. 355. T. 4.
Non potest errare in fide. Alfon. Hoieda. de benefic. incompatib. c. 23. nu. 134. f. 153 T. 15. P. 1.
Esse qui infans est. Ioan. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 1. nume. 12. fol. 350. T. 14.
Excommunicari, nisi ob hæresim. Beat. Anto. de excommunicat. c. 75. nu. 12. fol. 383. T. 14.
Eximere aliquem principem a potestate Imperatoris. Michael. Vlcur. de regim. mundi. P. 2. nu. 86. f. 121. T. 16.
Non potest facere de peccato non peccatum, nec vt mendacium iocosum sit peccatum mortale. Ioan. de Selua. de benefic. quæst. 6. P. 3. nu. 8. f. 60. & idem de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 45. fol. 356. T. 4.
Id per quod decoloretur vniuersalis status ecclesiæ, & quomodo intelligendum sit. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 232. & 257. fol. 320. 321. T. 13. P. 1.
Id, per quod denigratur status ecclesiæ. idem ibidem. lib. 4. arti. 4. num. 40. fol. 251.
Legem; quòd non redarguatur, si in hæresim prolabatur. idem ibid lib. 3. art. 1. nu. 165. 169. & 170. f. 232. & 233. T. eo. P. ea.
Legitimationem derogando iuri fideicommissi. Melch. Palaez. de maior. 4. P. q. 1. nu. 32. f. 456. T. 10. P. 1.
Quòd furata res non sit furtum. Ioan. de Selua. de benefic. q. 8. P. 3. num. 7. f. 60. T. 15. P. 1.
Quòd honor ipsi creatori non exhibeatur. Alexand. de Carrar. de sponsal. & matrim. cap. 8. col. 1. circa princ. ver. & in hac consideratione. fol. 70. T. 9.
Quòd ipsemet sit solutus legibus naturæ. Ioan. de Selua. q. 8. P. 3. nu. 12. f. 60. T. 15. P. 1.
Quòd testis in iudicio deponere possit, non præmisso iuramento idem de iureiur. 4. P. q. 1. f. 356. T. 4.
Se minorem concilio. Mart. de Caraz. Lauden. de princ. q. 480. Tom. 16. f. 211.
Sibi successorem, quia hoc esset immutare statum ecclesiæ. Mart. de Caraz. ibid. q. 66. f. 205. T. eo.
Statutum, per quod ipse ligetur. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. fol. 318. nu. 190. T. 13. P. 1.
Vt licitè committantur vsurę. Io. de Selua. de iureiuran. 4. P. q. 2. nu. 48. fol. 356. Tom. 4.
Vt vnius testis dicto in tertij præiudicium credatur. idem ibidẽ. num. 47. fol. 355.
Non potest generaliter statuere, vt festa non seruentur. Io. de Sel. de benefi. q. 8. P. 3. nu. 17. f. 60. T. 15. P. 1.
Habere summi capitis dignitatem, si non tenet fidei vnitatẽ. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 10. art. 1. nu. 69. f. 354. T. 13. P. 1.
In causis, in quibus plenam non habet potestatem in præiudiciũ tertij scripturæ priuatæ adhibere fidem. Ioan. de Selua. de benefic. q. 8. P. 3. nu. 14. f. 60. T. 15. P. 1.
Incidere in canonem latæ sententiæ, nisi in casu hæresis. Bermon. Chouer. de pub. concub. verfic. idest altioris. nume. 30. fol. 163. Tom. 11. P. 1.
Inducere matrimonium supplendo consensum. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iust. ver. in primis. nu. 29. fol. 293. vult dicere 292. T. 15. P. 1.
Iudicari ab Imperatore. Ludoui Bolognet. de potest. Papæ. nu. 5. fol. 23. Tom. 13. P. 1.
Legitimare filium Regis Aragonum in præiudicium fratris, qui debet succedere in feudo. Mart. de Caraz. de princip. q. 386. fol. 210. Tom. 16.
Mutare hominum voluntates. idem ibid. nu. 23. f. 61.
Mutare sedem Romanam in alium locum, & an, & quando committat Simoniam. idem vbi sup. nu. 21. f. 60.
Nouos condere articulos. Ioan. de Sel. de iureiurando. 4. P. quęst. 1. nu. 44. fol. 356. T. 4.
Præcipere alicui stanti monacho aliquid, quod repugnet regulæ per eum professæ. Ioan. Staphil. de Grat. expectat. titu. de varijs mod. vacatio. nu. 100. f. 279. T. 15. P. 1.
Præcipere aliquid continens peccatum. Io. de Selua. de benefi. q. 8. P. 4. nu. 55. f. 110. T. 15. P. 1.
Priuare omnes clericos, vel omnes episcopos, quia turbaret vniuersalem statum ecclesiæ. Mart. de Caraz. Laudens. de princ. q. 164. fol. 207. T. 17.
Priuilegiare aliquem, vt ad se venire non teneatur, & quomodo id sit. Restaur. Castald. de Imperat. q. 35. nu. 5. f. 44. T. 16.
Priuilegium dare principi, ne possit deponi, vel puniri ab eo. idẽ ibid. q. 81. nu. 3 f. 65. T. 16.
Quem eximere ab ecclesia. Romana. Io. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. num. 39. f. 355. T. 4.
Quid rescribere contra statum vniuersalem ecclesiæ sine causa. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. 1. P. nu. 22. f. 122. T. 17.
Quodlibet. Ioan. Coras. de benefi. c. 1. f. 290. nu. 5. T. 15. P. 2.
Renunciare suæ potestati, nec alium sibi parem, vel superiorem constituere sine voluntate Dei, cuius iudicio est suppositus. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 5. f. 316. nume. 137. T. 13. P. 1.
Retinere beneficia pro se, & suis. Pau. Rom. de pensio. eccles. cap. 4. nu. 5. f. 367. T. 15. P. 1.
Reuocare feudum vasallo sine culpa. Cardi. Iacobat. de cõcil. lib. 7. arti. 5. nu. 61. fol. 313. T. 13. P. 1.
Reuocare suum contractum in præiudicium tertij. Io. de Selua. de benefic. q. 8. P. 3. nu. 22. f. 60. T. 15. P. 1. Idem de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 27. f. 355. T. 4.
Se ipsum ligare, nec absoluere. Ioan. Caraf. de simo. mental. nu. 25. fol. 118. T. 15. P. 2.
Se iuramento, vel voto astringere, vt ea non possit, quæ Deus tribuit pontificiæ potestati. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 127. f. 77. T. 13. P. 1.
Se subijcere inferiori, nisi in foro pœnitentiæ. Catald. de Boncomp. de potesta. papæ vers. his ita. nu. 90. f. 22. T. 13. P. 1.
Se submittere iudicio alicuius, si agatur de titulo Papatus inter duos. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 14. nume. 55. fol. 296. Tom. 13. P. 1.
Sibi eligere successorem, & curia. Rolan. de testam. & vlti. volũt. rub. 1. nume. 5. fol. 1. Tom. 8. Par. 1. & Ioan. de Selua. de benefic. quæst. 8. Par. 3. numero 13. folio 60. Tom. 15. Par. prima. & Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. articulo 4. numero 24. folio 286. T. 13. Par. 1. & Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. Par. q. 3. nume. 41. fol. 355. Tom. 4.
Non potest sine causa alienare bona ecclesiæ sine graui peccato Petr. Lenaud. de priuileg. Docto. quæstio. 88. numero 176. folio 20. Tom. 18.
Mandare layco, vt det rem alteri. Mart. Laudens. de princ. q. 549. fol. 212. T. 16.
Rimittere obligationem Deo quæsitam cum iuramento. Cardinal. Iacobat. de concil. libro septimo. articu. 5. nume. 35. fol. 312. Tom. 13. P. 1.
Reuocare collationem beneficij, alteri factam. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. tertiadecima. Par. tertia. numero 18. fol. 75. Tom. 15. P. 1.
Non potest statuere, aut statuta reuocare ad vtilitatem communem tendentia. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. quæstio. 1. num. 3. fol. 354. Tom. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Communicantes cum excommunicatis minorem non incurrere excommunicationem. idem ibidem. numero 7. folio eodem. Tom. eod.

Contra articulos fidei. Card. Iacob. de concil. lib. 6. artic. 2. nu. 49. fol. 279. T. 13. P. 1.

Contra nouum, & vetus testamentum, licèt possit interpretari ea, quæ sunt fidei. Arnald. Albert. de agnoscen. assert. cathol. & hæret. nu. 37. q. 21. f. 72. T. 11. P. 2.

Generaliter, vt festa non seruentur. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 37. f. 355. T. 4.

Vniuersaliter, vt clerici subsint iurisdictioni laycorum. Beninca. de paupert. & eius priuileg. quæstio. 8. numero 50. folio 158. Tom. 18.

Non potest submittere seipsum iurisdictioni laycorum. idem ibidem. nume. 29.

Suis successoribus legem imponere, vt teneantur suam constitutionem imitari. idem de benefic. quæstio. 1. P. 2. nume. 8. fol. 30. T. 15. P. 1.

Supprimere potestatem electionariorum Imperatoris. Mart. de Carat. Lauden. de princ. q. 515. f. 211. T. 16.

Non potest tollere characterem ordinum impressum in anima etiam per degradationem. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 4. nu. 53. fol. 109. T. 15. P. 1.

In totum canonem, si quis suadente, & si cassasset, deberet cassationem reuocare propter scandalum. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. f. 343 nu. 39. T. 13. P. 1.

In famiam facti. Ioan. de Selua. de benefic. q. 8. P. 3. nume. 23. fol. 61. T. 15. P. 1.

Ius diuinum, nec illud limitare. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. nu. 11. f. 60. T. 15. P. 1.

Obligationem iuramentalem quæsitam layco. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 2. artic. 5. nume. 20. fol. 220. T. 13. P. 1. & Anton. Corset de potestate regia. 5. & vltim. P. quæstio. 71. nume. 48. folio 143. Tom. 16.

Omnes episcopatus, nec beneficia ad inferiores spectantia donare. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 1. Par. 2. numero 4. folio 30. T. 15. P. 1.

Statuta concilij contra salutem, & statum vniuersalis ecclesiæ. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 5. numero 76. folio 313. Tom. 13. P. 1.

Statuta concilij in his, quæ pertinent ad articulos fidei, potest tamen in his, quæ sunt, quasi iuris positiui. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 16. nu. 10. f. 269. T. 13. P. 1.

Non potest transferre episcopum inuitum. Arnulph. Ruzeus. de iure regal. priuil. 34. nu. 11. f. 377. T. 12.

Sedem apostolicam ad alium locum. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 32. f. 355. T. 4.

Non potest vti potestate ad perniciem ecclesiæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 6. nu. 10. f. 323. T. 13. P. 1.

Non præsumitur ecclesiam duplici acceptatione grauare. Ioan. de Gras. de rescript. apostol. vers. aut si aliqui. nume. 62. folio 73. Tom. 3. P. 2.

Fraudare hospitalitatem. Francis. Paui. de offic. & potest. c. sede vacante. q. 8. 2. P. princ. nu. 26. f. 427. T. 13. P. 2.

In dubio facere contra constitutiones concilij generalis. Io. de Selua. de benefic. quæstio. vndecima. Par. 3. nume. 98. folio 68. Tom. 15. P. 1.

Laycis derogare. Ioan. Coras. de benefic. cap. 6. nume. 34. fol. 301. Tom. 15. P. 2.

Non præsumitur velle derogare iuri alterius. Barthol. Bellen. de charitat. subsid. q. 122. nu. 11. f. 168. T. 15. P. 2.

Præiudicare per verba generalia primo reseruatiuo. Ioã. Staphil. de gratijs expectat &c. prima forma. num. 12. f. 269. vult dicere 270. Tom. 15. P. 1.

Prouidere indignis, quia odiosi non comprehendũtur in gratijs. Roland. a Valle. de dote. q. 61. num. 16. f. 376. T. 9.

Non præsumitur vti plenitudine potestatis. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. cas. 4. nu. 41. f. 448. T. 15. P. 2.

Non puri hominis, sed veri Dei in terris vices gerit. Hieron. Gigãs. de resident. episcop. in proem. num. 2. fol. 369. Tom. 13. P. 2. & Catal. de Boncomp. de potesta. Papæ. versic. his ita. num. 14. fol. 17. T. 13. P. 1.

Non resignat pontificatum, nisi ex aliqua causa, saltem intrinseca &c. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 12. nume. 177. fol. 349. T. 13. P. 1.

Non se intromittit in iurisdictione Imperatoris. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 47. nu. 6. f. 94. T. 5.

Non semper alteri potest committere vices suas. Catald. de Boncomp. de potest. Papæ. vers. his ita. num. 38. f. 19. T. 13. P. 1.

Non semper Romæ necessariò stare debet. Restaur. Castal. de Imperat. q. 77. nu. 6. f. 64. T. 16.

Non sine causa gladium portat. Nicol. Moro. de fide, treu. & pace. q. 5. nu. 9. f. 419. T. 11. P. 1.

Nõ soluit tributum Imperatori in signum recognitionis dominij, sed solum pro pace, & quiete. Cardi. Iacobat. de cõcil. lib. 10. nu. 281. fol. 394. T. 13. P. 1.

Non solum delinquens, sed etiam negligens, & remissus in docendo, quę ad salutem pertinent, debet deponi. idem ibidem, lib. 9. art. 12. nu. 9. fol. 342. T. 13. P. 1.

Non solum in particulares ecclesias, sed in vniuersali ecclesia obtinet prælationem. idem ibidem. lib. 10. num. 309. ver. non obstat. fol. 396. T. 13. P. 1.

Non subiacet denunciationi euangelicæ. Pet. Albin. de pontifi. potest. nu. 2. f. 131. T. 13. P. 1.

Non subijcitur canonibus. Hieron. Gigas. de pensio. eccles. q. 8. nu. 4. fol. 354. T. 15. P. 1.

Et omnes iudicat, & a nemine iudicatur. Ioan. a Capistra. de auctor. Papæ. P. 2. 2. P. princ. nu. 138. f. 47.

Constitutionibus suis, nec prædecessoris. Io. de Sel. de benefi. q. 8. P. 4. nu. 18. f. 108 T. 15. P. 1.

Non tenetur congregare concilium, etiam in his, quæ ad fidem pertinent. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 2. P. num. 67. fol. 75. T. 13. P. 1.

Lege iulia de ambitu. Ioan. de Sel. de iureiur. 4. P. q. 1. nume. 80. fol. 357. T. 4.

Sequi maiorem partem in concilio. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 3. num. 60. f. 385. T. 13. P. 1.

Non vtitur baculo, sicut alij episcopi, quia non habet coarctatã potestatem, quæ designatur per curuitatem baculi. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 5. nume. 118. fol. 315. Tom. 13. Par. 1 idem vbi supra. libro 1. articulo 1. numero 95. fol. 196. Tomo 13. Par. 1.

Non vult, quòd quis se ingerat in sibi reseruatis. Troyl. Maluit. de sortib. 1. P. nu. 7. f. 396. T. 11. P. 2.

Notoriè incorrigibilis, vbi scandalizatur ecclesia habetur pro hæretico. Ioan. Nicol. Arelatan. de hæretic. notab. 12. nu. 2. fol. 30. Tom. 11. P. 2.

Notorius hæreticus de hæresi damnata, & qui monitus non curat desistere, non indiget depositione, sed tantum declaratione. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 1. nume. 2. fol. 335. Tomo. 13. P. 1.

Nouam formam in baptismo dare potest. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 19. f. 357. T. 4.

Nullum habet respectum ad clausulam ad fauorem tertij, quæ ponitur in supplicatione, immo talis clausula habetur pro nõ adiecta. Guliel. Redoa. de simo. mentali P. 2. nu. 14. f. 65. T. 15. P. 2.

Nunquam sibi ligat manus per aliqua indulta. Io. Staphil. de gratijs expectat. versi. post hæc. num. 17. f. 284. T. 15. P. 1.

Nunquid condere possit de futuri pontificis electione nouam cõstitutionem. Hiero. Alban. de Card. q. 31. f. 115. T. 13. P. 2.

Per communicationem indulgentiæ possit in totum locum purgatorij expoliare. Felin. Sande. de indulg. nu. 33. f. 159. T. 14.

Nunquid possit dispensare per statutum, vbi a lege pęnam est imposita. Ludoui. de Sard. de natura. lib. ac succes. eorum. q. 10. nume. 31. f. 38. T. 8. P. 2.

Legitimare non sibi subiectum, & extra locum suæ iurisdictionis circa actus temporales. Nicol. de Vbal. de succes. ab intest. 1. P. num. 106. fol. 345. T. 8. P. 1.

Pręcipere, ne quis amplius ducat vxorem. Pet. a Monte. de potest. Papæ. vers. hinc inde. num. 6. T. 13. P. 1.

Simplici sacerdoti committere, vt possit sacramentum confirmationis conferre. Nicol. Plou. de sacram. 2. Par. cap. 1. num. 5. fol. 80. Tom. 14.

Statuere, quòd inhabiles ad testimonium recipiãtur. And. Barb. de testib. nu. 38. ver. vtrum. f. 133. T. 4.

Ob reseruationes ipse intendit conferre. Ant. Gambar. de permut. benefic. nu. 48. f. 214. T. 15. P. 1.

Obligatur diligere parentes ordine charitatis. Guliel. Redoa. de simo. menta. c. 10. nu. 20. fo. 91. T. 15. P. 2.

In pluralitate beneficiorum, & pẽsionum coęquare facientes voluntatem patris sui parentibus. idem ibid. nu. 23.

Legibus humanis in concilijs, & canonibus cõtentis. Guil. Durã. de mod. gen. concil. celeb. rubr. 31. f. 177. nu. 8. T. 13. P. 1.

Obsecrat clementiam Imperatoris. Restaur. Castal. de Imperat. q. 59. nu. 12. f. 57. T. 16.

Obtinet vniuersalem potestatem. Io. a Capistr. de aucto. Papę P. 2. 2. P. princ. nu. 77. f. 61. T. 13. P. 1.

Olim parcè, & venialiter expectatiuas concedebat. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. nu. 64. f. eo. vbi sup.

Olim rarò gratias beneficiales faciebat, & quando postea incępit. Ioan. de Selua. de benefic. q. 1. P. 2. nume. 12. f. 30. T. 15. P. 1.

Omne humanum ius tollit, & supra ius dispensat, nisi sequeretur decoloratio faciei ecclesiæ. Io. a Capistr. de auct. Papę P. 3. 2. P. princ. nu. 103. f. 63. T. 13. P. 1.

Omnes ecclesias, beneficia, & episcopatus potest per omnes vnionum species vnire. Ioan. Bapt. Caccia lup. de vnion. P. 1. art. 2. nu 4. fol. 25. T. 15. P. 2.

Est iudicaturus, sed a nemine venit iudicandus. Bermon. Chouer. de publi. concubi. versicu. idest altioris. nume. 14. folio 163. Tom. 11. P. 1.

Omnis dignitatis thesaurum habet, estquè culmen episcoporum. Hierony. Alban. de potestat. Papæ Par. 1. numero 157. folio 71. Tom. 13. P. 1.

Omnium doctissimus. Ioan. Coras. de benefic. capi. 5. num. 8. fol. 293. T. 15. P. 2.

Onerando ecclesiam aliquam deponsione alteri soluenda, duplici vtitur potestate. Paul. Rom. de pension. eccles. q. 5. nume. 2. fol. 321. T. 15. P. 1.

Ordinando non suppositum, eximit illum a patria, ac dominica potestate. Anto. de Rosel. de legitimat. lib. 2. nume. 3. folio 83. Tom. 8. P. 2.

Ordinem iudiciarium in terris Imperij tollere an possit. And. Barbat. de præstant. Cardi. 9. quæstio. Basilic. 1. Par. nume. 2. fol. 82. Tom. 13. P. 2.

Paratus corrigi non deponitur, immo nec quicunque alius paratus corrigi damnatur. Cardin. Iacobat. lib. 8. arti. 2. nu. 3. fol. 329. Tom. 13. P. 1.

Pastor, non Princeps. Ioan. Coras. de benefic. cap. 1. num. 3. fol. 290. Tum. 15. P. 2.

Pater patrum concurrit cum omni prælato in potestate, etiam iurisdictione. Francisc. Curt. de feud. quæstio. 11. num. 4. folio 56. Tom. 10. P. 2.

Cum

Source : BIU Cujas

Cũ omnibus prælatis in iuriſdictione concurrit. Lęl. Iord. de Roma. ſed. orig. &c. c. 12. nu. 20. f. 17. T. 13. P. 2.
Peccandi licentiam non habet. Guliel. Duran. de modo gener, concil. celebran. nu. 6. Rub. 4. f. 155. T. 13. P. 1.
Poteſtatem, vel potius licentiam non habet. Io. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 11. f. 355. T. 4.
Pecuniam recipiens in beneficijs, in quibus datum clauium executio, efficitur ſimoniacus. idem ibidem. nu. 33.
Penſionem eccleſiæ impoſitam modificare poteſt, & ex cauſa totam tollere. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſion. eccleſ. q. 24. nu. 1. fol. 329. T. 15. P. 1.
Etiam in quota fructuum aſſignare poteſt. Hieron. Gigas. de penſion. eccleſ. q. 8. nu. 1. f. 334. T eo. P. ea.
Per aſſumptionem ad papatum ſanctificatur, & poſtquam eſt trãſlatus ad papatum non poteſt quæri de eo, quod fecit ante tranſlationem. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. num. 103. fol. 314. Tom. 13. P. 1.
Per confirmationem rei litigioſę non cenſetur cauſam ad ſe aduocare. Robert. Lancel. de Attenta. limitatio. 52. numero 54. folio 383. Tom. 5.
Per degradationem non poteſt tollere characterem in anima exiſtentem. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. Par. quæſtio. 1. nume. 19. fol. 355. T. 4.
Per præſcriptionem poteſt quem ſuo iure priuare. Io. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 86. f. 357. T. 4.
Per prȩuentiones dignitates electiuas poteſt conferre. Io. de Selua. q. 1. P. 2. nu. 34. f. 31. T. 15. P. 1.
Per priuilegium exemptionis non intendit epiſcopo tollere canonicam. Lap. de caſtelio. de canonic. porti. cap. quia. nu. 8. fol. 195. Tom. 15. P. 2. & Pet. de Vbal. de canon. epiſc. & paroch. q. 6. nu. 2. fol. 203. T. eo. P. ea.
Per ſe, & ſine Cardinalibus ardua tractare an poſſit etiam in contrarium ſtante conſuetudine. Roch. Curt. de ſtatut. cap. 11. num. 31. fol. 348. T. 2.
Per ſuam collationem an tollat conſuetudinem, vt quis optare poſſit beneficia vacantia. Pet. de Vbal. de Peruſ. de permutat. benefic. nu. 93. f. 186. T. 15. P. 1.
Per viam denũciationis iudicat, ſi dominus offendat vaſallum. Io. Blan. de epit. feud. lib. 4. c. 1. num. 13. f. 290.
Per viam iuriſdictionis, vel ſententiæ animam de purgatorio extrahere non poteſt. Anton. Roſel. de indulgent. numero 31. folio 150. Tom. 14.
Per vnionem, quam facit, non intendit derogare iuri epiſcopali. Petrus de Peruſ. de vnio. eccleſ. capitulo 2. numero 6. folio 235. Tom. 15. P. 1.
Perſonæ priuatæ poteſtatem excommunicandi poteſt concedere. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. Par. quæſtio. 1. numero 84. folio 357. Tom. 4.
Petens ſe reſtitui, an habeat probare ſe canonicè electum ab habẽtibus facultatem. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. num. 109. fol. 229. T. 13. P. 1.
Petri ſucceſſor, vicarius Ieſu Chriſti vices veri Dei gerens, qui poteſt quadrata rotundis adȩquare. Andr. Barbat. de teſtib. verſ. circa ſecundam. nu. 42. f. 133. T. 4.
Plenitudine poteſtatis vti ſine cauſa non debet, & in dubio vti poteſtatis plenitudine velle non cenſetur. Matth. Bru. de ceſſio. bono. q. 9. nu. 16. f. 195. T. 13. P. 2.
Plenitudinem poteſtatis habet. Pet. à Monte. de poteſt. pontifi. q. 1. nu. 17. f. 145. T. 13. P. 1.
Plus poteſt in his quæ ſunt cõtra ius canonicum, quàm diuinum. Martin. Laudenſ. de legitimat. numero 96. folio 94. Tomo 8. Par. ſecunda.
Pȩnam ætȩrnam remittit in homine verè contrito. Ant. Roſel. de indulg. fol. 152. nu. 186. T. 14.
Mortis imponere poteſt. Io. de Sel. de iureiur. 4. P. q. 1. nume. 81. fol. 357. Tom. 4.
Poſt mortem damnari de hæreſi an poſſit, & a quo Pet. a Monte. de poteſt. pontifi. verſicu. circa iſtam. numero 7. folio 148. Tom. 13. Par. 1.
Poſtquàm ſemel appoſuit manus in conferendo aliquod beneficium, an inferior ſe intromittere poſſit. Ioan. de Selua. de benef. q. 19. P. 3. nu. 14. f. 81. T. 15. P. 1.
Poteſt abſoluere ab omni iuramento. Mant. de Carat. Laudenſ. de princ. q. 238. f. 208. T. 16.
Abſoluere excommunicatum abſque verbis. Pau. Roma. de penſio. eccleſ. c. 8. nu. 12. f. 318. T. 15. P. 1.
Accuſari de crimine notorio, quod vix poteſt eſſe. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. art. 4. nu. 7. f. 331. T. 13. P. 1.
Admittere, & approbare reſignationes in fauorem certæ perſonę factas. Chriſtophorus. Roſſinia. de benefi. c. 14. num. 14. fol. 271. Tom. 15. P. 2.
Aliqua bona eccleſiæ alicui donare, & prȩſumitur iuſta cauſa motus. Guliel. Redoa. de bonis eccleſ. non alienan. rub. 19. nu. 165. fol. 426. T. 13. P. 2.
Aliquos a charitatiuo ſubſidio eximere. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. q. 21. nu. 5. f. 175. T. eo. P. ead.
Aſſignare pẽſionem etiam layco, etiam ſine cauſa. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. §. occurrit. q. 7. f. 238. T. 14.
Beneficia conferre layco. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. cap. 13. nu. 53. f. 66. T. 15. P. 2.
Beneficium in ſuis manibus reſignatum, etiam cum clauſula, in fauorem tertij conferre. idem ibid. nu. 9.
Cedere papatui, ſed an poſſit cogi cedere. Cardina. Iacobat. de concil. libro 9. articulo 3. num. 30. 31. 32. 33. & 35. folio 339. Tomo 13. P. 1.
Citare in terris Imperij. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 50. numero 17. folio 39. Tom. 16.
Citare quemcunque in quocunque loco exiſtente. Hieronym. Alban. de poteſta. Papæ. ſecunda. Par. numero 18. folio 74. Tomo 13. Par. 1.
Cæteros collatores prævenire, non eſt tamen honeſtum, vt id faciat. Aſcan. clem. a mer. de patr. & poteſt. effectu. 6. numero 29. fol. 111. T. 8. P. 2.
Compellere beneficiatos litigantes ad inuicem, vt veniant ad cõpoſitionem. Ioan. de Selua. de benefi. quæſt. 1. P. 2. nume. 42. fol. 31. T. 15. P. 1.
Compellere principes ad ſeruandam pacem inter eos contractã. Mart. Laudenſ. de confed. pace, & conuen. princip. quęſt. 19. fol. 302. Tom. 16.
Concedere, ne quis teneatur ad decimas. Pet. a Monte. de poteſt. pontifi. nu. 6. fol. 151. T. 13. P. 1.
Conferre beneficia vel tempus, & ſub condictione. Ioan. a Selua. de benefi. quæſtio. prima. Par. 2. numero 39. folio 31. Tomo 15. Par. 1.
Conferre beneficium indigno. Ioan. de Selua. ibid. q. 8. P. 4. num. 40. fol. 109. T. eo.
Dare Caſtra in feudum benemeritis erga ſedem Apoſtolicã. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. quæſt. 2. num. 36. fol. 470. Tom. 15. P. 2.
Dare clerico facultatem teſtandi de rebus eccleſ. Ioan. dilec. Duran. de arte teſtandi. cautel. 3. numero 4. folio 110. Tomo 18. Par. 1.
Dare licentiam monacho teſtandi de bonis eccleſiæ acquiſitis. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. caſu. 4. numero 42. folio 448. Tom. 15. P. 2.
Dare principi licentiam, & auctoritatem iudicandi de clericis certi loci. Stephan. Aufre. de poteſta. ſec. ſuper eccleſ. 1. regu. nu. 1. fol. 330. T. 11. P. 1.
Dare vni beneficium, & alteri penſionem. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 4. nu. 39. 109. T. 15. P. 1.
De poteſtatis plenitudine concilium diſſoluere. Petr. a Monte. de poteſt. pontific. numero 4. titu. de Cardinal. folio 151. Tom. 13. Par. 1.
Decimas fructuum, etiam quæ alijs debentur laycis concedere. Thomas Campeg. de condi. epiſcop. numero 6. folio 337. Tom. 15. P. 2.
Deponere Imperatorem ſine conſenſu Cardinalium. Pet. Albin. de pontifi. poteſt. nu. 20. f. 133. T. 13. P. 1.
Deponere principes, ſi nimis grauant ſubditos. Mart. de Carat. Laudenſ. de princip. q. 7. f. 204. T. 16.
Dicere ſic volo ſic iubeo in his, quæ concernunt moralem philoſophiam. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 10. articu. 6. nume. 52. fol. 357. Tom. 13. P. 1.
Eccleſiæ penſionem perpetuam aſſignare ſuper fructibus eccleſiæ, ſi illa commodè poſſit ferre. Ioan. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſ. q. 8. nu. 2. f. 321. T. 15. P. 1.
Eccleſiæ prouidere quando per eligentes fuit in forma electionis peccatum. Ioan. de Selua. de benefic. q. 1. P. 2. nume. 54. fol. 31. T. 15. P. 1.
Eligi etiam non Cardinalis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 9. nu. 2. fol. 39. T. 16.
Epiſcopum prolibito voluntatis de ſuo epiſcopatu ad aliũ tranſferre. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. num. 6. capit. 12. fol. 65. Tom. 15. P. 2.
Eſſe iudex in cauſa propria, etiam contra ſe ipſum renunciando &c. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 1. nu. 21. fol. 336. Tom. 13. P. 1.
Eſſe iudex in cauſa propria, & ſe ipſum a peccato in foro pȩnitentiali abſoluere. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 8. P. 3. nu. 37. fol. 61. T. 15. P. 1.
Eſſe iudex in cauſa propria, vel alteri delegare, quod eſt vrbanius. Martin. de Carat. Laudenſ. de princip. quæſtio. 63. folio 206. Tom. 16.
Eſſe iudex in omnibus cauſis proprijs. Catal. de Boncomp. de poteſt. Papæ. nu. 5. fol. 24. T. 13. P. 1.
Eſſe qui laicus eſt. Ioan. Franc. de Plat. de excommu. §. 1. num. 13. fol. 350. T. 14.
Facere Concilium cum prælatis vnius prouinciæ tantum, & nihi lominus erit Icumenicum. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 4. art. 7. nu. 17. fol. 262. T. 13. P. 1.
Facere de vno aliud. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. §. occurrit. q. 7. nu. 55. fol. 238. T. 14.
Facere leges & excommunicare etiam pro occultis. Pet. Albin. de pontifi. poteſtat. nu. 249. f. 142. T. 13. P. 1.
Facere quòd bona facta ab exiſtentibus in peccato mortali ſint meritoria exiſtentibus in purgatorio. Feli. Sande. de indulg. ver. vlterius. nu. 33. f. 159. T. 14.
Habilitare laycum ad mera ſpiritualia Barthol. Belenzi. de charitat. ſubſidio. quæſtio. ſeptuageſima ſecunda. nu. 1. fol. 160. Tomo 15. Par. 2.
Habilitare laycos ad dandam etiam uocem deliberatiuam in concilio. Cardina. Iacobat. de concilio. lib. 2. articu. 2. nume. 64. fol. 212. T. 13. P. 1.
Habilitare fœminam ad feudum antiquum in præiudicium agnatorum. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 98. nume. 6. fol. 71. Tomo 16.
Idem, quod Deus poteſt. Pet. Albin. de pontifi. poteſt. num. 11. fol. 133. T. 13. P. 1.
Immutare formam ſacramentorum ab Apoſtolis traditam, quo mortuo concilium, id facere poteſt. Hieronym. Alban. de poteſtat. Papæ. ſecunda Part. numero 85. folio 76. Tomo eod. Par. eadem.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Imponere pœnam mortis. Ioan. de Selua. de iureiur. 4. P. quæst. 1. nu. 81. fol. 357. T. 4.

In feudum concedere ea, quæ ad suum Apostolatum pertinent, & quascunque res aliarum omnium ecclesiarum. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 3. P. nu. 45. f. 84. T. 13. P. 1.

In se prorogare iurisdictionem iudicis secularis, potius ex humanitate, quam ex debito. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 14. nu. 22. fol. 295. T. eo. P. ead.

Infeudare non modo res Romanę ecclesię, sed etiam aliarum ecclesiarum. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. q. 7. num. 1. fol. 482. T. 15. P. 2.

Infeudare non solum ea, quæ sunt Apostolatus sui, sed, & feuda omnium ecclesiarum. Franc. Curt. de feud. quæst. 1. num. 3. fol. 57. T. 10. P. 2.

Inquirere in omni casu. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. q. 22. nu. 23. f. 510. T. 15. P. 2.

Intromittere se inter laycos arduis negocijs maximisque difficultatibus scandalum generantibus. Stepha. Aufrer. de potesta. secu. super eccl. pers. nu. 6. in introductione. f. 286. T. 16.

Inuitos cogere ad beneficiorum, & etiam episcopatuum permutationem. Ioan. de Gras. de rescript. vers. nos vobis. nu. 35. fol. 32. Tom. 3. P. 2.

Inuolui vitio simoniæ. Guliel. Redoa. de simo. ment. P. 2. c. 15. nu. 25. fol. 68. T. 13. P. 2.

Ita priuilegiare laycum, non solum, vt tot beneficia habeat, sed vt conferre possit. idem ibidem. capitu. 13. numero 55. fol. 66. T. eod. P. ead.

Iudicare propter magnum iuris dubium, etiam vbi aliàs iudex non esset inter nõ subditos. Ant. de Rosel. de legitimat. lib. 2. nu. 8. fol. 83. T. 8. P. 2.

Layco non subdito præiudicare in iure præsentandi. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. quæstio. trigesimaseptima. nume. 12. 12. fol. 343. T. 15. P. 1.

Layco per suum priuilegium spiritualia iura conferre. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. quæstio. 8. nume. 7. fol. 885. Tomo 15. P. 2.

Laycum priuilegiare, vt teneat beneficia. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 7. Par. 1. nume. 9. fol. 26. Tom. 15. Par. 1. & Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. quæstio. vigesimaprima. nume. 4. folio 337. Tom. 15. P. 1.

Ligare laycos in his, quæ spectant ad forum ecclesiasticum. And. ab Exea. de pactis. nu. 54. f. 32. T. 6. P. 2.

Maiorem solum quatuordecim annis in Imperatorem approbare. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 73. nume. 18. folio 62. Tom. 16.

Ob causam vtilitatem publicam concernentem transferre episcopum inuitum de vno episcopatu ad alium, puta si populus, vel tirãnus eum persequitur sine causa. Ioã. de Selua. de benefi. q. 1. P. 2. nu. 46. fol. 32. T. 15. P. 1.

Omnia beneficia mundi conferre etiam, quòd ordinarius non esset. negligens. Franc. Vargas. de auctor. pontif. confirmat. 14. nu. 2. Tom. 13. P. 1.

Omnia in illis, quæ sunt de iure positiuo. Guliel. Redoa. de spol. eccles. §. occurrit. q. 7. nu. 2. f. 237. T. 14.

Omnia quomodo intelligendum. Pet. Albin. de põtifi. potest. nu. 197. fol. 141. T. 13. P. 1.

Particulariter statuere super decimis non soluendis. Bermon. Chouer. de pub. concub. versicu. hoc enim. numero 20. fol. 161. Tom. 11. P. 1.

Pensionarium priuilegiare, ne decimam soluere teneatur. Hierony. Gigas. de pensio. ecclesiast. quæstio. 59. numero 6. folio 351. Tom. 15. P. 1.

Per modum generalis constitutionis inducere vnum nouum casum licitę alienationis. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 21. nu. 27. f. 429. T. 15. P. 2.

Præiudicare sine causa tertio, & non citato, etiam non audito. Guliel. Redoa. de spoli. eccles. quęstio. 7. §. occurrit. num. 67. fol. 238. Tom. 14.

Præiudicare sine causa in beneficialibus. Idem ibidem. q. 1. num. 21. fol. 215. T. 14.

Priuare per præscriptionem quem suo iure. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. P. 1. q. nu. 86. f. 357. T. 4.

Priuare regem Regno, si Biennio non soluit pensionem. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. quæstio. 24. num. 4. fol. 518. Tom. 15. P. 2.

Priuato excommunicandi potestatem dare, & non episcopo potestatem Chrismandi. Ioan. de Selua. de benefic. q. 8. P. 4. num. 42. fol. 109. T. 15. P. 1.

Priuare matrimonium inter aliquos expressis nominibus. Pet. Albin. de pontifi. potest. nu. 27. fol. 133. T. 13. P. 1.

Quadrata æquare rotundis. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 23. nu. 17. f. 44. T. 15. P. 2.

Quantum indulgentiæ vult dare. Antoni. de Rosel. de indulg. nume. 395. f. 156. T. 14.

Remittere decimas etiã laycis ad tempus. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. casu. 4. nu. 33. f. 448. T. 15. P. 2.

Rescindere gesta præcessoris contra statuta ecclesiæ. item, & successor in Regno. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. q. 5. nu. 24. f. 479. T. 15. P. 2.

Reseruare pensionem resignanti cessante conuentione. idem de simo. ment. 3. Par. capitulo vndecimo. numero 32. fol. 92. Tomo eod. P. ead.

Restituere quos cõcilium damnauit. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. arti. 16. num. 3. f. 269. T. 13. P. 1.

Restringere, & prorogare tempus iuris faciẽdi electionem. Ioan. de Selua. de benefi. q. 1. P. 2. nu. 44. f. 31. T. 15. P. 1.

Potest renocare beneficium, non est tamen honestum, vt id faciat. Ascan. clemens a mer. de patri. & potest. effectu. 6. nu. 30. f. 111. Tom. 8. P. 2.

Gratiam, post ius alteri quæsitam. Guliel. de spol. eccles. q. 1. nu. 49. fol. 216. T. 14.

Prouisionem beneficij ante illius acceptationem. Ioan. de Selua. de benefic. quæst. 1. P. 2. nu. 51. f. 31. T. 15. P. 1.

Semper gesta concilij, eiusque decreta. de vacaturis. tollit. Ioan. a Capistra. de auctor. Papæ. 3. Par. 2. Par. numero 110. fol. 64. Tom. 13. P. 1.

Potest sibi coadiutorem eligere, & causas clericotum layco, & mulieri committere. Ioan. de Selua. de benefic. quæst. 8. P. 3. nu. 38. fol. 61. T. 15. P. 1.

Statuere, & prouidere, vt sine metu irregularitatis, clericus habẽs iurisdictionem temporalem, possit per se iustitiã sanguinis exercere. Arnal. Albert. de agnosce. assertioni. cathol. & hæret. q. 25. nu. 39. f. 90. T. 11. P. 2.

Statuere laycis Imperatore ratum habente. Mart. de Carat. Laudens. de princip. q. 400. f. 210. T. 16.

Statuere, quòd per secundum matrimonium tollatur primum. Pet. Albin. de pontifi. potest. nu. 25. fol. 133. T. 13. P. 1.

Sub quauis condictione beneficia conferre. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 18. nu. 19. f. 70. T. 15. P. 2.

Subijcere ecclesiam alteri, & iura vnius alteri dare. idem de spol. eccles. q. 7. §. occurrit. nu. 9. f. 237. T. 14.

Potest submittere se alicui in foro penitentiali. Card. Iacob. de concil. lib. 6. arti. 14. nu. 39. & nu. 52. f. 296. T. 13. P. 1.

Iudici layco, quia ipse est supra legem. Mart. de Carat. Laudens. de princip. quæstio. 62. fol. 205. Tom. 16. Idem ibidem. quæstio. 521. fol. 211.

Iurisdictioni layci. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 8. P. 4. nu. 37. fol. 109. T. 15. P. 1.

Potest subsistente causa legitima remittere decimas præteritas, nec solutas. Tyndar. de decim. nu. 63. f. 125. T. 15. P. 2.

Testari. Mart. de Carat. Laudens. de princip. quæstio. 243. fol. 208. Tom. 16.

Potest tollere constitutionem positiuam. Arnulph. Ruzeus. de iure regal. priuil. 48. nu. 7. f. 384. T. 12.

Ea, quæ a cencilio statuta sunt, & ne a Patribus decidantur facere potest. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 2. P. num. 109. fol. 76. Tom. 13. P. 1.

Ius quæsitum ex lege sua. Guiliel. Redoa. de spol. eccle q. 1. num. 42. fol. 216. T. 14. idem de simo. mental. P. 2. c. 15. nume. 21. fol. 68. T. 15. P. 2.

Leges seculares Imperiales, quò ad ea, quæ respiciunt peccatum, non autem in alijs, Mart. de Carat. Laudens. de princip. quæst. 8. fol. 204. T. 16.

Statuta cuilibet ecclesiæ. Alberic. Raos. de statut. quæst. 45. nu. 5. fol. 22. Tom. 2.

Potest tractare cum Cardinalibus de electione futuri pontificis, non autem eligere. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 22. num. 2. fol. 276. T. 13. P. 1.

Potest transferre concilium congregatum ex causa, quam solus Papa posset sine concilio expedire. Idem ibidem. lib. 10. artic. 6. nu. 28. f. 356. T. 13. P. 1.

Siue dissoluere, si sit congregatum ad hæresim iam damnatam extirpandam. idem vbi sup. nu. 44. f. 357.

Potest vendere possessiones ecclesiæ Romanæ, necessitate cogente. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. casu. 4. num. 22. fol. 447. T. 15. P. 2.

Vnire duos episcopatus, & vnam diuidere, etiã inuito metropolitano Thomas Camp. de benefi. pluralit. titu. de vnioni. eccles. nu. 2. fol. 536. T. eod.

Vnire omnes ecclesias beneficia, & episcopatus per omnes vnionum species. Ioan. Bapt. Caccialu. de vnioni. nu. 15. art. 3. fol. 25. T. eod. P. ead.

Vnire omnes ecclesias, tam episcopales, quàm inferiores. Ioan. Bapt. Caacialup. de vnioni. articulo 4. numero 1. fol. 232. Tom. 15. Par. 1.

Vno verbo cassare sententias inferiorum, etiam regulariter latas Mart. de Carat. Laudens. de princ. q. 343. f. 28. T. 16.

Potestate plena, & absoluta gaudet quò ad beneficia. Io. Bapt. Caccialu. de vnioni. art. 3. nu. 1. f. 230. T. 15. P. 1.

Potestatem coarctatã non habet, vnde nec baculo pastorali vtitur. Troyl. Malui. de canonizat. sancto. numero 38. folio 99. Tom. 14.

Potestatis plenitudinem habet. Marc. Mantu. in Dialog. de concil. nu. 172. fol. 188. T. 13. P. 1.

In ecclesia. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensioni. eccles. q. 19. nu. 61. fol. 328. T. 15. P. 1.

Præest omnibus, primum locum post eum Imperator tenet, secundum reges. Pet. Calefat. de equestr. dignitat. nu. 101. f. 31. T. 18. & Mart. de Carat. Laudens. de princ. q. 18. f. 204. T. 16.

Præiudicare potest ordinationibus clericorum. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. & c. vers. post prædictas. numero 3. folio 283. Tom. 15. P. 1.

Prælatos filios appellat. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 59. nu. 11. fol. 57. T. 16.

Præscribere potest iurisdictionem in terris Imperij. Quintil. Mandos. de inhibitioni. q. 47. nu. 7. f. 94. T. 5.

Præseruat, ne dum collationem, sed & institutionem. Pet. And. Gãbar. de auctorit. legati. de latere. lib. 3. nu. 478. f. 172. T. 13. P. 2.

Præsidens nil potest, sine coniudicibus suis. Catal. de Boncomp. de potest. Papæ. vers. his ita. nu. 50. f. 20. T. 13. P. 1.

Præsumitur habere notitiam de generali reseruatione. Gaspar. de Perus. de reseruat. benefi. q. 8. nu. 3. f. 247. T. 15. P. 1.

Source : BIU Cujas

Ignorare conſtitutiones,& ſtatuta ſingulorum locorum. Egid.de Bellamer.de permutatio.benefi.Par.3.queſt.2.nume.6.fol 196. Tom.eod.par.ead.
Motus cauſa rationabili.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſi. quæſt.7. nu.45 §.occurrit.f.238.T.14.
Motus iuſta cauſa,licèt de ea nõappareat.Guliel.Redoa.de reb. eccleſ.non alienan.caſu 4.nu 37.f.448.T.15.P.2.
Reſeruationem feciſſe ad alicuius inſtãtiam. Ægyd.de Bellamer. de permutat.benefi.P.3.q.2.nu.5.f.19.6.T.15.P.1.
Præter peccatum omnia facere poteſt.Marc.Mantu. in Dialog. de concil.nu.44.fol.185.T.13.P.1.
Prętextu cuiuſuis iuramenti præſtiti ſuper re honeſta,& licita ante aſſumptionem papatus,vel poſt incontinenti non ligatur.Card. Iacobat.de concil.lib.7.art.5.nu.204.f.308.T.13.P.1.
Primum facere, deinde docere, exemplo Chriſti debet.Michael. Vlcur.de Regimi.mundi.2.princ.q.nu.78.f.115.T 16.
Principaliter indulgentiarũ claues habet.Anto. Roſſel.de Indulg. nu.394.fol.156.T.14.
Principem priuilegiare non poteſt.l.vel cõſuetu.aut priuilegio, vt eum punire non poſſit,vel deponere,ſi opus eſt.Reſtaur.Caſtal. de Imperat.q.50.nu.32.f.50.T.16.
Priuare poteſt vnum epiſcopum ſuo epiſcopatu ſine cauſa, ſed nõ poſſet priuare omnes epiſcopos. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. titu. de modis prouiſiuis. numero 10. fol. 279. Tomo 15.Par.1.
Priuat Imperatorẽ,& quando ei det coadiutores. Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q.81.nu.13.f.65.T.16.
Priuilegians,an ſucceſſorem liget.Ioan. de Selua.de benefic.q.14. P.3.nu.23.f.77.T.15.P.2.
Priuilegiat aliquem de decimis non ſoluendis, licèt ſint de iure diuino.idem ibidem. quæſtio. prima. Par. 2. nume. 48. fol.31. T.eod.P.ead.
Priuilegium Imperatori conceſſum de eligendo prælatos reuocare poteſt.idem de iureiurand.quarta parte. quæſtio. prima. nume.78.Tom.4.
Prius dominus eſt, & in temporalibus etiam ſupra Imperatorem. Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.52.nu.9.f.53.T.16.
Pro crimine hęreſis ſi ſit incorrigibilis poteſt deponi,&corrigi per concilium generale.Bermon.Chouer.de pub.concub.ver.ideſt altioris.nu.22.f.163.T.11.P.1.
Pro notorio crimine in quo eſt incorrigibilis,& ſcandalizat eccleſiam,poteſt puniri tanquam hæreticus.Card.Iacobat.de cõcil. lib.8.art.2.nu.25.f.330.T.13.P.1.
Procedendo per viam conſtitutionis, vel legis per clauſulas generales tollit ſtatuta conciliaria,ſicut alia.idem ibid..lib.5.artic.19. nu.5.f.273.T.eo.P.ead.
Prohibet pecunias,& bona Iudæorum auferri.Pet.Santer.de aſſecur.& ſpon.merca.5.P.nu.20.f.357.T.6.P.1.
Promittens aliquid facere cum concilio Cardinalium,an teneatur obſeruare.Card.Iacobat.de concil.lib.7.art.5.nume.277.f.321. Tom.13.P.1.
Promouens homicidam ad epiſcopatum ſcienter, videtur cum illo diſpenſare.Hierony.Gigas.de penſioni.eccleſ. quæſt. 16. nu. 13. fol.336.T.15.P.1.
Scienter indignum cenſetur inhabilitate diſpenſare.idem vbi ſupra.nume.11.
Spurium ad epiſcopatum videtur cum eo diſpenſare. idem loco citato.nu.12.
Propinquus ſuis, an poſſit ſine peccato bona eccleſiæ concedere. And.Barbat.de præſtantia.Cardina.quæſtio.3. Baſilic.1. P.nu. 5.fol.76.T.13.P.2.
Proprijs ordinarijs præiudicium facere non intendit. Io. Staphil. ſuper Comiſſ.& lit.iuſtitiæ.titu.de reſcriptis in forma breuium. nu.50.f.201.T.15.P.1.
Propter hæreſim,nunquid eccleſiæ caput definat eſſe.Pet.a Monte.de poteſtat.Pontifi. titu. de concilij præeminentia. nume.13. fol.248.T.13.P.1.
Incurſum hoſtium,vel aliam probabilem cauſam poteſt relicta Roma ſe transferre ad alium locum. Cardi. Iacobat. de concil. lib.8.art.6.nu.20.f.334.T.13.P.1.
Neceſſitates,& bonum publicum permittit Iudæo fęnerari. Ioã. Caraf.de ſimo.mental.nu.55.f.119.T.15.P.2.
Schiſma largo modo,an iudicetur per concilium.Card.Iacobat. de concil.lib.9.art.1.nu.62.f.337.T.13.P.1.
Qualis debeat eligi.Ioan.a Capiſtr.de auctorit.Papę.P.1.2.P.prin. nu.12.f.37.Tom.13.P.1.Et Pet.Albin.de pontif.Poteſt.nu.211. fol.141.To.13.P.1.
Qualiter contra canones prius editos potuerit exemptiones conferre in præiudicium ordinariorum. Bal. de exemptioni.nu.18. fol.196.T.12.
Debeat affines diligere.Pau.Roma.de penſioni.eccle. c.1.nu.20. fol.310.T.15.P.1.
Exerceat poteſtatẽ principis in temporalibus. Ludoui. de Sardis. de nat.lib.ac ſuc.eorum,verſ.circa quam tit.de legitimat.per reſcriptum.nu.6.f.37.T.8.P.2.
Iuramentum relaxet.Ioan.Brunel.de ſponſal.& matri.concluſ.9. nu.3.fol.14.Tom.9.
Poſſit diſpenſare circa matrimonium in gradu prohibito. Ioan. Lup. de liberta. eccleſ. quæſtio. tertia. numero 2.folio 3.Tomo 13.Par.1.
Principes a bello ad pacem poſſit,& debeat reuocare.Ioan. Lup. de confederat.principum.prim.membr.§. licèt. nume. 16. folio 304.Tom.16.
Quàm ſcientiam habere debeat,& qualis eligi debeat, & ſi ſit illiteratus,poſſit repelli,& cuius ætatis eſſe debeat. Ioan.de Selua. de benefi.q.5.P.3.nu.5.& 22.f.T.56.15.P.1.
Quamuis in ijs,quæ fidei ſunt errare poſſit, concilium tamen non poteſt,& cur diuerſum.Gundiſal.de hæreti.q.7.nume. 7.fol.34. Tom.11.P.2.
Quandiu viuit dominus eſt rerum eccleſiæ, & poteſt adęquare quadrata rotundis.Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.caſu.4.nu.28.f.448.T.15.P.2.
Quando accuſatur de hæreſi, debet accuſari in concilio. Cardin. Iacobat.de concil. lib.8.artic. ſecundo.nume.17.fol.329. Tom. 13.Par.1.
Alienationi, ſuam interponit authoritatem, non requiritur conſenſus inferioris.Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan. caſu. 3.nu.2.fol.447.T.15.P.2.
Aliquid facit ex certa ſcientia,illud,quod eſt inualidum facit validum.Antoni.Roſel.de indulgent.nu.428.f.156.T.14.
Idem quando de plenitudine poteſtatis facit.
Aliquid facit,ex quo ſcandelizatur tota eccleſia vniuerſalis, quid debent facere domini Cardinales. Mart. Laudenſ. de Cardina. q.82.f.62.vbi remiſſiuè.T.13.P.2.
Aufert rem alicui eccleſiæ,dicitur auferre adminiſtrationem potius,quàm dominium.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan. caſu.4.nu.39.f.448.T.15.P.2.
Auocat ad ſe beneficium,omnis diſpoſitio inferioris ad id eſt nulla.Petr.Andre.Gambar.de permutat. benefi. nume.36.fol.212. Tom.15.P.1.
Beneficio manus appoſuerit,quòd intelligantur ligatę manus inferiorum,donec plenè prouiderit.Pet.Andr.Gambar. de auctorit.legati,de latere, titu. de poteſta. legati in commen. benefici. nu.86.fol.179.T.13.P.2.
Contra ius poſitiuum diſpenſat,cauſa requiritur.Anto.Roſel. de indulgenti.nu.148.f.151.T.15.
Creat canonicum,confert plenum ius in canonicatu. Ludoui.Gomes.de gratijs expectat.nu.30.f.304.T.15.P.1.
De ente non ens facere poſſit,& valeat.Pet.And. Gamb.de auct. legati de latere.nu.239.f.160.T.13.P.2.
Dederit expenſas toti familiæ. Cardinalium, etiam familiares familiarium de familia dic.i poſſe concurrere in omnibus qualitatibus familiarium.Pet.And.Gambar.de auctorit. legati de latere.nu.154.f.167.T.13.P.2.
Quando dicatur aduocare cauſam. Franc. Herculan. de attentat. c.4.nu.4.fol.257.T.5.
Loqui contra fidem Io.Hieroni.Alban.de poteſta.Papæ.nu.139. fol.77.Tom.13.P.1.
Scandalizare eccleſiam ad hoc, vt propter ipſius incorrigilitatẽ poſſit in concilio accuſari.Cardina.Iacobat.de concil.lib.8.art. 4.num.1.f.331.T.13.P.1.
Sua incorrigibilitate ſcandalizare vniuerſalem ſtatum eccleſiæ. idem ibidem.nu.9.
Quando dicit a nobis alios excludit.Philipp.Probus.de iur.regal. q.38.nu.9.fol.401.T.12.
In priuilegio exemptionis, volumus, quòd eccleſia remaneat in charitate priori cum epiſcopo ſuo,quid importet. Barthol. Bellenzi.de charitati.ſubſid.quæſtio.trigeſimaſecunda.num.9.fol. 151.T.15.P.2.
Motu proprio, & ex certa ſcientia quid ſit. Hierony. Gigas. de penſioni. eccleſ. quæſtio. decima. folio 334. numero 9. Tomo 15.Par.1.
Quando diſpenſat circa beneficia incompatibilia, debet intelligi de beneficijs canonicè adeptis.Ioan.Staphil. ſuper commiſ. & literis iuſtitiæ tit.de reſcriptis in forma breuium.nu.11. fol. 201. vult dicere 301.T.15.P.1.
Contra concilium,non ſufficit clauſula generalis.Io.de Selua. de benefi.q.7.P.4.nu.11.f.104.T.15.P.1.
Ex certa ſciẽtia concedit aliquid incapaci,vel facit actum contrarium iuri,diſpenſare cenſetur.Guiliel. Redoa. de ſimo.mental. P.2.c.16.nu.19.f.69.T.15.P.2.
Excipiat familiares ſuos in facultate legati,an etiam poſt eius obitum,excepti cenſeantur.Pet.And. Gamb.de auctorita.legati de latere.nu.167.f.159.T.13.P.2.
Eximit eccleſiam cum plena libertate,quid important verba plena libertate.Barthol.Bellenzi.de charitati. ſubſid. quæſtio. 32. nu.8.fol.151.T.15.P.2.
Generatur ſcandalũ in vniuerſali eccleſia, an poſſit deponi.Cardina. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. nume. 139. fol. 348. Tom.13.P.1.
In radice matrimonij non diſponat. Ant. de Roſel. de ligitimat. verſicu.cauſam.numero octauo. folio octuageſimooctauo. Tomo.8.Par.2.
Intendit legitimare, non diſponendo in radice matrimonij, ſed ſolum conferendo iura legitimatis, an poſſit.Mart. Laudenſ. de legitimat.nu.99.f.94.T.8.P.2.
Iudicari poteſt,intelligitur a concilio.Io.Hieroni.Alban.de poteſta.Papę.prima Part.numero octuageſimoquarto.folio 69. Tomo 13.Par.1.
Iudicet inter laycos.Antoni.Corſet.de priuil.pacis. nume. 4. fol. 224.Tom.12.
Ius diuinum remittere poſſit.Pet.Rebuf.de decimis.quæſtio.13. nume.105.f.139.T.13.P.2.
Quando non diſponit in radicem matrimonij,an poſſit legitimare diſponendo in matrimonium, & declarare prolem legitimã. Mart.Laudenſ.de legitimat.nu.98.f.94.T.8.P.2.
Quando ordinariè procedit,ius ſeruare debet.Hiero.Gigas.de pẽſion.eccleſ.q.10.nu.13.f.335.T.15.P.1.
Per literas executorias mandat vt illum,pro quo ſic ſcribit,recipi faciant in canonicum illius eccleſiæ, verba iſta quomodo intelligantur.Gomes.de gratijs expectat.nume.59. folio 306. Tom. 15.Par.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Possit ecclesiæ ingressum concedere alicui sine alio executore. Ioan de Gras. de rescrip. Apostoli. num. 11. vers. dilecto filio. fol. 32. Tom. 3. P. 2.

Possit legitimare in radice matrimonij disponendo. Antoni. de Rosel. de legitimat. lib. 2. de legitimat. princip. clementia. num. 18. fol. 84. T. 8. P. 2.

Præscribere possit. Michael. Vlcur. de regimine mundi. nume. 76. fol. 120. Tom. 16.

Procedit dispensatiuè, cognoscitur si vtitur verbo, dispensamus. Antoni. de Rosel. de legitimat. lib. 2. titu. de legitimat. princ. clementia. num. 17. f. 84. T. 8. P. 2.

Reseruauit collationi suæ, credendum est, quòd ex certa causa moueatur, Federic. de Senis. de permutat. benefi. num. 9. fol. 187. Tom. 15. P. 1.

Scribebat pro aliquo beneficiando, paria tria literarum dabat. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. nume. 2. fol. 264. Tomo eodem P. eadem.

Scribit principibus, appellat eos filios, nam reges carissimos, & inferiores Principes dilectos appellat. Mart. de Carat. Laudens. de princ. q. 117. vbi remissiuè. f. 207. T. 16.

Sit consulendus ad constituendum monachum executorem testamenti. Iacob. a Canib. de executorib. vlt. volunt. prima tract. particul. num. 33. fol. 137. T. 8. P. 1.

Super ætate dispensare videatur. Ioan. de Selua. de benef. q. 8. P. 3. num. 43. f. 61. T. 15. P. 1.

Super iuramento dispensare possit. idem de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 88. fol. 357. T. 4.

Tollit statuta concilij, vel contra illa dispensat, vtrum sufficiant clausulæ generales ad tollenda statuta cõcilij. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 19. nu. 1. f. 272. T. 13. P. 1.

Vberiorem gratiam in aliquem conferre vult, & intendit dispensando cum inhabili, vsque ad Cardinalatum exclusiuè dispensare consueuisse. Pet. And. Gamb. de auctori. legat. de latere. lib. 7. nu. 71. f. 204. T. 13. P. 2.

Videatur ex certa scientia aliquid concedere. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. P. 3. nu. 43. f. 61. T. 15. P. 1.

Vtatur verbo certa scientia, illi credendum, quodque sciuerit præsumendum vsque adeo, vt onus probandi contrarium in aduersarium transferatur. Pet. And. Gambar. de auctorit. legati. de latere. lib. 10. vers. & ideo nu. 310. f. 228. T. 13. P. 2.

Vult, præscripto nihil obstat, quòd tenor obstantium habeatur pro scripto de verbo ad verbum. Io. de Selua. de benefi. q. 14. P. 3. num. 10. fol. 77. T. 15. P. 1.

Vult, facit remissionem culpæ, & prælati inferiores pro ecclesiæ declaratione vnum solum annum præstant, & pro anniuersario consecrationis solum dies quadraginta. Anto. Rosel. de indulg. num. 175. f. 152. T. 14.

Quandocunque sibi videbitur *potest exigere charitatiuum subsidium*. Remigi. de Gomy. de charitati. subsid. q. 18. nume. 1. fol. 174. T. 15. P. 2.

Quandoque alicui scribendo eum honorat. Restaur. Castal. de Imperator. q. 63. nu. 14. f. 58. T. 16.

Contra Apostolum dispensat. Franc. Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 26. fol. 190. T. 14.

Contra canones. idem loco citato.

Contra vetus testamentum. idem ibidem.

Quare appellet episcopos, reges vero, & alios principes filios. Pet. Albinu. de pontific. potesta. num. quadragesimosexto. fol. 134. Tom. 13. Par. 1.

Appellet se episcopum. Boui. de Curtili. de nobilita. 2. P. num. 22. fol. 2. Tom. 16.

Baculo non vtitur. Io. a Capistr. de auctorit. Papæ. P. 1. 2. P. princ. num. 8. fol. 37. T. 13. P. 1.

Cum Bigamo dispensare possit, vt ordinetur. Ioan. Baptist. Caccialup. de pensioni. eccles. quæstio. decimanona. nu. 50. fol. 327. Tom. 15. P. 1.

Dicatur episcopus episcoporũ. Io. de Selua. de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 62. fol. 356. T. 4.

Dispensat circa votum solemne, non autem circa matrimonium. Arnal. Albert. de Agnoscen. assertio. cathol. & hæreti. q. 23. nu. 40. fol. 81. T. 11. P. 2.

Dispensat in 2. gradu in colateralibus personis. Bart. de Spina. de potesta. Papæ. nu. 98. f. 29. T. 13. P. 1.

Hodie nomen vniuersalis non recusat. Franc. Vargas. de auctori. pontifi. proposit. 5. nu. 13. f. 125. T. 13. P. 1.

In saluatione nomen suum præponat, cum debuisset prosponere, cum se appellet seruum seruorum. Io. de Gras. de rescrip. Apost. num. 1. vers. Pius. fol. 32. T. 3. P. 2.

Non ligetur vitio simoniæ, inferior autem sic, nec potest dari ratio diuersitatis. Ioan. Caraf. de simo. mental. nume. 47. fol. 118. Tom. 15. P. 2.

Potius eligendus sit Theologus, quàm iurista. Io. de Selua. de benefi. q. 54. P. 3. nu. 8. f. 96. T. 15. P. 1.

Se ipsum a peccatis absoluere non possit. idem ibidem. q. 8. P. 3. nu. 19. fol. 61. T. 15. P. 1.

Sibi successorem eligere non potest. Troyl. Maluet. de oblationi. dub. 2. nu. 28. f. 138. T. 14.

Quas leges condere potest. Conrad. Brun. de hæreti. c. 17. num. 10. fol. 306. T. 11. P. 2.

Quatenus possit circa temporalia disponere. Michael. Vlcur. de regim. mundi. q. 5. princ. nu. 16. f. 111. T. 16.

Quemcunque Christianum principem priuare principatu potest cum causa, Guliel. Redoa. a Monfer. de succes. Regum. prin. dubi. vers. est, & alia nu. 30. f. 180. T. eo.

Qui dicitur summus Pontifex, quomodo intelligendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 2. nu. 37. f. 278. T. 13. P. 1.

Qui est supremus prælatorum, pœnitentiarum claues habere dicitur. Ant. de Rosel. de indulg. nu. 155. f. 152. T. 14.

Qui incidit in hæresim iam damnatum, & est pertinax, nec vult emendari, est deponendus. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. arti. 2. nu. 10. fol. 329. T. 13. P. 1.

Qui se corrigit ab errore, & paret mandatis ecclesiæ, an retinebit papatum. idem ibidem. nu. 1.

Qubus ex causis Imperium transferre possit. Michael. Vlcur. de regim. mundi. nu. 81. f. 120. T. 16.

Qui infeudare possit ex ecclesiæ bonis sine Cardinalium consensu. And. Barbat. de præstant. Cardina. q. 2. Basilic. 1. P. nume. 24. fol. 71. T. 13. P. 2.

Quid si antequam eligeretur iurauit in manibus Dominorũ Cardinaliũ renunciare papatui ad beneplacitum ipsorũ. Mart. Laudens. de Cardi. q. 36. vbi respondet, quòd non valet iuramẽtum, quia est contra libertatem vicarij Domini nostri Iesu Christi. fol. 61. T. 13. P. 2.

Quid si constituat procuratorem ad renunciadum, deinde ipsum reuocet, nec de reuocatione ipsum certificet, aut illos cum quibus habet renunciare, deinde procurator renunciet, an valeat renunciatio, ita quòd Cardinales legitimè possint eligere. Hieron. Manfred. de Cardina. quæstio. 361. vbi remissiuè. folio 104. Tom. 13. P. 2.

Quid sibi reseruatum habeat in prouisione iuris communis. Ioan. Lupus. de confœderatio. principum. §. video. numero 3. folio 308. Tom. 16.

Quilibet in Crastino suæ assumptionis solet reuocare quascunque gratias reseruationis sui prædecessoris. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 18. nu. 12. f. 70. T. 15. P. 2.

Quis sit, quam personam gerat, & inconcussum priuilegium, tàm in datis clauibus, quàm in tribus commendatis ostenditur. Lœlius Iorda. de Roma. sedis orig. c. 7. nu. 20. f. 7. T. 13. P. 2.

Quò ad Dei iudicium legibus nõ est solutus. Io. de Selua. de benefi. q. 1. 2. P. nu. 23. f. 30. T. 15. P. 1.

Quò ad ea, quę sunt iuris positiui, potest facere, quòd facta habeãtur pro infectis, quomodo intelligendum. Cardi. Iacobat. de cõcil. lib. 7. art. 5. nu. 45. fol. 316.

Quoad potestatẽ est supra episcopos. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 22. P. 2. nu. 19. f. 72. T. 15. P. 2.

Quo casu possit deputare sibi vicarium. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. art. 5. nu. 40. f. 246. T. 13. P. 1.

Quo casu ligetur vitio simoniæ. Christophor. Roffini. de benefi. c. 14 nu. 10. f. 271. T. 15. P. 2.

Quo iure nõ sit solutus, & potestati seculari quomodo se intromittat. Io. Montaig. de parlamen. 2. P. tit. de collatione parlam. cum magno consil. nu. 16. f. 277. T. 16.

Quod aliquid ex certa scientia fecit, qualiter hoc constare potest. Io. Mari. Monticel. de testib. col. 2. circa fi. f. 293. T. 4.

Quod faciat aliquid ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis paria sunt. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. nume. 9. fol. 280. T. 15. P. 1.

Quòd facit de consilio peritorum ab eo licitè posse fieri videtur. Barth. de Spina. de potest. Papæ. nu. 9. f. 25. T. 13. P. 1.

Quòd facit debet aliquid operari. Pet. de Perus. de vnione eccle. c. 4. nu. 7. f. 237. T. 15. P. 1.

Quòd habuerit authoritatem a consilijs. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 5. articulo 1. nume. 1. vbi argumentis ostenditur. fol. 276. Tom. 13. P. 1.

Quòd habuerit authoritatem immediate a Christo, & non a concilijs. nu. 2. & 6. latè ostenditur. idem vbi supra.

Quòd ignoret proprium factum non est verisimile, ex quo renunciatio tenuit, quomodo succurrendum. Federi. de Senis. de permutat. benefi. nu. 10. f. 187. T. 15. P. 1.

Quòd neq; de simonia, neq; de alio crimine accusari possit. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. art. 1. nu. 14. f. 327. T. 13. P. 1.

Quòd non intendat dare consimiles prærogatiuas, quo ad eorum familiares, nisi actu habuerint onus alimentandi. Pet. And. Gãb. de auctorit. legati. de later. lib. 3. nu. 159. f. 169. T. 13. P. 2.

Quòd non possit cogi ad obseruationem capitulorum in conclauĩ inuitorum, & iuratorum, & quòd possit se ipsum absoluere. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 102. vbi rationibus ostenditur. f. 314. T. 13. P. 1.

Quòd non possit facere ardua sine consensu Cardinalium, an valeat consuetudo. Pet. Rauen. de statu. sectio. 1. nu. 33. f. 381. T. 2.

Quòd pastor sit, & tãquam diligens pater familias versari debeat diuinæ voluntati se se in omnibus conformando. Pet. And. Gambar. de auctorit. legati. de later. nu. 90. f. 187. T. 13. P. 2.

Quod possit ex causa circa ius diuinum dispensare, quomodo intelligitur, Arnul. Albert. de agnoscen assertio. catholi. & hæret. q. 23. nu. 47. T. 11. P. 2.

Quòd se concilio quandoque subiecerit, non fuit, vt se Imperio concilij subijceret, sed vt quadam honestate suæ vitæ rationem redderet. Hierony. Alban. de potesta. Papæ. 1. P. num. 114. Tom. 13. P. 1. fol. 70.

Quòd si sit bigamus admittitur exceptio contra suam electionem. Ioan. Franc. de Platea. de excommunicat. §. 1. num. 10. fol. 350. Tom. 14.

Quod si sit hæreticus admittitur etiam eadem exceptio. idem ex dicendum, si esset simoniacus. Ioan. Francisc. de Platea remissiuè vbi supra.

Quod sit primus omnium Christianorum, quodque Domini Cardinales sacrum collegium cum eo constituere, & quem etiam in regimine vniuersalis ecclesiæ dirigere dicantur. Petr. Andr. Gambar. de auctori. legati de latere. lib. 9. titu. de facultate legati. legatio. finit. nume. 184. fol. 221. Tomo tertiodecimo Par. secunda.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd tribuat ius ad vacatura beneficia, intelligitur ex certa ſcientia. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. c. 18. num. 24. folio 70. Tom. 15. Par. 2.

Quòd voluerit eximere in graue præiudicium aliorum, non eſt veriſimile. Barthol. Bellen. de charitat. ſubſid. quæſtio. 59. nume. 4. fol. 158. T. 15. P. 1.

Quomodo aliquem iure ſuo priuet. Ioan. de Selua de benefic. quæſtio. 8. Par. 4. numero 44. & 45. fol. 109. T. eo. P. ead.

Approbet matrimonium ſecundum contractum in gradibus a I. diuina prohibitis. Mart. Laudenſ. de legitimat. num. 96. folio 94 Tom. 8. Par. 2.

Caput eſt temporale, & miſteriale. Ioan. a Capiſtra. de auctorita. Papæ. Par. 3. 2. P. princip. numero 83. folio 62. Tom. decimotertio, Par. prima.

Circa beneficia diſpenſet. Ioan. Lup. de libertat. eccleſ. q. 3. nu. 4. fol. 3. T. 13. P. 1.

Debeat gregi commiſſo prouidere. And. Barb. de præſtant. Card. q. 3. Baſilic. 1. Par. nu. 22. f. 71. T. 13. P. 1.

Dicatur habere plenitudinem poteſtatis remiſſiuè. Card. Iacoba. de concil. lib. 6. art. 5. nu. 9. f. 289. T. 13. P. 1.

Dicatur habere propriam diœceſim. Thomas Campeg. de annatar. inſtitut. & eorum defenſione. nume. 9. folio 537. Tomo 15. Par. ſecunda.

Directionis clauem exercere debeat. And. Barbat. de præſtan. Cardina. quæſtio. 2. Baſili. 1. Par. nume. 18. fol. 70. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Diſpenſare non poſſit in doctrina Apoſtolorum. Beat. Antoni. de irregularit. c. 3. nu. 5. f. 405. T. 14.

In præiudicium collatorum poteſt prouidere de vno beneficio, vbi ſunt decem collationes, vel vltra, ſecundum prac. San. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 1. Par. 2. numero 10. fol. 30. Tomo 15. Par. prima.

Poſſit contra legem apoſtolicam ſtatuere. Henric. Bot. de ſynodo epiſcopi 1. P. nu. 17. f. 378. T. 13. P. 1.

Poſſit in terris imperij iuriſdictionem temporalem præſcribere, & quid econtra And. Barbat. de præſtant. Card in. 2. q. baſilic. 1. Par. nu. 26. f. 71. T. 13. P. 2.

Poteſt ſe ſeparare à corpore eccleſiæ, & collegio ſacerdotũ. Card. Iacobat. de concil. libro octauo, articu. 5. num. 16. fol. 332. Tomo 13. Par. prima.

Se ſubmittit inferioribus. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 8. nu. 50. f. 266. T. 13. P. 1.

Sit Deus in terris. Ioan. de Selua. de benefic. q. 8. P. 4. nu. 21. f. 108. Tom. 15. Par. 1.

Vtatur ſcribendo Imperatori, vel econtra, & olim, & hodie. Reſtaur. Caſtal. de Immperat. q. 60. nu. 3. f. 57. T. 16.

Quomodocunque peccet, non cadit a pontificia poteſtate, accepto crimine hæreſis. Hieron. Alban. de poteſta. Papæ. 1. P. nu. 155. fol. 71. T. 13. P. 1.

Quotidie expectatiuas concedit. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. P. 2 c. 7. nu. 16. f. 49. T. 15. P. 2.

Quotidie concedit monacis poteſtatem teſtandi. idem de ſpol. eccleſ. q. 7. §. occurrit. nu. 68. f. 238. T. 14.

Quotiens aliquid definit, vt caput errare non poteſt, errore iudicii etiam, ſi facti ſimul adiungatur quæſtio. Franc. Vargas de authorita. Pontifi. confirmat. 11. numero ſexto, fol. 122. Tomo 13. Par. prima.

Ratione ordinis, & iuriſdictionis, poteſt ſolus creare Cardinales Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 5. num. 266. folio 321. Tomo 13. Par. 1.

Ratione peccati, ligatur conſtitutione prohibitiua alienationis rerum eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. caſu. 4. nume. 11. f. 447. T. 15. P. 2.

Recipiendo pecuniam pro aliqua re ſpirituali incurrit ſimoniam, ſicut alius inferior. idem ſi recipit pecuniam a legato. Io. Caraf. de ſimo. mental. nu. 38. f. 118. T. 15. P. 2.

Regem Francorum depoſuit. Franc. Arias de Bello, & eius iuſtitia nu. 213. f. 335. T. 16.

Regulariter non confert beneficia laycorum Arnul. Ruze. de iure regal. priuil. 9. nu. 2. f. 365. T. 12.

Regulariter non diſpenſat ſupra ius diuinum. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 7. §. occurrit numero 65. folio 238. Tom. decimoquarto.

Regulariter penſiones non imponit ſine cauſa. Hieronym. Gigas de penſion. eccleſiaſt. quæſtio. 6. numero ſeptimo, folio 332. Tomo 15. Par. 1.

Regulariter confert epiſcopatus. Guliel. Redoa. de ſimon. mental. Par. 1. c. 24. n. 10. f. 59. T. 15. P. 2.

Relaxat ſponſalia per verba de futuro, & ſuper eis diſpenſat. Ioan. de Selua de benefic. quæſtio. 8. Par. 3. numero 29. folio 61. Tomo 15. Par. 1.

Religiones, & ordines nonos inſtituit, & deſtituit. Cardin. Iacobat. de concil. lib. ſeptimo, numero 59. folio 326. Tomo decimotertio, Par. 1.

Remediis ſubditorum inuigilat. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 3. 1. Par. nu. 8. f. 181. T. 14.

Remittens iuris ſolemnitatibus, de quo iure intelligat. And. Barb. de præſtant. Card. 4. quæſt. baſilic. 1. P. numero 9. folio 77. Tomo 13. Par. 2.

Renunciando papatui, quod teneatur requirere conſenſum Cardinalium. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 14. nu. 12. f. 295. Tomo 13. Par. 1.

Renuncians papatui, negans poſtea ceſſiſſe, & Cardinales voluntalium eligere, quid in eo caſu agendum. Hieron. Manfred. de Cardina. deciſ. 377. fol. 104. T. 13. P. 2.

Renunciare poteſt papatui. Ioan. a Capiſtra. de auctor. Papę. Par. 3. 2. Par. princip. num. 7. & 65. folio 55. & 60. Tomo decimotertio, Par. prima.

Renunciat papatui in ſuiſmet manibus. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 179. fol. 317. T. 13. P. 1.

Rerum eccleſiæ eſt diſpenſator, & non dominus. Marti. Laudenſ. q. 7. nu. 38. f. 58. T. 13. P. 2.

Res eccleſiæ alienando dicitur diſponere in pręiudicium eccleſiarum, potius ſuper vſu. quàm ſuper dominio. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. caſu. 4. nume. 31. folio 448. Tomo 15. Par. ſecunda.

Res eccleſiæ non poteſt alienare. Ioan. de Selua de iureiurã. 4. Par. q. 1. nu. 34. f. 355. T. 4.

Reſeruat etiam beneficium de facto poſſeſſum. Barthol. Bellenz. de charitat. ſubſi. quæſtio. 122. numero ſecundo, fol. 168. Tomo 15. Par. ſecunda.

Reſtituendo hominem ad antiquam ingenuitatem, quod tollat omne impedimẽtum iuris, & facti, ac ſi ab inquiſitio legitimus natus eſſet, & omnem legitimum ſtatum retineret. Pet. And. Gamb. de authorit. legat. de lat. lib. 7. num. 96. folio 204. Tomo 13. Par. ſecunda.

Reſtituit quos concilium. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. num. 95. fol. 280. Tom. 13. P. 1.

Reſtringit, & ampliat iuriſdictionem epiſcoporum, & quorumcũque aliorum eccleſiaſticorum, & ratio eſt, quia omnes habent poteſtatem ab eo, ipſe verò a ſolo Deo. idem ibid. lib. 5. art. 8. nu. 20. f. 264. T. 13. P. 1.

Retinendo vicariatum, non poteſt a ſe abdicare poteſtatem vicariatus. Card. Iacobat. lib. 6. de concil. art. 14. nu. 6. f. 295. T. eodem Par. eadem.

Reuocans alienationes ex defectu ſolemnitatis, intelligitur reuocare alienationes inferiorum non autem factas in executione mandati ſui. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. caſu 8. nume. 29. fol. 451. T. 15. Par. 2.

Ius ſecundum, quod epiſcopus ſtatutum fecit ipſum ſtatutum reuocare cenſetur. Henric. Bot. de ſinod. epiſcop. concluſ. 10. nume. 103. fol. 393. Tom. 13. Par. 2.

Reuocare poteſt concilij conſtitutiones. Ioan. de Selua. de iureiuran. 4. Par. q. 1. nu. 53. fol. 356. Tom. 4.

Reuocat gratias. Ioan. Coras. de benefic. c. 5. titu. de mandatis apoſtolicis. nu. 53. f. 299. T. 15. P. 2.

Sacerdotalem, & regalem poteſtatem habet. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 50. nu. 18. f. 49. T. 16.

Sacerdotium habuit a Deo. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. c. 14. nu. 1. f. 43. T. 15. P. 2.

Sacrum ad profanum reducit. idem de rebus eccleſ. non alienan. rub. 2. fol. 406. nu. 39. T. 15. Par. 2.

Sanctiſſimus, quam habeat poteſtatem, etiam ſupra euangelium Chriſti, & Papæ, idem eſt tribunal. And. Barbat. de teſtib. nu. 42. ver. circa ſecundum. fol. 133. T. 4.

Sanctus reputatur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 7. §. occurrit. fol. 238. num. 63. Tom. 14. idem de ſimo. mental. c. 20. Par. 1. nume. 6. fol. 48. T. 15. Par. 2.

Scandalum afferens papatui, renunciare non cogitur, nec de ſede eijci poteſt. Ioan. Hieron. Albanus de poteſta. Papæ P. 1. nu. 197. fol. 72. T. 13. Par. 1.

Sciens, & tollerans, videtur remittere, & vitium ſi quod ſit purgare. Ioan. Bap. Caccialup. de penſion. eccleſ. q. 19. num. 17. fol. 326 Tom. 15. Par. 1.

Sortes practicari, an tollerando cenſeatur diſpenſare. Troyl. Maluit. de ſortib. 3. P. titu. de ventura. numero 15. folio 402. Tom. 11 Par. ſecunda.

Scribendo Imperatori, quomodo eum vocet. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 59. nu. 6. fol. 57. Tom. 16.

Scribens collegio Cardinalium vocat eos fratres, licèt ibi ſint alii qui, quos in ſpecie filios nominaret. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholari. priuil. 106. nu. 43. f. 53. T. 18.

Se habet ad eccleſiam vniuerſalem, vt inferior ad particularem. Pet. a Monte de poteſt. pontifi. ti. de concil. præeminentia. nu. 19 fol. 149. Tom. 13. P. 1.

Se ipſum a iuramento abſoluere poteſt. Ioan. de Selua de iureiurã. 4. Par. q. 1. nu, 74. f. 357. T. 4.

Se ipſum abſoluere poteſt in foro pœnitentiali a iuramento. idem ibidem num. 93.

Se ipſum a peccato abſoluere non poteſt. Idem ibid. nu. 35.

Se ipſum, & electionem ſui ſucceſſoris ſubmittit iudicio regis. idẽ ibidem num. 30.

Se vocat vrbis Romæ archiepiſcopum. Guliel. Durã. de modo gen. concil. celebran. rubr. trigeſimaquarta, numero 4. fol. 164. Tom. 13. Par. prima.

Se vocat ſeruum ſeruorum Dei, quia utilitatibus, & commodis ſeruorum Dei incumbit, & inſiſtit. Hippol. Bonac. de ſeruis, vel famu. colum. 3. circa fi. fol. 121. T. 6. P. 1.

Semel in uita conuocare deberet concilium pro eccleſiæ reformatione. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 2. 1. P. numero 5. folio 180. Tom. decimoquarto.

Semper loquitur de ſe in plurali. Mart. de Carat. Laudenſ. de principi. q. 50. vbi remiſſiuè. f. 205. T. 16.

Semper præſumitur motus ad agendum cum cauſa. Guliel. Redo. de ſimon. mental. P. 2. capi. 13. num. 36. fol. 66. Tom. 15. Par. 2. Et Hieron. Gigas de penſion. eccleſiaſt. quæſt. 6. num. 12. folio 333. Tom. 15. Par. 1.

Sententiam Imperatoris reuocat, ſe non econuerſo. Ioan. a Capiſtra. de vſur. ſeu cupidita. rub. de excommunicat. contra ſtatum, vel iudica. in fauo. vſurario. nu. 102. f. 98. T. 7.

Sępe vices ſuas alteri committit in concilio, & in aliis negotijs. Io. de Selua de benefic. q. 1. P. 2. nu. 27. f. 31. T. 15. P. 1.

Seu

Index Tractatuum.

Seu concilium generale extra ea, quæ fidei sunt, errare potest. Arnal. Albert. de assertio. catholi. & hæret. q. 30. num. 21. folio 103. Tom. 11. Par. 2.

Si accusetur de alio crimine, quàm de hæresi, de quo tamen possit accusari, tunc concilium, an possit ferre sententiam. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. 2. numero 17. folio 329. Tomo 13. Par. prima.

Si admittit resignationem sub modo, videtur facere ex certa scientia. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 13. nume. 49. fol. 66. Tom. 15. Par. 2.

Si aliquis concedit de plenitudine potestatis, non tamen ille, cui conceditur habet plenitudinem potestatis, nisi specialiter concesserit Papa. Mart. de Carat. Laudens. de princi. q. 108. fol. 206. Tom. 16.

Si ante electionem erat hæreticus, vel factus sit post, & in ea sit pertinax, vel non, an debeat deponi, vel ipso iure desinat esse Papa. Card. Iacobat. de concil. libro 1. numero 129. folio 130. Tomo 13. Par. 1.

Si antequam eligeretur, promisit cum iuramento dominis Cardinalibus, an sit astrictus iuramento. Ioan. Bertach. de epis. lib. 2. nu. 52. ver. si verò. fol. 310. T. 13. P. 2.

Si beneficio incapaci conferat, cum eo dispensare videtur. Boni. de Curt. de nobilita. 3. P. nu. 205. f. 11. T. 16.

Si beneficia vacantia in curia infra mensem non conferat, illi ad quos pertinet collatio, ea possunt conferre, & ordinarij in mensibus alternatiuis, non extantibus expectatiuis, possunt in omnibus mensibus conferre. Ioan. stafil. de gratijs expectat. num. 29. fol. 265. T. 15. P. 1.

Si concederet in perpetuum, concessio teneret. Barthol. Belenz. de charitat. subsidio. quæstio. 72. numero 4. folio 160. T. 15. P. 2.

Si concedit alteri ecclesiæ, vt ecclesia cedat in proprios vsus ecclesiæ, cui facta est concessio, quid videtur facere, Petr. de Perus. de vnitat. eccles. c. 2. num. 22. f. 236. T. 15. P. 1.

Si concessit alicui plenum, & liberum regimen alicuius ciuitatis, videtur, quòd talis non possit committere causas, summariè, & simpliciter. Vital. de Camba. de clausu. ver. an reductioni. n. 15. fol. 449. Tom. 18.

Aliquid prælatis inferioribus per viam priuilegij in beneficialib. potest illud reuocare, idem si per viam contractus. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. prima, Par. 2. numero 11. folio 30. Tomo 15. Par. prima.

Si condemnat Abbatem, & conuentum in centum, quomodo hęc centum soluentur. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. 17. Par. 2. nu. 16. f. 44. T. 15. P. 1.

Si conferat beneficium aut reseruet fructus illius, non obstantibus statutis &c. an deroget illi, cui tales fructus specialiter sunt reseruati. idem ibidem quæst. 13. Par. 3. numero 26. fol. 76. Tom. eodem Par. ead.

Si conferat beneficia infanti, siue minori septennio, inferiores sibi obedire non debent, idem, vbi supra quæstio. 1. Par. secunda, nume. 59. fol. 32.

Si conferat beneficia spectantia ad ordinariorum collationem, illos grauare dicitur. idem vbi supra nu. 28. f. 31.

Si confert beneficium illi, vel illi, quis illorum habebit beneficiũ. Ioan. Franc. Paui. de offi. & potest. c. sede vacan. nu. 12. prælud. 3. fol. 409. T. 13. P. 2.

Si confirmauit statuta alicuius ciuitatis, an illa statuta ex eo dicantur papalia. Bald. Perus. de statut. ver. confirmare. nume. 1. folio 102. Tom. 2.

Si crea Regem, vel uice Regem, cẽsentur omnia regalia commissa, & concessa Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 17. nume. 14. folio 370. Tom. 12.

Si dat potestatem Regi Franciæ nominandi duas personas in sua coronatione in certa ecclesia, si semel nominauit, illis deficientibus, alios subrogare non potuit. Ioã. Staphil. de gratijs expectat. nu. 66. fol. 289. T. 15. Par. 1.

Si dicat aliquem ipso iure priuatũ beneficio, & mandet illud alteri conferri, & quòd sibi constiterit de certo eius crimine, nõ admittitur probatio in contrarium. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 117. f. 304. T. 13. P. 1.

Si differt beneficia vacantia in curia conferre infra mensem, confert illa ordinarius. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 21. nume. 13. f. 71. T. 15. P. 2.

Si dispensat super matrimonio inualido, censetur etiam dispensasse super dote. Rolan. a Valle de dote quæstio. 77. nume. 2. folio 381. Tom. 9.

Si donat regnum Hierusalem, quod tenetur ab infidelibus, alicui Principi Christiano, valet donatio. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. vbi affert rationem remissiuè. quæstio. 296. fol. 208. Tomo decimosexto.

Si electum in episcopum non vult confirmare, habetur pro confirmato. Arnul. Ruze. de iure regal. priuil. 43. numero 11. fol. 397. Tom. duodecimo.

Si esset publicus adulter, vel concubinarius, vel vxorem duceret, & sic vniuersalis ecclesia pateretur scandalum, si sit incorrigibilis habetur pro hæretico. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. idest altioris. nu. 27. f. 163. T. 11. P. 1.

Si ferat contra se sententiam, non dicitur propriè sententia, sed ordinatio. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. artic. 2. nu. 18. fol. 329. Tomo 13. Par. 1.

Si habita notitia qualitatis, beneficium confert, videtur facere de plenitudine potestatis. Guliel. Redoa. Par. 2. de simo. ment. capi. 16. nu. 17. f. 69. T. 15. P. 2.

Si idem beneficium duobus cõfert, sub eadem data, nec appareat de priori signatura, quid agendum sit. Io. de Sel. de benefi. q. 15. Par. 3. nu. 13. f. 79. T. 15. P. 1.

Si in alienationibus erga proprios consanguineos esset incorrigibilis, & ob hoc scandalum inferret vniuersali ecclesiæ, posset deponi. Idem de rebus eccles. non alienan. casus. num. 19. fol. 449. Tom. 15. Par. 2.

Si in hæresim labetetur, non esset ad futurum concilium appellandum, sed monendus primò Card. Iacobat. de concil. lib. 10. articu. 1. nu. 66. f. 353. T. 13. P. 1.

Si interponat suam authoritatem, non requiritur, nec consensus capituli, nec prælati, nec inferioris. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 26. numero 12. folio 437. Tomo decimoquinto, Par. secunda.

Si mandat alicui, quòd cum aliquo dispenset, intelligitur, si sit sublimis, & literata persona, secus, si ipse dispenset. Io. de Selua de benefi. q. 18. P. 2. nu. 11. f. 45. T. 15. P. 1.

Alicui prouideri de certo beneficio, cum vacabit, si illud resignetur, etiam ex causa permutationis, poterit de eo impetranti prouideri. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 2. c. 18. nu. 23. f. 70. Tom. 15. Par. 2.

Alienationem fieri, non requiruntur solemnitates. idem de rebus eccl. non alienan. casu. 8. nu. 28. f. 451. T. eo. P. ead.

Aliquid iniustum, & non obtemperantem excommunicat. Ioan. de Ligna. de censur. eccl. §. 10. numero 7. f. 316. T. 14.

Nunquid consulens non obtemperari incidat maiorem excommunicationem. idem ibidem.

Aliquid, quod sit peccatum, vel contra ordinis substantiam, non debemus obedire. Marti. de Caraz. laudens. de princip. q. 408. fol. 210. T. 16.

Prouideri de beneficio spectante ad collationem episcopi, non refert an ius collationis iure proprietatis episcopo specter, vel non. Leobin. Aurelia. de mandat. Apostol. nu. 79. ver. damnabit. folio 226. Tom. 15. P. 1.

Prouideri de beneficio spectante ad collationem patronorum laycorum, non veniunt hospitalia S. Ioannis. Gundis. Villadiega de legat. q. 11. numero 27. ver. sed uidi. folio 265. Tom. decimotertio, Par. 2.

Prouideri de beneficio spectante ad collationem capituli intelligitur de beneficio electiuo. Ioã. Staphil. de gratiis expectat. &c. nu. 17. f. 275. T. 15. P. 1.

Si mandet procedi in causa sine strepitu, & figura iudicij, quid agẽdum sit. Hieron. Gigan. de crimine lęsæ maiest. q. 4. nu. 10. fol. 50 Tom. 11. Par. 1.

Si minori quatuordecim annis, causas committere possit in dubiũ reuocatur. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de latere. lib. 7. nume. 456. ver. & dicendum. f. 209. T. 13. P. 2.

Si moriatur in loco indeterminato, magistratus proximior cogere debet Cardinales ad electionem. Alberic. Aros. de statut. q. 87. nu. 1. f. 38. T. 2.

Si moritur in mari, eius electio erit fienda in loco ibi propinquo. Hieron. de Monte de finibus regun. c. 7. num. 14. fol. 375. Tomo tertio, Par. 2.

Si narrata, & conuenta admittit, non cadit in aliquo simonia Guliel. Redoa. de simo. ment. Par. 2. c. 16. nume. 6. folio 68. Tom. 15. Par. secunda.

Si nominet aliquem in prælatum, an illa nominatio aliquid operetur. Ioan. de Selua de benefic. q. 13. P. 3. nume. 27. folio 76. Tomo 15. Par. 1.

Si non adsit in concilio, sufficit, quòd eius auctoritate sit congregatum. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. num. 299. f. 239. Tomo 13. Par. 1.

Et potest quotquot vult in eo præsidentes deputare. numero sequen. ibidem.

Si non confert beneficia in curia vacantia infra mensem a die vacationis illi ad quos pertinet collatio conferre poterunt. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. num. 23. vers. successiuè. fol. 282. Tom. 15. Par. 1.

Si non obseruat iuramentum præsumendũ est, quòd faciat ex causa rationabili. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 196. folio 318. Tom. 13. P. 1.

Si non posset concedere de iure licentiam testandi non concederet. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 7. §. oc. unit. nu. 42. folio 238. Tom. decimo quarto.

Si non reuocat legem prædecessoris, an per eam ligetur. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. 72. Par. 3. num. 2. folio 100. Tomo 15. Par. prima.

Si non sit a fide deuius, & nullo crimine potest accusari. Card. Iac. de concil. libro octauo, articu. 1. numero 20. folio 327. Tom. 13. Par. prima.

Si paratus est corrigi, & fatetur suum errorem non deponitur, etiã propter hæresim. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nume. 61. fol. 302. T. 13. P. 1.

Si participaret cum excommunicato, non incurreret excommunicationem. Ludoui. Bologne. de potest. Papæ vers. præterea. nu. 8. fol. 24. T. 13. Par. 1.

Si peccauerit, & probari possit, non habet locum in eo, illud, dic ecclesiæ, nisi in casu hæresis. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. art. 2. nu. 20. f. 329. T. 13. P. 1.

Si persistat in peccato debet moneri per euangelicam denunciationem, a qua non liberatur. Chouer. de pub. concub. numero 18. fol. 163. T. 11. P. 1.

Si post renunciationem, dum Cardinales procedũt ad alterius electionem, neget se cessisse, quid agendum. Hieron. Manfred. de Cardina. decis. 365. f. 104. T. 13. P. 2.

Si post renunciationem, quando agitur per Cardinales de electione Papæ, dicat se non renunciasse, quid agendum. Cardin. Iacobat. de concil. libro 9. articu. septimo, numero 1. folio 340. Tomo 13. Par. prima.

Si promisit

Source : BIU Cujas

Si promisit Cardinalibus in capitulis conclauis infra biennium cõ gregare cõcilium, quod sit elapsum, an Cardinales possint propter negligentiam Papæ congregare & Papam citare. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 1. f. 298. T. 13. P. 1.

Si pronunciet aliquem episcopum alicuius ciuitatis, statim pronũciatus efficitur episcopus. Ascan. clem. Arner. de pat. potesta. c. vlt. nu. 59. f. 125. T. 8. P. 2.

Si renunciet Papatui, vel deponatur, an expirent reseruationes factæ per ipsum. Æneas de Falco. de reseruat. benefic. 5. q. princ. ver. 2. nu. 8. f. 260. T. 15. P. 1.

Si renunciauit Papatui, quem postea pœnituit, & negat se renunciasse, & Cardinales velint alium eligere, quis cognoscet. Cardi. Iacobat de concil. lib. 3. art. 1. nu. 285. f. 238.

Et quis habebit tunc congregare concilium. ibid.

Si reseruat beneficium suæ collationi, reseruatio per commendam non expirat. Ioã. Stafil. de gratijs expectat. &c. tit. de modis prouisiuis. nu. 17. f. 279. T. 15. P. 1.

Si reseruat collationi suæ quædam beneficia in specie, quando vacarent, habentes talia beneficia, renunciant in manibus episcopi, vt permutent, an permutatio impediatur vigore huius reseruationis. Pet. And. Gambar. de permutat. benefic. nu. 35. versi. licèt. f. 211. T. 15. P. 1.

Si reseruauit sibi prouisionem de episcopo, an canonici possint eligere. Ioan. Bertachi. de episcop. Par. 3. nume. 51. fol. 307. Tom. 13. Par. 2.

Si reseruauit sibi prouisionem de episcopo, an canonici possint eligere. Ioan. Bertachi. de episcop. Par. 3. nume. 51. fol. 307. Tomo 13. Par. 2.

Si restituit clericum depositum ad beneficium, non facta mentione de laycis patronis, an valeat restitutio. Ioã. de Selua de benefic. q. 11. P. 3. nu. 62. f. 67. T. 15. P. 1.

Si sacro approbante concilio reuocet omnes concessiones, siue exẽptiones a prædecessore factas, cum clausula quòd non intendit aliàs concedere, nisi sub certa forma, si concedat sine illa forma, an dicatur facere constitutionem concilij. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. arti. 19. nu. 24. f. 274. T. 13. P. 1.

Si salutat excommunicatum, eum non absoluit. Beat. Antoni. de excommunica. c. 79. nu. 10. f. 387. T. 14.

Si scribat non ex certa scientia pro notario indigno, ei non est obediendum. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 18. P. 2. num. 8. fol. 44. Tom. 15. Par. 1.

Si semel delegauit causam, quæ tractari debeat in curia Romana, potest ordinatus de illa cognoscere. Melch. Palacz. de maiora. q. 19. nu. 3. f. 472. T. 10. P. 1.

Si sibi prouisionẽ cathedralis ecclesiæ reseruauit, inhibuit, decreuit, non est vitiata electio, quæ præcesserat, omnia tamen, quæ reseruationem sequuntur, carent effectu Guliel. Mandagot. de electio. noui prælat. tit. de elenchis, siue argumen. omnium. c. 40. f. 440. T. 15. P. 1.

Reseruet omnia beneficia exceptis pertinentibus episcopo, quæ reseruata intelliguntur. Ioan. de Selua de benefi. q. 20. P. 3. n. 12. fol. 8. 2. T. 15. P. 1.

Si sine pœnitentia decedat a Deo punietur. Ioan. Frãc. Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 34. f. 190. T. 14.

Si sit hæreticus occultus, licet non possit deponi, quia ecclesia non iudicat de occultis, tamen potest accusari. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 50. f. 344. T. 13. P. 1.

Incorrigibilis, & persistit in crimine, & dicit illud non esse crimẽ, quod tamen sit damnatum ab ecclesia, tunc non punitur de illo crimine, sed de assertione, & hæresi. Card. Iacob. de concil. lib. 9 art. 12. nu. 130. f. 347. T. eo. P. ead.

Publicus, & notorius concubinarius, an ligetur ista constitutione, ita quòd possit accusari, vel deponi, vel saltem a papatu suspendi. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. idest altioris. nu. 9. fol. 163. T. 11. Par. 1.

Suspectus de hæresi, quomodo contra eum debet procedi, & cõcilium conuocari. idem ibid. nu. 31.

Si tenebatur infra tempus congregare concilium, etiam per iuramentum, & non congregauerit in tempore, an si postea indixerit, censeatur se absoluisse est secum dispensasse. Card. Iacoba. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 27. f. 300. T. 13. P. 1.

Si uellet prouidere ipse his, propterque concilium fuerat congregatum, potest etiam sine causa concilium transferre. idem ibid. lib. 10. art. 6. nu. 40. f. 357. T. eod. P. ead.

Et quomodo intelligendum. ibid.

Si vendat episcopatus, & monitus non desistat, ex quo scandalizatur vniuersalis ecclesia, an potuerit deponi per concilium a nume. 2. vsque ad nu. 150. vbi sunt rationes, & argumenta hincinde. idem vbi supra lib. 9. articul. 12. f. 342. 43. 44. 45. & 349.

Si videat in concilio non esse patres ita doctos, vt possint contra perfidiam hæreticorum disputare, potest dissoluere, vel differre concilium in aliud tempus, etiam resistentib. Patribus. idem loco citato. lib. 10. art. 6. nu. 47. f. 357.

Sed nulla subsistente causa inuitis patribus non potest dissoluere. nu. 48. idem ibid.

Si vnit monasteria diuersorum, quilibet diocesanus in monasterio suæ diocesis iurisdictionem episcopalem exercet. Pet. de Perus. de vnione eccles. capitu. 10. nume. 2. fol. 241. T. 15. P. 1.

Sicut haberet plures episcopos, qui adhærerent suæ sententiæ, plures titulares creauit, vel de nouo plures episcopatus erexerit, an possint per concilium excludi. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 2. nu. 159. f. 282. T. 13. P. 1.

Si vt priuatus in proprio patrimonio causam haberet, quis esset iudex in ea. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 92. nume. 4. fol. 69. Tom. 16.

Si vtatur plenitudine potestatis contra iuramentum, vel votũ, peccat mortaliter, quomodo intelligendum Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 293. f. 322. T. 13. P. 1.

Sibi coadiutorem eligit. Ioan. de Selua. q. 8. P. 4. de benefi. num. 33. fol. 109. T. 15. P. 1.

Eligit confessorem, qui ei pœnitentiam iniungere potest, vt Papatui renunciet, si conscientia remordeat. Hieron. de Zanet. de foro conscientiæ & conten. nu. 121. versi. pro introductione. f. 410. Tom. 3. P. 1.

Soli dispensationem reseruauit in casibus hæresis. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 15. nume. 13. fol. 115. T. 15. P. 2.

Soli reseruauit dispensationem simoniæ commissæ in ordine sacro. idem ibid. nu. 44.

Sicut ex eo, quòd Papa non potest miracula facere, quod est supra naturam, sic non potest pluralitatem vxorum permittere, & in ea dispensare. Arnal. Alber. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. q. 23. nu. 38. f. 81. T. 11. P. 2.

Ex sola voluntate legem creat, ita sola voluntate dispensat. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. capitu. 15. num. 46. fol. 68. Tomo 15. Par. 2.

Non potest clericos subijcere laycis, sic nec seipsum. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 203. f. 318.

Potest alij bellum indicere, ita sibi potest indici ex causis de quibus per auctorem. idem ibid. articu. 7. nu. 21. fol. 324. Tom. eod. Par. eadem.

Potest facere constitutiones, quæ ligant, ita potest etiam illas, quę absoluunt. Petr. Albinus de pontifi. potesta. nu. 3. fol. 133. Tom. eod. Par. ead.

Simoniacè electus, an possit amoueri, vel saltem sit causa legitima congregandi concilium Card. Iacobat. de concil. lib. 4. art. 4. nu. 48. f. 251. T. 13. P. 1.

Et quomodo intelligatur ibidem.

Simoniacus efficitur, pecuniam recipiens in beneficijs, in quib. datur clauium executio. Ioan. de Selua de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 33. fol. 355. Tom. 4.

Sine Cardinalibus, & consensu concilij, congregato concilio in vno loco, in alium locum sine causa deputare non potest, etiam cum super facto schismatis esset inchoatus processus contra Papam. Hieron. Manfred. de Cardin. decisi. 353. vbi remissiuè. fol. 104. T. 13. P. 2.

Sine causa dispensare potest in his quæ sunt de iure positiuo. Hieron. Gigas de pension. eccles. quæstio. 6. nume. 9. fol. 333. Tom. 15. Par. 1.

Non potest remittere iuramentum. Mart. de Caraz. de princip. q. 201. f. 207. T. 16.

Non priuat beneficio. Ioan. Caras. de benefi. P. 2. c. 1. nu. 2. f. 291. Tom. 15. Par. 2.

Potest præiudicare prælato inuito obtinenti beneficia. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 15. nu. 47. f. 68. T. 15. P. 2.

Sine consensu Cardinalium ciuitates ecclesię in feudum dare non potest, sed castra sic. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. casu 4 nu. 7. f. 147. T. 15. P. 2.

Consilio Cardinalium ardua non explicat. Gondis. Villadieg. de orig. Card. q. 7. nu. 36. T. 13. P. 2.

Consilio Cardinalium, nec principes sine consilio non debent aliquid contra statuta concilij statuere. Guliel. Duran. de modo general. Concilij celebran. rub. 4. nu. 3. f. 156. T. 13. P. 1.

Culpa imponere potest pensionem super beneficio. Hierony. Gigas. de pension. eccles. quæstio. 6. nu. 17. f. 333. T. 15. P. 2.

Sine iusta causa non debet concedere testandi licentiam. Ioan. Staphil. super commis. & litter. iustitiæ. titu. de rescrip. in forma breuium. nu. 17. f. 201. T. 15. P. 1.

Non absoluit a iuramento. Marc. Ant. Baueri. de virtu. & virib. iuramen. n. 106. f. 369. T. 4.

Sine magna causa in his, quæ iuris diurni sunt non dispensat. Gondis. Villadieg. q. 15. nu. 33. f. 277. T. 13. P. 2.

Sine reseruatione, nisi præueniatur confert omnia beneficia. Petr. And. Gamb. de permutat. benefic. versic. licèt. nume. 47. fol. 212. Tom. 15 Par. 1.

Omnes collatores præuenire potest. Pet. de Vbal. de Perus. nu. 74. ver. quia f. 185. T. eo. P. ead.

Siue Princeps non potest tollere ea, quæ sunt iuris naturalis. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 10. articu. 1. nume. 20. fol. 351. Tomo 13. Par. prima.

Sola voluntate dispensat in beneficialibus; & scientia Papæ in illis, quæ sunt iuris positiui excusat ei simonia. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 21. nu. 3. f. 49. T. 15. P. 2.

Solet committere alicui, vt se informet, & ad illius relationem interponere suam authoritatem, aliàs alienatio irritaretur de rebus eccles. non alienan. rub. 20. nume. 13. fol. 347. Tom. eodem Par. eadem.

Alicui existẽti in partibus, vt videat super narratis, &c. Guliel. Redoa. ibid. casus. nu. 34. f. 449. T. eo. P. ead.

Eximere, an nexu spoliorum, etiam collegia, etiam vniuersitates, immo ciuitates, & Regna. idem de spol. eccles. quęst. 1. num. 52. fol. 217. Tom. 14.

Solo verbo potest aliquem pronunciare sacerdotem. Hieron. Gigas de pensioni. eccles. quæstio. 8. nume. 3. f. 334. T. 15. P. 1.

Solus a se excommunicatos absoluit. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. nu. 21. f. 34. T. 15. P. 1.

Absoluit ab excommunicatione quæ incurritur per extrauag. factas in materia simoniæ. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 15 nu. 38. T. 15. P. 2. f. 115.

Absoluit excommunicatos hæreticis sacramenta ministrantes. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 3. Par. 2. num. 23. fol. 34. Tom. 15. par. prima.

Ad subdiaconatum, & ad alios sacros ordines promouet in alijs diebus,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

diebus, quàm in quatuor temporibus, aut ſabbato ſancto, aut ante Dominicam de paſſione Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 6. 2. Par. princ. nu. 36. f. 201. T. 14.

Aliquem re ſua priuare poteſt. Bonagui. de Are. de diſpenſat. nu. 62. f. 174. T. 14.

An deponat Cardinalem, vel cum excommunicet. Mart. Laudēſ. de Cardina. q. 78. vbi remiſſiuè. f. 62. T. 13. P. 2.

An in caſu fidei, & in quo de vniuerſalis eccleſiæ ſtatu agitur diſponere poſſit. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nu. 84. fol. 76. Tom. 13. Par. 1.

An poſſit decidere aliquam difficultatem ortam ſuper articulis fidei, non deciſis, vel ſit congregandum concilium. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 2. n. 78. f. 280. T. 13. P. 1.
Et rationem aſſignat, vſque ad numerum. 83. in quibus arguit, quòd non, & reſpon. ad argumen. Ibid.

Ardua explicat, & de articulis fidei cognoſcit, & concilio præfertur. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 8. Par. 3. nume. 32. fol. 61. Tom. 15. Par. 1.

Articulos fidei ſoluit, & cum de aliquo articulo fidei dubitatur, & ſinodum generalem facit, transfert ſedem epiſcopalem. Franci. Paui. de viſitat. nu. 23. q. 10. 1. P. f. 190. T. 14.

Beneficia ad nutum, ad tempus, & ſub condictione concedit. Io. de Selua de benefic. quæſtio. 4. Par. 1. nume. 23. fol. 8. Tom. 15. Par. prima.

Beneficia ad tempus confert. idem ibid. q. 7. Par. 1. nume. 3. fol. 25. Tom. eo. P. ead. & Hieron. Gigas de penſion. eccleſiaſt. q. 8. nu. 2. fol. 334. T. 15. P. 1.

Beneficia patronata laycorum confert abſque eorum præſentatione. Pet. de Bais. in directo. electio. ca. 13. 1. P. nume. 2. fol. 183. Tom. 15. Par. 1.

Beneficia ſub condictione, & ad tempus, prout vult conferre poteſt. idem vbi ſup. nu. 3.

Bigamos ordinat, & promouet. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. P. 2. nu. 15. f. 34. T. 15. P. 1.

Canonizat ſanctos. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. P. 2. nu. 25. f. 34. Tom. 15. Par. 1.

Cardinalem deponit, vel excommunicat. Mart. Laudenſ. de Cardina. q. 44. f. 60. T. 13. P. 2.

Cardinales creare, & deponere poteſt. Ioan. de Selua de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 64. f. 355. T. 4.

Cauſam appellatione remota committit. Bonagui. de Are. de diſpenſat. nu. 64. f. 174. T. 14. & Ioan. de Selua de benefic. q. 3. P. 2. nu. 16. f. 34. T. 15. P. 1.

Cauſam layco cōmittit ſpiritualem. Bonagui. de Are. de diſpenſat. nu. 71. fol. 174. Tom. 14.

Cognoſcit de articulis fidei. Ioann. de Selua de iureiuran. 4. Par. quæſt. 1. nu. 65. fol. 356. Tom. 4.

Cognoſcit principaliter de priuil. Papæ, incidenter inferior iudex. Mart. Laudenſ. de priuil. q. 39. f. 2. T. 18.

Concedere poteſt plenariam remiſſionem. Feli. Sande. nume. 13. fol. 158. T. 14.

Concedit, quòd laycus in eccleſia collegiata ius eligendi habeat. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nume. 62. f. 174. T. 14.

Concilium facit generale. Ioan. de Selua de benefic. q. 3. P. 2. n. 25 fol. 34. T. 15. P. 1.

Confirmat electionem Imperatoris idem ibid.

Coronat Imperatorum. idem ibid.

Creat Cardinales. Ioan. de Selua. de benefic. q. 22. P. 2. nume. 22. fol. 46. T. 15. P. 1. idem ibid. quæſt. 8. Par. 3. nume. 26. fol. 109. Tomo eod. P. ead.

Creat prælatos. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 100. num. 5. fol. 72. Tom. 16.

Solus dat indulgentias plenarias. Ioan. a Capiſtra. de auctor. Papæ Par. 3. 2. P. princ. nu. 80. f. 61. T. 13. P. 1.

Ius ad beneficium vacaturum, & aliquem iure ſuo priuat. Ioan. de Selua de benefic. quæſtio. 3. Par. 2. nume. 30. fol. 34. Tom. 15. Par. prima.

Viſitatorem eccleſiæ cathedrali, & qua de cauſa illum dat. idem ibid. q. 6. P. 2. nu. 2. f. 37. T. eo. P. ead.

Solus de nouo exigit, & ordinat cathedrales eccleſias. idem. q. 3. P. 2. nu. 10. f. 34. T. 15. P. 1.

Deponit epiſcopum ab epiſcopatu. idem de iureiur. 4. P. q. 1. nu. 66. f. 356. T. 4.

Deponit Imperatorem, etiam ſine conſilio, Hiero. Manfred. de Cardin. deciſ. 239. vbi remiſſiuè. f. 101. T. 15. P. 2.

Deputat executorem ad conferendum beneficia cum vacabunt. Gaſpar. de Peruſ. de reſeruat. benefi. ver. nunc. nume. 2. fol. 249. Tom. 15. Par. 1.

Determinat quæſtiones fidei. Franc. Squillacen. de fide cathol. in proœmio. nu. 3. f. 2. T. 14.

Solus diſpenſat circa curatum cum homicida. Ioan. Staphil. de gratijs expectat &c. titu. de varijs modis vacationis. nu. 118. fol. 279 T. 15. P. 1.

Contra canones, qui inducunt pœnitentiam, vel ſatisfactiones in enormibus criminibus. Bonagui. de Are. de diſpenſat. n. 70. fol. 174. Tom. 14.

Contra concilia. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. tit. de qualitate, & ſtatu benefi. nu. 34. f. 273. T. 15. P. 1.

Contra concilium, & inſignia epiſcopalia Abbatibus concedit. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. Par. 2. nume. 31. fol. 34. Tom. eod. Par. eadem.

Contra concilium in ætate. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nu. 78. fol. 174. Tom. 14.

Contra iura, quando ius poſitiuum in eius voluntate fundatū eſt. Gondis. Villadieg. de legat. quæſtio. 15. nume. 28. fol. 287. Tomo 13. Par. ſecunda.

Contra lateranenſe concilium. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nume. 79. f. 174. T. 14.

Cum bigamo. Beat. Anton. de irregularit. c. 3. num. 4. fol. 405. Tomo eodem.

Cum Chriſtianis, vt arma ad Iudæos pro redemptione captiuorum deferant. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nume. 66. fol. 174. Tom. decimoquarto.

Cum clericis ab hæreticis eleemoſinas, & oblationes recipientibus, & eis ſacramenta conferentibus. idem vbi ſupra fol. 67. Tomo eodem.

Cum eo, qui in eccleſiæ contemptu diuina prophanauit. idem loco citato nu. 74.

Cum eo qui ſcienter, & furtiuè ordines ſacros recepit. idem ibidem num. 72.

Cum eo, qui ſuſpenſus beneficium eccleſiaſticum recipit. idem vbi ſup. nu. 73.

Cum excommunicato, ſcienter ordines ſacros recipiente. idem dicto loco. nu. 72.

Cum filio ſacerdotis, vel alio illegitimè nato. idem ibid. nu. 75.

Cum homicida. idem ibid. nu. 78.

Cum illegitimo, quo ad curam, & ordines ſacros diſpenſat. Marti. Laudenſ. de legitimat. nu. 145. f. 96. T. 8. P. 2.

Cum illo, qui incurrit irregularitatem. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 510. vbi remiſſiuè. f. 211. T. 16.

Cum irregulari. Ioan. de Selua de benefic. q. 3. P. 2. nu. 22. fol. 34. Tom. 15. P. 1.

Cum irregularibus. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nume. 65. fol. 174. Tom. 14.

Cum monacis audientibus leges, vel phyſicam. idem ibid. nu. 73.

Cum ordinato in Apoſtaſia. Ioan. de Selua. de benefic. q. 3. Par. 2. nu. 34. f. 34. T. 15. P. 1.

Cum presbytero, qui poſt excommunicationem abſoluit, & cum non profeſſo, vt promoueat. in Abbatem. idem ibid. nu. 33.

Cum pro moto una die ad tres ſacros ordines, vel vna die ad vnū & alia die ad alium continuato ieiunio. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nu. 76. f. 174. T. 14.

Cum regularibus exeuntibus ad audiendum leges, vel phyſicā, vt promoueantur. Beat. Ant. de excommunicat. c. 52. nu. 10. fol. 378. Tom. 14.

Cum ſchiſmatico, qui ordinem recepit Bonagui. de Are. de diſpē ſat. nu. 74. f. 174. T. 14.

Cum ſimoniacè ordinatis. Beat. Antoni. de interdic. c. 2. nume. 2. fol. 342. T. 14.

Quid quando ſimonia eſt ex parte ordinatoris, & ordinati. b d.

Cum ſimoniaco dante pecuniam, vel eo ſciente, & conſentiente tacitè, vel expreſsè. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 4. c. 15. nu. 18. f. 115. T. 15. P. 2.

Et in ætate. & ordine, cum eo, qui ad epiſcopalem dignitatem electus eſt. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nu. 74. f. 174. T. 14.

Et in iuramento. idem ibid. nu. 82.

Ieiunium. Ioan. a Capiſtr. de auctor. Papæ P. 3. 2. P. princ. num. 82. fol. 62. T. 13. P. 1.

In defectu natalium, quo ad epiſcopalem dignitatem Bonagui. de Are. de diſpenſat. nu. 77. f. 174. T. 14.

In ſimonia in ordinibus maioribus commiſſa. Beat. Antoni. de interdic. c. 2. nu. 8. f. 342. T. 14.

In ſucceſſione filij, in beneficio Patris. Ioan. Franc. Paui. de viſita. q. 6. 2. P. nu. 29. f. 201. T. eod.

Quando cum ſimoniaco in ordine. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. Par. 2. nu. 19. f. 34. T. 15. P. 1.

Super ætate ad beneficia obtinendà. idem ibid. nu. 36.

Super iuramento, quando tendit in eccleſiæ Romanæ præiudicium. idem ubi ſupra num. 20.

Vt arma iudicis portentur. idem loco citato. nu. 35.

Vt quis habeat duo beneficia curata. idem ibid. nu. 24.

Solus dubia articulorum fidei ſoluit, & determinat. Bonagui. de Are. de diſpenſat. nu. 69. f. 174. T. 14.

Duos epiſcopatus in unum vnit, & vnū alteri ſubijcit. idem ibidem num. 68.

Duos epiſcopatus in vnū vnit, epiſcopos, & Abbates eximit, ſcripta aliorum probat, & conciliat Franc. Paui. de viſitatione. n. 22. quæſtio. 10. 1. P. fol. 190. T. 14. & Ioan. de Selua de benefic. q. 3. Par. 2. nu. 11. f. 34. T 15. P. 1.

Eligit epiſcopatus, & ſuperiores dignitates. Ioā. de Selua de benefic. q. 1. P. 2. nu. 15. f. 30. T. 15. P. 1.

Epiſcopatum vnum in duos diuidit. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nu. 67. f. 174. T. 14.

Epiſcopatus vnit, & diuidit. Io. de Selua de benefic. q. 1. P. 2. n. 49 fol. 31. T. 15. P. 1.

Epiſcopos de una ſede in aliam transfert, & deponit epiſcopum. idem num 50.

Epiſcopos deponit. Bonagui. de Aret. de diſpenſat. nume. 65. fol. 174. Tom. 14.

Epiſcopos depoſitos reſtituit. idem ibid. nu. 62. & Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 21. f. 190. T. 14.

Epiſcopos transfert de vna eccleſia ad aliam, ex cauſa neceſſitatis. Ioan. Staphil. de grat. expectat. &c. ti. de modis prouiſiuis. nume. 8. f. 279. T. 15. P. 1.

Epiſcopum ab adminiſtratione remouet. Ioā. de Selua de beneficio. q. 3. P. 2. nu. 14. f. 34. T. eo. P. ead.

Epiſcopum de vna ſede ad aliam transfert. idem ibid. nu. 12.

Eſt legibus ſolutus, & eius ſententia pro lege habetur. idem ibidem num. 27.

Et non inferior periurium a iuramento abſoluere poteſt. Matthe. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. 3. principa. num. 18. fol. 181. Tomo 3. Par. 2.

Euangelium

Source : BIU Cujas

Euangelium interpretatur.Bonagui.de Aret.de diſpenſat.nu.71. fol.174.T.14.
Ex cauſa iuſta ſuper iuramento diſpenſare poteſt. Anto.Nicel.de gloſ.contra.fol.206.T.18.
Ex certa ſcientiã omnem defectum ſupplet.Bonagui. de Aret.de diſpenſat.nu.84.f.174.T.14.
Facit in totum,& abſolutè remiſſionem pœnæ. Ant. de Roſel.de indulgent.nu.187.f.152.T.14.
Facit citationes generales in concilio.Mart.de Coraz.laudenſ.de princip.q.206.f.207.T.16.
Facit ſubdiaconum in dominicis diebus.Bonagui.de Aret.de diſpenſat.nu.62.f.174.T.14.
Habet plenam auctoritatem adminiſtrandi,& cõferendi.Guliel. Redoa.de ſimo.menta. Par.1. nume.4.capitu.24. Tom.15.Par. ſecunda,fol.51.
Habet iuriſdictionem vniuerſalem,& eſt ſummus,& qui omnia poteſt.Cardin.Iacobat.de concil. lib.5. nume.123.fol.315. Tomo 13.Par.1.
Solus Imperatorem deponere poteſt.Ioan.de Selua de iureiurã.4. Par.q.1.nu.63.f.356.T.14.
Deponit.idem de benefic.quæſtio.3. Par.2. nume.18.fol.34.Tomo 15.Par.1.
Et Regem deponit,creat,& deponit Cardinales. idem ibid.q.8. Par.3.nu.31.f.61.
Solus imponit penſionem pro priuato ſuper beneficio, ſecus ad vſus pauperum.Paul.Roma. de penſio.eccleſiaſt.c.1.nume.10. fol.310.T.eo.P.ead.
In decimis non ſoluendis diſpenſat.Bonagui.de Aret. de diſpenſat.nu.61.f.174.T.14.
In maioribus criminibus diſpenſat,& conſanguinitatis impedimenta relaxat.Ioan.de Selua de benefi.q.3.P.5.num.28. fol.34. Tom.15.Par.1.
In plenitudinem poteſtatis vocatus eſt. Anton. Roſel.de indulg. nu.387.f.156.T.14.& Ludoui.Gomes.de gratijs expectat.n.11. fol.303.T.15.P.1.
In radicem matrimonij diſponere poteſt.Mart.Laudens.de legitimat.nu.92.f.94.T.8.P.2.
In ſolemnijs miſſarum,ſemper pallio vtitur.Ioan.Franc.Paui. de viſitat.q.3.2.P.nu.15.f.195.T.14.
Indulgentias concedit.Anton.Roſel.de indulgent.num.112.fol. 151.Tom.eod.
Laycum capacem facit ad decimas.Pet.Rebuf. de decimis.q.13. nu.73.f.138.T.15.P.2.
Legem facit generalem.Ioan.de Selua de benefic.q.3.P.2.nu.24. fol.34.Tom.15.P.1.
Legitimat filios illegitimos.idem ibid.nu.15.
Maiora vota commutat in maiorib. criminibus, cum illegitimis & filijs presbyterorum diſpenſat,& ut ad dignitatem promoueantur,& ad ipſum omiſſo medio appellantur. Ioan. Fran.Paui.de viſitat.quæſtio.10.1.P.nu.19.f.190.T.14.
Minores triginta ann.ad epiſcopatũ promouet. Io. de Selua.q.3. Par.2.de benefi.nu. 15.f.34.T.15.P.1.
Non deponit Cardinalem ex ordinaria,& condecenti poteſtate, loquendo.Hieron.Manfre.de Cardina. deciſ.238.vbi remiſſiuè fol.101.T.13.P.2.
Nunquid poſſit deponere Imperatorem,& Reges. And.Barbat. de præſtant.Cardin.quæſt.2. baſilica.1.P. num.4.fol.69.Tomo 13.Par.ſecunda.
Ordinat ad ſacros ordines in diebus feſtiuis. idem ibid.nu.29.
Solus poteſt curatorem dare eccleſiæ cathedrali .Hieroni. Gigas de penſioni. eccleſiaſt. quæſtio.65. nume. 5.fol.353.Tom.decimoquinto Par.1.
Dare auctoritatem permutandi epiſcopis. Ægid.de Bellamer.de permutat.benefic.q.10. Par.2.nu.2.f.195.Tom.decimoquinto, Par.prima.
Dare puro layco poteſtatem prouidendi de benefi.Ioan.Staphil. de gratijs expectat.ver.decimo,& vltimo,num.quinto,fol.272. Tom.decimoquinto,P.1.
Dare ius layco eligendi in eccleſia collegiata.Ioan. Montaig.de Bigam.q.quinta,nu.6.f.127.T.9.
Deponere Imperatorem,& Reges,& quoſcunque alios,& ſi aliquando interuenit concilium,facit de honeſtate, vel approbando,non authorizando.Card.Iacobat.de concil.lib.7. arti.quinto,nu.118.f.315.T.13.P.1.
Excommunicare exemptos.Mart. Laudenſ. de priuileg. doctor. q.70.fol.3.Tom.18.
Facere aliquid de nihilo. Guliel.Redoa. de ſimo. mental.Par.2. c.13.nu.46.f.66.T.15.P.2.
Imperatorem eligere ex cauſa.Reſtaur.Caſtal. de Imperat. q.53. nu.3.f.53.T.16.
Interpretari ius diuinum in ſpiritualibus,Guliel.Lerouil.de iuſt. & iniuſt.c.3.nu.4.f.376.T.1.
Layco iuriſdictionem temporalem,& alia iura pertinentia ad Romanam eccleſiam,concedere.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alienan.caſu 4.nu.8.f.447.T.decimoquinto,P.2.
Legem generalem facere ſine Cardinalibus, quod eſt de arduis. Card.Iacobat.de concil.lib.7.arti.quinto,num.118.fol.315.Tomo13.Par.1.
Per infideles alienare donata eccleſię.Guliel.Redoa.de rebus eccleſ.non alienan.rub.18.num.79. fol.421.Tom. decimoquinto, Par.ſecunda.
Remittere vſque ad ſeptuagies ſepties.Ioan.de Selua de iureiurã. 4.P.q.1.nu.67.f.356.T.4.
Reuocare conſtitutionem factam in concilio.Pet.Albi. de pontifi.poteſt.nu.1.f.132.T.13.P.1.
Sanare nullitates a iure poſitiuo prouenientes,& quando.Ioann. Staphil.de gratijs expectat.&c.forma 6.num.3.f.271.Tom.decimoquinto,P.1.
Solus præeſſe debet concilio.Petr.a Mont. de poteſta.pontifi.q.7. nu.4.f.147.T.13.P.1
Prouidet Patriarchalibus ſedibus, quando ſunt in poteſtate infidelium,& ſchiſmaticorum.Ioan. de Selua q.16.P.2.nu.12.f.43. Tom.decimoquinto,P.1.
Quandoque facit remiſſionem pœnæ,& culpæ.Ant.de Roſel.de indulgent.nu.128.f.151.T.14.idem ibidem nu.157
Quæ poſſit.Ioan.a Capiſt.de auctorit.Papæ Par.3.2.P. princ.nu. 10.& num.ſeq.fol.55.T.13.P.1
Quos abſoluat.idem ibidem nu.20.
Solus remittere poteſt pœnam diruptionis domus, de qua in capitulo fœlicis.de pœnis,in ſexto,Hieron.Gigas de crim.lęſe maieſtat.q.37.numero 7.fol.73
Rerum naturam immutat,de nullo aliquid facit,ſententiam nullam aliquam facit.Ioan.Franc.Paui.de viſitat.q.10.1.P.numero 24.folio 190.T.14
Sedem epiſcopalem de vno loco in alium mutat.Ioã. de Selua de benefic.q.3.P.2.nu.11.folio 34.Tomo decimoquinto,P.1
Semper,& vbique pallio vtitur,& id concedit. idem ibidem numero 26
Seu ab eo particulariter deputati epiſcoporum criminales,etiam hæreſis cauſas decidunt,Læli.Iorda.de Rom.ſedis orig.c.12.numero 32.folio 18.Tomo 13.Par.2
Sine Cardinalibus circa ardua, an leges condere poſſit.Hieroni. Zanet.de differen.iur.ciuil.& canon.numero 33.folio 200.T.1.
Spiritualia layco concedit,& presbytero, vt infantes in fronte Chriſmet.Ioan.de Selua de benefi.q.3. Par.2. numero 32.folio 34.Tomo decimoquinto,Par.1
Suam interpretatur conſtitutionem. idem ibidem numero 21
Subdiaconum diebus dominicis ordinat,Ioan. Franc.Paui.de viſitat.numero 20.q.10.1.P.folio 190.T.14
Supplet defectum in contractibus,& iudicijs,& vacante regno ſolus ſupplet Regis defectum.Ioan.de Selua de benefi.q.3.P.2. numero 17 folio 34.Tom.15.Par.1
Supra ius diſpenſat,& de iuſtitia iniuſtitiam facit.Franc.Paui.de viſitat.quæſtio.10.1.Par.numero vigeſimoquinto,f.109. T.14
Tenet locum Dei in terris. Card.Iacobat.de concil. libro 7.articu.quinto,nu.125.f.315.T.13.P.1
Vbique Pallio utitur in ſignum plenitudinis poteſtatis. Bonagui. de Aret.de diſpenſat.numero 84.f.179.T.14
Vel Cardinalium ſenatus poteſt hæreticos damnatos in integrũ reſtituere.Zanch.Vgol. de hæret.numero 3.c. 38.folio 267.Tomo 11.Par.2
Venit contra fundationes beneficiorum. Ioan.de Selua de benefic.quæſtio.3.Par.2. numero 2. folio 34. Tomo decimoquinto, Par.prima.
Vnam eccleſiam cathedralem alij ſubijcit.idem ibid.nu.11
Vocatus in plenitudinem poteſtatis,cæteri eccleſiæ prelati in partem ſolicitudinis.Card.Iacobat. de concil.libro 6.artic. quinto, numero 8.folio 289.Tomo 13.Par.1. & Guliel.Redoa.de ſimo. menta.c.22.P.2. nu.20. folio 72. Tom. decimoquinto, Par.2
Votum terræ ſanctæ commutat.Io. de Selua de benefic.q.3.P.2. nu.13.folio 34.Tomo 15.P.1
Vtrum poſſit Imperatorem priuare And.Barbat.de præſtan.Cardina.q.8.baſil.1.Par.nu.2.f.81.T.13.P.2
Spiritualibus,& diuinis miniſtrat,Imperator humanis præeſt.Michael Vlcur.de regim.mundi.quęſt.quinta,princip.nume.6.fol. 111.Tom.16
Spiritualium duntaxat,Imperator verò humanorum negociorum curam habet.idem ibid.numero 29.folio 118
Statim,quod aliquem in epiſcopum,vel prælatum pronunciat.ille eſt epiſcopus.Ioan.de Selua de benefic.q.22.Par.3.num.quinto,folio 84.T.15.P.1
Quòd dicit,fiat,gratia perfecta eſt. Aſcan. Clem. Amer.de pat. poteſt.ca.vlt.numero 60.folio 128. Tomo 8.Par.2.& Ioan. de Selua de benefic.quæſtio.22.Par.3.num.12.folio 84. Tomo decimoquinto,P.1.
Quòd in hæreſim incidit,eſt omni dignitate exutus.Catal.de Bõcomp.de poteſt.Papæ ver. his ita.numero 82.folio 22. Tom.13. Par.prima.
Statuendo poteſt imponere pœnam mortis, ſed non exequendo, quia ſi hominem ipſe occideret,incurreret irregularitatem. Ber mon.Chouer.de pub.concub.ver. hæc enim.num.10.folio 161 Tomo 11.Par.1
Statuens,vel mandans, ſe iuribus in dubio intelligitur confirmare.And.Barbat.de præſtant.Card.q.12.baſilic.1.P.nume.11.folio 85.Tomo 13.P.2
Statuere poteſt contra illud,qđ dicitur in ore duorum,vel triũ,&c. Ioan.de Selua de benefic.quæſtio.8.Par.3.num.28.folio 61. Tomo 15.Par.1
Statuit contra regulam in ore duorum,vel trium, & ius diuinum interpretari poteſt.idem ibid.q.8.P.4.numero 23.fol.109.Tom. eod.P.ead.
Suam ſententiam in melius commutat. idem ibid.q.2. P. 2. nu.5. fol.33.T.eod.P.ead.
Subeſt denunciationi euangelicæ,quo ad mortale peccatum, quæ denunciatio non poteſt habere effectum condemnationis, niſi in hæreſi.Martin. de Caraz. laudẽs de princip.q. 208.folio 207. Tomo 16.
Legis diuinæ,& naturali.Card.Iacobat.de concil.lib.4.art.4.n.2. fol.249.T.13.P.1.
Subijcitur confeſſori, nec poteſt pœnitentiam ſibi remittere per ſacerdotem iniunctam.Ioan. Caraf. de ſimo. menta. nu.26.fol. 118.T.15.P.1.

Succedere

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Succedere nunquid possit in iuribus regni, vacante regno Apulię. Ant.Corset.de potest.regia P.2.nu 14.f.132.T.16.

Succedit principatu vacante, & superiorem non recognoscente. Stefan.Auphre.de potest.eccles,nu.57.fol.130.To.13.P.1.

Vacante aliquo principatu seculari, vel imperio.Hieron. Alban. de potest.Papæ.2.P.nu.201.fol.79.To.13.P.1.

Successor cognoscit de hæresi Papæ præcessoris. Card. Iacobat. de concil.lib.45.arti.3.nu.38.fol.246.To.eod.P.ead.

Est Petri,& Christi Vicarius.Bonagui.de Are.de dispensat. num. 87.fol.174.T.14.

Petri, terreni simul, & cœlestis imperij vicarius Domini N.Iesu Christi.Ioan.a Capistr.de auctorit.Papæ Par.3.2.P.princi.nu.3. fol.55.T.13.P.1.

Suis, aut sui prædecessoris constitutionibus non subijcitur. Ioan. de Selua.de iureiuran.4.P.q.1.nu.52.f.356.T.4

Sũmus,caput,& Princeps in vniuersa ecclesia, & ab eo iurisdictio, ceu a fonte in alios manat.Frãc.Vargas de auctoritat.pontificis. Axiom.2.num.1.f.113.T.13.P.1.

Est maximus aliorum caput, & Princeps. Hierony.Alban.de potesta.Papæ.2.P.nu.135.f.77.T.eo.P.ead.

Inter omnes habens plenitudinis potestatem.Ioan.a Capistr.de vsu.seu cupidita.rub. de excommunic. contra statuen. vel iudican. &c.nu.100.f.97.T.7.

Super beneficiorum pluralitate an dispensare possit. Ioã. de Selua de benefi. quæstio.8.Par.4.nu.2.f.107.T.15.P.1.

Bigamia dispensat, prout fecit Lucius Papa. Barthol.de Spina.de potest.Papæ.nu.10.f.25.T.13.P.1

Iuramento dispensare non potest in tertij prejudicium. Ioan.de Selua.de iureiuran.4.Par.quęstio.1.num.23.fol.355.Tom.4.idē ibidem.nu.83.

Matrimonio per verba de præsenti contracto,copula carnali non consumato dispensare potest.idem ibidem nu.63.

Omnia concilia potestatem habet. Hieron. Alban.de potest. Papæ 2.P.nu 83.f.76.T.13.P.1.

Primo,vel secundo gradu consanguinitatis, vel affinitatis dispensare non potest, quia gradus illi lege diuina sunt prohibiti.Bermon.Chouer.de pub.concub.ver.ad tertiam. num.20. fol.155. Tom.11.Par.1.

Residentia non dat perpetuam indulgentiam. Ioan. Franc.Paui. de visitat.q.8.1.P.nu.6.f.186.T.14.

Substantialibus matrimonij disponere an possit,& quid de accidentalibus.Ioan.Lup.de matrimo.& legitimat.nu.19.vers.& vt nu.19.f.40.T.9.

Superiorem non habet, & eius consistorium unum cum Deo est. Marc.Anton in dialog.de concil.numero 46.folio 185.Tom.13 Par.prima.

Supplet defectum imperij.Ioan.a Capistr.2.P.2.P.princi.nu.211. fol.53.T.13.P.1.

Supra super illustres, Cardinales illustres, episcopi spectabiles,alij clarissimi.Card.Iacobat.de concil.lib.1.artic.1.nu.141. fol.198. Tom.eo.P.ead.

Ius dispensare, & ecclesiæ arbitrium habet. Bonagui. de dispensat.nu.80.f.174.T.14.& Ioan.Staphil.de grat.expectat.2.forma nu.4.f.265.T.15.P.1.

Supremus est omnium iudex in terris. Hieron.Alban.de potest.Papæ nu.4.1.P.f.67.T.13.P.1

Tanquam columna, & saxum immobile. Ioan. a Capistra.de auctorita.Papę 3.P.2.P.princ.nu.4.f.55.T.13.P.1.

Pater patrum cum omni prælato in potestate, & iurisdictione cõ currit.Franc. Vargas de auctorit. pontifi.confirmat.7. nu.3.fol. 120.T.eo.P.ead.

Petri successor est maior Paulo, respectu administrationis, & est supra,& præter ius.Michael. de Anin. de vnita.ecuil.& pasto.c. 23.nu.16.f.43.T.13.P.2.

Tantò excellentior est Imperatore, quantò dignioribus præest. Michael.Vlcur.de regim. mundi.2.princi.q. nume.48. fol.114. Tomo 16.

Tantummodo electus non confecratus, an possit congregare concilium.Card.Iacobat.de concil.lib.3.artic.1.num. 189.fol.233. Tom.13.Par.1.

Temperamento debet conseruare cunctos collectos in suo corpore Mystico.Ioan.de Ligna. de censu. eccles.§.4. numero 7.folio 309.Tom.4.

Temporalia tractare quomodo potest.Michael.Vlcur.de Regim. mundi.2.princip.q.nu.89.f.115.T.16.

Tenetur auxilium ferre Imperatori, quoties necessitas exigit. Michael.Vlcur.loco citato 4. princip. quæstio.numero 20.fol.125. Tom.eodem.

Confiteri,sed tenetur obseruare prædictam cõstitutionem.c.omnis vtriusque.Cardi.Iacobat.de concil. lib.7.articu.5. nume.33. fol.312.T.13.P.1

Domare rebelles Imperatores.Barthol.Beleuz.de charitat. subsi. q.56.nu.2.f.157.T.15.P.2

Ex decentia ad ea, quæ sunt legis canonici, sed de necessitate ad ea,quæ sunt iuris diuini.Card.Iacobat. de concil.lib.7. articu.5. nu.198.f.318.T.13.P.1

Potius suis indigentibus, quàm extraneis subuenire. Cornel. Beninc.de pauperta.& eius priuil.quæstio.11.speciale.5.nume.24. fol.151.Tom.18

Promouere habiles ad Cardinalatum. Card. Iacobat. de concil. lib.7.artic.6.nu.10.f.323.T.13.P.1

Recipere consilium episcoporũ vbi de fide agitur.Thomas Campeg.Episc.Feltren.de concil.capitu.36.num.4.fol.413.Tom.eodem Par.ead.

Seruare iuramentum,vbi subest causa maioris boni. Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.articu.5.fol.321.num.270.T.eo.P.ead.

Testamenti factionem,Cardinalibus de reb. quæsitis intuitu Cardinalatus,quomodo concedere intelligatur. Andre.Barbat.de præstant.Cardina.quæstio.4.Basilic.1.partis.num.7.folio 77.Tomo 13.Par.2

Testari potest.Bermon.Chouer.de pub.concub.ver.scilicet.nu.11. fol.173.T.11.P.1

Titulum inualidum,validum facit.Petr.Rebuf.de pacifi.possesso. nu.17.folio 541.T.15.P.2

Tolerando simoniam, videtur tollere iura loquentia de simonia. Paris de Put.de sindica.ver.& primo. nu.4.f.237.T.7

Tolerandus non est, si eorum uniuersalem ecclesiæ statum facere velit.Henric.Bot. de syno.episcop.1.P.nu.18.f.379.T.13.P.2

Tollere an possit ordinem iudiciarium in terris imperij. And.Barbat.de præstant.Cardin.quæst.9.basilic.1.P.numero 2. folio 82. Tomo 13.Par.2

Potest constitutiones concilij.Hieron. Gigas de pension.eccl.q.8 nu.5.f334.Tomo 15.P.1

Tollit omne humanum ius, & supra ius dispensat, nisi sequatur decoloratio faciei ecclesiæ. Ioan.a Capist. de auctori.Papæ.P.3. 2.P.princ.nu.103.folio 63.T.13.P.1

Totius mundi episcopus est, & Patriarcha vrbis Romæ Antoni. Rosel.de indulg.nu.386.folio 156.T.14

Totum clerum,& populum visitare potest.Ioan.Franc.Paui. de visitat.q.2.1.P.nu.2.folio 180.T.eod.

Transeuntibus in subsidium terræ sanctæ, concedit indulgentias pœnæ,& culpæ Antoni.Rosel.de indulg.numero 128.folio 152 vbi supra.

Transfert imperium,& de ipso iudicat. Gaspar.de Perus.de reseruat.benefi.versic.de reseruat. numero 9.Tomo 15.Par.1.f.244

Transigere potest super titulo beneficij. Troil. Maluit. de sortu.3. Par.ti.de ventura.numero 13.f.402.T.11.P.2

Tribus casibus se submittit.Card. Iacobat.de concil. lib.8.artic.1. numero 30.vbi remissiuè.folio 328.Tomo 13.Par.1

Quartus casus ponitur numero 31.ibidem.

Tunc tantum errat, cum contra euangelia loquitur, aut Apostolorum,& sanctorum patrum decisio. Hiero.Alba.de potesta.Papæ.2.P.numero 168.folio 78.Tomo eo.P.ead.

Vacante imperio,an succedat in administratione. Restaur.Castal. de Imperat.q.90.nu.1.folio 68.Tomo 16

Vbi consecrari debeat.Ioan. a Capistr. de auctor.Papæ.P.3.1.Par. princ.nu.4.folio 35.Tomo 13.Par.1

Est,ibi est communis patria.Hieron. Zanet.de differen.iur.ciuil. & can.numero 26.folio 200.Tom.1

Est præsens,concilium nihil potest statuere sine auctoritate Papę Card.Iacobat.de concil.libro 5.articu.14.numero 19.folio 269. Tomo13.Par.1

Manum apposuit,cessat auctoritas ordinarij, & legati.Hiero.Gigas de pension.eccles. quæstio. 69. numero 1. folio 355. Tomo 15.par.prima.

Non est præsens,acta dictantur sub nomine concilij, & trãsmittuntur per Papam approbanda Card.Iacobat.de concil.libro 5. artic.14.num.19.fol.269.T.13.P.1

Tractatur de periculo mundi,si vult vti rationibus,debet compesci armis.Card.Iacobat.de concil.lib.8.articu.3. numero 5.fol. 331.Tomo 13.P.1

Vtrãque potestatem habet,quo ad temporalia, & spiritualia legitimat.Ioan.And.de consangui.ver.Christi nomen. numero 103 folio 140.Tomo 9

Vult,potest legitimare.Anton.de Rosel.de legitimat. libro 2.numero 2.folio 83.Tomo 8.P.2

Vel alius Princeps in dubio nunquam videtur velle auferre ius alteri quæsitum Anton. de præt. & iurisdict. episc. defens.nu.17. c.1.folio 363.Tomo 13.P.2

Vel clericus non potest esse Imperator.Restaur. Castal.de Impera. q.80.numero 7.folio 64.Tomo 16

Vel concilium generale determinat propositionem esse hæreticã, & non alius.Arnal.Albert.de agnoscen.assertio.catholi.& hæreti.q.8.numero 4.folio 58.Tomo 11.par.2

Vel episcopus an possit sibi remittere pœnitentiam iniunctam a sacerdote Card.Iacobat.de concil.libro 7.artic.5.numero 10.fol. 311.Tom.13.P.1

Vel episcopus si communicat excommunicato a sacerdote, vel alio inferiore an sint excommunicati minori, & a quo absoluentur. Ioan. de Ligna. de censu. eccles. §. 27. numero 4. folio 324. Tomo decimoquarto.

Vel Imperator an possit, primogenitum, ex omnib. causis,ex quibus vasallus puniatur feudo.Mart.Laudens.de primogeni.quęstio.17.folio 17.T.10.P.1

Sine causa primogenitum priuare iure primogenituræ, putà regno,vel Ducatu.idem ibidem.q.16

Vel Imperator cum toto imperio suo non potest condere canonẽ, vel legem ex qua turbaretur mundus, & status imperij,putà quod homines viuerent sine lege.Mart. de Caraz.Laudens.de princip.q.48.folio 205.Tomo 16

Eo ipso,quòd indicunt Bellum contra aliquem, & inferiorem iustum non est,Franc.Arias de bello, & eius iustitia, numero 218 folio 335.Tomo eod.

Est iudex in causa propria.Mart.de Caraz. Laudens.de princi.q. 108.folio 206.Tomo 16

Est omnium Pater Hieron.Gigans de crim.lęsæ maiest.q.7.nu.8. folio 75.Tomo 11.Par.1

Ex causa posset duo regna subdita sibi unire, & eidem unum regem præponere.Martin.de Caraz. Laudens.princi.quæstio.10. fol.204.Tom.16.

Non est super illustris,sed supra super illustres.Nam patricius, & consul est super illustris,idem ibid.q.167.folio 207.

Non

Non possunt deuestire vasallum,inuestitum,vel infeudatum,nisi causa coniuncta,&c.Franc.Curt.de feud.quæstio.10.numero 4. folio 56.Tom.10.P.2
Non potest concedere priuilegia, vel condere legem cõtra dispositionem iuris naturalis.Franc. Caso.opitergi. de torment.c.11. nu.13.f.313.T.11.P.1
Non potest cõueniri.Mar.de Caraz.Laudẽs.q.187. vbi ponit limitationem.folio 207.T.16
Potest concedere regibus nostris Christianis Regna, quæ tenẽtur per saracenos,quę fuerunt iam nostra.Mart.de Caraz.Laudens. de princip.q.73.folio 205.T.16
Priuilegium si Regi concedit, nunquid tale priuilegium descendat,ne dum ad primogenitum, sed etiam ad alios filios.Marti. Laudens.de primogenitu.quęstio.42.ubi remissiuè inquit quòd sis,limitatione tamen adhibita,fol.18.T.10.P.1
Rescribens motu proprio,præsumitur vti absoluta potestate.Hieron.Gigans de crimi.lęsæ maiesta.quæstio.9.numero 9.folio 51. Tom.11.Par.1
Vtrum possit primogenitum priuare iure primogenituræ . Ioan. Lecirier.de primogenitu.libro 3.quæstio.7.fol.63.T.10.P.1
Vel inferior ab eo,quando possit relicta ad pios vsus conuertere. Ioan.de Selua de benefi.quęstio.6.Par.1.numero 40.folio 25.Tomo 15.Par.1
Vel legatus,an absoluant a quibuscunque sententiis excommunicationis.Beat.Anton.de excommunicat.cap.47. numero 9.folio 377.Tomo 14
Consecrando,vel ecclesiam dedicando,dando annum pro dedicatione,vel quadraginta dies, pro anniuersario, in dubio diuersum annum ab episcopis dedisse videntur. Anton.de Rosel. de indulg.nu.425.f.456.T.eod.
Potest cum clausula,non obstante, derogare consuetudini,de optando præbendas.Pet.de Vbal.de Perus.de permutat.benefi. nu.95.fol.186.T.15.P.1
Si derogent iuri patronatus, dummodo sit ex dotatione,vel fundatione,pro medietate,an alterius medietatis patronorum accedat consensus.Pet.And.Gambar. de auctoritat. legati de latere. nu.337.lib.3.f.171.T.13.P.2
Sunt iudices exemptorum.Pet.de Vbal.de Petus.de permuta. benefi.nu.95.folio 186.T.15.P.1
Vel Princeps alienare non possunt *rem magnam*, tendentem ad deformitatem principatus.*Guliel.Redoa.*de rebus eccl.nõ aliena.q.7.nu.2.fol.482.T.15.P.2
An ad pacem *compellere possit*.Octaui.Velpelli.de treug.& pace q.3.nu.4.*folio 406.*Tomo 11.P.prima.
An defensiones *tollere* possint.Ant.Nicel. de glos.contra. nume. 488.*folio 214.T.18*
Indignum,& incapacem promouendo,scienter *dispensare* videtur.*Leobin.*Aurelia.de mandat.Aposto. num.110.113.114.fol. 229.Tomo 15.Par.1
Non potest concedere regalia in præiudicium successorum.Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.artic.5.nu.193.f.318.T.13.P.1
Potest mutare fines eos ampliando, vel restringendo,& similiter Domini Castrorum.Hiero.de Monte, de finibus regun.c.21.numero 3.*folio* 337.T.13.P.2
Rem magnam alienant,si aliunde,quàm a Papatu, vel principatu proueniat.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alienan.q.7. nu.4 fol.382.T.15.P.2
Vendendo beneficia,an committat simoniam,remissiuè.Card.Iacobat.de concil.lib.4,artic.4.nu.8.fol.250.Tomo 13.P.1
Rem ecclesiæ,dicitur rem suam alienare, non alienã. Guliel.Redoa.de rebus eccles.non alienan.casu.4.nume. 5.folio 447.Tomo 15.Par.2
Vendens titulum beneficij non excusatur.Io.Caraf.de simo.mental.nu.21.f.118.T.eo.P ead.
Verè contrito omnem delicti pœnam dimittere potest. Beat.Ant. de excommunic.c 54.nu.8.f.379.T.14
Hæreticus dicitur si errat in fide. Hiero.Alban.de potesta.Papæ. nu.189.P.1.f72.T.13.P.1
Vicarios creat in terris,qui exercent iura principis.Restaur.Castal. de Imperat.q.106.nu.6.f.75.T.16
Vicarius Christi cũ omnimoda potestate . Guliel.Redoa. de spol. eccles.q.7.nu.5.§.occurrit.nu.5.fol.237.T.14
Non habet dissipare bona Dei.idem ibidem nu.43.f.237
Vicem Dei gerit.Pet.Albin.de Pontifi.potest.numero 13.fol. 133. Tom.13.P.1
In terris cœleste arbitrium dicitur.Ioan.Frãc.Paui.de visitat.q.2. 1.P.nu.3.fol. 180.T.14
Vices Christi gerit,cuius est terra,& plenitudo eius,& cui data est potestas in cœlo,& in terra.Hieron.Alban.de potest. Papæ.2.P. nu.23.f.74.T.13.P.1.
Dei gerit in terris.Hieron.Gigas de crim.lęsæ maiest.versi. maiestas.nu.4.f.34.T.11.P.1
Viuente Imperatore, an possit exercere actum iurisdictionis temporalis.Pet.a Monte.de potesta.Pontifi.ti.de Cardinalibus. nume.19.fol.152.T.13.P.prima.
Viuit secundum leges,licèt sit legibus solutus.Guliel.Redoa.de simo.mental.c.23.numero 2.f.50.T.15.P.2
Vnde dicatur.Ludoui.Bolognet.de potest Papæ nume.2. folio 23. Tom.13.Par.1.& Mart.de Coraz.Laudens.de princ.q.184.fol. 207.Tomo 16
Dictus Pet.Foleri.de contract.censua.num.16.folio 124.Tomo 6. Par.2.& M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.11.nume.25.folio 345.Tomo 15.Par.2
Et a quo potestatem ducat.Pet.a Monte de potesta.pontifi.nu.1. fol.144.Tomo 13.P.1
Vni soli scribens,nunquàm in plurali scribit. Ioan. de Gras. de rescrip.Apostoli.nu.18.folio 32.T.3.P.2
Vnire potest ecclesias vacantes, & non vacãtes per omnes vnionis species.Ioan.Bap.Caccialup.artic.4.numero 2.folio 232.Tomo 15.Par.prima.
Vniuersalis ecclesiæ Episcopus etiam per concilium Calcedonense,sic appellatus.Fran.Vargas de auctoritat.Pontifi. propositi.5. num.2.folio 125.T.13.P.1.
Vnus a Christo ecclesiæ militanti datus est.Cardina.Iacobat. de concil.libro 7.artic.7.numero 34.folio 325.T.13.P.1
Tantum esse potest,non plures simul,& ratio.Restaur.Castal.de Imperat.q.69.nu.4.folio 60.T.16
Vocat Cardinales non episcopos filios. Horat. Mandos.de priuil. ad instar.gl.11.nu.39.folio 135.T.18
Reges chariſſimos,reliquos Principes dilectos.Cardi.Iacob.de concil.lib.1.art.1.numero 165.folio 199.T.13.P.1
Vocatus est in plenitudinem potestatis,alij verò in partem solicitudinis.Thom.Campeg.de pluralit.benefic.numero 5.folio 535. Tom.decimoquinto,P.2
Vrbanus,an debuerit restitui,& an concilium Pisanum fuerit conciliabolum.Card.Iacobat.de concil.lib.3.articul.1.numero 95. folio 229.T.13.P.1
Vt generalis dispensator omnium,potest relaxare rigorem iuris cõmunis,vt vni plura beneficia conferri possit contemplato bono publico,& ratione suadente.Ioan. de Ligna. de pluralita.benefic.nu.17.folio 111.T.15.P.1
Vt Papa in difinitione iudiciali,non potest errare contra fidem Arnald.Albert.de agnoscen.assertioni.Catholi.& hæret. q.9.n.13. fol.59.Tom.11.P.2
Vt singularis persona,potest errare contra fidem.ibidem nu.12
Vtens motu proprio,vel ex certa scientia,præsumitur vti absoluta potestate.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alienan.casu 4.n.40. folio 448.T.15.P.2
Vt Christi Vicarius est caput, & factum ab eo,videtur ab ipso Domino factum.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alienan.rub.18. nu.126.folio 423.T.eo.P.ead.
Vtitur potestate temporali pro tuendis spiritualibus. Michael.Vlcur.de regim.mundi.num.80.f.120.T.16
Prouentibus beneficialibus,vti vult.Guliel.Redoa. de spol.eccles.q.1.nu.38.folio 216.Tomo 14
Vtrum aduersus ius diuinum possit disponere. And.Barb.de præstant.Cardina.11. quæstio. basilic.1.Par. numero 7. folio 84.Tomo 13.Par.2
Appellet Cardinalem fratrem,vel filium.Mart.Laudens.de Cardina.q.84.folio 62.T.13.P.2
Habeat omnimodam potestatem supra ius positiuum. And.Barbat.de præstant.Card.quæstio.1. Basilic.1.P.numero 14.fol.65. Tomo 13.Par.2
Possit Cardinalibus *indulgere* testamenti *factionem* de rebus ex *cardinalatu.idem* ibidem quæstio.4.basilic.1. Par. numero tertio,folio 76
Vtrum possit dispensare circa *incompatibilitatem* cum beneficiario. Alfons.Hoieda de benefi.incompatibil.c. 19.nume.13.folio 135.T.decimoquinto,P.1
Ecclesiam Romanam alio transferre.Pet.a Monte de potest. pontifi.nu.14.f.145.T.13.P.1
Eligi sorte.Hieron.Alban.de Cardina. quæstio.38.folio 119. Tomo 13.P.2
Omnes mundi episcopos priuare. And. Barbat.de præstant.Cardina.1.quæstio.basilic.1.Par.numero 36.folio 67.Tomo 13.Par. secunda.
Supprimere dignitatem in patroni præiudicium . idem ibidem numero 15.folio 65
Tollere priuilegium.cap. si quis suadente.17.q.4. idem ibidem nu.36.folio 66
Vtrum se connumeret inter Cardinales.Mart.Laudens.de Cardina.q.9.folio 60.T.13.P.2
Sit arguendus a subditis aliquo casu.Pet.a Monte de potesta.pontific.titu. de concilij præeminentia. numero 6. folio 148.Tomo 13.Par.prima.
Vtrunque gladium habet Bonagui.de Aret.de dispensat.num.87 folio 174.Tomo 14
Vxoratus,si vxor nolit seruare continentiam , an deponi debeat. Card.Iacobat.de concil.libro 3.artic.1.nu.125.folio 230.Tomo 13.Par.prima.
Et quid in infante,
Et quid in furioso,
Et quid in electo alio viuo ibidem,
Et quid de corpore vitiato.numero 127.
Et quid in hermafrodito,muto,surdo nu.128.idem ibidem
Zacharias Childericum Regem Franciæ deposuit,& Pipinum patrem Caroli Imperatoris substituit. Bermon. Chouer. de Pub. concub.ver.apparet. nu.4.folio 172.Tom.11.Par.1
Cur Regem Francorum deposuit.Restaur.Castal.de Imperat.q. 81.nu.3.fol.65.T.16.

Papa.

In casu ablatiuo considerato.

*PAPA accusato incorrigibili, an aliud faciendum, quàm orandũ ad Deum pro eo,Card.Iacobat.de concil.lib.8.articu.3. numero 1.fol.330.
Capto ab hostibus,vel si furere incæperit,& obmutescere,vel aliàs inutilis effectus quando ad nouam electionem procedi possit. Pet.And.Gambar.de auctorita.legati.de late.lib.9. nume. 179.

folio

Index Tractatuum.

folio 221. Tomo 13.Par.2.

Discordante cum patribus de concilio in aliquo, quod sit iuris positiui, cuius sententię standum. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. nu. 89. f. 280. T. 13. P. 1

Effecto demente, Cardinales an possint interim deputare Vicariũ. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. articu. 1. numero 218. folio 235. Tomo 13. Par. 1

Fatuo, vel capto ab hostibus, an Cardinales valeant interim deputare vicarium. idem ibid.

Furioso, & cessat omnis spes redeundi ad sanam mentem, vtrum debeat congregari concilium, vel Cardinales procedere debeãt ad electionem alterius. idem ibidem lib. 4. articu. 3. numero 53. folio 247. Tomo 13. P. 1

Inutili ex aliquo accidenti. idem ibidem numero 1. & 2. f. 244

Prorsus inutili, vel ita deformi, ita vt illius præsentia generaret scandalum, quid agendum. idem vbi sup. nu. 54. folio 247

Ex authorato per concilium, quod fuerat congregatum contra Papam, ad quem spectabit electio. idem vbi supra lib. 6. articul. 9. fol. 292. & 293. a nu. 1. vsque ad nu. 22

Existente hæretico, sedes dicitur quasi vacare. idem vbi supra li. 8. artic. 1. nu. 4. folio 327. T. eod. P. ead.

Existente in vna ciuitate cum sua curia, & facta per eum renunciatione Papatus per procuratorem in alia ciuitate vbi nam Cardinales eligere debeant successorem. Hieron. Manfre. de Cardin. decis. 360. f. 104. T. 13. P. 2

In concilio depositio, electio noui Pontificis pertinet ad Cardinales. Hieron. Manfred. de Cardina. decis. 341. folio 104. Tom. 13. Par. secunda.

Mandante aliquid fieri contra iustitiam sub pœna excommunicationis, mandatarij non exequentes, sed consulentes, & expectantes secũdam iussionem, non sunt excommunicati. Arnal. Alber. de agnoscen. assertioni. Catholi. & hæreti. numero 8. Tomo 11. Par. 2. folio 73

Electionem fieri concorditer, an vno contradicente dicatur satisfactum mandato. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 3. nu. 41. folio 284. T. 13. P. 1

Mortuo, an facultas conferendi concessa alicui, expiret. Æneas de Falco. de reseruatio. benefi. effectu. 6. numero 13. folio 256. Tomo 15. Par. 1

An reseruationes inductæ per regulas Cãcell. expirent. idem ibidem q. 2. nu. 11

Cardinales cum toto clero intrusum in Papatu excommunicant. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 2. Par. 2. numero 13. folio 33. Tomo 15. P. 1.

Cardinales in alijs negocijs non se impediunt, nisi prius prouideant de Vicario Christi. idem ibid. nu. 14

Cardinales succedunt in iurisdictione. Cardi. Iacobat. de concil. libro 6. artic. 4. nu. 26. f. 287. T. 13. P. 1

De iure speciali Cardinales mortuo camerario, vel pœnitentiario in eorum locum aliquem substituere possunt, non tamen beneficia conferre. Ioan. de Selua. de benefic. q. 2. P. 2. nu. 16. 18. & 30. fol. 33. T. 15. P. 1

Ecclesia non dicitur esse sine capite, quia eius caput est Christus. Card. Iacobat. de concil. libro 6. numero 3. artic. 4. folio 286. Tomo 13. P. 1

Ecclesia non est sine pastore, quia Christus est eius pastor. Ioã. de Selua. de benefic. quæstio. 2. Par. 2. numero 15. folio 33. Tomo 15 Par. prima.

Ecclesiam dici sine capite non multum distat ab hæresi. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. numero 33. folio 278. Tomo 13. Par. prima.

In alia ciuitate, quàm vbi erat residentia, Cardinales ibi debent conuenire pro noua electione. idem vbi supra. lib. 9. artic. 8. numero 1. folio 348.

Nunquid, sit idem si fiat renunciatio per procuratorem, an sit facienda electio, vbi est facta renunciatio. ibidem.

Vel Imperatore, si Capitaneus eius cœperit aliquem in bello, captus non dicitur seruus, & potest testari. Mart. Laudens. de bello. quæst. 26. folio 324. T. 16

Negligente congregare concilium, imminente necessitate, ecclesia dicitur quasi vacare. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. nu. 182. folio 233. T. 13. P. 1

Nolente congregare concilium ad quos spectet illius congregatio. idem vbi sup. lib. 8. artic. 3. nu. 10. f. 331

Talis congregatio fit ad tria. idem ibid. nu. 11. & 12

Sine causa discedente de Roma, & trahẽte moram, & sedem alibi, & eius absentia, scandalum generante, an sit causa congregandi concilium, si vocatus non redeat. Card. Iacobat. de concil. libro 8. artic. 6. nu. 24. f. 334. T. eo. P. ead.

Vno, & indubitato nolente congregare concilium subsistente necessitate ad quem spectat congregatio. idem ibidem libro 3. artic. 1. nu. 176. f. 233. T. 13. P. 1

*PAPALI sede vacante, nunquid cœtus Cardinalium possit facere Vicarium. Ioan. Fran. Paui. de offi. & honest. ca. sede vacante. q. 10. nu. 39. f. 430. T. 13. P. 2.

Papam.

In casu accusatiuo miscelanee considerati.

*PAPAM a nemine iudicari, & non habere superiorem iurib. probatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. numero 91. folio 345. Tomo 13. P. 1

Accusare malum, & periculosum est, quia accusatori, posset malũ accidere. Card. Iacobat. de concil. libro octauo, articu. 2. num. 7. folio 329. Tomo 13. Par. 1.

Ad exequendam legati pronunciationem non arctari. Pet. Andre. Gamba. de auctorit. legat. de late. lib. 8. nu. 29. fol. 211. Tom. 13. Par. secunda.

Beneficia etiam, & ad tẽpus conferre posse, non ambigendum. idẽ ibid. lib. 10. nu. 36. fol. 228

Concilium congregare debere, quomodo intelligendum. Cardi. Iacobat. de concil. libro 3. articu. 1. numero 5. folio 224. Tomo 13. Par. prima.

Contra canones, & legem positiuam ad eius libitum dispensare in terris, imperio suo subditis, in quib. iura supremi principis exercet. Pet. And. Gamba. de auctor. legati de latere lib. 10. nu. 360. fol. 228. T. 13. P. 2

Concilium, non nisi graui vrgente causa, dispensare. idem ibidẽ nu. 396. fol. 229

Criminosum, & deuium quis recognoscere possit. Ioan. a Capistr. de auctorita. Papæ Par. 3. 2. P. princ. num. 70. folio 60. Tomo 13. Par. prima.

Cum bigamo dispensare posse, & quare. Franc. Vargas de auctori. Pontifi. Axioma. 10. numero 5. fol. 116. T. eod. P. ead.

De facili derogare iuri patronato litigioso existen. Pet. And. Gamba. de auctorit. legat. de latere lib. 3. numero 429. folio 172. Tomo 13. Par. 2.

Tolerare, & corrigere errorem legati sui. idem ibidem lib. 2. titu. de varijs ordinario. nomin. eorumque &c. nu. 112. folio 157. Tomo eod. P. ead.

Esse caput totius ecclesiæ in concilio Florentino, solemniter fuit diffinitum. Hieron. Alban. de potesta. Papæ. 2. P. num. 160. folio 78. Tom. 13. P. 1.

Maiorem concilio plures auctoritates sunt per totum. num. 133. Card. Iacobat. de concil. libro 10. numero 133. folio 378. Tomo 13. Par. prima.

Subiectum legi euangelicæ, sicut quemlibet alium, quomodo intelligendum. idem vbi supra, libro 9. articu. 12. numero 94. folio 345.

Supra concilium. idem ibidem lib. 10. nu. 72. fol. 367

Et Deum vnum, & idem tribunal facere.

Et hospitalarios in plurali loqui debere. Petr. And. Gamba. de auctorita. legati de latere. libro 8. numero 238. folio 213. Tom. 13. Par. prima.

Et legarum in delegatis dandis a pari procedere. idem ibid. num. 144. fol. 212.

Etiam in temporalibus versari, quatenus illa ad spiritualem finem consequendum ordinantur. Franc. Vargas de auctorit. Papæ, cõfirmat. 10. nu. 2. f. 121. T. 13. P. 1.

Gerere Dei vices in terris. Troyl. Maluit. de canonizat. sancto. vers. sequitur. nu. 8. f. 98. T. 14

Habere liberam in spiritualibus potestatem. idem ibid. nu. 42

Omnem dignitatem, & potestatem, quam habuerunt Patriarchæ idem ibid. nu. 11

Omnem potestatem, quæ sub Cœlo est, idem vbi sup. nu. 14

Plenitudinem potestatis quomodo intelligendum. Card. Iacob. de concil. libro 4. artic. 2. numero 25. folio 242. Tomo decimotertio, Par. 1

Vtrunque, gladium, temporale, scilicet, & spirituale. Pet. And. Gamba. de auctorit. legat. de late. titu. de varijs ordinariorum nominibus, errorumque. & num. 323. folio 161. Tomo 13. Par. secunda.

Imperator recognoscit superiorẽ, etiam in temporalibus. Restaur. Castal. de Imperat. q. 91. nu. 7. f. 69. T. 16

In beneficialibus plenissimam habere potestatem quomodo intelligendum. And. Barbat. de Cardina. leg. de lat. 4. q. basilic. nu. 4. fol. 139. T. 13. P. 2

Plenitudinem potestatis habere. Pet. And. Gamb. de auctorit. legat. de latere. libro 10. folio 229. numero 337. Tomo eodem Par. eadem.

Omnipotentem reputari. idem ibidem lib. 5. titu. an legatus possit plura beneficia vni conferre. numero 80. folio 187. Tom. eod. Par. eadem.

In dubio non tollere ius quæsitum alicui. idem ibidem libro 3. nume. 504. f. 173

In multis, quæ continentur in epistolis Pauli dispẽsare posse, quomodo intelligendum. Franc. Vargas de auctorit. Pontifi. Axioma. 10. nu. 4. f. 116. T. 13. P. 1

In terris superiorem non habere. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 5. nu. 81. f. 187. T. 13. P. 2

Irrationabiliter dispensando, se & alios ad interitum adducere. idem ibidem nu. 87. f. 187

Ligari suo contractu. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. num. 242 fol. 320. T. 13. P. 1

Et quomodo intelligendum. nu. 257. ibidem.

Lutherani, & sacramentarij conuitijs, & mendacijs primatu expellere conantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 45. numero 1. folio 176. Tom. 11. P. 1.

Neminem mortalium iudicare quomodo intelligendum. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. numero 36. folio 278. Tom. 13. Par. prima.

Nemo iudicat, & omnia iura hoc dicentia declarant. idem ibidem lib. 9. art. 12. fol. 345. T. 13. P. 1. nu. 77. 78

Redarguere potest, nec de ipsius facto iudicare. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. casu. 4. numero 2. folio 447. Tomo 15. Par. secunda.

Nomen Pontificatus supplicationis non apponere, sed literis tantum expediendis. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. nu. 656. lib. 6. fol. 199. T. 13. P. 2

Nomine abolito, per assumptionem ad pontificatum, sese subscribere

Source : BIU Cujas

bere consueuisse, & quare hoc inductum fuit.idem ibid.lib.8. nu.208.f.213.T.eo.P.ead.
Non astringi ad obseruationem capitulorum in conclaui factorũ. Card.Iacobat. de concil.lib.7. articu.5. numero 140. folio 316. Tom.13.Par.1.
Etiam si fuerint iurata incontinenti post assumptionem. numero 148.ibidem.
Fallit ratione schismatis inter duos contendentes de Papatu. ibidem.
Non canonicè electum excusat probabilis ignorantia, & non crassa.Ioan. Franc.de Plat.de excommu.§.1. numero 14.folio 350. Tomo 14.
Non dispensare cõtra quatuor euangelia quomodo intelligendũ. Cardi.Iacobat.de concil.lib.5. articu.16. numero 10.folio 269. Tom.13.Par.1.
Non habens pro capite,nec Christum habet.idem ibid. lib.4.arti. 7.nu.30.f.233.T.eo.P.ead.
Non habere superiorem, quomodo intelligatur.idem ibid.lib. 5. articu.4.num. 52.folio 266.idem ibidem lib.8.articu.2. numero 32.folio 330.
Non ligari iure positiuo quomodo intelligendum.idem ibid.li.4. artic.4.nu.108.f 254.
Non permittit Deus errare in decisione eorum,quæ ad fidem pertinent.idem vbi sup.lib.5.artic.17.num.19.f.272.
Non posse legem generalem concedere absque consensu Cardinalium.Troyl.Maui.de canonizat.sanctor.ver.sequitur.nume.31. fol.99.Tom.14.
Compellere Sarracenos ad obseruationem iuris naturalis. Michael.Vlcur.de Regim.mundi.2.princip.quæstio. nume.96.fol. 116.Tom.16.
Dispensare contra vniuersalem statum ecclesiæ.Cardin. Iacobat. de concil.libro 7.articu.5.numero 79.folio 314. Tom. decimotertio,Par.1.
Errare in his, quæ sunt fidei. Michael. Vlcur. de regim. mundi. quinta quæstio.princip.numero vigesimoquarto,folio 111.Tomo decimosexto.
Errare probatur,& respondet ad contraria auctor.Card.Iacobat. de concil.libro sexto,articu.secundo,num.99.fol.280.Tom.13. Par.prima.
Se submittere iudicio, nec concilij, nec aliorum, nec supra se iudicem constituere argumen. decem. Cardin.Iacobat. de concil.libro sexto,artlcu.14.numero vigesimoquinto, folio 295.Tomo 13.Par.prima.
Vti annis spiritualibus contra Principem, vel communitatem ob causam temporalium,quomodo intelligatur.Michael.Vlcur.de Regim.mundi.q.3.nu.70.f.120.T.16.
Nullum hæreticum fuisse,neque in futurum esse posse,pia, & erudita.Alberti Pichij & Hosij sententia est.Iaco.Siman.de cathol. institut.titu.12.de concilijs.numero decimoquarto,fol. 136.Tomo 11.Par.2.
Osculamur in pede.Restaur.Castal.de Imperat.q.64.num.3.folio 58.Tomo 16.
Peccantem grauius puniendum.Cardin.Iacobat. de concil. lib.9. articu.duodecimo, numero 96. folio 345. Tomo decimotertio, Par.prima.
Plenitudinem potestatis habere circa spiritualem iurisdictionem. Michael.Vlcur.de Regim.mundi.numero 74.folio 120. Tomo decimosexto.
Posse accusari,non autem contra eum excipi, dicunt doctores,ad hoc, vt congregetur concilium, quod iudicet, an illæ exceptiones obstent,vel non;non autem,quod sine accusatione Papa nõ possit iudicari per concilium.Card. Iacobat.de concil.lib.4. artic.4.nu.103.f.254.
Addere supra illa,quę sunt fidei,dupliciter intelligitur.idem ibidem lib.5.artic.17.f.30.T.eo.P.ead.
Cogi pro sedando schismate cedere papatui.idem ibid.lib.9.art. 12.nu.151.f.348.T.13.P.1.
Quomodo intelligendum.ibid.
Iudicari cum concilio in causa hæresis per capitu. si Papa 40. distinct.idem ibidem lib.9.artic.1.nume.30.folio 336.Tom.eod. Par.eadem.
Plenarias indulgentias concedere.Petr. Albin. de Pontifi.potest. nu.126.f.138.T.eo.P.ead.
Se submittere iudicio alterius. Cardin.Iacobat.de concil. lib.sexto,articu.decimoquarto, numero 24. folio 295. Tomo eodem Par.eadem.
Potuisse concilio congregato creare Cardinales. Card.Iacobat.de concil.libro septimo,articu.1.numero 172.folio 308. Tom.13. Par.prima.
Quàm libenter gesta legatorum approbare consueuisse Pet And. Gamb.de auctorit.legat.de lat.lib.2.numero 110.folio 157. Tomo 3.Par.2.
Quando episcopum sine causa episcopatui renunciare induxerit, & de alio eidem prouidere teneri.idem ibidem lib.10. nu.386. fol.229.T.13.P.2.
Ratione naturali dictãte, debere deponi.Card.Iacobat.de concil. lib.9.art.12.f.349.nu.169.T.13.P.1.
Scire ecclesiarum necessitates, de facile non præsumit. Petr.And. Gamb.de auctorit.legati.de lat.versi.vt rem.num.107.fol. 187. Tom.13.P.2.
Oportet de quibus rebus licentia sit concedenda. Guliel.Redoa. de rebus eccl.non alienan.rub.19.nu.124.f.426.T.15.P.2.
Semet ipsum episcopum nũcupare non erubescit. Pet. And. Gãb. de auctor.leg.de lat.lib.2.ver.illud nosce.nu.44.folio 157. Tomo 13.Par.2.
Semper esse iustum, Michael. Vlcur. de Regim. mundi. tertia Par.prima, quæstio.princip.numero septimo, folio 125.Tomo decimosexto.
Sine causa ius diurnum non dispensare.Pet.And.Gamb.de auctorit.legat.de lat.lib.10. ver. dispensationis.nu.313.folio 228.Tomo 13.Par.2.
Solum, & indubitatum nemo potest cogere, neque illi terminum præfigere ad congregandum concilium.Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.artic.7.nu.70.f.326.T.13.P.1.
Superiorem esse concilio.Troyl.Maluit.de canonizat.sancto.vers. sequitur.nu.34.f.99.T.14.
Vel Imperatorem auctoritate sua facere non posse, vt factum aliquid infectum non sit.Pet.And. Gamb.de auctorita.leg. de lat. nu.223.lib.7.f.206.T.13.P.2.
Vices Christi gerere.Michael.Vlcur.de Regim.mundi.2. princ.q. nu.71.f.115.T.16.
Voluisse vti plenitudine potestatis,an sufficiat eo quòd, sine ea nõ valeret actus.Aymo.Crauet.de antiquit.tempor.ver.non omitto.nu.42.f.124.T.17.
Vti plenitudine officij differt ab eo,quod est uti potestatis plenitudine.Ioan.Caccialu.de pension.eccles.quæst.19.nu.29.fol.326. Tom.15.Par.1.
Voluisse plenitudine potestatis, planè constare debet. Aymo.Crauet.de antiquit.temporum.ver.non omittitur.num.39.fol.124. Tom.decimoseptimo.

Papatus materia.

*PAPATV vacante ecclesia non est sine capite,sed sine administratore, si dicamus Cardinales eo casu, non posse administrare. Card.Iacobat.de concil.lib.4.articu.3.numero 10.folio 244.Tomo 13.Par.1.
Ad collegium Cardinalium appellari debet.Franc.Paui. de offi. & potest.c.sede vacan.prælud.6. numero octauo, folio 412.Tomo 13.Par.2.
* PAPATVI renunciat.Ioan.Coras.de benefic.c.8.nu.6.fol.289.Tomo 35.Par.2.
*PAPATVM duobus contendentibus,quomodo Imperator se intromittat.Restaur.Castal.de Imperat.quæstio.94.nume.4.folio 69.Tomo 16.
*PAPATVS cur non transferatur successione.Ioan.Lecirier.de primogenit.verficu.quia supra. numero vigesimoquarto, folio 61. Tom.10.Par.1.
Est de iure diuino.Guliel.Redoa.de simo.Menta.c.14.num.6.fol. 44.T.15.P.2.& Ioan.de Selua,de benefi.quæstio.4.Par.1.nu.49. fol.9.T.15.P.1.
Quid indiuisibile, & ideo Papa non potest illum a se pro parte abdicare.Card.Iacobat.de concil.lib.7.artic.5.nume.189.folio 318.Tom.13.Par.1.
Et imperium fraternizant.Ioã.Lecirier. de primogenitu.lib.1.q.7. nu.22.f.22.T.10.P.1.
Habuerunt principium,non autem fuerunt ab æterno.Mart.de Caraz.Laudens.de princip.quæstio.513. folio 211. Tomo decimosexto.
Paribus passibus ambulant.Restaur.Castal.de Imperat.quæst.69. nu.6.f.60.T.16.
Non recipit cambium.Card.Iacobat.de concil.lib.9.artic.3.num. 38.fol.340.T.13.P.1.

Papæ.

In nominatiuo plurali, & genitiuo, & datiuo singulari varia consideratio.

*PAPÆ a Deo datum est vniuersalis ecclesiæ Imperium. Hiero.Gigas.de resident. epis. in proçm. numero 1. folio 369.Tomo 13. Par.secunda.
A sede expulsi, & ab Imperatoribus restituti, qui fuerunt. Ioann. Vgo.de offi.4.prælat.ver.sed,& imperium.numero 2.folio 295. Tom.13.Par.2.
Ab omnibus obediendum,tãquam principi vniuersali. Ioan.a Capistr.de auctorit.Papæ. Par.3.2.P.princip.nu.2. fol.55.Tom.13. Par.prima.
Absoluta potestas in beneficialib.Paul. Roma. de pensio.eccl.c.4. nu.2.f.311.T.15.P.1.
Actus,& animum debemus in meliorem partem interpretari. Gaspar.de Perus.de reseruat.benefi.ver.de reseruatione.nu.21.fol. 244.T.15.P.1.
Et animus non in malam partem, sed in bonam interpretari debet.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.casu.4.num.44 folio 448.T.15.Par.2.
Alienatio præsumitur ex rationabili causa facta. idem ibidem nu. vigesimonono.
Aliqua lex imponi non potest super beneficialibus,nec etiam a cõcilio Guliel.Redoa.de simo.mental.cap.18. num.31.fol.70.Tomo 15.Par.2.
Aliquid cum scandalo præcipienti non est obediendum. Ioan. de Selua.de iureiuran.4.Par.quæstio.prima, numero 50.folio 355. Tom.quarto.
An concilij sequenda,sententia,vbi contrariantur auct.opi. Card. Iacobat.de concil.libro 6.articu.2.numero 47.folio 279. Tomo 13.Par.prima.
An credatur in facto alterius.Vital.de Camba.de clauſ.ver.si veri. nu.4.fol.401.T.18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An datum ſit exercere vindictam ſanguinis, vel bellum inferre, Pet. And. Gamb de auctorit. legati. de lat. ver. illud noſce. f. 161. nu. 326. T. 13. P. 2.

Anima in Dei manibus eſt. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. ver. 7. nume. 8. f. 324. T. 13. P. 1.

Appellatione, quod nũquam veniat legatus, & quid ſi in facultate eiuſdem ſit adiecta dictio taxatiua. Pet. And. Gamb. de auctorit. legati. de lat. in exordio. nu. 44. f. 151. T. 13. P. 2.

Aſſerenti cauſam neceſſitatis creditur. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 18. numero 117. folio 423. Tomo decimoquinto, Par. 2.

De cauſa neceſſitatis creditur. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. caſu. 6. numero 18. folio 461. Tomo decimoquinto, Par. ſecunda.

Vaſallum delictum commiſiſſe per quod veniat priuandus, an ſit credendum. Franciſchi. Curt. de feud. q. 12. numero 5. fol. 56. Tom. 10. P. 2.

Aſſertioni quando non ſtetur. Ioan. Stafil. ſuper commiſſio. & lite. iuſtitiæ. verſicu. in primis. numero 101. folio 294. Tom. decimo, Par. prima.

Standum eſt in beneficialibus qualiter nempe gratiam collatam intellexerit, etiam ſi aliæ eius fuerit intentio. Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. verſicu. non omitto. numero 30 folio 124. Tomo decimoſeptimo.

Statur in his, quæ ſunt iuris poſitiui. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 78. numero 122. folio 423. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Authoritas ad quid protendatur. Ioan. a Capiſtr. de auctori. Papæ P. 3. 2. P. prin. nu. 2. f. 55. T. 13. P. 1.

An, & quando a ſimonia excuſet. Nicol. Boer. de poteſt. legat. a later. ver. de trono. nu. 118. f. 149. T. 13. P. 2.

An in concilio vniuerſali requiratur. Io. a Capiſtr. de aucto. Papæ Par. 3. 2. P. prin. nu. 27. f. 57. T. 13. P. 1.

An operetur in his in quibus nulla ſubeſt cauſa iuſta. Ioan. Bapt. Caccialup. de penſion. eccleſ. q. 19. num. 23. folio 326. Tomo 15. Par. prima.

Eſt maior auctoritate ſanctorum. Hieron. Gigas. de penſion. eccl. q. 37. nu. 5. f. 343. T. 15. P. 1.

Excuſat in his, quæ ſunt ſimoniaca per conſtitutionem eccleſiæ. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 15. numero 22. fol. 68. Tomo 15. Par. 2.

In iuramentis ſemper excepta intelligitur. Ioan. a Capiſtr. de auctorit. Papæ. Par. 4. 2. P. princip. numero 29. folio 57. Tomo 13. Par. prima.

In ſtatutis concilij ſemper excepta intelligitur. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 8. Par. tertia, numero 34. folio 61. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Non excuſat in his, quæ ſunt introducta de iure diuino. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. capitu. 15. numero 23. folio 68. Tom. 15 Par. ſecunda.

Non excuſat in illis, quæ ſunt iuris diuini. idem ibid c. 17. nu. 21. fol. 69. T. 15. P. 2.

Purgat, excuſat, diſpenſat in ſimoniacis, quia prohibita. idem ibidem capitu. decimotertio, numero 47. folio 66. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Quanta, & an valeat ſe ipſum deponere. And. Barbat. de præſtan. Cardin. nu. 15. & 31. quæſtio. 1. baſilic. 1. Par. folio 65. & 66. Tom. 13. Par. ſecunda.

Reddit contrahentem tutum, abſque eo, quod interueniat cõſenſus alicuius prælati. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. caſu. 8. nu. 18. f. 441. T. 15. P. 2.

Super quos extenditur, an ſuper infideles. Ioan. a Capiſtr. de auctorit. Papæ Par. 2. 2. Par. princip. numero primo, folio 38. Tomo 13. Par. 1.

Authoritatem eſſe maiorem, quam ſanctorum. Troyl. Maluit. de Canonizat. ſanctorum. verſic. ſequitur. numero vndecimo, folio 98. Tom. 14.

Aut ſuperioris confirmatio, vbi præſumitur ex temporis antiquitate, an neceſſaria ſit eorum ſcientia. Aymo. Crauet. de antiquitat. tempor. verſicu. vidimus. numero vigeſimonono, folio 149. Tomo decimoſeptimo.

Bene agentis cor eſt in manu Dei. Ioan. Caraf. de ſimon. mental. verſicu. ſimonia. numero quadrageſimonono, folio 118. Tom. 15. Par. ſecunda.

Beneficium vni ſine cauſa auferre non dato alio, non vſque quaque permiſſum. Pet. And. Gamb. de auctor. lega. de lat. lib. 2. nu. 385. f. 229. T. 13. P. 2.

Caſuum reſeruatio, in cle. & ſi domini gregis. la 1. & 2. de pęn. & c. Franc. Vargas. de auctorit. Pontifi. confirmat. 11. nu. 8. f. 122. Tomo 13. Par. 1.

Cauſa fidei reſeruatur. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 18. fol. 190. Tom. 14.

Cauſa ſoli Deo ſuppoſita eſt. Hieron. Alban. de poteſta. Papæ. 5. P. nu. 101. f. 69. T. 10. P. 1.

Certa ſcientia, an importet diſpenſationem, & collationem. Ioan. de Selua de benefi. queſt. 10. Par. 3. numero decimo, folio 63. Tomo 15. Par. 1.

An inducat diſpenſationem. Ioan. de Selua. de benefi. q. 8. 3. P. nume. 40. f. 61. T. 15 P. 1.

An ſit exprimenda in prouiſione. idem ibid. nu. 41.

Circa beneficia plena poteſtas in quibus conſiſtat. Pet. Rebuf. de nominat. q. 21. nu. 64. f. 338. T. 15. P. 2.

Clauibus expreſsè abutenti paſcendum non eſt. Hiero. Alba. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 191. f. 69. T. 13 P. 1.

Collatio iure præuentionis, quãdo valeat. Pet. Rebuf. de nominat. q. 18. nu. 8. f. 335. T. 15. P. 2.

Cõfirmatio, & approbatio in diſmembrationibus quid operetur. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de lat. ti. de diſmembratione. nu. 19. f. 183. T. 13. P. 2.

Cõfirmatio ſuper collatione ſubreptitia perinde valet, ac ſi primũ legitimè facta fuiſſet. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. ver. non omitto. nu. 31. f 124. T. 17.

Congregantis concilium eſt in poteſtate congregare Abbates, & alios ſi vult. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. ver. his ita. nu. 65. f. 21. T. 13. P. 1.

Congregatio concilij reſeruatur. Fran. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 18. f. 190. T. 14,

Conſtitutionum cauſam anxius inquirere nemini licet. Michael Vlcur. de regim. mundi. verſicu. iſta quæſtio. nume. 12. fol. 117. Tomo 16.

Contra legem diuinam, quandoque diſpenſare permiſſum, interpretando ſcilicet, declarando, & modificando. Pet. And. Gamb. de auctorit. legat. de lat. lib. 10. numero 363. folio 228. Tom. 13. Par. ſecunda.

Conuenit hortari, compeſcere, & punire. Hiero. Alban. de pote. Papæ. 2. P. nu. 21. f. 74. T. 13. P. 1.

Creditur atteſtanti de cauſa, & de ingratitudine contra ſe commiſſa. Nicol. Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 87. num. 4. folio 431. T. 11. P. 1.

Si alleget impedimentum aliquod ſibi obſtitiſſe, & illud impedimentum relinquitur eius arbitrio, cum non habeat ſuperiorem, qui poſſit arbitrari. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 1. nu. 4. fol. 300. T. 13. P. 1.

Culpas nemo poteſt arguere, nec hoc caſu aliud faciendum, quàm orare Deum pro eo. idem ibidem articu. ſeptimo, numero octauo, folio 324.

Cura, & intentio qualis eſſe debeat. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. prin. q. nu. 66. f. 114 T. 16.

Datur quandoque coadiutor, & quomodo. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 106. nu. 4. T. 16. f. 75.

De beneficijs eccleſiaſticis taliter diſponere permiſſum, vt etiam ſine cauſa aliquem a beneficio remouere, & alteri conferre poſſit, & valeat. Pet. And. Gamb. de auctorit. legat. de lat. lib. 10. nu. 379. f. 228. T. 13. P. 2.

De iure, & antiqua promiſſione eccleſiæ, poteſtas prouidendi. de epiſcopatibus pertinet. Ioan. de Selua de benefi. q. 2. Par. 2. num. 23. f. 33. T. 15. P. 1.

De monacho non monachum facere permiſſum eſſe, & in hanc rem communiorem ſententiam extare. Pet. And. Gamba. de auctorit. legat. de lat. lib. 8. ver. ſciendum eſt. nu. 85. fol. 217. Tomo 13. Par. ſecunda.

De poteſtatis plenitudine reſcribenti ius gentium poteſt opponi. Pet. de Bais. in directo. electio. c. 4. 2. Par. numero 4. folio 387. Tomo 15. Par. 1.

Declaratio ita debet eſſe facta, ꝙ nihil de nouo diſponat. Melch. Palaez. de maiorat. P. 1. quæſtio. 44. nume. 4. folio 385. Tom. 10. Par. prima.

Declarationi in præiudicium alterius, quando non ſtetur. Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. verſic. non omitto. numero 32. folio 124. Tom. 17.

Decretis etiam aliàs iuri communi contrarijs ſtãdum vſque dum Papa conſulatur. Læl. Iorda. de Roma. ſedis orig. &c. c. 3. nu. 73. fol. 5. Tom. 13. P. 2.

Reſiſtere, aut detrahere non licet. idem ibidem numero ſeptuageſimoprimo, fol. 5.

Delegatus ſuperior eſt omni ordinario. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 9. nu. 8. f. 313. T. 14.

Delicta ſolius Dei iudicio ſunt reſeruata. Pet. a Monte de poteſt. Pontifi. titu. de modis reſiſtendi Papæ &c. num. 9. folio 150. Tomo 13. Par. 1.

Depoſitiones epiſcoporum reſeruantur. Ioan. Franci. Paui. de viſitat. quæſtio. 10. prima Par. numero decimooctauo, folio 190. Tomo decimoquarto.

Determinationi ſubijciuntur, quæ Chriſtianam fidem reſpiciunt. Gundiſal. de hæret. quæſtio. ſeptima, nume. ſecundo, fol. 34. Tomo 11. Par. 2.

Detrahentes ſunt infames, & maximè peccant. Gaſpar. de Peruſ. de reſeruat. benefi. numero vigeſimoſeptimo, folio 234. Tomo 15. Par. prima.

Dicto ſtatur. Mart. Laudens. de priuil. quæſtio. 57. Tomo decimooctauo, fol. 3.

Dictum concilij dicto prævalet. Hieron. Zanet. de differen. iuris ciuil. & canon. num. 36. f. 200. T. 1.

Diffinitioni in omni foro ſtandum. Pet. a Monte de poteſt. Pontifi. ti. de Cardina. nu. 9. f. 151. T. 13. P. 1.

Diſpenſantis liberalitas habetur pro cauſa in introductis a iure poſitiuo. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 15. nu. 45. fol. 68. Tomo 15. Par. 2.

Diſpenſationem requiri in poſtulatione epiſcoporum, quando de vna ad aliam eccleſiam eoſdem transferri contigerit. Petr. And. Gamb. de auctorit. legat. de lat. nume. 694. folio 175. Tomo 13. Par. ſecunda.

Diſpoſitiones non alligantur hominum conſenſu, immo, nec concilij generalis. Card. Iacobat. de concil. libro 6. numero 14. folio 294. T. 13. P. 1.

Eccleſiam turbanti, an, & qualiter reſiſti debeat. Pet a Mõte de poteſt. pontifi. ti. de modis reſiſtendi. Papæ &c. nu. 1. fol. 150. Tom. eod. Par. ead.

Electio cur mutata. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 99. folio 71. nume. 4. Tom. 16.

Meticuloſa, vel ſimoniaca a concilio iudicatur. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ in procemio. numero duodecimo, fol. 66. T. 13. P. 1.

Non

Source : BIU Cujas

Non requirit niſi conſenſum duarum partiũ Cardinalium. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. articu. 4. numero 121. folio 255. Tom. 13. Par. prima.
Non valet, niſi duabus partibus Cardinaliũ fuerit celebrata. Guliel. Mandagor. de elect. noui prælat. cap. 6. num. 439. Tomo 15. Par. prima.
Non vitiatur, licet Cardinales eligẽtes excommunicati ſint. Gon diſal. Villadieg. de orig. ac dignitat. Cardina. q. 5. num. 25. fol. 58 Tom. 13. Par. 2.
Olim vario modo obſeruata. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 99. nu me. 2. f. 71. T. 16.
Papa priuato per concilium, quod fuerat congregatum contra Papam, quod ſpectet ad Cardinales. Card. Iacobat. de concil. libro 6. artic. 9. nu. 2. 5. 9. 15. remiſſiuè. folio 292. & 293. Tomo 13. Par. prima.
Per Cardinales facienda non eſt de iure diuino, ſed poſitiuo. idẽ ibid. lib. 9. artic. 3. nu. 20. f. 339.
Quibus hodie expectet. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 99. nu. 3. fol. 71. T. 16.
Vel aſſumptio dubia iudicatur a concilio, quo caſu factum eligẽtium conſideratur, non perſona Papæ. Hieron. Alban. de poteſt. Papę in proęmio. numero decimotertio, folio 66. Tom. decimotertio, Par. 1.
Electo an poſſit de hæreſi opponi. Ioan. a Capiſtr. de auctorit. Papæ. Par. 2. 1. Par. princip. numero quinto, folio trigeſimoquarto, Tom. 13. P. 1.
Iuxta formam. c. licèt de electione, an poſſit opponi exceptio hæreſis vel potius de hæreſi debeat accuſari. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 121. f. 230. T. 13. P. 1.
Quæ exceptiones poſſunt opponi, & quæ non. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. ſecunda, capitu. 34. numero octauo, folio 33. Tom. 15. Par. 2.
Epiſcoporum exemptio reſeruatur. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 18. f. 190. T. 14.
Et diſponere de vacaturis beneficijs. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. nu. 19. f. 72. T. 15. P. 2.
Impoſſibile mentiri, quia Dei legatione *fungitur in terris, in his,* quæ vt Papa deliberabit, & eo ipſo, *quod eſt Papa ſanctus appel* latur. Michael. de Auin. de *vnitat. Ouil.* & paſto. c. 23. nu. 8. f. 43. Tom. 13. Par. 2.
Eſt obediendum, *licèt per quemcunque* iudicem ei ſit ſubtracta obedientia. Card. *Iacobat.* de concil. lib. 7. arti. 7. nu. 17. fol. 324. Tom. 13. Par. 1.
Præomnibus. *Mart.* de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 423. fol. 210. Tomo *16.*
Eſt *terminare* hæreticorum nouas opiniones, *& nondum* reproba tos. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 3. P. nume. 6. folio *83.* Tomo *13.* Par. prima.
Eſt Chriſti idem eſt conſiſtorium, & eſt ſtupor mundi. Michael. de Auin. de vnitat. Ouil. & paſto. c. 23. nume. 5. fol. 43. Tom. 13. P. 2. & Guliel. Redoa, de ſimo. mental. 1. P. c. 20. nu. 2. fol. 48. Tom. 15. Par. ſecunda.
Et Dei idem eſt *conſiſtorium.* Ioan. de *Selua.* de benefi. q. 8. P. 4. nu me. 22. f. 108. T. 15. P. 1.
Et legati, quòd eadem ſit æquiparatio per modum regulæ in com miſſionibus. Papæ. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de lat. lib. 8. nu. 62. f. 211. T. 13. P. 2.
Etiam interdictum non aliter diſpenſare, quàm in eccleſiæ vtilitatem. idem ibid. ti. an legatus poſſit plura beneficia, &c. nu. 103. fol. 187. T. 13. P. 2.
Si ſchiſmatico, vel hæretico eſt obediendum, donec fuerit talis declaratus. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. num. 15. f. 324. Tom. 13. P. 1.
Exhortationi obediendum eſt. Ioan. Staphil. ſuper commiſſio. & lit. iuſtit. verſic. quando quis. numero vndecimo, folio 294. Tomo 15. Par. 1.
Facta a Deo tantum iudicantur. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 12. nu. 86. f. 345. T. 13. P. 1.
Excuſantur, etiam ſi uideantur iniuſta. Catald. de Boncompa. de poteſt. Papæ. ver. his ita. nu. 81. fol. 22. T. eo. P. ead. Ioan. Lecirier. *de primogenit.* q. 8. 3. lib. nu. 13. f. 69. T. 10. Par. 1. & Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. c. 23. numero 45. folio 66. Tomo 15. Par. ſecunda.
Factum omnem *ſiniſtram ſuſpitionem tollit,* idem de Principe. Franc. Luca. de *fiſc.* & eius priuil. ver. verum. 1. P. *princip.* n. 135. fol. 9. Tom. 12.
Gratia dicitur perfecta per ſolam ſignaturam, & ſolo eius verbo ſine aliqua literarum expeditione. Ioan. Staphil. de gratijs expectat &c. verſicu. dicendum. numero ſeptimo, folio 285. Tomo 15. Par. prima.
In beneficijs ſumma poteſtas. Ioan. Coras. de benefi. P. 2. nu. 1. fol. 290. Tom. 15. P. 2.
In facto alterius, an credendum *ſine alia* probatione. Ioan. Lup. de libert. eccleſiaſt. 1. Par. quæſt. 1. numero quarto, fol. 2. Tom. 13. Par. prima.
In his, quæ ſunt iuris poſitiui, non poteſt *dici* cur ita fæcis. Cardi. Iacobat. de concil. libro 3. articu. 1. numero *56.* folio 227. Tomo 13. Par. prima.
In quibus caſibus non eſt obediendum, quando beneficium indigno confert. Ioan. de Selua. de benefi. quæſtio. 8. Par. 3. num. 44. fol. 61. T. 15. P. 1.
In quibus ſit reſtituendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. nu. 165. f. 232. T. 13. P. 1.
In temporalibus, an ſit credendum nudo verbo in præiudicium aliorum. And. Barbat. de Card. leg. de lat. verſi. circa ſecundum. nu. 10. f. 134. T. 13. P. 2.
Incorrigibili debet fieri denunciatio, vt ſe emendet antequam cõgregatur concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. artic. 2. n. 9. fol. 242. T. 13. P. 1.
Infanti beneficium conferenti non debet obediri. Ioan. de Selua. de iureiur. quarta Par. quæſtio. prima, numero 26. folio 355. Tomo quarto.
Intentio eſt non tollere ius quæſitum, niſi aliud appareat in benefi cialibus. Ioan. Stafil. ſuper commiſſio. & lit. iuſtit. verſi. dicendũ eſt. nu. 39. f. 295. T. 15. P. 1.
Non eſt velle præiudicare habenti ſpecialem reſeruationem ſuper beneficio. idem ibidem titu. de man. de prouiden. numero 16. folio 269.
Quando dicatur fundata ſuper narratis per eum. Aymo. Crauet. de antiquitat. tempo. verſi. propoſitum. numero 16. folio 125. To mo decimoſeptimo.
Iugum etiam graue ferendum. Pet. a Monte de poteſt. Pontifi. nume. 7. f. 144. T. 13. P. 1.
Iura cęleſtis, & terreni imperij a Deo commiſſa ſunt. Bonagui. de Aret. de diſpenſatio. verſic. attendens. numero 87. fol. 174. Tomo decimoquarto.
Iuriſdictio quæ qualis, & in quo conſiſtat, eiusque poteſtas dupliciter diſtinguitur. Ioan. a Capiſtr. de auctorit. Papæ. P. 3. 2. P. prin cip. nu. 100. f. 63. T. 13. P. 1.
Lex non poteſt imponi, Fabia. de Monte. de empt. & vend. quęſt. 4 princ. nu. 43. f. 47. T. 6. P. 1.
Liberalitas habetur pro cauſa. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 53. nu. 34. f. 66. T. 15. P. 2.
Licentia præſumitur interueniſſe in teſtamẽto Cardinalis propter diuturnitatem temporis. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. ver. vidimus. nu. 31. f. 144. T. 17.
Hæretici fuerunt, non tanquàm Papæ, ſed tanquàm homines. Arnald. Albert. de aſſertio. catholi. & hæret. num. 24. q. 30. num. 24. fol. 103. T. 11. P. 2.
Mandato non eſſe obediendum, vbi propter illud oriretur ſcanda lum. Troyl. Maluit. de canonizat. ſancto. verſ. reſtat. num. 44. fol. 103. Tom. 14.
Mentiri ſacrilegium iudicatur. Ioan. a Capiſtr. in Spec. conſcientiæ veſicu. reſtat. nu. 320. f. 366. T. 1.
Mos, quem ſeruat in ſua curia, facit ius. Pet. Rauenn. de ſtatut. ſectio. 3. nu. 48. f. 384. T. 2.
Multi hæretici fuerunt non tanquam Papæ, ſed tanquam homines. Arnald. Albert. de aſſertio. catholi. & hæret. nu. 24. q. 30. nu. 24. f. 103. T. 11. P. 2.
Nemo poteſt dicere cur ita facit, & eſt ei pro ratione voluntas, & appellatur prælatus prælatorum, qui non puri hominis, ſed Dei vices *gerit in terris.* Michael. de Anin. de vnit. eccl. & paſtor. c. 23 nu. 7. fol. 43. T. 13. P. 2. & *Bonagui.* de Aret. de diſpenſat. verſi. attendens. nu. 85. f. 174. T. 14.
Nihil eſt impoſſibile de iure poſitiuo. *Guliel.* Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. rub. ſecunda. numero 40. folio 406. Tom. decimoquinto, Par. 2.
Nomen, quamuis etiam epiſcopis, olim tributum ſit, nemo tamen niſi ſummus Pontifex rectè illud ſibi vendicet. Franc. Vargas de auctorit. pontifi. numero octauo, confirmat. 4. folio 118. Tomo 13. Par. prima.
Singulare, epiſcopi commune. Rain. Corſ. de indagat. iuris. lib. 3. c. 15. nu. 4. f. 288. T. 1.
Solus Romanus Pontifex retinuit. Iac. Simanc. de cathol. inſti. tit. 45. nu. 36. f. 179. T. 11. P. 2. & Ant. Marſil. de eccleſ. reddit. ca. 11. nu. 26. f. 345. T. 15. P. 2.
Non ad deſtructionem eccleſiæ, ſed ad ædificationem poteſtas da ta eſt. Gondiſal. Villadieg. de leg. nu. 32. quæſtio. 25. fol. 277. Tomo 13. Par. 2.
Non creditur aſſerenti conſanguineis ſuis ex cauſa dotaſſe. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. rub. 22. num. 44. f. 432. Tomo 15. Par. 2.
Non debet ſubtrahi obedientia ſine cõcilio, cum ſit quid magnũ, & arduum. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. nume. 9. folio 324. Tom. 13. P. 1.
Non eſt in aliquo obediendum contra Deum, idem ibidem. num. 25. folio 325.
Non eſt obediendum, quando præcipit aliqua, propter quæ ſunt ventura ſcanda, vel mala in eccleſia. Cardin. Iacobat. de concil. lib. octauo, articu. ſecundo, numero 28. folio 330. Tomo eodem Par. eadem.
Non eſt qui dicat cur ita facis. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 7. §. occurrit. numero quinquageſimooctauo, folio 238. Tomo decimoquarto, & Ioan. Stafil. de gratijs expectat &c. verſicu. circa tertiam partem, numero quadrageſimoſeptimo, folio 288. Tomo 15. Par. 1.
Non expedit habenas laxare ad diſſoluendum. Ioan. a Capiſtr. de quodam matri. verſicu. circa primum. numero 49. folio 81. Tomo nono.
Non licet alienare ciuitates eccleſiæ. Martin. de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio. centeſimovigeſimooctauo, folio 206. Tom. decimoſexto.
Bona eccleſiæ ſine cauſa rationabili, & honeſta, & aliter faciendo mortaliter peccat. Gaſpar. de Peruſ. de reſeruat. benefic. verſic. de reſeruatione. numero decimoquarto, folio 244. Tom. 15. Par. prima.
Mutare ſedem a ciuitate Romana, quia ex Antiochia, fuit ſedes Romam tranſmiſſa ex præcepto Domini. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio. octuageſimanona, folio 206. Tom. decimoſexto.
Sedem à Roma transferre. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 77. nume. 6. fol. 64. Tom. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non posse opponi, quòd sit electus per simoniam. Card. Iacob. de concil. libro quarto, articul. quarto, numero 10. folio 254. Tomo 13. Par. 1.

Non potest dici cur ista facis, quando procedit de absoluta potestate. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 19. nume. 9. fol. 70. Tom. 15. Par. 2.

Nunquid omnes Reges subsint. Ioan. Bertach. de episcop. versi. sequitur. nu. 37. f. 327. T. 13. P. 2.

Obediendum, & in eo, quod est dubium, dummodo conscientia vinci possit. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 7. nu. 10. f. 324. Tom. 13. Par. 1.

Non autem, quando certum est illud esse mortale, & idem vbi insurgit peccatum ex lege diuina, secus si ex humana, vel canonica. idem ibid. nu. 12.

Obedientes, & confœderati omnes esse debent, amici, & vniti. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 109. numero 2. folio 76. Tomo decimosexto.

Obedientia non potest subtrahi, nullo alio iuris adminiculo addito. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 7. nume. 64. fol. 326. Tomo 13. P. 1.

Obedire non tenetur iudex laycus non subiectus, mediatè, vel immediatè, sibi in his, quæ ad potestatem temporalem, duntaxat pertinent, præsertim, quando iniusta præcipit. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. princip. quæstio. 2. Par. numero 92. folio 115. Tomo 16.

Omnem creaturam subesse credendum de necessitate salutis. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 10. nume. 64. articuli. 1. fol. 353. Tomo 13. Par. prima.

Omnes animę a Deo sunt commissæ. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. titu. quòd Papæ sunt omnes, &c. nume. 1. folio 291. Tomo 13. Par. 2.

Subsunt. Anton. Rosel. de indulgent. c. quod autem. nu. 115. folio 151. Tom. 14.

Omnia licent. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. num. 83. folio 314. T. 13. P. 1.

Preter peccatum, sed an intelligatur de peccato legis diuinæ, aut etiam de peccato legis positiuæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 6. nu. 14. f. 323. T. 13. P. 1.

Pertinet confirmatio nouæ religionis, & potest transferre sine causa episcopos, & primates ipse solus. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pastor. capitu. 23. numero decimoquinto, folio 44. Tom. 13. Par. secunda.

Plures enumerantur fuisse illegitimi. Card. Iacobat. de concil. lib. septimo, articu. sexto, numero decimooctauo, fol. 323. Tom. 13. Par. prima.

Potest fieri monitio publica quando est hæreticus. Card. Iacobat. de concil. libro tertio, articu. primo, numero 166. folio 232. Tomo 13. Par. 1.

Secus in alijs criminibus. de ista monitione, an fieri possit vide ibidem remissiuè.

Potestas dicitur, & dignitas, episcoporum verò iurisdictio a Papa immediatè dependet. Franc. Vargas. de auctorit. Pontificis. confirmat. 5. nu. 10. f. 119. T. 13. P. 1.

Maior est, quàm Imperatoris. Mart. Laudens. de legitimat. ver. Augerius. nu. 2. f. 91. T. 8. P. 2.

Non solum est humana, sed etiam diuina. Philip. Probus de iure Regal. q. 55. nu. 19. f. 413. T. 12.

Potestatem, constituto concilio, inferiorem dici non posse. Hieron. Alban. de potest Papę. 2. Par. numero 54. folio 75. Tom. decimotertio, Par. 1.

Esse immutabilem. Michael Vlcur. de regim. mundi. 4. princi. q. nu. 7. f. 124. T. 16.

Præcepto non est obediendum, quando ex eo præsumitur, scandalum futurum, & concilium debet scandalis futuris resistere, ne aliquid contra legem Dei committatur. Ioã. de Selua de benefi. q. 2. P. 2. nu. 11. f. 33. T. 15. P. 1.

Non obedientes mortaliter peccant. Pet. a Monte. de potest. Pontifi. titu. de Cardina. numero quinto, folio 151. Tom. decimotertio, Par. prima.

Prœcipienti aliquid contra sacram scripturam non est obediendũ. Arnald. Albert. de agnoscen. assertioni. Catholi. & hæret. q. 21. nu. 18. f. 71. T. 11. P. 2.

Aliquid quòd hęresim sapiat, non est obediendum. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. Par. 2. princip. quæstio. nume. 91. folio 115. Tom. 16.

Vt quis puniatur pœna capitali indebitæ non est obediendum, sed consulendo supersederi. Arnal. Albert. de Agnoscen. assert. catholi. & hæret. quæstio. 21. numero 13. folio 74. Tom. vndecimo, Par. secunda.

Proponenti in præsentia concilij, nemo cõtradicit, secus alijs. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 5. num. 29. articu. 20. fol. 275. Tomo 13. Par. prima.

Sed non approbatur per authorem. ibid.

Quando non parendum. Ioan. Coras. de benefi. c. 1. nu. 6. fol. 290. Tom. 15. Par. 2.

Possit subtrahi obedientia. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. fol. 326. T. 13. P. 1.

Receptio, & libera Cardinalium obedientia habet vim confirmationis. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. articu. 4. nume. 69. fol. 252. Tom. 13. Par. 1.

Regis amotio pertinet, quando amoueri meretur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 31. P. nu. 15. f. 181. T. 14.

Reseruatum de nihilo aliquid fieri, & de aliquo nihil, & quibus casibus. Pet. And. Gamb. de auctorit. legat. de lat. tit. de varijs ordinariorum nominibus, eorumque distinctis potestatibus. n. 235. fol. 160. Tom. 13. P. 2.

Resistentes acephali vocantur, & sibi præiudicant. Gaspar. de Perus. de reseruat. benefi. ver. de reseruatione. nu. 10. fol. 244. Tomo 15. Par. 1.

Resistere, licet ratione scandali. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 12. nu. 44. f. 343. T. 13. P. 1.

Responsio, quomodo intelligenda. Ant. Corset. de potest. Regia. 5. & vlt. P. q. 71. nu. 70. f. 144. T. 16.

Restitutio episcoporum reseruatur. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 10 1. Par. nu. 18. f. 190. T. 14.

Scandalizanti ecclesiam prouidetur residendo absque eo, quod deponatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 2. nu. 183. f. 350. Tom. 13. P. 1,

Scientia multa operatur. Guido. de Suza. de iure emphyteu. c. quia sępe. nu. 7. f. 189. T. 6. P. 1.

Vel principis quomodo probetur. Leobin. Aurelia. de mandat. Apostoli. capitu. natus est. numero 115. folio 229. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Sedium mutationes reseruantur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 10. 1. Par. nu. 18. f. 190. T. 14.

Sententia, an concilij præferatur, quando est dubium, an aliquid sit peccatum lege Dei, an verò contra ius naturale. Cardin. Iacobat. de concil. libro sexto, articu. 2. numero 84. folio 280. Tomo 13. Par. prima.

An patruum opinionibus præferatur in decidẽdis ecclesiæ quęstionibus. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nume. 108. fol. 76. Tom. 13. Par. 1.

Præfertur in eo, quod est peccatum de iure positiuo. Card. Iacob. de concil. lib. 6. artic. 2. num. 55. folio 279. Tomo decimotertio, Par. prima.

Præsumitur ratione fulcita. Cardin. Iacobat. de concil. libro sexto, articu. secundo, numero 103. folio 281. Tomo eodem Par. eadem.

Quando præualeat. Constant. Roger. de iuris interpretat. versicu. tertio, principaliter. numero vigesimoprimo, folio 387. Tomo primo.

Sententiæ standum est, etiam si totus mundus contra illum sentiret. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. nu. 45. f. 279. T. 13. P. 1. & Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nume. 171. fol. 78. Tomo 13. Par. prima.

Standum est etiam, si Papa contradicat concilio. Cardi. Iacob. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 224. f. 319. T. 13. P. 1.

Si concedat rescriptum, seu priuilegium in præiudiciũ officij sanctæ, inquisitionis, quomodo obtemperandum. Iacob. Simanca de catholicis institut. titu. 45. numero 34. folio 178. Tomo vndecimo, Par. 2.

Si contrahendi matrimonium ad tempus ex causa dispensare permissum sit. Gãb. de auct. leg. de lat. lib. 10. n. 365. f. 228. T. 13. P. 2.

Si detur, non datur de alieno, sed de suo, quia omnium dominus vbi de validitate donationis Constantini, & quòd Imperatores sunt facti filij ecclesiæ. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 21. nu. 8. f. 49. T. 15. P. 2.

Si hæreticus esset, quomodo obuiam ire oportet. Ioan. Simanc. de cathol. institut. titu. 45. numero 35. folio 178. Tomo vndecimo, Par. secunda.

Si prœcipiat aliquid intolerabile, & per quod scandalizetur status ecclesiæ, non est obediendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. numero quadragesimotertio, folio 343. Tom. decimotertio, Par. 1.

Soli dictum est, tu es Petrus, & super hanc Petram &c. Marcus Mantu. in dialog. de concil. nu. 32. ver. statim. folio 184. Tom. 13. Par. prima.

Etiam hæretico, si velit, pertinet congregare concilium. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 3. articu. 1. numero 178. folio 233. Tomo 13 Par. prima.

Et redditur ratio. ibid.

Quod intelligitur in notorio, secus in occulto. idem vbi supra numero 180.

Spectat dare ius ad beneficium vacaturum. Pet. And. Gamba. de permutat. benefi. ver. licet ista. nu. 6. fol. 212. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Solius opinio præualet opinioni totius mundi, præterquam in materia fidei. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. nume. 59. folio 326. T. 13. P. 1.

Solus motus, quando debeat vim causæ. Anton. de Rosel. de legitimat. lib. 2. ti. de legitimat. princip. clem. num. 20. folio 84. Tom. octauo, Par. 2.

Spectat fidei dubia declarare. Bartholo. de Spin. de potest. Papæ versicu. quæritur. numero 120. folio. trigesimo, T. decimotertio. Par. prima.

Et infra nu. 141. ibid.

Strictè præcipienti aliquid, non est obediendum, sed rescribendũ. Arnald. Albert. de agnos. assertio. catholi. & hæreti. q. 21. nu. 10. fol. 73. T. 11. P. 2.

Subscriptio ad acta in concilio, licèt uideatur aliquando postposita, fuit ex humilitate, vel in principio nascentis ecclesię, vel quia sibi sic placuit. Card Iacobat. de concil. lib. 5. artic. 14. num. 23. fol. 269. T. 13. P. 1.

Successor, quando prædecessorum collationes, & statuta cassare, & abrogare possit. And. Barb. de præstant. Card. 2. q. basilic. 1. P. nu. 23. f. 71. T. 13. P. 2.

Successores in his, quæ fidei sunt adstringuntur. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. numero 249. folio 81, Tomo decimotertio, Par. prima.

Sunt res ecclesiæ tanquam gubernatoris. non domini, licèt secus in beneficijs. Mart. de Carat. Laudens. de princip. quæstio. 143. fol. 206. Tom. 16.

Tantum-

Source : BIU Cujas

Tantummodo reſeruatum cenſeri, vt poſſit committere cauſas canonico minori viginti annis &c. Pet. And. Gamb. de auct. legat de lat. lib 7. nu. 452. f. 209. T. 13. P. 2.
Teſtimonium non ſpiritum huius mundi, ſed ſpiritum Dei ſapit. Lel. Iorda. de Roma, ſedis orig &c. c. 3. nume. 69. fol. 5. Tomo 13; Par. ſecunda.
Theſaurum eccleſiæ pauperibus elargiendum, propinquis diſtribuendi reſiſtendum. Pet a Monte. de poteſt. Pontifi. titu. de modis reſiſtendi. Papæ &c. numero 3. folio 150. Tomo decimotertio, Par. 1.
Tollenti, aut modificanti penſionem, quando ſtandum ſit, & quãdo non. Hieron. Gigas. de penſio. eccleſ. q. 28. numero 2. fol. 330. Tom. 15. Par. 1.
Tollerantia dat ius in beneficijs. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſſo. ver. regula. numero decimoquinto, folio 541. Tomo decimoquinto, Par. prima.
Et ſcientia excuſat a ſimonia. Ioan. Caraf. de ſimo. mental. verſicu. ſimonia. numero decimoquinto, folio 118. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.
Tota eccleſia parere debet. Hieroni. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. verſicu. nunc iam. numero 189. folio 79. Tomo decimotertio, Par. prima.
Translationes epiſcoporum reſeruantur. Ioan. Franc Paui. de viſitat. quæſtio. 10. prima Par. numero decimooctauo, folio 190. Tomo decimoquarto.
Vel ſuperiori mandanti aliquid, quod ſit peccatum, an ſit obediendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. numero 85. fol. 280. Tom. 13. P. 1.
Et diſtinguit. num. 86.
Et quid ſi quod præcipitur, eſt dubium an ſit peccatum, vel non. nu. 87. & quid ſi quod præcipitur eſt de ſe iuſtum, & illi cui præcipitur videtur iniuſtum. nu. 88. idem ibid.
Verbis circa cauſam non ſtatur, etiam ſi non adſit aliqua ſuſpicio contra eum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. caſu. 4. n. 19. fol. 447. T. 15. P. 2.
Narratiuis volentis priuare aliquem iure ſuo, quem priuare non poteſt ſine culpa, non creditur, & quomodo intelligendũ. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. nu. 111. f. 304. T. 13. P. 1.
Veritatis ſicut eſt ſalus hominum, ſic, & prauitas ipſius cedit in dãnationem innumerabilium perſonarum. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. ver. his ita. nu. 83. f. 22. T. 13. P. 1.
Voluntas ſtat pro ratione in beneficialib. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. c. 17. nu. 36. fol. 66. T. 15. P 2.
Sufficit in beneficialibus, & in inductis a iure poſitiuo. idem ibidem. num. 33.
Vti diſpenſatoris res eccleſiæ ſunt, & non vt Domini. Gondiſal. Villadieg. de legat. quæſtio. 15. numero 38. folio 277. Tomo 13. Par. ſecunda.
*PAPINIANVS Æmilius ſublimiſſima prætoriana præfectura decoratus fuit. Marc. Mantua. de viris. illuſtrib. nume. 19. folio 160. Tom. primo.
Totius iuris prudentiæ parens. Ioan. Gars. de expen. & meliorat. c. 23. nu. 2. f. 337 T. 17.
*PAPIRIVS ſacras omnes, prophanasque leges a Regibus latas in vſum publicum deduxit, cum ſcripto codice, quem poſtea ius ciuile Papinianum appellarunt, non quod &c. Bernard Rutil. de iuriſconſulto vitis. colum. 3 circa fi. in verbo Papirius. fol. 139 Tom. 1. & Valent. Forſter. de hiſto. iur. ciuil. Roma. libro 2. tit. de prudent. reſpon. colum. prima, verſicu. Papirius. folio 40. Tomo eodem.

Par, dictio ad diuerſa applicata.

*PAR affectio, an ſuſpicionem remoueat. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ. & c. verſic. quod ſi fortè. numero 170. folio 28. Tom. decimoſeptimo.
Affectionis cauſa ſuſpicionem fraudis amouet. Benuenu. Strac. de proxenet. verſicu. illa etiam. numero ſexto, folio 344. Tom. ſexto, Par. prima.
Effectus ab eadem potentiam cauſæ procedit. Lancel. Gal. de ſtatut. q. 7. nu. 104. f. 320. T. 2.
Eſt conditio falsò reſpondentis, tacentis, non reſpondentis ad interrogata, obſcurè reſpondentis, & reſpondentis, & dolum committentis circa rem de qua agitur. Vbert. de Bobi. de poſitio. nu. 55. fol. 9. Tom. 4.
Eſt reddenda ratio tã parentib quàm dijs ſecundum Ariſtotilem, Melch. Palaez. de maiorat. quæſtio. 58. numero 44. fol. 400. Tomo 10. Par. 1.
Eſt ratio excluſionis fœminæ, ſiue vnus tantum ſit Maſculus, ſiue plures ſint. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. artic. 12. folio 232. Tomo ſecundo.
In partem, & multo minus inferior in ſuperiorem non habet imperium. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 1. Par. nu. 5. verſi. his igitur fol. 68. T. 13. P. 1.
In partem non habet imperium, Thomas Actius de Lud. Scacch. q. 7. nu. 78. fol. 181. Tom. 17. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 1. num. 35. vbi explicat, quomodo hoc dictum ſit intelligendum. fol. 328. T. 13. P. 1. Robert Lancello. de attent. limitat. 2. num. 93. fol. 327. T. 5. Alberic. a Roſa. de ſtatut. q. 108. nu. 2. f. 16. T. 2. Michael. Vlcur. de regim. mundi ver. iſta quæſtio. nu. 6. f. 116. T. 16. Nicol. Boer. de cuſtodi. Claui. nu. 58 ver. cum ſæpenumero. f. 286 Tom. 16. Card Iacobat. de concil. lib. 3. arti. 1. nu. 172. f. 233. T. 13 Par. 1. idem ibid. lib. 5. artic. 16. nu. 4. f. 169. T. eo. P. ead. idem ibidem lib. 9. artic. 1. nu. 41. vbi declarat hanc regulam. f. 337. Tom. eo. P. ead. Robert. Lancel. de attent. c. 20. nu. 96. f. 406. T. 5. & loã. Stafil. de gratijs expect. &c. ver. poſt hæc. nu. 13. f. 284. T. 15. P. 1. Et Vital. de Camban. de clauſ. ut. de renunciatione ſucceſſionũ. nu. 44. f. 439. T. 18.
Nullum exercet imperium. Rain. Corſ. de indagat. iur. c. 4. nu. 12. fol. 286. Tom. 1.
Vel ſuperiorem non habet imperium. Roland. a Valle de dote. q. 83 nu. 2. f. 383. T. 9.
Non citatur, ſed requiritur, vel illi intimatur, ſiue denunciatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 3. nu. 11. f. 214. T. 13. P. 1.
Ratio ſi viget vtrinque, tunc inſolidum fit exactio, priuilegio non obſtante, quia præfertur qui tractat de damno vitando. Pet Belli. de re milit. ti. vnico de ſaluis conductibus. numero 53. fol. 363 Tomo 16.
*PARABOLA de zizanijs, quomodo intelligatur. Conrad. Bru. de hæret. c. 3. nu. 16. f. 296. T. 11. P. 2.
Ouilis, & ſignificatio oſtẽdit, quid fideles agere debeant. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & paſto. c. 24. nu. 1. f. 44. T. 13. P. 2.
*PARADIGMATA cenſuum ab authore explicata. Benedict. Boni. de cenſib. nu. 1. artic. 1. de cenſib. f. 163. T. 6. P. 2.

Paradiſus ſub qua mundi plaga continetur.

*PARADISVS eſt ſub æquinoctiali Circulo: quæ ſententia veriſſima eſt, quoniam ibi congruè inueniuntur habitationes, tum per naturam, tum per accidentia varia ex ventis, montibus, & flumi nibus pendentia &c. Alexander Carer. de ſponſ. & matrim. c. 2. col. 1. cir. prin. in verbo propterea. fol. 73. T. 9.
Terreſtris eſt in partibus orientalibus. Arnald. Albert. de agnoſc. aſſertio. catholi. & hæret. quæſtio. 21. numero 21. folio 74. Tomo 11. Par. 2.

Paragraphorum nonnullorum ſenſus, ſeu declaratio.

*PARAGRAPHI cum Titio. l. 3. de alimen. & ciba. leg. ſenſus. Cõſtant. Roger. de iuris interpret. q. 5. nu. 52. f. 389. T. 1.
De viro ſenſus multiplex. idem in d. §. l. ſi verò. ff. ſolut. mat. num. 5. fol. 394. T. eod.
*PARAGRAPHVS de viro exorbitet, nec ne. idem ibid. n. 13. & 14.
Ius gentium inſtituta de iur. nat. gent. ciuil. declaratur. Albert. Bolog. de lege, iure, & æquit. c. 27. nu. 17. f. 316. T. 1.
Permittitur in l. ait prætor. ff. de minor. purus ac verus ſenſus demonſtratur. Ioan. Murit. Bolan. de reſtit. in integ. c. 178. nume. 3. fol. 159. Tom. 5.
Pœnales inſtit. de actio. nouè põderatus, atque examinatus. Rain. Corſet. de indagat. iuris. lib. 3. capitu. 4. nu. 17. f. 186. T. 1.
Prætorum. inſtit. de iur. na. gen. & ciuil. ſimiliter declaratur. idem ibidem nu. 15. f. eo. T. eod.
Primus in inſtit. quibus mod. re contrahitur obligatio declaratur. idem ibid. lib. 1. c. 32. f. 283.
Quos autem. inſtit. de bono. poſſ. declaratas. idem ibid. lib. 2. ca. 4. nu. 14. f. 286. T. 1.
Sed naturalia, in inſtit. de iur. nat. gen. & ciuil. idem ibid. lib. 1. c. 28. nu. 1 fol. 282.
Syleat ſenſu multiplex. Conſtant. Roger. de dote. argum. 18. nu. 6. fol. 347. Tom. 9.
*PARALELLI notari debent vltra æquatorem. Alexander Carer. de ſponſ. & matrim. col. 1. cir. med. fol. 73. T. 9.
*PARANYNPHVS, & pronuba qui ſint. Ioan. Brunel. de ſponſ. & matrim. concluſ. 17. nu. 4. f. 19. T. eod.

Parapherna ad quæ pertineant.

*PARAPHERNA, an ſint mariti, ſaltem quo ad fructus. Sebaſt. Monticul. de inuent. capitu. 9. numero 224. folio 225. Tomo 8. Par. ſecunda.
Si marito ſic dentur, vt eius fiant, in eundem transfertur dominiũ. Ioan. Cop. de fructi. tit. 7. nu. 4. f. 250. T. 17.

Paraphernalia bona cuius naturæ ſint, & quibus competant.

*PARAPHERNALIA bona, an ſortiantur naturam rerum dotaliũ & an ſint priuilegiata, ſicut bona dotalia. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de adulterio. numero 50. folio 150. Tomo 11. Par. prima.
Per maritum non venduntur. Fabia. de Monte. de emp. & vend. 3. q. princ. nu. 21. f. 42. T. 6. P, 1.
Quando præſumantur. Vincent. Paleo. de dote. ver. prædium. nu. 32. fol. 405. T. 9.
Quare ſic appellantur. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de adulterio. nu. 51. f. 150. T. 11. P. 1.
Soluto matrimonio reſtituuntur, prout reperiuntur conſumpta. Aſcan. clem. Amer. de pat. & pot. effectu. 11. n. 32. f. 115. T. 8. P. 2.
Munera, quæ ſponſę, tam a conſanguineis ex parte viri, quàm ex parte ſponſæ traduntur, cuius ſint ſoluto matrimonio. ibidem remiſſiuè.
*PARATA, & prompta executio, quæ nam ſit. Petr. Foller. de contrac. cenſua. ver. tanquam. nu. 53. f. 159. T. 6 P. 2.
Vide reliqua in verbo executio quid operetur.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Paratus applicatiuè conſideratus.

*PARATVS corrigi, veritate comperta, non eſt inter hęreticos computandus. Franc. Squillacen. de fide cathol. in proemio. num. 4. fol. 2. Tom. 14.

Soluere, euadit ſententiam. M. Anton. Cuch. de mentiente, circa poſſ. verſicu. præmitte. numero 51. folio 293. Tomo tertio, Par. ſecunda.

Non poteſt actionem pati. idem ibid. nu. 42.

*PARCVS in quo ab auaro differat. Ant. Corſet. de poteſt. Regia 3. Par. quæſt. 17. nu. 11. in verbo parens, vult dicere parcus. fol. 134. Tomo 16.

*PARENDVM eſt ſuperiori proprio, & naturali, potius, quàm alteri. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. artic. 5. num. 26. fol. 221. Tomo 13. Par. 1.

*PARENS, vterque propter renubium, tenetur ſucceſſionem filij, liberis primithori reſeruare. Baptiſ. de S. Blaſio de correlat. verſ. venio. nu. 26. f. 263. T. 18.

Parentela cui adaptetur, & vnde deriuetur.

*PARENTELÆ, an tam ad agnatos, quam ad cognatos adaptetur. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ. verſi. quod ſi fortè. numero 39. fol. 25. Tom. 17.

Vnde deriuetur, & nomen accipiat. Ludoui. de Sard. de nat. lib. ac ſuc. eorum. verſi. ſatis breuiter. numero 8. folio 32. Tom. octauo, Par. ſecunda.

Parentes ad quid teneantur, & qui ſint, & eorum effectus.

*PARENTES, ac amici conuocari poſſunt pro recuperandis bonis, quos defendere licet. Iul. Ferret. de duell. verſi. duello. nume. 39. fol. 309. Tom. 12.

Ad probandum matrimonium pro filia qua ratione admittantur ſecundum Alciatum. Benuenut. Strach. de proxe. ver. illa etiam. nu. 20. f. 344. T. 6. P. 1.

Ad liberorum educationem naturali ſtimulo hortantur. Ioan. Boſche. de nup. lib. 1. nu. 5. f. 85. T. 9.

Ad ſecunda vota tranſeuntes, quando, & qualiter liberis ſuis ab inteſtato ſuccedant. Roland. Paſſager. de ſucceſ. ab inteſt. ver. diuine. num. 13. f. 356. T. 8. P. 1.

Adoptiui qualiter ſuccedant filijs adoptatis pręmortuis ab inteſtato. Oliuer. Textor. de ſucceſ. ab inteſt. ver. his igitur. num. 86. fol. 379. T. 8. Par. 1.

Alendi ſunt quoque a liberis iure noſtro, & naturali reciproco. Ioan. Garzi. de expen. & meliorat. ver. ſed & illas. nume. 52. folio 270. Tom. 17.

An poſſint fundum in extraneos transferre titulo donationis, permutationis, tranſactionis, vel cauſa dotis, ſine prælationis beneficio. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ. §. 5. numero 28. fol. quarto, Tom. 17.

Plus relinquere liberis poſterioris fori, quàm alijs. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. c. 10. nu. 1. f. 159. T. 8. P. 1.

An co laterales vocentur. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 2. n. 7. fol. 31. T. 17.

An tàm ad agnatos, quàm ad cognatos adaptari poſſint. idem ibidem. nu. 8. fol. 31.

An vtriuſque ſexus, vſque in infinitum accipiantur. idem ibid. n. 5. §. eo. T. eod. & fol. vbi ſupra.

Aſſumendo olim filiorum tutelas ſoliti erant iurare ſe ad ſecunda vota non eſſe tranſituros. Aſcan. clemens Aruer. de pat. & pote. c. 4. nu. 31. f. 100. T. 8. Par. 2.

De prole venditoris in proximiori gradu, an alijs propinquis præferantur ſecundum gradus prærogatiuam. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ. §. 2. nu. 5. f. 31. T. 17.

Derogare non poſſunt honori filiorum. Octaui. Velpeli. de treug. & pace q. 8. nu. 5. f. 407. T. 11. P. 1.

Et conſanguinei, detinentes furioſum in carcere, non committunt priuatum carcerem. Hieron. Gigans. de crim. lęſæ maieſta. q. 35. nu. 14. fol. 43. Tom. 11. Par. 1.

Et filij vniti debent ſibi mutua officia. Iacob. Rich. de vnio. Proli. c. 8. nu. 3. f. 27. T. 6. P. 1.

Et liberi inuicem aduerſus ſe, nec uolentes teſtimonium ferre poſſunt. Feder. Schench. de teſtib. verſi. producturus. num. 19. & 13. fol. 77. Tom. 4.

Spirituales inuicem non ſuccedunt. Oliuer. Textor. de ſucceſ. ab inteſta. verſicu. his igitur. numero 68. folio 377. Tomo octauo, Par. prima.

Et magiſtri modicam habent coerctionem. Iacob. de Ardi. in vſibus feudo. col. 4. cir. princ. ver. item parentes. folio 259. Tom. 10. Par. prima.

Et patroni, an æquiparentur. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ. §. 2. nu. 8. fol. 30. T. 17.

Et quacunque linea non ſuccedunt filijs ſpurijs natis ex damnato coitu. Nic. de Vbal. de ſucceſ. ab inteſt. 2. Par. tractat. nu. 25. folio 349. Tom. 8. P. 1.

Excludantur a ſucceſſione filij vulgo quæſiti. Roland. Paſſager. de ſucceſ. ab inteſta. verſicu. iſta gloſ. numero 25. folio 360. Tom. 8. Par. prima.

Exhæredatos querelam non tranſmittere. Ioan. Royas in epitom. ſucceſ. c. 31. nu. 14. f. 424. T. 8. P. 1.

Filijs emancipatis legitimi ſunt hæredes. idem ibid. c. 29. num. 18. fol. 422. T. 8. P. 1.

Non parentibus filij theſaurizare debent. Corn. Beninca. de paupert. & eius priuil. primum ſpeciale. nume. 9. f. 163. T. 18.

Spurijs non natis ex damnato coitu, quomodo ſuccedant. Nic. de Vbal. de ſucceſ. ab inteſt. 2. Par. tractat. nu. 25. folio 349. Tom. 8. Par. prima.

Quid de parentibus per lineam fœminam? ibidem.

Quid de parentibus per lineam maſculinam? ibidem.

Hæc locutio, tàm ad patrem, quàm ad matrem refertur. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. verſicu. quod ſi fortè. numero 45. fol. 25. Tomo 17.

Honorare debemus, quia non eſſemus, niſi ipſi eſſent. Maria. Soci. de oblat. nu. 44. f. 133. libel. 17. T. 14.

In contrahendo, & dirimendo matrimonium de iure canon. teſtes eſſe poſſunt, ſecus de iure ciuili. Hieron. Zanet. de differen. iur. ciuil. & canon. verſicu. prima differentia. numero 288. folio 207. Tom. primo.

In præiudicium filiorum, & filij in præiudicium parentum, an repudiare poſſint hæreditatem illis delatam. Melch. Palaez. de maiorat. q. 23. nu. 59. f. 485. T. 10. P. 1.

In ſucceſſione filiorum, omnibus cæteris aſcendentibus præferuntur. Cyn. Piſtorien. de ſucceſ. ab inteſtato verſ. nunc in hac. nu. 3. fol. 320. T. 8. P. 1.

In vita poſſunt bona diuidere inter filios. Melch. Palaez. de maiorat. q. 17. nu. 2. f. 451. T. 10. P. 1.

Infantes, ſecum ad dormiendum tenere non debent, ſed in cunabulis infra annum. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 82. P. nu. 2. fol. 206. Tom. 14.

Inſultati cum conſanguineis poſſunt licitè inſultantibus reſiſtere. Paul. Gril. de pœnis omnifar. coitus. quæſtio. 10. num. 6. fol. 304. Tom. 11. Par. 1.

Iure naturæ alere tenentur filios ſuos, & educare. Ioan. Garſi. de expenſ. & melioratio. c. 3. nu. 1. fol. 262. T. 17. & Corn. Beninca. de pauper. & eius priuil. primum ſpeciale in vltim. volunta. q. 9. nu. 17. fol. 163. T. 18.

Lineæ cuiuſcunque filijs adoptatis, ſeu arrogatis quomodo ſuccedant. Nicol. de Vbal. de ſucceſ. ab inteſt. 2. P. tractat. num. 26. fol. 349. Tom. 8. P. 1.

Minoribus quomodo poſſint conſulere, ne bona ſua dilapidentur ſupra de tut. & execut. 4. nu. 3. Ioan. Dilect. Durant. de art. teſtã. cautel. 5. nu. 2. T. 8. P. 1. f. 138.

Naturales facti per ſubſequens matrimonium legitimi, quomodo ſuccedant eorum literis ab inteſtato. Matthesila. de ſucceſ. ab inteſt. memb. 4. 2. artic. princip. nu. 1. f. 328. T. 8. P. 1.

Tantum, quando ſuccedant ab inteſtato liberis ſuis. Matthesila. ibidem 2. memb. 2. artic. princip. nu. 1. fol. 327. Tom. 8. Par. 1. Et Angel. de Gambel. de teſtamen. gloſ. 4. numero 10. fol. 35. Tom. octauo, Par. 1.

Quid de legitimis, & arrogatoribus. nume. 11. & 12. idem ibid.

Non poſſunt liberos ſuos, niſi ex cauſa ingratitudinis priuare ſucceſſione. Corn. Beninc. de pauperta. & eius priuil. 1. ſpecial. in vltim. volunt. q. 9. nu. 6. f. 162. T. 18.

Non tenentur alere filios ingratos, & econtra. Aſcan. Clem. Amer. de pat. poteſt. c. 5. nu. 66. f. 103. T. 8. P. 2.

Olim filios immolabant Demonijs. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs in fide. c. 13. nu. 10. f. 72. T. 14.

Plurimum a lege ad æqualitatem inter filios ſeruandam hortantur. Aſcan. clemens. Amer. de pat. poteſt. effect. 16. nume. 18. fol. 119. Tom. 8. P. 2.

Poſſunt pro filijs in quatuor caſibus teſtificari, videlicet cum dubitatur, an filius ſit ingreſſus religionem animo profitendi. nu. 8. item cùm quæritur de ætate, vel cognatione filij. nu. 9. & 10. itẽ in cauſa matrimoniali, cum quęritur an matrimonium eſſe poſſit propter conſanguinitatem, vel affinitatem. nu. 11. item quarto, & vltimo iura dubitatur, an matrimonium ſit contractum, vel ne. Alberic. de Malet. Papien. de teſtibus. folio 162. 1. Par. Tomo quarto.

Teſtificari de iure canonico contra liberos, vel pro liberis, & ecõtra Bap. a ſanct. Blaſ. de contradict. iur. canon. cum iur. ciuil. nu. 93. Tom. 1. fol. 187.

Præſenti, vel exhæreditati a liberis quibus vijs rumpant teſtamentum. Rolandi. de teſtam. & vltim. volunt. rub. 20. fol. 9. nume. 2. Tom. 8. P. 1.

Pro liberis, & liberi pro parentibus teſtes non admittuntur. Sebaſtia. Medic. de diffinit. quæſtio. 8. & vltim. numero 32. folio 291. Tomo 18.

Qualiter naturalibus filijs comprehendantur. Anton. de Roſel. de ſucceſſio. ab inteſt. ver. iſta glo. numero 16. folio 359. Tom. octauo, Par. prima.

Quando liberos alere tenentur, aut contra. Conſtan. Roger. de ſummo bono. verſi. quarto, numero ſecundo, folio 5. Tomo tertio, Par. ſecunda.

Quemadmodum liberis ſuccedant. Rolan. Paſſager. de ſucceſ. ab inteſt. verſicu. diuinæ. numero octauo, folio 356. Tomo octauo, Par. prima.

Quomodo ſuccedant filijs vulgò quæſitis, Oliuer texto. de ſucceſ. ab inteſtat. verſ. his igitur. numero 84. folio 379. Tomo eodem Par. eadem.

Legitimatis ab inteſtato præmortuis. Idem ibidem numero 87. folio eodem.

Natis ex damnato coitu. Idem ibid. nu. 85.

Naturalibus tantum. idem ibid. nu. 83.

Scholarium an arreſtari poſſint. Pet. Pech. Ziniei. de iure fiſcẽ. c. 5. nu. 3. fol. 161. T. 3. P. 2.

Secundis nuptijs funeſtati rem prioris matrimonij liberorum, itẽ cognati, vti ad ſe non pertinentem negligentius curant. Iacob. Rich.

Source : BIU Cujas

Rich.de vnio. proli.capitu.6. numero 16.folio 21.Tomo sexto, Par.prima.
Secundum forum municipale de sepulueda, & Molina, filijs non succedunt.Ioan.Royas in epitim.succes.c.21.nume.40.fol.425. Tom.8.Par.1.
Si frangunt sponsalia filiorum triennio, separantur a communione,& filij similiter si in culpa sint.Ioan.a Capistr. de excommunicat.tractatu de canon.pœnit.canon.vigesimaquarta, fol.398. Tom. decimoquarto.
Si negent aliquem filium,eorum verbo creditur, nisi contrarium probetur.Ioan.And.de consangui.vers.Christi nomen.nu.105. fol.140.Tom.9.
Si post prouisionem factam de faciendo maioratũ impetrauerunt licentiam ad faciẽdum maioratum, habebit perfectionem.promissio in illis verbis.Melch.Palaez.de maiorat.q.66.num.4.fol. 405.Tom.10.P.1.
Simul cum fratribus filio mortuo succedunt.Ioan. Royas in epitom.succes.capitu.31.numero decimoquarto,fol.425. Tomo 8. Par.prima.
Succedunt liberis in stirpem non in capita Didac. Couar. de succes.ab intestat.numero 4.versicu.post tractatum.fol.383.Tomo 18.Par.prima.
Tenentur docere filios,se signare,credo paruum,& decem præcepta,aliter peccant mortaliter, & an sit necesse,quòd ordinatè sint præcepta legis,& credo.Ioan. de Selua de benefic.q.5.P.3. nu.20.f.56.T.15.P.1.
Transeuntes ad secunda uota,quando,& qualiter liberis suis ab intestato succedunt.Roland.Passagier.de succes. ab intest.versi. diurnæ.nu.13.f.356.T.8.P.1.
Vel saltem maiores,& sic ascendentes succedunt descendentibus ab intestato,non extantibus liberis,gradus prærogatiua seruata, ita quod &c.Ioan.Cyntholtz in arbore consangui.col.1.1.Reg. in verbo parentes.f.149.T.9.
Verbum hoc,quomodo interpretetur.Albert.Brun.Astens.de statut.artic.12.nu.273.f.236.T.2.
Et si statutũ inuitet parentes ad successionem defuncti,de quibus intelligatur.ibidem.
Vnionis pactis litium radices succedunt.Iacob.Rich. de vnio.proli.cap.3.nu.9.fol.16.T.6.P.1.
Pacto de bonis aduentitijs liberorum *disponentes* faciunt id iure administrationis.idem ibid.nu.21.
Pacto de suis bonis disponunt, *non* deliberorum.idem ibidem numero 20.
Vocantur ad hæreditatem *filiorum*, ratione miserationis,& pietatis fundatæ *super iure* humano,& ciuili.Alberic.à Rosat. de statu.q.111.nu.3.f.41.T.2.
Vt possint frangere sponsalia filiorum, nunquid etiam iuramenta remittere.Nicol.Ploue.de sacramen. ca.1.7.Par.nume.4.fol.90. Tomo 14.
Vtrum succedant etiam liberis vnitis, si de eo nihil sit cautum.Iacob.Rich.de vnio.proli.capitu.6.numero 68.folio 23. Tomo 6. Par.prima.
Vnientes hoc casu etiam contineri.nu.69.ibidem.
Vxoris marito ab intestato defuncto non succedunt, nec è conuerso.Oliuer.textor.de succes.ab intestato.vers.his igitur nume.96. fol.381.T.8.P.1.

Parentibus in casu dat.plur.quæ consideratio sit habenda.

*PARENTIBVS a filijs honor, & reuerentia debetur. Ioan. Royas in epitom.succes.capitu.29.numero 44.fol.423. Tomo eodem Par.eadem.
An in vita sit permissum omnia bona naturalib.donare. idem ibidem c.12.nu.11.f.404.T.eo.P.ead.
An patriæ magis parendum.Iacob.Nouel.de iur. prothomis.§.2. nu.10.f.31.T.17.
Atque patronis semper debetur honor.Placent.de iudic.ti.5 folio 94.nu.3.T.3.P.1.
Legitimam de iure naturali non esse debitum. Ioan. Royas in epitom.succes.c.31.num.7.vbi inquit quòd de iure ciuili, secus est. fol.424.T.8.P.1.
Institutionis titulo non esse relinquendum.idem ibid.nu.8.
Liberos ter vendendi ius, atque potestas esto. Ludoui.Charon.ad ll.12.tabu.versi.hominem.col.2.cir.fin.in verbo parentibus.fol. 269.Tom.1.
Si pater filium ter venundauit,filius a patre liber esto.
Passim,& sine delectu, quiduis agere contra liberos permittẽdum non est.Franc.Sonsbech.ad vsus feudo.P.13.ver.docuimus.nume.129.f.157.T.10.P.2.
Per lineam fœmininam succeditur ab intestato, sicut alijs.Oliuer. textor.de succes.ab intest.versi. his igitur.nume.11.fol. 374.Tomo 8.Par.1.
Titulo institutionis legitimam esse relinquendam. Ioan. Royas in epitom.succes.capitu.29.numero 42. folio 423.Tomo eodem Par.eadem.
Vxoris legari potest.Lancellot.Gal.de statu.quæstio.3. numero 4. fol.323.Tom.2.

Parentis in casu genitiui singularis.

*PARENTIS appellatione etiam pater naturalis includitur.Iacob. Nouel.de iure prothomis.ver.quòd si forte.nu.49.f.25.T.17.

Parentum in genitiuo plurali consideratio.

*PARENTVM appellatione, an veniant parentes vtriusque sexus. nu.47.& 45.idem ibidem.
Omnes descendentes veniunt. Paul. Leoni.de substit.versi.tertia species.nu.45.f.299.T.8.P.1.
Pater,& mater continentur.Lanfran.de Oria.de testib.vers.ætate nu.59.fol.184.T.4.
Qui comprehendantur.Laur.de Palat.de statut.ver.quoniam.nume.210.f.281.T.2.& Barthol.de Spina.de potest.Papæ.ver.quæritur.nu.103.f.29.T.13.P.1.
Venit mater.Prosd.de Com.de different.iur.ciuil. & cano. versic. quoniam.nu.115.f.195.T.1.
Educatio est de iure naturali.Alberic.a Rosa.de statut.q.40. nu.6. fol.8:Tom.2.
Et maiorum appellatione qui veniant.Federic.Schonch.de testib. ver.producturus.nu.24.f.77.T.4.
Legitima in bonis filiorum de iure digestorum erat quarta pars. Ioan.Royas in epitom. succes.capitu.12.numero 5.fol. 404. Tomo 8.Par.1.
Legitima, lege *consuetudine*, statuto,nec totum tolli. idem ibid. c.31.nu.10.f.424.T.8.P.1.
Munificentia circa liberos non *est iniecta* formidine retardanda. Iacob.Rich.de vnion.proli. capitu.7. numero 115.folio 26.Tomo 6.Par.1.
Vitia ruborem filijs virtutem quærentibus incutere non debeat. Ioan.Lup.de matrim.2.Par.princip.ver.nec obstat. numero 30. fol.46.Tom.9.
* PARERE, Verbum,quid significet.Hierony. Aban. de potest.Papæ.2.P.ver.num iam.nu.289.f.82.T.13.P.3.

Pares curiæ qualiter considerentur.

*PARES curiæ admittuntur ad probandum nouam inuestituram noui feudi.Ioan.Thomas de Mari.de feud.ex pacto,& prouid. vtriq.ti.3.nu.11.f.135.T.10.P.1.
An inuiti iudicare cogi possint.Vdalric.Zas.de feud.Par.11. vers. circa præsentem materiam. numero 20.folio 324. Tom.eodem Par.eadem.
An possit cogi ad iudicandum in causa feudali.Iacob.de S.Geor. de feud.versicu.& dicti vasalli.numero 14.folio 222. Tom.eod. Par.eadem.
An possint allegari *suspecti*.Thomas. de Mari. de feud.ex pacto, & prouid.antiquo.ti.3.nu.13.f.135.T.eod.
An possint in causa feudali recusare.Iacob. de S. Georg.de feud. ver.& dicti vasalli.nu.17.f.222.T.10.P.1.
Cognoscunt inter dominum,& vasallum.Ioã.Blanc. in epithom. feudo.*lib.*4.c.1.nu.21.f.290.T.4.
In causa feudali iudicaturi, an possint constituere locumtenentẽ. Iacob.de S.Georg.de feud.ver.& dicti vasalli. nu.11.f. 221. Tomo eod.P.ead.
Iudicantes causæ feudales,an debeant iurare de rectè iudicando. idem ibid.nu.12.
Indicantes in causa feudali an debeant esse eiusdem prouinciæ, in qua lis agitatur.nu.15.idem ibid.
Non interueniunt,nisi in causis arduis, & lęsæ maiestatis.Thom. Mari.titu.3.de feud.ex pacto, & prouid. antiq.num.14.fol.136. Tom.10.P.1.
Qui dicantur.idem ibid.nu.12.fol.135.& Iacob.de S.Georg.de feud.nu.9.f.221.
Qui habent cognoscere de causa feudali,debent esse illius qualitatis, cuius sunt vasalli litigantes. idem ibidem nume. decimo, folio 221.
Qui propriè dicantur, & quare ita dicantur. Franc. Sosbech.ad vsus feudo.Par.14.ver.hæc materia.numero 2. folio 160.Tomo 10.Par.2.
Qui sint.Amæde.a Ponte, quis sit iudex in causa feud. numero secundo,ver.quis sit.f.195.T.eo.P.ead.
Tempore inuestituræ, qui desierunt esse pares, an sint testes idonei ad probandum inuestituram.Franc.Curt.de feud.q.4.n.23. fol.59.T.10.P.2.
De eadem prouincia esse debent de qua sunt vasalli litigantes.Io. Blanc.in Epit.feud. lib.4. capitu.1. numero 15.folio 290.Tomo 10 Par.prima.
Franciæ qui sint.in schedulare magistrat.ciuil.ti.de sacro consisto. & curi.parlam.Paris. col.2. circa med. in verbo pares.folio 190. Tomo 16.
Retrofeuda a se mouentia amortizare possunt. Ægid. Mag. decis.de amortizat. capitu.2. numero primo,folio 334.Tomo 13. Par.secunda.
Non præsumuntur propter Dominum in iudicando animam suã periculo æternæ condemnationis velle exponere. Franc. Sosbech.ad vsus feudo.Par.decimaquarta,nume. 25.folio 161.Tomo 10.Par.2.
Potentioribus esse non possimus euenti.Mandos. de inhibit.q.106. nu.6.f.111.T.5.
Quare necessarij in inuestitura.Ioan.Blanc.in epit. feud.lib.4.c.1. nu.124.f.296.T.10.P.1.

Paria quæ esse dicantur.

*PARIA delicta an mutua compensatione tollantur.Gul.Ferret.de Gabell.vectigal. &c. versicu.tuto. numero 329. folio 88.Tomo duodecimo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Compensatione tolluntur. Sebast. Medices. de compensat. q. 6. nume. 2. fol. 259. T. 6. P. 2. & Robert. Lancellot. de attentat. q. 8. nume. 27. f. 431. T. 5

Facere extendit sese ad totum debitum. pupil. patrocinium. Damouder. de tut. & cur. c. 3. numero 24. folio 375. Tomo octauo, Par. secunda.

Quomodo accipiatur. Ioan. iureconsult. de execut. vltimæ voluntat. titu. octauo, numero duodecimo, folio 198. Tomo octauo, Par. prima.

In dispositione, paria debeat esse in effectu. Alberi. a Rosat. de statut. q. 9. nu. 48. f. 4. T. 2

Iudicantur non fieri, & non rectè fieri. Guliel. Redoa. de spol. eccle. q. 2. nu. 76. f. 221. T. 14

Iura desiderant, quæ paria sunt. Maria. Soci. de oblat. libel. 9. nu. 30. fol. 128. T. 14

Sunt a fide exorbitare, & alios exemplo, vel verbo a fide deijcere. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. folio 729. numero 131. Tom. 13. P. 1.

Quod non est simpliciter intelligendum. idem ibid. nu. 134.

Ab initio legitimè fieri, vel ex post facto, legitimè cõfirmari. Pet. Pech. de testamen. coniug. capitu. 8. numero 3. folio 162. Tomo octauo, Par. 1.

Aliqua fieri loco prohibito, vel fieri loco permisso, si effectus eius in locum prohibitum conferatur? Anto. Rosel. de indulgen. nume. 271. folio 154. T. 14.

Aliquid fieri extra territorium iurisdictionis suæ, vel in loco exẽpto. Mart. Laudens. de priuil. quæstio. 60. folio tertio, Tom. decimooctauo.

Aliquid fieri tempore permisso, vel prohibito, dummodo eius effectus in tempus permissum conferatur. Ioan. Royas in epitom. succes. c. 24 nu. 6. f. 418. T. 8. P. 1.

Aliqd non fieri, vel minus legitimè fieri, etiam quoad attentata. Rober. Lancellot. de attentat. limitat. 6. numero 8. folio 364. Tomo quinto.

Compelli, vel compelli posse. Nicol. Moron. de fide treug. & pace, quæstio. 36. numero decimooctauo, folio 424. Tomo vndecimo, Par. 1.

Damnum pati, vel lucrum iam radicatum amittere. Rolan. a Valle de confect. inuentarij. ver. pone. numero 4. folio 189. Tom. 8. Par. secunda.

Dare argentum, vel pecuniam numeratam. Sebast. Med. de compensat. quæstio. quinta, numero 6. folio 259. Tomo sexto, Par. secunda.

Dolum re ipsa interuenire, quò fieret enormis lesio, & ex proposito intercessisse. Ant. Mas. Gal. ad form. Cam. obl. q. 3. nu. 8. folio 356. Tom. 6. Par. 2.

Sunt esse appellatum, vel esse infra tempus ad appellandum, secundum communem opinionem. Robert. Lancel. de attentat. c. 11. nu. 16. fol. 345. T. 5.

Limitatur respectu tertij, vt infra nu. 44. idem ibid.

Confessum, & haberi pro confesso. Bal. Perus. de statut. ver. contumax. nu. 3. f. 104. T. 2.

Contra, vel sine lege. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 118. nu. 47. f. 437. T. 11. P. 1.

Sed non ritè, & non esse simpliciter. Pet. de Bais. in direct. electio. c. 17. nu. 4. f. 384. T. 15. P. 1.

Talem ab initio, vel ex postfacto officialem. Anton. de Rosell. de succes. ab intest. versicu. ista glos. numero 69. folio 362. Tomo 8. Par. prima.

Sunt fieri tempore debito, vel conferri in tempus debitum. Petr. Pech. de testamen. coniug. capitu. 7. numero 5. folio 161. Tom. 8. Par. prima.

Filios masculos non extare, vel extare, & non succedere. Georg. Natam. Astens. de statut. quæstio. tertia, numero 82. folio 260. Tomo secundo.

In esse alicui qualitatem per naturam, ac in esse per priuilegium. Melch. Palaez. de maiorat. q. 51. numero quinto, fol. 393. Tom. 10. Par. prima.

Instituere sanctum Franciscum, vel ecclesiam sancti Francisci. Troil. Maluit. de oblat. 3. dub. nu. 8. f. 138. T. 14.

Institutio an valeat, si ecclesia sancti Francisci hæres instituatur. idem ibidem.

Instrumentum esse liquidum, vel breui liquidandum. titu. de ui instrum. obli. cam. nu. 8. f. 359 T. 6 P. 2.

Inuentarium non facere, vel facere, & non omnes res in eo ponere, vel obscurè. Roland. à Valle. de confect. inuentar. ver. omittendum. nu. 4. f. 178. T. 8. P. 2.

Iurare, vel per se non stare, quo minus iuret. Bald. Perus. de statut. versicu. iuramentum. numero vigesimotertio, f. 125. T. 2.

Legem violare, vel violanti consentire. Nicol. Moro. de fide treug. & pace. quæstio. 138. folio 33. f. 445. T. 11. P. 1.

Nolle vendere, vel nimis carum vendere. Alberic. a Rosat. de statut. q. 2. nu. 20. f. 28. T. 2.

Non dare inuitè, seu coactè dare, quò ad vitium vsurarum. Laurent. de Rodulf. de vsur. 3. particul. princip. versicu. ex quibus concluditur. f. 40. nu. 37. T. 7.

Sunt non esse affinem, vel affinitatem esse dissolutam. Alberic. de Malet. Papiens. de testibus. 1. Par. numero quinquagesimoseptimo, fol. 163. T. 4.

Appellatum, & appellationem esse desertam. Robert. Lancellot. de attent. ampliat. 1. nu. 21. f. 350. T. 5.

Et esse, & non apparere. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. n. 151. fol. 132. T. 13. P. 1.

Et non apparere. Nicol. Festat. de æstimo, & collec. c. 8. nu. 18. folio 193. Tom. 12.

Et non apparere licèt fit. Ioan. Lecirier. de primogenitu. quæstio. 1. num. 47. fol. 72. Tom. 10. P. 1. & Petr. Rebuf. de nominat. quæstio. decimaquarta, princip. numero 204. folio 326. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Vel esse, & non apparere. Cornel. Beninca. de paupertat & eius priuil. speciale. 8. in iudic. numero 20. quæstio. octaua, folio 152. Tomo 18. & Boni. de Curtili. & nobilitat. 3. Par. numero 178. fol. 10. Tom. 16.

Vel inhabilem esse. Melch. Palaez. de maiorat. q. 15. num. 27. folio 450. Tom. 10. P. 1.

Vel non apparere. Maria. Soci. senior. de testib. versi. fraternitatis. nu. 165. f. 199. T. 4.

Sunt non extare, & extantes non succedere. Alberic. a Rosat. de statut. q. 105. nu. 1. f. 41. Tom. 2. & Nicol. Moron. de fide treug. & pace, quæst. 46. nu. 9. fol. 426. Tom. 11. P. 1. idem ibidem q. 51. num. primo, fol. 426.

Non fuisse institutum, & institutum non adijsse. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. cautel. 2. numero secundo, folio 127. Tom. octauo, Par. 1.

Non habere tutorem, vel minus idoneum habere. Alberic. a Rosat. de statut. q. 84. nu. 4. f. 82. T. 2.

Non testari, & inutiliter testari. Guliel. Redoa. de spol. eccles. q. 7. §. occurrit. nu. 30. f. 337. T. 14.

Obtinere per metum, & obtinere per nimiam importunitatem. Pet. Pech. de testam. coniug. capitu. 3. numero 4. folio 147. Tom. octauo, Par. 1.

Occidere morientem, vel eum, qui confugit ad iustam defensionem. Paris. de Put. de sindica. numero 12. versi. appellatio. folio 242. Tom. 7.

Occidere, vel infirmum sine medico negligere. Roland. a Vall. de dot. q. 64. nu. 2. f. 377. T. 9.

Oculum effodere, vel sic afficere, quòd inde non uideat. Bald. Perus. de statut. versicu. oculus. numero secundo, folio 132. Tomo secundo.

Principio legitimè fieri, & ex facti facto confirmari. Pet. Pech. de testamen. coniug. capitu. secundo, numero 6. folio 146. Tomo 8. Par. prima.

Quam retinere, vel impedire, ne recedat. Bal. Perus. de statut. ver. retinere. nu. 1. f. 141. T. 2.

Quid esse certum per se, vel per relationem ad aliud. Ludouic. Lana. de formu. testamen. consil. 1. numero 55. folio 184. Tom. 8. Par. prima.

Quid non posse fieri de facto, & de iure. Alberic. a Rosat. de statut. q. 90. nu. 3. f. 83. T. 2.

Quòd feudum alicui concedatur pro se, & hæredibus quibuscunque, vel pro se, & quibus dederit. Roland. a Valle. de confect. inuentarij. versicu. nunquid. numero septimo, folio 187. Tomo 8. Par. secunda.

Quod res sit in potestate debitoris, vel quod per ipsum dolo, malo sit factum. Sebast. Medi. de fortuit. casib. q. 4. nume. 54. folio 198. Tom. 7.

Scire & scire debere. pupil. patroci. Damauder. de tut. & cur. c. 9. nu. 122. f. 368. T. 8. P. 2.

Sententiam latam esse, vel de proximo esse ferendam. Marc. Anto. Cucch. de morat. præscrip. versic. constitutio. numero 119. folio 204. Tom. 17.

Siue testator vna ratione prohibeat alienationem extra familiã, siue duabus rationibus. Nell. a S. Gemin. circa materia testium. 2. P. nu. 139. f. 85. T. 4.

Tacitè, vel expressè renunciare. Pet. Rebuf. de pacifi. possesso. ver. regula. nu. 172. f. 547. T. 15. P. 2.

Venire ex verbis, seu mente legis, & isto casu dicitur interpretatio comprehensiua, seu intellectiua. Nicol. Moro. de fid. treu. & pace. q. 121. nu. 159. f. 439. T. 11. P. 1.

Paricida & paricidum qua pœna sit afficiendum.

*PARICIDA apud Ægyptios qualiter puniatur. Pet. Foler. de contrac. consan. ver. Nicolaus. nu. 143. f. 132. T. 6. P. 2.

Qua sit afficiendus pœna. Placenti. de accusat. titu. 7. numero 20. fol. 5. T. 11. P. 1.

*PARICIDIVM per quos committatur, & quomodo puniatur. Ioan. Fran. Paui. de visitat. quæstio. 10. 2. Par. nume. 18. folio 211. Tom. decimoquarto.

Non est sine homicidio, sed homicidium bene est sine eo. Vital. de Camba. de claus. versicu. nil nouari. numero 25. folio 386. Tomo decimooctauo.

Pro simplici homicidio. Pet. Belli. de re militar. P. 1. tit. 22. num. 8. fol. 341. Tom. 16.

Paries multipliciter consideratus.

*PARIES alienus si per medium pedem in alterius domum inclinauerit, an contra eum agi possit, vt ipsum erigat, & reficiat. Bartho. Cepol. de seruit. vrb. præd. capit. 59. numero 14. fol. 202. Tomo 6. Par. 2.

Communis altari, & obscurare lumina propriæ domus vicini habentis communem in dicto pariete an possit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 18. nu. 44. f. 160. T. 6. P. 1.

Ligneus intermedius vbi esset, an ædificari possit, etiam affigendo ipsum in uia in suo in confinibus, nullo spacio admisso ad similitudinem volentis sepem, & maceriem construere. Barthol. Cepol. de seruit. vrbano. prædio. capitu. 40. numero 4. folio 194. Tomo 6. Par. 2.

Murus, & maceries quid sint, & in quo differant. idem ibid. nu. 1.

Qui

Source : BIU Cujas

Qui in medio eſt, an communis remaneat, ſi ex duabus domibus vna vendatur. idem ibidem. nu. 34. f. 196. T. eo. P. ea.
Si ędificatus ſit vſq; ad certam altitudinem, ne luminibus officiatur per plura tempora ſtetit deſtructus, dominus vult nunc reficere, dubitatur de altitudine, ad arbitrium boni viri reccurritur Petr. de Vbald. de duobus fratribus. Par. 6. princip. nu. 5. f. 149. Tom. 6. P. 1.
Vel columna ſeruitutem debens ſi reficiatur, ad quem ædificiorum futura ſpectabit, nec corruat. Barthol. Cępol. de ſeruit. Vrbano prædio. c. 37. nu. 6. & f. 192. T. 6. P. 2.

Pariete in ablatiuo ſingulari.

*PARIETE in communi an de nouo tigna imponere liceat, & de nouo feneſtras, & foramina facere. Pet. Vbald. de duob. fratrib. P. 6. prin. nu. 5. f. 149. T. 6. P. 1.
Et quid in pariete proprio. idem ibid.
An vni ſocio facere feneſtram liceat pro ipſo lumine acquirendo Bartho. Cępol. de ſeruit. Vrbano. prędio. c. 36. num. 11. fol. 191. Tom. 6. Par. 1.

Parietem in accuſatiuo ſingulari conſideratum.

*PARIETEM communem, an altiare quis poſſit. Pet. de Vbald. de duob. fratri. 6. P. princ. nu. 5. f. 149. T. 6. P. 1.
An licitum ſit incruſtare, & alia facere, quæ ad commoditatē facientis ſpectent. idem ibid.
Aut licitum ſit reficere, vel demoliri, ſi inſufficiens ſit ad onera præſentia ſuſtinenda, & quo remedio ſuccuratur, ſocio volenti reficere contra ſocium prohibentem. Petr. de Vbald. de duob. fratrib. loco citato.
Si vnus ex ſocijs reficere velit, alter verò timeat, ne ex ea refectione ſibi damnum immineat, qualiter ſuccurratur. Barthol. Cœpol. de ſeruitut. vrbano. prædio. capitulo 59. numero 11. fol. 202. Tom. 6. P. 2.
Vnus ex ſocijs etiam altero inuito, an dealbare, & pingere poterit. Bartho. Cępol. de ſeruitut. Vrbano. prædio. capit. 71. num. 2. fol. 206. Tom. 6. P. 2.

Parietes in nominatiuo plurali qualiter conſiderentur.

*PARIETES dicuntur dealbari, qui caret rectitudine animi. M. M. Rauaud. in Spec. iudi. verſicu. cum ego. nume. 15. fol. 85. Tom. 3. P. 1.
Eccleſiæ, mortuo prælato poſſident, vendicant. &c. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 10. nu. 30. f. 257. T. 14.
*PARIETI communi, licèt per vnum tantum ex ſocijs ſeruitus imponi non poſſit benè tamen ipſi domui imponi poterit. Bartho. Cępol. de ſeruitu. vlbano. prædio. capitu. 40. nume. 21. fol. 195. Tom. 6. P. 2.
Qui magis proximus eſt, an, & quando dicatur dignior. Thomas. Actius. de Ludo. Scaccho. quæſtio. 5. princip. nume. 110. fol. 176. Tom. 7.
*PARIETIS refectio oneris ferendi ſeruitutem debentis ad quem ſpectat. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrbano. prædio. c. 59. num. 12. fol. 202. Tom. 6. P. 2.
*PARILITAS pro ſimilitudine capitur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. q. 2. nu. 14. f. 125. T. 18.
*PARISIENSES aduerſus Carolum Sextum ob nimiam Vectigalium exactionem grandem mouerunt ſeditionem. Nicol. Bar. de ſeditio. verſ. & primo nu. 31. f. 91. T. 11. P. 1.
*PARISIENSES concluſiones, ideſt veræ non cadunt ſemper in ore omnium Doctorum. Franc. Curt. de iureiur. propter calum. nu. 9. § quòd obſeruari. f. 132. T. 3. P. 2.
*PARISIENSIS curia ſuprema tanquam prima & antiquiſſima ſola de regulis cognoſcit. Ægyd. de regal. capit. 12. nume. 1. fol. 441. Tom. 13. P. 2.
*PARISIIS cur iuriſdictio Peruſij inſtituta ſit. Ægyd. Mag. deciſ. de regali. c. 12. nu. 2. f. 441. T. 13. P. 2.
Et in locis circumuicinis ius ciuile non legitur, & conſuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt receptæ, & Galli Romanis legibus non vtuntur, niſi in quantum ratione nituntur. Hierony. Gigas de crimine lęſæ maieſt. quæſtio. vigeſimatertia. num. 17. fol. 79. T. 11. P. 1.
*PARISIVS eſt vrbs capitulis Regni, non ex voto Francorum, ſed re exigente propter vrbis illius ſummum illuſtrationem. de ſchedulæ magiſtrat. ciuil. ver. iam ex præſcriptis. fol. 190. colum. 2. circa princ. Tom. 16.

Paritas quid operetur.

*PARITAS affectionis, doli præſumptionem excludit. Octaui. Velpeli. de treug. & pace, quæſtio. trigeſimaquarta. nume. 4. fol. 409. Tom. 11. P. 3.
Gradus non inducit ſemper paritatem ſuccedendi. Iacob. Rich. de vnio proli. c. 7. nu. 35. fol. 24 T. 6. P. 1.
In omni comparatione intelligi debet. Ioan. a Capiſt. in Spec. conſcientiæ verſ. reſtat. num. 166. f. 347. T. 1.
Non ex conditione perſonæ, ſed ex voto metitur. Iacob. Caſtil. de duel. c. 2. nu. 3. f. 286. T. 12.
Rationis iuris paritatem inducit. Franc. Folſo. in Lucer. Laudemio. Cellul. 8. de ſpecia. obli. nu. 11. f. 218. T. 10. P. 2.
Vbi ad imparitatem redacta eſt per aliquid additum ad alteram partium, alteram excludit. Ioan. de Selua. de benef. q. 34. P. 3. nu. 2. q. 35. fol. 90. T. 15.
*PARITER ac eadem vnanimitate non omnes mouentur. Lauren. de Redulf. de vſur. 3. P. princ. nu. 31. f. 40. T. 7.
Aduerbium eſt congregandi, & quid denoter. Albert. de Pergam. de præpoſit. verſ. in nomine. nu. 87. f. 276. T. 18.
*PARIVM eadem eſt potētia. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. ſpecia. 6. in contract. nu. 19. f. 160. T. 18.
Iuriſdictio inter quos conſiſtat. Franc. Sosbech. ad vſus feudo. P. 14. verſ. & materia. nu. 17. f. 160. T. 10. P. 2.

Parlamenta ad quos ſpectent, & eorum natura.

*PARLAMENTA qui principes habere poſſint. Ioan. Montaig. de parlamen. verſi. adde quod ſocius. 1. P. nu. 4. f. 373. T. 16.
Sunt ſtabilia, & non motoria. idem ibid. verſic. ſecundo facit. nu. 1. fol. 274. T. eod.
*PARLAMENTI curia in Regno Lilij eſt mater oppreſſorum, conſolatio deſſolatorum. Via iudicum errantium, & ſalus omnis in ea rectè ſperantium. Anto. Columba. de pęnis omnifar. Coitus. artic. 63. fol. 343. T. 11. P. 1.
*PARLAMENTORVM origo, & inſtitutio. Ioan. Montaig. de parlamen. verſi. adde quod inſtitutiones. nu. 1. f. 274. T. 16.
*PARLAMENTVM Pariſienſe a quo inſtitutum. Io. Maig. de parlamen. §. hoc præaſſumpto. nu. 1. f. 273. T. 16.
Nunquid ad inſtar Romani Senatus inſtitutum. idem ibid. verſ. adde, il ſecundo. 1. P. nu. 1. f. eo. T. eo.
Vnde deſcendat, & deriuetur. idem ibidem verſ. adde, il primo. 1. P. nu. 5. fol. 373.
Quid ſit. idem ibidem 1. P. verſ. ingreſſum. nu. vnico.
Quodlibet habet ſuum reſortum. idem ibidem verſ. ſecundò facit num. 5. fol. 275.
Totum remiſſiuè. Robert. Lancellot. de attentat. capit. 6. nume. 36. fol. 340. T. 5.
*PAROECIAGII iure circumſcripto, & Banneretorum, quo caſu poſſit dominus cogere ſubditos ad molendū & coquendum in ſuis molendinis, & furnis, Aymo. Crauet. de antiquitat. tempo. verſ. circa præmiſſa. nu. 3. f. 173. T. 17.
Ius in Delphinatu. idem ibid. nu. 2.
*PAROCHI qui dicebantur in tributis olim recipiendis. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. verſicu. cum autem. nume. 4. fol. 297. Tom. 13. P. 2.

Parochiæ parochialium, & parochianorum conſideratio.

*PAROCHIA hodie capitur pro certa dięceſeos parte ſingulis preſbyteris aſſignata. Ant. Marſil. de eccle. redditib. c. 12. num. 4. fol. 346. T. 15. P. 2.
Non minus, quàm decem diſtinctas familias continere poteſt. idē ibidem. num. 10.
Papæ eſt vniuerſus mundus, iuxta illud euangelij fiet vnum ouile, & vnus paſtor. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & paſto. c. 23. nume. 7. f. 43. T. 13. P. 2.
Quælibet ex epiſcopi prouiſione Regi debet. Ioan. Bap. Caccialu. de vnion. art. 3. nu. 26. f. 231. T. 15. P. 1.
Quid ſit, & vnde dicatur. Hiero. de Monte. de finib. regund. c. 13. nu. 1. fol. 336. T. 3. P. 2.
Semel conſtituta nunquid deſtrui poſſit. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. titu. de priuatione canon. parc. nume. 5. folio 292. Tom. 13. P. 2.
Vbi non habet certos fines ex baptiſmo, & Euchariſtiæ receptione demonſtratur. Hiero. de Monte. de finib. regun. cap. 13. num. 5. fol. 336. T. 3. P. 2.
Vnde dicatur quod cap. licèt canon. non habet locum in non curatis, licèt ſacerdotium requirat. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. titu. de varijs modis vacationis. numero 64. fol. 278. Tom. 15. P. 1.
*PAROCHIALES, an poſſit excommunicare ſimplex ſacerdos. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſ. §. 22. nu. 1. f. 320. T. 14.
Duæ, ſi quæ propter paupertatem vnitæ fuerint, effectæ verò potentes ad ſuſtentandum ſacerdotem, & alia incumbentia onera quòd illarum vnio ceſſare intelligatur. Petr. Andre. Gambar. de auctoritat. legat. de lat. libro 5. numero 166. fol. 183. Tom. 13. Par. 2.
Eccleſiæ ciuitatum, vel villarum muratatarum in Gallia non conferuntur, niſi graduatis aut ſcholaribus, qui per triennium ſtuduerunt. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholari. priuileg. 25. nume. 1. fol. 39. Tom. 18.
*PAROCHIALIS curatus poteſt in adiutorium ipſius curæ ſibi ſocium aſſumere ad tempus. Fran. de Platea. de excommunicat. §. 19. nu. 9. f. 353. T. 14.
*PAROCHIAM curæ, partitionem eſſe. Pet. And. Gambar. de auctorit. legat. de lat. titu. an legatus poſſit &c. nume. 9. fol. 186. Tom. 13. P. 2.
*PAROCHIANI an teneantur ad fabricam. Bermon. Chouer. de pub.

Source : BIU Cujas

pub.concub.verſ.hoc eſt.nu.4.f.166.T.11.P.1.
Exigentes aliquam quantitatem inter ſe ad comparandas veſtes ſacras,& vaſa,non videntur imponere collectas. Ioan. Garſi.de expenſ.& meliorat.c.12.nu.66.fol.302.T.17.
Inſex caſibus cogi ad offerendum poſſunt. Andr. Hiſpa.de Regn. decima.verſ.ſexto ſui.nu.2.f.144.T.15.P.2.
Niſi neceſſaria præſtent ſacerdoti ſuo, ille habet iuſtam cauſam ſubtrahendi diuina. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. q.5.nu.14.f.477.T.15.P.2.
Nunquid poſſint compelli ad oblationes. Nicol. Ploue.de ſacrifi. miſſæ.verſ.ſequuntur.nu.4.f.96.T.14.
Poſſunt malum prælatum accuſare,vt remoueatur. Lud. Montal. de reprob.ſent.Pilati.verſi.& hæc.nu.91.f.21.T.14.
Proprij non ſolum alimentandi,& redimendi ſunt, ſed etiam exteri.Guiliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.rub.20.num. 67. fol.428.T.15.P.2.
Qui in præcipuis feſtiuitatibus parochias proprias deferunt alias adeuntes,non poſſunt conſuetudine excuſari. Roc. de Curt.de ſtatut.ſectio.5.nu.46.f.366.T.2.
Sacerdotem quando alere teneantur.Pet. Rebuf. de congrua portione.ver.cum iſta.nu.94.f.244.T.15.P.2.
*PAROCHIANO non volenti viuere de redditibus ſuæ eccleſiæ, quomodo ſuccurratur.Ioan. de Selua.de benefi.q.4. P.2.nu.7. fol.36.Tom.15.P.1.
Quomodo debeat dare licentia accipiendi ſacramenta alibi.Beat. Ant.de excommunicat.c.54.nu.6.f.379.T.14.
*PAROCHIANORVM intereſſe eccleſias conſtrui non tantum iuris patronatus,quærendi gratia, quàm eccleſiaſtica ſacramenta ſuſcipiendi.Pet.And.Gamb.de auctorit.legat.de lat.lib.3. verſi. quando.f.170.nu.312.T.13.P.2.
Intereſt, ne eccleſia deducatur ad inopiam. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ.non alienan. verſicu. ſede deinde. nume. 13.fol.511. Tom.15.P.2.
Nomen vnde.M.Anto.Marſil. de eccleſiaſt. reddit.c.12.nume.6. fol.346.T.eo.P.ea.
Specialis mentio,an requiratur, quando parochianus dicit religioſo.Do tibi licentiam,vt des euchariſtiam meis ſubditis.Frãc. de Platea.de excommunicat.§.19.nu.7.f.353.T.14.
*PAROCHIANOS bona fide ductos abſolutos cenſeri in caſu præmij, propter tolerantiam in beneficio.Pet.And. Gamba.de auctorit.legat.de lat.titu.an legatus poſſit plura beneficia.&c.nu. 76.f.187.T.13.P.2.
Proprios eccleſia tenetur repetere vbicumque ſint.Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rubric. 20. numero 46. folio 428. Tom.15.P.2.

Parochianus quis dicatur, & quid operetur.

*PAROCHIANVS alicuius eccleſiæ, quando quis dicatur. Pet. de Vbald. de canonic. epiſcop. & paroch. cap. 7. nume.2.fol.230. Tom.15.P.2.
Alicuius eccleſiæ ſi tranſit ad monaſterium,& ibi profeſſus eſt, an de acquiſitis, *illi monaſterio ex cauſa profeſſionis debeatur canonica eccleſiæ parochiali idem ibid.c.4.nu.3.f.222.*
An peccet diebus feſtiuis,miſſam nõ audiens in eccleſia parochiali.Hiero.Zanet.de foro conſcientiæ,& contentioſo. verſ.pro introductione.nu.59.f.407.T.3.P.1.
Si in diebus feſtiuis ſacerdoti oblationem non det.idem ibidem. nu.60.fol.408.
Eccleſiæ cathedralis ſi alibi ſepelitur,de relictis eccleſiæ ſepulturę quarta. cap. eccleſiæ cathedralis debetur. Maria.Soci.de oblat. dubio.4.num.70.f.141.T.14.
Si eligit ſepulturam apud aliam eccleſiam,& ibi ſepelitur, an eccleſia parochialis habebit quartã.Pet.de Vbald.de canon.epiſc. & Parch.nu.3.c.4.f.202.T.15.P.2.
Ieiunium ab eccleſia indictum diſpenſat, vbi epiſcopus, vel eius vicarius haberi non poteſt Iacob. Zocch. de ieiun. nume. 90. fol.161.T.14.
Non poteſt tollere ius parochialis eccleſiæ, licèt exprimat, quòd non legat cauſas ſepulturæ.Pet.de Vbald.de canon.epiſc. & paroch.c.6.nu.30.f.230.T.15.P.2.
Quando legat amicis, vel cõſanguines pauperibus miſerabilibus perſonis, vel uiduis nunquid ceſſet Canonica.Pet.de Vbald.de canon.epiſcop.& paroch. verſicu.redeamus.nume.14.fol.235. Tom.15.P.2.
Quis dicatur.Beat.Ant.de excommunicat.num.5.cap.54.fol.378. Tom.14.& Ioan.de Selua.de benefi.quæſtio.52 Par.3.num. 5. fol.92.T.15.P.1.
Sepeliendus eſt vbi ſepeliri elegit.Pet.de Vbald.de canon.epiſco. & parochi.ver.redeamus.nu.2.f.234.T.15.P.2.
Si aliquid elargitur inter viuos, ex titulo donationis elegit ſepulturam in eccleſia cui donauit,an de illis donatis debeatur canonica eccleſiæ parochiali.idem ibidem.capitu.4.nume.2. fol. 222. Tom.15.P.ead.
Si commiſit dolum in legando, & rector eccleſiæ, cui legabatur non commiſit, an illa fraus parochiani nocebet eccleſiæ cui legatur.Petr. de Vbald.de canon.epiſcop.& parochia.c.6.nu.37. fol.230.Tom.15.P.2.
Si legat aliquid conſanguineis', vel pauperibus pro anima, an debeatur canonica parochiali eccleſiæ.idem ibidem.cap.4.nume. 14.fol.223.
Si propter impedimentum iuris non potuit audire diuina officia a Rectore parochialis eccleſiæ,an canonica debeatur parochiali eccleſiæ de legato,quod ipſe fecit alteri eccleſiæ, vbi elegit ſepulturam.idem ibidem.capitu.7.nume.18.f.231.
Subditum ſuum vbique abſoluere poteſt.Ant.Roſel.de indulgen. verſ.quod autem.nu.304.f.114.T.14.
Vnius eccleſiæ elegit ſepulturam in alia eccleſia eiuſdem diœceſis, & illi eccleſiæ in qua elegit ſepulturam legat prædium conſtitutum in alia diœceſi,cui eccleſiæ debetur quarta.Pet. Vbald.de canoni.epiſcop.& paroch.c.7.nu.24.f.232.T.15.P.2.

Parochiæ in nominatiuo plurali conſideratæ.

*PAROCHIÆ a Dionifio Papa diſtinctæ, & limitatę fuere. Hiero. de Monte.de finib.regun.c.13.nu.2.f.336.T.3.P.2.
Amplificatæ,ac presbyteris iterum diuiſæ, quibus Cęmeteria fuerunt adiuncta.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.redditib.c.4.num.2. fol.342.T.15.P.2.
Et capellæ de iure ſubſunt diœceſano. Remig.de boni.de Garitati. ſubſid.c.23.nu.1.f.175.T.15.P.2.
Non limitantur ſecundum diſtinctionem territoriorum.Hierony. de Monte.de finib.regun.c.13.nu.3.f.336.T.3.P.2.
Presbyteris diuiſæ,ac ſinguli ſingulis præfecti, moxque in eadem ob excedentium multitudinem plures conſtituti.M. Ant. Marſil.de eccleſiaſti.redditib.c.2.nu.11.f.341.T.13.P.2.
Quando non ſunt diſtinctę,epiſcopus omnes decimas percipit,& eas clericis pro meritis perſonarũ diſtribuit.Pet.Rebuf. de decimis.Epitomę quæſtionis.7.nu.9.f.131.T.15.P.2.

Parochiæ in caſu genitiui ſingularis conſideratio.

PAROCHIÆ nomen aliter hodiæ atque olim accipitur.Mar.Anto.Marſil.de eccleſiaſtic. redditib. capitu. 12. fol. 346.nume.2. Tom.15.P.2.
Nomine olim tota diœceſis continebatur.idem ibid.nu.3.
Nominis alia deriuatio.idem ibid.nu.7.& 8.
Quicunque præſit,quòd Populum regere teneatur.Pet.Andr Gãba.de auctor.leg.de lat.tit. an legatus poſſit plura beneficia.&c. nu.11.fol.186.T.15.P.2.
Vel patriæ error nõ nocet,vbi de veritate conſtat.Hier. de Monte. de finib.regun.c.13.nu.4.f.336.T.3.P.2.

Parochus alimenta, & beneſicia accipere debet.

*PAROCHVS a vicinis alendus ſi fructus beneficij ſint tenues. Ioan.Baptiſt.Ponta.de alimen.capitulo vndecimo. nume.8.fol. 450.T.8.P.1.
Beneficium obtinere dicitur.Ant.Marſil.de eccleſiaſt. reddditib.c. 12.nu.12.f.346.T.15.P.2.
Et parochia quo ſenſu apud veteres acciperentur. idem ibidem. nume.5.

Pars circa diuerſas materias conſiderata.

*PARS a toto non debet ſeparari. Ioan. de Ligna. de amici. titu.an liceat patri abnegare filium, filio autem &c. nume. 2. fol. 239. Tom.12.
Accreſcens an diuerſo iure poſſit acceptari, atque propria, ſcilicet vna iure inuentarij,alia ſine. Phanu. de Phanu.de inuent. hære. 5.P.verſi.explicitis inuentarij.num.9.f.284.T.8.P.2.
Actus eſſe cenſetur, qui dat formam,& qualitatem. Vital.de Gamba.de clauſ.verſi.nunc ſubijciamus.num.7.f.413.T.18.
Ad videndum legere conſilium citari debet.Iacob. Gentil. Peruſ. de ordine iudic.verſi.in iudicio.nu.30.f.41.T.3.P.1.
Aduerſa decipi non dicitur,cum aſſertioni, quam ſcit eſſe falſam. Fidem adhibet.Mauri.Bola.de reſtitut.in integrum.c.72.num. 3.fol.158.T.5.
In abſolutione minoris,quo pacto, & in quibus læſa cenſeri debeat.idem ibid.c.118.nu.20.f.143.
Aduerſaria, ceſſante, vel omiſſa litis conteſtationis ſolemnitate, ab inſtantia abſolui poteſt, & minor ad nouum proceſſum admitti.idem vbi ſup.c.51.f.128.nu.1.
Æquior in dubijs amplectenda.Ioan.Lecirier. de primogenit.art. 7.§.eadem.nu.17.f.51.T.10.P.1.
Altera quid ſi non uult ſtare dicto arbitri, & ipſe atteſtatur coram ſe pendente iudicio.M.Ant.Blanc.de compromiſſ.uerſ. procedent.nu.31.f.188.T.3.P.1.
Alteri in iudicio reſpondere nõ tenetur,niſi poſitiones fiant.Odofred.de ordi.iudicio.uerſ.ad fundandam. nume. 27.f.33.Tom. eod.P.ead.
An,& quando contra ſententiam reclamare poſſit.Aymo.Crauet. de antiquita.tempo.P.2.nu.24.f.145.T.17.
An parti inhibere poſſit.Quintil.Mandoſ.de inhibitio.q. 17.nu.1. fol.88.T.5.
An ſit citanda in conceſſione relaxationis a iuramento. Ant. Muſſa. Gall. ad form. cam. obl. uerſicu. ſed huic.numero 3.fol.357. Tom.6.P.2.
Anterior dicitur per quam dominus ingreditur. Hieronym. de Monie.de finibus regun.capitulo uigeſimo ſeptimo.num.9.fol. 339.T.3.P.2.
Benignior in dubijs tenenda.Ioan.Lecirier.de primogenit. q. 6.3. lib.nu.12.fol.66.T.10.P.1.

Cenſetur

Source : BIU Cujas

Cenſetur turpis, quæ ſuo toti non conuenit. Albert. de Ferar. de horis canoni. num. 52. verſ. & primo. fol. 363. T. 15. P. 2.
Citanda eſt in modificatione priuilegij. Hiero. Gigas. de penſioni. eccleſiaſti. q. 37. nu. 10. 343. T. 15. P. 1.
Ciuitatis feudum habentis ſi delinquat, an veniat ciuitas feudo priuanda. Franciſchi. Curt. de feudi. 4. Par. principa. nu. 19. verſi. aggredior. fol. 73. T. 10. P. 2.
Vel communitatis offendens, an præiudicet alteri parti. Iacob. de San. Georg. de feud. verſicu. dictique. numero 54. folio 215. Tom. 10. P. 1.
Contra quam producitur inſtrumentum, illud lacerauit, non ex propoſito, ſed ex quadam animi indignatione, quãtum ad vim probationis, ſtabitur iuramento aduerſarij, & lacerans punitur extra ordinem. Paris. de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rubr. 20. nu. 32. fol. 44. T. 14.
Corporis offenſa arguit propoſitum. Bart. Tęgi de crim. P. 8. num. 12. fol. 14. T. 11. P. 1.
Crediti an poſſit compenſari die quod ſic. Sebaſt. Medices. de cõpenſatio. quæſtio. quadrageſimaprima. numero 2. folio 266. Tom. 6. P. 2.
Damni damnum eſt, Eguinarius Baron. de diuid. & indiuid. & in diuid. obligat. capitulo tertio. numero 7. folio 386. Tom. eodem P. eadem.
De calumnia iurat etiam vbi proceditur ſine figura iudicij, & teſtis. de veritate. Franc. Curt. Papien. de teſtib. num. 97. conclu. 49. fol. 129. Tom. 4.
Deficiens, an cum ſuo onere accreſcat, & an inter caduca & ea quę pro nõ ſcriptis habent aliquid interſit. Franciſchi. Duare. de iure accreſcen. lib. 2. c. 2. per totum f. 455. T. 8. P. 1.
Cur in legatis non accreſcit inuito, vt in hæreditatibus. idem ibidem. c. 3. per totum. lib. 1. f. 429. T. eo. P. ea.
Poſt agnitionem partium, an accreſcat conſocio, & an accreſcat cum onere. Angel. de Gambel. de teſtamen. glo. 42. nu. 6. fol. 49. Tom. eo. P. ead.
Quomodo accreſcat, & an inuito tantum accreſcat. Franciſchi. Duare de iure accreſcen. capitulo primo. per totum. lib. 2. f. 433. Tom. 8. P. 1.
Equi, an ſit ipſe equus. Hyppol. Bonacoſſ. de equo, ſiue caballo. q. 163. f. 113. T. 6. P. 1.
Feudi accreſcens ex beneficio inuẽtar. Phan. de Phanu. de inuent. hæredit. 6. P. nu. 47. f. 297. T. 8. P. 2.
Illicitè alienata, ſolum ad dominum redit, non alienata remanet. Franciſc. Sosbech. ad vſus feudo. Par. 13. numero 87. folio 155. Tom. 10. P. 2.
In agnatum inſcio domino alienatum non perditur, ſecus in extraneum. idem ibid. nu. 125. f. 156.
Licitè alienari poteſt. Pet. de Bellapertic. de feud. titu. 8. nume. 8. fol. 5. T. 10. P. 2.
Per fratrem in vnum ex fratribus alienata, poteſt per fratres reuocari. Vldaric. Zaſ. de feud Par. 9. verſi. in feudi alienationem. nu. 31. fol. 316. Tom. 10. P. 1.
Quæ ex diuiſione accidit, mortuo vaſallo, non ad dominum, ſed ad Cohęredes ſuperſtites reuertitur. idem ibidem. numero 50. folio 316.
Grauata a iudice, licèt nõ appellauerit, poterit tamen agere in ſindicatu contra eum. Paris. de Put. de ſindica. verſi. an ſi poteſtas. nu. 6. fol. 234. T. 7.
Hæreditatis parernæ, aut fraternæ repudiatæ ab vno ex ſucceſſoribus, qualiter alijs accreſcat. Didac. Couaru. de ſucceſſ. ab inteſtato. nu. 10. f. 383. T. 8. P. 1.
In cuius fauorem lata eſt ſententia maioris ſummæ, non poteſt dicere, ſe eſſe contentum, cum illa ſumma de qua decuriones poſſunt cognoſcere, ad hoc vt ad eos cauſa deuoluatur. Ioan. Guter. de Actib. iudi. iurat. c. 5. nu. 24. f. 392. T. 3. P. 1.
In cuius fauorem præſtitum eſt iuramentum, poteſt illud remittere. Ioan. Guter. Plac. de contract. iurat. capit. 35. fol. 80. nume. 4. Tom. 6. P. 2.
Integralis differt a parte augmentatiua. Alber. Brun. Aſtenſ. de augmento &c. concluſ. 1. nu. 11. f. 349. T. 17.
Legata differt a legato totius reſpectu illius partis. Ioan. Dilect. Durand. de arte. teſtan. cautel. 28. nu. 1. f. 131. T. 8. P. 1.
Legati ſi ſit caduca, & inutilis, an onus, aut cõditio illi aſcripta impleri debeat per coniunctum, vel ſubſtitutum ad quam ea res peruenit. Nicol. Valla. de rebus dub. verſic. Caius ait. num. 6. fol. 336. Tom. 18.
Maior attenditur numero, & dignitate. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. caſu. 10. nume. 5. f. 442. T. 15. P. 2.
Cardinalium, quando contradicente minore, ſcrutinium ſecretò fieri, abſque eo, quod publicetur nomen perſonæ dantis votum ſtatuere poſſit, & ordinare. Pet. Andr. Gamb. de auctorit. legat. de lat. libro nono. verſicu. communior tamen. nume. 86. fol. 220. Tom. 13. P. 2.
Collegij congregat collegium, quomodo intelligatur. Cardina. Iacabat. de concil. libro 3. articulo primo. nume. 200. fol. 234. Tom. 13. P. 1.
Creditorum quinquennales dilationes indulgere poteſt etiam in præiudicim creditorum bona hypothecata habentium, Matthæ. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. vigeſimoſecundo. num. 7. fol. 200. T. 3. P. 2.
Creditorum ſi paciſcitur, an cæteri creditores ſtare teneantur. Bald. de Vbald. de pactis. verſic. volens. nume. 61. & 62. folio 6. Tom. 6. P. 1.
Dicitur illa, quæ maiori nititur ratione etiam ſi ſit minor. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. verſicu. his ita. nume. 41. fol. 19. Tom. 13. P. 1.
Duarum partium populi non ſufficit ad conſuetudinem inducendam. Roch. Curt. de ſtatut. ſectio. 4. nu. 49. f. 361. T. 2.
Et totum an æquiparentur. Iacob. Nouel. de iure prothomos. §. 7. num. 37. f. 44. T. 17.
Hæredum quæ dicatur. Alberic. a Roſat. de ſtatut. q. 28. nume. 3. fol. 59. Tom. 2.
In eligendo ſi contemnit minorem, debet talis electio irritari. Guliel. Mandag. de elect. noui. prælat. capitu. 36. fol. 439. Tom. 15. Par. 1.
Intelligitur ratione minoris. Ægyd. de Bellamer. de permutat. benefic. P. 2. nu. 6. f. 195. T. eo. P. ea.
Intelligitur pro quantitate debita, non pro numero creditorum. Pet. Bellin. de re milit. titu. vnico. de ſaluis conduct. num. 36. fol. 363. Tom. 16.
Non conſiſtit tantum in numero, ſed in dignitate, & authoritate, & merito perſonarum. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. caſu. 10. nu. 9. f. 442. T. 15. P. 2.
Non ſufficit, niſi ſit ſanior, hæc enim duo copulatiuè requiruntur. idem ibidem. nu. 8.
Numero præſumitur etiam ſanior. idem ibid. nu. 17.
Quæ dicatur. Octauia. Velpelli. de treu. & pace. quęſtio. 19. nu. 2. fol. 408. T. 11. P. 1.
Quod facit, omnes facere videntur. Io. de Selua. de beneſi. q. 17. P. 2. nu. 6. f. 43. T. 15. P. 1.
Quomodo intelligatur ſi actus veniat explicandus per corporationum, vel officiorum, vel collegiorum. Card. Iacob. de concil. lib. 6. arti. 3. nu. 52. f. 285. T. 13. P. 1.
Vniuerſitatis nõ poteſt ſtatuere contra id quod ab omnibus prius fuerat determinatum. idem ibidem. lib. 10. art. 6. nu. 16. fol. 356. Tom. 13. P. 1.
Minor concilij, an poſſit maiorem in mora cõſtituere, vt ſola procedat, exiſtente ſchiſmatę, Pet. a Monte. de poteſt. põtificis. q. 6. nu. 2. fol. 147. T. eo. P. ea.
Non poteſt ſine cauſa contradicere maiori parti in ijs, quæ ſunt de iuſtitia. Ægyd. de Bellam. de permutat. benefic. P. 4. q. 3. nu. 6. fol. 200. T. 15. P. 1.
Quando aliquid ratione allegat, impedit factum a maiori parte Redoa. de reb. eccl. non alienan. caſu. 10. nume. 7. fol. 442. Tom. 15. Par. 2.
Modica, quæ dicatur. Bartho. Cępo. de ſimulat. contract. verſ. ciuis quidam. nu. 235. f. 14. T. 7.
Non citatur ad videndum iurare teſtes. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 11. nu. 22. f. 253. T. 14.
Non poteſt torqueri ante publicationem proceſſus. Paris. de Put. de ſindicat. verſicu. ſequitur quæſtio. nu. 17. f. 330. T. 7.
Num in inſtrumenti publicatione ſit vocanda. Vital. de Gamba. de clauſul. verſicu. nil nouari. num. 83. f. 393. T. 18.
Obligationis poteſt tolli per acceptilationẽ. Sebaſt. Medic. de Nouatio. q. 11. nu. 58. f. 403. T. 6. P. 2.
Occeani, occeanus dici non poteſt. Eguinar. Baron. de diui. & indiui. obligatio. c. 2. nu. 8. f. 385. T. 6. P. 2.
Octaua, tertia pars octauæ partis ſoluitur pro Gabella. Iul. Ferret. de gabell. &c. f. 84. T. 12. nu. 191.
Pauperum, an perierit, & cuius damno perierit. Franc. Sarment. de de redditibus. eccleſ. capitulo tertio. numero 12. fol. 383. Tom. 15. Par. 2.
Piſcationis factæ tempore feriarum, debetur eccleſiæ illius loci. Maria. Socin. de oblat. dubio quarto. numero 22. folio 139. Tom. 14.
Poteſt incipere ab articulis. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 11. num. 22. T. 14. f. 253.
Priuata accuſare non poteſt in Regno, niſi ciuiliter. Anton. Columba. de controuerſ. criminalib. articulo nono. folio 342. Tomo 11. Par. 1.
Quando eſt proteſtata ante publicationem, quod intendit reprobare teſtes in perſonam, tanquam minus idoneos, an, & quibus caſibus non ad admittatur. Ioan. Campeg de teſt. b. regul. 386. vbi ponit remiſſiuè quatuor caſus, in quibus poſt publicationẽ pars non admitti tur &c. f. 117. T. 4.
Quando eſt proteſtata contra teſtes alterius partis, quod intendit reprobare eos tanquam non idoneos, certè ſi dicti teſtes dicant aliquid in fauorem volentis ipſos reprobare, nõ creditur eis, nec datur fides pro reprobante. idem ibidem. regul. 387. vbi ponit duas ſalentias. fol. 118.
Quæ dat interrogatoria, debet contribuere in expenſis. Io. Franc. Paui. de offic. & poteſt. c. ſede vacante, quæſt. 10. 1. P. princ. nu. 11. fol. 420. T. 13. P 2.
Quæ in iudicio propter ægritudinem adeſſe nequit, & excuſatorẽ mittere oportet ex conſilio Bartholi, quod latius diſcuſſum vide. nu. 8. idq; ſecutum eſt Dolanum Senatum, auctor memorat. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtitut. in integrum. capit. 283. nume. 8. fol. 183. Tom. 5.
Quibus caſibus ſit citanda, quando notarius uult facere. nſtrumẽtum de aliqua re ſeu negocio. Io. Campeg. de teſtib. regul. 388. ubi recenſet octo caſus &c. f. 118. T. 14.
Quomodo attentare dicatur. Robert. Lancellot. de attentat. c. 1. nu. 1. fol. 290. T. 5.
Remitti poteſt per legatum liberationis. Sebaſt. Medices. de noua tio. q. 11. nu. 30. f. 402. T. 6. P. 2.
Reſpondens ad contraria ſuper facto proprio per uerbum, credo, an punienda ſit de periurio. Tyndar. de teſtib. capitu. 5. num. 16. fol. 149. T. 4.
Sciens teſtem criminoſum tempore iuramenti, uel depoſitionis, quæ non oppoſuit, an impoſterum opponere poſſit. Alberi. de Malet. de teſtib. c. 3. nu. 65. f. 167. T. 4.
Seuerior tenenda eſt ad euitandos graues remorſus, in his, quæ animæ ſalutem reſpiciant Barthol. Cœpol. de ſimulat. contract.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

uerſi.ciuis quidam.nume.245.fol.14.Tom.7.

Si in genere numeretur,an vitium ſit.Eguinar.Baron. de diuid. & indiuid.obligat.lib.1.nu.6.f.366.T.6.P.2.

Si obtineat cauſam committi ſuper nullitate cenſurarum,ſimiliter alias pars poterit petere commiſſionem,& ſimul,& ſemel procedere ſuper confirmatione, vel infirmatione, ſententiæ. Ioan. Staphil.ſuper Cõmiſſioni.& lit.iuſtitię.verſ.ſi pars.num. 1.fol. 299.T.15.P.1.

Si offeret ſe conducturum teſtes in curiam ſumptibus illorum, quorũ intereſt, & peteret dilationem, vt ibi arbitrio iudicis remittendum.Franc. Hercula. de attentat. capitulo 16. nume.12. fol.266.Tom.5.

Super abundãs,debet erogari in pauperes Guiliel.Redoa. de ſpol. eccleſiaſt.q.9.nu.11.f.245.T.14.

Superior domus,vel turris,an deſtruenda propter delictum poſſidentis partem inferiorem, & an ſocius poſſit habere regreſſum contra delinquentem. Alberic.a Roſat. de ſtatut.q.46.nume.1. fol.62.Tom.2.

Tertia ſeptimi,quando recipiatur.Franc.Solſona.in Lucerna. Laudemio.celul.6.nu.18.fol.214.T.10.P.2.

Valoris rei debetur pro laudemio, ſi forenſis ſit.idem ibid.celul. 9.nu.8.fol.220.T.10.P.2.

Valoris rei quando pro laudemio debeat præſtari. idem ibidem. num.14.fol.221.

Vel dimidia dotis iuxta numerum filiorum, an ſit loco legitimè, vel tertia,vel dimidia rei,a ſtat.præſeruatæ.Albert. Brun.Aſtẽſ. de ſtatut.articu.13.nu.31.vbi.remiſſiuè.f.239.T.2.

Vel teſtis poteſt petere, quod res in iudicio exhibeatur, vt teſtes ipſam recognoſcant. Tyndar. de teſtib. capitulo 11. numero 2. fol,161.Tom.4.

Vna DD.Cardinalium ſi recuſaret ingredi conclaue,vel eſſet negligens,an illa DD. pars compelli debeat.Hiero.Manfred. de Cardina.deciſ.289.f.101.T.13.P.2.

Copulatorum debet declarari a qualitate aliarum partium, quæ ei ad hæreret.Hieron.Alban.de poteſt.Papæ.2.P.num. 292.fol. 82.T.13.P.1.

Expulſa de ciuitate puta Gibilinorum, an poſſit ex contumacia banniri ab ea,quę in ciuitate remanſit.Nell.de S.Gemin.de bannit.1.P.nu.7.fol.358.T.11.P.1.

Vſus an legari poſſit.Eguinari.Baron.de diuid.& indiuid. obligat. lib.2.c.1.nu.11.f.371.T.6.P.2.

Vſusfructus ex perſona rectoris in penſionarium deriuata, quòd mortuo rectore ceſſare debeat.Petr. Andre.Gambar.de auctor. legat.de lat.libro ſexto.de penſionibus.num.416.fol.196.Tom. 13.Par.2.

Vtraque cum renunciat,an ſit idem renunciare, & concludere in cauſa.Vital.de Camban. de clauſ. verſicu. oſtenſo.nume.5.fol. 474.Tom.18.

*PARSIMONIA quid definitè dicatur.Coſtant.Roger.de ſummo bono.verſi.videamus.nu.2.f.10.T.3.P.2.

*PARTE confitente,an alio in inquiſitione generali, opus ſit iudicio.Vital.de Camba.de clauſul.verſicu.nil nouari.nume.15.fol. 385.Tom.18.

Probata ſubſtantiali corrupta, vel corroſa inſtrumenti producti per teſtes,datur executio inſtrumenti. ſecus verò non producti. Ant.Maſſa.Galeſ.ad formam cam.obligat.P.3.tit.de inſtru.ver. quæritur.nu.3.f.358.T.6.P.2.

Rei deſtructæ præcipua manẽte,res eadem dicetur refecta.Alber. Brun.Aſtenſ.de refectio.concluſ.1.nu.62.f.389.T.17.

Potiore deſtructa, eadem non erit res refecta, idem ibidem. nume.61.

*PARTEM coniuncto facere poteſt,qui ad legatum nõ admittitur. Anto.Fume.de coniunctioni.verſicu.his non facit.nume.2.fol. 280.Tom.18.

Feudi alienans,eam dũtaxat perdit.Franc. Sosbech.ad vſus feudo. P.12.verſ.quamquam.nu.78.f.146.T.10.P.2.

Non largitur is,qui ad partem non admittitur.Ant. Fumi. de coniunctioni.verſ.his non facit.nu.1.f.280.T.18.

Poteſt,qui totum poteſt. Io. Dilect. Durand.de arte teſtan.cautel. 35.nu.2.fol.128.T.8.P.1.

Partes qualiter multipliciter conſiderentur.

*PARTES actoris,& rei quę ſint.Placenti.de iudic.tit.2.num.3.fol. 95.Tom.3.P.1.

An conuenire poſſint,quòd procedatur ſine ſcriptis Marc.Anton. Blanc. de compromiſſ. verſicu. procedent. numero 15. fol. 187. Tom.3.P.1.

An poſſint ex ſe validare ſententiam nullam,vel facere,quod ſerui plena probatio ſit plena probatio ex pacto,vel cõuentione. Iul. Ferret.de re Naual.lib.1.in proœmio.nu.75.f.327.T.12.

An triẽnium prorogare poſſint.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor.ver. regula.nu.361.f.555.T.15.P.2.

Ante permutationẽ poſſunt habere tractatum ad inuicem. Ægyd. de Bollamer.de permut.benefic.quæſtio.quinta. nume. 4.folio 193.Tom.15.P.1.

Conſentire poſſunt, vt alterius debitum compenſetur. Sebaſtia. Medic. de compenſatio. quæſtio. vndecima. nume. 2. fol. 262. Tom.6.P.2.

conuenire poſſunt,ne res in eccleſiam tranſeant.Phanu.de Phanu. de dote.verſi.per mortem.nu.18.f.414.T.9.

Dando donandi potentiam,non lęduntur,cum ſic eos donare placuit.Vital.de Gamba.de clauſ.verſic.an reductioni.num.11.fol. 448.Tom.18.

Duę capituli,nunquid poſſint facere ſtatuta,non vocata tertia parte.Ioan.Franc.Paui.de offic.& poteſt.c.ſede vacante. q.6.P.princip.nu.9.fol.417.T.15.P.2.

Dum ſunt in tractatu pacis, omnis ratio procedendi ceſſat. Petr. Pech.Ziricæ.de iure ſiſten.capitulo ſeptimo.numero 4.fol.164. Tom.3.P.2.

Eſſe æquales debent in dubio.Vital.de Gamba.de clauſ.verſic. an reductioni.nu.27.fol.450.T.18.

Ex pacto contractus naturam mutare poſſunt. Franc. Sosbech.ad vſus feudo. Par. 12. verſicu. quamquam. numero 66.folio 145. Tom.10.Par.2.

Facere nequeunt,quin ſolemnitas,& ordo ſeruari debeat.Matthę. Brun.de ceſſio.bonor. quæſtio.21. princip. numero 16. fol. 200. Tom.3.P.2.

Non poſſunt earum pacto,vt ordo iudicialis non ſeruetur. Anto. Maſſa Galeſ.ad formam cameralis obligationis.quæſt.4. num.3. fol.354.T.6.P.2.

Fortitudinis quæ ſint.Conſtant.Roger.de ſummo bono.verſ. de fortitu.nu.4.f.7.T.3.P.2.

Habent tractare ante de permutando, aliter eſſent beſtiæ. Guiliel. Redoa.de ſimo.menta. P.3.c.21.nu.8.f.92.T.15.P.2.

In diffinitione,quę dicantur.Claudi.Cauciuncula.de offic.iudicis. c.3.nu.1.fol.73.T.3.P.1.

In re propria plus poſſunt,quàm ſtatutum.Aymo. Crauet.de antiquitat.tempo.verſ.viſo.de verbis.nu.30.f.130.T.17.

Iniurato teſti credere poſſunt,ſed non quòd notarius illius iuramẽtum recipiat.Phanu.de Phanu.de iureiur.in litẽ.2.P.verſ.aggredior.modo.nu.8.f.367.T.3.P.2.

Iudicis non eſſe in peruertendo iudiciarium ordinem. Petr.Andr. Gamba.de auctorit.legati.de lat.lib.8. nume. 47. fol.211. Tom. 13.Par.2.

Iuſtitiæ in vniuerſum ſunt duæ,vna quæ auocat nos, & detrahit a malo, altera quæ hortatur, & exſuſcitat ad bonum &c. Ioachi. Hopperi.Phriſi.de iuris arte. tit. de partibus iuſtitiæ per totum. fol.83.Tom.1.

Nec iudex petere debent,quòd teſtes iurare debent de veritate tãtum ſuper articulis datis, quoniam teſtis iuratus ſuper vno articulo non probat ſuper alio Alberich.de Malet. de teſtib. cap.7. nu.55.f.175.T.4.

Non inducunt iuriſdictionem,vbi non eſt.Sebaſt. Medic.de diffinitionib.diffinitione.46.nu.7.f.305.T.18.

Non poſſunt in cauſa appellationis prorogare ſummam,& quantitatem de qua decuriones poſſunt cognoſcere. Ioan. Guter. de actib.iudi.iurat.nu.20.c.5.f.392.T.3.P.1.

Inſtantiam legalem prorogare,niſi iudex ſit impeditus facto partium.Paris de Put.de ſindicat. verſic. dicit conſtitutio.nu. 8.fol. 271.Tom.7.

Populi in tribus diſtribuebãtur quatuor. Benedict. Boni.de cẽſib. articu.1.nu.4.f.163.T.6.P.2.

Poſſunt compelli ad cõcordiam in cauſa criminali, & ad compto mittendum.Anto.Corſet.de priuil.pacis.verſ.quæro.num. 17. fol.225.Tom.12.

Sine pacto voluntates ſuas ſibi inuicem intimare. Ægyd. de Bellamer. de permutat. benefic. P. 2. quæſtio. 4. nume. 4. fol.193. Tom.15.P.1.

Tractare de permutando, & pauci ſunt, qui ante non tractent. Guliel.Redoa.de ſimo.menta. Par.3. capitu.21.nume.6. fol.92. Tom.15.P.2.

Primæ ſunt perſonarum, quæ in iudicio verſantur, & conſiſtunt. idem ibidem.

Quatuor de fructibus eccleſiæ fiunt.Guiliel.Redoa. de ſpol.eccleſiaſt.q.1.nu.41.f.216.T.14.

Oblationum fieri debent.Maria. Soci. de oblationi. dubio.4.nu. 73.fol.141.Tom.eod.

Quænam eſſe debent iudicantis. Petr. Foler. de contract.cenſuar. verſi.ius enim.nu.15.f.138.T.6.P.2.

Quid ſi conſentiant ſtare dicto teſtis.de his,de quibus eorum confeſſio non præiudicat ipſis.M.Ant.Blanc. de compromiſſ.verſ. procedent.nu.30.f.188.T.3.P.1.

Quòad priuatum intereſſe licèt poſſint appellationi renunciare, non tamen poſſent componere ſine iudicis auctoritate. Bonus. Conti.de appellatio.§.2.nu.5.f.49.T.9.

Rei militaris,quæ ſint.Bartho.Cępol.de Imperat. milit.deligen. verſi.circa hanc quæſtionem.nu.10.f.319.T.16.

Si non conueniunt ſuper dirigenda remiſſoria ad quem,remittere tur ad auditorem contradictarum. Franc. Herculan.c. 16.nu.5. fol.266.Tom.5.

Si promittant (maxime cum iuramento) ſtare ſententiæ ferendæ per decuriones ciuitatis,vel villæ, etiam poſt terminum,& illam ſeruare, nec contra illam agere de nullitate,tenentur hanc conuentionem ſeruare ſaltem in vim pacti,Ioan.Guter.de actib.iudi.iurat.c.5.nu.19.f.392.T.3.P.1.

Solemnitati ordinis iudiciorum, vtrum poſſint renunciare.Vital. de Gamba.de clauſu.titu.an poſſit renunciari beneficio &c.nu. 35.fol.471.T.18.

Vltimæ denique ipſius curſus,& progreſſus, cuius certa quædam eſt,& naturalis ſeries in iure ac iudicio.Ioachi.Opperi.de iur.arte.titu.de proceſſ.iudicio.& in prin.f.98.T.1.

*PARTI maiori collegij,an ſemper ſtandum ſit.Iacob. Nouell. de iur.prothomis.§.7.nu.33.f.44.T.17.

Non permittitur quòd iudici denegatur.Ioan.Caccialu.de debito ſuſpect.& fugiti.q.5.nu.20.f.151.T.3.P.2.

*PARTIALITAS in ciuitate, ſpaſmus, uermis, & diabolicum eſt, & ut arbor ſciſſa.Reſtaur.Caſtal.de Imperat. quæſtio. 88.nu.5. fol.67.Tom.16.

Terrarum,& obſeſſio,dicitur fortuitus caſus.Sebaſt.Medices. de fortuit.caſib.q.13.nu.5.f.209.T.7.

*PAR-

Source : BIU Cujas

*PARTIALITATES vitandæ in electionibus iudicum. Anto. Corset. de potest. Regia. q. 2. princ. nu. 13. f. 130. T. 16.
*PARTICEPS eius causæ a testimonio repellitur. Iacob. Butrig. de testib. vers. circa materiam. nu. 61. f. 61. T. 4.
Facti quis dicatur. Bald. Perus. de statut. versic. prohibere. nume. 3. fol. 139. Tom. 2.

Participans excommunicato nunquid excommunicationem incurrat.

*PARTICIPANS cum excommunicato in loquendo, orando, vel bibendo non peccat mortaliter. Ant. de Bono. de excommunicat. titu. de participat. cum excommunicatis. numero 2. folio 364. Tom. 14.
Cum excommunicato a quocunque in crimine quando maiorē excommunicationem incurrat. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 56. nu. 1. fol. 424. T. eod.
Excommunicato ante admonitionem factam excommunicari nō potest Ant. de Bono. de excōmunicat. tit. de participat. cum excommunicatis. nu. 3. f. 364. T. 14.
In crimine, eandem excommunicationis sententiam incurrit. idē ibid. num. 13. fol. 364.
In diuinis mortaliter peccat. idem ibid.
In quibus casibus a proprio sacerdote absolui pòssit. idem ibidem. num. 14.
In superioris contemptum mortaliter incurrit peccatum. idem ibidem. num. 14.
Mortuo, an incurrat minorem excommunicationem. Ioan. de Ligna. de censur. eccles. §. 10. nu. 3. f. 316. T. 14.
Non incurritur, sed in contemptum clauium, incurrit mortale peccatum. Ioan Anto. de Bono. de excommunicat. titu. de participat. cum excommunicat. nu. 13. f. 365. T. 14.
Non peccat mortaliter, nisi prohibitio facta fuerit. idem ibidem. nume. 4.
Quòd non incurrit excommunicationem plures casus remissiuè. Cardina. Iacob. de concil. lib. 3. articulo primo. nume. 154. fol. 232. Tom. 13. P. 1.
Scienter in crimine, excommunicatus est. Beat. Anto. de excōmunicat. c. 35. nu. 1. f. 375. T. 14.
In criminoso in eandem sententiam incidit. Io. a Capistr. in Spec. conscientiæ. nu. 179. vers. restat. f. 348. T. 1.
Criminoso non ligatur in ipso actu participationis, & affertur ratio. Ægyd. de Bellamer. de permutat. benefi. P. 2. q. 7. nu. 7. f. 174. Tom. 15. P. 1.
In diuinis cum excommunicato a Papa, an incidat in maiorem excommunicationem. Ant. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 7. nu. 12. fol. 312. Tom. 14.
Pertinaciter excommunicatis mortaliter peccat. Ant. de Bono. de excommunicat. tit. de participatione cum excōmunicatis. nu. 2. fol. 364. Tom. eod.
*PARTICIPANTEM cum excommunicato familiariter, vel pudor, vel scandalum non excusat. Beat. Anto. de excommunicat. c. 79. nu. 1. f. 387. T. eod.
*PARTICIPANTES consilium, auxilium, consensum, & defensionem præstantes, quòd decimæ non solnantur, sunt in statu damnationis ęternę. And. Hispa. de regu. decima. ver. decima est. nu. 17. fol. 143. T. 15. P. 2.
Excommunicato, quando mortaliter peccet, & sententiam incurrat excommunicationis. Ioan. Ant. de Bono. de excommunicat. titu. de participat. cum excommuni. nu. 3. fol. 364. T. 14.
Quæ excusantur personæ. idem ibid. nu. 15.
*PARTICIPARE nemo debet excommunicato, loquendo, orando &c. Nicol. Ploue. de excommunicat. titu. de effectu excommunicationis. nu. 1. f. 364. T. eo.
Quis cum excommunicato prohibitur in mensa. Beat. Ant. de excommunicat c. 79. nu. 6. f. 387. T. 14.
Nō debet in loquutione cum excommunicato excōmunicatione maiori. idem ibidem. num. 1.
*PARTICIPAT quis quandoque de natura alterius, quod non habet ex sua. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. num. 156. fol. 232. Tom. 13. P. 1.
Vt in vxore, quæ participat priuilegium ex persona viri. idem ibidem.
Et plura alia exempla. idem ibidem.
*PARTICIPATIO cum excommunicato quæ licita sit, & quæ illicita. Ant. de Bono. de excommunicat. tit. de participat. cum excommunicat. num. 1. f. 364. T. 14.
Cum quibus personis non licita. Vital. de Gamba. de clausu. vers. nil. nouari. nu. 17. fol. 384. T. 18.
In crimine, quando excommunicationem inducat. Beat. Ant. de excommunicat. c. 1. nu. 11. f. 367. T. 14.
Legis ęternæ, seu naturalis in nomine differt, ne in bonitate ab ea, quæ ineſt cęteris animantibus. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. q. 3. princ. nu. 17. f. 105. T. 16.
*PARTICIPES criminis in causa communi non testificātur quemadmodum, nec socij eius rei &c. Federic. Schench. de testib. nu. 37. fol. 78. T. 4.
Eodem iure censeri, quatenus verum. Constan. Roger. de dote. argum. 18. nu. 4. f. 347. T. 9.
Et consciij criminis non admittuntur in casu delationis ad ludum demonum. Bern. comm. in Lucerna. inq. hæresis prauitat. versi. lamiarum. nu. 65. f. 354. T. 11. P. 2.
Qui dicantur. Fran. Brun. de indici. & tortur. nume. 267. fol. 271. Tom. 11. P. 1.
Scismatis qualiter puniuntur. Conrad. Brun. de hæret. c. 18. nu. 9. fol. 324. Tom. 11. P. 2.
*PARTICIPI criminis nullam fidem habendam esse sunt qui asserant. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 64. nume. 37. fol. 201. Tom. 11. P. 2.

Participia qualiter considerentur, & quid significent, & operentur.

* PARTICIPIA, gerundia, & supina vim infinitiuorum habent. Andre. Craff. de Pisis. titu. de gerundijs. nu 2. f. 273. T. 18.
*PARTICIPII natura. Nicol. Moron. de fide treug. & pace, q. 131. fol. 443. num. 55. T. 11. P. 1.
*PARTICIPIORVM in rus, & in dus Benuenut. Strach. de assecur. gl. 6. num. 8. f. 365. T. 16.
*PARTICIPIVM dotata appositum in statuto, potest etiam includere futurum ius. Georg. Natam. Astens. de statut. q. 2. num. 84. fol. 251. Tom. 2.
In verbum, & relatiuum resoluitur. Horat. Mādos. de priuil. ad instar. q. 2. nu. 6. fol. 125. T. 18.
Intestatus, quid significet. Bald. de Vbald. de substitutio. tit. de cōpendi. substitu. nu. 10. f. 210. T. 8. P. 1.
Pertinentibus, resoluitur in relatiuum. Hier. de Monte. de finibus regun. c. 89. nu. 7. f. 355. T. 3. P. 2.
Vacante multipliciter summitur in iure. Ioan. Francis. Paui. de offic. & potest. capitu. sede vacante prælud. 7. & vlti. nume. 1. fol. 413. T. 13 P. 2.
*PARTICVLA, indiuiduum quid significet. Alexander. Carrer. de de spon. & matrim. c. 10. per totum. f. 74. T. 9.
Vitæ quid importet posita in deffinitione matrimonij. idem ibid. cap. 12. per totum. f. 75.
*PARTICVLAM statuti produci non sufficit, sed totum integraliter produci. Bald. Perus. de statut. versic. producere. num. vnico. fol. 139. Tom. 2.

Particularis ad quid teneatur.

*PARTICVLARIS qui facit probationem ad perpetuam rei memoriam, an possit reconueniri iudicio ordinario per fiscalem. Ioan. Arz. de nobilit. Hispa. &c. 5. P. princip. capitu. 1. nume. 6. fol. 260. T. 16.
Quid, & qualiter debeat probare ad obtinendum in proprietate Nobilitatis. idem ibidem. c. 7. nu. 1. f. 229.
Quid facere debeat, qui prætendit se grauari executione pragmaticarum Regis Henrici. idem ibid. capitulo secundo. num. 13. fol. 247.
Probare debeat ad obtinendum in possessorio nobilitatis siue immunitatis. idem ibid. 2. P. 3. princ. nu. 1. c. 1. f. 253. T. 16.
Respectu successoris dictæ legis Henrici, & pragmaticarum, possit agere possessorio, vt lite pendente non compellatur contribuere. idem ibidem. 3. P. 3. princip. capitulo tertio. numero 1. folio 247. Tom. 16.
Succumbens in poss. an possit ad iudicium proprietatis redire. idem ibidem. 2. Par. 3. princip. capitulo quarto. nume. 5. folio 237. Tom. eod.
*PARTICVLARIVM propositionum vsus, non quidem ad speculationis, sed tamen ad practicam scientiam est maxime necessarius. Albert. Bolognet. de lege, iure, & ęquitat. capit. 3. num. 28. fol. 294. Tom. 1.
*PARTICVLÆ cum natura relatiuę. Benuenut. Strach. de adiecto. q. 4. nu. 3. f. 399. T. 6. P. 1.
Ve significatio. idem ibid. q. 3. nu. 2. f. 398.
*PARTIS appellatione venit dimidia pars. Franc. Solso. in Lucern. Laudemior. celul. 3. nu. 22. f. 211. T. 10. P. 2.
Venit dimidium rei. idem ibid. nu. 21.
Citatio requiritur in iuramento testis. Nell. a S. Geminia. de testib. num. 72. fol. 82. T. 4.
De cuius præiudicio agitur, subscriptio tantum sufficit in casu. l. scriptura. Aymo Crauet. de antiquitat. tempo. versic. quæritur. nu. 62. fol. 134. T. 17.
Nomen declaratur. Benuenut. Strach. de mercat. P. 1. nu. 82. f. 288. Tom. 6. P. 1.
Præsentia non necessariò infertur excitatione. Aymo. Crauet. de antiquitat. temporum. 2. P. nu. 28. f. 145. T. 17.
Præsentiam non requirunt ea, quæ fiunt sine causæ cognitione. Vital. de Gamba. de clausu. versicu. sed videamus. nume. 4. folio 455. Tom. 18.
Prioris summa capira. Constant. Roger. de iur. interpretat. versi. in isto tractatu. nu. 1. f. 386. T. 1.
*PARTITIO materiæ quid operetur. Benedict. de Barzis. de fil. nō legitim. nat. versic. quia partitio. nume. 1. f. 30. T. 8. P. 2.
Quid conferat. Ioan. Fran. Paui. de offic. & potest. cap. sede vacante. in prologo. nu. 5. f. 407. T. 13. P. 2.
Rei quid operetur. Sebast. Medices. de diffinitioni. in proęmio. P. 1. nu. 16. f. 283. T. 18.
*PARTITIONIS vsus, & commoditas. Rolandi. de testamentis, & vlt. volunt. rub. 10. nu. 1. f. 4. T. 8. P. 1.
*PARTIVM consensu, an fieri possit, quòd quis agat sine actione, vbi semel nata fuit, sed postea fuit extincta. Tyndar. de compensatio. artic. 7. nu. 50. f. 257. T. 6. P. 2.
Appellatione pendente facta non reuocantur attentatorum priuilegio, & de consensu plura hic habes. Hiero. Manfred. de attent. appellatione pendente &c. P. 9. nu. 6. f. 239. T. 5.

Consensus

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Consensus quomodo præstetur. Ant. de Matthæ. Roma. de iudi. nu. 12. f. 108. T. 3. P. 1.

Quando titulo inducat tacitè, vel expresse. Petr. Andre. Gamba. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. de pensionibus. nume. 489. fol. 197. tom. 13. P. 2.

Partus quomodo consideretur, & eius effectus, & priuilegia.

* PARTVS adhuc in vtero non venit appellatione hominum. Bertachi. de Gabell. Seù vectigal. &c. 1. memb. 8. Par. princip. num. 6. fol. 67. tom. 12.

Ad quid ventrem sequatur. Ioan. de Ligna. de amicitia ver. & surgit. nu. 5. fol. 237. T. eod.

An habeatur pro nato, quò ad alterius commodum. Alberic. a Rosat. de statut. q. 133. nu. 1. f. 19. T. 2.

An illorum a quibus inter fructus nominentur, & a quibus non. Odofred. de curat bonis dando. c. 3. nu. 13. f. 236. T. 17.

An redditus appellatione contineatur. idem ibid. nu. 17.

Datalium, quæsita item per seruos dotales, an, & quando ad maritum pertineant. Ioan. Boscheus. de nuptijs. lib. 4. nume. 23. fol. 91. tom. 9.

Hæreditatem augent. Ioan. Cop. de fructib. lib. 2. tit. 2. cap. 1. nu. 3. fol. 240. lib. 17.

Quæ venditæ fuerunt, cum pacto retrouendendi, quando ad vẽditorem, qui redimit quando ve ad emptorem spectent Franc. Zoan. de emptio. & venditio. sub pact. retrouend. l. 2. C. de pactis. nu. 132. f. 76. T. 6. P. 1.

Retinere non potest, qui hæreditatem restituere rogatus est. Odofred. de Curat. bonis dand. titu. primo. capitulo 3. nume. 10. fol. 236. tom. 17.

Ancillæ, an ueniat instipulationem Ancillam dari. Io. Cop. de natural. fruct. tit. 1. c. 4. nu. 5. f. 247. T. 17.

Ancillę datæ in feudum, an sit domini, uel vassalli. Iacob. de Ardi. in usib. feud. c. 28. per totum. f. 230. T. 10. P. 1.

Inter fructus an numeretur. Odofred. de curat. bonis dand. tit. 1. c. 3. nu. 1. fol. 236. T. 17.

Vaccę, uel alterius animalis legati, an sit soluenda gabella stante statuto, quòd pro quolibet animali legato soluatur. Iul. Ferret. de Gabell. & uectigal. uersicu. tuto. nume. 60. & 61. folio 81. tom. 12.

Ante diem fideicommissi cedentem editus non continentur fidei commisso. Odofred. de curat. bonis dand. titu. 1. cap. 3. nume. 2. fol. 236. tom. 17.

Ante natiuitatem est pars uiscerum maternorum. Alberi. a Rosat. de statut. q. 133. nu. 2. fol. 19. T. 2.

Cedit ex titulo, ex quo cedit mater. Bertachi. de Gabell. seù uectigal. &c. 1. memb. 8. P. princ. nu. 7. f. 67. T. 12.

Fęminæ addictæ creditori liber est. Gaspar. Beati. de inope debit. cred. eccle. ad dicendum. c. 15. nu. 35. f. 230. T. 3. P. 2.

Immaturus an faciat conditionem statuti deficere. Phanut. de Phanut. de dote. gl. 5. nu. 13. f. 423. T. 9.

Pignoris, quando sequetur pignus. Bertachi. de Gabell. seù vectigal. &c. 1. memb. 8. P. prin. nu. 8. f. 67. T. 12.

Pro nato habetur, quando de eius commodo agitur. Ioan. Roias Sergent. in epitom. succes. capitulo decimo. nume. 42. fol. 402. Tom. 8. P. 1.

Quo ad hominis statum ventrem sequitur. Pet. Antibo. de perso. munera subeuntib. P. 1. nu. 9. f. 20. T. 12.

Redditus, fructus, & pœnæ augẽt hæreditatem, & dotes, & dicuntur eorum augmentari. Albert. Brun. Asten. de augumen. &c. cõclus. 1. princ. nu. 13. f. 349. T. 17.

Vnde dignoscatur formatus. Alberic. a Rosat. de statu. q. 59. num. 8. fol. 63. Tom. 2.

* PARVÆ naues, quando vincere possunt magnas naues ratione loci. Iul. Ferret. de re naual. libro quintodecimo. numero 5. fol. 352. Tom. 12.

Parum aduerb. quid sit, & operetur.

* PARVM aduerbium est quantitatis, & quomodo exponatur. Albert. de Pergam. de præpositio. nu. 82. f. 276. T. 18.

Aut modicum pro nihilo reputantur. Franc. Solso. in Lucern. Laudemio 3. princ. q. nu. 45. f. 240. T. 10. P. 2.

Est esse ius in ciuitate nisi sint, qui iura reddere possint. Pet. de Bellapertic. de feud. titulo. quintodecimo. numero 1. folio 8. Tom. eod. P. ead.

Et nihil ęquiparantur. Cornel. Beninc. de paupertat. & eius priuil. speciale. 1. q. nu. 23. f. 153. T. 18.

* PARVO prælio est etiam omni studio. occurrendum. Iul. Ferret. de duell. nu. 14. f. 309. T. 12.

Paruuli in nominatiuo plur. considerati.

* PARVVLI, an debeant cathechizari, & cur. Io. Brunel. de sponsal. & matri. casu. 12. nu. 28. f. 23. T. 9.

An possint fassinari. Marti. de Arles. de superstit. numero 35. fol. 404. Tom. 11. P. 2.

In veteri testamento, an erat melioris conditionis, tempore legis veteris, quàm tempore legis Euangelicæ. Arnal. Alber. de agnoscen. assertio. Catholi. & hæret. quæstio. 19. numero 18. fol. 69. Tom. 11. P. 2.

Iudæorum, an possint ad fidem, & baptismum per vim compelli, & concluditur quòd non secundum communem sententiam. Marq. de Susa. de Iudæis, & alijs in fide. capitulo secundo. nu. 6. fol. 63. Tom. 14.

Qualiter possint stricari. Franc. Ponci. de lanijs. nume. 63. fol. 354. Tom. 11. P. 2.

Saluabantur, si ante octauum diem taxatum circuncisioni moriebantur secus est in lege euangelica. Arnul. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. q. 19. num. 19. remissiuè in num. 20. ponit consequentiam non esse bonam dicere nempe, quòd infantes in lege veteri ante octauum diem decedentes incircuncisi saluabantur, ergo idem sit in infantibus decedentibus sine baptismo in lege euangelica. f. 69. T. 11. P. 2.

* PARVVLO existenti in vtero matris, non est traditum remedium expiationis a peccato originali. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. q. 19. nu. 7. f. 68. T. eo. P. ea.

* PARVVM dicitur a quo magnus pendet effectus. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 175. numero 2. folio 452. Tom. 11. P. 1.

* PARVVS non dicitur pulcher, sed decorus. magnus verò rectè vocatur. Thomas Actius. de Lud. Schaccho. quæstio. 5. prin. num. 21. fol. 173. Tom. 7.

Pasce oues meas &c. hæc verba quid significent.

* PASCE oues meas, designant confirmationem. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 1. nu. 5. f. 276. T. 3. P. 1.

Exponitur idem ibidem. lib. 10. artic. 1. nume. 50. fol. 353. Tom. eod. Par. ead.

Istius verbis sensus, & intellectus. Francisc. Vargas. de auctorit. Pontifi. confirmat. 5. nu. 3. f. 119. T. eo. P. ea.

Istorum verborum declaratio. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 7. nu. 36. f. 325. T. 13. P. 1.

Per illa verba, quid in Petrum translatum sit. Pet. Albinus de Põtifi. potesta. vers. diuini Numinis. nu. 81. f. 136. Tom. 13. P. 1. & Cardina. Iacobat. de concil. lib. 5. articu. 8. nume. 16. fol. 264. Tom. eod. P. ead.

Pascendi ius quomodo consideretur.

* PASCENDI iuris seruitutem habens in alieno fundo, an ipsam seruitutem diuidere debeat. Barthol. Cępol. de seruitut. rustico. prædio. cap. 9. nu. 22. f. 231. T. 6. P. 2.

Ius præter iustitiam per tirannum in prædijs alienis, acquisitum, an in ecclesiam transeat. idem ibid. nu. 23.

Quanto tempore præscribatur. idem ibid. nu. 24.

Villæ, vel vniuersitati competens, an per decem homines villæ vel vniuersitatis probari possit. idem vbi supra. fol. 231. Tom. 6. Par. 2. nu. 28.

* PASCERE in agro alieno, an, & quando liceat. idem nume. 46. fol. 233.

In pascuis publicis, ex priuatis, in quibus ipse seruitus imposita non est, an, & quando liceat. idem ibid. nu. 47.

Oues quid sit. Albert. Brun. de seditiosis. capit. 6. nume. 20. fol. 104. Tom. 11. Par. 1.

Sibi commissas, est episcoporum onus. Hier. Gigans. de residẽtia episcop. c. 2. nu. 4. f. 370. T. 13. P. 2.

Regnare, & regere dissimilia sunt. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 1. Par. versic. his igitur. nu. 42. f. 68. T. 13. P. 1.

Pascha Domini quo tempore celebrandum sit.

* PASCHA Domini non nisi in die Dominico celebrandum est. Francisc. Paui. de visitat. quæstio. tertia. 2. Par. numero 32. folio 196. Tom. 14.

Nostrum transitus ab hoc mundo, Quintil. Mandos. de Annal. casib. versi. dum causas. nu. 11. f. 210. T. 17.

Vt die dominica celebretur ex angelica reuelatione institutũ fuit Henric. Bot. de Sinod. episcop. 3. Par. numero 97. fol. 386. Tom. 13. Par. 2.

* PASCHÆ dies pro termino datus a mora debitorum protegit. M. Anto. Bauer. de mora. 2. Par. nu. 7. fol. 408. T. 6. P. 2.

Solemnitas apud Hebræos. Quintil. Mandos. de Annal. casib. verdum causas. num. 11. f. 210. T. 17.

Pascua qualiter considerentur.

* PASCVA empta ad vsum mansi, licet separata de legato mansi. Albert. Brun. Asten. de augment. &c. conclus. 15. princ. num. 17. fol. 365. T. eod.

Vt fundo seruiant, cedunt in fundi venditione, quamuis separata. idem ibidem conclusio. 5. principal. numero 31. folio 357. Tom. eod.

Quæ dicantur. Barthol. Cępol. de seruitut. rusti. prædio. cap. 9. nu. 3. fol. 230. Tom. 6. P. 2.

Si aliquod commune emerit, & de communi vnus vendiderat fundum suum proprium cum omni iure sibi spectante, an per hoc seruitutem, vel saltem ipsum ius pascendi amisisse videatur.

idem

Source : BIU Cujas

idem ibidem.numero trigesimoquinto.fol.232.
Super addita, licèt separata empta ad prædiorũ vsum cedũt in legato prædiorum.Albert.Brun.Asten.de augumento &c. nu.12. fol.349.Tom.17.
Prædia superaddita an dicãtur augumẽtum aliorum,statur sententiæ vesticonam.idem ibidem.
*PASCVI in possessione si quispiam fuerit,& eo certo anni tempore vtatur,an per hoc suam possessionem retineat. Barth.Cępol. de seruitut.Rustico. prædio.capitulo 9.nume. 50.fol.233.Tom. 6.Par.secunda.
*PASCVIS cũ pecoribus morbosis, seù pestiferis, nullus vi potest. idem ibid.nu.20.fol.231.
*PASCVLARI de herba, an possint gratis, & Impunè itinerantes cum equis in via.Iul.Ferret.de re naual.lib.15. numero 25. folio 253.Tom.12.

Pascuum cui competat, & quotuplex sit.

*PASCVVM, quod est intra terminos villæ, præsumitur pertinere ad dominum villæ.Melch.Palaez.de maiorat. quæst. 20.nu.17. fol.473.T.10.P.1.
Quotuplex sit.Barthol.Cępol.de seruitut.rustic.prædio.cap.9. nu. 4.fol.230.T.6.P.2.
*PASSER pro anno.Quintil.Mandos.de annal. casib.vers.dum causas.nu.2.fol.209.Tom.17.
*PASSERES mares,anno diutius viuunt.idem ibid.
*PASSIM aduerbium est remissiuè quomodo exponatur.Albert.de Pergam.de prępositi num.86.f.276.T.18.
*PASSIO aliqua si celebranti superuenit missa per alium suppletur.Ioan.Franc.Praui.de visitat.quæstio. septima. 1. Par. nu.24. fol.185.Tom 14.
Et actio in eodem non sunt compassibiles. Cardi. Iacobat.de concil.lib.3.art.1.nu.57.f.227.T.13.P.1.
In eodem subiecto concurrere non possunt. Roland.a valle de confectio.inuentarij. versiculo pone.numero 4. fol.194.Tomo 8.Par.secunda.
Non fit in assuetis,sed ei per exercitium fit incrementum.Ioan.Iacob.a Gamba de execut.vlt.volunta.nume. 16.2. Partic. tractat. fol.188.Tom.8.P.1.

Passio.

Christi quæ commoda attulerit.

*PASSIO Christi remissionis peccatorum causa fuit.Ant.de Rosel. de indulg.versi.quod autem.nu.66.f.150.T.14.
Iesu Christi fuit redemptio viuorum, & mortuorum. Guiliel. Redoa.de reb.eccles.non alienan.rub.6.nu.8.f.409.T.15.P.2.idem ibid.rub.20.nu.48.f.428.
Septem versibus declarata. Alber. de Ferrar. de horis cano.nu.6. fol.560.T.eo.P.ead.
Mors Christi,& eius effusio sanguinis,ecclesiæ Thesaurus est. Anton. Rosell. de indulg. versicu. quod autem. numero 10. folio 151.Tom.14.

Passiones quotuplices sint, & quid operentur.

*PASSIONES animi cohęrent personæ.Nicol.Moron.de fide,treu. & pace,q.55.nu.23.f.427.T.11.P.1.
Huius temporis ad futuram gloriam. condignæ non sunt. Marc. Mantua in Dialog.de concil.num.3.fol.183.T.13.P.1.
Sensuales, & flagella non explicantur per alium. Nicol. Moron. de fide.treug.& pace,quæstio.vigesimasecunda.num.2.fol.421. Tom.11.P.1.
*PASSIONIS desiderium locum præcipuum in ecclesia tenet.Ioan. a Capistra.in Specu. conscientiæ. versicu. restat. nume. 126.fol. 356.Tom.1.
*PASSIO damnum a turba coadunata succurritur actione ex edicto,cuius dolo &c.Odofred.de libell.forman.c.32. nume. 1.fol. 86.Tom.3.P.2.
*PASSVS attentata admittitur etiam post conclusionem in causa, & postquam sententiæ in eius fauorem latę transiuerunt in rem iudicatam ad probandum statum, in quo erat tempore innouationis.Robert.Lancellot.de attentat.capitu.26. nume.102. folio 442.Tom.5.
Et omnis qui prętendit contra se fuisse attentatũ potest petere reuocationem idem ibid.c.22.nu.1.f.422.
Non censetur consensisse in secundũ iudicem, aut attentatus renunciasse,per solam appellationem interpositam ad alium iudicem.idem ibid.limitat.16.nu.14.f.331.
Nisi vltra appellationem ad alios actus deuenerit coram secundo iudice absque repetitis præstationibus.idem ibid.
Obtinens in causa attentatorum,non solum recuperat rem,circa quam est commissum attentatum, verũ etiam fructus,qui percipi potuerunt.Robert.Lancello.de attentat.cap.30.num.36. fol. 454.Tom.eod.
Potest compromissum petere,qui in legem non committit.idem ibid.q.25.nu.36.f.436.T.eod.
Si commissa super illis causa presentauerit etiam commissionem super negocio principali,& super eo processerit per duas instantias,potest nihilominus redire, & reassumere causam attentatorum.idem ibid.c.30.nu.44.f.454.
Dummodo non præcesserit coniunctim, vsque ad finem tertiæ instantiæ.numero 45. ibidem.
Si in prima,& secunda, & vsque ad finẽ tertiæ instantiæ fuit processum coniunctim super attentatis, & negocio principali non potest vti amplius priuilegio, vt attentata ante omnia reuocentur.idem ibid.nu.207.f.457.
Contigui ecclesijs, qualiter computentur respectu immunitatis. Remig.de Bon.de immunitat.eccle.ampliat.6. nume. 8. fol.91. Tom.13.P.1.
In ecclesiæ circuitu qualiter metiantur.Nicol.Moron.de fide treu. & pace.q.103.f.432.nu.9.T.11.P.1.
Intrusione non tenetur ptobare,quod intrusus sciuerit rem litigiosam,& quòd scienter in re vitiosa successerit.Robert.Lancellot. de attentat.c.26 nu.56.f.441.T.5.
Quadraginta circa ecclesiam, an immunitate gaudeant sicut ecclesia.Ioan.Vischis de immunitat.eccles. vers. diffiniuit. nu. 61. fol.14.Tom.13.P.1.

Pastor quid facere tenetur.

*PASTOR bonus pro ouium salute animam non veretur exponere, sed vè mercenarijs lanam tantum quærentibus, & pastor bonus ciuitati in monte situatæ comparatur. Petr. de Bais.in director. electio.c.501.P.nu.2.f.405.T.15.P.1.
De custodia tenetur. Ioan.a Capistra.in Spec.conscientiæ. versi.restat.nu.234.f.372.T.1.
Ecclesiæ quando eligitur, licèt debeat examinari de amore erga Christum,non tamen propterea,quòd pastor deficiat,debemus ei obediẽtiam denegare.Michael.de Anin.de vnitat. ouil. & pasto.c.3.nu.7.f.25.T.13.P.2.
Iste in his, quæ ad fidelium directionem pertinent,errare non potest.idem ibid.c.13.nu.18.f.33.
Morbidam ouem contemnere non debet.Ioan.a Capistr. in Spec. conscientiæ.vers.restat.nu.287.f.365.T.1.
Non excusatur,quòd lupus oues comederit.Nicol. Boer.de custo. clauium.versi.cum sępe.nu.13.f.382.T.16.
Si lupus ouem comedit, & ipse dicat hoc nescire. Hierony. Gigans.de residentia episcop. capitulo 8.numero 5.folio 372.Tomo 13.Par.2.
Omnium vnus esse debet.Hierony.Alban.de potest.Papę.1.P.ver. his igitur.nu.19.f.67.T.13.P.1.
Probare debet fortuitum casum.Sebast.Medices,de fortuit. casib. q.10.nu.4.fol.220.T.7.
Quid respondere debeat, cuiq; petenti licentiam errandi.Io.Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. quæstio. 19. nume.71.fol.328. Tom.15.P.1.
Si animalia per insidiosa loca ad pascẽdum conduxerit,& ea amiserit,an de culpa teneatur.Bartho.Cępol.de seruitut.rustico.prędio.c.9.nu.49.f.233.T.6.P.2.
Vnus cur ecclesiæ prælatus.Pet.a Monte.de potest.pontifi.q.1.nu. 4.fol.144.T.13.P.1.
*PASTORATVS iste fuit promissus Petro. in illa auctoritate Matthęi.16 tu es Petrus.& supra hanc Petram.Michael.de Anin.de vnitat.ouil.pastor.c.14.nu.1.f.34.T.13.P.2.
Petri confirmatur.Lucæ 22.vbi Christus ad Petrum dixit,ego orau pro te,vt non deficiat fides,& tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.idem ibid.nu.4.

Pastores in casu nominatiui plur.qualiter considerentur, & dicantur.

*PASTORES commoda temporalia sequentes, lucris inhiãtes,honorem appetentes,quæ sua sunt quærunt,non quæ Iesu Christi. Pet.de Bais.in directorio electionum.cap. 49.nume.25.fol.405. Tom.15.P.1.
Dominici gregis admonentur ad eius officia.Marq.de Sus.de Celibat.Sacerdot.non abrog.c.8.nu.2.f.110.T.14.
Ecclesiæ ad magis necessaria debent insudare, & prælati non debent quærere, quæ alios doceant, cum ante prælaturam susceptam,Docti esse debeant.Pet.de Bais.in directo.electio. c.51.1. P.nu.3.fol.406.T.15.P.1.
Exemplo esse debent gregi.Ioan.Vgo.de offic.quatuor.prælato.titu.de superiorum dilectio. in subdit. numero 3.folio 300.Tom 13.Par.2.
Francigenæ Syriam profecturi propè Carcassonem ab incolis sunt interfecti,& monetæ variatio tempore Philippi pulchri Parisijs fuit in causa seditionis.Nicol.Boer.de seditio.vers.& primo.nu. 23.fol.91.T.11.P.1.
Muti non apperientes iniquitates populi,& subditos non nutrientes pabulo verbi,Idolis, & simulacris sunt assimilandi. Pet. de Bais in directorio electio.capitulo 49. 3. Par. nume.11.fol.405. Tom.15.P.1.
Quando dicantur limpidissimam aquam bibere.Hieron. Gigans. de residentia episcopa. capitulo septimo. numero 3. folio 371. Tom.13.P.2.
Se ipsos pascentes, & oues deuorantes taxantur a Propheta. Ioan. Cop.de fructib.cap.4.nu.7.f.257.T.17.
Similiter,& episcopi habent sub se ministros, vt & in corpore humano varietas mẽbrorũ. Michael. de Anin.de vnitat.ouil.& pastor.c.22.nu.19.f.43.T.13.P.2.
*PASTORI, seù caprario,an sit credendum super morte animaliũ & an sufficiat portare pelles ad ipsius excusationem.Ioan.Crot, de testib.nu.37.f.230.T.4.
Vel caprario,an sufficiat portare pelles animalis mortui. Hieron.

Præuid.

Source : BIU Cujas

Preuid. de pest.& eius priuileg. versicu.subsquenter. nume.21. fol.181.Tom.18.
*PASTORIBVS asserentibus multa animalia in Pascuis, & itineribus perempta, an sit credendum. Bartol. de Saxofer. de testib. nu.33.fol.65.T.4.

Pastoris in genit. sing. officium.

*PASTORIS ecclesiæ,cura erga oues Christi, qualis sit.Ioan. Vgo de offic. quatuor prælat. versicu. cum autem. nume. 1. fol.291. Tom.13.Par.2.
Est pascere,& nostrum est obedire pastori, ac Christi vicario. Michael.de Anin.de vnitat.ouil.& pasto.capit. 5. nume. 15.fol.36. Tom.13.P.2.
Negligentis nullæ erit excusatio. Conrad. Brun. de hæret cap.16. num.9.fol.306.T.11.P.2.
Sententiæ,siue iustę,siue iniustę obediẽdum est. Ioan. a Capistr.in Spec.conscientiæ.vers.Scęuola.num.135.f.330.T.1.
Vita discipulis exemplum esse debet. Guiliel. Duran. de modo genera l.concilij celebran.rub.38.nu.8.f.164.T.13.P.1.
*PASTORE Iuporum laudibus gloriãte,nil miserius.Ludoui.Mõtal. de reprob.sent.Pilati.nu.99.fol.22.T.14.
*PATAVII solidus pro aureo accipitur.Lancel.Gallia.de statu.ver. & ne super.nu.8.f.330.T.2.
*PATAVINI duo fecerunt compromissum in alia ciuitate in arbitrum Pauinum, an locus citationis erit Paduæ. M. Anto.Blanc. de compromiss.vers.procedent.nu.6 f.186.T.6.P.1.

Pater quotupliciter consideretur, & quis eius sit effectus.

*PATER abutens patria potestate admistrationem amittit,idem si cogeret filium aut filiam ad peccandum. Gaspar. Beatius. de inop.debit credit.addicendum.capitulo 15.nume. 30 fol.230. Tom.3.Par.2.
Accepit feudum pro se,& masculis filijs,& fęmina,quomodo succedant. Franc.de Porcel.de duob.fratrib.4.princ.quæst. nu.15. fol.185.T.6.P.1.
Aquirẽs feudum de nouo, an possit illud stipulari vni ex filijs, ita quod alij nihil habeant.Iacob.de S.Georgio.de feud.vers. ita quod num.12.f.195.T.10.P.1.
Ad dotandas filias tenetur.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.53. nu.8.fol.43.T.18.
Ad duo copulatiuè obligatur,ad filiam maritandam,& dotandã. Damauder.in pupilar.patroci.de tuto.& cura. num.89.fol.367. Tom.8.P.2.
Ad filium stipes est.Prosdoc.de Comitib.de consangui.vers. incipit.arbor.nu.30.f.141.T.9.
Ad hæreditatem emancipati olim non admittebatur. Ioan. Roias. in epitom.success.c.29.nu.21.fol.422.T.8.P.1.
Ad retractum an possit agere, vt legitimus administrator ventris nomine.Melch.Palaez.de maiorat.nume.3.quæstio.2. fol. 440. Tom.10.P.1.
Ad secunda vota transiens ius tutelæ sui filij amittit. Damauder. in pupil.patroci.de tuto. & curato. capitu. 5. nume.24.fol.357. Tom.8.P.2.
Adiectus constitui potest, & ei recte soluitur, vbi obligatio ei non quæritur.Benuenut.Strac.de adiecto.3.P.versi.noui,veteres.nu. 50.fol.392.T.6.P.1.
Ad ministrator bonorum filij,an restituatur in integrum,sicut ipse filius restitueretur.Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest.effectu.12.nu.18.f.116.T.8.P.2.
Filij,an possit filij bona sine decreto alienare. idem ibidem. nume.9.fol.115.
Filij an teneatur administrationis rationem filio reddere.num.8. idem ibidem.
Adoptiuus an compellat filium adoptatum ad compromittendum,& è contra.M.Ant.Blanc.de compromiss.inter coning.q. 3.nu.17.f.155.T.3.P.1.
An dicere testimonium possit pro filio adoptato.Ioan.Crot.de testib.4.P.nu.114.f.211.T.4.
Non succedit filio hodie ab intestato.Matthęsila.de successio.ab intesta.3.memb.2.articu. princip. nu.2. f.328.T.8.P.1.
Adulterans vxorem sui filij, ab eodem filio non potest impunè occidi,sic nec libertus Patronum. Bermon. Chouer. de pub. concub.rubr. de adulterio. versicu. supereст.numero 20.folio 148. Tom.11.P.1.
Ætate quis dicatur.Pet.Rebuf. de priuil.scholar. priuil.16.nu.13. fol.46.Tom.18.
Afficitur iniuria,cum filius,vel filia nubit indigno.Ascan.Clemẽs. Amer.de patr. potest.effectu.6.nu.2.f.111.T.8.P.2.
Agens procuratorio nomine filiæ, & ad filiæ vtilitatem gaudere debet priuilegio tacitæ hyporhecę,secus si nomine proprio.Anto.Negusf.de pigno,& hypoth.4.memb.2.P.princip.nu.35.fol. 203.T.6.P.1.
Alienare filij bona nequit, in quibus legitimam administrationẽ, & vsumfructum habet.Io. Maurit. Bolla.de restit. in integrum. c.293.nu.1.f.190.T.5.
Potest bona restitutioni subiecta pro filia in monasterium collacanda.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil. speciale.10.nu. 20.fol.162.T.18.
Alienat bona immobilia. Andre. ab Exea.de pactis. numero 217. fol.8.T.6.P.2.
Alimenta,lite pendente filio secum litiganti pręstita repetere non potest. Robert. Lancellot. de Attent.limitat. 11.nume.27.folio 329.Tom.5.
Aliquando cogitur consentire filio, non tamen se obligat. Vital. de Gamba.de clausul.versi.supereст.nu.31.f.446.T.18.
Aliquid donare, vel relinquere filio suo spurio pro alimentis, an possit.Nicol.de Vbald.de succes.ad intesta.versi. successionem. nu.47.fol.34.T.8.P.1.
Quid si relinquat aliquid,quod transcendat modum alimentorum.An in totum vitietur,vel pro parte.idem ibid.
Relinquens filiæ simpliciter in testamento,an videatur relinquere pro dote,vt dicatur dotata,& sic excludatur. Io. Campeg. de statut.q.29.nu.149.f.268.T.2.
Aliter stipulatus filijs,aliter sibi,non præsumitur filijs, tanquam hæredibus stipulatus.And.Alciat.de præsumptio. 31. nu.6. fol. 314.Tom.4.
An alij committere possit,vt filiam adulteram occidat. Fortu.Garzi.de vlt.fine iur.can.& ciuil.nu.191.f.106.T.1.
An astringi possit soluere condemnationem pro alio. Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest effectu.16.nume. 60.fol.120. Tom. 8.Par.secunda.
An cogatur consentire filio, & se obligare pro restitutione dotis filij.Ioan.Campeg.de dote.q.66.nu.1.f.318.T.9.
Dotare filiam naturalem, nec ne. Ioan. Bosche.de nuptijs.lib.5. vers.promissio.nu.31.f.93.T.9.
Dotare iterum filiam.Sebast.Montic.de patr.potest. vers.ius autem.nu.38.f.135.T.8.P.2.
Obligare se pro dote nurus.Sebast.Montic.de inuent.c.9.nu.183. fol.224.Tom.8.P.2.
An cogi possit ad emancipandum filiũ,& quibus ex causis.Ascan. Clemens Amer.de patr.potest.cap.vlt.nume. 91. fol.126.Tom. eod.Par.ead.
An cum vulgo quæsitis contrahere possit.Ant.de Rosel.de success. ab intest.vers.ista glo.nu.33.f.360.T.8.P.1.
An debeat legitimam filio emancipato condemnato, vel ingrediẽti religionem.Sebast.Monticul.de inuent. nume. 48.cap.13.fol. 252.Tom.8.P.2.
An delinquendo possit præiudicare filio in feudo. Iacob. de San. Georgio.de feud.versicu.& cum pacto.nume.15.fol.201.Tom. 10.Par.prima.
An dicatur habere hæredem in acquisitis per filium Guiliel.a Mõter.de success.Regum 1.dub.nu.19.f.159.T.16.
An donare possit filio,& ob quas causas.Monticul.de patr.potest. vers.ius autem.nu.40.f.135.T.8.P.2.
An,& quando cogi possit dotare filiam,& an officio iudicis,vel iure actionis.Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest.effectu.11.nu. 12.fol.114.T.8.P.2.
An, & quomodo cum filio litigare possit.Sebast. Monticul. de patr.potest.versi.ius autem.nu.6.f.133.T.eo.P.e1.
An, & quomodo possit filium Castigare. idem ibidem. numero 24.folio 134.
An excludat Auum maternum in successione filij ab intestato,aut contra.Roland.passager.de success.ab intesta. vers. diuinæ bonitatis.nu.9.fol.356.T.8.P.1.
An filium alere teneatur, dum filius cum eo non habitat. Ascan. Clemens.Amer.de patr.potest.effectu. 17. numero 32.fol.122. Tom.8.P.2.
De crimine læsæ maiestatis accusare poterit, & carnem suam nemo odio habere tenetur.Hieron.Gigans. de crimi. læsæ maiest. q.9.nu.1.f.57.T.11.P.1.
Hæreticum exhæredare possit, & filius patrem, etiam si hæreticus ad sinum ecclesiæ redierit. Iacob. Simanc. de catholi. institut.titu.de filijs,& minori.nu.49.f.156.T.11.P.2.
Præsentet Ioan. Coras. de benefic.capitulo 6. nume. 19. fol.300. Tom.15.P.2.
An habeat necesse inter filios titulo institutionis relinquere.Ioan. Lecirier.de primogenit.quæstio.tertia.2. lib.numero 14. fol. 43. Tom.10.P.1.
Vsufructum in bonis maioratus filij. Melch.Palaez.de Maiorat. q.30.per tot.f.490.T.eo.P.ea.
Vsufructum in portione, in qua filius in potestate succedit cum eo Anto.de Rosel.de success.ab intesta.versi. ista glo.nume.163. fol.367.T.8.P.1.
An imputet filio,quod soluit occasione fideiussionis,de non offendendo.Nicol.Moron.de fide treug.& pace.q.153.nu.2.fol.448. Tom.11.P.1.
An liberetur ponendo filium in hospitali,vt alatur.Pet.Rebuf. de priuil.schol. priuil.54.nu.43.T.18.
An mutare possit naturam actionis de dote per pactum appositũ iuxta contractum dotis promissæ vestitum cohærentiæ contractus.Ioan.Campeg.de dote.q.124.nu.2.f.314.T.9.
An ob patriam potestatem possit compellere filium secum habitare.Ascan.Clemens. Amer.de patr.potest.effectu.17.nu.71.fol. 123.T.8.P.2.
An obliget filium ad religionem. Nicol. Moron.de fide treug.& pace.q.135.nu.11.f.444.T.11.P.1.
An peccet,si dote constituta, cum filia paciscatur, ne ei succedat. Fortu.Garzi.de vltimo. fin.iur. cano. & ciui. numero 321.folio 123.Tom.1.
An possit adire hæreditatem delatã filio.Sebast.Monti.de patr.potest.vers.ius autem.nu.44.f.135.T.8.P.2.
Agere pro iniuria illata filio.Ioan.Bertach.de episc.3.P.4. lib.nu. 20.f.334.T.13.P.2.
Aliàs in dote substitutionem fideicommissariam. facere. Albert. Brun. Astens. de statut. articulo vndecimo. numero 61. folio 222.T.2.

Source : BIU Cujas

Alienare hæreditatem aduentitiam per inuentarium. Sebaſt. Monticu. de inuent. capitulo nono. nume. 219. folio 225. Tom. 8. Par. ſecunda.
Alienare peculium aduentitium filij, & ſi alienet, nunquid poſſit filius a poſſeſſoribus repetere. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. effect. 2. nu. 47. f. 107. T. 8. P. 2.
Bonorum filij adminiſtratione priuari, & quando. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſta. effectu. 12. numero 14. fol. 115. Tomo 8. Par. 2.
Cogi a filio cupiente ſtudere ſumptus miniſtrare. Thom. Acti. de Lud. Scacch. q. 9. princ. num. 81. f. 186. T. 7.
Cogi ſoluere filij condemnationem, ceſſante conſuetudine, vel ſtatuto. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſicu. parentes. nume. 3. folio 133. Tom. 2.
Cogi vt præſtet filio conſenſum, & quomodo. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſta. effectu. 4. numero 40. folio 109. Tom. 8. Par. 2.
Computare in legitimam ea, quæ ſoluit pro redemptione filij. Rolandi. de teſtamen. & vlti. voluntat. rubr. 17. nume. 32. fol. 8. Tom. 8. P. 1.
Conficere inſtrumentum pro filio exiſtens Notarius in poteſtate de pertinentibus ad peculium aduentitium. Bald. de Peruſ. de tabelio. verſiculo. tractaturus. numero 75. fol. 366. Tom. 3. Par. 1.
Conſenſum filio ad cauſam mortis donandum præſtitum reuocare. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſta. effectu. 10. nu. 10. fol. 113. T. 8. P. 2.
Conueniri, quando filius aliquid amiſit in Ludo Schacchorum. Thomas. Actius de Ludo. Scacch. quæſtio. 9. princip. nume. 74. & 76. fol. 186. T. 7.
Cum aſſenſu regio alienare feudum ex pacto, & prouidẽtia nouum, in præiudicium ſuorum filiorum. titu. 3. de feud. ex pacto, & prouid. antiq. nu. 16. f. 136. T. 10. P. 1.
De bonis filij, tanquam adminiſtrator tranſigere. Aſcan. Amer. de patr. poteſta. effectu. duodecimo. numero 6. folio 115. Tom. 8. Par. 2.
Diſponere, vt filius in ſua legitima computet Trebellianicam. idem ibidem. effectu. ſextodecimo. numero 33. folio 119. Tomo 8. Par. 2.
Donare, vel prælegare feudum iuris Longobardorum hæreditarium, vni ex filijs, ſine reg. aſſenſu. titu. 21. de feudo. iur. Longobardorum. nu. 18. f. 154. T. 10. P. 1.
Dotare filiam in fraudem creditorum. Ioan. Campeg. de q. 14. nu. vnico. fol. 277. T. 9.
Eligere ſepultura pro nepote, & an mater pro filio in pubere. Petr. de Vbal. de canon. epiſcop. & paroch. cap. 11. nume. 5. fol. 238. T. 15. P. 2.
Quid pro filij impuberibus. idem ibidem. nu. 4.
Quid pro naturalibus ibidem.
Quid pro ſpurijs legitimatis auctoritate principis ibidem.
Quid pro filio emancipato impubere, ibidem.
Quid pro filio adoptiuo, ibidem.
Emancipare filium, quo ad vnum actum, putà teſtandi. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. centeſimaſecunda. numero 2. folio 291. Tom. 9.
Facere partes inæquales in qualibet voluntate. Sebaſt. Monticul. de inuentar. capitulo nono. numero 350. folio 230. Tomo 8. Par. ſecunda.
Filium ad religionem obligare. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nume. 30. fol. 31. T. 17.
Filium ob neceſſitatem famis vendere. idem ibid. nu. 31.
Grauare filiam expreſsè per fideicommiſſum. Bald. Nouell. de dote. priuil. 62. nu. 2. f. 211. T. 9.
In conſcientia facere meliorationem in filium dignum, omiſſo digniore. Melch. Palaez. de maiorat. quæſt. 48. num. 12. fol. 387. Tom. 10. P. 1.
In teſtamento diſponere, quod in feudalibus, primogenitus filiorum ſuorum ſuccedat ſolus, & inſolidum, & ſic ſucceſſiuè. Iacob. de S. Georgio. de feud. verſicu. & cum pacto. nume. 13. fol. 201. T. eod. P. ead.
In teſtamento vni filiorum totum feudum prælegare, aut inter illos inæqualiter diuidere. Frãciſchi. Curtius de feud. 4. P. princ. num. 131. f. 84. T. 10. P. 2.
Indiſtinctè ſine cauſa contradicere filiæ petenti dotem. Ioan. Cãpeg. de dote. q. 80. per totum. f. 310. T. 9.
Iubere filijs, vt ſimul commorentur, Georg. Natam. de pactis. 2. P. nu. 81. fol. 35. T. 6. P. 2.
Occidere filiam adulteram prægnantem. Fortu. Garzi. de vlt. fin. iur. can. & ci. nu. 192. f. 106. T. 1.
Occidere filium bannitum ex forma ſtatuti exulem occidi permittentis, & econuerſo filius patrem. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſta. capitulo ſexto. effectu. 1. numero 20. folio 104. Tom. 8. P. 2.
Pacem facere de iniuria filio facta. Cataldin. de Boncompag. de findica. verſicu. quoniam. nu. 128. f. 358. T. 7.
Petere dotem aduentitiam. Ioan. Campeg. de dote. quęſtio. 97. vbi remiſſiuè. fol. 311. T. 9.
Prælegare vni filiorum feudum ex pacto, & prouiden. antiquum quando diuidatur. titu. 2. de feud. ex pact. & prouid. antiquo. nu. 149. f. 135. T. 10. P. 1.
Recipere ſolutionem pro filio in actione communi, ſine filij conſenſu. Pet. de Vbal. de can. epiſc. & paroch. verſic. quoniam. nu. 33. fol. 227. T. 15. P. 2.
Relinquere filijs ſpurijs, aut naturalibus vltra quintum, quando conſentiunt filij legitimi. Melch. Palaez. de maiorat. q. 2. nu. 21. fol. 348. T. 10. P. 1.
Renunciare feudo in præiudicium filiorum. Franciſchi. Curtius de feud. 3. P. princip. verſicu. expedita igitur. numero 35. fol. 60. Tom. 10. P. 2.
Super bonis filij tranſigere. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 6. fol. 421. T. 11. P. 1.
Vel debeat ſoluere debita filij de hæreditate aduentitia, Sebaſt. Montic. de inuentio. capitulo nono. numero 218. folio 225. Tom. 8. P. 2.
Vẽdere filium ex alia cauſa, quàm ob famis neceſſitatem. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitulo 6. nume. 8. effectu. 1. fol. 104. Tom. 8 P. 2.
Vni ex liberis aſſignari duas partes feudi, & alteri filio tertiam. Iacob. de S. Georg. de feud. verſicu. & cum pacto. nume. 14. fol. 201. Tom. 10. P. 1.
Vni filio magis, quam alteri apponere onus Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſta. effectu. 16. numero 62. folio 120. Tom. 8. Par. ſecunda.
Vni filiorum aſſignare totum feudum. Iacob. de S. Georgio. de feud. verſicu. & cum pacto. numero 2. folio 200. Tomo decimo. Par. prima.
Vocare in ius filium. Aſcan. Clem. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 3. nu. 18. fol. 107. T. 8. P. 2.
An præſumatur ſcienter elegiſſe filium indignum ad maioratum. Melch. Palaez. de maiorat. quæſtio. decimanona. numero 3. fol. 362. Tom. 10. P. 1.
Quid ſi pater elegit ad maioratum filium indignum, an priuetur poteſtate iterum nominandi. idem ibid.
An prætextu inopiæ, poſſit dotem minuere. Nicola. Moron. de fide, treug. & pace. quæſtio. decimaſeptima. numero 23. fol. 420. Tom. 11. P. 1.
An pro filijs minoribus, vel abſentibus pacem faciat. Octauia. Velpel. de treug. & pace. quæſtio. 24. numero 2. folio 408. Tom. 11. Par. 1.
An pro filio pacem facere poſſit. idem ibidem. quæſtio. 8. nume. 1. folio 407.
An pro ſpurio cauere cogendus ſit, vel ſi pro filijs ſimpliciter caue rit, ſi ſpurius contrauenerit, teneatur. Octauia. Velpel. de promiſ. de non offen. quæſtio. octuageſimaquarta. nu. 1. fol. 415. Tom. 11. P. 1.
An relinquere filiæ minorem dotem poſſit in ingreſſu religionis, quàm ſi nupſerit. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 30. nu. vnico. Tom. 9. fol. 279.
An ſit fructuarius legati relicti a ſe ipſi filio. Sebaſt. Montic. de inuent. cap. 9. nu. 293. f. 227. T. 8. P. 2.
An teneatur ad aliquid filiæ receptæ gratis in monaſterio pauperi. Ioannes Caraf. de ſimo. menta. nume. 132. verſic. ſimonia. fol. 122. Tom. 15. P. 2.
Alere filium, & filij vxorem, liberoſque. Sebaſt Montic. de patr. poteſt. verſic. ius autem. nume. 41. fol. 135. T. 8. P. 2.
Dare legitimam filij condemnati de crimine læſæ maieſta. fiſco. Hieron. Gigans. de crim. læſæ maeſta. quæſtio. 9. num. 1. fol. 69. Tom. 11. P. 1.
De peculio pro filio exercitore, & an actio detur contra patrem. Iul. Ferret. lib. 1. in proœmio. nu. 117. f. 328. T. 12.
Dotare filiam nuptam, etiam ſi nupſerit eo inſcio, & ſine illius licentia. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. articu. 9. numero 50. folio 209. Tom. 2.
Dotare filiam ſine eius conſenſu nubentem. Hiero. Mangiaua. in Arbore conſangui. nu. 134. f. 165. T. 9.
Indiſtincte dotare filiam. Campeg. de dote. quæſtio. 13. num. 1. fol 270. Tom. 9.
Nomine filij hæredis facere inuentarium. Sebaſt. Montic. de inuentar. c. 5. nu. 32. f. 209. T. 8. P. 2.
Pro filio condemnato ad legitimam. Nicola. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 173. numero 1. folio 444. Tom. vndecimo. Par. prima.
Pro filio in obligatione vectigalium delinquente, vel debente fiſco. Iul. Ferret. de Gabell. & vectigal. verſicu. tuto. nume. 145. fol. 83. Tom. 12.
Pro filio mercatore de peculio. Iul. Ferret. de re Naual. lib. 3. nu. 69. fol. 332. Tom. eod.
Pro filio negociante ad debita pacta per ipſum. Idem. lib. 12. nu. 122. fol. 350. T. eod.
Reddere rationem adminiſtrationis filio de aduentitijs. Ioan. Bertachi. de epiſcop. 6. Par. nu. 63. fol. 356. T. 13. P. 2.
Soluere condemnationem filij pro contumacia, ſtatuto dictante, quòd pater teneatur ſoluere filij condemnationem. Baldus. Peruſ. de ſtatut. verſicu. parentes. numero 13. folio 133. Tom. 2.
Viuens aſſignare filio legitimam. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. nu. 42. f. 135. T. 8. P. 2.
Ante filij acceptionem poteſt reuocare maioratum, vel meliorationem. Melch Palaez. de maiorat. quæſtio. 36 num. 4. fol. 379. Tom. 10. P. 1.
Arrogator ab inteſtato filio arrogato, an, & in quibus ſuccedat. Matthæſila. de ſucceſſ. ab inteſtato. 3. memb. 2. art. princip. nu. 5. & 8. fol. 328. T. 8. P. 1.
Auctoritate ſtatuti fœminas excludentis fretus, teſtamentum filium inſtituit, filiam verò præterijt, an valeat huiuſmodi teſtamentum. Georg. Natam Aſten. de ſtatut. quæſtio. quarta. nu. 47. fol. 258. Tom. 2.
Aut mater, an poſſit ſibi ipſis ſubſtituere. Bart. de Hucio. de ſubſtitut. cap. 3. nu. 17. fol. 216. T. 8. P. 1.
Auum maternum excludit, etiam in bonis a linea materna quæſitis, & ècontra Oliuer. textor. de ſucceſſ. ab inteſtat. nume. 75. fol. 377. T. 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Bona omnia ſua vendere poteſt, & precium in mare proijcere, filijs non attentis, Lancellot. Gallia. de ſtatut. quæſtio. 1. nume. 18. fol. 302. Tom. 2. & Mart. Laudenſ. de legitimat. num. 105. fol. 95. Tom. 8. P. 2.

Bonorum filij vſufructuarius, an teneatur ad confectionem inuentarij. capitulo ſecundo. numero 14. folio 158. Tomo eodem Par. eadem.

Caſtigare filios tenetur. Ferdinan. Palaez. de muner. nume. 26. fol. 199. Tom. 12.

Cedere poteſt filio naturali, & etiam ſpurio ſcholari. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 77. nume. 6. fol. 62. T. 18.

Cenſetur ius ceſſionis ab ineſtato inter filios conſeruare. Paul. Leoni. de ſubſtitu. ſubſtitut. 5. nume. 47. fol. 303. Tom. 8. Par. 1.

Obligatus pro dote filio ipſius. data. Ant. Neguſ. de pignor. & hipothe. memb. 4. ſecunda. Par. princip. numero 41. fol. 205. Tom. 6. P. 1.

Chriſtianus debet probare filiã in poteſtate coram iudice eccleſiaſtico. Iudæus verò coram ſeculari. Ioan. Campeg. de dote. q. 99. num. 2. fol. 311. T. 9.

Cogi poteſt alere filium, & dotare filiam Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſtio. 8. ſpeciale. 2. in iudi. nume. 16. folio 149. Tom. 18.

Cogitur aſſignare pro filio donationem propter nuptias pro compenſatione dotis habitæ, vel habendæ ab vxore filij. Bald. Nouell. de dote priuileg. decimoſeptimo. numero 1. folio 199. Tom. 9.

Dotare filias. Anto. Gub. Coſt. de dotib. capit. 3. nume. 7. fol. 397. Tom. eod.

Filiam officio iudicis dotare. Baptiſt. de S. Blaſ. de priuileg. dotar. centur. 1. numero 98. fol. 453. Tom. eod. & Bald. Nouel. de dote priuileg. 15. vbi inquit fauore dotis ſurgere obligationem quandam inter patrem, & filiam. numero primo. folio 197. Tom. 1.

Compelli poteſt a filio vt ſibi ſumptus in ſtudio ſubminiſtret. Horat. Lucius. de priuileg. ſcholar. priuileg. ſextodecimo. folio 74. Tom. 18.

Concubinam ducens, an poſſit aliquos dicere legitimos, aliquos non. Anto. de Roſel. de legitimat. verſicu. viſo. nume. 30. fol. 77. Tom. 8. Par 2.

Confitens delictum pro filio, an admittatur in cauſa capitali. Iacob. Nouell. ad defenſam. verſicu. varijs. numero 11. folio 217. Tom. 11. P. 1.

Conſentiens filio recipienti dotem, an videatur ſe obligare ad reſtitutionem ipſius dotis. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 168. nu. 318. Tom. 9.

Filium eſſe in poſſeſſione rei donatę in maioratum, & melioratione nõ poteſt reuocare melioratũ, vel meliorationem. Melchior. Palaez. de maiorat. quæſtio. 33. numero 1. fol. 378. Tom. 10. Par. 1.

Conſumpſit filij bona materna, vel alia aduentitia, an filio de communi ſint reſficienda. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. q. 1. nu. 98. f. 177. T. 6. P. 1.

Contra filiam, quam in poteſtate habet agere nõ poteſt. Bagarot. de exceptioni. dilator. &c. verſ. precibus, numero 49. folio 129. Tom. 3. P. 2.

Contra filium, nec ècontra de famoſa actione agere non poteſt. idem ibidem nu. 54.

Non poteſt ferre teſtimonium, nec èconuerſo. Nepot. a Montalba. de expect. verſicu. ſequitur. numero 24. folio 115. Tom. 3. Par. 2.

Cui datur facultas occidendi filiam non poteſt talem vindictam alteri extraneo committere, ſed bene ſuo filio, cum pater, & filius reputentur pro vna perſona. Bermon. Chouer. de publ. concub. rub. de adulterio. nu. 16. f. 148. T. 11. P. 1.

Cuius fidei filius miles peculium comiſit, quatenus reſtituere teneatur. Ioan. Cop. de natura. fructib. cap. 6. nume. 6. nume. 2. fol. 243. Tom. 17.

Cum agit ad aduentitia ſine filio, debet cauere de rato. reſpectu proprietatis, quæ eſt ipſius filij. capitu. 6. effectu. 4. nu. 29. f. 109. Tom 8. P. 2.

Cum filijs nullo condito teſtamẽto decedens, non dicitur inteſtatus decedere. Ioan. de Roias. ſegent. in epitom. ſucceſſ. cap. 7. nu. 10. fol. 398. T. 8. P. 1.

Cum filio illegitimo contrahere non prohibetur. Ioan. Dilect. Durand de arte teſtan. cautel. quartadecima. num. 3. fol. 112. Tom. eod. Par. ead.

Cur in dubio præſumatur de ſuo dotaſſe filiam. Andr. Alciat. de præſumptioni. præſumptioni. vigeſimaſexta. numero 2. folio 312. Tom. 4.

Cur nemo certus videatur. Gabriel. Paleot. de Nothis. ſpurijsque. fil. cap. 21. nu. 1. f 54. T. 8. P. 2.

Cur plus filium diligat, quàm ècõtra, & an, & in quo a filio diſtinguatur. Ioan. Lecirier. de primogenit. q. 25. 1. lib. num. 23. fol. 39. Tom. 10. P. 1.

Cur poſſit occidere adulteram, maritus non item. Sebaſt. Montic. de patr. poteſt. nu. 26. f. 128. T. 8. P. 2.

Cur ſit de filio plus ſollicitus, quàm de ſe ipſo. Ioan. Lecirier. de primogenit. verſiculo. quia ſupra. numero 6. folio 50. Tomo 10. Par. 1.

Curæ quis dicatur. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 67. num. 8. fol. 46. Tom. 18.

Damnatus de crim. læſæ maieſt. ex cuius delict. filij effecti ſunt infames, ſi reſtituatur ab Imperat. an cenſeantur, & ipſi reſtituti. Hierony. Gigans. de crim. læſæ maieſt. quæſt. 12. nume. 7. fol. 76. Tom. 11. P. 1.

Dans dotem filiæ, & ſtipulans pro ea, eaque mortua ſine liberis, ſuccedit ſolus pater. Vincent. Paleot. de dote verſic. prædium. nu. 20. fol. 405. T. 9.

Dotem filiæ, nec ſtipulans eam ſibi reddi', cui quærat actionem. idem ibidem. nu. 21.

Dotẽ pro filia, an poſſit ſibi appropriare actionẽ de dote per ſimplex pactum. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 124. nume. 1. fol. 313. Tom. eod.

Dat formam, mater materiam. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæſtio. centeſimaquadrageſimatertia. numero 11. fol. 446. Tom. 11. T. 1.

De bonis filij arrogati inuentarium conficere non tenetur. Rolan. a Valle. de confect. inuenta. quæſtio. 29. numero vnico. fol. 171. Tom. 8. Par. 2.

De dote agens, quando caueat. Conſtant. Roger. de dote. nume. 6. fol. 345. T. 9.

De iure Authen. omnia bona naturalibus relinquere poterat. Ioan. de Roias. ſergent. in epitom. ſucceſſ. capit. 12. num. 3. fol. 404. T. 8. P. 1.

Canonico tenetur dotare etiam filias naturales, licèt ſecus ſit de iure ciuili. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. num. 6. fol. 156. T. 18.

Canonico filiam renitentem maritare non poteſt, ſed de iure ciuil. ſic, niſi indignum dederit. Hiero. Zanet. de different. iur. ciuil. & cano. nu. 211. f. 206. T. 1.

De re filij an poſſit compromittere ſecundum ſtatutum. M. Anto. Blanc. de compromiſſ. inter coniung. quæſtio. 3. num. 52. 52. fol. Tom. 3. P. 1.

De ſuo filiam dotare præſumitur, non de bonis filiæ, niſi hoc expreſsè dicatur, vel niſi pater ſit inops. Iacob. Butrig. de dote. ver ſic. pater. nu. 3. f. 448. T. 9.

Debet equaliter teſtari inter filios. Horat. Lutius. de priuil. ſcholar. priuil. 27. f. 71. T. 18.

Filio de eius voluntate ſtudenti libros emere, & ad id iudicis officio compelli poteſt. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. effectu. 17. nu. 39. f. 122. T. 8. P. 2.

Fratres æqualiter tractare, ne inter eos oriatur inuidia, ideo in dubio fit interpretatio pro eorum æquitate. Andr. Alciat. de præſumpt. præſumpt. 23. nu. 6. f. 311. T. 4.

Sed an idem, vbi agitur de bonis ipſorum fratrum. nume. 7. idem ibidem.

Debitor, eſt ad dotandam filiam. Alberic. a Roſar. de ſtatut. q. 104. num. 14. fol. 40. T. 2.

Filijs in dote matris filio non adijcitur. Gaſpar. Beat. de inop. debit. &c. nu. 23. c. 3. f. 213. T. 3. P. 2.

Decedens, ſi relinquat filiæ ſeptingenta, ſi nuſperit, ſi monaſteriũ intrarit, ſolum trecenta iure inſtitutionis, an tutores decreti ſtatim mortuo patre, poſſint ab hæredibus petere, & vtrum legatorum. Alberic. a Roſ. de ſtatut. quæſtio. 104. nume. 1. & multis alijs. fol. 40. T. 2.

Defunctus tenetur filio duplici onere ad recompenſationem pro fundo alienato. item ad legitimam. Phanut. de Phanut. de inuẽ. hære. verſic. explicitis inuentarij. quinta. Par. numero 74. folio 290. Tom. 8. P. 2.

Dicitur fictè offerens, & idem inuiro. Nicol. Moro. de fide, treug. & pace. quæſtio. centeſimatrigeſimaquarta. nume. 2. fol. 444. Tom. 11. Par. 1.

Soluere neceſſitate, etiam ſi ſponte facit, vbi ad id compelli poterat. idem ibidem. quæſtio. centeſimaquinquageſimaquarta. nume. 11. fol. 448.

Diligit filios magis, quàm ſe ipſum, & multa de patris affectione. Octaui. Simoncel. de decret. inſpect. prima. numero 10. fol. 319. Tom. 6. P. 2.

Docere tenetur filios communem diſciplinam, & eos bonis moribus inſtruere. Ferdin. Palaez. de excuſa. parent. numero 17. fol. 118. Tom. 12.

Doctrinæ, dicitur doctor. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 67. num. 9. fol. 47. T. 18.

Donans filio ſuo clerico omnia bona ſua, an efficiatur immunis a muneribus contribuendis. Petr. Antibo. de munerib. §. 4. nu. 73. fol. 44. Tom. 12.

Donat filio, & vxor viro in caſtrenſem vſum. Petr. de Belli. de re militar. ſeptima Par. titulo primo. numero 2. folio 352. Tomo ſextodecimo.

Dotando filiam de ſe diuitem, cuius eſt legitimus adminiſtrator, videtur de ſuo dotaſſe, & non de bonis filiæ, non ſic ſi extra cauſam dotis. Bald. Nouel. de dote. priuileg. tertio. numero 1. fol. 193. T. 9.

Filiam ſi dixerit filiam meam. in. capit. cum hoc, quòd nihil petere poſſit de hæreditate materna, an a ſucceſſione matris excludatur filia. Ioan. Campeſ. de ſtatut. q. 47. nu. 194. fol. 270. T. 2.

Dotans filiam, ad quid debeat habere reſpectum. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſt. 8. ſpeciale. 3. in contract. nu. 12. fol. 156. Tom. 18.

Filiam, ſi exprimat, quòd eam tam in bonis ſuis, quàm de bonis filiæ dotat, nihilominus cenſebitur dotata ſolum de paternis, ſi dos eſſet æquiualens viribus patrimonij patris. Bald. Nouel. de dote. priuil. 6. nu. unico. f. 194. T. 9.

Filiam in dubio, an videatur eam dotare de bonis ipſius patris, an verò filiæ. Campeg. de dote. quæſtio. ſextodecimo. num. 1. fol. 277. Tom. 9.

Filias, dicenſque de bonis filiæ ſe dotare, de bonis tamen ipſius met patris dotaſſe cenſetur. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuileg. quæſtio. 8. ſpecial. 3. incontract. numero 8. folio 156. Tom. 18.

Quomodo poſſit ſtipulari. Bald. Nouel. de dote. P. 12. nume. 41. fol. 269. Tom. 9.

Dotauit

Source : BIU Cujas

Dotauit filiam ante ſtatutum factum, tamen deceſſit poſt ſtatutum, an filia iſta excludatur ui ſtatuti. Lauren. de Palatijs. de ſtatut.uerſiculo,quoniam.nu.123.f.277.T.2.
Dotem ſoluens genero, ſoluto matrimonio, qua ratione illam repetat. Bapt.de San.Blaſ.de priuile.dota.centuria. 3.nume.2.fol. 456.Tom.9.
Dum viuit,dotem liberis ſuis, non ſecus atque alimenta aſſignare tenetur,atque inhibi.huius axiomatis exceptiones aliquot.Ioã. Boſche.de nupt.lib.5.nu.14.f.93.T.9.
Emancipare volens filium clericum, debet coram iudice ſeculari procedere.Stephan.Aufrer.de poteſt.ſeculari.ſuper eccl.& perſonis eccleſiaſt.regul.2.nu.8.f.332.T.11.P.1.
Emens nomine filij,& ipſi in poteſtate exiſtenti.tradens,an videatur donare.Vital.Nemauſeus.de collation.quæſtio.15.nume.9. Tom.8.P.1.
Eſt caput filij.Franc.Solſo.in Lucerna.Laudemio.1.princ.q.nu.3. fol.204.T.10.P.2.
Eſt legitimus adminiſtrator bonorum filij,filio inuito.Aſcan.Clemens.Amer.de patr.poteſt.effectu.12.capitu.6 nume.1.fol.115. Tom.8.P.2.
Filij adminiſtrator,tãtum quoad ea bona,in quibus habet vſumfructum.idem ibid.nu 11.
tutor filiorum in ſua poteſtate exiſtentium ſolummodo,non alio rum.idem ibid.effectu 14.nu.2.f.117.
Eſt magis obligatis,coniunctis maximè filijs,quàm eccleſiæ, vel alicui pio loco.Maria. Socin. de oblat.libell. 15.numero 3.folio 13?.Tom.14.
Eſt neceſſarius debitor ipſius filiæ. Franc. de Porcell.de duob.fratrib 4.princ.q nu.18.f.185.T.6.P.1.
Eſt vſufructuarius in bonis filiorum Cornel Beninc. de paupert. & eius priuil.ſpeciale.1.in vlti. voluntat. quæſtio.9.nume.25.fol. 163.Tom.18.
Et conſanguinei admittuntur ad probandum conſanguinitarem, & affinitatem.Benuenut.Strach.de proxe.verſ.illa etiam.nu.14. fol.344.Tom.6.P.1.
Et Dominus,an pro familia fideiubere teneantur Nicol. Moro.de fide treug. & pace. quæſtio. centeſimaquinquageſimaſecunda. nu.4.f.448.T.11.P.1.
Qui non poſſunt obuiare,acclamare teneatur,alias non corrigẽs tenetur.idem ibid.q.141.nu.5.f.446.
Et eius filij,ſimul hæredes inſtituti,& ſimul,& non ordine ſucceſſiuo dicuntur inſtituti.Io.Dilect. Durand. de arte teſtan. cautel. 6.nu.1.f.120.T.8.P.1.
Et filius,an,& quando volentes, vel inuiti inter ſe poſſint ferre teſtimonium.Iacob.Butrigar.de teſtib.nu.22.f.60.T.4.
An ſit identitas perſonę.Iacob.Nouel.de iure prothomis.§.2.nu. 25.fol.34.T.17.
Eadem perſona cẽſetur.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priui. ſpeciale.1.in vltima. voluntat. quæſtio. nona. numero 30. folio 163.Tom.18.
Eſt vna,& eadem perſona.Iacob. Nouell. de iur. prothomis.§.4. num.59.fol.38.T.17.
Gradibus non diſtant. Proſdoc.de comitib. de conſangui.nu. 59. fol.142.T.9.
In eodem inſtrumento confeſſi ſunt ſe recepiſſe dotem, & promiſerunt ea reſtituere, an quilibet teneatur inſolidum, vel pro parte.Ioan.Campeg.de dote, quæſtio. 169. numero vnico.folio 318.Tom.9.
In vxorem matrem,& filiam accipiunt.Proſdoc. de Comitib. de affini.num.29.f.144.T.9.
Iuris fictione pro vno reputantur,& verè ſunt duo.Nicol. Feſtaſi. de æſtim.& collect.c.1.nu.63.f.175.T.12.
Poſſunt cedere bonis, etiam quòd filius habeat, vel non habeat caſtrenſe peculium,vel quaſi caſtrenſe,vel aduẽtitium, vel profectitium. Matth.Brun.de ceſſio.bono.ceſſio.3. num. 2.fol.181. Tom.3.P.2.
Quo ordine in iure emphyteutico ſuccedant.Ioan.de Roias. ſergent. in epitom. ſucceſſ. capitulo ſexto. numero 10. folio 397. Tom.8.P.1.
Quot gradus faciunt.Proſdoc.de Comitib.de conſangui.nu. 58. fol.143.Tom.9.
Si confiteantur dotem recepiſſe, ad quem perueniſſe preſumatur.Petr.de Vbald.de duobus fratribus. Par.9.nume. 3.fol. 161. Tom.6.P.1.
Si in eodem inſtrumento ſe precium,aut aliud quiſpiam recepiſſe fateantur,an alter tantum, vel potius vterque recepiſſe preſumatur.Benuenut.Strac.de mercatu.titu.de contract. mercator. nume.10.f.299.T.6.P.1.
Si in eodem inſtrumento confitentur ſe dotem habuiſſe cuilibet eſt obligatus inſolidum,& cenſentur duo rei debendi Bald.Nouel.de dote.priuil.38.nu.vnico.f.230.T.9.
Si ſe obligant in eodem inſtrumentum, an eo ipſo videatur data licentia filio ſe obligandi. Bald. Peruſ. de ſtatut. num.14.fol. 114.Tom.2.
Si ſint Correi,a filio recipienda eſt q.Franc.Caſon.Opitergi. de torment.c.13.nu.4.fol.313.T.11.P.1.
Sunt correlatiua, & diſpoſitum in vno, ex correlatiuis, videtur etiam diſpoſitum in alio.Ioan Guter.Plac. de contract. iurat. c. 4.nu.12.f.47.T.6.P.2.& Marc.Mantua.de legitim.filiorum.col. 2.in fin.vbi remiſſiuè.f.445.T.8.P.1.
Sunt duo correllatiua, & infertur ad nonnulla. Aſcan. Amer. de patro. & poteſt. capitulo ſexto. effectu. 1.numero 26.folio 105. Tom.8.P.2.
Vna,eademque perſona dicuntur.Iacob. Venent. de annua præſtat.capitulo vndecimo.numero 5.fol.262.Tom.6. Par. 2. & Aſcan.Clemens.Amer.de patro.poteſt.capitulo quarto.nume. 5.fol.99.T.8.P.2.& Ioan.And.de conſangui.num. 26.f.137. T.9. & Matthę.Brun.de ceſſio.bono. quæſtio. trigeſimaſecunda.nu. 8.fol.203.T.3.P.2.
Vna, & eadem perſona reputantur ex artificio iuris ciuilis, quo ad quid, non autem quo ad omnia, quia fallit in filio,cui competit prælationis beneficium in materia iuris congrui, aduerſus bona per patrem vendita, & alijs limitationibus. Anton. Bard.tempo.vtil. cap.duodecimo. numero 4.folio. 218. Tom.5. & Nicola. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. centeſimaquadrageſimatertia.numero 13.folio 446.Tom.11.P.1. & Ioan. Coraſ. de benefic. capitulo ſexto. numero 20. folio 30. Tomo 15.Par.2.
Et maritus ſunt legitimi adminiſtratores,& fructuarij dotis, & aduentitiorum.Sebaſt.Monticul.de inuentar.cap. 9. nume.226. fol.225.T.8.P.2.
Et mater,an poſſint reuocare donationem quinti. Melch. Palaez. de maiorat.quæſtio.vegeſimaoctaua.numero 11.folio 336.Tomo 10.Par.1.
An ſuccedant filijs ab inteſtato pariter, & æqualiter. Roland. Paſſager. de ſucceſſ.ab inteſtato. numero 11. folio 356.Tomo 8.Par.prima.
De bonis filiorum tenentur reddere rationem adminiſtrationis, quando ad filium pertinent pleno iure. Ioan. Guter. Placen. de contract.iurat.capitulo quarto. numero 22. folio 48. Tomo 6.Par.ſecunda.
Habentes alimenta non dicuntur deſinere pauperes eſſe.Cornel. Beninc de paupert.& eius priuil.ſpecial.1.in vlt. volunt. q. 9. nu. 29 fol.163.T.18.
Qui promiſerunt facere maioratum,ipſius mortuis promiſſio remanet in efficax.Melch.Palaez.de maiorat.q.66.nu.3. fol. 405. Tom.10.P.1.
Si faciant ſimul maioratum, & pater ſit incapax, an ſuſtineatur maioratus ex capite vxoris.Melch.Palaez.de Maiorat. q. 2.nu.2. fol.348.T.eod.P.ead.
Si faciunt ſimul aliquem maioratum, vel meliorationem, an vnus ſine altero, poſſit illa reuocare, altero mortuo.Melchior. Palaez.de Maiorat.quæſtio.vigeſimatertia.numero 21. fol.369. Tom.10.P.1.
Si meliorauerunt filiam, vt contrahat matrimonium cum aliquo, illo mortuo antequam contrahat matrimonium, an melioratio reuocari queat.idem ibidem. quæſtio. trigeſimanona. nume 4.fol.381.
Vbi agitur de matrimonio, quando non ſunt Idonei teſtes. Bon.de Curtil.de nobilitat.quæſtio.quinta. numero 36 fol. 16. Tom.16.
Et non mater cauſa famis filium vendere poteſt.Petr.Rebuff. de priuileg ſcholar.priuileg. ceteſimoſeptuageſimoſeptimo.nu.5. fol.62.Tom.18.
Et vxor pro modo facultatum ſuarum in munere patrimonij tenentur.Egyd.Thomat.de collect.verſi.pauperes.nume.40. folio 152. Tom.12.
Etiam ex conſenſu filij non poteſt reuocare melioratum in præiudicium vxoris, cuius etiam occaſione, maioratus fuit factus. Melch.Palaez.de maiorat.quæſtio.22.nume.31.fol. 367. Tom. 10.Par.1.
Intra triennium tenetur filios alere, ſi mater eſt pauper. Ioan.de Roias.ſergent.in epitom.ſucceſſio.capitu.22.nume. 12.fol.415. Tom.8.P.1.
Vbi non habet vſumfructum in bonis filij, habet ſaltem commoditatem,niſi fuerit prohibitus a teſtatore. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan.cautel.ſextadecima.numero 3.folio 129. Tomo 8.Par.1.
Ex delicto filij, non amittit partem peculij aduentitij. Ioan. Baptiſt.Ponta.de ſpol.libro quarto.capitulo primo.nume.68. fol. 307.Tom.14.
Ex eo ſolum,quod adminiſtratorio nomine, rem filij vendit,ipſe non obligatur.Phanut.de Phanu.de inuent.hæred.7.P.nu.175. fol.315.T.8.P.2.
Ex omnibus eiſdem cauſis ad emancipandum filium compelli poteſt, quibus poteſt filius patrem exhæredare. Aſcan. Clemens. Amer.de patr.poteſt.capitulo vltimo.numero 92.fol.127.Tom. eod.Par.eadem.
Excedens modum in caſtigando filium,non venit puniendus de omnibus percuſſionibus, ſed de exceſſu tantummodo, nec punitur tanquam doloſus,ſed tanquam culpoſus.Aſcan.Clemens. Amer.de patr.poteſt.capitulo 6.effectu. 1. numero 17. fol. 104. Tom.8.P.2.
Executor a teſtatore nominatus, ad bona ſua diuidenda, filio ſuo ſpurio,bona doare non poterit. Ioan. de Roias. ſergent. in epitom. ſucceſſ. capitulo vigeſimo. numero 77. folio 410. Tomo 8.Par.1.
Poteſt eligere filium pauperem, cui diſtribuat. Anton. Corſet. de poteſta.Regia.tertia Par. quæſtio. decimaſeptima. nume. 34. fol.135.T.16.
Facto maioratu,non poteſt in preiudicium filij facere declarationem.Melch.Palaez.de maiorat.quæſtio.44.numero 11.fol.385. Tom.10.P.1.
Fideiuſſor pro dote promiſſa pro filia ab extraneo ſoluens, an repetat a promitente.Ioan.Campeg.de dote.quæſt.41.nu. vnico. fol.281.Tom.9.
Filiam, vel adulteram, & maritus adulteram occidens qua pęna puniantur.Fortu.Garzi.de vlti.fine.iur.cano.& ciuil.num. 186. fol. 106.Tom.1.
Deprehenſam in adulterio, an impune interficere poſſit. Iacob. Nouel.ad defenſam.verſic.varijs,ac aſſiduis.numero.77. f.219. Tom.11.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Diuitem dotare non cogitur. Ioan. Boſche. de nuptijs. lib. 5. num. 26. fol. 93. Tom. 9.

Dotare non obligatur, ſed iudicis officio, duntaxat compelli poteſt. Damhoū. in pupillar. patroci. de tuto. & curat. c. 9. num. 80. fol. 367. T. 8. P. 2.

Dotatam præterijt teſtamento, maſculo hærede inſtituto, adiecta clauſula codicillari ſi non valet iure teſtamenti, valeat &c. an poſtea mortuo maſculo, virtute dictę clauſulę codicillaris filia grauetur reſtituere hæreditatem. Georg. Natam. Aſtenſ. de ſtatut. q. 4. fol. 261. Tom. 2.

In ſacris conſtitutam, vel emancipatam. Iacob. Butrigar. de dote, verſ. pater. nu. 1. f. 448. T. 9.

In ſua poteſtate conſtitutam, vel etiam emancipatam dotare tenetur Odofred. de dot. reſtit. nu. 1. f. 472. T. 9.

Naturalem dotare non tenetur. Mart. Laudenſ de legitimat. verſ. Auger. nu. 155. f. 66. T. 8. P. 2.

Filiæ dotem reſtitutam, an poſſit minuere in caſu renubij. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de priuileg. dota. centur. ſecundo. numero 1. fol. 453. Tom. 9.

Nuptæ, nihil aliud reliquit, niſi, quòd ſi vidua remanſerit, poſſit ſtare in domo patris eius, quæritur an iſta filia poſſit expugnare teſtamentum. Ioan. Campeg. de ſtatut. quæſtio. 1. nume. 123. fol. 267. Tom. 2.

Filij defuncti in Bello pro republica munera ſuſcipit, ſecus pater captiui. Ægyd. Thoma. de collect. verſi. medici. nume. 20. folio 146. Tom. 12.

Emancipati, an deſinat eſſe ei agnatus, & an ſaltem præſeruentur ei iura agnationis. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. arti. 12. nume. 29. fol. 227. Tom. 2.

Militis præmortui peculium petens, fructus quoque conſequetur. Ioan. Cop. de fructibus. capitulo ſexto. numero 2. folio 241. Tom. 17.

Tutor, an adminiſtrationis rationem, ſicut alij regulariter reddere teneatur, Aſcan. Clemens. Amer. cap. 6. effectu. 14. nu. 23. fol. 117. T. 8. P. 2.

Vxorem etiam indotatam alere tenetur. Ioan. Boſche. de nuptijs. lib. 5. nu. 26. f. 93. T. 9.

Filijs non conſentientibus, non poteſt teſtamento in æquales partes de feudo facere. Franc. Sosbech. ad vſus feudo. P. 9. num. 58. fol. 133. T. 10. P. 2.

Filio abortiuo non ſuccedit. Ioan. Roias in Epitom. ſucceſſ. cap. 30. num. 37. f. 8. T. 8. P. 1.

Dominus ſeruo, & libero excommunicatis, an verſa iure communicare debeant. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 7. nu. 17. fol. 312. T. 14.

Et econtra, non tenetur vltra vires. Sebaſt. Montic. de inuent. c. 5. nu. 24. fol. 209. T. 8. P. 2.

Filiofamilias vtrum cedat. Ioan. de Graſſ. de ceſſio. iur. §. 3. num. 3. fol. 73. T. 3. P. 2.

Filio ſpurio, neque per ſe, neque per interpoſitam perſonam aliquid relinquere poteſt. Ioan. de Roias ſergent. in Epitom. ſucceſſ. c. 20. num. 53. f. 410. 8. T. P. 1.

Succedente bonis, an idem petere poſſit, vt ſibi ſeruiat. Ioan. Gutet Plac. de contract. iurat. capitulo duodecimooctauo. num. 8. fol. 67. T. 6. P. 2.

Filium ad militiam electum debilitans, ne pugnare queat, punitur. Paris de Put. de re milita. verſicu. an pater. numero 2. folio 403. Tom. 16.

An vendere poſſit in cauſa neceſſitatis. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 4. nu. 22. f. 38. Tom. 17.

Diſtrahere poteſt ob neceſſitatem famis. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. rub 18. nu. 72. f. 422. T. 15. P. 2.

Exhæredare non debet, vt Deum hæredem inſtituat. Troyl. Maluit. de oblat. dub. 2. nu. 23. f. 138. T. 14.

In crimine læſæ maieſtatis accuſat. Hiero. Gigans. de crimi. læſæ maieſt. q. 9. nu. 4. f. 57. T. 11. P. 1.

Legitimā defraudans mortaliter peccat. Hiero. Zanet. de foro cō ſcientiæ, & contentioſo. verſ. pro introductione. nume. 120. fol. 410. T. 3. P. 1.

Obſidem dare non poteſt. Pet. Belli. de re milit. titu. vnico. P. 11. nu. 19. f. 371. T. 16.

Pœnæ offerens, leuat eum pœna. idem ibidem. titu. de delictis militaribus. nu. 2. f. 358. T. 16.

Qui commiſit crimen læſæ maieſtatis exhæredare poteſt. Hieron. Gigans de crim. læſæ maieſta. quæſtio. nona. nume. 2. fol. 69. Tom. 11. P. 1.

Spurium ob merita præcedentia inſtituit. Lancellot. Gallia. de ſtatut. q. 8. nu. 87. f. 342. T. 2.

Suum an impunè interficere poſſit. Iacob. Nouell. ad defenſam. verſ. varijs. nu. 73. f. 219. T. 11. P. 1.

Grauare poteſt ſubſtitutum. Melch. Palaez. de maioratib. q. 71. nu. 3. fol. 407. T. 10. P. 1.

Grauatus reſtituere fideicommiſſum filio, cenſetur grauatus vt pater, non vt hęres Andr. Alciat. de præſumpt. præſumpt. 31. nu. 7. fol. 314. T. 4.

Habens Baroniam, quæ eo moriente, deuenire debet in agnatos, non poteſt facere legitimare filium naturalem, nec in terris eccleſiæ, nec Imperij. maieſt. Lauden. de legitimat. ver. Augenius. nu. 109. f. 95. T. 8. P. 2.

Duodecim liberos in poteſtate, an teneatur ad munera perſonalia, & ad collectas. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nume. 491. fol. 93. Tom. 12.

Filiam, & filium, filiam dotauit, ex filio nata eſt filia, an iſta filia, & neptis totam habebit hæreditatem aui, excluſa amita dotata. Georg. Natam Aſtenſ. de ſtatut. quæſtio. tertia. nume. 60. fol. 255. Tom. 2.

Filios emancipatos, ſi vt ditiores vxores inueniant, bona ſua in libro æſtimi nomine filiorum deſcribi faciat, non ex hoc bona filijs donaſſe cenſetur, eadem tamen bona vxoribus pro dotium reſtitutione ſunt obligata. Benuenut. Strach. q. 12. nume. 6. folio 402. T. 6. P. 1.

Filium, & ex eo nepotes, an poſſit in vnum ex nepotibus facere cere maioratum excluſ. filio, & an idem ſit in melioratione. Melch. Palaez. de maiorat. quæſtio. 15. nume. 26. fol. 360. Tom. 10. Par. 1.

Plures filias, an poſſit maiorem vni quàm alteri dotem conſtituere, & dicatur eo caſu ſeruata æqualitas, adeò, quòd ſiſtet ſtatutū, vt pater debeat æqualiter filias dotare, dicantur filiæ eo modo æqualiter dotatę. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 11. nu. 31. f. 114. T. 8. 2.

Plures filias, illas dotando inuicem ſubſtituere poteſt per fideicommiſſum. Georg. Natam. Aſtenſ. de ſtatut. quęſt. 2. num. 103. fol. 252. T. 2.

Tres filios, ſi vnum exhæredat, & alios inſtituit, cum tractatur de inſtitutorum legitima, quota ſit, & an exhęredatus faciat partem. Anton. de Roſel. de ſucceſſ. abinteſtato. nume. 229. fol. 370. Tom. 8. P. 1.

Vnicum tantum filiam, ſimulatas faciat meliorationes, vinculatę cenſentur abſque noua Regali licentia, quando meliorationes ſunt factę in eadem, & indiuidua te Melch. Palaez. de maiorat. q. 10. nu. 25. f. 355. T. 10. P. 1.

Habet Dominiū in peculio profectitio filij. Hier. Gigans. de crim. lęſę Maieſt. q. 10. nu. 2. f. 69. T. 11. P. 1.

Maiorem auctoritatem in rebus filij, quorum eſt adminiſtrator, quàm tutor in rebus pupilli. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. cap. 6 effectu. 12. nu. 7. f. 115. T. 8. P. 2.

Vſufructum in bonis aduentitijs, fallit in dote aduētitia. Vincent. Paleot. de dote tit. de fundo dotali. nu. 56. f. 406. T. 9.

Hereditatem in ſolatium filij amiſſi poſſidet. Io. Roias. in Epitom. ſucceſſ. c. 29. nu. 13. f. 422. T. 8. P. 1.

Hęres filij in caſtrenſi peculio, vel quaſi, an faciat inuentarium. Sebaſt. Montic. de inuent. c. 5. nu. 14. f. 209. T. 8. P. 2.

Hęreticus non poteſt pupillariter ſubſtituere. Paul. Leoni. de ſubſtitutio. verſ. ſecundò principaliter. num. 112. f. 296. T. 8. P. 1. & Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. effectu. 15. nu. 22. fol. 118. Tom. 8. P. 2.

Hoc nomen tantum naturę nomen eſt, ſed etiam religionis, & reuerentię. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 4. nu. 8. fol. 99. Tom. 8. P. 2.

Hodie non habet vſufructum dotis habitę per filium familię pro ſua vxore. Bald. de Nouell. de dote, priuileg. 2. numero 1. folio 219. Tom. 9.

Non occupat iure patrio in fantis hereditatem, ſed tanquam hęres filij, & ex hoc maxima oritur vtilitas. Aſcan. Clemen. Amer. de patr. poteſt. cap. 6. effectu. 13. nu. 16. f. 116. T. 8. P. 2.

Non poteſt ſuccedere filio iure peculij, cum poſſet habere hęredem ab inteſtato. Roland. a Valle. de confectio. inuentat. q. 28. nu. 1. fol. 171. T. 8. P. 2.

Honorari debet a filijs. Hiero. Gigans. de crim. lęſę maieſta. q. 7. nu. 2. fol. 86. T. 11. P. 1.

In aduentitijs an obligetur filio. Io. Garon. de pęnis ſecundo nubē tium. verſ. ego. nu. 13. f. 117. T. 9.

Filij, poteſt facere compromiſſum, & an illa poſſit alienare ſine iudicis decreto Lanfranc. de Orian. de arbitr. 3. ſectione princi. nu. 9. fol. 210. T. 3. P. 1.

In bonis filij, in quibus habet vſufructum, eſt inſtar Domini, & vēdicationem habet. Ioan. Garſi. de expenſ. & meliorat. c. 10. nu. 2. fol. 289. T. 17.

In bonis filij in quibus habet vſufructum nō tenetur reddere adminiſtrationem filio de his, quę culpabiliter geſſit, de fraudulēter autem geſtis ſic, in his autem in quibus non habet vſumfructum indiſtinctè tenetur. Anto. Neguſ. de pignor. & hypothe. 4. memb. 2. P. princ nu. 14. f. 202.

Spurij non ſuccedit. Ioan. Roias. in Epitom. ſucceſſ. c. 30. num. 26. fol. 424. T. 8. P. 1.

In bonis maioratus filij habet vſumfructum. Io. Garſi. de expenſ. & meliorat. c. 10. nu. 45. f. 292. T. 17.

In cauſa capitali, an pro defenſione ſui admittatur. Iacob. Nouel. ad defenſam. verſ. varijs. nu. 5. f. 217. T. 11. P. 1.

In dote poteſt ſubſtituere filię, quatenus eſt ſupra legitimam. Phanut. de Phanut. de dote. gloſſ. decima. numero 59. fol. 442. Tom. 9.

In dubio magis videtur indebitum computare, quàm donare. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. quęſtio. 2. princ. nume. 30. fol. 180. T. 6. P. 1.

Quibus ex cauſis de dote agat. Coſtant. Roger. de dote. q. 14. nu. 5. fol. 345. T. 9.

Videtur donare libros ſcholari. Petr. Rebuff. de priuil. ſcholar. 56. nu. 2. Tom. 18.

In feudo antiquo filijs prędiudicare an poſſit. Ioan. Lecirier. de primogenit. quęſtio. quarta. 3. libro. numero 11. folio 65. Tom. 10. Par. 1.

In feudo hęreditario antiquo, ſemper prędiudicat ſuis legitimis ſucceſſoribus, tàm alienando, quàm delinquendo, & quàm cōtemnendo. tit. 6. de feud. hęred. antiq. ſiue paterno. nu. 26. fol. 144. Tom. 10. P. 1.

In feudo quod ad eum peruenit ex pacto, & prouidentia, non poteſt filijs ſuis hęredibus cum beneficio inuentarij prędiudicare, niſi quatenus uires hęreditatis ſe extendunt. Roland. a Valle. de confect. inuentar. verſicu. nunquid hęres. numero 20. folio 188. Tom. 8. P. 2.

In filij procreatione prębet formam, & mater materiam. Ioan. Lecirier.

Source : BIU Cujas

cirier.de primogenit.quæſtio.vigeſimaquinta. 1. lib. nu. 31.fol. 39.Tom.10.P.1.
In filium,& filius in patrem, pro patria inſurgere debet. Hierony. Gigans.de crimin.læſæ maieſta. quæſtio. nona. nume. 5.fol.57. Tom.11.P.1.
In legitima debita filio, non poteſt apponere aliquod grauamen. Aſcan.Clemens.Amer.de patr.poteſt.capitulo 6.effect. 16. nu. 31.fol.120.T.8.P.2.
In legitimatione de filijs legitimis, & naturalibus mentionem facere debet ſi habet, & quod habet, & ſi non habet de agnatis ſucceſſuris mentionem faciat. Mart.de Laudenſ. de legitimat. verſic.Augerius.num. 136.f.96.T.eo.P.ea.
In peculio filio ſuccedens, vt hæres, reſtitutionem implorare poteſt,& eam ex filij perſona impetrare,ſecus ſi iure peculij hæreditatem filij occupet.Ioan.Maurit.Bollan.de reſtitu.in integrũ. c.231.nu.4.f.173.T.5.
In qua curia debeat probare filiam eſſe in poteſtate. Io. Campeg. de dote.q.9.nu.1.f.311.T.9.
In quibuſdam caſibus, & ſi in bonis aduentitijs filij, non habeat vſumfructum,habet tamen in illis quandam commoditatem, cuius reſpectu eſt prohibita filio alienatio. Aſcan. Clemens. Amer.de patr.poteſt.capitulo 6.effectu.2.numero 44.folio 106. Tom.8.P.2.
In re propria auctoritatem interponere non poteſt. Anton. Corſet.de poteſta.Regia.quæſtio. decimaſeptima. numero 36.folio 135.Tom.16.
In teſtamento præterijt filiam dotatam,matremquè,aut ſororem inſtituit,nihil relicto agnatis,quorum contemplatione excludebatur filia, an dicta filia admittetur ad rumpendum teſtamentum.Lauren.de Palatijs.de ſtatut.verſi.quoniam.nume.48. fol. 275.Tom.2.
Et quam vtilitatem inde capiet, & quam actionem proponet. ibidem.
Includens filium in certo loco, non incidit in pœnam priuati carceris.Andr.Alciat.de præſumptio.præſumptio.3.nume.1. folio 308.Tom.4.
Iniuriam facit filiæ excluſæ, licèt ei dotem legauerit, ſi ea in teſtamento præterita,inſtituat perſonas, quarum contemplatione non erat excluſa filia.Lauren.de palatijs.de ſtatut.verſi.quoniã. num.44.fol.275.T.2.
Inops dotem filiæ locupleti conſtituens de bonis ipſius filiæ conſtituere præſumitur.Ioan.Boſche.de nuptijs. libro 5.nume. 30. fol.93.Tom.9.
Dotem promitens, de bonis videatur promittere. Bapt. de Sancto Blaſio. de priuileg. dotalibus. centur. 3. numero 49. folio 458.Tom.9.
Et pauper ad alendum filium non eſt cogendus. Ioan. Sergent. in Epitom.ſucceſſ.capitulo vigeſimoſecundo.nume. 8. fol.415. Tom.8.P.1.
Iure hæreditario capiens bona pupilli,tenetur ad hoc, ſecus ſi capiat iure peculij.Phanut.de Phanut.de inuent.hæret.2.P. verſi. præterito.nu.9.f.270.T.8.P.2.
Patriæ poteſtatis priuatur ſi eius filium expoſuit. Mart. de Silua. de feud. rubric. quibus mod. feud.amitta.numero 178.folio 6. Tom.10.Par.1.
Ius habet in vita filij,non autem in bonis.Octaui. Simõcel. de decretis in præfat.nu.101.f.269.T.6.P.2.
Iuſtus filij preces paruipendere non debet.Caccialup.de feud.art. 2.nu.3.fol. 11.T.10.P.1.
Legans filiæ aliquid ſub prohibitione, quòd plus petere non poſſit de bonis meis non videtur dotes maternas petere prohibere.Phanut.de Phanut. de dote. gloſſ. octaua. numero 60. folio 433.Tom.9.
Legitima filijs relicta, poteſt de cæteris bonis ad libitum diſponere.Aſcan.Amer.de patr.poteſt.effectu.16.numero 14.folio 119. Tom.8.P.2.
Legitimus adminiſtrator bonorum filij, an teneatur conficere inuentarium,Ioan.Bertachi.de epiſcop.4.Par.nume. 42. fol. 338. Tom.13.Par.2.
Adminiſtrator filij exiſtentis in poteſtate eius bona abſq; vrgenti,& neceſſaria cauſa diſtrahere prohibetur. Octaui. Simoncel. de decretis. titulo octauo. inſpectio. prima. folio 319. Tomo 6.Par.ſecunda.
Liberatione quis dicatur.Pet. Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil. 67. nume.12.fol.46.T.18.
Licèt aduentitia filiorum diſtrahere prohibeatur, molendina tamen, ſeu alia periculis obnoxia poterit alienare. Octauia. Simoncel.de decretis.titulo 8.inſpectio.12.numero 82.folio 323. Tom.6.P.2.
Filiam noluerit dare ſtupratori, tamen ſtuprator non liberatur a conſtitutione dotis.Bermon.Chouer.de pub.concub.rub. de ſtupro.num.7.f.157.T.11.P.1.
Non poſſit tuta conſcientia extraneis vltra quintum donare, vel relinquere, benè tamen poterit id excedere per contractus oneroſos, vel improprias donationes, quales ſunt ad remunerationem,& quomodo hoc intelligatur.Io.Guter.Plac.de contract. iurat.c.5.nu.26.f.50.T.6.P.2.
Non ſit pronunciatus prodigus, tamen ſi malè adminiſtrat bona ſua propria,filius poteſt cogere patrem ſibi aſſignare,tantum in eius bonis,quod alimentari poſſit.Ioan.Campeg.de dote.q.43. nu.2.fol.307.T.9.
Poſtquam paſſus ſit filium præcipere fructus ad ipſum patrem pertinentes,poſſit penitere,& reclamare, hoc tamen habebit locum in futurum, ſecus tamen erit reſpectu fructuum perceptorum per filium.Ioan.Guter. Plac.de contrac.iurat.c.4.num.15. fol.47.T.6.P.2.
Sit meretricator, poteſt filiam meretricem exhæredare, & cur. Bermon. Chouer. de publi.concubin.rubri. de ſtupro. numero 24.fol.157.
Teneatur dotare filiam, tamen poterit ſtipulando ſibi eam appropriare in caſum ſoluti matrimonij,& tunc impeditur conſolidatio in filiam fieri.Bal.Nouell.de dote,priuil.17. num.2.fol. 199.Tom.9.
Longè plus filium amat,quàm filius patrem. Hiero. Gigans. de crim.læſæ maieſt.q.9.nu.2.f.57.T.11.P.1.
Magis amat filios,quàm ſe ipſum.Ioan.Dilect.Durand.de arte teſtan.Cautel.18.nu.4.f.123.T.8.P.1.
Terretur in filio,quàm in ſe met ipſo,Octauia.Velpel.de treu.& pace.q.39.nu.3.f.410.T.11.P.1.
Magiſtratus quis dicatur.Pet.Rebuff.de priuil. ſcholar. priuil. 67. num.11.f.46.T.18.
Maioratum ſemel factum, quando per ingratitudinem reuocare poſſit.Melch.Palaez.de maiorat.quæſtio.22.nume.23.fol. 366. Tom.10.P.1.
Mandans filiam maritari, cenſetur ad dotem ſe obligare. Phanut. de Phanut.de dote.gl.10.nu. 52.f.441.T.1.
Mariti an debeat habere vſumfructum dotis filij. Ioan. Campeg. de dote.q.51.f.298.T.9.
Mariti, qui promiſit dotem, an conueniatur vltra quàm facere poſſit. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 250. numero 1. folio 323.Tom.9.
Tenetur bona ſua obligare pro reſtitutione dotis,ſi matrimoniũ contrahi non poſſit.Ioan.Buſche. de nuptijs.lib.5.nume.17.fol. 93.Tom.eod.
Tenetur recipere dotem ſupra ſe.Bapt.de S.Blaſ. de priuil. Dotal.centur.1.nu.99.f.353.T.9.
Maritus,tutor,hęredes,an poſſint deducere ex cautela Baldi, etiã illud,quod debetur filio,vxori, pupillo. Sebaſt. Monticul. de inuentar.cap.9.f.227.T 8.P.2.nu.294.
Matri præfertur in prouidendo filijs, & de illo lex magis confidit. Pau.Leoni.de ſubſtitut.verſicu.tertia ſpecies.nume. 55.fol.299. Tom.8.P.1.
Meretricator, poteſt filiam meretricem exhæredare, quòd ſecus eſt in matre meretrice.Bermon. Chouer.de publi. concubi. rubric.de adulterio.verſicu.ſupereſt. numero 65. folio 151. Tom. 11.Par.prima.
Miles,filio militi prædeceſiſſe præſumitur.And.Alciat.depræſumptio.præſumptio.49.nu.3.f.318.T.4.
Mortem filij abominatur.Angel.de Peril.de ſuitat.q.10. num.17. fol.149.T.8.P.2.
Mulieris qui promiſit dotem,ſi erat ſoluendo,an imputetur marito,ſqui non non exigit, ſi poſtea pater efficitur non ſoluendo. Ioan.Campeg.de dote.q.77.nu.vnico.f.301.T.9.
Qui promiſit dotem, an conueniatur vltra, quàm facere poſſit. idem ibidem de dote q.249.per totam remiſſiuè.f.323.
Si a principio fuit in dolo, promittendo dotem, quam ſciebat ſe ſoluere non poſſe,& conueniatur conſtante matrimonio, an habeat priuilegium,quòd conueniri non poſſit, vltra quàm facere poteſt.Idem ibidem.q.250.nu.2.
Naturali ratione tenetur dotare filiam,& filium donis propter nuptias honorare.Ant.Negus.de pigno.& hypothe.memb.4.2.P. princ.nu.40.f.203.T.6.P.1.
Naturalis an comprehendatur in ſtatuto diſponente, quòd ſoluto matrimonio ſine liberis dimidiam lucretur maritus, & alia dimidia ad proximiores deueniat.Albert. Brun.Aſtenſ.de ſtatut. art.12.nu.46.f.228.T.2.
An filiam dotare teneatur.Fortun.Garzi.de vlt.fin.iur.cano.& ciuil.nu.141.fol.106.T.1.& Ioan.Campeg.de dote.q.17.nume.1. fol.277.T.9.
Cogitur alere filiam,& idcirco illam dotare.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.redditib.c.32.nu.6 c.32.f.364.T.15.P.2.
Quis ſit,& quę onera pro filio ſubeat.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.67.nu.6.f.46.T.18.
Negligens recipere vſumfructum de bonis filij, cenſetur donare. Sebaſt.Medices.de compenſationi.quæſtio.15.num. 5. fol.262. Tom.6.P.2.
Nimis ſeuerus,cogitur filium emancipare.Cardi.Iacobat.de concil.lib.3.arti.1.nu.168.f.233.T.13.P.1.
Nominans vnus ex filijs filium, reliquos ex eadem matre naturales,an inducat præſumptionem legitimationis.Anto. de Roſel. de legitimat.lib.1.tit.de matrimonio præſumptiuo.num.13.fol. 83.Tom.8.P.2.
Non agit vt legitimus adminiſtrator filij in criminalibus,ſed ſolũ, vt coniuncta perſona nomine ſuo.Bald.Peruſ.de ſtatut.verſ. parentes.nu.11.f.133.T.2.
Non cogitur filium ad academias cauſa ſtudij mittere.Io.Boſche. de nuptijs.lib.6.nu.44.f.195.T.9.
Quid dare,vel relinquere filio naturali, & quantum poſſit ei relinqui.Rolandi.de teſtamen.& vlt.voluntat.rub.18.num.3.fol. 8.Tom.18.P.1.
Non compellitur conſentire filio electo ad officium. Vital. de Camba. de clauſ. verſic. ſupereſt, vt videamus. numero 48.fol. 447.Tom.18.
Non conuenitur de peculio, ſed tanquam filij adminiſtrator. Aſcan.Clemens.Amer.de patr.poteſt.cap.6.effectu.12. num. 3. fol.11.T.8.P.2.
Non credens naſciturum ſibi poſthumum,ſi fecerit multa legata, nato deinde poſthumo non debentur legata,& quæ dicantur legata magna.And.Alciat.de præſumptio.præſumptio.13. nu. 1. fol.309.T.4.
Et quid ſi omnia ſimul iũcta fuerint lõge minoris ualoris,quàm dimidia patrimonij.idem ibidem.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non debet a filio ali de bonis, quibus est pater priuatus, & quæ filijs reseruantur. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. effectu. 17, c. 6. nu. 7. f. 121. T. 8. P. 2.

Facere vnum filium priuignum, idem ibidem effectu. 16. nume. 19. fol. 119.

Non dicitur facere actū pium, si de pauperando filium pauperibus relinquat. Troyl. Maluit. de oblat. dub. secundo. nume. 24. fol. 138. Tom. 14.

Non vitat filiam, iam viro maturam, quæ nam ætas filiæ expectari debet, intra quam si illam pater non dotet, possit ad eam dotandam per iudicem compelli. idem ibidem. nume. 33. effectu. 11. fol. 114.

Non est legitimus administrator filiæ in dote aduentitia. Bald. Nouel. de dote priuil. 34. nu. 1. f. 205. T. 9.

Nudus & simplex administrator, sicut sunt alij administratores. Roland. a Valle. de confectio. inuent. quæstio. 26. nume. 2. fol. 171. Tom. 8. P. 2.

Non habens descendentes, si velit filiam statuto excluſam præterire, vel in minus, quàm sit legitima instituere, & extraneum hęredem facere, an hoc possit. Georg. Natam Astens. de statut. q. 4. nu. 142. f. 262. T. 2.

Non habet vsumfructum bonorum per eum donatorum filio causa studij. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuileg. 62. nume. 1. fol. 45. Tom. 18.

Vsumfructum in bonis filij primæ tonsuræ. Nicol. Boer. de statu. & vita Eremit. c. 17. nu. 5. f. 407. T. 8. P. 1.

Non portabit iniquitatem filij. Hiero. Gigans. de crim. lęsę maiest. q. 22. nu. 2. f. 78. T. 11. P. 1.

Non poterit compelli ad dandum titulum pro ordinibus recipiendis. Ioan. de Roias. Sergen. in epitom. succeſſio. cap. 7. num. 49. fol. 399. T. 8. P. 1.

Non potest adijcere conditiones in donatione facta per Regem ipsi, & primogenito. Melch. Palaez. de maiorat. q. 26. num. 3. fol. 372. Tom. 10. P. 1.

Adoptare spurium. Gabriel. Paleot. de Nothis. spurijsque filijs. c. 43. nu. 7. f. 64. T. 8. P. 2.

Alicui liberorum in emphyteusim ecclesiastica, quam acquisiuit pro se, & liberis aliquo modo præiudicare. And. Alciat. de præsum. 31. nu. 3. f. 314. T. 4.

Alienare aduentitia. Sebast. Mooticul. de inuent. c. 9. nu. 140. fol. 223. T. 8. P. 2.

Aliquod onus imponere legitimæ. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. cautel. 5. nu 4. f. 116. T. 8. P. 1.

Cogere filiū, vt sibi seruiat, & relinquat tutorem, vel cerdonem, cui se obligauit prius ad seruiendum ad certum tempus. Ioan. Guter, Plac. de contract. iurat. capitulo quinto. nume. 5. fol. 49. Tom. 6. Par. 2.

Compellere filium, vt sibi seruiat, idem ibidem. nu. 4.

Contrahere cum filia in propriam vtilitatem, statuto disponente, quòd filia non possit sine consensu patris obligari. Andre. Alciat. de præsumptio. præsumptio. secunda. numero 7. folio 308. Tom. 4.

Conueniri in loco studij, quando filium visitat pro contractibus alibi gestis. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 77. num. 1. fol. 47. T. 18.

De bonis maternis dotare filiam sine consensu matris. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuileg. quæst. 8. 3. special. in contractib. nu. 6. f. 156. T. 18.

Derogare libertati filij, quod dictum, an impediat, vt illum vendere non possit. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. c. 6. effectu. 1. nu. 9. f. 104. T. 8. P. 2.

Dicere, nolo, quòd bona mea obligētur pro securitate dotis filio meo datæ. Ioan. Guter. Plac. de contract. iurat. capitu. 46. num. 4. fol. 9. T. 6. Par. 2.

Diminuere ius quæsitum filio, etiam ex stipulatione sua. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. cautel. 8. nume. 2. fol. 117. Tom. 8. Par. 1.

Exhæredare filium, quia sit proditor patriæ, quia non est de causis insertis in §. causas in authen. vt cum de appella. cognoscitur. Mart. Lauden. de crimin. læsæ maiesta. quæstio. 39. fol. 23. Tom. 11. Par. 1.

Filio delinquendo præiudicare. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. c. 6. effectu. 2. nu. 38. f. 106. T. 8. P. 2.

Filium ingredientem religionem exhæredare, etiam propter pręteritam ingratitudinem. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. improprie. nu. 36. f. 184 T. 11. P. 1.

Hæreditatem maternam inter filios minores absquè decreto diuidere. Octaui. Simoncel. de decret. titu. 8. inspec. 1. num. 10. fol. 319. T. 6. P. 2.

In præiudicium creditorum filijs donare, vel relinquere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. special. 2. in vlt. volunt. nu. 9. fol. 163. T. 18.

In testamento curatorem dare filio, Nepot. a Montalba. de exceptioni. arti. 11. nu. 12. f. 113. T. 3. P. 2.

In totum filium excludere. Albert. Brun. Astens. de statut. Art. 12. nu. 82. fol. 229. T. 2.

Ius primogenituræ diminuere, nec de eo testari. Melch. Palaez. de maiorat. 4. P. q. 1. nu. 12. f. 455. T. 10. P. 1.

Molestari pro legitima filio condemnato pro maleficio. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. effectu. 16. nume. 50. fol. 120. Tom. 8. P. 2.

Præiudicare filijs per suum contractum, licèt secus esset per suū delictum. And. ab Exea. de pactis. nume. 229. colum. 2. in fine. fol. 8. T. 6. P. 2.

Relinquere filio spurio pro alimentis vno magnum podere, sed solum vsque ad modum alimentorum, & non vltra. Roland. a Valle. de dote. q. 94. nume. 2. fol. 386. T. 9.

Remittere iniuriam ex hæredationis, vel præteritionis a matre factam. de ipso filio. Ioan. Campeg. de dote quæstio. 209. num. 2. fol. 320. T. 9.

Remittere iniuriam violati Thori. sine filio. Bal. Nouel. de dote, priuil. 38. nu. 2. f. 206. Tom. eo.

Se pro filio obligare ad pęnam corporis afflictiuam, secus ad pecuniariam. Nicol. Moron. de fide treug. & pace, q. 147. num. 20. fol. 447. T. 11. P. 1.

Soluere sua debita de aduentitijs filij, nisi de fructibus. Sebast. Montic. de inuent. c. 9. nu. 221. f. 225. T. 8. P. 2.

Testificari contra filium, nec pro filio, nec econtra. Ioan. Monach. de defensori. iur. numero 4. versicu. non tamen. folio 125. Tom. 3. P. 2.

Vendere filium præsbyterum. Ascan. Amer. de patr. potest. c. 6. effectu. 1. nu. 23. f. 105. T. 8. P. 2. Et Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. quæstio. septima. special. 5. in conract. nume. 29. fol. 159. T. 19.

Vni ex filijs prælegare rem, quam acceperat in emphyteusim pro se, & filijs. Ioan. Dilect. Duran. de arte testan. cautel. 8. nu. 4. fol. 117. Tom. 8. P. 1.

Non presumitur velle diminuere hæreditatem prælegatam. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. tertiadecima. nume. 1. fol. 309. Tom. 4.

Non repetit alimenta præstita vxori lite pendente inter eos. Ioan. Baptist. Ponta. de aliment. capitulo vigesimo. nume. 4. fol. 455. Tom. 8. P. 1.

Non semper vsumfructum in filiorum bonis habet. Cornel. Beninc. de paupert. & eius. priuileg. special. 1. in vlt. volunt. q. 9. nu. 30. fol. 163. Tom. 18.

Non tenetur ad Æs alienum filij, nisi fiat in studio. Ioan. Baptist. Ponta. de aliment. capitulo septimo. numero 4. folio 448. Tom. 8. Par. prima.

Ad alimenta vltra eius uires. idem ibidem. nu. 6. f. 449.

Ad debita filij, Sebast. Medices. de compensat. q. 5. nume. 1. fol. 268. Tom. 6. P. 2.

Ad legitimam pro filio, vbi alterum filium inter fecit. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 176. nume. 5. fol. 452. Tom. 11. Par. 1.

Alere filium, qui se exhibere potest, vel si filius habeat officium, ex quo honestè se alere possit. Ioan. Guter. de actib. iudi. iurat. c. 15. nu. 6. f. 399. T. 3. P. 1.

Alere filium, non probato aliquo statu filiali. Io. Bapt. Ponta. de aliment. c. 3. nu. 26. f. 44. T. 8. P. 1.

Alere filium, quando non habet, nisi quantum pro se ipso sufficiat. And. Alciat de præsumpt. præsump. 52. nu. 4. f. 319. T. 4.

De delicto filij, nisi quādo prohibere potuit. Paris de Put. de sindicat. vers. mandauit. nu. 10. f. 326. T. 7.

De iure ciuili dotare filias illegitimas. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. effectu. 11. nu. 3. f. 114. T. 8. P. 2.

Denuò dotare filiam, quando filiæ imputari potest si dotem amisit. idem ibid. effectu. 4. nu. 18. f. 109.

Dotare filiam hæreticam, vel Iudæam. idem ibidem, effectu. 7. nu. 8. f. 112. & idem ibid. nu. 17. effectu. 11. f. 114.

Dotare filiam ingratam. capitu. quinto. nume. 69. fol. 103. Tom. eod. Par. ead.

Dotare filiam, quæ non nupta decesserit. idem ibid. effectu. 11. nu. 18. fol. 114.

Dotare iterum filiam, quæ dolo, aut culpa, vel delicto suo dotem consumpsit, & dissipauit. idem ibid. nu. 19.

Filiam alimentare, quando aliunde habet vnde se alat Damhouder. de tutor. & curato. in pupilar. patroci. c. 9. nume. 80. fol. 367. Tom. eod. P. ead.

Filiam instituere, vel exhæredare in testamento, stante statuto, quòd stantibus masculis filia non succedat, Angel. de Gambelio. de testamen. glos. 4. nu. 28. f. 37. T. 8. P. 1.

Filijs plus triente relinquere, computatis dotibus, & alijs, quæ dat filijs in dicto triente. Albert. Brun. Astens. de statut. arti. 13. nu. 25. f. 239. Tom. 2.

Reficere filio alimenta, quæ ei non tradidit ob indigentiam præteritam, si dies fuerit effectus. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. capitulo sexto. effectu. 17. numero 24. folio 122. Tom. 8. Par. secunda.

Fallit duobus modis. nu. 25. & 26. ibid.

Semper alere filium. Gaspar. Beat. de inop. debito. &c. c. 17. num. 52. fol. 241. T. 3. P. 2.

Soluere debita filij, & econtra. Sebast. Montic. de inuent. c. 9. nu. 165. fol. 224. T. 8. P. 2.

Non vltra necessitatem censetur se obligare. Nicol. Moron. de fide treu. & pace. q. 154. nu. 12. f. 448. T. 11. P. 1.

Noster in fine, & non in principio officij dici debet. Ioan. de Zanet. de foro conscien. & conten. numero 39. folio 407. Tom. 3. Par. prima.

Notarius potest facere instrumentum pro filio emancipato. Bald. de Perus. de tabelio. nu. 73. f. 366. T. eo. P. ead.

Nullum habet hodie vsumfructum in dote profectitia consolidata in filiam fam. Bald. Nouell. de dote priuileg. 8. numero 2. fol. 242. Tom. 9.

Nunquid admittatur ad gubernandum bona filij, si Auus consentire non vult, vel detur curator bonis. Odofred. de Curat. bonis dand. rub. ex quibus cau. datur. curat. &c. nume. 59. fol. 407. Tom. 8. P. 2.

Filios inuitos emancipare possit. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. c. vlt. nu. 93. f. 127. T. 8. P. 2.

Plus diligat filium, quàm econtra. Io. de Ligna. de amicitia, versi. exurgit. nu. 1. f. 237. T. 12.

Nunquid

Source : BIU Cujas

Nunquid possit adire filio instituto, cui substituebatur vulgariter recusante,& substitutum excludere Angel.de Gambel. de testamen.gl.84.nu.5.f.68.T.8.P.1.
Feudum vni filiorum assignare de consensu aliorum. Anto.Corset.de potest.Reg.2.P.q.5.nu.5.f.132.T.16.
Legare filio potētiori ratione officij.Matth.de afflict.de iur. prothomis.§.5.nu.5.f.14.T.17.
Ventri tutorem dare.Ascan.Clemens.Amer.de patr. potest. c.6. effectu.14.nu.9 f.117.T.8.P.2.
Nuptijs filij consentiens, oneraque matrimonij sufferens, vsumfructum dotis habere debet. Ioan. Bosche. de nuptijs.lib.5.nu. 19.fol.93.T.9.
Obligatur pro dote filij modò sit ipsius filij fideiussor. Vital. de Camban.de clausul.vers.supersest.nu.17.f.445.T.18.
Occidens filios ingratos, vel econtra,non tenetur.l. pomp.de paricid.Ascan.Amer. de patria potest.capitulo 5. numero 69. folio 103.T.8.P.2.
Offerens filium nocentem iudici non præsumitur obtuliſſe,vt afficiat eum summo supplicio.And.Alcia.de præsump.4.præsum. nu.vnico.fol.308 T.4.
Olim impunè occidere, & exhæredare filiū poterat, ergo olim nō debebat legitimam.Sebast.Monticel.de inuent. vers.occupatis. num.117.fol.254.To.8.P.2.
Omittens alere filios,censetur eos necare.Cornel.Beninc. de pauperta.& eius priuileg. quæstio.octaua.speciale. 2.in iudic.nu.2. folio 148.T.18.
Pacem facere potest pro filij iniuria.Pet.Bell.de remilit. tit. 2.nu. 59.fol.368.T.16.
Paciscens sibi dotem soluto matrimonio restitui, non habet tacitā stipulationem,licèt secus quando mulieri pactum est dotem restitui.Cornel.Benine de paupert.& eius priuil.special. 2. in contractib.nu.12.f.156 T.18.
Patratus,& cur nemo pater patratus, qui non legitimè natus. Gabriel.Paleot.de notis spurijsque filijs.capitulo 56.nume.6.fol. 70.Tom.8.P.2.
Pauper a filijs diuitibus ali debet.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuileg.quæstio.octaua.special.2. in iudic. nume. 26. folio 149.Tom 18.
Pauperum est episcopus Laurent.de Rodulf.de vsuris. q. 101.nu. 4.fol.31.T.7.
Per quem actum dat esse filio.Ioan.de Ligna de Amicit.tit. de retributione filij erga patrem.num.4 f.234 T.12.
Per stipulationem recipiens emphyteusim pro se, & filijs suis, an possit in vita præiudicare iuri quæsito filijs per stipulationem. And ab Exea.de pactis.nu.211.f.7 T.6.P.2.
Percipiendo fructus beneficiorum filij clerici,tenetur ad eorum restitutionem,si existeret,si verò nō exta t, cogitur ad precium eorundem fructuum.Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest.c.5. effectu.9.nu.9.f.113.T.8.P.2.
Perpetuatur in filio,non econuerso. Ioan de Ligna. de amicitia, titulo. de amore patr. ad fili. & econtra. numero 3. folio 237. Tom.12.
Petens legitimationem, quid obseruare debeat. Anton. de Rosel. de legitimat. titu. de caus. forma. legitimat. numero 1.folio 87. Tom.8.P.2.
Plurium filiarum promittens primam in vxorem, qualiter obligetur.Ioan.Brunel.de sponsal.& matrim.conclus.5.nume.7.fol. 11.Tom.9.
Plus amat filium, quàm se ipsum.Anto.Corset. de potest. Regia. 3.Par.quæstio.decima septima.nume.38.fol.136. Tom 16. & Ioa Capistr.in Spec.conscien. versicu.Scęuola.nume.263.folio 336.Tom.1.
Diligit filios amore carnali,quàm Princeps subditos.Ioan. de Ligna.de amicitia.titu.de amicitia Magnat.ad subdit.&c.num. 6. fol.236 Tom.12.
Ponens filium in hospitali perdit ius, & priuilegium quod habet in eo.Ascan.Clemens.Amer de patr.potest.capitu. vlti. fol.127. Tom.8.P.2.
Posset renunciare, & transigere de alimentis a filio debitis. Ioan. Baptist Ponta. de alimen. capitulo 9. nume.9. fol. 449. Tomo 8.Par. primo.
Retinere dotem filiæ promissam ad effectum se alendi idem ibidem nume.8.
Post dotem filiæ acquisitam, eius conditionem deteriorem facere non potest.Iacob.Buttigar.de dote versicu. pater. nume. 47. fol 449.Tom.9.
Post natiuitatem filij, si eum in hospitali exposuit, omne priuilegium patriæ potestatis perdit.Pet.Rebuff. de priuil. scholar.priuil.54.nu 4.f.43.T.18.
Poterat filios occidere.Ascan.Clemēs.Amer.de patr.potest.c.4.nume.11.f.99.T.8.P.2.
Olim in distinctè filium vendere, hodie autem tantum causa famis potest.idem ibid.c.6.effectu. 1.nu.11.f.104.
Potest bona sua alienare.Vincēt.Paleot.de dote.tit.de fundo dotali.&c.num.138.f.408.T.9.
Fallit fauore dotis.
Cedere litem filio scholari in potestate,siue emancipato.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.167.nume.1.& 12.fol.62. & 63.Tom.18.
Cogi a filio cupienti studere sumptus ministrare. idem ibidem priuil.53.nu.1.f.43.T.eod.
Cogi ad se,& sua obligandum,pro restitutione dotis habitæ, vel habendæ per filium,vbi donatio propter nuptias non est in obseruantia, Bald. Nouel.de dote priuileg.20.numero 1.folio 201. Tom.9.
Quod sex modis limita,vt nume.2.3.4.5.6.& 7.ibid.
Compelli,vt consentiat,& se obliget, quòd filius in potestate restituet dotem,& solo consensu patris in matrimonio,& receptione dotis per filium pater obligatur.Ioan.Guter.Plac de contrac. iurat.c.46.nu.3.f.90.T.6.P.2.
Consenrire renunciationi, quam facit filia de bonis suis. Ioan. Bertach. de gabell. seu vectigal. &c.tertia. Par.numero 9. folio 59.Tom.12.
Consequi dimidiam partem bonorum aduentitiorum. Vital. de Camba.de claus.vers.supereſt.nu.35.f.447.T.18.
Corripere filium sibi alimenta negantem, & ad ea præstanda cōpellere.Thomas. Campeg. de Annatarū institutione, & earum defensione in titu. de benefic. pluralitat. numero 7. folio 537. Tom.15.P.2.
Cum assensu Regio alienare feudum hęreditarium antiquum in præiudicium suorum filiorum. tit. 6. de feud. hæreditario antiquo, siue paterno.nu.27.f.146.T.10.P.1.
Cum assensu Regis alienare feudum iuris Francorum in præiudicium primogeni. tit.13.de feud.iur.Franco.num.15. fol. 153. Tom.eod.P.ead.
Obstante melioratione.Melch.Palaez de maiorat.q.28.nu.4. fol. 375.T.eod.P.ead.
Dare filijs etiam posthumis tutorem.Roland.de testamen.& vlt. voluntat.rub.31.nu.2.f.21.T.8.P.1.
Dare filio primogenito etiam inuito curatore.Melch. Palaez. de maiorat.q.38.nu.3.f.493.T.10.P.1.
Disponere de parte quinti pro anima, non obstante melioratione.Melch Palaez.de maiorat.quæstio. vigesimaoctaua. num.4. fol.375.T.eo.P.ea.
Dissipare in vita sua,& filiū priuare legitima.Albert.Bru. Astens. de statut.art.13.nu.110.f.243.T.2.
Donare filio causa studij.Ascan. Clemens. Amer.de patr.potest. c.6.effectu.17.nu.49.f.122.T.8.P.2.
Donare filio ob seruitia,& benemerita, etiam eo casu, quo filius non posset,pro eis petere salarium.Ioan. Guter.Plac.de cōtract. iurat.c.5.nu.13.f.49.T.6.P.2.
Donare marito filiæ spuriæ.Roland.a Valle de dote.q. 94. numē. 16.fol.387.T.9.
Donationem,filio in potestate factum reuocare, & conferre alteri filio. Petr. Lauren. de statut. versicu. quoniam. numero 265. Tom.2.fol.283.
Esse testis pro filio in tribus casibus. Ioan. Monach. de defensor. iur.versicu.quia licet.nu.4.fol.125.T.3.P.2.
Etiam filio inuito remittere iniuriam filio factam. Ascan. Clemens.Amer.de patr.potest.capitulo 6.effectu.8.num.1.fol.112. Tom.8.P.2.
Potest facere carcerare filium, & iudex debebit illi imponere pœnam,quam pater dixerit, quod fallit vbi pater esset persona indiscreta.Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest. cap.6.effectu.1. nu.18.fol.104.T.eo.P.ea.
Maioratum in filium spurium, tempore quo capax erit.Melch. Palaez. de maiorat. quæstio. secunda. numero 1. folio 346. Tomo 10.Par.1.
Testamentum inter filios,coram duobus testibus,etiam fęminis. Ioan.Dilect.Durand.de arte testan.titu.2.de testamen.ordinan. cautel.2.nu.8.f.113.T.8.P.1.
Potest filiam instituere etiam si habeat masculos, quando testamentum expresse non prohibet fœminas succedere. Georg. Natam Astens. de statut. q. 2. nume. 51. folio 250.Tom.2.
Filiam spuriam dotare,& quomodo.Mart.Lauden.de legitimat. vers.Augerius.nu.155.f.96.T.8.P.2.
Filio prohibere alienationem legitimè exprimendo causam, quia filius est minus industriosus.Melch.Palaez.de maiorat. q. 34.num.8.f.492.T.10.P.1.
Filios grauare, vt simul habitent. Franc. de Porcel. de duob. fratrib.3.P.princ.nu.22.f.183.T.6.P.1.
Potest filium ad religionem obligare.Matth.de Afflict.de iu. prothomis.vers.super ista.nu.22.f.3.T.17.
Naturalem legitimari facere inuitis his, qui ab intestato vocantur, aut in testamento disponere, quòd possit legitimari, & ad successionem admitti.Albert.Bru.Astens.de statu. art. 6. nume. 254.fol.189.T.2.
Offerre religioni,quod non potest Auus.Ascan.Clemens. Amer. de patron.potest. capitulo sexto. effectu. 6.nume. 24.folio 111. Tom.8.P.2.
Suum in priuato carcere detinere ad correctionem. Hieronym. Gigans.de crimin.læsæ maiesta. quęstio. trigesimaquinta. nu.7. fol.43.T.11.P.1.
Verberare, & præsumitur factum causa correctionis, si atrocitas pęnę aliud non suadet. Ascan.Clemens.Amer.de patr.potest.c. 6.effectu.1.nu.14.f.104.T.8.P.2.
Potest in exemplari substitutione meliorare vnum ex filijs Melchior. Palaez. de maiorat.q.71.nu.11.fol.408. Tom.10.Par.1.
An liceat patri grauare substitutum in exemplari substitutione. idem ibidem.
In numero eligentium dare suffragium filio.Guliel.Redoa.de fimo.menta.P.2.c.32.nu.7.f.81.T.15.P.2.
Infantis hæreditatem adire, & dicere, quod illud facit tanquam administrator.Ascan.Clemēs.Amer.de patr.potest.c. 6.effectu. 12.nu.4.f.115.T.8.P.2.
Instituere naturalem,si monasterium ingrediatur.Ant.de Rosel. de legitimatio.lib.3.tit.de legitimat.per curiæ oblatio.nu.7. fol. 90.T.8.P.2.
Naturalem legitimam facere etiā inuitis his, qui ab intestato vocarentur.Iacob.Rich.de Vnion.proli.c.4.nu.3.f.19.T.6.P.1.
Officio iudicis compelli ad dotandas filias, quod officium impartiri potest iudex, etiam filia non petente. Ascan. Clemens.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Amèr. de patr. poteſt. effectu. vndecimo. numero 11. folio 114. Tom. 8. Par. 2.

Omnia ſua bona vendere, & precium in mare proijcere. Thomas Actius. de Ludo. Schacco. quæſt. 11. princip. nume. 53. fol. 190. T 7. & Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 16. num. 57. f. 120. T. 8. P. 2.

Paupertatis prætextu vendere pignorareve filiũ. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuileg. quæſtio. ſeptima. numero 15. folio 150. Tom. 18.

Præſentare filium in eccleſia patronata. Guiliel. Redoa. de ſimo. mental. 3. P. c. 10. nu. 26. f. 91. T. 15. P. 2.

Prohibere ne filius alienet antequam habuerit triginta annos, quæ prohibitio tenet etiam reſpectu legitimę. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitu. 6. effectu. 26. numero 33. folio 119. Tom. 8. Par. 2.

Pupillariter ſubſtituere filio, quem in poteſtate habet, non etiam cæteris, qui in eius poteſtate non ſunt. Anto. Fume. de ſubſtitut. verſ. ſubſtitutio. num. 37. f. 222. T. 8. P. 1.

Pupillariter ſubſtituere filio exhæredato. nu. 46. idem ibid.

Relinquere in teſtamento tutores filijs ſuis, quos in poteſtate habet, & nullus alius erit tutor, cum pater ita reliquerit. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitulo ſexto. effectu. 14. nume. 4. fol. 117. T. 8. P. 2.

Et quid in filijs naturalibus tantum.

Reuocare maioratum, etiam tradita poſſeſſione, quãdo filius cõuenta, & promiſſa non ſeruauerit. Melch. Palaez. de maiorat. q. 22. nu. 31. f. 367. T. 10. P. 1.

Reuocare maioratum, vbicunque in vita filij prius vocati, conditio non fuit purificata. idem ibidem. quęſtio. vigeſimaquarta. num. 37. fol. 371.

Subſtituere filio pupillo incapacem. idem ibid. q. 2. 2. P. tractat. num. 8. fol. 415.

Subſtituere pupillariter filijs in ſua poteſtate cõſtitutis, non alijs. infertur ad multa, & amplia. & lim. Aſcan. Clem. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 15. nu. 1. f. 108. T. 8. P. 2.

Vendere filium ob famis neceſſitatem, ita, vt poſtea oblato precio, vel ęquè bono mancipio teneatur emens illum reſtituere. idem ibid. c. 6. effectu. 1. nu. 1. f. 104. &c.

Verberare filium, & in compedibus, & in carceribus tenere. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 71. nu. 1. f. 46. T. 18.

Præber formam in creatione filij, & mater materiam. Rolan. a Valle de dote. q. 56. nu. 22. f. 374. T. 9.

Præfertur fiſco in publicatione peculij aduentitij. Aſcan. Clemens. Amer. de patron. poteſt. capitulo ſexto. effectu. 2. nume. 36. folio 106. Tom. 8 P. 2.

Præſumitur capere ſalubrius conſilium in fauorem filij. And. Alciat. depræſumpt. 2. nu. 1. f. 307. T. 4.

Cõtinuaſſe patriam poteſtatem in filium, licèt pater fuerit apud hoſtes, deinde reuertatur. Anton. Bard. de temp. vtil. cap. 18. nu. 4. fol. 223. T. 5.

Dotaſſe filiam de proprijs facultatibus, non de bonis ipſius filiæ. And. Alciat. de pręſumptio. præſumpt. 26. nu. 1. f. 312. T. 4.

Quid ſi dicatur in inſtrumento dotis, quam dotem promiſit dictus pater, cõputato in ea omni eo, quod ipſi filiæ debetur, tàm de bonis maternis, quàm paternis, hoc non obſtante cẽſetur dos data de bonis paternis, & poterit filia materna bona petere. nu. 5. & 6. ibidem.

Magis filium diligere, quàm ſe ipſum. Io. Bapt. Ponta. de alimen. c. 2. nu. 2. f. 446. T. 8. P. 1.

Notam habere ætatem ſuorum filiorum. Pau. Leon. de ſubſtitut. ſubſt. 5. nu. 66. f. 304. T. eo. P. ea.

Velle ſeruare æqualitatẽ inter liberos. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. c. 13. nu. 1. f. 152. T. eo. P. ea.

Priuari poteſt adminiſtratione bonorũ aduentitiorum ipſius filij, eo caſu, quo pater vellet alienare res immobiles ipſius filij. Andre. ab Exea. de pact. nu. 217. f. 7 T. 6. P. 2.

Priuatur feudo delinquendo, etiam in præiudicium filiorum. idẽ ibidem remiſſiuè. nu. 229. col. 2. in fi. fol. 8.

Pro alimentis filio ſpurio, rem aliquam, & filiæ pro dote relinquere poteſt. Ioan. de Roias Sergen in Epito. ſucceſſ. c. 21. nu. 3. fol. 413. Tom. 8. P. 1.

Pro filijs minoribus, vel abſentibus an pacem faciat. Octauia. Velpell. de treu. & pace. quæſtio. vigeſimaquarta. nume. 2. fol. 408. Tom. 11. P. 1.

Pro filio ad nihilum tenetur de ſuo. Sebaſt. Montic. de inuentar. c. 5. nu. 16. f. 269. T. 8. P. 2.

Baſtardo delinquente, non tenetur legitimam ſoluere. Catald. de Boncompag. de ſindicat. verſicu. Quoniam. numero 81. folio 355. Tom. 7.

Etècontra etiam ſine ſpeciali mandato poteſt agere ad reuocationem attentatorum. Robert. Lancellot. de attentat. capitulo 22. nu. 15. fol. 422. T. 5.

Impubere, nunquid ſponſalia ſine ipſius conſenſu contrahere poſſit. Hieronim. Mangiar. in arbo. de conſang. & affi. verſic. venio nunc. nu. 130. f. 165. T. 9.

Suo vtrum dotarium recipere compellatur. Vital. de Gamba. de clauſ. verſ. ſupereſt. nu. 47. f. 447. T. 18.

Pro male adminiſtrata Republica, vel alia cauſa cedens bonis filijs emancipatis in bonis per eos quæſitis etiam ex donatione eis per patrem facta non præiudicat. Matth. Brun. de ceſſio. bono q. 3. princ. nu. 3. f. 181. T. 3. P. 2.

Nec præiudicat in donatione facta filijs in poteſtate conſtitutis, ob eorum merita, maximè antequam per patrem debita contracta fuiſſent. idem ibid.

Pro patria in filium, & filius in patrẽ inſurgere debet. Hier. Gigãs. de crim. læſæ maieſt. q. 8. nu. 6. f. 56. T. 11. P. 1.

In filium, & filius in patrem, & maritus in vxorem inſurgere debent idem ibid. q. 15. nu. 3. f. 58.

Pro ſe, & filijs ſemper præſumitur acquirere. Franciſc. Sosbech. ad vſus feudo. P. 13. nu. 166. f. 158. T. 10. P. 2.

Pro ſe, filio vxore, atque liberis alimenta præſtat. Vital. de Gamba. de clauſ. verſ. ſupereſt. nu. 47. f. 447. T. 18.

Prohibere non poteſt, ne ſpurij alãtur, aut nepotes ex ijs, Gabriel. Paleot. de nothis, ſpurijsque filijs. capitulo 47. numero 6. folio 66. Tom. 8. P. 2.

Promittẽs ex cauſa onerosa facere maioratum, an ad hoc cogi poſſit, ſicut quando promittit de meliorando. Melch. Palaez. q. 66. num. 5. fol. 405. T. 10. P. 1.

Pęnaliter filij conſenſum, cum ætatis erit, in mora ſine interpellatione conſtituitur filio ad maiorem ætatem perueniente. M. Anto. Bauer. de mora. 2. P. nu. 2. f. 408. T 6. P. 2.

Pro filio, factum proprium dicitur promittere. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 135. nu. 3. f. 444. T. 11. P. 1.

Propinquus, ſeu præceptor verberantes filium, propinquum, vel diſcipulum debent articulare, quod tunc corrigebant, inſtruebant, & admonebant. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 1. nu. 14. f. 104. T. 8. P. 2.

Propter neceſſitatem poteſt vẽdere filium. Sebaſt. Medices. de fortuit caſib. q. 6. nu. 45. f. 201. T. 7.

Puellę veniens ad ſucceſſionem paternam vna cum alijs fratribus, an ſi Auus docet neptem imputet in partem ſuam dictam dotem. Nicol. de Vbald. de ſucceſſio. ab inteſtato. verſ. ſucceſſionẽ. nu. 26. fol. 339. T. 8. P. 1.

Pupillariter filio ſubſtituendo, poteſt illum in legitima grauare, & excludere omnes. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 15. nu. 19. f. 118. T. 8. P. 2.

Pupillariter ſubſtituendo, poteſt facere pupillo hæredem neceſſarium. Pau. Leoni. de ſubſtitut. verſ. ſecũdo principaliter. nu. 255. fol. 297. T. 8. P. 1.

Qua cautela vti poteſt, vt filius naturalis, tantum partem habeat in diuiſione prout legitimus, & naturalis. Iul. Feret. de re naual. lib. 3. nu. 80. f. 333. T. 12.

Qualiter probet filiam eſſe in poteſtate. Ioan. Campeg. de dote. q. 98. vbi remiſſiuè. f. 311. T. 9.

Quam actionem habeat aduerſus filium non emancipatum, ſibi obedire recuſantem. Odofred. de libell. forman. c. 4. num. 1. fol. 87. Tom. 3. P. 2.

Quamuis fructuarius ſit, inſtar tamen domini eſt. Io. Garzi. de expenſ. & meliorat. c. 11. nu. 2. f. 293. T. 17.

Quando a filio petit alimenta, cauſa eſt ſummaria, & ècontra. Barthol. Belenz. de charitat. ſubſid. quæſtio. 39. nume. 3. folio 153. Tom. 15. P. 2.

Acquirit pro dote filiæ, an ſit priuilegiatus ſicut filia. Io. Cãpeg. de dote. q. 83 nu. 1. f. 289. T. 9.

Alienat pro filij vtilitate, poteſt alienare, etiam ſi alienare prohibitus eſſet. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 12. nu. 10. f. 115. T. 8. P. 2.

Cogi poſſit ad emendos libros filio, & ei præſtare neceſſaria. Petr Rebuff. de priuileg. ſcholar. priuileg. quinquageſimotertio. nu. 8. fol. 43. T. 18.

Compenſet cum filio, quod ei debet. Franciſc. de Porcell. de duobus fratribus ſecunda. princip. quæſtio. numero 30. fol. 180. Tom. 6. P. 1.

Eius conſenſus requiritur, an poſſit per epiſtolam, vel nuncium filio conſentire. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effe. 4. nu. 36. f. 109. T. 8. P. 2.

Eſt pauper, excuſatur ab onere alendi filios. Cornel. Beninc. de pauperr. & eius priuileg. quæſtio. 8. ſpeciale. 2. in iudi. nume. 21. fol. 149. T. 18.

Eſt turpis perſona, non poteſt filio pupillariter ſubſtituere. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 15. nu. 21. fol. 118. T. 8. P. 2.

Et in quibus facto maioratu poſſit illum reuocare, latiſſimè exponitur. Melchior. Palaez. de maiorat. quæſt. 22. nume. 37. fol. 368. T. 10. P. 1.

Expreſsè, vel tacitè ſe obligat inuitus pro dote filijs, tunc etiã ſurgit tacita bonorum hypotheca. Bald. Nouell. de dote priuil. 20. nu. 8. fol. 201. T. 9.

Facit pupillarem ſubſtitutionem, neceſſe habet ſibi primo heredem inſtituere. Pau. Leoni. de ſubſtitut. numero 27. folio 278. Tom. 8. P. 1.

Filiam nubere diſtulit ad vegeſimum quintum annum vſque, eam nequit exhæredare, neque alimenta ei denegare, ſi poſtea in ſuum corpus peccet, aut ſi ſe liberè ſine patris conſenſu copulauerit. Damo. de tut. & cura. in pupil. patroci. capitu. 9. fol. 367. Tom. 8. P. 2.

Imputet ad legitimam filio. Nicol. Moron. de fide treu. & pace. q 154. nu. 17. f. 448. T. 11. P. 1.

Iniuriarum actionem remittat. Octauia. Velpel. de treu. & pace. q. 8. nu. 3. f. 407. T. eo. P. ea.

Non obligat ſe expreſsè pro dote filij, tunc ex dote nullum conſequitur lucrum ex ſtatuto, vel pacto de lucrando. Bald. Nouel. de dote priuil. 20. nu. 8. f. 201. T. 9.

Non teneatur filiam dotare. Pet. Rebuff. de congrua portio. verſi. cum iſta. nu. 102. f. 245. T. 15. P. 2.

Obligatur pro filio. Coſtant. Roger. de poteſta. verſ. ſecundò videamus. nu. 8. f. 222. T. 17.

Obligetur filio de peculio. Ioan. Bapt. de arbitr. c. 2. nu. 4. fol. 230. Tom. 3. P. 1.

Poſſit filium inuitum a patria poteſt. liberare. Ant. de Roſel. de legitimat. tit. de cauſa materiali legitimationis. nume. 8. fol. 87. Tom. 8. P. 2.

Poſſit

Source : BIU Cujas

Possit hominem, vel debitorem filij liberare a munere vel debito.Pet.Antibo.de munerib.§.4.numero 151.fol.48.T.12.
Possit sibi appropriare actionem de dote,& quando incontinenti sibi appropriassent.Ioan.Campeg. de dote.quæst.32. fol.315. Tomo nono.
Rectè petat dotem filiæ sibi reddi.Bap.de S.Blas. de priuil.dota. centur.1.nu.6.f.450.T.9.
Stipulatur sibi dotem reddi si filia decesserit sine liberis, & si contingat,quòd decedat cum liberis,videntur vocati liberi,etiam si non sint hæredes matris.Ioan.Campeg.de dote.q. 128.num.5. fol.314.Tom.9.
Quando teneatur de suo super hæreditate delata filio.Sebast.Môticu.de inuentar.ver.putaueram.numero 25. folio 260. Tom.8. Par.secunda.
Ex contractu filij.Francischi. de Porcel. de duob.fratrib. q.1.nu. 102.f.177.Tom.6.P.1.
Filio reddere rationem,& facere inuentarium.Sebast.Montic.de inuentar.nu 27.f.260.T.8.P.2.
Mittere filium suum ad studium.Thomas Actius de Iud.Scacch. q.5.prin.nu.35.f.174.T.7.
Pro filio negociatore. Nicol. Moro.de fide treug. & pace.q.154. nu.19.f.448.T.11.P.1.
Quando vsumfructum non habeat in bonis aduentitijs filiorum. Rolan.Passager.de succession. ab intest. ver.diuinæ.num.19.fol. 356.T.8.P.1.
Quantumcunque hæreticus tenetur dotare filiam orthodoxam. Vincent.Paleot.de dote ti.de fundo dotali &c.nume. 137.folio 408.Tom.9.
Quare magis filium naturaliter dil gat,quàm ecõuerso. Pet.And. Gambera.de extensio.nu.109.f.254.T.18.
Non possit remittere iniuriam illatam filio ab vxore ipsius filij. Ioan.Campeg.de dote.quæstio.109.numero primo,fol.320 Tomo nono.
Non possit sibi appropriare actionem de dote,nisi per stipulationem,extraneus verò potest etiam per pactum.idem ibid.q.130. nu 1.fol.315.T.9.
Possit agere ad dotem sine filiæ consensu, cum maritus vergit ad inopiam.Ascan.Clem.Amer.de pat.pot.c.6. effectu.4.num.17. fol.108.T.8.P.2.
Qui administrauit bona præbendæ filij, tenetur ei reddere rationem administrationis de fructibus præbendæ.Ioan.Guter.de contractibus iurat.capitu. 4. numero 19. folio 47. Tomo sexto, Par secunda.
Qui consentit, quòd filius capiat officium,an sit obligatus pro ipso filio,& teneatur in sindicatu.Paris.de Put. de sindicatu.versi. filiusfamilias.nu.3.4.& 5.f.269.T.7.
Qui crimen lęsæ maiestatis committit, ius patriæ potestatis amittit.Hiero.Gigans.de crim.lęsæ maiestatis.quæstio.19.nu.2.folio 70.Tom.11.P.1.
Qui dotem exegit,si postea est factus pauper,non imputatur viro, qui soluit a principio patri,vt sic non possit iterum exigi a mulie re pro se remaritanda.Bal.Nouel. de dote. P.12.nume.66.folio 273.Tom.9.
Promisit,præsumitur insoluisse promissionem suam. Paris de Put.de reassumptio.instrum.rub.13. nume. decimoquarto, fol. 39.Tom.4.
Qui filium suum negociationi,præposuit,an possit conueniri,non facta prius excussione.Benuenut.Stach.quo.in cau.merc.procu. sit.ti.de exceptio.nu.6.f.335.T.6.P.1.
Qui habet consentire filio in iudicijs, an possit cõsentire ex interuallo,post iudicium,iam initiatum.Petr.de Vbal. de canon.episcop.& paroch.ver.secundo,principaliter.nume.16.fol.206.Tomo15.Par.2.
Legitimos filios, an possit naturalibus succedere.Gabriel Paleot. de Nothis.spurijsque filijs.capitu.39.numero 2.folio 63.Tomo octauo,Par.2.
Qui non est soluendo, spurium instituere potest. Gabriel. Paleot. de Nothis.c.45.nu.11.f.65.T.8.P.2.
Qui non habet vsumfructum in bonis, filij, non dicitur legitimus administrator filij Roland.a Valle de cõfect.inuentar.q.27.n.2. fol.171.T.eo.P.ead.
Qui prius fecerat testamentum, non potest filio impuberi directã substitutionem pupillarem in codicillis facere, secus per fideicommissum.Ioan.Dilec.Duran.de arte testan.cautel.34.num.1. fol.126.T.8.P.1.
Qui quove iure ad dotandum cogendus.Constan. Roger.de dote ti.de constitut.dot.nu.17.f.336.T.9.
Qui reliquit filiæ trecenta pro dote,an possit eam grauare restitutione,si sine liberis decesserit.Alberi.a Rosa.de statut. q.104.nume.26.f.41.T.2.
Qui simpliciter dotem filiæ dedit,an possit in illa dote substituere Laur.de Palatijs.de statut.vers. quoniam.numero 37.folio 274. Tom.secundo.
Qui sumptus in studio filio denegat,est excommunicatus & malũ sortitur euentum.Horat.Luci. de priuil.scholar.priuil. 16.folio 74.Tom.18.
Qui tutor est datus filio impuberi mancipato,vel datus ei curator tenetur rationem reddere, & inuentarium conficere.Roland.a Valle.de confectio.inuentar.quæstio.27.nume.2.fol.171.Tomo octauo,Par.2.
Qui vsumfructum in hæreditate filij aduentitia habet, nõ dicitur hæres,sed legatarius.idem ibid.q.26.nu.3.
Quibus casibus censeatur obligatus pro restitutione, vel conseruatione dotis Nurus suæ.Anto.Negusa.de pigno.& hypoth.mẽb. 4.2.P.prin.nu.36.f.203.T.6.P.1.
Pro filio adire potest hæreditatem,& superabundè.Lancello.Politi.de substitutio.particul.3.q.4.princip.num.43.folio 234.Tomo 8.Par.1.
Quid,& quantum filijs naturalibus relinquere possit. Angel.de Gambelio.de testamen.glo.68.numero 3.4.& 5.folio 58.Tomo octauo,Par.1.
Quid,quando promittit in veritate,quando maioratum facit.Melchio.Palaez.de maiorat.quæstio.22.nume.12.folio 365. Tomo 10.Par,prima.
Quid,quantumque noceat filijs in emphyteusim, omittendo,vel delinquendo.Ioan.Garzi.de expens. & melioratio.c.13. nume. 31.folio 305.Tom.17.
Quid in feudis?an pater renunciando emphyteusi,vel feudo noceat filijs.idem ibid.nu.33.
Quid si a principio stipulando appropriat sibi actionem de dote, vtrum filia possit ex iusta causa contradicere.Ioan.Campeg. de dote.q.144.f.317.T.9.
Quid si agit contra maritum,dicens dotem sibi restitui debere, & filiam esse in sua potestate, vtrum si filia comparet, & dicat se sui iuris esse, & sibi dotem restitui debere, debeat talis exceptio examinari,& impediatur iudicium. idem ibid. quæstio.94.fol. 311.Tom.9.
Quidsi est litem contestatus,cum consensu filiæ,quæ postea emancipatur per patrem,& perimatur iudicio ipsius patris.Ioan.Campeg.de dote.q.45.f.310.T.eod.
Quid si est vilis,& suspecta persona,an possit agere in casu de quo habetur mentio in lege,si constante.idem ibidem quæst.35.vbi remissiuè.T.9.
Quid si ex interuallo stipuletur dotem sibi reddi,nec filia consensit,an si maritus scienter promisit,teneatur. idem ibidem. quæstio.138.fol.316.
Dotem reddi ipsi filiæ, quid quæratur filiæ ex tali stipulatione. idem ibid.q.45.
Quid si substituat, si illa sine liberis decesserit, an valeat substitutio.Georg.Natam.Astens. de statut.capitu.2. numero 101.folio 252.Tom.2.
Quo iure interficere posset filiam adulteram. Sebast. Med.de fortuit.casib.q.8.nu.24.f.204.T.7.
Quo tempore,& quo iure ius vitæ, necisque in liberis habuerit.Sebast Montic.de pat.potest.versi.patri.numero 22.folio 128. Tomo 8.Par.2.
Quocunque tempore transeat ad secunda vota,non punitur pœnis legalibus.Bermon.Chouer.de pub.concub.ver.quod habet.nume.7.f.194.T.11.P.1.
Quomodo prouidere potest, vt post pubertatem filij bona sua non dilapidentur.Ioan.Dilec.Durand.de arte testan.titu.7.cautel.4.nu 4.f.136.T.8.P.1.
Quorum bonorum filij sit legitimus administrator. Ascan. Clemens.Amer de pat.potest.c.6.effect.12.nume.13.vbi remissiuè. fol.115.T.8.P.2.
Rebellis,an licitè occidatur per filios.Petr.Foler.de contract.censuar.ver.Nicolaus.nu.148.f.132.T.6.P.2.
Receptam murus,suæ dotem,filio seorsum habitanti, oneraque matrimonij sufferenti restituere cogitur.Ioan. Bosche. de nuptijs.lib.5.nu.19.f.93.T.9.
Relinquens filiæ si ei substituat,vtrum ex forma statuti,maritus lucretur dotem excluso substituto.Ioã.Campeg.de dote.q.18.nume.1.f.331.T.9.
Reliquit filiæ legatum, in quo minus erat,quàm in dote, & prohibuit eam plus petere,& ipsa agnouit dictũ legatum,an sibi præiudicet in tota dote. Ioan. Campeg. de dote.q.102.num.vnico, fol.312.T.eod.
Rem filij,cuius vsumfructum habet,non potest alteri in feudum dare.Franc. Sonsbek. ad vsus feudorum.8. Par. nume. 13. folio 130.T.10.P.2.
Rem quamcunque iure institutionis filio relinquere potest,tamen si illi minus legitima reliquerit,& si non oppugnatur testamentum, potest tamen filius petere supplementum vsque ad legitimam.Ascan.Clemen.Amer.de pat.potest. c.6.effectu.16. n.44. fol.120.T.8.P.2.
Remittendo iniuriam filio factam, an possit fisco præiudicare. idem ibidem effectu.8.numero decimoquinto, fol.112.Tom.8. Par.secunda.
Remittit iniuriam factam filio.Nicol.Moron. de fide treug.& pace.q.135.nu.7.f.444.T.11.P.1.
Renubens,nunquid eodem modo includatur in pœnis legalibus, quemadmodum mater.Matthesil.de successio.ab intest.arti.2. prin.nu.25.f.126.T.8.P.1.
Vsumfructum in bonis filij aduentitijs an habeat. Ioan.Baron. de secundis nuptijs.titu.de pœnis secundo nubent. numero 44.fol. 120.Tom.9.
Et quid de licitis dotalibus.nu.45.idem ibid.
Renuncians generaliter cum iuramento hęreditati futuræ filij sui, an excludatur a sua legitima.Ioan.Guter.Plac. de contractib.iurat.c.19.nu.4.f.67.T.6.P.2.
Rerum filiofamilias donatario, fructus non acquirit contra voluntatem testatoris.Ioan.Dilec.Duran.titu.6.cautel.16.num.2. fol. 129.T.8.P.1.
Reuersus fingitur retro filium habuisse in potestate. filio capti ab hostibus,ante patris reditum obeunte.Marti. Laudens.de crim. lęsæ maiest.q.4.nu.9.f.27.T.11.P.1.
Rex si exhæredauerit primogenitum iure primogenituræ, an stabitur verbi paterno,an vero si filius negauerit illam causam essa veram, aduersario probatio incumbat, puto non esse standum verbo paterno, immo aduersarius primogeniti debet probare illam causam esse veram.Mart.Laudens.de primogenit.q.20.fol. 17.Tom.10.Par.1.

Sciens

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sciens filium contra Regem machinari,nõ tenetur illum Regi reuelare,Hieron.Gigans.de crim.lęsæ maiesta.q.9.fol.57. nume.5. Tom.11.Par.1.

Secundum communem cursum filio prudentior esse debet.Ioan. de Ligna.de amicit.titu.de retributio.filij erga patrem.nume.7. fol.235.Tom.12.

Vires patrimonij sui filios alere tenetur.Cornel.Beninca. de pauperta.& eius priuil.quæst.8. speciale.2.in iudi.nu.23.folio 149. Tomo 18.

Semper præsumitur de suo filiam dotare, licèt aliqua ad filiã pertinentia habeat.Odofred. de dot. restit. numero tertio,fol.472. Tomo nono.

Semper præsumitur suam sobolem præferre alienæ. Ioan. Dilect. Durand.de arte testan.titu.3.cautel.10. numero 4.folio 117.Tomo 8.Par.1.

Vtilitati sui filij fauere præsumitur.Damhouder.de tutor.& curato.in pupill. patroci. capitu. quinto, numero 24. folio 357. Tomo 8.Par.2.

Seu extraneus si stipulatus est copulatiuè dotem sibi, aut filiæ reddi,quomodo intelligatur stipulatio. Benuenut. Strach. de adiecto.P.3.nu.145.f.396.T.6.P.1.

Seu filius ingratus non potest dici pater,vel filius propriè.Ascan. Clemens.Amer.de pat.potest.c.5.numero 70.fol.103. Tom.eo. Par.eadem.

Sexdecim liberorum a patrimonialibus excusatur munerib. Petr. Antibo.de munerib.§.2.nu.26 f.34.T.12.

Si ab hostibus captus sit,quamuis seruus hostium fiat,tamen cum reuersus fuerit, omnia pristina iura recipit iure postliminij Iac. Cuiaz.in tit.29.ex corpore Vlpiani,de pœna legis.Iul.folio 275. col.1.cir.med.T.1.

Si agat de dote ratam filiam habituram cauere debeat.Iacob.Butrig de dote.nu.47.f.449.T.9.

Si est absens, eo casu, quo filia non potest agere sine consensu suo quid fiet.Ioan Camp.de dote.q.37.f.306.T.7.

Si ædificium in solo aduentitio construxerit, poterunt alij fratres pro parte sumptuum sibi pertinente retinere fundum. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alienan.q.17.nume 13. fol.495.Tomo 15.Par.2.

Si constituat se possidere post mortem bona quæ donat filio, constitutum non habet effectum.Melch. Palaez. de maiorat.q.17. nu.14.f.452.T.10.P.1.

Si cõstitutionem maioratus ordinauit, quòd si filius defunctus sit absque liberis bona perueniãt ad aliquem,si filius habuit filios, qui defuncti fuerũt,an substitutio expiret Melch.Palaez.de maioratibus.quæstio.12.numero primo, folio 438. Tomo eodem. Par.eadem.

Si consentit filium esse in possessione bonorum maioratus, an ex hoc efficiatur maioratus irreuocabilis.idem ibidem.q.33.numero 5.fol.378.

Si contra vasallum de felonia non fuit conquestus, nec filius potuerit.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alien.ver.in qua quidẽ materia.nu.5.f.528.T.15.P.2.

Si cum duobus filijs multa lucratus sit, & habet duos alios filios paruulos,qui nihil lucrantur,mortuo patre, quomodo inter fratres quæsitũ ex dictis lucris diuidatur. Pet. de Vbal. de duobus frattrib.P.11.nu.105.f.170.T.6 P.1.

Si damnatur de crimine lęsæ maiestatis,an filius sepelietur in eius sepulcro,Pet.de Vbal.de canon.epis.& paroch.c.9.num. 16.fol. 236.Tom.15.P.2.

Si dat dotem pro filia emancipata, an pro ipsa agere possit, quia etiam talis dos dicitur profectitia.Ioan.Campeg. de dote.q.70. fol.309.Tom.9.

Si dedit dotem pro filiæ,& postea legat sibi aliquid,an talem legatum videatur factum animo compensandi cum dote.Io. Campeg.de dote.q.6.nu.2.f.330.T.9.

Pro filia,& stipulatus est dotem reddi ipsi filiæ, quæ postea decessit sine liberis,an admittatur solus pater, an etiam mater, & alij,qui admittuntur ad bona ipsius filiæ.Ioan.Campeg. de dote.q.161.f.318.T.eod.

Pro filia mille primo marito,cuius morte solutum est matrimonium,mox promittit secundo viro alia mille in dotem pro filia, & si non fuerit exacta dos ab hæredibus primi viri, & ita decessit pater,an filia habebit actionem contra hæredes primi mariti,& insuper in dotem datam secundo viro.Ioã.Campeg. de dote.q.38.f.280.T.9.

Si deportatus sit,in eius defectum tutor filio dari põt,qui patre reuerso desinit esse tutor &c.Clemen.Amer. de pat.potest. effect. 14.nu.6.f.117.T.8.P.2.

Si det tutorem filijs suis, an censeatur etiam neporibus dedisse. Ascan.Clem.Amer.de pat.potest.capitu.6.effectu.14.nume. 26. fol.117.T.8.P.2.

Si dilapidauerit bona filij,quomodo filio succurratur. idem ibid. effectu.12.nu.15.f.115.

Si disponat de feudo,vt diuidatur in omnes filios,in quod vnus tãtum filiorum de iure succedere debet, per se etiam cum consensu filij veri,& vnici successoris secuta etiam traditione, quid iuris.Franc.Sosbech.ad vsus feudorum.Par.13.num.151.fol.157. Tom.10.Par.2.

Si disposuit ire ad S.Iacobum,filius non tenetur ire,nisi in testamẽto præceperit.Octauia.Simoncel de decretis,inspectio.4.nu.42 fol.310.T.6.P.2.

Si dissipet bona, potest illum iudex ad requisitionem filij cogere, vt filio legitimam assignet,vel saltem tot bona, ex quibus possit filius alimenta percipere.Ascan.Clemens.Amer.de pat.potesta. c.6.effectu.16.nu.61.f.120.T.8.P.2.

Suum,quid agere debeat filius. Sebast. Montic.de inuentar.ca.9. nu.141.fol.223.T.eo.P.ead.

Si dixit se velle,quòd omnia bona quæ habet essent maioratus, & morte præuentus aliquid non ordinauit,pertinet ad filium maiorem.Melch.Palaez.de maiorat.quæstio.48. num.21. fol.388. Tom.10 Par.1.

Si donat feudum filio suo emancipato, adhuc a filio petenda esset inuestitura infra annum,& diem.Laur.Syl. de feud. recognit.q. 90.nu.2.f.91.T.eo.P.ead.

Si donauerit filio propter merita,& affectionem sanguinis, an valeat donatio,& an inspiciãtur merita,an verò sanguinis affectio. And.Alciat.de præsumptio.præsumptio.30. nume.2. folio 313. Tom.quarto.

Si dotem a se datam pro filia sibi est stipulatus,& deinde mortuus ab intestato,relicta filia prædicta, & filio masculo,qui ex forma statuti filiam excludit, quòd dotis repetitio ad filiam pertineat. Benuenut.Strac.de adiecto.3.Par.numero 148.folio 396.Tomo sexto,Par.1.

Datam fuerit stipulatus in hæc verba,quam dotem promisit reddere,restituere Titio stipulanti pro se, & suis hæredibus soluto matrimonio,morte,vel diuortio sine liberis,vel cum liberis non peruenientibus ad ætatem decem, & octo annorum, & in omnem alium casum,aut illi,vel illis cui, & quibus &c. & masculi excludant fœminas,& iuxta formam statutorum ciuitatis Anconæ,si pater decedat relictis filiis masculis,deinde filia relictis filijs,qui tamen ad ætatem prædictam non peruenerint, cui actio competat,quæstio est quotidiana.idem ibid.nu 149.

Profectum simpliciter, seu imperſonaliter stipuletur, tam sibi, quàm filiæ stipulatus intelligitur.idem ibid.nu.143.

Profectam stipuletur filiæ,propria erit ipsius filiæ.idem ibidem numero 142.

Si dotem filiæ dari nepoti stipuletur,matrimonio dissoluto, stipulatio valet.Iacob.Butrigar.de dote,versic.pater.numero 29.folio 449.Tom.9.

Pactus,vel stipulatus est dotem sibi reddi,si morte filiæ matrimonium soluatur, stipulatio valet, idem ibidem numero octauo, folio 448.

Pro filia, vel nepte dedit, & interim moriatur, vel eam emancipet,dos mulieri pertinet.idem ibidem numero quadragesimosecundo,fol.449.

Si dotet filiam,vltra legitimam suam,& vltra aliquid petere prohibuit,an dicta filia possit petere dotem maternam.Ioã.Campeg. de dote.q.33.nu.1.f.279.T.9.

Si dotis uni filiæ plus dedit,quàm alteri, modo æquè bene locauerit marito,dicitur æqualiter maritasse,seu tractasse.And.Alc de præsump.7.nu.3.f.308.T.4.

Si elegit ad maioratum filium indignum,an priuetur potestate,iterum nominandi.Melch.Palaez.de maiorat.q.19. nume.3.folio 362.T.10.P.1.

Sepulturam pro filio impubere,& decedit factus pubes, nũquid sepelietur in ecclesia sibi electa per patrem. Petr. de Vbal.de canon.episc.& parochi.capitu.11.numero 3.folio 238. Tom.15. Par.secunda.

Si emancipat vnum ex filijs impuberibus, quos inuicem substituerat, an vitietur pupillaris substitutio, etiam in persona alterius Paul.Leon.de substitut.vers.quinta est substitutio.num.76.folio 304.Tom.8.P.1.

Si emat rem de pecunijs summæ vxoris, & de ea faciat maioratũ in filium secundæ vxoris, an filij primæ vxoris rem vendicare possint.Melch.Palaez de maiorat.quæstio.23.nu.19.fol.369. Tomo 10 Par.1.

Si emerit filio libros, an eos filius cum fratribus conferre debeat. Ascan.Clemens.Amer.de pat.potesta.c.6.effectu.17.nu.51. folio 122.Tom.8.P.2.

Si emphyteusim accipiat pro se, & filijs, an possit vni prælegare. Melch.Palaez de maiorat.quæstio.24.nume.5.folio 370. Tomo 10.Par.prima.

Si est absens,filius familias agit etiam in aduentitijs dummodò caueat de rato.Ioan. Bertachi.de episcop.5.P.4.lib.nu.82. fol.351. Tom.3.Par.2.

In mora soluendi dotem, potest maritus, idemque gener aliquid capere,non tanquam conuentum,& promissum, sed tanquam interesse.Ambros.de Vigna.de vsur.versi.salubriter.numero 14. fol.53.Tom.7.

Mentecaptus,vel furiosus,an,& quando habeatur pro consentiẽte Bald.Nouel de dote priuil.20.numero 9.folio 201.T.9.

Pactus dotem sibi reddi in vno casu soluto matrimonio,licèt tale pactum non valeat, quo ad acquirendam actionem patri in casu prædicto,an saltem valeat ad hoc,vt pater præsumatur in casu omisso uoluisse donare actionem de dote ipsi filię.Ioan.Campeg.de dotæ quæstio.125.numero primo,folio 314.T.eod.

Turpis persona,an possit pupillariter substituere. Paul.Leoni. de substitut.ver.secundò principaliter. numero 113.folio 293. Tomo 8.Par.1.

Si ex commissione elegit filium ad maioratum, non potest iterum eligere semel electione facta, nisi nulliter elegerit. Melch. Palaez.de maiorat. quæstio.48. numero 45.folio 389. Tomo decimo,Par.1.

Si ex interuallo stipulatur dotem sibi reddi uolũtate filiæ,an actio quæratur sibi,vel filiæ tantum.Ioan. Campeg.de dote.q.141. nume.1.f.316.T.9.

Si ex iusta causa filium in testamento exhæredauit, si exinde filius se reconciliauerit cum patre,exhæredatio videtur adempta. Roland.a Valle de dote. quæstio.70. numero tertio, folio 379.Tomo eodem.

Si excedit in dotandam filiam spuriam matrimonio constante,hic excessus peti non potest, & infertur intellectus ad pragmaticam

dotium

dotium.Melch.Palaez. de maiorat.quæſtio.22. nume.26. folio 367.Tom.10.P.1.
Si exegit dotem ſine cõſenſu filiæ, & poſtea inſtituat ipſam filiam hæredẽ, vel ei ſimpliciter legauit, an prohibeatur filiæ amplius petere dotem. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio.100.folio 311. Tomo 9.
Si expendat animo donandi, quomodo probabitur ille animus. Ioan.Garzi.de expenſ.& meliorat.c.4. numero 4.folio 266.Tomo decimoſeptimo.
Si faciat maioratum,de aliquibus annuis redditibus incorporalib. & cedit actiones in filium, maioratus efficitur irreuocabilis. Melch.Palaez.de maiorat.quæſtio.40.numero 16.folio 382.Tomo 10.Par.1.
De conſenſu filij,ex bonis illius,ſibi præiudicat. idem ibid.q.23. nu.6.fol.368.
In duobus teſtamentis,quid agendum.idem Ibid. quæſtio.43.nume.13.fol.384.
In filium,illum grauando,quòd det filio naturali vltra quintum, an filius hoc adimplere teneatur. idem ibidem quæſtio.2. nume.22.fol.348.
In filium,qui ex aliqua cauſa, vel incapacitate eſt inualidus, non reconualeſcit abſque nouo patris conſenſu, quamuis ceſſet cauſa,quæ a principio impediebat. idem vbi ſupra num.24.f.348.
In filium impuberem,vt contrahat matrimonium, ſi aduenientе legitima ætate non contrahit,an poſſit reuocare.idem vbi ſupra quæſtio.39.nu.11.f.381.
In filium infantem,& tradat illi poſſeſſionem,an reuocare poſſit. idem vbi ſup.q.41.nu.2.f.383.
In filium ob cauſam matrimonij, non declarando perſonam, cũ qua debet contrahere,an poſſit reuocare.idem vbi ſup.q.39.nume.10.f.381.
In filium vel melioratiõnem ſub aliqua conditione, transfertur dominium.Melch.Palaez.de maiorat.q.31. numero 6.fol.377. Tom.10.P.1.
In filium,vt contrahat matrimonium,& ille poſt contractum matrimonium obijt,an reuocare poſſit maioratum.idem ibidem quæſt.39.nu.5.f.381.
Si fecerat maioratum in filiam de pluribus rebus,& quando illam nuptui tradidit,fecit de parte ipſarum rerum,an transfundatur. idem ibid.q.43.nu.12.f.384.
Si fecit abſque teſtibus teſtamentum manu propria,an maioratus valeant.idem ibid.q.48.nu.58.f.391.
Si feudo priuetur propter alienationem,filijs,& non agnatis competit.Melch.Palaez.de maiorat.quæſtio.19.nu.26.f.473.
Si filiæ nuptæ extra territorium, medio. maternam hæreditatem nomine dotis dederit,an ipſi filiæ præiudicet.Alber.Bru.Aſtẽſ. de ſtatut.artic.6.nu.276.f.190.T.2.
Si filijs bona alienat aduerſarius habebit probare cauſam ſpecialitatis, vel limitationis, filio dicta bona vindicante. Octaui. Simoncel.de decretis.titu.8.inſpectio.1.numero quarto,folio 320. Tom.6.Par.2.
Si filium intolerabili iniuria afficiat, quamuis iniuriarum actione non teneatur, poteſt tamen filius officium iudicis implorare, vt cogat iniquum parentem ad ſe emancipandum.Aſcan.Clemẽs. Amer.de pat. poteſt. capitu.6. effectu.1. numero 13. folio 104. Tom.8.Par.2.
Si fuerit ſtipulatus filiæ, vt filiæ, an vt extraneæ,videlicet ut benemeritæ,an,& quando valeat ſtipulatio.Bal.Nouel. de dote P.2. nu.49.& 50.f.267.T.9.
Si fuit ſibi ſtipulatus lucrum dotis, illud erit ſibi præcipuum, & non filio, & hoc ſi pater ſubijcit onere matrimonij, aliàs ſecus. Bal.Nouel.de dote priuil.37.nu.4.f.206.T.9.
Si habeat bona filij, & expendat, in dubio cenſetur expendiſſe ad maiores diſciplinas. de patrimonio filij. Ioan. Garſi. de expenſ. & meliorat.c.4.nu.2.f.266.T.17.
Filios,& nepotes tempore exequutionis facultatis regiæ ad faciẽdum maioratum,non poteſt excludere filios.Melch. Palaez.de maiorat.q.15.nu.20.f.359.T.10.P.1.
Si habet filium naturalem,& alios agnatos collaterales,& patre conſentiente filius naturalis eſſet legitimatus,non erit legitimatus,niſi quoad patrem,non quo ad agnatos, quo ad ſucceſſionẽ actiuam.Marti.Laudenſ. de legitimat. numero 106.fol. 95.Tomo 8.Par.2.
Si implorauit officium iudicis,dicens filiam eſſe in ſua poteſtate, vtrum interim agere poſſit de dote contra maritum.Ioan.Campeg.de dote.q.93.f.311.T.9.
Si impuberem filium hæredem inſtituit, & pupillariter ſubſtituit Titium,& quandocunque deceſſerit Titius,ſubſtituit eum Sempronium,& Titius ante pupillarem moriatur, admittitur Sempronius.Melch.Palaez. de maiorat.quæſtio.10. numero 3.folio 438.Tom.10.P.1.
Si in conſtitutione maioratus habeat ſe ſeuerè aduerſus alios filios, quid agendum.Melch.Palaez.de maiorat.q.3.num.14.fol.351. Tom.eod.P.ead.
Si incontinenti ſtipulatus eſt, dotem ſibi reddi, vtrum filia perdat ius conſolidationis mortuo patre,vel ipſa emancipata.Io.Campeg.de dote.q.121.f.313.T.9.
Quid ſi pater inſtituiſſet extraneum hæredem. idem ibidem nume.2.q.47.f.118.
Si in teſtamẽto aliquem vocat filium,an ex hoc probetur filius naturalis,& legitimus.Vital.de Camba.de clauſ.verſ.ſi vero.nu.4. fol.402.T.18.
Legauerit filiæ ducenta pro dote, deinde ſuperuiuens maritauit eam,& dedit centum in dotem, an videatur minuiſſe legatum. Ioan. Campeg.de dote. quæſtio. trigeſimoſexto, nume. primo, fol.280.Tom.9.
Reliquit aliquid filiæ ſimpliciter, an videatur relinquere pro dote,& filia dicatur dotata. idem ibidem quæſtio.44. nume.1.fol. 281.Tom.9.
Si inſtituat filiam in dote,& eam grauet,non tenet grauamen, etiã ſi dos ſit vltra legitimam.Vincent.Paleot.de dote. verſi.prædiũ. nu.7.f.405.T.9.
Si inſtituit filiam ſuam in poteſtate in centum,aut reliquit ei centũ in dotem ſi nupſerit,an poſſit ſtatim peti tale relictum,a tempore nuptiarum.Ioan.Campeg.de dote. quæſtio.29.nume.1.folio 278.Tom.9.
Si inueſtitus eſt de emphyteuſi pro filijs maſculis, & fœminis, & ſuperueniat ſtatutum inhabilitãs fœminas ad emphyteuſim, & præferens maſculos huiuſmodi ſtatutum in tali emphyteuſi locum habebit. Roland. a Valle de dote.q.93. numero 9. folio 386.Tom.9.
Si legauit aliquid filiæ,& ſimpliciter poſtmodum dotauit eam,an dos debeat compenſari in legato, an verò filia debeat habere vtrunque.Ioan.Campeg.de dote.quæſtio.37.nume.1.folio 280. Tomo 9.
Filiæ ſuæ centum pro dote,an debeatur tale legatum incontinenti, an verò expectetur nubilis ætas. Laur. de palatijs de ſtatutis. ver.quoniam.nu.235.f.282.T.2.
Si leget cẽtum filiæ pro dote,& in illis eidem ſubſtituat, an ſubſtitutio valeat.Georg.Natam Aſten.de ſtatut.q.2.num.101.folio 252.Tom.2.
Filio pro ſua legitima, eum inſtituere videtur. Aſcan. Clemens. Amer.de patr.poteſt.cap.6.effectu.16. numero 7.folio 119.Tomo 8.Par.2.
Si litiget de bonis aduentitijs filiæ, an reſtituatur in integrum, ſicut ipſe filius reſtitueretur. idem ibid.c.6.effectu.12.num.17.fol. 115.Tom.8.P.2.
Si maioratu facto, vel melioratione per vltimam voluntatem tradat filio poſſeſſionem,an maioratus,& melioratio ſit irreuocabilis.Melch.Palaez.de maioratib.quæſtio.31.numero 10. fol.377. Tom.10.Par.1.
Si maioratum factum in fauorem vnius filij reuocauerit perſuaſionibus alterius, qualiter filio conſuli poſſit. Melch.Palaez. de maioratibus,quæſtio.25.numero 10.fol.372.T.10.P.1.
Si meliorat filium in tertio,non poteſt reuocare vincula, & grauamina.Melch.Palaez.de maiorat. quæſtio.24. nume.19.fol.371. Tom.10.P.1.
In tertio,& in illius locum alium ſubſtituit,melioratus viuo teſtatore,deceſſit melioratio. idem ibidem quæſtio. 10. numero ſecundo,fol.438.
Si non habeat donationem ratã,dos eſt repetibilis.Vital. de Camba.de clauſ.verſic.ſupereſt. numero vigeſimooctauo, folio 446. Tomo 18.
Si pacem facit pro ſe,& filijs,ante ratificationem filij,non obligãtur.Nicol.Moron. de fide treug. & pace.quæſtio.135. nume.1. fol.444.Tom.11.P.1.
Quid in patre.idem ibid.nu.2.
Si pactus ſit dotem apud eum remanere, ſi morte filia ſoluatur matrimonium, tale pactum valet.Ioan. Bernar. de dotario.nu. 10.fol.472.T.9.
Filia in matrimonio mortua, vno, vel pluribus hæredibus ſuperſtitibus,duas partes reddi ſibi, vel filijs,& ſi filia in matrimonio deceſſerit filijs relictis,duæ partes dotis repeti poſſunt.idẽ ibid. nu.7.fol.472.
Quod dos apud virum remaneat, ſi vxoris morte ſoluatur,matrimonium pactum non valet.Iac.Butrig.de dote.verſ.Pater.n.50. fol.449.T.eod.
Quid ſi pactus ſit, vt apud virũ remaneat,ſi diuortio matrimonium ſoluatur.idem ibid.
Quod morte viri ſoluto matrimonio extantibus liberis, dos nomine liberorum retineatur,tale pactum valet.Ioan. Bernard.de dotar.verſicu.ex quibuſdam.numero 12.folio 472.T.eod.
Quid ſi pactus ſit ut dos apud virum remaneat ſi diuortiũ fiat. idem ibid.nu.13.
Si pecuniam filiæ,vt ei dotis nomine nupturæ daretur,& filius dotem ſtipularetur,ſi filius minus dederit, & dotem ſtipulatus ſit, mulier ſuperfluum petere poterit. idem ibidem numero 66. folio 473.
Si poſtquam liberatus eſt a carcere dimiſſo filio in carcere iniuſtè, promittat in fauorem detinentis ipſum, non obligatur. Ioann. Guter.de contract.iurat.capitu.57.numero octauo,fol.104. Tomo 6.Par.2.
Si pro filio condemnationem ſoluere tenetur,de baſtardo, & ſpurio non intelligitur.Mart.Laudenſ. de legitimat.nu.142.fol.96. Tom.8.Par.2.
Si prohibet bona alienari extra familiam, cenſetur relictum fideicommiſſum inter eos de familia.Aymo.Crauet.de antiquita.tẽpor.ver.ampliatur.nu.33.f.128.T.17.
Si promittat filium meliorare ex cauſa oneroſa, poteſt vti beneficio legis.27.Taurinæ.Melch.Palaez.de maiorat.quæſt.66.numero 5.folio 405.
Meliorare in tertio,& quinto,an poſſit relinquere quintam pro anima,latè diſputatur.Melch.Palaez.de maioratib.q.28. nu.1. fol.374.T.10.P.1.
Non reuocare maioratum,an hęc promiſſio efficiat maioratum irreuocabilem.Melch.Palaez.de maiorat.q. 30. numero 16. fol 377.T.eod.P.ead.
Si quid legat filiæ,an cẽſeatur eo etiam nomine, non expreſſo pro dote legare.Phanu.de Phanu. de dote glo.7.num.82.folio 434. Tomo 9.
Et in vita dat ei dotem,dos imputatur in legatum.idem ibidem numero 83.

Si quid

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si quid ſoluat pro maleficio filij, an id filio deducendum ſit de legitima. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſicu. parentes. numero 2. folio 133. Tom. 2.

Si relinquat filiam dotatam, & filium maſculum, atque nepotem ex alio filio præmortuo, an iſte nepos admittatur ad portionem ad quam filia admitteretur, an maſculus, an vero ſimul admittẽtur. Ioan. Campeg. de ſtatut. quæſtio. 40. numero 181. folio 269. Tom. ſecundo.

Si ſemel cęperit expendere cum filio in maioribus diſciplinis, an perficere teneatur. Ioan. Garzi. de expenſ. & meliorat. c. 3. nu. 52. fol. 266. T. 17.

Conſtituit maioratum in filium, defuncto vita filio, an poſſit facere iterum in nepotem. Melch. Palaez. de maiorat. q. 15. num. 32. fol. 360. T. 10. P. 1.

Latè hic diſputatur, an habens licẽtiam regalem ad faciendum maioratum in filium poſſit vti tali licentia in fauorem eius nepotis, idem ibidem.

Si ſimpliciter filium prodigum in teſtamento nominauerit, nil vlterius prouidendo ſuper hoc, filij opinio grauatur apud graues. And. Alciat. de præſumptioni. præſumptio. 15. numero 2. folio 310. Tom. 4.

Leget filiæ, deinde eam dotet, filia petit vtrunque. Georg. Natam Aſtenſ. de ſtatut. q. 2. nu. 18. f. 239. T. 2.

Si ſit abſens, & reliquit procuratorẽ, an talis procurator pręferatur filiæ. Io. Campeg. de dote. q. 81. nu. 1. f. 310. T. 9.

Si ſit in fauore, quis tunc agat de dote, curator eius, vel filia. Ioann. Campeg. de dote. q. 91. f. 311. T. 9.

Inuolutus debitis, filiam dotare nõ tenetur, immo ſi eo caſu eam dotet, non tenet illa dotis conſtitutio. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. pote. c. 6. effectu. 11. nu. 22. f. 114. T. 8. P. 2.

Pauper, non tenetur dotare filiam. idem ibid. nu. 21.

Perſona ſuſpecta, filia autem ſit honeſtæ vitæ, an iudex poſſit ex ſuo officio repellere ipſum patrem agentem de dote. Ioan. Campeg. de dote. q. 86. nu. 310. T. 9.

Suorum bonorum dilapidator, poteſt officio iudicis cogi ad filij inſtantiam ad aſſignandum filio tot bona, quæ tendant ad perceptionem alimentorum. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. pot. c. 6. effectu. 17. nu. 16. f. 121.

Turpis perſona, & filius honeſta, non poteſt remittere iniuriam filio factam, ſicut non poteſt remittere in nonnullis alijs caſib. de quibus ibi. idem ibidem effectu. 8. nu. 5. f. 112.

Turpis perſona non poteſt filijs ſuis pupillariter ſubſtituere. idẽ ibid. nume. 6.

Si ſtipulatur conſtante matrimonio de voluntate filij, dotem ſibi reddi, an intelligatur ſecundum naturam dotis, vel nomine filiæ. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 137. numero vnico fol. 316. Tomo nono.

Dotem facto diuortio ſibi dari volũtate filiæ, an valeat talis ſtipulatio. idem ibid. q. 140. nu. 1.

Si ſtipulatus eſt a marito dotem de conſenſu filiæ ſub conditione, an ante euentum conditionis poſſit pater agere primęua actione contra ipſum maritum de voluntate filiæ. idem ibid. quæſt. 134. fol. 315.

A marito filiæ ſibi, & ſuis hæredibus reddi, necnon eius filiæ hæredibusque ſuis, aut cui ius & caſus dederit, & filia moriatur, relictis filijs, quòd ſtipulatio intelligatur ſecundum relatam conſuetudinem. Benuenut. Strach. de adiect. 3. P. nu. 146. folio 398. Tom. 6. P. 1.

Dotem ſibi reddi ſoluto matrimonio, nunquid in caſu inopiæ ipſe aget, vel non. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. trigeſimonono, fol. 306. Tom. 9.

Emphyteuſim ab eccleſia, vt poſſit eam legare nepotibus, quid requiritur in ſtipulatione. Matthefil. de ſucceſ. ab inteſt. art. 3. principi. nu. 7. f. 329. T. 8. P. 1.

Sibi, aut filiæ, an impediatur conſolidatio in filiam, & quid operetur tunc talis ſtipulatio. Ioan. Campeg. de dote. q. 150. vbi remiſſiuè. f. 318. vult dicere 317. T. 9.

Sibi in vita reddi, aut filio poſt mortem, filius etiã ad obligationem videtur adiectus. Benuenut. Strach. de adiect. 3. P. nu. 167. fol. 398. T. 6. P. 1.

Si ſtipuletur dotem reddi ad filiæ voluntatem, filia poſtea morien te, cum liberis antequam declaret, videtur voluiſſe dotem reddi ſibi pro filijs. Bal. Nouel. de dote priuil. 10. num. primo, fol. 195 Tom. 9.

Filio aliquid indiuiduum cohærens perſonæ, filius ſtatim admittitur, viuo etiam patre. And. Alc. de præſump. præſump. 31. n. 5. folio 314. Tom. 4.

Filio propter benemerita collata in patrem, an valeat ſtipulatio, quaſi ſtipulatus vt filio, an non valeat, quaſi ſtipulatus vt extraneo. idem ibidem præſump. 30. nu. 4. & 7. f. 313.

Marito dotẽ ſimpliciter, an videatur ſtipulari ſibi filiæ, ita quòd ſolus ex ſtipulatione, non poſſit agere. Ioan. Campeg. de dote. q. 135. nu. 1. f. 316. T. 9.

Si ſuccedat ipſi marito, an perimatur ius conſolidationis in perſonam filiæ. Ioan. Campeg. de dote. q. 123. f. 313. T. eod.

Si tradat poſſeſſionem de pluribus rebus, de quibus fecerat maioratum, an in cæteris reuocare poſſit. Melch. Palaez. de maioratibus. q. 34. nu. 1. f. 378. T. 10. P. 1.

Si velit filium priuare alimentis ex cauſis, quibus poteſt, cui non onus probandi competit, aliquam ex ijs cauſis filium commiſiſſe. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. poteſta. effectu. 17. c. 6. nu. 52. fol. 122. T. 8. P. 2.

Iure teſtari, tenetur filio relinquere honorabili titulo inſtitutionis, infertur ad multa hæcque concluſio plenè declaratur. idem ibid. effectu. 16. nu. 1. f. 118.

Si vendat filio ſpurio (cui donare nequit) non creditur eius confeſſioni, ſi dicat ſe precium recepiſſe. Ioan. Guter. Plac. de cõtractib. iurat. c. 3. nu. 10. f. 45. T. 6. P. 2.

Si vni filiæ promiſerit, vel dederit certam dotem, & poſtea alteri filiæ promiſerit, vel dederit certam dotem, & poſtea alteri filiæ promiſerit incertam dotem ſimpliciter, videtur velle promittere tantam dotem, ſicut dedit, vel promiſit primę filiæ. idem ibidem. c. 64 nu. 15. f. 114.

Sic condens teſtamentum, filios meos hæredes inſtituo, an filia dotata dicatur inſtituta, & vocata ex teſtamento, ſtante ſtatuto fœminarum excluſiuo. Georg. Natam. Aſtenſ. de ſtatu. quęſt. 4. fol. 259. nu 65. T. 2.

Sicut filium alere tenetur, & ita filius patrem. Pet. And. Gamb. de extenſio. ver. inſignis. nu. 124. f. 255. T. 18.

Non poteſt ſe exonerare ab onere dotandi filias in vita, ita nõ poteſt hoc poſt mortem ex aliqua diſpoſitione facere. Phanut. de Phanu. de dote. gl. 10. nu. 77. f. 443. T. 9.

Tenetur filiam dotare, ita filio aliquam artem docere. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. ſpecial. 2. in iudi. numero 38. fol. 149. Tom. 18.

Siue extraneus, ſi diceret, promittuntur tibi marito mille pro dote Titiæ, ſtipulatio non eſt inutilis fauore dotis. Bẽuenut. Strach. de adiect. 3. P. nu. 166. f. 398. T. 6. P. 1.

Solet mentecapto relinquere quantum ſufficiat ad alimenta. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan. ti. 5. de ſubſtit. cautel. 13. nu. 1. folio 122. T. 8. P. 1.

Solicitus eſt de filiorum ſalute. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. pot. c. 4. nu. 2. f. 99. T. 8 P. 2.

Soluens pro filio condemnato repetit. Nicol. Moron. de fid. treu. & pace. q. 154. nu. 9. f. 448. T. 11. P. 1.
Idem & pro carcerato. idem ibid.

Solus an poſſit actionem filij cedere tanquam adminiſtrator. Ioã. de Graſ. de ceſſio. iur. & actio. fien. §. 2. num. 8. folio 73. Tomo 3. Par. ſecunda.

Repudiare hæreditarem delatam filio. Lancel. Polit. de ſubſtitut. partic. 3. nu. 23. f. 242. T. 8. P. 1.

Solus quando ſuccedat filio, matre excluſa. Matthefila. de ſucceſ. ab inteſtat. 2. artic. princip. numero quarto, folio 324. Tom. eod. Par. eadem.

Suitatem an poſſit tollere. Ang. de Perigl. de ſuit. q. 10. n. 36. folio 151. T. 8. P. 2.

Spiritualis, an gaudeat priuilegio contra filium ſpiritualem, ne cõueniatur vltra, quàm facere poſſit. Gaſpar. Beat. de inop. debit. c. 17. nu. 240. T. 3. P. 2.

Cedere non poteſt filio ſpirituali ſcholari. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 107. nu. 21. f. 63. T. 18.
Idem in parte ratione ſcientiæ. idem ibid. nu. 22.
Quid in patre adoptiuo.
Quid in fratre patrueli, patruo magiſtro, & pronepote. remiſſiue loco citato.

Non poteſt vocari in ius ſine venia. Gaſpar. Beat. de inop. debit. & c. 17. nu. 43. f. 241. T. 3. P. 2.

Quis dicatur. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 67. num. 7. fol. 46. Tom. 18.

Sine venia in ius vocari non debet. Cornel. Beninc. de Paupert. & eius priuil. quæſtio. 8. ſpecial. 2. in iudi. numero 12. folio 148. Tomo eodem.

Tenetur quandoque alere filium, quem ex ſacro fonte leuauit. idem ibid. num. 10.
Quod ampliatur. nu. 13. remiſſiuè ibidem.

Vel compater poteſt eſſe teſtis de actu ſpiritualiter geſto. Stepha. Aufrer de teſtib. ver. Abbas. nu. 76. f. 145. T. 4.

Stipulando filijs in his, quæ tranſeunt ad filios, tanquam filios, nõ tanquam hæredes, cenſetur ſtipulari ſimpliciter, vt filijs. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 31. numero primo, fol. 314. Tom. quarto.

Tantum, & non ſibi, cenſetur ſtipulari vt filijs, non vt hæredibus. idem ibid. nu. 4.

Stipulando impersonaliter, ſcilicet dotem reddi, intelligitur ſibi, & filiæ, ſed in extraneo ita ſtipulando intelligitur mulieri proui diſſe. Bald. Nouel. de dote priuil. 30. numero vnico, folio 205. Tom. nono.

Pro ſe, vt filijs ſuis maſculis, & fœminis, an in dubio præſumatur eos vocare ordine ſucceſſiuo. Ioan. Campeg. de ſtatut. q. 22. nu. 114. fol. 267. T. 2.

Sibi & filiæ, talis copula non ſtat propriè, ſed operatur ſecundum iuris intellectum. Bal. Nouel. de dote priuil. 29. fol. 205. T. 9.

Vel paciſcendo filiõ, præſumitur ſtipulatus vt hæredi, non ſimpliciter, vt filio. And. Alc. de præſumptio. præſumpt. 31. num. 1. fol. 314. Tom. 4.

Stipulans emphyteuſim eccleſiaſticam pro ſe, & filijs, an præſumatur feciſſe animo donandi filijs. And. Alc. de præſump. 32. nu. 4. fol. 314. T. 4.

Stipulatus dotem ſibi reddi ſoluto matrimonio, an videatur proſpexiſſe matrimonio non contracto. Bap. a S. Blaſ. de priuil. dotal. centur. 3. nu. 67. f. 458. T. 9.

Subſtitutus filio inſtituto, an poſſit repudiare, & ex ſubſtitutione adire. Lancellot. Polit. de ſubſtitut. Par. 3. numero 101. folio 241. Tom. 8. Par. 1.

Suimet, quis eſſe non poteſt. Proſdoc. de comitib. de conſanguin. ver. incipit. nu. 60. f. 142. T. 9.

Suas filias dotare compellitur. Ioan. de Roias Sergen. in epitom. ſucceſ. c. 14. nu. 17. f. 405. T. 8. P. 1.

Tanquam adminiſtrator habetur. Vital. de Camba. de clauſ. verſi. ſupereſt. nu. 34. f. 446. T. 18.

Vſufructuarius in bonis aduentitijs filij, an teneatur dare cautionem de vtendo, & fruendo viri boni arbitrio, & de reſtituendo rem

Source : BIU Cujas

sem vſufructu finito, item, & faciendo bonorum inuentarium, ſicut alij vſufructuarij. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. poteſt. c. 6. effectu. 2. nu. 51. f. 106.

Tenens ingenuam, vt concubinam, vt proferens, verba, quòd vult aliquem ex filijs, an faciat filios preſumere retro legitimos. Anto. de Roſel. de legitimat. ti. de matrim. præſumptiuo. nu. 7. folio 82. Tom. 8. P. 2.

Tenetur ad dotem, & donationem propter nuptias. Sebaſt. Montic. de inuentar. capitu. 9. numero 174. folio 224. Tomo eodem Par. eadem.

Tenetur alere filios & ad hoc cogi poteſt aliàs inter aliàs pœnas patriam poteſtatem. amittit. Ferdinan. Paez. de munerib. num. 15. fol. 198. Tom. 12.

Filios etiam bannitos, necnon nepotes ex filijs, & vxores filiorũ ſuorum. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpecial. 2. in iu di. q. 8. nu. 7. f. 148. T. 18.

Filium bannitum, etiam ſi extaret ſtatutum pœnale, vt bannito alimenta præſtari non poſſint, nam eo non obſtante, ſi pater miſerti filio bannito alimenta, excuſabitur a pœna ſtatuti. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. poteſt. capitu. 6. effectu. 17. num. 10. f. 121. Tom. 8. Par. 2.

Filium etiam ſpurium de iure canonico. Ioan. Campeg. de dote. q. 17. nu. 2. f. 277. T. 9.

Matrem pauperem. Ioan. de Roias. ſergen. *in* epitom. ſucceſ. c. 22. nu. 13. f. 415. T. 8. P. 1.

Spurios, & ex illicito coitu natos de iure canonico. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpecial. 2. *in* iudicijs. nume. 9. folio 148. Tom. decimooctauo.

Tenetur alimentare nepotem ex ſpurio. Melch. Palaez. de maioratib. quæſtio. ſecunda, numero 13. folio 415. numero 13. Tom. 10. Par. prima.

Aſſignare filio donationem propter nuptias ſufferens vſumfructum dotis habere deber. Ioan. Boſche. de nuptijs. lib. 5. nu. 18. fol. 93. Tom. 9.

Dotare filiam etiam minorem, quæ paſſa eſt ſe cognoſci ab aliquo, dum tamen fuerit emendata. Bermon. Chouer. *de pub.* con cub. rub. de ſtupro. nu. 22. f. 157. T. 11. P. 1.

Dotare filiam rurſus, quæ dotem amiſit *ſine dolo ſuo*, licèt ſecus ſit in alijs, qui dotare teneantur. Cornel. *Beninc.* de pauperta. & eius priuil. quæſtio. 8. ſpecial. 3. *in contract.* num. 13. fol. 156. Tomo decimooctauo.

Dotare filias, etiam ſi *nuptæ fuerint. idem* ibidem num. 1. & Aſc. Clemens. Amer. *de pat. poteſt. c. 6.* effectu. 11. nu. 1. vbi limitat, & ampliat *multis modis.*

Dotem aſſignare, *etiam* filiæ iam nuptæ. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. poteſt. capitu. 6. effectu. 16. nume. 25. folio 119. Tomo 8. Par. *ſecunda.*

Eodem *modo* ſe obligare pro filio emancipato, ſicut in poteſtate. *Ioan.* Campeg de dote. quæſtio. 168. numero ſecundo, folio 318. Tomo nono.

Expendere cum filio, vt artes liberas ediſcat. Ioan. Garſi. de expẽ. & melio. c. 3. nu. 48. f. 265. T. 17.

Filiam ingredientem monaſterium dotare. Corn. Beninc. de paupert. & *eius priuil.* ſpecial. 10. in contrac. numero 21. folio 168. Tom. decimooctauo.

Filiam maritare. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. in princ. q. nu 6. fol. 178. T. 6. P. 1.

Filiam toties, quoties opus fuerit dotare. Bapt. de San. Blaſ. de priuil. dotali. centur. 2. numero 50. folio 454. T. 9.

Filium captum redimere, aliàs iuſtè exhæredatur a filio. Ferdinan. Paez. de excuſ. parent. requiſit. 1. numero 44. folio 201. Tomo duodecimo.

Honeſtum æs alienum pro filio ſoluere. Franc. de Porcel. de duobus fratrib. 2. princ. q. nu. 12. f. 178. T. 6. P. 1.

Ordine ſucceſſiuo filium, & nepotem inſtituere, ne rumpatur teſtamentum. Ioan. Campeg. de ſtatut. quæſtio. 22. num. 116. fol. 267. Tom. 2.

Præſtare filio alimẽta militiæ, & nuptiarum. Ioan. Bap. Ponti. de aliment. cap. 7. num. 5. fol. 448. Tom. 8. Par. 1.

Pro filio ad officium nominato, ſicut fideiuſſor. Paris. de Put. de ſindicat. verſi. fideiuſſor. num. 9. fol. 267. Tom. 7.

Pro *filio, ſi ei conſenſit in* officio publico. Marti. Laudenſ. de offici. *Domino.* queſt. 106. Tom. 16.

Soluere Redemptori precium, *quod ſoluit* pro redemptione filij. Gaſpar. *Beat. de inop.* debit. c. 20. numero 6. fol. 244. Tomo 3. Par. ſecunda.

Spuriam dotare. *Bapt. de S.* Blaſ. Centur. 4. numero 9. folio 459. Tomo nono.

Tradendo vnam de *pluribus* rebus, an quo ad aliàs maioratum reuocare poſſit. Melch. Palaez. de maiorat. q. 34. nume. 4. folio 378. Tom. 10. Par. 1.

Tradens aliquid filio, cenſetur *magis* committere, quàm donare. Corn. Beninc. de paupert. & eius *priuil.* q. 8. ſpeciale. 1. in contractib. nu. 2. fol. 155. T. 18.

Tradita filio poſſeſſione rerum maioratus, an poſſit bona alia ſubrogare abſque filijs conſenſu. Melch. Palaez. de maioratib. q. 26. nu. 10. f. 273. T. 10. P. 1.

Turpis perſona non poteſt iniuriam filio factam remittere. Lancello. polit. de ſubſtitut. verſic. plura. numero 46. folio 253. Tomo quarto.

Tutor, an poſſit tranſigere. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. pote. c. 6 effectu. 14. nu. 25. f. 117. T. 8. P. 2.

Filiorum emancipatorum tenetur eis rationem reddere de tutela, & carere, & eius bona ſunt tacitè hypothecata. Ioann. Guter. plac. de contract. iurat. capitu. 41. numero 13. folio 88. Tomo ſexto, Par. ſecunda.

Vel curator filij emãcipati, immobilia ſui filij diſtrahere nequit. Octaui. Simoncel. de decret. titu. 8. 1. *inſpect.* numero 2. fol. 319. Tom. 6. P. 2.

Tyrannus quis dicendus. Ioan. Lecirier. ver. quia ſupra. nu. 7. folio 60. T. 10 P. 1.

Vbi adminiſtrator filij, pro eo actiones ſuſcipit. Bagarot. de exceptio. dilator. verſic. precibus. numero 34. folio 129. Tom. tertio, Par. ſecunda.

Vbi filij nuptijs non vult conſentire, quid agendum. Gabriel. Paleot. de Nothis, ſpurijsque filijs. cap. 8. nume. 7. folio 48. Tom. 8. Par. ſecunda.

Vbi prohibere potuit filium, & non fecit, dum paci contrauenie-bat, vtraque pœna tenetur. Nicol. Moron. de fide treug. & pace, q. 138. nu. 1. f. 445. T. 11. P. 1.

Vel dominus conuentus an obijciat de compenſatione debiti filij, vel ſeruo. Tyndar. de compenſat. artic. 7. nu. 8. folio 255. Tomo 6. Par. 2.

Vel dominus tenetur vbi *ipſorum* nomine eſt contrauentum. Nic. Moron. de fide treug. & pace, quæſtio. 47. numero 15. folio 447. Tom. 11. P. 1.

Vel extraneus dans dotem, ſi ſtipulatus *eſt* dotem *ipſi* dotanti reddi, ſi mulier in matrimonio deceſſerit *ſine liberis*, & contingat, quòd mulier decedat cum liberis, an dos debeat eſſe mariti, an verò hæredum mulieris, an verò liberorum, licèt hæredes non ſint. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 128. numero primo, folio 314. Tom. 9.

Vel extraneus, & ſuo mulierem dotans, ſi pactum non apponat, ſine muliere, paciſci non poteſt. Odofred. de dot. reſtitut. num. 70 fol. 474. Tom. 9.

Vel magiſter tenetur ſoluere condemnationem pro filio, vel famulo delinquente, an pater, vel magiſter ſit citandus. Hippo. Bonacoſ. de ſeruis, vel famul. q. 89. f. 126. T. 6. P. 1.

Vel maritus ſi reperit filiam, vel vxorem in præludijs Venetijs, an impunè occidere poſſit. Iacob. Nouel. ad defenſam. verſi. varijs. nu. 78. fol. 219. T. 11. P. 1.

Vel mater, an poſſint ſeipſos ſubſtituere. Rolandi. de teſtamen. & vlti. volunta. rub. 25. nu. 23. f. 15. T. 8. P. 1.

Poteſt procuratorem conſtituere in cauſa matrimoniali filij ſui. Ioan. Bertachi. de epiſcop. 5. Par. 4. lib. numero 12. folio 348. Tomo 13. Par. 2.

Pro filio, vel *filius* pro patre, vel matre, quando poterit eſſe teſtis. Nel. a San. Giminiano de teſtibus. numero ſeptimo, folio 80. Tomo quarto.

Renubens, an obſit filijs primi matrimonij. Sebaſt. Montic. de inuentar. c. 9. nu. 383. f. 231. T. 8. P. 2.

Superſtes a ſucceſſione filij excludit alios aſcendentes. Cyn. Paſtorien. de ſucceſ. ab *inteſtat.* verſi. nunc. numero 4. fol. 320. Tomo 8. Par. 1.

Vel tutores poſſunt pro impuberibus ſponſalia contrahere. Anto. Gub Coſtani. de ſponſ. comment. verſi. *ſponſalia.* nume. 21. fol. 48. Tom. 9.

Velut adminiſtrator, legitimos in aduentitijs filij trãſigere poteſt. Ioan. Bapt. Caccialup. de tranſactioni. q. 7. nume. 4. fol. 32. Tom. ſexto, Par. 1.

Vendens bona filiorum, an teneatur fideiubere de euictione. Gaſpar. Cabal. de euictio. §. 2. numero 14. folio 83. Tomo eodem Par. eadem.

Verberans filium, præſumitur cauſa correctionis verberare, modò atrocitas pœnæ aliud non ſuadeat, nec licet filio ſe defendere. And. Alciat. de præſumptio. præſumpt. 3. numero 1. folio 308. Tom. quarto.

Filium clericum, non incidit in pœnam excommunicationis. Aſc. Clemens. Amer. de pat. poteſt. c. 6. effectu. 1. numero 16. fol. 104. Tom. 8. Par. 2.

Videtur magis iniuriam pati, quàm filius. idem ibidem effectu. 8. nu. 8. fol. 112.

Prohibere nubere, qui conditionem non quærit. Damhouder. de tut. & curat. in pupillar. patroci. c. 9. num. 94. fol. 367. Tom. eod. Par. eadem.

Virtute commiſſionis ei datæ ad eligẽdum filium ad maioratum, non poteſt eligere odioſum matri. Melch. Palaez. de maiorat. q. 48. nu. 33. f. 388. T. 10. P. 1.

Legis 22. Taurinæ filijs deficientibus, & parentibus, poteſt eligere ad maioratum remotiorem conſanguineum. Melch. Palaez. de maioratib. q. 72. nu. 2. f. 408. T. 10. P. 1.

Habẽs electionem eligendi ad maioratum, an teneatur eligere proximiorem conſanguineum. idem ibid.

Viſitans filium ſtudentem pro repreſalijs capi non poteſt. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 78. nu. 1. f. 47. T. 18.

Viuens, & valens, tenetur aſſignare filio detẽto in carcere pro delicto legitimam. Gaſpar. Beat. de inop. debit. & c. c. 20. num. 9. fol. 244. T. 3. P. 2.

Quòd de rebus ſuis, vt liber diſponere poſſit dilapidando. Petr. And. Gamb. de auctoritat. legat. de lat. lib. 7. nu. 318. folio 207. Tom. 3. Par. 2.

Viuente filio, non dicitur dominus bonorum filij. Ioan. Roias in epitom. ſucceſ. c. 31. nu. 11. f. 424. T. 8. P. 1.

Viuit in filio, & filij ſunt quaſi parentes. Ioan. de Ligna. de amicit. ver. viſum eſt. nu. 8. f. 230. T. 12.

Vna, & eadem perſona cum filio. Octauia. Velpel. de treug. & pace q. 24. nu. 4. f. 408 T. 11. P. 1.

Vnus de collegio poteſt dare vocem, ſiue fauam, vt vulgo dicitur proprio filio. Ioan. Crot. de teſtibus. 4. part. num. 111. folio 211. Tom. quarto.

Vſumfructum non habet in eo, in quo filius proprietatem non habet. Ioan. Bapt. Caccialup. de tranſactio. quæſtio. 7. num. 5. folio 32. Tom.

Index Tractatuum.

32.Tom.ſexto,Par.prima.

Vt propriam vitam redimat,filium vendere poteſt.Pet.And.Gamba.de extenſio.verſicu.inſignis. numero 101.folio 254.Tom.decimooctauo.

Vtrum poſſit filium ſuum primogenitum priuare iure primogeniturę propter inobedientiam.Ioan. Lecirier.de primogenit.li.3. q.6.f.63.T.10.P.1.

Ius primogenituræ transferre.idem ibidem.q.3.f.64.

*PATERNITAS, maternitas,& filiatio, ſunt correlatiua.Ioan.Brunel.de ſponſal.& matri.declarat.3.nu.6.f.21.T.9.

Paternum feudum quid, qualeve ſit.

*PATERNVM feudũ capitur pro feudo hæreditario. ti.2.de feud. ex pact.& prouid.antiq.nu.14.f.119.T.10.P.1.

Dicitur illud,quod eſt in gradu in quo agnati non ſuccedunt.idẽ ibid.nu.13.

Dicitur illud, quod fuit maiorum ſupra patrem. idem vbi ſupra numero 12.

Dicitur illud,quod pater non quæſiuit.idem ibid.nu.11.

Quid ſit.Ioan.Blanc.in epitom.feudor.lib.1.ſeu.Par.1.c. 1.n.10. fol.263.T.10.P.1.

Strictè ſumptum,capitur pro feudo,quòd a patre, vſque ad quartum gradum obtentum eſt.ti.2.de feud.ex pacto,& prouid.antiquo.ver.vidimus.nu.10.f.119.T.eo.P.ead.

Sumitur largè,quando fuit eius parẽtis,qui fuit communis agnationis.idem ibid.nu.9.

Reliqua vide in verbo feudum.

*PATI damnum dicitur multis modis. Sebaſt. Medices de fortuit. caſib.q.11.nu.16.f.207.T.7.

*Patiendo Chriſtus peccata mundi tulit.Iſidor.epiſcop.contra Iudæver.Iudæi.nu.39.f.26.T.14.

*Patiens periurium probari an ſit puniendus.Phanut.de Phanut.de iureiuran.in litem.ver.poſtremò. numero 3. folio 394. Tomo 3. Par.ſecunda.

*Patientes defectum narratiuum,an poſſint præfici hoſpitali.Pet.de Vbal.de canon.epiſc.& paroch.quæſtio.2. princip.num.4.folio 15.Par.2.

Patientia variè conſiderata quid operetur.

*PATIENTIA aliquando pro traditione habetur.Placenti. de rerũ vendicat.ti.5.nu.4.f.38.T.3.P.2.

Debitoris, q̃ creditor mittatur in poſſeſſionem ex primo in actione reali, & ex ſecundo decreto in perſonali, cauſat præſcriptionem.Ioan. Bapt.Bout.de ſtatu.vrb.præſcrip.gl.19.nu.94.& 106. fol.185.& 186.T.17.

Domini,habetur pro licentia.Guliel.Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. verſicu. in qua quidem. numero 4.folio 528. Tomo 15. Par.ſecunda.

Sufficit in acquiſitione iurium incorporalium.Pet.Rebuf. de pacificis poſſeſ.verſicu.regula.numero 305.folio 552.Tom.eodem Par.eadem.

Verum feudum conſtituit.Vldaric. Zaſ.de feud.6.Par.nu.7.folio 308.T.10.P.1.

Habens aliquod præambulum, ſeu diſpoſitionem præcedentem præiudicat,& diſponit,& fidem adfert inſtrumento.Aymo Crauet.de antiquit.tempor.verſi. quarto limitatur.numero 18.folio 135.Tom.17.

Longi temporis cum præſtatione, vel ſine, licèt præſumptionem inducat,tamen allegari debet id, quod ex tempore præſumitur. Franc.Balb.de præſcrip.quæſtio.14.nu.19 f.60.T.17.

Nonnunquam obligationem,quandoque remiſſionẽ, & aliquando alios actus inducit.Martin.Laudenſ.de crim.lęſæ maieſta.q. 12.nu.14.f.33.T.11.P.1.

Neceſſaria includit ſcientiam.Io.Franc.Balb.de præſcrip.ver.nunc venio.nu.2. fol.115. Tom.17. idem ibidem de præſcriptio.q.10. nu.30.fol.60.

Non egreditur ſuos terminos.Aymo. Crauet. de antiquit.tempor. ver.materia iſta.nu.102.f.171.T.17.

Non habet pro conſenſu, quando de tacentis præiudicio tractatur. Philip.Prob. de iur. regal. quæſtio.54. numero 2.folio 407. Tomo 12.

Oritur ex fortitudine.Franc.Paui.de viſitatio.q.10.2.P.numero 79 fol.212.T.14.

Poſſeſſionis rei ſuæ duplex eſt Phanu.de Phanu.de dote.gl.10.nu. 43.f.440.T.9.

Pro conſenſu habetur, vbi de commodo patientis tractatur.Rolã. a Valle de dote.q.74.nu.4.f.380.T.9.

Limita vt nu.10.ibid.

Quo ad fructus, nõ quo ad collationes beneficiorum intelligitur. Arnulf.Ruze.de iur.regal.priuil.38.numero ſecundo,folio 379. Tomo 12.

Seu ſcientia partis,an requiratur in præſcriptione.Io. Franc.Balb. de præſcrip.q.28.nu.1.f.82.T.17.

Superioris in non quæſibilibus, ſiue principis priuilegio geſtum non iuuat.Ioan.Bertach.de Gabel.ſeu vectigal.1.P. num.32.fol. 54.Tom.12.

Tacita in inferioribus a Papa, non dat ius in beneficio,ſecus in Papa.Card.Iacobat.de concil.lib.4.artic.4.nu.162. folio 257.Tom. 13.Par.prima.

*PATIENTIA triginta annorum præſumitur ſolemnitas interueniſſe,& conſenſus requiſitus.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.caſu 11.nu.22.f.443.T.15.P.2.

*PATIENTIAM ſolam, qui permittit, nec per alia verba ſeruitutẽ conſtituit,in ſeruitutem conſtituere videatur, vel ſe perſonaliter obligare.Barthol.Cępol.de ſeruitut.ruſtic.prædio.c.3.num.53. fol.223.T.6.P.2.

*PATIENTIÆ virtus comendatur.Ioan.Lup.de conſęd.princ.§.videntur.nu.5.f.307.T.16.

*PATRATVM facinus reum præuiſo comodo indignum reddit. And.Alciat.de ſing.cert.c.6.nume.7.f.294.T.12.

Patre in ablat.ſing.quomodo conſideretur.

*PATRE ac matre,dotem pro filia promittentibus,mater præſumitur potius intercedere pro marito, quàm de ſuo quicquam donare.Ioan.Boſche.de nuptijs.lib.5.nu.34.f.93.T.9.

Alienante bona filij, in quibus vſumfructum habet poſſeſſor pro vita patris,fructibus gaudebit.Melch.Palaez. de maioratib.q.9. nu.25.f.453.T.9.

Et an in tali vſufructu poſſit ferri exequutio.idem ibidem.

Capto a creditoribus, ſi filij eius petant ſibi adiici ob dotem matris,an pater ſit filijs adijciendus.Gaſpar.Beat.de inop.debi.&c. c.17.nu.43.f.241.T.3.P.2.

Et an filij præferantur alijs creditoribus.nu.44.idem ibid.

Damnato de crimine lęſæ maieſtatis in contumaciam,quia voluit comparere,an filij puniantur.Hiero.Gig.de crim.lęſæ maieſtat. quæſt.13.nu.1.f.76.T.11.P.1.

De crimine damnato, quæ liberis relinquatur portio.Placenti. de accuſatio.titu.7.de crim.numero duodecimo, folio 4. Tom.11. Par.prima.

Delinquente viuo auo, qui tenet feudum, an perdat illud ſuus filius,qui non delinquit.tit.6. de feud. hæredit.antiq.ſiue patern. nu.30.f.145.T.10.P.1.

Diſſipante, filius poteſt petere ſibi aſſignari fundum pro alimentis.Ioan.Bapt.Ponta.de aliment.capitu.7.folio 448.n.5.T.octauo,Par.prima.

Donante filio benemerito,non præſumuntur merita, niſi probentur.Guid.Pap.de præſump.verſic. quia. numero vigeſimoſecundo,fol.301.T.4.

Dotem ſibi reddi ſtipulato,ſi filia ſine liberis prædeceſſerit,ad quẽ dos reuertatur liberis ſuperſtitibus ea decedente.Phanu.de Phanu.de dote gl.6.nu.9.f.444.T.9.

Exiſtente furioſo,vel mentecapto, filiæfam. licèt in eius poteſtate ſit,poteſt de bonis patris ſui promittere pro ſua dote, & pactainire cũm victo de dote lucranda.Bal. Nonel.de dote priuil.61. nu.vnico.f.211.T.9.

Familias hæretico damnato,non confiſcatur vſusfructus,quẽ habuit in bonis filij aduentitijs.Iac.Simanc.de cathol.inſt.ti 9 nu. 81.f.125.T.11.P.2.

Interficiente nurum in adulterio deprehenſam, filius ſecus eidem vxori ſuccedere non licèt.Anto.de Roſel.de ſucceſ.ab inte.verſi. iſta gl nu.180.f.367.T.8.P.1.

Magis leges confidunt in prouidendo filijs,quàm de matre. Aſca. Clemens. Amer.de patr.poteſt.capitu.4.nu.17.fol.100.Tomo 8. Par.ſecunda.

Mortuo,dos integra debet percipi per filium hæredem.Vital.de Camba.de clauſ. verſicu. ſupereſt. numero 37. folio 446. Tomo decimooctauo.

Mortuo,memoria,conſeruatur per filium.Franc.de Porcel.2.princi.quæſt.nu.13.f.178.T.6.P.1.

Relictis filio & ſororibus, ſi filius petat inueſtituram nomine ſuo,& ſororum,& obtineat, an non poſſit fęminam vlterius repellere.Franc.Curt.de feud.3.Par.princi.nu.21. folio 94.Tomo 10.Par.ſecunda.

Non habente,vnde filiam dotare poſſit,quę perſonæ deinceps dotem ei conſtituere teneantur. Ioan. Boſche.de nuptijs. lib.5.nu. 23.fol.93.T.9.

Prodigo,quo pacto filijs proſpiciatur.Ioan.Bap.Ponta.de alimen. c.17.nu.36.f.455.T.8.P.1.

Pronunciato nobili,filius an poſſit declarari plebeius.Ioan.Arz.de nobilit.Hiſpan.c.8.nu.3 f.242.T.16.

Plebeio,vel Pechero per ſententiam, quæ tranſiuit in rem iudicatam,an filius poſſit nobilitatem obtinere.idem ibid.nu.1.

Remittente iniuriam filio factam, an poſſint alij de agnatione nõ remittere,& agere,vt offenſor puniatur.Aſcan.Clemens.Amer. de pat.poteſt.c.6.effectu.8.nu.10.f.112.T.8.P.1.

Patrem in accuſat.ſing.miſcellaneè conſideratum quid operetur.

*PATREM, & filium eodem tempore altari miniſtrare minus licere.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.7.nu.318.folio 207. Tom.13.Par.2.

Familias,ex duabus domibus vnam, & ex duob. fundis vnum deſtinatione ſua pro patrimonij conſeruatione facere conſueuiſſe idem ibid.lib.5.nu.56 f.182.

Si quis litigando ſe aſſeuerat,cenſetur tanquam cum patrefam.litigatum,ita,vt poſtea contrarium aſſerere non poſſit. And. Alci. de præſump.præſump.24.nu.7 f.326.T.4.

Interficere licitum eſt pro defenſione patrię. Franc. Arias de bello, & eius iuſtitia,ver.ſi quidem.numero 189.folio 334.Tom.decimoſexto.

Intitulatum non dici,nec eius reſpectu ſucceſſionem notari poſſe. Pet.And.Gamb.de auctorita.leg.de lat.numero 256.fol. 181.Tomo 13.Par.2.

Patriæ,

Source : BIU Cujas

Patriæ, vel Principis proditorem interficere licet. Franc. Sosbech. ad vsus feudo. Par. vndecima, numero 38. folio 141. Tomo 10. Par. secunda.
Plus filio legitimato, quàm legitimo, & naturali relinquere posse. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 7. num. 337. folio 208. Tom. 13. P. 2.
Pro salute patriæ a filio interfici posse, quando verum sit. Vldaric. Zas. de feud. 7. P. nu. 32. f. 310. T. 10. P. 1.
Succedere filio statim etiam mortuo. Ioan. Roias in epit. succes. c. 29. nu. 50. f. 423. T. 8. P. 1.
Sufficit citare, si filius sit creditor, vel legatarius. Sebast. Montic. de inuent. c. 7. nu. 20. f. 213. T. 8. P. 2.
Turpem de dote non agere inhonesto contra. Constant. Roger. de dote euident. 14. nu. 3. f. 345. T. 9.
Velle filiũ mori non est verisimile. Nicol. Boer. de sedit. ver. 7. & vltimo, nu. 62. f. 98. T. 11. P. 1.

Patres generaliter sumpti qualiter considerentur.

*PATRES a quibus filios cauere debent. Franc. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 9. f. 206. T. 14.
Abbates, dicuntur habere iurisdictionem, quasi episcopalem. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. articu. 1. numero 42. folio 211. Tom. 13. Par. prima.
Non tamen habent dignitatem, nec successerunt loco Apostolorum. idem ibid.
Aegere ferentes: eo quia oleum consumant reprehẽduntur. Thomas Actius de Lud. Scaccho. quæstio. 7. princ. nu. 37. folio 180. Tom. septimo.
Amplissimi. S. R. E. Cardinales nuncupantur. Hiero. Alba. de Cardi. q. 43. f. 129. T. 13. P. 2.
Arrogantes, durante arrogatione, succedunt filiis arrogatis. Anto. de Rosel. de successioni. versicu. ista glo. numero 82. fol. 363. Tomo 8. Par. 1.
Ciuitatis, qui dicantur. Ioa. Montaig. de parlam. ver. adde, il secondo, 1. P. nu. 3. f. 373. T. 16.
Comederunt vuam accerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Hieron. Gigans. de crim. lesæ maiest. lib. 3. quæstio. 1. nu. 7. f. 73. Tom. 11. Par. 1.
Concilij se habent ad Papam, vt consultores, non autẽ iurisdictionem habentes. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. numero 50. folio 75. Tom. decimotertio, Par. prima. idem ibidem. 3. Par. num. 5. fol. 83.
Conscripti, cur sic dicti. Ioan. Montig. de parlam. P. 1. versi. adde il secondo, nu. 2. f. 273. T. 16.
Corripere debent filios. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 22. fol. 206. Tom. 14.
Debent custodire puellas a clericorum conuersationibus, maxime solas cum solis. idem ibid. nu. 14.
Familias de crimine possunt accusare, & mulieres de matrimonio violato conquerentes, non admittuntur ad accusandum. Placenti. de accusat. ti. 4. nu. 2. f. 2. T. 11. P. 1.
Debent surgere primi, non totam noctem dormire. Thomas Actius de Lud. Scacch. quæstio. princip. numero 32. fol. 169. Tomo septimo.
Filiabus inhibere debent, nec se fucare debeãt. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 11. f. 206. T. 14.
Et eis inhibeant vestium pompam. idem ibid. nu. 13.
Filijs alimenta denegantes excommunicati sunt. Pet. Rebuf. de priuil scholar. priuil. 53. nu. 9. f. 43. T. 18.
Legitimi tantum, quomodo ab intestato succedãt liberis suis. Matthesila. de succes. ab intestato. 3. memb. 2. artic. princ. num. 1. fol. 328. Tom. 8. P. 1.
Licèt variantes in vno, eodemque loco scripturæ, si cõueniant permanentes in vna catholica fide non damnantur. Læl. Iorda. de Rom. sedis orig. &c. c. 9. nu. 52. f. 12. T. 13. P. 2.
Naturales, quomodo filiis succedant. Mart. Laudẽs. de legitimat. nu. 58. f. 93. T. 8. P. 2.
Non debent committere filios docendos a magistris, & doctorib. histrionibus. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 11. folio 206. Tom. decimoquarto.
Non tenentur seruare sententiam arbitri, nisi velint, si pœna non fuerit apposita, vel iuramentum. Ioan. Monach. de defensor. iur. ver. quoniam. nu. 3. f. 123. T. 3. P. 2.
Præsumũtur amare filios suos. And. Alc. de præsump. 1. præsump. nu. 1. fol. 307. T. 4.
Plus terreri in filijs, quàm in se ipsis. idem ibid. nu. 2.
Prouidere debent, ne filij in diebus festiuis, saltationibus, sed diuinis officijs vacent. Fran. Paui. de visitat. quæstio. 8. 2. P. nume. 10. fol. 206. T. 14.
Sancti sanxerunt aliter Petrum, aliter Christum esse fundamẽtum ecclesiæ. Læl. Iorda. de Roma. sedis orig. c. 9. numero 52. fol. 12. Tom. 13. P. 2.
Vocant diabolum, quandoque regem, quandoque patrem hæreticorum. Conrad. Brun. de hæreti. capit. 6. numero 4. fol. 275. Tomo 11. Par. 2.
Si iurauerunt filios suos ad inuicem matrimonium contracturos, qualiter excusentur. Ant. Bauer. de virtute, & virib. iuramen. ver. dicturus. nu. 129. f. 370. T. 4.
*PATRES succedere non obstante renunciatione a filijs facta. Ioã. Roias in epitom. succes. capitu. 29. numero 51. folio 423. Tom. 8. Par. prima.

Patri in datiuo sing. considerato quid conueniat.

*PATRI ad repetẽdum filiam impuberem a monasterio annus datur. Quintil. Mandos. de annalib. casib. ver. dum causas. num. 58. fol. 212. T. 17.
An filium liceat permutare, sicut vendere ob necessitatem. Petr. And. Gamb. de extensio. versicu. insignis. numero 100. folio 254. Tomo 18.
An liceat grauare substitutum in exemplari substitutione. Melch. Palaez. de maiorat. quæstio. 71. numero 11. folio 408. Tomo 10. Par. prima.
An possit filius familias donare causa mortis absque iudicis auctoritate. Didach. Couar. de testamen. & vlt. volunt. P. 3. nu. 7. folio 105. T. 8. P. 1.
Confitenti tot ab aliquo recepisse, non statur, vbi id in filij legitimæ præiudicium tenderet. Lancellot. Gal. de statut. q. 8. nu. 18. fol. 339. Tom. 2.
De benemeritis filij protestanti, quare non credatur. Constant. Roger. de protestat. ver. sexto, dicturus. numero 27. folio 229. Tom. decimoseptimo.
De dote agenti reclamante filia, quid obseruet iudex. Constan. Roger. de dote euidentia. 14. nu. 7. f. 345. T. 9.
Debetur legitima iure ciuili tantum, & ideo ea in totum per statutum tolli potest. Ascan. Clemens. Amer. de pat. potest. ca. 6. effectu. 16. nu. 23. f. 119. T. 8. P. 2.
Diuiti alimenta a filio non debentur. idem ibidem effectu. 17. numero 6. fol. 121.
Dotem danti profectitiam, & nullum pactum apponenti. tacita ex stipulato actio competit. Butrig. de dote. ver. pater. num. 32. folio 449. Tom. 9.
Et non marito, cur rex filiam adulteram occidere permittat. Octauia. Velpel. de inducijs, quæstio. 72. numero 3. fol. 415. Tom. 11. Par. prima.
Etiam dissipanti bona fideicommisso subiecta, sunt alimenta debita. Ioan. Bap. Ponta. de alimen. cap. 9. num. 6. & 7. folio 449. Tomo 8. Par. 1.
Fictitio acquiritur media potestas inter patriam, & tutelarẽ. Iaco. Rich. de vnio. prol. c. 8. nu. 2. f. 27. T. 6. P. 1.
Furioso datur filius curator contra regulam, quod non licet filios esse castigatores parentatu, immo lex erubescit. Card. Iacob. de concil. lib. 4. art. 3. nu. 43. fol. 246. T. 13. P. 1.
Impunè permittitur posse occidere adulteratam filiam eius, dum tamen seruata forma legis propriam filiam occidat, quod est verum, si filia erat in potestate, patris, aliàs homicidium non remaneret impunitum. Bermon. Chouer. de pub. cõcub. rub. de adulterio. ver. supereſt. nu. 15. f. 148. T. 11. P. 1.
Infideli potius subueniendũ est, quàm extraneo fideli. Troyl. Maluit. de oblatio. dub. 2. nu. 25. f. 138. T. 14.
Honor, & reuerentia debetur in filio, & si indigeat, subuentio, Ioã. de Selua de benefi. q. 2. nu. 14. f. 3. T. 15. P. 1.
Liberum, & integrum est substituere vsque ad pubertatem. Bald. Perus. de statut. versicu. potestas. numero quarto, folio 137. Tomo secundo.
Magna adhibetur fides circa alienationem rerum minorum. Octaui. Simoncel. de decret. inspect. 1. numero vndecimo, folio 319. Tom. 6. Par. 2.
Male administranti bona filiorum in committendo, aufertur administratio, in omittendo autem non. Barthol. Teg. de trac. crimi. P. 5. nu. 32. f. 12. T. 11. P. 1.
Matri, atque parentibus quid debeamus. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. ac eius iurisdict. versicu. Bellum. numero 194. fol. 27. Tomo decimosexto.
Non facit iniuriã filia, quæ canonica vtitur permissione. Damhouder. de tuto. & curat. in pupil. parroci. c. 9. folio 367. Tomo 8. Par. secunda, nu. 99.
Non licet in præiudicium legitimę filiorum rem expendere, etiam in causam Dei, & in rem eius oculis gratissimam, nec fauore animæ. Ioan. Guter. Plac. de contract. iurat. c. 5. nu. 28. fol. 50. Tomo 6. Par. 2.
Per filium in Castrensibus, vel quasi non quęritur vsusfructus. Anto. de Canar. de execut. instrum. quæst. 23. numero 54. folio 42. Tom. quinto.
Pro filio, an liceat. Ioan. de Lig. Mediol. de Bell. cap. 17. per totum. fol. 381. Tom. 16.
Propter pacem bannito alimenta, non debentur. Octauia. Velepl. de treug. & pace. quæstio. 51. numero 7. folio 411. Tomo vndecimo, Par. 1.
Quæritur possessio, & dominium per filium, licèt fuerit delictum. Franc de Porcel. de duob. fratrib. q. 1. 1. P. princip. num. 80. folio 176. Tom. 6. P. 1.
Qui filium emancipatum retinet in domo, & administrat illud, quod ei donauit, non quæritur vsusfructus, immo tenetur filio rationem reddere, & idem est in omnibus, quorum patri nõ acquiritur vsusfructus, immo tenetur filio rationem reddere, & idem est in omnibus, quorum patri non acquiritur vsusfructus. Ioan. Guter. Plac. de contrac. iurat. c. 41. numero 12. folio 88. Tomo 6. Par. 2.
Quid quæratur in bonis filij. Constant. Roger. de summo bono. ver. 5. nu. 51. f. 7. T. 3. P. 2.
Quietatio facta per filium nõ nocet sibi in bonis maternis. Sebast. Medices. de acceptilatio. quæstio. 4. numero 22. folio 401. Tom. sexto, Par. 2.
Quod licet non licet filio, sine eius iussu. Nic. Moron. de fid. treug. & pace. q. 144. nu. 3. f. 446. T. 11. P. 1.
Ratum habenti contractum filij obiici potest compẽsatio. Sebast. Medic. de compensat. q. 5. nu. 2. f. 268. T. 6. P. 2.

Reddi

Index Tractatuum.

Reddi dos inuita filia post contractus nuptias potest. Ioā. Bosche. de nuptijs. lib. 5. num. 24. f. 93. T. 9.

Relicta nepoti ex spurio, non acquiruntur. Ascan. Clemens. Amer. de pat. potest. capitu. 6. effectu. 2. numero 18. folio 105. Tomo 8. Par. secunda.

Secundum pactionem, actionem dari. Cōstant. Roger. de dote. nu. 26. f. 349. T. 9.

Spirituali eadem reuerentia debetur, quæ patri carnali. Gaspar. Beat. de inop. debit. capitu. 17. numero 41. folio 281. Tomo tertio, Par. 2.

Succedens, non dicitur de nouo acquirere, sed acquisitum capere. Ioan. de Roias sergent. in epitom. succes. c. 7. num. 10. folio 398. Tom. 8. P. 1.

Testanti de meritis filij non statur. Ioan. Coras. de benefic. c. 4. nume. 15. f. 288. T. 15. P. 2.

Vbi aliquid ex facto filij acquiritur, Pater ad onera tenetur, ad quę filius tenebatur. Pet. And. Gamb. de extens. ver. insignis. num. 34. fol. 449. T. 18.

Vel filio liberatio legata quid operetur. Sebast. Medic. de nouat. q. 11. f. 402. T. 6. P. 2.

Vel fratri hæretico, an potius subueniendum sit, quàm extraneo catholico. Thomas Actius. de Lud. Scaccho. quæst. 12. prin. n. 47 fol. 191. Tom. 7.

Patria quot modis consideretur.

*PATRIA capitur pro loco. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 7 fol. 132. nu. 26. T. 18.

Cuique dulcissima, & grauissima. Hora. Luti. de priuil. scholar. nume. 14. in præfat. f. 70. T. 18. & Philip. Prob. de iur. regal. q. 35. n. 3. fol. 399. T. 12.

Cur sic dicitur. Pet. Foler. de contractib. censuar. vers. Nicolaus. nu. 150. f. 132. T. 6. P. 2.

Dulcissima dicitur. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 9. numero 20. fol. 436. Tom. 9.

Montiferati hodierna die est multum infelicissima propter bellorum tumultus, & hospitationes militum. Roland. a Valle de dote. q. 26. nu. 3. f. 361. T. 9.

Parentibus præferenda est. Conrad. Brun. de seditios. c. 14. nume. 9. fol. 109. T. 11. P. 1.

Quanto studio colenda sit ciuibus, & an maiore, quàm pater. Thomas Actius. de Lud. Scaccho. quæstio. 6. princip. fol. 178. nu. 52. Tom. septimo.

*PATRIA potestas a iure ciuili est inducta. Alberic. A Rosa. de statut. q. 104. nu. 21. f. 40. T. 2.

Est de iure ciuili. Bal. de Vbal. de substit. ver. supra diximus. nu. 6. fol. 206. T. 8. P. 1. & Restaur. Castal. de Imperat. q 98. nu. 6. fol. 71. Tomo 16.

Per religionis ingressum soluitur. Pet. Antibo. de munerib. 3. Par. prin. nu. 14. f. 27. T. 12.

Reliqua vide in verbo potestas.

*PATRIAM defendenti, non esse indecorum mori. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. ver. Bellum. nu. 210. f. 27. T. 16.

Defendere quilibet tenetur. Hieron. Præuidel. de peste, & eius priuil. ver. hoc tempore. numero sexto, folio 171. Tomo 18. & Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 62. num. 106. fol. 190. Tom 15. Par. secunda.

Parentibus omni loco, & tempore præferendam. Fran. Zoanet. de Roma. Imper. numero 195. f. 27. T. 16.

Suam, ex qua est oriundus, quilibet præsumitur diligere. And. Alciat. de præsumptio. præsumprio. 37. numeto primo, folio 315. Tomo 14.

Quilibet tenetur defendere, pro qua, & parentes occidere potest. Conrad. Brun. de hæreti. cap. 19. numero 9. folio 308. Tomo 11. Par. secunda.

Patriarcha qui dignitatem absolutè, & copulatiuè habeat.

*PATRIARCHA an præsente Cardinali possit vti insignibus superioribus. Videlicet in deferendo crucem ante se, & quo casu nō. Card. Iacobat. de concil. lib. primo, num. 238. folio 202. Tom. 13 Par. prima.

Bituricen. nunquid præcedere debeat Lugdun. & Senenon. Nic. Boer. de ordine graduum vtriusque fori. 1. Par. num. 16. fol. 267. Tomo 16.

Constant. obtinet de iure tertium locum. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 97. f. 196. T. 13. P. 1.

Tenet primum locum post Papam. Mart. Laudens. de priuil. quę stio. 24. nu. 3.

Dat pallium, quod non dat legatum. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro secundo, numero 9. folio 154. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Dicitur etiam reuerendissimus, & beatissimus. Card. Iacobat. de concil. libro primo, articu. primo, numero 156. folio 198. Tomo 13. Par. prima.

Est supra Archiepiscopos. idem ibid. nu. 163.

Et legatus de latere non possunt deponere episcopum absque speciali Papæ mandato. Lęl. Iordan. de Rom. sedis orig. &c. capi. 6. nu. 4. f. 6. T. 13. P. 2.

Et primas, licèt diuersa nomina habeant, tamen idem sunt, & vnā, atque eandem formam tenere dicuntur. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. titu. de varijs ordinariorum nominib. &c. nu. 12 fol. 156. T. 13. P. 2 & Ioan. Franc. Paui. de offic & potest. c. sede vacante. numero duodecimo, prælud. 6. folio 412. Tom. 13. Par. prima.

Græca lingua dicitur summus patrum. Hieron. Gigans de residen. epis. c. 18. nu. 6. f. 377. T. 13. P. 2.

Habet priuilegium faciendi per se ferre vexillum crucis vbiq;, nisi in vrbe, vel vbi sit legatus Papæ, vtens insignibus apostolicæ dignitatis. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 16. Par. 1. nume. 15. Tomo 15. Par. 2.

Iudex inter episcopos est, causas delegat, quas ipse cognoscere nō potest, & procurationes, quæ debētur patriarchæ, eo defuncto, Papa solus recipit. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. ca. 16. nu. 13. fol. 45. T. eo. P. ead.

Quid sit, Ant. de Pret. de iurisdic. episc. defens. c. 6. nu. 16. fol. 366. Tom. 13. P. 2.

Quo ad indulgentiam iurisdictionem habet in subditos Archiepiscoporum, & episcoporum. Anto. de Rosel. de indulg. num. 385. fol. 156. T. 14.

Transfert, & deponit episcopos, quod legato non conceditur. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 2. ver. quoniam. nu. 10. fol. 154. T. 13. P. 2.

Venetiarum eligitur a senatu. Hiero. Gigans. de resident. episc. c. 18 nu. 15. f. 377. T. 13. P. 2.

Loco. Graden. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 110. fol. 197. Tomo 13.

Subrogatus in locum graden. per Nicolaum V. idem ibidem. nu. 258. fol. 204.

Venetus, est primus respectu inferiorum, qui non est inter quatuor principales. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 16. num. 6. fol. 45. Tom. 15. P. 2.

Gradensi suffectus est. Marc. Anton. Marsil. de eccles. iast. redditibus Par. prima, capitu. 11. numero 18. folio 345. Tomo eodem. Par. eadem.

Vnde dicatur. Card. Iacobat. de concil. art. 1. lib. 1. nume. 163. folio 199. Tom. 13. P. 1.

Vtrum habeat priuilegium, quòd omissis medijs ad se appelletur & quibus Patriarchis id sit concessum. Guliel. Redoa. de simon. mental. P. 1. ca. 16. numero decimoquarto, folio 45. Tomo decimoquinto, Par. 2.

*PATRIARCHALIS Ecclesiæ Romæ, quales sint, videlicet ecclesias. Petri, S Pauli, S. Ioannis Lateranensis, S. Mariæ Maioris, & S. Laurētij extra muros. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. ti. de varijs nominib. nu. 15. f. 156. T. 15. P. 2.

*PATRIARCHALES sedes quatuor esse principales, Constantinopolitanam, scilicet. Alexandrinam. Antiochenam, & Hierosolymitanam. idem ibid. nu. 13.

*PATRIARCHALIA priuilegia, quæ nam præcipua sint. idem ibidem nu. 21. f. 156.

*PATRIARCHALIVM ecclesiarum, quæ nam dignior existat. idem ibid. nu. 16.

Patriarcharum ingerit plur. consideratio.

*PATRIARCHARVM habitus. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 1. nu. 254. f. 204. T. 13. P. 1.

In subditos Archiepiscoporū qualis sit facultas, & potestas, quodque, & eadem Archiepiscopis in suffraganeos competat. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. ti. de varijs ordin. nominib. nu. 27. f. 156. T. 13. P. 2.

Nomina plura, quod non de facili recusantur suspecti. Card. Iacobat. de concil. libro primo, numero 171. folio 199. Tomo decimotertio, P. 1.

Sedes, & Cathedræ deputatæ per Petrum, vbi quod loco protho-flaminū sunt hodie Patriarchæ, & Archiflaminum loco sunt Archiepiscopi, & flaminū loco sunt episcopi. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. prima. capitu. 16. numero octauo, fol. 45. Tomo 15. Par. 2.

Sedes principales, quæ sint post Romanam. Marc. Mant. in Dialog. de concil. versicu. saltim. numero 76. folio 186. Tomo decimotertio, Par. 1.

Suffraganei, quinam esse intelligantur, quodquè Archiepiscoporū episcopi. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. tit. de varijs ordinariorum nominib. &c. nu. 26. f. 156. nu. 13. P. 2.

*Patriarchas Pallio non vti, si quando Romanus, Pontifex, siue eius legatus adsit, & huiusmodi dictum, quo casu procedat. idē ibid. nu. 20. fol. 156.

Papæ socios existere. idem ibidem. numero 246. folio 160. Tom. eodem Par. ead.

Patriarchatus quo iure introductus, & quotuplex.

*PATRIARCHATVS de iure positiuo introductus est. Ioan. de Selua. de benefi. quæstio. 4 Par. 1. numero 27. folio 8. Tomo 15. Par. prima.

Dicitur beneficium, & in toto mūdo sunt Patriarchatuū quatuor sedes. idem ibid. q. 2. nu. 40. f. 4.

Duo sunt incompatibiles. Alfon. Hoie. de benefi. incompatib. P. 1. c. 3. nu. 8. f. 114. T. eo. P. ead.

Gradensis extinctus, & loco illius creatus Patriarcha Venetiarum. Henric. Bot. de sinod. episc. c. 18. nume. 12. folio 377. Tomo 13. Par. secunda.

Est in Istria prouincia prope ciuitatem Venetiarum, & sub se habet septem suffraganeos. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 1. c. 16. nu. 7. f. 45. T. 15. P. 2.

Source : BIU Cujas

Patriarchæ in nominatiuo plur.a quibus iudicent. & eorum poteſtas.

*PATRIARCHÆ a Papa tantum ſunt iudicandi,& grauius puniũ tur,quàm inferiores.Card.Iacobat.de concil.lib.1.art.1.n.216. fol.201.T.13.P.1.

Archiepiſcopi, epiſcopi Abbates feudum dare poſſunt.Marti. de Silli.ti.3.nu.4.f.2.T.10.P.2.

Archiepiſcopi,& epiſcopi decedentes, nõ electa ſepultura,in qua eccleſia ſepelientur.Pet· de Vbal.de canon.epiſc. & paroch.c.9. nu.32.f.237.T.15.P.2.

Et Archiepiſcopi in concilio non vtuntur pallio, & ratio quare Card.Iacobat.de concil. lib.1.artic.1.nu.9. folio 196.Tom.13. Par.prima.

Et Metropolitani in ſingulis Regnis, vbi ſunt, conſtituendi ſunt. Guliel.Duran.de modo Gener. Concil. celeb.rub. 11. nume.8. fol.160.T.eo.P.ead.

Et primates vnam formam tenent, & idem ſunt.Franc.Paui.de viſit.q.2.1.p.nu.11.f.180.T.14.

Et prophetæ cum rotulis, & aliqui Apoſtoli cum libris, & aliqui cum rotulis,quare pingantur.Ioan.de Selua de benefic.q.5.P.1. nu.76.f.14.T.15.P.1.

Habent ſub ſe plures prouincias, & plures Archiepiſcopatus. Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.1.c.16.num.10.folio 45.Tom. 15.Par.ſecunda.

In quatuor orbis partibus initio conſtituti,quive ij ſint.Marc.Ant. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.2.num.16.folio 345.Tom. eodem Par.eadem.

In quorum locum ſint ſuffecti.Ioan.Hugo.de offi.quatuor prælatorum.numero ſecundo,folio 296.verſi.erant.Tom.decimotertio,Par.2.

Nomen vnde dictum,quodque ab Archos,ideſt Principe patrum. Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.libro ſecundo,titu.de varijs ordinariorum nominibus &c. numero 11. folio 156.Tomo 13.Par.ſecunda.

Nunquid præferantur Cardinalibus presbyteris.Petr.a Monte de poteſt.pontifi.quæſtio.quinta,numero ſecundo,fol. 147.Tomo 13.Par.prima.

Patrum Principes latinè dicuntur. Marc.Mant.in Dialog.de concil. verſicu. ſtatim. numero 75. folio 186. Tomo decimotertio, Par.prima.

Primates Archiepiſcopi &c. viſitare poſſunt ſuos ſubditos. Ioan. Franc.Paui.de viſitat.quæſtio.3.1.Par.numero 29.folio 181.Tomo decimoquarto.

Et Archiepiſcopi in ſubditos ſuffraganeorum manus apponere non poſſunt.Franc.Paui.de viſitat.q.10.1.Par.nume.49.fol.190. Tom.decimoquarto.

Primi ſunt poſt Papam.idem ibidem quæſtio.2.1. Par. numero 9. folio 180.

Quid de Patriarcha Aquileienſi,& Gradenſi.idem ibid.

Principales habent priuilegia ſimilia cum Domino Papa. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.Par.1.cap.16.numero 13.folio 45.Tom. 15.Par.ſecunda.

Principales in orbe quatuor ad denotationem quatuor euangeliſtarum.idem ibid.nu.2.f.45.

Principales quatuor ſunt, & qui ſint.Hieroni. Gigans de reſident. epiſc.c.18.nu.8.f.377.T.13.P.2.

Qui ſint patriarchæ,qui ſedere debeant ante Cardinales in Cõcilio.idem ibid.nu.9.

Prohibebant filios accipere vxores,niſi de domo, vel familia, vel agnatione.Barthol.de Spina.de poteſt.Papæ. ver.quæritur.n.49 fol.27.T.15.P.1.

Qualem habeant dignitatem,& poteſtatem. Pet.And.Gamba.de auctorit.leg.de lat.ti. de varijs ordinariorum nominib.fol.156. Tom.13.Par.2.

Quid poſſint in ſuis dioceſibus circa vniones eccleſiarum.Io.Bap. Caccialup.de vnion.P.1.art.3.nu.20.f.25.T.15.P.2.

Quid primates.idem ibid.

Quidam minorum gentium primis quatuor additi. Anto.Marſil. de eccleſiaſt.redditib.2.Par.cap.2.nume.17.fol.345.Tom.eod. Par.eadem.

Regum inſtar redacti.And.Barbat.de præſtant. Cardina.1.quæſt. Baſilic.1.Par.numero quadrageſimotertio, folio 67.Tomo 13. Par.ſecunda.

Seu primates in concilio interuenire debent. M Mantua. in dialog.de concil.verſi.ſtatim.numero 75.folio 186. Tom.decimotertio,Par.1.

Summam habet prærogatiuam, vt in pluribus iure ſpeciali. Petr. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.titu.de varijs ordinar.nominib.&c.nu.245.f.160.T.13.P.2.

Sunt illuſtres,& ſunt redacti ad inſtar regum, quia multas prouincias regunt.immo etiam ſuper illuſtres dicuntur.Card Iacobat.de concil.lib.1.articu.1.numero 137.& 138.folio 198. Tomo 3.Par.1.

Sunt primi poſt Papam præſertim quatuor. Ioan.Ftanc.Paui.de viſitat.quæſtio.ſecunda,1. Par. numero 9. folio 180.Tomo decimoquarto.

Veteris teſtamenti,cur plures habuerunt vxores. Ioan.Lup.de matrim.& legitim.ver.& vt videamus.nu.21.f.40.T.9.

Viſitare poſſunt.Ioan.Fran.Paui.de viſitat.q.2.1.Par. num.8.folio 180.Tom.14.

Vltra quatuor principales, abuſiuè Patriarchæ dicuntur, ſed primates.Card.Iacobat.de concil.art.1.lib.1.num.257.fol.204.Tomo 13.Par.1.

Vnde dicti,& qui olim erant. Anto.Marſil.de eccleſiaſt.redditib. nu.15.c.11.fol.345.Tom.15.Par.2.

*PATRIARCHÆ ex priuilegio conceſſum,vt ad eum omiſſis medijs appellari poſſit, licèt nonnulli aſſeruerint pontifici tantummodo reſeruatum, & Cardinali conſuetudinem ſubinde attendendam.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.num.25.fol.156.Tomo 13.Par.2.

*PATRIARCHIS hodie etiam quatuor principalibus in Romana Curia,& in Capella Papæ præferuntur Cardinales. Card. Iacobat.de concil.lib.1.art.1.nu.113.f.197.T.13.P.1.

*PATRIBVS in concilio diuerſas ſententias habentibus, cui ſtandum ſit.idem ibidem lib.6.artic.3. num.25.folio 283.Tom.13. Par.prima.

*PATRIÆ, an parentibus magis parendum. Iacob. Nouel. de iur. prothomiſ.§.2.nu.10.f.31.T.17.

Dulcis amor.Ioan.Coras. de benefi.num. 10.cap.5.folio 293.Tomo 15.Par.2.

Inſtitutum in matrimonijs ſeruandum.Gabriel.Paleot.de Nothis ſpurijsque filiis.c.9.nu.4.f.49.T.8.P.2.

Plus,quam parentibus debemus.Hieron.Gigans, de crim.lęſæ maieſtat. quæſtio. ſeptima, numero 10. folio 86. Tomo vndecimo, Par.prima.

Pupilli,vel adulti conſuetudo inſpicienda.Damhouder.de tuto.& curat.in pupil.patroci. capitu.7.numero 37.folio 361.Tomo 8. Par.ſecunda.

Quando ſit obtemperandum. Pet.Fole.de contrac.cenſuar.num. 149.fol.132.T.6.P.2.

Ex Cicero.

Idem ex Platone

Idem ex Bea.Tho.

*PATRIÆ poteſtatis,& emancipationis differentia,an ſublata.Ange.de Periglis de ſuitate.quæſt.10.numero ſexto, folio 149. Tomo 8.Par.2.

Differentia non eſt pęnitus ſublata.Rolandi.de teſtamen.& vlti. voluntat.rub.decimaquarta,numero ſecundo, folio 6.Tomo 8. Par.prima.

Patrimonialia munera, quæ & quot ſint.

*PATRIMONIALIA munera quædam ſunt ad quæ municipes, & incolæ tenentur,non autem forenſes.Ægid. Thomat. de collect.ver.ſanè.nu.15.f.153.T.12.

Sacræ domus ſunt,quæ ita ſunt Principis, vel reipublicæ,quemadmodum patrimonia ſingulorum, ſiue per veterē occupationē, ſiue per traditionem,ac mancipium Ioachiſtoper.Fris.de iur.arte.ti.de de queſtoria.col.3.uir. fin.in verbo patrimonialia.fol.9. Tom.primo.

*PATRIMONII appellatione quid veniat.Sebaſt.Med.de definit. definit.100.nu.3.f.315.T.18.

Bona Imperator alienat.Reſtaur. Caſtal.de Imperat.q.104.nu.12. fol.74.Tom.16.

Obligatio non mutatur per ingreſſum religionis. Ægid. Thomat. de collect.verſicu.non obſtant.numero decimooctauo,fol.117. Tom.duodecimo.

Sui vires intelligere quando quis cenſeatur. Fabia. de Mont. de empt.& vendit.8.quęſtio.princip.numero 20.folio 66.Tom.ſexto,Par.prima.

Scire an quis præſumatur.Rolandi.de teſtamen. & vlti.voluntat. rub.29.nu.21.f.20.T.8.P.2.

*PATRIMONIO inſpecto conſideratur,an dos ſit congrua, vel nõ Albert. Brun.Aſtenſ. de ſtatut.art.9. nume.29. folio 208.Tomo ſecundo.

Patrimonium quotuplex, & qualiter conſideratur,& eius priuilegium.

*PATRIMONIVM ad quod clericus fuit intitulatus,ſibi ſubrogatur loco beneficij.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alien.caſu.13. nu.3.f.459.T.15.P.1.

An permutari poſſit ad quod quis eſt ordinatus cũ beneficio.Petr. de Vbal.de Peruſ.de permutat.benefi.ver.quia.num.29.fol.184. Tom.15.Par.1.

Beati Petri gaudet centenaria præſcriptione. Mart. de Caraz. Laudenſ.de princip.q.231.f.208.T.16.

Eccleſiæ eſt commune,& propterea nullus ſibi appropriet.Guliel. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.7.nu.33.f.236.T.14.

Et alia bona clerici hæretici,an ad epiſcopum pertineant. Iaco.Siman.de cathol.inſt.ti.9.de bonis hæret.nu.91.f.125.T.11.P.2.

Et induſtria parificantur in acquiſitis per clericum.Guliel.Redoa. de ſpol.eccleſ.q.9.§.& quia nu.29.f.247.T.14.

Habens poteſt viuere de beneficio. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q.9.§.quod dicendum.f.247.T.14.

Habentes omnes tenentur ad collectam.Guliel.Bent. de vſur.nu. 27.f.75.Tom.7.

In animalibus irrationalibus poſſidens, ratione peculij,non parui inde prouenientis, ad munera publica ſuſtinenda compelletur. Ægid.Thomat.de collec.ver.vendentes.nu.7.f.168.T.12.

Minoris diminuere poteſt tutor,& curator pro ſalute ipſius.Anto. Piag de tut.& cur.q.15.nu.34.f.331.T.8.P.2.

Ob id hominis vita dicitur, quod ex eo viuatut.Ludouic.Montal. reprob.ſent.Pilati.uu.16.dub.1.f.9.T.14.

Si eſt ſufficiens ad acquiſita,eccleſia verò non,nec in totum,nec in parte,tunc præſumitur pro hærede, ſecus contra.idem ibidem §.& quia.9.q.nu.26.fol.247.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In totum, vel in parte, vnà cum eccleſia, tunc acquiſita diuiduntur inter eccleſiam,& patrimonium, ſecundum quantitatem vtriuſque. idem ibid. nu. 27.

Sufficiens habens, prohibetur occupare ſtipendia,& beneficia eccleſiæ, quæ dicuntur panis pauperum. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 9. numero decimoſeptimo, folio 268. Tom. 15. Par. prima.

Totum pandi omnium intereſt Franc. Curt. Senior de ſequeſtris. ver. quoties. nu. 16. f. 144. T. 3. P. 2.

Patrinorum officium, & conſideratio.

*PATRINI in baptiſmate officium, & de compaternitate. Nicola. Ploue. de ſacrament. capitu. 6. prima Par. numero ſecundo, folio 79. Tom. 14.

*PATRINI plures, quàm vnus eſſe non debent ad baptizandum. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 8. 2. Par. numero 45. fol. 206. Tom. eodem.

Abbati, vel monacho, commatres habere non licet. idem ibid.

Qui dicantur, & quod ſit eorum officium. And. Alciat. de ſingular. certam. capitu. 40. numero ſecundo, folio 298. Tomo duodecimo.

*PATRINORVM munus liberum eſſe debet, & licitè duellum repudiare poſſunt. idem ibid nu. 2.

*PATRINVS ad quid obligetur leuato de ſacro fonte. Hiero. Mangiar. in arbor. de conſanguinita. & affi. verſi. in nomine. numero 189. fol. 169. T. 9.

Vnus fieri poteſt in Cathechiſmo,& confirmatione. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. quæſtio. 8. ſecunda Par. nume. quadrageſimoquinto, fol. 206. T. 14.

Patris verbum in genit. ſing variè conſideratur.

*PATRIS æſtimum dicitur, æſtimum filij. Cornel. Beinc. de pauperta. & eius priuil. ſpeciale. 1. in vlt. volunt. quæſtio. 9. num. 15. folio 163. Tom. 18.

Appellatio, an complectatur auum. Albert. a Roſa. de ſtatut. q. 107 nu. 3. & 6. f. 41. T. 2.

Appellatione in fauorabilibus venit mater. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 177. numero tertio, folio. ſexageſimoſecundo, Tomo eodem.

Maſculinum in nominibus appellatiuis, & communibus complectitur fœminum. idem ibid.

In materia odioſa etiam mater venit. Iacob. Nouel. de iur. protho miſ. ver. quod ſi fortè. nu. 48. f. 25. T. 17.

Bona, & ſi in filium continuare dicuntur, non per hoc filium a ſatiſdatione releuant. Aſcan Clemens. Amer. de pat. poteſt. capi. 6. effectu. 16. nu. 58. f. 120. T. 8. P. 2.

Confeſſio de recepto non præiudicat legitimæ filij. Pet Foller. de contrac. cenſuar. verſic. vt vides. numero 401. folio 160. Tomo 6. Par. ſecunda.

Vel magna eius affectio, quando probent filiationem. Ioan. Bapt. Ponta. de aliment. capitu. tertio, numero 20. folio 447. Tomo 8. Par. prima.

Blanditiæ magnæ probant filiationem. num. eod.

Item deſcriptio natiuitatis filij in libris eius filiationem probat ibidem.

Conſenſus, an ſit neceſſarius in filiofamilias intendente duellare. Iul. Feret. de duel. verſicu. duellorum. numero 78. folio 311. Tomo duodecimo.

In matrimonio per filium contrahendo requiritur ſaltem de honeſtate. Aſcan. Clemens. Amer. de pat. poteſt. c. 6. effectu. 6. n. 25. fol. 111. T. 8. P. 2.

Non ſufficit ad hoc, vt filius valeat donare cauſa matris, ſed Aui exigitur, ſub cuius poteſtate filius eſt. idem ibidem effectu. 10. nu. 2. fol. 113.

Quando non requiſitus filia familias dotem repetente. Bapt. de San. Blaſ. de priuil. dotal. centur. 1. numero 84. folio 452. T. 9.

Conſilium firmum eſt, non autem matris Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitu. 6. effectu. 14. numero 22. folio 117. Tom. 8. Par. ſecunda.

Firmum, & cordatũ. Damhouder. de tuto. & curat. in pupil. patroci. capitu. ſexto, numero decimoſexto, folio 359. Tom. eodem Par. eadem.

Culpa an filio noceat. Mart. de Silua de feud. q. 1. nu. 28. fol. 9. T. 10. Par. prima.

Delictum an noceat filio in feudo. Sebaſt. Montic. de patr. poteſta. verſicu. ius autem. numero 45. folio 135. Tomo octauo, Par. ſecunda.

In maieſtatem Principis in quibus noceat filijs. Bertach. de epiſ. 4. Par. nu. 166. f. 345. T. 13. P. 2.

Non nocet filijs in his, quæ per ipſos, filijs non acquiruntur. Melchi. Palaez. de maiorat. illatione. 2. numero tertio, fol. 421. Tomo 10. Par. prima.

Dotatio ſemper præſumitur conueniens, niſi appareat de magno exceſſu. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. articu. 9. numero 33. folio 208. Tom. 2.

Et filij conſenſus in legitimatione requiritur. Ioã. Roias Sergen. in epit. ſucceſſio. c. 23. nu. 23. f. 416. T. 8. P. 1.

Vox eadem cenſetur. Nepot. a Montalbano de except. artic. 19. nume. 25. f. 115. T. 3. P. 2.

Familias conſuetudo eſt inſpicienda, cum de vſuris agitur. Laurent. de Rodulph. de vſur. numero quarto, fol. decimoſeptimo, Tom. ſeptimo.

Imperium, an inualidet profeſſionem. Petr. de Bais. in Director. elect. capitu. 18. primæ par. Requiſ. 16. numero 3. fol. 384. Tom. 15. Par. prima.

Quomodo tyrannicum fiat. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 7. num. 5. fol. 124. T. 11. P. 1.

Intereſt viro docto nubere filiam. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 52. nu. 1. f. 43. T. 18.

Iuſſus quando excuſat. Hierony. Garzon. de Laudo meri iuris. Par. prima, nu. 5. f. 310. T. 3. P. 2.

Loco, qui habetur, poteſt remittere iniuriam ei factam, qui loco filij eſt Aſca. Clem. Amer. de pat. poteſt. c. 6. effectu. 8. nu. 2. folio 112. T. 8 P. 2.

Officium, & neceſſitas filiam dotare. Vincen. Paleo. de dote tit. de fun. dotali &c. nu. 62. f. 406. T. 9.

Perſonam non eſſe eandem cum perſona filij, niſi fictè. Fran. Zoã. de emp. & vend. ſub pacto retrou. numero 21. folio 68. Tomo 6. Par. prima.

Præſentia, an, & quando requiratur, vbi agitur, de obligando. Aymo. Craue. de antiq. temp. verſicu. viſo. numero 48. folio 130. Tomo decimoſeptimo.

Scriptura, & diuiſio inter filios an valeat. Sebaſt. Montic. de inuẽt. c. 1. nu. 5. f. 207. T. 8 P. 2.

Voluntas de legitimatione filij, non præſumitur. Aym. Crauet. de antiquit. temp. P. 1. nu. 60. f. 123. T. 17.

Legitimandi filium vnde colligatur eo mortuo. idem ibidem numero quinquageſimonono.

Vox an cenſenda filij. Ioan. Lecirier. de primogenit. q. 25. primi lib. nu. 20. f. 39. T. 10. P. 1.

*PATRITIATVS honor qui erat. Ioan. Pyrrh. de magiſtr. Roman. Par. prima, titu. de togat. ſeu palat. numero 16. folio 202. Tomo decimoſexto.

*PATRICII qui dicebantur. idem ibidem nu. 15.

Sacra curabant, magiſtratus gerebant, & c. Valent. Forſte. de hiſt. iur. ciui. Roma. ver. primus. colum. prima, in fin. fol. vigeſimoſeptimo, Tom. 1.

*PATRICIIS aſſurgit Imperator. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 65. nu. 4. f. 59. T. 17.

*PATRICIVS nemo eſſe poteſt, niſi prius aliam dignitatem fuerit conſequutus. Mart. Laud. de dignitat. quæſtio. 47. folio ſecundo, Tom. decimoſexto.

*PATROCINIVM potentium aduocantes, qua pœna affici deberent Ioan. Stafil. ſuper commiſſionibus,& literis iuſtitiæ. verſi. dicendum eſt. nu. 64. f. 296. T. 15. P. 1.

Si præſto petenti rem meam, facio mihi præiudicium. Damaſ. de Brocard. memb. primo, numero trigeſimo, folio 507. Tomo decimooctauo.

*PATRONATÆ an ſint de reſeruatis. Ioan. Coraſ. de benefic. Par. ſecunda, capitu. primo, numero 8. folio 290. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

*PATRONATVI layco, Papæ an deroget. Ioan. Coraſ. de benefic. Par. 4. titu. de iure patronatus. capitu. 6. numero 32. fol. 301. Tomo 15. Par. 2.

Patroni ad quid teneantur.

*PATRONI ad quæ intendere debeant. Ioan. Hugo. de offi. 4. præla. titu. de reddend. per curatum ratione. nume. 2. folio 293. Tomo 13. Par. ſecunda.

An poſſint præſentare appellatione pendente. Robert. Lancellot. de attentat. ſecunda Par. capitu. quarto, numero 630. folio 317. Tom. quinto.

Lite pendente inter ordinarium, ſeu confirmatorem, qui debebat inſtituere ex vna,& patronum, aut ab eo præſentatum parte ex altera,& quòd ordinarius poſſit prouidere alteri, non preſentato de huiuſmodi beneficio. idem ibidem numero 606. folio 316.

Contrarium verius, quòd patronus exiſtens in quaſi poſſeſſione præſentandi poſſit præſentare. idem ibidem numero 610. folio 317.

An teneantur diminuere cenſus eccleſiæ de iure patronatus &c. ſi fructus ſint extenuati. Paul. Roma. de penſion. eccleſ. c. vlt. nu. 6. fol. 320. T. 15. P. 1.

Cauſarum aliqui in clamore victoriæ ſpem ponunt. Hieron. Gigans de crim. læſæ maieſt. q. 4. ti. qualiter in *crimine* læſæ maieſt. procedatur. nu. 3. f. 50. T. 11. P. 1.

Eccleſiarum habent ius præſentandi clericos ordinariis in beneficijs ex priuilegio in corpore iuris *clauſo*. Ioan. de Selua de benefic. quæſtio. ſeptima, Par. prima, *numero* 23. folio 26. Tom. 15. Par. prima.

Et illi quorum intereſt ſunt vocãdi *in* permutationis expeditione. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic. Par. 4. quæſtio. 2. nu. 15. fol. 199. T. 15. P. 1.

Laici liberè dant ius præſentandi. Arnulf. Ruze. de iur. regal. priuil. 11. nu. 10. f. 367. T. 12.

Poſſunt conſentire, quòd ipſis inuitis fiat permutatio. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefi. Par. 4. q. 1. nu. 5. fol. 199. Tom. 15. Par. prima.

Non prohibentur pro ſuo intereſſe, & ad ſuſtinendam ſuam præſentationem, comparere in cauſa ciuili, etiam ſi fuerint inhibiti a iudice, cauſæ criminalis pendentis, inter præſentatum ab eis, & alium prouiſum de eodem benefi. Robert. Lancellot. de attẽtat. limit. 23. nu. 17. f. 334. T. 5.

Non turbantur in poſſeſſione iuris præſentandi per collationem ordinarij. Vergi. de Boccat. de Cingul. 1. C. cap. 11. nume. 39. fol. 307. T. 13. P. 2.

Plures

Source : BIU Cujas

Plures ad congruam portionem simul tenentur, & omnes conueniendi. Petr. Rebuf. dc congrua portio. in præfatio. nu. 50. & 51. fol. 243. T. 15. P. 2.
Qui patrocinium in causa præstant, testimonium dicere non debent, Nepot. a Monte Albano de testibus ver. sequitur. num. 142. fol. 60. Tom. 4.
Idem in exequutoribus negocij. idem ibid. nu. 143.
Si discordant in præsentando, vox masculi præfertur. Melch. Palaez. de maioratibus quæstio. 6. numero 63. folio 432. Tomo 10. Par. prima.
In præsentãdo, & vnus est masculus, alter verò fœmina, quòd præsentatus a masculo præferendus est, limita, & declara, vt in addi. Ioan. Crot. de testibus versi. circa tertiam. numero 52. folio 204. Tom. quarto.
Si quando sint laici, quòd non plus possit legatus, quàm episcopus in conferen. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg de lat. lib. 3. nu. 261. f. 170. T. 13. P. 2.
Tacendo per quatuor menses, quòd iuri suo renunciasse intelligãtur, taliter tacendo, & non protestando. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. loco citato. numero 339. folio 171. Tomo decimotertio, Par. secunda.

Patroni in genit. sing. consideratio, & nunquid eius consensus sit necessarius.

*PATRONI consensum, & voluntatem, etiam ex actu nullo deprehendi. Pet. And. Gamb. de auctorit. lega. de lat. lib. 3. nume. 493. fol. 173. T. 13. P. 2.
Etiam argui ex mandato facto a patrono, antequam vacaret beneficium. idem ibid. nu. 493.
Consensus in collatione necessarius. Ioan. Coras. de benefi. P. 4. tit. de collatione. c. 1. nu. 10. f. 294.
Non requiritur in alienatione rerum ecclesiæ patronatæ. Hieron. Gigas de pension. ecclesiast. quæstio. 23. numero 9. fol. decimoquinto, Par. 1.
Requiritur in vnione ecclesiæ patronatæ. Ioan. Bap. Caccialu. de vnioni. Par. prima, articu. 6. numero 58. folio 27. Tomo decimoquinto, Par. 2.
Ecclesiastici consensus, ex æquitate debet potius requiri, quàm patroni layci. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. casu. 3. nu. 6. fol. 439. T. 15. P. 2.
Filius bonorum possessionem in bonis liberti petere potest, etiam paterna hæreditate, & repudiata. Vldaric. Zas. de feud. P. 8. ti. de feudi succes. nu. 12. f. 312. T. 10. P. 1.
Manus ligatas esse, lite pendente super iure patronatus. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro 3. numero 430. folio 172. Tomo 13. Par. 2.

Patronis in datit. plur. quid conuenit.

*PATRONIS ecclesiam dotare admodum conuenire, cæteris non [illegible], ad idque cogi posse secundum quorundam sententiam. [illegible] And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. num. 301. folio 170. [illegible] im. 13 P. 2.
[illegible] dationibus ecclesiæ pro fundatione honor seruatur, & eis ad inopiam vergentibus ab ecclesia succurritur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. quæstio. 5. 2. Par. numero 124. folio 200. Tomo decimoquarto.
Laycis, an dirigantur nominationes. Petr. Rebuf. de nominat. q. 8. princ. nu. 34. f. 307. T. 15. P. 2.
Non contradicentibus infra tempus præsentandi, an valeat prouisio. Papæ. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. num. 338. fol. 171. T. 13. P. 2.
Quando liceat contemnere vocationem episcopi sine causa. Ægi. de Bellamer. de permutat. benefi. Par. 4. quæstio. 3. folio 200. Tomo 15. Par. 1.

Patrono in datit. sing. quid comperat.

*PATRONO alimenta præstanda secundum eius qualitatem, & dignitatem. Gaspar. Beat. de inop. debit. &c. c. 17. num. 70. fol. 242. Tom. 3. Par. 2.
Deberi, excluso etiam pensionario, tanquam in hypotheca poste riori. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. nume. 96. folio 193. Tom. 3. P. 2.
Aliquid constitui potest episcopi authoritate. Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par. secunda, capitu. tertio, numero 6. fol. 59. Tomo 15. Par. secunda.
Clerico quando variare permissum. Pet. And. Gamba. de auctorit. leg. de lat. libro 9. numero 145. folio 225. Tomo decimotertio, Par. secunda.
Currit tempus præstandi a die vacationis beneficij, & nõ a die sententiæ. Ioan. Bap. Boui. de statu. vrb. præscrip. glos. 18. nume. 24. fol. 184. T. 17.
Ecclesiastico debentur alimenta, si egeat. Ioan. Ponta. de alimen. c. 11. nu. 4. f. 450. T. 8. P. 1.
In bonis liberti ob beneficium datæ libertatis debita est quædam portio. Paul. Leon. de subst. vtut. ver. sexta substitutio. nu. 237. fol. 313. T. eo. P. ead.
Impedito non currit tempus. Sebast. Medices de fortuit. casib. P. 1. q. 4. nu. 35. f. 198. T. 7.
Inopi competit actio contra ecclesiam patronatam pro alimentis. Hieron. Gigas. de pension. ecclesiast. q. 23. nume. 2. fol. 338. Tomo 15. Par. 1.
Mortuo sine hærede, ius prouidendi ad instituentem deuoluitur. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 16. P. 2. nu. 2. T. eo. P. ead.
Non sufficit infra tempus iuris eligere præsentandum, sed debet præsentare realiter. idem ibid. quæstio. 11. Par. 3. num. 146. fol. 70. Tom. 15. Par. 1.
Per libertum de alimentis prouidendum non est, nisi pro ipso liberto, suis detractis alimẽtis, & alijs necessarijs. Lancellot. Gal. de statut. q. 6. nu. 142. f. 336. T. 2.
Præsentante idoneum in tempore suo, quòd veniat necessariò instituendus. Gamb. de auctorit. leg. de lat. ver. comendæ. num. 182. fol. 180. T. 13. P. 2.
Priuato iure patronatus ex causa delicti, ecclesiam liberam remanere. idem ibid. lib. 6. nu. 730. f. 200.
Quæ pars bonorũ debeatur. Ang. de Gambel. de testam. gl. 73. nume. 3. f. 59. T. 8. P. 1.

Patronorum appellatione, qui veniant, & eorum fauores.

*PATRONORVM appellatione non veniunt illi qui sunt constituti Domini hospitalium prophanorum. Ioan. de Selua. de benefi. q. 6. P. 2. nu. 11. f. 23. T. 15. P. 1.
Et parochianorum interest bonum habere prelatum. idem ibid. q. 23. P. 2. nu. 66. f. 50. T. 15. P. 1.
Et parochianorum interest bonum habere prælatum. idem ibid. q. 23. P. 2. nu. 66. f. 50. T. 15. P. 1.
Fauores quales, & quot sint. Ioan. Brunel. de digni. & potest. lega. concluf. 27. per tot. f. 252. T. 13. P. 2.
*PATRONOS a libertis, non nisi impetrata venia in ius esse vocandos. Ioan. Mauri. Bola. de restit. in integ. cap. 90. num. 1. folio 135. Tom. quinto.
In ecclesijs parochialibus potius ex consuetudine quadam presentare, quàm quod ius aliquod præsentandi illis competat. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. num. 289. fol. 170. Tom. 13. Par. secunda.

Patronus a quo alendus, quot modis dicatur, & eius effectus.

*PATRONVS ab ecclesia alendus. Ioan. Coras. de benefi. P. 4. ti. de iure patronatus. c. 6. nu. 7. f. 300. T. 15. P. 2.
Actor non habens vnde se alat per officium iudicis alimenta a liberto petere potest. Hermã. Baren. de forman. libel. 27. nume. 2. fol. 93. T. 3. P. 2.
Ad paupertatem redactus, vbi ali debeat. Petr. Rebuf. de congrua portio. ver. cum ista. nu. 97. f. 244. T. 15. P. 2.
Alienata in fraudem per libertũ, actione Fauiana, reuocare potest. Odofred. de libel. formand. Par. 1. c. 16. nume. 1. fol. 80. Tom. tertio, Par. 2.
An clericum extraneum præsentare possit. Ioã. de Selua de benefi. q. 26. 3. P. nu. 2. f. 86. T. 15. P. 1.
An possit grauare pensionem ecclesiasticam a se fundatum tempore fundationis. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 6. nu. 25. folio 333. T. 15. P. 1.
Causarum non potest renunciare priuilegio, quod habet, ne suscipiat prouinciales functiones. Ioan. Guter. Plac. de contrac. iura. c. 16. nu. 52. f. 63. T. 6. P. 2.
Clericum eiusdem diocesis præsentare quãdo teneatur. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 3. nu. 542. f. 173. T. 13. P. 2.
Clericus potest variare, quando nulliter presentauit. Pet. Rebuf. de nominationi. q. 17. prin. nu. 22 f. 332. T. 15. P. 2.
Præsentans vnum vicario episcopi reuocato, & alium episcopo, non dicitur variare, sed valet secunda præsentatio. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 11. Par. 3. numero 147. fol. 70. Tom. decimoquinto, Par. 1.
Qui est patronus ratione patrimonij sui, & sic pñtat, vt laycus, potest variare. Guter. de actib. &c. c. 13. nu. 12. fol. 398. T. 3. P. 1.
Defendere debet ecclesiam. Sebast. Medic. de definitio. definit. 56. nu. 3. f. 307. T. 18.
Ecclesiasticus est, qui habet ius patronatus ratione alicuius ecclesiæ. Guliel Redoa. de reb. eccl. non alienan. rub. 28. fol. 3. num. 8. fol. 339. T. 15. P. 2.
Exemptus vicem episcopi gerit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 30. c. 1. nu. 74. f. 446. T. 15. P. 2.
Post præsentationem collatori factam non potest reuocare. Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil. 47. numero 5. folio 383. Tomo duodecimo.
Si presentat contra ordinem impetrantium, potestas cum eodem onere deuoluitur ad instituentem. Ioã. de Selua. de benefi. q. 39. Par. 3. nu. 2. f. 94. T. 15. P. 1.
Vel laycus quis dicatur. Pet. Rebuf. de nominat. q. 8. numero 35. fol. 307. T. 15. P. 2.
Ecclesiæ abiurans hæresim an recuperet ius patronatus amissum per hæresim. Gundinsal. de hæret. quæstio. 20. num. 12. folio 40. Tom. 11. Par. 2.
An habeat de necessitate præsentare episcopo clericum eiusdem diocesis. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 23. nume. 59. folio 50. Tom. 15. Par. 1.
Per quæ quis efficitur. Ioan. Hugo. de offic. quatuor prælatorum. ver. sunt autem. nu. 2. f. 296. T. 13. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Potest agere contra rectorem dilapidantem bona ecclesiæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. nu. 92. folio 229. Tom. decimotertio, Par. 1.

Si alienationi necessariæ consentire non vult, nihilominus proced. potest ad alienationem. Guliel. Redoa de rebus eccles. non alienan. rub. 28. casu 3. numero decimo, folio 439. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Si sit laycus, alienatio fieri poterit, eo non requisito. idem ibidem numero 3.

Etiam appellatione pendente præsentare potest. Rober. Lancel. de attentat. P. 2. c. 4. nu. 566. f. 315. T. 5.

Pendente appellatione, ne alius præsentetur, potest alium præsentare, & non attentat secundum aliquos. Robert. Lancello. de attentat limitat. 37. nu. 1 f. 174. T. 5.

Ex amissione inuentarij non perdit legitimam. Rolan. a Valle de confectione inuentarij. ver. dubitatio. nu. 16. folio 190. Tomo 8. Par. secunda.

Ex iure natiuo potest præsentare coram legato, & coram episcopo. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. numero 222. fol. 169. Tom. 13. P. 2.

Fundans ecclesiam regularem, quòd pactum apponere possit. Ioã. de Selua. de benefi. quæstio. 11. Par. 3. num. 36. folio 66. Tom. 15. Par. prima.

Fundator in hospitalibus, non spiritualitatis in illis donandis intẽtionem habet fundatam. idem ibidem quæstio. 22. numero 12. folio 46.

Habet tenue, vel pingue ius secundum beneficij qualitatem. idem ibid. q. 6. nu. 4. f. 23.

Honorem habet in præsentando. Sebast. Medices. de definit. diffinit. 56. P. 2. nu. 2. f. 306. T. 18.

Hospitalis religiosi habet præsentationem, episcopus verò confirmationem. Ioan. de Selua de benefi. q. 6. Par. 1. nume. 13. fol. 24. Tom. 15. P. 1.

In creatione beneficij, an possit onus imponere, quòd semper ad illud præsentetur de suo genere, si qui sunt, qui velint presbyterari. idem ibidem quæstio. vndecima, par. tertia, nume. trigesimo-octauo, folio 66.

In ea causa testis esse non potest, in qua patronus fuit, quemadmodum, nec exequitur in negocio, quod administrauit. Federic. Schench. de testibus versicu. producturus. numero 35. folio 78. Tomo quarto.

Infra quatuor menses potest variare, & cumulando alium præsentare, & præsentans dicitur vti iure suo. Robert. Lancellot. de attentat. 2 Par. c. 4. nu. 562. f. 315. T. 5.

In præsentationibus potest variare vsque ad institutionem episcopi. idem ibidem nu. 564. intellige nisi superueniat lis. nume. 581. folio 316.

In quasi possessione præsentandi existens, pendente lite superdicta quasi possessione præsentare non potest. idem ibidem numero 548. folio 315.

Inuentarium facere non tenetur. Roland. a Valle de confectione inuent. q. 51. nu. 1. f. 173. T. 8. P. 2.

Laycus, an possit donare ius patronatus, & an tunc requiratur licẽtia episcopi. Ioan. Guter. de actib. iudi. iurat. c. 13. num. 14. folio 397. Tom. 3. P. 1.

Variare, hoc expresso, scilicet quòd vult variare, non dicendo, q̃ præsentat accumulatiuè. Ioan. Guter. de actib. iurat. ca. 13. nu. 6. fol. 397. T. 3. P. 1.

Laycus, & ecclesiasticus est. Ioan. Coras. de benefi. ti. de iur. patrona. c. 6. nu. 8. f. 300. T. 15. P. 2.

Laycus ita demum potest variare accumulando, secus verò recedẽdo a prima nominatione. Ioan. Guter. de actib. iudi. iurat. ca. 13. nu. 4. f. 397. T. 3. P. 1.

Non potest variare, quando ipse, & alius patronus ecclesiasticus idoneum præsentauerint, quòd si variet, non debet episcopus secundò nominatum instituere. idem ibid. nu. 10.

Post primam præsentationem variare, & alterum præsentare potest, patronus verò ecclesiasticus minime, qua ratione, & quomodo hoc intelligatur. idem ibid. nu. 1.

Potest plures perscrutari, donec actus suus fuerit consumatus. Arnul. Ruze. de iur. regal. priuil. 2. numero quinto, folio 361. Tom. duodecimo.

Potest variare etiam post appellationẽ interpositam a primo nominato, eo quòd episcopus non contulerit sibi beneficium, & etiam si appellauerit a patrono volente secundum præsentare. Ioan. Guter. de actib. iurat. capitu. 13. numero 9. folio 398. Tom. tertio, Par. 1.

Præsentans indignum non priuatur ea vice iure præsentãdi. Bap. a San. Blas. de contradict. iur. can. numero 137. folio 187. Tomo primo.

Qui habet quadrimestre ad præsentandum, si donat ecclesiæ ius patronatus, ille habet semestre ad præsentandum. Rolan a Valle. de confect. inuentar. quæstio. 17. num. 7. fol. 170. Tom. 8. Par. secunda.

Qui vnum præsentauit, & promisit cum iuramento non variare, nec reuocare illam nominationem, an possit non obstante iuramento variare, & alterum præsentare. Ioan. Guter. de actib. iurat. c. 13. nu. 13. f. 398. T. 3. P. 1.

Si præsentauerit vnum, ecclesiasticus verò alium, quod locus sit gratificationi, & legatus possit quem maluerit admittere. Petr. And Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. folio 171. numero 360. Tom. 13. P. 2.

Si quando præsentet de consensu ecclesiastici, vel ecclesiasticus de consensu layci, quale ius patronatus intelligatur. idem ibid. nu. 409. fol. 172.

Si simpliciter nominet, siue præsentet secundum, non facta mentione de primo, nec dicat variando, nec accumulatiuè, nec a primo recedendo, valet hæc secunda nominatio, & datur ab episcopo, & data paritate episcopus debet eligere, & instituere primũ. Ioan. Guter. de actib. iurat. capitu. 13. num. 5. folio 397. Tomo 3. Par. prima.

Tantum potest variare pro prima vice, non viterius. idem ibid. nume. 3. fol. 397.

Lite pendente regulariter præsentare non potest. Robert. Lancellot. de attentat. secunda Par. capitu. 4. numero 583. folio 316. Tomo quinto.

Quod dictum ampliatur per eundem quatuor modis a nume. 584. vsque ad nu. 587. inclusiue.

Limitaturque hoc dictum per eundem septem modis, nempè a nu m. 588. vsque ad nu. 601.

Super iure patronatus, si ab eo præsentatus cedat, vel decedat aliũ præsentare non potest. Robert. Lancel. de attentat. 2. P. c. 1. num. 542. f. 314. T. 5.

Non perdit legitimam ex neutro capite, nec obedientiæ, nec inuẽtarij. Sebast. Montic. de inuentar. capitu. 13. numero 214. fol. 257. Tom. 8. P. 2.

Non potest, nec debet impedire magnam, vtilitatem ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. rub. 28. casu. 3. num. 11. fol. 439. T. 15. P. 2.

Pendente lite inter præsentatum ab eo, & eum qui prætendebat se possessorem, ne præsentatus instituatur, potest alium præsentare. Robert. Lancellot. de attentat. limit. 15. numero 4. folio 369. Tom. quinto.

Appellatione præsentati ab eo ab eius non admissione ab episcopo interposita, potest alium præsentare. idem ibidem numero secundo.

Pensionem nimis onerosam ecclesiæ petere, potest moderari. Hieron. Gigas. de pension. eccles. quæstio. 23. numero 12. folio 338. Tom. 15. P. 1.

Potest ab episcopo recipere ecclesiæ, in qua est patronus, licèt se ipsum præsentare non possit. Franc. Paui. de offi. & potesta. ca. sede vacante. quæstio. 5. 2. Par. princip. numero 9. folio 425. Tomo 13. Par. secunda.

Donare ius patronatus loco religioso, sine episcopi licentia. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 6. Par. 1. numero 5. folio 24. Tomo 15. Par. prima.

In prima fundatione pensionem statuere. Paul. Roman. de pensio. eccles. capitu. quarto, numero 12. folio 367. Tomo eod. Par. eadem.

Iuri patro. rennuciare, etiam sine episcopi consensu. Arnul. Ruze. de iure regal. priuil. 49. numero secundo, folio 385. Tomo duodecimo.

Qui inter fuit, an ptæsumatur fuisse vocatus. Ægid. de Bellame. de permutat. benefi. P. 4. q. 5. nume. 6. f. 201. Tomo decimoquinto, Par. prima.

Qui non præstat alimenta liberto, & si priuetur ijs, quæ sibi debentur ratione libertatis, liberto concessæ, tamen si reperiretur alimentatus a tertio, non priuatur iure libertinitatis. Roland. a Valle de dote. q. 67. nu. 5. f. 378. T. 9.

Qui vnum præsentauit, & promisit cum iuramento non variare, nec reuocare illam nominationem, an possit non obstante iuramento variare, & alterum præsentare. Ioã. Guter. de actib. iurat. c. 13. nu. 13. f. 398. T. 3. P. 1.

Quis Ioan. Coras. de benefi. 4. Par. ti. de iur. patronat. cap. 6. num. fol. 300. T. 15. P. 2.

Quod non possit dare facultatem alicui præsentandi ad certum beneficium cum vacabit. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 4. nu. 300. f. 176. T. 13. P. 2.

Quod tempus habeat ad præsentandum post scientiam beneficij vacati, & quando teneatur scire. Sebast. Medices. de definit. diffinitio. 95. nu. 3. f. 315. T. 18.

Reseruare potest sibi pẽsionem. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. nu. 128. f. 545. T. 15. P. 2.

Si lapsus fuerit in hæresim, & postea reuersus ad fidem, an recuperet ius patronatus. Ioan. Franc. Paui. de offic. & potest. capit. sede vacante. quæstio. 5. 2. Par. princi. numero 9. folio 425. Tomo 13. Par. secunda.

Si permutationi sine causa assentire non vult, potest episcopus hoc facere sine eius consensu. Guliel. Redoa. de rebus eccles. nõ alienan. rub. 18. numero quadragesimoprimo, folio 421. Tomo 15. Par. secunda.

Si vẽdat ius patronatus, cui applicabitur. Bermon. Chouer. de pub. concub. versicu. Papa. nume. quarto, folio 166. Tom. vndecimo, Par. prima.

Sua liberta in vxorem ducta, contra legem maritus ita factus, legis beneficio spoliatur. Ioan. Maurit. Bella. de restit. in integ. c. 53. nume. 4. f. 153. T. 5.

Vendens ius patronatus, illud amittit, licèt venditio non valeat, & affectus punitur, licèt non sequatur effectus. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. quarta, capitu. 8. numero 17. folio 108. Tomo 15. Par. secunda.

Patrueles qui dicantur, & eorum consideratio.

*PATRVELES, & consobrini, & amitini qui dicantur. Ant. de Rosel. de succes. ab intestato. versicu. ista glossa numero 42. fol. 360 Tom. 8. Par. 1.

Qualiter succedant patruo, an in stirpes, an in capita. idem ibidem nu. 111. fol. 364.

*PATRVELIS, sicut nepoti succedit in feudum, ita nepos patruo. Lancellot. Gallia de statut. q. 4. nu. 27. f. 325. T. 2.

*PATRVI

*PATRVI appellatione, qui veniant. Anton. de Rosel. de succes. ab intestato, versicu. ista glossa, numero 96. folio 363. Tom. octauo, Par. prima.
*PATRVI defuncti, per quos excludantur ab eius successione. Cyn. Pistor. de succes. ab intesta. 2. Par. numero 7. folio 321. Tom. eod. Par. eadem.
*PATRVM omnium vnanimis consensus, an requiratur in deponē do summo Pontifice. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 1. P. ver. his igitur. nu. 209. f. 72. T. 13. P. 1.
Sanctorum dictis, vel ab ecclesia receptorum stare licet. Ioan. a Capistr. de potest. Papæ. P. 1. 3. P. princ. num. 5. fol. 65. Tom. eodem. Par. eadem.

Patruus ad quid teneatur, quotuplex sit & quid operetur.

*PATRVVS, amita, & matertera, an cedere possint nepoti scholari. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 177. numero 20. fol. 63. Tomo decimooctauo.
An teneatur dotare nepotem. Ioan. Campeg de dote. q. 19. nu. vnico, fol. 277. T. 9.
Bis tempore Othonis Imperatoris in duello succubuit, licèt de iure canonico in succes. Auiti regni potior esset. Andre. Alciat. de sing. certam capitu. septimo, numero quarto, folio 294. Tomo duodecimo.
Excludens sororem, an dicatur locum eius intrare. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 50. numero 7. folio 425. Tomo 11. Par. prima.
Excludit sororem ex modo prædilectionis. Alber. Brun. Astens. de statut. articu. decimotertio, numero septuagesimosecundo, folio 241. Tom. 2.
In feudo nouo non succedit nepoti, nec nepos patruo, in feudo autem antiquo sic. titu. 12. de feudo fraterno. nu. 18. fol. 152. Tomo 10. Par. prima.
Magnus an excludat matrem, statuto, dictante, quòd extante patruo defuncti non admittatur mater. Bal. Perus. de statut. ver. Patruus. nu. 1. f. 133. T. 2.
Et amita magna qui dicantur. Prosdoc. de comitib. de consangui ni. ver. incipit. nu. 47. f. 142. T. 9.
Et propatruus, patrui magni dici debent. Anton. de Rosel. de succes. ab intestato. ver. ista glossa, numero 99. folio 363. Tom. octauo, Par. prima.
Nunquid præferendus nepoti ex primogenito in regno. Ioan. Pirr. Angleber. de suitate. versicu. fingitur. numero 3. folio 154. Tom. octauo, Par. 2.
Quãdo excludit neptem in successione maioratus. Melch. Palaez. de maiorat. quæstio. sexta, numero 21. folio 429. Tomo decimo, Par. prima.
Si promisit manutenere in studio nepotem absentem, valet ista promissio, adeo, vt studens agere posset, tam contra patruum, quam contra hæredes ipsius ad obseruantiam dictæ promissionis. Horat. Lucius. de priuil. scholar. priuil. 104. folio 87. Tom. decimooctauo.
Verbum. Ioan. Franc. Fere. de essentia infant. cap. 3. nume. 14. folio 389. T. 8. P. 2.
Vocatus a statuto an præferatur matri, & Auiæ. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quęstio. 50. folio 425. T. 11. P. 1.
*PAVCI sine carnis vitio reperiuntur. Guliel. Durand. de modo gene. concil. celebran. rub. 46. nume. secundo, folio 166. Tomo 13. Par. prima.
Sine vitio incontinentiæ reperiuntur. Ioan. de Selua de benefi. quęstio. tertia, Par. 3. numero duodecimo, folio 53. Tomo decimoquinto, Par. 1.
Sunt qui in vero concubinatus actu viuant. Lancellot. Gall. de statut quæstio. tertia, numero vigesimosexto, fol. 298. T. 2.
*PAVIMENTVM noua nupta non attingebat. Anton. Gub. Costan. de matrim. titu. de ritu nuptiarum. numero 69. folio quinquagesimooctauo, T. 9.
*PAVLI Apostoli auctoritas de coercendis hæreticis. Contra. Brun. de hæret. capitu. 13. numero quinto, folio 321. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Disputationes, & colloquia cum Christianis. idem ibidem de hæret. c. 12. lib. 3. nu. 9. f. 302.
Exemplum contra Elimã. idem ibidem capi. 13. libro 5. numero 10. folio 321.
Exemplum in vindicta contra Ananiam, & Saphiram. idem ibidem nu. 9.
Doctrina, qua docet hæreticum hominem post vnam, & alteram correctionem de vita, quomodo interpretanda. Simanc. de cathol. institu. ti. de denunciat. nu. 14. f. 142. T. 11. P. 2.
Excommunicatio in Corinthium quomodo intelligenda. Iaco. de concil. lib. 10. nu. 167. f. 381. T. 13. P. 1.
*PAVLI Castrensis dictum consi. 212. P. 2. declaratur. Contra. Brun. de sedit. c. 12. nu. 2. f. 138. T. 11. P. 1.
Laudes Benuenut. Strach. de adiect. P. 2. vers. non minus. nu. 46. fol. 387. T. 6. P. 1.
De Castro consi. 141. damnatur. Phanu. de Phanu. de inuentar. hæred. 5. P. ver. explicitis. nu. 28. f. 286. T. 8. P. 2.
*PAVLI III. Pontifi. Max. creati nũcius ad Imperatorem Carolũ V. restaur. Castal. de Imperat q. 62. nu. 3. f. 58. T. 16.
*PAVLIANA actio dicitur a Paulo prætore introducta. Odofre. de libel. forman. c. 15. nu. 1. f. 80. T. 3. P. 2.
*PAVLVM minus rectè in lege si qua ff. de verborum, & rerum significat. Labeonem reprehendisse disputationis gratia concluditur. Hieron. Muscorn. de iurisd. & Imper. n. 115. fol. 24. Tom. 3. Par. secunda.
*PAVLVM restitisse in faciem Petri declar. Iacobat. de concil. li. 10. ver. re stat. nu. 287. f. 395. T. 13. P. 1.

Paulus Apostolus qualiter cõsideretur.

*PAVLVS I. ad Corinth 6. declar. idem ibid. nu. 189. f. 394.
Ad Ephesios. 1. declar. idem ibid. nu. 237. f. 390.
Ad Ephesios 3. declar. idem ibid. nu 288. f. 394.
Ad Ephesios. 4. collatus cum aliis declar. idem ubi supra numero 295. fol. 395.
Ad Gal. 2. declar. idem ibid. nu. 269. f. 393.
Aliquos satanæ tradidisse, id est excõmunicasse legitur. Nicol. Ploue. de excommunicat. versicu. si quis. numero tertio, folio 363 Tom. decimoquarto.
An a Christo immediatè ad prædicandum fuerit missus, an a Petro. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. numero 80. folio 369. Tomo 13. Par. prima.
Apostolus ad Cęsarem appellauit. Ioan. Ferrar. de appellat. c. 1. nume. 11. f. 64. T. 5.
Bigamiam instituit. Hiero. Gigans. de residen. episc. c. 17. num. 22. fol. 376. T. 13. P. 2.
Doctrinam. Pet. Apost. circa legalium obseruationem reprehendit. Ioan. Roias. de hæret. vers. ipsis. numero 54. folio 121. Tomo 11. Par. secunda.
Galatas, dies, menses, & annos obseruãtes durè increpauit. Mart. de Arles. de superstitio. numero vigesimoprimo, folio 403. Tom. 11. Par. secunda.
Laxioribus habenis vsus est ad bonum finem declaratum circa virgines Deo dicatas. Marq. de Susa. de celib. sacerd. non abrog. c. 9. nu. 4. f. 117. T. 14.
Qualiter ciuis Romanus fuerit factus. Ioan. Hugo. de offic. quatuor prælat. ti. de libertatis diuisione. numero 6. fol. 298. Tom. 13 Par. secunda.
Et quid esse Romanum sibi pro fuerit. idem ibid.
Qũo consilio diuiserit Iudæos. Conrad. Brun. de seditio. ca. 7. nu. 131. f. 131. T. 11. P. 1.
Et alij Apostoli dubitantibus de fide, & circa operum necessitatẽ nihil ambigentibus, fidem prædicabant, & alijs, qui in fide confirmati erant, sed circa opera erant fragiles, opera prædicabant esse necessaria. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. ca. 24. nu. 14. fol. 45. T. 13. P. 2.
Excommnnicauit fornicatorem notorium. Petr. Bertrand. Eduen. de iurisdic. ecclesiast. q. 3. numero 22. folio 411. Tom. 12 & Petr. Bertrand. Vienen. de orig. iurisdict. quæstio. 3. numero 12. fol. 31. Tom. 3. Par. 1.
Fidei hostis acerrimus, post ad eam defendendam accensus, & animatus vas electionis meritò appellatur. Hieron. Alban. de potesta. Papæ. 1. Par. ver. his igitur. numero septimo, folio 69. Tom. 13 Par. prima.
In concilio Apostolorum Petrum aberrantem, cur non deposuerint. Pet. a Monte de potest. Pontifi. titu. de concil. præeminent. nu. 24. f. 149. T. 15. P. 1.
In epistolis suis deprecans nos humilibus verbis, & quasi inferiorem se nobis constituens postulat a nobis pro nobis hanc vnitatem, docens nos eam conseruare. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pastor. capitu. 9. numero 10. folio 29. Tomo decimotertio, Par. secunda.
Obediebat, & exhibebat reuerentiam Petro Ioan. a Capistr. de auctorit. Papæ. 3. Par. 2. Par. princ. numero 51. folio 59. Tomo decimotertio, Par. 1.
Per ieiunia coram Deo perfectissimus factus est Iacobat. Zoch. de ieiu. ver. scire. nu. 3. f. 160. T. 14.
Pro suis promisit Deo preces porrigere. Anton Rosel. de indul. nu. 64. fol. 150. T. eod.
Quare in bullis a dextris ponatur. Petrus autem a sinistris, Thomas Acti. de Lud. Scacch. numero 21. quæstio. 5. princip. fol. 173. Tom. septimo.
Quatuordecim annis post passionem Christi contulit se Hierosolymam. Card. Iacobat. de concil. libro 10. numero 83. fol. 369. Tomo 13. Par. 1.
Reprehendit Petrum, non officio ecclesiasticæ dignitatis, sed vitæ puritate, & sanctitate conuersationis. Card. Iacobat. de concil. libro 7. art. 7. nu. 42. f. 325. T. 13. P. 1.
Restitit in faciem Petri, non ambulantis in viam euangelij. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 2. P. vers. nunc iam. nu. 96. f. 76. Tom. eod. Par. eadem.
*PAVLVS Castrensis reprehendit Bartolum malè. M. Ant. Cuc. de morat. præscrip. nu. 289. f. 207. T. 17.
Vertex legum consumatissimus fuit, & iuris Asylum, vt de Papiniano Lampridius inquit &c. M. Mant. de vir. illustr. nume. 195. fol. 166. T. 1.
Citadinus Mediolanensis vbi docuit, & quo tempore floruit. idem ibid. nu. 206. f. 166. T. 1.
*PAVLVS de Castro doctor est magnæ authoritatis. Ant. Corset. de Trebellia. §. 3. nu. 3. f. 439. T. 8. P. 1.
Fuit unus ex compilatoribus nouorum statutorum Florentiæ Roland. a Valle de dote. quæstio. vigesimaquarta, nume. 8. fol. 360. Tom. nono.
*PAVLVS dotus Patauinus erat etiam magni nominis iurisconsultus, quod ex subscriptionibus ad consilia Cumani, & Fulgosij factis liquet. M Mant. de iur. illustr nu. 207. f. 166. T. 1.
*PAVLVS, & Aretinus Carpunt Imo. Sebast. Montic de inuent. c. 9. fol. 230. nu. 367. T. 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*PAVLVS Leazarius ſuo tempore clerus decretorum doctor fuit. Mart.Mant.de vir.illuſtr.nu.196.f.166.T.1.

*PAVLVS Orianus Brixianus Patria,Doctor legum, & iuuenis admodum floruit,anno 1520.idem ibid.nu.198.

*PAVLVS Papa III.Ciuitatem Peruſinam ſub pace reſtituit de anno 1535.menſe Octobris.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.54.n.18 fol.55.T.16.

Peruſiæ quo tempore fuerit,eiusque bonitas,& virtus.idem ibid. q.35.nu.10.f.44.T.eod.

*PAVLVS qua in re ab Vlpiano,& Iuſtiniano, videatur diſſentire. Albert.Bolognet.de lege iur.& æquit.ca.2.numero 6.folio 290. Tom.primo.

*PAVLVS Virginius ex qua familia fuerit.Bernard.Rutil.de vitis iuriſconſult.ver.Paulum.f.150.T.1.

*PAVONES an fiant capientium.Sebaſt.Medices.de venat &c.q.7. nu.8.f.398.T.17.

An ſint occupantium.idem ibidem quæſtio. 68. numero vnico, folio 403.

*PAVONVM Fera natura dicitur,& qualiter capiantur.idem ibid. in præfatione.nu.22.f.396.

* PAVOR, & varietas faciunt indicium Anton.de Can.de quæſt.& torment.2.memb.nu.20.f.196.T.11.P.1.

Trepidatio,variatio, & id genus ſimilia, quæ coram iudice fiunt, ſunt probatiſſima indicia ad torturam.Gundiſal.de hæret.c.13. nu.6.f.37.T.11.P.2.

Pauper ad quæ admittatur, & a quibus reijciatur quid ſit,& quid operetur.

*PAVPER a dicendo teſtimonio non reijcitur.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.4.nu 45.f.144.T.18.

A teſtificando repellitur.Iacob.Butrig de teſtib.nume.3. folio 60. Tom.quarto.

Ad pinguiorem fortunam perueniens, reſtituere debet, quod ob inopiam ſubtraxit.Corn.Beninc.de pauperta.& eius priuil.ſpecial.9.in iudi.nu.37.f.153.T.18.

Admittitur ad ratificandum,ſed & tanta fides non adhibetur Iacob.Ægid.de teſtibus.verſicu.teſtium.numero octauo,folio 73. Tom.quarto.

An excuſationem inſtituere compellatur. Iacob. Nouel.ad defenſam.ver.quoniam.nu.35.f.222.T.11.P.1.

An poſſit agere contra diuitem,vt ſibi ſubueniat. Guliel. Relouil. de iuſti.& iniuſti. capitu.duodecimo, numero 8. folio 378. Tomo primo.

An teneatur ad reddendam mercedem debitam miniſtris montis pietatis pro cuſtodia pecuniæ, vel pro cura pignorum. Thomas de Vio.de Monte pieta.capitu.6.numero 5.folio 420.Tom. ſexto,Par.prima.

Chriſti dicitur, qui voluntariè bona ſua pauperibus condonauit, nil aliud præter Chriſtum quærens. Corn.Beninc.de pauper.& eius priuil.q.2.nu.14.f.140.T.18.

Cogitur domum ruinam minantem vendere. Gregol.Magal. de ſecurit.& ſaluoconduct.1.Par. numero 12. folio 322.Tomo 11. Par.prima.

Compellitur vendere domum.Sebaſt.Medic. de fortuit.caſib.q.4. 2.P.nu.60.f.214.T.7.

Compenſare poteſt,non obſtante iuramento.idem ibidem, num. decimoquinto.

Contumax an cedat bonis.Gaſpar.Beat.de inop.debit.c.13.nu.17. fol.227.T.3.P.2.

Cui conceſſum eſt ſine molitura molere,an perdat hoc priuilegiũ, ſi ad pinguiorem ſuperuenerit fortunam.Pet. Antibo.de munerib.3.Par.princ.ver. his igitur.numero 49.folio 25.Tom.duodecimo.

Cui facta eſt eleemoſina,vt oret,ſi omittat orare,ad reſtitutionem non tenetur.Anto.Marſi.de eccleſiaſt. redditib.c.30. nu.36.fol. 362.T.15.P.2.

Dicitur arbitrio iudicis,Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.nu.2.q.4. fol.213.T.7.

Durante appellatione ali debet ex fructibus rei litigioſæ. Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuil.q.10. ſpecial.4.in iudi.nu.7.fol. 150.Tom.18.

Efficitur dominus rei in eleemoſinam conceſſæ.Franc.Sarmen.de redditib.eccleſiaſt.4.Par.nume.5.capitu.1. folio 387. Tomo 15. Par.ſecunda.

Et inops an differant.Petr.Rebuf. de priuil.ſcholar.priuil.9.nu. 19. fol.49.Tom.18.

Et mitis accenditur continuo deſiderio, vt Dei voluntatem faciat. Ioan.Franc.Paui.de viſitat.10.q.2.P. numero 58. folio 212. Tomo decimoquarto.

Excuſatur,vt non teneatur ire in iudicium, ad iuſiurandum. Cornel.Beninc. de paupert.& eius priuil.ſpecial.10.in iudi. num.27. fol.154.Tom.18.

Facilius carceratur.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.q.4. num.50. fol.314.T.7.

Factus diues,non tenetur ad luitionem pœnæ remiſſæ.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil. quæſtio.4. numero 38.folio 143. Tomo decimooctauo.

Furtum committens pro ſuis neceſſitatib.excuſatur.idem ibid.ſpecial.9.in iudi.nu.20.f.153.

Gaudet priuilegio eccleſiæ.Sebaſtia.Medices.de fortuit.caſib.q.4. nu.34.f.213.T.7.

Generaliter excuſatur a cautione præſtanda.Quintil.Mandoſ.de monitor.q.37.nu.7.f.26.T.3.P.2.

Hodie non habet ſubleuantem.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſtio.7.ſpecial.1. in iudi.numero 19. folio 148. Tomo decimooctauo.

Impetrans in forma communi tacere poteſt penſionem,quam habet a laico beneficij titulo aſſignatam. idem ibidem quæſtio.7. & vult dicere quæſtio.13.ſpecial.7.in iudi.numero 10.folio 152. Tom.decimooctauo.

In cauſa criminali non admittitur teſtis.Sebaſt.Medices.de fortui. caſib.q.4.nu.59.f.214.T.7.

Locupletior factus ceſſante excuſatione pauperratis, tenetur ad munera.Ægid.Thomas.de collect. verſic. pauperes.numero 2. fol.146.T.12.

Minus mulctatur,quàm diues.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.q. 17.& vlt.nu.12.f.211.T.7.

Nobilis ludibrio eſt.Gaſpar.Beat.de inop.debit.&c.ver.quæro.nume.3.f.203.T.3.P.2.

Non appellans excuſatur.Quintil.Mandoſ.de monitor.q.37.nu.2. fol.66.T.3.P.2.

Non cogendus ad ſolutionem collectarum. idem ibidem numero quarto.

Non compellitur ſatisdare.Sebaſt.Medices.de fortuit. caſib.q.4.2. Par.nu.23.f.213.T.7.

Non habens quid offerat,audiri contemnitur.Guliel. Durand. de modo gener.concil.celebran.rub.67.numero tertio,fol.170.Tomo 13.Par.1.

Non poteſt trahi extra prouinciam ad litigandum. Sebaſt Medices.de fortuit.caſibus Par.2.quæſtio.4.numero 44.folio 213.Tomo ſeptimo.

Non proſequens appellationem excuſatur.idem ibidem numero decimo.

Non ſemper luit in corpore, qui non habet in ære. Erman. Baren.de forman.libel.libell.62. numero 3.folio 97. Tomo tertio, Par ſecunda.

Non ſoluens,non efficitur periurus. Sebaſt.Medi.de fortuit.caſib. 2.Par.q.4.nu.36.f.213.T.7.

Non tenetur reficere eccleſias.idem ibid.nu.30.

Soluere collectas.idem ibid.nu.13,

Soluere intereſſe lucri ceſſantis.idem ibid.nu.27.

Vitra,quàm facere poteſt.Guliel.Redoa.de ſol.eccleſ.nu. 41.q.13 fol.256.T.14.

Non valens ſoluere,an excommunicari poſſit.Petr.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.90.nu.3.f.49.T.18.

Obtinens penſionem,poteſt expedire literas.Ludouic. Gomes.de gratiis expectat.verſicu.gratias numero 74. folio 308.Tomo 15. Par.prima.

Olim an præſumatur,hodie pauper,& quid in futuram præſumatur de eo,qui pauper eſt.And.Alciat.de præſumptio. præſump. 27.nu 3.f.327.T.4.

Omiſſo inferiore poteſt adire principem.Sebaſt.Medic. de fortui. caſib.P.2.q.4.nu.35.f.213.T.7.

Per reuerentiam a potentiori acceptam honoratur. Ioan.de Lign. de amicitia. verſicu. conſequenter. numero 7. folio 234. Tomo duodecimo.

Potius a patre,quam a filio alendus eſt.Ioan.Roias in epitom.ſucceſſ.cap.31 num.25.fol.425.Tom.8.P.1.

Prælentatus præſumitur magis idoneus.Sebaſt.Medic. de fortuit. caſib.P.2.q.4.nu.39.f.213.T.7.

Prætextu paupertatis excuſatus a muneribus, an teneatur ſi bona habere incipiet.Petr.Antibo.de munerib.3.P.princip.ti. de excuſ.muner.nu.48.f.15.T.12.

Pro nobis factus eſt Chriſtus. Iſid.Epiſc. Hiſpalen. contra Iudæos verſi.Iudæi.num.16.fol.25.Tom.4.

Prohibetur accuſare,niſi ſit fide dignus.Franc.Caſo. de q crimin. c.1.nu.11.f.455.T.11.P.2.

Prouocans diuitem ad ludum,& perdens ſibimet imputet. Ioann. Bap.Caccialup.de ludo.in præfat.numero 47. folio 158. Tomo ſeptimo.

Quando ad teſtimonium admittatur.Nel.a S.Gemi. de teſtib.ver. quia teſtium.nu.30.f.81.T.4.

Quandoque dicitur,qui in carcere detinetur.Cornel.Beninc.de Paupert.& eius priuil.quæſtio.6.nu.33.f.147.T.18.

Qui male vtitur ſubſtantia ſua.Idem ibidem nu.32.

Qui pro alijs fideiubet, vel pecuniam retinet ſub vſuris. *ilem* ibidem.

Qui non poſſidet quinquaginta in bonis,non poteſt accuſare, & an repellatur a teſtimonio.Ioan.Crot. de teſtib.ver. circa tertiã. nu.6.f.203.T.4.

Qui non poteſt conferre,neque de conferẽdo ſatisdare,excuſatur. Corn.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.9.ſpecial.4. in vlti. volun nu.26.f.165.T.18.

Qui ob inopiam,gabellam ſoluere *non* poteſt excuſatur, & Bald. pauperem a pœna furcarum euaſit.idem ibid.quæſt.9.ſpecial.3 in iud.nu.17.f.150.

Qui ſua culpa in paupertatem *incidit* non excuſatur. Sebaſt.Med. de fortuit.caſib.2.Par.quæſt.4.nume.51.fol.214.Tom.7.& Robert.Lancellot.de attentat.ampliat.1.numero 54.folio 351.Tomo quinto.

Quilibet mutuum ſummens tenetur ſatisfacere pro obligata repa ratione miniſtri ad mutuandum.Thomas.de Vio.de monte pietat.c.6.nu.8.f.420.Tom.6.Par.1.

Quis dicatur,& quomodo probetur paupertas.ver. circa tertiam. nu.133.f.205.Tom.4. Et Hieroni.Gigas de penſio. eccleſiaſt.q. 80.nu.9.fol.358.Tom.5.

Quis iudicarur inſpecta qualitate,& conditione perſonæ.Remig. de Gon.de Charitat.ſubſi.q.37.numero 18.folio 177.Tom. 15. Par.ſecunda.

Si expen-

Source : BIU Cujas

Si expendit multam pecuniam, nec reperitur vnde habeat, an habeat indicium cõtra se Franc. Brun. de indic. & tortur. vers. Lex. num. 421. fol. 280. Tom. 11 Par. 1.
Si non habet quod offerat, non solum audiri contemnitur, verum etiam contra veritatem opprimitur. Guliel. Durand. de modo general. concil. celebran. Rub. 33. num. 5. fol. 178. To. 13. Par. 1.
Si sit attentans, signatura dat cõmissionem, quod fructus, & expẽsę reseruentur in fine litis. Robert. Lancellot. de attentar. cap. 31. num. 83. fol. 454. Tom. 5.
Sportulas iudici non præstat. Sebast. Medices de fortuit. casib. 2. Par. quæst. 4. num. 41. fol. 214. Tom. 7.
Tempore penurię officium episcopi implorare potest, vt diuitem compellat, ad faciendum ei eleemosinam. Petr. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 90. num. 10. fol. 49 Tom. 18.
Tutor, aut curator ali potest de bonis pupilli, aut adulti. Anto. Piag. de tuto. & curat. quæst 3. num. 24. fol. 327. To. 8. Par. 2.
Varijs modis dicitur. Remig. de Gon. de Charitat. subsid. quæst. 37. num. 4. fol. 177. Tom. 15. Par. 2.
Vel Auarus quare in Republica non sit præficiendus, versi. sex dicturus. num. 16. fol. 229. Tom. 17.
Vnde dicatur, & quotuplex sit paupertas. Guliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. cap. 8. num. 1. fol. 376 Tom. 1.
*PAVPERE non habendæ vnde soluat focagium, an teneantur alij pro eo soluere. Petr. Anti. de muneribus. §. 2. numero 52. fol. 35. Tom. 12.
*PAVPEREM esse, vel diuitem, non est in puncto indiuisibili. Fran. Sarment. de redditib. ecclesiast. c. 5. nume. 9. fol. 391. Tom. 15. Par. secunda.

Pauperes in plurali, quæ priuilegia habeant, qui & quot sint, & eorum effectus.

*PAVPERES a collectis eximuntur de iure, sicut maiores nostri attestantur. Nicol. Festas. de æstim. & collect. c. 2. numero 60. folio 185. Tom. 12.
Et publicis muneribus excusantur. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 4. nu. 26. f. 143. T. 18.
A focagijs, quæstis, & taleis sunt excusandi. Pet. Antib. de muneribus. §. 2. nu. 51. f. 35. T. 12.
A lege quandoque vocantur, qui centum aureos habent in bonis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæstio. 6. numero 29. folio 147.
Qui suis quotidianis laboribus viuunt. idem ibidem nume. trigesimoprimo.
Quorum bona non excedunt quinquaginta aureos. idem ibid. numero 30.
Alij sunt in Xenone, alij in carceribus, alij sunt religiosi. idem ibidem special. 3. in vltim. voluntat. nume. trigesimotertio, fol. 164.
An de facto possint legitimè grauari pro muneribus, & mercibus, & collectis secundis. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. versic. tuto. nu. 445. f. 92. T. 12.
An, & ad quas decimas teneantur. Pet. Rebuf. de decimis. q. 5. nu. 14. f. 129. T. 15. P. 2.
An præferantur familiaribus Papæ rescriptis. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. versicu. restat. numero 19. folio 287. Tomo 15. Par. prima.
Beneficiati ad hospitalitatem non tenentur. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 90. nu. 14. f. 49. T. 18.
Cancellantur de libro æstimi. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 13. nu. 44. f 256. T. 14.
Dicuntur ad effectum, vt dotare non teneantur, Pater, mater, & fratres, quando dotando, non superesset eis tantum, quòd viuere possent. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. special. 3. in contrac. nu. 24. f. 156. T. 18.
Et ecclesia paribus passibus ambulant, itaque sicut in ecclesia, ita in pauperibus dominium absque traditione transit. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 6. in contractib. q. 7. n. 18. fol. 159. T. 18.
Et lapsi facultatibus de æstimo delentur. Nicol. Festas. de æstim. & collect. 4. Par. capitu. secundo, numero 63. folio 185. Tom. duodecimo.
Et pia causa non indigent beneficio legis finalis. C. de iur. delibe. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 10. in vlt. voluntata. nu. 56. f. 171. T. 18.
Et ignobiles ad ecclesiæ regimen. electi. Barthol. Cepol. de Imperat. mili. diligen. versic. pro Imperat. numero 39. folio 318. T. 16.
Et rustici nõ solent pullis, & delicatis viuere cibis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæstio. 6. numero octauo, folio 146. Tom. decimooctauo.
Etiam de his, quæ hostiatim mendicantur debent dare decimam. Tyndar. de decimis. numero quadragesimosecundo, folio 124. Tom. 15. P. 2.
Etiã res modici momenti diligentissimè seruant. Thomas Actius de Ludo. Scacchor. quæstio. 11. princip. numero septimo, f. 189. Tom. septimo.
Ex eleemosinis, tenentur facere eleemosinam. Franc. Sarment. de redditib. ecclesiast. capitu. quinto, numero quarto, fol. 385. Tomo 15. Par. 2.
Excusantur a prosequutione appellationis. Petr. Rebuf. de priuil. scholar priuil. 90. nu. 12. f. 49. T. 18.
Expectantes, cur excluduntur a beneficijs eccle. Cathedralis. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma 9. num. 59. f. 269. Tom. decimoquinto, P. 1.
Præferuntur diligentioribus in processu, quoad beneficia simplicia. idem ibid. ver. post hæc. nu. 9. fol. 284.
Quare excludantur a canonicatibus, & alijs beneficiis existentibus in eccles- cathedrali. Ludouic. Gomes de gratiis expectat. ver. gratias. numero 102. folio 309. Tomo decimoquinto, Par. prima.
Gratis doceri debent. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 89. folio 84. Tomo 18.
Hospitalium degentium in parochia alicuius ecclesiæ, a quo recipient sacramenta. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. q. 2. prin. nu. 10. f. 205. T. 15. P. 2.
Illius loci alendi sunt, ex quo decimæ colliguntur, sed peregrinis etiam facienda est eleemosina. Anton. Marsil. de eccleśiast. red ditibus. capitu. 32. numero 15. & 16. folio 364. Tomo eodem Par. eadem.
Nihil habentes qui hostiatim victum suum quæritãt, ad nullum onus soluendum compelluntur alij verò qui pausillum habent ad munerum personalium præstationem tenentur. Ægid. Thomat. de collect. versicu. pauperes. numero secundo, fol. 146. Tomo duodecimo.
Non constituunt collegium, nec uniuersitatem. Franc. Sarment. de redditib. ecclesiast. Par. 1. capitu 1. numero 19. folio 370. Tomo 15. Par. secunda.
Non habent actionem pro eleemosina exigenda. idem ibid. 3. P. c. 4. nu. 2. fol. 384.
Non sunt puniendi in corpore propter leues abrasiones. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 8. ver. aliæ verò. num. 58. fol. 411. Tom. 15. P. 2.
Non tenentur ad tributa. Tynda. de decimis. numero 40. fol. 124. eod. P. ead.
Satisfacere ministris montis pietatis, nisi quo ad aliquid tantum. Thomas. de Vio. de Monte pietat. ca. 8. numero 1. folio 421. To- Tom. 6. P. 1.
Nunquid post annum eligi possint ab episcopo non electi intra annum per habentem ius eligendi eos ex testamento. Ioan. Bertachi. de episc. 6. Par. numero 40. folio 355. Tomo decimotertio, Par. secunda.
Prius torquentur, quàm diuites. Sebast. Medices. de fortuit. casib. Par. 2. nu. 58. q. 4. f. 214. T. 7.
Quandam coniunctionem habent cum episcopo, & portionem ad eius protectionem. Pet. de Vbal. de canon. episcopa. & paroch. c. 5. nu. 11 f. 213. T. 15. P. 2.
Qui dicantur. Bagatot. de exceptio. dilator. num. 2. f. 129. Tomo 3. Par. secunda.
Quorum industria est necessaria ad alimenta, & eorum victum. Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæst. 37. nu. 10. fol. 177. Tomo 15 Par. 2.
Religiosi eligendi sunt in distribuendo, etiam si alij pauperiores essent. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 3. in vlt. volunt. nu. 50. f. 164. T. 18.
Non sunt præferendi pauperibus in cibarijs. idem ibidem num. quinquagesimosecundo.
Semper non soluentes decimas, diuites verò soluentes. Pet Rebuf. de decimis. quæstio. vltim. numero secundo, folio 142. Tom. 15. Par. secunda.
Si domini redituum sint, rectè consequitur, vt ijs a beneficiario restitutio facienda sit. Anr. Marsil. de eccleśiast. redditib. P. 3. c. 21. num. 20. f. 351. T. eo. P. ead.
Spiritu qui sint. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 2. n. 2. fol. 140. T. 18.
Tenentur soluere decimam de eleemosinis. Tindar. de decimis. nu. 39. f. 123. T. eo. P. ead.

Pauperi in datiuo, sing. quod competat, quid non.

* PAVPERI cum potente litiganti, iudex de aduocato prouidere debet. Ioan. Bap. Caccialup. de aduocat. quæst. 3. num. 3. fol. 360. Tom. 3. Par. 1.
Difficile est litigare. Quintil. Mandos. de munitor. q. 55. numero 2. fol. 69. T. 3. P. 2.
Legatum annuum censebitur pro alimentis. Ioan. Bap. Ponta. de alimen. capitu. 17. numero decimoquarto, folio 454. Tomo 8. Par. prima.
Minus creditur, quàm diuiti. Ioan. Staphil. de gratiis expectat. &c. forma 9. nu 60. f. 269. T. 15. P. 1.
Non prosequenti appellationem concedi biennium. Quintil. Mandos. de monitor. quæstio. 37. numero tertio, folio 66. Tom. tertio Par. secunda.
Quando decima remittenda. Pet. Rebuf. de decim. q. 5. nu. 15. folio 129. T. 15. P. 2.
Qui expensas litis victori reficere non posset, quomodo subuenietur. Corn. Beninc de paupert. & eius priuil. quæstio. 7. special. 1. in iudi. nu. 29. f. 148. T. 18.
Remissio facta per officialem subsistit. Quintil. Mandos. de munitor. q. 37. nu. 5. f. 66. T. 3. P. 2.

Pauperibus in datiuo plur. quæ conueniant, & quæ non.

*PAVPERIBVS conuiuia sumptuosa non esse facienda. Troyl. Maluiz. de canonizat. sancto. versic. aggredior. numero 75. folio 102. Tom. decimoquarto.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Erogare an ſufficiat malè ablata Rolandi de teſtamen.& vltim.voluntа.rub 38. numero quarto, folio vigeſimoquinto, Tomo 8. Par.prima.

Eſcas delicatas miniſtrare,an ſit peccatum. Ioan. Lecirier.de primogenit.quæſtio.32.libro numero duodecimo,folio 43. Tomo 10 Par.prima.

Et egenis proſpicere totius Reipublicæ intereſt. Alberi. à Roſat.de ſtatut.2.P.q.2.nu.66.f.30.T.2.

Et peregrinis meſſibus factis, & vindemijs, relinquendæ ſunt ſpicæ,prout,& racemi dimittendi.Philip.Prob.de iur.regal.in præfat.nu.1.f.389.T.12.

Expedit,eccleſiam reparari.Ioan.Iacob. a Canib. de exequut.vlti. voluntat.§. quæro tertiò, numero 36. folio 193. Tomo octauo, Par.prima.

Laborare non valentibus ſubueniendum eſt.Pet. Rebuf.de priuil. ſcholar.priuil.90.nu.9.f.49.T.18.

Lucratum in ludo quando erogandum.Ioan.Bap.Caccialu.de ludo in præfat.nu.49.f.159.T.7.

*PAVPERIES per quadrupedem facta,qualiter compenſetur.Bap. de S.Blaſ.de actio.& eius natu,centur.2. numero 82.folio 55.Tomo 3.Par.2.

*PAVPERIOR nemo eſt his, qui in Xenone repoſiti ſunt.Lancellot.Gall.de ſtatut.q.6.nu.67.f.334.T.2.

Non fit qui non acquirit.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alienan. c.12.nu.6.f.397.T.15.P.2.

*PAVPERIS cauſa gratis patrocinari debet.Sebaſtia.Medices.de fortuit caſibus Par.ſecunda,quæſtio.4. numero 11.folio 213.Tomo ſeptimo.

*PAVPERRIMVS ciuitati non debet præfici,& multò minus ditiſſimus.Marc.Rauaud.in Spec.iudi. num.40. folio 86.Tomo tertio,Par.prima.

Paupertas a quo fuit inducta, quæ & quotuplex ſit,& varij eius effectus.

*PAVPERTAS a Deo fuit inducta,& quãdo. Corn.Beninc.de pauperta.& eius priuil.q.nu.8.f.140.T.18.

Æquiparatur infirmitati.Sebaſt.Medi.de fortuit caſib P.2.q.4.nume.8.f.213.T.7.

Alia animi,alia fortunæ culpa contingit. idem ibid.q.2. nume.10. fol.eodem.

Alicuius probatur per formam viciniæ.Matthe.Brun.de ceſſio.bono.q.26.nu.9.f.201.T.3.P.2.

Et per cognoſcentes eum,

Et per libros æſtimi.nu.12.ibid.

Et ſi bonis ceſſerit

Item ſi hoſtiatim mendicaret.idem ibid.nu.10.& 11.

Aliquando excuſat a delicto.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.P.2.c. 29.nu.6.f.77.T.15.P.2.

Allegata in precibus per debitorem volẽtem cedere bonis, an per eum probari debeat, vel ex verbis precum, & reſcripti probata dicatur.Matthe.Brun de ceſſio.bono.q.26 num.1.folio 201.Tomo 3.P.2.

An ſit ens priuatiuum ſimpliciter Cornel. Beninc.de pauperta. & eius priuil.q.1.nu.34.f.139 T.18.

Animalibus rationabilibus, & irrationabilibus eſt communis.idẽ ibid.q.3.nu.4.f.140.T.eod.

Appellatur vilitas, ignobilitas & vilitas idem ſunt. Gaſpar. Beat. de inop.debit.&c.capitu.16.numero primo, folio 231. Tomo 3. Par.ſecunda.

Bene corruptionis,ſuſpicionem inducit.Damouder.de tuto & curat.in pupil.patroci.capit.6.numero 52.folio 360.Tom.octauo, Par.ſecunda.

Captiosè proueniens non excuſat.Gaſpar. Beat.de inop.debit.&c. c.16.nu.25.f.232.T.3.P.2.

Caſualiter obuenta,miſeratione eſt digna Lancellot.Gal.de ſtatu. c.6 nu.137.f.336.T.2.

Cauſa iuſtiſſima reſtitutionis ad exercendam appellationem.Ioã. Maurit.Bollan.de reſtit.in integ.capit.362. numero vnico,folio 199.Tom.5.

Chriſti quomodo intelligitur.Ioan.a Capiſtra. de auctoritat.Papæ Par.2.2.Par.princip.numero 190.folio 52. Tomo decimotertio, Par.prima.

Culpabiliter,& ex malitia pauperis perueniens eſt nociua.Gaſpar. Beat.de inop.debit.&c.capitu.4.numero 11.folio 214. Tomo 3. Par.ſecunda.

Cum genitiuis ferè omnium rerum adiecta fuit.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priuil. quæſtio.3. numero 31. folio 141. Tomo decimooctauo.

Dicitur fortuitus caſus.Sebaſt.Medices de fortuit caſib.q.13.n.21. fol.209.T.7.

Duplex neceſſaria,& voluntaria.Corn.Beninc.de pauperta.& eius priuil.q.2.nu.9 f.140.T.18.

Eccleſiæ an ſit cauſa conuocandi ad ſe ſubditos viſitandos. Ioann. Franc.Paui.de viſitat.q.6.1.Par.numero ſeptimo, folio 183.Tomo decimoquarto.

Eſt cauſa iuſta concedendi ſecũda uice reſtitutionem in integrum. Franc.Ercul.de attentat.capitu.17.numero decimo,fol.266.Tomo quinto.

Eſt fauorabilis, quando agitur de mulcta pecuniaria extraordinaria.Corn.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.4. nume.37.folio 143.Tomo 18.

Eſt fortuitus caſus.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.2.P. q.4.nu.1. fol.213.T.7.

Eſt pia cauſa, & gaudet priuilegijs cauſæ piæ.Cornel.Beninc.de paupert & eius priuil.quæſtio. quinta,numero 51.folio 146.Tomo decimooctauo.

Eſt vna ex claubus per quam ingredimur ſapientiæ ianuam.idem ibidem quæſtio.ſecunda, numero vigeſimoſecundo, folio 140. Tom.eodem.

Et diuitiæ qualiter probentur.And.Alciat.de præſump.præſump. 27.nu.5.f.32.T.4.

Et tenuitas videtur legitima cauſa ob quam poteſt epiſcopus bona vnius eccleſiæ alteri dare,vel vnam alteri vnire. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ.non alienan.rub.21.numero 26.folio 429. Tom. 15.Par.ſecunda.

Et propria voluntate ſeptem bona confert.Guliel.Lerouil.de iuſt. & iniuſt.c.8.nu.2.f.376.T.1.

Excuſat a mulcta.Sebaſt.Med.de fortuit.caſib.q.4.nume.30. folio 213.Tomo 7.

A multis.idem ibid.nu 9.

A proteſtatione.idem ibidem numero 37.& Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil. quæſtio.4. numero vigeſimoſecundo,fol. 143.Tom.18.

A ſolutione collectæ Hieron Gigas de penſio.eccleſiaſt.quæſtio. 80.numero tertio,folio 158.T.15.P.1.

A ſolutione expenſarum.idem ibid.nu.6.

A ſubminiſtratione.Sebaſt.Medices. de fortuit.caſib.2.P.q.4.nu. 46.f.213.T.7.

A tutela idem ibid.nu.45.

Ab obſeruantia promiſſionis iuratæ.Corn.Beninc. de paupert.& eius priuil.q.4.nu.23.f.143.T.18.

Emphyteutam, canonem non ſoluentem.Hieron. Gigas de penſion. eccleſiaſt. quæſtio.80. numero primo,folio 358.Tomo 15. Par prima.

Matrem, quæ non reddidit rationem tutelæ antequam tranſeat ad ſecunda vota.idem ibid.nu.7.

Non appellantem.idem ibid.nu.5.

Vſurarium reſtituere volentem.Ambroſ.de Vigna. de vſur.num. 229.f.64.T.7.

Fauorabilis eſt in cauſis ciuilibus,ſecus in criminalibus. Corn.Beninc.q.4.nu.37.f.143.T.18.

In materia expenſarum in iudicijs faciendarum. idem ibid.q.7. nu.31.f.148.T.18.

Habet multa incommoda.Guliel.Lerouil.de iuſt.& iniuſt.c.8. nume.5.f.376.T.1.

Homines præſtantiores, & prudentiores reddit. Corn.Beninc. de paupert.& eius priuil.quæſtio.2.numero 21.folio 140. Tom.decimooctauo.

Impedit executionem.Sebaſt. Medic.de fortuit.caſib.2. P.q.4.nu. 18.fol 213.T.7.

In honoribus acquirendis non eſt fauorabilis. Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſtio.4.numero 41.folio 144.Tom.decimooctauo.

In pluribus caſibus nocet idem ibid.nu.2.f.142.

In tutelis ſuſpecta eſt habenda.Damhouder.de tutor.& curato.in pupillor.patroci.cap.5 numero 67.folio 358.Tomo octauo,Par. ſecunda.

Inducit præſumptionem facilis corruptionis, etiam in perſonis, alias diſcretis,& honeſtis.Troyl.Maluit.de canonizat.ſancto.ver ſic.reſtat.nu.1. f.102 T.14.

Licèt in quibuſdam noceat, non tamen fit extenſio, extra caſus a iure expreſſos.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil. q.4.nu. 57.fol 144.T.18.

Non reprobetur mendicitas tamen reprobatur per canones.Pau. Roma.de penſion.eccleſiaſt.cap.7.num.16.folio 314.Tomo 15. Par.prima.

Maritis nocet, qui rerum ſuarum non ſunt arbitri. Bap. de S.Blaſ. de priuil.dotal.centur.1. nume.74.75.77.78.79.& 82.folio 452. Tom.nono.

Moram impedit committi.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.90. nu.13.fol.49.T.18.

Neceſſaria eſt illa in qua homines naſcantur, vel aduerſa fortuna depreſſi afficiuntur.Corn.Beninc.de paupert. & eius priuil.q.2. nu.17.fol.140.

Neque ex ſe ipſa quid pium habẽt,magna comẽdatione dignum, neque vituperandum diuitiæ.Iacob.Simanc.de cathol.inſtit.ti. 45.nu.30.f.177.T.11.P.2.

Non eſt de genere malorum. Alberic. de Malet. de reſtib.c.5.n.25. fol.171.Tom.4.& Barthol.Cẽpol.de Imperat.mili.diligen.verſ. pro Imperatore.num.42.fol.318.Tom.18.& Damhouder.de tuto.& cur.&c.verſi.in ſuperioribus.numero 25.folio 378.Tom.8. Par.ſecunda.

Non eſt fauorabilis, quando agitur de pœna corporali imponẽda. Corn.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſtio.4.nume. 51.fol. 144.Tom.18.

Non eſt fugienda,ſed iniuſtitia. idem ibid.quæſt.2.nume.24.folio 140.Tom.18.

Non eſt ſufficiens ad excuſandum aliquem a præſtatione decimarum.idem ibid.quæſtio.12. ſpecial.6.in iudi.numero vigeſimooctauo,fol.151.

Non excuſat ab appellando, ſed a proſequendo Robert. Lancellot.de attentat.limit. 50.nu.116 f.379.T.5.

Niſi eſſemus in appellatione in ſcriptis.nu.117 idem ibid.

A delictis.Sebaſt.Medices de fortuit.caſib.2.P.q.4.nume.53. fol. 214.Tom.7.

A peccato.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.ſpecial. 9.in iudi.num.28.fol.135.To.18.

Non reddit aliquem viliorem.idem ibid.ſpecial.10.in iudi.numero 30.folio 154.

Non

Source : BIU Cujas

Non ſubiacet legi.Sebaſt.Medices de fortuit.caſib.q.4.2.P. nu.29. fol.213.Tom.7.
Non tollit libertatem voluntatis.Ioan.de Ligna.de amicit. verſic. viſo.nu.4.fol 236.T.12.
Oritur ex ſtudiorum peregrinatione.Horat.Luti.de priuileg.ſcholar nu.16.cum ſeq.vbi rationes aſſignantur.f.70.T.18.
Patienter tolerata, Martyrium.Gaſpar.Beat.de inop.debit. &c. c. 2.num.31 f.211.T.3.P.2.
Periculoſa res eſt.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.q.4.2.Par.num. 56 fol.214 Tom 7.
Præſumitur Cornel Beninc.de paupert.& eius priuil.q.3.nume.6. fol.140 Tom.18.
Probatur ab effectu.idem ibid.q.6.nu.6.f.146.
Ex qualitate loci.idem ibidem.nu.5.
Ex qualitate temporis idem ibid.nu.6.
Multis modis.Sebaſt Medices de fortuit caſib. q. 4.2.P.nume.7. fol.213.Tom.7.
Per famam publicam vicinorum,vel vulgi opinionem,ſecũdum communem ſententiam.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil q.6.f.145.nu.9.T.18.
Qualis intelligatur attẽdenda, quoad clericum, cuius natales obſeruantur.reſpectu ſubſtentationis eorundem.Pet.And.Gamb. de auctorit.lega.de lat.titu. de penſioni. numero 107. folio 193. Tom.13.P.2.
Qualiter probetur.Hier.Gigans.de penſio.eccleſiaſt.q.80. nu. 10. fol.358.T.15.P.1.
Quãdo eſt cauſa intentionis debet probari. Alfon. Hoieda.de cõpatibil.benefic.P.2.c.9.nu.10.f.174.T.eo.P.ea.
Et quo ad quid prodeſſe poſſit,& quò ad quid nocere. Pet. Anubo.de munibus. Par. 3.princip. verſic.his igitur.nume.47.fol. 25.Tom.12.
Probatur per famam vel vulgi opinionem ſecundum communẽ ſententiam Cornel.Beninc de paupert.& eius priuil. quæſtio.6. nu 11.fol 146 T.18.
Quantum imminuat authoritatem Antiſtitum,& presbyterorum Iacob Simanc. de Cathol. inſtitut. titu.45. numero 29.fol.178. Tom.11 P.2.
Quid ſit.Pet Rebuff.de priuil.ſcholar.priuileg.90.nume. 23.folio 49 Tom.18
Quod ſit fauorabilis,& priuilegiata.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.4.nu.4.f.142.T.eo.
An ſecundum Philoſ.ſit melius eſſe pauperem, quàm diuitem. idem ibid.nu.5.
Quod videatur odioſa, & propterea reijciatur teſtis pauper. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſtio.4.numero 1. folio 142 Tom eod.
Quomodo probetur. Ioan. Campeg. de teſtibus. regul. 401. fol. 119.Tom.4.
Prodeſſe dicatur.Cornel.Beninc. de pauper. & eius priuil.quæſt. 4.nu.7.f.142.T.18.
Reperiri potuiſſet iure naturali.idem ibidem.quæſtio. 3. nume. 25 fol.141.
Secundum Theologos triplex eſt. idem ibidem. quæſtio.2. nume. 1.fol.140.
Si allegatur ad effugiendam refectionem expenſarum,tunc conſti to.de paupertate. Robert. Lancellot. de attentat. cap.31.nume. 143.fol.463.T.5.
Vel attentans,eſſet admittendus ad beneficium.idem ibid.
Vel expreſsè reſeruandæ expenſæ in fine litis idem ibidem. nume.144.
Sola inſufficiens eſt,ad quem a teſtimonio repellendũ. Damhouder.de tuto.& curato.c.6.nu.51.f.360.T.8.P.2.
Suo vitio comparata nullis gaudet beneficijs. Aſcan. Clemens. Amer.de patr.poteſta. effectu.17.capitulo ſexto.nume.27.folio 122.Tom.8.P.2.
Veluti qualitas naturalis præſumitur. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil.q.6.nu.1.f.146.T.18.
Veniens ſine ſua culpa a periurio excuſat.Matth.de afflictis.de iure prothomis §.2.nu.16.f.8.T.17.
Vnde dicatur.Cornel.Beninc.de pauper.& eius priuil. quæſtio.1. nu.28.fol.139.T.18.
Voluntaria Beatiſſima res eſt.idem ibidem.quæſtio. ſecunda. nume.13.fol.140.
Eſt illa, quę a profitentium voluntate proficiſcitur. idem ibidem. nume.12.
In clericis non eſt reprobata.idem ibid.nu.15.
*PAVPERTATE attenta, quandoque data fuit commiſſio, quòd omiſſis nullitatibus,& attentatis, conſtito de bono iure actoris, auditor ad expeditionem cauſæ principalis vnica ſententia, & quacunque appellatione remota procedat. Robert. Lancellot. de attentat.c.30.nu.229.f.458.T.5.
Ceſſante,omnia ceſſant,quæ propter illam inducta ſunt. Lãcellot. Gall.de ſtatut.q 6.nu.126.f.336.T.2.

Paupertatem in accuſatiuo ſing.conſideratam.

*PAVPERTATEM alicui impingens,& de illa infamando,cum ſit diues,eſt iniuria,& poteſt actione iniuriarum agi.Ioan. Crot.de teſtib.verſ.circa tertiam.nu.135.f.205.T.4.
Allegans,vti fundamentum ſuæ intentionis, illam probare debet. Lancellot.Gall.de ſtatut.q 6.nu.89.fol.335.T.2.
Clerici iuſtam inducere penſionis imponendæ cauſam. Pet.And. Gamb.de auctorit.leg.de lat.tit.de penſioni.nume.102.fol.193. Tom.13.P.2.
Non dicimus illam,quam in Valerio Meſſalla Nero conſiderauit. Nicol.Feſtas.de æſtim.& collect.capitulo primo.nume. 33. fol 174.Tom.12.
Probandi cui incumbat onus.Ioan.Crot.de teſtib.verſ.circa iſtam. fol.205.nu.135.T.4.
Pupilli diuulgare inhumanum eſt.Vital.de Camba.de clauſ.verſi. nil nouari.nu.69.f.393.T.18.
*PAVPERTATI ſuo vitio comparatæ non ſubuenitur. Lancellot. Gal.de ſtatut.q.6.nu.133.f.336.T.2.

Paupertatis in genit.ſing.conſideratio.

*PAVPERTATIS cauſa dicitur pia, quando agitur de fauore pauperum.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priuil.quæſt.5.nu.20. fol.145.Tom.18.
Facit,quòd fatalia nõ currant. Franc. Hercul.de attentat.cap.17. nu.10.fol.266.T.5.
Deſcriptio,& eius priuilegia.Guliel Leroüil.de iuſti.& iniuſti.c. 8. num.4.f.376.T.1.
Diffinitio noua.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priuil. quæſt.1. nume.38.fol.137.T.18.
Diffinitio paupertatis ex Platone.idem ibid.nu 37.
Excuſatio ſi pendente appellatione, ſuperueniant diuitiæ expirat. Albert. Brun. Aſtenſ. de diminutio. & deteriorat. concluſ. 21. princ.nu.5.fol.369.T.17.
Gratia,geſta pia dicuntur,quæ derogata non cẽſentur ſine expreſſione.Ioan.Baptiſt.Ponta.de aliment. cap.17.nume.33.fol.454. Tom.8.P.1.
Impedimentum,an per teſtes, vel iuramentum probetur. Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuil.quęſtio.9.ſpecial.3.in iudi.nu. 23.fol.150.Tom.18.
Mala, eiuſque effectus. Ioan. Baptiſt. Lup. de vſu.§. 5.nume.6.fol. 120.Tom.7.
Prætextu, quando excuſetur quis a muneribus præſtandis. Petr. Antib.de munerib.3.P.princip. verſicu. his igitur.nume.45.fol. 24.Tom.12.
Quis non excuſatur a ſolutione decimarum. Tyndar. de decim. verſi decimarum.nu.41.f.124.T.15.P.2.
Vtrum parcatur delinquenti.Vital. de Camba.de clauſ.titu.de metu matrimonij.nume.15.f.427.T.18.
Priuilegia. Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priuileg. 90.nume.24.fol. 44.Tom.18.
Probatio multum pendet ab arbitrio iudicis.Cornel. Beninc. de paupert.& eius priuil.q 6.nu 17.f.147.T.18.
Per famam non eſt concludens.idem ibid.nu.14.f.146.
Ratione quando eſt magna,etiam,quòd adſit ſuſpitio dilapidationis,effugitur ſequeſtrum.Robert. Lancellot. de attentat. declarat.4.nu.22.f.337.T.5.
Voto an ſoluantur fratres facti epiſc.Franc. Sarment. de redditib. eccleſiaſt.P.1.c.1.nu.10.f.370.T.15.P.2.

Pauperum in genit. plur. quæ conſideratio ſeu effectus ſit.

*PAVPERVM appellatione, veniunt etiam ſeruientes pauperibus. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuile.q. 8. ſpecial.3.in contract.nu.27.fol.156.T.18.
Bona bonis minorum æquiparata.Fabia.de Monte. de emptio. & vendit.q.5.nu.85 f.56.T.6.P.1.
Cauſa coram iudice layco, & eccleſiaſtico trutinari poteſt. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quęſt.quinta.nume.27.fol. 145.Tom.18.
Idem de cauſa pia dicendum eſt. declando vt. nume. 30. idem ibidem.
Præponitur alijs.idem ibidem.q.4.nu.9.f.142.
Delectus qualiter habendus.Io.Vgo de offic.quatuor prælat. titu. de tuendis ſubdit a maiorib.num.3.fol.301.T.13.P.2.
Minorũ,& eccleſiæ bona æquiparantur, quò ad ſubhaſtationis requiſitionem.Iodoch.Burgen.de ſubhaſtat.capit. 3.num.29.fol. 80.Tom.6.P.1.
Nomine agens,non cogitur ſatis dare.Ioan.Iacob.a canib.de exequutoribus. vlti. voluntat. verſicu. conſultis. nume. 20.fol.190. Tom.8.P.1.
Priuilegia ad ſcholares extenduntur.Horat.Luti.de priuil.ſcholar. priuil.7.f.73.T.18.
Quædam remiſſiuè enarata. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil.ſpecial.10.in vlt.voluntat.nu.52.f.171.T.18.
Sunt bona clericorum,& eorum bona. Paul.Roma.de penſio. eccleſiaſt.c.1.nu.15.f.310.T.15.P.1.

Pax.

Quomodo conſideretur, quid operetur, quidq; ſit, & quotuplex.

*PAX ab omnibus, vel maiore parte hæredum an habẽda ſit.Octaui.Velpel.de treug.& pace.q.19.f.408.nu.1.T.11.P.1.
Ab vno ex corrixantibus producta, an alijs etiam contumacibus profit.idem ibid.q 75.nu.1.f.414.
Abſenti fieri nequit,niſi ei notarius ſtipuletur.Anto.Corſet.de priuil.pacis.verſ.quæro.nu.26.f.226.T.12.
Ac fides ſeruanda vbi ex omni parte ſeruatur.Nicol.Moron.de fide treug.& pace.q.112.nu.1.fol.436.T.11.P.1.

Adamu-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Adamuſſim obſeruanda eſt.Octaui.Velpel.de treug.& pace. q.38. num.7.f.410.T.eo.P.ea.

Aliud,quàm induciæ.Pet.Belli.de re milit. 5.P.titu.2.nume.2.fol. 350.Tom.16.

An abſenti fieri poſſit.Octaui.Velpel. de treug.& pace. q.7.nu.1. fol.407.T.11.P.1.

An comprehendat adhærentes contrahentium. Pet. Belli. de re milit.10.P.operis.tit.2.nu.1.f.365.T.16.

An cum barbaris ſit habenda,& cum quibus habenda.Nicol.Moro. de fide,treu.& pace.q.102,nu.24.f.432.T.11.P.1.

An ex ſolo inſultu, cum armorum euaginatione rumpatur. Octaui.Velpel.de promiſſ.de non offen.quæſtio.102.num.1.fol.417. Tom.eod.P.ead.

An rumpatur accuſatione.Nicol.Moron. de fide,treug.& pace.q. 160.nu.1.f.449.T.eo.P.ead.

Quid in cautione de non offendendo.nu.5.

Ex offenſione facta vxori,vel filio.idem ibid.quæſt.134.num.24. fol.444.

Furto,idem ibid.q.158.nu.17.f.449.

Per famulos,& an ex offenſione conſanguineorum.idem ibidem nume.25.

An ſeruanda.idem ibid.q.107.nu.1.f.434.

An ſit neceſſaria omnibus hæredibus. Petr.Belli.de re milit.10.P. operis.tit.2.nu.54.f.368.T.16.

An tranſitoria ſit.Nicol.Moron.de fide,treu.& pace.q.180.num. 11.fol.453 T.11.P.1.

An valeat,ſi extraneus pro abſente ſtipuletur.Octaui.Velpel. de treug.& pace.q.7.nu.3.f.407.T.11.P.1.

An violetur ex adulterio,aut furto.Pet.Belli.de re milit.10. P.operis.tit.2.nu.37.f.367.T.16.

Ex offenſa adhærentis, qui nondum ratam eam habuerat. Petr. Belli.de re milit.loco citato.nu.43.f.eo.

An ratificationem,an dicatur rumpi.Nicol. Moro. de fide, treug. & pace.q.132.nu.2.f.443.T.11.P.1.

Bannito an ſit ſeruanda.Octaui.Velpel.de treug.& pace.q.37.nu. 1.fol.409.T.11.P.1.

Chriſti quid operetur.Conrad.Brun.de ſeditio.c.2.nu.8.fol. 121. Tom.eod.P.ead.

Concordia,treuga,quid ſint.Nicol.Moron.de fide treug.& pace. q.102.nu.27.f.433.T.eo.

Continet adhærentes, quãdo aliàs eſſet fruſtatoria.idem ibidem. q.149.nu.10.fol.447.

Cum bannito,quantum ad pœnam publicam non valet.idem ibidem.q.107.nu.7.f.434.

Cum reſtitutione rebellium,continet etiam defunctos. Pet. Belli. de re milit.10.Par.operis.titu.2.nu.74.f.368.T.16.

Dei,qualis ſit. Conrad. Brun. de ſeditio. capitu.2.nume.2.fol.11. Tom.11.P.1.

Domini,contraria eſt paci mundi.Conrad.Brun. de ſeditio. lib.3. c.2.nu.6.f.121.T.eo.P.ead.

Duarum Villarum reſtringitur, quòad homines illius aeui. Petr. Belli.de re milit. 10.Par. operis.titu.ſecundo.nume.10.fol.367. Tom.16.

Dulcis eſt, tãm pro temporali, quàm pro æterna ſalute.Franciſc. Arias. de Bello, & eius iuſti. verſicu. ſi quidem. nume. 15.fol. 326.Tom.16.

Duplex interna,& externa,& de vtraque Conrad.Brun.de ſeditio. lib.3.c.2.nu.9.fol.11.

Eſt ad inſtar reſtitutionis in integrum.Pet.Belli.de milit.10.P.ope ris.titu.1.nu.16.f.364.T.16.

Eſt charitatis vinculum.Ioan.Franc.Paui.de viſitatio.quæſtio.5.2. P.nu.37.fol.199.T. 14.& Io. Quin. Hedu. de Ariſtocra. chriſt. ciuit.col.3.verſ.præcipuè.f.95.T.16.

Eſt cõcordia cũ proximo noſtro,quãdo remittimus ex animo &c. Hedu.de Ariſtocr.&c.col.3.verſ.præcipuè.f.95.T.16.

Eſt finis libelli.Pet.Belli de re milit.10.P.operis.titu.1.num.3.fol. 364.Tom.16.

Eſt opus iuſtitiæ.Ioan.Quin.Hedu.de Ariſtocr. Chriſtia.ciuit.col. 3.verſi.præcipuè.cir.med.f.95.T.16.

Eſt quærenda,& amplectenda.Idem ibid.nu.5.

Eſt verè laudabilis,& omnibus deſiderabilis.Ludo.Montal.de reprob.ſent.Pilati.verſi.vel ſecundo.nu.11.f.18.T.14.

Eſt veritatis vinculum.idem ibid.nu.10.

Eſt vnica,non tot paces,quod perſonæ.Pet.Belli.de re milit. 10.P. operis.tit.2.nu.112.f.370.T.16.

Et concordia,iuſta,& honeſta eſſe non poteſt.Conrad.Brun.de ſeditio.lib.4.c.9.nu.3.f.131.T.11.P.1.

Differunt.Guiliel.Lerouil.de iuſti.& iniuſti.capit.16.nume.5.fol. 374.Tom.1.

Valet per pecuniam facta.Cataldi.de Boncomp.de ſindica. verſ. quoniam.nu.126.f.358.T.7.

Et pœna lenocinij,an leconio rumpatur.Nicol.Moron.de fid.treu. & pace.q.158.nu.16.f.449.T.11.P.1.

Et promiſſio de non offendendo pro ſe, & conſanguineis, an eos, qui pari gradu ſunt,comprehendat. Octauia.Velpel. de treu.& pace.q.34.nu.1.f.409.T.eo.P.ea.

Et reconciliatio quomodo probentur.idem de inducijs. q. 66. nu. 1.fol.415.Tom.eo.

Et remiſſio damnorum, quando fit inter Principes, non intelligitur in præiudicium iurium priuatorum.Mart.Laudenſ. de confeder.pac.& comen.princ.q.1.f.302.T.16.

Et ſecuritas differunt.Octauia.Velpel.de treug.& pace.q.51.nu.3. fol.411.T.11.P.1.

Et treugua ex leui offenſa nõ frangitur.Nicol.Moron.de fide treu. & pac.q.172.nu.3.f.452.T.eo.

Et treugua,ſunt per ſe correſpectiuę, & compatibiles.Nicol.Moron.de fide treug.& pace.quæſtio.119.nume.79.fol.428. Tom. 11.Par.1.

Ex cauſa inimicitiæ principalis facta videtur.idem ibidem.q.171. nu.8.f.451.T.eod.P.ea.

Ex offenſione fratris an dicatur.rupta.idem ibid.q. 154. nu.7.fol. 449.Tom.11.P.1.

Ex quo iuris fonte emanet, eamque iuriſconſultorum propriam tractationem eſſe.Raynal.Corſ.de priuat.reconciliat.c.1.per totum.fol.243.T.12.

Extinguit excuſationes a tutelæ onere,& qualiter,& inducit legati reintegrationem. Anto.Corſet.de priuil.pacis. verſ. quæro. nu. 12.fol.225.T.eo.

Facta a mortiferè vulnerato non valet.Paris de Put.de ſindicat.ver ſic.vltimo.nu.3.f.261.T.7.

Ab Imperatore an ſit perpetua.Reſtaur.Caſtald.de Imperat.nu. 9.f.89.Tom.16.

Cum Chriſtianiſſimo Rege Noſtro Franciæ comprehendit terras adhærentes.Albert.Aſtenſ.de augm.concluſ. 5. princip.nu. 11.fol.357.T.17.

Cum pacto,quòd offendens,non poſſit tranſire ante domũ offenſi,an teneat.Nicol.Moron.de fide treug.& pace.q.187. num.1. fol.454.Tom.11.P.1.

Cum pluribus cum ſolidi promiſſione, quomodo teneantur.idẽ ibid.q.149.nu.11.f.448.

Cum principali, an extendatur ad adhærentes. Marti. Laudenſ. de confed.pac.& conuen.princ.q.3.f.302.T.16.

Non expreſſa qualitate,an vitietur. Nicol. Moron. de fide treug. & pace.q.147.nu.12.f.447.T.11.P.1.

Per ciuitatem pro ſe,& ſubditis,trahitur ad pagum additum.Albert.Brun.Aſtenſ.de augm.concluſ.5.nu.11 f.357.T.17.

Per minorem ſine iudicis decreto,an valeat,ſtãtibus ſtatutis duobus,altero antiquo quod pax facta a minore valeat,non obſtante aliquo ſtatuto edito,vel edendo, altero, quod minores non poſſint ſe obligare,ſine authoritate,& decreto iudicis, non obſtante ſtatuto facto,vel fiendo.Alberic.a Roſa.de ſtatut.q. 130. nu.1.fol.43.T.2.

Pro ſe,an pro adhærentibus cenſeatur facta. Nicol. Moron. de fide,treug.& pace.q.149.nu.2.f.447.T.11.P.1.

Pro ſe,& parte ſua,qui comprehendantur.idem ibid.nu.9.

Super vulnere,an procedat ſequuta morte. idem ibid. q.111.nu. 1.fol.435.T.eod.P.ead.

Vni,videtur,facta etiam cõſiliarijs eius.Ant.Corſet.de priuil.pacis.nu 30.verſi.quæro.f.226.T.12.

Fieri poteſt ex ſpurijs occiſi.& ab eo,qui iurauit pacem non facere Ant.Corſet.de priuil.pac.nu.29.f.eo.T.eo

Finis diſcordiæ,& perpetua.Nicol.Moron.de fide, treug. & pace. q.189.fol.455.T.11.P.1.

Fuit inita inter Venetos,& Ianuenſes,& Bellum uiguit inter Venetos,& Vngaros tempore. Ioannis Gradenici Ducis Quinquagesimioctaui.Iul.Ferret.de re naual.lib.duodecimo.num. 87.fol. 349.Tom.12.

Impetrata ab hæredibus,an teneatur.Paris de Put.de ſindi. verſi. vltimo.nu.5.fol.361.T.7.

Quid ſi fœmina ſit hæres.idem ibid.nu.6.& 7.

Impia eſt,quæ datur hæreticis.Conrad.Brun.de hæret.c.15. lib.3. nu.6.fol.305.T.12.

In actis regiſtranda.Nicol.Moron.de fide;treu.& pace.q. 106.nu. 15.fol.434.T.11.P.1.

In duabus vniuerſitatibus quomodo dicatur rumpi. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæſtio. 155. numero 10. fol. 448. Tom.11.P.1.

In dubio dicitur perpetua.Anto. Corſet.de priuil.pac.ver.quæro. num.13.fol.225.T.12.

Quod non ſit fracta,iudicandum eſt.Octauia.Velpel.de treu. & pace.q.56.nu.5.f.413.T.11.P.1.

In fine miſſæ,quare populo impartiatur.Io.Franc.Paui. de viſitat. q.8.1.P.num.43.f.167.T.14.

In teſtamento,an fieri poſſit.Octauia.Velpel.de treu. & pace. q.6. num.1.f.406.T.11.P.1.

Facta teſtatore reconualeſcente,an procedat.Idem ibid. q.7.nu. 2.fol.407.T.eo.P.ea.

Iniuria perſonali præcedente ex eadem cauſa,rumpitur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæſtio. 159. nume. 1. fol. 449. Tom.eod.Par.ead.

Intelligi debet de non contraueniendo in caſu licito.idem ibidem q.122.num.21.f.440.

Inter aliquos facta,poteſt per teſtes probari.Cataldi.de Boncomp. de ſindica.verſ.quoniam.nu.90.f.355.T.7.

Inter illos caſus,non adſcribitur, qui neceſſariò ſcripturam requirunt.Octauia.Velpel.de treug.& pace.quæſtio.66.nume.5.fol. 414.T.11.P.1.

Plures inſolidum ſi facta ſit, ſequuta offenſa in perſona vnius,ex vna parte,ab vna,vel pluribus ex altera, quomodo competat pœnæ exactio.Octauia.Velpel.de treu.& pace. quæſt.57.nu.1. fol. 413.T.eod.P.ead.

Plures,ſine ſolidi promiſſione,quomodo teneantur. Nicol. Moron.de fide, treug. & pace. quæſtio. 49. nume. 1. fol. 147.Tom. eod.Par.ead.

Principes facta,an etiam comprehendat adhærentes. Iacob.de S.Georg.de feud.verſicu. de hæreditatibus.nume.3.folio 224. Tom.10.P.1.

Interna quæ ſit,eiuſque diffinitio.Octauia.Velpel de treug & pace.q.1.nu.2.f.406.T.eo.P.ea.

Maiorem requirit obſeruantiam, quàm promiſſio de non offendendo.Octauia.Velpel.de promiſſ.de non offen.q.102. num.1. fol.417.T.11.P.1.

Mihi

Source : BIU Cujas

Mihi fracta, videtur, si offenditur mecum cohabitans. Franc. Bru. de indi. & tortur. nu. 165. f. 262. T. eo. P. ea.
Morte sequuta, an dicatur facta. Nicol. Moron. de fide, treu. & pace, q. 111. nu. 14. f. 435. T. 11. P. 1.
Mundi per se mala est. Conrad. Brun. de sedit. lib. 3. c. 2. nu. 5. fol. 121. Tom. eo. P. ead.
Non est vera, nisi spontanea. Octauia. Velpel. de treu. & pace. q. 3. nu. 5. fol. 406. T. 11. P. 1.
Non dicitur facta per adulterium in vxorem eius. Ant. Corset. de de priuil. pac. vers. quæro. nu. 11. f. 225. T. 12.
Violari ex leui re, neq; etiam suspitione. Pet. Belli. de re milit. 10. P. oper. tit. 2. nu. 28. f. 366. T. 17.
Non est absque iustitia. idem ibidem. 2. P. operis. tit. 1. num. 3. fol. 341. Tom. eod.
Non intelligitur quòad interesse. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. 177. nu. 8. fol. 453. T. 11. P. 1.
Non potest esse facilè, vbi vni viro plures vxores iunguntur. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. quæstio. 23. nu. 18. fol. 79. Tom. 11. P. 2.
Non rumpitur ex noua causa. secus ex veteri. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 112. nu. 5. f. 436. T. 11. P. 1.
Leui offensa. idem ibidem. q. 172. nu. 1. f. 452. T. eo.
Non violatur, si noua causa nouam offensam inducat. Pet. Belli. de re milit. 10. P. oper. tit. 2. nu. 35. f. 367. T. 16.
Nudo pacto facta seruari debet. Gregor. Magorot. de securit. & saluoconduct. 2. P. vers. quoniam. nu. 31. f. 236. T. 11. P. 1.
Obligat successorem. Pet. Belli. de re milit. 10. P. operis. titu. 2. nu. 30. fol. 367. T. 16.
Æconomica, quæ sit. Conrad. Brun. de sedit. lib. 3. nu. 12. fol. 121. Tom. 11. P. 1.
Per tutorem cum obligatione ad pœnam non valet. Ant. Corset. de priuil. pacis. nu. 27. f. 226. T. 12.
Perpetuò inducię ad tempus. Octauia. Velpel. de induc. q. 72. nu. 2. fol. 415. T. eod. P. ead.
Politica quid sit. Conrad. Brun. de sedit. capitu. 2. nume. 14. fol. 11. Tom. 11. P. 1.
Potest fieri inter ciuitates, & nobiles, & castra, quia pax est iure naturali approbata. Matt. Laudens. de confedera. pac. & conuent. princip. q. 33. f. 302. T. 16.
Potest per minorem sine decreto fieri. Octauia. Simoncell. de decret. inspect. 16. nu. 132. f. 315. T. 6. P. 2.
Ampliatur, etiam si extaret statutum, quòd minor non possit sine decreto contrahere. idem ibid. nu. 134.
Limitatur tribus modis a nu. 135. vsque ad nu. 140.
Pro adhærentibus, an contineat adhærentes postea factos. Petr. Belli. de re milit. 10. Par. operis. titu. secundo. nume. 33. folio 367. T. 16.
Initium attenditur. nu. 134. idem. ibid.
Pro se, & consanguineis, an eos contineat, quia materna linea procedunt. Octauia. Velpel. de treug. & pace. quæstio. 33. nume. 1. fol. 409. T. eo. P. ea.
Probatur ex legato facto inter inimicos. Anto. Corset. de priuil. pacis. vers. quæro. nu. 27. f. 226. T. 12.
Quam partes pro se, & consanguineis obseruare promiserunt, an sit violata, quia alter ex paciscentibus consanguineum alterius offenderit. Octauia. Velpel. de promiss. de non offen. quæstio. 80. nu. 1. fol. 415. T. 11. P. 1.
Quando fit inter principes, non habet locum regula, quod spoliatus ante omnia sit restituendus, si spolians habet bona iura in proprietate Mart. Laudens. de confed. pac. & conuent. princ. q. 38. fol. 302. T. 16.
Quare inter homines non sit, sex sunt causę Ioan. Franc. Paui. de visitat. 10. q. 2. P nu. 119. f. 213. T. 14.
Quare non datur in missa defunctorum, nec inter monachos. idē ibidem. q. 8. 1. P. nu. 44. f. 177. T. eod.
Quibus modis soleat fieri. Ant. Corset. de priuil. pac. num. 26. fol. 226. Tom. 12.
Quid sit. Pet. Belli. de re milit. 10. P. oper. titu. 1. nume. 10. fol. 364. Tom. 16. Ioan. Quint. Hedu. de Aristocra. Christia. ciuit. col. 3. circ. med. vers. præcipuè. f. 95. T. 16. Ioan. de Selua. de benefi. q. 5. P. 1. nu. 25. f. 11. T. 15. P. 1. Ludoui. Cherbon. de pacific. & dilect. &c. c. 14. per totum. f. 255. T. 12. Sebast. Medices. de diffinit. 35. num. 1. fol. 300. T. 18. Ant. Corset. de priuil. pac. vers. quęro. nu. 1. fol. 224. T. 12. Et. Ioan. Blanc. in epitom. feud. P. 4. c. 2. nu. 2. fol. 298. Tom. 10. P. 1.
Quid sit, & eius effectus. Conrad. Brun. de seditio. lib. 3. cap. 2. fol. 121. Tom. 11. P. 1.
Quomodo rumpatur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 155. nu. 1. fol. 448. T. eo. P. ead.
Quotuplex sit. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 1. nu. 1. fol. 406. Tom. eod. P. ead.
Salus, & bonum ipsius populi in vnitate, & vnanimitate populi cōsistit, ad quam conseruandam, necessarius est vnus gubernator, multis enim existentibus, paribus rectoribus in vna vniuersitate, & quolibet præuidente, quod sibi foret delectabile, vniuersitas destrueretur. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pastor. c. 13. nu. 12. fol. 33. T. 13. P. 2.
Seruanda per viam compulsionis, non exclusionis. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 120. nu. 131. f. 438. T. 11. P. 1.
Seu transactio super crimine multis potest modis fieri, vt transigens confiteri ipsum crimen non videatur. Fran. Brun. de indic. & tortur. quæstio. tertia. 1. Par. nu. 8. f. 249. T. eo. P. ea.
Sex causis prohibetur. Guiliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. cap. 16. nu. 3. fol. 374. T. 1.
Si fuerit facta inter inimicos, & pœna promissa, putà ecclesiæ in causa contrauentionis, si fuerit rupta pax, licèt deinde facta reconciliatio, tamen pœna debetur. Ioan. Crot. de testib. num. 101 fol. 210 Tom. 4.
Per minorem sine decreto pœnali stipulationem vallata, non valet neque pax, neque pœna ei adiecta. Octaui. Simōcel. de decre. inspect. 16. nu. 139. f. 315. T. 6. P 2.
Si habenda sit ab hęredibus occisi vigore statuti, quod intelligitur tàm de hæredibus masculis, quàm fęminis. Ioan. Crot. de testib. versi. circa tertiam. nu. 177. f. 207. T. 4.
Si principi fiat. eius consiliarijs quoque facta dicitur. Octauia. Velpel. de treug. & pace. quæstio. trigesima secunda. num. 3. fol. 409. Tom. 11. P. 1.
Si pro hæredibus etiam facta sit, an omnes hæredes, vel offensus tantum pœnam petet. idem ibidem. quæstio. 58. per tot. nume. vnico. fol. 413.
Si sit facta de vulnere, an intelligatur facta de morte, si ex eodem vulnere mors postea sequatur. Alberic. a Rosa. de statut. q. 133. num. 1. fol 43. Tom. 2.
Sine iustitia cōsistere nequit. Guliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. c. 16. nu. 2. fol. 374. T. 1.
Simpliciter facta, an adhærentes comprehendat. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 32. nu. 1. f. 409. T. 11. P. 1.
Spiritualis, & interna quæ sit. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infidel. c. 6. nu. 7. fol. 33. T. 14.
Sub conditione, quòd bannitus intra certum tempus, vel absque pacisctis licentia ad patriam redire non possit, an valeat. Octauia. Velpel. de treug. & pace. quæstio. 55. nume. 1. fol. 413. Tom. 11. Par. 1.
Testamento fit. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 102. nu. 28. fol. 433. T. eo. P. ead.
Tollit accusationem faciendam, vel factam. Ant. Corset. de priuil. pacis. nu. 30. f. 226. T. 12.
Tractata per communes amicos, an, & quando facit indicium. Iacob. Nouell. ad defensam. versicu. solet. nume. 116. folio 225. Tom. 11. P. 2.
Vbi dubium est a quo fit rupta, quis teneatur. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 167. numero 1. folio 451. Tom. eod. Par. eadem
Vel treugua non rumpitur dato iusto initio, praxis. Nicol. Moron. de fide, treug & pace. q. 156. nu. 1. f. 448 T. 11. P. 1.
Vnde dicatur. Octauia. Velpell. de treug. & pace. q. 1. nu. 5. fol. 406. T. eod. P. ead. & Ioan. Blanc. in epitom. feud. cap. 2. nume. 3. fol. 298. T. 10. P. 1.
Vnde nascatur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. 10. q. 2. P. num. 75. fol. 212. Tom. 14.
Vxoris hæredis, an exigatur. Octauia. Velpel. de treu. & pace. q. 15. nu. 1. fol. 407. T. 11. P. 1.

Pace.

verbum in ablatiuo consideratum quid operetur.

*PACE a pluribus ex vna parte pro se, & cuilibet eorum consanguineis, & affinibus inita, si vnus contrauenerit, quomodo pœna exigatur. Octauia. Velpel. de treu. & pace. quæstio. 63. nume. 1. fol. 414. Tom. 11. P. 1.
Ab omnibus violata, neuter petit pœnam. Nicol. Moron. de fide, treug & pace. q. 126. nu. 13. f. 441. T. eo. P. ead.
Composita inter duo oppida, pœna indicta primo frangenti, & Castrum aliquod se postmodum subiecerit alteri oppidorum, quod deinde alterum recepit, an eo dicatur rupta pax, & admissa pœna. Albert. a Rosa. de statu. quæstio. 131. nume. vnico. fol. 43. Tom. 2.
Cum meo inimico facta sub pœna, si ille banniatur, & cum offendam stante statuto &c. in quam pœnam incidam, vel conuentionalem, vel statutariam. Stephan. de Feder. de interpret. iuris. 2. P. princ. nu. 50. fol. 217. T. 1.
Facta a Principe obsides possunt testari. Martin. Laudens. de confęd. pac. & conuent. princip. q. 54. nu. 303. T. 16.
Alteri, si occidunt vnum ex alijs, & domū eius expoliant, an duplex pœna conuentionalis committatur, distin gue. Petr. Belli. de re militat. 10. Par. operis. titul. secundo. numero 111. folio 369. Tom. 16.
Cum pluribus cum solidi promissione, quomodo teneātur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio 149. nu. 11. fol. 448. Tom. 11. P. 1.
Pro se, & parte sua, qui comprehēdantur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 149. nu. 9. f. 447. T. 11. P. 1.
Super vulnere, an videatur facta super morte. Alberic. a Rosa. de statut. q. 50. nu. 1. f. 36. T. 2.
Inita sub nomine collectiuo, quomodo pœna, ex contrauentione committatur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quęstio. 150. num vnico. fol. 448. T. 11. P. 1.
Pro se, & cōsanguineis facta, cui, & aduersus quem cōpetat actio. Octauia. Velpel. de treug. & pace. quæstio. 61. nume. 1. folio 414. Tom. 11. P. 1.
Semota facilè perit vtilitas. Ludoui. Montalt. de reprob. sent. Pilati. nu. 11. fol. 18. T 14.
Secuta, bona primis dominis sunt relaxanda. Nicola. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 156. numero 23. folio 451. Tom. 11. Par. 1.
Veniente debēt cassari omnia facta prætextu tyrānidis. Mart. Laudens. de confede. pac. & conuentio. Princip. quæstio. quadragesima secunda. fol. 302. T. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pacem.

Verbum in accusatiuo singulari considerátum quos effectus operetur.

*PACEM aliter dat Christus, aliter mundus. Conrad. Bru. de sedit. c. 2. num. 7. fol. 121. T. 11. P. 1.
Amplecti dissidentes an cogantur. Ludoui. Carbon. de repacificat. &c. c. 39. per tot. fol. 265. T. 12.
An faciant sindici pro iniuria ciuitatis. Petr. Belli. de re milit. 10. P. operis. nu. 63. tit. 2. f. 368. T. 16.
Asserenti non creditur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pac. q. 106. nu. 12. fol. 434. T. 11. P. 1.
Cuncta bona sequuntur. Ludoui. Montal. de reprobat. sent. Pilati. num. 14. fol. 18. T. 14.
Externis signis esse faciendam, probatur scriptura. Ludoui. Carbon. de repacificat. dilectio. inimic. &c. capitulo 27. per tot. fol. 260. Tom. 12.
Facere ad quem spectet. Octauia. Velpel. de induc. siue de treug. & pace. q. 68. nu. 2. f. 414. T. 11. P. 1.
Partes cogi possunt. Pet. Belli. de re mili. 10. P. operis. titu. 2. nu. 71. fol. 368. T. 16.
Potest tutor, & curator de iniuria minori, aut eius patri illata. Anto. Piagg. de tuto. & curat. quæstio. 15. nume. 39. fol. 331. num. 39. Tom 8. P. 2.
Facientes an teneantur in solidum, si vnus ex illis pacem frangat. Anto. Corset. de priuil. pacis. versicu. quæro. nume. 23. fol. 225. Tom. 12.
Facienti consentire, nequit minor sine de decreto. Octaui. Simoncel. de decret. inspectio. 16. nu. 141. f. 308. T. 6. P. 2.
Frangens quomodo puniatur. Guiliel. Duran. de modo. general. concil. celebran. rub. 70. nu. 4. f. 171. T. 13. P. 1.
Habere nemo potest iuxta homines infideles. Conrad. Brun. de hæret. c. 15. nu. 14. f. 284. T. 11. P. 2.
Voluntatis est bellum, necessitatis. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q 3. f. 406. nu. 6. T. 11. P. 1.
Inducere est hominum mortalitati consulere. Petr. And. Gamba. de veritat. &c. excellent. legal. scient. versi. iuris. nume. 43. folio 134. Tom. 1.
Inire cum infidelibus, an liceat principibus Christianis sine consensu Papæ. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infidel. cap. 6. nu. 4. fol. 32. Tom. 14.
Inire an quis cogatur. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 3. f. 406. num. 1. Tom. 11. P. 1.
Non violat, qui aufert lucrum a se proueniens. Pet. Belli. 10. P. operis. titu. 2. nu. 29. f. 366. T. 16.
Pater facere potest. idem ibidem. nu. 59. f. 368.
Quæ dicantur impedire. Ludoui. Montal. de reprobat. senten. Pilati. num. 15. f. 18. T. 14.
Si uis, para bellum. Pet. Belli. de re milit. 10. P. operis. tit. 1. nume. 8. fol. 364. Tom. 16.
Tutor an faciat pro pupillo. idem ibid. tit. 2. nu. 56. f. 368.
*PACI contraueniens lege, pacto, fit indignus, ideo pœna filio quæritur. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 131. num. 58. fol. 443. T. 11. P. 1.

Pacis in genitiuo varia consideratio.

*PACIS acta fieri possunt etiam diebus feriatis. Pet. Foller. de contract. censuar. versi. Nicolaus. nu. 142. f. 132. T. 6 P. 2.
Appellatione inducię quando veniant. Ant. Corset. de priuil. pac. num. 38. fol. 227. T. 12.
Bonum quantum sit, & de pace monastica. Conrad. Brun. de seditio. c. 2. nu. 11. f. 121. T. 11. P. 1.
Capitula eximunt a vitio spolij. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. lib. 3 c. 2 nu. 105. fol. 299. T. 14.
In quibus promittitur restitutio malè ablatorum, non dicuntur continere ea, quæ in continenti probantur fuisse ipsius occupantis. idem ibid. nu. 106.
Causa, plura cõcedi, quæ aliàs secus. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infidel. c. 6. nu. 6. f. 33. T. 14.
Recognitio viri in vxorem tenet. Lancellot. Gall. de statu. q. 8. nu. 114. fol. 343. T. 2.
Commoda, & qui eam colere debeant. Nicol. Boer. de ordi. gradu. vtriusque fori. versi. nunc. num. 17. f. 270. T. 16.
Commoda Princeps alienat terras subditorum, quæ aliàs nõ. Restaur. Castald. de Imperat. q. 104. nu. 9. f. 74. T. 16.
Contractus, an correspectiuus sit. Nicol. Moron. de treug. & pace. q. 136. nu. 1. fol. 445. T. 11. P. 1.
Descriptio. Guliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. capitu. 16. num. 1. fol. 374. Tom. 1.
Effectus, & finis quis sit. Sebast. Medices. deffinit. 35. nume. 1. fol. 300. Tom. 18.
Effractores ab ecclesia iudicantur. Guliel. Duran. de modo genera. concil. celebran. rub. 70. nu. 17. f. 171. T. 13. P. 1.
Encomium. Pet. Belli. de re milit. 10. Par. operis. titu. 1. nume. 6. fol. 364. Tom. 16.
Et dilectionis commendatio. Ioan. Lup. de confed. Princip. versi. licet. nu. 9 fol. 301. T. 16.
Externæ deffinitio. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 1. nu. 4. fol. 406. Tom. 11. P. 1.
Repertor. idem ibid. nu. 3.
Faciendæ mandatum non expirat morte mandantis. Ant. Corset. de priuil. pac. versi. quæro. nu. 28. f. 226. T. 12.
Fractæ quis teneatur, vbi non apparet, quis primò prouocauerit. idem ibid. nu. 33. f. eod.
Fractio non potest esse, cum quibus non potest esse communio. Conrad. Brun. de hæret. capitulo 15. nume. 9. fol. 305. capitu. 15. Tom. 11. P. 2.
Fractor potest a quolibet de populo accusari. Anto. Corset. de priuil. pac. versi. quæro. nu. 31. f. 226. T. 12.
Iuramento maiores decem octo annis requiruntur. Restaur. Castal. de Imperat. q. 73. nu. 11. f. 62. T. 16.
Laudes multę. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 10. nu. 14. fol. 30. T. 13. P. 2.
Lenitas soluit, quod belli calamitas induxit. Ant. Corset. de priuil. pacis. versi. quæro. nu. 7. f. 224. T. 12.
Proprium quid sit, & qualiter confirmari debeat. Lerouil. de iusti. & iniusti. c. 16. nu. 4. f. 374. T. 1.
Publicæ, ac tranquilitatis causa impijs, quandoque est condescendum. Conrad. Brun. de hæret. capitulo 11. nume. 1. fol. 301. Tom. 11. P. 2.
Qualitas, an grauet delictum. Nicol. Moron. de fide, treu. & pace. q. 124. nu. 3. f. 440. T. 11. P. 1.
Turbator quomodo plectatur. Octauia. Velpel. de treug. & pace. tit. de inducijs. quæstio. 70. nu. 2. f. 415. il primo. T. 11. P. 1.
Violatæ pœna tenetur non probans nouam causam. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 124. numero 2. folio 440. Tom. 11. Par. 1.
Violator quis. idem ibidem. q. 117. nu. 6. f. 436. T. eo.
Violatores, quando ad vtranque pœnam, ideo est legalem, & conuentionalem teneantur. idem ibid. nu. 4. q. 124. f. 440.

P. E.

Peccandi necessitas, siue modi quot sint.

*PECCANDI duplex necessitas, scilicet pronitas, & ineuitabilitas. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. nu. 108. f. 329. T. 1.
Ius præscribi non potest. Ioan. Bapt. Boui. de statu. vrb. præscript. gl. 19. nu. 250. f. 190. T. 17.
Modi tres, scilicet delectatione, consensu, & opere. Ioan. a Capistra. in Spec. conscien. nu. 284. T. 338. T. 1.
Mortaliter in periculo se ponens, an mortaliter peccet ex contrarietate doctorum. Idem ibid. versi. restat. nu. 107. f. 344.
Occasio temerarie alicui minimè danda est. Thomas Acti. de Ludo. Scaccho. q. 9. princ. nu. 40. f. 185. T. 7.
*PECCANDVM, ne sit alienæ salutis causa. Alberic. a Rosa. de statu. q. 62. nu. 14. fol. 64. T. 2.

Peccans quomodo argui, & puniri debeat, siue quando magis peccet.

*PECCANS coram omnibus, argui debet. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. quæst. vigesimasecunda. nu. 2. fol. 162. rub. 22. Tom. 13. P. 1.
Mortaliter, dicitur pati maximam capitis diminutionem, & qualiter. Alberic. de Malet. Papien. de testibus. capitulo 3. nume. 22. fol. 175. Tom. 4.
Non potest dici authoritate legis peccare, præsertim canonicè. Io. Franc. Balb. de præscript. q. 9. nu. 4. f. 65. T. 17.
Per iniuriam in crimine hæresis, pœna extraordinaria iudicis arbitrio est puniendus. Ioan. Roias. de hæreticis. versi. ipsis. num. 46. fol. 121. Tom. 11. P. 2.
Publicè ob scandalum magis peccat. Gondisal. Villadieg. de lega. q nu. 12. fol. 272. T. 13. P. 2.
*PECCANT grauius illi, qui per assassinos offendunt, quàm si proprijs manibus offenderent. Alberic. a Rosa. de statut. q. 44. nu. 18. fol. 62. T. 2.
*PECCANTI dimittere peccata, opus misericordię est. Ant. Rosel. de indulg. nu. 45. f. 150. T. 14.
*PECCANTIVM fęlicitate, nihil est infęlicius. Franc. Arias. de Bello. & eius iusti. versi. si quidem. nu. 11. f. 326. T. 16.
Sublimitas iudicia peccatorum grauiora facit. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rubrica. 31. numero 6. fol. 177. Tom. 13. Par. 1.

Peccare.

Quando quis dicatur, & quando non, & quid sit in aliquem peccare.

*PECCARE, an dicatur, qui legis authoritate peccat. Fortu. Garzi. de vlti. fin. iur. can. & ci. versi. iustitiæ. nu. 181. f. 106. T. 1.
In aliquem quid sit. Ioan. Quin. Hed. de Aristocrat. Christ. ciuit. tit. de Imper. misto. fol. 94. col. 3. cir. fi. in verbo quid est, vbi inquit, quòd peccare in aliquem, est illum quouis modo per iniuriam, siue in corpore, siue in bonis offendere. Tom. 16.
In occulto pertinet ad diminutionem peccati, cum tollat scandalum, & signum sit verecundiæ. Barth. Teg. in tractat. crim. P. 17. nu. 4. fol. 21. T. 11. P. 1.
Mortaliter non dicitur, qui ob iustam causam iuris humani obseruationem omittit. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 19. nu. 35. fol. 327. T. 15. P. 1.
Non censetur, qui aliquid facit authoritate legis. Troyl. Maluit. de can. sancto. versi. aggredior. nu. 69. f. 102. T. 14.

Semel

Source : BIU Cujas

Semel minus est malum, quàm bis. Tynd. de testib. c. 7. nume. 37. fol. 156. Tom. 4.

Quando quis grauiter, siue mortaliter peccet.

* PECCAT grauiter, qui promissa meretrici non seruat. Bermon. Chouer. de publ. concub. versicu. scilicet. num. 8. fol. 173. Tom. 11. Par. 1.
Mortaliter, qui ex solo consensu in malum. Ioan. a Capist. in Spec. conscient. ver. restat. vlt. nu. 113. f. 356. T. 1.
Qui aliquem fraude induxit, vt eum institueret hæredem. Melch. Palaez. de maiorat. q. 25. nu. 5. fol. 372. T. 10. P. 1.

Peccata.

Quomodo quando, & a quibus puniantur, quot sint, quomodo contrahantur, & in quibus consistant, & a quibus remittuntur.

*PECCATA de eadem re cur puniantur. Petr. Foller. de contract. censuar. versi. Nicolans. nu. 53. f. 127. T. 6. P. 2.
Eleemosinis redimuntur. Maria. Soci. de oblatio. libell. 1. num. 24. fol. 124. Tom. 14.
Ex iustis institutis oriri non possunt. Fortu. Garzi. de vlt. fin. iur. can. & ci. vers. iustitiæ. nu. 249. f. 119. T. 1.
Ex quibus oriantur hæreses. Conrad. Brun. Brun. de hæreti. c. 5. nu. 17. fol. 274. T. 11. P. 2.
Hæreticorum sunt hæc, nimius amor sui, inanis gloriæ cupiditas, superbia, pertinacia, contentio inobedientia, incontinentia, & quæ sunt generis eiusdē, quæ Paulus Apostolus al Tim. 2. Tim. 3. scribens enumerat. Conrad. Brun. de hæret. c. eod. nu. nu. 15. fol. 274. T. eod. P. ead.
Hominum notitiam latentia, solum Deum habent vltorum. Ludoui. Montal. de reproba. senten. Pilati. dubio primo. nume. 21. fol 9 Tom. 14.
In ludis non desunt. Stephan. Costa. de Ludo. artic. 2. princ. num. 14. fol. 165. Tom. 7.
Latentia in hoc seculo non habet *vindictam*. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. hoc *dicit. nu. 2. f. 160.* T. 11. P. 1.
Nullam secum debent *habere vindictā*. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 1. c. 1. *nu. 17. f. 29.* T. 15. P. 2.
Linguæ plurima sunt. Ioan. Frāc. Paui. de visitat. q. 10. 2. P. nu. 106. fol. 213. T. 14.
Media ex Platone quæ sint. Ioachi. Hopper. Phrisi. de iur. arte. titu. de partib. iusti. fol. 83. colum. 3. cir. fin. in verbis illis, quædam tertio. Tom. 1.
Mortalia in figura septem animalium designantur. Guliel. Duran. de modo genera. concil. celebran. rubric. 32. nume. 3. fol. 177. Tom. 13. Par. 1.
Licèt facies diuersas habeant, caudas tamēalligatas inuicem habent. Ioan. Franc. Paui. de visitat. quæstio. secunda. 2. P. num. 33. fol. 194. Tom. 14.
Nocentum manifesta fieri debent. Paris a Put. de re milit. versi. an si aliquis. nu. 2. f. 401. T. 16.
Non voluntaria, quæ sint. Iacob Hopper. Frisi. de iur. arte. titu. de part. iustit. fol. 83. colum. 3. circ. med. in illis verbis quædam inuite. Tom. 1.
Nostra sunt causa pestilentiæ, famis, & terremotus. Hiero. Præuid. de peste, & eius priuil. titu. de vlt. volunt. versi. in primis. nuem. 7. fol. 172. T. 18.
Omnia an æqualia sint. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. can. & ci. ver. iustitiæ. nu. 247. f. 106. T. 1.
Plurima contrahuntur in societate, quæ contrahitur pro animalibus cum rusticis, & pastoribus. Ambros. de Vigna. de vsur. versi. vltima. conclusio. fol. 62. nu. 178. T. 7.
Populi sunt causa, quòd Deus permittit, vt qui præsunt incidant in errores Conrad. Brun. de hæret. capitulo quinto. nume. 30. fol. 274. Tom. 11. P. 2.
Principum multorum malorum causa sunt. Thomas Actius. de Lud. Scaccho. q. 5. princ. nu. 52. f. 174. T. 7.
Publica occulta purgatione purganda non sunt. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 8 2. P. nu. 81. f. 207. T. 14.
Puniuntur per scientes, quod probatur exemplis. Conrad. Brun. de seditio. c. 13. *nu. 7. f.* 139. T. 11. P. 1.
Quando punientur a Deo cum culpa, vel sine culpa eorum, qui puniunt. Albert. de seditio. capitulo 6. nume. 10. fol. 103. Tom. eod. Par. eod.
Quanto difficilius præcauentur, tanto intēsius eadem obseruanda. Damhou. de tuto & curat. in pupillo. patroci. capi. 6. num. 5. fol. 359. Tom. 8. P. 2.
Quæ consistunt in consuetudinum prauitate, triplicem continent rationem. Ioachi. Oper. Fris. de iur. arte. tit. de partib. iusti. f. 83. col. 3. cir. fin. in verbo quantum. T. 1.
Quæ sine electione ab inuitis committantur, digna sunt clementia, & venia. Iacob. Simanc. de cathol, institut. tit. 17. de deffens. nu. 49. fol. 140. T. 11. P. 2.
Romæ remittuntur. Pet. Albi. de pontifi. potest. num. 150. fol. 139. Tom. 13. P. 1.
Scientiam peccatis ignorantium præponuntur. Conrad. Brun. de hæret. c. 8. nu. 54. f. 278. T. 11. P. 2.
Secreta confessione, & occulta satisfactione sunt purganda. Ioan. Roiàs. de hæreti. 1. Par. assertio. 27. nume. 274. fol. 229. Tom. 11 Par. 2.
Suos authores tenere debent, nec vlterius protrahi. Ioan. Andre. de Bono. de interdict. num. 13. fol. 345. T. 14.
Venialia efficiuntur mortalia propter reiterationem. Berm. Chouer. de publ. concub. versicu. iste textus. nume. 5. fol. 170. Tom. 11. Par. 1.
Ex deliberatione facta mortalia efficiuntur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 10. 2. P. nu. 4. f. 211. T. 14.
Quæ sint, quæ etiam post mortem grauent, si inuita relaxata non fuerint. idem ibi. nu. 6.
Quibus modis relaxentur in eo, qui non habet peccatum mortale. idem ibid. nu. 8.
Voluntaria sunt, in quibus fraus inest, & dolus. Ioachi. Hopper. Fris. de iur. arte. titu. de partib. iust. fol. 83. colum. 3. cir. fin. in verbo voluntaria. Tom. 1.

Peccata.

In accusatiuo plur. miscellaneè considerantur.

*PECCATA bonorum aliquando punit Deus, vt tādem per bonos correctos ipsi quoque puniantur. Albert. Brun. de seditio. c. 6. nu. 11. fol. 103. T. 11. P. 1.
Corrigere debent episcopi. Amb. de Vignat. de vsur. num. 160. fol. 61. Tom. 7.
Volens aliena, sua prius reprehendat. Guiliel. Duran. de modo general. concil. celebran. Par. 1. rubrica. 1. numero 1. fol. 154. Tom. 13. P. 1.
Dimissa Deus in vltionem redire non patitur. Franc. Arias. de Bello, & eius iusti. nu. 99. f. 329. T. 16.
Esse mortalia, per quinque regulas cognosci potest. Nicol. Ploue. de sacramen. c. 14. 4. P. nu. 2. f. 87. T. 14.
Fugiant, qui mortem ęternam cupiunt euitare. Ioan. a Capistra. in Specu. conscientiæ. versicu. restat vltimum. nume. 231. fol. 362. Tom. 1.
In Deum grauius punire debemus, quàm, quæ in nos cōmittuntur. Ioan. Simanc. de Cathol. institut. de relapsis. num. 12. f. 194. Tom. 11. P. 2.
Nocentum Reipublicæ expedit esse nota. Bonincont. de Accusat. & inquisit. nu. 51. f. 8. T. 11. P. 1.
Omnia in tres classes distribuit Diuus Augustinus. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. titu. 17. de deffensioni. reor. nume. 25. fol. 140. Tom. 11. P. 2.

Peccati.

In genitiuo consideratio quæ sit.

*PECCATI immunes, gratiam vberiorem habebunt his, qui peccauerunt. Bon. de Curti. de nobilit. 3. P. versic. qua quidem. nu. 38. fol. 8. T. 16.
Ineuitabilitas ex perflexitate. Ioan. a Capistr. in Spec. cōscien. vers. Scęuola. nu. 107. f. 329. T. 1.
Mortalis diffinitio. Nicol. Ploue. de sacramen. nu. 1. c. 14. 4. P. nu. 1. fol. 87. T. 14.
Pericula de salutis necessitate, quilibet vitare tenetur. Barthol. de Spi. de potesta. Papæ. versiculo. quæritur. numero 51. folio 27. Tom. 13. P. 1.
Occasio dari non debet. Robert. Lancellot. de attentat. q. 1. nu. 27. fol. 428. Tom. 5.
Originalis remedia cessauerunt, veniente lege euangelica. Arnal. Albert. de agnosc. assertio. cathol. & hæret. q. 19. nu. 25. fol. 69. Tom. 11. P. 1.
Quomodo sint tres differentiæ. Ioan. Fran. Paui. de visitatio. q. 2. 2. P. nu. 31. f. 194. T. 14.
Taciturnitas ex superbia cordis oritur. Ioan. Royas. de hæret. assertio. 20. fol. 227. T. 11. P. 2.
Venia non datur, nisi Correcto. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 3. c. 20. nu. 6. f. 98. T. 15. P. 2.

Peccato.

Verbum tam in datiuo, quàm ablat. quomodo consideretur.

*PECCATO in mortali duo attenduntur, cōuersio scilicet, & auersio. Ioan. a Capistra. in Specu. conscient. versic. Scęuola. nu. 236. fol. 334. Tom. 1.
Priori perpetrato, & natura humana corrupta, mirabile dictu est, quod remedia prępararit Deus homini, vt ab originali, & actualibus peccatis resurgat. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 1. nu. 14. T. 13. P. 2. fol. 24.
Vsque ad mortem resistendū est. Ioan. a Capistr. in Spec. conscien. versi. restat. vlt. nu. 257. f. 363. T. 1.

Peccator.

Indistinctè dolere debet, quotuplex sit, & quid possit, & non possit, siue quomodo consideretur.

*PECCATOR actu, vel habitu dolere debet. Io. a Capistr. in Spec. conscient. versi. Scęuola. nu. 229. f. 334. T. 1.
Ad prælaturam quare, non peccatori præferatur. Bon. de Curtil. de nobilita. 3. P. versi. qua quidem. nu. 37. f. 8. T. 16.
Confitens, an uti possit indulgentijs, a non suo iudice. datis. Anto. Rosel. de indulg. nu. 329. f. 155. T. 14.

Contritus,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Contritus, an magis debeat velle esse in inferno, quàm peccare. Hieron. de Zanet. de foro conscien. & cont. uersicu. pro introductione. nu. 107. f. 409. T. 3. P. 1.

De peccato semper dolere debet. Ant. Rosel. de indulg. vers. quod autem. nu. 98. f. 151. T. 14.

Est infelix, & peccati seruus. Roch. Curt. de statu. cap. 11. nu. 10. fol. 349. Tom. 2.

Et sanctus, non potest simul quis esse. Catal. de Boncomp. de potest. Papæ. verfic. hisita. nu. 91. f. 22. T. 13. P. 1.

In vno, omnium est reus. Ioan. Franc. Paui. de visitat. 15. P. 2. nu. 10. fol. 211. T. 14.

Incorrigibilis dicitur, non tamen hæreticus. Ioan. a Capistra. de auctorit. Papæ. 3. Par. 2. Par. princip. numero 71. fol. 60. Tom. 13. Par. 1.

Non contritus, quando ab ecclesia absoluitur, absolutio ad hominem, & non ad Deum est. Anto. Rosel. de indulg. nume. 135. fol. 151. Tom. 14.

Non nisi semel ad gratiam recipi debet. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. ideſt pietatis. nu. 2. f. 170. T. 11. P. 1.

Non semper debet recipi ad gratiam. Paris. de put. de sindica. nu. 2. vers. tertio cum quibus. f. 260. T. 7.

Occultus, an debeat arceri a communione. Nicol. Ploue. de sacramentis. c. 4. 3. P. nu. 2. f. 82. T. 14.

Ligatur ab ecclesia, licet non indicatur. Arnal. Alberti. de Assertio. cathol. &c. quæstio. trigesimatertia. numero 20. fol. 111. Tomo 11. Par. 2.

Non tenetur restituere fructus medij temporis. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. q. 11. nu. 77. f. 221. T. 14.

Offendit Deum, ecclesiam, proximum, & se ipsum, & quomod hę offensæ deleantur. Pet. Albin. de Pontifi. potest. vers. diui numinis. nu. 133. f. 138. T. 13. P. 1.

Omnis potest missam celebrare, præter simoniacum. Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 4. capitulo 13. numero 13. folio 113. Tom. 15. P. 2.

Quando confitetur, tantam habere potest contritionem, quòd pęna temporalis in totum aboleretur. Ant. Rosel. de indulg. num. 164. fol. 152. Tom. 14.

Quo ad gratiam, & charitatem, licèt catholicus, sit mortuus, & influxus gratiosos a capite non accipiat, tamen quoad fidem conseruandam influxus recipit, ad exemplum membri infirmi, nõ dũ a corpore abscisſi Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pasto. c. 24. nu. 3. f. 44. T. 13. P. 2.

Quomodo redargui debeat. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 49. nu. 1. f. 181. T. 13. P. 1.

Si conuertatur Deus cuius miseretur. Arnal. Albert. de assert. cathol. & hæret. q. 30. nu. 81. f. 107. T. 11. P. 2.

Si de peccato satisfaciat, est apud Deum liber, nec moriẽs aliquas pęnas pateretur, nisi adimplere omitteret ex contẽptu pęnitentiam superabundantem ab ecclesia impositam. Ant. Rosel. de indulg. nu. 87. f. 150. T. 14.

Si fidem conseruet intra ecclesiam est, qui per suffragia confidelium facilius poterit a peccatis resurgere, quàm si extra ecclesiã esset. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto capit. 24. nume. 2. fol. 44. Tom. 13. P. 2.

*PECCATORVM statim Deus non punit, sed satisfactionem expectat, quo non satisfaciente pęnam purgatorij irrogat. Ant. Rosel. de indulg. nu. 172. f. 152. T. 14.

Peccatores.

Quomodo dicantur, quid facere possint, & a quibus repellantur.

*PECCATORES dicuntur paleæ quia leuiter cadunt vento cuiuslibet tentationis expositi. Michael. de Anin. de vnita. ouil. & pasto. c. 7. nu. 6 fol. 28. T 13. P. 2.

Presbyteri baptizant, & confirmant sicut, & Cayphas, qui erat Pontifex anni illius prophetauit. idem ibid. nu. 15.

Publici ab oblationibus in ecclesia repelluntur. Boni. de Curti. de Nobilitate. 7. P. nu. 37. f. 20. T. 16.

Per censuras prælatorum repelluntur ab ecclesia quo ad suffragia, nõ quo ad finem sicut scabiosa. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pasto. c. 7. nu. 10. f. 28. T. 13. P. 2.

Si fidem conseruant licèt quoad gratiam non recipiant influxus a Christo capite, quia quòad illam mortui sunt, sunt tamẽ quòad conseruandum glutinum fidei, quo ecclesiæ colligantur non sunt mortui. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 7. nu. 16. fol. 28. Tom. eod. P. ea.

Peccatori quando subueniendum, &.

*PECCATORI conuerso pro bonis recuperandis, quo subueniatur remedio. Pau. Girlan. de hæret. quæstio. 6. numero 6. fol. 28. Tom. 11. P. 2.

Etiam largiendum quandoque naturæ, non malitiæ gratia. Constant. Roger. de summo bono. vers. discutiamus. nume. 12. fol. 9. Tom. 3. P. 2.

Peccatoris morte Deus non diligit, & quando eius negligentiam ad contritionem inducat peccatum.

*PECCATORIS mortem fidelis Deus non diligit. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. verfic. Scęuola. nu. 109. f. 329. T. 1.

Non optat Deus, sed quod iuuat, & conuertatur potius. Pau. Girland. de hæret. q. 5. nu. 14. f. 27. T. 11. P. 2.

Negligentia ad contritionem, & quãdo aggrauet, vel inducat peccatum. Ioan. a Capistr. in Spec. conscient. vers. Scęuola. nu. 224. fol. 334. Tom. 1.

Peccatorum consideratio in genit. quæ sit.

*PECCATORIS circunstantiæ quæ sint. Ioan. Zanet. de foro conscient. & contentio. nu. 169. f. 412. T. 3. P. 1.

Confessio ad diuinam clementiam oratione impetrandam, maximum remedium est. Conrad. Brun. de seditio. cap. 3. nume. 11. fol. 129. Tom. 11. P. 1.

Grauitatis differentia. Ioan. a Capistr. in Spec. conscient. vers. Scęuola. nu. 237. f. 337. T. 1.

Remissio, & irita ęterna, pecunia redimi potest. Hieron. de Zanet. de foro pęniten. & content. nu. 17. f. 406. T. 3. P. 1.

Peccatum.

Inultum remanere quando debeat, & quando sit, vel non, quotuplex, quid sit, & eius effectus.

*PECCATVM a Populo, seu a turba commissum inultum transire solet. Conrad. Brun. de seditio. c. 9. nu. 23. f. 137. T. 11.

Alterius, quilibet tenetur indicare ad pęnitentiam. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. capitulo decimonono. nume. 11. fol. 97. Tom. 15. P. 2.

Amore potius vindicari debet, quàm impunitum relinqui. Franc. Arias. de bello, & eius iusti. versicu. siquidem. nume. 111. fol. 331. Tom. 16.

An sit mortale participare excommunicato. Ioan. de Ligna. de cẽsur. eccleſiast §. 3. nu. 7. f. 308. T. 14.

An sit, si uendo rem plus, vel minus, quàm communi extimatione valet. Ant. de Rosel. de vsur. nu. 63. f. 68. T. 7.

Celare propter consanguinitatem, vel amicitiam est simonia. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. Par. secunda. capitulo 19. num. 10. fol. 97. T. 15. P. 2.

Commissum, dicitur detegi in pœnitentia, non committendum. Hieron. Gigans. de crimin. læsæ maiesta. quæst. 18. num. 12. fol. 59. Tom. 11. P. 1.

Consensus facit, licèt extra non exeat. Arnal. Albert. de assertio. cathol. & hæret. q. 32. nu. 14. f. 109. T. 11. P. 2.

Consumatum mortem generat. And. Hispa. de regu. decimarum. nu. 6. interrogat. 7. f. 144. T. 15. P. 2.

Continuatum eadem etiam specie delicti grauius punitur in foro animæ, licèt secus in foro contẽtioso. Roch. Curt. de statu. c. 11. nu. 9. fol. 348. T. 2.

Contra naturam humani generis quod dicatur. Pau. Gril. de pœnis omnifariam coitus. q. 2. nu. 1. f. 300. T. 11. P. 1.

Inter peccata luxuriæ grauius est Hiero. Zanet. de foro conscien. & content. nu. 137. f. 410. T. 3. P. 1.

Quomodo committatur. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. de finali specie. nu. 1. f. 158. T. 11. P. 1.

Cum omni sequela, quibus modis tollatur. Feli. Sande. de indulg. nu. 11. fol. 158. T. 14.

Cum sua sequela in baptismo debetur. Nicol. Plou. de irregularit. num. 37. fol. 402. T. 14.

Diuturnitate temporis non minuitur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. 10. q. 2. P. nu. 7. f. 211. T. 14.

Esse non potest, vbi debitum non antecedit. Ant. Marsil. de eccleſiast. redditib. c. 23. nu. 18. f. 365. T. 15. P. 2.

Est dictum, concupitum, vel factum contra legem ęternam. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 4. articu. quarto. nume. 59. fol. 252. Tom. 13. P. 1.

Est in iurando, non in transeundo. Vital. de Camba. de clauſ. tit. de absolutione a iuramento. nu. 2. f. 457. T. 18.

Est in spiritum sanctum detrahere prælatis. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. c. 10. 3. P. nu. 19. f. 91. T. 15. P. 2.

Est matrimonium consumere ante benedictionem sacerdotis, & missam coniugij. Phanu. de Phanu. de dote. gloſ. 2. num. 94. fol. 419. Tom. 9.

Est omne, quod ex fide non est. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 5. 2. P. nu 49. fol. 199. T. 14.

Quod non est ex fide, & quomodo intelligatur. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. vers. Scęuola. nu. 61. f. 327. T. 1.

Et quando quis agit contra conscientiam, ędificat ad gehennã idem ibidem.

Est quicquid fit contra naturam. Ambroſ. de Vigna. de vsuris. versi. salubriter. nu. 229. f. 64. T. 7.

Et æterna pęna a quo deleatur. Ant. de Rosel. de indulg. vers. quod autem. nu 6. f. 149 T. 14.

Formæ malus est, quàm substantiæ. Anto. de Rosel. de legitimat. titu. de causa mater. legitimat. nu. 42. f. 77. T. 8. P. 2.

Quàm peccatum materiæ. Bald. de Perus. de Tabelio. vers. tractaturus. nu. 71. f. 366 T. 3. P. 1.

Grauius reddit diuturnitas peccandi, & auget illud impunitas. Roch. Curti. de statu. c. 11. nu. 3. f. 348. T. 2.

Illud mortale est, quod charitati aduersatur. Henric. Bote. de Sinod. Episcop. concluſ. sextadecima. numero 255. Tom. 13. Par. 2. fol. 397.

Impedit ne homo procedat, & citius ad mortem temporalem inducit. Thomas. Acti. de Lud. Scacch. q. 11. prin. n. 57. f. 190. T. 7.

Incom-

Source : BIU Cujas

Incommode conſequitur. Roch. Curti. de ſtatu. cap. 11. nume. 11. fol. 349. Tom. 2.
In dubijs præſumendum fauore animæ. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 105. nu. 28. f. 433. T. 11. P. 1.
In iudice a grauante rationes. Ioan. a Capiſtr. in Spec. conſcientiæ. verſ. reſtat. vlt. nu. 2. f. 350. T. 1.
In perſona, & non in forma promotionem impedit, Guiliel. Mandagot. de electio. noui prælat. capitulo duodecimo. fol. 439. Tom. 15. Par. 1.
In ſpiritum ſanctum quod ſit. Hiero. de Zanet. de foro conſcient. & contentio. nu 105. f. 409. T. 3. P. 1.
Quotuplex ſit. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 2. P. nume. 131. fol. 213. T. 14.
Iuſtiniani, ſed quod facile ipſi ſit condonãdum. Albert. Bolognet. de lege. iur. & æquitat. c. 21. nu. 17. f. 312. T. 1.
Licèt ſit celare veritatem in ciuili, in criminali non eſt peccatum. Alberic. de Malet. Papien. de teſtibus. capitulo 6. nume. 30. fol. 172. Tom. 4.
Maius, an ſit cognoſcere mulierem turpem, quàm pulchram. Hieroni. de Zanet. de foro conſcient. & content. nume. 140. fol. 410. Tom. 3. P. 1.
Eſt ex genere, quàm ex circunſtantia. Ioan. a Capiſtra. in Specu. conſcient. verſi reſtat nunc. num. 158. f. 347. T. 1.
Eſt Gegizia, quàm ſimonia. idem ibidem. verſic. reſtat vlti. nume. 10 fol. 351.
Mortale data perſeuerantia, nunquid indiſcriminatim a teſtimonio repellat. Andr. Barbat. de teſtib. verſicu. illud. num. 27. & 31. fol. 132. Tom. 4.
Et cur. nu. 49 idem ibid. f. 134.
Mortale an repellat quẽ a teſtimonio. Stephan. Aufrer. de teſtibus. verſ. Abbas. nu. 79 f. 145. T. 4.
Cur capitale dicatur. Andr. Barbat. de teſtibus. numero 29. folio 122. Tom. 4
Dupliciter dicitur. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 2. 2. P. nume. 31. fol. 194. Tom 14.
In certis caſibus poteſt eſſe cum coniuge. Bermon. Chouer. de publ. concub. verſ. quia omnis nu. 2. f. 193. T. 11. P. 1.
Sine venialibus dimitti poteſt, ſed non ècontra. Io. Franc. Paui. de viſitat. 10. q. 2. P. nu. 9. f. 211. T. 14.
Multorum inultum tranſire ſolet. Idem ibid. quæſt. 5. 2. P. nu. 22. fol. 198.
Nón contrahit, quod iure permittente fit. Philipp. Franciſc. de diſputat. petitor. verſicu. omnipotentis. numero 18. folio 328. Tom. 3. Par. 2.
Non dimittitur, niſi ablata reſtituantur. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. 4. P. c. 14. nu. 19 f. 114. T. 15. P. 2. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan. cautel. 11. num. 1. fol 137. Tom. 8. P. 1. Et Michael. Vicur. de regim. mundi. verſ. ſed poſtquam. nume. 22. f. 122. T. 16. & Ambroſ. de Vigna. de vſur. verſicu. ſalubriter. fol. 62. nume. 182. Tom. 7.
Sine ablati reſtitutione. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 1. c. 3. nu. 13 fol 32. T. 15 P. 2.
Et ibi traditur limitatio ad regulam. capitulo 1. de regul. iur. idem ibidem.
Et quòd nemo poteſt arctari ad reſtitutionem impoſſibilem.
Non in educatione ſpuriorum, ſed in eorum generatione ineſt. Roias. in epit. ſucceſſ. capitulo vigeſimoprimo. nume. 49. folio 412. Tom. 8. P. 1.
Non poteſtas dicitur, ſed deficientia boni. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. verſ. non omitto. nu. 3. f. 123. T. 17.
Non remittitur ſine confeſſione oris, & ſatisfactione operis. Ioan. Roias. de hæret. 4. P. aſſert. 20. nu. 216. f. 227. T. 11. P. 2.
Nullum etiam ſi ſit veniale impunitum eſt. Ant. Roſel. de indulgent. verſi. quod autem. nu. 109. f. 151. T. 14.
Grauius hęreſi. Pet. a Monte, de poteſt. Pontifi. titu. de concil. præeminentia. nu. 14. f. 149. T. 13. P. 1.
Omne comparatum blaſphemiæ leuius eſt. Conrad. Brun. de hæret cap. 13. num. 30. fol. 283. T. 11. P. 2.
Eſt deuiatio ab aliqua lege naturali, vel diuina, vel humana rectè impoſita. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 4. articu. 4. nume. 59. fol. 252. Tom. 13. P. 1.
Mortale contra naturam eſt. Ant. de Roſel. de vſur. verſi. ſummi. nu. 80. fol 70. T. 7.
Quod eſt contra præceptum legis naturalis, & diuinæ mortale eſt. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 2. nume. 67. fol. 221. Tom. 14.
Paganitatis incurrit quiſquis aſſerens ſe chriſtianum, & ſedi apoſtolicæ nolens obedire. Franc. Vargas. de auctorit. Pontifi. confirmat. 13. nu. 7. fol. 122. T. 13. P. 1.
Prælati eſt error magiſtri. Hieron. Gigans. de reſſident. epiſc. cap. 7. nu 8. fol. 371. T. 13. P. 2.
Eſt error paſtoris, qui toti gregi nocet. idem ibid. nu. 7.
Eſt infirmitas capitis. idem ibid. nu. 6.
Quare potius ſit pecuniam ad vſuram mutuare, quàm locare domum, vel agrum. Guido. Papa. de vſur. nu. 19. f. 72. T. 7.
Remiſſum per contritionem non ſequuta ſatisfactione, & confeſſione non reddit, ſed mortaliter peccat, qui poteſt ſatisfacere, & confiteri, & non ſatisfacit. Hiero. de Zanet. de foro contentio. nu. 108. f. 409. T. 3. P. 1.
Sine dolo non eſt. Fortun. Garzi. de vlt. fi. iur. cano. & ci. num. 481. fol. 131. Tom. 1.
Tale eſt, qualis eſt finis per quem fit. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 2. nu. 53. f. 220. T. 14.
Tantò grauius, quantò diuturnius. Vital. de Camba. de clauſt. tit. de abſolut. a iuramen. nu. 10. f. 468. T. 18.
Tantò peius eſt, quantò magis nocet. Conrad. Brun. de hæret. c. 8. nume. 52. fol. 278. Tom. 11. Par. ſecunda.
Veniale dum placet, mortale efficitur. Io. Paui. de viſitat. 10. q. 2. P. nu. 5. fol. 211. T. 14.
Videtur non ſubuenire indigentibus. Gabriel. Paleot. de nothis, ſpurijſque filijs. c. 47. nu. 3. f. 66. T. 8. P. 2.
Vſurarum non remittitur, niſi reſtituatur ablatum. Virgin. de Boccat. de Cingul. I. C. R. c. 18. nu. 143. f. 316. T. 3. P. 2.

Peccatum.

In accuſatiuo conſideratum quid operetur, & quomodo incurratur.

*PEECCATVM incurrit quis, ſi ex pacto aliquid accipit, quòd poſſit pecunia menſurari. Lauren. de Rodulf. de vſur. quæſt. 35. nu. 18. fol. 23. Tom. 7.
Incurritur ob inobedientiam præceptorum eccleſiæ. Guiliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 56. nume. 13. fol. 168. Tom. 13. P. 1.
Non committi inter contrahentes, difficile eſt. Stephan. Aufrer. de accuſat. q. 5. nu. 5. f. 361. T. 3. P. 1.
Occultum ſciens, debet procurare ſalutẽ proximi. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hæret. quæſtio. 33. nume. 28. fol. 112. Tom. 11. P. 2.
Quodcumque fecerit homo, extra corpus eſt, qui autem fornicatur, in ſuum corpus peccat. Bermon. Chouer. de pub. concub. in præfat. nu. 18. f. 146. T. 11. P. 1.
*PECHAR ſermone Hiſpano quid. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpa. c. 2. nu. 5. fol. 214. T. 16.
*PECHOS magis propriè appellantur collecta, quàm tributa. idẽ ibid. nu. 5. c. 1. fol. 213. T. eo.

Pecora.

Quomodo conſiderantur circa pacta, nec non pecudum materia quæ ſit.

*PECORA dans cum pacto de recuperando capitale, & poſtea ſint communia, an peccet. Ioan. a Capiſtra. de vſur. 2. P. princip. nu. 118. fol. 109. T. 7.
Multipliciter a creditoribus, ſine vitio vſuræ tradi poſſunt. Anto. Archiep. Floren. de vſur. § 39. nu. 59. f. 84. T. 7.
Si do alicui cum pacto, quòd percipiam omnes fructus pecorum, quouſq; conſequar totum eum capitale, & tunc ſint pecora cõmunia, ſit ne licitus contractus. Laurent. de Rodulf. de vſur. q. 22. nu. 3. fol. 22. T. 7.
*PECORIS ad aquam appulſus quid ſit. Barthol. Cępol. de ſeruitu. ruſti. Prædio. c. 8. nu. 1. f. 230. T. 6. P. 2.
Appellatione comprehenduntur omnes quadrupedes, quę gregatim neſcuntur. idem ibidem. capitulo nono. fol. 230. nume. 2. Tom. 6. P. 2.
*PECVDES, & aliæ manſuetæ beſtiarum verbo, an comprehendantur. Alberic. a Roſat. de ſtatut. quæſtio. 118. nume. vnico. fol. 38. Tom. 2.
Sunt animalia minuta. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. &c. memb. 1. 8. P. princ. nu. 4. 67. T. 12.
An comprehendant porcos vi ſtatuti.
Statutum de ouibus ad agnos non extenditur. idem ibid.
*PECVDVM appellatione quid veniat. Sebaſt. Medic. in præfat. de venat. &c. nu. 18. f. 396. T. 17.
*PECVLATVS crimen quid ſit. Conrad. Brun. de ſeditio. lib. 2. c. 2. nu. 3. f. 110. T. 11. P. 1. & Matthę. de afflict. de iur. prothomiſſ. §. 9. nu. 10. f. 18. T. 17. & Franc. Arias. de Bello. & eius iuſti. verſ. ſiquidem. nu. 68. f. 327. T. 16.
Quomodo fiat, & puniatur. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 2. P. nu. 23. fol. 211. T. 14.

Peculia.

Aduentitia quando filius alienare poſſit, & quot, & quæ ſint.

*PECVLIA aduentitia poteſt filius alienare, quando in illis non habet pater vſumfructum. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. effectu. 2. c. 6 nu. 45. f. 106. T. 8. P. 2.
Filij quot, & quæ ſint. idem ibid. nu. 2. f. 105.
*PECVLIARIS iure conſultorum mos in declarandis verborum ſignificationibus. Ioan. Gilot. de iuriſdictione. & Imperio. lib. 2. c. 8. nu. 2. T. 3. P. 1. f. 10.

Peculij aduentitij fructus viuente patre, & defuncto, quomodo conſiderentur.

*PECVLII aduentitij fructus patri acquiritur, proprietas autem penes filium remanet, infertur ad multa. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitulo ſexto. effectu ſecundo. nume. 27. fol. 106. Tom. 8. P. 2.
Ampli. & lim. plurimis modis. in nu. 34. & 41.
Fructus tenetur filius cum fratribus poſt patris mortem cõferre idem ibidem. nu. 30.
Limita. in num. 31. & 32.
Facta conceſſione ſeruo, non operatur prohibitio, & denunciatio, quin

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

tio, quin eum de peculio obliget. Mar. de Ve. de proteſta. verſic. circa materiam. nu. 7. f. 220. T. 17.
Legati nomine, quæ veniant. Ioan. Cop. de naturalib. fructi. c. 3. tit. 3. num. 4. fol. 242. T. eo.

Peculium.

Quotuplex ſit, quid ſit, & ad quem pertineat, & vna quaque ſpecies diſtinctè quid operetur.

*PECVLIVM accipit augmentum, & diminutionem. Sebaſt. Medices de diminutio. diffinit. 90. nu. 3. f. 314. T. 18.
Aduētitium, filio condemnato de crimine lęſæ maieſtatis, an veniat in confiſcatione bonorum Hiero. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 11. nu. 1. f. 66. T. 11. P. 1.
Aduentitiū filij eſt, ideo non venit in confiſcatione bonorum patris. Hiero Gigans. de crim. læſæ maieſt. quæſt. 13. nume. 4. fol. 69. Tom. 11. P. 1.
Caſtrēſe confiſcari an poſſit. Franc. Luca. de fiſco, & eius priuil. tit. de publicat. bono. nu. 3. f. 11. T. 12.
Eſt filij, ideo non venit in confiſcatione bonorum patris. Hieron. Gigans. de crimin. læſæ maieſta. quæſtio. 13. nume. 2. fol. 69. Tom. 11. P. 1.
Filij an intelligatur publicatum ex publicatione omnium bonorum patris. Alberic. a Roſat. de ſtatut. quæſtio. 7. num. 1. colum. 1. fol. 56. Tom. 2.
Filij damnati, pertinet ad patrem, & nō ad fiſcum. idem ibidem. q. 24. num. 4. fol. 58.
Filij hæretici confiſcatur. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 9. nu. 13. fol. 125. T. 11. P. 2.
Proprium eſt filij familias. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. 9. nu. 14. fol. 125. T. 11. P. 2.
Vel quaſi filio condemnato de crim. læſæ maieſtà. an veniat in confiſcatione bonorum. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 12. nu. 1 col. 3. fol. 69. T. 11. P. 1.
Vel quaſi non confertur. Vital. Nemauſ. de collatio. verſic. nunc ſupereſt. nu. 2 . f. 4 8. T. 8. P. 1.
Clerico, eſt quaſi caſtrenſe, quod alijs eſt aduentitium. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan. cautel. 1. titu. primo. nume. 5. fol. 109. Tom. 8. P. 1.
Ei cenſetur legatum, quem teſtator grauauit aliquid ex eo peculio alteridare. Albert. Brun. Aſtenſ. de diminut. & deterioratio. nu. 14. 6. concluſ. f. 372. T. 17.
Eſt vniuerſitas. Ioan. Campeg. de dote. P. 1 quæſtio. 4. nume. 6. fol. 276. Tom. 9.
Filiorum quid. Sebaſtian. Medices. de deffinitio. 90. nume. 3. fol. 314. Tom. 18
Legari non poteſt, quin trahat ſecus onus. Albert. a Roſa. de ſtatu. q. 119. nu. 5. fol 17. T. 2.
Legari poteſt ei, qui in peculio nihil haber. Matth. Brun. de ceſſio. bono. q. 3. princ. nu. 2. f. 181. T. 3. P. 2.
Non minuitur ob debitum tempore conſtituti, & ex cauſa de præterito contractum, Albert. Brun. Aſtenſ. de diminutio. & deteriorat. concluſ. 6. nu. 71. f. 374. T 17.
Profectitium, an hodie, ſicut olim filius patri acquirat. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitu. 6 effectu. 2. nume. 8. fol. 105. Tom 8 P. 2.
An patri, vel filio pro maiori, vel minori parte acquiratur inſpecta quantitate, & qualitate opere, & induſtrię filij, iudicantis arbitrio relinquitur. idem ibid. nu. 13.
Eſt cum alijs fratribus poſt patris mortem communicandum. idem ibidem. nu. 8.
Eſt pleno iure patris, etiam quoad proprietatem. Hiero. Gigans. de crim. læ æ maieſt. q 10 nu. 3. f. 69 T. 11. P. 1.
Licèt ſit paternum, non in publicatione bonorum. Hierony. Gigans. de crimin. læſæ maieſta. quæſtio. 13. nume 3. fol. eod. Tom. eod. Par. ead.
Pro ea parte lucri, quæ pecunijs patris attribuitur, cum alijs fratribus poſt patris mortē communicandum eſt. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 2. nu. 18. f. 105. T. 8. P. 2.
Quod patris eſt, bonis eius publicatis, etiam confiſcatur. Iacob. Siman. de cathol. inſtitut. tit. 9. nu. 17. f. 12 . T. 11. P. 2.
Tunc demum filius patri acquirit in torum cum eius nomine negociatur, ſecus autem quando ſuo, quia tunc dimidia pars lucri pecuniæ ipſius patris, & dimidia induſtriæ ipſius filij attribui debet. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. c. 6. effectu. 2. num. 9. fol. 105. T. 8. P. 2.
Quaſi caſtrenſe deſinit ſic dici, ſi ille efficitur ſui iuris. Pau. Leoni. de ſuſtitut. verſ. ſexta ſubſtitutio. numero 173. folio 311. Tom. 8. Par. 1.
Dicitur contra opinionem quorundam, etiam illud, quod ex priuato acquiritur, & a clientulis accipiunt aduocati. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. capitu. 6. effectu. 9. nume. 7. fol. 112. Tom. 8. P. 2.
Quod dicendum. Angel. de Gambel. de teſtamen. verſi. tractaturus. num. 36. f. 33. T. 8. P. 1.
Quid ſit. Sebaſt. Medic. de deffinit. 90. nu. 1. f. 314. T. 18.
Quotuplex ſit. idem ibidem. nu. 2.
Res firma, & prēſidium domeſticum vti patrimonium dicitur, pecunia aūt fragilis. Ægyd. Tomat. de collectis. verſ. expoſuimus. nu. 12. fol. 162. Tom. 12.
Seruo manumiſſo, legatum quid comprehendat. Ioan. Crot. de naturalibus fructibus. titu. tertio. capitulo tertio. numero 5. fol. 242. Tom. 17.

Peculium.

An accuſatiuo quid operetur.

*PECVLIVM aduentitium filij, pater alienare non poteſt. Ioan. Boſche de nuptijs. lib. 5. nu. 28. f. 93. T. 9.
Habentes caſtrenſe, vel quaſi caſtrenſe poſſunt de eis teſtari. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan. titu. 1. cautel. 1. nume. 1. fol. 109. Tom. 8 P. 1.
Quaſi caſtrenſe ſcholares dicuntur habere. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 6. nu. vnico. f. 73. T. 18.

Pecunia.

Quomodo conſideretur circa diuerſas, materias quid ſit, quotuplex, & eius effectus.

*PECVNIA a filio expenſa in ſtudio, quando ſibi in legitimam cōputatur. Vital. Nemauſens. de collatio. quæſtio. 18. nume. 22. fol. 459. Tom. 8. P. 1.
Acquiſita per epiſcopum cedit epiſcopatui. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 5. nu. 19. f. 409 T. 15. P. 2.
Ad prædiorum emptionem deſtinata inter immobilia computatur. Ant. Piagg. de tut. & cura. quæſtio. decimaquinta. nume. 63. fol 3 1. Tom. 8. P. 2.
Ad honeſtam lucri partem poſita nō poteſt per minorem ſine decreto diſtrahi. Octauia. Simōcel. de decretis. tit. 8. inſpect. 16. nu. 118. fol 325. T. 6. P. 2.
Ad quid deſtinata. Fabia. de Mont. de empt. & vend. quęſt. 5. prin. nu. 10. f 52. T. 6. P. 1.
Sit in inuenta. Antoni. Archiep. Floren. de vſur. c. 3. tit. de vendit. ad terminum. §. 16. nu. 35. f. 89. T. 7.
Aere contaminata maioris eſt impenſæ, & cur. Albertus. Brun. de monet. augm. & diminut. verſicu. tractatus. numero 10. folio 207. Tom. 12.
Aliunde habita, quàm a creditore, quod veniat in generali bonorum obligatione, & quare pecunia, quę mutuò recipitur, non veniat. Benuenut. Stracch. de mercatu. Par. 4. verſic. reliquum eſt. nu. 5. fol. 303. T. 6. P. 1.
Alterius ponderis, vel materiæ, quàm eſſet tempore contractus, quando ſolui poſſit. Mart. Laudenſ. de monet. verſi. cupiens. nu. 15. fol. 203. T. 12.
An poſſit alienari. Guliel. a Monfer. de ſucceſſ. Regum. 5. dub. nu. 10. fol. 183. T. 16.
Dici tacitè hypothecata. Ant Neguſ. de pign. & hypothe. 4. memb. 2 P. princ. nu. 166. f. 212. T. 6 P. 1.
Locari vel vendi. Ioan. a Capiſtra. de vſur. P. 2. 2. P. princ. num. 85. fol. 108. Tom. 7.
Peti pro abſolutione. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 26. nu. 15. fol 321. Tom. 14.
Pluris ęſtimari in priuatis commercijs, quàm publicè ſit æſtimata. Dida. Couar. de muta. monet. capitulo ſeptimo. nume. 3. fol. 221. Tom. 12.
An ſit inter mobilia. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. verſic. tuto. nu. 228. fol 85. Tom. 12.
An ſuccedat loco rei. Pet. Santer. de aſſecur. & ſpon. merca. 4. P. nu. 30. fol. 355. T. 6. P. 1.
An veniat appellatione auri, & argenti. Ioan. Bertach. de epiſcopis. 2. P. nu. 45. f. 360. T. 13. P. 2.
In generali obligatione. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. verſ. ſequitur modò. nu. 11. f. 196. T. 6. P. 1.
Annonæ debet cōſeruari pro annonari. Virgi. de Bocca. de Cing. iu. ciuil. Roma. c. 18. nu. 206. f 317. T. 3. P. 2.
Certa, quando datur pro pecunia certa. an ſit venditio, vel permutatio. Ant. de Roſel. de vſur. nu. 51 f. 68. T. 7.
Compoſitionis, cui ſit applicanda. Sebaſt. Medices de diffinitio. diffinit. 20 nu 8 f. 297. T. 18.
Concuſſiua, cui ſit reſtituenda. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. verſ. reſtat. vltimum. nu. 14. f 351. T. 1.
Cur emptori, & creditori reſtituenda ſit in aliquibus caſibus. Iacob Simanc. de cathol. inſtitutio. titu. 9. de bonis hæreticorum. nu. 52. fol 126 T. 11. P. 2.
Dari poteſt pro recompenſatione beneficij in recompenſum. Guiliel. Redoa de ſimo. mental. Par. 3. capitulo 9. nume. 17. fol. 90. Tom. 15. P. 2.
Data a canonico, vel ab alio, vt eligatur, debet applicari illi eccleſię, cui eſt facta iniuria ſimoniaca. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. Papa hic. nu. 3. f. 166. T. 11. P. 1.
Non præſumitur pro ordinis exequutione, ſed pro titulo beneficij. Iacobat. de concil. lib. quarto. articulo 4. nume. 15. fol. 250. Tom. 13. P. 1.
Pro pace, cui quæratur, patri, an monaſterio. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 134. nu. 21. f. 444 T. 11. P. 1.
Pro re ſpirituali, cum bona conſcientia retineri non poteſt. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. 4. Par. capitu. 14. nume. 1. fol. 114. Tom. 15. P. 2.
De facili in alium ſtatum transfertur. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. P. 1. princ. q. 1. nu. 51. f. 175. T. 6 P. 1.
Debet eſſe numerata in cōtractu cenſus. Virgi. de Boccat. de Cing. I. C Roma. c. 18. nu. 57. f. 321. T. 3. P. 2.
Debita, an veniat in relicto iurium, & actionum. Ang. de Gambel. de teſtamen. gl. 76. nu 4. f. 60. T. 8 P. 1.
Qualiter reſtituenda. Fran. Curt. Senior. de monet. verſi. ad euidē tiam. nu. 3. f. 205. Tom. 12.

Source : BIU Cujas

Debitori debita, vtrum arrestari queat. Pet. Pecch. Ziriz. de iur. sisten. c. 4. nu. 11. f. 159. T. 3. P. 2.
Debitoris aliunde habita, quàm creditores, cui obligantur bona, non venit in generali obligatione. Ant. Negus. de pigno. & hypothe. versi. sequitur. nu. 12. fol. 196. T. 6. P. 1.
Deputata ad vnum effectum, an sit in alio effectu expendenda legitimè. Iul. Ferret. de re naual. lib. 16. nu. 29. f. 355. T. 12.
Destinata ad emptionem prædiorum, an computetur inter mobilia. Pet. Pech. de testamen. coniug. c. 15 nu. 4. f 173. T. 8. P. 1.
Ad emptionem prædiorum inter immobilia cõputatur. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 55. nu. 5. f. 44. T. 18.
Ad mutuandum est iudicanda, vti res immobilis. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 15. de pecuniæ ecclesiæ alienatione. nu. 7. f. 417. T. 15. P. 2.
Causa negociationis, dicitur esse negociationis, etiam antequam sit in eam expensa. idem ibid. nu. 8.
Dicitur de rebus, quę non possunt seruando seruari. Octaui Simõcel. de decret. in Spec. 16. nu. 116. f. 324 T 6. P. 2.
Vita hominis Barthol Bellen. de charitat. subsid. q. 110. nu. 9. fol. 169. Tom. 15. P. 2.
Vita hominis, & eam dissipans, se ipsum quodammodo perdit. Thomas. Acti. de Ludo. Scaccho. quæstio. 12. princip. nume. 32. fol. 191. Tom. 7.
Diminuta in ęstimatione reduci debet ad intellectum temporis contractus. Albert. Brun. de monet. 3. partic. numero 2. folio 211. Tom. 12.
Durante etiam eadem met bonitate, valore, & cursu variatur. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. capitulo 4. num. 23. fol. 363. Tom. 3. P. 2.
Duplicem bonitatem considerat. Albert. Brun. Astens. de monet. nu. 16. fol. 208. T. 12.
Ecclesię, quę est in reddito, alienari a prælato sine solemnitate potest. Guiliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. cap. 25. num. 1. fol 462. T. 15 P. 2.
Si destinata sit ad comparationem stabilium, vel aliàs non sit loco fructus alienari sine solemnitate non potest. idem ibid.
Emptioni prædiorum destinata, an dicatur mobilis, uel immobi- Octaui. Simoncel. de decretis. inspectio. 16. nume. 123. Tom. 6. P. 2. fol 325.
Esau vendit primogenitã. Pet. Foller. de contract. censuar. vers. Nicolaus. num. 94. f. 130. T. eo P. ea.
Est belli neruus. Hiero. Gigans. de crim. lęsæ maiest. nume. 5. q. 34. fol. 43. T. 11. P. 1. & Ioan Pyrr. de magistr. Roman. 2. P. tit. de quęstor. magistrat. 3. f. 203 T. 16
Est de his, quæ seruando seruari non possunt, & quandoque computatur inter immobilia. Ioan. Dilect. de arte testan. cautel. 5. tit. 8. num. 5. fol. 138. T. 8. P. 1.
Est fideiussio futuræ necessitatis secundum Aristotilem. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest q. 24. nu. 25. f. 43. T. 11. P. 1.
Est inuendibilis. Laurent. Rodulf de vsur. vers. consuluit. num. 54. fol. 21. Tom. 7.
Est omnium regina. Pet. Foller. de cõtract. censuar. vers. Nicolaus. num 98. fol. 130. T. 6. P. 2.
Est quicquid homines habent. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 9. 1. P. num. 31. f. 188. T. 14.
In terra, videlicet omnia quorum domini sunt. Hierony. Gigans. de crimin. læsæ maiesta. quæstio. 34. numero 12. fol. 43. Tom. 11. Par. 1.
Est res mobilis. Ioan. Bertachi. de episcop. 4. P. tit. de potest. episcopi &c. nu. 142. f. 344. T. 13 P. 2.
Est vita hominis. Franc. Curti. Senior. de sequestr. versi. quoties. nu. 4. fol. 144. T. 3. P. 2. & Pet. Foller. de contract. censuar. versi. Nicolaus. nu. 97. f 130 T. 6 P. 2.
Et numus ad paria referuntur. Franc. Curti. Senior. de sequestris. vers. quoties num. 30. f. 143. T. 3. P. 2.
Et res mobiles perceptæ ex condemnationibus sunt meriti, immobilia verò redduntur vxori. Ioan. Campeg de dote. q. 34. num. 2. fol. 297. Tom. 9.
Ex fructibus futuris redigenda, quando solui debeat. Io. Cop. de naturalib. fructib. c. 3. tit. 3 nu 2. f. 238. T. 17.
Excęcat oculos iudicum. Pet Foller de contract censuar versi. Nicolaus. nu 93. f 130. T. 6. P. 2.
Facit omnia. Fabia. de Monte. de emptio. & vendit. q. 5. princ. nu. 20. fol. 52. T. 6. P. 1.
Falsa, non venit appellatione pecuniæ. Hiero. Gigans. de crim. læsæ. maiest. q. 34. nu. 20. f. 42. T. 11. P. 1.
Quot modis dicitur. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 4. fol. 51 T. 6. P. 1.
Fenebris si sit in prędiorum emptione conuersa, nunquid qui soluit illam pro vsuris poterit agere actione reali contra vsurariũ, vel eius hæredes. Laurent. de Rodulphis. de vsur. q. 16. num. 16. fol. 28. Tom. 7.
Fructum non parit. Ant. de Rosel. de vsur. versi summi. nume. 55. fol. 68. Tom. 7.
Frumentaria, sine mora soluenda est. Virgi. de Boccat. de Cingu. I. C. Roma. c. 18. nu. 212. f. 317 T. 17. P. 2.
Fuit destinata ad expendendum Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. rubr. 5. de alienat. illarum rerum &c. nume. 14. fol. 408. Tom. 15. Par. 2.
Fuit percussa, vt medium quoddam. Benedic. Bon. ide censib. arti. 14. nu. 34. f. 166. T. 6. P. 2.
Grossa, & aurea per minutam extimatur, sed non ècontra. Io: Regnaud. de monet. nu. 10. f 206. T. 12.
Importat totum illud, quod homines habent in terra. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. rubr. 32. nume. 6. fol. 452. Tom. 15. Par. 2.
In aliquibus casibus censetur vti res immobilis. idem ibid. rubr. 5. nu. 15. fol 408. T. 15 P. 2.
In cambijs ab aliquibus nõ consideratur vt pecunia, seu, vt est mẽsura, sed vt res quædam est. Thomas. de Vio. de cambijs. c. 4. nu. 2. fol. 405. T. 6. P. 1.
In dubio soluentis præsumitur. Ioan. a Capistr. de vsur. 2. P. 2. Par. princ. nu. 107. f 109. T. 7.
In ludo perdita, vtrum possit peti per vincentem a promissore, & per promissorem contra victum. Paris. de Put. de Ludo. vers. vt malorum. nu. 25 f. 152 T. 7.
In naui fluctuante constituta, minus emitur, quàm absolutè valeat. Thomas de Vio. de cambijs. capitu. 7. numero 3. fol. 407. Tom 6. P. 1.
In obligatione talis esse præsumitur, qualis solutio est sequuta. Franc. Curtius Senior. de monet. versi. ad euidentiam. num. 32. fol. 206. Tom. 12.
(In quantum est præcisè precium rerum venalium) est omnino inuendibilis. Frater Fabia. Genuens. de cambijs. versi. & quoniam. nu. 59 fol. 416. Tom. 6. P. 1.
In specie debita quomodo intelligatur. Sebast. Medices. de compensatio. q. 5. nu. 2. f. 259. T. 6. P. 2.
In testamento legata extimatur, secundùm quod valebat tempore testamenti. Marti. Garat. Laudens. de monet. versic. cupiens. nu. 27. fol. 204. T. 12.
Indebitè soluta pro obtinendo beneficio ecclesiæ iniuriatæ restituitur. Guiliel. Redoa. de simo. mental. 3. P. c. 20. num. 10. fol. 98. Tom. 15. P. 2.
Inuendibilis dicitur, non enim vt mensura venditur, sed soluitur, Frater Hieron. de Luca. de cambijs, & march. &c. versi. sequitur. num. 20. f. 409. T. 6. P. 1.
Iussu testatoris eroganda per ministrum electum a testatore, cuius sit, si minister ea non erogata moriatur. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. titu. 6. cautel. 8. numero 5. folio 128. Tom. 8. Par. 1.
Legata ad aliquod opus pium, an possit conuerti in alium vsum. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. titu. 7. cautel. 6. nume. 4. fol. 136. Tom. 8. P. 1.
Licèt dicatur res mobilis, tamen si reperitur depositata penes camporem ad emendum res immobiles, reputatur res immobilis. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 91. numero 4. folio 385. Tom. 9.
Sit res mobilis, tamen si destinata sit ad emptionem prędiorum, vicem rei immobilis obtinet. contrarium tamen tenent relati. nume. 22. Guiliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rubri. 5. de alienatione illarum rerum &c. numero 21. folio 409. Tom. 15. Par. 2.
Vendi non possit, transit tamen cum iure vẽdito. Anto. Archiep. Florenti. de usur. c. 3. nu. 33. f. 89. §. 15.
Licitè datur pro translatione pensionis. Guiliel. Redoa. de Simomenta. P. 2. c. 14. nu. 16. f. 67. T. 15. P. 2.
Loco rerum, seu mercium redacta in cambio. Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. nu. 14. f. 138. T. 7.
Magnæ quantitatis deponi debet, ut conuertatur in emptionem. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 15. de pecuniæ ecclesiæ alienatione. nu. 9. f. 417. T. 15. P. 2.
Minoris ad emptionem depositа, seu destinata, nequit sine decreto distrahi. Octaui. Simoncel. de decretis. 16. inspectio. num. 122. fol. 325. T. 6. P. 2.
Minuta, grossam extimat. Ant. de Rosel. de usur. uersi. summi. nu. 58. fol. 68. T. 7.
Non recipit ęstimationem per aliam pecuniam. Albert. Brun. de monet. &c. 15 partic. nu. 2. f. 215. T. 12.
Quantò plus uilescit, tantò crescit grossa. idem ibid. nu. 2.
Multa comprehendit. Ioan. de Selua. de benefi. q. 7. P. 1. num. 45. fol. 27. Tom. 15. P. 1.
Multis fraudatur modis. Marti. Laudens. de monet. uersi. cupiens. nu. 9. fol 203. T. 12.
Multis modis pro spiritualibus licitè datur. Guiliel Redoa. de Simo. mental. 3. Par. capitulo secundo. nume. 35. folio 37. Tom. 15. Par. 2.
Mutuata, an possit conuerti in emptionem census Pet. Foller. de contractib. censuar. uersic. census. numero 95. folio 145. Tom. 6. Par. 2.
Ecclesiæ ex causa necessaria si requisita sit, an teneatur ecclesia. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. uersi. item dicit. num. 16. fol. 476. T. 15. P. 2.
Potest in censum conuerti. Benedict. Boni. de censib. artic. 25. nu. 52. fol. 168 T. 6. P. 2 Guiliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. rub. 16. nu. 61. fol. 419. T. 15. P. 2.
Mutata quę debetur contractu, an attendatur tempus contractus, uel solutionis. Barthol. Bellenzi. de charitat. subsid. q. 87. num. 3. fol. 162. T. 15. P. 2.
Mutuò data occulto hæretico, qua se ipsum, & familiam aluit, restitui debet creditori. Ioan. Simanc. de cathol. institutio. titulo nono. de bonis hæreticorum. numero 35. folio 125. Tom. undecimo Par. 2.
Non est danda pro absolutione, & si iniustè denegatur recurritur ad superiorem. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. c. 3. num. 4. fol. 75. Tom. 15. P. 2.
De illis, quæ usu consumuntur, sed illi proxima. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 15. de pecuniæ ecclesiæ alienatione. nu. 5 fol. 417. T. 15. P. 2.
Venalis, uel uendibilis. Ant. de Rosel. de usur. uersic. summi Dei. nu. 56. fol. 68. T. 7.
Non germinat fructum. Laurent. de Rodul. de usur. uer. consuluit. nu. 57 fol. 21. T. 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non potest dari pro excommunicatione, & interdicto. Guiliel. Redoa.de Simo.mental.2.Par.capitulo 19.numero 1.folio 97. Tom.15.P.2.

Parturire pecuniam.Guiliel.Bont.de vsur. versic. Quodlibitum. num.7.fol.75.T.7.

Non præsumitur negatoriè consumpta.Fabia.de Monte.de empt. & venditio.3.quæstio.princip.nu.64.f.44 T.6.P.1.

Nullum lucrum confert,nisi per industriam vtentis. Antonin.Archiepisco.Florent.de vsuris.versicu.de vsura. nume. 7. folio 79. Tom.7.

Numerata non continetur in legato auri,vel argenti.Ioan.Dilect. Durant.de arte testan.cautel.9. num.1.f.128.Tom.8.P.1.

Occulto hæretico inopia laboranti mutuata,quando ex bonis hæretici publicatis restitui debet.Iac.Simanc.de cathol.institit. rub. de bonis hæreticorum.nu.43.f.125.T.11.P.2.

Oleum,vinum,& similia,si promissa sint Capuæ, & dētur Romę, interesse taxatur iudicis arbitrio, arbitrio boni viri extimatur interesse.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.c.18.num. 72.&75.f.314.T.3.P.2.

Omnia æstimantur,non ècontra.Lancellot.Gall.de stat.q.111. nu. 8.fol.331.Tom.2.

Omnium rerum æstimatio, & mensura inuendibilis est. Frater. Hierony.de Luca.de cambijs,& March.diff.versi. sequitur.nu. 50.fol.410.T.6.P.1.

Per solam administrationem consumitur.Fran.de Porcell.de duo bus fratrib.q.1.1.P.princ.nu.51.f.175.T.6.P.1.

Perpetuam habet æstimationem.Guiliel.Nedoa.de reb.eccles. nō alie.rub.15.nu.3.f.417.T.15.P.2.

Principis peculiari celeritate exigitur. Gasp. Beat. de inop. debit. cred.addicend.c.16.nu.102.f.236.T.3.P.11.

Pro filio captiuo data an veniat in collationem. Franc. de Porcell. de duobus fratrib. versicu. & primò quæro.nume. 40. fol. 181. Tom.6.P.1.

Quid si frater fratrem redimat.ibid.nu.41.

Pro re inuito creditore non soluitur.Fabia.de Mont.de empt.& vend.6.q. princ.nu.39.f.60.T.6.P.1.

Pro specie fisco,non soluenda.Fran.Lucan.de fisco,& eius priuil. 1.P princ.nu.103.f.9.T.12.

Propriè sumpta inter mobilia connumeratur,& alienatur.Guiliel. Redoa.de rebus eccles.rub.3.nu.11.f.407.T.15.P.2.

Pupillaris, pro honesto lucro, committenda mercatoribus. Damhoude pupil. patroci. versic. præsentem materiam.nume.52. fol.381.Tom.8.P.2.

Pupilli non debet permanere sterilis. Damhou.de pupil. patroci. c.2.nu.7.f.383.T.eo.P.ead.

Qualiter offerri debeat.Constant.Roger.de potestat.versi.tempestiuum.nu.6.f.232.T.17.

Quādo deest,an opera suppleat.Ant.de Rosel.de vsur.vers.ad habendum.nu.2.f.71.Tom.7.

Quando ex vltima voluntate debetur.fieri debet solutio iuxta valorem monetæ currentis tempore solutionis. Hieronym. Gigas.de pensioni. ecclesiast. quæstio. 98. nume. 4. fol. 365.Tom. 15.Par.1.

Quandò pluris expendatur,quàm valeat,& cur. Albert. Brun. de Monet.augm.& diminu. versicu.hic tractatus.nume.5.fol.207. Tom.12.

Quando succedat loco rei.Hierony.Garzo.de laudo meri iur.1.P. §.4.num.4.fol.313.T.3.P.1.

Quasi traiectitia, quid esset declaratur elegāter in tractatu de Asse.Benuenut.Stracch.de assecurat.versi. Cicero. nume.11.folio 358.Tom.6.P.1.

Quæ est apud tutorem, eadem apud hæredem esse præsumitur. Damhouder.de tuto & curato.in pupillar.patroci.c.2.num.14. fol.383.T.8.P.2.

Quæ,& vnde dicta sit.Guiliel.Lerouil.de iusti. & iniusti. c.12.nu. 2.col.1.fol.378.T.1.

Quæ pro compositione soluitur,fisco solui debet.Pau.Grilan.de relaxat.carcerato. titu.de pœnarum compositionibus. nu. 9.fol. 351.T.11.P.1.

Quę recuperari non potest ob aduersarij potentiam,an alteri vendi pro minori precio possit,quàm sit ipsa pecunia, Anto.de Rosell.de vsur.titul. de diuersis contract. &c. numero 17. folio 70. Tom.7.

Quæ tempore contractus erat, & tempore solutionis non reperitur quomodo refundenda.Albert.Brun.de monet. partic. 4.nu. 1.fol.212.T.12.

Quomodo non pariat pecuniam.Frater.Fabia. Genuens.de cambijs.num.60.f.407.c.7.T.6.P.1.

Ratione suæ materiæ absolutè sumptæ est vendibilis per se, & absolutè.Frater Fabia.Genuens.de cambijs. versi. & quoniam.nu. 58.fol.416.T.6.P.1.

Ex qua conflata est vendibilis per accidens.idem ibid.nu.57.

Recepta cancellatur processus.Franc. Squilacen.de fide cathol.c. 32.num.2.f.6.col.1.T.14.

Redacta de re dotali dotalis est. Vital.de Camba.de clauſ.verſ.supereſt.nu.43.f.447.T.18.

Redacta ex venditione alicuius fundi ad alterum coniugum expectantis,nō efficitur communis.Melch.Palaez.de maiorat.q. 11. nu.3.fol.357.T.11.P.1.

Rei immobilis,an sit vti immobilis.Guiliel. Redoa.de reb.eccle. non alienan.rub.15.de pecuniæ ecclesiæ alienatione. nume.13. fol.418.T.15.P.2.

Rei stabilis,mobilis,an,vel immobilis censenda sit.idem ibidem rub.5.de alienat.illarum.nu.24.f.409.

Reddenda est creditori, si is probarit,occultum hæreticum, quo tempore illam ab eo mutuatus est ea indiguisse. Iacob.Simanc. de cathol. institut. titu. 9. de bonis. hæret. numero 44. fol.125. Tom.11.P.2.

Emptori,si ea hęreticus edificauerit,aut simile quid fecerit.idem ibidem.nu.36.

Relicta super altari,dum filia religionem ingrederetur,an filiæ,an verò monasterio acquiratur.Georg.Natam.Astens.de statut.q. 2.nu.56.fol.250.T.2.

Et an pro dote habeatur.idem ibidem.nu.53.

Reposita non numeratur inter mobilia.Guiliel.Redoa. de reb.eccle.non alienan.rub.15.de pecuniæ ecclesiæ alienatione. nu. 14. fol.418.Tom.15.P.2.

Reprobata non liberat.Albert.Brun.de monetis.2. Partic. num.1. fol.210.T.12.

Venit sub generali nomine pecuniæ, ut res existens in patrimonio,non vt pecunia propria.Hiero.Gigans.de crim.læsæ maiest. q.34.nu.21.f.43.T.11.P.1.

Respectu lucri acquirendi, est principium merè passiuum. Frater Fabia.Genun.de cambijs.uersic.& quoniam.nume.31. fol.413. Tom.6.P.1.

Retenta nihil operatur.Guiliel.Redoa. de reb.eccles.non alienan. rub.15.de pecuniæ.eccles.alienat.nume.2.f.417.T.15.P.2.

Seruando seruari non potest.idem ibidem. rubr. 5.de alienat.illarum &c.nu.9.f.408.T.eo.

Seu numisma multipliciter consideri pcteſt.Fr.Hierony. de Luca. de cambijs.& Marc.diff.uersi.sequitur il secundo.nume.51.fol. 410.Tom.6.P.1.

Si campsori deposita est sine pacto,& ipse cum ea lucratus est, & velit mihi quicquam ultra sortem soluere, an mihi recipere liceat.Ioan.a Capistra.de usur.2.Par.2.Par.princip.nume.99. fol. 109.Tom.7.

Si detur ad lucrum,saluo capituli,an sit contra usurarius.idem ibī dem.1.P.2.P.princ.nu.36.f.100.

Pro hospitali habendo,nunquid committatur simonia. Lap. de Caste. de hospita.nu.98.f.167.T.14.

Si non possit peti,ut usura,an saltem possit exigi,ut interesse ratione damnorum.Guido Papa.de usur.uersi.quia quandoque. nu. 7.fol.72.Tom.7.

Si sit data alicui non ecclesiastico datum restituitur ecclesiæ.Guiliel.Redoa.de Simo.menta.capitulo quartodecimo. nume. 28. fol.114.T.15.P.2.

Similiter reddenda est, quam in suam, aut suorum ualitudinem occultus hæreticus impenderit. Iacob. Simanc. de cathol.institut. titulo nono. de bonis. hæretico. nume. 37.fol.125.Tom. 11.Par.2.

Simoniaca an possit salua conscientia retineri.Io. Caraf. de Simo. menta.uer.simonia.nu.13.f.118.T.15.P.2.

Simoniacè data,non restituitur danti,nisi ingrediatur religionem. Guiliel.Redoa.de Simo. mental. capitulo 14. nume. 8. fol.114. Tom.15.P.2.

Sine periculo retineri non potest.Guiliel. Redoa.de Simo mētal. c.14.nu.17.f.115.T.15.P.2.

Sine decreto distrahi ualet.Octaui. Simoncel. de decretis inspect. 16.nu.114.f.324.T.6.P.2.

Soluta intra terminum,quando compensetur.Sebast.Medices.de compensat.q.8.nu.6.f.259.T.6.P.2.

Strictè,& largè accipitur.Sebast.Montic de inuent. scimus. nume. 114.fol.242.T.8.P.2.

Sua non debet esse cuiquam ociosa.Guiliel.Redoa.de reb. eccles. non alienan.rub.5.de alienat.illarum rerum quæ &c.nu.16.fol. 408.Tom.15.P.2.

Subrogatur in locum speciei,quomodo intelligatur.Sebastia. Medices.de compensat.q.30.nu.5.f.264.T.6.P.2.

Tardius,& in futurū soluenda minoris æstimatur,quàm præsens. Io.Bapt.Lup.de vsur.§.5.nu.2.f.142.T.7.

Et qualiter intelligatur.idem ibid.

Traiectitia,& nautica unde dicta.idem ibidem.in præfat. num. 9. fol.135.Tom.7.

Tutori tradita,si non sit reperta,de dolo remisso præsumitur. Damhouder.de tuto.& curato.in pupillar. patroci. cap. 2. fol.383. Tom.8.P.2.

Vera tria requirit.Fabia.de Monte.de emptio.& uendit.5.q. prin. nu.3.fol.51.T.6.P.1.

Verbum,complectitur, & iura. Guiliel. Redoa.de reb.eccles.non alienan. de rerum mobilium eccles. aliena. numero 10.fol.407. Tom.15.P.2.

Verbum generale,& speciale est.Ioā.Franc. Fara.de essent.infant. c.3.nu.11.f.389.T.8.P.2.

Verbum,omne,quod habent homines,complectitur.Guiliel. Redoa.de reb.eccle.rub.3.de rerum mobil. eccle.alienat. nume. 9. fol.407.T.15.P.2.

Vna quando solui possit pro alia.Mart.Garat.Laudens.de monet. uers.cupiens.num.4.f.203.T.12.& Albert.Brun.de monet.præsuppositi.2.nu.10.f.209.T.eo.

Vna solui non potest pro alia forma, materia, uel pondere diuersa.Mart.Garat.Laudens.de monet.uersi.cupiens.nume.23. fol. 204.Tom.eod.

Vita hominis dicitur.Hiero.Gigans.de crim.læsæ maiest.q.34.nu. 24.fol.43.T.11.P.1.

Vsu consumitur.Guiliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan. rubr. 5. de alienatio.illarum rerumque &c.nu.13.f.408.T.15.P.2.

Vsum duplicem habere potest. Ioan.Nider. de contract.mercato. c.3.nu.15.f.182.T.6.P.1.

Vt sit probata tria considerantur. Albert. Brun. Astens. de monet. augm.& deminu.uersi.hic tractatus.nu.13.f.208.T.12.

Vtrum sit de illis, quæ seruando seruari nō possunt.Guil. Redoa. de reb.eccl.non alie.casu.3.rub.47.nu.4.f.454.T.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Pecunia.

In ablatiuo quomodo consideretur, quidve operetur.

*PECVNIA dantur officia, & aulæ Regum apperiuntur. Petr. Foller. de contractib. censuar. versic. Nicolaus. nume. 101. fol. 130. Tom. 6. P. 2.

Falsa vtens, qua plectatur pęna. Mart. Garrat. Laudens. de monet. versi. cupiens. nu. 10. f. 203. T. 12.

Interueniente, an pax valeat. Octauia. Velpel. de fide, treu. & pace. q. 28. nu. 1. fol. 408. T. 11. P. 1.

Iustitia ius vnicuique tribuit. Pet. Foller. de contract. censuar. vers. Nicolaus. nu. 100. f. 130. T. 6. P. 2.

Mutata, intelligitur mutata constitutio. Barth. Belenz. de charitat. subsid. q. 87. nu. 2. f. 162. T. 15. P. 2.

Quæ debetur ex contractu, an attendatur tempus contractus, vel solutionis. idem ibidem. nu. 3.

Publica mercatura fieri non potest Benuenut. Stracca. de mercat. 4. P. nu. 37. fol. 297. T. 6. P. 1.

*PECVNIALES redditus, an liceat emere hæreditariè, si ad vitam Antoni. Archiep. Florent. de vsur. §. 15. nu. 32. f. 88. T. 7.

Pecuniam.

Verbum in accusatiuo consideratum quos effectus operetur.

*PECVNIAM acceptam mutuo qui restituit, potest negare se eam accepisse. Mar. Anto. Cuch. de mentient circa poss. vers. præmitte. num. 123. fol. 295. T. 3. P. 2.

Accipiens, vt testimonium dicat etiam seruus falsum cõmittit. Tyndar. de testib. c. 10. nu. 17. f. 158. T. 4.

An absoluere possit hæres semper, & nunquid pro pecunia aliud genus solui possit. Sebast. Montic. de inuent. versicu. scimus. fol. 242. num. 112. Tom. 8. P. 2.

An liceat Christiano dare Iudæo in negociationem, putà in argẽti emptionem ad communem lucrum, & damnum, & casu quo in aliãm negociationem vertat, periculum sit Hebræi, & si culpa eiusdem pereat, pecunia de suo soluat. Benuenut. Strach. de asse curat. gl. 3. nu. 2. f. 363. T. 6. P. 1.

Committens mercatori, an de ea lucrum percipiat. Ioan. a Capistr. de vsur. 2. P. 2. P. princ. nu. 9. f. 108. T. 7.

Mercatori, vel artifici per modum societatis, non transfert Dominium pecuniæ. Ambros. de Vignat. de vsur. vers. Reuerendi. nu. 62. fol. 51. Tom. 7.

Communis, commutare exactori prohibitum est. Nicol. Festat. de æstim. & collect. 3. P. c. 1. nu. 35. f. 165. T. 12.

Creditoris in rem hęretici esse versum, quibus insuper coniecturis fiat probabile. Iacob. Siman. de cathol. institutio. titu. 9. de bonis hæreticorum. nu. 50. f. 126. T. 11. P. 2.

Cudere est iuris publici, & de regalibus. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. quinta. quæstio. princip. nume. 3. fol. 51. Tom. 6. Par. 1.

Cudi ex auro, & argento puro vtilius est. Albert. Brun. Astens. de augm. & minutio. moneta. nu. 11. f. 207. T. 12.

Dans ad officium consequendum habet animum malè faciendi, & est ab officio remouendus. Guiliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. c. 3. nu. 12. fol. 382. T. 1.

Dans alicui Bisantium nauigaturo, vt secum portet, & Bisantij restituat, certa merces cõstituui licitè potest, nec recipiens committit vsuram, secus si vt cum ea negocietur. Benuenut. Strach. de assicuratio. nu. 42. f. 360. T. 6. P. 1.

Dans causa iuris, & quietis conseruandæ repetere potest. Guiliel. Redoa. de Simo. menta. P. 2. capitulo tertio. numero 17. fol. 76. Tom. 15. P. 2.

Dans mercatori ad mercãdum saluo capitali ad commune lucrũ, an licitè percipiat partem lucri. Ioan. a Capistra. de vsur. 2. Par. 2. Par. princip. versicu. quantum ad secundum. numero 84. fol. 108. Tom. 7.

Dans pro papatu, an incurrat pęnam legis Iuliæ de ambitu. Ioan. Lecirier. de primogenit. quæstio. nona. lib. 1. nume. 10. fol. 23. Tom. 10. P. 1.

Dans propter institutionem beneficij spiritualis incurrit simoniã. etiam si esset Papa. Ioan. Caraf. de Simo. versi. simonia. num. 28. fol. 118. Tom. 15. P. 2.

Dans si percipit lucrum non in esse, quid agendum. Ioan. a Capistra. de vsur. 2. Par. 2. P. princip. verficu. quantum. nume. 84. folio 108. Tom. 7.

Dans vt eligatur Imperator, vel officialis, simoniam commit tit. Ioan. Caraf. de Simo. mentali. versic. simonia. num. 117. fol. 121. Tom. 15. P. 2.

Dare ad vsuram, si pupilli substantia sit mobilis, si neglexerint, vt suspecti remouentur. Damhou. de pupil. patroci. cap. 2. num. 42. fol. 320. Tom. 8. P. 2.

Et damna de bonis eorum pupillo resarciuntur. idem ibid

Episcopo pro reddẽda iustitia in causa spirituali est simonia. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. c. 30. nume. 19. f. 76. vult dicere nu. 79. Tom. 15. P. 2.

Licet pro acquirenda deuotione hominum spiritualium, & quo modo. Ioan. Caraf. de Simo. mental. versicu. simonia. nume. 94. fol. 120. Tom. 15. P. 2.

Non licet indici, vt puniat delinquentem culpabilem. Paris. de Put. de sindic. vers. iudices. nu. 11. f. 277. T. 7.

Possum episcopo mihi molestiam inferre comminanti super beneficio, vt desistat. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 2. capitulo trigesimo. numero 12. folio 76. vult dicere. 79. Tom. quintodecimo Par. 2.

Pro administratione pauperum, & hospitalium simoniacum est. Pet. de Vbald. de canon. episc. & paroch. vers. quoad secundam. num. 13. fol. 207. T. eo.

Pro beneficio non licet, neque pro præambulo vel beneficium. Guiliel. Redoa. de simo. menta. Par. 3. capitu. 14. nume. 5. fol. 93. Tom. eod. P. ead.

Pro habenda iurisdictione temporali, non est simonia. idem ibidem. P. 2. c. 19. nu. 14. f. 97.

Pro iurisdictione temporali non est simonia, secus si habeat dependentiam ab officio ecclesiastico. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 3. capitulo vigesimotertio. numero 14. fol. 99. Tom. 15. Par. 2.

Pro promotione in Regem, vel Imperatorem, an sit simonia. idem ibidem. Par. secunda. capitulo decimonono. nume. 15. fol. 97. Tom. eod.

Ecclesiæ recipiens mutuò, si erat prædium ex ea, an sibi acquirat. Ioachi. de episcop. 4. Par. versicu. superest. nume. 137 fol. 343. Tom. 13. P. 2.

Falsam cudens qua pęna puniatur. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. quæstio. quinta. princip. numero 3. folio 51. Tom. 6. Par. prima.

Habens, dicitur rem omnem habere. Lancellot. de Gall. de statut. q. 3. nu. 10. fol. 331. T. 2.

Et ad nundinas ire volẽs causa mercãdi, aliquis pecunia indigens illam accipit mutuò, offerens se paratum illam restituere cum lucro parato, an sit vsura. Anton. Archiep. de vsur. §. 15. num. 28. fol. 82. Tom. 7.

Nundinas petere vult, vt ibi merces emat, & aliò deferat, aliquis sua pecunia indiget, illam accipit mutuò, offerens se paratum eam restituere cum lucro parato in termino, & loco, est ne vsura. Laurent. de Rebuf. de vsur. quæstio. vigesimoquarto. num. 6. fol. 21. Tom. 7.

In loco negligere, maximum interdum est lucrum. Thomas Acti. de Ludo. Scachor. quæstio. septima. princip. numero 38. folio 180. Tom. 7.

In qua re sufficit impensam esse ab occulto hæretico, vt emptori restituatur. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. titu. 9. de bon. hæret. nu. 38. f. 125. T. 11. P. 2.

In rem hæretici versam esse, quando sit verisimile. idem ibidem. nume. 49.

In societate cum industria compensari. Ioan. a Capistra. de usur. 2. 2. P. 2. P. princ. nu. 81. fol. 108. T. 7.

Minoris tutor, & curator non debet tenere ociosam. Ant. Piagg. de tuto. & curato. q. 7. nu. 31. f. 329. T. 8 P. 2.

Minutam posse per grossam æstimari, canonistæ cõmuniter tenẽt. Albert. Brun. de monet. &c. q. 1. nu. 7. f. 216. T. 12.

Mutuatam, qui seruasset sterilẽ, nihil de mutuo reposcere posset. Damhou. de pupil. patroci. ver. prẽsentem. nu. 20. f. 380. T. 8. P. 2.

Non licet dare indici, ut etiam secundum iustitiam ferat sententiã Paris. de Put. de sindicat. uers. coruptio. nu. 10. f. 258 T. 7.

Pro dignitate cum administratione. Mart. Laudens. de dignita. q. 67. ubi remissiuè. f. 1. T. 16.

Non potest uendi pro pecunia ampliori, quàm sit quantitas pecuniæ mutuatę. Ambros. de Vignat. de usur. uers. Reuerendi. num. 60. fol. 51. Tom. 7.

Nunquid liceat facere de materia alchimistica. Albert. Brun. de monetar. augm. & diminut. uers. hic tractatus. n. 14. f. 208. T. 12.

Olim signatam in Corio. DD. qui credunt, reijciuntur. Ioan. Bapt. Lup. de usur. §. 3. nu. 11. f. 115. T. 7.

Pro opere publico capiens, quam habeat pẽnã. Franc. Luca. de fisco, & eius priuil. 2. P. prin. nu. 47. f. 10. T. 12.

Quam minor in manibus reperitur habere potest sine decreto expendere. Octaui. Simoncell. de decret. inspectio. 16. nume. 115. fol. 325. T. 6. P. 2.

Quod sanè intelligendum est, ut tutor, uel curator pecunia minoris utiliter utatur. idem ibid. nu. 117.

Qui credidit ad rem conseruandam, quot priuilegia habeat. Vital. de Camba. de claus. uers. clausula. nu. 18. f. 378. T. 18.

Qui dedit, potest licitè partem lucri mutuantis expetere, & recipere tanquam de re sua. Ambros. de Vignat. de usur. uers. Reuerendi. nu. 63. fol. 51. T. 7.

Qui ignorantia insuperabili occulto hæretico mutuò dedit, est satis, si probabili coniectura ostendat in rem hæretici uersam esse. Ioan. Simanc. de cathol. institutio. tit. 9. de bonis hæret. num. 42. fol. 125. T. 11. P. 2.

Qui mutuat existenti in necessitate, facit ei gratiam, unde & gratiarum actio ei est habenda. Ambros. de Vignat. de usur. uers. reuerendi. nu. 19. f. 50. T. 7.

Qui mutuò dederit ciuitati, & ecclesiæ, an sit perspicuè probaturus in eorum utilitatem uersam esse. Iacob. Simanc de cathol. institutio. de bonis hæret. titu. nono. nume. 41. fol. 125. Tom. 11. Par. 2.

Qui primus in orbe cuderit, & qui Romæ. Ioan. Montaig. de Parlan. uers. adde il secundo. nu. 6. f. 274. T. 16.

Recipientem pro præsentatione an puniantur plusquam in restitutione. Guliel. Redoa. de Simo. menta. P. 3. cap. 14. num. 6. fol. 93. Tom. 15. P. 2.

Recipit qui ultra mare uehendam, & ibi reddendam pro certo precio sibi constituto, committat ne vsuram. Laurẽt. de Rodulf. de usur. q. 25. nu. 7. f. 21. T. 7.

Reddi in eodem pondere quando sufficiat. Albert. Brun. de monet. &c. 6. partic. nu. 3. f. 213. T. 12.

Re probam, uel inusitatam non cogitur quis recipere. idem ibidẽ. 2. præsuppositi. nu. 10. f. 209. T. 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si quis alicui mutuaret cum pacto, quòd si in termino concesso nõ restituat, teneatur ad interesse probabilis lucri, an credens illum in termino nõ posse reddere, vsuram committat. Ant. Archiep. Florenti. de vsur. §. 17. nu. 30. f. 82. T. 7.

Si quis dat mercatori ad mercandum nullo adiecto pacto, gerit tamen in mente lucrum habere, & capitale non perdere, an sit vsurarius. Laurent. de Rodulf. de vsur. quæstio. 20. nume. 1. fol. 21. Tom. 7.

Mutuat ad certum terminum alterius generis monetam recepturus, an sit censendus vsurarius. idem ibidem. quæstio. 46. nume. 19 fol. 25. Tom 7.

Mutet ad certum terminum recepturus alterius generis monetam, nunquid committat vsuram. Ambr. de Vigna. de vsur. vers. salubriter. num. 286 f. 66. T. 7.

Si vnus sociorum ponit, & alius ponit operam, si capitale ipsum est perditum casu, nunquid damnum erit commune. Ambros. de Vignat. de vsur. loco citato. nu. 174. f. 61. T. 7.

Suam dans ad vsuram, nõ habitabit in Monte Sancto Dei. Fr. Hiero. de Luca. de camb. & mari. diff. vers. sequitur. il primo. nu. 17. fol. 408. Tom 6. P. 1.

In cambijs tenẽs occupatam, nec licitis negocijs mercatorijs implicans, gehennam sibi thesaurizat. idem ibidem. versic. sequitur il secundo. nu. 39. f. 410.

Tenentes otiosam non possunt prætendere interesse, nisi casus inopinatus eis superueniat. Ambros. de Vigna. de vsur. vers. salubriter. nu. 61. fol. 55. T. 7.

Suscipiens portandam ad certum locum certo precio sibi constituto committat vsuram. Guido Papa. de vsur. vers. quia. num. 21. fol 72. Tom. 7.

Versam esse in hæretici vtilitatem, creditorum ius nunquam grauandum esse præcipit vt probet. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. titu. 9. de bonis hæreticorum nu. 46. f. 125. T. 11. P. 2.

*Pecuniarium commodum facilè ad illicitum impellit. Lancellot. Gall. de statut. q. 1. nu. 4. f. 337. T. 2.

Pecuniarum in genitiuo consideratio.

*PECVNIARVM angustia in foro ex quibus causis. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. nu. 31. f 139. T. 7.

Desiderio ad illicita quis facilè impellitur. Lãcellot. Gall. de statu. q. 3 nu. 2. fol. 331. T. 2.

Negociatio apud finantiarios vberior, quàm mertium. Damhouder. in pupillar. patroci. c. 1 nu. 29. f. 380 T. 8. P. 2.

Per simoniam acquisitam, an restiturio fieri debeat. Ioan. Caraf. de simo. versi. simonia nu 142 f 122 T. 1 . P. 2.

Sponsio in ingressu consulatus abrogata est Pirrhus Anglebot. de magistrat. Roma. 1. . de legat seu palati. nu. 2. f. 202. T. 16.

Varietates ratione diuersorum locorum. Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. nu. 16. fol. 138. T. 7.

Pecunias.

Verbum in casu accusat. quomodo consideretur.

*PECVNIAS arrestatas, si apparitor consumpserit, quo pacto creditori arrestanti succurratur. Petr. Pech. Zirizi. de iur. sisten. c. 44. nu. 8. f. 176. T. 3. P. 2.

Mutuò sine authoritate superioris pro necessitate ecclesiæ vacantis, an capitulum sede vacante potest suscipere. Ioan. Franc. Paui de offic & potest. cap. sed. vacan. quæst. 8. 2. P. princip. nu. 20. fol. 427. Tom 3. P. 2.

Qui mercatoribus, vel artificibus dant, vt inde aliquid lucrentur, qualiter dare debeant. Antoni. Archiep. Florenti. §. 34. nume. 51. fol. 84. Tom. 7.

Pecuniæ.

In nominatiuo plurali quomodo considerentur.

* PECVNIÆ an veniant in legato omnium, quæ in domo sunt. Angel. de Gambel. de testam. glos. 39. nu. 3. f. 8. T. 18. P. 1.

Censebatur. Benedict. Boni. de censib. artic. 1. nu. 4. f. 163. T. 6.

Pecuniæ.

In genitiuo varia consideratio, ac multiplices effectus sine qualitates.

*PECVNIÆ acceptio multiplex. Constant. Roger. de iur. interpretat euidential. 8. nu. 29. f. 393. T. 1.

Ad corpus quomodo compensatio fiat. Sebast. Medices. de compensat. q. 5. nu. 7. f. 259. T. 6. P. 2.

Amor Parit idolatriam. Ioan. a Capistra. de vsur. rub. de fœnore, siue vsura. nu. 65. f. 95. T. 7.

Æstimatio non perijt. Benict. Boni. de censib. num. 27. artic. 11. fol. 165. T. 6. P. 2.

Appellatione de proprietate vocabuli veniunt omnes res. Hieron. Gigans. de crimi. læsæ maiesta. quæstio. 34. nume. 15. fol. 43. Tom. 11. P. 1.

Ea tantum comprehendantur, quæ in nostro patrimonio sunt. idem ibidem. nu. 17.

In statutis odiosis in dubio venit pecunia numerata. Franc. Curti. Senior. de sequestra. versicu. quoties. nume. 2. fol. 144. Tom. 2. Par. 2.

Quid veniat. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. prin. nu. 10. fol. 51. T. 6. P. 1.

Res omnis continetur. Michael. Vlcur. de regim. mundi. vers. sed post quam. nu 37. f 123. T. 16.

Veniunt etiam credita nõ dum exacta, & sic nomina debitorum. Hierony. Gigans. de crim. læsæ maiesta. quæst. 34. nume. 13. fol. 43. Tom. 11. P. 1.

Bonitas intrinseca an sit consideranda iuxta tempus contractus vel solutionis. Bidach. Chouar. de muta. monet. §. vnico. num. 2. fol. 222. Tom. 12.

Secundum vsum consideratur. Albert. Brun. de monet. &c. 1. Par. tractat. versicu. his sic præmissis. nu. 7. f. 210. T. eo.

Deterioratio quãdo cedat debitoris periculo. Mart. Carrat. de monet. versi. cupiens. nu. 20. f. 204. T. 12.

Detestatio. Pet. Foller. de contract. censuar. versi. Nicolaus. nu. 95. fol. 130. T. 6. P. 2.

Dictio qualiter stet & quot modis capiatur. Francisc. Curt. senior. de sequestr. vers. quoties. nu. 1. f. 144. T. 13. P. 2.

Diminutio, vel augmentum cui cedat. Sebast. Medices. de fortuit. casib. q. 12. nu. 24. f. 224. T. 7.

Et auri sacra fames impellit ad illicita. Ioan. Dilect. Duran. de arte testan. tit. 5. cautel. 8. nu. 2. f. 121. T. 8 P. 1.

Etiam castitas subijcitur. Pet. Foller. de contract. censuar. ver. Nicolaus. nu. 99. f. 130. T 6. P. 2.

Faciendæ expensa de publico soluenda. Fabia. de Mont. de empt. & venditio. q. 5. princ. nu. 2. f. 51. T. 6. P. 1.

Finis qualis. Ioan. de Ligna. de amicitia. tit. de retributione in amicitia. inęqual. &c nu. 4. f. 234. T. 12.

Inopia, & copia in foro qualiter inducatur. Ioan. Bap. Lup. de vsur. §. 2. nu. 15. fol. 138. T. 7.

Inuentum. Ioan Bapt. Lup. de vsu. §. 3. nu. 4. f. 115. T. 7.

Iusta æstimatio quomodo consideretur. Albert. Brun. Astens. de augmen & diminutio. monetarum. versic. hic tractatus. num. 8. fol. 207. T 12.

Laudes Pet. Foller. de contractib. censuar. versi. Nicolaus. nu. 96. fol. 130. Tom. 6. P. 2.

Loco habetur omne illud, cuius precium potest pecunia numerari. Ambros. de Vignat. de vsur. versicu. reuerendi. nume. 52. fol. 51. Tom. 7.

Mutuò acceptæ Dominium non transfertur in accipientem, & quomodo. Christoph. Rofinia. de benefic. cap. 24. nu. 3. fol. 277. Tom. 15. P. 2.

Nomen est generale. Guiliel. Redoa. de simo. menta. 2. P. c. 1. nu. 7. fol. 58. Tom. 15. P. 2.

Nomine statutis quid contineatur. Lancellot. Gall. de statut. q. 3. nu. 13. fol. 331. T. 2.

Venit omnis res in quãtitate consistens. Placẽti. de personal. actioni. tit. 2. nu. 6. f. 39. T. 3. P. 2.

Nulla est vtilitas, sic tradantur in archa. Laurent. de Rodulf. de vsur. q. 44. nu 14. f. 16. T. 7.

Numeratæ cum pecunia numerata rectè compensatio fit. Sebast. Medices. de compensatio. quæstio. quinta. numero 7. fol. 259. Tom. 6. P. 2.

Obediunt omnia. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientia. vers. restat ultimum. nu 39. f. 352. T. 1.

Precium auctum dicitur interesse extrinsecum. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. Par. 1. capitulo 4. nume. 25. fol. 363. Tom. 3. P. 2.

Proprius usus est ipsius consumptio. Guiliel. Bont. de usur. num. 8. fol. 75. Tom. 7.

Publicè cura si sit commissum pluribus officialibus, an uideatur commissa insolidum. Paris. de Put. uersicu. plures. nume. 6. folio 294. Tom. eod.

Qualitas tempus testamenti respicit. Albert. Brun. de monet. &c. partic. 9. nu. 4. f. 214. T. 12.

Ratione in refectionem nauis mutuatæ, creditor omnibus præfertur, etiam anterioribus. Phanu. de Phanu. de inuent. hære. num. 38. fol. 287. T. 8. P. 2.

Solutio qualis esse debeat. Fabia. de Monte. de emptio. & uendit. q. 5 princ. nu 2 f. 51. T. 6.

Validitas, dependet ex authoritate publica. Michael. Vlcur. de regim. mundi. uersiculo. sed postquam. numero 55. folio 123. Tom. 16.

Valor, ac qualitas consideranda sunt secundum tempus dispositionis, & obligationis. Albert. Brun. de monet. &c. 1. P. uer. his sic præmissis. nu. 1. f. 210. T. 12.

Ad tempus obligationis reflectitur, quando ita est actum. idem ibidem partic. 16 nu. 1. f. 215.

Æstimatur iuxta pondus, & consuetudinem cambij, quæ cõmuniter esse solet. idem ibid. part. 13. nu. 2. f. 215.

Communis attenditur, non certarum personarum. idem ibidem partic. 14. nu. 2. fol. 215.

Secundum solutionis tempus inspicitur in eo, quod ratione usuræ præstatur. idem ibid. limitat. 5. nu. 1. f. 217.

Verus quis dicatur. idem ibidem. uersicu. hic tractatus. nume. 6. fol. 207.

Variatio est principibus imputanda, quibus debentur tributa. idẽ ibid. limitatio 7. nu. 2. f. 217. T. 12.

Verbum in scriptis prolatum qualiter intelligatur. Ioan. Bertachi. de episcop. 2. Par. uersicu. dicamus. numero 44. folio 360. Tom. 13. Par. 2.

In scripturis, intelligitur de numerata. Hierony. Gigans. de crimin. læsæ maiestat. quæstio. trigesima quarta. numero 9. fol. 43. Tom. 11. P. 1.

In statutis

In statutis exorbitantibus, & odiosis intelligitur de pecunia numerata.idem ibidem.nu.8.
Latè sumitur pro his quæ pondere, numero, mensurevè consistunt.idem ibidem.nu.10.
Latissimè intelligitur pro omnibus rebus, & corporibus. Hiero. Gigans.de crimin. læsæ maiesta. quæstio. 34. nume. 11. fol.43. Tom.11.P.1.
Tribus modis sumi potest. idem ibidem. numero 7. & Cornel. Beninc.de pauper.& eius priuileg. quæstio. 1.nume.29.fol.139. Tom.18.
Vsus nil aliud,quàm ipsius consumptio.Antoni.Archiep.Florent. de vsur.§.49.nu.82.f.86.T.7.
Vsus nullus in mundi exordio.Ioan.Bapt.Lup.de vsur. §.3.nu.10. fol.115.Tom.7.
Vsus quando inspiciēdus.Albert.Brun.de monet.&c.5.partic.nu. 2.fol.212.Tom.12.

Pecus.

Quomodo consideretur.

*PECVS alienum, etiam in agro repertum, non licet Domino agri retinere,nisi vt cognoscat cuius sit, & debet illi restituere. And. Alciat.de præsumptio.præsumptio.50.nu.3.f.318.T.4.
Morbida facta inficit omne pecus.Ioan.Roias.de hæret.2.P.asser 3.nu.68.f.223.T.11.P.2.
Vel mancipium non morbosum reddibetur propter morbosum. Placenti.de actio. personal. titu. 33. de ędilit.actio.nume.6.fol. 42.Tom.3.P.2.

Pedagia.

A quibus exigi possint,vel non, & a quibus imponi valeant, vel non.

*PEDAGIA a clericis exigentes,quibus satisfacere debeant.Franc. de Pla.de excommunicat.§.38.nu.3.f.359.T.14.
Et gabellas exigentes a clericis pro rebus suis,vel ecclesiarum sunt excommunicati.beat.Antoni.de excommunicatio.c.35.num.1. fol.372.Tom.eod.
Imponit d.ciuitas,quę sunt de reseruatis principi.Nicol.Festat.de ęstim.& collect.c.7.nu.24.& 25.f.192.T.12.
Indifferenter a Castellanis,hodie imponi est iniquum. Ioan.Berta chi.de gabell.P.1.num.2.f.53.T.12.
Noua in terris suis imponentes, aut prohibita exigentes, veniunt excōmunicādi.Stephan.Aufrer.de potest.ecclesiast.super laicis. vers.nunc autem.nu.60.f.301.T.16.
Qui colligunt ab his,qui per viam publicam vadunt, an de iure possint prohiberi exigere,& colligere Barto. Cępol.de seruitut. rustico.prædio.c.3 nu.74.T.6.P.2.f.218.
Soluens non potest capi pro repræsaleis. Matthæ.de Afflict. de iure prothomis.versi.tota.nu.5.f.4.T.12.
Vnde dicta sunt. Iul.Feret.de Gabel.vectigal.&c.ver.tuto.nu.177. fol.83.Tom.12

Pedagij collector, concessio, & pœna qualiter considerentur.

*PEDAGII collector falsus quomodo,& per quem sit arcendus.Io. Bertachi.de gabell.1.P.nu.47.f.55.T.eo.
Concessio quid comprehendat.idem ibid.nu.47.
Non soluti, vel fraudati pęna ad quē pertineat, ad emptorem, vel venditorem. And Barbat.de præstant.Card.q.3 Basilic.1. P. nu. 36.fol.75.T.13.P.2.

Pedagiorum, & pedagij materia quæ sit, & eius effectus.

*PEDAGIORVM ius locari potest.Ioan.Bertachi.de gabell.1.Par. nu.46.fol.58.T.12.

Pedagium.

A quibus exigi prohibeatur, & de quibus soluatur, & quidue sit.

*PEDAGIVM ab ecclesiasticis exigentes excommunicantur ipso facto.Nicol.Ploue.de excommunicat.nu.12.f.363.T.14.
An distrahi possit ad prędiudicium aliorum consortum.Iacob.Nouel.de iure prothomis. &c. versicu. quod si fortè. nume.58.fol. 25.Tom.17.
Colligere an seruitus debita colligenti existat. Barthol. Cœpol. de seruitut. vrbano. prædio. capitulo octauo. nume. 5. fol. 179. Tom.6.P.2.
De iure *non* soluitur pro rebus quę portantur ad vsum proprium. Alberic.a Rosa.de statu.q.79.f.14.T.2.
Et quid si res sit promiscua.idem ibidem.
Dictum a pede.Ioan.Bertachi.de gabell.in prælud. nume.4.folio 52.Tom.12.
Et vectigal quid sint,& a quibus soluantur.Franc. de Pla.de excōmunicat.§.38.nume.1.fol.359.Tom.14.
Idem an debeatur, si pons ad aliud locum transferatur. Albert. Brun. Asten. de mutatio. &c. conclus.3,3.memb.nume.79.fol. 394.T.17.
Pro quibus soluatur.Remig.de Gon.de charitat. subsid. q. 59.nu. 7.fol.181.T.15.P.2.
Quid sit.Ioan.Arz.de nobilit.Hispa.c.2.nume. 24. fol. 215.Tom. 16.& Remig.de Gon·de charita.subsid.quæstio.59.num.7. fol. 182.Tom.15.P.2.& Petr.Antibo.de munerib.§.4.nume.42.fol. 41.Tom.12.
Quod pro ponte soluitur, an teneatur quis ad pedagium, si pons fuerit dirutus.Iul.Ferret.de gabell.vectigal.&c.versi.tuto.num. 177.fol.83.T.11.
Scholares pro libris,& alijs rebus,quas studij causa inferunt solue re non tenentur.Horat.Lucius.de priuileg.scholar.priuileg. 55. fol 80.Tom.18.
Soluere famulis dominus tenetur. Bertachi. de gabell. seu vectigal.&c.7.P.princ.nu.29.f.65.T.12.
*PEDAGOGII, secus dominātur ac Tyranni.Horat.Luti.de priuil. scholar.in præfatio.nu.22.f.70.T.18.
Eorum modus in corrigendo discipulos. idem ibid.nu.23.

De pedaneis iudicibus.

*PEDANEI iudices qui dicantur.Claud. Clanciuncul.de offic.c.2. nu.10.fol.79.T.3.P.1.
*PEDANEI vox barbara, quod attinet ad magistratum. Rainer. Corset.de indagatio.iuris.lib.2.c.21.nu.1.f.284.T.1.
*PEDANEO iudici,competat ne facultas mulctæ dicendæ.Claud. Clanciunc.de offic.iudic.c.3.nu.22.f.80.T.3.P.1.
*PEDANEOS iudices,non eadem ratione dictos esse,qua pedanei senatores.idem ibid.c.2.nu.11.f.79.
*PEDANEVS iudex, quando possit sententiam suam executioni mandare.idem ibidem.c.3.nu.27.f.80.
*PEDARIVS senator,qui pedibus ibat in curiā.Rayn.Corset.de indagatio.iuris.lib.2.c.21.nu.2.f.284.T.1.

De pedellis, siue notarijs vniuersitatum, & gymnasiorum.

*PEDELLOS, atque notarios vniuersitatum,seu gymnasiorum,priuilegijs scholarium nō gaudere, tametsi eorum nomina in matriculam studiosorum sint relata,nisi huiusmodi ministri,& ipsi scholares quoque essent.Franc.Zoannet.de Roma.Imper.vers. si.bellum.nu.261.f.30.T.16.
Et notarios vniuersitatum immunes esse a represalei cuiuscunque, ac studiosos ipsos.idem ibid nu.262.
*PEDES habens absque manibus est vtilior eo, qui manus habet, sed caret pedibus.Paris a Put.de re milit.versic. duobus. nu.4. fol.419.Tom.16.
Nubentibus lauare solebant.Anto.Gub. Costani.de matrimo.tit. de ritu nuptiarum.nu.71.f.58.T.9.
*PEDES prouocatus ab equite,& eques prouocatus a milite,vel pedite,quomodo pugnare debeāt.Iul.Ferret.Rauen.de duel. ver. duello nam.nu.76.f.310.T.12.
*PEDIS furantis forma in terra humida,an faciat iudicium. Franc. Brun.de indicijs.&c.nu.426.f.280.T.11.P.1.
*PEDIS mensura,quæ nam sit.Barthol. Cępol. de seruitut. rustico. prædio.c.3.nu.5.f.214.T.6.P.2.
*PEDITES qui sint.Claudi.Coter.de iur.& priuil. milit. capit. 26. fol.431.Tom.16.
*PEDIVS tulit legem pediam,fuit consul, & collega Cęsaris Octauiani.Ioan.Vlric. Zasius de Catalo. legum antiqua. L. Ped.fol. 264.Tom.1.
*PEDONA, quæ vulgò electa dicitur, cur cæteris præferatur.Thomas Acti. de Ludo. Scacho. quæstio. 6. princip. nume. 13. fol. 177.Tom.7.
Et vnde fit,vt pedonę in prima acie constituantur.idem ibidem num.46.& 48.fol 178.
Et qua de causa primo motu duobus gradibus incedant, deinde vno semper,nec possint retrocedere, nisi postquam in penetralibus hostium ingressæ fuerint. nu. 49. 50. 60.61.63.& 71.idē ibidem.fol.178.
Et quare semipedonæ stent ante arces.nu.93.fol.179.ibid.
Vndeque eueniat, vt aliquando pedonæ regi aduersæ partis auxilientur.idem ibid.nu.101.
*PEGASIANVM explosum est Trebelliano seruato. Placēti.de Senat.consult.titu.7.nu.2.f.134.T.1.
Hæreditatem concedit restituere rogatos, vt quartam partem tenere possit.idem ibid.nu.1.
*PEGASVS quis fuerit,quam dignitatem adeptus fuerit,& sub quo Imperatore floruerit.Valenti. Forste. de histo.iur.ciuil. Roma. in tit.de Pegaso f.48.T.1.
*PEIERANS iniudicio criminal ad sui defensionem, non punitur hoc sęculo.Cuch. de mentiente cir.poss.nu.125.f.295.T.3.P.2.
Quando puniatur.Phanu.de Phanu.de iureiur.in litem.c.5.nu.4. fol.394.T.eo.P.ead.
*PEIERARE immane peccatum existimatur,& grande scelus,quale furtum,vel adulteriū, nec inferius homicidio spontaneo. Io. Quin.Heduus.de Aristocrat.Christia. ciuit.tit.de periurijs.col. 1.cir.fi.in verbo peierare.f.102.T.16.
Nemo præsumitur.Franc.Sosbech.ad vsu. feudo. 14.P.nume.16. fol.160.Tom.10.P.2.

Source : BIU Cujas

Nihil aliud est,quàm mentiendo iurare.Ioan. Quin. Hed.de Aristocrat.Christia.ciui.titu.de periur.fol.102.colum.1.cir. fin. in verbo nihil.

*PELAGIVS Papa. 2. statuit, vt Metropolitani intra tres menses a die suæ consecrationis venirent Roman.ad prestandum iuramẽtum & accipiendum pallium.Franc. Vargas. de auctorit.Pontifi.propositio.5.nu.3.f.125.T.13.P.1.

*PELAGIVS.2.& Gregorius Magnus Pont.quare illud nomen,vniuersalis prætermiserunt,& se sic vocari passi non sint. idem ibidem.num.5.

Item & alia ratio adducitur per auctorem.idem ibid.nu.6.

Item alia.idem.nu.9.

*PELAGIVS.11.præcepit irrita esse omnia,quæ in Sinodo Neapolitana sine ipso congregata gesta erant. Hiero. Alban.de potesta. Papæ 2.P.nu.195.T.79.T.13.P.1.

PELLI mortuæ in arduis credere est vnum mirabiliũ mundi.Ioã. de Grass.de substantial.procurat.vers.istud est.num e.3.fol.375. Tom.3.P.1.

* PELLIPARIVS, si vendat Pellipario pelles stante statuto,quòd solui non teneatur gabella, si autem alijs sic modo creditor pelliparij vendit pellipario ex pacto,quod debeat solui gabella.Bal. in regul.general.stat.f.155.col.3.cir. fin. in verbo si pelliparius, vbi remissiuè.T.2.

*PENATES,& lares quid,& de eis aliqua. Marq. de Sus.de Iudæ.& alijs infidelib.c.13.nu.34.f.76.T.14.

Pendere lis quando dicatur.

*PENDERE lis dicitur,etiam respectu tertij,quãdo ille fuit admissus ad causam.Robert.Lancellot.de attentat. c.30.de priuil. attentatorum.nu.245.f.455.T.5.

Quid dicatur.Alberic.a Rosa.de statu.quæstio.70.nume.30. folio 12.Tom.2.

Vel de proximo pendere æquiparantur. Franc.Hercula.de attent. tat.c.24.nu.5.f.270.T.5.

Pendente.

Verbum applicatum diuersis materijs quid operetur.

*PENDENTE accusatione irregularitatis, clericus non debet promoueri,neque eidem beneficium conferri.Arnulf. Ruze.de iure regal.priuil.12.nu.9.f.368.T.12.

Aduocatione Papæ, pars non potest vti possessione sibi competente.Franc.Herculan.de attentat.c 4.nu.3.f.257.T.5.

Altercatione super proprietate rei, an arrestatio rectè fiat. Petr. Pech. Zirizi.de iur.sisten.capitulo sextodecimo.num.9.fol.167. Tom.3.P.2.

Appellatione an iudex,qui tulit iniquam sententiam possit conueniri.Bald.de Perus.de sindicat.officia.versi.obseruare.num. 50. fol.226.Tom.7.

Causa attentatorum fatalia non currunt. Francisc. Hercula. de attentat.capitulo vigesimo.de priuileg.attentato. nume. 14.fol. 268.Tom.5.

Coram Papa nullus alius in locum episcopi ponatur. Lęl. Iorda. de Roma.sed. orig.&c. capitulo tertio. numero 30.fol.4.Tom. 13.Par.2.

Restitutionis in integrum,vtrũ deueniatur ad executionem,vel si deuentum fuerit,id reuocari possit per viam attentati, vt in casu ibi proposito.vide ibi Decium,Rot.& rationes. Franc.Hercula. de attentat.c.22.nu.9.f.269.T.5.

Compromisso si factus est mutus, vel surdus, vel cęcus. M.Anto. Blanc. de compromiss.inter coniunct.nu.31.f.148.T.3.P.1.

Dilatione litigatoribus data nil inouari. Hercul.Seruero de remissio.litigato.c.27.f.381.T.eo.P.ea.

Etiam tempore ad appellandum si fiat executio sententiæ in possessorio latæ,non dicitur attentata.Robert. Lancellot.de attentat. limitat.25.nu.12.fol.372.T.5.

Nisi loquamur de iure canonico.idem.ibid.nu.13.

Iudicio suspitionis iudicis ipse super sedet incognitione causę principalis.Cardin.Iacobat.de concil.lib.7.artic.1.fol.308.nu.168. Tom.13.P.1.

Lite,si alter collitigãtium moritur,collatio ad iure ordinario conferentem reuertitur.Philip.Prob.de iur.regal.quæstio.30.num. 3.fol.398.T.12.

Electus moriatur,vel electioni non consentiat, electio ad eligentem reuertitur.idem ibid.nu.2.

Regalista decedat,vel cedat,an Rex iure regaliæ possit beneficiũ litigiosum conferre.idem ibid.nu.1.

Super iure pàtronatus,si alter ex collitigantibus aliquem pręsentatusque instituatur,ac beneficij possessionem capiat, non solũ præsentatio,& institutio respectu patroni,sed etiam possessio respectu instituti,dicitur attentata, præsertim si patronus nõ sit in quasi possessione præsentandi.Robert. Lancellot. de attentat.c. 3.nu.24.fol.293.T.5.

Nullitate,attentata reuocantur beneficio iniustitię.Hierony.Manfred.de attentat.appellatione pendente.Par.8.numero 11.folio 238.Tom.5.

Nullitatis causa non reuocantur attentata.idem ibid.nu.2.

Reseruatione de beneficio, ad collationem episcopi spectantem, quod non possit reseruari illud, quod spectat ad institutionem. Pet.And.Gambar.de auctorit. lega. de lat.lib. 3.nume.218.fol. 169.Tom.13.P.2.

Sequestro bonorum clerici, si non habeat ille vnde se alimentet, debet alimẽtari ex fructibus sequestratis, & sibi ex eis ad alimẽta, & litem sufficientes fructus relaxari per iudicem debent.Io. Guter.Plac.de contract.iurat.c.17.nu.19.f.65.T.6.P.2.

Tempore vigore restitutionis ad appellandum obtentæ, si quid fiat dicitur attentari.Robert.Lancellot.de attentat.capit.11.nu. 23.fol.345.Tom.5.

Pendentia.

Absolutionis,accusationis,appellationis, causæ, controuersiæ, litis & legitimitatis quomodo sit considerandа,& cuius sit effectus.

*PENDENTIA absolutionis a iuramento, & restitutionis in integrum, non impedit executionem instrumenti. Franc. Hercula. de attentat.c.23.num.16.f.270.T.5.

Accusationis,ligat opinionem,& famam accusati in acquirendis, non in acquisitis. Arnuf.Ruze.de iure regal.priuil. 12.nu.10.fol. 368.Tom.12.

Appellationis causat attentata,& ad inducendum vitium litigiosi exigitur litem pendere.Robert.Lancellot.de attent. ampliat.1. nu.30 fol.350.T.5.

Causæ nullitatis, a quo tempore incipiat ad effectum attentatorũ commissionis,ne an citationis remissiuè. idem ibidem. cap. 17. nu.156.fol.399.

Controuersiæ extraiudicialis regulariter non inducit vitium attentatorum.idem ibid.1.P.in præfatio.nu.20.f.287.

Quid dependentia compromissi.idem ibid.nu.23.

Litis coram alio opponi,& probari, & quandoque iudici secundo inhiberi debet.Sebast.Vanti.de nullitatib.nu.163.f.392.T.4.

Coram vno impedit coram alio agi, quando ex sententia primi iudicis potest oriri actio,vel exceptio.Rober. Lancellot. de attẽtat.c.15.nu.173.f.391.T.5.

Dicitur probari per mandatum datum ad cedendum liti. idem ibid.c.26.nu.9.f.440.

Etiam pro iustificatione gratiæ, in qua lis narratur. idem ibidem.nume.9.

Non tamen probaretur ex sola sententia in aliqua causa lata. idem ibid.nu.11.

Nec ex articulis per reum,& possessorem per modum exceptionis productis si non petijt super illis pronunciari. idem idem nume.13.

Et actus interim facti non trahuntur, neque ad commodum,neque ad incommodum tertij regulariter.Robert.Lancellot.de attentat.declarat.2.no.1.f.336.T.eo.

Exemplum in duobus reis, & de principale, & de fideiussore. idem ibidem.nu.2.

Etiam extraiudicialis videtur sufficiens ad causandum attentata. idem ibid.c.15.nu.126.f.390.

Nõ inducitur per sequestrationem bonorum aut capturam personæ de fuga suspectę.Pet.Pech.Zirizi.de iur.sisten.q.15.nu.3. fol.155.T.3.P.2.

Non omnino purè facit attentata,sed conditionaliter,si collitigãs voluerit allegare litis pendentiam,& intrusionem.Robert.Lancellot.de attentat.c.31.nu.95.f.461.T.5.

Non obstat illi iudicio,cui non obstat sententia.idem ibidem. limitat.2.nu.2.f.324.

Per compromissum non inducitur.idem ibidem.c.5. nu.9.f.388.

Per exceptionem nullitatis non impedit executionem laudi. Ioã. Baptist.Boui.de statut.vrb.præscript. gloss.20.numero 31.folio 193.Tom.17.

Super absolutione a iuramẽto coram iudice ecclesiastico, an impediat,siue retentet executionem coram layco. Franc.Hercula. de attentat.cap.23.nu.1.fol.269.T.5.

Conclus.vt in nu.3.& vide ibi rationes.idem ibidem.

Super criminibus non facit collationem ordinarij interim factã esse attentatam.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.2.nume. 14.fol.325.T.5.

Super nullitate debet saltem prohibere,ne interim possit aliquid innouari, etiam si ipsa nullitas ex sui natura id non impediret. idem ibidem.c.17.nu.11.f.395.

Super nullitate non habetur multum incõsideratione quoad effectum retardandæ executionis.idem ibid.nu.34.f.395.

Sola legitimitatis operatur, quòd filius spurius faciat partem alteri collegatario.Melch.Palaez.de maiorat.quæstio. 2. nume.4. fol.346.T.10.P.1.

Termini ad recipiendos Apostolos,non debet plus operari,quàm ipsa appellatio.Robert.Lancel.de attent.c.13.nu.33.f.386.T.5.

* PENDENTIA vbi non discrepant a iure communi,ad ea trahitur lex,siue statutum.Alberic.a Rosa.de statu.q.70.nu.7.f.12.T.2.

Pendere quid importet,& quotuplex sit.

*PENDERE idem ac soluere, & pensionẽ quasi solutionẽ dici.Pet. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.de pensioni.nu. 40. fol. 193.Tom.13.P.2.

Quid dupliciter dicitur.Bal.Perus.de statu.vers.Gabella. num.27. fol.117.Tom.2.

*PENE aduerbium,est remissiui, & quid significet. Albert. de Pergam.de præpositio.nu.83.f.276.T.18.

*PENES, & postea,dictiones,quomodo exponantur.idem ibidem. nu.32.fol.274.

*PENITVS dictio importat actum esse nullũ. Io. Ant. Rube.Alex. de potest.proc.&c.vers.materia.nu.374.f.213.T.11.P.1.

*PENI-

Source : BIU Cujas

*PENITVS, omnino, vel nullatenus posita ante verbum futuri tẽporis est latæ sententiæ. Guiliel. Redoa. de Simo. mẽta. P. 4. c. 11. fol. 111. T. 15. P. 2.
*PENORIS natura cuiusmodi sit. And. Alciat. de eo quod interest. vers. quod subsequitur. nu. 9. f. 8. T. 5.

Pensamentum.

An, & quando & ex quibus inducatur.

*PENSAMENTVM, an inducatur ex conuersatione cum inimicis. Francisc. Brun. de indicijs, & tortur. nume. 163. fol. 270. Tom. 11. Par. 1.
Si aduocatus interficitur ab eo contra quem aduocauit. idem ibi dem. nu. 143. fol. 269.
Inducitur ex iactatione, qua quis dixit se posse aliquẽ interficere. idem ibidem. nu 184. f. 270.
Ex minis. idem ibidem nu. 179. f. 270.
Ex transitu non solito. Franc. Brun. de indic. & tortur. num. 70. fol. 266. T. 11. P. 1.
Ex verbis, quibus quis dixit non diligere Petrũ. si Petrum interfecit. idem ibid. nu. 107. fol. 267.

Pensio.

A quo, cui, super quibus rebus, & quanto tempore possit constitui siue non possit, vnde dicatur, quando extinguatur, diminuitur, augeturq́, quid, quotuplex q́ sit, ac eius effectus.

*PENSIO a legato, vel ab episcopo constituta quãdo transeat in successorem. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. num. 385. fol. 196. T. 13. P. 2.
A pendeo dicitur, quòd formaliter a beneficio dependeat. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensioni. ecclesiast. vers. super secunda quęstione. nu. vnico. f. 320 T. 15 P. 1.
A quibus constitui potest. Pau Roma. de pensioni. ecclesiast. versi. redeundo nu. 5. f. 316. T. eo. P. ea.
Absque causa nõ potest imponi. Sebast. Medices. de diffinit. diffinit. 50 nu. 3 f. 305. T. 18.
Adhibita expressa pactione, quod resignãti reseruetur, est illicita. Hierony. Gigas. de pensioni. ecclesiast. quæst. 5. nume. 3. fol. 332. Tom. 15 P. 1.
Æquiparatur contractibus prophanis. idem ibidem. q. 58. num. 5. fol 350. T. eo. P ead.
Aliquando datur in titulum. Pau. Rom. de pensioni. ecclesiast. vers. redeundo. nu. 4. f. 316. T. 15 P. 1.
Pro beneficio. idem ibidem. nu. 2.
Pro officio. idem ibidem.
An censeatur vacare, pensionario milite facto, aut certè vxorem ducente. Hierony Gigans. de pensioni quæstio. 30. nu. 7. fol. 331. Tom. 15. Par. 1.
An comprehendatur sub uerbis quodcunq; beneficium. idem ibi dem q. 67. nu 11. f. 354 T. eo.
An de vna in aliam personam transferri possit. idem ibid. q. 12. nu. 2. fol. 335. T. eod. P. ea.
An diminuatur, & remittatur fructibus, super quibus cõstituta est obsterilitatẽ, aut alium casum imminutis. Io. Bapt. Caccialu. de pensio. ecclesiast q. 16. nu. 1. f. 321. T. 15. P. 1.
An expiret pensionario matrimonium contrahente, non obstante præcedenti protestatione, quòd matrimonium vellet contrahere. Hierony. Gigas. de pensioni. ecclesiast. q. 30. nu. 4. f. 330. Tom. eod. Par. ead.
An exprimenda. Ioan. Coras. de benefic. capitu. 4. nume. 5. fol. 288. Tom. 15. P. 2.
In nominationibus, Pet. Rebuff. de nominatio. q. 9. nume. 39. fol. 311. Tom. 15. P. 2.
An exprimi debeat. Ioan. Coras de benefic. c. 4. nume. 46. fol. 297. Tom. eo. P. ea.
An extinguatur propter sterilitatem, vel alium fortuitum casum. Pau. Roma. de Pensio. ecclesiast capitulo vlti. nume. 1. fol. 320. Tom. 15. P. 1.
An minuatur, si reddit us ecclesiæ fuerint diminuti. idem ibidem. nume. 3.
An nuptijs perdatur. Ioan. Coras. de benefic. capitu. 4 nume. 4. fol. 288. Tom. 15. P. 2.
An permutari pro officio, seu beneficio. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. verficulo venio nunc. numero 1. fol. 316. Tom. quintodecimo. Par. 1.
An possit gratis donare, vel remitti. idem ibidem. capitu. 8. nume. 1. fol. 318.
Permutari, vel sequestrari. Pet. Rebuff. de pacifi. possessorib. num. 143. fol. 545. T. 15. P. 2.
Et an debeatur ante literarum præsentatione. idem ibidem. numero 144.
Redimi ab eo cui debetur. Pau. Roma. de pensio. ecclesiast. c. 6. num. 34. fol. 313. T. 15. P. 2.
Redimi, seu extingui. idem ibidem. nume. 1. folio 368. sed vult dicere. 312.
Reseruari super beneficio iuris patronus sine consensu patroni. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. casu. 3. num. 3. fol. 339. Tom. 15. P. 2.
An quantitatiuè imponenda. Ioan. Coras. de benefic. c. 4. num. 11. fol. 288. T. eod. P. ead.
An remaneat apud pensionarium, qui cõsequutus fuit beneficiũ, super quo sibi erat assignata pensio, si illud dimittat. Hierony. Gigas. de pensio. ecclesiast. quæstio. 49. nume. 6. folio 347. Tom. 15. Par. 1.
An sit augenda ob incrementum, quod superuenit. Guiliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. quęstio. num. 15. fol. 493. Tom. 15. Par. 2.
Beneficium. Ioan. Coras. de benefic. capitulo 4. nume. 1. fol. 288. Tom. 15. P. 1.
Ex primenda in impetratione beneficij. Pet. Rebuff. de pacif. possessor. nu. 133. f. 545. T. eo. P. ea.
In quota fructuum constituenda. Pau. Roma. de pẽsio. ecclesiast. q. 6. nu. 1. fol. 321. T. 15. P. 1.
Officium. idem ibidem. versic. postquam. nume. 9. fol. 315. Tom. eod. P. ead.
Perpetua, vel temporalis. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 8. nu. 1. f. 321. T. 15. P. 1.
An vacare censeatur pẽsionario milite effecto. idem ibidem. q. 15. nu. 1. fol. 323. T. eo. P. ead.
Aut pensionario effecto vxorato.
Aut episcopo consecrato. idem ibid.
An vacet per promotionem in Abbatem. Hierony. Gigas. de pensioni. ecclesiast. q. 56. nu. 5. f. 350. T. 15. P. 1.
Si etiam pensionarius efficiatur miles, vel vxoratus. Pau. Roma. de pensio. eccles. c. 3. nu. 4. f. 311. T. eo. P. ea.
An veniat appellatione beneficij in literis beneficialibus. idem ibi dem. c. 7. nu. 25. f. 315.
Nomine beneficij. Petr. Rebuff. de pacifi. possessorib. nume. 132. fol. 545. T. 15. P. 2.
Annua an veniat appellatione beneficij. Ioan. de Selua. de benefi. q. 3. P. 1. nu. 26. f. 7. T. 15. P. 1.
Ex stilo curiæ semper imponitur super fructibus. Barthol. Belinzi. de charitat. subsid. quæstio. trigesimaseptima. nu. 2. fol. 153. Tom. 15. P. 2.
Potest constitui super sua persona. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. rub. 16. nu. 51. f. 419. T. 15. P. 2.
Antequam dies illius solutionis cesserit, & venerit, quod pendere dicatur, & in hæredes si quidem non transeat. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. tit. de pensioni. nume. 595. fol. 198. Tom. 13. P. 2.
Appellatione beneficij venit in materia fauorabili. Hierony. Gigas. de pensio. ecclesiastic. quæstio. vigesimaoctaua. num. 18. fol. 340. Tom. 15. P. 1.
Fructuum an veniat. Ioan. Bertachi. de gabell. 5. P. princip. nu. 2. fol. 61. Tom. 12.
Assignari potest pro ecclesiastico beneficio. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensio. ecclesiast. q. 12. nu. 1. f. 322. T. 15. P. 1.
Assignata alicui super fructibus beneficij pro alimentis, obligat etiam successorem, licèt de eo nihil fuerit dictum. Hierony. Gigas. de pensioni. ecclesiast. quæstio. 44. nume. 2. fol. 345. Tom. 15. Par. 1.
Cardinali, non facta mentione, quòd excedat tertiam partem, an valeat. idem ibid. nu. 7. q. 9. f. 334.
Clerico in minoribus constituto, an vacet per contractum matrimonij. idem ibidem. quæstio. quinquagesimaquarta. nu. 3. fol. 349. Tom. 15. P. 1.
Clerico in sacris constituto, an vacet per contractũ matrimonij. idem ibidem. nu. 5.
Ex causa resignationis vacat per promotionem ad episcopatum. Hierony. Gigans. de pensio. ecclesiast. quæst. 56. nume. 2. fol. 350. Tom. 15. P. 1.
In titulum beneficij, vacat per contractum matrimonij. idem ibi dem. q. 54. num. 5. fol. 349.
Motu proprio, quæ tertiam partem fructuum excedit, an valeat. idem ibid. q. 9. nu. 3. f. 334.
Pro alimentis remitti non potest sine superioris auctoritate. idẽ ibidem. q. 55. nu. 9. f. 345.
Pro alimentis etiam quo ad sui ortum est fauorabilis. idem ibid. q. 96 nu. 4. fol. 364.
Pro seruitio impenso, vel impendendo. non vacat per promotionem in episcopum. Hieroni. Gigas. de pensioni. ecclesiast. q. 56. nu. 1. fol. 350. T. 15. P. 1.
Assignatur in causa alimentorum. Guiliel. Redoa. de spol. ecclesiastic. quæstio. tertia. §. quid dicendum. numero 10. folio 225. Tom. 14.
Aut merces vbi augmentum est in bonitate augetur. Albertin. Brun. Astens. de augmen. &c. conctus. quartadecima. princ. nu. 1. fol. 363. Tom. 17.
Beneficio non commutatur. Ioan. Coras. de benefi. c. 4. num. 3. fol. 288. Tom, 15. P. 2.
Beneficiorum solui debet de semestre in semestre. Pau. Roma. de pensio. ecclesiast. c. 2. nu. 5. f. 311. T. 15. P. 1.
Cadit etiam in laycum. Hiero. Gigas. de pensioni. ecclesiast. q. 30. nu. 3. fol. 341. T. 15. P. 1.
Cedere videtur in causam alimentorum. idem ibidem. q. 83. num. 12. fol. 359.
Censetur esse beneficium. idem ibidem. quæstio. 62. numero 23. fol. 352.
Certa potest clerico constitui duratura, donec sibi de beneficio fuerit prouisum. Pet. Rebuf. de pacifi. possessorib. num. 130. fol. 545. Tom. 15. P. 2.
Commutari non potest cum beneficio ecclesiastico. Ioan. Baptist. Caccialu. de pensioni. ecclesiast. q. 14. num. 1. colum. 2. fol. 323. Tom. 15. P. 1.
Comprehenditur, vbi dicitur, & aliud quodcunque beneficium. Hier. Gigas. de pensioni. ecclesiast. q. 9. nu. 1. f. 337. T. 15. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Consistens in mera temporalitate non est beneficium ecclesiasticum. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 3. cap. 2. nume. 6. fol. 91. Tom. 15. P. 2.

Consistit in mera pecunia. Pau. Roma. de pensioni. eccles. vers. venio nunc. nu. 16. f. 317. T. 15. P. 1.

In mera temporalitate, & illius est capax laycus. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 2. capitulo quartodecimo. nume. 7. fol. 67. Tom. 15. Par. 1.

In mera temporalitate quantuncunque conferatur in titulum. Pau. Roma. de pensioni. eccles. vers. venio. num. 19. fol. 317. Tom. 15. P. 1.

Constitui potest non in titulum, sed in stipendium. Ioan. Baptist. Caccialup. de pensioni. eccles. quæstio. 12. nume. 12. fol. 322. Tom. 15. P. 1.

Constituta durat post mortem nominati grauati, siue sit prælatus, aut aliàs rector. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensio. eccles. q. 9. num. 16. fol. 322. T. eo. P. ead.

Et assignata quando beneficium dicatur, & pensionarius beneficiatus dici possit. Petr. Andre. Gamba. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. titu. de pensionibus. 293. fol. 195. T. 13. P. 2.

Et Assignata super terris biferis, ex quibus vnoquoque semestre fructus percipi contingat, si vna vel plures reputari debeãt. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. tit. de pensionibus. nu. 681. fol. 189. T. 13. P. 2.

Pro seruitio intendendo per successorem reuocari potest. Hierony. Gigas. de pensionibus eccles. quæstio. 68. num. 4. Tom. 15. P. 1. fol. 355.

Super aliquo beneficio ecclesiastico nudo consensu pensionarij remitti potest, nisi esset expressè assignata pro alimentis, nã tũc remitti non potest in totum, nec ad tempus, sine authoritate superioris, præterquam si remissio fiat cum iuramento. Ioan. Guter. de actibus iudi. iurat. capitulo tertio. nume. 5. fol. 389. Tom. 3. Par. prima.

Contractibus profanis equiparatur. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. q. 99. nu. 10. f. 366. T. 15. P. 1.

Cuius fructus erant percepti debetur hæredibus defuncti pensionarij, licèt tempus solutionis non venit. idem ibidem. quæst. 53. num. 2 fol. 348.

Cum assignetur, vt pensionarius commodius sustentari valeat, videtur assignari in causa alimentorum. Guiliel Redoa. de rebus eccles. non alienan. versicu. in hac igitur. nume. 30. fol. 68. Tom. 15. Par. 2.

Cum beneficiati assensu, adiecta beneficio, non inducit simoniam, nisi &c. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensioni. eccles. q. 19. nu. 19. fol. 326. T. 15. P. 1.

Data propter benemerita, vel propter seruitium temporale reuocari non potest per successorem. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. q. 54. nu. 2. f. 349. T. 15. P. 1.

De iure permutari non potest cum officio, seu beneficio, & an Papa possit super hoc dispensare. Pau. Rom. de pensioni. eccles. nu. 5. f. 316. T. eo. P. ead.

De proximo soluenda fructibus a solo separatis æquiparatur. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. tit. de pensionibus. nu. 586. f. 198. T. 13. P. 2.

De quo potissimum tempore reseruari possit. idem ibidem. num. 159. fol. 194.

Soluenda sit. idem ibid. nu. 601. f. 194.

De sui natura est onerosa, & seruitus quædam ecclesiæ. Gigans. de pens. eccles. q. 45. nu. 7. f. 345. T. 15. P. 1.

De sui natura non censetur beneficium ecclesiasticum. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 2. capitulo 14. numero 6. folio 67. Tom. 15. P. 2.

Debet commensurari causæ, vt non excedat. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. nu. 125. f. 546. T. 15 P. 2.

Extingui morte pensionarij. Paul. Roma. de pensioni. eccles. c. 1. nu. 21. f. 310. T. 15. P. 1.

Offerri pensionario, & hoc sufficit ad pœnam euitandam. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. quæstio. 77. numero 19. folio 358. Tom. 15. P. 1.

Solui in anno vbertatis pro anno sterilitatis præterito. idem ibid. q. 62. nu. 7. f. 352. T. eo. P. ea.

Solui in fine anni. Pet. Foller. de contractib. censuar. nu. 7. fol. 162. versi. disponit. T. 6. P. 2.

Decursa non soluta a prædecessore, an possit exigi a successore. Ioan. Baptist. Caccialup. de pensioni. eccles. quæstio. 11. nu. 1. fol. 322. T. 15. P. 1.

Si petatur qualiter sit agendum. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. q. 51. nu. 29. f. 348. T. eo. P. ea.

Diminui non debet, etiam si percepti sunt tot fructus, qui ascendant ad dimidiam partem fructuum. idem ibidem. quæstio. 62. nu. 16. fol. 352.

Diminutis fructibus beneficij, põt peti reformari, & reduci. idem ibid. q. 35. nu. 5. f. 342.

Donus soluetur in fine anni cessante consuetudine. idem vbi sup. q. 93. fol. 363. nu. 3.

Tempore non specificato in fine anni soluenda. Quintil. Mand. de annalib. casib. nu. 8. f. 210. T. 17.

Dum tractatur de illa imponenda, dicitur odiosa, post impositionem verò (dum agitur de illius solutione) dicitur fauorabilis Robert. Lancellot. de attentat. 1. Par. in præfatio. nume. 99. folio 289. Tom. 5.

Ecclesiastica an vacet per obtentionem episcopatus. Alfonf. Hoieda. de benefic. incompatibilita. Par. 1. capit. 3. nume. 4. fol. 115. Tom. 15. P. 1.

Hircus sacrificij appellatur. Pau. Rom. de pensioni. eccles. c. 8. nu. 22. fol. 319. T. eo. P. ea.

Vtrum sit beneficium. Alfonf. Hoieda. de benefic. incompatib. in præfatio nu. 3. f. 112. T. 15 P. 1.

Ecclesiæ imposita moderari potest, & ex causa legitima superueniente in totum tolli. Ioan. Baptist. Caccialup. de pensioni. eccles. quæstio. vigesimaquarta. nume. 9. fol. 329. Tom. eodem Par. eadem.

Emphyteusis melioratæ, an possit augeri. Guiliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. capitulo vigesimosecundo. num. 32. fol. 400. Tom. 15. P. 2.

Emphyteusis, seu rei conductæ, quando, & quo tempore solui debeat. Iul. Ferret. de re naual. libro decimo. numero 47. folio 345. Tom. 12.

Esse excessiua potest, & tamen non erit reducenda. Ioan. Staphil. super commiss. & liter. iusti. versicu. in primis. nume. 87. fol. 293. Tom. 15. P. 1.

Est augenda, si casu fortuito vbertas eueniat ex inusitata arborum excrescentia. Guiliel Redoa. de reb. eccle. non alienan. q. 13. nu. 14. fol. 492. Tom. 15. P. 2.

Est beneficium ecclesiasticum. idem de Simo. mental. P. 3. cap. 11. nu. 1. fol. 91. T. eo. P. ea.

Est beneficium sine ordinis obligatione. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. q. 96. nu. 6 f. 364. T. 15. P. 1.

Lato sumpto vocabulo. idem ibidem. quæstio. 28. nume. 1. f. 339. Tom. 15 P. 1.

Est hæredum pro rata fructuum perceptorum. Guliel Redoa. de reb. eccles. non alienan. versicu. in hac igitur. nume. 34. fol. 468. Tom. 15. P. 2.

Est inuenta a Roma. pontificibus ex rationabili causa. Guliel Redoa. de Simo. mental. Par. 2. capitulo 15. nume. 2. fol. 67. Tom. eod. Par. ead.

Est illicita, quam episcopus nepoti reseruat resignando alteri beneficium, cuius non est capax nepos. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 3. c. 10. nu. 8. f. 90. T. eo. P. ea.

Est licita, quam collitigans processione litis reseruari obtinuit. idẽ ibid P. 2. c. 15. nu. 41. f. 68. T. 15. P. 2.

Est merces sine custodia. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. q. 96. nu. 9. fol. 364. T. 15. P. 1.

Est merè commodum temporale. Guiliel. Redoa. de Simo. menta. P. 3. c. 2. nu. 5. f. 91. T. 15. P. 2.

Est onus, & quædam seruitus beneficio coherens. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. quæstio. 87. numero 3. folio 361. Tom. 15. Par. 1.

Est onus reale. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. q. 39. num. 1. fol. 343. T. 15. P. 1. idem ibid. q. 47. nume. 2. fol. 346. idem ibidem q. 63. num. 2. fol 353.

Et beneficio coheret. idem ibid. q. 76. nu. 3. f. 357.

Est præmium sine opere. idem vbi supra. quæstio. 96. nume. 8. folio 364. Tom. 15. P. 1.

Est quid merè temporale. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. nu. 150. fol. 546. T. 15. P. 2.

Item potest vendi idem ibid nu. 152.

Profanum. Hiero. Gigas. de pensioni. eccles. q. 16. nume. 1. fol. 336. Tom. 15 P. 1.

Profanum in mera temporalitate consistens. idem ibid. q. 87. nu. 1. fol. 361. T. eod. P. ea.

Temporale. Pet. Rebuf. de nominatio. q 9. princ. num. 39 fol. 311. Tom. 15 P. 2. & Hieron. Gigas. de pensioni eccles. q. 71. nu. 4. fol. 355. T. 15. P. 1.

Est realis. Hiero Gigas. de pensioni. eccles. quæst. 51. nu. 15. fol. 348. T. 15. P. 1.

Est res parui ponderis, & inferior quocunque titulo, & beneficio ecclesiastico. Thomas Campeg. de beneficio. pluralitat. vers. Reuerende. nu. 32. f. 535. T. 15. P. 2.

Profana. Paul. Roma. de pensionibus eccles. versicu. venio nunc. nume. 20. f. 317. T. 15. P. 1.

Est titulus beneficialis. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. c. 14. num. 1. f. 67. T. 15. P. 2.

Et beneficium in regulis cancellariæ, vt diuersa ponuntur. Hierony. Gigas de pensioni. eccles. quæstio. 67. nume. 12. fol. 354. Tom. 15. P. 1.

Non vacant per sponsalia de futuro. idem ibid. quæstio. 54. num. 7. fol. 349.

Et census an differant. Petr. Foller. de contractib. censuar. versi. disponit. num. 6. f. 162. T. 6. P. 2.

Sunt diuersa. Hiero. Gigas. de pensio. eccles. quæst. 7. nume. 3. fol. 333. T. 15. P. 1.

Etiam layco assignari potest. idem ibidem. quæstio. 52. numero 3. fol. 348.

Ex falsa causa assignata est illicita. idem ibidem. quæstio. quinta. num. 5. fol. 332.

Ex qua re constitui possit. Pet. And. Gamb. de auctorit. lega. de lat. lib. 6. de pensioni. nu. 285. f. 195. T. 13. P. 2.

Exigi potest pro anno sterili præcedente, si sequenti anno sit magna vbertas. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensioni. eccles. vers. super. nu 5. f. 323. T. 15. P. 1.

Extinguitur morte pẽsionarij cui soluitur. Sebast. Medices. de diffinitio. diffinit. 50 nu. 5. f. 305. T. 18.

Fundatorum potest mitigari officio iudicis. Pau. Roma. de pensioni. eccles. c. 4. nu. 13. f. 311. T. 15. P. 1.

Gratis constituta, beneficium dicitur. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensioni. eccl siast. q. 17. nu. 5. f. 324. T. eo. P. ea.

Habita ex ædicula, non computatur incõgruam portionem, & fal cidiam. Pet. Rebuff. de congrua portio. versi. cum ista. num. 88. fol. 24 . T. 15. P. 2.

Iam in esse deducta fauorabilis est. Hierony. Gigas. de pensioni. eccles. q. 96. nu. 5. f. 364. T. 15. P. 1.

Source : BIU Cujas

Illi qui beneficio resignauit, licitè reseruatur. idem ibid. q. 4. nu. 2. fol. 332. T. 15. P. 1.
Illicita dicitur, quæ diminutis ecclesię redditibus, ecclesiam nimis grauat. Hieroni. Gigas. de pension. ecclesiast. quæst. 5. num. 5. fol. 332. T. eo. P. ead.
Quibus de causis dicatur. Paul. Roma. de pensio. eccles. ca. 3. nu. 3. fol. 311. T. eo. P. ead.
Imposita præsumitur in fraudem. Ioan. Coras. de benefi. c. 4. nu. 13 fol. 288. T. 15. P. 2.
Imposita ratione fructuum debet augeri, auctis facultatibus. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. quæstio. 14. num. 10. folio 493. Tom. 15. P. 2.
Super titulo beneficij debetur etiam nullis perceptis fructibus. Hieron. Gigas de pensioni. ecclesiast. quæstio. 62. num. 10. f. 352. Tom. 15. P. 1.
In beneficijs licitè constitui potest. Nicola. Boer. de Car. leg. de lat. nu. 122. f. 149. T. 13. P. 2.
In fraudem imposita non valet, quod præsumitur, nisi de causa appareat, & episcopus pensionem suo nepoti, an possit reseruare. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. numero 131. folio 545. Tomo 15. Par. secunda.
In quanta quantitate constitui possit, & debeat. Hieron. Gigas de pension. eccles. q. 9. nu. 1. f. 334. T. 15. P. 1.
In quantitate certa ponenda est. Sebast. Medices de definitio. definit. 50. nu. 2. f. 305. T. 18.
In quanto tolerabilis sit, & honesta, & ibi quod pensio in pluribus vsque ad tertiam partem reddituum quantitatiuè constituitur. Paul. Roma. de pension. eccles. quæstio. 7. numero 1. fol. 321. Tomo 15. Par. 1.
Intitulum assignatur. Ioan. Stafil. de gratijs expectatiui. &c. nu. 11. ver. sunt & aliæ. f. 385. T. 15. P. 1.
In tribus tantum casibus imponitur in regno. Pet. Rebuf. de pacif. possessorib. nu. 127. f. 545. T. 15. P. 2.
Includitur in priuatione beneficiorum facta proptet hæresim. Hieroni. Gigas de pensioni. ecclesiast. q. 94. numero 7. folio 363. Tomo 15. Par. 1.
Iniusta, & excessiua quæ. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. c. 1. nu. 4. fol. 310. T. eo. P. ead.
Integra hæredibus vsufructuarij debetur, vsufructuario mortuo. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 25. nu. 2. f. 329. Tomo eod. P. ead.
Si fructus iam collecti per hostium violentiam fuerint subtracti, etiam debetur. Hieron. Gigas de pension. ecclesiast. q. 62. nu. 15. fol. 352. T. 15. P. 1.
Iudicatur, vt de fructibus iam perceptis. idem ibid. quæst. 53. nume. 4. fol. 349.
Iuxta dicitur, quæ cumulata in spacium viginti annorum ascendit ad veram æstimationem. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienã. q. 19. nu. 3. f. 503. T. 15. P. 2.
Est, quæ non excedit tertiam partem reddituum. Paul. Roma. de pensio. ecclesiasti. capitu. primo, numero 6. folio 310. Tomo 15. Par. prima.
Quæ & quando dicatur, Bartho. Cępolde simulatio. contractuũ. ver. cuius. nu. 88. f. 6. T. 7.
Quomodo consideratur. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. cap. 1. nu. 3. f. 310. T. 15. P. 1.
Laycis conceditur. Gabriel Paleot. de Nothis spurijsque fili. ca. 58. nu. 4. f. 71. T. 8.
Layco potest assignari. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. num. 151. fol. 546. T. 15. P. 2.
Licèt sit in quantitate, obligatio verò personalis, tamen habetur relatio ad fructus beneficij, vt ex illis solui debeat. Pet. And. Gamba. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. de pension. ti. de permutationib. nu. 408. fol. 196. T. 13. P. 2.
Licita quæ, dicatur. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. c. 3. nume. 2. fol. 311. T. 15. P. 1.
Liuelli, scilicet quinque pro centenario de iure ciuili introducta & Barthol. Cępol. de simulat. contract. ver. ciuis. numero 208. fol. 12. Tom. 7.
Locatori per conductorem in fine anni soluenda. Ioan. Bertachi. de gabel. 2. Par. titu. de locatione gabellarum. numero 32. folio 57. Tomo 12.
Maior soluta per errorem ab emphyteotis etiam per quadraginta annos non obligat ad præstationem in futurum. Ioan. Franc. Balb. de præscrip. q. 10. nu. 26. f. 60. T. 17.
Merè personalis in feudum dari non potest. Vldaric. Zas. de feu. 4. Par. tit. quæ res in feudum dari possunt. nume. 7. folio 306. Tomo 10. Par. 1.
Morte finitur. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. nume. 157. folio 546. Tom. 15. Par. 2.
Nimis onerosa rectori beneficij est illicita. Hiero. Gigas de pensio. ecclesiast. q. 5. nu. 2. f. 332. T. 15. P. 1.
Non assignata in beneficium ecclesiasticum, non vacat pensionario milite facto, aut aliàs statum mutante. Ioan. Bap. Caccialup. de pension. ecclesias. quæstio. 15. numero 2. folio 323. Tom. 15. Par. prima.
Non augetur, si fructus valent ultra solitum. Guliel Redoa de reb. eccles. non alienan. quæstio. 13. numero 14. folio 492. Tomo 15. Par. secunda.
Non constituitur sine causa. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. nu. 123 fol. 545. T. 15. P. 2.
Non datur in titulum. Hiero. Gigas. de pension. ecclesiast. q. 32. nume. 2. f. 341. T. 15. P. 1.
Non debet esse talis, quod rectori ecclesiæ non remaneat tãtum vnde viuere possit. idem ibidem quæstio. quarta, numero primo, folio 332.
Non dependet a partium voluntate, sed a superiore. Idem ibidem quæst. 83. nu. 9. f. 359.
Non dicitur beneficium ecclesiasticum, nec spirituale. Ludoui. Gomes de gratijs expectati. ver. gratias. nu. 92. fol. 308. Tom. 15. P. 1. & Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 9. nu. 12. folio 268. Tom. eo. P. ead.
Beneficium, quæ finitur pensionario mortuo. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 12. nu. 10. f. 323. T. 15. P. 1.
Beneficium, quæ vt layco constituitur, non vt clerico. Hieron. Gigas de pensio. ecclesiast. quæstio. 30. num. 6. folio 331. Tom. eod. Par. eadem.
Titulus perpetuus, & spiritualis. Ludoui. Gomes. de gratijs expectat. &c. ver. gratias. num. 75. fol. 308. Tom. 15. Par. 1. & Ioan. Stafil. de gratiis expectat. &c. forma. 9. nume. 14. fol. 268. Tom. eod. Par. eadem.
Non est antequam soluatur apud pensionarium, nisi per actionẽ, & ius petendi. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensionib. nu. 524. f. 198. T. 13. P. 2.
Beneficium, pendet tamen a beneficio. Hiero. Gigas de pension. ecclesiast. q. 71. nu. 1. f. 355. T. 15. P. 1.
Beneficium ecclesiasticum. Idem ibid. q. 87. nu. 5. f. 361. & Alfons. Hoieda de benefic. compatib. P. 2. capitu. 7. num. 4. f. 172. Tom. eod. Par. ead.
Quid spirituale, nec spiritualitati annexum. Hiero. Gigas de pensio. ecclesiast. quæstio. 99. numero 7. folio 365. Tomo eodem Par. eadem.
Non facit incompatibile cum beneficio, etiam sub eodem tecto. idem ibid. q. 50. nu. vnico, f. 347. T. eo. P. ead.
Nõ fructus rei, sed quædam ciuilis accessio diiudicatur. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pension. num. 525. folio 198. T. 13. P. 2.
Non potest alteri renunciari. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. ver. venio nunc. nu. 12. f. 317. T. 15. P. 1.
Commutari cum beneficio ecclesiastico. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. secunda, capitu. 14. numero 22. folio 67. Tomo 15. Par. secunda.
Permutari cum beneficio, etiam Papa authorizante. Paul. Rom. de pensio. ecclesiast. versi. venio nunc. num. 11. fol. 317. Tom. 15. Par. secunda.
Non remittitur conductori malè in domo versanti dando damnũ in re conducta. Petr. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 20. num. 10 fol. 38. Tom. 18.
Non soluta debetur hæredibus pensionarij defuncti, & quæsita ex pensionibus sunt bona patrimonialia, & pensionarius nõ agit hypothecaria contra fructuum perceptionem, sed contra persona beneficiati. Camil. Cauti. de pensioni. episcopal. nume. 23. fol. 535. T. 15. P. 2.
Non vacat morte pensionarij, sed extinguitur. Hiero. Gigas. de pẽsioni. ecclesiasti. q. 12. fol. 335. Tom. 15. Par. 1.
Non vacat, nec impetratur. idem ibidem quæstio. 88. nume. quinto, fol. 361.
Sed extinguitur. Hieroni. Gigas de pensioni. ecclesiasti. quæst. 67. num. 13. f. 354. T. 15. P. 1.
Non valet si ascẽdit ad maiorem fructuum partem, quàm in literis sit expressum. idem ibidem quæst. 9. nume. 4. fol. 334. Tom. eodem Par. eadem.
Non venit appellatione beneficij. Pet. Rebuf. de nominat. q. 9. nume. 39. f. 311. T. 15. P. 2.
Nullam spiritualitatem habet. Ideo non venit nomine beneficij ecclesiastici Ioann. Bapt. Caccialup. de pensio. ecclesiast. quæst. 11. num. 3. fol. 322. T. 15. P. 1.
Ordinari debet per viam quantitatis pecuniæ, vel bladi. Paul Roma. de pensio. ecclesiast. quæst. 6. numero 2. fol. 321. Tom. eodem Par. eadem.
Pauperi reseruata sub nomine alimentorum, potest comparari cõtractui, vel legato. Ioann. Bapt. Ponta. de aliment. cap. 18. num. 5. fol. 455. T. 8. P. 1.
Per episcopum alicui decreta ad vitam cum capituli consensu, an possit per successorem reuocari. Hieron. Gigas. de pension. ecclesiast. q. 27. nu. vnico. f. 330. T. 15. P. 1.
Sine causa assignari non potest. idem ibidem quæstio. 1. numero quarto, fol. 331.
Per ordinarium imposita ex causa concordiæ, transit ad successionem in beneficio. Hieron. Gigas de pensioni. ecclesiast. quæstio. 85. nu. 11. f. 360. T. 15. P. 1.
Perpetua iure beneficij constituta de persona in personam trãsfertur, & pensio non dicitur beneficium, quæ finitur pensionario mortuo. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. quæst. 12. nume. 9. f. 323. T. 15. P. 1.
Postquam constituta est, quod mere temporalis existat, cum eadẽ in solis fructibus consistat. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib 6. titu. de pensionibus. num. 622. fol. 199. Tom. 13. Par. 2.
Potest assignari etiam layco Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 8. §. ad maiorem. num. 26. fol. 244. Tom. 14.
Potest assignari layco, quia de sui natura non censetur beneficium ecclesiasticum. Ioann. Bapt. Caccialup. de pensioni. ecclesiasti. quæst. 12. num. 2. cir. fi. f. 322. T. 15. P. 1.
Cassari sola voluntate absque licentia Papæ. Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 2. cap. 14. num. decimoquinto, fol. 67. Tom. 15. Par. secunda.
Constitui non in titulum, sed in stipendium. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. ecclesiast. quæsti. 12. numero secundo, folio 322. Tomo 15. Par. 1.
Imponi, & augeri per episcopum iusta causa subsistente, secus est in censu. idem ibidem quæst. 18. nume. 3. fol. 325. Tomo eodem Par. eadem.

Solui

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Solui procuratori generali, etiam non habenti liberam administrationē. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. n. 147 f. 545. T. 15. P. 2.

Prima si erat nulla, an de ea fieri debuit mentio in assignatione secundæ. Hiero. Gigas. de pension. ecclesiast. q. 29. nu. 6. folio 340. Tom. 15. P. 1.

Pro alimentis seruata compensari non potest. Sebastia. Medices de compensatio quæstio. 23. numero secundo, folio 363. Tom. sexto, Par. secunda.

Pro eo, qui non sit clericus, quod nulla sit Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6 titu. de pensionibus. num. 337. fol. 195. Tomo 13. Par. 2.

Pro pensione non potest permutari. Guliel. Redoa. de simo. ment. Par. 3. c. 11. nu. 13. f. 91. T. 15. P. 1.

Pro quanta quantitate redimi possit. Hiero. Gigas de pensio. ecclesiast. q 87 nu. 6. f. 361. T. 15. P. 1.

Pro quo constitui possit, quodque pro omnibus clericis, si qui beneficij capaces existant. Petr. And. Gamb de auctorit. leg. de lat. libro sexto, titu. de pensionibus. numero 241. fol. 195. Tom. 13. Par. secunda.

Pro rata, an debeat remitti quando non percipitur medietas fructuum. Hiero. Gigas de pension. ecclesiast. quæstio. 62. nume. 19. fol. 352. T. 15. P. 1.

Fructuum perceptorum erit hæredum pensionarij. idem ibidem q. 53 nu. 3. f. 348. T. 15. P. 1.

Pro vinea, quam conductor plantauit in re cōducta non debetur. Albert. Brun. Astens. de augmen. &c. conclus. 14. princip. num. 7. fol. 363. Tom. 17.

Proprio sacerdoti deponentibus ecclesiæ pro beneficio non conferenda. Ioan. Vgo. de offi. quatuor prælato. nu. 5. versi. debet autem. f. 293. T. 13. P. 2.

Publica, census publicus, & tributum sunt idem. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 59. nu. 5. f. 182. T. 15. P. 2.
Et quid importent. idem ibid.

Qualis possit constitui, & vsque ad quam summam imponitur. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. numero 134. folio 545. Tomo 15. Par. secunda.

Qualiter constitui possit. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro 6. titu. de pensionibus. numero 174. folio 194. Tom. decimotertio, Par. 2.

Quando ad vitam tantum assignata intelligatur. idem ibid. num. 403. folio 196.

Augeri debeat, ant minui. Pet. Rebuf. de congrua portio. beneficio. verficu cum ista. numero 39. folio 242. Tomo decimoquinto, Par. secunda.

Certam ætatem requirat. Petr. And Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6 titu de pensionibus. numero 243. folio 195. Tomo decimotertio, Par. 2.

Conductor est deceptus vltra dimidiam iusti precij remitti debet. Hiero. Gigas de pensio. ecclesiast. quæstio. 62. nume. 17. fol. 352. Tom. 15. P. 1.

Constituatur super ecclesia alia pensione onerata. Pet. And. Gamba. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. tit. de pensionib. nume. 227. folio 194. Tom. 13. P. 2.

De vno in alium transfertur, extinguitur, & creatur noua pensio. Gig. de pensio. &c. q. 88. nu. 8 f. 361. T. 15. P. 1.

Debeatur. Petr. Rebuf. de pacifi. possessor. numero 146. folio 546. Tom. 15. Par. 2.

Debeatur fructibus in totum, vel in parte consumptis, & nō perceptis. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensionib. nu. 688. f. 199. T. 13. P. 2.

Dicatur assignata loco beneficij. Hier. Gigas. de pensio. ecclesiast, q. 94. nu. 2. f. 363. T. 15. P. 1.

Et beneficium, potest commutari cum beneficio. Guliel. Redoa. de Simo mental. Par. secunda, capit. 14. num. 23. fol. 67. Tom. 15. Par. secunda.

Excessiua dicatur. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 35. num. 1. fol. 342. T. 15 P. 1.

Inuito rectore assignari possit. Pet. And. Gamb. de auctorita. lega. de lat. libro sexto, titu. de pensionibus. numero 63. folio 193. Tomo 13. Par. 2.

Layco reseruari possit. idem ibid. nu. 242. f. 195.

Literis non expeditis transferri possit. idem ibidem numero 638. folio 199.

Minus iusta causa suggerente reseruari possit. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib 6. de pensionibus. numero 149. folio 194. Tom. 13. Par. 2.

Nimis onerosa intelligatur. idem ibid. numero 703. fol. 200. Tomo eodem.

Non augeatur, aucto fundo. Albert. Brun. Astens. de augmen. &c. conclus. 13. prin nu. 10. f 363. T. 17.

Per episcopum est promissa scholari, quousque habuerit æquale beneficium, an ab illa pensione episcopus liberetur, si scholaris obtinuit beneficium requirens residentiam sine qua non percipitur. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 41. numero vnico, fol. 42 Tom 18.

Pro rata temporis tantum debeatur. Petr. And Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensionib. nu. 592. f. 198. Tomo decimotertio, Par. 2.

Religioso reseruari possit. idem ibid. nu. 244. f. 195.

Sub conditione alicui reseruari possit, vt quam primum habuerit beneficium, cassa intelligatur idem ibidem nume. 175. f. 194.

Sustineatur etiam parroni consensu cessante. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensionibus. nu. 97. folio 193. Tomo 13. Par. 2.

Super distributionibus quotidianis, & eleemosinis assignati possit. idem ibid. nu. 294. f. 195.

Quantum ad pensionarium attinet, quòd in iure consistat, & incorporea existat. Pet And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro 6. titu. de pensionibus numero 526. folio 198. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Quatenus est beneficium habet eandem diffinitionem cum beneficio. Ioan. Bap Caccialup. de pensio. ecclesiast. q 1. num. 2. fol. 320. T. 15. P. 1.

Quæ alicui super bonis alicuius ecclesiæ assignatur, qualiter constitui consueuerit. Ioan. Bap. Caccialup de pensio. ecclesiast. quæstio vigesima secunda, numero vnico, folio 329. Tomo eodem. Par eadem.

Quæ assignatur clerico resignanti beneficium per contractum matrimonij vacat. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 54. nu. 4. fol. 349 Tom. eod P. ea.

Pro beneficio ecclesiastico, reputatur, vt beneficiū ecclesiasticū. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. vers. in hac igitur. nu. 26. fol 468. T. 15. P. 2.

Quæ dari debet super ecclesiæ redditibus, pro quo iure danda, censeatur Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. ecclesiast. q. 20. nu. vnico, fol. 328. T. 15. P. 1.

Quæ datur, loco beneficij ex causa onerosa. Hiero. Gig. de pensio. ecclesiast. q. 3. num. 3. f 332. T. 15. P. 1.

Loco beneficij, quando per militiam perdatur. Hiero. Gig. de pensio. ecclesiast. q. 55. nu. 5. f 349. T. 15. P. 1.

Pro seruitio spirituali, quæ data est loco beneficij habet aliam naturam. idem ibid. q. 25. nu. 3. f. 339.

Quæ est beneficium ecclesiasticum, cum beneficio permutari potest. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 14. nu. 2. fol. 323. Tom. eo. P ead.

Quæ in titulum datur potest permutari cum beneficio. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. quæstio. 33. numero 2. fol. 341. Tom. 15. Par. prima.

Quæ licitè dicatur. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. ecclesiast. q. 4. nume 3 f. 320 T. 15. P. 1.

Quæ sine auctoritate superioris imponitur est illicita. Hieron. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 5. nume. 1. folio 332. Tomo eodem. Par eadem.

Quæ soluitur de redditibus, censetur pro iure temporali ecclesiæ. Guliel. Redoa. de simo mental. P. 3. c. 2. nume. 7. folio 91. Tom. 15 Par. secunda.

Quæ vacauit per matrimonium, sponsa religionem ingrediente, an reuiuiscat. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 54. num. 8. fol. 349. Tom. 13. P. 1.

Qui vicarijs perpetuis assignatur, quod talis esse debeat, vt ex ea pensionarius ipse viuere possit. Pet. And Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. titu. de pensionibus. numero 187. folio 194. Tomo 13. Par. secunda.

Quædam apponitur per patronum in fundatione beneficij. Hiero Gigas de pensio. ecclesiast. q. 3. nume. 5. folio 332. Tomo 15. Par. prima.

Assignatur clerico per laycum in titulum beneficij pro recipiendis ordinibus. idem ibid nu. 6.

Datus ex causa lucratiua. idem ibid. nu. 4.

Datur loco beneficij ex causa onerosa. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q 3. num. 3. f. 332. T. 15. P. 1.

Datur pro seruitio temporali. idem ibid. nu. 2.

Temporalis, altera si quidem perpetua. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensioni. num. 68. folio 193. Tom. 13. Par. secunda.

Quibus concurrentibus pro beneficio ecclesiastico assignari possit. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. ecclesiast. q. 12. nume. 6. folio 323. Tom. 15. P. 1.

Quid propriè dicatur. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. eccles. q. 1. nu. 1. f. 320. T. 15 P. 1.

Quid si quolibet mense sit soluenda. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. ver. sed quod. numero 8. folio 519. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Quid sit. Ioan. Arz. de nobilit. Hispan. P. 1. cap. 2. numero 25. folio 215. Tom. 16.

Gabriel. Paleot. de Nothis, spurijsque filijs. capitu. 58. nume. 2. fol. 71. T. 8. P. 2.

Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. capit. 1. numero 1. fol. 310. Tomo 15. Par. 1.

Pet. Foller. de contract. censuar. ver. disponit. nume. 5. folio 162. Tom 6 Par 2.

Pet. And Gamb de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensio. num. 9. fol. 192. T. 13. P. 2.

Petr. Rebuf. de pacifi. possessor. nu. 113. fol. 544. Tomo 15. Par. 2. & Sebast. Medic. de definitio. definitio. 50. num. 1. folio 305. Tomo decimooctauo.

Quo ad ortum est odiosa. Hieron. Gigas de pensio. ecclesiast. q. 96. nu. 1. f. 361. T. 15. P. 1.

Quo casu vacet, quando maior annis quatuordecim religionem ingreditur. Hiero. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 57. num. 8. f. 350. Tom. 15. Par. 1.

Quo in loco soluenda sit, discutitur. Pet. And. Gamba. de auctorit. leg. de lat. lib. sexto, titu. de pensio. numero 612. folio 199. Tomo 13. Par. 2.

Quo tempore solui debeat. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. ca. 5. nu 1. f. 368. T. 15. P. 1.

Quod possit solui in tribus terminis, dummodo in mense Ianuarij, quando omnes fructus sunt collecti, sit integrè pro soluta. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. ti. de pensionib. nu. 609. f. 199. T. 13. P. 2.

Quòd sit species alienationis. idem ibidem num. 91. f. 193.

Quomodo finiatur. Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro sexto,

Source : BIU Cujas

ſexto,titu.de penſio.numero 684.folio 199.Tomo decimotertio Par.ſecunda.
Quoquomodo videtur eſſe eccleſiaſticum beneficium. Hiero.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.quæſt.86. numero 5.folio 360.Tom.15. Par.prima.
Quotuplex eſſe intelligatur.Pet.And.Gamb.de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de poſſeſſionibus.nume.61.folio 193.Tomo decimotertio,Par.2.
Recepta alterius nomine per non habentem mandatum,non conſtituit quaſi poſſeſſionem exigendi regulariter.Ioan.Bap.Ponta. de ſpol.lib.2.c.13.nu.84.T.14.
Redimi poteſt per rectorem beneficij grauati onere. Hieroni. Gigas.de penſio.eccleſiaſt. quæſtio.99. nu.9.folio 365.Tomo decimoquinto,Par.1.
Regulariter aſſignatur in certa quantitate non in quota. idem ibidem quæſtio.1.numero 3.folio 331.T.eo.P.ead.
Videtur cedere in cauſam alimentorum. Hieroni.Gigas de penſionibus eccleſiaſt.quæſtio.51. numero 20.folio 348.Tomo 15. Par.prima.
Rei liuellatę per quot annos rei liuellatę extimationem contineat. Barthol.Cępol.de ſimulatio.contract.verſicu.ciuis.numero 82. fol.6.Tom.7.
Rerum temporalium iuſta cauſa inducta,quòd ſi ex cõuento, vel aliàs intra viginti annos ſortem æquauerit. Pet.And.Gamba.de auctorit.leg de lat.lib.6.titu.de penſionibus.numero 188.f.194. Tom.13.P.2.
Reſeruata alicui, vti clerico, qui erat laicus,an valeat.Hieroni. Gigas.de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.22.numero 8.fol.338.Tom.15. Par.prima.
Ex certa ſcientia Papæ facientis mentionem de regreſſu alterius *valet etiam quoad illum,qui* regreſſum habet.Hieronim.Gigas de penſionibus eccleſiaſt. quæſtio.79. numero 5. folio 358. Tomo 15.Par.1.
In ducatis aurei in auro de camera non poteſt ſolui in moneta. idem ibid.q.98.nu.7.f.365.
Per inferiorem authoritate conceſſa ſibi a Papa, *cenſetur* a Papa reſeruata.idem ibid.q.85.nu.12.f.360.
Super fructibus monaſterij mortuo *Abbate,vel priore* per quem ſolui debeat.Hieron.Gigas.de *penſio.eccleſiaſt.q.65.*numero 7. folio 354.T.15.P.1.
Reſeruatur ſuper bonis, *& iure temporali* eccleſiæ.idem ibid.q.7. nu.1.fol.333.
Si aſſignetur pro *iure ſpirituali* eſſet Simonia. idem ibid. quæſt.7. nume.quarto.
Si conſiſtat *in quota* redituum,diſcutitur.Petr.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.numero 11.fol.192. Tomo 13.Par.2.
Si cui denegari contingat,quo remedio ſibi conſultum ſit. idem ibid.nu.506.f.198.
Si matrimonium non tenuit,an extinguatur Hiero.Gigas.de penſioni.eccleſ.quæſtio.54.num.9. folio 349.Tom. decimoquinto, Par. prima.
Si mulieri aſſignari poſſit.Petr. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat. lib.6.titu.de penſiombus.numero 285.folio 195.Tom.decimotertio,Par.2.
Si purè,& ſimpliciter conſtituta ſit, quod ſtatim exegi poſſit. idē ibid.nu.589.f.198.
Si quæ integrè ſoluenda ſit, non expreſſo,quod exempta a decimis,an ſoluens illam deducere, & ſumptus in colligendis fructibus repetere.idem ibid.nu.207.f.194.
Si ſit impoſita inter priuatos ſuper aliquo fundo, tertius poſſeſſor illius fundi perſonali actione non tenebitur.Hieron.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.44.numero 1.folio 345.Tom.decimoquinto,Par.1.
Simplex, ideſt in numerata pecunia ſoluenda, ita ſe habet ad beneficium,ſicut accidens,& remitti,ac tali poteſt, ſine auctoritate ſuperioris.Camil. Cautius de pẽſio.epiſcopal.ver.Reuerẽdę. nu.22.f.535.T.15.P.2.
Simpliciter alicui aſſignata,an cenſeatur data pro alimentis.Hieroni.Gigas de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.51.numero 12.fol.348.Tomo 15.Par.1.
Sine cauſa conſtituta,ſi ſalua conſcientia retineri poſſit remiſſiuè. Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nu. 667.f.199.T.13.P.2.
Singulis annis debita, ſi tranſeat ad eccleſiam iure eſt ſoluenda. Ægid.Thomat.de collect.verſic.exactio.num.39. folio 108.Tomo duodecimo.
Et quòd Florentia omnia bona pro muneribus ſoluẽdis ſunt tacitè obligata.idem ibid.
Soluenda eſt a rectore beneficij, qui ſua culpa fructus non percepit.Hieron.Gigas.de penſion.eccleſiaſt.q.62.num.9.fol. 352.Tomo 15.Par.1.
Soluitur de re aliena,ſed cenſus de re propria.Petr.Foller. de contract. cenſuar.verſicu.diſponit.numero 10.folio 162. Tomo ſexto,Par.ſecunda.
Ratione fructuum.Guliel.Redoa. de reb.eccle.non aliena.q.14. nu.9.f.493.T.15.P.2.
Si quibus verbis concepta ſit attẽdi conſueuit.Petr.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.nume.211.folio 194. Tom.13.Par.2.
Super quibus bonis conſtitui poſſit.Ioan. Bap. Caccialup.de penſio.eccleſiaſt.verſicu.iam ex ordine.numero primo,fol.322.Tomo 15.Par.1.
Tam domorum, quàm beneficiorum quomodo in curia Romana ſoluitur.Paul.Roma.de penſio.eccleſiaſt.c.5.num.9.fol.368. Tom.eo.P.ead.
Tendens in grauiſſimum damnum eccleſiæ, moderari debet. idē ibid.c.vlt.nu.7.f.320.T.eo.P.ead.
Titulata,quam habet clericus in ſacris conſtitutus, vacat cõtracto matrimonio.Hiero.Gigas. de penſio. eccleſiaſt.c.54.nu.5.f.349. Tom.15.Par.1.
Vbi apparet non eſſe de voluntate concedentis, nõ obligat ſucceſſorem.idem ibid.quæſtio.44. numero 3.folio 345.Tom.eodem Par.eadem.
Vel cenſus an poſſint diminutiuè præſcribi contra priuatum. Ioã. Franc.Balb.de præſcrip.q.7.nu 4.f 77.T.17.
Venit appellatione beneficij ſublato vocabulo.Hieroni. Gigas de penſio.eccleſiaſt.q.57.nu.6.f.350.T.15.P.1.
Videtur aſſignata pro alimentis Guliel.Redoa.de ſpol. eccleſiaſt. §.ad maiorem.q.8.nu.29.f.244.T.14.
Eſſe quid merum temporale.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.P.2. c.14.nu.4.f.67.T.15.P.2.
Vltra medietatem fructuum debet reduci.Ioan.Stafil.ſuper commiſ.& lit.iuſtitiæ.ver.in primis.folio 292.vult dicere.293.Tomo 15.Par.prima.
Vnde dicatur.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſorib.nume.117.fol.544. Tom.15.Par.2.& Paul.Roma. de penſio.eccleſiaſt.c.2. nume.1. fol.311.Tom.15.P.1.& Hieron.Gigas de penſion.eccleſiaſt.q.1. nu.9.f.331.T.eo.P.ead.
Vnde dicta.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti. de penſionib.nu.37.f.193.T.13.P.2.
Vſque ad quam ſummam conſtitui poſſit.idem ibid.f.194. n.185. Tom.eod.P.ead.
Vſufructui comparari poſſe videtur.Hiero.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q.83.nu.11.f.359.T.15.P.1.
Comparatur.idem ibid.q.57.nu.2.f.350.
Vt ſit licita debet conſtitui Papæ authoritate.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.3.P.c.2.nu.17.f.91.T.15.P.2.
Vti debitum pecuniarium poteſt remitti in totum, vel pro parte ſimpliciter,vel ad tempus.Hieron.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q. 99.nu.8.f.365.T.15.P.1.
*PENSIONARII bonis confiſcatis,quando penſionis commodum tranſeat in fiſcum, vel penſionis extinctio inducatur. Pet.And. Gamb.de auctorit.leg de lat.lib.6.ti.de penſionibus.num.723. fol.200.T.13.P.2.
*PENSIONARIIS curia vſque adeo fauet,vt illam impugnari non permittat,niſi adiecta clauſula, ſine retardatione ſolutionis. idē ibid.nu.507.f.198.

Penſionario.

In caſu datiuo, & ablatiuo verbum quomodo conſideretur, & quid operetur.

*PENSIONARIO aduerſus poſſeſſores beneficij perſonalẽ actionem competere.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.tit. de penſionib.nu.208.f.194.T.13.P.2.
Milite effecto,vel ſi vxorem duxerit, quando penſionem vacari cõtingat.idem ibid.nu.743.f.200.
Moriente menſe Septembris, qui penſionem recipere debebat in fine decembris, an debeatur penſio pro rata temporis decurſi. Ioan.Bap.Caccialup.de penſio.eccleſiaſt.q.25.num.1.fol.329. Tom.15.P.1.
Mortuo,an debeantur fructus percepti,& an percipiẽdi. idem ibidem num.2.
Neganti penſionem ſolutam, beneficiato verò ſolutum aſſerenti, vtri magis ſtatuendum ſit.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat. libro 6.ti.de penſionibus.numero 511.folio 198.Tom. decimotertio,Par.2.
Onus dicendi canonicas horas competere,cum beneficiatus is ſit. idem ibid.nu.326.f.195.
Penſionis diſpoſitio quo caſu interdicta cenſeatur.idem ibid.folio 200.nu.74.T.13.P.2.
Qualiter conſumptum ſit,prædeceſſoris morte ſuperueniente, fructuum parte collecta,parte verò pendente.idem ibidem nume. 470.fol.196.
Siquæ competat actio,quodque perſonalis,& ad rem certam competere dignoſcatur.idem ibidem num.763.folio 200. Tom.13. Par.ſecunda.
Perſonalis,ſcilicet,realis,aut mixta, vel in rem ſcripta diſcutitur. idem ibid.nu.410.f.197.T.eod.P.ead.

Penſionarium.

Verbum in accuſatiuo qualiter ſit conſiderandum.

*PENSIONARIVM ex ſolutione decem annorum quandoque cõſtitui.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.tit.de penſionib.nu.680.f.199.T.13.P.2.
Non intitulari,nec ad reſidentiam teneri.idem ibid.nu.300.f.195. T.eo.Par.ead.
Non reſidere.idem ibid.nu.382.f.196.T.13.P.2.
Item non populo adminiſtrare.idem ibid.
Priuato quomodo inniti.idem ibid.nu.457.f.197.
Vſufructuarium dici,& reputari.nu.220.f.194.idem ibid.

Penſionarius.

Ad quid teneatur,vel non,cui æquiparetur,& cuius ſit effectus.

*PENSIONARIVS accipiendo pagas penſionis decurſæ ſibi præiudicat quoad regreſſum, licèt proteſtetur de contrario.Guliel.

Redoa.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Redoa.de Simo.mental.Par.2.cap.19.numero 14. folio 70. Tomo 15.Par.2.

Ad quid tenetur.Ioan.Coras.de benefic.c.4.num.2.fol.288.Tomo 15.Par.ſecunda.

Ad reſidentiam non tenetur.Hieron.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q. 31.nu.4.f.341.T.15.P.1.

Aequiparatur vſufructuario.Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.verſicu.in hac igitur.numero 28. folio 468. Tomo decimoquinto,Par.2.

Agere poteſt,vel contra antiquum,vel contra modernum beneficij poſſeſſorem pro penſione non ſoluta, decurſa tempore antiqui poſſeſſoris.Hieron.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q.43.nume.5. fol.344.T.15.P.1.

Agit hypothecaria contra fructuum perceptorem.idem ibid.q.51. nu.3.fol.347.T.15.P.1.

An debeat decimam Papalem ſoluere, diuerſam ab ea, quam ſoluit eccleſia penſionem illam habens.Ioan.Bap.Caccialup.de pē ſio.eccleſiaſt.quæſtio.23.nu.3.fol.329.T.15.P.1.

An teneatur ad decimas.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor. num.138. fol.545.T.15.P.2.

An teneatur ad onera.Paul.Roma.de penſio.eccleſiaſt.c.vlt.nu.2. fol.320.Tom.15.Par.1.& Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor.n.138. fol.545.T.15.P.2.

An reprobationes.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor.nu.139.fol.545. Tom.15.Par.2.

Facere mentionem de penſione in impetratione beneficij. Paul. Roma.de penſio.eccleſ.verſi.redeundo. numero 1.fol.315.Tomo 15.Par.1.

Cui fuit aſſignata penſio exempta a decima,non cogitur illam ſoluere,etiam ſi dictum ſit,quòd non obſtantibus priuilegijs decima ſoluatur.Hier.Gigas.de penſio. eccleſiaſt.q.59.nu.9.fol.351. Tom.15.Par.1.

Cum proprietario ad ſolutionem decimæ papalis contribuere debet.Ioan.Bap.Caccialup.de penſio.eccleſ.q 17.nu.15. folio 325. Tom.eod.P.ead.

De penſione ſibi aſſignata ratione laborum, vel obſequij præſtiti, vel præſtandi decimam ſoluere non tenetur.Hieroni.Gigas de penſionibus eccleſiaſt.quæſtio.59.numero 8.folio 351.Tom.15. Par.prima.

Electionem habet,contra quem agat ad decurſam penſionem,vel contra hæredem prædeceſſoris. idem ibidem numero 11. quæſtio.39.fol 344.

Eſt vſufructuario æquiparandus.Ioan.Bap.Caccialu.de penſio.eccleſiaſt.q.25.nu.4.f.329.T.15.P.1.

Et beneficiatus, vterque pro modo emolumenti ſoluit collectas. Garſi.de expenſ.&c c.11.nu.58.f.297.T.17.

Et vſufructuarius æquiparantur.Hiero.Gigas. de penſio. eccleſ.q. 49.nu.1.f.347.T.15.P.1.

Etiam lite ſuper nullitate penſionis pendente cogitur per executorem ad ſolutionem penſionis.Robert. Lancel. de attentat.c.17. nu.61.f.396.T.5.

Etiam ſi recipiat præteritas,& futuras penſiones,cum proteſtatione,præiudicat ſibi circa regreſſum.Hieron.Gigas de penſio.eccleſiaſt.q.73.nu.7.f.356.T.eo.P.ead.

Exemptus a ſolutione decimarum,ſi decimam ſimpliciter ſoluat, an ſibi præiudicet.idem ibidem quæſtio.61.nu.4.f.351.

Fructus beneficij ſine labore manducat. Hieroni Gigas de penſio. eccleſiaſt.q 96.nu.7.f.364.T.15.P.1.idem ibidem.q 88.numero tertio,fol.361.

Habens gratias, & in beneficium tenetur ad decimam Papalē pro rata ſuæ penſionis.Ioan.Bap. Caccialup.de penſio.eccleſiaſt.q. 17.nu.11.f.325.T.eo.P.ead.

Penſionem ſimpliciter, officium non tenetur dicere.Hieron.Gigas.de penſioni.eccleſiaſt.quæſt.30. nu.2 folio 341. Tom. eod. Par.eadem.

Non agit hypothecaria contra fructuum perceptorem, ſed contra perſonam beneficiati.Cauti.de penſio.&c.nu.23.fol.535.Tomo 15.Par.ſecunda.

Non dicitur habere titulum,nec tenetur ad reſidentiam.Paul.Roma.de penſio.eccleſ.capitu.7.numero 24.folio 315. Tom. decimoquinto,Par.1.

Non ſubijcitur examini.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor.nume.153. fol.546.T.15.P.2.

Non tenetur ad ſolutionem procurationis Hieroni.Gigas de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.38. numero quarto, folio 343. Tomo 15. Par.prima.

Ad ſubſidium charitatiuum, quando penſio eſt conſtituta libera ab omni,& quocunque onere.idem ibid.nu.3.

Dicere officium.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.8.§. ad maiorem.nu.27.f.244.T.14.& Hieron.Gigas de penſionib.eccleſiaſt. q.32.nu.1.f.341.T.15.P.1.

Penſionem remittere poteſt abſque ſuperioris authoritate. Hiero. Gigas.de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.30.numero 12.folio 331. Tomo 15.Par.1.

Petens præteritas penſiones non ſolutas præiudicat ſibi in iure regreſſus ad dictum beneficium. idem ibid.q.73.num.5.fol.356. Tom.15.Par.1.

Potius contra poſſeſſorem beneficij ad decurſas penſiones agere debet.idem ibid.q.39.nu.13.f.344.T.15.P.1.

Pro libito poteſt de penſionibus diſponere.Guliel.Redoa.de reb. eccleſ.non alienan.verſicu.addit. numero octauo,folio 467.Tomo 15.Par.2.

Quando ad decimas ſoluendas de penſione teneatur. Ioan. Bapt. Caccialup.de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.17.numero 4.folio 324. Tom.15.Par.1.

Quãdo teneatur docere de titulo colorato. ad effectum denegatã penſionem conſequendi.Pet.And.Gamb.de auctori.leg.de lat. lib.6.ti.de penſionibus.nu.531.f.198.T.13.P.2.

Vel nõ ad contributionem charitatiui ſubſidij. Remig.de Gon. de charitat.ſubſid. quæſtio.44. numero 3.folio 179. Tom.decimoquinto,Par.2.

Quod non ſit ſine beneficio eccleſiaſtico.Gamba. de auctorit.leg. de lat.lib.6.de penſionibus.nu.323.f.195.T.13.P.2.

Recipiendo præteritas penſiones cum proteſtatione,non præiudicat ſibi circa regreſſum.Hiero.Gigas.de penſion.eccleſiaſt.q.73 nu.6.f.356.T.15.P.1.

Rectore ceſſante in ſolutione quando ad penſiones decurſas,& decurrendas agere poſſit,& valeat.Pet.And.Gamb.de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.numero 559.fol.198.T.13. Par.ſecunda.

Si quando onera beneficij ſubſtineat. idem ibid.nu.384.f.196.

Si ſciuit beneficium oneratum penſione ſibi debita ad alium pertinere,& nihilominus de eo ſibi prouideri obtineat,extinguitur penſio.Hieron.Gigas.de penſionib.eccleſiaſt.q.49.num.8.f.347 Tom.15.Par.1.

Si ſit a penſione latine dictum.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.libro ſexto,titu.de penſionibus.numero 42. folio 193.Tomo 13.Par.ſecunda.

Subuenire quando expenſionibus conſanguineis ſuis poſſit. idem ibid.nu.339.f.195.

Tenetur ad collectam impoſitam ſuper fructibus beneficiorum. Hieron.Gigas.de penſionib.eccleſiaſt.q.28.nume.19.folio 340. Tom.15.Par.1.

Ad onera impoſita reſpectu fructuum beneficio pro rata penſionis.idem ibid.q.90.nu.1.f.362.

Tranſmittit terminos penſionis non exactos ad hæredes ex teſtamento,necnõ ab inteſtato.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.3. §.& in hac materia.nu.6.f.230.T.14.

Vſufructuario comparandus videtur.Hieron.Gigas. de penſio.eccleſiaſt quæſt.88.nu.3.f.361.T.15.P.1.

Comparari videtur.idem ibid q.38.nu.2.f.343.

Comparatur.idem ibid.q.52.nu.4.f.348.

*PENSIONE renunciata,nullum titulum permanere, & fructus cũ beneficio conſolidari.Pet.And.Gamba.de auctorit. leg. de lat. lib.6.ti.de penſionib.nu.666.f.199.T.13.P.2.

Penſionem.

Verbum in caſu accuſatiuo applicatum diuerſis materijs qualiter conſideretur.

*PENSIONEM a legato,vel ab epiſcopo conſtitutam ad vitam conſentientis tantum,& non vltra extendi.Idem ibidem numero 386.fol.196.

Ratio aſſignatur.idem ibidem.nu.387.

Ad perſonæ commodum non rei,ſi quidem inductam eſſe. idem ibidem nu.390.

Ad vitam tantum alicuius aſſignari.idem ibid.nume.296.fol.195. Tom.13.Par.2.

An teneatur ſoluere ille,cuius domo combuſta, intrauit in domũ amici vacuam,nulla penſione conſtituta.Pet.Vbal. de duob.fratrib.5.P.nu.13.f.143.T.6.P.1.

Ante fructuum perceptionem aliter non deberi.Pet.And.Gamba. de auctorit.leg.de lat.lib.6.titu.de penſionibus.nu.594.fol.198. Tom.13.P.2.

Aſſignare,& reſeruare ſuper aliquo beneficio,ſoli Papæ reſeruatũ. idem ibid.nu.71.f.193.T.13.P.2.

Aſſignari militibus Hieroſolimitanis,& conſtitui, cum penſio ipſa ſit quid temporale, nec cõtingat eundem a ſuperioris ſui obẽdientia eximi.idem ibidem. numero 270. folio 195. Tom.decimotertio,Par.2.

Authoritate ſua inducere citra bullarum expeditionem permiſſum non eſſe.Idem ibidem numero 544.folio 198. Tomo decimotertio,Par.2.

Bannito non deberi.And.Gamb. de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nu.725.f.200.T.13.P.2.

Beneficij aſſecutione ceſſare.idem ibidem numero 183.folio 194. Tom.13.Par.2.

Beneficij nõ poſſe augeri,vel minui per inſtituendum.Alber. Bru. Aſtenſ.de diminut &c.concluſ.6.numer. duodecimo,folio 372 Tomo 17.

Beneficium eſſe.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus nu.374.f.196.T.13.P.2.

Non eſſe lato ſumpto vocabulo.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg. de lat.lib.6.ti.de penſionibus.numero 304.folio 195.Tomo 13. Par.ſecunda.

Repreſentare,ſicut tranſactio victoriam, ex Bald. ſententia.Pet. And.Gamb de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nu.316. fol.195.T.eo.P.ead.

Cenſum a tributo,& publica penſitatione in aliquo differre.idem ibid.nu.51.f.193.

Certo modo beneficium reputari remiſſiuè.Pet. And.Gamba. de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.num.636.fol. 198.Tomo 13.Par.2.

Ceſſare fructibus ceſſantibus.idem ibidem num.692.fol.199.Tomo 13.Par.2.

Commodum fructuum concernere,& illos ad eccleſiarum rectores ſpectare.Pet.And.Camb.de auctor.leg. de lat.lib.6.ti.de pẽſionib.nu.239.f.195.T.13.P.2.

Conſtituentes vltra tertiam, vel dimidiam, eccleſiam grauare non intendunt,

Source : BIU Cujas

intendunt,& ita communiter seruari.Pet. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.num.694.fol.200.Tom.13. Par.secunda.
Constituere absque consensu patroni layci proprium est.D. Papæ, & quando est ad vitam pensionarij tantum, consensus patroni non requiritur,etiam si constituatur per episcopum.Camil.Cauti.de pensio.episcopa.versi.Reuerende.nume. 20. folio 535.Tomo 15.Par.2.
Cum facultate illam transferendi,quando legato permissum sit. Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6 tit. de pensionib.nume.225.f.194.T.13.P.2.
Quod sit actus voluntariæ iurisdictionis.idem ibid.nu.712.folio 200.Tom.13.Par.2.
Constitui,& reseruari etiam ad tempus, nempe, & quousque alicui de beneficio prouideri contingat.Pet And.Gamb. de auctorit.leg.de lat.lib.6 titu.de pensionibus.numero 176.fol.194.Tomo 13.Par.2.
Constitutam,antequam fructus colligantur, vario iure cẽseri.Pet. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.titu.de pensionibus.nu. 610.f.199.T.13.P.2.
Dare non videtur licitum etiam auctoritate Papæ pro beneficio. Guliel.Redoa.de simo.mental.Par.3.c.2.num.12. folio 91.Tomo 15.Par.2.
Debens quomodo compellatur. Pet.Rebuf.in tractatu de pacific. possessoribus,versicu.regula.numero 145.folio 545. Tomo decimoquinto,Par.2.
Etiam mercedem rei locatæ dici.Pet.And Gamb. de auctorit.leg. de lat.libro 6. titu.de pensionibus. numeto 60. folio 193.Tomo 13.Par.secunda.
Puero dari posse.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.titu. de pensionib.nu.302.f.195.T.13.P.2.
Religioso quandoque reseruari in beneficijs, & si quæ eundem renunciari contigerit.Pet.And.Gamb.de auctorit. leg. de lat.libro 6.titu.de pensionibus.numero 259.folio 195.Tom.eodem Par.eadem.
Ex beneficio soluturum se promittens, etiam si bullæ non fuerint expeditæ,an ex tali promissione efficaciter obligetur bullis non expeditis.Nicol.Boer.de Card.leg.de latere.versi.throno.num. 134.f.150.T.13.P.2.
Ex fructibus beneficiorum deberi.Pet And.Gamb.de auctorit.leg. de lat.libro 6.titu.de pensionibus.numero 289.folio 195.Tomo eod.Par.ead.
Ecclesiæ deberi.idem vbi supra nu.441.f.197.
Et ad rationem fructuum moderandam.Pet.And.Gamba.de auctorita.leg.de lat.lib.6 titu.de pensionibus.numero 219.fol.194. Tom.eod.Pead.
Ex rebus quæ in patrimonio nostro non sint, aliter non assignari. idem ibidem.numero 288.fol.195.T.13.P.2.
Exemptam,& immunem a decimis, & alijs oneribus,quando legato permissum sit.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg. de lat.libro sexto,titu.de pensionibus.numero 202.folio 194.Tom.decimotertio,Par.2.
Fructibus non extantibus non deberi.Pet. And.Gamb.de auctorita.leg de lat.lib.6.ti de pensionibus.nu.690.folio 199.Tomo 13. Par.secunda.
Fructuum medietatem non excedere curiam hodie obseruare.idẽ ibidem lib.6.ti.de pensionibus.numero 190 folio 194.Tom.eodem Par.ead.
Partem dici,& reputari,remissiuè.Pet.And.Gamb.de loco citato nu.568 f.198.T.13.P.2.
Habens non obligatur ad residentiam,nec tenetur assumere ordinem sacrum.Guliel Redoa.de simo.mental.P.2.c.14.nu.17.folio 67.Tom.15.P.2.
Quod fructus habere dicatur.Pet.And. Gamb. de auctorit.leg. de lat.lib.6 tit.de pensionibus.numero 229.folio 194.Tomo 13. Par.secunda.
Imponere quis possit.Paul.Roma.de pensio.ecclesiast.c.4. num.1. fol.311.T.15.P.1.
In mora temporalitate consistere.Pet.And.Gamb. de auctorit.lega. de lat.libro 6. titu.de pensionibus. numero 249 fol.195.Tomo 13.Par.2.
In principio anni deberi,cum eadem personalis existat. Pett.And. Gamb de auctorita.leg. de lat.lib.6.titu.de pensionibus.nu.588. fol.198 T.eo.P.ead.
In regularem non transferri.idem de auctorit.leg de lat.num.261. fol.195.T.13.P.2.
Integrè soluere non dici, si quis decimarum solutioni obnoxus sit. Pet.And.Gamb.loco citato. num.204.folio 194.Tomo eodem Par.eadem.
Layco etiam assignari, & in mera temporalitate consistere. Petr. And.Gamb de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.num. 301.f.195.T.13.P.2.
Latissimè interpretari.idem de auctorita.leg.de lat.libro 6.titu.de pensionibus.nu.59.f.193.T.eo.P.ead.
Licitam,& illicitam reputari.idem ibid.numero 62.folio 193. Tomo 13.Par.2.
Loco alimentorum succedere.Petr.And.Gamb de auctorita.lega. de lat.lib.6.ti.de pensionibus. numero 549 folio 198.Tomo 13. Par.secunda.
Loco beneficij succedere,& beneficium iudicari.Pet.And. Gamb. de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.numero 315.folio 195.T.eod.P.ead.
Locum fructuum subintrare, & quasi ex re dici, & reputari.idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.nume.218.f.194. Tom.13.Par.2.
Merum commodum pensionarij cõcernere, & ad id constitutam censeri,& illis si quidem renunciari posse.Pet.And. Gamb.de auctorit.leg.de lat.titu.de pensionibus.lib.6.num.626.folio 199. Tom.13.P.2.
Morte ipsius pensionarij finiri & extingui. idem de auctorit. leg. de lat.lib.6.eod.titu.eodem nume.686.fol.199.Tomo eodem Par.eadem.
Rectoris consentientis quandoque extingui.Pet.And. Gamb.vbi supra titu.de pensionibus.lib.6.num.685.folio eodem Tom.13. Par.secunda.
Non ad fructum unius,vel alterius fundi simpliciter,sed generaliter ad fructus annuos referri. idem ibid.nu.682. fol.199.Tomo eod.Par.ead.
Non deberi,nisi ad causam referri contingat. idem de auctorita. leg.de lat.lib.6.titu.de pensionibus. numero 593.folio 198.Tomo 13 Par.2.
Non ipso iure,sed ope exceptionis nullam reputari.Pet.And.Gãb. de auctorit.leg de lat.ti.de pensionibus.lib.eod. num.233.folio 194.Tom.13.P.2.
Non nisi in quantitate a rectore beneficij præstanda,assignari posse.idem ibid.nu.15.f.192.T.13.P.2.
Largo sumpto vocabulo,beneficium censeri. Pet.And.Gamb.de auctoritate leg.de lat.lib.6.titu. de pensionibus.nu.234. fol.194. Tom.eod.P.ead.
Non soluens potest expelli.Pet.Foller.de contrac.censuar.versi.disponit.nu.8.f.162.T.6.P.2.
Salernitana ciuitas quid in pẽsionem domus seruet. idem ibid.
Non tenetur soluere,qui fructus non percepit.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.num.451. folio 196. Tom.13.Par.2.
Non vsque adeo temporalem censeri, quod in symoniæ vitium cadere possit,& cadat.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6. ti.de pensionib.nu.626.f.199.T.13.P.2.
Nullam in literis minus necessariò exprimendam. idem de auctorita.leg.de lat.lib.eod.ti.de pensionibus.nu.231.Tom.decimotertio,Par.2.f.194.
Obtinens an possit expedire literas in hac forma pauperum. Ioan. Stafil.de gratijs expectati.&c.forma 9.num.16.folio 268.Tom. 15.Par prima.
An possit impetrare literas in forma pauperum. idem de gratijs expectatiuis forma eadem numero 11.folio 268. Tom. decimoquinto,Par.1.
Quando teneatur facere mentionem de defectu natalium, dato quod sit dispensatus circa ordines.Pet.And. Gamb. de auctorita.lega.de lat.lib.6.titu.de pensioni.numero 370. folio 196. Tomo 13.Par.2.
Onus necessarium reputari,cum superioris auctoritate imponi cõtingat,& transeat in successores.idem de auctorita.leg.de lat.libro 6.ti.de pensionib.nu.570.fol.198.T.eo.P.ead.
Partem fructuum esse impropriè dictum,& in statutis locum sibi non vendicare.idem ibidem numero 570. folio 198.Tomo eod. Par.eadem.
Vsusfructus reductiuè reputari.Pet.And.Gamb loco citato.num. 728.f.200.T.13.P.2.
Pendere a beneficio,& qualiter.idem de auctorita.leg.de lat.libro sexto,titu.de pensionibus.numero 38.folio 193. Tom. decimotertio,Par.2.
Præstandam esse in loco, vbi sit præstitutus consensus non nullos voluisse.Pet.And Gamb. de auctor.leg. de lat.lib.6.titu.de pensionib.nu.614.f.199 T.eo.P.ead.
Pro priuato solus Papa imponit super beneficio,secus ad vsus pauperum.Paul.Roma.de pensionib.ecclesiast. c.1.num.10.fol.310. Tom.15.Par.1.
Propriè loquendo beneficium non reputari.Pet. And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.titu. de pensionibus.num.637.folio 199. Tom.13.Par.2.
Quando ad libitum sui superioris religioso reseruari contingat. idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.tit.de pensionibus.num.273. fol.195.Tom.13.P.2.
Auctis fructibus augeri contingat.Pet.And. Gamb.de auctorita. leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.numero 701.fol.200. Tom.eodem Par.ead.
Consanguineo, vel clerico valde indigenti, & literis incumbenti assignari contingat.idem de auctorita.leg.de lat.eod.lib.titu.de pensionibus.nu.117.f.193.T.13.P.2.
Liceat propria authoritate extinguere.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.nu.722.folio 200.Tom.eodem Par.ead.
Realem,vel personalem diiudicari cõtingat.Petr.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti. de pensionibus.nu.453.fol.197.Tomo eod.Par.ead.
Quandoque assignari vicario subrogato.idem de auctorita.leg.de lat.lib.eod.titu de pensionibus.num.126.fol.193.T.13.P.2.
Quinam constituere possint, & assignare.idem de auctoritat. leg. de lat.lib.6.titu.de pensionibus.numero 69.folio 193. Tom.13. Par.secunda.
Quis constituat.Ioan. Coras. de benefi.capitu.4.nume.9. fol.388. Tom.15 Par.2.
Quis possit constituere.Pet Rebuf.in tractatu de pacifi. possessor. ver.regula.nu.119.f.544.T.15.P.2.
Quis soluere non tenetur,si non percipit fructus.Remig. de Gon. de charitat.subsid.quæstio.41.numero 4.folio 178. Tom. decimoquinto,Par.2.
Recipere debenti qualiter succurratur,si spolietur. Caccialup.de pensio.eccle.q.18.nu.1.f.325.T.15.P.1.
Recipiens ab emphyteuta, qui iam ceciderat sine protestatione, quando sibi præiudicet remissiuè.Pet.And.Gamb.de auctorita. leg.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

leg.de lat.num.474.fol.197.Tomo 13.Par.ſecunda.

Redimere quando liceat, ſeu illam propria authoritate extinguere.Pet.And.Gamb.de auctorit leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib. nu.620.fol.199.T.13.P.2.

Reduci iuxta ſtylum conſuetum iudicis officio implorari poteſt, quando contigerit maiorem fructuum partem abſorbere.Pet. And.Gamb loco citato.nu.213.f.194.T.eo.P.ead.

Scilicet ex re mea fieri contingit.Pet.And.Gamb.de auctorita.leg. de lat lib.6 titu.de penſionibus.numero 65.folio 193.Tom.13. Par.ſecunda.

Semper in fine anni deberi, niſi pactum,vel conſuetudo aliter induxerit.idem de auctorita.leg.de lat.lib.eo.ti.de penſionib.nu. 608.fol.199.T.eo.P.ead.

Si non ex re,ex quaſi re tamen cenſeri debere.idem vbi ſup.n.415. fol.196.T.eo.P.ead.

Si quæ loco beneficij,vel loco ſtipendij data ſit,& aſſignata,vario iure cenſeri.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.nu.223 f.194.T.13.P.2.

Simplici iudicis decreto conſtitui.Pet.And.Gamb. loco citato.nu. 534.f.198.T.eo.P.ead.

Si quis habuerit cum facultate illam transferendi, etiam ſi in egritudine conſtitutus is ſit, an ſit locus regulæ de infirmis reſignantibus Pet.And.Gamb.de auctorit.leg de lat.lib.6.tit.de penſionibus.nu.635.f.199.T.13.P.2.

Sine cauſa conſtitutam in foro conſcientiæ obtinenti non prodeſſe,cum alimonia pauperum,& miniſtrorum ſubtrahi,& exinde grauia ſcandala oriri contingat. Pet.And.Gamb.de auctorit.lega de lat.libro 10.verſicu. diſpenſationis.numero 387. fol.229. Tom.13.Par.2.

Soluens dicitur beneficiatus non eam recipiens.Ioã.Stafil.de gratijs expectatiuis forma.9.nu.15.f.268.T.15.P.1.

Solui inſtans,caducitatem remiſiſſe videtur. Quintil.Mandoſ. de monitor.q 28.nu.3.f.64.T.3.P.2.

Sterilitate remitti,& quomodo excipiendum. Conſtan.Roger. de ſummo bono. verſicu.6. principaliter. numero 14.folio 15.Tomo 3.Par.2.

Sui natura temporalem eſſe, & propterea cũ beneficio aliter permutari non poſſe.Pet.And. Gamb.de auctorit.leg de lat.lib.6. ti.de penſio.nu.665.f.199.T.13.P.2.

Super his,quæ pondere, numero & menſura conſiſtunt, non aſſignari.idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nume. 286.fol.195.T.13.P.2.

Super quotidianis diſtributionibus non conſtitui.idem ibid.lib.6. ti.de penſionib.nu.17.f.192.T.13.P.2.

Super redditibus eccleſiæ conſtitui conſueuiſſe.Petr.And.Gamb. de auctorita.leg.de lat.loco citato.numero 547.folio 198.Tom. 13.Par.ſecunda.

Superioris tantum modo auctoritate conſtitui,& aſſignari. idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus. num.520.f.198. Tom.eo.P.ead.

Tertiam partem fructuum non excedere aliàs curiam obſeruare, & ita practicari Pet.And.Gamb.de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti tu.de penſionibus.nu.189.f.194.T.13.P.2.

Translatam rem omnino profanam cenſeri Rotam voluiſſe. idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.num.634.folio 199. Tom.13.Par.2.

Vendens,nihil transfert in ementem, remanet Dominus rei. Guliel.Bont.de vſur.verſicu. quodlibetum.numero 10.folio 75.Tomo ſeptimo.

Venire beneficij appellatione, Andream Barbatiam ſuſtinuiſſe. Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.ti.de penſionib. lib.6.nu. 309.fol.195.T.13.P.2

Vni,beneficium verò alteri cõferre,& aſſignare, qui poſſint. idem de auctor.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.num.619.fol.199.Tomo eod.Par.ead.

Penſiones.

In nominatiuo plur. qualiter conſiderentur, & quarum ſint effectus,& qualitates.

*PENSIONES ad tempus, vel ratione ſtipendij ab alijs penſionib. eccleſiaſticis vario iure cenſentur. Pet.And. Gamb.de auctorit. leg.de lat.libro 6.titu.de penſionibus.numero 357.fol.196.Tomo 13.Par.2.

Æquiparantur contractibus.Guliel.Redoa.de Simon.mental.P.2. nu.14.f.67.T.15.P.2.

Alicuius rei ſpacio viginti annorum excedentes ſortem principalẽ inducunt vſurariam prauitatem.Ioan.Bap.Boui.de ſtatutar.vrb. præſcriptio.gl.10.nu.3.f.181.T.17.

Aliquando imponuntur pro religioſis ſuper eccleſijs. Guliel. Redoa.de Simo.mental.cap.16.2.Par.numero 9.folio 68.Tom.15. Par.ſecunda.

An comprehendantur appellatione beneficiorum. Ioã. Caraf.de Simo.mental.nu.64.f.119.T.15.P.2.

Cenſualium non poſſunt ſequeſtrari,aut operari.Pet. Foller.de cõtractibus cenſuar.verſicu.diſponit.numero primo,fol.162. Tomo 6.Par.2.

Debitæ vſufructuario, quando ad hæredes tranſmittantur. Petr. And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionibus.num. 699.f.198.T.13.P.2.

Etiam laico aſſignari poſſunt.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.3 §.quid dicendum.nu.9.f.227.T.14.

Hodie regulariter aſſignantur de certa portione alicuius menſę,& etiam layco aſſignari poſſunt.Guliel.Redoa.de rebus eccleſ non alienan.verſicu.in hac igitur.numero 27.folio 468. Tomo decimoquinto,Par.2.

Hodierni temporis renũciãti reſeruãtur,cum clauſula, ne nimium diſpendium patiatur,& merè temporales reputantur.&c.Pet. And Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nu.308. fol.195.T.13.P.2.

Impoſitæ per ordinarium pro receſſu a lite ſunt perpetuæ,cũ aliàs non eſſent.Guliel.Redoa.de Simo.mental.Par.2.capit.2.nu.17. fol.79.T.15.P.2.

In literis beneficialibus non veniunt beneficij appellatione.Hieroni.Gigas de penſionib.eccleſiaſt.quæſtio.30.num.1.fol.330.Tomo 15.Par.1.

Non exactæ tranſmittuntur ad hæredes ab inteſtato. Guliel. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.quæſtio.10.nu.30.f.251.T.14.

Præteritorum annorum,an veniant in venditione.Fabia. de Monte,de empt.& venditio.6.quæſtio.princip.numero 25.fol.60.Tomo 6.Par.1.

Quando cum beneficijs permutari poſſint.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.titu.de penſionibus.nume.664.folio 199. Tom.13.Par.2.

Quando loco beneficij aſſignari contingat,remiſſiuè.idem de auctorit.leg.de lat.libro 6.ti.de penſionibus.num.305. folio 195. Tom.13.P.2.

Sunt duplicandæ.Franc.Solſo.in lucerna laudemio.celul.12.n.8. fol.227.T.10.P.2.

Quæ cum perſona habentis extinguuntur, non poſſunt impetrari vigore nominationum.Pet.Rebuf.de nominat.q.15.prin.nu.63. fol.329.T.15.P.2.

Quæ hodie aſſignantur,beneficia non ſunt.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.titu. de penſionibus.nu.306. folio 195. Tomo13.Par.2.

Quibus de cauſis debent conferri. Paul. Roma. de penſio. eccleſiaſt.verſic.redeundo.numero 8.folio 316.Tomo decimoquinto,Par.prima.

Quod ſui natura perpetuæ non ſint.Pet.And.Gamb.de auctorit. leg.de lat.lib.6.titu.de penſionibus. numero 181. folio 194. Tomo 13.Par.2.

Reprobatæ dicuntur,quæ in fraudem canonis conſtituuntur.Pau. Roma.de penſio.eccleſiaſt.quæſtio.4.num.2.folio 320.Tom.15 Par.prima.

Seu annui redditus, ſi qui aſſignentur alicui pro benemeritis, & ſi regulariter prælati dantis vitam non excedant, quando ad illarum præſtationem ſucceſſor teneatur.Pet.And Gamb.de auctorit.leg de lat.lib.6.ti.de penſionibus.nu.130.folio 193. Tom.13. Par.ſecunda.

Si quę debeantur ex fructibus,quod non debeantur,niſi illis recollectis.idem de auctorit.leg.de lat.lib.6. ti.de penſionib.nu.607. fol.199.T.eo.P.ead.

Sunt quid profanum.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.10.nu.29. fol.251.T.14.

Super beneficijs ad id potiſſimum inductę ſunt,vt ex illis quis magis commodè ſuſtentari poſſit.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg. de lat.lib.6.titu.de penſionibus.numero 393.folio 196.Tom.13 Par.ſecunda.

Super beneficiorum fructibus cõſtitutæ,an ſint beneficia,& quando eorum effectus habeant.Hieron.Gig.de penſio.eccleſiaſt.q. 30.nu.10.f.331.T.15.P.1.

Vicariorum,quod poſſint eſſe in quantitate.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6. titu. de penſionibus.numero 16. fol.192. Tom.13.P.2.

Vt plurimum fundantur, ne beneficijs renunciantes nimium grauentur.Hiero.Gigas de penſionib.eccleſiaſt.q.30.num.13.folio 331.Tom.15.P.1.

Penſiones.

In accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PENSIONES annuas ementes,an ſint vſurarij.Guid.Papa.de vſur. ver.quia quandoque.nu.28.f.73.T.7.

Annuas emere tolerat Papa, etiam inter eccleſiaſticos, non tollerantia diſſimulationes,ſed ex certa ſcientia.Guid.Papa de vſur. ti.de contractibus illicitis.num.31.f.73.T.7.

Beneficia non cenſeri.Pet.And. Gamb. de auctorita.leg.de lat. libro ſexto,titu.de penſionibus.numero 299.folio 195. Tomo 13. Par.ſecunda.

Citra ſuperioris authoritatem remitti non poſſe.idem ibid.num. 629.f.199.T.13.P.2.

Clerico ſeruari ad finem, & effectum, vt ex illis viuere poſſit. Pet. And.Gamb.vbi ſupra numero 182.folio 194. Tom.decimotertio,Par.ſecunda.

Conſtituere licet renunciantibus beneficijs ſuis. Ioan.Bap.Caccia lup.de penſion.eccleſiaſt. quæſtio.19. numero 14. folio 326.Tomo 15.Par.1.

Dari, & reſeruari clericis, vt viuere, & ſtatum ſuum condecentius tenere poſſint,& valeant.Pet.And.Gamb.de auctorit leg.de lat. lib.6.tit.de penſionibus.numero 628. folio 199.Tomo decimotertio,Par.2.

Decurſas hæredes penſionarij exigere poſſunt.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.ver.in hac igitur.num.25.folio 468.Tom. 15.Par.ſecunda.

Recipiens poſt declaratoriam ſententiam ſuper regreſſu emanatam,quo caſu ſibi præiudicet.Pet.And.Gamb de auctor. leg.de lat.lib.6.ti.de penſionib.nu.473.f.197.T.13.P.2.

Eccleſiaſticas

Source : BIU Cujas

Ecclesiasticas etiam cum regressu in euentum non solutionis constitui,& assignari idem de auctorita.leg.de lat.lib.6.ti. de pēsionibus.nu.460.f.197.T.eo.P.ead.
In beneficium habentes ad decimas tenentur. Ioan. Bap. Caccialup.de pensio.ecclesiast.quæstio.17.numero 6.folio 324.Tomo 15.Par.prima.
Non constitui quando certum seruitium requiratur.Pet. And.Gāba.de auctorit.leg.de lat.lib.6.titu. de pensionibus.nu.25. folio 192.Tom.13.P.2.
Non simpliciter alimenta reputari,tametsi,vt commodius quis sustentari valeat,assignari consueuerit. idem de auctorita. lega.de lat.lib.6.titu.de pensionibus.numero 556.folio 198. Tomo decimotertio,Par.2.
Postquam cesserit,& venerit dies solutionis, fructibus a solo separatis æquiparari.idem ibid.nu.574.f.198.
Quando merè prophanas reputari contingat.Pet.And.Gamb. de auctorit.leg.de lat.lib.ti.de pensionibus.num.343.folio 196. Tomo 13.Par.2.
Quæ dantur resignantibus beneficia,in successorem non transire. idem de auctorita.leg. de lat.lib.6.titu.de pensionibus.nu.364. fol.196.T.eo.P.ead.
Regulari qualiter contingat.idem ibid.nu.308.folio 195.Tom.decimotertio,Par.2.
Si quæ citra superiorum auctoritatem constitui contingat improbari.Pet.And.Gamb de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus nu.80.f.193.T.13.P.2.
Per transactionem, vel aliàs clerico super beneficijs reseruentur, qualiter regulari contingat.idem de auctorita. leg. de lat. libro sexto,titu de pensionibus.numero 393.folio 196.Tom.decimotertio, Par.2.
Tantum dici datas loco beneficij, quando extrahantur a beneficio ecclesiastico, vt fiat aliud beneficium.Petr. And. Gamb. vbi supra nu.307.f.195.T.13.P.2.
Tot diiudicari,quotannis.idem de auctotitat.leg.de lat.lib.sexto, titu.de pensionibus. numero 452.folio 197.Tomo eodem Par. eadem.
Tot esse,quot annos,& quilibet annus suam obligationem habere dicitur.Pet.And Gamb.de auctor.leg. *de lat.lib.6.ti.*de pensionib.nu.560.f.198.T.13.P.2.
Vel redditus emendo,non *emitur pecunia*, sed ius recipiendi pecuniam.Guliel.Bont.de vsur.ver. quodlibetū. numero 9.fol.75. Tom.septimo.
*PENSIONI decursæ,*an compensatio* opponi possit.Sebast. Medices de compensat.quæstio.23.numero primo,folio 263.Tom.6. Par.secunda.
*PENSIONIBVS *alicuius* vasalli, vel emphyteutæ in feudum concessis,*an quod pro renouatione percipi solet,*concessum videatur.Ioan.Blanc.in epitom.feud.c.3.num.55. folio 267.Tom.10. Par.prima.

Pensionis.

Considerato, & materia, quę sit, quotque causæ sint illius imponendæ.

*PENSIONIS a Papa impositæ,& ab episcopo differentia.Pet.Rebuf.in tractatu de pacifi.possessor.ver.regula.num.122.fol.545. Tom.15.Par.2.
Acceptio variè,multisque modis fieri potest.idem ibidem numero 109.fol.544.
Appellatione quid propriè contineatur, & quomodo pensio prout capitur in profanis cōueniat pensioni,quæ imponitur de qua in præsenti libro,& per totum capitulum. Paul.Roma.de pension.ecclesiast.capitu.2.numero 2.folio 311.Tom. decimoquinto,Par.prima.
Assignandæ, quando iustior causa existat, quàm si quæ renunciationis.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat. lib.6.ti.de pensionib.nu.114.f.193.T.13.P.2.
Constituendæ multiplex causa.Ioan.Coras.de benefi. cap.4.n.12. fol.288.T.15.P.2.
Constitutæ & impōsitæ originem a tempore fructuum collectorū incipere.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.tit.de pensionib.nu.468.f.196.T.13.P.2.
Constitutæ qui nam effectus.idem de auctorita.leg. de lat.lib.6.titu.de pensionibus.numero 293.folio 195.T.eo.P.ead.
Constitutio,& assignatio quando cōditionalis,vel ad tempus.Pet. And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.tit.de pensionib.nu.184. fol.194.T.eo.P.ead.
Debitor, an pensionem soluere debeat in ducatis auri de camera, vel in moneta currente.Hiero.Gigas.de pension.ecclesiast.q.98. nu.6.f.365.T.15.P.1.
Quando non adest cui soluat, an offerre,vel consignare iudici pēsionem debeat.idem ibidem quęstio.77.numero decimonono, folio 358.
Decursæ solutionem denegare, spolium inducit, & ad illud restitui debet.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionibus.nu 674.f.199.T.13.P.2.
Denegatione spolium induci.idem de auctorit.leg. de lat.lib.6.titu.de pensionib.nu.530.f.198 T.13.P.2.
Dies cessus fructibus a solo reparatis æquiparatur. Bertachi.de gabel. 5.P.nu.3.f.61.T.12.
Definitio.Guliel.Redoa.de simo.mental.Par.2.c.14.nume.2.folio 67.Tom.15.Par.2. idem ibidem.3.Par.capitu.11. nume.4. folio 91.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti.de pensionib. numero 9. folio 192.Tom.13.Par.2.& Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.1.nu.36.f.216.T.14. & Ioan.Coras.de benefi.c. 4.n.6. fol.288.T.15.P.2.
Duæ sunt species,licitæ scilicet,& illicitæ.Ioan.Bap. Caccialup.de pensio.ecclesiast.q.3.nu.vnico,f.320.T.15.P.1.
Ecclesiasticæ priuilegia.Paul.Roma.de pensio.ecclesiast.versic.redeundo.nu.7.f.316.T.15.P.1.
Excessum quis probare habeat.Hiero.Gigas.de pensio.ecclesiasti. q.9.nu.10.f.334.T.eo.P.ead.
Imponendæ causæ quæ sint. Pet. Rebuf.in tractatu de pacifi. possessor.ver. regula. nu.124.f.545.T.15.P.2.& Sebast.Medices de definitio.diff.50.nu.4.f.305.T.18.
Quæ sint iustæ causæ.Ioan.Bap.Caccialup. de pensio.ecclesiasti. q.19.f.326.nu.14.cir.fi.T.15.P.1.
Quænam iustæ intelligantur esse causæ. Pet.And.Gamba.de auctorita.leg.de lat.lib.6.titu.de pensionibus.nume. 100. fol.193. Tom.13.P.2.
Quodque septem subesse videantur.idem ibid.nu.101.
Dimissio scilicet
Necessitas,
Paupertas,
Reseruatio,
Seruitium
Subrogatio,&
Titulus
Impositio est illicita propter carnalitatem. Guliel. Redoa. de Simo.mental.P.3.c.10.nu.7.f.90.T.15.P.2.
Impulsiua causa quadruplex.Paul.Roma.de pensio.ecclesiast.c.1. nu.12.f.310.T.15.P.1.
Inualiditatem non discuti,nisi adiecta clausula, sine retardatione solutionis pensionis.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6. ti.de pensionib.nu.675.f.199.T.13.P.2.
Ius habendi ad instar tituli commensurari, non secus ac ius decimandi, & funerandi, & similium in quibus simoniæ vitium cadat.idem ibid.nu.627.f.199.T.13.P.2.
Mentio quando fieri debeat in impetratione beneficij.Ioan.Bapt. Caccialu.de pensio.ecclesiast.quæstio.26.numero 4.fol.330. Tomo 15.Par.1.
Quare debeat fieri in impetratione alterius beneficij.idem ibid. q.12.nu.8.f.323.T.15.P.1.
Moderata portio.Ioan.Coras.de benefic.capitu.4.num.7.fol.288. Tom.15.Par.2.
Modificatio facta per Papam per viam gratiæ partis citationē non requirit.Hiero.Gigas.de pensio. ecclesiast.q.37.nu.1.f.343. Tomo 15.Par.1.
Non solutio dat ius ad rem *illi, cui* pensio est reseruata.Æneas de Falco.de reseruatio.benefic.effectu.47.numero 10.fol. 260.Tomo eo.Par.ead.
Onus potius mixtum, quàm *simpliciter personale* reputare, cum imponatur personæ propter rem.Pet.And.Gamb.de auctorita. leg.de lat.lib.6.titu.de pensionibus.nnmero 558.folio 198. Tomo 13.Par.2.
Quando in literis mentio fieri debeat.idem ibid.nume.370.folio 196.Tom.13.P.2.
Reformatio quando peti possit. Pet. Rebuf. in tractatu de pacifi. possessorib.nu.140.f.545.T.15.P.1.

Pensionis.

Remissio quando fiat, vel non.

*PENSIONIS remissio fieri debet colono ob vitium soli. Albert. Brun.Astens.de diminutio.& deterio.&c.12.conclus. nume.74. fol.374.Tom.17.
Non fit ob damnum a colono acceptum in fructibus a solo separatis,sed in fundo adhuc existentibus.idem de diminutio.& deterio.nu.72.conclus.ead.f.374.
Propter bellum an fieri debeat. Pet. Belli. de re milit.6.Par.operis.titu.1.de variis quæstio. bello conting.numero 10.folio 351. Tom.decimosexto.
Reseruatæ valorem exprimendum.Pet.And.Gamba.de auctorita. leg.de lat.lib.6.titu.de pensionibus.numero 351. folio 196.Tomo 13.Par.2.

Pensionis reseruatio quando sit valida, vel ne.

*PENSIONIS reseruatio facta excommunicato non valet. Hieron. Gigas.de pensio.ecclesiast.quæstio.14.nu.9.folio 335. Tomo 15 Par.prima.
Facta alicui tanquam clerico, qui clericus non erat etiam motu proprio non valet.idem ibid.quæstio.22. numero 15.fol.338.Tomo 15.Par.1.
Licita, est in beneficiorum permutatione, ratione inæqualitatis fructuum.Thomas Campeg.in tracta.de pensionib.nu.2. versi. pensionum.f.533.T.15 P.2.
Magis pendet a voluntate Papæ, quàm partium. Hieroni.Gigas de pension.ecclesiast.quæstio.79. numero secundo,fol. 358.Tomo 15.Par.1.
Motu proprio facta sine consensu grauati regulariter non valet. idem de pensionib.ecclesiast.q.10.nu.8.fol.334.T.eo.P.ead.
Quid sit quando Papa dicit motu proprio,& ex certa scientia. idem ibid.nu.9.
Quando potest peti declarari nulla. Hieron. Gigas loco citato.q. 35.nu.2.f.342.T.15.P.1.

Source : BIU Cujas

Reuocatio,aut moderatio, quando ex mera iuſtitia, & quando ex gratia fieri dicatur.Ioan.Bap. Caccialu.de penſionib.eccleſiaſt. q.7.nu.6.f.321.T.15.P.1.
Solita quantitas.Pau.Roma.de penſionib. eccleſiaſt. nu.2.c.1.fol. 310.T.eo.P.ead.

Penſionis ſolutio quo tempore facienda, & retardanda ſit, vel non.

*PENSIONIS ſolutio , cui non eſt tempus appoſitum,fiet in fine anni.Hiero.Gigas de penſioni.eccleſiaſt.q.93.nu.1.fol.363.Tomo eod.P.ead.
Fiet iuxta conſuetudinem , quando tempus ſolutionis fiendæ nõ eſt appoſitum.Hieron.Gigas de penſion.eccleſiaſt.q.93.num.2. fol.363.T.15.P.1.
Non retardatur regulariter propter ſuperuenientem litem ſuper nullitate,vel extinctione.Ioan. Guter. Plac. de contractib.iurat. c.2.nu.24.f.44.T.6 P.2.
Tollit duobus caſibus.idem ibidem.
Retardari non debet, pendente iudicio ſuper illius reductione, vel nullitate.Hieron. Gigas de penſion.eccleſiaſt.q.35. nu.9.fol. 342.T.15.P.1.
Retardationem non recipit.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.q. 41.nu.7.f.178.T.15.P.2.
Taciturnitas non reddit gratiam pauperis ſubreptitiam. Ioan.Stafil.de gratijs,& expectat.&c.forma 9.numero 13. folio 268.Tomo 15.Par.1.

Penſionum.

Verbum in genit. conſideratum quid miſcellaneæ operetur.

*PENSIONVM decurſarum ius comperit hæredibus penſionarij. Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alienan. ver.in hac igitur.nu. 32.f.468.T.15.P.2.
Duplex genus licitum,& illicitum.Pet. Rebuf.de pacifi.poſſeſſor. nu.118.f.544.T.eo.P.ead.
Eccleſiaſticarum materiam lib.6.tanquam magis neceſſariam elegantiori ſtylo pertractandam.Pet.And. Gamb.de auctorit.leg. de lat.lib.6.ti.de penſionibus.numero primo,folio 193. Tom.13. Par.ſecunda.
Emptio ſoli fortunæ innititur,ſicut ludus taxillorum.Guliel.Bont. de vſur.ver.quodlibetum.nu.11.f.75.T.7.
Moderationem, & limitationem remiſſiuè pertractari.Petr.And. Gamb.de auctor.leg de lat.lib.6.ti.de penſionib.num.192.folio 194.T.13.P.2.
Nimia pluralitas vtrum ſit incompatibilis. Alfonſ. Hoieda.de beneficio.incompatibilita.cap.21.nume.12.folio 141.Tomo decimoquinto,Par.1.
Plura genera Gabriel.Paleot.de Nothis ſpurijsque filijs.c.58. n.7. fol.71.T.8.P.2.
Quatuor ſpecies,ac plures diſtinctiones per tot.Paul.Roma.de pẽſionib.eccleſiaſt.capitu.tertio,numero primo,fol.311.Tom.15. Par.prima.
Quædam dantur in titulum beneficij. Hieron.Gigas de penſionibus eccleſiaſt.q.3.nu.1.f.332 T.15.P.1.
Reductiones, & moderationes qua nam auctoritate fieri contingat.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.6.ti. de penſionibus nu.699.f.200.T.13.P.2.
Reſeruatio antiqua ex patribus demonſtratur Thomas Campeg. in tractatu de penſionibus.ver.penſionum.numero 3.folio 533. Tom.15.Par.2.
Super fructibus eccleſiarum non improbanda. idem ibidem numero primo.
Verò capaces eſſe illos &c.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat. lib.6 ti de penſionib nu.298.f.195.T.13.P.2.
*PENSITATIO publica,an ſit latior tributo.Ioan.Bertachi. de gabel.tribus & vectigal in prælud.nu.9.f.52.T.12.
Et quid eius nomine veniat.idem ibid.nu.15.
*PENSITATIONIS publicè debẽtur Reipublicæ, & principi ordinariè per ſubditos,& feudatario.Iul.Ferret.de gabel.vectig.&c. ver.tuto.nu.479.f.93.T.12.
Variè tenentur.Bal. Peruſ.de ſtatut.ver. decima,numero 8. folio 106.Tom.2.
*PENTHAPROTHIA quid ſit.Io. Pyrrhus de magiſtrat.Roma.ti. de quæſtor.magiſtrat.2.Par.numero vigeſimoquarto, folio 203. Tom.decimoſexto.
*PENTECOSTE feſtum , quando apud Hębreos celebrabatur. Quintil.Mandoſ.de annalib.caſib.ver.dum cauſas.num.12.fol. 210.Tom.17.
*PENTECOSTES dies apud nos . ideſt quinquageſimus poſt Paſcha celeberrimus eſt, vt Paſcha, ideſt reſurrectio Domini noſtri.idem ibid.
Græcum nomen eſt. Iacob.Zoch.de ieiun.ver.ſcire.nume.65.folio 161.Tom.14.
Vnde dicatur.idem ibid.
*PENVRIA, & egeſtas venit in mundum ob non præſtationẽ eleemoſinarum pauperibus.March.Anton.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.28.nu.5.f.361.T.15.P.2.
Expertorum claſſis,qualiter armari poterit claſſis.Iul.Ferret.de re naual.lib.4 ver.in claſſe.nu.8.f.334.T.12.
*PENVRIAM facientes,puniri poſſunt ciuiliter,& criminaliter.Iul. Ferret.de re naua.lib.9.nu.35.f.343.T.12.
*PENVRIÆ tempore , an licitè poſſint ire ad molendum ſine gabella in alieno territorio. idem ibidem numero 41. folio 343. Tomo eodem.

Per.

Dictio natura,& effectus qualis ſit, & quid ſignificet.

*PER, dictio in materia poſſeſſionis,& præſcriptionis quid importet.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptionib.verſ. 1.quærit.nu.22.fol. 121.Tom.17.
Notat actum naturaliter perfectum,non iuris fictione.Bal.Perus. de ſtatu ver.arbitrium.nu.29.f.90.T.2.
Qualiter interpretetur in caſu de quo agitur.Petr.And.Gamb.de auctorita.leg.de lat.lib.7.numero 307.folio 207.Tom.decimotertio,Par.2.
Tempore appoſita temporis continuationem denotat.Guliel.Redoa.de rebus eccleſ.non alienan.verſi.ſed quod.num.4.fol.519. Tom.15.Par.2.
Etiam dictiones perfectionem,& continuationem notant.Anton. Bard.de tempo.vtili.c.19.nu.5.f.225.T.5.
Facit pro formandis articulis,maximè ſi iungitur cum copula, & idem ibid.nu.6 & 8.fol.eo.T.eod.
Præpoſitio perfectionem notat.Alberic.a Roſat.de ſtatut.q.99.nume.8.fol.39.T.2.
Quid ſignificet.Sebaſt.Medices.de definitio.definit.3. fol.392.nume.12.T.18.
Angel de Gambel.de teſtamen.gloſ.80.numero 35.fol. 64.Tomo 8.Par.1.
Albert.de Pergam.de præpoſitio.num.34.vult dicere.nume.30. fol.274.T.18.& Mari.Soci.Senior de teſtib.ver. fraternitatis.nu. 50.fol.193.T.4.
Significat tempus continuum.Ioan.Bap.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gl.2.nu.21.f.178.T.17.

Peræquatores.

Qui ſint,& qualiter conſiderentur.

*PERÆQVATORES, dicimus eos,qui territoria inſpiciunt,illaq; peræquant.Nicol.Feſtaſi.de æſtim. & collect.c.1.nume.10. folio 174.Tom.12.
Et eorum notarij in ſuo officio delinquentes,qualiter ſint puniendi.Pet.Antibo.de muneribus.§.2.numero decimoquarto, folio 33.Tom.12.
Qui dicantur.idem ibid.nu.13.
Et quale ſit eorum officium. idem ibidem numero 13. fol. eod. Tom.eodem.
*PERÆQVATORVM collectarum officium.Franc. Luca. de fiſc. & eius priuil.3 Par.princip.titu.de collect.num.12.fol 5. vult dicere fol.13.T.12.
* PERALTE dictũ pro intellectu text.in l.40. Tauri. Melch. Palaez de maiorat.q.6.nu.68.f.432.T.10.P.1.

Perangaria quid ſit,& quale munus dicatur.

*PERANGARIA dicitur munus mixtum.Remig de Gon. de charitat.ſubſid.quæſtio. 59.numero tertio,folio 182.Tom.decimoquinto,Par.2.
Quale munus dicatur.Guliel.de Cun.de munerib.cum add.Ray. de Forl.nu.31.f.19.T.12.
Quid ſit.Ioan.Arz de nobilita.Hiſpa.&c.capitu.ſecundo,numero vigeſimotertio,folio 215.Tom.16.& quare ſic appelletur.idem ibidem.
*PERANGARIÆ quæ dicantur.Remig.de Gon.de charitat.ſubſi. q.63.nu.12.f.192.T.15.P.2.
*PERCEPTIO fructuum naturalium probat poſſeſſionem,quo ad primum extremum.Ioan.Bap.Ponta.de ſpol.c.14.num.82.folio 244.Tom.14.
*PERCEPTIONE fructuum,& vſu an dominium quæratur.Eguinar.Baron.de diuid.& indiuid.oblig.c.12. nu.6.f.384.T.6.P.2.
*PERCIPIENDIS, vox ad quem referatur.Hiero.Garzo.de laudo. mer.iur.Par.2.§.8 gl.3.nu.2.f.325.T.3.P.1.
*PERCIPIENS fructum,ſi pro domino ſoluat, ſeu eius ratam poteſt tantum retinere de penſione,aut repetere.Alber. Bru.Aſtẽſ. de ſtatu.art.8.nu.112.f.204.T.2.
*PERCVNCTATVS, verbum quid importet.Maria. Soci.Senior. de teſtib.ver.fraternitatis.nu.49.f.193.T.4.

Percuſſio quomodo conſideretur,& quando Præſumatur.

*PERCVSSIO, an fuerit data animo corrigendi, vel delinquendi, præſumitur ex qualitate inſtrumenti. Aſcan. Clemens Amer.de patria poteſta.capitu.6. effect.1.numero 14.folio 104.Tom.octauo,Par.ſecunda.
Tumorem cauſans abſque ſanguinis effuſione, non venit vulneris appellatione.Cataldi.de Boncomp.de ſindica.ver. quoniam.nume.145.f.358.T.7.
Vnica tangens plura membra,quomodo imputetur.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſib.q.2.nu.5.f.212.T.7.

Percuſſionem

Source : BIU Cujas

Percuſſionem in accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PERCVSSIONEM clerici prohibere volens, nec cohibens habetur pro percuſſore, & eſt excommunicatus. Stefan. Aufrer. de poteſta. ſecu. ſuper eccle. perſ. regul. 3. nume. octauo, folio 293. Tom. decimoſexto.

Ratam habens, in corde tantum non incidit excommunicationem quo ad eccleſiam, etiam ſi eius amicus, vel ſeruus clericũ percuſſiſſet. Ioan. Roias de hæret. ver. ipſis. num. 245. fol. 214. Tomo 11. Par. 2.

*PERCVSSIONIS appellatione an veniat verbalis. Nicol. Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 172. numero 5. folio 452. Tom. 11 Par. prima.

*PERCVSSO mortaliter in duello, an denegentur eccleſiaſtica ſacramenta. Paris de Put. de re mil. ver. an qui capitur. num. 1. fol. 423. Tom. 16.

*PERCVSSOR an, & quando teneatur de morte vulnerati. Iacob. nouel. ad defenſam. verſicu. vulgariſſima. num. 28. folio 229. Tomo 11. Par. 1.

Percuſſus quomodo conſiderandus ſit.

*PERCVSSVS in eccleſia, an dicatur qui per mantellum, quod extra pendebat, tractus eſt. Remig. de Gon. de immunitat. eccle. fa len. 10. nu. 3. f. 98. T. 13. P. 1.

Si quis ſit a pluribus, & moriens poſt aliquod tempus neſciatur ex cuius ictu, an debeant omnes percuſſores puniri. Paul. Griland. de relaxat. carcerat. quæſtio. ſexta, numero tertio, folio 351. Tomo 11. Par. 1.

Si ſe defendendo occidit, an de homicidio teneatur. Iacob. Nouel. ad defenſam. verſi. varijs, ac aſſiduis. numero 18. folio 217. Tomo 11. Par. 1.

Percutere an, & quando quis dicatur, & poſſit vel non. & quando ad damnum teneatur.

*PERCVTERE an quis dicatur clericum, & incidat in canonem, ſi non defendit eum, cum læditur perſonaliter, ſi poteſt, ſiue ſui periculo. Beat. Anton. de excommunicatio. cap. 1. nu. 15. folio 367. Tom. decimoquarto.

Poſſit incontinenti ad propulſandam iniuriam inferendam. Franc. Arias de bello, & eius iuſti. verſi. ſi quidem. numero 47. fol. 327. Tom. decimoſexto.

Quid autem, quando iam iniuria eſt, facta, idem ibidem numero quadrageſimooctauo.

Quid ſi percuſſus ſequitur percuſſorem fugientem. idem loco citato. num. 49.

Quid quando iniuria fit in rebus. idem vbi ſupra.

Dicitur ille, qui ratam habet percuſſionem. Beat. Antoni. de excõmunicat. numero decimoquinto, capitu. primo, folio 367. Tocimoquarto.

Incipiens dicitur eſſe ſemper in culpa. Iacob. Nouel. ad defenſam. ver. varijs. numero 63. folio 219. T. 11. P. 1.

Licitum eſt ad iniuriam propulſandam. Franc. Arias de bello, & eius iuſti. verſicu. ſi quidem. numero trigeſimoquinto, folio 327. Tom. decimoſexto.

Quis prior debeat in duello. Paris a Put. de re milit. verſi. quis debeat. nu. vnico. f. 391. T. 16.

Volens clericum, & faciens quantum in ſe eſt, non dicitur excommunicatus, niſi illum percuſſerit. Robert. Lancellot. de attentat. ampliat. 11. nu. 3. f. 320. T. 5.

Vnum, ſi percutit alterum, tenetur ad damnum. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſibus. quæſtio. vndecima, numero 23. folio 207. Tomo ſeptimo.

*PERCVTIENDI modus an faciat indicium ad penſamentum. M. Anton Blanc. de indic. & tortur. verſ. lex hæc. numero 188. folio 271. Tom. 11. P. 1.

Percutiens quando, & qua pœna afficiatur, & qualitet miſcellaneè conſideretur.

*PERCVTIENS aliquem cum vitro vini, nunquid incidat in pœnam ſtatuti de offendentibus cum armis. And. Barbat. de Card. leg. de lat. quæſtio. quinta, Baſilic. numero 21. fol. 142. Tom. 13. Par. ſecunda.

Et quid de percutientibus cum alijs rebus. idem ibid.

Aliquẽ in galea, quæ percuſſerit in capite, quomodo imputetur. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſibus quæſtio. ſecunda, numero 7. fol. 212. Tom. 7.

In tumultu an puniatur. idem de fortuit. caſib. nu. 19. q. 2. fol. 212. Tom. eodem.

Quando efficiatur irregularis, & quando non. Nicol. Plou. de irregularita. verſicu. ad habendam, numero tertio, folio 400. Tomo decimoquarto.

Cardinalem, ſe defendendo, quas pœnas patiatur. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 33. numero ſecundo, folio 357. Tomo decimoquarto.

Cardinalem inſequens, licèt non percutiat, excommunicatus eſt, ſecus in ſequente clericum, & non percutiente. idem ibid.

Clericos, in quot caſibus ſit excommunicatus. Franc. de Plat. de excommunicatio. §. 61. numero vnico, folio 363. Tomo decimoquarto.

Macellarios Buffones, aut goliardos, non excõmunicatus eſt. Nicol. Plou. de excommunicat. numero vigeſimoquarto, fol. 364. Tom. decimoquarto.

Clericum coniugatum, non bigamum, qui habitum, & tonſuram dimiſerat, & poſtea reaſſumpſit, an ſit excommunicatus. Ioã. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 5. numero 9. folio 311. Tomo decimoquarto.

Non bigamum, an priuilegio canonis, ſi quis ſuadente diabolo. 17. q. 4. gaudeat. beat. Anton. de excommunicat. c. 1. num. 3. folio 366. Tom. 14.

Quid de percutiente clericum depoſitum. idem ibidem numero quarto.

Quid de percutiente clericum per ſaltum promotum, dic quòd ſic. idem ibid. nu. 5.

Idem in clerico ſcipſum percutiente. idem ibid.

Clericum degradatum, vel depoſitum non eſt excommunicatus. Nicol. Plou. de excommu. nu. 26. f. 364. T. 14.

Clericum depoſitum, an incurrat excommunicationem. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 5. numero duodecimo, fol. 311. Tomo decimoquarto.

Excommunicatum in canonem incidit. Beat. Antoni. de excommunicatio. capitu. primo, numero ſexto, folio 366. Tom. eod.

In actu belli, & aggreſſuræ, an incidat in canonem. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſ. §. quarto, numero vigeſimonono, folio 310. Tom. 14.

In quatuordecim caſibus non eſt excommunicatus. Nico Plou. verſicu. ſiquis. numero vigeſimoquarto, folio 364. Tomo decimoquarto.

In ſeptem caſibus excommunicationem non incurrit. Bernard. Laurent. de excommunic. ver. quoniam. numero 7. fol. 328. Tomo 11. Par. 1.

In cedentem in habitu ſeculari, & immiſcentem ſe ſeuis, an ſit excommunicatus. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 4. nu. 27 fol. 310. Tom. 14.

Incedentem in habitu laycali monitum non correctum percutiens, an excuſetur. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 6. nu. 4. fol. 311. T. 14.

Incedentem ſine habitu, quando in canonem incidat. Beat. Antoni. de excommunicat. capitu. primo, numero 7. folio 367. Tomo decimoquarto.

Per ſaltum promotum, an incurrat excommunicationem. Ioan. de Ligna. de cenſur. eccleſiaſt. §. 5. numero decimotertio, folio 311. Tom. 14.

Putans eſſe laycum non punitur. Sebaſt. Medices de fortuit. caſibus. P. 2. q. 2. nu. 11. f. 312. T. 7.

Si clericatum ignoret, venit excuſandus. Stephan. Aufrer. de poteſt. ſecular. ſuper eccleſiaſt. perſo. regul. 3. numero 21. folio 293. Tom. decimoſexto.

Si modum excedat defenſionis, non tamen ex propoſito venit excuſandus. idem de poteſt. ſecular. ſuper eccleſiaſt. perſo. num. 19. fol. 293. T. 16.

Turpiter agentem cum matre, filia, vxore, vel ſorore ab epiſcopo abſolui poteſt. Ioan. a Capiſtra. de auctorit. Papæ. 3. P. 2. P. prin. nu. 21. f. 56. T. 13. P. 1.

Turpiter inuentum cum ſibi propinqua, an excommunicationẽ incurrat. Stepha. Aufrer. de poteſt. ſecular. ſuper eccleſiaſt. perſonis. reg. 3. nu. 20. f. 377. T. 11. P. 1.

Conuerſos ſecularium eccleſiarum, an ſit excommunicatus. idẽ ibid. nu. 2. f. 336. T. eo. P. ead.

Cum baculo, vel haſta, & non cum ferro, an præſumatur habere animum maleficium committendi. Iacobat. Nouel. ad defenſam. verſicu. ſolet. numero ſeptuageſimoſecundo, folio 224. Tomo 11. Par. 1.

Cum haſta cum poſſet ferro percutere, an dicatur habere animũ homicidium committendi. idem ibid. nume. 128. folio 225. Tomo 11. Par. 1.

Degradatum an incidat in canonem ſi quis ſuadente. 17. q. 4. Ioan. Bertachi. de epiſc. 4. P. verſicu. vltimo cauſa. num. 2. fol. 361. Tomo 13. Par. 2.

Enſe, & non vulnerans, ſed tantum veſtem, & camiſiam ſcindens, an teneatur de vulnere. Alberic. a Roſa. de ſtatut. q. 49. nu. vnico, fol. 36. Tom. 2.

Equum aduerſarij, non poteſt prẽmiũ illa die aſſequi. Paris a Put. de re milit. ver. quæro. nu. 4. f. 415. T. 16.

Famulum poteſtatis non ferentem ſignum an teneatur. idem de ſindicatu. verſicu. quia ſupra. numero tertio, folio 265. Tomo ſeptimo.

Fratrem de tertio ordine, an in excommunicationem incurrat. Franc. de Plat. de excommunica. §. 42. numero ſecundo, fol. 359. Tom. decimoquarto.

In capite, dicitur habere animum ad occidendum. M. Ant. Blanc. de indic. & tortu. verſicu. lex. numero 189. folio 271. Tomo 11. Par. prima.

In ludo aliquem non eſt puniendus. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſib. q. 2. nu. 12. f. 212. T. 7.

Latronem animo occidendi, ſi latro obierit ex vulnere inflicto efficitur irregularis Nicol. Plou. in tractatu de irregularitate. ver. ad habendam. nu. 13. f. 400. T. 14.

Laycum conſanguineum clerici ob ipſum clericum excommunicatus eſt. Fran. de Pla. de excom. §. 49. nu. 5. f. 360. T. 14.

Malos in eo quod mali ſint, miniſter Dei eſt, ſecus ſine licentia. Fran. Arias de bello, & eius iuſti. ver. ſiquidem. numero 120. fol. 331. Tom. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Neophytum in religione est ipso facto excommunicatus. Nicola. Plou.de excommunicatione. versic.si quis.numero 23. fol.364. Tom.decimoquarto.

Non animo occidendi quomodo puniatur.Sebast.Medices de fortuit.casib.q.2.nu.18.f.212.T.7.

Ordinatum non baptizatum in canonem non incidit.Beat.Ant.de excommunicat.c.1.nu.8.f.366.T.14.

Promotum ad ordines non baptizatum,an incidat in excommunicationem.Ioan.Ligna. de cens.eccles.§.5.nume. 13.fol.311. Tom.decimoquarto.

Promotum contra voluntatem,an sit excommunicatus.Idem de censu.eccles.nu.eod.f.311.T.eod.

Quomodo probetur non habuisse animum occidendi. Iacob. Simanc.de cathol.institutionib.ti.de hæreticis,eorumq; &c. vers. ipsis.nu.138 f.212.T.11 P.2.

Saxo sine sanguine,an cautionibus contraueniat. Octauia.Velpel. de promis.non offen.q.101.nu.2.f.417.T.11.P.1.

Se ipsum fortuito casu non punitur.Sebast.Medices de fortuit.casib q.2.nu.2.f.212.T.7.

Se mutuò,omnes condemnantur.Paris a Put.de re mili.ver.quæro duo.nu.4.f.413.T.16.

Subijcientem clericum se verberibus eius pro emenda offensę cõmissæ in canonem incidit.Beat. Ant.de excommunic.c.1.n.10. fol.366 Tom.14.

Vel mandans percuti laycum occasione clerici, excommunicatus est.Beat. Anton.de excommunicat.capit.24. numero 3 fol. 372. Tom.decimoquarto.

Perdere qualiter dicatur,& consideretur.

*PERDERE famam dicitur ciuiliter mori.Franc.Brun. de indic. & tortu.ver.lex.nu.113.f.267.T.11.P.1.

Honorem dicitur ciuiliter non.idem ibid.

Nemo potest,quod non habet.Ioan.de Ligna.de censur.eccles. §.9.nu.2.f.313.T.14.

Statum dicitur ciuiliter mori.Franc.Brun. de indic.& tortu.versi. lex nu.113.f 267.T.11 P.1.

*PERDIDERVNT, verbum,præsupponit habitum. Card.Iacobat. de concil.lib.10.art.6.num.26.f.356.T.13.P.1.

Perditio qualiter sit consideranda.

*PERDITIO famæ,morti comparatur, & proinde maledictus qui non curat de honore.Laur.Syl. de feud.recognitio.q.109.n.26. fol.94.T.10.P.1.

Honoris morti com paratur.idem ibid.

Instrumentorum non præiudicat doti,cuius substantia etiam siue instrumentis consistit, dummodo probetur per testes, vel alias legitimas præsumptiones.Paris.de Put.de reassumptio.instrum. rub.13.num.5.f.39.T.4.

Rei quomodo probetur. Pet.de Vbal. de duob.fratrib.P.8.nu.14. fol.155.T.6.P.1.

*PERDITO instrumento contractus non vitiatur, si aliter potest probari,quia instrumentum non fit adesse rerum, sed ad rei gestæ memoriam.Paris de Put.de reassump.instrum.rub.19.nu.6. fol.42.Tom.4.

Perditum quando non sit,& quomodo consideretur.

*PERDITVM in Ludo an sit repetibile.idē de ludo. ver.vt malorũ. nu.26.f.152.T.7.

Et infra quantum tempus.idem ibidem nume. vigesimonono, & 31.folio 153.

Non est,quod retinetur in bonis. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan.quæst.19.ver.sed emphyteuta.num.15.fol.505.Tomo 15.Par.2.

Non vtendo recuperatur.Ioan.Franc.Balb. de præscriptio.q.5.nu. 14.fol.79.Tom.17.

*PERDVELLES vnde dicti.Pet.Belli.de re milit.Par.1.ti.2.num.3. fol.335.Tom.16.

*PERDVELLIONIS crimen quid sit, & quanta sit eius ius. Conra. Brun.de seditio.c.11.nu.4.f.108.T.11.P.1.& And.Alc.de singular.certam.c.1.nu.2.f291.T.12.

Reus dicitur, qui contra personam Imperatoris crimen lęsæ maiestatis commisit.Hieron. Gigans de crim. lęsæ maiest.q.13.nu.2. fol.37.T.11.Par.1.

Perduellis, qui dicatur,& qui non.

*PERDVELLIS dicitur, qui crimen lęsæ maiestatis contra Principem,vel rempublicam commisit.Hieron.Gigans.de crimi.lęsæ maiest.q.14.nu.3.f.88.T.11.P.1.

Non dicitur,qui ex alia causa,quam machinationis contra Princi pem lęsæ maiest.commisit.idem ibid.nu.6.f.88.

Et vnde dicatur.Hieron.Gigans.de crim. lęsæ maiest.q.27. nu.1. fol 41.T.eo.P.ead.

*PEREGRINANTVR quidam cum equo de mense mai, an licebit eis stare in via, & capere herbam pro equis suis, Domino quoque inuito.Hyppolit.Bonrcos.de equo siue Cabal.q.29.vbi inquit quod sic iuxta sententiam Romani singulari.231.&c.fol. 109.Tom.6.P.1.

*PEREGRINARI volentes,& visitare pia loca, prius debent habere licentiam a proprio episcopo percipiendi indulgentias in territorijs alienis indultis.Ludoui. Bolognet.de indulg.versicu. de indulgentijs.num.60.folio 144.Tom.14.

*PEREGRINATIO est amara.Horat.Lut.de priuil.scholar.in præfat.nu.14.f.70.T.18.

Paupertatem generat.idem ibid.nu.16.

Peregrini qualiter considerentur,& ad quid teneantur,& quibus priuilegijs gaudeant.

*PEREGRINI, & transeuntes an teneantur ad obseruantiam statutorum.Alberic.a Rosa.de statut.2.Par.quæstio.1.nume.17. folio 28.Tomo 2.

Euntes Romam ad indulgentiam, & in itinere morientes indulgẽtiam consequentur,ac si fuissent. Pet.Rebuf.de priuil.schol.nume.2.priuil.41.f.57.T.18.

In ieiunijs consuetudini loci se conformare debent.Hieron. de Zanet.de foro conscien.& contentio.ver.pro introductione.num. 81.f.408.T.3.P.1.

In qua ecclesia sepeliri debeant.Petr.de Vbal.de canon.episcopa. & parochia.capitu.septimo,numero 22.fol. 232.Tom.decimoquinto,Par.2.

Possunt facere testamentum non seruata solemnitate iuris ciuilis. Ioan.Dilec. Duran.de arte testan. cautel.6. numero 3. folio 114. Tom.8.Par. 1.

Postquam sunt ingressi ciuitatem,sicut reliquus populus,sunt tractandi,cum veniant populario nomine.Hiero.Preuidel Regio. de peste & eius priuil.versicu.ex prædictis.numero 5. folio 172. Tom.decimooctauo.

Pro represalijs capi non possunt.Pet.Rebuf.de priuil.scholar. priuil.150.nu.3.f.59.T.18.

Quam solemnitatem seruare debent in suis testamentis.Ioan. Dilec.Duran.de arte testan.tit.2.de testam. ord.cautel.6.nume.3. fol.114.Tom.8.P.1.

Qui dicantur.Anton.Gub.Costa.de sponsa.comment.versic. secundum leges.nu.9.vbi refert peregrinos nonnunquam dici quicũque ciues Romani non sunt, interdum,qui,neque ciues, neque latini,neque italici remissiuè.f.51.T.9.

Sine pera,& baculo, non gaudent peregrinorum priuilegio. Ioan. Iacob.a canib.de represal.rub. de iniurijs, & damno dato.n.44. fol.278.Tom.12.

Sunt de foro ecclesiæ. Pet.Rebuf. de priuil.scholar.priuil.129.n.4. fol.56.Tom.18.

Sunt tuti a captiuitate. Pet.Belli.de re milit.2.P.operis ti.9.num.5. fol.344.Tom.16.

Tenentur in testando seruare iuris solẽnitates.Melchio. Palaez.in tracta.de maiorat. quæstio. prima, numero 40.folio 341.Tomo 10.Par.prima.

Testari coram duobus testibus possunt. Roland. Passager. de succes.ab intesta. versi.diuinæ.numero 24.folio 357.Tomo octauo, Par prima.

*PEREGRINIS fauendum est,& quare.Horat.Lut. de priuil.scholar.priuil.8.f.73.T.18.

*PEREGRINORVM fauores multi.Horat.Lut.de priuil. scholar. priuil.8.cir.fi.fol.73.T.18.

Misereri oportet.idem ibidem numero decimoquinto, in præfat. folio 70.

*PEREGRINOS depredans quomodo puniatur.Guliel.Duran.de modo gener.concil.celebran.rub.70.num.4. folio 171. Tom.13. Par.prima.

*PEREGRINVS est,cum quo testamenti factio non est.Iac.Guiati. ad ti.29.ex corpor.Vulpia.ti.22.col.4.in illis verbis quia peregrinus fol.276.Tom.1.

Romam proficiscens deuotionis causa,si in aliquo castro infirmetur,qualiter testari debet.Hier.Preuidel. de peste, & eius priuil. ver.oritur modo.nu.9.f.173.T.18.

*PEREMPTA re ex toto, non tollitur obligatio principalis. Sebastia.Medices de fortuit.casibus.quæstio.decima,nume.133.fol. 223.Tomo7.

*PEREMPTORIA citatio, quibus in causis necessaria, & quomodo ad eam perueniatur.Frider. Schench.de in ius vocan. versic. series.nu.29.f.58.T.3.P.2.

Peremptorij solemnitas qualiter sit considerandа.

*PEREMPTORII solemnitas ad proteruitatem non comparentis conuincendam, non ad solemnizandum iudicium adinuenta est.Sebast.Vant.de nullita.tit.de nullitate ex defectu citationis, & vnde &c.nu.107.f.411.T.4.

Solemnitas apponitur etiam in causis summarijs, & beneficialib. quando in principio causæ citatur quis ad totam causam. idem de nullitatibus titu.eodem numero 105.folio eodem Tomo eodem.

In Romana curia nõ est in vsu, qa in ea omnes termini ex se post litem contestatam sunt peremptorij.Sebast.Vant.de nullitat.tit. de nullitate ex defectu citationis & vnde &c. num.104.fol.eod. Tom.eodem.

Peremptorium qualiter consideretur.

*PEREMPTORIVM an requiratur in sententia obseruatione iudicij.Nicel.de glos. contrar versic. concordare. numero 374.folio 212.Tom.18.

An requisitum sit in sententia arbitri.Lanfran. de Oria.de arbit.7. diuisio.nu.9.fol.223.T.3.P.1.

Edictum

Source : BIU Cujas

Edictum quomodo detur. Federic. Schenc. de sent. & re iud. versi. iudex. nu. 40. f. 3. T. 5.
Interuenisse præsumitur in sententia, a qua appellatum non est. Nicel. de glos. contrar. ver. concordare. nu. 374. folio 212. Tom. 18.
Non est statim mittendum, nisi cogat necessitas. Anton. Columba. de pœnis omnifar. coitus. artic. 141. nume. 141. folio 345. Tomo vndecimo, Par. 1.
Nõ requiritur in causis beneficialibus, & summarijs. Sebast. Vant. de nullita. ti. de nullitate ex defectu citationis, & vnde &c. num. 103. f. 411. T. 4.
Potest maturari, idest vnica citatio pro tribus cum termino arbitrario decerni ob distantiam locorum, ac difficultatem citandi. idẽ ibid. nu. 108. f. 411.
Qualiter, & quando possit proponi. Iacob. de Bell. & Guid. de Suza. de primo, & secundo decreto. ver. plenius. num. 10. folio 137. Tom. 3. Par. 2.
Quod dicatur. Marti. de Fan. de exceptio. impediẽt. lit. ingress. n. 6. fol. 102. ver. quoniam. T. 3. P. 2.
*PERFECTA donatio non potest reuocari, nisi in casibus a iure expressis. Laurent. de Rodulf. de vsur. ver. consuluit. num. 58. folio 21. Tomo 7.
Reliqua vide in verbo donatio.

Perfectio.

In quo consistat, quotuplex sit.

*PERFECTIO charitatis imperfectionem scientiæ supplet. Ioan. Franc. Paui. de visitatio. quæstio. 7. 2. Par. numero 36. folio 203. Tom. decimoquarto.
Charitatis in desiderio mortis est, quod tripliciter probatur. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ versi. restat vltimum. nume. 128. fol. 357. Tom. 1.
Duplex in prole considerada est, scilicet perfectio naturæ, non solum quantum ad corpus, sed etiam quantum ad animam per ea, quæ sunt de lege naturæ, & perfectio gratiæ, & prima perfectio est materialis, & imperfecta respectu secundæ. Thomas. Cãpeg. in tractat. An Rom. Pont. possit dirimere matrim. contract. ab hæret. ver. pro responsione. col. 3. cir. prin. in illis verbis, est autem. f. 114. Tom. 9.
Finis est hominis. Constan. Roger. de summo bono. vers. secundo, principaliter. nu. 40. f. 4. T. 3. P. 2.
Quo ad contractus triplex est. Iacob. Nouel. de iur. prothomis. §. 7. nu. 13. f. 44. T. 17.
Rerum triplex est. idem ibid. §. 4. numero 35. fol. 38. Tom. eodem.
Triplex est. Matthę. de Afflic. de iur. prothomis. ver. pater. num. 19. vbi inquit primam perfectionem esse quoad conuentionem, secundam quoad obligationem, & actionem, tertiam verò, & vltimam perfectionem esse quo ad executionem per rei traditionẽ, & precij numerationem. f. 19. T. 17.
Venditionis est triplex. Matthę. de Afflic. de iur. prothomis. §. 2. nume. 3. f. 7. Tom. eod.
*PERFECTIOR in gradu est in benefaciendo potentior. Ioan. de Ligna. de amicit. vers. restat dubitandum. numero quinto, fol. 231. Tom. duodecimo.

Perfectissimatus dignitas qualiter consideretur.

*PERFECTISSIMATVS dignitas qualis erat. Ioan. Pirrhus de magistrat Roma. P. 1. nu 25. f. 202. T. 16.
Dignitas quibus conueniat. Petr. Calefat. Pisan. de equestr. dignitat. & princip. versicu. cum superioribus. numero 65. fol. 30. Tomo decimooctauo.
Erat dignitas quædam non mediocris, quia non omnes præsides (vt Alciat. inquit) clarissimi fuere, sed & perfectissimi quidam, prout prouinciæ dignitas exigebat. Pirrhus Anglebermer. de magistrat. Roma. lib. 1. ti. de rogatis, seu palatinis. fol. 136. col. 1. cir. princ. in illis verbis perfectissimatus erat. T. 1.
*PERFECTISSIMI qui erant. Ioan. Pirrh. de magistrat. Roma. 2. Par. 2 titu. de togat seu palati. numero vigesimoquinto, fol. 202. Tom. decimosexto.
*PERFECTIVS aliquid dicitur, quanto magis perfectissimo accedit. Thomas Acti. de Lud. Scaccho. quæstio. 4. prin. num. 8. folio 171. Tom. 7.
Digeritur, quod a sapientissimis ruminatur. And. Barbat. de præstant. Cardina. quęstio. 2. basilic. 1. Par. 1. numero 19. folio 70. Tomo 13. Par. 2.

Perfectum quod dicatur, & quid operetur.

*PERFECTVM, an dicatur, quod ex omnibus suis partibus cõstat. Iacob. Nouel. de iur. prothomis. §. 4. nu. 34. f. 38. T. 17.
Dicitur id quod cõstat ex partibus integralibus principio, medio, & fine Anton. Barb. de temp. vtili. capitu. 19. nume. 7. folio 225. Tom. quinto.
Quod principio, & fine constat. Bal. Perus. de statut. ver. arbitriũ. nu. 28. fol. 90. T. 2.
Esse quid dicatur. Sebast. Medic. de definitio. definitio. 76. nu. 27. fol. 311. Tom. 18.
Naturaliter mouetur ad suam naturalem perfectionem. Philipp. Prob. de iur. regal. quæstio. 48. numero secundo, folio 403. Tomo duodecimo.
Nihil est, quo aliud melius est. Claud. Clanciunc. de offi. iud. lib. 1. c. 1. nu. 11. f. 72. T. 3. P. 1.
Non dicitur id, in quo aliquid deest. Bon. de Curt. de nobilita. 3. P. nu. 129. fol. 8. T. 16.
Quid dicitur esse ex principio medio, & fine. Philip. Prob. de iure regal. q. 48. nu. 3. f. 403. T. 12.
Vnum conficiunt duo, vel plura imperfecta. Ambert. de Antiamo. in mater q. seu tortur. versi. supra materia. nu. 23. folio 308. Tomo 11. Par. 1.
*PERFECTVM partum in decem mensibus gigni. Zudo. Char. ad ll. 12. tab. fol. 269. col. 2. cir. med. in verbo perfectum Tom. 1.

Perfidia diuersorum qualiter consideretur, & quæ dicatur.

*PERFIDIA Iudęorum veteris testamenti testimonijs cõuincitur. Iacob. Simanc. de cathol. institu. ti. 35. de Iudæis. num. 4. fol. 165. Tom. 11. P. 2.
Patrum non impedit promoueri ad ordines. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 24. nu. 15. f. 73. T. 15. P. 2.
Quæ dicatur. Conrad. Brun. de seditio. c. 13. num. 12. folio 109. Tomo 11. Par. 1.
Vbi notaretur in attentante, reuocantur attentata, nõ obstante prætensa possessionis continuatione. Robert. Lancellot. de attentat. limit. 1. nu. 9. f. 324. T. 5.
Et dicitur nouum, & notabile remedium ad reuocanda attentata, licèt cesserit alia remedia. idem ibid. nu. 91.
*PERFORANDVS erat Christus in manibus, & pedibus. Hisido. episc. Hispanens. contra Iudę. ver. Iudęi. nu. 35. f. 26. T. 14.
*PERFVGAS non expedit principibus contemnere. Petr. Bolli. de re milit. ti. vnico, de delic. milita. & eorum pœnis. num. 35. folio 359. Tom. 16.
*PERFVGÆ patiuntur maximam capitis diminutionem. Pet. Belli. de re milit ti. vnico &c. nu. 26. f. 359. T. eod.
*PERFVNCTORIÆ aduerbium quomodo exponatur. Albert. de Pergam. de præpositio. ver. in nomine. nu. 88 f. 276. T. 18.
*PERGAMI statutum, quod statutum, vel consuetudo possit derogare iuri communi. Alberi. a Rosa. de statut. q. 169. num. 3. folio 47. Tom. secundo.
*PERIANDRI responsum tyrannicum thrasibulo consulenti. Conrad. Brun. de seditio. capitu. 4. numero 3. folio 143. Tomo vndecimo, Par. prima.

De Pericle duce Athenien sium.

*PERICLES Dux Athenien sium, qua arte occupauerit ciuitatem mari iacentem. Iul. Ferret. de re naual. libro 12. numero 12. folio 347. Tom. 12.
Fuit inuentor plurium adminiculorũ nauis. idem de re naual. li. 7. nu. 42. f. 339. T. 12.
Qua arte cęperit vrbem propè mare. Iul. Ferret. de re naual. lib. 7. nu. 11. fol. 338. T. eod.
Qualiter signauerit hostes in fronte pro vindicta suorum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 2. nu. 30. f. 330. T. 12.

Pericula diuersorum remissiuè quæ sint.

*PERICVLA bellorum externorum. Conrad. Brun. de seditio. c. 4. nu. 4. f. 123. T. 11. P. 1.
Nauigantium. Ioan. Bap. Lup. de vsur. & commercijs illicit. in præfatio. ver. Gregorius. nu. 6. f. 134. T. 7.
Nauium, vt plurimum procedunt culpa nautarum. Pet. Santer. de assecur. & sponsi. merca. 4. P. ver. continuando. numero 22. f. 354. Tom. 6. Par. 1.
Procuratorum. Ioan. a Capistra. in Spec. conscient. versic. restat vltimum. nu. 303. f. 366. T. 1.
Quę in commutationibus pro nihilo reputantur. Thomas de Vio. de Camb. c. 6. nu. 10. f. 406. T. 6. P. 1.
Studentium. Horat. Lut. de priuil. Scholar. in præfat. num. 20. & 21 fol. 30. Tom. 18.
Tabellionum. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ ver. restat vltimum. nu. 304. f. 366. T. 1.
Testium. idem ibid.

Periculi consideratio quæ sit.

*PERICVLI appellatione quid veniat plenè declaratur. Benuenut. Strach. de assecurat. glos. 15. numero secundo, folio 373. Tom. 6. Par. prima.
Susceptio non intelligitur, si culpa locatoris procedat. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. ver. multi autem. num. 6. fol. 502. Tom. 15. Par. 2.
*PERICVLIS superstitio, cum langueret ex morbo. Ioan. Simanc. de cathol. institutio. titu. 63. de superstitionibus. nume. 21. f. 198. Tom. 11 Par. 2.
*PERICVLO beneficium suum amittendi nõ est verisimile, quod quis velit se exponere. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic. Par. 11 q 2. nu. 12. f. 206. T. 15. P. 1.
Et discrimini vitæ, nemo tenetur se exponere. Paris. a Put. de re milit. versicu. an aliquis. numero duodecimo, folio 404. Tomo decimosexto.
Fascinationis quomodo occurratur. Anto. Gub. Costa. de matrim. ti. de his qui nupti. contrahere possunt. nu. 112. fol. 45. vult dicere. 54. Tom 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In mora existente à iuris regulis receditur. Ludouic.Montal. de reprobatio.sent.Pilati.articu.quarto,numero 22.folio 16.Tomo decimoquarto.

Officialis principis datur in emphyteusim prædium fiscale, vel principis,si emphyteuta reperiatur non soluendo. Martin.Laudens.de fisco.q.52.vbi remissiuè.f.3.T.12.

Quis non debet se exponere.Petr. Santer. de assecuratio.& sponsi. mercat.versicu.continuando.numero vigesimonono,folio 355. Tom.6.Par.1.

*PERICVLOSIORA magis timenda.Ioan. Lecirier.de primogenitu.ver.quia.nu.14.f.61.T.10.P.1.

*PERICVLOSVM est sub suspecto iudice litigare.Bartol.de cons. habend.ver.circa practicam.numero tertio,folio 330.Tomo 3. Par.prima.

Periculum.

Quid comprehendat, quotuplex sit, ad quem spectet,qualiterá, m'scellaneè consideretur,& quid operetur.

*PERICVLVM absolutè prolatum circa ea, quæ deferũtur per mare,an comprehendat casum aduersæ tempestatis.Pet.Santer.de assecurat.& sponsi.mercat.4.Par.versi.continuando.nu.13.f.354. Tom.6.Par.1.

An spectet ad delegantem,an verò ad delegatum . Sebast. Medic. de nouatio.quæstio.sexta,numero duodecimo,folio 389.Tomo sexto,Par.2.

Animæ si timeatur in partem deteriorem præsumitur.Troyl.Maluet.de sortib.3.Par.ver.aggredior.nume. decimonono, fol.402. Tom.11.Par.2.

Casus fortuiti pertinet ad dominum.Sebast. Medices.de fortui.casibus quæstio.vndecima, numero quadragesimonono, fol.208. Tom.septimo.

Contingens in re conducta,cuius cedat interesse.Odofre.de libel. forman.capitú.26.numero 1.fol.88. de actione oneris ad versic. Tom.3.Par.2.

In re vendita ad pondus, mensuram, & numerum,ad quem spectet.Albert.Brun.Astens.de diminutio.& deteriorat.conclus.20. nu.149.f.378.T.17.

Creditoris vendentis pignus, & habentis fidem de precio in quo versetur.Ant.Negus.de pigno.& hypothe.numero 1.6.Par.principip.versicu.aggrediendo.numero trigesimooctauo,fol. 243.Tomo 6.Par.prima.

Destructionis ecclesiæ,si imminet,vel magnum scandalum, prælatus,si non cedat,inuitus cogitur cedere.Federi. de Senis de permutatio.benefi.versicu.quia.numero 40.folio 189. Tomo decimoquinto,Par.1.

Emptæ rei quodcunque contingẽs pertinet ad emptorem. Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alienan.ver.dicta verò.num.7.f.502. Tom.15.P.2.

Est animarum in detinendo decimas.Pet.Rebuf.de decimis.q.10. nu.20.f.134.T.15.P.2.

Est debitoris, si post moram pecunia efficiatur extimationis vilioris.Mart.Garat.Laudens.de monet. versic.cupiens.nume.21.fol. 204.Tom.12.

Est instans,vel futurum, metus verò præsens. Vital.de Camba. de claus.ver.restat videre.nu.7.f.429.T.18.

Est damnum rei conductæ,pertinet ad conductorem. Sebast.Medices.de fortuit.casib.q.11.nu.30.f.207.T.7.

In emptorem nunquid transeat.Franc.Luca.de fisco,& eius priuil. 4.Par.princ.ti.de vectigal.& publica.ver.superest.nu.9.f.14.vult dicere.f.15.T.12.

In se suscipiens,an veniat leuissima culpa.Petr.Santer. de assicuratio.& sponsio.mercato.4.Par.ver.continuando. numero 9.folio 354.Tom.6.P.1.

De periculo tenetur.Placenti.de iudi.ti.10.num.2.col.3.folio 93. Tom.3.Par.1.

Scilicet rem nõ possidet, nec ante tenebatur aliqua obligatione, an teneatur de casu fortuito.Pet.Santer.de assicurat. & sponsio. mercato.4.Par.versic.continuando.numero 8. folio 354.Tomo sexto,Par.prima.

Locatoris quando sit.Sebast.Medices. de fortuit.casib.q.10.n.90. fol.222.Tom.7.

Magnum non est in mora modici temporis.Odofre. de curat.bonis dan.rub.ex quibus causis datur curator bonis.num.54.folio 407.Tom.8.P.2.

Maius vbi vertitur, ibi cautius consulendum. Ioan.a Capistra. in Spec.conscien.versicu.restat vltimum.numero 69.folio 354.Tomo primo.

Vbi vertitur, ibi cautius prouidendum est.Guliel. Duran. de modo general.concil. celebran.rub.18.numero 18.fol. decimotertio,Par.prima.

Maris suscipiens, dicitur suscipere fortuitum casum. Sebast.Medices.de fortuit.casibus.quæstio.9.numero decimotertio,fol.219. Tom.septimo.

Mercium suscipiens mari,vel terra exportandarum de casu fortuitu tenetur.Benuenut.Stracha de assecuratio. gl.15.num.6.folio 374.Tom.6.P.1.

Nominum dotalium ad maritum pertinet.Ioan. Garsi. Hispan.de expens.& meliorat.capitu.decimotertio,numero 34.fol.305.Tomo decimoseptimo.

Non compensatur regulariter.Sebast.Medices.de compẽsat.q.29. nu.9.f.271.T.6.P.2.

Prolatum generaliter, intelligitur de periculo adueniente per omnem culpam,non autem per casum fortuitum.Pet.Santer.de assecuratio.& sponsi.mercato.4.Par.versicu. continuando. numero secundo,folio 353.Tom.6.Par.1.

Proueniens ex natura contractus, vel qualitate personarum sequitur emptorem scientem.Albert. Brun.Astens.de diminutio.& deterioratio.conclus.20.nu.141.f.377.T.17.

Qui amat,peribit in illo.Guliel. Bont.de vsur.versi.quodlibetum. nu.73.f.78.T.7.

Regulariter ad quem spectet. Sebast. Medices. de fortuit.casib.q. 10.nu.146.f.223.T.7.

Rei de qua contrahitur, ad quem spectet,ea pereunte, vel minutante perfectum contractum. Albert.Brun. Astens. de diminutio.& deterioratio.conclus.20.numero 154.folio 378.T.17.

Rei non spectat ad futurum dominum, si non pereat in ipsius potestate.idem de diminutio.& deteriorat.conclus.20.nume.159. fol.379.Tom.17.

Rei per metum extortæ,pertinet ad inferentem metum. Sebastia. Medices.de fortuit. casibus quæstio.8. numero decimoquarto, fol.202.Tom.7.

Rei per vim deiectæ ad quem spectat. Sebast.Medices. de fortuit. casib.q.8.nu.17.f.204.T.7.

Rei pertinet ad dominum . idem ibidem quæstio. 11. numero 44. folio 208.

Ruinæ operis conducti per plures fabros,cui cedat,& cuius expensis refici debeat.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.8.P.prin.num.38. fol.159.T.6.P.1.

Seu interitus rei,vt plurimum spectat ad dominum suum. Albert. Brun. Astens.de diminutio. & deterioratio. conclus. 20.nu.163. fol.379.T.17.

Suscipiens in casu, vbi venit dolus lata culpa,& leuis, tenetur etiã ad casum.Sebast. Medices de fortuit.casib.q.15.nume.17. folio 210.Tom.7.

Quando dicatur obligari ad solitos casus ille, qui in se suscipit periculum,& casum.idem ibid.nu.18.

Vbi quis tenetur de fortuito casu,quando suscipiens in se periculum teneatur, dato quod veniat alterius culpa. idem ibidem num.duodecimo.

Vbi est in mora appellatio in criminalibus non retardat executionem.Robert.Lancellot.de attenta.ampliat.4.nume.16.fol.352. Tom.quinto.

Capitur pecunia, vbi est magis parata, sed debet postea fieri perequatio.Pet.Belli.de re milit.quæstio.7.numero 10.fol. 343.Tomo decimosexto.

Facere licitum est,quod aliàs non liceret.Domi.Bagarot.de exceptio.dilator.& declinator. iudi.ver.precibus.num.25.folio 129. Tom.3.Par.2.

Recedimus a regulis iuris.Sebast. Montic.de inuent.ver.scimus. nu.238.f.248.T.8.P.2.

Receditur a regulis ordinarijs.Robert.Lancello.de attenta.limitatio.43.nu.13.f.376.T.5.

Vbi maius est,ibi cautius est agendum.Pet.Pech.de testamen. coniug.lib.3.c.1.nu.7.f.160.T.8.P.1.

Conrad.Brun.de hæret.capitu.9.numero secundo,fol.313. Tomo 11.Par.2.

Ægidius de Bellamera de permutat.benefi.P.6.q.2.nu.11.folio 202.Tom.15.P.1.

Hierony.Gigan.de crim.lęsæ maiestat. quæstio.16.nume.12.fol. 40.Tom.11.P.1.

Sebast.Medic.de fortuit.casib.quæstio.11.numero quarto,folio 207.Tom.7.

Versatur,ibi maior adhibetur cautio.Ioan.Mauri.Bolla. de restit. in int.c.390.nu.3.f.104.T.15.

Verbum est verbum generalissimum.Pet.Santer.de assecurat. & sponsi.mercat.4. Par. versicu. continuando.numero 1.folio 353. Tom.6.Par.1.

Quandoque accipitur propriè,quãdoque impropriè, interdum improprijssimè.idem ibid.nu.6.f.354.

Quandoque comprehendit fortuitum casum.Pet.Santer.de assecurat.& sponsi.mercat.4.Par.ver.continuando.nu.3. fol.353.Tomo eo.Par.ead.

Perinde

Cuius natura,& effectus sit.

*PERINDE ac talis, verbum,cuius sit effectus.Pet.And.Gamba.de auctorit.leg.de lat.lib.7.nu.98.f.204.T.13.P.2.

Ad quid referatur.Alber.Brun.de rebus dubijs versi. venio nunc nu.10.f.354.T.18.

Dictio quid notet,& significet.Bal.Perus.de statu.vers. comitatenses.nu.2.f.102.T.2.

Similitudinem omnimodam,& iuris identitatem denotat.Horat. Mandos.de priuil.ad instar,seu de communicat.priuil.q.2.n.15. fol.125.T.18.

*PERINIQVVM est,quòd debeas nolle persoluere, & quod tibi debeatur acriter persequi.Ant.Massagal.ad form. cam.obli.q.2 nu.8.f.355.T.6.P.2.

*PERIPATETICI summum bonũ in virtute posuere. Bon.de curtil.de nobilit.3.P.nu.74.f.6.T.16.

*PERIRE volens non auditur.Anto. Colũ.de pœnis omnifari.Coitus.art.20.nu.204.f.346.T.11.P.1.

*PERISSOCHOREGIA quid sit.Ioan.Pirr.de magistrat.Roma.2. Par.titu.de quæstorijs magistrat.numero vigesimoquarto,folio 203.Tomo 16.

*PERITI in arte aliqua, ex quorum aspectu,& denũciatione probatio rei elicitur,quòd assumendi sint, & cuiusmodi iuramentum ab his exigendum.Feder.Schenc.de prob.versi.regulæ.num.25. fol.29.Tom.4.

In omni

Source : BIU Cujas

In omni loco imperitis sunt potentiores. Iacob. Nouel. de iur. prothomis. §. 6. nu. 16. f. 42. T. 17.
In quauis ex arte quorum aspectu, & denunciatione causæ probatio pendet, sint ne a partibus eligendi, an verò a iudice deputandi. Feder. Schenc. de probatio. ver. regulares est. numero 24. fol. 29. Tom. quarto.
Iuris in dubijs sunt adeundi Fran. Ponzi. de Lamijs versi. Lamiarum. numero 38. f. 353. T. 11. P. 2.
Quales esse debeant in arte. And. Barba. de Card. leg. de lat. 2. quæstio basilic. nu. 10 f. 135. T. 13. P. 2.
*PERITI vnius dicto, an, & quando standum sit. Thomas Acti. de Lud. Scaccho. q. 12. princip. nu. 94. f. 192. T. 7.
*PERITIA artis, attendi debet in electione officialium. Bartho. Cę pol. de Impera. milit. diligen. ver. scientia. numero secundo, fol. 314. Tom. 16.
In tribus consistit natura, doctrina, & vsu. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 1. nu. 9. fol. 258. T. 13. P. 1.
*PERITIORES, qui consulere non potuit, licet audiatur allegando ignorantiam iuris, etiam in lucris captandis, secus tamen in iurisperito. Roland. a Valle de confectio. inuentar. quæstio. 6. numero 3. fol. 167. T. 8. P. 2.
Semper consulendi. Pet. Pech. de testam. coniug. c. 23. nu. 6. f. 156. Tom. 8. P. 1.

Peritis.

In arte sua standum, ac credendum est.

*PERITIS in arte agriculturæ est standum circa ratificationem arborum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 6. ver. est natura. num. 22. fol. 355. Tom. 12.
In arte credendum in Speculo conscientiæ. Ioan. a Capistra. versi. restat nunc. nu 19. f. 341. T. 1.
Creditur. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 19 numero 3. folio 337 Tom. 4.
Standum est. Pet. Calefac. Pisa. de equestr. dignita. & princi. versi. cum superioribus. numero septuagesimotertio, folio 30. Tomo decimooctauo.
*PERITO cuique de pertinentibus ad artem suam creditur. Franc. Ponzi. Placenti. de Lamijs. fol. 351. ver. Lamiorum. nume. 7. Tomo 11 Par. 2.
*PERITORVM dicto, quando standum. And. Barba. de Card. leg. de lat. secunda quæstio. basilic. numero 10. folio 135. Tom. decimotettio, Par. 2.
*PERITVS errans in articulo fidei, etiam non diuulgato, pertinax hæreticus est. Arnal. Albertin. de assertio. cathol. & hæret. q. 30. nu. 35. fol. 104. T. 11. P. 2.
Si seruit gratis tenetur de leuissima culpa. Hieron. de Monte de finibus regun. capitu. trigesimotertio, numero 9. folio 340. Tomo tertio, Par. secunda.

Periurare, ac periuri qualiter considerentur.

*PERIVRARE paratus, quomodo reuocandus, & indicandus. Ioã. a Capistra. de quodam matri. quæstio. tertia, numero octauo, folio 84. Tomo 9.
*PERIVRI ecclesias non debent regere. Ioan. Franc. Paui. de visitatio quæstio. quinta, secunda Par. nume. sexagesimotertio, folio 199. Tomo 14.
Puniuntur multiplici pœna. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litẽ. c. 5. nu. 7. f. 394. T. 3. P. 2.

Periurij.

Crimen, ac exceptio quomodo considerentur, & quid operentur.

*PERIVRII crimen consideratur in genere non in specie. Alberic. a Rosa. de statut. quæstio. 175. numero quarto, folio quadragesimooctauo, Tom. 2.
Exceptio afficit personam iurantis. Ioan. Campeg. de dote. q. 81. nu. 7. fol. 289. T. 9.
Ex iudicio, & agitatis in eo. M. Ant. Blanc. de compromis. inter cõ iun. nu. 83. f. 173. T. 3. P. 1.
Non impedit attentatorum reuocationem. Robert. Lancellot. de attentat. capitu. 30. de priuil. attentato. numero octuagesimosexto, fol. 455. Tom. 5.
Solet impedire litis contestationem. Robert. Lancellot. de attentat. q. 26. nu. 3. f. 436. T. 5.
Et dicitur litis finitæ. idem ibid. nu 4.
Vel alterius criminis, an possit opponi petentibus beneficium. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 2. Par. 3. numero 21. fol. 52. Tomo 15. Par. prima.
Et nullum crimen aliquem beneficio ipso iure priuat. idem ibidem nume. 33.
Pœna, & de periurij mulcta. Matthę. de Afflic. de iur. prothomis. §. 4. nu. 20. fol. 13. T. 17.
Deus de periurio contristatur. idem ibid.
Reus quibus pœnis subijciendus sit. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. capitu. quinto, numero quinto, folio 394. Tomo 3. Par. secunda.
*PERIVRIO offenditur Deus immediate. Ascan. Clemens. Amer. de pat. potest. c. 6. effect. 4. nu. 42. fol. 109. T. 8. P. 2.
*PERIVRIS, an & quando in hęreseos crimen attestari liceat. Gundisal. de hæret. quæstio. decimatertia, numero 12. folio 37. Tomo 11. Par. secunda.

Periurium.

Cui æquiparetur, & cum quo compensetur, quid sit, qualiter incurratur, & eius effectus.

* PERIVRIVM adulterio est æquiparandum. Franc. Squilacen. de fide cathol. 1. dub. nu. 23. f. 9. T. 14.
Cum periurio, & culpa cum culpa compensatur. Robert. Lancellot. de attent. q. 8. nu. 28. f. 431. T. 5.
Est crimen ecclesiasticum. Ant. de Canar. de execu. instrum. ver. colligam. nu. 46. f. 42. T. 5.
Est maius delictum homicidio. Ascan. Clemens. Amer. de pat. potesta capitu. sexto, effect. 4. numero 43. folio 109. Tomo octauo, Par. secunda.
Est peccatum mortale. Pet. Foler. de contract. censuar. versic. Nicolaus nu 72. f. 128. T. 6. P. 2.
Est pœna legalis. Vital. de Camba. de clauſ. versi. supereſt vt videamus il secondo. nu. 12. f. 435. T. 18.
Ex specie sua est mortale peccatũ. Fortun. Garz. de vlt. fin. iur. can. & ci. ver. iustitiæ. nu. 478. f. 107. T. 1.
Homicidio voluntario est æquiparandum. Franc. Squillacen. de fide cathol. dub. 1. nu. 23. f. 9. T. 14.
In iurante falsum an cadat animo calumniandi. Franc. Curt. de iureiuran. propter calumniam. §. quod obseruari. nu. 3. folio 332. Tom. 3 Par. 2.
In principe est grauius, quam in alia persona. Iacob. de S. Geminia. de feud. versicu. sed an princeps. numero decimooctauo, folio 184. Tom. 10. P. 1.
Incurrendi, ac iuramenti effectus, an transeat in hæredes. Quintil. Mandos. de monitor. quæstio. 24. numero tertio, folio 63. Tom. tertio, Par. secunda.
Incurrit qui venit contra iuramentum a lege reprobatum. And. ab Exea de pactis. Par. secunda, ver. expeditis. text. numero 61. folio 34. Tom. 6 Par. 2.
Inducit pœnam depositionis. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. arti. 5. nu 4. f. 220. T. 13. P. 1.
Non priuat ipso facto. Ioan. Coras. de benefi. capitu. sexto, de corporis, & animi vitijs. numero duodecimo, folio 294. Tom. decimoquinto, Par. 2.
Potest esse notorium. Anto. Butri. de notor. articu. 3. numero 3. fol. 53. Tom. quarto.
Qualiter punitur. Pet. Foller. de contract. censuar. ver. Nicolaus. nume. 75. f. 128. T. 6. P. 2.
Quando incurratur actu non completo. Ægid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 2. quæstio. 7. numero duodecimo, f. 194. Tom. 15. Par. 1.
Inducat infamiam. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 4. folio 311. T. 13. P. 1.
Sit grauius adulterio, aut homicidio. M. Anton. Bauer. de virtu. & viribus iurament. versicu. dicturus. numero 122. folio 370. Tomo quarto.
Qui committit in omnium iniuriam vertitur. Iacob. Nouel. de iure prothomis. § 5. nu. 54. fol. 41. T. 17.
Quid Bal. Perus. de statut. ver. iuramentum. nu. 14. ubi inquit periurium esse mendacium iuramento firmatum. fol. 125. Tomo 2. & Ioan. Quint. Hed. de Aristocrat. Christia. Ciuita. titu. de periurijs. col. 1. cir. fi. in illis verbis, & periurium est. folio 102. Tomo decimosexto.
Tanto pœnalius est, quanto id per quod iuratur sanctius. Petr. de Bais. in directo. electio. cap. 26. 3. Par. numero septimo, fol. 198. Tom. 15. Par. 1.

Periuro.

Verbum in datiuo qualiter consideremus, & quid ei conueniat, vel non.

*PERIVRO grauissima pœna est imposita. And. Barba. de testibus. tertia Par. versi. nota quod. numero decimosexto, folio 138. Tomo quarto.
Non creditur. Sebast. Medices de fortuit. casibus. q. 14. numero 11. fol. 209. Tom. 7.
Quando denegetur actio. Ioan. de Selua de benefic. quæstio. secunda, tertia Par. numero vigesimoquarto, folio 52. Tomo decimoquinto, Par. prima.
Semel non defertur iuramentum ad probandum. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. decima, numero 1. folio 322. Tom. 4.
Sicut, & blasphemia principaliter contra Deum dirigitur. Franc. Squillacen. de fide cathol. dub. primo, numero decimo, folio 9. Tom. decimoquarto.
Testi non creditur, sed an faciat indicium ad torturam, vel ad formandam inquisitionem. And. Alciat. de præsumptio. præsump. 10. nu. 2. f. 322. T. 4.
*PERIVRI an sint infames, & infames qui dicantur. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 19. prin. nu. 9. f. 335. T. 15. P. 2.

Periurus.

Quas pœnas, & damnum patiatur, & quomodo consideretur, & quid operetur.

*PERIVRVS ab actione, seu ab agendo est repellendus. Ioan. de Selua de iureiur. q. 7. nu. 3. f. 358. T. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ab ordine deponitur. Ioan. de Sel. de benefi. q. 2. 3. P. nu. 23. fol. 52. Tom. 15. Par. 1.

Ad dignitates admitti non debet. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. can. & ci. verſic. iuſtitiæ. numero 345. fol. 107. T. 1.

Adulter, regulariter ſeptem annis pœniteat, & idem pro fornicatione, licèt non ita aſpera pœnitentia imponatur. Ioan. a Capiſtr. de excommunicat. in tractatu de canon. pœnitentiali. canon. 47. fol. 399. T. 14.

An in crimine lęſæ maieſtatis admittatur in teſtem. Hieron. Gigan. de crim. lęſæ maieſtat. quæſtio. 11. num. 1. folio 63. Tom. vndecimo, Par. prima.

An ipſo iure priuetur, & an debeat declarari. Card. Iacobat. de cõcil. lib. 7. art. 5. nu. 6. f. 311. T. 13. P. 1.
Diſtingue in habente ſuperiorem, & non habente ibidem.
Quod an procedat. idem ibid. nu. 7.

An repellatur a teſtimonio ſine infamiæ illatione. Tynda. de teſtibus c. 11. de teſte variante in eadem inſtantia &c. nume. 15. folio 151. Tom. 4.

An ſit infamis. And. Barbat. de teſtibus. 3. Par. ver. nota quod. num. 10. fol. 137. T. 4. Lanfran. de Oria. de teſtib. num. 77. fol. 186. Tomo 4. & Ioan. de Selua. de benefi. quæſtio. 2. Par. 3. num. 16. f. 51. Tom. 15. Par. 1.

Ipſo facto priuatus beneficio, an verò per ſententiam priuandus. Ioan. de Selua. de iureiurand. quæſtio. ſeptima, num. primo, fol. 358. Tom. quarto.

Beneficijs priuandus eſt. Ioan. Stafil. de gratijs expecta. &c. titu. de varijs modis vacationis. numero 111. folio 279. Tomo decimoquinto, Par. 1.

Beneficiorum incapax. Ioan. Coras. de benefi. c. 6. num. 11. fol. 294. Tom. 15. Par. 2.

Ceſſionis beneficium non habet. Matthe. Brun. de ceſſio. bonor. quæſtio. tertia, princip. numero decimoſeptimo, folio 181. Tom. tertio, Par ſecunda.

De iure ciuili infamis indiſtinctè non eſt. Proſol de comiti. de differen. iur. ciuil. & cano. verſicu. quoniam. numero 72. folio 194. Tom. primo.
Secus de iure canonico, quia indiſtinctè infamis eſt. idem ibidem num. 73.

Eccleſiaſtica beneficia, an licitè retinere poſſit. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 5. nu. 52. f. 41. T. 17.

Efficitur, qui venit contra iuramentum appoſitum ſuper pacto inualido. And. ab Exea. 2. Par. ver. expeditis. numero 60. fol. 34. Tomo 6 Par. 2.

Emendatus nunquid in teſtem admittendus. And. Barb. de teſtib. tertia Par. ver. nota quod. nu. 16. f. 138. T. 4.

Eſt a limine iudicij repellendus. Robert. Lancellot. de attent. q. 26. nu. 2. f. 436. T. 5.

Eſt infamis. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſſor. verſ. regula. nu. 270. fol. 551. Tom. 15. P. 2. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. verſi. licet. nu. 128. f. 218. T. 15. P. 1. & Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 75. nu. 1. f. 47. T. 18.

Infamia ciuili. And. Barbat. de teſtib. 3. P. ver. nota quod. num. 18. fol. 137. T. 4.

Ratione iuramenti. Paris. a Put. de re milit. verſi. an ſi prouocans. nu. 4. f. 420. T. 16.

Eſt ipſo iure beneficijs priuatus Pet. Rebuf de pacifi poſſeſſor. verſicu. regula. numero 269. folio 551. Tomo decimoquinto, Par. ſecunda.

Et fidei violator, punitur. Nicol. Moro. de fide treug. & pace. q. 16. nu. 9. f. 420. T. 11. P. 1.

Etiam in iuramento iudiciali efficitur infamis de iure canonico, patet, quia prohibetur a teſtimonio, & quadraginta dies in pane, & aqua, & ſeptem ſequentes annos debet pœnitere, & nunquam eſſe ſine pœnitentia. Bap. a S. Blaſ. de contradictio. iur. cano. nu. 40. f. 186. col. 1. T. 1.

Poſt peractam pœnitentiam teſtis eſſe non poterit. Hieron. Gign. de crim. lęſæ maieſtat. quæſtio. 10. numero duodecimo, folio 63. Tom. 11. P. 1.

Homicidaque regulariter ſeptem annis pœniteat, & idem pro fornicatione, licet non ita aſpera pœnitentia imponatur. Ioan. a Capiſtra de excommunicat. in tracta. de canon. pœnitentia. canon. 47. fol. 399. Tom. 4.

Homicidam vincit. Ioan. a Capiſtra. de quodam matrim. q. 3. n. 9. fol. 84. Tom. 9.

In crimine hæreſis, quando admittatur in teſtam. Hiero. Gigan. de crim. lęſæ maieſtat. quæſtio. 11. numero tertio, folio 63. Tom. 11. Par. prima.
Et quando in crimine ſimoniæ. idem ibid. nu. 4.

Lęſæ maieſtatis admittitur in teſtem. Hiero. Gigans. de crimi. lęſæ maieſt. nu. 2. f. 63. T. 11. P. 1.
Et quibus concernentibus. idem ibid. nu. 8.

Licèt ipſo iure beneficio priuetur, declaratoria eſt neceſſaria. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 36. numero 7. fol. 424. Tom. 11. Par. 1.
Et interim habet titulum coloratum. idem ibid.

Non debeat admitti ad præſtanda iuramenta, quæ ſunt honoris, tamen iuramenta, quæ ſunt oneris præſtabit, vt eſt iuramentum calumniæ. Bon. de Curtil. de nobilita. 7. Par. ver. congruenti. nu. 17. fol. 19. Tom. 16.
Et iuramentum præſtabit domino feudi. idem ibid.

Non dicitur aduerſus illum, qui pacta non ſeruauit. Nicola. Moro. de fide treug. & pace quæſtio. 16. numero 8. folio 420. Tom. 11. Par. prima.

Qui ex iuſta cauſa deſerit iuramentum. Vital. de Camba. de clauſul. verſicu. ſed nunc reſtat. folio 463. numero duodecimo, Tom. decimooctauo.

Non efficitur propter impoſſibilitatem. Sebaſt. Medices de fortui. caſib. q. 5. nu. 27. fol. 200. T. 7.

Priuatur emphyteuſi. Ioan. de Sejua. de benefi. q. 2. 3 P. nu. 27. f. 52. Tom. 15. P. 1.

Punitur ab homine ciuiliter. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſi. iuramentũ. nu. 7. f. 125. T. 2.

Qua pœna puniatur, & quomodo contra eum libellus formetur. And. Barbat. de teſtibus. 3. Par. verſicu. nota quod. nume. 12. fol. 138. Tom. quarto, & Tynda. de teſtib. capitu. 4. numero 3. fol. 153 Tom. quarto.

Quando beneficio ſit priuandus. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. ſecunda, Par. 3. numero vigeſimotertio, folio 52. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Quibus caſibus repellatur a teſtificando. Ioan. Campeg de teſtib. regul. 34. & 35. quibus in locis ponit ſex ampliationes, & decem fallentias. fol. 91. T. 4.

Quis a teſtimonio repellatur. Tynda. de teſtib. c. 4. numero 3. folio 153. Tomo 4.

Quis non debet examinari, ſi fuit examinatus, quod tamen non facit indicium, niſi quoad inquirendum. Ioan. Crot. de teſtib. ver. circa tertiam. nu. 101. f. 205. T. 4.

Quis ſit. Lanfranc. de Oria. de teſtibus. numero 77. folio 186. Tomo quarto.

Quòd dicatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 217. fol. 319 Tom. 3. Par. 1.

Quòd incurrat infamiam. idem ibid.
Et quomodo intelligendum. idem ibid.

Semel non admittitur ad probandum per iuramentum. Io. Crot. de teſtibus verſicu. expeditis. numero ſecundo, folio 225. Tomo quarto.

Præſumitur adhuc facturus periurium. And. Alcia. de præſumpt. præſump. 10. nu. 1. f. 322. T. 4.

Semper repellitur a teſtimonio, nec emendatus admittitur. Guliel Redoa. de ſimo. mental. 4. Par. cap. 5. num. 27. fol. 106. Tomo 15. Par. ſecunda.

Simpliciter eſt infamis. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. n. 102. fol. 314. T. 13. P. 1.

Temerarius beneficio non priuatur. Ioan. de Selua. de iureiur q. 7. nu. 5. f. 359 T. 4.

Vel alius infamis in quibus caſibus poſſit accuſare. Ioan. Monach. de defenſor. iur. verſic. nunc contra. numero quinto, fol. 123. Tomo tertio, Par. 2.

Verè quis dicatur. Alberic. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 175. nume. 3. folio 48 Tom. 2.

Vt dicatur incidiſſe in pęnam. l. ſi quis maior, neceſſarium eſt probaſſe ad implementum. idem debet de dolo conſtare. Nico. Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 16. nume. 8. fol. 420. Tomo 11. Par. prima.

Permiſſa.

Qualiter conſiderentur.

*PERMISSA a lege non ſunt ſemper honeſta Thomas Acti. de Iud. Scaccho, quæſtio. ſecunda, numero vigeſimoprimo, fol. 170. Tomo ſeptimo.

Et denegata Iudeis, & Saracenis. Franc. Squillacen. de fide cathol. c. 48. nu. 1. f. 6. T. 14.

Plura ſunt in veteri teſtamento, quæ hodie ſunt prohibita. Marq. de Suſ. de Iudę. & alijs in fide. cap. 3. 2. Par. princ. nume. quinto, fol. 42. Tom. 14.

Permiſſio.

Quomodo miſcellanee conſideranda ſit, & quotuplex ſit.

*PERMISSIO in prohibitis non egreditur permiſſionis terminos. Albert. Brun. Aſtenſ. de augm. &c. 8. concluſ. princip. num. 3. fol. 359. Tom. 17.

Indeterminata debet modificari, nõ autem imperitè intelligi. Bal. Berus. de ſtatut. verſicu. querela. numero ſecundo, folio 140. Tomo ſecundo.

Iuſſu, aut decretum iudicis efficit licitum, quod aliàs foret illicitum. Damhou. de tuto. & curato. in pupillar. patroci. c. 5. nu. 64. fol. 358. Tom. 8. P. 2.

Referens ſe ad ius, non in plus obligat. quàm ex forma iuris debeatur. Lancellot. Gall. de ſtatut. quæſtio. 8. numero quadrageſimoſeptimo, fol. 341. T. 2.

Relinquendi vxori, vel illam poſſe viro ſuccedere, interdum cauſam præbet liberos deſerendi, & illos ſpoliandi, ac deperdendi. idem ibidem præfat. 5. numero vigeſimotertio, folio 236. Tomo ſecundo.

Specialis non tranſcendit caſum. Ægid. de Bellamer. de permutat. beneficio. Par. prima, quæſtio. 1. numero ſecundo, folio 190. Tomo 15. Par. 1.

Triplex eſt. Iacob. Caſtil. de duell. verſi. duellum. nu. 35. vbi inquit. primam permiſſionem eſſe ſimplicem permiſſiuam, & indulgẽtem pœnæ, ſecundam tollere impedimentum eius quod permittitur, tertiam, & vltimam, quæ præſtat adiumentum actui, qui permittitur &c. fol. 285. T. 12.

In iure reperitur. Ioan. de Ligna. de duel. ver. circa tertium. nu. 17. fol. 282. T. 12.

*PERMISSIONEM a lege inductam latiorem interpretationẽ recipere, quàm ſi quæ ab homine fieri contingat. Pet. And. Gamba. de auctorit. leg. de lat. verſicu. vt rem. numero 154. folio 188. Tomo 13. Par. ſecunda.

*PER-

Source : BIU Cujas

*Permiſſionis cauſa ceſſante, ceſſat permiſſi effectus. Anto.de Roſel. de legitimat.lib.2.ti.de legitimat.nu.45.f.86.T.8.P.2.

*PERMISSO aliquo, an videatur permiſſum omne antecedens neceſſarium ad illud. Bal.Peruſ. de ſtatut. verſic. excommunicare. nu.3.fol.111.T.2.

Permiſſum.

Quando cenſendum ſit circa diuerſas materias.

*PERMISSVM ad tempus, poſt tempus prohibitum videtur. Ioã. Lecirier.de primogenit.quæſtio.21.1.lib.numero 5.folio 34.Tomo 10.Par.1.

Alteri infeudare, vel alienare, non alienat eccleſiæ. Guliel.Redoa. de rebus eccleſ.non alienan.capit.28.numero 33. folio 402. Tomo 15.Par.2.

Cum quid expreſsè non reperitur, remanet ſub regula prohibitionis.Ioan.Catald.de interdic.2.Par.tractat.ver.viſo.nume.12. fol.331.Tom.14.

Eſſe id intelligitur, quod non reperitur expreſsè prohibitum. Guliel.Redoa.de rebus eccleſ.non alienan.Rub.32.num.2.fol.432. Tom.15.Par.2.

Fieri infra terminum, eſt prohibitum fieri extra. Franc.Solſo.in Lucerna Laudemio.4.princip.quæſtio.numero 27.folio 242.Tom. 10.Par.ſecunda.

Inter viuos, non intelligitur permiſſum, ita vt etiam in vltima voluntate fiat. Lancellot.Gall.de ſtatut.quæſtio.6.numero 18.folio 315.Tom.2.

In materia, an permittatur in materiato. Albert. Brun. Aſtenſ. de mutatio.&c.concluſ.decimatertia, num. trigeſimoſecundo, fol. 391.Tom.17.

In principali, cenſetur etiam permiſſum in augumento. Roland. a Valle de dote.q.100.nu.9.f.390.T.9.

Trahitur ad augumentum. Alber.Brun. Aſtenſ.de augumẽto.&c. concluſ.8 princ.nu.1.f.359.T.17.

In vno caſu, in alijs legitimè prohibetur. Iacob. *Nouel.* de iur. prothomiſ.ſiue de iure congrui.ver.*in nomine.numero 6.* folio 20. Tom.decimoſeptimo.

Lege naturæ, poteſt per legem *humanam* prohiberi. Sebaſt.Medit ces de venat.q.5.nu.11. *f.398.T.eod.*

Quod expreſsè, *non reperitur*, ſubiacet regulæ prohibitiuæ. Ioan. Calderi.de *interdict.2.Par.* tractat. verſicu.viſo.numero 3. folio 331.Tom.14.

Corpus *Chriſti* cum portatur ad infirmum tempore interdicto, *nunquid* portabitur cum pulſatione campanellæ,& lumine prę cedente.idem ibid.

Quod reperitur, non ſemper honeſtum eſt. Gregor. Magal.de ſecurit.& ſaluocond.2.Par.ver. quoniam.numero 27.folio 236. Tomo 11.Par.1.

Videtur, quòd aliquo iure non prohibetur. Maria.Socin.Senior.de teſtibus verſicu.fraternitatis.numero 55.f.193.T.4.

Permitti.

Qualiter conſideretur.

*PERMITTENS tranſire gentem inimicam, proditor eſt. Nicola. Moro.de fide treug.& pace quæſtio.110.num.11.folio 435. Tomo 11.Par.1.

Vxorem ſuam pulcherrimam cuique eam optanti. Conrad.Brun. de hæret.c.14.nu.6.f.292.T.11.P.2.

Permitti.

Quotupliciter conſideretur.

*PERMITTI a lege tripharia illicita. Conſtan.Roger.de leg.potentia.ver.congruum.nu.1.f.399.T.1.

Aliqua variè dicuntur. Ioan.a Capiſtra.de vſur. ſeu cupiditat.ver. vt diſcutiamus.nu.95.f.97.T.7.

An,& quando dicatur hoſtes. Bal.Peruſ.de ſtatut.ver.Pax.nume.2. fol.133.Tom.2.

Permittitur.

Verbum quomodo conſideretur.

*PERMITTITVR a iure, quod ab electionibus extra iudicium appellari poſſit. Franc.Hercula.de attentat.capitu.10. num.2.folio 262.Tom.5.

Aliquando incidenter, quod non permittitur principaliter. Ioan. de Roi.Sergen.in epitom.ſucceſ.cap.23.numero 114. folio 418. Tom.8.Par.1.

Facilius teſtari, quàm contrahere, vbi multipliciter exemplificatur. Lancellot.Gall.de ſtatut. quæſtio. ſexta, numero ſexto, folio 315.Tom.2.

Contrarium aliquando habetur. idem ibidem, num. quadrageſimoprimo.

*PERMITTVNTVR multa extra iudicium, quæ non permittuntur in iudicio. Alberic.a Roſa.de ſtatut.quæſtio.88.num.3.folio 82.Tom.eod.

Permutans.

Beneficium, ſiue aliam rem quomodo conſideretur.

*PERMVTANS, an teneatur oſtendere titulum ſui prædeceſſoris. Pet.Rebuf.de nominatio. quæſtio.15.princip.num.30.fol. 327. Tom.15.Par.2.

Beneficio euicto, an ad ſuum beneficium redeat abſque noua collatione. Pet.Rebuf.in tracta.de pacifi.poſſeſſor.ver.regula.num. 166.f.546.T.15.P.2.

Beneficium, in quo non habet ius cum alio, an ius aliquod acquirat ex beneficio, quod ex cauſa permutationis acquirit. Petr.de Vbal.de Peruſ.ver.quia.nu.3.f.183.T.15.P.1.

Per renunciationem, quam facit in permutatione, non reddit ad illud propria authoritate, ſi permutatio non ſortitur effectum, vnde eſt opus noua collatione. Guliel.Redoa.de Simo.mental. Par.2.c.10.nu.28.f.24.T.15.P.2.

Reſeruatum, dicitur eſſe *in* culpa, ſi ſibi conſtat de reſeruatione. Ægid.de Bellamer.de permutat.benefi.P.9.q.31.num.2. f.205. Tom.15.Par.1.

Cum beneficio, cuius præſentatio ad patronum ſpectat, non vocato patrono, num poſſit redire ad beneficium, quod prius obtinebat, irrita permutatione. Aegid.de Bellamer.de permutatio.benefic.Par.11.quæſtio.5.numero 1.folio 207.Tom.eodem Par.eadem.

Non exprimit beneficia. Ioan. Coras.de benefic.c.9.nu.8.fol.290. Tom.15.Par.2.

Non tribuit maius ius alteri, quàm ſibi competat. Pet.And.Gamb. de permutat.benefic.verſicu.licet.numero 98. folio 217. Tomo 15.Par.prima.

Qui non fuit in culpa, an poſſit redire ad primum beneficium, ſine noua collatione. Idem ibidem numero ſexageſimoſecundo, folio 215.

Si non habet ius, nec valet permutatio in effectu, tunc ius habens redibit ad illud. Aegid. de Bellamer. de permutatio. benefic.Par.11.quæſtio.quarta, numero ſecundo, fol.207.Tom.15 Par.prima.

Suum cum alterius beneficio, non tenetur docere de titulo eius, cum quo permutauit. Chriſtopho. Roffinia.de benefi.c.37. nume.1.f.285.T.15.P.2.

Vnam rem cum alia, tenetur de euictione. Aegid.de Bellamer. de permutatio.benefic.Par.2.quæſtio.2.numero 10. folio 192.Tomo 15.Par.1.

Permutantes.

Qualiter conſiderentur, quid poſſint,& non.

*PERMVTANTES, an debeant mentionem facere de *alijs* beneficijs. Pet. Vbal.de Peruſ. de permutat. benefi.ver.quia.num. 79.fol.186.T.15.P.1.

An poſſint propria auctoritate redire ad beneficia dimiſſa, & an facta renunciatione ad effectum permutandi nondum ſequuta collatione, poſſint. pœnitere. Gaſpa. de Peruſ. de reſeruatio. benefic.verſicu.quis ſit.numero duodecimo, folio 246.Tomo decimoquinto, Par.1.

Auctoritate apoſtolica beneficia manualia, an poſſint pro libito ſuæ voluntatis reuocari ab illis per prælatum, ſicut prius poterant. Aegid.de Bellamer.de permutat.benefi.Par.3.q.6.num.1. fol.197.T.15.P.1.

Beneficia an poſſint paciſci, vt vnus ſoluat debita alterius eccleſiæ legitimè contracta. Pet.And.Gamar.de permutatio.benefi. ver. licet.nu.150.f.220.T.eo.P.ead.

De licentia Papæ, an poſſint per abbatem de beneficiis remoueri. Pet.de Vbal.de Peruſ.de permut.benefi.verſi.quia.nu.13.fol. 184.T.15.P.1.

Conſuetudinem ignorare non debent. Aegid.de Bellamer.de permutatio.benefic.Par.6.quæſtio.2.numero 3.folio 203.Tom.15. Par.prima.

Habent ius in beneficijs ſuis, ſtatim, quòd ſuperior auctoritatem ſuam interponit. Aegid.de Bellamer.de permutat.benefi.Par.5. q.2.nu.2.f.201.T.eo.P.ead.

In eorum intentione fraudari non debent. Ioan. de Graſ. de reſcri. Apoſt.verſicu. prius. numero 40.folio trigeſimotertio, Tomo 3. Par.ſecunda.

Quando ius habeant in beneficijs permutatis. Pet.de Vbal. de Peruſ.de permutatio.benefi.ver.quia.numero 72.folio 185.Tomo 15.Par.prima.

Si miniſtrent in beneficijs permutatis ſi appareat, quòd collatio non valuit, an beneficia dicantur vacare per mortem, vel per renunciationem. Idem de permutatio.benefi.verſ.quia.nu.87.fol. 186.Tom.15.P.1.

Si renunciant beneficia in manibus notarij,& per ſuperiorem cuicunque vnum conferatur, an hoc valeat. Ioan.de Graſ.de reſcri. nu.50.f.32.T.3.P.2.

Sine clauſula, auferri cæteris præferuntur. Ioan.de Graſ.de reſcrip. apoſtol.verſicu.Pius.numero 71.folio trigeſimotertio, Tomo 3. Par.ſecunda.

*PERMVTANTI an liceat ad primum beneficium amiſſo ſecundo, redire. Chriſto.Roffinia.de benefi.c.13.nume.38. folio 268 Tom.15.Par.2.

Quando imputetur, ſi beneficium permutatum ſibi euincatur. Aegid.de Bellamer.de permutat.benefi.q.2.2.Par.num.6.folio. 192.Tom.15.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*PERMVTANTIBVS beneficia conferri debent, & non ille, qui indultum habet in eadem ecclesia. Ioan. de Graff. de rescript. apostol. numero 73. versicu. Pius folio trigesimoquarto, Tom. 3. Par. secunda.

*PERMVTANTIAM alter, si ius non habeat in beneficio, quia forte illud simoniacè adeptus sit, & permutauit cum illo, an beneficium receptum possit cum bona conscientia retinere. Pet. And. Gamb. de permutat. benefi. ver. licet. num. 58. fol. 215. Tomo 15. Par. prima.
Et num. sequenti maxime. nu. 61. distinguit.

Permutare.

Miscellanee consideratum quid operetur, & qui possit, siue non.

*PERMVTARE ad inuicem, an possint habentes beneficia manualia. Pet. de Vbal. de Perus. ver quia numero 11. fol. 184. Tom. 15. Par. prima.

Ad inuicem an possint rectores duas ecclesias vnitas alicui monasterio, viuentibus ipsis rectoribus. idem ibidem nume. 15. f. 184. Tom. eod. P. ead.

Sine Abbatis licentia beneficium manuale religiosus, cui præfertur. Pet. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefi. nu. 12. ver. quia fol. 184. T. 15. P. 1.

An possit habens duo beneficia, cum vno beneficio, vel cum duobus beneficijs idem ibid. nu. 5. f. 184.

An possit monachus monachatum cum ecclesia curata. idē ibid. nu. 10. f. 184. T. 15. P. 1.

Pluries, vel semel ille, qui habet gratiam permutandi. Petr. And. Gamb. de permutatio. benefi. ver. licet. numero 76. folio 215. Tomo 15. Par. 1.

Beneficia qui possint. Pet. de Vbal. de Perus. de permutat. benefic. nu. 1. ver. quia. f. 183. T. eo. P. ead.

Maius est, quàm conferre. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic. q. 3. P. 1. nu. 6. f. 191. T. 15. P. 1.

Non potest furiosus. Sebast. Medices de fortuit. casib. q. 5. num. 28 fol. 214. T. 7.

Legatus de latere sine consensu eorum, quorum interest. And. Gamb. de permutat. benefic. versicu. licet. numero 58. fol. 215. Tom. 15. Par. 1.

Nisi dominus, vel nisi qui loco domini sit. Ioann. de Gras. de rescrip. apostol. versicu. Pius. numero 87. folio 34. Tomo tertio, Par. secunda.

Non promotus vltimo die anni. Ioan. Franc. Paui. de offic. & potesta. c. sede vacante. versicu. secundo quæro. nume. 20. folio 422. Tom. 13. Par. 2.

Nunquid minor possit. Octaui. Simoncel. de decret. inspectio. 13. nu. 119. f. 315. T. 6. P. 2.

Promittens adhibito iuramento, an ad seruandum compelli possit. Christo. Roffinia. de benefi. ca. 37. num. 3. fol. 285. Tomo 15. Par. secunda.

Reseruata Papæ beneficia, legatus an possit. Petr. de Vbal. de permut. benefic. nu. 36. f. 184. T. 15. P. 1.

Si vult senex beneficium opulentum curatum cum tenui non curato, episcopus potest talem permutationem authorizare Petr. And. Gamb. de permutatio. benefic. versi. licet. num. 21. fol. 213. Tom. 15. P. 1.

Volentes, an possint eundem procuratorem constituere ad permutandum. Ægid de Bellamer. de permutat. benefic. P. 8. q. 1. nu. 1. fol. 204. T. 15. P. 1.

Beneficia subdita diocesano, an illa possint permutare in curia auctoritate Diocesani. ibi existentis. Pet. de Vbal. de permutat. benefic. versicu. quia. numero 45. folio 185. T. eo. P. ead.

Mentionem an facere debeant de alijs beneficijs, quæ obtinent, & vtilitas ecclesiæ versatur circa permutationes. Federic. de Senis. de permutatio. benefic. versicu. quia numero 27. fol. 188. Tomo 15. Par. 1.

Non possunt sine episcopi auctoritate ad beneficia resignata, & alteri collecta redire. Ægid. de Bellamer. de permutatio. benefic Par. quinta, quæstio. prima, numero quarto, folio 201. Tomo 15. Par. prima.

Volenti b. gratia apostolica non præiudicat. Pet. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefi. ver. quia numero 97. folio 186. Tom. eod. Par. eadem.

Licèt collatio non tenuerit, ex quo renunciatio tenuit, quomodo succurrendum. Feder. de Senis. de permutatio. benefi. versi. quia nu. 11. f. 187. T. eo. P. ead.

Non plus iuris in beneficio competit, quàm competat prouiso authoritate apostolica. Pet. de Vbal de Perus. de permutatio. benefic. versicu. quia numero nonagesimoquarto, folio 186. Tom. eod. Par. ead.

Petentibus eorum renunciationes admitti, si episcopus respondeat placet nobis, & nos permittimus, an sufficiat. Ægid. de Bellamer. de permutatio. benefic. P. 5. quæst. 2. nu. 1. f. 201. Tom. 15. Par. prima.

Volentis narratiua qualis esse debet in supplicatione, & superioris collatione Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. vers. nunc. nu. 33. fol. 317. T. 15. P. 1.

Volentium beneficia, si alter pœniteat, an altero instante possit ad permutandum compelli. Petr. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefic. versicu. quia numero 67. folio 185. Tomo decimoquinto, Par. 1.

Consensus an requiratur. idem ibidem numero sexagesimosecundo, fol. 185.

Permutari.

Quæ possint, & non. & quomodo consideretur.

*PERMVTARI an possint actiones. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefic. versicu. præsens. numero quarto, folio 208. Tom. decimoquinto, Par. 1.

An possint beneficia, quæ vacare non possunt. Pet. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefic. ver. quia. numero 16. folio 184. Tom. eod. Par. eadem.

Spiritualia, & incorporalia. Petr. And. Gamba. de permutatio. beneficio. versicu. præsens. numero tertio, folio 208. Tom. decimoquinto, Par. 1.

An possit beneficium cum hospitali. Pet. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefic. versicu. quia numero septimo, folio 184. Tom. 15. Par. prima.

Beneficium cum iure decimarum, vel re mobili consecrata. idem ibid. nu. 30. f. 184. T. 15. P. 1.

Commenda cum beneficio, vel commenda cum commenda. Pet. de Vbal. de Perus. de permutatio. benefi. ver. quia nu. 9. folio 184. T. eo. P. ead.

Patrimonium, ad quod quis est ordinatus cum beneficio. idem ibid. nu. 29. f. 184.

Pensio cum beneficio. idem ibid. nu. 28.

Pingue beneficium cum tenui. idem ibid. nu. 31.

Non possunt cum beneficijs, quæ non conceduntur in beneficiū. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. nu. 4. f. 316 T. 15. P. 1.

Non possunt expectatiuæ literæ ad beneficia, secundum communem opinionem. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefic. versicu. præsens. numero quarto, folio 208. Tomo decimoquinto, Par. prima.

Spiritualia cum temporalibus. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. versicu. venio nunc. numero vigesimoprimo, folio 317. Tom. 15. Par. prima.

Non potest illud quod non est. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic Par. 3. quæstio. septima, numero 15. folio 198. Tom. eod. Par. eadem.

Res aliena. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. ver. venio nunc. nu. 2. f. 317. T. 15. P. 1.

Temporale pro spirituale. Per. And. Gamar. de permutatio. benefic. ver. præsens. nu. 74. f. 211. T. 15. P. 1.

Spiritualia, vt beneficia, an possint inter se facere tractatū de permutando. idem ibid. nu. 76.

Permutatio.

Dubitatiuè considerata quid operetur, & an, quando, & per quos fieri, & expediri possit.

*PERMVTATIO ab inferiore ab episcopo approbari non potest. Pet. Rebuf. in tractat. de pacifi. possessor. vers. regula. nu. 405. fol. 557. T. 15. P. 2.

Alienationis est species, venditioniq́ue æquiparatur. Octauia. Simoncel. de decret. inspect. 13. nu. 120. f. 114. T. 6. P. 2.

An cadat in beneficijs. Pet. And. Gamb. de permutat. benefi. versi. præsens. nu. 78. f. 211. T. 15. P. 1.

An cum temporis interuallo fieri possit. Petr. de Vbal. de Perus. de permutat. benefi. ver. quia. nu. 70. f. 185. T. 15. P. 1.

An, & quando sit, vbi refunditur pecunia. Bal. de Vbal. de iur. prothomis. ver. pater. nu. 8. f. 19. T. 17.

An fieri possit cum pacto, quòd recipiens beneficium soluat debita illius. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic. P. 2 q. 3. nu. 1. fol. 193. T. 15. P. 1.

An fieri poterit in partibus, quando duo in curia existentes faciunt procuratores ad permutandum extra curiam. Aegid. de Bellamer. de permutat. benefic. Par. 8. q. 3. num. 8. fol. 204. Tomo 15. Par. prima.

An habeat locum in ecclesijs, in quibus est restrictus certus numerus canonicorum. idem ibidem Par. 3. quæstio. 8. numero primo, folio 198.

An impediatur ob beneficiorum irregularitatem. Pet. de Vbal. de Perus. de permutat. benefic. versi. quia numero 21. folio 184. Tomo 15. Par. 1.

An possit expediri, & auctorizari per capitulum sede vacante. Pet. And. Gamar. de permutat. benefi. nume. 114. versic. licet fol. 217. Tom. 15. P. 1.

Expediri per episcopum existentem in curia Romana, vbi etiam sunt permutantes, an per Papam. Pet. And. Gamar. de permutatio benefi. versic. licet. numero 147. fol. 220. Tomo eodem Par. eadem.

Expediri per episcopum sine capitulo, vel alio prælato, ad quem spectat, confirmatio, vel collatio in ecclesia. Petr. de Vbal. de Perus. de permutatio benefi. versicu. quia numero 59. fol. 189. Tomo eod. Par ead.

Fieri per prælatos ecclesiarum collegiatarum, iunctis collegijs. idem ibid. nu. 54. f. 185.

An sit alienatio. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefic. ver. præsens. nu. 56. f. 210. T. 15. P. 1.

Contractus nominatus. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefic. ver. præsens. nu. 17. f. 209. T. eo. P. ead.

Si conueniatur de danda re pro re, siue sit in genere, siue in specie. idem ibid. nu. 24.

Tanti effectus, quòd vincat consuetudinem optionis. Aegid. de Bellamer. Par. 10. quæstio. quarta, numero secundo, fol. 206. Tomo 15. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Permutatio.

An,& quando valeat & quando non.

*PERMVTATIO an valeat si fiat in manibus Papæ de beneficijs ei reseruatis,tacita reseruatione. Pet.de Vbal. de Perus.de permutatio.benefi.vers.quia.nu.73.f.185.T.15.P.1.
Si expediatur per permutantes,& inferiores collatores,si episcopus postea ratificet.Pet.And.Gamb.de permutatio.benefi.vers. licet,nu.124.f.118.T.eod.P.ea.
Si fiat in manibus Papæ nulla facta mentione, quòd talia beneficia sint reseruata.idem ibid.num.45.f.212.
Si fiat per illos,qui sunt vltra numerum receptum,& qui fecerũt numerum iuratum.Pet.de Vbald.de Perus. de permutatio. benefi. vers.quia.nu.19.f.184.T.15.P.1.
Si renuncio meum beneficium, vt tibi conferatur, & vt tuum meo nepoti conferatur.Pet.de Vbal.de Perus.de permutatio.benefi.vers.quia.nu.91.f.186.T.15.P.1.
Si renuncio tibi beneficium, vt tuum resignes nepoti, vel amico meo.Pet.And.Gamb.de permutatio.benefi.vers.licet.num. 56. fol.215.T.15.P.1.
Si sit facta per aliquem, vt canonicum, si non est canonicus, sed clericus.Pet.de Vbal.de Perus.de permutatio.benefi. vers. quia num.80.f.186.T.15.P.1.
Stante statuto iurato, quod non recipiatur aliquis in canonicum ex quacumque vacatione, donec essent ad numerum vndecim reducti.Pet.And.Gamb.de permutatio. benefi.versi.licet.num. 125.fol.218.T.15.P.1.
An vitietur ob taciturnitatem qualitatis beneficiorum. Petr. de Vbald.de Perus.de permutatio.benefic.versicu. quia.nume.23. fol.184.T.15.P.1.

Permutatio.

Beneficij quando teneat, & non.

*PERMVTATIO beneficij curati cum curato tenet.Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefic.Par.3. quæstio. decima. nume.6. fol.198.T.15.P.1.
Beneficij facta cum consanguineis præsumitur fraudulenta. Io.de Selua.de benefi.q.18.nu.2.f.81.T.15.P.1.
Facta tertio cum *Titio reo*,& possessore lite pẽdente,etiam mortuo Titio reuocabitur die attentatorum.Robert.Lancellot.de attentat.cap.3.de attent.a.tertio.nu.24.f.293.T.5.
Etiam si tertius sit possessor cum titulo, & bona fide.idem ibidem.num.20.
Et etiam si spoliatus non probet dictum tertiũ in re vitiosa successiue.idem ibid.num.21.
Indebitè obtenti cum alio non habente ius,an valeat.Ægyd. de Bellamer.de permutatio.benefic.Par.2.quæstio. 9. nume.1.fol. 195.Tom.15.P.1.
Patroni layci non expeditur in curia, nisi adhibito ipsius patroni consensu.Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefic. q.5. nu.8. fol.201.T.eo.P.ead.
Reseruati facta coram Papa quando valeat.Æneas de Falco.de reseruatio.benefic.effectu.3.nu.7.f.253.T.15.P.1.
Specialiter reseruati, & nominatim pro certa persona non valet, nisi speciali reseruationi sit derogatum.idem ibid.nu.8.

Permutatio beneficiorum qualiter considerentur, & quomodo fienda, & quando valeat.

*PERMVTATIO beneficiorum adiuncta aliqua quãtitate pro supplemento,an inducat simoniam. Ioan. Caraf. de Simo mental. versi.simo.nu.36.f.118.T.15.P.2.
An sit diuersæ naturæ permutationis rerum prophanarum.Pet. And.Gamar.de permutatio.benefi.verfic.prẽsens.nume.79.fol. 211.Tom 15.P.1.
An possit expediri expectatiuis non obstantibus.Pet.Andr.Gãb. de permutatio. benefic. versicu. licet. numero 1. fol.212.Tom. eod.Par.ead.
Dicitur fauorabilis,non odiosa.Pau.Roma.de pensio. ecclesiast. vers.venio nunc.nu.2.f.316.T.eo.P.ea.
Est fienda volẽtibus rectoribus.Pet.de Vbal.de Perus.de permutatio.benefi.vers.quia.nu.90.f.186.T.15.P.1.
Est perpetua,pensio verò secus. Pau. Roma. de pensio.ecclesiast. vers.venio nunc.nu.14.f.317.T.15.P.1.
Ex quibus causis fiat.Pet.de Vbald.de Perus.de permutatio. benefi.vers.quia.nu.88.f.186.T.15.P.1.
Facta per inferiorem a Papa non vocatis illis,qui habent eligere, vel præsentare Prelatos,vel rectores in beneficijs permutatis,an valeat.Feder.de Senis.de permutatio. benefi.versi.quia nu. 32. fol.188.T.15.P.1.
Fieri debet ad vtilitatem,vel necessitatem ecclesiarum. Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefic. P.3.quæstio.2.nu.11.fol.196. Tom.15.P.1.
In quo ab alia rerum permutatione differat.Iacob.de Grass.de rescript.apostol.vers.pius.nu.35.f.32.T.3.P.2.
Manualium cum auctoritate Papæ, an possit postea reuocari ad libitum.Pet.And.Gamar.de permutatio.benefi.versi. licet.nu. 90.fol.217.T.15.P.1.
Non valet,quando vnus ex permutantibus nõ habet ius in beneficio.Ioan.de Selua.de benefic. quæstio. 24.P.3.nume.5.fol.85. Tom.eod.P.ead.
Qua via fieri possit.Ioan.de Grass.de substantial.prouocat. nu.2. fol.370.T.3.P.1.
Quæ sunt diuersæ diœceses, si fit renũciatio cuiuslibet,fit in manibus superioris sui.Pet.And.Gamb.de permutatio.benefi.ver. licet.nu.133.f.219.T.15.P.1.
Reseruatorum valet,cum reseruatio est occulta, & permutantes non sunt in culpa.Ægyd.de Bellamer.de permutatio. benefi.P. 9.q.3.nu.1.f.205.T.eo.P.ea.
Seruata forma est a iure permissa.Pet. And. Gãb. de permutatio. benefi.vers.licet.nu.8.f.212.T.15.P.1.

Permutatio.

Variè consideratur tam respectu diffinitionis,ac diuisionis, quàm validitatis, & caducitatis.

*PERMVTATIO censetur contractus bonæ fidei,& non debet fieri fraudulenter.Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefi. P.8. q.3.nu.1.f.203.T.eo.P.ea.
Claudicare non debet.idem ibidem. Par.2. quæstio. nona. nume. 4.fol.195.
Completa ex vna parte,& ex alia non,quomodo validetur.Feder. de Senis.de permutatio.benefic.versicu.quia.num. 15.fol.187. Tom.15.P.1.
Ex vna parte,si ex altera compleri nõ potest,alter potest ad ecclesiam suam redire.Paul.Roma.de pensio.ecclesiast.versic.venio nunc.nu.15.fol.317.T.15.P.1.
Conditionalis,conditione non existente,cadit.Christophor.Rosfinia.de benefi.c.38.nu.7.f.286.T.15.P.2.
Contractus dicitur, in quo rerum dominia transferuntur. Ioan. Nider.de contract.mercato.capitulo quarto. nume. 4. fol. 283. Tom.6.P.1.
Coram Papa quando valeat. Ægyd.de Bellamer. de permutatio. benefi.P.3.q.4.nu.13.f.197.T.15.P.1.
Cum debeat fieri auctoritate episcopi,quis in hoc casu episcopus censebitur.Pet.de Vbal. de Perus. de permutatio.benefi.nu.46. fol.185.T.15.P.1.
Cum refuso pecuniæ,nunquid impediat ius congrui. Matthæ. de Afflict.de iur prothomis.§.3.nu.14.f.11.T.17.
De beneficio iure patrona. laicorum facta in curia Romana non valet,nisi de patronatu fiat mentio.Ioan.Fran.Paui. de offi. & potesta.c.sede vacant.quæst.2.2. Par.princip.nume.21.fol.423. Tom.13.P.2.
Non vocato patrono laico est nulla.Ioan.de Selua.de benefic. q. 11.P.3.nu.56.f.67.T.15.P.1.
Reseruato,non potest fieri coram ordinario, cum limitationib. Æneas.de Falco.de reseruatio.benefi. effect. 3.nume.3.fol.253. Tom.15.P.1.
De re aliena non fit.Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefi.nu. 49.fol.210.T.15.P.1.
Deber expediri per episcopum,cum consensu eorum,ad quos spectat.collatio.Pet.And.Gamb.de permutatio benefi. versi.licet. nu.112.fol.217.T.15.P.1.
Dignitatum sine licentia superioris non potest fieri.Mart.Laudẽs. de dignitat.q.35.f.1.T.16.
Et Ambitiosus non est promouendus ad dignitatem.idem ibid.
Dotis conuentione fieri potest.Ioa.Bosche.de nupt.lib.4. uers. supereſt.nu.53.f.92.T.9.
Duplex uoluntaria,& necessaria.Ægyd.de Bellamer.de permutatio.benefi.P.2.q.6.nu.6.f.193.T.15.P.1.
Dupliciter accipi potest.Pet. And. Gamb.de permutatio.benefic. uers.præsens.num.45.f.210.T.15.P.1.
Ecclesiastica,ut ualeat quæ requirantur.Pau.Roma.de pensio. ecclesiast. uers.uenio nunc.nu.7.f.316.T.15.P.1.

Permutatio.

Quid sit in specie,& in genere considerata in se,atque vna cum alijs computata.

*PERMVTATIO est commendabilis,quando inuiti ad eam compelluntur.Pet.de Vbald.de Perus.de permutatio.benefi.uersic. quia.nu.63.f.185.T.15.P.1.
Est contractus bonæ fidei.Ioan.de Grass. de rescript. apost. uersic. pius nu.26.fol.32.T.3.P.2.& Pau.Ro.de pensio.ecclesiast. uers. uenio nunc.nu.23.f.317.T.15.P.1.
Innominatus.Sebast.Medices.de diffinitio.diffinitio.72.num.13. fol.310 Tom.18.& Ioan.de Grass.de rescript.Apostol.uer.pius. nu.25.fol.32.T.3.P.2.
Est dispensatio,atque auctoritas permutandi maior est, quàm cõferendi.Gaspar.de Perus.de reseruatio.benefi.uers. quis sit effectus.nu.6.fol.245.T.15.P.1.
Est nomen generale ad omnes contractus.Bertachi.de Gabell.seu uectigal.3.memb.8.Par.princip.uersic.ui dendum.nume.3.fol. 69.Tom.12.
Est primus contractus largo modo,qui inuentus fuit. Petr. Andr. Gamb.de permutatio.benefi.uersic.præsens.nume. 12. fol. 209. Tom.15.P.1.
Est priuilegiatà,quòd beneficia,ut permutentur uacantia,non debentur expectantibus,nisi fieret in expectantium fraudem.Pet. Andr.Gamar.de permutatio.benefic.uersicu.licet.num. 17. fol. 213.Tom.15.P.1.

Est si-

Source : BIU Cujas

Est similis venditioni. Fabia. de Monte. de emptio.& venditio. ver. vigesimo secundo. nu. 17. f. 49. T. 6. P. 1.
Est suspecta, cum prelatus cum subdito permutat. Petr. de Vbald. de Perus. de permutatio benefi. versicu. quia. nume. 22. fol. 184. Tom. 15. P. 1.
Et emptio,& venditio quando dicantur contrahi. Pet. And. Gamba. de permutatio. benefic. versiculo. præsens. nume. 49. fol. 210. Tom. 15. P. 1.
Et venditio inter se differunt ex parte actionis. idem ibid. nu. 46.
Quo loci ponit multas diferentias inter permutationē, emptionem,& venditionem.
Parificata sunt Pet. And. Gamb. de extensionib. versi. insignis. nu. 100. fol. 254. T. 18.
Facilius, quàm venditio permittitur. idem ibid. nu. 100.

Permutatio.

Facta ab episcopo siue a quouis alio quando valida sit, & quando non, siue quando sit simoniaca.

*PERMVTATIO facta ab episcopo an valeat, distinguuntur tres casus. Ægyd. de Bellamer. de permuta. benefi. P. 6. q. 2. nume. 12. fol. 202. T. 15. P. 1.
Ab episcopo non vocatis quorum interest, quomodo impugnetur. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 3. nume. 9. fol. 199. Tom. 15. P. 1.
Cōtemptis ijs, quorum interest, an sit ipso iure nulla, vel per sententiā annullanda. idem ibidem. Par. 4. quæstio. secunda. nume. 1. fol. 199.
Cōtemptis ijs quorum interest non est nulla, sed annullanda. idē vbi supra. num. 11.
Contemptis ijs quorum interest, regulariter tenet. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 6. quæstio. 2. num. 15. fol. 202. Tom. 15. P. 1.
Contempto patrono, est ipso iure nulla. idem ibidem. P. 11. q. 5. num. 5. fol. 207.
De beneficijs reseruatis sine speciali mandato sedis Apostolicæ non valet. Federi. de Senis de permutatio. benefi. versi. quia. nu. 2. fol. 187. T. 15. P. 1.
De beneficio tenui cum pingui, præsumitur simoniaca. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. decima octaua. Par. 3. nume. 3. fol. 81. Tom. 15. P. 1.
Non vocato patrono, quod tunc sit nulla. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 11. quęstio. 5. nume. 4. fol. 207. Tom. eod. Par. ead.
Pacto præcedendente, censetur simoniaca. Nicol. Boer. de Card. lega. de lat. versi. de throno. nu. 117. fol. 149. T. 13. P. 2.
Per episcopum contemptis ijs, quorum interest, an sit nulla. Feder. de Senis. de permutatio. benefi. versicu. quia. nume. 52. fol. 189. Tom. 15. P. 1.
Per Papam de beneficijs patronalibus non valet, si de patronis non fiat mentio. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. versi. licet. nu. 111. f. 217. To. 15. P. 1.
Per Papam, vel eius speciali commissione de duobus beneficijs expressis,& nominatis, licèt reseruatis, nō facta reseruatione an valeant. Feder. de Senis de permutatio. benefi. vers. quia. num. 8. fol. 187. T. 15. P. 1.
Per senem de suo beneficio cum cura, cum alio tenui sine cura, an valeat Ioan. de selua de benefi. quæst. 18. par. 3. num. 3. fol. 81. Tom. 15. P. 1.

Permutatio.

Cuius authoritate fieri debeat, & quando fieri possit, vel non-

*PERMVTATIO fieri debet authoritatè potestatē habentis. Ioan. de Gras. de rescript. apostol. versi. Pius nu. 23. fol. 32. Tom. 3. P. 2.
Cum auctoritate superioris. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 2. quæst. 4. num. 3. fol. 193. tom. 15. Par. 1.
Fieri non potest absq; collatione beneficiorum vacantium Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 3. quæst. 7. num. 2. fol. 197. Tom. 15. Par. 1.
Nisi præuia libera resignatione. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi Par. 3. quæst. 11. num. 2. fol. 198. Tom. eod. Par. ead.
Fieri potest de curato beneficio ad non curatum Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 3. cap. 22. num. 10. fol. 92. Tom. 15. Par. 2.
Fit, vel intuitu personæ, vel ob necessitatem, vel vtilitatem Ecclesiæ. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 3. quæst. 2. nu. 12. fol. 196. Tom. 15. Par. 1.

Permutatio.

Miscellanee qualiter consideretur,& quos effectus pariat.

*PERMVTATIO impleta si fuerit ex una parte, si ex alia impleri non potest, implenti datur recursus ad priora beneficia. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 11. quæst. 4. num. 1. fol. 207. Tom. 15. Par. 1.
In manibus ordinarij facta tacito de alijs valet. Ioann. de Selua de benefi. quæst. 12. Par. 3. num. 59. fol. 73. Tom. 15. Par. 1.
Et Impetratio beneficij nō vitiatur, si coram ordinario falsus valor exprimatur. Idem ibidem.
In qua pro æquiualentia interuenit pecunia, an sit partim permutatio,& partim venditio. Fran. Solso in lucerna Laudemio. vers. tria sunt num. 13. fol. 204. Tom. 15. Par. 2.
In quibus casibus permittatur. And. Gamb. de permutatio. benefi. versi. præsens num. 70. fol. 211. Tom. 15. P. 1.
In quibus differat ab emptione. Placenti. de actio. personali. tit. 14. num. 2. fol. 40. Tom. 3. Par. 2.
In utilitatem ecclesiæ, uel minoris nō adijcitur prohibita. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 1. cap. 4. num. 7. fol. 395. Tom. 15. Par. 2.
Indistinctè potest fieri inter uocatos in inuestitura. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. uersi. emphitheuta. num. 30. fol. 525. Tom. 15. P. 2.
Licèt non ualeat cum effectu, an uáleat saltem renunciatio facta ex causa permutationis Feder. de Senis de permutatio. benefi. uersi. quia num. 5. fol. 187. Tom. 15. Par. 1.
Sit cum ecclesiæ utilitate facienda, tamen sufficit quòd ecclesia non sit damnificata. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. rub. 19. de causa utilitatis, num. 140 fol. 426. Tom. 15. P. 2.
Nomine alienationis uenit. Fabia. de Monte de emptio. & uenditio. uersi. uigesimo secundo, siue quæst. 22. num. 17. fol. 49. Tom. 6. Par. 1.
Emptionis,& quando ueniat. Fabia. de Monte de emptio.& uenditio. 2. quæst. 1. princip. num. 17. fol. 40. Tom. 6. Par. 1.
Non dicitur, quando de alterius, quam permutantium personis tractatur Christo. Ruffia. de benefi. c. 39. num. 3. fol. 286. Tom. 15. Par. 2.
Non est, si renūcio beneficium meum, ut tu habeas illud,& tuum detur nepoti meo. Feder. de Senis de permutatio. benefi. uersi. quia. num. 69. fol. 190. Tom. 15. Par. 1.
Non habere debet originem à partibus. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. cap. 22. num. 7. fol. 92. Tom. 15. Par. 2.
Non redditur uitiosa, cum illud, quòd pacto deducitur tacitè inerat Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 2. quæst. 3. nu. 6. fol. 193. Tom. 15. Par. 1.
Non solo consensu, sed etiam traditione perficitur. Ioann. cap. de natural. fructi. cap. 2. tit. 1. num. 3. fol. 247. Tom. 17.
Nunquid fieri possit cum temporis interuallo. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. par. 5. quæst. 3. num. unico fol. 202. Tom. 15. Par. 1. Et Feder. de Senis de permutatio. benefic. uersic. quia num. 17. fol. 188. Tom. 15. Pat. 1.
Ob utilitatem, uel necessitatem ecclesiarum censetur de iustitia, non de gratia Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 4. quæst. 3. num. 7. fol. 200. Tom. 15. Par. 1.
Officiorum, an licita. Alberic. a Rosa. de statut. quæst. 111. num. unico fol. 45. Tom. 2. Et quando locus sorti. idem ibidem.
Olim inter exteros, primas omnium contractus. Ioann. Garsi. de expens.& melioratio cap. 1. num. 1. fol. 257. Tom. 17.
Per ægrotum facta, an censeatur fraudulenta, & renunciatio facta per infirmum, ut ualeat, debet superuiuere per uiginti dies. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefi. uersi. licet, num. 22. fol. 213. Tom. 15. Par. 1.
Per Episcopum facta contemptis habentibus eligere, an sit nulla, uel annullanda. Pet. de Vbald. de Perus. de permutatio. benefi. uersi. quia num. 61. fol. 185. Tom. 15. Par. 1.
Quod gesta aliquo contemptu, non sunt nulla, sed annullanda. Idem ibidem.
Per ordinarium facta de beneficijs reseruatis, an ualeat cum effectu. Feder. de Senis. de permutatio. benefi. uersi. quia num. 1. fol. 187. Tom. 15. Par. 1.
Per procuratorem laicū expediri potest. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. versi. licet nu. 141. fol 219. T. 15. P. 1.
Reuocatur facta an ualeat. Ioann. de Selua de benefi. quæst. 16. Par. 3. num. 5. fol. 80. Tom. 15. Par. 1.
Per solam promissionem coram ordinario est simoniaca. Guiliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 22. num. 15. fol. 72. Tom. 15. Par. 2.
Per uicarium Episcopi expediri non potest. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. uersi. licet num. 116. fol. 218. Tom. 15. P. 1.
Pro uenditione à probatissimis scriptoribus usurpatur. Beneuent. Strac. de Proxe. uersi. solent. num. 3. fol. 349. Tom. 6. Par. 1.
Proprio motu facta quid operetur. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. par. 4. quæst. 2. num. 10. fol. 199. Tom. 15. Par. 1.
Qualem tractatum requirat. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 2. quæst. 4. num. 1. fol. 193. Tom. eod. Par. ead.
Quando cadat de beneficijs commendatis Pet. And. Gamb. de auctorita. leg. de lat. tit. de potestate legati &c. num. 113. fol. 180. Tom. 13. Par. 2.
Et quo casu fieri possit. idem ibidem.
Collegijs inuitis fieri possit. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 2. quæst. 8. num. 8. fol. 195. Par. 1.
Coram Papa expeditur, per permutantes non est facienda mentio qualitatum beneficialium, secundum communem opinionem. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. uersi. licet num. 138. fol. 219. Tom. 15. Par. 1.
Fit, an debeat fieri mentio de qualitate beneficiorum permutandorum. Petr. de Vbald. de permutatio. benefi. uersi. quia. num. 82. fol. 186. Tom. 15. P. 1.
Fit an sufficit, quòd Episcopus dicat permutationem sibi placere,& quòd permittit illis permutare,& per hoc uideatur renunciationem acceptasse,& demum contulisse. Idem ibidem. num. 71. fol. 185.
Fit per prælatum, an sufficiat quòd maior pars de collegio consentiat, Petr. de Vbald. de Perus. de permutatio. benefi. uersi. quia num. 57. fol. 185. Tom. 15. Par. 1.
In permutatione an requiratur consensus omnium patronorum laicorum. Idem ibidem.
Fit pro utilitate ecclesiæ,& non requiritur consensus totius capituli, uel maioris partis. Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 2. num. 4. quæst. 8. fol. 195. Tom. 15. Par. 1.

Præsu-

Source : BIU Cujas

Præſumatur iniuſta. Ioann. Coraſ. de benefi. cap. 9. num. 10. fol. 290. Tom. 15. Par. 2.
Quædam eſt voluntaria, quædam neceſſaria. Federi. de Senis. de permutatio. benefi. verſi. quia. nu. 41. f. 189. T. 15. P. 1.
Quid compræhendit. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefi. verſens. nu. 13. f. 208. T. eo. P. ea.
Et quot ſint eius genera. idem ibidem.
Et vnde originem habuerunt.
Quid ſit. Pau. Roma. de penſio. eccleſiaſt. verſi. venio nunc. nu. 29. fol. 317. Tom. 15. P. 1.
Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. verſi. præſens. nu. 20. fol. 209. T. 15. P. 1. & Sebaſt. Medices. de deſſinitio. deſſinitio. 72. nu. 12. f. 310. Tom. 18.
Quòd fiat de beneficio pingui cum tenui, non eſt veriſimile. Ioan. Staphil. de gratijs. expectati. &c. tit. de varijs modis vacationis. nu. 19. fol. 277. T. 15. P. 1.
Quòd non ſit libera collatio. Pet. And. Gamb. de auctorita. leg. de lat. lib. 3. fol. 167. nu. 40. T. 15. P. 2.
Quomodo, & qua forma fieri poſſit. Petr. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. verſi. quia nu. 88. fol. 186. To. 55. P. 1.
Et an pactum in ea interuenire debeat. idem ibidem.
Retractetur ratione intereſſe alterius. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 2. q. 2. nu. 16. fol. 193. T. 15. P. 1.
Valeat non obſtante ſtatuto. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 2. q. 7. nu. 22. fol. 194. T. 15. P. 1.
Rei dominium transfert, ſicut, & venditio. Ioan. Cop. de natural. fructib. tit. 1. de his, quæ in contractibus, ex quibus &c. cap. 2. nu. 1. fol. 247. Tom. 17.
Requirit diſpenſationem, quæ fit propter eccleſiæ neceſſitatem, vel vtilitatem. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 6. q. 2. nu. 5. fol. 202. Tom. 15. P. 1.
Rerum, an ſit licita. Fr. Hieroni. de Luca de Cambijs, & March. diff. verſi. ſequitur. nu. 12. fol. 409. T. 6. P. 1.
Et quare idem ibidem.
Si fiat de beneficio exempto, an Epiſcopus poſſit auctorizare. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. verſi. licet. num. 148. fol. 220. Tom. 15. Par. 1.
Per Canonicum Imo. cum Bonon. & renunciarunt ambo, & epiſcopus, Imo. contulit beneficium Bononienſi, Imolenſis verò canonicus venit Bononiam, vt beneficium renunciatum conſequatur ab Epiſcopo Bononienſi, ſi interim moritur, an Epiſcopus Imolenſis poſſit collationem Bononienſi factam retractare. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. verſi. licet num. 136. fol. 219. T. eod. P. ead.
Et an expectans in eccleſia Imolenſi poſſit repetere illud tanquàm vacans per mortem, non autem cauſa permutationis. Idem ibidem.
Per Epiſcopum, debet fieri cum conſenſu illorum, quorum intereſt, alioquin eſt nulla illis contradicentibus. Feder. de Senis. de permutatio. benefi. verſi. quia nu. 37. fol. 188. T. eod. P. ead.
Per illos, qui fecerunt ſtatutum, an valeat. Idem ibidem. num. 59. fol. 190.
Sine ſuperioris auctoritate eſt nulla, & permutantes debent priuari. Pet. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. c. quia num. 51. fol. 185. T. 15. P. 1.
Si fit aliquo pacto prȩcedẽte, eſt ſimonia. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 3. c. 9. nu. 15. fol. 9. T. 15. P. 2.
Si fuit ex una parte completa, & ex alia non, an errans poſſit ad ſuum beneficium redire. Pet. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. verſi. quia nu. 86. fol. 186. T. 15. P. 1.
Si in ea interueniant pecuniæ, an debeatur laudemium, de pecunia interueniente Fran. Sol'o. in lucerna laudemio. verſic. fuit, ſunt. nu. 14. fol. 205. Tom. 10. Par. 2.
Si non perficitur, an ſit opus noua collatione, ex quo beneficia iã fuere ex tali cauſa reſignata. Ioan. Stafil. de gratijs expectati. &c. tit. de varijs modis vacationis. num. 8. fol. 277. T. 15. P. 1.
Si non valeat, an valeat renunciatio in manibus ſuperioribus facta. Pet. de Vbald. de Peruſ. verſic. quia. num. 83. fol. 186. Tom. 15. Par. 1.
Nec culpa imputari poſſit permutantibus, an poſſit permutantes ad propria redire beneficia renunciata, an verò requiratur noua collatio. Pet. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefic. verſic. quia. num. 84. fol. 186. Tom. 15. P. 1.
Si ſit facta apud ſedem apoſtolicam coram ordinario, nunquid valeat. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. 7. Par. q. 4. nu. 1. fol. 204. T. 15. P. 1.
Per canonicos de ſuis hortis de conſenſu capituli, an ſucceſſor in canonicatu teneatur ſtare tali permutationi. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. verſi. licet. num. 149. fol. 220. To. ead. P. ead.
Si ſit vtilis eccleſijs, & illi ad quos ſpectat collatio, nolunt conſentire permutationi, an Epiſcopus poſſit illis inuitis talem permutationem facere. Pet. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. verſi. quia. nu. 60. fol. 185. T. 15. P. 1.
Si ſummè vtilis eſt eccleſijs, & illi quorum intereſt, nolunt conſentire, an Epiſcopus cum conſenſu capituli poſſit permutationem facere illis inuitis. Feder. de Senis. de permutatio. benefic. num. 38. fol. 189. T. 15. P. 1.
Valet data paritate permutantium. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 3. nu. 7. q. 9. fol. 198. T. 15. P. 1.
Venditioni regulariter ęquiparatur. And. Gamar. de permutatio. benefi. verſi. præſens nu. 67. f. 211. T. 15. P. 1.
Venit appellatione alienationis, & venditionis. Matth. de Afflict. de iur. prothomis. §. 3. nu. 12. f. 10. T. 17.
Venit vocabulo alienationis. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 1. c. 4. nu. 1. f. 395. T. 15. P. 2.
Verbum generale eſt, pertinens ad omnem contractum. Ioan. Franciſc. Fara. de eſſentia infantis. capitulo tertio. nume. 22. fol. 389. Tom. 8. P. 2.
Vicina emptioni, & vicem emptionis obtinet. Benuenut. Sttac. de proxe. verſ. ſolent. nu. 2. f. 346. T. 6. P. 1.
Vitiatur etiam coram Papa propter taciturnitatem reſeruationis. Gaſpar. de Peruſ. de reſeruatio. benefi. verſ. quis ſit effectus. nu. 10. fol. 246. T. 15. P. 1.
Vnde effectum ſumat. Ioan. Coraſ. de benefi. c. 9. nume. 2. fol. 290. Tom. 15. P. 2.
Vt compleatur non ſufficit partium conſenſus, vel rei interuentus, & quæ in ea interuenire debeant. Pet. And. Gamb. de permutatio. verſi. licet. nu. 9. fol. 213. T. 15. P. 1.
Et in quo differant a permutatione, de qua iura digeſtorum loquuntur. idem ibidem.
Vt valeat, quinque interuenire debent. Pet. de Vbal. de Peruſ. de permutatio. benefi. verſ. quia. nu. 71. f. 185. T. 15. P. 1.
Tria ſunt cõſideranda. Pau Roma. de penſio. eccleſiaſt. verſic. venio nunc. nu. 7. vbi inquit q9 primum permutatio ſit contractus innominatus, ſecundõ quod interueniat renunciatio tertio, & vltimò, quod interueniat inſtitutio, & collatio. folio 316. Tom. 15. Par. 1.
Vtrunque contrahentium facit, quaſi emptorem, & venditorem. Fabia. de Monte de emptio. & venditio. 2. quæſtio. princip. nume. 25. fol. 40. Tom. 6. P. 1.
Et eſt nomen generale ad omnem contractum. idem ibid.

Permutatione in ablatiuo conſiderata quid operetur.

*PERMVTATIONE admiſſa non impetratur collatio. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. 3. Par. quæſt. 2. num. 13. fol. 196. Tom. 15. P. 1.
Cano. amittitur illud ius prælationis, quod habebant permutãtes. Pet. And. Gamb. de permutatio benefi. uerſi. præſens. nume. 10. fol. 209. T. 15. P. 1.
Duo interueniunt, renunciatio utriuſque permutare volentis, & collatio ſuperioris. Aeneas. de Falco. de reſeruatio. benefic. 4. q. effectu. 3. nu. 2. f. 253. T. 15. P. 1.
Euerſa, an detur regreſſus ei, qui non fuit in culpa euerſionis, uel egeat noua collatione. Chriſto. Roffinia. de benefi. cap. 38. nu. 2. fol. 286. T. 15. P. 2.
Et primo arguitur quòd non detur regreſſus. contra. nu. 4. ratio. nu. 5. idem ibidem.
Expleta, ſi quilibet remaneat in priori beneficio, an habeat locum cap. de mulcta. de prȩben. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. uerſ. licet. nu. 140. f. 219. T. 15. P. 1.
Facta, maximè auctoritate Papę, ſtatim permutantibus acquiritur ius in beneficijs. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 10. q. 1. nu. 3. f. 206. T. 15. P. 1.
Quid autem ſit in profanis. idem ibid. nu. 4.

Permutationem.

Verbum in accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PERMVTATIONEM de re temporali cum ſpirituali de iure improbari. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. tit. de penſionibus. nu. 179. f. 194. T. 13. P. 2.
Non contrahit, quia alienam rem dat. Pet. And. Gamar. de permutario. benefi. uerſ. licet. num. 59. fol 215. T. 15. P. 1.
Præcedere debet renunciatio. Pau. Roma. de penſio. eccleſiaſt. uer. ſi. uenio nunc. nu. 28. f. 317. T. 15. P. 1.
Qui pro parte ſua impleuit, an poſſit alium ad implendum cogere. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 10. quæſtio. 3. nu. 1. fol. 206. T. 15. P. 1.
Si nolit epiſcopus explicare, permutantes ad primum beneficium regreſſum non habebunt, quod ſua culpa amiſerunt. Pet. And. Gamar. de permutatio. benefi. uerſicu. licet. nume. 115. fol. 218. Tom. 15. P. 1.

Permutationes.

In plurali num. conſideratæ quid operentur.

*PERMVTATIONES a iure gentium originem habuerunt. Chriſto. Roffinia. de beneſi. c. 31. nu. 1. f. 282. T. 15. P. 2.
An poſſint auctorizari per inferiorem ab epiſcopo, qui habet ius inſtituendi. Pet. de Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. uerſi. quia. nu. 41. f. 184. T. 15. P. 1.
Beneficiorum authoritate epiſcopi fieri debent. Ioan. Staphil. de gratijs expectati. uerſ. ſequitur. nu. 25. f. 275. T. 15. P. 1.
Ex partium conuentione, ſed ſuperioris prouiſione effectum ſortiuntur. Ioan. de Graſſ. de reſcript. apoſtol. uerſicu. pius. nume. 88. fol. 34. T. 3. P. 2.
In beneficijs ex ſuperiori canonica inſtitutione ius quæritur. Reſignari non poteſt id quod non eſt.
Niſi ad uota partium fieri non poſſunt. Ioan. de Graſ. de reſcript. apoſtol. uerſi. pius. nu. 36. f. 32. T. eo. P. ea.
Eccleſiarum a quibus confirmentur, admittanturque. Chriſto. Roffinia. de benefic. capitulo trigeſimoprimo. numero 5. folio 283. Tom. 15. P. 2.
Ad quid inuentæ, & probatæ. idem ibid.
Prohibuit Turronenſe concilium. idem ibid. nu. 3. f. 283.
Expedire an poſſit alius, quàm epiſcopus. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 1. q. 1. nu. 1. f. 150. T. 15. P. 1.

Factæ

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Factæ ab episcopo sine consensu patronum, vel eligentium, an sint nullæ ipso iure, vel annullandę. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. versi. licet. num. 119. f. 218. T. 15. P. 1.
Et qualis consensus requiratur. infra. nu. 121. idem ibid.
Non fiunt sine beneficijs. Aegyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 2. vers. viso. nu. 1. f. 195. T. 15. P. 1.
Quæ fiunt in curia. de beneficijs patronalibus non valent, iurispatronatus non facta mentione. Ioan. Staphil. de gratijs expectati. &c. vers. sequitur. nu. 11. f. 274. T. 15. P. 1.
Rerum immobilium ecclesiarum inter quascunque ecclesias permittuntur. Guiliel. Redoa. de reb. eccl. s. non alienan. rub. 10. de immobilium rerum ecclesiæ alienatio. nume. 28. fol. 413. Tom. 15. Par. 2.
Quinque casus enumerantur, in quibus immobilia ecclesiæ nullo modo alienari possunt, licèt, aliàs permitteretur. idem ibidem. num. 29.
Vt plurimum vtilitate ecclesiæ pensata expediuntur. Petr. Andr. Gamar. de permutatio. benefic. verficu. licet. nume. 2. fol. 212. Tom. 15. Par. 1.

Permutationi.

Verbum in datiuo qualiter sit considerandum.

*PERMVTATIONI an possit authorizare capitulum sede vacante. Pet. de Vbald. de Perus. de permutatio. benefic. versi. quia. num. 39. fol. 184. T. 15. P. 1.
An sit locus canonicatuum, & præbendarum in ecclesijs, vbi non est certus numerus canonicorum, nec distinctio præbendarum. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi P. 3. q. 11. nume. 198. Tom. 15. P. 1.
In beneficio certo, de quo certæ personæ per certũ modum prouideri mandatur, illud in fauorem illius reseruando. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 3. nu me. 13. fol. 197. Tom. eod. Par. ead.
Vbi non est certus numerus canonicorum, nec distinctio præbendarum. idem ibid. nu. 12.
Beneficiorum vt locus sit eorum resignatio sponte in manibus superioris fieri debet. Ioan. de Graff. de rescript. apostol. vers. pius. num. 29. fol. 32. T. 3. P. 2.
Canonicatuum, & præbendarum nunquid locus sit. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 3. quæstio. 7. nume. 3. fol. 197. Tom. 15. P. 1.
Fiendæ, quæ impedimenta obstare possint. idem ibid. P. 7. quæst. 1. nume. 1. fol. 203.
Rerum sacrarum doli, vel fraudis, quid non debet admisceri. Christo. Roffinia. de benefi. capitulo trigesimosexto. numero 14. fol. 285. Tom. 15. P. 2.
Sine patrono, an episcopo authoretur. Ioan. Coras. de benefi. c. 6. de iur. patronat. nu. 29. f. 300. T. 15. P. 2.

Permutationis.

Consideratio in genit. quæ sit, qui eius sint effectus.

*PERMVTATIONIS actus solis episcopis est permissus, cęteris autem prohibitus. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 1. nu. 2. fol. 192. T. 15. P. 1.
Actus videtur indiuisibilis. idem ibidem. quæstio. quinta. nume. 5. folio 191.
Causa vacantia beneficia, an veniant in reseruatione. Gaspar. de Perus. de reseruatio. benefic. versi. quæ autem. nume. 4. fol. 245. Tom. 15. Par. 1.
Non comprehendũtur in reseruatione. Æneas. de Falco. de reseruatio. benefi. q. 3. princip. nu. 5. f. 251. T. 15. P. 1.
Contractus bonę fidei est. Benuenut. Strac. de proxe. versic. solent. nu. 1. fol. 346. T. 6. P. 1.
Reciprocam habens præstationem, non potest regulariter solui, quin vtrinque soluatur, nisi culpa permutãtium aliud inducat. Christo. Roffinia. de benefi. c. 38. nu. 1. f. 286. T. 15. P. 2.
Similis est emptioni, non tamen idem. Fabia. de Monte. emptio. & venditio. 2. q. princ. nu. 8. f. 40. T. 6. P. 1.
Et est vicinus venditioni. idem ibidem.
Descriptio. Christo. Roffinia. de benefi. capitu. 31. nume. 2. fol. 283. Tom. 15. Par. 2.
Effectus quis sit. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 1. q. 1. nu. 1. f. 206. T. 15. P. 1.
Impetratio per Papam facta tacito mandato de Prouidendo, censetur subreptitia. idem ibidem. P. 3. q. 7. nu. 14. f. 198.
Laudemium. Franc. Solso. in Lucerna Laudemio. cellula. 8. de speciali obligatio. nu. 16. f. 218. T. 10. P. 2.
Natura quæ sit. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 3. nu. 7. q. 4. f. 197. T. 15. P. 1. & Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. vers. præsens. nu. 72. f. 211. T. 15. P. 1.
*PERNICIOSVS populo e medio tollendus est, ne eius contagione, cæteri quoque corrumpantur Gundissal. de hæret. quæst. 6. nu. 2. fol. 34. Tom. 11. P. 2.
*PERPENDVNTVR verba iust. in §. ius autem. insti. de iur. natu. gent. & ciuil. Albert. Bolognet. de l. iur. & æquitat. c. 23. num. 18. fol. 313. T. 1.
Verba. §. deinde. l. 2. ff. de orig. iuris. idem ibid. de l. iur. & æquitat. c. 11. nu. 17. f. 302. T. 1.
*PERPERAM aduerbium est qualitatis. Albert. de Pergam. de prę positio. versi. in nomine. nu. 90. f. 276. T. 18.
*PERPERAM & minus canonicè pluries in electionibus prælatorũ proceditur. Ioan. Monac. de deffensor. iur. versiculo. quoniam. nume. 1. folio 127. Tom. 3. Par. 2.
Artic. 42. quibus electio vtitur. idem ibid.
*PERPETRATVM verbum rem perfectam, & consumatam desiderat, omni busque suis partibus constantem. Alberi. a Rosa. de statu. q. 33. nu. 1. f. 59. T. 2.

Perpetua quæ esse dicantur.

*PERPETVA esse debent, quæ sunt ad communem vtilitatem. Io. Rande. de dispensatio. vers. in his omnibus. 2. memb. tractat. nu. 2. fol. 172. T. 14.
Quædam in iure reperiuntur, & quædam momentanea. Albert. Brun. Asten. de permanentib. seu perseuerantib. in eod. statu. 1. conclus. nu. 1. f. 395. T. 17.
*PERPETVATIO, & interruptio præscriptionis, in quo differant. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. versic. venio nunc. nume. 1. fol. 110. Tom. 17.
*PERPETVATIONIS quis sit effectus. idem ibid. nu. 2.
*PERPETVI silentij impositio requiritur ad purgationem attentatorum. Lancellot. de attentat. c. 29. nu. 1. f. 450. T. 5.
*PERPETVITATEM rei alicuius multa impediunt. Albert. Brun. Astens. de permanent. seu perseuerant. in eodem stat. conclus. 9. num. 14. fol. 396. T. eo.

Perpetuò quotupliciter dicatur.

*PERPETVO concessa, vel ad tempus commendata longè differre Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. vers. commende. nume. 153. fol. 180. T. 13. P. 2.
Dicitur durante vita. Philip. Fran. de disputat. petitorij. dub. 3. nu. 19. fol. 331. T. 3. P. 2.
Etiam continuationem notat, vsque ad centum annos, non autem in infinitum. Anto. Bard. de temp. vtil. c. 19. de plurib. dictio. &c. nu. 3. fol. 225. T. 5.
Seu in perpetuum quis se obligare potest. Barth. Cępol. de seruitut. vrbano. prædio. c. 50. de furno. nu. 22. f. 199. T. 6. P. 2.

Perpetuum.

Quid quotuplex dicatur, siue sit, & eius effectus.

*PERPETVVM dicitur, ideſt quàm diu viuat. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 3. quæstio. quinta. nume. 2. fol. 197. Tom. 15. P. 1.
Dicitur, quod est concessum ad beneplacitum principis. Pet. Belli. de re milit. titu. 7. quæ sint militibus &c. nu. 8. f. 357. T. 16.
Quod est in potentia perpetuum. Ioan. de Sel. de benefi. q. 2. nu. 63. fol. 5. T. 15. P. 1.
Sine præfinitione temporis. Nicol. Moron. de fide treu. & pace. q. 32. nu. 3. fol. 423. T. 11. P. 1.
Esse, vel fieri posse paria. idem ibidem. quæstio. 121. numero 143. fol. 439.
Quantum temporis significat. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. cautel. 57. nu 2. f. 134. T. 8. P. 1.
Quid dicatur. Gregor. Magal. de sicurita. & saluoconduct. 1. P. nu. 37. fol. 233. T. 11 P. 1.
Quid potest dici, licèt possit tolli per diuinum miraculum. Petr. Rebuff. de nominatio. quæstio. 8. princip. numero 45. folio 308. Tom. 15. P. 2.
Reputatur illud quod ignoratur quanto tempore sit duraturum. Cardina. Iacob. de concil. lib. 4. articulo 3. nume. 11. fol. 244. Tom. 13. P. 1.
*PERPETVVM silentium imponitur parte petente alteri parti. Virgi. de Boccat. de cingul. I. C. Roma. c. 17. de sententia in hoc interdicto. &c. nu. 8. f. 310. T. 3. P. 2.
*PERPLEXIO stulta est opinio. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ versi. Sceuola. nu. 98. fol. 329. T. 1.

Perplexitas.

Quotuplex sit, quòd operetur tam per se ipsam, quàm iuncta cum alio.

*PERPLEXITAS alia iuris, alia facti. idem ibid. nu. 102. f. 329.
Erroneam conscientiam causans. idem vbi supra. numero 281. fol. 337.
Et necessitas faciunt illicitum licitum. Pet. a Monte. de potest. pontifi. versi. postquam. nu. 9. f. 145. T. 13. P. 1.
Facit factum dici impossibile. Sebast. Medices. de fortuit. casib. q. 5. nu. 13. fol. 199. T. 7.
Iudæorum de morte Christi. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientię. versi. Sceuola. nu. 94. f. 329. T. 1.
Triplex idem ibid. nu. 105. f. 329.
*PERPLEXVS inter duo mala nullus esse potest. idem ibidem. nume. 97.
*PERSÆ semper graues populo Romano fuerunt. Benuenut. Strac. de mercat. Par. 2. de stat. mercat &c. numero 44. folio 291. Tom. 6. Par. prima.
*PERSCRVTATIO vocabulorũ contra fidem infructuosa est. Arnald. Albert. de assertio. cathol. &c. quæstio. 33. num. 33. fol. 112. Tom. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Perſecutio.

Quando adhibenda, quid ſit, quotuplexq; ſit.

*PERSECVTIO delicti, num ibi adhibenda, vbi ipſum delictum eſt admiſſum. Alberi. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 36. nume. 1. fol. 60. Tom. 2.

Eſt perfecta ſequutio. Ioan. Anto. Rube. Alexandri. de poteſt. procurato. &c. verſ. materia. nu. 369. f. 213. T. 11. P. 1.

Hæreſum, & ſchiſmatũ contentio deteſtabilior eſt eccleſiæ, quàm reliquę. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & paſto. cap. 13. num. 7. fol. 33. T. 13. P. 2.

Hunerici Regis Vandalorũ Ariani &c. contra Hortelanum Floreti. & alios catholicos epiſcopos. Conrad. Brun. de ſedi. c. 15. nu. 21. fol. 118. T. 11. P. 1.

Intrinſeca, & extrinſeca. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. verſ. reſtat vltimum. nu. 203. fol. 360. T. 1.

Quam patitur epiſcopus, an ſit iuſta cauſa non reſidendi. Hieron. Gigans. de reſidentia epiſcopa. capitulo 17. nume. 1. fol. 376. Tom. 13. P. 2.

Perſecutiones.

Qualiter conſiderentur tam inter ſingulares perſonas, quàm in duello.

*PERSECVTIONES calumniosè reciprocæ inter Marium, & Syllam, eorum ſequaces. Conrad. Brun. de ſeditio. cap. 8. nume. 9. fol. 125. T. 11. P. 1.

In duello habentur loco teſtium, & inſtrumentorum. Io. de Ligna. de duell. memb. 7. princip. nu. 16. f. 284. T. 12.

*PERSEI credentis pecuniam elegans dictũ ex Plutarco. Ant. Maſſ. Gale. ad formam cameral. obligatio. P. 1. verſic. ſed antequam. nu. 8. fol. 350. T. 6. P. 2.

Perſeuerantia.

Qualiter præſumatur, quotuplex, quidq; ſit, & eius effectus.

*PERSEVERANTIA actus præſumitur in dubio. Alberti. Brun. Aſtenſ. de permanent. ſeu perſeuerant. in eod. ſtat. num. 15. concluſ. 11. f. 396. T. 17.

Confeſſionis in criminalibus requiritur, ad hoc, vt reus puniri poſſit. Anto. Columba. de pęnis omnifar. coit. arti. 209. & num. 209. fol 346. T. 11. P. 1.

Eſt inditium voluntatis manifeſtum. Philipp. Fran. de diſputatio. petitor. dub. 3. nu. 15. f. 331. T. 3. P. 2.

In peccatis denotat indicium infidelitatis, & de recidiuatione. Marq. de Suſ. de celibat. ſacerdo. non abrogan. cap. 1. num. 6. fol. 118. Tom. 14.

Peccandi, num augeat peccatum, etiam non interueniente reiteratione. Roc. Curt. de ſtatu. capitulo vndecimo. numero 6. folio 348. Tom. 2.

Quomodo differt a pertinacia. Arnal. Albert. de agnoſcen. Aſſertio. cathol. & hæret. q. 3. nu. 2. f. 54. T. 11. P. 2.

*PERSEVERANTIAM, vel emendationem criminis, quis probare habeat. Alberic. de Malet. Papienſ. de teſtib. cap. 3. verſ. conſequenter. num. 69. f. 167. T. 4.

Perſeuerare.

Quando quis dicatur, præſumatur, & non cogatur.

*PERSEVERARE in confeſſione in tormentis facta, an quis dicatur, eo quia eam nõ reuocat. Ant. de can. de q. & tormen. mẽb. 5. nu. 9. fol. 200. T. 11. P. 1.

In confeſſione ſua quis dicatur. idem ibid. nu. 6. f. 199.

Non coguntur teſtes in iudicio coactione præciſa ſicut pars. Tyndar. de teſtib. c. 7. nu. 24. f. 155. T. 4.

Præſumitur qui reuocaſſe non reperitur. Franc. Brun. de indic. & tortur. q. 5. 2. P. nu. 45. f. 255. T. 11. P. 1.

Qualiter quis dicetur. Paris de Put. de ſindicat. verſi. an ſtetur. nu. 28. & 30. fol. 324. T. 7.

Quando quis dicatur in tormentis per confeſſionem. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. hæc verba. nume. 19. fol. 176. Tom. 11. P. 1.

*PERSEVERATIO confeſſionis ex interuallo poſt torturã, dicitur ſpontanea confeſſio. Paris de Put. de ſindica. numero 2. folio 318. Tom. 7.

*PERSEVERATIO debet fieri pluries diuerſo tempore. Paris de Put. de ſindicat. verſi. ſequitur. q. nu. 6. f. 329. T. 7.

*PERSEVERATIONES confitentium duæ reperiuntur. idem ibid. nu. 3. verſi. an ex ſola.

*PERSISTENS in excommunicatione per annum, poteſt tanquam hæreticus condemnari. Ioan. a Capiſtr. de auctorit. Papæ. P. 2. 2. P. princ. nu. 9. f. 38. T. 13. P. 1.

In negatione præcedentis compreſſi, in purgatione, & pœnitentia ſibi iniuncta defeciſſe iudicatur. Zanch. Vgol. de hęret. c. 23. nu. 3. fol. 258. T. 11. P. 2.

Perſona.

Qualiter circa diuerſas materias conſideretur, & quid operetur.

*PERSONA a ſtatuto nominatim excluſa, quæ alterius beneficio admittitur, an teneatur expectare, quòd illa, cuius beneficio admittitur, adeat. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 6. nu. 137. fol. 184. Tom. 2.

Quid ſit ea repudiante. idem ibid.

Ad appellandum minus legitima dicitur, putà ſeruus, filiusfamilias, monachus, furioſus, excommunicatus, & alij de quibus hic remiſſiuè. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 20. nume. 14. fol. 378. Tom. 5.

Addita perſonæ vſque ad lineam æqualitatis, non creſcit gradus. Ioan. Andr. de conſangui. verſicu. circa lecturam. nume. 20. fol. 137. Tom. 9.

Per carnis copulam, mutat attinentiæ genus, tunc demum quando perſona addita additur perſonæ additæ per carnis copulam cum ea, & exempla ſubijciuntur. Gregor. Rhamnus. in tractatu affinitat. nu. 15. f. 180. T. 9.

Per carnis copulam, genus attinentiæ, & nõ gradum mutat. Proſdoc. de comitib. de affinitat. nume. 20. verſicu. arbor. fol. 144. Tom. 9. & Gregor. Rhamnus in tractat. affinit. verſic. diuino. nu. 2. fol. 179. Tom. 9.

Per carnis propagationem, gradum, & nõ genus mutat. Proſdoc. de comit. de affinit. nu. 21. verſ. arbor. f. 144. T. 9.

Affecta interdicto vbique interdicta eſt. Gregor. Natam Aſtenſ. de ſtatut. q. 4. nu. 55. f. 259. T. 2.

Et alia plura de interdicto ibid.

Alicuius hæredis in pacto perſonali non exprimitur ex abundanti, ſed neceſſariò. Bald. de Vbald. de pact. verſi. volens. nume. 56. fol. 6. Tom. 6. P. 1.

Alteri reuerentiam debens famoſam actionem de iure ciuili contra ipſum monere non debet, ſecus de iure canonico. Hiero. Zanet. de different. iur. ciuil. & canon. verſ. prima differentia. num. 126. fol. 203. T. 1.

An inſpici debeat, qua mediante acquiritur aliquid, an illa, cui acquiritur, & ad quam finale commodum deuenit. Alberti. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 13. nu. 57. f. 241. T. 2.

Ante quærenda eſt, quàm iuris ratio. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 1. verſicu. ſcire debes. nume. 4. fol. 190. Tom. 15. P. 1.

Approbari poteſt dicto reprobato. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantia. procurat. verſicu. iſtud ideo il ſecundo. numero 1. folio 371. Tom. 3. P. 1.

Aſcendentis, vel deſcendentis addita perſonæ per carnis propagationem gradum addit. Ioan. And. de conſangui. verſ. circa lectu ram. lib. 4. nu. 10. f. 137. T. 9.

Auctentica, ſeu notabilis, an debeat ſupponi tormentis. Bald. de quęſtio. & tormentis. c. 3. cir. confeſſiones in tormen. num. 5. fol. 294. Tom. 11. f. 1.

Beneficiati cadit in obligationem penſionis, nõ autem eius bona, nec fructus benefic. Camil. Cauti. de penſio. epiſcop. ver. Reuerende. nu. 32. f. 535. T. 15. P. 2.

Eſt obligata ad ſolutionem penſionis. Hiero. Gigas. de penſio eccleſiaſt. q 51. nu. 5. f. 347. T. 15. P. 1.

Capientis, & non reſtituentis conſideranda eſt. Lancellot. Gall. de ſtatut. q. 2. nu. 3. f. 312. T. 2.

Cenſetur electa, vbi mandatur aliquid fieri de conſilio alicuius. Ioan. Roias. de hæret. verſicu. ipſis. numero 418. fol. 217. Tom. 11. Par. 2.

Coactè ordinata admittitur ad exequutionem. Guiliel. Redoa de Simo. mental. P. 4. c. 15. nu. 32. f. 115. T. 15. P. 2.

Collectoris debet eſſe qualificata. Barthol. Bellencin. de chatitati. ſubſid. q. 108. nu. 1. f. 166. T. 15. P. 2.

Perſona coniuncta in quibus admittatur, & quid poſſit, & ſcire præſumatur.

*PERSONA coniuncta admittitur in his, quæ ſpeciali mandatum requirunt. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. verſi. iſta clauſula la ſecunda. col. 3. nu. 3. f. 369. T. 3. P. 1.

Admittitur pro alio ad ſoluendum. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſic. condemnatio. nu. 7. f. 100. T. 2.

An poſſit inſinuare, & coniunctus procuratori æquiparatur. Per. Rebuff. de nominatio. quæſtio. quarta decima. nume. 178. folio 324. Tom. 15. P. 2.

Præſumitur ſcire ætatem ſui coniuncti. Ioan. Bap. Boui. de ſtutar. vrb. præſcript. gl. 7. nu. 5. f. 180. T. 17.

Supplicare poteſt pro coniuncta abſque mandato. Ioan. Graſſ. de ſubſtantial. procurat. nu. 2. f. 373. T. 3. P. 1.

*PERSONA cui reſtitutio vſurarum eſt fienda, ſi eſt abſens, & neſcitur vbi ſit, quibus debeat vſura dari. Guido Papa de vſur. verſic. quia quandoque. nu. 44. f. 74. T. 7.

Cunctis rebus anteferenda eſt. Nicol. Feſtat. de æſtì. & collect. P. 4. c. 1. nu. 41. fol. 184. T. 12.

Dantis, vel diſponentis eſt cõſideranda, vt ſit licita donatio. Melc. Palaez. in tractat. maiorat. limitatio. 6. numero 8. fol. 463. Tom. 10. Par. 1.

Dicitur ſubiectum, dignitas, & qualitas. Nicol. Moron. de fide tre. & pace. q. 55. nu. 21. f. 426. T. 11. P. 1.

Dignior non poteſt per literas conueniri, quàm quæ nominatur expreſsè in literis. Innocenti. V. de exceptio. verſi. excipitur. nu. 3. fol. 104. T. 3. P. 2.

Rebus. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. quæſtio. 71. nume. 8. fol 100. Tom. 5.

Dupliciter ſpectatur eius, qui fecit, & eius qui paſſus eſt. Claudi. Saturnin. in lib. pandecta. 48. cap. 16. tit. de pœnis. f. 136. col. 1. in illis verbis, perſona dupliciter. T. 3. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Persona.

Ecclesiastica tam dubitatiuè, quàm absolutè considerata qualiter, & quomodo operetur.

*PERSONA eccleſiaſtica, an gaudeat immunitate. Remig. de Gon de immunitat. eccleſiaſt. fallent. 21. nu. 1. f. 102. T. 13. P. 1.

An poſſit ſe facere hominem alterius. Iacob. de S. Georg. de homag. nu. 13. f. 173. T. 10. P. 2.

An poſſit ſocijs priuatim legere, vel audire leges in Clauſtro. Frā. de Pla. de excommunicatio. §. 7. nu. 5. f. 351. T. 14.

An teneatur talleis contribuere pro bonis ſibi obuentis a laico. Remig. de Gon. de charitati. ſubſid. quæſtio. 61. nume. 8. fol. 183. Tom. 15. P. 2.

Habens ius patronatus ratione patrimonij, habetur pro patrono laico. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. caſu. 3. nu. 9. fol. 439. T. 15. P. 2.

Siue clericus, an feudum accipere poſſit. Io. Banc. in epitom. feudo. c. 5. nu. 10. f. 269. T. 1.

Succedens in ſpolio, inuentarium facere debet coram eccleſiaſti co. Roland. a Valle. de confectio. inuentar. quæſtio. 17. num. 10. fol. 169. T. 8. P. 2.

Succedens patri laico contribuere non debet in ſubſidijs Delphi nacus. idem. nu. 9.

Vel etiam ſecularis, ſi pro beneficiorum alicuius eccleſiæ collatorum recognitione certū annuum cenſum, vel hoſpitium ſibi reſeruauerit, & ipſo veniente nō recipiatur, an domum propria auctoritate ingredi liceat, & intrandi clauſa hoſtia, vel feneſtras domus rumpere. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrbano. prædio. c. 30. nu. 11. f. 189. T. 6. P. 2.

*PERSONA Electi an computetur in numero eligentium, vt fiat maior pars. Reſtaur. Caſtald. de Imperat. quæſtio. 11. nume. 9. fol. 39. Tom. 16.

Excludēs debet ſuccedere in locum excluſæ. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 6. nu. 159. f. 185. T. 2.

Exiſtens in dignitate, ſi nota eſt nota parti alteri, an tranſmittat cōpromiſſum in ſucceſſorem. M. Ant. Blanc. de compromiſſ. verſ. morte. nu. 19. fol. 183. T. 3. P. 1.

Extrinſeca, non debet intelligi incontractu vltra perſonam contrahentis. Franc. de Porcell. de duob. fratrib. quæſtio. 1. num. 65. fol. 175. Tom. 6. P. 1.

Extrinſecus in pace non intelligitur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. q. 119. nu. 1. f. 442. T. 11. P. 1.

In pœna legali non intelligitur. idem ibidem. quæſtio. 144. nume. 2. fol. 446.

Graduata, vt tormentis ſubijciatur, quæ requirantur. Cōrad. Bru. de ſeditio. c. 4. nu. 11. f. 134. T. 11. P. 1.

Grauis, & honeſtæ conditionis pro criminibus leuis torqueri non debet. Paul. Gril. de quæſt. & tortur. q. 5. nu. 5. f. 296. T. 11. P. 1.

Literata prodeſt eccleſiæ vniuerſali. Guiliel. Redoa de ſpol. eccleſiaſt. q. 9. §. quod dicendum. nu. 24. f. 249. T. 14.

Loquens, an contineatur in generali ſermone. Alberi. a Roſa. de ſtatu. q. 215. nu. 1. f. 54. T. 2.

Excipitur a generali ſermone. idem ibidem quæſtio. 16. nume. 2. fol. 31. Tom. 2.

Loquentis non continetur in generali ſermone. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ verſ. his ita. num. 92. f. 22. T. 13. P. 1. & Rolan. a Valle. de dote. q. 84. nu. 2. f. 383. T. 9.

Semper intelligitur excepta in quocunque generali, & ſpeciali mandato. idem ibid. nu. 58. f. 20.

Media non nominata, eſto quòd non excludatur ex capite excluſiuo, poteſt excludi ex capite incluſiuo agnatorum. Albert. Bru. Aſtenſ. de ſtatut. art. 6. nu. 162. f. 185. T. 2.

Persona miserabilis quando ecclesiæ priuilegijs gaudeat, quid possit, & quæ sit censenda.

*PERSONA miſerabilis, cui aliquid aliquid ab eccleſia relictū eſt, vel donatum, gaudet priuilegio eccleſię, quoad preſcriptionem contra ipſum. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. verſi. veniens. nu. 5. fol. 85. Tom. 17.

Poteſt laicum, interdicto vnde ui, coram eccleſiaſtico iudice conuenire. Stephan. Aufrer. de poteſt. eccleſiaſt. verſi. monaſticam. nu. 50. fol. 129. T. 13. P. 1.

Quæ dicatur iudicis arbitrio relinquitur. Bal. Peruſ. in tractat. de carceribus. c. 2. nu. 7. f. 201. T. 11. P. 1.

Quæ dicatur. Ioan. Staphil. ſuper cōmiſſ. & lit. iuſti. tit. de reſcript. in forma breuium. nu. 56. f. 301. T. 15. P. 1.

Persona miscelaneè considerata quid operetur.

*PERSONA Mulieris in ſtipulatione impersonali cenſetur extrinſeca ſubintellecta. Bald. Nouell. de dote. priuil. 31. nume. vnico. fol. 205. T. 9.

Nominatim excluſa per ſtatutum, an excludat de iure communi aliam non nominatam, de qua eſt dubium, an etiam cenſeatur a ſtatuto excluſa. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 6. nu. 123. fol. 183. Tom. 2.

Non poteſt pro parte offendi. Guiliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. verſ. emphyteuta. nu. 10. f. 524. T. 15. P. 2.

Patris, & filij, cur vna, & eadem eſſe cenſeatur. Ang. de Periglis. de ſuita. q. 5. nu. 8. f. 139. T. 8. P. 2.

Et filij eadem cenſetur. Alberic. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 71. nu. 2. fol. 13. Tom. 2.

Et filij eſt vna perſona, hæredis cum de ſuncto eadem eſt. Guid. de Suz. de inſtrum. guarent. verſicu. quoniam. num. 23. fol. 339. Tom. 6. P. 2.

Et patroni ſancta filio, & liberto videri debet, eſto quod turpis eſſet. Hierony. Gigans. de crim. læſæ maieſta. quæſtio. 5. nu. 2. fol. 86. Tom. 11. P. 1.

Poteſt in loco, cui ſubeſt, collectari, etiam pro rebus exiſtētibus in alieno territorio, & de veritate. Ioan. Campes de ſtatut. q. 49. nume. 209. fol. 270. T. 2.

Primo nominata in aliqua ſcriptura, an ſit dignior. Ioan. Staphil. de gratijs expectati. verſ. videndum. nume 8. f. 289. Tom. 15. P. 1. & Iacob. Nouell. de iure prothomis. &c. verſ. quòd ſi fortè. nu. 282. fol. 30. Tom. 17.

Priuata contra priuatam perſonam non cenſetur agere occaſione reciproca. Nicol. Moron. de fid. treug & pac. quæſt. 156. nu. 5. fol. 448. Tom. 11. P. 1.

Repetit quod impendit in redemptione captiuorum. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 20 de cauſa pietatis. num. 56. 428. Tom. 15. P. 2.

Prius, quam res ipſa requirenda eſt, vbi de re aliqua diſputatur. M. Mantua. in Dialog. de concil. verſic. ſtatim. nume. 29. fol. 184. Tom. 13. P. 1.

Procuratoris regulariter inſpicitur in his quæ pertinent ad litis ordinationem, ſecus in reſpicientibus peremptionem, vel deciſionem, quia tūc perſona ipſius domini inſpicitur. Alberic. de Malet. Papien. de teſtib. c. 7. de ſolemnitatib. in productione. &c. nume. 13. fol. 174. T. 4.

Proximiore, vel qua mediante remotio eſt coniuncta, non excludente feminam, minus excludet perſonas coniunctas per illam. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. arti. 12. nu. 229. f. 234. T. 2.

Publica, alteri poteſt ſtipulari. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. verſ. hæc verba. nu. 2. f. 374. T. 3. P. 1.

Quando dicenda ſupecta. Angel. de Peruſ. de ſequeſt. verſi. quia. nu. 5. fol. 142. T. 3. P. 2.

Et quid in illius probatione requiritur. idem ibid.

Quantūuis criminoſa admittitur in teſtem in cauſa ſimoniæ. Guiliel. Redoa. de Simo. mēta. c. 5. de probatio. Simonię &c. P. 4. nu. 8 fol. 105. T. 15. P. 2.

Quæ alterius beneficio admittitur, pro parte admittitur. Nicola. Moron. de fide treu & pace. q. 45. nu. 1. f. 425. T. 11. P. 1.

Quæ beneficio alterius admittitur, non venit vbi medio tempore eſt extincta. Nicol. Moron. de fide treu. & pac. quæſt. 45. num. 1. fol. 425. Tom. 11. P. 1.

Quæ compenſatione vtitur, an habeat potentiam dicendi de illa. Tynd. de compenſat. art. 7. nu. 51. f. 257. T. 6. P. 2.

Quæ debet arbitrari, non receditur, ita vt ea mortua arbitramentum expiret. Vincent. Paleot. de dote. tit. de fundo dotal. &c. nu. 64. fol. 406. Tom. 9.

Fallit in dote. idem ibid.

Quæ eſt prohibita ſuccedere, omnes ex illa deſcendentes intelliguntur prohibitæ. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. nu. 65. fol. 186. T. 11. P. 1.

Quæ excluditur, nunquam eſt in cauſa fauoris, ſed perſona, quæ includitur.

Source : BIU Cujas

includitur.Laur.de Palu. de ſtatut.verſic. quoniam. nume.139. fol.278.Tom.2.
Quæ facit non eſſe locum ſtatuto repudiante, ſeu portioni ſuæ renunciante, nihilominus ſtatuto ſit locus.Alber.Brun. Aſtenſ.de ſtatut.art.6.nu.151.f.184.T.2.
Quæ non eſt in patris poteſtate, ſui iuris eſſe dicitur. Proſdoc. de comitibus.de diffe.iur.ciuil.& canon.verſi. quoniam. num.28. fol.122.Tom.1.
Et è conuerſo de iur.ciui.idem ibid.
Quid de iure canonico.
Vxor reſpectu ſui viri non dicitur eſſe ſui iuris.idem ibid.
Quę non impeditur in proſequutione propter defectum ſui iuris, ſed propter defectum extrinſecũ alterius perſonæ, quæ hocius differt,& ſuſpendit, ius ipſum interim moriens tranſmittit. Albert.Brun. Aſtenſ.de ſtatut.art.11.nu.93.f.223.T.2.
Quælibet compenſare poteſt.Sebaſt Medices.de compenſatio.q. 2.num.1.f.268.T.6.P.2.
Recipientis inueſtituram non diſtinguitur. Pet. de Bellapert. de feud. titu.13. qualiter qui ſuccedunt &c. nume. 11.fol.8.Tom. 10.Par.2.
Rei qualis ſit in omne delicto ante omnia intuendum eſt.Franc. Caſon.de malefi.c.1.de malitia,& innocentia.nume.1.fol.282. Tom.11.P.1.
Semel excluſa, perpetuò erit excluſa.Albert.Brun.Aſtenſ.de ſtatu. art.12.num.145.fol.231.Tom.2.idem ibidem.nume.134.artic. 6.fol.183.
Si clara ſit, veluti ſeruatoris, & in ea cauſa ſit, vt bona eius veneant, curator dandus eſt, & ſi bonis non ceſſerit. Benuenut. Strach. de decoctori. 7. & vltim. Par. numero 8. fol.324.Tom. 6.Par.1.
Si inutiliter adijciatur, vt quia mortua, non vitiatur ſtipulatio.Ben uenut.Strach.de adiect.P.2.de his, quę in perſona &c.num.37. fol.387.T.6.P.1.
Si ſubeſt vni iuriſdictioni,& bona ſita ſint in territorio alterius, po teſt collectari perſona ibi, vbi eſt.Georg. Natam Aſtenſ. de ſtatut.q.4.nu.46.fol.258.T.2.
Sicut indicat poteſtatem,& voluntatem fuiſſe reo, ita ex contrarijs non fuiſſe demonſtratur.Franc.Caſon.de malefi. cap.9.pro reo. num.4.fol.283.T.11.P.1.
Singulariter,& cõmuniter ſummi poteſt.Din.Mugela. de intereſſe.num.13.f.7.T.5.
Suſpecta contra quam pro re mobili litigatur, eius rei nomine ſatiſdare debet, aliàs res ipſa apud officiũ deponitur.Fed.Schenc. de ſatiſdatio quæ in iudi.&c.nu.18.f.135.T.3.P.2.
Tabellionis ſuſpecta vitiat inſtrumẽtum.Ioan. Monach.de diffenſor.iur.verſi.quoniam.nu.3.f.125.T.3.P.2.
Tertij ſi ſit ipſa mulier dotata, tunc ſiue ſit poſita in prima, ſiue in ſecunda parte alternatiua cenſetur appoſita obligationi, & non ſolutioni, tanquam adiecta.Bald.Nouel.de dote.priuil.28.nu.1. fol.204.Tom.9.
Teſtantis magis, quàm res, de quibus teſtatur, inſpici debet.Petr. Pech.de teſtamen.coniug.cap.11.ſtatutum &c.num. 1. fol.165. Tom.8.P.1.
Turpis an admittatur in teſtem cum tortura. Bathol. Tęg. in tractat.crimin.Par.10. verſicu. ad declarationem. nume.18.fol.15. Tom.11.P.1.
Tutoris legitimi, ſi fuerit valde fida & remittitur ſatiſdatio. Barthol.Tęg.in tractat. crimi. Par. 14. de perſona.nume.64.fol.20. Tom.11.P.1.
Vel res ſemel liberata aliquo onere, non reincidit in illud, etiam ſi reiteretur cauſa.Ioan.Arz.de nobilitat.Hiſpan.&c.c.6.nu.4.fol. 250.Tom.16.
Vendita inuita, non fit ſerua, conſentiendo tamen bene fit ſerua. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſtio.7.5. ſpecial. in contract.nu.11.fol.159.T.18.
Viatoris conſideratur, ſi veriſimiliter furto potuit ſubtrahere rem furatam.Marc.Blanc.de iudic. & tortur. numelio 416. fol. 280. Tom.11.P.1.
Vilis,& pauper pęnam pecuniariam non potens ſoluere, luere debet in corpore.Pau.Gril.de quęſt. & tortur.q. 5.num.6.fol.297. Tom.eod.P.ead.
Odioſa, & infamis, an ceſſionis beneficio gaudere debeat. Matthæ.Brun.de ceſſio.bono.quæſtio. 36.numero 2. fol. 193.Tom. 3.Par.ſecunda.
Quæ ſit relinquitur arbitrio iudicis.Bald.Peruſ.de ſtatut.verſ. fęmina.nu.1.col.3.fol 112.T.2.
Vna,& eadem diuerſo iure cenſeri non debet. Mart. Laudenſ. de legitimatio.verſ.Auger.nu.4.f.91.T.8.P.2.
Niſi ex neceſitate vices plurium obtinere non debet. Guiliel. Duran.de modo general.concil.celebran.rubr. 21. nume.6.fol. 162.T.13.P.1.
Varijs deputata artificijs, cui potiſſimum omnium adiudicãda. Alberi.a Roſa.de ſtatut.q.86.nu.10.f.20.T.2.
Vtilis per inutilem non vitiatur.Vital.de Camba.de clauſ.verſ. reſtat videndum.nu.12.f.409.T.18.
Pro inutili non vitianda.Franc.Curti. Papienſ. de teſtib.1.concl. nu.4.fol.126.T.4.
*PERSONALE, an reale fieri poſſit.Vital.de Camba. de clauſ.nu. 3.fol.371.Tom.18.
*PERSONALEM obligationem, etiam in hæredes tranſire, æquitate canonica inductum eſſe.Petr.And. Gamb.de auctorit.leg. de lat.lib.10.verſicu.diſpenſationis.numero 105.fol.225. Tom. 13.Par.ſecunda.
Reliqua vide in verbo obligatio.

Perſonalia beneficia, feuda, & materia quomodo conſiderentur.

*PERSONALIA beneficia regulariter non tranſeunt ad hæredes. Ioan.Blanc.in epit.feud.lib.3.ſiuè.P.3.cap.3. de quo feudo nulla eſt &c.nu.11.f.289.T.10.P.1.
Beneficia ſoli perſonæ inhærent, nec ad alios tranſeunt. Chriſto. Roffinia.de benefi.c.35.nu.2.f.284.T.15.P.2.
Reliqua vide in verbo beneficia.
Feuda an tranſeant ad hæredes dantis.tit.22.de feud.in perſonali. num.8.f.159.T.10.P.1.
Sunt ducatus, Marchionatus,& cętera ſimilia. idem ibid. nũ.10.
Reliqua vide in verbo feudum.
Munera, quænam ſint,& eſſe dicantur.Iul. Feret.de Gabell.Vectigal.&c.verſi.tuto.nu.480.f.93.T.12.

Perſonalis actio, captura, citatio, conſtitutio, denunciatio, dignitas, atque intimatio qualiter conſideretur.

*PERSONALIS actio litigioſam rem, regulariter non facit, ſed tantum ipſam actionem, ſecundum communem opinionem. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. ſecunda. nume.32.folio 325.Tom.5.
Captura fieri poteſt propter contumaciam in cauſa ciuili.Cataldi. de Boncomp.de ſindica.verſ.quoniam.nu.132.f.358.T.7.
Citatio non requiritur in cauſis ciuilibus. Quintil.Mandoſ.de inhibitio.q.67.nu.2.f.98.T.5.
Quando non requiritur.Quintil.Mandoſ.de monitor. q. 26.nu. 4.fol.64.T.3.P.2.
Conſtitutio quæ.Quintil.Mandoſ.de inhibitio.quęſtio.108.nu.4. fol.110.Tom.5.
Denunciatio non requiritur in cauſis ciuilibus. Quintil.Mandoſ. de inhibitio.q.67.nu.2.f.98.T.5.
Dignitas, aut quiuis eius titulus neminem a publicis muneribus liberare poteſt, ſi uergat publica neceſſitas.Ægyd.Tomat.de collect.verſi.nobilitas.nu.9.f.165.T.12.
Intimatio, non requiritur. in cauſis ciuilibus. Quintil.Mandoſ. de inhibitio.q.67.nu.2.f.98.T.5.

Perſonaliſſimum feudum quodnam dicatur ſiue ſit.

* PERSONALISSIMVM feudum dicitur feudum ſoldatæ. tit. 23. de feud perſonaliſſ.nu.3.f.159.T.10.P.1.
Feudum in quo a perſonali differat, ſcribitur.ibid.nu.4.
Quid ſit.Loco citato.num.2.
Quod dicatur.vbi ſupra.nu.2.
Reliqua vide in verbo feudum.
*PERSONALITER citandus eſt, qui reperiri poteſt.Quintil.Mandoſ.de inhibitio.q.67.nu.3.f.98.T.5.

Perſonam in accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PERSONAM duorum in dignitatibus ſecularibus, poteſt quis repræſentare.Guiliel.a Monſer.de ſucceſſ.Regum.1. dub. nume. 47.fol.180.T.16.
Et an ſalarium duorum habere debeat.idem ibid.
Duorum quis repræſentare poteſt. Ant.Roſel.de indulg.ver.quod autem.nu.459.f.157.T.14.
Militis, in teſtamento cõficiendo quatuor gaudere priuilegijs Frã. Zoanet.de Roma.Imper.nu.7.f.21.T.16.
Tertiam quoties oportet agere, oportet quod habeat fundamentũ ex facto,& in factum alterius.Bal.Peruſ.de ſtatut.verſ.actio.nu. 4.fol.86.Tom.2.
Vilem, vel ignorantem tenere vicem Papæ, vel legati, incongruum eſſe.Pet.And.Gamb. de auctorit.leg. de lat. lib.8.nume. 70.fol. 211.Tom.13.P.2.
Vnam,& eandem in duobus locis perſonaliter reſidere, impoſſibile reputari.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat. verſi. vt rem. nu.140.fol.188.T.13.P.2.

Perſonarum conſideratio circa diuerſas materias qualiter ſit habenda.

*PERSONARVM acceptio non eſt apud Deum.Bon.de Curtil. de nobilita.3.P.verſi.qua quidem.nu.54.f.5.T.16.
Acceptio, an ſit peccatum mortale.Hierony.de Zanet.de foro cõſcient.& conten.verſicu. pro introductione.nume. 165.fol.411. Tom.3.P.1.
In iuſtitia diſtributiua, in genere ſuo peccatum eſt.Alfonſ. Hoieda.de beneficio.incompatibilit.Par.1. cap. 23.nume.73.fol.147. Tom.15.P.1.
Conſideratio in furto haberi debet.Marc.Ant.Blanc. de indic. & tortur.verſi.lex hæc.nu.417.fol.280.T.11.P.1.
Conditio indubia quantitate taxanda, ſic,& illarum dignitas.Albert.Brun.de reb.dub.verſicu.venio ad dubium. nume. 13. fol. 355.Tom.18.
Differentia in pęnis habenda eſt.idem ibidem.c.4.num.1.& 6.fol. 133.& 134.

Cum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cum declaratione, vt num. 10. idem ibidem.
Distinctio, & consideratio etiam in crimine seditionis habēda est. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. cap. 3. numero 1. folio 133. Tomo 11. Par. 1.
In contractibus requisita. Fabia. de Mont. de empt. & venditio. 3. q. princip. nu. 7. fol. 41. T. 6. P. 1.
Duo sunt genera clericorum, & laicorum. Thomas Acti. de lud. scacch. q. 2. princ. nu. 39. fol. 170. To. 7.
Exceptio esse non debet, vbi dispositio in pietate consistit. Iaco. de Aren. de commiss. nu. 8. fol. 195. T. 8. P. 1.
Fiunt capitationes, cum in singula hominum capita, quæ à Principe defendūtur, aliquid exsoluitur. Ioac. Hopper. Phris. de iur. arte. tit. de re quæstor. fol. 90. col. 4. circa princ. in illis verbis personarum fiunt. Tom. 1.
Habilitas imprimis consideranda est, deque ea pertractandum. Ioan. Crot. de testibus. versi. testimonium. numero quarto. folio 149. Tomo 4.
In iudicio comparentium habilitas imprimis quærēda est. Sebast. Vanti. de nullitat. vers. hucusque. nu. 3. fol. 421. To. 4.
Incertitudo, num dispositionem vitiet. Albert. Brun. de reb. dub. versi. quoad commoda. numero 27. 28. & 30 folio 350. & 351. Tomo 18.
Inhabilitas est defectus releuans, & de eo in primis in quocunque iudicio etiam summario quærendum est. Sebast. Vanti. de nullitat. versi. de nullitate. num. 44. fo. 377. To. 4.
Integritas multum ponderis habet contra generalia legum decreta. Barthol. Tæg. in tract. crimin. Par. 14. de persona. numero 9. fol. 19. To. 11. Par. 1.
Logitimatio etiam in summarijs facienda est. Robert. Lancello. de attentat. cap. 25. de processu in causa, &c. numero 39. folio 438. Tomo quinto.
Item etiam in executiuis, prout est obligatio in forma Cameræ. idem ibid. num. 40.
Facienda est in possessorio quoque iudicio. idem ibid. nu. 38.
Numerus, an excedat numerum æquiturarum. Ioan. Tran. Paui. de visitatio. q. 9. 1. par. nu. 11. fol. 188. T. 14.

Personarum qualitas, & ratio qualiter considerentur, & quid operentur.

QVALITAS debet inspici, an sit de solo iuramento eorum confidendum. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. versi. vlti. quo. num. 2. fol. 294. T. 15. P. 1.
Inspicienda. Fran Curti. Papien. de testib. conclus. 42. numero 86. folio 129. Tomo 4.
Solita dari, & promitti, signa, & causa, ad dubia quantitatis decisionem conferunt. Albert. Brun. de reb. dub. num. 22. 23. & 24. folio 355. Tom. 18.
Ratio habenda est. Conrad. Brun. de seditio. cap. 2. quales esse debeant, &c. nu. 8. fol. 127. T. 11. Par. 1.
Habetur in omnibus ferè, præsertim in sumptibus. Thomas Act. de lud. scaccho. q. 11. princ. nu. 16. fol. 189. To. 7.
In pœnis habenda est. Conrad Brun. de seditio. cap. 4. nu. 1. & 6. folio 133. & 134. T. 11. P. 1.
Potius debet attendi, quàm loci. Pet. de Vbald. de canon. episco. & parochi. cap. 7. num. 51. fol. 217. To. 15. P. 2.
*PERSONATVM habēs si recipit dignitatem, vel beneficium curatum, aut è conuerso, primum vacat. Ioan. Stafil. de grat. expec. num. 13. fol. 273. To. 15. P. 1.

Personatus quid sit cui æquiparetur, à quo differat, quando vacet, & quando possit obtineri.

*PERSONATVS apud Anglos quid importet. Ioan. Franc. Paui. de offi. & potest. cap. sede vacan. prælud. 2. nu. 8. fol. 408. Tomo 13. Parte 2.
Dignitas, & officium differunt sumendo propriè. Anto. de Præto. de iurisdictio. episcop. defens. cap. 6. num. 13. fol. 366. T. 13. P. 2.
Quid significent, & in quo differant. Alfons. Hoied. de benefi. incompatibilit. cap. 7. num. 1. fol. 117. T. 15. P. 1.
Dignitas, seu officium est incompatibile cū beneficio curato. Alfons. Hoied. de benefi. incompatibilit. part. 1. cap. 16. numero 1. fol. 129. Tom. 15. Par. 1.
Non potest obtineri cum alio simplici requirente residentiam. idem ibidem cap. 17. uu. 33. fol. 131. To. eod. Par. ead.
Dignitas, vel personatus cum canonicatu sunt incompatibilia. Alfons. Hoied. de benefi. incompatibilit. Par. 1. cap. 1. nu. 1. fol. 119. Tom. eod. Par. ead.
Dignitates, & curata beneficia, quoad incompatibilitatē æquiparari. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 7. nu. 174. fol. 205. Tomo 13. Par. 2.
Est honor sine administratione. Ioan. Stafil. de gratijs expecta. &c. versi. transeo nunc. nu. 4. fol. 275. To. eod. P. ead.
Non vacat per obtentionem alterius beneficij ecclesiastici simplicis. Alfons. Hoieda. de benefi. incompatibilit. P. 1. cap. 9. num. 5. fol. 111. vult dicere 119. T. 15. P. 1.
Potest obtineri cum alijs beneficijs, quæ residentiam non requirunt. idem ibid. Par. 2. cap. 2. num. 8. fol. 166. T. 15. P. 1.
Primus ipso iure per obtentionē secundi personatus vacat. Alfons. Hoied. de benefic. incompatibilit. Par. 1. cap. 9. nume. folio 118. Tom. 15. Par. 1.
Propriè loquendo quid sit. Alfons. Hoied. de benefi. incompatibil. Par. 1. cap. 9. num. 2. fol. 118. Tom. 15. Par. 1.
Quid dicatur. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. numero 86. fol. 543. Tom. 15. Par. 2.
Quid sit Ioan. Fran. de Plat. de excommunicat. §. 3. nume. 1. folio 350. Tom. 14. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. versi. vt iē. num. 33. fol. 187. Tom. 13. Par. 2. Et Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 41. nu. 8. fol 301. Tom. 18.
Quomodo cognoscatur. Beat. Anton. de excommunicatio. cap. 72. num. 3. fol. 381. Tom. 14.

Personatus in nominatiuo plurali qualiter considerentur.

* PERSONATVS duo sunt incompatibiles. Alfon. Hoied. de benefi. incompatibilitat. Par. 1. cap. 9. num. 2. fol. 110. T. 15. P. 1.
In prouincia dicuntur priores, in terra laboris dicuntur Abbates. Beat. Antoni. de excommunicat. cap. 72. nu. 7. fol. 381. T. 14.
*PERSONATVS curam animarum non habentes, quam ætatem requirant. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 5. num. 37. folio 56. Tomo 15. Par. 1.

Personæ in nominatiuo plurali, qualiter considerentur.

* PERSONÆ aliquot enumerantur, quæ testimonium inuitæ non dicunt. Feder. Schenc. de testib. versi. producturus. numero 41. folio 78. Tom. 4.
Cardinalium ratione beneficiorum quę obtinent, alio non docto, debent subiacere illis, in quorum dioceſi obtinēt beneficia. Barthol. Bellencin. de charitati. subsid. quæst. 60. num. 35. folio 159. Tomo 15. Par. 2.
Colloquiorum quæ sunt, & quot. Conrad. Brun. de hæret. cap. 12. nu. 4. fol. 302. To. 11. Par. 2.
Coniunctæ an in pace contineantur. Nicol. Moron. de fide, treug. & pac. q. 145. nu. 11. fol. 447. Tom. 11. Par. 1.
An pro coniunctis in iudicio esse possint. Iacob. Gentil. Perus. de ord. iudicio. versi. in iudicio. num. 2. fol. 41. Tom. 3. Par. 1.
Contra quos præscriptio non currit. Hiero. de Monte. de finib. regund. cap. 71. num. 3. fol. 350. Tom. 3. Par. 2.
Duæ quando participant in eadem, licèt vna ab agendo eximatur alterius tamen actio non permittitur. Bald. Perus. de statut. vers. collecta. num. 9. fol. 99. To. 2.
Statuuntur in quolibet Rege, & iudice vna priuata, & altera publica. Michael de Anin. de vnitat. Ouil. & Pastor. cap. 21. nu. 9. fol. 41. Tom. 13. Par. 2.
Duodecim colla. in Leuitico prohibitæ erant cōtrahere matrimonium. Ioan. And. de consangui. versic. ad arborem. numero 18. folio 138. Tomo 9.

Personæ ecclesiasticæ quibus priuilegijs gaudeant, vel non, & quæ dicantur.

* PERSONÆ Ecclesiasticæ angarijs, nec perangarijs grauari debēt Fran. de Plat. de excommunicat. §. 36. num. 2. fol. 358. T. 14.
Nec per se, nec per campionem non debent pugnare. Iaco. Castil. de duel. cap. 3. num. 1. fol. 287. To. 12.
Quando grauari possint in collectis. Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 36. fol. 358. num. 4. To. 14.
Quæ sint Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæst. 66. numero 1. fol. 193. Tom. 15. P. 2.
Subfuerunt Imperatori. Pet. Pech. de testam. coniug. versi. eadem num. 3. cap. 2. fol. 165. Tom. 8. Par. 1.
Sunt magis dignæ, quàm seculares. Hieron. de Mont. de finib. regun. cap. 57. num. 2. fol. 346. Tom. 3. Par. 2.
Tallias subire cogi non possunt. Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæst. 61. num. 7. fol. 183. Tom. 15. Par. 2.
*PERSONÆ Ecclesiastico interdicto suppositę alicubi, an debeant audire diuina. Ioan. Calder. de interdict. ecclesiast. ver. sed quid. num 61. fol. 328. Tom. 14.
Fraternitatis, nunquid possint à fraternitate recedere. Pet. de Vbal. de canon. episcop. & parochi. quæstio. 14. numero 23. folio 209. Tomo 15. Par. 2.
Honestæ non sunt fustigandæ, sed viles bonæ. Nicol. Boer. de seditio. vers. 7. & vlt. num. 50. fol. 97. To. 11. Par. 1.
Illustres in crimine iniuriarum sola pœna relegationis affici debēt. Ioan. Anto. Rub. Alexandri. de potest. proc. &c. versic. materia. num. 212. fol. 208. To. 11. P. 1.
In querela inofficiosæ dotis spectandæ. Constantius Roger. de dote. quæst. 6 num. 4. fol. 340. Tom. 9.
Interdictæ non sunt capaces benedictionis episcopalis. Ioan. Calderi. de interdict. ecclesiast. versic. sed quid. numero 93. fol. 330. Tomo 14.
Laicæ, vt Marchiones, Comites, Duces, Barones, & similes, an, & quando possint feudum dare, si non sit consuetudo infeudandi. Fran. Curti. de feud. num. 1. fol. 58. To. 10. Par. 2.
Legitimæ tres regulariter in iudicio requiruntur. Alberi. à Rosa. de statut. quæst. 60. num. 6. fol. 75 Tom. 2.
Leues quæ sint. Bon. de Curtil. de nobilit. 7. par. numero 9. fol. 19. Tomo 16.

Source : BIU Cujas

Perſonæ miſerabiles quando immunitate gaudeant, & quæ dicantur.

*PERSONAE miſerabiles, an poſſint iuridice petere, vt per iudicẽ ſubleuentur. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 7. nume. 80. folio 45. Tom. 17.
Quando non gaudent priuilegio. Matthę. Matthesila. de electio. opinio. verſicu. cum opiniones. numero ſexto, folio 221. Tomo decimooctauo.
Quæ dicantur. Alberic. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 111. col. 3. folio 16. Tomo 2.
Quæ nam eſſe dicantur. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. verſicu. tuto. nu. 458. & 459. f. 92. T. 12.
An trahi debeant extra prouinciam. idem ibid.
Quæ ſint. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 2. numero 20. folio 218. Tomo 14.

Perſonæ miſcellaneè conſideratæ quid operentur.

*PERSONAE nec caſus non expreſſi in pace continentur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſtio. 145. num. 4. fol. 446. Tomo 11. Par. prima.
Non exemptæ delinquens in locis dioceſis exemptis ligantur ſtatutis epiſcopi. Henric. Bot. de ſinod. epiſcop. concluſ. 1. nu. 10. fol. 400. T. 13. Par. 2.
Omnes indiſtinctæ in criminalibus cauſis an poſſint ſubijci tortuæ. Paul. Gril. de quæſt. & tortu. q. 6. nu. 1. folio 297. Tom. vndecimo, Par. prima.
Plures de iure ciuili, quæ licèt eſſent liberæ, erant tamen ſeruilis cõditionis. Gaſp. Beat. de inop. debit. &c. ca. 2. nume. 17. fol. 210 Tomo 3. Par. 2.
Sunt contra quas non vult quis experiri. Ioã. de Graſ. de ſubſtantial. procura. nu. 1. col. 3. f. 370. T. 2. P. 1.
Potentiores quæ dicantur. Franc. Solſo. in Lucerna laudemio. in 7. cellul. de ti. lucratio. nu. 34. f. 217. T. 10. P. 2.
Principales non damnantur inconſulto Principe. Pet. Belli. de re milit. ti. 3. de priuil. milit. nu. 21. f. 354. T. 16.
Sunt etiam ad veritatem eruendam quæſtioni ſupponẽdæ. Guid. a Suza. de indic. & tortu. ver. de quæſtionibus. num. 84. folio 244. Tom. 11. Par. 1.
Priuatæ merum imperium præſcribere non poſſunt. Hieron. Muſcorni. Cypri. de iuriſdict. & imper. ver. quoniam. nu. 130. fol. 25. Tom. 3. Par. 2.
Priuilegiatæ ne conueniantur, niſi inquantum facere poſſunt liberè ſunt a ceſſione bonorum. Gaſp. Beat. de inop. debit. & credit. addicen. c. 3. nu. 3. & 8. f. 212. T. 3. P. 2.
Prohibitæ admiſſæ ad teſtificandum in crimine hæreſis, qualem probationem faciant. alleg. in mater. hæreſis. §. 15. nume. 3. folio 24. T. 11. Par. 2.
Alienare in cauſam remunerationis diſtrahere valent. Lancellot. Gal. de ſtatut. quæſtio. 8. numero 92. folio 342. Tom. 2.
Quantumuis exercitatæ vno, & eodem tempore, duarum rerum officia committenda non eſſe. Gamb. de auctorit. & c. nume. 62. fol. 187. T. 13. P. 2.
Quarum nuptijs lex diuina interdixit. Anto. Gub. Coſta. de ſponſ. comment. ti. de his qui nuptias &c. nu. 155. f. 55. T. 9.
Quatuor quamuis inter extraneos computatæ, tamen neceſſariò inſtituendæ. Roland. de teſtam. & vlt. voluntatib. verſ. habes. nu. 22. fol. 10. T. 8. P. 1.
Quæ ab accuſando arceantur. Franc. Caſon. de quæſt. crim. c. 1. nume. 7. f. 455. T. 11. P. 1.
Quæ debent, vel poſſunt facere inuentarium plures ſunt. Sebaſtia. de Montic. de inuent. num. 14. in præfatio. folio 201. Tom. octauo, Par. ſecunda.
Quæ excuſantur ab errore iuris. Vital. de Camba. de clauſ. num. 30 fol. 404. Tom. 18.
Quę feudum accipere poſſint. Guliel. Anet. de iur. feud. c. 6. per tot. fol. 165. Tom. 1.
Quæ generaliter dicantur ſtatuto, vel conſuetudine loci. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 6. nu. 72. f. 180. T. 2.
Quæ inſtituuntur, quando dicantur inæquales. Vdal. Zaſ. de ſubſtitutio. c. 4. de breuiloqua ſubſtitutio. numero 5. folio 271. Tomo 8. Par. 1.
Quæ intelligantur per ſtatuta excluſiua fœminarum excluſæ. Albert. Brun. de ſtatut. art. 6. nu. 1. f. 176. T. 2.
Quæ iudicem promptum non habent, ſua auctoritate poſſeſſionẽ recuperare poſſunt. M. Ant. Cuch. de mentiente circa poſſeſſionem. ver. præmitte. nu. 346. f. 298. T. 3. P. 2.
Idem ſi paterentur enorme damnum. idem vbi ſupra nu. 347.
Quæ non poſſunt alienare de per ſe, quæ tamen facienti conſentiunt. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 1. c. 8. nu. 3. folio 396 T. 15 P 2.
Præſcribere. Hieron. de Monte. de finib. regun. c. 71. nume. 2. folio 350. Tom. 3. P. 2.
Quæ non tenentur pręſtare iuramentum aſſecurationis domeſticitatis, quæ ſint. tit. 15. de feud. cum fidelita. nu. 8. f. 155. Tomo 10. Par. prima.
Quæ poſſint prædia malè alienata reuocare. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. ver. ſed deinde. num. 11. folio 511. Tom. 15 Par. ſecunda.
Quæ repellantur a teſtimonio. Lanfranc. de Oria. de teſtib. nu. 55. fol. 184. Tom. 4.
Quæ repelluntur ab agendo, omnes non reſtituũtur ſi fuerint ſpoliatæ, nec conſequuntur dominij translationem. M. Ant. Cuch. de mentien. cir. poſſ. nu. 381. f. 299. T. 3. P. 2.
Quæ ſint, quæ conferant, & quæ non. Ioan. Porta. de collatio. c. 4. per tot fol. 462. T. 8. P. 1.
Quæ ſint quæ habent priuilegium, ne exigantur, niſi in quantum facere poſſunt. Pet. Belli. de re milit. tit. vnico. de ſaluis conducti. nu. 50. fol. 363. T. 16.
Quæ poſſunt vendere, non autem donare. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. ſecunda. quæſtio. princip. nume. 21. fol. 40. Tom 6. P. 1.
Quæ tenentur ad canonicam epiſcopo. de his, quæ eis legantur. Pet. de Vbald. de canon. epiſcop. & parochi. c. 5. num. 1. fol. 213. Tom. 15 P. 2.
Quibus creditur, quòd leuitate potius, quàm liberalitate vendãt. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſtic. quæſtio. ſecunda. nume. 58. fol. 220. Tom. 14.
Rebus nobiliores. Ioan. Saportib. de collatio. c. 4. num. 44. fol. 462. Tom. 8. P. 1.
Regum, qualiter in concilio debeant ornari. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 7. nu. 10. f. 209. T. 13. P. 1.
Seruiles vti meticuloſæ ſine ſocij inſtigatu, vel mandato, non conſuerunt grandia delicta committere. Fran. Brun. de indic. & tortur. verſ. lex hæc. nu. 372. f. 178. T. 11. P. 1.
Si ſint ęquales partes ſocietatis eſſe æquales, eſt neceſſe. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. ſupereſt. nu. 3. f. 456. T. 18.
Singulares pacẽ non rumpunt. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. q. 146. nu. 5. f. 447. T. 11. P. 1.
Sunt nobiliores quibuſcunq; rebus. Arnulf. Ruze. de iur. regal. priuil. 6. nu. 3. fol. 364. T. 12.
Sunt quibuſcunque rebus digniores. Hiero. de Monte. de finib. regun. c. 71. nu. 1. f. 350. T. 3. P. 2.
Tranſuerſi ordinis cum quibus connubium non eſt. Ant. Gub. Coſtan. de ſpon. comment. nu. 154. f. 55. T. 9.
Tres ſunt in Deo in vnitate eſſentiæ. Iſidor. Epiſc. Hiſpanen. contra Iudæ. verſ. Iudæi. nu. 5. f. 23. T. 14.
Viles qua pęna puniantur, prout ſunt famuli, vel infames. Hipp. Bonac. deſeruis, vel famul. quæſtio. 125. numero 127. Tom. 6. P. 1. fol. 127.
Quæ dicantur. Bon. de Curti. de nobilit. 2. P. nu. 8. f. 19. T. 16.

Perſonę in genit. & datiuo ſingul. conſideratio quæ ſit.

*PESONÆ adminiculum in præſcriptione longi temporis eſt neceſſarium. Roger. Antiq. Gloſſ. de diuerſ. præſcriptio. capitu. 2. num. 6. fol. 48. T. 17.
Appellatione lato ſumpto vocabulo, quando poſſit compræhendi capitulum, & vniuerſitas, attenditur ſubiecta materia. Anto. de præt. de iuriſdi. epiſcop. defenſ. capitulo tertio. nume. 37. fol. 364. T. 13. P. 2.
Delictum aliquando nocet eccleſiæ. Franc. Sosbech. ad vſus feudo. 13 P. nu. 7. f. 151. T. 10. P. 2.
Detentio, non includit modicum præiudicium, ſed maximum. Franc. Curti. ſenior. de ſequeſtra. quæſtio. 8. nume. 43. fol. 146. Tom. 3 P. 2.
Et certę rei determinatio perſonam non egreditur. Nicol. Moron. de fide treu. & pace. q. 129. nu. 2. f. 442. T. 11. P. 1.
Idoneitas ex quibus cognoſcatur. Bon. de Curtil. de nobilit. 3. P. verſ. qua quidem nu. 54 f. 8. T. 16.
Incapaci regulariter legari nõ poteſt. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 7. nu. 24. f. 237. T. 14.
Notitia, facit, vt non tranſeant delegata, idem in ſingulari affectione. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 55. nu. 7. fol. 426. Tom. 11. P. 1.

Perſonæ qualitas quid circa diuerſa operetur, nec non eius vitia.

*PERSONÆ Qualitas ad argumenta, & indicia habenda eſt conſideranda. Franc. Caſo. de malefi. verſ. a facultate. nume. 12. f. 286. Tom. eod. P. ead.
An faciat indicium. Mar. Blanc. de indic. & tortur. ver. lex hæc. nu. 255. f. 273. T. eo. P. ea.
Demonſtrat animum fuiſſe, aut non fuiſſe offendendi. idem ibid. tractat. 1. c. 1. nu. 2. f. 282.
Facit preſumi intentionem. Sebaſt. Medices. de fortuit caſib. q. 1. nu. 27. fol. 196. T. 7.
Indicium in criminalibus præſtat, quæ tamen ſola, cum ſit remota, ſufficit, niſi cum cauſis iungatur. Fran. Caſon. de malef. in prę fatio. nu. 2. f. 281. T. 11. P. 1.
Spectanda eſt. Benuenut. Strach. de ſponſio. 3. P. verſ. ſequitur. nu. 27. fol. 308. T. 6. P. 1.
Turpi ſine tormentis non creditur. Marc. Blanc. de indic. & tortur. verſ. lex hæc. nu. 421. f. 280. T. 11. P. 1.
Vitia onerant delinquentem, ita contraria eleuant. Franc. Caſon. de malefi. tractat. 4. de indici. homicidij. verſic. a facultate. nu. 13. fol. 286. T. 11. P. 1.

Perſonis verbum tàm in ablatiuo, quàm datiuo plur. conſideratum quid operetur.

*PERSONIS extinctis, quibus debeatur onus, minuitur, & legatum. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſib. quæſtio. 11. nume. 13. fol. 223. Tom. 7.
Infamibus, an poſſit epiſcopus infamiam remittere. Ioannes

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Bertachi. de episcop. 3. Par. quarto. lib. num. 10. fol. 334. Tom. 13 Par. secunda.

Specialiter interdictis, an possit dari sacramentum confirmationis, siue Chrismatis. Ioan. Calderi. de interdict. 2. P.. tractat. nu. 2. fol 331. T. 14.

*PERSPECTIVA, quæ est de linea visuali, est inferior Geometria, quæ est de linea secundum se. Barthol. de Spina. de præeminen. Sa. Theo. capitulo 4. col. 3. cir. princ. in verbo perspectiua. f. 370. Tom. 11. P. 2.

*PERSTRIGAS quid sit. Hiero. de Mont. de finib. regun. c. 15. nu. 10. fol. 336. T. 3. P. 2.

*PERSVADENTES grauius plectuntur, quàm impellentes. Placenti. de accusatio. Par. 11. de consil. nu. 4. f. 17. T. 11. P. 1.

*PERSVADET sibi nimium, qui se nemini comparat. Lçl. Iorda. de Roma. sed orig. capitulo decimotertio. & vlti. nume. 25. fol. 18. Tnm. 13. P. 2.

Persuasio quæ sit, & cui æquiparetur.

*PERSVASIO est compulsio quædam, & æquiparatur torturæ. Paris. de Put. de sindicat. versicu. persindicatores. numero 13. folio 233. Tom. 7.

Filij habetur loco coactionis. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 25. nu. 9. f. 372. T. 10. P. 1.

Sacerdotis est quid spirituale. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. cap 26. num. 26. f. 75. T. 15. P. 2. idem ibidem. capit. 28. P. 2. nume. 10. fol. 76.

*PERSVASIONIS in casu quæstio. 25. an probentur per coniecturas. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quæstio. 25. nume. 7. f. 372. Tom. 10. P. 1.

Pertinacem, & pertinaces qualiter consideremus.

*PERTINACEM esse, qui credit contrarium eius, quod scit ecclesiam tenere, probatur ratione. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. tit. 48. de pertinacibus &c. nu. 8. f. 187. T. 11. P. 2.

*PERTINACES ex iuris præsumptione qui sint. Iacob. Simanc. loco citato. nu. 9.

Hæretici dæmonibus peiores sunt. idem ibid. nu. 5.

Hæreticos, quomodo describat Bernardus, & Albert. Campēs. idē ibidem. nu. 4.

Quomodo puniendi sint. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. titu. 48 de pertinacib. &c. nu 6. f. 187. T. 11. P. 2.

*PERTINACI mentali non creditur, si habet præsumptionem contra se. Arnald. Albert de agnoscen. assertio cathol. & hæret. q. 3. num. 5. fol. 54. T. 11. P. 2.

Pertinacia qualiter consideretur, & quid operetur, & quę, & quotuplex.

*PERTINACIA a iure præsumpta in hæretico. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. quæstio. 3. nume. 2. fol. 102. Tom. 11. P. 2.

Aduocatorum. Ioan. a Capistra. in Spec. conscient. ver. restat. nunc nu. 109. fol. 345. T. 1.

An non tantum iudicetur ex actu exteriori, sed etiam ex latenti perseuerantia in errore contra fidem. Alleg. in mater. hæresis. §. 10. nu. 1. f. 23. T. 11. P. 2.

An probetur ex verbis, vel factis hæreticalibus. Arnald. Alber. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. quæstio. 29. num. 30. fol. 101. Tom. 11. P. 2.

Consumatum facit hæreticum. Iacob. Simanc. de cathol. institutit. 31. de hæret. nu. 12. f. 158. T. 11. P. 2.

Duplex consideratur in hæretico. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. q. 3. nu. 3. f. 54. T. 11. P. 2.

Exterior quomodo capitur. idem ibid. nu. 8.

Facit hæreticum in his quæ fidei sunt. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. quæstio. secunda. nume. 10. fol. 53. Tom. 11. P. 2.

Hæretici confessi quomodo probetur. idem de assertio. cathol. q. 29. nu. 29. f. 101. T. 11. P. 2.

Conuincitur multis modis. idem ibid. q. 30. nu. 1. f. 102.

In delicto non caret scrupulo hæreticæ prauitatis. Carnald. Iacob. de concil. lib. 4. art. 4. nu. 176. f. 258. T. 13. P. 1.

In dubio non præsumitur, nisi de illa appareat. Ioan. Nicol. Arelata. de hæret. notab. 2. nu. 1. f. 30. T. 11. P. 2.

In hæretico probatur singulari modo. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. q. 3. nu. 14. f. 54. T. 11. P. 2.

Iudæorum fuit damnata a Christo. idem ibid. nu. 12.

Mentalis non potest liquere induci, nisi per considerationem rei. idem ibid. num. 4.

Probatur per violentam præsumptionem. idem loco citato. nu. 7.

Non nullorum hæreticorum. Iacob. Simanc. de cathol. institutionib. tit. 48. de pertinacibus &c. nu. 2. f. 187. T. 11. P. 2.

Nunquam præsumitur, nisi de illa constet. alleg. in mater. hæresis. §. 9. nu. 1. fol. 23. T. 11. P. 2.

Oritur ex superbia elatione, & inani gloria, qua plus sibi, quàm omnibus alijs credit, ideo omnes hæretici sunt superbi, & elati. Io. Roias. de hæret. 2. P. artic. 45. numero 367. 368. & 369. folio 232. Tom. 11. P. 2.

Quare in dubio præsumenda non sit. Ioan. Simanc. de cathol. institut. tit. de pertinacib. &c. nu. 24. f. 188. T. 11. P. 2.

Quæ consumatum facit hæreticum, cuiusmodi sit. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. titu. 48. de pertinacibus &c. num. 7. fol. 187. Tom. 11. Par. 2.

Quid sit. idem ibid. nu. 1.

Quibus modis cognoscatur in hæretico. Ioan. Roias de hæret. secunda Par. assertio. 45. numero 362. folio 231. Tomo vndecimo, Par. secunda.

Requiritur ad constituendam hæresim, & ea non præsumitur, nisi probetur. Alleg. in mater. hęresis. §. 3. numero 1. fol. 20. Tom. 11. Par. secunda.

Ad constituendum aliquem hæreticum. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. catho. & hæret. q. 29. num. 2. & 7. folio 59. Tom. 11. Par. secunda.

Sola, an faciat hæreticum. Alleg. in mater. hæresis. §. 3. num. 5. fol. 20. T. eo. P. ead.

*PERTINACIAM conuincendi multi modi traduntur. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. & hæret. q. 3. nu. 13. fol. 54. Tomo 11. Par. 2.

Pertinax quando censeatur, siue dicatur, quando damnandus, quotuplexq; sit.

*PERTINAX censetur, qui licèt ignorantia probabili, legitimè tamen admonitus non respicit. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 48. de pertinacibus &c. numero decimoquinto, fol. 187. Tomo 11. Par. 2.

Dicitur ille, qui coram inquisitore persistit in suo errore. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. secundo, nume. 11. fol. 329. Tomo 13. Par. prima.

Et talis dicitur, licèt post tempus gratiæ rediret. idem ibid.

Est damnandus, qui se iungit se a doctrina ecclesiæ, & damnat patres scholæ ecclesiasticæ. Lel. Iorda. de Roma. sed. orig. ca. 9. nu. 50. fol. 12. T. 13. P. 2.

Hæreticus est qui dicit ecclesiam vniuersalem errare, vel errasse. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. cathol. &c. q. 30. nume. 16. fol. 103. T. 11. P. 2.

Qui dicit nouum, vel vetus testamentum esse falsum. idem ibidem num. 12.

Hæreticus præsumitur esse, qui diu persistit in errore, cuius contrariam veritatem catholicam explicitè scire non tenebatur. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. ti. 48. de pertinacibus. num. 12. fol. 187. T. 11. P. 2.

In dicta causa iudicandus non est, qui asserit præpositionem, aliquam hæreticam, cuius contrariam veritatem catholicam explicitè scire non tenebatur. idem ibid. nu. 14.

In periurio videtur male sentire de fide. Card. Iacobat. de concil. lib 7. art. 5. nu. 17. f. 311. T. 13. P. 1.

Is præsumitur, etiam si minus legitimè admoneatur, si statim cauta solicitudine veritatem non quærit. Iacob. Simanc. de cathol. institut. ti. 48. de pertinacibus. nu. 16. f. 187. T. 11. P. 2.

Negatiuus, & de iure impœnitus quis dicatur. Ioan. Roias de hæreticis assertio. assert. 20. nu. 214. f. 227. T. 11. P. 2.

Non tantum est relaxandus, sed etiam uiuus a seculari potestate comburendus. idem ibid. secunda Par. assertio. 44. numero. 355. folio 231.

Quàm fuerit alienus a consequendis priuatorum bonis. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. c. 2. nu. 10. f. 110. T. 11. P. 1.

Quando censendus est, qui probabili ignorantia errat. Ioan. Simā. de cathol. institit. tit. 48. de pertinacib. &c. numero 21. fol. 187. Tomo 11. Par. 2.

Quis dicatur Beat. Anton. de excommunicatio. ca. 7. nu. 6. fol. 370. Tom. 14. Ioan. Lopez. in alleg. hæresis. §. 3. nu. 4. f. 20. T. 11. P. 2. & Ioan. Roias de hæret. 2. Par. assertio. 45. nu. 358. f. 231. Tom. 11 Par. secunda.

Quis dicendus. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. ti. 48. de pertinacibus &c. nu. 1. f. 187. T. 11. P. 2.

Quomodo censendus non est, qui probabili ignorantia ductus iurat se nunquam ab aliqua hæretica propositione discessurum. idem ibid. nu. 22. f. 187. T. 11. P. 2.

Pertinentia ad diuersa qualiter considerentur.

*PERTINENTIA ad castrum quæ. Hier. Garzo. de laudo mer. iur. Par. 2. §. 2. gl. 3. nu. 1. f. 312. T. 13. P. 1.

Ad dignitatem episcopalem in spiritualibus quæ sint. Ioan. Bertachi. de episcop. 2. Par. numero 53. folio 328. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Duo ordinis sacerdotalis. Nicol. Plou. de sacrament. ver. quoniam. nu. 8. fol. 77. T. 14.

Pertinentiæ quid comprehendant, in quo consistant, & quæ sint.

*PERTINENTIÆ comprehēdunt etiam quod est in ciuitate, licèt intelligatur de his, quæ sunt extra ciuitatem. Hiero. de Mont. de finib. regun. c. 90. nu. 5. f. 355. T. 3. P. 2.

Non solum in possessione, sed etiam in iure, & iurisdictione consistunt. Hiero. de Mont. de finib. regrn. c. 80. nume. 8. folio 353. Tomo 3. Par. 2.

Sunt eiusdem naturæ, cuius est, a quo dependent. Philipd. Prob. de iur. regal. q. 18. nu. 7. f. 395. T. 12.

Sunt quæ aut statuto, aut lege vel consuetudine deputatæ sunt, vt castro accedant. Hieron. de Mont. de finib. regun. c. 80. nume. 7. fol. 353. Tom. 3. P. 2.

Source : BIU Cujas

Pertinere verbum, qualiter consideretur, & quid significet.

*PERTINERE verbum, & spectare est vnius significati. Guiliel. Redoa. de spol. eccleſiaſt. q. 14. nu. 34. f. 257. T. 14.

Verbum libello inſertum petitorium, & poſſeſſorium continet, ſed verba ſpectare pleno iure, ad petitorium tãtum referantur. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 2. capitulo quinto. numero 33. fol. 281. Tom. 14.

*PERTINET verbum importat principaliter de ſui natura, non ſecundariò. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 14. num. 60. fol. 258. Tom. 14.

*PERTVRBATIO pacis inter plures vxores prouenit ex lege naturali, non per accidens contra Durandum. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hæret. quæſtio. 23. numero 20. fol. 79. Tom. 11. P. 2.

*PERTVRBATIONVM animi potentiſſima quæ ſit. Ioan. Simande cathol. inſtitutio. titu. 17. de defenſio. reorum. nume. 42. fol. 140. T. 11. Par. 2.

*PERTVRBATORES vnitatis, varijs pęnis, & crudeliſſimo interitu a Domino percuſſi fuerunt, etiam qui panem in terra ſciſmatica comederunt. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & paſtor. cap. 10. nu. 1. fol. 30. T. 13. P. 2.

*PERVENIRE verbum in l. ſi infanti. C. de iur. delib. cum effectu intelligendum eſt. Io. Mauri. Bollan. de reſtitutio. in integrum. c. 291. nu. 7. fol. 185. T. 5.

Verbum qualiter accipiatur. Albert. de Pergam. de præpoſitio. ver ſi. in nomine. nu. 145. f. 277. T. 18.

Peruerſio formæ, iudicij, ac ordinis quid operetur.

*PERVERSIO formæ vitiat actum. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 3. nu. 37. f. 141. T. 18.

Iudicij. Ioan. a Capiſtr. in Spec. conſcient. verſ. reſtat. nunc. nu. 113. fol. 345. T. 1.

Ordinis inſtrumentum non vitiat. Bald. de Peruſ. verſ. tractaturus. nu 50. fol. 365. T 3. P. 1.

*PERVSIA ciuitas habet priuilegium Imperatoris Caroli ſub Bulla Aurea Imperiali. Reſtaur. Caſtald. de Imperat. quæſt. 67. nu. 2. fol. 47. Tom. 16.

*PERVSII rector condemnatus quòd in criminalibus commiſiſſet excommunicationem, & ex illis teſtibus ſententiam protuliſſet. Fran. Curt. Papien. de teſtibus. concluſ. 29. numero 62. fol. 128. Tom. 14.

*PERVSINA ciuitas olim libera, & quomodo ſub eccleſia. Reſtaur. de Imperat. q. 54. nu. 16. f. 55. T. 16.

*PERVSINI, an poſſint in lacu ſuo concedere aliquibus ius piſcandi, & aliquibus nõ. Iul. Feret. de re Naual. lib. 2. verſ. antiqui. nu. 24. fol. 329. Tom. 12.

Pes quando amputetur, quomodo appelletur, quid contineat, quid ſignificet, ſiue ſit.

*PES amputatur ſeruo fugitiuo, qui deprehenſus eſt tranſeundo ad hoſtes. Iacob de Ardi. in ſumma de vſibus. feudo. 4. P. princip. capitulo 153. colum. 3. in in illis verbis pes amputatur. fol. 262. Tom. 10. P. 1.

Appellatur pars inferior. ſiue depreſſa. Hier. de Mont. de finib. Regun. c. 27. nu 2. f. 339. T. 3. P. 2.

Habet palmos quatuor, vncias duodecim, & digitos ſexdecim, Hierony. de Mont. de finibus. regund. cap. 26. nume. 3. fol. 339. Tom. 3. P 2.

Pro anno. Quintil. Mandoſ. de annalib. caſib. nu. 2. f. 209. T. 17.

Quid ſit in menſura. Iul. Feret. de re. Naual. lib. 16. verſ. eſt natura. nu. 27. fol. 355. T. 12.

Peſte verbum in ablatiuo ſingul. conſideratum qualiter conſideremus.

*PESTE ciuitates purgare qui vult, oportet, quod illas malis hominibus purger. Ant. Corſet. de auctorit. gloſſæ. verſ. ad complemẽ tum. nu. 3. fol. 186. Tom. 18.

Et morte ſubitanea cur morientur homines. Pet. Rebuff. de decimis. q. vlt. nu 3. f. 142. T. 15. P. 2.

Infectus expelli poteſt, & debet. Bertachi. de Gabell. ſeu vectigal. 2. P. de locatio. Gabellar. nu. 49. f. 58. T. 12.

Si quis laborat, & aliquẽ ſanum ſcientem eum peſtiferum amplexari vult, vel ſe adhærere, an iſte ſanus non valens illum peſtilen tem euitare, poſſit illum gladio vulnerare. Ant. Nicel. de gl. contrar. verſ. denuo quæritur. nu. 1. f. 183. T. 18.

Et quid ſi ex tali vulnere mortuus eſt, an teneatur de occiſo. idẽ ibidem.

Et per ciuitatem vagatur alios infeſtando, qualiter puniendus. Ant. Nicel. de gl. contrar. verſi. licèt nefas. nu. 3. f. 183. T. 18.

Peſtem in accuſatiuo ſingu. quomodo conſideremus.

*PESTEM arcere qui cupiunt delinquentes punire debent, & a vitijs abſtinere. Ant. Corſet. de author. gl. verſ. ad complemẽtum. nu. 2. fol. 186. T. 18.

Quomodo multi populi olim aufugerunt. Ioan. Bertachi. de gabell. ſecunda. Par. de locatione gabellarum. numero 49. folio 58. Tom. 12.

*PESTILENS locus, quomodo probetur. Hieronym. Pręuidel. de peſt. && eius. priuileg. verſicu. ſi quæratur. numero 6. folio 179. Tom. 18.

*PESTILENTEM ſi quis ſe finxerit, & induſtria vt a publico cum familia alatur, an & quomodo ſit puniendus. Hierony. Pręuidel. de peſte, & eius priuileg. uerſicu. dictum eſt. nume. 1. folio 185. Tom. 18.

*PESTILENTES homines cum primum in aliqua urbe apparuerint poſſunt expelli, ne alios inficiant. Hierony. Pręuidel. de peſte, & eius priuileg. uerſicu. illud. autem. numero 1. folio 172. Tom 18.

Ita, & leproſi. idem ibid. nu. 5.

Peſtilentia quid dicatur, & ex qua cauſa contingat.

*PESTILENTIA Dei iuſtiſſima uindicta reputatur. Anto. Corſet. de auctorita. gloſſ. uerſicu. ad complementum. nume. 5. folio 186. Tom. 18.

Poteſt contingere propter putrefactionem aquarum. Hieron. Pręuidel. de peſte, & eius priuileg. uerſicu. poteſt. nume. 1. fol. 186. Tom. 18.

*PESTILENTIBVS hominibus debet interdici, ne extendant in feneſtris ad aerem panos lineos, uel cuiuſcunque alterius generis ſint. Hierony. Pręuidel. de peſte, & eius priuil. uerſi. conuentus. nu. 9. fol. 187. Tom. 18.

Peſtis a quo appelletur, quid dicatur, & quid ſit, & eius effectus.

*PESTIS a morte mortalitas appellari meruit. Hieronym. Prævidel. de peſte, & eius priuileg. uerſiculo, ſubijcitur. num. 3. fol. 182. Tom. 18.

An excuſet uaſallum, qui a domino intra annum, & diem inueſtituram non petijt. Laurent. Sylu. in tractat. de feud. recognitio. quæſtio. ſexageſimaſecunda. ubi inquit quod ſic. fol. 84. Tom. 10. Par. 1.

An ſit cauſa non ſoluendi afflictum pro domo conducta. Iul. Feret. de Gabell. uectigal. &c. uerſiculo. tuto. numero 399. folio 90. Tom. 12.

An ſit iuſtum impedimentum, quòd quis non potuerit conſulere petitiones. Hiero. Priuidel. de peſte, & eius priuil. uerſic. nunc aliquas. nu. 3. fol. 177. T. 18.

An ſit legitima cauſa faciendæ remiſſionis gabellarum, & rei emphyteuticæ. Iul. Feret. de Gabel. uectigal. &c. uerſicu. tuto. num. 399 fol. 90. Tom. 12.

Cum imminet, dicitur imminere mortis periculum. Hieron. Pręuidel. de peſte, & eius priuil. uerſic. lege municipali. num. 3. fol. 175. Tom. 18.

Cum primum emerſerit, ſtatim amputanda eſt, ne per contagionẽ poſſit ſerpere. Hiero. Pręuidel. de peſte, & eius priuil. uerſ. quotieſcunque. nu. 8. f. 172. T. 18.

Dat cauſam reſtitutionis in integrum. Sebaſtian. Medices. de fortuit. caſibus. quæſtio. 6. nu 47. f. 217. T. 7.

Decennalis per uniuerſum orbem Galli Treboniani. Imperatoris, (ut ſentiunt quidam) ſceleribus uagata, tunc finem accepit, quãdo alius a ſenatu eſt Imperator declaratus. Ayma. Riual. de Hiſtor. iur. ciuil. & pontif. lib. 4. tit. de decretis Principum. num. 31. fol. 22. Tom. 1.

Dicitur fortuitus caſus. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſib. q. 6. num. 34. fol. 216. T. 7.

Prælium cęleſte. Hiero. Pręuidel. de peſte, & eius priuil. uerſi. unũ quod. nu. 5. fol. 178. T. 18.

Eſt bellum diuinum. Ioan. Balb. de præſcriptio. uerſi. nunc. uenio. num. 5. fol. 105. Tom. 17.

Eſt fugienda longè, cito, & tardè. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 11. nu. 3. f. 35. T. 18.

Eſt iuſta cauſa recedend. de domo conducta ante tempus, ut ad penſionem pro reſiduo temporis non teneatur. Ioan. Bertachi. de gabell. ſecunda. Par. de locatio gabellar. numero 46. folio 58. Tom. 12.

Eſt magis contagioſa, quàm Lepra. Ant. Nicell. de gl. cõtrar. uerſi. modo ſciendum. nu. 2. f. 184. T. 18.

Eſt ſęuerior ferro. Hiero. Pręuidel. de peſte, & eius priuil. uerſ. unũ quod. nu. 7. f. 179. T. 18.

Eſt unum de quatuor iudicijs Dei, quæ ſunt gladius, fames, beſtia mala, & peſtilentia. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. uerſi. reſtat ultimum. nu. 228, f. 362. T. 1.

Et bellum æquiparantur. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 11. nu. 7. fol. 36, Tom. 18.

Peſtis a quibus, & quem excuſet.

*PESTIS excuſat a contumacia. Sebaſtia. Medices. de fortuit. caſib. q. 6. num. 46. f. 217. T. 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

A periurio.idem ibid.nu.35.f.216.
A pœna.idem vbi sup.nu.36.
A prescriptionib.Sebastia.Medices.de fortuit.casib.q.6.num.38. fol.217.Tom.7.
A publicatione resignationis.idem ibid.nu.43.f.217.
A represalijs.idem ibid.nu.39.f.217.
Iudicem ferentem sententiam alibi,quàm in loco consueto.Sebastia.Medices de fortuit.casibus quæstio.6.numero 48.folio 217. Tom.septimo.
Matrem non petentem tutorem. idem ibidem num. quadragesimoquinto,fol.217.
Non venientem ad sinodum,si sit magna, secus si parua. Henric. Bote de synod.episc.2.Par.numero 58.folio 383.Tom.decimotertio,Par.2.

Pestis qualiter circa diuersas materias consideretur.

* PESTIS grauis desquisse legitur peccatis exigentibus. Ioan. a Capistra.in Specu.conscientiæ.ver.restat vltimum.nume.229.folio 362.Tom.1.
Hæretica igne extirpanda est,ne nobis Deus irascatur.Ioan.Simãc. de cathol.institutio.titu.46. de pœnis.numero 48.folio 173.Tomo 11 Par.2.
Inter casus fortuitos numeratur sicut guerra. Hieron.Præuidel.de peste,& eius priuil.ver.subsequenter. numero primo,folio 180. Tomo 18.
Iudicatur casus fortuitus, vt qui humano consilio prouideri, aut præcaueri nequeat.Ioan. Maurit.Bola.de rest in int.c.367.nu.2. fol.200.Tom.5.
Iustissima causa absentiæ dicitur.Ioan.Preuidel.de peste, & eius priuil.versic.præcedentem.nu.2.f.179.T.18.
Magis corrumpit,quàm lepra.Hiero.Preuidel. de peste & eius priuil.ver.diximus.nu.3.f.185.T.18.
Magna fuit Venetijs tempore Andreæ Dandoli Ducis quinquagesimisexti,& postquam gloriosum corpus Sancti Rochi ductum fuit Venetias,non viguit in dicta ciuitate pestis, gratia omnipotentis Dei.Iul.Ferret.de re naual.lib.12.numero 8.folio 349. Tomo duodecimo.
Nihil derogat testium idoneitati. Hiero.Preuidel.de peste,& eius priuil.ver.esset.nu.3.f.174.T.18.
Nulla efficacior ad nocendum,quàm familiaris inimicus Do.Damas.de Brocardis memb.2.nu.3.f.509.T.18.
Præstat priuilegium colono recedendi.Sebast.Medices.de fortuit. casib.q.6.nu.37 f.216.
Qualiter probetur.Hieron.Preuidel.de peste,& eius priuil.versi.si quæratur.nu.1.f.179.T.18.
Quale dicitur contagio.Hiero.Preuidel.de peste,& eius priuil.ver sicu.oritur nu.15.f.173.T.18.
Quæ ob nostra demerita aduenit,supplicationibus,votis, ac expiationibus,vel repercutitur,vel summouetur.Hieron.Preuidel.de peste,& eius priuil.ver.hoc loco.nu.6.f.183.T.18.
Quid sit.Ioan.a Capistra.in Spec.conscientiæ.ver.restat vltimum. nu.211.f.360 T.1.
Vel ruina imminens domus, iustam præbet causam Cardinalibus è conclaui exeundi,Pontifice nondum electo, & alibi conclaue instituendi.Pet.And.Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.9.nu.134. fol.220.T.13.P.2.
Vnde multones generetur.Ioan.Bertach.de Gabel.2.P.de locatio. gabella.nu.49.f.58.T.12.

Pestis in genitiuo sing.quæ consideratio sit habenda.

* PESTIS casum,si quis in se assumit,si superuenit pestis insolita, & incredibilis,suscipiens non tenetur.Hiero Preuidel.de peste, & & eius priuil.ver.si quæratur.num.tertio, folio 181.Tomo decimooctauo.
Casus an dicatur maior,quàm casus guerræ.Hiero.Preuidel.de peste,& eius priuil.ver.si quæratur.nu.2.f.181.T.18.
Causa principaliter peccatum est.Ioan.a Capistra.in Spec.conscietiæ.versicu.restat vltimum.numero 226.f.361.T.1.
Causæ.idem ibid.nu.211.f.360.
Quæ dicantur,& vnde prouenire solent. Hieron.Preuidel.de peste,& eius priuil.versicu.causas.numero primo,folio 186.Tom. decimooctauo.
Et belli tempora æquiparantur.Hieron. Preuidel.de peste, & eius priuil.ver.hoc tempore.nu.6.f.171.T.18.
Euitandæ remedia,& prouisiones Hiero.Preuidel.de peste,& eius priuil.ver.optimum.nu.vnico,fol.187.T.18.
In loco stare est tentare Deum.idem ibid.versi.huius operis.nu.3. fol.177.Tom.18.
Metus videtur æquiparare timori tirannidis.idem ibid.versic.insuper.nu.2.f.179.T.18.
Modicũ tempus, an debeat scholari detrahi.Pet.Rebuf.de priuil. scholar.priuil.11.nu.16.f.36.T.18.
Remedia.Ioan.a Capistra.in Spec.conscientiæ.ver.restat vltimum. nu.211.& 212.& 213.f.360.& 361.T.1.
Tempore ad officiales ad cutã pestis deputatos pertinet animaduertere,quòd corpora mortuorum optimè tumulentur,idẽ ibidem ver.causas.nu.2.f.186.T.18.
An possit fieri statutum, vel consuetudo de iure, ne detur hospitium peregrinis in ciuitate,vel comitatu.Hiero.Preuidel. de peste,&eius priuil.ver.ex prædictis.nu.1.f.171.T.18.
Interest, quòd in ciuitate deputentur personæ quibus incumbat cura cadauerum sepeliendorum.Hier.Priuidel.de peste,& eius priuil.vers.conuentus.nu.5.f.187.T.18.
Mittuntur duo, vel tres ad portas ciuitatum, ne peregrini vrbem ingrediantur.Hiero.Præuidel.de peste, & eius priuil. versic.hoc tempore.nu.1.f.171.T.18.
Et appellatur onus custodiæ, & dicitur personale munus.idem ibidem.
Nimis coitus est vitandus.Hierony.Præuidel.de peste,& eius priuil.vers.volenti.nu.4.f.185.T.18.
Non solent infirmi visitari, & homines interesse funeri,sed deputati medici,& alij, qui habeant curam infirmorum. Hiero Priuidel.de peste,& eius priuileg.versicu.vnum quod.nume.8.fol. 178.Tom.18.
Remittitur solemnitas necessaria in testamento.Ioan. Dilect.Duran. de arte testan. titu. secundo. cautell. 2. numero 2.fol.113. Tom.8.P.1.
Sunt prohibendæ celebritates,& omnes alij cætus, qui fiunt voluptatis causa.Hiero.Priuidel.de peste,& eius priuil. versic.conuentus.nu.1.fol.187.T.18.
Sed nundinæ,& emptoria non sunt intermittẽda.idem ibidem. nume.2.

Pestis timor admittitur,& est iustus.

*PESTIS timor cadit in constantissimos viros.Hiero.Priuidel. de peste,& eius priuil.vers.insuper.nu.2.f.179.T.18.
Est iustus.idem de peste,& eius priuil. versic.insuper.nume.eod. fol.eod.Tom.eod.

Petens,verbum miscellaneè consideratum quid operetur.

* PETENS a decreto fundum,aut domum distrahi, quid potissimũ is petere videatur.Ioan.Maurit.Bolla.de restitutio.in integrum. c.366.nu.2.fol.200.T.15.
A iudice aliquem torquẽdum debet iurare,quòd nõ habeat alias probationes.Paris de Put.de sindicat. versic.pone.nume.2.folio 320.Tom.7.
Absolutionem ab excommunicatione,an videatur fateri se excommunicatum.Hierony.Gigans.de crim.læsæ maiest.quæst.23.nu. 8.fol.65.Tom.11.P.1.
Iuramenti coram iudice ecclesiastico, an possit coram eodem de de tota causa litigare.Ioan.Guter.de actib.iudi.iurat.c.12.nu.6. fol.397.T.3.P.1.
Aliquem cõdemnari secundum formã iuris, & statutorum, quod sibi vtilius est intentare videtur.Ioan.Bapt.de Arbitr.ver.quæro primo.nu.44.f.296.T.13.P.1.
Apostolos,& dicens Apostolos peto,& iterum peto,& cum instantia peto,non videtur instanter petere. Ioan. Crot. de testib. 9.P. num.36.f.230.T.4.
Beneficium,debet probare se clericum.Pet.Rebuff. de pacifi.possessor.ver.regulã.nu 225.f 549.T.15.P 2.
Copiam indiciorum, an allegare debeat causam quare illam petat.Marc.Blanc.de indic.& tortur.versic.lex hæc. nume. 26.fol. 274.Tom.11.P.1.
Debitum per viam exceptionis,non excluditur per statum de prescriptionibus.Ioan.Bapt.Boui.de statutar.vrb.prescriptio.gl.19. nu.332.fol.190.T.17.
Dignitatem non est ambitiosus,sed dignus, si illum admittit superior.Guiliel.Redoa.de simo.mental.P.2.cap.16.nume 8.fol.68. Tom.15.P.2.
Hereditatem,vt filius,quid probare debeat.Gabriel.Palet.de Nothis spurijsque filijs.c.22.nu.5.f.55.T.8.P.2.
In libello pecuniam,quam se mutuò dedisse,vel deposuisse dicit, an debeat numerationem probare. Lanfran. ab Ariad.de cõfessio.nu.32.f.48.T.4.
Nouam inuestituram, an debeat pro ea aliquid soluere, & quid aliud debet facere.tit.2.de feud.ex pacto,& prouid. antiq. vers. constitutio.nu.61.fol.128.T.10.P.1.

Petens plus quot modis dicatur, & qualiter consideretur.

*PETENS plus causa condemnatur simpliciter in expensis,& damnis,vel interesse.Bapt.a S.Blas.de contradictio.iur.canon. cum iure ciuili.nu.46.f.188.T.1.
Loco,condemnatur simpliciter in expensis, & dãnis, vel interesse de iure canonico.idem ibid.
Re condemnatur,vti supra.idem.
Tempore itidem condemnatur simpliciter in expensis, & damnis,vel interesse de iure canonico.idem ibid.

Petens reduci reductionem, rem, reuocationem, & veniam qualiter consideremus.

* PETENS reduci ad statum illicitum, non reponitur per viam attentati. Hierony. Manfred. de attentat. Par. 7.numero 74.folio 237.Tom.15.

Reductio-

Source : BIU Cujas

Reductionem in primis relaxationem a iuramento petere debet. Ant.Maſſ.Galles.ad formam Cameralis obligatio.q.3.nu.9.fol. 356.Tom.6.P.2.
Rem,quam a non domino eruit, quam actionem debeat intentare. Odofred. de libell. forman. Par. 1. capitu. 4.nume.2.fol.80. Tom.3.P.2.
Reuocationem attentatorum, & ſic actor quid teneatur probare, & quid reus.Franc.Hercula.de attentat.capitulo 19.num.1.fol. 265.Tom.5.
Tenutæ repelli poteſt per exceptionem, dolo facis. Petr. Pech. Ziriz. de iure ſiſtend. quæſtio.decimaquarta. nume.2. fol. 154. Tom.3.Par.2.
Veniam,quando delictum fateri videatur.Hiero. Gigans.de crim. læſæ maieſt.q.23.nu.4.f.65.T.11.P.1.
*PETENTE eo,qui procurator non eſt,non fit remiſſio.Hercul. Seuerol.de remiſſ. litigato.c.12.per tot.f.380.T.3.P.1.
*PETENTI aliquid incumbit probare ſe eſſe bonum. Ludou. Gomes.de gratijs expectat.verſi.gratias.nu.80.f.308.T.15.P.1.

Petere qualiter conſideretur circa diuerſa, & quid ſit.

*PETERE aliquem eximi a carceribus,cui licitum ſit.Pet.Pech.Ziriz.de iure ſiſten.q.13.nu.2.f.154.T.3.p.2.
Et compenſare quomodo differant.Sebaſt. Medices. de compenſatio.q.30.nu.22.f.272.T.6.P.2.
Intelligitur,qui ea,quæ ſoluuntur,ſponte recipit.Ioan.Dilect.Durand.de arte teſtan.tit.6.cautel.61.nu.1.fol.135.T.8.P.1.
Nemo debet, cuius contrarium non eſſet, alioquin poſtulaturus. Fran.Zoanet.de empt.& venditio.ſub pacto retrouendendi.nu. 138.fol.76.T.6.P.1.
Quis id cuius contrarium non eſſet poſtulaturus.Alber.a Roſa. de ſtatut.q.9.nu.3.f.31.T.2.
Non ſufficit,niſi impetratur.Pet.Pech.de teſtam.coniug.c.2.nu.1. fol.160.T.8.P.1.
Poteſt quis, pluſquàm ſibi debitum ſit quatuor modis. Placenti. de iudic.expedien.tit.3.nu.1.f.94.T.3.P.1.
Qui non poteſt,compenſare non poteſt.Tyndar.de compenſatio. tit.7.num.26.fol.256.T.6.P.2.
Subſidium charitatiuum pendet a facultate ſuperioris. q.50.nu.1. fol.156.T.15.P.2.
Verbum eſt generale ad petitionem,& repetitionem. Ioan.Franc. Fara.de eſſenti.infant.c.3.nu.29.f.390.T.8.P.2.
Eſt etiam ſpeciale ad petitionem tantum.idem ibid. remiſſiuè.
In aliqua clauſula appoſitum ad quem debeat referri. Ioan. Franc.Balb de præſcriptio.quæſtio. quarta. princip.numero 10. fol.108.T.17.

Peti qualiter conſideretur.

*PETI an poſſit certi condictione id quod intereſt.Eguinar.Baron. de diuid. obligatio. capitulo vndecimo. nume. 1.fol.383.Tom. 6.Par.ſecunda.
Dicitur per litis conteſtationem. M. Anto. Cuch de mentient.cir. poſſeſſ.verſ.præmitte.nu.40.f.293.T.3.P.2.
Et exigi intereſſe de iure canonico, & in foro conſcientiæ poſſe, certum eſt Ambroſ.de Vignat.de vſur.verſ.ſalubriter.num.245. fol 65.Tom.7.
*PETIMVS aliquando vnum,& aliud cõſequimur.Bẽuenut.Strac. de adiect.P.2. verſ.non minus.nu.63.f.388.T.6.P.1.
*PETITA aduerſus hæreditatis aditionem a minore reſtitutione, quare iudicis decreto creditores hæreditarij citandi ſint.Ioan. Maurit.Bolla.de reſtitutio. in integrum. capitulo 133. nume.1. fol.148.Tom.5.
*PETITA in commiſſionibus intelliguntur conceſſa, ſi non ſunt cancellata.Ioan.Staphil.ſuper commiſſio. & lit.iuſti. verſ.abſoluto.nu.13.fol.291.T.15.P.1.

Petitio diuerſorum qualiter ſit conſideranda, & quid operetur.

*PETITIO alimentorum eſt popularis.Io. Bapt.Ponta. de aliment. c.12.de aliment.præterit.nu.3.f.450.T.8.P.1.
Alimentorum ſi fiat nulla,non operatur, quòd cenſeantur futura. idem ibid.num.2.
Aliter formatur in proceſſibus plenarijs, & ſumarijs, & aliter in his,quæ fiunt de plano, & ſine figura iudicij.Conrad. Brun.de hæret.c.7.nu.4.f.312.T.11.P.2.
Charitatiui ſubſidij,vt locum habeat,quæ requirantur.Remig.de Gon.de charita.ſubſid.q.10.nu.1.f.173.T.15.P.2.
Communis quæ ſit.Ioan.de Graſſ.in arbor.iudicio.princ.2.nu.20. fol.23.T.3.P.1.
Et ad quæ iudicia pertineat.idem ibid.
Compromiſſi in cauſa attentatorum videtur ad differendum illorum reuocationem.Robert.Lancellot.de attentat.quæſt.25.nu. 15.fol.436.T.5.
Conſilij, ſeu conſultatio ſuſpendit ſententiæ executionem, ſicut appellatio.Paci.Scal.de conſil.ſapien.lib.3.c.17.per tot.fol.345. Tom.3.P.1.
Danda iuxta extimationem facti. Eguinar. Baron.de diuiduis, & indiui.obligatio.c.2.nu.1.f.376.T.6.P.2.
Eius, quod mox reſtitui debet, dicitur nulla, quia dolo facta.Sebaſt.Medices.de fortuit caſibus, quæſtio. decima. numero 27. fol.206.Tom.7.
Etiam incerta ſufficit in iudicio reuocationis attẽtatorum.Robert. Lancellot.de attentat.c.25. de proceſſ.in cauſa &c.num.19.fol. 438.Tom 5.
Regaliſtæ.Philip.Prob. de iur. regal.quæſtio.42.nume.3.fol.403. vult dicere.402.T.12.
Executionis, an procedat, ſi peteretur executioni mandari inſtrumentum,in quo debitor ſe obligauit procuratori debitoris. Anton de Canar.de execut.inſtrum.verſic.colligam.num.78. folio 44.Tom.5.
Exemptionis per quam membra a capite ſeparantur,nõ eſt ſignanda.Hieron.Gigans. de reſidentia epiſc.c.4.nu.5.f.371.T.3.P.2.
Extraiudicialis ſufficit ad effectum regulæ cãcellariæ de publicandis.Ioan.Bap.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gloſſ.16.num.4. fol.182.T.17.
Generalis admittitur.Ioan.Campeg.de dote quæſtio.80. nume.2. fol.287.Tom.9.
Sine rerum ſpecificatione.Petr.de Vbal.de cano.epiſc.& paroch. c.3.nu.22.f.222.T.15.P.2.
Generalis fit in generalibus,licèt proſequutio fiat ſpecialis. Ioã.de Graſ.in arb.iudicio.princip.2.numero 19.fol.23.T.3.P.1.
Inter mercatores in eorum curia,etiam parte opponere defenditur,dummodo tanta ſit incertitudo, quæ reo defenſionem tollat.Benuenut. Strach. quo in cau.merc.proc.ſit.3.parti.vlt.Par. tit.de libel.ſeu petitio.numero duodecimo, folio 334.Tomo 6. Par.prima.

Petitio hæreditatis quotuplex ſit, cui competat, ſiue concedatur, & aduerſus quem, & eius effectus.

*PETITIO hæreditatis alia directa,alia vtilis.Placent. de rerũ vendica.ti.3.nu.1.f.37.T.3.P.2.
Competit ſuccedenti ex teſtamento,vel ab inteſtato.Odofred.de libel.forman.c.7.f.88.T.3.P.2.nu.2.
Conceditur hæredi,quando reus conuentus titulum poſt defuncti mortem habuiſſet ab eo,qui nullam ius in re habuiſſet,& ſicut petitio hæreditatis cõtra venditorem datur,ſimiliter ex eadem ratione contra emptorem dari debet, ne emptor melioris ſit conditionis,quàm auctor ſuus.Achil.Perſonal.de petitio.hæred.nu.756.f.290.T.3.P.2.
Contra hæredem hæredis,vel poſſeſſoris datur,quia titulus hęreditarius,non hæreditatis petitionem excludit. Achil. Perſonal. de petitio.hæred.nu.750.f.290.T.3.P.2.
Contra titulo poſſidentem relaxatur,quando illa emptio ex ſolẽnitatis defectu non valeat.idem ibid.nu.752.
Hæreditatis datur contra illum,qui pro hærede,vel pro poſſeſſore poſſidet,etiam minimam rem hæreditariam, vel aliquod ius in corporale. Achil.perſonal.de petitio.hæredita.nu. 634.fol.286. Tom.3.P.2.
Contra titulo poſſidentem, quando poſſidens titulum depoſiti, vel commodati allegat, qui titulus ad dominij translationem, & etiam ad vſucapionem non eſt aptus, prout de iure requiritur, meritò ſi ille titulus ad excludendum hæreditatis petitionẽ non ſufficit.idem ibid.nu.753.fol.290.
Contra titulo poſſidentem quando quis pro precio hæreditatẽ exiguo emiſſet,vel quia venditor non repertus fuiſſet,tunc arbitror, quòd in his caſibus petitio hæreditatis contra hunc ementem conceditur,non obſtante eius titulo allegato. idem vbi ſup. numero 748.
Contra titulo poſſidentem, quando reus titulum poſt defuncti mortem habuiſſet,ſecus verò ſi ante mortem.idem ibid.nu.754.
Tantum contra poſſeſſorem ſine titulo,ſed rei vendicatio contra omnem poſſeſſorem.Placenti.de rerum vendicatio.tit.3.de petitio.hæred.nu.6.f.37.T.3.P.2.
Hæreditatis directa aduerſus quem dari poſſit. idem ibid.nu.2.
Cui,& quo iure competat.idem ibid.nu.1.
Hæreditatis eſt actio bonæfidei. Achil. Perſonal. de petitio.hæredita. numero 632. vbi remiſſiuè. folio 285. Tomo tertio, Par. ſecunda.
Filio pro legitima ſua conſequenda non competit.idem ibid.nu. 709.folio 288.
Fiſco competit,qui per confiſcationem fuit hæres,& contra poſſidentes pro hærede,vel pro poſſeſſore agere poterit. idem ibidẽ. nu.708.fol.288.
Fit vbi reus domicilium habet,licèt res hæreditariæ ibi non reperiantur,ad differentiam poſſeſſorij adipiſcendi.Achil.Perſonal. de petitio.hæred.nu.548.f.281.T.3.P.2.
Hæredi tam ex teſtamento,quàm quoque ab inteſtato ſuccedenti competit,& dico quòd ſic.idem ibidem num.706.fol.ducenteſimooctuageſimooctauo.
In quibus differat a rei vendicatione.Placenti.de rerum vendicatio.titu.tertio,de petitio.hæred. numero ſexto,folio 37.Tom.3. Par.ſecunda.
Non datur,niſi pro bonis, quæ teſtator mortis tempore poſſidebat.Melch.Palaez.in tractat. maiorat. quæſt.17.nu.5.folio 451. Tom.10.Par.1.
Non poteſt longo tempore præſcribi ſine titulo. Ioan.Fran.Balb. de præſcriptio. quæſtio.decimaſexta, numero quinto, folio 80. Tom.decimoſeptimo.
Poſſeſſoria datur vocato ad ſucceſſionem alicuius de iure prætorio.Odofred.de libell.forman.c.11.numero primo,folio 80. Tomo 3.Par,ſecunda.
Poſſeſſoria eſt actio mixta in rem, & perſonam.idem ibidem numero tertio.
Pręſcribitur ſtatutoria pręſcriptione.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Vrb.præſcript.gl.19.nume.79.fol.186.Tom.17.
Pro quibus rebus detur.Ioan.Dilect.Durand.de arte teſtan.cautel.20.tit.9.f.145.nu.4.T.8.P.1.
Qualiter intentari poſſit.Herman.Baren.de forman.libel.lib.69. de petitio.hæredita.nu.1.f.98.T.3.P.2.
Regulariter non datur contra titulo poſſidentem.Io. Fran. Balb. de præſcriptio.q.16.nu.2.f.80.T.17.
Vtilis aduerſus quem detur.Placenti.de rerum vendicatio. tit. 3. de petitio.hæreditat.nu.5.fol.37.T.3.P.2.
In cauſa hæreſis, eſt ex multis cauſis neceſſaria, & primò propter iudicem.Conrad.Brun.de hæret.c.7.de petitio.in cauſa &c.nu.1.fol.312.T.11.P.2.
Intereſſe non prohibetur.Ambroſ.de Vignat.de vſur.verſ.ſalubriter.nu.25.fol.53.T.7.
Iuramenti improbationum ſupplementum neceſſarij eſt in decimoquarto.ramo arboris iudicij.Io de Graſſ.in arb.iud.4. princ. de ram.arbor.&c.nu.17.f.24.T.3.P.1.
Largè ſumpta libellus quidam eſt.Io.de Graſſ. de ſubſtantial.procurat.verſ.hic incipit.nu.4.f.370.T.3.P.1.
Legitimæ,non eſt propriæ teſtamenti impugnatio.Bal. Peruſ.de ſtatut.verſ. teſtari.nu.5.f.151.T.2.
Obſcura, vel exceptio declaratur ex probationibus factis in proceſſu.Nicol.Valla de reb.dub.verſic. huius tractatus.nume.19. fol.319.Tom.18.
Mantuæ Carpentanæ. Ioan.Roias.in epitom.ſucceſſ.c.33.nu. 42. fol.427.Tom.8.P.1.
Mutua dotis.Conſtanti.Roger.de dote.euidential.15.num. 1. fol. 346.Tom.9.
Partis interrumpit præſcriptionem quò ad totum , ſi eo nomine agatur.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatut.Vrb.præſcriptio. gl.21.nume. 31.fol.194.T.17.
Pœnæ reſultantis ex aliquo emergenti,non deſiderat nouum libellum.M.Ant.Cuch.de mentient.circ.poſſ.verſ.præmitte.nu.212. fol.296.T.3.P.2.
Qualis qualis etiam in iudicio reuocationis attētatorum eſt neceſſaria.Robert.Lancellot.de attentat. cap. 25. de proceſſu in cauſa &c.nu.14.f.438.T.15..
In quibus exigatur,& in quibus non Ant.de But. de notor. art.4. de effectu.notorij.nu.20.f.54.T.4.
Requiritur circa attentata,& libellus concipitur,vt narrato facto innouatum putatur reuocari.Fran. Herculan.de attentat. c. 13. de commiſſ.cauſæ &c.nu.18.f.264.T.5.
Quando refertur ad creditorem, nō requirit litis conteſtationem. Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.Vrb.præſcriptio.gloſ.16.num.2.fol. 182.Tom.17.
Qualibet ſufficit in proceſſu,qui fit in cauſa hæreſis ſummariè,de plano, ſine ſtrepitu , & figura iudicij,etiam ſi nullam contineat concluſionem,aut ineptam.Conrad.Brun.de hęret.c.7.de petitio.in cauſa hæreſis.nu.11.f.313.T.11.P.2.
Reductionis,eſt ſpecies appellandi.Vital. de Camba.de clauſ.ver. an reductioni nu.30.f.450.T.18.
Laudi ad arbitrium boni viri impedit executionem obligationis cameralis.Ant.Maſſa Galles.ad formam Camer.obligatio.verſ. tertio quæritur.nu.5.f.355.T.6.P.2.
Reijcitur a principe,quando petitur ab eo exemptio ab ordinario & protho. qui non ſunt.de nu.patricij dicuntur habere nomina ventoſa.Ioan. Bertachi.de epiſcop.c.4.de ratio.final.num.4.fol. 365.Tom.13.P.2.
Reſciſſionis cōtractus,quatenus de facto præceſſit, officio iudicis peti debet.Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.verſi.ſed licet.nu.2.fol.509.T.15.P.2.
Reſtitutionis in integrum eſt exceptio.Bal. Peruſ.de ſtatut.ver.excipere.nu.8.fol.111.T.2.
Executionem publici inſtrumenti an impediat.Ant.de Canar.de execut.inſtru.nu.48.f.42.T.5.
Si fuerit generalis,ſed proſequutio ſpecialis fuit, & facta eſt tranſactio generalis in omnibus in effectu ſaltem ope replicationis, vtrum obſtaret exceptio, vel ſolum in his,quę auctor fuit ſpecialiter proſequutus.Bart.de contrarietat.f.164. col. 2. cir.fi.in illis verbis vtrum ſi petitio fuerit generalis.T.2.
Si indeterminata fuit,& conceſſio determinata,attenditur conceſſio.Matthę. Brun. de ceſſio. bono.quæſtio. 9. nume.19.fol.196. Tom.3.P.2.
Sola facit ne creditori variare liceat, quamuis fauorabili,& vnica nunciatio dominium cohibet.Stephan.Forcat.de mora, & eius effect.1.P.nu.12.f.423.T.6.P.2.
Quod cauſa remittatur ad conſilium ſapientis non connumeratur inter actus ſuſpenſiuos iuriſdictionis.Robert.Lancellot.de attentat.c.9 nu.15.f.343.T.5.
Reſtitutionis in integrum nō habet vim retardandi executionē, niſi doceretur etiam de læſione.Robert. Lancellot. de attentat. c.18.nu.25.fol.400.T.5.
Supplementi legitimè ſubiacet præſcriptioni ſtatutorum. Ioan. Baptiſt.Boui.de ſtatutar.Vrb.præſcriptio.gloſ.19.nume. 57. fol. 185.Tom.17.
Tacita etiam in attentatorum reuocatione ſufficit.Robert. Lancellot.de attentat.c.25.nu.17.f.438.T.5.
Venię an indiciet.Fran.Bru.de indic.& tortur.ver.lex hæc.nu.308. fol.275.T.11.P.1.
Veniæ non eſt ſufficiens probatio delicti.Hier.Gigans.de crim. lęſæ maieſt.q.23.nu.3.f.65.T.11.P.1.
Vbi non eſt delictum,non cadit. Hieronym. Gigans. de crim.læſæ maieſta. quæſtio. vigeſimatertia. numero 2. folio 65. Tomo 11.Par.1.

Petitione verbum in ablatiuo conſideratum qualiter ſit conſiderandum.

*PETITIONE etiam non facta,de damnis,& intereſſe fertur ſuper his ſententia in interdicto vnde ui.Io.Bapt.Ponta.de ſpol.lib.4. c.1.de ſententia,& re iudicata.nu.1.f.303.T.14.
Hæreditatis, conſequi an poſſimus id, quod iudicio familiæ erciſcūdæ cōſequimur.Egui. Baron. de diuid.& indiuid.obligatio. lib.2.c.1.nu.4.f.371.T.6.P.2.
Non ſolum fundos, ſed & ſeruitutes conſequimur.And.Alciat. de eo quod intereſt.verſi.quod imprimis.nu.55.fol.11.T.15.
In cauſa qua ſummariè proceditur, opus eſt quali quali iuxtà cuius formam ſententia feratur. Fran.Curti.de iureiur. propter calum.verſ.in omnibus cauſis.nu.15.f.131.T.3.P.2.
Oblata ab accuſatore,vel denunciatore, & productis articulis audiendæ ſunt rei defenſiones, & exceptiones. Conrad. Brun. de hæret.c.8.nu.1.fol.313.T.11.P.2.

Petitionem in accuſatiuo qualiter eſſe conſiderandam.

*PETITIONEM illam incidentem non eſſe,quę poſt latam ſententiam proponitur,auctoris ſententia contra Abbatem.Io.Mauri. Bolla.de reſtitutio.in integrum.c.26.nu.5.f.121.T.5.
Præſupponit mora.Philipp.Prob.de iur. regal. q.11.nume.10.fol. 393.Tom.12.
Reſtitutionis ſatis incidentem videri, quę ante executionem ſentē tiæ imploretur.Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitutio. in integrum. c. 26.nu.4 fol.121.T.5.
Abbatis opinio.idem ibid.
*PETITIONI hæreditatis quanto tempore præſcribatur.Io.Franc. Balbus.de præſcriptio.q.16.nu.1.f.80.T.17.
Hæreditatis præſcribitur quinquennio.Iacob.Nouell.de iure prothomis.c.1.nu.10.f.48 T.17.
*PETITIONIS ineptæ exceptio ex iudicio,& agitatis in eo,quæ ſit. M.Ant.Blanc.de cōpromiſſ.inter coniun.nu. 69.f.172.T.3.P.1.
Subſtantia incitatione inſeri debet.Iacob.Gentil.Peruſ.de ord.iudic.verſ.in nomine.nu.24.f.43.T.3.P.1.
*Petito compromiſſo,an ſtatim ſuſpendatur iuriſdictio ordinarij iudicātis,vt coram ordinario procedi nō poſſit.M. Ant. Blanc.de compromiſſ.nu.18.f.180.T.3.P.1.

Petitorij quæ conſideratio ſit adhibenda.

*PETITORII, & poſſeſſorij cumulatio operatur vt id,de quo prius liquet, expediatur iuxta diſtinctionem traditam. Ioan.Baptiſt. Ponta.de ſpol.lib.4.capitu. 1.de ſenten. & re iudic.nume.6.fol. 303.Tom.14.
Suſpenſio non obeſt tertio.Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.lib.2. c.6. de ſuſpenſ.petitor.&c.nu.51.f.282.T.14.
Poteſt fieri in qualibet parte iudicij.idem de ſpolio. lib. 2.c.6.de ſuſpenſ.petitor.nu.42.f.281.T.14.
Recepta in odium ſpolij permittitur etiam ſi reus id inchoaſſet. Ioan.Bapt.Ponta.loco citato. cap. 6. de verbis libelli &c. nu.39. fol.281.Tom.14.
Suſpendit etiam iuriſdictionem ſuper eo,niſi in mixtis.Ioan.Baptiſt.Ponta.de ſpol.lib.3.c.2.de exceptio.in canon. &c. num.42. fol.295.Tom.14.

Petitorio, verbum in ablatiuo qualiter conſideremus.

*PETITORIO agere an poſſit,qui ſolum bona fide poſſidet. Philipp.Franc.Peruſ.de diſputatio.petitor.verſi.omnipotentis.nu.1. fol.327.T.3.P.2.
Mixto poterit ſuper poſſeſſorio tantum procedi abſque ſuſpenſione expreſſa,niſi de petitorio conſtaret.Ioan.Bap. Ponta.de ſpol. lib.2.c.5.de verbis libelli &c.nu.37.f.281.T.14.
Poſſeſſorio ſuſpenſo per tres ſententias,ſi paſſus attentata , & ſpolium attentatum ſuccubuerit, poteſt abſque expenſarum refectione conuolare ad petitorium.Robert.Lancellot.de attentat. c.31.de pœnis attentatorum.nu.163.f.463.T.5.
Suſpenſo poteſt procedi cum eiſdem terminis ſeruatis. Ioan. Baptiſt.Ponta.de ſpol.lib.2.capitu.5.de verbis libelli &c.num.28. fol.281.Tom.14.
*PETITORIS doli eſt deterior cōditio.Vital.Camba.de clauſ.ver. an reductioni.nu.44.f.451.T.18.

Petitorium qualiter conſideretur, & quid operetur.

*PETITORIVM ad ſe poſſeſſorium trahit.Ioan.Staphil. ſuper cōmiſſ.& lit.iuſti.verſi.auditor.nu.10.f.297.T.15.P.1.
Colorans ex infecto titulo non eſt audiendus. Robert. Lancellot. de attent.de priuil.attentatum.nu.77.f.455.T.5.
Debet coram illo iudice decidi, coram quo poſſeſſorium deciſum eſt.Rebuff.de priuil.&c.priuil. 106.nu.5.f.53.T.18.
Et poſſeſſorium an ſimul expediantur.Hiero.Garzo. de laudo meri iur.P.1.q.10.f.312.T.3.P.1.
Si per ſpoliatum deducitur, an poſſit vna ſententia terminari data prærogatiua poſſeſſorio in ordine pronunciandi. Io. Staphil. ſuper commiſſ.& lit.iuſti.verſ.ſpoliatus.nu.18.f.298.T.15.P.1.

Si ſimul,

Source : BIU Cujas

Si ſimul,& ſemel à principio intentantut,aduerſarius poteſt ſuper vtroque ſe defendere.Ioan.Stafil.ſuper commiſſ.& lit.iuſti.ver. in primis.nu.59.fol.292.T.15.Par.1.
Sunt correlatiua in perſonalibus annuis præſtationibus. Bapt.de ſancto Blaſ.de correlat. verſi.nemo ad primum. numero ſexto. folio 261.Tom.18.
Ex infecto titulo colorans in reuocatione attentatorum non auditur. Robert.Lancellot.de attentat.q.21.nu.2.fol.435.To.5.
In perſonalibus præſtationibus,an reperiatur. Iacob.Venent.de annua præſtatio.2.Par.quæſt.1.fol.246.col.4.To.6.P.2.
Inſtituitur in cauſis cenſuum.Benedict.Boni.de cenſib.arti.77. de de iudi.petitor,&c.nu.110.fol.174.To.6.P.2.
Quid in reali,an ſimiliter reperiatur.Iacob.Venent.de annua prę-ſtatio.in 2.Par.q.2.col.4.fol.246.T.6.P.2.
Semper habet in ventre poſſeſſoriam Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Roma.num.26.fol.309.To.3.Par.2.
Si committatur, poterit de poſſeſſorio cognoſci,ſed non è contra, niſi in commiſſione petitorij adeſſet taxatiua dictio . Ioã.Bapt. Ponta.de ſpol.lib.2.cap.5.de verbis libelli, &c. numero 35. folio 281.Tomo 14.
Si fuerit ſuſpenſum iudex ſuper eo procedere non poteſt. Sebaſt. Vanti.de nullita.titu.de nullitate ex defectu iuriſdictionis, &c. num.139.fol.391.To.4.
Suſpendens, quando ſit in expenſis condemnandus. Ioan. Bapt. Ponta.de ſpol.lib.2.cap.6. de ſuſpenſio.petitorij, & eius effect. num.52.fol.282.To.14.
*PETITVM ſi quid fuerit à Papa, an capitulum poterit dare inſtãtiam.Ioan.Fran.Paui.de offi.& poteſt.cap.ſede vacant.quęſt.8. 1.Par.princ.num.3.fol.418.To.13.Par.2.
*PETITVR equus,qui eſt mortuus, & conſequenter ſuccedit æſtimatio.Hippolit.Bonac.de equo,ſiue caball.quæſt.451. fol.119. Tom.6.Par.1.
*PETRA Pontificis Romani debet eſſe refugium , ſicut hęrinatijs qui extra petram inuenti facilè capiuntur. Michael.de Anin.de vnit.ouil.& paſt.cap.29.num.4.fol.48.Tom.13.Par.2.
*PETRA ſignata,an veniat in legato omnis auri,& argenti. Angel. de Gambell.de teſtam.glo.48.num.6.fol.51.Tom.8.Par.1.
*PETRAM, & lapidem hunc,ideſt ſanctam Romanam eccleſiam, & per conſequens ſummum pontificem ſuper ponamus capiti noſtro, ſi volumus videre ſcalam Iacob & Angelos deſcendẽtes,& aſcendentes in cœlum dominum innixum ſcalæ, & dicemus hic nõ eſt aliud niſi domus Dei, & porta cœli. Michael. de Anin.de vnit.ouil.& paſtor.cap.29.nu.9.fol.48.T.13.Par.2.

Petrę, verbum qualiter conſideretur.

*PETRAE, à qua Petrus nomẽ accepit,adhærere debemus,vt ſaxei immobiles, & petroſi. Michael de Anin.loco citato.num.1. fol.48.Tom.eod.
Iſti ſanctiſſimę adhærens comparabitur homini, qui ædificauit domum ſuam ſuper Petram,& deſcendit pluuia, & flauerunt venti,& nõn cecidit, fundata enim erat ſuper petram. Michael de Anin.de vnit.ouil.& paſtor.cap.29.nu.12.fol.48.T.13.Par.2.
Nomine Chriſtum quoque poſſumus intelligere, & quid ſit ſenſus.Lęl.Iorda.de Roma.ſedis orig.&c.cap.9.num.39.folio 12. Tom.13.Par.2.
*PETRAE notatæ pro finibus habẽtur. Hieroni.de Monte.de finibus.regund.cap.17. num.6.fol.337.Tom.3.Par.2.

Petri Apoſtoli quæ conſideratio ſit adhibenda.

*PETRI Apoſtoli exemplum in vindicta cõtra Ananiam, & Saphiram.Conrad.Brun.de hæret.c.13.nu.9.fol.321.Tom.11.Par.2.
Reſponſio.Idem ibidem.cap.5.de orig.& cauſ.&c.num.8.folio 373.Tom.11.Par.2.ſtatus qualis fuerit. Michael. Vlcur. de regim.mundi.2.princip.quæſt.num.101.fol.116.Tom.16.
Corpus inter corpora ſanctorum epiſcopum in natione poſitum oſtendit plurium ibi ſanctorum corpora ſepulta.Lęl.Iorda.de Roma.ſedis orig.cap.11.num.31.fol.16.Tom.13.Par.2.
Sancti clam ſuſtulerũt, & ſub Therebinto in Vaticano poſuerũt. Lęl.Iorda.de Roma.ſedis orig.nu.25.fol.16.Tom.13.Par.2.
Dignitas ad alios cõprobat' ex illis verbis, vidẽs Herodes,qa placeret Iudæis,occiſo Iacobo,appoſuit appræhẽdere, & Petrũ.Michael.de Ani.de vnit.ouil.& paſt.c.16.nu.10.fo.36.T.13.Par.2.
Et Andreæ eius fratris,qualis mors fuerit. Petr.Albi.de põtifi.poteſta. verſi.diuerſ. Numinis.num.80.fol.136.T.13.Par.1.
Et Pauli corpora miraculis tot coruſcant, vt vix ad ea adoranda ſine magno timore poſſit accedi.Læl. Iorda. de Roma. ſedis orig.&c.cap.11.num.29.fol.16.Tom.13.Par.2.
Multi conati ſunt ex vrbe auferre,& ibi miraculum de fidelibus exoriente,qui ea uolebant corpora tollere.Idem ibidem.nu.27.
Feſtum quare tribus vicibus ſingulis annis celebretur. Petr.Albi. de põtifi.poteſt.ver.diuini numinis.nu.78.fol.136.T.13. Par.1.
Limina ab Epiſcopo,& Archiepiſcopo quãdo viſitanda. Quintil. Mandoſſ.de Annal.caſib.verſi.dum cauſas.nu.47.fol.212.T.17.
Nauicula mergi non poteſt.Marc.Mant.in dialog.de concil.nu.1. fol.183.Tom.13.Par.1.
Nomen primo loco re ponitur ab Euangeliſtis ante nomina aliorum Apoſtolorum.Michael. de Anin.de vnit.ouil.& paſtor.c. 14.num.5.fol.34.Tom.13.Par.2.
Prærogatiuæ ex multis euangeliorum demonſtrantur. Iacob.ſimo.de cathol.inſtitut.tit.45.de Papa.nu.4.fol.176.T.11.Par.2.
Primatus ex pluribus locis euangelicæ hiſtorię oſtenditur. Idem ibidem.num.3.
Rete licèt in aliqua parte diſſuat,nũquã tamẽ in totum rũpit'. Michael.de Anin.de vnit.ouil. & paſto.c.15.nu.9.fol.35. T.1.P.2.
Sermone audito Iudæi compuncti, licet ad omnes dixerint quid facimus viri patres, Petrus tamen vt Pontifex omnium reſpondit.pęnitentiã agite.Michael.de Anin.de vnit.ouil. & paſt.c.16. nu.3.f.36.T.13.P.2.
Vmbra ſanabat infirmos,quòd vmbræ ſanantis teſtimonium, nec de Chriſto legimus Michael.de Anin.de vnit.ouil. & paſt.c.16. num.8.f.36.T.eo.P.ea.
Zelus quandoque fuit inordinatus. Ioan. a Capiſtra. de auctorit. Papæ.P.2.2.P.princ.ver.ad ſecundum. nu. 195.f.52.T.13.P.1.
*PETRI Antonij Giberti iure conſulti Peruſini laudes. Thomas. Acti.de Lud.Scacho.q.4.prin.nu.43.f.172.T.7.
*PETRI de Ancharano opin.in tract.Schiſm.in 6.q.Card.Iacobat. de concil.lib.4.art.3.nu.31.f.245.T.13.P.1.
*PETRI de Palude diſt.in iſto articulo.an in Papa cadat ſimonia,& reprehenditur.Card.Iacobat.de concil.lib.4.arti.4. nume.7.fol. 250.T.13.P.1.
*PETRI Pechij acclamatio,ſed nimis deperdita.Lancellot.Gall.de ſtatut.q.6.nu.5.f.315.T.2.

Petro Apoſtolo quid dictum, commiſſum, datum, ſiue impoſitum fuerit a Chriſto.

*PETRO a Chriſto,Paulo ab Angelo prædictum fuit,vt Romæ Aſſiſterent.Rain.Corſet.de indagatio.iur.lib.3.c.20.& vlt.num.3. fol.289.Tom.1.
Commiſſa fuerunt iura cęleſtis,& terreni Imperij. Gaſpar. de Peru.de reſeruat.benefi. ver.de reſeruatione.n.18.f.244.T.15.P.1.
Confertur paſtoratus iſte.Ioan. vlt.per illa verba,paſce oues meas, quę ſunt depręſenti.Michael.de Anin.de vnit.ouil.& paſt.c.15. nu.10.fol.35.T.13.P.2.
Data fuit principaliter prædicatio his, qui ex circunciſione erant, ſicut, & Chriſtus miſſus non fuit principaliter ad gentes. Michael.de Anin.de vnit ouil.& paſt.c.20.nu.25.f.41.T.13.P.2.
Dicitur tanquã capiti ſi peccauerit in te frater tuus, corripe cũ &c. & ipſe interrogãs quoties debeat hoc facere.Michael.de Anin. de vnit.ouil.& paſt.c.14.nu.12.f.34.T.13.P.2.
Dictum eſt duc in altum rete, alijs quod laxent retia in teſtimoniũ maioris poteſtatis,teſte Ambroſio.idem ibid.nu.7.
Impoſitum eſt nomen Cęphas, quod interpretatur caput, & ipſe quaſi inſtructionis aliorum curam gerens ediſſere nobis parabolam hanc.idem ibidem.nu.14.
Iuſſit Dominus,quòd conuerteret gladium ſuum in uaginã, nõ ꝙ proijceret.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.23.f.49.T.16.
Maior quàm cęteris apoſtolis eſt data poteſtas.Hier.Alban.de poteſt.Papæ.1.P.verſ.his igitur.num.32.f.68.T.13.P.1.
Non in cęlo ſingulariter, ſicut alijs, ſed in cęlis fuit a Chriſto data poteſtas ligandi, & ſoluendi, & licèt Ioannis penultimo,omnibus dictum fuit accipite ſpiritum ſanctum, poſtea ei ſoli dictũ eſt paſce oues meas,præſentibus cæteris Apoſtolis, Michael.de Anin.de vnit.ouil & paſtor.c.20.nu.10.f.39. T.13.P.2.
Non tanquam piſcatori claues regni cęlorum relictas eſſe probatur.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitutio. titu. 45. de Papa.nu.14. fol.177.T.11.P.2.
Et homini priuato, ſed tanquam Apoſtolorum Principi,& Antiſtiti maximo promiſit Chriſtus claues regni cęlorum.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitutio.tit. 5.de Papa.nu.13.f.177.T.11.P.2.
Ob eius delictum pontificia poteſtas non fuit adempta. Io. Hiero. Alban.de poteſt.Papæ.P.1.nu.208.f.72.T.13.P.1.
Per verba illa Matthæi 16.promiſſus fuit paſtoratus, quæ erant de futuro.Michael.de Anin.de vnit.ouil. & paſto. c.14. nu. 20.fol. 34.Tom.13.P.2.
Plus eminentiæ datum eſt in actis Apoſtolorũ, quàm cæteris omnibus.Iacob.Simanc.de cathol.inſtutio.tit.45. de Papa. num.5. fol.176.T.11.P.2.
Principaliter datæ claues.Card.Iacobat.de concil. lib. 10. verſi.in contrarium.88.f.370.T.13.P.1.
Soli dictum eſt, vt hamo piſcaret,intelligẽdo per hamum ferrum iuriſdictionis qua Petrus alijs præeſſe debebat.teſte Ambroſio. Michael.de Anin.de vnit. ouil.& paſtor.c.14.nu.9.f.34.T.13.P.2.
Vt ſoluat didrachma pro Chriſto,& pro ſe,tanquam patri familias deſtinato pro Chriſto.idem ibid.nu.8.
Soli a Chriſto conceſſa fuit poteſtas paſcendi oues ſuas.Alban. de poteſt.Papæ.verſ.his igitur.nu.40.f.68.T.13.P.1.
Soli nulla facta de Ioanne mentione,attribuit Lucas iter ad ſepulchrum,non quòd Ioannes ibi non fuerit, ſed quia de ſolo prælato dicitur,profectus eſt ad talem locum, nulla de comitibus eius facta mentione.Michael.de Anin.de vnit. ouil. & paſto. c. 15.nu.2.fol.35.T.13.P.2.
Tanquam capiti mandatum eſt,vt gẽtes ſuſciperet in illo lintheo, & voce qua dictum eſt ſurge,occide, & manduca. idem ibid.c. 16.nu.6.fol.36.T.13.P.2.
Vtrumque Imperium eſt commiſſum.Ioan.a Capiſtr.de auctorit. Papæ.P.2.2.P.princ.nu.215.f.54.T.13.P.1.
*PETRONILLAM ex monacho remigio diſpenſato natam fuiſſe, & octo generationes domus Aragoniæ ex eadem proueniſſe. Pet.And.Gamb.de auctorit leg.de lat.lib.8. verſ. ſciendum eſt, nu.88.fol.217.T.13.P.2.

Petrum Apoſtolum in accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PETRTM accepiſſe ab alijs Apoſtolis poteſtatem, intelligitur de eorum voluntate conſequente, & acceptante præcedentem Dei ordinationẽ.Car.Iacob.de cõcil.li.7.art.7.n.41.f.325. T.13.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cadere qua ratione dominus permiserit. Thomas Acti. de Ludo. Schacor. q. 5. princ. f. 174. nu. 52. T. 7.

Esse membrum vniuersalis ecclesiæ quomodo intelligendum. Cardina. Iacobat. de concil. libro decimo. nume. 199. fol. 385. Tom. 13. P. 1.

Fuisse missum quomodo intelligendum. Idem ibidem. nu. 202.

Nō assumpsisse sibi aliquam potestatem supra cęteros Apostolos. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 10. nu. 84. f. 369. T. eo. P. ea. Quomodo intelligendum tale dictum. idem. ibid.

Præcedere Paulum in administratione. idem ibid. nu 81.

Sequentes discipuli, etiam quando vadunt piscari meruerūt videre dominum. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 15. nu. 6. fol. 35. T. 13. P. 2.

Petrus Apostolus qualiter consideretur circa electionem, potestatem, dignitatem, prœeminentiam præ cęteris Apostolis, quomodo nuncupetur, & quæ miracula fecerit.

*PETRVS a Christo electus Apostolorū Caput usus primatu eccle siæ Romanæ, cui episcopi quicunque venerationem præstant. Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. &c. c. 10. nu. 65. f. 14. T. 13. P. 2.

A Christo in principem Apostolorum electus, & ab apostolis con firmatus. Pet. Albi. de pontifi. potesta vers. Diuini numinis. nu. 9. fol. 136. T. 13. P. 1.

A Paulo redarguitur. Conrad. Brun. de hæret. c. 6. de libris hæreticorum &c. nu. 20. f. 331. T. 11. P. 2.

A petra, non autem petra a Petro. Pet. Albi. de pontifi. potesta. versi. diuini numinis. num. 88. fol. 136. Tom. 13. P. 1. & Io. Capistra. de auctorit. Papæ & concilij &c. Par. 1. princip. num. 3. fol. 32. Tom. 13. P. 1.

Accepit a Deo iura cęlestis, & terreni Imperij. Ioan. Hierony. Alban. de potest. Papæ. 2. P. versic. nunc iam igitur. nume. 11. fol. 74. Tom. 13. P. 1.

Accepit claues pro ecclesia. Ioan. a Capistr. de auctorit. Papæ. 2. P. 2. P. princ. nu. 106 f. 45. T. 13. P. 1.

Accipēdo potestatem a Deo, an totam ecclesiam & successores significauerit. Hierony. Alban. de potesta. Papæ. vers. nunc iam igitur. nu. 161. f. 78. T. 13. P. 1.

Ad vrbem a Christo deducitur, velut Dux, & magistet militiæ suæ sciens Domini prælium regere, & virtutum castra tutari. Ioan. Hierony. Alban. de potest. Papæ. vers. his. igitur. 1. P. num. 71. fol. 69. T. 13. P. 1.

An dederit Paulo licentiam prædicandi. Ioan. a Capistr. de aucto. Papę. 3. P. 2. P. princ. vers. ad tertiam. nu. 50. f. 58. T. 13. P. 1.

An peccauerit ex incisione auriculæ. Ioan. a Capistr. de auctor. Papæ. 2. P. 2. P princ. nu. 202. f. 53. T. 13. P. 1.

Ananiam, & Saphiram summa auctoritate damnauit. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. P. princ. nu. 41. f. 75. T. 13. P. 1.

Apostolorum Princeps fuit, & vniuersi gregis. Iul. Ferret. de re naual. nu. 26. f. 329. T. 12.

Apostolus Ananiam, & Saphiram publicè ad mortem damnauit. Nicol. Ploui de excōmunic. vers. si quis ecclesiā. nu. 3 f. 363. T. 14.

Ex illo verbo domini, pasce oues meas, factus est princeps totius ecclesiæ, non autem ex illo verbo, tu es Petrus &c. quia illud dictum est ante peccatum eius. Laudens. de prin. q. 110. f. 206. T. 16.

Fuit optimus Dux, & fidelis in naui Iul. Feret. de re naual. lib. 14. num. 14. & 15. f. 352. T. 12.

Quare ad Christi sinistram, & Paulus ad dexteram depingantur. Io. de Selua. de benefi. q. 5. P. 1. nu. 77. f. 14. T. 15. P. 1.

Bariona appellatur, hoc est filius columbæ, quasi filius spiritusancti. Hiero. teste. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 14. nu. 3. fol. 34. Tom. 13. P. 2.

Caput, Apostoli corpus appellantur. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 2. nu. 115. fol. 281. T. 13. P. 1.

Totius ecclesiæ loco successit. Io. a Capistra. de auctorit. Papæ. 3. P. 2. P. princ. nu. 64. f. 60. T. eo. P. ea.

Christum abnegans mortaliter peccauit. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. ver. Sceuola. nn. 261. f. 336. T. 1.

Clementem sibi in successorem elegit. Guiliel. Redoa. de simo. mē tal. P. 2. c. 13. nu. 17. f. 66. T. 15. P. 2.

Comparatur Moysi in determinandis causis. Arnald. Albert. de agnoscen. assert. hæret. q. 9. nu. 7. f. 59. T. 11. P. 2.

Constitui præcepit primates, & episcopos in ciuitatibus, in quibus apud Ethnicos erāt primi Flamines, & Archiflamines. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor c. 22. nu. 6. f. 43. T. 13. P. 2.

Cruci affixus capite ad terram verso, asseuerans se indignum, vt Christum Crucifigi. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 11. num. 14. fol. 15. Tom. 13. P. 2.

Cur se iudicio ecclesiæ submiserit. Pet. a Monte de potest. pontifi. vers. verum quia. nu. 4. f. 150. T. 13. P. 1.

Cur vocatus Cephas. Pet. a Mont. de potest. pontifi. tit. de Cardin. nu. 10. fol. 151. T. 13. P. 1.

Damnauit sententialiter pro crimine furti Ananiam & Saphiram pęna capitali. q. 3. nu. 4. f. 30. T. 3. P. 1.

De omnibus discipulis curam habens dixit ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, q d ergo erit nobis. Michael. de Anin. de vnita. ouil. & pasto. c. 14. nu. 11 f. 34. T. 13. P. 1.

Dedit licentiam Paulo prædicādi. Gaspar de Perus. de reseruatio. benefi. vers. de reseruatione. nu. 8. f. 244. T. 15 P. 1.

Definit quæstionem de non obseruandis ceremonijs legis. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. q. 9. nu. 6. f. 59. T. 11. P. 2.

Diuina inspiratione Romam reuersus ibi martirium est adeptus. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 11. nu. 26. f. 16. T. 13. P. 2.

Est ecclesiæ fundamentum. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 65. fol. 75. T. 13. P. 1.

Et Ioānes auditis mulieribus, licèt ambo cucurrerint ad monumentum, & licèt Ioannes præcurrisset citius Petro, tamen Petrus intrauit primus in monumento tanquam Pōtifex aliorum in sancta sanctorum. Michael de Amin. de vnita. ouil. & pasto. cap. 15. num. 1. fol. 35. Tom. 13. Par. 2.

Et Paulus ambo claues acceperunt, vnus scientiæ, alius potentiæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. versi. quid dicendum. num. 139. fol. 377.. Tom. 13. Par. 1.

Duo Romanæ sedis fundamenta. Rain. Corset. de indagatio. iur. lib 3. cap. 15. num. 8. fol. 288. Tom. 1.

Fundantes, & instituentes eccclesiam, Lino eius administrandæ tradiderunt episcopatum. Lęl. Iorda. de Rom. sed orig. cap. 11. num. 2. fol. 15. Tom. 13. Par. 2.

In quo pares, & dispares fuerunt. Ioann. à Capistra. de auctorit. Papæ, & concil. Par. 1. 1. Par. princip. nu. 11. fol. 33. To. 13. Par. 1.

Licèt meritis dicantur pares, tamen prælatione impares. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. arti. 7. nu. 42. fol. 325. Tom. 13. Par. 1.

Licèt meritis æquales essent, tamē officio, & dignitate maior erat Petrus, & mirabilior. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. cap. 20. num. 21. fol. 40. Tom. 13. Par. 2.

Romæ euangelium prædicarunt, & fundarunt ecclesiam. Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. cap. 11. num. 2. fol. 15. Tom. 13. Par. 2.

Vna die passi sunt, & Romam, quia Roma principatū tenet nationum ex Ambrosio. Idem ibidem. num. 35. fol. 16.

Et successores Idem tribunal habent cum Christo, & omnia possunt, quæ Christus, claue non errante. Card. Iacobat. de concil. lib. 6 art. 2. num. 120. fol. 281. Tom. 13. Par. 1.

Et sententia Abbatis habebat vxorem quando fuit promotus in pontificem, & ex Decio, quòd contra Papam non potest opponi, quòd sit vxoratus. Ioann. Roias de hæret num. 551. fol. 219. Tom. 11. Par. 2.

Fugit Herodis furorem Hieroni. Gigans, de residentia episcopali cap. 17. num. 8. fol. 376. Tom. 13. Par. 2.

Fuit auctor cessationis legalium. actuum. 15. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor cap. 16. num. 7. fol. 36. Tom. 13. Par. 2.

Caput vniuersalis ecclesiæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. ver. in contrarium. num. 94. fol. 371. Tom. 13. Par. 1.

Cum omni perfectione potestatis ordinatus. Petr. Albi. de pōtifi. potest. num. 51. fol. 134. Tom. 13. Par. 1.

Maior alijs coapostolis in administratione. Petr. Albi. de pōtifi. potest. num. 49. fol. 134. Tom. 13. par. 1.

Pastor vniuersalis ecclesiæ. Card. Iacobat. de concl. lib. 10. ver. in contrariam. num. 49. fol. 371. Tom. 13. Par. 1.

Primus Apostolorum, & ab eo primatus cæpit. Ioan. Hiero. Albem. de potest. Papæ. 2. par. num. 164. fol. 78. Tom. 13. Par. 1.

Primus sacerdos post Christum, qui fuit primus Antiochiæ Episcopus, de inde Romæ. concil. Redoa. de simo. mental. Par. 1. cap. 8. num. 5. fol. 38. Tom. 18. par. 2.

Princeps Apostolorum. Card. Iacobeat. de concil. lib. 10. nu. 94. fol. 371. Tom. 13. Par. 1.

Romæ, & ibi tenuit Cathedram suam. Michaei. de Anin. de vnit. ouil. & Pastor. cap. 21. num. 1. fol. 41. Tom. 13. Par. 2.

Humilitate magna resistebat humilitati Christi in lotione pedum dicens tu mihi lauas pedes, & non lauabis mihi pedes in æternum. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. cap. 14. num. 15. fol. 34. Tom. 13. Par. 2.

Illis verbis Christum in se Petro, & non in Christo semel Crucifixo iterum crucifigendum intellexit, & per suam Crucem honorificauit dominum. Lęl. Iorda. de Roma. sedis orig. &c. c. 11. num. 24. fol. 16. Tom. 13. Par. 2.

Imbutus diuina sapientia, magnalia Dei loquebatur. M. Mantu. in dialog. de concil. num. 114. fol 187. Tom. 13. Par. 1.

In claudi curatione non communiter pro se, & Ioanne respondit, sed singulariter pro se solo. Michael Anin de inutil. ouil. & pastor. cap. 16. num. 4. fol. 36. Tom. 13. Par. 2.

In Ioppe ex euentu in familia Cornelij decreuit per fidem omnes saluare. Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. cap. 10. nu. 5. fol. 13. Par. 2.

In quibus fuerit maior alijs Apostolis Petr. Albin. de pontifi. potesta. num. 74. fol. 135. Tom. 13. Par. 1.

In vaticano fuit cruci affixus, ex Hieronimo &c Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. cap. 11. num. 18. fol. 15. Tom. 15. Par. 2.

In vrbe primus cathedram Collocauit, & caput Apostolorum sedit. Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. c. 11. nu. 8. fol. 15. T. 13. Par. 2.

Instituit per orbem multos episcopos, & Paulus auctoritate ecclesiæ ad episcopale ministerium fuit aggregatus. Lęl. Iordan. de Roma sed. orig. &c. cap. 10. num. 12. fol. 13. Tom. 13. Par. 2.

Inter Apostolos episcopus fuit à retibus euocatus. Marc. Mant. in concil. num. 112. fol. 187. Tom. 13. Par. 1.

Inthronizatus fuit magister orbis terrarum. Ioā. à Capistra. de auctorit. Pap. Par. 3. 2. Par. princip. num 56. fol. 59. Tom. 13. Par. 1.

Licèt Christum negauerit, tamen quia cū pœnituit, & fleuit amore, retinuit fidem. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 2. nume. 18. fol. 277. Tom. 13. Par. 1.

Et post negationem factus est fidelior. ibidem.

Et maiorem gratiam reperit, quam amisit. ibidem.

Consuluisset Christum eo tempore, dicens domine si percutimus in gladio, nullum tamē responsionem expectauit eius amore inflamatus Michael de Anin. de vnit. ouil. & pastor. cap. 14. uu. 17. fol. 34. Tom. 13. Par. 2.

Post promissam hanc Cathedram. Matthæi 16 defecerit, vt in trina negatione. & licèt sui successores, vt priuatæ personæ errent, tamen in diffinitione, eorumquè vt publicæ personæ deliberant ad fideliū instructionem errare non possunt. Michael de Anin. de vnit. ouil. & pastor. cap. 20. num. 20. fol. 40. Tom. 13. par. 2.

Pro

Source : BIU Cujas

Pro omnibus respondérit, tamen ei vt capiti dictum fuit tu es Petrus &c. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 20. num. 12. fol. 40. T. eo. P. ead.

Repræhensus fuerit a Paulo, non tamen a Petro appellabatur ad Paulum, nã Paulus erat inferior Petro in administratione. Cardi. Iacobat. de concil. libro 10. articu. 1. nume. 81. folio 354. Tomo 13. Par. 1.

Magis amabat Christum, quàm alij Apostoli. Pet. Albi. de Põtifi. potest. nu. 83. f. 136. T. 13. P. 1.

Et quomodo id ostendit pluribus exemplis. idem ibid.

Misereri didicit postquam fidem se perdidisse defleuit. Pet. Albi. de pontifi. potest. nu. 89. f. 136. T. 13. P. 1.

Multa fieri permisit ex humilitate. Card. Iacob. de concil. lib. 6. arti. 2. nu. 154. f. 282. T. 13. P. 1.

Mutauit sedem Antiochiæ Romam. Pet. a Monte de potest. Pontifi. nu. 15. f. 145. T. 13. P. 1.

Mutuans an vniuersitas pauperum, an vterque simul teneatur ad satisfaciendum ministris pro operibus pro quibus Ioannes pau per non obligatur. Thomas de Vio de mont. pieta. c. 7. nu. 1. fol. 421. Tom. 6. P. 1.

Negauit Christum, & fidelior factus est. Card. Iacob. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 171. f. 349. T. 13. P. 1.

Non debebat mittere ad prædicandum apostolos, quos iam Christus pastor principalis miserat. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 20. nu. 24. f. 40. T. 13. P. 2.

Ordinauit Iacobum fratrem Domini episcopum Hierosolimitanum, & duodenarium numerum Apostolorũ impleuit in Matthia. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 20. nu. 27. fol. 41. Tom. eo. P. ead.

Per aquam venit ad Christum alijs nauigio venientibus in signum maioris Põtificij teste Bernardo. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 14. nu. 6. f. 34. T. 13. P. 2.

Plenitudinẽ potestatis accipit non modò vt apostolus, sed vt Christi Vicarius, cuius auctoritas permansura erat in eis, qui eandem sedem succederent. Franc. Vargas de auctorit. Pontifi. confirmatio. 1. nu. 2. f. 117. T. 13. P. 1.

Et hoc habuit Petrus singulare tanquam caput. idem ibid. nu. 3. in cæteris verò fuit personalis, non successura in alios, nisi per auctoritatem Petri. idem ibid.

Post ascensionem Christi fuit electus ab alijs Apostolis in eorum Principem. Pet. Albi. de pontifi. potesta. numero 48. fol. 134. Tomo 13. Par. 1.

Post octauã resurrectionis per illa verba, Petre amas me? pasce &c. re ipsa promissas sibi ante claues recepit. Lel. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 9. nu. 9. f. 11. T. 13. P. 2.

Post resurrectionem videns dominum in mare se misit non timẽs profunditatem eius nec ventum. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 15. nu. 7. f. 35. T. 13. P. 2.

Post secundum annum post passionem Domini, sedit Antiochiæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. articu. 6. numero 9. folio 333. Tomo 13. Par. 1.

Post spiritum sanctum acceptum primus fecit miraculum claudi ad speciosam portam, & Princeps apostolorum respõdit Iudęis. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. capitu. 10. numero 3. fol. 13. Tomo 13. Par. secunda.

Postquam fundauit Antiochenam ecclesiam, Romam venit cõtra Simonem Magum. Lęl. Iorda. de Roma. sedis orig. ca. 11. nu. 17. fol. 15. T. eo. P. ead.

Præ cæteris increpatur quando Christus inuenit discipulos dormientes, quasi ex commisso officio debuerit plus vigilare. Michael. de Anin. de vnita. ouil. & pasto. cap. 14. num. 14. fol. 34. Tomo 13. Par. 2.

Primam sedem apud Antiochos locauit. Ioan. Bertach. de episc. in prælud. numero 1. f. 301. T. 13. P. 2.

Primatum habuit ecclesiæ fidei. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. q. 9. nu. 8. f. 59. T. 11. P. 2.

Et hodie Papam. idem ibid.

Primus dies pentecostes ad vniuersos Iudaicos suo sermone circiter tria millia ad fidem Christi conuertit. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 10. nu. 2. f. 13. T. 13. P. 2.

Princeps Apostolici ordinis ad arcem Romani destinatum Imperij, vt lux veritatis efficacius se ab ipso capite per totum mundi corpus effunderet. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 18. nu. 8. f. 38. T. 13. P. 2.

Priusquam alij apostoli potestatem negandi, & soluendi a Deo accepit. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 4. nume. 22. f. 156. T. 13. P. 1.

Pro omnibus claues recepit distributiuè, & collectiuè. Card. Iacobat. de concil. libro 10. articu. primo, numero 47. folio 352. Tomo 13. Par. 1.

Quamuis neminem Apostolorum miserit, non propterea successor eius prohibetur mittere ad prædicandum, vbi ratio, aut necessitas postulauerit, nec propter hoc arguitur maior in successore, quàm in Petro dignitas. Michael. de Anin. de unit. ouil. & pastor. c. 21. nu. 9. f. 41. T. 13. P. 2.

Quando accepit claues, ecclesiam sanctam significauit. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. numero 13. folio 277. Tomo decimotertio, Par. 1.

Quòd ecclesiam significauerit quomodo intelligendum. idem ibid. lib. 10. nu. 96. f. 371. T. 13. P. 1.

Et respondit ad contraria auctor. idem ibid. nume. 102. & 103. folio 372.

Quando institutus a Christo. Ioan. a Capistra. de auctorit. Papæ. 1 Par. prin. nu. 2. f. 32. T. 13. P. 1.

Iurisdictione temporali fuerit vsus. Petr. Bertrand. eduens. de iurisdic. ecclesiast. q. 3. nu. 39. f. 413. T. 12.

Quare anteceſſit Paulum, & Bartholomeum. Christo. Lanfran. de priuil. nu. 46. f. 22. T. 18.

Fuit de amore erga Christum examinatus priusquã pastura ouiũ Christi sibi decerneretur Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 3. nu. 6. f. 25. T. 13. P. 2.

Prius præpositus fuerit alijs, postmodũ fuerit sibi data executio tempore passionis. Card. Iacob. de concil. lib. 10. nu. 122. f. 374. Tom. 13. Par. 1.

Quasi omnem curam gerens interrogat Christum, an sibi, an omnibus parabolam ipse diceret. Lęl. Iorda. de Rom. sed orig. c. 10. nu. 63. f. 14. T. 13. P. 2.

Quinque millia hominum conuertit post Spiritum sanctum receptum. idem ibid. nu. 3. f. 13.

Quo tempore Romæ iuerit ad expugnãdum Simonem Magum. Petr. Albin. de Pontifi. potesta. numero 74. folio 135. Tomo 13. Par. prima.

Et quo tempore cruci affixus. idem ibid.

Quosdam sibi consiliarios elegit in administratione summi sacerdotis. Hieron. Manfred. de Cardin. c. 11. col. 1. cir. fi. folio 90. Tomo 13. Par. 2.

Repræsentat ecclesiam, non ecclesia Petrum. Card. Iacobat. de concil. libro octauo, articu. 6. numero 16. folio 334. Tomo decimotertio, Par. 1.

Et ecclesia Romana fundata est in Petro, non econtra ibid.

Respondit cum alijs discipulis a iudicio notatis præsente Ioanne Euangelista. Lęl. Iorda. de Roma. sed orig. c. 10. numero 4. folio 13. Tom. 13. P. 2.

Romam iussus est transferre cathedram, quia per omnes ecclesias discurrere prolixum erat, ideo ex omnibus maximam antiquissimam, & ab omnibus cognitam elegit Deus. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. capitu. 18. numero 5. folio 37. Tomo decimotertio, Par. 2.

Transtulit cathedram suam, vt vbi erat caput superstitionis, illic quiesceret caput sanctitatis, & vbi gentilium Principes habitabant, ibi ecclesiarum Principes morarentur. idem ibidem numero tertio.

Venit initio Imperij Neronis, & tunc Romæ esse cęperunt Christiani. Lęl. Iordan. de Roma. sed. orig. cap. 11. num. 11. fol. 36. Tomo 13. Par. 2.

Romanum virum sibi successorem elegit. Rain. Corset. de indagatio. iur. lib. 3. c. 20. nu. 7. f. 289. T. 1.

Romæ moram traxit. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 1. Par. nu. 68. fol. 69. T. 13. P. 1.

Passioni dominicæ adæquatur, Paulus Ioannis exitu coronatur. Lęl. Iordan. de Roma. sed. orig. &c. c. 11. num. 5. fol. 15. Tom. 13. Par. secunda.

Sathan appellatur a Christo. Matthæi. 16. post diuinam illam confessionẽ, eo quòd passioni Christi obiabat. Michael. de Anin. de vnitat. ouil. & pastor. c. 20. nu. 9. f. 39. T. 13. P. 2.

Se, alios, & discipulos defendit, respondendo pro eis contra Iudeos, qui apostolos de ebrietate notabant. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 16. nu. 2. f. 36. T. 13. P. 2.

Sine aliqua synodo damnauit Simonis hæresim, qui putauit spiritussancti domum pecunia posse comparari. Thomas Campeg. episc. Feltrens. de concil. cap. 36. numero 6. folio 413. Tomo 13. Par. prima.

Sine apostolis accepit potestatem a Deo, non illi sine Petro, quasi ipse sine illis iurisdictione vti posse. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 51. f. 68. T. 13. P. 1.

Solus Clementem in suam sedem coaptauit, eique pontificiam potestatem tradidit. Hiero. Alban. de Card. col. 2. in prin. in illis verbis, secundo pondero. f. 122. T. 13. P. 2.

Etiam non alius fuit pastor constitutus. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 53. f. 68. T. 13. P. 1.

Protulit sententiam terribilem contra Ananiam, & Saphiram, & in Simonem Magum pro simonia, qua gregem suum maculare volebat. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 16. numero 5. fol. 36. T. 13. P. 2.

Super alios apostolos primus constitutus, notatur ex verbis euangelij, Petre vade ad mare. Lęl. Iorda. de Rom. sed orig. c. 10. nu. 40. f. 14. T. 13. P. 2.

Tam amarè fleuit propter negationem, vt in eius facie callos haberet per quos lachrimæ decurrebant. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. capitu. decimoquarto, num. 19. folio 34. Tom. 13. Par. secunda.

Tanquam Dux aliorum respondit Christo. Ioã. 6. Domine ad quẽ ibimus, nos credimus, & cognouimus quia tu es Christus filius Dei. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 14. nu. 10. fol. 34. Tom. 13. Par. 2.

Præses aliorum proposuit electionem de Apostolo in locum Iudæ proditoris faciendam, & ipse dicitur matthiam in locum Iudæ suffeciſſe. idem ibidem capitu. 16. numero 1. folio 36. Tomo 13. Par. secunda.

Tulit sententiam in primitiua ecclesia contra fures. Petr. Bertrand. Eduen. de iurisdictio. ecclesiast. quæstio. 3. numero 7. folio 411. Tom. duodecimo.

Venit Romam pugnaturus aduersus communem humani generis perniciem, & ad expugnãdum Simonem Magum. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. capitu. 18. numero 2. fol. 37. Tomo 13. Par. 2.

Vertex, & summitas omnium theologorum dicitur a Dionysio Areopagita. Lel. Iordan. de Roma. sed orig. &c. c. 9. nu. 26. fol. 11. Tom. 13. Par. 2.

Victo Simone Mago populi precibus inflexus nocte muro egredi cępit, & Christum vidit occurrentem, vrbemque ingredi, & illis verbis Domine quo vadis, respondentem venio iterum crucifigi.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

cisigi.Lel.Iorda.de Roma.sed.orig.&c.cap.11.nu.23. fol.16.Tomo 13.Par.2.

Vigintiquinque annis cathedram Romæ tenuit, vsque ad vltimũ Neronis annum.idem ibid.nu.13.f.15.

Vmbra sua infirmos sanabat,& solo verbo mortem intulit Ananiæ.Ioan.a Capistra.de potest.Papæ.P.2.2. P.prin.nu.115.folio 46.T.13.P.1.

Vnus est instituras caput,vt tollatur schismatis occasio. Lel.Iorda. de Roma.sedis orig.capitu 10. numero 34. folio 13.Tom.decimotertio,Par.2.

Pro pluribus respondit.Matthei.17.vni Christo, & vnitas in omnibus obseruaretur.Michael de Anin.de vnit.ouil.& pasto.c.10 nu.4.f.30.T.13.P.2.

*PETRVS ab Ancharano fuit excellens Doctor, & solemnis.And. Barbat.de præstantia Card.q.1.basilic.1.P.nume.55.fol.68.Tomo 13.Par.1.& Marc.Mant. iurecons.de uir.illustrib.n.212.fol. 166.T.1 & Bernard.Rutil.de vitis iureconsult. col.2. cir.princi. fol.139.Tom.1.

*PETRVS Bessutius Doctor Mediolanensis, & Comes sępe a Iasone citatus,fuit multum subtilis,& insignis.M.Mant.de viris illustrib.nu.194.f.166.T.1.

*PETRVS de Bellapertica eodem tempore floruit, quo Iacobus de Arena,& Martinus de Sulmanis,fuit Burgundus, & illustris iureconsultus,qui scripsit super ff.super C.& super Instit.& complures disputationes.Ioan.Ficard. de vitis recentiorum iurecon sulto.cap.eodem tempore.col.2.f.157.T.1.& Valent.Forsten.de histo.iur.ciuil.Roma.ti.de iuris interpreti.qui &c.versi. Iacobũ fol.55.Tom.1.

*PETRVS de Cugnerijs in derisum in ecclesia Parisiensi habetur. Philip.Prob.de iur.regal.quæstio.49. numero 11.folio 403.Tomo duodecimo.

*PETRVS de Piperno Cardinalis visibiliter a Diabolo in ecclesia fuit occisus.And.Barb.de Card.leg.de lat.in prælud.nu.2.folio 132.T.13.P.2.

*PETRVS de Vbaldis tertius frater pari prope modum dexteritate fratrum vestigijs ingressus, post legitimum studiorum tempus absolutum,& ipse utriusque iuris doctor creatus est. Ioan. Ficar.de vitis recentior. iurisconsult.capitu.tertius denique. folio 159.Tomo 1.

*PETRVS Duenas de quo arguatur.Ioan. Guter. de actibus iudi. iurat.c.1.nu.20.f.384.T.3.P.1.

*PETRVS & Iacobus,de columna,an potuerint admitti in conclaue in electione Pontificis.Card.Iacobat.de concil.lib.7. artic.1. nu.155.f.307.T.13.P.1.

*PETRVS Franciscus Rauena legum interpres, vbi, & quo tempore docuerit,& floruerit.M.Mantua iureconsult.nume.209.folio 166 Tomo 1.

*PETRVS Lombardus magister sententiarũ plures habuit opiniones erroneas.Ioan.Roias.de hæret.numero 56.folio 211. Tomo 11.Par.secunda.

*PETRVS Maurocenus Venetus legum Doctor celeberrimus, qui tanquam de literis optimè meritus,postea ad Cardinalatus fastigium euectus est,quid scripserit,& quo tempore floruerit.Mar. Mantu.de viris illustrib.nu.204.f.166.T.1.

Cardinalis Venetus scripsit 6.decretal.Io.Bap.Caccialu.de pẽsio. eccle.ver.26.nu.10.f.330.T.15.P.1.

*PETRVS Mocenicus olim Dux Venetæ classis qualiter fuerit in mari præclarus.Iul.Ferret. de Gabel.vectigal.&c.nume.8.folio 80.Tom.12.

*PETRVS Paludanus reprehenditur.Franc.Vargas.de auctori.Pontifi.respons.5.numero decimoquarto,folio 124. Tomo decimotertio,Par.1.

*PETRVS Paulus Parisius Consentinus,magnus legum professor, qui hac de re primũ auditor cameræ apostolicæ electus est, postea Cardinalis sub Paulo tertio Pontifice Maximo creatus quo tempore floruerit,& in quo loco docuerit.M.Mant.de viris illustrib.nu.205.f.166.T.1.

*PETRVS Pechius in quæstione se explicare nescuit. Lancel. Gal. de statut.q.4.nu.11.f.313.T.2.

Libro quarto de testament.coniug.capitu.nono,& quinto explicatur.idem ibid.q.6.nu.77.f.335.T.2.

*PETRVS Polanus Dux Venetus trigesimus octauus Siculos vicit nauali bello cum classe sua.Iul. Feret. de re naual.lib.12.nu.67. fol.348.T.12.

*PETRVS Saxonia fuit doctor alicuius nominis, quo tempore floruerit,& quo in loco docuerit.M. Mantua de uiris illustrib. nu. 210.f.166.T.1.

*PETRVS Socinus Patauinus doctor præclarus floruit ann.1494. & docuit in patria annos vigintiocto.M.Mantua.de uiris illustribus.nu.200.f.166.T.1.

P. H.

*PHANVTII error circa computationem bonorum pro falcidia detrahenda.Sebast.Montic.de inuent.versi. putaueram.nu.117. fol.264.T.8.P.2.

Mens paucis verbis comprehensa, an, & quando hæres possit, vel debeat facere inuentarium,aut adire.idem ibid.nu.76. fol. 262. Tom.eo.P.ead.

Verba carpentis Rolandum, & Monticulum.Sebastia. Montic.de inuent.versicu.putaueram. numero 2.folio 259.Tomo octauo, Par.secunda.

*PHANVCIVS circiter triginta vicibus reprehendit Monticulum. idem ibid.nu.67.f.261.T.8.P.2.

Laudatur a Monticulo in vna mirabili decisione. Sebastia. Montic.de inuent.ver.putaueram.nu.55.f.261.T.8.P.2.

Reprehendit Bartolum in duob. circa.§. quòd vulgo,quem Monticulus defendit.idem ibid.nu.102.f.263.

Reprobat Crauetam, concludens indistinctè non valere prohibitionem inuentarij.Sebast.Montic.de inuent.ver.putaueram.nu. 109.f.264.T.eo.P.ead.

*PHARAO, & Artaxerses sacerdotum priuilegia obseruari iusserunt.Ioan.Lup.de libert.ecclesiast.q.2.num.1.folio 3.Tomo 13. Par.prima.

Libertatem tribuit sacerdotibus in Ægypto.Ioan.a Capistra.de auctorit.Papæ.Par.2.2.P.princip.numero 182.folio 51.Tom.decimotertio,Par.1.

*PHARAONIS historia.Ioan.Redin.de maiest.Princ.ver.legib.nume.85.f.157.T.16.

* PHASE celebratur anno quolibet. Quintil.Mandos.de annal.casibus.ver.dum causas. numero vndecimo, folio 210.Tomo decimoseptimo.

*PHEBADES Apollinis vates futura prædicebant.Marq.de Sus. de cœlib.sacerd.non abrog. capitu.9. numero 24.folio 112. Tomo decimoquarto.

*PHILANTHROPIA quid significet.Benuenut. Strach. de Prosenet.& proseneticis.1.Par.num.decimoquinto,folio 338.Tom.6. Par.prima.

*PHILANTHROPON quid significet. Benuenut.Strach.de prosenet.& prosenetic.1.Par.numero quinto, folio 338.Tomo sexto, Par.prima.

*PHILATERIAM, & philaterium quid sint,& vnde dicantur.Ioã. de Selua de benefic.quæstio.5.Par.1.nume.83.fol.15. Tomo 15. Par.prima.

*PHILIBERTI Ducis Sabaudiæ liberalitas in quendam suum scutiferum.Bon.de Curtil.de nobilit.5. Par.nume. 25.fol.decimoquinto,Tom.16.

*PHILIPPI Regis nostri clementissimi apud S. Quintinum misericordia laudatur.Io.Redin.de Maiest.princ.2.P.ver. ex quib.nu. 129.f.152.T.16.

*PHILIPPIDES Athenienſis Lysimacho Regi respõdit, id tantum ab eo expetere, ne arcanorum suorum quicquam ipsi crederet. Hieron.Gigans.de crim.lęsæ maiest.quæst.21.numero 28. folio 80.T.11.Par.1.

*PHILIPPVM Decium a Socino rationes confutatas subtraxisse, confutationibus omissis,& tacito doctoris nomine,ne fundamẽtorum suorum euersio pateret.Iac.Asca.de primog.nu.13.folio 326.T.10.P.1.

*PHILIPPVS Apostolus cum esset Diaconus non habebat potestatem manus imponendi,ita vt posset dare spiritum sanctum.Cõrad.Brun.de hæret.capitu.5.numero 6.folio 273. Tomo vndecimo,Par.2.

*PHILIPPVS Decius consuluit pro non nullis Cardinalibus, qui a Iulio secundo Pontifice Maxi.defecerunt,& conciliabolum Pisis indixerunt.Hiero.Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.7.nu.1.folio 36.Tom.11.P.1.

Et Iason Maynus Mediolanẽses ambo insignes pręceptores, qui leges, & iura canonica supra alios maximè illustrarunt. Catel. Cotta de iureperit.col.3.cir.prin.f.139.T.1.

Meritò reprehenditur.Ioan.de Roy.in epit.succes.c.10.num.31. fol.402.T.8.P.1.

*PHILIPPVS Macedonum Rex qua arte occupauit ciuitatem mari iacentem.Iul.Ferret.de re naual.lib.7.num.3.& 10.folio 338. Tom.duodecimo.

Quarè a Pausanea occisus est.Conra.Brun.de seditio.c.3. nu.12. fol.142.T.11.P.1.

Pater Magni Alexandri quendam iudicem officio priuauit, eo q capillos sibi inficeret.Iac.Simanc.de cathol.inst.ti.46. de pęnis. nu.59.f.182.T.11.P.2.

Quid egerit Termopylis occupatis.Paris.a Put. de re mil.ver.nobilis.pronocauit.nu.8.f.394.T.16.

*PHILIPPVS pulcher ecclesias,capellas dotauit.Io.Ferald.de iuribus,& priui.Regni Franc.nu.11.f.175.T.16.

*PHILIPPVS Rex Hispaniæ iure optimo laudatur. Ioan.Redin.de maiest.Prin.nu.50.f.147.T.16.

Sui corporis innumeros armigeros,& custodes alit. de eorum capitaneo aliqua enarrantur. Ioan. Redin.ver.maiestatem.nu.40. fol.148.T.16.

*PHILOSOPHI antiqui in multis errauerunt contra legem naturalem.Arnal.Albert.de agnoscen.assert.cathol.& heret.q.23.nume.22.f.79.T.11.P.2.

*PHILOSOPHI dicunt esse tria corporum genera. Æguin. Baron. de diuid.& indiuid.oblig.lib.1.ver. placet.nume.1.fol.366.Tomo 6.Par.2.

Pecuniam contempserunt.Io.Franc.Paui.de visita t.q.9.1.P.nu.28 fol.188.Tom.14.

Pyrrhonij de omnib.dubitabant. Vdal.Zas.de substitutio.c.5.nu. 37.f.275.T.8.P.1.

Quomodo capiat augmentum,immixtionem,& alterationem.Albert.Brun.Astens.de augmen.&c.concluf.1. princ.num.16.fol. 350.Tom.17.

*PHILOSOPHI proprium est terrena contemnere.Bon.de Curt.de nobilit.P.3.nu.136.f.9.T.16.

Philosophia qualiter dicatur. siue sit, quare inuenta,& eius effectus.

*PHILOSOPHIA, an scientiarum Princeps sit.Petr.And.Gamb.de verit.ac excellent.legal.scient.nu.18.f.132.T.1.

Et Theologia differunt.Conrad.Brun.de hæret.c.5.nu.47.fol.274. Tom.11.Par.2.

Ethica

Source : BIU Cujas

Ethica tractatur in noſtro iure. Iacob. Rich. de vnio. proli. c. 10. ſeu vlt. nu. 17. T. 6. P. 1.
Ex admiratione ſola proceſſit. Petr. And. Gamb. de verit. & excellent. legal. ſcient. numero vigeſimoſexto, folio 133. T 1.
Inuenta eſt, vt nobis prodeſſe poſſimus. Marc. Mantu. in dial. de concil. nu. 106. f. 187. T. 13. P. 1.
Omnium artium eſt mater. Marc. Mant. in dial. de concil. nu. 103. fol. 186. T. 13. P. 1.
Operam mercenariam ſpernere dicitur, & ſapientia ciuilis nõ æſtimatur numiſ. Placent. de actio. perſonal. titu. 8. nu. 2. fol. 40. Tomo 3. Par. 2.
Quid ſit. Conſtan. Roger. de ſummo bono. euidentiali. 1. nume. 1. fol. 2. Tom. 3. P. 2.
Rationalis quæ ſit, & quotuplex. idem ibidem euident. 4. numero 9. folio 5.
Sola eſt naturalis ſcientia. Proſdoc. de Comit. de conſangui. & affini. nu. 80. f. 143. T. 9.
Vnde dicta ſit. Conſtan. Roger. de ſummo bono. euiden. 1. num. 1. Tom. 3. P. 2. fol. 2.

Philoſophiæ conſideratio quæ ſit.

*PHILOSOPHIÆ laus in curioſa actione conſiſtit. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rub. 37. de proœm. teſtam. form. nu. 1. fol. 25. Tom. 8. Par. 1.
Moralis finis, ſummum bonum. Conſtant. Roger. de ſummo bono, in præfat. nu. 1. f. 2. T. 3. P. 2.

Philoſophorum conſideratio qualiter adhibenda ſit.

*PHILOSOPHORVM authoritates, & poetarum elegans eſt adducere. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 95. numero 12. folio 50. Tomo 18.
Intentioni conuenit diuiſio Ariſtotelis. Alber. Bologne. de l. iur. & æquit. c. 21. nu. 3. f. 311 T. 1.
Rationes cum Chriſtianorum rationibus Cyprianus ſcribit pugnare. Conrad. Brun. de hæret. cap. 5. numero 45. folio 274. Tomo 11. Par. 2.
*PHOCAS cęde Mauricij Imperatoris contaminatus ab Heraclio, & Heracliona interfectus eſt. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 3. num. 32. fol. 142. T 11. P. 1.
*PHOCION Athenienſis fuit pauper, licèt ditiſſimus eſſe potuiſſet. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 90. numero 21. folio 49. Tom. decimooctauo.
*PHOENICEVS color qui, Rain. Corſet. de indagatio. iur. li. 2. c. 2. nu. 3. f. 283. T. 1.
*PHOENICIBVS inuentũ literarum adſcribitur. Rain. Corſet. de indagatio iur. libro ſecundo, numero 2. capitu. ſecundo, fol. 283. Tom. primo.
*PHYLTRA amatoria ab Amanta propinita libidinis faciendæ gratia cenſetur. Franc. Caſon. de malefi. cap. 2. num. 4. fol. 283. Tom. 11. Par. 1.
*PHYSICI, & Chirurgici bene curantes infirmos a promotione non prohibentur. Beat. Anton. de irregul. capitu. 2. numero 24. fol. 204. Tom. 14.
*PHYSICORVM receptæ de fuga tempore peſtilentiæ declaratio. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. ver. reſtat vltimum. nume. 221. fol. 361. T. 1.

Phyſionomia quomodo conſideretur, & quid operetur.

*PHYSIONOMIA mala an generet præſumptionem. Marc. Blanc. de iudic. & tortu. nu. 106. f. 280. T. 11. P. 1.
Mala facit præſumi in genere quem ad ſcelera procliuem, ſicut a bona bene præſumitur. Franc. Caſon. de malefi. ca. 6. de phyſionomia. nu. 1. f 283. T. 11 P. 1.
Non modicam affert vtilitatem ad præſumptionem de aliquo capiendam. Thomas Acti. de Ludo Scacch. q. 9. princ. num. 67. fol. 186. Tom. 7.

Phytones, Negromantici, & ſortilegij qualiter ſint conſiderandi, & qui ſint.

*PHYTONES conſulere prohibitum eſt diuina lege. Marti. de Arles. de ſuperſtit. numero ſexageſimotertio, folio 405. T. 11. P. 2.
Et diuini cauda dicuntur eius, cui adhærent, diaboli. idem ibidem nu. 92. f. 407. T. 11. P. 2.
Et Negromantici in ſuis diuinationibus multa committunt nefanda. idem ubi ſupra numero 96. folio 407. Tomo vndecimo, Par. ſecunda.
Et ſortilegij qua ſint pœna coercendi. idem ibid. numero 77. folio 406. Tom eod.
Quare ſic dicti ſint. idem ibid. nu. 55. f. 405.
Qui ſint. Mart. de Arles. de ſuperſtit. nu. 55. folio 405. T. 11. P. 2.

P. I.

Pia cauſa quatenus ſit conſideranda.

*PIA cauſa eſt quæ fauorem animæ diſponentis concern. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſtio. quinta, numero vndecimo, & 19. folio 145. Tomo 18.
Omittitur neceſſitatis cauſa. Sebaſt. Medices de fortuit. caſib. q. 6. nu. 49. f. 201. T. 7.
Solum coram eccleſiaſtico iudice cognoſcitur. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuil-quæſtio. quinta, numero 25. folio 145. Tom. decimooctauo.
Et quomodo hoc intelligatur, & procedat. idem ibid. nu. 30.
Studentium omnium dicitur. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 1. f. 71. T. 18.
Reliqua vide in verbo, cauſa pia.

Pia loca qualiter immunia dicantur, & quæ ſint.

*PIA loca a collectis ſunt immunia. Franc. Luca de fiſco, & eius priuil. tertia Par. princip. verſicu. ſunt autem. numero ſecundo, fol. 14. Tomo 12.
Dicuntur omnia, in quibus exercentur opera charitatis. Anton. Nicel. de gloſ. contrar. ver. modo ſciendum. numero quarto, fol. 184. Tom. 18.
*PIA quando ad Rempublicam nõ extendantur. Conſtantin. Roger. de iur. interpretat. quæſtio. 5. princip. numero 37. folio 388. Tom. primo.
*PICARDVS nouus auctor Adamitarum. Conrad. Brun. de hæret. lib. 2. c. 2. nu. 10. f. 286. T. 11. P. 2.
*PICTOR ſi tabulam pictam poſuerit ad ſolem, & ſuper ipſa quid fuerit infuſum, an teneatur domino tabulæ ad emendam. Iul. Ferret de re naual. lib. 6. verſic. eſt ordo. nume. 37. & 38. fol. 337. Tom. duodecimo.
*PICTORES, & miniatores pingentes cum adulterinis coloribus, an domino ad intereſſe teneantur. Cæpol. de ſeruit. vrb. cap. 71. nu. 13. f. 206. T. 6. P. 2.

Pictura qualiter conſideretur, & eius effectus.

* PICTVRA, an cedat tabulæ, vel chartę, aut ecõtra. Bartho. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. c. 71. de picturis ſeu &c. nu. 14. fol. 206. Tomo 6 Par. 2.
An trahat ad ſe tabulam. Alberic. a Roſa. de ſtatut. q 106. num. 10. fol 45. Tom. 2.
Prodeſt de ſcripti orbis in omni bello. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. & c. ver. tuto. nu. 9. f. 80. T. 12.
Quid operetur in eccleſia. Ioan. de Selua de benefi. P. 1. q. 5. nu. 70. fol. 1 . T. 15. P. 1.
*PICTVRARVM, & incruſtationum, an ratio habeatur, ſi de aliquo muro de damno infecto cautum ſit. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrban. prædio. capitu. 71. numero quarto, folio 206. Tomo 6. Par. ſecunda.

Picturas in accuſatiuo plurali qualiter conſideremus.

*PICTVRAS, & imagines non licebat facere ſecundum vetus teſtamentum. Troyl. Maluit. de oblatio. dub. 1. nu. 14. fol. 137. Tomo decimoquarto.
Sanctorum, facere prohibitum non eſt. Troyl. Maluit. de oblatio. dub. 1. nu. 8. f. 137. T. 14.
Habere in pariete communi, an ſocio liceat. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrban prædio. capitu. 71. numero primo, folio 206. Tomo 6. Par. ſecunda.
In eccleſijs fieri, quare per Agatenſe concilium prohibitum fuit. Troyl. Maluit. de oblatio. dub. 1. numero ſeptimo, folio 137. Tomo decimoquarto.

Picturæ in nominatiui plurali conſideratæ quid operentur.

*PICTVRÆ an in eccleſia eſſe debeant. Guliel. Durand. de modo gene. concil. celebran. rub. 57 de picturis &c. nume. 1. folio 168. Tom. 13. Par. 1.
Et alia ornamenta, quare in eccleſia ponuntur. Ioan. de Selua de benefic. quæſtio. 5. Par. 1. numero 68. folio decimoquarto, Tom. 15. Par. prima.
Et quid ſignificent. idem ibid.
Et imagines loco ſcripturarum habentur. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 57. de picturis. nume. 2. fol. 68. Tomo 13. Par. 1.
Lapidibus inſculptæ, quo caſu probationem inducunt. Fran. Curt. de feud. 1. q-1. P. nu. 16. f. 44. T 10. P. 1.
Non patiuntur commodum abraſionem. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. verſi. ſi vero. numero 13. folio 498. Tomo 15. Par. ſecunda.
Si in pariete communi exiſtant, an cauſa imponendi tigna alter ſocius pulſare poſſit ex qua pulſatione damnum illis picturis contingere poſſet. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. c. 71. num. 5. fol 206. T. 6 P. 2.
*PIÆ cauſæ magis fauetur, quàm filijs, & militiæ. And. ab Exea de pactis. P. 2. nu. 60. f. 33. T. 6. P. 2.

Pietas quomodo ſit conſideranda quomodo dicatur, & definiatur, & eius effectus.

*PIETAS, clementia, & miſericordia, virtutes ſunt naturæ humanæ congruæ, crudelitas verò contra naturam eſt maximè in principibus.

Source : BIU Cujas

pibus.Ioan.Redin.de Maeſt.Princip.verſic.nec enim.num.47. fol.173.Tom.16.
Contra pietatem extenſionis priuilegio non vtitur. Lanfran. de oria.de ſtatut.num.48.fol.393.Tom.2. Et Steph.Federic.de interpret.iuris vlt.Par.num.40.Tom.1.fol.223.
Et miſericordia ceſſat in re nauali.Iul.Feret.de re naual.lib.5.ver. ſapientes.num.2.fol.335.Tom.12.
Filiorum loci pij pietatem excedit.Maria. Soci.de oblatio.libell. 15.num.3.fol.131.Tom.14.
In quibus conſiſtat.Guliel.le Rouil.de iuſt.& iniuſti.cap.8.de pietate.num.2.fol.373.Tom.1.
In ſuos,nedum laicis conuenit, ſed clericis etiam.M.Anto.Marſil.de eccleſiaſt.redit.cap.32.num.28.fol.364.Tom.15.Par.2.
Maxima eſt,quæ pro paupertate facit. Lancellot. Gall. de ſtatut. quæſt.6.num.99.fol.335.Tom.2.
Nulla maior eſt,quàm defendere patriam, pauperes, & debiles ab hoſtibus.Fran.de Pla.de excommuni.§.36.nume.6.fol.358. Tom.14.Et Remig de Gon.de charit.ſubſid. quæſt.62.nu.44. fol.187.Tom.15.Par.2.
Quando dicatur.Anto.Roſſell.de indulg.num.179 fol.152.T.14
Quomodo definiatur,ac quàm arctum eius vinculum ſit Albert. Bolognet.de.l.vir.& æquita.cap.18.num.12.fol.309.Tom.1.
*PIETATI, & amori erga liberos multa tribuenda ſunt. Petr.Pech. de teſta.coniug.cap.11.num.1.fol.162.Tom.8.Par.1.

Pietatis conſideratio quæ ſit habenda.

*PIETATIS deſcriptio ad quos referatur, & quotupliciter ſumat. Guliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti. cap.8.num.1.fol.373.T.1.
Et miſericordiæ commendatio.Ioannis Iacob.a Canib.de execut. vlt.volunt.2.partis.tractatus.num.14.fol.188.Tom.8.Par.1.
Fructus ex Paulo.Rain. Corſ.de indag.iu.lib 2.cap.3.num.1 fol. 283.Tom.1.
In ponentes officia,an religionis occaſione ſint prætermittenda. Io.a Capiſtra.in Spec.conſcien.ver.ſceuola.nu.112.fo.329.T.1.
Laus Giliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti.cap.8.num.2.fol.373.T.1.
Mons ſanctus eſt.Thomas de Vio. de monte pietatis.ca.15.eſt vlt. num.2.fol.423.Tom.6.Par.1.

Pignora quatenus conſiderentur, & quid operentur.

*PIGNORA a manifeſtis, quæ ex lapſu temporis peruenerunt ad eos ratione vſuræ non ſolutæ. an licitum ſit emere. Anton. Archiep.Florant. de vſur. cap.3.de venditio.&c.§.17.nu.36.fol. 89. Tom.7.
Ante latam ſententiam capta recuperari poſſunt. Feder. Schenc. de ſent.& re iudi.num.14.fol.2.Tom.5.
Arbitratori data,an darent in cauſa reductionis ad boni viri arbitrium. Fran. Curt.ſenior.de ſequeſt.quæſt.18.num.66.fol.147. Tom.3.Par.2.
Capere,vel auferre eſt quod nunc dicimus capionem bonorum. Valent.Forſte.de hiſt.iu.ciu.Roma. titu. de Senat.conſul.col.4. circa med.in verbo pignora.fol.50.Tom.1.
Data locatori in contractu locationis, an per reconductionem ceſſeantur repetita.Anto.Neguſa.de pigno.& hypothe.1.mēb. 3.Par.num.22.fol.214.To.6.par.1.
Noua data in obligatione nouante inualida ac cumulantur veteri obligationi Anto.Neguſa.de pigno. & hypothe.3.memb. 6.Par.princip.num.4.fol.246.Tom.6.par.1.
*PIGNORANS ſi iurat ſe vendidiſſe, non attenditur iuramentum. Ioan.a Capiſtra.de vſur.2.Par.2.Par.princip.nu.8.fol.104.T.7.
Suam poſſeſſionem, vtendo verbo poſſeſſionem, intelligitur illo pleno iure pignorare. Anto. Neguſ.de pigno; & hypothe.1. memb.3 Par.num.7.fol.213.Tom.6.Par.1.
*PIGNORARE rem alterius non licèt Anton.Roſſell.de indulg. verſi.quod autem.num.272.fol.154.Tom.24.

Pignoratio quando inducatur, quid ſignificet, ſiue ſit.

*PIGNORATIO nunquid poſſit concedi per iudicem grauati, & qualiter.Ioann.Lup.de bello, & bellatori.§.ſi bene.numero 8. folio 323.Tom.14.
Pro tanto,quod non ſit veriſimilis reluuitio eſt alienatio.Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alienan. cap.6.numero 3.folio 395. Tom.15.Par.2.
Quid ſignificet.Iacob.a Canib.de repreſal.rub.de iniurijs,& dāno dato.num.1.fol.246.Tom.12.
Vel hypothecatio facta pro tanto debito, quòd nulla ſit ſpes luitionis,potius dicitur alienatio, quàm pignoratio. Anto. Neguſ. de pignor. & hypothe.1.memb.3. Par. numero 19.folio 214. Tom.6.Par.1.

Pignoratitia actio quando oriatur, quid ſit, & quando detur.

*Pignoratitia actio, non oritur ante numerationem, & tamen contra eam incipit præſcriptio ante numerationem.Ioann.Baptiſt. Roui.de ſtatu.vrb. præſcript.gloſ.19.contra omnes creditores. num.258.fol.191.Tom.17.
Actio perſonalis eſt,bonæ fidei,& perpetua.Placen.de actio.perſon.titu.11.num.4.fol.40.Tom.3.P.2.
Actio quare poſt annos quadraginta concedatur debitori ſoluere parato.Roger. Antiq.glo.de diuer.præſcript.nu.1.fol.49.T.17.
Directa debitori competit,qui rem propriam dedit pignori. Placenti.de actio.perſonal.titu.11.de pignoratitia actione.num.1. fol.40.Tom.13.Par.2.
Naſcitur poſt ſolutionem, vel poſt id,quod pro ſolutione habetur.Idem ibidem.num.3.
Quando detur debitori ex facto creditoris. Idem ibidem.num.2.
* PIGNORA res in debitoris bonis manet.Fabia de monte.de emptio.& venditio.quæſt.22.num.10.fol.49. Tom.6.
*PIGNORATVS ſi fuerit fundus minori, poterit abſque decreto vendi.Octaui.Simoncell.de decret.inſpect.3.nume.33.fol.306. Tom.6.Par.2.

Pignore, verbum in caſu ablat.ſing.qualiter ſit accipiendum.

*PIGNORE capiens prædium, vel domum data pecunia,ſi ſortem recepit de fructibus deductis expenſis, reſtituet domum. Virgin de Boccar.de cingulo.I.C. Romani.cap.18.num.135.folio 315.Tom.3.Par.2.
Perempto non liberatur fideiuſſor.Sebaſt.Medices de fortuit.caſib.quæſt.10.num.111.fol.222.Tom.7.

Pignori, verbum in datiuo ſing.conſideratum qualiter conſideremus.

*PIGNORI dare poteſt ſcholaris, quo pecuniam mutuò accipiendo,ſtudium continuet. Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil. 18. fol.76.Tom.18.
Incumbere creditoris multum intereſt propter magnos,& aduerſos iuris effectus a Nicolao Valla notatos in titulo de rebus dubijs Idem ibidem.num.2.fol.332.Tom.18.
Melius eſt,quàm in perſonā agere.Sebaſt.Medic.de diffinit. 53. diffinit.53.num.3.fol.306.Tom.18.
Tutius eſt,quàm in perſonam agere.Anto.de Roſſell.de vſur.nu. 19.fol.71.Tom.7.
Quæ res obligari poſſint.Fran.Baldui.de pigno.& hypothe.cap. 12.per tot.fol.272.Tom.6.Par.1.
Rem ſuam tradere nequit minor. Octa.Simoncell.de decret.inſpec.3.num.23.fol.306.Tom.6.Par.2.
*PIGNORIBVS acceptis non receditur ab ipſa executione. Ioann. Ferar. de appellatio.cap.5.lib.5.num.363.fol.82.Tom.5.

Pignoris conſideratio miſcellaneè qualiter ſit adhibenda.

*PIGNORIS cauſa eſt indiui dua.Bart.de Saxoſer. de excuſ.pigno. num.12.fol.141.Tom.3.Par.2.
Cauſa, qui fundum tradidit, poſſidet nihilominus quantum ad vſucapionem.Nicol.Valla.de reb.dub.verſi.in primis.num.10. fol.332.Tom.18.
Conſtitutio tenet abſque decreto,cum iuſſu prætoris facta eſt. Octa.Simoncell.de decret.titu.5.inſpec.3.nume.27.folio 306. Tom.6.Par.2.
Contractus recipit fortuitum caſum.Sebaſti.Medices. de fortuit. caſib.quæſt.10.num.124.fol.222.Tom.6.
Damnum ad debitorem ſpectat.Idem ibidem.num.125.
Cui imputetur.Sebaſt.Medices. de fortuit.caſib.quæſt.16.num. 39.fol.210.Tom.7.
Datio,obligatio,& hypothecę ſuppoſitio, vel obſignatio differūt, & quomodo,Nicol.Valla.de reb. dub.verſi.imprimis.numero 1.fol.332.Tom.18.
Deſcriptio quæ ſit. Fran. Baldui. de pigno.& hypothe. cap.2.fol. 269 Tom.6.Par.1.
Diſtractio,quæ ſit,& quotuplex. Vgo. Donell. de pigno. & hypothe.cap.10.fol.264.Tom.6.Par.1.Et Franc. Baldui. de pigno. & hypothe.cap.18.fol.276.Tom.eod.Par.ead.
Diuiſio.Fran.Baldui.de pigno.& hypothe.capitu.3.fol. 269. Tom. 6. Par.prima.
Emptor quando ipſum cum fructibus debitori reſtituere cogatur.Ioann.cop.de frucți.cap.1.tit.4.num.3.fol.252.Tom.17.
Et hypothecæ differe ntia.Sebaſt.Medic.de diffinit.diffini.53.nu. 6.fol.306.Tom.18.
Fructus computantur in ſortem. Sebaſt. Medic. de compenſat. quæſt.9.nu.5.fol.259.Tom.6.Par.2.
Obligatio a curatore facta ex rebus proprijs tenet,licet contractus principalis ſit inualidus Octa.Simoncel.de decret.inſpec.3.nu. 28.fol.306.Tom.6.Par.2.
Ampliatur duobus modis. Idem ibidem nu.30.& 31.
Declaratur vt procedat, quando ſe, & ſua bona obligauit curator,ſecus ſi propria bona non obligauit.idem ibidem nu.32.
An in omnibus rebus,quæ in bonis ſunt,cōſiſtat.Vgo Bonell. de pigno.& hypothe.cap.8.per tot.fol.263.Tom. 6.Par.1.
Continetur ſub alienationis prohibitione.Fabia.de Monte. de emptio.& vendit.quæſt.22.nu.10.fol.49.Tom.6.Par.1.
Poſſeſſio in creditorem transfertur,dominio penes debitorem manente.Ioann.Cop.de frucți.tit.4.cap.1.nu.1.fol.252.Tom.17.
Prætorij,& conuentionalis diſtinctio. Sebaſt.Medices de fortuit. caſi.quæſt.10.nu.126.fol.222.Tom.7.
Proprietas ſpectans ad creditorem facit fructus ſuos. Sebaſt.Medic.de compenſat.quæſt.9.num.15.fol.259.Tom.6. Par.2.
Quatuor ſpecies.Sebaſt.medic.de fortuit. caſi. quæſt.10. nu.134. fol.222.Tom.7.

Suppoſitio

Source : BIU Cujas

Suppositio alienationis est species. Octa. Simoncell. de decret. inspect 3. nu. 24. fol. 306. Tom. 6. Par. 2.

Pignus ingenere qualiter considerari debeat, & quale dicatur conuentionale, & quomodo contrahi possit.

*PIGNVS accipere potest homo pro pecunia mutuata. Ambros. de Vigna. de vsur. versi. Reuerendi nu. 23. fol. 51. To. 7.
Adhuc remanet in dominio pignorâtis. Paul. Leon. de substitut. 6. nu. 358. fol. 316. To. 8. Par. 1.
Aliud prętorium, aliud conuentionale, aliud denique iudiciale esse. Ioan. Maurit. Bolla. de restitut. in integrum. ca. 204. nume. 1. fol. 166. Tom. 5.
An contineatur alienationis verbo in statutis odiosis, & pœnalibus. Bald. Perus. de statut. versi. alienare num. 2 fol. 88. To. 2.
An perimatur mutatione formæ. Albert. Brun. Astens. de mutatio. &c. concluf. 10. nu. 30. fol. 391. Tom. 17.
An veniat appellatione bonorũ. Alber. a Rosa. de de statut. quęst. 14. nu. vnico. fol. 56 Tom. 2.
Cautionis causa creditori dari certum est, vt ea re scilicet de credito securior reddatur. Hugo. Bonell. de pigno. & hypothe. cap. 1. col. 2. circ. med. fol. 258. Tom. 6. Par. 1.
Conuentionale dicitur quod a partium conuentione proficiscitur: prætorium autem ex missione in possessionem, quæ a iudice fit ordinario, causari asseritur. Ioan. Maur. Bolla. de restitut. in integrum. cap. 204. nu. 2. fol. 166. Tom. 5.
Et prætorium diuersimodè recuperantur. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe 2. memb. 3. Par. nu 39. fol. 218. To. 6 Par. 1.
Et prętorium in quibus conueniant, & in quibus differant. idem ibidem nu. 29 fol. 217.
Potest inter absentes constitui, & per literas. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. 1. memb. 3. Par. nu. 2. fol. 213. Tom. 6. Par. 1.
Potest quibuscumque verbis contrahi, & sine scriptura. idem numero tertio.
Item in quacumque obligatione potest contrahi.
Item potest constitui pro toto tempo, & pro parte temporis.
Item de nocte, & pro quacumque causa &c. idem ibidem.
Solo consensu cõstituitur, prætorium verò requirit actualem immissionem. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. 2. memb. 3. Par. nu. 30. fol. 218. Tom. 6. Par. 1.
Deber capi pro collecta, vel tributo de pechero. Ioan. Arz. de nobilit. Hispan. 3. Par. princip. cap. 1. nu. 11. fol. 225. Tom. 16.
Dictum est a pugno, vt sit pignus, quod quasi pugno, idest manu securitatis loco capiatur. Hugo Bonell. de pigno. & hypothe. capitu. 2. fol. 250. Tom. 6. Par. 1.
Est comercium. Fabia. de Monte. de emptio. & vendit. 2. quæst. princ. num. 12 fol. 40. Tom. 6. Par. 1.
Est res omnis pro debito obligata. Hugo Donell. de pign. & hypothe. cap. 1. col. 2. circ. med. fol. 258. Tom. 6. Par. 1.
Et hypotheca differunt in proprio significatu. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. versi. capiendo. nu. 6. fol. 194. Tom. 6. Par. 1.
In quo differant. idem ibidem nu. 4.
Liberantur nouatione legitimè facta. Sebast. Medic. de nouatio. quæst. 6. nu 4. fol. 389. Tom. 6. Par. 2.
Factum pro tanta quantitate, quòd non sit spes luitionis, venditio est. Franc. Solso. in lucerna Laudemio. cellu. 9. num. 44. fol. 222. Tom. 10. Par. 2.
Gregis in eodem durat, licet ex toto particulatim renouetur. Albert. Brun. Astens. de refect. concluf. 5. num. 48. fol. 788. To. 17.
In feudum conuerti non potest per pactum legis commissoriæ. Vldal. Zas. de feud. Par. 12. nu. 24. fol. 323. Tom. 10. Par. 1.
In quo differat ab hypothecaria actione. Placent. de rerum vendi cat. tit. 21. nu. 3. fol. 39. To. 3. Par. 2.
In re sua non cadit. Fabia. de Monte, de empt. & vendi. 5. quæst. princ. nu. 44. fol. 53. To. 6. Par. 1.
In re vniuersali constitutum, manet etiam illa renouata. Albert. Brun. Astens. de efect. concluf. 5. nu. 51. fol. 388. To. 17.
Interueniente domini voluntate confirmatur. Ludoui. de Sard. de nat. lib. ac suc. eorum quæst. 3. num. 5. fol. 36. To. 8. Par. 2.

Pignus iudiciale quomodo sit considerandum, & quid sit.

*PIGNVS Iudiciale an, & in quo differat a prætorio. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. 3. memb. 3. Par. nume. 2. fol. 218. T. 6. P. 1.
An possit contrahi de feudo sine consensu domini. Fran. Curt. de feud. 4. Par. princ. tracta. nu. 102. fol. 80. Tom. 10. Par. 2.
Quid sit. Sebast. Medices de fortuit. casi. quæst. 10. nume. 137. fol. 223. Tom. 7.
Quod dicatur, & qualiter constituatur. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 3. 3. Par. nu. 1. fol. 218. To. 6. Par. 1.
* PIGNVS legale quid sit. Sebast. Medices. de fortuit. casi. quæst. 10. num. 136. fol. 223. Tom. 7.

Pignus legitimum quid sit, & quotuplex, & pignus in genere quando non distrahatur, & constitui possit, vel non, & super quibus, & quando liberetur.

*PIGNVS legitimum quid sit, & quotuplex. Fran. Baldui. de pigno. & hypothe. cap. 7. per tot. fol. 270. Tom. 6. Par. 1.
Nequaquam distrahitur, nisi debitori ter fuerit denunciatum, vt soluat, & cessauerit. Iodoch. Burgen. de subhast. cap. 3. nume. 39. fol. 80. Tom. 6. Par. 1.
Non potest constitui, neque dari adiecto solutioni. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. 5. Par. princ. 1. memb. num. 23. folio 223. Tom. 6. par. 1.
Num liberum sit, si quis obligauit rem, & paratus est debitum exsoluere. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 103. numero 3. folio 15. Tom. 2.
Nunquid in matrimonijs interuenire possit. Ioã. Brunell. de sponsi. & matri. declarat. 4. concluf. 16. nu. 7. fol. 18. Tom. 9.
Pignoratum omnino liberatur per solutionem debitoris primo creditori factam. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 3. memb. 2. Par. nu. 28. fol. 199. Tom. 6. Par. 1.

Pignus Prætorium qualiter consideretur tam circa sui creationem, quàm subsistentiam, & essentiam, siue quidditatem.

*PIGNVS prætorium an possit in eadem re concurrere cum conuentionale. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. memb. 3. Par. nu. 27. fol 217. Tom. 6. Par. 1.
Prætorium constitui potest in bonis minorum vniformiter, conuentionale autem non, nisi decreto iudicis. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. memb. 3. Par. nu. 38. fol. 218. Fran. 6. Par. 1.
Creditori addictum præsumitur pro toto debito datum, secus in conuentionali. idem ibidem. nu. 36. fol. 218.
Cuius sit effectus. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. memb. 3. Par. nu. 5. fol. 215. Tom. 6 Par. 1.
Dari potest, non solum in res mobiles, & immobiles, sed & in actiones, quę debitori competunt Franc. Baldui. de pigno. & hypothe. cap. 12. col. 1. circ. princ. in verbo prętorium. fol. 273. Tom. 6 Par. 1.
Et iudiciale potest retineri pro debito chyrographario. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 3. 5. Par. nume. 48. fol. 234. Tom. 6. Par. 1.
Ex missione in possessionem, quæ a iudice fit ordinario, causari asseritur. Ioann. Maurit. Bolla. de restitut. in integrum. cap. 204. nu. 2. fol. 166. Tom. 5.
Infra quantum tempus vendi posit. Anto Negu. de pigno. & hypothe. 1. memb. 6. Par. princ nu. 8. fol. 241. Tom 6. Par. 1.
Quale sit, & quomodo constituatur. Franc. Baldui. de pigno. & hypothe. cap. 8. per tot fol. 271. Tom. 6. Par. 1.
Quas ob causas contrahatur. Petr. Pech. Zinz. de iure sisten. cap. 40. nu. 2. fol. 174. Tom. 3. Par. 2.
Quibus in causis a magistratu constituatur. Hugo. Donell. de pigno. & hypothe. cap. 5. per tot. fol. 260. Tom. 6. Par. 1.
Quod dicatur. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. nu. 1. 2. memb. 3. Par. fol. 215. Tom. 6. Par. 1.

Pignus procuratorum quomodo consideremus, quid sit, & quotuplex, cuiusquè effectus.

*PIGNVS procuratorum an sufficiat. Io. Arz de nobilit. Hispa. &c. 3. Par. princ. cap. 1. nu. 9. fol. 225. Tom. 16.
Quãtò maiori pretij, aut maiore tempore finetur, tantò plus periculi custodes subeunt. Thomas de vio. de mont. piet. cap. 5. nu. 3. fol. 420. Tom. 6 Par. 1.
Quibus in causis tacitè cõtrahatur. Hugo Donell. de pigno. & hypothe. cap. 4. per tot. fol. 259. Tom. eod. Par. ead.
Quid sit. Sebast Medices de diffinit. dif. 53. nu. 1. fol. 306. Tom. 18. Et Hugo donell. de pignor. & hypothe. cap. 2. per tot. folio 258. Tom. 6. Par. 1.
Quodlibet a creditore acceptũ præsumitur idoneum, nec ex tunc potest creditor facere capi debitorem fugientem tanquam suspectum. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. memb. 3. Par. nu. num. 37. fol. 218. Tom. 6 Par. 1.
Quomodo constituatur, & quæ pignorum genera. Hugo Donell. de pigno. & hypothe. cap. 3. per tot. fol. 259. Tom. 6. Par. 1.
Quotuplex sit. Sebast. Medic. de diffinitio. numero 7. diffinitio. 53. fol. 306. Tom. 18.
Remanet in area domus destructæ. Sebast. Medic. de fortuit. casi. quæst. 10. num. 132. fol. 222. Tom. 7.
Si euincatur, datur actio contra debitorem: similiter si ipse venditor vel eius hæres contraueniret. Phanu. de Phanu. de inuent. hære. 7. Par. numero 100. fol. 313. Tom. 8. Par. secunda.
Ampliatur hoc etiam si debitor ignorasset esse alienam. Idẽ ibidem num. 101.
Speciale per mulierem pro dote receptum non facit cessare generalem tacitam hypothecam a lege inductam. Ant. Negu de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. par. princip. numero 83. folio 206. Tom. 6. Par. 1.

Pignus, vel hypotheca quomodo considerentur tam circa eorum constitutionem, quàm extinctionem.

*PIGNVS vel hypotheca, an possint accedere obligationi nulli, & inefficaci. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 1. memb. 3. Par. num. 8. fol. 213. Tom. 6. Par. 1.
Vel hypotheca, an tollatur nouatione. Anto. Negu. de pignor. & hypothe. 3. memb. 6. Par. princ. num. 1. fol. 246. Tom. 6. Par. 1.
Non constituuntur, nisi aliqua obligatione præcedẽte. Ant. Neg. de pigno.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

de pigno.& hypothe.1.Memb.3.Par.num.9.fol.213.T.6.Par.1. Quibus modis ſoluatur.Hugo.Donell.de pigno.& hypothe.ca. 14.per tot.Tom.6.Par.1.

Pignus quando vendi, & vendicari poſſit.

*PIGNVS vendi non prohibetur,ſi quid adhuc modicum reſtat de ſolutione.Anto.Corſet.de minim.2.Par.nume.2.fol.271.T.18. Venditum,quo caſu poſſit a debitore vendicari.Anton.Negu. de pigno.& hypothe.1.memb.6.Par.princip.numero 28.fol.242. Tom.eod.Par.ead.
Vnde dicatur,& in quibus conſiſtat.Anto.Negu.de pigno. & hypothe.verſi. capiendo.num.1.fol.194.Tom.6.Par.1.Sebaſt.Medices de diffinitio.diffinitio.53.num.5.fol.306.Tom.18.Et Ioã. a Capiſtra.de vſur.2.Par.2.Par.princip.nu.51.fol.106.Tom.7.
Vt plurimum debitæ quantitatis valorem excedit.Fortu.Garzi.de vlti.fin.iu.can.& ci.num.105.fol.112.Tom.1.
*PII V. Pont.decretalis contra cambia ſicca,& eius tenor, cum alia decretali PII quarti.Ioan.Bap.Lup.de vſur.§.2.nume.25.folio 139.Tom.7.
*PII. II. contra appellantes à Papa ad concilium.Card.Iacobat. de concil.lib.10.art.1.nu.65.fol.753.Tom.13.Par.1.
*PILATI ſententia reprobatur.Ioan.Redin. de maieſt.princ.num. 44.fol.162.Tom.16.
*PILATVM poteſtatem temporalem a Deo habuiſſe.Michael.Vlcur.de regim.mundi.2.princ.q.nu.37.f.115.T.16.
*PILATVS minus peccauit,quàm qui ei Chriſtum tradiderũt.Ioã. a Capiſtra.in ſpec.conſcientiæ.ver.reſtat vltimum.nume.7.folio 350.Tom.1.
*PILÆ ignis incendiarij,& tubæ qualiter fiant.Iul.Ferret. de re naual.lib 7.nu.18.19.& 20.f.338.T.12.
*PILEATI ſerui qui eſſent, & quæ mancipia, quæ coronis induta venibant.Benuenut.Strach.de mercat.2.Par.num.76. folio 293. Tom.6.Par.1.
*PILEVS apud antiquos ſacerdotij ſymbolum.M. Anto. Marſil.de eccleſ.reddit.c.17.nu.38 f.347.T.15.P.2.
*PILEVS Medina cum Iacobo Belui.& Pet. Cer. Doctoresantiqui delectarentur Brocardicis ipſorum,fuit auctor in libello ſuo diſputatorio, quo tempore tamen floruerit, quove in loco docuerit exploratum nobis non eſt.Marc. Mant.de viris illuſtr.nume. 199.f.166.T.1.
*PILEVS olim erat ſignum indictæ libertatis.Paris.de Put.de ſindica.ver.nuncius.nu.3 f.290.T.7.
Signum ſacerdotalis dignitatis.Benue.Strach.de mercatu.P.2.nu. 77.f.293.T.6.P.1.
*PINGERE ſi velim facere in eccleſia crucifixum,vel aliquid aliud, an poſſim.Barthol.Cepol.de ſeruit.vrb.prędio.cap.71.nu.6.fol. 206.Tom.6.P.2.
*PINELVSLuſitanus communiter reprehenditur.Io.Roias in epit. ſucceſ.c.30.nu.35.f.424.T.8.P.1.
*PINVS arbor.Anto.Gub.Coſta.de matrim.numero 45.f.57.T.9.
*PIPINVS pater Caroli Magni, dedit Bononiam,& Romãdiolam eccleſiæ.Mart.de Caraz.Laudenſ.de Princip.quæſtio.507.folio 211.Tomo 16.
*PIPINVS Pontifex Romanus aduerſus Regem Roma. ſuppetias tulit.Ioan.Ferald.de iuri. & priuil. regni Franciæ.numero 8.fol. 174.Tom.16.
*PIPPVS Dux Vngariæ, qualiter occiditur de mandato Regis Vngariæ, quoniam Zaram vendiderat Venetis tempore Michaelis Sten.Ducis ſexageſimiquinti.Iul.Ferret. de re naual.lib.12.nu. 94.f.349.Tom.12.
*PIRATA an ipſo iure ſit priuatus beneficijs,& differentia inter piratam,& aſſaſſinum, & quædam lepidè dicta de eis. Benuen. Strach.de aſſecur.gl.20.nu.5.col.4.f.376.T.6.P.1.
*PIRATARVM genus perniciosum.Ioan.Lup.de libert.eccleſiaſt. quæſtio.quarta, numero octauo, folio 4.Tomo decimotertio, Par.prima.

Piratæ cui æquiparentur, qualiter conſiderandi circa diuerſa ſint, & qualiter offendi poſſint,& ſint excommunicati.

*PIRATÆ æquiparantur hoſtibus fidei Chriſtianæ, vel Principis, dicuntur diffidati a iure, & poſſunt impunè offendi ab omnibus.Mart.de Caraz.Laudenſ.de princip.quæſtio.309.folio 209. Tom.decimoſexto.
An poſſint habere dignitatem.Iul.Ferret.de re naual.lib.2.nu.35. fol.330.Tom.12.
Expellendi ſunt expenſis Regis,ſi graſſentur in mari adiacenti territorio Regis.Ioan.Garzi.Hiſpa.de expen.& meliorat.ca.21.nu. 35.f.331.Tom.17.
Hoſtibus fidei,& Principis comparandi ſunt,poſſuntque impunè depredari,quia ſunt ipſo iure diffidati.Benue.Strac.de ſponſio.3.P.nu.30.f.308.T.6.P.1.
Militant inſtar catulorum in ſyluis.Benuenu.Strach.de ſponſio.3. Par.nu.29.f.308.T.6.P.1.
Poſſunt impunè a quocunque offendi.Pet. Belli.de re mil.ti.11.nume.2.f.344.T.16.
Sunt excommunicati,vt latrones. Iul.Ferret. de re naual.lib.2.nu. 36.fol.330.Tom.12.
Latrones maritimi, & ter in anno ore Pontificis excommunicantur.Benuenut.Strach.de ſponſio.3.Par.numero 31.folio 308.Tomo 6.Par.1.

Piratæ in genitiuo ſingulari conſideratio.

*PIRATÆ acutum dictum ad Alex.Magnum. Aſc.Clemẽs.Amer. de pat.poteſt.nu.91.f.136.T 8 P.2.
Res licet vnicuique occupare,quia hoſtibus comparantur.Benuenut.Strac.de nauibus.2.P.nu.16.f.311.T.6.P.1.
*PIRATIS non denunciandum bellum.Pet.Belli.de re mil.titu.11. nu.1.f.344.T.16.
*PISANI rumpuntur a Venetis Gallorum auxilio,tempore Henrici Dandali Venetorum Ducis quadrageſimitertij.Iul.Ferret.de re naual.lib.12.nu.72.f.349.T.12.
*PISANVS, vel Florentinus in dubio intelligitur de eo, qui habet domicilium habitationis. Roland. a Valle de dote.q.22.nu.22. fol.360.Tom.9.

Piſcandi genus,ac ius qualiter conſiderentur, quotuplex ſit,& quid operentur.

*PISCANDI, & id genus inter regalia connumerantur. Quintil. Mandoſ.de inhibitio.q.67.nu.2.f.97.T.5.
Genus duplex.Sebaſt.Medices de venatio. &c.q.50. nu.vnico,fol. 402.Tom.17.
Ius acqua aucta,an augeatur.idem ibid.q.55.numero 1.folio 403. Tom.decimoſeptimo.
Ius,aucta acqua,an trahatur ad augumentum.Albert.Bru.Aſtenſ. de augument.&c.concluſ.11.princip.num.14.folio 362.T.17.
Commune eſt omnibus in fluminibus, & portu.Barthol.Cepol. de ſeruit.ruſtic.prædio.c.42.nu.3.f.442.T.6.P.2.
Præſcribi poteſt.Ioan.Lecirier.de primogenit.q.3.lib.num.4.fol. 69.T.10.P.1.
Venandi,& aucupandi ius competit.Quintil.Mandoſ. de inhibit. q.77.nu.8.f.98.T.5.

Piſcari cui,quando & quo loci licitum ſit,vel non.

*PISCARI an liceat in flumine publico.Ioan. Franc.Balb.de præſcriptio.q.6.nu.4.f.97.T.17.
An poſſit in fundo alieno.Sebaſt.Medices.de venatio.&c.q.51.nu. vnico,fol.403.T.17.
Cuilibet in mari licitum eſt,quòd natura omnibus patet.Barthol. Cepol.de ſeruit.ruſt.prædio.c.42.de piſcatione.num.1.fol.242. Tom.6.Par.1.
In fluminibus publicis omnibus licitum eſt.Iacob.de San. Georg. de feud.verſicu.& cum piſcationibus.numero 1. folio 194. Tomo 10.Par.1.
Licitum eſt vnicuique in mare,& littore maris.Sebaſt.Medices.de venatio.&c.q.49.nu.2.f.402.T.17.
Non licet in flumine priuato.Sebaſt.Medices.de venatio.&c.q.49. nu.7.f.402.T.17.
Non poteſt in loco præſcripto. Sebaſt.Medic.de venatio.&c.q.49. nu.12.f.402.T.eod.
In loco prohibito per Principem.idem ibid.nu.10.
In loco vbi conuentum fuerit.Sebaſt.Medices. de venatio.&c.q. 49.nu.9.f.402.T.17.
Prohiberi priuata auctoritate.idem ibid.nu.3.
Poteſt quilibet in flumine publico.Sebaſtia.Medic.de venat.q.49. nu.6.f.402.T.17.
In littore,etiam ante ædes meas,& hoſtiũ,& ſi ipſum piſcari prohibeam,actione iniuriarum teneor. Barthol. Cepol.de ſeruitut. ruſtico.prædio.c.42.de piſcatione.numero 2.folio 342.Tomo 6. Par.ſecunda.
Vallibus,cuilibet licet,vel canellas, aut hærbas incidere, vel paſci ſi publicę fuerint.Barthol.Cępol.de ſeruitu.ruſtico.prædio.ca. 39.de vallibus aquoſis.nu.2.fol.242.Tom.6.Par.2.
*PISCATIO Apoſtolorum qualis.Ioan.Vgo. de offi. quatuor prælat.in prologo nu.3.fol.290.Tom.13.Par.2.

Piſcatio qualiter fiat,quando licita,vel illicita reddatur.

*PISCATIO Fit ſine clamore.Sebaſt.Medices de venatio. &c.n.3. q.8.fol.399.T.17.
Priuata quando non poteſt turbari. Sebaſt.Medic.de venat.&c.q. 49.nu.8.f.402.T.17.
Quando reddatur illicita.idem ibid.nu.13.
Quando ſit licita.Sebaſt.Medic.de venatio. &c.nume.1.q.49.fol. 402.Tomo 17.
Quibus modis fiat.Sebaſt.Medic.de venat.&c.in præfatione. nu. 37.f.396.Tom.17.
*PISCATIONES in mari,& fluminib. an præſcribi poſſint a priuato.Iul.Ferret de re naual.lib.16.nu.38.f.355.T.12.
In quibus aquis ſint communes.Ioan.Hugo.de of.quatuor præla. ver.merentur.autem.nu.14.f.297.T.13.P.2.
*PISCATOR, venator,& auceps,lucrum ceſſans petere nõ poſſunt, & quare.Benuenut.Stracca.de mercatura.tit.de contrac.mercatorum.nu.5.f.298.T.6.P.1.
*PISCATORES accendentes lumen in littere maris, qua pœna puniantur.Sebaſt.Medic.de venat.&c.q.14.nu.2.f.399.T.17.
An poſſint accendere lumen in littore maris.idem ibid.nu.1.
*PISCATORES debuit Chriſtus mittere in mundum.Iſid. epiſ.Hiſpalen.contra Iudæos nu.54.f.26.T.14.
*PISCATORI non Cęſari ſucceſſorem quæri reſponſum, dũ inter nobilẽ,& ignobilẽ de Papatu contentio ſuborta eſſet.Petr. And. Gamb.de auctor.leg.de lat.li.7.nu.266.f.207.T.13.P.2.

*PISCA-

Source : BIU Cujas

*PISCATVM aliquem fuiſſe per viginti, vel triginta annos, an ſuffi ciat adhoc, vt ſuperuenientem prohibere poſſit piſcari. Barthol. Cępol. de ſerutu. ruſtico. prædio. cap. 42. de piſcatione. nume. 4. fol. 242. Tom. 6. Par. 2.
*PISCATVRÆ partem habens, tenetur contribuere in expenſæ pro augmento. Albert. Brun. Aſtenſ. de augment. &c. concluſ. 20. princip. nu. 7. fol. 364. Tom. 17.

Piſces quando fiant capientium, & quando non, ſiue capi prohibentur.

*PISCES, beſtię, volucres capientium fiunt Sebaſt. Medices. de venatio. &c. in prefatione nu. 1. fol. 396. Tom. 17.
Capientium quando fiant. idem ibidem nu. 33. fol. 396.
Capti fiunt capientium. Sebaſt. Medices de venat. quęſt. 49. nu. 4. fol. 402. Tom. 17.
Egreſſi inundatione è ſtagno meo, quando eos vendicari poſſint. Sebaſt. Medices. de venat. &c. quęſt. 55. nu. 2. fol. 403. Tom. 17.
Ferę, & volucres ſunt communes. Sebaſt. Medices de venat. &c. quæſt. 5. nu. 6. fol. 397. Tom. 17.
Sunt pro ornamento vniuerſi, atque pro vtile humano. idem ibidem, quæſt. 10. nu. 2. fol. 399. Tom. 17.
In rete capti an ſint capientiũ. Sebaſt. Medices de venat. &c. quæſt. 60. nu. vnico. fol. 403. Tom. 17.
In ſtagno exiſtentes, an reputentur inter mobilia. Petr. Pech. de teſtamen. coniug. ca. 15. de legato rerum mobilium. nu. 3. fol. 173. Tom. 8. Par. 1.
Muti, & ex his quidam ſanguine carent. Rain. Corſet. de indagat. iu. lib. 3. cap. 14. nu. 3. fol. 287. Tom. 1.
Piſcinæ non poſſunt capi inuito domino. Sebaſt. Medices de venat. &c. in prefatione &c. nu. 14. fol. 396. Tom. 17.
Prohibentur capi eſca. idem ibidem quæſt. 10. numer. 5. fol. 399. Tom. decimoſeptimo.
Quando capientium fiant. Sebaſt. Medices de venat. piſcat. & aucup. &c. in præfat. nu. 33. fol. 396. Tom. 7.

Piſcina quid ſit, & qualiter conſideretur.

*PISCINA quid ſit. idem de venat. & piſcat. &c. quæſt. 52. nume. 4. fol. 403. Tom. 17.
Vendita trahit ſecum naues piſcatorias. Ioan. Bertachi. de Gabell. 2. Par. de locat. gabell. nu 65 fol. 59. Tom. 12.
*PISCINÆ conductor, aut viuarij tenetur ad intereſſe, ſi omnino euacuat. Ioann. Bertachi. de gabell. 4. Par. quomodo agant. vel conueniantur. &c. nu. 16. fol. 60. Tom. 12.

Piſcina natura, ac vſus fructus, qualiter conſiderentur.

*PISCIVM nullus nobiſcum adſueſcit, aut certe pro monſtro eſt. Rain. Corſ. de indagat. iu. lib. 3. cap. 4 nu. 5. fol. 288. Tom. 1.
Vſufructum, qui in viuarijs exiſtunt, ſi quiſpiam habeat, illas occidere poteſt, & alios ſubſtituere, propter eorum difficilem diſcretionem. Barthol. Cępol. de ſeruit. ruſtico prædio. cap. 42. de piſcatione. nu. 6. fol. 242. Tom. 6. Par. 2.
*PISÆ olim erat libera, nunc ſubiecta. Nicol. Feſtat. de eſtimo. & collect. cap. 7. de immunitate &c. num. 33. fol. 192. Tom. 12.
*PISENVS Tyrhenus, fuit inuentor Anchoræ. Iul. Feret de re naual. lib. 7. verſi. ſapientes. nu. 29. fol. 338. Tom. 12.

De Piſiſtrato Duce Attico.

*PISISTRATVS Dux Atticus, qua arte vicerit Megarenſes. Iul. Feret. de re naual. lib. 13. num. 16. fol. 351. Tom eod.
Recuſauit ſæuire in eum, qui filiam in publico oſculatus fuerat. Thomas Acti. de lud. Scacch. quæſt. 9. princip. numer. 93. folio 186. Tom. 7.
*PISONIANVM ſenatuſconſultum ad quid fuerit inductum. Placenti. de ſenatiſconſult. tit. 5. ad ſenatum conſul. Piſon. nu. vnico. fol. 135. vult. dicere 134. Tom. 1.

De Piſtore.

*PISTOR poteſt cogi ad coquendum panem ſcholaribus. Petr. Rebuff. de priuil. Scholar. priuil. ſi. nu. 3. fol. 100. Tom. 18.
Qui promiſit panem coquere, aucta ſupra modum familia, non ſentiet onus augumenti, licet ea minuta commodum diminutionis ſentiat. Albert. Brun. Aſtenſ. de diminut. & deteriorat. cõcluſ. 6. nu. 21. fol. 373. Tom. 17.
*PISTORII ſtatutum, quod omnia bona, & nomina expulſorum, & bannitorum cedant communi. Alberi. Raoſa. de ſtatut. quęſ. 86. no. 12. fol. 14. To. 2.
*PISTRIS quæ nam ſit nauis. Iul. Feret. de renaual. lib. 2. verſi. Antiqui. nu. 31. fol. 330. Tom. 12.

Pium quid, quotuplexquè ſit, in quo conſiſtat, & non ſit.

*PIVM, ac rationabile eſt egentibus ſubuenire. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 31. nu. 3. fol. 363. Tom. 15. Par. 2.
Dicitur datum pauperibus. Horat. Iut. de priuil. ſcholar. priuil. 1. col. 4 circ. fi. in verbo. & datum fol. 71. Tom. 18.
Qui quicquid ad publicam vtilitatem. Horat. Iut. de priuil. ſcholar. priuil. 1. col. 4. circ. fi. in verbo moueor. fol. 71. Tom. 18.
Eſt illius adimplere voluntatem, qui loqui non poteſt. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. quęſt. 8. §. ad maiorem. nu. 34. fol. 241. T. 14.
Eſt prouidere ſenectuti de alimentis. Guiliel. Redua. de ſimo. mental. Par. 2. cap. 17. nu. 3. fol. 69 Tom. 15. Par. 2.
Eſt quod ab animi pietate deſcendit. Cornel. Beninc. de paupert. & eius. priuil. quęſt. 5. nu. 23. fol. 145. Tom. 18.
Eſt, vt voluntates hominum exequantur. Roland. a Valle, de confect. inuent. quęſt. 12. nu. 4. fol. 169. Tom. 8. Par. 2.
Non eſt bona eccleſiæ vendere pro redimendis ſceleratis carceratis. Guliel. Redon. de reb. eccleſ. non alienan. Rub. 20. de cauſa pietatis. num. 73. fol. 430. Tom. 15. Par. 2.

De Pio quarto.

*PIVS quartus fecit conſtitutionem ſuper acquiſitis de ſimplicibus beneficijs. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſi. nunc autem. num. 14. fol. 466. Tom. 15. Par. 2.
Motu proprio reduxit Bullam Pauli quarti ad terminos iuris. Idē de reb. eccleſ. non alienan. verſicu. habetur. nume. 35. folio 508 Tom. eod. Par. ead.
Parificauit in ſua reformatione pœnitentiariæ realem, & conuentionalem ſimoniam. Guliel Redoa. de Simo. Mental. 4. Par. cap. 9. de pœna ſimoniæ, &c. num. 8. fol. 109. Tom. 15. Par. 2.

P. L.

*PLACENTINVS I.C. quis fuerit & quid ſcripſerit, & quo tẽpore floruerit. Valēt. Forſter. de hiſtor. I.C. Romani. col. 2. circa me. in verbo Placentinus. fol. 54. Tom. 1.
*PLACITA in eccleſijs teneri non debent. Guliel. Durand. de modo gener. concil. celebran. rub. 35. fol. 164. nu. 2. Tom. 13. P. 2.
*PLACITVM ponitur pro nudo pacto. And. ab Exea de pactis. fol. 12. col. 1. cir. princip. Tom. 6. Par. 2.
*PLAGA in Iſrael ceſſauit Moyſe, & Aaron pro populo orantibus. Nicol. Boer. de ſeditio. verſi. ſeptimo, & vltimo. num. 46. fol. 97. Tom. 11. Par. 1.
*PLAGARVM erit modus ſecundum delicti qualitatem. Anto. Roſell. de indulg. num. 42 fol. 150. Tom. 14.
*PLAGIARII fures, & effractores, vt plurimum damnantur in metallum. Placenti. de accuſat. titu. 7. de crimin. nume. 22. folio 5. Tom. 11. Par. 1.
Qualiter ſint puniendi. Idem de accuſatio. titu. 7. de crim. nu. 19. fol. 5. Tom. eod. Par. ead.
*PLAGIVM in quibus perſonis fiat. Sebaſt. Montic. de patria poteſta. verſi. matrimonium. num. 73. fol. 131. Tom. 8. Par. 2.
*PLANE, & proinde quæ aduerbia ſint Albert. de Pergam. de præpoſitio. num. 90. verſi. in nomine. fol. 274. Tom. 18.
*PLANI appellatione quid contineatur. Barthol. Cępol. de ſerui. ruſtico. prædio. cap. 24. num. 3. fol. 237. Tom. 6. Par. 2.
*PLANICIES terræ, quid dicatur. Bartho. Cępol. de ſeruit. ruſtico. prædio. ca. 46. de curia ſiue curte. num. 1. fol. 197. Tom. 6. Par. 2.
*PLANTATIO, imboſcatio, & cultura, quatenus pertineāt ad meliorationes. Ioā. Gaſſi. Hiſpa. de meliorat. cap. 15. de emphyteuta expendent. &c. num. 4. fol. 311. Tom. 17.
Vitium, & arborum ſponte facta, non dicitur impenſa neceſſaria. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſi. colonus. num. 8. fol. 497. Tom. 15. Par. 2.
*PLANTAE ſunt propter animalia, animalia autem propter hominem. Sebaſt. Medices de venat. piſcat. &c. in præfario. numero 40. fol. 396. Tom. 17.
*PLANVS quid ſit. Hieron. de Monte, de finib. regũn. cap. 14. nume. 5. fol. 336. Tom. 3. Par. 2.
Vnde dicatur. Idē de finibus regun. c. 14. nu. 5. f. 336. T. 3. Par. 2.
*PLATEÆ, & loca quæ vadunt ad agrum. Petr. Foller. de contract. cenſuar. verſi. vidiſtis. num. 13. fol. 154. Tom. 6. Par. 2.
*PLATEVS fuit primus inuentor veli nauis. Iul. Feret. de re naual. verſi. ſapientes. num. 29. fol. 338. Tom. 12.

De Platone.

*PLATO aulicis conſulit. Conſtāt. Roger. de legis poten. Par. 1. ver. reſtat. num. 12. fol. 399. Tom. 1.
Confeſſus eſt mundum non fuiſſe ęternum. Albert. Bolognet. de l. iu. & ęquit. cap. 12. num. 2. fol. 302. Tom. 1.
Conſtitut. quatuor legis ſpecies. Albert. Bolognet. de l. iu. & æquit. cap. 3. num. 2. fol. 291. Tom. 1.
Dei loco habet cum hominem, qui artem probè calleat diuidendi. Ioan. Coras. iureconſul. de iu. ciu. in arte redigendo cap. 11. de diuiſ. & partic. fol. 61. Tom. 1.
Et Ariſtoteles apud ſolos Deos volunt ius planè immutabile eſſe. Albert. Bolognet. de l. iu. & ęquita. cap. 16. num. 16. fol. 307. T. 1.
Et Tullius an poſſint defendi, aliqua ratione, qui ſolis prudentibus legem tribuere videntur. Albert. Bolognet. de l. iu. & æquita. cap. 4. num. 35. fol. 294. Tom. 1.
In Republica aſſerebat potentem pulchrum eſſe ad bonum conficiendum. Iacob. Nouell. de iur. prothomis. §. 6. nume. 15. folio 42. Tom. 17.
Non putat legem humanam legis nomen mereri, niſi quatenus naturali legi eſt conſentanea Albert. Bolog. de l. iu. & æquit. cap. 3. num. 21. fol. 291. Tom. 1.
Quanti faciat ſacerdotes. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. ca. 17. num. 3. fol. 348. Tom. 15. Par. 2.
Quomodo legem diffiniat. Albert. Bolognet. de iu. l. & æquit. cap. 3. num. 28. fol. 292. Tom. 1.
Magos & excantatores puniendos eſſe cenſeat. Iacob. Simanc. de cathol.

Source : BIU Cujas

cathol.institu.titu.63.de superstitionibus.numero 35.folio 199. Tom.11.Par.2.
Sensit destitutus lumine fidei Angelorum peruersionem non cognoscens, dęmones non ex peruersione ortos, sed vt naturam supra hominem collocatam, quales sunt Angeli rectè secundũ naturam,animiq́ue electionem dispositi, Ideo dęmonium genus absolutè bonum esse censuit.Alexan.Carer.de sponsa.& matrimo.capitu.18.columna 3. in med. in verbo Plato. folio 76. Tom.9.
Zeno,& Diogenes,vxores communes esse voluerũt, quorum sententia multis argumentis improbatur.Ant.Gub.Cott.de dotib. cap.1.num.2.fol.395.Tom.9.
*PLATONICA lege basphemia punitur. Petr.Foller. de contract. censu.versi.Nicolaus.num.44.fol.126.Tom.6.Par.2.
*PLATONICI legem quam dicunt diuinam, Theologi æternam nominant,ob rationem hic adductam.Albert.Bolog.de l.iu.& æquit.cap.3.num.3.fol.291.Tom.1.
*PLATONICOS,& Stoicos reprobat Augustinus.Ioan.a Capistra. in Spec.conscientiæ versiculo Scęuola.numero 256. folio 336. Tom.1.

Platonis animaduersio, dictum, loci, mens, opinio, præcepta, sententia, atque verba qualiter considerentur:

*PLATONIS animaduersio,& Xenophõtis.Ioan. Redin.de Maest. princip.num.37.fol.159.Tom.16.
Dictum notabile circa leges.Conrad.Brun.de hæret.c.11.de iniurijs quas hæretici &c.num.3.fol.290.Tom.11.Par.2.
Loci.Horat.Lut.de priuil.scholar.in præfat.num 4.5.11.13.15.19. 20.& 23.fol.69.70.& 71.Tom.18.
Mens quæ fuerit in sua Republica. Alber.Bolog.de l.iu.& æqui.c. 26.num.16.fol.315.Tom.1.
Opinio circa fornicationem. Marq.de Sus.de celibat. sacerd.non abrog.cap.9.num.4.fol.122.Tom 14.
Circa pœnam homicidij.Barthol.Taeg.in tracta.crimin.Par.13. de causa.num.2.fol.18.Tom.11.Par.1.
Quod mulieres sunt communes est contra religionem Christiani.Ioan.de Ligna.amicitia.titu.de amicitia viri ad vxorem.nu. 2.fol.236.Tom.12.
Præcepta duo circa eos, qui Reipu.constituendæ præsunt. Claud. Clanciunc. de offic.iudic. capitu. 3.numero 12.fol.73.Tom.2. Par.1.
Sententiam in materia ædelitia.Gaspar. Caball.de euictio.libel. de ædilit.actio.cap.1.num.2.fol.97.Tom.6.Par.1.
Verba declarãtur scilicet florere ciuitates, si aut philosophi imperarent,aut Imperatores philosopharent. Ioan.Redin.de Maest. Princip. versi.legibus.num.11.fol.155.Tom.16.
*PLAVSTRA, boues, & cætera, an perdantur eo damnato, qui illa traducit contra formam statuti. Alberi. a Rosa.de statut.2.Par. quæst.1.num.18.fol.28.Tom.2.
*PLAVSTRIS duobus sibi obuiantibus, quod eorum debet alteri cedere. Ioan. Lecirier.de primogenit. quæst.9.1.lib.num.4.fol. 23.Tom.10 Par.1.
*PLAVSTRVM si ceciderit in terra cum vino oneratum, an teneatur Carrator ad damnum domino vini.Iul.Feret.de re naual.li. 6 versi.est ordo.num.45.fol.337.Tom.12.
*PLAVTI documẽta contra meretrices.Marq. Sus.de celib.sacerd. non abrog cap.9 num.7.fol.122.Tom.14.
Duo perlepidi versus de mulieris pudicitia.Rain.Corset.de indagat.iu.cap.17.de dote ab vxore &c.num 6.fol.288.Tom.1.
*PLAVTVS.I.C.insignis de cuius vita nihil constat: citatur: tamen sæpe,multiq́ue iuris peritissimi scripta eius commentarijs illustrarunt Valent.Forste de histo.I.C.Romani.fol.49.col.1.circ. princip.Tom.1.

De plebanis.

*PLEBANI leges,cur phisicam sunt prohibiti audire.Ioan. Brunell. de dignita.& potesta. legati.conclus.20 col.2.circ. med.in illis verbis,& qui plebani.fol.247 Tom.13.Par.2.
Seu Archipresbyteri rurales in Synodo vndecimum locum habere debent.Henri.Bote.de Synod.episc.3.Par.versi.expeditis.nu. 29.fol.385.Tom.13.Par.2.
Sunt qui habent capellas sibi subiectas,ad quas instituunt ex causa capellanos.Ioan.Brunell.de dignita.& potesta.legati conclus. 20.colum 2.circa med.in illis verbis, & plebani sunt.folio 247. Tom.13.Par.2.
*PLEBANIA an sit affecta graduatis.Petr.Rebuff.de nominatio.q. 16.princip.num.19.fol 329.Tom.15.Par.2.
Quæ dicatur.Petr Rebuff.de nominatio.quæst.16.princip.nume. 19.fol.329.Tom.15.Par.2.
*PLEBANORVM libri quos curatos vocant, firmum euidensq́ue ætatis probant testimonium.Ioan.Maurit.Bollan.de restitut.in integrum.cap.321.num.vnico.fol.192.Tom.5.
*PLEBANVS an possit excommunicare sibi subditos procurationem non soluentes.Ioan.Fran.Parui.de visita.quæst.9.1.Par.nu. 9.folio 188.Tom.14.
Officium habet.M.Anto. Marsil.de eccleslast.reddit.cap.12.nu. 17.folio 346.Tom.15.

Plebei quomodo considerentur quot modis dicantur,& eorum effectus.

*PLEBEI erant spurij,& omnes non viuentes censu suo. Ascan Clemens.Amer.de patria potest.ver.ius autẽ n.126.fol.137.T.8.P.2.
Honoribus militum non possunt fungi. Paris de Put.de re milit. versi.an viri.num.3.fol.412.Tom.16.
Qui honesti Constan.Roger.de summo bono, ver.secundo principaliter nu.26.fol.4.Tom.3.Par.2.
Qui Viles.idem ibidem.
*PLEBEIORVM, & nobilium, in quibus sit æqua conditio, & in quibus differens.Petr.Antibo.de munerib.3.Par.princip.de excusat.muner.nu.85.fol.27.Tom.12.
*PLEBEIOS decurionũ honore fungi non licere.Petr.And.Gamb. de auctorit.leg.de lat.lib.7.nu.273.fol.207.Tom.15.Par.2.
*PLEBEIVS captus in carcere pro causa ciuili venit relaxandus sub fideiussioribus.Ioan.Guter.plac.Hisp.de contract.iura.cap.16. de priuil.competen.&c.nu.30.fol.62.Tom.6.Par.2.
Si mille annis viueret virtutibus plenus, propter hoc nobilis non haberetur,nisi in eum aliqua dignitas trãsferatur. Bon.de Curtil.de nobilit.6.Par.nu.8.fol.18.Tom.16.

Plebis consideratio quæ sit.

*PLEBIS insipientia.Iacob Simanc.de cathol. institutio.titu.65. de torment.nu.42.fol.205.Tom.11.Par.2.
Temeritas.idem de Cathol. institutio. tit.65.de tormentis. nu. 42. fol.205.Tom.eod.Par.ead.
Vitia.Iacob.Simanc.vbi supra.nu.43.fol.205.Tom.eod.Par.ead.
*PLEBISCITA erant perpetua.Alberi. a Rosa. de statu. quæst. 29. nu.3.fol.7.Tom.2.

Plebiscitum quid sit, & a quo constituebatur.

*PLEBISCITVM erat quod plebs(hoc est reliqua omnis multitudo) præter senatum sacrosancto magistratu suo, hoc est tribuno interrogante statuebat.Ioan.Coras.de iur.Ciuil.in arte redigen. cap.11.de legibus,& plebiscitis.col.3.circ.princ. in verbo plebiscitum.fol.69.Tom.1.
Quid sit.Ioan.a Capistra.in Spec.conscientiæ. versi.restat vltimũ. nu.67.fol.354 Tom 1.
*PLEBISCITVM Thrasybuli post oppressam triginta tirannorum sęuitiam.Conrad.Brun.de seditio. cap. 6. quibus modis tollantur &c.nu.9.fol.144.Tom.11.Par.1.
*PLEBS an teneatur alere sacerdotem ei sacra ministrantem. Petr. Rebuff.de congrua.port.nu.11.fol.241.Tom.15.Par.2.
*PLEBS quid sit.Guliel.le Rouill.de iusti.& iniusti.capit. 5. de plebe &c.per tot.fol.375.Tom.1.
Si quæ nunquam habuerit episcopum, sine episcopi consensu nõ habebit. Pet. And. Gamb.de auctorit. leg.de lat.tit.de potest. leg.&c.nu.19.fol.184.Tom.13.Par.2.
*PLECTVNTVR iure belli, etiam qui nihil deliquerunt. Albert. Bolognet.de leg.iu &æquit.cap.19.nu.8.fol. 310.Tom.1.
*PLENA liberatio debitori, tum contigisse putatur, si citra iudicis, aut tutoris authoritatem minoris solutio facta fit,eoq́ue casu firma manet,tam ciuili, quàm naturalis obligatio. Ioan. Maurit. Bolla.de restitut.in integrum.cap.177.nu.2.fol.159. Tom.5. Reliqua vide in verbo,liberatio.
*PLENA probatio obiectorum in quibus requiratur. Bon. Conti. de appellatio.§.10.nu.3.fol.54.Tom.5.
*PLENARIA indulgentia, an extendatur ad peccata tradita obliuioni,nec vnquam dicta in confessione.Felin.Sande. de indulg. versi.hodie.nu.20.fol.188.Tom.14.
*PLENIOREM liberationem consequitur, & ab omni obligatione eximitur minor,si tutore consentiente solutio fiat.Ioan.Maurit.Bolla. de restitut.in integrum. cap.177.nu.3.fol.159.Tom.5.
*PLENISSIMAM securitatem consequutus is esse videtur, qui iudice iubente tutori soluit.idem de restitut.in integrum. ca. 177. nu.4.fol.159.Tom.eod.

Plenitudo quo non indigeat, & qualiter legati, atquè legis consideretur.

*PLENITVDO adiectione non indiget Hieron. Gigans. de resident.episc.in prœmio.nu.4.fol.369.Tom.13.Par.2.Et Ioan.a Capistra.de auctorit.Papæ.P.2.2.Par.princ.n.31.fol.39.To.13.P.1.
Legati præcedens non extenuatur ex causa subsequenti. Fran. de porcell.de duob.fratrib.4.princ.quæst.nu.24 fol.186.T.6.Par.1.
Legis est vniri Deo per charitatem. Ioann.a Capistra.de auctorit. Papæ.1.Par.2.Par.princ.nu.157.fol.49.Tom.13.Par.1.

Plenitudo Potestatis à quo pendeat absolutè. cui data sit principaliter, quando esse, vel præsumi non possit, quid sit, & eius effectus.

*PLENITVDO potestatis absolutè cõsiderata est a Deo,sed in hoc, vel illo & per cooperationem humanam, scilicet per consensum eligentium,& electi.Card.Iacobat.de concil.lib. 6. art. 14. nu.3.fol.294.Tom.13.Par.1.
Aliter est in Papa,& aliter in ecclesia.Card.Iacobat. de concil.li.7. art.5.nu.254.fol.320.Tom.13.Par.1.

Et quomodo

Source : BIU Cujas

Et quomodo hoc sit idem declarat.
An soli Papæ cõpetat, vel an etiam Imperatori. Restaur. Castald. de Imperat. quæst. 110. nu. 2. fol. 76. T. 16.
Cum sit separabilis a persona Papæ, an propterea non necessariò, sed contingenter dicatur ei inesse. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. versi. restat nunc. nu. 284. fol. 394. T. 13. P. 1.
Data est ecclesiæ vniuersali in vno membro tantum, quod est caput in corpore. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 4. num. 39. fol. 287. Tom. 13. Par. 1.
Et est Romanus pontifex idem ibidem.
Data est Papæ in persona Beati Petri. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 264. fol 321. T. 13. P. 1.
Est arbitrij plenitudo, nulli necessitati subiecta, nullisquè iuris regulis limitata. Ioan. Roias Sergen. in epitom. succes. cap. 23. nu. 75. fol. 417. T. 8. P. 1.
Est in solo Papa sine Cardinalibus. Card. Iacobat. de cõcil. lib. 7. art. 5. nu. 263. fol. 321. T. 13. P. 1.
Et qui illi detrahit incidit in hæresim. ibidem.
In quibus Papæ in sit. Io. le Ciner. de primogenit. quæst. 7. 3. lib. nu. 14. fol. 67. Tom. 10. Par. 1.
Intelligitur cum claue discretionis. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 94. fol. 314. T. 13. P. 1.
Non esse potest in multitudine, vel communitate, sed in vno tantum. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 5. nume. 264. fol. 321. Tom. 13. Par. 1.
Non est præsumenda, nisi in gratia exprimatur. Io. de Roias Sergen. in epit. succes cap. 23. nu. 72. fol. 417. T. 8 P. 1.
Papa mortuo, non dicitur extincta, sed vacare, siue administratore iuris, vel facti carere. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 11. nu. 5. fol. 294. Tom. 13 Par. 1.
Papæ in clericos, an procedat respectu bonorum patrimonialium. Restaur. Castald. de Imperat. quæst. 101. nume. 4. fol. 72. Tomo 16.
Quid sit. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nume. 187. fol. 318. Tom. 13. Par. 1.
Et Restaur. Castald. de Imperat. quæst. 110 nu. 2. fol. 76. T. 16.

Plenitudinem in accusatiuo qualiter consideremus.

*PLENITVDINEM potestatis in Papa esse Pet. And Gamb. de auctorit. leg de lat. versi. vt rem nu 82. fol. 187 T. 13. P. 2.
Non habent qui priuilegium etiam latum habent, nec illam præeminentiam in suis proprijs territorijs, quam habet Imperator in suo Imperio. Restaur. Castald. de Imperat. quæst. 54. num. 19. fol. 55. Tom. 16.

Plenitudini, verbum in datiuo consideratum quid operetur.

*PLENITVDINI nihil addendum Io Hieron Alban. de potest. Papæ 3. Par. versi. non ab re. nu. 36 fol. 84. T. 13. P. 1. idem ibidem. 2. Par. versi. nunc iam. nu. 26. fol. 74.
Potestatis nil resistit, quia nulli necessitati est subiecta. Nicol. Festar. de æstim. & collect. nu. 2. cap. 6. fol. 190. T. 12.
*PLENO iure dicitur quis conferre, quando confert nulla præcedente præsentatione. Philip. Prob. de iur. regal. quæst. 12. nu. 3. fol. 393. Tom. 12.
*PLENVM, & liberum paria sunt. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 3. Par. ver. non ab re. nu. 37. fol. 84. T. 13. P. .
*PLERIQVE, aduerbium est numeri. Albert. de Pergam. de præposit. nu. 89. fol. 274 Tom. 18.
*PLERVMQVE aduerbium est numeri. Albert de Pergam. de præposit. nu. 89. fol. 274. Tom. 18.
Verbi vis & natura. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 158. num. 6. fol. 45. Tom. 2.
*PLOTINA mulier tonso capillo, & in masculam faciem reformato habitu, cunctorum periculorum mariti particeps fuit, & pro mariti salute adeo peruigil, quòd eum in exilium sequuta est. Lancellot. Gal. de statut. quæst. 8. nu. 112. fol. 343. T. 2.
*PLOTVS nimis generaliter est loquutus in casibus, in quibus exceptio non numeratæ dotis opponi non potest. Lancellot. Gal. de statut. quæst 8. nu. 35. fol. 340. T. 2.
*PLVMBARE quid significet. Benuenut. Strach. de decocto. 3. Par. nu. 4. fol. 317. Tom. 6. Par. 1.
*PLVMBATVRA quid sit, quid ferruminatio. Benuenut. Strach. de decocto. 3. Par. num. 5. vbi declaratur l. quilibet. C. de dec. lib. 10. fol. 317. Tom. 6. Par. 1.

Plura miscellaneè considerata qualiter dicantur, & operentur.

*PLVRA ab eo exiguntur, cui plura commissa fuere. Thomas. Acti. de lud. scaccho. quæst. 12. princip. nu. 54. fol. 192. T. 7.
Cum requiruntur ad existentiam vnius negocij, vno deficiente, totum deficit. Alberi. a Rosa. de statut. q. 174. nu. 13. fol. 48. T. 2.
Dicuntur, quàm fiant. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 23. nu. 17. fol. 73. Tom. 15. Par. 2.
Esse singularis certaminis genera, & quot sint. Ant. Mas. Galles cõtra vsum duelli nu. 9. fol. 314. Tom. 12.
Facilius dicuntur, quàm fiant. Guliel. Redoa. de simo. mental. 4. Par. cap. 9. nu. 1 fol. 109. Tom. 15. Par. 2.
Quoties requiruntur ad perfectionem alicuius actus, vno deficiente, totum deficit. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 7. nume. 2. fol. 71. Tom. 2.
Remedia, quibus mediantibus potest spurio relinqui. Marq. de Sus. de celiba. sacerd. non. abrog. cap 5. nu. 3. fol. 119. T. 14.
Remedia quis habere potest. Pet. Pech. Ziriz. de iur. siften. cap. 50. nu. 9. fol. 174. Tom. 3. Par. 2.
Requiruntur in sacerdotio. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 16. nu. 13. fol. 261. Tom. 14.
Seruanda in conceptione libelli. Guid. de Suzar. de ord. iudicio. nu. 2. fol. 34. Tom. 3. Par. 1.
Tempora, seu termini in multis casibus sunt continui, quorum aliqua exempla ponuntur. Ant. Bar. de temp. vti. cap. 3. num. 7. fol. 212 Tom 5.
Sunt consideranda in attentatis. Hiero. Manfred. iureconsul. Ferarien. de attentat. &c. Par. 2. nu. 6. fol. 228. T. 5.
Vbicumque ab eodem verbo reguntur, ea omnia vnam, eandemque interprætationem admittunt. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. ver. nunc iam. nu. 297 fol. 82. T. 13. P. prima
*PLVRA verba incuriosa vno contextu collata contra aliquẽ faciũt vnum delictum, secus si ex interuallo vnum verbum ab altero separatum prolatum esset, prout furtum de duobus, vel pluribus rebus factum eodem tempore, vnum furtum reputatur. Ant. Bard. de temp. vtil. cap. 18. nu. 18. fol. 224. T. 5.
*PLVRALIS, an quis possit esse de iure communi citra dispensationem. Ioan. de Ligna. de plura. benefi. eccle. in prefat. num. 22. fol. 111. Tom. 15. Par. 1.
Sermo verificatur in duobus. Rain. Cors. de indagat. iu. capitu. 27. nu. 2. fol. 285. Tom. 1.

Pluralitas actuum, & beneficiorum quomodo consideretur.

*PLVRALITAS actuum in vno subiecto concurrentium, non refundit, nec impedit duplicem præstationem operari. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 141. nu. 4. fol. 21. T. 2.
Actuum non præsumitur. Io. Roias. de hæret. 2. Par. assertio. 6. nu. 125. fol. 225. Tom. 11. Par. 2.
Actuum præsumitur ne testes incidant in periurium. And. Alciat. de præsumptio. præsumpt. 16. nu. 3. fol. 336. T. 4.
Beneficiorum, de qua in hoc capite, permissa est etiam in curatis. Alfons. Hoieda. de benefi. incompatibilit. cap. 9. de compatibilit. multorum &c. nu. 8. fol. 174. Tom. 15. Par. 1.
Non est de pure malis, & vnitas non de purè bonis, sed de melijs. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensio. eccle. quæst. 19. nu. 68. fol. 328. Tom. 15. Par. 1.
Non solum est licita, quando consuetudo id permittit, sed etiam si id permittat statutum, quod declaratur, vt procedat, quando statutum esset introductum ex aliqua iusta causa. Alfons. Hoieda de benefi incompatibit. Par. 2. cap. 11. de compat. multorum benefi. &c. nu. 28. fol. 178. Tom. 15. Par prima.
Toleratur ob eorum tenuitatẽ. Io. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 6. nu. 9. fol. 267. Tom. 15. Par. 1.

Pluralitas communiter, & in specie considerata quos effectus pariat, quidquè sit.

*PLVRALITAS communiter prohibetur. Io. de Graf. de substantial. procurat. nu. 4. col. 3. infi. fol. 369. Tom 3. Par. prima.
Delictorum inducitur ex pluralitate percussionum, & personarum. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 63. nu. 9. fol. 65. Tom 2.
Deorum gentilium. Marq. de Sus. de Iudę. & alijs infidel. 5. P. c. 1. nu. 19. fol. 53. Tom. 14.
Dignitatum incompatibilium est iuris positiui. Arnulph. Ruze. de iur. Regal. nu. 3. priuil. 14. fol. 369. T. 12.
Duorum numero contenta est. Sebast. Medices. de diffinit. diffinit. 46. de diffinit pacti. nu. 10. fol. 304. T. 18.
In singularitatẽ tribus casibus solet solui, remissiuè. Albert. Brun. Astens. de statut. art. 12. nu. 187. fol. 232. T. 2.
Librorum edendorum, an reprobetur, vel approbetur. Ioan. Fran. Paui. de offi. & potest. cap. sede vacante. nume. 1. in prologo. fol. 407. Tom. 13. Par. 2.
Non parit singularitatem, vbi duo sunt necessaria ad vnam dispositionem. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 59. nu. 2. fol. 427. Tom. 11. Par. 1.
Non præsumitur in his quę vnum, & idem esse possunt. Nel. a S. Gemin. circa mater. testi. 2. Par. nume. 156. fol. 85. T. 4.
Potestatum dispartitarum, quarum vna non continetur sub alia, arguit pluralitatem principatuum. Pet. Bertrand. de iurisdic. ecclesiast. & secul. quæst. 2. nu. 2. fol. 09. T. 12
Principatuum confusionem inducit. Ioann. a Capistra. de auctorit. Papæ 2. Par. 2. Par. princ. nume. 29. fol. 39. Tom. duodecimotio, Par. prima.
Principum est seditiosa. Philipp. Prob. de iur. Regal. quæst. 33. nume. 7. fol. 399. Tom. 12.
Mala est, vnus ergo princeps. Lel. Iorda. de Roma. sedis orig. &c. cap. 10. nu. 82. fol 15. Tom. 13. Par. 2. Et Hiero. Alban. de potest. Papæ 2. Par. versi. nunc iam. num. 55. fol. 75. T. 13 Par. 1. Et Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 9. de facult. leg. &c. vbi affert hanc esse sententiam philosophi. nume. 11. fol. 219. Tom. 13. Par. secunda.
Quandoque in singularitatem resoluitur. Sebast. Medices de diffinit. 29. nu. 2. fol. 299. Tom. 18.
Quibus casibus in iure plus operetur, quàm paucitas. Io. Montaig. de parlamen. versi. secundo facit. nu. 10. fol. 275. T. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Rerum existentium ad sensum nota non recipit dubitationem. Anto Massa Gal.de exercit.iurispe.lib.2.nu.31.fol.174.T.1.

Pluralitas vulnerum, ac vxorum, quid operetur, & quomodo consideretur.

*PLVRALITAS vulnerum, an arguat omnimodam voluntatem delinquentis.Iacob.Nouel.ad deffens.ver. his hactenus. nu. 37. fol.227 Tom.11.Par.1.

An,& quando indicium facit.Iacob.Nouel.ad defensam. versic. solet.nu.133.fol.225.T.vndecimo,P.prima.

Facit indicium deliberationis.Barthol.Tegil.in tract.crim.Par.8. versi.qui enim nu.13.fol.14.T.vndecimo,P.prima.

In pura rixa an arguat præmeditationem delinquendi. Iacobat. nouel.ad defensam.versi.solet.nu.135.fol.225.T. vndemo,P.1.

Vxorum an quãdoque fuerit licita.Alexan.Carer. de sponsi.& matrim.cap.7.per.tot.fol.74.T.9.

An sit contra perfectionem matrimonij,prout est in remedium. Arnal.Albert.de agnoscen.assertio.hæret. quæst. 23. nu. 19.fol. 79.T.vndecimo,P.2.

*PLVRALITATEM beneficiorum per viam commendæ, penes aliquem esse,minus improbatur,quàm si quæ medio tituli fieri contingat.Per.And.Gamb.de auctorit.legde lat.versicu. vt rem hanc.nu.123.fol.187.Tom.13.P.2.

Plures,dictio applicatiuè considerata circa diuersas materias quid operetur.

*PLVRES adiecti, quòd possint constitui contra Iasonem, & solutione vni facta contingat liberatio. Benuenut.Strach. de adiect. 3.Par.nu.127.fol.395.T.6.P.prima.

Domini qualiter succedant in feudo nouo.Io. Blanc.in epit. feud. lib.3.siue Par.3 de succes.feudi.c.1.nu.4.fol.286. T.2.

Facilius inueniũt quod quæritur,quàm pauciores. Troyl. Maluit. de canon.sanct.versi.sequitur.nu.40.fol.99.T.14.

In cenaculo habitantes,& quid deicientes,aut effundẽtes, si vnus soluerit pro alio non sibi reficietur ab illo. Iul. Feret. de re naual.lib.6.nu.36.& 40.fol 337.T.12.

In dubio viritim promisisse censentur.Octaui.Velpel. de treug. & pac.quæst.57.nu.3.fol.413.T.vndecimo,P.prima.

In rixa pertractatum facit, vt omnes teneantur de occiso. Marc. Blanc.de indic.& tortur.nu.226.fol.272.T. vndecimo,P.prima.

Iudices etiam quandoque appellamus.Io.Ferar. de appellat. ca.5. nu.141.fol.69.Tom.5.

Magistratus,an videantur dati insolidum,vt sustineant vicẽ vnius. Paris.de Put. de sindicat.versi.plures.nu.7.fol.294. T.7.

Pontifices priuati ob aliud crimen,quàm hæresis. Card. Iacobat. de concil.lib.9.art.12.nu.66.fol.344.T.13.P.1.

Præferunt pecuniam animæ. Antoni. Archiep. Florenti. de vsur. §.6.nu.16.fol.87.T.7.

Prolationes possunt coniungi,vt probent. Ioan. Campeg. de testi. test.303.fol.111.T.4.

Quando ad vnam partem vocantur pro vno reputantur.Fran.Solsi;in lucer.laudemi.prælud.2.nume.3.fol.200.T.10.P.2.

Quando insimul conueniunt,an vt collegium, vel vt singuli conuenire dicantur.Gondis.Villadie.de legat.quæst.vndecima,nu 45.fol.266.T.13.P.2.

Sententias arbiter an possit ferre.Marc.Ant. Blac. de compromis. quæst.18.nu.39.fol.197.T.3.P.1.

Si litigant super maioratu, præfertur opinio volentium super eo transigere alijs negantibus.Melc.Palaez. in tractat. maiorat. q. 22.nu.9.fol.408.T.10.P.1.

Si sunt pro vna parte,qui compromittãt si aliquis ipsorum pereat, an compromissum finiatur. M.Anto.Blanc. de compromis.ver. morte partis.nu.8.fol.182.T.3.P.prima.

Simul ad brauium venientes non habebunt ipsum, sed iterum current.Anto.Corset.de braui.quæst.1.nu.4.f. 324.T.12.

Sub copula si vocentur,inter quod non cadit ordo affectionis, vel charitatis,vel verisimiliter non debet cadere, etiam si aliter de iure debeat venire, intelliguntur tamen vocati simul. Io. Campes.de statut.quæst.22.nu.115.fol.267.T.2.

Summæ quando coniungantur ad appellandum.Io. Ferar.de appellatio.cap.8.nu.153.T.5.

Pluribus verbum qualiter diuersis applicatum consideremus.

*PLVRIBVS argumentis,& legibus nititur author,immunitatẽ ecclesiæ probare,tandem concludit respectu pietatis, & necessitatis ad tributa teneri.Egid.Tomat.de collect.versi. exactio. nu. 34.fol.107.Tom.12.

A iudice seculari inquisitis, quorum vnus est clericus, qui remitti petit ad ecclesiasticum,an omnes alij laici debeant ad illum remitti.Stefan.Aufrer.de potest ecclesiast.versic.monasticam. nu. 13.fol.127.T.13.P.prima.

Defensionibus vti nullus prohibetur. Sebast. Medices de fortuit. casi.quæst.8.nu.13.fol.204.T.7.

Expediri ea superuacuũ est,quæ per pauciora fieri possunt. Troil. Maluit. de canon.sanct.dub.2.nu.15.fol.98.T.14.

Hæredibus feudum tenentibus, quod est obligatum domino ad aliquod seruitium,qualiter ipsi hæredes præstabunt illud seruitium.Iacob.de S.Georg.de feud.versi.qui quidem.num.23.fol. 203.T.10.P.prima.

Modis feudum amittitur.Pet.de Bellaper.de feud.tit.9.nu.2.fol.5. Tom.10.Par.2.

Ius regaliæ regi competit.Arnulf.Ruze.de iur.regal.versi.regalia. nu.14.fol.358.T.12.

Vnum dominium tenentibus,an liceat subditos diuidere. Iacob. de S.Georg.de homagijs.versi.circa quam quero. num. 51.fol. 179.Tom.10.Par.2.

*PLVRIES si quis eadem die visitat ecclesiam, & singulis vicibus offert, an toties indulgentiam consequatur. Felli. Sande. de indulg.nu.37.fol.159.T.14.

*PLVRIS est vniuersam multitudinem seruare, quàm vnum, aut alterum. Ioann.Regerar.Troch.de offi.iud. in causa capitu. titul.5.colum.1.circ.med.in illis verbis pluris est.fol.135.Tom.3. Par.prima.

*PLVS, aduerbium,quod aduerbium sit.Albert.de Pergam.de præposit.versi.in nomine.nu.83.fol.276.T.18.

*PLVS cautionis est in rem,quam in personam.Pet.Pech. Ziriz. de iur.sisten.cap. 50.nu.5.fol.178.T.3.P.2.

Plus, quam dictio qualiter consideretur, & vim habeat.

*PLVS dictio,quam vim habeat, quidque notet.Bald.Perus.de statut.versi.plus statutum.nu.vnico.fol.139.T.2.

Dictio quomodo accipienda.Alberi.a Rosa. de statut. quæst. 172. nu.2.fol.26.Tom.2.

Dictio,vel vltra.a teste probata, non prodest in materia præscriptionis.Io.Fran.Balb.de præscriptio.versi.primo quærit.nu.15. fol. 120.Tom.17.

Plus,quomodo sit accipienda,ac consideranda.

*PLVS energiæ habet in se restitutio,quam exceptio. Ioann. Maurit.Bolla.de restitut.in integrum.cap. 29. nu.3. fol. 122.T.5.

Est declarare factis,quàm verbis.M.Anto.Cucc.de mentien. circa posses.nu.397.fol.299.T.13.P.2.

Est notorium esse, quàm in continenti probari posse. Mar. Anto. Cucc.de mentient.circa posses.versi.præmitte. nu. 230. fol.296. Tom.3.Par.2,

Plus, & minus quando considerentur, & quid operentur.

*PLVS Et minus non constituunt diuersam speciem. Paul. Leon. de substitut.substit.6.nume.24. fol. 307.Tom.8.Par.1.

Non differunt specie.Ludoui.Gomes. de gratijs expectat. versic. gratiar.nu.99.fol.309.T.15.P.1.

Non faciunt differre specie. Quintil. Mandos. de inhibit. quæst. 99.nume.6.folio 108 Tom. quinto, Petr. Bellin. de de re milit. titu.7.quæ sint militib.&c.numero 12.folio 357.Tomo 16.Rain. Cors.de indagat.iur.lib.3.capitu.3.nume.3.fol. 286. Tom. 1.& Albert. Brun.Astens.de augmento,&c.concl.3. princ.nume. 10. fol.351.Tom.17.

Non inducunt specificam differentiam. Cornel. Beninc. de paupert.& eius priuil.quæst.2.nu.8.fol.140.T.18.

Quando constituant nouam speciem.Sebast. Medic. de deffinit. quæst.4.nu.8.fol.286.T. 18.

Videtur,tam respectu quantitatis,quàm respectu tẽporis.Georg. Natan.Astens.de stat.quæst.secunda,nume. 15.fol.249. Tom.2.

*PLVS fidei operatur simplex iuramentum,quàm simplex loquela Tynd.de Testi.cap.8.nu.21.fol.157.Tom.4.

*PLVS iuris, an quis in alium transferre possit quàm habeat. Do. Damas.de Brocar.memb.3.nu.21.fol.512.T.18.

Habet vassallus in fructibus feudi,quàm vsufructuarius in re vsu fructuaria.Fran.Sosbech.ad vsus feudo.Par.10.versi. hactenus. nu.10 fol.139.Tom.10.P.2.

*PLVS petens perdit ius suum.Alberi. a Rosa.de statut.quæst.176. nu.6.fol.78.Tom.2.

Repetens condemnatur in expensis, damnis, & interesse, & reus absoluitur.Pet.Pech.Ziriz.de iure sisten.num.1. cap.47.fol.177. Tom.3.Par.2.

Repetere quando quis dicatur.Pet Pech.Ziriz. de iure sisten. cap. 47 nu.12.fol.177.T.3.P.2.

*PLVTARCHI loci.Horat.Lut.de priuil.scholar. *in* præfat. nu.23. priuil.12.& 28.fol.71.&73.&78.T.18.

*PLVTARCHVS agnouit fassinationes, quarum causam ethnici ignorabant,vim tamen,& effectum sentiebãt. Ant.Gub. Costa. de sponsi.comen.tit.de his qui nupt.contrahere possunt. nu. 89. fol.44.Tom.9.

*PLVVIA insolita est fortuitus casus. Sebast. Medices de fortuit. casi.quæst.3.nu.8.fol.213.T.7.

P. O.

Pocula abortionis, & amatoria qualiter considerentur, & quæ pœna incurratur illa dando, vel sumendo.

*POCVLA abortionis dicuntur, quę dantur alicui, vt fœtum ędat immaturum.Paul.Girland.de sortile.quæst.6.nume.13. fol.383. Tomm.11.Par.2.

Amatoria dare mulieri,an hęreticum sit.Hiero. de Zanet. de foro conscien.& conten.versi.pro introductione.nume. 143.fol.410. Tom.3.Par.1,

Propinans

Source : BIU Cujas

Propinans, quando puniatur, & quando non. Paul. Girlan. de fortile. quæſt. 11. nu. 15. fol. 396. Tom. 11. Par. 2.
Sumere, vel dare ad amorem mulieris prouocandum, an hæreſim manifeſtè ſapiat. Fran. Squilacen. de fide cathol. cap. 8. nume. 2. fol. 3. Tom. 14.

Poculum abortionis, ſeu amatorium dans qualiter puniatur.

*POCVLVM abortionis, aut amatorium dans, & ſi dolo non facit tamen ſi ex ea ſequatur mors, ſummo ſupplicio afficitur. Conrad. Brun. de ſeditio. cap. 8. nu. 5. fol. 136. Tom. 11. Par. 1.
Seu amatorium miniſtrans punitur, ſi ſumens inde moriatur. Paul. Girland. de ſortile. quæſt. 11. nu. 18. fol. 396. Tom. 11. Par. 2.
Tradēs, vt fętum edat immaturum, qualiter puniatur. Paul. Girl. de ſortile. quæſt. 13. nu. 1. fol. 396. Tom. 11. Par. 2.

Poculum amatorium dans, vel miniſtrans, quam pœnam ſuſtineat.

*POCVLVM amatorium dans mulieri prægnanti ex quo moritur, an puniatur. Paul. Girland. de ſortile. quæſt. 13. nume. 8. fol. 397. Tom. 11. Par. 2.
Miniſtrans cauſa occidendi infantem in vtero, & cauſa fornicandi, homicida eſt. Paul. Girland. de ſortile. quæſt. 11. num. 10. fol. 396. Tom. 11. Par. 2.
Miniſtrans, qua ſit pœna afficiendus. idem ibidem nu. 1. fol. 395.
Qui miniſtrat punitur, ſi inde mors ſequatur. Paul. Girland. de ſortile. quæſt. 11. nu. 2. fol. 395. Tom. eod. Par. ead.
Si ab aliquo propinetur, quæ in illo conſiderentur. idem de ſortile. quæſt. 11. nu. 11. fol. 396. Tom. 11. Par. 2.
Miniſtrans cum ſacrilegijs factum, ne dum punitur, ſed, & qui illud confecit puniri debet. Paul. Girl. de ſortile. quæſt. 13. nu. 10. fol. 397. Tom. 11. Par. 2.
*PODAGRÆ morbus, an a muneribus excuſet. Pet. Antibo. de muner. §. 2. de prima diuiſ. &c. nu. 31. fol. 34. Tom. 12.
*PODAGROSI, an teneantur ad onera perſonalia. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. verſi. tuto. nu. 499. fol. 9. Tom. 12.
*PODAGROSVS, qui ſuis rebus ſupereſſe non poteſt, a muneribus perſonalibus excuſatur. Egid. Tomat. de collect. verſi. pauperes. nu. 6. fol. 147. Tom. 12.
Idem dicendum eſt de febricitante. idem ibidem.
*PODERE quod nomen ſit. Albert. Brun. Aſtenſ. de augmen. &c. concluſ. 15. nu. 9. fol. 365. Tom. 17.

Pœna impoſita a Deo, iure, vel lege qualiter conſideretur, a quo petatur, & quando non imponatur.

*POENA a Deo impoſita per Papam mutari non poteſt. Ant. Roſel. de indulg. verſi. quod autem nu. 82. fol. 150. Tom. 14.
A iure ſtatuta contra obtinentes plura beneficia curata, an habeat etiam locum contra obtinentes plures vicarias perpetuas. Alfonſ Hoied. de benefi. incompati. capitu. 15. de incompati. duarum vicariarum. &c. numer. 18. folio 128. Tom. decimo quinto, Par. prima.
A iure, vel ab iſta compoſitione ſtatuta, an conuerti poſſit in aliam pœnam pecuniariam per compoſitionem. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. pactum. numero 5. folio 159. Tomo 11. Par. 1.
A lege introducta quando incurratur ipſo iure. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol cap. 9. nu. 92. fol. 275. Tom. 14.
Ab illo petitur, qui non offendit. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæſt. 126. nu. 14. fol. 441. Tom. 11. Par. 1.
Abſque delicto non imponitur. Sebaſt. Medices. de diffinit. diffinit. 68. nu. 13. fol. 309. Tom. 18.

Pœna accipientis, & accuſati qualiter ſit conſideranda.

*POENA accipientis rem donatam eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. capitu. 48. nume. 9. folio 405. Tom. decimo-quinto, Par. 2.
Rem immobilem eccleſię in pignus. idem de reb. eccle. non alienan. nu. 10. fol. 405. Tom. 15. Par. 2.
Rem in emphiteuſim eccleſiæ. Guliel. Redoa. vbi ſupra numero 11. fol. 405.
Accuſati, ſi eſt alterata cenſetur etiam alterata accuſantis pœna. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſicul. inſignis num. 129. fol. 256. Tom. 18.

Pœna quid requirat, inducatque & quando dicatur pœna delicti.

*pOENA actum cōſumatum requirit. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæſt. 111. nu. 16. fol. 435. Tom. 11. Par. 1.
Actus nullitatem inducit. Vital. de Camba. de clauſ. ver. nil nouari. nu. 43. fol. 392. Tom. 18.
Addita ratione contumacię, dicitur pęna delicti. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſi. pœna nu. 2. fol. 134. Tom. 2.

Pęna adiecta, & applicata diuerſis quid operetur.

*POENA adiecta alteri pęnæ, quando anteriorem pęnam augere dicatur. Iacob. Garzi. Hiſp. de expen. & meliorat. &c. concluſ. 1. princ. nu. 14. fol. 350. Tom. 17.
Adiecta contractui ſimulato, ſi contrafiat, an committatur. Vital. de camba. de clauſ. verſi. poſtremo. nu. 1. fol. 422. Tom. 18.
Dationi quantitatis, an cenſeatur adiecta in fraudem vſurarum, plures opiniones refferuntur. Io. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iurat. cap. 36. de ſtipulat. &c. nu. 9. fol. 81. T. 6. P. 2.
Facto augumentatiuo obligationis, quæ ſit. Ambros. de vignat. de vſur. verſi. ſalubriter. nu. 97. fol. 57. T. 7.
In cōtractu, præſumit illud vſurarium. Io. Bapt. Lup. de vſur. §. 1. nu. 21. fol. 128. Tom. 7.
In ſtatuto cenſetur repetita in additione. Albert. Brun. Aſtenſ. de augmen. &c. concluſ. 7. princip. nu. 6. fol. 359. Tom. 17.
Matrimonio non extenditur ad ſponſalia. Pet. Belli de re milit. tit. vnico de ſaluis conduct. nu. 28. fol. 363. T. 16.
Ob contrahendum, vel non contrahendum, vel diſſoluendum, aut non diſſoluendum matrimonium, nullius eſt momenti. Nicol. Valla de reb. dub. tit. de varijs iuris quæſtionibus. nu. 7. fol. 334. Tom. 18.
Aduerſus alienantes rem litigioſam eſt de iure ciuili, & de iure canonico. Robert. Lancellot. de attent. & inouat. 1. Par. in præfat. nu. 53. fol. 288. Tom. 5.
Aduerſus exportantes reſprohibitas ad hoſtes, quę ſit de iure pontificio, & quæ de iure ciuili. Benuenut. Stac. de mercatu. Par. 4. verſi. ſuperior. nu. 17. fol. 297. T. 6. P. prima.

Pœna adulterij in ſpecie quæ ſit, & vna cum alijs criminibus.

*POENA adulterij, an olim eſſet mors. Ant. Nicel. de gloſ. contrar. concordia. 105. fol. 217. T. 18. nu. 444.
Cur variè ſtatuta. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſi. Nicolaus. nu. 173. fol. 134. T. 6. P. 2.
Eſt capitalis, quæ infligitur etiam his, qui mulieribus Hæbreis ſe commiſcent, liberi ex matrimonio inter Chriſtianum, & Hæbream ſunt illegitimi. Paul. Gril. de pœnis omnifariam coitus quæſt. 12. nu. 3. fol. 305. T. vndecimo, P. prima.
Et inceſtus an ſit eadem. Sebaſt. Montic. de patria poteſt. ver. matrimonium. nu. 64. fol. 131. Tom. 8 Par. 2.
Et lenocinij, an ſit eadem. idem ibidem.
*POENA Aeterna, & temporalis pro peccato mortali imponitur, & quomodo dimittatur. Ant. de Soſel. de indulg. n. 96. f. 151. T. 14.
*POENA afflictiua corporis, quando ſit infligenda in prohibitione venationis. Sebaſt. Medices. de venat. &c. q. 5. nu. 7. fol. 397. T. 17.
Alexandrinæ conſtitutionis operatur etiā abſolutoriam rei in ſpolio. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. c. 1. nu. 8. fol. 303. T. 14.
Alia quæ imponitur mouentibus terminos. Hiero. de monte. de finib. regund. c. 34. nu. 8. vbi inquit quod illi, qui terminos effodiunt, vel exarant arbores terminales, aut ſubuertunt, ſi quidem ſerui, & ſua ſponte faciant in metalum damnantur, humiliores in opus publicum, honeſtiores in inſulam, amiſſa bonorum tertia parte, relegabantur. fol. 340. T. 13. P. 2.
Alicui nō infligitur, niſi in caſu a iure expreſſo. Roland. a Valle de confect. inuent. verſi. beneficium. nu. 7. fol. 182. Tom. 8. Par. 2.

Pœna dubitatiuè conſiderata quid operetur.

*POENA an applicetur offenſo, an verò omnibus contrahentibus. Pet. Bellin. de re milit. tit. 2. ver. quæro etiam. nu. 47. f. 367. T. 16.
An committatur pro actu, & contractu inualido. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. verſi. tuto. nu. 360. fol. 89. T. 12.
Et quid de conuentionali. idem ibidem.
An dicatur de accidentalibus delictis. Albert. Brun. Aſtenſ. de augumen. &c. concluſ. 3. princ. nu. 5. fol. 351. T. 17.
An, & quando committatur pro actu inualido. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. &c. 3. memb. 8. Par. princ. de gabel. contract. nume. 53. fol. 71. Tom. 12.
Debeatur ei, cuius eſt res, propter quam cōmiſſa eſt pęna Albert. Brun. Aſtenſ. de augumē. &c. concluſ. 16. princ. n. 18. f. 367. T. 17.

Pœna an diuerſis de cauſis minuatur.

*POENA An minuatur ob amicitiam. Io. Fran. Paui. de viſit. quæſt. 10. 1. Par. nu. 102. fol. 191. T. 14.
Ob ebrietatem. idem de viſitat. quæſt 10. 1 Par. n. 106. f. 191. T. 14
Ob furorem. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. quæſt. 10. 1. Par. nu. 106. fol. eadem. Tom. eod.
Ob ignorantiam iuris poſitiui. idem. de viſitat. nu. 105. quæſt. 10. 1. Par. fol. 191 Tom. 14.
Ob paupertatem. idem ibidem. nu. 104.
Quid in alia afflictione. idem, vbi ſupra.
Ob precedens, vel ſequens bonum. Io. Fran. Paui. de viſitat. quęſt. 10. 1. Par. nu. 105. fol. 191. Tom. 14.

Pœna an per iudicem minui debeat, & an peti poſſit, an excedat quadruplum, & quando valeat.

*POENA an per iudicē minui debeat, vel ne in delictis. Iacob. Nouel. ad defenſam. ver. his hactenus. nu. 42. fol. 227. T. 11. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An possit peti, si contractus non teneat. Ioan. Fran. Paui. de visitat. quæst. 10. 1. Par. nu. 96. fol. 191. Tom. 14.

An possit peti vltra id quod interest in transactione iurata. Ioann. Bapt. Caccialu. de transactio. quæst. 15. nu. 4. fol. 35. T. 6. Par. 1.

An quadruplum excedat. Hiero. Zanet. de differē. iuris Ci. & Can. versi. prima differentia. nu. 265. fol. 207. Tom. 1.

An valeat inutili contractu adiecta. Pet. Pech. de amortiz. bono. c. 20. nu. 2. fol. 323. Tom. 11. Par. 1.

* POENA animaduersionis est pœna, quæ euertit animam a corpore. Bernard. Comen. in lucerna inquisit. hæret. prauita. col. 2. n. 4. fol. 337. Tom. 11. Par. 2.

Ante delictum commissum remitti potest, & qui ex alieno punitur delicto. Mart. Laudens. de crim. lęsæ maiest. quæst. 8. num. 8. fol. 32. Tom. 11. Par. 1.

Applicatur parti, vbi pacto quis redditur indignus. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 129. nume. 21. fol. 442. Tom. vndecimo, Par. prima.

Apposita censetur in scriptura. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quæst. 67. nu. 4. fol. 406. Tom. 10. Par. 1.

In compromisso, vtrum adiecta dationi quantitatis intelligatur, an facto, & quando. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nume. 18. fol. 216. Tom. 3. Par. 1.

In prima parte, intelligitur repetita in secunda iuxta capitulum de multa de præbendis. Barthol. Belenci. de charitat. subsid. quæst. 43. nu. 1. fol. 154. Tom. 15. Par. 2.

Per statutum episcopi, an tollat pœnam iuris communis. Henric. Bote. de sinod. episc. conclus. 13. fol. 397. Tom. 13. Par. 2.

Pœna arbitraria qualiter considerandа sit, quæ sit, & eius effectus.

* POENA arbitraria ad mortem quandoque extendi potest. Ludoui. Montalt. de reprob. sent. Pilati. articu. 3. numero 29. folio 14. Tomo 14.

Censetur in casu, quo nec a lege, nec a statuto taxatur. Angel. de Perus. de sindica. versicu. circa præfatam. numero 9. folio 226. Tom. septimo.

Est dimidia eius, quæ taxata est a statuto pro delicto. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. versicu. tuto. nu. 247. fol. 86. Tom. 12.

Est vbi non inuenitur de terminata. Bald. Perus. de statut. versic. transgressor. nu. vnico. fol. 152. Tom. 2.

Incerta dicitur ante declarationem. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 118. nu. 31. fol. 437. Tom. 11. Par. 1.

Non debet excedere pœnam relegationis. Michael. Vlcur. de regi. mundi. 4. quæst. princip. nu. 30. fol. 108. Tom. 16.

Qualiter intelligatur. Bertachi. de Gabel. seu vectigal. &c. 7. Par. princip. de his qui tenentur, vel non &c. nn. 5. fol. 64. Tom. 12.

Quatenus extendatur. Constanti. Roger. de iuris interpretat. ver. duodecimo, & vltimo. nu. 26. vbi inquit, quòd multæ sunt pœnæ delictorum relictæ ad arbitrium iudicis, quo casu potest suū arbitrium extendere vsque ad mortem inclusiuè, habere tamen debet iudex suæ oculis misericordiam, & disciplinam simul, remissiuè fol. 394. Tom. 1.

* POENA arrestantis propria auctoritate debitorem nō fugitiuum. Pet. Pech. Zinz. de iure sisten. cap. 20. vtrum iudex. &c. nume. 2. fol. 268. Tom. 3. Par. 2.

Pęna assessoris quæ sit, & qualiter considereturr.

* POENA assessoris est, vt ablata in quadruplū restituat, quod quadruplum diuiditur in fiscum, & spoliatum. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 204. fol. 5. Tom. 12.

In officio suo delinquētis hæc est, vt malè ablata restituat in quadruplum. Tancre. de ord. iudic. in titu. de pœna assessorum vbi loquitur etiam de consiliarijs iudicum, & cancellarijs, & ijs qui domesticorum officio funguntur, quatenus omnes isti teneantur post depositam administrationem per quinquaginta dies in prouincia residere. fol. 47. Tom. 3. Par. 1.

Pœna attentantium, & attentatorum qualiter considerandа.

* POENA attentantium contrauenire constitutionibus editis contra hæreticos de forma procedendi contra inquisitos de hæresi. Rub. de offi. & potest. cuiuslibet rectoris. num. 17. fol. 412. Tom. 11. Par. 2.

Attentatorum non habet locum in causa, quæ non habet connexitatem cum prima, & ad diuersa non extenditur, Hiero. Manfred. de attent. appellatione pendent. Par. 1. nu. 12. fol. 233. T. 5.

Aucta a iudice in accusatione vassalli contra dominum instituta vassallus non tenetur. Pet. de Bellaper. de feud. tit. 9. quibus causis, & modis feudum amittatur. nu. 21. fol. 5. Tom. 10. Par. 2.

An sit eiusdem delicti pęna. Albert. Brū. Astens. de augumen. &c. conclus. 4. princ. nu. 3. fol. 355. Tom. 17.

Authorem persequi debet. Octaui. Velpel. de treug. & pac. quæst. 60. nu. 5. fol. 414. Tom. 11. Par. 1.

Pœna banni, blasphemantis, blasphemiæ, & calumniantis qualiter considerandа.

* POENA banni vti personalis ad hæredes non transit. Iacob. de Are. de Bannitis. versicu. quoniam. nume. 25. fol. 356. Tom. vndecimo, Par. 1.

Blasphemantis quæ sit. Ioan. Roias de hæret. assertio. 12. nu. 176. fol. 226. Tom. 11. Par. 2.

Blasphemiæ cessit ex consuetudine blasphemandi. Io. Roias de hæret. assertio. 12. nu. 177. fol. 226. Tom. 11. Par. 2.

Cur immutata. Pet. Foller. de contract. censuar. ver. Nicolaus. nu. 54. fol. 127. Tom. 6. Par. 2.

Calumniantis est supplicij similitudo. Paul. Grilan. de relaxat. Carcerat. versi. quæro. nu. 1. fol. 354. Tom. 11. Par. 1.

* POENA calumniæ an possit per partem, & iudicem accusatori remitti. Io. Ant. Rub. Alexan. de potest. proc. &c. versi. materia. nu. 380. fol. 213. Tom. 11. Par. 1.

Calumniæ quæ sit. Bon. Conti. de appellat. §. 10. nume. 12. fol. 55. Tom. quinto.

Canonica ab ecclesia infringi potest. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. quæst. 21. de pœnis malæ factæ &c. nu. 27. fol. 507. Tom. 15. Par. 2.

An statuto tollatur in criminibus mixtis, si stat. maior est. Octa. Velpel. de treug. & pace quæst. 52. nu. 3. fol. 412. Tom. 11. Par. 1.

Canonicorum vocatorum venire contemnentium. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. tit. de qualitat. & stat. benefi. nu. 47. fol. 277. Tom. 15. Par. 1.

Pœna capitalis qualiter veniat considerandа, & imponenda.

* POENA capitalis aliquando pro iniuria imponitur. Io. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. versi. materia. nume. 214. fol. 208. Tom. 11. Par. 1.

Capitalis in dubio intelligitur de exilio. Benuenut. Strach. de mercat. Par. 4. versi. superiori. nu. 22. fol. 297. Tom. 6. Par. 11.

In seruo intelligitur de morte, vt personæ conueniat. Benuenut. Strach. de mercat. Par. 4. versi. superiori. nume. 20. fol. 297. Tom. eod. Par. ead.

Quæ imponitur deferentibus prohibita ad hostes quæ sit. Benuenut. Strach. de mercat. Par. 4. versi. superiori. nu. 18. fol. 297. Tom. eod. Par. ead.

Vbi declaratur a lege standum est declarationi, & quomodo cōstare dicare de mente legis. idem de mercat. 4. Par. versi. eodem. nu. 19. fol. eod. Tom. eod. Par. ead.

Pęna diuersorum capitum ex sex. & specula. quomodo intelligenda sit, & quando locum habeat.

* POENA ca. licèt canon de electio. in 6. an cesset mortuis parochianis. Io. de Selua de benefi. q. 42. P. 3. nu. 1. fol. 92. T. 15. P. 1.

Cap. licèt canon. de elect. in 6. non militat in parochiali ecclesia collegiata. Io. de Selua de benefi. quæst. 3. Par. 1. nume. 23. fol. 6. Tom. 15. Par. 1.

Vt habeat locum sufficit quòd curatus habeat liberum exercitiū omnium animarum, vel maioris partis. Gondinsal. Villadie. de legat. quæst. 14. num. 95. fol. 275. Tom. 13. Par. 2.

Cap. quoniam de immunitate ecclesia. lib. 6 locum habet etiam in priuata persona Fran. de Pla. de excommunicat. §. 40. de impedimen. officium &c. nu. 1. fol. 359. T. 14.

Cap. super specula. in tacitè, vel expresse professis locum habet & ei contrafacientes quomodo puniantur. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 47. de religiosis exeuntibus &c. nu. 11. fol. 351. T. 14.

Cap. super specula. ne cle. vel monac. an habeat locum, si monachi in clausto studeant, vel audiant leges, vel physicam. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 7. de religiosis exeuntibus &c. nume. 2. fol. 351. Tom. 14.

Quid, si monachus vadit ad lectionem causa orandi amicum in principio studij. idem ibidem nu. 3.

Et quid si continuet. nu. 4. idem ibidem.

* POENA carceris loco damnationis in metallum succedit. Hiero. Zanet. de differen. iuris ciuil. & canon. versi. prima differentia. nu. 253. fol. 207. Tom. 1.

Perpetui, quando relaxari possit. de forma proced. contra inquisitos de hæresi. rub. de hæret. redeunt. & conuer. num. 8. fol. 416. Tom. 11. Par. 2.

Certa a iure imposita contra infamatum de simonia non reperitur, sed varia, quia aliquando imponitur silentium, aliquando punitur, vti auctor sceleris, aliquando priuatur beneficijs perpetuò, aliquando suspenditur, aliquando omni beneficio, & officio, aliquando acrius punitur, aliquando punituur vita æterna, aliquando secreta pœnitentia iniungitur, aliquando detruditur in monasterium, aliquando spoliatur omnibus bonis, aliquādo pœna centum aureorum, & infamiæ, aliquando pœna quadrupli, & depositionis, aliquando corporaliter punitur, & aliàs multimodè, Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 9. de pœna simoniæ &c. nu. 25. fol. 109. Tom. 15. Par. 2.

A lege statuta debet imponi. Boni. Cont. de accusat. & inquisit. versi. diuini. nu. 3. fol. 5. Tom. 11. Par. 1.

Pœna nonnullorum capit. ex clement. & an, & qualiter habeant locum.

* POENA clemens cupientes. de pœn. vt habeat locum quæ requirantur, & quomodo in hanc pœnam incidatur, & in quibus locum non habeat. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 12. de religiosis qui dicunt &c. nu. vnico fol. 352. Tom. 14.

Eos de

Source : BIU Cujas

Eos de sepul. an, & quando locum habeat. Fran. de plat. de excõmun. §. 5. nu. 2. & 4. fol. 350. Tom. 14.
Religiosi de decimis an habeat locum in clericis secularibus, vel laycis, & quando locum non habeat. Franc. de Pla. de excommun. §. 14. de religiosis qui decimas &c. numero 1. & 3. folio 352. Tom. 14.

Pœna clerici, clericorum quæ sit, quomodo censenda.

*POENA clerici aleatoris quæ sit. Marq. de Sus. de cęlib. sacerd. non abrog. cap. 11. nu. 7. fol. 122. Tom. 14.
Clerici falsantis literas Regias. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. ca. 1. nu. 72. fol. 209. Tom. 3. Par. 2.
Negociatoris. Guliel. Redoa. de spol. eccleśiast. quæst. 2. quę negotia &c. nu. 66. fol. 221. Tom. 14.
Ratione venationis prohibitæ. Sebast. Medices de venatio. &c. quæst. 9. nu. 1. fol. 399. Tom. 17.
Rumpentis pacem cui applicetur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 131. nu. 25. fol. 443. Tom. 11. Par. 1.
Clericorum in se se sæuientium. Constant. Roger. de legis poten. versi. nunc videndum. nu. 52. fol. 397. Tom. 1.
*POENA cœlibatus sublata. Benedic. Bon. de censi. art. 1. de orig. census. nu. 4. fol. 163. Tom. 6. Par. 2.
Cœlibum. Ant. Gub. Cost. de doti. cap. 7. nu. 19. fol. 404. Tom. 9.
Commensuratur delicto, ex grauitate pœnæ, arguitur grauitas delicti. Card. Iacobat. de concil. li. 9. art. 12. n. 81. fol. 345. T. 13. P. 1.
Commiscentis diuersa metalla quæ sit. Io. Garsi. Hispa. de expens. & meliorat. cap. vlt. nu. 23. fol. 348 Tom. 17.
Commissi, an sit æqua, vel iniqua. Ioan. Gut. Plac. Hisp. de cõtract. iurat. ca. 31. de emphiteuta eccleśiæ &c. nume. 11. fol. 77. Tom. 6. Par. secunda.
Non habet locum in hærede acceptionis non soluente pensionem tempore debito propter ignorantiam Ioan. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. cap. eodem. nu. 6. fol. 77. Tom. eodem. Par. ead.

Pœna contra quos committatur.

*POENA committitur contra dominum, qui potuit monere, & prohibere procuratorem, & non prohibuit. Robert. Lancellot. de attent. cap. 1. de attent. a parte nu. 22. fol. 290. Tom. 5.
Contra omnes pace facta pro se, & hęredibus, vno offenso. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 134. nume. 7. fol. 444. Tom. 11. Par. prima.
Ita dum contrauenitur in totum, cum dispositio in totum valet, sicuti pro parte. Lancellot. Gul. de statut. quæst. 4. nume. 7. folio 329. Tom. 2.

Pęna compromissi an, & quando habeat locum, & debeatur.

*POENA compromissi an cadat, vbi res per laudum est tradita, postea ablata. Lanfran. de Oria. de arbit. diuis. 7. versi. aggressurus. nu. 86. fol. 222. Tom. 3 Par. 1.
An habeat locum vbi bonus vir per reductionem condemnauit vltra arbitratorem, & condemnatus recusauit parere. Lanfran. de Oria. diuis. 7. versi. aggressurus. nu. 60 fol. 220. Tom. 3. Par. 2.
Legitime exigi potest, si non pereat sententia arbitri. Ambros. de rigna. de vsuris. versi. salubriter. nu. 94. fol. 57. Tom. 7.
Quando debeatur. Hiero. Garzo. de laud. meri iuris. Par. 3. q. 8. nu. 1. fol. 329. Tom. 3 Par. 1.
*POENA communicantis cum excommunicato quæ sit. Ioann. de Ligna. de censu. eccles. §. 20. nu. 1. fol. 320. Tom. 14.
Concussionis, & quid sit concussionis crimen. Ioann. a Capistra. in Spech. conscientiæ. versi. restat. vltimum. nu. 13. fol. 351. Tom. 1.
Consequutiua contractus patri quæritur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 129. nu. 16. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.
Conseruatur per inuentarium, si ante hęreditatem fuit commissa. Phanu. de Phanu. de inuent. hæte. 5. Par. versi. explicitis. ca. 12. nu. 58. fol. 288. Tom. 8. Par. 2.
Constitutionis Aegidianæ contra turbantes possessores. Virgin. de Boccat. de Cing. I. C. Romani nu. 2. fol. 308. Tom. 3. Par. 2.
Contra ignorantes nulla. Ioan. Coras. de benefi. cap. 5. num. 25. fol. 299. Tom. 15. Par. 2.
Contra Vassallum malignum etiam per viam contractus inualidi committitur. Bertachi. de gabel. seu. vectigal. &c. 3. memb. 8. P. princip. de gabel. contract. nu. 52. fol. 71. Tom. 12.
Contrahentis binas nuptias quæ sit de lure ciuili, & quæ de iure canonico. Ioan. Roias. de hæret. versi. ipsis. nu. 543. fol. 219. Tom. 11. Par. 2.
Contrahentium in fraudem iuris congrui quæ sit. Matthæ. de Afflict. de iure prothomis. §. 4. nu. 2. fol. 12. Tom. 17.
Conuenta quousque progredi possit. And. Alcia. de eo quod interest. versi. quod imprimis. nu. 96. fol. 13. Tom. 5.

Pœna conuentionalis qualiter vna cum alijs sit accipienda, atque considerandа.

*POENA conuentionalis an iure pontificio, & salua conscientia etiam vltra quàm intersit, exigatur. Octani. Velpel. de treug. & pac. quæst. 64. nu. 2. fol. 414. Tom. 11. Par. 1.
Aut consuetudinaria quo pacto possint exigi. Ian. Fran. Balb. de præscript. quæst. 13. princip. nu. 6. fol. 68. Tom. 17.
Aut legalis quo pacto possint exigi. idem de præscriptio. nu. eod. quæst. ead. fol. 68. Tom. 17.
Aut statutaria. idem ibidem.
Indistincte peti potest vltra interesse, si sit iurata. M. Ant. Bauer. de virtute, & virib. iuran. vet. dicturus. nu. 139. fol. 371. Tom. 4.
Parti quæritur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 129. n. 7. 7. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.
Pro contrafactione alterius soluta, an possit repeti. Octa. Velpel. de treug. & pac. quæst. 63. nu. 2. fol. 414. Tom. 11. Par. 1.
Quando peti possit. Ant. de Rosel. de vsur. tit. de diuersis contractibus &c. nu. 14. fol. 70. Tom. 7.
Semper committitur, quando pars impedit arbitrum, quominus pronunciare possit. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 15. de attent. pendent. compro. nu. 25. fol. 389. Tom. 5.

Pœna corporalis, criminalis, criminis, criminum quomodo sit accipienda.

* POENA corporalis non imponenda ei qui casu delinquit. Gaspar Beat. de inop. debit. &c. cap. 4. nu. 17. fol. 214. Tom. 3 Par. 2.
Criminalis erit pro terminorum amotione. Hieron. de Mont. de finib. regun. c. 34. nu. 6. f. 340. T. 3. P. 2.
Criminis iudicis requirit sententiam. And. Barb. de testi. vers. illud nu. 24. f. 132. T. 4.
Criminũ est arbitraria, quando a lege non est determinata. Marq. de Sus. de Iudę. & alijs in fide. c. 3. nu. 3. f. 41. T. 14.
* POENA cum delicto commensurari debet. Vldaric. Zas. de feud. 10. par. de amiss. feudi. nu. 3. f. 317. T. 10. P. 1.
Cum euitatur, fit ipso iure compens. pro concur. quant. Sebast. Medices. de compens. q. 23. nu. 4. f. 263. T. 6. P. 2.
Cum non sit statuta certa, locum sibi vẽdicat arbitraria. Bon. Conti. de appellat. §. 10. nu. 5. f. 54. T. 5.
Cum ratione cõtemptus debetur, etiam vltra quàm intersit exigitur. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 64. nu. 3. f. 414. T. 11. P. 1.
Cur committatur insolidum ex obligationib. dandi. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. c. 10. nu. 1. f. 382. T. 6. P. 2.
Cur publica esse debeat. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 46. de pœnis. nu. 86. f. 183. T. 11. P. 2.
Damnationis ad bestias qualis. Franc. Squilacen. de fide cathol. 1. dub. nu. 60 f. 11. T. 14.
Ad carceres infligitur solum pro grauissimis criminib. Io. de Ligna. de cens. eccles. in diuis. tractat. nu. 6. f. 308. T. 14.
Dationi quantitatis apposita in fraudem vsurarũ præsumitur adiecta. Ambros. de Vigna. de vsur. ver. reuerendi. nu. 10. f. 50. T. 6.
De iure canonico non committitur, nisi pro parte non soluta tantum, licèt secus esset de iure ciuili. Ioan. Guter. de acti. iud. iurat. c. 17. nu. 6 f. 402. T. 3. P. 1.
De qua in extrauaganti, execrabilis, habet locum, quando quis obtinet dignitatem, seu officium cum beneficio curato. Alfon. Hoieda. de benefi. incompati P. 1. c. 16 nu 3. f. 129. T. 15. P. 1.
*POENA debet commensurari delicto. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 31. de pœnis attentato. nu. 57. fol. 454. Tom. 5
Debet consistere, vnde culpa est orta. Conra. Brun. de seditio. ca. 6. nu. 6. fol. 135. Tom. 11. Par. 1.
Esse comensurabilis delicto, non maior. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 1. cap. 8. nu. 15. fol. 39. Tom. 15. Par. 2.
Esse correspectiua, Robert. Lancellot de attent. cap. 31. de pœnis attentato. nu. 54. fol. 454. Tom. 5.
Habere suum auctorem. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. ca. 4. nu. 3. fol. 213. Tom. 3. Par. 2.
Minorari a iudice propter inopiam probationis, quando quis cõdemnatur ex præsumptionibus & indicijs. Paris. de Put. de sindica. versi. quia multa. nu. 9. fol. 297. Tom. 7.
Debilitationis membri occasione torturæ secundum formam statuti debet imponi. Amode. Iusti. de Castel. de sindicat. versi. & si in rebus. nu. 227. fol. 347. Tom. 7.
Debita quæ propriè dicatur. Ant. Rosel. de indulg. nume. 172. fol. 152. Tom. 14.
Decima attentantis lite pendente est (quando scilicet sumus in interdicto vti possidetis) quia condemnatur ad desistendum a turbatione, & molestatione, & consequenter videtur perdere ius, si quod habet in dicto iudicio retinendę. Robert. Lancellot. de attentat. c. 31. de pœnis attentat. nu. 207. fol. 464. Tom. 5.
Decima quarta attentantis appellatione pendente, est vt appellans attentando censeatur suæ appellationi renunciare. Robert. Lancellot. de attenta. c. 31. de pœnis attentat. nu. 235. fol. 465. T. 5.
Decimatertia attentantis appellatione pendente est; quia priuatur beneficio, & facultate appellandi. Robert. Lancellot. de attent. cap. eod. nu. 218. fol. 464. Tom. eod.

Pœna delicti, quando augeatur, minuatur, & per quas causas remittatur.

*POENA delicti augetur dignitate. Barthol. Teg. in Tractat. Crim. Par. 14. de person. nu. 1. fol. 10. Tom. 11. Par. 1.
Delicti augetur leuibus causis. Barthol. Teg. in Tract. Crim. P. 13. de causa. nu. 4. fol. 18. Tom. 11. Par. 1.
Minuitur iniurijs iram, iustumque dolorem causantibus. idem ibidem nu. 1. fol. 18. Tom. 11. Par. 1.
Minnitur propter dignitatem. Barthol. Teg. in Tractat. Crim. Par. decimaquarta de persona. numero primo, folio 19. Tom. 11. Par. prima.
Per quas causas remittatur. Barthol. Teg. in tract. crim. Par. 13. de causa. nu. 6. fol. 18. Tom. 11. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pœna delicto commensurari, conformari, atque proportionari debet.

*POENA Delicto commensurari debet, vt pro modo delicti sit, & plagarum modus. Paul. Gril. de pœnis omnifariam Coitus. q. 6. nu. 7. fol. 301. Tom. 11. Par. 1.

Conformari debet. Fran. Squilacen. de fide cathol. dub. 1. nu. 43. fol. 10. Tom. 14.

Proportionari debet. Guliel. Duran. de modo general. concil. celeb. rub. 38. nu. 23. fol. 165. Tom. 13. Par. 1.

Pœna depositionis, deputationis, & destructionis, domus qualiter considereturr.

*POENA Depositionis ab ordine potest cadere in absentem. Ioan. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nume. 244. folio 209. Tom. 11. Par. prima.

Deportationis, potest & in puberem cadere. Paul. Leon. de substitut. versi. secundo principaliter. nu. 267. fol. 297. Tom. 8. Par. 1.

Destructionis domus rei criminis lesæ Maestatis, erat etiam apud Romanos. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. quæst. 35. nu. 5. fol. 73. Tom. 11. Par. 1.

Pœna miscellanèe considerata qualiter, operetur.

*POENA di citur non posse appellare. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 31. de pœnis attentato. nu. 219. fol. 464. Tom. 5.

Diminuta in principali, nunquid diminuenda in præstante opem. Albert. Brun. Asten. de diminut. & deteriorat. concluf. 24. nu. 4. fol. 370. Tom. 17.

Donantis sterilia ecclesiæ, ex quibus fit damnificatio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 2. de rerum ecclesiast. alienat. nu. 12. fol. 405. Tom. 15. Par. 2.

Duodecima attentantis lite pendente, & contra dispositionem legis si quis in tantam. C. vnde vi, vt attentans cum violentia cadat à iure suo, si est dominus, & rem restituat, si non erat dominus, possessionem vna cum rei extimatione restituere compellitur. Robert Lancellot. de attent. cap. 31. de pœnis attentato. nu. 212. fol. 464. Tom. 5.

Duplex pro eodem crimine infligi non debet. Iacob. Simanc. de cathol institut. titu. 55. de purgatione canoni. nu. 18. fol. 193. Tom. 11. Par. 2.

Pro peccato contingit. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 164. nu. 10. fol. 46. Tom. 2.

Dupli applicatur cui simplum, & an legalis cum conuentionali concurrat. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 139. nu. 17. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.

Duplicatur terram sibi a iudice interdictam ingredienti. Guliel. de Cun. seu de Cum. de securit. versic. hic potest. nume. 33. fol. 243. Tom. 12.

Eadem electi venientis, & recedentis sine Papæ licentia negotio infecto, & in instructoribus. Bon. Con. de appellat. §. 6. num. 32. fol. 52. Tom. 5.

Eadem in plebeios, & nobiles constituta est in crimine hæresis. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 46. de pœnis. num. 67. fol. 182. Tom. 11. Par. 2.

Pœna ædicti, deficientis in purgationem, delinquentium, episcopi alienantis quæ sit.

*POENA ædicti, ne quis eum, qui in ius vocatus est &c. quare non habeat locum in iudice pedaneo. Claud. Clanciunc. de offi. iudi. cap. 3. nu. 23. fol. 80. Tom. 3. Par. 1.

Prætoris de incendio &c. vltra criminalitatem. Iul. Feret. de re naual lib. 7. versi. sapientes. nu. 51. fol. 339. Tom. 12.

Si quis iusdicenti non obtemperauerit, annalis est. Quint. Mandos. de annal. casib. versi. dum causas. nu. 181. fol. 216 Tom. 17.

Eius qui in purgatione defecit. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. de purgat. canon. nu. 13. fol. 193. Tom. 11. Par. 2.

Electi nõ suportantis expensas instructoribus debitas. Bon. Cont. de appellat. §. 6. nu. 31. fol. 52. Tom. 5.

Eorum, qui delinquunt, documentum, doctrina, & exemplum est aliorum. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 46. de pœnis. nu. 6. fol. 179. Tom. 11. Par. 2.

Episcopi alienantis quę sit. Ioan. Bertachi. de episc. 2. Par. de causa mater. degrada. &c. nu. 47. fol. 360. Tom. 13. Par. 2.

Pœna simpliciter considerata quid sit, & quotuplex, nec non conuincta qualiter consideretur, quidque operatur.

*POENA Est actus annullatio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nõ alienan. quæst. 22. nu. 12. fol. 509. Tom. 15. Par. 2.

Est delicti satisfactio Barthol. Teg. in tractat. crim. Par. 9. tit. de his qui puniuntur &c. nu. 5. fol. 14. Tom. 11. Par. 1. Et Paris. de Put. de sindic. versi. quia plures. nu. 7 fol. 261. Tom. 7.

Est duplex, æterna, & temporalis, & quomodo remittatur. Ant. Rosel. de indulg. nu. 84. fol. 150. To. 14.

Est triplex, æterna, corporalis, & spiaitualis. Gul. Redoa. de simo. mental. Par. 1. cap. 9. de pœna simoniæ &c. numer. 13. folio 109. Tom. 15. Par. 2.

Et culpa quid sit. Philip. Sande. de indulg. ver. hodie. nume. 10. fol. 158. Tom. 14.

Et interitus consultorum assentatorum. Constant. Roger. de l. poten. ver. restat. nu. 11. f. 399. T. 1.

Et multa differunt. Ioan. Monach. de defens. iuris ver. quoniam cõtra nu. 2. f. 127. T. 2.

Et fors, vel altera earum quando peti possit. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 96. f. 191. T. 14.

Etiam ex leuissima contumacia imponi potest Pet. Pech. Zinz. de iure sisten. c. 29. nu. 8. f. 171. T. 3. P. 2.

Euitatur, modò vna ex demonstrationibus vera non reperiatur M. Ant. Cuch. de mentien. circa poss. ver. præmitte. nu. 327. folio 298. Tom. 3. P. 2.

Ex constitutione augetur ad medietatem valoris rei super qua tur batio facta est. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. c. 12. nu. 12. f. 308. T. 3. P. 2.

Ex conuentione qualiter distribuatur. Pet. Belli. de re mili. ti. 2. ver. quæro. nu. 55. f. 368. T. 16.

Ex impossibilitate excusatur. Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 5. nume. 35. f. 200. T. 7.

Ex pœna procedere non debet. Ioan. de Selua de benefi. q. 4. 3. Par. num. 51. f. 55. T. 15. P. 1.

Excedens debitum principale quando moræ purgatione non impediat. Barthol. de Saliceto. de mora. 2. q. princ. concluf. 6. affirmat. nu. 23. f. 413. T. 6. P. 2.

Excommunicationis dicitur grauis. Card. Iacob. de concil. lib. 2. attic. 4. nu. 2. f. 216. T. 13. P. 1.

Maxima, & formidanda. Ioan. Simanc. de cathol. instit. tit 27. de excommun. nu. 2. f. 151. T. 11. P. 2.

Nunquam imponitur tanquam pœna pro crimine, quantumcũque graui. Alberi. de Malet. Papien. de testi. c. 3. quando testes repelluntur &c. nu. 36. f. 166. T. 4.

Expressa, & dies contractus pro termino solutionis, an noceat debitori in purgatione morarum. Barthol. de Salice. de mora. 2. q. prin. concluf. 6. negati. nu. 6. f. 412. T. 6. P. 2.

Extrahentium aliquem de ecclesia, qualis sit hodie de iure canonico. Nicol. Boer. de seditio. ver. septimo, & vltimo. num. 58. fol. 98. Tom. 11. P. 1.

Pœna extraordinaria, & capit. extrauagant. qualiter sit considerandа.

*POENA extraordinaria imposita, an quis alia puniri possit Vital. de Camba. de clauf. ver. nil nouari. numero 26. folio 386. Tomo decimooctauo.

Extraordinaria potest esse ad mortem. Franc. Squilacen. de fide cathol. dub. 1. nu. 68. f. 11. T. 14.

Potest quis puniri ea ratione, qua possit iterũ torqueri. Ioã. Roias de hæret. 2. Par. assertio. 31. numero 302. folio 230. Tomo vndecimo, Par. 2.

Extrauagan. execrabilis. §. qui verò non habet locum in Cardinalibus. Barthol. Bellen. de charitat. subsi. quæstio. 60. num. 24. folio 159. Tom. 15. P. 2.

Extrauagan. iniustè de elec. si procedat, & locum sibi vendicet in prouisis allegato. Petr. And. Gamb. de auctori. leg. de lat. libro 3. rub. de potestate legati &c. nu. 688. f. 175. T. 13. P. 2.

Pœna facientium interdictum irrationabiliter, scisma, & contra iuramentum fidelitatis quæ sit, remissiuè.

*POENA facientis contra iuramentum fidelitatis. Ioann. Blanc. in epit. feud. capitu. 7. de sacramento fidelitatis, numero 17. folio 272. Tom. primo.

Facientis interdictum irrationabiliter. Ioan. And. de Bono. de interdict. nu. 25. fol. 345. Tom. 14.

Facientium scisma in ecclesia. Franc. Arias de Bello, & eius iusti. versi. si quidem nu. 103. fol. 330. Tom. 16.

Pœna quid faciat, & quæ facti, falsariorumque sit.

*POENA Facit sapientem illum, quem culpa ostendit insipientem. Paris. de Put. de sindicat. versi. iudices. nu. 38. fol. 278. Tom. 7.

Factiquè, æstimatio diuidua an sit natura. Eguin. Baron. de diuid. oblig. cap. 12. nu. 5. fol. 384. Tom. 6. Par. 2.

Falsariorum quæ sit. B. Antoni. de excommunicat. cap. 13. num. 1. vbi inquit falsarios homines literarum nostrarum Apostolicarum, qui per se, vel per alios vitium falsitatis exercent, cum defensoribus, & fautoribus suis anathematis vinculo decernimus innodatos. fol. 370. Tom. 14.

Pœna falsi quomodo quis teneatur, & quæ sit tam de iure ciuili, quàm canonico.

*POENA Falsi in moneta imponitur in quatuor casibus. Frã. Curt. Senior de monet. nu. 20. fol. 205. Tom. 12.

Qua tenetur vendens rem duobus, non habet locum in pignorante rem duobus. Ant. Neg. de pigno. & hypothe. memb. 1. 5. Par. nu. 47. fol. 225. Tom. 6. Par. 1.

Quæ sit de iure canonico Hiero. Zanet. de differen. iur. ciuil. & Canon. nu. 249. fol. 206. Tom. 1.

Quæ sit de iure Ciuili. idem Ibidem. nu. eod. fol. eod.

Testis

Source : BIU Cujas

Testis quæ sit. Bald. de Perus. circ. materiam testium. 2. Pai. num. 13. fol. 71. Tom. 4.

Pœna fisco quando debeatur, & quando non, & quæ sit frangentium pacem, fraudati vectigalis, furcarum & furti.

*POENAM Fisco ex contractu priuati non deberi sine stipulatione. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 130. nu. 1. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.
Fisco propter fomentum iudicij debetur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 129. nu. 2. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.
Frangentium pacem, vel treugam. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 117. nu. 5. fol. 436. Tom. eod. Par. ead.
Fraudati vectigalis, an transmittatur ad hæredem. Iul. Feret. de gabel. vectigal. &c. versi. tuto. nu. 229. fol. 85. Tom. 12.
Nunquid cedat lucro emptoris vectigalis. Albert. Brun. Astens. de augmen. &c concluf. 16. princ. nu. 19. fol. 367. Tom. 17.
Furcarum est vile supplicium. Paris de Put. de sindicatu. versic. an si statutum, nu. 6. fol. 298. Tom. 7.
Furti qualiter debeat imponi potestati, & alijs officialibus. Amode. Iusti. de Castel. de sindic. nu. 172. fol. 343. Tom. 7.

Pœna grauior quando dicatur, quæ hæreticis, homicidis, horasque non dicentibus. sit imponenda.

*POENA grauior dicitur legem, & iudicem contemnendo. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 124. nume. 6. fol. 446. Tom. 11. Par. 1.
Hæreticis ignis ex consuetudine infertur. Conrad. Brun. de hæret. cap. 13. nu. 14. fol. 32. Tom. 11. Par. 2.
Hæretico mitigari, vel mutari potest arbitrio episcopi, & inquisitoris, lata etiam sententia hodie quid sit. Io. Roias de hæret. 2. Par. assert. 16. nu. 199. fol. 227. Tom. 11. Par. 2.
Hæreticorum in priuatione beneficiorum. Conrad. Brun. de hæret. cap. 3. de pœnis Canon. hæret. nu. 7 fol. 317. Tom. 11. Par. 2.
Homicidę quæ sit. Ioan. Stafil. super commis. & lit. iusti. versi. & primo sciendum est. nu. 30. fol. 297. Tom. 15. Par. 1.
Homicidij Longobardo iure est pecuniaria. Iul. Feret. de re naual. lib 6. nu. 4. fol. 337. Tom. 12.
Horas non dicenti in foro pœniténtiæ, vel contentioso quæ sit imponenda. Ioan. de Ligna. de horis canon. quæst. 10. per tot. fol. 559. Tom. 15. Par. 2.
*POENA Humana non excludit diuinam, & diuina pœna quæ sit, & quomodo temporaliter percutiat. Conrad. Brun. de sedit. ca. 13. de vindicta diuina in seditiosis. nu. 1. 2. & 3. & 4. & 6. fol. 138. & 139. Tom. 11. Par. 1.

Pœna ignis aduersus quos sit, constituenda, & quę sit impedientium accedentes ad concilium, ac imponentium collectas ecclesijs, remissiuè.

*POENA ignis aduersus impios, & hæreticos antiquissima est. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 46. de pœnis num. 47. fol. 173. Tom. 11. Par. 2.
Ignis est officiali, qui scienter scribit literas, quibus sua potestate dicit aliquem immunem ab oneribus. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 117 fol. 4. Tom. 12.
Illius qui post sonum campanæ iuerit sine lumine, an extendatur vbi campana non potest audiri. Barthol. Teg. in tractat. crim. Par. 16. de tempore. nu. 7. fol. 21. Tom. 11. Par. 1.
Impedientibus imponenda est arbitraria. Zanch. Vgol. de hæret. cap. 31. de impedient. officium &c. nu. 7. fol. 262. Tom. 11. Par. 2.
Impedientium accedentes ad cõcilium. Thomas Campeg. episc. Feltren. de concil. cap. 14. per tot. de pœna impedien. &c. folio 406. Tom. 13. Par. 1.
Imponentium collectas ecclesijs. Io. Lup. de liberta. eccles. quęst. 4. nu. 3. fol. 3. Tom. 13. Par. 1.

Pœna miscellaneè considerata cui, qua de causa, quando imposita, imponenda, mitiganda, minuendaquè sit.

*POENA Imponitur a lege ipso iure hæredi non conficienti inuentarium. Roland. a Valle de confect. inuent. versi. an in foro. nu. 5. fol. 198. Tom. 8 Par. 2.
Imponitur exigenti collectas, vel alias exactiones. Petr. Antib. de muner. §. 4. super pluribus quæst. numerum. 1. nu. 32. f. 41. T. 12.
Imposita a statuto producenti falsos testes, an habeat locũ in producente vnum tantum. Bald. Perus. de statut. versi. testimonium. nu. 4. fol. 152. Tom. 2.
Imposita emphyteutę alienanti, an habeat locum in conductore ad longum tempus. Io. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. ca. 14. de conduct. colono &c. nu. 8. fol. 308. Tom. 17.
Ex conuentione partium vtrum exigatur. Vital. de Camba. de claus. versi. restat. nu. 3. fol. 460. Tom. 18.
Iudici aliquid non facienti, habet locum quando cessauit facere requisitus. Hiero. Gigas de pens. eccles. quæst. 77. nu. 4. fol. 357. Tom. 15. Par. 1.
Mulieri secundo nubenti ad donationem inter viuos non trahitur. Lancellot. Gal. de statut. quæst. 6. nu. 22. fol. 315. Tom. 2.
Viduæ secundo nubenti, militat etiam in viro. Ioann. Dile &. Durand. de arte testan. cautel. 18. nu. 5. fol. 130. T. 8. P. 1.
In auctorem schismatum. Conrad. Brun. de seditio. cap. 1. num. 6. fol. 127. Tom. 11. Par. 1.
In blasphemos diuino iure quæ sit. Conrad. Brun. de seditio. cap. 13. de vindicta diuina &c. nu. 10. fol. 139. Tom. 11. Par. 1.
In cautionibus de non offendendo ad scripta, quando in totum, vel in parte debetur, an offenso ex interuallo repercutere liceat. Octa. Vel pel. de promis. de non offen. quæst. 103. num. 4. fol. 417. Tom. eod. Par. ead.
In Correlatiuis repetita creditur, dic in legali, non conuentionali. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 169. nume. 2. folio 451. Tom. 11. Par. 1.
In crimine hæresis ad secundum gradum extenditur. Mart. Laudens. de crim. læsæ maiest. quæst. 6. nu. 5. fol. 29. Tom. 11. Par. 1.
Læsæ maiestatis ad posteros trãsmitti qualiter intelligatur. idem de crim. læsæ maiest. quęst. 6. nu. 18. fol. 30. T. eod. Par. ead.
In delictis momentaneis minuitur diuturnitate temporis, vt in homicidio, cuius pœna decennio temperatur. Barthol. Toeg. in tract. crim. Par. 16. de tempore. nu. 9. fol. 21. Tom. 11. Par. 1.
In dubio applicatur fisco, & de iure canonico. applicatur iudici. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæst. 4. nume. 36. fol. 143. Tom. 18.
Parti applicatur, nisi in legali. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 131. nu. 24. fol. 443. Tom. 11. Par. 1.
Per sententiam est imponenda. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 2. Par. 3. nu. 25. fol. 52. Tom. 15. Par. 1.
In exercentes Schrocchi, Barocchi, & Retranguli. Ioan. Bap. Lup. de vsur. §. 5. nu. 21. fol. 143. Tom. 7.
In foro contentioso debetur, secus in foro conscientiæ. Hiero. Zanet. de differen. iur. ciuil. & canon. nu. 196. fol. 205. Tom. 1.
In iudicijs belli est mitiganda. Paris a Put. de re milit. versicu. an si prouocans. nu. 5. fol 420. Tom. 16.
In matrimonio promitti non potest. Iacob. Butrig. de dote. versic. pater. nu. 6. fol. 248. vult dicere. 448. Tom. 9.
In mortuos excommunicatione defunctos. Conrad. Brun. de hæret. cap. 15. de pœna suspecto. &c. nu. 5. fol. 322. Tom. 11. Par. 2.
In persona vnius, an ad alterum contrahentem repetita dicatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 169. nume. 1. folio 451. Tom. 11. Par. prima.
In prorogatione, non dicitur repetita. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 188. nu. 17. fol. 455. Tom. 11. Par. 1.
In purgatorio infligenda conditionalis est, si non est remissa per indulgentias, vel satisfactionem. Ant. Rosel. de indulg. nu. 174. fol. 152. Tom. 14.
In totum non committitur, quando partis solutio facta sit. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nume. 136. fol. 225. Tom. 13. Par. 2.
In transactione inualida non incidit in pęnam. Bertachi. de gabel. seu vectigal. &c. memb. 3. 8. Par. princ. versi. videndam. num. 50. fol. 71. Tom. 12.
Incapacitatis, & infamiæ quæ infligitur filijs non trabitur ad nepotes. Mart. Laudens. de crim. læsæ Maiest. q. 6. nu. 28. fol. 31. Tom. 11. Par. prima.
Filiorum quo ad extraneorum successiones, non debet ad filias extendi. Mart. Laudens. de crim. lęsæ Maiest. numero 6. folio 28. Tom. 11. Par. 1.
Per legem quisquis inflicta filijs, an locum habeat in filiabus. Mart. Laudens. de crim. læsæ maiest. num. 1. q. 5 fol. 28. Tom. 11. Par. prima.
Spurij non trabitur ad nepotes. idem ibidem. quæst. 6. nume. 9. folio 29.
Incendiarij ecclesiarum. Conrad. Brun de hæret. cap. 20. nu. 17. fol. 325. Tom. 11. Par. 2.
Quæ nam sit. Iul. Feret. de re naual. lib. 7. num. 36. 37. 38. 39. & 42. fol. 338. & 339. T. 12.
Incestarum nuptiarum, an iure canonum locum habeat. Gabriel. Paleot. de nothis, spurijsque filijs capitu. 42. numero 9. folio 64. Tom. 8. Par. 2.
Infamiæ est famę priuatio. Fran. Paui. de vitatio quæst. 10. 1. Par. nu. 82. fol. 191. Tom. 14.
Interdicti, an secum executionem trahat quęst. 10. 1. Par. num. 84. fol. 191. Tom. 14.
Quandoque puniuntur qui non peccauerunt. Io. de Ligna. de interdictio. ecclesiast. nu. 11. Par. 1. fol. 325. Tom. 14.
Ipso iure non extenditur ad exequata, seu æquiparata. Alfons. Hoied. de benefi. incompatib. Par. 1. capitu. 16. nume. 5. fol. 129. Tom. 15. Par. 1.
Irrogata debitori per statutum, si intra tempus limitatum non soluat, cessat, si creditor, cui pecunia applicatur, pœnam non petat. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. capitu. 11. numero 8. folio 225. Tom. 3. Par. 2.
Ita committitur dum contrauenitur in totum, & cum dispositio in totum, valet, sicuti pro parte. Lancellot. Gal. de stat. quæst. 4. nume. 3. fol. 329. Tom. 2.
Iudicis prouocationem non recipientis. Ioan. Ferar. de appellatio. cap. 2. lib. 2. nu. 128. fol. 68. Tom. 5.
Iuris communis an habeat locum in dispositione statutaria, quæ pœnam non imponit, sed super delicto disponit. Albert. Brun. Astens. de augm. &c. concluf. 3. princ. numero 17. folio 351. Tom. decimoseptimo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Iuris communis an tollatur omnino per pœnam ſtatuti, & an tollat eam quatenus concurrit, & agi poſſit, ſi excedat in eo quod excedit. Alberi. a Roſa. de ſtatut. quæſt. 8. n. 4, & 7. fol. 3. Tom. 2.

Iuxta qualitatem, & quantitatem delicti pœnitentibus imponi debet. Ant. Roſſell. de indulg. verſi. quod autem numero 41. fol. 150. Tom. 14.

*POENA laudemij duplicati. Franc. Solſon. in lucerna laudem. cellul. 12. nu. 35. f. 228. T. 10. P. 2.

Pœna legalis qualiter ſit conſideranda, & pœnà ll. vel ſtatuti prætermiſſa quæ ſit, & legis auctoritati reſeruatur.

*POENA legalis an cum conuentionali concurrat. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſt. 129. nu. 17. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.

Deducta in pacto valida. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſt. 129. nu. 26. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.

Impoſita neganti, euitari. poteſt pœnitentia quandoque ante ſententiam. M. Ant. Cucch. de mentiente circa poſſeſſ. verſic. præmitte. nu. 282. fol. 297. Tom. 3. Par. 2.

Pro facto committitur, non autem conuentionalis. Bertachi. de gabel. ſeu vectigal. &c. memb. 3. 8. Par. princip. de gabel. contract. nu. 52. fol. 71. Tom. 12.

Quando cum conuentionali concurrat. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſt. 124. nu. 14. fol. 440. Tom. 11. Par. 1.

Legibus, vel ſtatutis prætermiſſa eſt arbitraria. Franc. Curt. ſenior. de monet. verſi. ad euidentiam. nu. 21. fol. 205. Tom. 12.

Pœna l. quando ceſſet, ſiue euaneſcat, cui queretur. & l. Corn. hodiæ ſit.

*POENA legis ceſſat in percutiente aliquem ſe defendendo. Hiero. Giganſ. de crim. læſę. Maeſt. quæſt. 5. nume. 15. folio 35. Tom. 11. Par. prima.

Corneliæ de ſicarijs eſt hodie pœna capitis. Paul. Girlan. de ſortile. qnæſt. 11. nu. 5. fol. 395. Tom. 11. Par. 2.

Euaneſcit per pœnam impoſitam a teſtatore. Ioann. Dilect. Durand. de ante teſtan. cautel. 41. nu. 3. fol. 3. Tom. 8. Par. 1.

Fiſco quæritur. Nic. Maron. de fide treug. & pac. quæſt. 129. nu. 8. fol. 442. Tom. 11. Par. 1.

Pœna l. in rem actio. de rei vendicat. quando locum non habeat.

*POENA legis in rem actionem de rei vendicatione non habet locum ſi actor non bene ſpecificauerit bona. M. Anto. Cucch. de mentiente circa poſſeſſionem. verſi. præmitte. num. 324. fol. 298. Tom. 3. Par. 2.

Non habet locum ſi interrogatio per iudicem annullata ſit. Mar. Ant. Cucch. de mentient. circa poſſeſſ. verſi. præmi tte. nu. 295. fol. 297. Tom. 3. Par. 2.

Non habet locum, ſi reus ante litis conteſtationem confiteatur. idem ibidem. nu. 282. fol. 297.

Non procedit ſi actor iuramento probauerit poſſeſſionem rei. M. Ant. Cucch. de mentiente circa poſſeſſ. verſi. præmitte. num. 277. fol. 297. Tom. 3. Par. 2.

Quod intelligendum, niſi probatum ſit ſemiplenè tantum. idē ibidem. nume. 278.

Pœna l. Iul. quotuplex ſit, & qualiter conſideretur.

*POENA legis Iul. de anona per quem committatur. Franc Lucan. de fiſco, & eius priuil. 2. Par. princip. de caſibus bonorum publi cam. nu 41. fol. 10. Tom. 12.

De anona quæ ſit. idem ibidem.

Eſt, ne cœlibes, nec orbi ex ciuium Romanorum teſtamentis capiant Iacob. Guiat. in titul. 29. ex corp. Vulpiani. titul. 14. de pœna l. Iul. fol. 275. Tom. 1.

Repetundarum, cui applicanda ſit. Fran. Luca de offi. & eius priuil. 2. Par. princip. de caſibus bonorum publican. numer. 4. fol. 10. Tom. 12.

Repetundarum quæ ſit. idem ibidem.

Repetundarum tenetur ſapiens, qui propter auaritiam aliquid a parte receperit. Pac. Scal. de conſil. ſapien. lib. 4. cap. 10. fol. 349. Tom. 3. Par. 1.

Pœna. l. quiſque. C. ad l. Iul. Maieſt. quando, & contra quas perſonas locum habeat, vel non.

*POENA legis quiſquis. C. ad legem Iul. Maieſt. cõtra filios locum non habet, niſi in caſibus ibi expreſſis. Hiero. Gigans. de crimi. læſæ Maeſt. lib. 3. de pœnis &c. quęſt. 1. num. 9. fol. 73. T. 11. Par. 1.

Quo ad incapacitatem ſucceſſionis extraneorum, non trahitur ad filias. Mart. Laudenſ. de crim. læſæ. Maieſt. quæſt. 5. nu. 18. fol. 29. Tom. 11. Par. 1.

Reſpectu filiorum de conſuetudine non ſeruatur. Hiero. Gigans. de crim. læſæ. Maeſt. quæſt. 23. nu. 3. fol. 79. Tom. 11. Par. 1.

*POENA legis reſpiciens futurum ipſo iure nõ incurritur. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. cap. 1. de ſent. & re iudic. nu. 65. fol. 307. T. 14.

*POENA l. ſi conſtiterit, C. finium regun. non exigitur in primis, & ante omnia, & ex priuilegio attẽtatorum, ſed poſt litem finitam Robert. Lancellot. de attent. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 210. fol. 464. Tom. 5.

Pœna. l. ſi quis intantum. C. vnde vi, quando locum habeat, committatur, & non, & quid ſit.

*POENA legis ſi quis in tantam. C. vnde vi, an in prelatis locum habeat. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. quæſt. 10. 1. Par. nume. 94. folio 191. Tom. 14.

Committitur etiam poſt recuperatam poſſeſſionem voluntariè, & iudicialiter. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 1. cap. 9. num. 65. fol. 74. Tom. 14.

Eſt ſeparabilis a reſtitutione poſſeſſionis reſpectu libelli. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 28. de ſent. in cauſa &c. num. 119. fol. 448. Tom. 5.

Ipſo iure non incurritur. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. cap. 4. de execut. &c. nu. 64. fol. 307. Tom. 14.

Quatenus ageretur pro recuperanda poſſeſſione, quæ fuit lite pendente, & per violentiam occupata procedi poteſt via priuilegiata attentatorum. Robert. Lancellot. de attentat cap. 31. de pœnis attentatorum. num. 214. fol. 464. Tom. 5.

Secus ſi vltra ageretur ad pœnam amiſſionis dominij, vel æſtimationis. idem ibidem. nu. 215.

Pœna compromiſſi quando valeat, & pœna in genere ſumpta loco cuius eſt ſuffecta, & quando locum non habeat.

*POENA licèt in compromiſſo ab vna parte tantum promiſſa ſit, valet nihilominus ſententia. Octa. Velpel. de promiſſ. de non offen. quæſt. 79. nu. 14. fol. 415. Tom. 11. Par. 1.

Loco vſurarum ſuffecta. Ioan. Bapt. Iup. de vſur. §. 3. nume. 36. fol. 116. Tom. 7.

Locum non habet, vbi nulla noxa. Pet. de Baiſ. in direct. elect. cap. 26. 1. Par. nu. 7. fol. 385. Tom. 15. Par. 1.

Pœna maior cui, a quo, quando, & qua de cauſa imponatur, nec non dicendum eſt de maxima, minore, & minima & demum quę ſit malæ alienationis.

*POENA maior a iure ſeductoribus, quàm delinquentibus imponitur. Ioan. Roias. de hæret. 2. Par. tractat. aſſertio. 43. nu. 342. fol. 231. Tom. 2. Par. 2.

Maior a lege imponitur in crimine, quod magis bono Reipublicæ nocet, licet quo ad Deum minus ſit. Gundiſ. Villadieg. de legatis quæſt. 14. nu. 15. fol. 272. Tom. 13. Par. 2.

Arguit. maius delictum, quia imponitur ex eius qualitate. Anto. Mar. Corat. de elect. opin. tit. de pœna contra communem &c. nu. 42. fol. 245. Tom. 8.

Imponitur maiori. Sebaſt. Medices de venat. &c. quæſt. 9. nume. 7. fol. 399. Tom. 17.

Imponitur ſecundum Canonem interficienti vxorem quàm matrem. Roland. a Valle de dote. quæſt. 61. nu. 18. fol. 376. Tom. 9.

In mundo eſſe non poteſt, quàm mors infernalis, quæ nunquam tranſit. Ioan. de Selua de benefi. quæſt. 2. Par. 1. num. 27. folio 4. Tom. 15. Par. 1.

Pro furto, quàm pro blaſphemia imponitur, licèt blaſphemia maior ſit. Gundiſ. Villadieg. de legat. quæſt. 14. num. 16. fol. 272. Tom. 13. Par. 2.

Pro homicidio, quàm pro periurio imponitur, licet periurium maius ſit. Gundiſ. Villadieg. de legat. quæſt. 14. num. 18. fol. 272. Tom. 13 Par. 2.

Quando ad minorem redigatur, ſi diſpariter ſit promiſſa. Octa. Velpel. de promiſſ. quæſt. 79. nu. 3. fol. 415. Tom. 11. Par. 1.

Quare imponatur pro vxoricidio, quàm matricidio. Gundiſ. Villadieg. de legat. quæſt. 14. nu. 14. fol. 272. Tom. 13. Par. 2.

Malæ alienationis rei eccleſiæ quæ ſit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. quæſt. 21. verſi. habetur. nu. 2. & 3. fol. 507. T. 15. P. 2

Maxima aliquando pro leui delicto imponitur. Vital. de Camba de clauſ. verſi. poſtremo. nu. 4. fol. 459. Tom. 18.

Mediatoris ſimoniæ. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. cap. 8. fol. 38. Tom. 15. Par. 2.

Mere legatis, ſemper monitionem requirit. Hiero. Gigas. de penſio. eccleſ. quæſt 77. nu. 13. fol. 357. Tom. 15. Par. 1.

Minima corporis, quòd ſit maior quacunque pecunia, quomodo intelligatur. Bon. de curti. de nobilit. 5. Par. nu. 76. fol. 17. T. 16.

Purgatorij excedit omnem maximam huius ſeculi. Feli. Sande. de indulg. nu. 2. fol. 157. Tom. 14.

Minor clerico infligitur pro adulterio, & alijs minoribus, quàm. pro inceſtu, aut ſodomia. Paul. Gril. de pœnis omnifar. Coitus. quæſt. 6. nu. 9. fol. 302. Tom. 11. Par. 1.

Pœna quando minui, & qua de cauſa minuatur, vel non.

*POENA minui non poteſt poſt latam ſententiam. Ioan. Redin. de Maieſt. Princip. verſi. tantum. nu. 71. fol. 163. Tom. 16.

Vide

Source : BIU Cujas

Vide differentiam quandam,& pœnam.nu.75. & seq. & vnam ampliationem,& tres limitationes nu.72.73.& 74.ibidem.
Minuitur ob minorem ætatem,& spontaneam cõfessionem. Fran. Paui.de visitatio.quæst.10.1.Par.nu.101.fol.191.Tom.14.
Mitigatur,ob ingraueſcentem ætatem in sensibus. Barthol. Taeg. in tract.Crimin.Par.6.nu.61.fol.13.Tom.11.Par.1.
Ratione ebrietatis.Paris.de Put.de sindic.versic. licet. numero 5. fol.296.Tom.7.
Mitior non est imponenda ex præsumpta probatione legis, sed hominis.Ioann.Crot.de testi.versicu.expeditis. nume. 19. folio 226. Tom. 4.
Mitiori est quis plectendus ex præsumpta probatione, quàm ex vera.Ioan.Crot.de testi. expeditis.nu.18.f.226.T.4.

Pœna mortis quomodo consideretur.

*POENA mortis cum alia cõcurrente,semper quæ minor est, prius imponitur,ne alia sit frustratoria. Franc. Squilacen.de fide Cathol.dub.1.nu.62.fol.11.Tom.14.
De iure ciuili infertur,sed nou de iure canonico. Hier. Zanet. de differ.iur.ci.& cano.versicu.prima differentia.nume. 234. folio 206. Tom. 1.
In iure canonico dicitur excommunicatio.Fran.Squilacen.de fide Cathol.dub.1.uu.28.sol.9.Tom.14.
In quibus delictis detur.Conrad.Brun.de hæret.cap.12. fol. 321. Tom.5.T.11.P.2.
Non imponitur vbi ex seditione schisma oritur.Ludoui.Montalt. de Reprob. sent. Pilati.artic.2.nu.7.fol.11.Tom.14.
Quibus casibus irrogari consueuerit.Petr. And.Gamb. de aucto. leg.de lat.lib.8.num.90.fol.211.Tom.13.Par.2.
Quibus,& quot inferatur modis,& gladio, qui communiter plectantur.Placenti.de accusat.titu.7.de crimin. numero 15. fol. 5. Tom.11.Par.1.
Statuto imposita non excludit bona.Bald. Perus.de statut. versic. bannitus.num.62.fol.93.Tom.2.

Pœna multiplex aduersus quem constituatur,& municipalis quam vim habeat.

*POENA multiplex est violantium interdictum.Ioan.Andr.de Bono.de interdict.ciuit.num.55.fol.346.Tom.14.
Municipalis tollit pœnam curis communis. Nico.Moron.de fide freug.& pac.quæst.124.num.8.fol.440.Tom.11.Par.1.

Pœna negantis iurare, & positionibus respondere nolentis quæ sit, & qualiter neminem exemptum reddit.

*POENA negantis augetur nunquam,vbi statuta pœnam ipso iure ponant.M.Ant.Cucch.de ment. circa posses.versic.præmite.nu. 117.fol.294.Tom.3.Par.2.
Nemini immunitatem præstat.Lancellot. Gall.de statut.quæst.4. num.27.fol.314.Tom.2.
Nolentis iurare.Ioan. Clanc.in Epit.feud.cap.7.de sacramento fidelitatis.num.4.fol.271.Tom.1.
Respondere positionibus. Vbert.de Bo b.de positio.§.6. num.1. fol.7.Tom.4.

Pœna negatiuè considerata, quid operetur.

*POENA non committitur in obligationibus dandi,& facti diuidui pro parte adimpleta. Benuenut. Strach. de adiect. Par. 2. de his quæ in persona &c.numero 42.fol.387.Tom.6.Par.1.
Non conferentisquæ sit,& qualis.Vital. Nemausf.de collatio.ver. nunc.num.25.fol.458.Tom.8.Par.1.
Non debite iurantis.Bon. Cont.de appellat.§.1.nu.30.fol.42.T.5.
Non debetur in cõtractu promissa,nisi omnia ad vnguem per aduersam partem fuerint obseruata. Guliel. Redo.de reb.eccles. non alienen.num.4.fol.527.Tom.15.Par.2.
Non declarata an supplenda per legem.Nic.Moron.de fide treug. & pac.quæst.118.num.32.fol.437.Tom.11.Par.1.
Non egreditur delictum in his quæ diuisionem admittunt. M. Anto.Cucch.de mentient. circa posses.versic.præmitte.nu.323. fol.298.Tom.3.Par.2.
Non excusatur turbans prætextu alicuius tituli,nisi a possessore titulum habuerit. Virgin.de Boccat.de Cing.I. C.Romani cap. 12.num.11.fol.308.Tom.3.Par.2.
Non extenditur de persona ad personam. Nico. Moron. de fide freug.& pac.quæst.169.num.3.fol.451.Tom.11.Par.1.
De tempore ad tempus.Nic.Moron.de fide freug. & pac. quæst. 169.num.3.fol.451.Tom.11.Par.1.
Vltra territorium statuentis.Sebast.Vent.de nullitat.tit.de nullit. ex defect.inhabil.&c.num.54.fol.401.Tom.4.
Non imponitur nisi in expressis.Nic.Moron. de fide treug.& pac. quæst.129.fol.442.num.9.Tom.11.Par.1.
Nisi verè exprimatur,& indubio per sententiam est imponenda. Ioan.de Selua.de benefi.quæstione 2. Par.3.numero 25.fol.52. Tom.15.Par.1.
Non insinuantium.Petr.Rebuff.de nominat.quæst.14.princip.nu. 201.folio 326.Tom.15.Par.2.
Non intimantis debitis modo,& tempore.Boni.Cont.de appella. §.5.num.1.fol.50.Tom.5.
Non soluentis vectigal est confiscatio, & publicatio. Mart. Laudens.de fisco quęst.70 fol.3.Tom.12.
Non venit vbi lex authoritatem præstat. Iacob. de Are.de expens. in iudi.factis.num.3.fol.395.Tom.3.Par.2.

Pœna nona attentantis lite pend.& nubentis quæ sit.

POENA Nona attentantis lite pendente,quę tam emptorem,quàm venditorẽ rei religiosę respicit,est.Robert. Lancellot. de attent. cap.31.de pœnis attentatorum.num.203.fol.464.Tom.5.
Nubẽtis infra annum luctus non incurritur, si matrimonium fuit cõsumatum.Phanu.de Phann.de dot.glos.2.nu.35.fol.417.T.9.

Pœna dubitatiuè considerata quid operetur.

Nunquid de necessitate requisita in compromisso conuentionali, vel sufficiat simplex compromisso de parendo sententię,vel laudo.Ioan.Bapt.de arbitr.cap.8.num.1.fol.253.Tom.3.Par.1.
In matrimonijs possit opponi.Ioan.Brunel.de sponsal.& matri. conclus.16.num.1.fol.18.Tom.9.
Tota committatur in arbitramento plura capitula continens,vbi tantum contra vnum factum est.Lanfran.de Oria.de arbitr.diuis.7.num.10.fol.216.Tom.3.Par.1.

Pœna maior,quæ sit, nullitatis nunquid concurrat cum alia, & quæ sit octaua attentantis lite pend.

*POENA Nulla maior in ecclesia, quàm anathematizatio. Card. Iacobat.de concil.lib.6.articu.4.nu. 12.fol. 286. Tom.13 Par.1.
Nullitatis an cum alia concurrat,& quando nullitas sit pęna.Nic. Moron.de fide treug.& pac.quæst.123.nume. 15.fol.440. Tom. 11.Par.prima.
Octaua attentantis lite pendente;quia rem litigiosam præscribere non potest Robert.Lancellot.de attent. cap. 31. de pœnis attentat.nu.198.fol.464.Tom.6.

Pœna omnis quando adiecta in fraudem vsurarum præsumatur, ite quando omnis relaxetur.

*POENA omnis adicta quantitati, præsumitur adiecta in fraudem vsurarum. Ambros.de Vigna. de vsur.versi.salubriter. num.50. fol. 54.Tom.7.
Omnis, quæ debetur pro peccato relaxatur in baptismo merito passionis Domini Nostri Iesu Christi. Ludou. Bolo. de indulg. nu.3.fol.142.Tom.14.

Pœna ordinaria quando non imponenda, remittenda, nullaq; sit.

*POENA ordinaria non imponenda, nisi ex legitimis probationibus,& testes sub obtutibus deponere debent.Nic.Moron. de fide treug.& pac.quæst. 103.nu.10.fol.454.Tom.11.Par.1.
Non imponitur ex indicijs. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst.184.nu.8.fol.445.Tom.11.Par.1.
Non remittitur paupertate. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil.quæst.4.nu.39.fol.144.Tom.18.
Nulla est ratione culpæ leuis,vel leuissimæ.Bald.Perus. de statut. versi.culpa.nu.1.fol.104.Tom.2.

Pœna originalis duplicatur,pacem violantis,pauperum, peccati originalis, & pecuniariæ quæ sit, & qualiter sit consideranda.

*POENA originalis duplicatur, & non pœna loci, vel noctis. Stef. de Federi.de interpret.iuris.Par.1.nu.83.fol.212.Tom.1.
*POENA pacem violantis.Octa.Velpel.de treug. & pac. quæst. 51. nu.1.fol.412.Tom.11.Par.1.
Pacem violantis a iure communi imposita, an ex conuentionali sublata censeatur.Octa.Velpel.de treug.& pac.quæst. 52. nu.1. fol.412.Tom.11.Par.1.
Pauperum corporalis.Ioan.Vgo.de offi.quatuor prælat.tit. de obseruat.pacis.nu.1.fol.199.Tom.13.Par.2.
Peccati originalis,quia est æterna per indulgentias nõ remittitur. Ant.Rossel.de indulg.nu.139.fol.151.Tom.14.
Pecuniaria pro homicidio imponi potest. Gabriel. Paleot. de Nothis spurijsque filijs.ca.54.nu.11.fol.69.Tom.8.Par.2.Et. Ioan. Ant.Rub.Alex.de potest.proch.&c nu.288.fol.211.T.11.Par.1.
Pecuniaria legis agrariæ accusatori applicatur. Hiero.de Mont.de finib.regun.cap.36.nu.1.fol.341.Tom.3.Par.2.
Per sententiam episcopi apposita in vsus pios conuerti. debet. Henric.Botte.de synod.episc.concluſ.13.art.1.num.124.fol. 393. Tom.13.Par.2.
Quid de pœna,in quam officialis suum subditum condemnauit.Idem ibidem.nu.125.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quæ ſit.Zanc.Vgol.de hæret.cap.20.de pœnitentialibus.num.2. fol.254.Tom.11 Par.2.

Vbi eſt a ſtatuto pro homicidio impoſita, cui a pęna iuris cõmunis receſſum uideatur.Ioann.Ant.Rub.Alex.de poteſt.proc.&c. nu.297.fol.211.Tom.11.P.1.

Violationis eccleſiæ cui applicetur.Ioan.Viſch.de immunit.eccl. nu.66.fol.14.Tom.13.Par.1.

Pœna pecuniæ traiectitiæ an peti poſſit, & pœna cui, & per quem quæratur, & quando non committatur.

*POENA Pecuniæ traiectitiæ, an peti poſſit.Iul.Feret.de re naual. lib.12.nu.126.fol.350.Tom.12.

Per officialem fiſco quæritur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſt.129.nu.22.fol.442.Tom.11.Par.1.

Per primum comiſſa, per ſecundum nõ committitur.Nic. Moron. de fide treug.& pac.quæſt.126.nu.3.fol.441.Tom.11.Par.1.

Per ſecundum, non committitur primo contrauẽiente. idem ibidem quæſt.155.nu.2.fol.450.

Pœna periurij qualiter conſideretur, & quæ ſit.

*POENA periurij de iure regni. Petr. Foller.de contract. cenſuar. verſi.Nicolaus.nu.88.fol.130.Tom.6.Par.2.

Iure Longobardo. idem de contract.cenſuar.ver.Nicolaus.num. 84.fol.129.Tom.6.Par.2.

Iure noſtro.idem ibidem.nu.85.

Opinio Angeli.

Opinio Saliceti.

Opinio Bald.

Opinio Corne.

Opinio.Iaſo.

Opinio D.Authoris.

Quacumque alia corporali maior.Ioan.de Capiſtra.de quodam matrim.verſi.circa primum.nu.19.fol.79.Tom.9.

Quæ ſit.Ant.Corſet. ſic de iuramen &c.quæſt.10.nu.64.fol.363. Tom.4.Conſtant.Roger de legis potent.nu.37.fol.403.Tom.1. Ioan.Quin.Edu.de Ariſtocr. Chriſt. Ciuit. cap. de periurijs fol. 102.Tom.16.Et Matthæ.de Afflict.de iure prothomis.§.4.nu.20. fol.13.Tom.17.

Quę ſit in foro pęnitentiali.Ioan. de Selua de iureiuran. quæſt.7. nu.8.fol.359.Tom.14.

Secundum Ægyptios.Petr.Foller.de contract. cenſuar.ver. Nicolaus.nu.79.fol.128.Tom.6.Par.2.

Secundum ius canonicum.Petr Foller.de contract.cenſuar.verſi. Nicolaus.nu.78.fol.128.Tom.6. Par.2.

Pœna permutantis, perpetui carceris perſonalis, præſtantium opem poculi amatorij quomodo conſideranda ſit.

*POENA Permutantis, cum eccleſia de iure ciuili. Guliel. Redoa. de reb.eccleſ.non alienan. Rub.2.de rerum eccleſ.alienat.num. 10 fol.405.Tom.15.Par.2.

Perpetui carceris æquiparatur damnationi in opus publicum.Ioã. Ant.Rub.Alex.de poteſt.proc.&c.nu.99.fol.205.Tom.11.Par.1.

Aequiparatur morti. Bermon. Chouer.de pub. concub. verſi.requiritur.nu.4.fol.169.Tom.11.Par.1.

Perſonalis minima, maior cenſetur, quàm realis.Ioan.Bapt.Ponta. de ſpol.lib.1.cap.9.nu.59.fol.274.Tom.14.

Plurium eidem opem præſtantium, an ſit vniformis. Paul.Gril.de pœnis omnifar. coitus. verſi.decimo nunc.nu.10.fol.304 Tom. 11.Par.1.

Poculi amatorij quę ſit, ſi mors ſequatur abſorbentis.Paul.Girlan. de ſortile.quæſt.11.nu.12.fol.396.Tom.11.Par.2.

Pęna portantium arma ad fideles prelatorum præſcriptionis quę ſit, a teſtatur adijci, & a iure ciuili eſſe poteſt, & quid preſupponat, & quæ ſit pęna attentantis.

*POENA Portantium arma, & alia vetita ad infideles Iul. Feret. de Gabel.vectigal,&c.ver.tuto.nu.130.& 131.fol.82.Tom.12.idem ibidem de re nauali.lib.3.verſi.varia.nu.23.fol.331.

Poteſt adijci a teſtatore.Ioan.Dilect.Duran. de arte teſtan. Cautela.8.nu.6.fol.139.Tom.8.Par.1.

Poteſt eſſe de iure ciuili, licèt Per præceptum ſit de iure naturali, vel diuino. Roberr. Lancellot. de attentat.& innouat.1. Par.in præfar.nu.71.fol.288.Tom.5.

Prælatorum ad concilium vocatorum, & non venientium. Pet. a Mont.de poteſt.pontifi.tit.de citatione prælatorum &c. num.2. fol.135.Tom.13.Par.1.

Præſcriptionis imponitur negligenti. Sebaſt.Medices de compenſat.quæſt.50.nu.7.fol.267.Tom.6.Par.2.

Præſupponit culpam, ſeu delictum.Sebaſt.Montic. de inuent. c.3. nu.89.fol.254.Tom.8.Par.2.

Prima attentantis eſt, quia nulliter agit, non ſolum actu, quem facit attentando, verum etiam alium, quem faceret non purgatis attentantis, putà ſententia in cauſa principali, quoniam & ipſe eſt nulla.Robert.Lancellot.de attent. cap.31. de pœnis attentatorum nu.7.fol.461.Tom.5.

Pœna priuationis miſcellaneè conſiderata quid operetur, quando habeat locum, & quando non.

*POENA Priuationis beneficij ob non ſolutionem penſionis apponitur per Papã de conſenſu beneficiati.Hierony. Gigas de penſ. eccleſiaſt.quæſt.77.nu.10.fol.357.Tom.15.Par.1.

Priuationis beneficij ob non ſolutionem penſionis apponitur fauore penſionarij. Hierony. Gigas. de penſ. eccleſiaſt.quæſt.73. nu.4.fol.356.Tom.15.Par.1.

Beneficiorum nunquam locum habet, niſi vbi lex, vel canon hoc dicit.Hierony. Gigans.de crim.læſæ Maeſt.quæſt.30. nu.3.fol. 71.Tom.11.Par.1.

Hæreditatis per teſtatorem adiecta ad prẽſtantium legatum vxori, hæredem non afficit.Lancellot.Gal.de ſtatut.quæſt.15. nu.1. fol.310.Tom.2.

Hæreditatis quando matri ſit imponenda. Vital. de Camba. de clauſ.verſi.nil nouari.nu.41.fol.392.Tom.18.

Illius, qui alienauerit rem emphytheuticam, an habeat locum in minore, & muliere non valentibus alienare bona ſua ſiue præſentia, & conſenſu propinquorum, & iudicis.Iul.Feret.de re naual.lib.10.nu.41.fol.345.Tom.12.

Locum non habet, niſi lex expreſſe dicat Aymo.Crauet. de anti quit.temporum.4 Par.nu.148.fol.157.Tom.17.

Non eſt ad hæredes tranſitoria.Nic.Moron.de fide treug. & pac. quæſt.29.nu.18.fol.422.Tom.11.Par.1.

Non imponitur niſi à lege.Petr.Rebuf.de pacif.poſſeſſor. nume. 271.fol.551.Tom.15.Par.2.

Nunquam cenſetur irrogata, niſi lex ipſam in ſpecie exprimat. Rolan.a Valle de confect inuent.nu 21.fol.192.Tom.8.Par.2.

Nunquam ipſo iure imponitur, niſi in caſib.a iure expreſſis.incert. auth.de cri.læſæ.maieſ.n.19.ver.& quid in prima.f.25.T.11.P.1.

Omnium bonorum, cauſæ criminali æquiparari uidetur. Ioann. Ant.Rub.Alex.de poteſt.proc.&c.nu.141.fol.206.T.11.Par.1.

Quando a iudice imponenda.Io.Lecirier.de primogenit. quæſt. 6.3.lib.nu.12.fol.66.Tom.10.Par.1.

Vel caducitatis, non incurritur ante partis declarationem Quintil Mandoſ.de monitor.quæſt.28.nu.2.fol.64.Tom.3.Par.2.

Qualiter circa diuerſa conſideretur, quid operetur, quando imponenda ſit, vel non.

*POENA pro facto negatiuo impoſita intelligitur, ſi monitio preceſſerit.M.Ant.Bauer.de mora.2.Par.nu.25.fol.409.T.6.Par.2.

Pro furto, licèt de iure naturali determinata non ſit, lex tamen ciuilis eam determinat.Fortu.Garzi.de vlt.fin.iur.canon. & ciuil. nu.292.fol.106.Tom.1.

Pro modo culpæ moderanda.Gaſp.Cabal.de eo quod intereſt.nu. 158.fol.33.Tom.5.

Proditorum, & ex cauſa Maieſtatis damnatorum quæ ſit.Conrad. Brun de ſeditioſis.c.5.nu.21.fol.135.Tom.11.Par.1.

Promiſſa tollitur per nouationem. Sebaſt. Medices de nouat.q.6. nu.18.fol.389.Tom.6 Par.2.

Propter non factum, ideſt non ſequutam ratificationem, an committatur.Nic.Moron.de fide treug.& pac.quæſt. 148. nu.8.fol. 447.Tom.11.Par.1.

Publicationis bonorum quando ex crimine venit imponenda tacitè vel expreſsè, tunc omnes habentes merum Imperium poſſunt hanc pœnam imponere.Paris.de Put.de ſindica. tit. de exceſſ.Baronum.&c.nu.11.fol.230.Tom.7.

Purgatorij eſt grauior omni pœna, quàm quis in hoc mundo paſſus eſt.Maria.Soci.de oblatio.libel.17.nu.21.fol.133.Tom.14.

Qua damnum illatum reſarcitur qualis ſit. Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.46.de pœnis nu.3.fol.179.Tom.11.Par.2.

Qua incontinentes ſacerdotes puniebantur in primitiua eccleſia. M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt. reddit. cap.19.num.9.fol.349.Tom. 15.Par.2.

Qua puniatur omittens aliquam rem in inuentario ponere. Phanu.de Panu. de inuent. her. 3. Par. nume. 51. folio 279.Tom.8. Par. ſecunda.

Qualis eſſe debeat.Fortun.Garz.de vlt.fin.iur.Canon.& Ci.num. 173.fol.106.Tom.1.

Quamuis ipſo iure incurratur, eſt neceſſaria ſententia declaratoria.Alfonſ.Hoieda.de benefi.incompatib.Par.1.cap.18. nu.20. fol.134.Tom.15.Par.1.

Quam incurrit, qui vexat prædia eccleſię dedicata.Guliel.Redoa. de reb.eccle.non alienam.nu.17.fol.508.Tom.15.Par.2.

Quando eſt arbitraria, an poſſit arbitrium extendi ad mortem,& quæ in hoc requirantur Marq.de Suſ.de Iudæ.& alijs infid.c.3. nu.4.fol.42.Tom.14.

Quando eſt adiecta dationi, vel facto, ius ciuile, & canonicũ inter ſe differunt.Hierony.Zanet de diffe.iur.ciuil.& canon.nu. 230. fol.206.Tom.1.

Fiſco applicatur.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani cap. 12. nu.4.fol.308.Tom.3 Par 2.

Imponi poteſt iudici. Maria. Soci. de iudi. numero 29. folio 98 Tom.3.Par.1.

Imponitur ipſo iure, antequam poſſit attentari executio, debet fieri declaratoria.Guliel.Redoa.de reb. eccle.non alienan. ver. ſed licet.nu.5.fol.510.Tom.15.Par.2.

Imponitur

Source : BIU Cujas

Imponitur ipso iure, res iudicata dicitur. Melch. Pala & in tracta. maiorat. quæst. 23. num. 32. fol. 484. Tom. 10. Par. 1. Et Bartholo. Belenz. de charitat. subsid. quæst. 44. nu. 6. fol. 154. T. 15. Par. 2.
Morte extinguatur. Albert. Brunel. Astens. de interit. & perempt. num. 62. fol. 383. Tom. 17.
Mutatur debet mutari in eodem genere, & ideo pecuniaria non debet mutari in corporalē. Incerto authore. de cri. læsæ Maiest. Par. 13. de causa. num. 20 fol. 18. Tom. 11. Par. 1.
Sit arbitraria. Barthol. Belenc. de charitat. subsid. quęst. 44. num. 7. fol. 154. Tom. 15. Par. 2.
Transmittatur ad hæredes. Albert. Brun. Astens. de interit. & perempt. conclus. 11. num. 62. fol. 383. Tom. 17.
Quandoque debetur ratione contemptus. Octaui. Velpell. de promis. de non offen. quæstione 81. numero 2. columna 3. folio 415. Tom. 11. Par. 1.
Infligitur pro crimine ignoranter perpetrato. Paul. Guil. de pœnis omnifa. Coitus. quæst. 2. num. 11. fol. 300. Tomo. 11. Par. 1.
Quare in cap. suam de pœn. peti non potest. Fortu. Garzi. de vlti. fi, iur. canon. & ciuil. num. 295. fol. 107. Tom. 1.
Quarta attentantis est; quia debet in expensis condemnari. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 96. fol. 454. vult dicere. 462. Tom. 5.
Quatenus interest, peti potest in omni contractu, Lauren. de Rodulf. de vsur. quæst. 65. num. 10. fol. 27. Tom. 7.
Quæ a iure ciuili pro crimine incestus infligitur, non habet locum pro incestu, postea introducto de iure canonico. Bermon. Chouer. de pub. concub. rubr. de incœstu numero 33. folio 156. Tom. 11. Par. 1.
Quæ a iure permissa est, vtrum peti possit a religiosis Vital. de Cāba. de claus. versi. restat. num. 2. fol. 459. Tom. 18.
Quæ aufertur ab excommunicatis, & sacrilegis, in pios vsus conuerti deber. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 20. num. vnico. fol. 175. Tom. 13. Par. 1.
Quæ duntaxat tendit ad illius emendationem, qui peccauit, cuiusmodi sit. Iacob. Sinanc. de Cathol. instituto titu. 46. de pœnis. num. 2 fol. 179. Tom. 11. Par. 2.
Quæ ex partium conuentione proficiscitur, an censeatur contra æquitatem. Benuenut. Strac. de mercat. titu. de contract. mercat. num. 22. fol. 299. Tom. 6. Par. 1.
Quæ ex vnius delicto oritur quandoque ad non peccantes extenditur. Paul. Grilan. de relaxat. carcerat. quæstio. 3. nume. 3. fol. 348. Tom. 11. Par. 1.
Quæ imponitur ipso iure, non mutatur propter spontaneam confessionem. Ioan. Royas. de hæret. assertio. 27. num. 273. folio 229. Tom. 11. Par. 2.
Quæ inest contractui, an præsumatur adiecta in fraudem vsurarum. versi. restat. num. 9. fol. 41. Tom. 18.
Quæ infligi possit pro delicto vniuersitatis. Nico. Boer. de seditio. versi. septimo, & vlt. num. 16. fol. 89. Tom. 11. Par. 1.
Quæ infligitur ipso iure delinquenti, an imponatur ei, qui cogitauit, & non profecit. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 168. num. vnico. fol. 47. Tom. 2.
Quæ ipso iure imponitur, non extenditur ad æquiparata de iure antiquo. Alfons. Hoieda de benefi. incompatib. cap. 14. nume. 26. fol. 127. Tom. 15 Par 1.
Statuitur, transit in hæredes. Alfons Hoieda de benefi. incompatib. Par. 1. cap. 16. de incompatib. dignit. &c. num. 9. fol. 129. Tom. eod. Par. ead.
Quæ irrogatur filijs hæreticorum, an etiam ad liberos ante paternam hæresim natas extēdatur. Gandis. de hæret. q 23. numero 5. fol. 42. Tom. 11. Par. 2.
Quæ lœdit æstimationem, æquiparatur pœnæ ictus fustium. Ioan. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. num. 252. fol. 209. Tomo. 11. Par. prima.
Quæ nam sit contra prohibitionem falsificantium mensuras, & pondera. Iul. Feret. de re naual. lib. 10. num 33. fol. 34. Tom. 12.
Contra prohibitionem tenentium mensuras, & pondera. Idem ibidem.
Imponenti nouaū vectigalia. Iul. feret. de Gabell. & vectigal. &c. versi. tuto. fol. 81. num. 84. Tom. 12.
Laycorum collectantium ecclesias, & clericos. Idem de Gabell. vectigal &c. versi. tuto. num. 445. fol. 92. Tom. eod.
Quæ pro delicto in iure non exprimitur, iudicis arbitrio relinquitur. Franc. Squilacen. de fide catholi. dub. 1. numero 59. folio 11. Tom. 14.
Quæ sit corrumpentis Album prętoris. Hermā. Daren. de formā. libellis. libell. 21. num. 2. fol. 92. Tom. 3. Par. 2.
Fraudantium Laudemia. Amade. a Ponte, de quæst. Lauden. q. 50. per tot. fol. 195. Tom. 10. Par. 2.
Offerentis se liti. M. Anto. Cucch. de mentient. circa possess. num. 268. versi. præmitte. fol. 297. Tom. 3. Par. 2.
Quælibet a iure, vel statuto imposita est ordinaria, secus in pœna imposita a principe, quæ dicitur extraordinaria. Pariса Put. de sindica. versi. quid si num. 4 fol. 295. Tom. 7.
Quibus casibus possit contra delinquentem augeri. Ioan. Campeg. de testib. reg. 428 vbi ponit viginti casus, quibus pœna potest contra delinquentes augeri. fol. 122. & 123. Tom. 4.
Quinta attentantis est, quia tenetur ad damna, & interesse. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attētatorum. num. 164. fol. 463. Tom. 5.
Et sunt resarcienda etiam antequam procedatur in negotio principali. Idem ibidem. num. 169.
Quomodo remittatur. Anto. Rossell. de indulg. numero 84. folio 150. Tom. 14.
Raptus citra etiam violationem est capitalis. Bald. Perus. de statut. versicu. adulter. numero 2. fol. 87. Tomo. 2.
Raptus non vitatur propter matrimonium, nec pœna de oscula-tionis Nic Moro. de fid. treug. & pac. q. 58. n. 15. f. 449. T. 11. P. 1.
Rationis actus deficientis imposita committitur, actu etiam interueniente. Bertachi. de Gabell. seu vectigal. &c. 3. Memb. 8. Par. princip. de Gabell. contract. num. 54. fol. 71. Tom. 12.
Rebellis transit ad filios & ad filias. Corad. Brun. de seditio. cap. 5. num 23. fol. 135. Tom. 11. Par. 1.
Item ad satellites,
Item ad conscios,
Item ad ministros.
Itemque ad eorum filios. Idem ibidem. num. 24.
Recipientis possessionem sine consensu domini. Fran. Solso. in lucerna Laudemio. cell. 12. num. 20. fol. 227. Tom. 10 Par. 2.
Relapsi, qui possint puniri. Fran. Squilacen. de fide cathol cap. 19. nu 2. fol. 4. Tom 14.
Reuelantium turpitudinem attinentium. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. versi. restat vltimum. nu. 76 fol. 354. Tom. 1.
Rumpentium argeres fluminum, & canalium publicorum, & priuatorum. Iul. Feret. de re naual. lib. 15 versi. Duces. nume. 6. fol. 352. Tom. 12.
Ripas. Idem ibidem nu. 6.
Sacerdotum fornicantium ex sacra scriptura. Bermon. Chouer. de pub. concub. versicu. de pœnis a iure statutis. nume. 2. fol. 174. Tom. 11. Par. 1.
Sanguinis non semper inducit irregularitatem. Petr. de Bais in directa elect. cap. 29. 2. Par. nu. 5. fol. 390. Tom. 15. Par. 1.
Reducta est in pœnam pecuniariam statuto, an poterit transigi. Bald. In regu. genera. stat. in tit. de statut. contractuum diuersorum casuum. Col. 1. circ. med. in illis verbis, pœna sanguinis. fol. 156. Tom. 2.
Sapienti à lege imposita, vt infra certum terminum causam expediat, quid efficiat. Pac. Scal. de consil. Sapien. lib. 1. capitu. 23. fol. 336. Tom. 3. Par. 1.
Secunda attentantis est, quia tenetur rem reponere in pristinum, & eum, in quo antequam attentaretur erat statum, quando attentatur circa rem Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 14. fol. 461. Tom. 5.
Secundò nubentis quæ fuerit. Petr. Pech. de testamen. coniug ca. 1. nu. 3. fol. 166. Tom. 8 Par. 1.
Semel Commissa, non potest amplius comitti Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæst. 32. nu. 4. fol. 176. Tom. 15. Par. 2.
Senatusco. Turp. est in quinque auri libris fisco applicandis. Paul. Grilan. de relaxat. carcerat. versi. quæro nu 2. fol. 354 T. 11. Par. 1.
Sensus, & damni in purgatorij locis est simul, vtraquè tamen temporalis Albert. Arnald. de agnoscen. assertio. hæret. nu. 61. fol. 77. Tom. 11. Par. 2.
Septima attentantis est; quia non potest dare obiectus. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. num. 196. fol. 464. Tom 5.
Sexta attentantis est, quia possessionem attentando capiens, si ea spolietur non restituitur Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 180. fol. 464. Tom. 5.
Fallit in casu, de quo infra, nu. 195. idem ibidem.
Si à statuto imponatur grauior percutienti in platea, domi, vel palatio, & aliquis percusserit in confinibus, an puniatur eadem pęna. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 35. nu. 1. fol 34. Tom. 2.
Si adijciatur obligationi quantitatis, facilè præsumimus vsuram. Ioan. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. capitu. 9. de sumptibus. nu. 66. fol. 287. Tom. 17.
Si apponatur in fraudem vsurarum, vtrum peti possit. Vital. de Camba. de Claus. versi. restat. nu 8. fol. 460 Tom 18.
Si apponatur pro contumacia, vtrum peti possit in totum. Vital. de Camb. de claus. versi. restat. nu. 7. fol. 460 Tom. 18.
Si apponitur quantitati, inducit præsumptionem vsuræ, secus si apponatur speciei. Laur. de Rodulf. de vsur. quæst. 67. num. 14. fol. 28. Tom. 7.
Si est apposita vt clausula, rato manente pacto M. Ant. Blanc. de cō promis. quæst. 10 de appellat. &c. nu. 3. fol. 203. Tom. 3. Par. 1.
Si est apposita in cōpromisso, an appelletur. M. Ant. Blanc. de compromis. quæst. 10. de appellat. nu. 2. fol. 203. Tom. 3 Par. 1.
Si fuerit apposita in contractu ex parte vnius, an præsumatur actū, vt etiam alter teneatur. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 45. nu. 2. fol. 347. Tom. 4.
Si in contractu mutui sit apposita, an illa pœna possit peti absque periculo vsuræ. Guido. Papa de vsur. tit. de contract. illicitis. nu. 17. fol. 72. Tom. 7.
Si non est a lege præstituta, arbitrio iudicis committitur. Michael. Vlcur. de Regim. mundi, quæst. 4. princip. num. 30. fol. 107. T. 16.
Si quando imponatur ipso iure, quod nunquam incurratur per conatum qualiscunque fuerit. Pet. And Gamb. de auctorit. leg. de Lat. tit. de varijs ordinariorum nominibus &c num. 306. fol. 161. Tom. 13. Par. 2.
Si stipulatur quando nouatio committatur. Sebast. Medices. de nouat quæst. 6. nu. 6 fol. 389. Tom. 6. Par. 2.
Simoniaci quæ sit. Ioan. Caraf. de simo. ment. nume. 136. fol. 122. Tom 15. Par. 2.
Simoniacorum quadruplex. Guliel. Redoa. de simo. ment. Par. 1. cap. 8. de simonia mental. in ordine nu. 15. fol. 39. T. 15. Par. 2.
Simoniæ duplex. idem ibidem Par. 4. cap. 9. de pœna simon. conuent. &c. nu. 10. fol. 109. Tom. 15. Par. 2.
Simoniæ in beneficio, quod collatio sit nulla, resignatio nulla, depositio, suspensio, restitutio fructuum perceptorū, & qui percipi potuerant. Guliel. Redoa. de simo. ment. 4. Par. cap. 11. de pœna simoniæ in beneficio. nu. 2. fol. 111. Tom. 15. Par. 2.
In ordine est suspensio. Guliel. Redoa. de simo. mental. 4. Par. ca. 13. nu. 1. fol. 113. Tom. eod. Par. ead.

Ligat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ligat dantem, & accipientem. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 9. de pœna simon. conuent. nu. 26. fol. 110. T. 15. P. 2.
Quadruplex. Guliel. Redoa. de simon. mental. 4. Par. cap. 9. nu. 19. fol. 109. Tom. eod. Par. ead.
Videtur esse, quod recepta duplicata restituantur. Guliel. Redoa. de simon. mental 4. Par. nu. 23. fol. 109. Tom. 15. Par. 2.
Sortilegis imponenda est arbitraria. Paul. Girlan. de sortile. versic. vndecimo. nu. 7. fol. 394. T. 11. P. 2.
Sortilegium in foro iudiciali canonico, quæ sit. Paul. Girlan. de sortile. versi. vndecimo. nu. 3. fol. 394. Tom. 11. Par. 2.
Spiritualis est priuari officio, vel beneficio ecclesiæ. Guliel. Redoa. de simo. mental P. 2. c. 24. nu. 10. fol. 73. T. 15. P. 2.
Quadruplex. Guliel. Redoa. de simon. mental. Par. 4. nu. 15. ca. 9. fol. 109. T. 15. P. 2.
Statuta contra homicidam intelligitur, si dolosè occidat. Arnald. Albert. de assertio. cathol. &c. q. 36. nu. 14. fol. 118. T. 11. P. 2.
Contra ludentes, an habeat locum contra participes, & qualiter veniat consideranda, Paris de Put. de ludo. nu. 47. fol. 154. T. 7.
In reali simonia, videtur statuta, & in conuentionali. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 9. nu. 7. fol. 109. T. 15. P. 2.
Producentibus falsa instrumenta locum non habet in eo qui falsos testes producit. Lanfran. de Ariad. de fide instrum. nume. 2. fol. 29. Tom. 4.
Statuti, an deroget pœnæ iuris cõmunis. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 129. nu. 18. fol. 442. T. 11. P. 1.
Statutis, vel legibus prętermissa est arbitraria. Fran. Curt. senior. de monet. nu. 21. fol. 205. Tom. 12.
Statuto indicta, quem piam offendendi in ciuitate, an extendatur ad districtum. Alberic. a Rosa. de statut. q. 216. nu. 1. fol. 54. T. 2.
Stipulationi adiecta succedit loco eius, quod interest. And. Alciat. de eo quod interest, versi. quod in primis. nu. 65. fol. 12. Tom. 5.
Subeũda æquo animo, vt sit locus iustitiæ. Rain. Corsi. de indagat. iuris. lib. 3. cap. 13. nu. 4. fol. 287. Tom. 1.
Subiecta enumeratione personarũ, an videatur esse diuisa Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. obligat. capitu. 12. nume. 1. fol. 384. Tom. 6. Par. 2.
Succedens in locum alterius pœnæ debet sapere eius naturam. Io. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nu. 295. fol. 211. T. 11. P. 1.
Succedit in totum etiam pro modica contradictione, & exiguare omissa. Lancellot. Gal. de statut. quæst. 4. numero 4. folio 329. Tom. secundo.
Suos tenere debet authores Hierony. Gigans de crim. lęsæ maiest. quæst. 1. nu. 3. fol. 73. Tom. 11. Par. 1.
Suspensionis dicitur leuis. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 4. n. 1. fol. 216. Tom. 13. Par. 1.
In quo sit grauior pœna decapitationis. Bon. de Curti. de nobilit. 5. Par. nu. 2. fol. 15. Tom. 16.

Pœna talionis quando habeat locum, vel non, & qualiter consideranda.

*POENA talionis habet locum in priuatis delictis, vt in publicis. Io. Ant. Rub. Alex. de auctorit. proc. nu. 193. fol. 207. T. 11. P. 1.
Hodie sublata est, & quare. Fran. Cason. de quæst. crimini. cap. 6. nu. 8. fol. 436. Tom. 11. Par. 1.
In quibus iudicijs locum habeat, & in quibus non. Io. Ant. Rub. Alex. de proc. nu. 15. fol. 203. Tom. 11. Par. 1.
Introducta est a lege antiqua, media iuris prudentia Cęsarea, & pontificia. Ioan. Ant. Rub. Alex. de auctorit. proc. nu. 9. fol. 203. Tom. eod. Par. ead.
Ita militat in crimine priuato, sicut in publico. Io. Ant. Rub. Ale. de auctorit. proc. &c. nu. 5. fol. 214. T. 11. P. 1.
Propter calumniã quandoq; infringitur. Cataldi. de Boncomp. de sindic. nu. 112. fol. 357. Tom. 7.
Tam a laycis, quàm a clericis de iure canonico an exigi possit. Fortun. Garz. de vlt. fin. iur. canon. & Ci. nu. 288. fol. 106. T. 1.

Pœna temporalis, temporibus Apostolorum, tertia attentantis, tollentium bona naufragorum qua liter consideretur.

*POENA temporalis peccati per ecclesiæ thesaurum remittitur. Ant. Rosel. de indulg. nu. 111. fol. 151. T. 14.
Temporalis quando, & apud quos locum teneat. Ioann. Vgo. de offi. quatuor prælat. versic. commisse. numero 3. folio 291. Tom. 13. Par. 2.
Temporibus Apostolorum prælatis erat imposita, qui ecclesiastica bona, vt propria vendicabant. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. cap. 30. nu 22 fol. 363. T. 15. P. 2.
Tertia attentantis est, quia condemnatur in fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 17. fol. 461. Tom. 5.
Tollentium bona naufragorum. Iul. Feret. de re naual. lib. 8. nu. 56. fol. 341. Tom. 12.

Pœna transiens in posteros quid non comprehendat, & in genere quotuplex sit, & quibus ex causis petatura sceleratis.

*POENA Transiens in posteriores, non comprehendit lineam fœmininam. & licet in crimine lęsæ maiestatis confiscantur omnia bona, tamen non confiscantur bona feudalia. Mart. Laudens. de crim. lęsæ maiest. quæst. 15. folio 23. Tom. vndecimo, Par. prima.
Triplex in filios damnati de hæresi descendit. Zanc. Vgol. de hæret. capitulo 28. numero secundo, folio 260. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Triplici de causa a sceleratis hominibus repeti solet. tit. 46. de pœnis. nu. 1. fol. 179. Tom. 11. Par. 2.
*POENA Turpiliani non obtinet in priuatis delictis. Ioann. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. & defens. &c. nume. 26. fol. 203. Tom. 11. Par. 1.

Pœna vbi, & quando imponitur, quid operetur, & quid vbi a iure non est imposita.

*POENA vbi apponitur negatiue pro negligentia, non dicitur quis negligens, nisi monitione præmissa tempore non adiecto. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 4. numero quarto, folio 362. Tom. 12.
Vbi debetur per plures, solutio vnius alios non liberat. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 171. nu. 5. fol. 47. Tom. 2.
Vbi est imposita nomine, & ratione agnationis finiuntur tutelæ, quæ deferuntur agnatis. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 62. nu. 3. fol. 76. Tom. 2.
Vbi, & quando molienda, & minuenda tanquam temporis præscriptione abolita. Roch. Curti. de statut. capitu. 11. nume. 7. fol. 348. Tom 2.
Vbi imponitur a lege ipso iure illa exigitur, etiam in foro conscientiæ. Roland. a Valle de confect. inuent. versi. an in foro. nume. 4. fol. 198. Tom. 8. Par. 2.
Vbi non est de iure determinata, iudicis arbitrio relinquitur. Io. Fran. Paui. de visitat. quæst. 10. prima, Par. nume. 100. folio 191. Tom. 14.

Pœna vbi imponiti pro aliquo actu, quid accidat, & pœna violati arresti, violantis, & violatoris quæ sit.

*POENA vbi pro aliquo actu imponitur, episcopus dispensare non potest. Gondis. Villadie. de legat. quæst. 14. nu. 24. fol. 272. Tom. 13. Par. 2.
Vbi semel constituta est, nullam moram eiusdem executio. recipit. Conrad. Brun. de sedic. capitulo 6. nume. 7. folio 135. Tom. 11. Par. 1.
Violati arresti ab alterius territorij iudice irrogari potest. Petr. Pech. Ziriz. de iure sisten. capitu. 29. numero 4. folio 171. Tom. 3. Par. 2.
Violantis monialem tam in foro conscientiæ, quàm in foro ecclesiastico, & ciuili. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. ca. 13. nu. 5. fol. 39. Tom. 14.
Violatoris pacis. Io. Blanc. in epit. feud. c. 2. de pace componen. &c. nu. 7. fol. 298. Tom. 10. Par. 1.

Pęna vna qualiter consideretur, quando tollat, vel nõ tollat aliam, vndecima attentantis quæ, sit, & qualiter vnica, vnius delicti, siue vnius tantum consideretur.

*POENA vna ad alteram respectiuè quando, concurrat. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 124. nume. 12. folio 440. Tom. 11. Par. 1.
Vna aliam quando non tollat. Io. Visch. de immunit. eccle. nume. 66. fol. 14. Tom. 13. Par. 1.
Vna, & eadem nunquid possit diuerso iure censeri. Octa. Velpel. de promis. de non offen. quæst. 103. nume. 5. folio 417. Tom. 11. Par. prima.
Vna nõ consumit aliam in delictis. Alberi. a Rosa. de statut. quęst. 165 nu. 4. fol. 46. Tom. 2.
Vna non tollit aliam in iudicio finalium quæstionum. Hierony. de Monte. de finib. regun. capitu. 35. nume. primo, folio 341. Tom. 3. Par. secunda.
Vna tantum pro pluribus adulterijs imponitur. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 43. nu. 2 fol. 35. Tom. 2.
Vndecima attentantis est lite in iudicio finium regundorum pendente; quia non solum rem occupatam restituit, sed tantundem de suo. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pęnis attentatorum. nu. 208. fol. 464. Tom. 5.
Et si non habet tantundem de suo, tenetur nihilominus ad interesse. idem ibidem nu. 209.
Vnica non sufficit pro pluribus criminibus. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 165. nu. 1. fol. 46. Tom. 2.
Vnius delicti pœnam alterius excludere non debet, quando plura sunt delicta. Matthæ. Brun. de ces. bono. quæst. 11. 4. quæst. princip. nu. 19. fol. 187. Tom. 3. Par. 2.
Vnius est metus multorum. Paris. de Put. de sindica. versicu. Latro. numero quarto, folio 283. Tom. 7. Et Iacob. Simanc. de cathol. institut. titul. 46. de pœnis. numero quinto, folio 179. Tom. 11. Par. 2.
Non liberat alium. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. versi. ad repetendum. numero 9. folio 512. Tom. decimoquinto, Par. secunda.

Source : BIU Cujas

Pęna vt incurratur seu vt reis sit temperanda, remittatur, & vitetur, quid requiratur.

*POENA vt incurratur qualiter oporteat actum esse completum. Egid.de permut.benefi.Par.2.quæst.7.nume.20. fol. 194. Tom. 15. Par. 1.

Requiritur plena,& certa notitia.Robert.Lancellot.de attentat. limit.30.nu.21.fol.419.Tom.5.

Vt reis sit temperanda,de eorum rusticitate, & imprudentia constare debet.Io.Royas.de hæret.nu.67.fol.211.Tom. 11.Par.2.

Vt remittatur satisfactiu præcedere debet. Ant. Rosel. de indulg. nu.73.fol.150.Tom.14.

Vt vitatur,sufficit esse bannitũ,quia in hoc præualet veritas. Nic. Moron.de fide treug & pac.quæst. 107. nume.19.fol.434.Tom. 11. Par. 1.

*POENA vtrum nulla possit interuenire in matrimonijs. Vital. de Gamba.de clausul.tit.de metu matrim.nu.5.fol.427. Tom.18.

Pęna, verbum in ablatiuo sing.consideratum quid operetur.

*POENA corporali vnus punitur pro alio,quando est circa corpus, item quando est circa statum rei,vti est seruitus vel infamia.Guliel Redoa.de simo.mental.Pa.4.cap.9.nume.14.fol.109.Tom. 15.Par.2.

Duplici ex eodem delicto quando quis puniri possit. Ioan. Visch. de immunit.eccle.nu.17.fol.12 T.13.P.1.

Quis puniri non debet ex vno,& eodem actu.Pet. Rebuf.de nominatio.quæst.14.princip.nu.36.fol.320.T.15.P.2.

Et præmio respublicæ gubernantur egregiè. Horat. Iuti. de priuil. Scholar.in præfat.nu.4.& 5.fol.69.Tom.18.

Falsi tenetur faciens in instrumento nomina absentium scribi. Io. Fran.Paui.de visitatio.quæst.4.secunda,Par.nume.40.folio 197. Tom. 14.

Tenetur,qui sigillum capituli surripit. Io.Fran.Paui. de visitatio. quæst.42 P.nu.42 fol.197.T.14.

Interdicti puniuntur,qui non peccauerunt.Ioan.Calderi de interdict.ecclesiast.ver.sed.quid.nu.39.fol.327.T. 14. idem ibidem. nu.11.fol.325.Tom.14.

Non obligatur quis nisi præcedat condemnatio.M.Ant.Marsil.de eccleſiaſt reddit.cap.39.nu.19.fol.363.T.15.P.2.

Pacis violatæ tenetur non probans nouam causam. Nic. Moron. de fide treug.& pac.quæst.124.nume.2.folio 440. Tomo vndecimo, Par.1.

Qua sortilegi puniri debeant in foro conscientiæ. Paul. Girlan. de sortile.versi.vndecimo,nu.3.fol.394.T.11.P.2.

Sublata,vtrum stabit contractus.Vital.de Camba.de clausul.versic. restat.nu.9.fol.460.Tom.18.

Pœnalia qualiter sint consideranda tam respectu fauoris,alij quàm extensionis.

*POENALIA correctoria,an extendantur.Constant. Roger. de iuris interpręt.versi.septimo in ordine.nu.14.fol.391.Tom.1.

Licèt cessent contra patrem,non tamen contra victricum.Io.Bapt. Ponta de spol.lib.1 c.9.nu.82.fol.275.T.14.

Non extendi verius est.Constant.Roger. de iuris interpręt. ver. septimo in ordine.nu.18.fol.391.Tom.1.

Et cur.nu 19.idem ibidem.

Et quomodo intelligendum .nu.21.idem ibidem.

Quando fauorabilia.Constan t.Roger.de iuris interpret. versi. septimo in ordine.nu.10.fol.391.Tom.1.

Quando partim odiosa,partimque fauorabilia sint. idem ibidem de l. potentia.Par.2.versi.videamus.nu.6.& 8.fol.400 T.1.

*POENALIBVS odium contineri. Constant. Roger. de l. potent. Par.2.versi.videamus.nu.4.fol.400.Tom.1.

*POENALES dicitur dispositio, qua quis excluditur a prosequutione appellationis.Robert.Lancellot. de attentat.cap.31.de pęnis attentat.nu.219.fol.464.Tom.5.

Dicitur esse materia attentatorũ.Robert. Lancellot.de attentat.1. Par.in præfat.nu.84.fol.291.Tom.5.

Pęnam in accusatiuo singulari quatenus consideremus circa diuersas materias.

*POENAM alterare potest inquisitor secundum personarum qualitatem,& delicti modum.Fran.Squilacen. de fide cathol. cap. 22.nu.1.fol.4.Tom.4.

An pati debeam ob meorum consanguineorum delictum.Ioann. Franc. Paui.de uisitat. quæst.10. prima, Par. numero 108. folio 191.Tom.14.

An quis patiatur ob delictum domini, vel patrisfamiliæ, vel domus.Ioan.Fran.Paui.de visitat. quæst. 10.1.Par.nume.109. folio 191.Tom.14.

Apponens in contractu, si consueuit esse vsurarius, præsumitur quòd in fraudem vsurarum adiecerit pœnam. Guido Papa de vsur.titul.de contract.illicitis.numero decimooctauo, folio 72. Tom.septimo.

Committit qui incipit ferire arbores. Hierony.de Mont. de finib. regun,cap.24.nu.12.fol.340.T.3.P.2.

Conuentam non esse interesse.Ant. Fume.de eo quod interest.nu. 19.cap.2.fol.15.Tom.5.

Damnati hæretici inquisitor mutare non potest,suspecti verò, aut redeuntis potest.Zanc.Vgol.de hæret.cap.21.nume. 1. fol.255. Tom.11.Par.2.

Delicti non probatam prioritate tractare pacis fisco deberi. Nic. Moron.de fide treug.& pac.quæst.168.nume. 6.fol. 451. Tom. 11.Par.1.

Et præmium an quis ex eodem facto consequi debeat. Ioan.Fran. Paui.de visitat.quæst.10.1.Par.

Euitandi causa compensatio fit ipso iure.Sebast.Medices de compensat.quæst. 50.nu. 5.fol.267.T.6.Par.2.

Excommunicationis, siue priuationis beneficij non incurrit, quis ob non solutionem pensionis nisi literis sibi intimatis, quando per procuratorem cõsensit.Hierony.Gigas de pensio. ecclesiast. quæst.84.nu.2.fol.360.

Fisco applicatam non potest iudex remittere. Gasp. Beat.de inop. debit.&c.18.nu.4.fol.242.Tom.3.Par.2.

Homicidij iusta causa, & dolor diminuit. Fran. Cason. de malefi. tit.7. nu. 20. fol.286.Tom.11.Par. 1.idem de torment. cap. 18. de confes.nu.14.fol.314.Tom.eod.Par.ead.

Ipsam pecuniariam minorem fuisse talionis pęna contra Bologne. aperte determinatur.Hierony.Muscornus.de iurisdic.& Imper. nu.59.fol.20.Tom.3.P.2.

Ipso iure non induci, nisi lex ipsa exprimendum duxerit, & expresserit.Pet.And.Gamb.de auctorit. leg. de lat.lib.6.de pẽsio. nu.236.fol.196.Tom.13.Par.2.

Iudex augere,& minuere potest. Gregor. Magal. de securit. & saluocon.1.Par.nu 64.fol 234.Tom.11.Par.1.

Non insolidum committi,sed pro parte duntaxat eius, qui non habuerit ratum.Eguid.Baron.de diuid.& indiuid. obligat. versic. de facti.nu.5.fol.273.Tom.6.Par.2.

Nõ meretur faciens actum a lege permissum.Nic. Moron de fide treug.& pac.quæst.112.nu.5.fol.436.T.11.P.1.

Qui lege permittente aliquid operatur.Paul. Gril. de pœnis omnifar.coitus.quæst.4.nu.5.fol.301.Tom.11.Par.1.

Quod fit bona fide.Roland.a Valle de confect.inuent.versi.quid si hæres.nu.4.fol.181.T.8.P.2.

Quod legitimè factum est.Thomas Act.de ludo.scacch.quæst.7. princip.nu.22.fol.180.Tom.7.

Petens,debet esse extra omnem culpam.Guliel.Redoa.de reb.ecclę.non alienan. versic.colonus. nume. 2. & 7. folio 527. Tomo 15. Par. 2.

Vacare debet omni culpa.Nic.Morõ.de fide treug & pac. quęst. 126.nu.15.fol.441.Tom.11.Par.1.

Proclamatum non incurrunt minores, si quid in damnum eis cõtingat, curatores resarciũt.Nic.Festar.de çstim.& collect.Par.3. de collect.cap.1.nu.20.fol.165.Tom.12.

Quando loco alicuius obligationis subrogari contingat,alternatiua dijudidari.Pet And.Gamb de auctorit. leg. de lat. libr. 6. de pensio.nu.477.fol.197.Tom.13.Par.2.

Relegationis etiam ad tempus,& amissionis dignitatis,& interdictam aspirationem ad eam,& fustium ictuum,capitales episcoporum causas esse.Lęl.Iorda.de Roman.sed.orig.&c.cap.1.nu. 31.fol.3 Tom.13.Par.2.

Remitti culpa remanẽte,impossibile est.Ant.de Rosel. de indulg. nu.39.fol.150.Tom.14.

Si quis delicto incidit,non consorti,sed Domino debetur.Nic.Moron.de fide treug & pac.quæst 129.nu.11.fol.442.T.11 P.1.

Soluens propter alterius culpam,potest ab eo repetere. Bald. Perus.de statut versi.pœna nu.27.fol.135.Tom.2.

Soluit primo loco contrauenies. Nic.Moron. de fide treug.& pac.quæst.112.nu.4.fol.436.Tom.11.Par.1.

Suę contumaciæ quis reportare debet.Ant.de Rossel.de vsur. titu. de diuersis contractibus.nu.13.fol.70.Tom.7.

Pęnarum consideratio miscellaneè qualiter sit habenda.

*POENARVM commutatio vbi fit.Nic.Moron.de fide treug.& pac.quęst.118.nu.24.fol.437.Tom.11.Par.1.

Cõcursus admittitur,quatenus plus in vna,quàm altera reperitur. Nic.Moron.de fide treug.& pac.quæst.124.nu.7.fol. 440.Tom. 11.Par. 1.

Datur vbi diuersimodè applicatur. idem de fide treug. & pac. quæst.124.nu.13.fol.eod.

Cumulatio,vbi admittẽda.Nic.Moron. de fide treug.& pac.quęst. 124.nu.5.fol.eod.

Digressio de vna ad aliam,vbi fiat.Nic.Moron.de fide treug. & pac.quæst.118.nu.25.fol.337.Tom.11.Par.1.

Diminutio principi reseruanda. Nic. Moron. de fide treug & pac. quæst.156.nu.11.fol.450.Tom.11.Par.1.

Discrimina Conrad.Brun.de seditio.cap.4.nume.3. fol.133.Tom. 11.Par. 1.

Diuersa genera ab Arrianis inflicta catholicis.Conrad.Brun.de hęret.cap.10.de crudelit.&c.nu.7.fol.290.T.11 P.2.

Diuisio posita a Bonifacio Octauo.Iacob Simanc. de cathol. institut.tit.de bonis hæret.nu.209.fol.130.T.11.P.2.

Genera, & modi salua iustitia variari sępe, ac mutari possunt.Albert. Bolognet.de l.iure,& æquit.capitu. 21. nume. 6.folio 311. Tom.primo.

Omnia concurrunt in crimine hæresis.Io.Roias de hæret. 2.Par. assert.2.nu.51.fol.223.Tom.11.Par.2.

Quędam corpus affligunt,quædam bona adimunt.Cõrad.Brun. de hęret.c.4.de diffid.&c.nu.9.fol.322.T.11.P.2.

Quot de iure ciuili.Io.Ant.Rub. Alex.de auctorit. proc. &c. nu. 259.fol.209.Tom.11.Par.1.

Quot

Quot sint. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. obligat. versi. quando. nu. 12. fol. 288. T. 6. P. 2.
Sunt distinguenda ex qualitate personarum. Io. Roias de hæret, nu. 548. fol. 219. T. 11. Par. 2.
Relatio ad quas refertur. Fran. Solso. in lucern. laudem, in cel. 12, nu. 30. fol. 227. T. 10. P. 2.

Pœnas, verbum in accusatiuo plur. quid operetur, & qualiter consideretur.

*POENAS aliquando exacerbandas esse. Claud. Clanciunc, de offi. iudic. cap. 2. nu. 10. fol, 73. T. 3. P. prima.
Augere, & minuere potest iudex. Io. Redin. de maiest. Princip. ver, legibus nu. 51. fol. 156. T. 16.
Contra vsurarios inflictas incurrit contraueniens constitutioni Pij Papæ V. & quæ sint dictæ pœnæ. Virgin. de Boccat. de cing. l. C. Romani. cap. 18. fol. 317. nu. 181. T. 3. P. 2.
Ipso iure in hæreticos statutas, neque mutari, neque minui per inquisitores, & ordinarios posse. Io. Royas de hæret. assert. 47. nu. 380. fol. 232. T. 11. P. 2.
Repetere interest Reipublicæ a sceleratis hominibus. Iacob. Simanc. de cathol. institutio. tit. 46. de pœnis. nu. 4. fol. 179. Tom. vndecimo, Par. 2.
Varias alicui delicto, si iura imponant, non censentur se inuicem corrigere, sed dare optionem iudici. And. Alcciat. de præsumptio. præsumpt. 28. nu. 9. fol. 327. T. 4.

Pœnæ in nominatiuo qualiter considerentur circa diuersas materias, nec non quid operentur, quotupliciterque assumantur, dicanturque.

*POENÆ ad hæredes non transitoriæ. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 33. nu. 13. fol. 423. T. 11. P. 1.
Adiectæ in contractibus, nunquid in fraudem vsurarum præsumantur adiectæ. Lauren. de Rodulf. de vsur. quæst. 67. num. 13. fol. 28. Tom. 7.
Aduersus mendaces. Benuenut. Strach. de decoctor. nu. 17. vbi relatiuè. fol. 317. T. 6. P. 1.
Aliæ pro criminibus imponuntur hodie de facto, quàm olim per iura communia. Alberi. a Rosa. de statut. quæst. 13. num. 16. fol. 68. Tom. secundo.
Bannitorum in aliqua pecunia præstanda non possunt exigi ab hęrede; quia pœnæ criminalis ex interlocutoria non transit ad hæredem. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 35. fol. 2. T. 12.
Beneficialium incursæ ipso iure egent declaratione. Ioann. Bapt. Ponta. de spol. lib. 4. c. 1. de sent. & re indic. fol. 303. nu. 2. T. 14.
Canonicæ hæreticorum, quæ sint. Conrad. Brun. de hæret. cap. 3. per tot. fol. 317. Tom. 11. Par. 2.
Canonicæ quæ sint. Conrad. Brun. de hæret. cap. 3. de pęnis canon. hæret. nu. 2. fol. 317. T. 11. P. 2.
Capitales tres sunt. Bald. Perus. de statut. versi. Pœna. num. 23. fol. 135. Tom. 2.
Ciuiles quę sint. Conrad. Brun. de hæret. capitu. 3, nume. 3. fol. 317. Tom. 11. Par. 2.
Ciuiles secundo nubentium, an hodie videantur sublatæ per consilium Apostoli. Bermon. Chouer. de pub. concub. versicu. quod habet nu. 2. fol. 194. T. 11. P. 1.
Constitutionis Aegidianæ sunt subrogatæ in locum pęnarum iuris communis. Virgin. de Boccat. de cing. l. C. Romani. cap. 12. nu. 3. fol. 308. T. 3. P. 2.
Contra attentantes quædam fuerunt introductæ de iure digestorum, quædam verò additæ de iure Codicis. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 31. de pœnis attentatorum. nu. 6. fol. 461. T. 5.
Conuentionis, dumodo sint conuentæ, & promissæ, in fraudem vsurarũ licitè peri, & exigi possunt. Ambros. de Vignat. de vsur. versi. salubriter. nu. 90. fol. 57. T. 17.
Corporales hæreticorum, quæ sint. Conrad. Brun. de hæret. ca. 12. de pęna perpetui carceris &c. nu. 1. fol. 321. T. 11. P. 2.
Datiorum applicantur publicano. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 256. nu. 6. Tom. 12.
De iure ciuili diuinatoribus, & incantatoribus, & similibus infligendæ, sunt vltimum supplicium, & bonorum omnium confiscatio. Zanc. Vgol. de hæret. cap. 22. de diuinatioribus. num. 10. fol. 256. Tom. 11. Par. 2.
De quibus in l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis non habẽt locum qui ad filios, nisi contra illos, qui attentarunt contra personam Imperatoris, vel aliorum de quibus in dicta lege. Hieron. Gigans de crim. lęsæ maiest. quæst. 29. nume, 3. fol. 41. Tom. 11. Par. prima.
Delictorum in delictis succeßiuis tempore augentur, vt in crimine hæresis. Barthol. Teg. in tractat. crim. Par. 16. nume. 8. fol. 21. Tom. 11. Par. 1.
Dicuntur medicinales, vt homo malus efficiatur bonus. Io. Royas. de hæret. nu. 391. fol. 216. T. 11. P. 2.
Diuersæ, sicut natiuitate, an etiam impositione, vel executione concurrant. Octaui. Velpel. de treug. & pac. quæst. 52. nu. 2. fol. 412. Tom. 11. Par. 1.
Diuinatoribus, incantatoribus &c. de iure canonico infligendę hę sunt, sacræ eucharistiæ denegatio, infamiæ nota. a fidelium communione segregatio. ab vxore, fratribus, & filijs separatio. admoniti non desistentes sunt coercendi, & pęnis alijs arbitrarijs plectendi. Zanc. Vgol. de hæret. c. 22. nu. 9. fol. 256. T. 11. P. 2.
Duæ si per statutum episcopi imponantur per vnam vltimo loco impositam ab alijs recessum videtur. Henric. Bot. de sinod. episc. conclus. 13. nu. 239. fol. 397. T. 13. P. 2.
Duæ si tendunt ad vindictam, vna imposita. tollitur. altera. Hieron. de mont. de finib. regun. cap. 25. nu. 12. fol. 338. T. 3. P. 2.
Durissimæ, quæ adhibebantur seruis a dominis suis. Io. Ferar. de appellat. cap. 5. nu. 77. fol. 66. Tom. 5.
Ex qualitate personarum diuersificantur. Conrad. Brun. de hæret. lib. 5. c. primo, nu, primo, fol. 316. T. vndecimo, P. 2.
Exigentium collectas plus debito, quæ nam sint. Iul. Feret. de Gabel. & vectigal. &c. versi. tuto. nu. 446. & 449. fol. 92. T. 12.
Extra casum suum non sunt extendendæ. Pet. Pech. Ziriz. de iure sisten. cap. 27. nu. 5, fol. 171. T. 3. P. 2.
Fabricandi ecclesiam, dotandi virgines, soluendi pecuniam, & similia possunt per filios, & hæredes expleri. Zanc. Vgol. de hæret. cap. 28. nu. 6. fol. 260. T. 11. P. 2.
Fiscales nomine fructuum veniunt. Ioan. Garsi. Hispa. de expens. & meliorat. cap, 23. de computat. expensarum &c. nume. 4. fol. 337. Tom. 17.
Sunt fructus iurisdictionis. Ioan. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. cap. 25. de varijs, & extraordinarijs sumptibus &c. nume. 22. fol. 330. Tom. 17.
Fisco applicandæ non remittuntur sine principis licentia. Fran. Luca. de priuil. fisci. 1. Par. princip. nu. 80. fol. 8. T. 12.
Fraudantium Gabellas, an veniant in venditione, vel locatione Gabellarum, vt gabellarijs debeantur. Ioann. Bertachi. de gabel. 2. Par. de locatione gabellarum. nu. 36. fol. 57. T. 12.
Grauissimæ persequentibus episcopos. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 207. fol. 201. T. 13. P. 1.
Hæreticis infligendæ secundum legitimas sanctiones, quæ sint. Zanc. Vgol. de hæret. cap. 18. de pœnis hæreticorum. num. 8. fol. 252. Tom. 11. Par. 2.
Hæreticorum ab homine, quæ sint. idem ibidem nu. 6.
Humanæ hæreticorum quædam ecclesiasticæ, quædam ciuiles, & quædam mixtæ. Conrad. Brun. de hæret. c. 3. nume. 1. fol. 317. Tom. 11. Par. 2.
Illicitarum nuptiarum. Gabriel. Paleot. de Nothis spurijsque fil. c. 17. nu. 10. fol. 53. T. 8. P. 2.
Impositæ secundo nubenti intra annum luctus, virum non comprehendunt. Lancellot. Gal. de statut. q. 4. nu. 53. fol. 325. T. 2.
Vsurarijs nunquid intelligantur ipso iure, an verò circa eas requiratur sententia hominis. Ioan. Bapt. Iup. de vsur. & comer. illic. in præfat. nu. 21. fol. 147. T. 7.
In multiplici specie consistunt. Placen. de accusatio. titul. 7. de crimin. nu. 14. fol. 5. Tom. 11. Par. 1.
In prima parte extrauagan. Vas electio. non intelliguntur repetitę in 2. Barthol. Bellen. de charitat. subsid. quæst. 43. nu. 2. fol. 154. Tom. 15. Par. 2.
In quibus sint vulneribus exaggerandæ. Cataldi. de Boncomp. de sindicat. nu. 79. fol. 355. T. 7.
In rebelles statutæ quo casu non transeant ad filios, filiasve. Conrad. Brun. de seditio. c 5. nu. 27. fol. 135. T. 11 P. 1.
In vsurarios statutę nunquid comprehendant iudęos. Ioann. Bap. Lup. de vsur. §. 1. nu. 9. fol. 148. T. 7.
Infernales quę sint. Io. de Selua de benefi. quęst. 2. Par. 1. nume. 27. fol. 4. Tom. 15. Par. 1.
Iniunctę a canone, & sacerdote in confessione, & soluendę in purgatorio per indulgentias relaxantur. Pheli. Sande de indulg. nu. 15. fol. 158. Tom. 14.
Interdicti quę sint. Ioan. And. de Bono. de interdictis. nume. 3. fol. 345. Tom. 14.
Iudicum, qui non acceperunt consilium sapientis. Pac. Scal. de cõsil. sapien. lib. 4. cap. 25. fol. 351. T. 3, P. 1.
Iuris ciuilis contra secũdam nubentes introductę qualiter, & quomodo sint hodię sublatę. Matthesila. de succes. ab intest. artic. 2. princip. nu. 31. fol. 326. Tom. 8. Par. 1.
Iuris non petitę debentur. Petr. Rebuff. de decimis. quæst. 12. num. 12. fol. 135. Tom. 15. Par. 2.
Lęsę maiestatis cui debentur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quęst. 129. nu. 23. fol. 442. T. 11. P. 1.
Legales, & conuentionales possunt extendi in infinitum. Guliel. Redo. de reb. eccles. non alienan. quęst. 21 nu. 30. fol. 507. Tom. 15. Par. 2.
Legales indictę binubis cessant, cessantibus filijs primi. thori. Matthesila. de succes. ab intesta. art. 2. princip. nu. 23. f. 326. T. 8. P. 1.
Monetam quomodo considerent. Albert. Brun. de monet. &c. partic. 12. nu. 2. fol. 214. Tom. 12.
Omnes nunquid fisci vtilitatem respiciant. Fran. Lucan. de priuil. fisci. 1. Par. princip. nu. 60. fol. 8. T. 12.
Licet sint ingenere suo impares, quomodo tamen ęquales iudicentur. Conrad. Brun. de seditio. c. 3. nu. 9. fol. 134. T. 11. P. 1.
Liquidissimam requirunt probationem. Fran. Curt. senior. de sequest. quęst. 8. nu. 44. fol. 146. T. 3. P. 2.
Maleficijs appositę ex arbitrio legislatoris processerunt, non ex iure naturali. Michael. Vlcur. de regim. mundi. quęst. 4. princip. nu. 29. fol. 108. Tom. 16.
Maleficiorum veniunt appellatione fructuum. Bermon. Chouer. de pub concub. ver de quatuor. nu. 9. fol. 164. T. 11 P. 1.
Merę personales ad filios, & hęredes minimè trãseũt. Zanc. Vgol. de hęret. cap. 28 nu. 7. fol. 260. T. 11. P. 2.
Militaresque sint. Petr. Belli. de re milit. tit. vnico. de delictis militaribus &c. nu 76. fol. 361. T. 16.
Mixtę quę sint. Conrad. Brun. de hęret. cap. 3. nu. 4 fol. 317. Tom. 11. Par. 2.
Molliendę sunt, non autem aggrauandæ. Fran. Squilacen. de fide cathol. 1. dub. nu. 12. fol. 9. T. 14.

Nec parti,

Source : BIU Cujas

Nec parti, nec fiſco debentur, vbi conſtat de prioritate fracturæ pacis Nic.Moron. de fide treug. & pac.quæſt.168.num.1.folio 451.Tom.11.Par.prima.
Non ſunt in infinitum producendæ.Andr. Alciat.de eo quod intereſt,verſi.quod imprimis.num.94.fol.13.Tom.5.
Omnes in foro eccleſiaſtico ferè ſunt iudici arbitrariæ. Bartholo. Teg.de crim.læſæ Maieſt.Par.12.numero 27.folio 18.Tom.11. Par.prima.
Omnes in principe ſicut arbitrariæ.Petr.Belli.de re milit.titu.vni. co.de delict.milit.num.87.fol.361.Tom.16.Et idem ibidem tit. 2.num.95.fol.369.Tom.16.Et And.Barbat.de præſt.Car.quæſt. 11.Baſilic.1.Par.num.4.fol.83.Tom.13.Par.2.
Reſpectu principis ſunt arbitrariæ, vbi non agatur de pœna applicanda parti: Barthoio. Teg in tractat.crim. Par.13.de cauſa. num.21.fol.18.Tom.11.Par.1.
Pecuniariæ an,quando,& ad quid hæreticis imponi poſſunt.Gondiſſal.de hæret.quæſt.8.num.6.fol.35.Tom.11.Par.2.
An ſint meri imperij.Iaco.de S.Georgio.de Feud.verſi.cum mero.num.6.fol.191.Tom.10.Par.1.
Impoſitæ hæreticis, an poſſint ab eorum hæredibus exigi.Incert. Anto.de Forma proceden.contrr inquiſitos de hæreſi. Rub.de execut.ſenten.&c.num.4.fol.421.Tom.11.Par.2.
Plures quando imponi poſſint. Ludoui. Montalt.de reprob.ſent. Pilati.artic.4.num.28.fol.17.Tom 14.
Proueniunt ex cauſis omnino diuerſis,vnius electione aliæ non tolluntur.Hieronv.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.quæſt.76.num.6. fol.357.Tom.15.Par.1.
Pœnitentiales ſunt multæ.Zanc.Vgel.de hæret.cap.20.numero 2. folio 254.Tom.11.Par.2.
Quæ ex diuerſis cauſis oriuntur, non tolluntur electione vnius. Hierony.Gigas.de penſio. eccleſiaſt.q.76.num.1.f.357.Tom.15. Par.prima.
Si imponantur per legem pro aliquo delicto an in origine tantũ concurrant,an verò in condemnatione, & executione.Catal.de Boncomp.de ſindica.num.118.fol.357.Tom.7.
Potius minuendæ ſunt, quàm exaſperandæ in legum interpretatione.Alberic.Aroſa.de ſtatut.quæſt.19.num.2.fol.32.Tomo.2.
Pro criminibus quo caſu non extinguantur per mortem.Conrad. Brun.de ſeditio.cap.5.num.22.fol.135.Tom.11.Par.1.
Pro ducum ſeueritate,& natura imponuntur.Petr. Belli.de re milit.&c.num.77.fol.361.Tom.16.
Proditorum quæ ſint.Nic. Moron.de fide treug.& pac.quæſt.16. num.15.fol.420.Tom.eod.par.ead.Et Conrad.Brun.de ſeditio. cap.5.num.21.fol.135.Tom.11.Par.1.
Proximę in delicto equali eſſe debent.Guliel.Duran.de modo gener.Concil.celebran.rub.36.num.4.fol.164.Tom.13.Par.1.
Quando dicantur adiectæ in fraudẽ vſurarum.Ambr.de Vignat. de vſur.verſ.ſalubriter.num.91.fol.57.Tom.7.
Quas veteres adulteris irrogarunt.Anto.Gub.Coſt.de dot.cap.6. num.26.fol.401.Tom.9.
Quæ applicantur fiſco pro delictis,cenſentur ius regium. Matth. de afflict.de iure prothomis.§.4.num.23.fol.13.Tom.17.
Quæ ciuiles.Conrad. Bru.de hæret.c.3.num.3.fol.317.Tomo.11. Par.ſecunda.
Quæ filijs hæreticorũ à iure infligunt,an ad baſtardos, vel illegitimos extendant. Gundiſſ.de Hæret.q.23.nu.3.f.41.T.11.Par.2.
Quæ imponuntur cadaueribus.Iul.Feret.de Gabell.vectigal. &c. verſi.tuto.num.111.fol.82.Tom.2.
Quæ imponantur obtinentibus plures parrochiales ſine diſpenſatione.Gonadiſſ.Villadi.de lega.q.14.nu.95.f.275.T.13.Par.2.
Quæ mixtę.Conrad.Brun.de hæret.c.3.nu.4.fol.317.T.11 Par.2.
Quæ redeuntibus,ſeu pœnitentibus imponuntur,ſunt arbitrariæ. Zanc.Vgol.de hæret.c.20.de pœnis pœnitẽtialibus.numero 1. fol.254.Tom.11.Par.1.
Quæ ſepulturam nenegant,mortuo reo non extinguntur. Hieronv.Muſcorn.de iuriſdict. & imper. nume. 50.fol.19. Tomo.3. Par.ſecunda.
Quæ ſimul,& pro quibus criminibus infligi poſſint.Paul. Grilan. de relaxat.carcerat.quæſt.1.num.2.fol.347.Tom.11.Par.1.
Quæ ſint,quæ in pupillum doli capacem cadere poſſunt.Bald.de Vbald.de ſubſtit.num.38.fol.206.Tom 8.Par.1.
Quæ ſolent imponi delinquentibus, quibus caſibus poſſint minui.Ioan.Campeg.Bononiẽ.de teſti.regul.426.vbi affert viginti duos caſus quibus pœnæ poſſint minui.fol.122.Tom.4.
Quibus puniuntur vſurarij quæ ſint virgin.de Boccat.de Cing. I.C.Romanu.cap.18.num.216.fol.318.Tom.3.Par.2.
Quomodo reſtringendæ ſint.Petr.And.Gamb.de extenſ.nu.183. fol.248.Tom.18.
Sapientum,qui malè conſuluerunt,quæ ſint.Pac.Scal.de Cõſi.Sapien.lib.4.cap.23.num.351.Tom.3.Par.1.
Sciſmaticorum ex vtroque iure. Cõrad.Brun.de hæret.cap.18.de pœna ſciſmaticornm.num.4.fol.324.Tom.11.Par.2.
Secundum facti qualitatem ſunt agrauandæ, aut moliendę.Paul. Girlan.de Sortileg.q.17.num.4.fol.398.Tom.11.Par.2.
Item ſecundum facti turpitudinem.
Item ſecundum facti ſcandalum idem ibidem.
Si ſint duplicandę per ſtatutum, nihilominus non poterit duplicari pœna amputationionis manus. Pariſ. de put.de ſindicat. verſi.licet.num.4.fol.296.Tom.7.
Simoniacè ordinatium.Guliel.Redoa. de Simo.mẽtal.Par.2.cap. 25.num.13.fol.74.Tol.15.Par.2.
Simonię.quę ſint Guliel.Redoa.de Simo. Montal.4.Par.ca.9.numero.11.vbi inquit duas eſſe,nempè depoſitionem, & damnationem pecuniarum.fol.109.Tom.eod.Par.ead.
Singulę ex ſingulis dedictis irrogandę. Alberi.a Roſa. de ſtatut. quæſt.63.num.10.fol.65.Tom.2.
Statutæ contra committentem barataria,videntur etiam ſtatutę contra dantem.Paris de Put.de ſindica.verſi. corruptio num.6. fol.258.Tom.7.
Sunt iure,& legis virtut*,ſeu de vigore,& non de poteſtate, ſeu facto priuatorum,vnde offenſis vindictam ſibi facere non permittatur, ſed punire legis virtus eſt, iuxta. l.legis virtus.ff.de leg. ſchedulare magiſtratuũ ciuilium,tit. de mero imperio &c. fol. 198.col.1.circ.fin.in illis verbis pœnæ autem de iure ſint. T.16.
Sint reſtringendæ.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.quæſt.16.nume.2.fol.174.T.15.P.2.
Sunt ſtatutæ in canonibus ad peruerſorum malitiam reprimendã. Io.Fran.Paui.de viſitat.quæſt.10.1.Par nu.76.fol.191.T.14.
Suos tantum tenent, & ſequũtur authores.Paul.Girlan.de relaxat. carcerat.quæſt.5.nu.1.fol.350.T.11.P.1.
Suſpenſionis,& excommunicationis occultos ligant, ideo diſpenſatione,& abſolutione indigent.Franc.de Plat. de excommunicat.§.24.de inquiſit.nu.4.fol.355.T.14.
Temerè litigantibus ita imminent, cum ex ſapientis conſilio pronuncietur,ac ſi à ſolo iudice iudicium fieret.Pac.Scal. de iudic. ſapien.lib.2.cap.1.fol.337.T.3.P.1.
Triplicantur publicanis,& quibus applicentur. Iul. Feret. de Gabel.Vectigal.&c.verſi.tuto.nn.263.fol.86.T.12.
Variæ ſimoniæ Guliel.Redoa.de ſimo.mental.4.Par.ca.9.fol.109. Tom.15.Par.2.
Vel mitiores conſtituuntur propter perſonas eorum,in quos ſediciones exercentur.Conrad.Brun.de ſedic.cap. 1. nu. 1. fol.134. Tom.11.Par.1.
Vel ſeueriores conſtituentur propter perſonas eorum, in quos ſediciones exercentur.Conrad.Brun.de ſedicio.cap.1.num. 1.fol. 134.Tom.11.Par.1.

Pœnæ in genitiuo conſideratio quæ adhibenda ſit, & cuius ſit effectus.

*POENÆ adiectio in matrimonijs,vtrum poſſit iuramentum validari.Io.Brun.de ſponſal.& matrim.concluſ.16. declarat.4.nu.5. fol.18. Tom.9.
Et quid ſi fuerit inter parentes aut amicos. idem ibidem nu.6.
Alteratio,& in ſententia,& poſt fieri poteſt. Gundinſſal. de hæret. quæſt.17.nu.6 fol.39.col.1.T.11.P.2.
Alteratio nunquid dicatur alteratio in ſubſtãtialibus.Alber.Brun. Aſtenſ.de augum.&c.concluſ.3.princip.nu.19 fol.352.T. 17.
Augmentum in crimine hæreſis etiam poſt ſentẽtiam fieri poteſt, in cæteris vero delictis in ipſa ſententia fieri debet, non etiam poſt intellige ſanè.Gonchinſſal.de hæret.quæſt.17.nu.5. fol.39. col.1.Tom.11.Par.2.
Augmentam non tollit prouiſionem legis factum ex prouiſione hominis.Albert.Brun.Aſtenſ.de augmen.&c.cõcluſ. 4. princip. nu.9.fol.355.Tom.17.
Capitalis appellatione quæ veniat.Petr.Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil.148.nu.2.fol.58.T.18.
Appellatio ſimpliciter probata intelligitur de minore. Alberi. a Roſa.de ſtatut.quæſt.18.nu.8.fol.69.T.2.

Pœnę cauſa, commiſſio, damnationis diminutio, indulgentia, ſiue maioritas qualiter conſiderentur.

* POENÆ cauſa legari non poteſt.Pœna autem cauſa legatur quod coercendi hæredis cauſa relinquitur,vt faciat. titulo 29. ex corpore vulpiani tit.24.de legatis.fol.277.col.4.in illis verbis pœnæ cauſa.Tom.1.
Commiſſio non poteſt probari per coniecturas, nec per iuramentum in ſupplementum.Guliel.Redoa.de reb. eccle.nó alienan. verſi.colonus.nu.3.fol.527.Tom.15.P.2.
Damnationis in metallũ olim tres fuiſſe gradus.Lęl.Iorda. de Roma.ſed orig.&c.cap.1.nu.27.fol.3.T.13.P.2.
Diminutio in crimine hæreſis, etiam poſt ſententiam fieri poteſt, in cęteris vero delictis in ipſa ſententia fieri debet, non etiam poſt.intellige ſanè.Gundiſſal.de hæret. quæſt. 17. nu. 5. fol. 39. Tom.11.Par.2.
Indulgentia conceditur vt fiſcus ab onere probandis releuetur. Nic.Moron.de fide treug.& pac quæſt.36.nu.8.f.424.T.11.P.1.
Maioritas arguit delictũ maius.Marq.de Suſ.& alijs infidel.verſi. quæro non ab te nu.6.fol.39.T.14.
Arguit maioritatem delicti.Robert.Lancellot.de attentat.ca.26. de probat.attent.nu.121.fol.442.T.5.
Arguit maioritatem odij idem ibidem.
Et qualitas arguit maioritatem odij,& delicti.Robert.Lancellot. de attentat.quæſt.13.nu.5.fol.434.T.5.
Nomine non venit pecuniaria,ſed tantum corporalis. Fran. Squilacen.de fide cathol.1.memb.nu.15.fol.9.T.14
Non irrogatæ indignatio,ſolam duritiam continet.Bald. Peruſ.de ſtatut.verſi.arbitrium.nu.14.fol.89.T.2.

Pœnę qualitas, remiſſio, ſolutio ſeruus, ſolutio vna quomodo accipienda ſint.

* POENÆ qualitas arguit maioritatem ordij,& delicti.Robert.Lancellot.de attentat.quæſt.13.nu. 5.fol.434.T.5.
Remiſſio in totum nunquam fit indulgentiarum ſuffragia . Ant. Roſſel.de indulg.nu.125.fol.151.T.14.

Solutio

Source : BIU Cujas

Solutio an sit locus implementi. Nicol. Moron. de fide treug. & pace q. 156. nu. 3. f. 450. T. 11. P. 1.
Seruus nemo hodie efficitur, qui bene sit natus. Alberic. a Rosa. de statut. q. 13. nu. 17. f. 68. T. 2.
Vna solutio tollit obligationem quo ad omnes in quasi delicto. Alberic. a Rosa. de statut. q. 171. nu. 10. f. 47. T. 2.
*POENI superati a Romanis in bello nauali, qua arte euaserunt deceptis victoribus. Iul. Ferret. de re naual. lib. 12. numero 17. folio 348. Tomo 12.

Pœnis, verbum in ablat. plur. consideratum quid importet, seu operetur.

*POENIS an attendatur nobilitas, vel maioritas dignitatis. Ioann. Franc Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 101. f. 191. T. 14.
Cur impios affici oporteat. Iacob. Simanc. de cathol. instit. titu. 46. de pœnis. nu. 38. f. 173. T. 11. P. 2.
In infligendis quæ sint consideranda. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 10. 1. P. nu. 101. f. 191. T. 14.
Temporalibus propinqui pro parentibus quandoque puniuntur. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 25. nu. 2. fol. 176. T. 13. P. 1.

Pœnitens qualiter, & quot modis considerandus, & eius effectus.

*POENITENS an cogi possit ad suscipiendam indulgentiam in locum remissionis dierum pœnitentiæ. Anto. Rosel. de indulg. nume. 205. f. 152. T. 14.
Confessionem tormentis extortam vltro post ratam faciens, loco sponte facientis habendus est. Iacob. Simanch. de cathol. instit. ti. 46. de pœnitentibus, & conuersis. nume. 46. folio 185. Tom. 11. Par. secunda.
Errores confitens priusquam testibus publicatis conuincatur damnandus non est ad perpetuum carcerem. Iacob. Simanc. de cathol. institut. ti. 47. de pœnitentibus, & concessis. nu. 35. fol. 185. Tom. 11. Par. 2.
Hæreticus vsque ad diffinitiuam sententiam admitti potest iuxta decreta nostrorum maiorum. idem ibid. num. 40. fol. 185. Tomo 11. Par. secunda.
Præsumitur ille, qui est excommunicatus, & post excommunicationem adimpleuit ea, propter quæ indulgentia fuit concessa. Anto. Rosel. de indulg. nu. 137. f. 151. T. 14.
Publicè de hæresi, an possit in testem admitti. Stefan. Aufrer. de testi. versi. Abbas. nu. 80. fol. 145. T. 4.
Qui admonitus confitetur hæreses priusquam & dicta testiũ edantur, quomodo excipiendus. Iacob. Simanc. de cathol. instit. titu. 47. de pœnitentib. & conuersis. nu. 31. f. 185. T. 11. P. 2.
Qui in carcere veniam petit quomodo tractandus. Iacob. Simanc. de cathol instituti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. num. 30. fol. 185. T 11. P. 2.
Qui metu imminẽtium probationum ad inquisitores venit, quomodo excipiendus. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 47. de pœnitentibus, & conuersis numero 29. folio 184. Tomo vndecimo, Par. secunda.
Qui non confessus est, nisi ui, & tormentis adhibitis, an admittendus sit. idem ibid. nu. 45. f. 185.
Qui post editam accusationem confitetur, quomodo admittẽdus. idem ibid. nu. 32. f. 185.
Qui postquam testibus se conuictum videt confitetur, quomodo admittendus. Iacob. Simanc. de cathol. instit. tit. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 33. f. 185. T. 11. P. 2.
Qui publicè in alio regno hæreticus, vel apostata fuit, & priusquã ab aliquo accusaretur, veniam petit, quomodo admittendus est. idem ibid. nu. 28. f. 184.

Pœnitentes in num. plur. tam in nominat quàm accusat. qualiter considerentur.

*POENITENTES an sint exẽpti a iurisdictione Regia. Iac. Simãc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. num. 18. fol. 184. T. 11. P. 4.
Benignè sunt recipiendi. idem ibid. nu. 50. f. 185.
Et filij, ac nepotes hæreticorum, neque equulis vti possunt. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 24. f. 184. T. 11. P. 2.
Et verè confessi qui dicantur. Ludoui. Bolognet. de indulg. nu. 73. fol. 145. T. 14.
Exemptos esse a iurisdictione regia non statuit decretum Leonis Magni. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 20. f. 184. T. 11. P. 2.
Hæretici quo tempore, & quomodo admittantur. Iaco. Simanc. de cathol. institut. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. num. 26. fol. 184. Tom. 11. P. 2.
Non liberantur a iurisdictione regia. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 19. f. 184. T. 11. P. 2.
Quomodo admittendos Lucij constitutio decernit. Iaco. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 41. folio 185. Tom. 11. P. 2.
Per præuenientem spiritusancti gratiam, & cordis contritionem Deus a morte absoluit, sed ad pœnam absolutam ligatum dimittit. Anton. Rosel. de indul. nu. 48. f. 150. T. 14.
Publici quo vestitu induti esse debent. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentib. & conuersis. nu. 9. f. 184. Tom. 11. Par. 2.
*POENITENTI venia promittitur per euangelicam legem. Franc. Arias de Bello, & eius iusti. nu. 79. f. 328. T. 16.

Pœnitentia quando locum habeat, a quibus imponenda, quid sit, & quid operetur.

*POENITENTIA ab inquisitoribus, diligenti consideratione precedente, quomodo imponenda est. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 78. f. 186. T. 11. P. 2.
An commutari possit. Ant. Rosel. de indulg. nu. 196. f. 152. T. 14.
An excusetur vasallum a perditione feudi. Francischi. Curt. de feud. 4. Par. princ. tractat. nu. 25. f. 73. T. 10. P. 2.
An ex toto completa esse debeat ad dispensationem obtinendam. Gundisal. Villadieg. de legat. quæstio. 14. nume. 61. fol. 273. Tomo 13. Par. 2.
An locum habeat in delictis. Alberic. a Rosa. de statut. q. 169. nu. 1. fol. 77. Tom 2.
In impresia iam tacta. Paris a Put. de re milit. ver. sequendo. nu. 1. fol. 426. T. 16.
An possit hæreticis. Pet. Albin. de Pontifi. potest. nu. 268. folio 139. Tom. 13. Par. 1.
An sufficiat de peccato cupiditatis propter quod quis inductus est ad ludum. Io. Iacobat. Caccialup. de ludo. in præfat. nu. 52. folio 159. Tom. 7.
Arbitri, an finiatur compromissum. M. Ant. Blanc. de compromis. nu. 21. f. 183. T. 3 P. 1.
Calumnioso accusatori propter pacem non imponitur. Anto. Corset. de priuil. pacis. nu. 6. f. 224. T. 12.
Debet esse simplex, humilis, aliasque multas conditiones requirit. Thomas Acti. de Ludo. Scacchor. quæst. 10. princip. nume. 7. fol. 187. Tom. 7.
Est actus in termino pœnitentiæ. Ioan. de Ligna. de amicit. ti. de retributione ad benefactorem. nu. 6. f. 233. T. 12.
Est agenda de peccato causato ab intentione deprauata. Laurẽ. de Rodul. de vsur. q. 55. nu. 41. f. 26. T. 7.
Est bimembris. Nic. Ploue. de sacramen. cap. 1. 4. Par. nume. 1. folio 83. Tomo 14.
Est inutilis si post eam clericus recidiuauit. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. iste textus est. nu. 3. f. 170. T. 11. P. 1.
Et vera peccati confessio magni momenti est, ad veniam facilius consequendam. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 5 f. 184. T. 11. P. 2.
Ex causa commutari potest. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 8. 2. Par. nu. 81. f. 207. T. 14.
Ex tribus proficiscitur. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 10. 2. P. num. 89. fol. 212. T. 14.
Hæreticis imposita publicè agenda est. Iac. Simanc. de cathol. instituti. 47. de pœnitentib. & conuersis. nu. 8. f. 184. T. 11.
In contractibus ante factum instrumentum locum habet. And. Alciat. de singul. certam. c. 10. nu. 5. f. 295. T. 12.
Infirmorum, & morientium. Nic. Plou. de sacramen. c. 12. 4. P. n. 1. fol. 87. Tom. 14.
Iniuncta per episcopum alicui confitenti, an possit diminui per sacerdotem inferiorem. Ioan. Bertach. de epis. Par. 2. 4. lib. num. 26 fol. 327. T. 13. P. 2.
Propter indulgentias, quas quis consequitur, dimitti non debet. Hier de Zanet. de foro conscien. & cõtent. n. 189. f. 412. T. 3. P. 1.
Locum habet vsque ad litis cõtestationem. Herman. Baren. de forman. libel. libel. 58. nu 2. f. 96. T. 3. P. 2.
Locum non habet ex parte implentis in contractu innominato, vbi datur aliquid in dotem pro matrimonio cõtrahendo. Bald. Nouel. de dote priuil. 51. nu. 1. fol. 210. T 9.
Locum non habet in barataria. Catald. de Boncomp. de sindic. nume. 67. f. 354. T. 7.
In contractu innominato ad pias causas facto. Io. Bap. Caccialup. de pact. q. 6. nu. 15. f. 10. T. 6. P. 1.
In criminibus atrocioribus. Paul. Girland. de hæret. q. 5. nu. 2. fol. 26. Tom. 11. P. 2.
In crimine baratariæ. Paris. de Put. de sindic. versimu lta nume. 4. fol. 248. Tom. 7.
Multũ operatur, & est maximi effectus in indulgentijs consequendis. Ludoui. Bolognet. de indulg. nu. 99. f. 147. T. 14.
Nihil operatur in contractibus iam perfectis, & si incontinenti superueniat, contra modernos. Fran. Sarmen. de reddit. eccles. iast. c. 4. nu. 10. f. 375. T. 15. P. 2.
Non dicitur verè adimpleta, nisi sequuta satisfactione. Ant. Rosel de indulg. nu. 101. f. 151. T. 14.
Non potest violento in l. si quis in tantam. C. vnde vi, licèt profit in terminis. l. conductores. C. loca. Ioan. Bap. Ponta. de spol. lib. 1. c. 11. nu. 105. f. 276. T. 14.
Nulli constituto in necessitate deneganda. Conrad. Brun. de hęret. c. 6. nu. 13. f. 298. T. 11. P. 2.
Per Papam imposita, per episcopum tolli non potest. Anto. Rosel. de indulg. nu. 47. f. 150. T. 14.
Post arbitramentum cadit soluta pœna. Lanfran. de Oria. de arbit. memb. 5. nu. 51. f. 214. T. 13. P. 1.
Post crimen admissum nihil prodest ad veniam, & impunitatem coram iudicib. secularib. Iacob. Simanc. de cathol. instit. titu. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 1. f. 184. T 11. P. 2.
Productior quàm delictũ esse debet. Anto. Rosel. de indulg. n. 44. fol. 150. T. 14.
Publica blasphemis sacerdotibus imponenda non est. Iacob. Simanc. de cathol. titu. 8. de blasphemis. numero 13. folio 123. Tomo 13. Par. 2.

Source : BIU Cujas

Publica pro quibus criminibus est imponenda. Petr. de Bais in director. elect. capitu. decimoseptimo, 2. Par. nume. 2. fol. 388. Tomo 15. Par. 1.
Quando in delictis inter scholares admittatur. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 124. numero 1. folio 35. vult dicere. fol. 55. Tomo decimooctauo.
Quando iniungatur pro furto commisso, sed non restituto. Franc. Arias de bello, & eius iusti. numero 169. folio 333. Tomo decimosexto.
Non præsumatur. Vital. de Camba. de clauſ. titu. de simulatione. nu. 12. f. 418. T. 18.
Quomodo iniungenda sit confitenti. Io. Franc. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 79. f. 207. T. 14.
Peccatum tollat. Hiero. de Zanet. de foro conscien. & conten. nu. 177. f. 412. T. 3. P. 1.
Redeuntibus iniungenda relinquitur arbitrio inquisitoris. incert. Aut. de forma proceden. contra inquisitos de hæresi. Rub. de hæreticis redeuntib. &c. nu. 1. f. 416. T. 11. P. 2.
Si est per septem annos cum ieiunio imposita, & sit dictum quod dando septem denarios possit ieiunium redimere, an ieiunare de necessitate teneatur. Anto. de Rosel. de indulg. nu. 97. 100. & 102. f. 151. T. 14.
Suspecto de hæresi iniungenda est iuratoria scilicet cautione, aliave securitate adimplendæ pœnitentiæ postmodum exacta, nec non certa pœna adijcienda si non impleuerit. Gundinſ. de hæret. q. 15. nu. 12. f. 38. T. 11. P. 2.
Tollit delictum in multis. Alberi. a Ros. de statut. q. 69. nu. 4. fol. 77. Tom. secundo.
Vera sine ieiunio agi non potest. Iacob. Zoch. de ieiunio. versi. scire debemus. nu. 33. f. 160. T. 14.
Veniam meretur, ficta Deum irritat. Roam. Royas. de hæret. 16. asser. nu. 199. f. 227. T. 11. P. 2.
*POENITENTIALIA a quo dependent. Ioan. Franc. Paui. de offi. & potest. cap. sede vac. prælud. 2. numero 13. folio 408. Tom. 13. Par. secunda.

Pœnitentiam in accusatiuo quatenus consideremus.

*POENITENTIAM a Papa iniunctam an episcopus permutare possit. Io. Bertach. de epis. ver. sequitur. nu. 27. f. 327. T. 13. P. 2.
A sacerdote iniunctam quis inuitus eam adimplere cogitur. Ant. Rosel. de indulg. versicu. quod autem. numero 204. fol. 152. Tomo decimoquarto.
Aget dolens se pauperibus dedisse. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 2. de rerum eccleſiasticarum alienatione. nu. 18. f. 405. Tom. 15. P. 2.
Alicuius si contingat esse septemnem, si ea die det septem nūmos habentibus remissiones annales, an statim sit liberatus. Hieron. de Zanet. de foro content. &c. nu. 180. f. 412. T. 3. P. 1.
De peccato publico quis agere compellitur. Io. Visch. de immunit. eccles. nu. 73. f. 15. T. 13. P. 1.
Et satisfactionem sibi iniunctam adimplere recusans, qualiter puniatur. incert. Aut. de forma proceden. contra inquisitos de hæresi. Rub. de hæreticis contumac. nu. 1. f. 416. T. 11. P. 2.
Implens in peccato mortali, nunquid satisfaciat. Nico. Plou. de sacramen. c. 7. 4. P. nu. 2. f. 85. T. 14.
Non agens de peccatis mortalibus damnatur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 9. 2. P. nu. 4. f. 208. T. eod.
Non agens saluus esse non potest. Franc. Arias de bello, & eius iusti. nu. 23. f. 327. T. 16.
Septem annorum requirit quodlibet peccatum mortale. Ludoui. Bolognet. de indulg. nu. 9. f. 142. T. 14.
Totam sacerdos iniungere non debet, quæ pro peccato debetur. Gundisal. Villadie. de leg. quæstio. 14. numero 61. folio 272. Tomo 13. Par. 2.
Vel sacramenta recipientes ab iniustè promoto non peccant. Hieron. de Zanet. de foro conscien. & conten. numero 21. folio 406. Tom. 3. Par. 1.
*POENITENTIARIA an dicatur officium. Pet. de Vbal. de cano. epis. & paroch. q. 14. princ. nu. 28. f. 209. T. 15. P. 2.
*POENITENTIARIA qua in literis, quas dirigit ad vicarios ordinariorum super dispensationibus incendij, &non complet rio, vel rijs, sed dicit. Vica. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 8. 1. P. nu. 57. fol. 187. Tom. 14.

Pœnitentiarij quam potestatem habeant.

*POENITENTIARII Papam absoluere an possint, cuius absolutionem reseruauit sibi Papa. And. Barb. de Card. leg. de lat. ver. circa secundum membrum. nu. 14. f. 134. T. 13. P. 2.
Papæ habēt exercitium clauium in curia Romana, etiam mortuo Pontifice, & dicuntur iudices animarum. Paul. Roma. de pens. eccleſiast. in conclus. operis. numero vnico, folio 320. Tomo 15. Par. prima.
*POENITENTIARIO magno Romanæ curię dicenti sibi aliquid commissum, fides adhibetur. Ioan. a Gras. in arb. iudic. versi. vltimus flos. nu. 2. fol. 26. T. 3. P. 1.
*POENITENTIARIVS summus vtrum dispensęt circa pluralitatem. Alfons. Hoieda cir. benefi. incompatib. P. 2. ca. 12. & vlti. nu. 32. fol 181. T. 15 P. 1.
*POENITENTIARVM publicarū quadruplex differentia. incert. Auct. de forma proceden. contra inquisit. de hæresi. Rub. de hæret. redeuntibus &c. nu. 9. f. 416. T. 11. P. 2.

Pœnitentibus verbum tam in dat. quàm in ablat. consideratum quid operetur.

*POENITENTIBVS eccleſiæ reconciliatis, & filijs, ac nepotib. dānatorum, quibus rebus interdicetur. Iacob. Simanc. de cathol. institut. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. num. 22. fol. 184. Tomo 11 Par. 2.
Et filijs, ac nepotibus damnatorum prohibetur, ne equis vehātur. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 23. f. 184. T. 11. P. 2.
Ac nepotibus hæreticorum mulabus etiam interdicitur. idē ibid. numero 25.
In extremo vitæ, pœna imponitur arbitrio sacerdotis, vel episcopi. Io. Bertachi. de epis. 2. P. lib. 4. nu. 2. f. 325. T. 3. P. 2.
Qui ad rectam fidem redeunt intra tempus ab inquisitorib. præfinitum, quid concesserint Reges catholici. Iacob. Simanc. de cathol. insti. ti. 47. de pœnitentibus, & conuersis. nu. 17. fol. 184. Tomo 11. P. 2.
Secundum peccatum differentiam pœnitentiæ tempora decerni Gul. Duran de modo ge. concil. cel. rub. 36. nu. 1. f. 164. T. 13. P. 1.
Subuenitur iustè. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 96. nu. 3. f. 108. T. 5.
Veniam damus, est propositio indefinita uniuersali æquipollens. Paul. Grilan. de hæret. q. 5. nu. 15. f. 27. T. 11. P. 2.

Pœnitentiæ in nominat. plur. quæ sint, & qualiter considerentur, & cui comparentur.

*POENITENTIÆ arbitrariæ sunt. Ioan Fran. Paui. de visitat. q. 8. 2. Par. nu. 80 f. 207. T. 14. & Gundisal. Villadie. de leg. q. 14. num. 2. fol. 272. T. 13. P. 2.
Quomodo sint. Ioan. de benefi. q 7. Par. 4. numero 4. folin 104. Tomo 15. Par. 1.
Falsæ quæ dicantur. Guliel. Duran. de modo general. concil. celebran. Rub. 36. nu. 2. f. 164. T. 13. P. 1.
Omnes in foro pœnitentiæ arbitrariæ sunt. Anto. Rosel. de indulg. nu. 33. f. 155. T. 14.
Qualiter locum habeant in contractibus innominatis ante implementum. Ioan. Bap. Caccialup. de pactis. q. 6. nume. 12. folio 10. Tom. 6. Par. 1.
Quæ infligantur per canones. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 10. 1. Par. nu. 78. f. 191. T. 14.
Sunt de iure canonum. Guliel. Redoa. de Simo. mental. c. 22. nu. 21. fol. 72. T. 15 P. 2.
Vt medicinæ infligendæ sunt. Gondis. Villadie. de leg. q. 14. num. 5. fol. 272. T. 13. P. 2.

Pœnitentiæ consideratio qualiter sit habenda, & quando sit locus, & eius effectus, forma, signa, & sacramentum, quę sint.

*POENITENTIÆ an locus, sit in contractib. perfectis. Iac. Nouel. de iur. prothomis. §. 2. nu. 160. f. 34. T. 17.
In contractib. hincinde obligatorijs re integra. idem ibid. n. 162.
In contractib. innominatus. Iac. Nouel. de iure prothomis. n. 164. fol. 34. T. 17.
In contractibus nominatis. idem ibid. nu. 165.
In crimine falsæ monetæ. Iac. Nouel. de iur. prothomis. §. 2. nume. 167. f. 34. T. 17.
In delictis. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 17. nu. 20. f. 420. Tomo 11. P. 1. & Iac. Nouel. de iur. prothomis. §. 2. numero 166. folio 34. Tom. 17.
An sit locus in actione non pœnali a principio. Nico. Moron. de fide treug. & pace. q. 17. nu. 20. f. 420. T. 11. P. 1.
Effectus. Ioan. Rande. de dispensat. 1. P. nu. 2. f. 168. T. 14.
Forma quomodo antiquitus fiebat ab hæresi. Conrad. Brun. de hęret. c. 6. nu. 12. f. 298. T. 11. P. 2.
In moderatione sacerdos quem respectum habere debeat. Gundisal. Villadie. de leg. q. 14. nu. 3. f. 272. T. 13. P. 2.
Iniunctę qui non satisfaciunt, quomodo puniendi sint. Iac. Simāc. de cathol. instit. c. 48. de pertinacibus, & impęnitentibus. nu. 29. fol. 188. T. 11. P. 2.
Qui planè non satisfecerit, quomodo puniendus sit. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pęnitentibus, & conuersis. num. 77. fol. 186. Tom. 11. P. 2.
Insignia qui furantur, quomodo puniri debeant. Iaco. Simanc. de cathol. instit. ti. 47. de pœnitentib. & conuersis, nu. 14. folio 184. Tom. 11. Par. 2.
Locum esse ante contractum confectum, si partes in scriptis contrahere intellexerunt. Quint. Mandos. de inhibit. q. 71. num. 12. fol. 100. Tom. 5.
Locus est de iure ciuili in contractib. innominatis, secus de iure canonico in quatuor casib. Hieron. Zanet. de differen. iur. ci. & c. non. nu. 143. f. 204. T. 1.
Locus non est in consumatis, idem ubi delictum trahit secum exequutionem. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 36. num. 21. folio 424. T. 11. P. 1.
Quid durante termino. idem ibid. nu. 22.
Quid vbi actor non fuit fatigatus in probationib. idē ibid. n. 23.
Innominatis contractib. Io. Bap. Caccialu. de pac. q. 6. num. 4. fol. nono, Tom. 6. P. 1.
Quando sit locus Do. Damasus. de Brocard. memb. 2. numero 41. fol. 510. Tom. 18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sacramentum esse non potest, nisi baptisma præcedat. Ant.Rosel. de indulg.nu.140.f.151.T.14.

Pœnitentium bona, & merita, quomodo considerentur.

*POENITENTIVM bona interdum non confiscantur, quod non ipso iure, sed principum indulgentia fit. Iac.Simanc.de Cathol. institut.ti.47. de pœnitentibus, & conuersis.nu.16.f.184.Tomo vndecimo,Par.2.

Merita propria quare Deus non multum acceptet. Anto.Rosel.de indulg.nu.89.f.251.T.14.

Pœnitere dubitatiuè consideratum quid importet.

*POENITERE an possit inhibitionem, vel citationem obtinēs ante illius executionem. Quintil.Mandos.de inhibit.q.96.num.2. fol.108.Tom.5.

An possit Iudeum, qui postulauit baptismum, & an sit cogēdus ad illum suscipiendum. Marq.de Sus.& alijs infidel.c.3.numero 1. fol.64.Tom.14.

*POESIS, & Rethorica valde legistis prodest. Pet. Rebuf. de priuil. scholar.priuil.95.nu.11.f.50.T.18.

*POESIS officium quale sit. idem de priuil. scholar. priuil.95.nu.8. fol.50.Tom.18.

Tres sunt species. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil.95.nume.7. fol.50.Tom.18.

Poetarum consideratio quæ sit.

*POETARVM, & philosophorum authoritates elegans est adducere. idem de priuil. scholar. priuil.95.nu.12.f.50.T.18.

Libri aliqui incentiuum tribuunt delinquendi. idem ibid.nu.10.

Qui sunt vitandi. Conrad. Brun. de hæret. ca.5.numero 33.fol.274. Tom.11.Par.2.

Poetæ qualiter sint considerandi, & quales sint vitandi, & quid operentur.

*POETÆ an sint legendi. Pet. Lenauder. de priuil. Doctor. 4. Par. de oneri. & salar. &c.q.13.nu.24.f.11.T.18.

Et pictores, in quibus æquiparentur. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil.95.nu.9.f.50.T.18.

Lasciui sunt vitandi. Conrad. Brun. de hæret. c.4. nume.37. fol.329. Tom.11.Par.2.

Nulla immunitatis iuuantur prærogatiua. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat.ti.de excusat.mun.nume.3.folio 297. T. 13.Par.2.

Quid tribuant institiæ. Ioan. Redin. de maiest. princ. vers. ad rectā. nu.6.f.158.T.16.

*POLITIA multa abhorret, quæ Christianus, vt iusta tenet. Frater Hiero. de Luca. de Camb & marc. diff. ver. sequitur alius terminus, il secondo, nu.11.f.409.T.6.P.1.

*POLITICA est vnà pars moralis scientiæ naturali lumine conquisitæ. F. Bart. Spi. de præeminen. sacr. Theo. c.3. col.2. cir. med. fol. 370.T.11.Par.2.

Pollicitatio a quo differat, quid contineat, siue non, quando locum habeat, & quid sit.

*POLLICITATIO a pacto differt. Bal. de Vbal. de Perus. num. 15. fol.3.T.6.Par.prima.

A quo geratur. Bald. de Vbal. de Perus. numero 9. folio 2.T.6.P.1.

De iure ciuili actionem non parit, secus de iure canonico. Hieron. Zanet. de diffe. iuris ciuil. & cano. numero 35. fol.200.T.1.

Obligationem in se naturalem non continet. Ioan. Bap. Caccialu. de pac.q.5.nu.2.f.8.T.6.Par.prima.

Quando contrahatur. Bal. de Vbal. de pactis. vers. nolens. num.48. fol.5.T.6.Par.prima.

Quando locum habere censeatur. Ioan. Bap. Caccialup. de pactis, q.5.nu.6.f.9.T.6.Par.prima.

Quid sit. Sebasti. Medices. de diffinit. diffinit.46. nu.decimosexto, fol.304.Tom.18.

*POLLICITATIONEM non obseruans mortaliter peccat. Hiero. Zanet. de differ. iuris ci. & cano. nu.135.f.204.T.1.

*POLLICITATOR, qui soluendo non reperitur, inquātum teneatur. Io. Bap. Caccialu. de pac. q.5.nu.7.f.9.T.6.P.1.

*POLLVTA ecclesia, etiam cęmeterium dicitur pollutū, & fugiens ad portium ecclesiæ gaudet immunitate totius ecclesiæ, quia cō nexitas operatur, vt vnitas censeatur, vnde connexorum idē est iudiciū. Ant. Bard. de tempore vtili. c.18.nu.20.f.224.T.5.

Pollutio quotuplex sit, nunquid sit peccatum, & quid operetur.

*POLLVTIO extraordinaria an inducat impedimentū publicę honestatis. Hier. Mangiar. in arbor. consangui. n.122.f.164.T.9.

Nunquid affinitatem causet, & si maritali affectu fiat. Hier. Mangiar. in arbor. consangui. nu.42. & 47. folio 161. Tom.9.

Quecunque est peccatum mortale. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. quia omnis. nu.4.f.193.T.11.P.1.

Nocturna an, & quādo arceat a sumptione eucharistiæ. Nic. Plou. de sacramen. c.3.3.P.nu.3.f.81.T.14.

An, & quando sit peccatum. Nic. Plou. de sacramen. c.3.3.P.nu 3. fol.81.Tom.14.

An sit peccatum mortale. Hiero. de Zanet. de foro conscien. & cō ten. nu.144 f.410.T.3.P.1.

An sit peccatum veniale. Hiero. de Zanet. de foro conscien. & cō ten. nu.144 f.410.T.3.P.1.

Et quomodo contingere potest. idem ibid.

Vel violentia facta in vna parte ecclesiæ, vel cęmiterij an tota ecclesia, vel cęmiterium sit pollutum. Ioan. de Selua. de benefic. q.5. Par.1.nu.199.f.21.T.15.P.1.

*POLLVTIONEM procurans proprijs manibus, quomodo punitur. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de peccato sodomitico. nu.14. fol.159. Tom.11.Par.1.

*POLONIA, Morauia, & Boemia anno Christi, 1000. fidem susceperunt, quo tempore Asiia Minor, & Syria Maumethanis Spurcitijs infectæ sunt, ac Gręciæ magna pars absciss as. M. Ant. Mar sil. de ecclesiast. reddit. cap.4.nu.13.fol.342.Tom.15.Par.2.

*POLYCARPVS videns Cherintum in balneo non lotus discessit. Ioan. Royas. de hæret. 2. Par. assert. 3. nu. 72. fol. 223. T. 11. P. 2.

*POLYGAMIA antiquis patribus permissa, trahi in consequentia non debet. Ant. Gub. Costan. de spons. commen. vers. Nuptiæ. nu.10.fol.49.Tom.9.

Pomerium quo priuilegio gaudeat, eius confines quid fuerint, & quid sit.

*POMERIVM gaudere debet eodem priuilegio, quo gaudet terra adiacens ecclesiæ maiori. Hier. de Monte de finibus regun. c.5. nu.14.fol.334.Tom.3.Par.2.

Per quindecim pedes suos extendit confines vltra mœnia. Hier. de Monte de finib. reg. c.5.nu.15.f.334.T.3.P.2.

Quid sit, & intra illud arari, vel habitari non licet. Hier. de Monte de finib. reg. c.5.nu.12.f.334.T.3.P.2.

Vrbis Romæ qui extenderint, seu ampliauerint. Sebast. Montic. de patria potest. ver. ius autem. nu.73.f.136.T.8.P.2.

*POMO rotundo cur Imperator vtatur. Restaur. Castal. de Impera. q.52.nu.6.f.53.T.16.

De Pompa.

*POMPA nuptialis quæ sit. Anto. Gub. Costa. de matrim. ti. de ritu. nuptiarum. nu.125.f.60.T.9.

Rei familiaris pandi non debet. Rolan. a Valle de confect. inuen. ver. testator. nu.10.f.199.T.8.P.2.

*POMPEI, & Catonis consilium quale fuerit contra Cęsarem in re bellica. Iul. Ferret. de re naual. nu.6.f.335.T.12.

Pompei magni exemplum, & secretum in bello nauali.

*POMPEI magni exemplum. Io Redin. de maiest Princ. 2.P.nume. 117.f.151.T.16.

Secretum in bello nauali in literis datum gubernatori nauis prętoriæ, quale fuerit. Iul. Ferret. de re naual. li.6.nu.10.f.337.T.12.

*POMPEIVS qualiter superauerit Piratas. Iul. Ferret. de re naual. libro 2.nu.34.f.330.T.12.

Quibus verbis fuerit vsus erga Menam Piratam. Iul. Ferret. de re naual. nu.35.f.330.T.12.

*POMPONII verba traduntur. Ioan. Redin. de maiest. princip. vers. legibus. nu.43.f.156.T.16.

De Pomponio I.C.

*POMPONIVS I.C. fuit vnus ex Alexandri consiliarijs prodijtque cum Vlpiano, Paulo, & alijs ex schola Papiniani, existimabat is, vnam optimam viuendi rationem consistere in studio, quā quidem rationem in octauum supra septuagesimum, ætatis annū produxit, quos & quot libros scripserit. Valent. Forster. de hist. iuris ciui. Romani. cap. Pomponius. f.49.T.1. & Ayma. Riual. de hist. iuris ciui. & pontifi. lib.5.nu.35.f.24.T.1.

Scribit in initio Romanæ ciuitatis populum sine certa lege, sine iure certo primum agere instituisse. proinde huiusmodi iure incerto ius patriæ potestatis fuisse receptum, quam per certā aliquā legem regiam est verisimilius. Iacob. Reuart. ad leges xij. tab. c.3.de patria pote.col.3.in prin.in illis verbis, scribit etiam Pomponius.f.244.T.1.

*POMVM quis portet ante Cęsarem. Restaur. Castal. de Imperat. q. 71.nu.12.f.61.T.16.

Rotundum quid, & cur. Restaur. Castal. de Imperat. q.71.num.10. fol.61.Tom.16.

*PONDERA, & mensuræ debent esse iustæ. Fabia. de Mōte de emptio. & vend. q.5.prin.nu.11.13. & 16.f.52.T.6.P.1.

*PONDERANDVM est non quod fit, sed quod fieri debet. Vital. de Camba de claus. ver. clausula. nu.25.f.381.T.18.

*PONDERATVR l.44. Taurina. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q.37.nu.3 f.380.T.10.P.1.

L.45. Taurina. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. q.24.nu.1.fol.370. Tom.10.Par.1.

*PONDVS determinatè probatur per testes dicentes se ponderasse, vel vidisse ponderari, indeterminatè verò si dicit, quòd manib. ponderauit. Bart. de Saxofer. de testi. nu.49.f.66.T.4.

*PONDVS hęreditatis vnde expendatur. Io. Iac. a Canib. de execut. vlt. volunt. 2. part. e. tractat. nu.11.f.188.T.8.P.1.

*PONDVS

*PONDVS libelli ſtat in concluſione. Franc. Curt. de poſition. nu. 3. fol. 10. Tom. 4.

Ponens qualiter conſideretur.

*PONENS dicitur ſub iuramento omnia, quæ ponit confiteri. Ioã. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſ. iſtud ideo apponitur, il ſecondo. nu. 3. f. 371. T. 3. P. 1.
Videtur confiteri omnia in poſitionibus contenta. Ioan. Stafil. ſuper commiſ. & lit. iuſti. verſi. ſpoliatus. nu. 3. fol. 298. T. 15. P. 1. & Ioan. Ant. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. nume. 287. fol. 211. Tomo 11. Par. 1.
*PONERE, & poſitionibus reſpondere non debet procurator ſine ſpeciali mandato. Io. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. ver. ponẽ dum. nu. 1. f. 371. T. 3. P. 1.

De pontis, & ponticellorum materia.

*PONS, an viæ publicæ appellatione veniat. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrban. prædio. cap. 70. de ponte. numero 5. folio 206. Tom. 6. Par. ſecunda.
Dicitur ille, qui eſt de lignis, non autem de lapidibus. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrban. prædio. c. 70. de ponte. numero 1. fol. 206. Tom. 6. Par. 2.
* PONTE deſtructo, amittitur ius exigendi pedagium. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſi. q. 8. nu. 10. f. 219. T. 7.
Deſtructo liberatur gabellarius. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſi. q. 10. nu. 34 f. 220. T. 7.
* PONTICELLI ſuper ſolum commune per vnum ex ſocijs, an ædificari poſſit. Bartho. Cępol. de ſeruit. vrb. præd. c. 60. de ponticel lo. nu. 9. f. 203. T. 6. P. 2.
*PONTICELLOS, ſeu pontes facere, an ſupra viam publicam licitum ſit. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. præd. c. 3. de ſeruit. viæ. nume. 25. f. 215. T. 6. P. 2.
Seu pontes ſuper domibus priuatorum appenſos, & pendentes ſuper viam, vel ſolum publicum, an de iure communi quis tenere poſſit. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. præd. c. 60. de ponticello. nu. 1. f. 202. T. 6. P. 2.
*PONTICELLVM ædificare ſuper ſolum publicum ex conceſſione facta a Principe, vel ſenatu, aut ex gubernatione ciuitatis, vel ex conſuetudine, vel ex forma ſtatuti ſi licitum ſit, & quis in dictis caſibus velit ædificare pontes ita latos, & longos, quòd inferatur damnum, vel incommodum, & impedimentum vicinis, ſeu tranſeuntibus cum plauſtris, & animalibus oneratis, qui cõmode pertranſire non poſſunt, an huiuſmodi ponticellos ædificare poſſit Bartho. Cępol. de ſeruit. vrb. præd. c. 60. de ponticello. nu. 3. f. 203. T. 6. P. 2.

Pontifex a quibus non excuſatur, an derogare, diſpenſare, vel ſtatuere poſſit, & quando, & quam poteſtatem, & curam habeat, qualiter ſit, conſideretur, & appelletur.

*PONTIFEX a patrimonialibus muneribus nõ excuſatur. Io. Vgo de offi. quatuor prælat. ti. de excuſat. munerum. nu. 2. f. 297. Tomo 13. Par. 2.
An poſſit derogare legi de publicandis reſignationibus. Chriſtof. Roffinia. de benefi. c. 12. nu. 22. f. 265 T. 15. P. 2.
Diſpenſare l. de publicandis reſignationibus. Chriſtof. Rofinia. de benefi. c. 12. nu. 22. f. 265. T. 15. P. 2.
Statuere, quòd credatur plenè dicto vnius teſtis in præiudicium alterius. Io. Crot. de teſtib. 6. P. nu. 16. f. 215. T. 4.
Approbat Imperatores. Ioan. Bap. Lup. de vſur. in præfat. nume. 7. fol. 114. T. 7.
Caput eſt eccleſiæ. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. ver. nunc iam. nu. 132. f. 77. T. 13. P. 1.
Cauſas ad eccleſias ſpectantes iudicat. Io. Hiero Alban. de poteſt. Papæ. 3. P. nu. 54. f. 84. T. 13. P. 1.
Cenſetur moueri ex ſubſiſtentia iuſtæ cauſæ penſionem modificãdo. Hiero. Gigas de penſio. eccleſiaſt. q. 35. nu. 7. f. 342. Tomo 15. Par. prima.
Certus eſſe debet ad hoc, vt maiorem authoritatem habeat. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ in præfat. numero 9. folio 66. Tomo 13. Par prima.
Conferre poteſt vniuerſi orbis beneficia, etiam ſi nulla adſit ordinariorum negligentia, nullaque facta ſit deuolutio. Thomas Cãpeg. de benefi. pluralitat. ti. de reſeruat. &c. nu. 11. fotio 536. Tomo 15. Par. 2.
Conſultationi reſpondens, de iure reſpondere exiſtimatur. M. Anton. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. ca. 24. numero 11. folio 356. Tomo 15. Par. 2.
Coronat Imperatores. Ioan. Bap. Lup. de vſur. in præfat. num. 7. fol. 114. Tomo 7.
Cur ſępius dirimit coniugium ſpirituale, quod eſt inter epiſcopũ, & eccleſiam, in translatione, renunciatione, aut depoſitione, illũ a vinculo, quo eccleſiæ tenebatur abſoluendo, non autem poteſt diſſoluere coniugium carnale, & abſoluere coniuges a mutua obligatione. Thomas Campeg. epiſc. Feltren. rubri. an Rom. Pontifi. poſſit dirimere matrimonium &c. folio 115. colum. prima, circa princip. in illis verbis cur ſummus Pontifex. T. 9.
Eadem authoritate fungitur, quam Moyſes habebat. Ioan. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ. ſecunda Par. numero ſeptimo, folio 74. Tom. decimotertio, Par. 1.
Errans in ijs, quæ fidei ſunt damnari a concilio poteſt. Gondinſal. de hæret. q. 7. nu. 6. f. 34. T. 11. P. 2.
Errare non exiſtimatur. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nume. 104. f. 76. T. 13. P. 1.
Eſt dominus omnium beneficiorum. Sebaſt. Med. de diffinitio. diffinit. 74. nu. 19. f. 311. T. 18.
Eſt interpres, & exactor diuinæ legis. Ioan. Quint. Hed. in Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. titu. de mutuis imperijs. colum. 3. cir. med. fol. 100. Tomo 16.
Habet curam duntaxat, & cuſtodiam, non dominium, quem tamẽ dominus ille Cœleſtis conſtituit ſuper familiam ſuam, nõ vt ad ad libitum conſeruos percutiat, edat, & bibat cum ebrijs, ſed vt ſingulis cibum det in tempore. Ioan. Quint. Hed. de Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. ti. de duobus gladijs. col. 2. in prin. in illis verbis dũtaxat. f. 96. T. 16.
Totam monarchiam ſpiritualem, & eius poteſtas abſoluta eſt ab omni regula coarctante. Ioã. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 12. f. 74. T. 13. P. 1.
In caſibus, in quibus pro libito ſuo ſynodus congregatur, abſolutã poteſtatem habet. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. num. 125 fol. 77. T. 13. P. 1.
In crimine notorio peccans an iudicari poſſit. Io. Ant. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 151. f. 71. T. 13. P. 1.
In diſcrimine conſtitutus obligatus eſt a Principibus auxilium petere. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 3. P. nume. 9. folio 83. Tomo 13. Par. 1.
In Principem, principiſque ditionem ſtatuere poteſt multa iura. Ioan. Quintil. Hed. in Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. tit. de feudis, præ dijs &c. folio 100. col. 2. in fin. in illis verbis Pontifex in Principẽ. Tom. decimoſexto.
Legem condere non poteſt, qua clerici ſecularium iudicio ſubijciuntur. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 3. P. nu. 51. f. 84. T. 13. P. 1.
Licèt non poſſit per clauem iuriſdictionis auferre epiſcopis clauẽ ordinis, poteſt tamen ſuſpendere exercitium, & ſubtrahere materiam, vt illa non vtantur. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. arti. 8. de iuriſdict. concil. nu. 24. f. 265. T. 13. P. 1.
Et quomodo intelligatur idem ibid. nu. 25.
Licèt peccet, non propterea deficit in eo poteſtas pontificalis. Michael de Anin. de vnitat ouil. & paſto. c. 15. num. 14. folio 35. Tomo 13. Par. 2.
Maximus cæteros omnes re, & nomine antecellebat. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. 2. Par. capitu. 10. numero 14. fol. 345. Tomo 15. Par. 2.
Chriſti Vicarius eſt ſub Cœlo. Iacob. Simanc. de cathol. inſtit. tit. 45. de Papa. nu. 2. f. 176. T. 11. P. 2.
In ordine ad finem ſpiritualem ampliſſimam haber poteſtatem in omnes Principes orthodoxos. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. ti. 45. de Papa. nu. 25. f. 178. T. 11. P. 2.
Se concilio ſponte ſubmittere non poteſt. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 104. f. 70. T. 13. P. 1.
Non dicitur talis, qui abutitur pontificali authoritate. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 83. f. 345. T. 13. P. 1.
Non legitimè electus Pontifex appellari non meretur, nec pontificia nititur poteſtate. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ Par. 1. nu. 214. f. 72. T. 13. P. 1.

Pontifex, quid non poſsit, vel poſsit, quid ſit, qualis eligendus, quo oleo inungatur, & ad quid teneatur.

*PONTIFEX non poteſt concedere Iudæis licitum vſurarũ exercitium. Ioan. Bap. Lup. de vſur. §. 4. nu. 3. f. 118. T. 7.
Neque alius Princeps. idem ibid.
Diſpenſare ſuper eo quod damnatur a iure naturali, & diuino. Io. Bap. Lup. de vſur. §. 4. nu. 2. f. 118. T. 7.
Diſpenſare, vt non interueniat iuramentum in ferendo teſtimonium in iudicio, ex quo iuramẽtum eſt de iure diuino. Io. Crot. de teſti. ti. de forma in teſtium &c. nu. 4. f. 217. T. 4.
Legem condere, qua clerici ſecularium iudicio ſubijciuntur. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 3. Par. numero 51. folio 84. Tomo 13. Par. prima.
Sibi pares, nec ſuperiores conſtituere. Io. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nu. 13. f. 77. T. 13. P. 1.
Per congregationem concilij ſponte ab eo factam non prohibetur ſolus emergentes fidei. q. decidere. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nu. 120. f. 76. T. 13. P. 1.
Poteſt concedere teſtandi facultates, & quomodo interpretentur. Fran. Sarmen. de reddit. eccleſiaſt. 4. P. ç. 3. nu. 6. f. 390. T. 15. P. 2.
Deponi ob crimen hæreſis ex duorum teſtimonio. Io. Crot. de teſtib. 6. P. nu. 25. f. 215. T. 4.
Probare per communem famam, quòd eſt directus dominus ciuitatum eccleſiæ, licèt dominium non probet per inſtrumenta. Io. Crot. de teſti. 4. P. nu. 153. f. 212. T. 4.
Tollere iuramentum. M. Anton. Cuch. de morat. præſumpt. nu. 6. fol. 203. Tom. 17.
Princeps eſt ſacerdotum, & ad eum pertinet, quid vnuſquiſque facere debeat, & oſtendere. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 140. f. 77. T. 13. P. 1.
Quare ſit eligendus. Hier Alban. de Cardi. q. 10. folio 110. colum. prima, circa princi. in illis verbis qualis ſit. Tomo decimotertio, Par. ſecunda.
Quo oleo inũgat. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 19. nu. 4. f. 41. T. 16.
Item, & Princeps. idem ibidem.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Rationem innocentiæ suæ Deo tantum est redditurus. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 90. f. 69. T. 13. P. 1.

Pontifex Romanus qualiter miscellaneè consideretur, quomodo diffinitur, & quid possit etiam solus.

*PONTIFEX Romanus canones condere potest. Nic. Festas. de ęsti. & collect. fir. de exemptio, nu. 2. f. 195. T. 12.
Consultius ageret, si ardua queque conuocato cõcilio decideret. Gundisal. de hæret. q. 7. nu 4. f. 34. T. 11. P. 2.
Difficilius dispensat contra constitutionem concilij generalis, quàm contra canones alios, præsertim si sit lex illorum quatuor conciliorum, nempe Niceni Constantinopolitani Ephesini, & Calcedonensis Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 27. de decretis Romanorum Pontificum &c. nume. 10. f. 47. Tom. 13. Par. secunda.
Ecclesiam, & successorem obligat, Guliel. Redoa. de reb. eccle. nõ alienan. ver. 1. an prælatus. nu. 25. f. 480. T. 15. P. 2.
Est Christi Vicarius. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 17 nu, 4. f. 37. T. 13. P. 2.
Est is, qui a duabus partib. Cardinalium est electus Alfons. Hoieda, de benefi. incompat. P. 1. c. 1. nu. 3. f. 113. T. 15. P. 1.
Est pastor huius ouilis, nec de aliquo alio Põtifice legimus quod de eo continuatum videmus. Michael de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 17. nu 4. f. 37. T. 13. P. 2.
Est Petri successor, idem ibid.
Et concilium generale in errore an labi possint. Thomas Cãpeg. episc. Feltren. de concil. c. 35. per tot. f. 412. T. 13. P. 1.
Ex sanctione concilij Florentini tenet principatum in vniuersum orbem terrarum. Ioan. Hier. Alban. de potest. Papę. 1. P. num. 63. fol. 68. T. 13. P. 1.
In his, quæ, vt publica persona, & vt Papa deliberat ad fidelium instructionem, errare non potest. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 27. nu. 17. f. 47. T. 13. P. 2.
In toto terrarum orbe facere potest quicquid inferiores prelati facere possunt in suis diecesib. Alfon. Hoieda. de benefi. incompati. c. 1. nu. 9. f. 113. T. 15. P. 1.
Iuramentum remittit, ac suspendit. Gregor. Magal. de securi. &c. & saluocon. P. 1. nu. 51. f. 233. T. 11. P. 1.
Legibus solutus est, Alfon. Hoieda de benefic. incompati. c. 1. n. 9. fol. 113. T. 15. P. 1.
Licèt quod a se solo statuit ad fidelium gubernationem de Spiritu sancto sit, tamẽ super negocijs grauioribus exemplo beati Petri concilia generalia cõuocat Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 27. de decret. Romano Pontifi. &c. nu. 2. f. 46. Tom. 13. Par. secunda.
Nõ erit aufferus humilibus, postquam Christus Dominus est benignus, & recipiet omnes verè conuersos infra gremiũ ecclesiæ. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 19. nu. 5. f. 38. Tom. 13. Par. secunda.
Potest dispẽsare circa apostolorum statuta. Alfons. Hoieda de benefi. incompatib. P. 2. ca. 12. de compatib. multorum beneficiorum &c. nu. 7. f. 179. T. 15. P. 1.
Potest ius diuinum interpretari. Alfon. Hoieda de benefi. incompatib. P. 1. c. 23. de incompatib. vnius benefi. &c. nu. 80. folio 149. Tom. 15. Par. 1.
Potest sibi reseruare ius fructuum percipiendorum in alijs ecclesijs. Ioan. Cop. de fructib. c. 3. de annalibus &c. num. 8. folio 256. Tom. decimoseptimo.
Qualiter a Constantino, & alijs extollatur. Hieron. Alban. de potest. Papæ. P. 1. nu. 61. f. 68. T. 13. P. 1.
Quare de statu Regis Franciæ, quàm de cæteris regib. potius cogitet. Ioan. Feral. de iurib. & priuil. regni Franciæ. nume. 15. folio 175. Tom. 16.
Quare statutum dicitur, vt non dicatur vniuersalis. Ioan. a Capistra. de auctorit. Papæ. P. 3. 2. Par. princ. numeto 59. folio 59. Tomo 13. Par. 1.
Quare solutus dicatur legibus. Michael. Vlcur. de regim. mũdi. 2. prin. q. nu. 29. f. 113. T. 16.
Tenetur Rempublicam Christianam compelli ad bene, beateq; viuendum. Ioan. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 20. fol. 74. Tom. 13. Par. 1.
Si dignitate propter hæresim a concilio priuatus fuerit, electio pti net ad Card. Hiero. Manfred. de Card. decis. 387. f. 105. Tom. 13. Par. secunda.
Solus sine adiutorib. ardua expedire potest. Io. Hier. Alba. de potesta. Papæ. 2. P nu. 9. f. 74. T. 13. P. 1.
Solus super omnes fideles supremam iurisdictionem habet. Ioan. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 44. f. 68. T. 13. P. 1.

Pontifex summus quid obtinere dicatur, quæ moderetur, & iuper quem sit, quam facultatẽ, siue potestatem habeat, qualiter tolerandus, cuius vices gerat in terris, quid sit.

*PONTIFEX summus beneficiũ obtinere dicitur. M. Anto. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 11. nu. 20. f. 346. T. 15. P. 2.
Ecclesiastica sine discrimine moderatur. Iac. a Cani. de represal. 2. Par. nu. 2. f. 278. T. 12.
Est supra Imperatorem. M. Ant. Cucch. de morator. præscrip. nu. 220. f. 206. T. 17.
Et episcopi quib. expensis sunt sepeliendi, & funerandi. Io. Garsi. Hisp. de expens. & melio. c. 8. de expens. &c. n. 51. f. 283. T. 17.
Etiam supra concilium habet supremam potestatẽ, cui nulla par in terris esse potest. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 300. fol. 74. T. 13. P. 1.
Habet liberam facultatem dispensandi in beneficialib. Alfons. Hoieda. de benefi. incompatib. P. 1. ca. 1. de incompatib. summi Pontifi. nu. 10. f. 113. T. 15. P. 1.
Habet plenissimam potestatem in beneficialib. M. Anto. Cucch. de morat. præscri. nu. 221. f. 206. T. 17.
Id præsumitur facere velle quod de iure concessum est fieri. Ioã. Hier. Alban. de potest. Papæ. P. 1. nu. 115. f. 70. T. 13. P. 1.
In quo differat a Regibus. Constã. Roger. de summo bono. 2. eui den. nu. 31. f. 4. T. 3. P. 2.
Ob crimina dempto errore fidei, nec de turbari, neque de sede eijci potest, sed eius culpæ Dei arbitrio reseruantur. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. P. 1. nu. 158. f. 71. T. 13. P. 1.
Quomodo eligendus esset ab ecclesia, etiam si Petrus nihil olim de successore prouidisset, aut hodie Cardinales oẽs perijssent. Iaco. Siman. de cathol. instit. c. 45. de Papa. nu. 19. f. 177. T. 11. P. 2.
Sacerdos Princeps, & Rex. Io. a Capist. de auctorit. Papæ. P. 2. 2. P. prin. ver. ad secundum. nu. 119. f. 46. T. 13. P. 1.
Semper fuit unus in lege veteri, quem alij reuerebantur. Michael de Anin. de vnit. ouilis, & past. c. 11. de vnitate pastoris, &c. nu. 5. fol. 31. T. 13. P. 2.
Tolerandus est dempto hæresis crimine, & ei a nobis parendum est. Io. Hiero. Alban. de polest. Papæ. 1. P. versi. his igitur. nu. 201. fol. 72. T. 13. P. 1.
Vicem Dei gerit in terris. Io. a Capistr. de auctorita. Papæ. Par. 2. 2. P. prin. ver. ad secundum. nu. 38 f. 40. T. 13. P. 1.
Vices Christi gerit. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 1. P. versi. his igitur. nu. 96. f. 69. T. 13. P. 1.

Pontifex supremus etiam in veteri testamenti datus, qua vice, & potestate fungatur.

*PONTIFEX supremus, & vnus in lege veteri datus fuit propter quod malum euitãdum. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 13 de necessitate huius vnici pastoris &c. nu. 16. f. 33. T. 13. P. 2.
Vices Christi gerit in terris. Restaur. Castal. de Imperat. q. 1. nu. 11. fol. 49. Tom. 16.
Vngit Imperatores. Io. Bap. Lup. de vsuris versi. Diocletianus. nu. 6. fol. 114. Tom. 7.
Vtriusque gladij habet potestatem. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 2. P. nu. 16. f. 74. T. 13. P. 1.
*PONTIFICALIA cui sunt interdicta, si celebrat, nunquid sit irregularis. Io. Cald. de interdi. eccles. ver. sed quid. n. 43. f. 327. T. 14.

Pontificatus consideratio qualiter, & quot modis sit accipienda.

*PONTIFICATVS a Christo institutus. Rain. Gars. de indagat. iuris. lib. 3. c. 15. nu. 3. f. 288. T. 1.
Apud Hebręos annuus erat. Quintil. Mandos. de annal. cas. versi. dum causas. nu. 120. f. 214. T. 17.
Christi Iesu domini nostri. Io. a Capistra. de auctor. Papæ. 2. P. prin ci. nu. 98. f. 44. T. 13. P. 1.
In lege veteri non ad solam vitam Moysi, Aaron, & Eleazar fuit restrictus, sed semper fuit ibi vnus summus põt. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 17. nu. 3. f. 37. T. 13. P. 2.
Quando Petro fuerit datus. Card. Iacoba. de concil. lib. 10. nu. 116. & 117. f. 374. T. 13. P. 1.
Quare potius Petro, quàm Io. qui erat virgo fuerit datus. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. nu. 121. f. 374. T. 13. P. 1.
Summus est ecclesiasticum beneficium. Alfons. Hoied. de benefic. incompatibil. Par. prima, capitu. 1. nu. 2. fol. 112. Tom. 15. Par. 1.
Vnitas. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. ver. restat nunc. nu. 131 fol. 346. Tom. 1.

Pontifice, verbum qualiter consideretur in ablatiuo sing.

*PONTIFICE ab hostibus capto, vel furioso, aut stulto effecto, aut quouis alio, modo inutili redditio Cardinales summum sacerdotium administrare debent. Hier. Manfre. de Cardi. decis. 316. fol. 103. T. 13. P. 2.
Inutili reddito, vnus ex Cardinalibus eligi debet, cui ecclesiæ administrandæ onus demandetur, tam in his quæ ad spiritũ pertinent, quàm in ijs, quæ ad corpus. Hiero. Manfred. de Cardi. decis. 319. f. 102. vult dicere. 103. T. 13. P. 2.
Summo mortuo in lege veteri, statim eligebatur alter in locũ eius, qui dicebatur sedere super cathedrã Moysi. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 11. de unitate pastoris &c. n. 11. f. 31. T. 13. Par. secunda.

Pontificem, in casu accusatiuo quomodo consideremus circa diuersas materias.

*PONTIFICEM Maximũ esse Pauli Romani verticẽ, & cerebrum. Fran. Zoanet. de Rom. Imper. ver. bellũ. nu. 94. f. 24. T. 16.

Petri

Source : BIU Cujas

Petri ſucceſſorem eſſe probatur ſumpto argumento a ſynagoga ad eccleſiam. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. ti. 45. de Papa. nu. 8. fol. 177. T. 11. P. 2.
Petro ſucceſſiue in apoſtolica ſede apertiſſimè oſtenditur. idem ibid. nu 6.
Petro ſucceſſiſſe, probatur ſumpta ſimilitudine ab eccleſia triũphante ad militantem. idem ibid. nu. 7.
Vnum eſſe debere, penes quem ſumma eccleſiæ poteſtas ſit, probatur, qua regimem monarchiæ optimum eſt. idem vbi ſup. numero decimo.
Non diſpenſare quando vniuerſalem eccleſiæ ſtatum decolorari contingeret, vel peccatum nutriri. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 373. fol. 228. T. 13. P. 2.
Non eſſe vnum in eccleſia, eſt contra articulum fidei errare. Petr. a Monte de poteſt. Pontifi verſ. quæro primo nu. 5. folio 144. Tomo 13. Par. 1.
Romanum de temporalibus iudicare non eſt dignum. Alber. Bru. de ſeditio. c. 6. nu. 26. f. 104. T. 11 P. 1.
Vbi periculum animæ vertitur, iudicem eſſe. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. nu. 21. f. 28. T. 16.
Summum habere a Deo authoritatẽ miniſtrandi diuinis. Michael Vlcur. de regim. mundi. 2. princip. quæſtio. numero trigeſimo ſecundo, fol. 113. T. 16.

Pontifices qualiter conſiderentur, & quid miſcellaneè operentur, & quot modis appellentur.

* PONTIFICES ante Chriſtum ferebant in pectore rationale. Pau. Roma. de penſ. eccleſiaſt. c. 4. nu. 9. f. 367. T. 15. P. 1.
Cur *non omnes prouincias*, quas donauit Conſtantinus eccleſiæ *habeant* Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 51. nume. 27. folio 52 Tom. 16.
Duo, pluresve ſimul eſſe non poſſunt. Ioan. Bapt. Lup. de vſuris in præfat. nu. 10 f. 114. T. 7.
Eligebantur ab Imperatore. Ioan. Hieron. Alban. de poteſta. Papæ Par. 2. nu. 114. f 80. T. 13. P. 1.
Et Reges ijdem erant in veteri teſtamento. *Albert. de ſeditio. c. 6.* nu. 17. f. 10 . T. 11. P. 1.
Ex quibus cauſis moti ſint ad *faciendum* reſeruationes. Thomas Campeg. epiſc. Feltren. nu 8. f. 135. T. 15. P. 2.
In matrimonij deciſione errarunt. Ioan. Lup. de matrim. & legitimat. nu. 49 f. 42. T. 9.
In prohibendis *clericis*, ne audiant leges ſimilimos vulpibus ſub Ceraſo exiſtentibus. Pet. And. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. de varijs ordinariorum nominibus &c. num. 292. folio 161. Tomo 13. Par. ſecunda.
Ipſi legibus vruntur ciuilibus. Ioann. Quin. Hed. in Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. tit. de Regis imperio. fol. 98 colum. ſecunda, in princip. Tom. 16.
Laudandi qui ſe ipſos purgare voluerunt. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P nu. 118. f. 70. T. 13. P. 1.
Max. a Lutheranorum conuicijs aſſeruntur. Iacob Simanc. de cathol inſtitut. titu. 45. de Papa. numero 17. folio 177. Tomo vndecimo, Par. 2.
Max. ſemper in fide catholica permanſiſſe, & permanſuros ſynodi quàm plurimi teſtantur. Iacob. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 45. de Papa. nu 21. f. 178. T. 11. P. 2.
Semper in fide catholica permanſuros, probatur ex verbis Chriſti, idem ibid. nu. 22 f. 178.
Semper in fide catholica permanſuros probatur rationib. Iacob. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 45. de Papa. numero 23. folio 178. Tom. 11. P. 2.
Vt nunquam defecerunt a fide catholica, *ſic* nunquam defecturos eſſe, multi ſanctiſſimi viri docent. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitu. titu. 45. de Papa. numero 20. folio eodem Tomo eodem Par. eadem.
Multi in papatu errauerunt. Ioan a Capiſtra. de auctori. Papæ. Par. prima, 3. Par. princip. numero 4. folio 65. Tomo decimotertio, Par. prima.
Qui *concilijs* ſe ſubmiſerunt ex perfectione modeſtiæ, id fecerũt. Ioan. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ. Par. 1. numero 117. folio 70. Tom. 3. Par. 1.
Qui Imperatores, & Reges depoſuerunt Fran. Vargas de auctorit. pontifi. confirmat. 10. nu. 8. f. 121. T. 15. P. 1.
Romani duo ſimul eſſe non poſſunt. Ioan. Royas. de hæret. num. 521. f. 219. T. 11. P. 2.
Et alij martyres plus Romæ, quàm alibi pro nomine Chriſti occiſi fuerunt, & reliquiæ corporum aliunde translatorum cathedram hanc in morte ſicuti in vita venerantur. Michael Anin. de vnit. ouil. & paſtor. capitu. 19. folio 39. num. 16. Tomo decimotertio, Par. ſecunda.
Et ſancti patres, qua intentione exemptiones a prædeceſſoribus conceſſa ſequuti fuerint. Bal. de exemptio. verſ. ſimilia. num. 15. fol. 196. Tom. 12.
Maiorem poteſtatem circa collationes in ſe retinuerunt, quàm in ordinarios tranſtulerint. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. num. 4. fol. 264. T. 15. P. 1.
Olim rarò, & cum difficultate concedebant gratias beneficiales, & quare. Ioan. Stafil. de gratijs expectati. numero 1. folio 264. Tomo 15. Par. 1.
Reges, & Imperatores pro iniquitatibus eorum dignitatibus ſpoliarunt. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. numero 67. folio 69. Tom. 13. P. 1.
Scribendo epiſcopis eos ſibi præferunt. Guliel. Duran. de modo ge. concil. celeb. rub. 34. nu. 3. f. 164. T. 13. P. 1.
Statuerunt multa pro temporum, & locorum neceſſitate quæ ab Apoſtolis ſtatuta non fuerunt Michael. de Anin. de vnit. ouil. & paſtor. c. 27. nu. 1. f. 46. T. 13. P. 2.
Submittere nolunt iura Imperatorum. Ioan. a Capiſtr. de auctor. Papæ. 2. P. prin. nu. 23. f. 39. T. 13. P. 1.
Sacra faciunt. Benedic. Bon de cenſib. art. 19. de cenſu non imponẽ do &c. nu. 43. f. 167. T. 6. P. 2.
Summi diſpenſant cum nothis ſuper natalibus ad epiſcopatus, & alias eccleſiaſticas dignitates. Chriſtof. Roffinia. de benefi. c. 13. nu. 33. f. 268. T. 15. P. 2.
Et id quomodo. nu. 34. idem ibid.
In quo quid ſenſerit Archidiaconus. idem ibid. nu. 36.
In cæteros abſolutam poteſtatem habent. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 11. nu. 21. f. 345. T. 15. P. 2.
Non ſolum cauſas totius mundi iudicant, ſed etiam de omnibus beneficijs diſponunt. Ludoui. Gomes. de gratijs expectat. num. 10. fol. 303. T. 15. P. 1.
Potuerunt certis legibus in clericos redituum eccleſiaſticorum dominium transferre. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. ca. 25. nu. 16. f. 358. T. 15. P. 2.
Quàm plures illegitimè nati. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 18 nu. 7. fol. 349. T. eo. P. ead.
Sunt vocati in poteſtatis plenitudinem. idem ibid. cap. 11. nume. 21. folio 346.
Vigintiquatuor a Dauid conſtituti. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. ver. reſtat. nu. 130 f. 346. T. 1.
Tres eodem tempore in eccleſia. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. nu. 12. f. 225. T. 13. P. 1.
Veteres nullas gratias expectatiuas concedere ſolebant. Ludou. Gomes. de gratijs expecta. verſi. Gratias. nume. 2. fol. 303. Tom. 15. Par. 1.

Pontifici in datiuo conſiderato, quid conueniat, & non conueniat.

* PONTIFICI contra ius poſitiuum ſine cauſa, & quando eſſemus in foro conſcientiæ, diſpenſare non permiſſum. Petr. And. Gãb. de auctor. leg. de lat. lib. 10. nu. 374. f. 228. T. 13. P. 2.
Conuenit errantes in fide corrigere. Io. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 27. fol. 74. Tom. 13 Par. 1.
Deus iura terreni, cęleſtisque imperij commiſit. Io. Hiero. Alban. de poteſt Papæ. 1. P. nu. 119. fol. 70. Tom. 13. Par. 1.
Iniuſta præcipienti impunè non obeditur. Albert. Brun. de ſeditio. c. 5. nu. 37. fol. 102. Tom. 11. Par. 1.
Non debet per indirectum licere, quod ei directò prohibetur. Io. Hiero. Alba. de Poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 132. fol. 77. T. 13. P. 1.
Non permiſſum diſpenſare contra articulos fidei. Pet. And. Gamb. de auctorit. lega. de lat. lib. 10. numero 371. folio 228. Tomo 13. Par. ſecunda.
Præcipienti quæ ſcandalum afferunt, & quæ ſine decore eccleſiæ recipi non poſſunt, parendum eſſe. Ioan. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 101. f. 76. Tom. 13. Par. 1.
Romano creditur non ſolum de his, quæ vidit tempore pontificatus, ſed etiam quæ ante vidit. Ioan. Crot. de teſtibus. verſic. circa iſtam. nu. 108. & 183. f. 211. & 213. T. 4.
Obedire eſt de neceſſitate ſalutis. Io. Royas. de hære. ver. ipſis. nu. 506 f. 218. T. 11. P. 2.
Optimum eſſet, ſi quid ſuper fide dubij ſuboriretur, id generali concilio decidere. Gundiſ. de hæret. quæſtio. 7. nu. 3 fol. 34. Tom. 11. Par. ſecunda.
Qui debitam exhibeant reuerentiam, & honorem. Alber. Bru. de ſeditio. c. 5 nu. 4. fol. 102. Tom. 11. Par. 1.
Soli credendum eſt, aliquid aſſerenti, etiam ſi aſſerat de eo, quod ante Pontificatum vidit. Ioan. Crot. de teſtib. verſ. ſexta, num. 14. fol. 215. Tom. 4.
Soli creditur etiam in cauſa propria. Ioan. Crot. de teſtibus. verſi. ſexta, nu. 31. f. 215. T. 4.
Soli reſeruatum promouere aliquem ad duos ordines vna, & eadem die. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. libro ſecundo, de varijs ordinariorum nominibus, & nume. 260. fol. 160. Tom. 13. Par. ſecunda.
* PONTIFICIBVS, & epiſcopis neceſſarius eſt rerum externarum ſplendor, & affluentia. Iac. Simanc. de Cathol. inſtitut. tit. 45. de Papa nu. 28. fol. 178. T. 11. P. 2.
* PONTIFICIÆ poteſtati vniuerſalis eccleſia eſt ſubiecta. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 3. Par. nu. 28. fol. 84. Tom. 13. Par. 1.
* PONTIFICII iuris compilatio vim habet legis vniuerſalis. Rain. Cors. de Indagat. iuris. lib. 3. cap. 15. nu. 11. fol. 288 Tom. 1.

Pontificis conſideratio, quæ ſit adhibenda, & cuius ſint effectus.

* PONTIFICIS appellatione electus non venit. Henri. Bott. de ſinodo epiſcopi. 1. P. nu. 29. fol. 379. Tom. 13. Par. 2.
Caput Chriſmate vngitur, principis verò brachium oleo delinitur. Ioan. de Selua de benefi. P. 1. q. 5. nume. 208. fol. 21. Tom. 15. Par. prima.
Conſtitutio in lege veteri non ad vitã Moyſi tantum reſtricta fuit, ſed ad durationem illius legis, & ſinagogæ. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & paſt. cap. 11. nu. 12. fol. 31. Tom. 13. Par. 2.
Decretũ, aut reſcriptum non valet, quo Laicum iuriſdictioni ſuæ non ſubiectum rebus ſuis priuat. Conrad Brun. de hæret. capit. decimoſeptimo, numero vigeſimoſexto, fol. 307. Tom. vndecimo, Par. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Diſpenſatio non niſi, in grauioribus, & magni ponderis negocijs, neceſſaria eſſe putatur. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtitu. in integ. c. 110. nu. 2. f. 142. T. 5.

Electionem differendam non eſſe, quam iura quàm celerrime fieri mandant. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libr. 9. nu. 69. fol. 225. T. 13. P. 2.

Eſt in arduis imperare, & eius imperio parendum eſt. Ioã. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. num. 7. folio 74. Tom. decimotertio, Par. prima.

Iuſſus notoriè erroneus an ſit implendus. idem ibidem numero 100. folio 76.

Maximi authoritatem, & poteſtatem quomodo lutherani eleuare ſtudeant. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. tit. 45. de Papa. nu. 16. folio 177. Tom. 11. P. 2.

Hæc ampliſſima poteſtas, probatur rationibus. idem vbi ſup. nu. 26. folio 178.

Officia in cognitione cauſæ illorum, qui Romano Cæſari, & imperio obedire nolunt, qualia. Franc. Zoannet. de Rom. Imperio ver. Bellum. nu. 222. f. 28. T. 16.

Poteſtatis amplitudo nullam diſtinctionem admittit. Ioan. Hiero. Alban. de poteſta. Papæ. 1. Par. numero 156. folio 71. Tomo 13. Par. prima.

Romani in beneficialibus ſummum eſt, & legibus poſitiuis ſolutum imperium. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 36. nu. 12. fol. 285. Tom. 15. Par. 2.

Solius eſt reprehendere, corrigere, ſtatuere, diſponere, ſoluere, & ligare. Ioan. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nume. 28. & ſeq. fol. 74. T. 13. P. 1.

Scelera iudicari non poſſe, ſed iudicio Dei relinqui. Io. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 188. f. 72. T. 13. P. 1.

Sententia præfertur ſententijs omnium epiſcoporum, niſi contra fidem loquatur. Io. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. nu. 138. fol. 77. T. eo. P. ead.

Solius eſt de matrimonio diſponere. Anto. de Roſel. de legitimat. ver. viſum eſt. nu. 5. f. 82. T. 8. P. 2.

Summi, Chriſti Vicarij, dotes, & prærogatiuæ recitantur. Io. Lup. de ſponſ. & matrim. 2. Par. princip. numero 37. fol. quadrageſimoquinto, Tom. 9.

Summi elegantes laudes. Ioan. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 3. P. nu. 70. f. 85. T. 13. P. 1.

Pontificum dictio quomodo accipienda ſit, & quid operetur.

*PONTIFICVM decreta dictantur a Spiritu ſancto pro bono vniuerſali. Lęl. Iorda. de Rom. ſedis orig &c. c. 3. num. 72. fol. 5. Tomo 13. Par. 2.

Licentiam in diſtribuendis beneficijs perſonis indignis, etiam paulò honeſtioribus, ſed inutilibus ſeruitijs eccleſiarum, Chriſtianam religionem, & in opprobrium, & contemptum gentium perduxiſſe, & clerum vniuerſo mundo deſpectum reddidiſſe. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 382. fol. 229. Tom. 13. Par. ſecunda.

Max. ſucceſſio. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. ti. 45. de Papa. num. 19. fol. 177. T. 11. P. 2.

Romanorum auctoritas præualet auctoritati ſanctorum. Io. Lup. de ſponſal. & matr. 2. P. princ. numero vigeſimoquinto, folio 45. Tomo nono.

Summorum nomina in decretis conciliorum apponi debent. Ioã. a Capiſtr. de auctor. Papæ Par. 3. 2. Par. princip. numero 30. folio 57. Tom. 13 P. 1.

*PONTIS partem putà decem pedum lõgitudine, nunquid ſuper flumen quis facere poſſit, per quem poſſit ire ad hauriendum aquam, vel ad lauandum pannos ſtare. Barthol. Gępol. de ſerui. vrban. prædio. cap. 70. de ponte. numero tertio, folio 206. Tomo ſexto, Par. 2.

Reficiendi, & faciendi onus ſuper flumine publico, ad quem ſpectat, per quem iter tranſeuntibus neceſſarium ſit. idem ibidem num. quarto.

*PONTIVS, & Caius, & Meuius centuriones commendantur. ex Valerio Ioan. Redin. de maieſt. Princip. 2. Par. nume. 99. fol. 151. Tom. decimoſexto.

*PONTVS Polemoniacus quid ſit. ſchedulare magiſtratuum ciuilium. de magiſtris militum &c. col. 2. cir. fin. folio 193. Tom. decimoſexto.

*POPVLARE aduerbium, eſt qualitatis, & quomodo exponatur. Albert. de Pergamo de præpoſitio. ver. in nomine. numero 88. fol. 276. Tom. 18.

*POPVLAREM vnius nobilis ciuitatis melius eſt eſſe, quàm nobilem mediocris ciuitatis. Bon. de curti. de nobilit. 3. Par. nu. 145. fol. 9. Tom. 16.

*POPVLARES omnes actiones annales ſunt. Quintil. Mandoſ. de annal. caſ. verſi. dum cauſas. numero 199. folio 216. Tomo decimoſeptimo.

*POPVLARIS vetante ſtatuto, an ſibi armorum vſum præſcribere poſſit. Bon. de Curti. de nobilit. 3. Par. numero 177. folio 10. Tomo decimoſexto.

*POPVLARITAS capitum, ſeu prælatorum in eodem monaſterio quot generet abſurda. Bald. de Periglis Peruſ. de exemptio. ſimilia. nu. 4. f. 195. T. 12.

*POPVLARIVM appellatione, an aduenæ incolatum habentes, cõtineantur. Benuenut. Stracch. de mercat. Par. 2. de ſtatu mercatorum & his, quæ &c. num. 35. fol. 291. T. 6. P. 1.

Appellatione, qui veniant. Iacob. de S. Georg. verſ. item quæro. nu. vlt. fol. 180. T. 10. P. 1.

*POPVLATOR nocturnus immunitatem non habet. Remig. de Gon. de immunit. eccl. 2. fallent. numero primo, folio 96. Tomo 13 Par. prima.

Quid ſit. idem ibid. nu. 2.

Populi quomodo ſint conſiderandi circa diuerſas materias.

*POPVLI Dominos delinquentes propria auctoritate corrigere nõ poſſunt. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 82. numero 14. fol. 66. Tomo 16.

Duo ſunt, vnus clericorum, alter laicorum. Lancellot. Gal. de ſtatut. q. 4. nu. 7. f. 299. T. 2.

Habentes terminos communes a tempore immemorabili, an compellantur ſtare in commune? Ioan. Guter. Plac. Hiſp de contrac. iura. c. 58. nu. 5. f. 105. T. 6. P. 2.

Laudandi ſunt, qui proxenetas ab officio mercaturæ abſtinere ſtatuerunt. Benuenu. Strach. de proxe. ver occurrit. num. 4. fol. 347 Tom. 6. Par. 1.

Licèt poſſint condere ſtatuta, id tamen non poſſunt ſine Principis confirmatione. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſi. populos. num. vnico, fol. 136. Tom. 2.

Qui dicantur ſchedulare Magiſtratuum ciuilium. fol. 193. col. 2. circa fi. Tom. 16.

Regis exemplo dicuntur. Rain. Corſ. de indagat. iuris. lib. 3. ca. 15. nu. 10. f. 288. T. 1.

Rebelles imperio poſſunt priuari libertate ſua, ſi habeant eam, vel ex priuilegijs Imperatoris, vel per patientiam eius. Mart. Laud. de crimin. lęſæ maieſtat. quæſtio. 51. folio 23. Tomo vndecimo, Par. prima.

Subditi Romano Imperio, poſſunt condere leges, & introducere conſuetudines. Laur. de Palat. de ſtat. ver. quoniam plerunque. nu. 263. f. 283. T. 2.

Populi in genit. conſideratio qualiter ſit accipienda, & quid operetur.

*POPVLI appellatione, an veniant forenſes. Ioan. de Selua de benefic. q. 6. P. 3. nu. 14. f. 58. T. 15. P. 1.

Appellatione an veniat clerus. Ioan. de Selua de benefi. q. 6. P. 3. nu. 12. & 34. f. 58. T. 15. P. 1.

Et quid econuerſo. idem ibid. nu. 35.

Nunquid veniant ſenatores. Ioan. Montaig. de parlamen. ver. adde. nu. 2. f. 373. T. 16.

Veniunt Iudęi. Georg. Natam Aſten. de ſtat. q. 2. nume. 107. folio 252. Tom. 2.

Cętus non improbatus, etiam ſi iuriſdictione careat, poteſt ſibi ius ciuile condere. Claud. Cantiunc. de offi. iud. c. 6. de iuriſdictione &c. nu. 5. f. 81. T. 3. P. 1.

Conſenſus an requiratur cũ Metropolitanus conſecratur per ſuos ſuffraganeos Io. Bertach de epiſc. P. 3. nu. vlt. f. 322. T. 13. P. 2.

Conſenſus, & cleri non ſufficit, vt bona eccleſiæ ſine iuſta cauſa alienentur. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. rub. 21. nu. 50. fol. 430 T. 15. P. 2.

Valet in re dubia ad certitudinem. Io. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu 66. f. 69 T. 13. P. 1.

Conſuetudo, & ius ciuile, ſed fori ſtylus, eſt ius prætorium, vigens tantũ in curia. Pet. Rauen. de ſtat. ſectio. 1. nu. 3. f. 381. T. 2.

Iſrael ſtatus vniuerſus fuit figuratiuus. Michael Vlcur. de regimine mundi. ver. iſta quæſt nu. 49. f. 119. T. 16.

Quies, ad rectores, & perfectos ſpectat. Alber. a Roſ. de ſtatut. q. 22. nu. 6. fol. 32. T. 2.

Romani appellatione, quæ gentes veniũt. Marq. de Suſ. de Iudęis, & alijs infid. c. 5. nu. 6. f. 32. T. 14.

Exemplum proponitur. Ioan. Redin. de maieſt. principis ver. legibus. nu. 107. f. 157. T. 16.

Sententia requiritur in ordinando ſacerdote. Guliel. Durã. de modo ge. concil. cel. rub. 15. nu. 5. f. 161. T. 13. P. 1.

Tacitus conſenſus ad conſuetudinem, per quot inſtrumenta veriſimiliter collegiatur. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 8. nu. 20. & 35. fol. 371. & 372. T. 2.

Conſenſus, non item expreſſus, requiritur in conſuetudine introducenda. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 4. numero 47. folio 362. Tomo ſecundo.

Teſtimonium vim examinationis habet, opinio vulgi eſt optima legum, & dubiorum interpres. Bon. de Curti. de nobilit. 3. P. nu. 164. f. 10. T. 16.

Vel maioris partis tacitum conſenſum interueniſſe in conſuetudine. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 4. numero ſexageſimoquinto, fol. 363. Tom. 2.

Vſus, vel maioris partis, quomodo probetur, ad fidem faciendam ipſius conſuetudinis. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 8. nume. 32. folio 372. Tom. 2.

Populo, dictio in ablatiuo, & datiuo qualiter ſit conſideranda, & cuius ſit effectus.

*POPVLO aucto, an augeri debeat ius portandi piſces. Sebaſt. Medices de venat. &c. quæſtio. 56. numero vnico, folio 403. T. 17.

Cui ignota eſt eccleſia Romana, laycis conceſſum Baptiſma, pro non baptizatis, pro baptizatis ſacrificium contriti cordis per fidem Chriſti. Lęl Iorda. de Rom. ſedis orig. &c. c. 10. nu. 80. fol. 15. Tom. 13. Par. 2.

Interdicto,

Source : BIU Cujas

Interdicto, seu vniuersitate, an intelligatur interdictus locus, in quo est ille populus, seu vniuersitas. Ioan. Calderi. de interdict. eccleſiaſti. ver. ſed quid. nu. 63. f. 328. T. 14.
Naturali iure præceptum est, vt ſacerdotib. neceſſaria miniſtrent. Barthol. de SPina. de poteſt. Papæ. nu. 64. f. 27. T. 13. P. 1.
Non licèt illudere. Card. Iacob. de concil. lib. 4. art. 4. num. 131. fol. 255. Tom. 13. P. 1.
Prælatum perſequente, debet prælatus prælaturę cedere. Pet. de Bais. in director. electio. capitu. 4. 2. Par. numero ſecundo, folio 387. Tom. 15. Par. 1.
Quando competat ius præſentandi in aliqua eccleſia. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. rub. de poteſtate legati de latere &c. nu. 279. f. 170. T. 13. P. 2.
Quid directò, & ſcienter faciente contra conſuetudinem, tollitur ipſa conſuetudo. Pet. Rauenn. de ſtat. ſectio. 4. numero 36. folio 386. Tom. 2.
Sufficit quòd viuat virtuosè. Pet. Bertran. de iuriſd. & ſecul. q. 2. nu me. 3. fol. 409. T. 12.

Populos qualiter conſideremus, in accuſatiuo plur.

*POPVLOS omnes ſubeſſe de iure Romano Imperio: licet nonnulli ſubeſſe per iniuriam recuſent. Franc. Zoanet. de Rom. Imperio. nu. 200. f. 27. T. 16.
Qui nolunt Romano Imperio ſubeſſe, delinquere, atque ibid. puniri debere. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. nnmero 202. fol. 27. Tom decimoſexto.
Reges, & Principes omnes requiſitos a Cęſare obediętiam illi prę ſtare (ſi contumaces non obediant) peccare mortaliter. idē ibid. numero 206.
*POPVLVM inducens, vt conſequatur dignitatem, vel officiū, grauiſſimè punitur. Mart. Laudenſ. de dignit. q. 1. f. 1. T. 16.
Quot homines faciant. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. nume. 44. folio 343. Tom. 12.

Populus quomodo conſideretur miſcellaneè, cuius ſit effectus, & quid poſſit, vel non, & ad quid teneatur.

*POPVLVS a prælatis exhortari debet ad orandum pro oratione Papæ. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 51. de rectorib. ciuitatum &c. nu. 3. f. 361. T. 14.
An poſſit quid declarare circa ſuperioris ius. Pet. Rauenna. de ſtat. ſectio. 3. nu. 20. f. 584. T. 2.
Chriſtianus qualiter viuere debeat. Pet. Bert. de iuriſd. eccle. & ſec. q. 2. nu. 13. f. 409. T. 12.
Clero miniſtranti ſpiritualia debet miniſtrare temporalia Ioan. de Selua. de beneficio. quæſtio. 5. Par. 1. num. 157. folio 18. Tom. 15. Par. prima.
Conſuetus occidere ſuos epiſcopos, punitur de iure canonico, q careat epiſcopo, taliter, quòd ab extrinſecis gubernatur eccleſia. Bap. a S. Blaſ. de contradict. iuris canonici. contrariet. 200. & vlt. fol. 189. Tom. 1.
Cur in miſſa, dum euangelium legitur, ſtare debeat. Nic. Plone. de ſacrifi. miſſæ. c. 3. de ſecunda parte miſſæ. nu. 2. fol. 92. Tomo decimoquarto.
Deo infidelis meretur Tyrannum habere, & non Regem. Paris. de Put. de ſindic. ti. de exceſſibus Regum, Principum, & Ducum. num. 75. f. 229. T. 7.
Dicitur conſtare ex decem hominibus. Alfonſ. Hoieda de benefic. compatib. P. 2. c. 5. nu. 19. f. 170. T. 15. P. 1.
Eſt docendus, non autem ſequendus. Ioan. Lecirier. de primogenitu. concluſ. 4. q. 11. nu. 10. f. 27. T. 10. P. 1.
Non ſequendus cum fallentia. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. arti cu. 2. nu. 30. f. 211. T. 13. P. 1.
Et decem hominibus conſtitui poteſt. Nic. Boer. de ſeditio. verſic. tertio præmitto. nu. 3. f. 93. T. 11. P. 1.
Ex vno peccatore ſępe poluitur. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 66. f. 209. T. 14.
Fęderatus populus, dicitur, qui habet treugam cum alio populo, vel Principe. Mart. Laudenſ. de confęder. pac. & conuen. Prin. q. 24. f. 302. T. 16.
Gubernatore carnes corruit. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 1. Par. ver. his igitur. nu. 18. f. 67. T. 13. P. 1.
Imperij ſtatuta contra legem imperialem facere poteſt, ſubditi Papæ non poſſunt ſtatuere contra canones. Hieron. Zanet. de differen. iuris ci. & canon. f. 101. nu. 53. T. 1.
In hæreſim facilimè percutitur, cum verbum Dei negligitur, vel ei non prædicatur. Conrad. Brun. de hæret. c. 6. de cauſis extrinſecis hæreſum. nu. 14. f. 275. T. 11. P. 2.
In Principe reſeruatis ſtatuere non poteſt. Henri. Bot. de ſinod. epiſco. 6. concluſ. nu. 25. f. 390. T. 13. P. 2.
In translatione poteſtatis in Principem condendi legem, particularem poteſtatem ſibi reſeruauit. Henric. Bot. de ſinod. epiſc. nume. 37. concluſ. 8. f. 391. T. 13. P. 2.
Iſrael contra verbum Beniamin, qua cauſa motus ſeditionem mouerit. Conra. Brun. de ſeditio. c. 15. nu. 10. f. 117. T. 11. P. 1.
Iſrael poſt tot beneficia de manu domini ſuſcepta, in exitu ſuo de Ægypto, & Moyſe cauſas eorum agente cum Deo in monte, vitulum adorauit, nec datur altera ratio per Aaron, niſi quia pronus erat ad malum. Michal. de Anin. de vnit. ouil. & paſtor. c. 30. nu. 4. f. 49. T. 13. P. 2.
Iſraeliticus, quater in die legis volumen legebat. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 10. nu. 7. f. 67. T. 18.
Liber, poteſt auferre ſubdito rem ſuam. Pet. Belli. de re mili. 11. P. ope. ti. vnico. f. 371. nu. 21. T. 16.
Item, & Princeps. idem ibid.
Liber, qui non cognoſcit ſuperiorem, in temporalib. habet iura regalia. Mart. Laudenſ. de fiſco. q. 72. f. 4. T. 12.
Libertatem præſcribere, an poſſit præſcribere ius legitimandi. Ludoui. de Sondis. de nat. lib. ac ſuc. eorum tit. de legitimat. per reſcriptum. nu. 27. f. 38. T. 8. P. 2.
Monendus per concionatores ad ſoluēdum decimas. Pet. Rebuf. de decimis. q. vlt. nu. 24. f. 143. T. 15. P. 2.
Non debet in diebus feſtiuis ſe exercere in ludis turpibus. Guliel. Duran. de modo ge. concil. celebran. rub. 64. nu. 2. f. 171. T. 13. P. 1
Non definit eſſe populus, licèt aliqui ex ipſo decedāt. Conra. Bru. de ſeditio. c. 9. nu. 3. f. 136. T. 11. P. 1.
Non liber, vtrum poſſit diſpenſare ſuper iure ſuccedendi. Ant. de Roſel. de legitimat. lib. 2. de legitimatis principum clementia. nu. 54. f. 86. T. 8. P. 2.
Non mutatur nouis perſonis ſuperuenientibus. Ioan. Calderi. de interdic. eccleſ. ver. ſed quid. nu. 35. f. 327. T. 14.
Non poteſt conuentionem facere, recognoſcendo alium in domi num. Mart. Laudenſ. de confed. pac. & conuentio. Principum. q. 8. fol. 302. T. 16.
Delegare poteſtatem condendi ſtatuta. Henri. Bot. de ſinod. epiſ. 3, Par. nu. 121. f. 387. T. 13. P. 2.
Statuere contra leges communes regni quando recognoſcit ſuperiorem. Ioan. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 38. num. 3. fol. 84. Tom. 6. P. 2.
Poteſt bellum indicere qui non recognoſcit ſuperiorem. Pet. Belli. de re mil. ti. 5. nu. 3. f. 335. T. 16.
Propter diuerſa religionis ſtudia in diuerſas partes ſcinditur. Conrad. Brun. de ſeditio. capitu. 11. ſolio 115. numero primo, Tomo 11. Par. prima.
Quibus modis congregandus. Pet. de Bais in direct. electio. c. 4. 3. Par. nu. 7. f. 392. T. 15. P. 1.
Quomodo debeat ſtare in eccleſia, quando diuina audit. Io. Fran. Paui. de viſitat. quæſtio. 8. 2. Par. numero trigeſimoquarto, folio 206. Tomo 14.
Similiter quando ſtat ad orationem. idem ibid.
Recognoſcens ſuperiorem, an poſſit præſcribere ius legitimandi. Ludoui. de Sardis. de nat. lib. ac ſuc. eorum. tit. de legitimatione per reſcriptum. nu. 27. f. 38. T. 8. P. 2.

Populus Rom. qualiter particulariter ſit accipiendus, & quid operetur.

*POPVLVS Romanus a primordio ferme omnia faciebat. Aſc. Clemens Amer. de pat. poteſt. num. 113. verſi. ius autem. fol. 137. Tomo 8. Par. 2.
Ab initio nullo iure ſcripto, authore Dionyſio lib. 10. vſus eſt. Io. Vlric. Zaſ. in cathalogo legum antiq. in lege Terētilla. col. 1. cir. fin. fol. 266. T. 1.
Cenſebatur ad cenſionem cenſorum. Benedic. Bon. de cenſi. articu. 1. de orig. cenſus. nu. 3. f. 163. T. 6. P. 2.
Diuiſus a Seruio Tullo in ſex claſſes, & quot centurias caperent ſingulæ claſſes. Aſcan. Clemens Amer. de pat. pot. verſi. ius autē. nu. 110. f. 137. T. 8. P. 2.
Hodie amplius poteſtatem nō habet. Reſtaur. Caſtal. de imperat. q 81. nu. 12. f. 65. T. 16.
In Imperatorem tranſtulit poteſtatem. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 3. nu. 2. f. 32. T. 16.
Olim dominus erat, & poſt omne ius ſuum in Imperatorem tranſtulit. Hiero. Gigas de crim. lęſæ maieſt. quæſtio. 9. num. 1. fol. 38. Tom. 11. Par. 1.
Omnibus deficientibus Cardinalibus Papam eligit. Ioan Fran. de Plat. de excommunic. §. 1. in declaratione excommunicationis. nu. 2. f. 349. T. 14.
Quam poteſtatem in Auguſtum tranſtulerit. Alber. Brun. de ſeditio. c. 6. nu. 30. f. 104. T. 11. P. 1.
Quòd conſueuerit eligere Imperatorem, cuiuſcunque nationis eſſet. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. tit. de varijs ordinariorum nominibus &c. lib. 2. numero 224. folio 159. Tomo 13. Par. ſecunda.
Suffragium primò voce tulit, cum in magiſtratibus creandis, tum in iudicandis reis, legibuſque ſanciendis, vel abrogandis. Ioan. Vltri. Zaſ. in cathol. legum antiquarum. in l. Gabinia, tabellaria. col. 1. circ. med. f. 257. T. 1.

Populus in genere conſideratus quo indigeat, quam poteſtatem habeant, vel non.

*POPVLVS ſi a principio eſſet in mala fide, licèt hodie eſſet in bona, non præſcriberet in æternum. Hieron. de Monte de finib. regun c. 77. nu. 5. f. 352. T. 3. P. 2.
Sine gubernatione perit. Anton. Corſet. de poteſta. regia 5. & vlti. Par. quæſtio. ſeptuageſimaprima, folio 140. nume. ſecundo, Tomo decimoſexto.
Sub prælatis indoctis famem verbi Dei patitur, meſſes quippe multa, cæterum operarij pauci. f. de prælatis non euangelizantibus. Pet. de Bais in director. electio. c. 49. 3. Par. nu. 22. folio 405. Tom. 15. Par. 1.
Vel Reges, & Principes ſuperiorem recognoſcentes, licèt non poſſint quē reſtituere famæ reſpectu infamiæ, qua irrogatur a iure

Source : BIU Cujas

communi, secus tamen est in populo, Regibus, & Principib. nõ recognoscentib. superiorem. Roland. a Valle. de dote. q. 3. nu. 3. fol. 352. T. 9.

Visitatus, an procurabit visitantem. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 9. 1. P. nu. 13. f. 188. T. 14.

*PORCAM iure societatis accipiens, si non fuerit dictum de tempore, triennio debet ea potiri. Ang. de Periglis de emptio. & venditio. 2. Par. tractat. versicu. ad primum. numero 14. fol. 132. Tomo 6. Par. 1.

*PORCELLVS est oculus rustici. Anto. Corset. Nepti. de minim. 1. Par. nu. 8 f. 269. T. 18.

*PORCI, an veniant in legato gregis, & appellatione gregis. Iul. Ferret. de Gabel. seu vectigal. versi. tuto. numero 50. folio 81. Tomo duodecimo.

*PORCOS custodire est munus sordidum. Petr. Antibo. de muner. §. 3. de secunda diuis. munerum. nu. 3. f. 39. T. 12.

*PORCVS si infantem comederit, vel occiderit, debet puniri pœna mortis, idem de alio animali bruto. Bermon. Chouer. de pub. cõ cub. rub. de peccato sodomitico. nu. 13. f. 159. T. 11. P. 1.

*PORRECTIO libelli per accusatorem facta non est de processu. Franc. Brun. de indic. & tortu. nu. 333. fol. 276. T. 11. P. 1.

*PORRO, dictio, quando sit aduerbium, vel copulatiua. Albert. de Pergam. de præpositio. nu. 90. f. 276. T. 18.

Quando, & quoque, coniunctiones, quæ coniunctiones sint. Albert. de Pergam. de præposit. nu. 117. f. 277. T. 18.

*PORTA inferorum hæreticos vocat. Zanch. Vgol. de hæret. c. 2. nume. 21. f. 272. T. 11. P. 2.

Portans, & portantes insignia prohibita, crucem, sal, & victualia quomodo consideremus.

*PORTANS insignia sibi prohibita, dicitur falsum committere. Paris a Put. de re mil. ver. an aliquis. nu. 2. f. 403. T. 16.

*PORTANTES ad sepulturam, licèt non sepeliant funus comitantes, fodientes, vel sepulturam aperientes, an sint excommunicati. B. Anton. de excommunicat. capitu. 33. numero sexto, fol. 374 Tom. decimoquarto.

Crucem, & publicè pœnitentes, an ad testimonia admittantur. Nell. a San. Geminiano de testibus. numero 30. folio 81. Tomo quarto.

Sal per terras principum locantium salmas, an teneantur soluere gabellam super territorio ipsorum principum dominorum. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. versicu. tuto. numero 224. folio 85. Tom. duodecimo.

Victualia, vbi est caristia, an ibi sit soluenda, cum famis necessitas excusat illum. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. ver. tuto. nu. 105 & 106. f. 82. T. 12.

*PORTATOR literarum cum clausula eius, qui hanc feret, an rectè Arrestum aduersus debitorem petat. Pet. Pech. Zinz. de iure sisten. c. 3. nu. 7. f. 157. T. 3. P. 2.

*PORTAZGOS y Rentas de puertos, magis propriè appellantur iure regalia quàm redditus. Ioan. Arz. de nobilit. Hisp. P. 1. ca. 1. nu. 12. f. 213. T. 16.

*PORTÆ ciuitatis habitari nõ possunt sine pmissu Principis. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 15. f. 204. T. 16.

Item neque muri. idem ibid

*PORTÆ inferi non prævalebunt aduersus ecclesiam. Contra Bru. de hæret. c. 11. de multitudine, & paucitate hæreticorum &c. nume. 8. f. 280. T. 11. P. 2.

Inferorum sunt hæres. Conrad. Brun. de hæret. ca. 11. nu. 4. fol. 280. Tom. 11. Par. 2.

Portenta nonnullorum hominum, quæ fuerint, & quando occiderunt.

*PORTENTA Bruti. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. numero 31. folio 343. Tom. 12.

Cassij. idem ibid.

Et monstra ex hæresi oriuntur. Conrad. Brun. de hæret. lib. 2. ca. 1. nu. 5. f. 286. T. 11. P. 2.

Quæ apparuerunt ante mortem Alexandri Magni. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. nu. 31. f. 343. T. 12.

Quæ euenerunt tempore Dionysij Siracusani. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. nu. eo. f. eo. T. eod.

Tempore Marci Antonij. Iul. Ferret. de re naual. nu. 31. folio 343. Tom. duodecimo.

*PORTENTORVM varij effectus. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. nu. 36 f. 343. Tom. 12.

*PORTENTVM, ostentum, prodigium, quid, & quòd abstinendum sit ab eis, Benu. Strac. de assecur. gl. 21. nume. vnico, fol. 376. Tomo 6. Par. 1.

Porticum in accusatiuo sing. applicatiuè sumpta quomodo consideremus.

*PORTICVM aut stilicidium, si quispiam in sepulchrum immiserit, qua actione contra eum agi possit. Barthol. Cępol. de seruit. vrb. prædio. c. 82. de sepulchro. nu. 6. f. 209. T. 6. P. 2.

Vel claustrum cooperiens solum suum si quis habeat, & in alieno requiescat, an dominium eius suum sit. Barthol. Cępol. de seruit. vrb. præd. c. 44. de claustro, seu conclaui. nu. 8. f. 197. Tom. 6. Par. secunda.

Cum columnis si quispiam facere velit, an possit imponere columnas, quæ vnius ecclesiæ fuerunt. Barthol. Cępol. vbi sup. numero 9. folio. 197. T. eod.

Porticus tam in genere, quàm in specie qualiter consideretur, quid sit, quid contineat, & quid operetur.

*PORTICVS an appellatione domus contineatur. Remig. de Gon. de immun. eccles. ampliat. 7. nu. 3. f. 91. T. 13. P. 1. & Alberi. a Rosa. de statut. q. 203. nu. 1. f. 53. T. 2.

Ecclesiæ adhærentes immunitate gaudent. Io. Vischis de immun. eccles. nu. 60. f. 14. T. 13. P. 1.

Gaudet etiam immunitate. Matthę. de Afflic. de iure prothomis. §. 4. nu. 13. f. 13. T. 17.

Quid sit. Remig. de Gon. de immunit. eccles. ampliat. 7. de porticu. nu. 2. f. 91. T. 13. P. 1.

Est pars domus, quod facit pro statuto, num vendita domo, an intelligantur venditæ statuæ. Ant. Bard. de tempore vtili. c. 18. nu. 20. f. 224. T. 5.

Quid propriè dicatur. Barth. Cępol. de seruit. vrb. prædio. c. 44. de claustro, seu conclaui. nu. 3. f. 197. T. 6. P. 2.

Et an contineatur appellatione domus remissiuè. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. ergo. nu. 5. f. 164. T. 11. P. 1. & Benedict. Bon. de censi. art. 18. de censu imponendo &c. nu. 42. folio 167. Tom. 6 Par. 2.

Venit domus appellatione, vel ædium. Bal. Perus. de statut. ver. domus. nu. 2. f. 108. T. 2.

Portio in genere sumpta, quando sit transmissibilis accrescens cum accrescat, & debeatur, & qua actione petatur.

*PORTIO a qua excluditur filia fœmina per masculum non adita, vel agnita per eum, tamen ad eius hæredes transmittitur, etiam si vnicam reliquerit filiam, quæ ex sui persona amitam, excludere non potuisset. Albert. Brun. Astens. de statut. art. 13. nu. 93. fol. 242. Tom. 2.

Hoc idem procedit in hæreditate materna.

Accrescens, naturam portionis, cui accrescit sapere debet. Albert. Brun. Astens. de augmen & c. concluf. 5. prin. n. 15. f. 357. T. 17.

Qua actione petatur. Franc. Duaren. de iure accrescen. lib. 2. c. 4. per tot. f. 429. T. 8. P. 1.

Accrescit portioni. Guliel. a Monfer. de succes. Regum. dub. 2. nu. 11. f. 181. Tom. 16.

Ad quam filius masculus admittitur, excludendo fœminam, an transmittatur non agnita ad quoscunque. Alber. Brun. Astens. de statut. art. 13. nu. 77. f. 241. T. 2.

Ad quam filius masculus admittitur ex forma statuti, excludendo fœminam, si non fuerit agnita non trãsmittitur ad hæredes, sed contra est communis. Rolan. a Valle de dote. q. 47. num. 5. f. 370 Tomo nono.

Aliqua quotiescunque de iure speciali defertur, tunc non habet locum transmissio. Albert. Brun. Astens. de statut. artic. 13. nume. 82. fol. 242. Tom. 2.

Aliqua vbi ex boni viri vxori debetur, prohiberi a uiro testante nõ potest, quin ei debeatur. Lancellot. Gal. de statut. quæst. 1. num. 6. fol. 302. Tom. 2.

Portio canonica strictè, siue in specie cõsideratur, dubitatiuè, & absolutè. s. an quando, & cui, & de quibus rebus sit assignanda, & quãdo esset, & quo iure inducta.

*PORTIO canonica, an assignabitur episcopo de legato facto ecclesiæ cathedrali. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. ca. 4. nu. 2. fol. 201. T. 15. P. 2.

An debeatur episcopo de his, quæ obueniunt fraternitati iure institutionis. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. nu. 1. q. 14. princi. fol. 208. T. 15. P. 2.

An debeatur sine onere, vt in legitima, quæ debetur filio. Lap. de Castellio. de canon. portio. ver. quia. num. 6. fol. 195. Tomo decimoquinto, Par. 2.

An possit deduci in vna re. Petr. de Vbald. de cano. episc. & paroc. capitu. tertio, numero 15. folio 201. Tomo decimoquinto, Par. secunda.

Cessat ex priuilegio Papali. idem ibid. capit. 8. nume. 6. folio 219. Tom. eodem.

Cessat si testator instituit ecclesiam cum clausulis congruentib. & quæ sint. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. c. 8. nume. 5. fol. 208. T. 15. P. 2.

Competit episcopo, in cuius diocęsi constituta est ecclesia, cui legatur. Petr. de Vbal. de canon. episcop. & paroch. quæstio. septima, princip. numero secundo, folio 204. Tomo decimoquinto, Par. secunda.

Cui debetur, cum legatur loco exempto, & canonica portio debeatur episcopo, de his quæ legantur hospitali. Lap. de Castellio. de canon. portio. versic. quia, numero 12. folio 195. Tomo 15. Par. secunda.

De relictis defunctorum debetur episcopo. Ioann. Vgo de offic. quatuor prælat. titu. de canon. portio. numero tertio, folio 292. Tom. 13. Par. 2.

Et de quibus non possit deduci. idem ibid. num. 5.

Source : BIU Cujas

Debetur episcopo de his, quæ acquiruntur ecclesiæ ex vltima voluntate testatoris. Pet. de Vbald. de cano. episc. & paroch. cap. 7. num. 65. fol. 218. T. 15. P. 2.
Non soluitur pro relictis in fabricam ecclesiæ. Bermon. Chouer. de pub. concub. versiculo. hoc est ędificium. nume. 1. fol. 166. Tom. 11. P. 1.
Nunquid possit præscribi. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. tit. de præscriptione. canon. portio. nu. 1. f. 292. T. 13. P. 2.
Parochialis non impedit canonicam episcopi, nec è contra. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. tit. de canonica portione. nu. 3. fol. 292. T. 13. P. 2.
Quanta sit de iure canonico. Lap. pe Castelio. de can. portio. ver. quia. nu. 3. f. 195. T. 15. P. 2.
Quo iure, & qua de causa sit inducta. Lap. de Castelio. de can. portio. ver. quia nu. 1. f. 195. T. 15. P. 2.

Portio congrua a quo, & in quibus peti, & assignari debeat, vel non, & qualiter, cuius gratia sit inuenta, & quid sit.

*PORTIO congrua a quo petenda. Pet. Rebuff. de congrua portione. num. 47. f 243. T. 15. P. 2.
An prius sit assignãda, quàm recipiatur præsentatus. Pet. Rebuff. de congrua portio. nu. 25. f. 242. T. 15. P. 2.
An tolli possit. idem ibid. nu. 90. f. 244.
Coram quo iudice peti debeat. idem ibidem. nu. 55. f. 243.
ideſt cõueniens, & sufficiens. Pet. Rebuff. de congrua port. num. 6. & 7. f. 241. T. 15. P. 2.
In quibus rebus debeat assignari. idem de cong. port. nu. 81. fol. 224. T. 15. P. 2.
Introducta est in fauorem episcopi, vt ex illa curatus, seu vicarius iura episcapalia ei persoluat. Pet. Rebuff. de congrua portio. nu. 10. fol. 241. T. 15 P. 2.
Introducta est in fauorem pauperem, nam hospitalem clericum esse decet. idem ibid. nu. 12. f. 241. T. 15. P. 2.
Introducta est in fauorem plebis, vt habeat vicarium doctum a quo instrui possit, & plebs an alere teneatur sacerdotem ei sacra ministrantem. idem vbi supra. nu. 11.
Introducta est in fauorem populi. idem ibid.
Introducta est in fauorem vicarij perpetui, & constructioni eccle siæ episcopus consentire non debet, nisi prius congruè dotetur. Pet. Rebuff. de cong. portio. nu 9. f. 241. T. 15. P. 2.
Nõ debet assignari in oblationibus. Pet. Rebuff. de cong portio. nu. 83. f. 244. T. 15. P. 2.
Item nec in fructibus certi loci. nu. 84. idem ibid.
Qualiter sit assignanda. idem ibid. nu. 61. f. 243.
Quid sit. Petr. Rebuff. de cong. portio. nume. 17. fol. 241. Tom. 15. Par. secunda.

Portio in genere sumpta qualiter circa diuersas materias consideret, & quid operetur.

*PORTIO debita filiæ in bonis patris, debita est iure naturæ. Alberic. a Rosa. de statut. q. 104. nu. 17. f. 40. T. 2.
Filijs in bonis paternis restringi, & diminui potest per statutum. idem ibidem. nu. 18.
Deficiens ex facto vnius ex socijs, an alteri accrescat. Angel. de Gãbel. de testam gl. 42. nu. 4. f. 49. T. 8. P. 1.
Ex persona alterius coniunctorum qualiter accrescat. Ant. Fume. de coniunct. tit. de iure crescen. &c. nu. 2. f. 279. T. 18.
Exempti quando derrahi debeat. And. Hispa. de reg. decimarum. q. 59. nu. 6. f. 158. T. 15. P. 2.
Filiæ propter dotem exclusæ, applicatur masculis, quorum contemplatione excluditur, & filia non dotata, & sic non exclusa illam tantum habebit portionem, quam habuisset filia exclusa succedente Albert. Brun. Astens. de statut. artic. 13. nume. 46. fol. 240. Tom. 2.
Fructuum assignata a rectore beneficij a quo possit minui vel non. Camill. Caut. de pensio. nu. 11. f. 534. T. 15. P. 2.
Generalis vocatur amicitia. Ioan. de Ligna. de amicit. nume. 1. fol. 227. Tom. 12.
Grauata, an accrescat hęredi, cum onere suo. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 35. nu. 5. f. 329. T. 4.
Non accrescit cohæredi cum onere, quãdo cohæres grauatus fuerat nominatim grauatus. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 35. nu. 6. f. 329. T. 4.
Hæreditatis maternæ, in qua pater per mortem filij successit exclusa per statutum filia, transeunte ipso patre ad secunda vota, debet ipsi filiæ præseruari. Albert. Brun. Astens. de statut. artic. 13. nu. 75. fol. 241. T. 2.
In titulum beneficij assignari non potest ex redditibus beneficij patronati, sine patroni consensu. quæstio. 23. nume. 13. fol. 338. Tom. 15. P. 1.
Iure accrescendi, si alteri portioni accrescat, vel per aluuionem, vel ex causa commissi acquiratur, an veniat in societate. Nicol. Valla. de rebus dub. titu. de varijs iuris. quæstio. &c. nume. 5. fol. 334. Tom. 18.
Legati deficiens, collegatario verbis tantum coniuncto accrescit, non tamen inuito. Anto. Fume. de coniunct. num. 1. versic. portio legati. fol. 281. T. 18.
Legati quando non acerescat cum suo onere. Anto. Fume. de coniunctio. vers. portio hæreditatis. nu. 3. f. 281. T. 18.
Legitima si debetur patrono, fortius patri spirituali. Lap. de Castelio. de can. portio. vers. quia. nu. 2. f. 195. T. 15. P. 2.
Si debetur patri, & patrono, fortius patri spirituali. Lap. de Castel. lio. de cano. portio. versicu. quoniam. numero 4. fol. 199. Tom. 15. Par. secunda.
Obtineri potest cum beneficijs simplicibus residentiam non requirentibus. Alfon. Hoieda. de benefi. incompatib. P. 2. c. 2. nu. 11. fol. 166. Tom. 15. P. 1.
Parochialis, an excludat episcopalem. Lap. de Castelio. de can. portio. num. 10. f. 193. T. 15. P. 2.
Patris tranfunditur in procreatione filij. Nic. Noron. de fide treug. & pac. q. 143. nu. 10. f. 446. T. 11. P. 1.
Quam dat statutum filio, censetur sibi conferri, tãquam suo, sicut, & portio, quæ sibi de iure cõmuni confertur. Albert. Brun. Astẽs. de statut. art. 13. nu. 89. f. 242. T. 2.
Quam filius habeat virtute statuti excludentis filiam dotatam, an ad quoscunque hæredes transmitttaur ratione suitatis. Ang. Perus. de suita. q. 9. nu. 81. f. 148. T. 8. P. 2.
Quanta assignari debeat, iudicis arbitrio relinquitur, inspecta tantum personæ qualitate &c. Pet. Rebuff. de cong. portio. num. 80. fol. 244. T. 15. P. 2.
Quæ accrescit, auget legatorum onus, & decrescens diminuit. Albert. Brun. Astens. de augm. conclus. 13. princip. numero 1. folio 363. Tom. 17.
Quæ applicatur masculo propter exclusionem fęminæ, quo iure ei debeatur. Albert. Brun. Astens. de statut. artic. 13. nume. 51. fol. 240. Tom. 2.
Quæ cuique competebat, cępit dici beneficium de rebus ecclesiæ. M. Anto. Marsil. de eccles. reddit. capitu. 8. nume. 3. fol. 344. Tom 15. P. 2.
Quæ pauperibus præstabatur, ad clericos non pertinebat. M. Anton. Marsil. de eccles. reddit. capitulo quinto, nume. 4. fol. 342. Tom. 15. P. 2.
Relicta filio per testatorem, etiam non agnita, quamuis excedat legitimam, transmittitur. Albert. Brun. Astens. de statut. articu. 13. nu. 85. fol, 242. T. 2.
Repudiata iuxta dispositionem auth præterea. C. vnde uir. & vxo. non accrescit vxori, sed alijs ab intestato venientibus debetur. Lancellot. Gall. de statut. q. 5 nu 3. f. 329. T. 2.
Semel assignata, an augenda sit. Pet. Rebuff. de cong. portio. num. 92. fol. 244. T. 15. P. 2.
* PORTIONARII, Mansionarij, & Assisij. idem sunt. M. Ant. Marsil. de eccles. reddit. c. 14. nu. 17. f. 347 T. 15. P. 2.

Portionem in accusatiuo singul. qualiter accipiamus.

*PORTIONEM congruam, assignare tenetur recipiens fructus primi anni. Petr. Rebuff. de cong. portio. numero 46. fol. 242. Tom. 15. Par. secunda.
Congruam non petenti, episcopus an assignare possit. idẽ de cõg. portio. nu. 14. f. 241. T. eo.
Congruam quis petere possit. Pet. Rebuff. de cong. portio. num. 20. fol. 241. Tom. 15. P. 2.
Deficientem, aliquando contingit, nec transire, nec remanere cum suo onere. Alber. Brun. Astens. de diminut. & deteriorat. conclus. 10. nu. 55. f. 374. T 17.
Pauperis exemptam alij de vniuersitate suppetant. Nico. Festat. de æstim. & collect. c. 2. nu. 67. & 68. f. 185. T. 12.

Portiones in num. plur. consideratæ quid operentur.

*PORTIONES beneficia sunt. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 14. nu. 16. fol. 247. T. 15. P. 2.
Parentum successibilium accrescunt coniugi. Oliuer. Tex. de succes. ab intest. nu. 120. f. 382. T. 8. P. 1.
Præstimoniales, an sint beneficia ecclesiastica, & perpetua. Ioan. Franc. Paui. de offic. & potest. cap. sede vac. q. 1. 2. P. princip. nu. 5. fol. 421. T. 13. P. 2.
*PORTIONI congruæ vicarius non renunciat in præiudicium successionis. Petr. Rebuff. de cong. portio. numero 15. folio 241. Tom. 15. P. 2.

Portionis appellatio, assignatio, augmentum, dominium, ac institutio qualiter spectandæ.

*PORTIONIS appellatione etiam in feudis dimidium continetur. Caccialu. de feud. artic. 6. nu. 5. f. 13. T. 10. P. 1.
A signatio congruę pro personæ cõditione fit. Pet. Rebuff. de cõg. portio. nu. 26. f. 242. T. 15. P 2.
Augmentum quando peti possit. Petr. Rebuff. de cong. portio. nu. 100. fol. 245. T. 15. P. 2.
Congruæ assignatio loco dotis habetur. idem ibidem. nume. 25. folio 242.
Illius, quæ episcopo competit, dominium apud ipsum est. M. Anton. Marsil. de ecclesiastic. reddit. capitulo 24. nume. 54. fol. 357. Tpm. 15. P. 2.
Institutio prius faciendę, quàm assignatio secundum authorem. Pet. Rebuff. de cong. portio. num. 26. f. 242. T. 15. P. 2.
*PORTIONVM inæqualitas, an impediat substitutiones in breuiloqua contineri. Bald. de Vbal. de substitut. tit. de substitutione breuiloqua. nu. 15. f. 209. T. 8. P. 1.

*PORTIO-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*PORTITOR qui nequit aliquem admittere in portu, an teneatur. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. q. 16. nu. 11. f. 210. T. 7.

*PORTITORIVM quid ſit. Io. Arz. de nobilit. Hip. &c. c. 2. nu. 24. fol. 215. Tom. 16.

*PORTORIVM quid ſit, & quòd ad illud teneatur eccleſia. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. quæſtio. 62. nume. 102. fol. 190. Tom. 15. Par. ſecunda.

*PORTVORVM bonitatem, & triſtitiam ſcire habent claſſium Duces. Iul. Feret. de re naual. lib. 16. nu. 2. f. 354. T. 12.

Portus quatenus tàm reſpectu quidditatis, quàm effectus conſideretur.

*PORTVS, & flumina publica ſunt, licèt ciuitatis Italiæ de conſue tudine ea ſicut Imperium præſcripſerint. Bart. Cępol. de ſeruit. ruſtico. prædio. c. 28. de portu. nu. 2. f. 238. T. 6. P. 2.

Maris hominum ingenio fabricati an omnium populorum publici ſint, an verò ædificantium. Bart. Cępol. de Seruit. ruſtico. prę dio. c. 28 de portu. nu. 4. f. 238. T. 6. P. 2.

Omnis in ſolo inſulæ eſt idem vbi ſup. nu. 3.

Pro domo ponitur. Iacob. Ruard. ad ll. 12. tab. c. 11. io princ. col. 3. fol. 247. Tom. 1.

Quid dicatur. Benuent. Strac. de ſponſ. verſi. vidi. num. 2. fol. 305. Tom. 6. P. 1.

Quid ſit. Benuenut. Strac. de aſſecur. gl. 14. nu 4. vbi inquit, quòd quilibet portus eſt pars inſulæ, & furtum factum in portu, dicitur factum in inſula, ſeu ciuitate illius portus, & quid ſi ante por tum fiat. f. 373. T. 6. P. 1. & Barth. Cępol. de ſeruit. ruſtic. prædio. c. 28. de portu. nu. 1. f. 238. T. 6. P. 2.

Quomodo rumpi poteſt. Iul. Feret. de re naual. lib. 10. num. 21. fol. 344. Tom. 12.

*PORTVS deſcriptio quæ ſit. Io. Hug. de offic. quatuor prælat. tit. de excuſat. nu. 7. f. 297. T. 13. P. 2.

Poſitio vnde orta, quando fieri poſſit, vel non, quid ſit, quotuplex, quidquè operetur.

*POSITIO a quo tranſit originem. Vber. de Bob. de poſitio. num. 3. fol. 8. Tom. 4.

Alleganti titulum, quòd titulum, non habuerit, fieri poteſt. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. capitulo 19. nume. 8. fol. 183. Tom. 6. P. 2.

Ante admiſſionem per iudicem non dicitur. Franc. Curt. de poſitio. nu. 2. fol. 10. T. 4.

Coniecturalis, vel adminiculatiua non admittenda. Franc. Curt. depoſitio. nu. 25. f. 11. T. 4.

Conſequentis neceſſariò præſupponit antecedens. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 10. nu. 4. f. 59. T. 11. P. 2.

Contra poſitiones nunquid fieri poſſit. Iacob. de Are. depoſit. §. 1. nu. 5. fol. 5. T. 4.

De iure depoſito faciente, non diſponente. Fran. Curt. depoſit. nu. 34. fol. 11. T. 4.

De quantitate ratione partis falſæ negari tota non poteſt. Barthol. Bellencin. de charitat. ſubſid. quæſtio. 46. numero 3. folio 154. Tom. 15. P. 2.

Dicitur etiam pars intentionis continens id ſuper quo quis petit aduerſarium reſpondere. Hiero. de Monte. de fin. regun. c. 46. nu. 4 fol. 343. T. 3. P. 2.

Eſt breuis narratio factum continens ad eliciendam veritatem. Hierony. de Monte. de fin. regun. capitulo 46. nume. 3. fol. 343. Tom. 3. P. 2.

Eſt reſpuenda ſi eſt contra naturam eius, quod ponitur. Iac. de Are na. depoſit. nu. 32. f. 4. T. 4.

Et confeſſio ſunt modi probandi. Proſdoc. de comit. de differ. iur. ci. & cano. nu. 86. f. 194. T. 1.

Et interrogatio in quo differant, & in quo conueniant. Fran. Curt. depoſit. nu. 4. f. 10. T. 4.

Se habent equiuocè. Franc. Curt. depoſit, nu. 3. f. 10. T. 4.

Ex quo ſumenda. Franc. Curt. de poſit. nu. 23. f. 11. T. 4.

Extra protectionem communis, quæ pęna ſit. Bald. Peruſ. de ſtatu. verſ. pęna. nu. 25. f. 135. T. 2.

Facta in cauſa principali, in cauſa appellationis fieri non poteſt Franc. Curt. depoſit. nu. 38. f. 11. T. 4.

Facta per errorem, de eo docto, reuocari poteſt. Ioan. Staphil. ſuper commiſſ. & lit. iuſtit. verſicu. ſpoliatus. numero 4. folio 258. Tom. 15. P. 1.

Fit per verbum ponit. Hiero. de Monte. de fin. regun. nume. 5. fol. 343. Tom. 3. P. 2.

Impertinens reſponſionem non męretur. Lanfran. ab Ariad. Brixien. de probat. nu. 28. f. 35. T. 4.

Implicita, quæ dicatur. Iaco. de Arena. depoſit. §. 4. nume. 16. folio 7. Tom. 4.

Quæ ſit. Iac. de Are. depoſit. nu. 39. f. 4. T. 4.

In genere generaliſſimo, nunquid admittenda. Odofre. Benuent. depoſit. nu. 15. f. 2. T. 4.

In parte falſa, licèt in reliquis ſit vera in totum negari poteſt. Ioan. Bapt. Caccialu. de Ludo. in præfat. nu. 74. f. 160. T. 7.

Falſa in tota negari poteſt. Quint. Mandoſ. de monit. q. 29. nu. 2. fol. 65. T. 3. P. 2.

Incerta, an admittenda. Franciſc. Curt. de poſit. numero 21. folio 11. Tom. 4.

Iuris quando dicatur eſſe. Franci. Curt. de poſit, nu. 35. f. 11. T. 4.

Multiplex, quæ dicatur. Franciſc. Curt. depoſit. numero 42. folio 11. Tom. 4.

Poſitio negatiua quando, & quo iure admittatur, vel non, & quomodo.

*POSITIO negatiua an dicatur, ſi ponens incipiat affirmãdo. Fran. Curt. de poſit. nu. 37. f. 11. T. 4.

An ſit admittenda. Odofre. Beneuent. de poſit. nu. 13. f. 2. T. 4.

De iure canonico, qu ę per confeſſionem aduerſarij probatur, fieri poteſt. Prodoc. de comit. de diffe. iur. ci. & cano. nume. 87. fol. 194. Tom. 1.

De iure ciuili fieri non poteſt. Proſdoc. de comit. de diffe. iur. ci. & cano nu. 86. f 194. T. 1.

De iure ciuili non ſit, ſecus de iure canonico. Hieron. Zanet. de diffe. iur. ci & can. nu. 292. f. 207. T. 1.

Quando admittatur. Vbert. de Bob. de poſit. nu. 49. f. 9. T. 4.

Quomodo admittatur. idem ibid.

Vtrum fieri poſſit. Iac. Gentil. Peruſ. de ord. iudic. nu. 37. fol. 43. Tom. 3. P. 1.

Poſitio in genere, & ſimpliciter ſumpta quando reijcienda ſit, vel non.

*POSITIO non poteſt fieri ſuper credulitate, ſed certum poni debet. Vbert. de Bob. de poſit. nu. 32. f. 8. T. 4.

Obſcura reijcienda. Odofred. Beneuent. de poſit. nu. 11. f. 2. T. 4.

Periculoſa non eſt admittenda. Iacob. de Arena, de poſit. numero 33. fol. 4. Tom. 4.

Quæ non conſiſtit in quantitate ratione, quæ ab authore ponitur, negari poteſt, & ſic per eius rationem, & diſtinctionem dicta Doctorum intelliguntur. Barth. Bellenc. de charit. ſubſid. q. 46. nu. 4. f. 154. T. 15. P. 2.

Poſitio quomodo diffiniatur, quo iure inducta, in quot caſibus admittatur, & eius finis.

*POSITIO quid ſit. Odofre. Beneuent. de poſit. nu. 1. fol. 2. T. 4. & Iac. de Aren. de poſit. nu. 1. f. 3. T. 4. & Maria. Soci. ſenior. de teſti. verſi. fraternitatis. nu. 9. f. 190. T. 4. & Vbert. de Bob, de poſit. nu. 2. fol. 8. Tom. 4.

Quo iure ſit. Franc. Curt. de poſit. nu. 3. f. 10. T. 4.

Quomodo deſcribatur. Vbert. Bob. de poſit. nu. 2. f. 8. T. 4.

Quot modis diffiniatur. Franc. Curt. de poſit. nu. 1. f. 10. T. 4.

Regulariter in quot caſibus admittatur. Iacob. de Arena. de poſit. nu. 34. fol. 4. T. 4.

Reſpicit ſolam partis confeſſionem. Hier. de Monte. de finib. reg. c. 46. nu. 5. fol. 343. T. 3. P. 2.

Si non releuat ponentem, vel prodeſt petenti, talis poſitio, non debet admitti. Ioan. Monach. de defenſ. iuris. verſi. poſitiones. nu. 3. fol. 126. T. 3. P. 2.

Siue confeſſio non valet, niſi ſuper re, de qua controuerſia eſt. Iac. de Are. de poſit. §. 4. nu. 4. f. 6 T. 4.

Vnde orta. Odofre. Beneuent. de poſit. nu. 1. & 2. f. 2. T. 4.

*POSITIONE alterius, an veniat aliud in his, quæ ſe habent, vt ſimilia, & diſſimilia. Albert. Brun. Aſtenſ. de augm. &c. cond. 1. princ. nu. 7. f. 349. T. 17.

Poſitionem in accuſatiuo ſumptum quomodo conſideremus.

*POSITIONEM facere volens, debet habere libellum præ oculis. Hieron. de Monte. de finibus. regun. capitulo 46. num. 8. fol. 343. Tom. 3. P. 2.

Vnam negans, alteram ſibi contrariam affirmare videtur. Stephan. de Federic. de interpret. iuris. P. 1. num. 110. f. 213. T. 1.

Poſitiones a quibus differant, quando fieri poſſint, ad quid fiant, & inuentæ ſint, & qualiter repellantur, qualiter formentur in diuerſis interdictis, & rebus, & quid operentur.

*POSITIONES ab interrogationibus, in quo differant. Odofre. Beneuent. de poſit. nu. 3. f. 2. T. 4.

Actoris, & rei in quo interdicto, qua forma formari debeant. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. c. 3. de ſeruit. viæ. num. 69. fol. 217. T. 6 P. 2.

Actoris in interdicto, de aqua quotidiana, quomodo fiant. Barth. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. c. 4. de ſeruitute aquæ ductus. nu. 107. fol. 227. T. 6. P. 2.

De aqua ex caſtello. &c. quomodo fiant. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. cap. 4. de ſeruitute aquæ ductus. num. 110. fol. 227. Tom. 6. P. 2.

Actoris quibus modis repellantur. Iac. de poſit. §. 4. nume. 11. fol. 7. Tom. 4.

Ad probationes releuandas fiendæ, in quarto continetur ramo arboris iudiciariæ. Ioan. a Graſſ. in arb. iudic. principale. 4. num. 8. fol. 24. Tom. 3. P. 1.

Source : BIU Cujas

Ad quid fiant.Odofred.Beneuent.de posit.num.1.& 2.f.2. T.4. & Vbert.de Bob.de posit.nu.4.f.8.T.4.
Ad quid fiant reo responsionem negante. Lanfran.ab Ariad. Brixien.de probat.nu.27.vers.quoniam.f.35.T.4.
Ad quid inuentæ.Ioan.Monach.de defens. iuris. versi.positiones. nume.1.fol.126. Tom.3. Par.2. & Odofred Beneuent.de posit. nume.14.fol.2.Tom.4.& Iacob.de Are.de posit.§.4.nume.2.fol. 6.Tom.4.
An fieri possint in causis criminalibus Iacob.de Are.de posit. §.4. nu.1.fol.7.T.4.
Cauillosæ,quæ sint.Iac.de Are.de posit.nu.43.f.5.T.4.
Et eorum responsiones fiunt post litis contestationem. Iac.de Are. de posit.nu.20.f.4.T.4.
Et responsiones non possunt fieri, nisi de his quæ continentur in libello.Hieron.de Monte.de finib.regun.capitu.46 nume.2.fol. 343.Tom.3.P.2.
Facere nescit,qui libellum non intelligit.Franc. Curt.de posit.nu. num.24.fol.11.T.4.
Faciens censetur fateri, id quòd ponit, & non poterit eas reuocare.Hieron.de Monte.de fin.regun.capitulo 46.nume.6.fol.343. Tom.3.P.2.
Fatetur positiones.M.Ant.Cucch.de mentien.circa pos.versi.prę mitte.nu.196.f.296.T.3.P.2.
Penditur.M.Ant.Cucch.de mentien.circa poss.ver.prę mitte.nu. 195.fol.296.T.3.P.2.
In causa quousque fieri debeant.Iac.de Are.de posit.§.5.nume.1. fol.7.Tom.4.
In criminalibus super crimine, & facto non admittuntur. Ioan.a Grass.in arbit.iudic.titu.de offic.iudic. numero 9. fol. 27.Tom. 3.Par.prima.
In interdicto, vt lice.&c.quomodo formari debeant Barthol. Cępol.de seruit.rustico.prædio.capitu.3.de seruitute viæ. num.73. fol.218.T.6.P.2.
In non curando specialiter de calumnia post generale iuramentū pro confessis non habentur. Franc. Curt. de iureiuran. propter calumniam. versicu. hoc sacramentum. nume.3.fol.131.Tom. 3.Par.secunda.
In quibus differant ab interrogatorijs actionibus. Iac.de Are.de posit.nu.15.fol.4.T.4.
In quo differant ab articulis.Francisc.Curt.de posit.nume. 6.folio 10.Tom.4.
Ab interrogationibus.Vbert.de Bob.de posit.nu.5.f.8.T.4.
Inuentæ sunt,vt quis releuetur ab onere probandi.Hier.de Monte.de fin regun.c.46.nu.13.f.343.T.3.P.2.
Inuentæ sunt loco probationis.Iac.de Are.de posit. versic.positio. nu.34.fol.4.T.4.
Negatiuæ, vel affirmatiuæ inductæ sunt de æquitate canonica, vt pars illis respondere cogatur, cum aliàs probationes de domo rei non sint sumendæ.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.10. nu.84.f.225.T.13.P.2.
Non debent fieri contrariæ petitioni.Hier.de Mont.de fin.regun. c.46.nu.17.f.343.T.3.P.2.
Non fiunt extra iudicium, nec habet quis necesse respondere ad interrogata extta iudicium.Iac.de Are.de posit.vers.positio. nu. 44.fol.4.Tom.4.
Qualiter fieri debeant per actorem.Hier. de Monte. de finib.reg. c.46.nu.14.fol.343.T.3.P.2.
Per reum fieri debeant.Hier.de Monte. de finib. regun. c.46.nu. 15.fol.343.T.3.P.2.
Sunt formandæ.Iac.de Are.de posit.§.4.nume.4.f.6.T.4.
Quando fieri possint.Vbert.de Bob.de posit.nu.8.f.8.T.4.
Quæ sint,quibus quis non cogitur respondere.Franc.Curt.de posit.num.22.23.30.31.32.33.38.39.42.43.44.45.46.48.& 50.fol.11. & 12.Tom.4.
Quem effectum habeant. Odofred. Beneuent. de posit. nume. 7. fol.2.Tom.4.
Quo loco fieri debeant.Vbert.de Bob. de posit. numero 15. folio 8.Tom.4.
Quo tempore fieri possint. Odofred. Beneuen. de posit. nume. 7. fol.2.Tom.4.
Quomodo fiant.Guid.de Suzar.de ordi.iudic. nume. 43.folio 36. Tom.3.P.1.
Quomodo formentur.Vbert.de Bob.de posit.nu.18.f.8.T.4.
Rei in interdicto de aqua &c. quomodo fiant. Barthol. de seruit. rustico. prædio. c. 4. de seruit.aquæ ductus.nume.108.fol.227. Tom.6.P.2.
Solum de his fieri debent, quæ probari possunt. Odofred. de ord. iudic. versicu. ad fundandam notitiam. nume. 33.folio 35. Tom.3.P.1.
Succedunt loco probationum. Iacob. de Are. de posit.§.4.num.1. fol.6.Tom.4.
Sunt formandæ de mente libelli.lite contestata,& præstito calumniæ iuramento,& si reus negauerit, format, & dat articulos secundum stilum Romanæ curiæ.Hier.de Monte.de finib.regun. c.46.nu.1.f.343.T.3.P.2.
Sunt inuentę loco probationis.Iac.de Are. de posit.versic.positio. num.34.f.4.T.4.
Super emergentibus possunt fieri ante litem contestatam. Franc. Curt.de posit.nu.10.f.10.T.4.
Vt habeantur pro confessis,quot requirantur,& in quibus fallant. Franc.Curt.de posit.nu.8.f.10.T.4.

Positioni quando respondendum sit,vel non.

*POSITIONI contrariæ,vel obscuræ respondendum non est. Iaco. Gentil.Perus.de ord.iudic.nu.38.f.43.T.3.P.1.
Criminosæ,quando respondendum. Franc. Curt. de posit.nu.47. fol.11.Tom.4.
De statuto eiusdem ciuitatis est respondēdum.Franc.Curt.de posit.nu.33.fol.11.T.4.
Duo continenti respondens,si dicat de vno nō credere, an de alio fateri credatur.Fran.Caso.de malefi. tractat.9. c.1. nume.5.fol. 287.Tom.11.P.1.
Implicitæ quomodo respondendum.Odofred.Beneuent.de posit. nu.16.fol.2.Tom.4.
In certæ, & obscuratæ in facto alieno quis respondere teneatur. Franc.Curt.de posit.nu.19.f.11.T.4.
Iuris,an respondendum sit Odofred.Beneuent.de posit.nume.18. fol.2.Tom.4.
Iuris non tenetur respondere.Vbert.de Bob. de posit. numero 53. fol.9.Tom.4.
Nunquid respondendum.Guid.de Suzar.de ord.iudic.num.44. fol.36.Tom.3.P.1.
Negatiuæ,quando respondendum.Franc.Curt.de posit.num. 36. fol.11.Tom.4.
Respondendum nunquid sit.Guid.de Suzar.de iudi.num.45.fol. 36.Tom.3.P.1.
Non respondens,quia ignoret veritatem, an præcisè cogendus sit ad interrogata respondere.Vbert.de Bob. de posit. numero 33. fol.9.Tom.4.
Obscuræ,& cauilosæ respondere non tenetur reus.Ioan. Monach. de defens.iuris versi.positiones.nu.4.f.126.T.3.P.2.
Obscuræ respondere,& non respondere paria sunt.Vbert.de Bob. de posit.nu.44.f.9.T.4.
Respondere non debet.idem ibid.nu.44.& 51.f.eod.
Respondens,an litem contestari dicatur.Fran.Curt.de posit. nu.3. fol.10.Tom.4.
Respondere tenetur hæres, an fuerit tacitè rogatus vxori restituere.Lancellot.Gall.de statut.q.2.nu.19.f.305.T.2.
Responsio qualis fienda. Odofred. Beneuent. de posit. nume.17. fol.2.Tom.4.

Positionibus quibus respondendum sit, vel non.

*POSITIONIBVS actoris priusquàm rei respondendum est. Iaco. Gentil.Perus.de ord.iudic.nu.33 f.43.T.3.P.1.
Ad iudicis præceptum non respondens, est pro confesso. Nicol. Moron.de fide treug.& pace.num.4.quæstio.35.fol.424.Tom. 11.Par.prima.
An possit responderi per procuratorem ad exercitium, vel per ipsum fieri ipsæ positiones possint.Vbert.de Bob.de posit.nu. 20. fol.8.Tom.4.
An respondendum sit in spiritualibus. Franc. Curt. de iureiuran. propter calum.versicu. cum & iudices.nume.23.fol.132. Tom. 3.Par.secunda.
Callidis cautè respondendum.Odofred.Beneuent.de posit.num. 19.fol.3.Tom.4.
Clarè respondendum est.And.Alciat.de præsumpt.31.num.1.fol. 328.Tom.4.
Contra monitum respondere recusantem, qualiter procedi debeat.Quint.Mandos.de monit.quæstio.quadragesimasexta,nu. 1.fol.68.Tom.3.P.2.
Cum iuramento respondere recusans,vel non respondens pro cōfesso habetur.Nic.Moron.de fide treug. & pace. quæst.35.nu.1. fol.424.T.11.P.1.
Non respōdens, an possit causam recusationis iustificare in causa appellationis. Nic. Moron.de fide treu.& pace. q.35.nume.11. fol.424.T.11.P.1.
Per procuratorem non est respondendum,fallit in simplici persona,& an simpliciter respondendum.Nic.Moron.de fide treu.& pace.q.35.nu.3.f.424.T.11.P.1.
Pertinentibus solum respondendum est. Odofred. de ord. iudic. vers.ad fundandam notitiam.nu.32.f.35.T.3.P.1.
Productis,quid agēdum per iudicem. Vbert. de Bob.de posit.nu. 19.fol.8.Tom.4.
Qualiter respondendum.Iacob.de Arena.de posit.numero 8.fol. 3.Tom.4.
Quibus non erit respondendum. Hier.de Monte. de finib. regun. nu.9.c.46.f.343.T.3.P.2.
Quomodo fieri debeat responsio.Vbert.de Bob.de posit.num. 9. fol.8.Tom.4.
Quomodo respondendum sit.Odofred.de ord.iudic.num.29.fol. 35.vult dicere.33.T.3.P.1.
Respondendo,quæ verba sufficiant.Vbert.de Bob.de posit. num. 31.fol.8.Tom.4.
Respondenti si dubitet,terminus ad respondendum datur.Iacob. Gentil.Perus.de ord.iudic.nu.35.f.43.T.3.P.1.
Respondere nolens,nunquid habeatur pro confesso.Iac.de Aren. de posit.§ 6.nu.2.f.7.T.4.
Non debet procurator,sine speciali mandato.Ioan.de Grass.de substantial.procurat.versic.istud ideo.il terzo. fol.371.nume.1. Tom.3.P.1.
Per quæ verba sufficiat.Iacob. de Arena. de posit.numero 9.fol. 3.Tom.4.
Quis non cogitur,nisi ad id accedat iudicis iussus.Quintil.Mandos.de monitor.q.46.nu.2.f.68.T.3.P.2.
Simpliciter quid sit.Bald.Perus.de statut. vers.respondere.nu.2. fol.141.col.4.T.2.
*POSITIONIS responsio vitiatur per errorem.Sebast. Medices. de fortuit.cas.q.2.21.f.196.T.7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Positionum effectus, forma, copia, tenor, & reprobatio qualiter sint considerandę.

*POSITIONVM actoris forma in interdicto aquæ ducendæ qualis sit. Barth. Cępol. de seruit. rustic. prædio. c. 4. de seruitut. aquæ ductus. nu. 101. f. 227. T. 6. P. 2.

Copia parti non danda, ne ante responsionem instruatur. Franc. Curt. de iureiuran. propter calum. vers. cum & iudices. num. 14. fol. 132. T. 3. P. 2.

Effectus quis sit. Iacob. de Are. de posit. vertic. positio. nume. 23. fol. 4 Tom. 4. & Vbert. de Bob. de posit. nu. 29. f. 8. T. 4.

Fiendarum forma. Hieron. de Mont. de finib. regun. cap. 46. num. 17. fol. 343. T. 3. P. 2.

Forma. Iac. de Are. de posit. vers. positio. nu. 3. f. 3. T. 4.

Rei forma in interdicto de iuris qualis esse debeat. Barth. Cępol. de seruit. vrb. prædio. cap. 4. de seruit. aquæductus. nu. 118. fol. 228. Tom. 6 P. 2.

In interdicto de aqua ex castello &c. qualis debeat. Barthol. Cępol. de seruit. vrb. prædio. cap. 4 de seruitut. aquæ ductus. num. 111. fol. 227. T. 6. P. 2.

Rei tenor in interdicto aquæ ducendæ qualis sit. Barthol. Cępol. de seruit. rustic. prædio. cap. 4. de seruit. aquæ ductus. num. 102. fol. 227. T. 6. P. 2.

Reprobatio quid consideret. Odofred. Beneuent. de posit. nu. 10. fol. 2. Tom. 4.

*POSITO quod resoluto iure datoris, resoluatur ius acceptoris, an primus vasallus teneatur acceptori. Ioan. Blanc. in epit. feud. c. 4. nu. 15. fol. 268. T. 10. P. 1.

Vno correlatiuorum, reliquum per consequens censetur esse positum. Ioan. de Roias. Sergent. in epit. feud. capi. 13. nume. 12. fol. 405. Tom. 8. P. 1.

Posse quot modis dicatur, vel non.

*POSSE dicimur, quod legitimè possumus. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. vers. non omitto. nu 6. f. 123. T. 17.

Dicitur quod honestè, vel de iure, vel commodè possimus. Ioan. Franc. Paui. de offic. & potest. c. sede vacante. prælud. 4. nume. 2. fol. 410. T. 13. P. 2.

Fieri solum dicitur illud quod commodè, vel iure fit. Do. Damas. de Brocard. memb. 2. nu. 19. f. 509. T. 18.

Id dicimur, quod iustè possimus. Ioan. a Capistra. in Spec. conscię-tiæ. vers. restat. vltimum. nu. 359 f. 370. T. 1.

Non dicitur, qui sine adiutorio non potest. Bern. Comm. in Lucerna inquisit hæret. prauit. verbo. Lamiarum. nume. 57. fol. 356. Tom. 11. P. 2.

Quis dicitur vbi de iure, vel honestè potest. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 40. nu. 7. f. 446. T. 11. P. 1.

Item cum honore. idem ibid. nu. 8.

Quis non dicitur, quod honestè non potest. Bon. de Curt. de nobilit. 5. P. nu. 66. fol. 17. T. 16.

Si commodè nequeamus, non posse dicimus. Pet. a Monte. de potest. Pontifi. titu. de modis resisten. Papæ &c. nume. 7. fol. 150. Tom. 13. P. 1.

Vbi quis dicatur. Nic. Moron. de fide. treug. & pace. q. 140. nu. 18. fol. 446. T. 11. P. 1.

Possessio in genere sumpta qualiter consideretur, cui acquiratur, & adepta quid tribuat, seu dicatur, quando amittatur, recuperetur, quotuplex sit, & eius effectus.

*POSSESSIO ab onere probandi releuat. Ioan. Lecirier. de primogenit. conclus. q. 11. nu. 7. f. 26 T. 10 P. 1.

Acquisita vigore mandati conditionalis est considerabilis, & manutenēda. Virgin. de Boccat. de C. I. C. Romani. c. 2. quando detur interdictum &c. nu. 62. f. 303. T. 3. P. 2.

Actori an acquiratur, quādo iudex possessionem causa cognita ei decreuit. Simo. Vincent. de iudic. miss. in possess. nume. 11. fol. 135. Tom. 3. P. 2.

Ad aliquem pertinens, si sit alterius nomine æstimata intra sex mē ses dominus petere debet illam sibi adscribi. Ægyd. Thomat. de collect. vers. retenta. nu. 36 f. 160. T. 12.

Ad præscribendum sine titulo, qualis esse debeat. Christof. Roffinia. de benefic. nu. 10. f. 246. T. 15. P. 2.

Adepta lite pendente, dicitur attentata, etiam si talis adeptio ante litem fuisset licita, & aliàs de iure competeret acquirenti. Robert. Lancellot. de attentat. 2 P. nu. 30. f. 307. T. 5.

Nomine cameræ vigore brevis, non dicitur attētata. Robert. Lancellot. de attentat. 2. P. nu. 394. f. 309. T. 5.

Pendente lite, & tacente aduersario, nō dicitur attentata. Robert. Lancellot. de attentat. 2. P. nu. 393. f. 309. T. 5.

Per eum, qui habet facultatem possessionem capiendi propria auctoritate, non dicitur attentata, licēt eam acquisiuerit lite pendente. Robert. Lancellot. de attentat. 2. Par. numero 343. folio 308. Tom. 5.

Adiecto titulo perfecto, quòd tribuat ius in re. Petr. Andr. Gamb. de auctorit. lega. de lat. libro tertio. numero 653. fol. 174. Tom. 13. Par. secunda.

Alicuius rei præsumitur esse penes illum, apud quem possessio antea fuit. Ioan. Crot. de testibus. titu. de forma in testium &c. nu. 89. fol. 220. Tom. 4.

Amissa contumaciter potest purgata contumacia, recuperari. Ioā. Bapt. Ponta. de spol. c. 2. de exceptionibus in canone &c. nu. 111. fol. 299. Tom. 14.

Amittitur solo animo. M. Ant Cucch. de mentien. circa poss. versi. præmitte. nu. 35. f. 299. T. 3 P. 2.

An dicatur per vnicum actum quæri. Petr. Antibo. de muner. §. 2. nu. 65 fol. 36. T. 12.

An, & quando continuata dicatur de patre in filium, & in alium hæredem, remissiuè. Anto. Bard. de tempor. vtili. nume. 2. cap. 13. fol. 219. Tom. 5.

Recuperetur in pignore iudiciali. Ant Massa. Galles. ad formam camer. obligat. vers. ex dictis. nu. 3. f. 364. T. 6. P. 2.

An perdatur nunciatione noui operis. Iul. Feret. de re naual. lib. 3. nu. 105. f. 334. T. 12.

An possit peractum fictum transferri. Ioan. Franc. Balb. de præscript. ver. nunc. venio. nu. 17. f. 116. T. 17.

An probetur ex instrumento antiquo in præiudicium tertij. Aymo. Crauet. de antiquit. tempor. versic. viso. de fama. nume. 21. fol. 142. T. 17.

In solutionem mercedis, quę succedit loco fructuum. Ioan. Bard. de succes. vers. primò. quærit. nu. 2. f. 119. T. 17.

An sit iuris, vel facti. Sebast. Medices. de diffinit. diffinit. 56. num. 8. fol. 301. Tom. 18.

An sit probata, si dicant testes talem possidere ante triginta annos, & quòd nunc possidet. Albert. de Pergam. de præposit. nu. 5. fol. 274. T. 18.

An sit una, uel duæ. Ant. Nicell. de gloss. contra. 69. nume. 401. fol. 215. Tom. 18.

An solo animo perdatur. Vital. de Camba. de claus. uersi. si uerba. nu. 8. fol. 399. T. 18.

An transferatur ex contractu simulato. Io. a Capistra. de usur. 2. P. 2. P. princ. nu. 10. f. 104. T. 7.

Possessio annalis, antiqua, & antiquior qualiter accipiatur, & consideretur.

*POSSESSIO annalis presumitur, probata aliquorum fructuum perceptione. Quintil. Mandos. de annal. casib. nu. 5. f. 210. T. 17.

Antiqua an iuuet possessorem cum mala fide. Iac. Nouell. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 64. f. 47. T. 17.

Antiquior antiquitus pacificè possessa est, potior nouella turbatione, & turbatiua non debet patrocinari turbantibus. Hierony. de Mont. de fin. regun. c. 67. nu. 3. f. 349 T. 3 P. 2.

Antiquior manuteneri debet, quia iustior præsumitur, & posterior clandestina. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. c. 2. nu. 93. f. 304. Tom. 3. P. 2.

Retinet in interdicto retinendæ possessionis. And. Alciat. de presumpt. 21. nu. 13. f. 325. T. 4.

Præferenda, & defendenda est. Virgi. de Bocca. de cingulo. I. C. Romani. c. 10. nu. 4. f. 306. T. 3. P. 2.

Sine titulo manuteneri debet contra aliam iuniorem possessionē cum titulo. Virgin. de Boccat. de Cing. I. C. Romani. c. 2. nu. 97. fol. 304. T. 3. P. 2.

Sine titulo præfertur posteriori cum titulo, dummodo titulus fuerit acquisitus post antiquiorem possessionem. Hier. de Mont. de finib. regun. c. 67. nu. 9. f. 349. T. 3. P. 2.

Sine titulo præfertur posteriori titulatæ. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. special. 2. in contractibus. nu. 12. f. 159. T. 18.

Possessio quando non transferatur, & quando apprehendatur. item attentata qualiter consideretur.

*POSSESSIO appellatione pendente de uno in alium transferri nō potest per iudicem. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 32. fol. 374. nu. 5. T. 5.

Apprænditur per signaturam. Ioan. Coras. de benefi. P. 4. c. 1. nu. 19. fol. 295. T. 15. P. 2.

Apprænsa per procuratorem dicitur ficta. Arnulf. Ruze. de iure regal. uersi. uenio nunc. nu. 8. f. 360. T. 12.

Attentata nō est manutenenda. Robert. Lancellot. de attentat. declarat. 4. nu. 49. f. 338. T. 5.

Non est manutenenda, sed reuocanda. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. c. 3. nu. 21. f. 305. T. 3. P. 2.

Non manutenetur. Robert. Lancellot. de attentat. c. 31. de pęnis attentatorum. nu. 185. f. 464. T. 5.

Non restituibilis. Robertus. Lancellot. de attentat. num. 181. c. 31. fol. 464. T. 5.

Non uenit reuocanda, si attentans in impetratione nouæ prouisionis fecit mentionem litis, & captæ possessionis cum clausula, quòd tituli etiam infecti exprimi possint. Robert. Lancellot. de attentat. c. 29. de purgatione attentat. &c. nu. 63. f. 451. T. 5.

Si restituatur passo attentata, non perpetuò, & momento, uidetur apud eum duratura. Robert. Lancellot. de attentat. c. 28. de sententia in causa, &c. nu. 108. f. 448. T. 5.

Possessio beneficij quomodo capiatur, & per quos, & qua ratione æquiparetur.

*POSSESSIO beneficij alterius uè rei, quomodo capiat. Christoph. Roffinia. de benefi. c. 12. nu. 10. f. 265. T. 15. P. 2.

Beneficij

Source : BIU Cujas

Beneficij bullis non expeditis, ſub ſola ſignatura accipi an poſſit. Pet.Pech.de amortiz.bono.c.26.nu.2.f.325.T.11.P.1.
Capta in eccleſia operatur quòd debeat ſuper omnibus bonis ecclesiæ manuteneri Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C. Romani. c.2.nu.72.f.303.T.3.P.2.
Non dicitur pacifica,ſi ſuper ea mouetur lis contra poſſeſſorem. Chriſtoph.Roffinia.de benefi.nu.55.f.251.T.15.P.2.
Non apprehenditur ex ſola ſignatura, ſed literis expectatiuis. Chriſtopho.Roffinia.de benefic.capitulo 27.nume. 3.fol.279. Tom.eod.P.ead.
Obtenta contra reſeruationem Papæ eſt meri facti, & effectu caret.Ioan.de Selua.de benefic.quæſtio.11.P.3.nume. 107.fol.69. Tom.15.P.1.
Per excommunicatum apprehenſa valet,& tenet.Ioan.de Selua. de benefi.q.7.P.1.nu.12.f.26.T.15.P.1.
Per quos tradi poſſit. Chriſtoph. Roffinia. de benefi.c.12.nu.13. fol.265.T.15.P.2.
Pleni non poteſt capi ſine exequutore. Ioan. Bapt.Ponta.de ſpol. lib.1.nu.94.c.9.fol.275.T.14.
Qua forma æquiparatur.Chriſtoph.Roffinia.de benefi.c.12.nu. 14.fol.265.Tom.15.P.2.
Qua ratione æquiparatur.idem ibid.
Si alium qui ſibi litem moueat, ſubmittit, iurare compellitur, quod per malitiam ſibi litem moueri non fecit.Gondiſal. Villadieg.de legat.q.14.nu.107.f.275.T.13.P.2.
Solet aliquando per breue concedi.Ioan.Staphil.ſuper commiſſ. & lit.iuſti. ritu.de reſcript.in forma breuium.nume.24.fol.201. Tom.15.P.1.
Bona dicitur ad effectum obtinendi moderationem inhibitionis, quando capta ſine mandato,fuiſſet tamen per dominum ratificata.Robert.Lancellot. de attentat. limitat. ſecunda. nume.29. 413.Tom.5.

Poſſeſſio bonorum per quos quæri poſſit, vel non, quid ſit, quotuplex & eius effectus.

*POSSESSIO bonorum contra tabulas ante aditam hæreditatẽ per hæredem peti poteſt.Philipp. Caſon. de teſtam.& ſucceſſ.verſi. quia incurſu.nu.3.f.107.T.8.P.1.
Contra tab. non facit quominus ex teſtamento debeantur legata parentibus. Anton. Fume.de coniunct. 4. regul.numero 3.folio 281.Tom.18.
Contra tab. prætoria eſt,& cuius gratia,& ad quid ſit inducta.tit. 39.ex corp. Vlp.col.2.cir.med.f.279.T.1.
Contra tab.quibus competat.Angel.Peruſ.de ſuit.q.9.num.61.& 62.fol.146.T.8.P.2.
Contra tab.quot perſonis detur.tit.29.ex corpore Vlpiani.tit.28. de poſſeſſ.dand.per tot.f.279.T.1.
Corporalis non datur, niſi citato bonorũ poſſeſſore. Vital.de Cãba.de clauſ.verſ.clauſula ſi ita.nu.4.f.374.T.18.
Eſt ius quo &c.Royn.Corſ.de indagat.iuris. lib.3.c.4.num.9.fol. 286.Tom.1.
Et eius tempus datur etiam poſt lapſum quadraginta annorum. Ioan. Dilect.Durand.de arte teſtan. cautel. 6. nume. 5. fol.142. Tom.8.P.1.
Etiam hodie neceſſaria eſt in plurimis caſibus, qui ab authore enumerantur.Ioan.Dilect.Durand.de arte teſtan.cautel.14.nu. 2.fol.144.Tom.8.P.1.
Intra centum dies, vel intra annum agnoſcitur, coram iudice,ſi ſit ex liberis.Ioan.Dilict.Durand.de arte teſtan.cautel. 14.nu.1. fol.143.T.8.P.1.
Non agnita non tranſmittitur ad hæredem. Ioan. Dilect. de arte teſtan.cautel.14.nu.1.f.143.T.8.P.1.
Non agnita non transfertur. fallit inter deſcendendes. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. articulo tertiodecimo. nume. 107.folio 243.Tom.2.
Non datur excluſo a ſucceſſione inteſtati.Georg. Natam Aſtenſ. de ſtat.q.4.nu.72.f.259.T.2.
Quam ſecum ducat actionem.Bap.de S.Blaſ.de actio. & eius natu.actio.71.nu.73.f.49.T.3.P.2.
Quãdo dicatur agnita. Bap.de S.Blaſ.de actio.& eius natu.actio. 71.nu.73.fol.49.T.3.P.2.
Quibus caſibus neceſſaria. Angel.de Gambel.de teſtamen.gl.81. nu.18.fol.66.T.8.P.1.
Quid ſit,& eius effectus. Claud.Cote.de iure & priuil.milit.c.21. per tot.fol.443.T.16.
Secundum tab. petita infra annum præſumitur. Aymo Crauet. de antiq.temp.ver.vidimus.nu.42.f.50.T.17.
Sicut eſt duplex edictalis,ita feudi duplex ſucceſſio, edictalis, & decretalis.tit.2.de feud.ex pacto,& prouid.antiq.nume.49.fol. 128.Tom.10.P.1.
Via extraordinaria data,an ius in re tribuat. Ant.Nicell. de gl.cõtrar.gl.36.nu.198.f.202.T.18.
Vnde liberi,etiam non agnita tranſmittitur ad hæredes.Ioan.Dilect.Duran.de arte teſtan.cautel.quartadecima. nume. 2. f.144. Tom.8.P.1.
Vnde uir,& vxor,vt habeat locum,quot requiruntur. Nicol.de Vbald. de ſucceſſ. ab inteſtat. 4. Par. tractat. nume. 2. fol. 350. Tom.8.P.1.
*POSSESSIO canonicatus eget capitulari traditione.Io.Ponta.de ſpol.c.15.nu.156.f.289.T.14.

Poſſeſſio capta a diuerſis lite pendente, & vigore breuis quid operetur, & qualiter conſideretur.

*POSSESSIO capta a præſentatio lite pendente,non dicitur attentata,quando patronus præſentans erat in quaſi poſſeſſione præſentãdi.Robert.Lancellot.de attentat.c.4.de attentatis lite pendente.nu.622.fol.317.T.5.
Dubitatur de hoc.nu.623.idem ibid.
Soluitur dubium.nu.624.idem ibid.
Capta a præſentato lite pendente,regulariter dicitur attentata.Robert.Lancellot de attentat.cap.4.de attentat. lite pendente. nu. 613.fol.317.T.5.
A ſubrogato,literis non expeditis,non ſolum eſt, vitioſa,& attentata,ſed etiam talis ſubrogatus incidit in pœnam extrauagantis. Iulij tertij.Robert.Lancellot.de attentat.c.4.de attentat.lite pẽdente.nu.378.f.309.T.5.
Ab eo, qui breue obtinuerat, non per manum exequutoris, ſed propria authoritate dicitur attentata. Robert. Lancellot. de attentat.capitulo quarto.de attentat.lite pendente.nume.417.fol. 310.Tom.5.
Acceptationis vim operatur, quò ad colorem tituli expectatiua. Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.cap.15.de colore tituli &c.nu.143.fol. 288.Tom.14.
De titulo beneficij eſt manutenenda, etiam nõ conſtructa eccleſia integraliter volente eo,qui conſtruere facit eccleſiam. Virgi. de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitu. 2.nume.86.fol.304. Tom.3.P.2.
In re profana vnius domus principalis,non cenſetur aliorum corporum ſeparatorũ capta.Virgin.de Bocca.de Cingulo.I.C.Romani c.2.nu.73.f.303.T.3.P.2.
Nomine cameræ non dicitur attentata, licèt tunc non adſit breue,ſed poſtmodum ſuperueniat.Robert. Lancellot.de attentat. c.4.de attentat.lite pendente.nu.405.f.310.T.5.
Non expulſo poſſeſſore,tanquam inſtrumẽtalis,& vitioſa eſt manutenenda.Virgin.de Boccat.de Cingu.I.C.Roma.cap.4.nu.3. fol.305.T.3.P.2.
Capta pendente lite dicitur vitioſa, & a iure non habetur in conſideratione.Robert.Lancellot.de attentat.quæſtio.8.nume. 13. fol.431.Tom.5.
In petitorio non reuocatur per viam attentati. Hieronym. Manfred.de attentat.ſuper appellatione.Par.ſeptima, nume. 18.fol. 236.Tom.5.
Nomine cameræ facit attentata, quando forma appoſita in breue non facit ſeruata.Robert Lancellot.de attentat.c.4. de attẽt. lite pendente.nu.412.f.310.T.5.
Nomine cameræ non dicitur attentata.etiam ſi breue uidetur conditionale.idem Ibid.nu.410.
Suſtinetur ſi breue ſuperueniat, cum clauſula citra uitium attentatorum.Robert.Lancellot.de attentat. limitat. 12. nume.8.fo 329.Tom.5.
Vel appellattione a diffinitiua cum ſpolij uitio reuocatur in uiã attentati.Hierony.Manfred.de attent.ſuper appellat.P.7. nu.5. fol.236.Tom.5.
Vigore breuis a ſucceſſore illius,qui breue obtinuit,dicitur attẽtata.Robert.Lancellot.de attentat.c.4.de attetat.lite pendente. fol.311.nu.438.T.5.
Vigore breuis non dicitur attentata, quando in breui adeſt clauſula citra uitium &c. ſecus aliàs. Robert. Lancellot.de attentat. c.3.de attentat.lite pendente.nu.448.f.311.T.5.
Capta per præſentatum regulariter cenſetur attentata, ſi illam cepit appellatione pendente.idem ibidem,limita. 49.nume.3.fol. 376.Tom.5.
Poſſeſſorio iudicio pendente,non dicitur attentata.Robert. Lancellot.de attentat.limit.2.nu.10.f.325.T.5.
Poſt appellationem interpoſitam,quam appellatus prætendebat deſertam ex eo,quia appellans pro Apoſtolis nõ redierat, cenſetur attẽtata, etiã ſi fuerit capta uigore mandati executiui in uim ſpecialis commiſſionis obtenti. Robert. Lancellot. de attentat. capitulo tertiodecimo.de attentat.pendente tempore &c. num. 30.fol.385.T.5.
Poſt inhibitionem non cenſetur attentata,ſi fuerit capta vigore breuis habentis clauſulam,citra vitium attentatorum,& nõ obſtantibus inhibitionibus,ut hic per authorem remiſſiuè.Rober. Lancellot.de attentat.limittat.11.nu.3.f.415.T.5.
Capta uigore breuis dicitur attentata', quando is, qui breue obtinuerat, cauſam iactationis, ſuper ſubreptione breuis cõmittat. idem ibid.c.4.nu.419.f.310.T.5.
Dicitur attentata,quando obtinens breue fuit a iudice inhibitus. Robert.Lancellot.de attentat.c.4.de attentat.lite pendente. nu. 431.fol.310.T.5.
Literarum habentium uim breuis,prout ſunt literæ nepotũ ſummorum Pontificium lite pendente dicitur attentata. idem ibid. num.424.fol.eod.
Sententiarum,& rei iudicatæ, ac executorialium (ſi non fuerunt intimatæ iuxta ſtilũ) dicitur attentata.Robert.Lancellot.de attẽtat.c.4.de attent.lite pendente.nu.310.f.307.T.5.
Carboniana, competit in rebus maioratus, & utilitates poſſeſſionis,cui litigantium ſuper bonis maioratus competant. Melch. Palaez.in tractat.maiorat.nu.15.f.440.T.10.P.1.
Carens titulo,& bona fide,quomodo appellabitur. M. Ant.Maſſa Galles.de exercit.iuriſper.lib.2.nu.40.f.174.T.1.
Caſtri non quæritur,ſi alter per uaſallos reciperetur.Io.Bapt.Ponta.de ſpol.c.14.de probat.in can.&c.nu.125.f.287.T.14.

Caſtri

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Castri si continuetur in hæredem ex aliqua constitutione, non tamen continuaretur merum, vel mixtum Imperium. Ioan. Baptist. Ponta. de spol. capitu. 14. de probat. in cano. &c. nume. 119. fol. 287. Tom. 14.

Centum annorum, quomodo probetur. Barthol. Cepol. de seruit. vrbano. prædio. c. 19. nu. 6. vbi remissiuè. f. 182. T. 6. P. 2.

Possessio ciuilis qualiter amittatur, transferaturque, & quomodo dicatur, & quando naturali coniungatur.

*POSSESSIO ciuilis amittitur ex negligentia recuperationis naturalis. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. lib. 1. cap. 6. de orig. & virtut. &c. nu. 25. fol. 272. T. 14.

Ciuilis domini contra precariam possessionem debet manuteneri. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. c. 2. nume. 8. fol. 202. Tom. 3. P. 2.

Penes multos per partes indiuisas an esse possit Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. obligat. capitu. vndecimo. nume. 15. fol. 384. Tom. 6. P. 2.

Perditur spacio decem annorum. And. Alciat. de præsumpt. præsumptio. 21 nu. 12 f. 325. T. 4.

Quam quis habet ex clausula constituti, vel ex statuto continuante possessionem cedi potest. Palaez. de maioratu. q. 18. nu. 5. fol. 452. T. 10 P. 1.

Quando sufficiat ad præscribendum, & quando naturalis. Ioan. Baptist. Boui. de statut. vrb. præscriptio. gloss. 20. numero 5. fol. 192. Tom. 17.

Quæ sit. Ioan. Franc. Balb. de præscript. vers. nunc venio. num. 10. fol. 116. T. 17.

Quomodo dicatur. Ioan. Franc. Balb. de præscript. vers. nunc venio. nu. 10. f. 116. T. 17.

Quomodo perdatur. idem ibid. nu. 11.

S gregata a naturali, an decennio duret. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 6. nu. 2. f. 241. T. 10. P. 1.

Sola impedit remedium l. vlt. C. de edicto Diui. Adri idem ibid. q. 17. nu. 15. f. 452. T. 10. P. 1.

Transfertur ex retentione vsusfructus, vel iuris emphyteu. facta per possidentem ciuiliter, & naturaliter. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. capitulo decimoquarto. de probat. in cano. &c. nume. 103. fol. 285. Tom. 14.

Vacans coniungitur naturali. Fran. Sarment. de reddit. eccles. c. 2. nu. 14. fol. 382. T. 15. P. 2.

Possessio ciuilissima, quæ sit, ciuitatis, & clandestina, & aliæ quomodo considerentur.

*POSSESSIO ciuilissima est, quę iuris ministerio absque vlla apprehensione acquiritur. Achil. Personal. de interdic. quorum bonorum. nu. 512. f. 280. T. 3. P. 2.

Quæ dicatur. Ioan. Bertachi. de episcop. 1. P. nume. 110. fol. 318. Tom. 13. P. 2.

Ciuitatis, vel prouinciæ acquiritur, si publicè per omnes ciuitatis, vel prouinciæ partes fiant proclamata, vel banna. Hier. de Mōt. de fini. regun. c. 78. nu. 4. f. 352. T. 3. P. 2.

Clandestina, efficitur violenta ex non admissione primi possessoris. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. cap. 6. de suspens. petit. &c. nu. 56. fol. 282. Tom. 14.

Coloratur, si iuramento probetur titulum antiquum esse deperditum Virgin. de Bocca. de Cingulo. I. C. Romani. c. 9. nu. 7. f. 306. Tom. 3. P. 2.

Competens super aliqua re iure speciali, alicui, debet iustificari titulo. idem ibid c. 18. nu. 49. f. 320. T. 3. P. 2.

Concessa filijs per testatorem in fraudem filiorum, non impedit, quin alij filij petant possessionem. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 17. nu. 23. f. 452. T. 10 P. 1.

Condici potest etiam ex causa violentiæ commissæ in consequentiam dominij, si eius probandi onus agens subire malit. Io. Bap. Ponta. de spol. capitu. 7. de probat. primi extremi &c. nume. 65. fol. 283. Tom. 14.

Conditionalis dicitur, tributa sine præiudicio iurium, cui non obstat contrarius actus. Ioan. Ponta. de spol. lib. 3. c. 2. de except. in canon. &c. nu. 53. f. 396. T. 14.

Conditionalis, quamuis non sit vera possessio, tamen manuteneri debet, ne vis fiat illi, qui est in possessione. Virgin. de Boccat. de Cing. I. C. Romani. c. 2. nu. 92. f. 304. T. 3. P. 2.

Confirmari potest nulliter tributa, nemine contradicente, & constito de bono iure. Io. Bapt. Ponta. de spol. c. 6. de exceptionibus in l. meminerint. nu. 143. f. 301. T. 14.

Coniugalis an probetur, vbi non interceserunt sponsalia. Io. Brunel. de sponsal. & matri. concluſ. 12. nu. 4. f. 15. T. 9.

Possessio continuata quomodo, & quando probetur, præsumatur, & operetur.

*POSSESSIO continuata per quæ verba probetur. Ioan. Campeg. Bononiens. de testi. regul. 326. vbi refert quinque modos, quibus possessio continuata probari possit per verba. fol. 113. colum. 1. Tom. 4.

Præsumitur, nisi interrupta probetur. Guid. Papa de prę̃sumptio. versic quia. nume. 114. fol. 304. Tom. 4.

Præsumitur regulariter de præterito in futurum, nisi pro forma requiratur possessio. Ioan. Bapt. Pōta. de spol. c. 14. de probatio. in cano. nu. 134. f. 283. T. 14.

Probatur duobus modis, vno quòd quis quolibet anno fructus coll. gerit, & altero probando extremitates, scilicet initium decennij, & quòd in fine possideo. Ant. Bard. de temp. vtili. c. 14. de continuat. defunct. &c. nu. 4. f. 220. T. 5.

Probatur probando quis se possidere, quia ius postea præsumit semper possedisse. Ant. Bard. de temp. vtili. c. 14. de cōtinuat. defunct. &c. nu. 3. f. 220. T. 5.

Statuto in hęredem dicitur ficta, nec restitui tibi lis in spolio, nisi ab initio fuisset vacua. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. capit. 13. num. 134. fol. 277. T. 14.

Continuatur in hęredem cum beneficio inuentarij Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 5. P. nu. 5. f. 284. T. 8. P. 2.

Possessio tàm in specie, quàm in genere miscellaneè consideratur.

*POSSESSIO Corporalis, & actualis dicitur possessio naturalis Ioan. Bapt. Boui. de statut. vrb. præscript. gloss. 20. nume 4. fol. 192. Tom. 17.

Cuius temporis probāda sit. M. Ant. Cucch. de mentien. circa possess. vers. præmitte. nu. 399. f. 300 T. 3. P. 2.

Cum alicui est adiudicata, non sufficit dare fideiussionem, uel pignora Ioan. Franc. Paui. de uisitat. quæstio. 5. 2. P. nume. 73. fol. 199 Tom. 14.

Cum est probanda, quomodo interrogetur testis. Ioan. Maria. Monticell. de testi. colum. 2. circa med. in uerbo possessio. fol. 261 Tom. 4.

Cum fructuum perceptione est manutenēda in conflictu alterius possessionis. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. c. 2. nu. 96. fol. 304. Tom. 3. P. 2.

Cum sit quid facti, requirit corpus, & animum, quæ non transeunt ad hæredem. Anton. Bard. de temp. utili. cap. 13. nume. 2. fol. 219. Tom. 5.

Dat alicui commodum non leue. Io. Dilect. Duran. de arte testan. nu. 2. cautel. 20. f. 145. T. 8. P. 1.

De tempore litis motæ non dicitur probāre confessionem collitigantis in præiudicium tertij ad effectum, ut habēs causam a dicto tertio dicatur intrusus. Robert. Lancellot. de attentat. c. 26. de probat. attentat. nu. 47. f. 441. T. 5.

Defuncti dupliciter considerari solet, nempè aut in actu, aut in habitu. Vdalri. Zas. de feud. P. 6. nu. 32. f. 309. T. 10. P. 1.

Diutina, an faciat, & inducat licentiam uiri interueniſſe, ut contractus a muliere celebratus absque eo, quòd constet de prædicta licentia non retractetur. Ioan. Cuter. Plac. Hisp. de iuran. confirm. &c. capitulo 1. de alienat. rerum dotalium. nume. 45. f. 39. Tom. 6 P. 2.

Durare præsumitur. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 6. nu. 13. fol. 442. T. 10. P. 1.

Ecclesiasticæ rei, an possit emi. Io. Lecirier. de primogenitu. q. 8. 3. lib. nu. 4. fol. 68. T. 10. P. 1.

Ecclesiæ unitæ, an transeat in ecclesiam, cui fit unio. Pet. de Peruſ. de unio. eccles. c 2. nu. 15 f. 236. T. 15. P. 1.

Est facti, & animi. Ioan. Franc. Balb. de præscript. uers. expedita secunda parte. nu. 12. f. 106. T. 17.

Est prohibita, non titulus. Franc. Solso in Lucerna. Laudem. cellul. 12. nu. 29. fol 227. T. 10. P. 2.

Est spiritualibus annexa. Guliel. Redoa. de Simo. mental. 3. P. c. 22. nu. 8 fol. 99. T. 15 P. 2.

Et dominium nunquid continuari intelligantur inter patrem, & filium. Ant. Corset. de potest. regia. 3. P. quæst. 17. num. 26. 28. & 30. fol. 135. T. 16.

Et dominium per procuratorem acquiritur. Io. Blāc. in epit. feud. c. 3. nu. 26. f. 265. T. 10. P. 1.

Et dominium rerum ecclesiasticarum est penes Christum, & ecclesiam. Mart. de Caraz. Laudens. de princpi. quæstio. 198. folio 110 Tom. 16.

Et dominium rerum ecclesiæ est apud quamlibet ecclesiam. Guliel. Redoa. de spol. eccles. quæstio. septima. §. occurrit. num. 38. fol. 236. Tom. 14.

Et proprietas impedit incorporationem, nō autem obligationem secundum Doc. Max. Bald. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 265. fol. 6. T. 12.

Et proprietas quæri potest ex non actibus. Io. Arz. de nobilit. Hisp. 2. P. 3. P. princ. c. 1. nu. 16 f. 234. T. 16.

Et quasi possessio reperiuntur sicut proprietas, & quasi proprietas, Iacob. Venent. de annua præstat. in proęm. fol. 243. col. 4. in princip. Tom. 6 P. 2.

Et quilibet actus descensiuè ueniens a præambula dispositione nō affecta uitio attentati, non est attentatum. Hier. Manfred. de attentat. P. 3. nu. 9. f. 230. T. 5.

Etiam centenaria non iuuat laycum, & usurpatio longinqua ius non tribuit, & prætor non tuetur iniquā possessionem. Petr. Rebuff. de decimis. quæstio. tertiadecima. nume. 77. fol. 138. Tom. 15. P. 2.

Etiam momentanea lite pendente capta restitui debet pro purgatione attentatorum. Robert. Lancellot. de attentat. ampliat. 10. num. 4 fol. 320. T. 5.

Rei litigiosæ dicitur attentata. Robert. Lancellot. de atten. c. 4. de attentat. lite pendente. nu. 314. f. 307. T. 5.

Etiam tertij de eodem tempore per passum attentata, allegata excludit præsumptam continuationem in attentantem. Robert. Lancellot.

Source : BIU Cujas

Lancellot.de attentat. capitulo 26.de probat. attentat.nume.36. fol.440.Tom.5.
Etsi consistat in facto,aliquid tamẽ iuris habet. Ant.de But.de notor.art.3.nu.1.f.53.T.4.
Ex facto,nullo quoque haberi potest.Franc.Erculan.de attentat.c. 8.nu.1.fol.261.T.5.
Ex falsa causa data non valet.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.14. nu.7.fol.448.T.10.P.1.
Ex iudicis decreto non trãsfertur.Simo. Vincen.de iudicia.missio. in possess.vers.cum quis.nu.12.f.136.T.3.P.2.
Ex simulata venditione non transfertur. Fabia. de Monte. de emptio.& venditio. 9. & vltima. quæstio. princip. nume. 5. fol. 66. Tom.6.P.1.
Ex sua signatura capi potest.Pet.Rebuff.de pacifi.possessor.nu.65. fol.543.T.15.P.2.
Ex titulo nunquid sit iustificanda in beneficialibus, quantum ad possessorium.Ioan.Brunel. de sponsal.& matri. concluſ.10.nu. 6.fol.15.T.9.
Facilius perditur,quàm dominium.Ioã. Franc.Balb.de præscript. vers.nunc venio nu.11.f.116.T.17.
Facit præsumi pro scriptura de ea faciente mentionem . Paris de Put.de reassumptio.instrum.rub.3. a mortuis omnibus &c. nu. 13.fol.36.Tom.4.
Vt præsumatur vnitas maioratus,& quòd processit ab vna persona.Melch.Palaez.in tractat.maiorat.3.P. tractat. vers.in præcedenti.parte.nu.3.f.439.T.10.P.1.
Fani an tribuat titulum in ipso.Christoph.Roffinia. de benefic.c. 12.nu.26.f.265.T.15.P.2.
Fauorabilis præfertur possessioni odiosæ. Virgin. de Boccat. de Cingulo.I.C.Romani.capitulo decimo, numero 11. folio 307. Tom.3.P.2.
Ficta an tribuat causam præscribendi, & an fictè possidens præscribat.Ioan.Francisc.Balb.de præscript.quæstio.3.nume.4.fol. 70.Tom.17.
Ficta parit etiam fictum spolium.Io.Bapt.Ponta.de spol.c.12.de orig.l fi.C.vnde vi.nu.135.f.278.T.14.
Ficta per procuratorem,vel ministrum quæritur.Vital.de Cãba.ti. de simulat.nu.16.f.417.T.18.
Fisci in bonis hæretici ante latam sententiam violenta, & iniusta est.Iacob.Simanc.de cathol.institit.tit.de bonis hæret.num.175. fol.129.Tom.11.P.2.
Generica, putà noualium in genere (in qua quis ante litem fuit) sufficit ad inducendam continuationem respectu noualium in specie,& si dictorum noualium in specie fuerit lite pendente capta possessio, dicetur potius continuatiua, quàm attentata.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.1.nu.46.f.322.T.5.
Nisi noualium in specie alter esse in actuali quasi possessione. idem.ibid.nu.47.
Hæredi quæsita censetur, si colonus defuncti pro hærede continuet.Ioan.Bap.Ponta.de spol. capitu.14.de probat.in cano.&c. nu.127.f.287.T 14.
Hæredis cum recognitione colonorum est manutenenda. Virgin. de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitu.2.nume.94.fol.304. Tom.3.P.2.
Hæreditaria per seruum cõmunem acquiri potest. Pet. Rebuff.de priuil.scholar.priuil.116.nu.45.f.53.T.18.
Hæretici ante sententiam,non est iniusta.Iac.Simãc.de cathol. institut.tit.9.de bonis.hæret.nu.173.f.129.T.11.P.2.
Hæretici iusta est,& iure pontificio illis relinquitur, & defenditur. Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.9.de bonis hæret.nu.188. fol. 129.Tom.11.P.2.
Hodie an re transferatur,sicut dominium.Melch. Palaez.in tract. maiorat.q.9.nu.31.f.454.T.10.P.1.
Hominis liberi non quæritur,sine titulo,tanquam habens iuris resistentiam.Io.Bapt.Ponta.de spol.c.16.de probat.in spol.mixto. nu.180.fol.291.T.14.
Iam recepta,ex causa præcedentis tituli quæsita præsumitur.Ioan. Baptist.Ponta.de spol.capitulo quartodecimo,de probat. in cano.nu.105.f.286.T.14.
Illa dicitur vacua,vt causet prescriptionem,quando a nemine possidetur,nec ciuiliter,nec naturaliter. Io.Fran.Balb.de præscrip. vers.nunc venio.nu.9.f.116.T.17.
Immemorialis difficilimè probatur, & magis creditur duobus asserentibus,quàm mille negantibus.Ioan. Garsi. Hispa. de expens.& meliorat.&c.capitulo 9.de sumptibus qui &c. num. 29. fol.285.Tom.17.
Immemorabilis habet vim priuilegij,etiam in reseruatis principi M.Ant.Cucch.de morat.præscript. versi. constitutio hæc.num. 243.fol.206.T.17.
Iuuat possessionem damnatam.Philipp.Prob.de iure regal.q.51. nu.3.f.406.T.12.
In beneficialibus ex titulo iustificatur. Vigin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romanicapitulo 10.quis præferatur &c.num. 16.f.307. Tom.3.P.2.
In successorem non continuatur.Arnulf.Ruze.de iure regal. priuil.3.nu.5.f.373.T.12.
In conflictu.possessionem habens antiquiorem titulum debet manuteneri.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.c.2. num. 98.fol.304.T.3.P.2.
In dubio præsumitur in isto casu continuata, & non interuersa. Melch.Palaez.de maiorat. quæstio. sexta,numero 26.folio 443. Tom.10.P.1.
In feudis an, & quando inducat probationem pro vasallo. Caccialu.de feud.art.6.nu.40.f.14.T.10.P.1.
In hæredem statuti ministerio simpliciter loquentis nõ continuat, si per tertium ante hæredem apprehensa post defuncti obitum, & non ante fuerit.Achil.Personal.de interdict.quorum bonorũ. nu.522.f.280.T.3.P.2.
In præsens continuata, præsumitur & possessione de præterito. Ioan.Francisc.Balb.de præscript. versicu. primò quærit.num.6. fol.119.T.17.
In præsentando plus attenditur, quàm proprietas. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. versiculo. sequitur.nume.21.folio 275. Tom.15.P.1.
In reo non dicetur inueniri ex l. in rem actio de rei vendicatione, quia translata sit.M. Ant.Cucch.de mentient.circa poss.versic. præmitte.nu.222.f.296.T.3.P.2.
Incertæ partis non dicitur quæsita.Ioan.Bapt.Ponta.de spol. c.14. fol.187.Tom.14.
Incontinenti recuperata cum violentia, non subiacet pœnæ. l. si quis in tantam.Ioan.Bapt.Ponta.de spol.nume.63. capit.9. fol. 274.Tom.14.
Iniusta non prodest.Pet.Rebuff.de pacifi.possessor.versi.regul.nu. 376.fol.556.T.15.P.2.
Instrumentalis alio existente in possessione est inconsiderabilis. Quintil.Mandos.de inhibit.q.116.nu.3.f.112.T.5.
Interrupta,an continuetur.Pet.Rebuff.de pacifi.possessor.vers.regula.nu.326.f.553.T.15.P.2.
Intrusi contra formam.c.si hi contra quos,vt lite pendente,in sexto, non est considerabilis, nec restituibilis, & caret omni iuris adminiculo Robert.Lancellot.de attentat.ampliat.26.nume. 3. fol.412.Tom.5.
Iunior in incorporalibus præsumitur clandestina.Io.de Selua. de benefi.q.7.P.2.nu.10.f.38.T.15.P.1.
Quando antiquiori præferatur.Ioan.de Selua.de benefi.q.7.P.2. nu.12.fol.38.T.15.P.2.
Iure damnata,an iuuat possessorem.Ioan.Fran.Balb.de præscript. q.6.nu.16.f.64.T.17.
Iure familiaritatis non præiudicat successori in maioratu. Melch. Palaez.in tractat.maiorat. quæstio. sexta, numero 20.folio 442. Tom.10.P.1.
Iuris pascendi,vel quasi seruitus quomodo probetur.Barthol.Cepol.de seruit.rustico.prædio.cap.9.de seruit.iuris pascendi. nu. 25.fol.231.T.6.P.2.
Iurisdictionis probatur per duos actus. Paris de Put. de sindicat. versic.iurisdictio.nu.3.f.279.T.7.
L.in rem actionem.ff. de rei vendicatione videtur intelligenda de ea,quæ rei incumbit. M.Ant.Cucch.de mẽtient.circa poss. vers. præmitte.nu.70.f.294.T.3.P.2.
L.45.Taurinæ,an transeat in fiscum successorem.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.21.nu.vnico.f.453.T.10.P.1.
Licèt non dicatur cõtinuari de defuncto in hæredem, tamen quãtum ad vsucapionem, seu præscriptionem habetur pro continuata.Ioan.Franc.Balb.de præscript.3. & 4.principali. nume.3. fol.69.Tom.17.
Longa,an habeat uim tituli.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.c.9.nu.13.f.306.T.3.P.2.
Longissimi temporis,facit præsumi bonam fidem.Io.Franc.Balb. de prescript.nu.11.f.118.T.17.
Magis occupare potest ex licentia in testamento concessa,quàm in contractu.Melch.Palaez.in tractat.maiorat.q.31 nu.9.fol. 378. Tom.10.P.1.
Malæ fidei est contra ius naturæ.Fortun.Garzi.de ult.fi.iu.canon. & ciui.uers.iustitiæ.nu.44.f.109.T.1.
Momentanea,quæ dicatur.Matthæ.de Afflict.de iure prothomis. §.9 nu.5.fol.17.T.17.
Multis modis interrumpi,siue amitti dicitur.Ioan. Fran. Bald. de præscript.uersicu.expedita secunda parte.nu.5 f.206.T.17.
Naturalis an,& quando solo animo retineatur.Alberi.a Rosa.de statut.q.120.nu.6.f.17.T.2.
An sit de per se sufficiens ad præscribendum.Io.Franc. Balb.de prescript.uers.nunc uenio.nu.13.f.116.T.17.
Iuncta cum ciuili animo retinetur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil.106.nu.56.f.54.T.18.
Retenta a turbatore in preiudicium possidentis ciuiliter uenit in hoc iudicio.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.c.18.nume.3.fol.312.T.3.P.2.
sufficiens est ad prescriptionem.feudi.Io.Fran.Balb.de prescrip. q.3.nu.3.fol.70.T.17.
Nedum de facto,sed de iure pacifica esse debet.Gũdisal. Villadie. de leg.q.14.nu,96.f.275.T.13.P.2.
Necessaria requiritur in corporalibus prescribendis,& quasi poss. in incorporalibus.Ioan Franc.Balb.de prescrip.3.P.princ.nu.1. fol.69.Tom.17.
Nihil operabitur, quando constet de bona anteriori. Petr. And. Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.3.de potest. legati in beneficijs. conferendis.nu.662.f.174.T.13.P.2.
Nõ amittitur ex infirmitate memoriæ.Sebast.Medices.de fortuit. casi.q.5.nu.59.fol 216.T.7.
Non amittitur solo animo.M.Ant.Cucch. de mentient. circa poss. uers.præmitte.nu 398.f.299.T.3.P.2.
Non continuatur in hęredem, nec ex Gallię consuetudine, quando est ab alia apprehensa, & est ratio decidendi a l.40.Taur. Melch.Palaez.in tractat.maiorat. quęstio. 17. nume.22.fol.452. Tom.10.P.1.
Non datur in rebus incorporalibus.M. Anto.Cucch.de mentient. circa poss.uers.prẹmitte.nu.262.f.297.T.3.P.2.
Non debet litiganti auferri, etiam si notorię constaret de non iure possessoris.Robert.Lancellot.de attentat.declarat.4.& ult.num. 16.fol.337.Tom.5.
Non dicitur uacans quomodolibet possideatur,seu detineatur.Io. Bapt.Ponta.de spol.c.12.nu.113.f.276.T.14.

Non

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non est quid spirituale, sed spirituali annexum. Guiliel. Redoa. de Simo. mental. capitulo secundo.numero 53. folio 80. Tom. 15.Par.secunda.

Non perditur ipso iure per negationem. Mar. Anto. Cucch. de mentient.circa possess.versi.præmitte.nume.296.fol.298. Tom. 3.Par.secunda.

Non præscripta non tollit præcedentem præscriptam. Ioan. de Selua.de benefi.quæstio.sexta,P.2.nu.9.f.38.T.15.P.1.

Non restituitur illi de cuius non iure constat,sed sequestratur de stilo rotæ.Robert.Lancellot.de attentat.quæstio.1.num. 58.fol. 428.Tom.5.

Non transfertur in fiscum, propter delictum possessoris maioratus.Melch.Palaez.in tract.maiorat.quæstio.23.nume.66.f.486. Tom.10.P.1.

In incorporalibus sine constituto in instrumento cessionibus, vel simili.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitu. 2.nu. 70.fol.303.T.3.P.2.

Licèt dominium transferatur.Sebast.Montic.de inuent. c. 9.nu. 391.fol 231.Tom.8.P.2.

Si vocatus ad maioratum conditionibus non pareat. Melch. Palaez in tractat.maiorat.quæstio.noua.nume. 30.fol. 454. Tom. 10.Par. prima.

Vbi notorium est ius proprietatis in reo.Mar. Anton. Cucch. de mentient.circa possess. versicu. præmitte. numero 299.fol. 298. Tom.3.P.2.

Non transit de vno ad alium sine animo possidentis. Anton. Negus.de pigno. & hypothe. 3. memb. 5. Par. nume. 21. fol. 232. Tom.6.P.1.

Nulla antiqua malæ fidei possessorem iuuat.Ioan. Franc. Paui. de sisitat.q.5.2.P.nu.71.f.199.T.14.

Nulli etiam saraceno iustè, & Deo authore possessa est auferenda. Ant.Corset.de potest.regia.q.71.nu.25.f.141.T.16.

Num transeat in dotem,sicut dominium.Bald.Perus.de statu. ver. dominium.nu.5.f.108.T.2.

Nunquid in ecclesiam sine traditione transferatur. Bapt. de Sancto Blasio. de actio.& eius natura. 1.actio.nume.2.fol 43.Tom. 3.Par.secunda.

Pacifica,quæ dicatur.Fabia.de Monte.de emptio.& vendit.6 quæstio.princip.nume.65.fol.62.Tom.6. Par. 1.& Alfons. Hoieda. de benefic.incompat.Par. 1.capitulo tertiodecimo.num.80.fol. 125.T.15.P.1.

Quæ dicatur quò ad capitulum de multa.de præbendis, & iuriũ consimilium.Ioan.Staphil de grat.expect. &c. tit.de qualitate, & statu.benefi.nu.49.f.273.T.15.P.1.

Triennalis iam incepta, an fuerit interrupta per appellationem extraiudicialem intimatam possessori,& postea desertam,vel litis pendentia inducta fuerit,multa ibi pro vtraque parte. Fran. Ercula de attentat.c.6.nu. 55.f.260.T.5.

Parua, quæ Benedict.Bon.de censi. articulo 20.nume.45.fol.168. Tom.6.P.2.

Possessio pendente lite capta qualiter consideretur.

*POSSESSIO pendente lite calumniosa capta, non est attentata. Robert.Lancellot.de attentat.capitulo 4.de attentat.lite pendẽte.nu.386.fol.309.T.5.

Capi potest de manu tertij, qui habet ius in re ante litẽ. Robert. Lancellot.de attentat.c.4.f.309.nu.388.T.5.

Capta a cessionario illius,qui obtinuit supplicationem (cum clausula,quòd literæ &c.vt supra) dicitur attentata.Robert. Lancellot.de attentat.capitulo 4.de attentat. lite pendente. num. 438. fol.311.Tom.5.

Capta, & nõ expeditis literis vigore clausulæ,q literæ possint expedire in forma gratiosæ subrogationis,etiam quo ad possessionem citra vitium spolij, & attentatorum &c.dicitur attentata. Rober.Lancellot.de attentat.cap.4.nu.435.fol.310.Tom.5.

Et maximè si ille, in cuius locum talis subrogatur tempore obitus, non erat in possessione beneficij litigiosi idem ibid.nu.437.

Capta vigore literarum nepotum Papæ, seù aliàs vim breuis habentium,in quibus datur facultas ea etiam explicandi,quę gratiam concernunt non est attentata. Robert. Lancellot.de attentat.c.4.nu.428.f.310.T.5.

Possessio capta, & occupata per diuersos quomodo sit considerandа, quando capta,continuataq; præsumatur.

*POSSESSIO per canonicos ab episcopo creatos capta, postquam episcopus fuerat inhibitus, etiam quo ad ipsos canonicos dicitur attentata.Robert.Lancellot.de attentat.ampliat.20.nume.2. fol.412.Tom.5.

Per capitulum tradita,postquam ei fuerit inhibitum subrogato literas apostolicas prẽsentanti,quibus parere erat capitulo necessarium,non dicitur attentata.Lancellot.de attentat. limitat.27. nu.3 fol.418.T.5.

Per eum, qui passus est attentata, regulariter non est probanda, sed sufficit solius detentionis,& status,in quo reperiebatur, probatio.Robert. Lancellot.de attentat.c. 26. de probat.attent.nu. 31.fol.440 T.5.

Per familias occupata,licèt reperiatur penes dominium,non præsumitur quòd dominus mãdauerit.Paris de Put.de sindica.vers. an ex eo.nu.1.fol.265.T.7.

Per patientiam acquiritur, & transfertur. Marti.de Sili.de feud. rubri qualiter feudum acquiratur.nu.75.fol.4.T.10.P.1.

Per procuratorem apprehẽsa, non impedit effectum regaliorum. Egid. Mag. decis.de regal.capitulo secundo.numero 4.fol.437. Tom. 13.P.2.

Per triennium sufficit ad defensionem possidentis.Ioan.de Selua. de benefic.quæstio.vigesimoquinto.Par.3.nume.5.fol.85.Tom. 15.Par.prima.

Percipiendi pensionem, quando probari contingat, solutionem factam per assertum procuratorem. Petr. Andr. Gamba.de auctorit lega.de lat.libro sexto.de pensio.num.678.fol. 199. Tom. 13.Par.secunda.

Percipiendi probatur ex solutione pensionis per alium facta, sine mandato.Ioan.Baptist.de spol.capitulo tertiodecimo.num.87. fol.284.Tom. 14.

Pignoris in creditorem transfertur,dominio penes debitorem manente.Ioan. Cop.de fruct.capitulo primo.de fruct.pig. num. 1. fol.252. Tum. 17.

Posita in Catasto in partita emptoris,& venditoris,quis eorum tenebitur ad solutionem catasti.Iul. Ferret.de Gabel.vectigal.&c. uers.tuto.nu.364.f.89.T.12.

Potest accipi auctoritate propria per legatarios,& fideicommissarios de licentia testatoris. Ioan. Dilect. Durand. de arte testan. cautel.12.nu.4.f.129.T.8.P.1.

Concedi sine solemnitate causa remunerationis. Gulieli.Redoa. de rebus eccles.non alienan.capitulo uigesimoprimo.nume.21. fol.461.Tom.15.P.2.

Præbendę annexis porrigitur.Ioan.Bapt.Ponta.de spol. c.15.num. 157.fol.189.T.14.

Precario tradita, uenditorem non liberat. Fabia. de Monte. de emptio & uenditio.q.9.princ.nu.6.f.67.T.6.P.1.

Præsumitur capta uolente, & non contradicente possessore, si postquam illam adeptus est uigore exequutorialium, lapsi fuerint uiginti anni.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.16.num. 10.fol.331.T.5.

Continuata, etiam si per conductores non sit soluta pensio. Andre.Alciat. pe prẽsumptio. præsumptio. 21. nume.13.fol.325. Tom.4.

Cõtinuata probatis eius extremis.Pet.Rebuff.de pacifi. possessor. uers.regula.nu.335.f.554.T.15.P.2.

Possessio præsumpta, siue præsumptiua, prima priuatorum, & probata qualiter consideretur.

*POSSESSIO Prẽsumpta resultas ex anteriori plurium annorum fructuum perceptione uidetur sufficere ad intrusionem probandam.Robert.Lancellot.de attentat.capitu. 26. de probat.attentat.num.51.f.441.Tom.5.

Prẽsumptiua illius, qui passus est intrusionem resultans ex eo, quòd in aliqua sententia ille asseritur possessor, non concludit intrusionem aduersarij.Robert.Lancellot.de attentat. c. 26.nu. 49.fol.441.Tom.5.

Nisi cum sententia concurrat etiam communis reputatio, quòd ille fuisset possessor, uel aliquod aliud adminiculum. idem ibidem.nume.50.

Prima in qua non eijcitur colonus defuncti,non est manutenenda Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitu.2.nume. 94. fol.304.T.3.P.2.

Primo acquisita,debet manuteneri.Virgin.de Boccat.de Cingulo. I.C.Romani.c.2.nu.84.f.303.T.3.P.2.

Priuatorum nihil operatur contra id,quod fuit ordinatum a principe.Hiero.de Mont.de finib.regun.capitu.76. nume.8.fol.352. Tom.eod.P.ead.

Non constituit fines publicos.idem ibid.c.98.nu.2.f.356.

Probata paribus testibus,illa prẽfertur,quę habet titulum.Virgin. de Boccat.de Cingulo. I. C. Romani. capitulo 2. nume.99.fol. 304.Tom.3.P.2.

Probata per testes nulliter examinatos non sufficit ad hoc, ut si quid lite pendente fiat,illud prẽtextu continuationis excusetur ab attentatis.Robert.Lancellot.de attentat. limitat.1.nume.86. fol.324.Tom.5.

Possessio ex quibus probetur, quando pacifica dicatur.

*POSSESSIO probatur ex fructuum perceptione Virgin. de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitulo 14.de proba.&c. num. 5. 309.Tom.3.P.2.

Si quis probat arasse agrum.Virgin.de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani.c.14.nu.6.f.309.T.3.P.2.

Si quis probat coluisse.idem ibid.

Si quis probat seminasse.idem ibid.

Item si quis probet recepisse pensionem propter afflictum fundi.idem ibid.nu.7.

Si testis dicit Titius possedit. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I.C.Romani.capituld quartodecimo.de probat.&c.num.9.fol. 305.T.3.P.2.

Qua quis lite pendente uti potest,alienata,utrum contra alienantem reuocari poterit per uiam attentati. Hieronym. Manfred. de attentat.super appella.conclus.decimaseptima. fol. 247. col. 4.in fin.Tom.5.

Quando dicatur pacifica.Pet.Rebuff.de pacifi.possessor.uer. regula.nu.99.f.544.T.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Possessio quando, & quomodo consideretur circa diuersas materias.

*POSSESSIO quando est plena, & iustificata, ex ea quandoque prę sumitur dominium, quantum ad præsumptionem iuris, præsertim quando tractatur de modico pręiudicio. Paris de Put. de reassumpt. instrum. rub. 3. an, mortuis omnibus testibus &c. nu. 3. fol. 36. Tom. 4.

Perdatur, & quando dicatur recuperari incõtinenti. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 162. f. 449. nu. 4. T. 11 P. 1.

Recuperari possit in pignore prętorio, immissione facta ex primo decreto. Ant. Massa. Gallesˢ. ad formam camer. obligat. ver. ex dictis processu. nu. 22. f. 364. T. 6 P. 2.

Simulata præsumatur. Paris de Put. de ressumpt. instrumen. rubrica 3. an mortuis omnibus testibus &c. numero 10. folio 37. Tom. 4.

Quandoque transfertur ex contractu nullo. Melch. Palaez. in tractat. maiot. q. 9. nu. 17. f. 444. T. 9.

Quare magis a corpore, quàm ab animo sit dicta. Pet. Belli. de re milit. tit. 3. de varijs quæstionibus &c. nu. 10. f. 350. T. 16.

Quæ acquiritur per constitutum, est vera, licèt modus transferendæ possess. per constitutum sit fictus. Ioan. Franc. Balb. de præscript. versˢ. nunc venio. nu. 16. f. 117. T. 17.

Quæ ex generali Franciæ consuetudine in hæredem transfertur, habet locum in hærede infante. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 41. nu. 2. f. 383. T. 10. P. 1.

Quæ per notarium appræhenditur, cui non mandatur, nulla est. Arnulf. Ruze. de iure regal. versicu. venio nunc. num. 9. fol. 360. Tom. 12.

Quæ semel quæritur, semper retenta præsumitur. Guido Papa. de præsumpt. nu. 62. f. 302. T. 4.

Quæ sit necessaria ad præscriptionem. Io. Franc. Balb. de præscrip. q. 3. nu. 1. f. 70. col. 1. Tom. 17.

Quæ viuentium memoriam excedit, iustissimũ tribuit ius possessorij. Ioan. Hier. Alban. Bergo. in tractat. de donat. Constantini. nu. 6. fol. 667. T. 15. P. 2.

Quęlibet ab antiquo est onerata onere soluendi tributum Imperatori. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 63. nume. 2. fol. 192. Tom. 15. P. 2.

Quæsita per constitutum, non dicitur ficta, licèt modus quærendi sit fictus. Ioan. Franc. Balb. de prescript. quæstio. 3. colum. 1. fol. 70. Tom. 17.

Quibus modis amittatur. Constant. Roger. de remed. possessor. versiculo. pro tractatus nostri &c. numero 1. folio 245. Tom. 3. Par. secunda.

Quid sit. Sebast. Medices. de diffinit. diffinit. 66. nu. 6. f. 301. T. 18. Et Ioã. Frã. Balb. de pscript. versi. his sic p̃missis. col. 1. f. 70. T. 17.

Quomodo acquiratur. Hiero. Zanet. de different. iuris ciuil. & cano. versic. prima differentia. nu. 326. f. 208. T. 1.

Quomodo amittatur tàm de iure ci. quàm cano. idem ibid.

Capiatur tempore pestis. Sebast. Medices. de fortuit. casi. q 6. nu. 42. fol. 217. T. 7.

Definiatur. Ioan. Balb. de præscript. versic. his sic præmissis. col. 1. nu. vnico. fol. 70. T. 17.

Extimabitur, si quæstio erit de possessione. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. versˢ. tuto. nu. 350. f. 89. T. 12.

Probetur, & quot sint necessaria ad probãdam possessionem. Io. Campeg. de testib. regal. 340. vbi ponit decẽ modos, quibus possessio probari potest. f. 314. T. 4.

Quotuplex sit. Sebast. Medices. de diffinit. diffinit. 66 nu. 9. f. 301. Tom. 18. & Ioan. Franc. Balb. de prescript. quæstio. 2. col. 1. nu. 1. fol. 70. T. 17.

Recentior præsumitur clandestina constito de antiquiori possessione. Hierony. de Mont. de finib. regun. cap. 67. num. 3. fol. 349. Tom. 3. P. 2.

Sante antiquiore, censetur vitiosa, & antiquior permanentem iustitiam habere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 6. in contract. nu. 15. f. 159. T. 18.

Rei, ad quam alius habet regressum, cum decreto irritanti non est considerabilis. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. de attentat. lite pendente. nu. 315. f. 307. T. 5.

Rei cuiusque in Gallia anno perditur. Quintil. Mandosˢ. de annal. casib. versi. dum causas. nu. 151. f. 214. T. 17.

Rei dotalis, an transferatur sine traditione vera, vel ficta. Ioan. Cãpeg. de dote. q. 94. nu. 2. f. 291. T. 9.

Rei emptæ, qua peratur forma. Hermannus. Baren. de forman. libel. lib. 99. nu. vnico. f. 101. T. 3. P. 2.

Rei feudalis in hæredem non continuatur, cum talis possessio iuri personali cohęreat, & ius personale semper a statuto, de quo hic per auctorem, exceptuatus intelligitur. Achil. Personal. de interdict. quorum bonorum. nu. 542. col. 3. in illis verbis, neq; possessio. f. 281. T. 3. P. 2.

Rei incorporalis haberi non potest sine scientia, & patientia possidentis. Ioan. de Selua. de benefi. quæstio. 7. Par. 1. nume. 20. fol. 26. Tom. 15. P. 1.

Rei incertę non acquiritur, quãdo est incerta ratione loci, vel quotæ. Hier. de Mont. de finib. regun. c. 89. nu. 5. f. 355. T. 3. P. 2.

Rei litigiosæ non transfertur per clausulam precarij in contractu alienationis appositam. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. de attentat. lite pendente. nu. 452. f. 311. T. 5.

Rei mobilis, vilis, & abiecta est, & solo animo perditur. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani c. 7. nu. f. 305. T. 3. P. 2.

Rei sequestratæ per sequestrationem, an amittatur. Fran. Curt. senior. de sequestr. q. 20. nu. 71. f. 147 T. 3. P. 2.

Rei suæ sicuti proprietas defendi potest. Sebast. Medices. de fortuit. casi. quæst. 8. nu. 40. fol. 204. Tom. 7.

Rei transfertur traditione clauium. Christoph. Roffinia. de benefi. c. 12. nu. 11. f. 265. T. 15. P. 2.

Relicta necessitate animo illam retinendi, non perditur ipso iure. Iul. Ferret. de re naual. lib. 11. nu. 33. f. 346. T. 12.

Rerum corporalium acquiritur per concurrẽtiam animorum tradentis, & recipiẽtis. Iac. Venent. de annua præstat. q. 4. nu. vnico. col. 3. fol. 244. T. 6. P. 2.

Hæreditariarum quo in loco petenda sit. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 58. nu. 5. f. 399. T. 10. P. 1.

Spiritualium per constitutum transfertur. Melch Palaez. in tract. maiorat. q. 11. nu. 8. f. 446. T. 10 P. 1.

Sępe accipitur pro simplici vsu, immo, & pro mera detentione. Albert. Bolognet. de l. iure, & æquit. c. 22. nu. 5. f. 312. T. 1.

Secunda, an iniusta præsumatur. Ioan. Corasˢ. de benefic. c. 5. nu. 8. fol. 291. T. 15. P. 2.

Semel amissa, & recuperata, an dicatur continuata. Ant. Bard. de temp. vtili. c. 3. nu. 14. f. 213. T. 5.

Sequens tanquam præuenta, quod nihil operetur in casu præmisso. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nume. 661. fol. 174. Tom. 13. P. 2.

Sequestrata, quando hinc inde sunt attentata. Robert. Lancellot. de attentat. q. 8. nu. 32. f. 431. T. 5.

Seu quasi piscandi quæsita ex prohibitione facta alijs, ne piscarentur in certa parte fluminis, an possit contra omnes, etiã non prohibitos, an verò contra prohibitos tantum. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. versˢ. materia ista. nu. 86. f. 170. T. 17.

Seu quasi quæ dicitur haberi pro dicta annua præstatione, an sit possessio ipsius iuris, an vsus tantum, vel exercitij, vel rei, cui idẽ ius adhæret. Iac. Venent. de annua præstat. q. 12. f. 245 T 6. P. 2.

Seu dominium qualiter probetur. Lanfran. de Oria. de testib. nu. 93. fol. 187. T. 4.

Seu tenuta nulliter capta, si constat quòd iustitia exigente danda erat, confirmari debet. Sebast. Vant. de nullitat. versi. huccusque vidimus. nu. 130. f. 427. T. 4.

Si constet quòd sit seminata per tertium, & per colonum, & vtraque pars contendens hoc fateatur, rusticus interim omnes fructus habebit, saluo iure eius, qui dominus apparebit. Iac. de Are. de sequestra. versicu. sequestrationum. num. 23. fol. 143. Tom. 3. Par. secunda.

Quid si vnus vult satisdare colono de conseruando eum indẽnem aduersus alterum. idem ibid. nu. 24.

Quid si non constat tertium, vel alium seminasse. idem ibidem. nume. 25.

Qui si vterque seminauit, vel fructus sint naturales, vel non appareat quis seminauit idem ibidem. nu. 26.

Si possessore non citato, nec nominato capta sit cum sola superioris auctoritate, an de ea excipiatur in spolio. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. c. 2. f. 299. nu. 99. T. 14.

Si quando possit validare titulum resolutum, & annihilatum, vel noua collatione opus sit. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. de potest. legati in benefic. confer. num. 639 fol. 174. Tom. 13. Par. secunda.

Si sit empta ex pecunia vsuraria, & perueniat ad extraneũ possessorem, an is, qui pecuniam soluit, habebit idem beneficium contra extraneum possessorem, quod habet contra usurarium. Lauren. de Rodulf. de vsur. q. 69. nu. 17. f. 28 T. 7.

Sicut appellatione pendente appellato dari non debet, ita nec appellanti. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 16. nume. 7. fol. 369 Tom. 5.

Simplex tantum facit in rei vendicatione, quantum in petitione hæreditatis facit modificata detentio. M. Anto. Cucch. de mentient. circa possess. uersicu. præmitte. numero 173. fol. 295. Tom. 3. Par. secunda.

Simulata quando præsumatur. Paris de Put. de reassumpt. instru. rub. 3. an mortuis omnibus testibus &c. nu. 10. f. 36. T. 4.

Sine apprehensione, an transeat in filium. Ioan. Bertachi. de episcop. 1. Par. qualiter eligatur episcopus. nume. 105. fol. 318. Tom. 13. Par. 2.

Non transit in ecclesiam ex contractu permutationis, uel alio titulo particulari. Ioan. Bertachi. de episcop. 1. Par. nume. 104. fol. 318. Tom. 13. P. 2.

Sine traditione transit in ecclesiam, ex vi consuetudinis. Ioan. Bertachi. de episc. 1. P. nu. 109. f. 318. T. 13. P. 2.

Sola clericatus, aut quasi, an sufficiat, ut quis gaudeat beneficio clericali respectu fori. Aymo. Crauet. de antiq. temp. uersˢ. uidimus. nu. 34. f. 150. T. 17.

Sola in beneficialibus non sufficit sine canonica institutione. Io. de Selua. de benefi. q. 25. P. 3. nu. 2. f. 85. T. 15. P. 1.

In præscriptione triginta, uel quadraginta annorum de iure ciuili requiritur, non autem titulus, neque bona fides. Ioan. Franc. Balb. de præscript. q. 6. nu. 2. f. 63. T. 17.

Nobilitatis immunitatis, an sit sufficiens, ut quis non possit incarcerari pro debito ciuili, nec torqueri. Io. Arz. de nobilit. Hispan. c. 10. nu. 1. fol 245. T. 16.

Non sufficit ad presumendum dotem. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 10. nu. 44. f. 210. T. 9.

Rei immobilis potest a minore sine decreto distrahi. Octa. Simoncel. de decret. nu. 58. inspect. 8 f. 322. T. 6. P. 2.

Tantum commodum tribuit possidenti, ut nisi de nõ iure ipsius possessoris clarissimè ostendatur, pro eo semper iudicari soleat, etiam si ipse pro se nullam aliã probationẽ afferre posset Hiero. Alban. Bergo. Card. in tractat. donat. Const. n. 5. f. 267. T. 15. P. 2.

Victoriam tribuit possidenti, aduersario aliud non probante in contrarium. Pariˢ. de Put. de reassumpt. instrum. rub. 11. num. 2. fol. 36. Tom. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Solo animo nō acquiritur.Pet.Belli.de re milit.5.P.operis.tit.3. de varijs.q.&c.nu.6.f.350.T.16.

Solo corpore non acquiritur.idem ibid.nu.eo.

Spoliati etiam in interdicto vti possidetis reuocatur per modum attentati.Hierony.Manfred.de attentat.Par.7. numero 37.folio 236.Tom.5.

Spoliorum,& rerum acquisitarum de ecclesia est penes ecclesiam. Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast. quæstio.quintadecima. nu. 10. fol.259.Tom.14.

Sub conditione potest, & si trado castrum sub conditione, quòd ibi facias villam, ante conditionem impletam, possessio non transfertur.Melch.Palaez.in tractat.maiorat.quæstio.12.nume. 2.fol.447.T.10.P.1.

Talis præsumitur,qualis est titulus præcedēs.Paris de Put.de reassumpt.instrum.rub.3.nu.9.f.36.T.4.

Tanti temporis,cuius memoria non extat incontrarium,in possessione,tenetur.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan. versi.sed quid.nu.4.fol.487.T.15.P.2.

Titulata fortior est.Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil.special.6.in contract.nu.11.f.159.T.18.

Tradita per capitulum præsente illo canonico,qui litigabat tacente, & non contradicente uon venit tanquam attentata reuocanda.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.sextadecima.num.16. fol.331.Tom.5.

Transfertur ex contractu nullo, & an contractus factus sine licentia mariti sit sufficiens ad translationem possessionis. Melch. Palaez.in tractat. maiorat. quæstio. nona. numero 16. folio 445. Tom.9.

In legatarium, si testator constituat se possidere nomine legatarij.Ioan.Dilect.Durand.de arte testan.cautel. 12.num.3.fol.129. Tom.8.P.1.

Patientia.Pet.de Bellaper.de feud.titu.7.numero 7. folio 4.Tom. 10.Par.2.

Solo aspectu ratione casus fortuiti.Sebast. Medic. de fortuit. cas. q.12.nu.15.f.224.T.7.

Transit in hæredem antequam corpore sit appræhensa. Ioan. Dilect. Duran. de arte testan. cautel. 20. numero 1. fol.145. Tom. 8.Par.prima.

Hæreditate adita transeunt in hæredem omnia iura præter possessionem,ibidem.

Translata per iudicem in sequestrem,prodest victori ad vsucapionem.M.Ant.Cucch.de mentien.circa poss.versic.præmitte.nu. 439.fol.300.T.3.P.2.

Triennalis an possit tolli per pactum . Vital. de Camba. de claus. versi.clausula nulla.nu.5.fol.373.T.18.

Quantum prosit in beneficialibus.Christoph.Roffi.de benefi.c. 13.nu.48.f.269 T.15.P 2.

Quid operetur.Christoph.Roffi.de benefi.c.12.num.17.fol. 265. Tom.15.P.2.

Turbatiua non debet patrocinari turbantibus.Hier.de Mont. de fin.regun.c.67.nu.2.fol.349.T.3.P.2.

Turbida, siue turbata non potest post inhibitionem licite continuari.Robert. Lancellot.de attentat. limitat.9.nume.5.fol.415. Tom.5.

Vacans,an absque vitio possit appræhendi.Ioan. Franc. Balb. de præscript.ver.nunc.venio.nu.5.f.115.T.17.

Capta punitur ex l.fi. C. vnde ui.Ioan. Bapt. Ponta.de spol.lib.1. c.12.nu.106.fol.276.T.14.

Non dicitur, si ciuilis per aliquem retineatur. Ioan. Bapt. Ponta. de spol.c.9 nu.148 fol.302.T.14.

Vacua,quæ dicatur.Franc.de Mont. de emptio.& vend.6.q.princ. nu.62.fol.26.T.6.P.1.

Vbi non est,ibi culpa esse nō potest.Sebast.Midices. de fortuit. casib.q.15.nu.15.f.210.T.7.

Vbi pro purgatione est restituenda,illis debet restitui, quibus sententia mandat.Robert.Lancellot.de attentat.capit.29. num.34. fol.451.Tom.5.

Vel Domus vbi hæretici congregantur,est confiscanda, si domini permissu hoc agitur.Conrad.Brund.de hęret.cap.6.num.9.fol. 317.Tom.11.P.2.

Vel quasi,an constituatur piscando.Sebast.Medices.de venat. &c. q.53.nu.1.f.403.col.1.T.17.

An detur in præstationibus annuis, saltem respectu futurarum, distinguitur inter præstationes, quæ fiunt ecclesiæ, & eas quæ fiunt priuatis.Robert.Lancellot.de attentat.capit.29. nume. 84. fol.451.T.5.

Secundum communem opinionem.ibid.nu.85.

An operetur,vt quis gaudeat attributis, & qualitatibus concessis proprietati,vel alicui qualitati.Ioan.Arz.de nobilit. Hispa. c.10. nu.3.fol.245.T.16.

Acquæ per maiorem inundationem, sicut possessio territorij an perdatur.Barthol.Cępol.de seruit.rustico.c.4.de seruitute aquę ductus.nu.97.f.226.T.6.P.2.

Possessio primogenituræ releuat ab onere probandi, & possessio facit,vt præsumatur vnitas maioratus, & quòd processit ab vna persona Melch.Palaez.in tractat.maiorat.nu. 3. in proęmio.fol. 439.Tom.10.P.1.

Vera non continuatur in hæredem,sed possessionis.effectus.Ioan. Franc.Balb.de præscript.vers.tertium,& quartum.nume.4. fol. 69.Tom.17.

Vera per constitutum transfertur.Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuil speciale 6.in contract.nu.23.f.160.T.18.

Vera,per quos actus probetur.Tindar.de testi.cap.6.nume.15.fol. 160.Tom.4.

Verbum significat factum.Fran.Solso.in Lucerna.Laudem.tit. de laudem.duplicato.nu.229.f.22.T.10.P.2.

Verè,& propriè quæ sit.Albert.Bolognet.de l.iure,& equitat.c.22. nu.3.fol.312.T.1.

Vero creditori tributa per iudicem, licèt non ordine, non est restituibilis in spolio. Ioan.Bapt.Ponta.de spol.cap.2.nume.109 fol. 299.Tom.14.

Viginti ann.an sufficiat ad præscriptionem absque titulo.Io.Fran. Balb.de præscrip.vers.Celsus.nu.47.f.115.T.17.

Vigore executorialium sine illarum intimatione capta non venit tanquam attentata reuocanda,si sint lapsi triginta anni,quia ex hoc præsumitur capta de consensu.Robert.Lancellot.de attentat.q.15.nu.3.fol.435.T.5.

Vigore executorialium capta ad hoc, vt sit legitima,requirit intimationem,ac reproductionem earūdem executorialium,& seruationem quatuor terminorum.Robert. Lancellot. de attentat. c.4.de attentat.lite pendente.f.307.nu.306.T.5.

Violenta,& spoliatiua,etiam si fuerit Principis rescripto confirmata,est restituenda.Robert.Lancellot.de attentat. limitat.52.nu. 27.fol.382 T.5.

Virtute collationis iure regaliæ factæ necessariò debet appræhendi.Philipp.Prob.de iure regal.q.26.nu.5.f.498.T.12.

Vitiosa,& dolosa non est manutenenda.Virgin.de Boccat. de Cingulo.I.C.Roma.c.3.nu.20.f.305.T.3.P.2.

Vltima attenditur.Ioan.Coras.de Benefi. cap. 5. nume. 7.fol.291. Tom.15.P.2.

Vnius alteri data iuris ordine nō seruato, potest de facto reuocari, possessore etiam non vocato.Ioan.Staphil.super commiss. & lit. iustitiæ.ver.in primis.nu.71.f.292.T.15 P.1.& Philipp.Prob.de iure regal.q.56.nu.4.f.406.T.12.

Vnius articuli non facit inferre ad alios articulos. Hiero. de Mont. de finib.regun.c.78.nu.23.f.353.T.3.P.2.

Vnius fundi feudalis,an sufficiat ad acquisitionem possessionis totius feudi.Vdalric.Zas.de feud.Par. 6. nume. 20. fol.309.Tom. 10.Par.prima.

Vt excludat attentata debet concludenter probari.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.1.nu.85.f.324.T.5.

Vt lite pendente continuari possit,debet de ea constare etiam de tempore ante litem. Robert. Lancellot. de attentat. limittat.1. num.78.fol.323.T.5.

Vt transeat in successorem in maioratu,non requiritur quod sit in possessione filij, vel successoris tempore prædecessoris. Melch. Palaez.in tractat.maiorat.q.15.nu.29.f.450.T.10.P.1.

Vtraque per constitutum transfertur.Io.Bap.Boui.de statutar. vrb. præscript.gl.20.nu.15.f.192 T.17.

Vtrum non repugnet promissioni.Vital.de Camba.de claus.versi. restat.videre.nu.6.f.418.T.18.

Vtrum priori,an posteriori iuri gentium sit tribuenda.Albert. Bolognet.de l.iure,æquit.c.17.nu.12.f.307.T.1.

Possessione, verbum qualiter in ablat. consideretur,& eius effectus.

*POSSESSIONE aucta,an census augendus.Ægyd.Tomat.de collect.num.1.f.99.T.12.

Beneficij nomine cameræ capta, si is (qui obtinuit deinde beneficium) post inhibitionem aliquos actus faciat,non potest illos ab attētatis excusare sub prætextu, quòd continuauerit possessionē prius nomine cameræ captam.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.1.nu.24.f.322.T.5.

Deiectus ante possessi beneficij resignationem,potest contra deijcientem cogere ad possessionis restitutionem.Christoph.Roffinia.de benefi.c.16.nu.6.f.273.T.15.P.2.

Etiam de iure speciali competenti non debet quis lite pendente priuari.Robert.Lancellot.de attent.declarat.4. nu.6. f.337.T.5.

Etiam destituta titulo,& quam quis sola consuetudine absque priuilegio comprobauit lite pendente exui non debet.Robert.Lācellot.de attentat.declarat.4.nu.7.f.337.T.5.

In pacifica aliquandiu stetisse quis dicatur.Ioan.Staphil.de gratijs expectat. &c.titu.de qualitate,& statu benefi.nume.50.fol.273. Tom.15.P.1.

Missus pro credito partim uero,& partim falso non datur manutentio.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani. cap.4.nu.14. fol.304.T.3.P.2.

Ratione hypothecæ debet manuteneri,quia potest rem hypothecatam retinere.Virgin.de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.c.2. nu.109.fol.304.T.3.P.2.

Pendente controuersia,nemo sua priuatur. Vital.de Camba. de claus.uersi.nil nouari.nu.1.f.385.T.18.

Pendente lite capta, potest quis, & debet etiam lite pendente per remedium attentatorum priuari.Robert.Lancellot.de attentat. declarat.4.& ult.nu.45.f.338.T.5.

Probata tan.temp.cu.ini.me.&c. non est necessaria probatio scientiæ.Io.Fran.Balb.de præscript.q.6.nu.22.f.64.T.17.

Quis lite pendente non est priuandus,etiam si non facta huiusmodi priuatione in altera partium immineret certo modo peccatum.Robert.Lancellot.de attentat.declarat.4.& ult.num.8.fol. 337.Tom.5.

Sua nemo priuari debet ordine iudiciario prætermisso. Quintil. Mandos.de inhibit.q.46.nu.3.f.94.T.5.

Sua priuatur ex negligentia.Sebast.Medices.de fortuit. casib. q.9. nu.16.fol.205.T.7.

Sua priuatur qui eam non defendit. M. Ant.Cucch.de mentient. circa possess.uers.præmitte.nu.34.f.293.T.3.P.2.

Sua quasi nemo priuari debet.Vital.de Camba.de claus.uersi. nil. nouari.nu.11.f.387.T.18.

Source : BIU Cujas

Possessionem quomodo miscellaneè accipimus.

*POSSESSIONEM accipiens ab eo, qui non est in lite, non censetur attentare si extraiudicialiter eam cępit. Robert. Lancellot. de attentat. c. 3. de attentat. a tertio. nu. 58. f. 294. T. 5.

Secus si per viam iudicij. idem ibid. nu. 60.

Accipiens authoritate iudiciali, an puniatur. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. nemero 5. quęstio. quartadecima. fol. 448. Tom. 10. Par. prima.

Ad se auocare, & vtrique parti inhibere potest, & debet iudex ad scandalum remouendum. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 118. num. 5. fol. 113. T. 5.

Amittens an dicatur alienare. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 9. nu. 18 fol. 445. T. 10. P. 1.

Beneficij, an quis continuare possit non obstante executoris inhibitione. Quintil. Mandos. de inhibit. quæstio. 46. nume. 1. folio 94. Tom. 5.

An quis propria authoritate apprehendere possit. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. versicu. regula. numero 294. folio 552. Tom. 15. Par. secunda.

Litigiosi acquirens (cuius resignationē habuit ante litē) non dicitur attentare. Lancellot. de attent. nume. 338. f. 308. T. 5.

Litigiosi capiens collitigans. de manu tertij, qui non erat in lite pendente, appellatione dicitur attentasse, si iudicialiter accepit. Robert. Lancellot. de attentat. capitulo tertio. numero 55. folio 294. Tom. 5.

Quis potest petere virtute duplicis collationis, etiam a diuersis factæ. Ioan. de Selua. de benefi. quæstio. 19. P. 3. nume. 12. fol. 82. Tom. 15. P. 1.

Bonorum ad petendum patri, & liberis annus datur. Quintil. Mādos. de annal. casib. vers. dum causas. nu. 107. f. 213. T. 17.

Capiens virtute authoritatis iudiciariæ absque iuris ordine, an eximatur a iudicio. l. meminerint. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. nu. 141. fol. 301. Tom. 14.

Lite pendente non dicitur intrusus, quando constat quòd lis esset calumniosa. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 4. nume. 3. fol. 327. Tom. 5.

Ciuilem ante litem habens capiens lite pendente, naturalem non dicitur attentare. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 5. nu. 2. fol. 327. Tom 5.

Tantum habens, aut naturalem tantum, quando expellere possit volentem ingredi remissiuè. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 1. nu. 33. f. 322. T. 5.

Continuam probare volens quid probare teneatur. Io. Lecirier. de primog. q. 12. 2. lib. nu. 23. f. 57. T. 10. P. 1.

Continuans post inhibitionem, an attentet. Quintil. Mandos. de inhibit. q 23. nu. 1. f. 89. T. 5.

Cum vendo cum non des mihi precium, si facio tecum pactum, quod quousque tradas mihi precium, interim recipiam fructus, an sit licitum. Ant. Archiep. Florent. de vsur. §. 20. num. 37. fol. 83. Tom. 7.

Episcopatus adeptam, an episcopus retineat, si fortè per tirrannum expellatur. Ioan. Bertachi. de episcop. 1. Par. num. 111. fol. 318. Tom. 13. P. 2.

Fideicommissarius etiam vniuersalis per se ipsum nanciscinon potest. Ioan Dilect. Duran. de arte testan. cautel. 32. nume. 2. folio 126. Tom. 8 P. 1.

Fundi acquirens, non habet necesse circum ambulare omnes glebas. Hieron. de Mont. de fin. regun. capitu. 78. nume. 3. fol. 352. Tom. 3. P. 2.

Habens beneficij excedentis valorem vigintiquatuor. lib. in forma pauperum non potest, licèt possessio non sit pacifica ad titulum. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. forma. 9. nume. 19. fol. 268. Tom. 15. P. 1.

Præsentat. Pet. Rebuff. de pacifi. possess. versi. regula. num. 18. fol. 541. Tom. 15. P. 2.

In iuribus incorporalibus dari non potest. Barthol. Cępol. de seruitut. rustico. prædio. c. 4. nu. 58. f. 223. T. 6. P. 2.

Inducere præsumptionem anterioritatis, si quando sit capta eodē die, de qua prouisio facta fuit, & non aliàs. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 3. tit. de potestate legati in beneficijs conferendis. nu. 666. f. 174. T. 13. P. 2.

Ingrediens authoritate Principis, non dicitur attentare. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. nu. 425. f. 310. T. 5.

Deserta appellatione non attentat. Robert. Lancellot. de attentat. ampliat. 1. nu. 28. f. 350. T. 5.

Instrumentalem canonicatus si quis primò cęperit, & deinde lite pendente iterum illam capiat cum perceptione fructuum. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 1. nu. 71. f. 323. T. 5.

Ipso iure continuari de defuncto in hæredem si statutum disponat, talis possessio non dicitur vera ante naturalem apprehensionem, & ex tali non datur interdictum recuperandæ. Andre. Alciat. de præsumptio. 3. P. nu. 7. f. 307. T. 4.

Lite pendente capiendi facultas potius gratiam, quàm iustitiam respicit. Robert. Lancellot. de attentat. capitulo quarto. nu. 427. fol. 310. Tom. 5.

Lite pendente transferens, si condemnatur in fructibus non tenetur ad eos, quos verè non percepisse probauerit. Robert. Lancellot. de attentat. ampliatio. prima. numero 26. folio 409. Tom. 5.

Nisi translatio fuerit facta post inhibitionem. idem ibidem. nume. 27.

Non adiuuari prouisionem ordinarij, quando ab alia capta sit. Pet. Andre. Gamb. de auctorit. lega. de lat. libro tertio. de potesta. legati in beneficijs conferendis. numero 667. fol. 174. Tom. 13. Par. secunda.

Non amittit per se, vel per alium retentam, dubitans se posse repelli. Ioan. Baptist. Ponta. de spol. capitulo quintodecimo. num. 159. fol. 260. T. 14.

Non fundi sui tradens, qualiter puniatur. Ioc. Cocc. de fruct. cap. 3. nu. 3. fol. 253. Tom. 17.

Occupatam in continenti non licet recuperare, dum fuisset vacua. Ioan. Baptist. Ponta. de spol. capitulo decimo. folio 302. nume. 155. Tom. 14.

Penes vnum, fructus verò penes alium qualiter stare possint. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. tit. de potest. leg. in commendan. benefi. nu. 77. f. 179. T. 13. P. 2.

Per me assecutam esse, & per me stetisse, quo minus assecutus fuerim paria sunt. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensio. eccles. q. 26. nu. 7. fol. 330. T. 15. P. 1.

Piscandi an videatur quis acquisiuisse eo solum, quòd solus piscatus sit in aliqua parte maris, aut fluminis publici. Aym. Crauet. de antiquit. temp. vers. materia ista nu. 81. f. 170. T. 17.

Qui tenetur vacuam tradere, an liberetur si rem tradat, quæ alteri seruitutem prædialem debeat. Bart. Cępol. de seruitut. rustico. prædio. c. 1. nu. 19. f. 210. T. 6. P. 2.

Quis in animo suo alteri cedere volēs, statim dicitur sibi velle suā possessionem auferre, & nouam in alium renasci, vbi etiam de possessione per colonum nomine hæredis. Ant. Bard. de tempo. util. c. 13. nu. 3. f. 219. T. 5.

Recipiens, quam pœnam incurrat. Fran. Solso. in Lucerna. Laudē. cellul. 12. nu. 39. f. 227. T. 10. P. 2.

Rei litigiosæ continuans, non attentat. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. nu. 341. f. 308. T. 5.

Rerum suarum ingrediens propria authoritate, cadit a iure suo, hoc non habet locum in dote. Vincent. Paleot. de dote. num. 68. fol. 406. Tom. 9.

Si quis a se abdicet, quamuis alter non accipiat, illam amittit, secus in domino. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 17. num. 11. fol. 452. Tom. 10. P. 1.

Sine firma domini intrans. Fran. Solso. in Lucerna. Laudemio. cellul. 12. nu. 23. f. 227. T. 10. P. 2.

Soli mei, & ædificij in eo per alium facti an habeam. Barthol. Cępol. de seruitut. vrbano. prædio. capitulo 39. uumero 8. folio 193. Tom. 6. P. 2.

Suam tempore litis motæ an probet agens contra intrusum, & intrusionem probet, uel potius intrusus adhoc, ut intrusionē excludat, non leuem uidetur habere dubitationem. Robert. Lancellot. de attentat. c. 26. nu. 40. f. 441. T. 5.

Suam tempore litis motæ regulariter probare debet ille, qui agit contra intrusum, non autem ipse intrusus. Robert. Lancellot. de attentat. c. 26. nu. 45. f. 441. T. 5.

Sufficit semel habuisse. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. uersi. regula. nu. 373. f. 556. T. 15. P. 2.

Tempore litis motæ probare debens sufficit, si de illa præsumptione doceat ex anteriori plurium annorū fructuum perceptione. Robert. Lancellot. de attentat. c. 26. nu. 52. f. 441. T 5.

Tertij de tempore litis motæ sufficit probare intrusionem passus, ut intrusionem dicatur probata. Robert. Lancellot. de attentat. c. 26. nu. 46. f. 441. T. 5.

Trienalem, aliter suffragari illi, ad cuius instantiam citatio tantum modo decreta sit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. tit. de potest. leg. &c. nu. 448. f. 172. T. 13. P. 2.

Vacuam per dolum occupans, incurrit pœnam. l. fi. C. vnde vi, quā non euitat, licèt eam relinquat. Ioan. Bapt. Pōta. de spol. c. 10. nu. 71. fol. 283. Tom. 14.

Vacuam tradere qui tenetur, ad quid obligetur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. 6. q. princ. nu. 64. f. 62. T. 6. P. 1.

Vera non ficta per constitutum transfertur in emptorem. Vdalric. Zas. de feud. P. 10. vers. iam ad decimam. nu. 11. f. 317. T. 10. P. 1.

Via facti recuperare potens, si iudicem habeat, ad viam facti amplius recurrere non potest. Quintil. Mandos. de monitor. q. 53. nu. 3. fol. 69. T. 3. P. 2.

Possessiones in plurali qualiter consideremus quoad sui naturam, ac effectum.

* POSSESSIONES bonorum decreta, atque dationes iurisdictionis appellatione contineri pespicuè demonstratur. Hier. Muscorn. de iurisd. & Imper. vers. quoniam. nu. 162. f. 27. T. 3. P. 2.

Clericorum, & ecclesiæ an teneantur pro rata soluere, cum alijs, ad hoc vt territorium eorum incendijs, & rapinis, & alijs malis non grauetur. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 62. num. 46. fol. 187. T. 15. P. 2.

Dominia, & iuriusdictiones apud Saracęnos possunt sine peccato esse. Ant. Corser. de potest. Regia. 5. & vlti. P. quęstio. 71. num. 24. fol. 141. Tom. 16.

Factæ per clericum in terra ecclesiæ, cui relinqui possunt. Ioan. Francisc. Paul. de visitat. quæstio. septima. 2. Par. nume. 29. folio 203. Tom. 14.

Fiscales nō tenentur ad onera extraordinaria. Martio. Laudens. de fisco. q. 101. col. 1. f. 5. T. 12.

Nullum habent statum de per se, sed ecclesia est capax iurium. Barthol. Bellenz. de charitat. subsid. quæstio. 28. num. vnico. fol. 152. Tom. 15. P. 2.

Vel domos, qui emunt multò minus precio, quàm valeant cū pacto, quod inter certum tempus ille uenditor possit reemere, usura præsumitur. Antoni. Archiep. Florent. de usur. uersic. de usur. nu. 17. fol. 79. Tom 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Possessionis varia consideratio circa eius essentiam, atque operationem.

*POSSESSIONIS adeptio facta pendente appellatione) per electionem, & confirmatum, aut per præsentatum, & institutum valet tanquam effectus consecutiuus iuris præcedentis, nisi fuisset facta inhibitio. Robert. Lancellot. de attentat. limitat, 5. num. 10. fol. 327. Tom. 5.

Adeptio rei litigiosæ ab hærede vniuersali capiente possessionem bonorũ hæreditariorum facta non est attentata. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. nu. 328. f. 308. T. 5.

Vigore executorialium dicitur attentata, si nõ seruentur quatuor termini secundum stilum rotæ. Robert. Lancellot. de attenta. c. 4. nu. 308. f. 307. T. 5.

Appræhensio facta nullitate pendente, vti attentata fuit reuocata per sacrum concilium Neapolitanum. Robert. Lancellot. de attentat. c. 17. nu. 40. f. 369. T. 5.

Assequutionem operari, quòd causa possidentis, & nõ possidentis sit æqualis. Pet. And. Gãb. de auct. leg. de lat. lib. 3. tit. de potest. legati &c. nu. 654. f. 174. T. 13. P. 2.

Beneficij acquisitio, quod prætendebatur litigiosum vigore monitorij auditoris camerę absque commissione non est attentata. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. nu. 322. f. 307. T. 5.

Litigiosi adeptio facta per eum, qui obtinuit tres conformes, & earum vigore executorialcs post lapsum viginti annorum non dicitur attentata, licèt non appareat ab intimatione exequutorialium, & de seruatione terminorum. Robert. Lancellot. de attentat. c. 4. nu. 336. f. 308. T. 5.

Bonorum petendæ solemnitas, hodie non obseruatur. Nic. Valla. de reb. dub. vers. cum omnes, nu. 1. f. 325. T. 18.

Causa est modici præiudicij. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 15, nu. 4. fol. 449. Tom. 10. P. 1.

Causam mutare sibi nemo potest. Aymo. Crauet. de antiq. temp. vers. materia. nu. 111. f. 172. T. 17.

Neminem mutare posse. Michael. Vlcur. de regim. mundi. versi, ista quæstio. nu. 68. f. 120. T. 16.

Sibi mutans, quomodo vtroque iure puniatur. Hiero. Zanet. de differ. iur. ciuil. & cano. nu. 243. f. 206. T. 1.

Ciuilis amissione interueniente interrumpitur pręscriptio naturalis. Ioan. Franc. Balb. de præscript. versi, expedita secunda parte, nu. 6 fol. 106. T. 17.

Ciuilis etiam iusta credulitas, liberat a pena. l. si quis in tantam. Io. Bapt. Ponta. de spol. c. 3. nu. 115. f. 300. T. 14.

Coloratæ facta mentio, quando dicatur, vt gratia non dicatur subreptitia. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 11. P. 3. nume. 103. fol. 68. Tom. 15. P. 1.

Coloratæ taciturnitas quando noceat. Ioan. de Selua. de benefi. q. 11. P. 3. nu. 106. f. 69. T. 15. P. 1.

Commoda sunt multa. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. 3. P. in proęmio. nu. 2. f. 439. T. 10. P. 1.

Commoditas nemini est auferenda. Fran. Curt. senior. de sequestr. versi. quoties. nu. 7. f. 144. T. 3. P. 2.

Commodo non debet quis lite pendente priuari, & ideo lite pendente super validitate concordiæ, potest ea pendente pars niti, & iuuari capitulis dictæ concordiæ, nec vasallus est lite penden. possessione priuandus, etiam si contra eum agatur super commisso feudi. Robert. Lancellot. de attentat. declarat. 4. & vlt. nu. 1. fol. 337. Tom. 5.

Commodum vnum est, vt reijciat onus probandi in aduersarium. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. cap. vlt. nume. 101. fol. 127. Tom. 8. P. 2.

Continuatio, an in rebus mobilibus præsumatur. Ioan. Fran. Balb. de præscript. vers. primò quærit. nu. 8. f. 119. T. 17.

Continuationem allegans, si de pręsenti non possideat naturaliter, an licèt olim possederit, præsumatur hodie possidere. Andr. Alciat. de præsumptio. præsumpt. 21. nu. 11. f. 325. T. 4.

Defectus, licet interrumpat præscriptionem, non tamen interrumpit defectum tituli præcedentis. Ioann. Francisc. Balb. de præscriptio. versiculo, expedita secunda parte. numero 13. folio 106. Tom. 17.

Non interrumpit præscriptionem, quando modicum tempus superest ad præscriptionem. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. vers. expedita secunda parte. nu. 8. f. 106. T. 17.

Exceptiones dilatoriæ ob contumaciam. M. Ant. Blãc. de compromiss. inter coniun. uers. quæro. nu. 127. f. 176. T. 3. P. 1.

Duplex qualitas. Pet Pecch. de amortizat. bonorum. c. 12. num. 4. fol. 320. T. 11. P. 1.

Feudi traditio duobus facta, cui præsumatur facta prius, si cui ipsorum primò tradita fuerit ignoretur. Iac. de S. Georgio, versic. inuestiuit, nume. 7. f. 285. T. 10. P. 1.

Hæc translatio, de qua habetur mentio. in l. in rem. ff. de tei vendicatione, fit causa ordinandi iudicij in petitorio. M. Ant. Cucch. de mentient. circa possess. versicu. præmitte. nume. 312. fol. 298. Tom. 3. P. 2.

Ius acquiri potest in his etiam, quę sunt iuris publici, & in usu publico. Aymo. Crauet. de antiqui. tempo. uersi. materia. nu. 81. fol. 170. Tom 17.

Maximum commodum. Robert. Lancellot. de attentat. c. 30. num. 253. fol. 456. T. 5.

Missio traditio, & collatio sunt quiddam plane diuersum. Christoph. Roffinia. de benefic. capitulo duodecimo. nume. 27. folio 266. T. 15. P. 2.

Nomine veniunt propriè res immobiles. Francisc. Luca. de fisco, & eius priuileg. secunda. Par. princip. de modo munerum, num. 13. fol. 21. Tom. 12.

Plura sunt commoda. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. spetial. 6. in contract. nu. 6. fol. 159. Tom. 18.

Præscriptæ titulus, an etiam probari debeat verbis enuntiatiuis contra tertium. Aymo. Crauet. de Antiq. temp. versi, ampliatur, nu. 21. fol. 127. Tom. 17.

Prioritas in beneficijs quid operetur. Christoph. Roffi. de benefi. cap 12. nu. 38. fol. 266. Tom. 15. Par. 2.

Probatio resultat ex probatione detentionis. M. Ant. Cucch. de mentien. circa pos. versi. præmitte. nu. 444. fol. 300. Tom. 3. Par. 2.

Sequestratio in causa profana post appellationem facta censetur attentata. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 12. princip. n. 3. fol. 368. Tom. 5.

Etiam si fieret ad tollenda scandala, idem ibidem. nu. 22.

Suæ causam nemo sibi mutare potest. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. versi. sed emphyteuta. nume. 16. fol. 505. Tom. 15. Par. 2.

Traditio corporalis fienda. Pet. de Bellaper. de feud. tit. 7. qualiter feudum acquiratur. nu. 3. fol. 4. T. 10. P. 2.

Traditione censetur collatum dominium. Christoph. Roffi. de benefi. c. 12. nu. 28. fol. 266. Tom. 15. Par. 2.

Translatio etiam lite pendente de vno in alium collitigantem fieri potest citra vitium attentati, si princeps hoc exprimat. Robert. Lancellot. de attentat. numero quinto, limitat. 12. fol. 329. Tom. quinto.

Non fit ex l. nostra scilicet legis in rem. ff. de rei vendicatione, vbi difficilis sit recuperatio. M. Ant. Cucch. de mentient. circa possess. versi. præmitte. nu. 260. fol. 269. Tom. 3. Par. 2.

Peti debet prius, quàm causa terminetur in petitorio. Mar. Ant. Cucch. de mentien. circa posses. versi. premitte. nu. 300. vult dicere 309. fol. 298. Tom 3. Par. 2.

Translationem passim auditur super dominio vsque ad annos decem. idem ibidem nu. 300. fol. 298. T. 3. P. 2.

Trimę, qui iure vtitur, ex capite de pacificis possessoribus, illi opus est trium annorum tranquilla possessione, nec illi eam in rem potest quicquam prodesse decessoris sui possessio. Christoph. Roffi. de benefi. capitu. 6. numero secundo, folio 256. Tomo 15. Par. secunda.

Verbum etiam proprietatem significat. Melch. Palaez in tractat. maiorat. quæst. 28. nu. 8. fol. 375. Tom. 10. Par. 1.

Possessor absolutè, & dubitatiuè sumptus quomodo accipiatur & annalis, antiquior, & antiquus qualiter consideretur.

*POSSESOR absque causæ cognitione, spoliari non debet. Melch. Palaez in tractat. maior. quæstio. 14. nume. 6. fol. 448. Tom. 10. Par. secunda.

Ad hoc vt vincat in possessorio, debet possidere nõ vi, non clã, nec precario. Hier. de Mont. de finib. regun. cap. 94 nume. 3. fol. 355. Tom. 3. Par. 2.

Ad onus collectarum, semper cogitur, cum rem possideat, quæ cum suo onere pertranſit etiam quòd alter sit allibratus. Nic. Festat. de æstim. & collect. capitu. quarto, numero 6. folio 179. Tom. duodecimo.

Ad quem res pertrãsit, ad prædictas collectas cogitur. Nic. Festat. de æstim. & collect. cap. 4. nu. 14. fol. 179. Tom. 12.

An possit aliquando in perceptione fructuum turbari lite pendente. Ioann. Cop. de natural. fructi. capitu. 5. nu. 16. fol. 245. T. 17.

An possit petere refectionem expensarum, eo quod actor non fouendo iustam causam multum in lite expendidit. Ioan. Stafil. super commis. & lit. iusti. versi. in primis nu. 54. fol. 292. T. 15. P. 1.

Vel debeat cibari stante statuto quod in hæredem continuetur possessio. Melch. Palaez in tractat. maiorat. quæst. 14. nu. 9. fol. 448. Tom. 10. Par. 1.

Annalis renuncians beneficium, & post renunciationem in possessione remanſit, an dicatur priorem possessionem cõtinuasse, seu aliam de nouo acquisiuisse, adeo quòd contra impetrantem per obligatũ resignatarij possit excipere de annali regula. Ant. Bard. de temp. vtili cap. 3. nu. 14. fol 213. T. 5.

Antiquior in possessione manu tenẽdus est. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special 6. in contract. nu. 13. fol. 159. T. 18.

Obtinet in turbatiua. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæstio. 162. nu. 20. fol. 450. Tom. 11. Par. 1.

Quid in possessione titulata. idem ibidem. nu. 21.

Præfertur habenti recentiorem possessionem cum titulo. licèt cõtrarium teneant multi, sed ibi fœdere distinctionis omnia conciliantur. Virgin. de Boccat. de cinguio. I. C. Romani cap. 10. nu. 5. fol. 306. Tom. 3 Par. 2.

Si perdidit suam ciuilem possessionem, non agit interdicto de quo habetur mentio hic. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. cap. 10. nu. 7. fol. 306. Tom. 3. Par. 2.

Antiquus simplex, an aliquod remedium habeat contra nouũ simplicem possessorem nullam de dominio mentionem faciendo. Ant. Nicel. de concord. glos. nu. 164. concordia. 10. fol 149. T. 18.

Possessor beneficij ad quid teneatur, vel non, & quid possit.

*POSSESOR Beneficij non tenetur desistere a possessione, si vult stare iuri. Io. Stafil. de gratijs expectat. &c. ver. competenti. nu. 9. fol. 283. Tom. 15. Par. 1.

Beneficij pacificus quãto tempore quis dicatur, vt efficiatur sacerdos. Christoph. Roffi. de benefi. cap. 2. nu. 57. fol. 251. T. 15. P. 2.

Per decem.

Source : BIU Cujas

Per decem,aut viginti annos,an illud preſcribat. Ioan. de Selua. de benefi.q.21.P.3.nu.12.f.83.T.15.P.1.
Principalis, an poſſit poſt triennium ſuper vnito moleſtari. Pet. Rebuff.de pacif.poſſeſſor.verſicu. regula. numero 78. fol. 543. Tom.15.P.2.
Si intra tempus iuris non ſit factus ſacerdos, incidit in pœnam Lugdunenſis concilij.Chriſtoph.Roffi.de benefi.cap.2. nu. 56. fol.251.Tom.15.P.2.
Si poſt primam ſententiam contra ſe in curia nõ dimittat poſſeſſionem, nec velit ponere fructus in ſequeſtrum, non fit ſequeſtratio de fructibus aliorum beneficiorum.Ioan. Staphil. ſuper commiſſ.& lit.iuſti.verſicu.non datur.numero 3. fol.298.Tom. 15.Par.1.
Idem ſit in innodatus cenſuris pro certa ſumma pecuniarum. idem ibidem.nu.4.
Tenetur ſoluere iura epiſcopalia,etiam præterita. Hier.Gigas.de penſio.eccleſ.q.43.nu.4 f.344.T.15.P.1.
Bonæ,& malæ fidei,an vnus.idem quæ eſſe poſſit.Pet. Pecch.de amortiza.bono.c.27.nu.1.f.322.T.11.P.1.

Poſſeſſor bonæfidei qualiter conſideretur circa diuerſa, ad quid teneatur, vel non, quis dicatur,ſeu ſit.

*POSSESSOR bonæ fidei,an pro fructibus conſumptis teneri poſſit actione perſonali.Ioan.Franc.Balb.de præſcript q.30.nu. 5.fol.84.Tom.17.
Bonæ fidei,an reſtituat fructus factus locupletior. Io. Garſi. Hiſp. de expenſ.& meliorat.c.23.nu.40.f.342.T.17.
An teneatur ſatiſdare in hoc iudicio damni infecti.Iul. Ferret.de re naual.lib.11.nu.21.fol.346.T.12.
Compenſabit fructus perceptos cum ſumptibus, & laboribus. Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.verſi.verum quia. nu. 4.fol.498.T.15.P.2.
Compenſat fructus cum impenſis vtilibus.Guiliel.Redoa.de rebus eccleſ. non alienan. verſicu. colonus. numero 12. folio 498. Tom.15.P.2.
Compenſationem obijcere poteſt.Sebaſt.Medices de compenſa. q.31.nu.43.f.273.T.6.P.2.
Contra alterum bonæ fidei poſſeſſorem, an habeat remedium. Philipp.Franc.de diſpenſat.petit. verſic. omnipotentis Dei.nu. 12.fol.327.T.3.P.2.
Conuenitur ex æquitate.l.ſi me,& Titium. ff. ſi cert. pet. ſi non poſſideret ex titulo oneroſo. Ioan. Bapt. Ponta.de ſpol.lib.1.nu. 21 cap.3.fol.272.T.14.
Dici non poteſt in mixtis,qui omni colore careat.Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.c.16.nu.160.f.290.T.14.
Dicitur qui putat rem eſſe tradentis Ioan.Fran.Balb.de præſcrip. q.9.nu.5.f.58.T.17.
Diſtrahens rem hæreditatis,& redimens,an teneatur ad rem, & ad precium. Ioan.Cop de fruct.c.3.nu 2.f.241.T.17.
Diſtinguitur a malæ fidei poſſeſſore in reſtitutione fructuum in iudicio rei vendicationis.Guiliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.verſ.ſed nunquid.nu.3.f.513.T.15.P.2.
Doli exceptione expenſas recuperat. Guiliel. Redoa. de rebus eccleſ.non alienan.verſicu.de emptore.nume.3.folio 497.Tom. 15.Par.2.
Eſt,qui credit tradentem eſſe dominum. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ.non alienan.verſiculo.de emptione. numero 2.folio 497. Tom.15.P.2.
Ex cauſa violentiæ,vel furti poſſidere non dicitur. Philipp. Fran. de diſputat.petit.verſicu. omnipotentis.nume.31.fol.328.Tom. 3.Par.ſecunda.
Facit ſuos fructus induſtriales,non autem naturales. Guiliel. Redoa.de rebus.eccleſ.non alienan.verſic.ſed nunquid.nu.8.f.513. Tom. 15.P.2.
Facit ſuos fructus naturales,& eos qui ab alio ſatis ſunt. Io. Cop. de natural.fruct.c.6.nu.4.f.246.T.17.
Facit,ſuos fructus quos ſua percepit opera.Placen.de rerum vendicat.tit.4.de rei vendicat.nu.14 f.37.T.3.P.2.
Fructus conſumptus cenſetur lucrari. Placent.de rerum vendica. tit.4.de rei vendicat.nu.15.f.37.T.3.P.2.
Fructus induſtriales facit ſuos.Ioan.Garſi.Hiſp.de empenſ.& meliorat.c.23.nu.39 f.342.T.17.
Fructus perceptos lucratos eſt,ſi eos conſumpſit ante litis conteſtationem.Ægyd.Thomat.de collect.verſicu.vendentes.num.6. fol.178.Tom.12.
In petitione hæreditatis ſumptus neceſſarios,& vtiles ſeruat.Placent.de iudic.tit.15.nu.8.f.94.T.3.P.1.
Indiſtinctè lucratur fructus a melioratione cauſatos. Guiliel. Redoa.de rebus eccleſ.non alienan.verſ.de emptore.nume. 4.fol. 497.Tom.15.P.2.
Non debet ad fatalitatem teneri.Placent.de iudic.tit.15. de mora.nu.3.f.94.T.3.P.1.
Non omnes fructus ſuos facit ante cognitam alienam rem perceptos.Ioan.Cop.de natural.fruct.capitulo 6. numero 1. fol. 246. Tom.17.
Non tenetur de deterioratione rei poſſeſſæ. Albert.Brun. Aſtenſ. de diminutio.& deteriorat.numero 130. concluſ. 20. folio 377. Tom.17.
Non tenetur reſtituere fructus conſumptus.Ioan.Cop.de natural. fruct.c.6.nu.3.f.246.T.17.
Nõ tenetur,ſi res ipſa ſine dolo ſuo deterior efficiatur. Placen.de rerum vendicat.tit.4.nu.8.f.37.T.3.P.2.
Nunquam reſtituit fructus, qui potuerunt percipi ex augmento ab eo facto.Ioan.Garſi.Hiſpa.de expenſ.& meliorat.c. 23. num. 49.fol.343.T.17.
Poſt iudicium acceptum eſt eiuſdem conditionis cum malæ fidei poſſeſſione.Ioan.Cop.de natural.fruct.cap.5.nume. 3. folio 245.Tom.17.
Poſt motam controuerſiam ſtatim fit malæ fidei.Ioan.Cop. de fruct.c.4.nu.2.f.241.T.17.
Qua poſſeſſione fructus ſuos efficiat.Ioan.Cop.de natural.fruct. cap.2.nu.5.f.246.T.17.
Quatenus precium rei alienatæ teneatur reſtituere. Paul. Girlan. de relaxat. carcerat. quæſtio. quinta. numero 2.folio 349.Tom. 11.Par.prima.
Quatenus teneatur de mortalitate.Ioan.Garſi.Hiſp.de expenſ.& meliorat.c.23.nu.49.f.343.T.17.
Quis dicendus.Philipp.Franc.de diſputat.petit.nume.5.fol.327. Tom.3.P.2.
Quoad reædificationem dici non poteſt, qui in ſic damnato terreno ſucceſſit.Vgol.de hæret.numero 7.folio 268.Tom.vndecimo Par.ſecunda.
Quo legis remedio iuuetur, ſi a poſſeſſione ceciderit.Coſtantin. Rog.de remed poſſeſſ. verſicu. pro tractatus.nume.6.folio 245. Tom.3.P.2.
Quomodo poſſit uſucapere fructus induſtriales, cum ſit factus dominus ſola perceptione.Io.Fran.Balb.de præſcript.q.35.nu. 7.fol.84.Tom.17.
Quomodo teneatur de percipiendis fructibus. Io. Garſi.Hiſpa. de expenſ.& meliorat.c.23.nu.43.f.342.T.17.
Quomodo vtiles expenſas deducat.Ioan.Garſi. Hiſpa.de expenſ. & melioratio.c.1.nu.25.f.259.T.17.
Ratione ius quod habet, facit fructus ſuos. Philipp. Franciſc. de diſputatio.petio.verſicu.omnipotentis.numero 5. folio 327. Tom.3.P.2.
Reſtituat fructus,induſtriales fructus locupletior.Ioan. Garſi. Hiſpa.de expenſ.& meliorat.capitulo vigeſimotertio.nuin.42.fol. 342.Tom.17.
Reſtituit fructus, qui integri ſunt tempore litis conteſtatæ. Ioan. Cop.de natural.fruct.c.6.nu.2.f.246.T.17.
Semper neceſſarias expenſas deducit.Ioan.Garſi.Hiſp.de expenſ. & meliorat.c.1 nu.24.f.259.T.17.
Si rem hæreditariam alienauerit, & precium receperit, vel rem permutauerit,tunc non in actoris facultate erit hac hæreditatis petitione ad precium,vel ad ipſam rem hæreditariam agere, cũ bonæ fidei poſſeſſor hac tantum actione conueniri poteſt ad rem,quam pro re hæreditaria habuit,& non ad ipſam rem hæreditariam.Achil.perſonal.de petit.hæredit.nume.664.fol.287. Tom.3.P.2.
Sumptus factos in prædium quod apparuit alienum retinere poteſt.Placent.de rerum vendicat.titu.4.numero 11. fol. 37. Tom. 3.Par.ſecunda.
Vel malæ fidei quis dicatur eſſe in alienatione rerum immobiliũ ad minorem ſpectantium.Ioan.Maurit.Bollan.de reſtitut.in integ c.277.nu.7.f.182.T.5.
Vniuerſalis integros ſumptus quos deducit, etiam ſi fructus excedunt expenſæ.Ioan.Garſi.Hiſp.de expenſ. & meliorat. cap. 1. num.15.fol.259.T.17.

Poſſeſſor bonorum maioratus quomodo conſideretur.

*POSSESSOR bonorum maioratus agẽs aduerſus turbantem, adhuc eſt reus,& poſſeſſionis commodis gaudẽt illi, qui corporaliter poſſident bona maioratus.Melch.Palaez.in tractat. maiorat.q.16.nu.5.f.451.T.10.P.1.
Bonorum maioratus alienãs partem bonorum maioratus, an omnia amittat. Melch. Palaez.in tract.maiorat.q. 18.nu.5.fol.471. Tom.10.P.1.
Et quid in feudatario idem ibid.
Maioratus,an ex bonis maioratus poſſit dare arras mulieri, & an dicatur excedere decimam bonorum, & an bona feudalia appellatione bonorum veniant.Melch.Palaez.in tractat. maiorat. q.9.nu.13.f.445.T.10.P.1.
Maioratus incidit in pœnam tradendo rem maioratus alienatam etiam per conſtitutum. Melch. Palaez.in tractat. maiorat.q.18. nu.3.fol.471.T.10.P.1.
Maioratus quando dicatur bona dilapidare.Melch.Palaez.in tractat.maiorat.q.34.nu.9.f.492.T.10.P.1.
Maioratus,qui rem maioratus alienauit,an eam petere poſſit. idẽ idem ibid.q.15.nu.17.f.470.T.eod.
Maioratus ſi fraude colligit fructus immaturos, quid agi debet, & quæ maturitas attendatur.Melch.Palaez.in tractat. maiorat. nu.2.q.24.fol.486.T.10.P.1.
Maioratus ſi non conſentiat poſſeſſioni iudiciali alteri conceſſæ, ſibi non præiudicat.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.16. nu. 6. fol.451.T.10.P.1.
Non eſt propriè hæres,ſicut nec fideicommiſſarius.Pau.Leon.de ſubſtitut.verſi.cuncti iuris.nu.73.f.279.T.8.P.1.

Poſſeſſor variè, ac miſcellaneè conſideratus.

*POSSESSOR clandeſtinus,qui poſſedit per annum domino ſciente,& patiente debet manuteneri.Virgin.de Boccat.de Cing.iur. ciuil.Romani.c.2 nu.108.f.304.T.3.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Collitigans resignans beneficium in manibus ordinarij facit possessionem vacantem, & eam absque vitio attentatorum potest adipisci alter collitigans. Robert. Lancellot. de attentat. c.4.nu. 330.fol.308.T.5.

Conueniendus est,licèt exhibeat authorem suę venditionis. Guiliel.Redoa.de rebus eccles.non alienan.nume.5.fol. 512. Tom. 15.Par.2.

Conuentus ad rem,si soluat æstimationem actori,an habeat actionem sine cessione.Guiliel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.versi. ad repetendum.nu.18.f.512.T.15.P.2.

Conuẽtus hypothecaria potest offerendo debitum petere sibi cedi iura,si onus luendi rem possessam, & hypothecatam non incumbat ipsi possessori.Ant.Negusa.de pig.& hypothe. 3. mẽb. 5.nu.27.f.232.T.6.P.1.

Desinit fructus suos facere.simul atque cognoscit rem alienã esse. Ioan.Cop.de natural.fruct.c.5.nu.4.f.245.T.17.

Dicitur,qui pro suo possidet fructusq; colligit.Nic.Festat. de çsti. & collect.P.2.c.1.nu.37.f.176.T.12.

Dubius,an sit bonæ,vel malæ fidei.Ioan.Franc.Balb.de præscript. q.2.nu.1.fol.62.T.17.

Est tuendus in sua possessione,non obstante appellatione,vel pendentia litis, etiam quod sua possessio sit contra ius commune. Franc.Ercula.de attentat.c.3.nu.8.f.256.T.5.

Et ipse dicitur rei vendicationem in habitu habere.& potentia.M. Ant.Cucch.de mentien.circa poss. vers. præmitte. nu.11.f.293. Tom.3.P.2.

Et reus(etiam si constet de nõ iure suo) potest contra actorem dare obiectus.Robert.Lancellot. de attentat. declarat.4.& vlt.nu. 47.fol.338.Tom.5.

Etiam agẽdo gaudet cõmodis possessionis.Melch. Palaez.in tract. maiorat.q.16.nu.7.f.451.T.10.P.1.

Etiam singularis cogi potest cẽsum soluere,ac denario recognosce re emptionẽ,& dominium iuris percipiẽdi annuum.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.rub.16.de constit.annui census.nu me.67.f.420.T.15.P.2.

Ex collatione per laycum facta,an post triennium possit molestari. Pet.Rebuff.de pacific.possessor.versic.regula.nume.74.fol.543. Tom.15.P.2.

Ex ea re,quæ in lite est lucirum facere non debet.Ioan. Cop.de natural.fruct.c.5.nu.2.f.245.T.17.

Ex sola signatura capi potest,& infructus quis dicatur.Pet. Rebuf. de pacif.possessor.nu.65.f.543.T.15.P.2.

Extraneus ad collectas in loco possessionum suarum indictas tenetur.Pet.Antib.de muner.§.2.nu.39.f.34.T.12.

An teneatur ad focagia indicta in loco possessionum suarum. idẽ ibid.nu.57.fol.35.

Habens possessiones in loco originis, an pro ipsis ad munera teneatur,Pet.Antibo.de muner.§.1.nu.10.fol.30.T.12.

Feudi quando præstitit seruitia domino directo per longissimum tempus triginta annorum præscribit ius vtile,etiam in præiudicium domini directi, qui ignorantiam allegare potest. Aymo Crauet. de antiquit. tempo.versicu.absolutis. numero 28. folio 162.Tom.17.

Fructus tempore litis interuenisse perceptos non facit suos. Ioan. Cop.de natural.fruct.c.5.nu.14.f.245.T.17.

Habere præsumptionem pro se in his, in quibus datur quasi possessio.Guiliel.Redoa.de reb.eccles.non alienan.casu.11.num.6. fol.442.T.15.P.2.

Hæreditatis quæsita per seruum hæreditarium restituere tenetur. Ioan.Cop.de fruct.c.3.nu.4.f.241.T.17.

Si suo ex capite aliquam rem alienauerit hæreditariam, postquã hæreditatis petitione conuentus sit, nunquid hæc valeat alienatio,de iure sustineatur.Achil.Personal.de petit.hæred. nu.648. vbi inquit,quòd non adducta hac ratione, nam in vniuersali iudicio petitionis hæreditatis,res per solam controuersiæ mentionem litigiosa efficitur.f.286.col.3.T.3.P.2.

Hęres alienationis,an iuuetur inuentario.Sebast.Montic.de inuẽt. c.9.nu.151.f.223.T.8.P.2.

Creditoris,an iuuetur inuentario.Sebast. Montic. de inuent. c.9. nu.148.fol.223.T.8.P.2.

Immobilium terum non cogitur satisdare.Placent.de iudic.titu.8. nu.3.fol.94.T.3 P.1.

In duobus testamentis, eodem die confectis præfertur. Pet. Rebuff. de pacific. possessor. versicu.regula.numero 375.fol.556. Tom.15.P.2.

In iudicio diuisionis præsumitur dominus. Ioan. Lecirier. de primoge.q.113.conclus.nu.7.f.26.T.10.P.1.

In iudicio quòd vi, aut clam probare quid teneatur. Virgin. de Boccat.de Cingulo.I.C.Romani.capitulo quartodecimo.num. 19.fol.309.T.3.P.2.

In pari causa potior haberi debet.Thomas.Acti de Ludo.Schacc. q.9.princ.nu.113.f.187.T.7.

Inuictus facto iudicis immissus,absque citatione, & causæ cognitione potest a possessione expelli.Pet.Pecch.Ziriz. de iure fisẽ. nu.3.fol.155.T.3.P.2.

Non debet esse melioris cõditionis,quàm iustus.Remig.de Gon. de charit.subsid.q.42.nu.3.f.178.T.15.P.2.

Instrumentalis adiens iudicem tanquam meticulosum,videtur illam possessionem instrumẽtalem amittere,& habere se pro ejecto.Robert.Lancellot.de attentat limitatio. 1. numero 45.folio 322.Tom.5.

Alio non existente in possessione iudicem adiens,tanquam meticulosus possessionem amisisse dicitur.Quintil.Mandos.de inhibit.q.116.nu.3.f.112.T.5.

Seium moneri facit ad euacuandũ,& super restitutione fructuũ, Seio illi huius occasione inhiberi faciente,an actus per illum instrumentalem possessorem postea facti dicantur attentati.Quintil.Mandos.de monitor.quæstio.53.nume.1.fol.69.Tom.3.P.2. idem de inhibit.quæst.116.num.1.fol.112.T.5.

Legitimus habetur, donec contrarium appareat, qui est in quasi possessione.Ioan.Hier.Alban.de potest.Papæ.2.P.num.272.fol. 82.Tom.3.P.1.

Lite pendente non est possessione priuandus, etiam si illa sit contra ius.Robert.Lancellot.de attentat.declarat.4. & vlt.nume.3. fol.337.Tom.5.

Dummodo non sit contra ius, idest capta lite pendente. idem ibidem.nume.4.

Possessor maioratus qualiter considereturetur.

*Possessor maioratus,an mutet formam rei.Ioan.Garsi. Hisp. de expens & melioratio.c.16.nu.41.f.316.T.17.

Maioratus,an soluat debita prædecessoris, distinguitur inter institutorem,& reliquos.Ioan.Garsi. Hisp.de expens. & melioratio. c.16.nu.7.f.312.T.17.

Dilapidator cogitur ad restituendum maioratum, etiam si non constet de fraude possessoris.Melch.Palaez.in tract.maiorat. q. 34.nu.10.fol.492.T.10.P.1.

Nihil disponere de bonis potest,etiam in possessione.Melch. Palaez.in tract.maiorat.3.P.nu.14.f.440.T.10.P.1.

Nulliter alienans rem maioratus, an incidat in pœnam. Melch. Palaez.in tracta. maiorat.quæstio.13.4.Par.numero 4. folio 467. Tom.10.P.1.

Potest cedere Syluam ceduam.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q. 39.4.P.nu.5.fol.494.T.10.P.1.

Si alienat sub conditione,& reseruatione si Princeps licentiã præstiterit,non incidit in pœnam.Melch.Palaez. in tract. maiorat. q.18.4.P.nu.6.f.471.T.10.P.1.

Si committat aliquod delictum,per quod bona amisit,& postea fuit restitutus a Principe,an bona sint vinculata absque noua regia facultate.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.12.1.P.nu.4. fol. 348.T.2.P.1.

Si locauerit rem maioratus per nouem annos cum pacto de renouando ad alios nouem annos,nihil agit,& an valeat hoc casu locatio in tẽpore præmisso.Melch.Palaez. in tract.maiorat. q. 25. num.6.f.487.T.10.P.1.

Vendens rem ecclesiæ,etiam si nõ tradat,illam amittit,& an alienatione facta rei date in meratione, si traditio non interueniat, si reuocata melioratio.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.18.4 P. nu.4.fol.471.T.10.P.1.

Possessor malæ fidei qualiter quotque modis accipiatur, nec non quomodo possessor in genere consideretur tàm circa eius quiddita tem,quàm circa operationem.

*POSSESSOR malæ fidei abradit impẽsas vtiles per separationem, necessarias per officium iudicis recuperat.Guliel. Redoa. de rebus eccles.non alienan.versic.si vero.nume. 110.fol. 498. Tom. 15.Par.secunda.

Malæfidei,an possit auferre vtiles impensas.Guiliel.Redna. de rebus eccles. non alienan. uersicu. si uero. numero 10. folio 498. Tom.15.P.2.

An sit fruitus,non attenditur in fructibus æstimandis.Plac.de rerum vendicat.tit.4.nu.18.f.37.T.3.P.2.

Clam,uel præcario non potest longo tempore præscribere.Ioan. Fran.Balb.de præscrip.q.12.nu.3.f.66.T.17.

De iure ciuili spacio triginta, uel quadraginta ann. præscribit. Prosdoc.de Comi.de differ.iur. ciuil. & cano. numero 51. folio 193.Tom.1.

De iure canonico ullo tempore non præscribit.idem ibid.

Distrahens rem hæreditatis, uel redimens, an teneatur ad rem, & ad pretium. Ioan. Cop.de fruct. capitulo tertio. nume. 2.fol. 241.Tom. 17.

Dominij confirmationem præscribere potest.Fabia.de Mont. de emptio & uenditio. quæstio.septima.princip. numero 5.fol.64. Tom.6.P.1.

Emens non agit ad precium Fabia.de Mont. de emptio.& uendi tio.q.4.princ.nu.9.f.45.T.6.P.1.

Et is qui bona fide possidebat,post litem contestatam,cum fructibus perceptis,quatenus facienda sit.Iaco. Simanc.de cathol. institut.tit.9.nu 113.f.126.T.11.P.2.

Etiam ad fructus quos percipere potuit teneri, qualiter intelligatur. Ioan.Cop.de natural.fruct.capitulo secundo.nume.1.fol. 244.Tom.17.

Fructus omnes perceptos hætedi restituere tenere.Ioan. Cop.de fruct.c.2.nu.1.f.240.T.17.

Fructus suos facit, qui ex impensa, aut cultura prouenerunt. Albert.Brun.Astens.de augm.&c.conclus.quartadecima. princip. num.5.fol.363.T.17.

Incipiens bona fide possidere, an faciat fructus suos. Ioan.Cop. de natural.fruct c.3.nu.1.f.244.T.17.

Non lucratur fructus perceptos ante diem editi interdicti. Ioan. Cop.de natural.fruct.capitulo 1.num.6. fol. 244. Tom.17. & Ioan.Coras.de benefic.capitulo quinto.numero 5.fol.291. Tomo 15.Par.2.

Non nisi ad fructus tenetur, qui honestè percipi poterunt. Ioan. Cop.de natural.fruct cap.4.nu. 5.fol244.T.17.

Non præsentat,Ioan.de Selua.de benefic. q.9.P.2.nume.5.fol.38. Tom.15.P.1.

Non

Source : BIU Cujas

Non repetit impensas in re aliena factas. Guliel. Redoa.de rebus eccles. non alienan. versiculo, si verò. numero 7. fol.497.Tom. 15.Par.secunda.
Nullo tempore præscribit. Ioan. Campeg. de testib. regula 420. vbi ponit nouem fallentias.fol.121.T.4. & Christoph. Roffi. de benefi.c.1.nu.24.f.247.T.15.P.2.
Nullos fructus suos facere potest Placen.de rerum vendicat.titu. 4.de rei vendicat.nu.16.fol.37.P.2.
Post annos triginta contra omnem petentem, tutus est. Nepos. a Montalb.de exceptio.quæstio.sextadecima.numero 4.fol. 122. Tom.3.P.2.
Quatenus fructibus restituendis teneatur.Ioan.Cop.de natural. fruct.tit.4.nu.2.f.244.T.17.
Qui spatio 30.ann.præscripsit,an per vim possit expelli, seu spoliari dominio.Ioan.Franc.Balb.de præscript.quæstio.6.num.7. fol.63.Tom.17.
Quis sit.Pet Pecch.de amortizat.bono.cap.15.nume. 4. fol. 321. Tom.11.P.1.
Quo casu fructus,quos percipere potuit,restituere non teneatur. Ioan. Cop. de natural. fruct. capitulo quarto. numero 4. folio 244.Tom.17.
Secundum leges spatio trium, vel quatuor annorum præscribit, secus secundum canones.Galua.Bono.de differen. legum,& canon.nu 21.fol.189.T.1.
Tenetur ad fructus, quos cum posset dolo percipere omisit. Ioan.Cop. de natural. fruct. capitulo secundo. numero 4. folio 244.Tom.17.
Tenetur si res penès se existens deterioretur. Plac. de rerum vendicat.tit.4.nu.8.f.37.T.3.P.2.
Voluptatis expensas ex Accursij sententia amittit, ex iure consultorum verò abradit,adducitur notabilis.l. ex duobus fratribus. ff.de negocijs gestis, vt ędificia ampla plerunque ad voluptatem pertineant.Ioan.Garsi.Hispa.de expens.& meliorat. cap. 5. nu.8.fol.271.T.17.
Modernus,quando pro tributis teneatur. Pet. And. Gamb.de auctor.lega. de lat.libro 6.de pensio.numero 459.folio 197.Tom. 13.Par.secunda.
Modicæ cespitis non habendus pro immobilium possessore in magis debitis.Francisc.Curt.senior.de sequestr. quæstio. 6.nu. 36.fol.146.Tom.3.P.2.
Mortalitatem præstare non tenetur. Io. Cop.de natural.fruct.c.5. nu.6.fol 245.T.17.
Non dicitur, qui incontinenti expelli potest. Anton.Negus.de pigno.& hypothe.2.membro tertia. Par. nume.16.fol 216.Tom. 6.Par.prima.
Non docens de titulo,nec colorans obtinet contra petentem restitutionem non coloratam,quoad effectum solutionis.Franc.Ercula.de attent.c.20.nu.20.f.268.T.5.
Non est lite pendente amouendus a possessione, etiam si prætendatur eum ipso iure priuatum.Robert.Lancellot.de attētat.declarat.4.& vlt.nu.18.f.337.T.5.
Non est malæ fidei,qui scit se actionem personali teneri. Io. Fran. Balb.de præscript.quæstio.vndecima.nu.2.f.66.T.17.
Non est sua possessione priuandus,etiam si confiteretur se nullum ius possidendi habere, antequam clarè appareat de iure aduersarij.Robert.Lancellot.de attentat.quęstio.prima.nume.67.fol. 429.Tom.5.
Non inducit collationem,nec petitio operarum facit indictionem earum, antequam indictæ sint. & possessio est facti,nec tribuit ius in re.Pet.Rebuff.de pacif. possessor.versic. regula.nume.24. fol.541.Tom.15.P.2.
Non liberatur,quin possit rei vendicatione conueniri,etiam quod agi possit contra eum, qui dolo desijt possidere. Mar. Anton. Cucch.de mentien.circa possess.Versicu.præmitte.nume.9.fol. 293.Tom.3.P.2.
Non tenetur ad census præteritos, si ille, qui habet consequi censum, potuit illum exigere,& non exegit.Guliel.Redoa.de rebus eccles.non alienan.rubri.sextadecima. nume. 64. fol.420.Tom. 15.Par.secunda.
Non tenetur probare quòd ipse non possidet, ui,clam, vel precario,cum bona fide possidere præsumatur.Virgin. de Boccat. de Cingulo.I.C. cap. quartodecimo. numero 17. folio 309. Tom. 3.Par.secunda.
Nouus non tenetur ad præterita.Remig.de Gon. de charitat. subsid.q.43.nu.4.f.178.T.15.P.2.
Nouus rei tenetur ad onera præterita,& futura,non quidem respectu personæ, sed possessionis, actione tamen concessa aduersus venditorem.Ægyd.Tomar.de collect. versic. non obstante.nu. 20.fol 118.T.12.
Pacificus beneficij sine titulo non potest molestari post triēnium. Pet.Rebuff.de pacifi.possessor.versic. regula. nume.63.fol.543. Tom.15 P.2.
Pacificus dicitur quò ad illos, qui litem non mouerunt Pet. Rebuff. de pacific. possessor. versicu. regula. nume. 200.folio 548. Tom.15.P.2.
Et quis,& quomodo dicatur.Franc.Ercula.de attentat.cap.9.nu. 5.fol. 62.T.5.
Non debet molestari,etiam si qualitas fuerit omissa.Pet. Rebuff. de pacifi.possessor.nu 96.f.544.T.15.P.2.
Pendente sequestro fructuum,an & quādo ex eis ali debeat. Fran. Curt.senior de sequestra. versicu. quoties. numero 10. fol. 144. Tom.3.P.2.
Pignoris negans rem eius esse, cuius esse actor asseuerat, quomodo puniatur.M.Ant.Cucch.de mentient.circa possess.versi.prēmitte.nu.96.f.294.T.3.P.2.
Potest ante,& post litem quædam noua facere super re litigiosa, dummodo non sint in præiudicium.Robert.Lancellot.de attentat.declarat.1.nu.3.f.336.T.5.
Impetrare cautionem, ne offendatur in bonis arbitrio iudicis. Nicol.Moron.de fide treug.& pac.quæstio.162.nume.23.f.450. Tom.11.P 1.
Producere testes super eo,quod principalis debitor sit soluendo. Iacob. de Aren.de excus.bono.versi.excussio.nume.14.fol.141. Tom.3.P.2.
Prædij in quo est census, conueniri potetit nulla præcedente excussione.Ioan.Bapt.Lup.de vsur.§ 2 nu.16.f.129.T.7.
Prædij tenetur ad decimas præteritas non solutas ab eo,qui percepit fructus Remig de Gon.de charitat.subsid.quæstio.43.num. 3.fol.178 T.15.P.2.
Præsumitur dominus & titulo præcedenti possidere censetur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. nume. 7.special.6. fol.159.Tom.18.
Pro domo ruinosa cauere tenetur de damno infecto. Iul. Ferret. de re naual,lib.11.nu.49.f.346.T.12.
Qualiscumque offerens liberatur.Sebast. Montic. de inuent.vers. scimus.nu.121.f.242.T.8.P.2.
Quando ad fructus consumptos teneatur,& quando non.Io.Cop. de fruct.c.vnico.tit.2.nu.2.f.255.T.17.
Quare fructus inhonestè quæsitos restituere teneatur.Placen. de rerum vendicat.tit.4.nu.17.f.37.T.3.P.2.
Qui decernit citationem contra tertium, super beneficio vt ibi,licèt ipsam citationem per decem annos non fuerit exequutus, non dicitur pacificus.Franc.Ercula.de attentat.capitu.6.nu. 52. fol 260.Tom.5.
Qui diu rem possedit pacificè etiam sine titulo non tenetur ad restitutionem fructuum.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan. casu.8.nu.26.f.451.T.15.P.2.
Qui proprietarius non est, an beneficia conferre possit, & qualis esse debeat iste possessor.Ioan.de Selua.de benefi.q.7.P.2.nu.1. fol.37.T.15.P.1.
Quilibet est obligatus ad soluendum onera præteriti temporis. Remig de Gon.de charitat.subsid.quæstio.62.num.32.fol.187. Tom.15.P.2.
Quilibet malæ fidei deducit expensas, etiam fur.Melch. Palaez. in tract.maiorat.quæstio.trigesimasecunda.numero 3. fol. 490. Tom.10.P.1.
Quos fructus percepit.Ioan.Cop. de natural.fruct.c. 11. nume.2. fol.239.T.17.
Rei æstimatæ in dotem datæ venditæ per maritum, quando uir non est soluendo, liberatur ab eius restitutione off rendo æstimationem.Ioan.Guter.Plac.Hisp.de iuram.confirm.&c. cap.1. nu.1.fol.37.T.6.P.2.
Rei censuatæ potest conueniri ad solutionem censuum,etiam nulla facta excussione.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non aliena n.rub. 16.nu.66.f.420.T.15.P.2.
Rei litigiosæ,potest eiusdem acquirere dominium, non autem publiciana. Robert.Lancellot.de attentat.capitu.4.nume.528.fol. 314.Tom.5.
Rei,quam ego ab ecclesia iure emphyteutico teneo,si a me conueniatur,an possit excipere me canonem ecclesiæ non soluisse, & a iure emphytheutico cecidisse.Guido de Suzar.de iure emphytheo.nu.39.fol 192 T.6.P.1.
Rerum maioratus,qui vtitur rebus ad vsus non destinatos,tenetur ad æstimationem deteriorationis.Melch.Palaez. in tract. maiorat.q.39.nu.4.f.494.T.10.P.1.
Semper est conueniendus,licèt exhibeat authorem suum. Guiliel. Redoa.de spol.eccles.q.12.nu.15.f.254.T.14.
Si litem super possessione, & fructibus patitur, ita quòd eos non percipit,perinde est,ac si possessionem non haberet, ideo poterit impetrare literas in forma pauperum.Ioan. Staphil. de gratijs expectat.&c.forma.9.nu.20.f.268.T.15.P.1.
Tenetur ad omnia spolia,& ad annexa.Guiliel. Redoa.de spol.eccles.q.17.nu.20.f.262.T.14.
Tertius, an conueniri possit ad omnem censum. Guiliel. Redoa. de rebus eccles.non alienan.rubri. sextadecima. nume.69.folio 420.Tom.15.P.2.
Triennalis non debet molestari, etiam per viam denunciationis euangelicæ. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor.nume. 26.fol.541. Tom.15.P.2.
Post recedentiam nō potest molestari.Pet.Rebuff. de pacifi. possessor.nu.201.f.548.T.15 P.2.
Si confiteatur per literas se habuisse notitiam citationis contra eum decretæ, ante completum triennium, non per hoc minus pacifica dicitur sua possessio. Franc. Ercula. de attentat.c. 6 nu. 53.fol.260.Tom.5.
Tam in possesso. quàm in petitorio iuuatur edicto de pacificis possessoribus contra Gomesium.Pet.Rebuff.de pacifi.possessor. num.25.f.541.T.15.P.2.
Verus ille dicitur,qui percipit fructus.Robert. Lancellot.de attentat.limitat.1.nu.72.f.323.T.5.
Verus non liberatur,licèt alius se offerat liti, & cōsecutus fit actor æstimationem ab eo.M.Ant.Cucch.de mentient.circa poss.ver. præmitte nu.271.f.297.T.3.P.2.
Violentus si statim deijciatur, non potest interdictum restitutoriū intentare.Christoph.Roffi.de benefic.cap. 16. nume 8.fol.273. Tom.15.P.2.
Vnius prædij, nunquid ab emptore census possit insolidum conueniri.Ioan.Bapt.Lup.de vsur.§.2.nu.17.f.129.T.7.
Vsuras debet de pecunia ex venditione rei hæreditariæ redacta,ex quo scit hæreditatem a se peti.Ioan.Cop.de fruct. c.4.nu.3.fol. 241.Tom.17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Poſſeſſore, terminus in ablatiuo ſumptus quomodo accipiatur.

*POSSESSORE allegante poſtquam petitur executio contra eum, quod bona ſuperuenerunt principali debitori, an ſit audiendus ipſe. Benedict de Plumb. de diſcuſ. ver. primò videndum. num. 20. fol. 142. T. 3. P. 2.

Suſcipiente in ſe iudicium, eximitur ille, qui dolo deſijt poſſidere. M. Ant. Cucch. de mentient. circa poſſeſſ. uerſ. præmitte. nu. 10. fol. 293. T. 3. P. 2.

Poſſeſſorem in accuſatiuo ſumptum qualiter conſideremus.

*POSSESSOREM beneficij ſoluere penſionem non præſumitur, niſi obligatione præcedente. Petr. Andr. Gamb. de auctor. lega. de lat. lib. 6 de penſio. nume. 519. fol. 198. T. 13. P. 2.

Bonæ fidei ad fructus reſtituendos teneri, qualiter intelligendum. Ioan. Cop. de fruct. c. 4. nu. 1. f. 241. T. 17.

Bonæ fidei fructus ex re aliena perceptos facere ſuos, qualiter intelligendum. Ioan. Cop. de natural. fruct. capitulo 8. num. 2. fol. 239. Tom. 17.

Bonæ fidei reperiri ſine titulo. Ioan. Garſi. Hiſp. de expēſ. & melio rat. c. 23. nu. 37. f. 341. T. 17.

Bonorum ad onera præteriti temporis teneri. Petr. Andre. Gamb. de auctorit. lega. de lat. libro ſexto. de penſio. num. 432. fol. 196. Tom. 13. P. 2.

Teneri ad collectas a Docto. cum effectu intelligitur, licèt deſcriptus ſemper conueniatur, qui quod ſoluit a poſſeſſore repetet. Nicol. Feſtaz. de æſtim. & collect. c. 4. nu. 20. f. 179. T. 12.

Teneri ad collectas non deſcriptum pro regula a patribus noſtris traditum eſt. Nic. Feſtaz. de æſtim. & collect. capitulo 4. nume. 3. fol. 179. Tom. 12.

Poſſeſſores in nominat. plur. qualiter conſideremus.

*POSSESSORES bonæ fidei poſt litem conteſtatam, & controuerſiam motam, incipiunt malæ fidei poſſeſſores eſſe. Iac. Simanc. de cathol inſtitut. capitu. 9. de bonis hæret. numero 59. fol. 126. Tom 11. P. 2.

Bonæ fidei quos fructus reſtituere debeant. Guliel Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſicu. ſed nunquid. nume. 7. fol. 513. Tom. 15 Par. ſecunda.

Extranei an teneantur ad contributionem pro fontibus reficiendis in loco, in quo poſſeſſiones habent, etiam ſi ibidem domicilia non habeant. Pet. Antibo. de muner. §. 1. numero 13. folio 30. Tom. 12.

Feudi tranſitorij etiam ad extraneos hæredes debent iurare fidelitatem, & debita ſeruitia domino præſtare Incert. auth. titu. vigeſimo. de feud. quod tranſit ad hæredes &c. num. 4. fol. 162. Tom. 10. P. 1.

Iure reſiſtente, nunquid ex poſſeſſione commodum percipere poſſint. Ioan. Lup. de libert. eccleſ. quæſtio. ſexta. numero 2. fol. 4. Tom. 13. P. 1.

Malæ fidei, quare fructus ſuos ex re aliena facere prohibitum ſit. Ioan. Cop de natural. fruct. titu. 4. capitulo 1. nume. 2. folio 241 Tom. 17.

Quos fructus reſtituere debeant Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. verſiculo, ſed nunquid. numero 7. fol. 513. Tom. 15. Par. ſecunda.

Rei cenſuatæ tenentur, nedum ad futuros, ſed etiam ad præteritos cenſus, actione ſcilicet hypothecaria, non perſonali. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rubri. 16. nume. 63. fol. 420. Tom. 15. P. 2.

Rerum ſingularum fructus extantes reſtituere debent, velut hæreditatis poſſeſſores. Ioan. Cop. de natural. fruct. capi. 2. num. 6. fol. 246. Tom. 17.

Poſſeſſori terminus quomodo accipiatur.

*POSSESSORI antiquo habenti ciuilem, datur remedium contra ſecundum naturaliter tantum, etiam bona fide poſſidenti. Ioā. Boui. de ſtatur. vrb. præſcript. gl. 20. nu 2. f. 192. T. 17.

Bonæ fidei quæruntur fructus induſtriales, & naturales cōſumpti. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. capitulo ſecundo. nume. 13. fol. 304. Tom. 14.

Solutio facta liberat debitorem. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. c. 2. nu. 14. f. 304. T. 14.

Bonorum maioratus an liceat defendere poſſeſſionem mandato iudicis alicui datam. Melch. Palaez in tractat. maiorat. quæſtio. 14. nu. 10. f. 448. T. 10. P. 1.

Seu quaſi, licèt ab eo abſit proprietas, ius conferendi competere. idem in iure patronatus. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 1. nu. 19. fol. 297. T. 15. P. 2.

*POSSESSORIA hæreditatis petitione, quantum bonorum quis conſequatur. Ioan. Cop. de natural. fruct. capitulo 6. nume. 1. fol. 241. Tom. 17.

POSSESSORIA interdicta competunt pro ſeruitute. Ioan. Blanc. in epit. feud. lib. 4. ſiue P. 4. c. 1. nu. 69. f. 292. T. 10. P. 1.

Remedia pro neceſſario antecedēti poſſeſſionem requirūt. Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 118. nu. 3. f. 112. T. 5.

*POSSESSORIA omnia dantur iudicis officio nobili. M. Anton. Cucch. de mentien. circa poſſ. verſi. præmitte. num. 417. fol. 300. Tom. 3. P. 2.

Regulariter admittunt exceptionem illā, dolo facis, qui petis &c. M. Ant. Cucch de mentient. circa poſſ. verſic. præmitte. nu. 227. fol. 296. T. 3. P. 2.

Summariè tractari debent, & potiſſimè in beneficialibus. Petr. de Bais. in direct. elect. capitulo 47. 1. Par. nume. 1. fol. 404. Tom. 15. Par prima.

*POSSESSORIBVS duobus eiuſdem rei communiter contendentibus, prior eſt conditio prohibentis. Card. Iacob. de concil. lib. 3. art. 1 nu. 244. f. 236. T. 13. P. 1.

*POSSESSORII cauſa in Gallia regiorum tribunalium eſt, petitorij verò cauſa tractatur ſecundum leges pontificias. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 30. nu. 7. f. 282. T. 15. P. 2.

Et petitorij cumulatio operatur, vt id de quo prius liquet, expediatur iuxta diſtinctionem traditam. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. c 1 nu. 6. f. 303. T. 14.

*POSSESSORIO, aut quaſi, an pro annua præſtatione perſonali experiri poſſit. Iacob. Venent. de annua præſtat. quæſtio. 3. folio 243. Tom. 6. P. 2.

Quoque iudicio legitimatio perſonarum faciēda eſt. Robert. Lancellor. de attentat. c. 25. nu. 38. f. 438. T. 5.

Videtur renunciare, qui petitorium proſequitur. M. Anto. Cucch. de mentient. circa poſſeſ. verſicu. præmitte. nume. 313. fol. 298. Tom. 3. P. 2.

*POSSESSORIS aſſertione, dicentis ſe eſſe in bona fide ſtandum eſt. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſi. & pro faciliori. nu. 10. f. 499. T. 15. P. 2.

Conditio potior eſt in pari cauſa. Alberi. a Roſa. de ſtatut. q 86. num. 7. fol. 14. T. 2.

Mala fides nullo titulo purgari poteſt. Ioan. Cop. de natural. fruct. c. 2. nu. 3. f. 244. T. 17.

Poſſeſſorium quomodo conſideretur, quid, quotuplexque ſit, & eius effectus.

*POSSESSORIVM adipiſcendæ comparatur poſſeſſorio ex l. fin. C. vnde vi. Ioan. Baptiſt. Ponta. de ſpol. capitulo 9. num. 146. fol. 301. Tom. 14.

Adipiſcendæ eſt etiam remedium, quod datur ex ſecundo decreto in actionibus perſonalibus. M Ant. Cucch. de mētiēt. circa poſſ. verſ. præmitte. nu. 415. f. 300. T. 3. P. 2.

Ex l. fi. C de edict. D. Adri. requirit diligentem inquiſitionē poſſeſſoris cum eius citatione. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. c. 8. nu. 50. fol. 273. T. 14.

Recipit probationem poſſeſſionis feudi ex eius inueſtitura, licèt ſecus in ſpolio. idem ibid. lib. 2. c. 16. nu. 178. f. 191. T. 14.

Reijcit appellationem, ſicut ſpolium. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. nu. 40. c. 3. f. 305. T. 14.

Beneficij temporale. Ioan. Coraſ. de benefic. capitu. 2. nume. 8. fol. 287. T. 15. P. 2.

De iure ciuili non competit aduerſus obligatum ad præſtationem annuam, ſi ſoluere ceſſet ſecus de iure canonico. Hiero. Zaneti. de differ. inter ius cano. & ciuil. nu. 57 f. 201. T. 1.

De quo in l. 45. Taurina habet admixtam cauſam proprietatis. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quæſtio. 24. nume. 4. fol. 453. Tom. 10. P. 1.

Eſt pinguius, quàm remedium canonis reintegrāda. Fran. Ercula. de attentat. c 12. nu. 6. f. 263. T. 5.

Et petitorium ſi ſimul, & ſemel a principio intentatur, aduerſarius poteſt ſuper vtroque ſe defendere. Ioan. Staphil. ſuper commiſſ. & lit. iuſti. verſ. in primis. nu. 59 f. 292. T. 15. P. 1.

Sunt Correlatiua in perſonalibus annuis pręſtationibus. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de correlatiuis. verſic. venio ad primum. num. 7. fol. 261. Tom. 18.

Inſtituendum in cauſa cenſus. Benedict. Bon. de conſi. nume. 109. artic. 76. f. 174. T. 6. P. 2.

Intentari poteſt in cauſa cenſus propter retardatam ſolutionem cē ſuum. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. c. 18. nu. 65. fol. 321. T. 3. P. 2.

Intentari poteſt pro annuis redditibus. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 40 nu. 8. f. 383. T. 10 P. 1.

Iudicium momentaneum eſſe perhibetur. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. c 247. nu. 1. f. 176. T. 5.

Iudicium poſſit nè per pares curiæ determinari. Vldaric. Zaſ. de feud. P. 11. nu. 20. f. 324. T. 10. P. 1.

Mixtum fit altero de quatuor modis, de quibus hic remiſſiuè. Robert. Lancellot. de attentat. c. 28. nu. 124. f. 449. T. 5.

Negligentia non poteſt deteriorare prædia. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſi. q. 9 nu. 27. f. 205. T. 7.

Non datur pro annuis præſtationibus. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſ. tanquam. nu. 34. f. 158. T. 6. P. 2.

Non exigit ſcripturæ recognitionem. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. q. 65. nu. 13 f. 105. T. 10 P. 1.

Noſtræ legis, quod eſt adipiſcendæ, non habet maiora priuilegia, quàm poſſeſſorium recuperandæ. M. Ant. Cucch. de mentient. circa poſſ. verſ. præmitte. nu 237. vbi loquitur de l. in rem actionem. ff. de rei vendic. quę habet locum in poſſeſſorium adipiſcēdę. f. 298. T. 3 P. 2.

Recuperandę admittit exceptionem notorię proprietatis. M. Ant. Cucch. de mētient. circa poſſ. ver. pręmitte. n. 233. f. 296. T. 3. P. 2.

Competit regulari ſpoliato beneficio ſeculari, quod ab epiſcopo habuit. Ioan. de Selua. de benefic. quęſtio. 11. nume. 128. fol. 69. Tom. 15. P. 2.

Non

Source : BIU Cujas

Non admittit exceptionem dolo facis,qui petis.M.Anto.Cucch. de mentien.circa posses. versi.præmitte. numero 228.folio 296. Tom.3.Par.2.
Remedium,an pro iure mero negatiuo competat.Ioan.Arz.de nobilit.Hispa.&c.capitu.1.2.Par.princip.numero octauo,fol.233. Tom.decimosexto.
Si sit mixtum tunc appellatio a sententia in eo lata facit attentata. Robert.Lancellot.de attentat.limitat.25. numero 14.folio 273. Tom.quinto.
Sumarium,& plenum quod sit.Quintil.Mādos. de inhibit.q.118. nu.7.f.113.T.5.
Super annuis præstationibus de rigore iuris non intentari,de æquitate verò secus.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib. 10.n.100. fol.225.T.13.P.2.
*POSSESSORVM, & fructuum multiplex est diuisio.Placenti. de rerum vendicat.titu.4.numero decimotertio, folio 37. Tomo 3. Par.secunda.
*POSSESSVM, an assumat naturam possessoris.Ægid.Tomat.consil.2.nu.9.f.99.T.12.
Tanto tempore,cuius initij memo.non ext. præsumitur iustè possessum.Ioan.Fran.Balb. de præscrip.versic. expedita num.7.fol. 117.Tomo17.
*POSSESSVS hodie vt seruus pręsumitur retro possessus,vt seruus. And.Alciat.de præsumptio.præsumptio.26.numero sexto,folio 326.Tomo 4.
*POSSIBILIA sunt probabilia.Vbert.de Bob.de positio.versi.cum frequens.nu.48.f.9.T.4.

Possidens quatenus circa diuersa considetetur, & operetur.

*POSSIDENS aliquo titulo, non potest sibi causam possessionis varie.And Alciat.de præsumptio.præsumptio.23.numero 3.folio 325.Tomo .
Annuos redditus,an subleuetur ab onere satisdandi.Iac.Nouel.de iure prothomis.§.2.nu.110.f.33.T.17.
Audiendus est de suo iure in iudicio possessorio, vbi ex iusta causa ad eum peruenit possessio. Anto.Negu.de pigno.& hypothe.2. memb 3.P.nu.21.f.217.T.6.P.1.
Beneficium cum falso titulo non iuuatur decreto. Petr. Rebuf.de pacifi.possessor.versicu.regula.numero 252.folio 550 Tomo 15. Par.secunda.
De facto,illud in nominationibus debet exprimere.Petr. Rebuf. de nominat.quæstio.9. princip. numero vndecimo,fol.309. Tomo 15.Par.2.
In curia vacans per collationem ordinarij,an possit post trienniū molestari Pet.Rebuf.de pacifi.possessor.num.351.folio 554.Tomo 15 Par.2.
Iure regali debitum,poterit inter triginta annos molestari, & ibi quod reseruata principi in signum superioritatis non præscribūtur.idem ibid.nu.351.f.554 T.15.P.2.
Per alium,an iuuetur decreto de paci.possess.Pet.Rebuf. de pacific.possesso.nu.98.f.544.T 15 P 2.
Per triennium,vt in eo non possit inquietari, an debeat possedisse per triennium completum.Io.de Selua.de benefi.q.21.P.3.n.8. fol 83.T.15.P.1.
Vigore sententiæ iniustæ a qua aduersarius non appellauit, an cū bona conscientia illud teneat,& quod remedium victus contra eum habeat.Ioan.de Selua.de benefi. q.21.Par 3.nu.14. fol.83. Tom.decimoquinto, P.1.
Bona censu affecta,an sit citandus. Benedic.Bon de censi.num.91. artic.59.fol.173.T 6 P.2
Bona feudalia, an præscribat contra dominum ignorantem bona ea possideri per tertium,qui vendidit illa tanquā libera. Aymo. Crauet.de antiq.temp.versicu.absolutus.numero 31.folio 162. Tom.decimoseptimo.
Bona fide non conuenitur condictione triticaria.Ioan.Bap.Ponta. de spol.lib.1.nu.19.c.2.f.272.T.14.
Bona fide rem alienam non tenetur,etiam si de dolo ipsius res intererat.Placenti.de iudic.ti.9.nu.1.f.93.T.3.P.1.
Capellaniam,vel altare iuuatur decreto.de pacific.possess.Pet.Rebuf.de pacifi.possessor.numero 98.folio 544.Tom.decimoquinto,Par.secunda.
Ciuiliter tantum,si deinde accipiat naturalem,non dicitur attenta re,vel innouare,sed magis continuare.Franc.Ercula. de attenta. c.3.nu.12.f.256.T.quinto.
Contra formam iuris tenetur ostendere titulum suæ possessionis. Iac.Nouel.de iure prothomis.ver.quid si forte.nu.quinquagesimoquinto,fol.28.T.17.
De tempore litis contestatæ debet manuteneri. Virgin. de Boccat. de cingulo.I.C.Romani. capitu.secundo, numero 100. fol.304. Tom.3.Par.2.
Decimas in aliena dioceſi,non iuuatur ex quasi possessione,nisi de titulo,vel priuilegio doceat Io.Bertachi. de episc. 2.P.4. lib.nu. 90.f.329.T.13.P.2.
Diuersa feuda in diuersis territorijs, debet diuersa iuramenta pro illis præstare incertus.Aut.ti. quinto,de feudo cum fidelitate. nu.29.f.155.T.10.P.1.
Ecclesiam debet manuteneri non possidens bona ecclesiæ.Virgin. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani.c.2.nu. nonagesimoquinto, fol.304.T.3.P.2.
Ecclesiam, vel titulum beneficij de consensu dotantis ecclesiam, debet manuteneri. Virgin. de Boccat.de cingulo. I. C. Romani c.2.nu.88.f.303.T.3.P.2.
Ex interdicto Saluiano debet manuteneri,secus si actum est hypothecaria.Virgin.de Boccat.de cingulo.I.C. Romani.ca.2.nu.61. fol.303.Tom.3.P.2.
Ex primo decreto post annum debet manuteneri. Virgin.de Boccat.de cingulo.I.C.Romani.capitu.secundo,nu.60.fol.303.Tomo 3.Par.2.
Ex primo decreto propter magnam cōtumaciam debitoris debet manuteneri.Virgin.de Boccat.de cingulo.I.C.Romani.c.2.nu. 58.f.303.T.3.P.2.
Ex secundo decreto debet manuteneri idem ibid nu.56.
Feudum,si fiat mutus,surdus,vel aliàs imperfectus ad seruiēdum domino,an amittat feudum.Franc.Sosbec.ad vsus feudo.P.12. nu.132.f.148.T.10 P.2.
Hodie,non præsumitur olim possediſſe.And.Alc.de præsumptio. præsumptio.21.numero decimoquinto,fol.325.T.4.
Immobilia, quando de fuga suspectus a lege præsumatur. Ioann. Bap.Caccialu.de debit.suspect.& fugit.quæst.1.num.14.fol.148 Tom.3.Par.2.
In pari causa potioris est conditionis. Paul. Grilan. de hæret.q.6. nu.quinto,fol.28 T.11.P.2.
Iniustè quo ad turbantem non debet manuteneri. Virgin. Boccat. de cingulo.I.C.Romani capitu.2.numero 105.folio 304.Tomo tertio,Par.2.
Quoad vnum,non quoad turbantem debet manuteneri contra turbantem.Virgin.de Boccat.de cingulo.I.C. Romani.ca.2.nu. 104.f.304.T.3.P.2.
Iure familiaritatis non potest præscribere.Ioā.Bap. Boui.de statut. vrb præscrip.gl.19.nu.263.f.191.T.17.
Ius patronatus,licèt non sit patronus, potest ad illud pertinentia exercere.Christoph.Roffi.de benefi.cap.23.nu. 11.fol. 276.Tomo 15.Par.2.
Longo tempore,vt feudum,secontra dominum tueri potest.Petr. de Bellaper.de feud.titu.septimo,numero 11.folio 4. Tomo 10. Par.secunda.
Mala fide qua actione ad fructus, & qua ad proprietatem conueniatur.Ioan.Cop.de natural. fruct.capi.1.numero septimo,fol. 244.Tom.17.
Minus quàm pupillus,aut adultus non est idoneus tutor,aut curator.Anto.Piag.de tuto.& curato.quæstio.3. numero 22.fol.327. Tom 8.Par.2.
Non habens facultatem exhibendi,data cautione liberatur.Virg. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani.ca.22.numero 10.folio 322. Tom.3.Par.2.
Non potest causam possessionis mutare, nisi causa extrinsecus adueniente,nec adueniſſe pręsumitur,nisi resignans in possessione longo tempore steterit, quod per triennium dicitur diu continuasse possessionem.Ant.Bard.de temp.vtil.c.3.nume.decimoquinto,fol.213.T 5.
Non præsumitur feciſſe melioramēta, quin potuerint ab alijs fieri.Culiel.Redoa.de reb.eccl.non alienan.vers.conductores.nu. secundo,fol.499.T.15.P.2.
Olim non præsumitur hodie possidere, quando esset præsumptio efficacior,quòd hodie non possideret.And.Alcia.de præsumpt. præsumptio.21.nu.16.f.325.T.4.
Pendente compromisso, quod durauit triennio,non poterit iuuari hoc decreto postea,nempe de pacifi.possess.Pet. Rebuf.de pacifi.possessor.nu.360.f.555.T.15.P.2.
Post contractum domino sciente, & patiente intelligitur per eundem in possessionem inductus. idem si dominus non contradicat.Paris.de Put.de reassump.instrum.rub.3. numero sexto, fol. 36.Tom.4.
Potest petere examinari testes ad æternā rei memoriam, non possidens non Nell.a S.Gemi.de testi.versicu. quia.num.82.folio 82. Tom.quarto.
Precario dicitur alieno nomine possidere. Ioan. Bap. Boui. de statut.vrb.præscrip.gl.20.nu.24.f.193.T.17.
Prædia deserta, non excusatur a muneribus, nisi a publicis tabulis aliqua ex parte oneris releuetur, aut omnino se a possessione abdicet.Ægid.Thomat.de collec.ver.vendentes.nume.14.folio 168.Tomo 12.
Prædium,deinde discedat, an possessionem ciuilem amittat.Ant. Bard.de temp.vtili.c.18.nu.7.f.223.T.5.
Rem alienam bona fide,an teneatur restituere fructus ex ea perceptos.Io Cop.de natural.fruct.cap.5.nu.1.f.245.T.17.
Bona fide, quo tēpore definat fructus suos facere.Io. Cop.de natural.fruct cap.5.nu.10.fol.245.Tom.17.
Mala fide cum fructibus perceptis, & qui percipi potuerūt, eam restituere cogi debet.Ioan. Cop. de natural.fruct.tit.4.c.1.nu.3. fol.244.Tom.17.
Rem alteri obligatam precario si venderet,non interuertit possessionem primi creditoris.Ioan.Boui.de statut.vrb. præscrip.glos. 20.nu.20.fol.193 Tom.17.
Rem ecclesiæ, ex contractu nullo tenetur etiam fructus restituere. Gulien.Redoa.de reb.eccles.non alienan.versi.sed nunquid.nu. 12.fol.513.Tom.15.Par.2.
Rem ecclesiæ,vt proprium satisfacit, si eādem vt ecclesiæ incipiat possidere.M.Ant.Marsil.de eccles.reddit.cap.29.nu.14. fol.362 Tom.15.Par.2.
Rem legis authoritate, nunquam dicitur malam fidem habere. Ioan.Fran.Balb.de prescript.quæstio.19.numero secundo,folio 69.Tom.17.
Rem furtiuam,illum à quo habuit nominare debet. Pet Rebuf.de nominat.q.1.nu.18.f.301.T.15.P.2.
Rem pro indiuiso non potest continuare suam possessionem in medietate, sed dicitur continuare in tota re.Robert. Lancellot. de attentat.limitat.1. numero sexagesimoquarto, folio 323.Tomo quinto.

Res

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Res maioris non potest esse tutor,& curator. Anton. Piag. de tut.& curat.q.3.nu.12.fol.327.T.8.P.2.
Semel, præsumitur possidere semper. Guido Papa. de præsumptio. ver.quia.nu.74.f.303.T.4.
Sine titulo non iuuatur decreto de pacif. possessor. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor.nu.191.f.547.T.15.P.2.
Sine titulo presumitur malam fidem habere,si antiquior possessor appareat. Ioan. Franc. Balb. de præscrip. verfic. expedita.nnm.10. fol.117.T.17.
Tenetur de omni damno,ac de lucro percepto,& percipiendo. Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par.4.c.secundo,num.43.f.112. Tom.15.Par.2.
Spatio sex mensium deinde spoliatus,si rursusque per alios sex mẽ ses possederit,an iuuetur regula de annali. Anto. Bard. de temp. vtil.c.3.nu.16.f.212.T.5.
Suo nomine,& dicens se possidere alieno nomine, incidit in hanc legem,scilicet in rem actio. de qua Marc. Anto. Cucch. de mentien. circa possess. loquitur. ver. præmitte.num.144.folio 295. Tomo 3.Par.secunda.
Titulo oneroso non potest iudicio conueniri,cum cesset equitas. I. si me,& Titium. Ioan. Bap. Ponta. de spol. capitu.6.num.139.fol. 301.Tomo 14.
Vnam rem beneficij,an beneficium dicatur possidere. Pet. Rebuf. de nominat.q.9.princ.nu.22.f.310.T.15.P.2.
Vniuersa,singula non possidet. Fran. Curt. Senior de testi.num.24. fol.145.T.3.P.2.

Possidentes terminus, qualiter applicatiuè accipitur.

*POSSIDENTES bona ecclesiæ, vel capellas contra sui ordinis instituta amittunt priuilegium sui ordinis, & tenentur soluere cũ alijs. Remig. de Gon. de charitat. subsid.q.62.nume.11. fol.186. Tom.15.Par.2.
Bona fide hæreticorum bona quanti temporis possessione prescribantur,& an post quadriennium possit molestari. Ioan. Franc. Balb. de præscrip. ver. veniens.nu.21.f.86.T.17.
Ex aliquo contractu,an illis controuersia mouenda sit. Iacob. Nouel. de iure prothomis.§.6. numero vigesimosecundo, folio 43. Tom. decimosexto.
Iuxta viam,tenentur aliquando transitum præstare,& viam reficere. Pet. Antibo. de muner.§. secundo,numero 4.folio 33.Tomo duodecimo.

Possidenti quid detur, vel non, quidque competat.

*POSSIDENTI beneficium reseruatum,& spoliatum non datur reintegratio. Franc. Hercula. de attentat.capitu.8.numero 1. folio 361.Tom.quinto.
Datur interdictum,quando ego aufugi de domo,vel reliqui rogãti me non per vim,vel rogationem. Virgin. de Boccat. de cingulo. I.C.Romani capitu.secundo,numero 83. folio 303.Tomo 3. Par.secunda.
Ex falsa causa,vel elidibili non suffragatur edictum,ne vis fiat. Virgin. de Boccat de cingulo. I.C.Romani.nu.88.ca. secundo,folio 303.T.3.Par.secunda.
Iustè manutentio dari debet,alteri verò prohibitio,ne accedat fieri debet. Virgin. de Boccat. de cingulo. I.C.Romani.nu.103.c.2. fol.304.T.3.Par.secunda.
Multa bona, licèt litigiosa munerum præstatio indicetur. Ægid. Thomat. de collect. ver.sanè.nu.28.f.156.T.12.
Regulariter non incumbit onus probandi. Ioã. Arz. de nobilit. Hispa.&c.capitu.quinto,numero secundo,folio 239.T.16.

Possidentis conditio, & commodum qualiter consideretur.

*POSSIDENTIS conditio est melior in re dubia. Io. Dilec. Durand. de arte testan.cautel.20.nu.2.f.146.T.8.P.1.
Conditio in dubio potior est. Maria. Soci. de oblatio. libell.11.nume.quinto,fol.129.T.14.
In pari causa potior est. Placen. de actio. personal. ti.6.numero 3. fol.40.T.3.Par.secunda.
Melior,quàm petentis. Philip. Fran. de dispurat. petitor. num.44. fol.329.Tom.3.Par.secunda.
Potior est in pari turpitudine. Bald. Perusi. de statut. versi. falsum. nu.secundo,fol.102.T.secundo.
Et Ioan. Iac. a Cani. de execut. vlt. volunt. ver. consentaneum. nume.7.f.191.T.8.P.1.
Magnum est commodum. Ioan. a Capistra. de vsur. secunda Par.2. Par.prin.nu.50 f.106.T.7.
Melior est conditio,quando vterque,certat de damno vitãdo. Rolan. a Valle. de confect. inuent. ver. quid si hæres. nume. secundo, fol.184.Tom.8.Par.secunda.

Possidere qualiter applicatiuè consideretur, & quid importet.

*POSSIDERE aliud est, aliud in possessione mitti. Io. Bap. Boui. de statut. vrb. præscrip. gl.20.nu.17.f.193.T.17.
Aliud est,& aliud in possessione esse. Tria ad hunc titulum requisita,nempe de pacificis possessoribus. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor.nu.203.f.548.T.15.P.2.
An præsumatur,qui olim possedit,si ipse non alleget possessionẽ. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 21. numero secundo, fol.324.Tom.4.
Duo idem insolidum eodem modo non possunt. Petr. a Mont. de potest. pontifi. versicu. hinc sumpta. nu. decimoquinto,fol.152. Tom.13.Par.1.
Et tenere quid significent. Petr. Rebuf. de nominat.q.9.nume.11. fol.309.T.15 Par.secunda.
Etiam nunc præsumitur,qui olim possedit. And. Alc. de præsump. præsumptio 16.nu.secundo,fol.323.T.4.
Hodie præsumitur,qui olim possedit. And. Alciat. de præsumptio. præsump.21.nu.1.f.324.T.4.
Pacificè,an dicatur is, qui habet recredentiam. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor.nu.198.f.547.Tom.15.P.2.
Quis dicatur si quis tenet ecclesiam, & alter campanile, quod est fortalicium. Gondis. Villadie. de legat.q. 14. nu.96.fol.275. Tomo 13.Par.secunda.
Quis præsumatur. And Alciat. de præsumptio. præsump.23.nu.1. fol.325.Tom.4.
Rem mobilem,an hodie præsumatur,qui olim possedit. And. Alciat de præsumptio. præsumpt.21.nu.6.f.325.T.4.
Se hodie si quis doceat, & ante decennium possederit, præsumitur medio tempore continuo possidere. And. Alciat. de presumptio. præsumptio.22.nu.secundo,fol.325.Tom.4.
Et quid in præscriptione.30.ann. idem ibid.
Se ipsum nemo potest. Franc. Zoanet. de Roma. Imper.num.138. fol.25.Tom.16.
Videtur,qui ex sua negligentia non possidet. Laur. Sil. de feudi recognit.q.76.numero 3.fol.87.T.10.P.1.
Vt vnitum,& in titulum contraria si quidem esse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib.5.nu.137.f.183.T.13.P.2.

Possideri quid possit, vel non.

*POSSIDERI, an dicantur pisces. Sebast. Medices. de venat.&c.q. 52.nu.1.col.1.f.403.T.17.
An possit,quòd teneri non potest. Pet. Pech. de amortizat. bono c. 12.nu.1.f.319.T.11.P.1.
Non potest res sub incerto concessa,& absque possessione nõ procedit præscriptio. Ioan. Franc. Balb. de præscrip.q.6.numero 2. fol 58.Tom.17.
*POSSIDET is cuius nomine res possidetur. Vital de Camba. de clauf. ver. clausula constituit. nu.2.f.376.T.18.
Iustè,qui prærote authore possidet. Alberi. a Ros. de statut. q.199. nu.5.f.53.T.2.
*POST, dictio post negationem posita necessitatem significat. Bal. Perus. de statut. ver. consensus nu.3.f.103.T.2.
Dictio,quomodo exponatur. Alber. de Pergam. de præposit. num. 31.f.274.Tom.18.
*POSTEA aduerbium,quod aduerbium sit,& quid denotet. Alber. de Pergam. de præposit. numero 85.fol.276.T.18.
Dictio de quo verificetur. Ludoui. de Sard. de nat. lib. ac succ. eorum. ver. ad euidentiam. nu.10.f.34.T.8.P.2.
Et dictio penes,quomodo exponantur. Alber. de Perga. de præposit. nu.32.f.274.T.18.
*POSTERIOR ordinatus a maiori præfertur priori ab inferiore promoto Philip. Prob. de iure regal.q.31.nu.6.f.398.T.12.
*POSTERIOR præfertur priori habenti solum ius ad rem. Ioã. Stafil. de gratijs expectat.&c. ver post hæc.nu.10.f.284.T.15.P.1.
Prioris locum accipere non debet. Barthol. Cẽpol. de Impera. mil. diligen. ver. virtutis.nu.4.f.315.T.16.
*POSTERIORA an derogent prioribus, si in sequentibus mentio non habeatur. Damas. de Brocard. memb.1. numero 5.fol.506. Tom.decimosexto.
Prioribus derogant. Vital. de Camba. de clauf. ver. de errore testis. nu.7.f.412.T.18.
*POSTERIORES in gradu si quando concurrant de iure communi simul cum proximioribus, tunc si simul in statuto nominati sint,simul admittentur. Alber. Brun. Astens. de statut. art.13. nu. 65.fol.241.Tom.2.
Præferuntur anterioribus in fructibus beneficij. Vital. de Camba. de clauf. ver clausula,& specialiter.nu.20.f.379.T.18.
Posteritas tota quantum ad primam diuisionem faciendam, vel ratificandam hoc pacto astringitur. nempè de vnione prolium. Iac. Rich. de vnio. proli.c.7.nu.65.f.25.T.6.P.1.
*POSTERITATI etiam nondum natę potest prouideri,tam in successionibus,quàm conuentionalib. dispositionib. Iac. Rich. de vnio. proli.c.7.nu.54.f.24.T.6.P.1.
*POSTERORVM appellatione in institutionib. & hæreditatibus deferendis,qui comprehendantur. Laur. de Palat. de statut. ver. quoniam.nu.197.f.280.T.2.
Appellatione veniunt etiam fœminæ. Hier. Gigans. de crimin. lesæ maiest.q.14.nu.16.f.76.T.11.P.1.

Posthumi in plurali qualiter considerentur.

*POSTHVMI alieni olim propter incertitudinem hæredes institui non poterant,verum id postea correctum est. Iac. Rich. de vnio. proli.c.7 nu.53.f.24.T.6.P.1.
An in pace contineantur. Nico. Moron. de fide treug.& pac.quæst. 180.nu.1.f.453.T.11.P.1.
An sint instituendi. Roland. de testam.& vlt. volunt. rub.15.nu.2. fol.6.T.8.Par.2.
Non includuntur in his, quæ sunt stricti iuris. Alberic. a Rosa. de

Source : BIU Cujas

ſtatut.quæſtio.134.num.1.folio 19.Tom.ſecundo.
Quoque liberi ideſt qui in vtero ſunt,ſi tales ſunt vt nati in poteſta te noſtra futuri ſint,ſuorum hæredum numero ſunt. titu.29. ex corpore.Vlpia.ti.22.ver. poſthumi quoque.col.3.circa med.fol. 276.Tom.1.
Sui ſunt qui poſt mortem,aut poſt teſtamentum ſui naſcuntur,vel quaſi naſcuntur nati poſt mortem ex iure antiquo inſtituuntur, nati poſt teſtamẽtum ex iure nouo, ideſt l.Iulia, Vell.Iac.Cuiaz. in ti.29.ex corpore Vlpia.ti.22.col.1.circa prin. in illis verbis poſthumi ſui.f.277.T.1.

Poſthumi in genit.conſideratio quomodo ſit accipienda.

*POSTHVMI applicatione,quid propriè veniat. Ant.Piag. de tut. & cur.q.12.f.330.nu.3.T.8.P.2.
Præteritione,an,& quando rumpatur teſtamentum.Albert.Brun. Aſtenſ.de rebus dub.verſic.quo ad commoda.numero 10.folio 349.Tom.18.
Quoque liberi cuiuſcunque ſexus omiſſi quod valuit teſtamentũ agnatione rumpitur.ti.29.ex corpore Vlpiani.ti.22.ver. poſthumi quoque.col.3.circa med.f.276.T.1.
*POSTHVMII Tiburti in filium animaduerſio,quia inimicos contra eius iuſſa fudiſſet.Hier.Gigans de crim. lęſæ maieſt.q.31.nume.7.f.42.T.11.P.1.
*POSTHVMIS, an poſſit pupillariter ſubſtitui. Aſcan. Clemens. Amer.de patria poteſta.effectu.15. capitu.6.numero 9. fol. 118. Tom.8.Par.2.
*POSTHVMO inſtituto vocantur poſthumi ex quacunque vxore. Pet.Pech.de teſtamen.coniug.cap.16. numero 3.folio 153. Tomo 8 Par.2.
Nomen imponens pater præſumitur. Ioan.Bap. Ponta.de alimen. c.3.nu.20.f.347.T.8.P.1.
*POSTHVMORVM genera quot,& qui ſint.Sebaſtia. Medices de diffinit.diffinit.88.nu 6.f.314.T.18.
*POSTHVMOS non includunt ea, quæ ſtricti iuris ſunt.Alberic.a Roſa.de ſtatut.q.134.nu.9.f.19.T.2.

Poſthumus qualiter conſideretur tam circa eſſentiam,quàm operationem.

*POSTHVMVS æquiparatur capto ab hoſtibus, & reuerſo. Benedic.de Barz.de fil.non legit.nat. §. de ventre concepto.nume.9. fol.31.T.8.P.2.
An comprehendatur in datione tutoris filiorum.Ang.de Gambel. de teſtamen.gl.78.nu.4.f.61.T.8.P.1.
An & quando naſcatur in poteſtate. Sebaſt.Montic. de patria poteſt.ver.liberi noſtri.nu.11.f.128.T.8.P.2.
Dicitur etiam ille,qui teſtamentum conditum, viuo tamen adhuc teſtatore.Aſcan.Clemens.Amer.de patria poteſt.c.6. effectu.15. nu.10.fol.118.T.8.P.2.
Ea filio primogenito, an in ſucceſſione aui præferendus patruo quoad primogenituram.Ioã.Lecirier.de primogenit.lib.1.q.26. nu.1.f.40.T.10.P.1.
Filius nominatim exhæredandus eſt: filia poſthuma,cæteræq; poſthumæ fœminæ, vel nominatim, vel inter cæteros: dummodo inter cæteros aliquid exhæredatis legetur.tit.29. ex corpore Vlpiani.ti.22.col.3.circa fi. verſic.poſthumus filius.folio 276.T.1.
Licèt actu non dicatur in poteſtate,in potentia dicitur.Paul.Leon. de ſubſtitut.ver.ſecundo,principaliter.numero 89.fol. 292.Tomo 8.Par.1.
Nunquid cenſendus inſtitutus venire inſtituto ſi viuo teſtatore naſcatur,& naſcitur mortuo.Lancellot.Polit.de ſubſtit.partic.6.q. ſeptima,nu.2.f.242.T.8.P.1.
Poſt decem menſes natus non præſumitur filius,licèt ſit poſſibilis. Ioan.Bap.Ponta.de alimen.capitu.3.numero 29. folio 447. Tomo 8 Par prima.
Præteritus a matre aliquando non rumpit teſtamentum. Rolan. de teſtamen.& vlt.volunta.rub.15.numero quinto, folio 6. Tomo 8.Par.1.
Præteritus rumpit teſtamentum, etiam ſi ſtatim expirauerit ante baptiſmum.Ioan.Dilec.Duran. de arte teſtan.cautel.10.num.1. fol.117.T.8.P.1.
Rumpit teſtamentum, licèt momento tantum vixerit. Albert. Brun.Aſtenſ.de permanent.&c.numero 10.concluſ.6.folio 395. Tom.decimoſeptimo.
Proprietate vocabuli ille dicitur,qui poſt patris mortem natus eſt, impropriè autem,qui facto teſtamento viuo adhuc patre.Aſca. Clemens.Amer.de pat.poteſt.effectu.15.capitu.6.num.12.folio 118.Tom.8.P.2.
Quandiu eſt in ventre,non poteſt dicere teſtamentum nullum,natus tamen illud rumpit.Laur.de Palat.de ſtatut.nu.70. folio 275 Tom.ſecundo.
Idem in filio capto ab hoſtibus præterito,qui non dicit nullum teſtamentum,ſed reuerſus demum rumpit.idem ibid.nu.71.
Qui poſt mortem eius natus erit,cui ſubſtitutus fuit,an poſſit ſubſtitui Lancellot.Potit de ſubſtitut.verſic. plura principaliter.nu. 52.fol.254.T.8.P.1.
Quid ſit.Sebaſtia.Medices.de diffinit. diffinit.88. numero 1.folio 314.Tom.18.
Quinque modis dicitur.Ang.de Gambel.de teſtam.gl.78.num.1. fol.61.T.8.P.1.
Quis dicatur.Roland.de teſtamen.& vlt.volunta.rub.15. numero primo,folio 6.Tom.8.Par.1.
Et Paul.Leon.de ſubſtitut.verſ.ſecundo,principaliter.nume.87. fol.292.T.8.P.1.
Quot modis excipiatur.Rolandi.de teſtam.de vlt.volunta.rub.15. nu.1.f.6.Tom.8.P.1.
Si naſcitur,& viuo teſtatore moritur, reconualeſcit teſtamentum in quo erat præteritus.Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. effectu.14.c.6.nu.8.f.117.T.8.P.2.
Vt rumpat teſtamentum, quæ requirantur. Rolandi.de teſtam. & vlt.volunt.rub.15.nu.3.f.6.T.8.P.1.
*POSTLIMINII iura non habent Turcæ, & Saraceni.Hiero.Preuidel.de peſte,& eius priuil. titu.de vlti. volunta.numero 8.folio 172.Tom.18.
*POSTLIMINIO reuerſus dicitur qui venit in caſtra noſtra, ſicut eſſet manu ab hoſtibus recuperatus.Alberic.a Roſa.de ſtatut.q. 78.nu.10.f.80.T.2.

Poſtliminium quid ſit, & quo iure introductum, & quid operetur.

*POSTLIMINIVM eſt de iure gentium.Pet.Belli. de re mili.3.Par. oper.ti.1.nu 1.f.346.T.16.
Et principis reſtitutio inſtar habent.Anton.de Roſel.de legitimat. ver.vltimo eſt videndum.nu.15.f.80.T.8.P.2.
Pacis,& belli.Pet.Belli.de re mil.3.P.operis.tit.1.nu.8.f.347.T.16.
Quare non fingit captum poſſeſſionem reliquiſſe, & an per ſeruũ poſſit captus retinere illam.Ant.de Roſel.de legitimat. verſi.viſo.nu.58.f.78.T.8.P.2.
Quibus competat.Pet.Belli.de re milit.3.Par.operis.ti.1.nume.3.
Quid Pet.Belli.de re mil.3.P.operis.ti.1.nu.3.f.346.T.16. fol.346.Tom.16.
*POSTQVAM, aduerbium eſt temporis, & quid ſignificet.Albert.de Pergam.de præpoſitio.nu.82.f.276.T.18.
*POSTREMA voluntas vſque ad mortem eſt deambulatoria.Ioã. Maurit.Bolla.de reſtit. in integrum capitu.279. numero 1. folio 182.Tomo 5.
*POSTRIBVLA publica propè eccleſias teneri non debent.Guliel. Duran.de modo ge.concil. celeb.rub. 10. numero 3.folio 159. Tom.13.Par.1.
*POSTVLANDI modus, & forma quæ ſit. Guliel.Mandagot.de elect.noui prælat.c.55.per tot.fol.424.Tom.15.P.1.
*POSTVLANDVS ſi eligitur epiſcodus, vel eligendus poſtulatur, an valeant electio,vel poſtulatio. Ioan.Bertachi. de epiſ.lib.2.q. 59.nu.89.f.312.T.13. P.2.

Poſtulans qualiter accipiatur.

*POSTVLANS contra priuignæ uirum, an contra affinem poſtulet.Gregor.Rhamnus.de quæſt.ſuper affi.verſ.diuino.nume.32. fol.182.Tom.9.
Vſuram contra quem opponitur.c. quia fruſtra. extra de vſur. paratus eſt cauere de illis reſtituendis,an admittetur ſi cauerit.Anton.Archiep.Florenti.de vſur.§.6.nu.11.f.91.T.7.
Vſuras,ſi habet vnde ſoluat,vel aliàs vnde poſſit cauere, & neutrũ vult facere,quid tunc faciet epiſcopus, permittet ne vſurarium, a quo repetebantur vſuræ illas retinere.Anto.Archiep.Florenti. de vſur.§.7.nu.12.f.91.T.7.
*POSTVLANTES indignum, an priuati ipſo iure ſint. Ioan. Coras.de benefi.4.Par.ca.2. de poſtulatione.num.15.folio 295.Tomo 15.Par.ſecunda.
Quando varien .idem ibid.nu.8.f.eod.
*POSTVLANTIVM concordia qualis. Ioan. Coras.de benefi.4.P. cap.ſecundo,nu.5.fol.295.T.15.Par.ſecunda.

Poſtulare applicatiuè conſideratum quid operetur,quid ſit.

*POSTVLARE, & adoptare vt quis poſſit, requiritur præſcriptio. 27.ann.Dyn.de Mugil.de præſcrip. præſcript. 17.nu.35. fol.51. Tom.decimoſeptimo.
Prohibitus coram teſtibus præſide,quid coram delegato.Nic.Moron.de fide treug.& pac.quæſt.134.nu. 10.fol.444 T.11.Par.1.
Qui poſſint.Ioan.Coras.de benefi.4. Par.cap.2.nu 3.fol. 245.Tomo 15.Par 2.
Qui poſſunt,& qui non, & qui cogi poſſunt ad poſtulandum.Guliel.Lerouil.de inſtit.& iniuſt. capitu.5.nume.5.fol.383.Tom.1.
Qui prohibeantur.Nepos a Montalba. de exceptio.q.7.articu.10. nu.3.f.112.T.3.P.2.
Quid ſit.idem ibidem nu.2.Et Thomas.de Piparat.de fama.num. 15.fol.9.T.11.Par.1.Et Ioan.Monach.de diffenſor. iur.ver.quia aliquando.nume.1. vbi ponit etiam diffinitione aduocare.folio 124.Tom.3.P.2.
Vt quis poſſit, quam requirat præſcriptionem. Dyn.de Mugil. de præſcrip.15.nu.34.fol.51.Tom.17.
*POSTVLARI, quæ perſonæ debeant.Gul.Mandargot de elec.noui prælat.c.53.per tot vbi tractatur ẽt de poſtulat.f.423.T.15.P.1.
Qui prohibeantur.Ioan.Coras.de benefi.P.4.c.2.de poſtulat.nu.9. fol.295.T.15.Par.2.

Poſtulatio qualiter circa diuerſa conſideretur, quid ſit,& eius effectus.

*POSTVLATIO ad quod beneficium admittatur.Sebaſt.Medices de diffinit.diffinit.97.nu.3.f.315.T.18.

De clerico

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

De clerico ſeculari in prælatum regularem a ſolo Papa poteſt admitti. Pet. de Bais in direct. elect. cap. 6. 2. Par, num. 5. fol. 387. Tomo 15. Par. 1.

De quo fiat. Sebaſtia. Medices. de diffinit. diffinit. 87. nume. 2. folio 315. Tom. 18.

Facta per quem probari debet. Guliel. Mādagot. de elec. noui prælat. c. 54. per tot. f. 424. T. 15. P. 2.

Initiitur gratiæ. Ioan. Coras. de benefi. 4. P. ca. 2. de poſtulat. nu. 19. fol. 295. T. 15. P. 2.

Nominatio, & electio differunt. Pet. Rebuf. de nominat. q. 1. nu. 29 fol. 302. T. 15. P. 2.

Non ſolemnis quæ ſit. Ioan. Coras. de benefi. 4. P. ca. 2. de poſtulat. nu. 20. f. 295. T. 15. P. 2.

Quid ſit. idem ibid. nu. 2. f. eod. & Sebaſt. Medices. de diffinit. 97. nu. 1. f. 315. T. 18. & Guliel. Mandagot. de elect. noui prælat. cap. 53. fol. 423. T. 15. P. 1.

Quod ius poſtulato tribuat. Ioan. de Selua de benefi. q. 1. 3. P. num. 30. f. 51. T. 15. P. 1.

Siue fiat in concordia, ſiue in diſcordia, ſemper poſtulatus tenetur inſtructoribus expenſas ipſas miniſtrare. Bon. Cont. de appellat. §. 6. nu. 40. f. 52. T. 5.

* POSTVLATIONE ſine cauſa reiecta, poſtulantibus iniuriam inferri. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 701. fol. 175. Tom. 3. Par. 2.

Poſtulationem qualiter applicatiuè conſideremus.

* POSTVLATIONEM an admittere poſſit capitulum ſede vacante. Ioan. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vacante. q. 4. 2. P. prin. nu. 8. f. 424. T. 13. P. 2.

Cardinalis ſanctę Praxedis ad eccleſiam. Rauenatem. irritam fuiſſe ex eo, quòd Papa iudicauerit melius eſſe, vt ſeruiret eccleſiæ vniuerſali, quàm Rauēnaten. Pet. And Gamb. de aucto. leg de lat. verſicu. vt rem hanc. numero 229. folio 188. Tomo decimotertio, Par. 2.

Et electionem a pari procedere, & idem de vna, & de alia diiudicari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 699. fol. 175. Tomo 13. Par. 2.

Ex gratia pendere. idem ibid. nu. 697.

In electionis ſubſidium inductam. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 700. f. 175. T. 13. P. 2.

Quis admittat. Ioan. Coras. de benefi. 4. P. c. 2. de poſtulatione. nu. 17. f. 295. T. 15. P. 2.

* POSTVLATOS, quàm reuerenter accedere ad ſuperiorem, nempè flexis genibus, & demiſſo, capite. Pet. And. Gamb. de auct. lega. lib. 3. nu. 698. f. 175. T. 13. P. 2.

Poſtulatus quatenus accipiatur.

* POSTVLATVS quando ſit electo præferendus. Pet. de Bais in director. elec. c. 35. 3. P. nu. 21. f. 400. T. 15. P. 1.

Si patiatur defectum in ordinibus, ſcientia, vel ætate ad quem recurrendum. Bon. Cont. de appellat. §. 6. numero 38. folio 52. Tomo quinto.

Tenetur ſemper inſtructoribus expenſas ipſas miniſtrare. Bon. Cont. de appel. § 6. nu. 40. f. 52. T. 5.

* POTENS hominem a morte liberare, nec liberans occidere videtur. Franc. Brun. de indic. & tortu. numero 304. folio 275. Tomo 11. Par. prima.

Prohibere, nec prohibens, an habeat indicium contra ſe. idem ibidem num. 303.

* POTENTES qui propriè dicantur. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. §. 6. nu. 21. fol. 42. T. 17.

Semper ſunt deprimendi, & humiles ſunt exaltandi. Iaco. Nouel. de iure prothomiſ. §. 6. nu. 19. f. 42. T. 17.

Potentia ſiue aptitudo ad actum qualiter conſideretur.

* POTENTIA antequam ad actum deducatur conditioni comparatur. Nico. Moron. de fide treug. & pac. quæſtio. 111. nu. 15. fol. 435. Tom. 11. P. 1.

Deducibilis ad actum, actus eſt. Nic. Moron. de fide treug & pace q. 111. nu. 13. f. 435. T. 11 P. 1.

Et principium cuiuſque eſſectus. Pet. Albi. de pontifi. poteſtate. nume. 203. f. 435. T. 11. P. 1.

Et aptitudo ſola ſubeundi onera conſideranda. Lancellot. Gall. de ſtat. præfat. 8. nu. 52. f. 291. T. 2.

Idem, quod actus in fauorabilibus. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 111. nu. 17. f. 435. T. 11. P. 1.

In habitu, idem operatur, quod potentia in actu, & in quib. Io. Royas. de hæret. ver. ipſis. nu. 258. f. 214. T. 11. P. 2.

Multum propinqua actui æquiparatur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 15. nu. 43. f. 137. T. 18.

Non eſt actus. Franc. Solſo. in lucerna laudem. cellul. 9. num. 38. fol. 220. Tom. 10. P. 2.

Propinqua actui pro actu reputatur. Guliel. a Mōfer. de ſucceſ. Regum. dub. 3 nu. 5. f. 182. T. 16. Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 33. nu. 4. f. 105. T. 5.

Sufficit, licèt ad actum non deducatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 154. nu. 14. f. 148. T. 11. P. 1.

Torquēndi in habitu, idem operatur quod in actu. Vital. de Camba. de clauſ. ver. de metu. nu. 9. f. 426. T. 18.

Vbi deeſt actus, ſit irritus. Lancellot. Gall. de ſtatut. verſ. & ſi verbū nu. 18. f. 301. T. 12. & Bal. Peruſ. de ſtatut. ver. præſentia. num. vnico, col. 3. f. 137. T. 2.

Potentia ſiue ius, vel facultas qualiter miſcellaneè conſideretur.

* POTENTIA belli, nocendiq́ue eſt idem, quod bellum. Nicol Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 111. numero 8. folio 435. Tomo 11. Par. 1.

Connexitatis tanta eſt, vt plura pro vno, & eodem habeantur. Ioā. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. numero 281. folio 82. Tomo 13. Par. 1.

Diuitiarum, aut paupertatis humilitas, epiſcopum ſublimiorem, vel inferiorem non facit. Ioan. Paui. de viſitat. q. 9. 2. Par. nu. 90. fol. 210 Tom. 14.

Genus, dignitas, vel diuitiæ nō excuſant a crimine rebellionis, nec ſanguinis neceſſitudo. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 9. nu. 10. & 11. fol. 107. T. 11. P. 1.

Hominis preces, vel minæ quando ſufficiens metus dicantur, iudicis arbitrio relinquitur. Pet. de Bais in director. elec. ca. 6. 1. P. nu. 14. f. 382. T. 15. P. 1.

Legis tanta eſt, quanta hominis, & maior etiam. Franc de Porcell. de duob. fratri. quæſtio. 1. 1. P. princip. num. 1. folio 173. Tomo 6. Par. prima.

Nocendi ad actum deducta, idem operatur, quod ipſe actus Octaui. Velpel. de promiſſ. de non offenden. quæſtio. 101. nume. 10. fol. 417. T. 11. P. 1.

Nulla eſt ad euitandum præterita. Franc. Solſo. in lucerna laudem. cellul. 8. de ſpecial. obligat. numero 47. fol. 217. T. 10. P. 2.

Probationum eſt iure publico introducta, & non anguſtanda. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrum. rub. 8. numero 10. folio 38. Tomo quarto.

* POTENTIALIA non diſponunt de actu. Io. Royas de hæret. ver. ipſis. nu. 257. f. 214. T. 11. P. 2.

* POTENTIAM Dei nullo modo debemus negare, niſi appareat manifeſta contradictio. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol q. 20 nu. 14 f. 70. T. 11. P. 2.

* POTENTIÆ capitulares in duabus conſiſtunt partibus. Petr. de Bais in director. elect. capitu. 6. 3. Par. numero 4. folio 293. Tomo decimoquinto, Par. 1.

* POTENTIÆ, & actus virtus. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 162. nu. 28. f. 450. T. 11. P. 1.

Suæ manifeſtationem quilibet naturaliter diligit. Io. de Ligna. de amici. dub. 4. nu. 2. f. 232. T. 12.

Virtus Nicol. Moron. de fide treug. & pac q. 111. num. 7 folio 435. Tom. 11. Par. 1.

* POTENTIOR qui ſibi donari fecit, quomodo pnniatur. Matthę. de Afflic. de iure prothomiſ. §. 5. nu. 10. f. 14. T. 17.

Quis intelligatur. Iac. de Are. de ceſſio. actio. rub. qualiter fiat ceſſio &c. nu. 9. f. 75. T. 3. P. 2.

* POTENTIORA in dubio attendenda. Matthę. de Afflic. de iure prothomiſ. §. 3. nu. 15. 11. T. 17.

* POTENTIORES, quæ dicantur. idem ibid. §. 5. numero 2. folio 14. Tomo 17.

Quid poſſint, & quas contra eos habeant præſumptiones. Matth. de Afflic. de iure prothomiſ. §. 5. nu. 4. f. 14. T. 17.

* POTENTIORIBVS pares eſſe non poſſimus. Iaco. Nouel. de iure prothomiſ. §. 6. nu. 6 f. 42. T. 17. & Quintil. Mandoſ. de monitor. q. 55. nu. 3. f. 69. T. 3. P. 2.

* POTENTIVS attrahit ad ſe naturam minus potētis, vbi duo permiſcentur. Benuenut. Strac. de mercat. P. 1. num. 52. folio 287. Tomo 6. Par. 1.

* POTENTVM blanditiæ ſunt minis æquiparandæ. M. M. Rauad. de ſpec. iudic. nu. 44. f. 86. T. 3. P. 1.

Minæ metuendæ. Vital. de Camba. de clauſ. ti. de metu Regum. nume. 3. f. 425. T. 18.

Poteſt, verbum applicatiuè conſideratum quid operetur.

* POTEST dictio, quando neceſſitatem importet. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindicat. verſic. & ſi in rebus. numero 79. folio 338. Tomo ſeptimo.

Verbum, an exponi poſſit pro poterit. Ioan. Franc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vacan. prælud. 4. numero 3. folio 410. Tomo 13. Par. ſecunda.

Inducit neceſſitatem, quando lex procedit tradendo regulam, vel dando formam. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſicu. poteſtas. nu. 2. fol. 137. Tom. 2.

Neceſſitatis non eſt, niſi poſitum reperiatur cum negatiua præcedente, ſiue per verba futuri, ſiue præſentis temporis. Lācel. Gall. de ſtat. ver. & ſi nu. 1. & 24. f. 301. T. 2.

Et tunc preciſam neceſſitatem inducit. idem ibid. nu. 2.

Potentiam negat. idem ibid.

Actui reſiſtit. idem ibid. nu. 3.

Contra geſtum inualidat. idem num. 4.

Obligationis tam ciuilis, quàm naturalis. idem nu. 5.

Renunciationem tollit. idem nu. 6.

Omnimodam reſiſtentiam denotat. idem nu. 7.

Item omnem impoſſibilitatem. nu. 8.

Iudices omni potentia priuat. nu. 9.

Modum omnē generaliter remouet, vnde effici diſpoſitio poſſet. nume. 10.

Actum

Source : BIU Cujas

Actum aliter geri non posse, operatur.nu.11.
Solemnitatem importat.nu.12.
Formam inducit.nu.13.idem vbi supra
Personam inhabilitat.idem ibid.nu.16.
Negatiua præcedente importat necessitatem.Pet.Rebuf.de decimis.q.10.nu.29.f.134.T.15.P.2.
Negatiuè positum quid importet.Ioan. Lecirier. de primogenit. q.5.2.lib.nu.6.f.51.T.10.P.1.
Non semper præcedente negatiua priuat potentiam. Arnal. Albert.de agnoscen.assert.hæret.quæstio.23.numero 44. folio 81. Tom.11.Par.2.
Præcedente negatiua priuat potentiam.Arnal.Albert.de agnosc. assert.hæret.q.20.nu.17.f.70.T.11.P.2.
Vtrum in causa capitali, vel etiam criminali concludat. Vital.de Camba.de clauſ.ver.sed discutiamus.numero secundo,fol.473. Tom.decimooctauo.
*POTEST quis alteri dicere quod mentitur, vt defendat honorem suum.M Anto.Cucch.de mentient.circa possess.versi.præmitte. nu.89.f.294.T.3.P.2.

Potestas a Christo cui, ad quid concessa, atque decreta fuit, necnon naturalis, ciuilis, iurisdictionis, alienandi, animæ, arbitrandi arbitrorum quæ sit, & quid operetur.

*POTESTAS a Christo concessa Petro,& omnibus eius successoribus intelligitur concessa, licèt longè angustior fuerit apostolorū quàm Petri potestas.Io.Hiero.Alban.de potest.Papæ.1.P.nu.45. fol.68.T.13.P.1.
A Christo fuit decreta, instituta,& distincta,& fuit instituta ad vindictam malorum,& laudem bonorum.Guliel. Redoa.de rebus eccl.non alienan.c.13.1.P.nu.1.f.43.T.15.P.2.
Alia dicitur naturalis,alia ciuilis, & ibi declaratur quæ sit naturalis,& quæ ciuilis.Ascan.Clemens.Amer.de pat.pot.c.1.num.8. fol.98.T.8.P.2.
Alia iurisdictionis necessaria ad bonum regimen populi,an sit,vel esse debeat præter potestatem laicam.Pet.Bertran. de iurisdict. ecclesiast.& secular.quæstio.secunda,numero primo, folio 409. Tom.duodecimo.
Alienandi concessa authori,non censetur concessa in feudo succes soribus.Phanu.de Phanu.de inuent.hæred.6.P.nu.43.folio 297. Tom.8.Par.2.
An possit esse sine iurisdictione.Ioan.Franc.Paui.de offi. & potest. c.sede vac.prælud.4.nu.7.f.410.T.13.P.2.
Animæ instrumentum cuiuscunque rei principium. Nic. Moron. de fide treug.& pac.quæstio.140. numero vndecimo,folio 446. Tom.11.Par.1.
Apostolis tradita a Petro,quasi ex fonte defluxit.Io.Hier.Alban.de potest.Papæ.P.1.nu.56.f.68.T.13.P.1.
Arbitrandi,an tantum de prima vice intelligatur.Ioan.Lecirier.de primoge.artic.2.nu.20.f.48.T.10.P.1.
Pluribus concessa non expirat per mortem vnius. Nico.Moro.de fide treug.& pace.q.101.nu.1.f.432.T.11.P.1.
Tandiu stat,quandiu partes non contempserunt arbitratorem. Vital.de Camba.de clauſ.versicu.quanto.num.vnico,folio 455. Tom.decimooctauo.
Arbitratoris eo nolente arbitrari,an firmatur, & quanto tempore duret.Ioan.Bapt.de arbit.capit.2. numero quarto,folio 290.Tomo 3.Par.prima.
Arbitri an finiatur.Vital.de Camba.de clauſ.ver.sed videamus.nume.14.f.454.T.18.
Arbitri,vel arbitratores,vbi nullum tempus appositum fuit in cōpromisso,quanto tempore finiatur.Ioan.Fran.Balb.de præscrip. q.34.nu.1.f.84.T.17.
Arbitrorum extinguitur per illorum mortem.Card.Iacobat. de concil.lib.6.art.12.nu.3.f.294.T.13.P.1.
Et idem mortuo, vel reuocato iudice.idem ibid.
Solum ex partium compromittentium voluntate est mentienda. Robert.Lancellot.de attentat.c.decimoquinto,num.146.f.391. Tomo quinto.

Potestas Cardinalium quomodo consideretur, & vnde deriuetur.

*POTESTAS Cardinalium in denunciando cōcilio vniuerso propter quamcunque causam impendentem ecclesiæ quæ sit.Hier. Manfred.de Cardi.c.35.per tot.f.95.T.13.P.2.
In electione pontificis quæ sit.Hier.Manfre.de Card.cap.20.per tot.f.91.T.13.P.2.
Propter infirmitatem Pontificis,seu ob aliam causam inutilis rei gerendæ.idem ibid.c.29.per tot.f.94.
Vnde deriuetur.And.Barb.de præstant.Card.q.1.basilic.1.P. nume.10.f.64.T.13.P.2.

Potestas clericù, necnon diuersorum miscellaneè considerata qualiter accipiatur, & importet.

*POTESTAS clauium ecclesię vniuersali quæ & qualis data fuerit. Card.Iacobat.de concil.lib.decimo, versic.quid dicendum.numero 135.fol.377.Tom.13.Par.1.
Et aliqui dixerunt vnam tantum clauem esse in ecclesia. idem ibidem.
Quidam duas.idem nu.136.
Vna examinandi,& diffiniendi,alia audiendi, & soluendi.idem numero 137.
Item vna quæ se extendit ad ipsum Cœlum.ibid.
Alia quæ non se extendit ad ipsum Cœlum,sed mediante militante ecclesia.idem ibid.nu.138.
Clauium,& executio quomodo differant.Io.Caraf.de simo.mental.ver.simonia.nu.17.f.117.T.15.P.2.
Etiam ecclesiæ militanti data est.Pet.a Mōt.de potest. Pontif.q.1. nu.8.f.144.T.13.P.1.
Fuit per os Christi data Petro,& eius successoribus.Pet.Albi.de pontifi.potest.nu.149.f.139.T.13 P.1.
Non soli Petro data est,sed etiam eius successoribus. Ant.de Rosel.de indulg.nu.282.f.154.T.14.
Ordinis quomodo sit data ecclesiæ.Cardi.Iacobat.de concil.lib. 10.ver.quid dicendum.nu.155.f.380.T.13.P.1.
Et quid de potestate clauium fori iurisdictionis inferioris. idem ibidem.
Et quid in potestate fori exterioris.idem ibid. num. 156.& 157.
Quomodo sit in ecclesia.Auct.opi.Card. Iacob.de concil.lib.10. ver.quid dicendum.nu.146.f.378.T.13.P.1.
Et solutio ad contraria.nu.147.
Clausulæ defendens inductum quanto tempore duret.Ioan. Stafil.de gratijs expectat.nu.6.col.1.f.283.T.15.P.1.
Concessa ecclesiæ,quomodo intelligatur.Card.Iacobat.de concil. lib.6.artic.2.nu.129.f.281.T.13.P.1.
Soli Petro fuit a Christo pascendi oues suas.Io. Hier. Alba.de potest.Papæ.1.P.nu.40.f.68.T.13.P.1.
Concilij in dispensationibus.Thomas Campeg.episc. Felt.de concil.c.30.f.411.T.13.P.1.
Conferendi caracterem fuit per Apostolos restricta, & concessa tantummodo episcopis.Card.Iacobat.de concil.lib.4. art.4.nu. 35.fol.251.T.13.P.1.
Conferendi deuoluitur ad capitulum episcopo viuente propter negligentiam episcopi.Ioan.Fran.Paui.de offi.& potest.capitu. sede vac.secunda quæstio.2. Par.princip. nume.quinto,fol.422. Tom.13.Par.2.
Dandi totores iure magistratus non competit.Hiero. Muscorn.de iurisdict.& Imper.vers.quoniam.numero 170.folio 28.Tom.3. Par.secunda.
Data aliquibus compromissarijs ad eligendum prælatum, reuocari non potest re non integra,& res integra esse desinit,postquam compromissarij cęperint tractare.Gul. Mandagot. de elect.noui prælat.c.30.f.439.T.15.P.1.
Data apostolis circa octo consistebat.Card.Iacobat.de concil.lib. 10.ver.in contrarium.nume.105.106.107.108.109.110.111.& 112. fol.372.T.13.P.1.
Apostolis est setuplex.Card.Iacob. de concil.lib.6.art.7.num.38. fol.297.T.13.P.1.
Imperatori instituendi prælatos.idem ibidem lib.2.artic.2. num. 21.folio 210.
In personam Petri, & aliorum apostolorum,fuit data ecclesiæ. Pet.Albi.de pontifi.potest.nu.42.fol.134.T.13.P.1.
Papæ ad ædificationem,non ad destructionem.Card.Iacobat.de concil.lib.7.artic.5.nu.268.f.321.T.13.P.1.
Petro a Christo est tanquam capiti, alijs tanquam membris.Pet. Albi.de pontifi.potest.nu.39.f.134.T.13.P.2.
Vasallo liberè alienandi feudum,an operetur vt possit in Burgensaticum reducere.incert.Aut.de feud.titu.31.numero 12.f.162. Tom.10.Par.1.
De iure communi competens ad alienum territorium de consensu sui iudicis prorogari potest.Gundisal. Villadie.de legat.q.13. nu.8.f.270.T.13.P.2.
Declarandi ad hæredes non transit.Hier.Gigas de pēsio.ecclesiast. q.77.nu.24.fol.358.Tom.15.Par.1.
Voluntatem defuncti non transit ad hæredem.Laur. Silla.de feu. recognit.q.29.nu.1.fol.79.Tom.10.Par.1.
Delegandi causas tam generaliter,quàm specialiter est deleganda iuris peritis.Ioan.Fran.Paui.de offi. & potest.ca.sede vacan.q.9. 1.P.princ.nu.9.f.419.Tom.13.Par.2.
Demonis.Ant.Gub.Costa de matrim.ver.secundum leges.nu.100. fol.45.Tom.9.
Deuoluta ad aliquos ex alijs prouincijs. nō deuolui ex eo, quia de prouincia,sed ex eo,quia caput religionis,quæ non concluditur in prouincia.Pet.And.Gamb de auct.leg.de lat.lib.3.rub. de potestate legati &c.nu.22.fol.166.T.13.P.2.
Disciplinæ terrore,sacerdos doctrinæ sermone vtitur contra hæreticos.Conrad.Brun.de hæret.c.13.nu.2.fol.315.Tom.11.Par.1.
Dispensandi ad alium casum non expressum,non extenditur. Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.versi.insignis.nu.188.fol. 260.Tomo decimooctauo.
Alicui data ad casum non expressum extenditur. Gondis. Villadie.de leg.quæst.14.nu.29.fol.272.Tom.13.P.2.
Cum literis super tempore se ad ordines promoueri faciendi,cuius sit.Christoph.Roffi.de benefi.cap.2. num.49.fol.251.Tomo 15.Par.secunda.
Disponendi qualis sit.Ioā.Dilect. Duran. de arte testan.cautel.38. nu.2.f.127.T.8.P.1.
Dominandi,an detur ex natura, vel ex culpa.Ioan.a Capistr.de auctorit.Papæ.Par.2.2.Par.princ.nu.163.fol.49.T.13.P.1.
An sit a Deo.Io.a Capistra.de auctorit.Papæ.P.2.2 P. princ.num. 161.fol 79.Tom.13.Par.1.
Donandi in dubio non videtur data ei, cui etiam conceditur libera.Vital.de Camba.de clauſ.ver.an reductioni.n.28.f.450.T.18.

Ducum,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ducum, Com. & Bar. quæ ſit circa materiam infeudationis. Franc. Curt. de feud. q. 2. nu. 5. f. 58. T. 10. P. 2.

Duplex, legitima, & Tyrannica, vtraque a Deo, & quando, & ad quid ordinatæ. Albert. Brun. de ſeditio. cap. 6. nu. 2. & 3. fol. 102. Tom. 11. P. 1.

Pontificalis, & Regalis. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 1. c. 13. nu. 1. f. 43. T. 15. P. 2.

Eccleſiaſtica, & ſecularis ſeſe mutuò iuuare habent. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. 1. P. c. decimotertio, nume. primo, folio 43. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Eccleſię, in concilio, & tota eccleſia non moritur, in hoc vel illo Papa ſic. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. artic. primo, nu. 24. fol. 352 Tom. decimotertio, Par. prima.

Eligẽdi ad certum genus perſonarum reſtringi poteſt. Pet. de Bais. in director. electio. cap. 6. prima Par. numero 9. folio 382. Tomo decimoquinto, Par. 1.

Data patribus, pro futuro concilio, intelligitur de prima electione. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 3. num. 46. folio 285. Tomo decimotertio, Par. 1.

In caſu priuationis propter delictum, deuoluitur ad non delinquentes. Pet. de Bais. in director. electio. c. vndecimo, prima Par. nu. 2. f. 383. T. 15. Par. prima.

In via compromiſſi, qualiter eſt transferenda in compromiſſarios. Guliel. Mandagot. de elect. noui prælat. forma. 8. per tot. fol. 430. Tom. 15. Par. prima.

Quando ad ſuperiorem deuoluatur. Feder. de Senis. de permuta. benefi. ver. quia. num. quinquageſimoprimo, fol. 189. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Quibus eſt data, an poſſint illimet ſeipſos eligere. Alberic. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 173. nume vnico, fol. 26. col. 4. T. 2.

Eodem tempore non poteſt eſſe penes gubernatorem, & gubernatum, quia ſequeretur vnum abſurdum, quod ponit. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 5. nu. vndecimo, & ſeq. fol. 289. Tomo 13. Par. 1.

Epiſcoporum conſtituendi penſiones amiſſa eſt ex non vſu, & iuris ſui ignorantia. Thomas. Campeg. de benefic. pluralitat. verſi. reuerende. nu. 3. f. 534. T. 15. P. 2.

Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, & legatorum, in indulgentijs conſequendis, an ſit æqualis. Fely. Sande. de indulg. verſi hodie. nu. 40. f. 159 T. 14.

Eſt collata Petro, & ſucceſſoribus. per Chriſtum dicentem quodcũque ligaueris, & quodcunque ſolueris &c. Ioan. a Capiſtra. de quodam matrim. verſicu. circa primum. nu. duodecimo, fol. 79. Tom. nono.

Eſt de genere malorum. Conrad. Brun. de hæret. c. 17. num. 39. fol. 307. Tom. vndecimo, Par. 2.

Eſt penes vniuerſalem eccleſiam, ſed explicari debet per Papã. Pet. Albin. de pontifi. poteſt. ver. diuini numinis. num. 56. fol. 135. Tomo 13. Par. prima.

Et iuriſdictio præter ſecularem, aut laicam, an ſit neceſſaria. Petr. Bertr. Viennen. de orig. iuriſdict. quæſtio. 2. num. primo, fol. 30. Tom. 3. Par. 1.

Et mandatum faciendi actum, non præſumitur interuenire etiam ex curſu longiſſimi temporis. Franc. Curt. de feud. q. prima, nume. 4. f. 43. T. 10. P. 2.

Et voluntas, actum perficiunt. Aym. Crauet. de antiquit. temp. ver. ampliatur. nu. 52. f. 128. T. 17.

In quolibet actu requiruntur. Franc. Sarment. de reddit. eccleſiaſ. c. 4. nu. 2 f. 374. T. 15. P. 2.

Quando ad inuicem repugnant, nihil valet quod agitur. Io. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. prælud. 4. num. 10. fol. 410. Tomo 13. Par. 2.

Executorum vnde pendeat. Ioan. iureconſul. de execut. vlti. volunt. ti. 6. de poteſt. execut. nu. 1. f. 197. T. 8. P. 1.

Exequendi non ſolet auocari, quando iudex executionem facere cepit. Ioan. Staphil. ſuper commiſ. & lit. iuſti. ver. latis. nu. 6. folio 298. Tom. 15. P. 1.

Faciendi conſequitur iuriſdictionem. Ioan Franc. Paui. de offic. & pote. cap. ſede vac. quæſt. 4. prima Par. prin. nu. 5. f. 416. Tom. decimotertio, Par. 2.

Fuit inſtituta ad vindictam malorum, & laudem bonorum. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. prima Par. c. decimoterтuo, nu. 1 fol. 43. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Gladij, quare commiſſa eſt, vt in malefactores ira Dei exiſtat. Nic. Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 5. numero 12. fol. 419. Tomo 11. Par. prima.

Imperatoris ante Chriſti fidem, fuit tyrannica, & per vſurpationẽ, ab eccleſia autem exercitium temporalis gladij fuit conceſſum Imperatori. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. artic. 8. nume. 9. folio 397. Tom. 13. Par. prima.

Et ideo non ſine cauſa Imperator recipit enſem ab altari, ibid.

Et Papa dat illi euaginatum. ibid.

Cum diſtributione menſuratur. Franc. Arias. de Bello. & eius iuſti. ver. ſi quidem. nu. 204. f. 334. T. 16.

Papæ verò cum diſtributore. idem ibid.

In cauſa hæreſis ſecularis potius verſatur in exequendo, quàm in iudicando. Conrad. Brun. de hæret. ca. decimotertio, nu. 5. folio 315. Tom. vndecimo, Par. 2.

Et de hoc conſtitutio Bonifacij Papæ Octaui. idem ibid. nu. 6.

In eccleſia eſt, vel ſanctorum, vel malignantium. Albert. Bru. de ſedit. c. 6. num. decimotertio, folio 103. Tom. vndecimo, Par. 1.

Et quomodo ibidem.

In Petro ordinaria, & in perpetuum duratura fuit, in alijs autem apoſtolis extraordinaria, & perſonalis. Franc. Vargas de aucto. Pontificis, confirmat. 3. nume. 2. folio 118. Tomo decimotertio, Par. prima.

Inducendi, & tollendi par eſt. Henric. Bot. de ſynod. epiſc. artic. 4. nu. 2. f. 405. T. 13. P. 2.

Inferiorum regulatur a lege ſuperiorum. Philip. Prob. de iure regal. q. 16. nu. 8. f. 395. Tom. duodecimo.

Iniquorum non eſt perpetua. Conrad. Brun. de ſedit. c. 8. nu. 6. fol. 106. Tom. vndecimo, Par. 1.

Inquiſitorum ex iure communi, & ex ſpecialibus priuilegijs ampliſſima eſt. Zanc. Vgol. de hæret. c. 37. num. 5. fol. 267. Tom. vndecimo, Par. 2.

Interpretandi ius diuinum, ſeu naturale, non verò circa id diſpenſandi Romano Pontifici competit. Alfonſ. Hoied. de compatib. benef. Par. 2. cap. duodecimo, & vlt. num. 5. folio 179. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Quo pacto intelligenda eſt communis ſententia, quæ habet, q Papa poteſt diſpenſare circa ius diuinum, ſeu naturale. idem nume. ſexto.

Poteſtas interpretandi, Iubilei, iudicis, iuriſdictionisque qualiter conſideretur.

* POTESTAS interpretandi non tranſit in aliam perſonam, quàm in Principem. Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil. 26. num. 5. fol. 374. Tom. duodecimo.

Iubilei translata in Papam, qui ſucceſſor eſt Moyſi. Pet. Alb. de Pontifi. poteſt. ver. diuini. Numinis. numero 145. folio 139. Tom. decimotertio, Par. 1.

Iudicis, poteſtati patris non æquiparatur. Anto. Nicel. de gloſ. contrar. gl. 71. nu. 406. f. 215. T. 18.

Iuriſdictio, & officium. idem videntur. Guliel. Redoa. de ſimo. mẽtal. P. 1. ca. decimotertio, nume. 3. folio 43. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Iuriſdictionis ad quid ordinata. Pet. Bertr. Vienn. de orig. iuriſdict. 2 q. nu. 2. f. 30. T. 3. P. 1.

Iuriſdictionis immediatè proueniens a Papa, prouenit immediatione ſuppoſiti. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. confirmat. 6. nu. 4. fol. 119. Tom. decimotertio, Par. 1.

Leonis teſtimonium. nu 5.

Item Gregorij magni. nu. 6.

Item Innocentij in epiſtola ad Gulielmum ibid.

Item Leonis. 9. in epiſtola ad Michaelem. nu. 7.

In genere loquẽdo, & prout in ſua origine, hoc eſt in ſummo pontifice reperitur, eſt iuris diuini. Franc. Vargas. de auct. Pontificis confirmat. 5. nu. 4. f. 119. T. 13. Par. prima.

Iuriſdictio verò particularis huius, vel illius ſedis, vel perſonæ eſt iuris eccleſiaſtici. idem nu. 6.

Ordinatur, vt homines arceantur a malis, & inducantur ad bonũ. Per Bert. de iuriſd. eccleſiaſt. & ſeculari. quæſtio. 2. nume. 4. folio 409. Tom. 12.

Quæ ſit. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. propoſit. 1. num. 2. fol. 117 Tom. 13. Par. 1.

Temporalis, quantum ad quatuor imperia fuit per violentiam vſurpata. Petr. Bertr. de iuriſdic. eccleſ. & ſeculari. q. prima, nume. vndecimo, fol. 409. T. 12.

Poteſtas legandi, legati, legis condendæ, legis in genere, legitima, legitimandi, ligandi, nominandique quomodo conſideretur, item omnis a quo, & cui fuit tributa.

* POTESTAS legandi dependet a voluntate, & conſcientia legantis. Pet. de Vbal. de canon. epiſc. & paroch. c. 9. num. 13. f. 219. Tomo 15. Par. 2.

Legati an mittentis obitu expiret. Gondiſ. Villadie. de leg. q. 16. nume. 12. f. 278. T. 13 P. 2.

Legati in comendis beneficialibus. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. nu. 1. f. 179. T. 13. P. 2.

Legati in religioſos, & exemptos. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 4 f. 211. T. 13. P. 2.

Legati in reſeruandis beneficijs. idem ibid. lib. 4. verſi. poteſt enim. nu. 1. fol. 175. T. 13. P. 2.

Legati, legatione finita, quæ nam eſſe intelligatur. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 9. num. primo, folio 218. Tom. decimotertio, Par. 2.

Legis condendæ, an meri Imperij ſit. Io. Gillot. de iuriſdict. & Imper. c 21. nu. 1. f. 16. T. 3. P. 1.

Eſt de reſeruatis Principi in ſignum ſupremæ poteſtatis. Franciſchi Curt. de feud. quæſtio. prima, numero 5. folio 43. T. 10. P. 2.

Reſeruata in ſignum ſupremę poteſtatis, præſcribi non poſſunt. idem ibidem.

Eſt tantum apud Papam, licèt Imperator olim receperit poteſtatem a populo. Pet. Albin. de Pontifi. poteſt. ver. diuini. num. 100. fol. 137. T. 13. P. 1.

Et infra. num. ſequenti.

Et quomodo intelligatur alio. num. ſeq.

Et infra num. ſeq.

In Papa a Deo procedit. Henric. Bot. de ſynod. epiſc. concluſ. 8. nu 36. fol. 390. T. 13. P. 2.

Non præſumitur, niſi probetur publico documento. Ioan. Lecirier. in tractat. de primoge. q. 1. num. 41. fol. 72. Tom. 10. Par. 1.

Legis facit, vt coniunctus pro coniuncto negotietur. Fran. de Porcel. de duob. fratr. q. 1. 1. P. prin. nu. 2. f. 173. T. 6. P. 1.

In magi-

Source : BIU Cujas

In magiſtratibus, dicitur Imperium, ſiue merum, ſiue mixtum ſit iuris. ſchedular. magiſtrat. ciuil. titu. de mero Imperio &c. col. 1. cir. princip. in illis verbis poteſtas legis. f. 197. T. 16.
Legitima a Noe cępit. Albert. Brun. de ſeditio. cap. 6. num. 15. folio 104. T. 11. P. 1.
Et quomodo ibidem.
Legitimandi ſui natura fauorabilis, & latiſſimè interpretandi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 304. vult dicere. 364. fol. 208. Tom. 13. P. 2.
Ligandi, & ſoluendi, quæ clauium dicitur, iuris diuini eſt Frā. Vargas. de auct. Pontifi. confirmat. 3. num. primo, fol. 117. Tom. decimotertio, Par. 1.
Quibus ſit data per Chriſtum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 14. nu. 6 fol. 352. T. 12.
Nominandi cenſetur ordinaria. Pet. Rebuf. de nominat. q. 9. prin. nu. 63. f. 311. T. 15. P. 2.
Non eſt in Papa, ſicut in Rege. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. verſ. reſtat nunc. nu. 247. f. 391. T. 13. P. 1.
Non eſt, niſi a Deo, ſcilicet iubente, vel ſiſtente. Petr. Bertr. de iuriſdic. eccleſ. ſecular. q. 1. nu. 18. f. 409. T. 12.
Non ratione temporis maior iudicatur, ſed potius ratione dignitatis. Pet. Bertr. de iuriſdict. eccleſ. & ſęcular. quęſtio. 4. numero 12. fol. 414. Tom. 12.
Omnimoda data fuit a Chriſto Petro, & ſuis ſucceſſoribus. Pet. Albin. de Pontifi. poteſt. verſicu. diuini. numero 2. folio 133. Tomo decimotertio, Par. 1.
Omnis a Deo. Ioan. a Capiſtra. de auct. Papæ. P. 2. 2. P. princ. nu. 14. fol. 39. T. 13. P. 1.
Omnis a Deo eſt, & qui ei reſiſtit, Deo videtur reſiſtere. Conrad. Brun. de hæret. c. 17. nu. 5. f. 306. T. 11. P. 2.
Eſt immediatè, diſtinguendum de immedietate ſuppoſiti, & immediatione virtutis. Fran. Vargas. de auct. Pontifi. confirmat. 5. nu. 6. f. 119. T. 13. P. 1.
Eſt, ſed Papæ ſingularius, & magis immediatè. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 7. nu. 49. f. 325. Tom. decimotertio, Par. 1.
Fuit inſtituta. Ioan. de Selua de benefi. q. 4. Par. prima, num. 9. fol. octauo, Tom. 15. P. 1.
Quomodo intelligatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 1. nume. 4. fol. 276. T. 13. P. prima.
Omnis in Papa reſidet, etiam in vniuerſali concilio congregato. Io. a Capiſtra. de auct. Papæ. P. 3. 2. P. princ. nume. 112. folio 64. Tomo 13. Par. prima.
Papæ bona eſt, quia a Deo eſt. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 163. f. 71. T. 13. Par. prima.

Poteſtas omnium iudicandorum, ordinata, & ordinis qualiter ſit intelligenda.

*POTESTAS omnium iudicandorum tributa eſt Petro. Ioā. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. Par. 2. numero 123. folio 76. Tomo decimotertio, Par. prima.
Ordinaria, vel delegata in aliqua cauſa, an per compromiſſum factum in ordinarium, vel delegatum expiret. Ioan. Bapt. de arb. c. 1. nu. vnico, fol. 287. T. 3. P. 1.
Ordinariè eſt dare iudicem. Ioan. Franc. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. q. 10. nu. 3. f. 428. T. 13. P. 2.
Ordinata, & abſoluta quæ ſit. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertio. cathol. & hæret. quæſtio. 20. numero primo, fol. 70. Tom. vndecimo, Par. 2.
Ordinis, & poteſtas iuriſdictionis, quæ ſint in Petro, quando, & per quæ verba fuerit ſibi data. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 10. ver. incontrarium. nu. 115. fol. 374. T. 13. Par. prima.
Ordinis iuxta ſuam eſſentiam immobilis, quia per cōſecrationem datur, iuriſdictionis verò per hominis ſimplicem iniunctionē. Franc. Vargas de auct. Pontifi. confirmat. 5. nu. 7. fol. 119. Tomo decimotertio, Par. 1.
Papa mortuo ad quem remaneat. Card. Iacob. de concil. lib. 6. artic. vndecimo, nu. primo, fol. 294. Tom. decimotertio, Par. 1.

Poteſtas Papalis, ſiue Papæ variè circa diuerſas materias conſideratur.

*POTESTAS Papalis Papa mortuo, remanet in eccleſia habitualiter, & in potentia. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. vndecimo, nu. 6. f. 294. T. 13. Par. prima.
Nec propterea eſt minus plenè prouiſum eccleſiæ propter breue tempus, quo poteſt vacare adminiſtratio plenitudinis poteſtatis, inter mortem, & ſucceſſoris electionem. ibid.
Remanet in ordinatione diuina. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. vndecimo, num. 3. folio 294. Tom. decimotertio, Par. 1.
Remanet in ſede apoſtolica. idem ibid. nu. 4.
Papæ, an concilij ſit maior, eſt quæſtio a pleriſque diſputata. Ioan. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ in præfat. numero 4. folio 66. Tomo decimotertio, Par. prima.
Papæ circa infeudationes quæ ſit. Franciſchi. Curt. de feud. quęſt. vndecima, numero primo, fol. 56. Tom. 10. P. 2.
Cum diſtributore menſuratur. Franc. Arias de bello, & eius iuſti. ver. ſiquidem. nu. 205. f. 334. T. 16.
Eo exiſtente Papa, eſt indiminuibilis. Card. Iacobat. de concil. libro 7. arti. 5. nu. 151. f. 316. Tom. decimotertio, Par. 1.
Eſt a Deo. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 3. prima Par. nu. 9. fol. 181. Tom. decimoquarto.
Eſt a Petro. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ primo num. trigeſimoprimo, fol. 68. Tom. decimotertio, Par. prima.
Eſt tradita a Deo. Barthol. de Spina. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. nu. 150. fol. 32. T. 13. Par. prima.
Et dignitas dicitur. Franc. Vargas de auct. Pontifi. confirmat. 5. nume. 5. fol. 119. Tom. decimotertio, Par. prima.
Et Imperatoris quoad exercitium diſtincta eſt. Fran. Arias, de Bello, & eius iuſti. ver. ſiquidem. numero 207. f. 334. T. 16.
Et Regis Francorum eſt ſupra omnes. Guliel. Redoa. de ſimon. mental. Par. prima, capitu. decimotertio, num. 3. fol. 43. Tomo 5. Par. ſecunda.
Etiā ipſi reſeruata, poteſt tempore ſchiſmatis ab ordinarijs exerceri. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. P. 2. nu. 183. fol. 79. Tomo decimotertio, Par. prima.
In quibus procedat. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. artic. 17. nu. 27. fol. 272. Tom. decimotertio, Par. prima.
In Sanſone repreſentatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 1. nu. 17. f. 299. T. decimotertio, Par. prima.
In abdicabilis a ſe. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. Axiom. 1. nu. 1. fol. 113. Tom. decimotertio, Par. prima.
Licèt non poſſit diminui, an ſaltem poſſit arctari, reſtringi, ſiue limitari. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. num. 185. fol. 318. Tom. decimotertio, Par. prima.
Non ſe ad Cœlum, niſi declaratione, extendit. Anto. Roſel. de indulg. nu. 83. f. 150. T. 14.
Nō ſolum eſt humana, ſed etiam diuina. Philip. Prob. de iure Regal. q. 55. nu. 19. f. 413. T. 12.
Per diuinum Bernardum ad Eug. Papam. Cardi. Iacob. de concil. lib. 7. artic. 7. nu. 48 f. 325. Tom. decimotertio, Par. prima.
Et Agath & Symanchi. idem nu. 49.
Et ideo eius decreta ab omnibus inconcuſſa tenenda. ibid.
Quale ſit. Pet. Albin. de Pontifi. poteſt. ver. diuini numinis. nu. 16. fol. 133. Tom. decimotertio, Par. prima.
Quanto olim fuerit apud ſynodum Aegyptiorum epiſcoporum. Ioan. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 1. Par. nume. 57. fol. 68. Tomo decimotertio, Par. prima.
Quo ad Cardinales, qualiter ſe habeat. And. Barbat. de præſtant. Cardin. 8 quæſtio. Baſilic. prima Par. num. 5. folio 81. Tom. decimotertio, Par. 2.

Poteſtas patria quo iure inducta, ſit quotuplex, quid ſit, quidque operetur circa diuerſa.

*POTESTAS patria a iure ciuili eſt inducta. Alberic. a Roſa. de ſtatut. q. 104. nu. 21. f. 40. T. 2.
Alia eſt de iure canonico, alia ciuili, alia gentium. Aſcan. Clemēs. Amer. de patria poteſt. capitu. 3. num. 2. fol 99. T. 8. P. 2.
Alia dicitur naturalis, alia ciuilis, & ibi declaratur quæ ſit naturalis, & quæ ciuilis. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. ca. primo, nu. 8. fol. 98. T. 8. P. 2.
Alijs verbis a legislatoribus deſcribi conſueuit: dixerunt enim multis in locis filium eſſe in ſacris parentum, & ibi declaratur remiſſiuè iſta vox. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. nu. 8. fol. 98. T. 8. P. 1.
An, & quando curetur in his, quæ ſunt publici iuris. Rolādi. Bon. de donat. cauſa mortis. verſic. cum iam. nu. 15. folio 200. Tom. 8. Par. prima.
An, & quando filium impediat teſtari. And. Barbat. de præſtant. Cardin. quæſtio. 3. Baſilic. prima Par. nu. primo, fol. 72. Tom. decimotertio, Par. 2.
An ſit apud Venetos, ſeu Raguſinos. Aſcan. Clemens. de patria poteſt. c. 2. nu. 2. f. 98. T. 8. P. 2.
An ſit in alijs prouincijs, quàm ſubiectis Imperio Romano, debent eorum mores conſiderari, vt & inter eos adſit hæc patria poteſtas, ſi hoc moribus ab eis receptum eſt. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt c. 2. nu. 7. f. 98. T. 8. P. 2.
An ſolum ſit inter ciues Romanos, vel potius etiam ad Gallos, & ſimiles extendatur. idem de patria poteſt. c. 2. nume. 2. fol. 98. Tomo 8. Par. 1.
Coarctata eſt. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. cap. 6. effectu. 1. nu. 11. f. 104. T. 8. P. 2.
Coarctata eſt, & ad quandam decentem emendationem redacta, & ad pietatem conuerſa. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. c. 4. nu. 12. f. 99. T. 8 P. 2.
Eſt de iure ciuili. Bal. de Vbal. de ſubſtitut. ver. ſuprá diximus. nume. 6. f. 206. T. 8. P. 1.
Eſt finita quoad illius ciuitatis iura, a qua quis eſt bannitus. Aſca. Clem. Amer. de patria poteſt. c. vlt. numero 20. fol. 124. Tom. 8. Par. ſecunda.
Eſt indiuidua. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſta. capit. vlti. nu. 99. f. 127. T. 8. P. 2
Eſt moribus populi Romani introducta. Paul. Leon. de ſubſtitut. ver. 2. nu. 23. f. 291. T. 8. P. 1.
In auo præcipuè conſideratur. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. c. 6. effect. 1. nu. 21. f. 104. T. 8 P. 2.
In matrimonio non attenditur. Hier. Mangiar. in arb. conſang. nume. 131. f. 165. T. 9.
In pietate, non in atrocitate debet conſiſtere. Sebaſt. Montic. de patria poteſt. verſicu. patri. numero vigeſimoquinto, folio 128. Tom. 8. Par. 2.
In prouincijs, quæ Romano Imperio non ſubſunt, non habet tātum iurium, ſicut iure communi. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. c. 2. nu. 7. f. 98. T. 8. P. 2.
In ſpiritualibus non attenditur. Aſcan. Clemens. de patria poteſt. c. 3. nu. 2. f. 99. T. 8. P. 2.

In ſpiritua-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In ſpiritualibus quãdo negligetur. Gabriel.Paleot.de Nothis ſpurijsque filijs.c.8.nu.9.f.48.T.8.P.2.
Non curatur in ſpiritualibus.Aſcan.Clemens.Amer.de patria poteſt.effect.5.c.6.nu.21.f.110.T.8.P.1.idem ibid.c.vlti.nume.65.fol.126.T.8.P.2.
Nunquid in partes poſſit diuidi.And.Barbat.de præſtant.Cardi.q.1.baſilic.1.P.nu.57.f.68.T.3.P.2.
Per condemnationem amiſſa,an recuperetur per reſtitutionem a Principe facta.Aſcan.Clemens.Amer.de patria poteſt.c.vlt.nu.35.f.125.T.8.P.2.
Prodeſt ad acquirendum, & effectum operatur ad ſuccedẽdum. Nic.Boer.de ſtat. & vita eremit. capit.17. numero 7.folio 407. Tom.8.Par.2.
Qua ratione fuerit introducta.Aſcan.Clemens.Amer.de pat.poteſt.c.4.nu.1.f.99.T.8.P.2.
Quibus modis conſtituatur.idem ibid.cap.5. num.1.fol.101.Tomo 8.Par.2.
Quibus modis ſoluatur.idem vbi ſupra cap.vlt.num.1.vbi latiſſimè.fol.124.
Quid ſit.Aſcan.Clemens. Amer.de patria poteſt.cap.2. nume.1. fol.98.Tom.8.P.2.
Quinque modis conſtituitur.Sebaſt. Montic.de patria pote.verſic.liberi noſtri.Sebaſt.Montic.de patria poteſt.verſic.liberi noſtri.Sebaſt.Montic.de patria poteſt.numero 12.folio 128.Tomo octauo,Par.2.
Quo iure fuerit introducta.Aſcan.Clemens.de patria poteſt.c.3. nu.1.f.98.T.8.P.2.
Requirebat ambos parentes ciues.Rom.idem ibid.verſ.ius autẽ. nu.108.f.137.T.8.P.2.
Soluitur emancipatione.Aſcan.Clemens.Amer.de patria poteſt. c.vlt.nu.79.f.126.T.8.P.2.
Vel Dominica ſoluitur, vbi filius, vel ſeruus delinquit, & in metallum damnatur, vel aliam ſimilem pœnam patiatur. Aſcan. Clemens.Amer.de patria poteſt.capitu. vltim. num.34.fol.125. Tom.8.Par.2.

Poteſtas Patriarcharũ peccandi,permutandi,perſonalis,Petri, Pontificalis Principatusq; ſecularis qualiter conſideretur.

*POTESTAS Patriarcharum.Card.Iacobat.de concil.lib.1.arti.1. nu.241.f.203.T.13.P.1.
Peccandi,ſiue poſſe malè agere impotentia eſt.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.capitu.26.num 360.fol.44.Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
Permutandi generaliter epiſcopo eſt conceſſa.Ægid. Bellamer.de permutat.benefic.Par.prima,quæſtio.7.numero 4.folio 192.Tomo 15.Par.prima.
Perſonalis data fuit reliquis Apoſtolis excepto Petro. Fran.Vargas. de auct.Pontifi.confirmat.2.nu.1.f.118.T.13.P.1.
Petri ampliſſima,& nullis clauſa terminis,cæterorum verò apoſtolorum infra certos limites contracta. Io.Hier.Alban.de pot.Papæ.1.P nu.54.f.68.T.13.P.1.
Petro Chriſto fuit data non ſolum ſignificatiuè, & figuraliter, ſed verè principaliter,& fundamentaliter.Cardi.Iacobat.de concil. lib.6.artic.2.nu 110.f.281.T.13.P.1.
Conceſſa,& ſucceſſoribus,durabit vſque ad finem ſęculi. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.c.1.Par.1. nume.quinto,folio 48.Tomo decimoquinto,Par.2.
Põtificalis præcedit,ſicut diuina humanis. Guliel.Redoa.de ſimo. mental.P.1.c.13.nu.3.f.43.T.15.P.2.
Pontificia,nec deſtringenda, nec reſtringenda.Ioan. Hier. Alban. de poteſt.Papæ.2.Par.nu.121.f.76.T.13.P.1.
Populi cur,ſenatus autem authoritas eſſe dicatur. Io.Gillot.de iuriſdic.& Imper.c.20.nu.1.f.15.T.3.P.1.
Principatus ſecularis ſubeſt poteſtati eccleſiaſticæ. Pet. Bertr. de iuriſdict.eccleſ.& ſecul.quæſt.2.num.12.f.409.T.12.
Secularis ſubeſt aliquo modo iuriſdictioni ſpirituali. Pet. Bertr. Vienn.de orig.iuriſdict.quæſtio.2.numero quinto,folio 30.Tomo 3.Par.1.

Poteſtas Principis, priuatorum, procuratoris Cęſaris,publica,ſimiliterque diuerſarum perſonarum quomodo conſideretur.

*POTESTAS Principis circa ius poſitiuum tanta eſt,vt facta etiam ab eo, pro infectis haberi poſſint, quo ad omnem iuris effectũ. Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver. circa primam partem.nu.38. fol.122.Tom.17.
Eſt mirabilis,& poteſt ius diuinum limitare.Guliel.Lerouil. de iuſti.& iniuſt.c.7.nu.2.f.376.T.1.
In quo conſiſtat.Ant.Corſet.de poteſt.Regia.2.q.princi.nu.2.fol. 129.Tom.16.
Non eſt tanta,vt ea, quæ ſunt iuris diuinis, & naturalis poſſit immutare.Conrad,Brun.de hæret. capitu.17. numero 7.folio 306. Tom.11.Par.2.
Limitatur niſi ſubſiſtente iuſta cauſa, quia eo caſu poſſet moderare idem ibid.nu.13.
Principum ſecularium quanta ſit. Franciſchi. Curt. de feud.q.2. princ.nu.9.f.58.T.10.P.2.
Priuatorum in rebus ſuis quæ ſit.Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver.propoſitum noſtrum.nu.40.fol.126.Tom.17.
Procuratoris Cęſaris in iure reddẽdo.Pet.Belli.de re mil.Par.1.ti. 23.nu.7.f.341.T.16.
Limitata erat.Sebaſt. Vant.de nullit.tit. de nullitate ex defect.iuriſdic.nu.46.f.387.T.4.
Publica non perditur propter peccata priuatæ perſonæ. Michael. de Anin.de vnit.ouil.& paſto.capitu.21.numero 8. folio 41. Tomo 13.Par.2.
Qua quis abſoluitur, vel ligatur in anima in foro poli, non debet dependere ab illis qui eadem poteſtate ligantur, vel ſoluuntur. Card.Iacobat.de concil.lib.6.numero 8.artic.1.folio 276.Tomo 13.Par.prima.
Quæ eſt in eccleſia, eſt deſcenſiuè in prælatis eccleſiæ a Petro. idẽ ibid.artic.4.num.35.f.287.
Et alio etiam modo exponitur.num.ſeq.
Quæ intelligatur compromiſſarijs tribui ex cõpromiſſo. Ioã.Bap. de arbit.in præfat.lib.8.f.263.T.3.P.1.
Quænam ſit antianorum.Iul.Ferret.de Gabel.vectigal.&c. ver.tuto.nu.419.f.91.T.12.
Conſolum.idem ibid.
Priorum ciuitatum.idem ibid.
Sapientum.idem ibid.
Quæ reſultat ſimpliciter,compromittitur, vt in bonum virum,vel litis diſſeptatorem.Ioan.Bap.de arb.c.3.num.vnico,fol.264.Tomo 13.Par.1.
Quam exercet eccleſia,vnde originem ſumpſit.Ioan.Hier.Alban. de poteſt.Papæ.Par.2.nu.162.f.78.T.13.P.1.
Quando adaptatur ad patrem in filium,vinculum de iure ciuili reuerentiæ,& caſtigationis,item, & pietatis indicat. Aſcan. Clemens.Amer. de patria poteſt. capitu.1. numero 6. folio 98. Tomo 8.Par.ſecunda.
Reconciliandi hæreticos epiſcopis, & inquiſitoribus tantummodo conceſſa eſt Zanc.Vgol.de hæret.capitu.34.nume.5.fol.264. Tom.11 P.2.
Regalis recipit authoritatem a ſacerdotali.Ioan. Vgo.de offi.quatuor prælat.verſicu. quamuis etiam. numero 2.folio 296.Tomo 13.Par.ſecunda.
Reuocari poteſt,quæ compromiſſarijs ad eligẽdnm data eſt. Pet. de Bais.in director.elect.capitu.19.3.Par.num.2. fol.396. Tomo decimoquinto,Par. 1.
Romanorum in vnum translata.Michael Vleur. de Regim. mundi.2.princ.q.2.P.nu.12.f.113.T.16.
Sacerdotum ingens.Ioan.Hug.de offi. quatuor prælat.in prologo. nu.4.fol.290.T.13.P.2.
Sacramentalis quæ.Franc.Vargas.de auct.Pontifi.propoſitio.1.nume.2.fol.117.T.13.P.1.

Poteſtas ſecularis quomodo conſideretur,& in genere ſumpta quid ſignificet.

*POTESTAS ſecularis coercet, quos non poteſt eccleſia corrigere. Card.Iacobat.de concil.lib.9.artic.12. nume.19.fol.342.Tomo decimotertio, Par.1.
Eſt a Deo Marquard.de Suſ.de cęlib.ſacerd.non abrog.c.8.nu.6. fol.121.Tom.14.
Et eccleſiaſtica poſſunt eidem perſonæ competere. Pet.Bertr.Eudenſ.de iuriſd.eccleſ.q.3.nu.8.f.411.T.12.
In clericos,quæ,etiam quo ad ſpolium,& quo ad depoſitum, & quo ad manus impoſitionem,& quando.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.101.nu.6.& 11.f.73.T.16.
Nihil nouit de donis,& præmijs vitæ futuræ.Petr.Bert.de iuriſd. eccleſ.& ſęcul.q.2.nu.9.f.409.T.12.
Per quam populus regitur, quantum ad temporalia, vtrum ſit a Deo.Petr.Bertr.Vienn.de orig.iuriſdict.quæſtio.1.nume.1. folio 29.Tom.3.P.1.
Significat iuriſdictionem.Guliel.Redoa. de ſimo.mental. Par.1.c.. 13.nu.3.f.43.T.15.P.2.
Significatus verbi, eſt ſumendus ſecundum ſubiectam materiam Guliel.Reeoa.de ſimo.mental.Par.1.cap.13. num.4.fol.43. Tomo 15.Par.2.

Poteſtas ſingularis, ſpiritualis, ſtatuendi, ſummi Pontifi.qualiter ſit conſideranda, & quid importet.

*POTESTAS ſingularis, an obliget, ſicut ſpiritualis in foro Poli, quod latè pertractatur.Marq. de Suſ.de celib. ſacer.non abrog. c.8.nu.8.f.121.T.14.
Siue iuriſdictio fori exterioris, an fuerit data apoſtolis immediatè a Chriſto.Card.Iacobat.de concil.lib.10.verſi.quid dicendum. nu.158.f.380.T.13.P.1.
Spiritualis,a quo,& quando conſtituta.Pet.Bertr.Vienn.de orig.iuriſdict.q.2.nu.4.f.30.T.3.P.1.
An debeat dominari temporali.Pet.Bertr.de iuriſd.eccleſ.& ſec. q.4.nu.1.f.413.T.12.& idem de orig. iuriſd.q.4.nume.1. fol. 32. Tom.3.Par.1.
Cui committitur,obligatur ad vſum eius in ſpiritualium diſpenſatione.Guliel.Redoa.de ſimo. mental.2.Par.cap.19. numero 2. fol.97.T.15.P.2.
Debet omni creaturæ humanæ dominari.Pet.Bertr. de iuriſd.eccleſ.& ſec.q.4.nu.5.f.413.T.12.
Duplex in eccleſia.Fran.Vargas. de auct. Pontifi.propoſit.1.nu.1. fol.117.T.13.P.1.

Multoties

Source : BIU Cujas

Multoties indiget temporali. Pet. Bert. de iurisdic. eccles. & secul. q. 4 nu. 3. f. 413. T. 12.
Non cadit in Principem secularem. Pet. Bert. Vien. de orig. iurisd. q. 3. nu. 3. f. 30. T. 3. P. 1.
Non solum in se est legitima, sed etiam quantum ad suam primã acquisitionem, quod non potest sic de imperio dici. Pet. Bert. de iurisd. eccles. & sec. quæst. 2. numero 11. fol. 409. vult dicere. 410. Tom. duodecimo.
Prior est temporali in tribus, videlicet in dignitate, vel maioritate, institutione, & prioritate, aut potestate. Ioan. a Capist. de auct. Papæ. Par. 2. 2. P. princ. numero 32. folio 33. 34 & 35. folio 39. Tomo 13. Par. 1.
Terrenam potestatem instituere habet, & iudicare, si bona nõ fuerit. Pet. Bertr. de iurisd. eccles. & sec. quæstio. 4. numero 9. folio 414. Tom. 12.
Statuendi, an concludatur in territorio. Pet. Pech. de testam. cõiug. c. 10. nu. 6. f. 165. T. 8. P. 1.
Non concluditur territorio. idem ibidem capitu. 9. num. 5. f. 162. Tom. eodem.
Sed an hoc verum sit. idem ibid. nu. 6.
Regulatur a iurisdictione statuentium. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. quæstio. 8. special. 4. in contract. num. 74. folio 158. Tom. 18.
Sub ratione limitanda est. Guliel. Durand. de modo ge. concil. celeb. rub. 3. nu. 13. f. 154. T. 13. P. 1.
Sumini Pontificis a Deo est, non ab homine. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. art. 8. nu. 15. fol. 264. T. 13. P. 1.
Nec a concilio. nu. 29. idem.
Et auctor resp. ad §. hinc etiam. 17. distinc. idem.
Amplissima, & quomodo ab ea inceperit, & pendeat Romanorũ Imperium. Iac. Simanc. de cathol. iustit. titu. 45. de Papa. nu. 24. fol. 178. T. 11. P. 2.

Potestas miscellaneè considerata quid operetur.

*POTESTAS tam lata nunquam dari potest arbitratoribus, etiam cum plenissima renunciatione, quin interueniente maxima lesione possit peti reductio ad arbitrium boni viri, quo casu sufficit probare per dictam lęsionem ex actis, vel quòd arbitrator fuit in lata culpa. Ioan. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. c. 37. nume. 19. fol. 83. T. 6. P. 2.
Temporalis subest spirituali, hæc a Deo est immediatè, & principaliter, illa mediatè, quia per ecclesiam transfusa est in Imperatorem. Albert. Brun. de seditio. capitu. 6. numero 27. fol. 104. Tom. 11. Par. prima.
Testatoris non debet esse maior in disponẽdo de rebus suis, quàm vniuersitatis in statuendo. Alberic. a Rosa. de statut. q. 2. num. 31. fol. 29. Tom. 2.
Tota, Papa existente Catholico, non est in ecclesia vniuersali, & sede Petri non vacante. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 2 nu. 130. vbi affert hanc rationem, nempè quia duo illam insolidum possiderent. fol. 281. T. 13. P. 1.
Tutornm, & curatorum minor est paterna. Ioã. Montaig. de auct. magni concil ver. primam. nu. 17. f. 265. T. 16.
Verbum, quod sit considerabile altero de duobus modis, quędam scilicet reuerentialis, quam, & insignialem dicunt, altera verò iurisdictionis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 1. versi. hanc rubricellam. nu. 4. f. 153. T. 13. P. 2.
Quot modis de iure ciuili capiatur. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 13 num. 1. vbi ponit potestatem duplicem esse, nempè Pontificalem, & regalem. f. 43. T. 15. P. 2.
Vicarij, licèt Papa mortuo expiret, non tamen expirat licentia per eum data alicui de celebrando in domo sua. Ioan. Franc. Paui. de offi. & potest. capitu. sede vac. prælud. 7. & vlt. nu. 22. fol. 414. Tom. 13. P. 2.
Vicecancellarij in signaturis beneficiorum. Io. Franc. Paui. de offi. & potest. c. sede vac. quæstio. 1. 1. Par. princ. num. 12. fol. 415. Tomo 13. Par. 2.
Visitandi subditos episcopi præscribi potest. Henric. Bot. de sinod. episc. 2. Par. nu. 41. fol. 382. T. 13. Par. 2.
Visitatoris est compellere quoscumque prælatos, & etiam Cardinales ad continuam residentiam faciendam. Io. Fran. Paui. de visitat. quæst. 8. 1. Par. nu. 1. fol. 186. T. 14.
Vni ex coniugibus concessa, bona alterius inter viuos alienandi, non intelligitur per viam vltimæ voluntatis. Lancellot. Gal. de stat. quæst. 6. nu. 19. fol. 315. T. 2.
Vniuersitatis condentis statutum, non minor est, quàm priuatorum apponentium legem contractibus suis. Alberic. a Rosa. de stat. quæst. 2. nu. 30. fol. 29. T. 2.
Vnius per negligentiam gradatim deuoluitur ad alium. versic. his ita. nu. 63. fol. 21. Tom. 13. Par. 1.
Voluntas, & modus omnes humanos actus canonizant. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæstio. 140. nume. 10. fol. 446. Tom. 11. Par. prima.
Vtraque apud ecclesiam verè remansit. Pet. Bertr. Eduen. de iurisdic. eccles. quæst. 3. nu. 40. fol. 413. T. 12.

Potestas seu officialis ciuitatis iurisdictionem habens quando in sindicatu stare non debeat quomodoque dubitatiuè consideretur circa diuersas materias.

*POTESTAS ab omnibus laudatus ad sindicatum stare nõ debet. Cataldi. de Boncomp. de sindic. ver. quoniam. n. 132. f. 358. T. 7.
Ad quid totam familiam suam sindicis exhibere teneatur. Amodei. Iusti. de Castel. de sindic. ver. & si in rebus. numero 184. fol. 345. Tom. septimo.
Aliquem retinens potestatem, quòd absque causa retinet, & se relaxari petentem, caueat sibi, ne in sindicatu teneatur. Cataldi. de Boncomp. de sindic. ver. quoniam. nu. 3. f. 351. T. 7.
An de alio, quàm de dolo, & an de culpa assessorum suorum teneatur. Bal. de Perus. de sindic. official. ver. obseruare. nume. 45. folio 226. Tom. 7.
An de minimis sindicetur. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 2. num. 180. fol. 35. T. 17.
An debeat sindicari secundum statutum tempore electionis vigens, an verò secundum statutum quod postea factum est. Cataldi. de Boncomp. de sindic. versicu. quoniam. numero 18. fol. 351. Tom. 7.
Tractari tanquam ciuis. Paris de Put. de sindic. ver. ciuilitas. nu. 1. col. 1. f. 253. T. 7.
An, & quando teneatur pro furto, seu barataria, & rapina ministrorum familiarium, & officialium suorum. Paris. de Put. de sindic. ver. potestas. nu. 1. f. 267. col. 1. T. 7.
An excusetur propter errorem iuris, si fecit aliquid contra ius ex consilio assessoris. Paris. de Put. de sindic. vers. an potestas. col. 3. nu. 1. f. 253. T. 7.
An possit bannire aliquem alium officialem in officio delinquentem officio durante. Nel. de S. Gemi. de bannit. 2. P. primi temp. nu. 10. f. 360. T. 11. P. 1.
An possit bannire forensem alibi furantem, sed portantem in locũ iurisdictionis portantis. Nell. de S. Gemi. de bannit 2. Par. primi temp. nu. 5. f. 360. T. 11. P. 1.
Bannire in bonis aliquem. Paris. de Put. de sindic. versi. bannum. nu. 2. col. 2. f. 248. T. 7.
Curare bannitum cancellandum, ob aliquod meritum, statuto stante, quòd banniti non possint exire de banno. Alberi. a Rosa. de stat. q. 77. nu. 1. col. 3. f. 76. T. 2.
Dare licentiam assessori, vt contrahat in officio. Paris de Put. de sindic. ver. contrahere. nu. 10. f. 256. T. 7.
Dare securitatem malefactori, & eam ipsis seruare. Paris de Put. de sindic. versicu. saluusconductus. nume. vnico, colum. 1. folio 307. Tom. 7.
Exercere officium, antequam ingrediatur palatium. Paris de Put. de sindic. versicu. in officijs. numero 3, colum. quarta, folio 264. Tom. septimo.
Infligere pœnam non parenti. Alberic. a Rosa. de stat. q. 153. nu. 2. col. 4. fol 4 . T. 2.
Procedere aduersus eum, qui percussit volentem. Cataldi. de Boncomp. de sindic. versicu. quoniam. numero 95. folio 356. Tomo septimo.
Prohibere propria authoritate aduocato alleganti, ne loquatur, sub pœna. Alberic. a Ros. de stat. quæstio. 153. num. 1. col. 4. folio 44. Tom. secundo.
Punire alium officialem assessorem nõ ad hoc expectato superiore, vel sindicatoribus. Paris de Put. de sindic. ver. potestas. num. 1. fol. 298. Tom. 7.
Remittere, vel facere compositionem de pœnis fiscalibus. Paris de Put. de sindic. versicu. compositio. numero primo, folio 259. Tom. septimo.
Torquere delinquentem proprijs manibus. Paris. de Put. de sindic. ver. de repetitione. nu. 9. col. 1. f. 321. T. 7.
Transigere contra formam statuti. Alberic. a Ros. de statut. q. 67. col. 5. nu. 2. f. 76. T. 2.
An teneatur de dolo, & culpa alterius officialis sui collegæ. Paris de Put. de sindic. ver. culpa. nu. 2. f. 259. T. 7.
De eo cuius officio non fungitur. idem ibid. ver. potestas il primo nu. 3. f. 298. T. 7.
De imperitia assessoris. Paris de Put. de sindic. ver. assessor. num. 9. fol. 146. Tom. 7.
Extra officium de commissis per officialem. Catald. de Bomcõp. de sindic. ver. quoniam. nu. 79. f. 355. T. 7.
In sindicatu de alio, quàm de dolo. Paris de Put. de sindic. ver. potestas. nu. 15. f. 248. T. 7.
Pro familiari contumace. Paris de Put. de sindic. ver. an ex eo. nume. 27. f. 266. T. 7.
Pro famulo suo contra quem testes deponunt non specificato nomine. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. 210. folio 126. Tom. 16. Par. 1.
Soluere capisoldum de suo salario. Paris de Put. de sindic. versi. facta est electio. nu. 4. f. 305. T. 7.

Potestas miscellaneè consideratus quid operetur, quid importet, & ad quid teneatur, vel non.

*POTESTAS Bononiæ, qui denegat baculum successori suo consignare, ne officium exercere possit, incidit in crimen lęsæ maiest. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 32. num. vnico, fol. 42. Tomo 11. Par. prima.
Caueat cui carceratorum custodiam committat, quia nihil periculosius accidere potest, quàm fuga, aut mors carcerati. Amodei. Iusti. de Castel. de sindic. ver. & si in reb. nu. 99. f. 339. T. 7.
Ciuitatis, an possit de ibi commissis conueniri in propria patria. Bal. de Perus. de sindic. official. versic. obseruare. numero 29. fol. 225. Tom. 7.
Condens statuta simul cum populo, an eis ligetur. Io. Bertach. de epis. 2. P. nu. 38. f. 327. T. 13. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Lombardiæ est maior quolibet magistratu post Imperatorē, vel Principem suum subalternum. Mart. Laudens. de offi. domi. quæstio,73.f.280.T.16.

Non potest paciſci in re ciuitatis sine consensu maioris partis cōcilij idem ibid.q.133.f.280.

Si priuetur officio sine causa debet habere totum salarium. Paris de Put.de sindic.versicu.officialis.numero tertio,colum.2.folio 306.Tomo 7.

Quid si sua culpa? Idem nu.8.& 15.

Cogens aliquem ad exequendam sentētiam capitis, vel furcarum, quomodo teneatur.Cataldi.de Boncomp.de sindic.versic.quoniam.nu.176.f.360.T.7.

Cogere iurisperitos suæ iurisdictionis ad sibi consulendum,potest Paris de Put.de sindic.versicu.potestas.numero quarto,fol.247. Tomo septimo.

Compellēs testem dicere falsum eadem pœna, qua testis punitur. Bal.de Perus.circa mater.testi.2. Par. numero decimotertio,fol. 71.Tomo 4.

Condemnatus in sindicatu, an debeat reddere salarium præteriti temporis.Paris de Put.de sindic.nu.1.vers.condemnatus col.4. fol.255.Tom.7.

In sindicatu,non potest amplius reduci ad illud officium. Mart. Laudens. de offic. domi. quæst. octuagesimooctauo, fol. 280. Tom.decimosexto.

Propter delictum famuli potest repetere ab illo. Paris de Put. de sindic.ver.potestas.nu.8.f.267.col.1.T.7.

Cui carceratus aufugit, contra se tria habet specialia Amod. Iusti. de Castel.de sindic.versicu.& si in rebus.numero 98. folio 339. Tom.septimo.

Cui datum est arbitrium procedendi summariè non attento iuris rigore,si aliter processerit litem suam non facit, nec in sindicatu tenetur.Amode.Iusti. de Castel.de sindic.vers.& si in reb.nu. 241.f.348.T.7.

Cui detentus pro maleficio aufugit, quid facere debeat. Cataldi. de Boncomp.de sindic.versicu.quoniam.numero 12. folio 351. Tom.septimo

De eo quod liberam faciendi potestatem habet in sindicatu non tenetur Amode.Iusti.de Castel.de sindic. numero 241. fol.348. Tom.septimo.

De mandato illicito tenetur,sed officiales,& familiares illud mandatum exequentes non tenentur.idem ibid num.245.

Debet curare, ne curia sua faciat iniustitiam,aliter diceretur in culpa.Augusti.Dulcet.de sindic.versicu.pluries.numero 14.fol.361 Tom septimo.

Dum est in sindicatu,debet honorari, sicut si esset in officio. Bon. de Curtil.de nobilit.5.P.nu.8.f.15.T.16.

Est iudex scholariū Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.65. in princi.fol.82.T.18.

Et eius familia appellare non potest a sententia per sindicatores lata.Amod. Iusti.de Castel.de sindic.ver.& si in rebus num.237. folio 348 Tom.7.

Officio sindicatus durante, an sint ciues ciuitatis, in qua officiū. idem ibid.nu.258.f.349.

Et iudex,ac cæteri officiales,inquiri debent, & puniri, si extorsiones,contractus illicitos,& alia delicta commiserint. Amo. Iusti. de Castel.de sindic.vers. & si in rebus.numero 11.folio 334.Tomo septimo.

Negligentes accusationes,vel querelas sibi porrectas recipere, faciunt litem suam.idem ibidem numero 71.folio 338.T.7.

Et iudices eius diebus iuridicis in bancho iuris sedere debent pro iure reddendo vnicuique.idem vbi supra numero sexagesimooctauo,fol.337.

Et officiales alij, an possint post sindicatum in propria conueniri patria.Amode.Iusti.de Castel.de sindic.ver.& si in rebus. num. 178.fol.344.T.7.

Alij de veritate dicenda iurare debent,formata generali inquisitione sindicatorum mandato.idem ibid.nu.184.

Alij in principio sui officij,secundum formam a iure,& statutis traditam iurare debent.Amode.Iusti.de Castel.de sindic.ver.& si in rebus.nu.66.f.337.T.7.

Condemnari,an prius, quàm eorum fideiussores debeant discuti.idem ibid.nu.207.f.346.

Et officiales eius, an possint appellare a sententia contra se per sindicos lata.idem vbi sup.nu.236.f.348.

Detinentes,vel torquentes innocentes,& nocentes relaxantes, sunt puniendi.idem vbi sup.nu.109.f.340.

Iniustè condemnati in sindicatu ad remedium supplicationis recurrere possunt.idem ibid.nu.339.f.348.

Pœna capitis plectendi sunt, qui dolosè, & sine causa aliquem torqueri faciunt.Amod.Iusti.de Castel.de sindic.num. 110.fol. 340.Tomo 7.

Et officiales olim qualiter licentiam sindicis præbeant procedendi in inquisitione.idem ibidem versicu. & si in rebus. nume. 14.folio 334.

Responsione facta non debent carcerari, sed fideiussoribus datis possunt relaxari.Amode.Iusti.de Castel.de sindic.numero 186. folio 344.Tom.7.

Ex causa potest venire contra statuta,etiam iurata.Nicol. Boer. de Cardin.leg. de lat.versicu.de trono.numero 93.folio 148. Tom. 13.Par.secunda.

Facilius excusatur,quàm ipsius assessor.Ang.de Perus.de sind.ver. circa præfatam.nu 8.fol.226.Tomo septimo,& Paris de Put.de sindic. versicu. assessor. numero decimoquarto, folio 146. Tomo septimo.

Florentinus administrans officium in alieno territorio, si aufugerit,non debet remitti ad locum administrati officij. Amode.Iusti.de Castel.de sindic. versicu. & si in rebus. numero 207. folio 346. Tomo septimo.

Habens arbitrium,aliquid faciendi, an excusetur si malè fecerit ratione arbitrij.Bald.de Perus,de sindic.ver.potestas.num.1.folio 245.Tomo 7.

De dolo,& lata culpa tenetur. Thomas de Pipera. de fama versi. respondemus.nu.59.f.10.T.11.P.1.

Declarandi pœnam in casibus a iure non decisis, non potest in initio officij sui declarare.Corn.Beninc. de paupert. & eius priuil.special.8.nu.16.f.168.T.18.

In causis sui officij non potest prorogare terminum instantiæ, & cognitionis.Paris de Put.de sindic. versi.arbitrium.nume.5.fol. 244.Tom.7.

Largum,& generale in maleficijs, an possit aliquem torquere nō præcedentibus indicijs.Alberic. a Ros.de statut.q.37.nu.vnico, col.2.fol.60.T.2.

Procedendi secundum suam conscientiam, an possit supplere defectum probationis indicij.Guido.a Suza.de indic. & tortur. nu.96.f.245.T.11.P.1.

Simpliciter sibi concessum debet seruare in omnibus regulam iuris ciuilis.Paris.de Put.de sindic.num.12.versic.arbitrium.folio 245.Tom.septimo.

Habet iurisdictionem in scholares vnius scholæ.Paris.de Put.de sindic.ver.an potestas.nu.3.f.311.T.7.

In causa sindicatus potest se defendere per procuratorem.Amod. Iusti.de Castel.de sindic. versicu. & si in rebus.nume. 213.folio 346.Tomo 7.

In cibo,& potu debet bene officiales tractare. idem ibid.nu.205. folio 346

In principio sui officij faciens proclamata annunciari, ne aliquis alicui de qua familia credētiam faciat, an eo casu officio finito, teneatur pro debitis suorum familiarium.Amode. Iusti. de sindic.ver.& si in rebus.nu.202.f.345.T.7.

In sindicatu soluere non tenetur salarium famulis ante tempus recedentibus.idem ibid.nu.254.f.349.T.7.

Innocentem sine indicijs pro causa criminali capiens, supplicij tenetur similitudine.Amode.Iusti.de sindic.ver.& si in reb.num. 110.fol.340.T.7.

Iudices, & officiales alij, de quibus sint inquirendi in fine officij. idem ibid.nu.9.f.334.

Iurauit seruare statutum, an teneatur seruare statuta postea facta, vel futura.Bartol.de regul.stat.ti.de potentia statut. &c.col.2.in illis verbis potestas iurauit.f.156.T.2.

Iuris ignorans,an teneatur in sindicatu, si pronunciauerit secundū consilium iudicum suorum.Paris.de Put.de sindic.ver.assessor. nu.1.f.146.T.7.

In sindicatu tenetur, si sententiam tulerit iniustam, licèt suorum iudicum vsus fuerit consilijs. Cataldi. de Boncomp. de sindic. ver quoniam.nu.23.f.352.T.7.

Sententiam secundum consilium suorum iudicum imperitorum ferens,ad damnum parti lęsæ tenetur resarciendum.Amode.Iusti.de castel.de sindic. ver.& si in reb.numero 124.folio 341.Tomo septimo.

Malè iudicans est puniendus.Cataldi.de Boncomp.de sindic.vers. quoniam.nu.22.f.352.T.7.

Mandans aliquid in casu non licito tenetur,& non hi, qui mandatum exequuntur.Cataldi.de Boncomp.de sindic.ver. quoniam. nu.32.f.352.T.7.

Mittens aliquem ad carceres, & familiam suam ei deputans ad custodiam,non censetur carcerum custodiam custodi remittere. Angel.de Perus de sindic.versi.circa præfatam.num.5.fol. 226. Tom.septimo.

Nedum pro suis tenetur officialibus, sed etiam pro vxore, & alijs secum morantibus nulli officio præpositis.Amode.Iusti.de Castel.de sindic.ver.& si in reb.nu.199.f.345.T.7.

Non admittens defensionem iuris punitur, ac si non admitteret defensionem veræ innocentiæ. Bal.de Perus. circa materiam testium.nu.14.2.P.f.71.T.4.

Non debet alium pro alio grauare,nec ciuitatem,aut villam punire pro vno delinquente.Paris de Put.de sindic.ver.officialis.nu. 19.fol.291.T.7.

Non obediens mandato superioris, an,& quomodo teneatur. Paris de Put.de sindic. versicu.mandauit. numero primo, fol.326. Tom.septimo.

Nō potest inquietari, si familia deliquit extra districtum.Paris de Put.de sindic.ver.rectores.nu.5.f.267.T.7.

Non tenetur de gestis extra officiū p suos officiales, nisi ad exhibendum eos,si potest. Ioan. Bertach. de episc.7.Par.4. lib.nu.9. fol.357.T.13.P.2.

De imperitia collateralis de dolo, sed de culpa sic. Paris de Put. de sindic.ver.delegatus.nu.3.f.262.T.7.

In sindicatu pro officialibus officia sua negligentibus. Amode.Iusti.de Castel.de sindicat.ver.& si in rebus.numero 206.fol. 346. Tom.septimo.

Pro delictis familiæ suæ extra territorium officij sui commissis. idem ibid.nu.250.f.349.T.7.

Ob publicam vtilitatem, vel causam euidentem statuta non seruans,quando teneatur.Cataldi.de Boncomp.de sindic.num.18 fol.351.Tom.7.

Obligans se ad omnem pœnam soluendam pro suis officialibus, intelligi debet de pœna pecuniaria, & non corporali. Amod.Iusti.de Castel. de sindic. versicu. & si in rebus.numero 198. folio 345.Tom.7.

Per sex menses electus per decem dies ad sindicatum stare debet. Angel.de Perus.de sindic.numero 9. versi.circa præfatam.folio 226.Tom.7.

Potest

Source : BIU Cujas

Poteſt conueniri pro contractibus celebratis ante officium. Paris de Put. de ſindic. ver. officiales. nu 2. f. 292. T. 7.
Poteſt reuocare ciuem ſuum, qui vadit aliò ad habitandum. Mart. Laudenſ. de offi domi quæſtio. 46. folio 279. T. 16.
Pro debitis, vel contractibus factis per eius famulos durante officio, an teneatur. Hippolyt. Bonac. de ſeruis, ſeu famulis. q. 42. fol. 124. Tomo 16.
Pro delicto commiſſo in officio, debet puniri pœna ciuium, vbi pœna alia eſſet in forenſi. Paris. de Put. de ſindic. verſi. ciuilitas. nu. 2. f. 255. T. 7.
Pro delictis officialium, & familiæ obligatus, quãdo liberetur delinquentem exhibendo. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſi. etſi in rebus. nu 201 f. 345. T. 7.
Pro officiali negligenti, quem ad officium deputauit, tenetur. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. verſi. quoniam. numero 156. folio 359. Tomo 7.
Proficiſcens extra ciuitatem eundo per comitatũ, non debet grauare homines comitatus. Paris. de Put. de ſindic. ver. poteſtas. nume. 5. f. 299. T. 7.
Qualiter, & quando teneatur de delicto familiæ. Paris. de Put. de ſindic. ver. an ex eo. nu. 2. f. 265. T. 7.
Familiam ſuam tractare debeat. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. ver. quoniam. nu. 33. f. 352. T. 7.
Probetur tenuiſſe familiam decentem ſuo officio. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſicu. etſi in rebus. numero 86 fol. 339. Tomo ſeptimo.
Quando filium proprium delinquentem in ſindicatu præſentare teneatur, ſtante ſtatuto quòd &c. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. ver. in rebus. nu. 200. f. 345. T. 7.
Qui baliſtas ciuitati dare tenetur, dando pecuniam non auditur. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. ver. quoniam. numero 158. fol. 359. Tomo 7.
Qui cogit aſſeſſorem ſic iudicare, punitur. Mart. Laudenſ. de offic. domi. q. 53. f. 279. T. 16.
Qui condemnat ad deſtructionem bonorum, poteſt diuidere rem communem, quàm habet condemnatus cum aliquo. Paris. de Put. de ſindic. ver. publicatio. nu. 1. f. 302. T. 7.
Qui debet cognoſcere de omnibus cauſis ciuilibus, quæ ſunt in aliqua vicinia, & capitaneus in alia vicinia, ſi propter mortalitatẽ eſt impedita iuriſdictio poteſtatis, an poſſit cognoſcere capitaneus. Hier. Preuidel. de peſte, & eius priuil. verſ. item per eadem. nu. 1. col. 1. f. 178. T. 18.
Qui eſt condemnatus in ſindicatu, non tenetur reſtituere ſalarium præteriti temporis. Mart. Laudenſ. de offi. domi. q. 33. folio 279. Tom decimoſexto.
Qui ex forma ſtatuti tenetur pœnam ſoluere, aut officialem delinquentem exhibere, facere debet procedi per capitaneum, & ponere fugientem in banno. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. ver. & ſi in reb. nu 260. f. 349. T. 7.
Qui fuit electus pro ſex menſibus, & propter impedimentum nõ potuit venire in termino, an poſtea veniens ſit admittendus. Paris. a Put. de ſindic. ver. impedimentum. nume. 3. col. 3. folio 274. Tom. ſeptimo.
Qui ignoranter cępit bãnitum, an debeat habere præmium quod datur bannitum capienti. Nell. de S. Gemi. de bannit. 2. P. 2. tẽp. nu. 22 f. 380. T. 11. P. 1.
Qui mortuus eſt poſt ſuam electionem, antequam inciperet officium, an debeat habere ſalarium. Paris. de Put. de ſindic. verſi. ſi officialis. nu. 5. f. 306. T. 7.
Qui per aliũ regit, non poteſt petere ſalarium, niſi ſubſit iuſta cauſa. Mart. Laudenſ. de offic. domi. quæſtio. 30. vbi remiſſiuè. folio 179. Tomo 16.
Qui proceſſit in cauſis ciuilibus contra ſcholarem, an teneatur in ſindicatu. Paris. de Put. de ſindic. verſi. an poteſtas. num. 1. col. 3. folio 311. T. 7.
Qui ſententiam iniuſtam tulit, quam capitaneus iniuſtè confirmauit, ſi ſoluat intereſſe, an capitaneus liberetur. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. verſicu. quoniam. numero 28. folio 352. Tomo ſeptimo.
Qui tempore officij negligens fuit in puniendis delictis, eſt puniẽdus. Amode Iuſti. de Caſtel. de ſindic. nu 7. f. 334. T. 7.
Qui tulit ſententiam iniquam de conſilio iudicum curiæ, an teneatur ad pœnam ipſe, & iudices eius. Paris. de Put. de ſindic. verſic. poteſtas. nu. 1. col. 2. f. 254. T. 7.
Qui vltimis quindecim diebus non poteſt quem eximere de banno, an poſſit pronunciare eum eximendum eſſe. Nell. a S. Gemi. de bannit. 3. Par. 2. temp. nu. 81. f. 399. T. 11. P. 1.
Et quid de officialibus, qui prohibentur rebannire bannitos, an ſaltem poſſint ordinare qualiter debeant rebanniri, etiã aliquid detrahendo ſolemnitatibus in rebanniendo antea requiſitus. idem ibidem.
Qui vxorem ducere non debuit, tenetur pro ea ad intereſſe partus, ſi ducens in officio deliquit. Amode. Iuſti. de caſtel. de ſindica. ver. etſi in rebus. nu. 198 f. 345. T. 7.
Rem priuati accipiens, qua indigebat Reſpublica, an teneatur in ſindicatu. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. verſ. quoniam. nume. 175. fol 360. Tom. 7.
Secularis non debet ſe intromittere de negotijs, ſeu caſibus eccleſiaſticis. Guliel. Luuer. in arb. iuriſdic. princip. 1. num. 12. fol. 22. Tom. 3. Par. 1.
Seu alius officialis poteſt pronunciare tàm in ciuili, quàm in criminali cum conſilio ſuorum iudicum. Paris. de Put. de ſindi. nu. 1. fol. 253. Tom. 7.
Seu cuſtos carcerum recuſatur a Pœna, ſi aſſignat nobili palatium pro carcere, qui promiſit non recedere, & aufugit, & tamen receſſit. Bon. de Curtil. de nobilit. 5. P. nu. 28. f. 16. T. 16.
Seu iudex non tenetur ea pœna, quæ fugiens tenebatur, ſi fugerit cuſtodis negligentia. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſi. etſi in rebus. nu. 252. fol. 349. T. 7.
Qui ſoluit in ſindicatu: quia in plus aut minus condemnauit, iuxta ſui aſſeſſoris conſilium, an contra ipſum conſultorem poſſit habere regreſſum Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſi. etſi in rebus. nu. 203. f. 345. T. 7.
Si de vulnere inquiſiuit contra Titium, & pendente inquiſitione vulneratus moriatur, an ex eadem inſtantia poſſit ſubſequi ſententia de occiſo. Alberic. a Roſ. de ſtatut. quæſtio. 46. num. 1. fol. 35. Tom. ſecundo.
Si delinquentem, qui ad ipſum ſua ſponte venit vltra modum grauet, an teneatur in ſindicatu. Paris. de Put. de ſindic. ver. an ſi delinquens. col. 1. nu. 1. f. 262. T. 7.
Si dicat in ſententia ſe pronunciaſſe de cõſilio aſſeſſoris, præſumitur de conſilio, & conſenſu aſſeſſoris pronunciaſſe Paris. de Put. de ſindic. ver. conſilium. nu. 2. f. 253. T. 7.
Si durante tempore ſui officij fuit caſſus, & poſtea reaſſumptus cũ eiſdem pactis aſſumptus intelligitur. Roland. a Valle de dote. q. 75. nu. 3. f. 381. T. 9.
Si exceſſerit modum in arbitrando ſindicatores poterunt condemnationem reuocare. Paris. de Put. de ſindic. ver. an etſi. nume. 1. fol. 234. Tom. 7.
Si finito tempore ſindicatus committat maleficium, quis cognoſcet de delicto, nunquid ſindicatores, vel nouus poteſtas? Paris de Put de ſindic. ver. an ſi. nu. 8. f. 234. T. 7.
Si malè egit conſilio aſſeſſoris per ipſum electi, an liberetur in ſindicatu exhibendo ipſum aſſeſſorem. Paris. de Put. de ſindic. verſ. rectores. nu. 2. f. 266. T. 7.
Si non inuenit fideiuſſorem tempore ſindicatus, an debeat perſonaliter detineri. Bal. de Peruſ. de ſindic. offi. verſ. oſſeruare. num. 38. fol 225. Tom. 7.
Si promiſit præſentare ſe vel famulos in ſindicatu toties, quoties opus fuerit, nunquid ſit liberatus ſi bis, vel ter præſentauerit. Paris de Put. de ſindic. ver. an ex eo. nu. 26. f 266. T. 7.
Si tulerit ſententiam iniquam de conſilio vicarij, punitur vicarius. Paris. de Put. de ſindic. verſ. conſilium. nu. tertio, folio 253. T. 7.
Soluens in ſindicatu pro aliquo ſuorum officialium, an contra eũ poſſit habere regreſſum. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſi. etſi in rebus. nu. 204. f. 346. T. 7.
Solus non poteſt creare ſindicos ad denunciandum maleficia. Paris de Put. de ſindic. ver. ſindicus. nu. 5. f. 312. T. 7.
Stante ſtatuto, quòd non poſſit agnoſcere de maleficijs commiſſis ante tres menſes, vel poſt, nunquid ſi filius eſt ſubrogatus in locum primi poteſtatis mortui in officio, computetur tempus a ſeipſo, vel a primo. Bart. in regul. ſtat. ti. de ſtatutis maleficiorum diuerſorum caſuum. fol. 159. col. 4. in princi. in illis verbis ſtatu. quod poteſtas. T. 2.
Tenetur ad intereſſe partis leſæ, ſi delinquatur ratione officij ex facto ſuæ familiæ. Bal. de Peruſ. de ſindic. official. verſi. obſeruare. nu 12. f. 225. T. 7.
Delictis ſuorum officialium, & de his quos ſecum ducit etiam ſi non ſint. de offi Paris de Put. de ſindic. verſic. poteſtas, il primo. nu. 1. & 2. f 298. T. 7.
Ex facto familiæ ſuæ quando delinquit in officio ſuo, aliàs ſecus. Mart. Laudenſ. de offi. domi. q. 167. f. 281. T. 7.
Inquiſito ad expenſas, ſi temerè contra ipſum inquiſiuit. Paris de Put. de ſindic. ver dicit nu. 4. f. 274. T. 7.
Officiali ſuo ægero facere expenſas, etiam in medicinis, niſi impenſa eſſet magna Mart. Laudenſ. de offi. domi. q. 39. folio 279. Tomo 16.
Suis iudicibus infirmis emere medicinas, ſed quas. Paris de Put. de ſindic. verſicu. poteſtas il ſecundo, numero 8. vbi remiſſiuè. fol. 299. Tom. 7.
Totam ſuam familiam in ſindicatu exhibere. Paris de Put. de ſindic. ver. an ex eo. nu. 28. f. 266. T. 7.
Totam ſuam familiam in ſindicatu exhibere, & ſuper geſtis per eum ab eis poterit indagari. Bald. de Peruſ. de ſindic. official. ver. obſeruare. nu. 64. f. 226. T. 7.
Terrarum non tenetur obedire prioribus volentibus eum impedire, vel cogere ad aliquid. Paris. de Put. de ſindic. verſi. poteſtas il primo. nu. 4. f. 298. T. 7.
Vel alius de familia aliquod delictum committens punitur ſecundum ſtatuta loci, in quo functus eſt officio. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. ver. & ſi in rebus. nu. 174. f. 343. T. 7.
Vel alius officialis in dolo præſumitur, qui non facit id. quod ex officio tenetur. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. ver. etſi in rebus. nu. 80 fol. 338. T. 7.
Vel iudex, cui datum eſt arbitrium aduerſus eos, qui ſtatum turbant, ex cauſa pœnam minuere poterit. idem ibid. nu. 240. folio 348 Tomo 7.
Ex cauſa pœnam legis, vel ſtatuti tranſgreſſus non tenetur. Amode iuſti. de Caſtel. de ſindic. nu. 243. f. 348 T. 7.
Faciens decapitari eum, qui homicidium commiſit in terra confederata illi, in qua officium adminiſtrat, non tenetur. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. nu. 248. f. 349. T. 7.
Qui in culpa leui, vel leuiſſima reperitur, non inſolidum tenetur, ſed quantum ſindicis, ſeu ſindicatoribus æquum videtur. Amode. Iuſti de Caſtel de ſindic. nu. 127. f. 341. T. 7.
Secundum formam alicuius ſtatuti faciens contra eccleſiæ libertatem, nec peccat, nec in ſindicatu tenebitur. idem ibid. nu. 241. fol. 348. Tom. 7.
Vel rector non tenetur pro familia ſua, niſi delinquat ex imperitia. Caſtaldi. de Boncomp. de ſindic. verſic. quoniam. nume. 20. fol. 352. Tomo 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Poteſtate, terminus in fœm. conſiderata qualiter accipiatur.

*POTESTATE conferendi alicui data, an cenſeatur ſimul data reſeruandi, decernendi, atque inhibendi. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. ver. nunc. nu. 1. f. 248. T. 15. P. 1.

Data diſponendi de aliquo, num videatur de reſiduo prohiberi. Alber. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. artic. 8. nu. 146. f. 205. T. 2.

L. condendæ conceſſa, an videatur conceſſa facultas derogãdi, aut corrigendi. Nic. Boer. de Cardin. leg. de lat. ver. de throno. nu. 88 fol. 148. T. 13. P. 2.

Sublimiori, vt quiſq; fungitur, ita perfectior eſſe debeat. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. princip. quæſtio. nume. 14. folio 113. Tom. decimoſexto.

Terminus, pluribus modis ſumitur. Ioan. Franc. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. prælud. 4. nu. 1. f. 410. T. 13. P. 2.

*POTESTATE ſe expreſsè obligante ad ſoluendum omnem pœnam ciuilem, & criminalem pro familia ſua, intelligitur de pecuniaria, non corporali, quæ per alium pro alio ſolui nõ poteſt. Bald. de Peruſ. de ſindic. offic. numero 16. verſicu. obſeruare. fol. 225. Tomo 7.

Poteſtatem, in gen. fœm. qualiter accipiamus circa diuerſa.

*POTESTATEM clauium, ſiue ligandi, & ſoluendi in foro interiori iudiciariam eſſe, & illam per antonomaſiam ad ordinẽ pertinere. Franc. Vargas de auct. Pontificis propoſit. 2. folio 113. Tomo 13. Par. 1.

Contrahendi, an habeat qui extra mentem eſt Ioan. Bap. de arbit. c. 14. nu. 2. f. 234. T. 3. P. 1.

Dare inſolidum, vel cuilibet paria ſunt Ioan. Franc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 10. 2. P. princ. nu. 10. fol. 429. Tomo 13. Par. 2.

Duplicem eſſe in eccleſia, ordinis ſcilicet, & iuriſdictionis, & poſteriorem hanc bifariam diſtingui, in fori interioris, ſcilicet, & exterioris. Franc. Vargas de auct. Pontifi. propoſit. 1. folio 113. Tomo 13. Par. 1.

Gladij ſibi datam, nemo poteſt in alium transferre. Claud. Clanciunc. de offic. iudic. capitu. 10. numero primo, folio 84. Tomo tertio, Par. prima.

Habens a capitulo abſoluendi, an poſſit abſoluere excommunicatum ab alio, quàm a prælato eccleſiæ vacantis. Pet. de Bais in rector. elec. c. 15. 3 P. nu. 2. f. 395. T. 15. P. 1.

Ab aliquo, nunquid illa poſſit vti contra eum. And. Barb. de præſtant. Cardin. quæſtio. 2. Baſilic. 1. Par. num. 5. folio 69. Tomo 13. Par. ſecunda.

Conferendi beneficia, an poſſit conferre ſuis nepotibus. Ioan. de Selua de benefi. q. 18. nu. 9. f. 81. T. 15. P. 1.

Conferendi beneficia vacantia, non poteſt admittere reſignationem beneficiorum, niſi ſpecialiter ei concedatur. Ioan. Stafil. de gratijs expect. &c. verſicu. in hac parte. numero 35. folio 277. Tomo 15. P. 1.

Iudiciariam, & procedens ſimpliciter, vel actus miſcens, quam videatur viam elegiſſe. Ioan. Bap. de arbit. capitu. 6. nume. vnico, fol. 288. T. 13. P. 1.

Habent inquiſitores conuocandi peritos, vt eis aſſiſtant. Fran. Squilacen. de fide cathol. capitu. 39. numero vnico, folio 6. colum. 2. Tom. decimoquarto.

Iniuſtam Deus permittit, vt ex ea bonum aliquod eliciat. Albert. Brun. de ſedit. c. 6. nu. 4 f. 103. T. 11. P. 1.

Iuriſdictionis a Papa in epiſcopos immediatè deriuari ex patrum, & Theologorum ſententia probatur. Fran. Vargas de auct. Pontifi. confirmat. 6. nu. 1. f. 119. T. 13 P. 1.

Eccleſiaſticæ a Chriſto immediatè conſtitutam conſtat ex euangelio. & ita tenendum de neceſſitate ſalutis. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. confirmat. 6. numero primo, folio 118. Tom. decimotertio, Par. 1.

Externæ, in qua omnia, quæ ad politicam eccleſiæ gubernationẽ ſpectant, includuntur in ſummo Pontifice, ceu in fonte repoſitam eſſe, ab eoque immediatè ad alios deriuari multifariam cõfirmatur. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. propoſit. 4. fol. 113. Tomo 13 Par. 1.

In ſua origine, hoc eſt in ſummo Pontifice, & ſic in genere conſideratam iuris eſſe diuini, eamque Chriſtum vicario ſuo tradidiſſe, non vt ſibi tantum retineret, ſed vt alijs etiam in partem ſolitudinis acutis communicaret, atque ita, ab ipſo ad alios perueniret. Fran. Vargas. de auct. Pontifi. confirmat. 5. folio 113. Tom. 13 Par. prima.

Iuſdicentis non in cauſarum punitionibus, ſed in rerum iudicatarum executionibus conſiſtere. Ioan. Gilot. de iuriſdic. & Imper. c. 4 nu. 2. f. 8 T. 3. P. 1.

Legati, etiam mortuo Pontifice, perdurare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 9. nu. 2. f. 218. T. 13. P. 2.

Legis condendæ, & contra illam diſpenſandi æquiparari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 440. folio 229. Tom. decimotertio, Par. 2.

Non eſſe meri Imperij, etiam iuxta Bartoli definitionem. Ioã. Gilot. de iuriſdict. & Imper. libro 1. capitu. 1. numero 3. fol. 2. Tomo 3. Par. prima.

Nemo exercet in maiorem, aut in partem. Michael. Vlcur. de Regim. mundi 2. princ. q. nu. 38. f. 113. T. 16.

Omnem, Apoſtolis tàm ordinis, quàm iuriſdictionis immediatè a Chriſto eſſe traditam, ſub Petro tamen eorum, & totius eccleſiæ Principe. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. axio. 4. fol. 113. Tomõ 13. Par. prima.

Dominantem a Deo eſſe. Claud. Clanciunc. de offi. iud. c. 3. nu. 5. fol. 79. T. 3. P. 1.

Siue ordinis, ſiue iuriſdictionis, mediatè, vel immediatè a Papa dependere. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. axio. 2. col. 1. folio 113. Tom. 13. Par. 1.

Ordinariam, vel delegatam habens, & poteſtatem arbitri, vel arbitratoris conuentionalis, qualiter procedere habeat. Io. Bap. de arb. c. 2. nu. vnico, fol. 287. T. 3. P. 1.

Qui habeat ſoluendi a ſimonia perpetrata. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 18. nu. 6. f. 274. T. 15. P. 2.

Qui habet diſponendi ſecundum conſcientiam, non propriã, ſed publicam ſequi debet. Ioan. Redin. de maieſt. princ. verſ. legib. nu. 56. f. 156. T. 16.

Qui habet in nobis paciſcendo, nobis quærit exceptionẽ doli. Bal. de Vbald. de pactis. verſi. volens. numero 60. folio 6. Tom. ſexto, Par. prima.

Poteſtates, in gen. fœm. qualiter, & quomodo conſiderentur.

*POTESTATES ambæ a Deo procedunt. Fran. Vargas de Bello, & eius iuſti. ver. ſi quidem. nu. 203. f. 334. T. 16.

Duæ in Principe ſunt. M. Ant. Cucch. de maiorat. præſcrip. ver. cõſtitutio. nu. 270. f. 206. T. 17.

In eccleſia cur requiſitæ. Ioan. Lup. de confed. Principum. §. antequam. nu. 7. f. 306. T. 16.

In mundo ad quid a Deo ordinatæ. Io. Vgo. de offi. 4. prælat. verſi. conſequenter. nu 3. f. 300. T 13. P. 2.

Seculares, ab eccleſijs, aut eccleſiaſticis perſonis taleas pro reb. exigere non poſſunt. Io. Franc. Paui. de viſitat. q. 7. 1. P. nume. 41. fol. 185. Tom. 14.

Et Principes poſſunt punire hæreticos. Conrad. Brun. de hæret. c. 13. nu. 1. f. 315. T. 15. P. 2.

Inquiſitoribus in his non obedientes, præter alias graues pœnas, etiam ſuſpitionem hæreſis incurrunt. Zanc. Vgol. de hæret. c. 37. nu. 2. f. 267. T. 11. P. 2.

Ita ab Imperatore dependent, ſicut membra a capite. Alber. Bru. de ſedit. c. 6. nu. 38. f. 150. T. 11 P. 1.

Supremæ duæ ſunt, ſcilicet ſacerdotium, & Imperium, de vtraque plura. Albert. Brun. de ſedit. capitu. 5. numero primo, folio 101. Tom. 11. Par. 1.

Poteſtates ſeu officiales in plur. qualiter conſiderentur, & ad quid teneantur.

*POTESTATES, & iudices quãdo teneantur, ſi reus in tortura moriatur. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. ver. etſi in rebus. nume. 112. f. 340. Tom. 7.

Non poſſunt recedere a conſuetudine, & forma electionis. & ſi nõ tenent familiam, quam debent tenere, eſt eis pro rata ſalarium defalcandum Bald. de Peruſ. de ſindic. nume. 6. verſ. obſeruare. fol. 225. Tom. 7.

Tenentur pro omnibus, quos ſecum ducunt, etiam quòd non ſint præpoſiti alicui officio, ſi prætextu officij delinquant. Bald. de Peruſ. de ſindic. nu 8. ver. obſeruare. f. 225. T. 7.

Terrarum illiterati aſſeſſores literatos ſecum habere debẽt. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. verſi. quoniam. numero 157. fol. 359. Tom. ſeptimo.

Non habent ius deportandi. Bal. Peruſ de ſtat. ver. ſententia. nu. 7. fol. 142. Tom. 6.

Nunquid teneantur pro delictis ſuorum famulorum. Hippolit. Bonac. de ſeruis, vel famulis quæſtio. 41. vbi inquit, quòd ſic, pœna ſcilicet pecuniaria: liberantur autem ſi eos exhibent. fol. 123. Tom. 6. Par. 1.

Poteſtati in gen. fœm. terminus qualiter applicatiuè conſideretur.

*POTESTATI non reſiſtendum, & de dignitate eccleſiaſtica non iudicandum. Lęl. Iorda. de Rom. ſedis orig. c. 12. nu. 23. folio 17. Tom. 13. Par. 2.

Pontificiæ, nemo detrahere poteſt. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. Par. nu. 237. f. 81. T. 13. P. 1.

Qui ob iuramentum ſtatuta ad vnguem ſeruare tenetur, ex cauſa contra ſtatuta alicui licentiam impartiri permiſſum. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. numero 470. folio 230. Tom. 13. Par. ſecunda.

Reſiſtens reſiſtit ordinationi Dei: vbi tamen quòd poteſtati poteſt non obediri, quando illicita præcipit, & abutens poteſtate, illã meretur amittere. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. c. 13. nume. 3 f. 43. T. 15. P. 2.

Si datum eſt arbitrium, quòd poſſit ſtatuta condere, ipſe vnũ condidit, quòd non poſſet, condemnari de geſtis, vel commiſſis, an id ipſum valeat. Alberi. a Roſ. de ſtatut. q. 35. numero vnico, fol. 60. Tom. 2.

Poteſtati ſeu officiali, terminus quid operetur.

*POTESTATI, & officialibus quem tortum fuiſſe negantib. qualiter probabitur tortura. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. verſic. etſi in rebus. nu. 118. fol. 340. Tom. 7.

Non

Source : BIU Cujas

Non potest ascribi culpa, quòd non cepit malefactores, nisi probetur, quod illos capere potuisset, si voluisset. Rolan. a Valle de dote q.64.nu.21.f.377.T.9.

*POTESTATIBVS terrarum, an liceat interdum leges, & statuta transgredi Bald. de Perus. de sindic. offic. versi. obseruare. nu.41. fol.226.Tom.7.

Potestatis in gen. fœm. consideratio quæ & qualis sit.

*POTESTATIS amplitudo ad solum Pontificem spectat, alij verò in partem solicitudinis sunt vocati. Ioan. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. P nu.149.f.77.T 13.P 1.

Imperatoris, & Papæ fines an sint diuersi. Michael. Vlcur. de regimi. mundi. 2. princ. q. nu. 17. f. 113. T. 16.

Iurisdictionis, non solum vsus, sed etiam essentia, quæ censetur esse ablata in schismaticis, & hæreticis. Franc. Vargas de auct. Pontifi. ver potestas nu. 8. f. 119. T. 13. P. 1.

Maioritas in quibus consistat. Pet. Albi. de Pontifi. potest. ver. diuini numinis. nu. 54. f. 135. T 13. P. 1.

Nomen generaliter ad omnem sexum, & ad omnes, qui sunt alieno iuri subiecti, porrigi potest, & ibi quid denotet, quando refertur ad Abbates, & monachos, & ad dominos & seruos. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. c. 1. nu. 5. f. 98. T. 8. P. 2.

Nomen latissimum est, & vnde deriuet, & ad quæ adaptetur, & multa alia de eo. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. c. 1. per tot. nu. 1. f. 98. T. 8. P. 2.

Multa significat, & ad multa adaptatur secũdum subiectam materiam. idem ibid. nu 4. f. 98.

Ordinariæ differentia in pluribus subalternatis, an a lege diuina sumatur. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. versi. restat nunc. nu. 129. f. 346. T. 1.

Plenitudinem esse in ecclesia principaliter, & exercitium in Papa an sit verum, & concludit quod non. Card. Iacobat. de concil. libro 10. ver. quid dicendum. nu. 149. f. 379 T. 13. P. 1.

Et confirmat opi. Hieronimi. nu. 150. idem

Et alterius idem. 151. & 163.

Plenitudo in quibus Papæ insit. Io. Lecirier. de primogenit. q. 7. 3. libro nu. 14. f. 67. T. 10 P. 1.

Pontificiæ amplitudo, licèt tolli, vel minui non possit, an tamen a patribus in concilio congregatis illius executio ita restringi possit, vt neque ad actum deduci nisi, vt per ipsos patres fuerit ordinatum. Hieron. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. numero 51. folio 75 Tom. 13. P. 1.

Sęcularis gradus. Ioan. a Capistra. in Spec. conscient. versicu. restat nunc. nu 134. f. 346. T. 1.

Verbo, dominium significatur M. Ant Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 26. nu. 39 f. 360. T. 15 P. 2.

Verbum ad iudices relatum, quam significationẽ habeat Claud. Clanciunc. de offi. iudic. capitu. 3. numero 12. folio 80. Tomo 3. Par. prima.

Generale est. Sebast. Medic. de diffinit. diffinit. cap. 19. nu. 14. fol. 296. T. 18. & Ioan. Fran. Paui. de offi. & potest. c. sede vacan. prælud. 4. nu. f. 410. T. 13. P 2.

Generaliter, & specialiter sumi. Ioan Gilot. de iurisdict. & Imper. c. 4. nu. 1. f. 6. & vult dicere. 7. T. 3. P. 1.

*POTESTATVM gradus, sunt tam in temporalibus, quàm in spiritualibus. Alber. Brun. de sedit. c 4. nu. 2. f. 100. T. 11. P. 1.

*POTIOR debet esse conditio laborantis. Fran. de Porcel. de duo. fratr q. 1. 1. P. princ. nu. 5 f. 175 T 9. P. 1.

*POTIOR est in feudo, qui prior titulum daret, si non apparet vtri prius tradita fuerit possessio. Vdalric. Zas. de feud. 6. Par. nu. 10. fol. 108 T. 10. P 1.

*POTIOR in personalibus is dicitur, cui fuit quis prius obligatus. Paris a Put. de re milit. ver. miles. nu. 2. f. 396. T. 16.

*POTITIÆ genti perpetua successione Aræ Herculis curam commissam, auctore Liuio. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. vt rem. nu. 47. f. 187. T. 13 P. 2.

*POTIVS aduerbium, quod aduerbium sit. Alber. de Pergam. de præpositio. nu. 84. f. 276. T. 18

Verbum quandoque stat correctiuè, seu expositiuè. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. c. 1. nu. 130. f. 230. T. 13. P. 1.

*POTVS non frangit ieiunium. Sebast. Medices de diffinit. diffinit. 31. nu. 4. f. 300. T. 18.

Scholarium tenuis. Horat. Lut. de priuil. scholar. in præfat. nu. 18. fol. 70. Tom. 18.

P. R.

Practica qualiter consideretur, quid sit, quotuplex, & quid circa diuersas materias operetur

*PRACTICA, ac forma probandi filiationem. Io. de Royas Sergẽ. in epit. succes. c. 2. nu. 33. f. 394 T 8. P. 1.

Ad probandum testificatorum scientiam. Maria. Socin. Senior de testi. ver fraternitatis. nu. 62 f. 19 . T. 4.

Ad reuocandum a se alienata. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alienan. ti. de alienatione perpetua &c. nu. 13. f. 467. vult dicere. 472. Tom. 15. Par. 1.

Alia procedendi in iudicio finium regundorum. Hier. de Monte de fi. regun. c. 30. nu. 7. f. 339. T. 3. P. 2.

Antiqua attendi debet, & ab ea non est recedendum. Rober. Lancellot. de attentat. c. 20. nu. 110. f 406. Tom. 5.

Cap. si pauper clericus de præbendis in sexto. Ioã. Stafil. de gratijs expectat. & ver. sunt nu. 5. f. 284. T. 15. P. 1.

Circa resumptionem instrumenti defectiui. Paris. de Put. de reassump. instrum. rub. 29. nu. 7. f. 46. T. 4.

Dandi copiam inuentarij. Franc. Porcel. de confec. inuent. ca. 1. nume. 17. f. 157. T. 8. P 2.

Deducendi attentata. Hier. Manfred. I. C. Ferrarien. de attentat. appelt. pendent. P. 8. 1. lib. nu. 1. f 238 T. 5.

Duplex procedendi in iudicio finalium quæstionum secundum Abb Hier. de Mont. de finib. regun. c. 30. nu. 6. folio 339. Tom. 3. Par. secunda.

Episcoporum vbi de frigiditate agitur. Ioan. Brunel de sponsal. & matrim. concluf 28. nu. 12. fol. 29. Tom 9.

Est intellectrix vera legum. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litẽ. c. 5. nu. 1. f. 384 T. 3. P. 2. & Ant. Maria Horat de elect. opi in præfat. nu. 51. f. 223. T. 18.

Est optima legum interpres, & eius laus, & vtilitas. Ioan. Bapt. de vsur. §. 8 nu. 1. f 123. T 7.

Est optima procedẽdi in negocio inquisitionis. Berm. Comen. in lucerna inquisit. hæret. prauit. nu. 1. fol. 342. col. 2. circa med. Tomo 11. Par. 2.

Et forma probandi filiationem, quæ sint. Ioan. Royas Sergent. in epit. succes. capitu. 10. numero 50. folio 405 Tomo 8. P. 1.

Euitandi periuria in iuramentis testium. Alberic. de Malet. Papiẽ. de testi. c. 7. de solemnit. &c. nu. 54. f. 125. T. 4.

Examinandi testes non latinos per notarium latinum. Nel. a S. Gemi. de testi. nu. 8 f. 83. T. 4.

Hodierna in censualibus. Pet. Foller. de contrac. censuar. versi. tanquam. nu. 60. f. 159 T. 6. P. 2.

In hanc rem, quãdo quis se ipsum eligeret, vel alteri vices suas demandare possit ad idem. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nume. 139. f. 220. T. 13. P. 2.

Iu probanda filiatione. Gabriel Paleot. de Nothis, spurijsque filijs cap. 22. nu 2. f. 55 T 8. P. 2.

Instrumenti continentis tractatum super re alienanda. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alienã. rub. 22. de causæ cognitione &c. nu 34 fol. 431. T. 15 P 2.

Inuocandi brachium secularem. Ant. Massa Gales. ad formam Camer obligat. ver. dato. numero Puinquag. simotertio, folio 363. Tomo 6. Par. 2.

Iudicium cadauera inspicientium, & vulnera describentium. Frã. Brun. de indic. & tortur. numero 20. folio 264. Tom. vndecimo, Par. prima.

Iurisiurandi in litẽ, de quo in edicto, ne quis eũ, qui in ius voc &c. Phanu. de Phanu de iureiuran. in litem. c. 5. num. 7. fol. 385. Tomo 3. Par. secunda.

Notabilis. Pet. Rebuf. de nominat. q. 15. numero 11. fol. 301. Tomo decimoquinto, Par. 2.

In commendis. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. nu. 55. fol. 542. Tomo 15. Par. 2.

Petendi reuocationem attentatorum. Franc. Hercula. de attentat. cap. 13. de commiss. causæ &c. numero secundo, folio 264. Tomo quinto.

Ponendi clausulam, dummodo non sint plusquam duæ parochiales. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. vt rem hanc. num. 12. fol. 186. Tom. 13. P. 2.

Quam sequi debet iudex circa interpositionem decreti ad protocollum scriptum manu notarij, qui fuit bonæ famæ, & vt latius ibi. Paris. de Put. de reassump. instrum. rub. 10 an constitutio regni &c. nu. 17. f. 38. T. 4.

Quando appellans vexatur ab appellato, vel a iudice. Fran Hercula. de attentat cap. 13. de commis. causæ &c. numero 11. fol. 264. Tom. decimoquinto.

Quid obseruet in materia clausulæ iustificatoriæ. Pet. And. Gamba. de auctor l. g. de lat. lib. 8. de potest. l. g in iudicial. nume. 45. fol. 111 Tom. 13. P. 2.

Scribendo dicta testium vacillantium. Ant. de Can. de q. termen. memb 2 nu. 41 f. 197. T. 11. P. 1.

Super capitulis admittendis. Franc. Curt. de positio. versi. primum erit. nu. 28. f. 11. T. 4.

Super positionibus admittendis. idem ibid.

Practica intellectus quomodo considerentur.

*PRACTICI, & speculatiui intellectus similitudo, quatenus vterque ex primis, & notionibus alias insuper conclusiones deducit. Albert. Bolognet. de Iiure, & æquit. capitu. 7. numero tertio, fol. 297. Tom. 1.

Intellectus theoremata a varijs sparsim iureconsultis relata. Alber. Bolognet. de lege iure, & æquit. capitu. 7. numero 1. fol. 297. Tomo primo.

*PRAGMATICA Cordubensis declaratur. Ioan. Arz. de nobilit. Hispa. capitu. sexto, de essentia, & quidditate &c. numero 9. folio 229. Tom 16.

Cordubensis exponitur per partes. Ioan. Arz. de nobilit. Hisp. &c. c. 7. nu. 2. f. 230. T. 16.

*PRAGMATICA dotium est extendenda ad bona etiam extra regnum sita. Mich in trac. maior. q. 58. nu. 37 f. 400. T. 10 P. 1.

idem dicendum est in casu pragmaticæ, quæ loquitur de socijs dandis sponsis, quod non debent excedere octauam partem dotis. idem ibid. nu. 38.

Quoniam digna regnat. Franc. Solso. in lucerna laudemio. cellul. 12. nu. 24. f. 227. T. 10 P. 2.

Pintiana anno 1542. Nic. Boer. de statu, & vita eremit. c. 15. nume. 25. fol. 406. T 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*PRAGMATICA ſanctio quid appelletur. Ioan. Montaig. verſ. primam noſtri. nu. 12. f. 264. Tom. 16.

Pragmaticæ conſideratio quæ ſit.

*PRAGMATICÆ diſpoſitio, non habet locum quando particularis, qui litigat, habet rem iudicatam pro ſe, virtute cuius eſt in poſſeſſione immunitatis. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpa. c. 6. num. 3. fol. 250. Tom. 16.

Hiſpaniæ qualiter intelligantur, & practicentur, quę loquuntur de priuilegiorum reuocatione. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpan. &c. nume. 1. c. 4. f. 254. T. 16.

Tenor cur ſeruandus. Guliel. a Monfer. de ſucceſ. rerum dub. 7. nume. 1. f. 183. T. 16.

*PRAGMATICI Romani formulas nolunt, illarum autem cauſas originem principia, ac rationes ignorant. Quintil. Mandoſ. de monit. q. 31. nu. 2. f. 65. T. 3. P. 2.

*PRAGMATICVS, & verè practicus quis dicatur. Ioã Garſi. Hiſp. de expenſ. & meliorat. c. 17. de hęrede expendente &c. num. 17. fol. 318. Tom 17.

*PRATA conducens cum certa penſione, ſi occupentur ex incurſu hoſtium, non tenebitur ad penſionem. Sebaſtia. Medices. de fortuit. caſib. q. 15. nu. 9. f. 209. T. 7.

Praxis qualiter ſit miſcellaneè conſideranda.

*PRAXIS ad reuocanda bona obligata pro maleficijs, quę fiſco cederent. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſ. bona. numero 16. folio 95. Tomo ſecundo.

Antiqua temerè non immutanda. Benedic. Bon. de cenſib. artic. 1. de orig. cenſus. numero 21. articu. ſeptimo, folio 165. Tom. ſexto, Par. ſecunda.

Apud Burgundiones in proceſſu contra abſentes. Ioã. Maurit. Bolan. de reſtitut. in integrum. capitu. 343. numero tertio, fol. 196. Tom. quinto.

Contra eum, qui in permutatione dedit beneficium non ſuum. Pet. Rebuf. de pacifi poſſeſſor. numero 354. folio 554. Tomo 15. Par ſecunda.

Fęneratorum circa pignora. Iodoc. Burgenſ. de ſubhaſtationib. c. 3. nu. 36. f. 80. T. 6. P. 1.

Quando euictum eſt beneficiũ. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſſor. nu. 186. f. 547. T. 15. P. 2.

Reuocandi alienationem factam a minore nondum ratificatam. Octaui. Simoncel. de decret. titu. 9. caſu. 2. num. 50. folio 333. Tomo 6. Par. 2.

Tituli de pacifi. poſſeſſ. Petr. Rebuf. de pacifi. poſſeſſor. nu. 74. folio 543. T. 15. P. 2.

Vera legum, & canonum enucleatrix eſt. Iodoch. Damhouder. Burgenſ. de ſubhaſtat. capitu. primo, numero 3. folio 77. Tomo ſexto, Par. prima.

Præbenda quomodo circa diuerſa conſideretur, cui detur, quid, quotuplexque ſit, & eius effectus.

*PRAEBENDA a canonicatu ſeparata, poteſt layco aſſignari. Hier. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. quæſtio. 21. numero 3. folio 337. Tomo 15. Par. 1.

Abſque canonicatu, an eſſe poſſit. Sebaſt. Medices de diffinit. diffinit. 41. nu. 2. f. 301. T. 18.

Alicuius reſeruata, ſi illa dimiſſa optauerit aliam, & deceſſerit, quę præbenda reſeruata cenſebitur. Aeneas de Falco. de reſeruat. benefi. effectu. 37. numero vnico, folio 259. Tomo decimoquinto, Par. prima.

Aliquando non in titulum beneficij eccleſiaſtici, ſed in ſtipendiũ confertur. Ioan. de Selua de benefi. q. 1. Par. 1. numero 6. folio 2. Tom. 15. Par. 1.

An laico conferri poſſit. Ioan. de Selua de benefi. q. 6 P. 3. num. 16. fol. 58. Tom. 15. P. 1.

An ſit beneficium Spirituale. Ioan. de Selua. de benefi. q. 7. P. 1. nume. 4. fol. 26. T. 15. P. 1.

An ſit genus, vel ſpecies beneficij. Leobin. Aurel. de mandat. Apoſtol. nu. 33. f. 223. T. 15. P. 1.

Canonicalis ſine canonicatu, quando ſtare poſſit. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 6. de penſion. numero 755. fol. 200. Tomo 13. Par. 2.

Canonico dari conſueta, ſi cui conferatur, an canonicatus etiã collatus eſſe cenſeatur. Leobin. Aurelia. de mandat. Apoſtol. nume. 120. fol. 230. T. 15. P. 1.

Datur canonico pro ſuis neceſſarijs, & ſi quid ſupereſt, debet in communes vſus eccleſiæ expendi. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. ver. dicit autem. numero 3. folio 467. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Debita eſt ordini, & Diaconum fieri ſubdiaconum tantum illęſo ſtatu manente, eſt impoſſibile. Alber. a Roſa. de ſtatut. q. 147. nume. 7. f. 22. T. 2.

Dicitur eſſe titulus. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. Par. 1. num. 9. fol. ſexto, Tom. 15. P. 1.

Duplex. Ioan Coras. de benefi. c. 2. quid ſit beneficium. nu. 4. folio 287. Tom. 15. P. 2.

Eccleſiæ cathedralis iure regaliæ confertur minori quatuordecim annis Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil. 24. numero vnico, fol. 373. Tom. 12.

Eſt duplex ſpiritualis, & temporalis. Hiero. Gigas, de penſio. eccleſiaſt. q. 33. nu. 1. fol. 341. Tom. 15. Par. 1. & Alfonſ. Hoieda de benefi. incompatib. P. 1. c. 12. f. 120. nu. 2. T. 15. P. 1.

Eſt quid ſpirituale. Sebaſt. Medices de diffinitio. diffinit. 41. nu. 4. fol. 301. T. 18.

Et beneficia habent dependentiam a ſpiritualibus. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. capitu. 3. numero 10. folio 87. Tomo 15. Par. ſecunda.

Et canonicatus non ſunt electiui. Ioan. Stafil. de gratijs expect. &c. verſicu. tranſeo nunc. numero 23. folio 275. Tomo decimoquinto, Par. prima.

Et minora beneficia electiua, non includũtur in mandato de prouidendo de beneficio expreſſis aliquibus modis. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. ver. tranſeo nunc. num. 36. fol. 276. Tom. 15. Par. prima.

Ex quibus bonis in dubio fundata præſumatur. Ioan. de Selua de benefi. q. 22 P. 2. nu. 30. f. 47. T. 15. P. 1.

Habens canonicatum annexum, eſt ius ſpirituale. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. capitu. 9. numero ſecundo, folio 90. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Habet ſuos redditus conſuetos, licèt ob ſtatutum abſenti non debeantur. Ioan Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 9. nume. 66. fol. 269. T. 15. P. 1.

Naſcitur ex inſtitutione, & officio. & dicitur a precio, & quid habeat cum canonicatu. Ant. de Præt. de iuriſdic. epiſ. defenſ. ca. 3. nu. 11. fol. 364. T. 13. P. 2.

Non optata, quòd poſſit conferri permutanti, quomodo intelligatur. Aegid. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 7 quæſt. 2. nume. 4. fol. 203. T. 15. P. 1.

Non poteſt permutari ſine licentia ſuperioris. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. capitu. duodecimo, nume. 4. folio 92. Tomo 15. Par. prima.

Quando cadat in laicum Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. libro 6. de penſio. nu. 318. f. 195. T. 13. P. 2.

Habet canonicatum annexum eſt ius ſpirituale. Ioan. de Selua de benefi quæſtio. ſeptima, Par. prima, numero 40. folio 27. Tomo decimoquinto, Par. 1.

Per laicum poſſideri poſſit. Ioan. de Selua de benefi. q. 7. P. 1. nu. 4. fol. 26. T. 15. P. 1.

Quid ſit. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 14. nu. 14 folio 347. Tom. 15. P. 2. Ioan. de Graſ. de reſcrip. Apoſtol. verſi. pius. nu. 47. fol. 33. T. 3. P. 2. Sebaſt. Medices de diffinit diffinit. 41. nu. 1. folio 301. Tom. 18.

Quo iure in canonicum recepta debeatur. Leobin. Aurelia. de mãdat. Apoſtol. ver. iam quod. numero 90. folio 227. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Quot modis capiatur. Sebaſt. Medices de diffinit. diffinit. 41. nu. 6. fol. 301. Tom 18.

Quotuplex ſit. Ioan. de Selua de benefi. q. 7. Par. 1. num. 4. folio 26. Tom. 15. Par. 1.

Si quæ debeatur, quando vacauerit per ceſſum, vel deceſſum, an debeatur etiam ſi per priuationem vacare contingat Petr. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 10. numero 331. folio 228. Tomo 13. Par. 2.

Sumitur quinque modis. Alfonſ. Hoieda de benefic. incompatib. Par 1. c. 12. nu. 3. f. 120. T. 15. P. 1.

Theologalis, an poſſit cum non theologo permutari. Ioan. de Selua de benefi. quæſtio. 54. Par. tertia, numero 4. folio 96. Tom. 15. Par prima.

Theologalis quocunque tempore vacet, eſt affecta Theologis. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. 16. numero 3. folio 329. Tomo 15 Par. 2.

Theologalis Theologum non excedit. Ioan. Lecirier. de primogenit. lib. 3. q. 1. nu. 10. f. 64. T. 10. P. 1.

Vacans dicitur vacatura quouſque conferatur. Arnul. Ruze de iure regal. priuil. 2. nu. 2. f. 373. T. 12.

*PRAEBENDA vacante, an vacent iura ad præbendam pertinentia Ioan. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vacante. prælud. 7. & vlt. nu. 17. f. 413. T. 13. P. 2.

Præbendam in accuſatiuo qualiter conſideremus.

*PRÆBENDAM affici, ſi quando aliquis creatur in canonicum ſub expectatione. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 3. de poteſtate legati in beneficijs &c. nu. 192. f. 169. T. 13. P. 2.

Vacaturam, ſi quando Papa cuiquam contulerit vigore motus proprij, quòd fuit pleniſſima interpretatio. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 51. fol. 167. T. 13. P. 2.

Præbendarius quomodo eſſe poſſit, qualiter poſſideat locet, & curam habeat.

*PRÆBENDARIVS in diuerſis eccleſijs, an quis poſſit eſſe per diſpenſationem epiſcopi. Io. de Ligna. de plura. benefi. eccleſ. nume. 7. fol. 111. T. 15. Par. 1.

Poſſidet bona nomine eccleſiæ. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 15. nu. 12. fol. 259. Tom. 14.

Nunquam vltra tempus vitæ ſuæ locat. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſicu. primo an prælatus. nume. 15. fol. 480. Tom. 15 Par. 2.

Quando habeat curam ſtrictam. Pet. de Peruſ. de mino. eccleſ. cap. 11. nu. 8. fol. 241. Tom. 15. Par. 1.

*PRAEBENDARVM eccleſiæ cathedralis ad quem ſpectet prouiſio, & collatio. Ioan. de Selua de benefi. quæſt. 22. nu. 28. fol. 47. Tom. 15. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Præbendas quot habere quis possit, considerandum est.

*PRÆBENDAS duas an quis habere possit. Nicola. Moron. de fide treug. & pace q. 76. nu. 2. f. 430. Tom. 11. P. 1. & Ioan. Bertachi. de Epis. lib. 2. de causa materiali episcopi &c. nu. 28. folio 309. Tomo 13. Par. 2.

Quid in duobus beneficijs sub eodem tecto, an episcopus dispẽ set. idem ibid. nu. 6.

Duas, vel duas distributiones quotidianas, quòd quis habeat in eadem ecclesia non valet cõsuetudo. Roch. Curt. de statu. sectio. 5. nu. 43. fol. 366. T. 2.

Et beneficia licet diuidere pro bono pacis. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 22. nu. 7. f. 480. T. 10. P. 1.

Plures habens sine dispensatione potest cogi ad renunciandũ vni. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 3. numero 6. folio 266. Tom. 15. Par. 1.

Præbendatus cuius ætatis esse possit, & quid facere non valeat.

*PRÆBENDATVS in ecclesia cathedrali, cuius ætatis esse debeat. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 5. Par. 3. numero 37. folio 57. Tomo 15. Par. 1.

Simplex compromissum facere non potest, neque transactionem in ecclesiæ præiudicium. Lanfran. de Oria. de arbi. 3. sectio. princi. nu. 13. f. 210. T. 13. P. 1.

*PRÆBENDÆ ad quid dentur canonicis. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. §. & quia. q. 9. nu. 27. f. 246. T. 14.

Aliæ temporales, aliæ sacerdotales, quædam non sacerdotales. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 14. numero 15. folio 347. Tomo 15. Par. 2.

An veniant appellatione beneficij. Paul. Roma. de pensio. eccles. c. 7. nu. 22. f. 315. T. 15. P. 1.

Præbendæ in nominat. plurali qualiter sint considerandæ, & earum effectus.

*PRAEBENDAE ecclesiæ cathedralis iure communi ad collationem episcopi, & sui capituli spectant. Philip. Prob. de iure regal. 12. q. nu. 2. f. 393. T. 12.

In ecclesiis cathedralibus possunt esse patronatæ, & institutio rectorum in eis per quem fiat. Ioan. de Selua de benefi. q. 21. P. 2. nu. 32. f. 47. T. 15. P. 1.

Qualiter, & quibus per episcopum dispensandę. Io. Hugo. de offi. quatuor prælatorum. ti. de canonica portione. nu. 1. fol. 292. Tomo 13. Par. 2.

Quando habent patronum, præsentatio rectoris fit per patronum episcopo, quem instituit. Ioan. de Selua de benefi. q. 22. num. 29. fol. 47. Tom. 15. P. 1.

Vbi sunt indistinctè, per optionem, nec præbenda, nec canonicatus variatur. Hier. Gigas. de pensio. eccleſiast. q. 63. nume. 3. folio 353. Tom. 15. P. 1.

Præbendæ appellatio, collatio, siue res quomodo considerentur.

*PRAEBENDAE appellatione, an veniat parochialis, vel collegialis. Leobin. Aurelia. de mandatis. Apostol. num. 35. fol. 223. Tomo 15. Par. 1.

An veniat sacerdotalis, & non sacerdotalis. Leobin. Aurelia. de mandatis apostol. nu. 34. f. 223. T. 15 P. 1.

Venit omne beneficium. Ioan. de Selua de benefi. q. 3. P. 1. nu. 17. fol. 6. T. 15. P. 1.

Collatio dicitur actus consecutiuus ad receptionem in canonicũ, & in fratrem, & econtra. Robert. Lancellot. de attentat. limit. 5. nu. 8. fol. 327. T. 5.

Rex connexa peti potest per spoliatum prębenda, licèt eius rei possessionem nunquam habuisset. Ioan. Bap. Ponta. de spol. c. 13. de orig. cano. nu. 142. f. 278. T. 14.

Præbens occasionẽ mortis, & testimonium qualiter sit considerandum.

*PRAEBENS occasionem mortis interficere dicitur. Lud. Monta. de reprob. sent. Pilati versi. vos inquam. numero primo, folio 22. Tom, decimoquarto.

Testimonium contra scripturam sigillo sigillatam, an de falso puniatur. Tindar. de testib. capitu. octauo, numero quinto, fol. 156. Tom. quarto.

*PRAECEDENS alios, eisdem dignior esse dicitur. Bartho. Cepol. de imper. milit. diligen. ver. ratione. numero vndecimo, fol. 313. Tom. decimosexto.

*PRAECEDENTIA declarant subsequentia. Thom. Act. de Ludo Scacch. q 8. prin. nu 50. f. 183. T. 7. Io. Staphil. de grat. expect. &c. ver. circa tertiam par. nu. 57. vbi ponit quomodo, & quãdo clausula in præcedenti posita, in sequenti censeatur repetita. fol. 57. Tom. 15. P. 1 & Pet. Rebuf. de nominat. q. 7. nu. 39. quo loci asserit qualiterque econtra sequentia declarant præcedentia. f. 307. Tom. 15. Par. 2. & Ioan. Hier. Alba. de potest. Papæ. Par. 1. nume. 110. f. 70. T. 13. P. 1

Declarantur per sequentia, & econtra. Bern. Comm. in Lucer. inq. hær. praui. ver. Lamiarum. numero 44. fol. 353. T. P. 2.

*PRAECEDENTIA Doctorum, quomodo consideranda. Ioã. Lecirier. de primogenit. quæstio. 3. lib. 2. numero 39. folio 45. Tom. 10. Par. prima.

Et descendentia ex honore paterno non amittuntur per emancipationem. Franciſchi. Curt. de feud. membro 3. Par. 3. numero 3. fol. 66. T. 10. P. 2.

In concilio in quibus consistat. Dominic. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 1. nu. 103. f. 197. T. 13. P. 1.

Quandoque dari potest, quòd non attendatur, sed ad paria iudicẽtur. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 66. numero 6. folio 59. Tom. decimosexto.

*PRAECEDENTIVM quadruplex est virtus. Melch. Palaez. de maioratu. ver. præterea. nu. 5. fol. 439. T. 10. P 1.

*PRAECENSOR, lector, & alij similes officium habent. M. Anto. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 12. nu. 26. f. 346. T. 15. P. 2.

Præcepta multipliciter considerantur secundum diuersas earum species. s. affirmatiua canonica, cerimonialia, decalogi, Dei, diuina, euangelica, fidei, iudicialia, iudicum, legis mystica, moralia, & multa alia, quid sint, & quid operẽtur.

*PRAECEPTA a concilijs (licet omnia dictentur per verba imperatiui modi in sacra scriptura) fuerunt per cathedram Petri distincta, & hoc erat vtile scire, quia præcepto non obedire peccatum est, consilio autem si vti nolueris, minus boni adipiscēris. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pastor. c. 26. num. 14. fol. 46. Tomo 13. Par. 2.

Affirmatiua, resoluuntur in promptitudinem uoluntatis, nec minus laicos, quàm clericos comprehendunt. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. capitu. 31. numero 8. & 9. folio 363. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Seu negatiua, an sint semper obligatoria. Arnal. Albert. de agnoscen. assert. hæret. quæstio. 12 numero tertio, folio 61. Tomo 11. Par. secunda.

Alia a iudice, alia a iure traduntur. Iacob. de Are de præcept. iudic. ver. conqueritur. numero vigesimosecundo, folio 35. Tomo tertio, Par. 2.

Aliqua Apostolorum in mutata. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 31. nu. 13. f. 363. T. 15. P. 2.

Aliqua veteris testamenti, an sint sublata hodie. Ioan. Lup. de spons. & matrim. 2. P. prin. nu. 4. f. 43. T. 9.

Canonica relaxantur ob Regum prærogatiuam. Io. de Selua de benefi. q. 23. P. 2. nu. 52. f. 49. T. 15. P. 1.

Cerimonialia, an obligent. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versicu. quæritur. nu. 15. f. 25. T. 13. P. 1.

Cerimonialia antiquæ legis, tempore nouæ legis nullo modo sunt seruanda, vt sonant ad corticem. Tyndar. de decimis. versi. decimarum. nu. 22. f. 124. T. 15. P. 2.

Quæ Ioan. Franc. Paui. de visitat. quæstio. 9. 2. Par. nume. 94. folio 210. Tom. 14.

De consilio perfectionis ad quæ ad quomodo, & quando ligẽt hominem. Ioan Lup. de confed. Princ. §. ista quæst. nume. septimo, folio 307. Tom. 16.

De determinatis ieiunijs ad quæ præcepta pertineant. Barthol. de Spina de potest. Papæ ver. quæritur. num. 42. folio 26. Tom. decimotertio, Par. 1.

Decalogi, concernentia habitum, quæ sint. Ioan. Fran. Paui. de visitat. q. 9. 2. P. nu. 98. f. 210. T. 14.

Quæ sint concernentia effectum, vt non concupiſces vxorem proximi. idem ibid. nu. 99.

Quæ concernant in genere. idem nu. 98.

Et quæ in secunda tabula. idem nu. 101.

Irremissibilia. Pet. Rebuf. de decimis. quæstio. 13. nume. 106. folio 139. T. 15. P. 2.

Iuris naturalis sunt. Albert. Bolognet. de l. iure, & æquit. c. 18. nu. 25. fol. 309. T. 1.

Possunt intelligi data, vel innata. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 9. 2. Par. nu. 96. f. 210. T. 14.

Quo ad iustitiam in eis contentam immutabilia, & indispensabilia sunt. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. ecclesiast. q. 19. nume. 64. fol. 328. T. 15. P. 1.

Sunt duplicia. Michael Vlcur. de regim. mundi. 3. q. princi. nu. 39. fol. 106. Tom. 16.

Dei de non contrahendo matrimonium in gradibus diuina lege prohibitis, omnes ligant. Barthol. de Spina de potest. Papæ. vers. quæritur. nu. 99. f. 29. T. 13. P. 1.

Dei maiora, & minora. Conrad. Brun. de hæret. c. 14. num. 2. f. 283. Tom. 11. Par. 2.

Dei sunt bifida. Ioan. Lup. de confed. Princ. §. ista quæstio. num. 6. fol. 307. Tom. 16.

Diuina in antiqua lege Dei lata, triplicia sunt. Bartholo. de Spin. de potest. Papæ. versicu. quæritur. numero 15. folio 25. T. 13. P. 1.

Diuina sunt, quæ Principem animi partem, quæ mẽs vocatur, obtinent; suntq; homini cum Dijs immortalibus communia. Ioach. Oper. Frisi. de iuris arte. ti. de princip. general. f. 83. T. 1.

Diuinæ legis quotuplicia sint. Tyndar. de decimis. nu. 24. ver. decimarum. f. 124. T. 15. P. 2.

Duo circa decimas, affirmatiuum scilicet, & negatiuũ comprehendebantur in lege veteri. Tyndar. de decimis. ver. decimarum. nume. 19. f. 123. Tom. 15 P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Duo homini initio mundi data. Michael. Vlcur. de Regim. mundi. 2. princ. q. 2. P. nu. 3. f. 112. T. 16.

Eccleſiæ quomodo obligant. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. verſi. quæritur. nu. 68. f. 28. T. 13. P. 1.

Et banna iudicum in ære, & perſona, non tenent, niſi ſint tales iudices, qui iſtud poſſint ex plenitudine ſuæ poteſtatis. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſicu. confiſcare. colum. ſecunda, numero tertio, fol. 102. Tom. 2.

Et diffinita a domino prophetis, vel apoſtolis, nulla pont. conſtitutione mutari poſſunt. Alber. Brun. de ſeditio. c. 5. nume. 38. folio 102. T. 11. P. 1.

Euangelica quæ ſint. Pet. Foller. de contrac. cenſur. verſi. Nicolaus nu. 230. f. 138. T. 6. P. 2.

Fidei quæ a Chriſto, prophetis, & apoſtolis ſunt tradita, immutari non poſſunt, nec a ſecularibus, nec eccleſiaſticis principib. Conrad. Brun. de hæret. capitu. decimoſeptimo, numero 9. fol. 306. Tom. 11. P. 2.

Illa tria peculiariter populo Iudeorum data ſunt ſecundum quod ordinabant ad Chriſtum. Barthol. de Spi. de poteſt. Papę. verſic. quæritur. nu. 56. f. 27. T. 13. P. 1.

Interloquutoria, an vim rei iudicatæ habeant. Iaco. de Are. de præcep. iudic. verſicu. conqueritur. numero ſexto, folio 35. Tomo 3. Par. ſecunda.

Iudicialia, a moralibus quomodo diſtinguuntur. Bartholo. de Spi. de poteſt. Papæ. verſicu. quæritur. numero 39. folio 26. Tom. 13. Par. prima.

An obligent. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. nume. 16. fol. 25. T. 13. P. 1.

An ſint mortifera. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. verſi. quæritur. nu. 16. f. 25. T. 13. P. 1.

Antiquæ legis, an & quomodo obligent in noua lege. Tyndar. de decimis. verſicu. decimum. numero 23. folio 124. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Chriſtus obſeruauit. Arnald. Albert. de aſſertio. cathol. &c. q. 31. nu. 4. f. 108 T. 11. P. 2.

Legis Moſaycæ, hodie non obligat. Robert. Lancellot. de attentat. 1. P. in præfat. numero 72. fol. 288. T. 5.

Quæ ſint. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 9. 2. Par. nume. 103. fol. 213. Tom. 14.

Quomodo ſint de actibus uirtutum moralium Bartholo. de Spi. de poteſt. Papę. ver. quæritur. numero 37. folio 26. Tom. decimotertio, Par. 1.

Requirunt cauſæ cognitionem præcedentem, & ſecus in extraiudicialibus. Paris. de Put. de ſindica. verſ. quia ſępe. nume. 2. folio 300. Tom. 7.

Veteris legis naturæ, an obligent. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. nu. 3. f. 25. T. 13. P. 1.

Veteris legis vtrum non obligent in noua, niſi a noua ſint approbata. Vital. de Camba. de clauſ. verſic. ſupereſt numero 24. folio 438. Tom. 18.

Veteris teſtamenti, quando obligent in nouo. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs infid. c. 3. nu 6. f. 42. T 14.

Veteris teſtamenti tolli per ius, & ſtatuta. Marq. de Suſ. de Iudę & alijs infid. c. 4. nu 1. f. 43. T. 14.

Iudicum in quas perſonas maximè valeant. Iacob. de Are. de præcep. iudic. verſicu. cum quæritur. numero 19. folio 35. Tomo 3. Par. ſecunda.

Iuris diuini quæ ſint. Ioan. Coras. de iuris arte Par. 2. capi. 1. per tot folio 66 Tom. 1.

Iuris traduntur. Ioan. Redin. de maieſt princip. verſic. legibus numero 36. fol. 156 T. 16.

Legis Moſaycæ erant in triplici differentia. Arnald. Albert. de aſſertio. cathol. &c. quæſtio. 31. numero ſecundo, folio 107. Tomo 11. Par. ſecunda.

Legis veteris in tria diſtinguuntur genera. Alfonſ. Hoieda de benefi. incompatib. Par. prima, capitu. 23. numero 91. folio 150. Tomo 15. Par. 2.

Miſtica antiquę legis quæ fuerint. Tyndar. de deci. verſi. decimarũ. nu. 24. f. 124. T. 15. P. 2.

Et ad quid obligent in noua lege.

Mutata ſunt. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 2. nu. 1. f. 352. T. 2.

Eſt an naturalia mutabilia ſint.

Et quid de moralibus. nu. 2.

Moralia affirmatiua imperatiuè ponuntur, negatiua indicatiuè. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 9. 2. Par. numero 97. fol. 210. Tom. decimoquarto.

Affirmatiua ſemper obligant. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 96 f. 210. T. 14.

An diſpenſabilia ſint. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. nu. 18. f. 25. T. 13. P. 1.

An, & quomodo inter iudicialia connumerentur. Bartho. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. numero 93. fdlio 29. Tomo decimotertio, Par. 1.

Diuini iuris portionem eſſe, quomodo intelligendum. Fran. Vargas de auct. Pontifi. axio, 8. numero quinto, folio 115. Tomo 13. Par. prima.

Et iudicialia, quæ manſerint integra, & quæ non, & in quibus Papæ diſpenſet. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. articu. 16. nume. 19. fol. 269. Tom. 13. P. 1.

Et quomodo intelligen. idem ibid.

Ex dictamine iuris naturalis, uim obligandi habent. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur. numero 8. folio 25. Tomo 13. Par. prima.

In veteri lege continebantur. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. ver. quæritur nu. 78. f. 28. T. 13. P 1.

Non implens mortaliter peccat. And. Hiſp. de regu. decimarum. ver. quartò, fui. numero ſecundo, folio 144. Tomo decimoquinto. Par. ſecunda.

Quæ ſint. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 9. 2. Par. folio 213. num. 9 . Tom. 14.

Quare dicantur iudicia. Barthol. de Spi. de poteſt. Papæ. verſicu. quæritur. nu. 94. f. 29. T. 13. P. 1.

Quotuplicia ſint. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. num. 95. fol. 213. Tom. 14.

Multa, & varia conſulibus mercatorum traduntur. Benue. Strac. quo in cau. merc. proc. ſit. vlt. partic. numero 10. folio 337. Tom. ſexto, Par. 1.

Naturalia, an mutabilia ſint. Roch. Curt. de ſtat. ſectio. 2. nume. 1. fol. 352. Tom. 2.

Alia quocunque modo applicentur, ipſa ſemper per ſe eadem ſunt. Albert. Bolognet. de l. iure, & æquit. capit. 24. nume. 2. folio 313. Tom. 1.

Naturæ omnes obligant. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. num. 93. fol. 212. T. 14.

Negatiua moralia obligant omni tempore. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. hoc enim. numero decimoquarto, fol. 161. Tomo 11. Par. 1.

Negatiua quæ. Quintil. Mandoſ. de inhibit. quæſtio. 2. numero 3. fol. 86. Tom. 5.

Non moralia in lege diuina quæ ſint. Michael Vlcur. de regim. mũdi. 3. q. princip. nu. 51. f. 106. T. 16.

Quare dicantur non moralia ibid.

Et quomodo pertinent ad ius naturale. ibid.

Omnia reducuntur ad charitatem, vt ad finem. Franc. Sarment. de reddit. eccleſ. capitu. quinto, numero 7. folio 591. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Patientiæ, quomodo retinenda ſunt. Franc. Arias de Bello, & eius iuſti. ver. ſiquidem nu. 9. f. 326. T. 16.

Philoſophiæ diſcenda ſunt, ſed an ciuiliter viuendum ſit, an ſecundum eius præcepta. Fortun. Garzi. de vlt. fi. iur. canon & ciuil. nume. 95. f. 111. T. 1

Preces, & exauditiones in quo differant, & ad quos pertineant. Io. de Ligna. de amicit. verſi. ex ſolutione. numero tertio, folio 239. Tom duodecimo.

Quæ cerimonialia. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. numero 95. & 103. fol. 210. Tom. 14.

Quæ iudices faciunt alicui ſub pœna æris, vel perſonæ, an valeãt. Bal. Peruſ. de ſtatut. verſicu. confitens. numero 17. folio 101. Tomo ſecundo.

Quæ iudicialia ſint. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. nu. 94. & 103. folio 210. Tom. 14.

Quæ recipiuntur poſt litem conteſtatam, ſunt diffinitiua, & ex eis oritur actio in factum. Paris. de Put. de ſindic. verſ. quia ſępe. nume. 11. f. 300. T. 7.

Quæ ſunt in prima tabula. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. num. 100. f 210. T. 14.

Et quæ ſunt in ſecunda tabula. idem nu. 101.

Quomodo debeant iuſtificari. Paris. de Put. de ſindica. nu. 13. verſ. quia ſępe. fol. 300. T 7.

Scripturæ tria ſunt. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 94. fol. 210. Tom. 14.

Sedis apoſtolicæ nulli phas eſt contemnere. Io. a Capiſtra. in Spec. conſcientiæ. verſicu. reſtat vltimum. numero 255. folio 363. Tomo primo.

Sedis apoſtolicæ transgredi nulli phas eſt. Ioan. a Capiſtra. in Specu. conſcientiæ. verſicu. Scęuola. numero 134. folio 330. Tomo primo.

Sine cauſæ cognitione funditus nulla reputari. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. folio 211. numero 41. Tomo decimotertio, Par. ſecunda.

Sine gratia diuina impleri non poſſunt. Ioan. Franc Paui. de viſita. quęſtio. 9. ſecunda Par. numero 104. folio 210. Tomo decimoquarto.

Sunt in bimembri diuiſione. Stefan. Coſta. de lud. artic. 3. princ. nume. 1. fol 167. T. 7.

Superioris etiam dura adimplenda ſunt. Franc. Vargas de auct. Pontifi. confirmat. decimatertia, numero quarto, folio 122. Tomo 13. Par. 1.

Tria iuris ciuilis. Ioan. Coras de iure ci. in art. redig. cap. 25. per tot. fol. 66 Tom. 1.

Verbum. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. numero 81. fol. 280. Tom. 13. Par. 1.

Veteris teſtamenti in cauſis decidendis quid valeant. Gabriel Paleot. de Nothis ſpurijsqué fil. capitu. 54. numero 8. folio 69. Tomo 8. Par. 2.

*PRÆCEPTI, & conſilij differentia. Ioan. a Capiſtra. in Spec. conſcient. ver. Scęuola. nu 111. f. 329. T. 1.

*PRÆCEPTI exceptio in confeſſum ex iudicio, & agitatis in eo. M. Anton. Blanc. de compromiſſ. inter coniun. numero 78. fol. 172. Tom. 3. Par. 1.

Legis capita tria. Conſtan. Roger. de legis potenti. ver. congruum. nu. 1. fol. 395. T. 1.

Vel ordinationis tempus, nunquid inſpiciendum in præcepto ſuperioris, aut ordinatione iudicis. Alber. Brun. de Monet. &c. partic. 10. nu. 3. f. 214. T. 12.

*PRÆCEPTIS contrarijs concurrentibus, maiori parendum eſt. Alberic. a Roſa. de ſtatut. quæſtio. 98. numero ſeptimo, folio 52. Tom. ſecundo.

Quis ligatur altero de tribus modis. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 9. ſecunda Par. numero 105. folio 210. Tomo decimoquarto.

Source : BIU Cujas

Præcepto, terminus qualiter consideretur, & quid importet.

*PRÆCEPTO diuino per Diuinum Petrum obseruato, Pontifex muneribus patrimonialibus grauari debet, attenta regula, ne pauperi damnum inferatur. Ægyd. Tomat. de collect. versi. nobilitas nu. 13. fol 166. T. 12.

Ducis belli est omnino obediendum, & si quis in contrarium fecerit, etiam in fauorem Reipublicæ, debet puniri. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. quæstio. 21. nume. 14. fol. 74. Tom. 11. Par. secunda.

Iniusto Ducis belli nō est obediendum, sed Deo. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. quæstio. vigesima prima. nume. 15. fol. 74. Tom. 11. P. 2.

Iniusto parendum non est. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 72. nu. 4. fol. 101. T. 5.

Papæ non est obediendum, quando ex eo præsumitur scandalum futurum. Ioan. de Selua. de benefic. q. 2. Par. 2. nume. 11. fol. 33. Tom. 15. P. 1.

Principis etiam secularis non obediens mortaliter peccat. Henric. Bott. de Synod epis cop. conclusio. 16. nume. 255. fol. 397. Tom. 13. Par. secunda.

Superioris parendum est. Quintil. Mandos. de inhibit. quæst. 115. nu. 2. fol. 112. T. 5.

Quod fit extra iudicium, si non spectat ad eius officium, non tenetur quis parere. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. quoniam. nu. 3. f. 192. T. 11 P. 1.

Testatoris iniusto non obtemperando, quis in pœnam non incidit Lancellot. Gall. de statut. quæstio. quintadecima. nume. 2. folio 310. Tom. 2.

Præceptor qualiter consideretur, & esse debeat.

*PRÆCEPTOR discipulum causa correlationis, verberare potest. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. cap. 6. effect 1. num. 14. fol. 104. Tom. 8 P. 2.

Pater scholarium appellatur. Pet. Rebuff de priuil. scholar. priuil. 6 nu. 2. fol. 6 . T. 18.

Qualis esse debeat. remissiuè. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 6. num. 7 fol. 65. T. 18.

Qualis schoribus dandus sit. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. num. 5. priuil. 7. fol. 66. T. 18.

Tuanquam Pater amandus, & colendus. M. Ant. Corat. de elect. opin. nu. 31 fol 236. T. 18.

*PRÆCEPTOREM mansuetum esse debere, & eruditum, non crudelem, satis ex Diuo Hieronymo docemur. Ioan. Redin. de maiest. Princ. versi. principem. nu. 4. f. 170. T. 16.

*PRÆCEPTORES loco patris habentur. Ascan. Clemens Amer. de patria potest. cap. 6. effect. 3 nu. 11 f. 107. T. 8. P. 2.

*PRÆCEPTORI esse credendum. Ant. Mar. Corat. de elect. opinio. versi. vidimus. nu. 32. f. 236 T. 18.

Qui loco patris haberi debet, sunt a scholaribus præstanda. Ascan. Clemens Amer. de patria potest. capitu. 6. effect. 17. nume. 5. fol. 121. Tom. 8. P. 2.

*PRÆCEPTORIBVS mercedes solui debent. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 89 f. 84. T. 18.

Tutor, & curator mercedes constituere debet. Ant. Piag. de tuto. & curato. q. 7. nu. 37. f. 329. T. 8. P. 2.

*PRÆCEPTORIS sententiam, an semper amplecti debeamus. Thomas Acti. de Lud. Scacch. quæstio. 8. princip. nume. 65. fol. 183. Tom. 7.

*PRÆCEPTORVM veteris testamenti finis. Michael. Vlcur. de regin. mundi. 2. princ. q. nu 25. f. 113. T. 16.

Præceptum quomodo miscellaneè consideretur, quotuplex sit, & quid operetur.

*PRÆCEPTVM absq; clausula, si senseris, &c. est iniustum, & nullum. Quintil. Mandos. de monitor. quæstio. 17. nume. 6. fol. 62. Tom. 3. P. 2.

Affirmatiuum non obligat ad semper. Thomas Campeg. de residen. episc. versi. residentiam. nu. 18. f. 539. T. 15. P. 2.

Communissimum ex iure naturali deriuatum qualis sit. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. princip. quæstio. 2. Par. nume. 4. folio 112. Tom. 16.

Correctionis fraternæ qualiter intelligendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 158. f. 348. T. 13. P. 1.
Et quòd non habeat locum in Papa. ibid.

Cum clausula, si senseris, quādo operari deberet. Quintil. Mādos. de monitor. q. 17. nu. 8. f 62. T. 3. P. 2.

Dandi decimas in quantum est morale, obligat. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versi. quæritur. nu. 89. fol. 29. T. 13. P. 1.

Dandi eleemosynam ex eo, quod supereſt, tàm decimas, quàm alia omnia complectitur, ac tàm clericos, quàm laycos. M. Anton. Marsil. de eccleſiastic. reddit. capitu. 27. nume. 12. fol. 360. Tom. 15. Par. secunda.

De actu virtutis, intelligitur prout cadit virtus in actu. Marc. Anton. Marsil. de eccleſiast. reddit. capitulo trigesimoprimo. nu. 7. fol. 363. T. 15. P. 2.

De decimis soluēdis quod sit obligatorium ad semper, & vbique. Tyndar. de decimis. versic. decimarum. nume. 20. fol. 123. Tom. 15. Par. secunda.

De honoratione parentum, vel filiorum educatione morale est. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versic. quæritur. nume. 35 fol. 26. Tom. 13. P. 1.

De non accedendo ad mulierem menstruatam, qualis sit. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versicu. quæritur. numero 88. folio 28. Tom. 13 P. 1.
Et infra. num. 95.

De non contrahendo matrimonium ingradibus diuina lege prohibitis, an sit purum cerimoniale. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versic quæritur. nu. 20. f. 25. T. 13. P. 1.

De non contrahendo matrimonium in gradibus diuina lege prohibitis, quomodo sit morale. Barthol. de Spi. de potest Papę. nu. 22. fol. 25. Tom. 13. P. 1.

Ducenda vxore fratris, quomodo se extendat. Barthol. de potest. Papæ. versi quæritur. nu. 138. fol. 31. T. 13. P. 1.

Faciendo furtum, qua de causa fuit necessarium. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 5. q. princ. nu. 50. f. 106. T. 16.

Recedendo debitori factum, quædam noua citatio dicitur. Matthę. Brun de cessio. bono. quæstio. 11. 4. quæstio. princ. nu. 27. fol. 187. Tom. 3. P. 2.

Releuando turpitudinem vxoris fratris sui, continetur in sacra scriptura. Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versi. quæritur. nu. 116. fol. 30 T. 13. P. 1.

De soluendo factum inconfessum est sententia interlocutoria. M. Ant. Cucch de mentient. circa poss. versi. præmitte. num. 50. fol. 293. T. 3. P. 2.

Non dicitur sentētia, sed exequutio. Iul. Ferret. de Gabell. seu vectigal. &c. memb. 1. 8. P. princ. nu. 4. f. 72 T. 12.

De temperantia absolutè seruanda, morale est Barthol. de Spi. de potest. Papæ. versi. quęritur. nu 41. f. 26. T. 13. P. 1.

Decimarum partim est morale, partim iudiciale, & declaratur vtrumque. Tyndar. de decimis. versi. decimarum. nume. 25. fol. 124. Tom. 15. P. 2.

Diuinum an plus liget, quàm erronea conscientia. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. versi. Scęuola. nu. 112. f. 3 9. T. 1.

Et diffinitiua interdum ponuntur pro eodem. Paris. de Put. de sindic. versi. quia sępe. nu. 12. f 300. T. 7.

Ex decreto dicitur, si causæ de facto respectu aduersitatem, & equitatem habito decidantur. Cataldi. de Boncomp. de sindic. versi. quoniam. nu. 64. f. 354. T. 7.

Ex prothocollis non est fructus secundum Bar. quia semel percipitur, & sic nō transit ad fructum bonorum suorum, secus in alijs scripturis, de quibus sępius percipitur fructus. Paris. de Put. de reassumpt instrum. rub. 31. nu. 3. f. 46. T. 4.

Expirat prima eius seruatione. Io. Dilect. Durād. de arte testan. cautel. 6. nu. 9. f. 139 T. 8. P. 1.

Factum a Papa, non ab homine, sed a Deo videtur factum. Bermon. Chouer. de publ. concub. versic hoc enim. num. 1. fol. 179. Tom 11. P. 1.

Factum cum causæ cognitione, æquipollet sententiæ diffinitiuæ. Anto. de Butr. de notor. artic. 2. nu. 34. f. 52. T. 4.

Guarentigiæ adeò debito inhęret, quod semper accessorium transire facit. Guido de Suz. de instrum. Guarent. versi. quoniam. nu. 42. fol. 339. Tom. 6. P 2.

An in debitorem debitoris mei fieri debeat. Guido. de Suz. de instrumen. guarent. versiculo. quoniam. nume. 25 fol. 339. Tom. 6. Par. secunda.

In confessum factum locum rei iudicatę. Guid. de Suz. de instrū. Gument. versi. quoniam. nu. 51. f. 339. T. 6. P. 2.

Interlocutoria quędam dicitur, quę in scriptis non profertur. Anto. de Canar. de execut. instrumen. versic. colligam. nume. 54. fol. 42. Tom. 5.

Quomodo fiat. Guid. de Suz. de instrum. Guarentig. versi. quoniā. nu. 1. fol. 338. T. 6. P. 2.

Vim sententię habet. Guid. de Suz. de instru. Guarentig. versi. quoniam. nu. 1. f. 338. T. 6 P. 2.
Et infra decem dies sine aliqua solemnitate per iudicem executioni mittitur. idem ibid.

Hęredi factum de non alienando, non nocet, si non est sibi datus substitutus, ad quem res perueniat. Ioan. Bertachi. de episc. 4. P. nu 158. f. 345. T. 13. P. 2.

Huiusmodi testatoris factum in fauore hęredum, etiam cum iuramento potest ab eis remitti, si sunt maiores, & possunt diuidere. Ioan. Guter. Plac. Hisp. de contract. iurat. capitulo 58. num. 4. fol. 105. Tom. 6. P.

Illud legis naturę, quod tibi, non uis fieri, alteri ne feceris, qualiter intelligatur. Ioan. Nider. de contract. mercat. cap. 3. num. 11. fol. 282. T. 6. P. 1.

Impossibile est nullum ipso iure. Lanfranc. de Ariad. de dilat. num. 14. fol. 102. T 3. P. 2.

In fraudem legis appositum non ualet. Bald. Perus. de stat. uersic. pœna. nu. 18. fol. 135. T. 2.

Iudicis executiuum de soluendo sine causę cognitione non ualet. Ant. Nicol. de concord. gl. nu. 131 f. 197. T. 18.

Factum cum causę cognitione habet uim sententię. Paris de Put. de sindic. uersi. quia sępe. nu. 3. f 300. T. 7.

Præcipientis aliquid ad suum officium non patiens, non est, secūdum. Io Redin de maiest. Princip. uersi. tantum. num. 127. 128. & 129. f. 164. T. 16.

Turpe, & inhonestum nō debet obseruari. Paris de Put. de sindic. uersi. iudex. nu. 1. f. 289. T. 7.

Vel testatoris nudum sine causa est inualidum. Guid. Papa. de cōpulsi. lit. q. 3. nu. 3. f. 70. T. 3. P. 2.

Magistratus nudum, an sperni possit. Alberic. a Rosa. de statut. quęstio.

Index Tractatuum.

quæstio.153.nume.5.fol.45.colum.1.Tom. 2.

Magistratus sine causæ cognitione,an possit pœnam adferre. Alberic.a Rosa.de stat.q.153.nu.6.f.45.T.2.

Mandato strictius est.Ant.Corset.Nepotu. versi. primo. nume.29. fol.269.Tom.18.

Mortale neminem excusat.And.Hisp. de regul.decim.versi. decima.nu.19.fol.143.T.15.P.2.

Quare dicatur.Barthol.de Spi.de potest.Papæ.versic. quæritur. nu.23.fol.25.T.13.P.1.

Non valet factum,nulla præcedente citatione. Lanfran. ab Ariad. de citat,vers.quæro.nu.15.f.58.T.3.P.2.

Nudum testatoris de non alienando sine causa non valet. Fabia. de Monte.de emptio.& venditio. quæstio,22. nume. 41.fol.50. Tom.6.P.1.

Testatoris sine causa de non alienando nõ impedit dominij trãslationem secus si fiat cum causa.Ioan.Gut.Hisp. de contract. iurat.c.45.nu.3.f.90.T.6.P.2.

Testatoris sine causa,iuratum tamẽ, an impediat Dominij translationem.Ioan.Gut.Hisp.de contract.iurat.capitulo 45. num.5. fol.90.Tom.6.P.2.

Platonis,vt non descendatur ad explicationem indiuiduorum.Sebast.Montic.de inuent.in potest.nu.27.f.201.T.8.P.2.

Pœnale inducit iustum metum.Hier.Gigans de crim.læsæ maiest. q.67.nu.2.fol.48.T.11.P.1.

Pœnæ multiplicatiuum eodem instanti factum non valet. Albert. Brun.de reb. dub.versi.& primo.nu.7.f.367.T.18.

Præterquam inconfessum sine citatione,non valet,nisi sit clausula si senseris te grauatum.Ant.Nicel.de glo.contrar.num.287.fol. 208 Tom.18.

Primum Dei fuit,vt homo ieiunaret Iac.Zoc.de iciu.vers.fire. nu. 30.fol.160 Tom.14.

Quantuncumque durum,si contra catholicam fidem non est,seruari oportet.Cardi.Iacobat.de concil.lib.3.art.1.nu.83.fol.228. Tom.13.P.1.

Quid sit.Vital.de Camba.de claus.versicu.clausula.nume.48. fol. 405.Tom.18.

Quod in se remedia iuris non includit, dicitur nudum. Paris. de Put.de sindic.versic.quia sæpe,nu.10.f.300.T.7.

Reproductum loco petitionis defendẽdum est inter mercatores, & in eorum curia loco libelli,& de præceptis multa relatiuè Bẽue.Strac.quo.in cau.merc.proc.sit.versic.his igitur.num.10.fol. 334.Tom.6.P.1.

Si fiat lite pendente de non accedendo ad rem,de qua agitur,de eius reuocatione est in primis cognoscendum Robert.Lãcellot. de attentat.ampliat.2.nu.4.f.319.T.5.

Si sit iniquũ,debet iniquum declarari.Paris de Put.de sindic.vers. quia sæpe.nu.4.f.299.T.7.

Sine causæ cognitione emanatum, nullum esse,quando simus in his, in quibus ordinariè procedendum sit. Pet. Andre. Gamba. de aucto.lega.de lat.lib.8.nu.46.f.211.T.13.P.2.

Sonat in iurisdictionem contentiosam.Pet.Albin.de põtifi.potest. versi.diuini.nu.43.f.134.T.13.P.1.

Testatoris præcipientis filijs testatoris,& hæredibus suis simul cõcorditer habitare,& ad diuisionem nõ venire, an valeat,& quid operetur.Roland.de testan.& vlt.volunt.rub.23.num.1.fol. 23. Tom.8.P.1.

Quòd bona maioratus non possint alienari cum Regia facultate est inefficax.Melch.Palaez.in tract.maiorat.limitat. 6.num. 14. fol.463.T.10.P.1.

Quòd pupillus apud aliquem commoretur, an seruandum. Gregor.Natam.de pact.P.2.nu.81.f.35.T.6 P.2.

Voce præconis prolatum valet.Iac.de Are.de præcept.iudic.versi. cum quæritur.nu.15.f.35.T.3.P.2.

*PRÆCIPIENS aliquid,& illud præcipere videtur, sine quo prius mandatum fieri nõ potest.Thomas Campeg de resident. episc. nu.14.vers.residentiam.f.538.T.15.P.2.

Indiscretè se ipsum illaqueat.Ioan.a Capistr. in Spec.conscientiæ. vers Scæuola.nu.126.f.330.T.1.

*PRÆCIPIMVS, verbum est præcisum, & necessitatis. Bermon. Chouer.de publi.concubin.versicu. hoc enim.nume. 2.fol. 179. Tom.11.P.1.

*PRÆCIPITANS puerum baptizandum in puteum, an baptizet, & male agat.Ioan.Brun.de sponsal.& matrim.concl.14.nu. 11. fol.17.Tom.9.

*PRAECIPITATIO dicitur nouerca iustitiæ,& ab ea iudices abstinere debent.Sebast.Vant.de nullit. versic. postquam.nume.35. fol.415.Tom.5.

*PRAECIPVE, dictio,& maximè includit.Barthol.Cèpol.de simulat.contract.versi.ciuis.nu.216.f.13.T.7.

*PRAECISE verbum,quid importet.Ioan. Franc. Paui.de offic. & potest.capitulo.sede vac.quæstio.6.1.P.princip.nume.6.fol.417. Tom.13.P.2.

*PRAECO qualiter absentem citare debeat, & eius priuilegia. Guliel.Lerouil.de iusti.& iniusti.capitulo septimo. nume.2. fol. 379.Tom.1.

*PRAECOGITATIO colligitur ex genere armorum. Barth. Teg. in tract.crim.P.8.nu.24.f.14.T.11.P.1.

Delinquendi non potest nisi præsumptione per actus extraneos probari. Barthol. Teg. in tract. crimin. Par. 8.numero 2.fol.14. Tom.11.P.1.

*PRAECOGNOSCERE futurorum euentum, solius Dei est. Iac. Simanc.de cathol.institut.titu. vigesimoprimo.num.3.fol. 144. Tom.11.P.2.

*PRAECONES qui sint.Iodoc.Damhou.de subhast.c.1.nume.14. fol.77.T.6.P.1.

*PRAECONI, & nuncio referenti in quibus credatur. Amode. Iusti.de Castel. de sindic. versicu. etsi in rebus. fol.346.numero 214.Tom.7.

Soli an credatur, si dicat se citasse. metu pœnę homines a delicto arcentur.Iac.de Are.de bannit.versi.quoniam.num.13. fol.355. Tom.11.P.1.

*PRAECONIA dari debent in loco,vbi bona sunt sita.Melch. Palaez.in tractat.maiorat. quæstio. 58. numero 23. fol. 399.Tom. 10.Par.prima.

Vox paucis innotescit.incert.auct.de modo proced.contra aposta. vers.quia.num.3.f.408.T.11.P.2.

*PRAECONIS descriptio vnde dicatur,& eius officium.Guil. Lerouil.de iusti.& iniust.c.7.nu.1.f.384.T.1.

Horrida vox in solemni festo silescat.Iodoc. Burg.de subhastat. c. 3.nu.6.fol.79.T.6.P.1.

*PRACONIZATIO priuilegij de cimi.Fran.Solso.in Lucern.Laudem.2.cellul.nu.4.f.209.T.10.P.2.

*PRAEDA aliquando absolutè fit capientium.Pet.Belli de re milit. tit.18.nu.4.f.346.T.16.

*PRAEDAE diuisio in iusto bello.Io.a Capistr.de vsur. seu cupidita.vt discutiamus.nu.24.f.93.T.7.

*PRAEDECESSOR nunquid ligare possit successorem, ne legem abroget.Ioan.Lup.de confed.Princip.§.uideo.nume.2.fol.308. Tom.16.

*PRAEDECESSORVM appellatione,qui veniant.Horat.Mandos. de priuil.ad instar.gl.14.nu.8.f.135.T.18.

Quoruncunque appellatione,qui veniant.idem ibid.gl. 10. nu. 1. fol.133.T.18.

*PRAEDESTINATI ad vitam sine correctione mutantur. Franc. Arias.de bello.& eius iustit.nu.82.f.328.T.16.

Prędestinatio qualiter considereturꝫ& quid operetur.

*PRAEDESTINATIO Dei semper in bono est.Fran.Arias.de bello,& eius iusti.nu.84.f.328.T.16.

Dei,siue ad bonum,siue ad malum,non operatur, quia in utroq; est uoluntas.idem ibid.nu.83.

Diuina,seu præscientia correctionis, uel obdurationis necessitatẽ non facit.idem ibid.vbi sup.nu.85.

Ita est a Deo disposita,ut ad hoc electi ex labore perueniant,quatenus mereantur postulando accipere,quod Deus donare dispo suit.Fran.Arias.de bello,& eius iusti.nu.90.f.328.T.16.

Prædia qualiter considerentur, & quid operentur.

*PRAEDIA a clerico comparata post promotionem, si nihil antea patrimonij habebat in iure ecclesiæ sunt conseruanda,intellige in dubio,nisi pròprio nomine comparasset.M.Ant.Marsil. de eccles.reddit.c.23.nu.63.f.354.T.15.P.2.

Acquisita de spolijs,sunt exempta.Guil. Redoa.de spol. eccles. q. 17.nu.85.f.264.Tom.14.

Agonethica. Benedic. Boni. de cens. articu. 13. nume.30.fol.166. Tom.16.P.2.

Alienata debent antiquæ culturæ reuocari. Guiliel. Redoa. de rebus eccles.non alienan. uersicu.habetur. numero 14.fol.508. Tom.15.P.2.

Amissa propter bellum in pace debent restitui.Pet.Belli. de re milit.10.P.oper.tit.1.nu.14.f.364.T.16.

Cęsaris non dantur,& res aliæ,remissiuè.Io.Blanc in epit.feud.c.6. nu.16.fol.269.T.10.P.1.

Vt communis utilitas releuari possit,munera sustinent multò magis nobilium prædia.Aegid.Thomat.de collect. uersi. ex actis. nu.13 fol.134.T.12.

Censu liberata preciosiora efficiuntur. Benedict. Bon. de cens.nu. 114.art.81.f.175.T.6.P.2.

Constituuntur dominorum destinatione, videlicet per terminorum appositionem.Hiero.de Monte.de fi.regun. c.97. nu.1. fol. 356.T.3.P.2.

Descripta in ęstimo pro collectis de iure communi sunt obnoxia. Nic.Festat.de ęstim.& collect.c.3.nu.11.f.178.T.12.

Empta a consanguineis ex redditibus sibi a clerico datis, ab ecclesia vendicari non possunt.M.Ant.Marsil.de eccles. reddit. c.23. nu.78.fol.354.T.15.P.2.

Ex pecunia dotali vxoris efficiuntur.Ioan. Royas. in epit.succes. c.33.nu.55.f.427.T.8.P.1.

Iam tributis affecta,etiam si per mille manus transeant, vbique munera sustinere debent.Aegyd.Thomat.de collect.versic. ex actis.nu.2.f.133.T.12.

Ne diuidantur per legitimæ detractionem pater prouidere potest. Ioan.Dilect.Durand.de arte testan. cautel.12. nume.3. fol. 118. Tom.8.P.1.

Non solum per terminorum appositionem, sed etiam solo animo constituuntur.Hiero.de Mont.de fi.regun.cap.97.nu.2.fol. 356. Tom.3.Par.2.

Post relictum acquisita, an cedant legato, & commodo legatarij Albert.Brun.Astens.de augm.&c.concluf.15.princ.num. 8. fol. 365.Tom.17.

Principis sunt locanda diuitibus,vel alijs cum fideiussoribus idoneis, aliàs punitur officialis locans aliter. Mart. de Caraz. Laudens.q.345.f.209.T.16.

Propria Principis,vel emphyteutica ab extraordinarijs, & sordidis muneribus sunt exempta.Mart.Laudens.de fisco.quęst.163. fol.4.Tom.12.

Prouin-

Source : BIU Cujas

Prouincialia,an possint alienari,vel vsucapi.Ascan.Clemẽs.Amer. de patria potest.versic ius autem.nu.92.fol.136.T.8.P.2.
Quæ tenentur per ecclesiam,& laycum communiter, & pro indiuiso,qualiter soluant laudemiũ. Fran. Solso.in Lucer.Laudem. cellul.5.nu.1.fol.212.T.10.P.1.
Quædam vrbana,quædam rustica.Fran.Solso.in Lucer.Laud.cellul.6.nu.17.fol.214.T.10.P.2.
Si cui a fisco addicantur, fructus medij temporis fisci creduntur. Ioan.Cop.de natural.fruct.capitulo secundo.titu.4.num.1. fol. 240.Tom.17.
Si quæ annua præstatione onerata sint,quod non sint obligata in specie,sed in genere tantum.Pet.And Gamb.de auct.leg.de lat. lib.6.de pensionibus.nu.395.f.196.T.13.P.2.
Sterilia profitentur ea quæ adnotantur,illisque renunciare nequit quispiam,& fertilia retinere.Nic.Festat.de æstim.& collect.c.1. nu.27.fol.174.T.12.
Sunt ecclesiæ accessoria. Barthol. Belen. de charitat. subsid.q 15. nu.3.fol.152.T.15.P.2.
Superaddita, an dicantur augmentum aliorum, statur sententiæ rusticorum.Ioan.Garsi.Hispa.de expens.& melioratio. conclus. 1.princ.nu.12.fol.349.T.17.
Tributaria etiam in eccl.transeunt in tributo.Ioan. a Capistr. de auctor.Papæ.Par.2.2.P.princip.nume.184.f.51.T.13.P.1.
Venditione alienata,& antea fertilia, si possessoris in curia sterilia fiant, & inutilia, non ideo munera publica super his imposita minuentur.Aegyd.Thomat.de collect. vers.vendentes fol.169. nu.12.Tom.12.
Præstant septimum.Franc.Solso.in Lucern. Lauden.3. cellul.nu. 9.fol.211.T.10.P.2.
Quando a rusticis non differunt in stabilimentis.Franc. Solso. in Lucern.Laudem.cellul.9.nu.7.f.220.T.10.P.2.
*PRAEDICAMENTA, circa quæ videtur versari omnis quæstio, sunt decem Franc.Caso.de malefi.vers.præferendum.num. 11. fol.281.T.11.P.1.
Decem in exponẽda testium singularitate ex Baldo, remissiuè.Io. Royas.de hæret.assertio.6.nu.123.f.225.T.11.P.2.
*PREADICANDI munus est officium,non dignitas. And.Barbat. de præstant.Cardin.quæstio.prima.1.Basilic.1.P.nu. 8. fol. 65. T.13.P.2.
*PRAEDICANDI munus in ecclesia necessarium est. Córad.Bru. de hæret.c 4.nu.1.f.328.T.11.P.2.
Officium spectare episcopis, & rectoribus animarũ, & monachis ex commissione sedis apostolicæ.Marq.de Sus.de cęlib. sacerd. non abrog.c.3.nu.10.f.107.T.14.

Prædicans qualiter considereretur.

*PRAEDICANS sciẽter cõtra,ea quæ tenet ecclesia, punitur de hęresi.Incert.auct.de forma proceden.contra inquisit.de hæresi. rub de hæret.credent.&c.nu.7.f.413.T.11 P 2.
Seu aliquid dicens contra fidem catholicam, sine protestatione, est hæreticus tenendus.Arnald.Alber.de assertio.cathol.&c. q. 29.nu.15.fol.100.T.11.P.2.
Seu dicens aliquam propositionem contra fidem sine protestatione,quomodo potest excusari.Arnal.Albert.de assertio.cath.&c. quæstio.29.nu.18.fol.100.T.11.P.2.

Prædicantibus quid detur,debeaturque.

*PRAEDICANTIBVS aliquid datur sine simonia, & pro celebratione officij Diuini,siue pro iuris,siue pro mortuis,licitè datur, & pro processionibus licitè,& sine simonia datur.Guil. Rodoa. de simo.mental.P.1.c.29. nu.15. vbi inquit quod prædicans cum intentione assequendi laudem,fauorem popularem, vel pecuniam,simoniam comittit mentalem, & similiter ampliat in eo qui vadit ad horans in choro animo lucrandi, committit mẽtalem simoniam.f.56.T.15.P.2.
Deberur sustentatio.Guil.Redoa.de simo. menta. P.2.c. 18.nu.18. fol.96.T.15.P.2.
Temporalia debentur ad sustentationem. Guil. Redoa. de simo. mental.P.2.c.28.nu.1.f.76.T.15.P.2.

Prædicare quomodo consideretur.

*PRAEDICARE & docere nemo potest,nisi sit missus.Cõrad.Bru. de hæret.c.4.nu.3.f.328.T.11.P.2.
Non debent layci idem ibid.nu.5.f.eod.
Non possunt mulieres.Conrad.Brun.de hæret. capit. 4.nume. 6. fol.328.T.11.P.2.
Non potest laycus,nec mulier,nec etiam clerici,nisi a superiore licentiam habeant.Ioan.de Selua.de benefi. quæstio.23.num.15. fol.48.T.15.P.1.
Nullus audeat,qui examinatus,& approbatus non sit.Iac.Simanc. de cathol.institit.tit.49.nu.1.f.188.T.11.P.2.
Populo magnam requirit industriam.Nic.Moron.de fide treu. & pace.q.60.nu.3.f.427.T.11.P.1.
Publicè non debent layci,neque fœminæ.Simanc.de cathol.institut tit.49.nu.2.f.188.T.11.P.2.
Qui possint,& de eorum officio.Marq.de Sus.de Iudæ. & alijs infid.c.4.nu.24.f.31.T.14.
Verbum qualiter accipiendum sit.Fran.Sarment.de reddit.eccle. c.6.nu.18.fol.393.T.15.P.2.
*PRAEDICARI, quæ debeant in ecclesia,Conrad. Brun.de hæret. c.4.nu.13.f.329.T.11.P.2.

Prædicatio qualiter consideretur, & quid operetur.

*PRÆDICATIO criminosi sacerdotis,quare contemni nõ debeat. Ioan.de Selua de benefi.q.7.nu.12.f.59.T.15.P.1.
Diuinorum colloquiorum oportuna est. Ioan.Fran.Paui.de visitat. q.2.2.P.nu.67.f.195.T.14
Episcopis necessaria.Marc.Ant.Marsil.de eccles.reddit.c. 20.nu.3. fol.350.T.15.P.2.
Est spiritualis.Guid.Redoa.de simo.mental P.2.cap.28. nume.12. fol.76.T.15.P.2.
Hæreticorum qualis.Conrad Brun.de hæret.cap. 8. nume.46. fol. 277 T.11.P.2.
Pauli,& aliorum Apostolorũ.Marq.de Sus.de Iudæ.& alijs in fid. 3.P.nu.25.c.1.fol.55.T.14.
Seu sermo in Synodo episcopi fieri debet. Henric. Bot. de Synod. episc.3.P.nu.34.f.385.T.13.P.2.
Et per quem fieri debeat.idem ibid.
*PRÆDICATIONE verbi veritatis vigente, robur non modicum cẽsentur virtutes assumere.Pet.de Bais.in director.electio.c. 49. 3.P.nu.3.f.405.T.15.P.1.
*PRÆDICATIONEM in templo spernentes possunt excommunicari.Nicol.Ploue.de sacrifi. missæ. versicu. sequuntur. nume.2. fol.96.Tom.14.
*PRÆDICATIONIS officium nisi sacerdotibus est concessum. Conrad.Brun.de hæreti.capitulo quarto.nume.8.fol.328.Tom. 11.Par.2.
Officium,qui vsurpare præsumpserit,excommunicari debet. Conrad.Brun.de hæret.c.4.nu.4.f.228.T.11.P.2.

Prędicator quid habere debeat, quid sit, & quid non possit.

*PRÆDICATOR debet habere gratiam.Conrad Brun. de hæret. c.4.nu.14.fol.329.T.11 P 2.
Debet se ipsum accommodare ingenio discentium. Iaco. Simanc. de cathol. institut. titu. 49. de prædicatoribus. nume.6.fol 188. Tom.11.P.2.
Egregius seminuerbius est vocatus. Conrad.de hæret. c. 4.nu.22. fol.329.T.11.P.2.
Est instrumentum Sancti Spitus.Guiliel.Redoa. de Simo.mental. P.2.c.18.nu.23.f.96 T.15.P.2.
Examinatus,& approbatus,si aliquid scãdalosum, aut suspectum dixerit,quomodo coercendus sit.Iac Simanc.de cathol.institu. tit.49.de prædicat.nu.3 f.188.T.11.P.2.
Irreprehensibilis esse debet.Iac.Simanc.de cathol. institut.tit.49. num.7.f.188.T.11.P.2.
Non potest pacisci de opera sua in prædicando.Guil Redoa.de Simo.mental.P.2.c.18.nu.24.f.96.T.15.P.2.
Qualis esse debet.Iac. Simanc.de cathol.institut.artic.49.nu 4. fol 188.Tom.11.P.2.
Si affectet locum maioris taxæ,non est simonia. Guil. Redoa. de Simo.mental.P.2.c.18.nu.25.f.96.T.15.P.2.
Suscipit officium præconis.Conrad.Brun.de hæret.c.4.nu. 18.fol. 329.T.11.P.2.

Prædicationes qualiter circa diuersa considerentur.

*PRÆDICATORES a quibus requiri debeant, vt populum informent circa decimas.Fran.de Pla. de excõmunicat. §.13.de religiosis.nu.7.f.353.T.14.
Cur reliquos mendicantes præcedant.Ioan.Lecirier. de primogenit.q.3.2.lib.f.42.nu.3.T.10.P.1.
Et minores fratres,subditos ordinare faciant a quibuscunque episcopis.Beat.Ant.de interdict.c.4.nu.4.f.342.T.14.
Fratres in consilio debent fratribus minoribus præferri. Mar. Laudens.de dignitat.q.25.f.1.T.16.
Fratrum minorum, & aliorum ordinum possunt compesci ab inquisitoribus fratrum prædicatorum, ne prædicent eo tempore, & in eadem terra, quando ipsi inquisitores pro facto fidei prædicare velint.Bern.Comen.in Lucer.inq.hæret.prauita.num.1. col.4.cir.princ.f.342.T.11.P.2.
Non debent facere conscientiam clericis quando eis prædicant. Franc. de Plac.de excommunicat.§.13.nu.3.f.352.T.14.
Non desunt hodie, qui paciscantur quantum sibi sit soluendum pro sustentatione.Guil.Redoa.de Simo.mental.P.2.c.18.nu.26. fol.96.Tom.15.P.2.
Non facientes populo conscientiam de decimis, quam pœnam incurrant,quando sunt requisiti.Franc.de Pla.de excommunicat. §.13.de religiosis.nu.2.f.352.T.14.
Non habentes aliter vnde viuant,licitè etiam inuitis dominis,possunt recipere eleemosynas ab vsurarijs, & raptoribus aliarum rerum, quasi gestores eorum, quorum res raptæ sunt.Baptist.a Sancto Blasio. de contradict. iuris cano. nume.81.colum.4.fol. 187.Tom.1.
Idem de confessoribus.idem ibid.
Ordinis Beati dominici,sunt capaces successionis rerum immobilium.Matthæsila. de success. ab intest.artic.3.princip nume.41. fol.332.Tom.8.P.1.
Quando vendunt necessitate eorum status, solemnitas, nec causa necessaria non est.Guliel. Redoa. de rebus. eccles. non alienan. rub.18.nu.38.fol.421.vult dicere.422.T.15.P.2.

Qui

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Qui dum concionantur episcopos reprehendunt, perperam faciunt. Iacob. Simanc.de cathol. institu.titu.49.nume.9.fol.188. Tom.11.P.2.

Qui temerè episcopis detrahunt,seuere puniendi sunt.Iac.Simãc. de cathol.instit.tit.49.nu.10.f.188.T.11.P.2.

*PRÆDICATORI quid sit fugiendum.idem ibid.nu.5.

*PRÆDICATORIBVS in Concilio Lateranensi præcipitur,ne episcopis publicè detrahant. Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.49. nu.11.f.188.T.11.P.2.

*PRÆDICATORIS alimenta a vicinis quomodo debeantur.Ioan. Baptist.Ponta.de aliment.capitulo tertiodecimo.nume. 11. fol. 451.T.8.P.1.

Vitam verbis suis debere consonare,multi & sapientissimi authores asserunt.Iac.Simanc.de cathol.institut. titu.49.nu.8.fol.188. Tom.11.P.2.

*PRÆDICATORVM ordo inter quatuor mendicantium enumeratur.Horat.Mandos.de priuileg.ad instar.glo.14.nume.13.fol. 136.Tom.18.

*PRAEDICATORVM quæstuariorum quale sit officium,& de facultate inquisitorum super illos.Incert.auct.de forma procedẽ. contra inquisitos de hæresi. rub. de authoritate inquisitorum. nu.8.f.41.T.11.P.2.

*PRAEDICATVR non minus moribus,quàm verbis. Nicol. Moron.de fide treug.& pace.q.60.nu.4.f.427.T.11.P.1.

Prędij,verbum qualiter accipiatur.

*PRAEDII dominantis dominus an nõ solum cogere possit dominum prædij seruientis, vt fundum suum purgari patiatur, sed etiam dominus fundi superioris seruientis, qui iure seruitutis tenetur habere fossam in fundo superiori,ne aqua noceat vicino inferiori,si fossæ refectione indigeat, an possit contra dominum prędij dominantis agere,vt eam reficiat,ne fundo superiori seruientis nocere habeat.Barthol.Cępol.de seruit.rust.præd.cap.4. nu.74 fol.225.T.6.P.2.

Nomen immobilia tantum complectitur.idem de seruit.vrba.prędi.c.2.nu.2.fol.177.

Seruientis dominus an possit loca, in quibus alteri seruitutem debet,& etiam ius pascendi,putà pascua, & ligna ad culturam reducere inuito domino prædij dominantis, cui iuris pascẽdi seruitus debetur.Barthol. Cępol. de seruitut. rust. præd.c.9.nu.40. fol.233.T.6.P.2.

Dominus si reduxit pascua ad culturam, putà ad segetes, vites, propter quod pascua impediuntur ei, cui seruitus iuris pascendi debetur,an cogi possit ad reducendum prædia ad pascua, sicuti tempore seruitutis imposita erant, an verò ad interesse agi debeat.idem ibid.nu.42.

*PRAEDII ciuium in communi libro registratis onera æqualiter ita distribuãtur,vt vnus pro alio grauari nequeat.Aegyd. Thomat. de collect.versi.retenta.nu.23.f.159.T.12.

*PRAEDIO communi an vnus ex socijs seruitutem legare valeat. Barthol Cępol.de seruitut.vrb.præd. capitulo 15.nu.2. fol.181. Tom.6.P.2.

Rustico an actio de pluuia arcenda competere possit.Barthol.Cępol.de seruit.rust.prędc.5.nu.3.f.228.T.6.P.2.

Vendito quid veniat.Fabia.de Mont.de empt.& vendit.6.q.princ. nu.36.fol.60.T.6.P.1.

Prædium quomodo miscellanèe consideretur.

*PRAEDIVM alteri obligatum minus valet.Pet.Foller.de contract. censuar.versi.vidistis.nu.15.f.154.T.6.P.2.

Dictio quid importet.Ioan.Lecirier.de primogenit.art. 2.num.1. fol.47.To.10.P.1.

Dotale,quando possit præscribi.Bapt.de S.Blas.de priuil.dota.cẽtur.2 nu.56 f.455.T.9.

Ecclesiæ etiam exiguum non potest alienari.Gui.Redoa.de reb.eccle.non alienan.vers.sed istud.nu.3.f.465.T.15.P.2.

Magnum sit,vel exiguum, alienari non potest Guil. Redoa. de rebus eccles.non alienan.rub.12.nu.2.f.414.T.15.P.2.

Emptum de pecunia præbendæ, fit ecclesiæ. Guiliel Redoa. de rebus eccles.non alienan.versicu.nunc autem.nume.19.fol.466. Tom.15.P.2.

Pecunia alterius prædij, iam munere publico hypothecati, vtrũ munus præstabit.Aegyd.de Thomat.de collect. versic.sanè.nu. 4.fol.153.Tom.12.

In dotem datam,intelligitur datum liberum ab omni onere.Vincent.Paleot.de dote.ver.prædium.nu.1.f.405.T.9.

In pignus recipere pro centum,& fructus suos velle lucrari, vsura est.Laurent.de Rodulf.de vsur.versi.expeditis. nu. 49.f.41.T.7.

Meum si tibi vendidi, ad quod iri non poterat,nisi per aliud meũ prædium, non videtur actum, vt illud tibi seruitutem debeat, nisi expresse dictum fuerit.Barthol.Cępol.de seruit. vrb. præd. c.38.nu.3.f.192.T.6.P.2.

Minoris inutile,nihilominus alienare non potest. Guiliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan, rubrica duodecima nume.3.folio 414 T.15.P.2.

Rusticum,si fiat vrbanum mutat clausulam. Fran. Solso.in Lucer. Laudem.cellul.3.nu.18.f.211.T.10.P.2.

Super quo imponitur,debet fructare quanta est quantitas census. Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.c.18.nume.28.fol. 319. Tom.3 P.2.

Vectigale,quod dicatur.Ioan.Bertachi.de gabel.versi.tractaturus. nu.5.fol.52.T.12.

Vel domus diruta,vel casmate perempta in totum,vel in parte perit emptori census pro rata.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.c.18.nu.25.f.319.T.3.P.2.

Vibanum in quo distinguatur a rustico. Anton. Negus. de pigno. & hypothe.memb.4.2.Par.princip. numero 146.fol.210. Tom. 6.Par.prima.

Quid sit.Ioan.Lecirier.de primoge.art.4.nu.3.f.49.T.10.P.1. Item,& rusticum.idem ibid.

Vel rusticum quando dicatur.Barth.Cępol.de seruitut.vrb.prędc.76,nu.1.fol.207.T.6.P.2.

Prædo.

*PRAEDO cur,& qualiter agat possessorio. Ioan. Brun.de sponsal. & matri.concluf.12.nu.7.f.15.T.9.

Etiam est restituendus.Ioan.Staphil.super commiss.& lit.iusti.ver. spoliatus.nu.6.f.298.T.15.P.2.

Notorius debet citari, quando agitur de expellendo eum de possessione.Francisc.Hircula.de attentat.capitulo primo. num.15. fol.255.Tom.5.

Post iudicium acceptum fatalitatem præstare debet.Placen.de iudic.tit.9.nu.2.f.93.T.3.P.1.

Quos fructus percipit,suos non facit.Ioan.Cop.de fruct.tit.2.c.2. nu.2.fol.240.T.17.

Tenetur fructus perceptos, & percipiendus restituere.Ioan. de Royas Sergent.in epit.succes.capitulo vigesimo.nume.163.fol. 412.Tom.8.P.1.

*PRAEDONES Cõstantienses, & Ebroicenses agrum Parisiorum populati fuhr.Nicol.Boer.de sedit. versicu. & primo. nume. 28. fol.91.T.11.P.1.

*PRAEDONI non competit remedium c.sæpe de restit.spol. Ioan. Bapt.Ponta.de spol.c.14.nu.154.f.279.T.14.

Non datur restitutio in beneficialibus. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. lib.3.nu.23.c.2.fol.294.T.14.

*PRAEEMINENTIA creaturarum vsque ad diem iudicij. Ioan. a Capistra.de auctor.Papæ.Par.3.2.Par.princip. nume. 84. fol.62. Tom.12.P.1.

Doctoris,& militis remissiuè. Card. Iacob.de concil.lib.1.artic.2. nu.25.fol.207.T.13.P.1.

*PRAEEMINENTIAM in choro, & dignitatis exercitium si quis habuerit, quod non obstante communi reputatione, dignitatẽ habere dicatur Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.num. 32.fol. 187.T.13.P.2.

*PRAEEMINENTIAE,& dignitates inferiores quæ sint,remissiuè. Card.Iacob.de concil.lib 1 art.2.nu.24.f.207.T.13.P.1.

*PRAEESSE aliquem oportere,vt homines durare possint incolumes Franc.Zoannet.de Roma.Imper.versi.bellum. nume.238. fol.28.Tom.16.

Quis quot modis dicatur. Ioan.a Capistr. de auct. Papæ. P.1.2.P. princ.nu.2.fol.37.T.13.P.1.

*PRAEEXISTENTE pœna debitæ,& sufficientis contritionis, potest summus Pontifex totam pœnam debitam peccatori remittere.Fely.Sande.de indulg.vers.hodie.nu.4.f.157.T.14.

De prefatione.

*PAEFATIO in missa quatuor habet partes.Nic.Plou.de sacrif.missæ.c.8.nu.vnico.fol.93.T.14.

Legis finalem condentis intentionem demonstrat. Ioan. Lecirier. de primogenit.q.24.1.lib.nu.34.f.36.T.10.P.1.

Præfationes quid operentur.

*PRAEFATIONES, & proœmia indicant causam finalem alicuius dispositionis Hieron.Præuidel.de peste,& eius priuil.versi. ortur.nu.4.f.173.T.18.

Quę effectum habeant.Matthę.de Afflict.de iure prothomis.§.4. nu.13.fol.12.T.17.

Quid operentur.Sebast.Medic.de diffinit.1.P.in proœm.num.22. fol.283.Tom.18.

*PRAEFATIONI an credatur.Vital.de Camba.de claus.vers.clausula la secunda.nu.5.f.369.T.18.

Præfecti in plurali variè considerantur.

*PRAEFECTI ad tempus censentur prætores,habentes verò iurisdictionem perpetuam,& iure proprio,*multò plura* possunt, & in eorum terris æquiparantur imperatori, & Regibus. Albert. Brun. Astens.de stat.art.13.nu.14.f.238.T.2.

Annonæ ordinem dare possunt,qualiter, quo ordine, quantum ve frumenti vendi possit quolibet die,vel mense.Benue. Strac.de mercat.versi.superiori.nu.47.f.298.T.6.P.1.

PRAETORIO, qui dicantur.Pirrh. Angleber. de magistrat. Romanis.P.1.nu.9.f.202.T.16.

Et ab eorum sententia non appellatur.idem ibid.

Vrbis si perperam collectam imposuerint soluendam incolis, a Principe punientur.Aegyd.Thomat.de collect.versic. sanè.nu. 33.fol.156.T.12.

Præfecti in genitiuo consideratio, & eius effectus.

*PRAEFECTI Castrorum munus quale erat. Ioan. Pyrrh. de magistr.Roma.3.P.nu.2.f.204.T.16.

Nomen generale.Pet.Bel.de re.milit.tit.13.nu.9.f.339.T.16.

PRAETO.

Source : BIU Cujas

Prætorio dignitas iura ſcire debet. Io. Redin. de maieſt. Princ. verſ. legibus nu. 74. f. 157. T. 16.
Officium quale fuerit. Ioan. Pyrrh. Angleber. de magiſtr. Roma. P. 1. nu. 7. f. 202. T. 16.
Et cui nunc æquiparetur. idem nu. 9. & 10.
Prærogatiua. Pet. Bel. de re milit. tit. 12. nu. 7. f. 338. T. 16.
Vrbi, & magiſtri equitum, & petitū æqualis dignitas. Pet. Bel. de re milit. tit. 14. nu. 2. f. 339. T. 16.
Theſaurorum dignitas. Pet. Bel. de re milit. titu. 16. numero 7. fol. 339. Tom. 16.
Vrbi poteſtas. Pet. Bel. de re milit. tit. 13. nu. 2. f. 339. T. 16.

Præfectum prætorio, vrbis, & præſidentem qualitar accipimus.

*Præfectum prætorio, & præfectum vrbis maiorum magiſtratuum appellatione contineri. Claud. Clāciunc de offic. iudic. c. 1. nu. 9. fol. 78. Tom. 3. P. 1.
Præſidentem Hiſpani appellant. Ioan. Redin. de maieſt. Princip. verſi. legibus. nu. 96. f. 157. T. 16.
*PRAEFECTVRA quæ ſit. Pyrrh. Angleber. de magiſtrat. Roma. P. 1. nu. 13. f. 202. T. 16.

Præfectus quotuplex ſit, & eius effectus.

*PRÆFECTVS annonæ quis. Ioan. Pyrrh. de magiſtr. Roma. P. 1. nu. 22. fol. 202. T. 16.
Curatorem dat. Odofred. de curat. bonis dem. capitu. 1. nume. 2. fol. 233. T. 17.
Debens præſidium, etiam metu vis vix excuſatur. Pet. Bel. de re milit. tit. vnico. nu. 65. fol. 360. T. 16.
Ægypti maior magiſtratus eſt. Claud. Clanciunc. de offi. iudi. c. 1. num. 11. fol. 78 T. 3. P. 1.
Fabrorum quis ſit. Pyrrh. Angleber. de magiſtrat. Roma. num. 21. fol. 202. T. 16.
Fabrum. Pet. Beli. de re milita. titulo tertiodecimo. numero 5. fol. 339. Tom. 16.
Gallatiæ nunc eſt meretiſſimus, etymologiaque regionis Gallatiæ pulchrè deſcribitur. verſiculo. tantum. nume. 15. folio 161. Tom. 16.
Incolis, & ciuib. collectas ad commodum fiſci applicandas imponere non poteſt. Pet. Antibo. de muner. verſi. reſtat. nume. 5. fol. 22. Tom. 12.
Laborum. Pet. Bel. de re milita. titulo tertiodecimo. numero 7. fol. 339. Tom. 16.
Operum qui. Pet. Bel. de re milit. tit. 13. nu. 8. f. 339. T. 16.
Peditibus an poſſit pugnare cum præfecto equitum. verſic. miles. nu. 3. fol. 411. T. 16.
Præſidio, qui patitur hoſtes prædari, cum poſſit prohibere, grauiter punitur. Petr. Bel. de re milita. titu. ſecundò. nume. 109. fol. 369. Tom. 16.

Præfectus prętorio variè conſideratur.

*PRÆFECTVS prætorio Affricæ. Pet. Bel. de re milit. titu. 12. nu. 5. fol. 338. Tom. 16.
Cui comparetur ex hodiernis magiſtratibus. Pet. Bel. de re milit. tit. 12. nu. 6. fol. 338. T 16
Galliarum. Pet. Bel. de re milit. tit. 12. nu. 4. f. 338. T. 16.
Habet dignitatem, cui æquiparantur Cardinales. Andre. Barbat. de præſtant. Cardina. prima quæſtio. Baſil. 1. Par. num. 39. fol. 67. Tom. 13. P. 2.
Magiſtri militum, magni camerari, an prouocent ad duellum Duc-s Andre. Alciat. de ſingular. certam. capitu. 34. nume. 4. fol. 299. Tom. 12.
Orientis, qui. Petr. Bel. de re milita. numero 1. titulo 12. fol. 338. Tom. 16.
Illyrici. idem nume. 2.
Italiæ. idem num. 3.
Non poteſt condere legem contra ius commune. Alberic. a Roſ. de ſtat. q. 7. nu. 3. fol. 3 T. 2.
Non poteſt facere exactiones extraordinarias. Pet. Antibo. de muner. verſi. reſtat. nu. 8. f. 22. T. 12.
Qualis apud Principem fuerit. Pyrrh. Angleber. de magiſtr. Roma. P. 1. nu. 9. fol. 202. T. 16.
Quis propriè dicatur. Nepoſ. a Montal. de exceptio. art. 24. nu. 5. fol. 120. T. 3. P. 2.
Summo iura ſcire debet. Io. Redin. de maieſt. Princ. verſi legibus. num. 70. fol. 157. T. 16.
Togato homini ſumma dignitas. Ioan. Redin. de maieſt. Princip. verſi. legibus. nu. 81. f. 157. T. 16.

Præfectus vigilium, & vrbis miſcellaneè accipitur.

*PRAEFECTVS vigilium. Pet. Belli. de re milit. tit. 13. nume. 4. fol. 339. Tom. 16.
Vrbi quando primo inſtitutus. Pet. Belli. de re milit. tit. 13. num. 1. fol. 339. Tom. 16.
Vrbis, an coronet Imperatorem. Reſtaur. Caſtald. de Imper. q. 30. nu. 4. fol. 43. T. 16.
Vrbis, & præfectus prætorio, & magiſter militum. 1. capitaneus, & peditum ſunt paris gradus, & ille præfertur, qui primo fuit electus. Mart. Laudenſ. de dignitat. q. 48. f. 1. T. 16.
Eſt nūc Illuſt. D. Octa. de Farneſio, Imperatoris Gener, adoleſcēs admirabilis. S. D. N. Pau. III. Nepos. Reſtaur. Caſtal. de Impera. quæſt. 44. fol. 45. T. 16.
Quod miniſterium pręſtet Imperatori, & quando. Caſtal. de Imperat. q. 30. nu. 5. f. 43. T. 16.
Romanæ de conſuetudine Coronat Imperatorem. Mart. de Caraz. Laudenſ. de Princip. q. 39. f. 212. T. 16.
*PRAEFERENDVS quis ratione loci, & adminiſtrationis. Nicol. Boer. de ord. grad. vtriuſque fori. 2. P. verſic. nunc. nume. 45. fol. 271. Tom. 16.

Præferri qui debeat, & in quo.

*PRAEFERRI debet, qui de damno euitando tractat illi, qui tractat de lucro. Ioan. Campeg. de dote. q. 16. nu. 2. f. 295. T. 9.
Debet in conflictu teſtium, vel probationum, qui titulum oſtendit Virgin. de Boccat. de Cingu. I. C. Romani. capit. 10. nume. 1. fol. 306. Tom. 3. P. 2.
In conflicti titulorum, qui habet priorem datam tituli. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Romani. capitulo 10. nume. 2. fol. 306. Tom. 13. P. 2.
Qui habet titulum potiorem, & antiquiorem. Virgin. de Boccat. de Cing. I. C. Romani. c. 10. nu. 3. f. 306. T. 13. P. 2.
*PRAEFIGVRATIO baptiſmi in pluribus in lege veteri. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs infid. 3. P. c. 1. nu. 68. f. 61. T. 14.

De præfixione.

*PRAEFIXIO, & lapſus termini circa excluſionem ſpolij, & aliorum operatur. Quintil. Mandoſ. de inhibit. quæſtio. 98. nu. 1. fol. 108. Tom. 5.
Termini ad docendum de attentatis operatur, vt lapſo termino, & nihil docto cenſeatur quis a petitione reuocationis excluſus. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 22. nu. 55. f. 423. T. 5.
*PRAEFIXIONIS actus appellatione pendente factus non eſt attētatus. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 13. numero 2. folio 368. Tom. 5.
Niſi pars huiuſmodi præfixioni contradicat. idem nu. 3.
Et dummodo iudex appellationi deferat. idem. nu. 4.

Prægnans quomodo conſideretur.

*PRAEGNANS an baptizari poſſit, & ea baptizata, partus intelligatur baptizatus. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs infid. c. 10. nu. 1. fol. 68. Tom. 14.
An veniat appellatione infirmorum. Sebaſt. Medices. de fortuit. caſib. q. 6 nu. 68. f. 217. T. 7.
*PRAEGNANTEM necans, cędis auctor, malādrinorum receptator, debilitatum fingens, iudex matrem familias in publicum vocās, & ripas deſtruens, ac ſcribens falſum immunitatis inſtrumentum morti ſubduntur. Pet. Pecch. de amortizat. bono. verſ. lapidans. nu. 5. f. 328. T. 11. P. 1.

Prægnanti quid debeatur.

*PRAEGNANTI integra alimenta relinquuntur. Lancellot. Gall. de ſtat. q. 6. nu. 86. f. 335. T. 2.
Vxori debita alimenta. Ioan. Bapt. Ponta. de aliment. c. 16. num. 8. fol. 452. T. 8 P. 1.
*PRAEIVDICARE in quærendis, non poteſt quis, quomodo quærendum eſt annexum quæſito. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 106. nu. 18. fol. 53. T. 18.
*PRAEIVDICATVR animæ per malam corporis ſeparationem. Ant. de Præt. de iuriſd. epiſc. defenſ. c. 3. nu. 21. f. 364. T. 13. P. 2.
*PRAEIVDICIALIS cauſa dicitur, quæ agitur de ſtatu hominis inquiſiti de crimine hęreſis. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 23. nu. 22. fol. 334. T. 5.
*PREIVDICIALIS cauſæ exceptio ex iudicio, & agitatis in eo. M. Ant. Blanc. de compromiſſ. inter coniun. verſic. quæro. nume. 75. fol. 172. T. 3. P. 1.

Præiudicium miſcellaneè conſideratum quid operetur.

*PRAEIVDICIVM amiſſionis lucri non habetur in conſideratione. Aymo Crauet. de antiq temp. verſ. circa præmiſſa. nume. 13. fol. 173. Tom. 17.
An generatur iuribus diœceſani per vnionem eccleſiarum diuerſarum dieceſum. Ioan. Bapt. Caccialup. de vnio. artic. 8. num. 11. fol. 234. T. 15 P. 1.
Etiam fit, quando tollitur ſpes futura propinqua. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 18. nu. 9. f. 372. T. 12.
Modicum eſt in mora non longi temporis. Ioan. Staphil. de gratijs expectat &c. forma. 2. nu. 10 f. 270. T. 15. P. 1.
Vbi verſatur, multa conceduntur contra iuris regulas, quæ aliàs non concederentur. Barthol. Teg. in tract. crimin. P. 14. nume. 4. fol. 19. Tom. 11. P. 1.
Non infertur per actum nomine alterius geſtum. Robert. Lancellot. de attentat. 2. P. 4. nu. 61. f. 302. T. 5.
Nullum infertur ex actu voluntario. Aym. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nu. 101. f. 171. T. 17.
Nullum oritur ei, qui ius, quod non habet, reſignat. Hier. Gigas. de penſio. eccleſ. q. 30. nu. 8. f. 331. T. 15. P. 1.
Oriens ex prohibitione appellationis in poſſeſſorio, nō videtur attendi, quia poteſt reparari in petitorio. Robert. Lancellot. de attent.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

attentat.capitulo 4.nume.517.fol.313.Tom.5.
Quando est irreparabile, recedimus a regulis iuris.Quint.Mand. de inhibit.q.74.nu.12.f.103.T.5.
Quando est irreparabile,sententiæ executio differtur.Quint.Mandos.de inhibit.q.74.nu.11.f.103.T.5.
Qui sentit,vocandus est Ioan.Lecirier.de primog.q.25.1.lib.nu.6. fol.37.T.10.P.1.
Quod venit in consequentiam,& secundariò,non attenditur. Aymo Crauet.de antiq.tempo.versic.circa præmissa.nume.15.fol. 173.Tom.17.
Rectori paratur in alienatione rerum ecclesiæ,ideo eius consensus sus requiritur.Pet.de Perus.de vnio.eccles.capitu.5.nume.6 fol. 239.Tom.15.P.1.
Si immineat irretractabile,receditur a regulis iuris.Quintil.Mandos.de inhibit.q.119.nu.2.f.113.T.5.
Si quod alteri affertur,ab humana concessione abhorret Io Hier. Alban.de potest.Papæ.P.1.nu.49.f.68.T.13.P.1.
Tertij non comprehendit liberatio generalis. Sebast. Medices. de nouatio.q.10.nu.23.f.402.T.6.P.2.

Prælati miscellaneè considerantur, quot sint, & eorum effectus.

*PRÆLATI ab omnibus grauaminibus cessare debent.Ioan.Fran. Paui.de visitat.q.10.1.P.nu.9.f.189.T.14.
Ad capturam clericorum prompti esse nõ deben.Ioan.Fran Paui. de visitat.q.6.1.P.nu.24.f.183.T.14.
Ad decimas prædiales tenentur, vbi sunt prædia sita, ad personales vbi sacramenta recipiunt,vel audiunt diuina Pet.Rebuff. de deci.q.5.nu.3.f.129.T.15.P.2.
Ad reparationem ecclesiarum,& luminaria tenenda sunt obligati Guil.Duran. de modo ge.concil.cel.rubri.60. nume. vnico.fol. 182.Tom.13.P.1.
Alienare citra episcopum rem modicam an possint sine solemnitate.Guiliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan.casu.8. num.4.fol. 457.Tom.15.P.2.
Alijque beneficiarij, licèt redditibus ecclesiasticis abutãtur,ad restitutionem minimè tenentur.M.Ant.Marsil.de eccles.reddit.c. 29.num.1 fol.362.T.15.P.2.
An habeant solum potestatem in pœna temporali,nõ in culpa,vel pœna æterna.Ant.Rosell.de indulg.versi.quod autem. nu.132. fol.151.Tom.14.
An nomine ecclesiarum agere possint.Magarot.de except.dilator. nu.79.fol.130.T.3.P.2.
An possint esse delegati Imperatoris,& an consiliarij, & an in obsequio eius.Restaur.Castald.de Imper.q.107.num.1. fol.75.T.16. & Anto.Corset.de potest.Reg.5.& vlt.P.quæstio. 71. nume.53. fol.143.Tom.16.
Vices suas sub annuo censu concedere.Ioan.Caraf.de simo.mental.vers.simonia.nu.120.f.121.T.15.P.2.
An teneantur inuentarium facere de rebus in ecclesia inuentis. Francisc.Porcel.de confect.inuent.versi.quia.nume.20. fol.157. Tom.8.P.2.
Ante expeditionem a concilijs recedere non possunt.M. Mant. in Dial.de concil.vers.statim in p.134.f.187.T.13.P.1.
Bella contra Iudæos indicere non debent.Fran.Arias. de bello, & eius iusti.vers.si quidem.nu.146.f.332.T.16.
Beneficiati tenentur facere inuentarium,Io. Garsi.Hisp.de expen. & meliorat.c.11.nu.64.f.297.T.17.
Beneficiorum deglutientes commoda, & renuentes onera, nullo pacto ferendi.Pet.de Bais.in directo.electio.cap.49.3.P.num.9. fol.405.Tom.15.P.1.
Bona ecclesiæ qualiter debeant expendere.Pet.de Bais. indirecto. electio.c.52.1.P.nu.9.f.406.T.15.P.1.
Bona immobilia laycis submittentes,suspensi sunt.Fran.de Pla.de excommunicat.§.37.nu.5.f.359.T.14.
Boni comparantur ducibus belli, & prælatus cęcus quis dicatur. Pet.de Bais.in directo.electio.capitulo 50.1.Par.num.3.fol.406. Tom.15.P.1.
Ex palmarum quantitate designantur, de quibus dictum creditur,quamquam & de cunctis fidelibus, & maximè de Christo illo qui solus inuentus est iustus, dici possit, iustus vt palma florebit &c.Pet.de Bais in directo.electio.capitulo 51.1.P. num.7. fol.406.T.15.P.1.
Sunt Sal Hiero.Gigans.de resident.episcop.cap.3.num.7.fol.370. Tom.3.P.2.
Canonicum ingressum non habentes fures sunt, & non pastores. Pet.de Bais.in direct.elect.capitulo sexto.1.P.nume.20.fol.382. Tom.15.P.1.
Carnales luteo simulachro comparantur. Pet. de Bais. in directo. electio.c.49.3.P.nu.13.f.405.T.15.P.1.
Caueant sibi,vt pecuniam ecclesiæ donatam, vel nomine ecclesiæ mutuò sumptam in ecclesiæ vtilitatem vertant.Guil. Redoa. de reb.eccl.non alienan.q.5.nu.15.f.477.T.15.P.2.
Circa animarum custodiam attenti esse debent. Guil. Duran. de modo ge.concil.cel.rub.46 nu.1.f.180.T.13.P.1.
Clerici an possint aliquo casu bellum indicere. Stephan. Aufrer. de potest.eccl.super laycis.vers.nunc.nu.28 f.298.T.18.
Contra decreta Basilien.concilij,& pragmaticam sanctionem intentantes, per secularem coercentur potestatem. Steph. Aufrer. de potest.sęcul.super eccles.perso.reg.2.nu.31.f.291.T.16.
Clericorum mores,& statum reformare debent. Ioan. Fran.Paui. de visitat.q.1.1.P.nu.36.f.179.T.14.
Et corrigere iudicio discreto, & non carnali affectu. idem numero 37.
Clericos,& filios tractare debent.Ioan.Fran.Paui.de visitat.q. 1.1. P.nu.47.f.179.T.14.
Concedentes ecclesias,aut decimas laycis vendunt, aut donant, peccant.And.Hispa.de reg.decim.interrogat. 13. num.7.f.146. Tom.15.P.2.
Conuocati ad concilium generale imponere possunt charitatiuũ subsidium.Remig de Gon.de charitat.subsid.q.5. num. 29.fol. 170.Tom.15.P.2.
Coram se presbyteros non stare, sed sedere faciant.Io. Fran.Paui. de visitat.q.1.1.P.nu.47.f.179.T.14.
Contra mulieres debent insurgere, quę Herodianæ appellantur. idem ibid.q.2.2.P.nu.27.f.194.T.14.
De nouo infeudãtes res,quæ olim feudales fuerunt, an capituli cõ sensum exquirent.Mart.de Sil.de feud.nu.18.f.3.T.10.P.1.
Debent cauere,non solum a malo,sed a mala suspicione. Io. Fran. Paui.de visitat.q.1.1.P.nu.19.f.179 T.14.
Debent curare,vt carcerati conuicti expediantur,& liberentur, ne in carceribus macerentur.Ioan.Fran.Paui.de visitat. q. 6. 1.Par. nu.23.fol.183.T.14.
Vt monasteria monialium claudantur.Ioan.Fran.Paui.de visitat. q.6.1.P.nu.19.f.183.T.14.
Debent habere ministros expertos ad ligandos reos funi. Io.Fran. Paui.de visitat.q.6.1 P.nu.27.f.184.T.14.
Legere sumulas beati Bonauenturæ, aliàs non erunt apud Deum excusabiles.Ioan.Fran.Paui.de visitat.quæstio.2.2.Par.num.17. fol.194.Tom.14.
Prouidere,vt carcerati alantur.Io.Franc. Paui.de visitat.q.6.1.P. nu.26.fol.184.T.14.
Idem in impresione caracteris, quod insignum maleficij imprimitur.idem nu.30.
Decimis, & primitijs non contenti tributa debent Cęsari. Ioan. Hugo.de offi.quatuor prælat. versic. quamuis.nume.4.fol.296. Tom.13.P.2.
Dilapidatores bonorum ecclesiæ,an feudum dare possint. Vldaric.Zas.de feud.5.P.princ.nu.26.f.307.T.10.P.1.
Diligenter non pascentes sibi commissas oues Christum se amare mentiuntur,& Prælati Sanctæ conuersationis exemplo gregem pascere debẽt,sicut & veritatis verbo.Pet.de Bais.in directo.electio.c.52.1.P.nu.2.f.406.T.15.P.1.
Diuersi quãdo in eodem beneficio esse possint.Io.de Selua. de benefi.q.22.P 2.nu.2.f.46.T.15.P.1.
Duarum ecclesiarum collegiatarum, nunquid possint permutare inuitis collegijs.Ægyd de Bellamer.de permutatio. benefi. P.2. q 8.nu.1.f.194 T.15.P.1.
Duces quidem esse debent, populum si quidem per doctrinam,& contemplationem ducere tenentur ad verum pastorẽ, & vtriusque testamenti veram habere debent intelligentiam, sed heu quam plurimi sunt, qui ne alterum quidem superficie tenus legerunt.Pet.de Bais.in directo.electio.capitulo 50.1.P.nume. 1. fol.405.Tom.15.P.1.
Duo ecclesiarum collegiatarũ,si velint permutare, an possint hoc facere inuitis collegijs.Feder.de Senis.de permutat.benefi. vers. quia.nu.29.f.188.T.15.P.1.
Ecclesiæ an faciant inuentarium.Ioan. Coras. de inuent.vers.sumpta.nu.15.f.165.T.8.P.2.
An teneantur partiri redditus suæ mensæ.Iac.Nouel.de iure prothomis.§.8.& 9.nu.31.f.46.T.17.
Ecclesiarum,an cæteris paribus,debeant potius conferre beneficia ecclesiastica cõsanguinis,& affinibus, quàm extraneis, cum nemo vnquam carnem suam odio habuerit.Fran.Curt.de feudis. q.7.nu.4.f.55.T.10.P.2.
An possint infeudare res solitas infeudari consanguineis suis, & affinibus.idem ibid.nu.1.
An possint infeudare sine debitis solẽnitatibus decimas solitas infeudari idem ibid.q.8.nu.1.f.55.T.10.P.2.
Aut possint propter benemerita alienare res ecclesiæ.Fran.Curt. de feud.q.6.nu.7.f.54.T.10.P.2.
Exemplo Naboth vineam suam, & potius domini sanguine suo debent defendere.Pet.de Bais.in director. elect.c. 52.1.P.nu.6. fol.406.T.15.P.1.
Non possunt transigere de re ecclesiæ,vt eam alijs dent,sed vt eã retineant aliquo dato,vel facto,licitum est Octa.Simoncel.de decret.in Spec.10.nu.104.f.313.T.6.P.2.
Quales esse debeant.Pet.de Bais.in direct.elect.c.52.1.P.num.21. fol.407.T.15.P.1.
Quales instituí debeant. Damhoud.de tut.& curato cap.8. num. fol.363.T.8.P.2.
Qui possunt infeudare res solitas, an possint infeudare capitulo suo rem,quæ redeat ad ecclesiam.Fran.Curt.de feud.q. 9.nu.1. fol.56.Tom.10.P.2.
Si sint executores vltimarum voluntatum possunt dispensare in consanguineos suos.Franc.Curt.de feud.quæstio.7.num. 2.f.55. Tom.10.P.2.
Sterilitatem temporis allegare non possunt, si annis præcedentibus habuerunt vberes redditus.Io.Bap.Caccialu.de pensio. eccles.q 16.nu.6.f.323.T.15.P.1.
Sunt magistri populorum.Pet.de Bais.in direct.elect.c.51.1.Par. nu.fol.406.T.15.P.1.
Ecclesiastici,an,& quo casu possint creare tabelliones. Steph. Aufrer.de potest.eccl.super laycis.vers.nunc.nu.27.f.298.T.16.
Et alij quicunque ecclesiarum præsidẽtes possunt fructuum aliemationes facere ad modicum tempus Guil.Redoa de reb.eccle. non alienan.casu.11.nu.9.f.453.T.15.P.2.
Et clerici tenentur de fructibus,redditibus, & oblationibus, quas percipiunt ab ecclesia,facere quatuor partes. Marq. de Sus.de cęlib.facer.non abrog.c.4.nu.3.f.107.T.14.

Et col-

Source : BIU Cujas

Et collegia non debent ad petitionem dominorum temporalium tempore belli bona eccleſiæ alienare. Guiliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.rub.21.nu.51.f.430.T.15.P.2.
Et domini temporales patiẽtes publicè perpetrari ritus ſacrilegos, non ſunt in conſcientia tuti.Ioan.Roias.de hæret.verſi.ipſis.nu. 13.fol.120.T.11.P.2.
Et epiſcopi nimium rigidi,nec remiſſi eſſe debent.Guil. Duran.de modo ge.concil.cel.rub.38.nu.24.f.165.T.13.P.1.
Et inferiores beneficiati iurant de non alienando in manibus ordinarij.Guil.Redoa.de reb.eccle.non alienan.q.3.num.3.fol.470. T.15.P.2.
Ex ſuo officio non ſolum arguere,ſed etiam increpare tenentur,& interdum ſuſpendere.Ioan.Fran.Paui.de viſitat. quæſt. 1.P.nu. 7.fol.179.Tom.14.
Excedunt ſuis menſis applicantes prioratus, aut beneficia ad eorũ collationem ſpectantia, & penſiones nouas imponentes,& vetera augentes.Ioan.Franciſc. de viſitat. quæſtio.10.1.P.nume.64. fol.190.Tom.14.
Exiſtentes in concilio,quomodo ſe gerere debeant. Cardi. Iacob. de concil.libro 4.articulo 3.nume.1.4.6.7.& 8. fol. 259. & 260. Tom.13.P.1.
Gregem ſibi commiſſum paſcere debẽt adminiſtratione ſacramẽtorum.Pet.de Bais.in direct. electio. cap.52.1. Par.nume.4.fol. 406.Tom.15.P.1.
Habent poteſtatem indulgentiarum a Papa reſtrictam. Ant.Roſel. de indulg.verſ.quod autem.nu.395.f.156.T.14.
Habentes vocem deciſiuam, poſſunt ſi omnes concordes fuerint, etiam Papa abſente admittere ſimplices clericos ad votum deciſiuum,modò omnes cõſentiant,& nemo diſcrepet.Thomas Cãpeg.de concil.c.7.nu.24.f.403.T.13.P.1.
Huiuſce tempeſtatis noſtræ parietes ex fruentes columnas ſubtrahunt,ac animalia Deo offerunt Cęca indoctos Doctorum loco loco ſufficientes.Pet.de Bais in directo.elect.c.49.3.P.nu.7. fol. 405.T.15.P.1.
In cauſis criminalibus quomodo poſſint conſulere. Anton. Corſet.de poteſt.Regia. Par.5.& vlti. quæſtio.71.nume.52.fol.143. Tom.16.
In eccleſijs ſuis reſidentiam facere tenentur.Guil.Duran.de modo ge.concil.cel.rub.47.nu.vnico.f.180.T.13.P.1.
In exigendo ab exemptis, ipſorumq; ſubditis ſubſidia charitatis, excedunt.Remig.de Gon.de charitat.ſubſi. quæſtio.1.nume.3. fol.169.T.15.P.2.
In neceſſitate debent ſubditos alimento corporali paſcere.Pet.de Bais.in direct.elect.c.52.nu.7.f.406.T.15.P.1.
In negocijs ſecularibus ſe immiſcere non debent. Guil. Duran.de modo ge.concil.cel.rub.50.nu.2.f.181.T.13.P.1.
In non corrigendo ſuos clericos ex eorum negligẽtia oriuntur tria mala.Bermon. Chouer.de pub.concub.verſi.negligentia.num. vnico.fol.171.T.11.P.1.
In populis deterius delinquunt. Guil. Duran. de modo ge. concil. celeb.rub.3.nu.26.fol.155.T.13.P.1.
In quibus eccleſijs ſepeliantur quando decedunt non electa ſepultura.Pet.de Vbald.de canon.epiſc.& paroc.cap.9.nume.28.fol. 236.Tom.15.P.2.
Inferiores ab epiſcopo ſtatuendo ad ius pœnam addere poſſunt. Henric.Bot.de Synod.epiſcop. concluſ. 13. nume.106.fol.393. Tom.13.P.2.
Ab epiſcopo vtrum poſſint ius indulgentias concedendi præſcriptionem,vel conſuetudine acquirere.Ant.Roſel.de indulg.ver. quod autem.nu.432.f.156.T.14.
Epiſcopo annulum de iure portare non debẽt, niſi ex priuilegio. Hier.Gigans.de reſident.epiſc.c.10.nu.3.f.372.T.13.P.2.
Epiſcopo vtrum diſpenſent circa pluralitatem.Alfonſ.Hoied.de benefic. incompatib.Par.2. capitu.12.& vlti.nume. 33. fol.181. Tom.15.P.1.
Mortui impropriè bonæ memoriæ dicuntur.Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q.59.nu.16.f.57.T.18.
Nõ poſſunt decreta ſedis apoſtolicæ immutare.Bermon. Chouer. de pub.concub.verſi.hoc enim.nu.15.f.11.P.1.
Præſcribere non poſſunt ea, quę ſunt dignitatis epiſcopalis, ſiue ſint lege dioceſana ſiue iuriſdictionis.Ant.Roſel.de indulg.ver. quod autem.nu.442.f.156.T.14.
Quod ordinarij dicantur,& eſſe intelligãtur.Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2.nu.56.f.157.T.13.P.2.
Secundum eorum poteſtatem a Papa limitatam,indulgẽtias præſtant.Ant.Roſel.de indulg.nu.188.f.152.T.14.
Ita iraſcibiles,& perturbati ſenſus eſſe non debent.Io.Franc.Paui. de viſitat.q.9.2.P.nu.60.f.209.T.14.
Iura eccleſiaſtica,& beneficiorum defendere tenẽtur.Guil.Duran. de modo ge.concil.cel.rub.61.nu.vnico.f.182.T.13.P.1.
Iuriſdictionem contentioſam habentes quid ſcire debeant. Io. de Selua.de benefi.q.5.P.3.nu.11.f.56.T.15.P.1.
Liberam fructuũ adminiſtrationem habent. Guil. Redoa.de reb. eccl.non alienan.q.4.nu.12.f.473.T.15.P.2.
Licèt a ſubditis ſint corripiendi, non tamen eſt eis pęna infligenda.Cardi.Iacobat.de concil.lib. 9. artic. 12. nume.127.fol.347. Tom.13.P.1.
Maiores excommunicari non ſolent.Ant. Maſſa Galles. ad formã camer.obligat.verſ.dato nu.20.f.262.T.6.P.2.
Latius procurandi ſunt,quàm minores.Ioan.Fran.Paui.de viſita. q.1.P.nu.38.f.188.T.14.
Mali in quibus aberrent. Ludo.Montal.de reprob.ſent.Pilati.ver. & hæc.nu.71.f.20.T.14.
Leonibus quandoque,quandoque lupis,coruis, & ſimilibus ſunt comparati.Pet.de Bais in directo.electio.c.49.3.P.nume. 20.fol. 405.T.15.P.2.
Sal infatuatum dicuntur.Hiero. Gigans.de reſident.epiſc.c.3.nume.6.fol.370.T.3.P.2.
Sunt reprehenſione ſociali arguẽdi.Lud.Montal.de reprob.ſent. Pilati.verſi.& hæc.nu.87.f.21.T.14.
Multa per patientiam tolerare debent, niſi in iudicium deducantur.Ioan.Franciſc.Paui.de viſitat.quæſtio.1.1.Par. nume.39.fol. 180.Tom.14.
Multi ſunt ſubditorum oppreſſores. Lud.Montal.de reprob. ſent. Pilati.verſ.& hæc.nu.74.f.21.T.14.
Nil poſſunt accipere pro conſecrationibus ipſorum,benedictionibus Abbatum,& ordinationibus clericorum.Ioan. Fran. Paui. de viſitat.nu.13.q.10.1.P.f.190.T.14.
Nolentes facere carceres, & alia quæ ad promotionem officij inquiſitionis pertinent,an dicantur fautores hæreticorum. Incert. Auct.de forma proced.contra inquiſitos de hæreſi.rub.de hæreticis &c.nu.18.& vlt.f.414.T.11.P.2.
Non debent aliquid de bonis eccleſiæ transferre in manibus principum.Guil.Redoa.de reb.eccle.non alie. quæſtio. 21. nume.6. fol.507.T.15.P.2.
Concedere bullas quęſtoribus eleemoſynarum, niſi ſecundum formam conſuetam concedi a Romana eccleſia. Ludo.Bolo.de indulg.verſ.de indulgentijs.nu.91.f.146.T.14.
Eccleſias laycis ſubmittere.Fran.de Pla.de excomm.§.37.num.1. fol.358.Tom.14.
Non doctores,ſed adulatores habent hodie commenſales.Ludo. Montal.de reprob.ſent.Pilati.verſi.& hæc.nu.74.f.21.T.14.
Nonnunquam vtranque poteſtatem habent.Pet.Bertr.Vienn.de orig.iuriſdic.3.q.nu.8.f.30.T.3.P.1.
Non pauci pro terrenis ad mortem vſque deſudant, cęterum pro ſpe perpetua fidelibus in cęlis recondita in Chriſto, ne digitum quidem admouere curant.Pet.de Bais.in direct. elect.c.51.1.P. nu.6.fol.406.T.16.P.1.
Noſtræ ætatis,venatores potius ſunt in ſyuis, quàm docti in ſacris ſcripturis.Lud.Montal.de reprob.ſent.Pilati.verſic. & hæc.nu. 72.fol.21.T.14.
Noſtri temporis non martirio ſe offerunt, ſed in vanitatibus ſuis euaneſcunt.M.M.Rauau.iur.licen.verſi.cum ego. nume.55.fol. 86.T.3.P.1.
Ob complacentiam ſubditorum non debent omittere correctionem eorum. Pet. de Bais. in direct.elect.c.52.1.P.nume.12.fol. 407.T.15.P.1.
Ob generis claritatem iniecti aureis idolis ſimiles ſunt effecti. idẽ ibidem.q.49.3.P.nu.18.f.405.T.15.P.1.
Ob tuitionem rerum eccleſiæ poſſunt contra violentos inuocare brachium ſeculare. Bea. Ant.de irregularita. cap.2.nume.9.fol. 493.Tom.14.
Omnes de mundo habent a Papa poteſtatem, Papa ſolus a Deo. Guiliel.Redoa.de Simo.mental.2.P.c.13.nu.44.fol.66.Tom.15. P.2.& Thom Campeg.de benefi.plurabit.verſi.reſeruatione nu.7.fol.535.T.15.P.2.
Habentes ſubditos viſitare poſſunt.Io. Fran. Paui. de viſitat.q.2. 1.P.nu.1.fol.180.T.14.
Seculares an ad Synodum ire teneantur. Henric. Bot. de Synod. epiſc.2.P.nu.14.f.381.T.13.P.2.
Oppreſſi contra infideles pugnare poſſunt.Fran.Arias.de bello, & eius iuſti.verſi.ſi quidem.nu.149.f.333.T.16.
Peccant ſubditos ad decimam ſoluendam non compellẽdo.Henric.Bot.de Synod.epiſc.nu.217.concluſ.13.f.396.T.13.P.2.
Per citationem ad concilium vocandi ſunt.M.Mant. in Dial. de concil.verſ.ſtatim.nu.130.f.187.T.13.P.1.
Per quos modos prohibeantur ſuas eccleſias laycis ſubmittere. Fran.de Pla.de excomm.§.37.nu.4.f.358.T.14.
Plus peccant exemplo,quàm culpa.Ioan.Lecirier. de primogenit. q.9.nu.9.f.23.T.10.P.1.
Populum docere debent,ne idola colãt,& ne ſint homicidæ,adulteri,falſifici &c.Pet.de Bais.in direct.electio.c.49.3.P.nu. 2.fol. 405.T.15.P.1.
Poſſunt eſſe arbitri.Lanfran.de Oria.de arbitr.2. P.num. 4.fol.209. Tom.3.P.1.
Et quid de militibus.ibid.
Pro eorum beneficijs, an dicantur vaſalli ſummi Pontificis. Guer. Piſon.Soach.in prælud.feud.verſicu. ex eodem per tot.fol.102. Tom.10.P.1.
Pro inſtallatione Abbatum pecunias extorquere non poſſunt. Io. Fran.Paui.de viſitat.q.10.1.P.nu.12.f.189.T.14.
Pro temporalibus,quæ tenent ab Imperatore, an teneantur ſoluere tributum pro bellis ab eo indictis. Ioan. de Ligna.de Bello. c.71.fol.378.T.16.
Prohibentur eccleſiarum rectoribus decedentibus,ipſas interdicere,donec eis ſoluatur certa pecuniæ quantitas. Io. Fran.Paui.de viſitat.q.10.1.P.nu.10.f.189.T.14.
Ne ſubditos aſtringant, vt non exponant ſuperioribus ea, quæ corrigenda ſunt.Ioan.Fran.Paui.de viſitat.quæſtio. 10. 1. P.nu. 4.fol.189.T.14.
Ne ſubmittant bona immobilia, & iura eccleſiæ laycis perſonis. Guiliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan.verſi. habetur. nu. 23. fol.508.T.15.P.2.
Prouidere debent,vt eccleſiæ mundæ,vt vaſa,& veſtimenta munda conſeruantur.Ioan.Fran.Paui.de viſitat.q. 8.1.P.nu. 32. fol. 167.vult dicere.187.T.14.
Quales in eccleſijs ordinare debeant.Pet. de Bais. in direct.elect. c.49.3.P.nu.6.f.405.T.15.P.1.
Qualiter debeant ſedere in concilio.Ioan.Fran.Paui.de offi. & poteſt.c.ſede vac.prælud.6.nu.4.f.412.T.13.P.2.
Quando a ſedibus ſuis inuita amoueantur.Guil. Duran. de modo ge.concil.cel.rub.23.nu.2.f.163.T.13.P.1.

Debent

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Debēt prouidere circa capellas & loca religioſorum militarium. Ioan.Fran.Paui.de viſitat q.6.1.P.nu.42.f.184.T.14.

Dicuntur dormire.Conrad.Brun.de hæret.cap.6.nume.10.f.275. Tom.11.P.2.

Dicuntur mercenarij', & canes multi, & non paſtores. Conrad. Brun.de hæret.c.6.nu.11.f.275.T.11.P.2.

Diſcordant in electione,recurritur ad ſuperiorē. Conrad.de Bon comp.de poteſt.Papę.verſ.his ita.nu.40.f.19.T.13.P.1.

Nolunt conſentire,quòd layci decimas monaſterijs offerant,eun dum eſt ad Papam.Franc.Paui.de viſitat.quęſt.10.1.P.nume.11. fol.189.Tom.14.

Teneantur Regi ſeruire per ſe,vel per alios. Remig. de Gon. de charitat.ſubſid.q.62.nu.76.f.188.T.15.P.2.

Quantam indulgentiam poſſint concedere.Lud. Bolo.de indulg. verſ.de indulgentijs.nu.48.f.144.T.14.

Quaſi ſignum ad ſagitam ſunt poſiti.Lud. Mōtal.de reprob.ſent. Pilati.verſ.& hæc.nu.95.f.22.T.14.& Card. Iacob.de concil.lib. 9.arti.12.nu.17.f.342.T.13.P.1.& Ioan.Fran.Paui.de viſitat.q.1. 1.p.nu.6.f.179.T.14.

Quia ſubſcribunt,& ſigillant ſchedulas vſurarias,ad quid teneantur.Ant.Archiep.Floren.de vſur.c.4.§.7.nu.11.f.90.T.7.

Quia deterius in populis delinquunt,ideo cæteris grauius puniūtur.Guil.Duran.de modo ge.concil.cel.rub.31.fol. 177. num.7. Tom.13.P.1.

Quomodo debeant citari ad concilium.Pet.a Mont.de poteſt. Pō tifi.ver.ſecundo quęro.nu.1.fol.146.T.13 P.1.

Procuratores dicantur,& ſint.Fran. Sarment. de reddit. eccleſ.c. 6.nu.12.fol.393.T.15.P.2.

Recta,& vtilia docere debēt, & doctrina pręſulis,ſeu doctoris du pliciter poteſt eſſe vtilis. Pet.de Bais. in directo. elect. c. 51.1.P. num.2.fol.406.T.15.P.1.

Religioſorum,quorum ſermonibus eccleſiaſticæ perſonæ damnū aliquod patiuntur,niſi ſatisfactionem fecerint menſem, ſuſpēſi ſunt,donec ſatisfaciant competentes. Ioan.a Capiſtr.de excom. fol.399.col.4.circ.fi T.14.

Rudes, & indocti ligneis ſimulachris ſunt aſſimilandi. Pet. de Bais.indirecto.c.49.3.P.nu.14.f.405.T.15.P.1.

Se debent habere vt perfectiores, religioſi verò vt perfecti. Ioan. a Capiſtr.in Specu.conſcientiæ.verſic.reſtat vltimum. nume.158. fol.358.Tom.1.

Secundum Archidiaconum, tantummodò diſpenſatores ſunt, ac vſum duntaxat reddituū habent.M.Ant.Marſil. de eccleſ. reddit.c.23.nu.1.f.352.T.15.P.2.

Si redditibus eccleſiaſticis abutantur, grauiſſimè quidem peccāt, non tamen ad reſtitutionem tenentur.M.Ant.Marſil. de eccleſ. reddit.c.30.nu.1.f.362.T.15.P.2.

Sibi mutuum debent impartiri,& auxilium,& conſilium, ver.ſed docet.nume.1.f.300.T.13.P.2.

Similantur tutoribus,& curatoribus.Ioan.Franc.Paui. de offic. & poteſt.cap.ſede vacan.quæſtio.6.2.Par.princip.fol.425.nume.4. Tom.13.P.2.

Sine ſuperioris auctoritate rem mobilem,quę rei immobili æquiparatur,alienare nō poſſunt,velut ſunt decimæ. Guil.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.rub.7.nu.7.f.410.T.15.P.2.

Item nec ſuper illis tranſigere, idem nec amicabilem compoſitionem facere.ibidem.

Sterilitatem allegare non poſſunt,quando præteritis annis fructus vberes habuerunt.Hier.Gigas.de penſio.eccleſ.q.62.num.8.fol. 352.T.15.P.1.

Subditos verbo Dei non paſcentes,ſunt lanijs crudeliores. Pet.de Bais in directo.elect.capitulo 49.3.Par.nume.23.fol.405.Tom. 15.Par.1.

Subſcribentes ſe, vel ſigillantes ſcripturas vſurarias, quomodo peccent.Ioan.a Capiſtr.de vſur.2.Par.2.Par.princip.nume.134. fol.110.Tom.7.

Sunt miſeri obedientes Papæ iniuſta præcipienti.Pet.de Bais.indi recto.electio.c.4.2.nu.4.f.387.T.15.P.1.

Sunt muti,& de iure ſuo malè tuti. Philipp. Prob.de iure regal.q. 19.nu.14.fol.396.T.12.

Sunt prompti ad recipiendum mutuum, & fęneratores ad mutuā dum.Guil.Redoa.de reb.eccle.non alienan. quæſt.4.nume.10. fol.373.T.15.P.2.

Tempore interdicti excommunicare,& abſoluere poſſunt. Nicol. Plou.de interdict. eccleſ. verſicu. finem. numero 21. folio 334. Tom.14.

Tenentur ad reſtitutionem illius, quod exigunt vltra taxam. Barthol.Belenz.de charitat. ſubſid. quæſtio. 44. nume. 10.fol.154. Tom.15.P.2.

Præſtare homagium Principi ſeculari.Arnulf. Ruze. de iure Regal.priuil.11.nu.14.f.367.T.12.

Tot mortibus digni ſunt,quot ad ſuos ſubditos.perditionis exempla tranſmittunt.Card.Iacobat.de concil.lib.9.artic. 12. nume. 130.fol.343.T.13.P.1.

Vel paſtores, qui non idoneis prædicatoribus officium committunt,ſunt in culpa.Conrad.Brun.de hæret.capitulo 6. nume.15. fol.275.T.11.P.2.

Vel Principes delinquunt,qui ad eccleſiam fugientes obſeſſos obtinent,& victum negant.Ioan.Viſchis.de immunit. eccleſ. verſ. diffiniuit.nu.72.fol 15.T.13.P.2.

Vnde dicuntur. Pet. Rebuff de pacifi.poſſeſſor.nume.81.fol.543. Tom.15.P.2.

Vniuerſi viſitare poſſunt.Io.Franc.Paui.de viſitat quæſt.3.1.P.nu. 6.fol.181.T.14.

Vocati ad concilium nuncijs, vel literis excuſare ſe poſſunt. M. Mant. in Dial.de concil. verſicu. ſtatim. numero 132. fol. 187. Tom.13.P.1.

Vocati ad concilium, quómodo non venientes puniantur. idem ibidem.num.131.

Prælati in ſingulari conſideratio quæ ſit.

*PRÆLATI mores approbati ſemel, reprobari non poſſunt. Ioan. Fran.Paui.de viſitat.q.9.2.P.nu.6.f.208.T.14.

Officium circa tria verſatur,videlicet correctionem, iudicium, & animaduerſionem.Henric. Bot.de Synod.epiſco.1.P.nume.69. fol.380.Tom.13.P.2.

Eſt populum illuminare.Conrad.Brun.de hæret.cap.6. num.13. fol.275.T.11.P.2.

Negligentia nocet eccleſiæ.Sebaſt.Medices.de fortuit.caſi.q.9.nume.30.fol.205.T.7.

Remiſſio quibus non proſit.Ioan.Franc.Paui.de offic.& poteſt.q. 8.2.P.princ.nu.24.f.427.T.13 P.2.

Titulus,cui committitur cognitio,debet exprimi.Guil. Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.rub.19.nu.93.f.425.T.15.P.2.

Vitam malam,quæ ſequantur mala.Lud.Montal.de reprob. ſent. Pilati.verſi.& hæc.nu.81.fol.21.T.14.

Prælatio in ſingu.qualiter accipiatur, atque operetur.

*PRÆLATIO a Deo in veteri teſtamento cōſtituta eſt.Guil.Duran. de modo ge.concil.celeb.rub.4.nu.21.f.156.T.13.P.1.

Durante hoc ſeculo durabit.Ioan.a Capiſt.de auct.Papæ P.2.2.P. 2.P.princ.nu.159.f.49.T.13.P.1.

Equitum diuerſorum ordinum.Pet.Caleſat.de equeſtr. verſ. cum ſuperioribus.nu.51.f.29.T.18.

Ex amicitia inſurgit.Nic.Boer.de ord.grad.vtriuſque fori.2.P.ver. nunc.nu.50.f.271.T.16.

Ex quo attentatur.Ioan.de Ligna.de amicit.ver.conſequenter.nu. 3.fol.241.Tom.12.

Inter collegia militum diuerſorum ordinum ſecundum antiquitatem inſtitutionis.Pet.Calefat.de equeſtr.dignit.nume.82.fol. 30.Tom.18.

Inter miniſtros ad quid facta.Nic.Boer.de ord.grad.vtriuſque fori.1.P.nu.2.f.266.T.16.

Prælationes quatenus conſiderentur, atque regulentur.

*PRÆLATIONES conſiderabuntur quamdiu mundus durabit. Ant.de Præt.de iuriſd.epiſc.defenſ.c.6.nu.8.f.366.T.13.P.2.

Regulantur per regulas iuris,& ordinem naturalem. Ant. de Præt. de iuriſd.epiſc.defenſ.c.6.nu.5.f.366.T.13.P.2.

Prælationis in ſingulari conſideratio.

*PRÆLATIONIS, cui ſubſtitutorum locus ſit,an vulgariter,an per fideicommiſſum inſtituto recuſante.Ang. de Gambel. de teſta. gl.84.nu.21.fol.69.T.8.P.1.

Beneficium,an proximis conſortibus, & lateraneis æqualiter competat.Iac.Nouell.de iure prothomis.nu.46.f.31.T.17.

Beneficium,an ſit priuilegium perſonale.Iac.Nouell. de iure prothomis.§.2.nu.34.f.31.T.17.

Priuilegium filij aduerſus patrē in quibus conſiſtat. Nic. Boer.de ord.grad.vtriuſque fori.P.1.nu.32.f.268.T.16.

Prælatis quid liceat, ſiue competat, uel non.

*PRÆLATIS, an liceat bellum indicere.Pet.Belli.de re milit. tit. 5. nu.8.fol.336.T.16.

An liceat ratione temporalis iuriſdictionis bella indicere. Ioan.de Ligna.de bello.c.75.f.378.T.16.

Bonis detrahi non debet. Lud.Montal.de reprob.ſent.Pilat. verſi. & hæc.nu.86.fol.21.T.14.

Detrahere,& inuidere eſt grauiſſimum peccatum.Paul.Roma.de penſio.eccle.c.1.nu.19.f.15.P.1.

Et eccleſiaſticis perſonis, an & quando bellare liceat cum pœna, aut ſine pœna irregularitatis. Io.Lup.de bello,& bellator. §.habeas.nu.1.fol.321.T.16.

Fortè poſſunt dari maiora dona exculentis.Guil.Redoa. de Simo. mental.P.2.c.19.nu.24.f.97.T.15.P.2.

In fraudem eccleſiæ alienis nominibus emētes,qua obuiatum via. And.Barbat.de præſtant.Cardin. q.3.Baſilio.1.P.nume.13.fol. 73.T.13.P.2.

Inferioribus ab epiſcopo diſpēſare permiſſum nō eſſe,etiam in caſibus,in quibus diſpēſatio permiſſa intelligitur,niſi lex idipſum ſpecialiter indulſerit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat. lib.10. nu.429.fol.229.T.13.P.2.

Ab epiſcopo,& legato, quando diſmembratio permiſſa ſit.Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.verſ.decimoquinto.num. 18.fol. 183.Tom.13.P.2.

Non ſufficit bona, & recta conſcientia, ſed & apud eos, qui foris ſunt,debet eſſe æſtimatio bona.Pet.de Bais.in direct.elect.c.52. 1.P.nu.3.f.406.T.15.P.1.

Quies populorum ſpectat.Ioan.Fran.Paui.de viſitat.q.1.1.P.nu.3. fol.179.T.14.

Vltra exculenta poſſunt fieri alia dona ceſſante fraude. Guiliel. Redoa.de Simo.mental. Par.3. capitu. 24. numero 17. fol. 100. Tom.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Prælato tam in datiuo, quàm ablat. qualiter accipiatur.

*PRÆLATO an liceat pro iniuria subditi sui, de quo non fit iustitia, bellum indicere. Ioan. de Ligna. de bello, capitu. 76. fol. 378. Tom. decimosexto.

Cuilibet circa episcopum quare permittatur dimittere prælaturam, & religionem ingredi. & de intellectu capituli quod Dei timorem. de stat. monach. Ioann. de Selua de benefi. q. 70. Par. 3. nu. 10. fol. 100. T. 15. Par. 1.

De causa non creditur alienationis. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 87. nu. 2. fol. 31. T. 11. P. 1.

Defuncto capitulum sede vacante, an succedat in iurisdictione iure vel homine delegata Ioan. Fran. Paui. de offi. & potest. capitu. sede vac. quæstio. 10. 1. Par. princ. numero primo, fol. 419. Tom. 13. Par. secunda.

Inferiori interdicendi ciuitatem potestas concedi potest a consuetudine. Pet. Rauen. de stat sectio. 5. nu. 1. fol. 389. T. 2.

Licet alienare res ecclesiæ parui valoris. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. limitat. 6 nu. 2. f. 462. T. 10. P. 1.

Mentiente circa possessionem actor debet possessionem probare, & petitorium prosequi. M. Ant. Cucch. de mentient. circa posses. versi. præmitte. nu. 337. fol. 298. T. 3. P. 2.

Mortuo, monasterium nihil alienare debet de bonis communibus inter ipsum, & prælatum, nisi quod seruando seruari non potest. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. casu. 2. nume. 7. fol. 438. Tom. 15. P. 2.

Mortuo, nil alienari debet de bonis communibus, nisi quod seruando seruari non potest. Ioan. Fran. Paui. de offi. cap. sede vac. q 8. 2. Par. princ. nu 8. fol. 326. T. 13. P. 2.

Restituitur quicquid expositi de suo pro vtilitate ecclesiæ. Barthol. Belen. de charitat. subsid. quæst. 49. nume. 4. fol. 155. Tom. 15. Par. secunda.

Si fuerit data licentia, dandi fundum in emphiteusim, & eadem die fuerit datus, præsumitur licentiam præcessisse. And. Alciat. de præsumpt. præsumptio. 42 nu. 2. fol. 346. T 4.

Vel Abbate deficiente, qui religiosos possit absoluere, ad diocesanum recurrant. Io. Fran. Paui. de off. & potest. cap. sede vac. prælud. 6. nu. 21. fol. 412. T. 13. P. 2.

Prælatorum consideratio variè habetur.

*PRÆLATORVM appellatione comprehenduntur episcopi. Lap. de Castel. de cano. portio. versic. quia. numero 10. fol. 195. Tom. 15. Par. secunda.

Appellatione veniunt Abbates. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 2. Par. 1. nu. 80. fol. 5. T. 15. P. 1.

Veniunt Guardiani, & priores mendicantium. Ioann. Stafil. de gratijs expectat. &c. versi. transeo. numero 9. fol. 275. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Consanguineis, nedum extraneis feuda ecclesiæ concedi possunt. Vdalric Zas. de feud. 5. Par. princ. nu. 32. fol 307. T. 10. P. 1.

Consensus in dandis decimis an posit. Pet. Rebuf. de decimis. q. 10. nu. 51. fol. 135. T. 15. P. 2.

Dignitas eorum frequentia vilescit. Pet. de Bais in direct. electio. cap. 47. 1. Par. nu. 4. fol. 404. T. 15. P 1.

Et principum officium, est hæreses extirpare. Conrad. Brun. de hæret. cap. 2. 3. lib nu. 1. fol. 295. T. 11. P. 2.

Gradus diuersi sunt. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 4. Par. 1. nu. 6. fol. 8. Tom. 15. Par. 1.

Munus primum est Christi populo annũtiare verbum. Pet. de Baisi. in directo. elect. cap. 49. 3. Par. nu 21. fol 405. T. 15. P 1.

Officium quod est. Conrad. Brun. de hæret. cap. 6. nume. 7. fol. 275. Tom. 11. Par. 2.

Prouentus dicuntur, qui in eorum dominio sunt, M. Ant. Marsil. de eccles. reddit. cap. 26. nu. 34. fol. 360. T. 15. P. 2.

Quatuor genera in ecclesijs cathedralibus, largè sumptum. Pet. And. Gamb de auct. leg. de lat. versi. illud. numero 355. fol. 162. Tom 13. Par 2.

Reformatio in quibus fieri debet. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel rub. 28. nu. vnico. fol. 176. T. 13. P. 1.

Sex alæ, ideſt notitia sex legum, videlicet naturalis, Mosaycæ, Propheticæ, euangelicæ, apostolicæ, & canonicæ. Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. nu. 83. fol. 543 T. 15. P. 2.

Status an statu religiosorum sit perfectior, & in plus obligentur, quàm religiosi. Ioan. a Capistr. in spec. conscientiæ. versic. restat vltimum. nu. 153. fol. 358. T. 1.

Prelatos, verbum in plur. quomodo accipiatur.

*PRAELATOS ad concilium vocatos, quæ iusta causa excusat. M. Ant. in dial. de concil. ver. statim nu. 133. f. 187 T. 13. P. 1.

Apostolorum successores vilipendentes, Deum vilipendunt. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 34. nu 4. f. 178. T. 13. P. 1.

Sine peccatis minutis nõ reperiri credendum non est, quæ hic numerantur. Ioan. Fran. Paui. de visitat. quæst. 9. 2. Par. nume. 7. fol. 208. Tom. 14.

Prælatum in accusat. variè accipi.

*PRAELATVM bonum habere omnium interest. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 5. nu. 37. f. 171. T. 15. P. 2.

Commendatarium non esse, cum nullum ius habeat in re ipsa cõmendæ subiecta. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. commendæ. nu. 42. fol. 179. Tom. 13. P. 2.

Confirmare quis debeat, si ecclesiæ sint diuersorum. Ioan. Bapt. Caccialu. de vnie. artic. 8. num. 10. fol. 234. Tom. 15. Par. prima.

Dici, si quis beneficium canonicè habuerit. Petr. Andr. Gamb. de auct. leg de Lat. versicu. commendæ. num. 18. fol. 179. Tom. 13. Par. secunda.

Ecclesiæ pro bonis feudalibus subijcit iurisdictioni domini temporalis, qualiter sit intelligendum. Iaco. de S. Georg. de homag. num. 14 fol. 173. Tom. 10. Par. secunda.

Eligere volentes, iurare debent, quòd vriliorem eligent. Petr. Rebuff. de nominat. 1. q num. 25. fol. 302. Tom. 15. Par. secunda.

Et alios consimiles saltem in subsidium restitutionem petere posse, Ioan. Maurit Bola. de restitut. in integ. cap. 27. nume. 5. folio 122. Tom. quintus.

Secundum animi sui desiderium habere cuiuslibet interest. Petr. de Bais in direct. elect. cap. 18. 3. Par. num. 2. fol. 395. To. 15. P. 1.

Sepeliri honestum est, priusquam ad electionem procedatur successoris. Pet. de Bais in director. elect. cap. 2. 3. Par. nume. 2. folio 392, Tom. 15. Par. 1.

Vel clericum ecclesiæ à qua habet feudum perdit Ioan. Blanc. in epit. feud lib. 2. cap. 1. num. 3. fol. 273. Tom. 10. Par. 1.

De prælaturis, ac earum effectu.

*PRAELATVRA per simoniã adepta malo exitu terminatur Guliel. Redoa. de simo. menta 4. Par. cap. 10. num. 21. fol. 110. Tom. 15. Par. 2.

*PRAELATVRAE appellatione quid veniat. Petr. Rebuff. de pacifi. possessor. versic. regula. num. 79. fol. 543. Tom. 15. Par. 2.

Ius, vel præbendæ præscribi non potest. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. versi. decimò. num. 2. fol. 90. Tom. 17.

Si quis nõ præcedẽte accusatione renunciet, ex dispensatione episcopi potest recuperare eam, si non sit data ab episcopo. Guli. l. Redoa. de simo. mental. 4. Par. cap. 16. numero 24. fol. 116. Tom. 15. Par. secunda.

*PRAELATVRAM sperare quis potest, vt prosit, non tantũ vt prosit. M. M. Reuaud. Licen. in Spec. Iudi. versi. cum ego. nume. 30. fol. 85. Tom. 3. Par. 1.

*PRAELATVRAS, & beneficia tenentes, tenentur ad horas canonicas deuotè dicendas. Albert. de Ferrar. de horis cano. versic. & primò. num. 50. fol. 563. Tom. 15. Par. secunda.

*PRAELATVRIS vacantibus, ecclesiæ dicuntur viduatæ. Boni Cont. de appellatio. § 6. num. 17. fol. 51. Tom. 5.

Prælatus absolutè, ac dubitatiuè variè consideratur ac operatur.

*PRAELATVS ab ecclesia præcisus, puta excommunicatus, si aliquos vocat ad ordines, vel alia sacramenta, potest ei dici nolo recipere à te, quia es excommunicatus, & ex hoc ab eo appellari potest, secus in alijs criminibus. Ioan. de Selua de benefic. q. 12. Par. 2. num. 6. fol. 49. Tom. 15. Par. 1.

Ab hostibus inuasus, si familiaribus dicat, vt arma sumãt, & mors insequatur, an sit irregularis. Ioan. à Capist. in Specu. conscient. versic. restat. num. 197. fol. 360. Tom. 1.

Absens per Papam si translatus sit ad maiorem ecclesiam propter meritũ personæ, prima ecclesia à tempore pronunciationis non vacat, sed à tempore, quo translationi consensit. Ioan. de Selua de benefi. q. 15. Par. 2. num. 4. fol. 42. Tom. 15. Par. 1.

Quid si est translatus ob ecclesiæ vtilitatem. ibidem.

Et quomodo est translatus ob sua merita ante acceptationem primæ ecclesiæ, potest beneficium conferre, & quæ sunt iurisdictionis exercere. ibidem.

Accipiendo mutuum pro sustentatione sua obligat ecclesiam. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. q. 5. num. 7. fol. 477. Tom. 15. Par. secunda.

Accusatus de dilapidatione, non potest res reuersas in feudare. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. verum. nume. 13. fol. 485. Tom. 15. Par. secunda.

De suspecto non remouet ab administratione, secus in tutore. Paris. de Put. de sindic. versi. accusatus. num. 3. fol. 241. Tom. 7.

Acquirendo consanguineis committit furtum, & sacrilegium. Guliel. Redoa. de simo. mental. cap. 10. num 30. fol. 91. Tom. 15. P. 2.

Ad hoc vt possit seruum manumittere, sufficit, quòd det de proprio rem eiusdem æstimationis Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. num. 17. fol. 412. Tom. 15 Par. secunda.

Alienans res ecclesiæ incidit in periurium. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 2. num. 58. fol. 506. Tom. 15. Par. secunda.

Alienare solet consentiẽte, & auctorizante episcopo. Egid de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 4. q. 4 nume. 1. fol. 200. Tom. 15. Par. prima.

Aliquem nunquid possit excommunicare pro iniuria sibi illata. Ioan. de Ligna. de censu. eccles. §. 23. num. 3. fol. 321. Tom. 14.

Aliquid illicitè faciens, an contra factum suum venire possit. Ioan. de Selua. de benefi. q. 47 Par. 3. nu. 6. fol. 94. Tom. 15. Par. 1.

Alius, quàm episcopus si præscribat ius celebrandi synodum in aliquo loco, & quod ad eam certi venire teneãtur, tales per episcopum cogi non possunt ad suam synodum venire. Henri. Bot. de synod. episc. 2. Par. num. 41. fol. 382. Tom. 13. Par. 2.

An consanguineo suo rem ecclesiæ in emphyteusim concedere, vel secum contrahere possit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. videtur. num. 17. fol. 471. Tom. 15. Par. secunda.

An debeat rem vltra valorem suum vendere. Ioann. le Cirier. de primoge. q 15. 2. lib. num. 3. fol. 62. Tom. 10. Par. 1.

An, & quando veniat appellatione collegij, vel c. Ioann. de Selua de benefi. q. 16. Par. 2. nu. 15. & 16. vbi quærit etiã an prælatus, &

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

cap.ſint diuerſa. Item an veniat appellatione monachorum, vel collegij.fol.42.Tom.15.Par.1.

An iniuriam eccleſiæ factam remittat.Nic. Maron.de fide treug. & pac.q.37.num.4.fol.445.Tom.11.Par.prima.

An poſſit agere pro iniuria illata officiali.Ioan.Paui.de offi.& poteſt cap.ſede vac.q.10.2.Par.princ.nume.24.folio 429.Tom.13. Par.ſecunda.

Alienare fructus ad longum tempus latè.Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alie.rub.16.num.19.vbi loquitur etiam de rectore dubitatiuè.fol.419.Tom.15.Par.ſecunda.

Bona eccleſiæ.Fran.Solſo. in lucer.laudem.col.9.num.5.fol.220. Tom.10.Par.ſecunda.

Cum conſenſu capituli infeudare rem in qua non habet directũ dominium.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.caſu.18.nu.14. fol.460.Tom.15.Par.ſecunda.

Donare aliquid non minimum, quod nõ læderet eccleſiam.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.verſi.nunc autem.nume.10. folio 466.Tom.15.Par.ſecunda.

Duellum prohibere quod dominus temporalis permiſit. Pariſ.à Put.de re milit.verſi.an ſi dominus.num.1.fol.390.Tom.16.

Emphyteuticare ſuis conſanguineis.Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.cap.22.num.31.fol.400.Tom.15.Par.ſecunda.

Eſſe iudex in cauſa eccleſiæ. Stefan.Aufrer.de recuſatio.nume.8. fol.356.Tom.3.Par.1.

Fructus percipiendos vendere, & ſe obligare ad illos tradendos. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.caſu.2.nume.17.folio 453. Tom.15.Par.ſecunda.

In caſibus à iure permiſſis indifferenter alienationes de rebus eccleſiæ facere.Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alie.rub.21.nu. 36.fol.429.Tom.15.Par.2.

Infendare rem non ſolitam cum pacto, quòd non incidat in cõmiſſam propter canonem non ſolutum.Franc.Curt.de feud.q. 17.num.1.fol.57.Tom.10.Par.ſecunda.

Præiudicare eccleſiæ contrahendo. Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.num.5.fol.455. Tom.15.Par.ſecunda.

Ratificare contractum nullum,ſed eccleſiæ vtilem. Nic. Moron. de fide treug.& pac.q.88.num.12.fol.431.Tom.11.Par.1.

Reinfeudare bona reuerſa, & reperta penes eccleſiã.Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi his paucis.num.2.fol.485.Tom. 15.Par.ſecunda.

Renunciare appellationi in præiudicium eccleſiæ, vel capituli, cuius eſt procurator.Ioan.Bertachi.de epiſc.4.Par.num.21.folio 337.Tom.13.Par.ſecunda.

Renunciare præſcriptioni in præiudicium eccleſiæ ſuæ præſcribentis.Ioan. Bertachi. de epiſc.4.par.num.21.fol.337.Tom.13. Par.ſecunda.

Repudiare legatum factum eccleſię.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie.caſu.4.num.4.fol.455.Tom.15.Par.ſecunda.

An teneatur ad pœnam incurſam per præceſſorem.Guliel.Redoa. de reb eccle. non alie.verſic.primo. nume.21. fol. 480. Tom.15. Par.ſecunda.

De delicto commiſſo per officialem ſuum, ac officiariorum delinquentium in eorum officio.Bermon.Chouer.de pub.cõcub. verſi.pactum.num.12.fol.179.Tom.11.Par.1.

Finito feudo per generationem potius inueſtire conſanguineos defuncti,quàm alium extraneum.Franc.Curt.de feud.q.15.nu. 1.fol 57.Tom.10.Par.ſecunda.

Aut clericus an poſſit teſtari.Iul.Clar.Alex.de teſtamen.verſic.teſtamentum.num.27.fol.85.Tom.8.Par.1.

Bona eccleſiæ ſine capituli cõſenſu alienare non poteſt. Ioã. Hier. Alban.de poteſt.Papæ.1.Par.num.140.fol.71.Tom.13.Par.1.

Carens propinquis,quem præferre debeat in bonis patrimonialibus. And.Barbat.de præſtan.Cardin.3.q baſilic.1. Par.num.42. fol.75.Tom.13.Par.2.

Cauere debet,ne pro donatione obliget ſuam eccleſiam , & ne de eis parentes ditentur,vel nimis delitiosè viuant. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alien.rub.8.num.21.fol.410.Tom.15 Par.2.

Cauſam ſuæ electionis defendit expenſis beneficij.Fran. Porcelli. de confect.inuent.q.7.cap.4.num.8.fol.160.Tom.8.Par.2.

Ceſſante cauſa primæ alienationis,ſi neget ſe inueſtire,non videtur facere iniuriam hæredibus primi feudatarij. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alien.caſu.6.num.17.fol.455.Tom.15.Par.2.

Conſuetudine abſque rationabili cauſa nihil donare poteſt. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alien.verſi.quærit.nume.2.fol.464. Tom.15.Par.ſecunda.

Commendatarius non profeſſus religionis illius Abbatiæ, vtrum habeat vocem in actibus capitularibus. Alſons.Hoida de benefi.incompatib Par.1.cap.24.num.97.fol.162.Tom.15.Par.1.

Compellet minorem partem creditorum ad conſentiendum maiori.Ioan. Fran.Paui.de viſitat.quæſt.6.1.Par.num.39.folio 184. Tom.14.

Compromittendo non dat arbitrio, quòd procedat de iure, & de facto.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien cap.36.nume.5.fol. 404.Tom.15.Par.ſecunda.

Concedens in emphyteuſim,an poſſit adducere pacta contra naturam contractus emphy.Ioan. Bertachi de epiſc 4.Par.nume. 61.fol.339.Tom.13.Par.ſecunda.

Conſtituerat fratrem procuratorem ad exigendos redditus beneficij frater emit multa bona,an de bonis eccleſiæ emiſſæ præſumatur. And.Alciat.de præſumptio.29.num.9.fol.313.Tom.4.

Conuentus non auditur ſine capituli conſenſu, niſi cum cautione de iudicato ſoluendo.Nepos à Montal. de exceptio.artic.6.nu. 9.folio 109.Tom.3.Par.ſecunda.

Credens eccleſiam non habere poteſtatem condendi canones, vt hæreticus puniri debet.Ioã. de Selua de beneſi.q.12.par.2.num. 9.fol.40.Tom.15.Par.1

Criminoſus, & hæreticus eſt euitandus, & ab eo in quinque caſibus ante ſententiam,poteſt recedi.Card.Iacobat. de concil.lib. 7.art.1.nu.53.& 54.f.301.T.13.P.1.
Contrarium probatur.ibidem.
Infra nume.56.

Cui ius viſitandi de iure communi incumbit, quot vicibus in anno viſitare poſſit Remig.de Gon.de Charitat.ſubſi. q.32. nu.8. fol.176.T.15.P.2.

Cuius eccleſia eſt hæres inſtituta cum onere fideicommiſſi de reſtituendo alteri eccleſiæ,an reſtituere poſſit ſine capitulo. Ioan. Bertachi.de epiſc.4. Par.numero 194. folio 346. Tom. decimotertio,Par.ſecunda.

Cum capitulo ſi determinet canonicos, & clericos aliquid ad fabricam eccleſiæ contribuendum,& aliqui reſiſtant,plurium ſententia prævalet.Ioan.Fran.Paui.de viſitat. quæſt.5.2.Par.nume. 85.fol.99.Tom.14.

De leui culpa tenetur,ſi ſcienter,de non leui ſi ignoranter. Guliel. Redoa de reb.eccle.non alienan. rub.2.nume.55.fol.406.Tom. 15 Par.ſecunda.

De moribus præcedentibus ante prælaturam, de quibus non fuit infamatus,inquiri non debet.Io.Fran.Paui.de viſitat.quæſtio.9. 2.Par.nu.5.fol.208.T.14.

De rebus eccleſiæ eleemoſinam facere debet.Guiliel. Redoa. de reb.eccle.non alienan.verſic. res verò.numero 16.fol.464.Tom. 15.Par.ſecunda.

Debet eſſe diligens ad corrigendum prælatorum exceſſus,& mores reformandos.Ioan.Fran Paui.de viſitat.q.1.1. Par. nume.14. fol.179.Tom.14.

Diſcretus,ne dum naturali diſcretione, verum etiam accidentali.Paul.Roma.de penſio.eccleſ.nume.8.capitu. 4. fol.367.Tom. 15.Par.prima.

Debet intercedere pro degradato apud iudicem ſecularem, vt citra mortem puniatur.Ioan.Fran.Paui.de viſitat. q.6.1.Par.num. 34.fol.184.Tom.14.

Debet potius velare crimen,maximè carnis.Io.Fran.Paui. de viſitat.quæſt.1.1.Par.nu.49.fol.179.T.14.

Debet prouidere circa ornatum monachorum . Io. Fran. Paui. de viſitat.q.6.1.Par.nu.40.fol.183.T.14.
Et circa alios religioſos etiam exemptos.idem.nu.41.

Sepelliri ante electionem ſucceſſoris.Io.Fran. Paui. de viſitat.q.3. 2.Par.nu.61.fol.196.T.14.

Subuenire principi ſuo layco,purà Regi,vel Duci tempore neceſſitatis ad vtilitatem publicam.Mart.de Caraz. Laudenſ.de principq.433.fol.210.T.16.

Debita prædeceſſoris,pro eccleſiæ neceſſitate contracta,an teneatur ſoluere.Ioann.Pyrrh.de ſui.verſi. fingitur. nume.11.fol.155. Tom.8.Par.2.

Decedente feudatario,feudum alteri concedere poteſt. Ioan.Fran. Paui.de viſitat.q.5.2.Par.nu.98.fol.200.T.14.

Deducendo res eccleſiæ in litem,videtur alienare. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.cap.29.nu.1.fol.403.T.15.P.2.

Depoſitus,procurator poteſt eſſe.Ioan. Monach.de defenſar.iuris. verſi ſuperius.nu.6.fol.124.T.3.P.2.

Deſinens dolo poſſidere,eccleſiæ damnum non dat.M. Ant.Cucch.de mentien.circa poſ.verſicu.premitte.nume.332.folio 298. Tom.3.Par.2.

Diſpenſans vltra modos licitos,peccat,& punitur . Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alienan.rub.2.nume.56.fol.406.Tom.decimoquinto,Par.ſecunda.

Dotare tenetur de bonis eccleſiæ ſororem indotatam. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alienan.q.2.nu.17.fol.469.T.15.P.2.

Dupliciter ſe habet ad res eccleſiæ,vt cuſtos, & vt diſpenſator. M. Ant.Marſil.de eccleſ reddit.c.37.nu.10.fol.368 T.15.P.2.

Eccleſiæ an cognatis concedere poſſit in feudum res eccleſiæ.Ioã. Blanc.in epit.feud.c.5.nu.13.f.269.T.10.P.1.

Collegiatæ cum permutat, nunquid ſufficiat conſilium collegij, vel neceſſarius ſit conſenſus illius. Ægi.de Bellame.de permut. benefi.P.4.q.5.nu.3.f.201.T.15.P.1.

Collegiatæ,quòd poſſit renunciare in manib. ſui ſuperioris.Ægi. de Bellamer.de permutat.benefi.P.4.quæſtio.5.num.5.fol.201. Tom.15.Par.1.

Contra iuramentum poteſt infeudare rem ſemel in feudum conceſſam.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.decimanona,nu.2.fol. 472.T.10.Par.1.

Cui annuatim debentur tria,ſi pluribus annis recipiat duo, non præiudicat eccleſiæ.Ioan.Fran. Balb. de preſcrip.q.7.nu.2.folio 77.Tom.17.

Diſponit de pecunia eccleſiæ ſine ſolemnitate, vt de fructib.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alienan.rub.15.numero 1. fol.417 Tom.15.Par.2.

Eccleſiam indemnem ſuo proprio patrimonio conſeruare obligatur.Damhouder.de tuto.& curato.caoitu.7.num.55. fol.362. Tom.8.Par.2.

Intelligitur quandoque per nomen eccleſiæ.Nic. Plo. de excom. nu.2.f.363.T.14.

Non eſt dominus ſpiritualium,ſed diſpenſator.Guliel.Redoa.de ſimo mental.P.3.c.5.nu.4.f.88.T.15.P.2.

Non niſi poſt litem conteſtatam poteſt procuratorem conſtituere.Nepos a Montalb.de exceptio.articu.8.numero 35.folio 111. Tom.3.Par.2.

Poteſt conſuetudinem ſolitam infeudandi alterare per ſuperuenientem cauſam iuſtam,& legitimam.Franc.Curt.de feud.q.6. nu.8.f.54.T.10.P.2.

Poteſt procuratorem conſtituere in cauſa eccleſiæ ſuæ, etiam ante litem conteſtatam de iure canonico.Bapt.a S. Blaſ.de contradic.iur.cano.& ci.nu.69.f.186.T.1.

Poteſt

Source : BIU Cujas

Potest recognitionē feudi recipere absque consensu capituli quia non est alienatio. Laur. Sil. de feudi recognitio. q. 98. per tot. folio 92. Tom. 10. Par. 1.
Quando sine consensu capituli possit transigere. Ioan. Bapt. Caccialu. de transactio. euidential. 7 num. 9. fol. 32. Tom. 6. Par. 1.
Qui non potest infeudare de nouo bona ecclesiæ sine iuris solemnitatibus, non potest inuestire de nouo feudo iure antiqui feudi. secus si inuestitura sit de antiquo. Aymo. Cravet. de antiq. temp. 5. Par. num. 17. fol. 175. Tom. 17.
Sustinet in se periculum magnum, & pondus. Iul. feret. de re nal. lib. 14. num. 17. fol. 352. Tom. 12.
Ecclesiarum ne eius facta populum scandalizari contingat, quàm maximè cauere debeat. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 9. num. 119. fol. 220. Tom. 13. Par. secunda.
Electus potest defendere electionem suā expensis prælaturæ. Roland. à Valle. de confect. inuent. versi. quid de expensis. nume. 5. fol. 183. Tom. 8. Par. 2.
Emens nomine ecclesiæ, acquirit ecclesiæ dominium, & possessionē. Guliel. Redoa. de spol. eccle. q. 9. §. & quia. nu. 49. f. 246. T. 14.
Episcopo inferior potest in episcopum eligi. Petr. de Bais in direct. electio cap. 34. 2. Par. nu 4. fol. 391. Tom. 15. Par. 1.
Est obligatus vinculo matrimoniali ecclesiæ. Bartholo. Belenz. de charitat. subsid. q. 49. num. 3. fol. 155. Tom. 15. Par. secunda.
Est procurator rerum ecclesiæ, non dominus. Guliel. Redoa. de rebus eccle. nō alienan. q. 1. num. 7 fol. 463. Tom. 15. Par. secunda.
Et capitulum habēt liberam administrationem fructuum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alenan. versi. sed Abb. nu. 6. fol. 475. To. 15. Par. secunda.
Habent se tanquam vnum corpus licèt prælatus censeatur caput, & canonici mēbra. Pet. de Vbald. de cano. episc. & paroch. versi. secundo incidenter. num. 5 fol 202. Tom. 15. Par. secunda.
Vnum corpus censentur, ideo sine altero vnus non alienat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. cap. 29. nume. 3. folio 403. Tom. 15. Par. secunda.
Et tutor, an & in quo æquiparentur, & in quibus differant. Andr. Barbat. de præstant, Cardin. q. 3. Basilic. 1. Par. num. 28. folio 74. Tom. 13. Par. secunda.
Æquiparantur. Ioan. Franc. Paui. de visitat. q. 4. 2. Par. num. 22. fol. 197. Tom. 14.
Regulariter æquiparantur. Guliel. Redoa. de spol. eccle. q. 9. nu. 21. fol. 246. Tom. 14.
Etiam cum toto capitulo non potest feudum de nouo dare, nec rē ecclesiæ alienare sine debitis solemnitatibus. Pet. de Rauenn. de feud. q. 8. cap. 9. num. 13. fol. 49. Tom. 10. Par. secunda.
Etiam pro temporalibus vsquè ad mortem se debet opponere. Ioan. à Capistr. in Spec. conscient. versi restat vltimum. num. 207. fol. 260. Tom. 1
Ex bonis ecclesiæ est alendus. Guliel. Redoa de reb. eccle nō alienan. versi & prælatus. num. 2 fol. 478. Tom. 15. Par. secunda.
Ex causa corrigens clericum, licèt iracundè, an sit excommunicatus. Stefan. Aufret. de potest. sęcul. super eccleslast. perso. 3. regu. num. 15. fol. 293. Tom. 16.
Ex præcepto vti diligentia circa res ecclesiæ. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alien. rub. 22. num. 60. fol. 432. Tom. 15 Par. 2.
Excommunicat ratione bonorum, quæ sunt in sua iurisdictione. Melch. Palaez. in tract. maioritat. q 58. num. 3 fol. 399. Tom. 10. Par. prima
Excommunicatus nō potest auctorari, nec potest decretum interponere Lud. Bolo de indulg. num. 46. & 47. fol. 144. Tom. 14.
Exemptus à iurisdictione episcopi authorizare potest priuilegio, vel præscriptione. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 30 casu. 1. num. 69 fol. 446 Tom. 15. Par. secunda.
Existens in peccato mortali, an possit concedere indulgētias. Lud. Bolo. de indulg. num. 45. fol. 144. Tom. 14.
Faciens clericum verberari per laycum, est ipso facto excommunicatus. Nico Ploue. de excomm. num. 25. fol. 364. Tom. 14.
Facit fructus suos perceptos, & reconditos. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 4. num. 22. fol. 408. Tom. 15. Par. secunda.
Fructus beneficiorum vendere non prohibetur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. casu. 2. rub. 33. nume. 1. fol. 453. Tom. 15. Par. secunda.
Habens gladium temporalem potest bellum indicere. Paris. à Put. de re milit. versi. an in terris. num. 2. fol. 389. Tom. 16.
Habēs titulum, infeudare potest res ecclesiæ solitas infeudari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. versi. his paucis. num. 1. fol. 483. Tom. 15. Par. secunda.
Habet interdictum vnde vi ad bona ecclesiæ occupata. Guliel. Redoa. de spol. eccles. q. 15. num. 11. fol. 259 Tom. 14.
Liberum dispensationem in fructibus. Guliel. Redoa. de spol. eccles. q. 3. num. 3. fol. 224. Tom. 14.
Liberam fructuum administrationem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan cap 2. versic. nunc autem. num. secundo. fol. 462. Tom. 15. Par. secunda.
Viuere cū suis famulis de bonis ecclesiæ. Guliel. Redoa. de spol. eccles. q 7. num. 6. fol. 236. Tom 14.
Hæreticus quandiu viuat in notorium, quòd sit hæreticus. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 1. num. 34. fol. 336. Tom. 13. Pat. 1.
Et quicquid acquirit, ecclesiæ acquirit. ibidem.
Id allegare debet, quod est profuturum ecclesiæ. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alie. rub. 21 nu 66. fol. 430. Tom. 15. Par. 2.
In causa sua ecclesiæ non potest esse testis. Ioan. Campeg. de testi. regul. 89 fol. 95. Tom. 4.
Fallit tribus modis. ibidem.
In concessione feudi apponens verba, iure feudi antiqui, & paterni, an probet feudum antiquum, & paternū. Francisci. Curt. de feudis. septima. q. cap. 8. num. 12. fol. 49. 10. Par. secunda.
In conflictu, si alios ad præliandum incitat, & hortatur, an in irregularitatem incidat. Fran. Arias. de bello, & eius iusti. ver. si quidem nu. 150. f. 333. T. 16.
In consanguineos probatæ vitæ potest res ecclesiasticas alienare. Bartho. Teg. in tract. crim. Par. 14. nume. 38. folio 20. Tom. vndecimo, Par. 1.
In correctione beniuolus esse debet, & iustus in iustitia. Ioan. Fran. Paui. de visitat. quæst. 10. 1. Par. nume. 123. fol. 191. T. 14.
In disponēdo de rebus ecclesiæ, debet habere Deum ante oculos. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. quæstio. 3. nume. 8. folio 224. Tom. decimoquarto.
In donatione, & alienatione, Deum suos ante oculos habeat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 7. nume. 20. fol. 410 Tom. decimoquinto, Par. 2.
In dubio præsumitur acquirere ecclesiæ. Guliel. Redoa. de spol. eccles iast. q. 15. nu. 5 fol. 259. T. 14.
In feudum dat res ecclesiæ, non autem ecclesiæ sibi subiectæ. Ioan. Blan. cap. 6. nu. 9 f. 269. T. 10. P. 1.
Et quando res suæ ecclesiæ det. ibidem.
In multis æquiparatur tutori. Ant. Negusan. de pigno. & hypothe. 4. memb. 2. Par. princ. nu. 121. f. 209. T. 6. P. 1.
In quibus capituli consensum requirere teneatur. Leobin. Aurelia. de manda. Apost. art. 3. nu 15. f. 231. T. 15. P. 1.
In rebus ecclesiæ administrator dicitur, non dominus. Io. Bapt. de arbitr. cap. 3. nu. 14. f. 232. T. 3. P. 1.
Est vsufructuarius. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. multa. nu. 1. f. 463. T. 15. P. 2.
In rebus non pertinentibus ad dignitatem videtur similis tutori rem minoris locanti. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæst. 5. versi. Primo. nu. 1. fol. 479. T. 15. P. 2.
In testamento nihil disponere potest, licèt in vita aliquid donare possit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 8. num. 30. fol. 411. Tom. 15. Par. 2.
Indulgentias solum in suos subditos confert. Ant. de Rossel. de indulg. ver. quod autem. nu. 142. fol. 151. T. 14.
Et infra nu. 160.
Inferior ab episco, an habeat iurisdictionem fori contentiosi in parochianos. Pet. de Perus. de vnio. eccle. cap. 7. nu. 3. fol. 210. Tom. 15. Par. prima.
Non potest vnionem facere sine consensu sui capituli. Ioan. Bapt. Caccial 1. Par. art. 6 nu. 53. f. 27. T. 15. P. 2.
Inferior an possit, præscribere certam partem diocesis cum territorio contra episcopum Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versicu. vndecimò quæro. nu. 7. fol. 91. T. 17.
Præscribere iura episcopalia. Christoph. Roffi. de benefi. capitu. 1. nu. 9. f. 246. Tom. 15. P. 2.
Et infra. nu 11. & 16. ibidem.
Præscribere libertatem, siue exemptionem, ita quòd nullo modo subijciatur episcopo. Io. Fran. Balb. de præscriptio. versi. duodecimo quæro. nu. 1 fol. 91. T. 17.
Et quantum tempus ad hoc requiratur. ibidem. nu. 4.
Præscribere potestatem vniendi. Leobin. Aurelia. de mandat. Apost. art. 3. nu. 24. fol. 231. T. 15. Par. 1.
Inferior episcopo, qui non potest a beneficio destituere subditum, si dat illi licentiam se absentandi, talis licentia valet, & pendet ex voluntate episcopi. Egid. de Bellam. de permutat. benefi. q. 2. nu. 7. fol. 199 T. 15. Par. 1.
Inferior potest conferre beneficia ex pontificis priuilegio, instituere, & destituere. Christoph. Roffi. de benefi. cap. 1. nume. 17. fol. 247. Tom. 15. Par. 2.
Quando vnionē facere possit. Leobin. Aurelia. de mandat. Apost. art. 3. nu. 21. fol. 231. T. 15. P. 1.
In sufficiens debet deponi. And. Alciat. de pręsumptio. 19. num. 5. fol. 337. Tom. 4.
Intrusus, si quid alienauit id reuocari debet. Io. de Selua de benefi. Par. 2. q. 12. nu 2. fol. 40. T 15. P. 1.
Inuitus an ad aliam ecclesiam transferatur, & quomodo. Pet. de Vbald. de permut. benefi. versi. quia. nume. 65. fol. 185. Tom. decimoquinto, Par. 1.
Et infra. num. seq.
Cedere tenetur, si est periculum destructionis ecclesiæ, vel magnum scandalum imminet. Pet. And. Gamar. de permutat. benefi. versi licèt. nu. 13 f. 213. T. 15. P. 1.
Irregularis, & homicida, donec remoueatur, in sua prælatura remanet. Io. de Selua de benefi. Par. 3. q. 2. nu 5. fol 51. T. 15. P. 1.
Iurans per metum se non repetiturum bona ecclesiæ, non ligatur hoc iuramento. Ioann. de iureiuran. 3. Par. nume. 32. & 33. folio 351. Tom. 4.
Iuri per consuetudinem acquisito, per vnum vel plures actus contrarios renunciare non videtur. Pet. Rauen de stat. sectio. 5. num. 25. fol. 390 Tom. 2.
Licèt possit inuestituram renouare, non tamen potest illam alterare in præiudicium ecclesiæ Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 6. nu. 19. f. 456 T. 15. P. 2.
Licèt possit renunciare non consentiente collegio, tamen superior ex causa permutationis non potest conferre, nisi collegij præcedat electio. Pet de Vbald. de Perus. de permutat. benefi. versicu. quia. nu. 56. f. 185. T. 15. P. 1.
Pro re immobili solus in iudicio agere possit, non tamen simpliciter transigere, aut compromittere. Io. Bapt. Caccialu. de transactio. ver septimo videamus. nu. 11. f. 32. T. 6. P. 1.
Vendere teneatur ea, quę seruando seruari non possunt, tamen iusta æstimatione vendere debet. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nō alie. casu. 3. nu. 5. fol 454. T 15. P. 2.
Licitè de bonis ecclesiæ illum qui inseruiuit ecclesię. Guliel. Redoa. de spol ecclesiast. q. 7. nu. 7. fol. 236. T. 14.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Locans poſſeſſionem eccleſiæ, & accipiens anticipatam ſolutionem, ſucceſſori non præiudicat. Hier. Gigas. de penſio. eccleſ. q. 88. num. 1. fol. 361. Tom. 15. Par. 1.

Locator eſt eccleſię, rerũ adminiſtrator legitimus. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. q. 5. verſi. primo. nu 7. fol. 479. To. 15. P. 2.

Malè alienans, an ſi conſeruat eccleſiam indemnem, euitet pœnã delicti. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 21. verſi. habetur. num. 40. fol. 509. Tom. 15 Par 2.

Rem eccleſiæ, tenetur de ſuo patrimonio eccleſiam indemnem conſeruare. Idem ibidem. num. 31. fol. 508. Idem de rebus eccle. non alie. rub. 21. num. 52. fol. 430. Tom. 15. Par. 2.

Malus à Deo datur propter ſubditorum peccata. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati. verſi. & hæc. num. 85. fol. 21. Tom. 14.

Mouere debet iudicem ad pietatem circa reum. Ioan. Fran. Paui. de viſitatio. q 61. Par. num. 36. fol. 184. Tom. 14.

Nedum de dolo, & lata culpa, ſed etiam de leuiſſima tenetur. Pet. de Bais. in directo. electio. cap. 52. 1. Par. num. 15. folio 407. Tom. 15. Par prima.

Neceſſitate exiſtente, videtur liberatus ab obſeruatione ſolemnitatum in alienando requiſitarum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 12. num. 13. fol. 414. Tom 10. Par. 2.

Negligens, deponi debet. Pet. de Bais in directo. elect. cap. 52. 1. P. num. 13. fol. 407. Tom. 15. Par. 1.

Facere vnionẽ ex cauſa faciendam reprehenſibilis eſt. Ioan. Bapt. Caccialu. de vnio. arti. 5. num. 3. fol. 132. Tom. 15. Par. 1.

Negociorum ſęcularium peritiam non habens repelli poteſt Petr. de Bais in direct. elect. c. 32. 2. par. num. 2. fol. 390. Tom. 15. Par. 1.

Non bemerito dare non poteſt rem eccleſiæ, etiam dando tantũdem de ſuo. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 23. num. 2. fol. 462. Tom. 15. Par. ſecunda.

Non concedit. capitulo eccleſia vacante iuriſdictionem aliquam, niſi quatenus inuenit in iure expreſſum ex indulgentia ſpeciali. Ioan. Fran. Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. q. 3. 1. Par. princ. num. 2. fol. 415. Tom. 13. Par. ſecunda.

Non debet promouere cauſam eccleſiæ, quando ei fit præiudiciũ. Troyl. Maluit. de oblat. dub. 2. num. 27. fol. 138. Tom. 14.

Pugnare perſonaliter, etiam pro vtilitare ſuæ eccleſiæ, ſed alios poteſt hortari. Mart. Laudens. de bello. q. 20. fol. 324. Tom. 16.

Subditos talijs, ex vexationibus grauare. Remig. de Gon. de charitat. ſubſ. q. 1. num. 1. fol. 169. Tom. 15. Par. 2.

Non efficitur dignior ex diuitijs, aut redditibus. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati verſi. & hæc num. 97 fol. 22. Tom. 14.

Non facit incidere eccleſiam in pœnam legis, ſi quis intantam. M. Anton. Cucch. de Mentien. circa poſſ. verſi. ptæmitte. num. 333. fol 298. Tom 3. Par. 2.

Non habet in fructibus, ac prouẽtibus eccleſiæ, niſi victum pro ſe, & ſuis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. verſic. ad dit. nu. 5. fol. 467. Tom. 15. Par. ſecunda.

Non infeudat, ſi cauſa primæ in feudationis ceſſat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. ve rſi. verum. num. 4. fol. 484. Tom. 15. Par. ſecunda.

Solita infeudari, quando ſolitum proceſſit per vim. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. verſi. verum. num. 1. folio 484. Tom. 15 Par. ſecunda.

Non obligat eccleſiam recipiendo mutuum pro facto ſuo, niſi recipiat pro ſua ſuſtentatione. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. num. 10. verſi. ſed Abbas. fol. 475. Tom 15. Par. ſecunda.

Non obuians data occaſione irregularitatem incurrit. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 138. num. 41. fol. 445. Tom. 11. Par. 1.

Prælatus quid non poſſit circa diuerſas materias.

*PRAELATVS non poteſt, alienare res immobiles eccleſiæ, nec donando, nec aliter diſponendo. Guliel. Redoa. de rebus eccle. nõ alienan, verſi. ſtantibus. nume. 1. fol. 464. Tom. 15. Par. ſecunda.

Alienare ſine conſenſu ſuperioris etiam rem mobilem. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. verſi. res verò. nu. 3. fol. 464. Tom. 15. Par. ſecunda.

Alterare primam inueſtituram in præiudicium eccleſiæ. Idem ibidem. verſi. verum. num. 5. fol. 484.

Alteri non ſubdito ſtipulari. Nepos. à Montal. de exceptio artic. 8. num. 25. fol. 111 Tom 3. Par. 2.

Cedere liti, & actioni competenti ad rem immobilem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. caſu. 16. num. 6. f. 459. T. 15. Par. 2.

Compromittere ſuper re, in qua nõ poteſt ſolus diſponere. Guliel. Redoa. de rebus. eccle. non alienan. caſu. 11. num. 18. folio 458. Tom. 15. Par. ſecunda.

Concedere rem immobilem magni precij quoad directum dominium. Idem ibidem. verſi. contra. num. 17. fol. 465.

Conſanguineo concedere in feudum rem ſolitam in emphiteuſim dari Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. q. 2. nume. 25. fol. 469. Tom. 15 Par. ſecunda.

Dare niſi ſolitã in emphiteuſim. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 110 num 6. fol. 431. Tom 11. Par. 1.

Eccleſiam obligare vltra tempus vitæ ſuæ, niſi ex vtilitate, vel neceſſitate eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. verſi. ſed Abbas. num. 9. fol 475. Tom. 15. Par. ſecunda.

Eſſe officialis laici generalis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 167. uu. 3. fol. 75. Tom. 16.

Eſſe ſubiectus ſibi ipſi durante pœlatura. Petr. de Peruſ. de mutatio. perſo. verſi. poſtquam. num. 17. fol. 178. Tom. 14.

Excommunicare eos, in quibus iuriſdictionem non habet. Bea. Anto. de excommu. cap. 75. num. 8. fol. 383. Tom. 14.

Facere deteriorem conditionem eccleſiæ. Franc. Curt. de feud. q. 9. num. 2. fol, 56. Tom. 10. Par. ſecunda.

Facere donationem eccleſiæ damnoſam. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. verſi. res verò. nu. 10. fol. 464. T. 15. P. 2.

Infeudare, quando res data eſt eccleſiæ cum pacto, quod nõ poſſit alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſicu. verum. nu. 2. fol. 484 Tom. 15. Par. 2.

Rem eccleſiæ emere cum conſenſu capituli. Pariſ. de Put. de ſindic. nu. 9. verſi. contrahere. fol. 256. T. 7.

Renunciare gratis exceptioni de non verſo. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 12. nu. 9. fol. 391. T. 15. T. 2.

Res vnius eccleſiæ alteri dare, nec inuicem commutare ſine ambarum conſenſu. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienam. rub. 25. nu. quinto, fol 43[illegible]. T. decimoquinto, P. 2.

Solus de nouo conſtruere monaſterium, nec eccleſiam ſeculare monaſticis informare regulis ſine conſenſu capituli. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 9. nume. quinto, folio 457. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Non præiudicat eccleſiæ, ſi poſſeſſionem rei eccleſiæ legat alteri, vel dimittat. Guliel. Redoa. de ſpol. eccle. q. decimoquinto, nu. 27. fol. 260. Tom. 14.

Non repellitur a iudicando in cauſa eccleſiæ ſuæ. Stefan. Aufier. de teſti. verſi. Abbas. nu. 2. fol. 140. T. 4.

Non reprobatur, qui conſanguineum egentem magis idoneo non egenti præfert in ſimplici. beneficio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 2. nu. decimoquinto, fol. 469. T. decimoquinto, P. 2.

Non repudiat legatum factum eccleſiæ, niſi cum iuſta cauſa. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alienan. cap. 12. nu. 8. fol. 397. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Non tenetur ad reſtitutionem illorum, quæ ſunt deputata ad alimenta prælati. Guliel Redoa. de reb. eccle non alie. verſi. in hac igitur. nu. 14 fol. 468. T. decimoquinto, Par. 2.

Nunquid poſſit a toto clero, & populo elegi. Io. Lup. de liberta. eccle. q. 14. nu. 2. fol. 9. T. 13. P. 1.

Conferre beneficium alicui ſub conditione. Ioan. Fran. Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 1. numero 8. fol. 421. Tom. 13. Par. ſecunda.

Teſtari de bonis acquiſitis ſuper rebus eccleſiæ. And. Barbat. de præſtant. Cardin. quæſtio. 3. baſilic. 1. Par. nume. 40. fol 75. Tom. 13. Par. ſecunda.

Nunquid præferre teneatur res eccleſiæ ſuis. Barbat. de præſtat. Cardin. q. 3. baſilic. 1. Par nu. 30. f. 74 T. 13. P. 2.

Nullus citra Papam poteſt imponere collectam ſubditis. Remig. de Gon. de Charita. ſubſid. q. 18. nu. 2. f. 174. T. 15 P. 2.

Fallit vt ibi, & nu. 3.

Nullus de mundo poteſt aliquid facere ſine auctoritate ſaltem tacita Papæ. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 4. nu. 6. fol. 447. T. decimoquinto, Par. 2.

Ob quid a ſubditis timetur. Vital. de Camba. de clauſ. verſi. nil nouari. nu. 14. fol. 385. T. 18.

Obligans eccleſiam pro alienis debitis eſt ſuſpenſus ab adminiſtratione. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. quinta, num. 6. fol. 477. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Per machinationem habetur looo mortui. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 35. nu. 6. fol. 378. T. 12.

Poſſidet nomine eccleſiæ, & vti commodatarius. Guliel. Redoa. de Spol. eccle. q. 12. nu. 12. fol. 254. T. 14.

Prælatus quid poſſit miſcellaneè facere.

*PRÆLATVS poteſt alienare, ad inſtar tutoris mobilia, quæ ſeruari non poſſunt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. multa. nu. 2. fol. 463. T. decimoquinto, P. 2.

Dando in emphyteuſim rem exigui valoris, non obſtante iuramento de non alienando. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 3. nu. 15. f. 470. T. decimoquinto, P. 2.

In cauſa permiſſa, iuramento ſimpliciter præſtito non obſtante. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. facit. nu. 31. fol. 472. T. decimoquinto, Par. 2.

Mobilia eccleſiæ, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt. idem de ſpol. eccleſiaſt. q. 3. nu. 1. f. 224 T. 14.

Modicam rem eccleſiæ. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie q. 3. verſi. quia. nu. 13. f. 470. T. decimoquinto, P. 2.

Non obſtante iuramento res eccleſiæ ex cauſa neceſſitatis, vel vtilitatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. videtur. nu. vnico. fol. 471. T. decimoquinto, P. 2.

Non obſtante iuramento quæ ſunt nullius, vel modicæ vtilitatis. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. facit. num. 30. fol. 472. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Pietatis gratia ſolus ad tempus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 14. nu. 8. fol. 459. T. 15. P. 2.

Rem eccleſiæ benemerito, dando tantundem de ſuo eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 23. nu. 1. fol. 462. Tom decimoquinto, Par. 2.

Res eccleſię ex cauſa vtilitatis, iuramento non obſtante. idem ibidem. rub. 19. nu. 190. fol. 427.

Poteſt cogi ad ceſſionem propter ſcandali periculum. Pet. a Mont. de poteſt Pontifi. verſi. his ita. nu. 4. fol. 148. T. 13. P. 1.

Poteſt concedere, beneficia eccleſiaſtica ſicut extraneis, ita, & conſanguineis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſic. videtur. nu, 21. fol. 471. T. 15 P. 2.

Cauſa pietatis vnam poſſeſſionem indigenti ad vitam ſuam. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 20. num. 36. fol. 428. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Conſanguineis ſuis in feudum, & emphytheuſim. idem ibidem. queſt. 2. nu. 20. fol. 469.

Pietatis gratia rem eccleſię alicui indigenti in vita ſua. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. ſtantibus. nume. quinto, fol. 464. Tom. 15. Par. 2.

Redditus

Source : BIU Cujas

Redditus temporalis ad mensam spectantes laycis benemeritis ad tempus Guliel. Redoet de simo. Mental. Par. 2. cap. 14. nume. 9. fol. 67. Tom. 15 Par. 2.
Rem ecclesiæ suo consanguineo, si fraudis cessat suspitio. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. nume. 41. fol. 470. T. 15. Par. 2.
Rem modicam consanguineo non obstante iuramento. Guliel. Redo. de reb. eccle. non alie. num. 42. fo'. 470. Tom. 15. Par. 2.
Potest consensum capituli præscribere. Pet. Raueun. de stat. sectio. 5. num. 5. fol. 389 Tom. 2.
Potest dare bona propria in feudũ. Vdalric. zas. de feud. Par. 5. nu. 35. fol. 307. Tom. 10 Par. 1.
Eleemosinam de bonis ecclesiæ suis consanguineis, dummodo eo prætextu non fraudetur ecclesia. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 39. num. 7 fol. 313. Tom. 4.
Solus de redditibus ecclesiæ pro dotando monasterio constructo vsquè ad quinquagesimam partem. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alie. casu 9. num. 1. fol. 457. Tom. 15. Par. 2.
Potest de bonis ecclesiæ pauperes consanguineos sustentare. And. Barb. de præstan. Cardin. q. 3. basilic. 1. Par. numero 29 folio 74. Tom. 13. Par. 2.
De nouo infeudare ijs casibus, quibus res ecclesiæ alienare potest: & qui sunt illi. Ioan. Blanc. in epit. feud. cap. 6. numero 10. folio 269. Tom. 1.
Deponi a prælatura pro magna, & crassa negligentia. Bermon. Chouer. de pub. concub versic. quia. nume. 1. fol. 171. Tomo 11 Par. prima.
Disponere de fructibus ecclesiæ liberè. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. versic. multa. num. 4. fol. 464. Tom. 15. Par. 2.
Disponere de pecunia ecclesiæ, sicut de fructibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 5. num. 11. fol. 408. Tom. 15. Par. 2.
Donare aliqua, etiam regularis de bonis ecclesiæ. Idem ibidem. versic res verò. num. 13. fol. 464.
Donare amicis benemerentibus. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alie rub. 7. num. 23. fol. 410. Tom. 15. Par. 2.
Donare benemeritis. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. versic. contra autem. num. 1. fol. 465. Tom. 15. Par. 2.
Donare consanguineis pro eorum sustentatione. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 19. num. 12. fol. 398. Tom 15. Par. 2.
Donare res mobiles, & se mouentes moderatè. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. num. 5 fol. 412. Par. 2.
Potest esse Imperatoris delegatus Anto. Corset. de potest. reg. 5 & vlt. par. num. 51 fol. 143. Tom. 16.
Potest facere alienationes necessarias iuramento non obstante. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. facit. num. 29. fol. 467. Tom. 15. Par. secunda.
Conditionem ecclesiæ meliorem, & non deteriorem. Ioan. Fran. Parri. de visitat. q. 5 2. Par. num. 104. fol. 200. Tom. 14.
Donationem modicam, etiam cessante consuetudine. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. res verò. num. 12. fol. 464. To. 15. Par. secunda.
Reinfeudationes non obstante iuramẽto de non alienando. versic. his paucis. num. 8. fol. 485 Tom 15. Par. 2.
Potest imponere pœnam pro delicto, si faciat causa correctionis, putà, quia timeatur magis pœna pecuniaria, quàm spiritualis. Mart. Laudens. de fisco. q. 234. vbi inquit quòd secus esset si faceret causa auaritiæ, quia tunc non liceret remissiuè. f. 105. T. 12.
Incorporare bona reuersa, sed incorporata non potest alienare. Guliel. Redo. de reb. eccle. non alie. versi. his paucis num. 4. fol. 485. Tom Par. 2.
Potest infeudare, de nouo solita infeudari, etiam finita inuestitura, & re iam ad ecclesiam deuoluta. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie versi. his paucis. num. 7. fol. 884. Tom. 15. Par. 2.
Etiam suis consanguineis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. his paucis num. 11. fol. 884. Tom. 15. Par. 2.
Layco quando ecclesia rem aliter recuperare non potest. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. casu. 18. num. 15. fol. 460. Tomo 15. Par. secunda.
Necessitate vrgente cum consensu capituli etiam non solita infeudari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versic. his paucis. il secondo q. 7. num. 8. fol 485. Tom. 15. Par. 2.
Non modò reuersam rem ad ecclesiam, sed etiam de honestate tenetur. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. versic. his paucis il primo. q. 7. num. 12. fol 484. T. 15. Par. 2.
Rem modici momenti, etiam cessante consuetudine, vel in emphyteusim concedere Guliel. Redoa. de reb. eccle non alie. casu. 18 num 16. fol. 460. Tom. 15. Par. 2.
Resolitas sine consensu capituli. Vdal. zas de feud. Par. 5. numero 28. fol. 307. Tom. 10. Par. 1.
Suo capitulo Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 18. num. 17. fol. 460 Tom 15. Par. 2.
Potest locare ad nouem annos Guli!. Redoa. de reb. eccl. non alie. versi. sed si. num 6. fol. 479. Tom. 15. Par. 2.
Locare in quinquennium cum clausula, quòd finito vno quinquennio aliud incipiat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. sed si. num. 5. fol. 479. Tom. 15. Par. 2.
Mandare sine causæ cognitione in his, quæ ad sui officium pertinent. Paris. de Put. de sindic. versi. quia sæpe. nu. 7 fol. 300 To 7.
Petere restitutionem nomine ecclesiæ, etiam sine speciali mandato. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. & posset. num. 2. fol. 514. Tom. 15. Par. 2.
Præiudicare facilius in quærendis, quàm in quæsitis. Bartho. Belenc. de charita. subsi. q 47. num. 11. fol. 155. Tom. 15. Par. 2.
Præscribere ea, quæ spectant ad capitulum. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. q. 17. num. 2. fol. 92. Tom. 17.
Pro seruitijs impensis ecclesiæ possessionem ad vitam concedere. Guliel. Redoa. de reb. eccl. nõ alie. rub. 8. nu. 29. fol. 411. T. 17. P. 2.
Pro sua sustentatione pignorare rem ecclesiæ, quam successor tenetur reluere. Guliel. Redoa. de spol. eccle. quæstio. 10. nume. 6. fol. 250. Tom. 14.
Pro sua sustentatione res ecclesiæ pignore, si aliter viuere nequit. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 4. Par. 2. nume. 8. folio 36. Tom. 15. Par 1.
Procedere quacumque via melius potest, vt attingat criminis veritatem. Boni. Cont. de accusatio. & inquisit. versi. diuini. nume. 49. fol. 8. Tom. 11. Par. 1.
Reinfeudare etiam si sint regalia. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. his paucis il. primo. quæst. 7. nume. 9. fol. 484. Tom. 15. Par. 2.
Reinfeudare rem reuersam, etiam per crimen feloniæ commissæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. his paucis il primo. quæst. 7. nu. 19. fol. 484. T. 15 P. 2.
Remunerare, non concedendo dominium, sed vsumfructum ad breue tempus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. contra. nu. 2. fol. 465. T. 15. Par. 2.
Renunciare per actum iurisdictionis contentiosæ, iuri quæsito per præscriptionem. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 15. nu. 4. fol. 69. Tom. 17.
Repudiare donationem factam ecclesiæ sine aliqua solemnitate. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 4. rub. 33. nume. 6. fol. 455. Tom. 15. Par. 2.
Et quare diuersum sit in legato. ibidem.
Repudiare res, quę non dum censentur in bonis ecclesiæ, sine aliqua iuris solemnitate. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nõ alie. casu. 4. rub. 35. nu. 1. fol. 454. Tom. 15. Par. 2.
Repudiare legatum factum ecclesiæ. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati. art. 3. nu. 13. fol. 13. Tom. 14.
Reuocare ita demum, si non sit remotus, vel depositus. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. versicu. & r. ita. nume. 24. fol. 510. Tom. 15. Par. 2.
Sine causa, & solemnitate permutare res ecclesiæ sibi subiectæ, cum rebus vlterius ecclesiæ pariter sibi subiectę. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 28. nume. primo, fol. 462. Tom. 15. Par. secunda.
Quod tamen declaratur procedere, si ambarum partium consensus concurrat. idem ibidem. nu. 2.
Sine consensu capituli transigere super re, quę non sit immobilis, vel mobilis preciosa. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie casu. 2. nu. 17. fol. 458. Tom. 15 Par. 2.
Subuenire suis, si indigent, non tamen illos ditescere. Guliel. Redoa. de reb eccle. non alie. rub. 7. numero 28. folio 411. Tom. 15. Par. secunda.
Vendere fructus iurisdictionis, non tamen iurisdictionem exercendi. Guliel. Redoa. de simo. mental. 3. Par. cap. 2. nu. 30. fol. 87. Tom. 15. Par. 2.

Prælatus multimodè consideratur, atque operatur.

*PRÆLATVS Præiudicat ecclesiæ patiendo præscriptionem currere. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 42. numero 7. folio 396. Tom. duodecimo.
Primi beneficij si nolit habere ratum transitum ad secundum, an primum vacet. Gondis. Villadie. de legat. quæst 14. num. 99. fol. 275. Tom. 13 Par 2.
Pro tempore vitæ suæ de fructibus disponit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. sed si locatio. numero 15. folio 478. Tom. 15. Par. 2.
Prodigus posset confiteri pecuniam versam esse, quę non esset Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. rub. 19. fol. 425. Tom. decimoquinto, Par 2.
Prohibetur conferre ecclesiastica officia propinquis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quęst. 2. nu 5 fol. 469 T. 15. P. 2.
Prouidere debet, primò sibi, & ecclesię seruientibus, reliqua verò, quæ supersunt fidelibus ministrare. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. in hac igitur. nu. 12. fol 468. T. 15. P. 2.
Debet, vt damnati in cauea sustententur in pane doloris, & aqua tristitiæ. Ioan. Fran. Paui. de visitat. quæst. 6. 1. Par. nume. 35 fol. 184. Tom. 14.
Debet, vt legata in pios vsus destribuẽda carceratis dentur. Ioan. Fran. Paui de visitat. quæst. 6. 1. Par. nu. 38. fol. 184 T. 14.
Quæ, & quando infeudare possit. Mart. de Sil. de feud. rub. quis possit dare in feudum nu. 13. fol. 3. T. 10. P. 1.
Quæ inuenit in ecclesia, salua teneat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. nu 37. fol 413. T. 15. P. 2.
Qualiter reuocabit malè alienata cum fructibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. sed deinde. nume. 1. folio 511. Tom. 15. Par. secunda.
Quando agere possit sine consensu capituli. Nepos. a Montal. de excepti. art. 6. nu 8. fol. 109. T. 3. Par 2.
Quando studioso religioso non vult dare licentiam studendi, episcopus eam dat, & quis in hoc prælatus dicatur. Franc. de Plac. de excommu. §. 7. nu. 15. fol. 351. T. 14.
Veniat capituli appellatione. Ioan. Lecirier. de primoge. quæstio. 24. 1. lib. nu 32. fol. 36. T. 10. P. 1.
Vult facere nouas infeudationes, an requirantur solemnitates Guliel. Redoa. de reb eccle. non alie. num. 39. cap. 28 fol. 403. Tom. 15. Par. 2.
Quantumcumque nobis, secundum ecclesiæ facultatis expensas temperare debet. Vital. de Camba. de clauf. versi. nil nouari. nu. 13. fol. 385. Tom. 18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Qui alienauit malè,& ſit pauper,habetur recurſus contra eccleſiã factam locupletiorem.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub. 19.nu.4.fol.424.Tom.15.Par.2.

Qui alienauit,poteſt contrauenire etiam ſi iurauit. Guliel.Redoa. de reb.eccle.non alie.verſi.ſed licet.nu.10.fol.510. T.15.P.2.

Qui alienauit malè, recuperando, licitè venit contra factum proprium.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi. & re nu.1.fol. 510.Tom.15.Par.2.

Qui conſentit in iudicium conueniri, cauſa rei eccleſiæ, videtur alienare.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.c.29.fol. 403.nu.2. Tom.15.Par.2.

Qui de ſuo contulit eccleſiæ,poteſt alienare de rebus eccleſiæ tantundem,quantum de ſuo contulit,immo quantum dare voluerit.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.10.num.15. fol.412. Tom.15.P.2.

Qui ex induſtria ſua aliquid acquiſiuit eccleſiæ, poteſt de bonis eccleſiæ liberius diſponere,quàm alius,qui nihil acquiſiuit. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.10.n.23.fol.412.T.15.P.2. Et idem ibidem.rub.10.vult dicere rub.11.nu.42.fol.413.

Qui iurauit non alienare, an conſanguineo ſuo concedere poſſit rem valoris vnius floreni cum dimidio. Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie.verſi.videtur.nu.19.fol.471.T.15.P.2.

An ſit periurus,ſi locet ad decem annos.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.quæſt.6.nu.9.fol.480.T.15.P.2.

Non poteſt compromittere.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. cap.36.nu.2.fol.404.T.15.P.2.

Romano pontifici inconſulto, poteſt nihilominus alienare fructus.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.33. caſu. 2. nu. 11. fol.453.Tom.15.Par.2.

Romano pontifice in conſulto,ſi impetrauit licentiam,non facta iuramenti mentione,valet impetratio. Guliel. Redoa. de eccle. non alie verſi facit.nu.5.fol.467.vult dicere 472.T.15.P.2.

Sine ſuperioris cõſenſu,poterit rem paruam; putà redditus quinque ſolidorũ,in emphiteuſim concedere.Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie.rub.12.nu.11.fol.414.T.15.P.2.

Qui iurauit non contrauenire contractui, ratione damni, poteſt petere reſtitutionem in integrum.Card. Iacobat.de concil.li.7. art.5.nu.215.fol.319.T.13.P.1.

Qui potuit quærere eccleſiæ,& non acquiſiuit, tenetur ad intereſſe.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.caſu.4. rub.31.nume. 3. fol.455.Tom.15.Par.2.

Qui tantundem de ſuo eccleſiæ dedit, poteſt rem eccleſiæ concedere conſanguineis Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.queſt.2. nu.43.fol.470.Tom. 15.Par.2.

Quid,quantumque noceat eccleſiæ,vel delinquendo,vel omittendo,remiſſiuè.&c.Io.Garſi.Hiſp.de expen.& incliorat.capitu.13. nu.30.fol.305.T.17.

Quilibet eſt ordinarius iudex in populo ſuo.Io.Hug. de offi. quatnor prælat.verſi.debet.autem nu.2.fol.296.T.13.P.2.

Quis efficitur per ſolum verbum Papæ.Arnulp.Ruzę. de iure Regal.ver.quadrageſimum quintum.nu.6.fol.374.T.12.

Quomodo prouidere debeat circa carceres hereticorum.Io.Fran. Paui de viſitatio.quæſt.6.1.Par.nu.37.fol.184.T.14.

Recipiendo vltra ſummam taxatam,videtur accipere contra mandatum.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi.poſſet.num.6. fol.476.Tom.15.Par.2.

Regularis,dilapidator,& incontinenter viuens,an deponi debeat. Ioan.de Selua de benefi.q.21.nu.7.fol.83.T.15.P.1.

Suſpenditur quandoque a profeſſionis receptione.Nicol. Plo. de excomm.verſi.circa.nu.5.fol.365.T.14.

Reinfeudare poteſt,etiam ſi ſint regalia.Guliel.Redoa. de reb. eccle.non alie.verſi.his pauſis.nu.9.fol.484.T.14.P.2.

Rem reuerſam etiam per crimen feloniæ commiſſæ . idem ibidem.nume. 10.

Rem malè alienatam non modò repetere poteſt, ſed, & quælibet alia perſona.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi.ſed deinde.nu.10.fol.511.T.15.P.2.

Remunerare poteſt,non concedendo dominium, ſed vſumfructũ ad breue tempus.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. ver. contra.nu.2.fol.465.T.15.P.2.

Repudiat cum conſenſu capituli.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie.cap.12.nu.5.fol.397.T.15.P.2.

Rerum cęleſiaſticarum maiorem habet adminiſtrationem, quàm ſimplex procurator.Io.Hug.de offi.quatuor prælatorum . verſi. quilibet.nu.4.fol.293.T.3.P.2.

Reſignet,nec expectet ſententiam, ſic euitabit infamiam . Guliel. Redoa.de ſimo.mental.4.Par.cap.10.nu.57.fol.111.T.15.P.2.

Secularis intuitu perſonæ acquirens ſibi acquirit. regularis verò acquirit eccleſiæ. Guliel. Redoa.de ſpol. eccleſiaſt. §. & in hac. materia.quæſt.3.nu.17.fol.231.T.14.

Secundum conſuetudinem regni etiam ſine conſenſu capituli dat in feudum.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie. rub. 8. nu. 19. & 38.fol.410 & 411.T.15.P.2.

Sepeliendus eſt ſumptibus eccleſiæ . Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.quæſtio.5.verſic.& prælatus.nume. 3.fol.478.Tom.15. Par ſecunda.

Seu clericus, & ſimiles pro eccleſia litigantes poſſunt lit. conteſt. procuratorem conſtituere.Aſcan.clem. Arner. de patria poteſt. effect.12.nu.5.fol.115.T.8.P.2.

Seu rector eccleſiæ qui non eſt dominus rerum procuratorẽ conſtituere poteſt.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.ver. procurator eſt.col.3.nu.2.& vlt.fol.368.T.3.P.1.

Seu rector eccleſiæ non habentis capitulũ idem poteſt, quod prælatus cum capitulo in eccleſia capitulum habente.Io. Frã. Balb. de præſcriptio.verſi.decimoquinto nu.3.fol.69.T.17.

Si a paganis,ſiue ſciſmaticis capiatur,aut captiuus detinetur,ſedes dicitur fictè vacare Ioan Frãn.Paui.de offi.& pote.cap.ſede vac. prælud.7.& vlt.nu.13.fol.413.T.13.P.2.

Si aliquid ſubdito præcipiat, quod eius conſcientia dictat eſſe cõtra legem Dei,an teneatur illam deponere,vel facere. Hier. de Zanet.de foro conſcientiæ,& contentioſo.verſicu. pro introductione.nu.4.fol.206.T.3.P.1.

Si bona diſtincta,ſiue ſpecialia, & alienans portiones ſibi vſurpat, mortaliter peccat, & ad reſtitutionem tenetur, ſecus ſi inter ſe diſtincta non ſunt.M.Ant.Marſil.de eccleſ.reddit.c.3.nu.3.& 4. fol.368.T.15.P.2.

Si cognoſcat,quòd clericus concubinarius efficeretur deterior, ſi compelleretur mox dimittere concubinam, poterit ad tempus ſine peccato tolerari.Bermon.Chouer.de pub.concub. verſ.hoc enim nu.24.f.162.T.11.P.1.

Si compromiſerit ſub nomine dignitatis,& moriatur,an compromiſſum extinguatur.M.Ant.Blan.de compromiſ. nu.9. fol.182. Tom.3.Par.1.

Si concedit literas indulgentiæ pro opere,quod fit extra ſuam diœceſim abſque licentia epiſcopi vicini,in cuius diœceſi fit opus,an talis indulgentia proſit ſubdito concedentis.Felyd.Sande.de indulg.ver.hodie.nu.41.f.159.T.14.

Si dat fructus ad non modicum tempus,& pecuniam inde ſtatim recipit,an valeat contractus.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie. caſu.2.nu.1..f.453.T.15.P.2.

Si eſt notorius fornicator,vel ſimoniachus in ordine poteſt ab eius obedientia quis recedere,& in diuinis eum vetare.Ioã. de Selua de benefi.q.12.P.2.nu.7.f.40.T.15.P.1.
Quid in prælato ſuſpenſo,& depoſito. ibid.nu.8.

Si eſt ſolus collator feudi,ſolus poteſt vaſallo remittere feloniam. Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.33.caſu.1.nume.20. fol. 453.Tom.15.P.2.

Si improbè vtatur redditibus,grauiſſimum peccatum committit, propter quod deponi poteſt.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit. c.30.nu.34.f.363.T.15.P.2.

Si inueſtiat aliquem in feudo, & aſſerat eſſe antiquum, an ſtetur ſuæ confeſſioni,in præiudicium eccleſiæ.And.Alc.de præſump. 28.nu.2.f.340 T.4.

Si iubeat,quòd ſubditus celebret præſente excommunicato, quẽ ſubditus ſcit eſſe excommunicatum, prælatus verò,& alij ignorant,quid agendum ſit.Beat.Ant.de excommunicat.c.79.nu.15 fol.387.T.14.

Si locauit nomine eccleſiæ,ſed inutiliter,vel etiam vtiliter, forma tamen non ſeruata,an poſſit ſucceſſor reuocare.Io.Bertachi. de epiſ.4.P.nu.180.f.345.T.13.P.2.

Vtiliter nomine eccleſię,etiam ſine ſolemnitate ſucceſſor tenetur ſtare locationi.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.caſu.7.nu.16. fol.456.T.15.P.2.

Si nomine eccleſię rem vendicare velit,non ei obſtat exceptio,quẽ de euictione &c.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie. verſi.poteris.nu.2.fol.513.T.15.P.2.

Si non poteſt ſuſtentari ex redditibus eccleſiæ,licitum ei eſt auferre vni eccleſiæ,& alteri dare.idem ibidem. rub. 21. numero 21. folio 429.

Si ob metum auctoritatem præſtat,an valeat.Fortu. Garci. de vlt. fine iur.cano.ci.ver.iuſtitiæ.nu.439 fol.107.T.1.

Si per annum penes eccleſiam retinuit bona reuerſa, quæ ſolita erant in feudari, præſumitur illa applicare menſæ. Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.verſi. facit.nume. 24.fol.467.vult dicere 472.Tom.15.Par.2.

Si pro fauore acquirendo, vel odio vitando, ad preces beneficij confert,ſimoniam comittit.Guliel.Redoa.de ſimo.menta. cap. 32.nu.18.fol.81.T.15.P.2.

Si prohibitus eſſet alienare,alienatio non teneret,etiam in caſibus a iure præmiſſis Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub. 21.nu. 37.fol.429.Tom.15. Par.2.

Si propria auctoritate apprehendit poſſeſſionem prælaturæ, omne ius, quod in ea habet perdit & hoc procedit etiam ſi ſit pro eo lata ſententia; & ibi quòd prælatus tutor, & vſufructuarius æquiparantur.Ioan.de Selua de benefi.queſt.15.P.2.nu.7.& 15. fol.42.Tom.15.Par.1.

Si ſine conſenſu vaſſalli feudum alij concedat, an talis conceſſio valeat.Marti.de ſil.de feud.rub.quis poſſit dare feudum . num. 32.fol.4.Tom.10.Par.1.

Si ſine iuſta cauſa acquirere omittit, tenetur de ſuo. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.cap 7.nu.11.fol.396.T.15.P.2.

Si vendat fructus eccleſiæ, non ad modicum tempus,& ſtatim recipit pecuniam,an contractus valeat ſine ſolemnitate iuris. Io. Bertachi.de epiſc.4.Par.nu.178.fol.345.T.13.P.2.

Si vendit.omnes obuentiones eccleſiæ,an veniant ea,quæ veniunt ex iuriſdictione.Io.Caraf.de ſimo.menta.verſi.ſimonia. nume. 122.fol.121.Tom.15.Par.2.

Si vtatur improbè redditibus,grauiſſimum peccatum committit, propter quod deponi poteſt M.Ant.Marſil.de eccle.reddit.cap. 30.nu.34.fol.363.T.15 P.2.

Sicut dominus rerum eccleſiæ non eſt, ita nec vſusfructus earum Lancellot.Gal.de ſtat.q.5.nu.4.fol.331.T.2.

Sicut poteſt teſtari de ſibi donatis per coniunctos, ita de donatis per amicos amicitia magna.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil. 104.nu.12.fol.52.Tom.18.

Sicuti alienans rem eccleſiæ debet ab adminiſtratione amoueri, ita,& ſi fraudat eccleſiam appropriando ſibi, vel alteri acquiſita ex fructibus eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quod autem nu.7.fol.467.T.15.P.2.

Sine capitulo infendat ea,quæ eo irrequiſito alienat. Mart. de Sil. de feud. nu.19.rub.quis poſſit dare in feudum. nume. 19.fol.3. Tom.10.Par.1.

Solus

Source : BIU Cujas

Solus animalia ad opus ecclesiæ deputata alienare non potest. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alie. rub. 10. numero 6. fol. 412. T. 15. P. 2.
Hodie de consuetudine Regni infeudare potest. Mart. de Sil. de feud. num. 12. rub. quis possit dare in feudum. fol. 3. T. 10. P. 1.
Non potest prescribere facultatē alienandi sine consensu capituli. Francischi. Cort. de feud. num. 8. fol. 52. T. 10. P. 2.
Potest alienare bona ecclesiæ, quæ seruando seruari non possunt, veluti vestes, & fructus Guliel. Redoa. de reb ecclc. non alie. rub. 5. num. 6. fol. 408. T. 15 P. 2.
Potest infeudare sine consensu capituli rem versam ad ecclesiā, quam tamen ab initio non poterat sine capitulo infeudare. Frā. Curt. de feud quæst. 2. 2. Par. princ. num. 4. fol. 51. T. 10. P. 2.
Potest parcere emphytheutę cessanti in solutione cononis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. num. 57. fol. 414. T. 15. P. 2.
Potest recipiendo solutionem remittere caducitatem. Fran. Curt. de feud quæst. 2. 2. Par. princ num. 7. fol. 51. T. 10. P. 2.
Quando potest remittere feloniam. Guliel. Redoa. de Reb. eccle. non alie. cap. 28. num. 42 fol. 403. T. 15. P. 2.
Recipiens pensionem ecclesiæ collegiatæ non præiudicat. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. quæst. 20. num. 14. f. 506. T. 15. P. 2.
Sine capitulo potest repudiare legatū factum ecclesiæ. Fran. Cur. de feud. quæst. 2. 2. Par. princ. num. 2. fol 51. T. 10. P. 2.
Vbi est diffamatus, inquiri potest, tam in capite, quàm in membris. Boni. Cont. de accusatio. & inquisitio. nu. 37. f. 7. T. 11. P. 1.
Specialis, vbi non subest, per quem fiat contractus ecclesiæ, tutius est facere curatorem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 28 Casu. 1. nu. 8. fol. 438 T. 15. P. 2.
Stante necessitate, res ecclesiæ sine solemnitatibus alienat. & quomodo Idem ibidem rub 18. num. 76. fol. 421.
Suam, Sed non ecclesiæ iniuriam remittere potest. Bern. Commen. in lucer. inq. hęret. prauit. versi. lamiarum. num. 85. folio 355. Tom. 11. P. 2.
Subsidium conferre potest de redditibus ecclesiasticis consanguineis, & amicis suis potius, quàm alijs. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. videtur. num. 22. fol. 471. T 15. P. 2.
Successor, est quasi hæres præcessoris. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæst. 5. num. 1. fol. 477. T. 15. P. 2.
Tenetur ad funeris impensas, & infirmitatis sui prædecessoris Pet Rebuff de priuil. scholor. priuil. 26. num. 3. fol. 39. T. 18. Et Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. & prælatus. numero 1. fol. 478. T. 15. P. 2.
Superior aliquoties supplet de his quæ fiunt in iudicio. Fran Paui. de offi. & potest. offic. cap. sede vacan. numer. 20. prælud. 6 folio 412 Tom. 13. P. 2.
An possit infeudare rem solitam infeudari sine consensu prælati inferioris. Fran. Curt. de feud. q. 10. nu 1. f. 56 Tom. 10. Par. 2.
Nil petere potest inferioribus ad sinodum venientibus aliquid portantibus Fran. Paui. de visitat. 2. Par. nume. 24. quęst. 1. folio 193. Tomo 14.
Potest reuocare illicitam infeudationem. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alien. versic. sed si locatio. numero 29. folio 479. Tom. 15 Par. 2.
Suspectus ab administratione repellitur. & an tutori æquiparetur. Vital. de Camba. de claus. versi. nil. nouari. nu. 8. f. 385. Tom. 18.
Tenetur acquirere ecclesię. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. quęs. 15. num. 3. fol. 259. T. 14.
Acquirere ecclesiæ, & contra negligentem datur actio ad interesse lucri cessantis. Fran. Curt. de feud. 2. Par. princ. quęst. 1. nu. 12. fol, 51. T. 10. P. 2.
De culpa per eum de rebus ecclesiæ commissa. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. §. quid dicendum quæst. 3. num. 24. fol. 225. T. 14.
De excessu vicarij in visitando. Ioā. Frā. Paui. de visitat. q. 2. 1. Par. num. 50. fol. 180. T. 14.
De redditibus ecclesię alere consanguineos. Guliel. Redoa. de spol. eccle. num. 10. quæst. 3. fol. 224. T. 14.
Ex dolo vel culpa non leui commissa circa res ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 2. nu. 54. fol. 406 T. 15. P. 2.
Facere inuentarium de rebus ecclesiæ tempore suæ creationis Ioan. Francis. Paui de visitat. quæst. 7. 2. Part. nu. 25. fol. 203. T. 14.
Reddere rationem suæ administrationis. Fran. Sarment. de reddit. eccle. cap. 1. 3. Par. num 6. fol. 380. T. 15. Par. 2.
Refarcire quod sua negligentia omisit, vtiliter facere. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 7. num. 10. fol. 396. T. 15. P 2.
Soluere omnia debita sui prædecessoris, si non fecit inuētarium, si fecit, tenetur pro viribus hæreditatis secundum aliquos. Guliel. Redoa. de spol. eccle. quæst 10. num. 2. fol 249. T. 14.
Suis consanguineis competens subsidium conferre Guliel. Redoa. de reb. ecclesiast. non alie. versi. fallit, il primo num. 10. fol. 465. Tom. 15. Par. 2.
Triplici ratione non vendit prætio suum officium circa spiritualia Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 3. c. 23. nu. 4. fol. 99. T. 15. P. 2.
Tripliciter potest rem ecclesiæ subripere. M. Ant. Marsil. de eccl. reddit. cap. 37. num. 9. fol. 368. To. 15. P. 2.
Tutori æquiparatur Ioan. de Selu. de benefi. quæst. 38. Par. 3. num. 3. fol. 91. T. 15. P. 2.
Vassallum suum offendens quomodo puniantur. Vdalric. Zas. de feud. 10. Par. num. 88. fol. 320. T. 10. P. 1.
Vbi per simoniam intrat, ibi plus est timenda calamitas, quàm salus speranda. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. numero 23. cap. 10. fol. 110. T. 15. P. 2.
Vel clericus alienans res ecclesiæ cōtra formā iuris, an cōtraueniēs possit propria auctoritate apprehendere possessionem rei, quā alienauit. Ioan. Bertachi: de epi. 4. P. num. 122. fol. 343. T. 13. P. 2.
Qui diu tenuit beneficium, an præsumatur canonicè institutus Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 10. num. 37. fol. 61. T. 17.
Vel ecclesia alienum detinere non debet. Guliel. Redoa. de reb ecclc. non alie. casu 5. nu. 6. fol. 455. T. 15. P. 2.
Vel iudex excommunicans aliquem monitione non præmissa, suspensus est per mensem ab ingressu ecclesiæ. Io. a Capistr. de excommunicat. nu. 51. fol. 399. T. 14.
Vel œconomus, agens nomine ecclesiæ debet libellum formare nomine ecclesiæ, Nepos a Montal. de exceptio. art. 18. nume. 8. fol. 114. Tom. 13. Par. 2.
Vel officialis, an possit cogere meretricem ad pœnitentiam, & ad dimittēdum concubinatum, & si sit incorrigibilis, an possit excommunicari Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. hoc enim nu. 2 fol. 195. Tom. 11. Par. 1.
Vel quilibet de ecclesia repetere potest sine citatione de rato. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. sed deinde. nume. 18 fol. 511. Tom. 15. Par. 2.
Vel Rector alicuius ecclesiæ, qui est clericus sęcularis, & habet bona patrimonialia, de quibus bonis sepelietur. Pet. de Vbald. de cano. episc. & paroc. cap 13. nu. 8. fol. 240. T. 15. P. 2.
Vendens quando, & in quo casu habeat fidem de pretio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. cap. 17. nu. 7 fol. 398 T. 15. P. 2.
Rem ecclesiæ, regulariter non potest fidem habere de pretio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 17. nu. 5. fol. 398. T. 15. P. 2.
Vendere non potest ius colligendi fructus. idem ibidem. casu. 2. rub. 33. nu. 16. fol. 453.
Videtur æquiparari tutori, vel curatori minoris. idem ibidem. ver. & deueniendo. nu. 2. fol. 474.
Vltra tempus suum ecclesiam locare non potest. idem vbi supra. cap. 2, rub. 33. nu. 20. fol. 453. T. 15. P. 2.
Vltra tempus vitæ suæ nō locat res ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 4. versi. quod autem. nume. 13. fol. 408. Tom. 15. Par. secunda.
Vnius ecclesiæ potest certa iura parochialia in ecclesia aliena præscribere. Io. Fran. Balb. de præscript. quæst. 18. nu. 2. fol. 92. T. 17.
Vt intra annum eligatur, curādum est. Quintil. Mandos. de annal. casi. versi. dum causas. nu. 78. fol. 213. T. 17.

Prælegata quatenus considerentur.

* PRÆLEGATA differunt ab hæreditate. Ioan. Lecirier. de primoge. quæst. 5. 2. lib. nu. 5. fol. 51. T. 10 P. 1.
Non veniunt in restitutione. Sebast. Montic. de inuent. cap 9. num. 375. fol. 231. Tom 8. Par. 2.
Nunquid veniant in substitutione exemplari. Ang. de Gambel. de testamen glos. 81. nu. 17. fol. 66. T. 8. P. 1.

Prælegatum quomodo accipiatur.

* PRAELEGATVM dotis non venit in restitutione fideicommissi. Bald. Nouel. de dote. regu. 62. nu. 1. fol. 212. T. 9.
Vni hæredum ex causa ademptum, an faciat admere aliud prælegatum, alteri hæredi ex eadem causa factum. Ang. de Gambel. de testamen. glos. 33. nu. 9. fol. 47. T. 8. P. 1.

De Prælijs, ac pręliantibus.

* PRAELIA cruentissima Seyllę contra Marianos, quibus interēpti sunt 150. milia ciuium Romanorum. Conrad. Brun. de seditio. cap. 9. nu. 8. fol. 125. Tom. 11. Par. 1.
* Prælientes in pelago tenentur scire naturam aquarum marium. Iul. Feret. de re naual lib. 16. nu. 2. fol. 355. T. 12.
* PRAELIVM in cœlo factum. Pet. Belli. de re milita. titul. 1. Par. 2. nu. 2. fol. 335. Tom. 16.
Tendit ad necem, sed non carcer. Hier. Preuidel. de peste, & eius priuil. versi. vnum. nu. 11. fol 178. T. 18.
Vel pugna non potest per arbitrum iudicari. Paris a Put. de re milit. versi. pugna. nu. 1. fol. 428. T. 16.

Præmia cui debentur.

* PRAEMIA emeritis debentur. Pet. Belli. de re milit. 7. Par. oper. tit. 1. num. 36. fol. 353. T. 16.
Sunt virtuosis concedenda. Pet. Lenauder. de priuil. docto. 4. Par. nu. 39. quęst. 21. fol. 12. T. 18.
Virtuti sunt tribuenda latè. Horat. Lut. de priuil. scholar. nu. 4. cum seq. fol. 70 Tom. 18.
* PRAEMII mēsura dignitates metitur. Ioan Montaig de auct. magni concilij. versi. primam. nu. 13. fol. 264. T. 16.
* PRÆMIO, & pœna Respublica sustinetur. Pet. Belli. de re milit. tit. 1. 7. Par. oper. nu. 1. fol. 352. T. 16 Et Horat. Lut. de priuil. Scholar. nu. 4. & 5. in præfat. fol. 70. T. 18.

Præmium variè considerari, ac operari contingit.

* PRÆMIVM a Principe constitutum brauium occupanti, censetur propter equi cursum. Ant. Corset. de brauio. quæst. 4. numero 3. fol. 325. Tom 12.
Amplissimum proborum hominum rectè factorum. Albert. Bolognet. de l. iure, & æquita. cap. 3. nu. 35. fol. 292. T. 1.
Bene viuentium multiplex. Costant Roger. de summo bono. versi. sexto principaliter. nu. 1. 2. 3. 4. 5 & 8. fol. 14. T 3. P. 2.
Debet esse par labori. Gaspar. Beat. de inop. debit. &c. cap. 6. nu. 8. fol. 219. Tom. 3. Par. 2.
Ex eo quod quis in pugna, non consequitur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 156. nu 8. fol. 450. T. 11. P. 1.
Ex maleficio suo quis nō debet reportare. Roland. a Valle de dot. quæst. 61. nu. 14. fol. 376. Tom. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In agro dominico non debet quæri, tamen metẽtibus dari debet. Paul.Roma.de penſio.eccleſiaſt.cap.1.nume.16.fol. 310.Tom. 15.Par.prima.

Legale perdit, qui ſibi ius dicit propria auctoritate. Roland.a Valle de dote quæſt.63.nu.2.fol.377.T.9.

Maius an ſit conſeruare, quam requirere. Signor.de Homad e.vtrũ pref.Doc &c.verſi.quæſt.nu.24.fol.24 T.18.

Non debet quis conſequi ex delicto. Bald.Peruſ.de ſtat.verſi.priores.nu.2.col.2.fol.138.T.2. Et Nic.Moron.de fide treug.& pac. quæſt.127.nu.9.fol 441.T.11.P.1.

Primo aſcendenti muros hoſtiles, cui detur ſi multi conſcendant. Pet.Belli.de re milit.tit.4.nu.10.fol.356.T.16.

Promiſſum capienti bannitum, non debetur illi qui bannitum capit.ratione ſui officij.Pariſ.de Put.de ſindic.ver.præmium.nu.1. fol.299.Tom.17.

Quis duorum ſimul intrantium habere debeat, vbi de primo dictum, item de vexillo hoſtiũ capto a duobus. Ang. de Gambel. de teſtamen.gloſ.19.nu.2.fol.43.T.8.P.1.

Si quis habere debet reſpectu alicuius qualitatis, ſi duæ qualitates in aliquo concurrãt duplex præmium habere debet. Maria Soci.de oblatio libel.18.nu.70.fol.135.T.14.

Vni promiſſum, quãdo duobus dari poſſit. Ant.Corſet.de brauio. quæſt.1.nu.6.fol.324.Tom.12.

*PRÆMORI aliquem vbi requiritur, non ſufficit quod ſimul moriantur, vel quòd non appareat quis prius mortuus fuerit; immo debet apparere quis primò ab humanis deceſſerit. Roland. a Valle de dote quæſt.60.nu.7.fol.376.T.9.

*PRÆNOSCERE, & prænunciare de futuris quando liceat, & quando non. Gondiſal.de hæret.quæſt.9.nu.7.fol.35.T.11.P.2.

*PRÆOCVPATIO vnius, impedit noui iuris acquiſitionem alteri faciendam. Alberic.a Roſ.de ſtat.q.78.nu.20.fol.80.T.2.

*PRÆPARAMENTA ad aliquid faciendum licèt videantur eſſe conatus, poſſunt tamen per ſe conſiderata dici delictũ, ſeu pars delicti, & debent puniri. Robert. Lancellot.de attentat.ampliat. 11.nu.13.fol 320.Tom.5.

Ad aliquid faciendum ſufficere dicuntur, vt ipſum factum cenſeatur. Nic.Boer.de ſeditio.verſi.7.& vltimo.n.39.fol.97.T.11.P.1.

De Pręparantibus, atque prępparationibus.

*PRÆPARANS ſe ad indulgentiam, quæ conceditur certo tempore, & loco, ſi dum ſumit iter, committit peccatum mortale, & ſtatim doleat, conſequitur indulgentiam, Feli.Sande.de indulg. nu.28.fol 159 Tom.14.

*PRÆPARANTIS cauſæ iudex debet eſſe præparatę. Quintil.Mãdoſ.de inhibit.quæſt.123.nu.5.fol.114.T.5.

*PRÆPARATIO ad offendendum excuſat aduerſarium, ſi ſe preparat ad idem, ne ius ſibi fiat. Nic.Moron.de fide treug. & pac. quæſt.12.nu.22.fol.440.T.11.P.2.

Et ordinatio varijs modis demonſtratur. Fran. Brun.de indic.& tortur. verſi lex hæc nu.68.fol.265.T.11.P.1.

*PRÆPARATIONES, & ordinationes faciunt indicium ad penſamentum. Fran.Brun.de indic.& tortur.n.67.fol.265.T.11.P.1.

Præparatoria variè conſiderantur.

*PRÆPARATORIA adulterij, an inducant dotis priuationem, ſicut verum adulterium, diffusè diſputatur. Bermon. Chouer. de pub.concub.verſi.ſupereſt.nu.77.fol.152.T.11.P.1.

Adulterij quæ dicantur. Bermon. Chouer. de pub.concub.verſic. ſupereſt.nu.78.fol.152.T.11 P.1.

Data ad effectum poteſtatis alicuius, poteſtatem ipſam aliter non abſorbere. Per. And.Gamb.de auct.leg.de lat.verſic. comende. nu.46.fol.179.T.13.P.2.

Dicuntur omnia, quæ fiunt ante litem conteſtatam, & circa & libello excepto nihil vitiat. Sebaſt.Vant.de nullitat.ver. poſtquã. nu.47.fol.415.Tom.4.

Et præparatum, parem habent iuris rationem. Ant. Marſil. de eccleſiaſt.reddit.cap.24.nu.14.fol.356.T.15.P.2.

In adulterio, adulterium probant. Fran. Brun. de indic. & tortur. verſi.lex.nu.69.fol.266.T.11.P.1.

Præmittuntur, & præcedunt ad maiorem intellectum. Ant. Bard. de temp.vtili cap.16.nu.3.fol.222.T.5.

Præpoſiti varia conſideratio.

*PRÆPOSITI agentium in rebus. Pet.Beli.de re milit. titul. 10. 1. Par.nu.30.fol.337.Tom 16.

Aſſertio notata. Fran.Sosbech.ad vſus feudo.Par.11.nu. 48.fol.141. Tom.10.Par.2.

Et Abbates non ſunt domini, ſed adminiſtratores eccleſiarum, & monaſteriorum, quibus ipſi præſunt. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar.gloſ.3.nu.3.fol.129.T.18.

Et priores quomodo ſedere debeant, remiſſiuè. Card. Iacobat. de concil.lib.1.art.6.nu.6.fol.209.T.13 P.1.

Gregum. Pet.Belli.de re milit.tit. 16.nu.20 fol 339.T.16.

Laborum qui ſint, Reſtaur.Caſtal.de Imperat.quæſt. 83. nume.12. fol.66.Tom 15.

Nauis an teneantur pro deiectis, & fuſis in nauim. Iul. Feret. de re naual.lib.12.nu.112.fol.349.T.12.

Qui dicantur Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar gloſ.6.num.1.fol. 130.Tom.18.

Stabulorum. Pet. Belli.de re milit.titul.16. 1. Par. numero 21. folio 339. Tom 16.

Vicem in ſocietate dignior obtinet. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar.gloſ.5.nu.4.fol.130.T.18.

De præpoſitione, ac eius natura, effectuque.

*PRAEPOSITIO. A ſeparationem denotat, & quomodo exponatur. Albert.de Pergam.de præpoſitio.num 8.& 9 fol.274.T.18.

Ab.ſeparationẽ denotat. Albert.de Pergam.de præpoſitio. num. 12.fol.274.Tomo.18.

Ad.quid ſignificat, & quid comprehendat. Albert.de Pergam.de præpoſi.num.1.fol.274.Tom.18.

Aduerſus quomodo exponatur. Albert.de Pergam.de præpoſitio. num.7.fol.274.Tom.18.

Apud.non ſolum poſſeſſionem, ſed etiam detẽtionem ſignificat. Idem ibidem.num.4.

Circa. quomodo exponatur, & quid denotet. Albert.de Pergam. de præpoſitio.num.14 fol.274.Tom.18.

Citra; tam ſenſum, quàm verbum copulat, & quid aliud ſignificet. Idem ibidem.num.13.

Contra, propter, ſine; quid importent. Idem ibidẽ.& idem.nu.15.

Coram quid denotat. Albert.de Pergam.de præpoſitio. numero 16.fol.274.Tom.18.

E.ſolẽnitatẽ, ſeu auctoritatis cõmẽdationẽ, ſeu celebritatẽ importat ſchedulare Magiſtrat.ciuil.titu.de magiſtrat.municipal.&c. fol.195.col 2.circa med.in illis verbis nam & præpoſitio.T.16.

Ex.denotat cauſam immediatam. Rain.Corſet.de indagat. iuris. lib.1.cap.21.num.6.fol.281.Tom.1.

Extra quomodo exponatur. Albert.de Pergam.de præpoſitio.nu. 4.fol.274.Tom.18.

Pro. eſt improprianda, vt non reſultet ſimonia. Guliel.Redoa.de Simo.Mental.Par.2.cap.8.num.23.fol.63.Tom.15.Par.2.

Propè. æquipollentiam notat, & quid comprehendat. Albert.de Pergam.de præpoſitio.num.34.& 145.fol.274.& 277. Tom 18.

Propter.quid ſignificet. Albert. de Pergam.de præpoſitio.nu.33. fol.274.Tom.18.

Subter, & ſub.quomodo exponatur. Albert.de Pergam.de præpoſitio.num.35.fol.274.Tom.18.

Supra.quomodo exponatur, & quid denotet. Albert. de Pargam. de præpoſitio.num.35.fol.274.Tom.18.

Vltra ad modicum refertur, & excluſiuè ponitur. Idem ibidem. num.37.fol.275.

Vſque.quomodo ſumatur, & quid operetur. Albert.de Pergam. de præpoſitio.num.38.& 142.fol.275.& 277.Tom.28.

*PRAEPOSITIO nominis proprij, an aliquid referat in obligatione procuratoris. Nic.Moron.de fide treg.& pac.quæſtione 133. numero 3.fol.443.Tom.11.Par.1.

*PRAEPOSITIONES, & aduerbia mutant propriam ſignificationem. Bald.Peruſ.de ſtatu.verſic.domus.nu 4.folio 108.T.2.

In compoſitione addunt. Alberic.a Roſ.de ſtat.quæſt 99.num.6. fol.39.Tomo.2.

*PRAEPOSITIONIS pro, ſignificatio, ſeu ſignificata. Guliel. Redoal.de Simo.mental. Par.2. cap.8.num.22.& 23. fol.63.Tom. 15.Par.2 Et idem ibidem.cap.36.num.7.fol.101.vult dicere. 85. Tom.15.Par.2.

*PRAEPOSITIVA, an, & quare ſit in eccleſia poſt epiſcopum maior. Gondiſſal.Villadie.de legat.q.11.num.54.fol.266. Tom.14. Par.ſecunda.

Eſt dignitas. Guliel. Rədoa de Simo.mental.Par.1.cap.19.nume. 7.fol.7.Tom.15.Par.2.

*PRAEPOSITVRARVM diſpoſitio ad ſolum generalem abſquè conuentu ſpectat. Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar.gl.6.nu.3. fol.130.Tom.18.

* PRAEPOSITVRAE quæ intelligantur reſtruatæ per regulam cãcellariæ. Idem ibidem.num.2.

Præpoſitus multipliciter accipitur.

*PRAEPOSITVS, an obligetur ex contractu ſerui. Iul. Feret.de re naual.lib.1.in proœm.num.47.fol.327.Tom.12.

Baſtagarum. Pet.Belli.de re milit.titu.16.num.14.fol 337.Tom.16.

Laborum. Pet.Belli.de re milit.tit.10.num.16.fol.337.Tom.16.

Recipiendis mercibus qui vulgò ſupracarico appellatur, nõ poteſt diem cõuentum ad nauigandum inter magiſtrum nauis, & dominum proferre, niſi in mandatis habeat. Benuenu. ſtrac. de nauigar.num.11.fol.314.Tom.6.Par.1.

Regimini alicuius eccleſiæ efficitur ciuis, quàmdiu durat in illo officio. Pariſ de Put.de ſindica.verſi. ſtatutum.nume.2.fol.253. Tom.7.

Sacri cubiculi æqua eſt dignatate cum præfecto præto. Pet. Belli. de re milit.titu.14.num.3.fol 339.Tom.16.

* PRAEPOSTERATIO quando noceat, & quãdo non. Albert.Bru. de rebus dub.verſ.de qua materia.num.5.fol.366.Tom.18.

*PRAEROGATIO fatalium arbitrio iudicis datur. Ioan. Slafil.ſuper cõmiſſ.& lit.iuſti.verſi.vltimo quo.num.5.fol.294.T.15.P.1.

De prærogatiuis.

*PRAEROGATIVA ad conferendum beneficium, non extenditur ad priuandum beneficio. Chriſtoph. Roffinia.de benefi.cap.1. num.15.fol.247.Tom.15.Par.2

Aliqua ſummi pontificis, & eius multiplici denominatione. Ant. Bard.de temp.vtili.cap.15.num.2.fol 221.Tom.5.

Captiuis, & carceratis conceſſa, etiam carceratis ex delicto competit. Matth e.Brun.de ceſſio.bono.quæſt.27.princ.num.11.fol. 202.Tom.3.Par.2.

Doctorum. Ioan.a Capiſtr.in Specu.conſcientiæ.verſi.reſtat nunc. numero 39.fol.342.Tom.1.

Familiaritatis durat, quousq; durat familiaritas. Pet. And. Gamb. de auct.leg.de lat.lib.3.num.136.fol 168.Tom.13.Par.2.

In

Source : BIU Cujas

In dubio præſumitur realis. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutur. vrb. præſcript. gloſ. 3. nu. 24. vult dicere. 25 fol. 179. T. 17.
Realis tranſmittitur ad omnes, ſecus autem perſonalis. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 3. nume. 24. fol. 179. T. 17.
*PRÆROGATIVÆ honoris, & præeminentiæ 11. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 2. nu. 4. fol. 205. T. 13. P. 1.
Item alia & ſic 12. ibidem.
Et ſecundum alios aliæ. ibidem.
Iuris primogenituræ conſuetudinarij an extendantur ab bona extra territorium conſuetudinis ſita in bonis immobilibus Ioan. Le Cirier. de primoge. lib. 2. quæſt. 7. fol. 40. T. 10. P. 1.
*PRÆS idem, quod vadimonium. Rain. Corſet. de indagat. iuris lib. 2. cap. 7. nu. 3. fol. 283. T. 1.

Præsbyter quomodo miſcellaneè conſideretur, & eius effectus.

*PRÆSBYTER abſentans ſe à beneficio requirente reſidentiam propter aeris corruptionem non poteſt priuari beneficio. Ioan. Boui. de ſtatutar. vrb præſcript. glo. 21. nu. 89. fol. 196. T. 17.
Ad opus rurale, vel aliud quod uis iturus, an poſſit mane omnes horas inſimul dicere. Albert. de Fera. de horis cano. tit. de horis canonicis. nu. 1. fol. 550. T. 15. P. 2.
Alicuius eccleſiæ ſi non habet vnde viuat, qualiter ei ſuccurratur. Ioan. de Selua. de benefi. quæſt. 5. Par. 1. nume. 213. fol. 22. Tom. 15. Par. 1.
Alienus alterius parochianum audire non poteſt, ſed bene frater minor. Laurent. Rodulf. de vſur. quæſt. 80. nu. 32. fol. 31. T. 7.
An poſſit celebrare, vel officia facere pro pecunia. Ioan. Caraf. de ſimo. mental. verſi. ſimonia. nu. 93. fol. 120. T. 15. P. 2.
Inſtituere nepotem ex ſpurio deſcendẽtem. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. impropriè. nu. 71. fol. 187. T. 11. P. 1.
Inſtituere nepotem legitimum ex filio ſpurio. Marq. de Suſ. de cęlib. ſacerd. non abrog cap. 6. nu. 6. fol. 120. T. 14.
Cardinalis, maior eſt diacono, quia cardinalis præsbyter eſt in ſecũdo ordine. Diaconus verò cardinalis in tertio. Hier. Manfred. de Cardin. quæſt. 97. fol. 98. T. 13. P. 2.
Celebrans ſi fuerit offenſus, quomodo defendi poſſit. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. quæſt. 8. nu. 27. fol. 204. T. 7.
Cognoſcens filiam ſpiritualem diuerſis pœnis debet puniri. Bermon. Chouer. de pub. concub. vrb. de inceſtu nume. 27. fol. 156. Tom. 11. Par. 1.
Filiam ſpiritualem, quam audiuit de confeſſione, vel quam baptizauit, committit inceſtum. Bermon. Chouer. de pub. concub. nu. 3. fol. 154. Tom. 11. Par. 1.
Soluram, dicitur tantum committere ſimplicem fornicationem. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de inceſtu. nume. 3. folio 156. Tom. 11. Par. 1.
Conuictus de ſimonia per accuſationem priuatur beneficio, & ordine, ſecus ſi in modum exceptionis, & ſi in modum inquiſitionis conuincitur, priuatur beneficio, & non ordine. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 4. capitu. 9. nume. 29. folio 110. Tomo 15. Par. 2.
Cuius culpa, ſeu negligentia infirmus moritur ſine confeſſione, quomodo puniri debet. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. quia negligentia. nume. 2. vult. dicere. nume. 3. folio 171. Tom. 11. Par. prima.
De facultatibus eccleſiæ ſuo nec alieno nomine fraudem facere debet, aliter eſſet ſacrilegus. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. quæſt. 7. 2. Par. nu. 28. fol. 203. T. 14.
Eſt nomen ætatis. Card. Iacobat. de concil. lib. 1 art. 4. nume. 4. fol. 208. Tom. 13. Par. 1.
Euchariſtiam paratam ſemper habere debet. Io. Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 8. 1. Par. nu. 27. fol. 167. T. 14.
Et non bene cuſtodiens quomodo puniatur. ibidem.
Ex ſola confeſſione mulieris non venit puniendus. tamen propter diffamationem debet ſe purgare. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de ſtupro. nu. 12. fol. 156. T. 11. P. 1.
Excommunicatus, vel ſimpliciter ſuſpenſus ab ordinibus ſuis, effi citur irregularis, ſi in a colythatu miniſtrauerit. Nic. Plo. de irregularita. verſi. ad habendam. nu. 31. fol. 402. T. 14.
Exoſus populo, qui non poteſt ibi retinere beneficium ſine ſcandalo debet remoueri. Ioann. de Selua de benefi. quæſt. 37. Par. 3. nu. 5. fol. 90. Tom. 15. Par. 1.
Factus, præſumitur antea clericus fuiſſe, licèt clericatum non probet. Chriſto. Roffi. de benefi. capitu. 1. nume. 48. fol. 248. Tom. 15. Par. ſecunda.
In qua ætate ordinari debeat. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 13. nu. 1. fol. 160. T. 13. P. 1.
Nec ſuo, nec alieno nomine de facultatibus eccleſiæ res poteſt cõparare. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 23. nume. 57. fol. 354. Tom. 15. Par. 2.
Non baptizatus diſpenſari poteſt, cum recipiente fortiuè diaconatum. Ioann. Fran. Paui. de viſitatio. quæſtio. 6. 2. Par. nume. 7. fol. 201. Tom. 14.
Licèt quòd ad ſe ſacramentum non conficiat, alijs tamen proficit, qui credunt eum baptizatum Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 6. 2. Par. nu. 6. fol. 201. T. 14.
Non benè cuſtodiens, quomodo puniatur. Ioann. Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 8. 1. Par. nume. 27. folio 167. vult dicere folio 187. Tomo 14.
Non ordinatur quis ante vigeſimum quintum annũ. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 18. nu. 11. fol. 349. T. 15. P. 2.
Non poteſt eſſe, qui vinum neſcit bibere. Alber. de Fera. de horis cano. nu. 25. fol. 561. T. 15. P. 2.
Nunquid a patria poteſtate liberatus ſit. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & cano. nu. 323. fol. 208. T. 1.
Parochianus, eius parochianos in feſtiuitatis diebus poteſt compellere ad faciendas oblationes. Maria. Soci. de oblatio. dub. 4. nu. 57. fol. 141. Tom. 14.
Non poteſt ſe impedire in diſpoſitis a ſuperiore. Ant. Roſel. de indulg. nu. 104. fol. 151. T. 14.
Perdit beneficia priora, ſi de ſciente ſit facta ſimonia. Guliel. Redoa de ſimo. mental. 4. Par. capitu. 9. nume. 30 fol. 110. Tom. 15. Par ſecunda.
Poteſt audire de confeſſione, & abſoluere concubinam, cum qua comiſit adulterium, vel fornicationem, & ei pœnitentiam dare etiam pro illo peccato commiſſo cum ea. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub de inceſtu. numero 28. folio 156. Tom. vndecimo, Par. prima.
Præſentatus ab Abbate quoad temporalia poteſt renunciare in manibus epiſcopi quoad ſpiritualia. Egid. de Bellamer. de permutatio. benefi. 4. Par. quæſtio. 4. numero 3. folio 200. Tom. 15. Par. ſecunda.
Primo ordinatus quis fuerit. Io. Bertachi. de epiſc. verſi. ducenteſimæ. nu. 3 fol. 301. T. 13. P. 2.
Qua intentione poſſit operas ſuas locare. Alber. de Fera. de horis cano. nu. 22 fol. 561. T. 15. P. 2.
Quando miſſam celebrare poſſit non dicto matutinali officio. Albert. de Fera. de horis. cano. numero 23. folio 561. Tom. decimo-quinto, Par. 2.
Relinquere poterit ſeruitoribus mercedes de fructibus eccleſię, & mobilibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. nunc autem nu. 23. fol. 467. T. 15. P. 2.
Item, & prælatus ibidem.
Seu clericus qualiter olim pro fornicatione puniebatur, & qualiter hodie. Paul. Gril. de pœnis omnifar. coit. quæſt. 9. num. 3. fol. 303. Tom. 11. Par. 1.
Si fornicationem fecerit, decem annorum pœnitentiam agat, ſecundum formam traditam. remiſſiuè. Io. a Capiſtr. de excom-mu. fol. 398. canon. pri. col. 3 circ. princ. T. 14.
Solus nõ poteſt miſſarum ſolemnia, vel alia diuina officia celebrare. Ioan. Calderi. de interdict. eccleſiaſt. verſi. ſed quid num. 71. fol. 329. Tom. 14.
Venator quomodo puniatur. Sebaſt. Medices de venatio &c. q. 9. nu. 5. fol. 399. Tom. 17.

De Præsbyteratu.

*PRAESBYTERATVS gradum, an, & quando poſſint aſſumere qui corpore non ſunt perfecti, ſed debilitati, aut in membris excedunt, quos hic enumerat latè. Io. de Selua de benefi. quæſt. 5. Par. 3. nu. 43. fol. 57. T. 15. P. 2.
Literæ ordines nõ probant Ioan. Coraſ. de benefi. P. 3. cap. 1. nu. 6. fol. 292. Tom. 15. Par. 2.
Ordo in 25. ætatis anno diaconatus, in 20. ſubdiaconatus verò. 18. imprimitur in minoribus ſeptem annis opus eſſe. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nume. 432. folio 209. Tom. 13. Par. ſecunda.

Præsbyteri in plurali qualiter accipiantur, & qui ſint eorum. effectus.

*PRAESBITERI ante ingreſſum epiſcopi viſitantis ingredi, & ſedere non debent Fran. Paui. de viſitatio. 2. Par. quæſt. 1. nume. 2. fol. 192. Tom. 14.
Ante ordinationem vouent cęlibatum. Ant. Gub. Coſta. de ſponſal. comment. ver ſecundum leges. nu. 120. fol. 54. T. 9.
Concubinas in ſuis domibus tenentes duo grauia committunt. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. patres nume. 9. fol. 145. Tom. 11. Par. 1.
Degradatus iuris diuini priuilegium retinet. Ioan. de Selua de benefi. quæſt. 4. nu. 41. fol. 9. T. 15. P. 1.
Diaconi de iure ciuili in patris poteſtate remanent. Proſdoc. de comit. de differ. iur. ci. & cano. verſi. quoniam. nume. 29. folio 192. Tom. primo.
Et Diaconi Cardinales non præſtant obedientiam Papæ. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 13. nu. 25. fol. 369. T. 2.
Et diaconi quorum antea incertus erat numerus, ad certum numerum redacti. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 2. num. 10. fol. 341. Tom. 15. Par. 2.
Epiſcopi ſinonimi erant in primitiua eccleſia epiſcopatuum, & parochiarum fines prouinciarumque termini, quo tempore diſtincti. Io. a Capiſtr. de auct. Papæ Par. 3. 2. Par. princ. nu. 97. fol. 63. Tom. 13. Par. 1.
Et rectores ſuccedunt hodie in loco 72. diſcipulorum. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. capitu. 8. nume. 5. folio 38. Tom. 15. Par. ſecunda.
Etiam Græci non poſſunt vxores ſibi copulate. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſic. patres nume. 20. folio 146. Tom. vndecimo, Par. prima.
Et epiſcoporum abuſibus remanent indocti, impuniti, & ad ſcelera proni. Bald. de exemptio. nu. 25. fol. 197. T. 12.
Græcè, latinè ſeniores dicuntur. Marc. Mant. in dial. de concil. verſi. ſtatim nu. 22 fol. 184. T. 13. P. 1.
In carcerem quando conjciendi. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 16 nu. 29. fol. 138. T. 11. Par. 2.
In caſu, quo verberãtur, hoc debet fieri per miniſterium eccleſię, & in eccleſia ianuis clauſis, & non per laycum. verſi. Papa. num. 12. fol. 171. Tom. 11. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In qua ſcientia periti eſſe debeant. Ioan. de Selua de benefi. quęſt. 5. Par. 3. nu. 12. fol. 56. T. 15. P. 1.

Inferiores quo reſpectu de iure diuino ſint. Io. de Selua de benefi. quæſt. 4. Par. 1. nu. 40. fol. 9. T. 15. P. 2.

Manus quare ab epiſcopo oleo iniungãtur. Io. de Selua de benefi. quæſt. 5. Par. 1. nu. 205. fol. 21. T. 15. P. 1.

Niſi pro grauibus, & mortalibus culpis verberari non debent. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. Papa. nu. 11. fol. 171. Tom. 11. Par. 1.

Non ſunt torturæ ſupponendi, licèt bene clerici de iure ciuili Guido a Suza. de indic. & tortur. verſi. de quæſtionibus. nu. 107. fol. 246. Tom. 11. Par. 1.

Occidentales obligantur ad perpetuam continentiam. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. patres. numero 19. folio 146. Tom. 11. Par. 1.

Quare vouerunt caſtitatem, quatuor aſſignantur rationes. Idem. ibidem nu. 22.

Peccata hominum ſuis precibus comedere debent. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. patres. nume. 11. folio 145. Tomo 11. Par. 1.

Per tres annos inuenti in falſo teſtimonio ab officio ſuſpẽſi in monaſterio debent pœnitere. Io. Maria. de Monticel. de teſtib. folio 279. col. 4. circ. princ. Tom. 4.

Item & diaconi ibidem.

Pro teſtimonio non torquentur. Bald. de Perus, circa mater. teſti. 2. Par. nu. 1. fol. 71. Tom. 4.

Quaſi caſtrenſe peculium habent. Ioan. Saport. de collatio. cap. 5. nu. 87. fol. 464. Tom. 8. Par. 1.

Qui bene præſunt duplici honore digni ſunt. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 27. nu. 22. fol. 361. T. 15. P. 2.

Qui in delitijs viuunt in ſemetipſos mortui ſunt. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. numero 89. fol. 157. Tom. 13. P. 2.

Quòd ſucceſſerũt loco ſeptuaginta duorum. latè. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 8. fol. 156. T. 13. P. 2.

Vaccinam, vel veruicinam carnem cum aceto comedere debent, & lac bibere cap. 19. nu. 13. fol. 349. T. 15. P. 2.

*PRAESBYTERI ad celebrãdum negligentia. Io. a Capiſtr. inſpec. conſcient. nu. 225. fol. 333. T. 1.

*PRÆSBYTERICIDII, offenſæ perſonalis in epiſcopum, ſeu aliũ prælatum, inuaſionis romipetarum, ſeu aliorum quorumcunque ad Rom. Cur. veniẽtium prohibitionis abſolutio. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 419. fol. 162. T. 13. P. 2.

*PRÆSBYTERIS non curatis exercitium curæ animarum prohibitum eſt. Henric. Roſe. de ſinod. epiſc. concluſ. 13. nu. 232. fol. 397. Tom. 13. Par. 2.

*PRAESBYTERIS nunquam ius connubij fuit. Ant. Gub. Coſta. de ſponſ. coment. verſi. ſecundum leges. nu. 119. fol. 45. vult dicere. 54. Tom. 9.

Olim licuit vxores retinere ante ordinationem acceptas. Ant. Gub. Coſta. de matrim. nu. 118. fol. 45. vult dicere. 54. T. 9.

Præsbytero quid competat.

*PRAESBYTERO celebrare bis in die quibus caſibus liceat. Albert. de Fera. de horis cano. verſicu. & primo. nume. 24. fol. 561. Tom. 15. Par. 2.

Qui locat fructus beneficij, vtrum cura animarum concedi poſſit. Ioan. Caraf. de ſimo. menta. verſi. ſimonia. nume. 123. fol. 121. Tom. 15. Par. 2.

Qui non tenetur, poteſt dari pro opera ſpirituali aliquid abſquè vitio ſimoniæ. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. cap. 24. nu. 5. fol. 100. T. 15. Par. 2.

Præsbyterorum conſideratio.

*PRAESBYTERORVM cardinalium, & diaconorum certus debet eſſe numerus, quoniam eccleſiæ vrbis diſtinguuntur per titulos, & diaconias, præsbyteri Cardinales ſcribuntur cum titulo diaconi, & ſine titulo. Hier. Manfred. de Cardin. decis. 101. fol. 99. Tom. 13. Par. 2.

Et ſacerdotum appellatione prælati ſeculares veniunt. Henric. Bote. de ſinod. epiſc. 2. Par. nu. 14. fol. 381. T. 13. P. 2.

Filios illegitimos ad pontificatum aſſumi poſſe eccleſiæ vtilitate ſuadente. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. num. 147. fol. 205. Tom. 13. Par. 2.

Nomen qui ſacramenta miniſtrarẽt, quod vnum fuerit, & primũ. lib. 2. verſi. illud. nu. 2. fol. 156. T. 13. P. 2.

*PRRAESCRIBENDI aptitudo magis conſideranda eſt, quàm actus. Bald. Peruſ. de ſtat. verſi. præſcriptio. nu. 7. fol. 137. T. 2.

Modus multiplex. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcript. gloſ. 1. nu. 1. fol. 176. Tom. 17.

*PRAESCRIBENDO cenſum contra eccleſiam, ſemper quadraginta anni requiruntur cum bona fide. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 7. nu. 5. fol. 78. T. 17.

Seruitutem, quæ ſpecialiter requirantur. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 1. nu. 16. fol. 73. T. 15. P. 2.

Præſcribens circa diuerſa qualiter conſideretur.

*PRAESCRIBENS an ſit tutus in foro fori, & poli. Iul. Feret. de renaual. lib. 1. nu. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. & 90. fol. 327. T. 12.

Bonam fidem debet allegare, & allegata præſumitur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. & pro facilitori. nume. 3. fol. 498. Tom. 15. Par. 2.

Contra dominum habentem vtrumque dominium, nõ poteſt acquirere, niſi vtile dominium. Ioann. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 1. numero 10. fol. 79. Tom. 17.

Contra quem eſt iuris præſumptio, quæ habeat probare. Ioann. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 6. numero vndecimo, folio 63. Tom. 17.

Dicitur acquirere dominium reſpectu vtilitatis, & diſpoſitionis; quia poteſt vti re præſcripta vt vult, & de illa diſponere. Ioann. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 2. nu. 3. fol. 56. T. 17.

Fundum cenſetur eius augmentũ pręſcripſiſſe. Albert. Brun. Aſtẽſ. de augm. &c. concluſ. 17. princ. nu. 2. fol. 368. T. 17.

Fundum præſcribit, & omnia acceſſoria. Frã. Balb. de præſcriptio. quæſt. 2. nu. 13. fol. 56. Tom. 17.

Habet iuris præſumptionem pro ſe Fran. Balb. de præſcriptio. q. 3. nu. 4 fol. 75. Tom. 7.

Iuriſdictionem ſtatuendi poteſtatem præſcribit. Ioan. le Cirier. de primoge. nu 7. quæſt. 24. 1. lib. fol. 35. T. 10. P. 1.

Lucratum in ludo, an in foro conſcientiæ teneatur illud reſtituere. Stefan. Coſta. de ludo artic. 3. princ. nu. 13. fol. 167. T. 7.

Nullo vnquam tempore rei alienę conſcientiam habere debet. Io. Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 5. 2. Par. nume. 72. fol. 199. T. 14.

Poſt rem acquiſitam agit. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. verſi. regula. nu. 36. fol. 542. T. 15. P. 2.

Poteſtatem excommunicandi an pręſcribat, etiam poteſtate abſoluendi. Henric. Bot. de ſinod. epiſc. articul. 5. nume. 10. folio 406. Tom. 13. Par. 2.

Qui finita pręſcriptione nouerit rem finiſſe alienam, an teneatur in foro conſcientię reſtituere, remiſſiuè. Ant. Bard. de temp. vtili cap. 14. nu. 9. fol. 221. Tom. 5.

Rem, videtur eam ex titulo quo pręſcripſit, habere. Io. Fran. Bal. de pręſcriptio. quęſt. 12. nu. 3. fol. 72. T. 17.

Similis eſt ſoluenti. Io. Fran. Balb. de pręſcriptio. quęſt. 6. nu. 4. fol. 54. Tom. 17. Et Paris a Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 27. nu. 5. fol. 45. Tom. 4.

Spatio triginta annorum, ſi non habuit bonam fidem, licèt ſecundum leges pręſcribat, non tamen ſecundum canones. Ambroſ. de Vignat. de vſur. verſic. ſalubriter nume. 215. fol. 64. T. 7.

*PRAESCRIBENTEM in caſu pręmiſſo non potuiſſe præiudicare legato, qui non fuit negligens, quamuis præiudicauerit epiſcopo. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nume. 271. folio 170. Tom. 13. Par. 2.

Minore tempore ſolo titulo niti cõſueſcere. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitutio. in integ. cap. 59. nu. 3. fol. 130. T. 5.

*PRAESCRIBENTIS bona fides requiritur in præſcriptione iuris ſeruitutis, in qua non agitur, vt res ab alio auferatur, ſed vt tantum ius ſeruitutis competat. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 19. fol. 151. Tom. 17.

Intentio eſt ſequenda. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. quæſt. 1. nu. 14. fol. 196. Tom. 7.

Præſcribere quis poſſit, vel non poſſit.

*PRAESCRIBERE aliqua an poſſit capitulum ſede vacante, quę ſibi aliàs de iure communi non competunt. Fran. Paui. de offi. & poteſt. cap ſede vac. quęſt. 9. 1. Par. princ. nu. 1. fol. 419. Tom. 13. Par. 2.

Allodium, vt fiat feudum, & pręſcribere feudum vt fiat allodium, ſunt multum diuerſa. Fran. Sosbech. ad vſus feudo. Par. 12. num. 164. fol. 149. Tom. 10. Par. 2.

An poſſit hæres non obſtante ſcientia de functi. Sebaſt. Montic. de inuent cap. 9. nu. 45. fol. 218. T. 8. P. 2.

An poſſit inferior ab epiſcopo ius auctorizandi permutationibus in eccleſijs ſibi ſubiectis. Pet. Vbald. de Peruſ. de permutatio. benefi. verſi. quia. nu. 42. fol. 184 T. 15. P. 1.

Quis rem tanquam feudalem, & ius vaſſallitij, ſiue feudi, licèt nunquã de illa re fuit inuectitus. Fran. Balb. de pręſcriptio. verſi. primò igitur nu. 1. & 2. fol. 79. T. 17.

Ciuitas Imperium non poteſt, ita vt excutiat iugum Imperij ab Imperatore. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 54. numero 5. folio 51. Tom. 16.

Et proſcribere in quo differant. Ioã. Fran. Balb. de pręſcriptio. q. 2. nu. 3. fol. 53. Tom. 17.

Libertatem, eſt occidere ſeruitutem. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. ver. poſtquam. nu. 1. fol. 74. T. 17.

Non poteſtis, qui tenuit rem feudalem tanquam liberam mala tamen fide, quia nimirum illã ſciebat feudale. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. abſolutus nu. 30. fol. 162. T. 17.

Laycus ius decimandi. Io. Fran. Balb. de pręſcriptio. verſic. poſtquam. nu. 2. fol. 101. T. 17.

Qui titulo caret. Vital. de Camba. de clauſ. verſi. clauſula nu. 10. fol. 03. Tom. 18.

Num vxor rem ſibi legatam contra ſtatuti prohibitionem poſſit. Lancellot. Gal. de ſtatut. quæſtio. 5. numero primo, folio 307. Tom. ſecundo.

Poſſunt illę perſonæ, quæ expręſsè non prohibentur. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 52. fol. 46. T. 17.

Quę perſonę poſſint, & contra quas currat præſcriptio. idem ibidem. nume. 51.

Quid de futuro, & non dum in eſſe productum, an quis poſſit. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nume. 6. fol. 151. T. 17.

Supręmę poteſtati Pontificis maximi ſenatum Cardinalium nullo ęuo poſſe. Fran. Zoanet. de Roma. Imper. verſi. bellum. num. 129. fol. 25. Tom. 16.

Volens iuriſdictionem in alieno territorio quibus egeat. Io. Franc. Balb. de pręſcriptio quęſt. 6. nu. 15. fol. 64. T. 17.

Volenti iura incorporalia, quę ſint neceſſaria. Michael. Vlcur. de reg. mundi verſi. iſta. nu. 73. fol. 120. T. 16.

Totum ius eligendi excluſo pęnitus collegio, cui competit de iure communi

Source : BIU Cujas

communi quæ & quantum tempus requiratur. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 8. nu. 5. fol. 89. T. 17.
Vt poſſit laicus cum mala fide, quid agendum ſit. Hier. Zoannet. de differ. iur. ci. & cano. nu. 77. fol. 202. T. 1.

Præſcribi quæ poſſint, & quæ non, & an, & quando & contra quem.

*PRAESCRIBI an poſſint, quæ ſunt meræ facultatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nu. 99. fol. 171. T. 17.
An poſſint ſpolia. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 14. nu. 9. fol. 256. T. 14.
An poſſit aduerſus ipſam poteſtatem reuocandi in ſubiectionem. Reſtaur. Caſtal de præſcriptio. quæſt. 55. nu 2. fol. 55. T. 16.
Annuus cenſus, vel præſtatio, & quomodo. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Roma. cap. 18. nu. 67. fol. 321. T. 3. P. 2.
Cēſus a tertio poſſeſſore, vbi vendita fuerint bona cenſualia, & a quo ſoluatur cenſus. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſic. cenſus. nu· 111. fol. 147. Tom. 6. Par. 2.
Contra obedientiam. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nu. 74. fol. 170. Tom. 17.
Contra priuilegium, ſeu conceſſionem Papæ factam de plenitudine poteſtatis. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 8. num. 3. fol. 100. Tom. 17.
Id, quod eſt meræ facultatis. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. ver. cadio. nu. 1. fol. 96. Tom. 17.
Quòd epiſcopus, vel prælatus non teneatur conſilium ſui capitu li perquirere in gerendis per eum Fran. Balb. de præſcriptio. q. 17. nu. 1. col. 2. fol. 92. T. 17.
Triginta annis iuri petendi diuiſionem. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura. cap. 58. nu. 9. fol. 105. T. 6. P. 2.
Vt quis in ſuperiorem non recognoſcat Imp. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. queſt. 54. nu. 2. fol. 54. T. 16.
Contra ſupremam poteſtatem nunquid quicquam poſſit. And. Barbat. de preſtant. Cardin. queſt. 2. baſilic. 1. Par. nu. 25. & 26. fol. 71. Tom. 13. Par. 2.
Id tantum poteſt, quod poſſet aliquo titulo transferri in preſcribentem. Michael. Vlcur. de reg. mundi. verſic. iſta nume. 78. fol. 120. Tom. 16.
Iuri adeundę hęreditatis annis triginta. Franc. Zoanet. de emptio. & venditio. ſub pac. retrou. nu. 38. fol. 70. T. 6. P. 1.
Non poſſunt ea quæ de iure communi non poſſunt poſſideri. Io. Franc. Balb. de preſcriptio. verſicu. poſtquam. numero 55. folio 105. Tom. 17.
Fines rerum feudalium. Hier. de Mont. de fin. regun. cap. 74. nu. 4. fol. 351. T. 3 Par. 2.
Quæ competunt iure facultatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nu. 85. fol. 170. T. 17.
Quæ non poſſunt alienari. Guliel. a Monfer. de ſucceſſ. Regum. dub. 4. nu. 6. fol. 183. Tom. 16.
Non poteſt contra Imperium imperio vacante. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. verſi. nunc venio. nu 8 fol. 105. T. 17.
Contra matrimonium. Io. Fran. Balb. de præſcriptio. verſic. poſtquam. nu. 3. fol. 101. T. 17.
Contra obedientiam in totum. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 12. nu. 2. fol. 91. Tom. 17.
Facultas redimendi, quando contractus eſt vſurarius. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 3. nu. 14. fol. 131. T. 7.
Quòd appelletur ad Imperatorem. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 54. nu. 5. fol. 54 Tom. 16.
Quòd quis non ſubſit Papæ. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 54. nu. 6. fol. 54. Tom. 16.
Num poſſit pacto de retrouendendo quandocumque. Fran. Zoanet. de emptio. & venditio. ſub pacto retrou. nu. 28. & 33. quo loci habetur quod non. fol. 69. & 70. T. 6. P. 1.
Pacto de retrouendendo, cui ſit inditum iuſiurādum annis triginta communi ſuffragio receptum. Franc. Zoanet. de emptio, & venditio ſub pac. retrouen. nu. 239. fol. 70. T. 6. P. 1.
Poſſunt per inferiorem ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, & iuriſdictionis. Ioan. de Selua de benefi. quæſtio. 9 Par. 2. nume. 4. fol. 38. Tom. 15. Par. 1.
Poterit quicquid eſt intra fines. Hier. de Mont. de fini. regun. cap. 76. nu. 4. fol. 352. Tom. 3. P. 2.
Poteſt triginta annis iuri offerendi, etiam ſi emptor cum iuramento promiſit re vendere venditori, quoties venditor offeret ſibi pretium. Ioan. Guter. de acti. iudi. iurat. cap. 1. nume. 13. fol. 384. Tom. 3. Par. 1.
Quanto tēpore, & qualiter Imperialia, & fiſcalia poſſint. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 54. nu. 23. fol. 55. T. 16.
Quod poteſt, poteſt poſſideri. Ioann. Arz de nobilita. Hiſp. &c. 2. Par. 3. Par. princip. cap. 1. nu. 15. fol. 234. T. 16.
Simplici pacto de retrouendendo annis triginta. Fran. Zoanet. de emptio. & venditio. ſub pact. retrou. numero 37. fol. 70. Tom. 6. Par. prima.

Quid præſcribatur contra quem, & quanto tempore.

*PRAESCRIBITVR contra eccleſiam, ſicut contra priuatum multis caſibus. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. verſi. veniens. nume. 12. fol. 86. Tom. 17.
Facultas redimēdi ſpatio triginta annorum, etiam ſi emptor promiſiſſet reuendere venditori, & hæredibus eius quandocumq;. Io. Bapt. Lup. de vſur. §. 3. nu. 1. 12. fol. 131. T. 17.
Redimendi ſpatio triginta annorum, etiam ſi pactum iuratum ſit, & iuramentum qualiter præſcriptionē tollat. Ioan. Bapt. lup. de vſur. §. 3. num. 13. fol. 131. Tomo. 17.
Omnibus iuribus per triginta annos. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quæſt. 6 num. 1. fol. 352. Tomo. 10. Par. 1.
Spatio triginta annorum de redimendo. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 3. num. 10 fol 131. Tomo. 7.
*PRAESCRIBVNTVR ſiue præſcribi poſſunt, ea, q̄ principi ſunt reſeruata in ſignū ſpecialis prærogatiuæ. Hiere. de Mont. de fin. regun. cap. 77. num. 3. fol. 352. Tom. 3. Par. 2.
Spatio triginta annorum fines agrorum, quando non ſunt limitati. Hier. de Mont. de fin. regun. cap. 74. nume. 7. fol. 351. Tomo 3. Parte ſecunda.
*PRAESCRIPTIBILE quod non eſt, non poteſt per tātum tempus, cuius initij memo. non ext. fieri præſcriptibile. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. quæſt. 6. num. 9. fol. 98. Tom. 17.

Præſcriptio abſolutè ac dubitatiuè multifariam conſideratur, ac operatur.

Abſolutè ac dubitatiuè multimodè conſideratur, ac operatur.
*PRAESCRIPTIO à patre non incipere videtur, qui ſuum filium ab alio ſub conditione hæredem inſtitutum fuiſſe ignorat. Ioā. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap 98 nume. 5. fol. 137. To. 5.
Actiones, an ceſſet per aliquod impēdimentum iuris, vel facti. Sebaſt. Montic. de inuent. cap 9. nu. 315. folio 228 Tomo 8. Par. 2.
Ad futura non extenditur, etiam ſimilia, & actus taciti non ſunt interpretandi vltra quàm ſe extendant, & præſcriptio habet locum ſolum in illo actu, quo quis fuit vſus. Petr. Rebuff. de decimis q. 14. num. 12. fol 40. Tom. 15. Par. 2.
Ad quid ſit introducta. Ambroſ. de Vigna. de vſur. verſ. ſalubriter. num. 214. fol 63. Tom. 7.
Ad ſeparata non trahitur, nec ad ea, quæ ſimul non poſſidentur. Albert. Brun. Aſtenſ. de aug. &c. concluſ. 17 princ. nume. 4. folio 368. Tomo. 17.
Aduerſus hæretici accuſationem, an, & quanto tempore procedat Gundiſſal. de hæretic. q. 22. num. 3. fol. 41. Tom. 11. Par. 2.
Loca religioſa non currit, niſi quadragenaria. Nepoſ. a Montalb. de exceptio. q. 16 num. 6. fol. 122. Tom. 3. Par. 2.
Principis poteſtatem nunquid currat. Andr. Barbat. de præſtant. Cardina. quæſtione ſecunda. Baſilic. prima Par. num. 1. fol. 69. T. 13. Par. ſecunda.
Aequiparatur pacto, & priuilegio. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 6. num. 7. fol. 54. Tom. 17.
Aliter quod non currat contra primos præſentatores, niſi contra ius, quod illis competebat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de Lat. lib. 3. num. 282. fol. 170. Dom. 13. Par. 2.
An admittatur contra ſupremam Imperatoris poteſtatem. & quātum tempus requiratur. & id maximè concurrente mala fide Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nu. 19. fol. 167 T. 17.
An compleatur per titulum putatiuum. Guil. a Monfer. de ſucceſ. Regum. dub. 4. nu. 10. fol. 183. Tom. 16.
An contenta ſit tempore triginta annorum, data ſcientia, & patiētiæ principis, vel requirat centum annos. Aymo. Crauet. de antiq temp. verſi. abſolutus. num. 23. fol. 162. Tom. 17.
An contra filium familiàs currere poſſit. Iaco. Nouell. de iure prothomis. §. 8 & 9. num. 66 fol. 47. Tom 17.
An contra impeditum iuſto impedimento debeat currere. Franc. Bald. de præſcriptio. verſicu. poſtquam. num. 26. fol. 102. Co. 17.
An currat contra attentata, & iuri petendi illorum reuocationem. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 23. numero 61. fol. 425. Tom. quinto.
Contra cenſum. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſic. tanquam. num. 35. fol. 158. Tom. 6. Par. 2.
Contra ius reddendi adminiſtrationem. Petr. de Vbald. de duob. fratrib. Par. 13. num. 1. fol. 172. Tom. 6. Par. 1.
Contra legitimum defenſorem. Ioan. Fran. Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtione 9. 1. Par. princ. num. 4. folio 419. Tom. 13. Par. ſecunda.
Contra minorem, & eccleſiam & ſi currat, num debeant reſtitui. Aymo Crauet. de antiq temp. 3. Par. num. 4. fol. 147. Tom. 17.
Contra non valentem agere. Iac. Nouell. de iure prothomis. §. 8. & 9. num. 67. fol. 47. Tom. 17.
Contra prodigum, vel furioſum. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. num. 46. fol. 104. Tom. 17.
Contra Romanam eccleſiam tempore ſciſmatis. Ioan. Fran. Balb. de præſcrip. verſic. nunc venio. nume. 9. fol. 105. Tom. 17.
Creditori habenti poſſeſſ. ex primo decreto. Ioan. Franc. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. glo. 20. num. 16. fol. 193. Tom. 17.
Excommunicato, & an excommunicatus poſſit interrumpere præſcriptionem. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. verſicu. poſtquam. num. 24 fol. 102. Tom. 17.
In actione hypothecaria ante factam excuſſionem. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. q. 3. num. 2. fol. 98. Tom. 17.
In bonis communibus prælato, & capitulo ſede vac Ioan. Franc. Balb. de præſcriptip. quæſt. 4. numero 3. folio 87. Tom. 17.
In tributis, & publicis functionibus. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. num. 74. fol. 47. Tom. 17.
Non dum natis. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. verſic. poſtquā. num 44. fol. 104. Tom. 17.
Non valenti agere de iure. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſicu. materia. num. 68. fol. 170. Tom. 17. Et Iac. Nouel. de iure prothomis §. 4. eum. 24. fol. 38. Tom. 17.
Viuente prælato, qui bona eccleſiæ malè alienauit. Franc. Balb. de præſcriptio. q. 2. nnm. 4. fol. 87. Tom. 17.

An

Index Tractatuum.

An debeat esse obtenta in contradictorio iudicio. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 32. fol. 152. T. 17.
Et quid de consuetudine ibidem.
Negatiuam vide nu. 33.
Limita. nume. 34.

An detur contra supremam potestatem Papæ, aut Cęsaris. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia. nu. 72. fol. 170. T. 17.
Affirmatiuè nu. 73. ibidem.

An, & quomodo possit per filium familias interrumpi sine consensu patris. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nume. 39. fol. 109. Tom. 17.

An extendatur ab his, qui luctuosas præstarunt, ad eos qui non præstarunt. Ioan. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. cap. 9. nume. 49. fol. 286. Tom. 17.

An incipi possit societate durante. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 15. nu. 3. fol. 80. Tom. 17.

An interumpatur, & impediatur propter pestem, & guerram. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. versicu. tuto. numero 305. folio 87. Tom. 12.

Mala fide superueniente. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscript. glos. 21. nu. 49. fol. 194 T. 17.

Per bellum, aut pestem superuenientem. Io. Bertachi. de gabel. 2. Par. de locatio. gabel. nu. 48. fol. 58. T. 12.

Siuè impediatur, vbi mala fides incepit in persona successoris, & bona fides erat in persona auctoris. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versi. secundo principaliter. nu. 2. fol. 106 T. 16.

Vel elidatur per reuocationem donationis factæ debitori in illis casibus, in quibus datur reuocatio. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio glos. 21. nu. 74. fol. 195. T. 17.

An locum habeat in seruitutibus. Iul. Feret. de re naual. lib. 16. nu. 62. & 64. fol 336. T. 12.

An locum sibi vendicet in laudemijs & iure laudemiorũ. Amode. a Ponte. de quæst. laudemia. quæst. 47. fol. 195. T. 10. P. 2.

An obligationem naturalem tollat. Ant. Nicel. de glos. contrar. nu. 419. fol. 216. Tom. 16.

An per actum, vel conuentionem remoueri possit. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 72. fol. 47. T. 17.

An per suæ exceptionis obiectum interrumpatur. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versicu. quarto principaliter. numero 38. folio 109. Tom. 17.

An procedat contra episcopum. Pet. de Vbal. de Perus. super cano episc. & paroch. cap. 2. nu. 6. fol. 199. T. 15. P. 2.

Quando præscribens esset incapax iuris, de cuius præscriptione agitur Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia. numero 93. fol. 171. Tom. 17.

An possit, in qua allegatur titulus vitiosus, & inualidus. Aymo Crauet. de antiq. temp. versi. absolutis. nu. 190. fol. 164. T. 17.

An recipiat extensionem personarum, vel actuum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 45. fol. 152. T. 17.

An sumat initium contra conditionale debitum. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 3. princ. nu. 7. fol. 77. T. 17.

An tollat dioces. integram quartam, & cõsuetudo an valeat, quòd episcopo non soluatur quædam canonica Lap. de Castellio. de cano. portio. versi. quia. nu. 5. fol. 195. T. 15. P. 2.

An tollatur, & impediatur per verba apposita in instrumẽto, promitto tibi semper, vel quandocumque, vel perpetuò, vel omni tempore verè. Ioan. Gut. Plac. de act. iurat. cap. 1. num. 9. fol. 383. Tom. 3. Par. 1.

Annexam habens consuetudinem, quod tempus exigat. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. nu. 12. fol 85. T. 17.

Anni appellanti quando obstet. Reger. Antiq glosat. de diuer. præscriptio. cap. 1. nu. 5. fol. 48. T. 17.

Vtilis, vel centum dierum obest ei, qui prætorio iure vult succedere. Roger. Antiq. glosat. de diuer. præscriptio. cap. 1. nu. 13. fol. 48. Tom. 17.

Annorum 100. an currat contra Romanam ecclesiam. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 65. fol. 47. T. 17.

40. an currat cum mala fide. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 63. fol. 47. Tom. 17.

Ante euentum conditionis, an in rebus fideicommisso subiectis currat Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæstio. 5. numero 3. fol. 99. Tom. 17.

Antiquissima etiam in incorporeis nõ eget probatione patientiæ. Io. Bapt. Ponta de spol. nu. 170. cap. 16. fol. 290. T. 14.

Aquæductus inducitur per fluxum aquæ per se decurentis. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. quæst 4. nu. 3. fol. 74. T. 17.

Biennij cui, & quando possit obijci. Nepos a Montal. de exceptio. art. 2. nu. 30. fol. 121. T. 3. P. 2.

Breuis subrogata loco maioris sapit eandem naturam. Bald. Perus. de stat. versi. præscriptio. nu. 5. fol. 137. T. 2.

Casu quo per citationem interrumpi potest, non est curandum de libello malè formato. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. 4. quæst. princ. nu. 16. fol 108. T. 17.

Causata ex consuetudine non soluendi vectigalis, vel exigendi per tantum tempus, an procedat de omnibus, & de alijs, quàm sit consuetum exigi. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. versi. tuto. nu. 256. fol. 86 Tom 12.

Centenaria, an sit maior, quàm temporis, cuius imitij memoria non extat in contrarium. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. absolutus. nu. 2. fol. 161 Tom 17.

Currit contra Romanã ecclesiam. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. ergo. nu. 24. fol. 191. T. 11. P. 1.

Et i la, cuius initij memoria non extat in contrarium, an, & quid differant. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. absolutus. nume. 5. fol. 161. Tom. 17.

Quomodo probabitur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. materia. numero 42. folio 168. Tom. 17.

Centum annorum cui competat. Dyn. de præscriptio. nu. 44. folio 52. Tom. 17.

Nunquam intelligitur per statutum, vel priuilegium excluſa. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. quæstio. 9. numero secundo, fol. 100 Tom. 17.

Centum dierum, cui competat. Dyn. de Mugil. de præscriptio. nu. 13. vult dicere. nu. 14. fol. 51. Tom. 17.

Cœpta contra ecclesiam non interumpitur per citationem, sed requiritur litis contestatio. Io. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 8. fol. 108. T. 17.

In persona maioris, an semper currat contra minorem eius hæredem etiam pupillum, & existentem in vtero. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versi. postquam nu. 35. fol. 103. T. 17.

Per defunctum contra creditores durante tempore confectionis inuentarij non currit, sed illo finito reincipit. Roland. a Valle de confectio. inuent. versi. sed dubitatio. nume. 1. folio 182. Tom. 8. Par. secunda.

Commissi. Fran. Solso. in lucer. laudem. cellul. 12. num. 15. fol. 227. Tom. 10. Par. 2.

Completa an possit interrumpi. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 4. princ. nu. 52. fol. 110. T. 17.

Consocijs contra suas actiones currit altero propriam rem possidente. Roger. Antiq. glosat. de diuers. præscriptio. ver. Rogerius. nu. 18. fol. 50. Tom. 17.

Continuata de vno in alium probatur per ius, quod facit præsumi continuationem possessionis. Ant. Bard. de temp. vtili capitu. 14. nu. 2. fol. 220. Tom. 5.

Contra cathedraticum, vt multum debeatur an currat. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 16 nu. 4. fol. 92. T. 17.

Contra censum quomodo, & quando currat. Ioann. Fran. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. nu. 223. fol. 189. T. 17.

Creditum conuentionale sola petitione etiam extraiudiciali. interrumpit Io. Fran. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. nu. 195. fol 188. Tom. 17.

Ecclesiam est quadragenaria. Albert. Brun. de monet. &c. num. 8. fol. 219. Tom. 12.

Ecclesiam non vindicantẽ bona hæretici clerici anno durat. Quintil. Mandos. de annal. casi. versicu. dum causas. numer. 155. folio 215. Tom. 17.

Ecclesiam omnino titulum requirit. Bartho. Cępol. de seruitut. vrb. prædio cap. 20. nu. 7. fol. 185. T. 6. P. 2.

Eum non currit, qui agere non potuit. Io. Maurit. Bolla. de restitut. in integ. cap. 392. nu. 3. fol. 105. T. 5.

Filium familias sub patria potestate existentem, locum habere non potest. Nepos a Montal. de exceptio. art. 25. nu. 18. fol. 121. Tom. 1. Par. 2.

Ius declarandi, an procedat. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 92. fol. 47. Tom 17.

Minorem an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 68. fol. 47. Tom 17.

Monasterium non vindicans bona monialis corruptæ annalis est. Quintil. Mandos. de annal. casib. versi. dum causas. nume. 153. fol. 215. Tom. 17.

Obedientiam non currit. Ioan Hugo. de offi. quatuor. prælat. ver. simpliciter. nu. 3. fol. 292. T. 13. P. 2.

Pauperem non currit, nisi spatio quadraginta annorum. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæstio. 4. nume. 25. folio 143. Tom. 18.

Personam immediatam excludit personam mediatam. Pet. de Vbal. de cano. episc. & parochi. versi. quoniam num. 32. fol. 227. Tom. 15. Par. 2.

Pignorantiam, an de iure canonico procedat. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 2. 6. Par. princ. numero 21. folio 246. Tom. 6. Par. 1.

Priuilegia ecclesiæ quanto tempore durat. Ioann Lup. de liberta. ecclesiast. quæst. 6. nu. 3. fol. 4. T. 13. P. 1.

Pupillum durante pupillare ætate non currit, nec inchoatur. Io. Franc. Balb. de præscriptio. nu. 29. fol. 103. T. 17.

Quos currat. Sebast. Medices de diffinitio. diffinitio. 68. nume. 9. fol. 309. Tom. 18.

Substantiam naturam, & essentiam rei non valet. Guliel. a Monser. de succes. Regum. dub. 4. nu. 15. fol. 183. T. 16.

Summã potestatem Papæ non valet. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 143. fol. 316. T. 13. P. 1.

Summum pontificem, aut Principem, an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis §. 8. & 9. nu. 71. fol. 47. T. 17.

Conuentionalis currit etiam cõtra hæreditatem. Io. Fran. Balb. de præscriptio. versi. postquam. nu. 50. fol. 104. T. 17.

Intra cum defuncto, cum quo iam incepit, an currat contra minorem eius successorem. Iac. Nouel. de iure prorhomis. §. 8. & 9. nu. 98. fol. 47. Tom. 17.

Interumpitur, & perpetuatur sola extraiudiciali interpellatione. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. quæstio. 4. princ. nume. 21. fol. 108. Tom. 17.

Seu terminus procedens ex contractu defuncti inchoata cum defuncto, an currat contra minorem etiam pupillum eius hæredem. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versi. postquam. nu. 30. fol. 103. Tom. 17.

Corporalium rerum quantum tempus requirat. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio versi. capio. nu. 1. fol. 70. T. 17.

Cui lex resistit, an sit valida. Io. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 9. nu. 5 fol. 10. T. 17.

Cuius initij &c. vim priuilegij obtinet. Nic. Festat. de æstim. & collect. cap. 3. nu. 26. fol. 178. T. 12.

Cur introducta. Benedic. Boni. de censi. art. 36. n. 62. f. 170. T. 6. P. 2.

Currens

Source : BIU Cujas

Currens contra scientem, habet in se tacitam remunerationem. Ioan.Fran.Balb.de præscriptio.quæstio.5.princ.nume. 6.fol.53. Tom. 17.
Currere an possit impedito iusto impedimento.Iac.Nouel.de iure prothomis.§.8.& 9.nu.69.fol.47.T.17.

Præscriptio contra quem, cui,& in quibus currat, detur, quotuplex sit, dicatur, quo tempore dormiat, quid sit, quando non currat, siue procedat, alijque eius effectus.

*PRÆSCRIPTIO currit aduersus ignorãtem, siue ius, siue factum ignoret. Ioan.Fran.Balb.de præscriptio. quæstio. 28.nu.2.col.1. fol.82.Tom.17.
Aduersus legatarium ignorantem : & quando ignorare dicatur. Angel.de Gambel.de testamen.glos.21.numero 8.fol. 44.Tom. 8. Par.prima.
Contra creditorem habentem hypothecariam intentantem cõtra tertium possessorem.Ioan.Fran.Boui.de statutar.vrb.prescriptio glos.19.nu.49.fol.185.T.17.
Contra dominum amissa possessione ciuili, quæ præscriptio debet esse 30.annorum,in ecclesia autem quadraginta.Aymo.Crauet.de antiq.temp.versi.absolutus.nu.29.fol.162.T.17.
Contra etiam absentem.Ioan.Bapt.Boui.de statutar.vrb. præscriptio.glos.19.nu.17.fol.184.T.17.
Contra excommunicatum etiam iniustè, si fuerit in mora petendi absolutionem.Laur.Sil.de feudi recognitio.q.76.num.4. fol. 47.Tom.10.Par.1.
Contra hæreditatem iacentem.Io.Bapt.Boui.de statutar.vrb.prescriptio.glos.19.nu 85.fol.186.T.17.
Contra minorem,sed ei datur restitutio. Ioan. Bapt.Boui.de statutar.vrb.præscriptio.glos.19.nu.33.fol. 184.T.17.
Contra pupillum,aut minorem in lucro captando, sed datur restitutio,sed in amittendo ius iam quæsitum, non currit. Damhouder.de pupillar.patro.cap.10.nu.66.fol.371.T.8.P.2.
De iure ciuili impedito impedimento facti. Hier. Zanet. de differ.iur.ci.& cano.nu.151.fol.204.T.1.
Secus de iure canonico ibidem.
Furioso in credito conuentionali,nec ei competit restitutio.Ioan. Bapt.Boui.de statut.vrb.præscriptio.nu.194.fol.188.T.17.
In bonis maioratus aduersus ipsum institutorem vendentem. Melch.Palaez.in tractat.maiorat.quæst.21.numero 14. fol.479. Tom.10.Par.1.
In his,in quibus interuenit factum hominis, & inde seruitus negatiua acquiritur.Aymo. Crauet.de antiq.temp.versi.circa premissa.nu.39.& 40.vbi inquit quòd dupliciter præscribi potest in his,quæ iure facultatis competunt.fol.174.T.17.
Minori,sed restituitur.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.ver.de restitutione.nu.8.f.515.T.15.P.2.
Minori statim, quando de eo facit mentionem, licèt restituatur, secus si generaliter loquatur.Paris de Put.de reassumptio.instrumen.rub.28.nu.12.f.46.T.4.
Prodigo in credito conuentionali,nec ei competit.Ioan.Bap.Boui.de statutar.vrb.præscriptio.nu.194.f.188.T.17.
Pupillo in credito conuentionali,nec ei competit restitutio.Ioan. Bap.Boui.de statutar.vrb.prescriptio.numero 194.folio 188.Tomo decimoseptimo.
Pupillo tractanti de lucro,sed restituitur,secus si tractat de damno vitando.Paris a Put.de reassumptio.instrum.rub.28.num.11 fol.46.Tom.4.
Datur etiam in habentibus causam, aut possessionem discontinuã Aymo.Crauet.de antiq.temp.4.Par.numero secundo,folio 151. Tom.decimoseptimo.
De iure ciuili, etiam ex malæfidei possessione valet. Fortu. Garzi. de vlt.fi.iur.cano.& ci.nu.37.f.109.T.1.
Vide infra nu.39.
& infra sub.nu.48.
De iure ciuili si interrumpatur,actio in 30.anno. perpetuatur.Prosdoc.de Comit.de differ.iur ci.& cano.nu.50.f.193.T.1.
De iure verò canonico in quadraginta annis.ibid.
De persona ad personam non extenditur, item nec priuilegium, vbi Per.Rebuf de decim.q.14.nu.15.vbi inquit quod valet argumentum de rebus ad personas.f.140.T.15.P.2.
Debiti conditionalis non cadit antequam conditio veniat.Hier.Gigas de pensio.ecclesiast.q.83.nu.3.f.359.T.15.P.1.
Decem annorum, an det titulum ad obtinendum in retinenda. Virgin.de Boccat.de cingulo.I.C. Romani capitu.2.nume. 43. fol.302.T.3.P.2.
Cum titulo,& bona fide, & conti.poss non probatur, nisi probetur ambas partes fuisse præsentes.Ioan.Franc.Balb. de præsc. quæst.3.nu.5.f.71.T.17.
Currit contra hunc, qui trãslationem possessionis passus est propter negationem.Marc.Ant.Cuch.de mentien. circa possess.ver. præmitte.nu.301.f.298.T.3.P.2.
Non conuenit vbi agitur de iuribus præscribendis.Io.Fran.Balb. de præscrip.nu.5 col.3.f.70.T.17.
Non procedit sine titulo.Marc.Ant.Cuch.de mentien.circa pos. ver.præmitte.nu.302.f.298 .T.3.P.2.
Quando & aduersus quem habeat locum.Nepos de Montal.de exceptio.artic.25.nu.26.f.121.T.3.P.2.
Quos concernat.Dy.de Mugil.de præscrip.nu.39.f.52. T.17.
Decem dierum quando habeat locum Dyn.de Mugil.de præscriptio.num.7.fol.50.Tom.17.
Decem mensium.Dy.de Mugil.de præscriptio.nu.10.f.51.T.17.
Decem octo annorum quando habeat locum. Dyn. de Mugil.de præscriptio.nu.36.f.51.T.17.
Decem,vel viginti annorum,an currat pupillo, & minori. Ioan. Franc.Balb.de præscriptio. versicu.postquam. numero 39. folio 104.Tom.17.
Decennalis,non currit nisi possessori.Nico.Valla.de reb.dub.nu.8. fol.345.T.18.
Item nec incipit currere,nisi post lęsionem perfectam. idem numero nono.
Non currit contractibus a minoribus cum tutoribus, vel curatoribus factis.Nico.Valla.de rebus dub.numero vndecimo, folio 345.Tom.18.
Secus in prædijs minorum sine decreto.ibid.nu.12.
Sufficit in consuetudine secundum ius commune introducta. Ioan.Stafil.de gratijs expectati.&c.forma.10.& vlti. numero 2. fol.269.T.15 P.1.
Decennij an opituletur in præscriptione vectigalis concessi a non habente potestatem.Iul.Ferret.de Gabel. vectigal.&c.ver. tuto. nu 254.f.86.T.12.
Et Vicennij bonam fidem, & titulum iustum requirit.Nepos a Montal.de exceptio.articu.vigesimoquinto, num.34. folio 122. Tom.3.Par.2.
Decimarum in vna parte agri culti, si alia pars inculta redigatur ad culturam,censetur in toto, licèt præscriptio inducta vno exceptio ad illud non extendatur.Io.Fran. Balb. de præscriptio.2. Par.tractat.nu.17.fol 56.T.17.
In vna parte agri ad aliam partem trahitur, si ad culturam sit reducta, quamuis ad agrum nõ trahatur separatum.Albert.Brun. Astens.de augm.&c.conclus.17.princ.nu.3.f.368.T.17.
Decursa contra vassallum, vel emphyteutã non præiudicat domino.Ioan.Fran.Balb.de præscriptio. quæstio. 10. numero 2. folio 78. Tom. 17.
Dicitur annorum.Ioan.Fran.Balb.de præscriptio.2.quæst.num.2. fol.53.Tom.17.
Item dierum.
Item hebdomadarum.
Item horarum.
Item mensium ibidem.
Dicatur, ne an consuetudo potius,si vnius particularis præscribat contra vnam vniuersitatem ad exactionem, aut præstationem annuam. Aymo. Crauet.de antiq temp.4. Par. numero 22.folio 151. Tom. 17.
Dicitur illa,quæ tendit ad tollendum iam in esse productum, puta dominium, vel actionem. consuetudo autem econuerso ad inducendum de nouo.Io.Fran.Balb.de præscriptio.q.10. & vlt. 1.Par.nu.12.fol.55.T.17.
Non consuetudo,vbi datur possessionis continuatio.Aymo.Crauet.de antiq.temp.4.Par.nu.25.fol.151. T.17.
Probando cursum temporis, & allegando titulum completa.Io. Fran. Balb.de præscript.q.10.nu.2.fol.59.T.17.
Quælibet exceptio essentiam capiens ex tempore.Roger. Antiq. glosat.de diuers. præscriptio.cap.1.nu.1.f.48.T.17.
Quando litigatur cum eo,contra quem præscriptum est,consuetudo verò quando litigatur cum tertio.Aymo.Crauet.de antiq. temp.4.Par.nu.30 fol.152.T.17.
Quando vni acquiritur,& alteri aufertur, consuetudo autem vni acquirit,alteri tamen non aufert.Aymo.Crauet.de antiq. temp. 4.Par.nu.31.fol.15[illegible].T.17.
Dominis non currit.Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast. q.14. nume. 31.fol.257.Tom.14.
Dormit tempore feriarum repentinarum.Io. Bapt. Boui.de statutar.vrb.præscriptio.glos.21.nu.92.fol 196.T.17.
Tempore hostilitatis idem ibidem.nu.81.
Tempore incarnationis.Io. Bapt. Boui.de statutar.vrb.prescriptio. glos.21.nu.85.fol.196.T.17.
Tempore mortalitatis,ac pestis Ioan.Bapt. Boui. de statutar.vrb. præscriptio.glos.21.nu.85.f.196.T.17.
Item propter paupertatem idem.nu.94.
Limita.nume.86.
Declara.nu.88.93.& 96.
Tempore vehementis pestis.Io.Fran.Balb. de præscriptio. versic. nunc.nu.quinto,f.105.T.17.
Duodecim annorum,quibus reperatur.Dyn.de Mugil.de præscriptio.nu.31.fol. 51.Tom.17.
Duorum annorum datur debitori neganti sibi pecuniam mutuatam.Dyn de Mugil.de præscriptio.nu.24.f.51.T.17.
Duorum dierum,quando habeat locum.Dyn. de Mugil. de præscriptio nu.3.fol. 50.T.17.
Duorum mensium actioni ex stipulatu potest opponi.Roger. Antiq glosat.de præscriptio cap.1.nu.6 f.48.
Qualis.Dyn.de Mugil.de prescriptio.nu.12.f.50.T.17.
Eligendi non currit impedito. Sebast. Medices de fortuit.casi.q.4. nu.31.fol.198.Tom.7.
Emphyteutę possidentis,an ecclesiæ posit, si emphytheuta ab ecclesia longo tempore rem cognouit,& pensionem ex soluit.Guido de Suza.de iure emphytheo.nu.31.f.191.T.6.P.1.
Est actionis extinctio.Ioan.Bapt.Boui.de statutar.vrb.præscriptio. glos.19.nu.259.fol.191.T.17.
Est de iure ciuili. Guliel. Redoa.de reb. eccle.non alie.versi.de restitutione.nu.10.f.115.T.decimoquinto,P.2.
Est de iure positiuo.Fortu.Garzi.de vlt.fi.iur.cano. & ci.nume.38. fol.109.Tom.1.
Est inducta ad lites tollendas.Io.Fran.Balb. de præscriptio. quæst. 13.nu.3.fol.80.Tom.17.

Est nomen

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Est nomen verbale deriuatum a præscribo, quod idem est, quod præfigo, statuo, præfinio, vel limito. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. nu. 1. q. 2. fol. 53. T. 17.

Est rerum, consuetudo verò morum. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 10. & vlt. 1. Par. nu. 11. fol. 55. T. 17.

Est tacita derogatio. Lud. de Sard. de natural. lib. ac succes. eorum. tit. de legitimatione per rescript. nu. 28. fol. 38. T. 8. P. 2.

Est titulus. Benedic. Boni. de cēsi. art. 36. de nota impropietatis &c. nu. 62. fol. 170. T. 6. P. 2.

Et consuetudo, an comparentur quo ad materiam extensionis, vt vtraque restringatur ad suos actus. Aymo. Crauet. de antiq. tēp. 4. Par. nu. 47. fol. 152. T. 17.

Distinguuntur, & qualiter. Io. Garsi. de expens. & melioratio. c. 9. nu. 43. & 45. fol. 285. Tom. 17.

Licèt in multis differant, tamen non dicuntur contraria. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. quæstio. 10. & vlt. 1. Par. nume. 13. fol. 55. Tom. 17.

Quid differant. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nume. 1. fol. 151. Tom. 17.

Et priuilegium, an possint concurrere simul, & semel. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 2. princ. nume. 1. col. 3. fol. 98. T. 17.
Et an dicantur contraria. idem ibidem.

Differunt in acquisitione, Pet. Rebuff. de decimis. q. 13. nu. 68. fol. 138. Tom. 15. Par. 2.

Et vsurpatio in quibus differant. Io. Monach. de diffensor. iur. ver. quia reus. nu. 1. fol. 128. T. 3. P. 2.

Etiam centenaria, & quantumvis antiqua non procedit, si sit peccati nutritiua. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. materia nu. 77. fol. 170. Tom. 17.

Etiam fauorabilis, non extenditur ad similia. Bald. Perus. de stat. ver. præscriptio nu. 11. fol. 138. T. 2.

Etiam longissima infirmatur errore iuris actui ab initio resistentis. Lancellot. Gal. de stat. quæstio. quinta, nume. secundo, folio 307. Tom. 2.

Etiam longissimi temporis non currit contra mulieres matrimonio constante, nisi ex quo non prohibetur agere. Io. Bosche. de nuptijs lib. 6. nu. 47. fol. 95. T. 9.

Ex possessione ciuili sicuti in re corporali in realibus seruitutibus non causatur. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 2. princ. 2. Par. nu. quinto, fol. 73. Tom. 17.

Ex quo sit inducta. Vital. de Camba. de claus. versi. clausula nulla. la seconda. nu. 7. fol. 374. T. 18.

Excludere dicitur omnem exceptionem. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q 24. nu. 5. fol. 81. T. 17.

Feudalis quanto tempore gaudeat. Io. Lecirier. de primoge. q. 9. 3. lib. nu. 9. fol. 70. T. 10. P. 1.

Filio emācipato, an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 70. fol. 47. Tom. 17.

Finium regundorum incipit, quando fines turbantur. Hier. de Mont. de fini. regun. cap. 74. nu. 2. fol. 351. T. 3. P. 1.

Habet vim contractus. Sebast. Medices de venatio. &c. q. 29. nu. 5. fol. 401. Tom. 17.

Vim conuentionis. Albert. Brun. de monetis &c. limitatio. 4. nume. 8. folio 217. Tom. 12.

Vim decreti in rebus quæ non possunt alienari sine decreto. Io. Fran. de præscriptio quæst. 4. col. 4. nu. 4. fol. 98 T. 17.

Vim decreti iudicis, sed non qualificati. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glo. 19. nu. 35. f. 185. T. 17.

Vim dispositionis. Alber. Brun. de monetis &c. limitatio. 4. nu. 8. fol. 217. Tom. 12.

Vim solutionis. Sebast. Medices de nouatio. quæst. 11. nu. 56. fol. 403. Tom. 6. Par. 2.

Habetur pro veritate. Io. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 6. nume. quinto, fol. 54. Tom. 17.

Hæreditati iacenti an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 79 fol. 47. Tom. 17.

Horarum viginti qualis sit. Dyn. de Mugil. de præscriptio. nume. 1. fol 50. Tom. 17.

Ignoranti facta an currat. Pet. de Vbal. de cano. episc. & paroch. cap. 2. nu 25 fol. 200 T. 15. P. 2.

Immemorialis, an sit maior præscriptione centum annorum. Latè disputatur Melch. Palaez in tract. maiorat. quæst. 20. nu. 41. fol. 476. T. 10. Par. 1.

Nunquam exclusa censetur. Melch. Palaez in tractat. maiorat. q. 20. nu. 51. fol. 477. T. 10 P. 1.

Quòd priuilegio æquiparetur, ex legibus regni docetur Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quęstio. 20. numero 47. fol. 477. Tom. 10. Par. prima.

In actionibus personalis an cesset, vbi patientia interuenit. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 91. fol. 47. T. 17.

In bonis hęreticorum incipit currere a die declarationis, & non mortis. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. pręscriptio. glo. 19. num. 257. fol. 191. Tom. 17.

Pupillorum, an cesset. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 89. fol. 47. Tom. 17.

In casu instituendi in beneficio, an extendatur ad casum destituendum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. numero 62. folio 153. Tom. decimoseptimo.

In delictis non currit. Io. Fran. Balb. de pręscriptio. nu. 4. quęst. 2. col. 2. fol. 76. Tom. 17.

In dubio non est pręsumenda, cum oriatur ex facto. Io. Fran. Balb. de pręscriptio. q. 3. 3 Par. princ. nu. 8. fol. 70. T. 17.

In his, quę sunt merę facultatis, & voluntatis an introducatur. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 82. fol. 47.

In his rebus, quę nobis debentur, non expectata aliqua declaratione, non admittitur mala fide. Ioann. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. nume. 73. fol. 185. Tom. 17.

In hypothecaria non impeditur per malam fidem auctoris. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 2. 6. Par. princ. num. 2. fol. 344. Tom. 6. Par. 1.

In iurgijs finalibus incipit currere a die damni dati, vel turbationis. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 38. nume. 9. fol. 341. Tom. 3. Par. secunda.

In malę fidei possessore quo iure inducta sit. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. cano. & ci. nu. 41. fol. 109. T. 1.

In oblationibus procedit. Maria Soci. de oblatio. libel. 18. nume. 1. fol. 134. Tom. 14.

In omnibus actionibus mixtis. an cesset. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 95. fol. 47.

In omnibus casibus, in quibus interrumpitur coram iudice, procedit etiam coram arbitro. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 50 fol 195. T. 17.

In pignore an currere possit. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 86. fol. 47. Tom. 17.

In præscribendis iuribus negatiuis non currit, nisi a tempore contradictionis. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio quæstio. 13. nu. 4. fol. 80. Tom. 17.

In præstationibus annuis, & obligationibus quando incipiat currere. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nume. 1. fol. 77. Tom. 17.

In quibus casibus, non currit. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versi. postquam. nu. 2. fol. 101. T. 17.

Non currat. Ioan. Maur. Bolla. de restitutio. in integ. cap. 93. folio 136. nu. 3. Tom. 5.

In quibus differt a consuetudine. Io. Fran. Balb. de præscriptio. ver. decimo. & vltimo. nu. 1. fol. 55. T. 17.

In rebus, quæ de iure communi possideri non possunt, an currere possit. Iac. Nouel de iure prothomis. §. 8. & 9. nume. 84. folio 47. Tom. decimoseptimo.

Quæ sub conditione debentur, an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 78. §. 8. & 9. fol. 47. Tom. 17.

Vitiosis, vel inuasis, an cesset. Iac. Nouel. de iure prothomis. num. 93. fol. 47. Tom. 17.

In spolijs non currit, nisi vt cōtra eccleſiam. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. quæst. 17. nu. 17. fol. 262. T. 14.

In synodo episcopi, potest interrumpi per synodalem proclamationem, quando lis cum aduersario contestari non potest. Henric. Bote. de synod. episc. 3. Par. nu. 98. fol. 387. T. 13. P. 2.

In vno ad reliquum non extenditur. Ioan. de Selua de benefi. q. 8. Par. 2. nu. 2. fol. 38. T. 15. P. 1.

Incępta ante furorem, an continuetur tempore furoris. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. numero 189. fol. 188. Tom. decimoseptimo,

Ante prodigalitatem, an continuetur tempore prodigalitatis. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. nume. 189. folio 188. Tom. 17.

Contra maiorem, dormit toto tempore pupillaris ætatis, si pupillus succedit maiori. idem ibidem. nu. 184.

Inchoari non potest sine possessione, sed inchoata bene potest perfici, dummodo possessio non fuerit aliunde occupata. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. versic. tertium. numero secundo, fol. 69. Tom. 17.

Inchoata contra præsentem, qui deinde se absentat, quomodo currat. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio, glos. 19. nume. 25. fol. 184. Tom. 17.

Per defunctum perficitur per hæreditatem iacentem sine possessione. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versic. expedita. nume. 12. fol. 106 Tom. 17.

Inducta est propter negligentes. Pet. de Vbald. de cano. episc. & paroch. cap. 2. nu. 26. fol. 200. T. 15. P. 2.

Per statutum, non extenditur ad vsucapionem. Ioann. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 1. nu. 35. fol. 177. T. 17.

Inter præsentes quomodo dicatur. Io. Fran. Balb. de præscriptio. versi. secundo principaliter. nu. 2. fol 70. T. 17.

Interrumpitur dilatione quinquennali, siue moratoria. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 56. fol. 195. T. 17.

Per dationem fideiussoris. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 35. fol. 194. T. 17.

Per exceptionem spoliationis. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 35. fol. 194. T. 17.

Per litis contestationem coram arbitrio facta. Bapt. a S. Blas. de arbitr. &c. q. 1. nu. 81. fol. 303. T. 3. P. 1.

Per litis contestationem super actione etiam personali, & actio perpetuatur vsque ad quadraginta annos. Io. Guter. Plac. Hisp. de act. iudic. iurat. cap. 1. nu. 1. fol. 383. T. 3. P. 1.

Per missionem exequutoris. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. pręscriptio. glos. 21. nu. 30 fol. 194. T. 17.

Per oblationem libelli coram arbitro. Nepos a Montal. de exceptio. art. 25. nu. 11. fol. 121. T. 3. P. 2.

Pluribus alijs modis, vt refert Io. Guter. de act. iudicial. iurat. c. 1. nu 32. fol. 386. Tom. 3. Par. 1.

Interrupta citatione, inchoanda est a principio, interrupta verò litis contestatione perpetuat actionem ad quadraginta annos. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. numero 15. folio 191. Tom. 17.

Interrupta est nulla. Nepos. de Montal. de exceptio. art. 25. num. 9. fol. 121. Tom. 3. P. 2.

Intra tempus inuentarij, non currit creditoribus hæreditarijs. Sebast. Montic. de inuent. versi. scimus. nu. 245. f. 248. T. 8. P. 2.
Et cur idem ibidem.

Legatarijs an currat. Sebast. Montic. de inuent. versi. scimus. num. 246. fol. 248. Tom. 8. Par. 2.

Introducta

Source : BIU Cujas

Introducta est de iure ciuili,& propter bonum publicum.Io.Fran. Balb.de præscriptio.q.4.princ.nu.1.f.53.T.17.
Introducta odio negligentis,an possit per pactum prorogare. Iac. Nouel.de iure prothomis.§.8.& 9.nu.99.fol.47.T.17.
Iuris cõgrui absenti causa Reipublicę nõ currit. Mathę.de Afflict. de iure prothomis.§.2.nu.29.f.9.T.17.
Iuris eligendi,quid,& quantum tempus requirat. Io. Fran. Balb. de præscript.q.8.nu.4.f.89.T.17.
Pedagiãdi,seu exigendi vectigal excusata ex tempore,seu consue tudine,ad quas res extendatur.Ioan.Fran.Balb. de præscriptio. q.4.nu.5.col.4.fol.94.Tom.17.
Vectigalium,an trahatur ad omnes res, etiam de quibus non sit consuetum vectigal exigi.Io.Bertachi.de gabel.Par.1. nume,32. fol.54.Tom.12.
Visitandi nõ incurrit ius procurandi.Christoph.Roffi.de benefi. cap.1.nu.14.f.246.T.15.P.2.
Iurisdictionis,an extendatur.Ioan.Fran. Balb. de præscriptio.q.2. nu.22.fol.57.Tom.17.
Extenditur in eodem loco ad aliam causam in eiusdem speciei iurisdictione,contra easdem personas. Hier. de Mont. de fi. regun.c.78.nu.18.f.353.T.3.P.2.
In causa appellationis non extenditur ad simplicem quærelam. Ioann.Fran.Balb.de præscriptio.quæstio. secunda, numero 24. fol.57.Tom.17.
In ciuilibus non extenditur ad criminalia.Io.Fran. Balb.de præscriptio.q.2.nu.24.fol.57.T.17.
Meri imperij,an censeatur fauorabilis,aut odiosa. Fran. Balb. de præscriptio.q.3.nu.10.fol.94.T.17.
Mixti Imperij, an censeatur fauorabilis, aut odiosa. idem ibidem.num.eod.
Nõ operatur,nisi contra illos, cõtra quos processum extitit Hier. de Mont.de fi.regun.c.78.nu.17.fol.353.T.3.P.2.
Per decem annos inter præsentes, & viginti inter absentes non sufficit.Hiero.de Mont.de fi.regun.cap.78.numero 12. fol. 353. Tom.3.Par.2.
Iurium continuam causam non habentium de iure ciuili tempus duplicatum requirit, sed de iure canonico in omnibus quadraginta annos.Hier.Zanet.de differ.iur.ci.& cano. nume.131. fol.203.Tom.1.
In corporalium,qualiter interrumpatur.Io.Fran.Balb.de præscri ptio.q 4.nu.40.fol.109.T.17.
Laudemij.Fran.Solso.in lucern.laudem.cellul.8.num.36.fol.220. Tom.10.Par.2.
Legalis inchoata cum defuncto, currit contra minorem etiam pupillum, sed datur restitutio. Io.Fran.Balb.de præscriptio.versic. postquam.nu.33.fol.103.T.17.
Non cępta cum minore,sed cum defuncto non currit contra minorem,sed restituitur.Io Fran.Balb.de præscriptio. versic. postquam.nu.38.fol.103.T.17.
Statutaria,vel consuetudinaria,an currat contra pupillum, & id genus alios?Damhou.de pupillar.patroci.cap.10.nume.61.fol. 370.Tom.8. Par.2.
L.cum de in rem verso.non habet locum in seruitute liberi homi nis.Ioan.Fran.Balb.de pręscriptio.quæstio.6.princ.nume.3.fol. 74.Tom.17.
L.cum de in rem curso. quæ insurgit ex longa præstatione non est iuris,quia probari potest contrarium. Ioann.Fran.Balb. de præscriptio.q.10.nu.25.fol.60.T.17.
Legitima,habet vim tituli.Virgin.de Boccat.de cingulo. I. C. Romani.cap.9.nu.12.fol.306.T.3.P.2.
Libertatis, qualiter interrumpatur. Io.Fran.Balb.de præscriptio. q.4.nu.41.fol.109.Tom.17.
Seruitutis rusticæ spatio ann. decem completur absque bona fide,vrbanæ verò non, si bona fides absit.Nic.Festat.de æstim. & collec.c.4.nu.30.f.188.T.12.
Licèt a defuncto cęperit, tamen actu aliquo rationabili accedente,maiori æque,ac minori succurritur.Ioan.Maurit.Bellame.de rest.in int.c.101.nu.4.f.137.T.5.
Non currat contra Romanam ecclesiam, nisi centenaria, tamen si Romana ecclesia concesserit Duci, vel Marchioni ciuitatem, vel Castrum,curret legitima præscriptio.30.vel 40.annorum remissiuè.Mart.de Coraz. Laudens. de princip.quæstio.377. folio 209.Tomo 16.
Locum non habet in occupatis,& inuasis.Petr. Antibo.de muner. §.2.nu.64.f.36.T.12.
Longi,& longissimi temporis possunt inuicem concurrere, & pariter allegari.Franc.Bald.de præscriptio.4 Par. princ.numero 3. fol.70.T.17.
Longi temporis ad hoc,vt locum habeat requiritur,& sufficit bona fides tradentis,& accipientis. Balua. Bono. de differ.ll. & cano.nu.86.vbi remissiuè.f.190.T.1.
Cum titulo,& bona fide est potentior prescriptione longi temporis cum bona fide tantum.Ioan.Franc.Balb. de præscrip.q.6.nume.4.f.63.T.17.
De iure ciuili qualicunque titulo procedit.Prosdoc.de comit.de differ.iur.ci.& cano.nu.52.f.193.T.1.
In feudis,dicitur fauorabilis.Caccialup.de feud.artic.6.num.43. fol.14.T.10.P.1.
In præstationibus personalibus sufficit.Io.Franc.Balb.de præscri. q.2.prin.nu 6.f.73.T.17.
In seruitijs personalibus.idem ibid.
Non habet locum in feudo.Io.Franc.Balb. de præscrip.q.1.num. 11.fol.79.T.17.
Non habet locum,nisi titulus præcedat.Io.Fran.Balb.de præscri. q.16.nu.3.f.80.T.17.
Qualiter sit continuanda.Roger.de antiq.glossat. de diuers.præscriptio.c.2.nume.8.fol.48.Tom.17.
Quando inchoetur.Roger. antiq. glossat.de diuer.præscrip.ca.2. nu.1.f.48.T.17.
Quibus,seu per quæ impediri possit. Roger.antiq. glossat.de diuers.præscrip.c.2.nu.8.f.48.T.17.
Quo ad spurios est prohibita.Io.Fran.Balb.de præscrip.q.18.nume.5.fol.80.T.17.
Quo casu currat contra ignorantem,& quo non.Ioan.Frãc.Balb. de præscrip.q.2.prin.nu.3.f.70.T.17.
Sit ne exceptio litis finitæ.Fran.de acceptan.de senten.diffinit. & interloq.ver.quoniam.nu.37.f.6.T.5.
Solas in rem actiones tollit. Roger.antiq.glossat.de diuers. præscrip.c.2.nu.13.f.48.T.17.
Longissimi,& longi temporis, an,& quid differant.Aymo.Craue. de antiq.temp.ver.materia.nu.25.f.168.T.17.
Longissimi temporis litis contestatione ciuiliter interrumpitur. Roger.antiq.glossat.de diuers. præscriptio. capitu.4.numero 2. fol.49.Tom.17.
Quando inchoetur.Roger.antiq glossat. de diuers.præscript.c.4. nu.1.f.48.T.17.
Quomodo naturaliter interrumpitur.Roger.antiq. glossat.de di uers.prescrip.c.4.nu.1.f.49.T.17.
Siue tricẽnalis quibus prosit,aut obsit.Roger.antiq.glossat.de diuers.præscrip.c.3.nu.2.f.49.T.17.
Triginta annorum currit contra ignorantem.Ioan. Fran.Balb.de præscrip.q.2.prin.nu.8.f.73.T.17.& Lanfran.de Oria.de arbit. diuis.7.nu.50.f.219.T.3.P.1.
Maius tempus requirit, quàm consuetudo, & quantum tempus consuetudo requirat,& quantum præscriptio. Aymo.Crauet.de antiq.temp.P.4.nu.7.f.151.T.17.
Malęfidei in feudo,an procedat de iure canonico. Ioã.Lecirier.de primogenit.q.9.3.lib nu.10.f.70.T.10.P.1.
Merè fauorabilis an per litis contestationem interrumpatur, & pendente lite finiatur vsucapio.Io. Franc.Balb. de præscrip.q.4. prin.nu.31.f.109.T.17.
Merè fauorabilis,& merę odiosa quæ sit.Ioan.Franc.Balb.de præscrip.q.1.2.P.nu.1.f.55.T.17.
Et quæ partim odiosa.ibid.
Et quæ partim fauorabilis.ibid.
Merè odiosa per solam citationem interrumpitur.Io. Franc.Balb. de præscrip.nu.4.f.107.T.17.
Minor centenaria contra ecclesiam Romanam currere nõ potest. Nepos.de Montal.de exceptio. articu.25. numero 22.folio 121. Tom.3.Par.2.
Minoris temporis,quàm triginta annorum eius loco a statuto subrogata etiam in attentatis locum habet.Rober.Lancel.de attentat.c.23.nu.97.f.426.T.5.
Mixta,idest partim odiosa,& partim fauorabilis interrumpitur lite contestata facta coram iudice competenti. Ioan. Frano.Balb. de præscriptio.q.4.princ.3.Par.nu.5.f.107.T.17.
Interrumpitur per litis contestationem,dumodo sit facta animo, & intentione procedendi in lite vsque ad finem. Io. Fran. Balb. de præscriptio.quæstio.4.princ.3.Par.nu.32.fol.109.T.17.
Moratoria,idest exceptio dilatoria.Marc.Ant. Cucch. de morator præscriptio.versi.constitutio.nu.13.f.201.T.17.
Non cadit nisi in aptis,& habilibus præscribi. Ioann.Fran. Balb.de præscriptio.q.1.3.Par.nu.2.fol.57.T.17.
Non currit absenti.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.14.num.42. fol.257.Tom.14.
Non currit, antequam nata sit actio. Hier. de Mont. de fi. regun. cap.38.nu.10.fol.341.T.3.P.2.
Circa procurationem legalis dandam.Gondinssal.Villadie.de legat.q.7.nu.21.f.261.T.13.P.2.
Contra capitulum sede vacante in re communi episcopo, & capellano.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.116.numero 37.fol. 53.Tom.18.
Contra creditorem,qui dum pignus debitoris distraheretur, nõ fuit citatus. Ioann. Bapt. Boui. de statutar.vrb. præscriptio.glos. 19.nu.290.fol.191.T.17.
Contra creditorem,qui est in possessione.Io. Bapt. Boui.de statutar.vrb.præscriptio.glos.19.nu.231.fol.190.T.17.
Contra ecclesiam tempore suspensionis prælati. Nepos. a Montal.de exceptio.art.25.nu.19.fol 121.T.3.P.2.
Contra emphyteutam ratione vtilis dominij ob non solutionem canonis per se factam &c. Boui.de statutar. vrb. &c. nume. 230. fol.19.Tom.17.
Contra eum,qui longo tempore soluit sine causa. Io. Fran. Balb. de præscriptio.q.10.nu.24.f60.T.17.
Contra eum,qui non potuit agere.Io.Maurit.Bolla.de restitut.in integ.cap.392.nu.3.f.105.T.5.
Contra eum, qui propter metum sui debitoris non ausus est petere suum.Ioan. Bapt. Boui.de statutar.vrb. præscriptio. glos.15. nu.197.fol.188.T.17.
Contra habentem ius generale,licèt eo non vtatur longo tempore.Hier.de Mont.de Mont.de fi.regun.capitu.78.nume.quinto, fol.352.Tom.3.Par.2.
Contra illos,qui aliquid pariter possideant.Hier. de Mont. de fi. regun.c.81.nu.5.fol.354.T.3.P.2.
Cõtra Imperium,Imperio vacante.Marti.de Caraz. Laudens. de Princip.q.376.fol.209.T.16.
Contra ius diuinum.Michael.Vlcur.de regim.mundi. versicu.ista q.nu.62.fol.119.T.16.
Contra ius naturale.idem ibidem.
Contra mulierem pro dote matrimonio constante.Nepos a Montal. de exceptio. articu. 25. numero 22. folio 121. Tom. tertio, Par. secunda.

Contra

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Contra mulieres. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. nu. 196. fol. 188. T. 17.

Contra non valentes agere. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. 2. Par. princ. nu. 41. fol. 216. T. 1.

Contra obedientiam. Nepoſ. a Montal. de exceptio. art. 25. nu. 13. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

Contra Papam. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. cap. 18. nu. 7. fol. 46. Tom. 15. Par. 2.

Contra petitionem ſubſidij. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. queſtio. 35. nu. 3. fol. 176. T. 15. P. 2.

Contra principem, niſi concurrentibus eius conſcientia, & patiẽtia in his, in quibus poſſeſſio, ſeu quaſi non quæritur ſine licentia, & patientia partis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. abſolutus. nu. 15. fol. 161. T. 17.

Contra ſocium ratione ſocietatis non dum finitæ. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. numero 285. folio 191. Tom. decimoſeptimo.

Contra ſubditos ad præſtationem collectarum, quia præſumuntur ex timore potius præſtitæ, quàm de ſpontanea voluntate, niſi eſſet præſcriptio. centenaria. Iac. de Aiello. de iure adohç. verſi. Rex. nu. 44. f. 171. T. 12.

Contra ſuperiorem, niſi concurrentibus eius conſcientia, & patientia in his, in quibus poſſeſſio, ſeu quaſi quæritur ſine licentia, & patientia partis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. abſolutus. nu. 15. fol. 161. T. 17.

Contra ſupremam Papæ poteſtatem. Io. de Selua de benefi. q. 1. Par. 2. nu. 16. fol. 30. T. 15. P. 1.

Contra vniuerſitatem fauore minorum. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 106 nu. 11. fol. 53. T. 18.

Creditori conditionali. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. nu. 254. f. 191. T. 17.

Creditori ex delicto. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. nu. 241. fol. 190 T. 17.

Durante Bello cęleſti. Hier. Preuidel. de peſte, & eius priuil. titu. de vlt. voluntati. nu. 11. fol. 172. T. 18.

Durante bello terreſti. idem ibidem. nu. 3.

Et, qui agere nequit. Pet. de Baiſ. in director. electio. cap. 25. 1. Par. nu. 2. fol. 384. T. 15. P. 1.

Eccleſiæ vacanti. Nepoſ. a Montal. de exceptio. art. 25. num. 1. fol. 121. Tom. 3. Par. 2. Et Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. ver. nunc. fol. 105. nu. 7. Tom. 17.

Habenti ius eligendi, vbi eccleſia non vacauit intra 41. ann. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 8. nu. 9. fol. 89. T. 17.

Hæredi tempore dato ad conficiendum inuentarium pendente. idem ibidem. nu. 10. fol. 105. T. 17.

Ignoranti. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 14. nume. 42. fol. 257. Tom. 14.

Illi, qui ſi ageret, repelleretur exceptione. Io. Fran. Balb. de exceptio. verſi. poſtquam. nu. 20 f. 102. T. 17.

In ijs, quæ ſunt facultatis. Remig. de Gon. de charitatis. ſubſi. q. 35. nu. 4. f. 176. T. 15. P. 2.

In inuaſis. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 14. num. 45. fol. 257. Tom. 14.

In rebus furtiuis. Nepos a Montal. de exceptio. art. 25. num. 7. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

In rebus ſub conditione debitis. Nepos a Montal. de exceptio. art. 25. nu. 19 f. 121. T. 3. P. 2.

In rebus ſub die debitis. idem. ibidem.

In rebus vi poſſeſſis. Nepoſ. a Montal. de exceptio. art. 25. num. 7. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

In rebus vitioſis. Nepoſ. a Montal. de exceptio. art. 25. nu. 7. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

In tributis Barthol. Belanci. de charitati. ſubſid. quæſt. 50. num. 3. fol. 156. Tom. 15. Par. 2.

Infirmo. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſſor. verſi. regula. nu. 395. fol. 557. Tom. 15 Par 2.

Nunquid excommunicato? idem. nu. 396.

Nunquid furioſo. idem. nu. 397.

Iuſtè impedito. Matthç. de Afflict. de iure prothomiſ. §. 2. nu. 15. fol. 8. Tom. 17.

Militibus. Pet. Belli. de re milit. titu. 3. 7. Par. oper. numero 8. folio 354. Tom. 16.

Peſte durante. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſſor. verſi. regula. nume. 394. fol. 557. Tom. 15. Par. 2.

Si a malæ fidei poſſeſſori alienatio facta fuerit. Nepos. a Mõtalb. de exceptio. art. 25. nu. 24. f. 121. T. 3. P. 2.

Stante impoſſibilitate. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. quæſtio. 5. nu. 38. fol 200. Tom. 7.

Tempore guerræ. Nepos. a Montalb. de exceptio. art. 25. num. 5. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

Tempore hoſtilitatis. idem ibidem.

Non datur in rebus corporalibus, etiam per mille annos. ſine poſſeſſione. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 20. nu 3. vbi inquit quod ſecus eſt in rebus incorporalibus, quia ipſe datur ſine quaſi poſſeſſione. fol. 192 T. 17.

Non dicitur ex toto contra ius naturale, nec ex toto contra illud, nam ex toto non recedit ab eo, nec ei per omnia deſeruit. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 5. princ. numero 13. folio 54. Tom. 17.

Non eſt ſine poſſeſſione. Michael. Vlcur de regim. mundi. ver. iſta quæſtio. nu. 63. fol. 119. T. 16.

Vbi non datur poſſeſſio. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. ver. ſed quid nu. 3. fol. 487. T. 15 P. 2.

Vltra ſe extenſibilis, vel intenſibilis. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſi. inſignis. nu. 177. fol. 259. T. 18.

on extenditur quo ad extranea, ſecus quo ad præambula. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 2. 2. Par. nume. decimoquinto, fol. 56. Tom. 17.

Non habet locum in parte debiti non ſoluta. altera parte ſoluta. Guter. de acti. iudi. iurat. cap. 1 nu. 34. f. 386. T. 3. P. 1.

Non habet locum in rebus eccleſiaſticis. Nepos a Montal. de exceptio. art. 25 nu. 14. fol. 121. T. 3 P. 2.

In rebus publicis idem. ibidem.

Non impedit, quin obligatio munerum tantum temporis durer, quantum prædiorũ ſolutioni obligatio. Ægid. Thomat. de collect. verſi. exactis. nu. 29. fol. 137. T. 12.

Non inchoata cum defuncto, ſed ex contractu defuncti, an currat contra minorem hæredem. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. ver. poſtquam. nu. 31. fol. 103. T. 17.

Non interrumpitur citatione emanata ad inſtantiam perſonæ minus legitimæ. Ioann. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 21. nu. 18. fol. 194 T. 17. Amplia nu. 19. & 20. idem.

Per acta facta coram arbitratore. Io Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 21. nu. 52. fol. 195. T. 17.

Per litem fraudulentur ad effectum interrumpendi conteſtatam. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 21. num. 16. fol. 194. Tom 17.

Non liberat a functionibus publicis. Alberic. a Roſa. de ſtatut. q. 119. nu. 2. fol. 17. T. 2.

Item nec a muneribus. ibidem.

Non niſi expleta ætate minore, contra minorem producit effectum. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitutio. in integ. cap. 94. nume. 4. fol. 136. Tom. 5.

Non nocet non damnatis in feudo acquiſito ex pacto, & prouidẽtia. Ioan Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. nu. 307. fol 192. Tom. 17.

Non obſtante guerra, & hoſtilitate quando currat. Io Franc. Balb. de præſcriptio. verſi. nunc. nu. 4. fol. 105. T. 17.

Non obſtat contra militem, licèt in certis capitulis vſus fuerit iuriſdictione, & in certis non Hier. de Monte de fi. regun. cap. 78. nu. 6. fol 353. T. 3. P. 2.

Non poteſt, inchoari contra hereditatem iacentem, ſeu vacantem, licèt inchoata continuetur. Io. Fran. Balb. de præſcriptio. verſicu. poſtquam. nu. 47. f. 104. T. 17.

Induci ſtatuto cum mala fide, & in quibus hæc concluſio lim. idẽ ibidem q. 14 princ. nu. 5. f. 68. T. 17.

Non procedit, contra obedientiam principis. Reſtaur. Caſtal. de imperat. q. 54. nu. 4. f. 54. T. 16.

Contra ſupremam poteſtatem Principis. idem ibidem.

In actu, quẽ ſuperior facit de plenitudine poteſtatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 87. f. 171. T. 17.

In his, quæ non ſunt conceſſibilia. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. materia nu. 97. f. 171. T. 17.

In his, quæ ſunt merè facultatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. materia. nu. 98. f. 171. T. 17.

In his, quæ ſunt mere voluntaria. idem ibidem.

In pœnis ſpirirualibus. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi materia. nu. 88. fol. 171. T. 17.

Sine poſſeſſione. Ioann. Fran. Paui. de offi & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 9. 1. Par. princ. numero 8. fol. 419. Tom. 13. Par. 2 Et Ioan. Fran. Balb de præſcriptio. q. 45. Par. nu 2. f. 98. T. 17.

Titulo ſimulato exiſtente. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 12. nu. 7. fol. 62. Tom. 17.

Non ſoluendi decimas an valeat. Pet. Rebuf. de decimis. quæſt. 13. nu. 55. fol. 138. Tom 15. P. 2.

Non tollit actionem ipſo iure ſed ope exceptionis redditur ineffi. cax, & inutilis. Ioan. Fran. Balb. de pręſcriptio. numero 1. fol. 54. Tom. decimoſeptimo.

Non tollitur per illa verba ſemper omni tempore, perpetuò, quan documque, & ſimilia. Io Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. pręſcriptio. gloſ. 29. nu. 24. fol. 199. T. 17.

Non valet, niſi per poſſidentem fuerit oppoſita. Ioan. Monach. de deffenſor. iur. verſi. quia nu. 5. f. 128. T. 3. P. 2.

Noua, nouiter inducta, comprẽhendit obligationes veteres. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. pręſcriptio. gloſ. 3. numero 19. folio 178. Tom. 17.

Nouem annorum, quæ ſit. Dyn. de Mugil. de pręſcriptio. num. 28. fol. 51. T. decimoſeptimo.

Nouem dierum. Dyn. de Mugil. de pręſcriptio. numero 6. fol. 50. Tom. decimoſeptimo.

Nouem menſium. Dyn. de Mugil. de pręſcriptio. numero 20. folio 51. Tom decimoſeptimo.

Nulla currit, contra ius poſtliminij. Pet. Belli. de re milit. 3. Par. tit. 1. nu. 6. fol. 346. Tom. 16.

De iure canonico in annuis penſionibus. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q 5. 4. Par. nu. 2. fol. 77. T. decimoſeptimo.

De iure canonico in annuis præſtationibus. idem ibidem.

In annuis præſtationibus, ſiue nil, ſiue minus ſoluatur de iure canonico Hier. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. quæſtio. 84. nume. 1. fol. 360. Tom. 15. Par. prima.

Etiam immemorialiſſima contra obedientiam Papæ Michael de Anin. de vnit. ouil. & paſtor. capitu. duodecimo, numero 25. fol. 33. T. 13. Par. 2.

Nulla eſt ſine bona fide. Nepos. a Montal. de exceptio art. 25. nu. 3. fol. 121. Tom. 3. Par. 2.

Nulla eſt ſine iuſto titulo. Nepos a Montalb. de exceptio. artic. 25. nu. 3. fol. 121. T. 3. P. 2.

Num cadat in his, quę ſunt merę facultatis. Aymo. Crauet. de antiq temp. ver. circa prẽmiſſa. nu. 41. f. 175. T. 17.

Nunquid currat in alienatione rei prohibitę alienare. Angel. de Gambel. de teſtamen. gloſ. 90. numero quinto, folio 73. Tom. 8. Par. prima.

Obedientię

Source : BIU Cujas

Obedientiæ contra Imperatorẽ,ſed non contra Papam valet.Hier. Zanet.de differ.iur.11.& cano.verſi.prima differentia.nu.102. fol.203.Tom.1.
Non actiuè,& paſſiuè valet.Idem ibidem.num.103.
Odioſa reſtringenda.Pet.Rebuff.de decimis.q.14.numero 11.fol. 15.Par.ſecunda.
Quæ ſit.Vital.de Camba.de clauſ.verſi. clauſula la ſeconda.nu. 6.fol.374.Tom.18.
Opponitur actioni. Pariſ.de Put. de reaſſumptio.uu.rub.27.inſtã. 13.fol.45.Tom.4.
Iuri ſublato.Pariſ de Put. de reaſſumptio. inſtru. Rub.27.nu.13. fol.45.Tom.4.obligationi.Idem ibidem.
Oppoſita non numeratæ pecuniæ,quibus modis infringatur.Roger.antiq.gloſat.de diuerſ.præſcriptio c.4.nu 6.fol 49.Tom.17.
Oritur ex cauſa facti.Pet.de Vbald.de cano.epiſc.& paroch.verſic. quoniam.num.31.fol.227.Tom.15.Par.ſecunda.
Pacti naturam ſapit.Ioan.Leur.de primogenit.q.11.3.lib.num.3. fol.69.Tom.10.Par.1.
Partis extenditur ad totum ratione indiuidui.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q.2.2.Par.num.16.fol.56.Tom 17.
Partis indiſſolubilis ad totum extenditur ratione diuidui. Melch. Palaez in tract.maiorat.q.10.nume.30.folio 355.Tom.10.Par.1.
Indiuiſibilis ad totum extenditur ratione diuidua, & decimæ præſcriptæ in vna parte fundi ad noualia alterius partis trahuntur.Pet. Rebuff.de decim.q.14.numero 20. fol.140 T.15.Par.2. Quod intellige vt num.21.
Peremptoria, etiam illa dicitur,quæ tollit vnam obligationem tãtum.M.Ant. Cucch.de Morator.præſcriptio.verſic.conſtitutio. num.8.fol.201.Tom.17.
Perpetua quæ ſit.Dyn.de Mugil.de præſcriptio.nu.45.f.52.T.17.
Pignoris currens contra debitorem ratione dominij,nõ nocet creditori quo ad hypothecam.Ioan.Franc. Balb.de præſcriptio q. 3.princ.4.Par.num.3.fol.76.Tom.17.
Pluribus modis interrũpitur.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb. præſcriptio gloſ.21.num.1.fol.193.Tom.17.
Plus poteſt ad præiudicandum tertio,& domino rei, quàm reſcriptum,aut priuilegium principis.Aymo.Crauet.de antiq.temp. verſi.materia.num.90.fol.171.Tom.17.
Plus poteſt quàm pactum.Ioan.Fran.Balb.de præſcriptio.q.6.Par. 5.num.6.fol.99 Tom.17.
Poteſt cauſam a priuilegio inſufficiente, & inualido.Ioan Franciſ. Balb.de præſcriptio.q.2.princ.5.Par.num.3.fol.98.Tom.17.
Impedire poſt,ſicut ab initio.Roger.antiq.gloſat de diuerſ.præſcriptio.cap.2.num.11.fol.48.Tom.17.
Procedete ex pluribus cauſis.Ioan.Franc. Balb.de præſcriptio.q. 12.num.4.fol.62.Tom.17.
Procedere ex pluribus titulis.Idem ibidem.
Prælati malæ alienantis,an, & quando currat de iure canonico, & ciuili.Hier.Zanet.de differ.iur.ci.& cano. verſic.prima.nu.239. folio.206.Tom.1.
Principalis, an poſſit fideiuſſori, cum obligatio fideiuſſoris ſit acceſſoria ad principalem.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q.2.2. Par.num.14.fol.56.Tom.17.
Priuilegium, & conſuetudo non ſemper eandẽ vim dicuntur habere; quia multa quæruntur priuilegio,quæ non poſſunt quæri præſcriptione.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q.1.5.Par.num. 2.fol.98 Tom.17.
Procedit in vſufructu formato, ideſt conſtituto ab eo qui putabatur dominus Ioan. Franc. Balb.de præſcriptio.q.2.princ.2.Par. num.7 fol.73.Tom.17.
Prodeſt in his oneribus euitandis, quæ ſunt præſcriptibilia. Ioan. Fran.Balb.de præſcriptio.q.16.num.3.fol.92.Tom.17.
Qua ratione introducta fuerit. Conſtan. Roger.de proteſtatio.q. 6.princ.num.14.fol.229.Tom.17.
Quadragenalis quid requirat, vt contra aliquem currere poſſit. Roger.antiq gloſat de diuerſ.præſcriptio.verſic.Rogerius.nu.5. fol.49.Tom.17.
Quadragenaria, nunquid contenta ſit bona fide ſine titu. Ioann. Hugo.de offi.quatuor prælat.titu de præſcriptio.cano. portio. num.2.fol.292.Tom.13.Par.ſecunda.
Requiritur contra eccleſiam, etiam ſi vna eccleſia, velit contra aliam præſcribere.Ioan.Fran.Balb.de præſcriptio.verſi.veniens. num.4.fol.85 Tom.17.
Requiritur, vt beneficium dicatur ſeculare in communi forma pauperum.Ioan.Stafil.de gratijs expectat.&c. forma.10.& vlti. num.4.fol.268.Tom.15 Par.1.
Quadraginta annorum, an excludat omnem hereditatis aditionem.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.6.nume.3.fol.122. vult dicere.142 Par.1.Tom.8 Par.1.
Cum titulo an ſufficiat ad probationẽ maioratus.Melch. Palaez. in tractat.maiorat.q.20.num.6 .fol.478.Tom.10.P.1.
Currit in decimis.Paul. Roma. de penſio.eccleſiaſt.cap.6.nu.22. fol.313.Tom.15.Par.1.Et Guiltel.Redeoa.de ſimo.mental.Par. 3.cap.23.num.9.fol.99.Tom.15.Par.ſecunda.
Iu quibus locum habeat. Roger.antiq.gloſat. de diuerſ. preſcriſcriptio.3.c.nu .9.fol.49.Tom.17. Et Dyn.de Mugil.de preſcriptio.num.40.fol.52.Tom.1.
Purgat omne vitium.Ioan.Bap.Ponta. deſpol.lib.3.cap.2.nume. 85.fol.298.Tom.14.
Solum de iure canonico locum ſibi vendicat. Proſdoc. de comit.de diffinit.iur.ciu.& cano.verſi.quoniam.nu.52.fol 193.T.1.
Tollit omnem actionem. Ioan. Bapt.Ponta.de Spol.lib.3.cap.2. num.85.fol.298.Tom.14.
Quadriennij contra quem competat. Nepoſ.a Montalb.de exceptio.artic.25.num.32.fol.122.Tom.3 Par.ſecunda.
Item,& cui.ibidem.
Quæ currat in pacto de redimendo liberè collato in facultatem venditoris. Io.Bapt.Lup.de vſur § 3.nu.11.f.131.T.7.
Quæ currit in patria propria contra abſentem, dicitur currere cõtra præſentem Ioã.Bapt Boui.de ſtatutar.vrb. præſcriptio. gloſ. 19 nu.26.184.Tom. 17.
Quæ inducitur per ſtatutum, qualiter interrumpatur, dic quod per ſolã citationem.Bart.in regu.ſtatut.col.4.circa fi.f. 158 T.2.
Quæ requiratur in ciuitate. Aymo.Crauet.de antiq. temp.verſicu. abſolutus.nu.37.fol.163.T.17.
Quæ requirit poſſeſſionem continuam,quandoque dormit, & cũ ipſa dormitionis cauſa reuiuiſcit, quæ contra eccleſiam vacantem non currit.Ant.Bard.de temp.vtili capitu.15. nume.3.folio 221.Tom. 5.
Quæ vaſſallo obſtat,an domino quoquè obſtet. Io. Blanc. in epit. feud.c 5.nu 9.fol.285.T.10 P.1.
Quædam triduo compleri poteſt. Roger. antiq. gloſat. de diuerſ. præſcriptio.cap. 1.nu.4.fol 48.T.17.
Quælibet habet tempus continuum exceptis actionibus annalibus a pretore inductis.Io. Fran.Balb. de præſcriptio. quæſt.6.& vlt.1.Par.nu.2.fol.71.T.17.
Qualiter interrumpatur ciuiliter. Ioan.Franc. Balb. de præſcrittio. princ.3.Par.nu.3.f.107.T.17.
In criminalibus.Io.Fran.Balb. de præſcriptio. quæſt. 2.4. Par.nu. 11.fol.76.Tom.17.
Reſpectu poſſeſſionis, quæ ſemper eſt neceſſaria in præſcribendis rebus corporalibus.Ioan.Franc. Balb. de præſcriptio. verſic. expedita.nu.4.fol. 106.Tom.17.
Quando contra aliquem induci dicatur.Nic.Boer.de cuſtodia clau.ver.cum ſępenumero.nu.77.f.286.T.16.
Quando dicatur dormire.Ioan.Fran.Balb.de præſcriptio. verſicu. nunc.nu 1.fol.105.T.17.
Dicatur incipere in promiſſionibus,legatis,& ſimilibus.Io. Cop. de natural.fructi.c.4.nu 3.f.244.T.17.
Et qualiter interrumpi dicat. Io. Fran.Balb.de præſcriptio.nu.1. verſi.expedita.fol.106.T.17.
Naturaliter interrumpi dicatur.Io.Fran.Balb.de præſcriptio.ver. expedita.nu.3 fol 106.T.17.
Oriri dicatur.Roger.antiq.gloſat.de diuerſ.præſcriptio. ver. Rogerius.nu.2.fol.49.Tom.17.
Poſſit extendi de vno actu ad alium.Ioan. Garſi. Hiſp. de expenſ. & meliorat.cap 9.nu.40.f.285.T.17.
Quandoquè plus poteſt, quàm pacto. Bartho. Cępol. de ſeruitu. vrb prædio.cap 20.nu.11.f.184.T.6.P.2.
Quanta requiratur hodie de iure authen. contra fiſcum Romani imperij.Aymo.crauet.de antiq.temp.verſi. abſolutus.nume.36. fol.163.Tom 17.
Quantumuis antiqua non procedit in his, quæ poſſideri non poſſunt idem ibidem.nu.78.fol 170.
Quare inducta ſit Vital.de Camba.de clauſ.verſic. clauſula nulla la ſeconda.nu 8.f.374.T.18.
Quare introducta ſit.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio. gloſ.1.num.9.fol.174. T.17.Et Sebaſt.Medices.de diffinitio.69. nu.14.fol.310.Tom.18.
Quatuor annorum quotuplex. Dyn. de Mugil.de præſcriptio. nu. 26.fol.51.Tom 17.
Quatuordecim annorum,videtur.idem.ibidem.nu.33 f.51.
Quatuor menſium quibus pertineat. Dyn. de Mugil.de præſcriptio.nu.17.fol.51.Tom.17.
Quid requirat.Ioan.Lecirier.de primoge.quæſt. 9.3. lib. nu.7.fol. 70.Tom.10.Par.1.
Quid ſit.Ioan.Bapt Boui.de ſtatutar.vrb. preſcriptio. gloſ. 1.nu.6. fol.176.Tom.17.Conſtant.Roger.de proteſtatio. verſi.ſexto dicturus.nu.22 fol.229.T.17. Et Sebaſt. Medices de diffiniuo.79. nu.8.fol.310.Tom.10.
Quindecim annorum quę. Dyn. de Mugil.de preſcriptio. nume. 34.fol.51.Tom.17.
Quindecim dierum.Dyn.de Mugil.de preſcriptio. nume. 8. folio 50 Tom.17.
Quinquaginta annorum quando detur.Dyn.de Mugil.de preſcriptio.nume.41.fol.52.Tom.17.
Quinquaginta dierum. Dyn. de Mugil.de preſcriptio. numero 11. fol.50.Tom.17.
Quinque annorum quando detur.Dyn.de Mugil.de preſcriptio. nu.27.fol.51.Tom.17.
Quinque menſium quę ſit.Dyn. de Mugil. de preſcriptio. nume. 18.fol.51.T.17.
Quinquennij,contra quem poſſit obijci.Nepos a Montalb. de exceptio.art.25.nu.33.f.122.T.3.P.2.
Quo iure currat impedito, & cuius impedimenti.Matthę.de Afflict.de iure prothomiſ.§.2.nu.26.f.9.T.17.
Quòd tribuat ius cõtra illum,contra quem preſcribitur.Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib. 3. numero 244.folio 170. Tom.3. Par. ſecunda.
Quod vnus habeat molendinum,infringitur tempore neceſſitatis publicę.Melch.Palaez in tracta.maiorat.queſt.2. nume. 25. fol. 465.Tom.10.Par.1.
Quomodo currat creditori contra tertium poſſeſſorem in actione hypothecaria Ioan.Fran.Balb.de preſcriptio. verſic.poſtquam. nu.25.fol.102.Tom.17.
Et qualiter probetur.Ioan.Campeg.Bononien.de teſti.regu.362. fol.115.Tom.4.
Quotuplex.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.preſcriptio.gloſ.1.nu. 15.fol.177 Tom.17.
Regulariter non currit contra creditorem ciuiliter poſſidentem. Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.preſcriptio.gloſ.20.nume.1.fol. 192.Tom.17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non currit contra minorem, maximè temporalis. Sebast. Montic. de inuent, cap. 13. num. 208. fol. 257. Tom. 8. Par. secunda.

Rei illius non procedit, cuius nō potest quis dominus fieri per traditionem à domino factam. Ioann. Franc. Balb. de præscriptio. vers. postquam, num, 54. fol. 105. Tom. 17.

Remouetur appellatione remota. Fabia. de Mōt. de emptio. & vēditio. versi. ad primum. num. 13. fol. 49. Tom. 6. Par. 1.

Requirit probationem patientiæ aduersarij. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 10. & vlt. 1. Par. num. 8. vbi inquit secus esse in consuetudine inducenda, quia non est necesse probari aliqua scientia, vel patientia etiam si agatur de præscriptione pedagij, & regalium. fol. 55. Tom. 17.

Scientiæ aduersarij. Idem ibidem.

Rerum feudalium quæ, & quando habeat locum Guliel. Hannet. de iure feud. cap. 1. per tot. fol. 167. Tom. 10 Par. 1.

Salarij, vel alterius debiti, an interrumpatur per petitionem extrajudicialem tantum? elegans q. Ioan. Guter. Plat Hisp. de act. iudic, iurat. cap. 1. num. 24. fol. 381. Tom. 3. Par. 1.

Septem annorum cui competat. Dyn. de Mugil. de præscriptio. nu. 28. fol. 51. Tom. 17.

Et idem. num. 35. ibidem.

Septuaginta annorum quando competat. Dyn. de Mugil. de præscriptio. num. 43. fol. 52. Tom. 17.

Seruitutis, an contra ignorātes se ius seruitutis habere, currere habeat. Barthol. Cæpol. de seruitut. vrb. prædio. cap. 24. num. 6. fol. 185. Tom. 6. Par. secunda.

Non potest per ciuilem possessionem causari. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. 8. q. num. 2. fol. 74. Tom. 17.

Personalis, vel mixtæ, non currit sine titulo, & bona fide. Ioā. Frā. Balb. de præscriptio. quæstio. 2. princ. secunda. Par. num. 3. f. 73. Tom. 17.

Seruitij, vel alterius debiti an currat, quotiescumque famulus, vel alius creditor retinet rem domini, vel alterius debitoris, vel debitori efficitur debitor in totidem? optima quæstio. Guter. Plag Hisp. de acti. iudic. iurat. cap. 1. num. 21 fol. 385. Tom. 3. Par. 1.

Seu consuetudo cuius initij memoria non extat in contrarium, habet vim tituli, & concessionis, seu priuilegij. Aymo. Grauet. de antiq. temp. verficu. absolutis. numero 10. folio 161. Tom. 17.

Seu iuri præscribendi quare non possit vlla protestatione derogari. Constant. Roger. de protestatio. quæst. 6. numero 13. folio 229. Tom. 17.

Sex mensium, quæ sit. Nepos. a Montal. de exceptio. arti. 25. num. 27. fol. 121. Tom. 3. Par. secunda.

Et contra quem currere possit. ibidem.

Sex mensium, scilicet in redhibitoria. Dyn. de Mugil. de præscriptio. num. 19. fol. 51. Tom. 17.

Sexaginta dierum, quando competat. Dyn. de Mugil. de præscriptio. num. 13. fol. 51. Tom. 17.

Simplex, vbi per legem tollitur, non tollitur compositum, idest consuetudo. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 6. nume. 3. fol. 97. Tom. 17.

Siue tempus appellandi cæpta contra defunctum, quia sciuit sententiam latam, an currat contra hæredem ignorantem. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. nu. 21. vers. postquā. fol. 102. Tom. 17.

Soluentis in minutiore pecunia, quanti temporis sit, & quādo incipiat currere, & an per creditoris protestationem interrumpi possit. Albet. Brun. de monet. &c. limitatio. 4. numero 2. fol. 216. Tom. 12.

Solum nocet his, aduersus quos est præscriptum. Gaspar Beat. de de inop. debit. &c. cap. 16. num. 111. fol. 236. Tom. 3. Par. 2.

Præscriptio statutaria nec non aliarum specierum variè consideratur varijque. sunt effectus,

*PRAESCRIPTIO Statutaria an ad minores extendatur. Stefan. de Federic. de interpretar. iur. 2. Par. prin. num. 42. fol. 216. Tom. 1.

An currat contra minorem. Franc. Balb. de præscriptio. nume. 43. fol. 104. Tom. 17.

An ipso iure tollat naturalem. Ioā. Fran. Balb. de præscriptio. q. 10. num. 2. fol. 65. Tom. 17.

An subrogetur in locum præscriptionis iuris cōmunis. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 28. princ. num. 4. fol. 82. Tom. 17.

An succedere possit in locum iuris communis. Iac. Nouell. de iure prothomis. §. 8. & 9. num. 100. fol. 47. Tom. 17.

Currit contra pupillum. Damahou. de pupillar. patroci. ca. 10. nu. 68. fol. 371. Tom. 8. Par. secunda.

Currit etiam contra Iudæos. Ioan. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. num. 45. fol. 185. Tom. 17.

Item contra saracenos. ibidem.

Currit contra legatarium. Ioan. Bapt. Boui. de statuta, vrb. præscriptio. glo. 19. num. 61. fol. 185. Tom. 17.

Currit ignoranti, sed datur restitutio in integrum. Ioan. Bap. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. num. 2. fol. 183. Tom. 17.

Contra. num. 3.

Communis in contrarium. num. 4.

Est loco præscriptionis inductę de iure communi. Ioā Bap. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. gl. 19. nu. 80. fol. 186. Tom. 17.

Est subrogata in locum præscriptionis iuris. Ruz. Arnulp. de iure regal. priuil. 42. num. 14. fol. 197. vult dicere. 380. Tom. 12.

Ipso iure non currit minori, sed currit adultis, licèt restituātur. Idē dicendum quando esset initiata tempore maioris defuncti, secus si fuisset completa in vita defuncti Paris. de Put. de reassumptio. instrumen. rub. 28. num. 14. fol. 46. Tom. 4.

Non currit contra ecclesiam. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19. nu. 199. f. 188. T. 17.

Non currit contra fiscum. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio glos. 19. nu. 212. fol. 189. T. 17.

Non currit contra Rempublicam. idem ibidem.

Et quando idem ibidem. nu. 214.

Nunquid currat ipso iure contra minorē. Bapt. a S. Blas. de actio. & eius natu. actio. 2. nu. 8. fol. 43. T. 3. P. 2.

Quadraginta annorum, non tollit præscriptionem decem annorum. Ioann. Franc. Balb. de præscriptio. nume. 4. quæstio. 7. folio 100. Tom. 17.

Quando contra minorē currere posse putetur? Io. Maurit. Bolla. de restitut. in integ. cap. 93. nu. 8. f. 136. T. 5.

Quod non currat cum mala fide, & sic quod sciens se debere nō præscribat, quomodo exponatur. Io. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 14. princ. nu. 4. fol. 68. T. 17.

Sola citatione interrumpitur. Ioan. Bapt. Boui de statutar. vrb. præscriptio glos. 21. nu. 2. f. 193. T. 17.

Fallit nu. 3. 4. 5. & 6.

Declara. nume. 10.

Amplia. nume. 27. ibidem.

Sola citatione interrumpitur, nisi statutum imponeret per præscriptionem silentium. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. 3. Par. nu. 10. fol. 108. T. 17.

Subrogatur loco præsumptionis iuris communis. Io. Fran. Balb. de præscriptio. versi. Celsus. nu. 5. fol. 111. T. 17.

Et regulatur vt illa. ibidem.

Et eius naturam imitatur. ibidem.

Vel consuetudinaria currit contra omnes. Damhou. de pupillar. patroci. cap. 10. nu. 70. fol. 371. T. 8. P. 2.

Vrbis, non currit contra maritos. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 3. nu. 45. fol. 179. T. 17.

Sustinetur vnico actu, si actus sit permanens, quòd si actus momētanei, requiritur frequentia actuum. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. cap. 9. nu. 47. fol. 286. T. 17.

Statuti non tollitur per verba debitoris, qui promisit soluere ad omnem voluntatem petitionem, & requisitionem creditoris. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 29. nume. 23. fol. 199. Tom. 17.

Tam canonica, quàm ciuilis, nunquam valet absque bona fide. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 3. nu. 5. f. 75. T. 17.

Tanquam regulariter odiosa non est amplianda. idem ibidem. q. 2. 2. Par. princ. nu. 11. fol. 56.

Tanti temporis, cuius memoria &c. an currat contra ius communē. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. numero 101. folio 47. Tom. decimoseptimo.

Nunquam censetur excluſa. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 6. nu. 21. fol. 64. Tom. 17.

Vim habet priuilegij. Ant. Rosel. de indulg. versic. quod autem. nu. 438. fol. 156. Tom. 14.

Temporalis contra ecclesiam currit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. de restitutione. nu. 3. f. 514. T. 15. P. 2.

Tempore hostilitatis, an currat. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 80. fol. 47. T. 17.

Temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium, quomodo probetur Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia num. 38. fol. 169. Tom. 17.

Cuius initij memoria non extat in cōtrarium, habere dicitur pro se prosumptionem iuris, & de iure, adeo quòd in contrarium probatio non admittitur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. absolutis. nu. 60. fol. 164. Tom. 14.

Immemorialis, qnomodo probetur. Pet. Rebuf. de decim. quæst. 13. nu. 94. fol. 139. Tom. 15. P. 2.

Quando de iure ciuili duplicetur. Prosdoc. de comit. de differ. iur. ci. & cano. ver. quoniam. nu. 54. fol. 193. T. 1.

Quando opponatur contra obligationem cameralem. Ant. Massa Gales. ad formam camer. obligat. quæstio. 3. nume. 10. fo. 356. Tom. 6. Par. 2.

Tolli potest pacto. Io. Dilec. duran. de arte testan. cautel. 31. num. 3. fol. 131. Tom. 8. P. 1.

Tributorum tripliciter potest considerari. Ioann. Arz. de nobilit. Hisp. &c. cap. 7. nu. 10. fol. 230. T. 16.

Tricennalis dumtaxat contra dessides locum habet. Roger. antiq. glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 5 f. 49. T. 17.

Per quæ impediri possit. Roger. antiq. glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 7. fol. 49. Tom. 17.

Quando contra actionem personalem nascatur. Roger. antiq. glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 6 f. 49. T. 17.

Triginta annorum, an interrumpatur sola citatione, vel extendatur ad vnicam citationem legitimè factam. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 4. princ. nu. 14. f. 108. T. 17.

An sit post iura digestorum inducta. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 38 & vlt. nu. 2. f. 85. T. 17.

Contra pupillum non currit secundum Bal. Damhouder. de pupillar. patroci. cap. 10. nu. 67. f. 371. T. 8. P. 2.

Erat incognita de iure digestorum. Sebast. Montic. de inuent. c. 9. nu. 312. fol. 228. Tom. 8. P. 2.

Etiam contra ignorantem in causis feudalibus currit. Caccialu. de feud. art. 6. nu. 7. fol. 13. T. 10. P. 1.

Impeditur propter actoris impuberis personam. Roger. antiq. glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 8. fol. 49. T. 17.

In pupillo tempore pupillaris ætatis, tanquam odiosa dormire censetur Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versic. nunc. nume. 11. fol. 105. Tom. 17.

In quibus locum habeat. Roger. antiq. glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 9. fol. 49. Tom. 17.

Iure

Source : BIU Cujas

Iure ciuili hodie cum mala fide in actione ſponſali procedit, de iure canonico ſecus, quod in vtroque foro ſeruari debet. Hier. Zanet.de differ.iur.ci.& cano.nu.75.f.202.T.1.
Non currit de iure canonico ſine bona fide, niſi ad effectum l.fi. C.vnde vi.Ioann.Bapt. Ponta.de ſpol. cap.9.nume.150.fol.302. Tom. 14.
Non currit pro libertate agenti. Nepos. a Montalb. de exceptio. art.25.nu.23.fol.121.T.3.P.2.
Non habet locum in feudis,niſi mediante bona fide.Ioan.Fran. Balb.de præſcript.q.1.2.Par.nu.3.f.56.T 17.
Quando locum habere poſſit.Nepos.de Montal.de exceptio.art. 25.nu.31.fol.121.Tom.3.Par.2.
Regulariter currens in feudis,an noceat nepotibus,& deſcenden tibus ſiue agnatis, qui tempore alienationis non dum erant nati.Ioan. Fran. Balb.de præſcriptio.quæſtio. 1. 4. Par. nume. 20. fol.80.Tom.17.
Tollere videtur ferè omnia iura. Robert. Lancellot. de attentat. cap.23.nu.80.fol.426.Tom.5.
Vel longi temporis, an de iure canonico procedat cum mala fide in actione perſonali.Ioann.Fran. Balb.de præſcriptio.quæſt.13. nu.1.fol.67.Tom. 17.
Triginta dierum quæ ſit.Dyn.de Mugil.de præſcriptio. nume. 10. fol.50.Tom.17.
Trium annorum quibus adaptetur.Dyn.de Mugil.de preſcriptio. nume.25.fol.51.Tom.17.
Trium dierum.idem ibidem.nu.4.f. 50.
Trium menſium.idem vbi ſupra.nu.16.fol.51.
Valet per quam prælatus in ſua parochia epiſcopum præcedit. Henric.Bote.de ſynod.epiſc.3.Par.nu.14.f.384.T.13.P.2.
Quod eccleſia particulares non teneatur contribuere cum alijs eccleſijs in oneribus communibus.Barthol.Belenz. de charitat. ſubſid.q.50.nu.4.fol.156.T 15.P.2.
Vel conſuetudo,allegatur, ſi titulus oſtendi non poſſit.Ioan.Bapt. Caccialu.de penſio.eccleſiaſt.q.18.nu.2.f.325.T.15.P.1.
Poteſt valere, quòd clerus non teneatur ſoluere integrum ſubſi dium epiſcopo.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.q.35. num.8. fol.177.Tom.15.Par.2.
Quomodo valeret contra charitatiuum ſubſidium. Barthol. Belenz.de charitat.ſubſid.q.50.nu.11.f.156.T.15.P.2.
Vel vſucapio cuiuſcumquè longi temporis, vel breuis non valet, niſi quinque interueniant.Ioan.Monach.de defenſor. iur. verſi. quia.nu.6.fol.128.Tom.3.Par.2.
Rei alienæ,an de iure ciuili procedat. Proſdoc. de comit. de diffe rt.iur.ci.& cano.ver.quoniam.nu.53.f.193.T.1.
Veniens in ſequelam tituli,ad quem peruenit titulus, ad eundem reuertitur ius præſcriptionis.Iac.de S.Georg.de feud.verſic. ita nu.7.fol.196.T.10.P.1.
Viginti annorum,admittitur contra patriam poteſtatem. Pet. Antibo.de muner.§.4.nu.49.f.42.T.12.
Quæ ſit,& cui competat. Dyn. de Mugil. de præſcriptio.numero 37. fol. 51.Tom. 17.
Vigintiquinque annorum quando locum habeat. Dyn. de Mugil. de præſcriptio.nu.38.fol.51.T.17.
Viginti ſeptem annorum quando procedat.Dyn.de Mugil.de preſcriptio.nu.28.fol.51.T.17.
Vna in ſtipulatione annua ſufficit etiam pro annis ſequentibus, & a quo tempore incipiat.Ioan.Fran.Balb.de preſcriptio.quæſt.4. princ.4.Par.nu.2.fol.77.T.17.
Vna non ſufficit in annuis legatis.Hier.Gigas.de penſio.eccleſiaſt. quæſt.83.nu.6.fol.359.T.15.P.1.
Vnica ſufficit in ſtipulatione annua. Hier. Gigas. de penſio. eccleſiaſt.q 83.nu.7.f.359.T.15.P.1.
Fallit quando in annua promiſſione adiectum eſſet verbum quandocunq;.idem.nu.8.
Vnius anni,obijci poteſt reſcripto impetrato non vtenti. Nepos a Montalb.de exceptio.art.25.nu.29.f.121.T.3.P.2.
Quando habeat locum,& cui competat. Dyn. de Mugil de præſcriptio.nu.21.fol.51.T.17.
Quando poſſit obijci,& contra quem. Nepos a Montalb. de exceptio.art.25.nu.28.f.121.T.3.P.2.
Vnius diei quę ſit,& quando habeat locum.Dyn.de Mugil.de preſcriptio.nu.2 fol.50.T.17.
Vnius nummi ſolutione interrumpitur.Io.Maurit. Bolla. de reſtitutio.in integ.cap.328.nu.9.f.193.T.5.
Vt initium capiat, quid neceſſario ſpectari debeat.Roger.antiq. gloſat.de diuerſ.præſcriptio.cap.2.nu.7 f.48.T.17.
Vt interrumpatur quid requiratur. M.Ant.Bauer.de mora.verſic. quod.nu.22.fol.407.T.6.P.2.
Vt procedat quid requiratur. Pet. de Vbal. de cano.epiſc.& paroch.cap.5.nu.6.fol.224.T.15.P.2.
Vtilis dominij contra debitorem,an tollat hypothecariam contra creditorem. Ant. Neguſ. de pigno. & hypothe. memb.2.6.Par. princ.nu.13.fol.245.T.6.P.1.

Præſcriptione,verbum in ablat. conſideratum quid operetur.

*PRAESCRIPTIONE acquiritur dominium. Robert. Lancellot. de attentat.cap.31.nu.201.f.464.T.5.
Ad confirmandum contractum tendente, reſtitutio datur ex ſententia caſtenſis adducentis in opinionis ſuæ robur l.ſi intra. C. de non num.pec.Ioann.Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 103.nu.8.fol.139.Tom.5.
An poſſit quæri ius aucupandi. Sebaſt. Medices de venatio. &c.q. 29.nu.1.fol.400.Tom.17.
Ius piſcandi. Seb.Medices de venatio,&c.q 29.nu.1.f.400.T.17.
Ius venandi.Idem ibidem.
An poſſit per pactum renunciari. Ioan. Bap.Boui.de ſtatutar. vrb. præſcriptio gloſ.29.num.19.fol.199.Tom.17.
Communis quòd non.num.21.
Amplia.num.22.ibidem.
Decem annorũ tueri ſe volens inter præſentes debet probare aduerſarium fuiſſe præſentem. Frã.Balb de præſcriptio.q.3.1.Par. num.2.fol.71.Tom.17.
Firmatur, quòd aliàs eſt inualidum. Guliel.Redoa. deſpol eccleſiaſt.q.14 num.7.fol.256.Tom.14.
Firmatur,quòd ipſo iure irritum eſt.Ioan.Franc.Bald.de præſcriptio.q.6.princ.num.8.fol.54.Tom.17.
In pupillum non currente,ipſa ratio ſuadere videtur, vt illud tempus quod præſcriptioni competit,deducatur.Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitutio.in integ.cap.106.num 2.fol.140.Tom.5.
Inſtitutionem acquirens, non videtur deſtitutionem acquiſiuiſſe. Hier.de Mont.de fi.regun.c.78.nu.20. folio 353.Tom.3.Par.2.
Interrupta de iure ciuili poſſidens poteſt poſtea præſcribere,de iu. can.ſecus.Hier.Zanet.de diffe.iu.ciu.& cano.nu.130.f.203.T.1.
Ius non tollitur,ſed eliditur.Ioan.Blanc.in epit.feud.4.Par.cap.1. num.42.fol.291.Tom.10.Par.1.
Longiſſimi temporis non excluditur, qui rem ſemel in iudicium deduxit.Ioan.Cop.de natural.fructi.cap.5.nu.13.fol.245.T.17.
Minoris dormiente anteriora tempera coniunguntur ſequẽtibus. Anto.de Roſel.de legitimat.tit.de cauſa material.legitimat.nu. 54.fol.75.Tom.8.Par.ſecunda.
Nõ ſolum res acquiri põt, ſed etiam augeri,ac minui.Albert.Bru. Aſtenſ.de diminutio. & deteriorat. cõcluſ.6. nu.24.f.373.T.17.
Perſonali extincta,an extinguatur hypothecaria Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio.q.3.prin.4.Par.num.2.fol.76.Tom.17.
Quid potiſſimum attendi neceſſum ſit? Ioan.Maurit.Bolla.de reſtitut.in integ.cap.106.num.5.fol.140.Tom.5.
Quinquennij,aut cerrè viginti annorum, vtrum fiſcus ſubmoueri poſſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitu.tit.9.de bonis hæret.nume. 134.fol.127.Tom.11.Par.ſecunda.
Quomodo patientia aduerſarij requiratur.Barthol.Cępol.de ſeruit.rub.prædio.cap.20.num.5.fol.183.Tom.6.Par.ſecunda.
Quomodo ſcientia aduerſarij requiratur.Idem ibidem.
Statutaria, minor quare non adſtringatur. Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitu.in integ.cap.93.num.9 fol.136.Tom.5.
Siue iuris communis, quidã præſcripſerat plura debita, accedẽs ad mortem, mandat ſatisfieri omnibus debentibus ab eo recipere,& dat executores an illi poſſint ſoluere omnia debita præſcripta Balb.Peruſ.de ſtatut.ver.præſcriptio. nu.12.f.138.T.2.
Sublata ſimplici,an intelligatur ſublata conſuetudo.Ioan.Franc. Balb.de præſcriptio.q.7.5.Par.num.2.fol.100.Tom.17.
Sublatum dici non poteſt,quod non fuit in actu,& potentia cauſatum.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q.10.4.Par.4.Par princ. num.3.fol.81.Tom.17.
Temporis, cuius initij memoria non extat acquiritur directũ dominium.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q.2.2.Par.princ.num. 10.fol.56.Tom.17.
Tollitur naturalis obligatio in maleficijs. Franc.Balb.de præſcriptio.q.7.princ.1.Par.num.6.fol.54.Tom.17.
30.vel 40.annorũ,an nobiles,vel quolibet alijs immunes eſſe poſſunt à muneribus.Egid.Thomat.de collect.nu.26.fol.136.T.12.
Vel conſuetudine ſublata,an cenſeatur ſublata ea,cuius initij memeria nõ extat in contrariũ. Aymo.Crauet.de antiq temp.verſ. materia.num.43.fol.168.Tom.17.
Vel vſucapione cõpleta,ceſſat actio ordinaria,& tunc meritò reſtitutio dat.Ioã.Maurit.Bolla.de reſti.in integ.c.44.n.8.f.127.T.5.

Præſcriptionem in accuſatiuo qualiter conſiderari contingat.

*PRAESCRIPTIONEM aduerſus pedagia tempore quadraginta anni concludi aſſerimus, ſi de libertate agitur, ſi de exactione maius tempus requiritur.Nic.Feſtat.de æſtima.& collect.cap.4. num.13.& 14.fol.188.Tom.12.
Allegans non ſolam debet eam probare, ſed & omnes qualitates ad eam pertinentes Ioan. Franc.Balb.de præſcriptio.q.3.3.Par 3.Par.princ.num.7.fol.70.Tom.17.
An impediat iuris error,diſtinctiõe opus eſt. Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſi.materia.num.9.fol.167.Tom.17.
Bonæ fidei,etiam in foro conſcientiæ ſubſiſtere.Pet. And. Gamb. de auct.leg de lat.lib.10.num.113.fol.225.Tom.13.Par.2.
Contra pupillũ,ac minorem non currere cõi determinatur regula. Damhou.de pupillar. patroc. cap. 10.nu.65.fol.371.T.8.Par.2.
Cuius initij memoria non extat in contrarium probari ſufficit,neque cẽtum anni,aut vltra requiruntur Aymo.Crauet.de antiq. temp.verſi.abſolutus.num.7.fol.161.Tom.17.
Currere impedit mala fides. Michael. Vlcur. de regim.mundi. verſi.iſta.num.72.fol.120.Tom.16.
Decimarum inter ipſas eccleſias allegari poſſe.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de Lat.lib.6.de penſio. nu.89.fol.193.Tom.13.Par.2.
Dormire facit defectus iudicis, vel rei, ex quo ius non redditur. Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.2.P.nu.6.fol.105.Tom.17.
Impedit error iuris omnino prohibitorij,ex quo reſultat reprobatio,actus ſimplex,& abſoluta.Aymo.Crauet.de antiq.tẽp.verſi. materia.num.12.fol.167.Tom.17.
Impedit error iuris quando vltra omiſſiomem ſolennitatis reperitur læſio in eccleſia, vel minore. Aymo.Crauet.de antiq.temp. verſi.materia.num.11.fol.167.Tom.17.Et Pet.Rebuff.de decim. q.13.num.88.fol.139.Tom.15.Par.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Mala fides in fauorem vniuerſitatis, quandiu ſupereſt vnus de vniuerſitate habens fidem, & ſcientiam rei alienæ. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 18. f. 151. T. 17.

In ætate pupillari ceſſare. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 106. nu. 1. fol. 140. Tom. 5.

In minorem completa, qua vtili dominio ſit priuatus, cẽſetur actũ cum eo fuiſſe. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. capitu. 99. nu. 6. fol. 138. Tom. 5.

Inobedientiæ aduerſus Cęſarem allegantes, officij ſui ſeriò commonefaciendos. Fran. Zoannet. de Roma. Imper. verſi. bellum. nu. 141. fol. 25. Tom. 16.

Libertatis, ac inobedientiæ aduerſus Romanum Imperium allegãtes, ſe Romano Imperio eſſe ſubiectos, neceſſariò fateri. Fran. Zoanet. de Roma. Imper. verſi. bellum. nu. 130. f. 25. T. 16.

Longi temporis quæ inducere poſſint. Roger. antiq. gloſat. de diuerſ. præſcriptio. cap. 2. nu. 1. f. 48. T. 17.

Longiſſimam iuſtis de cauſis, nec odioſiorem minore, nec faciliori modo reſtitutionem dari probatur. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 59. nu. 6. f. 130. T. 5.

Malæ fidei iniquiſſimum præſidium cenſeri, & reputari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 112. f. 225. T. 13. P. 2.

Non eſſe contra ius naturale, probat Ioan. And. per hoc quòd infert pœnam negligentibus, & imponit finem litibus, & pluribus alijs medijs. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 5. princ. Par. 1. nu 7. f. 53. T. 17.

Non habere locum in his, quę ſunt ſupremæ poteſtatis Imperatoris Michael Vlcur. de regim. mundi. ver. iſta quæſtio. nu. 77. fol. 120. Tom. 16.

Ordinatam ad id in caſu præmiſſo, nempè contra omnes ordinarios. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nume 245. fol. 170. Tom. 13. Par. 2.

Quæ contra Romani Imperij neruum eſſet, ſicuti contra neruum eccleſiaſticæ diſciplinæ, nihil plane faciendum. Fran. Zoanet. de Roma. Imper. verſi. bellum. nu. 125. fol. 25. T. 16.

Quæ tempora retardant. Ioann. Hugo. de offi. quatuor prælat. tit. de præſcriptio. cano. portio. nu. 5. f. 292. T. 3. P. 2.

Tanti temporis, cuius initij memoria non extat, habere vim priuilegij, de qua præſcriptione intelligatur. Fran. Curt. de feud. q. 3. prin. nu. 3. fol. 52. Tom. 10. Par. 2.

De cuius initio memoria non extat in contrarium priuilegium præſumi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 601. fol. 174. Tom. 13. Par. 2.

Tollere poteſt princeps de plenitudine poteſtatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 39. f. 152. T. 17.

Trigennariam, aut quadragenariam nulla pupillaris ætatis habita ratione, etiam aduerſus minorem currere. Io. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 109. nu vnico. f. 140. T. 5.

Triginta annorum ex non petentis cauſata negligentia indicari. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. capitu. 57. nume. 6. folio 129. Tom. 5.

Triginta, vel quadraginta annorum mala fide inductam non prodeſſe canonica æquitate prouiſum. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 111. f. 225. T. 13. P. 2.

Præſcriptiones in plurali quid operentur, qualiterque circa diuerſa conſiderentur.

*PRÆSCRIPTIONES an ſint tutæ in foro conſcientię. Pet. Foller. de contract. cenſuar. ver. cenſus. nu. 107. f. 146. T. 6. P. 2.

Apud priſcos contra minorem currentes, & reſtitutionem ipſo iure concedentes, hodie antiquatę Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitutio. in integ. cap 53. nu. 1. fol. 136. T. 5.

Ex certa Burgundię cõſtitutione ad triginta annorum tempus redactæ. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 398. nu. 2. fol. 207. Tom. 5.

Inductę per leges, & conſtitutiones nouas, aut per conſtitutionem, vel ſtatuta municipalia, &c. indiſtinctè currunt minori ſalua reſtitutione. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. ver. poſtquam. num. 42. fol. 104. Tom. 17.

Iudiciales an currant contra eccleſiam. Ioann. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 6. nu. 1. fol. 87. T. 17.

Siue termini contra quos indiſtinctè currant. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 6. nu. 2. f. 87. T. 17.

Longæ non currunt minori. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. de reſtitutione. nu. 1. fol. 514. T. 15. P. 2.

Longiſſimi temporis odioſę habentur. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 59. nu. 6. f. 130. T. 5.

Minores non currunt contra minores vigintiquinquè annorum. Roger. antiq gloſat. de diuerſ. præſcriptio. capitu. 4. nume. 5. fol. 49. Tom. 17.

Non incipere a minoribus fauore imperfectę ętatis, remanẽtibus in ſuo ſtatu exceptionibus. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. integ. cap. 93. nu. 6. fol. 136. T. 5.

Olim etiam contra minores cucurriſſe, quomodo ſit intelligendum. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 93. nume. 12. fol. 137. Tom. 5.

Omnes a lege, ſtatuto, aut conſuetudine, poſt l. fi. C. in quibus cau. in integ. reſti. non eſt neceſ. introductæ contra pupillum, ac ſimiles currunt. Damhou. de pupillar. patroci. cap. 10. nu. 62. fol. 370. Tom 8. Par. 2.

Secundum conſuetudines Burgundicas ſpatio. 30. annorum claudi, & terminari. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 57. nu. 1. fol. 129. Tom. 5.

Pœnales molliendę ſunt, non exagerandę. Roger. antiq. gloſat. de diuerſ. prę ſcriptio. verſi. Rogerius. nu. 7. f. 49. T. 17.

Quæ in minores olim, & qualiter currebant, quales fuerint. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 104. nume. vnico fol. 139. Tom. 5.

Quæ omnes tollant actiones Roger. antiq. Gloſat. de diuerſ. præſcriptio. cap. 4. num. . fol 49. Tom. 17.

Quatenus hodie à minoribus non incipiant, & quatenus ipſo iure in eos non competant. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. c. 93. num. 2. fol. 136 Tom. 5.

Statutariæ, an currant contra minores. Petr. Rauen. de ſtat. ſectio. 1. num. 9. fol. 181. Tom. 2 diſting. ibidem.

Et quid ſi dubium occurrat. ibidem.

Tametſi contra minores currant; tamen hiſce læſis reſtitutio cõpetit. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 93. numero 14. fol. 136. Tom. 5.

Summariæ dilucidæ, ac diſtinctæ comprehendi poſſunt, quę ſparſim ſunt poſitæ in corpore iuris. Dyn. de Mugil. de præſcriptio. num. 1. fol 50. Tom. 17.

Sunt inuentę pro cõmuni huminum vtilitate. Michael. Vlcur. dè Regim. mundi verſic. iſta. num. 8. fol. 116. Tom. 16.

Tam iudiciales, quàm extraiudiciales olim in minorem competentes, hodie nouo iure ſublatæ. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitu. in integ. cap. 93. num. 13. fol. 137. Tom. 5.

Tam trigennariam, quàm quadragennariam eſſe conformes, & à pari fonte deriuari, ſecundum quorumdam opinionem. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitu. in integ. cap. 57 num. 15. fol. 129. T. 5.

Temporales qualitercumque introductæ, nõ currunt contra pupillum, aut ſimiles, niſi merum inducerent lucrum, vel niſi ſint teſtamentariæ, vel cõuentionales. Damhou. de pupillar. patroci. cap. 10. num. 69. fol. 371. Tom. 8. Par. ſecunda.

Præſcriprioni verbum quid operetur.

*PRAESCRIPTIONI an poſſit renunciari in odium negligentis inductæ. Bart. de quæſt in mater. arbitr. num. 26. fol. 295. T. 3. P. 1.

Aut conſuetudini, vbi neceſſaria eſt ſcientia ſuperioris, ſi ſint duo ſuperiores, aut domini, an ſit neceſſaria ſciẽtia vtriuſquè. Aymo. Crauet. de Antiq. temp. verſi. abſolutus. nume. 27. fol. 162. T. 17.

De cennali renunciari poteſt per pactum. Bald. Peruſ. de ſtatu. verſic. præſcriptio. num. 9 fol. 137. Tom. 2.

Et vſucapioni innitens, impio remedio vti videtur Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 76. num 14. fol. 352. Tom. 3. Par. ſecunda.

Immemorali ſæpe locus eſt. Anton. de Roſell. de legitimat. lib. 2. de legitimatis Principum clementia. nume. 54. fol. 86. T. 8. Par. 2.

Inducendæ cur requirantur viginti anni inter abſentes, decem inter præſentes, cum in conſuetudine inducenda vniformiter decem anni ſufficiant. Roch. Curt. de ſtatut. ſectio. 3. num. 26. folio 357. Tom. 2.

Inhærens cautus eſſe debet, non allegare aliquem in ſpecie titulum, ſed ſolum dicere ſe tanto tempore præſcripſiſſe, & ex iuxta cauſa. Lancellot. Gall. de ſtat. quæſt. 5. nume. 22. fol. 307. To. 2.

Merè fauorabili renunciari poteſt. Ioã. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. glo. 29. num. 28. fol. 200. Tom. 17.

Obſtat mala fides, ſi id quod præſcribitur, debetur iure actionis, ſecus ſi officio iudicis. Anto. Neguſ. de pigno. & hypothe. mẽb. 2. 2. Par. prin. num 23. fol. 246. Tom. 6. Par. 1.

Regulæ Triennalis, quò ad penſionem locum non eſſe. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de Lat. lib. 6. de penſio. nume. 528. fol. 198. Tom. 13. Par. ſecunda.

Statutariæ, an contrahentes renunciare poſſint, & ſe in perpetuum obligare. Bald. Peruſ. de ſtatu. verſic. re renunciare. nu. 3. fol. 141. Tom. 2.

Renunciari non poteſt per Pactum Bald. Peruſ. de ſtatu. verſicu. præſcriptio. num. 10. fol 137. Tom. 2.

Trigennariæ propter ordinem renuntiari nunquid poſſit. Fabia de Mont. de emptio. & venditio. q. 7. princ. num. 4. fol. 63. Tom. 6. Par. prima.

Præſcriptionis in genit. multiplex conſideratio, ac effectus.

*PRAESCRIPTIONIS à patre cæptæ, & cõfirmationis contractus ijdem exiſtimantur termini, auctoris noſtri iudicio. Ioã. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 103. num. 6. fol. 139. Tom. 5.

Acquirentis exceptio ius vtile nõ impedit ex actionis defectu. M. Anto. Blanc. de compromiſſ. inter conuict. verſi. quæro. nu. 96. fol. 174. Tom. 3. Par. 1.

Annis 30. apud Burgũdos terminandæ conſuetudo, in quem finẽ introducta ſit. Ioan. Maurit. Bolla de reſtitu. in integ. ca. 110. nu. 1. fol. 140. Tom. 5.

Beneficio, quod ex legib. Romani Imperij mihi competere aſſero aduerſus Romanum Imperium eo inuito, vti nequeo Fran. Zoanet. de Rom. Imper. verſi. bellum. num. 171. fol. 25. Tom. 16.

Ciuilis interruptio, an poſſit quoad omnes. Ioan. Fran. Balb. de prę ſcriptio. q. 4. prin. num. 46. fol. 110. Tom. 17.

Curſum impedit fortuitus caſus. Sebaſt. Medices, de fortuit. caſib. q. 16. num 43. fol. 210. Tom. 7.

Diffinitio ſecundum Ioan. And. quàm ipſe tanquàm verã approbat explicans ſingula eius membra, & communiter etiam tenetur. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. verſi. his generaliter. num. 3. fol. 53. Tom. 17.

Effectus longi temporis, cuius initij memoria hominum non extat in contrarium. Iul. Feret. de gabell. vectigal. &c. verſic. tuto. nu. 252. & 254. fol 86. Tom. 12.

Tanti temporis cuius initij non extat memoria in contrarium. Iul. Feret. de re naual. lib. 2. num. 36. fol. 330. Tom. 12.

Et

Source : BIU Cujas

Et alienationis diuersi statuuntur termini. Ioan. Maurit. Bolla. de restitut. in integ. cap. 63. nu. 10. f. 136. T. 5.
Et consuetudinis, quàm varium discrimen. Roch. Curt. de stat. sectio. 5. nu. 3. f. 364. T. 2.
Summa differentia. Pet. Rauenn. de stat. sectio. 3. numero 7. folio 384. Tom. 2.
Exceptio, an opponi possit contra arbitratorem. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nu. 63. f. 220. T. 3. P. 1.
Impedit compromissum fieri. Ioan. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 29. nu. 7. f. 199. T. 17.
Non obstat agenti de spolio. Io. Bapt. Ponta. de spol. lib. 3. nu. 84. fol. 298. Tom. 14.
Non potest allegari, quando in instrumento, vel contractu debitor promisit soluere ante præscriptionem, vel postea quandocumque creditor velit illum conuenire. Io. Guter. de act. iudic. iurat. cap. 1. nu. 12. f. 384. T. 3. P. 1.
Non semper opponitur ratione dominij. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 23 nu. 84. f. 426. T. 5.
Potest elidi per replicationem restitutionis in integrum. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 80. f. 195. T. 17.
Hominum memoriam extare in contrarium, quomodo probetur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. materia. nu. 40. fol. 168. T. 17.
Honestissimæ causæ. Benedic. Boni. de censi. artic. 42. nume. 68. fol. 170. Tom. 6. Par. 2.
Ignorantia probabilis. Aymo. Grauet. de antiq. temp. verfic. materia. nu. 67. fol. 169. T. 17.
Interruptio an possit fieri per dationem fideiussoris. Fran. Balb. de præscriptio. q. 4. princ. nu. 17. f. 108. T. 17.
Interruptio facta contra principalem, an interrumpat quo ad fideiussorem, vel è contra. Io. Franc. Balb. de præscriptio. quęst. 4. princ. nu. 50. f. 110. T. 17.
Contra principalem an prosit contra fideiussorem ignorantem, & non citatum. Ioann. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 47. fol. 110. T. 17.
Contra vnum ex correis prodest creditori, quo ad alium, & nocet alteri correo. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 50 fol. 110. Tom. 17.
Contra vnum ex pluribus tutoribus, an, & quo casu alijs præiudicet. idem ibidem nu. 48.
In certis capitulis, non operatur effectum iurisdictionis vniuersalis. Hier. de Mont. de fin. regun. cap. 78. nu. 29. f. 353. T. 3. P. 2.
Per actus naturales prodest omnibus, secus per ciuiles; quia prodest tantum interrumpenti. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 82. f. 195. T. 17.
Interruptio in vno actu, an prosit in altero. Io. Fran. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 51. f. 110. T. 17.
Quæ potest sola citatione fieri, potest etiam fieri per filium familias sine consensu patris. Io. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 14. fol. 108. T. 17.
Quando fiat ciuiliter, & naturaliter. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 78. nu. 33. f. 353. T. 3. P. 2.
Quomodo, & quot testibus possit probari. Io. Frãc. Balb. de præscriptio. quæst. 4. princ. nu. 53. f. 110. T. 17.
Longi temporis quis sit effectus. Roger. Antiq. glosat. de diuers. prescriptio cap. 2. nu. 12. f. 48. T. 17.
Media interruptio nouam requirit prescriptionem. Ant. de Rosel. de legitimatio. tit. de causa materiali legitimationis. num. 49. fol. 78. Tom 8. Par 2.
Memoriam non extare in contrarium, an possit probari per instrumenta. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia. num. 39. fol. 168. Tom. 17.
Natura, quę nam esse intelligatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu 247. f. 170. T. 13. P. 2.
Quadragenalis effectus qualis. Roger. antiq. glosat. de diuers. prescriptio. cap 3. nu 10. f. 49. T. 17.
Quot species. Ioan. Monach. de deffens. iur. versi. qui. nu. 1. fol. 128. Tom. 3. Par. secunda.
Tam maioris, quàm minoris tẽporis diuersę proprietatis, & quę. Io Maurit. Bolla de restitu. in integ. cap. 59. nu. 5. f. 130. T. 5.
Temporis cuius initij memoria non extat in cõtrarium, exceptio an obstet agenti possessorio. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia. nu. 27. fol. 168. T. 17.
Tempus, an sit vtile, vel continuum. Io. Fran. Balb. de prescriptio. q. 6. & vult. 1. Par. 4. Par. princ. nu. 1. f. 71. T. 17.
Titulus an presumatur in sola patientia. Io. Fran. Balb. de prescriptio. quæst. 10. nu. 7. f. 59. T. 17.
Tricennalis qualis effectus. Roger. antiq glosat. de diuers. præscriptio. cap. 3. nu. 10 fol. 49. T. 17.
Vsus in parte conseruat ius in totum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. materia. nu. 29. f. 168. T. 17.

Præscriptionum verbum in plur. consideratum quid operetur.

*PRÆSCRIPTIONVM actio, quæritur tã in foro canonico, quàm cęsareo. & quam sit huius præscriptionis materia vtilis, & profunda, quamquè diligentius animaduertenda, ex infinitis iuris partibus satis liquet. Io. Fran. Balb. de præscriptio. in proæmio. nu. 1. fol. 52. Tom. 17.
Interruptionis effectus quis sit. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 4. princ. 3. Par. nu. 42. fol. 109. T. 17.
Perpetuarum alia triginta, alia quadraginta annorum &c. Ioann. Fran. Balb. de prescriptio. 4. Par. princ. nu. 2. f. 70. T. 17.
Quæ iuri communi propius accedentes. Constanti. Roger. de iur. interpretat. 5. princ. q. nu. 22. f. 388. T. 1.
Tempora ex arbitrio legislatoris processerunt, nõ ex iure naturali. Michael. Vlcur. de regi. mundi. 4. quæstio. princ. nume. 31. folio 108. Tom. 16.
Tempora omnia si essent alterata per statutum, publiciana tamen remaneret in suo esse. Bald. Perus. de stat. verfic. præscriptip. nu. 8. fol. 137. Tom. 2.
*PRAESCRIPTIS verbis, quales actiones veniant. Bapt. de S. Blas. de actio. & eius nat. num. 68. fol. 55. Tom. 3. Par. secunda.
*PRAESCRIPTOR malæ fidei, an teneatur de restitutione. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 15. 2. lib num. 1. fol. 62. Tom. 10 Par. 1.
Malæ fidei, an teneatur obligatione personali ad restitutionẽ. Ioã. Fran. Balb. de præscriptio. q. 11. nu. 1. fol. 66 Tom. 17.
Nunquam acquirit. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 2. 2. Par. num. 2. fol. 56. Tom. 17.

Præsens variè considerari contingit.

*PRAESENS alienationi rei sibi obligatæ, vel venditioni rei ad cõsanguineũ eius pertinentis, an iure suo, vel retractu sibi præiudicet. Pet. Pech. de testamen. coniug. cap. 18. num. 5. fol. 154. T. 8. Par. prima.
Aliter citari non debet in iudicijs. Iac. Nouell. de iure prothomiss. §. 3. num. 27. fol. 35. Tom. 17.
Citari non debet, sed ei præcipitur, vt non discedat, antequàm soluat. Matthæ. Brun. de cessio. bono. quæst. 11. 4. 9 princ. nu. 27. fol. fol. 187. Tom. 3. Par. secunda.
Dicitur, qui præbetur sensibus corporis. Quintil. Mandos. de monitor. q. 5. nume. 3. fol. 60. Tom. 3. Par. 2. Et Card. Iacobat. de cõcil. lib. 2. artic. 4. num. 38. fol. 217. Tom. 13. Par. secunda.
Esse præsumitur in suo domicilio, nisi probetur absentia. Ioann. Franc. Palb. de præscriptio. q. 3. prin. 1. P. 4. par. nu. 4. fol. 71. T. 17.
Et non contradicens in iudicialibus consentire videtur. Sebastia. Vant. de nullitat. ver. huiusque. num 61. fol. 423. Tom. 4.
Et tacens habetur pro consentiente, si poterat actum impedire cõtradicẽdo. Ioan. le Cirier. de primoge. num. 16. fol. 70. T. 10. P. 1.
Fingitur, qui per alium facit. Ioan. à Capist. in Specu. conscientiæ. versi. restat. num. 335. fol. 367 Tom. 1.
In iudicio præsumitur citatus. Sebast. Vant. de nullita. versi. hucusque. num. 115. fol. 426. Tom. 4.
Non dicitur, qui non intelligit. Vital. de Camba. de clauf. ver. quid autem. num. 5. fol. 411. Tom. 18.
Quando citari debeat. Lanfranc. ab Ariad. de citatio. versi. qnæro. num. 2. fol. 58 Tom. 3. Par. secunda.
Quando dicatur debitor principalis ad hoc, vt contra ipsius fideiussorem agi nõ possit, antequàm fiat excussio in principali. Guter. Plac. Hisp. de contract. iurat. cap. 22. num. 2. fol. 70. T. 6. Par. 2.
Quandoquè dicitur ille, qui potest audire, licèt non sit infra eundem parietem. Hier. Præuidel de peste, & eius priuil. ver. rursus nu. 6. fol. 174. Tom. 18.
Quatenus censeatur, qui procuratorem dimisit. Ioan. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. &c. num. 63. fol. 204. Tom. 11. Par. 1.
Tractatui, & nil dicens, si reperiatur, ad delictum teneatur de tractatu, nec ne. Franc. Brun. de iudic. & tortur. versi. lex. num. 230. fol. 273. Tom. 11. Par. 1.
Vbi quis est actui quem posset contradicendo impedire, etiam si actus esset sibi præiudicialis. Ioan. Campeg. de dote. q. 208. nu. 2 fol. 320. Tom. 9.
Vel absens, an quis in dubio præsumi possit, & quomodo id probetur. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. quæst. 3. princ. 1. Par. nu. 1. fol. 71. Tom. 17.
Quot modis, & qualiter dicatur. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 2. princ. 1. Par. 4. Par. num. 5. fol. 71. Tom. 17.
Videtur, qui accusatus semel comparuit in iudicio, licèt postea se absentet. Ant. Rub. Alex. de potest. Proc. &c. versi. materia. num. 60. fol. 204. Tom. 11. Par. 1.
*PRAESENTANDVS episcopo, vel alteri habenti ius instituendi in beneficio, an sit exhibendus sensibus corporeis, & sic debeat corporaliter præsentari. Ioan. Crot. de testi. Par. 9. nume. 7. folio 227. Vom. 4.
*PRAESENTANS malefactorem liberatur. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q 52. num. 4. fol. 426. Tom. 11. Par. 1.
Potestati bannitum condemnatum in pœna pecuniaria, si ex forma statuti debeat habere centum libras, præsentans verò bannitum condemnatum in corpore ducentas, & aliquis præsentauit Titium condemnatum in centum, sic, & si infra decẽ dies post præsentationem nõ soluerit, pes ei amputetur. Istę Titius præsentatus non soluit, præsentãs quærit præmium statuto decretum, vtrum centum libras tantum, an ducentas, vel vtrumquè consequi debeat. Alberic. à Ros. de stat. q. 77. nume. 1. 7. 10. & 14. fol. 78. & 79. Tom. 2.
*PRAESENTANTI in ordinatione, nihil põt dari. Guliel. Redoa. de Simo. Mental. par. 2. cap. 25. num. 29. fol. 75. Tom. 15. Par. 2.

Præsentare quid sit, quis possit, quidquè operetur.

*PRAESENTARE est fructus iuris patronatus. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 17. num. 54. fol. 333. Tom. 15. Par. 2. Et Philip. Prob. de iure regal. q. 50. num. 17. fol. 405. Tom. 12.
Et conferre sunt iurisdictionis. Philipp. Prob. de iure regal. q. 14. num. 12. fol. 39. 4. Tom. 12.
Obligatus, liberatur per primam præsentationem. Iul. Feret. de Gabell. Vectigal. &c. Par. 9. princ. num. 5. fol. 74. Tom. 12.
Quis possit. Sebast. Medices de diffinitio. diffinitio. 95. num. 2. fol. 315. Tom. 18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Verbum significat propriè personaliter. Card. Iacobat. de concil. lib.2.art.4.nu.38.fol.217.T.13.Par.1.

Præsentari quis non possit, & quid de simoniacho.

*PRAESENTARI an possit simoniachus. Guliel. Redoa.de simo. mental.Par.3.cap.14.nu.8.f.93.T.15.P.2.
Non potest censuatus.idem ibidem.nu.18.fol.eod.
Deponendus.idem ibidem.nu.17.
Homicida.idem vbi supra.nu.14.
Suspensus.Guliel.Redoa.de Simo.mental.Par.3. cap.14.num.11. vbi ampliat quòd etiam suspensus non possit eligi, & quod valeat argumentum de electione ad præsentationem.fol.93.Tom. 15.Par.secunda.

Præsentatio multipliciter consideratur tam quo ad eius effectum, quàm quo ad essentiam.

*PRAESENTATIO ad religiosos spectans ex eorum negligentia ad instituentem deuoluitur,& quomodo. Ioan.de Selua de benefi.q.49.Par.3.nu.3.f.94.T.15.P.1.
Aliquando ponitur pro iure patronatus. Guliel. Redoa. de simo. menta.Par.3.cap.13.nu.24.f.93.
An impediatur per pendentiam litis inter præsentatos, plures distinguũtur casus.Robert.Lancellot.de attentat.cap.4.2. Par.nu. 556.fol.315.Tom.5.
An per monachos fieri possit de regulari in ecclesia consueta per clericos seculares Regi.Ioan.de Selua de benefi.quæst.11.Par.3. nu.132.fol.70.T.15.Par.1.
Clerici habet vim electionis.& an alternatiua possit fieri. Ioan. de Selua de benefi.quæst.11.Par.3.nu.96.f.68.T.15.P.1.
Commissionis vndecima die post appellationem excusat a desertione,si prius commissio fuerat in manibus cursorum. Robert. Lancellot.de attentat.cap.12.nu.72.f.348.T.5.
Est annexa spiritualitati.Guliel.Redoa.de simo.mental.3.Par.cap. 14.nu.3.fol.93.T.15.P.2.
Est fructus iuris patronatus.Guliel.Redoa.de simo.mental. Par.2. cap.37.nu.18.fol.111.vult dicere 85.T.15.P.2. Et Ioan.Coras.de benefi.cap.6.nu.24.fol.300.T.15.P.2.
Est in fructu.Philip.Prob.de iure regal.quæstio.9. numero 7. folio 392. Tom. 12.
Et collatio inter fructus computantur. & lite pendente vter litigantium conferat.Pet.Rebuf.de nominatio.q.14. princ.nu.128. fol.323.Tom.15.Par.2.
Et electio,an inter se,& in quibus differant.Io.de Selua de benefi. q.1.3.Par.nu.18.fol.51.T.15.P.1.
Sunt substantia in iure patro.& sunt inuenta a iure positiuo. Guliel.Redoa.de simo.mental.cap.28.1.Par.n.12. vbi inquit quòd Patroni layci habent quatuor menses ad præsentandum. clerici sex.successio,honor,alimentatio,variatio,in iure patro. est de iure positiuo.Guliel.Redoa.de simo.mentali.cap.28. Par. 1.nu.12. fol 62.vult dicere.54.T.15.P.2.
Facta coram eo,cui non competit ius instituendi, quod sui natura nulli sit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.nu.231. fol.170. Tom.13.Par.2.
Coram legato, qui non habeat ius instituendi quòd nihil valeat. Pet.And. Gamb. de auct.leg.de lat.lib.3.nu.492. fol.172.Tom. 13.Par.secunda.
Fieri nõ potest a patrono excommunicato.Lud.Gomes. de gratijs expectat.versi.gratias.nu.60.fol.306.T.15.Par.1.
Indigni Ioann.Coras de benefi.capitu.6.nume. 31. fol.300. Tom. 15.Par.secunda.
Ius ad rem tribuit.Ioan.Coras.de benefi.capitu.8.nume. 16. folio 290.Tom.15.Par.2.
Magis videtur initi gratiæ,quam iuri communi.Ioan. Fran. Paui. de offi.& potest.cap.sede vac.quæst.5.2.Par.princ.nu.2.fol.424. Tom 13.Par.2.
Malefactorum habet instar iudicij.Alberic.a Ros.de stat.quæstio. 77.nu.4.fol.78.Tom.2.
Non fit de absente.Ioan.Coras.de benefi.cap.6.nume.18. fol.300. Tom.15.Par.2.
Patroni facta de aliquo,qui ob distantiam non præsentauit literas, an præferatur collationi Papæ. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 11.Par.3.nu.143 fol.70.T.15.Par.1.
Per patronum,cui iuspatronatus legatum fuit,tutè fieri nõ potest, nisi episcopi consensus procedat. Lancellot.Gal. de stat.quæst. 4.nu.10 fol.338.Tom.2.
Potest fieri vbicumquè fuerit instituere debens. Pet.Rebuf.de nominatio quæst.14.princ.nu.48.fol.320.T.17.P.2.
Prius facta non nocet antiquiori,nec receptio.Pet.Rebuf.de nomi natio.quæst.21.princ.nu.9.fol.336.T.15.P.2.
Quid sit.Sebast.Medices de diffinitio.diffinitio.95.nu.1. f.315.T. 18.Et.Io.de Selua de benefi.P.3.q.1.nu.16. f.50.T.15.P.1.
Quod potuerit habere originem ab honesta quadam gratificatione, quam episcopus voluerit impendere parochianis de aliquo rectore eisdem noto, quem ab ipso peterent. Pet. And. Gamb. de auct.leg.de lat.lib.3.nu.309.fol.170 T.13.P.2.
Quod tribuat ius ad rem.Pet.And.Gam.de auct. leg. de lat.lib.3. nu 652.fol.174.T.13.P.2.
Secunda patroni clerici,qui nõ potest accumulare quando valeat. Io.de Selua de benefi.q.9.P.3.nu.14.f.62.T.15.P.1.
Secunda,prima nulla notoria existente,valet.Pet.Rebuf.de nominatio.q.17.princ.nu.21.f.331.T.15.P.2.
Si pertineat ad patrones laicos qualiter fienda sit Federi.de Senis de permutatio.benefi.versi.quia.num.35.fol.188.Tom.15.P.1.
Si sit facta à bonæfidei possessore ante litem motam, debet fieri confirmatio,licèt ante confirmationem, sit mota lis super iure præsentãdi.Ioã. de Selua de benefi.q.7.P.2.nu.21.f38.T.15.P.1.
*PRAESENTATIONE etiam à laico patrono facta ius ad rẽ quæritur.Pet.Rebuff de nominatio.q.4.prin.nu.6.fol.302.T.15.P.2.
Pendente si aliquis impetret à Papa, cũ derogatione patronatuũ, quis præferatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.num. 232.fol.170.Tom.13.Par.2.

Præsentationem in accusatiuo qualiter considerari contingat.

*PRAESENTATIONEM aperire viam ad titulum, & semper in dubio præcessisse iudican. Pet.And. Gamb. auct.leg de lat.lib. 3.num.660.fol.174.Tom.13.Par.2.
Etiã ex alio capite,q̃ ex doratione, vel fundatione alicui cõpetere. Pet.Andr Gãb.de auct.leg.de Cat.lib.3.nu.296.f.170.T.13. P.2.
Fieri propter vtilitatem ecclesiæ, in quam debent conuertere omnes fructus.Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.versic.comendæ. num.133.fol.180.Tom.13.Par.2.
In familia, & agnatione conseruari.Pet.Andr.Gamb.de auct.leg. delat.num.49. vbi inquit ius alimentorum iuris patronatus factum concernere.fol.187.Tom.13.Par.2.
Non esse actum iudicialem. Robert.Lancellot.de attentat.2.Par. cap.4.num.563.fol.315.Tom.5.
Quamcunque ad parochianos spectantem ex consuetudine præsumi.Pet.And.Gãb.de auct. leg de lat.li.3.nu.267.f.170.T.3.P.2.
*PRAESENTATIONI hæredes fundatoris tacitè renunciare possunt.Ioan.de Selua de benefi.q.6.nu.37.fol.25.Tom.15. Par.1.
Licèt sit tempus præfixum, non tamen confirmationi, seu institutioni.Ioan.Stafil.de gratijs expectati &c.versi.successiuè.num. 20 fol.282.Tom.15.Par.1.
*PRAESENTATIONIS actus dirigitur in clericum.Guliel.Redoa. de simo.menta.cap.37.nu.19.fol.101. vult dicere.85.T.15.P.2.
Quasi possessio non tollitur per non vsum præsentandi.Cardi. Iacobat.de concil.lib.4.artic.1.num.10.fol.240.Tom.13.Par.1.
*PRAESENTATIONVM variatio permissa est patrono layco infra quatuor menses,vt possit corrigere errorem, si quem primum præsentando,commisisser.Robert.Lancellot.de attentat.2.Par. cap.4.num.565.fol.315.Tom.5.
*PRAESENTATVM præferri quando constet de hora præsentationis,quæ præcesserit,cum illi iam ius quæsitum sit, quod Papa auferre non consueuit.Petr.Andr. Gamb. de auct.leg. de lat. lib.3.num.668.fol.174.Tom.13.Par.secunda.

Præsentatus quomodo circa diuersas materias accipiatur.

*PRAESENTATVS à cuius institutione fuit appellatum, si pendẽte hac appellatione possessionem capiat, dicitur bona possessio. secundum aliquos. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio.40 num.8.fol.375.Tom.5.
A patrono,& prouisus à legato, vel Papa cum de *irrogatione* iuris patronatus, posito,quòd præsentatus *sit* postea *in*stitutus,& habeat possessionem,quis præferatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat. lib.3. num.597. fol.174.Tom.13.Par.secunda.
A patrono possessione adepta,quando præferatur prouiso à Papa. Pet.And.Gamb. de auct. leg de lat.li.3 nu.645.f.574.T.13.P.2.
Ab vxore, quæ dedit *in dotem* hæreditatem, in qua est ius patronatus,præfertur præsentato per maritum.Ioan.de Selua.de benefi.q.6.Par.secunda.num 15.fol.37.Tom.15. Par.secunda.
An habeat ius ad rem Aeneas de falco.de reseruatio.benefi. effectu.47.num.6.fol.260.Tom.15.Par.1
An possit per nuncium episcopo præsentare.Ioan.de Selua de benefi.q.1.3.Par.num.17.fol.50.Tom.15.Par.1.
Capiens possessionem lite pendente vigore institutionis à nuncio apostolico factæ,dicitur attentasse,nisi præsentans esset in quasi possessione præsentandi. Robert. Lancellot.de attentat.Par.2. cap 2.num.547.fol.314.Tom.5.
Nolens residere institui non debet.Hier.Gigas, de pensio. ecclesiast.q.31.num.3.fol.341.Tom.15.Par.1.
Per patronum potest recipere vacantem ecclesiam, licèt episcopo non pertineat collatio,sed institutio.Egid. de Bellame. de permutatio.benefi.4.Par.q 4.num.2.fol.200.Tom.15.Par.1.
Post institutionem iuuatur decreto de pacifi.possess.Pet. Rebuff. de pacific.possess.num.68.fol.543. Tom.15.Par.secunda.

Præsentes qualiter accipi miscellaneè contingat.

*PRAESENTES cæteris paribus absentibus prẽferũtur.Ioan.Stafil. de gratijs expectat. &c.conclus.3.prin.nu.15.fol.290.T.15.P.1.
Eligere quando possunt aliquibus absentibus in termino assignato Guliel.Mandagot.de elect.noui prælat.cap.16.per tot.folio 413.Tom.15.Par.prima.
Existimantur qui studiorum cã absunt, & ideo eorũ cõmodis patiuntur.Horat.Lut.de priuil.Scholar. priuil.10.fol 73.Tom.18.
In curiæ absentibus ob labores quos curiales sustinent præferuntur.Ioan.Stafil.de gratijs expectati &c. conclus.3.princ. nume. 10.fol.290.Tom.15.Par.1.
In curia quando absentibus præferantur. idem ibidẽ.nu.19.f.290.

Qui

Source : BIU Cujas

Qui propriè dicantur; & absens quis dici possit. Pet. de Baisi. in directo. electio. cap. 10. 3. Par fol. 394. Tom. 15. Par. 1.
Si sunt omnes arbitri, & taceat vsus, an alij duo iudicare possint. M. Ant. Blanc. de compromiss. q. 9. nu. 55. folio 196. Tom. 3. P. 1.
Tantum habent consentire, absentes verò non sunt, vel expectandi, vel vocandi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 6. num. 2. folio 440. Tom. 15. Par. 2.
Tractare quomodo possunt causas vniuersitatis absentibus alijs. Hier. Alba. de potest. Papæ 2. Par. numero 231. folio 81. Tom. 13. P. secunda.

Præsentia multipliciter consideratur varijsq; sunt eius effectus.

*PRAESENTIA accusati quid operetur in iudicio. Grego. Magal. de securit. & saluo conduct. 1. Par. numero 68. fol. 234. Tom. 11. Par. prima.
Adhibita delicto facit iudicium occulti auxilij, si personæ fuerint congregatæ ante delictum. Franc. Cason. de malefic. versi. à facultate. num. 8. fol. 286. Tom. 11. Par. 1.
Alicuius si requiratur ex forma statuti, si ligatus sit præsēs, nil agit. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. can. & ci. ver. iustitiç. nu. 438. f. 107. T. 1.
Vbi requiritur in expeditione actus, an quod fit eo neglecto, sit nullum. Gamb de permutatio benefi. versi. licet. num. 120. folio 218. Tom. 15. Par. 1.
Vbi requiritur, non sufficit procurator eius. Hier. Gigas de pensio eccleſiast. q. 11. num. 1. fol. 335. Tom. 15. Par. 1.
Aliquorum vbi exigitur, an in eorum absentia aliquid agatur. Damas. de Brocard. memb. 1. num. 27. fol. 507. Tom. 18.
Alterius coram arbitratore quando requisita. Ioan. Bap. de arbitr. cap. 15. num. 2. fol. 284. Tom. 3. Par. 1.
Amicorū, an faciat cessare metum. Vital. de Camba de clauſ. versi. de metu. num. 6. fol. 424. Tom. 18.
Quid operetur. Constan. Regu. de sumo bono. versic. nunc. num. 20. fol. 11. Tom. 3. Par. 2.
An æquiparetur denunciationi. Mathæ. de Afflict. de iure ꝓthomis. § 2. num. 13. fol. 8. Tom. 17.
Colligitur ex verbo, dedit. Nic. Moron. de fide treug & pac. q. 138. num. 10. fol. 445. Tom. 11. Par. 1.
Consanguineorum inducit præsumptionem, quòd abfuerit metus Damhou. de pupillar. patroci. cap. 2. num. 36. folio 364. Tom. 8. Par. secunda.
Præsumptionem hāc inducit, vt in contractu omnia sincerè acta credātur. Ioan. Maurit. Bolla. de restitutio. in integ. cap. 145. nu. 2. folio 150. Tom. 5.
Consensum inducit. Pet. Pech. de amortizatio. bono. cap. 28. num. 1. fol. 325. Tom. 11. Par. 1.
Creditoris in venditione pignoris quid operetur. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 6. 6. Par. princ. nu. 23. fol. 247. T. 6. P. 1.
Domini sufficit pro consensu. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nō alie. vers ob alienationem. num. 14. fol. 223. Tom. 15. Par. 2. idem ibidem. vers. emphyteuta. num. 23. fol. 524. Tom. 15. Par. 2.
Eius, cuius debetur reuerentia, operatur, quòd præsens, & tacens non videantur consentire. And. ab Exea, de pactis. versi. quamuis. num. 48 fol. 32. Tom. 6. Par. 2.
Qui actu cōtradicere nequit, nō est necessaria. Octau. Simoncel. de Decret. in præfatio. nnm. 5. fol. 285. Tom. 6 Par. 2.
Idem operatur, quòd citatio. Bald. Perus. de stat. versi. citare. nu. 10. fol 98. Tom. 2.
In actu fauorabili acceptationem inducit. Ioan. Bapt. Caccialu. de pact q. 5. num. 4. fol. 9. Tom. 6. Par. r.
Consensum inducit idem ibidem.
In quibus requisita. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. num. 49. fol. 54 Tom. 6. Par. 1.
Inducit consensum. Pet Rebuff de decim. q. 5. nume. 35. folio 129. Tom. 15. Par. 2.
Iudicis, an de necessitate requiratur in actu inuentarij faciendi. Phanu. de Phanu. de inuent. hæredit. 3. Par. nume. 10. folio 276. Tom. 8. Par 2.
Necessaria est in inuentario quantum ad hoc, vt illud fidem faciat contra debitores nominatos in eo. Roland. à Valle de confect. inuent. versi. præsentia. fol. 179. num. 8. Tom. 8. Par. 2.
Non est necessaria in inuentario, quantum ad obligandum hæredem. Roland. à Val. de confect. inuent. versic. præsentia. numero 10 fol 179. Tom. 8 Par. 2.
Requiritur in confectione inuentarij. Rolād. à Valle de confect. inuent. versi. præsentia. num 1. fol. 179. Tom. 8. Par. 2.
Stipulationem operatur. Lanfran. de Oria. de arbitr. versic. Materia. num. 20. fol. 207 Tom. 3. Par. 1.
Non præsumitur, nisi probetur cum sit facti. Ioan. Balb. de præscriptio q. 3. princ. 1. Par. 4. Par. num. 3. fol. 71. Tom. 17.
Papæ cum congregaris ad celebrandum cōcilium generale, representat vniuersalem ecclesiam. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. articu. 2. num. 84 fol. 213. Tom. 13. Par. 1.
Partis in ciuilibus, & causę confessio, & expressio reddunt confessionem verisimilem ad perficiendam plenam fidem. Tyndar. de testi. cap. 6. num. 11. fol. 153. Tom. 4.
Licèt requiratur in agrimensoris commissione, non tamen requiritur in eius relatione. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 32. nume. 5. folio 340 Tom. 3. Par. 2.
Non est necessaria vbicūquè iudex ex mero officio, & motu proprio aliquid facit. Alberic. de Malet. Papiens. de testi. ca. 7. num. 41 fol. 174. Tom. 4.
Non necessariò infertur ex citatione. Aymo. Grauet. de antiq. tēp. num. 28. fol. 145. Tom. 17.
Non requiritur in his, quæ fiunt sine causæ cognitione. Vital. de Camba. de clauſ. nu. 4. versi. sed videamus. fol. 454. T. 18.
Purgat omnem citationis defectum. Sebast. Vant. de nullitat. versi. huc vsque. nu. 116. f. 426. T. 4.
Tollit omnem citationis deffectum. idem ibidem.
Partium, quòd non sit necessaria, quando testes publicantur. Nel. a S. Gami. de testi. nu. 80. f. 82. T. 4.
Patris, an, & quando requiratur, vbi agitur de obligando. Aymo. Crauet. de antiq. temp. vers. viso. nu. 48. f. 130. T. 17.
Personæ cum patientia inducit tacitum mandatum. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 14. princ. nu. 170. f. 324. T. 15. P. 2.
Personarum multum in rebus agendis operatur. Lancellot. Gal. de statu. q. 7. nu. 53. f. 318. T. 2.
Principis supplet defectum decreti. Octa. Simoncel. de decret. lib. 1. nu 88. inspectio. 3. f. 296. T. 6. P. 2.
Supplet defectum omnium solennitatum. Paul. Leon. de substitutio. substit. 6. nu. 198. f. 312. T. 8. P. 1.
Testium supplet defectum. Io. a Capistr. inspec. conscientiæ versi. restat nunc. nu. 155. f. 347. T. 1.
Publicæ personæ præstat securitatem. Gregor. Magal. de securit. & saluocon. 1 Par. nu. 5. f. 232. T. 11. P. 1.
Quando indicat tacitum consensum. Pet. Pech. de testamen. coniug. cap. 4. nu. 6. f. 161. T. 8. P. 1.
Rei criminis, an necesse sit in causis criminalibus. Iac. Nouel. ad defensam. versi. varijs nu. 8. fol. 217. T. 11. P. 1.
Sacrorum euangeliorum incutit terrorem. Laur. Syl. de feud. recognitio. q. 109. nu. 5. f. 94. T. 10. P. 1.
Item inducit suffragium veritati. ibidem.
Sapientis, an requiratur in prolatione sententiæ. Pac. Scal. de consil. sapien. lib. 2 cap. 27 per tot. f 341. T. 3. P. 1.
Si delicto adhibeatur, deliberationis indicium oritur, modò illa præsentia fiat animosè immiscendi; si opus esset. secus si fortè fortuna, & quando quis dicatur adesse causa se immiscendi. Fran. Cason. de malefi. cap. 7. nu. 10. fol. 285. Tom. 11. Par. 1.
Sine contradictione inducit consensum. Bald. Perus. de statut. ver. consensus. nu. 10. fol. 103. T. 2.
Superioris tacentis, an sufficiat vbi ipsius auctoritas est requisita. Io. Bapt. de arbitr. cap. 3. nu. 27. fol. 232. Tom. 3. Par. 1.
Testium requiritur in renouatione inuestituræ. Laur. Syl. de feud. recognitio. quæst. 107. nu 1. fol 93. T. 10. Par. 1.
Vera requiritur, non autem interpretatiua in causis grauibus. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. versicu. materia. numero 64. fol. 204. Tom. 11. Par. 1.
*PRAESENTIA celeriora sunt ad informandum. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 171. nu. 2. f. 451 T. 11. P. 1.
Et futura veniunt nomine bonorum. Ioann. de Graf. de substantial. procurat. versicu. istud non est. nume. 1. colum. 2. folio 374. Tom. 3 Par. 1.
*PRAESENTIAM affinium non excludere restitutionem. Io. Maurit. Bolla de restitut. in integ. cap. 145. nu. 1. fol. 150. T. 5.
Nec amicorum. ibidem.
Item nec consanguineorum ibidem.

Præsertim, aduerbium quid importet significetq;.

*PRAESERTIM aduerbium est qualitatis. Albert. de Pergam. de præpositio. nu. 87. f. 276. T. 18.
Et quomodo exponatur ibidem.
Dictio, quam vim habeat. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. nu. 60. fol. 75. T. 13. P. 1.
Stat comparatiuè. Henric. Bot. de synod. episc. 2. Par. num. 44. fol. 382. Tom. 13. Par. 2.
Verbum quid significet. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 3. num. 15. fol. 214.
*PRAESERVATIONES factæ per Papam, beneficia patronalia non includunt. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 11. Par. 3. nu. 34. fol. 66. Tom. 15. Par. 2.
Et infra. nu. 58.

Præseruatum qualiter considerari contingat.

*PRAESERVATVM a statuto pure, & non conditionaliter, an, & quando transmittatur, siue iure successionis debeatur siue non. Albert. Brun. Astens. de stat. art. 11. nu. 9. f. 223. T. 2.
An donari possit ob bene merita, & an assertioni donantis credatur illa præcessisse, an verò aliter constare debeat. Albert. Brun. Astens. de statu. art. 13. nu. 123. f. 243. T. 2.
In causa testati, an generaliter ab intestato debeatur. Albert. Brun Astens de stat. art. 8. nu. 23. f. 198. T. 2.

Præses quā auctoritatem habeat & quis sit.

*PRAESES ad clamorem populi non debet illicita perpetrare. Bermon. Chouer de pub. concub. nu. 30. ver. ergo. f. 191. T. 11. P. 1.
Cognoscet de sua familia. Pet. Bel. de re milit. Par. 1. tit. 21. num. 6. fol. 340. Tom 16.
Curatorem dat. Odofred. de Curat. bonis dan. nu. 1. capitu. 1. folio 233. Tom. 17.
De quibus causis cognoscere debeat. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 18. nu. 11. fol. 114. T. 3. P. 1.
Et officium eius. Pet. Bel. de re milit. titu. 21. numero, primo, folio 340. Tom. 16.
Non debet pernoctare extra ciuitatē sine licentia principis. Mart. Laudens. de official. domino. q. 65. f. 279. T. 16.
Non potest deportare. Pet. Bel. de re milit. titul. 21. nume. 9. folio 340. Tom. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Prouincia ne exeat, nisi voti soluendi causa. Pet. Bel. de re milit. tit. 21. nu. 5. fol. 340. Tom. 16.

Prouinciæ, nō potest aliquem in eam insulam relegare, quæ sit extra prouinciam sibi commissam. Anto. de Rosell. de indulg. nu. 264. fol. 153. Tom. 14.

Non potest dare fidentiā bannitis, sed solus princeps. Mart. Laudens. de dignita. q. 2. fol. 1. Tom. 16.

Quādo sit iudex inter pugnantes in duello. Paris. à Put. de re milit. vers. sæpe. num. 3. fol. 390. Tom. 16.

Prouinciam malis hominibus purgare debet. Ioan. Franc. Paui. de visitatio. q. 1. 1. Par. num. 4. fol. 179. Tom. 14.

Qui conducit iudices, debet facere expensas in eundo, & redeundo, & collaterali, & vicario remissiuè. Mart. Laudēs. 5. de official. domino. q. 138. fol. 280. Tom. 16.

Quis sit. Ioan. Pyrrh. de magistra. Roma. Par. 1. numero 13. folio 202. Tom. 16.

Senatus Galleci, quid, quantumue donet. Ioan. Garsi. Hisp de expens. & meliorat. cap. 20. num. 10. fol. 327. Tom. 17.

Vel officialis si non tenent totam familiam, de falcādum est de salario. Mart. Laudens. de official. domino. q. 6. fol. 279. T. 16.

* PRAESIDENS in capitulo electoribus congregatis tres electionū formas declarare debet. Pet. de Baisi. in directo electio. cap. 16. 3. Par. num. 1. fol. 395. Tom. 15. Par. 1.

Præsidentes variè considerantur.

*PRAESIDENTES ciuitatis siue consules debent eligere custodem clauium ciuitatis, vel castri auctoritate principis sui. Mart. Laudens. de official. domino. quæstione 5. vbi remissiuè. folio 379. Tom. 16.

Duellis, vt plurimum sententias ferunt iniquas. Paris. à Put. de re milit. vers. modò. num. 8 fol. 428. Tom. 16.

Hospitalibus priuatis non gaudent priuilegio clericorum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 12. nume. 7. fol. 458. Tom. 15. Par. secunda.

Hospitalibus, quæ non sunt ædificata auctoritate episcopi nō gaudent priuilegio clericorum Guliel. Redoa. de reb. eccle. nō alie. rub. 30. casu. 1. num. 17. fol. 444 Tom. 15 Par. 1.

In concilio loco Papa in actu aliquo gerendo, debent omnes simul concorditer consentire, aliter vnius contradictio totum inficit. Card. Iacobat. de Concil. lib. 4. artic. 7. nume. 36. fol. 263. Tom. 13. Par. 1.

Regimini alicuius regni, prouinciæ siue loci, licèt excommunicati, vel de facto tantum, & non de iure iurisdictionem habentes, ac eorum officiales, ad requisitionem inquisitorum hæreticæ prauitatis non alentiū siue moræ dispendio, vel negotij periculo recursum habere ad superiores, qui legitimè possint in locis ipsis iustitiam exequi; possunt, & debent contra hæreticos, credentes, fautores, receptatores, ac defensores eorum, iustitiam, & officium suum exercere, nec requirētes tales excommunicatos propter hoc sententiam excommunicationis incurrunt, remissiue. Bern. Comm. in lucern. inquisit. hæret. prauit. num. 1. col. 1. fol. 342. Tom. 11. Par. 2.

*PRAESIDENTIA dominj à præsidentis rectitudine, & ab obtēperantia famulantis pendet. Ioan. à Capistr. in Specu. conscientię vers. Sceuola. uum. 315. fol. 340. Tom. 1.

Præsides quid possint siue non.

*PRAESIDES & Barones nō possunt duella permittere. Paris. à Put. de re milit. vers. quia. num. 3. fol. 390. Tom. 16.

Potestates, & iudices possunt sindicari de commissis prætextu officij, quod multis modis euenit. Augustin. Dulcet. de sindic. versi. pluries. num. 11. fol. 361. Tom. 1.

Reipublicæ sine episcoporū licentia communicare. non debent. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 42. num. vnico. folio 168. Tom. 13. Par. 1.

Seu iudices ius concedendi liberam mortis facultatem non habēt. Placent. de accusatio. titu. 7. de crimin. num. 17. vbi inquit quod serui dominis suis insidiari vel dominabus carnaliter commixti igni exurun ur. fol. 5. Tom. 11. Par. 1.

*PRAESIDI bono congruit prouinciam malis hominibus expurgare. Octau. Velpel. de promis. de nō offen. q. 77. numero 4. fol. 415. Tom. 11. Par. 1.

Conuenit placatam tenere prouinciam. Lud. Montal. de reprob. sen. Pilati. versi. & hæc. num. 56. fol. 20. Tom. 14.

Præsidis in genit. consideratio.

*PRAESIDIS officium est purgare prouinciam malis hominibus, & ad Regē. spectat adulteria punire. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. quoniam. num. 1. fol. 192. Tom 11 Par. 1.

Vel gubernatoris inhibitio ducat tempore, quo ipse regit. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 56. num 96. Tom. 5.

Vita exemplum subditorum Ioan. à Capistr. in Specu. conscien. versi. restat vltimum. num. 78. fol. 354. Tom. 1.

Præsidium quomodo accipiatur, ac consideretur.

1 PRAESIDIVM debens hostibus læsæ maiestatis crimine tenetur, Pet. Bel. de re milit. tit. vnico. num. 66. fol. 360. Tom. 16.

Quid sit. Pet. Bel. de re milit. tit. vnico. nume. 21. fol. 359. Tom. 16.

Reintegrandę cōpetit in cunctis casibus spolij. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. cap. 14. num. 130. fol. 278. Tom. 14.

Præstans qualiter considerari contingat.

*PRÆSTANS censum ecclesiæ de re sua, quæ ex antiquis instrumentis apparet sua, an censeatur transferre dominium in ecclesiam. Iac de S. Georg. de feud. versi. dictique. nume. 27. fol. 220. Tom. 10. Par. 1.

Consilium, vt clericus percutiatur, non potest absolui, nisi a summo Pontifice. Placen. de accusatio. Par. 11. nume. 5. fol. 17. Tom. 11. Par prima.

Opem ad securitatem frangendam ei, qui ipsam præstiterat, an teneatur pœna pacis fractæ, sicut, & principalis Guliel. de Cun. de securita. versi. hic potest. nu. 41. f. 242. T. 12.

Opem duobus, tenetur tantum de vno auxilio. Pet. Bel. de re milit. tit. 2. nu. 121. fol. 370. T. 16.

Præstantia quid sit.

*PRÆSTANTIA dicitur munus patrimoniale, & ideo forensibus habentibus patrimonium, ibi imponi potest. Mart. Laudens. de fisco. q. 85. col. 3. fol. 3. T. 12.

Tallia, collecta, impositio sunt idem. Remig. de Gon. an eccle. & cleri. &c. q. 59. nu. 8. fol. 182. T. 15. P. secunda.
Quid importent. idem ibidem.

*PRAESTANTIA virtutum, & nō ordo attenditur. Bon. de Curti. de nobilita. 3. Par. nu. 65. fol. 6. T. 16.

*PRAESTANTIAE si imponantur per ciuitatum præsidentes, cū perceptione lucri, an liceat. Ioan. a Capistr. de vsur. 2. Par. 2. Par. princ. nu. 137. fol. 110. T. 7.

*PRAESTANTIOR quis præsumitur ratione generis. Barthol. Cępol. de Impera. milit. deligen. ver. propter. nu. 2. f. 310. T. 16.

* PRAESTAT potius esse nimis calidum, & subtilem debitorem in negotiando, quàm nimium crassum, licèt tamen vtrumque sit culpa dignum. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. nume. 24. cap. 4. fol. 215. Tom. 3. Par. 2.

Præstatio multiplex est, multiplicesque eius sunt effectus.

*PRAESTATIO alimentorum facti est. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 30 nu. 11. fol 423. T. 11. P. 1.
Nunquid varietur idem ibidem.

Aliqua si debetur alicui non debetur tempore belli. Sebast. Medices de fortuit. casi. Par. secunda, q 1. nu. 12. f. 211. T. 7.

Angariarum, & hospitis recipiendi necessitas, medicis, militibus, & liberalium artium professoribus, ac doctoribus, vbi agitur de publica vtilitate, remissa sunt. Egid. Thomat. de collect. ver. medici. nu. 5. fol. 143. T. 12.

Annua decennalis colorem tribuit, vt sit in spolio restituibilis. Io. Bapt. Ponta. de spol. nu. 164. cap. 16. fol. 290. T. 14.

Duplex dicitur, nempè personalis, & realis Iac. Venent. de annua præstat. q. 1. col. 4. fol. 243. T. 6. P. secunda.

Longo tempore continuata facit præsumi debitum contractum. Quintil. Mandos. de annal. casi. versi. dum causas. nume. 178. fol. 215. Tom. 17.

Non transit ad hæredes. si fuerit gratuita. Albert Brun. Astens. de interit. & perempt. conclus. 11. & 12. nu. 77. & 85. f. 384. T. 17.

Personalis quæ sit. Iac. Venent. de annua. præstatio. quæst. 1. col. 4. fol. 243. T. 6. P. secunda.

Realis quæ sit. Iac. Venent. de annua præstatio. quæst. 1. col. 4. fol. 243. T. 6. P. secunda.

Antiquissima priuilegio æquiparatur. Remig. de Gon. an eccles. & cler. &c. quæst. 60. nu. 54. fol 185. T. 15. P. 2.

Cautionis incerta in commissione possessorij, non habebit locum in iudicio petitorio. Io. Bapt. Ponta. de spol n. 45. c. 6. f. 282. T. 14.

Census non præscribitur contra principem, sed bene contra priuatum. Ioan. Fran. Balb de præscriptio. q. 1. nu. 5. fol. 93. T. 17.

Certus annis nudo pacto facta, neminem obligat in futurum. Egid. Thomat. de collect. ver. ne scienter. nu. 11. fol. 141. T. 12.

Charitatiui subsidij, est iuris publici. Barthol. Belenz. de charitat. subsid. q. 47. nu. 2. fol. 155. T. 15. P. secunda.

Consensus, quòd sit approbatio præteritæ voluntatis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 458. fol. 172. T. 13. Par. 2.

Diuturna facit præsumptionem emphyteusis, & conductionis. Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. sed emphyteuta. nu. 17. fol. 505. T. 15. P. secunda.

Non facit præsumere quem esse vassallum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. sed emphytheuta. num. 18. fol. 505. T. 15. P. 2.

Obligat in futurum, nisi constet eam non animo se obligandi factam verè, vel præsumptiuè. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 10. nu. 21. fol. 60. Tom. 17.

Facta triginta annis præscriptionem inducit in materia luctuosarum, nihil distinguimus inter vassallos solariengos, & reliquos. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. c. 9. nu. 58. fol 286. T. 17.

Fidei, & per Deum, & euangelia sacra dicitur. Nic. Moron. de fide treug & pac. q. 103. nu. 2. f. 433. T. 11 Par. 1.

Homagij speciem habet seruituris. Philip. Prob. de iure regal. q. 1. nu. 4. fol. 389. T. duodecimo.

In formis, & vsus tantum operatur, quantum ex eo necessario infertur, & non vltra. remissiuè. Iac. Venent. de annua præstatio. q. 10. nu 7. fol. 247. T. 6. P. secunda.

Longi temporis probatur per continuas temporis extremitates. Hier de mont. de fin. regun. cap. 93. nu. 5. fol. 355. T. 3. P. 2.

Luctuosa odiosa est, & semper præsumimus in ea metum, & coactionem. Garsi. Hisp. de expen. & meliorat. cap. 9. num. secundo, fol. 283. Tom. 17.

Si non

Source : BIU Cujas

Si non fuerit ſemper vniformis, corruit probatio, adeo, vt neque iuret in poſſeſſione. Garſi. Hiſp. de expenſ. & meliorat. cap. 9. nu. 26. fol. 284. T. 17.
Luctuoſarum, debent eſſe ſine coactione vlla. Garſi. Hiſp. de expenſ. & melioratio. cap. 9. nu. 35. fol. 285. T. 17.
Securitatis quanto tempore cenſeatur durante. Guliel. de Cun. de ſicurit. ver. hic poteſt. nu. 35. fol 243. T. 12.
Seruitutis quomodo fiat. Nic. Val. de reb. dub. ver. ſeruitutis. nu. 3. fol. 327. Tom. 18.
Tributi, non præſcribitur contra principem, ſed bene contra priuatum. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 1. numero 5. fol. 93. Tom. 17.
Subiectionem probat. Hier. Gigans de trim. lęſæ Maeſt. q. 36. nu. 17. fol. 44. T. 11. P. 1.
Vectigalis diuerſis caſibus diuerſimodè præſcribitur. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 5. nu. 2. fol. 94. T. 17.
*PRAESTATIONE annua denegata agitur ſpolio ſine aliqua titu li probatione, aut cauſæ in libello expreſſæ. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. nu. 85. cap. 14. fol. 284. T. 14.
Annua, vel penſione datum interdictum vti poſſidetis circa incor poralia. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. cap. 8. nu. 8. fol. 306. Tom. 3. P. 2.
*PRAESTATIONEM annuam pariter, & vſumfructum morte finiri. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. num. 687. fol. 199. T. 13. P. 2.

Præſtationes in plura. conſideratæ quid operentur.

*PRAESTATIONES annuæ an tollantur præſcriptione temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia nu. 34. fol. 168. T. 17.
Annuæ dicuntur habere talem ſtatum, quòd in eo quis lite pendente eſt manutenendus, & ſi ſpolietur, eſt reſtituendus. Robert. Lancellot. de attentat. nu. 86. cap. 29. fol. 451. T. 5.
Decimarum fuerunt iure diuino inductæ. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſtio. 12. ſpecial. 6. in iudic. numero 1. folio 151. Tom. 18.
Plures quomodo faciendæ. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. q. 10. nu. 42. fol. 220. Tom. 7.
*PRAESTATIONIS denegatio non ſpoliat, quia poſſeſſio exigendi animo conſeruatur. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Roma ni. cap. 8 nu. 9 fol. 306. T. 3. P. 2.
*PRAESTIGIVM quid ſit, & vnde dicatur. Troyl. Malui. de canonizat. Sancto. verſi. agredior. nu. 39. f. 100. T. 14.

Præſtimonia dubitatiuè, ac abſolutè conſiderantur.

*PRAESTIMONIA, an in titulum dentur. Ioann. Stafil. de gratijs expectat. &c. verſi. ſunt & alie. nu. 9. f. 284. T. 15. P. 1.
An ſint beneficia eccleſiaſtica. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. tit. de qualita. & ſtat. benefi. nu. 5. f. 272. T. 15. P. 1.
Dantur in titulum. Pet. Roma. de penſio. eccleſiaſt. verſi. venio. nu. 30. fol. 317. Tom. 15. P. 1.
Item poſſunt renunciari. ibidem.
Item vacant. ibidem.
Dicuntur beneficia eccleſiaſtica, ſaltem largè. Ioa. Stafil. de gratijs expectat. &c. 5. forma. nu. 2. fol. 266. T. 15. P. 1.
Etiam mille abſque diſpẽſatione retineri poſſunt, nec poſſunt propriè dici beneficia, ſed ſtipendia. Ioan. Stafil. de gratijs expectati. &c. forma. 5. nu. 3. f. 266. T. 15. P. 1.
Idem ſunt, quod ſimplicia beneficia. Ioan. Stafil. de gratijs expectati. forma. 5 nu. 6. f. 267. T. 15. P. 1.
Multa ſunt compatibilia, quando in titulum non aſſignantur. Alfonſ. Hoied. de benefi. compatib. Par. 2. capitu. 8. nume. 1. folio 172. Tom. 15. Par. 1.
Quæ ſint. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 14 nume. 1. fol. 347. Tom. 15. Par. 2.
Quare fuerunt inſtituta. Io. Stafil. de gratijs expectat. &c. forma. 5. nu. 4 fol. 266. Tom. 15. Par. 1.
Quid, & quare inſtituta. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. verſi. regula. nu. 106. fol. 544. T. 15. P. 2.
Quid ſint, & an ipſorum ſit habenda mentio in impetrationibus beneficiorum. Paul. Roma. de penſio. eccleſiaſt. cap. 1. num. 22. fol. 310. Tom. 15. Par. 1.
Quoquè valoris expreſionem requirere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 352. f. 196. T. 13. P. 2.
Vtrum iuuentur decreto de pacificis poſſeſſoribus. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. nu. 105. f. 544. T. 15. P. 2.
*PRAESTIMONIALES portiones ſunt beneficia eccleſiaſtica perpetua. Io. de Selua de benefi. quæſtio. 11. Par. 2. nume. 13. fol. 39. Tom. 15. Par. 1.
*PRAESTIMONII natura eſt diuerſa a natura beneficij. Alfonſ. Hoied. de benef. incompatib. Par. 2. capitu. 8. nume. 4. fol. 173. Tom. 15. Par. 1.
*PRAESTIMONIORVM nimiam pluralitatem in titulum habere eſt incompatibile. Alfonſ. Hoie. de benefi. incompatib. Par. 1. cap. 21. nu. 10 fol. 141. T. 15. P. 1.

Præſtimonium qualiter accipitur.

*PRAESTIMONIVM, & penſio includuntur, ſi in literis beneficialibus dicatur, vel aliud quodcũque beneficium. Hier. Gygas. de penſio. eccleſiaſt. quæſt. 3. nu. 3. fol. 330. Tom. 15. Par. 1.
Non aſſignatum in titulum non eſt beneficium. Alfons. Hoied. de benefi. compatib. Par. 2. nume. 11. capitu. 7. fol. 172. Tom. decimoquinto, Par. 1.
Quod ſit eccleſiaſticum beneficium. idem ibidem. nume. 8. cap. 8. fol. 173. Tom. 15. Par. 1.
*PRAESVL, & præsbyter Cardinalis coram quot teſtibus damnentur. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 14. nu. vnico. fol. 174. Tom. 13. Par. 1.
Poteſt ex ſola electione, & confirmatione, abſquè eo, quòd vllius auctoritate poſſeſſionem apprehandat omniaque ad præſulatum ſpectat exercere. Chriſtoph. Roffi. de benefi. cap. 23. nu. 3. fol. 276. Tom 15 Par. 2.
Idem de antiſtite dicitur. ibidem.

Pręſumendum quando ſit, vel non.

*PRAESVMENDVM an ſit pro arbitro, & eius ſententia in caſu dubio. Ioan. Bapt. de arbitr. cap. 15. nu. 29. fol. 275. T. 3. P. 1.
De facili eſt contra vſurarios. Ioan. a Capiſtr. de vſur. 2. Par. 2. Par. princ. nu. 7 fol. 104. T. 7.
Eſt in dubio in benigniorem partem. Ioan. Fran. Paui. de viſitatio. q. 1. 1. Par. nu. 45. fol 179. T. 14.
Eſt ius regaliæ fuiſſe remiſſum aliquibus eccleſijs. Pet. Bertr. de iuriſdict. eccleſiaſt. & ſec. q. 61. nu. . fol. 408. T. 12.
Eſt potius poſſibile honeſtum, quàm poſſibile inhoneſtum. Ioan. de Roias. Sergẽ. in epit. ſucceſ. cap. 2. numero 27. fol. 393. Tom. 8. Par. prima.
Eſt, quem actum facere, ſecundum quod diſponunt ſtatuta, & cõſuetudines, & hoc intelligitur ne dum in vltimis voluntatibus, ſed etiam in actibus inter viuos. Georg. Natam Aſtenſ. de ſtatut. nu. 77. q. 2. fol. 251. T. 2.
Eſt quòd brachium ſęculare fruſtra nõ imploratur. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. ad iſtum. numero 4. fol. 180. Tom. 11. Par. prima.
Eſt quòd literæ Regię proceſſerunt de iuſtitia. Philip. Prob. de iure Regal. q. 27. nu. 13. fol. 497. T. 12.
Non eſſe, quem dolo aliquid g ſiſſe, vbi nullum, aut paruum cõmodum referret. Lancellot. Gal. de ſtatut. verſi. verum. nume. 16. fol 337. Tom. 2.
Nunquid ſit pro ludo arbitratoris in dubio. Ioan. Bapt. de arbitr. cap. 16. nu. 12. fol. 287 T. 3. P. 1.

Præſumere qualiter conſiderari contingat.

*PRAESVMERE in dubio id debemus, quod frequentius contingit. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. materia. nume. 118. fol. 172. Tom. 17.
Negocium in clerico eſt præſumere delictum in eo. Guliel Redoa. de ſpol. eccle. q. 15. nu. 16. fol. 259. T. 14.
Quam habeat ſignificationem. And. Alciat. de præſumptio. 2. Par. nu. 1. fol. 305. T. 4. Et Rain. Corſet. de indag. iur. lib. 1 cap. 22. nu. 2. fol. 282. Tom. 1.
Verbum, quid ſignificet. Fran. Hercula. de attenta. cap. 1. nu. 9. fol. 255. Tom. quinto,
*PRAESVMI qualiter compenſatio debeat. Sebaſt. Medices de cõpenſatio. q. 29. nu. 1. fol. 271. T. 6. P. 1.

Præſumitur, verbum multipliciter conſideretur ac operatur.

*PRAESVMITVR contra eum, qui vult innouare. And. Alciat. de præſump. præſumptio. 30. nu. 1. fol. 328. T 4.
Contra filium ſecundum patrem perſuaſiſſe, quando Pater reuocabit maioratum, quem fecerat in filium maiorem, & vbicumque propter filias reuocat maioratum factum in maſculos. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæſtio. 25. numero 8. fol. 372. Tom. 10. Par. 1.
Contra non facientem librum rationum, ſicut contra non facientem inuentarium. Damhou. de pupillar. patroci. cap. 3. nume. 8. fol. 375. Tom. 8. Par. 2.
Contra officialem, qui procedit ad aliquid agendum ſine iuſſu principis. Pariſ. de Put. de findic. ver. præſumptio. nume. 1. fol. 299. Tom. 7.
Contra prælatum, qui non fecit inuentarium. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 9. §. & quia. nu. 7. f. 246. T. 14.
Contra teſtem, qui cum inimicis moratur. Nepos. a Montalb. de teſti. nu. 36. verſi. ſequitur. f. 58. T. 4.
De præſenti ad præteritum. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 26. nu. 326. Tom. 4.
Eſſe eccleſiæ illud, quod poſſidet prælatus poſt adeptam prælaturam. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 3. §. quid dicẽdum. nu. 33. fol. 226. Tom. 14.
Fraus ſi alienatio fiat in perſonam coniunctam. Pet. Pech. de Teſta men coniug cap. 4. nu. 2. f. 158. T. 8. P. 1.
In dubijs pro religione. Philip. Fran. de diſputatio. petit. dub. 3. nu. 23. fol. 332. T. 3. Par ſecunda.
In dubio, magis defenſio, quàm offenſio. Sebaſt. Medices de fortuit. caſi. q. 8. nu. 15. fol. 204. T. 7.
Mulierem ſeductam fuiſſe a viro. Rain. Corſet. de indagat. iur. lib. 3. cap. 17. nu. 3. fol 288. T. 1.
Pro hypotheca cameræ. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 17. nu. 96. fol. 264. T. 14.
Pro inuentario. Roland. a Valle, de inuẽt. ver. hæreſ. nu. 3. fol. 189. Tom. 8. Par. ſecunda.

Pro

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pro reo. And. Alciat. de præſumptio. 44. nu. 1. fol. 346. T. 4.
Et quæ ratio. ibidem. Ampliatur. nu. 7. cum ſeq. limitatur. num. 13. cum ſeq. ibidem.
Quis elegiſſe illam viã, quæ ſibi vtilior eſt, & fauorabilior. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 36. nu. 5. fol. 343. T. 4.
In illam partem, per quam pœna euitatur. And. Alciat. de præſumptio. 45. nu. 1. f. 347. T. 4.
Declara. nu. 7. & ſeq. ibidem.
Nemo dicere, quod non putat. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. c. 5. nu. 2. fol. 148. T. 8. P. 1.
Eligere viam per quam iudicia ſua ſubuertentur. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 35. nu. 1. f. 343. T. 4.
Immemor ſalutis æternæ. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. cap. 3. nu. 4. fol. 158. T. 8. P. 1.
Velle contra factum ſuum proprium venire. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. cap. 7. nu. 4. col. 4. fol. 158. T. 8. P. 1.
Pro decreto, cum interponitur a iudice maiori, ſuntquè in eo ſolennitates enuntiate. Octa. ſimoncel. de decret. inſpect. 3. nu. 41. fol. 317. T. 6. Par. 2.
Quando interponitur ſuper actu, cui dependet a iudicis arbitrio. Octa. Simoncel. de decret. inſpect. 3. numero 37. folio 317. Tom. 6. Par. 2.
Non præſumitur pro decreto, quando ſolennitates non fuerunt enuntiatę. ibidem. nu. 38.
Item quando fuit interpoſitum a iudice rurali ignaro, & idiota, ibidem. nu. 39.
Sed admittitur probatio in contrarium. Octa. Simoncel. de decret. inſpectio. 3. nu. 51. & 52. f. 317. T. 6. P. 2.
Non præſumitur, quando fuit ſubreptum iudici, nu. 48.
Item quando fuit obreptum iudici nu. 48.
Item quando pars plenè non edocuit. ibidem.
Item quando eſſet error manifeſtus. ibidem. nu. 49 & 50.
Si interuenit debitum temporis interuallum, ſecus è contra Octa. Simoncel. de decret. inſpect. 3. nu. 47. fol. 317. T. 6. P. 2.
Temporis ex diuturnitate. Octa. Simoncel. de decret. inſpect. 3. nu. 34. fol. 317. Tom. 6. P. 2.
Declaratur, niſi pars neget ſolennitatem interueniſſe. ibidem, numero 35.
Item quando ex facie inſtrumenti docetur ſolennitatem non interueniſſe. ibidem nu. 36.
Pro dicto teſtis in facto non in iure. Io. Maria Monticel. de teſti. f. 271. col. 1. infi. in verbo præſumitur. T. 4.
Pro dicto teſtis iurati. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 16. nu. 3. fol. 336. T. 4.
Pro eo, qui eſt in quaſi poſſeſſione priuilegiorum. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæſtio. 20. nume. 2. colum. 2. fol. 453. Tom. 10. Par. prima.
Pro ijs, qui iurant a principio eorum artem fideliter exercere. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 16. nume. tertio, folio 336. Tom. 4.
Pro inſtrumento. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 13. nu. 7. fol. 335. T. 4. Et Ioan. a Capiſtr. de vſur. 2. Par. 2. Par. princ. num. 20. fol. 105. Tom. 7.
Vbi eſt ſignum notarij. Pariſ. a Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 24. nu. 5. f. 44. Tom. 4.
Vbi eſt ſubſcriptio notarij. idem ibidem.
Pro inuentario. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 20. nu. 1. fol. 337. Tom. 4.
Pro iudice, quòd rectè faciat ea, quæ officio ſuo incumbunt. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 9. nu. 1. f. 332. T. 4.
Limitatur nume. 6. 14. 18. 23. 27. 28. fol. 332. & 333. ibidem.
Pro iuramento, vt quilibet iuret veritatem. And. Alcia. de præſumptio. præſumptio. 16. nu. 1. f. 336. T. 4.
Pro laudo arbitri. And. Alciat. de præſumptio. 12. numero 1. folio 334. Tom. 4.
Intellige vt nu. 6. ibidem.
Pro libro æſtimi. Benedict. Boni. de cenſi. art. 34 nume. 60. fol. 169. Tom. 6. Par. 2.
Pro matricula. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 17. nu. 1. fol. 336. Tom. 4.
Pro nuntio in his, quæ concernunt officium ſuum. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 14. nu. 1. fol. 335. T. 4.
Pro quolibet officiali. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 15. nu. 1. fol. 336. Tom. 4.
Pro ſcriptura defuncti. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 4. nu. 6. fol. 331. Tom. 4.
Pro ſententia arbitri ſtatutarij, ſicut & pro ſententia iudicis. M. Ant. Blanc. de compromiſ. quæſtio. 9 nume. 99 fol. 204. Tom. 3. Par. prima.
Pro ſententia non pro appellatione. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. ad iſtum. nu. 2. f. 180. T. 11. P. 1.
Quilibet eligere viam ſibi tutiorem. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. cap. 19. nu. 2. f. 154. T. 8. P. 1.
Quilibet eſſe bonus. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. cap. 9. nu 2. fol. 150. Tom. 8. Par. 1.
Scire iura, præcipui ſui municipij. Lancellot. Gal. de ſtatu. quæſt. 5. nu. 7. fol. 307. T. 2.
Quis eſſe de ea ciuitate, vbi reperitur, niſi probetur alienigena de veritate. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 15. nu. 1. & 2. fol. 323. Tom. 4.
Quis facere actum, ex capite, quo ſibi eſt vtile. Guliel. Redoa. de ſpol eccleſiaſt. q. 7. §. occurrit nu. 31. f. 237. T. 14.
Quis habere poſſeſſionem, a quo habet titulum. Paris a Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 3. nu. 8. f. 36. T. 4.
Quis ignorans, niſi probetur ſciens. Io. Blanc. in epit. feud. cap. 3. nu. 15. fol. 265. T. 10. Par. 1.
Qui militare de pecunia patris, vel affinium. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 15. nu. 1. f. 338. T. 4.
Quis poſſidere rem ex titulo, quo aſſerit ſe poſſidere. Paris a Put. de reaſſumptio. inſtrumen. rub. 3. nu. 5. fol. 36. T. 4.
Quis potius proprias, quàm alienas res velle curare, & quilibet præſumitur diligens, & ſibi velle acquirere. Robert. Lancellot. de attenta. limitat. 50. nu. 100 f. 379 T. 5.
Quis ſine vitio. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 4. num. 2. fol. 331. Tom. 4.
Quis vti iure ſuo, & non fraudem inire. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi impropriè. nu. 68. f. 187. T. 11. P. 1.
Quòd nullus habeat officium publicum, neque priuatum. Sebaſt. Vant. de nullitat. titul. de nullitate ex defectu iuriſdictionis &c. nu, 11. fol 386. Tom. 4.
Quod olim fuit, hodie eſſe. And. Alciat. de præſumptio. 25. nu. 1. fol. 326. Tom. 4.
Quòd quis moriendo non ſit immemor æternæ ſalutis, non procedit in prejudicium tertij, cui ius iam quæſitum eſt. And. Alciat. de præſumptio. 4. nu. 7. f. 331. T. 4.
Res hodie extare, quę olim fuit, niſi probetur amiſſio. And. Alciat. de prę ſumptio. prę ſumptio 25. nu. 1. f. 326. T. 4.
Limitatur quando neceſſitas naturę repugnaret. ibidem. nu. 2.
Idem ſi veriſimilitudo naturalis ibidem.
Idem in qualitate agendi. nu. 3. ibidem.
Idem in loco particulari. nu. 4. ibidem.
Se conformare quilibet velle legi de actu loquenti. Pet. Pech. de teſtam. coniug. cap. 11. nu. 1, f. 151. T. 8. P. 1.
Semper pro eccleſia. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. & quia. nu. 40. f. 247. T. 14. idem ibitem. nu. 8. vbi ponit limitationem, nempè, niſi hęres probauerit. f. 246.
Pro poſſidente. Paris a Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 3. nu. 4. fol. 36 Tom. 4.
Statuens, ſicut, & ipſe princeps magis cõſeruare velle id, quod a ſe ipſis conſtitutum eſt, quàm quod ab alijs. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut art. 7 nu. 12. f. 195. T. 2.
Teſtator ſe conformaſſe voluntati ſtatuti. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtatut. art. 5. nu. 35. f. 171. T. 2.
Vicinus ſcire facta vicinorum. Ioan. Campeg. de teſti. regu. 441. vbi ponit quatuor fall f. 125. T. 4.
Voracitas in officialibus, & poteſtatibus, & ipſi plura mala ſciunt, & committunt & qui iſti ſint. And. Alciat. de prę ſumptio. 9. nu. 16. fol. 332. Tom. 4.

Præſumptio multipliciter conſiderari contingit, varijquè eius ſunt effectus.

*PRAESVMPTIO aliqua ſcientiæ debetur iuramento. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. cap. 12. nu. 76. f. 284. T. 14.
Aliquando inducit probationem ſemiplenam. Ant. Corſet. de iurament. & eius priuil. euident. 1. nu. 2. f. 359. T. 4.
An ſit ſemper contra caupones. Iul. Feret. Rauenn. de iure, & re naual. lib. 1. nu. 70. f. 327. T. 12.
Contra nautas. idem ibidem.
Contra ſtabularios idem vbi ſupra.
Pro ſententia. Lanfranc ab Ariad. Briſcien. de probatio. num. 50. ver. quoniam. fol. 35. T. 4.
Animæ fauorabilis in dubio ſequenda eſt. Barthol. Cępol. de ſimulatio contract. ver. ciuis. nu. 158. f. 9. T. 7.
Calumniæ in petente reſtitutionem reſultat etiam ex qualitate perſonæ eius, qui ſententiam tulit, putà in ſententia principis. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 18. nu. 69. f. 401. T. 5.
Reſultat ex tribus conformibus contra volentem illarum executionem impedire. Robert Lancellot. de attentat. cap. 18. nu. 66. fol. 401. Tom. 5.
Cedit veritati. Io. Iac. a Cani. de exequut. vlt. volunt. ver. conſentaneum. nu. 10. fol. 191. T. 8. P. 1. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſt 91. nu. 3. fol. 431. T. 11. P. 1. Et idem ibidem quæſt. 185. fol. 445. vult dicere. 454.
Cedit veritati, vt vmbra ſoli Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 7. Par. nu. 277 fol. 321. T. 8. P. 2.
Ceſſat, vbi debitum eſt iuratum. Ant. Bauar. de virtu. & virib. iuramen. ver. dicturus. nu. 42. f. 466. T. 4.
Contra aliquem ratione prouinciæ vnde eſt, oritur. Barthol. Cępol. de ſimulat. contract. verſi. ciuis. nu. 148. f. 9. T. 7.
Contra appellantem, quòd eius appellatio ſit fruſtratoria, operatur vt illa non faciat attentata. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 6. nu. 10 fol. 364. T. 5.
Contra colonum aſcriptitium, non habet locum in extraneo. Io. Blanc. in epit. feud. nu. 85. f. 293. T. 10 P. 1.
Contra fiſcum in dubio capitur. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 41. nu. 1. f. 346. T. 4.
Contra fiſcum in dubio iudicandum eſt idem ibidem.
Contra vaſſallum non habet locum in extraneo. Ioann. Blanc. in epit. feud. lib. 4. ſiue Par. 4. capitu. primo, nume. 85. fol. 293. Tom. 10 Par. prima.
Culpę, ſi qua ſit aduerſus vaſſallum, transfert in eum onus probandi innocentiam ſuam. Vdalric. Zaſ. de feud. 10. Par. num. 46. fol. 318. Tom. 10. Par. 1.
Debet allegari ab eo, pro quo ius præſumit alioquin non iuuatur præſumptione. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 21. nume. 2. fol. 324. Tom. 4.
Delicti, an ex pace inſurgat. Octau. Velpel. de treug. & pac. quæſt. 27. nu. 1. fol. 408 Tom. 11. Par. 1.
An ex tranſactione inſurgat. idem ibidem.
Non accipienda. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. capitu. 3. num. 5. fol. 158.

Source : BIU Cujas

fol.158.Tom.octauo, Par. prima.
Nunquam capi debet, sed actus præsumitus licitus. And. Alciat. de præsumptio.præsumptio.1.3.regu.nu.1.f.329.T.4.
Limitatur. nu.4. 5.11.& 12.f.329.& 330.
Tollitur ex præsumptione bonæ vitæ, vt reus non torqueatur. Ioann.Roias.de hæret.versic.ipsis.numero 335. folio 215.Tom. 11.Par.secunda.
Desertionis,quæ sit dubia,non videtur, quòd possit tollere priuilegium attentatorum,quod est clarum.Robert.Lancellot.de attenta.ampliat.1.nu.47.f.351.T. 5.
Dissoluendæ obligationis,licèt ad Antidora est in specie.And.Barbat.de præstant.Cardin.quæst.3.basilic.1.Par.nume. 10. fol.72. Tom.13.Par.2.
Diuinationis fit circa figuras, quæ apparent in rebus inanimatis. Fran.Squilacen.de fide cathol.cap.7.nu.1.f.3.T. 14.
Fit circa signa, quæ apparent in rebus inanimatis. Idem ibidem.
Doli facilior ex lucro insurgit. Lancellot. Gal.de statu ver.verum. nu.15.fol.337.T.2.
Vel fraudis capitur in ducentum, & viginti tribus casibus. And. Alciat.de præsumptio.remissiuè præsumptio.2.3.regu.nume.8. fol.330.Tom.4.
Efficacior non adeò elidit contrariam,vt penitus anullet.Ant. Coraz.de elect opi.tit.de pœna contra commun.iudi.nume.16.fol. 244.Tom.18.
Tollit aliam minus efficacem. Coraz. de electio. opi. in præfat. nu.45.fol.223.Tom.18.
Eliditur per probationem contrarij.Bald.Perus.de statu.versi. cõfitens.nu.6.fol.101.T.2.
Emancipationis an inducat titulum contra patrem. Aymo. Crauet.de antiq.temp.3.Par.nu.24.f.148.T. 17.
Est ánimi applicatio ad verisimile.Ioan.Royas.de hæret.num.338. fol.216.Tom.11. Par.2.
Est argumentum ad credendum vnum factum surgens ex alterius probatione.Hier.de Mont.de fi.regun.cap.54.nume. 1.fol.345. Tom.3.Par.2.
Est contra illum, qui primò incipit proferre verba contumelios a, & qui ponit manus ad arma.Iac.Nouel.ad offens. versic. varijs. nu.17.fol.217.Tom.11.Par.1.
Est contra iuuenum gubernium.Restaur.Castal.de Imperat.q.73. nu.11.fol.62.T.16.
Est cõtra reum in his,quæ respiciunt fauorem animi. And.Alciat. de præsumptio.44.nu.18.f.347.T.4.
Est contra non conficientem inuentarium.Pet. Pech. de testamen. coniug cap.23.nu.4.f.156.T.8.P.1.
Est pro eo qui allegat, quod testator possidebat temp. mortis res, quas viuus possidebat.Melch.Palaez in tract.maiorat.quæst.17. nu.24.f.452 T.10.P.1.
Est pro eo,quod fieri solet.Gondissal.Villadie.de leg. quæst. 4.nu. 9.fol.280.Tom.13.Par.2.
Est pro inuentario aliquo non constito. Phanu. de Phanu. de inuent.hær 3.Par.nu.58.fol.280.T.8.P.2.
Est pro processu,& sententia iudicis.Io.a Gas. in arb. iudic. principale.7.nu.33.f.29.T.3.P.1.
Est pro regula.Ioan.Crot.de testi.versi.circa primam.nume.9. fol. 200.Tom.4.
Est quædam opinio verisimilis, quæ vel ex scriptura legis, vel ex gesto ab vno,pluribusve negocio probabiliter colligitur. Ioan. Coras.de iure ciui.in arte redig capitu.7.colum.4. circ.med.fol. 72.Tom.Primo.
Est similis solutioni.Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast. quæstio.14. numero 5.folio 256.Tom.14.
Est,vt qui semel testificatus est falsum, iterum falsum deponere habeat.Iac.Nouel.ad defensam.versi. quoniam.nu.41. fol. 222. Tom.11.Par.prima.
Et alia,alia in rebus tacitis ratione loci,vel temporis sumitur.Gondissal.villadie.de leg.quæstio.143.Par.numero 31.fol. 281.Tom. 13.Par.prima.
Et suspitio idem est.Thomas de Piperat.de fama. numero 76.fol. 10.Tom.11.Par. prima.
Quod intellige vt infra nu.78.ibidem.
Idem sunt.Ant.de Cani.de quæst. & tormẽ.memb.2.numero 4. folio 195.Tom.11.Par.1.
Ex educatione quam vim habeat. Iac. Simanc. de cathol.institut. tit.de præsumptio.& suspitiõ.nu.12.f.189.T.11.Par.2.
Ex genere,& stirpe Albert.Bolo.de l.iure.& æquit.cap.36.num.4. folio 323.Tom.primo.
Ex maledictis cur nocere soleat reis. Iac. Simanc. de cathol. institut.tit.de præsumptio. &c. numero 19. folio 190. Tom. vndecimo,Par.secunda.
Ex malefactis cur nocere soleat reis.idem ibidem.
Ex malefactis,& male dictis.Iac.Simanc.de cathol.institut. tit. de præsumptio.&c.nu.18 folio 190.T.11.Par.2.
Ex moribus.Iac.Simanc.de cathol.institut. tit.de præsumptio.&c. nu.15.folio.190.Tom.vndecimo,Par.secunda.
Ex multis insurgit.Hier.de Mont.de fi.regun.cap.54.nume.2.folio 345.Tom.3.Par. secunda.
Ex natione,& patria parum efficax est.Iac.Simanc.de cathol. institut.tit.de præsumptio.&c.numero 9.folio 189.Tom.vndecimo, Par. secunda.
Ex parentibus.Iac.Siman.de cathol. institut. titul.de præsumptio. nu.10.folio.189.Tom.11.Par.2.
Non semper vera est. Iac. Simanc de cathol. institut. tit. de præsumptio.nu 11.fol.169.Tom.11.P.2.
Ex quibus rebus oriatur.Sebast.Medices de diffinitio.diffinitio.7. nu.5.fol.294.Tom.18.
Ex verisimile consurgit probatione, Ioann. a Gras. in arb. iudic. probatio.13.numero quarto,folio 26.Tom.3.Par.prima.
Exclusiua doli mali ex conditione mercatoris accipitur.Benuenut. Strach.de mercatu.Par. secunda, de statu mercatorum. &c.nu. 23.folio 291.Tom.6.Par.prima.
Facile contra vsurarios oritur, cum contractus fraudulenter inire soliti sint.Barthol.Cępol.de simulat.contract.versicu.ciuis.nu. 157.folio 9.Tom.7.
Facti quæ sit,& quæ iuris.Paul.Gril.de quæst.& tortur.quæstio.3. nu.7.folio 295.Tom.11.Par.prima.
Faciens pro aliquo, debet ab eo allegari, aliàs non releuat. And. Alciat.de præsumptio.præsumptio. duodecima. numero 3.fol. 322.Tom.4.
Habet locum etiam in fideicommissaria substitutione. Ioann. Dilect.Duran.de arte testan.cautel.vndecima, numero quinto,fol. 115.Tom.8.Par.prima.
In decem prædicamentis Aristotelis.Sebast.Medic. de diffinitio. diffinitio.7.nu 6 folio 294.T. 18.
Habetur pro carta liquida.Ioan. Lecirier. de primoge.quæst.12.2. lib.nu.29.folio.58.T.10.P.1.
Hæresis inducitur ex leuibus indicijs.Card.Iacobat. de concil.lib. 9 art.12.nu.8 folio.342.T.13.P prima.
Hominis quæ sit.Ioan.Bapt.Boui.de statutar.vrb.præscriptio.glos. 24.nume. 4.folio 197. T.17.Et Guido.Papa de præsumptio.ver. quia.nu.6.folio 300.T.4.
Idem est,quod indicium.Paris.de Put.de sindic. ver.& in indicijs. nu.2.folio 318.Tom.7.
Illa accipitur,quæ vitium euitat.Arnulf.Ruze de iure regal.priuil. 32.nu.4.folio 377.Tom.12.
In beneficialibus non est sufficiens ad iudicãdum. Guliel. Redoa. de spol.ecclesiast.q.16 nu.14.folio 261.T.14.
In dubio est pro hæresi,contra accusatum. Ioan. Roias de hæret. ver.ipsis.nu.374.folio 216.T.vndecimo,P.secunda.
In foro animæ cedit veritati.Ioan. Lecirier. de primoge.quæst.15. 2.lib.nu.3.folio 26.T.10.Par.prima.
In foro conscientiæ non obligat.Ioan.de Royas Sergen.in epit. succes.cap.20.nu.156.folio 412.T.8.Par.prima.
In notorio confessionis qualiter in iudicio probari debeat. Ant.de Butri.de notor.articu.quarto,de effect.notor. numero 47. folio 56 Tom.quarto.
In notorio probationis qualiter in iudicio probari debeat. idem ibidem.
In pluribus casibus æquipollet veritati.Ioan.Bapt. Ponta. de spol. cap.primo,nu.61.cap.7.folio 283.T.14.
In quibus differat a suspitione.Guliel. Redoa. de simo. mental.P. 4.cap.6.nu.50.folio 107.T.15.P.secunda.
Sufficiat criminibus, vt ad condemnationem deueniatur. Fran. Brun.de indic.& tortur.quæstio.4.1.Par. numero 7. folio 250.T. vndecimo,Par.prima.
Indeterminatę personę ad condemnationem non sufficit. Sebast. Medices.de fortuit.casi.quęstio.septima,numero septimo,folio 218.Tom.septimo.
Inducitur ex communi cursu. Aymo.Crauet.de antiq.temp.versi. materia.nu.120.folio 172.Tom 17.
Inducta per statutum de præscript. non eliditur per instrumenta, nec per iuramentum.Ioan.Bapt Boui. de statutar. vrb. præscriptio.glos.26.nu.2.folio 198.T.17.
Iudicium,coniectura,probatio,tolluntur per contrarias fortiores. Ioan.Royas.de hæret.versicu.ipsis.numero 332.folio 215.Tom. vndecimo,Par.secunda.

Præsumptio iuris multimodè considerat, ac operatur.

*PRÆSVMPTIO iuris æquiparatur scripturę.Paris.de Put de reassumptio.instrum.rub.13.nu.11.folio 39.T.4.
Iuris an,& quando dicatur liquidissima probatio. And. Alciat.de præsumptio.3.Par.nu 4.folio 307.T.4.
Bimembris est.Ioan.Lecirier de primoge.conclus 1.q.1.numero vndecimo,folio 25.Tom.10.Par.1.
Ciuilis ab alio iure ciuili tolli potest. And.ab Exea de pact.Par. 2. numero 59.folio 33.T.6.P.2.
Contra non liquidè probantem Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie.versi colonus.nu.9.f.527.T.15.P.2.
Contra quam, probatio admittitur,quomodo definiatur. Iac.Simanc.de cathol.institu.titul.50. de præsumptio. &c. numero 6. fol.189.Tom.11.Par.2.
Dicitur liquidissima probatio.Aymo.Crauet de antiq. temp.ver. iudeamus.nu 45.fol.160.T.17.Et idem ibidem. versic. viso.il secondo.nu.27.fol.143.Tom.17.
Et quam lex in negocio dubio facit nihil super ea statuendo. Io. Coras.de iure ciuili in arte redigen.cap. 7.colum. 4. circ.fi.folio 72. Tom. 1.
Habet uim legitimæ probationis.Ioann. Bapt. Boui. de statutar. vrb.præscriptio.glos.24.nu.1.f.197.T.17.
Infingitur duobus testibus.Vital.de Camba.de claus.ver. restat. nu.4.fol.209.Tom.18.
Licèt releuet ab onere probandi,non tamen releuat ab onere alegandi,& articulandi.Io.Bapt.Boui.de statutar. vrb. præscriptio. glos.24.nu.7.fol.197.T.17.
Licèt sit liquidissima probatio,admittit tamẽ contrariam probationẽ.Lanfranc.de Oria.de arbitr.diuisio.7.nu.40 f.218.T.3.P.1.
Non sufficit nisi allegetur. Aymo.Crauet.de antiq.temp. versicu. absolutis.nu. 50.fol.163.T.17.
Pro manifesta probatione,& veritate habetur. Io. Royas de hæret.versi.ipsis nu.321.fol.215.T.11.P.2.

Probat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Probat plenè, donec cõtrarium appareat. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. cap. 1. nu. 59. fol. 175. Tom. 12.
Probationem an admittat in contrarium Damaſ. de Broccard. memb. 1. nu. 50. fol. 508. T. 18.
Quare ſit dicta, & qui ſine lege preſumit, præſumptuosè, & ſtultè præſumit. Ioan. Garſi. Hiſp. de expenſ. & melioratio. cap. 8. num. 28. fol. 281. Tom. 17.
Releuat ab onere probandi. Guido Papa de præſumptio. verſic. quia. nu. 1. fol. 300. T. 4.
Semper eſt contra inuadentem, & criminis authorem. Iac. Nouel. ad defenſ. verſi. varijs nu. 15. fol. 217. T. 11. P. 1.
Tantum quid ſit. Sebaſt. Medices de diffinitio. diffinitio. 7. nu. 3. fol. 294. Tom. 18.
Transfert munus probandi in aduerſarium. verſi. bellum. nu. 44. fol. 23. Tom. 16.
Violenta dicitur. Guido a Suza. de indic. & tortur. verſi. de quæſt. nu. 98. fol. 245. T. 11. P. 1.
Quid operetur. idem ibidem.
Violenta dicitur liquidiſſima probatio, & ad conuincendum aliquem ſufficiunt probationes iuris. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 4. nu. 7. cap. 3. f. 104. T. 15. P. 2.
Vt probandi onus transferat in aduerſarium, num plena requiratur probatio. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 2. Par. nume. 46. fol. 146. Tom. 17.

Præſcriptio iuris, & de iure qualiter conſideretur, quid operetur, quid, quotuplexque ſit.

*PRÆSCRIPTIO iuris & de iure, dicitur manifeſta probatio. Io. Royas. de hæret. ver. ipſis. nu. 325. f. 215. T. 11. P. 2.
Infringit præſumptionem ſtatutariam. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. verb. præſcriptio. gloſ. 26. nu. 14. f. 198. T. 17.
Non admittit probationem in contrarium. Ant. Mar. Coraz. de electio. opinio. inſpectio. 6. nu. 107. f. 232. T. 18.
Quæ dicatur. Ioan. Campeg. de teſti. regu. 439. vbi conſiderat hãc præſumptionem quinque modis, & primo, nempè quando lex præſumit ſuper certo remiſſiuè, ſecundo vbi lex figit pedem ſuper præſumptio ſtatuendo, tertio vbi lex, vel ſtatutum inuenit aliquod genus probationis, quod dicit fore pleniſſimum, aut plenarium, quarto ſi ſtatutum in probando aliquo diceret ſeu ſuperaderet, & de his fidem omnimodam volumus adhiberi, Quinto, & vltimo quando lex, vel ſtatutum induceret præſumptionem ſuper certo, vel incerto &c. f. 125. T. 4.
Quid ſit, & eius diffinitio. And. Alciat. de præſumptio. 2. Par. nu. 4. fol. 305. T. 4. Et Ioan. Coras. de iure ciui. in artem redigendo cap. 7. col. 4. in fi. fol. 72. T. 1.
Quotuplex ſit. Ioan. Coras. de iure ci. in artem redig. cap. 7. col. 4. in fi. fol. 72. Tom. 1.
Tollitur per confeſſionem partis dicentis factum aliter ſe habere. Arnol. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſt. 24. num. 28. fol. 87. Tom. 11. Par. 2.

Præſcriptio legis ac aliarum. ſpecierum miſcellaneè conſideratur, varijq; eius effectus.

*PRÆSCRIPTIO l. meritò ff. pro ſocio non procedit, quando agitur de aliquo condemnando. And. Alcia. de pręſumpt. pręſump. 1. 3. regu. nu. 4. fol. 329. Tom. 4.
Legis, non debet adaptari ad id, quod non eſt veriſimile, nec iuridicum. Rolan. a Valle. de dote quæſt. 73. nu. 2. f. 380. T. 9.
Tantum operatur quantum veritas. Rolan. a Valle de dote quæſt. 75. nu. 24. fol. 381. Tom. 9.
Licèt ſit, quod princeps habeat ciuilia iura in ſcrinio pectoris, tamen poteſt plerumquè falli; quia labilis eſt memoria. remiſſiuè. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæſt. 44. fol. 205. T. 16.
Mala creditoris eſt, quando vult, quod ſit in eius poteſtate, an velit reſcindi. Barthol. Cępol. de ſimulatio. contract. ver. ciuis. nu. 122. fol. 8. Tom. 7.
Eſt quando quis ſponte id quod pluris eſt minoris vendit, & minus vult quàm ſibi offeratur. Barthol. Cępol. de ſimulatio. contract. ver. ciuis. nu. 139. fol. 9. T. 7.
Malæ fidei, elicitur ex recepta poſſeſſione a iudice non procedente iudicialiter. Ioann. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 4. cap. 1. nu. 16. fol. 304. Tom. 14.
Non turbat pręſcriptionem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. ſi verò nu. 18. f. 498. T. 15. P. 2.
Mali per iuramentum cenſetur tolli. Pet. Antibo. de muner. §. 1. diuerſar. quæſt. nu. 38. f. 31. T. 12.
Malignandi non cadit in Trebellianica. Fran. Porcelli. de cõfectio. inuent. cap. 6. nu. 12. f. 163. T. 8. P. 2.
Metus reuerentialis, pręſentia magiſtratus, & cognatorum eluitur. Iac. Rich. de vnio. proli. cap. 6. nu. 21. fol. 21. T 6. P. 1.
Minus eſt, quàm indicium. Fran. Brun. de indic. & tortur. verſi. lex. nu. 248. f. 273. T. 11. P. 1.
Mouens fortiter animum ad aliquid credendum, vel diſcredẽdũ, eſt ſemiplenum indicium. Paris. de Put. de ſindic. verſic. aduertendum. nu. 8. f. 326. T. 7.
Multa inſurgit ex factis antiquiſſimis. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 63. nu. 5. f. 348. T. 3. P. 2.
Ex ſcripturis antiquiſſimis. idem ibidem.
Nata ex nominatione transfert onus probandi in aduerſarium. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. 1. numero 8. folio 301. Tom. 15. Par. ſecunda.
Neceſſaria quæ iuris eſt, & de iure dicitur. Ioann. a Graſ. in arb. iudic. probatio. 13. nume. 4. folio 26. Tom. 3. Par. 1.
Non aptatur, niſi ſiper veriſimili. And. Alciat. de præſumptio. 3. Par. nu. 1. fol. 307. Tom. 4.
Non eſt aliud, quàm quædam ſuſpitio, quæ cauſatur in animo iudicis, vel cuiuſcunque ex varijs coniecturis, vel argumentis, ſeu indicijs, & ſecundum, quòd coniecturæ vel argumenta, ſeu indicia vrgent, cauſatur, firmatur, vel augumentatur illa ſuſpitio. Bern. Comm. in lucer. inqui. her. prauita. col. 4. nu. 5. folio 342. Tom. 11. Par. 2.
Non eſt contra accuſatum, quamuis conſanguinei impediant examinationem teſtium. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 22. nu. 3. fol. 311. Tom. 4.
Non eſt pro his, quæ non fiunt coram iudice, vt pro mandato facto in abſentia iudicis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 2. Par. nu. 58. fol. 146. Tom. 17.
Non eſt pro ſententia quando notorie de eius iniuſtitia apparet. Lanfran. ab Ariad. de probatio. nu. 31. fol. 35. T. 4.
Non eſt quod quis velit rumpere pacẽ. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 115. nu. 3. fol. 436. T. 11. P. 1.
Non facti tollitur cum apparet de veritate facti in contrarium. Arnul. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſt. 24. num. 30. fol. 87. Tom. 11. Par. 2.
Non leuis contra illos eſt, qui ex Mahumetanis deſcendentes vinum non bibunt, & ſuillam carnem non edunt. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 50. de præſumptio. &c. num. 32. fol. 190. Tom. 11. Par. ſecunda.
Non oritur ex præſumptione. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 113. nu. 10. fol. 436. T. 11. P. 1.
Non poteſt mutari per principem, niſi in fictione. Ioan. Lecirier. de primoge. q. 13. 1. lib. nu. 21. fol. 29. T. 10. P. 1.
Non ſufficit ad iuramentum deferendum. Guido Papa de præſumptio. ver. quia. nu. 113. f. 304. T. 4.
Non ſumitur ab extremo præſumpto. Hier. Garzo. de laud. meri iuris. Par. 2. §. 4. gloſ. 8. nu. 45. f. 310. T. 3. P. 1.
Nunquã turpis, ſed honeſta fieri debet pro ſapientibus. Pati. Scala. de conſil. ſapien. lib. 1. cap. 22. per tot. f. 336. T. 3. P. 1.
Nunquid currat in pacto de reuendendo, quandocunque voluerit venditor, poſſit redimere. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 7. nu. 4. f. 63. T. 6. P. 1.
Obliuionis iudicis arbitrio cõmittenda. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. cap. 10. nu. 302. T. 14.
Operatur vti decretum. Guliel. Redon. de ſpol. eccleſiaſt. q. 14. nume. 4. f. 256. T. 14.
Oriens ex natura actus, eſt efficacior præſumptione validitatis actus. Andr. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 34. nume. 4. fol. 342. Tom. 4.
Per negatiuam affirmatiua tollitur. Fran. Brun. de indic. & tortur. q. 5. 1. Par. nu. 5. f. 251. T. 11. P. 1.
Per quam actus ſuſtinetur, præualet quibuſcumquè præſumptionibus. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 30. nume. 5. fol. 313. Tom. 4.
Per quam potius actus valeat, quàm pereat, capienda eſt, & illa eſt fortior præſumptio cæteris. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 34. nu. 1. f. 342. T. 4.
Plures gradus habet. Fran. Brun. de indic. & tortur. ver. lex. nu. 252. fol. 273. Tom 11. Par. 1.
Plus poteſt in antiquis, reſpectu transferendi onus probãdi in aduerſarium, quàm ſemiplena probatio. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. viſo. il ſecondo. nu. 26. f. 145. T. 17.
Potius eſt, quod feudum ſit antiquum, quàm nouum. Fran. Sonſbech. ad vſus feudo. Par. 15. verſicu. his. nume. 44. fol. 163. Tom. 10. Par. ſecunda.
Pręponderat alteri, & elidit eam circa idem factum. Bern. Comm. in lucern. inq hæret. prauita. colum. 4. nume. 3. folio 342. Tom. 11. Par. ſecunda.
Præſumptione retunditur, ſeu eliditur. Antoni. Archiep. Florent. de vſur. §. 7. nu. 17. f. 81. T. 7.
Præſumptionem tollit, ſicuti clauus clauum trudit. Lancellot. Gal. de ſtatut. q. 2. nu. 23. f. 312. T. 2.
Pro eo fieri debet, qui in collegium receptus eſt. Pat. Scal. de conſil. ſapien. lib. 1. cap. 22. f. 336. T. 3. P. 1.
Pro matrimonio, cum filius ex vxore natus eſt, alijs præualet. coniecturis. Gabriel. Paleot. de nothis. ſpurijsque filijs. cap. 24. nu. 5. fol. 56. Tom. 8. Par. 1.
Pro ſententia arbitratoris, an habeat locum, maximè ſi ſit petita reductio ad arbitrium boni iuri. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 12. nu. 2. f. 334. T. 4.
Pro ſententia principis eſt. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 18. nu. 104. fol. 402. Tom. 5.
Pro validitate actus ſuperat omnem aliam pręſumptionem. Lud. Lana. de formul. teſtamen. conſil. 1. nume. 47. folio 184. Tom. 8. Par. prima.
Probabilis. Ioan. Royas. de hæret. verſi. ipſis. nume. 344. folio 216. Tom. 11. Par. 2.
Probari debet per duos teſtes. Ioann. Crot. de teſti. tit. de forma in teſtium examinatione. nu 132. f. 221. T. 4.
Prodeſt fideiuſſori. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 14. nu. 6. fol. 256. Tom. 14.
Prodeſt quæ ſumitur ex conſanguinitate, & approbata fide per teſtatorem, ex ſimplicitate, ex probitate hominis, ex eius nobilitate, & demum ex eo, quod nihil ſit lucratus. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem cap. 2. nume. 45. fol. 374. Tom. 3 P. 2.
Propoſiti inſurgit contra illum, qui aſportauit bona ſua de loco, vbi homicidium commiſit ad locum, ad quem poſtea confugit, vel ſi bona, vel eorum maiorem partem alienauerit. Franc. Caſon. de maleſi. cap. 4. nu. 5. f. 285. T. 11. P. 1.

Quæ

Source : BIU Cujas

Quæ debeat fieri cum dubitatur, an hoſpitale ſit, vel beneficium. Ioan.Fran.Paui.de offi.& poteſt.cap.ſede vac.num. 6. 2.Par.lib. q.1.fol.421.T.13.P.2.
Quæ eſt euidẽs tollit prouiſionem legis.Bermon.Chouer.de pub. concub.ver.impropriè.nu.34.f.184.T.11.P.1.
Quæ fiat in conſilio dubio pro contractus, vel teſtamenti formatione adhibito Pari.Scal.de conſil.ſapien.lib. vlt. capitu.17.fol. 355.Tom.3.Par.1.
Quædam fraudis, eſt in Iudæo cum Chriſtiana cõcumbenti.Paul. Gril.de pœnis omnifar. coit. quæſtio. 12. numero 10. folio 305. Tom.11.Par.1.
Qualis qualis, quot effectus operetur. Alberic. de Malet. de teſti. cap.7.nu.46.f.174.T.4.
Qualiter haberi poſſit de aliquo.Guido Papa de præſumptio.ver. quia.nu.54.fol.302.T.4.
Quando adeò efficax dicatur, vt contra ipſam probatio non admittatur.Conſtant.Roger.de ſumo bono.verſi.tractemus.num. 23.fol.12 Tom.3.Par.2.
Quando cedat veritati.Borgni.Caualc.de tuto.& curato.capitu.1. nu.182.fol.344.T.8.P.2.
Quando pro poſſeſſore ſit.Io.Lecirier.de primoge. concluſ.3.q.11. nu.6.fol 26.Tom.10.Par.1.
Quando ſit liquidiſſima probatio, & ad condemnationem ſufficiat.Tyndar.de teſti.cap.8.nu. 16.f.156.T.4.
Quando ſufficiat ad ſententiam, quando ad torturam, & quando ad purgationem indicendam, vel ad ſimiles effectus, non poteſt dari certa doctrina, ſed iudex ex ſuo bono, & æquo iudicio arbitrabitur hoc ex varijs coniecturis.Bern.Comm.in lucer. inq.hæret.prauita.col.4.f.342.T.11.P.2.
Quid ſit.Lud.de Sard.de nat.lib.ac ſuc. eorũ. §. de filiationis probatio.nu.3.fol.32.Tom.8.P.2.Et Sebaſt.Medices de diffinitio.diffinit.7.nu.1.fol.294.T.18.Et Paul.Gril.de quęſtio.& tortur.q.3. num.6.fol.295.Tom.11.Par.1.
Quo ad indicium genus dicitur.Fran.Brun de indic.& tortur.ver. lex.nu.251.f.273.T.11.P.1.
Quòd interuenerit ſolemnitas admittit probationem in contrarium.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie. caſu. 11.rub.28.nu. 26.fol.443.Tom.15.Par.2.
Quòd interuenerit ſolemnitas, tollitur, ſi non apparet de illa inſcriptura, in qua requiritur.idem ibidem.nu.25.
Quod potius actus, valeat, quàm pereat, non procedit, quando nõ eſt veriſimile partes talem caſum conſideraſſe, vel illum actum voluiſſe facere, eo modo, quo valere poteſt.And. Alciat. de præſumptio.præſumptio.34.nu.11. fol.342.T.4.
Quòd quis fęnerari ſolitus ſit, coniuncta cum pacto de retrouendendo vſurariũ contractum præſumere non facit Barthol. Cępol.de ſimulatio.contract.verſi.ciuis.nu.161.f.10.T.7.
Quotuplex Sebaſt.Medices de diffinitio.diffinitio.7. nume.4.fol. 294.Tom.18 Lud.de Sard.de nat.lib.ac ſuc. eorum.§.de probatione filiationis.nu.3.fol.32.T.8.P.2.Ioan.Coras.de iu. ci. in art. redig cap.7.folio 72. T.1. Et Paul.Gril.de quæſtio.& tortur.q.3. nu.6.fol.295.T.11.P.1.Et Ioan.Lecirier.primoge.concluſ.1.q.1. nu.6.fol.24.Tom.10.Par.1.
Ratione loci, quando operetur, & quid. Nic. Boer. de ord. grad. viriuſque fori.2.Par.nu.47.fol.271.T.16.
Reſultans, ex immemorabili tempore, quod dicatur iuris, & de iuris, & de iure.Pet.And.Gamb.de auct. leg. de lat. lib. 3.nu.320. fol.171.T.13.Par.2.
Ex ſpatio tanti temporis, cuius initij memoria non extat, dicitur iuris, & de iure.Ioann.Fran.Balb.de præſcriptio. quæſt.6.nu.19. fol.64.Tom.17.
Semiplenam infert probationem.Ioan.a Graſ.in arb. iudic.probatio.13.col.4.nu.1.fol.26.T.3.P.1.
Semper eſt pro poſſidente, & pro libertate.Fran.Sonsbech.ad vſus feud.Par.15.nu.15.fol.162.T.10.P.2.
Seu indicium quandoquè ſumitur ex præſenti circa præteritum, quandoque ex præterito circa præſens, & quandoq; ex præterito circa futurum.Bern.Comm.in lucern.inq. hæret. prauita. nu. 1. col.4.fol.342.Tom.11.Par.2.
Simoniæ eſt cum quis conuenit dare tempore ſacramenti. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.Par.3.cap.25.nu.30. fol. 93. vult dicere fol.101 Tom.15.Par.2.
Simplex iuris quid ſit, Paul.Gril.de quæſtio. & tortur. quæſtio.3. nu.6.fol.295.Tom.11.Par.1.
Simulationis poſſeſſionem precariam excluditur. Barthol. Cępol. de ſimulatio.contract.ver.ciuis.nu.170.f.10.T.7.
Vtrum excludatur per poſſeſſionem precariam.Vital.de Camba. de clauſ.ver.reſtat.nu.10.f.418.T.18.
Sine probatione in quibus nihil operetur. And. Barbat. de Card. leg.de lat.1.quæſt.baſilic.nu.5.f.132.T.13.P.2.
Sola probat in his, quæ ſunt conſona veritati. Hier. Alban. de poteſt.Papæ.2.Par.ver.nunc.nu.206.f.79.T.13.P.1.
Solennitatis procedens ex temporis antiquitate tollitur etiam per aliam præſumptionem in alium. Aymo. Crauet.de antiq.temp. 3.Par.nu.30.fol.148.T.17.
Solutionis fundata ſpatio annorum triginta non ſufficit contra fiſcum.Ægid.Mag.deciſ.de amortizat.cap. 11.nume.3.fol.436. Tom.13.Par.2.
Specialis fortior eſt generali, licet generalis ſit fauorabilis, & ſpecialis contraria.Ioan.Royas.de hæret.verſi.ipſis.num. 341. fol. 216.Tom.11.Par.2.
Tollit generalem.Ioann.Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb.præſcriptio. gloſ.26.nu.18.fol.198.T.17.
Statutorum tollitur, ſi admittitur probatio incontrarium parte non opponente.Ioann. Bapt. Boui. de ſtatutar.vrb.præſcriptio. gloſ.26.nume.19.fol.198.Tom.17.
Sumitur a conſuetis, & a fieri ſolitis. Ioan. Campes. de ſtat.quæſt. 57.nu.233.fol.271.Tom.2.
De præterito in præſens Alberic.a Roſ.de ſtatu.quæſt. 86. nu.13. fol.14.Tom.2.
Super certo non cadit, ſed ſuper incerto. Barthol. Cępol.de ſimulatio.contract ver.ciuis.nu.42.f.5.T.7.
Tantum in caſu dubio locum habet.Hier.Alban.de poteſt. Papæ. 2.Par.nu.118.fol.76.T 13.P.1.
Temeraria eſt, quæ ad malum tendit.Io. a Graſ.in arb. iudic. probatio.13.nu.2.f.26.T.3.P.1.
Quæ ſit.Ioan.Royas de hæret.verſicu.ipſis.nume. 343. folio 216. Tom.11.Par.2.
Tollitur fortiori præſumptione.Card.Iacobat.de concil.lib. 4.art. 4.nu.174.fol.258.Tom.13.Par.1.
Tollitur præſumptione.Laurent.de Rodul.de vſur.verſicu.conſuluit. nume.41.fol.21.Tom.7.
Transfert onus in aduerſarium.Ioan.Crot.de teſti.verſic. circa.nu. 10.fol.200.Tom.4.
Transfert onus probandi in alios. Paris a Put. de reaſſumptio.inſtrum.rub 12.nu.6.fol.39.T.4.
Validitatis actus, an ſit fortior cęteris præſumptionibus, an aliæ reperiantur pręſumptiones fortiores iſta. And. Alciat. de pręſumptio.34.nu.4.fol.342.Tom.4.
Eſt fortior alia qualibet præſumptione. Melch. Palaez in tracta. maiorat.q.15.nu.17.fol.359.T.10.P.1.
Non eſt in conſideratione, quando aliàs verba nimis impropriarentur.And.Alcia.de præſumptio.præſumptio.34.nume. 6.fol. 342.Tom.4.
Vehemens ex coniectura ſufficit ad probandum animum, & in illis, vbi liquido probari non poteſt, ſufficit, quod iudex ſe informet ex vehementi opinione, & probatio ſufficit per coniecturas in illis, quæ ſunt difficilis probationis Guliel. Redoa. de ſimo.mental.Par.4 cap.1.nu.3.f.104.T.15 P.2.
Vehementiſſima requiritur in condemnatione hęreſis.Fran.Squilacen.de fide cathol.cap.31.nu.3.f.5.T.14.
Veriſimilis quæ ſit.Ioan.a Graſ.in arb.iudic.probatio. 13.nume.3. fol.26.Tom.3.Par.1.
Veriſimilitudinis tollitur, ſi in contrarium veritas apparet. Arnal. Albert. de agnoſcen.aſſertio hęret.quæſtio.24.nume. 33. fol.86. Tom.11.Par.2.
Veritati cedit. Aymo.Crauet.de antiq.temp.3.Par.nume. 29. folio 148.Tom.17.
Veritatis, quę eſt pro communi, oritur ex auctoritate doctorum. Ant.Maria.Corat.de electio.opinio.in prefatio.nume. 43. folio 223.Tom.18.
Vincitur per contrariam probationem Lud.de Sard. de nat.lib.ac ſuc.eorum.§.de probatione filiationis.nu.4.f.32.T.8.P.2.
Violenta, accipitur pro probatione, etiam ad condemnationem. Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.4.cap.6.nume.35. folio 107. Tom.15.Par.2.
Bonitatis notarij facit, vt preſumatur per errorem omiſiſſe locũ, & tempus in contractibus.Barthol.Teg.in tract.crimin. Par.14. nu.39.fol.20 Tom.11.Par.1.
De hęreſi eſt contra illum, qui primò aſſeruit aſſertionem catholicam, poſtea negauit.Arnal. Albert. de aſſertio. Cathol. quæſt. 30.nu.41.fol.104.T.11.P.2.
Sufficit ad condemnationẽ.Guliel.Redoa.de ſimo.mental Par.4. cap.6.nu.37.& 48.vbi ponit rationem, quia iudicatur vera probatio.fol.107.T.15.P.2.
Vna cum vna ſpecialitate poteſt quandoquè concurrere. Io. Bapt. Caccialu.de pac.quæſt.6.nu.47.f.12.T.6.P.1.
Vna elidit aliam.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.§. & quia nume. 38.fol.247.Tom.14.
Vna tollit aliam.Iac.Nouel.ad defenſam. verſic. ſolet nume. 156. fol.225.Tom.11.Par.1.Et Hier de Mont.de fi.regun. capitu.87. nu.3.fol.354 Tom.3.Par.2.
Vt potius actus valeat, quàm pereat, non procedit in odioſis. And. Alciat.de præſumptio.præſumptio.34.nu.12.f.342.T.4.
*PRAESVMPTIONE vbi iudicatur, moderanda eſt Pœna.Gundiſal.de hæret.q.13.nu.22.f.38.T.11.P.2.

Præſumptionem in accuſat. qualiter conſiderari contingat.

*PRAESVMPTIONEM cadere tantum ſuper his, quæ ſunt facti, quomodo intelligatur: & quomodo intelligatur illud quod facta non præſumuntur &c. And. Alciat. de præſumptio. 3. Par. nu.6.fol.307.Tom.4.
Iuris pro ſe facientem, quando quis tenetur allegare, an ſufficiat in iuris allegationibus, vel poſt concluſionem in cauſa illam allegare.And.Alciat.de præſumptio.præſumptio. 21. nume. 324. Tom. quarto.
Qui habet pro ſe, releuatur ab onere probandi.Ioan.Bapt.Boui. de ſtatutar.vrb.præſcriptio.glo.24.nu.2.197.T.17.
Peccati, quando tollat diuturnitas, & conſuetudo. Roch.Curt.de ſtatut.ſectio.1.nu.8.f.351.T.8.P.2.
Pro libro mercatoris, quæ adminicula adferant. Aymo Crauet. de antiquit.temp.verſi.vidimus.nu.20.f.140.T.17.

Præſumptiones qualiter ſunt accipiendæ circa diuerſa.

*PRAESVMPTIONES a iure approbatæ, an plenè probent. Nic. Moron.de fide treug.& pac.q.183.nu.7.f.453.T.11.P.1.

A iure

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

A iure approbatæ loco plenarum probationum reputantur. Nic. Moron de fide treug.& pac,quæſt.103.nume 7. fol. 445,vult dicere 454.Tom.11.Par.1.

An ſimul coniungantur.idem ibidem.quæſtio. 183. nume. 5. fol. 453.Tom.11.Par.1.

Approbatæ quæ ſint.Nic.Moron.de fide treug.& pac. quæſt.183. nu.8.fol.453.Tom.11.Par.1.

Duæ an vincant vnam.Vital.de Camba.de clauſ.verſi. reſtat.nu.4. fol.418.Tom.18.

Efficaciores ſuntquè veriſimiliores.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut. nu.20.fol.189.Tom.11.Par.2.

Et indicia contrarijs eliduntur præſumptionibus,& indicijs Fran. Brun.de indic.& tortur. quæſtio. 5.1.Par.nume.1.fol.251.Tom. 11.Par.prima.

Ex diuerſis perſonarum,& rerum circunſtantijs ortę. Iac.Simanc. de cathol.inſtitut.nu.7.f.189.T.11.P.2.

Habentur pro liquidiſſimis probationibus. Phanu. de Phanu. de dote gloſ.10.nu.7.f.439.T.9.

Indubitatæ ad condemnationem,ſufficiunt in pecuniarijs, non tamen ad pœnam ordinariam.Nic. Moron. de fide treug. & pac. q.103.nu.1.& 2.f.445.vult.dicere.454.T.11.P.1.

An ſufficiant ad diffinitiuam.idem ibidem.nu.3.

Iuris,& de iure tolluntur per confeſſionem partis.Io.Crot.de teſti. ver.aggredior.nu.85.f.219.T.4.

Iuris,& hominis ſimul iunctæ probant plenè. Paris de Put.de ſindic verſi.mandauit.nu.24.f.327.T.7.

Liquidiſſimas probationes dici.Pet.And. Gamb. de auct. leg. de lat.lib.3.nu 333.f.171.T.13.P.2.

Sunt liquidiſſimæ probationes. Philip. Fran. de diſputat.petito. dub.3.nu.15.fol.331.Tom.3.Par. 2.Et.Alberi.de Malet.de teſti. capitu.3.nume.59.fol.167.Tom.4. Et Paris de Put. de reaſſumptio inſtrum.rub.12.nu.8.fol.39.Tom. 4. Et Rolan. a Valle de dote quæſt.75.nu.22 fol.381.Tom. 9. Et Sebaſt Medices de diffinitio.diffinitio 18 nu.295.T.18.

Legitimę in cauſa dotis ſumuntur ex qualitate perſonarum non vilium,ſed honeſtarum . Paris.de Put.de reaſſumptuo.inſtrum. rub.13.nu 6.fol.39.Tom.4.

Licèt in aliquibus caſibus ſint loco probationis,non tamèn ad vniuerſum trahendæ ſunt.Nic.Moron.de fide treug. & pac. quæſt. 103.nn 8.f.454 T.11.P.1.

Multæ æquipollèt vni teſti. Paris. de Put.de reaſſumptio. inſtrum. rub.13.nu.13.fol.39.Tom.4.

Non inferunt niſi quatenus de neceſſitate inferunt.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.131.nu.38.f.443.T.11.P.1.

Quæ veritatem ipſam videntur demonſtrare, cuiuſmodi ſint.Iac. Simanc.de cathol.inſtitut.nu,5.f. 89.T.11.P.2.

Quando coniungantur in non infligendis pœnis corporalibus. Nic. Moron.de fide treug.& pac.quæſtio.103.nume.4. & 6.fol. 454.Tom.11 Par.1.

Quot ſint in inſtrumento.Vital.de Camba.de clauſ.vetſi.clauſula. nu.14 fol.417.Tom.18.

Satis non ſunt, vt aliquis condemnetur,præſertim in crimine hæreſis.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.numero 21.folio 189. Tom. 11,Par.ſecunda.

Seu coniecturæ pro, & contra dotem præſumendæ ſunt . Phanu. de Phanu.de dote gloſ.10.nu.45.f.440.T.9.

Sufficiunt in iudicio in interdicto vti poſſidetis.Virgin.de Boccat. de cingulo.iu.ci.Romani,capitu.14. nume. 24. folio 309. Tom. 3. Par. ſecunda.

Sunt fortiores,quæ ſunt veriſimiliores.Io.Royas.de hæret.ver. ipſis.nu.337.f.216.T.11.P.2.

Veritatis, & ſolemnitatis ex inſtrumento oriuntur in publicam formam.Parisa Put.de reaſſumptio,inſtrum.rub. 19.nume.31, fol. 43. Tom.4.

Violentæ, quæ dicantur. Thomas de Piperat.de fama.nume. 79. fol.10 Tom.11.Par.1.

Vrgentiores neceſſariæ contra legis præſumptionem.Nic.Moron. de fide treug & pac q.115.nu.4 f.4: 6.T.11.P.1.

*PRÆSVMPTIONI quando ſtetur.Vital.de Camba.de clauſ. ver. ſi verò nu.2.fol.401 T.18.

Præſumptionibus,verbum qualiter accipi contingat .

*PRÆSVMPTIONIBVS, & coniecturis in rebus dubijs,& occultis temerè non eſt credendum . Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 50.nu.2.fol.189.Tom.11.Par.2.

Et coniecturis non eſt locus in rebus euidentibus, & planè probatis.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.50.nume.1.folio 189.Tom. 11.Par.ſecunda.

Euidentiſſimis hæreſis probatur.Gundiſal.de hæret.quæſt. 13.nu. 21.fol.38.Tom 11.Par.2.

Non eſt quis corporaliter damnandus.Nic. Moron. de fide treug. & pac.quæſt.103.nume.5. fol. 445. vult dicere 454. Tom. vndecimo,Par prima.

Non magis credere iudex debet,quàm leges ipſæ credunt. Iac.Simanc de cathol.inſtitut.tit.50.nu.3.fol.189.T.11.P.2.

Vel ſuſpitionibus quis damnari non debet Thomas Piparat. de fama.nu.77,fol.10.T.11.P.2.

Preſumptionis conſideratio.

*PRAESVMPTIONIS effectus, & natura, ſiue diffinitio. eiusque diuiſio Tancre. de ord. iudic. cap.de præſumpuonibus per tot. fol.66.Tom. 1.

Etymologia,& definitio.Iac.Simanc.de cathol. inſtitut. tit. 50.nu. 4.fol.189.Tom.11.Par.2.

Iuris tantum definitio.And.Alciat.de præſumptio.3.Par. nume.1, fol.307. Tom.4.

Præſumptionum conſideratio .

*PRAESVMPTIONVM differentia,ſcilicet inter leuem,vehementem,& violentam remiſſiuè Bern.comm.in lucer. inq. hær.prauita.col.4.nu.2.fol.342 T.11.P.2.

Species quot ſint.Sebaſt.Medices de diffinitio.diffinitio.7.num.4. fol.294.Tom.18.

Sunt quatuor,temeraria,probabilis, violenta,& neceſſaria.Hier. de Mont.de fi.regun.cap.54.nu.3.f.345.T.3.P.2.

Violentarum experimentum eſt, vt cum rebus ſenſatis concordet. Ramhou. de pupillar. patroci. capitu. 1. numero 16. folio 382. Tom.8.Par.2.

De Præſumpto.

*PRAESVMPTVM a iure, & ſubintellectum pro expreſſo habetur.Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſi. ampliatur.nume.41.fol. 128 Tom.17.

De iure debet in iudicio,& libello exprimi. Guido. Papa de præſumptio.tit.de præſumptio.nu.2.fol.300.Tom.4.

Dolum prælati eccleſiæ non obeſſe debere eccleſiæ.Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitutio.in integ.cap.141.nu.4.f.150.T.4.

Silet adueniente expreſſo.Io Lecirier.de primoge.art.5 num.2.fol. 49.Tom.10 Par.1.

*PRAESVPPOSITO quòd non valeat infeudatio in eo, in quo extenditur conſuetudo, an ſaltem valeat vſque ad terminos conſuetudinis.Fran.Curt.de feud.q.6.nu.10 f. 54.T.10.P.2.

*PRAESVPPOSITVM, quòd Cardinales fuerunt in primitiua eccleſia . Card. Iacobat.de concil.lib.1.artic.1.nume.225. fol.201. Tom.13.Par.1.

*PRETER, dictio aliquando includit, aliquãdo excludit,aliquando implicat,& quid operetur Albert. de Pergam. de præpoſitio.nu.32.& 141 f.274.& 277.T.18.

*PRETERIRE quid ſit. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rub.17. nu.27.fol.8.Tom.8.Par.1.

Præterita qualiter conſiderentur.

*PRAETERITA, & futura recognoſcere opus Dei eſt, & humanę prudentiæ captum excedit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut. titul. 21.nu.4.fol.144.Tom.11.Par.2.

Ex ſequentibus declarantur Card.Iacobat.de concil.lib.7. artic.1. nu.127.fol.305.Tom.13.Par.1.

Quando in ſui eſſe habent dependentiam à futuro, idem iudicamus de prætento, quòd de futuro. Roland. a Valle de dote. q. 93.nu.7.fol.386.Tom 9.

*PRAETERITI filij in teſtamento, an ſuccedant in feudo. Franc. Sonsbech.ad vſus feudo.Par.9.nu.62.f.133.T.10.P.2.

Præteritio multiplex eſt, qualiter conſideretur, quidquè operetur.

*PRAETERITIO collateralium, an vitiet teſtamentum . Iul. Clar. Alex.de teſtam.verſicu.teſtamentum quæſtio. 50. fol. 90. Tom. 8.Par.prima.

Emancipati,quo caſu non teneat. Angel. de Gambel.de teſtamen. gloſ.71.nu.4 fol.58.Tom.8.P.1.

Pro exhæredatione,nũquid habeatur. Angel.Peruſ. de ſuita. q.9. nu.53.fol.145.Tom.8 P.1.

Etiam matris,vel aui materni teſtamentum vitiat.Ioan. Dilect.Durand.de arte teſtan.cautel.15.nu.2.f.118.T.8.P.1.

Filiæ in teſtamento patris habetur pro exhæredatione, & non poteſt dicere teſtamentum nullum,quoniam extat ſtatutum,quòd extantibus maſculis fœminæ non ſuccedant. Sebaſt. Vanti. de nullitat.ver.hucuſque.nu.20.f.421.T.4.

Filij a matre,an reddat eius teſtamentum nullum. Iul. Clar. Alex. de teſtamen.verſicu. teſtamentum . quæſtio. 47. folio 90. Tom. 8. Par. prima.

Filij,cur teſtamentum reddat nullum . Angel.de Periglis,de ſuita. q.10.nu.12.f.149.T.8.Par.2.

Non mala mente facta non reddit teſtamentum nullum . Paul. Leon.de ſubſtitutio.verſi.ſecundo principaliter. nume.110.fol. 293.Tom.8.Par.1.

Legis vtrum debet haberi pro exhæredatione,ſicut præteritio milius.Vital.de Camba.de clauſ.verſicu.quia ſupra. nume.35.fol. 443.Tom.18.

Liberi,an reddat teſtamentum nullum, remiſſiuè Iul. Clar. Alex. de teſtamen.verſi.teſtamentum.q.51.nu.90.f.8.P.1.

Materna,an pro exhæredatione habenda, Angel. de Gambel. de teſtamen.gloſ.71.nu.3.f.58.T.8.P.1.

Matris,cur pro exhæredatione habenda.Angel. de Periglis de ſuita.q.10.nu.9.f 149 T.8 P.2.

Habetur pro exhæredatione.Angel.Peruſ.de ſuita.qæſt. 9.nu.52. f.145.T.8.P.2.Ioan.de Royas.Sergent.in epit.ſucceſſ.c.14.nu.8. f.405.T.8.P.1.Et idem ibidem.c.26.nu.60.f.420.T.8.P.1.

Vel aſcendentium per lineam maternam , an annullet teſtamentum.Iul.Clar.Alex.de teſtamen. verſi.teſtamentum. quæſt.49. fol.90.Tom.8 P.1.

Non iniurioſa, an vitiet teſtamentum, & quãdo dicatur iniurioſa. Lancellot.Polit.de ſubſtitutio. partic.2.nu.7.f.226.T.8.P.1.

Patris

Source : BIU Cujas

Patris a filio,an reddat teſtamentum nullum.Iul.Clar.Alex.de teſtamen.ver.teſtamentum.q.48 f.90.T.8.P.1.
Vel exhæredatio aut, facit teſtamentum ſubijci quærelæ, vel iuri contra tabu vel dicendi nullum.Laur. de Palat. de ſtat. numero 176.fol.279.Tom.2.
Fratris, vel ſororis, non ſubijcit teſtamentum quærelæ, aut iuri contra tabu.aut dicendi nullum.idem ibidem. nu.177.
Limita,niſi turpi perſona inſtituta.ibidem.
*PRÆTERITIONE filiæ, ſicut filij rumpitur patris teſtamentum. Ioann.Dilect.Duran. de arte teſtan. cautel.16. nume.1.fol.144. Tom 8 Par.1.
*PRÆTERITIONEM ſui filij in teſtamento militis pro tacita exhæredatione haberi Franc. Zoanet.de Roma.Imper.verſi.bellum.nu.23.fol.2 Tom.16.
*PRÆTERITIONIS materia examinatur, quid ſit, & quotuplex. Angel.de Gambel. de teſtamen.gloſ.71.numero primo, fol.58. Tom. 8.Par.1.
Vitium tollitur per clauſulam codicillarem. Io. Dilect. Duran.de arte teſtan.cautel.15.nu.2.f 118.T.8.P.1.
*PRAETERITVM facit præſumi in præſens. M. Ant. Blanc. de indic & tortur.ver.lex.nu.243.f.273.T.11 P.1.
*PRAETERITVM perfectum ſubiunctiui modi ſignificat rem perfectam. Ioan. Dilect.Duran.de arte teſtan.cautel. 6.nume.4. fol.138.Tom.8.Par.1.

Præteritus quomodo accipiatur, & quis dicatur.

*PRAETERITVS a matre,vel auo matris,vel a patre milite,habetur pro exhæredato, & patrum non impedit. Georg Natam Aſtenſ. de ſtat.q.4.nu.86.fol.260.
Ille poteſt dicere teſtamentum nullum, qui a tempore mortis debebat inſtitui.Georg Natam Aſtenſ.de ſtat. quæſtio. 4. numero 103. fol. 260.
In præiudicium ſubſtituti quando videatur approbare.Lancellot. Polit.de ſubſtitutio.partic.3.nu.73 fol.238.T. 8.P.1.
Quis dicatur. Sebaſt. Medices de diffinitio.diffinitio.89.nume.3. fol.314.Tom.18.
Rumpit teſtamentum,vt ſibi faciat locum.Georg.Natam. Aſtenſ. de ſtat.q.4.nu.78.fol.260.Tom.2.
*PRAETERMISSIO formæ etiam ſi a ruſtico prætereatur, tamen ipſum actum vitiat.Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut.in integ.cap. 92.nu.7.fol.135.Tom.5.

Prętor quam authoritatem habeat, quid ſit quotuplexque.

*PRAETOR actionem denegare non auſus, ne apertè legis auctoritatem conuellere videatur,conditionem,ſeu exceptionem addit ex iuriſdictione ſua.Fran.Duare.de pact.capitu.6.numero 6. fol.15.Tom.6.Par.1.
Aequitatem ante oculos habere debet.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie. verſic.colonus.nu.13.f.527.T.15.
An de minimis curet.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil. 11.num. 19.fol.36.Tom.18.
Antequam minorem reſtituat,de minoris cauſa atquè negotio inquirere,atque doceri debet.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut. in integ.cap.50.nu.6.fol.128.Tom.5.
Curare debet,vt pecunia accepta creditoribus ſoluatur. Octa. Simoncel.de decret.tit.1.nu.55.f.293.T.6.P.2.
Debet in loco maiorum ius dicere.Pet.Beli.de re milit.tit.20.nu.4. fol 340.Tom.16.
Duplici iniuria afficit ſuos, inducendo bonorum poſ. pro emancipatis.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſt. 9.nume.5. fol.165.Tom.18.
Eſt miniſter iuris ciuilis.Rayn.Corſet.de indagatio.iuris.lib.3.c.4. nu.11.fol.286.Tom.1.
Eſt vtua vox iuris ciuilis.idem ibidem.
Et præſes poteſt conſtituere curatorem. Odofred. de Curato. bonis dan. rub. quis poteſt dari curator bonis. numero 1.fol.406. Tom.8 Par.2.
Ex cauſa repertorij confectionem remittere poteſt. Damhou.de pupillar.patroci.cap.4.nu.28.f.355.T.8.P.2.
Facit quo ad effectum, quem deſinere eſſe hæredem. Paul.Leon. de ſubſtitutio verſi.ſecundo.nu.299.f.297.T 8.P.1.
Hæredem non facit, ſed bono. poſ. Bald. de Vbal. de ſubſtitutio. ver.ſupra nu.6.fol.209.T. 8.P.1.
In venditionibus,quem modū ſeruet.Fabia. de Mont. de emptio. & venditio.3.quæſt.princ.nu.13.fol.42.T.6.P.1.
Induxit,quòd emancipatus conferet ſuo. Cornel. Beninc. de paupert.& eius priuil.quæſt.9.ſpecial.4.in vlt.volunta.nume. 7. fol. 165.Tom. 18.
Iuris ciuilis erat cuſtos ſecundum ll.12.tab.Valent.Forſte.de hiſto. iuris ci.Romani in quarta mutatio.col.3.circa princ.f.31.T.1.
Iuris diſcepator erat,qui priuata iudicabat,& iudicari iubebat. Valent.Forſte.de hiſt.iuris ci.Romani,in 4.mutatio. colum.3.circ. princ.fol.31.Tom.1.
Naturalem æquitatem ſecutus reſtitutionis edictum introduxit, quo minorum tutelam ſuſciperet.Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitutio.in integ.cap.3.nu.1.f.115.T.5.
Neminem ſine cauſa audit. Egid. de Bellamer. de permutatio.benefi.Par.6.nu.1.f.202.T.15.P.1.
Nullam habuit facultatem legis condendæ. Rayn. Corſet. de indag.iuris.lib.3.cap.4.nu.3.f.286.T.1.
Partes ad arma procedere pati non debet. Paris.a Put. de re milit. verſi.an ſi duo.nu.2.fol.389.Tom.16.
Pupillorum vtilitatem, non ſcripturam teſtamenti, vel codicillorum ſequitur.Damhou.in pupillar.patroc.cap.10. nume.22.fol. 369.Tom.8 Par.2.
Qua ratione de plano ius dixerit Iac. Recard. Burg. de pro tribunalibus.cap.7.per tot.fol.88 T.3.P 1.
Qualem habebat poteſtatem.Ayma.Riual.de hiſt. iur. ci. & pontifi.lib 2.nume.66 fol.9.Tom.1.
Quis dicebatur.Ayma.Riual.de hiſt.iur.ci.& pontifi.lib.2. nu.66. fol.9.Tom.1.
An Exercitui intereat idem ibidem.
Se ſubijciendo ſubdito, poteſt ab eo iudicari. Ioann. de Ligna. de cenſur.eccleſiaſt.§.9.nu.8.f.313.T.14.
Spectabilis. Pet.Belli.de re milit.tit.20.nume.8 fol.340.T.16.
Suum officium non interponit, niſi petatur. Quintil.Mandos.de inhibitio.q.54.nu.2.fol.95.T.5.
Vnde dictus.Pet.Belli de milit.tit.20.nu.1.fol.340.T.16.
Vocauit emancipatos cum filijs in poteſtate ad ſucceſſionem paternam.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſt. 9. nu.2. fol.165 Tom.18.
Vrbanus a reliquis prætoribus diſtinguendus eſt iudicijs priuatis pręerat. primum eius, & præcipuum officium fuit, vt ius diceret.Valent.Forſte. de hiſt. iur.ci. Romani.tit. de prætorum edictis col.1.in princ.fol.52.Tom.1.
Item dabat bonorum poſſeſſionem ex legibus, ex edicto ſuo,& ex ſenatis conſultis.ibidem.
Item dabat iudicium recuperatorium.
Item arbitros,cum priuati poſtulabant.
Item viam in formulis.
Item tutores ex lege Attilia.
Item reſtituebat in integrum.
Item iubebat cauere, & mittebat in bonorum poſſeſſionem.
Item imponebat decreta ſuper alienationibus bonorum immobilium minorum.
Item dabat qnoquè iudices, quos pro ſuo imperio cogebat iudicare.
Item interdicebat,cum de poſſeſſione,interdum etiam cum de proprietate ageretur.
Et demum ferias indicebat.idem vbi ſupra.

Prætores qualiter conſiderentur, & quid operentur.

*PRAETORES, an fuerint per aduentum Imperatorum ſublati, & quale erat eorum officium,auctoritasque,& apparatus, & quis fuerit primus prætor.Ayma.Riual.de hiſt.iur.ci.& pontif. lib.3.nu.8.fol.19.Tom.1.
Libertatibus fauent.Guliel.Duran.de modo ge.concil.cel.rub.70. nu.23.fol.171.Tom.13.Par.1.
Militares qui fuerint.Ioan.Pyrrh.de magiſtr. Roman. 3. Par.nu.3. fol.204.Tom.16.
Nunquid mixti, & meri Imperij poteſtatem habuerint. Valent. Forſten.de hiſt. I.C. Romani.tit.de prætorum edictis colum. 1. in fi.fol.52.Tom.1.
Quando ſumpſit exordium, & circa quę vaſabatur eius arbitriū, & poteſtas. Ayma. Riual. de hiſt.iur.ci.& pontifi. lib. 2. nume. 71.fol.10 Tom.1.
Reliqui,quotquot erant, præter vrbanum, & peregrinum publicis iudicijs pręerant,itemque quæſtionibus perpetuis.idem ibidem.col.1.circ.med.in illis verbis,reliqui quotquot.
Singulis annis creandi.Quintil.Mandos.de annal. caſi. verſi.dum cauſas.nu.125.fol.214.Tom.17.
Solebant ſtatim irrito magiſtratu,edicta de multis proponere, ſecundum quæ toto anno ius redderent, quibusque ſi quid in iure noſtro,non ſatis cautum eſſet, ſupplerent, quædam mutarēt, abrogarent,nouarent,& emendarent Ioan. Coras. de iure ciuili in arte redigen.cap.13.in princ.f.69.T.1.
*PRAETORIA verba quæ ſint. Ioann. Gilot. de iuriſdic.& Imper. cap.6.nu.5.fol 9.Tom.3.P.1.
* PRAETORIAE actiones pro maiori parte annales.Quintil. Mandos.de annal.caſi.nu.200.fol.216.T.17.
*PRAETORIAE bonorum poſſeſſiones nomina declarata. Rayn. Corſ.de indag.iur.cap.4.nu.8.f.286.T.1.

Prętoris in genitiuo conſideratio quę ſit.

*PRAETORIS creandi formula.Pet.Belli.de re milit. tit. 20. nu.2. fol.340.Tom.16.
Factum non oportet iuri derogare.Mar.de Ve.de proteſtatio.ver. circa.nu.46.fol.220.Tom 17.Et Mart.de Sil. de feud. nume. 230. folio 8.Tom. 10. Par. 1.Et Iac.de Are.de poſitio.§.1. numero 3. fol.5. Tom.4.
Maieſtas per attentatorum reuocationem vindicatur. Quintil. Mandos,de inhibitio.quæſt.99.nu.8.fol.108.T.5.
Miniſterium in quo verſetur.Rayn.Corſ.de indag.iuris. lib.3. c.4. nu.4.fol.286.T.1.
Officium eſt lites imminuere.Octau.Velpel. de treug. & pac.q.3. nu.3.fol.406.Tom.11.Par.1.
Ordinationes quare edicta, decretaue appellentur.Rayn.Corſ.de indag.iuris.lib.3.cap.4.nu.5 fol.286.T.1.
Permiſſionem quæ requirunt, ſine eius licentia fieri nequeunt, & quamuis cauſa ſubſit.Bald.Peruſ.de ſtatu. verſi.licentia.num.1. fol.128.Tom.2.
Poteſtas annalis.Pet.Belli de re milit.tit.20.nu.3.fol.340.T.16.
Solius, non hominis priuati ius erat olim actionem alicui dare. Fran.Duare.de pact.cap.3.nu.9.fol.14.T.6.P.1.

Verba

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Verba ad casum fictum extenduntur. Ant. de Rosel. de legitimatio. tit. de causa finali nu. 21. fol. 80. Tom. 8. Par. 2.

Prætorium ius qualiter considerari contingat.

*PRÆTORIVM ius quid sit. Rayn. Cors. de indag. iur. cap. 4. num. 10. fol. 286. Tom. 1.
Quid propriè dicatur. Barthol. Cępol. de seruitu. rustic. prædio. cap. 13. nu. 2. fol. 234. Tom. 6. Par. 2.
Vel protectum habere licere in fundo, quæ seruitus esse dicatur. Barthol. Cæpol. de seruitu. rustic. prædio. capitu. 13. nume. 1. fol. 234. Tom. 6. Par. 2.
*PRÆTORIVM officium quale erat. Pyrrh. Angleb. de magistr. Roma. Par. 1. nu. 14. fol. 202. Tom. 16.
*PRAETORIVS dicebatur is, qui prætura functus est. Pyrrh. Angleber. de magistr. Roma. lib. 1. fol. 135. col. 4. circ. med. T. 1.
Quis dicebatur. idem de magistr. Roman. Par. 1. de togar. seu palati. nu. 14. fol. 202. Tom. 16.
*PRÆTORVM decreta obseruari, publicè interest. Alberic. a Ros. de stat. quæst. 138. nu. 3. fol. 20. T. 2.
Edicta, & decreta non debent esse lusoria. Alberic. a Ros. de stat. quæst. 153. nu. 2. fol. 44. T. 2.
*PRAETVRA quando ceperit & quot prætores fuerint. Valent. Forste. de hist. iur ci. Romani. titul. de prætorum edictis. folio 51. Tom. primo.
*pRAEVALET id quod a maiori parte fit. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 3. nu. 2. fol. 283. Tom. 13. P. 1.
*PRAEVARICATOR dicitur, qui diuersam causam adiuuat prodita causa sua. Thomas Acti. de lud. Scacch. quæstio. 12. princ. nu. 93. fol. 192. Tom. 7.
Potest coram iudice, coram quo præuaricatus est, & cui præuaricationis iniuriam intulit accusari, conuinci, & puniri. Conrad. Brun. de hæret. cap. 2. nu. 21. f. 310. T. 11. P. 2.
*PRAEVARICATORES, an gaudeant beneficio pacis. Pet. Belli. de re milit. tit. 2. nu. 18. fol. 366. T. 16.
Qui dicantur, & quibus exemplis manifestentur. Conrad. Brun. de sedit. cap. 13. nu. 3. fol. 108. T. 11. P. 1.
*PRAEVENIENS proponere nullitatem impedit executionem, postea propositam. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 17. num. 84. fol. 397. Tom. 5.
Dumodo cum præuentione concurrant aliquæ coniecturæ, & inhibitio secundum aliquos. idem ibidem nu. 85.

Præuenire, & preuentio qualiter accipiantur, & quid operentur.

*PRÆVENIRE quid sit Ant. de Mathę. de iudic. ver. Marianus. nume. 32. f. 113. T. 3. P. 1.
Quis quando dicatur. Pet. Rebuf. de pacifi. possess. nu. 407. fol. 554. Tom. 15. Par. 2.
*PRAEVENTIO, an, & quando fieri possit. Ant. de Mathe. de iudi. ver. Marianus. nu. 32. f. 113. T. 3. P. 1.
In pluribus casibus non habebit locum, & sic non erit melior conditio præuenientis. Hier. de Mon. de fin. regun. c. 25. nume. 8. fol. 338. Tom. 3. P. 2.
Per quem iudicem fieri possit. Ant. de Mathę. de iudic. nu. 32. fol. 113. To. 3. Par. 1.
Per sententiam quantum ad effectum confiscandum, an considerandа. Franc. Luca. de priuil. fisci. 1. Par. princip. numero 132. fol. nono, Tom. 12.
Qualiter inducatur. Hier. de Mon. de fin. regun. q. 25. nume. 7. fol. 338. Tom. 3. P. 2.
Quando dicatur Pet. Rebuf. de nominat. q. 17. nume. 49. folio 333. Tomo 15. Par. 2.
Realis præualet citationi verbali prius factæ. Hier. de Mon. de fini. regun. c. 25. nu. 13. f. 339. T. 3. P. 2.
Vel reseruatio Papæ an vitiet electionem, vel eius substantialia eā præcedentia. Ioan. de Selua de benefi. q. 12. Par. 3. num. 88. folio 74. Tom. 15. P. 2.

Præuentioni locus quando erit, vel non.

*PRAEVENTIONI locus erit, quando delictum erit commissum in confinio maioris, vt ea quæ fit per capturam, præualet verbali præuentioni, licèt prius factæ. Hiero. de Mon. de fin. reg. c. 7. nume. 11. f. 335. T. 3. P. 2.
Locus est in pluribus iurisdictionem insolidum exercentibus. Hieron. de Mon. de finibus regun. quæstio. 25. numero sexto, fol, 338 Tom. 3. Par. 2.
Et inter Papam, & ordinarios in mensibus ordinariorum. Ioann. Stafil. de gratijs expectat. &c. versicu. quia numero 9. folio 264. Tomo 15. Par. 1.
Non erit in actu nullo, vel quando citatus fuit contumax in comparendo. Hiero. de Mon. de fin. regund. q. 25. nume. 16. fol. 339. Tom. 3. Par. 2.
Non erit, quando aliquis iudex erat impeditus, vel quando erant duo æqualem iurisdictionem habentes, & alter effectus fuit inhabilis, quia alteri iurisdictio accrescit. Hier. de Mon. de fin. regun. quæstio. vigesimaquinta, numero decimoquinto, fol. 339. Tom. 3. Par. 2.
Non erit quando aliquis procurasset se capi, vt euitaret alterius iudicis iudicium. Hier. de Mon. de fin. regund. q. 25. nu. 14. f. 339. Tomo 3. Par. 2.
Reali locus non erit, quando aliquis procurasset se capi, vt euitaret alterius iudicis iudicium. Hier. de Mon. de fin. reg. c. 25. nu. 14. fol. 339. T. 3. P. 2.
*PRAEVENTIONIS iurisdictionis exceptio non habet locum in fisco successore. Mart. Laudens. de fisco, quæstio. 91. folio 3. Tomo duodecimo.
Vnus effectus. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. nume. 8. folio 299. Tom. 13. P. 1.
*Precaria possessio manutenenda est contra tertios, nō contra dominum. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. c. 2. nu. 10. folio 302. Tom. 3. P. 2.
Possessio non est manutenenda, & quomodo intelligatur. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. c. 7. num. 9. fol. 302. Tomo 3. Par. secunda.
Quid sit, & cui contractui assimiletur. Frā. Solso. in lucer. laudem. cellul. 11. nu. 15. & 16. f. 226. T. 10. P. 2.
*PRECARIAE si a rectoribus irrationabiliter fiant, quid agendum sit. Ioan. Fran. Paui. de visitatio. quæstio. 5. 2. P. numero 103. folio 200. Tom. 4.
Vel precaria de iure canonico ante tempus non reuocantur. Prosdoc. de comit. ver. quoniam. nu. 134. f. 196. T. 1.

Precarij, precario, & precarium qualirer considerentur circa diuersa.

*PRECARII reuocatio, an statim fieri possit. Alber. Brun. de reb. dub. ver. venio. nu. 5. f. 358. T. 18.
Reuocatio quæ ante litem motam fuisset licita, lite pendente est illicita. Robert. Lancellot. de attentat. ampliat. 1. numero 11. folio 319. Tomo 5.
*PRECARIO retinens facit fructus suos. Franc. de Porcel. de duob. fratri. Par. 1. princ. q. 1. nu. 71. f. 175. T. 6. P. 1.
Idem in commodato ibidem.
Rogans naturaliter possidet. Benedic. de Plumbi. de discus. nu. 24 fol. 142. T. 3. P. 2.
Tenentes an præscribete possint. Iaco. Nouel. de iur. prothomis. §. 8. & nu. 77. f. 47. T. 17.
*PRECARIVM alicui concessum, quando ad hæredes transmitti possit. Ioan. Raynaud. de fuita. numero sexto, folio 153. Tom. 8. Par. secunda.
De iure ciuili, & canonico quandocumq; reuocari potest. Prosdoc. de comit. de differen. iur. ci. & cano. versicu. quoniam. num. 133. fol. 196. Tom. 1.
Mutari, atque nouari potest. Sebast. Medices de nouatio. col. 2. circ. princ. in verbo precarium fol. 399. T. 6. P. 2.
Per modum fictum transfert possessionem veram. Io. Bapt. de arbitr. cap. 12. nu. 3. fol. 228. T. 3. P. 1.
Posse reuocari ad beneplacitum, an valeat cō suetudo. Roch. Curt. de statu. sectio. 2. nu. 36. fol. 355. T. 2.
Qui rogauit ad tempus, & finito tempore adhuc teneat patiente domino, num reuocari possit secundum naturam precarij. Aymo. Cranet. de antiq. temp. ver. materia nu. 107. f. 171. T. 17.
Quid sit. Fran. Solso. in lucer. laudem. cellul. 11. nu. 14 f. 226 T. 10. P. 2. Et virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 2. nu. 7. vbi definit etiam precariam possessionem. f. 302. T. 3. P. 2.
Reuocari potest secundum concedentis beneplacitum. Constant. Roger. de protestatio. versicu. tertiò videndum. nume. 47. folio 226. Tom. 17.

Preces qualiter miscellaneè sint accipiendę, & qui earum sint effectus.

*PRECES, an inducant simoniam. Ioann. Caraf. de simo. mental. versi. simonia. nume. 90. fol. 120. Tom. 15. Par. 2. Franc. de Pla. de excommu. §. 48. nu. 4. f. 360. Tom. 14. Et Ioan. Bertachi. de episc. lib. 2. nu. 17. f. 309. T. 13. P. 2.
Carnales, iustæ simoniam non inducunt. Hier. de Zaneti. de foro conscien. & consen. versicu. pro introductione. numero 7. folio 406. Tom. 3. Par. 1.
Pro indigno faciunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 32. nu. 17. fol. 81. T. 15. P. 2.
Quæ sint. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 32. nume. 25. fol. 81. Tom. 15. Par. 2.
Et fauot sunt munus a lingua, quod inducit simoniam. idem ibidem. nume. 12.
Et spes, quæ in Deo ponuntur, si rectè fiunt, non possunt esse inefficaces. Hier. Preuidel. de peste, & eius priuil. ver. hoc loco. nu. 7. for. 183. Tom. 18.
Humiles pro persona digna non inducunt simoniam. quomodo intelligendum. Ioan. Caraf. de simo. mental. versi. simonia. num. 107. fol. 121. Tom 15. Par. 2.
Impetrandæ legitimationis, quid continere debeant. Lud. de Sard. de nat. lib. ac suc. eorum. nu. 2. f. 40. T. 8. P. 2.
In dubio emissæ non inducunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 32. nu. 6. f. 81. T. 15. P. 2.
In impetranda licentia relinquendi vxori, quomodo formandæ. Lancellot. Gal. de statu. q. 3. nu. 12. f. 306. T. 2.
Interpositæ a parente, vel fratre, carnales præsumuntur, & vitiant, nisi sint pro digno. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. capitu. 32. nu. 26. fol. 81. Tom. 15. P. 2.
Ab extraneo præsumuntur spirituales, & pro digno. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 32. nu. 27. f. 81. T. 15. P. 2.
Non sunt simoniacæ, nisi fiant illa mente, vt excludatur dignus, & indignus admittatur. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 32. nu. 5. fol. 81. Tom. 15. Par. 2.

Omnes

Source : BIU Cujas

Omnes iustæ, an de necessitate sint exaudiendæ. Damas. de Broccar. memb. 1. nu. 9. f. 506 T. 18.
Patronorum præsentantium sunt spirituales, nec simoniam inducunt. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 32. nume. 45. fol. 81. Tom. 15. Par. 2.
Porrectæ pro indigno pro beneficio curato, vel simplici, sunt simoniacæ. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 32. nume. 19. fol. 81. Tom. 15. Par. 2.
Sedi Apostolicæ, siue inscriptis, siue sine scriptis, non sunt despiciendæ. Lel. Iorda. de Roma. sedis orig. &c. cap. 5. nume. 6. fol. 6. Tom. 13. Par. 2.
Pro indigno non pro digno inducunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 32. nu. 15. f. 81. T. 15. P. 2.
Quando inducant simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. cap. 32. nu. 24. f. 81. T. 15. P. 2. Et. Io. Coras. de benefi. Par. 4. nu. 4. cap. 1. fol. 294. Tom. 15. Par. 2.
Regum, & aliorum principum in concessionibus accesserũt exemptionum. Bald. de Periglis de exemptio. nu. 3. f. 195 T. 12.
Solo in dubio non inducunt simoniam punibilem. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 32. nu. 51. f. 82. T. 15. P. 2.
Spirituales admittuntur indistinctè sine simonia, verùm peces pro indigno præsumuntur violentæ, & animo obligandi, & preces pro digno ad excludendum magis dignum illicitæ sunt, & preces spirituales non inducunt simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 26. nu. 6. f. 61. T. 15. P. 2.
Tyranni æquiparantur metui. Paris. de Put. de sindic. versic. sindicantur. nu. 11. fol. 239. T. 7.

Precibus verbum qualiter consideretur, ac quis eius sit effectus.

*PRECIBVS frustra imploratur, quod vltro a iure communi conceditur. Bald. Perus. de statu versicul. repræsalię. numero 3. folio 141. Tom. secundo.
Potest alicuius ad ordines promotio impetrari. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati versi. & hæc nu. 59. f. 20. T. 14.
Quando non est locus. Io. Ferat. de appellatio. cap. 1. 4. lib. fol. 76. nume. 260. Tom. 5.
Quis corrumpitur, sicut precio Vital. de Camba. de clauſ. versi. supereſt. nu. 9. fol. 456. Tom. 18.

Precia miscellaneè considerata quid operentur.

*PRETIA, & rerum valores quomodo varientur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 30. f. 53. T. 6. P. 1.
Quatuor rebus statuuntur venalibus. Fr. Hier. de Luca. de Camb. & Marc. dif. ver. sequitur. nu. 4 f. 408. T. 6. P. 1.
Rerum certa sunt. Placenti. de actio. personal. tit. 22. num. 4. fol. 41. Tom. 3. Par. 2.
Rerum ex loco variantur. Ioan. Stafil. de gratijs expectat. &c. versi. videndum. nu. 33. f. 289. T. 15. P. 1.
Item, & ex tempore ibidem.
Non secundum affectionem, sed secundum communem valorẽ, & æstimationem æstimantur. Io. de Gras. de rescript. apost. versi. Pius nu. 43. fol. 33. T. 3. P. 2.
Venalium, an episcopus possit taxare. Io. Bertachi. de episc. 4. Par. nu. 10. fol. 342. Tom. 13. P. 2.
Seu æstimationes rerum, aliquot probantur modis. Iodoch. Burgen. de subhastio. cap. 4. nu. 20. f. 81. T. 6 P. 1.

Pretij in genit. multiplex consideratio ac effectus.

*PRETII additamentum nouum contractum præsumit. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæstio. 9. & vlt. princ. nume. 7. fol. 67. Tom. 6. Par. 1.
Appellatione quid veniat. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quęst. 5. princ. nu. 16 f. 52. T. 6. P. 1.
Determinatio pendens ex futuro, quando licita sit, & quando nõ. Ioann. Nider. de contract. mercat. capitu. 4. numero 9. folio 283. Tom. 6. Par. 1.
Distinctio diuersas operatur venditiones. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 23. f. 52. T. 6 P. 1.
Incertitudo contractum quando non vitiet. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 29. f. 53. T. 6. P. 1
Iniquitas arguit malam fidem in contractu interuenisse. Pet. Belli. de re milit. tit. 7. nu. 9. f. 357 T. 16.
Magnitudo reddit contractum cum pacto resolutiuo suspectum de vsura. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 1 nu. 12. f 127. T. 7.
Mentio solum congruit emptioni, & venditioni. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. quæstio. 2. princ. numero 3. folio 39. Tom. 6. Par. 1.
Vbi in contractu fit, an venditionis loco habeatur. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 5 nu. 32. f. 40 T. 17.
Non soluti exceptio. M. Ant. Blanc. de compromis. inter coniun. nu. 53. fol. 171. Tom. 3. P. 1.
Nulla exactio permittitur pro perceptione Chrismatis, & olei. Troyl. Maluit. de oblatio. quæstio. 5. 1. Par. numero 16. folio 182. Tom. decimoquarto.
Paruitas non nunquam donationem præsumit. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. 5. q. prin nu. 32. f. 53. T. 6 P. 1.
Quantitas quid operetur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu 24. & 32. f. 52. & 53. T. 6. P. 1.
Vbi fit mentio in aliquo contractu, an intelligatur de venditione. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 3. nu. 81. f. 37. T. 17.
*PRECIO certo statuto, eoque pluri, quod ex arbitrio Titij iudicabitur, non receditur a persoua. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 96. nu. 2. fol. 432. T. 11. P. 1.
Est imputandum, quod traditum est ab emptore mediatoribus volente venditore, contra si sponte emptor tradiderit. Benuenut. Strach. de proxene. versicul. ne longe. numero vnico. folio 342. Tom. 6. Par. 1.
Qui fruitur, rem habere videtur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 13. nu. 2. f. 459. T. 15. P. 2.
*PRETIOSA mobilia Rex habet mortuo episcopo. Arnulf. Ruze. de iure regal. q. 2. nu. 14. f. 389. T. 12.

Pretium multipliciter consideratur & quid operetur.

*PRETIVM a Principe non datur pro iure quęsito ablato, quando is per viam legis generalis id tolleret. secus si particulariter procederet, auferendo illud ius, quia ad pretium tenetur: ita communiter recipiunt. Nic. Festar. de æstim. & collect. cap. 6. nu. 53. fol. 191. Tom. 12.
Accipere pro vsu pecuniæ mutuatæ est vsura. Ambros. de Vignat. de vsur. nu. 41. fol. 51. T. 7.
An, & quando iusta quantitas sit. Albert. Brun. de reb. dub. ver. venio. nu. 21. fol. 356. T. 18.
An in hypotheca succedat loco rei. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. 5. Par. princ. mem. 1. nu. 48. f. 325. T. 6. P. 1.
An præsumatur ob antiquitatem versum in ecclesiæ vtilitatem in eius alienatione. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. vidimus. nu. 26. fol. 149. Tom. 17.
Augere an sit licitum pro dilatione data ad soluendum. Ambros. de Vignat. de vsur. nu. 25. f. 51. T. 7.
Causa dotis non succedit loco rei. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotacentur. 3. nu. 55. f. 458 T. 9.
Census integrum deponi debet. Benedict. Boni. de censi. art. 95. nu. 128. fol. 176 Tom. 6. P. 2.
Quod sit iustum. Pet. Foler. de contract. censuar. ver. vidistis. nu. 1. fol. 153. Tom. 6. Par. 2.
Certum cadit in fructibus. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 8. nume. 3. fol. 124. Tom. 7.
Competens exbursari debet in ipso contractu. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 18. nu. 21. f. 319. T. 3. P. 2.
Congruum per quale probari possit instrumentum. Lanfran. ab Ariad. de fide instrumen. ver. pulchra. nu. 25. f. 31. T. 4.
Cõstitutum in dubio, in qua moneta intelligatur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 14. f. 52. T. 6. P. 1.
Corporis permanentis, qualiter sciri debeat. Pet. Foller. de contract. censuar. ver. vidistis. nu. 5. f. 153. T. 6. P. 2.
Dari non licet pro spiritualibus incorporalibus, licèt de facto vendantur. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 3. cap. 4. num. 17. fol. 88. Tom. 15 Par. 2.
Datum pro obtinendo feudum Castaldiæ non potest repeti. Incert. Auct. tit. 29. de feudo castaldiæ. n. 5. fol. 160. vult dicere. 161. Tom. 10. Par. 1.
Debet esse valori congruum. Fabia. de Monte de emptio. & venditio. q. 5. princ. nu. 21. f. 52. T. 6. P. 1.
Dotis loco quando succedat. Io. Bern. de dotar. centur. 4. nume. 47. fol. 460. Tom. 9.
Emptori non refunditur, quod in domini vtilitatem conuersum esse constat. Ioann. Maurit. Bolla. de restitutio. in integ. cap. 337. nume. 6. fol. 195.
Est simplum: etiam si sit lęsio vltra dimidiam, simplum non recipit augumentum, nec diminutionem. Gasp. Caballi. de eo quod interest. ver. hanc. nu. 71. f. 26. T. 5.
Excedens dicitur, quando terminus, & iusta meta exceditur. Fran. Hier. de Luca. de Camb. & Marc. dif. versic. sequitur. nume. 8. fol. 408. Tom. 6. Par. 1.
Fictus, quando videatur esse quædam tacita venditio fructuum. Barthol. Cępol. de simulatio. contract. nu. 83. f. 6. T. 7.
Habens, & negans rem habere non mentitur in rei vendicatione. M Ant. Cucch. de mentien. circa pos. versi. prępmitte. nu. 329. fol. 298. Tom. 3. Par. 2.
Habens rei hæreditariæ potest negare se rem hæreditariam possidere, vbi specificè de aliqua re sit interrogatus. M. Ant Cucch. de mentien. circa pos. versicu. præmitte. nume. 153. fol. 295. Tom. 3 Par. 2.
In foro conscientiæ an peti posset rei peremptæ sine dolo, quæ incommissum inciderat. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. versi. tuto. nu. 253. fol. 86. T. 12.
In venditione incertum per iudicem declaratur. Fabia. de Monte de emptio. & venditio. quæstio. 5. Princ. numero 17. folio 52. Tom. 6. Par. 1.
Intelligitur deductis expensis, & labore. Fabia. de Monte de emptio, & venditio. quæstio. quinta, Princ. numero 17. fol. 52. Tom. 6. Par. prima.
Iustum census ad vitam mentis quale. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. nu. 31. fol. 128. Tom. 7.
Iustum census perpetui, si emptus, sit pro communi æstimatione rei, super qua est constitutus. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. num. 28. fol. 128. Tom. 7.
Quale. idem ibidem. nu. 22.
Quando sit emptus ad rationem decem pro anno. Ioan. Bapt. de vsur. §. 2. nu. 23. fol. 128. T. 7.
Quantum ascendit cumulus pensionum ad annos 15 Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 2. nu. 24. f. 128. T. 7.
Quod sit. Virgin. de Boccat. de cingnlo. I. C. Romani. cap. 18. nu. 50. fol. 320. Tom. 3. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si ematur ad rationem viginti pro anno. Ioan. Bap. Lup. de vſur. §. 2. num. 26. fol. 128. Tom. 7.
Si emptus ſit ad rationem vnius pro vigintiquinque. Ioan. Bapt. de vſur. §. 2. num. 27. fol. 128. Tom. 7.
Si pro centum conſtituantur annua ſex. Idem ibidem. num. 25.
Iuſtum æquale eſſe debet in emptione, & venditione, & iuſtũ precium in retractu eſt illud quod alio offertur, item iuſtum dicitur illud, qđ à Principe ſtatuitur. Virgin. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. cap. 18. num. 199. fol. 117. Tom. 3. Par. ſecunda.
Examtnare ad iudicem ſpectat; & quomodo probari poſſit. Mathę. de Afflict. de iure prothomis. §. 2. num. 19. fol. 8. Tom. 17.
Nunquid dicatur, quod impoſſuit teſtator rei venditę. Mathę. de Afflict. de iure prothomis. §. 2. num. 20. fol. 8. Tom. 17.
Quandoquè non eſt punctualiter determinatum, ſed magis in exiſtimatione conſiſtit. Barthol. Cępol. de ſimulatio. cõtract. ver. ciuis. num. 58. fol. 5. Tom. 7.
Quantitatem expenſis deductis intelligi. Albert. Brun. de rebus dub. verſi. ſolet. num. 1. fol. 357. Tom. 18.
Quid ſit. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. q. 8. princip. nu. 25. fol. 66. Tom. 6. Par. 1.
Quod dicatur. Iacob. Nouel. de iure prothomis. &c. num. 9. fol. 20. Tom. 17.
Rei quale conſtituatur. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 5. nume. 13. fol. 143. Tom. 7.
Rei quale dicatur. Idem ibidem. §. 8. num. 9. fol. 124.
Vocatur illud quod conſiſtit in mediocritate, idem iuſtum dicitur quanti res vendi poteſt abſquè fraude, & iniuria alterius hominis ſcientis eius rei conditionem. Virgin. de Boccat. de cing. iur. ci. Romani. cap. 18. numero 200. & 201. folio 317. Tom. 3. Par. ſecunda.
Licèt dari pro matrimonio, in quãtum eſt naturę officiũ. Guil. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. cap. 11. num. 8 fol. 42. Tom. 15. P. 2.
Recipere pro vaſis argenteis, vel aureis commodatis vel rogatis. Ambroſ. de Vigna de vſur. num. 15. fol. 50. Tom. 7.
Licitè pteſt recipi pro vſu domus. Idem ibidem. nnm. 40. folio 51. Tom. 7.
Licitum cenſuum emendorum. Benedict. Boui. de cenſi. articu. 8. num. 24. fol. 165. Tom. 6. Par. 2.
Loco dotis ſuccedit. Bapt. de S. Blaſ. de priuil. dota. centur. 4. num. 1. fol. 459. Tom. 9.
Loco rei ſuccedit in vniuerſalibus. Nic. Moron. de fide treug. & & pac. q. 27. num. 1. fol. 422. Tom. 11. Par. 1.
Mediocre rei quod ſit. Franc. Hier. de Luca. de camb. & March. diff. ver. ſequitur. num. 6. fol. 480. Tom. 6. Par. 1.
Minuitur & augetur ex qualitate, & conditione rei. Ioã. Bapt. Lup. de vſur. §. 5. num. 13. fol. 173. Tom. 7.
Modicum dicitur, quãdo res valet multò plus. Barth. Cępol. de ſimulatio contract. verſi. ciuis. num 238. fol. 14. Tom. 7.
Non prædium vſu conſumitur. Guil. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 8. num. 45. fol. 242. Tom. 15.
Nou ſuccedit loco rei in actione hypothecaria ſingulari. Anton. Neguſa. de pigno. & hypote, memb. 4. 2. Par. princip. nume. 149. fol. 211. Tom. 6 Par. 1.
Non transfert dominium in emptorem ſine ſolutione. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 5. princip. nume. 33. fol. 53. T. 6. Par. prima.
Operarum quando ſoluatur. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 34. 7. num. 13. folio 54. Tom. 18.
Præſentis temporis attenditur, ſi non conſtat de præterito. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 19. num. 147. fol. 426. T. 15. Par. ſecunda.
Pro pace recipiens infamis eſt. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 102. num. 26. fol. 433. Tom. 11. Par. 1.
Quas circunſtantias, & qualitates habere debeat. Fabia. de Mont. de emptio & venditio. q. 5. princip. num 2. fol, 51. Tom. 6. Par. 1.
Rei conſideratur ex eo, an fundus, ſit arboribus plenus. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. vidiſtis. num. 18. fol. 154. Tom. 6. P. 2.
Rei diſcernitur ex Fructuum quantitate. Petr. Foller. de contract. cenſuar. verſi. vidiſtis. num. 18. fol. 154. Tom. 6. Par. ſecunda.
Rei emptæ, an prius numerandum quàm res tradenda. Fran. Cur. ſenior. de ſequeſtr. verſi. quoties. num. 13. fol. 144. Tom. 3. Par. 2.
Rei inanimatæ oblatæ & effectæ ſacræ reſtitui. non debet. Maria. Soci. de oblatio. lib. 11. num. 14. fol. 129. Tom. 14.
Rei minoris æſtimatur, ſi fuerit litigioſa. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 5. num. 15. fol. 133. Tom. 7.
Rei minuitur, ratione mali vicini. Ioan. Bap. Lup. de vſur. §. 5. num. 16. folio 133. Tom. 7.
Si ematur cum pacto de reuendendo. Idem ibidem. uume. 14.
Si precibus venditoris equatur, & qualiter intelligatur. Ioan. Bap. Lup. de vſur. §. 5. num. 18. foi. 133. Tom. 7.
Si vendita eſt ære alieno implicitus. Idem ibidem. num. 17.
Rdemptę virtute pacti, an debeat remouere apud vſumfructuarium. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſi. vt vides. numero 36. fol, 151. Tom. 6. Par. 2.
Rei ſecundum redditum conſideratur. Guil. Redoa. de reb. eccle. rub. 19. num. 107. fol. 425. Tom. 15 Par. 2.
Rei venditæ debet eſſe verſum in vtilitatem eccleſiæ. Idem ibidẽ. numero 50.
Remittitur rei venditæ ob damnum ei illatum occaſione belli. Sebaſtia. Medices. de forluit. caſibus. Par ſecunda. queſt. 1. numero 13. fol, 211. Tom. 7.
Rerum mariti venditarum, & tacitè obligatarum pro reſtitutione dotis ſuccedit loco dictarum rerum. Anton. Neguſ. de pigno. & hypolhe. memb. 4. ſecunda. Par. princip. numero 59. folio 204. Tom. 6. Par. 1.
Rerum non inſeritur in inuentario. Sebaſt. Montic. de inuent. ver. ſcimus. nume. 56. fol. 240. Tom. 8. Par. 2.
Reſtituere quando teneatur qui contractus reſciſſionem petit. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. queſt. 8. princ. nu. 2. 3. 4. & 5. fol. 64. & 65. T. 6. P. 1.
Semel conſtitutum non poteſt minui, nec augeri. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani cap. 18. nu. 24. f. 319. T. 3. P. 2.
Singulare an contineatur appellatione eius, quod intereſt. Eguinar. Baron. de diuid. obligatio. capitu. 3. numero quarto, fol. 386. Tom. 6. Par. 1.
Succedit in locum rei eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. nu. 64. f. 425. T. 15. P. 2.
Loco rei in dote, & res loco pretij. Bald. Nouel. de dote Par. 2. nu. 5. fol. 186. Tom. 9.
Summum rei dicitur, quod excedi iuſtè non poteſt. Fr. Hier. de Luca de camb. & march. dif. verſicu. ſequitur. numero 7. folio 208. Tom. 6. Par. 1.
Temporis vſura eſt. Damhou de pupillar. patroci. cap. 2. nume. 17. fol. 173. Tom. 8. Par. 2.
Vbi non eſt ſpecificatum, quis contractus ſit, & an ibi habeat locum ius pthomiſeos. Mathę. de Afflict. de iure prothomiſ. §. 3. nu. 24. fol. 11. Tom. 17.
Verum, & iuſtum rei venditæ in foro conſcientiæ quod dicetur. Barthol. Cępol. de ſimulatio. contract. verſicu. iuris numero 69. fol. 6. Tom. 7.
Vile dicitur duorum aureorũ maximè cum agitur de magno prę-iudicio. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtat. articu. 9. numero 114. folio 212. Tom. ſecundo.
Quod dicitur. Io. Bapt. Caccialu. de debito. ſuſpect. & fugiti. ver. tertio. nu. 7. f. 149. T. 3. P. 2.
Vini, & bladi curſu temporis variatur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. canon. nu. 16. f. 504. T. 15. P. 2.

* PRIMÆVA natura feudorum, durabant feuda ad vitam tantum fidelis. Incert. auct. titul. 1. de feud. nume. 48. folio 116. Tom. decimo, Par. prima.

*PRIMÆVVS ſtatus rei quando. contradicit poſſidenti, quaſi poſſeſſio non releuat ab onere probandi. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. cap. 5. nu. 4. fol. 239. T. 18.
Status quãdo nõ contradicit præcisè, & abſolutè quaſi poſſeſſioni, e quaſi poſſeſſio releuat ab onere probandi. idem. ibidem. n. 11.
*PRIAMO a Pyrrho Achillis filio interfecto iuxta Aram, & incenſa deleraquè ciuitate, regnum Troianũ deſijt anno mũdi 2783. Valẽt Forſte. de hiſt. I. C. Romani lib. 1. titul. de regno Troiano. col. 4. circ. med. fol. 26. T. 1.
*PRIAMVS filium habuit Paridem, vel Alexandrum, qui Helenã Spartanorum Regis vxorem rapuit, quam Græci repoſcentes, & ſpe recuperandę eius fruſtrati bellum per quinquennium decernunt: quod deinde decennale factum eſt. Valent Forſte. de hiſt. I C. Romani lib. 1. titul. de regno Troiano col. 4. in princ. f. 26. Tom. primo.
*PRIMAS licèt non deferat appellationi interpoſitæ ab Epiſcopo ad ſedem Apoſtolicam, non propterea impediretur Epiſcopus, immo Primas eſſet puniendus. Lęl. Iorda. de Roma ſed. orig. c. 6. nu. 15. fol. 7. T. 13. P. 2.

Primates qualiter conſiderentur, qui ſint, & quot.

*PRIMATES, & Patriarchæ vnam formam tenent, & idem ſunt. Io. Fran. Paui. de viſitatio. q. 2. 1. P. nu. 10. f. 180. T. 14.
Impropriè qui dicantur. Io. Franc. Paui. de viſitatio. quæſt. 2. 1. Par. nu. 11. fol. 180. Tom. 14.
Quare inſtituti, & vnde dicti. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 256. fol. 204. T. 13. P. 2.
Et aliquando nomen Primas, cõfunditur cum nomine Patriarchæ, cum ſit idem officium, licèt ſit maior dignitas in Patriarchis ſ. quatuor. idem ibidem.
Qui dicantur, & in quo foro olim erant. Io. le Cirier. de primoge. lib. 2. q. 1. nu. 5 & 6. f. 41. T. 10. P. 1.
Qui in Italia, in Vngaria, in Alemania, in Hiſpania, in Frãcia, & in Anglia. Card. Iacob. de concil. lib. 1. artic. 1. nume. 260. fol. 204. Tom. 3. Par. 1.
Qui ſint, & eſſe intelligantur, Aquilegien. Graden. Toletan. Cantuarien. Bituricen. & ſimiles, licèt Patriarcharũ nomine aliquando nuncupentur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. n. 24. fol. 156. Tom. 13 Par. 2.
Quid poſſint in ſuis diœceſibus circa vniones eccleſiarum. Ioann. Bapt. Caccialu. de vnio. P. 1. art. 3. nu. 20 f. 25. T. 15. P. 2.
Quot ſint. Io. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. prælud. 6. nu. 13. fol. 412. T. 13. Par. 2.

De Primatia, & Primatu.

*PRIMATIA Aquilegien. diuiſa in Aquilegiẽ. & Graden. ideo ambæ deſolatæ. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 259. f. 204. Tom. 13. Par. 1.
*PRIMATVM eccleſiæ concupiſcere, nec ſanctum, nec vtile eſt. Hier. Gigans de reſident. epiſc. c. 1. nu. 9. f. 370. T. 13. P. 2.
In terra ambiens, confuſione induetur in cęlo. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati. art. 4 nu. 12. f. 16. T. 14.
*PRIMATVS Petri ex pluribus locis euangelicæ hiſtoriæ oſtenditur. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 45. nu. 3. f. 176. T. 11. P. 2.
Petri multæ auctoritates. Card. Iacobat. de cõcil. lib. 10. ver. in contrarium. nu. 88. f. 370. T. 13. P. 1.
Quid ſit, & denotet. Ioann. le Cirier. de primoge. q. 1. 2. lib. nu. 4. fol. 41. Tom. 10. Par. 1.
*PRIMI Aulæ Regis qui dicendi. Io. le Cirier. de primoge. q. 4. 1. lib. nu. 2. fol. 20. Tom. 10. Par. 1.

De Primiceriatus

Source : BIU Cujas

De primiceriatu, & primicerio.

*PRIMICERIATVS an dignitas sit. Io. Coras. de benefi. cap. 3. n. 6. fol. 290. Tom. 15. Par. 2.
*PRIMICERII in omni schola militum. Pet. Belli. de re milit. tit. 6. nu. 11. fol. 236. Tom 16.
Nomen idem significat, quod primum. M. Ant. Marsil. de eccles. siast. reddit. c. 12. nu. 23. f. 346. T. 15. P. 2.
*PRIMICERIVS custodiarum principis habet dignitatem. Io. Redin. de maiest. Princ. ver. maiestatem. nu. 19. f. 148. T. 16.
Moriens ad hæredem transmittit salarium anni cæpti, & etiam sequentis primi. Pet. Belli. de re milit. tit. 10. numero 15. fol. 337. Tom decimosexto.
Officium habet, & vnde sit dictus. Marsil. de eccleſiast. reddit. cap. 12. nu. 19. f. 346. T. 15. P. 2.
Olim sumo Pontifici assistebat, legebat octauam lectionem in matutinis festorum solennium. Marsil. de eccleſiast. reddit. cap. 12. nu. 24 fol. 346. Tom. 15. P. 2.
Secundicerius, tertiocerius, & quartocerius qui. Pet. Belli. de re milit. tit. 6. nu. 10. f. 336. T. 16.

De primipilario, primipilo, & primiscrinio.

*PRIMIPILARIVS qui. Claud. Coter. de iure, & priuil. mili. cap. 22. fol. 432. Tom. 16.
*PRIMIPILVS qui dicatur. Claud. Coter. de iure, & priuil. mili. cap. 22. fol. 432. Tom. 16. Et Pet. Belli. de re milit. tit. 11. nume. 11. fol. 338. Tom. 16.
*PRIMISCRINIVS beneficiorum. Pet. Belli. de re milit. tit. 16. nu. 24 fol. 339. Tom. 16.
Canonum. Pet. Belli. de re milit. titul. 16. nnmero 25. folio 339. Tom. decimosexto.
Priuatarum largitionum. idem ibidem. nu. 27.
Securitatem. idem vbi supra. nu. 26.

Primitiæ qualiter considerentur, a quibus dentur quantæ, & quid sint.

*PRIMITIÆ, an consuetudine tolli possint. Pet. Rebuf. de decimis. q. 1 nu. 21. f. 126. T. 15. P. 2.
Decimæ, & oblationes in bonis ecclesiæ numerantur. idem ibidem. nume. 22.
Et oblationes propter clericorum improbitatē tolli minimè debent. Ioan. Hugo. de offi. quatuor prælatorum. ver. sed nec. nu. 2. fol. 292. Tom. 13. Par. 2.
Ex lege Dei sunt. Io. Hugo de offi. quatuor prælatorum. ver. meren tur. nu 2. fol. 297. Tom. 13. Par. 2.
Ex consuetudine, & constitutione ecclesiæ sunt dandæ. And. Hisp. de regu. decim. versi. octauo. nu. 5. f. 144. T. 25. P. 2.
In feudum dari possunt. Mart. de Silma de feud. rub. quæ res dari possunt in feudum. nu. 51. f. 4. T. 10. P. 1.
Quando, & qualiter, & a quibus sint dandæ. And. Hisp. de regu. decim. interrogat. 7. nu. 1. f. 144. T. 15. P. 2.
Quantę sint. Pet. Rebuf. de decimis. quæstio. 1. nume. 18. fol. 126. Tom. 15. Par. 2.
Quibus dari debeant, & quare dentur. And. Hisp. de regu. decim. interrogatio. 8. nu. 9. fol. 144. T. 15. P. 2.
Quid sint. And. Misp. de regu. decim. interrogatio. 7. nu. 2. fol. 144. Tom. 15. Par. 2. Et Pet. Rebuf. de decim. quæst. 1. nu. 22. fol. 126. Tom. 15. Par. 2.
Quo tempore inuentæ sint. Pet. Rebuf. de decim. quæstio. 1. nu. 17. fol. 126. Tom. 15. Par. 2.
*PRIMITIAM soluere est de præcepto, ad quam quis per excommunicationem compellitur, sicut in decima. And. Hisp. de regu. decim. interrogatio. 8. nu. 8. f. 144. T. 15. P. 2.
*PRIMITIARVM quantitas arbitraria. Io. Hugo. de offi. quatuor prælat. ver. vt autem. nu. 7. f. 294. T. 13. P. 2.
*PRIMITIAS Abel, & Romani dederunt. Pet. Rebuf. de decim. q. 1. nu. 18. f. 126. T. 15. P. 2.
*PRIMO inuestitus, si sit adeptus possessionem, & dominus inuesti uit secundum ignorantem, & illi tradidit possessionem, sciente, & tacente primò per annum, tunc secundus præfertur. Franc. Curt. de feud. q. 2. nu. 35. f. 59. T. 10. P. 2.
Vocatus, si maioratum non acceptauerit, secundus acceptare potest. Melch. Palaez in tractat. maiorat. quæst. 24. nume. 35. folio 371. Tom. 10. Par. 1.

Primogenita qualiter considerentur circa confiscationem, & alia.

*PRIMOGENITA an confiscentur, cum de origine illorum non constet, tractatio superuacanea est. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 273. f. 132. T. 11. P. 2.
Confiscari non posse, quando nonnulli sentiant. Iac. Simanc. de cathol. institut. titul. 9. numero 274. folio 132. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Confiscari posse in damnum filiorum, qui concedunt, & minimè in præiudicium trasuersalium improbantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 271. f. 132. T. 11. P. 2.
Legis Regiæ concessa, sub ea conditione relicta, vt ne propter hæresim primogeniti confiscari queant, an confiscari possint. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 257. f. 132. T. 11. P. 2.
Licèt Rex nominatim cōcedat, vt publicari nequeant propter hęresim, Galindus tamen censet posse confiscari. idem ibidem. numero 254.
Quæ primogenitus habebat, quæ erant. Io. le Cirier. de primoge. lib. 2 q. 2. nu. 2. f. 41. T. 10. P. 1.
Quo casu confiscari nequeant. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 275. f. 132. T. 11. P. 2.
Si confiscari non possent, quæ absurda sequerentur. idem ibidem. numero 270.
Tripliciter fieri solent, ex quibus, quæ principis concessu fiunt, cōfiscari possunt propter hæresim possessoris. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 253. fol. 132. T. 11. P. 2.
Viuente patre, an possint vendi, cedi, & donari. Io. le Cirier. de primoge. q. 25. 1. lib. nu. 22. f. 39. T. 10. P. 1.
*PRIMOGENITA fœmina in regno Franciæ an succedat. Ioann. le Cirier. de primoge. quæstio. 22. 1. lib. nume. 1. folio 34. Tom. 10. Par. prima.

Primogeniti qualiter considerentur.

*PRIMOGENITI ante legem fungebantur officio sacerdotis. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 3. cap. 16. nu. 1. f. 94. T. 15. Par. 2. idem ibidem cap. 3. nu. 7. f. 87. T. 15. P. 2.
Dicuntur, & proximiores, qui reperiūtur tempore mortis. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. quæstio. 6. numero 47. fol. 431. Tom. 10. Par. prima.
Domino sanctificabantur. Io. le Cirier. de primoge. lib. 2. q. 2. nu. 3. fol. 41. Tom. 10. Par. 1.
In veteri testamento in sacro misterio assumebantur. Io. le Cirier. de primoge. q. 1. lib. 2. nu. 2. f. 41. T. 10. P. 1.

Primogeniti in genit. quæ consideratio sit.

*PRIMOGENITI furiosi filius sanæ mentis, an excludat patruum secundogenitum. Ioan. le Cirier. de primoge. quæst. 5. 3. lib. nu. 1. fol. 66. Tom. 10. Par. 1.
Materia quæ consideret. Io. le Cirier. de primoge. q. 4. 1. lib. nu. 10. fol. 21. Tom. 10. Par. 1.
Ordo in iure genituræ consideratur. Ant. de Rosel. de legitimatio. tit. de causa finali, seu &c. nu. 8. fol. 80. T. 8. P. 2.

Primogenitis quid competat.

*PRIMOGENITIS aliquando relinquuntur bona in testamento, aut cōtractu sine decreto iudicis. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 255. f. 132. T. 11. P. 2.
Bona deferūtur ab antecessoribus. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 4 nu. 7. fol. 419. T. 10. P. 1.
Cur delata hęreditas. Ant. de Rosel. de legitimatio. tit. de causa finali seu &c. nu. 31. f. 81. T. 8. P. 1.
Est fauendum. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæst. 21. nume. 11. fol. 363. Tom. 10. Par. 1.

Primogenito, verbum qualiter considerari contingat.

*PRIMOGENITO condemnato de crimine lęsæ maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit, cui applicabitur eius feudum. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. quæstio. 16. nume. vnico. fol 69. Tom. 11. Par. 1.
Nihil charius in hæredibus est. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 14. 2. lib. nu. 7. f. 59. T. 10. P. 1.
Regis Siciliæ sine hęrede defuncto, non defertur Regnum secundogenito, sed reuertitur ad ecclesiam Romanā. Nic. de Vbald. de succes. ab intesta. ver. successionem nu. 70. f. 343. T. 8. P. 1.
Si faciat conditor maioratus pręceptum, vt non matrimoniū contrahat, nisi cum filia nobilis, non satisfacit contrahendo cum filia de Hijo Dalgo, nisi ex communi vsu loquendi filij Hidalgorum nobiles vocenturi Melch. Palaez in tract. maiorat. quęst. 51. nu. 3. fol. 393. T. 10. P. 1.

Primogenitorum consideratio quæ sit.

*PRIMOGENITORVM bona (quę vulgò maioratum vocant) an propter hęresim possidētis confiscentur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 252. f. 132. T. 11. P. 2.
Institutor, si hæreticus deprehendatur, priuabitur illico illis, & alijs bonis Iac. Simanc. de cathol institut. tit. 9. num. 256 fol. 132. Tom. 11. Par. 2.
Iura, quę nam, & qualia. Marq de Suf. de Iudę. & alijs infid. cap. 4. nu. 3. fol 43. Tom. 14.
Pręrogatiuę nunquid hodie locum habeant, & quid super his censendum de iure. Ioan. le Cirier. de primoge. quæst. 32. lib. nu. 1. fol. 42. Tom. 10 Par 1.

Primogenitum qualiter considerari contingat.

*PRIMOGENITVM a duobus constitutum, an ab altero tantum reuocari possit. Didac. Chonar. de testa. & vult. volunta. Par. 2. nu. 8 fol. 99. T. 8. P. 1.
Esse, quæ qualitas sit. Io. le Cirier. de primoge. q. 25. 1. lib. nume. 33. fol. 50. Tom. 10. Par. 1.
Pręferens consuetudo non extenditur ad filium primogeniti mortui ante patrem. Roch. Curt. de stat. sectio. 4. nu. 10. f. 359. T. 2.
*PRIMOGENITVM nouum ab antiquo qualiter differat. Melch. Palaez. in tract. Maiorat. q. 3. nu. 4. f. 350. T. 10 P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

De Primogenitura.

*PRIMOGENITVRA, an competat etiam fœminis. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 19. 1. lib. nu. 1. f. 32. T. 10. P. 1.

An habeat locum inter filias masculis non extantibus. Io. le Cirier. de primoge. art. 5. nu. 1. f. 49. T. 10. P. 1.

An renunciari possit. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 18. num. 7. fol. 452. Tom. 10. Par. 1.

An se extendat, ad bona mobilia in alia terra. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 8. 2. lib. nu. 1. f. 53. T. 10. P. 1.

Ad vtrosque parentes. Io. le Cirier. de primoge. q. 6. 2. lib. nu. 1. fol. 51. Tom. 10. Par. 1.

Est dignitas. Ioan. le Cirier. de primoge. quæstio. 16. 1. lib. nume. 5. fol. 31. Tom. 10. Par. 1.

Ex consuetudine territorij, an trahatur extra territorium. Ioann. le Cirier. de primoge. q. 9. 2. lib. nu. 1. f. 53. T. 10. P. 1.

Habet superioritatem sibi annexam. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 18. 1. lib. nu. 11. f. 32. T. 10. P. 1.

Habet viginti tria priuilegia, & quas prærogatiuas habeat. Ioan. le Cirier. de primoge. lib. 2. quæstio. 2. numero primo, fol. 41. Tom. 10. Par. prima.

In filio Regis est dignitas prima post Regem. Ioann. le Cirier. de primoge. quæstio. 15. 1. lib. numero 13. folio 38. Tom. decimo, Par. prima.

In partu gemino quæ præferenda. Io. le Cirier. de primoge. q. 8. 1. lib. nu. 1. f. 23. T. 10. P. 1.

Nunquid competat filiabus deficientibus filij. Io. le Cirier. de primoge. q. 10. 1. lib. nu. 3. f. 33. T. 10. P. 1.

Postquàm est radicata, est fauorabilis. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 58. nu. 61. fol. 401. T. 10. P. 1.

Quid sit. Ioan. le Cirier. de primoge. quæst. 1. 1. lib. nume. 1. fol. 19. Tom. 10. Par. 1.

Quo iure introducta, & firmata. Io. le Cirier. de primoge. quæst. 3. 1. lib. nu. 1. fol. 19. Tom. 10. P. 1.

Primogenituræ in genit. varia consideratio.

*PRIMOGENITVRÆ iura, an hodie inter Iudæos seruanda sint. Marq. de Sus. de iudę. & alijs in fid. c. 4. nu. 2. f. 43. T. 14.

Ius apud exteros est legitima. Melch. Palaez de maiorat. q. 4. nu. 9. fol. 420. Tom. 10. Par. 1.

Ius æquiparatur iuri accrescendi. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 25. 1. lib. nu. 21. fol. 39. T. 10. P. 1.

Ius an competat filio Imperatoris primogenito. Io. le Cirier. de primoge. q. 12. 2. lib. nu 1. f. 56. T. 10. P. 1.

Ius an possit, firmari consuetudine. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. 1. lib. nu 11. & 17. f. 20. T. 10 P. 1.

Per Patrem filio auferri. idem ibidem. quæstio. 4. 2. lib. numero secundo, fol. 46

Ius an seruetur in feudis diuisibilibus. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 11. concluſ. 2. nu. 7. f. 25. T. 10. P. 1.

Ius an sit præscriptibile, & quanto tempore potest donari. idem ibidem. q. 93. lib. nu. 1. 2. 6. & 8. f. 69. & 70.

Ius debebatur Iacob diuina electione. Guliel. Redoa. de simo. mental. 2. Par. cap. 16. nu. 94. f. 15. P. 2.

Ius est fauorabile. Melch. Palaez de maiorat. numero 9. folio 359. Tom. 10. Par. 1.

Ius inter legitimatos matrimonio, an, & quando debeatur. Ioan. le Cirier. de primoge. quæstio. 14. 1. lib. numero 27. folio 31. Tom. 10. Par prima.

Ius multifarias habet appellationes. idem ibidem. quæstio. 1. 2. lib. nume. 3 fol. 41.

Ius non potest per patrem tolli. Io. Dilect. Durand. de arte testan. cautel. 8. nu. 2. f. 117. T. 8 P 1.

Ius nunquid a filio filiæ primogenitæ consequi debeat, Ioann. le Cirier. de primoge. quæstio. 23. 1. lib. numero 1. & 4 folio 34 & 35. Tom. 10 Par. 1.

Ius nunquid competat dementi, vel furioso, & an transferatur ad secundogenitum propter primogeniti furorem. idem ibidem. q. 4. 3. lib. nu. 1. 6. 7. & 14. f. 65.

Ius nunquid vtrique geminorum debitæ. Io. le Cirier. de primoge. q. 7. 1. lib. nu. 1. fol. 21. T. 10 P. 1.

Ius per consuetudinem, an extendatur extra territorium consuetudinis. idem ibidem. q. 7. 2. lib. nu. 1. f. 52.

Ius quo iure introductum. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. lib. 1. nu. 3. fol. 20. Tom. 10. Par. 1.

Ius triplici lege roboratum. Io. le Cirier. de primo. q. 3. 1. lib. nu. 4. fol. 20. Tom. 10. Par. 1.

Ius, vendi, aut distrahi an possit. idem ibidem. quæstio. 8. 3. lib. numero 1. fol 68.

Ius vnde ortum habuit. Io. Brunel. de sponsal. & matrim. ampliat. 3. nu. 38. fol. 10 Tom. 9.

Magnificentia, & reuerentia. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 2. 2. lib. nu. 11. fol 41. Tom. 10. Par. 1.

Materia est peregrina. Io. le Cirier. de primoge. in præfatio. num. 2. fol. 18. Tom. 10. Par. 1.

Ratio in successione feudi dignitatis, quomodo attendenda. Vdalric. Zas. de feud. Par. 8, nu. 76. fol. 314. T. 10. P. 1.

Primogenitus multifariam consideratur.

*PRIMOGENITVS admittitur ad maioratum si sit capax. Melch. Palaez in contract. maiorat. q. 4. nu. 1. f. 419. T. 10. P. 1.

An dicatur, qui natus fuit ante comitatum. Mel. Palaez in cõtract. maiorat, illatio. 5, numero 1. vbi ponit distinctionem, folio 422. Tom. 10. Par. 1.

An dicendus maior natu. Ioan. le Cirier. de primoge. quęst. 2. 2. lib. fol. 41. Tom. 10. Par. 1.

An habeat ius eligendi mansionem, vbi est æqualitas. Io. le Cirier. de primoge. art. 2. nu. 24. fol. 48. Tom. 10. Par. 1.

An possit a Papa, vel Imperatore iure suo priuari. Io. le Cirier. de primoge. q. 7. 3. lib. nu. 1. fol. 67. T. 10. P. 1.

Acceptare hæreditatem paternam mortuo Rege. Mart. Laudens. de primoge. q. 47. f. 18. T. 10 P. 1.

Iure suo per Patrem priuari. Io. le Cirier. de primoge. quæst. 3. 3. lib. nu. 1. fol. 24. T. 10. Par. 1.

Moram purgare si conditionibus non paruerit. Melch. Palaez in contract maiorat. illatio. 8. nu. 8. f. 423. T. 10. P. 1.

Renunciare iuri primogenitus, ita, vt secundogenitus succedat. Mart. Laudens. de primoge. quæst. 23. vbi sentit cũ Baldo quod sic remissiuè. fol. 17. T. 10. P. 1.

Subijcere ius primogenituræ alteri Regno in præiudicium aliorum descendentium. Mart. Laudens. de primoge. q. 15. vbi inquit quod non remissiuè. fol. 17. T. 10. P. 1.

Succedere in tota hęreditate. Io. le Cirier. de primoge. q. 15. 2. lib. nu. 1. fol. 62. Tom. 10. P. 1.

Variare pluries, quàm semel in terminis pragm. anno. 1534. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæstio. 26. numero 17. folio 374. Tom. 10. Par. 1.

An succedat in bonis extra territorium sitis? latè disputatur vbi vide plura dicta ad propositum, & decisionem quęstionis. Melch. Palaez in tract. maiorat. quęstio. 58. nume. 60. fol. 401. Tom. 10. Par. prima.

In Regno iure sanguinis an hęreditario. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 2. 3. lib. nu. 1 fol. 64. T. 10. P. 1.

An teneatur ad solutionem debitorum pro rata portionis. Ioann. le Cirier. de primoge. quęstio. 5. 2. lib. numero 1. folio 51. Tom. 10. Par. prima.

Assignare aliqua bona ex quibus alij fratres sui possint honestam vitam ducere. Mart. Laudens. de primoge. q. 25. vbi respondit quod sic, inspecta qualitate personarum, & quãtitate Regni remissiuè ponendo limitationem. f. 17. T. 10 P. 1.

Committens crimen lęsæ maiestatis, aut sodomię non succedit in maioratu, sed nec illius filius. Melch. Palaez in tract. maiorat. illatio. 2. nu. 1. fol. 421. T. 10. P. 1.

Cur in Regno prę ferendus. Io. le Cirier. de primoge. quęstio. 14. 2. lib. nu. 6. fol. 59. T. 10. Par. 1.

Cur potius succedat. Io. le Cirier. de primoge. quæst. 12. 1. lib. nu. 13. fol. 28. Tom. 10. Par. 1.

Et vocatus ad maioratum, an in vita possessoris petere possit, vt declaratur, maioratum ad se pertinere. Melch. Palaez in tract. maiorat. 2. Par. nu. 64. f. 413. T. 10. P. 1.

Filius si conditionibus non paret, ad sequentem ius defertur. Melch. Palaez in tract. maiorat. illatio. 8. numero primo, folio 422. Tom. 10. Par. 1.

Vtrum succedat in regno, & quare. Ioann. le Cirier. de primoge. quęst. 14. per tot. fol. 59. T. 10. P. 1.

Furiosus an admittendus in successione Regni. Io. le Cirier. de primoge. q. 5. 1. lib. nu. 4 f. 21. T. 10. P. 1.

Habens feudum crimen lęsæ maiestatis commisit, propter quod, illud amisit, & ipse ac eius filij facti sunt incapaces, ideo feudum ad secundogenitum deuenit, si filius primogeniti restituatur an feudum ad eum transeat. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest q. 21. nu. vnico. f. 70. T. 11. P. 1.

Illico quòd venit in lucem, habet spem firmam successionis. Melch. Palaez in tract. maiorat. 2. Par. nume. 64. folio 413. Tom. decimo, Par prima.

In dubio capax præsumitur, & cæteris præfertur. Melch. Palaez in tract. maiorat quæstio. quarta, numero 24. folio 421. Tom. decimo, Par. prima.

In gemino partu quis censendus, & an vtriquè ius primogeniti quæratur. II. an vtri. III. & an ad sortes sit recurendum. IIII. Io. le Cirier. de primoge. q. 6. 1 lib. nu. 1. f. 21. T. 10 P. 1.

In rebus indiuisibilibus, qualiter præferendus. idem ibidem. concluſ. 3. q. 11. nu 1 f. 25. T. 10 P. 1.

In totum succedens, an teneatur fratribus suis subuenire. Ioan. le Cirier. de primoge. quæstio. 16. 2. lib. nume. primo, fol. 63. Tom. 10 Par. prima.

Ingressus religionem, an præsentet Pet. Rebuf. de pacifi. possessor. ver. regula nu. 129 f. 45. T. 15. P. 2.

Iudæus an gaudeat hoc iure secundogenito facto Christiano. Io. le Cirier. de primoge. quæstio. 18. 1. lib. numero primo, folio 32. Tom. 10 Par. 1.

Laycus vtrum consuetudinaria prærogatiua in præiudicium secũdogeniti clerici gaudeat, aut religiosi. Io. le Cirier. de primoge q. 11. 2. lib. nu. 1. f. 55. T. 10. P. 1.

Legitimatus per oblationem factam curiæ vtrum excludat secundogenitum in iure primogenituræ. Ioan. le Cirier. de primoge. q 15. 1. lib. per tot. f. 31. T. 10. P. 1.

Per subsequens matrimonium vtrum excludat in iure primogenituræ secundogenitũ legitimum. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 14. 1. lib. per tot. f. 30. T. 10. P. 1.

Maiorem partem in hæreditate patris habens an teneatur etiam maiorem partem debitorum patris soluere. Io. le Cirier. de primoge. q. 5. per tot. 2, lib. f. 51. T. 10. P. 1.

Marchionis, vel baronis, habentis quædam Castra in Francia, & quædam in Lombardia, si ex testamento, quod pater in Francia condidit, institutus sit hæres simpliciter, an censebitur hæres omnium Castrorum prędictorum Iac. de S. Georg. de feud. ver. insuper. nu. 1. fol. 182. Tom. 10. Par. 1.

Et quid si dictus Marchio, vel Baro decedat intestatus. ibidem. numero secundo.

Minor,

Source : BIU Cujas

Minor,si conditionibus non paret, an habeat restitutionem ? & an recuperet fructus,si restitutus sit,& an absentibus, & ignorantibus currat tempus in hac specie. s. maioratus.Melch.Palaez in tract.maiorat.illatio.8.nu.7.f.423.T.10.P.1.
Mutus,an succedere debeat in Regno. Ant. Cors.de potest.Regia. 2.Par.nu.8.fol.132.T.16.
Naturalis legitimatus post filij legitimi natiuitatẽ, an preferatur, stante consuetudine, quòd primogenitus succedat. Mart. Laudens.de legitimatio.ver.Augerius.nu.169.f.97.T.8.P.2.
Negligentia fidelitatem non faciens, an teneatur ad interesse minorum.Ioan.le Cirier.de primoge.quæst.32.lib. nume. 40. fol. 45.Tom.10.Par.1.
Non admittitur ad maioratum in casu pragm anni. 1534. & vbi aliàs constet de voluntate testatoris. Melch.Palaez in tract.maiorat.illatio.8.nu.24.f.425.T.10.P.1.
Non arguit aliquem post se natum.Ioan.le Cirier.de primoge.q.4. 1.lib.nu.6.f.20.T.10.P.1.
Nunquid possit alijs benedicere.Ioan.le Cirier.de primoge.q.3.2. lib nu.19.fol.43.T.10.P.1.
Per matrimonium legitimatus,nunquid includatur sub statuto de successione primogenitorum,pulchra, & diffusa quæstio. Ioan. Brunel.de sponsal.& matrim.ampliat.4.nu.32.f.9.T.9.
Qui elegit an variare possit.Io.le Cirier. de primoge.art.2. nu. 18. fol.48.Tom.10.Par.1.
Quid si sit a natura demens, vel furiosus, an secundo genitus excludet eum?Mart.Laudens.de primoge.quęstio.40.vbi respondet quod sic secundum Baldum ibi citatũ ponendo rationem. fol.18.Tom.10.Par.1.
Quid significet.Io. le Cirier.de primoge.quæst.1.1.lib.num.6.fol. 19.Tom.10.Par.1.
Quis dicatur.Iac.de S.Gemin.de feud.ver. quid. nume.4. fol.180. Tom.10.Par.r.
Quis in partu gemino censeatur.Ioan.le Cirier.de primoge.q.6.1. lib.fol.21.T.10.P.1.
Quis propriè dicendus.Io.le Cirier.de primoge.q.4.1.lib.nu.1.11. & 12.fol.20.& 21.T.20.P.1.
Quis sit,& de diuersa acceptione primogeniti.Io. le Cirier.de primoge.q.4.per tot.1.lib.f.20.T.10.P.1.
Quo iure succedat.Io.le Cirier.de primoge.quæst.43.lib.num.7. fol.65.Tom.10 Par.1.
Quotuplex sit.Io le Cirier.de primoge.quæst.5.1.lib.nume.1.fol. 21.Tom.10.Par.1.

Primogenitus Regis qualiter considereturetur.

*PRIMOGENITVS Regis,an succedat in Regno.Ioã.le Cirier. de primoge q.14.2.lib.nu.1 f.59.T.10.P.1.
Regis Franciæ, an teneatur fratribus conferre ius primogenituræ. Vital.Nemaus.de collatio.quæstio.14.nume. 19. fol. 45/ Tom. 8. Par.prima.
Regis ille dicitur,quem susceptа dignitate Rex genuit.Rain.Cors. de indagatio.iur.c.6.nu.1.f.287.T.1.
Monachus, an iure primogenituræ gaudeat. Io.le Cirier. de primoge.q.5.1.lib nu.3.f.21.T.10.P.1.
Natus tamen antequam pater esset Rex, vtrum succedat ipse in Regno, an verò secundò genitus natus patre Rege existente, & ibi de Xerse filio Darij Regis Persarum , an filius primogeniti præferatur filio Regis secũdò genito,& sic paruo,& ibi de quæstione de facto de principe Nauarræ.Nic.de Vbal. de succes.ab inteſt.numero 68. & 69. versicu. successionem.folio 342.& 343. Tom.8.Par.1.
Nunquid dicendus natus ante Regnum adeptum.Io.le Cirier.de primoge.q.12.1.lib.nu.1.f.27.T.10.P.1.
Sedet a dextris Regis.Io.Stafil.de gratijs expectat.&c.ver. videndum.nu.40.f.290.T.15.P.1.
Voluntatem Patris non seruans,an per patrem regno priuari possit.Ioan. le Cirier.de primoge.quæst.6.3.lib.nu.1.4.& 17.fol.66. & 67.Tom.10.Par.1.

Primogenitus miscellaneè consideratus quid operetur.

*PRIMOGENITVS sedere debet a dextris patris. Nic. Boer. de ord.grad.vtriusque fori.2.Par.nu.3 f.269.T.16.
Si a maioratu excludatur propter alium secundò genitum, exclusio an porrigatur vltra personas expressas.Melch. Palaez in trac. maiorat.q.6.nu.103.f.435.T.10.P.1.
Si cedat suum ius primogenituræ,videtur gerere pro hærede.Melch.Palaez in tract. maiorat.quæstio.36.nume.7. folio 379.Tom. 10. Par.1.
Si est rebellis, & secũdò genitus succesſit in feudo antiquo,si Rex remittat primogenito, qui recuperet feudum a secundogenito, an censetur antiquum prout erat,remisſiuè. Thomas de Marin. de feud.& pact.& prouid.versic. constitutio.nume.150.fol.135. Tom.10.Par.1.
Si in genere probat aliqua bona esse maioratus, omnia præsumuntur de maioratu.Melch.Palaez in tract. maiorat.quæstio.20 nu. 15.fol.474.Tom.10.P.1.
Si liti super maioratu renunciauit,an præiudicet sibi,vel successoribus.Melch.Palaez in tract. maiorat. quæstio.15.nume.17.fol. 469.Tom.10 Par.1.
Si non pareat conditionibus ex causis postea emergentibus, quid agendum?Melch.Palaez in tract.maiorat.illatio.8.num.20.fol. 425.Tom.10.Par.1.
Si per errorem diuisit aliqua bona maioratus, an sibi præiudicet.Melch.Palaez in tract.maiorat.quæstio.35.nume. 4.fol.492. Tom.10.Par.1.
Si semper prouidebat fratribus de necessarijs,an successores idem facere teneantur.Melch.Palaez in tract. maiorat. quæst. 20. nu. 59.fol.478. T.10.P.1.
Si sit inhabilis propter delictum admittitur sequens . Melch. Palaez in tract.maiorat.quæstio. 4. nume.quarto,folio 419. Tom. 10.Par.prima.
Si succedat in totum,vtrum reliqui filij mendicabunt, vel tenebitur eis quicquam pro alimentis, secundum qualitatem personæ distribuere.Ioann. Lecirier. de primoge. lib.2. quæstio.17.2 lib. fol.63.Tom.10.Par.1.
Si succedere debet, an succedat filius, vel nepos ex primogenito defuncto.Ant.de Rosel.de succes.ab intesta.versi.ista. num.68. fol.362.Tom.8.Par.1.
Succedit in iure patronatus fratribus exclusis . Melch. Palaez. in tract.maiorat.quęstio.11.nume.5.fol.454.vult dicere.446.Tom. 10.Par.prima.
Tenetur exhibere fratribus alimenta necessaria.Melch. Palaez in tract.maiorat.q.3.nu.2.f.349.T.10.P.1.
Verè dominus est illorum bonorum perinde, atquè aliorum, quæ pleno iure acquisiuerit.Iac.Simanc.de cathol. institut. titu.9.de bonis hæret.nu.261.f.132.T.11.P.2.
Virtute consuetudinis vtrum succedere possit sine scrupulo conscientiæ in tota hæreditate paterna.Ioann.Lecirier.de primoge. q.16.lib.2.f.40.T.10.P.1.
Vterquè geminorum quando habendus.Io. Lecirier. de primoge. concluſ.2.q.11.nu.1.f.25.T.10.P.1.
*PRIMORDIA subrogationis recenseri.Pet.And. Gamb. de auct. leg.de lat.lib.6.de pensio.numero 125.folio 193. Tom.decimotertio,Par.secunda.
*PRIMORES vrbis Gabellas quando imponere possint. Ioan.Bertachi.de Gabel.Par.1.nu.21.f.53.T.12.
*PRIMORVM hominum victus,& suppellex.Albert.Bolo.de l.iure,& æquit.cap. 12.nu.9.f.302.T.1.

Primus,qualiter consideretur.

*PRIMVS dictio diuersimode sumitur.Ioan.Lecirier.de primoge. q.41.lib.nu.3.f.20.T.10.P.1.
Est quem nemo præcedit.Alberic.a Ros.de statu.quæst.106.nu.2. fol.16.Tom.2.
Successor, & omnes in infinitum tenentur conditionibus parere, & in donatione, in qua continentur plures gradus substitutionum , tot dicuntur donationes, quot personæ in substitutionibus contentæ.Melch.Palaez in tractat.maiorat.illatio.8. nu.11. fol.424.Tom.10.Par.1.
In maioratu tenetur stare locationi factæ per prædecessorem. Melch.Palaez in tract.maiorat. quæstio. 25. nume.7. folio 487. Tom.10 Par.1.
Vocatus si delictum committat, pater non potest maioratum reuocare in præiudicium fisci, vel vocati, quibus ius quæsitum sit.Melch.Palaez in tract.maiorat.quęstio.24.nume.33.fol.371. Tom.10.Par.1.

Princeps absolutè, & dubitatiuè circa diuersas materias consideratur varijsque eius sunt effectus.

*PRINCEPS a contractu inito cum priuato recedere nequit,etiam de plenitudine potestatis.Nic.Testat.de æstim.& collect.cap.4. nu.43.fol.188.Tom.12.
A Deo habet potestatem.Roland.a Valle de confectio.inuent.ver. item.nu.4.f.175.T.8.P.2.
A quo iura manant,neminem decipere debet.Franc.Sonsbech.ad vsus feudo.Par.9.nu.40.fol.132.T.10.P.2.
Abutens sua pecunia illicitè extorquet a subditis, etiam cum imminet necessitas.Pet.Belli.de re milit. titul. 7. numero 15. folio 343.Tom.16.
Actum nullum,vel minus solennem approbare potest. Lancellot. Gall.de stat.q.3.nu.6.f.305.T.2.
Ad hoc vt vtatur plenitudine potestatis,requiritur vt sciat actum, quem faciat, non valere de potestate ordinaria.Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicul. non omitto.numero 43. folio 124. Tom. decimoseptimo.
Ad iuris consuetudinisve derogationem citra causam deuenire non solet. Lancellot.Gal.de statu.quęstio.tertia, numero 8.fol. 305.Tom.secundo.
Adoratur, sed qua adoratione. Nic.Boer.de ord. grad. vtriusquè fori.2. Par. numero 48. vbi inquit principes debere salutari non adoratione, quæ Deo debetur, sed egia subiectione. fol. 271. Tom.decimosexto
Salutantur alij Mart.de Caraz. Laudens. de princip. quæst. 173. fol 207.Tom.16.
Aliquando adeundus est ex maxima æquitate deficiente iure. Mart. de Caraz Laudens. de princip. quęstio. 381. folio 210. Tom.decimosexto.
Aliquibus familiaris esse potest sed paucis. Ioann.Redin. de Maiest. Princip. versicul. aliquibus . numero primo, folio 171. Tom. decimosexto.
Aliquid faciens etiam in prejudicium tertij in dubio præsumitur facere cum causa Card.Iacobat.de concil.lib.10. artic. 6.nu.41. fol.357.Tom.13 Par.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An absque iusta causa tollat officium semel concessum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 10. nu. 5. f. 466. T. 10. P. 1.

An censeatur ex certa scientia rescribere. Gregor. Magal. de securit. & Saluocon. 3. Par. nu. 14. f. 238. T. 11. P. 1.

An, & quando ex certa scientia rescribat. Constant. Roger. de legis potent. 3. Par. nu. 67. & 68. f. 402. T. 1.
Verius. nu. 69. & 70. ibidem.

Ex solo titulo donationis, vel venditionis transferat dominium in alium. Iac. de S. Georg. de feud. versic. sed quæro. nume. 1. fol. 182. Tom. 10. Par. 1.

In procedendo, & sententiando intellexit a iure recedere. Ant. Bard. de temp. vtili. cap. 4. nu. 3. f. 214. T. 5.

Monetam mutare possit absque populi assensu. Mart. Laudens. de monet. versi. capiens. nu. 8. f. 203. T. 12.

Rem vni cõcessam possit alteri cõcedere. Iac. de S. Gimi. de feud. versi. sed an. nu. 17. f. 183. T. 10. P. 1.

Reuocare possit concessionem a se factam per viam contractus, aut stipul. Cranet. de antiq. temp. nu. 38. f. 124. T. 17.

An, & quomodo possit facere per suum rescriptum, quòd admitta tur procurator in causa rei. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. versi. materia. nu. 108. f. 205. T 11. P. 1.

An ex cõtractu sui prędecessoris obligetur. Iac. de S. Gimi. de feud. versi. sed an per tot. f. 182. nu. 1. f. 182. T. 10. P. 1.

An gaudeat præscriptione centenaria, sicut ecclesia Romana. Aymo. Cranet. de antiq. temp. versi. absolutis nu. 39. f. 163. T. 17.

An habeat plenam potestatem in subditos non plenariè, sed sibi deditos mediante fœdere, quòd reseruassent sibi leges, & priuilegia sua, & an tũc princeps inter tales possit vti plenitudine potestatis; quod non. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 8. nu. 10. fol. 332. Tom. 4.

An inuentarium hæredi remittat. Phanu. de Phanu. de inuent. 2. P. nu 72. f. 275. T. 8. P. 2.

An obligetur ex contractu, vel quasi. Georg. Magal. de securit. & Saluocon. 4. Par. nu. 3. f. 239. T. 11. P. 1.

An plus, quàm semel declarare possit Regiam facultatem concessam ad faciendum maioratũ. Melch. Palaez in contract. maiorat. q. 44. nu. 13. f. 385. T. 10. P. 1.

An possit adiudicare primogenito comitatum, aut aliam dignitatem, & fratribus fructus. Melch. Palaez in contract. maiorat. q. 26. nu. 9. f. 373. Tom. 10. P. 1.

Alienare ea, quæ sunt principatus. Iac. de S. Georg. de feud. versi. in feudum. nu. 2. fol. 188. T. 10. P. 1.

Arrestari sine expresso iudicis mandato per apparitorem. Pet. Pech. Ziriz. de iure sisten. c. 19. nu. 6. f. 178. T. 3. P. 2.

Concedere alicui, vt in causa sua non iuretur. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & cano. nu. 356. f. 208. T. 1.

Concedere facultates ad alienandum bona maioratus, & tradun tur multa de potestate principis, & an de eius potestate liceat di sputare. Melc. Palaez. in tract. maiorat. quæst. 1. 4. Par. num. 9. fol. 455. Tom. 10 Par. 1.

Concedere filio restituti a pœna criminis lęsæ maiestatis gratiam, vt delictum patris reincidentis ei non noceat. Mart. Laudens. de crim lęsæ maiest. q. 8. nu. 1. f. 31. T. 11. P. 2.

Confiscare bona alibi sita propter delictum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 23. nu. 24. f. 482. T. 10. P. 1.

Derogare per rescriptum statutis. Albert. Brun. Astens. de statu. art. 14. nu. 2. fol. 244. T. 2.

Diuidere primogenituram inter filios. Melch. Palaez in tract. maiorat. 4. Par. q. 1. nu. 22. f. 455. T. 10. P. 1.

Habilitare impræscriptibilia, vt prędscribi possint. Iul. Feret. de re naual. lib. 3. nu. 27. f. 352. T. 12.

Imponere collectas, seu alia onera ecclesijs, & personis ecclesiasticis in aduentu suo. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 57. n. 1. fol. 180. T. 15. Par. 2.

Imponere hominibus vassallorum suorum collectam. Iac. de S. Georg. de homag. versicu. circa istam nume. 36. folio 175. Tom. 10. Par. prima.

In feudare regalia. Iac. de S. Georg. de feud. versi. in feudum. nu. 3. fol. 188. Tom. 10. Par. 1.

Legitimare naturalem quo ad successionem extantibus legitimis. Ioann. Lecirier. de primoge. quæstio. 13. 1. lib. nume. 29. fol. 29. Tom. 10. Par. 1.

An possit legitimare, ad maioratum filios illegitimos. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 1. nu. 9. f. 413. T. 10. P. 1.

Natum ex quocumque coitu. Nic. de Vbald. de succes. ab intesta. versi. successionem. nu. 81. f. 343. T. 8. P. 1.

Naturalem filium ad bona feudalia absque eo quòd vocetur pater ipsius naturalis filij. Thomas de Marin. de gener. & qualita. feud. tit. 3. nu. 49. f. 139. T. 10. P. 1.

Proprium filium remittiuè Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 174. fol. 317. T. 13. P. 1.

An possit, mutare pecuniæ valorem. Didac. Chouar. de mutatio. monet. cap. 7. nu. 6. f. 221. T. 12.

Ponere armigeros, vel custodes in campanili ecclesiæ inuito vassallo, & prælato. Iac. de S. Georg. de feud. ver. de castro. nume. 20. fol. 191. Tom. 10. Par. 1.

Prędscribere contra ius diuinum. Bald. Perus. de statu. versicu. ius. nu. 3. fol. 126. Tom. 2.

Priuare sine causa aliquem dominio nondum quæsito. Melch. Palaez in tract. maiorat. 4. Par. quæstio. 1. nume. 21. fol. 455. Tom. 10 Par. prima.

Remittere pœnam corporalem delinquenti. sine causa. Paris. de Put. de sindic. nu. 11. f. 261. T. 7.

Restituere condemnatum in prędiudicium successoris in maioratu. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæstio. 24. num. 27. fol. 483. Tom. 10. Par. 1.

Reuocare licentiam datam ad alienandum bona maioratus. Melch. Palaez in tract. maiorat. quęstio. 6. nume. vnico fol. 466. Tom. 10. Par. prima.

Sine causa rem alicui auferre maxime gratis. Io. Lecirier. de primoge. q. 7. 3. lib. nu. 3. & 13. f. 67. T. 10. P. 1.

Statuere, ne eatur ad aliud molẽdinum, vel furnum, quàm quod statutum sit. Iac. de S. Georg. de feud. versicu. & cum. num. 3. fol. 193. Tom. 10. Par. 1.

Statuere sine causa in priuatorum damnum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 16. nu. 46. f. 356. T. 12.

Tollere actionem alicui, quę est iuris ciuilis. Conrad. Brun. de hęret. cap. 17. nu. 17. f. 307. T. 11. P. 2.

Tollere alicui ius succedendi. Ant. Nicel. de glos. contrar. ver. concordare. nu. 484. f. 221. T. 18.

Tollere statuta ciuitatis, seu illis derogare. Albert. Brun. Astens. de statu. art. 14. nu. 3. f. 244. T. 2.

An restituat condemnatum in prędiudicium illius, cui bona concessit. Melch. Palaez. in tract. maiorat. Par. 4. nume. 18. fol. 455. Tom 10. Par. 1.

An teneatur dispensare iusta causa existente. Pet. Pech. de amortizatio. bono. cap. 24. nu. 2. f. 324. T. 11. P. 1.

Audire debet rationes eorum, qui pugnare volunt in duello. Paris. a Put. de re milit. ver. an Rex. nu. 6. f. 390. T. 16.

Auferre velle nunquam censetur alteri ius quęsitum per suã concessionem. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 52. numero 21. fol. 382. Tom. 5.
Etiam si fuisset facta motu proprio. ibidem. nu. 22.

Bonus a tyranno in quibus differat. Nic Boer. de ord. grad. vtriusq; fori. 2. Par. nu. 17. f. 270. T. 16.

Caueat ne in exercitu plus habeat externarum virium, quàm suarum. Pet. Belli. de re milit. tit. vnico. nu. 29. f. 359. T. 16.

Censetur velle prędiudicare tertiò, quando apparet de emissa mẽte, & voluntate principis volentis prędiudicare, & hoc in casibus, quibus potest prędiudicare. And. Alciat. de prędsumptio. prędsumptio. 11. nu. 9. fol. 334. T. 4.

Vti plenitudine potestatis, quando adest clausula, non obstante, vel ex certa scientia. Paul. Leon. de substitutio. substitutio. 6. nu. 209. fol. 312. Tom. 8. Par. 1.

Christianus non potest habere principem infidelem pro patrino filij sui baptizandi. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quęst. 226. fol. 208. Tom. 16.

Non potest vti defensione infidelium sine peccato, nisi quando non potest aliter se tueri. Mart. Laudens. de bello quęstio. 3. folio 324. Tom. 16.

Clemens in futuro sęculo vniuersalem iudicem clementem inueniet. Ioann. Redin. de Maiest. princip. versicu. nec enim. nume. 46. fol. 173. Tom. 16.

Cogit prędsidem, vel iudicem, qui non obedit literis iustis alterius officialis. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quęstio. 396. folio 210. Tom. 16.

Cognitione in quota suma accipiat. Io. Ferar. de appellatio. cap. 8. nu. 152. fol. 69. Tom. 5.

Concedendo baiulis, & eorum officio, vt ordinarijs causarum ciuilium, non videtur a se abdicare iurisdictionem assumendi instrumenta de iure communi. Paris. de Put. de reassumptio. instrum. rub. 7. nu. 6. f. 37. T. 4.

Facultatem testandi, intelligitur concedere secundum consuetudinem. Phanu. de Phanu. de dote. glos. 13. numero quarto, fol. 445. Tom. 9.

Feudum, si reciperet pecuniam, licèt vtatur omnibus verbis importantibus feudum, non erit feudum. Fran. Curt. de feud. cap. 7. nu. 14. fol. 47. T. 10. P. 2.

Marchionatum, aut Ducatum, videtur illum concedere primogenitis titulo maioratus. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæst. 12. nu. 4. fol. 358. T. 10. P. 1.

Priuilegium, an videatur casum incogitatum intelligere, sicut intelligit. Paris. de Put. de sindic. versicul. est numero primo, folio 236. Tom. 7.

Reseruata censetur cum clausula, vt illud exerceatur cum debita causę cognitione. Gregor. Magalod. de securit. & saluocon. 1. P. nu. 35. f. 233. T. 11. P. 1.

Vel reddendo bona alicui intelligitur iura actiuè, & passiuè concedere, si concesserit omnia, vel quotam bonorum. Mart. Laudens. de fisco. q. 132. f. 4. T. 12.

Concedens castrum cum pertinentijs, an includat molendina. Iac. de S. Geor. de feud. versicu. & cum molendinis. nume. 7. fol. 193. Tom. 10. Par. 1.

Fortalicium, videtur concedere munimenta, & arma ibi existentia. Melch. Palaez in tract. maiorat. quęst. 33. nume. 11. fol. 491. Tom. 10. Par. 1.

Immunitatem, an illam concedere videatur in sui prædiudicium. Iul. Feret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 18. f. 80. T. 12.

Plura molendina alicui, an sit intelligendus concedere etiam imperfecta. Iac de S. Georg. de feud. versicu. & cum. nume. 1. folio 192. Tom. 10. Par. 1.

Vel donans alicui castrum, an intelligatur concedere, vel donare iurisdictionem. Iac. de S. Georg. de feud. ver. de castro. nume. 4. fol. 190. Tom. 10. Par. 1.

Confirmando maioriam in forma communi, non videtur supplere defectum licentiæ. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 2. nu. 30. fol. 465. Tom. 10. P. 1.

Transactionem super rebus maioratus factam, supplere videtur omnes solemnitates, Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 22. num. 12. fol. 481. Tom. 10. Par. 1.

Videtur manum apponere, causamq; ad se auocare. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 52. nu. 14. f. 382. T. 5.

Consuetudinem

Source : BIU Cujas

Consuetudinem sub pedibus habet. Lancellot. Gal. de stat. quęst. 3. nu. 3. fol. 305. Tom. 2.
Consueuit causas coram se vertentes diligentissimè tam respectu iustitiæ, quàm rectitudinis processus examinare, & perperam factum reuocare. Sebast. Vant. de nullitat. versi. vidimus. nume. 23. fol. 378. Tom. 4.
Creditur de potestate absoluta, & ex certa scientia auferre posse dominium de iure gentium ex causa. M. Ant. Cucch. de morator. præscriptio. ver. constitutio. nu. 295. f. 207. T. 17.
Cui concessa fuit decima super beneficijs, potest componere cum clericis. Barthol. Bellenz. de charitati. subsid. quæst. 48. num. 10. fol. 155. Tom. 15. Par. 2.
Cuius mandatum habetur pro lege in terris suis, potest adire hæreditatem per procuratorem. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quęst. 90. fol. 206. T. 16.
Cum aufert alicui rem propriam, soluit eius precium, & quando non. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 98. numero 8. folio 71. Tom. decimosexto,
Cum bellum facit, non debet grauare externos populos. Pet. Belli. de re milit. tit. 6. nu. 12. f. 356. T. 16.
Cum ex parte viri adsunt filij, non facilem se præbet ad dispensandum, vt vxori relinquatur. Lancellot. Gal. de statu. quæst. 3. nu. 9. fol. 306. Tom. 2.
Cum quid vult ex plenitudine potestatis, & ex certa scientia, taxari non potest, cur ita faciat. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 109. nu. 8. fol. 76. Tom. 17.
Cur dicatur. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 66. nume. 4. fol. 59. Tom. 16.
Cur dictus Angelus magni consilij. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusq; fori. 2. Par. nu. 16. f. 270. T. 16.
Dando aliquam potestatem alicui non præsumitur illam dare in sui præiudicium. Paris. de Put. de reassumptio. instrum. rub. 7. nu. 8. fol. 37. Tom. 4.
Dando territorium an det ius legitimandi. Ant. de Rossel. de legitimatio. lib. 2. nu. 5. f. 83. T. 8. P. 2.
Dans alicui generalissimam potestatem non potest tollere constitutiones anteriores a principe conditas, vel firmatas. Paris. de Put. de sindic. versi. mandauit. nu. 5. f. 326. T. 7.
Datur populo, vt eius emerita deposcunt. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. Par. nu. 200. f. 72. T. 13. P. 1.
De inhabili facit habilem. Bon. de Curti. de nobilita. 7. Par. nu. 27. fol. 19. Tom. 16.
De plenitudine potestatis contrauenire nequit contractui. Nic. Festat. de æstim. & collect. capitu. 1. Par. 5. numero 3. folio 194. Tom. duodecimo.
De rebus fiscalibus disponit. Fran. Luca. de priuil. fisci. 1. Par. princ. versi. verum nu. 127. f. 9. T. 12.

Princeps quid facere debeat circa diuersa.

*PRINCEPS debet abstinere præ cęteris a vendicanda, re quam ipse vendidit. Paris. de Put. de sindic. in prœm. nume. secundo, fol. 227. Tom. 7.
Aequaliter omnes grauare, & proportionabiliter. Pet. Belli. de re milit. tit. 7. nu. 9. f. 343. T. 16.
Conseruare conuentiones factas cum subditis. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 454. f. 211. T. 16.
Cōsumere ærarium suum, priusquàm mittat manum in bursam subditorum. Pet. Belli. de re milit. titul. septimo, numero 8. folio 343. Tom. 16.
Defendere orphanos, & oppressos. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 116. f. 206. T. 17.
Eligere iudices in omnibus locis, qui rectè iudicent, nec in alteram declinent partem. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. &c. cap. 2. nu. 3. fol. 3. T. 13. P. 2.
Esse ad laudem bonorum, & ad vindictam maiorum, & subesse spiritualibus. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 233. fol. 208. Tom. 16.
Esse castitatis amator. Ioan. Lecirier. de primoge. quæst. 14. 1. lib. nu. 18. fol. 30. T. 10. P. 1.
Esse talis, vt blanditijs, seu persuasionibus alterius iniustis non moueatur. Ioann. Redin. de maiest. Princip. numero quinto, fol. 171. Tom. 16.
Habere homines ascriptos nauibus, & classibus conducendis. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 340. folio 209. Tom. decimosexto.
Habere omnia iura in scrinio pectoris, quò ad interpretationem. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 361. fol. 209. Tom. decimosexto.
Habere secum multos consiliarios sapientes, remissiuè Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 154. f. 207. T. 16.
Habere tria maximè tanquam Dei seruum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. non nu. 19. f. 124. T. 17.
Iudicare secundum veritatem, & non ire per ambages. Paris. a Put. de sindic. versicu. an dictum. numero decimoquarto, folio 309. Tom. septimo.
Permittere, vt damnati ad mortem suscipiant pœnitentiam, & Eucharistiam. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæst. 370. fol. 209. Tom. 16.
Principaliter quærere duo, scilicet bonam conscientiam quò ad Deum, & bonam famam quò ad homines mundi. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 272. f. 208. T. 16.
Seruare legem, quam fecit. remissiuè. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 54. f. 205. T. 16.

Princeps multimode consideratur, qualiter dicatur, quid sit, ac varij eius effectus.

* PRINCEPS decet liberalitate vti. Sebast. Medices de compēsatio. q. 31. nu. 8. fol. 265. T. 6. P. 2.
Decernens ludos prohibitos, an peccet. Stephan. Costa. de ludo. §. 2. nu. 37. fol. 164. T. 7.
Defectum naturalem supplere non potest. Sebast. Vant. de nullitat. ver. postquam nu. 40. f. 396. T. 4.
Derogando in concessione immunitatis L. vacuatis C. de decurio. lib. 10. non videtur in præiudicium tertij derogasse, sed sui sic. cum pluribus sequent. Nic. Festat. de æstim. & collect. cap. 2. nu. 84. fol. 186. Tom. 12.
Dicitur communis omnium Pater. Paris. a Put. de re milit. ver. duo. nu. 10. fol. 408. Tom. 16.
Esse supra ius, scilicet positiuum, non autem supra ius naturale, vel diuinum. Robert. Lancellot. de attentat. 1. Par. in præfatio. nu. 49. fol. 288. Tom. 5. Et idem ibidem. limitatio. 52. num. 3. fol. 382. T. 5. Et idem ibidem. limitatio. 12. nu. 4. f. 329. T. 5. Et idem ibidem limitatio. 21. nu. 2. f. 333.
Fons iustitiæ, vnum calamum, & vnam debet habere linguam, & quod scripsi scripsi, & sicut Polus in cœlo dicitur, ita debet esse firmus, & sicut lapis. angularis. Nic. Festat. de æstim. & collect. cap. 7. nu. 14. fol. 192. T. 12.
Legibus solutus. Paul. Leon. de substitutio. substitutio. 6. nu. 196. fol. 312. Tom. 8. Par. 1.
Dictamine rationis est ligatus. And. Barbat. de Card. leg. de lat. 4. q. Basilic. nu. 6. f. 139. T. 13. P. 2.
Distinguit, & declarat legem Diuinam. Alberic. a Ros. de stat. q. 7. nu. 5. fol. 3. Tom. 2.
Donauit Titio, aut vicino Castrum, intelligitur vnicuiquè donare; quia disiunctiua resoluitur in copulatiua. Mart. de Laudens. de official. domino. q. 161. f. 281. T. 16.
Est arbiter optimus boni, & mali. Conrad. Brun. de hæret. cap. 17. nu. 6. fol. 306. Tom. 11. P. 2.
Est de numero consiliariorum suorum, & est caput senatus, Mart. de Caraz. Laudens. de consiliar. princip. quæstio. prima, fol. 212. Tom. decimosexto.
Est fons, a quo descendunt magistratus. Restaur. Castal. de Imperat. q. 68. nu. 6. f. 60. T. 16.
Est institutus ad iudicium. Guliel. Lerouil. de iusti. & iniusti. cap. 7. nu. 7. fol. 376. Tom. 1.
Item & ad iustitiam. ibidem.
Est iudex delegatus Dei. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusq; fori. Par. 2. nu. 15. fol. 269. Tom. 16.
Est iudex iudicum. Conrad. Brun. de hæret. cap. 17. num. 6. fol. 306. Tom. 11. Par. 2.
Est iudex ordiuarius hominum. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. Par. 2. nu. 15. f. 269. T. 16.
Est legibus solutus, ac supra omne ius positiuum: ideò nullitas in eius auditorio non attenditur, sed veritas rei gestæ. Sebast. Vant. de nullitat. versicu. vidimus. nume. 7. fol. 378. Tom. 4. Et Marc. Ant. Cucch. de morator. præscriptio. versic. constitutio. nu. 266. fol. 206. Tom. 17.
Est lex animata in terris. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 58. n. 4. fol. 388. Tom. 12. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. quæstio. 16. nu. 6. fol. 40. Tom. 11. Par. 1. Et. Paris. de Put. de sindic. versi. an si iudex. nu. 14. fol. 281. T. 17. Et idem de reassumptio. instrumen. rub. 17. nu. 28. fol. 40. T. 4.
Est maior Duce ex ordine literæ, sed ea ratione Marchio etiam videretur dignior. Pet. Calefat. de equestr. dignita. & princip. versi. cum superioribus. nu. 118. f. 31. T. 18.
Est omnium subditorum pater. Hier. Gigans. de crimin. lęsæ maiest. q. 7. nu. 4. f. 75. T. 11. P. 1.
Est publica potestas, & imago Diuinæ potestatis in terris. Paris. a Put. de re milit. versicul. an princeps. numero tertio, folio 409. Tom. decimosexto.
Est rationalis creatura, & cogitur rationi obedire. Nic. Festat. de æstim. & collect. Par. 5. capitu. primo, numero quinto, folio 194. Tom. duodecimo.
Est supra ius, & contra ius, & est sacrilegium de illius potentia disceptare. Nic. Festat. de æstim. & collect. capitu. 6. num. 4. 5. & 6. fol. 190. Tom. 12.
Et sicut ille non attentat, ita nec habens ab eo. Robert. Lancellot. de attentat. 2. Par. cap. 4. nu. 346. f. 308. T. 5.
Positiuum. Gregor. de Magarot. de securit. & saluocon. 1. Par. nu. 13. fol. 232. T. 11. P. 1.
Et ab eodem delegatus quolibet ordinario maior, & potior habetur. Ioan. Maurit. Bolla. de restitutio. in integ. quæst. 37. nume. 7. fol. 124. Tom. 5.
Et senatus famam restituere possunt. Paul. Grilan. de relaxatio. carcerat. q. 6. nu. 2. fol. 346. Tom. 11. Par. 1. Et. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 5. nu. 110. f. 42. T. 17.
Et supremi magistratus possunt non attendere omissionem inuentarij. Phanu. de Phanu. de inuent. 7. Par. numero 281. folio 321. Tom. 8. Par. 2.
Etiam Imperatore inferior, eique subiectus potest concedere dilationes. M. Ant. Cucch. de morator. præscriptio. ver. constitutio. nu. 36. fol. 202. Tom. 17.
Etiam inferior bellum facere potest contra vassallum suum rebellem. Pet. Belli. de re milit. tit. 5. nu. 9. f. 336. T. 16.
Etiam non recognoscens superiorem ligatur iure gentium. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 7. nu. 19. f. 324. T. 13. P. 1.
Etsi legibus sit solutus; attamen secundum leges viuere debet. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 95. f. 22. T. 17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ex causa contra ius naturale rescribere potest. Lancellot. Gal. de statut. quæst. 6. nu. 63. fol. 334. T. 2.

Rem alterius tollere potest precio dato. Paris a Put. de re milit. versi. officialis. nu. 3. fol. 421. T. 16.

Suspicionis prælatum per Papam institutum potest non admittere. Pet. de Bais in directo electio. c. 6. 1. P. num. 5. folio 382. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Ex leui causa iure suo non priuandus. Ioan. Lecirier. de primoge. q. 7. 1 lib. nu. 1. f. 67. T. 10. P. 1.

Ex rectitudine rationabili debet agere, nam si a norma iuris defle xerit, tyrannus censetur. Nic. Festas. de æstim. & collec. c. 7. nu. 9. fol. 192. Tom. 12.

Ex suo contractu ligatur. Vdalric. Zas. de feud. P. 5. numero 9. fol. 306. T. 10. P. 1.

Excedens iustitiam patris, non præsumitur velle excedere, nisi in modico Matthe. Brun. de cessio. bon. q. 27. f. 202. nu. 14. T 3. P. 2.

Faciens gratiam collitiganti, non dicitur attentare. Rober Lancel. de attentat. limitatio. 12. nu. 3. f. 329. T. 5.

Facilius propter multitudinem delinquentium indulget. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæstio. 112. vbi remissiuè. folio 206 Tom. decimosexto.

Facit contra ius naturæ donando bona aliena. Melchio. Palaez in tracta. maiorat. quarta Par. quæstio. prima, numero 19. folio 455. Tom. 10 P. 1.

Fugitiuorum Principum draco est. Conrad. Brun. de hæret. c. 4. nu me. 4. f. 272. T. 11. P 1.

Gratificari potest, cui vult, quando plures sunt æque sufficientes. Barthol. Cępol. de Imperat. milit. deligen. ver. circa. nume. 2. fol. 319. Tomo 16.

Habens guerram, si accipit castrum cuiusdam Baronis, vel sui vasalli, existens in finibus hostium pro securitate status, quod face re potest. Martin. Laudens. de Castella. & castr. quæstio. 6. folio 278 Tom. 16.

In principio alicuius territorij molendinum, quod Titio concedit in feudum an postea poterit Princeps aliud molendinum inferius ædificare. Iacob. de S. Georg. de feud. ver. & cum num. 2. fol. 192. Tom. 10. P. 1.

Habet arbitrium in sanguine mali hominis. Ant. Columba. de pœ nis omnifar· coit. art. 2. f. 342. T. 11. P 1.

Priuilegium, vt possit permutationem facere cum rebus immobi libus ecclesiæ, licèt non intendatur vtilitas ecclesiæ, dummodo non intendatur præiudicium. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q 526. f. 212. T. 16.

Vim apostolici Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 50. nume. 6. fol. 386. Tom. 12.

Voluntatem pro ratione. Ioan. Lecirier. de primoge. 9. q. 2. lib. nu. 12. fol 54. T. 10 P. 1.

Habetur quasi D us in terris. Hier. Gigans. de crimi. lęsæ maiestat. q. 1. nu. 8. f. 73. T. 11. P. 1.

Habilitare non potest inhabilem ex naturæ dispositione. And. Barbat. de Card. leg. de lat. quarta quæstio. basilic. numero 10. folio 140. T. 13. P. 2.

Hæreditatem adire potest procuratorem. Iaco. de S. Gem. de feud. ver. sed an. nu 3. f. 182. T. 10. P. 1.

Hæres inuentarium facere tenetur. Roland. a Valle de confect. inuent. q 3. nu 1. f. 167. T 8. P. 2.

Hoc nomen, & Regi, & Imperatori commune est. Paris a Put. de re milit. ver an Princeps. nu. 2. f. 409. T. 16.

Ille dicitur castrum possidere, ad cuius instantiam ponitur Castellanus, & fit custodia. Mart. Laudens. de castellan. q. 25. folio 278. Tom decimosexto.

In actibus positiuis, & non sacramentalibus consensum fingit, vbi non est. Mart. Laudens. de legitimatio. numero 88. folio 94 Tomo 8. Par. secunda.

In causa fiscali est iudex competens inter duos priuatos, sicut præses prouinciæ, tamen quando quæstio inter priuatos dependet a q. feud. procura fisci erit competens iudex. Marti. Laudens. de fisco. q. 222. f. 5. T. 12.

In causa propria iudicans, non potest tanquàm suspectus recusari. Paris a Put. de re mil. ver. nobilis. nu. 11. f. 394. T. 16.

Vt suspectus recusari non potest. Gondisal. Villadie. de leg. q. 10. nu. 30. f. 269. T. 13. P. 2.

In causis spiritualibus illi episcopo debet obedire, & decimas soluere personales, in cuius diœcesi principalem locum habet, & si in duobus locis principaliter habitat, illi duo episcopi inter se diuidant. Mart. de Caraz. Laudens. de Princ. q. 209. f. 207. T. 16.

In dubijs arduis est consulendus. Io. Bap. Caccialup. de transactio. q. 12. nu. 9. f. 34. T. 6 P. 1.

In dubio non intelligitur scire ea, quæ sunt facti, propterea non tol lit statuta, & consuetudines ciuitatum. Marti. Laudens. de priuil. q. 5. fol. 2. Tom. 18.

Non intelligitur vti plenitudine potestatis, nisi ex clausula aliqua appareat oppositum. Martin Laudens. de priuil. quæstio. 4. fol. 2. Tom. 18.

Non præsumitur, quòd vti voluerit potestatis plenitudine, neq; certa scientia, aut quòd voluerit legum, aut iudiciorum solemnitates, & iuris ordinem subuertere. Sebast. Vant. de nullit. versi. vidimus. nu. 20. f. 378. T. 4.

Præsumitur bonus, & iustus, proinde rescripta eius secundum iu stitiam sunt intelligenda. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 147. f. 206. T. 16.

Præsumitur vsus iure communi, non gratia speciali. Mart. Laudens. de crim. lęsæ maiest. quæstio. 4. nume. vndecimo, fol. 27. Tom. 11. Par. 1.

In his, quæ sibi ademit, non potest disponere, nisi de potestate absoluta. Ant. de Rosel. de legitimatio lib. 1. nu. 52. f. 86. T. 8. P. 2.

In mari seruitutem imponere potest. Barthol. Cępol. de seruitu. vrb. prędio. c. 14. nu. 18. f. 181. T. 6. P. 2.

In omni ciuitate debet habere duos tabularios, quorũ vsus sit ad ratiocinium arcæ fiscalis, alius super ti. largi. ideſt super his, quę donantur principi. Mart. Laudens. de fisco quæstio. 184. folio 5. Tom duodecimo.

In omni congregatione debet esse. Pet. Foller. de contract. censua. versi. Alfonsus. nu. 16. fol. 119. T. 6. P. 2.

In omnibus prudentum sequi debet consilia. Paris. a Put. de re mi lit. versi. vn rex. nu. 2. fol. 390. T. 16.

In opinionum pugnantia consulendus. Ant. Cors. de potest. Reg. 5. & vlt. Par. q. 71. nu. 75. f. 145. T. 16.

In præiudicium domi. vel agnatorum, sine legitima causa, nihil iustè facere potest. Fran. Sonsbech. ad vsus feud. Par. 9. numero 65. Tom. 10. Par. 2.

In rescripto cum clausula, non obstante aliquo alio priuilegio, non intelligitur tollere priuilegium insertum in corpore iuris. Mart. Laudens. de priuil. quæst. 40. vbi ampliat dictum quòd nequè etiam intelligitur tollere priuilegium concessum commiserationis causa, nisi de eo fiat expressa mentio, nec sufficit illa clausula, si specialem oportet fieri mentionem. remissiuè folio 2. Tom. decimooctauo.

In suo aduentu, propter necessitatem sibi occurrentem, petere potest subsidium a clericis, & ecclesijs, imponendo eis collectam. Remig. de Gon. de charitati. subsid. quæstio. 57. nume. 16. folio 181. Tom. 15. Par. 2.

In suo consistorio, potest habere prælatos, & personas ecclesiasticas, putà episcopos etiam ad condendas leges, ex quibus si per accidens sequatur mors, non sunt irregulares prælati. Mart. Laudens. de consiliar. princ. q. 30. f. 212. T. 16.

In suo territorio nouam dignitatem creare valet. Iac. de S. Gimi. de feud. ver. sed an. num. 19. fol 184. Tom. 10. Par. 1. Et Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæst. 325. vbi comparat principis potestati monarcæ in suo territorio. f. 209. T. 16.

In terris, est sicut Deus in Cœlis, ideſt sicut Deus adoratur in Cœlis, ita etiam adoratur princeps in terris. Ioan. Redin. de Maiest. Princip. versi. hoc. nu 29. & 30. f. 146. T. 16.
Item & Rex. ibidem.

Indulgere potest, vt maritus præter modum vxori relinquat. Lancellot. Gal. de statut. q. 3. nu. 1. f. 305. T. 2.

Inferior, & vniuersitas immunitatem concedere nequeunt, nisi cum causa. Nic. Festat. de æstim. & collect. capitu. 2. nume. 80. fol. 186. Tom. 12.

Non potest prohibere venationẽ. Sebast. Medices. de venatio. &c. quæst. 5. nu. 5 fol. 397. T. 17.

Inhabilem ex delicto paterno tractans, vt fidelem vasallum, an censeatur eum rehabilitasse. Incert. auct. de crim. lęsæ maiest. quæst. 11. nu. 1. f. 33. T. 11. P. 1.

Scienter promouens, cum eo dispensare censetur. Pet. de Bais. in directo electio. cap. 10. 1. Par. nu. 3. f. 383. T. 15. P. 1.

Iurans non deliberate, sed concitatus ira, non debet seruare iuramentum. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæstio. 382. fol. 210. Tom. 16.

Iuri positiuo derogare potest. Io. Stafil. super commiss. & lit. iusti. versi. dicendum. nu. 40. f. 295. T. 15. P. 1.

Ius a se concessum facilè tollit, nisi ex contractu sit concessum. Marc Ant. Cucch. de morato. præscriptio. uersi. constitutio. nu. 334. fol 208. Tom. 17.

Ius commune rumpit appellando priuilegium, & bullando bullo priuilegiorum. Mart. Laudens. de priuil. q. 42. f. T. 18.

Ius priuati auferre potest bono pacis. Ant. Cors. de priuil. pacis. ver. quæro. nu. 24. f. 226. T. 12.

Ius subditorum funditus tollere potest. Gregor. Magal. de securita. & saluocon. 1 P. nu. 21. f. 232. T. 11. P. 1.

Ius suum nemini sine causa tollere potest. Guido Papa de rescript. ver. quia. nu. 44. f. 50. T. 3 P 2.

Iusta causa existente dispensare an teneatur. Pet. Pech. de amortizatio. bono. c. 24. nu. 2. f. 324. T. 1 . P. 1.

Iusta causa motus prohibet, ne quis pugnet. And. Alciat. de singu. certam. cap. 25. nu. 3. f. 297. T. 12.

Iustus a iure diuino qui sit. And. Alciat. de singu. certam. c. 7. nu. 7. fol. 294. Tom. 12.

Iustus iudices sibi similes solet eligere. Michael. Vlcur. de regim. mundi q 1. princip. nu. 17. f 125. T. 16.

Laicus, caueat ne statuta, quod non impetrentur literę in curia Papę, vel ne litigetur in curia Romana, vel similibus; quia sunt cõtra libertatem ecclesiasticam. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 492. vbi remissiuè. f. 211. T. 16.

Limitare potest ius canonicũ, & ex causa legitima clericos astringere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quęst. 8. special. 4. in contract. nu. 85. f. 158. T. 18.

Non potest concedere inducias super debito iurato. M. Ant. Cucch. de morat. pręscriptio. versicu. constitutio. numero 62. folio 203. Tom. 17.

Non potest corrigere personas clericorum, vel prælatorum etiam tenentium feudum a principe ipso. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 494. vbi remissiuè fol. 211. T. 16.

Potest conferre etiam beneficia ecclesiastica ex priuilegio sumi põtificis; nam Imperator in Alemania habet priuilegium, quòd in qualibet ecclesia Alemanię recipi faciat vnũ. Mart. Laudens. de priuil. q. 2 f. . T. 18.

Si expellat, vel banniat episcopum, vel alium prelatum de territorio suo, non perdit episcopus dignitatem suam. Mart. Laudens. de dignita. q 63. f. T. 6.

Legans mihi ius colligendi passagium super pontem, non dicitur legere seruitutem, sed ius reale transiens ad hęredem. Mart. de Caraz.

Source : BIU Cujas

Caraz.Laudenſ.de Princip.queſtio.431.folio 210.Tom.16.
Lege contentionis aſtringitur, licèt non lege legis, a quo ſolutus eſt. Nico.Feſtat.de æſtim.& collect.Par.5.cap.1. numero 8.fol. 194.Tom.12.
Legem generalem facit.Alberic.a Roſ.de ſtat.q.3.numero 4.fol.2. Tom.ſecundo.
In honeſtam facere non poteſt. Rolaud.a Vade de confectio.inuent.verſi.item.num.3.fol.175.Tom.8.Par.ſecunda.
Legitimans naturalem extantibus legitimis,cui comparetur. Ioan. le Cirier de primoge.q.13.1.libro numero 31.fol.29. Tom.10. Par.prima.
Spurium facit eum habilem ad honores, & dignitates. Pariſ.a Put.de re milit verſic.an baſtardus numero 3.fol.410.Tom.16.
Legitimare nunquid poſſit filium aliquem poſt mortem patris ipſius,ſine agnatorum citatione. Matheſila de ſucceſſ.ab inteſta. memb.3.1.artic.num.21.fol.324 Tom.8.Par.1.
Liber,puta Rex habet regalia. Mart.de Caraz. Laudenſ.de Princip.q.537.fol.212.Tom.16.
Licèt a Deo poteſtatem habeat, poteſtatem tamen peccandi non habet.Anton.Nicell.de gloſ.contr. verſi.concordarc.num.483. fol.221.Tom.18.
Actonem tollat,iuſtitiam tamen non tollit.Mart.Laudenſ.de repræſaleis.num.16.fol.279.Tom.12.
Concedat reſcriptum,quòd poteſtas non ſindicetur,niſi de baratarijs,tamen ſindicabitur de factis malo dolo.Mart.Laudenſ.de priuil.q.52.fol.3.Tom.18.
In diſpoſitione,ſua dicat,ſupplentes omnem defectum,tamũ nõ tollit ea,q̃ ſunt iuris naturalis.Mart.de Caraz. Lauden.de princip.q.316.vbi remiſſiuè.fol.209.Tom.16.
In dubio præſumatur vti poteſtate ordinaria, vt actus tñ teneat, cenſetur vti ſuprema.And.Alciat.de præſumptio. præſumptio. 36.num.9 fol.344.Tom.4.
Non poſſit legitimare ſpurios futuros, natos tamen poteſt.Mart. Laudenſ.de legitimatio.verſicu.Augerius.numero 19.folio 92. Tom.8.Par ſecunda.
Non poſſit tollere ius tertij,& tamẽ auferet, & bona fuerint alienata titulo oneroſo, poteſt ille, cui bona auferuntur,habere regreſſum contra fiſcum.Card. Iacobar.de concil.lib.7.art.2.nu. 8 & 21.fol.309.Tom.13.Par.1.
Nõ præſumatur velle tollere ius.tertij,tollit tamen friuolas exceptiones,& concedit dilationem.Card.Iacobar.de concil.lib.10. art.6.num 49.fol.357.Tom.13.Par.1.
Poſſit auferre iura,& defenſiones iuris ciuilis,poteſt tamen is,cui auferantur,implorare iudicis officium latum,& manu regia cõſequi, quod primæuo iure ſibi competebat. Aymo. Crauet. de antiq.temp.1.Par.num.48.fol.123.Tom.7.
Sit magna præditus poteſtate,eam in non ſubditos non põt exercere.Conrad.Brun.de hæret.cap.17.num.24.folio 307.Tom.11. Par.ſecunda.
Licèt ſit ſolutus legibus,non tamen dictamine rationis eſt ſolutus, Card.Iacobar.de concil.lib.7.artic.5. nume.65.fol.313.Tom.13. Part.1.
Tamen profitetur ſe legibus viuere velle.Pet.Albin.de Pontific. poteſt.num.210.fol.141.Tom.13.Par.1.
Tamen profitetur ſe viuere legibus,ſiue ab eo,ſiue ab alio conditis.Card.Iacobar.de concil.lib.7.art.5.nume.89 folio 314.T.13. Par.1.
Tamen ſolutus non eſt a lege Diuina, nequè a lege naturæ, neq; a dictamine rationis.Mart. de Caraz. Laudenſ.de Princip. q. 106.folio 206.Tom.16.
Licitè donat meretrici, licèt ſecus ſit in inferioribus militibus. Petr.Belli. de re milit.titu 3.num.37 fol.355.Tom.16.
Poteſt auferre ſubdito rem ſuam.Pet.Belli.de re milit.titu.vnico. 2.Par.num.21 fol.371.Tom.16.
Loca communia proprio vſui dicare poteſt. Sebaſt. Medices. de venatio.&c.q.5.num.4.fol.397. Tom.17.
Locupletior cæteris eſt præferendus.Barthol. Cępol.de Imperat. milit.deligen.verſi.diuitijs.num.1.fol.314.Tom.16.
Maiora bona det ſubditis extenſiuè, quàm pater filijs. Ioan. de Ligna.de amicit.verſi.dictum.num.7.fol.236.Tom.12.
Mandans aliquid inſolitum,debet differri.Pet.Tolier.de contract. cenſuar.verſic.Nicolaus.nume.58 fol.127.Tom.6. Par.ſecunda.
Conſtitutum indignitate in crimine læſæ maieſtatis torqueri ſine indicijs malè facit.Hier.Giganſ.de crim.læſæ Maieſt.q.27.num. 3.fol.66.Tom.11.Par.1.
Militiæ quis ſchedular. Magiſt. Ciuil.titu.de dictatore &c.col.2. circa princ.fol.185.Tom.16.
Miſit legatum ad alium principem,vel cõmunitatem,poſtea miſit alium legatum ſecundum,non dicitur reuocatus primus.Mart. Laudenſ.de legat.Princip.q.10 fol.213.Tom.16.
Mortuo marito huic prohibitioni derogare non poteſt.Lancellot. Gall.de ſtat.q.3.num.15.fol.306.Tom.1.
Nec comes Palatinus poſſunt ſpurios facere.Albert.Brun. Aſtenſ. de ſtatu.art.12.num.55 fol.228.Tom.2.
Nec ſecundis rebus ſummè delectari, nec aduerſis affligi, admonet Philoſophus.Ioan.Redin.de maieſt.Princip.verſicu.magna. num.2.fol.174.Tom.16.
Nedum,ſed etiam Papa ligatur quò ad Deum conſtitutione cap. omnis vtriuſquè ſexus,de pœni.& remi.Mar.de Coraz.Laudeſ. de princip.q.36.fol.205.Tom.16.
Neminem immunitate donare poteſt, quia ſibi ipſi præiudicet. Aegid.Thomat.de collect.verſi.ne ſcienter.numero 16.fol.142. Tom.12.
Nemini blandus eſſe debet: hoc eſt non flexilis,ſed rectus,& integer.Ioan.Redin.de maieſt.Princip.verſic.poteſt.numero 1. ſolio 171.Tom.16.
Nemini gratiam cõcedere dicitur cum iniuria tertij. Paul. Grilan. de relaxatio.carcerat.q 4.nu.2.f.349.T.11.P.1.
Nigrum in candida vertit,nec eſt qui dicat illi cur ita facis. Sebaſt. Vant.de nullitat.ver.vidimus.nu.10.f.378.T 4.
Nihil agit cum præiudicio tertij etiam minimo,multa referuntur. per.Melch.Palaez in tract.maiorat.quæſtio.3.nume. 7. fol. 350. Tom.10.Par.1.

Princeps quid miſcellaneè facere non cenſeatur.

*PRINCEPS non cenſetur ex ſimplici conceſſione declaraſſe mentem ſuã eſſe velle prejudicare tertio,ſed potius cenſetur circumuentus per importunitatem. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio.11.nu.10.fol.334 T.4.
Velle præiudicare iuſtitiæ fundatæ in prima conuentione. Nic. Moron.de fide treug.& pac.quæſtio.109.numero 15.folio 435. Tom.11.Par.1.
Velle præiudicare tertio per clauſulas,motu proprio, vel ex certa ſcientia.And.Alciat.de præſumptio.præſumptio. 11. nume.13. fol.334.Tom.4.
Intelligeniſi duobus concurrentibus.idem ibidem.
Velle tollere ius tertij,& ſi auferat dicitur denegata iuſtitia,& ablatum ius de facto,non de iure. Card. Iacobat. de concil.lib.7. art.2.nu.7.fol.309.Tom.13.Par.1.

Princeps quid facere non debeat, & quid eſſe non dicatur.

*PRINCEPS non debet,bellum indicere, aut pugnam concedere, niſi iuſta cauſa ſubſit.Paris a Put.de re milit.verſi. an Rex. nu.7. fol.390.Tom.16.
Concedere priuilegiũ Iudæis,vt poſint mutuare ſub vſuris.Mart. de Caraz.laudenſ.de princip.q.337.f.210.T.16.
Conſtituere Ducem belli abſque præſtantiorum conſenſu. Barthol.Cæpol.de Impera.milit.deligen.verſicu.circa.nume.7.fol. 319.Tom.16.
Dare Officium ei, qui ſemel deliquit in officio. Mart. de Caraz. Laudenſ.de Princip q.331.f.209.T 16.
Exercitui ſui Imperatorem indignum præficere.Barthol. Cępol. de Imperat.milit.deligen.verſic.circa.nume.21.f.320.T.16.
Habere rationem priuati ſui commodi. Ant. Corſet. de poteſt. reg 2.princ q.nu 3.f.129.T.16.
Immiſcere ſe rebus ſpiritualibus. Fran. Ponzi. Placent. de lamijs. ver.lamiarum.nu.3.f.350.T 11.P.2.
Permittere quod barbarica feritas deuaſtet dulcẽ Italiam. Mart. de Caraz Laudenſ de Princip.q.399.f.210.T. 16.
Permittere ludos inhoneſtæ voluntatis. idem ibidem.quæſt.156. fol.207 Tom.eodem.
Peruenire ad bellum,niſi præcedat. monitio. Mart. Laudenſ.de bello.q.37 fol.324.Tom.16.
Tollere ea,quæ alicui requiruntur iure ciuili, ratione tamen naturali munito.Robert.Lancellot.de attentat. 2. Par.cap. 4. nume. 403.fol.305.Tom.5.
Non dicitur proprie attentare: quia eſt ſupra ius Fran. Hercula.de attentat.c.5 nu.10.f.258.T.5.
Non eſt dominus,morum.And.Barbat.de Card.leg de lat.q.4.baſilic.nu.8.f.139.T.13.P.2.
Rerum ſingularium perſonarum,niſi quò ad protectionem, & iuriſdictionem Mart.de Caraz. Laudenſ. de Princip. quæſt. 47. fol.205.Tom.16.
Non eſt ſolutus lege Diuina,& Apoſtolica. Guliel. Duran. de modo ge.concil.cel.rub. 31.nume. 5.fol.177.T.13.P.1.
Non ligatur,legibus.Incert.Auct.de modo proceden.contra apoſtat.nu.19.fol.416.T.11.P.2.
Per diſpoſitionem legis poſitiuæ. Troyl. Maluit. de ſorti. 2. Par. nu.26.fol.401.T.11.P 2.
Non niſi ex cauſa poteſtatis plenitudine vti debet. Pet. de Bais in directo.electio.capitu.6.1.Par.nume. 19. folio 382. Tom. decimoquinto,Par.1.
Non obſeruando contractum cum ſubdito initum agit contra ius naturale.Nic.Feſtat.de æſtim.& collect.Par.5.capitu. 1.num.7. fol.194.Tom.12.

Princeps quid facere non poſſit.

*PRINCEPS non poteſt abſorbere ius creditoris.Alberic. a Roſ de ſtat.q.129.nu.5.fol.18.Tom.2.
Nõ poteſt accipere rem priuati, precio non ſoluto.Paris de Put.de ſindic.ver.fuit.nu.2.f.269.T.7.
Alienare ciuitatem inuitis ciuibus.Vdalric.Zaſ.de feud. Par.7.n. 57.fol.311.Tom.10.Par.1.
Auferre alicui ius quæſitum Franc.Sonsbech. ad vſus feudo. ver. docuimus.nu.59.f.169.vult dicere.153.T.10.P.2.
Item nec Papa.idem ibidem.
Bellum indicere ei,qui ſuperiorem recognoſcit, niſi prius ſupremo domino denunciet cauſas.Pet.Belli.de re milit.titu.5.Par.1. nu.6.fol.336.Tom.16.
Cogere ſubditum,aut vaſſallum ad ſeruiendum ſibi in bello, ſi ſit euidenter iniuſtum.Pet.Belli.de re milit.titul.2. 2.Par.princ. nu.7.fol.342.Tom.16.
Concedere licentias ad alienandum bona vinculata, etiam ſi vinculatio ſit facta Regali auctoritate Melch.Palaez in tract.maiorat.4 Par.nu.64.f.458.T.10.P.1.
Contra ius commune derogare probationibus forenſium. Pariſ. de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.8.nu.5.f.38.T.4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Contra ius Diuinum dispensare. Gregor. Magal. de securita. & saluocon. 1. Par. nu. 50. f. 233. T. 11. P. 1.

De plenitudine potestatis priuare vassallum feudo sine causa. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 17. 1. Par. f. 122. T. 17.

Derogare priuilegio concesso per pecuniam. Pet. Foller. de contract. censuar. nu. 15. f. 155. T. 6. P. 2.

Donare de rebus sui principatus, quando donatio esset magni præiudicij regno suo. Bon. de Curti. de nobilit. 3. Par. nume. 81. fol. 7. Tom. 16.

Etiam de plenitudine potestatis rescindere contractum propriũ. And. Alciat. de præsumptio præsumptio 8. nu. 6. f. 332. T. 4.

Facere legem, a qua non liceat sibi recedere. Bonicont. de appellatio. §. 1. nu. 1. fol. 47. T. 5.

Facere quod testis, qui reddit malam rationem, probet, vel testis, qui nõ videt, vel audit, probet. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 350. fol. 209. Tom. 16.

Ferre sententiam diffinitiuam. And. Barbat. de testi. verficu. illud. nu. 45. fol. 134. Tom. 4.

Grauare populos alienos propter suam necessitatem, & si de facto possit. Pet. Belli. de re milit. tit. 7. nu. 18. f. 344. T. 16.

In totum tollere iustitiam subditi. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 7. nu. 19. f. 324. T. 13. P. 1.

Infringere contractum, nisi ex causa. Mart. Laudens. de confed. pac. &c. q. 1. vbi ratio ponitur. f. 302. T. 16.

Iuri alteri quæsito ex contractu, vel aliter de iure gentium derogare. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. circa. nume. 33. fol. 121. Tom. 17.

Legitimare nasciturum, quia esset occasio delinquendi. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 103. f. 206. 16.

Præiudicare iuri quæsito, nisi ex certa scientia, & facta expressa mentione de illo iure. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 51. nu. 23. fol. 382. T. 5.

Quæ non decent. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. non omitto. nu. 9. fol. 124. Tom. 17.

Quempiam priuare dominio rei suæ. Pet. Foller. de contract. censua. ver. nunquid nu. 16. f. 155. T. 6. P. 2.

Regnum alteri legare, & priuare filiũ. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 380 f. 210. T. 16.

Item nec Ducatum ibidem.

Item nec Marchionatum. ibidem.

Reuocare donationem factam ecclesiæ de ciuitate Romana. idẽ ibidem. q. 445. f. 210. T. 16.

Reuocare licentiam cõcessam datam ad faciendum maioratum, quando est executioni mãdata. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 20 nu. 3. f. 362. T. 10. P. 1.

Sine causa auferre alicui dominium rerum suarum. Io. Crot. de testi 7. Par. nu. 23. f. 215. T. 4.

Sine peccato de regno, & territorio suo iudæos, & saracenos expellere, neque eis bona sua auferre, immo debet Papa eos tolerare, neque Papa debet præcipere, vel persuadere principibus, vt eos expellant, nisi Christianis immineat scandalum, vel periculum. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 9. fol. 204. Tom. decimosexto.

Statuere nisi præceptum diuinum fuerit limitatum, putà, quod quis possit contrahere cum matre. Guliel. Lerouil. de iusti, & iniusti. cap. 7. nu. 3. f. 376. T. 1.

Testari de dignitate sua, nisi tenor inuestitu. feudalis aliud significet. & monstruosi nõ succedunt in Regno. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 289. f. 208. T. 18.

Princeps quid tollere non possit.

*PRINCEPS non potest tollere ea, quæ habent subsistentiam a iure naturali. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 26. fol. 312. Tom. 13. Par. 1.

Et simile. nu. 58. fol. 313.

Tollere, ea, quæ sunt iuris naturalis. Mart. Ant. Cucch. de morato. præscriptio. versi. constitutio. nu. 350. f. 208. T. 17.

Illa, quę sunt de iure naturali. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 13. nu. 11. f. 255. T. 14.

Item neque ea, quæ sunt de iure gentium. ibidem.

Iudicis recusati except. quando recusetur iudex propter suspitionem; quia tollitur defensio. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 385. f. 210. T. 16.

Ius quæsitum, mediante iure ciuili sine causa, potest tamen tollere ius positiuum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. num. 38. fol. 152. Tom. 17.

Et quid de iure quæsito consuetudine idem ibidem. nu. 59.

Ius tertij sine causa in his, quę sunt iuris positiui. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. non omitto. nume. 24. f. 124. T. 17.

Iustitiam subditi in totum. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. artic. 7. nu. 19. & 20. f. 324. T. 13. P. 1.

Et declaratur ibidem.

Priuilegium in vim contractus transiens. Ant. Nicel. de glos. contrar. ver. concordare. nu. 482. f. 220. T. 18.

Non potest vassallum feudo priuare, nisi ex causa descendente ex culpa vasalli. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 8. num. 7. fol. 332. Tom. 4.

Princeps quid facere non præsumatur.

*PRINCEPS non præsumitur alicui velle concedere aquæ ductũ in præiudicium tertij. Marc. Ant. Cucch. de morato præscriptio. versi. constitutio. nu. 170. f. 205. T. 17.

Non præsumitur velle, auferre ius alterius. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 11. nu. 1. f. 333. T. 4.

Limitatur. num. 5. 6. 7. & 9. ibidem.

Præiudicare, quãdo sumus in dubijs, secus qñ sumus in claris. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 5. nu. 12. f. 449. Tom. 15. Par. secunda.

Statutis derogare, nisi de eis mentionem faciat. Ioan. de Gras. de rescript. apost versi. Pius num. 75. fol. 34. Tom. 3. Par. 2.

Item nec indultis ecclesiæ concessis. Idem ibidem.

Tollere ius tertij, nisi apposuerit clausulam, non obstante, & c. Mathæ. Brun. de cessio. bono. q. 28. princip. numero 5. fol. 202. Tom. 3. Par. secunda.

Non præsumitur vti plenitudine potestatis. M. Ant. Cucch. de morato. præscriptio. versiculo constitutio. nu. 179. folio 205. T. 17.

Vti plenitudine potestatis, quãdo actus ordinario iure valere aliquo modo potest. Paul. Leon. de subsitutio. substirutio. 6. num. 206. fol. 312. Tom. 8. Par. 1.

Princeps miscellaneè consideratur.

*PRINCEPS Non recusatur. Ioan. Ferar. de appellatio. cap. 9. num. 414. folio 85. Tom. 5.

Non se ingerit in pactis priuatorum. Hier. Garzo. de Laud. meri iuris. Par. 3. q. 5. num. 1. fol. 329. Tom. 3. Par. 1.

Non solum, sed & ciuitas statuere potest, & pœnam infligere, ne subditus cum hostibus communicet. Ioan. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 9. num. 28. fol. 314. Tom. 14.

Non tenetur seruare ordinem iudiciorũ. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 92. fol. 206. Tom. 16.

Non videtur confirmare actum nullum, nisi sciat vitium, & nullitatem. Melc. Palaez. in tract. maiorat. q. 2. num. 13. fol. 464. Tom. 10. Par. prima.

Non vult imponere legem, nisi subditis suis, Parisa Put. de reassumptio. instrum. rub. 8. num. 7. fol. 38. Tom. 4.

Nunquam censetur derogare iuri gentium, vbi nulla causa subest. M. Ant. Cucch. de morator. præscriptio. versi. constitutio. nume. 292. fol. 207. Tom. 17.

Nunquid legitimat spurios sine clausula derogatoria. Ant. de Rosell. de legitimatio. lib. 2. num. 46. fol. 86. Tom. 8. Par. secunda.

Obligatur ex suo cõtractu sicut priuatus. Iac. de S. Georg. de feud. versi. Princeps. num. 4. fol. 182. Tom. 10. Par. 1.

Occupatori violẽto ciuitatis, vel prouinciæ, non potest ipsam concedere. Nic. Boer. de seditio. versic. præsupono. numero 24. folio 95. Tom. 11. Par. 1.

Omnia facit cum consilio sapientum. Pat. Scal de consil. sapien. libro 1. cap. 22. fol. 336. Tom. 3 Par. 1.

Omnibus prodesse debet, & nemini nocere. Ioan. Redin. de maiest. Princip. versi. & hoc. num. 1. fol. 174. Tom. 16.

Qui iure ciuili testamenti factione carent, potest concedere facultatem testandi. Ioan. dilect. Duran. de arte testan. caurel. 9. nu. 3. fol. 111. Tom. 8. Par. 1.

Opponere potest electioni factæ de prælato sibi suspecto. Petr. de Baisi. in direct. electio. cap. 6. 1. Par. nume. 4. folio 382. T. 15. Par. 1.

Ornari debet legibus, sicut armis. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. lib. 3 cap. 1. num. 7. fol. 380. Tom. 1.

Pacis commodo alienat, quę alias non. Restaur. Castal. de Impera. q. 104. num. 9. fol. 74 Tom. 16.

Item in remunerationem. ibidem.

Pede mõtium dicitur vicarius perpetuus. Iac. de S. Georg. de feud. versi. Vicarius. num. 5. fol. 284. Tom. 10. Par. 1.

Per priuilegium, nec consuetudo, nec pietas excusat à peccato. Alberic. de Malet. Papien. cap. 6 num. 28. 172. Tom. 4.

Per priuilegium nũquam censetur velle præiudicare alicui. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. ca. 16. num. 6. fol. 231. Tom. 3. Par. 2.

Per procuratorem contrahit compaternitatem de consuetudine Marc. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 439. fol. 210. Tom. 16.

Per rescriptum modificãs pensionem, presumitur iusta causa motus. Ioã. Bapt. Caccialup. de pensio. q. 7. nu. 3. fol. 321. T. 15. P. 1.

Per suam constitutionem nõ videtur velle omnia iura peruertere. Par. de Put. de reassumptio. instrum. rub. 7. nu. 4. fol. 37. Tom. 4.

Per viam constitutionis generalis potest inducere vnum nouum casum alienationis. Guliel. Redoan. de reb. eccl. non alienan. q. 7. num. 16. fol. 483. Tom. 15. Par. 2.

Per viam legis condendæ, potest facere, vt ius quæsitum agnatis in feudo ex pacto, & prouid antiquo tollatur. Ioan. Thomas de Marin. de generibus & qualit. feud. tit. 1. de feud. lex pact. & prouid. antiq. num. 62. fol. 122. Tom. 10. Par. 1.

Pœnam parti applicabilem remittere potest Lud. Montal. de reprobat. sent. Pilati artic. 3. num. 34. fol. 15. Tom. 14.

Populum suum rebellem opprimere potest. Paris. à Put. de re milit. versic. duellum. num. 2. fol. 388. Tom. 16.

Portionem numeris illius, cui immunitatem concessit, vniuersitati deducere tenetur. Aegid. Thomat. de collect. ver. ne scienter. num. 14. fol. 142. Tom. 12.

Post monitionem canonicam excommunicabitur pro notorijs excessibus, quando non vult obedire Papæ, secus si Princeps esset minus seuerus, & iniurioſus quia tunc Papa, vel Vicarius summi Regis cognoscet etiam de nõ notorijs & inquiret. si sit infamia, vel sit accusatus. Mart. de Caraz. Laudens. de Princi. q. 395. folio 210. Tom. 16.

Item Rex. Idem ibidem.

Item Rex, ibidem.

Post, Regem tenet primum locũ. Pet. Calefat. de equestr. dignita. versic. cum superioribus. num. 106. fol. 31. Tom. 18.

Princeps quid miscellaneè possit.

*PRINCEPS potest alienare bona ciuitatis, sed non alius inferior. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 38. fol. 205. Tom. 16.

Potest

Source : BIU Cujas

Poteſt alienare rem regni ſui, quo ad vtile dominium. Melch. Palaez in tract. maiorat. limitatio. 6. nu. 4. f. 462. T. 10. P. 1.
Apponere conditionem in rem alterius. Matthe. de Afflict. de iure prothomiſ. ver. ſuper iſta. nu. 10. f. 3. T. 17.
Apponere conditionem ſui contractui, in cuius defectum non valeat contractus. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſi. nunquid. nu. 3. fol. 155. T. 6. P. 2.
Auferre dominium quæſitum de iure ciuili ſecundum aliquos. M. Ant. Cucch. de morat. præſcriptio. verſic. conſtitutio. nume. 296. fol. 207. Tom. 17.
Auferre Dominium ſententiæ quæſitum idem ibidem. nu. 297.
Caſſare vno verbo ſententias iudicum rectè latas. Paris. de Put. de ſindic. ver. reſtat. nu. 7. f. 310. T. 7.
Ciuitates magnas taliter reducere, vt aptius cuſtodiantur per pauços, putà faciendo caſtella, vel diuidendo ciuitatem, vel arctando. Mart. de Caraz Laudenſ. de princip. q. 455. f. 211. T. 16.
Cogere aliquem, vt conferat dignitatem alicui. Mart. Laudenſ. de dignita. q. 43. f. 1. Tom. 16.
Cogere ſuum officialem, vt abſit a prouincia. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 405. f. 210. T. 16.
Concedere alicui, vt ipſi ſoli liceat in certa parte maris piſcari. Baſt. Medices de venatio. &c. q 54. nu. vnico f. 403. T. 17.
Concedere ſaluum conductum, tam ciuiliter, quàm criminaliter abſque controuerſia. Gregor. Magal. de ſecurit. & ſaluocon. 1. P. nu. 45. fol. 233. T. 11. P. 1.
Confirmare proceſſum ex defectu iuris poſitiui nullum ſed tunc requiritur certa notitia, & ſcientia in ipſo confirmante. Baſt. Vant. de nullitat. ver hucusque nu. 24. f. 421. T. 4.
Contrahere cum aliquo de bonis damnatis de crimine læſæ maieſtatis. Hier. Gigas de crim. læſæ maieſtatis.
Corrigere ſuam ſententiam. Paris. de Put. de ſindic. ver. an dictũ. nu. 6. fol. 309. Tom. 7.
Creare comites Palatinos, cum poteſtate, quòd poſſint creare tabelliones, & illegitimos legitimare. Iac. de Sãcto Gimin. de feud. ver. ſed an. nu. 11. fol. 183. T. 10. P. 1.
Declarare actum per ſe fiendum non valere, niſi ſeruata certa forma. Ioan. de Selua de benefi. quæſtio. 14. Par. 3. nume. 34. fol. 78. Tom. 15. Par. 1.
Declarare verbum ambiguum, etiam in præiudicium tertij. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſicu. non omitto. nume. 18. folio 124. Tom. 17.
Derogare præſcriptioni cum clauſula non obſtante &c. ſed non inferior. Ioann. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 8. nume. 2. fol. 100. Tom. 17.
Derogare ſtatutis municipalibus. Aymo. Crauet. de antiq. temp. Par. 1. nu. 39 fol. 122. T. 17.
Diſtinguere ex cauſa ius naturale, vel diuinũ. Robert. Lancellot. de attentat. 1. Par. in præfatio. nu. 68. f. 288. T. 5.
Item limitare. idem ibidem.
Item declarare. idem ibidem.
Emere a ſubditis ſuis, quia non eſt dominus ſingulorum. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 88. f. 206. T. 16.
Eſſe iudex in cauſa propria, non autem inferior, qui ſuperiorem recognoſcit. Iac. de S. Gemi de feud. verſi. ſed an nume. 15. folio 183. Tom. 10. Par. 1.
Excommunicari a quocumque epiſcopo ſub cuius iuriſdictione exiſtat. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio. 61. folio 205. Tom. 16.
Poteſt facere, declarationem lite pendente. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 20. nu. 8. f. 332. T. 5.
Gratiam alteri colligenti, nec per hoc dicitur attentare cum illeſit ſupra ius Robert. Lancellot. de attentat. cap. 29. nume. 55. fol. 451. Tom. 5.
Ne ab initio attentata inducantur, putà per breue cum clauſula citra vitium ſpolij, & attentatorum. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 52. nu. 5. f. 382. T. 5.
Propter delictum ciuis, de iure forenſem. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 375. f. 209. T. 16.
Quòd exprimenda habeantur pro expreſſis. Nic. Boer. de poteſt. leg. a let. ver. de Throno. nu. 106. f. 149. T. 13. P. 2.
Vt factum pro non facto habeatur. Incert. Auct. de crim. læſæ maieſt. q. 2. nu. 6. fol. 26. T. 11. P. 1.
Poteſt imponere collectas vaſſallorum ſuorum hominibus, in cõmodum publicum, cum id tempus exegerit. Egid. Thomat. de collect. ver. ne ſcienter. nu. 8. f. 140. T. 12.
Indicere de nouo munus extraordinarium. Pet. Antibo. de muneri. §. 4. nu. 2. f. 39. T. 12.
Iudicare de facto proprio. Io. Lecirier. de primoge. queſt. 15. 1. lib. nu. 10. fol. 38. Tom. 10. Par. 1.
Iudicare inſpecta veritate. Cataldi. de Boncomp. de ſindic. verſi. quoniam. nu. 63. f. 354. T. 7.
Iudicare ſecundum veram, & iuſtam conſcientiam ſuam, licèt alij inferiores ſecundum allegata, & approbata. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 41. f. 205. T. 16.
Idicare ſecundum conſcientiam contra iuris communis regulas. Ant. Nicel. de gloſ. contrar. verſi. concordare. numero 488. folio 221. Tom. 18.
Legitimare illegitimos in præiudicium legitimorum. Guliel. Lerouil. de iuſti. & iniuſti. capitu. ſeptimo, numero quinto, folio 376. Tom. primo.
Opponere contra prælatum electum de ſuſpitione proditionis, & eam non admittere. Ioan. de Selua de benefi. queſt. 23. nu. 26. fol. 49. Tom. 15. Par. 1.
Opponere contra promotum ad dignitatem, quod non eſt de ſuo Regno, & eum de proditione allegare ſuſpectum. Io. de Selua de benefi. q. 26. nu. 3. f. 86. T. 15. P. 1.
Plebeium immunem, & exemptum facere, & illi cõcedere ius nobilitatis: non tamen poteſt eum verè, & eſſentialiter nobilem facere. Ioan. Arz. de nobilit. hiſp. &c. cap. 6. num. 4. fol. 228. T. 16.
Ponere cuſtodes ſuper cãpanile eccleſiæ, ſi ipſum campanile eccleſiæ habet fortilicium pro defenſione ſtatus Principis, nõ aliter. Mart Laudenſ. de Caſtella q. 30 fol. 378. Tom. 16.
Præiudicare tertio, quò ad ius quęrẽdum ſpe nõ approbata. And. Alciat de præſumptio. præſumptio. 11. num. 6. fol. 334. Tom. 4.
Procedere ad ſentẽtiam, ſine citatione ex cauſa apparenti, vel expreſſa. Damhou. de pupilla. patroc. cap. 8. numero 68. folio 364. Tom. 8. Par. ſecunda.
Remittere pœnam ex cauſa. Pariſ. de Put. de ſindic. verſi. an ſi. nu. 2 fol. 294. Tom. 7.
Reſtitui ad faciendum inuentarium abſquè vlla citatione. Phan. de Phanu. de inuent. 2. Par. num. 36. fol 272. Tom 8 Par. 2.
Reſtituere cõdemnatum ad audientiam cauſę non obſtante ſententia, tàm de iure, quàm de æquitate. Aymo. Crauet. de antiq. temp. Par. 1 num. 53. fol. 123. Tom. 17.
Reſtituere inſtantiam perẽptam. M. Ant. Cucch. de Mortat. præſcriptio. verſi. conſtitutio. num. 43. fol. 202. Tom. 17.

Princeps quid reuocare poſſit.

*PRINCEPS poteſt reuocare, attentata motu proprio, quamuis immediatè ipſius maieſtas nõ dicitur Cæſar. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 27 num. 57. fol. 444. Tom. 5.
Contractum cum eo initum, & conceſſionem per eum factam. Catal. de Boncomp. de poteſta. Papæ. verſi. his ita. num. 96. f. 28. Tom. 13. Par. 1.
Contractus cõtra prohibitionem legis factos. Ant. Nicell. de gloſ. contrar. verſi. concordare. num. 487. fol. 190. Tom. 18.
Exemptionem ratione ingratitudinis. Mart. Laudenſ. de fiſco. q. 140. fol. 4. Tom. 12.
Iuriſdictionales conceſſiones. Pet. Feder. de cõtract. cenſuar. verſ. nunquid. num. 24. fol. 155. Tom. 6. Par. ſecunda.
Licenriam conceſſam ad faciẽdum maioratum. Melch Palaez. in tract. maiorat. q. 20. num. 3. fol. 562. Tom. 10. Par. 1.
Priuilegium ex cauſa, etiam quãdo tranſit in cõtractum. Melch. Palaez. in contract. maiorat. numero 2. q. 20. fol. 362. Tom. 10. Par. prima.
Se opponere electioni epiſcopi. Arnulf. Roze. de iure regal. priuil. 43. num. 8 fol. 397 vult dicere. 381. Tom. 12.
Se opponere, ne detur ſibi epiſcopus ſuſpectus in ſuo Regno. Ioã. de Selua de benefi. q. 23. Par. 1. num. 3. fol. 48. Tom. 15. Par. 1.
Spurium legitimare de poteſtate abſoluta, vt ſuccedat etiam in præiudicium agnatorum. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. num. 38. fol. 184. Tom 11. Par. 1.
Supplere de plenitudine poteſtatis iure bellũ. Iac. de S. Gemin. de feud. verſi. ſed an. num. 4. fol. 182. Tom. 10. Par. 1.
Supplere defectum ſolemnitatis omiſſæ in teſtamento. Lud. Lana form. teſtamen. verſi. punctus. num. 70. fol. 184. Tom. 8. Par. 1.

Princeps quid tollere poſſit.

*PRINCEPS poteſt tollere actiones, etiã ſine cauſa alicui. Robert. Lancellot. de attent. limitatio. 52. num. 7. fol. 382. Tom. 5.
Poteſt tollere, ciuilem poſſeſſionem ex certa ſcientia. Robet. Lancellot. de attenta. 2. Par. cap. 4. num. 399. fol. 309. Tom. 5.
Conſuetudinem. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 1. Par. nu. 40. fol. 122. Tom. 17.
Ea, quæ ſunt inducta de iure ciuili, naturali tamẽ ratione dictante. Robert. Lancellot. de attentat. 1. Par. num. 66. fol. 288. T. 5.
Etiã ſine cauſa ea, quæ ſunt iure ciuili inducta. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. num. 33. fol. 300. Tom. 13. Par. 1.
Ius alij quæſitum ex ſua cõceſſione, aut priuilegio, dummodò nõ tranſierit in cõtractum abſquè iniuria etiam ſine cauſa. Aymo. Crauet. de antiq. temp. Par. 1. num. 54. fol. 123. Tom. 17.
Secus ſi tranſierit in contractum. Idem ibidem. num. 56.
Naturalem poſſeſſionem ex certa ſcientia. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. cap. 4. num. 399. fol. 309. Tom. 5.
Obligationem ciuilem. M. Ant. Cucch. de morator. præſcriptio. nnm. 9. fol. 201. Tom. 17.
Præſcriptionẽ de plenitudine poteſtatis. Aymo Crauet. de antiq. temp. 4. Par. num. 30. fol 152 Tom. 17.
Purgare attentata illa confirmando. Robert. Lãcellot. de attenta. 4. Par. cap. 4. num. 401. fol. 309 Tom. 5.
Rem iudicatam, Robert Lancellot. de attenta. 2. Par. ca. 4. nume. 308. fol. 309. Tum. 5.
Item, & ius ex ſententia proueniens. Idem ibidem.
Remedium cap. reintegranda. Robert Lancellot. Idem ibidem. num. 400.
Vitium attentatorum ex litis pendentia proueniens. Robert. Lãcellot. de attenta. 2. Par. cap. 4. num. 397. fol. 309. Tom. 5.
Vitium ſpolij, Idem ibidem. num. 399.
Poteſt tribuere facultatem teſtandi non habentibus. Lancellot. Gall. de ſtatu. q. 3. num. 5. fol 305. Tom 2.
Venire cõtra contractum ſuum in regalibus. Pet. Faler. de cõtrac. cenſuar. verſi. nunquid. num. 19. fol. 155. Tom. 6. Par. 2.

Princeps facere quid præſumatur circa diuerſas materias.

*PRINCEPS preſumitur circumuẽtus, quando ſub prętextu declarationis. vult tollere conceſſionem ſemel alteri factam. And. Alciat. de preſumptio. præſump. 11. num. 11. fol. 534. Tom. 4.

Preſumitur

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Præsumitur habere iustam semper, & legitimam. Guido. Papa. de præsumptio. versi. quia. num. 106. fol. 304. Tom. 4.

Iustitiæ plenus. Aymo Crauet. de antiq. temp. versic. non omitto. num. 14. fol. 124. Tom. 17.

Motus aliqua iusta causa. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 47. nu. 5. fol. 94. Tom. 5.

Motus iusta causa. intellige in ijs, quæ sunt iuris positiui, & in ijs, quæ sunt arbitraria Principi. And. Alciat. de præsumptio. præsump. 8. nu. 1. fol. 331. Tom. 4.

Omnia iura in scrinio pectoris habere. Bon. de Curtil. de nobilit. Par. 3. num. 183. fol. 11. Tom. 16.

Quòd iustè derogauit fideicommisso. Melch. Palaez. in trac. maiorat. limitatio. 6. num. 11. fol. 463. Tom. 10. Par. 1.

Quod vti voluerit potestatis plenitudine, quando actus ab eo factus in totum quò ad formam iuris peccaret, & hoc vt actus sustineatur. Sebast. Vant. de nullita. versi. vidimus. num. 26. fol. 378. Tom. quarto.

Rationabiliter rescribere. Gregor. Magal. de secuit. & saluocon. 1. Par. num. 18. fol. 232. Tom. 11. Par. 1.

Scire consuetudines multum vulgatas. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 37. fol. 205. Tom. 16.

Scire id, quod sui officiales sciunt. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. q. 4. num. 4. fol. 94. Tom. 17.

Scire vulgares consuetudines loci in quo resident. Ioan. de Selua. de benefi. q. 12. Par. 3. num. 96. fol. 74. Tom. 15. Par. 1.

Vti plenitudine potestatis, vt actus valeat. Melch. Palaez. in contract. maiorat. q. 15. num. 16. fol. 359. Tom. 10. Par. 1.

Princeps qualiter circa diuersa consideretur.

*PRINCEPS pro bonis suis an teneatur ad onera extraordinaria. Iul. Feret. de Gabell. vectig. il. &c. versi. tuto. nu. 526. fol. 93. T. 12.

Pro bono pacis potest adiudicare vni primogenito totam iurisdictionem. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 22. nu mero 6. folio 480. Tom. 10. Par. 1.

Pro notorijs criminibus potest excommunicari. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 29. fol. 205. Tom. 16.

Pro officio pecunias recipiens, non potest dantem destribuere. Petr. Rebuf. de nominatio. q. vlt. Princip. nume. 23. fol. 340. T. 15. Par. secunda.

Proferre potest sententiam sine scriptura. Mart. de Caraz. Laudēs. de Princip. q. 432. fol. 210. Tom. 16.

Profitetur pro legibus alligatum. Anto. Rossell. de indulg. numero 427. fol. 156. Tom. 14.

Prohibens molestationem de qua intelligatur. & molestari quando quis dicatur. Ioan. de Selua. de benefi. q. 13. Par. 3. numero 14. fol. 76. Tom. 15. Par. 1.

Promouendo inhabilem ex certa scientia secum dispensat. Gamb. de auct. leg. delat. lib. 10. num. 305. fol. 226. Tom. 13. Par. 2.

Propria constitutione non ligatur. Paris. à. Put. de reassumptio. instrum. rub. 7. num. 9. fol. 37. Tom. 4.

Propter scādalum plerumquè recedit à iure. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 238. fol. 208. Tom. 16.

Propter timorem reuelationis secretorum non tenetur admittere prælatum sibi suspectum. Hier. Giganf. de crim. læse Maiest. q. 21. num. 31. fol. 40. Tom. 11. Par. 1.

Pubes, vel comes Palatinus pubes potest legitimare, licèt sit minor. 17. annis. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 45. folio 205. Tom. 16.

Qualis esse debeat, docetur. Redin. de maiest. Princip. versic. maiestatem. num. 38. fol. 148. Tom. 16.

Qualiter possit declarare licentiam, quam cōcessit ad faciendum maioratum, & an parentibus licitum sit declarare maioratus semel factos. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 44. nume. 14. folio 385. Tom. 10. Par. 1.

Quando absque causa legis neruum relaxaret, nō dispensatio, sed dissipatio induceretur Pet. And. Gamb. de auct. leg. de Lat. li. 7. num. 50. fol. 303. Tom. 13. Par. secunda.

Actum facere dicatur de absoluta potestate. Lanfran. de Ariad. de dilatio. num. 15. fol. 102. Tom. 3. Par. secunda.

Capere possit res subditorum. Pet. Rebuff. de cong. portio. versic. cum ista. num. 134. fol. 246. Tom. 15. Par. secunda.

Censetur plenitudine potestatis vti. Ioā. de Royas. Sergēt. in epit. succes. cap. 23. num. 74. fol. 417. Tom. 8 Par. 1.

Concedit duo priuilegia, secundum intelligitur saluo primo, & saluo iure alterius. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. versic. in contrarium. num. 113. fol. 373. Tom. 13. Par. 1.

De facili à diri potest, consulendus est. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de Lat. lib. 10. num. 471. fol. 230. Tom. 13. Par. 2.

Diffidatur, omnes eius complices intelliguntur diffidati. Mart. Laudens. de confed. pact. & conuenr. Princip. q. 51. fol. 303. T. 16.

Excipit vnum casum, in quo voluit tertio præiudicare, ex tali exceptione declaratur intētio Principis, & ampliatur, quòd in alijs casibus nō exceptuatis voluit tertio præiudicare. Roland. à Vall. de dote q. 32. num. 8. fol. 364. Tom. 9.

Inducat metum. Vital. de Camba. de clauf. versi. de metu. num. 2. 2. fol. 425. Tom. 18.

Indicet bellum iustum cōtra subditos. Ioan. Lup. de bello, & bellator. §. si bene. num. 1. fol. 322. Tum. 16.

Iniustè inculpatur debet responsum dare aduersus omnem columniam innocentia præstat mihi securitatem. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q 417. fol. 210. Tom. 16.

Possit mutare disponentis voluntatem. Franc. Sarment. de eccles. iast. reddit. cap. 3. num. 1. fol. 389. Tom. 15. Par. 2.

Possit tollere ius alteri quæsitum. Hier. Giganf. de crim. læsæ. Maiest. q. 19. num. 3. fol. 83. Tom. 11. Par. 1.

Restituit in illo statu, & gradu, in quo antea erat, talis gratia trahitur etiam ad alienata. Mart. Laudens. de priuil. quęst. 58. folio tertio, Tom. 18.

Reuocat ad se causam, nullus inferior potest se intromittere, & quando dicitur reuocare. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 148. fol. 206. Tom. 16.

Sit adeundus, qui legem obscuram interpretetur. Albert. Bolo. de Iure, & equit. c. 35. nu. 1. f. 322. T. 1.

Quandoquè, fiscus dicitur. Ioan. Pyrrh. de magistr. Roman. 2. Par. nu. 3. fol. 203. T. 16.

Sè declarat in procedendo nolle a suis legibus declinare, & tunc solennitates iuris seruandę sunt. Sebast. Vant. de nullitat. versic. vidimus. nu. 12. fol. 378. T. 4.

Quare dicatur solutus legibus. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. princ. q. nu. 29. f. 113. T. 16.

Qui accepit ciuitatem sub protectione per pactum, debet etiam defendere cum armis. Mart. de Laudens. de confed. pac. & conuent. princip. q. 43. f. 303. T. 16.

Qui concessit castrum in feudum, potest ponere custodes in dicto castro timore guerræ Domino castri inuito. Mart. Laudens. de bello. quæst. 36. fol. 324. T. 16.

Qui contra ciuitatem obtinuit sententiam, videlicet iurisdictionē dictæ ciuitatis ad eum pertinere, non habet iurisdictionem cōtra singulos ciues, qui ex iure singulari, vel priuilegio se defendunt. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. quæstio. 191. fol. 207. Tom. decimosexto.

Qui facultatem condendi primogenita tribuit, semper excipere solet, vt propter hæresim, & lesæ maiestatis crimen ea publicari possint. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. de bonis hæreticorū nu. 266. f. 132. T. 11. P. 2.

Qui grauamina iniusta exigit a subditis, non præscribit, quia potius ex timore, quàm ex debito. Mart. Laudens. de fisco. quæst. 49. fol. 3. Tom. 12.

Qui habet potestatem absolutam, etiam de facto potest concedere literas tollentes exceptionem peremptoriam. Marc. Ant. Cucch. de morator. prescriptio. versicu. constitutio. nume. 247. folio 206. Tom. 17.

Qui omnimodam donauit iurisdictionem, merum etiam videtur voluisse concedere Imperium. Hier. Muscorn. de iurisdict. & Imper. nu. 25. fol. 17. T. 3. P. 2.

Quilibet in regno suo potest impedire, ne criminosi in regno suo prælaturam habeant. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 100. nu. 23. fol. 72. Tom. 16.

Quilibet potest bellum indicere, qui alium non recognoscit. Pet. Belli, de re milit. tit. 5. nu. 1. f. 335. T. 16.

Rebustus esse debet. Barthol. Cępol. de Impera. mili. deligen. ver. virtutis. nu. 10. f. 315. T. 16.

Quis dicatur. Bon. de Curti. de nobilit. 3. Par. nume. 216. folio vndecimo, Tom. 16.

Quo oleo iniungatur. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 19. nu. 4. fol. 41. Tom. 16.

Quoad vim directiuam lege arctatur. Mart. Laudens. de Cardin. q. 12. nu. 58. f. 59. T. 13. P. 2.

Quod donauit potest sine causæ auferre. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2 nu. 17. c. 15. f. 67. T. 15. P. 2.

Quòd habet auctoritatem apostolicam in relaxatione *iuramenti*, quomodo intelligatur. Marc. Ant. Cucch. de morat. præscriptio. ver. constitutio. nu. 63. f. 203. T. 17.

Quod in causa propria sibi ius dicat. *limitatio*. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. articu. 4. numero *139. folio 256* Tom. decimotertio, Par. prima.

Quòd non recognoscat *superiorem*, pluribus modis contingere potest. M. Ant. Cucch. de morat. prascriptio. versicu. constitutio. nu. 231. fol. 206. Tom. 17.

Quod populis prohibet, sibi licere non patiatur. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 31. numero 10. fol. 177. Tom. decimotertio, Par. prima.

Quòd viua ratio, & lex animata dicatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. libr. 10. numero 158. folio 225. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Quomodo dicatur habere omnia iura in scrinio *pectoris*. & cuius ętatis homines in consiliarios habere debeat. Thomas Acti. de lud. Scacch. quæstio. 6. princip. nu. 7. 9. & 19. folio 177. T. 7.

Præterita mutet. Lud. de Sard. de nat. lib. ac suc. eorum. quęst. 1. nu. 5. fol. 41. T. 8. P. 2.

Principatus iura vendere possit. Benedict. Boni. de censi. artic. 16. nu. 40. fol. 167. T. 6 P. 2.

Quot modis sumatur. Iac. de S. Georg. de feud. ver. princeps. nu. 1. fol. 182. Tom. 10. Par. 1.

Ratione nouę causę potest infringere contractum a se gestum. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 5. nume. 246. fol. 320. Tom. 13. Par. prima.

Ratione pacis potest auferre bona vnius, & dare alteri. idem ibidem. art. 2. nu. 11. fol. 309.

Item donare res priuatorum. ibidem.

Item remittere iniurias, & damna illata priuatis. ibidem.

Ratione publicę vtilitatis, si aliquem restituat, potest restituere etiā ad bona in alium translata. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 2. nu. 12. fol. 309. T. 13. P. 1.

Rationis, & ęquitatis author esse debet, tanquam membrorum cę terorum caput. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. non omittō. nu. 16. fol. 124. Tom. 17.

Recipientis aliquem honorificè debet mittere cum voce preconia. & clamatione, viuat talis. Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 132. f. 206. T. 16.

Regulariter vtitur iure communi, nisi in casibus a iure expressis.

Mart.

Source : BIU Cujas

Mart.de Caraz.Laud.de Princip.q.344.fol.209.Tom.16.
Rem alij donatam,vel conceſſam non poteſt alteri concedere etiã motu proprio, niſi dicat non obſtante tali conceſſione prima. Mart.de Caraz.Laudenſ. de Princip.quęſtione 346. folio 209. Tom.16.
Rem ſuam infeudando de nouo,legem,quam vult,dicere, poteſt. Incert.auct. de crim. læſæ maieſt.q.2.nume.3.fol.25. Tom.11. Par.prima.
Remittendo delictum non intelligitur remittere, niſi quantũ ſuæ curiæ tangit,non autem ius partis.Pariſ.de Put.de ſindic.nume. 12.fol 261.Tom.7.
Remittere nõ poteſt intereſſe partis. Melch.Palaez.in tract.maiora.4.Par.num.17.fol.455.Tom.11.Par.1.
Remittit tantum pœnas.Pariſ.de Put.de ſindic.verſic.an facta.nu. 2.& 3.fol.260.Tom.7.
Requiſitus, an debeat concedere licentiam pugnandi iu duello. Pariſ.à Pur.de re milit.verſi.an Rex.numero primo.folio 389. Tom.16.
Rerum naturam mutat in his, quæ ſunt iuris poſitiui, aut conſuetudinis, & de nihilo aliquid facit.Aymo. Crauet.de antiq. tẽp. Par.1.num.45.fol.123.Tom.17.
Reſcribens contra ius,ſi ſit certificatus de ipſo facto, videtur quò ad hoc illud ius tollere.Roberr.Lancellot.de attenta. limitatio. 19.num.6.fol.332.Tom.5.
Cum clauſula,non obſtante, poteſt iura alterius tollere, & diminuere.Mathę.Brun.de ceſſio. bono.q.28.num.4.folio 202.T.3. Par.ſecunda.
Nullo verbo in precibus cancellato, omnia in precibus contenta concedere videtur.Mathę Brun.de ceſſio.bono.q.9.num.9.fol. 195.Tom.3.Par.ſecunda.
Quod carceratus facta bonorũ ceſſione relaxetur, dicit illa ignominioſè remittere, quæ ex municipali diſpoſitione ſeruantur. Idem ibidem.queſt.6.Princip.numero 7.folio 194.Tom.tertio. Par.ſecunda.
Reſpondens conſultationi in corpore iuris inſertæ condit ius commune,non autem iuducit priuilegiũ in dubio. Mart.de Caraz. Laudenſ.de Princip.q.360.fol.209.Tom.16.
Reſtitutio quem ſuo priuilegio, facit eum verè ingenuum. Ant.de Roſel.de legitimatio.verſicu.cauſam. numero 8.fol.88.Tom.8. Par.ſecunda.
Reuocans id quod ſeruare renetur etiam motu proprio fingitur circumuentus,adeo quòd contrarium probari non poteſt. Reſtau.Caſtal.de Imperat.q.55.num.14.fol.56.Tom.16.
Reuocat exemptionem ratione ingratitudinis.Franc. Luca.de priuil.fiſci 1.Par. Princip.num.126.fol.9. Tom.12.
Priuilegium abſque cauſa,& fortius cum cauſa,& an id procedat in donatione.Melch.Palaez.in trac.maiorat.q.20.numero 1.fol. 372.Tom.10.Par.1.
Sciens,& tolerans conſentire cenſetur. Petr. Antibo.de muner.3. Par.princip num.54.fol.25.Tom.12.
Sribens de plenitudine poteſtatis, videtur velle derogare iuribus.M. Ant.Cucch. de Morat.præſcriptio.verſi.conſtitutio.nu. 267.fol.206.Tom.17.

Princeps ſecularis nec non in genere ſumptus variè accipitur, & operatur.

PRINCEPS ſecularis,an pro bonis ſubditorum poſſit imponere collectas.Iul.Feret.de Gabell.vectigal.&c.verſic.tuto.num.571. fol.94.Tom.12.
Secularis,an ſtatuere valeat ſub pœna, quòd animalia clericorum, vel eccleſiarum arceantur a ſuis & priuatorum paſcuis. Remig. de Gon.de charita. ſubſid.q.61.numero 60.folio 185. Tom.15. Par ſecunda.
Eccleſias,aut eccleſiaſticas perſonas priuilegiare non poteſt in eas iuriſdictionem exercendo, aut ius in eis prætendendo, etiam ſi indulgentias,& priuilegia concederet, ſecus ſi ex deuotione eas priuilegiaret.Ant.Roſell.de indulg.verſi.quod autem.nu.306. fol 154.Tom.14.
Etiam in crimine læſæ Maieſtatis non poteſt procedere contra clericum niſi ratione feudi,quod ab eo teneret. Hier. Giganſ.de Crim.læſæ.Maieſt.verſi.vidimus.numero 16.folio 49. Tom. 11. Par.1.
Non poteſt tollere, vel ſuſpendere eius effectum. Grego. Magal. de ſecurit.& ſaluo condu.1.Par. numero 48.folio 233.Tom.11. Par.1.
Poteſt compellere cardinales ad ingrediendum conclaue,vt obligent Pet.à Mont.de poteſt.Pontificis. verſic.poſtquam.numero 7.fol.145.Tom.13.Par.1.
Quo caſu poſſit violentiam gladij Papæ repellere per gladium ſuum.Card.Iacobat.de concil.lib.9.artic. 12.num.147.fol.348. Tom.13.Par.1.
Rem priuati alienare ex cauſa poteſt,idẽ in Papa. Guliel. Redoa. de rebus eccl.non alie.rub.18.num.119.& 121.folio 423.Tom. 15.Par.ſecunda.
Si de facto duellum concedat,per ptælatum,loci ratione peccati, prohiberi poteſt.And.Alciat.de ſingul.certam.verſicu. dirigat. num.9 fol.307.Tom.12.
Vſurpans ſibi auctoritatem expellendo epiſcopos, & etiam lege caueus abſquè Papæ auctoritate,oppugnat libertatem eccleſiaſticam,& eſt excommunicatus,& cum eo ceteri, qui vtuntur lege.Lęl Iorda.de Roma.Sed orig.cap.12.numero 6.fol.17.Tom. 13.Par.ſecunda.
Secundum conſcientiam contra iuris communis regulas iudicare poteſt.Ant.Nicel.de gloſ.contrar.verſi. concordare.nu.488.fol. 221.Tom.18.
Secundum conſcientiam poteſt iudicare,& de principum priuilegijs,& virtutibus.Fran.Luca.de priuil.fiſci.1.Par. princ.nu.139. fol.9.Tom.12.
Semper præſumitur reſcribere ſalua iuſtitia aliorum, nec cenſetur confirmare ſtatuta,aut peccandi anſam præbentia. Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſicu.non omitto.nu.15.f.124.T.17.
Si aliquid cęperit,non debet relinquere imperfectum.Card.Iacobat.de concil.lib.10.art.6.nu.4.f.355.T.13.P.1.
Si alienet immoderatè lędendo dignitatem principatus, poteſt alienatio reuocari. Mart. de Caraz. Laudenſ.de princip.quæſt. 82.fol.206.Tom.16.
Si aliquem iniuſtè banniuerit,vel diffidauerit, propter quod paſſus magnum damnum, vel perdidit ſua bona bannitus, tenebitur princeps dominus, & probabitur per iuramentum damnum.Mart.de Caraz.Laudenſ.de princip.quæſtio.75. fol.205. Tom.decimoſexto.
Si aufertius quæſitum, dicitur tyrannus. Pet. Foller. de contract. cenſuar.ver.nunquid.nu.17.f.155.T.6.P.1.
Si capitula ciuitatis producta coram ſe approbat in parte, cætera capitula videtur improbare. Mart. Laudenſ. de confed. pac. & conuent.princ.q.53.f.303.T.16.
Si caſſat generaliter priuilegia, non intelligitur caſſare priuilegia inſerta in corpore iuris communis. Mart. Laudenſ. de priuil. q. 87.fol.3.Tom.18.
Si cauſam ad ſe aduocauit, interim poſſeſſor nõ poteſt vti ſua poſſeſſione Robert.Lancellot.de attentat. declaratio. 4. nu. 35.fol. 338.Tom.5.
Si committat cauſam poteſtati,& eius curiæ,tantam poteſtatem, & iuriſdictionem habet poteſtas,quantam habet curia, niſi eſſet verbum diſtinctiuum vel aliter, per quod appareat de mente principis in contrarium Mart. de Caraz. Laud.de princip.q. 374.fol.209.Tom.16.
Si committat cuſtodiam Caſtri caſtellano,tenetur de violentia caſtellanus,ſi culpa caſtellani præceſſit violentiam,putà quia non habeat arma, vel victualia, proinde ex culpa ſui caſtellani fuit perditum caſtellum.Mart Laudenſ. de Caſtellan & caſtr.quæſt. 5.fol.278.Tom 16.
Officiali,vt ſe informet de aliquo, ſi malè informauit, non tenetur niſi gratia,falſum reſcribit.Mart.Laud. de official. domi.q. 3.fol.379.Tom.16.
Si concedat alicui bona,quæ debent applicari fiſco, non valet cõceſſæ niſi dicat non obſtante &c.Mart.Laudenſ. de fiſco.quæſt. 136.fol.4.Tom.12.
Si concedit alicui nobili propter paupertatem aliquos redditus, non tranſit ad hæredes, niſi in inſtrumento fiat mentio hæredum.Mart.de Caraz.Laud.de princip. quæſtio. 541. folio 212. Tom.decimoſexto.
Comiti facultatem legitimandi citatis,& non citatis,de quorum præiudicio agitur, an legiti matio nemine citato valeat. Mart Laudenſ. de legitimatio. verſicu. Augerius numero 123. folio 95.Tom.8.Par.2.
Caſtrum reſeruatis ſibi quibuſdam vaſſallis, quòd poſtea creuit, familiæ ſunt diſtinguendæ. Melch. Palaez. in tract. maiorat.q. 10.nu.13.fol.354.T.10.P.1.
Si conceſſerit iuriſdictionem ordinariam ad beneplacitum, nunquid talis iuriſdictio expiret per mortem principis ante aduentum ſucceſſoris.Paris.de Put.de ſindic.verſ.an officialis.num.6. fol.313.Tom.7.
Si condat legem contra conſanguineos clericorum, tale ſtatutum eſt nullum,tanquam factum contra dignitatem eccleſiaſticam. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio. 211. folio 207. Tom.decimoſexto.
Si confirmat ſtatuta ciuitatis, non intelligitur confirmare ſtatutum contra ipſum principem, vel contra libertatem eccleſiæ. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. quęſtio. 142. folio 206. Tom.decimoſexto.
Tranſactionem factam inter duas ciuitates,& pro bono pacis,pò teſt iniurias remittere.Melch.Palaez in tract.maiorat. Par. 4.q. 22.nu.10.f.480.T.10.P.1.
Si delegauit mihi omnes cauſas inter Titium,& Caium, non poſſum vnam ſubdelegare: quia non ſum delegatus vniuerſalis,ſed generalis.nam vniuerſalis habet omnem cognitionem reſpectu perſonarum,& cauſarum, putà ſi Princeps delegat omnes cauſas vertentes in tali caſtro.Mart.Lauden.de official.domi.queſt. 68.fol.279.Tom.16.
Si dicat in reſcripto, multorum relatione audiuimus talem delinquentem,non probant iſta verba.Mart.Lauden.de priuil.queſt. 85.vbi remiſſiuè.fol.3.T.18.
Si donat caſtrum cum omni iure, non intelligitur concedere iure Regalia,quæ habet in illo caſtro. Mart. de Caraz. Laudenſ.de princip.quæſt.105.fol.206.T.16.
Nanum,vel cantorem liberum alteri principi,non incidit in pœnã.Mart.de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio.113.folio 206. Tom.decimoſexto.
Officium filio contemplatione patris,tenetur conferre fratribus, & computare in legitima.Mart.de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſt.328.fol.209.T.16.
Si ex conceſſione aliqua pecunias acceperit,nec ipſe, nec ſucceſſores reuocare poſſunt Lud.Montal. de reprob. Sent. Pilau art.3. nu.37.fol.15.Tom.14.
Si eximit caſtra alicuius nobilis, intelligitur eximere ea, quæ ſunt ſua propria, & non communia cum alio.Pet.Sauter.de aſſecur. & ſponſ.mercat.3.Par.nu.59.f.352.T.6.P.1.

Si facit

Index Tractatuum.

Si facit aliquid de plenitudine poteſtatis, non intelligitur interdicere poſſeſſionem alicui. Mart. de Carat. Laudenſ. de princip. quæſt. 279 fol. 208. T. 16.

Si facit conceſſionem contra ſuam pronunciam tacitò de pronunciatione, non valet conceſſio. idem de priuileg. q. 23. f. 2. T. 18.

Si facit de legatum vniuerſalem, qui incepit vnam cauſam, mortis Principis non expirat delegatio, licèt ſecus in inferiore. Mart. de Caraz. Laudenſ. de Princip. q. 538. f. 212. T. 16.

Si facultatem concedat incapaci ad faciendum maioratum, illius incapacitatem videtur cum illis diſpenſare. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 2. nu. 25. f. 349. T. 10. P. 1.

Si ignorat impedimentum, & inhabilitatem, in dubio diſpenſaſſe, & habilitaſſe non præſumitur. Sebaſt. Vant. de nullita. verſ. poſtquam. nu. 56. f. 396. T. 4.

Si ingreditur principaliorem ciuitatem prouinciæ, cauſa appræhẽdendi poſſeſſionem prouinciæ, cum apparatu iuriſdictionali acquirit quaſi poſſeſſionem totius prouinciæ. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 277. f. 208. T. 16.

Si inſtituatur hæres vtitur iure communi quò ad ſolemnitatem teſtamenti. idem ibid. q. 349. f. 209. T. 16.

Si iracundia motus ſine cauſæ cognitione aliquid rationabile, vel crudeles vindictas mandauerit contra ſubditos, debet deferri executio vſque ad triginta dies, vt interim ceſſet iracundia Principis Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. quæſtio. 559. fol. 212. Tom. 16.

Si iudici concedit ius inquirẽdi de alieno delicto, de quo prius inquirere poterat, virtute priuilegij poterit procedere, fama non ſuccedente. Roland. a Valle. de dot. queſtio. vigeſima ſexta. nu. 7. fol. 361. Tom. 9.

Si mandaret contra aliquem fieri executionem alicuius ſententiæ capitalis, non erit illico parendum, quando apparet de Innocentia rei poſt ſententiam, ſed expectanda eſſet ſecunda iuſſio, & Principi reſcribendum. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 16. nu. 4. f. 42. vult. dicere. 52. T. 11. P. 1.

Si mandat contrarium iuri naturali, non eſt ei parendum, ſecus ſi iuri poſitiuo. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. queſt. 28. fol. 205. Tom. 16.

Legatum, non oritur actio mandati inter Principem, & mandatarium, quia titulus mandati non habet locum in publica perſona. Mart. Laudenſ. de legat. maxime princip. quæſtio. 20. folio 213. Tom. 16.

Subdito, vt cum ſua naui portet Sal, & cum alia naui portauerit cognoſcens eius nauem eſſe inſufficiẽtem, & incapacem, an excuſetur a pena. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. verſ. tuto. num. 123. fol. 82. T. 12.

Si mandauerit capitaneo armorum, vt vadat ad bellum, & capitaneus, vel miles amiſerit equos, & arma, tenetur Princeps, vel ciuitas emendare, quia mandatarius habet regreſſum ad damna, & expen. ſecus ſimiles, vel conductus eſſet conductus precio, vt hodie faciunt Principes, nam tunc non tenetur Princeps. Mart. Laudenſ. de bello. q. 6. f. 324. T. 16.

Si motu proprio ſcribat, vt aliquis morti tradatur, non eſt expectãda ſecunda iuſſio. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 16. num. 15. fol. 41. vult dicere. 53. T. 11. P. 1.

Si officium concedat vni, & in literis officij dicat, ſecundum ſalàrium conſuetum: ſi ſalarium officij retroactis temporibus fuit varium, intelligitur (ſecundum communem opinionem) prout habuit prædeceſſor. Rolan. a Valle. de dote. quæſtio. 88. num. 5. fol. 382. Tom. 9.

Si non procedat contra delinquentem, an contra eius filios procedere poſſit. Melch. Palaez. in contract. maiorat. nume. 76. f. 486. Tom. 10. P. 1.

Si priuilegium concedit mihi, & deſcendentibus, intelligitur etiã de fœminis non maritatis, ſeu viduis. Mart. Laudenſ. de priuil. q. 82. fol. 3. Tom. 18.

Si promiſit tractare aliquem ſibi colligatum, & confœderatum, vt alios ciues ſuos, faciendo legem ſpecialem contra eum, dicitur Princeps facere contra pactum. Mart. Laud. de confed. pac. & cõuen. Princ. q. 63. f. 303. T. 16.

Si publicè ſit hæreticus, non valet ſententia lata etiã inter ſuos ſubditos, quia actus publici ei ſunt interdicti. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. q. 98. f. 206. T. 16.

Si quem a muneribus realibus vellet liberare, quibus publicis neceſſitatibus ſuccurratur, ius commune in omnium prejudicium extingueret. Ægyd. Thomat. de collect. verſ. nobilitas. nume. 14. fol. 166. T. 12.

Si quem ſcienter deputet, vel deleget ad inſtar ſacrilegij eſt dubitare de habilitate ipſius delegati. Sebaſt. Vant. de nullita. verſic. poſtquam. nu. 55. f. 396. T. 4.

Si reſcripſerit, quòd ferentes arma torqueantur, nunquid mulier inuenta cum armis poterit torqueri. Paris de Put. de ſindic. verſ. mandauit. nu. 3. f. 326. T. 7.

Si reſtituat delinquentem, an trãsferatur in illum ipſo iure poſſeſſio. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. quinta. nume. 8. fol. 442. Tom. 10. P. 1.

In capacem propter delictum, & poſtea impetrat facultatem ad faciendum maioratum tacendo incapacitatem, an ſit impetratio ſubreptitia. Melc. Palaez. in tract. maiorat. queſtio. 2. num. 26. fol. 349. T. 10. P. 1.

Si ſemel delinquenti indulget, facinoroſo, & habenti inconſuetudine, parcere minime debet. Barthol. Teg. in tract. crimin. P. 18. nu. 9. fol. 22. T. 11. P. 1.

Si tibi vnum ex duobus, aut tribus conceſſerit, id eſt vnum, aut aliud alternatiuè, in manu tua erit electio. Benue. Strac. de aſſecur. verſi. Cicero. nu. 65. f. 362. T. 6. P. 1.

Si timore belli muniat caſtrum alicuius nobilis, non poteſt abeo expenſas illas repetere. Ioan. Garſi. Hiſp. de expen. & melioratio. c. 21. nu. 30. f. 330. T. 17.

Si vectigal concedat Titio, Titius non poteſt vendere ſine licentia Principis. Mart. de Caraz. Laudenſ. de Princip. quæſtio. 238. fol. 208. Tom. 16.

Sibi reſeruata alij concedere poteſt. Mart. Laudenſ. de legitimatio. verſ. Augerius. nu. 115. f. 95. T. 8. P. 2.

Sicuti non eſt dominus elementorum, item nec contractuum. Nico. Feſtat. de æſtim. & collect. P. 5. capitulo primo. nume. 9. fol. 194. Tom. 12.

Sine cauſa non poteſt tollere dominium alterius, ſecundum communem ſententiam. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. quæſt. 87. fol. 206. T. 16.

Sine citatione, an ſententiam ferre poſſit. Ant. Nicell. de gl. cõtrar. ver. concordare. nu. 236. f. 205. T. 18.

Sine iuſta cauſa exigens tributa, ſeu collectas peccat mortaliter. Ioan. Arz. de nobilita. Hiſpa. &c. capitulo tertio. nume. 13. fol. 215. Tom. 16.

Solo verbo poteſt quem creare doctorem. Iac. de S. Gemi. de feud. verſ. ſed an. nu. 7. f. 183. T. 10. P. 1.

Princeps ſolus quid faciat, & quibus ſit ſolutus, ad quæ teneatur, & quomodo miſcellaneè conſideretur.

*PRINCEPS ſolus caſſat cõdemnationes. Nic. Moron. de fide treu. & pac. q. 106. nu. 13. f. 434. T. 11. P. 1.

Solus cognoſcit de priuilegijs, vel eius ſupremi iudices ſpeciali tamen commiſſione poteſt quilibet cognoſcere. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. c. 3. nu. 2. f. 254. T. 16.

Concedere poteſt quòd cadauera rebellium extra ciuitatem ſepulta in ciuitatem reducantur. Hier. Gigans. de cri. læſæ maieſt. q. 34 nu. 6. f. 72. T. 11. P. 1.

Confert magnas dignitates. Mart. Lauden. de dignita. quæſt. 26. fol. 1. Tom. 16.

Delegare poteſt in cauſis criminalibus. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 3. num. 28. f. 108. T. 3. P. 2.

Dignitatem conferre poteſt. Paris a Put. de re milit. lib. 7. nu. 11. fol. 405. Tom. 16.

Eſt legibus ſolutus. Pet. Antibo. de muner. 3. P. princ. num. 30. fol. 24. Tom. 12.

Habet auctoritatem pecuniæ videndæ, non ciuitas, niſi ciuitas hæ beat regalia, vel non recognoſcat ſuperiorem. Mart. de Caraz. Laudenſ. de princip. q. 394. f. 210 T. 16.

Solus poteſt, dare facultatem deferendi arma. Ioan. Redin. de maieſt. Princ. 2. P. nu. 162. f. 153. T. 16.

Dignitatem conferre. Paris. a Put. de re milit. lib. 7. nume. 11. folio 405. Tom. 16.

Menſuras ponere. Ioan. Regnaud. de menſur. numero 1. folio 223. Tom. 12.

Nobilitatis priuilegia concedere. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. 4. P. princ. c. 1. nu. 1. f. 251. T. 16.

Solus vti debet veſtibus purpureis, & oloberis. Guliel. le Rouil. de iuſti. & iniuſti. c. 1. nu. 4. f. 380. T. 1.

Solutus dicitur eſſe legibus. Hiero. Muſcorn. de iuriſdic. ex Imper. verſi. quoniam. nu. 6. f. 16. T. 3 P. 2.

Spurium legitimare an poſſit. Anto. de Roſel. de legitimatio. lib 2. num 8. fol. 83. T. 8. P. 2.

Statuens aliquid obſeruari in omnibus cauſis, non intelligitur de ſe ipſo. Paris. de Put. de reaſſumptio. inſtrumen. rubr. 7. nume. 14. fol. 37. Tom. 4.

Statutis, & conſuetudinibus in dubio derogare non præſumitur. Ioan. de Graſſ. de reſcript. verſ. Pius. nu. 59. f. 33. T. 3. P. 2.

Sua facit omnia, in quibus ſuam impartitur auctoritatem. Io. Hier. Alban. de auct. Papæ. 2. P. nu. 75. f. 75. T. 15. P. 1.

Sua lege immunitati eccleſiæ non præiudicat. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. c. 12. nu. 5 f. 166. T. 3. P. 2.

Subditis ſuis munus imponere non poteſt, niſi primum ſui redditus pecuniam expenderit. Ægyd. Thomat. de collect. ver. ne ſciẽter. num. 6. fol. 140. T. 2.

Subdito ſine cauſa dominium de iure gentium ſibi quæſitum auferre non poteſt. Matthę. Brun. de ceſſio. bono. q. 3. princip. num. 19. fol. 181. T. 3. P. 2.

Subditus, an poſſit prouocari per Ducem ſubditum. Paris a Put. de re milit. ver. an Princeps. nu. 1. f. 409. T. 16.

Submittitur obligationi iuris naturalis. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. verſicu. ſed an contractui. nume. 18. fol. 478. Tom. 15. P. 2.

Suo tempore veſci debet ad reficiendum, non ad luxuriam, & beata terra ſi eius Rex eſt nobilis. Reſtaur. Caſtal. de Imper. q. 112. num. 3. fol. 88. T. 16.

Superior debet deponere tyrannos. Mart. Laudenſ. de confed. pac. & conuen. Princ. q. 13. f. 302. T. 16.

Poteſt concedere ſeparationem ſubditorum a iuriſdictione domini propter nimiam ſeuitiam domini. Mart. de Caraz. Laudẽ. de Princip. q. 451. f. 211. T. 16.

Supremus poteſt populo ſuo per ſuum priuilegium, & reſcriptum concedere libertatem. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. q. 2. 2. P. nu. 4. fol. 93. T. 17.

Supremus vaſallum feudo priuare nequit, niſi per ſententiam culpa conuicta Incert. auct. de crim. læſæ. maieſt. ver. & quidem. nu. 12. fol. 24. T. 11. P. 1.

Tenetur aliquando de facto defendere. Gaſpar. Caball. de euictio. verſ. emptori. nu. 24. f. 95. T. 6. P. 1.

Pietatis

Pietatis officio nos,& noſtra tueri Benedic.Boni.de cenſi. arti.16. nu. 40.f.167.T.6.P.2.
Pro toto regno ſuo die,noctuque laborare conſilijs,& laboribus. Guliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti.libro 3.in proem.nume.ſecundo,fol.380.T.1.
Reddere Deo rationem pro ſubditorum iniuria Paris. de Put. de ſindic.ver.ſindicatui.nu.1.f.227.T.7.
Reſarcire damna, quæ proueniunt ex cauſa prohibita venationi Sebaſt.Medices, de venatio.&c.nume.ſecundo, quæſt.19. folio. 400.Tom.17.
Sine nouo proceſſu exequi ſententiam inquiſitorum hæreticorũ. Mart.de Caraz.Lauden.de Princip.quæſtio.203. folio 207. Tomo decimoſexto.
Tertio non cenſetur præiudicaſſe.Nic.Feſtat.de æſtim. & collect. c.2.nu.79.f.186.T.12.
Tollendo exceptionem dilatoriam,non dicitur tollere ius. Cardi. Iacobat.de concil.lib.7.artic.1.nu.31.f.300.T.13.P.1.
Tollere non intelligitur priuilegium inſertum in corpore iuris in reſcripto cum clauſula,non obſtante aliquo alio priuilegio.Mart. Laudenſ.de priuil.q 40,f.20.T.18.
Poteſt quæ ſunt de iure ciuili. Ioan. de Royas Sergen.in epit.ſucceſ.c.23.nu.58.f.417.T.8 P.1.
Tollit primam conſtitutionem per ſecundam, licèt non exprimat. Boni.Cont.de appellatio.§.1.nu.1.f.47.T.5.
Tria debet habere maximè,tanquam Dei ſeruus, videlicet potentiam, ſapientiam, & diuinum cultum.Aymo.Crauet.de antiq. temp.ver.non omitto.nu.19.f.124.T.17.
Vaſallum poſt feloniam commiſſam, vt ſuæ curiæ parem vocans, an cenſeatur ei culpam remiſiſſe. incert.auct.de crim.leſæ maieſta.q.12.nu.2.f.33.T.11.P.1.
Vbi quid mandat de facto ſeruari,an ſit ſeruandum.Nico.Moron. de fid.treug.& pac.q.138.nu.31.f.445.T.11.P.1.
Vel alius habens iuriſdictionem in proprietate poteſt concedere ſaluoconductum.Mart.de Caraz.Laud. de princip.q.527. folio 212.Tom.16.
Vel alius ſi dat poteſtatem aliquid faciendi, non priuatiuè, ſed cumulatiuè dicitur dare.Phil.Prob. de iure Regal.quæſtio.40. fol. 402.Tom.12.
Vel communitas ſi mittat legatos ad alium Principem, vel cõmunitatem,& legati ſine eorum culpa amittant res, quas portarũt ſecum cauſa honoris ſui Principis,putà veſtes,vel argentaria,cõmunitas, vel Princeps tenetur emendare legatis. ſecus ſi portarunt res non cauſa legationis,ſed mercimonij.Mart.Lauden.de leg.maximè princip.q 6.f.213.T.16.
Vel epiſcopus exiſtens in mala fide præſcribit cõtra ſubditum priuilegiatum, ſi Princeps, vel epiſcopus habet ius commune pro ſe.Mart.de Caraz.Lauden.de Princip.q.151.f.206.T.16.
Vel eius ſenatus debet eligere doctores ad legendum, qui legant, vtiliter,non ad pompam,& quot debeant eſſe in qualibet facultate.Mart.de Caraz.Lauden.de Princip.quęſtio.337.fol.209.Tomo decimoſexto.
Vel Imperator an poſſit excommunicari ab epiſcopo, vel ſacerdote.Ioan.de Ligna.de cenſur.ecclesiaſt.§.21. numero 3. fol. 320. Tom.decimoquarto.
Vel Papæ an defenſiones tollere poſſint.Ant.Nicel.de gl. contrar. ver.concordare.nu.488.f.221.T.18.
Vel Papa an poſſint contra iuramentum diſpenſare. Pet.Foller.de contrac.cenſuar.ver.Nicolaus.nu.90.f.129.T.6.P.2.
Opinio Bal.
Opinio Bar.
Opinio.Ant.de Butr.
Opinio Do.Abb.
Opinio Salice.
Opinio Alexan.
Opinio Iaſo.
Opinio.Ioan.de Imo.
Opinio Roma.
Opinio Cornei.ibidem.
Vel priuata perſona non poteſt per conceſſionem temporalitatis factæ eccleſiæ,perſonam,vel bona clerici ſubijcere. Arnulf.Ruze.de iure regal.ver.2.nu.5.f.359.T.12.
Vel Reſpublica erga ſubiectos locum parentis tenet,& ideo poterunt remittere iniuriam ſuis ſubiectis factam Aſcan. Clemens. Amer.de patria poteſta.effect.8.numero tertio,fol.112. Tom.8. Par.ſecunda.
Vel Reſpublica quo caſu capere poſſint bona priuatorum.Melch. Palaez in tract.maiorat.4.Par.numero 16.quæſtio. prima, folio 455.T.11.P.1.
Vel Rex poteſt impedire,ne electus criminoſus,aut incapax in ſuo Regno prælaturam impetret. Io. de Selua de benefic.q.23.P.2. nu.64.f.50.T.15.P.1.
Vel Senatus ſi mandat poteſtati, vt talem cauſam deberet delegare,ſi a tali delegato appellaretur,deberet ad poteſtatem delegantem appellare.Ang.de Perigl.de ſuit.q.9.num.37.f.144.Tomo 8.Par.2.
Vel ſtatutum ſi diſponat,quod talis officialis non ſindicetur,intelligitur,niſi deliquerit,& de his,quæ ad eum peruenerunt.Mart. Lauden.de official.domi.q.82.f.280.T.16.
Vendens caſtrum,an & iuriſdictionem vendere cenſeatur. Iac. de San.Georg.de fend.nu.5.ver.de caſtro.f.190.T.10.P.1.
Venetus tanquam dignior in medio ſex conſiliariorum ſedere ſolet.Cępol.de Imperat.mil.diligen.nu.10.f.313.T.16.
Verbum multifariè ſumitur.Io.Redin.de maieſt.Princip.verſ.Imperator.nu.3.f.159.T.16.
Verus magis vult bonum Reipublicè,quam priuatum,& Princeps eſt imago Diuinæ Maieſtatis,qui non debet ſeruire in ſubditos, & finitimos, & debet iuſtè regere, aliàs Deus faciet amittere Regnum ſuum: nam ſcriptum eſt.transferetur Regnum de gente in gentem propter iniuſtitias.Mart. de Caraz.Laudẽ.de Princip.q.155.f.207.T.16.
Videtur tacitè mandare ſecretarijs, vt apponant clauſulas conſuetas.Melch.Palaez.in contrac.maiorat.quæſtio.67.nume.7.folio 406.T.10.P.1.
Viritim, vel vniuerſim dabat ciuitatem. Aſcan. Clemens. Amer. de patr.poteſta.verſicu.ius autem.numero 122.folio 137.Tomo octauo,Par.2.
Viuere debet ſecundum leges.Guliel.Duran.de modo ge.concil. cel.rub.3.nu.11.f.154.T.13.P.1.
Vltra petita iudicat,& poſt condemnationem abſoluit. Franc.Luca.de priuil.fiſci.1.P.Princ.nu.137.f.9.T.12.
Vnde dicatur.Io.a Capiſtr.de auct.Papæ.P.2.2.P.princ. num.173. fol.50.T.13.P.1.
Vnde,& quis dicatur.Guliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti.c.7.nume. primo,fol.376.T.1.& Nic.Boer.de ord.grad.vtr.for.2.Par.nu.2. fol.268.T.16.
Vnus eſt in Apibus, & grues vnam ſequuntur Michael. de Anin. de vnit.ouil & paſt.c.12.nu.7.f.32.T.13.P.2.
Vnus eſt in eccleſia Dei,quia illa ſchiſma non patitur.Hier. Alba. de poteſt.Papæ.1.P.nu.27.f.68.T.13.P.1.
Vnus in animalibus.idem ibid.nu.22.f.67.
Vnus ſupremus dandus in ſpiritualibus, quia principatuum multitudo mala eſt.Michael.de Anin.de vnit.ouil.& paſt.c.12.nu.6. fol.32.T.13.P.2.
Volens condere legem,quid conſiderare debeat.Melch. Vlcur.de Regim.mundi q.4.prin.nu.44.f.109.T.16.
Dare ſeruo libertatem, debet precium eius domino perſoluere. Paris a Put.de re mil.ver.officialis.nume. quarto,folio 421.Tomo decimoſexto.
Vt quis meritò dici poſſit,quæ requirantur.Iacob. de S. Georg.de feud.ver.Princeps.nu.4 fol.182.T.10.P.1.
Vtens clauſula de plenitudine poteſtatis,videtur exercere poteſtatem.M.Ant.Cucch.de morat.præſcriptio.ver.conſtitutio.num. 281.fol.206.T.17.
Plenitudine poteſtatis, an videatur eum voluiſſe ius alterius interuertere.Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver.non omitto.nu.40. fol.124.T.17.
Vti priuatus in contractibus conſideratur, & ſi contraueniat etiã motu proprio fingitur circumuentus.Nic.Feſtaſ.de æſtim. & collec.P.5.c.1.nu.4.f.194.T.12.
Vtitur iure communi in contractibus.Petr.Foller.de contrac.cenſuar.ver.nunquid.nu.26.f.155.T.6.P.2.
Vtitur iure priuati contrahendo. Ioan.Bap.de vſur.§.8.numero 7. fol.124.T.7.
Vtrum poſſit ſuper omnes ius cõſtituere.Vital.de Camba.de clauſul.ver.videamus.nu.17.f.433.T.18.
Vult actum ſuum carere omni malitia,& diminutione.Aym.Crauet.de antiq.temp.ver.non omitto. nu. decimoterſio, folio 124. Tom.decimoſeptimo.
Vult actus ſuos regulari a iuſtitia fori, & poſi.Anto. de pręt.de iuriſd.epiſc.defenſ.c.1.nu.22.f.363.T.13.P.2.

Principali variè conſiderari contingit.

*PRINCIPALE debet attendi.Pet. Foller.de contrac.cenſua. verſi. tenor.nu.5.f.121.T.6.P.2.
Derogatum in materia correctiua deſtruit eius conſecutionem. Anto.de Roſel.de legitimatio.ver.venio.numero 9.folio 79.Tomo 8.Par.2.
Dominatur acceſſorio,illudque, prout vult,ampliat, & reſtringit. Robert.Lancel. de attentat. cap.28. numero 112. folio 448. Tomo quinto.
Tactum debet attendi.Thomas Acti. de lud.Scacch.q.2.princip. nu.17.f.170.T.7.
Non recepit naturam ab acceſſorio.Stefan.de Federi. de interpretatio.iur.1.P.nu.70.f.212.T.1.
Quando non tenet,nec eius acceſſorium.Ange.de Peruſ. in addit. de reprob.teſti.nu.31.f.76.T.4.
Quando non valet,nec eius acceſſorium.Ioan.Monach. de defenſor.iur.ver.poſt tractatum.nu.2.f.124.T.3.P.2.
Vbi non tenet,nec eius acceſſorium.Ioan.Monach.de defenſo.iur. ver.ſi in dubio.nu.2.f.126.T.3.P.2.
Vel acceſſorium eſſe multipliciter intelligi poteſt.Stefan. de Federi.interpreta.iur.P.1.nu.61.f.211.T.1.
*PRINCIPALE factũ debet attendi.Thomas Act. de lud. Scacch. q.2.princ.nu.25.f.170.T.7.
* PRINCIPALES delicti aſperè,ac ſeuerè,puniẽdi ſunt.Iac.Nouel. ad defenſ.ver.his hactenus.nu.55.f.227.T.11.P.1.

Principali, verbum quomodo miſcellaneè conſideretur.

*PRINCIPALI conceſſo,an concedatur acceſſorium. Damaſ.de Broccar.memb.1.nu.24.f.507.T.18.
Deſtructo corruit etiam. quod ob principale conceditur. Aſcan. Clemens. Amer.de patr.poteſt.capitu.5 num.59.fol. 103. Tom. 8.Par.ſecunda.
Per viam præſcriptionis, cenſetur deſtructum, & acceſſorium. Aymo.Crauet.de antiq.temp.nu.69.f.153.T.17.
Liberato,an liberetur acceſſorium. Sebaſt. Medices. de acceptilatio.q.6.nu 3.f.401.T.6.P.2.
Orto,& demum ſublato,an eius acceſſorium ſublatum ſit. Stefan. de Federi.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

de Federi.de interpretatio.iur.Par.1.nu.66.f.211.T.1.
Posito,& accessorium in effectu iuris positum reputari. Pet. And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.nu.644.f.199.T.13.P.2.
Prohibito,vel concesso prohibitum, seu concessum accessorium esse censetur.Stefan.de Federi.de interpretatio. iur.1.Par.num. 60.fol.111.Tom.1.
Sublato cessant omnia accessoria. Io. Calderi.de interdict.eccles. versi.sed quid.nu. 59.f.328.T.14.Et.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie.rub.21.nu.81.fol.430.T.15.P. 2.
Non videtur tolli accessorium quò ad condemnationem expensarum in causa attentatorum per iudicem,etiam postquàm causa principalis fuit transactione sublata,faciendam.Robert.Lancellot.de attenta.c.31.nu.123.f.463.T.5.
Tollitur accessorium.Alberi.a Ros.de statu.q.72.nume.7.fol.77. Tom.2.Et Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest.quæst. 12.nume.8. fol.76.Tom.11.Par.1.

Principalis variè accipitur, atque operatur.

*PRINCIPALIS, ad quem negotium spectat,ad omnia conuenièdus est.Nic.Moron.de fide treug.& pac.quæst.151. nume.1.fol. 448.Tom.11.Par.1.
Aliter obligatur, quàm assecla, siue adhærens.Pet.Belli de re milit.tit.2.10.P.nu.15.f.366.T.16.
Causa si non est compromissibilis,an incidens, vel emergens debeat compromitti.M. Ant. Blanc. de compromis. inter coniun. q.4.nu.22.f.167.T.3.P.1.
Contractus,si est simulatus,an omnes clausulæ in eo insertæ simulatę præsumantur. Iac. Nouel.de iure prothomis.§.7. nume.71. fol.45.Tom.17.
Debitor prius discutiendus est, antequam fideiussor. Constant. Roger.de remed.possessor.nu.10.f.245.T.3.P.2.
Diuisio,debet esse bimembris.Franc.Paui.de offi.& potest.cap.sede vac.in prologo.nu.5.f.407.T.13.P.2.
Et procurator citari debent ad videndum publicare processum,& in causa conclusum esse.Iac.Gentil.de ord. iudic.ver.in iudicio. nu.26.fol.41.T.3.Par.1.
Quo casu non tenetur vltra vires.Laurent.de Rodulf. de vsur. nu. 25.quæst.65.fol.28.T.7.

Principaliter dictio quid importet.

*PRINCIPALITER, & vt principalem, qui se obligat pro alio, quomodo teneatur. Io. Dilect.Duran.de arte testan. cautel.30. nu.2.fol.131.Tom.8.Par.1.
Principales,& secundariò,verba, quomodo sint accipienda statuto dictante, quòd principales delinquentes grauius puniantur. Bald.Perus.de statu.versicu.principalis. nume. vnico. folio 138. Tom. secundo.
Vel quotupliciter in iure sumatur.Bald.Perus.de statu. versi.statuere.nu.7.fol.147.Tom.2.
*PRINCIPATV vacante,& superiorem non recognoscente, Papa succedit.Stefan. Aufrer.de potest.eccles.super.laycis. versi.nunc. nu.57.fol.300.Tom.16.

Principatum qualiter accipi contingat.

*PRINCIPATVM distribuere volens quid attendere debeat. Barthol.Cępol.de Impera.milit.deligen. versicu.diuitijs.nu. 2. fol. 314.Tom.16.
Occupare seditione,aut ambitu pernicioſum est.Thomas Acti.de Lud.Scacch.q.9.Princ.nu.58.f.185.T.7.

Principatus qualiter consideretur, & quid operetur.

*PRINCIPATVS debet in ecclesia Dei constitui, cui omnes pareant.Ioan.Hier.Alban.de potest. Papæ.1.Par.nume.28.fol.68. Tom.13.Par.1.
Multitudinem succedentium respuit. Ant. de Rosel. de legitimatio.ver.vltimo.nu.18.f.80.T.8.P.2.
Non sanguini,sed meritis debetur.Guliel. Duran. de modo ge.cõcil.cel.rub.3.nu.25.f.155.T.13.P.1.
Qualis Beato Petro per Christum commissus.Ant.Cors.de potest. Reg.5.& vlt.P.nu.36.f.142.T.16.
Quod datus fuerit Petro.Card.Iacobat.de concil.lib.10.versicu.in contrarium.nu.91.f.370.T.13.P.1.
Sanguini non deferendus, sed vitæ integritati. Hugo. de offi. quatuor prælat. versicu. sed aduertendum.numero 4.folio 291. Tom.13.Par.2.
Vbi defertur successione, vt est regula, nisi in Papa,& Imperatore princeps potest habere vnum hæredem in Bononia, & principatu,alium in pagania, & proprijs bonis. Mart. de Caraz. Lauden.de Princip.q.161.f.207.T.16.
*PRINCIPATVVM pluralitas in vno Regno non est admittenda. Ioan.de Selua de benefi.quæstio.5.Par.1.nume.17.fol.11.Tom. 15.Par.prima.

Principe,verbum in ablat.sumptum qualiter consideretur, & quid operetur.

*PRINCIPE duellum interrumpente, an teneatur prouocatus ad alium locum pugnaturus accedere. Paris.a Put.de re milit.ver. an si duo.nu.1.fol.392.T.16.
Ex potestatis plenitudine gratiam alicui faciente, non necessariò vocantur illi, quibus ex ea præiudicatur. Ioann. Bapt. Caccialu.de pensio.ecclesiast. quæstio. 24. numero quinto, folio 329. Tom.15.Par.1.
Excommunicato vasalli non tenẽtur obedire.Mart. de Caraz.Lauden.de Princip.q.149.f.206.T.16.
Mortuo (cui erat facta causæ relatio) non per hoc iudex potest relatione hac pendente,in causa procedere.Robert.Lancell.de attent.c.8.nu.10.f.342.T.5.
Nil melius resplendet,quàm recta fides.Io.Fran.Paui.de visitat.q. 7.2.P.nu.83.f.205.T.14.
Potior est ratio naturalis,& ciuilis,ea qua ipse ligatur. Aymo. Crauet.de antiquit.temp.1. Par. numero 46.folio 123. Tomo decimoseptimo.
Pristinæ naturæ restituente,duo consideranda.Ant. de Rosel.de legitimatio.ver.causa.num.10.fol.89.T.8.P.2.
Scienter aliquid faciente videtur conualidare personam inhabilẽ, vel aliam inhabilitatem.Ioan.le Cirier. de primoge.quæst.1.nume.14.f.70.T.10.P.1.
Victo parente, an possit victor petere expensas in præparamentis factas.Paris a Put.de re mil.vers. officialis.numero primo, folio 420.Tom.16.

Principem qualiter considerari contingat.

*PRINCIPEM ad iracundiam tardum esse oportet. Ioã.Redin.de maiest.Princ.ver.maximum.nu.1.f.172.T.16.
Æmulari oportet Dei potestatem quoad fieri potest.Aym. Crauet. de antiq.temp.ver.non omitto.nu.2.f.123.T.17.
Æquum esse omnibus in administratione iustitiæ. Ioan. Redin.de maiest Princ.ver.hoc.nu.1.f.170.T.16.
Bonos consiliarios habere potest Reipublicæ.Conra. Brun.de hæret.c.18.nu.1.f.307.T.11.P.2.
De iure præiudicare iuribus tertij,si de eius voluntate constet posse, admittimus.Nic.Festas.de æstim.& collec.c.2.num.92. folio 186.Tom.12.
Decet benigno aspectu,tàm personas,quàm causas,& negotia,eorumque decisiones tractare.Ioan.Redin.de maiest.Princ.versic. benignus.nu.7.fol.170.T.16.
Eadem,qua domesticum, obuolui ignorantia posse.Ioann.Maurit. Bolla de restitutio.in integ. capitul.79.numero 3.folio 128. Tom.quinto,
Esse iustum interfit,nec ne Reipublicæ.Michael. Vlcur. de regim. mundi.q.1.3.P.nu.14.f.125.T.16.
Ex rectitudine rationis agere debere,& non aliter.Doctores testantur. Nic. Festat. de æstim. & collect.capitul. 5. numero 58 folio 190. Tom. 12.
In aduersis firmum,& in prosperis cautum esse oportet.Ioan. Redin.de maiest.Princ.ver.magna.nu.1.f.174.T.16.
In dubio plenitudine potestatis non credi vti.Fran.Zoanet.de Roma.Imper.ver.bellum.nu.40.f.22.T.16.
In restitutionis negotio a priuato nihil ex sententia quorundam discrepare,vel differre.Ioan.Maurit.Bolla.de restitutio.in integ. cap.79.nu.2.fol.128.T.5.
Iniqua agere non est præsumendum.Lancel. Polit. de substitutio. partic.3.nu.4.f.230.T.8.P.1.
Largum,& beneficium esse debere.Io.Redin.de maiest.Prin.ver. largitas.nu.1.f.169 T.16.
Legibus obtemperare iustum est.Guliel.Duran.de modo ge. concil.cel.rub.31.nu.9.f.177.T.13.P.1.
Legibus oportet esse armatum.Ioan.Redin.de maiest.Prin.versic. legibus.nu.1.f.155.T.16.
Liberalem esse debere.Ioan.Redin.de maiest.Prin.ver. largitas.nume.1.f.169.T.16.
Magnanimum esse oportet.idem ibidem versi. magnanimum.nume.1.fol.168.
Mansuetum etiam esse decet.Ioan.Redin.de maiest.Prin. versicu. Principem.nu.1.f.170.T.16.
Maximè decet fides.Aymo.Crauet.de antiq.temp.versi. non omitto.nu.17.f.124.T.17.
Maximè decet iustitia.idem ibid.nu.20.
Meum a me sine causa auferre non posse.Pet.And.Gamb. de Auct. leg.de lat.lib.7.nu.359.f.208.T.13.P.2.
Non ligat consuetudo,nisi illa naturali ratione nitatur. Roc. Curt. de statut.sectio.8.nu. 51.f.374.T.2.
Nullum posse se eximere a potestate Imperatoris.Michael Vlcur. de regim.mundi.ver.ista nu.32.f.118.T.16.
Nullum subditum esse Papæ in temporalibus.Michael Vlcur.de regim.mundi.ver.ista.nu.69.f.120.T.16.
Omnem geniturę maculam abolere, & legitimatum ad omnia,& singula iura tam communia, quam locorum quorumcunque specialia restituere.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat. lib.7.nu. 362.f.208.T.13.P.2.
Oportet esse grauem.Io.Redin.de maiest.Princip. ver.grauis.nu.1. fol.168.Tom.16.
Esse seuerum, seuerus enim dicitur,quasi sequens veritatem, vel quasi satis verus.Ioan.Redin.de maiest.Princip.versicu.seuerus. nu.1.fol.168.Tom.16.
Secundum leges viuere decet, cum ex dignitate necessitatem beneuiuendi,non licentiam peccandi assequutus sit.Pet. And.Gãba.de auct.leg.de lat.lib.10.nu.383.f.229.T.13.P.2.
Summè decet prudentia.M.M.Rauaud.in Spec.iudic.nu.64.folio 86.Tom.3.Par.1.
Tertio præiudicium inferre non de facili censeri.Pet. And. Gamba.de auct.leg.de lat.libro septimo, numero 359.folio 208. Tomo 13.Par.2.

Tollendo

Source : BIU Cujas

Tollendo obstaculum personam habilitare ad id, quod ad alterũ peruenisset, si habilis non fuisset. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 7. nu. 371. f. 208. T. 13. P. 2.
Velle concedere ea, quæ concedere consueuit, præsumendum est. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. ver. illud. num. 137. folio 158. Tom. 13 Par. 2.
Voluisse actum nullum confirmare non præsumitur. Cornel. Benine. de paupert. & eius priuil. quæstio. octaua, nume. 32. folio 158. Tom. 18.
Vti plenitudine potestatis, an sufficiat, eo quòd sine ea non valeret actus Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. non omitto. nu. 42. fol. 124. Tom. 17.

Principes multipliciter circa diuersas materias considerantur, multiplicesq; eorum sunt effectus.

*PRINCIPES a Deo optimo sunt missi in terram, vt præmient bonos, & malos puniant: vnde si vnus se bene gesserit in officio, a Principe debet promoueri ad maius officium. Martin. de Caraz. Lauden. de ptrincip. q. 99. f. 206. T. 16.
A quibus Papa petit subsidium, an possint refricare in dubium, q; bellum non sit iustum. Bartho. Bellenc. de charitat. subsid q. 57. nu. 10. f. 157. T. 15. P. 2.
Abstinere debent a derogatione priuilegiorum, maximè vbi concessa fuerunt propter seruitia. Melch. Palaez. in cõtrac. maiorat. q. 26. nu. 6. f. 272. T. 10. P. 1.
Æquitatis, & iustitiæ sunt amatores. Io. Redin. de maiest. Princip. ver. hoc intelligo. nu. 2. f. 170. T. 16.
An duello inter se confligere possint. Franc. Sonsb. ad vsus feudo. Par. 15. nu. 90. f. 165. T. 10. P. 2.
An, & qui ex mera voluntate possint edictum de bello facere. Io. Lup. de bello, & venato. §. omnia. numero primo, folio 322. Tomo decimosexto.
An possint per sua statuta vsurpare ius fiscale, ita, vt bona publicata eis applicentur. Alberi. a Ros. de stat. q. 19. nu. 1. folio 57. T. 2.
Præfigere terminum Papæ, vel duobus contendentibus de Papatu, intra quem congregent concilium. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 7. nu. 1. f. 324. T. 13. P. 1.
Et quòd non possint hoc facere a numero secundo, vsque ad nume. 18 ibidem.
Et quòd possint a nu. 19. vsque ad nu. 26. ibid.
Opinio auctoris. nu. 70. ibid. fol. 326.
An sint excommunicandi pro alijs, quàm notorijs excessibus. Ioã. de Ligna. de censu. eccles. §. 21. numero tertio, folio 320. T. 14.
Ante oculos debent habere arma. Ioan. Redin. de maiest. Prin. ver. legibus. nu. 10. f. 155. T. 16.
Appellantur philosophiæ pleni. Io. Redin. de maiest. Princip. versi. legibus. nu. 10. fol. 155. T. 16.
Boni sequuntur meliorem, & saniorem partem sui consilij. Ioann. Redin. de maiest. Princip. verfic. ad rectam. numero 16. fol. 158. Tom. decimosexto.
Christiani, an se Papæ subijcere debeant. Io. a Capistr. de auct. Papæ. P. 2. 2. P. prin. nu. 13. f. 39. T. 13. P. 1.
In animum ducere debent, vt hæreses tollant. Iac. Simanc. de cathol. inst. nu. 3. f. 147. T. 11. P. 2.
Non debent permittere Saracenos publicè adorare Machometũ in terris Christianis suis, item nec debent dare auxilium infidelibus contra Christianos in bello, neque vt arma deferantur eis. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæstio. 163. folio 209. Tomo decimosexto.
Non possunt treugam, vel pacem facere cum infidelib. sine consensu Papæ. Gregor. Magal. de securit. & saluocon. 1. P. num. 43. fol. 233. T. 11. P. 1.
Quod possint expellere Iudeos, & infideles de eorum terris, & bona eorum auferre secundum vnam opinionem, sed amplecti tur contrariam opinionem, tanquam veriorem. Marq. de Sus. de Iudę. & alijs infid. c. 7. nu. 1. f. 34. T. 14.
Ciuitatum non possunt damnare ad mortem, nisi prius rescribat præses Principi. Mart. Lauden. de official. domi. quæstio. 43. fol. 279. Tom. 16.
Contra quos procedere debeant ad punitionem, & quomodo. Io. Lup. de confed. Princip. §. antequam. nu. 3, f. 305. T. 16.
Cum eorum officium in ecclesia defendenda consistat, tenentur armata manu hæreticos incorrigibiles expellere. Hier. Alban. de potest. Papæ. 3. P. nu. 8. f. 83. T. 13. P. 1.
Dantes licentiam volentibus, peccant. Iul. Ferret. Rauen. de duel. ver. duello. num. nu. 32. f. 310 T. 12.
De Regno contendentes, licitè certant. And. Alc. de sing. certam. c. 3. nu. 4. f. 293. T. 12.
Debent habere nutrices optimæ constitutioni. Io. Redin. de maie. Princ. ver. Imperator. nu 20. f. 159. T. 16.
Legere libros Illustrium virorum. idem ibidem nume. vigesimo tertio, folio 159.
Nutriri cibis optimi succi. Io. Redin. de maiest. Princ. ver. Imperator. nu. 21. f. 159. T. 16.
Vigilare in vsu loquendi ex Cicerone, ne immoderatè dicant. Io. Redin. de maiest. Princ. ver. Imperator. numero 25. folio 160. Tomo decimosexto.
Denegantes duellum, aliquem non grauant. Iul. Ferre. Rauen. de duel. ver. duellonam. nu. 38. f. 309. T. 12.
Dicuntur habere iura in scrinio pectoris, sed moderni iura ignorant. Io. Redin. de maiest. Princ. ver. legib. nu. 8. & 9. f. 155. T. 16.
Sacri. Stefan. Costa, de lud. §. 2. nu. 4. f. 162. T. 7.
Diligere debent pacem: nam Imperator Iustinianus habuit pacẽ cum Persis. Mart. Laud. de confed. pac. & conuen. Princ. quęstio. 37. f. 302. T. 16.
Duo si faciunt inuicem pacem cum pacto, quòd liceat vendicare impunè rumpentem pacem, non valet tale pactum, nisi quatenus de iure permissum sit vendicare. Mart. Lauden. de confede. pac. & conuen. prin. q. 58. f. 303. T. 16.
Esse tenẽtur in Dei gratia maiori, quàm sint inferiores ab illis. Iul. Ferret. de re naual. lib. decimoquarto, num. 11. & 12. fol. 352. Tomo duodecimo.
Et alij domini temporales electiones impedientes sunt excommunicati. Pet. de Bais in direct. electo. cap. 6. 1. Par. numero 15. folio 382. T. 15. Par. 1.
Et domini temporales, an inhibere possint subditis venari, aucupari, & piscari. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæstio. 67. nu. 1. fol. 97. Tom. 5.
Et Duces exercitus erant designandi, quorum exemplo, & doctrina firmarentur infirmiores. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 13. nu. 5. f. 33. T. 13. P. 2.
Et iudices seculares posse punire Iudęos, & paganos delinquẽtes. Ioan. Royas. de hæret. ver. ipsis. numero 564. folio 220. Tom. 11. Par. secunda.
Et magistratus tàm ecclesiastici, quàm seculares materia, & subiectum sunt earum seditionum, quas inferiores aduersus superiores concitant. Conrad. Brun. de sedit. cap. 19. num. 4. fol. 120. Tomo 11. Par. 1.
Et superiores maximam suorum curam habere debent, nam pro se, & pro peccatis populi tenentur reddere rationem. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ver. Imperatores. numero 4. folio 147. Tomo 11. Par. 2.
Etiam in minima quantitate, non possunt alienare bona Regni. Melch. Palaez in tract. maiorat. 4. Par. quæstio. 1. nume. 57. folio 457. T. 10. P. 1.
Ex administratione iustitiæ spolia ampla referunt. Ioan. Redin. de maiest. Prin. ver. Imperator. nu. 9. f. 159. T. 16.
Ex causa possunt imponere subsidia subditis suis, si mensa Principis non sufficit. Mart. Laudens. de fisco. quæstio. 62. folio 3. Tomo duodecimo.
Ex minima re campum concedere non debent. And. Alc. de singu. certam. c. 7. nu. 9. f. 294. T. 12.
Facientes inuicem treugam, vel confęderationem, tacitè videntur inter eos agere, quod post treugam, & cõfęderationem finitam sint in guerra. Mart. Laudens. de confęd. pac. & conuen. Princip. quæst. 9. fol. 302. T. 16.
Facilius mouetur ad dispensandum contra constitutionem nimis seueram, quàm contra minus seueram. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. ver. de trono. nu. 56. f. 146. T. 13. P. 2.
Hæretici grauius, quàm alij delinquunt, & ideo maiori supplicio sunt digni. Iac. Simane. de catho. instit. vers. Imperatores. nume. 12. fol 147. T. 11. P. 2.
Sunt durissimè puniendi, & omnes qui alios inficere possunt auctoritate sua Iac. Simanc. de cathol. inst. ver. Imperatores. num. 13. fol. 147. T. 11. P. 2.
Hortantur ad ludos prohibitos arcendum. Marq. de Sus. de celib. sacer. non abrog. c. 11. nu. 11. f. 122. T. 14.
Impedientes congregari concilium, qua pœna puniuntur, Card. Iacobat de concil. libro 4. articu. quinto, numero 4. folio 261. Tomo 13. Par. 1.
In legibus ferendis vti debet consilio suorum procerum. Michael Vicur. de regim. mundi 3. quæstio. princip. numero 10. fol. 127. Tom. decimosexto.
In suo armamento, diuersa arma habere debent, & eorum custos dicitur primicerius. Ioan. Redin. de maiest. Princ. versi. maiestatem. nu. 22. f. 148. T. 16.
Indignorum promotorum in causa existentes sibi ipsis attendant, rationem quippe Christo sunt reddituri, pro ecclesia, quã tuendam susceperunt. Pet. Bais. in direct. electio. c. 49. 3. P. nume. 26. fol. 405. T. 15. P. 1.
Inferiores, immunitatẽ concedentes ex causa vti ministri. leg. agũt. Nic. Festas. de æstim. & collec. c. 7. nume. vigesimo secundo, fol. 192. Tom. 12.
Qui dicantur, & quot modis excedant. Paris. de Put. de sindic. ver. dicendum. nu. 1. f. 231. T. 7.
Infideles, an licitè, & de iure dicantur habere iurisdictionẽ, & dominia terrarum, vbi ponuntur opi. contrariæ Imo. & Host. Marquar. de Sus. de Iudę. & alijs infid. ca. 6. numero 26. folio 48. Tomo decimoquarto.
Iustitiam in suis terris Principatum tenere, toto animo curare debent. M. M. Rauen. de spec. iudic. numero quarto, folio 84. Tomo. 3. Par. 1.
Laici, an adesse possint in electionibus episcoporum. Io. Bertachi. de epis. P. 3. nu. 76. f. 307. T. 13. P. 2.
Caueant a detentione clericorum, ne incidant in excommunicationem. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. q. 224. fol. 207. Tomo decimosexto.
Non possunt statuere circa res ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 3. nu. 7. f. 407. T. 15. P. 2.
Tenentur defendere Romanam Ecclesiam, & alias ecclesias, & si vocati non defendunt, possunt excommunicari. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. quæstio. 198. folio 207. Tomo decimosexto.
Laudantur ex affabilitate, atque adeundi facilitate. Thomas Acti. de lud. Scaccho. quæstio. septuma, princip. numero 72. folio 181. Tom. septimo.
Magni in concilio vbi sedebant. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 7. nu. 4. f. 209. T. 13. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Malè faciunt, qui percipiunt tributa a Iudeis, & concedunt eis priuilegium, vt mutuent sub vsuris in ciuitatibus suis, quia incidũt in pœnas. Mart. Laudens. de fisco, quæstio. 59. folio tertio, Tom. duodecimo.

Merentur nomen heroum. Ioan. Redin. de maiest. Princip. ver. Imperator. nu. 23. f. 159. T. 16.

Moderni iura ignorant. Ioan. Redin. de maiest. Princ. ver. legib. nume. 9. fol. 155. T. 16.

Multa concedentes, se parua concedere putant. Bon. de Curti. de nobilitat. Par. 5. nu. 25. f. 15. T. 16.

Multi erunt propter peccata populi. Io. de Royas Sergent. in epit. succes. c. 5. nu. 24. f. 397. T. 8. P. 1.

Non concedentes duellum, prudẽtissimè agunt. Iul. Ferre. de duel. ver. duellorum. nu. 38. f. 309. T. 12.

Non debent subditos in bello deserere proque ecclesiæ defensione commouetur. Io. a Capistr. in Spec. conscient. versi. restat vltimum. nu. 173. f. 359. T. 1.

Non possunt, alienare in totum, nec in parte bona Regni. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. P. quęstio. 1. numero 45. folio 457. Tomo 10. Par. 1.

Priuilegiare Saracenos, vel Iudęos in his, quæ sunt verecunda, & opprobriosa fidei Christianæ. Mart. Lauden. de priuil. quæstio. 55. fol. 3. T. 18.

Non prohibentes ludos, tenentur ad restitutionem. Marquar. de Sus. de celib. sacer. non abrog. capitu. vndecimo, nume. 8. folio folio 122. Tom. 14.

Non solum togatos, sed armatos consiliarios habere debent. qua in re laudatur Alexander, Seuerus, & M. Antoninus ex capitulino. Ioan. Redin. de maiest. Princ. versic. maiestatem. numero 28. fol. 148. Tom. 16.

Non sunt timor boni operis, sed mali. Pet. Bertr. de iurisdict. ecclesiast. & secula. quæstio. secunda, numero quinto, folio 409. Tomo duodecimo.

Nonnulli, licèt hodie obseruent, & malè, vt occupent de facto alienas ciuitates per psalmum, Cœlum Cœli domino, terram autẽ dedit filijs hominum, subaudiendo & illam occupanti, & quicquid calcauerit pes tuus, tuũ erit: tamen de iure non sic est, quia distincta sunt dominia, & Regna. Mart. de Caraz. Laud. de Princip. q. 46. f. 205. T. 16.

Omnes catholici pro Deo tenentur pugnare contra hostes Christianæ fidei. Iul. Ferret. de re naual. lib. decimoquarto, nume. 1. fol. 352. Tom. 12.

Omnes visitari possunt a Papa. Ioan. Fran. Paui. de visitatio. q. 3. 1. P. nu. 18. f. 181. T. 14.
Item Duces. ibidem.
Item Marchiones. ibidem.
Item Comites. ibidem.
Item Barones. ibidem.
Item omnes officiales. nu. 19.
Item populi. ibidem.
Item collegia. ibidem.
Item fraternitates. ibidem.
Item Iudei. nu. 20.
Item, & demum saraceni. ibidem.

Omnes in spiritualibus Pontifici subijciuntur. Fortu. Garzi. de vltfi. iu. ca. & ci. versicu. iustitiæ. numero 385. fol. 126. T. 1.

Papæ subijciuntur, quia habet in toto terrarum orbe temporalium, & spiritualium vniuersalem iurisdictionem, licèt temporalium non recipiat, nisi in certis territorijs. Card. Iacobat. de concil. libro septimo, articu. septimo, numero 50. folio 325. Tomo 13. Par. 1.
Et error est aliter credere. ibid. nu. 51. & 52.

Requisitos a Cæsare obedientiam illi præstare (si contumaces nõ obediant) peccare mortaliter. Franc. Zoanet. de Roma. Imper. ver. bellum. nu. 206. fol. 27. T. 16.
Item Reges. ibidem.
Item populos. ibidem.

Securitates præstare possunt. Greg. Magal. de securita. & saluoc. Par. 1. nu. 11. f. 232. T. 11. P. 1.

Periclitantem ecclesiam non debent destituere, nec manus adiutrices impiè abstinere. Hier. Alban. de potest. Papæ. 3. P. num. 11. fol. 83. T. 13 P. 1.

Perpetuum officium habentes, possunt in suo territorio statuta condere iuri communi derogantia. Nico, Boer. de Card. leg. de lat. ver. de trono. nu. 53. f. 146. T. 13. P. 2.

Pietate vti debent. Ioan. Redin. de maiest. Princ. versicu. nec enim, nu. 45. f. 173. T. 16.
Item misericordia.
Item, & clementia ibidem.

Pij, qui ecclesiæ Catholicæ fauerint, & impios persequuti fuerint, quomodo mercedem a Deo suscipiant. Iacob. Simanc. de cathol. instit. ver. Imperatores. numero quinto, folio 147. Tom. 11. Par. secunda.

Plures si fecerint inuicem colligationem de defendendo, vnus alterum sub certa pœna, non incurrunt pœnam, si faciunt quod possunt pro adiuuando offensum. Mart. Lauden. de confed. pac. & conuent. princ. q. 4. f. 302. T. 16.

Possunt vocari ad defensionem ecclesiæ. Marti. de Caraz. laudens. de Princip. q. 516. f. 211. T. 16.

Primum locum tenere post Reges intelligendum est de veris principibus, non de ijs, qui abusiuè &c. Petr. Calefa. de equestr. dignita. versi. cum superioribus. numero 145. fol. trigesimosecundo, Tom. 18.

Propter labores, non propter ambitionem conferre debent dignitates. Mart. Lauden. de dignita. q. 8. f. 1. T. 16.
Item propter merita ibidem.
Item propter virtutes ibidem.

Quando causa aliquando pugnam inchoari permittãt. Paris. a Put. de re milit. versi. post hæc. uum. 2. fal. 426. Tom. 16.

Qualiter salutentur. Nicol. Boer. de ord. grad. vtriusque fori, 2. Par. num. 48. fol. 272. Tom. 16.

Qui debitum honorem summo Pontifici non exhibent, grauissimas pœnas incurrunt, qui verò ecclesiæ suscipiunt defensionẽ, ꝑmia debẽt consequi. Hier. Alba. de potesta. Papæ. T. 13. P. 1. f. 66.

Qui iudicant terram, debent esse eruditi. Conrad. Brun. de hæret. cap. 9. num. 4. fol. 300. Tom. 11. Par. 2.

Qui leuant tributum a Iudæis. vel Christianis, qui tenent casanas ad vsuras exercendas in sua terra. an incurrant excommunicationem. Ambro. de Vigna. de vsur. versi. salubriter. nume. 237. fol. 64. Tom. 7.

Qui superiorem non habẽt, soluti sunt ab omni lege, quantum ad vim coactiuam, non directiuam, non debent voluntarius, non coactus eam implere. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. nu. 53. fol. 326. Tom. 13. Par. 1.

Dummodo nihil struant cõtra ius naturale, quod in nouo, & veteri testamento continetur. ibidem.

Quibus armis vti debent, dicendum proponitur. Io. Redin. de maiest. Princip. num. 138. fol. 152. Tom. 16.

Quid sint schedular. Magistrat. Ciuil. col. 2. in prin. in illis verbis vt ipse princeps. fol. 184. Tom. 16. Et Pet. Belli. de re milit. tit. 11. nu. 9. fol. 338. Tom. 16.

Qui fit vt naturaliter obligenter ex contractu. Ioan. Redin. de Maiest. Princ. versic. tantum. num, 19. fol. 161. Tom. 11.

Quòd natura liberum fuit seruum esse voluere. Benedict. Bon. de censi. art. 16. num. 40. fol. 167. Tom. 6. Par. 2.

Quoquè sunt fidei obligati. Ioan. Redin. de Maiest. Princip. versic. tantum. num. 18. fol. 161. Tom. 16.

Rationem reddere cogenrur Deo de ecclesia, quam tueri debent. Conra. Brun. de hæret. cap. 9. num. 3. fol. 300. Tom. 11. Par. 2.

Regni abusiuè dicuntur Principes. Pet. Calefat. de equestr, dignita. versi. cum superioribus. num. 116. fol. 31. Tom. 18,

Religiosissimi dicuntur duplici consideratione. prima religionis Christianæ, altera religione iuris. Ioan. Redin. de Maiest Princi. versi. princeps num. 1. fol. 166. Tom. 16.

Sacratissimi tandem dicuntur. Ioan. Redin. de Maiest. Princip. vers. principes. num. 42. fol. 167. Tom. 16.

Sanctissimi etiam dicuntur. Ioan. Redin. dc Maiest. Princip. versic. Principes num. 37. fol. 167. Tom. 16.

Se submittunt genibus sacerdotum. Restaur. Castal. de Imperat. q. 78. num. 5. fol. 24, Tom. 16.

Principes in plurali qualiter considerentur, & quid operentur.

*PRINCIPES seculares a Papa gladij potestatem habent. Ioan. Frã. Paui. de visitatio. q. 3. Par. 1. num. 16. fol. 181. Tom. 14.

Seculares, an interesse possint concilio generali. Ioan. de Selua de benefi. q. 23. par. 2. num. 7. fol. 48. Tom. 15. Par. 1.

An possint permittere Iudæis, vt mutuent sub vsuris. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. cap. 11. num. 11. fol. 37. Tom. 14.

An sint, & quando de corpore concilij. Restaur. Castal. de Imper. q. 97. num. 8. fol. 70. Tom. 16.

An habeant vocem diffinitiuam. idem ibidem.

Colligere nõ debent suã mansionem in monasterijs, nec in domibus Episcoporum. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 70. num. 36. fol. 172. Tom. 13. Par. 1.

Cum concedũt immunitates habitãtibus in aliquo loco, an hoc videantur facere respectu loci, vel hominum. Lud. Bolo. de indul. num. 18. fol. 142. Tom. 14.

Cum graui animarum suarum præiudicio aliena occupãt territoria. Hier. de Mont. de fi. reg. cap. 76. num. 2. fol. 52. Tom. 3. P. 2.

Ecclesiam defendere tenentur. Fran. Arias, de bello, & eius iusti. num. 143. fol. 332. Tom. 16.

Filij sunt ecclesiæ. & nõ præsules, & in his quæ ad religionẽ spectant discere potius, quàm docere debent, & multò minus præcipere. Hier. Alban. de poreſt. Papæ. Par. 2. nu. 220. fol. 80. Tom. 13. Par. 1.

Habere dicũtur iurisdictioni scismaticos, apostatas & hæreticos. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nume. 195. fol. 234. Tom. 13. Par. prima.

In cõcilijs conuenire nõ possunt, sed soli Antistites. Hier. Alban. de potest. Papæ. Par. 2. num. 219. fol. 80. Tom. 13. Par. 1.

In spiritualibus manus inijcere non debent. Hier. Alba. de potest. Papæ. 3. Par. num. 12. fol. 83. Tom. 13. Par. 1.

Nõ debent cõtrauenire electionibus canonicè factis. Per. de Baisi. in electio. elect. in proœm. numero secundo. folio 380. Tom. 15. Par. secunda.

Nõ possunt constituere legem in rebus ecclesiæ. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 4. num. 25. fol. 232. Tom. 14.

Nõ possunt ingerere se vacantibus ecclesijs, vt personas gratas habeant. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 70. num. 26. fol. 171. Tom. 13. Par. 1.

Quod in casu possint apponere manus ad congregãdum concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. artic. 1. nume. 149. folio 231. Tom. 13. Par. 1.

Tenentur ad defensionem ecclesiarum, & bonorum ecclesiæ. Mar. de Caraz. Lauden. de Princip. quæstione 140. folio 206. Tom. 16.

Seculi dominantur seculo, sed presbytero, vel clero subijciuntur. Ioan. a Capistr. de auct. Papę. 2. Par. 2. Par. princip. num. 37. folio 40. Tom. 13. Par. 1.

Seculi

Source : BIU Cujas

Seculi sunt Deo reddituri rationem, si non insurgunt totis viribus contra hæreticos. Conrad. Brun. de hæret. c. 15. numero 3. folio 305. Tom. 11. P. 2.
Seruire debent Deo in timore, & de hoc nonnulla exempla Regũ veteris, & noui testamenti. Conrad. Brun. de hæret. c. 9. nume. 6. fol. 300. T. 11. P. 2.
Seu domini Imperatores inferiores infeudare non possunt aliquẽ de villa in territorio alicuius ciuitatis. Nico. Boer. de custo. claui. ver. cum sepenumero. nu. 37. f. 283. T. 16.
Si Christiani facti sunt hæretici, subiecti, vasalli, & serui quoque liberi ab eorum dominis manet. Iac. Simanc. de cathol. inst. versi. Imperatores. nu. 11. f. 147. T. 11. P. 2.
Si iustitiam non seruauerint a Deo redarguentur. Ioan. Redin. de maiest. Princip. versic. Principes. num. decimoseptimo, folio 166. Tom. decimosexto.
Sine causa non possunt auferre dominia rerum, & an acquisitio rerum, & hæreditatum sit de iure gentium. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. 4. Par. num. decimoquarto, quæstio 1. folio 455. Tomo 10. Par. 1.
Soli gratis hospitia habere debent. Gondisal. villadie. de legat. q. 7. nu. 19. f. 261. T. 13. P. 2.
Solum Deum habent vltorem. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 7. nu. 31. f. 325. T. 3. P. 1.
Studeant obseruare hominum voluntates. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. quæstio. prima, numero 40. folio 456. Tomo 10. Par. prima.
Subalterni, qui dicantur Paris a Put. de re milit. versi. an Princeps nu. 4. f. 409. T. 16.
Sunt ministri Dei in terris, & omnis iurisdictio translata est in Papam. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. quæstio. 1. fol. 204. Tomo decimosexto.
Temporales, an possint super iuramento dispensare. Stefan. Aufrer. de potest. secul. super eccl. pers. regul. 4. nume. septimo, folio 294. Tom. 16.
Conantur auferre ecclesiæ iurisdictionem. Pet. Bertr. de orig. iurisdic. q. 3. nu. 16. f. 31. T. 3. P. 1.
Tenentur, custodire iustitiam in terra. Pet. Foller. de contract. censua. ver. Nicolaus. nu 222. f. 138. T. 6. P. 2.
Soluere prouisiones officialibus. idem ibid. nu. 223.

Principi quid conueniat, vel non, & qui eius sint effectus.

*PRINCIPI aliquid facienti de potestatis plenitudine nihil opponi potest. M. Ant. Cucch. de morato. præscrip. ver. constitutio. nume. 268. f. 206. T. 17.
An de causa credatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 87. nu. 3. fol. 403. T. 11. P. 1.
An liceat naues, & iumenta capere pro portando victum ad exercitum, & classem. Iul. Eerret. de gabel. vectigal. &c. ver. tuto. nu. 122. f. 82. T. 12.
An magis sit obediendum, quàm patri. Mart. de Caraz. Laudẽ. de princip. q. 430. nu. 210. T. 16.
An sit facienda mentio liberorum, quos quis habet, dum ab illo petitur licentia ad faciendum maioratum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 3. nu. 15. f. 351. T. 10. P. 1.
An sit licitum in donationibus per eum factis conditiones apponere. Melch Palaez. in tract. maiorat. q. 26. numero 5. folio 372. Tomo 10. Par. 1.
Asserenti vasallum ingratum, vel aliàs culpabilem, ut feudo priuetur, an sit credendum. Iac. de S. Georg. de feud. versi. & dicti. nu. 37. f. 223. T. 10. P. 1.
Attestanti per verba assertina de fama plenè creditur. Ioann. Crot. de testi. Par. 4. nu. 46. f. 209. T. 4.
Credendum est, seu de iure, seu de facto. M. Ant. Cucch. de morat. præscriptio. ver. constitutio. nu. 341. f. 206. T. 17.
Creditur in his quæ sunt iuris posituì. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 19. Par. 1. f. 122. T. 17.
Cum consilio suo creditur, aliàs secus. Mart. Laudens. de consiliar. princip. q 21. vbi remissiuè. f. 212. T. 16.
Cum eum bonum, & æquum reputamus, nulla fit iniuria. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. 2. Par. numero 18. folio 270. Tom. decimosexto.
De consilio procerum suorum bona ad se deuoluta crimine lęsæ maiestatis potest alteri concedere. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 11. nu. 4. f. 87. T. 11. P. 1.
Debet fieri intentio de his, quibus scitis, quamuis concessisset, difficilius tamen, quod procedit in gratiosis, & priuilegijs, nec sufficit in genere hæc exprimere. Melch. Palaez in trac. maiorat. q. 3. nu. 3. f. 349. T. 10. P. 1.
Est facienda certa relatio filiorum legitimorum, quos quis habet, vt legitimatio non sit subreptitia. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 3. nu. 5. f. 350. T. 10. P. 1.
Est facienda relatio de posthumo nascituro, vbi impetratur licẽtia ad faciendum maioratum. Melch. Palaez in trac. maiorat. q. 22. nu. 3. f. 362. T. 10. P. 1.
Etiam absque aliqua expressione causæ dispẽsare permissum. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. folio 227. Tom. decimotertio. Par. 1.
Ex consuetudine creditur etiam in facto proprio aliquid esse, ita testanti. M. Ant Cucch. de morat. præscriptio. versic. constitutio. numero 240. f. 206. T. 17.
Honor deferendus iuxta consuetudiuem temporis, vel præceptũ legis. Conrad. Brun. de seditio. capit. 7. numero 15. folio 106. Tomo 11. Par. 1.
Iniuriam facit, qui a se electum indignum asserit. Barthol. Cepol. de Imperat. milit. diligen. versi. circa hanc. numero octauo, folio 319. Tom. 16.
Maximè conuenit esse beneficium. Ioan. Redin. de maiest Princip. ver. largitas. numero 9. vbi inquit, quòd hinc dicitur beneficia principum latissimè esse interpretanda, traditque etiam qualiter hoc est intelligendum. f. 169 T. 16.
Non creditur in causa sciri vasalli. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati. artic 1. nu. 36. f. 15. T. 14.
Non est obediendum contra præcepta Dei. Pet. Belli. de re mil. ti. 2. nu. 2. f. 342. T. 16.
Non licet, alterare inuestituram in præiudicium iuris quæsiti. Melchio. Palaez in tract. maiorat. quæstio. 24. nume. 4. folio 370. Tomo 10. Par. 1.
Auferre ius ex testamento quæsitum. Melch. Palaez. in trac. maiorat. 2. P. nu. 55. f. 412. T. 10. P. 1.
Auferre rem nisi dato cambio. idem ibidem nume. sexagesimo, folio 412.
Derogare vinculis, & vacationibus maioratus. Melch. Palaez. in tract. maiorat. secunda Par. numero 46. folio 412. Tomo decimo, Par. prima.
Facere naturalem alicuius loci, qui non est, in præiudicium aliorum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 2. Par. numero 60. fol. 413. Tom. 10. Par. 1.
Reuocare priuilegium, quando est alicui ius quæsitum. Melchio. Palaez. in tract. maiorat. quæstio. 44. numero octauo, folio 385. Tom. 10. Par. 1.
Non obedire, ius diuinum odit. Hier. Garzo. de laud. meri iur. P. 3. q. 9. nu. 3. f. 329. T. 3. P. 1.
Nullus dicere poterit, cur ita facis Ioan Royas. Sergen. in epit. succes. c. 23. nu. 66. f. 417. T. 8. P. 1.
Permissum est ius diuinum in his, quæ ad articulum fidei non pertinent. Conrad. Brun. de hæret. cap. 17. numero 6. folio 306. Tomo 11. Par. 2.
Publicè excommunicato subditi non tenentur ad fidelitatem, sed Princeps potest implorare auxilium subditi, vel vasalli etiam excommunicati. Mart. de Caraz. Lauden. de Princip. quæst. 413. fol. 210. Tom. 16.
Quas leges tollere liceat. Constant. Roger. de leg. poten. P. 3. nu. 25 fol. 401. T. 1.
Quod placuit, legis habet vigorem. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. ver. restat. nu. 68. f. 354. T. 1.
Reseruata non transeunt in aliquem ex generali concessione. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiestat. quæstio. 16. numero quinto, folio 89. Tom. 11. P. 1.
Soli licet gratis hospitia extorquere. Bald. de Perus. de sindic. official. ver. obseruare. nu. 4. f. 225. T. 7.
Reseruatum est iuris solemnitates tollere. Gondisal. Villadie. de leg. q 8. nu. 27. f. 263. T. 13. P. 2.
Spectat recipere ad gratiam eius offensores. idem in restitutionẽ bonorum damnato. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 20. nume. 3. f. 70. T. 11. P. 1.
Supremo reseruata, non de facili concedi consueuisse, & id tãtum concessum intelligi, inquantum verba sonant. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 329. f. 207. T. 13. P. 2.
Vacanti ad bellum quando obediendum sit. Pet. Belli. de re mil. 2. Par. ti. 2. nu. 2. fol. 342. T. 16.

Principia miscellaneè considerata quid operentur, quotquè sint.

*PRINCIPIA cuiuscunque scientiæ cuiusmodi sint secundum Aristo. Ant. Mas. Galle. lib. 1. nu. 63. f. 171. T. 1.
Duo ponere hæreticum est. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. princ. quæst. numero 49. fol. 114. Tomo 16. & Ioan. a Capistra. de auct. Papæ. 2. Par. 2. Par. princip. nu. 39. fol 40. Tomo decimotertio, Par. 1.
Generalia diuina, quæ sint. Ioac. Hopper. Phris. de iuris art. tit. de principijs generalibus diuinis. fol. 84. Tom. 1.
Generandi, sunt principia corrumpendi. Troyl. Maluit. de canonizat. sancto. dub. 4. nu. 42. f. 103. T 14.
Iuris generalia externa quæ, & quot sint. Ioac. Hopper. Phris de iuris art. ti. de principijs generalibus externis. fol. 86. colum. secunda, Tom. primo.
Iuris. idem ibid. ti. de principijs iuris. fol. 83. col. 4.
Noscenda, vt sciamus quid rei. Nico. Moron. de fide treug. & pace q. 4. nu. 2. f. 418. T. 11. P. 1.
Particularia, quæ, & quot. Iac. Hopper. Phris. de iuris art. ti. de principijs particularibus. fol. 86. col. 4. T. 1.
Prima trahunt ad se posteriora non contra. Alberic. a Ros. de stat. q. 78. nu. 4. f. 79. T. 2.
Primaria quæ sint, & quot Iac. Hopper. Phris. de iuris art. ti. de vniuersalibus principijs. fol. 84. col. 1. Tomo 1. & Ioan. Coras. de iure ci. in art. redigen. c. 24. col. 3. circ. med. in illis verbis primaria. fol. 65. Tom. 1.
Quæ dicebantur. Ioan. Pyrrh. de magistr. Roma. 3. Par. num. 9. fol. 204. Tom. 16.
Quædam spectant causam efficientem. Ioan. Coras. de iur. ciui. in art. redigen. c. 26. col. 2. cir. fi. fol. 66. T. 1.
Quædam spectant finem. idem ibid.
Quædam spectant formam. idem ibid.
Quædam materiam. ibidem.
Rerum naturalia quot modis diuidantur. Ioac. Hopper Phris. de iuris art. ti. de generalibus principijs naturalibus. col. 3. in princ. fol. 85. Tom. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Secundaria iuris, quæ sint, & quot. idem ibidem ti. de vniuersalib. principijs col. 1. circa princip. folio 84. Tom. primo, & Ioan. Coras. de iure ciuil. in arte redig. capitu. 26. per tot. folio 65. & 66. Tomo primo.

Semper manent. Ioan. a Capistr. in Spec. conscientiæ. versi. Sceuola nu. 316. f. 340. T. 1.

Vniuersalia, quæ sint. Ioac. Hopper. Phris. de iur. art. tit. de vniuersal. principijs per tot. col. 1. f. 84. T. 1.

Principibus quid competat, vel non, & qualiter considerari contingat.

*PRINCIPIBVS, an liceat reuocare donationem terminorum. Melc. Palaez. in tract. quæstio. 26. nume. septimo, folio 373. Tomo 10. Par. 1.

Et ab ipsis missis obediendum. Hugo. de offi. quatuor prælat. ver. sed cum. nu. 1. f. 296. T. 13. P. 2.

In pupillari ætate existentibus dari tutores debent, per quos regãtur. Iac. de S. Gemi. de feud. ver. Carolus. numero 3. folio 179. Tomo 10. Par. 1.

Ita malis, sicut bonis ex præcepto Dei obediendum est. Conrad. Brun. de seditio. c. 8. nu. 1. f. 106 T. 11. P. 1.

Ius acquiritur ex præscriptione, accedente consensu populi Quintil. mandos. de inhibitio. quæstio. 77. numero sexto, folio 97. Tomo quinto.

Licitum esse amicos habere, & aliquos familiares, hoc est priuatos, idque omnium iure multis iuris, & maiorum exemplis demonstratur. Ioan. Redin. de maiest. princ. vers. aliquibus. nu. 7. & 25. fol. 171. & 172. T. 16.

Nescientibus regere principatum, & pacem, & iustitiam seruare, ad instantiam subditorum debet dari coadiutor a superiore, vel Papa Mart. de Caraz. Laudens. de princip. q. 162. folio 207. Tomo decimosexto.

Publicè excommunicatis officiales eius non possunt officium exercere. Mart. Laudens. de official. domi. q. 25. folio 379. vult dicere. 279. Tom. 16.

Principij, & principio hęc duo verba qualiter considerentur.

*PRINCIPII defectus dicitur carentia substantiæ, & ex eo corruit ædificium, & dicitur fundamentum super arena. Nic. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 4. numero 16. folio 418. Tomo 11. Par. prima.

*PRINCIPIO destructo, destruuntur, & ea, quæ post principium sunt. Bald. Perus. de statu. ver. bannitus. numero 12. folio 92. Tomo secundo.

Malo inchoata difficile est, vt bono peragantur exitu. Contra. Btu. de sedit. capitu. secundo, numero septimo, folio 140. Tom. vndecimo, Par. 1.

Malo inchoata, non præsumuntur bonum exitum sortiri. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 32. numero primo, folio 329. Tom. quarto.

Perfectissimo, quanto aliquid magis adhæret, tanto perfectius, & nobilius erit. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 12. nu. 2. fol. 32. T. 13. P. 2.

Qui gessit, conueniendus, deinde magistratus, tertiò tutor, qui nõ gessit. Damhou. de pupil. patroc. ver. quoniam. numero 28. folio 372. Tom. 8. P. 2.

*PRINCIPIORVM habitus est in intellectu semper rectus. Ioan. a Capistr. in Spec. conscient. ver. Sceuola. numero 308. folio 340. Tom. primo.

Principis varia consideratio, varijsque effectus.

*PRINCIPIS ad Deum non eadē est ratio, quæ est iudicis ad Principem. Michael Vlcu. de regim. mundi. 3. princ. quæst. nume. 9. fol. 127. Tom. 16.

Animus ad ignorata non trahitur. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 147. nu. 14. f. 447. T. 11. P. 1.

Assensus nunquid in ecclesiasticis sui territorij requiri debeat. Ioan. Iup. de liberta. eccles. quæstio. 13. numero 3. folio 9. Tomo 13. Par. 1.

Assertio de facto alieno inducit præsumptionem. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 1. P. nu. 14. f. 122. T. 17.

De facto alieno, quando probandi onus non transferat in aduersarium. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 1. Par. nu. decimoquinto, fol. 122. T. 17.

Præiudicat cum distinctione. Pet. Belli. de re mil. ti. 2. 10. Par. nu. 79. f. 369. T. 16.

Assertioni, an credatur si vasallum feudo priuet causa expressa, ea quidem concernente factum proprium principis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. P. 1. nu. 18. f. 122. T. 17.

An sit credendum in tertij præiudicium. Pet. Belli. de re mil. titu. 11. nu. 76. f. 368. T. 16.

Contra ius, vel in præiudicium iuris iam quæsiti non statur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 1. P. nu. 20. f. 122. T. 17.

In his, de quibus liberè statuere non potest, an aut quando creda tur. Aymo Crauet. de antiq. temp. 1. Par. numero 23. fol. 122. Tomo decimoseptimo.

Non credendum, quando in actu suo causam inserit, & exprimit idem ibid. nu. 34.

Non standum, etiam in facto proprio, quando agitur de præiudicio alterius in iure iam quæsito. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. ver. non omitto. nu. 22. folio 124. Tom. 17.

Statur in antiquis, etiam in præiudicium tertij. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. non omitto. nu. 25. f. 124. T. 17.

Et quid in non antiquis, ibid. nu. 26.

Super facto alieno, etiam in non antiquis creditur, vbi agitur de leui præiudicio. idem ibid. 1. Par. numero decimotertio, f 122.

Super facto proprio, ex quo eius pendet intentio, an credatur. distinguen. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. Par. 1. numero 16. folio 122. Tomo 17.

Super facto sui genitoris creditur in antiquis. idem ibidem nume. duodecimo.

Idemque iudicium de facto aliorum prædecessorum.

Super facto tertij in antiquis quando credatur. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. Par. prima, numero vndecimo, folio 122. Tomo decimoseptimo.

Auctoritas in peccatis non excusat. Gul. Duran. de modo ge. cõcil. cel. rub. 31. nu. 6. f. 177. T. 13. P. 1.

Auditorum quid sit. Schedular. magistrat. ciuil. titu. de auditorio principis &c. col. 2. circa med. in illis verbis nunc igitur. fol. 187. Tom. decimosexto.

Beneficium latè interpretatur contra Principem, sed contra tertiũ strictè. Mart. Laudens. de priuil. q. 7. f. 2. T. 18.

Quando strictè interpretandum, & si neminem lędat. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. libro 10. numero 212. folio 226. Tom. 13. Par. secunda.

Bona an, & quanto tempore præscribi possint. Aymo. Crauer. de antiq. tempo. versicu. absolutis. numero trigesimotertio, fol. 163. Tomo 17.

Clerici, & populi requisitio multum facit ad obtinendam a Papa dispensationem. Ioan. de Selua. de benefi. quæstio. 1. nu. 63. folio 32. Tom. 15. P. 1.

Coquus dignitatem habere dicitur. Bon. de Curt. de nobilit. 3. P. n. 156. f. 9. Tom. 16.

Comitatus quid sit. Schedul. Magistrat. ciuil. col. 2. cir. fi. in illis verbis quid sit. f. 187 T. 16.

Concessio, si aliàs nihil operaretur, nisi præiudicetur tertio, an censeatur velle tertio præiudicare. And. Alc. de præsump. præsump. 11. nu. 7. f. 334. T. 4.

Si habuerit clausulam etiam cum præiudicio tertij, tertio præiudicat in leuibus. And. Alc. de præsump. præsumptio. 11. num 7. fol. 334. T. 4.

Concessionem de bonis ad se deuolutis ex crimine lęsæ maiestatis apposita clausula, non obstante iure communi, valere. Hiero. Gigans. de crim. lęsæ maiest. quæstio. 11. numero 5. folio 87. Tomo 11. Par. 1.

Idem si Princeps dicta bona concedat alicui motu proprio. idē ibid. num. 6.

Sine alterius præiudicio intelligendam. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. lib. 6. de pensio. nume. 505. folio 197. Tom. decimotertio, Par. 2.

Principis consensus, consultatio, decretum, dispensatio, multaq; alia considerantur.

*PRINCIPIS consensus, cur in arrogatione requisitus. Ant de Rosel. de legitimario. lib. 2. de legitimatis principum clementia. nume. 45. f. 86. T. 8. P. 2.

Difficilis est. Octa. Simoncel. de decret. ti. 6. inspectio. 1. nume. 17. fol. 309. T. 6. P. 2.

Et plerunque impossibilis. ibidem.

In electionibus aliquod ius spirituale non tribuit, sed interuenit ne quid postea contra electum opponatur. Ioan. de Selua de benefi. q. 7. P. 1. nu. 30. f. 26. T. 15. P. 1.

In quibus electionibus & qualiter quæsitus. Io. Lup. de libert. eccles. q. 13. nu. 4. f. 9. T. 13. P. 1.

Nullum robur tribuit consuetudini, quæ est contra bonos mores. Pet. Rauen. de statut. sectio. 3. numero quadragesimoseptimo, fol. 385. Tom. 2.

Consultatio vim legis habet in legibus interpretandis. Io. Arz. de nobilit. Hispa. &c. c. 5. nu. 12 f. 257. T. 16.

Decretum ligare etiam ignorantes. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 4. nu. 49. f. 176. T. 13. P. 2.

Dicto non statur in crimine lęsæ maiestatis, quia in eius facultate esset aliquem priuare iure suo. sine causa Hiero. Gigans. de crimin. lęsæ maiesta. quæstio. decimanona, numero 6. folio 64. Tomo 11. Par. 1.

Dispensatio si iusta sit, vel iniusta, minus quærendum, nec inuestigandum. Pet. And. Gama. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 207. folio 226. T. 13. P. 2.

Dispositio potius iuris conseruationem, quàm derogationem interpretatur. Ioan. de Selua. de benefi. q. 11. P. 3. num. 43. folio 66. Tom. 15. P. 1.

Edicto nemo ligatur, nisi prius id promulgatum appareat. Ioan. Maurit. Bolla. de restitut. in integ. capitu. 91. numero 3. fol. 135. Tom. quinto.

Error ius facit. Hieron. Gigans. de crimin lęsæ maiest. quæstio. decimasexta, numero 9. fol. quadragesimosecundo, vult dicere. 52. Tom. 11. Par. 1.

Est pro ratione voluntas. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. c. 7. n. 5. fol. 376. Tom. 1.

Ex certa scientia, quod factum est, in dubium reuocari non debet. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 52. numero 41. folio 382. Tom. quinto.

Exemplis iudicandum est. Iacob. de Castel. de duel. c. 6. numero 2. fol. 289. Tom. 12.

Factum

Source : BIU Cujas

Factum ad commune ius, vbi interpretari, & referri potest, nũquã intelligitur dispensatum. Iac. de S. Georg. de feud. nume. 2. folio 182. Tom. 10. P. 1.
Factum dicitur fortuitus casus. Sebast. Medices de fortuit. casib. q. 13. nu. 9. f. 209. T. 7. idem ibid. q. 12. nu. 23. f. 224.
Facultas excepta videtur in quacunque dispositione. Melch. Palaez. in trac. maiorat. quæstio. 36. numero 7. folio 493. Tomo 10. Par. prima.
Testandi, sine præiudicio legitimæ intelligenda est. Ioan. Royas in epit. succes. capitu. vigesimonono, numero 47. folio 423. Tomo 8. Par. 1.
Gratia an possit per testes probari. Pet. Pech. de amortizat. bono. c. 26. nu. 5. f. 325. T. 11. P. 2.
Ante expeditionem literarum est informis. idem ibid. nu. 1. folio 325 Tom. 11 P. 2.
In potestate non est concedere, vt cuique qui velit credere possit. Conrad. Brun. de hæret. ca. 10. nu. 8. folio 301. Tomo vndecimo, Par. secunda.
Indulgentiam quamcunque, semper citra præiudicium tertij interpretandam esse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nume. 355 f. 228. T. 13. P. 2.
Interest diuites subditos habere. Bon. de Curti. de nobil. 3. P. num. 209. f. 11. T. 16.
Populos habere pacificos. Octa. Velpel. de treug. & pac. q. 3. nu. 11. f. 406. T. 11. P. 1.
Iura seruanda sunt, quando illis ipse reuerentiam præbet. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 3. numero 12. folio 154. Tomo 13. Par. 1.
Laici suprema auctoritas prorsus inabdicabilis. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. axio. 1. nu. 2. f. 113. T. 13. P. 1.
Lateri adhærens dignitatem habere dicitur. Nico. de Curt. de nobilit. 3. P. nu. 156. f. 9. T. 16.
Legitimatione primis natalibus spurius restituitur. Ioan. de Royas in epit. succes. capitu. 23. numero secundo, folio 416. Tom. octauo, Par. prima.
Liberalitas non debet iuri alieno esse detrimento. Paris a Put. de re milit. versicu. officialis. numero secundo, folio 420. Tomo decimosexto.
Liberalitatem pro causa dispensationis contra ius positiuum reputari, & habendam esse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 362. f. 228. T. 13 P. 2.
Locus dicitur esse in dignitate constitutus. Barthol. Cępol. de Imperat. milit. diligen. ver. ratione. numero decimosexto, folio 313. Tom. decimosexto.
Mali variæ appellationes. Ioan. Lecirier. de primogen. q. 4. 2. lib. numero 20. f. 46. T. 10 P. 1.
Mandato contra Deum obediendum non est. Ioan. de Selua de benefi. q. 8. P. 3. nu. 45. f. 61. T. 15. P. 1.
Mens, & voluntas, præsumitur legitima, licèt multoties ob importunitatem non concedenda concedat: & tunc non præsumitur pro eo, & clausula ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis &c. nihil probatur. Sebast. Vant. de nullitat. ver. postquam. nume. 58. f. 396. T. 4.
Misericordiæ, seu benignitati, vel gratiæ se submittens, debet per ipsum Principem benigne tractari. Iac. de S. Georg. de feud. ver. sed an. num. 6. f. 183. T. 10. P. 1.
Nuda facultas non sufficit ad iustificandam alienationem bonorum maioratus, nisi aliter de causis constet, & in hoc Principi non creditur. Melch. Palaez. in trac. maiorat. limitatio. 6. nu. 13. fol. 463. T. 10. P. 1.
Obedientia præferenda paternæ reuerentiæ. Hier. Garzo. de laud. meri iur. P. 3. q. 9. nu. 6. f. 329. T. 3. P. 1.
Officium est, vt idolatriam, & falsas doctrinas destruat. Conrad. Brun. de hæret. c. 8. nu. 15. f. 277. T. 11. P. 2.
Omnia esse, qualiter intelligendum. Ioã. le Cirier. de primoge. q. 7. 3. lib. nu. 5. f. 67. T. 10. P. 1.
Placitum, quando legis vigorem habeat. Pet. And. Gamb. de extensio. ver. insignis. nu. 38. f. 250. T. 18.
Plenitudini reseruata in generali concessione non comprehendi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. numero 360. folio 208. Tom. 13. P. 2.
Potestas circa ius positiuum tanta est, vt facta etiam ab eo, pro infectis haberi possint, quo ad omnem iuris effectum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. Par. prima, numero 38. folio 122. Tomo decimoseptimo.
In quo consistat. Ant. Corset. de potest. Reg. 2. q. princip. nume. 2. fol. 129. T. 16.
Præsentia infames non fruuntur. Thomas Acti. de ludo. Scacch. q. 2. prin. nu 17. f. 170. T. 7.
Priuilegia quæ sint. Iac. de S. Gemi. de feud. versic. sed an Princeps. nu. 2. f. 182. T. 10. P 1.
Priuilegium est, quòd licèt in permuta. feudi cum ecclesia requiratur vilitas ecclesiæ, tamen in Principe ex causa habet locũ permutatio, putà si ecclesia habet Castrum in confinibus hostium, pro cuius custodia fortè multum grauatur expen. & est fortissimum, vel conueniens Principi ad hostes donãdos, & paratus est Princeps ecclesiæ dare ęquiualens, aliàs magis expediens. Mart. Laudens. de priuil. q. 45. f. 2. T. 18.
Proprium est, iustitiam exercere. Bern. Comm. in lucer. inq. hæret. prauit. ver lamiarum. nu. 31. f. 352. T. 11. P. 2.
Liberaliter donare. Bon. de Curt. de nobilit. 5. P. nu. 17. f. 15. T. 16.
Quælibet lex, siue ordinatio præsumitur iusta, & ex causa rationabili facta, & non admittitur probatio in contrarium, item intantum, quod etiam si constaret de contrario adhuc esset ei obediẽdum. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. nu. 29. 30. & 31. folio 325. Tom. 13. P. 1.
Regalia sunt, quę ab inferiore non venduntur. Bapt. de S. Blas. de Correlati. ver. venio. nu. 20. f. 262. T. 18.
Rescripto legitimatus, successionis ex testamento, & ab intestato efficitur capax cum 25 ampliationibus. Ioan. Redin. Sergen. in epit. succes. cap. 23. nu. 1. f. 415. T. 8. P. 1.
Rescriptum, concedens dilationem ad soluendum valet. M. Ant. Cucch. de morator. prę scriptio. versicu. constitutio. nume. 14. fol. 201. Tom. 17.
Non est cum alterius iniuria exequendum. Fran. Ponz de lamijs. versi. lamiorum. nu. 32. f. 352. T. 11. P. 2.
Non valet, quòd non reddatur iustitia. Mart. Laudens. de priuil. quęst. 44. fol. 2. Tom. 18.
Perpetuum est. Restaur. Castal. de Imperat. quęst. 115. nu. 12. folio 90 Tom. 16.
Scientia specialis non requiritur ad inducendam consuetudinem. Rocch. Curti. de statu. sectio. 4. nu. 25. f. 360. T. 2.
Sedes quę sit. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. non omitto. nu. 18. fol. 124. Tom. 17.
Sententia capitalis, quam ira, seu furore ductus tulit in aliquem, non est statim exequutioni mandanda, sed differenda per triginta dies. Iac. de S. Gemi. de feud. ver. sed an Princeps. nume. 8. fol. 183. T. 10. P. 1.
Sententia est exequutioni mandanda, etiam si aduersus eam fuerit petita restitutto in integrum. Robert. Lancello. de attenta. capitu. 18. nu. 101. f. 402. T. 5.
In quibus casibus est necessaria in præscriptione, aut consuetudine, an sufficiat scientia eius procuratorum, seu officiariorum, & an eorum scientia Principi præiudicet. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. absolutis. nu. 23. & 24. f. 162. T. 17.
Sententia licèt iniquam tenetur inferior exequi. Martin. de Caraz. Laudens. de princip. q. 213. f. 207. T. 16.
Solius est aliquem priuare suo iure, & alteri præiudicare. Pet. de Perus. de vnio. eccles. c. 4. nu. 3. f. 237. T. 15. P. 1.
Studium esse debet, vt populus sibi subditus bene viuat. Fran. Ponci. de Lamijs ver. lamiarum. nu. 33. f. 352. T. 11. P. 2.
Successor quando possit reuocare alienationes. Benedic. Boni. de censi. artic. 16. nu. 40. f. 167. T. 6. P. 2.
Testimonium vbi non agitur de facto suo, est validius, & efficacius testimonio notarij Iac. de S. Georg. de feud. nu. 9. ver. sed an Princeps. f. 183. T. 10. P. 1.
Tolerantiam contra legem decretam habentem aliter nõ prodesse. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 10. nu. 186. folio 226. Tom. 13. Par. 2.
Tolerantiam operari, vt etiam lex ipsa obligatoria non sit. idẽ ibid. numero 175.
Verba ita sunt interpretanda, vt eius beneficium non sit inutile. Ioan. dilec. Duran. de arte testan. cautel. 18. nume. secundo, folio 119. Tom. 8. P. 1.
Verbis enunciatiuis, quando non credatur. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 64. nu. 4. f. 404. T. 10. P. 1.
Verbum debet esse firmius, quàm aliorum. Card. Iacob. de concil. lib. 7. artic. 5. nu. 60. f. 313. T. 13. P. 1.

Principis voluntas quid circa diuersa operetur.

*PRINCIPIS voluntas a ratione non regulata iniqua tantum constituit. And. Gamb. de extensio. ver. insignis. numero 39. fol. 250. Tom. decimooctauo.
Ad malum dicitur plenitudo tempestatis, non potestatis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versic. non omitto. numero quarto, folio 123. Tomo 17.
In his, quæ iuris positiui sunt in lege condenda attenditur: Petr. And. Gamb. de extensio. nu. 21. f. 249. T. 18.
Legis habet vigorem. Hier. Alban. de Cardin. f. 122. col. 3. circ. fi. in illis verbis Principis enim. T. 13. P. 2.
Pro ratione habetur. Leobin. Aurelia. de mandat. Apostol. versic. vetus. nu. 114. f. 229. T. 15. P. 1.
Talis esse præsumitur, qualis esse debet. Hier. Alban. de potest. Papæ. nu 145. 2. P. f. 77 T. 13. P. 1.
Vbi apparet, de illius potestate non est dubitandum. Rober. Lancellot. de attent. limitatio. 30. nu. 3. f. 373. T. 5.
Voluntatem quò ad ius positiuũ vim legis habere. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 364. f. 228. T. 13. P. 2.

Principium quàm variè considerari contingat circa multa.

*PRINCIPIVM, an finis debeat inspici remissiuè, & decisiuè. And. Alc. de præsumptio præsumptio. 32. nu. 2. f. 329. T. 4.
Capere non potest res ab eo momento, quo debet desinere. Io. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 39. nu. 1. f. 132. T. 8. P. 1.
Cuiusque rei attendendum. Paris a Put. de re mil. ver. finitum. nume. 3. f. 416. T. 16.
Eiusdemque pars potissima censetur. Amode. Iusti. de Castel. de sindic. nu. 1. f. 334. T. 7. & Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. ver. Scęuola. nu. 1. f. 325. T. 1.
Delicti in spolio, non continuatio inspicitur. Nico. Moro. de fide treug & pac. q 4. nu. 15. f 418. T. 11. P. 1.
Dicitur deesse principiati. idem ibid. nu. 13.
Est pars potissima cuiusque rei. Io. Zoc. de ieiu. nu. 2. vers. scire. fol. 160. T. 14. Alberi. a Ros. de statu. q. 41. nu. 5 f. 60. T. 2. idem ibid. q. 78. nu. 14. f. 80. T. 2 & Iac. de Are. de præcep. iudic. ver. conqueritur. nu. 4. f. 34. T. 3. P. 2.
Generis humani est ab vno homine. Io. a Capistr. de auct. Papæ. 2. Par. 2. P. princ. nu. 26 f. 39. T. 13. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Habet vim attractiuam.Franc.Solſo.in lucer.laudem.ver.nunc.nu me. 50.f.229.T.10.P.2.
In delictis attendi debet.Marc.Blanc.de indic.& tortu.ver.lex.nu. 297.f.275.T.11.P.1.
In iuris ſcientia ſpectandum.Benedic.Boni.de cenſi.nu.2. artic.1. fol.163.T.6.P.2.
Legis an potius attendendum,quàm finis.Alberic.a Roſ. de ſtatu. q.78.nu.5.f.79.T.2.
Litis (quo ad effectum attentatorum) oriri ſex modis.Rober.Lan cellot.de attentat.2.P.c.4.nu.9.f.301.T.5.
Malum difficile eſt bonum habere exitum. Nicol. Moron. de fide treug.& pac.q.4.nu.11.f.418.T.11.P.1.
Officij quomodo intelligatur in ſtatuto.Paris de Put.de ſindic.nu. vnico,col.3.f.302.T.7.
Oſtendit finem formalem.Nico.Moron. de fide treug. & pace.q. 188.nu.12.f.455.T.11.P.1.
Finem tàm formalem,quàm temporalem.idem ibid. q.4. nu.14. folio 418.
Primæ exiſtentiæ attendimus in conditionibus, & nõ curamus de eius ſucceſſu.Roland.a Valle de dote quæſtio.51.numero 3.fol. 372.Tomo 9.
Quando habet conſequentiam ad finem,idem iudicamus de prin cipio,quod de fine,vbi declaratur.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.111.nu.3.f.435.T.11.P.1.

Principum conſideratio miſcellaneè quæ ſit, & eius effectus.

*PRINCIPVM conceſſiones eluſorias reddi non opportere. Petr. And.Gamb.de auct.leg.de lat.libro 10.num.343.fol.228.Tom. 13.Par.ſecunda.
Conſiliarij non conſulunt principi duellum.And.Alc.de ſing.certam.ver.pontificum.nu.7.f.293.T.12.
Ædictis,quando ſubditi contradicere debeant.Quintil.Mandoſ. de inhibitio.q.67.nu.7.f.97.T.5.
Electorum imperij exẽptiones hic breuiter relata cernuntur.Conrad.Brun.de ſedit.c.7.nu.9.f.106.T.11.P.1.
Eſt dubiorum decreta immutabiliter manutenere. Conrad.Brun. de hæret.c.10.nu.7.f.301.T.10.P.2.
Gratiæ ſunt latæ interpretandæ.Barth. Tæg.in trac.de crim. Par.8. nu.28.f.14.T.11.P.1.
Mores,quales eſſe debent.Ant. de Roſel.de legitimat.tit.de cauſa finali &c.nu.31.f.81.T.8.P.2.
Mutationes ad mutandos populorum mores quantum valeant. Albert.Bolo.de l.iure & equit.capiru.vigeſimoſexto,numero 9, fol.315.T.1.
Præceptis an ſit parendum regulariter. Iul.Ferret.de Gabel.vectigal.&c.ver.tuto.nu.123.f.82.T.12.
Reſcriptis iura non tolli,idque extendi.Conſtant.Rog. de leg.potent.ver.pollicitus.nu.21.22.23.& 24.f.401.T.1.
Secularium poteſtas quanta ſit.Franc.Curt.de feud.q.2. nume.9. fol.58.Tom.10.P.2.
Venetorum nomina,& geſta. Iul. Ferret.de re naual.lib.12.nu. 29. & 109.f.348.& 349.T.12.

Prior quatenus reſpicit dignitates perſonarum religioſorum quid operetur.

*PRIOR capitulum ſede vacante, & abbatiſſa,an poſſint excommunicare.Ioan.de Ligna.de cenſur.eccleſiaſt.§. 22. nu.6. folio 320. Tom.decimoquarto.
Conuentualis eſt prælatus, & poteſt eſſe procurator ſine ſuperioris licentia.Io.Stafil.de gratiis expecta.&c.ver.tranſeo. num.10. fol.275.T.15.P.1.
Habet dignitatem.Io.Coraſ. de benefi.cap.3.num.4.fol.289.Tomo 15.Par.2.
Quam ætatem habere debeat.Leobin.Aurelia.de mandat.Apoſtol.ver.vetus.nu.1.f.220.T.15.P.1.
Curã animarum habens,quam ætatem habere debeat.idem ibid. num.1.& 6.
Exiſtens ſub Abbate exempto, poterit alienare cum conſenſu Abbatis.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.26. nume.7. folio 436.Tom.10.P.2.
Iuriſdictionem nullam habet in monachos.M. Ant.Marſil. de eccleſiaſt.reddit.rub.decimaquinta,nume.ſecundo,folio 347.Tomo 15.Par.2.
Manualis per mortem Abbatis, non cenſetur reuocatus.Petr.Rebuf.de pacifi. poſſeſſor.ver.regula.numero 302.folio 554.Tomo 15.Par.ſecunda.
Prædicatorum, nunquid præcedere debeat Archidiaconum.Nic. Boer.de ord.grad.vtriuſque fori.1.Par.nume. 23.folio 267.Tomo decimoſexto.
Prꝙficiendus,ſi ex ordine ſummi Pontificis infra menſem ſe debet conuentui præſentare, alioquin Abbas prouideat ſi propter peſtem,aut guerram non potuit infra menſem ſe præſentare, an excuſetur.Hiero.Preuidel.de peſte & eius priuil.verſ. ſi quis.nu. vnico,fol.182.T.18.
Qui curam animarum per alios facit, quam ætatẽ habere debeat. Leobin.Aurelia.de mandat. Apoſtol.ver.vetus.num.5.fol.220. Tom.15.P.1.
Relictus commiſſarius pro relictis pro anima,an poſſit diſponere, & aliquid in religionem, in qua eſt prior,peruenerit.Iac.de Are. de commiſſ.verſicu.quia.num. quadrageſimoprimo,folio 196. Tom.8.Par.1.

Prior inſpecto tempore qualiter conſideretur.

*PRIOR in tempore habens generalem hyppo.præfertur poſteriori etiam habenti ſpecialem.Anton.Negu. de pigno.& hypothe: memb.2.5.P.nu.14.f.227.T.6.P.1.
In tempore,potior,an ſit in iure.Iac.Nouel.de iure prothomiſ.ver. quod ſi fortè.nu.273.f.29.T.17.
Potior eſt in iure.Corn.Beninc. de paupert. & eius priuil.ſpecial. 6.in contrac.nu.24.f.160.T.18.
Priuatus præfertur fiſco in bonis quæſitis ante obligationem fiſci,ſed non poſtea.Ant.Negu.de pigno.& hypothe.2.memb.5. Par.nu.11.f.227.T.6.P.1.
Priore,eſt prior poſteriore.Signor.de Homod.vtrũ præf.Doc.&c. ver.quæſtio.nu.20.f.24.T.18.
Promotus locum priorem habere debet.Paui.de viſitatio.P.2.q.1. num.4.f.192.T.14.
Qui eſt in gradu potior,& prior eſt in ſucceſſione.Ioã. Cyntholtz. in arb.conſang.f.148.col.2.reg.7.T.9.
Quis loqui incipiat, cum plures ſapientes in vnum cõueniunt pro dando conſilio.Pat.Scal.de conſil.ſapien.lib.3.capitu.9.fol.343. Tom.3.Par.1.
Tempore eſt potior in iure.Maria.Soc.de oblatio.lib.11. nume.4. fol.129.T.14.Ioan.de Graſſ.de ſubſtantial.procurat.verſicu.hæc clauſula.numero 5.fol.374.Tom. 3.Par.prima,& Vital.de Camba.de clauſ.verſicu.clauſula & ſpecialiter.numero 35.folio 379. Tom.decimaoctauo.
In hypotheca potior eſt in iure, & multis caſibus ampliatur hæc regula.Ant. Negu.de pigno.& hypothe.nu.1.f.226.T.6 P.1.
Præfertur poſteriori etiam ſi ſit nouata ſua obligatio cum repetitione pignorum.Anto.Negu. de pigno.& hypothe.memb.2.5. Par.nu.13.f.227.T.6.P.1.
*PRIOR eccleſia prælati translati a quo tempore dicatur vacare. Ioan.Fran.Paui.de of.& poteſt.c. ſede vac.q.8.2.P.princ.nu.30. fol.427.T.13.P.2.
*PRIORA ſæpe a poſterioribus emendantur.Card. Iaco. de concil. lib.6.art.3.nu.14.f.283.T.13.P.1.
*PRIORATIO non poteſt fieri filio ſpurio. Frã.de Porcel.de duobus frat.4.prin.q.nu.2.f.184.T.6.P.1.
*PRIORATVM, & alia beneficia ſecularia ſimplicia, & de perſe ſtantia,quem ætatis ſuæ anno 14.conſequi,& retinere poſſe. Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.7.numero 427. folio 209. Tomo 3.Par.2.
Monaſterium, & regularem exercere non poteſt, qui non eſt in illo ordine expreſsè profeſſus.Chriſto.Roffi.de benefi.c.2.nu.19. fol.249.T.15.P.2.
Regularem epiſcopus an, & quando poſſit vnire alteri prioratui regulari Pet.de Peruſ.de vnit.eccleſ.c.4.nu.28.f.238.T.15.P.1.
Secularem ſeptennì demandari poſſe.Chriſtoph.Roffi. de benefi. c.2.nu.20.f.249.T.15.P.2.

Prioratus in ſing.conſideratus quid operetur.

*PRIORATVS an requirat qualificationem.Petr.Rebuf.de nominat.q.16.nu.17.f.329.T.15.P.2.
Conuentualis qui,& qualis ſit.Ioan. Coraſ.de benefi.c.3.nume.8. fol.293.T.15.P.2.
Dignitas quæ.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.c.19.numero 13.folio 48.Tom.15.P.2.
Non poteſt conferri alicui, niſi expreſsè ordinem monachalẽ profeſſus fuerit,niſi habeat diſpenſationem, vel niſi concedantur literæ in forma,cupientibus proficiſci. Io. Stafil. de gratijs expectati &c.forma.8.nu.10.f.268.T.15.P.1.
Regularis,an poſſit tacitè profeſſo conferri.Io.de Selua. de benefi. q.51.nu.1.f.95.T.15.P.1.
Verbum generale eſt ſecularem,& regularem comprehendens. Leobin.Aurelia.de mandat.apoſtol.verſi.vetus.nu.106.fol.229. Tom.15.Par.1.

Prioratus in plur. qualiter conſiderentur.

*PRIORATVS annales ſi per Papam conferantur, vt perpetui, an mutent naturã.Io.de Selua.de benef.q.11.nu.131.f.70.T.15.P.1.
Conuentuales per ſeipſos curam exercentes,quam ætatem habere debeant Io.de Selua de benef.q.5.P.3.nu.28.f.56.T.15.P.1.
Quid de prioratibus curatis non conuentualibus per alios curã exercentibus.idem ibid.nu.29.
Quid de prioratibus ſimplicibus?ibid.nu.30.
Et quibus dentur tales ſimplices.ibid.nu.31.
Obedientiarij qui dicantur. Io. de Sel. de benefi.q.22.nu.46.f.47. Tomo 15.Par.prima.
Regulares de iure canonico monacho tacitè profeſſo tribui poſſunt.immo quod requiratur expreſſa profeſſio. Chriſtoph.Roſ. de benefi.c.1.nu.52.& 53.f.248.T.15.P.2.
Quod ſufficiat tacita.ibidem nu.54.
*PRIORATVVM conuentualium,ſeu Abbatiarum electio, & confirmatio ad quem ſpectet.Io.de Selua de benefi.q.22.P.2.nu.51 fol.47.T.15.P.1.
Regularium collatio ad quem ſpectet Io. de Selua de benefi.q.22 nu.46.f.47.T.15.P.1.

Priores ciuitatum habentes ſęcularem dignitatem qualiter conſiderentur.

*PRIORES arbitrium habentes poteſtatem abſoluere non poſſunt a ſindicatu.Catal.de Boncomp.de ſindic.verſ.quoniam.nume. 179.f.360.T.7.

Ciuitatis

Source : BIU Cujas

Ciuitatis non possunt decernere contra statuta populi, ea tamẽ declarare possunt, & interpretari. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. ec clesiast. q. 19. nu. 58. f. 328. T. 15. P. 1.

Vel præses non possunt remittere pœnas, quæ applicantur fisco, vel priuato, immo requiritur consensus principis, vel consilij generalis ciuitatis. Mart. Laudens. de fisco. q. 241. f. 5. T. 12.

Ciuitatum arbitrium faciendi ad placitum habẽtes per statutum ad boni viri arbitrium illud habent, & quid possint in ciuitate. Ioan. Bertach. de gabel P. 1. nu 21. & 22. f. 53. T. 13.

Et antiani representant communitatem. Greg. Magal. de securita. & saluocon. P. 1. nu. 30. f. 232. T. 11. P. 1.

In dignitate præferendi sunt. Guliel. Durand. de modo ge. concil. cel. ver. dictus. nu. 2. f. 159. T. 13. P. 1.

Quando licitè possint aliquid decernere aduersus statuta facta a populo. Ioan. Bap. Caccialu. de pensio. eccles. q. 19. nu. 59. folio 328 Tom. 15 P. 1.

Seu scabini ciuitatum eligi non debent, qui quæ sua sunt, quærũt. M. M. Rauaud. in spec. iudic. versicu. cum ego. num. 38. folio 86. Tom. 3. P. 1.

Si debeant interesse sententiis criminalibus statuto ita disponente, an eis absentibus latæ valeant. Bal Perus. de statu. versi. sententia nu. 4. f. 142. T. 2.

Priores profitentes vitam religiosam cuius ætatis esse debeant, eorumque effectus.

*PRIORES conuentum habentes actu vigintiquinque annos, vel si curam animarum habuerint, si verò non conuentuales, nec curam, annos viginti. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 7. nu. 424. f. 209. T. 13. P. 2.

Cuius ætatis esse debeant, distinguitur. Christof. Roffi. de benefi. c. 2. nu. 17. f. 249. T. 15. P. 2.

Simplices curam animarum non habentes, ad libitum remoueri possunt. Leobin. Aurelia. de mandat. apostol. artic. 3. numero 25. fol. 231. T. 15. P. 1.

Vel monachi prioratuum, qui sunt extra monasterium, non sunt de conuentu monasterij principalis. Io. de Selua de benefi. q. 16. Par. 2. nu. 21. f. 43. T. 15. P. 1.

*PRIORI satisfieri debet, vbi pluribus non potest. Alberi. a Ros. de statu. q. 53. nu. 6. f. 65. T. 2.

*PRIORI si legetur Biblia, & cuilibet fratrum Cappa, prior vtrunque non habebit. Ioan. Stafil. de grat. expectat. &c. ver. restat. nume. 21. f. 287. T. 15. P. 1.

*PRIORISSA claustralis cuius ætatis esse debeat. Christoph. Roffi. de benefi. c. 2. nu. 15. f. 249. T. 15. P. 2.

Prioritas miscellaneè considerata quid operetur.

*PRIORITAS, an detur in censualibus respectu prioris solutionis census factæ. Pet. Foller. de contrac. censua. ver. tanquam. nu. 33. fol. 158. T. 6. P. 2.

Census emptitij probanda. Benedic. Boni. de censi. art. 67. nu. 88. fol. 172. T. 6. P. 2.

Dignitatis, & temporis. Io. a Capistra. de auct. Papæ. 1. Par. num. 9. fol. 33. T. 13. P. 1.

Circa quæ intelligatur. Vital. de Camba. de claus. ver. clausula & specialiter. nu. 1. f. 377. T. 18.

Datæ attenditur, quando duo in literarum præsentatione pares sunt. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & cano. nu. 17. f. 200. T. 1.

Et posterioritas probationum concurrentium in data, qualiter probetur. Pet. And. Gamb. de auct. leg de lat. lib. 3. nu. 596. fol. 174. Tom. 13. Par. 2.

Hyppothecæ in multis prodest, & multa operatur. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 2. 5 Par. nu. 2. f. 226. T. 6. P. 1.

Non solum prodest in agendo, sed etiam in excipiendo, & replicando. idem ibidem.

Licèt præsumatur ex ordine literæ, non tamen hoc procedit, quando actus annullaretur. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 34. nu. 2. fol. 342. Tom. 4.

Possessionis vbi præsumatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 162. nu. 13. fol. 450. T. 11. P. 1.

Temporis consideratur inter creatos ab eodem. Pet. Calefat. de equestr. dignita. versi. cum superioribus. nu. 49. f. 29. T. 18.

Vel posterioritas probatur per testes. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 46. nu. 13. f. 383. T. 12.

*PRIORITATEM, vel posterioritatem alleganti incumbit onus probandi. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 2. 5. Par. nu. 43. fol. 229. Tom. 6. P. 1.

*PRISCVS Iacobolenus. I. C. quo tempore floruerit, & quid ediderit. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani. fol. 49. colum. 1. in princ. Tom. primo.

Priuandus qualiter considerari contingat.

*PRIVANDVS beneficijs obtentis, venit etiam priuandus de obtinendis Eran. de Pla. de excommunic. § 41. nu. 6. f. 359. T. 14.

Beneficio simplici propter non residentiam vtrum sit monendus, seu citandus trina monitione, vel sufficiat vnica peremptoria. Alf. Hoie. de benef. incompatib. c. 18. n. 25. & 26. f. 134. T. 15. P. 1.

Potest cedere. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 18. nume. 8. folio 372. Tom. 12.

Lite pendente simplici beneficio cedere, sed secum dispensari non potest. Io Stafil. de gratijs expectat. &c. tit. de varijs modis vacationis. nu. 119. f. 279. T. 15. P. 1.

*PRIVARE, & destituere est iurisdictionis contentiosæ. Io. Franc. Paui. de offi. & potest. c. sede vac. quæst. 6. 2. P. princ. num. 1. folio 425. T. 13. P. 2.

*PRIVARI an quis possit iure suo sine causa Damas. de Broccar. memb. 1. nu. 2. f. 506. T. 18.

Potest episcopus a synodo generali legitimè congregata, quia ibi est auctoritas Papæ. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 4. nu. 10. fol. sexto, T. 13. P. 2.

Tertius nõ potest absque causæ cognitione, si habeat, & possideat bona maioratus. Melch. Palaez. de maiorat. q. 23. nu. 69. fol. 486. Tom. 10. Par. 1.

Priuati quid possint, vel non possint, circa diuersa.

*PRIVATI naues habere non prohibentur, exceptis senatoribus, & qui prouinciam administrant in ea naui fabricare non possunt. Benue. Strac. de naui. 2. P. nu. 2. f. 311. T. 6. P. 2.

Non debent habere similem sellam, vel frenum simile freno equi Principis. Mart. de Caraz. Laudens. de Princip. q. 336. folio 209. Tom. decimosexto.

Non possunt, dare iurisdictionem. Bartho. Belen. de charitati. subsid. q. 112. nu. 2. f. 167. T. 15. P. 2.

Exercere ea, quæ sunt iurisdictionis. Robert. Lancel. de attentat. c. 20. nu. 22. f. 405. T. 5.

Qui possessiones habent mẽnibus vrbis inhærentes, si parua sit expensa, restaurare mẽnia debent. Ægid. Thomat. de collect. versi. non obstant. nu. 30. f. 120. T. 12.

Renunciare non possunt iuri ob publicam vtilitatem introducto. Grego. Magal. de securita. & saluocon. 2. Par. numero 36. fol. 237 Tom. 11. Par. 1.

Priuatio variè consideratur, ac operatur.

*PRIVATIO ad eundem pertinet, ad quem habitus. Stefan. de Federi. de interpretatio. iur. P. 1. nu. 73. f. 212. T. 1.

An esse possit sine surgenti habitu. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 118. nu. 60. f. 437. T. 11. P. 1.

Beneficij datur ob non solutionem pensionis, & propter censurarum incursum. Io. Stafil. super commis. & lit. iusti. vers. & primò. nu. 6. f. 296. T. 15. P. 1.

Ipso iure inducta obligat beneficiarium in foro conscientiæ. Alfon. Hoied de benefi. incompatib. Par. 1. c. 13. num. 61. & 62. fol. 124. T. 15. P. 1.

Beneficiorum non debet apponi in monitorio. Quintil. Mandos. de monitor. q. 16. nu. 1. f. 62. T. 3. P. 2.

Fit cum sua causa. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 1. nu. 18. fol. 418. T. 11. P. 1.

Habitu cognoscitur, nec includitur in dispositione negatiua. idem ibid. q. 155. nu. 7. & 8. f. 448.

Habitui proportionanda. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 155. nu. 9. f. 448. T. 11. P. 1.

Habitum præsupponit. Ioan. Lecirier. de primoge. quæstio. 7. 1. lib. nu. 15. fol. 22. T. 10 P. 1. Ioan. Royas in epit. succes. capitu. 30. numero 9. folio 423. Tom. 8. P. 1. Hier. de Mon. de fin. regund. c. 60. nu. 5. fol. 347. T. 3. Par. 2. Vital. de Camba. de claus. ver. de metu. nu. 12. folio 427. Tom. 18. Sebast. Medic. de difinitio. difinitio. 89. numero 2. fol. 314. Tom. 18. Pet. Pech de testamen. coniug. capitu. 4. num. 7. fol. 167. Tom. 8. Par. 1. Albert. Brun. Astens. de statu. numero 43. artic. 6 fol. 179. T. 2. & Sebast. Medic. de difinitio. definit. 63. nu. 10. f. 308. T. 18.

Imponenda non est, nisi in casibus a iure expressis. Alfon. Hoie. de benefi. incompatib. P. 1. c. 4. nu. 5. f. 115. T. 15. P. 1.

Nihil ponit inesse. Gul. a Monfer. de succes. Regum. dub. 2. nu. 13. fol. 181. T. 16.

Non est prior habitu. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 24. nu. 4. fol. 422. T. 11. P. 1.

Non habet locum, nisi in casib. a iure expressis. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 1. nu. 108. f. 345. T. 10. P. 1. & Io. Coter. Plac. Hisp. de iuram. confirm. &c. c. 1. nu. 63. f. 39. T. 6. P. 2.

Omnium bonorum causæ criminali qualificatur. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 250. f. 209. T. 11. P. 1.

Propter crimen in quibus casibus in curia committatur. Io. Stafil. super commis. & lit. iusti. ver. & primò. nu. 1. f. 296. T. 15 P. 1.

Referenda est ad id, quod erat actu, non habitu. Nic. Moron. de fide treug & pace. q. 24. nu. 5. f. 422. T. 11 P. 1.

Resultans in consequentia alterius actus non inducitur ex actu inualido. Pet. And. Gamb. de permutat. benefi. vers. licet. nume. 65. fol. 215. T. 15. P. 1.

Sine culpa non indicenda. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 33. nu. 4. f. 423. T. 11. P. 1.

Vbi ipso iure fit, non fit extensio, & si aliàs fieri possit, declaratur. Lancellot. Gal. de statu. præfatio. 7. num. 5. & 16 folio 288. & 289 Tom. secundo.

Vnius actus, quando inducitur ad finem alterius, licèt finis non cõsequatur, tamen priuatio remanet firma. Pet. And. Gamba. de permutatio. benefi. ver. licèt. nu. 64. f. 215. T. 15. P. 1.

Priuationem, & priuationes variè considerari contingit.

*Priuationem beneficiorum, & inhabilitatem ad ea ipso iure incurrit execrabilis. Rober. Lancel. de attent. q. 13. nu. 4. f. 434. T. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Inducere nequit, qui priuare non poteſt. Ioan. Lecirier. de primoge. q. 3. 3. lib. nu. 5. f. 65. T. 10. P. 1.

Se amiſſionem allegans, tenetur probare. Horat. Mādoſ. de priuil. ad inſtar gl. 15. nu. 53. f. 158. T. 18.

*PRIVATIONES non patiuntur, quæ non habuerunt initium. Nico. Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 24. num. 7. fol. 422. Tomo 11. Par. 1.

*PRIVATIONIS cauſa beneficia vacantia, an compræhēdantur in reſeruatione. Æne. de Falco. de reſeruatio. benefic. q. 3. princ. nu. 12. f. 251. T. 15. P. 1. & Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. verſi. quæ autem. nu. 11. f. 245. T. 15. P. 1.

Pœna quando a iudice imponenda. Io. Lecirier. de primoge. q. 6. 3. lib. nu. 12. f. 66. T. 10. P. 1.

Pœnam ſi ipſo iure impoſitam non conſtet, interpretatio fit, vt in ea requiratur ſententia. incert. auct. de crim. lęſæ maieſt. verſi. & quidem. nu. 6. f. 24. T. 11. P. 1.

*PRIVATIS diſpoſitionibus non poteſt mutari forma antiquitus conſtituta. Mar. de Ve. de poteſtat. ver. circa materiam. num. 48. fol. 220. T. 17.

Quid ſi per iudicem in ſententia proteſtetur præter ius, & diſtingue. ibid. nu. 49.

Priuatis, & priuato quid conuenit, vel non.

*PRIVATIS non licet obſides dare. Pet. Belli. de re mil. 11. Par. titu. vnico. f. 371. T. 16.

Priuatorum ſignis vti regulariter eſt permiſſum ceſſante fraude. Benue. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 94. f. 294. T. 6. P. 1.

*PRIVATO, & non ſacerdoti conſuetudo an poſſit ius excommunicandi acquirere. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſ. §. 8. nu. 5. fol. 313. Tom. 14.

Vel forenſi an competat ius agendi, vel prohibēdi aliquid in actione populari. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. c. 48. num. 11. fol. 198. T. 6. P. 2.

*PRIVATVM carcerem non committit, qui habet per leges carcerem. Pet. Belli. de re mil. P. 11. nu. 10. f. 371. T. 16.

Crimen non eſt publicè arguendum. Bermon. Chouer. de pub. cō cub. ver. Papa. nu. 7. f. 170. T. 11. P. 1.

Priuatus naturam participij habens quid operetur, & qualiter circa diuerſa conſideretur.

*PRIVATVS a Principe officijs poteſt compelli ad acceptandum officium in fauorem Reipublicæ. Mart. Laudenſ. de official. domi. q. 139. f. 280. T. 16.

Ab actu, & a potentia ſuccedendi ab inteſtato, non poteſt teſtamētum rumpere. Vital. de Camba. de clauſ. ver. quia. num. 25. folio 443. Tom. 18.

Aliquo officio non debet amplius ad illud reſtitui. Arnal. Albert. de aſſertio. cathol. &c. q. 36. nu. 9. f. 117. T. 11. P. 2.

Beneficio, & degradatus reſtitutus non recuperat beneficia, niſi ſit facta plenißima reſtitutio. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 2. nume. 9. f. 309. T. 13. P. 1.

In vna eccleſia poterit ad aliud in eadem eccleſia promoueri. Rebuf. de nominat. q. vlt. nu. 7. f. 339. T. 15 P. 2.

Concurrit cum remiſſione pœnæ. Nic. Moron. de fide treug & pace. q. 156. nu. 13. f. 451. T. 11. P. 1.

De re ſua ſine culpa propter Rempublicam debet in precio rei ſuæ recompenſari. Ioan. de Selua de benefi. q. 37. P. 3. nume. 4. folio 90. Tom. 15. P. 1.

Nominationibus, & poſtea reſtitutus perdit prioritatem, quia reſtitutio fit ſine præiudicio tertij. Pet. Rebuf. de nominat. q. 21. n. 23 fol. 336. T. 15 P. 2.

Non indiget priuatione. Laur. Syl. de feud. recognit. q. 29. nu. 2. fol. 80. T. 10. P. 1.

Semel nominationibus, an poſſit iterum impetrare. Pet. Rebuf. de nominat. q. vlt. prin. nu. 6. f. 339. T. 15. P. 2.

Suo iure culpa ſocij, agit contra alterum ad intereſſe iudicio familiæ erciſcundæ. Iul. Ferret. de Gabel. ſeu vectigal. &c. P. 9. princi. nu. 35. f. 76. T. 12.

Priuatus ſ. perſona priuata ſine dignitate conſiderata quid operetur.

*PRIVATVS ad hoſtes confugiens, crimen lęſæ maieſtatis incurrit. Hier. Gigans de crim. lęſæ maieſt. q. 45. numero 2. folio 45. Tomo 11. Par. 1.

Agens ad vtilitatem publicam, an habeat expenſas ex publico. Io. Garſi. Hiſp. de expen. & meliora. capitu. 13. numero 55. fol. 307. Tom. decimoſeptimo.

Cum iuramento poteſt conſentire ſe obſidem dari. Pet. Belli. de re mil P. 11. ti. vnico, nu. 14. f. 371. T. 16.

Dicitur hæreticis fauere, quando ex officio ſibi iniuncto hęreticos non denunciat. Alber. Brun. de hæret. &c. c. 4. nu. 29. f. 273. Tom. 11. Par. ſecunda.

Etiam eligi poteſt in Imperatorem. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 9. nu. 2. f. 39. T. 16.

Non poteſt habere iuriſdictionem. Guliel. Luuera. in arb. iuriſdic. principal. 1. nu. 4. f. 22. T. 3. P. 1.

Nullam habens dignitatem, aut iuriſdictionem, an poſſit res proprias patrimoniales regulariter, & per propriam naturam feudi infeudari. Franc. Curt. de feud. quæſtio. 3. numero 12. fol. 58. Tomo 10 Par. 2.

Num fiſcum in quęrēdis rebus obligatis præcedat. Vital. de Camba. de clauſ. verſicu. clauſula. & ſpecialiter. numero 33. fol. 379 Tom. decimooctano.

Poteſt reſtitui aduerſus ſententiam contra ſe latam propter inſtrumenta de nouo reperta, ſi in prima inſtantia non habuit facultatem producendi ea, & hoc alleget, & probet, & intra quod tempus ſit petenda hæc reſtitutio. Ioan. Guter. de acti. iudic. iur. c. 7. nu. 8. f. 394. T. 3 P. 1.

Præſcriptione nulla tutus decimas tenere poteſt. Nepos a Mōtalb. de excep. q. 16. nu. 7. f. 122. T. 3. P. 2.

Quando præferatur fiſco. Vital de Camba. de clauſ. verſ. clauſula, & ſpecialiter. nu. 8. f. 378. T. 18.

Qui promiſerat ſimpliciter, non offendere alterum priuatum, arbitrio, iudicis, grauius tamen, quàm ſi ſecuritas non eſſet data, punitur. Hier. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. q. 33. fol. 42. numero 2. Tom. 11. Par. 1.

Sub pœna mille ducatorum non offendere alterum priuatum, ſi offendat eum, vltra pœnam a lege impoſitam pro modo offenſionis, incidit etiam in pœnam conuentionalem. Hier. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. q. 33. f. 42. nu. 1. T. 11. P. 1.

Sępæ obuiat inſtitiæ. Iodoc. Burgen. de ſubhaſtatio. c. 5. nu. 25. fol. 82. Tom. 6. P. 1.

Si donet, vel vendat principi, transfertur domínium ipſo iure. Marti. de Caraz Lauden. de princip. quæſtio. 291. folio 208. Tom. decimoſexto.

Si eius intereſt, fiſco quærit obligationem. Nic. Moro. de fid. treug. & pac. q. 130. nu. 2. f. 442. T. 11. P. 1.

Sicut poteſt adeſſe priuato, ita iudex pro republica priuato accuſatori. Bal. Peruſ. de ſtat. ver. collecta. nu. 14 f. 99. T. 2.

Tenetur facere, quod priuato prodeſt, & ſibi non nocet. Ægid. de Bellamer. de permutat. benef. Par. 2. q. 6. numero 14. folio 194. Tom. 15 Par. 1.

*PRIVIGNVS, an gaudeat beneficio mariti. Ioan. Camp. de dote. q. 260. nu. 2. f. 324. T. 9.

Mulieris, an conueniatur inſolidum. Ioan. Camp. de dote. q. 260. nu. 1. fol. 324. T. 9.

Priuilegia variè conſiderantur circa diuerſas materias, & perſonas quibus illa conceduntur.

*Priuilegia a iure conceſſa dotibus habēt locum in dotibus, de quarum verò numeratione apparet, non verò in dotibus confeſſatis, quando non apparet de vera numeratione earum. Gut. Plac. Hiſpa. de contrac. iura. c. 15. nu. 1. f. 60. T. 6. P. 2.

A ſede conceſſa, & indulta cuiquam, quòd ſolus Pontifex declaret, & moderetur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſ. illud. nu. 387. f. 162. T. 13. P. 2.

Accipienda ſunt citra cuiuſquam iniuriam. Alberi. a Roſ. de ſtatu. q. 104. nu. 13. f. 40. T. 2.

Actionis nouatæ, licèt non ſoleant tranſire in ſtipulationem nouam tem, tamen ſecus eſt quando fit nouatio, ſeu transfuſio ex legis cenſura. Bal. Nouel. de dot. P. 12. nu. 3. f. 264. T. 9.

Actori conceſſa, reo etiam conceſſa cenſentur. Pet. And. Gamb. de extenſio. ver. inſignis. nu. 123. f. 256. T. 18.

Ad inſtar quæ dicantur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. q. 1. nume. 1. f. 124. T. 18.

Ad vnum finem inducta non debent contrarium operari. Ant. de præt. de iuriſ. epiſ. defenſ. c. 8. nu. 3. f. 368. T. 13. P. 2.

Alia a iure dantur. Vital. de Camba. de clauſ. ver. clauſula, & ſpecialiter. nu. 13. f. 378. T. 18.

Alia a principe dantur. idem ibid.

Alicui conceſſa, an poſſint in alterum generalibus verbis transferri. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. quæſtio. 3. numero vnico, fol. 125. Tom. 18.

Alimentorum omnia. Ioan. de Royas Sergent. in epit. ſucceſ. c. 21. nu. 87. f. 415. T. 8. P. 1.

An ignorantib. competant. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 7. nu. 50. f. 133. T. 18.

An tranſmiſſibilia ſint. Conſtan. Roger. de iur. interpretat. euidential. 6. nu. 35. f. 391. T. 1.

An relationis habet mulier non ſolum cōtra tertios creditores prætendentes anteriorem expreſſam hypothecam, ſed etiam tacitā, quando dos eſſet ſolum confeſſata. Bal. Nouel. de dote prælud. 1. Par. 1. nu. 11. f. 246. T. 9.

Quod limita vt nu. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. & 20. & conſequenter vſque ad nu. 36.

Antiquitatis, ſeu ſenectutis quæ ſint. Bartholo. Cępol. de Imperat. milit. deligen. verſi. Bartholomeus. numero quarto, fol. 308. Tomo decimoſexto.

Apoſtolicæ ſedis non poſſunt minui, infringi, nec commutari. Hiero. Alba. de poteſt. Papæ Par. prima, numero 123. folio 70. Tomo 13. Par. prima.

Cardinalium in iudiciis quæ ſint. And. Barb. de præſtant. Cardi. 1. quæſt. baſilic. 1. P. nu. 52. f. 68. T. 13. P. 2. & Hier. Manfre. de Card. deciſ. 140. f. 99. T. 13. P. 2. & Hier. Alban. de Cardi q. 42. f. 124. Tomo 13. P. 2. & Hier. Manfre. de Card c. 8. per tot. f. 89. T. 13. P. 2.

Caſus ſuos non excedunt. Io. Cald. de interdic. eccle. ver. ſed quid. nu. 59. f. 328. T. 14. & Bea. Ant. de interdic. c. 3. num. 3. f. 339. T. 14.

Circa præſumendam proprietatem in hypotheca non egrediūtur perſonā mulieris. Bal. Nouel. de dote. priuil. 2. n. vnico, f. 241. T. 9.

Ciuium Romanorum. Ant. Gub. Coſta. de matrim. verſ. ſecundum leges. nu. 2. f. 51. T. 9.

Clericis conceſſa, canonicis etiam conceſſa cenſentur. Petr. And. Gamb. de extenſio. ver. inſignis. nu. 166. f. 258. T. 18.

Clericis

Source : BIU Cujas

Clericis conceſſa includunt etiam miniſtros, & colonos. Ægyd. Thomar. de collect. verſiculo. ſi quiſpiam. numero 8. fol. 131. Tom. 12.
Clericorum quæ ſint remiſſiuè, & an poſſint per principem concedentem reuocari. Ioan. Montagne. de parlamen. 2. P. nume. 12. fol. 276. Tom. 16.
Collegiatorum, an extendantur ad famulos collegij. Hipp. Bonac. de ſeruis, vel famu. q. 200. f. 129. T 6. P. 1.
Competētia eccleſiæ vnitæ, an tranſeant in eccleſiam, cui fit vnio. Pet. de Peruſ. de vnio. eccleſ. capitulo ſecundo. nume. 14. fol. 236. Tom. 15. P. 1.
Conceſſa auditoribus Rotæ per remunerationem, non cenſentur reuocata per quaſcunque clauſulas derogatorias. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. 3. princip. concluſio. numero 8 fol. 290. Tom. 15. P. 1.
Cardinalibus, vt beneficia familiarium collata non facta mentione de familiaritate, ſint nulliter collata, quomodo procedat. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de lat. lib. 3. nume. 234. fol. 170. Tom. 13. P. 2.
Contra iuris regulas fiſco, vel minoribus, vel eccleſiæ, an ad dotē extendantur, vel ad alterum ſupraſcriptorum. Steph. de Federi. de interprætatio. iur. vlt. P. nu. 60. f. 224. T. 1.
Corporibus, quando ad ſingulos protrahantur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 7. nu. 9 f. 131. T. 18.
Decurionibus locorum his temporibus perpetuatis non extendū tur ad immunitatem munerum. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. c. 2. nu. 8. f. 253. T. 16.
Dotibus mulierum, an, & quando mulieres infideles retineant. Hierony. Mangiar. in arb. conſang. verſicu. in nomine. nume. 84. 162. Tom. 9.
Eccleſiæ per Deum, quæ ſint. Beat. Ant. de excomm. cap. 17. nu. 2. fol. 371. Tom. 14.
Et quæ per Papam. ibid. nu. 3.
Militibus in clericis locum habent. Pet. And. Gamb. de extenſio. nu. 166. fol. 258. T. 18.
Maſculis, & eorum poſteris ad fœminas non extenduntur. Hier. Gigans. de crimi. læſæ maieſta. quæſtio. decimaſeptima. num. 8. fol. 78. Tom. 11. P. 1.
Militibus Romanæ curiæ circa penſionem. Guliel. Redoa. de Simon. mental. P. 2. c. 15. nu. 20. f. 67. T. 15. P. 2.
Minoribus ad eccleſias non extendūtur. Pet. And. Gamb. de extē ſio. verſi. inſignis. nu. 168. f. 158. T. 18.
Minoribus, & mendicantibus, cenſentur conceſſa ſororibus eiuſdem ordinis. Pet. And. Gam. de extenſio. ver. inſignis. num. 165. fol. 258. Tom. 18.
Per duos Imperatores eodem tempore, diuerſis perſonis non valent, ſecus vni. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. num. 175. fol. 308. T. 13. P. 1.
Pupillo, furioſo etiam conceſſa cenſentur. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſ. inſignis. f. 258. nu. 168. T. 18.
Referendarijs, an habeant locum in referendarijs tàm præſentibus, quàm futuris. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 7. num. 43. fol. 132. Tom. 18.
Singularibus perſonis, an ad eorum præpoſitum extendantur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 7. nu 27. f. 132. T. 18.
Singularibus perſonis ſocietatis, an ad futuras extendantur. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſſ. 7. numero 42. folio 132. Tom. 18.
Societati an durent extinctis omnibus perſonis ſocietatis. Idem ibidem. nu. 44.
Concordatorum ad quid conceſſa. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 10. princ. nu. 11. f. 312. T. 15. P. 2.
Concordatorum dantur graduatis in vniuerſitatibus. Regni. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. decima. princip. num. 19. fol. 313. Tom. 15. P. 2.
Cum ſint facti, de facili ignorare poſſe Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. verſ. legati. nu. 34. f. 214. T. 13. P. 2.
Cur ſcholaribus ſint conceſſa. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. in præfatio. nu. 3. cum ſeq. f. 69. T. 18.
Data paritatis ratione non ſunt de perſona ad perſonam trahēda. Quintil. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſſ. 2. numero 23. fol. 129. Tom. 18.
Data parti mariti, an conferant hæredibus ipſius mariti. Io. Campeg. de dot. q. 81. nu. 10. f. 289. T. 9.
Derogantia iuri ordinariorum, ſunt ſtrictè interpretanda. Remig. de Gon. de charitati. ſubſid. quæſtio. vigeſimatertia. nume. 2. fol. 175. Tom. T. 15. P. 2.
Dicuntur priuatæ leges. Paul. Leon. de ſubſtitutio. 6. nume. 127. fol. 310. Tom. 8 Par. 1. & Franc. Luca. de fiſc. & eius. priuil. 1. P. prin. nu. 3. fol. 6. T. 12.
Doctorum ad ſcholares quoque pertinent. Horat. Lut. de priuileg. ſchol. priuil. 4. fol. 72. Tom. 18.
Domini regis Ioannis, an indiſtinctè ſint valida Io. Arz. de nobilit. Hiſp. c. 4. nu. 12. f. 255. T. 16.
Dotalia, an poſſint per viam ceſſionis transferri in emptorem, vel alium ſingularem ſucceſſorem. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 82. nu. 1. fol. 289. T. 9.
Chriſtianis tantum data, non Iudęis. Bapt. de S. Blaſ. de priuil. dota. centur. 3. nu. 14. f. 457. T. 9.
Dotalis iudicij. Conſtant. Roger. de dote. quæſt. 8. num. 30. fol. 334. vult dicere. 341. T. 9.
Dotis, an, & quando egrediantur perſonam mulieris, & an extendantur ad alias perſonas. Bald. Nouel. de dote. nume. 1. Par. 12. fol. 264. Tom. 9.
Competunt etiam ante contractum matrimonium. Io. Campeg. de dote. q. 93. nu. 4. f. 291. T. 9.
Multa ſunt, quæ dantur doti. Vincent. Paleo. de dote. ver. prædiū. nume. 22. fol. 405. T. 9.
Item mulieri. ibidem. nu. 22. & nu. 44. f. 405. & 406.
Item actioni. ibidem.
Item inſtantiæ. ibidem.
Multa. M. Ant. Cucch. de morat. præſcriptio. verſ. conſtitutio. nu. 87. fol. 204. Tom. 12.
Omnia. Ioan. Royas. in epit. ſucceſſ. capitulo 33. nume. 3. fol. 426. Tom. 8. P. 1.
Omnia tranſmitti. Conſtant. Roger. de dote. quæſtio. 9. nume. 2. fol. 342. Tom. 9.
Sunt 27. Ioan. Campeg. de dote. q. 80. nu. 5. f. 287. T. 9.
Veræ non trahuntur ad dotem fictam. Georg. Natam. Aſten. de ſtatu. q. 3. nu. 13. f. 253. T. 2.
Dotium non obtinent in matrimonio contractu inter infideles. Bald. Nouel. de dote. ver. hactenus. nu. 45. f. 263. T. 9.
Duodecim ciuium Romanorum. Sebaſt. Montic. de patr. poteſt. verſ. ius autem. nu. 99. f. 137. T. 8. P. 2.
Eccleſiæ, caſtri, vel monaſterij caſu dirutorum, non puniuntur. Albert. Brun. Aſtenſ. de interit. & perem. concluſ. 5. nume. 20. folio 381. Tom. 17.
Eccleſiæ Gallicanæ a quibus conceſſa. P. Bertr. Vienn. de orig. iuriſdic. q. 3. nu. 15 f. 31. T. 3. P. 1.
Romanæ. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 8. artic. 6. nume. 2. fol. 333. Tom. 13. P. 1.
Eccleſiaſtica, & eccleſiaſticorum ſunt ex conſtitutione etiam diuina. Hugo. de offic. quatuor prælat. tit. de conſeruat. Imper. num. 4. fol. 299. Tom. 13. P. 2.
Eccleſijs conceſſa, pauperibus competunt. Pet. Rebuf. de priuileg. ſcholar. priuil. 90. nu. 14. f. 49. T. 18.
Eccleſijs conceſſa motu proprio conceſſa cenſentur. Petr. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 178. nu. 2. f. 63, T. 18.
Epiſcoporum numerantur. Ioan Bertachi. de epiſc. verſ. ſequitur. nu. 148. f. 333. T. 3. P. 2. & Cardi. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 3. num. 12. fol. 208. T. 13. P. 1.
Et beneficia interpretationem recipiunt, item, & vltimæ voluntates. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 9. nu. 16 f. 3. T. 2.
Et beneficia, quæ perſonalia ſunt. Ioan. Lecirier. de primoge. q. 1. 3. lib. nu. 6. f. 63. T. 10. P. 1.
Et dignitates tàm vrbis, quàm eccleſiæ quæ ſint. Hiero. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 73. f. 69. T. 13. P. 1.
Et gratiæ, an expirent morte Imperatoris. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 93. nu. 5. f. 69. T. 16.
Et gratiæ, quomodo inter ſe differant. Pet. de Vbal. de canon. epiſcop. & paroch. verſiculo. quoniam. numero 13. fol. 225. Tom. 15. Par. ſecunda.
Et reſcripta ſpecialiter ab hæreticis impetrata non valent. Conrad. Brun. de hæret. c. 7. nu. 2. f. 319. Tom. 11. P. 2.
Et ſtatuta, an, & quare lite pendente impediantur. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. nil nouari. nu. 6. f. 387. T. 18.
Ex perſona viri quæ competant vxori. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 58. nu. 8. f. 449. T. 11. P. 1.
Exemptionis ea non includunt ratione rei, contractus, & delicti in locis non exemptis. Ant. de præt. de iuriſdic. epiſc. defenſ. c. 1. nume. 19 f. 363. T. 13. P. 2.
Quantumuis lata iura pragmaticarum, in quibus ſolum verificentur. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpa. capitulo quinto. nume. 2. fol. 256. Tom. 16.
Facilius tolluntur, quàm ius commune. Fabia. de Mont. de empt. & venditio. q. 7. princ. nu. 5. f. 63. T. 6. P. 1.
Fauorabilia extenduntur. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. in prefatio. nu. 5. cum ſeq. f. 69. T. 18.
Fauore ſcholarium contra eorum naturā extenduntur. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 13. f. 74. T. 18.
Feudorum comitialium. Iacob. de S. Georg. de feud. nume. 3. fol. 184. T. 10. P. 1.
Fidalgorum ſunt cōceſſa fidalguis totius Hiſpaniæ. Gaſp. Beat. de inop. debit. &c. c. 16. nu. 112. f. 236. T. 3. P. 2.
Fieri noluerunt leges 12 Tab. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. nu. 2. & quare. nu. 7. f. 69. & 70. T. 18.
Filijs conceſſa, in nepotibus locum habent. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſi. inſignis. nu. 165. f. 258. T. 18.
His lege denegari, qui munus, quod profitentur, non implēt. Fran. Zoannet. de Roma. Imper. nu. 70. f. 23. T. 16
Immunitatis, & nobilitatis ciuitati Toletanę a Regibus cōceſſa, an ſint reuocata per pragmaticam Regis Henrici. Io. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. c. 5. nu. 16 f. 257. T. 16.
Immunitatis, requirunt clauſulam ex certa ſcientia, & ſecundum iuſſionem ad ſui validitatem, nec durant vltra vitam concedentis. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. c. 5. nu. 6. f. 256. T. 16.
Sunt præiudicialia, & odioſa. idem ibid. nu. 5.
In corpore iuris clauſa intenduntur, & remittuntur, ſicut alia iura, prout fauorem, vel odium continent. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſi. inſignis. nu. 164 f. 258. T. 18.
In corpore clauſa non compræhenduntur in generali caſſatione priuilegiorum. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 114. nu. 11. fol. 60 Tom. 18.
In corpore iuris clauſa ſunt cæteris fortiora, nec veniunt ſub generali priuilegiorum derogatione. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 14. nu. 2. f. 135. T. 18.
In elogijs condendis militibus conceſſa, verſari circa perſonam ipſius militis teſtantis, nec non, & hæredis inſtituti, ſeu etiam legatarij circaque teſtandi formam, & ipſius diſpoſitionis ſubſtantiam. Franciſc. Zoannet. de Roma. Imperat. numero 6. folio 21. Tom. 16.
In facto conſiſtere dicuntur, & poſſunt ignorari, ius autem commune

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

mune ignorare eſt latæ culpæ.Pet.de Bais.in directo.elect.c.3.1. P.nu.4.f.381.T.15 P.1.

In pari cauſa confringitur.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.cap.24. nu.32.fol.356.T.15.P.2.

Intelliguntur conceſſa ſine præiudicio iuris alieni.Alberi.a Roſ.de ſtat.q.16.nu.11.f.6.T.2.

Intereſſentium cõſilio.Thomas Camp.de concil.c.18.per tot. fol. 408.Tom.13.P.1.

Interpretantur,vt aliquid conferant.Pet.de Vbal.de cano.epiſc.& paroch.verſi.quoniam.nu.12.f.225.T.15.P.2.

Iudæis conceſſa per Romanos Pontifices ſunt ſeruanda.Fran.Squi lacen.de fide cathol.c.48.nu.2.f.6.T.14.

Iuris deliberandi ſunt hodie inuẽtario,ſed nõ ècõtra.Sebaſt.Montic.de inuent.verſ.ſcimus.f.347.T.8.P.2.

Lex 12.tab.ſuſtulit.Anto.Gub.Coſta.de doti.capitulo ſeptimo.nu. 1,fol.402.Tom.9.

Mariti ad vxorem portriguntur.Pet.Antibo. de muner.§.4. nu. 65. fol.43.T.12.& Conſtan.Roger.de dote.q.8.nu.70.71.72.73.74. 79.80.81.82.& 88.f.342.T.9.

Merentibus irrogari debent.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.in præfatio.nu.5 cum ſeq.f.69.T.18.

Militaria conceduntur ijs,dũtaxat,qui in matricula ſunt deſcripti. Troyl.Maluit.de canonizat.Sancto.nu.34.f.103.T.14.

Militaria,& in ſpecie illud directò ſubſtituendi poſt pubertatem, an competat aduocatis, doctoribus publicè profitentibus, vel conſiliarijs principum.Paul. Leon. de ſubſtitutio.ſubſtitutio.6. nu.123.f.310.T.8.P.1.

Concluditur.nu.174.ibidem f.311.

Quibus militibus hodie concedãtur.Paris a Put.de re milit. ver. nobilis.nu.8.f.411.T.16.

Militibus conceſſa,conceduntur etiam doctoribus, non è contra. Signor.de Homode.vtrum præſ.doct.&c.verſic.quæſtio.nu.58. fol.25.Tom.18.

Conceſſa habent locum, etiam ſi milites a militia ex cauſa per annum ceſſauerint.Pet.Rebuff.de priuil. ſcholar. priuil. 23.nu. 2.fol.39.Tom.18.

Conceſſa in teſtando excludunt etiam eorum filios a remedio querelę.Paul.Leon.de ſubſtitutio ſubſtitutio.6.num.71.fol.368. Tom.8.P.1.

Item,& parentes.ibidem.

Conceſſa ſunt multiplicis generis, & ex varijs cauſis, ac rationibus. Paul. Leon. de ſubſtitut. ſubſtitutio. 6. nume. 102.fol.310. Tom.8.P.1.

Militum competunt ſcholaribus.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.5.fol.73.T.18.

Militum,quæ ſint.Guliel.Redoa. de Simon. mental. P.1.c.5.nu.8. fol.34.Tom.15.P.2.

Varijs rationibus conceſſa eis fuerunt. Pau. Leon. de ſubſtitutio. ſubſtitut.6.nu.152.f.311.T.8.P.1.

Minoribus conceſſa,in furioſis locum habent.Pet.And.Gamb. de extenſio.verſi.inſignis.nu.130.f.256.T.18.

Monaſterio conceſſa, an trahantur ad capellas poſta factas. Albert Brun.Aſtenſ.de augm. concluſ. quinta. princip. nume.14. fol.357.Tom.17.

Mulieris ob dotem.Conſtant.Roger.de dote.q.8.nu.54.& incluſiuè ad nu.69.fol.341.& 342.T.9.

Multa cruceſignatorum.Zanch.Vgol.de hæret.cap.37. nu. 4. fol. 267.Tom.11.P.2.

Multa militibus conceſſa ob vtilitatem,quam in cõmuni afferunt, & in eorum præeminentiam.Pau.Leon.de ſubſtitutio. 6.ſubſtitutio.nu.153.f.311.T.8.P.1.

Multiplicanda non ſunt in tertij prejudicium.Ant.Mar.Coraz.de elect.opi.ver.vidimus.nu.112.f.241.T.18.

Mutari debent ex ſuperuenienti cauſa,& æquitate contraria.Mart. Laud.de priuil.q.54.f.3.T.18.

Niſi centuriatis comitijs ne irroganto. Lud. Charon. ad leges 12. tab.col.4.circ.princ.in verbo priuil.f.269.T.1.

Nobilitatis,quæ ſin..Par.a Put.de re milit.lib.7.verſi. quia. nu.33. fol.406.Tom.16.

Nobilium ex genere, & militum armatorum differunt in multis. Ioan.Arz.de nobilit.Hiſpa.&c.4.Par.princip.capitu.1.nume.9. fol.252.T.16.

Non ex tempore exiſtimantur,ſed ex cauſa.Benue.Strac. de decoctor.vlt.p.nu.19.f.328.T.6.P.1.

Non extenduntur vltra tenorem verborum.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar.gl.11.nu.3.f.134.T.18.

Non facilè retractanda.Fran.Luca.de priuil. fiſci.P. 1.princ.nu.4. fol.7.Tom.12.

Non mendicantium an cenſeantur ſocietati conceſſa.Horat. Mãdoſ.de priuil.ad inſtar.gl.11.nu.2.f.134.T.18.

Non ſolent extendi ad res de nouo quæſitas.Arnul. Ruze. de iure regal.priuil.8.nu.2.f.365.T.12.

Non ſunt extendenda ad perſonas non expreſſas.Ægyd. Pet. And. Gambar.de permutatio.benefic.verſicu.præſens.nume.6.f.208. Tom.15.P.1.

Multiplicanda.Gaſpar. Caballi.de euictio.§.3.nume.105.fol.88. Tom.6.P.1.

Nonnullis opidis Hiſpaniæ conceſſa iuſtè limitata, & declarata ſunt per pragmaticas.Ioan.Arz.de nobilit.Hiſp.&c. cap.5.nu.1. fol.256.Tom.16.

Nuptarum de ſponſis ſæpe competunt.Ant.Gub.Coſta.de ſponſ. commen. verſ.ſponſalia.nu.12.f.47.T.9.

Ob dotem variè conſtitui.Conſtant. Roger.de dote.quæſt.8. nu.1. fol.340.Tom.9.

Omnia an eccleſijs diuiſis communicari contingat. Petr. Andre. Gamb.de auct.leg.de lat.q.15.nu.20.f.183.T.13.P.2.

Conceſſa minori, intelliguntur etiam conceſſa furioſis.Octa. Simoncel.de Decret.in præfatio.nu.73.f.288.T.6.P.2.

Data piæ cauſæ attribuuntur dotibus circa mulierem pauperem, aliàs ſecus.Bald.Nouell.de dote.P.5.nu.13.f.191.T.9.

Dotium data mulieribus, communitur procedunt etiam in muliere diuite.idem ibid.nu.11.

Hæreticis ſunt adimenda.Conrad.Brun.de hęret.c.7.num.1.fol. fol.319.T.11.P.2.

Quæ habent milites in teſtamentis, habent etiam Principes in terris ſuis.Mart.de Coraz.Lauden.de princip. quæſtio. 369. fol. 209.Tom.16.

Pacis traduntur per remiſſiones. Ioan.Redin.de maieſt.Princ. ver. ad rectam.nu.36.f.159.T.16.

Patriarchalia,quæ nam prẽcipuè ſint.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.2.num.21.f.156.T.13.P.2.

Paucorum non faciunt legem communem. Pet. Bertr.de iuriſdic. eccle.& ſecu.q.1.nu.9.f.408.T.12.

Paupertatis alia remiſſiuè.Pet.Rebuff.de priuil.ſchol.priuil. 9. nu. 24.fol.49.T.18.

Pauperum ad ſcholares extẽduntur.Horat. Lut.de priuil. ſcholar. priuil.7.fol.73.T.18.

Penſionis eccleſiaſticæ.Paul.Leon.de penſio.eccleſ.verſi.reddeundo.nu.7.f.316.T.15.P.1.

Perſonæ, & ob quam cauſam tranſmitti. Conſtant. Roger. de iur. interpretat.nu.39.40.& 44.f.391.T.1.

Perſonalia qualiter conſideranda. Bapt.de S. Blaſ.de priuil. dotacentur.1.nu.21.f.451.T.9.

Et quid de realibus.ibid.nu.48.f.452.

Perturbationem excitant.Horat. Lut. de priuil. ſcholar.in præfat. nu.1.fol.69.T.18.

Potiora ſunt Xenodochiorum,quàm eccleſiarum. Ægyd. Magal. in deciſ.de amortizat.c.7.nu.3.f.435.T.13.P.2.

Prælationis dotis auctæ ſecundum bona dari.Conſtant. Roger.de dote.euidential.19.nu.11.f.348.T.9.

Principis adeò firma ſunt, vt a nemine retractari poſſint.Conrad. Brun.de hæret.c.17.nu.32.f.307.T.11.P.2.

Principis,aut alia iudicia ſi quis aſtutè interpretando ſubuertere ſtudet,puniendus eſt.Conrad.Brun.de hæret.capitu. 17. nume. 37.fol.307.T.11.P.2.

Principum non extenduntur ad odioſa.Paris de Put.de ſindic.nu. 4.verſ.eſt autem.f.236.T.7.

Sunt interpretanda abſque præiudicio iuris alieni. Pet. de Vbal. de cano.epiſc.& paroch.c.6.nu.32.f.230.T.15.P.2.

Tranſmitti.Conſtant.Roger. de iur.interpretat.euidential. 6.nu. 37.fol.391.Tom.1.

Propria ſingulorum,quæ dicantur, item quæ communia.Anton. Maſſ.Galles. ad formam camer.obligat.quæſt. 3.nume.6.f.353. Tom.6.P.2.

Propter ſanguinem conceſſa pacto tolli poſſunt. Gaſp. Beat. de inop.debit.&c.c.16.nu.53.f.233.T.3.P.2.

Quæ ad ſuum hæredem tranſeunt, an poſſint etiam tranſire ad ceſſionarium ex neceſſitate.Ioan.Campeg.de dote.quæſtio.82. nu.2.fol.289.T.9.

Quæ contractui dotis dantur,an cenſeant in hæredem.Io. Camp. de dote.q.81.nu.1.f.289.T.9

Quæ conceduntur pijs locis, & Xenodochijs, an & hoſpitalibus conſtructis pro laborãtibus peſte conceſſa eſſe cenſeantur. Ant. Nicell.de gloſ.contrar.verſi.modo.nu.3.f.184.T.18.

Quæ doti dantur, quomodo extendantur ad perſonam viri pro dote ſibi promiſſa Bald. Nouell. de dote. Par. 12. nume. 4.folio 264.Tom.9.

Quæ habentibus liberos conceduntur. Ant. Gub. Coſta.de dot.c. 7.nu.20.fol.404.Tom.9.

Quæ militibus extra caſtra competant. Paul.Leon.de ſubſtitutio. ſubſtitutio.6.nu.104.f.310.T.8.P.1.

Quæ militibus in expeditione tantũ teſtantibus cõcedantur. Pau. Leon.de ſubſtitutio.ſubſtitutio.6.nu.103.f.310.T.8.P.1.

Quæ non competant depoſito irregulari. Anto. Cucch.de morat. præſcriptio.ver.conſtitutio.nu.83.f.204.T.17.

Quædam conceſſa ſunt reſpectu bonorum, quædam verò reſpectu perſonæ.Pau.Leon. de ſubſtitutio. ſubſtitutio. 6.nume.172. fol.311.T.8.P.1.

Qualia dicantur incluſa in corpore iuris.Ioan.Arz.de nobilit. Hiſpa.&c.4.P.prin.c. 1.nu.4.f.251.T.16.

Quatuordecim dantur marito ratione dotis.Ioan.Camp.de dote. q.80.nu.7.f.287.T.9.

Quot mulieri dentur ratione dotis.idem ibid.nu.6.

Quotuplicia ſint.Alberi.a Roſ.de ſtatut.quæſtio. 114.nume.6. fol. 16.Tom.2.

Regis Angliæ.Reſtaur.Caſtal.de Imperat. quæſtio. 100. nume.25. fol.72.Tom.16.

Regis Vngariæ.ibidem.

Regni in ordinationibus regijs,ſunt effecta lex Regni, intellige tamen ſi per Regem ſunt incorporata,& permiſſo aliquo, omnia videntur permiſſa,per quæ peruenitur ad illud. Pet. Rebuff. de nominatio.q.5.nu.18.f.304.T.15.P.2.

Regulariter ad poſtulationem partis conceſſa cenſentur. Pet. Rebuff.de priuileg.ſcholar.priuileg.178.nu.2.f.63.T.18.

Regum aliquot ſuper electione,& collatione beneficiorum.Ioan. Montaig.de Bigam.q.5.nu.5.f.127.T.9.

Reipublicæ competunt etiam eius legatis.Ioan. Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gl.19.nu.214.f.189.T.17.

Reipublicæ Romanæ ad alias ciuitates extenduntur hodie. Nico. Boer.de cuſto.claui.verſicu.cum ſepenumero. numero 33. folio 283.Tom.16.

Ritè,& rectè conceſſa tantum valent, quantum ſonant. Ioan. Arz. de

Source : BIU Cujas

de nobilit.Hiſpa.c.5.nu.1.f.256.T.16.
Romanæ eccleſiæ, conceſſa Conſtantinopolitanæ eſſe cenſentur. Guliel.Redoa.de Simo.menta.P.1.capitulo ſextodecimo.nu.4. fol.45.Tom.15.
Scholaribus, & alijs conceſſa contra eos retorqueri non poſſunt. Pet.Rebuff.de priuil ſcholar.priuil.78.nu.3.f.63.T.18.
Scholarium in corpore iuris clauſa motu proprio conceſſa cenſentur. Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholar. priuileg.178. nume.1.fol. 63.Tom.18.
Secundum qualitatem perſonarum vni dantur, quæ alij non dantur.Pet. Rebuff.de priuileg. ſcholar. priuileg. 100. nume.6.fol. 64.Tom.18.
Sicut,& aliæ diſpoſitiones recipiunt interprætationem ſecundum communem vſum loquendi.Paul.Leon.de ſubſtitutio.ſubſtitutio.6.nu.130.f.310.T.8.P.1.
Sicut per rebellionem contra Principem perduntur, ita conſuetudines priuilegiatæ.Mart.Lauden.de crim.læſæ maieſt.q. 29.fol. 23.Tom.11.P.1.
Silent tempore neceſſitatis. Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi.quæſt.6. nu.48.fol.201.T.7.
Singulorum,non poſſunt legem facere communem. Card. Iacob. de concil.lib.3.arti.1.nu.270.f.238.T.13.P.1.
Societati conceſſa,an ad collegia protrahantur.Horat.Mand. de priuil.ad inſtar.gl.2.nu.22.f.129.T.18.
Specialia an tollantur per ſequentem legem generalem. Pet. de Vbal.de cano.epiſc.& paroch.verſic.quoniam.nume.7.fol.225. Tom.15.P.2.
Viſitandi conſideranda ſunt.Ioan.Franc.Paui. de viſitatio.q.2.1. P.nu.36.f.180.T.14.
Statuta,& conſuetudines per verba generalia pleniſſimè reuocantur.Gondiſſal.Villadie.de leg.quæſtio.ſeptima.num.23.fol.261. Tom.13.P.2.
Strictè interpretantur.Cornel.Beninc. de pauperta. & eius priuil. q.7.ſpecial.1.in iudic.nu.27.f.148.T.18.
Studij Pariſienſis,ſi ſint conceſſa ſtudio Tholoſano, intelliguntur de præſentibus tantum, & non de futuris, ſecus ſi dictum eſſet de omnibus priuilegijs.Rolan.a Valle.de dote.q.52. num.6.fol. 369.Tom.9.
Sunt contra leges.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.nu.1. & quare. nu. 6.8.& 9.in præfatio.f.69.& 70.T.18.
Sunt in ſuis finibus continenda.Pet.Antibo.de muner. 3. P.princ. de excuſat.muner.nu.81.f.27.T.12.
Sunt odioſa,& reſtringenda.Ioan.Arz.de nobilit.Hiſp.&c.c.2.nu. 7.fol.253.Tom.16.
Sunt ſtrictè interpretanda,nec extendenda. Horat. Lut.de priuile. ſcholar.priuil 13.f.74.T.18.
Tolli per generales nō obſtantias,multis iuribus probatur. Guido Papa de reſcript.nu.24.f.29.T.3.P.2.
Tot quare ſcholaribus ſint conceſſa.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.178 nu.5.f.63.T.18.
Tributa alimentis procedunt in futuris, non in præteritis. Lancellot.Gall.de ſtatu.q.6.nu.120.f.336.T.2.
Videntur iniqua,& iniuſta.Horat.Lut.de priuil. ſcholar. nume.1. ſed declara.vt nu.4.5.6.7.8.& 9.f.69.& 70.T.18.
Viduæ.Conſtant.Roger.de dote.euidential.15.nume. 5. & 6. folio 346.Tom.9.
Vxi,quæ in hæredes,an non tranſmiſſibilia.Conſtant.Roger.de dote.q.9.nu.18.f.343.T.9.
Vni eccleſiæ conceſſa,ſi alteri eccleſiæ concedantur,de præteritis, & non de futuris intelligi debent.Stephan.de Feder.de interpretatio.iur.vlt.P.nu.89.f.224.T.1.
Volens habere alicuius loci,an teneatur ibidem morari. Pet. Antibo.de perſonis munera.ſubeunt.P.1.nu.17.f.20.T.12.
*PRIVILEGIANTIS intentio debet attēdi.Thomas Acti. de Lud. Schac.q.1.nu.13.f.196.T.7.
*PRIVILEGIARI non debent clerici hæreticos,& eis credentes ſepelire.Ioan.Fran. Paui.de viſitatio. quæſtio. 3.2.P.nume.58.fol. 196.Tom.14.
Super decimis non ſoluendis de conductis tenētur ad eas.Pet.Rebuff de decim.q.14.nu.52.f.141.T.15.P.2.
*PRIVILEGIARII, creditores habent ius reuocandi pecuniam ſolutam,& bona fide conſumptā.Benue. Strach.de decoctor. vlt. P.verſ.poſtquam nu.30.f.329.T.6.P.1.
Et hypothecarij creditores in tributū nō vocantur.Benue. Strac. de decoctor.vlt.P.nu.23.f.328.T.6.

Priuilegiati qualiter circa diuerſa conſiderentur.

*PRIVILEGIATI an propter bellum collectari poſſint. Pet. Belli. de re milit.tit.2.nu.1.f.351.T.16.
An vitare debeant excommunicatos.Ioan.de Ligna.de cenſur. eccleſiaſt.§.21.nu.3.f.324.T.14.
Interdicti tempore,quando in cimiterio ſepeliri poſſint. Io. And. de Bono.de interdic.nu.151.f.347.T.14.
Interdicti tempore poſt.c.alma, quando ſuos proximos, vel alios admittant ad diuina officia.Ioan.And.de Bono.de interdic.nu. 158.f.347.T.14.
Ne conueniantur vltra quàm facere poſſint,an opponant hanc exceptionem poſt ſententiam.Gaſp.Beat.de inop.debit.c.17.num. 77 fol.242.T.3.P.2.
Ne poſſint torqueri tormento ſecundi gradus, torturæ poterunt ſupponi.Paul.Gril.de quæſtio.& tortur.quæſtio.4.nume.6.folio 296.Tom.11.P.1.
Poſſunt in eccleſia interdicta ſepeliri.Io.And.de Bono.de interdiciui.nu.47.fol.346.T.14.
Qualiter ſint inſtruentes,& ædificantes naues.Iul. Feret. de re naual.lib.5.nu.15.f.335.T.12.
*PRIVILEGIATORVM concurſus.Nic.Moron.de fide treu.& pace.q.30.nu.15.f.423.T.11.P.1.

Priuilegiatus latè circa diuerſa conſiderari contingit.

*PRIVILEGIATVS a iure ne cedat bonis,ſi tamen dolum commit tat,cogitur bonis cedere.Gaſp.Beat.de inop.debit. cap. 15. nu. 9.fol.229.Tom.3.P.2.
Ad inſtar,an gaudeat priuilegio cōtra ęquè priuilegiatum.Horat. Mandoſ. de priuileg ad inſtar.quæſtio.decima.numero 1.folio 127.Tom.18.
Ad quem deuenit res aſtricta ad collectas,an pro eadem ſoluere teneatur.Pet.Antib.de muner.§ 4.nu.51.f.42.T.12.
An poſſit contra tenorem ſui priuilegij, vel vltra ibi contenta præſcribere.Ioan. Franc.Balb. de præſcriptio.q.2.princip.nume.3. fol.98.Tom.17.
An teneatur,ad collectas pro bonis ſuis,quę a Ruſtico recuperauit Per. Antibo.de muner.§.4.nu.57.f.43.T.12.
Ad Gabellas Bertachi. de gabell. ſeu vectigal. &c. P.7.princ.nu. 28.fol.65.Tom.12.
Cenſetur potius velle vti priuilegio,quàm iure communi,quando aliàs intelligendo ſecundum ius commune actus nihil operaretur.And.Alciat.de præſumptio.præſumptio.36.nume.12.fol. 344.Tom.4.
Cenſetur velle vti priuilegio potius,quàm iure communi,quando aliàs actus non teneret,niſi ex priuilegio.And.Alciat.de preſumptio.præſumptio.36 nu.8.f.344.T.4.
Intellige vt.nu.10.& 11.ibid.
Concurrens cum non priuilegiato, facit non priuilegiatū gaudere priuilegio ſuo.Cornel Beninc.de paupert.& eius priuil.q.7.ſpecial.1.in iudic.nu.25.f.148.T.18.
Cum priuilegiato perdit priuilegium. Paris a Put. de Lud.verſi.vt malorum.nu.16.f.152.T.7.
Delinquens contra priuilegiantem non eſt dignus priuilegio. Paris a Put.de re milit verſicu.an vaſallus.nu.3.f.402.T.16.
Et priuilegij cauſæ quando paris potentiæ fuerint, poſſidentis potior conditio eſt.Barthol.Cępol.de ſeruitu.ruſtico prędio.cap.4. nu.70 fol.224.T.6.P.2.
Faciens actum contrarium ſuo priuilegio,cenſetur illi renunciare. Robert.Lancellot.de attenta.c.31.nu.236.f.465.T.5.idem ibid. q.8.nu.6.fol.431.T.5.
Gaudet priuilegio contra priuilegiatum,quando habet priuilegiū in ſpecie reſpectu cauſæ,de qua agitur. Horat. Mandoſ.de priuil.ad inſtar.q.10.nu.4.f.127.T.18.
Immunis a gabellis, & a collectis condemnatus ad ſoluendum illas, an in executione ſententiæ poſſit producere ſuum priuilegium.Iul.Ferret.de gabell.vectigal &c. verſic. tuto. nume.119. fol.82.Tom.12.
In dubio præſumitur potius,vti iure communi, quàm ſpeciali, & quare.Andr.Alcia.de præſumptio.præſumptio.36.nume.1. fol. 343.Tom.4.
Limitatur multimodè.nu.4.6.7.8.12.14.& 15.ibid.
In loco interdicto celebrans, an debeat interdictos excludere. Io. And.de Bono.de interdic.ciuit.nu.78.f.346.T.14.
In ſpecie debet præferri priuilegiato in genere.Octa.Simoncell.de decret.tit.5.inſpect.1.nu.3.f.304.T.6.P.2.
Interdicti tempore per c alma.de ſent.excom.an,& quando ad ſepulturam admittatur eccleſiaſticam.Bea.Anto.de interdic.c.4. nu.28.f.340.T.14.
Magis præfertur minus priuilegiato.Io.de Selua.de benefic. q.29. P.3.nu.5.fol 87.T.15.P.1.
Ne ad collectas teneatur,ſi non priuilegiato ſucceſſerit, an teneatur.Pet.Antibo.de muner.3 Par.princ.nu.82.f.27.T.12.
Non prohibetur vti priuilegio dum diſputatur de viribus priuilegij, quia non debet lite pendēte priuari commodo poſſeſſionis. Robert.Lancellot.de attenta.capitulo decimoſeptimo. nu.153. fol 399.Tom.5.
Non vtitur priuilegio ſuo contra pariter priuilegiatum. Petr. Rebuff.de priuileg.ſcholar.priuileg.115.nume.2. fol.35. vult dicere.55.Tom.18.
Non vtitur priuilegio contra priuilegiatum. Octa. Simoncell.de decret.art.5.inſpectio.5.nu.56.f.307.T.6.P.2.
Nullus torquetur excepto maieſtatis crimine.Mart.Laud.de crim. læſæ maieſt.q.23.f.23.T.11.P.1.
Præfertur non priuilegiato, non ſolum in ſolutione conſequenda, ſed in eadem alijs facta repetenda.Pet.Pech.Ziriz. de iure ſiſtē. c.40.nu.10.f.175.T.3.P.2.
Quando debeat recipere fructus beneficiorum ex cauſa permutationis vacantium Ægyd.de Bellamer.de permatio. benefi. P.7. q.2.nu.8.fol.203.T.15.P.1.
Quando incipit a ſe præſcriptionem, & ſuccedit ei non priuilegiatus,ille non priuilegiatus non tranſmittit priuilegium Ioan. Baptiſt.Boui.de ſtatutar.vtb.præſcriptio.gloſſ.tertia.nume.26. fol. 179.Tom.17.
Qui habet priuilegium potentius, vel tractat de damno vitando, poteſt vti priuilegio contra pariter priuilegiatum.Horat.Mandoſ de priuil.ad inſtar.q.10.nu.2.f.127.T.18.
Soluens munus reale a quo excuſatur per priuilegium, an cenſeatur iuri ſuo renunciare.Pet.Antibo.de muner.3.P.princ. nu. 36. fol.24.Tom.12.

Soluens

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Soluens priuilegio renunciare videtur. Pet. Rebuff. de decim. q. 14. nu. 54 fol. 141. T. 15. P. 2.

Sponte soluens, an per illum actum perdat priuilegium. Barthol. Belenz. de charitat. subsid. quęstio. sexagesima prima. num. 2. fol. 158. T. 15. P. 2.

Succedens alij non priuilegiato, an vtatur priuilegio suo in alia materia, quàm præscriptionis. Ioan. Franc. Balb. de præscriptic. q. 3. nu. 2. fol. 87. T. 17.

Priuato, iure priuati debet vti. Pet. Antibo. de in vniuer. 3. P. prin. nu. 107. fol. 29. T. 12.

Suo priuilegio nō vtitur aduersus eum, qui simili priuilegio fruitur ex sententia Castrensis. Ioā. Maurit. Bolla. de restituuo. in integ. c. 217. num. 2. fol. 169. T. 5.

Priuilegij varia consideratio iuxta suam naturam, ac effectum.

*PRIVILEGII ęthymologia. Ant. Gub. Costa. de dot. cap. 7. num. 2. fol. 402. Tom. 9.

Diffinitio. Pet. Vandera. de priuileg. credit. capitu. 1. per tot. fol. 111. Tom. 18.

Diuisio seu partitio, quæ sit. Pet. Vandera. de priuil. credit. c. 2. per tot. fol. 112. Tom. 18.

Impetrationem, an sola litis pendentia impediat. Vi tal. de Camba de claus. ver. nil nouari. nu. 2. f. 387. T. 18.

Ius debilius est iure communi. Ioan. Arz. de nobilit. Hisp. &c. c. 3. nu. 4. f. 254. T. 16.

Legitimandi tenor inspiciendus est. Mart. Laudens. de legitimatio. vers. Augerius. nu. 100. f. 95. T. 8. P. 2.

Renouatio parte absente valet, si infra annum illi nuncietur. Quintil. Mandos. de Annal. casi. nu. 133. f. 214. T. 17.

Tenor. inspiciendus. Quintil. Mandos. de inhibtio. quæst. 93. nu. 2. fol. 107 T. 5.

Tenorem inspiciendum esse, & attendendum. Pet. And. Gamb de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 80. f. 211. T. 13. P. 2. idem ibid. lib. 7. nu. 328. fol. 207. T. 13. P. 2.

Verba ob scandalum euitandum restringēda sunt. Gondiss al. Villadie. de leg. q. 14. nu. 34. f. 272. T. 13. P. 2.

Verba potius impropriantur, quàm quod alicui præiudicium inferatur. Ioan. de Royas. Sergen. in epit. succession. cap. 23. nu. 42. fol. 416. Tom. 8. P. 1.

Vna pars si sit reuocata, alia in eo contenta non sunt reuocata. Ioā. de Selua. de benefi. q. 23. nu. 56. T. 15 P. 1.

Vsus non præsumitur. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 15. nu. 58. fol. 138. Tom. 18.

Priuilegijs dictionem miscelaneè accipi contingit.

*PRIVILEGIIS alicuius confirmatis, an concessa ad illius instar cōfirmata censeantur. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. q. 7. nu. 1. fol. 126. T. 18.

Alicuius religionis confirmatis ex certa scientia, an intelligantur confirmata priuilegia omnia alterius, nō solùm ea, quæ ad illius instar obtinet, sed etiam eius propria, & particularia. Horat. Mā dos. de priuil. ad instar. q. 8. nu. 1. f. 127. T. 18.

Alicuius reuocatis, an concessa ad instar reuocata censeantur. Horat. Mandos. de priuileg. ad instar. quæstio. sexta. nume. 1. fol. 126. Tom. 18.

An possint vti singulares personæ societatis absque licentia præpositi. Horat. Mandos. de priuileg. ad instar. gloss. 7. nume. 37. fol. 132. Tom. 18.

Concessis ad instar, an intelligantur ea etiam concessa, quæ constitutionibus societatis repugnant. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 8. num 1. f 133. T. 18.

Descriptorum reuocatis in cancellaria, an concessa ad eorum instar censeantur reuocata. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. q. 6. nu. 2. fol. 126. T. 18.

Militum, aut aliorum neminem præter speciatim lege comprehensos vsurum. Francisc. Zoannet. de Roma. Imper. nume. 264. fol. 30. Tom. 16.

Particularium personarum per generalem legem non derogatur. Matthæ. Brun. de cessio. bono. quęstio. 10. 4. quæstio. princip. nu. 4. fol. 185. T. 3. P. 2.

Pluribus quis potest se tueri. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 37. num. 3. fol. 45. T. 16.

Scholasticorum qui gaudeant. Matthę. de Afflict. de iure prothomis. vers. super ista. nu. 3. f. 2. T. 17.

Singularium non derogat lex generalis. Ioan. Baptist. Caccialup. de debit. suspect. & fugiti. quæstio. quinta. princip. nume. 10. fol. 150. Tom. 3. P. 2.

De priuilegio.

* PRIVILEGIO abutens, illiąue contraueniens cadit ab illius commodo. Robert. Lancellot. de attenta. capitulo quarto. num. 418. fol. 313. Tom. 5.

Abutens, seu citra ipsum faciens, ipso priuatur. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 2. nu. 13. f. 107. T. 3. P. 2.

Abutentes illud amittunt. Pet. Belli. de re milit. titu. 9. nume. 8. fol. 344. Tom. 16.

An sit potentius ius commune. Andr. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 36. nu. 2 f. 343. T. 4.

Arti alicui concesso, an debeat eo gaudere, qui ea in non exercet. Pet. le Nauder. de priuileg. docto. quæstio. 13. nume. 46. & 52. fol. 5. Tom. 18.

Canonis si quis suadente diabolo. 17. q. 4. quis gaudeat. Bea. Anto. de excommu. c. 1. nu. 1. f. 366. T. 14.

Ciuitatis an gaudeat, qui semel extorris iterum habitat. Franc. Luca. de fisco. & eius priuile. vers. sunt. nu. 13. f. 13. T. 12.

Clericali, an, & quando constituti in sacris gaudeant, vt per secula res puniri non possit. Ioan. Lup. de liberta. eccles iast. q. 8. nume. vnico. fol. 7. Tom. 13. P. 1.

Concesso alicui oppido eo destructo, an remaneat priuilegiū. Pet. Lenauder. de priuil. docto. q. 93. nu. 187. f. 20. T. 18.

Dato propter publicam vtilitatem non præiudicatur per clausulam (non obstante) Paris a Put. de reassumptio. instrum. rub. 10. nu. 7. fol. 38. Tom. 4.

Dubio inspicitur intentio concedētis. Guliel. Redoa. de spol. eccles iast. q. 5. nu. 7. f. 233. T. 14.

Finito filij præmortui, vtrum filia reperiatur in iure communi. Vital. de Camba. de claus. nu. 18. f. 442. T. 18.

In corpore iuris clauso non intelligitur derogatum per edictum principis cum clausula generali, non obstantibus, &c. Pet. Calle fat. de equestr. dignita. verficu. cum superioribus. nume. 55. fol. 29. Tom. 18.

Iuris gaudere non debet, qui contra illud facit. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 11. quęstio. quinta. nume. 3. fol. 207. Tom. 15. P. 1.

Largo vtens strictè an possit postea vti largè. Franc. Luca. de fisco, & eius priuil. 3. P. princ. nu. 39. f. 14. T. 12.

Mihi concesso, & meis descendentibus masculis, & fęminis, maritatæ non gaudent. Ioan. Campes. de statut. quæstio. 51. nume. 219 fol 270. T. 2.

Nouo vtens, in eadem causa fisci non videtur fisti. Stephan. Costa. de Lud. vetus. succedit. nu. 32. f. 166. T. 7.

Pari gaudet, quod est in esse productum, & quod est in fieri, est in potentia propinqua. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. tit. de rescript. in forma. breui. nu. 38. f. 301. T. 15. P. 1.

Primo potius standum est, quando non potest discerni, an primū per secundum reuocetur. Gondiss al. Villadie. de leg. q. 7. nu. 34. fol. 261. T. 13. P. 2.

Principis, an acquiratur ius venandi. Sebast. Medices. de venatio. q. 28. nu. 1. f. 400. Tom. 17.

Proprio excusati, vt Senes, & valetudinarij, & tales non compellun tur venire coram iudice in defectum, sed iudex debet mittere ad eos recipiendos. Alberic. de Malet. de testi. capitu. 6. num. 23. fol. 172. Tom. 4.

Proprio quilibet renūciare potest. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 38. nu. 1. f. 380. T. 10. P. 1.

Quando per non vsum renunciari contingat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 7. f. 216. T. 13. P. 2.

Qui abutitur, illud perdit. Ant. Rosell. de indulg. versi. quod autē. nu. 407. fol. 156. T. 17.

Quod acquiri potest, id etiam consuetudine. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 15. nu. 61. f. 138. T. 18.

Remoto recurritur ad ius commune. Pet. Antibo. de muner. §. 1. nu. 23. fol. 31. T. 12.

Restitutionis in integrum, non censetur derogatum per clausulam derogatoriam generalem, sed requiritur derogatio specialis. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. verficu. materia. nume. 59. fol. 169. Tom. 17.

Scholarium non gaudent docentes primas literas. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 180. nu. 3. f. 64. T. 18.

Specialiter concesso alicui vniuersitati, aliæ non vtentur. Pet. Rebuff. de nominatio. quæstio. decima. princip. nume. 7. fol. 312. Tom. 15. P. 2.

Speciali per legem generalem non derogatur. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 179. nu. 4. f. 64. T. 18.
Item neque per rescriptum. idem ibidem.

Suo an quis renunciare possit. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 121. fol. 70. T. 13. P. 1.

Priuilegiorum consideratio variè iuxta effectum, ac suam naturam accipitur.

*PRIVILEGIORVM ad instar concessio, an aliquid operetur, si nō constet de priuilegijs, ad quæ fit relatio. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. q. 5. nu. 1. 2. & 4. f. 126. T. 18.

Concessio ad instar an se extēdat ad priuilegia futura. Horat. Mādos. de priuil. ad instar. q. 9. nu. vnico. f. 127. T. 18.

Confirmatio ex certa scientia valet, etiam si de concessione non appareat. Horat. Mandos. de priuileg. ad instar. quæstio. 5. nu. 5. fol. 126. Tom. 18.

Considerandæ sunt clausulæ, & secundum eas iudicandum est. Gondiss al. Villadie. de leg. quæstio. septima. nume. 24. fol. 261. Tom. 13. P. 2.

Dori concessorum variæ, ac differentes sunt species. Ioan. Bosche. de nupt. lib. 6. nu. 10 f. 94. T. 9.

Genera quot sint. Pet. Vander. de priuileg. capitu. secundo. per tot. fol. 112. Tom. 18.

Materia est stricta, strictissima verò si contineat tributorum remissionem. Ioan. Arz. de nobilita. Hispa. &c. capitulo quinto. nu. 3. fol. 256. Tom. 16.

Natura qualis. Francisc. Luca. de priuileg. 1. Par. princip. nume. 4. fol. 7. Tom. 12.

Prætextu maleficiorum, nō debet crescere auctoritas. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 165. nu. 9. f. 450. T. 11. P. 1.

Quot

Source : BIU Cujas

Quot ſint ſpecies Franc.Luca.de priuil.fiſci.Par.1. princ. nume.3. fol 7 Tom.12.
Tenor ad unguem ſeruandus eſt. Aſcan.Clemens.Amer.de patria poteſt.effec.13.nu.15.f.116 T.8.P.2.
Tenores ſunt inſpiciendi,& ſecundum illos iudicandum eſt. Ioã. Staphil.de gratijs expectat.&c.3.princ.concluſ.num.2. fol.290. Tom.15.P.1.

Priuilegium multipliciter conſiderari contingit tàm reſpectu ſuæ naturæ, quàm perſonarum, quibus, & a quibus concedatur, & quid operetur.

*PRIVILEGIVM a conſuetudine largitum an capiat clericos.Ioan. le Cirier.de primoge.quæſtio.vigeſimaquarta.1. lib. nume. 18. fol.36.Tom.10.P.1.
A Principe obtentum intelligi debet iuxta tenorem ſupplicationis oblatæ.Matthæ.Brun.de ceſſio.bono.quæſtio.nona.princip. nu.10.fol.195.T.3.P.2.
Accidentale potentius eſt naturali.Matthę.de Afflict.de iure prothomis.§.8.nu.2.fol.16.T.17.
Æquipollet naturæ.Ioan.le Cirier.de primoge.quæſt.10.2.lib.nu. 12.fol.55.Tom.10.P.1.
Æquipollet naturæ, nec abſurdè interpretandum. Ioan. le Cirier. de primoge.q.6.2.lib.nu.6.f.52.T.10 P.1.
Ætatis Velleiani potentius eſt beneficio.Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitutio.in integ.c.284.nu.1.f.183.T.5.
Aliter interpretandum non eſſe, quàm quod apertis verbis demõſtratur.Per.And.Gamb.de auct.leg.de lat. lib. 7.nume.330.fol. 207.T.13.P.2.
Amittit,qui eo abutitur.Ant. Corſet.de poteſt. Reg.5.& vlti.P.q. 71.nu.18.fol.141.T.16.
Amplum ſi ſtrictè fuerit vſum,an perdatur.Iul.Ferret.de re naual. lib.5.nu.26.f.331.T.12.
An æquali conſuetudine acquiri poſſint.Horat.Mandoſ.de priuil. ad inſtar.gl.15.nu.59.f.138.T.18.
An dari ſtante Imperij ſchiſmate poſſit.Ioan. le Cirier.de primoge.q7.1.lib.nu.17.f.22.T.10.P.1.
An de actis ſit.Gondiſſal.Villadie.de legat.quęſtio.7.nume.33.fol. 261.T.13.P.2.
An,& quando,reuocari poſſit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q.55. nu.6 fol.55.Tom.16.
Ex non vſu amittatur.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar. gloſ.15. num.4.fol.136.T.18.
An extendatur,ad penſionem aſſignandam. Pet.And. Gamb.de aucto.leg.de lat.libro ſexto.de penſio.nume.373.fol.196.Tom. 13.Par.ſecunda.
Ex identitatem cauſæ,& rationis. Ioan. Arz. de nobit.Hiſpa.&c. cap.5.nu.14.f.257.T.16.
An fuerit reale,vel perſonale,quomodo cognoſcatur.Ant.Bard.de temp.vtil.c.13.nu.2.f.219.T.5.
An poſſit,amitti per non vſum.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.q. 4.nu.1.fol.97.T.17.
Reuocari conceſſum per Principem.Pet.Foller.de contract. cenſuar.verſ.nunquid nu.32.f.155.T.6 P.7.
An præſumatur eſſe in vſu.Horat.Mand.de priuil. ad inſtar. gl.15. nu.49.fol.137.T.18.
An tollatur per abuſionem,ſiue per contrarium actum.Damaſ.de Broccar.memb.3.nu.28.f.512.T.18.
An vnico actu conſumetur, & quãdo.Ioan.le Cirier.de gratijs expectat.&c.3.P.nu.65.f.289.T.15.P.1.
Anglicis conceſſum,an clericis competat.Ioan.de Selua.de benefic.q 6.P.3.nu.13.f.58.T.15.P.1.
Antelationis,an ſit ceſſibile. Bald. Nouell. de dote.P.12.nume.16. fol.266.Tom.9.
Antiquum quando amittatur per nouam ciuilitatem obtentam. Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gloſ.19.nume. 269. fol.191.Tom.17.
Attentatorum ex cauſa quandoq; non attenditur.Robert.Lancellot. de attenta.c.30.nu.58.f.454.T.5.
Extenditur etiam quòad expenſas in cauſa factas.Robert.Lancel lot.de attenta c.30.nu.37.f.454.T.5.
Non debet egredi perſonas,quas articulus attentatorum concernit.Robert.Lancellot.de attenta.capitulo trigeſimo.num. 240. fol.458.Tom.5.
Non durat deſerta appellatione, vt ſcilicet reuocatio fiat via priuilegiata.Robert.Lancellot.de attenta.capitu.30.nume.46. & 104.fol.454.& 455.T.5.
Nec poſtquàm quis appellationem renunciauit. idem ibidem. nume.47.
Non durat, niſi in prima inſtantia, retenta illa opinione,quòd a ſententia lata in cauſa attentatorum appellari nõ poſſit. Rober. Lancellot.de attenta.c.30.nu.38.f.454.T.5.
Potiſſimum in hoc conſiſtit, vt faciat ſuperſederi in cauſa, & negocio principali.Robert.Lancellot.de attentat. quæſt.14. nu.5. fol.434.Tom.5.
Reſpectu proceſſus nõ afficit tertium,quominus (licite ſuper attentatis inter alios pendente) poſſit ad eius inſtantiam ſuper iuribus ab eo productis procedi.Robert.Lancellot.de attent.c.30. nu.258 fol.456.T.5.
Auditoris cameræ circa executionem obligationum cameralium. Ant.Maſ.Galles.ad form.cam.obligat.verſicu.ſed huic. num.9. fol.358.T.6.P.2.
Aut aliud ius non amittitur per non vſum, quando non ſe obtulit facultas vtendi.Franc.Balb.de præſcriptio.quæſtio.1.nume. 17. fol.80.Tom 17.
Bononienſibus conceſſum qualiter intelligatur. Albert. Brun.de reb.dub nu.14.fol.350.T.18.
Cauſæ conceſſum ad ſucceſſores tranſmittitur.Pet.Antibo.de muner.§.4.nu.134.f.47.T.12.
Ceſſare debet,ceſſante cauſa priuilegij.Hier. Præuid. de peſte, & eius.priuil.ver.in primis.nu.6.f.172.T.18.
Circa quæ attendi debeat.Nepos a Montalb. de exceptio. artic.2. nu.12.f.107.T.3.P.2.
Cleri Padoani in contributione ſubſidij.Remig.de Gon.de charitati.ſubſi.q.34.nu.vnico.f.176.T.15.P.2.
Clericale,num perdat immiſcens ſe enormitatibus, & maleficijs, ſi non habeat habitum,vel tonſuram.Alberic.a Roſ.de ſtatut.q. 42.nu 6.f.61.T.2.
Qui maxime perdant.Alberi.a Roſ.de ſtatu. quæſtio. 42. nnm.7. fol.61.Tom.2.
Clericorum ſecularium quale ſit.Ioan.And.de Bono. de interdict. nu.42.fol.345.T.14.
Cognitionis attentatorum non ſuſpendit cauſam alimentorum,& illorum præſtationem.Robert.Lancellot.de attenta.cap.30.nu. 67.fol.454.T.5.
Comitis,quod poſſit legitimare omnes,exceptis filijs magnatum, intelligitur de magnatibus, ideſt nobilibus, qui ſunt in aliquo potẽtatu,vel baronia, qui aliqua regalia poſſident,quos vulgus appellat barones. Mart. Laudenſ. de priuileg. quæſtio. 53. fol. 3.Tom.18.
Competens doti,& eius augumento. Nic.Moron.de fide treu.& pace.q.96.nu.4.f.432.T.11.P.1.
Concedens facultatem appellandi,intelligitur etiam in caſibus,in quibus appellatio prohibetur. Melch.Palaez.in tract.maiorat. q.60.nu.7.fol.402.T.10 P.1.
Concedens, poteſt illud interpretari etiam abſentibus partibus. Mart.Laudenſ.de priuil.q.28.f.2.T.18.
Concernens præiudicium tertij ſtrictè intelligi debet, quando eſt graue,ſecus ſi modicum.Matthæ.Brun.de ceſſio.bono.q.27.nu. 5.fol.202.Tom.3.P.2.

Priuilegium conceſſum alicui qualiter conſideretur.

*PRIVILEGIVM conceſſum a Principe,an in vim contractus tranſeat.Ioan.de Selua de benefi. quæſtio. decimaquarta.nume.31. fol.78.Tom.15.P.1.
Ad beneplacitum Principis,vel donec duxerit reuocandũ,quando expiret,& an morte.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.quæſt. 115. num.13.fol.90.T.16.
Alicui ab Imperatore,vt ab eius.creditoribus infra quinquenniũ conueniri non poſſit, ad debitorem ex delicto obligatum non extenditur,ſed è contra Matthę Brun.de ceſſio.bon.q.27. nu.3. 12.13.& 14.f.202.T.3.P.2.
Alicui,an poſſit extendi ad eius filios.Io.le Cirier.de primoge.q. 25.1.lib.nu.36.f.40.T.10.P.1.
Alicui eccleſiæ,quòd contra eam non præſcribatur, niſi centum annis,an ſit validum Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio. q. 1.nu.1. fol.86.Tom.17.
Alicui,& ſuis deſcendentibus poſteris maſculis, & fęminis, non compræhẽdit fęminas,niſi viduas,& virgines.Laur.de Palat. de ſtat.ver.quoniam.nu.212.f.281.T.2.
Alicui extenditur ad eius miniſtros. Cornel. Beninc. de pauper.. eius priuileg.quæſtio.octaua.ſpecial.3.in contract.num. 26.fol. 156.Tom.18.
Alicui generi perſonarum ſub nomine appellatiuo indiſtinctè videtur conceſſum nedum clericis,ſed etiã laycis. Pet. le Nauder. de priuil.doct nu.142 q.82.f.17.T.18.
Alicui non debet alteri eſſe nociuum.Pet.Antibo.de muner. §.4. nu.121.46.Tom.12.
Alicui,non debet alterius priuilegijs reuocationem operari. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſſ. octaua. nume.8.folio 133.Tom.18.
Alicui,quando per ſtatutum,vel aliquam perſonam tolli poſſit. Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gl.28.nume.4 folio 198.Tom.12.
Alicui ſimpliciter,an tranſeat ad hęredes.Pet.Antibo.de muner. §.4.nu.131.f.47.T.12.
Alicui vt plures eccleſias curatas retineat,nunquid ſecum videatur diſpenſatum,vt in earum neutra reſidere teneatur. Gondiſ. ſal.Villadie.de leg.q.14.nu 41.f.273.T.13.P.2.
Alteri ex eccleſiis vnitis in altera locum habet. Pet. And. Gamb. de extenſio.verſ.inſignis.nu.163.f.258.T.18.
An deſcendentibus.Anto. Garziæ extendatur ad maritos omniũ fœminarum deſcendentium Ioan. Arz.de nobilit.Hiſpa. cap. 5. nu.19.fol.257.T.16.
An irreuocabile ſit.Vital.de Camba.de clauſ. verſ.clauſa generalis,la ſecunda.nu.2.f.372.T.18.
Artificibus an extendatur ad addiſcẽtes illud artificium. Alberi. a Roſ.de ſtatu.q.211.nu.vnico.f.53.T.2.
Certæ cauſæ,an extendatur.Stephan.de Eederi.de interpretatio. iur.vlt.P.nu.41.f.223.T.1.
Continens aliquid gratię,& aliquid in recompenſationem,an iudicetur vt contractus,vel vt gratia. Reſtaur. Caſtal.de Imperat. q.55.nu.8.fol.56.T.16.
Cruce ſignatis, ne poſſint ante triennium conueniri a ſuis creditoribus,an intelligatur vltra dilationem quinquennalem a Principe conceſſam.Marc. Anton. Cucch. de morat. præſcript. verſicu.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ſicu. conſtitutio. nume. 107. fol. 264. Tom. 17.
Debitori cruceſignato non competit fideiuſſori non cruceſignato. Ioan. Baptiſt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gl. 2. nume. 66. fol. 95. Tom. 17.
Eccleſiæ quanto tempore per non vſum amittatur. Io. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 4. nu. 5. f. 97. T. 17.
Eccleſijs an ad non dum conſtructas trahatur. Albert. Brun. Aſtenſ. de rebus dubijs verſicu. quò ad commoda. num e. 3. fol. 349. Tom. 18.
Epiſcopo non competit electo. Ioan. de Selua. de benefic. quæſt. 2. P. 1. nu. 47. f. 4. T. 15. P. 1.
Filijs de hæreditate tranſmittenda, licèt non agnita conceſſum eſt etiam in portione per ſtatutum debita. Georg. Natam Aſtéſ. de ſtat. q. 3. nu. 50. f. 254. T. 2.
Filijs fratrum, & ſororum, vtrinque coniunctorum, non extenditur ad nepotes Ang. de Gambel. de teſtam. gloſ. 4. nume. 8. fol. 35. Tom. 8. P. 1.
Filio tranſit ad nepotem. Ant. de Roſel. de ſucceſſ. ab inteſta. verſ. iſta gl. nu. 123. f. 365. T. 8. P. 1.
Fratribus minoribus, non intelligitur conceſſum ſororibus. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. quæſtio. quarta. nume. 7. folio 126. Tom. 18.
Habitantibus in aliquo loco, an ſequatur eos ad alium locum ſe transferentes. Petr. Antibo. de muner. 3. Par. princip. nume. 44. fol. 24. Tom. 12.
In præiudicium tertij qualiter interpretandum. Ioan. Lup. de libert. eccleſiaſt. q. 5. nu. 3. f. 4. T. 13. P. 1.
In recompenſatione alterius rei, vel facti, vel in executionem eorum, quæ promiſſa ſunt, reuocari non poteſt. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 55. nu. 7. f. 56. T. 16.
In remunerationem reuocari non poteſt, ſic nec feudũ. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. quinquageſimaquinta. nume. 9. & 10. fol. 56. Tom. 16.
In vnum caſum, non debet extendi ad alium. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 11. nu. 4. f. 134. T. 18.
Inuito aliquo, a fortiori eo non citato. Ioan. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſ. c. 23. nu. 97. f. 418. T. 8. P. 1.
Ita demum effectum habet, ſi appareat acceptatum. Albert. Bru. Aſtenſ. de ſtatut. art. 13. nu. 78. f. 241. T. 2.
Lite pendente, an noceat parti aduerſæ, ſi fiat motu proprio. Ioan. Staphil. de grat. expecta. verſicu. ſubſequenter. nume. 20. fol. 281. Tom. 15. P. 1.
Marito, ſocio, & alijs, de quibus in l. ſunt qui in id. ff. de re iudic. non tranſit ad fideiuſſorem, ex quo eſt perſonale. Matthæ. Bru. de ceſſio. bono. quæſtio. vigeſimaquinta. 4. queſt. princip. num. 2. fol. 191. T. 13. P. 2.
Militibus exiſtentibus ad belli diſcrimen, extenditur ad exiſtentes in caſtris, contra Ang. & Saly. Ferd. Paez. de muner. num. 41. fol. 200. T. 12.
Monaſterio cum gratijs, & capellis, an porrigatur ad gratias, & capellas poſtea extructas. Alber. a Roſ. de ſtatu. quæſt. 116. nu. 1. fol. 17. Tom. 2.
Non obſtante tali lege valet, ſi concedens ius tollendi illam legem habeat. Nepos. a Montalb. de exceptio. art. 2. nume. 11. fol. 107. Tom. 3. P. 2.
Non ſubdito, an reuocetur, Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 55. nu. 12. fol. 56. Tom. 16.
Non ſubdito non tenet tanquam lex, ſed tanquam contractus. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 7. articulo quinto. nume. 66. fol. 313. Tom. 13. P. 1.
Non ſubdito, poſtquam eſt ius quæſitum, non poteſt reuocari, Ioan. Baptiſt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 28. nume. 4. fol. 198. Tom. 17.
Non ſubdito, quando lędit concedentem, an reuocari poſſit. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſicu. nunquid. nume. 36. fol. 156. Tom. 6. P. 2.
Officialibus, quòd non poſſint ſtare in ſindicatu, quomodo intelligatur. Paris de Put. de ſindica. verſiculo. electio. nume. 5. folio 263. Tom. 7.
Pariſijs ſtudentibus circa immunitates. Pe. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 147. nu. 2. f. 58. T. 18.
Patriæ, videtur ſingularibus perſonis conceſſum. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 7. nu. 3. f. 131. T. 18.
Per Regem Galliæ ſcholaribus Pariſienſibus, & eorum famulis. Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholar. priuileg. 166. numero 15. folio 61. Tom. 18.
Perſonæ, ad familiam eius extenditur. Gregor. Magal. de ſicurit. & ſaluocon. 3. P. nu. 29. f. 239. T. 11. P. 1.
Populo de ſimancas quantum ad nubilitatem an ſit limitatum per prargm. anni 481. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. cap. 5. nu. 8. fol. 256. Tom. 16.
Ratione officij, an finiatur finito officio, & an ratione dignitatis. Pet. le Nauder. de priuileg. Docto. 1. Par. quæſtio. prima. nu. 54. fol. 5. Tom. 18.
Religioni, vel ordini de non ſoluendis decimis de terris, quas per ſe, vel alium faciunt excoli, an extendatur ad colonos. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. quæſtio, ſexageſimaprima. nume. 26. fol. 184. Tom. 15. P. 2.
Ruſticis per l. fi. de teſta. habet etiam locum, ſi ruſticus vellet reuocare teſtamentum ſolenniter factum. Hiero. Præuidel. de peſte, & eius priuil. ver. ne circa. nu. 5. f. 173. T. 18.
Scholaribus montis Peſſulani per Regem Frãcorum. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 149. nu 2. f. 58. T. 18.
Scholaribus Pariſijs ſtudẽtibus. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 146. nu. 2. f. 58. T. 18.
Subdito quando poſſit reuocari. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſicu. nunquid. nume. 37. fol. 156. Tom. 6. P. 2.
Viro, an ad vxorem extendatur. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 134. nu. 22. f. 444. T. 11. P. 11

Priuilegium miſcellaneè conſideratum quid operetur.

*PRIVILEGIVM confirmatum, an debeat exhiberi. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verſi. tenor. nu. 6. f. 121. T. 6. P. 2.
Congruum ratione circunſtantiarum incongruum fit. Guil. Durã. de modo ge. concil. cel. rub. 4. nu. 71. f. 157. T. 13. P. 1.
Coniunctionis, an faciat ceſſare præſumptionem fraudis. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 6. nu. 20. f. 42. T. 17.
Conſtantini eccleſię cõceſſum eſt iuri conſonum. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 5. nu. vnico. f. 159. T. 13. P. 1.
Contineſ, & fauorem, & odium, diciturodioſum. Ant. de præt. de iuriſdic. epiſc. & defenſ. nu. 21. c. 1. f. 363. T. 13. P. 2.
Quòd aliquis ſit ab omnibus immunis, an validum. Io. Monach. de defenſ. iur. nu. 7. f. 126. T. 3. P. 2.
Contra ius ſtrictè interpretari debet. Ant. Roſel. de indulg. nu. 379. fol. 155. Tom 14.
Contra legem Dei, vel euangeliorum eſt nullum. Pet. Antibo. de muner. nu. 110. f. 46. T. 12.
Contra publicas functiones impetratum, nullius debet eſſe momẽti, quia vt publicis obſequijs pareatur, omnes æquè munera patrimonialia agnoſcere tenentur. Ægyd. Thomat. de collect. verſ. nobilitas. num 19. f. 166. T. 12.
Corpore iuris clauſum, an releuet ab onere proponendi, ſeu allegandi. Guil. a Monfer. de ſucceſſ. Reg. dub. primo. nume. 31. fol. 179. Tom. 16.
Cum rebus conceditur, cum ipſis tranſit ad quemlibet ſucceſſorem. Iacob de Are. de ſucceſſ. actio. nu. 53. f. 76. T. 3. P. 2.
Curſorum dicitur eſſe, vt inhibitiones non præſententur, niſi per eos. Rober. Lancellot. de attentat. limitatio. 30. numero 31. folio 419. Tom. 5.
Datum ad aliquid faciendum, quanto temporis ſpacio amitti poſſit. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptio. quæſtio. quarta. nume. 2. fol. 97. Tom. 17.
Alicui propter officium ſibi commiſſum extenditur etiam ad id tempus, quo laborat ad veniendum ad locum, vbi debet exequi illud officium. Paris de Put. de ſindic. verſic. an electus. num. 2. fol. 263. Tom. 7.
Militibus in teſtando extenditur ad illos, qui teſtãtur in actu militiæ exiſtentes. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. &c. verſ. reſtat. nu. 11. f. 286. T. 15. P. 1.
Perſonæ, & datum loco plurimum differt. Io. Monach. de diffenſor. iur. ver. ſi in iudicio. nu. 3. f. 126. T. 3. P. 2.
Poſt electionem, licèt ante publicationem non prodeſt, ſi fraus depræhenditur. Ferd. Paez. de excuſat. parent. nume. 34. fol. 200. Tom. 12.
Vni ex litigantibus, communicatur alteri in pertinentibus ad litis executionem. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 7. ſpecial. 1. in iudic. nu. 26. f. 148. T. 18.
De decimis non ſoluendis, non intelligitur de decimis poſſeſſis. Pet. Rebuff. de decim. q. 13. nu. 114. f. 139. T. 15. P. 2.
De eſu carnium ciuibus conceſſum, an porrigatur extra ciuitatem. Ioan. le Cirier. de promoge. quæſtio. 7. 2. lib. nume. 14. fol. 53. Tom. 10. P. 1.
De idiomate, quàm latè interpretandum. Pet. Andr. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro ſexto. de penſio. numero 381. fol. 196. Tom. 3. P. 2.
De non ſoluendis decimis noualium, non extenditur ad noualia præterita. Pet. Rebuff. de decim. quæſtio. decimaquarta. nume. 33. fol. 141. T. 15. P. 2.
De percipiendis decimis conceſſum, an decimas nouales comprehendat. Gondiſſal. Villadie. de legat. quæſtio. 14. nume. 35. folio 272. Tom. 13. P. 2.
De quo in l. Caius ſol. matri. an extendatur. a d aliam perſonam, quàm mulieris. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. nume. 39. folio 269. Tom. 9.
De quo in l. in rebus. C. de iure dot. non ſe extendit ad extraneum dotantem, & paciſcentem ſibi reddi ſoluto matrimonio. Bald. Nouell. de dote. P. 12. nu. 21. f. 268. T. 9.
De quo in l. ſi conſtante, & in l. vbi adhuc. C. de iure dot. an poſſit per ipſam mulierem cedi alteri, vt poſſit ceſſionarius nomine mulieris conſtante matrimonio experiri, diſtingue. Bal. Nouell. de dote. P. 12. nu. 26. & 27. f. 268. T. 9.
De quo in l. ſi cum dotem. §. ſi mulier. ſolu. matri. quando tranſeat ad hæredem mulieris. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. nume. 33. fol. 269. Tom. 9.
De quo in §. accedit. l. 1. C. de rei vxo. act. an tranſeat in hæredem, & an in ceſſionem. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. numero 31. fol. 268. Tom. 9.
De ſua natura debet eſſe perpetuum. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 14. nu. 34. f. 320. T. 15. P. 2.
De teſtando cum minori teſtium numero, an requirat teſtes rogatos. Ange. Gamb. de teſtamen gloſſ. 109. nume. 2. fol. 78. Tom. 8. Par. prima.
Debet aliquid operari. Pet. de Vbal. de canon. epiſc. & paroch. c. 6. nu. 34. fol. 230. T. 15. P. 2.
Interpretari, ne reddatur eluſorium. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 15. nu. 44. f. 137. T. 18.
Potius interpretari contra ius commune, quàm inefficax remanere. Cucch. de maiorat. præſcriptio. nu. 162. f. 205. T. 15.
Debitoris quando faueat fideiuſſori. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb.

Source : BIU Cujas

vrb.ptæſcriptio glos.21.nu.65.fol 195.Tom 17.
Dicitur eſſe in vſu, quando adeſt potentia vtendi. Horat. Mandoſ. de priuil-ad inſtar gl.15.nu.45.f.137.T.18.
Perſonale, quando perſona eſt immediatè priuilegij cauſa. Arnulf.Ruzz.de iure.regal.priuil.11.nu.8.f.367.T.12.
Dilatorie intranſmiſſibile.Conſtant.Roger.de iur.interpretat. euidential.6 nu.46.f.391.T.1.
Directò ſubſtituendo fuit militibus ob illorum præeminentiam conceſſum.Paul.Leoan.de ſubſtitutio. ſubſtitutio. 6.nu 107.fol. 310 Tom.8 P.1.
Diſpenſandi cum nato ex adulterio,non intelligitur de nato ex duplicato adulterio.Cardi.Iacobat.de concil.lib.7.arti.5.num.77. fol.313.T.13.P.1.
Doctorandi,an expiret morte concedentis.Ioan. Quin. Hed.de Ariſtocrat.Chriſt ciuit.q.115.nu.10.f.90.T.16.
Diuerſis conceſſum, diuerſimodè iuxtà priuilegiati conditionem interprætatur.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar. quæſt.8.nu.4. fol.125 Tom.18.
Dotis,ad augumentum non trahitur.Ant.Gub.Coſta.de ſponſ.cõment.verſ.ſed & ſi.nu.25.f.61.T.9.
Dotis,non trahitur ad dotem fictam.Ioan.Camp.de ſtat.q.40.nu. 179.fol.269.Tom.2.
Dotis perit nouata obligatione. Sebaſt. Medices. de nouatio. q.6. nu.7.fol.389.T.6.P.2.
Dote perſonale ad hæredem non tranſit.Ioan. Boſche.de nuptijs. lib.4.nu.86.f.91.T.9.
Dotis quatenus tranſit,an non Conſtant.Roger.de dote.q.9.nu.7. & 14.fol.342 & 343.T.9.
Et quatenus verum.nu.15 ibid.f.343.
Ducis Mediolani.M.Ant.Cucch.de morat.præſcriptio. verſi. conſtitutio.nu.233.f.206.T.17.
Duplex,vnum alteri contrarium vtrum præualeat, remiſſiuè.Pet. Rebuff.de decim.q.14.nu.31.f.140.T.15.P.2.
Durat,donec durat actio.Fran.Luca.de fiſco,& eius priu.q.4.prin. nu.32.fol.17.T.12.
Eccleſię Gallicanæ circa vſum ſuæ iuriſdictionis.Pet.Bertr.Vienn. de orig.iuriſdic.q.3.nu.17.f.31.T.3.P.1.
Eccleſiæ non competit ei,qui in eccleſiam deliquit. Franc.Squilacen.de fide catho.dub.1.nu.40.f 10.T.14.
Principali competens,competit etiam vnitę.Io.Bapt.Caccialu.de vnio.art.8.nu.5.f.233.T.15.P.1.
Qui violabit,vtrum ſoluat pęnam.Vital.de Camb.de clauſ.verſ. reſtat.nu.10.f.460.T.18.
Romanæ,qui auferre conatur,hæreticus eſt. Ioan.a Capiſtr. de auctor.Papæ Par.1.2.P.princ.nu.5.f.37.T.3 P.1.
Et conceſſio in dubio realis præſumitur.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.11.nu.1.f.467.T.10.P.1.
Et conſuetudo æquiparantur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl.15.nu.60.f.138.T.18
Et indulgentiæ ſumunt a cõceſſione uires,& non a petitione.Matthæ.Brun.de ceſſio.bono.quæſtio.9. princip. nume.19.fol.196. Tom.3.P.2.
Et libertas eccleſiarum quæ ſit.Ioan.Lup.de libert.eccleſiaſt.q.10. nu.vnico.fol.8.T.13.P.1.
Et præſcriptio,an poſſint concurrere ſimul, & ſemel, & an dicantur contraria.Ioan.Franc.Balb de præſcriptio.quæſtio.2.prin.5. P.num.1.fol 98.T.17.
Et ſtatutum,ſi concurrant,an ſe inuicem impediant.Alberi.a Roſ. de ſtatu.q.189.nu.vnico.f.51.T.2.
Excludens alienigenas a beneficiorum interpretatione, ſi quando iniquũ reputari debeat.Pet.And Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6. de penſio.nu.376.f.196.T.13.P.2.
Exemptionis a charit. ſubſidio debet reuocari, quando propter illud cæteri nimium grauarentut.And.Hiſpa.de reg.decim.q.59. nu.3.fol.158 T.15.P.2.
A Papa conceſſum,quo caſu cæteris præiudicet. Remig. de Gon. de charitati.ſubſid.q.51.nu.5.f.179.T.15.P.2.
Præcisè attenditur,vt verba ſonãt.Ant.de Præt.de iuriſdic.epiſc. defenſ.c.3.nu.34.f.364.T.13.P.2.
Quo caſu ſit reuocandũ.Remig.de Gon.de charita.ſubſid. q.51. nu.4.fol 180 T.15.P.2.
Super decimis,vel collectis non ſoluendis trahitur ad prędia futura.Albert.Brun.Aſtenſ.de augm.&c.quęſtio.9.princ.nume.3. fol.359.Tom.17.
Et quid ſi in præiudicium tertij.idem ibid.nu.12.f.360.
Exigendi gabellas conceſſum a Principe,cur non poſſit reuocari. Ioan.Bertachi.de gabell.1.P.nu.24.f.54.T.12.
Eximens ab obedientia nõ valet, quia quis efficeretur Acephalus. Andr.Hiſpa.de regu.decima. quæſt. quinquageſimaoctaua.nu. 4.fol.157.T.15.P.2.
Extenditur ad perſonas acceſſorias. Pet. Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.166.nu.2.fol.61.T.18.
Ad virum,vel ſocerum mulieris agentem pro dote promiſſa,nõ ſic in ſocero agẽte poſt matrimonium ſolutum morte filiæ ſuę. Bal.Nouel.de dote.P.12.nu.72.f.274.T.9.
Exterorum quo ad lites, & quòd Iudæus baptizatus in regno non eſt externs.Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. nume. 267.fol.551. Tom.15.P.2.
Faciendi nunquam perditur.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſ.q.7.§.occurrit.nu.38.f.235.T.14.
Facilius tollitur,quàm ius commune. Laur.de Palat.de ſtat.verſi. quoniam.nu.100.f.276.T.2.& Nic.Moron.de fide treu.& pace. q.58.nu.6.fol.427.T.11.P.2.
Fictæ ſtipulationis,& hypothecæ non tantum competit vxori, ſed viro,& hæredibus.Ioan.Campeg.de dote.quæſtio.57. nume.2. fol.285.nu.2.T.9.
Filij,an tranſeat ad nepotem.Vital.de Camba.de clauſ. verſ, quia nu.43.fol.444.T.18.
Filijs,an competat filiabus.Ioan le Cirier.de primoge. arti.5.nu.3. fol.49 T.10.P 1.
Conceſſum in præiudicium tertij ad nepotes non extenditur, ſecus ſi tertij prejudicium non concernit.Matthę.Brun.de ceſſio. bon.q.26.nu.8.fol.191.T.3.P.2.
Conceſſum ſi ad nepotes non extendatur,uec odium Mart.Laudenſ.de crimin. læſæ maieſta. quæſtio. ſexta. numero 8.fol.29. Tom.11.P.1.
Filiorum fratris vtrique coniuncti, de ſuccedendo ab inteſtato cũ aſcendentibus, non protenditur ad nepotes, vel pronepotes. Matheſila.de ſucceſſ.ab inteſta. articu. 2. princip. nume.13.fol. 325.Tom.8 P.1.
Fiſci poteſt cedi.Mart.Laudenſ.de fiſco.q.196.f.5.T.12.
Fiſco damnoſum eſt inualidum.Pet.Antibo.de muner.§.4. nume. 110.fol.46.Tom.12.
Fori lite pendente reo ſuperueniens citra eius factum voluntariũ, eximit eum a iuriſdictione iudicis, coram quo cauſa erat inchoata.Robert.Lancellot.de attenta.limitatio.20.nume. 19.fol. 333.Tom.5.
Ob dotem an tranſmiſſibile.Conſtant.Roger.de dote.quęſtio.9. nu.3.fol.342.Tom.9.
Quibus caſibus iudici ſeculari ſubſit.Alberi.a Roſ.de ſtat.quæſt. 42.nu.8.fol.61.T.2.
Furioſi contra tutorem, vel alias ſimiles perſonas quod ſit.Petr. Vandera. de priuileg. credit. capitulo ſexto. per tot. folio 116. Tom.18.
Generale, eximens a muneribus non liberat a charitat. ſubſid. Andr.Hiſpa.de regu decim.quęſtio.quinquageſimaoctaua.nu. 2.fol.157.Tom.15.P.2.
Non deregat pactis,niſi de illis fiat mentio ſpecialis.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar.gl.8.nu.14.f.133.T.18.
Non operatur circa ea,in quibus eccleſia ſpeciales conſtitutiones habet.Horat.Mandoſ.de priuileg.ad inſtar.gloſ.8.nume. 6.fol. 133.Tom.18.
Non poteſt dare,niſi ſolus Papa,vel Imperator, cum ad eos ſpectat vniuerſaliter in mundo diſponere.Mart.Laud.de priuileg. q 91.fol.3.Tom.18.
Non trahitur ad ea,quæ Princeps non eſſet in ſpecie conceſſurus. Horat. Mandoſ.de priuileg. ad inſtar. gloſſ. 8. numero 10.folio 133.Tom. 8.
Quale ſit.Vital de Camba.de clauſ.verſ.nil nouari.nume.18.fol. 387.Tom.18.
Sepulturæ dat ſolus Papa per totum orbem.Pet.de cano epiſc.& paroch.c.12.nu.4.f 239.T.15.P.2.
Subſequens non derogat priuilegio ſpeciali.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar.gl.8 nu.7.f.133.T.18.
Generaliter indultum non includit caſum publicæ vtilitati contrarium.Item de conſuetudine, & contractu generaliter celebrato.Guliel. a Monfer. de ſucceſſ. regum. dub. 2. nume.4.fol.181. Tom.16 & Paris de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.10.num.6. fol.38.Tom.4.
Habens ad inſtar alicuius priuilegiati, dicitur etiam habere illud priuilegium, quod priuilegiatus ad inſtar alterius priuilegiati obtinet.Horat.Mandoſ.de priuileg.ad inſtar. gloſſ. 11.nume.9. fol.134.Tom.18.
Clauſulam derogatoriam ad alia priuilegia non facientia de ea ſpecialem mentionem non reuocatur per clauſulam generalem in ſecundo appoſitam.Ioan.de Selua.de benefic.q.14.P.3.num. 22.fol.77.T.15.P.1.
Largum ſi ſtrictè illo vtatur, an deinceps poſſit illo vti magis largè.Ioan.Franciſc.Balb.de præſcriptio. quæſtio. quarta.nu.8. fol.97.Tom.17.
Hebræis conceſſum, vt poſſint retinere res furtiuas pignoratas, in rebus clericorum locum non habet.Pet.And.Gamb. de extenſio.verſi.inſignis.nu.162.f.258.T.18.
Hæreticorum diabolicum.Conrad.Brun. de hæret. c.11. nume.12. fol.291.T.11.P.2.
Hoſpitalis ad miniſtros extenditur. Pet. Rebuff. de priuil.ſcholar. priuil.166.nu.3.f 61.T.18.

Priuilegium immunitatis, nec non aliarum ſpecierum qualiter conſideretur.

*PRIVILEGIVM immunitatis a collectis datum, cum ſit liberatorium, & rem ad primęuam naturam reducat, reale eſſe cenſemus.Nicol. Feſtat. de æſtim. & collect. capitulo. 8.nume.19.& 20.fol.193.Tom.12.
Ab Imperatore conceſſum non ſemper eſt validum.Pet.Antibo. de muner §.4.nu.5.f.47.T.12.
Ad onera communis non habet locum ſtante caſu neceſſitatis,ve luti famis,peſtis,guerræ,& ſimilia.Hier.Præuid.de peſte,& eius priuil.verſ.Bal.& Ang.nu.3.f.184.T.18.
An tranſeat ad nepotes.Io.Arz.de nobilit.Hiſp. &c. c.2.nume.3. fol 253.Tom.16.
Dari poteſt ea lege,ne præiudicet publicæ vtilitati, & iuri tertij, & eſt immunitas exigua,& nõ plena.Ægyd.Thomat.de collect. verſ exactis.nu.37.f.139.T.12.
Et nobilitatis quotuplex reperiatur.Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpa. 4.P.princ c.1.nu.3.f 251.T.16.
Ex cauſa noua,& emergenti reuocatur.Nic.Feſtar. de æſtim. & collect.P.5.c.1 nu.26.f.194.T.12.
Ex ſuperuenienti bello,& neceſſitate Reipublicæ reuocatur. Nico.Feſtat.de æſtim.& collect P.5.c.1.nu.27.f.194.T.12.

Habet

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Habet actum ſucceſſiuum, & non conſumit effectum, niſi de die in diem, ideo eſt reuocabile. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. P. 5. c. 1. nu. 21. f. 194. T. 12.

Non conſumit effectum, niſi de die in diem, quia habet cauſam ſucceſſiuam. idem ibidem. capitulo ſeptimo. numero 6. folio 192. Tom. 12.

Non extenditur ad munera ordinaria. Mart. Laudenſ. de priuil. quæſt. 76. f. 3. Tom. 18.

Perſonæ clericorum, quo iure cenſeatur. Stephan. Aufrer. de poteſt. ſec. ſuper. eccle. in introduc. nu. 7. f. 329. T. 11. P. 1.

Quanto tempore præſcribatur. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. q. 4. nu. 7. fol. 97. T. 17.

Subdito datum, ſine cauſa reuocatur, cum ius non ſit quæſitum, idem in non ſubdito conceſſum. Nic. Feſtat. de æſtim. & collec. P. 5. c. 1. nu. 20. fol. 194. T. 12.

Tacitè cenſetur reuocatum ſi immunis patiatur ſe deſcribi, niſi infra decem dies appellaret. idem ibid. nu. 31. f. 195.

Tranſit ad deſcendentes ex fœminis, quando fœminæ fuit conceſſum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. 51. nume. 13. folio 393. Tom. 10. P. 1.

Valet tribus concurrentibus. Pet. Antibo. de muner. §. 4. num. 96. fol. 45. Tom. 12.

Impetrandi lite pendente in præiudicium alterius quo caſu procedat. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de lat. lib. 10. nume. 336. fol. 228. T. 13. P. 2.

Impetrari non poteſt lite pendente a communi domino. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 20. nu. 14. f. 333. T. 5.

Secus ſi a tertio, & ratio diuerſitatis aſſignatur. idem ibidem. nume. 15.

Non poteſt lite pendẽte regulariter validè. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 52. nu. 19. f. 382. T. 5.

Impetratum lite pendente valet, ſi emanauerit motu proprio, & ex certa ſcientia Principis, etiam communis domini. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 20. nu. 17. f. 333. T. 5.

Impetratum, vt meum efficiatur tuum, eſt contra ius naturale, & gentium. Pet. Antibo. de muner. §. 4. nu. 111. f. 46. T. 12.

In cauſa reali deſcriptum. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 77. nu. 2. fol. 430. T. 11. P. 1.

In corpore iuris clauſum ex rationis identitate extendi debet. Gõdiſſall. Villadie. de legat. quæſtio. duodecima. nume. 10. fol. 270. Tom. 13. P. 2.

In dubio quare cenſendum. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 1. 3. lib. nu. 3. fol. 63. T. 10. P. 1.

In futuris nondum inceptis non operatur. Io. Quin. Edu. de Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. q. 115. nu. 1. f. 89. T. 17.

In præiudicium tertij quando porrigatur ad augumentum. Albert. Brun. Aſtenſ. de augmen. &c. concluſ. 9. princip. nume. 13. fol. 360. T. 17.

In realibus non conſideratur ex cauſa, ſed ex tempore. Vital. de Camba. de clauſ. nu. 17. f. 378. T. 18.

In vim contractus tranſire cenſetur, ſi factum reciprocum interuenit, vel pecunia, etiam ſi concedens vtatur verbo, indulgemus, & ſi conceſſionem præponderant. Nic. Feſtat. de æſti. & collect. 5. P. c. 1. nu. 10. f. 194. T. 12.

Indulgentiæ, an morte concedentis extinguatur. Io. Quin. Hed. de Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. q. 105. nu. 9. f. 90. 16.

Indultum fratribus prædicatoribus a quo tempore emanauerit. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. verſic. quoniam. nume. 6. fol. 225. T. 15. P. 2.

Iniurioſum ſtrictum recipit interpretationem. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. quæſtio. ſecunda. nume. 7. fol. 190. Tom. 15. P. 1.

In ſertum in corpore iuris eſt potentius illo, quod non eſt inſertũ, eſt tamen debilius iure communi. Sebaſt. Montic. de inuent in præfatio. nu. 118. f. 204. T. 8. P. 2.

Interpretatur etiam in damnum tertij, quãdo agitur de iure quærendo tantum. M. Ant. Cucch. de morat. præſcript. verſ. conſtitutio. nu. 166. f. 205. T. 17.

Ita demum locum habet, ſi acceptur. Georg. Natam. Aſten. de ſtat. q. 3. nu. 49. fol. 254. T. 2.

Iudiciale, an litigatorum vtrique conceſſum. Conſtant. Roger. de iur. interpreta. euidential. 10. nume. 28. 29. 30. 31. & 32. fol. 393. Tom. 1.

Iudicandi ſi habet mulier, an eligi poſſit. Mar. Ant. Blan. de cõpromiſſ. inter coniunc. nu. 38. f. 148. T. 3. P. 1.

Iuri diuino derogans eſt ſtrictiſſimè interpretandum. Io. le Cirier. de primoge. q. 1. 3. lib. nu. 4. f. 63. T. 10. P. 1.

Iuris pedagij per Principem loco alijs pedagijs grauato conceſſum eſt tanquam ſurreptitium nullius momenti. Ioã. Bertachi. de gabell. 1. P. nu. 24. f. 54. T. 12.

Laycorum cruceſignatorum quale ſit. Io. And. de Bono. de interd. nu. 44. f. 345. T. 14.

Latè interpretari debet contra concedentem. Gaſp. de Peruſ. de reſeruatio. benefi. q. 8. nu. 2. f. 247. T. 15. P. 1.

Latum ex ſtricto vſu reſtringitur. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 15. nu. 39. f. 137. T. 18.

Limita vt nu. 41. ibid.

Legem tollit. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. verſ. quoniam. nu. 12. f. 225. T. 15. P. 2.

L. aſſiduis. C. qui pot. in pigno. habe. in quibus locum habeat. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de priui. dota. centur. 3. nume. 32. fol. 457. Tom. nono.

L. exigere dotem. ff. de iure dotium. tranſit ad hæredes. Ioan. Cãp. de dote. q. 81. nu. 3. f. 289. T. 9.

L. fin. C. de ſacroſan. eccl. an habeat locum in caſtris. Bart. ibi tenet quod ſic, contrarium tenet ipſe in l. ſi finita. §. ſi de vectigal. ff de damno infecto. Bart. de contrariet. fol. 163. colum. 2. circ. fi. in illis verbis, an priuilegium. T. 2.

Legitimandi an reuocari poſſit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 114. nu. 17. fol. 89. Tom. 16.

Filios, an filias etiam intelligat. Ioan. le Cirier. de primoge. art. 5. nu. 6. fol. 49. Tom. 10. P. 1.

Vel doctorandi, an expiret morte concedentis. Io. Quin. Hed. de Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. q. 115. nu. 10. f. 90. T. 16.

Libertatis morbo laborandi, non minuitur. Io. le Cirier. de primoge. q. 43. lib. nu. 5. f. 65. T. 10. P. 1.

Licèt tollatur tempore, vt c. accedentibus de priuile. non tamẽ tollitur mandatum prohibitiuum Principis, quia induceret in obedientiam. Mart. Laud. de priuil. q. 84. f. 3. T. 18.

Locale ad ſingulares ſub loci profectione exiſtentes extenditur. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſ. 7. nume. 21. fol. 131. Tom. 18.

Mariti ne conueniatur vltra, quàm facere poſſit, competit ei, ſi debeat ex cauſa dotis, ſiue ex qualibet alia cauſa. Gaſpar. Beat. de inop. debit. &c. c. 17. nu. 50. f. 241. T. 3. P. 2.

Marito, vel vxori conceſſum, an ſponſo, vel ſponſæ conceſſum intelligatur. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. P. 1. num. 59. fol. 211. Tom. 1.

Meretur amittere, qui conceſſa ſibi abutitur auctoritate. Catald. de Boncomp. de poteſt. Papæ. verſicu. his ita. numero 96. fol. 23. Tom. 13. P. 1.

Qui permiſſa ſibi abutitur poteſtate. Pet. Rebuff. de nominatio. quæſtio. vigeſimaſecunda. & 23. princip. numero 3. folio 338. Tom. 15. P. 2.

Mihi, & filijs maſculis, & fœminis conceſſum, an tranſeat ad fœminas deſcendentes maritatas. Georg. Nat. Aſten. de ſtat. q. 4. num. 60. fol. 259. Tom. 2.

Militiæ quotupliciter reperiatur. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. 4. P. princ. c. 1. nu. 6. f. 252. T. 16.

Militibus conceſſum, in hoc conſiſtit, vt poſſint directò ſubſtituere, in ſuis tamen bonis tantum. Paul. Leon. de ſubſtitutio. ſubſtitutio. 6. nu. 95. & 96. f. 309. T. 8. P. 1.

Nunquid locum habeat in militibus noſtri temporis. Vdal. Zaſ. de ſubſtitut. c. 5 nu. 12. f. 272. T. 8. P. 1.

Vt non torqueantur, ratione dignitatis, & nobilitatis conceſſum fuit, nec valet conſuetudo, aut ſtatutum contrarium diſponens. Matthæ. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. 114. quæſtio. princ. num. 11. f. 186. T. 3. P. 2.

Vt poſſint poſt pubertatem directò ſubſtituere, an competãt etiã eis extra expeditionem teſtantibus. Paul. Leon. de ſubſtitutio. 6. ſubſtitutio. nu. 101. f. 309. T. 8. P. 1.

Militis in condendo teſtamento quale. Vdal. Zaſ. de ſobſtitutio. c. 5. nu. 9. fol. 272. T. 8. P. 1.

Potentius eſt priuilegio dotis. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. clauſula, & ſpecialiter. nu. 10. f. 378. T. 18.

Vt poſſit directò ſubſtituere poſt pubertatem, qua ratione ei fuerit conceſſum. Pau. Leon. de ſubſtitutio. ſubſtitutio. 6. nume. 155. fol. 311. T. 8. P. 1.

Minus nociuum, an & quando poſſit reuocari. Iac. de S. Georg. de homag. verſ. circa. nu. 40. f. 175. T. 10. P. 2.

Mutatione perſonæ mutatur. Rolan. a Valle. de confect. inuent. q. 17. nu. 5. fi 169. T. 8. P. 2.

Ne quis in eccleſia capi poſſit, habet locum in quolibet ibi reperto. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſ. 7. numero 25. folio 132. Tom. 18.

Neminem excuſare poteſt a muneribus ſoluendis. Pet. Antibo. de muner. 3. P. Princ. nu. 27. f. 24. T. 12.

Nobili conceſſum deſcendentibus incolarum de Simancas, an extendatur ad deſcendentes eorum, qui non ſunt in priuilegio nominati, ſi probetur fuiſſe in ſeruitio domini Regis Henrici. Ioã. Arz. de nobilit. Hiſpa. &c. c. 5. nu. 13. f. 257. T. 16.

Nobilis, vltra quod teneatur ad munus ordinarium, publica eueniente neceſſitate extinguitur adeo, vt cùm clerici, tàm nobiles munera extraordinaria ſuſtinere compellantur. Ægyd. Thomat. de collect. verſ. nobilitas. nu. 1. f. 165. T. 12.

Nobilitatis, an amittatur ex crimine perduellionis, & læſæ maieſtatis. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpan. &c. capitulo 9. nume. 1. folio 259. Tom. 16.

Ex quibus amittatur. Paris a Put. de re milit. lib. 7. nume. 24. fol. 406. Tom. 16.

Simpliciter conceſſum alicui, an extendatur ad filios ante priuilegij conceſſionem natos. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. c. 2. nu. 1. fol. 253. Tom. 16.

Vel exemptionis a filio obtentum poſt crimen paternum, neque facta mentione paterni criminis ex ignorãtia, vel malitia, an cenſeatur ſubreptitium. Io. Arz. de nobilit. Hiſpa. &c. cap. 9. nu. 10. fol. 260. Tom. 16.

Non competit, cui non congruit. Pet. Belli. de re milit. tit. 3. nu. 40. fol. 355. T. 16.

Non debet etiam ex identitate rationis de vna perſona ad aliam extendi. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſ. 5. nume. 13. fol. 130. Tom. 18.

Non debet excedere perſonam. Ioan. Franciſc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 3. 1. Par. princip. nume. 10. fol. 416. Tom. 13. P. 2.

Non dicitur, niſi aliquid vltra ius commune operetur. Stephan. de Federic. de interpretat. iur. ſecunda Par. princip. numero 8. folio 215. Par. 1.

Non extendi, lege euangelica probatur. Pet. Bertr. de iuriſdic. eccl. & ſec. q. 62. nu. 3. f. 408. T. 12.

Non extenditur ad incogitata. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. glo. 11. nu. 5. fol. 134. T. 18.

Non

Source : BIU Cujas

Non faciendi ex vnico actu contrario amittitur. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 15. nu. 21. f. 136. T. 18.
Limita quatuordecim modis a nu. 22. vsque ad nu. 39 ibidem. fol. 136. & 137.
Non interpretatur, contra ius commune, si læsio tertij resultet. M. Anton. Cucch. de morat. præscriptio. vers. constitutio. num. 165. fol. 205. Tom. 17.
In præiudicium tertij. M. Ant. Cucch. de morat. præscriptio. vers. constitutio. nu. 169. f. 205. T. 17.
In preiudicium tertij, etiam quòd illud ius a Principe emanasset. Idem ibid. nu 181. f. 205.
Non operatur in præiudicium tertij, etiam quòd aliàs nihil operaretur. M. Ant. Cucch. de morat. præscriptio. versi. constitutio. nu. 167. fol. 205. T. 17.
Non perditur per decem annos, dum incertum est quando casus euenit. Pet. Rebuff. de nominatio. quæstio. 14. nume. 38. fol. 320. Tom. 15. P. 2.
Non potest concedi illi, qui erat mortuus ante priuilegium. Petr. de Vbal. de cano. episcop. & paroch. capitulo 6. nume. 10. f. 228. Tom. 15. P. 2.
Non porrigitur ad vsum, ad quem priuilegij verba nõ porrigũtur. Ascan. Clemens. Amer. de patria potesta. effect. 13. nume. 14. fol. 116. Tom. 8. P. 2.
Non soluendi decimas, an extendatur ad noualia, & quid in præscriptione. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæstio. 10. nu. 5. fol. 353. Tom. 10. P. 1.
Vectigal trahitur ad augumentum. Albert. Brun. Asten. de augumen. &c. concluf. 9. princ. nu. 5. f. 359. T. 17.
Nouissimè concessum non censetur anterioribus priuilegijs derogare. Albert. Brun. Asten. de diminu. & deterio. concluf. 6. nu. 7. fol. 372. Tom. 17.
Nouum, an tollat antiquum. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versi. veniens. nu. 9. f. 85. T. 17.
Nulli præiudicans, lite pẽdente impetrari potest. Gondis. Villadie. de legat. q. 14 nu. 52. f. 273. T. 13. P. 2.
Num instantia iudicij peremptа lite pendente impetratum valeat. Vital. de Camba. de clauf. versicu. nil nouari. numero 17. folio 387. Tom. 18.
Nundinarum, an perdatur per non vsum decennij. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. nu. 25. f. 331. T. 12.
Omne quod principali conceditur, trahitur ad suum augmentum Albert. Brun. Asten. de augmen. &c. concluf. 5. nume. 3. fol. 356. Tom. 17.
Papæ alcui concessum, tertio non citato non nocet. Ant. Nicel. de glos. contrar. vers. concordare. nu. 231. f. 204. T. 18.
Aut superioris, an sit ad tollendam incapacitatem personæ potẽtius consuetudine, aut præscriptione. Aymo. Crauet. de antiq. temp. vers. materia. nu. 94. f. 171. T. 17.
Et quid cessante incapacite. nu. 95. ibid.
Quando alicui indultum dicatur derogare iuri ordinarię potestatis, & quod ita debemus interpretari leges, statuta, & priuilegia Principum, vt in eis non arguatur tyrrannides. Ant. de iurisdict. episc. defens. c. 2. nu. 8. f. 363. T. 13. P. 2.
Patri concessum, an ad filios extendatur. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 133. nu. 8. f. 444. T. 11. P. 1.
Patris, aut matris, an prosit filio, aut filiæ. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 1. 3. lib. nu. 2. f. 63. T. 10. P. 1.
Quò ad filios extenditur, an retro trahatur ad ante natos. Anton. de Rosel. de legitimatio. versiculo, modo. nume. 15. fol. 87. Tom. 8. P. 2.
Paupertatis quod nam sit. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. ver. tuto. nu. 455. f. 92. T. 12.
Pendentiæ litis, vel appellationis vult statum rei, de qua agitur, in aliquo interim non mutari. Robert. Lancellot. de attentat. c. 29. nu. 79. fol. 451. Tom. 5.
Per ius commune non aufertur Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priu. 160. nu. 2. f. 70. vult dicere. 60. T. 18.
Per Principem pecunia concessum, non est priuilegium, sed conuẽtio, quæ reuocari nõ potest. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 149. nu. 3. fol. 58. T. 18.
Percipiendi decimam noualium, non extenditur vltra dimidiam partem decimarum, & ibi quod curatus habere debeat dimidiam decimam noualium, non obstante priuilegio. Pet. Rebuff. de decim. q. 14. nu. 36. f. 141.
Decimas noualium pro ea parte &c. quid operetur. Petr. Rebuff. de decim. idem ibid. nu. 34.
Perditur monasterio destructo. Sebast. Medices. de fortuit. casi. q. 8. nu. 11. fol. 219. T. 7.
Perditur propter peccatum. Lud. Mõtal. de reprob. sent. Pilati. ver. vos. nu. 5. fol. 22. T. 14.
Quandoque sine culpa. Pet. de Perus. de vnio. eccles. c. 2. nu. 10. fol 236. T. 15. P. 1.
Personæ concessum, an extinguatur, persona extincta. Pet. Antibo. de muner. 3. P. princ. nu. 21. f. 23. T. 12.
Concessum non inspecta naturali, & sufficienti ratione transit ad mariti hæredes causa dotis. Bapt. de S. Blas. de priuil. dota. centur. 3. nu. 70. f. 458. T. 9.
Personale ad hæredes an possit transmitti. Ioan. le. Cirier. de primoge. q. 25 1. lib. nu. 4. f. 37. T. 10. P. 1.
Aut pactum personam non egreditur. Pet. Pecch. de iure sisten. c. 13. nu. 2. fol. 166. T. 3. P. 2.
In accessorijs personã egreditur. Pet. Rebuff. de priuil. dotal. priuil. 166. nu. 11. f. 61. T. 18.
Non egreditur personam. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 131. nu. 39. f. 443. T. 11. P. 1.
Non transit ad emptorem, secus in reali. Mart. Laud. de priuileg. quæstio. centesima. folio 3. Tom. 18.
Non transit ad hæredem. Ioan. le Cirier. de primog. q. 1. 3. lib. nu. 2. fol. 63. T. 10. P. 1.
Personalissimum quod sit. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 1. 3. lib. nu 10. fol. 64. T. 10. P. 1.
Perusinis concessum, an incolas comprehendat. Mart. Laud. de repræsal. vers. Christi. nu. 24. f. 280. T. 12.
Potentius alio, quando quis dicatur habere. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. q. 10. nu. 3. f. 127. T. 18.
Potentius præponitur, quando duo priuilegiati dispari priuilegio concurrunt. Ioan. Staphil. de grat. expect. &c. vers. videdum. nu. 35. fol. 289. T. 15. P. 1.
Potest cedi, & cessum transit. Ioan. le Cirier. de primoge. lib. 3. q. 1. nu. 5. f. 63. Tom. 10. P. 1.
Potest interprætari in preiudicium tertij, quando negocium deduceretur ad terminos iuris antiqui. M. Ant. Cucch. de morat. præscriptio. vers. constitutio. nu. 168. f. 205. T. 17.
Præiudicans posterioribus, quomodo intelligendum. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 6. 2. lib. nu. 4. f. 51. T. 10. P. 1.
Prælationis creditorum cessat per renubium in mulierem. Ioan. Garo. de secun. nupt. tit. de pœnis secundò nubentium. num. 26. fol. 118. Tom. 9.
Prælationis filij aduersus patrem, quibus consistat. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. 1. P. nu. 32. f. 268. T. 16.
Hypothecæ non transit ad personam extranei dotantis, & pacisscentis sibi reddi. Bal. Nouel. de dote. P. 12. nu. 11. f. 266. T. 9.
Hypothecæ non extenditur ad hæredem, nisi sit filius eiudẽ matrimonij. Bal. Nouel. de dote. P. 12. nu. 9. f. 266. T. 9.
Hypothecæ non transit ad personam viri. idem ibid. nu. 10.
In hypotheca, an competat mulieri pro dote confessata, si non prnbetur regulariter data. Ioan. Campeg. de dote. q. 93. nume. 1. fol. 290. Tom. 9.
Liberis competit. Ant. Gub. Costa. de sponf. comment. vers. sed & si nu. 26 fol. 61. T. 9.
Tacitæ hypothecæ competens mulieri, locũ etiam habet in dote putatiua. Rolan. a Vall. de dote. q. 43. nu. 2. f. 388. T. 9.
Quod declara vt nu. 19. ibid. f. 389.
Tacitæ hypothecæ, quod datur doti, non datur pœnæ illi adiectę. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. mem. 4 2. P. princ. num. 70. fol. 205. T. 6 P. 2.
Vicinis concessum in alienatione stabilium, an cedi, vel transferri in alium possit. Iacob. Nouell. de iure prothomis. § 2. num 73. fol. 32. Tom. 17.
Præsumitur habere ducendi aquam, qui immemorabili tempore possedit. Hier. de Mont. de fi. regun. capitu. 24. nume. 17. fol. 338. Tom. 3. P. 2.
Prætendens sufficit, quòd tempus alleget. Not. dictum, & cautela. Restaur. Castal. de Imperat. q. 54. nu. 8. f. 55. T. 16.
Primum concessum fauore Reipublicæ, secundũ verò fauore priuato, per secundum derogari primo habenti clausulas derogatorias, etiam si in secundo dicatur pro expressis habentes. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. legati. nu. 43. f. 214. T. 13. P. 2.
Iuramenti quod sit. Ant. Corf. de iuram &c. nu. 25. f. 361. T. 4.
Non reuocari per secundum etiam habens illas clausulis prægnantes, quando primum miserabilibus personis cõcessum sit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. vers. legati. nume. 43. fol. 214. Tom. 13. P. 2.
Si contineat, quod vult sic iudicari, & priuilegia incontrarium impetrata non valeant, an secundum admittatur. Gondis. Villadie. dẽ leg. q. 7. nu. 32. f. 261. T. 13. P. 2.
Tollit secundum circa idem non faciens mentionem. de primo. Nepos. de Montalb. de exceptio. articu. 2. nume. 14. fol. 107. Tom. 3. P. 2.
Principis ad futura tendit. Vital. de Camba. de clauf. vers. clausula quatenus nu. 9. f. 371. T. 18.
Est quòd licèt in permutatione feudi cum ecclesia requiratur vtilitas ecclesiæ, tamen in Principe ex causa habet locum permutatio. putà si ecclesia habet castrum in confinibus hostiũ, pro cuius custodia fortè multum grauatur expẽsis, & est fortissimum, vel conueniens Principi ad hostes domãdos, & paratus est Princeps ecclesiæ dare equiualens, aliàs magis expediens. Mart. Laudens. de priuil. q. 45. f. 2. T. 18.
Latissimè interpretandum fore, & esse. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. in exord. nu. 31. f. 151. T. 13. P. 2.
Nemini debet esse damnosum. Ioan, Royas. in epit. succeff. c. 29. nu. 48. fol. 423. T. 8. P. 1.
Non rumpit testamentum. Mart. Laud. de priuileg. quæstio. 22. fol. 2. Tom. 18.
Non valet, ne quis faciat ea, quæ ante litem facere solebat. Robert. Lancellot. de attentat. declarat. quarta. numero 14. folio 337. Tom. 5.
Quando grauiter lædit, licèt valeat, tamen implorandum est remedium a Principe. Mart. Lauden. de priuileg. quæstio. 12. folio 2. Tom. 18.
Tollens ea, quæ sunt de iure ciuili, est nullum, & in quibus casibus alijs sit nullius valoris. Pet. Antibo. de muner. §. 4. num. 116. fol. 46 Tom. 12.
Prioritatis anterioribus creditoribus per dationem bonorum inso lutum non aufertur. Matthę. Brun. de cessio. bono. q. 19. princ. nu. 3. f. 198. T. 3. P. 2.
Pro se, & filijs suis concessum, ad filias nuptas non extenditur. Ioan. de Royas. Sergen. in epit. succeff. capitulo 3. nume. 21. folio 394. Tom. 8. P. 1.
Prohibitiuum potius, quàm permissum attendi debet. Horat. Mãdos. de priuil ad instar gl. 8 nu. 9. f. 133. T. 18.
Propriè dictũ est illud, quod continet specialẽ gratiã alicui, prẽter,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

vel contra ius commune conceſſum. Pet. Bertr. Edu. de iuriſdic. eccleſ. q. 3. nu. 27. f. 411. vult dicere. 410. T. 12.

Propriè quid ſit. Pet. Bertr. Vienn. de orig. iuriſdic. q. 3. num. 14. fol. 31. Tom. 3. P. 1.

Pupillis conceſſum ad prodigos, & mente captos extenditur. Stephan. de Federi. de interpretat. iur. vlr. P. nu. 39. f. 223. T. 1.

Qualiter, amittatur. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 17. nu. 6. fol. 295. Tom. 18.

Cognoſcendum. Ioan. Monach. de diffenſor. iur. ver. ſi in iudicio. nu. 1. fol. 126. T. 3. P. 2.

Quando datur ad non faciendum, vno actu a contrario non producitur. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. verſ. quoniam. nu. 28. fol. 226. T. 15. P. 2.

Eſt conceſſum perſonæ priuilegiatæ, non valet ſecundum, niſi de priuilegio, vel conditione perſonæ, cui primum fuerit conceſſum, fiat mentio. Ioan. de Sel. de benefi. quæſtio. 14. P. 3. nu. 25. fol. 78. Tom. 15. P. 1.

Mulier poſſit obligari effectualiter p dote alterius mulieris abſque beneficio Velleia. quomodo tranſeat ad hæredem mulieris Bal. Nouel. de dot. P. 12. nu 42. f. 270. T. 9.

Per ſucceſſores reuocari nequeant. Fran. Luca. de fiſc. & eius priuil. 1. P. princ. nu. 5. f. 7. T. 12.

Poſſit reuocari. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 114. nume. 10. fol. 89. Tom. 16.

Tranſeat, & quando non. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 7. P. nu. 65 fol. 312. T. 8. P. 2.

Quantumuis generale, etiam pro loco conceſſum, nunquam id complectitur, quod publicam vtilitatem læderet. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. verſ. de throno. nu. 57. f. 147. T. 13. P. 2.
Item nu. 109. f. 149. ibid.

Quid ſit. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. in præfatio. nu. 2. & 9. f. 69. & 70. Tom. 18. & Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 17. nume. 1. fol. 295. Tom. 18. & Franc. Luca. de priuileg. fiſci. 1. P. princ. nu. 1. fol. 6. Tom. 12.

Quis ratione adiuncti conſequitur, quod per ſe non conſequitur. Bon. de Curt. de nobilit. 3. P. nu. 187. f. 11. T. 16.

Quo fit locus patri recuſante filio, ad quid inductum. Lancellot. Polit. de ſubſtitutio. partic. 3. nu. 29. f. 233. T. 8. P. 1.

Quo inductum eſt decimum. Fran Solſo. in Lucer. Laudem. 2. cellul. nu. 1. fol. 209. T. 10. P. 2.

Quod a ſententia lata ſuper dote non poſſit appellari, vt executio impediatur, an extendatur, quando fuit lata pro viro contra mulierem, & an extendatur ad hæredem mulieris, ſi fuit lata pro muliere. Bald. Nouell. de dote. P. 12. nu. 67. f. 273. T. 9.
Et nu. 68. ibidem.

Quod alicui ex contractu conceditur, non poteſt tolli etiam per Principem, vel ſucceſſorem etiam cum clauſula de plenitudine poteſtatis. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 28. nu. 3. fol. 198, T. 17.

Quòd cauſa dotis ſit ſummaria. Bald. Nouell. de dote. P. 12. num. 72. fol. 274. Tom. 9.
Item quod non offeratur libellus. ibid.
Item quòd lis non conteſtetur. ibid.
Item quòd procedatur diebus feriatis ibid.

Quod cepit eſſe captioſum, reſcinditur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 120. nu. 113. f. 338. T. 11. P. 1.

Quod competit eccleſiæ principali, an competat eccleſiæ vnitæ. Ioan. Baptiſt. Caccialup. de vnio. Par. 1. articu. 8. nume. 75. fol. 27. Tom. 15. P. 2.

Quod datum fuerit Petro, quando ei fuit dictum quodcunque ligaueris &c. Ant. de Roſell. de indulg. nu. 60. f. 150. T. 14.

Quod datur, contractui dotis, videlicet quod ſit bonę fidei, tranſit ad hæredem. Bal. Nouel. de dote. P. 12. nu. 14. f. 266. T. 9.

Inſtantiæ ſeu cauſæ, an tranſeat ad hæredes. Ioan. Campeg. de dote. q. 81. nu. 4. f. 289. T. 9.

Mulieri in actione perſonali de dote, videlicet quòd tacita hypotheca ſit priuilegiata, non tranſit ad ſucceſſores. Bald. Nouel. de dote. P. 12. nu. 15. f. 266. T. 9.

Ratione fori. 5. quòd dos poſſit peti coram iudice eccleſiaſtico, an tranſeat ad hæredes. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 81. nu. 2. fol 289. T. 9.

Quòd detur plena fides ſcripturis, aut libris Hebręorum, an valeat Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſ. viſo. nu. 28. f. 130. T. 17.
Quid de Iudæo. ibid.
Quid de Chriſtiano cum Chriſtiano. ibid. nu. 29.

Quod epiſcopis conceditur, quando electo concedi cẽſeatur. Pet. de Bais. in direct. electio. c. 44. 3. P. nu. 3. f. 403. T. 15. P. 1.

Quod eſt contra ius commune, non extẽditur ad caſus prætermiſſos. Mart. Laud. de priuil. q. 102. f. 3. T. 18.

Quod fauore mulieris illico transferatur dominium ſolu. matri. an egrediatur perſonam mulieris. Bald. Nouell. de dot. P. 12. nu. 20. fol. 268. T. 9.

Quòd filiaſa. pro dote aduentitia poſſit eſſe in iudicio etiam ſine conſenſu patris, & idem in profectitia iam conſolidata, an extendatur ad filiumfa. in caſu quo dos ſuæ vxoris, vel lucrum dotis ſunt appropriata ipſi filio. Bald. Nouell. de dot. P. 12. num. 71. fol. 274. Tom. 9.

Quod habemus iure proprio dicitur fortius. Nic. Moron. de fide, treug. & pac. q. 58. nu. 7. f. 427. T. 11. P. 1.

Quod habet mulier ad repetendum dotem, non procedit in dote ficta, neque confeſſata. Vincen. Paleo. de dote. verſ. prædium. nu. 17. fol. 405. T. 9.

Quod in contractum tranſiuit ex cauſa ingratitudinis ſiue datum ſit ſubdito, ſine non ſubdito reuocatur. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. P. 5. c. 1. nu. 24. f. 194. T. 12.

Quod in dubio pro dote ſit iudicandum, an tranſeat ad hæredem Bald. Nouel. de dote. P. 12. num. 28. f. 268. T. 9.
Item an ad patrem. ibidem. nu. 29.
Item an ad ceſſionarium mulieris. ibid. nu. 30.

Quod in meris finibus perſiſtit ſine cauſa a Principe reuocatur, nõ ſi translatum ſit dominium. Nic. Feſtat. de æſti. collect. P. 5. c. 1. nu. 18. fol. 194 T. 12.

Quod in re data æſtimata in ſubſidium præferatur mulier alijs creditoribus, an tranſeat ad hæredem. Bal. Nouel. de dote. P. 12. nu. 25 fol. 268 Tom. 9.

Quod loco conceditur, loco deſinente priuilegium perditur. Pet. Antibo de muner. 3. P. princ. nu. 20. f. 23. T. 12.

Quod maritus cogi poſſit inuitus, tanquàm delegatus alteri promittere dotem reſtituere, an, & quando extendatur ad patrẽ mulieris Bal. Nouel. de dote. P. 12. nu. 67. f. 273. T. 9.

Quod miſerationis cauſa indulſit non de facili tollere. Pet. Andr. Gamb. de auctor. legat. de lat. verſicu. legati. nume. 44. fol. 214. Tom. 13. P. 2.

Quod mulier poſſit vti retentione rerum per eam amotarum, non extenditur ad eius hæredem. Bald. Nouell. de dote. P. 12. nu. 64. fol. 273. Tom. 9.

Quòd mulier præferatur alijs in actione perſonali, non tranſit ad hæredes. Ioan. Campeg. de dote. q. 81. nu. 9. f. 289. T. 9.

Quod non poſſit obijci contra mulierem de retentione, an extendatur ad hæredem mulieris repetentem dotem. Bald. Nouel. de dote. P. 12. nu. 63. f. 273. T. 9.

Quod non valet pactum per quod dotis conditio efficitur deterior, an, & quando extendatur ad virum, & quãdo ad hæredem mulieris. Bald. Nouel. de dote. P. 12. nu. 36. f. 269. T. 9.

Quod non valet pactum &c. vtrum extendatur ad pactum factum per patrem mulieris. Bald. Nouell. de dote. P. 12. num. 38. fol. 269. Tom. 9.

Quod parentibus conceditur, quando ad liberos extendatur. Pet. Antibo. de muner. nume. 16. 3. P. prin. f. 23. T. 12.

Quod pater ſtipulando dotem filiæ reddi ſoluto matrimonio, an tranſeat in hæredem filiæ. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. nume. 44. fol. 270. Tom. 9.
Vide conſequenter tres notabiles caſus. ibidem a nu. 45. vſque ad nu. 47. incluſiuè.

Quod prælegatum factum ab aſcendente pro dote danda, vt non veniat in reſtitutione fideicommiſſaria, an extendatur, quanto eſſet factum ab alia perſona. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. num. 58. fol. 272. T. 9.

Quòd quis non poſſit ab alio iudicari, niſi a Deo, intelligitur datũ dignitati, & non perſonæ, & ideo non debet priuari dum eſt in dignitate. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. nume. 165. fol. 349. T. 13. P. 1.

Quod recipit iterationem, non proditur actu contrario. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 22. nu. 4. f. 44. T. 4.

Quod res dotalis nõ poſſit alienari etiam cum conſenſu mulieris, extenditur, quòd nec etiam cum conſenſu ſoceri ipſius viri alienantis, etiam ſi dos eſſet in caſu reſtitutionis. Bald. Nouell. de dote. P. 12. nu. 61. f. 273. T. 9.

Quòd res dotalis ſit in alienabilis, an extendatur ad donationem propter nuptias. Bald. Nouell. de dote. Par. 12. numero 58. folio 272. Tom. 9.

Quod tempore conceſſionis non lædebat ius tertij, ſi poſtea nimirum lædat, debet reuocari. Mart. Laud. de priuil. quæſtio. 27. vbi inquit quòd priuilegia debent cum magna deliberatione concedi. fol. 2. T. 18.

Quomodo amittatur per non vſum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 17. nu. 1. f. 360. T. 10. P. 1.

Quotuplex ſit. Sebaſt. Medices. de diffinitio. diffinitio. 17. nume. 5. fol. 295. Tom. 18.

Reale, ſequitur res, & eas poſſidentes. Alberi. a Roſ. de ſtatu. q. 114. nu. 7. fol. 16. Tom. 2.

Tranſit ad hæredes deſcendentes, ſecus ſi perſonale ſit. Mart. Lenaud. de priuil. q. 89. f. 3. T. 18.

Rebus conceſſum ad ſucceſſores tranſmittitur. Pet. Antibo. de muner § 4. nu. 133. f. 47. T. 12.

Receptis fraudulenter non datur. Fran. Luca. de fiſc. & eius priuil. 3. P. princ. nu. 22. f. 13. T. 12.

Recognouerunt proceres, per quos fuit obtentum. Franc. Solſo. in Lucer. Laudem. 1. princ. q. nu 11. f. 204. T. 10. P. 2.

Rectorum eccleſiarum quale ſit. Ioan. And. de Bono. de interdic. nu. 43. fol. 345. T. 14.

Regaliæ ab aliquibus dicitur vſurpatum fuiſſe. Philip. Prob. de iure regal. quæſt. 12. nu. 10. f. 393. T. 12.

Regis carens ſolemnitatibus, eſt inefficax. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 62. nu. 3. f. 402. T. 10. P. 1.

Regis Francorum conceſſum ſcholaribus Montis Peſſulani. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 149. nu. 2. f. 58. T. 18.

Regis habens ſtylum non conſuetum, eſt ſuſpectum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. ſexageſimaſecunda. nume. 17. fol. 403. T. 10 P. 1.
Ibidem vide exempla.

Regis Petri ſecundi. Franc Solſo. in Lucer. Laud. 2. cellul. nume. 6. fol. 210 T. 10 P 2.

Petri ſecundi in ciuitate, & ſuburbijs eſt conceſſum loco non tamen in hortis, & vineto idem ibid. nu. 18. f. 216.

Petri ſecundi non fuit receptum per perſonas eccleſiaſticas. Fran. Solſo. in Lucer. Laudem. cellul. 6. nu. 7. f. 213. T. 10 P. 2.

Regium Baroni conceſſum ad talliandum ſubditos, an poſſit extendi ad futura. Pet. Antibo. de muner. 3. Par. princip. nume. 42. fol. 24. Tom. 12.

Rei præſcriptionem impedit. Roger. Antiq. gloſſat. de diuer. præſcriptio. c. 2. nu. 9. f. 48. T. 17.

Reipublicæ

Source : BIU Cujas

Reipublicæ Romanæ extenditur hodie ad cæteras Reſpublicas aliarum ciuitatum. Gigans. de crim. læſę maieſta. quęſt. 61. nu. 2. fol. 46. T. 11. P. 1.
Remuneratorium, licèt incipiat eſſe nociuum, non poteſt tamen reuocari. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpan. &c. capitulo 5. nume. 11. fol 257. T. 16.
Videtur tranſire in vim contractus, & non poteſt reuocari. Ioan. Arz. de nobilitat. Hiſpan. &c. capitulo quinto. numero 9. folio 257. Tom. 16.
Item nec limitari poteſt. ibidem.
Ruſticorum quale ſit. Renar. Chopp. de priuil. ruſtico. in præfatio. fol. 90. Tom. 18.
Sacerdotibus, leuitis Artaxerſes Rex in veteri teſtamento conceſſit a vectigalibus, & tributis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 101. nu. 2. fol. 72. Tom. 16.
Secundum, quando deroget priuilegio prius alij conceſſo. Pet. Antibo. de muner. tertia Par. principa. numero 35. folio 24. Tom. 12.
Semel extinctum amplius non reuiuiſcit. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 15. nu. 54. f. 138. T. 18.
Semper aliquid operari debet vltra ius commune. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 17. nu. 3. f. 295. T. 18.
Senatoribus Dolanis competens ad eorundem famulos, verè & actu ipſo inſeruientes extenditur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 338. nu. 5. f. 195. T. 5.
Si concedatur alicui, & parentibus ſuis, an extendatur etiam ad patrem naturalem. Alberi. a Roſa. de ſtatu. quæſtio. 142. nume. vnico. fol. 44. Tom. 2.
Epiſcopo, vt habeat fructus primi anni beneficiorum vacantium in ſua diœceſi, habebit fructus etiam beneficiorum exemptorũ diœceſis, ſecus ſi diceret beneficiorum tibi epiſcopo ſubiectorũ Ant. Roſel. de indulg. nu. 314. f. 154. T. 14.
Vt clerici alicuius loci excommunicari non poſſint ab ordinario, hoc priuilegium dicitur eſſe ipſius loci, non ſimpliciter miniſtrorum ibi ſeruientium. Anto. Roſell. de indulg. nume. 284. fol. 154. Tom. 14.
Si ſit conceſſum, ciuibus, vel ciuitati Regni, vel Ducatus, comprę-henditur etiam comitatenſis. Mart. Laud. de priuil. quæſtio. 99. fol. 3. Tom. 18.
Ordinario, quòd Papa non poſſit conferre ſua priuilegia, niſi facta mentione priuilegij de verbo ad verbum, quomodo ei derogetur per Papam. Ioan. de Selua. de benefi. quæſt. 14. P. 3. nu. 1. fol. 76. Tom. 15.
Si tranſit ad hæredes indiſtinctè poterunt ſe tueri etiam non facto inuentario. Phanut. de Phanut. de inuent. hæred. nume. 64. vbi de quo priuilegio intelligatur latè diſcutit. Par. 7. fol. 312. Tom. 8. Par. ſecunda.
Simpliciter conceſſum, an compræhendat filios, & nepotes. Ioan. Arz. de nobilita. Hiſpan. &c. capitulo ſecundo. numero 6. folio 253. Tom. 16.
Sine præiudicio alterius intelligendum eſt. Ioan. Royas. in epit. ſucceſſ. c. 29. nu. 26. f. 422. T. 8. P. 1.
Singulariter conceſſum, an & quando ad aliud extendatur. Ioan. le Cirier. de primoge. quęſtio. 6. ſecundo libro. numero 7. fol. 52. Tom. 10. P. 1.
Siue emphytheuſis, ſi concedatur mihi, & omnibus deſcendentibus maſculis, & fœminis, deſcendentes per lineam fęmininam, illud ſortiuntur, ſi viduæ ſunt. Nic. Faian. an mulier. tranſ. ad ſe cun. vo. &c. nu. 21. f. 121. T. 9.
Soceri, ne conueniatur vltra quàm facere poſſit, an habeat locum extra cauſam dotis. Gaſp. Beat. de inop. debit. &c. cap. 17. nu. 60. fol. 241. T. 3. P. 2.
Speciale eximit. Andr. Hiſpa. de regu. decim. quęſt. 58. num. 3. fol. 3. 157 Tom. 15. P. 2.
Speciali perſonæ conceſſum, an intelligatur reuocatum per regularem priuilegiorum reuocationem. Fran. Luca. de priuile. fiſci. nu. 5. fol. 7. Tom. 12.
Spoliati eſt latiſſimum. Albert. de Ferra. de horis. cano. nume. 51. fol. 563. T. 15. P. 2.
Strictius intelligitur quod cum alterius grauamine conceditur. Vital. Nemaus. de collatio. verſicu. quia. numero 11. folio 456. Tom. 8. P. 1.
Subdito conceſſum, quod in contractum tranſiuit cauſa vtilitatis publicæ reuocatur, non ſi in non contractum tranſiuit. Nic. Feſtat. de æſtim. & collec. P. 5. c. 1. nu. 16. f. 194. T. 12.
Sui natura derogat legi. M. Anto. Cucch. de morator. præſumptio. verſ. conſtitutio. nu. 163. f. 205. T. 17.
Suos non egreditur terminos. Philip. Prob. de iure regal. q. 12. nu. 8. fol. 393. T. 12.
Super dicimus, ad noualia, an extendatur vel non. Pet. Rebuff. de decim. q. 14. nu. 28. 29. 30. 31. f. 141. T. 15. P. 2.
Non præſtandis non extenditur ad laycorũ decimas. Pet. Rebuff. de decim. q 13. nu. 32. f. 137. T. 15. P. 2.
Super materia non impetrabili obtentum falſum præſumitur. Gondiſ. Villadie. de legat. quæſtio. ſeptima. nume. 31. fol. 261. Tom. 13. P. 2.
Super vacatione muneris conceſſum, quando excuſet a muneribus. Petr. Antibo. de muneri. tertia Par. princip. numero 18. fol. 23. Tom. 12.
Superioris non niſi ſpacio longiſſimi temporis præſumi. Petr. And. Gamb. de aucto. legat. de lat. lib. 6. de penſio. nume. 523. fol. 198. Tom. 13. P. 2.
Superueniens lite pendente, an poſſit in actu parato, & an peragẽdo, ſeu exercendo. Bald. Peruſ. de ſtatu. verſicu. ſtatuere. num. 29. fol. 149. Tom. 2.

Priuilegium tacitę hypothecæ, nec non aliarum ſpecierum, & perſonarum qualiter conſiderari contingat.

* PRIVILEGIVM tacitæ hypothecæ, conceſſum actioni de dote, cõpetit etiam pro augumento dotis. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. 4. memb. 2. P. princ. nu. 46. f. 204. T. 6. P. 1. & Rolan. a Valle. de dote. q. 100. nu. 5. f. 389. T. 9.
Competens pro augmento dotis, competit etiam cum priuilegio prælationis, de quo in l. aſſiduis. C. qui pot. in pig. hab. Rolan. a Valle de dot. q. 100. nu 6. f. 390. T. 9.
Cum prælatione, an competat vni mulieri contra aliam prætendentem ſimilem hypothecã ex cauſa alterius dotis. Ant. Negu. de pigno & hypothe. memb. 4. 2. P. prin. nu. 96. f. 207. T. 6. P. 1.
Cum prælatione an poſſit per mulierem cedi, vt tranſeat in ceſſionarium. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princ. num. 107. f. 208. T. 6. P. 1.
Cum priuilegio prælationis, an tranſeat ad filios ſecundi, vel alterius matrimonij. Anton. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2 P. princ. nu. 95. f. 207. T. 6. P. 1.
Habet locum, & poteſt procedere contra fideiuſſorem. Anton. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. Par. princip. nume. 62. fol. 205. T. 6. P. 1.
Locum an habeat in matrimonio putatiuo ex parte mariti. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princip. num. 106. fol. 208. T. 6. P. 1.
Mulieri pro dote datum, an tranſeat ad quoſcumque hæredes. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princip. nu. 111. fol. 208. T. 6. P. 1.
Non competit mulieri hæreticæ, ſicut Iudęę. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs. infid. c. 3. nu. 3. f. 29. T. 14.
Non extenditur ad Iudęos, & hæreticos. Marq. de Suſ. de Iudæ & alijs infid. c. 5. nu. 22. f. 45. T. 14.
Non procedit in muliere hæretica. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. nu. 68. 4. memb. 2. P. princ. f. 205. T. 6. P. 1.
Poteſt competere vxori in bonis mariti non ſolum dotalibus, ſed etiam parafernalibus. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princ. nu. 63. f. 205. T. 6. P. 1.
Procedit etiam pro precio rerum dotalium per maritum alienatarum. idem ibidem. nu. 57. f. 204.
Sine priuilegio prælationis ad quos hæredes tranſeat. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. Par. princip. nume. 94. fol. 207. Tom. 6. P. 1.
Tacitum, quod inducitur ex tempore, cuius initij memoria non extat in contrarium, an veniat appellatione priuilegij. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. abſolutis. nu. 10. f. 161. T. 17.
Teſtandi eſt priuilegium aliquid faciendi. Guliel. Redoa. de ſpolia. eccleſ. q. 7. §. occurrit. f. 237. nu. 37. Tom. 14.
Tranſitorium, ad hæredes trahitur ad filios, quotquot fuerint. Albert. Brun. Aſtenſ. de augm. &c. conclu. 9. prin. nu. 6. f. 359. T. 17.
Ad quemquam gratia alterius. morte ipſius finitur. Alberi. a Roſ. de ſtatut. q. 114. nu. 4. f. 16. T. 2.
Tributi quale ſit. Lud. Montal de reprob. ſent. Pilati. arti. 3. nu. 54. fol. 15. Tom. 14.
Triuij extenditur ad quadriuium. Bapt. de S. Blaſ. de correlati. ver. venio. nu. 30. f. 263. T. 18.
Valet lite pendente impetratum, ſi nulli ſit pręiudiciale, aliàs non. Ioan. Staphil. de grat. expectati. &c. verſicu. ſubſequenter. num. 21. fol. 281. T. 15. P. 1.
Vel conceſſio ob publicam vtilitatem an tranſeat in ſucceſſorem dantis, vel recipientis. Io. Quin. Hed. de Ariſtocrat. Chriſt. ciuit. q. 115. nu. 11. f. 90. T. 16.
Vel conſuetudo, an, & quando per non vſum amittatur. Io. de Selua. de benefi. q. 36. nu. 3. f. 90. T. 15. P. 1.
Vel præſcriptio dans ius conferendi, ius commendandi non dare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſi. commendę. num. 168. fol. 180. T. 13. P. 2.
Vel reſcriptum impetratum contra ius, niſi de iure ipſo faciat mẽtionẽ non valet. Io. Blanc. in epit. feud. c. 5. nu. 15. f. 269. T. 10. P. 1.
Vel reſcriptum Papæ, vel Imperatoris non valet ſine bulla. Mart. Laud. de priuil. q. 21. f. 2. T. 18.
Vel ſtatutum, quod dat immunitatem patri, & filijs, an habeant filij viuo patre immunitatem. Bar. de regu. ſtat. f. 158. col. 1. in fi. in illis verbis. ſtat. vel priuilegium. T. 2.
Venetiarum quale ſit. Marc. Ant. Cucch. de morat. pręſcriptio. ver. conſtitutio. nu. 232. f. 206. T. 17.
Venetorum ſignatum in bulla aurea ſe vidiſſe. Albe. Roſa. atteſtatur. Nic. Feſtat. de ęſtim. & collect. c. 7. nu. 30. f. 192. T. 12.
Verbum ſtrictè ſumptum, potius diſpenſationem ordinariam declarat. Fran. Curt. de feud. 6. q. c. 7. nu. 4. f. 46. T. 10. P. 2.
Veritate ſuppreſſa impetratum eſt inualidum. Nepos. a Mõte Alb. de exceptio. art. 2. nu. 16. f. 108. T. 3. P. 2.
Vicini ſuper domo vendenda annale eſt. Quintil. Mandoſ. de annal. caſib. verſ. dum cauſas. nu. 150. f. 214. T. 17.
Vltimarum voluntatum, vt dignitas tanta, vt cuique libera ſit accuſatio, ſi viderit quid agi præter teſtatoris decretum, & mentem. Io. I. C. de execut. vlt. volunt. tit. 2. nu. 12. f. 197. T. 8. P. 1.
Vnde dicatur contra Gell. & ſequaces, & contra. Iaſ. & Peruſ. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. in pręfatio. nu. 2. f. 69. T. 18.
Vnde dictum ſit. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 17. nume. 4. fol. 295. T. 18.
Vni conceſſum per Principem exigendi gabellas, an tale priuilegium vendi poſſit alterii, nſcio Principe. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. verſi. tuto. nu. 420. f. 91. T. 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Vniuersitatis Parisiensis.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil. 179. num.5.fol.64.T.18.

Vnius loci ad alium extendi non debet.Guil. Duran. de modo.ge. concil.cel.rub.4.nu.70.f.157.T.13.P.1.

Vnum attentatorum illud est,quòd in eo proceditur, sine libello, litis contestatione,& aliàs sine ordine iudiciario, summario , & sine terminorum obseruatione. Robert. Lancellot.de attenta.c. 30.nu.69.fol.454.T.5.

Vt Abbas possit familiares ad diuina admittere,trahitur ad coniũctos ex causa necessaria,vel probabili. Albert. Brun. Astens.de augm.&c.concluf.9.princ.nu.14.f.360.T.17.

Vt attentata ante omnia reuocentur,an procedat respectu tertij in eodem iudicio comparentis,ita,vt ille possit impedire restitutio nem possessionis pro purgatione attẽtatorum actori sciendam. Robert. Lancellot. de attenta. capitulo trigesimo. nume. 238. fol.458.T.5.

Plures ponuntur opiniones,vt nu.239.& 247.ibid.

Et negatiuè secundum veriorem concluditur.ibidem.num.256. fol.456.vult dicer.459.

Et secundum quam fuit etiam nouissimè pronunciatum . idem nume.267.

Et procedet etiam si possessio per purgationem restitueretur po tentiori,vt infra.nu.263.ibidem.

Vel est distinguendum prout infra.nu.265.ibid.

Vt miles possit pro parte testatus,& pro parte intestatus recedere indistinctè militi cõperit , & sic extra castra tàm respectu bonorum,quàm etiam respectu temporis. Paul. Leon.de substitutio. substitutio.6.nu.109.f.310.T.8.P.1.

Vt pendente causa attentatorum fatalia non currant , nec extenditur ad causam diuersam.Robert. Lancellot. de attenta. limitatio.2.nu.20.f.361.T.5.

Vt supra concessum,data enormi lesione prẽter intentionem concedentis,vel si Imperio lesio magna resultaret,reuocatur. Nico. Festat.de æstim.& collect. Par.5.capitulo primo. nume.25. quo in loco remissiue habetur de quo priuilegio intelligat. folio 194.Tom.12.

Vxori concessum ad sponsam extenditur.Stephan.de Federi.de interpretatio.iur.vlt.P.nu.38.f.223.T.1.

*PRIVS, & potentius non dari in constitutionibus,vel statutis.Albe ri.a Ros.de statu.q.19. nu.5.f.T.2.

*PRO dictio quid significet Nic.Moron.de fide,treug.& pac.q.29. nu.8.fol.422.T.11.P.1. & Hier. Garzo.de Laud.Meri.iur.P.2.§. 4.glos.1.nu.1.f.313.T.3.P.1.

*PRO se dictio,an comprehendat filium.Nic.Moron. de fide, treu. & pace.q.147.nu.16.f.447.T.11.P.1.

*PRO hæredibus masculis, & feminis,verbis istis quid intelligatur. Francisc.Sonsbech.ad vsus feud.P. 9. nume. 133.fol.137.Tom. 10.Par.secunda.

*PROAVIA materna tantum consequitur in bonis defuncti,quantũ reliqui paterni fratre hæreditatẽ repudiante. Mathesila. de succes.ab intesta.articulo secundo. princip. numero 17.folio 325. T.8.P.1.

*PROAVVNCVLVS quis dicatur.Posdoc.de comit. de consangui. vers.incipit.nu.54.f.142.T.9.

*PROBABILE facit necessitas,quod aliàs non esset. Sebast. Medic. de fort.casi.q.6.nu.47.f.201.T.7.

Non est quod non est punibile.And.Alcia.de præsumptio.2.P.nu. 9.fol.306.Tom.4.

Quid sit.Arnal.Albert.de agnoscen.assertio.hæret. q.5. nume.15. fol.55.T.11.P.2.

*PROBABILIA dicuntur, quæ a pluribus sapientibus comprobantur.Ioan.a Capistr.in Spec.conscientiæ.versic. restat nunc.num. 46.fol.342.Tom.1.

*PROBABILITAS sufficit ad æstimandum rei valorem,si dubium sit,an plus,vel minus valeat.Ioan. Nider. de contract.mercat.c. 2.nu.13.fol.281.T.6.P.1.

Probandi facilitas, facultas modus, ac onus qualiter considerentur,& cui onus incumbat probandi.

*PROBANDI contrarij dissimilis ratio. Aymo.Crauet.de antiqui. temp.vers.propositum.nu.34.f.126.T.17.

Facilitas transmittit onus probationis.Mart.de Fan.de negati.pro ban.nu.3.f.12.T.4.

Facultas non est angustanda.Ioan.Crot.de testi.vers.circa tertiam. nu.119.fol.205.T.4.

Intellige vt nu.seq.ibidem.

Non est coarctanda,sed potius amplianda.Rebert.Lancellot. de attent.c.26.nu.135.f.443.T.5.

Modus valorem fructuum,qui percipiuntur è re vendita.Io.Bapt. Lup.de vsur.§.8.nu.2.f.124.T.7.

Onere grauatur,qui non possidet.And.Barba.de præstant.Card.3. q.Basilic.1.P.nu.24.f.74.T.13.P.2.

Qui grauari debeat,ecclesia, an hæres prælati , cui bona relicta sunt,vt illi succedat.And.Barba.de præstant.Cardi.q.3. Basilic. 1.P.nu.26.f.74.T.13.P.2.

Quid ex incidenti, vltra quàm sit intentatum , potest quis grauari. Bald. Perus. de statut. versiculo , collecta. numero 5. folio 98.Tom.2.

Onus an agenti , vel excipienti incumbat.Hiero. Gigas.de pensio. ecclesiast.q.9.nu.12.f.334.T.15.P.1.

Cui incumbat.Alberi.a Rosa.de statut.quæstio.53. nume.13,fol. 10.Tom.2.

Incumbit accusatori , & accusato , quando quis fugit, sed quando quis non aufugit incumbit solum accusatori.Fran. Cason.de de malefi.c.4.num.27.fol.288.T.11.P.1.

Incumbit ei , qui allegat maritum iuisse ad domũ vxoris ibi perpetuò habitandi , cum præsumptio legis sit incontrarium . Rolan.a Valle.de dote.q.16.nu.7.f.358.T.9.

Incumbit officiali , quod rectè extimauit patrimonium , & facultatem alterius in extimo. Mart. Laud. de fisco. quæstio.159. fol.4.Tom.12.

Lex Regia in eum transfert , qui dixerit alienationem lucrorum dolo,aut fraude a marito esse factam.Iac.Simanc. de cathol.institut.tit.9.nu.85.f.125.T.11.P.2.

Officiali super æstimatione facultatum incumbit.Francisc.Luca. de priuileg.fisci.1.Par.princip. versicu. verum. nume. 129. folio 9.Tom.12.

Spectat asserenti mulieres,vel rusticos potuisse consulere peritiores in locis circunuicinis . Rolan. a Valle. de dote. quæstio.65. nu.15.f.378.Tom.9.

Probandum quid,& qualiter sit.

*PROBANDVM est plenè, dotem primo viro datam , vt videatur secundo viro repetita. Phanut. de dote. gloss. 10. nume. 35. fol. 210.Tom.9.

Est totum de quo est quæstio,& partem probare non sufficit.Ioan. Dilect. Duran.de arte testan. cautel. 7. numero 2.fol.114.Tom. 8.Par.prima.

Quando aliquid est,quod non propter se,sed propter illud, quod est,ex eo elicitur ratio,tunc singularitas testium nõ nocet,quando verò probant,& aliquid pro se,& propter se, tunc secus.Ioã. Maria.Monticell.de testi.fol.265.colum.secunda.circ. fi.in verbo,probandum.T.4.

Probans qualiter circa diuersas materias considereturac operetur.

*PROBANS absentiam a prouinciæ,an legitimè probet ignorantiã constitutionis,vel statuti.Ioan.Maria Monticel.de testi.fol.293. col.2.circ.med.in verbo,probans.T.4.

Per testes,qui postea sint reprobandi, præsumitur habere iustam causam litigandi.Ioan. Maria Monticell. de testi.fol.249.col.2. in fi.in verbo,probans.T.4.

Possessionem sui auctoris octo annorum,& suam decorum, & ita in similibus præscriptionibus longi temporis,dicitur rectè probare.Anto.Bard.de temp. vtili. capitulo quartodecimo. nume. 6.fol.220.Tom.5.

Rem de sua pecunia emptam , an sufficienter probet esse suam. Ioan.Maria Monticel.de testi.fol.289. colum. secunda. in fin. in verbo,probans.T.4.

Se filium simpliciter intelligitur probasse se legitimum,& naturalem.Ioan.Maria Monticel.de testi.fol.291. colum. quarta. circ. med.Tom.4.

Se ius in re habere, an & quando præsumatur præscripsisse. Ioan. Francisc. Balb. de præscriptio. 4. & vlti. Par. numero 9. folio 120.Tom.17.

Se soluisse vsuras , an sit Idoneus testis ad probandum aliquem vsurarium.Antoni.Archiepisco.Floren.de vsur.cap. 5. nume.9. §.4.fol.91.T.7.

Semiplenè cui defertur iuramentum,an preiudicet probationi plenè in articulo diuerso.Franc.Curt.de testi.concluf.58.num. 111. fol.130.Tom.4.

Obtinet in summario possessorio.Nic.Moron.de fide,treu.& pace.q.187.nu.4.f.454.T.11.P.1.

Semper præfertur nihil probanti.Ant.Negu.de pigno.& hypothe. memb.2.5.P.nu.46.f.229.T.6.P.1.

Testes falsum dixisse etiam corruptos non obtinet, nisi probet corruptos,vt contra eum dicant remissiuè.Ioan.Maria Monticel.in reper.de testi.f.273.col.3.circ.med.in verbo,probans.T.4.& idẽ ibid.fol.277.col.3.in fi.

* PROBANTE se filiam,nec exhæredationem, nec prætеritionem obesse.Ioan.Maria Monticel.de testi.fol.291.col.1.circ. princ.in verbo,probare.T.4.

Probare quomodo miscellaneè consideretur, & eius effectus.

*PROBARE aliquem esse mente captum magna difficultas,neque directò probari potest.Ioan.Maria Monticel.de testi. f.291.col. 1.circ.med.in verbo,probare.T.4.

An possit testis vnus semiplenè solenniter factam inuestituram . Ioan. Maria. Monticel.de testi. fol. 290.colum.3.in fi.in verbo, bare.Tom.4.

An sufficiat denunciationi excommunicationis . Ioan. Maria. Monticel.de testi.fol.289.colum. quarta.circ. fi. in verbo , probare.Tom.4.

Animum litis contestandæ est difficile.Ioan. Maria.Monticel.de testi.remissiuè.fol.288.colum.secunda.circ.med. in verbo, probare.Tom.4.

Cuius sit,pecuniam datam fuisse. incert. auct.de cessio. nume.13. fol.78.T.3.P.2.

Censetur quis aliquando eo ipso, quod contrarium non probatur.Catal.de Boncomp.de sindic.versicu.quoniam. nume. 146. fol.359.Tom.7.

Commu-

Source : BIU Cujas

Communem vſum loquendi eſt difficile. Ioan. Mar. Montic. de teſti. f. 288. col. 3. circ. fi. in verbo, probare.
Datum, vel promiſſum ſufficit cauſa teſtimonij in teſtium reprobationibus. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 294. col. 4. in princ. in verbo, probare. T. 4.
De ſuo intereſſe qualiter quis probet, quando quis non vult exhibere tabulas, vt per iuramentum in litem contra illum, qui dolo non exhibet. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 291. colum. 4. in princ. in verbo, probare. T. 4.
Errorē notarij difficile eſt. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. de errore. nu. 2. fol. 407. T. 18.
Fuiſſe appellatum intra decem dies nō ſufficit, etiam ſi fieret per confeſſionem appellati. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 20. nu. 97. f. 379. T. 5.
Contrarium videtur verius, vt infra. nu. 99. ibid.
Metum in genere non ſufficit. Vital. de Camba. de clauſ. verſicu. videndum. nume. 1. fol. 430. Tom. 18. & Ioan. Mar. Monticel. de teſtib. fol. 294. columna ſecunda. circ. med. in verbo, probare. Tom. 4.
Poteſt quē eſſe filium adulteri, licèt mater cum viro moretur. idē ibidem. f. 290. col. 4. circ. fi. in verbo, probare. T. 4.
Proprietatem filiationis, & poſſeſſionis ſunt diuerſa. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 291. colum. 1. in princip. in verbo, probare. Tom. 4.
Qualiter quis poteſt facultates defuncti non eſſe ſoluendo. idem ibidem. f. 289. col. 2. circ. fi.
Quando quis teneatur poſt triennium, coloratum titulum. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. verſicu. regula. nume. 44. fol. 542. Tom. 15. Par. ſecunda.
Item. nu. ſeq. ibidem.
Quem eſſe dominum aliud eſt, & aliud rem eſſe in bonis noſtris. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 289. col. 3. circ. med. in verbo, probare. Tom. 4.
Quid oporteat ad probandam aliquam eſſe tractatam, vt vxorem. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. col. 1. in princip. in verbo, probare. fol. 288. Tom. 4.
Quid ſignificet. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffin. 3. nu. 8. fol. 293. Tom. 18.
Quis debeat in cauſa appellationis. Guid. Papa de appellatio. verſ. cum nu. 8. fol. 57. Tom. 5.
Quis dicitur dominium, ſi probat ſe tanto tempore fructus percepiſſe, quòd ſufficit ad præſcriptionem. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 2. 2. Par. princip. nume. 8. fol. 56. Tom. 17. & Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 289. col. 3. circ. med. in verbo, probare. Tom. 4.
Quomodo debeat, aduerſarius incrementa feudi vna cum feudo ſibi conceſſa. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 290. col. 4. circ. med. in verbo, probare. T. 4.
Creditor, ſi dicit ſe de pignore eſſe inueſtitum nomine feudi. idem ibidem.
Feudum eſſe paternum. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 290. col. 4. circ. med. in verbo, probare. T. 4.
Spontaneam voluntatem contra probationem meticuloſæ voluntatis eſt impoſſibile. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 297. col. 4. in fin. in verbo, probare. T. 4.
Sufficit datum, vel promiſſum in teſtium reprobatione cauſa teſtimonij. Ioan. Maria. Monticel. de teſti. fol. 273. col. 3. circ. princ. in verbo, probare. T. 4.
Teſtes dixiſſe falſum, an ſufficiat ad reprobationem ſententiæ. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 277. colum. quarta. in fin. in verbo, probare. Tom. 4.
Vim ac metum interfuiſſe contractui, an vt ex eo ſolutum repetatur, ſatis ſit. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 294. colum. 2. circ. med. Tom. 4.
Volens conſanguinitatem, vel agnationem inter duos in certo gradu neceſſe habet duos teſtes adhibere. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. f. 288. col. 4. circ. fi. in verbo, probare. T. 4.
Iuriſdictionem, & per teſtes eam exercuiſſe, licèt diſcordent in tempore, loco, & cauſis &c. non tamen nocet. idem ibid. fol. 291. col. 4. circ. med. in verbo, probare.
Teſtem tempore ſuæ depoſitionis fuiſſe inhabilem, quid debeat probare. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 291. col. 2. circ. med. in verbo, probare. T. 4.

Probari qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*PROBARI an poſſit contra literas ſtudij. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 12. princ. nu. 5. f. 315. T. 15. P. 2.
*PROBARI contrarium contra dictum legati in præiudicium alterius nunquid poſſit. And. Barb. de Cardin. leg. de lat. 2. q. Baſilic. nu. 1. & 17. f. 134. & 136. T. 13. P. 2.
Debet confeſſio abſente parte per duos teſtes. Ioan. Mar. a Monticel. de teſtib. fol. 288. columna tertia. circ. fin. in verbo, probari. Tom. 4.
Et doceri quid dicatur. Alberi. a Roſ. de ſtatu. quæſtio. 174. nume. 15. fol. 48. Tom. 2.
Ex duabus ſemiplenis probationibus veritatis, & famæ concludenter an poſſit. Franciſc. Curt. de teſtib. concluſ. 44. nume. 90. fol. 129. Tom. 4.
Non debent quæcunque vult actor, vel reus, ſed ſolum ad cauſam facientia. Alberi. de Malet. de teſti. capitulo ſeptimo. nu. 98. fol. 176. Tom. 4.
Poſſunt aliqua per præſumptiones, quæ non directò. Guido Papa de præſumptio. nu. 86. f. 303. T. 4.
Poteſt aliquam eſſe meretricem ex veriſimilibus coniecturis, & circunſtantijs. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 288. col. 2. circ. med. in verbo, probari. T. 4.
Animus teſtatoris per teſtes ſingulares. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 288. col. 2. circ. med. in verbo, probari. T. 4.
Dos per præſumptiones. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtru. rub. 12. nu. 7. fol. 39. Tom. 4.
Per libri, aut ſcripturæ inſpectionem negatiua, & affirmatiua. Ioan. Mar. Montic. de teſti. fol. 292. colum. ſecunda. in fi. in verbo, probari. Tom. 4.
Qualiter poſſint, quæ in ſolo animo conſiſtunt. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. fol. 288. colum. ſecunda. circ. fin. in verbo, probari. Tom. 4.
Quæ neceſſariò non poſſunt, vt poſſint probari debere, & negatiua, quæ probari directò non poteſt, qualiter probari debeat. Ioan. Mar. Montic. de teſti. f. 292. colum. 2. circ. fi. in verbo, probari. Tom. 4.
Quid debeat, quando quis difficultate vtatur. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 4. nu. 7. f. 198. T. 7.
Quid non eſſe actitatum in iudicio, quomodo poſſit. Franc. Curt. de poſitio. verſi. qualiter. nu. 3. f. 12. T. 4.
Quomodo debeat feudum eſſe paternum. Ioan. Mar. Montic. de teſti. f. 290. col. 4 circ. med. in verb. probari. T. 4.
Poſſit aliquid fuiſſe tacitè commiſſum a partibus. Ioan. Mar. Monticell de teſti. fol. 288. colum. ſecunda. circ. fin. in verbo, probari. Tom. 4.
Poterit, quòd quis metu pœnæ non adiuit. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. f. 291. col. 4. in fi. in verbo, probari. T. 4.
Solet mors alicuius per leues probationes, & præſumptiones. Ioā. Campeg. de teſti. regu. 451. vbi ponit tres fallentias remiſſiuè. fol. 115. Tom. 4.
*PROBATA affirmatiua, ſi probanda ſit negatiua, requiruntur teſtes omni exceptiones maiores. Mart. de Fan. de negat. poban. verſi. negatiua. nu. 150. f. 20. T. 4.

Probatio variè conſideratur circa diuerſas materias, varijque eius ſunt effectus, multiplex eſt, & quando habeat locum, vel non & contra quas perſonas.

*PROBATIO ad impugnandam præſcriptionem iuris debet eſſe appertiſſima. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 24. nu. 3. fol. 197. T. 17.
Ad oculum aliàs vincit. Ioan. And. de conſangui. verſ. circa lecturā. nu. 1. fol. 136. T. 9.
Admittitur contra præſumptionem iuris, & de iure propter qualitatem, & honeſtatē perſonæ. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſ. quid. nu. 16. f. 139. T. 17.
Contra præſumptionem iuris, & de iure, parte non opponente. And. Alciat. de præſumptio. 2. P. nu. 10. f. 306. T. 4.
Et quæ ſit ratio. ibid.
Contra violentam præſumptionem. Tyndar. de teſti. cap. 8. num. 18. fol. 156. Tom. 4.
Per ſacramentum de circunſtantijs caſus. M Ant. Bauer. de virtu. & uir. iuramen. verſi. dicturus. nu. 86. f. 368. T. 4.
Per ſacramentum, quando quis amiſit ſcripturam, quæ pœnes ſe erat. M. Ant. Bauer. de virtu. & uir. iuramen. verſ. dicturus. num. 79. fol. 368. Tom. 4.
Publicatis teſtibus ſuper articulo indirectè contrario. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 353. colum. ſecunda. in fin. in verbo, probatio. Tom. 4.
Quæ ſit per indirectum, contra præſumptionem iuris, & de iure, & quæ ſit ratio. And. Alcia. de præſumptio. 2. Par. nume. 13. fol. 306. Tom. 4.
Quò ad iudicia per viam ſigni. Paris a Put. de ſindic. verſi. mandauit. num. 19. f. 327. T. 7.
Adiuuatur ex numero teſtium Aymo. Crauet. de antiq. temp verſi. quid. nu. 17. fol. 139. T. 17. & Ioan. Mar. Monticell. de teſti. fol. 249. col. 3. circ. med. in verbo, probatio. T. 4.
Adulterij inducitur ſi quis deprehenſus ſit in domo pulchræ mulieris. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. fol. 288. col. 1. circ. princip. in verbo, probatio. T. 4.
Et quomodo hoc intelligatur. remiſſiuè. ibid.
Per vnum teſtem deponentem de vna die, & loco, & alium deponentem de alia die, & loco, an ſit ſufficiens. Io. Mar. Monticell. de teſti. f. 288. col. 1. circ. med. in verbo, probatio. T. 4.
Æſtimationis, vel intereſſe, quando non poteſt aliter fieri, debet iudex certam quantitatem taxare, infra quam pars iuret. Ioan. Mar. Munticel. de teſti. fol. 294. colum. 2. in princip. in verbo, probatio. Tom. 4.
Ætatis ex aſpectu iudicari poteſt, vbi negatiuè ab vtraque parte probatur. Ioan. Mar. Monticel de teſti. fol. 289. col. 4. circ. med. in verbo, probatio. T. 4.
Niſi iudicis ſequatur ſententia, nullius cenſetur momenti. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. capitulo 323. nume. 3. folio 192. Tom. 5.
Per literas parentum ſolidum, & efficaciſſimum teſtimonium. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. cap. 320. nume. vnico. fol. 192. Tom. 5.
Per matrimonij inſtrumētum inter graues, & honeſtas perſonas valet, vbi maximè ſtatim poſt inſtrumentum matrimonij illud fuit conſumatum, & ſubſecuta copula ex ſententia Baldi, quam vt imperfectam, & inconcinnam refuſat. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 322. nu. 1. & 2. f. 192. T. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sola parit aduerſæ parti præiudicium, etiam ſi non accedat iudicis declaratio ex opinione Bart.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitutio. in integ.c.323,nu.1.192.T.5.

An admittatur per ſacramentum ad tollendam & purgandam ſiniſtram ſuſpitionem contra rerum laborantem . M. Ant. Bauer. de virt. & virib. iuramen.verſic. dicturus.numero 90.folio 368. Tomo 4.

An contra cõſuetudinem admittatur. Roch.Curt.de ſtat.ſectio.5. nu.1.f.364.T.2.

An contra præſumptionem iuris,& de iure admittatur per proteſtationem,quæ actum præceſſerit,vel in actu interuenerit.And. Alciat.de præſumptio.2.P.nu.20.f.306.T.4.

An contra principis aſſertionem admittatur.Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſi.propoſitum.nu.12.f.125.T.17.

An eiuſdem fauoris debeat eſſe , cuius ſententia . Andr.Barbat.de præſtant.Cardin.quæſt.11.baſilic.3. P.numero 3. f.83.Tom.13. Parte 2.

An fieri poſſit per teſtes poſt didicita teſtificata . Ioan. Mar. Monticel.de teſti.folio 254.columna ſecunda. in princ.in verbo,probatio.Tom.4.

An inducatur in narratis à Pontifice, in facto antiquo . Ioan.Lup. de liberta.eccle.P.1.q.1.nu.5.f.2.T.13.P.1.

An plena inducatur ex ſubſcriptione teſtium,& partium eis etiam mortuis.Aymo.Crauet.de antiquit.temp. verſi.quæritur.nu.55. f.133.Tom.17.

An requiratur in notorijs. Ioan. Mar.Mõticel.de teſti.f.292.col.3. circ.fi.in verbo,probatio.T.4.

An ſit de ſubſtantia ſententiæ.Paris.de Put.de ſindic.verſi.an ſi iudex.nu.6.f.311.T.7.

An ſit in notorijs neceſſaria.Anto.de Butr.de notor.artic.4.nu.30. f.55.Tom.4.

Attentationis in caſu capituli , an ſit de appell. infra quãtum tempus fieri debeat relinquitur arbitrio iudicis. Robert. Lancellot. de attenta.c.31.nu.233.f.465.T.5.

Attentatorum appellatione pendente quãdo ſumus in appellatione à diffinitiua,tria principaliter continet. Robert.Lancellot.de attenta.c.26.nu.15.f.440.T.5.

Primò fuiſſe appellatum,& hoc debet ante omnia probare,& eſt fundamentum ſuæ intentionis ibidem.

Secundò fuiſſe infra decem dies appellatum,vt infra.nu.17.

Tertiò appellatum fuiſſe per legitimam perſonam vt infra . numero 19.

Attentatorum appellatione pendente quãdo ſumus in appellatione,vel ab interloquutoria,vel extraiudiciali,vltra præmiſſa tria, duo alia requirit,de quibus hic per Robert. Lancellot.de attenta.c.26.nu.20.f.440.T.5.

Attentatorum debet eſſe clara.Robert.Lancellot. de attenta. c.26. nu.98.f.442.T.5.

Bona non videtur per æſtimatores,quando valor habet reſpectum ad præteritum. Ioan.Bapt.Lup.de vſur.§.5. numero 41. fol.134. Tomo7.

Bonæ famæ , an tollat præſumptionem delicti. Iac.Nouell. ad defenſam.verſi.ſolet.nu.41.f.223.T.11.P.1.

Et nõ ſolitus homicidium committere , an inducat præſumptionem credulitatis,quòd homicidium non fecerit. Iac.Nouell.ad defenſam.verſi.ſolet.nu.34.f.223.T.11.P.1.

Facit purgare indicia.Paris de Put.de ſindic.verſic.an ſtetur.nume.33.f.324.T.7.

In genere nõ tollit probationem malæ famæ in ſpecie . Ioan.Mar. Monticel. de teſti. fol. 292. col.1. circa med. in verbo,probatio. Tomo 4.

Bonæ fidei vnde colligatur. Aymo.Crauet. de antiq.temp.verſicu. quæritur.nu.41.f.133.T.17.

Bonæ opinionis,& famæ in genere parum,aut nihil probanti prodeſt. Ioan. Royas. de hæret. verſicu.ipſis. numero 350. fol.216. Tom.11.P.2.

Cauſæ facientis attentata in cæteris præter quàm in appellatione eſt facilis, in probanda verò appellatione aliquam continet difficultatem.Robert.Lancellot.de attenta. cap.26.nume.8.f.440. Tom.5.

Cauſarum offerri debet,vt euitentur expenſæ probationũ.Ioan de Graſſ.de ſubſtantial. procurat.verſi.iſtud,il ſecondo.nu.4.f.372. Tom.3.P.1.

Certa , & indubitata veræ ætatis difficilima eſt . Ioan.Mar.Monticel. de teſti. folio 289.columna 4. circ. med. in verbo,probatio. Tomo 4.

Certior,quòd vincat probationẽ minus certam . Petr.And.Gamb. de auct.leg.de lat.lib.3.nu.670.f.174.T.13.P.2.

Clara,& certa eſſe debet.Nell.à S.Gemi.de teſti,verſi.quia.nu.70. fol.82.Tom.4.

Communis opinionis,aut præſcriptionis,cuius initij memoria nõ extat,qualiter fieri poſſit. Ioan.Mar.Monticell.de teſti. fol.290. col.2 in fi.in verbo.probatio.T.4.

Concludens eſſe debet , ſed ea , quæ eſt de alieno auditu minime concludit.Ioan.à Graſſ.in arb.iudic.probatio.9.numero 2.f.26. Tom.3.P.1.

Coniecturalis,admittitur etiam adminiculatiua . Franc. Curti.de poſitio.verſi.primum.nu.26.f.11.T.4.

Eſt triplex,circa ea quæ indicant delictum, ſed non propoſitum, nempe per viſum , per auditum , & per captum, quibus tamen adijciunt oratores guſtum , & odoratum , ſed hæc duo aduena dicuntur.Fran.Caſon.de malefi.verſi.dictum . nume.3.fol.287. Tom.11.P.1.

Vbi & quando repellatur. Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſi.viſo.nu.36.f.143.T.17.

Conſanguineorum,an admittatur ſuper nõ conſanguinitate cõtra famam.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol. 288. col.4. circ.med.in verbo,probatio.T.4.

Conſanguinitatis, & proximitatis quomodo fiat,Ioan.Mar.Monticel.de teſti.f.288.col.4.circ.med.T.4.

Contra fiſcum pro re aliena per fiſcum vendita , aut aliter alienata quanto tempore ſtat.Ioan. Franc.Balb. de præſcriptio.q.8.nu.1. fol 95.Tom.17.

Contra indicia etiam indubitata admittitur.Fran.Caſon.de malefi.tit.9.nu.7.f.289.T.11.P.1.

Contra inſtrumẽtum inſinuatum qualis requiſita. Ant.de Canar. de inſinuatio.nu. 50.f.276.T.6.P.2.

Contra officialem , qui aufugit a ſindicatu , qualiter fiat de commiſſis,vel extortis per ipſum,Paris de Put.de ſindic.verſ.probatio.nu.1.fol.301.T.7.

Contra præſcriptionem,quo in loco fieri debeat.Ioan. Bapt.Boui. de ſtatutar.verb.præſcriptio.gloſ.25.nu.1.f.197.T.17.

Contra præſumptionem iuris,& de iure admittitur per confeſſionem partis.And.Alcia.de præſumptio.2.P.nu.6.f.305.T.4.

Contra violentam præſumptionem admittitur.Tyndar.de teſti.c. 8.nu.18.fol.156.T.4.

Contumacialis dicitur priuilegiata.Nic.Moron.de fide treu.& pace.q.182.nu.4.f.453.T.11.P.1.

Dicitur ſpecialis,& priuilegiata,& tertio non obeſt. Nic. Moron. de fide,treu.& pace.quęſt.184.nume.1.fol.445.vult dicere.454. Tom.11.P.1.

Non niſi contra ſolum,eum qui fuit in dolo, non contra tertium admittitur.Nic.Moron.de fide, treu.& pace. quæſt. 182.num.7. fol.453.T.11.P.1.

Copulæ Carnalis,directè fieri non poteſt.Ioan.Mar. Monticel.de teſti.f.288.col.2.circ.princ.in verbo,probatio.T.4.

Copulæ non perfecta valet, ex quo copula eſt difficilis probationis.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.f.288.col.2.circ.princ.in verbo, probatio.Tom.4.

Damni quomodo fiat.Sebaſt.Medices,de fortuit.caſi.quęſt.11.nume.19.fol.207.T.7.

Damnorum per iuramentum admittitur,quando ſumus in violento.Robert.Lancellot.de attenta.capitulo trigeſimoprimo.num. 171.fol.463.Tom.5.

De antiquis progenitoribus quomodo fieri debeat. Ioan. Mar. Monticel.de teſti.fol.292. colum.3. circ.princip.in verbo, probatio.Tom.4.

De auditu alieno,non concludit. Io.Mar.Monticel.de teſti. f.269. col.4.circ.princ.in verbo,probatio.T.4.

De auditu auditus an admittatur ad probandum memoriam operis facti.Iul.Ferret.de re naual.lib.16.nu.45.f.356.T.12.

Quando admittatur. Ioan. Mar. Monticel.de teſti. fol.269.col.4. circ.med.Tom.4.

De auditu,etiam alieno ſufficit in ſpolio ſecundũ aliquos.Robert. Lancellot.de attenta.c.26.nu.86.f.442.T.5.

Licèt valeat in his, quæ tranſcendunt metam certorũ annorum quòad plenam probationem,tamen etiam in his quæ ſunt citra dictam metam valet, quò ad ipſnm præſumptionem . Ioan. Mar.Monticel.de teſti.fol.269.colum.4.circ.med.in verbo,probatio.Tom.4.

Quando probat ſpolium in poſſeſſorio . idem ibidem. fol. 270. col.1.in fin.

De credulitate admittitur in his , quæ non cedunt directo in ſenſum corporeum.Iodoch.Burgen.de ſubhaſtatio.cap.4.num.24. fol.81.Tom.6.P.1.

De iure cui incumbat.Benincon.de appellatio.§.1.nnm.26.fol.42. vult dicere. 48.T.5.

De ſcientia, vel patientia aduerſarij in præſcriptione ſeruitutis, quo caſu requiratur.Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio, q.1.2.P. nu.13.f.72.T.17.

Debet de neceſſitate cõcludere. Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver. materia.nu.116.f.172.T.17.

Eſſe pleniſſima in cauſa hæreſis.Conrad.Brun.de hæret.c.9.nu.1. fol.313.Tom.11.P.2.

Eſſe ſuper vno de quinque ſenſibus.Nic.Moron.de fide,treug.& pace.q.184.nu.2 f.445.vult dicere.454.T.11.P.1.

Fieri per cauſam.Bal.Peruſ.de ſtat.verſi.collecta.nu.1.f.98.T.2.

Neceſſariò concludere.Vincent. Paleot.de dote. verſi. prædium. nu.118.fol.407.T.9.

Fallit in dote.idem ibid.

Declaratoria per quot teſtes fieri poſſit. Rolan.de teſtamen. & vlt. volunt.rub.24.nu.38.f.14.T.8.P.1.

Defenſionis pluribus modis fit.Sebaſt. Medices.de Fortuit.caſi.q. 8.nu.14.fol.204.T.7.

Depoſiti facta eſt,ſi depoſitarius in iudicio confiteatur ſe recepiſſe depoſitum , quod tamen fuit factum ſine iudice,& notario , & teſtibus contra conſtitutionem.Paris de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.11.nu.15.f.39.T.4.

Dicitur actus rem dubiam educens in lucẽ cognitionis. Paul.Gril. de q.& tortur.q.3.nu.12.f.295.T.11.P.1.

Diffamationis per quot,& per quales teſtes fiat. Conrad. Brun.de hæret.c.8,nu.10.f.313.T.11.P.2.

Difficilis ſatis eſt probare per coniecturas.Sebaſt.Medices. de fortuit.caſi.q.4.nu.5.f.198.T.7.

Dilucida exigenda ab eo non eſt, qui bona fide rẽ aliquam ab occulto hæretico emerit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.9.num. 40.fol.125.T.11.P.2.

Directa quæ dicatur.Troyl.Maluit.de Canonizat.ſancto. ver.agredior.nu.55.fol.101.T.14.

Dominij difficilima eſt.M.Ant.Cucch. de mentient.circ.poſſ.ver. præmitte.nu.183.f.296.T.3.P.2.

Difficilis eſt Ant.Bard.de temp, vtili. capitulo duodecimo.nu.6.

fol.

Source : BIU Cujas

fol.218.Tom.5.& Ioan.Mart. Monticel.de testi. fol. 289. col.3. circ.med.Tom.4.
Est adeo difficilis, vt quodāmodo iudicetur impossibilis. Ioan. Dilec.Duran.de arte testan.cautel.vigesima.numero 3. fol.145. Tom.8.P.1.
Facta in iudicio spolij sine condictione,obstat spoliato.Io.Bapt. Ponta.de spol.lib.3.c.2.nu.39.f.295.T.14.
Probari potest per indicia secundùm leges, eo quod talis probatio dominij sit difficilis.Io.Mart.Monticel.de testi.f.289.col.3. circ.fi.in verb.probatio.T.4.
Dubia contra probantem interpretatur.Ant. Corset. de minim.2. P.nu.15.fol.272.T.8.
Contra producentem testes terpretatur.Nell.à S.Gemi.circ. materiam testium.2.P.nu.185.f.86.T.4.
Est inualida. Tyndar. de testib. versicu. & ista. numero 4. folio 161.Tom.4.
Et semiplena sufficit in probanda innocentia.Barth.Tęg.in tract. crim.P.14.nu.26.f.20.T.11.P.1.
Non releuat actorem. Paris a Put.de re milit.versic.an si duo.nume.5.fol.413.Tom.16. & Tyndar.de testib. versi.& ista.num.6. fol.161.Tom.4.
Quæ est verificaribilis, & concludit in quolibet intellectu intentionem probanti,est valida,& releuat probantem.Io. Crot.de testib.versi.agredior.nu.107.f.220.T.4.
Regulariter nō releuat,Ioan.Crot.de testi. versi.circa tertiam.nu. 85.fol.204.T.4.
Fallit in causa criminali,vt euitetur delictum.ibid.
Semper interpretatur contra producentem. Ioan.Royas. de hæret.versi.ipsis.nu.365.f.216.T.11.P.2.
Semper interpretatur contra eum, cui incumbit onus probandi. Hier.Præuidel.de peste, & eius priuil.versi.Baldus.nume.3. fol. 182.Tom.18.
Durior licèt incumbat illi,qui cōtra præsumptionem iuris aliquid deducit,non tamen ita est in deducente metum, cum metus ex coniecturis probari possit.And.Alcia.de præsumpt. præsumpt. 7.nu.3.f.331.Tom.4.
Ea vera,& propria dicitur,quæ sit per viuam vocem.Iac.Nouel.de iure prothomis.§.5.nu 66.f.41.T.17.
Efficacior ibi requiritur,vbi est iuris præsumptio. Vital. de Camb. de clausi.versi.an reductioni nu.52.f.452.T.18.
Erroris in facto proprio, quando agitur de damno vitando,an admittatur,& quomodo id accipiendum.Aymo.Crauet.de antiq. temp.versi.viso.nu.65.f.134.T.17.
Est quid diuersum a responsione ad interrogationem. M. Anton. Cucch.de mentient.circ.possi.versi.præmitte.num.133.fol.295. Tom.3.P.2.
Et confessio,habent diuersam naturam.M.Ant.Blanc. de indic.& tortur.versi.lex.nu.211.f.272.T.11.P.1.
Et iustificatio causæ ia appellatione expresse non requiritur in appellatione a diffinitiua,sed ab interlocutoria. Robert.Lācellot. de attenta.c.13.nu.27.f.385.T.5.
Euidens dicitur illa,quæ colligitur ex coniecturis.Paris.de Put. de sindic.versi.iudex.nu.2.f.290.T.7.
Fit per coniecturas.& probatio magis euidens fit per testes,& facti euidentiam.Guliel. Redoa.de Simo.mental. P.4.cap.6.nu.5. fol.106.Tom.15.P.2.
Euidentissima fit per instrumenta indubitata, & ibi quod in criminibus non procedimus per verosimilia, sed per probationes luce clariores.Guiliel.Redoa de Simo. mental.P.4.c. 6. num.6. fol.106.T.15.P.2.
Ex aspectu certior est in infantibus, & pubertati proximioribus, quàm in his,qui iam ex ephebis excesserunt.Ioan. Maurit. Bola.de restitutio.in integ.c.319.nu.4.f.192.T.5.
Ex præsumpto errore,& pertinacia, non infert pœnam delicti ordinariam.Lopes de alleg. in mat. hæres. §. 11.nume. 1. fol.23. Tom.11.P.2.
Exacta magis requiritur, cum agitur de crimine criminaliter, quàm ciuiliter.Nell.a Sancto Gemi.de testi.versi.quia. nu.113. fol.83.Tom.4.
Non requiritur in probandis confinibus antiquis. Hier.de Mont. de fi.regun.c.50.nu.2.f.344.T.3.P.2.
Facta contra testatorem, an noceat legatario. Nic. Moron. de fide treu.& pace.q.28.nu.7.f.422.T.11.P.1.
De filio an constituat filium in quasi possessione filiationis. Ant. de Rosell.de legitimatio.tit.de matrimonio præsumptiuo. lib. 1.nu.4.fol.82.T.8.P.2.
In iudicijs possessorijs plenarijs,probat in iudicio,vti possidetis. virgin.de Boccat.de cing.I.C.Romani.capitu.14. nume.26. fol. 309.T.3.P.2.
In hoc iudicio summario,ideſt vti possidetis,non probat in plenario iudicio adipiscendæ, vel recuperandæ, aut in petitorio.virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.capitulo 14.nume. 25.fol. 309.Tom.3.P.2.
In iudicio summario,notorium non inducit.Ant.de Butri.de notor.arti.2.nu.26.f.52.T.4.
In vno iudicio regulariter nō facit fidem in alio. Robert. Lancellot.de attenta.c.30.nu.126.f.456.T.5.
Per testes ad corroborandum instrumentum dicitur probatio instrumentaria. idem de instrumento authenticato faciente mentionem de alio.Paris de Put.de reassumptio.instrum. rub.17.nu me.20.fol.40.T.4.
Falsitatis testium non retractat sententiam,quando iudex non fuit secutus eorum dicta.Ioan.Mar.Monticel.de testi.fol.277.col.4. circ.fi.in illis verbis,probatio falsitatis.Tom.4.
Famę an sufficiat coram arbitratore.Aymo. Crauet.de antiq.tempo.limitatio.8.nu.2.f.141.T.17.
Familiaris vnius Papæ pro alio valet. Mart. de Caraz. Laud. de Princ.q.531.f.212.T.16.
Feudi quando per pares curiæ fieri debet, sufficit eos esse pares tempore inuestiturę.licet tempore testamēti pares esse desierint Mart.de Sil.de feud nu.230 f.8.T.10.P.1.
Fieri potest per testes de domo plura fuisse bona in hæreditate, quàm per hæredem descripta in inuentario. Rolan.a Vall.de confectio.inuent.versi.modò.nu.1.f.189.T.8.P.2.
Filiationis,an sit iuris,& de iure. Io.de Royas Sargen. in epit. successio.c.10.nu.54.f.403.T.8.P.1.
De concubina,qualiter fiat.Ioan. Mar. Monticell. de testi. f.291. col.1.circ.med.in verbo probatio.T.4.
Est impossibilis,vt verè probetur, & qualiter fiat indirectè. Ioan. Mar.Monticell.de testi.fol.290.colum.4.circ.fin.in verbo, probatio.Tom.4.
Fit ex quasi possessione eius, donec aliud probetur. idem ibidem. fol. 291. columna prima.circa. med. in verbo, probatio. Tom.4.
Quæ fit per præsumptionem,an sit vera,aut ficta probatio, & an cadat in statuto. Ioan. Mar. Monticell. de testi.fol.291.col.1.circ. princ.in verbo probatio.T.eo.
Quæ sit.idem ibidem remissiuè. fol. 290. col.4. circ. med.in verbo,probatio.
Quot modis probetur.Io.Cyntholtz.in arb.consang.f.145.col.3. circ.med.in verbo,probatio.T.9.
Respectu patris est præsumptiua.Ioan.de Royas. Sergen.in epit. successio.c.10.nu.53.f.403.T.8.P.1.
Succumbit quò ad ipsos coniuges probationi ipsius possessionis. Ioan.Mar.Monticel. de testi. f.291.colum.1.circ. med.in verbo, probatio.Tom.4.
Filiorum triplex.Gabriel.Paleot. de Nothis spurijsque filijs. c. 21. nu.9.fol. 55.T.8.P.2.
Fit notorietate.Guliel.Redoa.de simo.merital.P.4.cap.6.nume.3. vbi latè discutit,quibus modis fiat probatio.P.4.capitu.6.num. 3.Tom.15.P.2.
Fit probatis multis adminiculis, & datur etiam iuramentum suppletorium Paris.de Put.de reassumptip.instrum.rub.20. nu. 31. fol.44.Tom.4.
Generalis,quid operetur.Christoph. Roffi. de benefic. capitu. 12. nu.47.fol.266.T.15.P.2.
Habet suos gradus, quia aliquando iudex incipit suspicari, hoc est leui argumento inclinare in vnam partem, aliquando incipit opinari, hoc est inclinare animum suum in vnam partem ratione forti,non tamen sic,quin credat partem contradictoriam fore possibilem,aliquando credit ratione forti in tantum,quòd in nullo dubitat de cōtrario,& ita est plena probatio, & naturalis. Bern.Commen.in Lucer.inqui.hæret.prauita.fol.343. nume.1. col.1.Tom.11.P.2.
Ignorantiæ statutorum admittitur. Henric. Botte.de Sinod. episc. articulo secundo,concluſ.1.nume.39.fol.401.Tom.13. Par.2.& Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 293. colum. 2. circ. med. vbi remissiuè.Tom.4.
Immemorialis cum requiritur, non curamus de possessione centū annorum.Ioan.Garsi.Hisp.de expens.& melioratio.cap.9.num. 32.fol.285.Tom.17.
Impedimenti spectat ad instantiam. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. verb.præscriptio.gl.21.nu.91.f.196.T.17.
Imperfecta redditur plena,& integra propter antiquitatem, videlicet centum annorum.Hier.de Mont.de fi.regun. c.70.num.6. 250.Tom.3.P.2.
Impossibilis,nunquam exigitur.Iacob.Simanc.de cathol. institut. tit.9.nu.47.fol.125.T.11.P.2.
In antiquis non erit necessaria, quòd qui confecit instrumentum sit notarius.Hier.de Mont.de fi.regun.cap.106.nume.2.fol.258. Tom.3.P.2.
In carnali copula fit ex actibus propinquis.Ioan.Mar. Montic. de testi.fol.288.col.2.in princ.T.4.
In causa attentatorum, licet leuior, concludens tamen esse debet. Lancellot. de attentatio. capitulo vigesimosexto.nume.89. fol.442.Tom.5.
In causis criminalibus luce clarior esse debet. Paul. Grilan. de relaxatio. Carcerat. quæstio. sexta. numero 2. folio 351. Tom. 11.Par.prima.
In contrarium, admittitur contra inuentarium hæredis, quod secus est in inuentario tutoris.Rolan.a Valle.de confectio.inuent. versi.postquam.nu.7.f.180.T.8.P.2.
An admittatur contra præsumptionem filiationis legitimæ.Ant. Rossell.de legitimatio.titu.de matrimonio præsumptiuo.nu.11. fol.83.Tom.8.P.2.
Contra præsumptionem antiquitatis, an admittatur. Aymo. Crauet. de antiquita. tempor. tertia Par. numero 28. folio 148. Tom.17.
Non admittitur contra fictionem iuris.idem ibidem versi.materia.nu.2.fol.166.
Per indirectum admittitur contra præscriptionem iuris, & de iure. Aymo.Crauet.de antiquit.tempo.versic. materia. nume.14. fol.167.Tom.17.
Per partis confessionem contra præsumptionem iuris dotis causa admittitur.Bapt.de S.Blas.de priuileg. dota. censur.3. nu.27. fol.459.Tom.9.
In crimine hæresis per quemcumque probationum genera fieri possunt.Gundis.de hæret.quæstio.tertiadecima.nume.1. fol.37. Tom.11.P.2.
In criminibus talis debet esse, vt vix reus possit negare. Conrad. Brun. de hæret. capitulo nono. numero 4. folio 313. Tom. 11.Par.secunda.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In instrumento de longinquo producto non erit necessaria, quod qui illud fecerit notarius sit ratione difficilis probationis. Hier. de Mon. de finib. regun. cap. 106. numero tertio, folio 358. Tom. tertio, Par. 2.

In iustificandis attentatis, licèt leuior requiri videatur, illa tamen concludens esse debet. Rober. Lancel. de attenta. c. 26. nu. 1. folio 440. Tom. 5.

In notorijs redundat. Franc. Curt. Senior de iureiuran. propter litē nu. 4. f. 130. T. 3. P. 2.

In notorium non transit, nisi in iudicio facta sit. Ant. de But. de notor. artic. 2. nu. 16. f. 51. T. 4.

In præiudicium partis non potest recipi, nisi ipsa parte citata. Cardi. Iacob. de concil. lib. 7. artic. 1. numero 115. folio 304. Tom. 13. Par. prima.

Incerta in metu, an valeat. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 294. col. 2. cir. med. in verbo probatio. T. 4.

Non est probatio. Lauren. de Rodulf. de vsur. q. 82. nu. 6. folio 29. Tom. septimo.

Iudiciorum, vt quis quæstioni subijciatur qualis esse debeat. Gon disal. de hæret. quæstio. 13. numero 4. folio 37. Tom. 11. Par. 2. & Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 285. col. 3. in fin. in verbo, probatio. Tomo 4.

Indirecta contra violentam iuris, & de iure præsumptionem, quomodo recipienda. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 51. nume. 13. fol. 191. T. 11. P. 2.

In criminal. causa sępe conceditur. Franc. Caso. de malefi. c. 6. nume. 2. f. 282. T. 11. P. 1.

Quomodo fiat. Troyl. Maluit. de canonizat. sancto. versic. aggredior. nu. 18. f. 100. T. 14.

Inducitur ex his, quæ communiter solent, fieri. Vital. de Camb. de claus. ver. restat. nu. 13. f. 418. T. 18.

Infamiæ quot, & quales testes requirat. Ioā. Mar. Monticel. de testi. fol. 291. col. 2. cir. fi. in verbo probatio. T. 4.

Ingratitudinis factæ domino feudi quot testes requirat. Iacob. de San. Georg. de feud. ver. dictiąue. numero 55. folio 215. T. 10 P. 1.

Iniuriæ factæ domino feudi quot testes requirat. idem ibid.

Inopiæ requiritur in alimentis petitis officio iudicis, quæ non debeantur ei, qui aliunde habeat vnde viuat. Ioan. Bap. Ponta. de alimen. capitu. quarto, numero primo, folio 448. Tomo octauo, Par. prima.

Instrumentalis, cuius efficaciæ. Pet. Foller. de contrac. censua. versi. vt vides. nu. 59. f. 161. T. 6. P. 2.

Insufficiens dicere, quod quis sit de tali domo nobili, nisi probet eum a populo pro nobili reputari. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 3. in prin. in verbo probatio. T. 4.

Inter aliquos, non infert inter alios. Hiero. Garzo. de laud. meri iuris. Par. secunda, glo. secunda, numero decimo, folio 310. Tomo tertio, Par. 1.

Interioris dissensus est pęnè impossibilis. Ioan. Lup. de matri. & legitima. versicu. & vt videamus. numero 60. fol. 43. Tom. 9. & Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 288. colum. 2. cir. fi. in verbo probatio. Tomo 4.

Inuisibilium, per quæ perspiciatur, & an requirat rationis assignationem in testis depositione. Franc. Curt. Papien. de testi. conclus. 36. num. 76. f. 128. T. 4.

Ita exacta non requiritur in probanda intrusione lite pendente facta. Robert. Lancello. de attenta. cap. 26. numero 85. fol. 442. T. 5.

Iudici est facienda de his, quæ scit vt priuatus. Petr. Rebuf. de nominat. quæst. decima quarta, prin. numero 195. fol. 325. Tom. 15. Par. secunda.

Iusti timoris, quòd talis iudex, vel magistratus consuetus fuit carcerare, vel alia facere, an sufficiat si semel tantum probetur talia commisisse sibi, vel alteri. Ioan. Mar. Monticel. de testi. folio 294. colum. secunda, in illis verbis probatio iusti. T. 4.

Lęsionis in petenda restitutione quando sit necessaria. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. ver. sed est videndum. nume. 1. folio 516. T. 15. P. 2.

Laici quò ad decimas quomodo fieri debeat. Iul. Ferret. de re naual. ver. 4. nu. 7. f. 260. T 12.

Legitima quæ dicatur. Bartho. Cępol. de simulatio. contra versi. cuius. nu. 184. f. 11. T. 7.

Leuior sufficit in causa attentatorum. Robert. Lancel. de attent. capi. 30. nu. 111. f. 455. T. 5.

Leuis, admittitur ad impediendum matrimonium ratione impedimenti. Ioan. Mar. Monticel. de test. f. 287. col. 4. cir. med. in illis verbis, probatio leuis. T. 4.

An sufficiat in rebus antiquis ad intentionem fundandam. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 290. col. 3. cir. med. in illis verbis, probatio leuis. T. 4.

Sufficit ad probandam suspicionem. Gul. Redoa. de simon. mental. P. 4. c. 6. nu. 11. f. 106. T. 15. P. 2.

Licèt per iuramentum in multis casibus admittatur, hoc tamen casu reijcitur, nempè quod non statur iuramento appellantis. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 20. nume. 103. fol. 379. T. 5.

Liquida in pœnalibus esse debet. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 119. nu 83. f. 438. T. 11. P. 1.

Litis pendentiæ coram delegato concludens diceretur, si commissio reperiretur inserta in citatione ad partes decreta, & in forma expedita, & de illius distributione in libris regentis appareret non obstante, quòd de originali, aut eius præsentatione nullatenus constaret, Robert. Lancell. de attent. cap. 26. numero 94. fol. 442. Tom. 5.

Lucida dicitur illa, quæ per coniecturas fit. Barth. Cępol. de simulatio. contract. versicu. ciuis. numero 184. folio vndecimo, Tomo septimo.

Magis euidens fit per testes, & facti euidentiam, quàm per coniecturas. Gul. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 6. numero 5. folio 106. Tom. 15. Par. 2.

Memoriam non extare a centum annis, fieri potest. Io. Mar. Monticel. de test. f. 290. col. 3. cir. med. T. 4.

Minus legitima in facto antiquo, & difficilis probationis sufficiens creditur. Io Mar. Monticel. de test. f. 290. col. 3. in prin. in illis verbis, probatio minus, T. 4.

Minus plena ad quid sufficiat. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 51. num. 12. fol. 191. T. 11. P. 2.

Admittitur in his, quæ consistunt in animo. Ioan. Mar. Monticel. de test. fol. 288. colum. secunda, cir. fi. in illis verbis, probatio putatio. Tomo quarto.

Modica lęsionis, non sufficit ad obtinendam restitutionem aduersus rem iudicatam. Rober. Lancellot. de attenta. c. 14. numero 9. fol. 386. Tom. 5.

Secundum magis communem opin. ibid. nu. 10.

Mortis alicuius non est sufficiens, quòd cum diligentia requisitus non reperitur, & qualis probatio requiratur super morte. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 291. col. 4. cir. fin. in illis verbis, probatio mortis. T. 4.

Est difficilis, ideo sola fama facit probationem, nam in illis, quæ sunt difficilis probationis admittuntur probationes, quæ aliàs reijcerentur. Guliel. Redoa. de Simo. mental. Par. 4. c. 1. nu. 6. fol. 104. T. 15. P. 2.

Iusta dicitur, cum quis intrauit bellum, nec reperitur. Hiero. Preuidel. de peste & eius priuil. ver. vnum. nume. primo, fol. 178. Tomo decimooctauo.

Perfecta dicitur, si quis probauerit pestem eius domum inuasisse, & quòd postmodum nunquam comparuit. Hiero. Preuidel. de peste & eius priuil. versicu. vnum. nu. 9. folio 178. Tomo decimooctauo.

Qualiter fiat. Lanfran. de Oria. de test. nu. 101. f. 189. T. 4.

Mutui, & non confessio faciunt semiplenam probationem, & in supplementum poterit differri iuramentum. Hiero. de Mon. de fin. reg. c. 53. nu. 10. f. 345. T. 3. P. 2.

Ne reddatur inutilis, & elusoria, conceditur interdum restitutio, quæ aliàs imploranti nullo iure competebat. Ioā. Maurit. Bolla. de rest. in int. c. 349. nu. vnic. f. 205. T. 5.

Negatiuè etiam absque speciebus, & differentijs fieri potest. Ioan. Mar. Monticel. de test. fol. 292. col. 2. in fin. in illis verbis probatio negatinè. T. 4.

Non admittitur, si constat de crimine per testes legitimos. Ioan. Mar. Monticel. de testi. f. 292. col. 2. cir. fi. in illis verbis, probatio negatiuè. Tom. 4.

Qualiter fiat. Lanfran. Oria. de testi. nu. 102. f. 189. T. 4.

Releuat probantem, si aduersarij intentio non est probata per affirmatiuam. Ioan. Mar. Monticel. de testi. f. 292. col. 2. in fi. in illis verbis probatio negatiuè. T. 4.

Sat est, quòd per indirectum concludat. Corn. Beninc. de pauper. & eius priuil. q. 6. nu. 14. f. 146. T. 18.

Neque tituli, neque possessionis requiritur in attentatis. Robert. Lancel. de attent. q. 8. nu. 7. f. 431. T. 5.

Nobilitatis facta extra iudicium, non valet. item renunciatio iuris de statuto non valet, facta extra iudicium. Petr. Rebuf. de nominat. q. 12. prin. nu. 19. f. 317. T. 15. P. 2.

Non fit illis diebus, quibus iudicia non exercętur, & iudicio prohibito, censetur prohibitum quod in eo fit. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 12. prin. nu. 21. f. 317. T. 15. P. 2.

Non requirit, quod pars fuerit vocata. Petr. Rebuf. de nominat. q. 12. prin. nu. 20. f. 317. T. 15. P. 2.

Siue fiat in iudicio summario, siue plenario, non refert. idem ibidem nume. 18.

Non admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure Vital. de Camba. de claus. ver. restat vt videamus nu. 1. f. 421. T. 18. Sebast. Medic. de difinit. definitio. 7. numero secundo, fol. 294. Tom. 18 And. Alc. de præsump. 2. Par. numero quinto, vbi multimode limitat hoc dictum fol. 305. Tom. 4. & Guido Papa de præsumpt. versi. quia. numero octauo, fol. 300. Tom. quarto, & Ioan. Royas de hæret. secunda Par. assert. 41. numero 330. fol. 231. Tomo 11. Par. 2. & Ponci. Placent. de Lamijs. vers. lamiarum. num. 60. folio 354. T. 11. P. 2.

In contrarium contra Principis ordinationem. Card. Iacobat. de concil. libro septimo, articu. septimo, numero 29. fol. 325. Tomo 13. Par. prima.

In notorijs. Sebast. Medic. de diffinit. definit. 6. num. secundo, fol. 294. Tom. 18.

Non competit Reo. Ioan. de Gras. de substantial. procurat. versicu. istud dicitur. nu. 3. f. 371. T. 3. P. 1.

Non concludens non dicitur probatio, & non facit rem dubiam de iure, vel de facto. Ioan. Royas. de hæret. ver. ipsis. nu. 363. fol. 216. T. 11. P. 2.

Non dicitur, attendi, quæ eodem instanti impugnatur. Ioan. Mar. Monticel. de testi. f. 277. col. 4. cir. fi. in illis verbis, probatio non dicitur. T. 4.

Vera, sed præsumpta testium dicentium scimus, quia vicini aut coniuncti. Ioan. Crot. de testi. ver. expeditis. num. 16. fol. 225. Tomo quarto.

Non est apertè facienda de rebus deperditis. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 291. col. 2. in prin. in illis verbis probatio non est. Tomo quarto.

Non est sufficiens dicere, quòd quis sit de tali domo nobili, nisi probetur, eum a populo pro nobili reputari. Bon. de Curt. de nobil. 6. P. nu. 9. f. 18. T. 16.

Non sumitur ex gestis ad alium finem. Hiero. Garzo. de lud. meri iur. Par. secunda, §. 4. glos. 8. num. trigesimonono, fol. 310. Tomo tertio, Par. 1.

Non

Source : BIU Cujas

Non veri valoris, non inducit nullitatem tituli, quia potest probari contrarium Robert. Lancellot. de attenta. quæst. 1. nume. 76. fol. 429. Tom. 5.
Notorij est modici præiudicij, & ideo fit parte non citata, sed probatio ipsius facti quod notorium dicitur, non potest fieri parte non citata. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 1. num. 119. fol. 304. Tom. 13. Par. 1.
Nulla clarior, aut efficior est, quàm partis confessio. Ioann. Royas. de hæret. 2 Par. nume. 257. assertio. 25. fol. 228. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Nulla est melior illa, quæ fit per euidentiam facti. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 11. nu. 28. f. 443. T. 15. P. 2.
Maior, quàm oris proprij confessio. Guliel. Redo. de simo. mental. P. 4. c. 7. nu. 1. f. 107. T. 15. P. 2.
Maior probatio, quàm quæ per oris confessionem elicitur, & per rei euidentiam idem ibidem. c. 6. nu. 2. f. 106. T. 15. P. 2.
Melior in antiquis fieri potest, quàm per instrumenta. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 66 nu. 6. f. 349. T. 3. P. 2.
Melior, quàm per loci euidentiam. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 30 nu. 4. fol. 339. T. 3. P. 2.
Melior, quàm ea quæ fit per euidentiam rei. Iac. Nouel. de iure prothomis. § 5. nu. 63. f. 41. T. 17.
Obligationis, seu titulus, an præsumatur, seu indicatur per præstationem, seu solutionem diuturnam. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. q. 10. nu. 5. fol. 59. T. 17.
Ocularis cæteris probatior. Stefan. Costa. de consangui. & affini. versi. vtranque. nu 6. fol. 132. T. 9.
Seu per facti euidentiam quæ sit. Io. Ferar. de appellatio. cap. 6. 3. lib. nu. 236. fol. 74. T. 5.
Omnis fortior est probatione assimili. Pet. And. Gamb. de extensio. ver. insignis. nu. 91. f. 253. T. 18.
Iudici fienda, & non parti. And. Barbat. de testi. versi. illud. nu. 51. fol. 134. Tom. 4.
Oriens ex confessione est validior, quàm ex actu reali. Franc. Curt. Papien. de testi. conclus. 61. nu. 114. f. 130. T. 4.
Paupertatis, multum pendet ab arbirrio iudicis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 6. nu. 17. fol. 147. T 18.
Per famam non est concludens. idem ibidem. nu. 14. f. 146.

Probatio per multos, ac varios modos consideratur.

*PROBATIO per absentiam diutinam admittitur. Ioann. de Royas, Sergent. in epit. succession. capitul. 10. folio 403. numero 55. Tom. 8. Par. 1.
Per auditum, ex sensu alterius, ad hoc vt valeat, oportet, quòd trahat originem ab integra probatione. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 270. col. 2. in fi. in verbo probatio. T. 4.
In antiquis memoriam hominum excedentibus sufficit. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 51. nu. 7. f. 344. T. 3. P. 2.
Per comparationem literarum dubia redditur. Lud. Lana de formul. testamen. consil. 1. nu. 67. f. 184. T. 8. P. 1.
Per confessionem æquipollet scripturæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu 8. nu. 10. f. 451. T. 15. P. 2.
Non videtur excluſa, vbi requiritur probatio per testes. Paris de Put. de reassumptio. instrum. rub. 11. nu. 16. f. 39. T. 4.
Partis admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure. Rolan. a Val. de confect. inuent. versicu. sed dubitatio. nume. 5. fol. 197. Tom. 8. Par. 2.
Prælati etiam per scripturam publicam factam non sufficit in probando. versum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. fol. 425. nu. 70. fol. 15. P. 2.
Tantum valet, quantum per testem. Matthę. de Afflict. de iur. prothomis. §. 4. nu. 5. f. 12. T. 17.
Per coniecturas admittittitur in his, quæ sunt difficilis probationis. Hier. Gigans de crim. lęsæ. maiest. quæstio. 29. nume. 2. fol. 66. Tom. 11. Par. 1.
Est manifesta probatio in illis, quæ a communiter accidēter sunt difficilis probationis. & illud dicitur euidens, quod ex coniecturis apparet, vbi quod simulatio non potest liquido probari, ideo sufficiunt verisimiles coniecturæ Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 1. nu. 5. f. 104. T. 15. P. 2.
In his admittitur, quæ sunt difficilis probationis, & tali casu probatio famæ. cum aliquibus adminiculis facit plenam probationem Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 6. nume. 33. fol. 107. Tom. 15. P. 2.
Per duellum facta, an dicatur vera. Paris a Put. de re milit. versi. an si quis. nu. 4. fol. 420. T. 16.
Non est recipienda. Paris a Put. de re milit. versic. an duella. nu. 3. fol. 388. Tom. 16.
Per duos testes qualiter A. promisit mihi centum in die Beatę Virginis, ille A. probat in directè, qualiter die illa erat Romæ, an post publicationem potero per alios testes comprobare dicta priorum. videlicet quomodo. A. erat dicta die Florentiæ. Ioann. Mar. Monticel. de testi. f. 253. col. 3. in med. T. 4.
Per euidentiam facti quæ dicatur. Paul. Gril. de quæstio. & tortur. q. 3. nu. 14. f. 295. T. 11 P. 1.
Per famam quæ probatio sit. Ioan. Lup. de sponsal. & matri. 2. Par. princ. nu. 31. f. 46. T. 9.
Per indirectum quæ fit Gabriel. Paleot. de Nothis spurijsq; filijs. cap. 21. nu. 8. fol. 55. T. 8. P. 2.
Per instrumenta præsente parte facta dicitur summaria, quæ plenaria dicetur, si fiat ea absente. Io. Bapt. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. q 6. nu. 12. f. 152. T. 3. P. 2.
Per instrumentum publicum non est maior probatio, quàm per confessionem. Paris de Put. de reassumptio. instrum. rub. 11. nu. 13. fol. 39. Tom. 4.
Per iuramentum in litem admittitur ob solam probationem dolicti, licèt non probetur substantia debiti. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. vidimus. nu. 15. f. 140. T. 17.
Per iuramentum non sufficit in magnis expensis, sed certioribus tunc probationibus opus erit. Damhou. in pupillar. patroci. cap. vnico. nu. 19. fol. 377. T. 8. P. 2.
Per iuramentum, si sufficiat in causis damnorum datorum, quicquid dictam causam tangit iuramentum probari poterit. Gigas de pensio. eccleſiast q. 71. nu. 2. f. 355. T. 15. P. 1.
Per oculorum aspectionem aliquando reprobatur. Io. Gras. in arb. iudic. 5. flos nu. 2. f. 25. T. 3. P. 1.
Per testem redditur difficilis propter malas hodierni sęculi conditiones, & mille moriendi modos maximè in factis antiquis. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 290. colum. 3. circ. princ. in illis verbis, probatio per testem. T. 4.
Per testes de ætate deponentes ex aspectu est fallax. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 289. col. 4. circ. med. in verbo, probatio per testes. Tom. 4.
De iure communi æquiparatur probationi per scripturas. Christoph. Roffi. de benefi. c. 11. nu. 3. f. 264. T. 15. P. 2.
Dicētes maritus vergere ad inopiam, non sufficit, sed requiritur, quod dicant manifestum vergere ad inopiam. Ioann. Mar. Monticel. de testi. fol. 289. col. 2. in fi. in illis verbis, probatio per testes dicentes. Tom. 4.
Et famam prævalet probationi per testes contrariæ famæ. Ioann. Mar. Monticel. de testi. f. 298. col. 2. in verbo probatio. T. 4.
Et per scripturam æquiparantur. Quintil. Mandos. de monitor. q. 49. nu. 2. fol. 68. T. 3. P. 2.
Etiam infames excusat a calumnia. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 249. col. 2. in fi. in verbo, probatio. T. 4.
In filiatione referendū est potius ad credulitatem, rationibus extrinsecis corroborandam, quàm ad veritatem. idem ibidem. fol. 290. col. 4. in fi. in verbo, probatio.
Præsente parte facta dicitur summaria, quæ plenaria dicetur, si fiat ea absente. Io Bapt. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. q 6. nu. 12. fol. 52. Tom. 3 Par 2.
Quæ fit per vocem viuam est efficacior. Io. Mar. Monticel. de testi f. 298. col. 2. circ med. in verbo, probatio. T. 4.
Per tres testes facta, an sit contra ius diuinum. Io. Mar. Monticel. de testi. f. 275. col. 3. cir. med. in verbo, probatio. T. 4.
Per visum omnem probationem excedit. Ant. de Rosel. de succes. ab intest. nu. 1. f. 359. T. 8. P. 1.
Per vnum testem, cum iuramēti dilatione an sufficiat, vbi testator hæredem grauaret, vt omnibus creditoribus probantibus ipsum esse earum debitorem soluat. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 283. col. 3. circ. fi. in verbo. probatio. T. 4.
De visu, & plures de fama probatur impressa violenta intentio. idem ibidem. f. 294 col. 2. circ. med. in verbo, probatio. T. 4.
Perfecta illa est, cui iudex credere cogitur. Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. 3. P. nu. 49. f. 84. T. 13. P. 1.
Personę non infert dicti, aut facti approbatione. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. viso. nu. 18. f. 129. T. 17.

Probatio plena, plenissima, possessionis, præsumptiua, semiplena, & aliæ qualiter considerentur.

*PROBATIO plena an requiratur in probandis lęsionibus de quibus per Guliel Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. sed videndum. nu. 1. fol. 516. T. 15. P. 2.
An requiratur ita in sumarijs, sicut in ordinarijs. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 5. nu 70. f. 41. T. 17.
Contra confitentem, & enunciantem quid incidenter propter aliud, an faciat pręsumptionem, & adminiculum Aymo. Grauet. de antiq. temp. ver. propositum. nu. 36. f. 126. T. 17.
Dicitur dum oculis per inspectionem subijcitur. Ioann. a Gras. in arb. iudic. 5. flos. nu. 1. f. 25. T. 3. P. 1.
Dicitur dum per publicas personas aliquid denunciatur. Ioann. a Gras. in arb. iudic. 7. flos. nu. 1. f. 25. T. 3. P. 1.
Est quæ facit iudici plenam fidem. Bern. Commen. in inq hær. praui. nume. 1. vbi remissiuè. fol. 343. colum. 1. circ. med. Tom. 11. Par. 2.
Extremi requiritur in spolio. Io. Bapt. Ponta. de spol. cap. 14. num. 80. fol. 284. Tom. 14.
In causa simoniæ requiritur, & animus simoniaci per coniecturas, & circumstantias, & præsumptiones dignoscitur. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. capitu. 4. numero 3. folio 105. Tom. 15. Par. secunda.
In notorio facti exigitur. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 292. col. 4. in princ. Tom. 4.
In notorio facti transeuntis est necessaria. idem ibidem. fol. 292. col. 4. in princ. Tom. 4.
Inducitur quadraginta annorum spatio, quando non agitur de magno præiudicio. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 70. nu. 6. fol. 350. Tom. 3. Par. 2.
Obiectorum in quibus requiratur. Bon. Cont. de appellatio. §. 10. nu. 3. fol. 54. Tom. 5.
Requiritur in causa simoniæ, etiam quando agitur ciuiliter. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. cap. 6. nu. 19. fol. 106. Tom. 15. Par. 2. Et. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 287. col. 1. in fi. in verbo, probatio. T. 4.
Requiritur vt aduersus hæreticum defunctū procedatur, contra

viuum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

viuum, ſemiplena ſufficit conſiderata perſonæ qualitate. Ioan. Royas. de hæret. 2 P. nu. 30. aſſertio. 1. f. 223. T. 11. P. 2.

Reſultat ex multis indicijs ſimul coniunctis etiã ad criminalem pœnam. Paris de Put. de ſindic. verſicu. mandauit. nume. 22. fol. 327. Tom. 7.

Vbi non poteſt haberi, ſatis eſt, quòd iudex ex vehementi opinione inducatur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſt. 6. nu. 15. fol. 146. Tom. 18.

Pleniſſima exigitur in criminalibus. Ioann. Mar. Monticel. de teſti. fol. 186. col. 2. in princ. T. 4.

Plerunque eſt difficilis. Iac. de Are. de poſitio. §. 3. numero 9. fol. 6. Tom. quarto.

Pluſquam ſemiplena eſt, quando probatum eſt per vnum teſtem de veritate, & aliud indicium, & tunc fama percipit. Bern. Commen. in lucer. in q. hær. praui. fol. 343. numero 2. colum. 1. Tomo 11. Par. ſecunda.

Poſſeſſionis ab actore contra poſſidẽtem, & negantem facta, quos effectus operetur. M. Ant. Cucch. de mentien. cir. poſ. verſi. præmitte. nu. 69. f. 294. T. 3. P. 2.

Et ſpoliationis requiritur in ſpolio, in attẽtatis autem ſufficit tantum peobare ſtatum. Rober. Lancel. de attenta. ca. 30. nume. 19. fol. 453. T. 5.

Filiationis non ſufficit, niſi probetur matrimonium, vel cohabitatio, quando agitur de proprietate. Io. Mar. Monticel. de teſti. fol. 290. col. 4. circ. med. in verbo, probatio. T. 4.

Immemorialis neceſſaria eſt dominis exercentibus iuriſdictionẽ, vt pleno iure obtinere poſſint luctuoſas, eaque debet probari exactiſſimè. Io. Garſi. Hiſp. de expen. & melioratio. verſi. ſunt autem. nu. 8. f. 284. T. 15.

Reſultat ex probatione detentionis. M. Ant. Cucch. de mentien. cir. poſ. ver. præmitte. nu. 444. f. 300. T. 3. P. 2.

Poſt concluſionem in cauſa, an, & quando mitti poſſit. And. Barb. de Card. leg. de lat. 5. quæſt. baſilic. numero 1. fol. 140. Tom. 13. Par. ſecunda.

Potentior confundit minus potentem. Aymo. Crauet. de antiq. tẽpo. ver. propoſitum. nu. 35. f. 126. T. 17.

Poteſt fieri poſt publicatum proceſſum bis tantum. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. fol. 254. colum. 1. in princ. in verbo probatio. Tomo quarto.

Præſumpta, & ex coniecturis collecta admittitur propter difficultatem probationum. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub. 13. nu. 16. f. 39. T. 4.

Præſumpta, ſat eſt ratione difficilis probationis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 6. nu. 16. f. 147. T. 18.

Vbi eſt difficilis probatio, probat confines. Hier. de Mont. de fin. reg. c. 50. nu. 10. f. 344. T. 3. P. 2.

Præſumptiua dicitur euidens, quando præſumptiones ſunt a iure approbatæ, & iuris præſumptio habetur pro notorio. Aym. Crauet. de antiq. temp. ver. viſo de fama. nu. 38. f. 143. T. 17.

Et etiam de auditu videtur poſſe in cauſa attentatorum admitti. Robert. Lancel. de attent. c. 26. nu. 88. f. 442. T. 5.

In antiquis habetur pro vera, vbi etiam requiritur probatio inſtrumentalis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. viſo. nume. 37. fol. 143. T. 17.

Non ſufficit, vbi a ſtatuto requiritur, & maximè in pœnalib. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 184. numero 3. fol. 445. vult dicere. 454. T. 11. P. 1.

Primi extremi plena requiritur. Io. Bap. Ponta. de ſpol. ca. 14. nu. 81. fol. 284. Tom. 14.

Prioritatis, vel poſterioritatis, qualiter ſit facienda. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 2. 5. Par. num. 45. fol. 229. Tom. ſexto, Par. prima.

Priuilegiata non egreditur perſonam. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 182. nu. 5. f. 453. T. 11. P. 1.

Item nec præſumptiua.

Procedẽs ex fallibili non eſt bona, nam non probat hoc eſſe quod ab hoc contingit abeſſe. Ioan. Royas. de hæret. verſ. ipſis. nume. 361. f. 216. T. 11. P. 2.

Promiſſionis matrimonij quot teſtes requirat. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. f. 287. col. 3. cir. med. in verbo probatio. T. 4.

Propinquorum cum iuramento neceſſaria ad ſeparandum matrimonium propter impotentiam, & quot debeãt eſſe numero, & & in eorum defectum loco propinquorum aſſumentur vicini. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. f. 287. col. 4. in fi. T. 4.

Pubertatis quomodo fiat. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. f. 289. col. 4. cir. fi. in verbo probatio. T. 4.

Quæ dicatur legitima. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 103. nu. 9. f. 454. T. 11. P. 1.

Quę fit, contra vſurarium poſt mortem vſurarij, non probat illum vſurarium manifeſtum. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. f. 294. col. 3. in prin. in verbo, probatio. T. 4.

Per oculorum inſpectionem omnes vincit probationes. Hieron. Mangiar. in arb. conſanguin. & affin. numero primo, folio 159. Tom. nono.

Per rei euidentiam, præfertur omnibus alijs probationibus. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. ideſt. numero 1. fol. 176. Tomo 11. Par. 1.

Per rei euidentiam ſublata nunquam cenſetur. And. Alc. de præſump. 2. P. nu. 16. f. 306. T. 4.

Per viſum eſt perfectior cæteris, quia in illa nulla præſumitur ſubornatio teſtium. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. ideſt. nu. 2. f. 176. T. 11. P. 1.

Per viuam vocem, validior eſt mortua. Iac. Nouel. de iure protho miſ. §. 5. nu. 69 f. 41. T. 7.

Quæ non debuit admitti, admiſſa tamen valet. Robert. Lancellot. de attent. limitat. 6. prin. nu. 30. f. 364. T. 5.

Quæ per præſumptiones fit, quòd nõ dicatur vera probatio. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nume. 334. fol. 171. Tom. 13. Par. 2.

Quæ requiratur aduerſus officialem in ſindicatu conuentum. Angel. de Peruſ. de ſindic. ver. circa præfatam. nu. 3. f. 226. T. 7.

Quæ teſtibus fit, cur inartificialis dicatur apud Rethores. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut tit. 64. nu. 2. f. 200. T. 11. P. 2.

Quædam plena, & quædam ſemiplena dicitur. Ioann. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſtud. numero ſecundo, folio 371. Tom. 3. Par. 2.

Qualis exigatur, quãdo facultates debitoris non ſufficiunt ad debita. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 289. col. 2. circ. med. in verbo, probatio. Tom. 4.

Requiratur in iure congrui, vbi venditor fatetur ſimulationem. emptor verò non. Matthe. de Afflict. de iure prothomiſ. §. 4. nu. 29. fol. 14. Tom. 17.

Qualiter fiat. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 3. nu. 4 fol. 293. Tom. decimooctauo.

Per modum abnegatiuum. Guido Papa de appellatio. nume. 9. fol. 57. Tom. 5.

Rerum de perditarum iniectu, vel in naufragio. Iul. Feret. de re naual. lib. 8. nu. 34. f. 341. T. 12.

Quando admittatur per coniecturas. Ioan. Royas. de hæret. verſi. ipſis. nu. 147. fol. 213. T. 11. P. 2.

Fieri poſſit per domeſticos familiares. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 243. col. 3. in fi. in verbo probatio. T. 4.

In notorijs admittatur. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 6. nu. 3. fol. 294. Tom. 18.

Neceſſariò non concludit, præſumptiuè, tamen concludit, vt putà quando teſtis dicit ſcio, quia ſum vicinus. Ioan. Crot. de teſti. verſi. aggredior. nu. 108. f. 220. T. 4.

Quibus caſibus poſſit alterari, & maximè illud, quòd in ore duorum vel trium ſtat omne verbum. Io. Campeg. de teſti. regu. 392. vbi ponit quinque ampliat. f. 118. T. 4.

Quibus modis fiat. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. §. 4. cap. 6. nu. 3. fol. 106. Tom. 15. Par. 2.

Quid ſit. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 3. nu. 1. fol. 293. T. 18. Et. Nel. de S. Gemi. de teſti. verſic. quia. nu. 70. fol. 82. Tom. 4. Et Tancred. de ord. iudic. titul. de probationibus per totum vbi agitur de ipſius natura, & effectu. fol. 61. Tom 3. P. 1. & Lud. de Sard. de nat. lib. ac ſuc. eorum. verſi. quia nume. 2. vbi ponit vltra diffinitionem etiam eius diuiſionem fol. trigeſimoſecundo, Tomo 8. Par. 2.

Quòd aliquis tali die fuit furioſus, vel mutus &c. an ſit ſufficiens, & ex ea inferatur, quod etiam poſtea, tempore quo aliquem cõtractum fecit, præſumatur ita fuiſſe. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. fol. 291. col. 12. in fi. T. 4.

Quòd quis non ſciuit quomodo facienda. idem ibid. f. 293. col. 2. cir. fi. in verbo, probatio. T. 4.

Quòd talis portio ſit minoris redditus, non concludit, quòd minus valeat. Ioan. Mar. Monticel. de teſt. fol. 294. colum. 2. in prin. Tom. quarto.

Quòd teſtes ſunt vicini, requiritur in ſpecie. l. 1. tit. delos teſtamentos li. 5. ordinan. Melch Palaez. in fruct. maiorat. quæſt. 20. n. 34. fol. 476. T. 10. P. 1.

Quòd Titius fuit percuſſus tribus vulneribus, quomodo procedit Io. Mar. Monticel. de teſti. fol. 294. col. 3. cir. med. in verbo, probatio. Tomo 4.

Quòd veritas aliter ſe habeat, non admittitur aduerſus legis fictionem. And. Alc. de præſump. verſic. materia. numero 2. folio 305. Tom. 4.

Quomodo fiat. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 14. nu. 1. fol. 308. T. 3. P. 2.

Rei etiam non plena, an in delictis ipſum abſoluat. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. fol. 286. colum. ſecunda, in fin. in verbo, probatio. Tom. quarto.

Rei præferenda eſt probatio actoris in pari caſu probationis. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani c. 14. nume. 42 fol. 309. Tomo 3. Par. 2.

Reputationis, & communis opinionis releuat ab onere probandi negatiuam. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. fol. 292. col. 2. cir. med. Tom. quarto.

Requirit quod teſtes, qui interfuerunt ſcripturæ priuatæ, ſint bonę famæ. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 20. numero 30 fol. 476. Tom. 10. P. 1.

Rerum maioratus qualiter fiat. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 20. nu. 64. f. 478. T. 10. P. 1.

Sanæ mentis, vel furoris, & ſimilium qualiter fiat. Ioan. Mar. Monticel. de teſtib. fol. 291. colum. 1. cir. med. in verbo, probatio. Tomo quarto.

Semiplena de delicto commiſſo vitæ, famæ, & perſonæ leuitas inuicem concurrentiæ faciunt, vt quis poſſit tormentari. Vital. de Camba. de clauſ. verſicu. de metu. numero 17. fol. 426. Tom. decimooctauo.

Dicitur contra magiſtratum in ciuitate, dicentem ſe metu compulſum. Ioan. a Graſ. in arb. iudic. probatio. 5. nume. vnico, folio 26. Tom. 3. P. 1.

Eſt ſufficiens ad iuramentum ſuppletorium, & eius delationem. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub. 18. numero 15. folio 41. Tom. quarto.

Et minor in antiquiſſimis vicem plenæ probationis obtinet. Ioã. Mar. Monticel. de teſti. fol. 290. col. 3. cir. med. in verbo, probatio. T. 4. & Hier. de Mon. de fi. regun. c. 50. numero 6. fol. 344. Tomo 3 Par. 2.

In notorio facti exigitur. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. folio 292. col. 4. in prin. T. 4.

Inducta

Source : BIU Cujas

Inducta ex ſcriptura priuata in antiquis, an locum habeat contra tertium Aymo.Crauet.de antiquit.temp. verſi.viſo.nume.2.fol. 129.Tom.17.
Per modicum defectum impeditur.Franc. Curt. Papien.de teſti. concluſ.30.nu.66.f.128.T.4.
Pro plena habetur quotieſcumque ſumariè proceditur. Ioann.de Graſ.in arb.iudic.verſicu.iuramentum.numero 2.fol. 26. Tom. 3.Par.prima.
Releuat accuſatorem a calumnia, niſi reus contrarium plenè probet.Fran.Caſo.de quæſtio.crimin.cap.5.nu. 5.fol. 456.Tom. 11.Par.1.Et Paris de Put.de ſindic.verſicu.dicit. numero 11.fol. 274.Tom.7.
Sufficit ad probandum defenſionem, & dubia probatio ſufficit, vbi agitur de cauſa defenſionis.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol. 287.col.1.circ.med.in verbo, probatio.T.4.
Sufficit in iudicio de interdicto, vti poſſidetis, de ſtylo Rotæ.Virgin.de Boccat. de cing. I. C. Romani cap. 14. nume.22.fol.309. Tom.3.Par.2.
Sufficit in probandis confinibus, & probantur per coniecturas, & argumenta Hier.de Mont. de fi.regun.capitu.50.nume.8.fol. 244.Tom.3.Par.2.
Tantum ex fuga inducitur. Paul. Gril. de relaxatio. carcerat.q.1. nu.2.fol.453.Tom.11.Par.1.
Seu confeſſio eſt fienda iudici in iudicio, aliàs non ſufficit ad condemnandum in criminalibus, licèt ſufficiat ad torturam, nec habet vim plenæ probationis. Ant. Columba. de pœnis omnifar. coit.art.187.fol.346.T.11.P.1.
Seu dictum teſtis habet de neceſſitate ad articulum, & petitionē partis relationem.Ioan. Mar.Monticel.de teſti.fol.295.colum.4. in fi.Tom.4.
Seu titulus obligationis an præſumatur, ſeu indicatur per præſtationem ſeu ſolutionem diuturnam. Ioan.Fran.Balb.de præſcriptio.q.10.nu. 5.fol.59.T.17.
Si eſt facta ſub pœna, & facta ſit per teſtes, qui ſint reprobati, probans non cadit in pœnam.Io.Mar.Monticel.de teſti. col.2.in fi. in verbo, probatio.fol.249.T.4.
Si facta ſit contra me, quòd abſtuli rem a Titio, non concluditur quòd rapuerim.Io.Mar.Monticel.de teſti.fol.291.colum.2.circ. prin.in verbo, probatio.T.4.
Simonię debet eſſe clara.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.4.c.6. nu.17.fol 106.T.15.P.2.
Simplex, & determinata, non poteſt eſſe negatiuè.Io.Mar.Monticel.de teſti.fol.292.col.2.in princ.T.4.
Sine redditione cauſæ non reſultat.Io. Mar. Monticel. de teſti.fol. 260.col.2.circ.med T.4.
Sine tempore non inducit tempus, quod neceſſariò probandum erat.Ioann.Mar.Monticel. de teſti. folio 275. colum. prima, in princ.Tom.4.
Sola ætatis parit aduerſæ parti præiudicium, etiam ſi non accedat iudicis declaratio ex opinione Bar.Io.Maurit.Bola.de reſtitutio. in integ.cap.323.nu.1.f.192.T.5.
Specialis præfertur generali probationi.Virgin.de Boccat.de cing. I.C.Romani.c.10.nu.12.f.307.T.3.P.2.
Sufficiens, & concludens in materia præſcriptionis quid exigat.Io. Fran.Balb.de præſcriptio.quæſt.1.4.& vult.Par.princ.nume.12. fol.120.Tom.17.
Sufficiens requiritur, vt aliquis ob crimen hæreſis in carcerem mittatur.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.titu.16.nume.1.fol.138. Tom.11.Par.2.
Sufficit, quòd concludat præſumptiuè.Io.Crot.de teſti.ver. aggredior.nu.88.f.220.T.4.
Sumaria ſufficit in cauſa filiationis, & valet etiam per coniunctos. Io.Mar.Monticel.de teſti.fol.291.col.1.circ.princ.in verbo. probatio.Tom.4.
Super negatiua facti non admittit.idem ibidem.fol. 292.colum.2. in princ.
Talis qualis licèt non ſit omnino plena ſufficit in probatione finium.Ioan.Mar.Monticel. de teſti.fol. 288. colum. 4.circ.med. Tom.quarto.
Seu qualis qualis, an inducat probationem ſemiplenam. Ioann.a Graſ.in arb.iudic.probatio. 14.nume.vnico. folio 26. Tom. tertio, Par.prima.
Sufficit in probandis confinibus. Hier. a Mont. de fi.regun.cap. 50.nu.3.fol 344.T.3.P.2.
Teſtium, an ſit dignior; vel plenior inſtrumētorum. Iac. Nouel.de iure prothomiſ.§.5.nu.73.f.41.T.17.
Idem operatur quod probatio iuſtrumenti.Paris. de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.17.nu.3.f 40.T.4.
Probantium ſimpliciter factum, non probat notorium, ſecus ſi probet factum cum circumſtantijs includentibus notorium, vt quia factum coram populo, vel in concilio generali, per confeſſionem autem ſimplicis facti benè probatur notorium, vt ſit notorium ex tempore confeſſionis.Ioann. Mar. Monticel. de teſti. fol.292.col.3.circ.fi.T.4.
Rem notoriam facit.M.Ant.Cucch.de mentien.circ.poſſeſ.verſi. permitte.nu.241.f.297.T.3.P.2.
Super notorio maximè capta per principem, valet parte non citata. Ioann.Mar. Monticel. de teſti. fol. 292. colum.4.in princ. Tom.quarto.
Triplex filiorum. Gabriel.Paleot.de Nothis ſpurijsque filijs. cap. 21.nu.9.fol.55.T.8.P.2.
Triennij ad diſſolutionem matrimonij cauſa frigiditatis, an habeat locum in maleficiato.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol. 287. col.4.in fi.Tom.4.
Valida per ſenſum corporis fieri debet.Io.Mar.Monticel. de teſti. fol.271.col.1.circ.princ.in verbo, probatio.T.4.
Valoris rei in duobus priuilegiatur. Iodoch.Burgen.de ſubhaſtat. c.4.nu.23.f.81.T.6.P.1.
Vbi admitti non debet, parte non opponente admittitur.Ant.Nicel.de concord.gl.ver.concordare.nu.27.f.192.T.18.
Vbi requiritur certa, non ſufficit probare per veriſimiles. Vital. de Camba.de clauſ.ver.videndum.nu.2.f.430.T.18.
Non ſufficit informatio.Catal.de Boncomp.de poteſt.Papæ.ver. hiſita.nu.44.f.19.T.13.P.1.
Non ſufficit præſumptio.Robert. Lancel.de attent.limitatio.20. nu.181.f.380.T.5.
Vera, & non ficta coram vno iudice facta coram alio fidem facit Stephan.de Federi.de interpretat.iur.vlt.Par.num.88.folio 224. Tom.primo.
Quæ ſit, & eius appellatione quid veniat.Io. le Cirier. de primoge.concluſ.1.q.1.nu.5.f.24.T.10.P.1.
Quando dicatur.Quintil.Mandoſ.de monitor.quæſtio.16.nu.3. fol.62.T.3.P.2.
Vbi neceſſaria, non ſufficit præſumptiua. Nicol.Moron.de fide treu.& pac.q.184.nu.7.f.445.vult dicere 454.T.11.P.1.
Veriſimilis ſufficit, vbi proceditur ſola veritate facti inſpecta. Aymo.Crauet.de antiq.temp.limitat.4.nu.43.f.136.T.17.
Violenti ſpolij concludit etiam petitorij condemnatione. Io. Bap. Ponta.de ſpol.nu.64.c.7.f.283.T.14.
Violentiæ non requiritur tàm ſtricta, quādo delictum factum eſt in rure.Stefan.Aufrer.de poteſt.ſec.ſuper eccle.artic.34.fol.342. Tom.11.Par.1.
Viſus non eſt ſufficiens probatio, quando actus non plenè patet viſui.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.col.2.circ. med.in verbo, probatio.fol.269.T.4.
Vna, & integra, & perfecta in criminalibus ex pluribus imperfectis probationibus non fit. Ioan. Royas de hæret.2.P.n.137.fol. 225.T.11.P.2.
Vnius actus iuriſdictionis, non facit reſultare alium actum iuriſdictionis.Hier.de Mon.de finib.regun.cap.78.nu.13.fol. 353. Tomo 3.Par.2.
Voluntatis, & ſolemnitatis, de quibus dubitatur, per teſtes ſeptem fieri poteſt.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol.282.col.4.circ.med. in verbo, probatio T.4.
Voluntatis vbi exactu nullo.Nic. Moron. de fide treug.& pace.q. 74.nu.6.f.425.T.11.P.1.
Vt procedat per famam, quæ requirantur.Mart. de Fan.de negat. proban.ver.negatiua.nu.312.f.27.T.4.
Vtrum nulla admittatur contra iuris fictionem. Vital. de Camba. de clauſ.verſic.ſed nunc.numero vndecimo, folio 464.Tom.decimooctauo.

De probatione.

*PROBATIONE canonica non temere iudices quemquam examinare debent.Iac.Siman.de cathol. inſtit.tit.55.num.31.fol. 194. Tom.11.Par.2.
In cauſa facta, licèt regulariter teſtes recipi non poſſunt, fallit tamen in teſtibus probatæ fidei.Io. Crot.de teſti.verſi. aggredior. nu.159.f.222.T.4.
Non indigent ea, quæ ſunt notoria, & euidētia. Io. Mar. Monticel. de teſti.f.292.col.3.cir.med.T.4.
Remota, an cenſeatur remota nominatio, & an probationis appellatione veniat nominatio.Benue.Strach. de mercatu.ti.de mandato.nu.33.f.301.T.6.P.1.
Sublata, nunquam intelligitur ſublata, quæ eſt notoria, & clara. Ioan.Bap.Boui.de ſtatutar.vrb. præſcriptio.gl.26. nume.17. fol. 198.Tom.17.
Vel confeſſione deficiente ad ſententiam peruenire nō poteſt.Ant. de But.de notor.artic.ſecundo, numero trigeſimoprimo, fol.52 Tomo quarto.
Vera opus eſt, vt quis ex delicto, vel facto alterius conuenitur. Alberi.a Roſ.de ſtatu.q.52.nu.vnico, fol.9.T.2.

Probationem qualiter conſiderari contingat.

*PROBATIONEM ætatis inualidam eſſe, ſi quis ſe patruum, auunculum, aut cōſanguineum eſſe perhibeat, Baldi, & aliorum quorundam opinio.Io.Maurit.Bolla.de teſt.in integ.c.318.nume.1. fol.191.Tom.5.
An inducant ante litis conteſtationem verba enunciatiua. Vital.de Camba.de clauſ.nu.1.f.394.T.18.
De audiru contra ſe recipit, qui eandem producit.Io.Mar.Monticel.de teſti.f.269.col.4.circ.med.in verbo, probationem.T.4.idē ibid.fol.270.col.2.in prin.T.4.
Debere neceſſario concludere, quomodo intelligendum ſit. Iaco. Siman.de cathol inſt.ti.9.f.125.nu.48.T.11.P.2.
Dubiam vinci a liquida probatione quomodo cōtingat. Pet.And. Gamb.de auct.leg de lat.lib.3.nu.677.f.174.T.3.P.2.
Negatiuè nihil amplius eſſe in hæreditate probari, vel exhibitione inuentarij.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol.292.col.ſecunda, in fin.Tom.4.
Plenam, an facit confeſſio extra iudicium facta ſine veriſimilibus. Tynda.de teſti.c.6.nu.28.f.154.T.4.
Quando inducant verba enunciatiua. Vital.de Camba. de clauſ. ver.ſi verò.nu.1.f.394.T.18.
Proprietatis non fieri ex ſola probatione poſſeſſionis.Io Mar.Monticel.de teſti.col.3.cir.med.f.289.T.4.
Teſtium, qui examinari non debebātur, nullam eſſe. Mar. Monticel.de teſti.f.249.col.3.cir.princ.T.4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Probationes variè considerantur iuxta earum naturam, ac effectus.

*PROBATIONES actoris si excedunt probationes rei, non absoluitur reus, nisi daretur modicus excessus. Hier. de Mon. de fini. regun. c. 69. nu. 16. f. 347. T. 3. P. 2.

Ad fraudem fidei tacitè accommodate detegendam, faciliores admittuntur, Lancellot. Gal. de stat. q. secunda, numero 18. folio 305. Tom. 2.

Admittantur per coniecturas in illis, quæ fiunt occultè. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. capitu. 6. numero 32. folio 107. Tomo 15. Par. 2.

Aduersario subtrahens quomodo punietur. Hier. Zanet de differ. iur. ci. & ca. nu. 319. f. 208. T. 1.

An valeant post terminum. Hier. Garzon. de laud. mer. iur. Par. 1. q. fol. 312. T. 3. P. 1.

Angustari non debent. Marc. Blanc. de indic. & tortu. numero 159. fol. 268. T. 11. P. 1.

Clarissimæ requiruntur in criminalibus. Nic. Araleta. de hæret. no tab. 26. nu. 1. f. 30. T. 11. P. 2.

Coram arbitro factæ quomodo probent. Bap. a S. Blas. de arbit. & arbitrat. q. 1. nu. 87. f. 303. T. 3. P. 1.

Contra præsumptiones iuris, & de iure, non admittuntur. Ioã. Redin. de maiest. Princ. ver. legibus. nu. 105. f. 157. T. 16.

Cum sint fauorabiles coarctari non debent. Io. Maurit. Bola. de restit. in integ. c. 331. nu. 1. f. 210. T. 5.

De quibus aliàs dubitaretur in antiquis faciunt aliquam fidem. Io. Mar. Monticel. de testi. fol. 290. col. 3. circ. med. in verbo, probationes. Tom. 4.

Debent esse euidentes in sindicatu. Paris de Put. de sindic. ver. contra. nu. 1. f. 301. T. 7.

In crimine hæreseos luce merediana esse clariores. Ftanc. Ponzi. de Lamijs. nu. 67. f. 354. T. 11. P. 2.

Duæ imperfectæ plenam probationem non inducunt. Io. Stafil. de grat. expectat. &c. ver. vnde. nu. 13. f. 291. T. 15. P. 1.

Esse debent clarissimæ, vbi agitur de vita hominis. Arnal. Alber. de agnoscen. assert. hæret. q. 7. nu. 16. f. 57. T. 11. P. 2.

Et testes, qualiter in causa reconuentionis produci debeant. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 255. col. 1. cir. fin. in verbo, probationes. Tom. quarto.

Et tituli, quando pares sunt, quis præferatur in interdicto, vti possi detis. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 10. nume. 8. fol. 306. T. 3. P. 2.

Euidentiores, & multum claræ requiruntur ad probãdum natum ex quinquagenaria. Io. Mar. Monticel de testi. col. 1. in princ. fol. 291. Tom. 4.

Ex communi vsu loquendi sunt validæ, licèt de iure non essent. Io. Crot. de testi. versicu. aggredior. nu. 200. f. 224. T. 4.

Factæ contra authorem probant contra singularem successorem. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. versicu. ampliatur. numero 23. fol. 128. Tom. 17.

Limita. nu. 24. ibidem.

In iudicio ciuili, quando possint criminali causæ. Io. Bap. Ponta. de spol. nu. 63. c. 7. f. 283. T. 14.

In iudicio summario non faciunt fidem in plenario, etiam inter easdem personas. Ioan. Crot. de testi. ver. aggredior. num. 80. fol. 219. Tom. 4.

In iudicio summario nõ probant in plenario, quod habet locum etiam si testes essent mortui, quia eis nullatenus creditur. Ioan. Campeg. de testi. regu. 330. f. 113. T. 4. & Tyndar. de testi. 3. Par. prin. c. 1. nu. 4. f. 159. T. 4.

In petitorio circa possessionem non valent propter termini præfixionem, sed quia petitorium habet in ventre possessorium. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 14. nu. 27. f. 309. T. 3. P. 2.

In vna causa, fidem faciunt etiam in alia omnino diuersa inter easdem personas. Tyndar. de testi. 3. P. prin. capitu. 1. nume 4. fol. 159. Tom. 4.

Super crimine ciuiliter intentato, non faciunt fidem in causa, quę postea ciuiliter agitur. Ioan. Crot. de testi. versi. circa tertiam. nu. 34. fol. 203. T. 4.

Finium, quæ, & quales requiruntur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. viso. nu. 62. f. 131. T. 17. & Io. Mar. Monticel. de testi. f. 288. colum. 4. cir. med. in verbo, probationes. T. 4.

Fiunt quatuor modis, nempè per facti euidentiam, per testes, per propriam confessionem, & per instrumentum. Zanc. Vgol. de hæret. c. 12. f. 285. T. 11. P. 2.

Imperfectæ, aut semiplenæ, & si multæ concurrant, non sufficiunt ad plenam faciendam fidem in crimine hæresis. Iac. Simanc. de cathol. inst. tit. 51. nu. 5. f. 191. T. 11. P. 2.

In sua specie, quomodo, & quando coniungantur ad faciendum indicium, non autem ad plenam probationem, & declaratur. Balb. in l. si quis ex argentarijs supra cogere. ff. de edendo. Arnald. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. q. 25. nume. 21. fol. 89. Tom. 11. Par. 2.

Non coniunguntur. Pet. Rebuf. de nominat. q. 12. prin. nu. 9. folio 315. vult dicere. 314. T. 15. P. 2.

Simul iunguntur in his, quæ sunt difficilis probationis. Hiero. de Mon. de fin. regun. c. 53. nu. 5. f. 345. T. 3. P. 2.

In arbore iudiciaria significantur per flores. Io. a Gras. in arb. iudic. princ. 5. nu. 1. f. 25. T. 3. P. 1.

In causa attentatorum, vbi sunt faciendæ. Rober. Lancel. de attenta, c. 26. nu. 108. f. 442. T. 5.

In contrarium contra præsumptiones iuris an, & quando admittantur. Ioan. le Cirier. de primoge. concluſ. 1. q. 1. nume. 13. folio 25. Tom. 10. P. 1.

In criminalibus apertissimæ requiruntur. Nell. a S. Gemin. de testi. ver. quia. nu. 113. f. 83. T. 4.

Debent esse luce clariores. Paris a Put. de re mil. versan si prouocans. nu. 2. f. 419. T. 16. & Paul. Gril. de hæret. quæstio. 5. nume. 19. fol. 27. T. 11. P. 2.

Luce meridiana clariores esse debent, & ex quo simonia solet fieri occultè, ideo admittitur, quod probetur per præsumptiones. Gul. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 6 nu. 21. f. 106. T. 15. P. 2.

In crimine hæresis, leuiores, quàm in alijs criminibus sufficere, falsa est opinio. Iac. Simanc. de cathol. inst. c. 51. nu. 11. fol. 191. Tomo 11. Par. 2.

Luce clariores esse debent. idem ibid. nu. 2. f. 190.

In iudicijs dicuntur flores, & sunt in multiplici differentia. Io. de Gras. in arb. iudic. in prælud. nu. 3. f. 22. T. 3. P. 1.

Fieri debent. Io. de Gras. de substantial. procurat. ver. istud, non videtur. nu. 1. f. 371. T. 3. P. 1.

In iudicio, & non extra fieri debent, nec potest quis ex dictis extraiudicialibus condemnari. Tyndar. de testi. c. 6. nume. 20. folio 154. Tomo 4.

In re obscura indicijs, atque argumentis elici possunt. Nico. Valla. de rebus dub. ver. huius. nu. 20. f. 319. T. 18.

In simonia non ita clarę requiruntur. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 6. nu. 30. f. 107. T. 15. P. 2.

In specie semper prævalent probationibus in genere. Ioan. Franc. Balb. de præscrip. q. 5. prin. nu. 16. f. 54. T. 17.

In sua specie imperfecte in criminalibus ad plenam probationem non coniunguntur. Ioan. Royas. de hæret. 2. P. assertio. 6. nu. 147. fol. 235. T. 11. P. 2.

In vno iudicio factæ non faciunt fidem in alio in his, quæ temporis cursu mutationem assumunt. Ioan. Maurit. Bola. de restitu. in integ. c. 324. nu. 1. f. 193. T. 5.

Inducere in causa, non pertinet ad officium iudicis. Paris de Put. de sindic. ver. consiliarij. nu. 5. f. 294. T. 7.

Inter mercatores concludentes esse oportere. Benue. Strac. de assecur. gl. 28. nu. 1. f. 377. T. 6. P. 1.

Iura nolunt angariare, sed contenta sunt his, quæ conuenienter secundum subiectam materiam haberi possunt. Damhou. de pupil patroci. c. vnico, nu. 8. f. 376. T. 8. P. 2.

Iuris an sufficiant ad conuincendum. Io. le Cirier. de primoge. concluſ. 1. q. 1. nu 7. f. 24. T. 10. P. 1.

Quæ & quot sint, & earum allegationes. Tancret. de ord. iudic. ver. postquam. per tot. f. 68. vult dicere. 67. T. 3. P. 1.

Leues admittuntur in probandis confinibus. Hier. de Mon. de fin. regun. c. 50. nu. 4. f. 344. T. 3. P. 2.

Probationes leuiores quæ sint, & earum effectus.

*PROBATIONES an sufficiant in causa vsuraria. Ioan. Mar. Monticel. de testi. f. 294. col. 2. in fi. T. 4.

An sufficiant in scriptura priuata contra tertium in antiquis. Ioã. Mar. Monticel. de testi. f. 290. col. 3. circ. fi. in verbo probationes. Tom. 4. & Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. viso. nume. 5. folio 129. Tom. 17.

Coniecturę, indicia, & argumenta, etiam semiplena, probant in antiquis. Hier. de Mon. de fi. regun. c. 53. nu. 3. folio 345. Tom. 3. Par. secunda.

Faciliores, ac præsumptiones coniecturales, & indicia sufficiunt in probandis confinibus antiquis. Hier. de Mon. de fin. regun. c. 50. nu. 7. f. 344. T. 3. P. 2.

Facilioresque sufficiunt in antiquis. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. ver. viso. nu. 34. f. 143. T. 17.

Non admittuntur, si agatur de non antiquo. Aym. Crauet. de antiq. temp. ver. viso. nu. 34. f. 143. T. 17.

Requiruntur in antiquis. Io. Mar. Monticel. de test. fol. 290. col. 2. in fi. Tom. 4.

Sufficiunt ad probandum contractum vsurarium propter cauillationes fœneratorum, & artes excogitatas. Bẽue. Strach. de proxe. versi. illa. nu. 32. fol. 345. T. 6. P. 1.

Sufficiunt in antiquis. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. 1. Par. nu. 1. fol. 121. Tom. 17.

Sufficiunt in his, quæ sunt modici præiudicij. idem ibidem. vers. propositum. nu. 62. f. 126.

Sufficiunt in probanda quasi possessione filiationis, aut consanguinitatis. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 15. nu. 6. folio 449. Tom. 10. Par. 1.

Sufficiunt quando agitur de possessione beneficij. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 15. nu. 5. f. 448. T. 10. P. 1.

Probationes miscellaneè considerate quid operentur.

*PROBATIONES liquidissimæ requiruntur antequam pœna priuationis incurratur. incert. Auth. de crim. lęsæ maiest. quæst. 11. nu. 4. f. 33. T. 11. P. 1.

Luce clariores, in causa criminali requiruntur. And. Alc. de præsump. præsumptio. 9. nu. 4. f. 322. T. 4. Et Ioan. de Selua de iureiurando. q. 2. 3. P. nu. 15. fol. 354. T. 4.

Necessariæ sunt in criminalibus ad condemnandum. Ioã. Royas. de hæret. 2. P. assertio. 6. nu. 150. f. 225. T. 11. P. 2.

Luce meridiana clariores, requiruntur in crimine hæresis. Franc. Squilacen. de fide cathol. c. 31. nu. 3. f. 5. T. 14.

Requiruntur in causis criminum. Io. Crot. de testi. ver. circa tertiam. nu. 31. fol. 203. T. 4.

Maiores an exigantur pro rebus maioriam hominum excedentibus. Io. a Gras. in arb. iudic. 8. flos. nu. 2. f. 25. T. 3. P. 1.

Requiruntur

Source : BIU Cujas

Requiruntur,in'criminibus,in quibus maiores veniunt infligẽdę pœnæ.Io.Royas.de hæret.2. P.assert.4.nu.100.f.224.T.11.P.2.
Minus integræ admittuntur,vbi est difficilis probatio. Hieron.de Mon.de fi.reg.c.50.nu.9.f.344.T.3.P.2.
Minus legitimæ, an admittantur in curia mercatorum pro legitimis.Bẽue. Strac. quo.in cau.merca.proc.sit ti.de probationibus. nu.1.f.335.T.6.P.1.
Multæ semiplenæ non coniunguntur ad faciendum vnam probationem plenam,licèt bene ad iudicium faciendum. Guid. a Suza.de indic.& tortur.q.2.1.P.nu.6.f.246.T.11.P.1.
Multipliciter fieri possunt.Iac.Nouel.de iur. prothomis.§.5.nu.65. fol.41.Tom.17.
Non debent casualiter contingere. Hiero. Garzo. de laud. ver.iur. Par.2.§.4.gl.8.nu.40.f.320.T.3.P.1.
Non dubiæ,sed luce meridiana clariores sunt necessariæ in crimi- nibus Io.Royas de hæret.ver.ipsis.nu.360.f.316.T.11.P.2.
Non ita requiruntur claræ in simoniæ probatione. Guliel. Redoa. de simo.mental.P.4.c.1.nu.11.f.104.T.15.P.2.
Non iungerentur si vnus testis deponeret de mutuo, & non perfectè,& alter de confessione,& non perfectè. Hier.de Mon. de fi. reg.c.53.nu.5.f.345.T.3.P.2.
Nouæ ad detegendam arbitratoris iniquitatem,an fieri possint in reductione ad arbitrium boni viri.Lanfran.de Oria. de arbitris. diuis.7.nu.39.f.218.T.3.P.1.
Sicut pendente appellatione fieri possunt,ita pendente restitutione in integrum.Rober. Lancel.de attent.limitat.27.numero 11. fol.373.Tom.5.
Per coniecturas sufficiunt in probatione minoris ætatis. And.Alcia.de præsump.præsump.14.nu.9.f.322.T.4.
Per inditia,& coniecturas non sufficiunt in antiquis in materia, in qua lex, vel statutum requireret plenam probationem. Aymo. Crauet.de antiq.temp.ver.viso.nu.35.f.143.T.17.
Per præsumptiones a iure inductæ,dicuntur liquidissimæ. Ioan.le Cirier. de primoge.conclus.1.quæstio.1.numero 7.fol.24.Tomo 10.Par.prima.
Per testes an angustandæ.Io.Mar. Monticel. de testi.fol.252.col.4. in fin.Tom.4.
Plenè vbi haberi non possunt, ex coniecturis probantur.Ambros. de Vigna de vsur.ver.salubriter.nu.261.f.65.T.7.
Præsumptiuè ex coniecturis collatæ admittuntur propter difficultatem probationum Paris.de Put.de reassumpt.instrum.rub.12. nu.9.f.39.Tom.4.
Quæ admittantur in adulterio, & similibus.Io.Mar.Monticel. de testi.f.288.col.1.cir.fi.in verbo,probatio.T.4.
Quæ aliàs non admitterentur, admittuntur in probandis confinibus.Hier.de Mon.de fin.regun.cap.54.numero 6.fol.345.Tom. tertio,Par.2.
Quæ in ciuilibus faciunt plenam fidem,in criminalibus faciunt iudicium.Ioan.Crot.de testi. ver.circa tertiam.nume.62.fol. 204. Tom.quarto.
Quales in præparatorijs, & decisorijs iudiciorum haberi possint. Io.a Gras.in arb.iudic.princ.5.nu.3.f.25.T.3.P.1.
Quales requirantur, in causis criminalibus. Alberic.a Ros.de statu.q.121.nu.1.f.42.T.2.
In delictis.idem ibid.q.44.nu.2.f.35.
Qualiter sint in materia feudali fiendæ.Iaco.de S. Georg.de feud. ver.& dicti.nu.29.f.223.T.10.P.1.
Quando iungi possunt,vide Abba.distinctionem.Hiero. de Mon. de fin.reg.c.53.nu.7.f.345.T.3.P.2.
Quando non sunt commissibiles,& tendunt ad diuersa, non coniunguntur simul, vt in pluribus testibus singularibus.Hiero. de Mon.de fi.reg.c.53.nu.8.f.345.T.3.P.2.
Sunt pares inter actorem,& rerum in interdicto vti possidetis,ille vinceret,qui probaret de titulo in possessorio.Hiero.de Mon. de fi.reg.c.67.nu.7.f.349.T.3.P.2.
Recipiendæ sunt ante decreti interpositionem.Octa.Simoncel.de decret.lib.1.ti.1.nu.19.f.292.T.6.P.2.
Recipiuntur secundum subiectam materiam. Hier.de Mon.de fi. reg.c.53.nu.5.f.345.T.3.P.2.
Reprobatorię debent esse in superlatiuo gradu.Io.Mar.Monticel. de testi.col.3.cir.med.f.276.T.4.
Requiruntur in causa matrimoniali concludentes,nec sufficit sola fama.Ioan.Mar.Monticel.de testi.fol.287.colum.4.circ princip. Tom.quarto.
Rerum feudalium,& quando a iure communi desiscunt. Ioã.Fer. Mon.de collec.in vsus feud.c.4.per tot.f.113.T.10.P.2.
Si erunt pares,sententia ferenda erit in rei,vel possessoris fauorem. Hier.de Mon.de fi.reg.c.59.nu.18.f.347.T.3.P.2.
Si post publicatas attestationes per actorem admittantur, cessat subornationis periculum. Io.Fer.de appellat.nu.356.ca.3.lib.5. fol.82.T.5.
Si tendunt ad diuersa,non iunguntur simul.Hier. de Mon.de fi.regun.c.53.nu.14.f.345.T.3.P.2.
Sunt causę fundamenta,atque victoria.Io.Bap.Iup.de vsur.§.6.nume.15.f.121.T.7.
Tempore perituræ etiam pendente appellatione factæ, non reuocantur per viam attentati.Robert. Lancel.de attent.limitat.43. nu.6.f.376.T.5.
Testium factę in causa, in qua est postea perempta instantia prosunt, & nocent singulari successori habenti causam ab eo, qui fuit in lite,sicut faceret sententia.Ioã.Mar.Monticel. de testi.fol. 274.col.1.in fi.T.4.
Verę super vulnere,per quos sciri possunt.idem ibid.fol.294.col.3. circ.med.
Verè non sunt de substantia iudicij, sed de ordine iustitiæ. Sebast. Vant.de nullit.ver.postquam.nu.37.f.415.T.4.
Vulgares ab ecclesia reprobantur.Iul.Ferret.Rauen.de duell.vers. duellonam.nu.94.f.311.T.12.

Probationi quando locus sit, ac stare vel renunciari contingat.

*PROBATIONI alicui quoties stare necesse est, ita quod contraria probatio prohibetur, nequaquam tamen prohibita censetur probatio concludens talem probationem minimam legitimam esse.Gondisal.de hęret.q.22.nu.10.f.41.T.10.P.2.
Semiplenæ quando sit locus. Constan. Roger. de dote euidential. 14.nu.21.f.345.T.19.
Testium,an possit renunciari per pactum.Io.Mar.Monticel.de testi.f.254.col.3.in prin.T.4.
Renunciari non potest,nisi sit iuratum.idem ibidem.

De probationibus.

*PROBATIONIBVS deficientibus,an seruus in testem accipiatur. Alberic.de Malet.de testi.c.5.nu.4.f.170.T.4.
Per testes,& instrumenta renunciari non potest.Ioan.Mar. Monticel.de testi.f.254.col.3.in prin.T.4.
Renunciari an,& quando possit in criminalibus.Rub.Alex.de potest.proc.&c.nu.175.f.207.T.11.P.1.
Si quid deest fidei propter consanguinitatem, vel vnius affinitatę, duorum suppletur propter excessiuum numerum testium. Ioã. Mar.Monticel.de testi.f.249.col.4.in prin.T.4.
Subueniendum est.Paris.de Put.de reassumpt.instrum.rub.12.nume.10.f.39.T.4.
Tempus parti non currit,quandiu pars altera,quę de calumnia iurare debet,non iurat.Franc.Curt.de iureiuran.propter calu.nume.5.f.130.T.3.P.2.

Probationis consideratio variè circa diuersa habetur.

*PROBATIONIS annus an reseruetur monasterio concesso alicui, vt in aliquo monasterio recipiatur. Quintil. Mandos. de annal. casi.nu.64.fol.213.T.17.
Annus datur,tàm monasterio, quàm monacho.idem ibidem numero 63.
In religioso, & tempus deliberandi in hęrede eandem recipiunt interpretationem.Phanu.de Phanu. de dote glos.5.numero 25. fol.424.Tom.9.
Appellatio intelligitur secundum naturam causæ. Melch. Palaez in tract.maiorat.quæstio.15.numero 28.folio 450. Tomo decimo,Par prima.
Et inuestigationis veritatis gradus diuersi dantur.M. Blã.de indic. & tortur.ver.lex.nu.315.f.276.T.11.P.1.
Facultas an possit arctari.Pet.Foller.de contrac.censuar.vers. vt vides.nu.63.f.161.T.6.P.2.
Ne angustetur,admittuntur hęretici.Ioã.Mar. Monticel.de testi. fol.248.col.4.cir.prin.in verbo probationis.T.4.
Item domestici idem ibidem.
Item familiares ibidem.
Item canonici.idem ibidem.
Non est angustanda.Mar.Soc.senior.de testi.ver. fraternitatis.nu. 20.fol.191.T.4.
Non potest angustari,sed ampliari,& impinguari. Vbert.Bob.de positio.ver.cum frequens.nu.50.f.9.T.4.
Vtrum sit angustanda. Vital.de Camba.de claus.ver.ostenso.nume.8.f.275.T.18.
Infra annum beneficium religiosi conferri non debet. Quintil. Mandos.de annal.casi.ver.dum causas.numero 55. fol.212.Tomo decimoseptimo.
Onus cui incumbat, quem positum fuisse in æstimo, seu registro communis,actori, an reo potius.Alberi.a Ros.de stat.q.31.nume.4.fol.71.T.2.
Incumbit dicenti,non neganti.Ascan.Clemens Amer.de pat.pote.effec.17.nu.54.f.122.T.8.P.2.
Incumbit ei,qui facit fundamentum in aliqua re.Asc. Clemens. Amer. de pat.potest.effec.17.nu.53.f.122.T.8.P.2.
Subire eum oportet,qui dicit,non eum,qui negat.Feder.Schenc. de probatio.ver.regulare.nu.1.f.28.T.4.
Verbum.Hiero.Garz.de laud.meri iur.Par.1.quæstio.8.folio 311. Tom.3.Par.1.

Probationum natura,ac effectus qui sint.

*PROBATIONVM, argumentorum, & iudiciorum inter se consensus plurimum refert in omnibus reorum causis.Iaco.Siman. de cathol.institut.titu.51.nu.decimoquinto, fol.191. Tomo 11. Par.secunda.
Diuersi modi,ac variæ formæ a iure statuta sunt secundum diuersas rerum,ac negociorum qualitates. Ioan.Royas.de hęret.vers. ipsis.nu.584.f.220.T.11.P.2.
Et publicationis omissio non vitiat sententiam, nisi reperiantur probationes factæ etiam sine dilatione.Io.Mar.Monticel. de testi.fol.263.col.1.cir.princ.T.4.
Facultas non est angustanda,immo fauorabilis est, & ei leges pinguius subueniunt.Ang.de Perus.de quęst.circ.mar.testi. num.5. fol.76.Tom.4.

Non

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non poteſt anguſtari pacto contrahentium. Paris de Put. de reaſſumpt.inſtru.rub.4.nu.8.f.377.T.4.

Initium non debet accuſator de domo rei ſumere, niſi ſint actus iam recepti in iudicio,quos haberet apud ſe accuſatus.Ant.Columba.de pœnis omniſar.coit.articu.93.folio 344.Tom.vndecimo,Par.prima.

Materia in iudicantis arbitrio conſiſtit,& eius iudicio relinquitur. Ioan.Royas.pe hæret.verſicu.ipſis.numero 585. fol. 220.Tomo vndecimo,Par.2.

Plures ſpecies iunguntur ſimul,vt generent plenam.Franc.Cur.de teſti.numero 27.concluſ.12.fol.126. Tom.4. & Ioan.de Graſ. de ſubſtantial.procurat.ver.iſtud dicitur.nume.primo,fol.371.Tomo 3.Par.1.

Solennitas,nunquid videatur remiſſa per clauſulam,ſine figura iudicij in compromiſſo poſitam,& quid de teſtium perſonis a iure reprobatis.Ioan.Bap.de arbit.c.10.nume.13. & 15.folio 279. Tom.3.Par.1.

Species duæ poſſunt ſimul iungi in probandis confinib. vbi aliàs non coniungerentur.Hier.de Mon.de fi.regun.cap.53. nume.4. fol.345.T.3.P.2.

Sunt decem.Io.Bap.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcrip.gl.26.nume.1. fol.198.T.17.

* PROBATIS articulis,poteſt cauſa terminari. Guliel. Redoa. de ſpol.eccleſ.q.11.nu.22.f.253.T.14.

Externis probatur medium,& ſi fuerit interrupta poſſeſſio,ſeu prę ſcriptio,non continuatur,& quãdo interrupta poſſeſſio,ſeu prę ſcriptio,non continuatur,& quando interrupta dicetur remiſſiuè.Ant.Bard.de temp.vtili.c.14.nu.4.f220.T.5.

Probato actu, præſumitur habilitas perſonæ, ad ipſum actum faciendum. Io.Mar.Monticel.de teſti.fol.291. col.2.circ.med.vbi remiſſiuè.T.4.

*PROBATO certæ partis dominio,totus dominus eſſe creditur.Nico.Moron.de fide treu.& pac.q.89.nu.2.f.431.T.11.P.1.

Probatum qualiter conſideretur, & quid operetur.

*PROBATVM aliquid ſi ſit per tres teſtes, quorum vnus eſt infamis,ſi opponatur ei exceptio infamiæ,non eſt admittendus.Io. Mar.Monticel.de teſti.fol.276.col.3. circ.med. in verbo probatum.Tom.4.

Dicitur crimen,ſi in qualibet eius ſpecie repreſentetur. Ioan. Mar. Monticel.de teſti.fol.286.col.2.circ.fin.in verbo,probatum.Tomo quarto.

Non intelligitur per teſtes,niſi quatenus ratio dicti inuenitur.Nel. a ſan.Gemi.circ.mat.teſti.Par.2.numero 192.fol.86.T.4.

Semel improbari non debet.Iac.de Are.de bannit.verſi.quoniam. nu.43.f.356.T.11.P.1.

Non reprobatur. Vital.de Camba.de clauſ.verſ.videamus.nu.19. fol.434.T.18.

Si eſt per vnam partem aliquo tempore quem fuiſſe furioſum, & ex aduerſo probatum eſt ipſum fuiſſe ſanæ mentis,& habuiſſe dilucida interualla, certè hoc vltimum non ſufficit ad validandum actum poſtea geſtum,niſi ſpecialiter probetur eum fuiſſe ſanæ mentis tempore actus geſti. Ioann. Mar.Monticel.de teſti. fol.291.col.1.in fi.T.4.

Quid probatur,& quomodo.

*PROBATVR difficultas iuramento.Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi. q.4.nu.6.f.198.T.7.

Fortuitus caſus iuramento.Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi. quæſtio. 14.nu.7.fol.209.T.7.

Fauor,& clementia per verba,& geſta non cõuenientia homini ſanæ mentis.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.fol.291.col.1.cir.med.in verbo,probatur.T.4.

Ignorantia iuramento.Io.Mar.Monticel.de teſti.fol.293.colum.2. circ.fi.Tom.4.

Negatiua per contrariam affirmatiuam. Martin.de Fan.de negati. proban.ver.negatiua.nu.19.f.20.T.4.

Per defectum qualitatum requiſitarum in affirmatiua.Mart.de Fan.de negati.proban.ver.negatiua.nu.166.f.20.T.4.

Quòd quis ſciuerit ſuum fratrem per publicam vocem. Ioã. Mar. Monticel.de teſti.f.293.col.2.circ.med.T.4.

Scientia iuramento.idem ibid.

Scriptura manu teſtantis confectam, ſi hoc aſſerat teſtator.Ludo Lana de form.teſtam.conſil.1.nu.41.f.182.T.8.P.1.

* PROBATVRVM ſe offerens incontinenti,ſatisfacit ſi infra triduũ probet.Troyl.Maluit.de canonizat.ſancto. ver.aggredior.num. 29.fol.100.T.14.

Probatus qualiter conſideretur.

*PROBATVS in vno ordine,cenſetur probatus ad beneficium conſequendum in actu conſequutiuo.Io.Mar.Monticel.de teſti.fol. 291.col.2.cir.med.in verbo,probatus.T.4.

Non dicitur legitimè articulus,per quem proponitur, Titium cognouiſſe carnaliter Bertam vxorem Semp. & reſpondit quòd cognouit Bertam,non tamen confitetur vxorem illã eſſe Semp. idem ibid.f.288.col.1.cir.fi.T.4.

Qui fuit diues,vel pauper non præſumitur hodie idem. Ioã. Mar. Monticel.de teſti.f.289.col.2.in fi.T.4.

*PROBAVI per duos teſtes qualiter A. promiſit mihi centũ in die. b.Virginis,ille A.probat. indirectæ qualiter die illa erat Romæ, an poſt publicationem potero per alios teſtes cõprobare dicta priorum videlicet quomodo A. erat dicta die Florentiæ. idem ibid.f.253.col.3.cir.med.in verbo,probaui.T.4.

*PROBI quid ſignificet.Fran.Bald.in l.12.tab.c.28.fol.233.T.1.

Probitas an alleganda, quid ſit, & eius effectus.

*PROBITAS ,an alleganda,& probanda.Hier.Garzo.de laud. meri iur.P.2.f.2.nu.24.f.310.T.3.P.1.

Et dignitas criminis teſtis ſupplet defectum alterius, qui eſt infamis infamia facti.Laur.Syl.de feud.recognit.q.36.nu.2.folio 82. Tom.10.P.1.

Et ſpectata fides vnius teſtis ſupplet defectum cõteſtis minus idonei. Barthol.in trac.crim.P.14.nu.19.f.19.T.11.P.1.

Nil poteſt in lucris.Hier.Garzo.de laud.meri.iur.P.2.§.4.glo.2.nu. 26.f.310.T.3.P.1.

Regulas iuris mutat.Io.Coras de benefi.c.1.3.P.nu.3.fol.292.Tomo 15.Par.2.

Vitæ & morum quàm maximè in ſacerdotibus elucere debet.Ant. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.19.nu.3.f.349.T.15.P.2.

Vitæ excuſet nec ne ab expenſis.Feder.Schench.de expen.in indi. fac.nu.4.f.397.T.3.P.2.

*PROBITATEM ſuam,& actus religionis ab eis factos contrarios erroribus obiectis probare,reis quid vtilitatis offerat. Iacob. Simanc.de cathol.inſt.ti.17.nu.58.f.141.T.11.P.2.

*PROBVS vir honeſta,non occulta quærit.Thomas. Acti. de Lud. Scach.q.12.prin.nu.4.& 6.f.190.T.7.
Et declaratur.nu.7.ibid.

* PROCACITAS, & temeritas Ignei.Iac.Siman.de cathol. inſt.tit. 36.nu.9.f.166.T.11.P.2.

*PROCAX in verbis aduocatus eſſe non poterit. Nepo. a Mõtalb. de exceptio.3.q.nu.6.f.112.T.3.P.2.

*PROVIDENDI modus duplex eſt. And.Alc.de ſing. certam.nu. 50.f.303.T.12.

Ordo an ita neceſſarius,coram arbitratore, ſicut arbitro. Ioã.Bap. de arb.c.2.nu.1.f.282.T.3.P.1.

Procedendum qualiter conſideretur.

*PROCEDENDVM, an ſit abſque perſonarũ exceptione. Damaſ. de Brocard.memb.1.nu.35.f.508.T.18.

Qualiter in compenſatione.Tyndar.de compenſat.art.7. num.46. fol.257.T.6.P.2.

Sit in caſu notorio.Franc.Squilacen.de fide cathol. cap.56. nu.5. fol.7.Tom.14.

Quomodo ſit,contra ſchiſmaticos,& hæreticos.Hier.Alban.de poteſt.Papæ.3.P.nu.10.f.83.T.13.P.1.

Quando mandatur in cauſa procedi de plano.Hier.Gigas de crimi.læſæ maie.q.6.nu.10.f.50.T.11.P.1.

Procedere, applicatiuè conſideratum quid operetur.

*PROCEDERE de plano in compromiſſo quid importet. Io.Bap. de arb.c.3.per tot.nu.vnico.f.278.T.3.P.1.

In crimine læſæ maieſt.ordinariè quando dicatur.Hiero. Gigas.de crim.læſæ maieſt.q.6.nu.9.f.50.T.11.P.1.

In delicto quid ſit,& quid ipſum conſumare.Nico.Boer.de ſedit. ver.7.nu.40.f.97.T.11.P.1.

Quomodo cognoſcatur,qui vt arbitrator,vel arbiter poteſt procedere.Io.Bap.de arb.c.3.nu.vnico,f.288.T.3.P.1.

Simpliciter,& de plano, & abſque aduocatorum, ac iudiciorum ſtrepita qualiter intelligatur.Bern.Comm.in lucer.inqui. hæret. prauit.nu.1.f.343.col.1.T.11.P.2.

Sine ſolemnitate,& repentinè,eſt Regum,& Principum.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.6.nu.8.f.50.T.11.P.1.

Summariè eſt procedere remotis ſolemnitatibus iuris,ſed receptis plenis probationib.quando agitur de magno præiudicio. Bern. Commen.in Lucer.inqui.hæret.prauita.f.343.num.2.col.1.Tomo 11.Par.2.

Procedi qualiter conſiderari contingat.

*PROCEDI non poteſt coram illo,qui notoriè non eſt iudex.Stefa. Aufrer.de recuſat.ver.recuſatio.nu.44.f.358.T.3.P.1.

Poteſt in crimine hæreſis contra aliquem quando ſubeſt infamia, vel ſuſpicio contra illum, & eodem modo procedi poteſt propter ſcandalum,& tumultum populi.Bern.Commen.in Lucer. inq.& hæret.praui.nu.3.col.2.f.343.T.11.P.2.

Quando poſſit ſuper eodem crimine iam compoſito, aut abolito.Paul.Grilan.de relaxatio.carcerat.q.6.nu.3.fol.352. Tom.11. Par.prima.

Quomodo poſſit contra abſentes. Bern.Commen.in lucer.inq.hæret.prauita.col.2.nu.7.f.343.T.11.P.2.

Simul ſuper attentatis,& ſuper negocio principali poteſt,quando is,qui lite pendente accepit poſſeſſionem (antequam contra eũ fuiſſet datum de attentatis) obtinuiſſet ab A.C. mandatum de manutenendo, & poſtmodum eius aduerſarius commiſiſſet in Rota cauſam attentatorum, & totius negotij principalis cum clauſula, ſine præiudicio legitimæ executionis dicti mandati. Rober.Lancel.de attent.c.30.nu.232.f.458.T.5.

*PROCEDITVR de facto in actionibus fiſcalibus. Franc. Luca.de priuil.fiſci.ver.verum.nu.59.f.8.T.12.

*PROCERES, & Barones debent ſedere ordine conſueto iuxta Regem,vel Ducem.Mart.de Caraz.Laud.de Princip. quæſtio.292. fol.208.Tom.16.

Recogno-

Source : BIU Cujas

Recognouerunt priuilegium, per quos fuit obtentum. Fran. Solso. in lucer. laudem. q. 1. prin. nu. 11. f. 203. T. 10. P. 2.
*PROCESSIONES ab Archiepiscopis, cum vestibus Archiepiscopalibus fieri debent. Henric. Bote. de sinod. epis. 3. P. nu. 7. f. 384. Tom. 13. P. 2.

De processu, & eius effectu.

*PROCESSV in dubium reuocato, an sit pro sententia præsumptio. Lanfran. ab Ariad de probatio. nu. 39. f. 35. T. 4.
Non formato, nõ deuenitur ad tormenta, & an id procedat in manifesto, & notorio criminoso, & in inuento in flagranti crimine. Fran Cason. Opiterg. de tormen. c. 3. nu. 1. f. 311. T. 11. P. 1.
Pendente etiam in causa hæresis a grauamine appellare licet. Zanchi. Vgol. de hær. ver. olim. nu 20. f. 261. T. 11. P. 2.
Publicato, an possit peti compromissum. M. Ant. Blan. de compromis. q. 5 nu. 5. f. 176 T. 3. P. 1.
Si opponitur de patria potestate, actor potest probare de morte patris. Ioan. Bertach. de epis. 5. Par. 4. lib. num. 86. fol. 352. Tom. 13. Par. secunda.
Retardato occasione exceptionis peremptorie propositæ expensæ non veniunt in condemnatione ante diffinitiuam sententiã. Federi. Schench. de expens. in iudic. fac. nu. 9. f. 398. T. 3. P. 2.
*PROCESSVM habitum, & formatum per iudicem reuocatum, quando ipso iure nullum reputari contingat. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 181. f. 213. T. 13. P. 2.
Post inhibitionem factum nullum esse, indubitatum est. Robert. Lancel. de attent. c. 20. nu. 229. f. 408. T. 5.

Processus variè consideratur circa diuersa.

*PROCESSVS a legato Cardinali factus in forma recusato est nullus contra Innocen. And. Barbat. de Card. leg. de lat. 3. q. basilic. nu. 28. f. 138. T. 13. P. 2.
Absque iuris ordine factus contra absentem contumacem est validus. Ant. de But. de notor. art. 4 nu. 23. f. 54. T. 4.
An sit nullus sine citatione factus. Ant. de But. de notor. artic. 4 nu. 17. fol. 54. Tom. 4.
An vitietur iudice in notorijs ordinem iudiciarium seruãte. idem ibid. nu. 27. f. 55. T. 4.
Appellatione pendente valet, quando sumus in notorio, nisi superueniat inhibitio. Lancel. de attenta. ampliat. 1. num. 14. & 15. fol. 409. Tom. 5.
Arbitri conuentionalis, an easdem requirat personas, quas, & iudicis. Ioan. Bap. de arbit. lib. 9. cap. 1. num. vnico, fol. 267. T. 3. P. 1.
In quibus conueniat, vel differat a processu iudicis. Io. Bap. de arbit. in præfatio. lib. 9. f. 66 T. 3. P. 1.
Iudicialis, qualiter ventiletur. idem ibid. c. 19. nu. vnico, folio 275. Tom. 3. Par. 1.
Tertij ob discordiam electi quam habeat solemnitatem. Ioan. Bap. de arbit. libro 9. nume. vnico, capitu. 20. & vlt. fol. 276. Tomo 3. Par. 1.
Testamentarij quomodò procedat. Io. Bap. de arb. ca. 18. nu. vnico, fol. 275. T. 3. P. 1.
Attentatorum cum sit sumarius, dici potest, quòd in eo non requiratur publicatio processus, non conclusio, non dabitur repulsa, & quòd priuilegia concessa in clem. sepæ de verbo. signific. videantur huic causæ concessa. Franc. Hercula. de attent. c. 14. n. 7. fol. 264. Tom. 5.
Citati ad locum non tutum sunt ipso iure nulli. Sebastia. Medices. de fortuit. casi. q. 12. nu. 19. f. 224. T. 7.
Compulsoris tãquam suspecti recusati dicitur nullus. Rober. Lancello. de attent. c. 6. nu. 13 f. 340. T. 5.
Contra absentem debitorem vigore instrumẽti obligationis aliun de allati, & non recogniti, inualidus est. Ant. Mass. Galles. ad formam Camer. obligat. ver. ex dictis nu. 2. f. 363. T. 6. P. 2.
Contra defunctum breui tempore fit. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 18. nu. 19. f. 141. T. 11. P. 2.
Contra officiales fit breuiter, & summariè. Catal. de Boncomp. de sindic. ver. quoniam. nu. 22. f. 352. T. 7.
Coram arbitratore testamentario, an ita agitandus, sicut corã conuentionali. Ioan. Bap. de arbit. cap. 18. nume. vnico, fol. 287. Tomo 3. Par. 1.
Criminalis cum procuratore factus, an valeat si nihil contra procuratorem opponitur. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 162. f. 206. T. 11. P. 1.
In quo non admittitur procurator, redditur nullus, si interueniat procurator licèt non opponatur. idem ibidem nume. 368. 371. 375. 378. 382. 388. 391. 393. & 400 f. 213. & 214.
Dicitur indiscretus si fiat non attento quo nomine agatur. Guliel. Lueran. in arb. iurisdic. principal. 2. numero 3. folio 23. Tom. 3. Par. prima.
Ecclesiastici ratione mixtionis cum layco an valeat. Io. Montai. de Parlamen. 2. P. nu. 13. f. 277. T. 16.
Electionis qualiter confici debeat, & quæ in eo inserantur. Pet. de Bais in direct. electio. capitu. 41. 3. Par. numero 1. folio 401. Tomo 15. Par. 1.
Qualiter debeat ordinari, cum per formam inspirationis proceditur. Guliel. Mandagot. de electio. nou. prælat. forma. 10. f. 430. Tom. 15. Par. 1.
Eo ipso est nullus, si sit factus per iudicem a quo non datis apostolis, saltem refutatorijs. Rober. Lancel. de attent. cap. 13. num. 19. fol. 385. Tom. 5.
Esse de processu, & pertinere ad processum id dicitur, quòd nõ potest expediri per iudicem, nisi vt iudicem, & per partem, nisi vt litigantem. idem ibid. limitatio. 5. nu. 3. f. 363. T. 5.
Est igni dandus, ex quo sequi nequit sententia diffini[illegible]. Ioan. de Gras. in arb. iudic. in prælud. nu. 5. f. 22. T. 3. P. 1.
Et acta facta lite pendente, quia sunt ipso iure nulla, non dicũtur releuantes ad effectum obtinendi compulsoriales speciales, vel remissoriam. Rober. Lancellot. de attenta. ampliat. 10. nume. 7. fol. 410. Tom. 5.
Et acta contra Eutichem monachum hæreticum, ac eorum translatio ad Leonem primum Papam. Conrad. Brun. de hæret. cap. 5. nu. 8. fol. 297. T. 10. P. 2.
Et alia gesta pendente appellatione ab interloquutoria regulariter non dicuntur attentata. Robert. Lancel. de attenta. limitatio. 1. nu. 6. f. 358. T. 5.
Et sententia iudicis post relationem causæ dicuntur ipso iure nulla. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 8. numero 7. fol. 342. Tomo quinto.
Et sententia lata in iudicio particulari, valet non obstante, quòd fuerit lata pendente iudicio vniuersali. Rober. Lancel. de attent. limitat. 26. nu. 3. f. 335. T. 5.
Et sententia requiritur, vt quis ex confessione in criminalibus condemnetur. Tyndar. de testi. c. 6. nu 24. f. 154. T. 4.
Et testes dati per iudicem reis diuersis nominibus nuncupantur. M. Blanc. de indic. & tortu. nu. 50. f. 275. T. 11. P. 1.

Processus factus a diuersis personis contra diuersos varijs temporibus, ac modis qualiter consideretur, & quid operetur.

*PROCESSVS factus a iudice delegato super notorio quando valere possit absque informatione. Ant. de But. de notor. articu. 4. nu. 39. fol. 55. T. 4.
Factus a iudice pendente relatione causæ per eum ad superiorem facta, valet secundum aliquos, licèt de hoc subsistendum videatur, vt hic remissiuè. Rober. Lancel. de attent. limitatio. 16. nu. 8. fol. 331. Tom. 5.
A Papa de plenitudine potestatis, & ex certa scientia non valet, etiam subditum. Card. Iacoba. de Concil. lib. 7. articu. 1. nu. 123. fol. 305. T. 13. P. 1.
A Principe per iudicem delegatum contra inhibitionem auditorem cameræ, non censetur attentatus. Rober. Lancel. de attenta. c. 20. nu. 36. f. 405. T. 5.
Ante lapsum terminum viginti dierum in alterius partis absentia nunquid valeat. Bon. Cont. de appellatio. §. 6. nume. 55. folio 53. Tomo 5.
Appellatione pendente valet, quando sumus in notorio. Robert. Lancel. de attent. ampliat. 1. nu. 14. f. 409. T. 5.
Contra absentem neglectis appellationibus causarum absentiæ, an sit nullus Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 189. f. 207. T. 11. P. 1.
Contra absentem, vel etiam præsentem notorium negantem nõ valet absque informatione super notorio negato. Anto. de Butr. de notor. artic. 4. nu. 40. f. 55. T. 4.
Contra clericum per iudicem laicum est nullus. Corn. Beninc. de pauper. & eius priuil. q. 8. special. 4. in contrac. nu. 65. f. 158. T. 18
Contra intrusum per exequutorem an valeat, licèt de intrusione non cognouerit. Ioan. Stafil. super commis. & lit. iust. versic. latis. nu. 8. f. 298. T. 15. P. 1.
Contra solitum ordinem iudiciarium corruit. And. Barb. de Car. leg. de lat. 3. q. Basilic. nu. 11. f. 137. T. 13. P. 2.
Coram delegato ante presentationem commissionis est nullus, licèt sciret se delegatum. Rober. Lancel. de attent. 2. P. nu. 148. c. 4. fol. 304. Tom. 5.
Coram iudice incompetenti est ipso iure nullus. Nepos. a Montealb. de exceptio. artic. 3. nu. 30. f. 108. T. 3. P 2.
Corã iudice recusato an teneat: And. Barba. de Card. leg. de lat. 3. q. basilic. nu. 8. f. 137. T. 13. P. 2.
Coram secundo iudice pẽdente eadem causa coram primo (nisi opponatur coram secundo de litis pendentia coram primo) regulariter valet, & tenet. Rober. Lancel. de attenta. c. 3. num. 156. fol. 304. Tom. 5.
Declar. omnia remissiuè ibid. nu. eod.
In casu ca. tuam de ord. cognit. in causa principali ante citati onẽ partis, & inhibitionem factam, an valeat. Guter. Plac. Hisp. de contrac. iurat. c. 2. nu. 32. f. 44. T. 6. P. 2.
In causa criminali cum procuratore contra quem non est oppositum, an valeat. Guid. Papa de compulsor. lit. q. 7. nume. 4. fol 71. Tom. 3. Par. 2.
Pendente appellatione tempore apostolorum petendorum valet secundum aliquos, qui simpliciter id tenent absque destinatione inter sententiam diffinitiuam, & interloquutoriam, & processum iudicis a quo, & ad quem. Lancel. de attentat. c. 13. nu. 6. fol. 385. T. 5.
Per audientiam cõtradictarum, antequam procurator exhibeat mandatum, censetur validus. Sebast. Vant. de nullit. versic. postquam. nu. 119. f. 403. T. 4.
Per auditorem cameræ vigore obligationis cameralis etiam post inhibitionem Rotalem emanatam vigore commissionis non facientis mentionem de huiusmodi obligatione, non dicitur attẽtatus. Rober. Lancel. de attent. limitat. 26. f. 418. nu. 1. T. 5.
Nisi dubium esset, an in casu, de quo ageretur, haberet locum obligando prædicta vt infra nu. 7.
Item nisi huiusmodi obligatio fuisset adiecta compromisso pro obseruatione laudi inde ferendi. vt nu. 8.
Item nisi inhibitio esset geminata, vt nu. 9.

Per

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Per iudicem a quo apostolorum tempore pendente valet, quando si appellatione ab interloquutoria. Rober. Lancel. de attent. c. 13. nu. 32. f. 380. T. 5.

Per iudicem a quo fuerat appellatum, sed post decem dies, qui dantur ad appellandum, dicitur validus. Rober. Lancel. de attēta. limitatio. 1. nu. 20. f. 409. T. 5.

Fallit si iudex dictæ appellationis inhibuerit. idem ibid. nu. 21.

Per iudicem a quo postquam iudex, qui inhibuit, ad eū causam remisit, non est attentatus Rober. Lancel. de attent. limitatio. 3. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. vbi limitat, & ampliat. f. 413. T. 5.

Per iudicem post præsentationem relationis non potest etiam de partium consensu validare. Rober. Lancel. de attent. c. 8. nu. 12. fol. 342. Tom. 5.

Per iudicem recusatum post recusationem, an sit ipso iure nullus, diuersæ referuntur appellationes, prima quòd valeat, nisi appelletur, secundum opi. Inno. quam sequitur Rota, & dicitur communis, secunda quòd sit ipso iure nullus, & ista est magis communis, & secundum hanc ponitur regula. Rober. Lancello. de attent. c. 6. nu. 1. 2. & 4. f. 339. & 340. T. 5.

Post auocationem causæ etiam ad partis instantiam factam valet, si pars noluit vti rescripto auocatorio etiā si iudex habuisset notitiam auocationis. Rober. Lancello. de attent. c. 10. num. 33. fol. 344. Tom. 5.

Post friuolam appellationem de facto tamen per iudicem ad quē & per partem admissam, non valet. Rober. Lancel. de atten. limitat. 6. nu. 37. f. 364. T. 5.

Post inhibitionem non conualidatur per pronunciationem iudicis ad quem, qui declaret malè appellatum, & bene processum. Rober. Lancel. de attent. ampliat. 7. nu. 1. f. 410. T. 5.

Post inhibitionem qui erat ab initio nullus, non conualescit, etiā si appellationi, cuius vigore fuerat inhibitum tacitè, vel expressè fuerit per appellationem renunciatum. idem ibid. ampliatio. 2. nu. vnico, fol. 409. T. 5.

Post inhibitionem regulariter est ipso iure nullus. idem ibid. c. 20 nu. 14. f. 405. T. 5.

Pro maiori summa, quàm deberetur, per viam confessionis per procuratorē, redditur nullus. Ant. Mas. Galles ad form. Camer. oblig. ver. ex dictis. nu. 35. f. 364. T. 6. P. 2.

Super eadem re per secundum iudicem (postquam pars opposuit de litis pendentia coram primo) est nullus. Robert. Lancel. de attent. limit. 2. nu. 59. f. 326. T. 5.

Processus miscellancè consideratus quid operetur.

*PROCESSVS formandus in iudicio vti possidetis. Virg. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. c. 16. nu. 8 f. 310. T. 3. P. 2.

Gestus contra adultum non habentem curatorem, an valeat. Alberic. a Ros. de stat. q. 184. nu. 7. f. 82. T. 2.

Habitus cum eligentibus an noceat electo. Bon. Cont. de appellat. § 6. nu. 33. f. 52. T. 5.

Post dilationem, est ipso iure nullus. Rober. Lancel. de attent. c. 7. nu. 2. f. 341. T. 5.

Post legitimam appellationem per iudicem a quo ipso iure est nullus. Fran. Hercula. de attent. c. 27 nu. 3. f. 271. T. 5.

Impeditur ex præscrip. Ioan. Bap. Boui. de statutar. vrb. præscri. gl. 29. nu. 6. f. 199. T. 17.

In causa criminali, pendente appellatione in causa ciuili non dicitur attentatus, & potest fieri, sicut poterat lite in prima instantia pendente. Rober. Lancel de attent. limit. 15. nu. 7. f. 369. T. 5.

Non impedit iudicium spolij attentati. Rober. Lancel. de attenta. c. 30. nu. 146. f. 456. T. 5.

In causa principali non impeditur prætextu attētatorum per procuratorem non secuta ratificatione domini. Robert. Lancell. de attent. c. 1. nu. 53. f. 291. T. 5.

In criminalibus non debet esse obscurus, nec incertus. Anton. Columba. de pœnis omnifar. coit. artic. 82. f. 344. T. 11. P. 1.

In crimine lęsæ maiestatis contra reum formatus, an publicari debeat. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. quæst. 19. nume. 1. fol. 41. Tom. 11. Par. 1.

In electione quæ fit per viam scrutinij. Guliel. Mandagot. de elect. noui prælati ver. defuncto. nu. 2. f. 438. T. 15. P. 1.

In infinitum euitandus est. Prosdoc. de Comit. de consangui. vers. incipit. nu. 39. f. 142. T. 9.

Initus per iudicem recusatum citra appellationem, an teneat Ber. Commen. in Lucer. inq hæret. prauit. nu. 4 f. 344. T. 11. P. 2.

Inordinatus veram confessionem sponte, & expressè factam non vitiat, quin ex illa non possit reus condemnari. Ant. Columb. de pœnis omnifar. coit. artic. 219. f. 346. T. 11. P. 1.

Inquisitoris non potest confundi, neque impediri per processum ordinarij, immo inquisito potest liberè procedere, vt in priuilegio. Bern. Commen. in Lucer. inq. hæret. prauita. col. 2. nu. 4. fol. 343. Tom. 11. P 2.

Intricari, nec impediri non debent. Ambros. de Vigna. de vsur. vers. ic. salubtiter. nu. 126. & 127. f. 59. T. 7.

Iudicij ciuilis quid sit, & eius effectus. Ioachi. Opper. Fris. de iur. arte. ver. nunc, per tot. f. 100. T. 1.

Iudicis, a cuius interloquutoria est appellatum, valet, nisi fuerit inhibitus. Rober. Lancellot. de attentat. ampliat. 1. nume. 10. folio 409 Tomo 5.

A quo per denegationem apostolorum vanus est. Philip. Franc. de disputatio. petit. versicu. videndum. numero 4. folio 329. Tomo 3. Par. 2.

An valeat si habeat defectum suæ potestatis impeditum. Ioan. de Selua de benefi. q. 2. P. 3. nu. 9. f. 51. T. 15. P. 1.

Nullis dilationibus concessis, est ipso iure nullus. Ioan. Redin. de Maiest. crim. ver. tantum. nu. 85. f. 163. T. 16.

Per partes pendente compromisso additi valet, quousque de pendentia compromissi non facit oppositum. Rober. Lancel. de attē ta. c. 15 nu. 164. f. 391. T. 5

Qui causam ad consilium sapientis remisit, valet, si remissionem reuocauit. Robert. Lancellot. de attentat. capit. 9. nume. 11. folio 343. Tomo 5.

Recusati est nullus, etiam si appellans non fuerit appellationem prosequutus. Robert. Lancello. de attent. cap. 6. numero 17. fol. 340. Tomo 5.

Recusati est nullus, etiam si causa in recusatione expressa non sit probata, dummodo sit talis, quæ si fuisset probata, reputaretur legitima. idem ibid. nu. 18.

Non diluto primo recusationis titulo, an valeat. And. Barb. de Card. leg. de lat. 5. q. basilic. nu. 15. f. 141. T. 13 P. 2.

Non potest inchoari ab executione de iure. Franc. Curt. Senior. de sequestr. q. 22. nu. 74. f. 147. T. 3. P. 2.

Non potest inchoari ab executione, sed requiritur, quòd libellus, litis contestatio, & sententia præcedat. Matthe. Brun. de cession. bon. q. 21. princ. nu. 16. f. 200. T. 3. P. 2.

Non præsumitur rectè, vel ritè factus, nisi appareat per scripturā. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 9 numero 18. folio 332. Tom. quarto.

Non valeret si non appareret de die productæ accusationis. Hiero. Gigas de crimin. lęsæ maiestā. quæstio. 6. nume. 6. folio 50. Tomo 11. Par. 1.

Non vitiatur, si ante litem contestatam de calumnia iuretur. Ioan. de Gras. de substantial. procurat. ver. ex hoc ordine. nume. 3. fol. 371. Tom. 3. P. 1.

Nulliter factus habet vim interpellationis extraiudicialis contra communem. M. Anton. Bauer. de mora. ver. quod. num. 21. folio 407. Tom. 6 Par. 2.

Nullus est omissa conclusione. Io. Maurit. Bolla. de rest. in int. cap. 385. nu. vnico, fol. 204. T. 5.

Non facit rem desinere esse integram. Rober. Lancel. de attent. 2. Par. c. 4. nu. 85. f. 302. T. 5.

Non interrumpit præscriptionem. Rober. Lancel. de attent. illatio 7. nu. 652. f. 318. T. 5.

Officij inquisitionis sit sine strepitu, & figura iudicij. Incert. Auct. de forma proced. contra inq. de hęres. versi. 2. nume. 1. folio 420. Tom. 11. Par. 2.

Omne grauamen per quod subleuandum. And. Barbat. de Card. leg. de lat. 5. q. basilic. nu. 16. f. 141. T. 13. P. 2.

Ordinarij non valet, si sciebat causam in curia pendere. Robert. Lancellot. de attentat. limitatio. 2. nu. 55. f. 326. T. 5.

Papæ factus etiam contra subditum de plenitudine potestatis non valet. Hiero. Gigas. de pensio. eccleſiast. q. 37. nume. 9. folio 343. Tom. 15. Par. 1.

Nullo iuris ordine seruato fabricatus tenet, & in eo non requiritur citatio ad sententiam. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. nu. 89. fol. 303. T. 13. P. 1.

Parte inaudita factus an validus sit. And. Barba. de Card. leg. de lat. 3. q. basilic. nu. 26. f. 138. T. 13. P. 2.

Per iudicem laicum factus contra clericum est nullus. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. special. 4. in contract. num. 65. fol. 158. Tom. 18.

Per iudicem recusatum agitatus est validus. Lanfran. ab Ariad. de probatio. ver. quoniam. nu. 24. f. 35. T. 4.

Per simplicem querelam dicitur qui sit sine libello. Lanfran. de Ariad. de petitio. versicu. quia. numero 20. folio 79. Tom. tertio, Par. secunda.

Plenarius quis sit. Conrad. Brun. de hæret. cap. 5. nume. 13. fol. 311. Tom. 11. Par. 2.

Prælatorum inferiorum per episcopum perturbari non debet. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 9. nu. 3. f. 87. T. 5.

Præsumitur rectè factus, in casibus, in quibus non requiritur scriptura. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 9. nume. 20. fol. 332. Tom. 4.

Ritè recteque factus, quando sententia transijt in iudicatum, & etiam contra absentem, & contumacem ex contumacia vera, vel ficta. And. Alcia. de præsump. præsum. 9. nu 21. folio 333. Tom. quarto.

Ritè recteque factus, si notarius in sententia attestetur de processu, qui esset factus coram se idem ibidem. nu. 22.

Primi iudicis dicitur nullus, quando secundus iudex, qui de eadem causa incepit cognoscere, esset superior, & facit actum motu proprio. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 2. nu. 52. fol. 326. Tom. 5.

Propter iuramentum calumniæ non præstitum, quando non vitietur. Fran. Curt de iureiuran. propter calum. ver. cum & iudices. nu. 1. fol. 131. T. 3. P. 2.

Qualis fiat in causis carceratorum. Bald. Perus. de carceri. cap. 2. nu. 6. fol. 201. T. 11. P. 1.

Qualiter fiat pro rebus iactis. Iul. Feret. de re naual. lib. 8. num. 28. fol. 341. Tom. 12.

Quando est nullus, vel sententia ex defectu mandati, tunc nullitas per aliquam signaturam non sanatur. Ioan. Stafil. super commis. & lit. iusti. versi. in primis. nume. 30. fol. 293. vult dicere. 292. Tom. 15. Par. 1.

Non apparet, sententia dicitur nulla. Sebast. Vant. de nullitat. ver. postquam. nu. 14. f. 414. T. 4.

Qui portantur de partibus, modicum valent. Ioann. Stafil. super commis. & lit. iusti. versicu. si in causa. numero secundo, fol. 300. Tom. 15. Par. 1.

Quomodo fiat contra reum confitentem. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic.

Source : BIU Cujas

ord.iudic.verſicu.in iudicio. numero 35. folio 42. Tom. tertio, Par.drima.
Formandus ſit.Zanc.Vgol.de hær.capitu.9.numero 1. folio 240. Tom.11.Par.2.
Formetur contra contumacem.Iac.Gentil. Perus.de arb.iudic.n. 33.34.& 38.f.41.& 42.T.3.P.1.
Secundi iudicis, an valeat non obſtante pendentia litis ſuper eadē re coram primo iudice ſtante etiam inhibitione dicti primi iudicis.Quintil. Mandos.de inhibitio.quæſtio. 121. nume.1.folio 113.Tom.5.
Valet etiam poſt oppoſitionem partis, quando lis de qua opponit finiſſet doloſe,& in fraudem inſtituta. Robert. Lancellot.de attenta.limitatio.2.nu.72.f.326.T.5.
Valet etiam ſi primus, coram quo calumniosè erat lis introducta,inhibuiſſet.Robert. Lancellot. de attenta.limitatio. 4. nu.6. fol.327.Tom.5.
Valet non obſtante litis pendentia coram alio, ex communi regula canoniſtarum. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæſtio.121. nume.9.fol.113.Tom.5.idem ibidem.limitatio. 2.nume.45.fol. 325.Tom.5.
Sine citatione fieri poteſt parte in iudicio præſente. Lanfran. de Ariad.de petitio.verſi.quia.nu.23.f.79.T.3.P.2.
Sumarius fit in leuibus criminibus. Paul. Gril.de quæſt. & tortur. q.5.nu.4.fol.296.T.11.P.1.
Sumarius non datur in cauſis criminalibus, ſecus in ciuilibus.Io. Stafil.ſuper commiſ.& lit.iuſti.verſicu.& primò.nume.3.f. 296. Tom.15.Par.1.
Quis ſit,& quare dicatur ſumarius.Conrad. Brun. de hæret. c.5. nu.26.fol.311.T.11.P.2.
Vt intelligatur conceſſus, ſignatura debet dicere audiat talis, & ſumariè procedat.Ioan.Stafil. de gratijs expect.&c.verſic.abſoluto.nu.16.f.291.T.15.P.1.
Super alio,quàm ſuper eo,ſuper quo fuit data dilatio, valet etiam illa pendente.putà quando articuli antiqui declarantur. vel eſſemus in his,quæ non eſſent præiudicialia, quia dilatione pendente officium iudicis conquieſcit in his,quę eſſent præiudicialia illis,ſuper quibus dilatio pendet.Robert. Lancellot. de attenta.c.7.nu.20.f.341.T.5.
Super crimine hæreſis,quando poſſit fieri ſumariè, ſimpliciter,& de plano,ſine ſtepitu,& figura iudicij. Franc.Squilacen. de fide cathol.cap.27.nu.2.f.5. T.14.
Super notorio valet abſque informatione, iudex tamen debet ſe informare.Ant.de Butr. de notor.articu. 4.numero 38. folio 55. Tom.quarto.
Tertij arbitri, ob diſcordiam electi quam habeat ſolemnitatem. Ioann.Bapt.de arbitr.lib.9.capitu.20.& vult.nume.vnico.folio 276.Tom.3.Par.1.
Vel arbitratoris aſſumpti per præcedentes poteſtatem mixtam habentes quomodo agitandus.Ioan.Bapt.de arbitr.lib. 12.cap. 20.& vlt.nu.vnico.fol.290.T.3.P.1.
Tractatur melius cum principali, quam cum procuratore. Boni. Cont.de appellatio.§.6.nu.46.f.52.T.5.
Valet ſi dilatoriæ exceptiones non opponantur.Io.de Selua de benefi.q.2.P.3.nu.24.f.52.T.15.P.1.
Verus errore non impeditur.Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi.q.2.nu. 32.fol.197.Tom.7.
*PROCESSVVM exempla duo in rebelles. Conrad. Brun. de ſeditio.cap.12.nu.6.f.138.T.11.P.1.
*PROCHOTROPHIVM dicitur vbi nutriuntur pauperes. Ioann. Coras.de inuent.ver.ſumpta.nu.11.f.165.T.8.P.2.

Proclama qualiter conſiderari contingat.

*PROCLAMA debet fieri per totam ciuitatem,& in locis eminentibus.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gloſ.19.num. 297.fol.192.Tom.17.
Generale emanatum a iudice laico afficit eccleſiam. Ioann. Bapt. Boui. de ſtat. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. numero 293. folio 191. Tom. decimoſeptimo.
Non afficit legitimè impeditos.Ioan.Bapt. Boui. de ſtatutar.vrb. præſcriptio.gloſ.19.nu.297.f.191.T.17.
Quomodo,& quando valeat. Io. Maurit. Bola. de reſtitut.in integ.cap.135.nu.3.f.148.T.5.
Non debet eſſe minus violentum,aliàs non ligat. Ioann. Bapt.Boui.de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. numero 298. folio 192. Tom. decimoſeptimo.
Intelligi,vt incidamus in abſurdum.Iac.de Caſtil. de duel.cap.3. nu.2.fol.291.Tom.12.
*PROCLAMATA ſunt regiſtranda, aliàs non operantur. Io.Bapt. Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gloſ. 19. numero 299.fol. 192. Tom. decimoſeptimo.

Proconſul quid facere debeat, quidque ſit.

*PROCONSVL capiet modeſtiſſimè munera.Pet. Belli. de re milit.tit.19.f.340.nu.8.T.16.
Curatores dat.Odofred.de curat.bonis dan.capitu.1.nume. 2. fol. 233.Tom.17.
Curare debet,ne quis in ſua prouincia, propter nimiam potētiam ſit horrori cęteris.Pet.Belli.de re milit.ti.19.fol.340.numero 10. Tom.decimoſexto.
Et comes habens poteſtatem legitimandi æquiparantur. Mart.de Laud.de legitimat.verſicu.Augerius.numero 177. fol 97. Tom. 8.Par.ſecunda.
Extra prouinciam ſuam iuriſdictionem non exercet, niſi voluntariam.Pet.Belli.de re milit.tit.19.nu.4.f.340.T.16.
In ſua prouincia maior eſt omnibus.Pet. Belli. de re milit.titul.19. nu.9.fol.340.T.16.
Non delegat cauſas meri Imperij.idem ibidem.nume.6. fol.340. Tom.decimoſexto.
Præfectus,vel præſes curatores dant.Odofred. de Curat.bon.dan. nu.2.ver.curatorem.f.406.T.8.P.2.
Primus quis fuerit.Ioan.Pyrrh.de magiſtr.Roma. Par. 1. nu.6 fol. 202.Tom.16.
Prouincia non excedit ante aduentum ſucceſſoris. Pet. Belli. de re milit.tit.19.nu.11.f.340.T.16.
Sindicatui ſtabit in prouincia per quinquaginta dies. idem ibidem.nume.12.
Tenetur de delictis vxoris,quam in prouinciam ſecum duxit. Pet. Belli.de re milit.tit.19.nu.5.f.340.T.16.

Proconſules qualiter conſiderentur.

*PROCONSVLES, ac præſides, itemque prouinciarum rectores in maiorum magiſtratuum numero habendi ſunt. Claud.Clanciunc.de offi.iudic.c.1.nu.10.f.78.T.3.P.1.
Quibus legati æquiparantur, quòd ſint primi poſt Imperatores. Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2.num.18.fol.154.Tom. 13.Par.ſecunda.
Sunt gubernatores,ſeu vicereges.Ioan.Brunel.de digni. & poteſt. leg.de lat.concluſ.8.col.1.circ.med.f.237.T.13.P.2.
*PROCONSVLIS qualis poteſtas.Pet.Belli.de re milit. tit.19.nu.3. fol.340.Tom.16.
*PROCRASTINANDI fraus,non debet ſuo authori opitulari, & parti nocere.Bald.Peruſ.de ſtat.ver.aſſeſſor.nu.2.f.91.T.2.

Procreatio filiorum. qualiter conſideretur.

*PROCREATIO filiorum humano generi immortalitatē tribuit. Nic.Boer.de ſtat.& vit.heremit.capitul.16.numero 8. folio 406. Tom.8.Par.1.
Filiorum nō ſemper requiritur in matrimonio,quia ſufficit, quod non euitetur proles.Rolan.a Val.de dote.q.104. num.2. fol.387. vult dicere,391.T.9.
Liberorum,& honeſta educatio,quò tendat. Conrad. Brun. de ſeditio. c.6.nu.3.f.129.T.11.P.1.
*PROCVLVS I.C.quo tempore floruerit.Valent.Forſte.de hiſt.iurici.Roma.f.48.col.3.ver.Proculi.T.1.
*PROCVRA generalis, & obſcura ad reſignandum beneficium non valet.Chriſtoph.Roffi.de benefi. capitu. 30.num.5.fol.382. Tom.15.Par.2.
*PROCVRANS quòd bannitus extrahatur de banno, vtrum puniatur pœna,quæ imponitur præſtantibus fauorem ex bannis. Bart.de contrarietat.f.164.col.2 circ.princ.T.2.
Quòd conſeruatores ſe ingerant de alijs,quam de manifeſtis iniurijs,excommunicatus eſt. Bea. Anto. de excommunicatio.cap. 37.nu.1.fol.375.Tom.14.
*PROCVRANTES dari conſeruatores, & ſe immiſcentes illicitis, ipſo facto ligantur ſententia excommunicationis. Nic. Plo. de excommu.nu.11.fol.363.T.14.
*PROCVRARE aliquid facere quomodo dicatur. Franc. de Pla. de excommunicatio.§.31.nu.4.f.356.T.14.
*PROCVRARE verbum,quàm ſit latiſſimum.Ant. Rub. Alex.de poteſt.proc.&c.ver.materia.nu.272.f.210.T.11.P.1.

Procuratio variè conſideratur ſecundum eius naturam, ac effectus.

*PROCVRATIO ab excommunicato, an poſſit per exceptionem ellidi.Ioann.de Ligna.de cenſu.eccleſ.§.25.numero 12.fol. 322. Tom.decimoquarto.
Caſtri edificandi, & cura ad quos potiſſimum ſpectet. Alberi. a Roſ.de ſtat.q.154.nu.vnico.f.25.T.2.
Danda eſt,quando eccleſia viſitatur. Ioan. Fran. Paui.de viſitatio. q.9.1.P.nu.26.f.188.T.14.
Debetur a monaſterijs epiſcopo viſitanti. Barthol. Bellen. de charitati.ſubſid.nu.4.f.151.T.15.P.2.
Denegari poteſt in ſuperfluo,ſi plures equitaturæ ducantur,nec teneret ſententia,ſi ob hoc viſitati excommunicarentur.Io.Franc. Paui de viſitatio.q.9.1.P.nu.5.f.188.T.14.
Eſt annexa viſitationi.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.Par.2.c.2.nu. 10.f.58.T.15.P.2.Et.Io.Fran.Paui.de viſitatio.q.9.1. Par.num.1. fol.188.Tom.14.
Eſt Officium,non dignitas.And. Barbat. de præſtant. Cardin. q. 1. baſilic.1.P.nu.17.f.65.T.13.P.2.
Et viſitatio,an poſſit præſcribi.Io.Fran. Balb.de præſcriptio. q. 16. nu.1.fol.92.Tom.17.
In pecunia licitè exigi poteſt.Io.Fran.Paui.de viſitatio.q. 9. 1. Par. nu.32.fol.188.Tom.14.
Intuitu perſonarum,& non rerum ſoluitur. Bartho. Bellen. de charita.ſubſid.q.37.nu.5.f.152.T.15.P.1.
Minui cenſetur, ſi redditus ipſi minuantur. Albert. Brun. Aſten. de diminutio.& deterioratio.concluſ.ſexta,numero 64.fol. 374. Tom. decimoſeptimo.
Non eſt a paupere exigenda.Remig. de Gon.de charita. ſubſid.q. 37.nu.12.f.177.T.15.P.2.
Non exigitur a laicis,niſi habeat hoc conſuetudo.Remig.de Gon. de charita. ſubſid.q. 39.nu.3.f.178.T.15.P.2.
Potius datur in ſignum ſubiectionis,& ob hoſpitalitatem, quàm de neceſſitate.Fran.Paui. de viſitationi.quæſt.9.1. Par.nu.17.fol. 188.Tom.14.

Source : BIU Cujas

Pro eccleſiæ reconciliatione non debetur. Io. Franc. Paui. de viſitatio. q. 1. 1. P. nu. 35. f. 179. T. 14.
Quæ debetur prælatis viſitantibus, extenditur ad eorum clientelam, & comitatum. Alberi. a Roſ. de ſtat. quæſtio. 192. nume. 10. fol. 51. Tom. 2.
Quando a pauperibus ſit exigenda. Fran. Paui. de viſitatio. q. 9. 1. Par. nu. 27. f. 188. T. 14.
Quo tempore ſolui debeat. Fran. Paui. de viſitatio. q. 9. 1. Par. num. 25. fol. 188. Tom. 14.
Quòd intelligatur, & ſit acceſſoria viſitationi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſicu. illud. numero 78. folio 157. Tom. 13. Par. ſecunda.
Ratione viſitationis debet integrè ſolui per Rectorem beneficij. Remig. de Gon. de charitat. ſub ſid. quæſtio. 44. nume. 4. fol. 179. Tom. 15. Par. 2.
Remitti nō poteſt. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. cap. 2. nu. 12. fol. 58. T. 15. P. 2.
Semper præſtabitur maiori, quando omnibus præſtari non poteſt. Barthol. Bellen. de charitat. ſubſi. quæſtio. 63. nume. 4. fol. 158. Tom. 15. Par. 2.
Si quidem, & in certa pecunia ſuma taxatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſicu. illud. numero 103. folio 157. Tom. decimotertio, Par. 2.
Soluitur epiſcopo viſitanti, vel conſecranti. Guliel. Redoa. de ſimo mental. 3. P. c. 2nu. 21. f. 86. T. 15. P. 2.
Viſitationis eſt acceſſoria. Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 9. 1. Par. nu. 33. fol. 188. Tom. 14.
Quomodo poſſit remitti. Barthol. Bellen. de Charitat. ſubſi. q. 47. nu. 7. f. 151. T. 15. P. 2.
Tota ſoluitur a rectore eccleſiæ. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſi. q. 37. nu. 4. f. 152. T. 15. P. 2.
*PROCVRATIONEM, & chathedraticum ſoluere debet curatus. Pet. Rebuf. de congrua. portio. nu. 74. f. 244. T. 15. P. 2.
Soluentes tenētur ad ſubſidium. Remig. de Gon. de Charitat. ſubſid. q. 36. nu. 3. f. 177. T. 15. P. 2.
*PROCVRATIONI legati magis fauetur, quàm procurationi epiſcopi, Bartho. Bellen. de charitat. ſubſid. quæſt. 12. nu. 7. fol. 149. Tom. 15. Par. 2.
*PROCVRATIONIS nomine, quæ pecunia exigi debeat. Remig. de Gon. de Charitat. ſubſid. q. 14. nu. 3. f. 173.
Quantitatis hodie taxata eſt. Fran. Paui. de viſitatio. q. 9. 1. Par. nu. 35. fol. 188. Tom. 14.
*PROCVRATIONVM numerus dierum numerum non excedit. Fran. Paui. de viſitatio. q. 9. 1. P. nu. 33. f. 188. T. 14.

Procurator variè conſideratur conſtituitur & admittitur ad diuerſa, quādo non admittatur, & à quo conſtituatur, & qui eius effectus.

*PROCVRATOR a legitimo adminiſtratore in quo differat Fran. Curt. de iureiuran. propter calu. §. ſin autem. num. vnico. fol. 133. Tom. 3. Par. 2.
A quo poſſit conſtitui. Tancred. de ord. iudic. verſic. quoniam per tot. fol. 47. T. 3. P. 1.
Abſens poteſt conſtitui ſicut, & præſens. Io. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. ver. iſtud ideo. nu. vnico. f. 369. T. 3. P. 1.
Actoris de cuius mandato non conſtat, ratam rem dominum habiturum ſatisdare debet, idque fideiuſſoribus datis, ſecus ſi de mandato appareat. Feder. Schenc. de ſatiſdatio. nume. 8. fol. 135. Tom. 3. Par. 2.
Quando in iudicium venit, quid agere debeat. Iac. Gentil. de ord. iudic. nu. 3. fol. 41. T. 3. P. 1.
Quid ſatiſdare habeat. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. numero 6. fol. 41. Tom. 3. Par. 1.
Satiſdare debet defenſirum ſe dominum in cauſa reconuentionis. Feder. Schenc. de ſatiſdatio. verſicu. ſatiſdatio. nume. 10. fol. 135. Tom. 3. Par. 2.
Semper debet animaduertere antequam agat, ne iudicium petitionis, hæreditatis contra titulo poſſidentem proponat, cum regulariter petitio hæreditatis contra titulo poſſidentem non detur. Achil. Perſonal. de petitio. hæred. numero 724. folio 289. Tom. 3. Par. 2.
Speciales literas de ratihabitione debet habere. Nepot. a Montealb. de exceptio. art. 8. nu. 5. f. 110. T. 3. P. 2.
Actum vt nuncius faciens non valet, quod agit. Gondiſſal. Villadie. de legat. q. 1. 3. P. nu. 18. f. 281. T. 13. P. 2.
Ad accuſandum teſtes de falſo, non poteſt ab eo conſtitui, quia carceribus aufugit, ad quos imperpetuum damnatus fuerat. Ant. Rub. Alex. de poteſt. proc. verſic. materia. nu. 104. fol. 205. Tom. 11. Par. 1.
Ad agendum non admittitur, ſi ex eius confeſſione conſtat non habere mādatum, & ſi millies ſatiſdaret. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. nu. 5. fol. 41. T. 3. P. 1.
Ad appellationem ſe ſua ſponte ingerens, quando audiatur. Ioan. Fer. de appellatio. lib. 2. c. 1. nu. 116. f. 68. T. 5.
Ad cauſas datus, ad quas datus cēſeatur. Albert. Brun. de reb. dub. verſi. venio. nu. 43. f. 362. T. 18.
Ad cauſas ſine mandato non poteſt exigere expenſas. Ioan. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſtud. numero 1. folio 372. Tom. 3. Par. 1.
Ad duellum ſi prouocatū non proſternat, quid iuris. Fran. Sonsbe, ad vſus feudo. Par. 15. numero 82. folio 164. Tom. decimo, Par. ſecunda.
Ad exigendum non poteſt dilationem concedere. Gregor. Magal. de ſecurit. & ſaluocon. 1. Par. numero 42. folio 233. Tomo 11. Par. prima.
Non poteſt ſubſtituere. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 21. num. 101. fol. 196. Tomo. 17.
Obligationem nouare non poteſt. Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 61. num. 4. fol. 98. Tomo. 5.
Poterit ſolutionem facere, ſi vir bonæfidei fuerit. Bartho. Tæg. in tract. crim. Par. 14. num. 52. fol. 20. Tom. 11. Par. 1.
Poteſt in iudicio agere. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutat. vrb. præſcriptio. gloſ. 21 num. 100. fol. 196. Tomo 17.
Ad intimandum, & exequendum literas exequutoriales, ſi literis intimatis non reproduxerit coram auditore, & qui illas relaxauit, ſed coram alio ſubexequutore per eum electo, & coram eodem proceſſerit ad promulgationem cenſurarum dicitur attētaſſe. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 1. nu. 34. folio 290. T. 5.
Ad iudicia conſtitutus de iure ciuili de calumnia. non iurat. Proſdoc. de comit. de differ. iur. ciu. & cano. verſi. quoniam. numero 20. folio 192. Tomo. 1.
Seu negotia, cenſetur reuocatus per conſtitutionem ſecundi. Alfons. Hoied. de benefi. compatib. cap. 10. nu. 5. folio 175. Tom. 15, Par. prima.
Ad litem ad hoc iuramentum non recipitur, quid ſi ad id ſpeciale mandatum habeat. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. 2. Par. num. 20. fol. 369. Tomo 3. Par. ſecunda.
Ad lites, an poſſit petere exequutionem inſtrumenti cenſus. Petr. Foller. de contract. cenſua. verſi. vt vides. num. 9. fol. 159. Tom. 6. Par. ſecunda.
Et cauſas ſententiarum exequutioni mandare petere nequit. Ioā. Bapt. Caccialu. de debit. ſuſpect. & fugiti. q. 2. princip. nume. 3. folio 149. Tomo 3. Par. 2.
Non debet eſſe minor. 25. annis. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantialib. procurat. verſi. hucuſque. num. 1. fol. 370. Tom. 3. Par. 1.
Ad negotia an ſubſtituat. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 70. num. 12. fol. 429. Tom. 11. Par. 1.
An teſtis eſſe poſſit. Ioan. Crot. de teſtib. 4. Par. uum. 145. fol. 211. Tomo quārto.
Vel ſocietates inuentarium facere tenetur. Rolan. de Valle. de confect. inuent. numero 2. quæſtione 37. folio 172. Tomo 8. Par. ſecunda.
Ad recipiendum habens mandatum plenum cum libera, & generali adminiſtratione ab homine poteſt exigere nouare, & aliud pro alio permutare, & confiteri recepiſſe, & tollere debitum, ſi inſuper mandatum habeat aliam clauſulam, ſcilicet quòd procurator poſſit facere omnia illa, quæ dominus præſens facere poſſet. Guter. Plac. de contract. iurat. cap. 50. numero 9. folio 95. Tom. 6 Par. ſecunda.
Mutuas pecunias, ſeu ſolutionem, & quietandum num fines mādati exceſſiſſe dicatur, ſi in inſtrumento ſola confeſſio cōtineatur. Benue. Stract. de mercatu. tit. de mandato. num. 4 fol. 300. Tomo 6 Par. prima.
Mutuum non poteſt confiteri ſimpliciter recipiſſe. Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 61. num. 2. fol. 98. Tomo 5.
Solutionem, non ſatis eſt, quòd fateatur ſe recepiſſe. Rayn. Caſ. de indagat. iur. libro ſecundo cap. 25. nu. vnico. folio 285. T. 1.
Ad reſignandum reuocatur ante præſtationem conſenſus. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 4. num. 13. fol. 363. Tomo 12.
Ad ſolutionem recipiendā quietare non poteſt Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 61. num. 3. fol. 98. Tom. 5.
Ad vendendum conſtitutus an ſubſtituat quid ad iudicia. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 70. numero 9. fol. 429. Tomo 11. Par. prima.
Et exequutor teſtamenti, an poſſint habere fidem de precio. Guler. Plac. Hiſp. de contract. iura. cap. 50. numero 20. folio 95. Tomo 6. Par. ſecunda.
Ad vnum articulum tantum, an poſſit eſſe teſtis in alijs. Albert. de Malet. Papien. de teſti. cap. 4. num. 14. folio 168. Tomo 4.
Ad vſuras domino tenebatur, & quando. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 3. num. 45. fol. 117. Tomo 7.
Adeſſe non poteſt, vbi pro delicto agitur principaliter ad infamādum. Anto. Rub. Alex. de poteſt. proc. & c. verſic. materia. nu. 96. fol. 205. Tomo 11. Par. 1.
Admitti non poteſt, vbi pœna arbitrio poteſtatis imponitur. Ant. Rub. Alex. de poteſt. proc. & c. verſic. materia. numero 103. folio 205. Tomo 11. Par. 1.
Vtrum poſſit in ea cauſa criminali, in qua duæ pœnæ pecuniaria, & corporalis, alienatiuè imponuntur. idem ibidem. nume. 94. folio 205. Tomo 11. Par. 1.
Et quid ſi copulatiuè. ibidem. num. 137. folio 206.
Admittitur ad dicendum ſententiam criminalem. idem ibidem. num. 156. fol. 206. Tomo 11. Par. 1.
Ad proponendum exceptiones impedientes proceſſum in cauſa criminali. idem ibidem. num. 158. fol. 206. Tomo 11. Par. 1.
In accuſatione falſi ciuiliter porrecta. idem ibidem. nu. 364. folio 213. Tomo 11. Par. 1.
In cauſa criminis, ex quo quis infamatur ſi p eo imponitur confiſcatio omnium bonorum, vel partis eorum. Ant. Rub. Alex de poteſt. proc. & c. uerſi. materia. nu, 249. fol. 209. Tomo 11. Par. 1.
In ciuilibus etiam vbi de crimine ciuiliter agitur. idem ibidem. num. 36, fol. 203. Tomo 11. Par. 1.
In criminalibus ad allegandū cauſam abſentiæ. & quid illa allegatio opperetur. idem ibidem. nume. 175. fol. 207. Tomo 11. P. 1.
Pro accuſato ad allegandam cauſam, quæ patet ex actis, & quæ notoria eſt. idem ibidem. num. 169. fol. 206.
Pro reo accuſato, vel inquiſito, vbi delictū comiſſum eſt impunibile. idem ibidem. num. 164. fol. 206. Tomo 11. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Agit duplici actione, publico scilicet, & priuato. Io. Maurir. Bolla. de restitu. in integ. cap. 270. num. 1. fol. 180. Tomo 5.
Alieno nomine condemnatus non efficitur infamis. Anton. Rub. Alex. de potest. proc. ver. materia. numero 97. fol. 205. Tomo 11. Par. prima.
Qui contraxit, quando exequutionem instrumenti guarentigiati petere possit. Anto. Massa Galles. ad form. camer. obligatio. consideratio. 3. num. 10. fol. 360. Tomo 6. Par. secunda.
Aliquando defensor appellatur. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. ver. materia. num. 330. fol. 212. Tom. 11. Par. 1.
Alterius nomine, an feudum, vel inuestituram accipere possit. Frā. Sosbe. ad vsus feudo. numero 24. folio 129. Tomo decimo. Par. secunda.

Procurator qualiter dubitatiue consideretur, & quid operetur.

An admittatur ad compensationem. Sebast. Medic. de compensatio. q. 13. num. 1. fol. 269. Tomo 6. Par. secunda.
Ad opponendum de crimine per viam exceptionis ad finem opponendi. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. nu. 88. fol. 204. To. 11. Par. prima.
Ad opponendum exceptionē peremptoriam, quę in vim peremptoriè opponitur. Idem ibidem. nume. 351. folio 213. Tomo 11. Par. prima.
Ex parte actoris pręstita cautione de rato, vbi dubium est de mādato. idem ibidem. num. 273. fol. 210.
Ex parte rei in criminalibus, vbi iudicium nō posset reddi elusorium. idem ibidem. num. 57. fol 204 Tomo 11. Par. 1.
In causa seruitutis. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. num. 147. fol. 206. Tomo 11. Par. 1.
In causa suspecti tutoris. idem ibidem. nume. 264. & 268. fol. 210.
In criminibus, vbi per viam inquisitionis proceditur. idem ibidē. num. 87. fol. 204 Tomo 11. Par. 1.
In iudicij publici crimine. Andr. Alciat. de singular. certam. c. 12. num. 4. fol. 295. Tomo 12.
Pro reo criminis carcerato. Anto. Rub. Alex. de potesta proc. &c. ver. materia. num. 116. 118. 120. 123. & 133. 136. folio 205. & 206. T. 11 Par. prima.
Vbi pœna corporis afflictiua in defectum pecuniarię adnectitur. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 22. nu. 3. folio 421. Tom. 11. Par. prima.
An causam restitutionis in integrum tractare possit. Ioann. Bertachi. de episcop. Par. 4. libro 5. numero 39. folio 349. Tomo 13. Par. secunda.
An censeatur procuratorio nomine insinuare. Pet. Rebuff. de nominatio. quæstione 14. princip. numero 183. folio 325. Tom. 15. Par. secunda.
An debeat habere mandatum speciale in causa ciuili. Bald. Perus. de stat. ver. procurator. num. 3. fol. 138. Tomo 2.
An efficiatur dominus instantiæ principalis. Maria. Soci. de iudic. ver. venerabilis. num. 18. fol. 97. Tom. 3. Par. 1.
An eo censeatur constitutus, quòd dominus comparet cum eo in causa, & asserit eum suum procuratorem. Aymo. Grauet. de antiq. temp. num. 58 fol. 137. Tomo 17.
An, & quando admittatur pro accusato in crimine hæresis. Anto. Rub. Alex. de potesta. proc. &c. ver. materia. nume. 138. fol. 206. Tomo 11. Par. 1.
An, & quando de iure ciuili, & quando de iure canonico transigere possit. Zanet. de diffet. iur. ciu. & can. numero 333. folio 208. Tomo 1.
An habeat competendi facultatem, & qualiter, & in quem. Ioan. Bapt. de arbitr. cap. 15. numero 2. & 3. folio 235. Tomo tertio. Par. 1.
An in causis capitalibus interuenire possit. Iaco. Nouell. ad defensam. num. 7. fol. 217. Tom. 11. Par. 1.
An inuentarium conficere teneatur. Ioan. Bertachi. de episc. num. 37. 4. Par. fol. 338. Tom. 13. Par. secunda.
Et quid de curatore. num. 38. ibidem.
Quid de executore testamenti. num. 39. ibidem.
An nomine veri vassalli fidelitatis iuramentum præstare possit. Fran. Sosbe. ad vsus feudo. 7. Par. num. 25. folio 129. Tomo 10. Par. secunda.
An possit admitti ad opponendum exceptionem notoriā in causa criminali. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. &c. vers. materia. nu. 344. fol. 212. Tomo 11. Par. 1.
Admitti ad vnum articulum causæ criminalis, vel ad media causæ. Ioan. de Grass. de substantial. procurat. ver. adde. num, 2. col. 3. fol. 370. Tomo 3. Par. 1.
Cogi ad deponendum vt principalis. Ioā. Mar. Monticell. de testi. fol. 258. col. 1. circa prin. in verbo, procurator. Tom. 4.
Comparari tutori, aut negotiorum gestori circa fidem scripturę. Aymo. Grauet. de antiq. temp. limitatio. 4. numero 26. folio 136. Tomo 17.
Compromittere nomine domini. M. Ant. Blanc. de compromiss. inter coniun. q. 3. num. 56. fol. 163. Tomo 3. Par. 1.
Constitui absens, licèr non interueniat nuncius, vel epistola, vt sit ius singulare in contractu mandati Benue. Strac. de adiect. vlti. Par. num. 5. fol. 403. Tomo 6. Par. 1,
Constitui ad crimina persequenda, vbi proceditur, nisi per viam. inquisitionis. Ioan. Anto. Rub. Alex. de potesta. proc. &c. versic. materia. num. 12. fol. 203. Tom. 11. Par. 1.
Cōstitui ad permutandum beneficia in posterum computanda. Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 8. q. 2. numero 12. fol. 204. Tomo 15. Par. 1.
Constitui ad testes producendos, aut repetendos, vel alium articulum excepta sententia. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 286. f. 211. T. 11. P. 1.
Constitui apud acta parte absente. Io. de Gras. de substantial. procurat. ver. istud ideo. nu. 3. f. 369. T. 3. P. 1.
Constitui in causa criminali, in qua venit imponenda pœna relegationis, vel remotionis. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 196. f. 207. T. 11. P. 1.
Constitui, vbi pro re familiari proponitur accusatio. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. versicu. materia. nume. 146. fol. 206. Tom. 11. Par. prima.
Esse testis in causa, in qua est, cur fuit procurator, maximè in causa appellationis. Alberi. de Malet. de testi. nume. 10. capitu. 4. fol. 167. Tom. 4.
Ex parte accusatoris interuenire, vbi pro delicto publico venit imponenda pęna pecuniaria. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 298. f. 211. T. 11. P. 1.
Facere acceptationem. Sebast. Medic. de acceptilatio. q. 4. nu. 20. fol. 401. T. 6. P. 2.
Facere compromissum. Lanfran. de Oria. de arbitr. sectio. 3. princ. nu. 7. fol. 210. T. 3. P. 1.
An possit interuenire, in causa criminis, quando accusatus, vel inquisitus est p̄sens in iudicio. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. versi. materia. nu. 112. f. 205. T. 11. P. 1.
In causa homicidij, pro quo imponitur pœna pecuniaria. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 289. & 293. f. 210. & 211. T. 11. P. 1.
In iudicio exequutorio proditionis, quæ de iure damnata est. Bald. Perus. de statut. in verbo, procurator. numero quinto, folio 138. Tom. 2.
In processu criminali ad concludendum in causa. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nu. 172. f. 207. T. 11. P. 1.
Pro accusato ad petendum admitti testes super innocentia eius, idem ibidem. nu. 166. f. 206. T. 11. P. 1.
Pro eo qui ex statuti forma potest impune offendi. idem ibidem. nu. 102. f. 205. T. 11. P. 1.
Pro eo, qui stat ad sindicatum. Catal. de Boncomp. ver quoniam. nu. 40. f. 352. T. 7.
Vbi quis accusat aliquem de crimine plagij, & obijcit exceptio. quòd seruus in quem fuit commissum plagium, erat ipsum surripientis. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. ver. materia. nu. 366. fol. 213. T. 11. P. 1.
Vt tantum prosit, non etiam noceat. idem ibidem. nu. 20. fol. 214. Tom. 11. Par. 1.
An possit petere, executionem census. Pet. Foller. de contract. censua. versi. tanquam. nu. 52. f. 158. T. 6. P. 2.
Reductionem ad arbitrium boni iuri sine mandato speciali. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nume. 41. folio 219. Tom. tertio, Par. prima.
An possit remittere munus domino debitum. Petr. Antibo. de muner. §. 4. nu. 147. f. 47. T. 12.
An præsumatur ille, qui cum instrumento mandati venit de longinquis partibus, si mandato exhibito, ille contra quem exhibetur, dicat exhibentem non esse illum, de quo in mandato. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 33. nu. 2. f. 314. T. 4.
An sicut constituitur ad cedendum pensioni, ita constituatur ad petendum absolutionem censurarum. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. c. 8. nu. 28. f. 319. T. 15. P. 1.
An sine speciali mandato possit se constituere precario possidere. Vital. de Camba. de claus. versicu. clausula. numero 4. folio 376. Tom. decimooctauo.
An teneatur, cauere de rato excipiens compensationem crediti. Sebast. Medic. de compensatio. quæstio. 13. numero 5. folio 269. Tom. 6. Par. 2.
Nomine suo iurare. Io. de Gras. de substantial. procurat. versicu. istud ideo, il secondo. nu. 2. f. 371. T. 3. P. 1.
Nomine proprio, si fecit pacē pro alio. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 133. nu. 1. f. 443. T. 11. P. 1.

Procurator absolutè consideratus circa diuersas materias quid operetur & qualiter constitutus ad diuersa negotia consideretur.

*PROCVRATOR appellare quamuis debeat, prosequi tamen appellationem neque cogitur, neq; potest. Ioan. Fer. de appellatio. lib. 2. cap. 1. nu. 113. fol. 68. Tom. 5.
Quando cogatur, & quando non. idem ibidem. nu. 112.
Cæsaris an militet. Pet. Belli. de re milit. titul. 23. nume. 1. folio 341. Tom. decimosexto.
An sit aduocatus fisci. Io. Garsi. Hisp. de expens. & melioratio. cap. 20. nu. 9. fol. 326. T. 17.
Contrahit in vtilibus, absque illius mandato. Melch. Palaez. in tract. maiorat. nu. 7. f. 458. T. 10. P. 1.
De quibus causis cognoscat. Pet. Belli. de re milit. P. 1. tit. 23. nu. 8. fol. 341. Tom. 16.
Non potest adire hæreditatem principi delatam. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 2. P. nu. 4. f. 270. T. 8. P. 2.
Non potest vendere res, quæ sunt in patrimonio Cęsaris sine speciali mandato. Mart. Laud. de offi. domi. quæstio. 99. folio 280. Tom. decimosexto.
Causæ defensionem suscipiens a sententia in dominum lata appellare, non autem appellationem prosequi tenetur. Ioan. Maurit. Bolla. de restitut. in integ. capitul. 395. numero vnico. folio 205. Tom. quinto.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cauſas abſentiæ allegare poteſt faciendo iuramentum, quod fuit miſſus ad hoc allegãdum. Anto. Collumba. de pœnis Omnifar. coit. artic. 161. fol. 345. Tom. 11. Par. 1.

Cenſetur a me Titius conſtitutus, ſi tu promiſeris mihi te daturũ eidem, quod meum erat, vel mihi debitum, vbi declaratur lex, ſi cum Cornelius, & ſic differentia conſtituitur inter hunc, & adiectum. Benue. Strac. de adiec. q. 1. nume. 4. fol. 399. Tomo 6. Par. prima.

Chriſtiani in iudicio poteſt eſſe Iudæus contra Chriſtianũ. Marq. de Suſ. de Iudæ. & alijs infid. cap. ſeptimo. numero 4. folio 48. Tomo 14.

Comittens dolum, non poteſt ſe tueri prætextu pleni arbitrij ſibi comiſſi. Lanfran. de Oria. de arbitr. numero 30. folio 208. To. 3. Par. prima.

Conferre poteſt ſpectantia beneficia ad dominum cum libera adminiſtratione Ioan. de Selua de benefic. quæſt. 4. Par. 2. nume. 4. fol. 35. Tom. 15. Par. prima.

Conſtitui debet ad eligendum, qui ſit de collegio eligẽtium. Petr. de Bais. in directo. electio. cap. 4. 40. Par. num. 3. folio 401. T. 15. Par. prima.

Cõſtitui non poteſt, ad reſpondendum poſitionibus in criminalibus, vel confitendum delictum. Anto. Rub. Alexand. de poteſt. proc. &c. verſi. materia. num. 92. fol. 204. Tom. 11. Par. 1.

Ex parte inquiſitionis, aut denũciationis in crimine publico. Ant. Rub. Alexand. de poteſta. procu. &c. num. 13. folio 203. Tom. 11. Par. prima.

In caſu in quo lex conſtituit reum puniendum tali pœna, vel alia Anto. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. numero 95. folio 305. T. 11. Par. prima.

Si iure naturæ, vel ciuili eſt penitus iudicij incapax, ſecus ſi ob aliquam cauſam accidẽtalem. Sebaſt. Vant. de nullita. verſ. poſtquam. num. 134. fol. 403. Tomo 4.

Conſtitui nunquid poſſit ſimpliciter ad reſignandum, ſeu permutandum. Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 8. q. 2. nu. 9. fol. 204. Tom. 15 Par. 1.

Conſtitui poteſt ad recipiendum, ſeu acceptandum quandocumque beneficium. Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 8. q. 2. num. 3. fol. 204. Tom. 15. Par. 1.

In criminibus, inquibus damnatur memoria defuncti. Ant. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. num. 140. fol. 206. Tom. 11. Par. 1.

Conſtitui quando poſſit a procuratore. Nepos. a Montalb. de exceptio. artic. 8. num. 21. fol. 111. Tom. 3. Par. ſecunda.

Conſtituitur ad præſentia, & futura. Egid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 8. q. 2. nu. 10. fol. 204. Tom. 15. Par. 1.

Præſens, & abſens in lite præſenti, & futura &c. Tancred. de ord. iudic. col. 1. fol. 48. Tom. 3. Par. 1.

Conſtitutus ad agendum contra vnum non poterit eandem cauſam proſequi contra alium, quia mutata perſona cenſetur mutata cauſa. Sebaſt. Vant. de nullita. verſi. poſtquam. numero 86. fol. 802. Tomo 4.

Ad agendum ex parte actoris eundem defendere poteſt. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſi. poſtquam. num. 84. fol. 402. Tom. 4.

Ad agendum ex parte rei non poteſt eundem conſtituentem defendere abſentem in cauſa ciuili. idem ibidem. num. 81.

Ad aliquid faciendũ illud facere præſumitur. And. Alcia. de præſumptio. præſumptio. 24. numero 5. q. 11. 13. 14. & 15. folio 326. Tomo 4.

Ad cauſas deuolutas in nõ deuolutis ſe non intromittit, & intelligitur, quòd ſint deuolutæ tempore conſtitutionis, etiam quòd eſſet datus ad cauſas iuſtas, & mouendas. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſ. poſtquam. num. 99. fol. 402. Tomo 4.

Ad iudicia an poſſit ſolutionis dilationes petere. Ioã. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. verſi. iſtud ideo. numero ſecundo. fol. 370. Tomo 3. Par. 1.

Ad opus nouum nunciãdum, videtur etiam datus, vt de demoliẽdo opere ſtipulationem recipiat. Ioan Maurit. Bolla de reſtitut. in integ. cap. 25. num. 17. fol. 121. Tomo 5.

Ad recipiendum, quando poſſit confiteri ſe recepiſſe. Anto. Bauer. de virtu. & viribus iuramẽ. verſicu. dicturus. nu. 155. f. 371. T. 4.

Ad renunciandum, ſi reuocetur, nec intimetur his, cum quibus habet agere, & renunciet, an valebit renunciatio. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. artic. 6 nu. vnico. fol. 340. Tom. 13. Par. 1.

Quid in inferioribus? ibidem.

Item quid in Papa; ibidem.

Ad reſignandum cum iuramento de non reuocando, an reuocari poſſit. Ioan. de Selua de benefi. quæſtione 27. Par. 3. nume. 2. fol. 86. Tomo 15. Par. 1.

Ad vendendum, an poſſit fidem habere de pretio. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. verſicu. de Throno. numero 61. folio 146. T. 13. Par. ſecunda.

Cẽſetur in dubio in cauſa magis ardua, & graui. Sebaſt. Vant. de nullita. verſi. poſtquam. num. 97. fol. 402. Tomo 4.

Cõtra omnem perſonam non poterit agere cõtra vniuerſitatem, niſi ſit procurator rei ad defendendum. Anto. de Pret. de iuriſdict. epiſcop. defenſ. cap. 3. num. 32. fol. 364. To. 13. Pat. ſecunda.

Cum iuramẽto de non reuocando, & an quando reuocari poſſit. Angel. de Gambell. de teſtamen. gloſ. 104. numero 3. fol. 78. Tomo 8. Par. 1.

In certa cauſa cõtra Sempronium cũ clauſula, & ad omnes alias eius cauſas, intelligitur reſpectu eiuſdẽ Sempronij. Sebaſt. Vant. de nullita. verſi. poſtquam. num. 101. fol. 402. Tomo 4.

In ſui cõſtitutione nominari debet proprio nomine. Ioã. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. ver. iſtud eſt. nume. 1. fol. 366. T. 3. Par. 1.

Simpliciter ad omnes cauſas, intelligitur datus ad præſentes, nõ ad futuras, de quo vide, quia articulus eſt dubius. Sebaſt. Vant. de nlullita. verſi poſtquam. num. 98. fol. 402. Tomo 4.

Contra quem non eſt appoſita exceptio mandati, ante litem conteſtatam, cogitur iudicis officio poſt litem conteſtatam non vi exceptionis producere mandatum. Io. Bertachi. de epiſc. 5. Par. 4. lib. nu. 5. f. 347. T. 13. P. 2.

Creditoris an, & quando interrumpere præſcriptionem. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 21. nu. 99. f. 196. T. 17.

Quomodo Areſtum impetret. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. c. 3. nu. 4. f. 156. T. 3. P. 2.

Creditum ſui domini compenſat. Sebaſt. Medic. de compenſatio. q. 13. nu. 4. f. 269. T. 6. P. 2.

Cuius ætatis ſit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſt. 73. nume. 8. fol. 62. Tom. 16.

Cum cautione de rato dimittitur, vbi eſt dubium de mandato. And. Barbat. de Card. leg. de lat. 1. quæſt. baſilic. nu. 11. fol. 133. Tom. 13. Par. 2.

Cum libera an poſſit facere pacem. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 37. nu. 6. f. 445. T. 11. P. 1.

De iure communi an poſſit liberare nullo dato vel retento? Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura. capitu. 50. nume. 12. fol. 95. Tom. 6. Par. ſecunda.

Et quod poſſit facere omnia illa, quæ dominus præſens facere poſſet, quod donare de iure regio, licèt de iure communi eſſet ſecus: & quomodo hoc de iure regio intelligatur. Io. Gute. Plac. Hiſp. declarat. c. 50. nu. 11. f. 95. T. 6. P. 2.

Cum mandato generali, nunquid abſentiæ cauſas proponere poſſit. Ant. de Canar. de excuſat. 2. partic. nu. 23. f. 310. T. 11. P. 1.

Cum poteſtate appellandi non poterit appellare in cauſa exequuti ua. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſicu. poſtquam. numero 95. folio 402. Tom. 4.

Subſtituendi, ſi recipiat, & expreſsè, vel tacitè acceptet mandatũ, ſubſtituere an poſſit. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſicu. poſtquam. nu. 103. fol. 402. T. 4.

Subſtituendi ſimpliciter alium habilem, & acceptabilem ſubſtituendo non remanet amplius procurator. idem ibidem. nu. 104.

Cur non obſtante periurio reuocari poſſit. Ant. Maſ. Galles. ad formam Camer. obligatio. q. ad ſextam particulam. &c. nu. 4. fol. 357. Tom. 6. Par. 2.

Dari poteſt ad certam cauſam ſub certa conditione. Sebaſt. Vant. de nullitat. ver. poſtquam. nu. 100. f. 402. T. 4.

Item ex die idem ibidem.

Item vſque ad diem. ibidem.

Deus abſque poteſtate ſubſtituendi ante litem conteſtatam, nihil agit. Sebaſt. Vant. de nullitat. ver. poſtquam. nu. 131. f. 403. T. 4.

Abſque poteſtate ſubſtituendi, etiam quòd conſtituens in mandato promittat conſtitutos, & ſubſtituẽdos indemnes releuare, ex hoc tamen ſubſtituere non poterit. Sebaſt. Vant. de nullitat. ver. poſtquam. nu. 111. f. 403. T. 4.

Ad appellandum, an, & quando poſſit ſecundo appellare. Ioann. le Cirier. de primoge. articu. 2. nume. 23. folio 48. Tom. decimo, Par. prima.

Ad eligendum poſtulare poteſt. Batho. Bellen. de Charitat. ſubſid. q. 86. nu. 5. f. 162. T. 15. P. 2.

Ad eligendum vtrum valeat poſtulare, vel alium ſubſtituere, ſi fuerit impeditus. Guliel. Mandagot. de electio. noui prælat. c. 15. per tot. f. 412. T. 15. P. 1.

Ad proſequendum appellationem poteſt impetrare literas. Bartho. Bellen. de Charitat. ſubſid. quæſtio. 86. nume. 6. folio 162. Tom. 15. Par. 2.

De alterius credito non compenſat, niſi domini. Sebaſt. Medic. de compenſatio. q. 13. nu. 2. f. 269. T. 6 P. 2.

De iure ciuili, de calumnia non iurat. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 332. f. 208. T. 1.

Et quid de iure canonico? idem ibidem.

Poteſt eſſe infamis. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. num. 25. fol. 200. Tom. 1.

Secus de iure canonico. ibidem.

De nullitate poteſt dicere abſque ſpeciali ſuper hoc iniunctione. Ioan. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſic. iſtud. nu. 1. fol. 372. Tom. 3. Par. 1.

De reuocatione incertus, vtrum matrimonium contrahere valeat. Ioann. Brunel. de ſponſal. & matri. conclus. 3. nume. 3. fol. vndecimo, Tom. 9.

Debet attendere verba apoſtolorum. Ioan. de Gras. de ſubſtantial. procurat. nu. 2. f. 373. T. 3. P. 1.

Debet conſtitui. Ant. Maſ. Galles. ad formam camer. obligat. verſi. ſequitur. nu. 4. f. 356. T. 6. P. 2.

Impetrare apoſtolos ſecundum tempus a iure præfixum. Ioann. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. ad iſtud. nume. 1. folio 373. Tom. 3. Par. 1.

Poſſe præiudicium facere domino. Ioan. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. hæc clauſula la prima. nume. primo, fol. 373. Tom. 3. Par. 1.

Deſes grauiſſimis eſt mulctandus pœnis. M. M. Rauaud. in ſpec. iudic. nu. 41. f. 86. T. 3. P. 1.

Dicitur tripliciter. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſt. 14. nu. 174. fol. 324. Tom. 15. Par. 2.

Diuus ab epiſcopo an coram ipſo petere poſſit reuocationem ſuæ alienationis. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. verſicu. & re. nu. 21. fol. 510. Tom. 15. P. 2.

Domino acquirere an poſſit. Ant. Nicel. de gloſ. contrar. verſi. concordare. nu. 175. f. 200. T. 18.

Actiones acquirere poteſt. Ioan. Cop. de fruct. cap. 1. tit. 5. num. 4. fol. 253. Tom. 17.

Dominus litis effectus ad ſententiam citari debet, non autem principalis de iure ciuili, de iure autẽ canonico vterq; citari poteſt. Sebaſt. Vant. de nullitat, verſi, viſo. nu, 85. f. 410. T. 4.

Litis

Litis efficitur per litis conteſtationem. Io. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſta clauſula, la prima. nume. 2. fol. 369. Tom. 3. Par. prima.
Ea agere poteſt, quæ mandati ſunt præparatoria, etiam ſi in mandato non ſint expreſſa. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. ver. de trho no. nu. 60. f. 146. T. 13. P. 2.
Efficitur dominus litis. Alberic. de Malet. de teſti. Par. 1. nu. 20. fol. 162. T. 4. item & inſtantię. idem ibidem.
Dominus litis in cauſa ſummaria, ſeu aliàs, vbi lis non conteſtatur, poſtquam cęperit tractare merita cauſæ. Sebaſt. Vant. de nullitat verſi. poſtquam. nu. 110. f. 403. T. 4.
Eſſe non poteſt infamis in curia principis. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & cano. nu. 26. f. 200. T. 1.
Eſſe non poteſt monachus. Io. de Graſ. de ſubſtantial. p. ocurat. ver. iſtud eſt. nu. 7. f. 369. T. 3. P. 1.
Et actor in quibus differant. Nepos. a Montalb. de exceptio. art. 8. nu. 3. fol. 110. T. 3. P. 2.
Et dominus ſi eadem die acceptant, præſumitur procuratorem prius acceptaſſe. Io. de Selua de benefi. quæſt. 15. num. 16. fol. 79. Tom. 15. Par. 1.
Et principalis citari debent ad videndum publicare proceſſum, & in cauſa concluſum eſſe. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. verſic. in iudicio. nu. 26. f. 41. T. 3. P. 1.
Et quecumq; alia perſona poſitad ad ebitum recipiendũ, an & in quibus caſibus poſſit terminum ſolutionis prorogare. Guter. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 50. nu. 15. f. 95. T. 6. P. 2.
Etiam aſſertus inhibet notario extrahenti proceſſum parte non citata. Robert. Lancellot. de attenta. ampliat. 5. nume. ſecundo, fol. 409. Tom. 5.
Etiam habens mandatum ſpeciale poſitionibus non reſpondet. Ioann. de Graſ. de reſcript. apoſt. verſicu. Pius. nume. 83. fol. 34. Tom. 3. Par. 2.
Mandatum generale cum libera non poteſt donatione facere. Lanfran. ab Ariad. de confeſſio. verſicu. confeſſio. nume. 38. fol. 49. Tom. 4.
Etiam liber domino ſuo præiudicare nequit, vbi enormis lęſio ex actis reſultat. Ioann. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integ. cap. 380. nu. 1. fol. 203. Tom. 5.
Ex domini mandato, ſi iurat ſtatuta ſeruare, nunquid dominus abſens ſuperueniens a nouo iuramento excuſatur. Io. de Graſ. de reſcript. apoſt. ver. Pius. nu. 84. f. 34. T. 3. P. 2.
Ex tribus cognoſcitur. Gondiſal. Villadie. de legat. 3. Par. quæſt. 1. nu. 21. fol. 281. T. 13. P. 2.
Excluditur ſi reo de ſatiſdatione contento de rato cauere nolit, niſi mandatum probet. Bagarot. de exceptio. dilator. verſi. precibus. nu. 82. fol. 130. T. 3. P. 2.
Excommunicatus, ſi tempore conſtitutionis habet mandatum ad ſubſtituendum nunquid ſubſtituere poterit. Io. de Ligna. de cen ſur. eccleſiaſt. §. 14. nu. 27. f. 318. T. 14.
Excuſatur fortuito caſu. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 12. nu. 12. fol. 225. Tom. 7.
Facere poteſt ea, quæ ſunt vicina mandato, licèt in ipſo non contineantur. Barthol. Bellen. de charitat. ſubſi. q, 85. nume. 4. fol. 172. Tom. 15. Par. 2.
Poteſt ſolita fieri per principalem. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. q. 61. nu. 5. f. 98. T. 5.
Falſum confitens, non excuſatur, quòd tanquam alius dixerit. Matthe. de Afflict. de iure prothomiſ. §. 2 nu. decimoquarto, fol. 8. Tom. decimoſeptimo,
Falſus, qui edit, non poteſt dicere ſe non eſſe procuratorem, quando proſpere ceſſit domino. Io. Bertachi. de epiſc. 4. Par. nu. 129. fol. 343. Tom. 13. Par. 2.
Qui ſententiam contra ſe obtinuit hæres factus ab eo, cuius nomine egerat, non poteſt ſententiam dicere nullam ex defectu mandati. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſi. de nullitate. num. 32. fol. 376 Tom. 4.
Tanquam falſarius puniri poteſt. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſicu. poſtquàm nu. 68. f 401. T. 4.
Tenetur ad refectionem damnorum. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſi. poſtquam. nu. 67. f. 401. T. 4.
Item ad refectionem expenſarum. ibidem.
Item ad reſectionem intereſſe vexati ibidem.
Vel non habens mandatum ſpeciale poteſt appellare. Ioann. de Gras. de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſtud eſt. nume. 3. fol. 373. Tom. 3. Par. 1.
Fines mandati non excedit, ſi circa connexa ſe impedit. Bon. de Curti. de nobilit. 2. Par. numero 37. folio ſecundo, vult dicere. 5. Tom. decimoſexto.
Fiſcales pecunias non mutuat. Franc. Luca. de priuil. fiſci. 1. Par. princ. nu. 108. fol. 9. T. 12.
Fiſcalis epiſcopi non debet citare, vel aliàs moleſtare clericos ſine informationibus legitimis. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſic. ſenſus. nu. 1. f. 172. T. 11. P. 1.
Poteſt quietare de non receptis. Bartho. Bellen. de Charitat. ſubſid. q. 104. nu. 2. f. 165. T. 15. P. 2.
Fiſci, & Cęſaris, an ſit vnũ, & idem. Io. Pyrrh. de magiſtr. Roma. 2. Par. nu. 7. fol. 203. T. 16. Et Guil. le Rouil. de iuſti. & iniuſti. cap. 6. nu. 3. fol. 379. Tom. 1.
Habet liberum. Mart. Laud. de fiſ. quæſtio. 16. numero ſecundo, fol. 2. Tom. 12.
Iubet ſeruo hæreditatem adire. Fran. Luca. de priuil. fiſci. nu. 93. Par. 1. princ. f. 8. T. 12.
Vtitur iuriſdictione, & officio iudicandi. Barthol. Bellen. de charitat. ſubſid. q. 94. nu. 3. f. 164. T. 15. P. 2.
Vtrum militet. Pet. Belli. de re milit. titul. 23. numero 2. folio 341. Tom. decimoſexto.
Fit dominus inſtantię directò, tamen dominus vtiliter poteſt vti iure inſtantiæ, ſine ceſſione, & ſufficit procuratorem domino non contradicere. Alberic. de Malet. Papien. de teſti. cap. 7 nume. 15. fol. 174. Tom. 4.
Fruſtra intetuenit ad grauiora abſentium crimina defendenda. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 52. numero 1. folio 191. Tomo 11. Par. ſecunda
Interuenit ad perſequendum crimen publicum. Anto. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. verſi. materia. numero 76. folio 204. Tomo 11. Par. prima.

Procurator generalis, ac habens mandatum liberamque qualiter conſideretur.

* PROCVRATOR generalis agens in cauſa requirente ſpeciale mãdatum, dicitur falſus procurator. Sebaſt. Vant. de nullita. verſicu. poſtquam. num. 91. fol. 402. Tom. 4.
An poſſit petere inſtrumentum guarentigiæ exequutionem mandari. Guido. de Suz. de inſtrum. garent. numero 6. folio 338. T. 6. Par. ſecunda.
Attentat, quando dominus ratificat actum attentatum. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 1. num. 47. folio 291. Tom. 5.
Cum clauſula ad omnia quæcumque etiam requirentia ſpeciale mandatum, poteſt ea facere, per quæ dominus in pœnam incidat. Robert. Lancellot. de attentat. ca p. 1. numero 37. folio 290. Tomo 5.
Cum libera duobus modis, quis eſſe poteſt. Ioan. Bapt. Caccialu. de tranſactio. euidential. 7. numero 13. folio 31. Tomo ſexto. Par. 1.
Cum libera ſufficit ad reſignandum. Egid. de Bellaber. de permu. benef. Par. 8. q. 2 num. 6. fol. 204. Tom. 15. Par. 1.
Etiã cum libera ad lites, non poteſt exigere, nec interpellare, proteſtari, aut denunciare, niſi de exigendo habeat mandatum. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura. capitu. 50. num. 18. folio. 95. Tomo 6. Par. ſecunda.
Non attentat culpa domini interueniente, ſi culpa ſit leuis, ſecus ſi lata. Robert. Lancellot. de attentat. cap. 1. numero 23. folio 290. Tomo 5.
Non attentat etiam ſi aliqua culpa poſſet domino aſcribi in geſtis per ipſum. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 1. nume. 16. fol. 290. Tomo. 5.
Contrarium ſentit. idem ibidem. num. 18. & 19.
Defenditur tamen prima ſententia. idem ibidem. num. 25.
Non ſpecialis poteſt habere fidem de pretio. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. cap. 18. numero ſexto. folio 398. Tomo 15. Par. ſecunda.
Poteſt donare ob remunerationem, & minor, & decuriones, & aliæ ſimiles perſonæ. Melch. Palaez. in tract. maiorat. limitatio. 3. num. 2. fol. 461. Tom. 10. Par. ſecunda.
Poteſt immutare prouiſa ſpecialiter per dominum ex cauſa. Gondis. Villadie. de legat. quæſtione 14. num. 23. folio 272. Tomo 13. Par. ſecunda.
Sanctæ inquiſitionis Hiſpaniæ in Romana curia quis ſit eligendus. Iacob. Simanc. de Cathol. inſtitut. titu. 52. de procuratoribus. num. 6 fol. 191. Tom. 11. Par. 1.
Sicut non poteſt donare, ita non poteſt compromittere. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 12. numero tertio. folio 334. Tomo 4.
Sine ſpeciali mandato an poſſit de calumnia iurare. Franc. Curt. de iureiuran. propter calum. §. ſin autem. num. 5. folio 133. T. 3. Par. ſecunda.
Vel coniuncta perſona acceptare non poſſunt, niſi ſpeciale mandatum habeant. Ioan. Stafil. de grat. expectat. &c. eerſicu. ſucceſſiuè. num. 29. fol. 282. Tom. 15. Par. 1.
Generaliter conſtitutus in minore, vel muliere cum debitis ſolem. nitatibus, an poſſint omnes contractus abſque alia ſolemnitate celebrare. Octa. Simoncel. de decret. inſpectio. 4. nume. 52. folio 307. Tomo 6. Par. ſecunda.
Habens duo mandata, ſcilicet generale, & ſpeciale, qualitet ea producere debeat. Ioan. Bertachi. de epiſc. lib. 4. 5. Par. nume. 4. folio 347. Tom. 13 Par. ſecunda.
Generale mandatum quando poſſit compromittere. Ioã. Bapt. de arbitr. cap. 19. num. 3. fol. 236. Tom. 3. Par. 1.
Generale mandatum, præſumitur ſimpliciter contrahendo, potius proprio, quam procuratorio nomine contrahere. And. Alcia. de præſumptio. præſumptio. 24. num. 9. fol. 326. Tom. 4.
Limita, & declara vt num. 10. ibidem.
Liberam tranſigendi facultatem licèt de debito liquido tranſigere nequeat. id tamen non procedit in tranſactione tacita, quæ prouenit ex negligentia. Octa. Simoncell. de decret. inſpectio. 10. num. 73. fol. 323. Tom. 6. Par. 2.
Liberam bonorum adminiſtrationem, feudum confirmare poteſt. non etiam nouũ conferre. Franc. Soſbe. ad vſus feudo. 6. Par. num. 28. fol. 129. Tom. 10. Par. 2.
Mandatum ad acceptandum, vel impetrandum beneficia poterit accceptare etiam beneficia curata. Ioã. Stafil. de grat. expectat. &c. verſic. debet. numero 5. folio 278. Tom. 15. Par. 1.
Mandatum ad producendum teſtes, vel articulos, & non ad totã cauſam non dicitur producere articulos, & teſtes, ſed ipſe dominus. Alberi. de Malet. Papien. de teſti. cap. 7. numero 19 fol. 174. Tomo 4.
Mandalum inualidum quantumcumque cum eo proceſſum fuerit, non cenſetur legitimatus quominus poſſit dici de nullitate

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

processus.Sebast.Vant.de nullitat.versicu.postquam.nume.122. fol.403.Tom.4.

Mandatum speciale ad iurandum de calumnia quomodo iuret. Fran.Curt.de iureiuran.propter calum.§.quod obseruari. nu.2. fol.132.Tom.3.Par.2.

Mandatum speciale potest nouum feudum dare. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo.6.Par.nume.27.f.129.T.10.P.2.

Mandatum speciale potest omnia.Pet.Antibo.de muner.§.4.nu. 148.fol.47.Tom.12.

Procurator miscellanee consideratus quid operetur.

*PROCVRATOR hæredum mentionem faciens se nomine suo obligare præsumitur.Albert.Brun.Asten.de interit.& perempt. concluf.11.nu.72.f.383.T.17.

Idem potest interuenire pro ambobus permutantibus.Pet. And. Gamb.de permutatio.benef.versicul. licet. nume. 142. fol.219. Tom.15.Par.1.

Idoneus quis dicatur.Io.de Graf.de rescript.Apost.versic.Pius.nu. 82.fol.34.T.3.P.2.

In capitalibus ad allegandam iniustitiam, quæ seorsum a delicto principali ventilatur,an admittendus.Fran.Curt. Papien. de testi.concluf.29.nu.62.f.128.T.4.

In causa electionis, siue appellationis debet causas clarè in suo cõstitutionis instrumento habere,& speciale mandatum ad iurandum in animas opponentium,siue constituentium. Guliel.Mandagot.de electio.noui præla.capitu. 38. fol. 440. Tom.decimoquinto,Par.1.

In causa, an audiendus, nisi principalis iurauerit de calu. Franc. Curt.de iureiuran.propter calu.§.sin autem. numero 1. fol. 133. Tom.3.Par.2.

Quando præstare debeat duplex calumniæ iuramentum. Franc. Curt.de iureiuran.propter calu.§.sin autem.nume. 3. folio 133. Tom.3.Par.2.

In criminalibus non datur. Sebast.Medic.de compensatio. quæst. 13.nu.6.fol.269.T.6.P. 2.

In dubio an videatur agere procuratorio nomine. Io. Campeg. de dote.q.142.nu.2.f.317.T.9.

In iudicijs non remanet obligatus.Nic.Moron.de fide treug. & pac.q.133.nu.14.f.44.T.11.P.1.

In persona sua concipit verba, nuncius verò in persona domini. Benue.Strac.de proxe.versicul.legitur.nume.2.fol. 343.Tom.6. Par. prima.

In qua causa iurare debeat de calumnia non expectato domino. Franc.Curt.de iureiuran.propter calu.§.sin autem. num. 13.fol. 133.Tom.3.Par.2.

In quibus constitui non potest.Restaur.Castal.de Imperat. quæst. 48.nu.3.fol.48.T.16.Et Tancred.de ord.iudic.ver.quoniam, per tot.fol.47.Tom.3 Par.1.

In quibus casibus mandatũ speciale debeat habere. Nepos.a Montealb.de exceptio.art.8.nu.8.f.110.T.3.P.2.

In rem suam,domino æquiparatur.Io.de Graf.de substantial.procurat.ver.hæc clausula.nu.1.f.373.T.3.P.1.

Dominus est litis,& instantiæ lite contestata, & dominus causæ ante litem contestatam.Io de Graf. de substantial.procurat.ver. hæc clausula.nu.2.f.373.T.3.P.1.

Non reuocatur.Io.Coraf.de benefi.cap.6.nume.9.fol.289.Tom. 15.Par.2.

Potest compensare. Iac. Venent. de annua præstatio. quæstio.11. nu.6.fol.262.Tom.6.P.2.

Quando substituat.Nic.Moron.de fide treug & pac.q.70. nu.11. fol.429.Tom.11.P.1.

In Romana curia ad expensas tenetur, & mandatum speciale in 48.casibus necessarium.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.133. nu.16 fol.444.T.11.P.1.

Incertus constitui non potest.Io de Graf. de substantial. procurat. ver.istud ideo.nu.vnico.f.369 T.3 P.1.

Indebitè an repetat per eum solutum si dominus quod solutum fuit ratum non habuit.Ant.Nicel.de glos.contrar.ver.concordare.nu.188.fol.201.T.18.

Infamis esse non potest.Ioan.Monach.de defensor.iur.versicu. superius.nu.6.f.124.T.3.P.2.

Ingratus esse prohibetur.Io.Monach.de defensor. iur. versi.superius.nu.7.f.124.T.3.P.2.

Interueniens in causa capitali si non opponatur non facit processum nullum.Sebast.Vant.de nullitat.versi.postquam.num.177. fol.406.Tom.4.

Interuenire non potest, vbi pœna ipso iure imponitur. Ant. Rub. Alex.de potest.proc.&c.ver.materia.nu.111.f.205.T.11.P.1.

Potest in actione furti ciuiliter mota. Ant Rub. Alex. de potest. proc.&c. ver.materia.n.365.f.213.T.11 P.1.

Potest in causa criminali ciuiliter attentata. Quintil. Mandos.de monitor.q.4.nu.2.f.60.T.2.P.2.

Potest in causa criminis,ex quo pœna maior relegatione venit imponenda. Ant.Rub.Alex.de potest.proc. &c. versic.materia.nu. 243.fol.209.T.11.P.1.

Potest in causa famæ.Ant.Rub.Alex.de potest. proc. &c.versicu. materia.nu.38.f.203.T.11.P.1.

Is dicitur qui in causis mandato domini procurat Ioan.de Graf.de substantial.procurat.ver.procurator.nu.1.f.368.T.3.P.1.

Iusta causa interueniente mutat ea,quæ à domino sunt specialiter prouisa.Boni.de Curti.de nobilita.3.P.nu.71.f.6.T.16.

Laicus an possit constitui ad acceptandum beneficium.Io. de Selua de benefi.q.55.nu.6.f.96.T.15.P.1.

Esse debet.Ioan.de Graff.de substantial.procurat.versic. istud est nu.6.fol.369.Tom.3.Par.1.

Insinuare an possit.Pet.Rebuff.del nominatio. q.14.princip.nu. 161.fol.324.Tom.15.Par.secunda.

Potest constitui ad acceptandum beneficium certum,vel incertũ. Petr.Rebuff.de nominatio quæst.14.princip.numero 162.folio 324.Tom.15.Par.secunda.

Licèt in aliquo actu non posset interuenire, tamen si interuenerit, & pars non opposuit,quod actus erit validus.Ioa.Crot.de testi. versi.aggrediot.num.48.fol.218.Tom.4.

Teneatur appellare,non tamen prosequi.Ioan.de Ligna. de censu.ecclesia.§.4.num.28.fol.318.Tom.14.

Litis an possit eligi in arbitrium conuentionalem.Ioan. Bapt. de arb.cap.16.num.2.fol.245.Tom.3.Par.1.

Et instantiæ absque speciali mandato si oportuerit, tenetur appellare.Ioan.de Graff.de substantial.procurat.versi.istud.nume. 1.col.4.fol.172.Tom.3.Par.1.

Minoris an lata sententia sine alio mandato restitutionem petere possit, plenè tractat Panormi.in c.suscitata.de in integrũ restitu.Ioan.Maurit. Bolla.de testitu.in integrum.cap.26. uume.1. fol.121.Tom.5.

Nisi dominus iurauerit de calumnia, non potest constitui. Ioan. Mona.de deffensor.iur.nu.1.fol.124.Tom.3.Par.secuda.

Nisi in rem suam sit constitutus, de calumnia iurare non potest. Iacob.Gentil. Perus. de ordin.iudic.nume.16.folio 43.Tomo 3. Par.prima.

Nolle intelligitur cum expressè velle non inuenitur. Odofred. de curat.bonis dan.cap.6.num.53.fol.235.Tom.17.

Nomine domini potest iudiciũ mouere.Virgin.de Boccat.de cing. I.C.Romani.cap.20.num.16.fol.322.Tom.3.Par.secunda.

Non admittitur,ad opponendum,quod interfectus erat bannitus. Anto.Rub.Alex.de potesta.proc.&c.versic.materia. nume.354. fol.213.Tom.11.Par.1.

Ante iuramentum calumniæ constitutus. Nepos.a Montalb.de exceptio artic.8.num.33.fol.111.Tom.3.Par.secunda.

In causa populari.Nepos.a Montalb.de exceptio. articu.8.num. 34.fol.111.Tom.3.Par.secunda.

In criminalibus grauibus,licèt bene in leuibus. Ioan.de Graff.de substantial. procurat. ver.istud.num.2.fol.373.Tom.3.Par.2.

Non creatur in his, quæ administrationem patrimonij non respiciunt.Restaur.Castal.de Imperat. quæstione 48.nume.2.fol.48. Tomo.16.

Non debet accusare absque speciali iniunctione.Ioan.de Graff.de substantialib.procurat.versi.istud.num.1.fol.373.Tom.3.Par.1.

Interuenire in causa criminali,neque ad agendum, neque ad defendẽdum &c.Bern.commen. in Lucer.inq.hæret.præuita. nu. 1.col.3. in princip.fol.344.Tom.11.Par.secunda.

Ponere sine speciali mandato.Ioan.de Graff.de substantial. procurat.ver.istud num.1.fol.371.Tom.3.Par.1.

Respondere positionibus sine speciali mandato. idem ibidem. num.eodem.

Sportulas soluere, vel promittere sine speciali mandato.Ioan.de Graff.de substantialib.procurat.versi.hæc clausula.nume.1.fol. 372.Tom.3.Par.1.

Non dominus est ante litem contestatam.Incert. Auct. de cessio. num.8.fol.77.Tom.3.Par.secunda.

Non expresso quo nomine agat, censetur agere procuratorio nomine.Sebast.Medic.de nouatio. par.2.num.16.fol.391.Tom.6. Par secunda.

Non inducit testes, stante statuto, quòd non possint induci nisi a principali.Nell.a S.Gemi.de testi.versi.quia.numero 50.fol.81. Tom.4.

Non iurat de calumnia. Alberi. de Malet.Papien.de testi. cap.4. nom.11.fol.167.Tom.4.

Non magis obligare potest, quàm principalis. Damhou. de pupillar.patroc.cap.2.nnm.36.fol.384.Tom.8.Par.secunda.

Procurator quid non possit, & ad quæ non teneatur.

*PROCVRATOR non potest agere sine mandato. etiam si de rato satisdare voluerit.Bagarot.de exceptio. dilator. versic.precibus. num.80.fol.130.Tom.3.Par.secunda.

Audire sentẽtiam diffinitiuã,nisi ad hoc fuerit institutus. Nepos. a Montal.de exceptio.ar.8.nume.9.fol.110.Tom.3.Par.2.

Compromittere absque mandato speciali. Ioan.de Graff.de substantial.procurat.versi.istud etiam.numero 1.fol.370.Tomo 3. Par 1.

Constitui in actu electionis. Card. Iacobat.de concil.li.2.articu. 4.num.36.fol.217.Tom.13.Par.1.

Esse existens in magistratu. Nepos.a Montal.de exceptio. articu. 8.num.40.fol.111.Tom.4.Par.secunda.

Esse in astu electionis.Card. Iacobat.de concil.lib.2.arti.4.num. 36.fol.217.Tom.3.Par.1.

Esse infamatas de crimine. Nepos a Montal.de exceptio.arti.8. num.17.fol.111.Tom.eodem.

Esse laicus ad eligendum.Ioan.de Selua.de benefi.q.7.nu.4.folio 26.Tom.15. Par.1.

Esse Monachus in causis.Ioan de Graff.de substantial. procurat. versi istud.num.9.fol.369.Tom.3.Par.1.

Esse testis in causa,in qua procurator fit. Nepos. a Montalb. de testi.versi.sequitur.num.145.fol.60.Tom.4.

Facere alium procuratorem ante litis contestationem. Iacob.de Are.de cessio. actio.versicu.quoniam.numero 35.fol.75.Tom. 3.Par.secunda.

Source : BIU Cujas

Interuenire in criminalibus, niſi ad allegandum cauſas abſentiæ. Iul.Feret.de duel.nu.21.f.310.T.12.
Interuenire ad proſequendum crimen priuatum, pro quo venit imponenda pœna corporis afflictiua.Ant. Rub. Alex. de poteſt. proc.&c.verſicu.materia.nume.162.folio 207. Tom. vndecimo, Par.prima.
Interuenire vbi pœna ipſo iure imponitur. idem ibidem. nume. 112.fol.205.
Liberare debitorem ſine mandato ſpeciali.Nepos. a Monteal.de exceptio.art.8.nu.10.f.110.T.3.P.2.
Literas Papales impetrare ſine mandato ſpeciali. idem ibidem. nu.11.fol.eodem.
Nec debet excedere fines mandati. Chriſtoph. Roffi. de benefi. cap.14.nu.17.f.271.T.15.P.2.
Paciſci abſque mandato ſpeciali. Io. de Graſ.de ſubſtantial. procurat.ver.iſtud eſt.col.4.nu.2.f.369.T.3.P.1.
Pignorare abſque ſpecialiſſimo mandato.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.ver.iſtud etiam.nu.1.f.370.T.3.P.1.
Procuratores ſubſtituere ante litem conteſtatam ſine ſpeciali cōceſſione.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.verſic.iſta.eſt.col.4. nu.vnico.f.373.T.3.P.1.
Querelare pro domino abſque mandato ſpeciali. idem ibidem. ver.iſtud.nu.1.f.373.
Quicquam facere ſecundum Doctores,ſecus ex ſtylo palatij, ſcilicet antequam recipiat mandatum ſuæ poteſtatis.Sebaſt.Vant. de nullitat.verſi.poſtquam.nu.115.f.403.T.4.
Recipere ſolutionem debiti,niſi ad hoc habeat mandatum.Ioan. Monach.de deffenſor.iur.verſicu.ſuperius.numero 2. folio 124. Tom.3.Par.2.
Reuocare ſubſtitutos abſque mandato ſpeciali.Ioann.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.verſicu.iſta clauſula.nume.vnico. fol. 373. Tom.3.Par.1.
Vendere abſque ſpecialiſſimo mandato. Io. de Graſ. de ſubſtantial.procurat.nu.1.col.1.f.370.T.3.P.1.
Non tenetur, impetrare beneficium reſtitutionis abſque ſpeciali mandato.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat. verſi.iſtud benē. nu.1.col.1.f.373.T.3.P.1.
Impetrare literas abſolutorias a ſententijs cenſuræ abſque mandato ſpecialiſſimo.idem ibidem.nu.1.col.2.f.373.
Inquiri facere ſine ſpeciali iniunctione. Ioan.de Graſ.de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſtud etiam. colum.3.numero 1.fol.373. Tom.eod.Par.ead.
Nomine alieno, ſi conſtat de mādato.Nic.Moron.de fide treug. & pac.q.133.nu.12.f.444.T.11.P.1.
Proſequi appellationem in quocumque loco,niſi cautum ſit. Io. de Graſ.de ſubſtantial.procurat. verſicu.iſtud eſt.nume.1.col.1. fol.373.Tom.3.Par.1.
Proſequi appellationem ſine mandato ſpeciali. idem ibidem. verſi.iſtud eſt.il primo.col.1.nu.1.
Defendere eos,qui ſunt in vinculis.Iacob. Simanc.de cathol.inſtut.ti.52.num.2.fol.191.Tom.11.Par.2.
Dicere de nullitate abſque ſpeciali ſuper hoc iniunctione. Ioā.de Gaſſ.de ſubſtantial.procurat.verſ.iſtud etiam.num.1.col.4.fol. 372.Tom.3.Par.2.
Eſſe etiam infamia notatus.Ioan.de Graſſ.de ſubſtantial.procur. ver.inſtrumentorum.num.2.fol.369.Tom.3.Par.1.
Eſſe filiusfamilias.idem ibidem.verſ iſtud eſt.nu.9.fol.369.
Eſſe laycus in cauſis ſpiritualibus.Ioan.de Selua de benefi.quæſt. 7 num.13.fol.26.Tom.15.Par.1.
Eſſe laycus in poſſeſſione bñficij apprehendenda. Ioan.de Selua de benefi.q.7.Par.1.nu.11.fol.26.Tom.15.Par.1.
Eſſe laycus,ſed non Oeconomus. Nepoſ.a Mōtealb.de exceptio. artic.8.nu.5.fol.510.Tom.3.Par.ſecunda.
Ex cauſa reuocare mandatum domini. And.Barb.de Card.leg.de lat.5.q.baſilic.nu.12.fol.141.Tom.13.Par.ſecunda.
Interuenire in actione furti ciuiliter mota.Ant.Rub.Alex.de poteſt.proc.&c.verſ.materia.num.365.fol.213.Tom.11.Par.1.
Interuenire in cauſa criminis,ex quo pœna maior relegatione venit imponenda.Ant.Rub.Alex.de poteſt.proc.&c.ver.materia. nu.243.fol.209.Tom.11.Par.1.
Interuenire in cauſa famę. Idem ibidem.nu.38.fol.203.Tom.11. Par.prima.
Mouere iudicium nomine domini, quando turbatur dominus. Virgini.de Boccar. de cingulo.I. C. Romani.cap.20.nume.16. fol.323.Tom.3.Par.ſecunda
Præiudicare domino non appellando.Robert.Lancellot. de attēta.limitatio.20.num.84.ſol.379.Tom.5.
Præterquam in cauſis arduis, putà matrimonialibus.idem ibidem.numero 92.
Præſtare fideiuſſorem de euictione, licèt in mandato non contineatur.Gaſp.Caball.de euictio.§.3.nu.140.fol.89.Tom.6.P.1.
Probare mandatum per teſtes.Iacob.Gentil. Peruſ.de ord.iudic. verſ.in iudicio.num.4.fol.41.Tom.3.Par.1.
Quis conſtitui ad permutandum ab vtraque parte. Chriſtoph. Roffi.de benefi.cap.34.nu.2.fol.284.Tom.15.Par.ſecunda.
Repelli nollens cauere de rato.Nepot.de Montealb.de exceptio. artic.8.num.23.fol.111.Tom.3.Par.2.
Repelli conſtitutus ab excommunicato. Ioan. Monach. de diffenſor.iur.verſ.ſuperius.nu.1.fol.124.Tom.3.Par. ſecunda.
Reuocare mandatum domini ex cauſa.And.Barba.de Card.leg. de lat.5.q.baſilic.num.12.fol.141.Tom.13.Par.ſecunda.
Sine mandato ſpeciali,neque tranſigere, neque componere. Nepoſ.a Montealb.de exceptio. articu.8. num.7. folio 110.Tom.3. Par.ſecunda.

Procurator miſcellaneè conſideratus quid operetur.

*PROCVRATOR præſens faciendo non dicitur conſentire. Fran. Sosbec.ad vſus feud.Par.13.num.134.fol.157. Tom.10.Par.2.
Præſumitur reſtitutionem,aut principaliter,aut incidenter implorare,ſi de eius proprio intereſſe non diſceptetur. Ioan. Maurit. Bolla.de reſtitu.in integ.cap.220.nu.2.fol.180.Tom.5.
Primus cenſetur reuocatus inter duos procuratores, facta creatione ſecundi.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitu.in integ.cap.72. nume. vnico.folio 181.Tom.5.
Cenſetur reuocatus ex tacita mente conſtituētis per cōſtitutionē ſecundi ſine clauſula citra reuocationem.Robert. Lancellot.de attenta.cap.22.num.12.fol.422.Tom.5.
Niſi ex præſumptionibus conſtet de mente nolentis reuocare. idem ibidem.num.13.
Per conſtitutionem ſecūdi cenſetur reuocatus. Chriſtoph.Roffi. de benefi.cap.24.nu.15.fol.277.Tom.15.Par.ſecunda.
Quare per ſecundi dationem reuocetur,& non per dationem ſecundi tutoris,& legati. Gondiſal. Villadie.de legat.q.16.nu.19. fol.278,Tom.13.Par ſecunda.
Principis eſſe non poteſt Iudæus.Marq.de Suſ.de Iudæ.& alijs infid.cap.7.num 12.fol.49.Tom.14.
Idem de Coquo.ibidem.
Procuratorij, & mandati inſtrumentum recipiendo ſe obligare cenſetur.Ioan.de Graſſ.de ſubſtantial. procurat.nume.4.colum. 2.fol.374.Tom.3.Par.1.
Procuratoris etiam appellat.Ioan.Fer. de appellatio.num.118.li. 2.cap.1.fol.68.Tom.5.
Producens inſtrumentum mandati minus legitimi,pars nihil opponens,cenſetur illud approbare.Aymo.Crauet de antiq. tēpo. verſ.quæritur.num.26.fol.133.Tom.17.
Quid de teſtimonio patris pro filio,aut contra?ibidem.nu.27.
Quid de teſtimonio fratris pro fratre? ibidem.num.27.
Quid de teſtimonio vxoris pro marito.ibidem.nume.28.
Scripturas,ſeu inſtrumenta priuata, an poſſit domino. Ioan. de Graſſ.de ſubſtantial.procurat.verſi.iſtud eſt.nu.1.f.372.T.3.P.1.
Promittens indemnitatem, tenetur oſtendere ſe eſſe procuratorē. Petr.Rebuff.de nominatio,quæſt.14.nume. 66.folio 324. Tom. 15.Per.ſecunda.
Qualis requiritur ad petendam reſtitutionem in integrum. Ioan. Bertach de epiſc.5 Par.4.libro numero 40.folio 349. Tomo 13. Par.ſecunda.
Qualiter conſtituatur Tancred. de ord.iudic.verſic.quoniam.fol. 47.& 48.Tom.3.Par.1.
Non admittatur in cauſa iniuriarum,& an ſpeciale ſit illuſtribus in huinſmodi cauſis procuratores conſtituere.Ant.Rub.Alexā. de poteſta.proour.&c.verſi.materia.nu.209.212.& 116.fol.208. Tom.11.Par.1.

Procurator quid poſſit circa diuerſas materias.

*PROCVRATOR poteſt accuſare cum ſpeciali mandato in cauſa tutoris ſuſpecti.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.verſic. iſtud requirit.nu.3.f.373.T.3.P.1.
Conſtitui abſens ſicut, & præſeus.Io.de Graſ.de ſubſtantial.procurat.ver.iſtud.ideo.nu.1.f.369.T.3.P.1.
Conſtitui adea, quæ facere poteſt dominus. Ægid. de Bellamer. de permutatio.benef.Par.8.quæſtio.2.nume. 8. folio 204. Tom. 15.Par.prima.
Conſtitui ad vnam cauſam.Nepos.a Montealb.de exceptio.art.8. nu.4.fol.110.T.3.P.2.
Conſtitui in cauſa relegatiōnis ſecūdum veram opinionem.Ant. Rub.Alex.de poteſt. proc.&c.verſic.materia.nume.62.fol.204. Tom.11.Par.1.
Cōſtitui in criminibus, in quibus damnatur memoria defuncti. idem ibidem.nu.140.f.206.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quamuis interuenire non debeat, si tamen interueniat, & non excipiatur, valet quod cum eo agitur. Boni. Cont. de accusatio. & inquisit. nu. 5. f. 5. T. 11. P. 1.

Quando admittatur ad opponendam banni exceptionem. Bald. Perus. de stat. versi. bannitus. nu. 47. f. 93. T. 2.

Cõstituitur, potius distinctio fieri debet in qualitate cõstituentis, quàm administratoris. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & can. nu. 28. f. 200. Tom. 1.

Fecit mentionem officij, an teneatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 133. nu. 11. f. 444. T. 11. P. 1.

Interuenire possit in causa adulterij. Ant. Rub. Alexan. de potest. proc. versi. materia. nu. 155. f. 206 T. 11. P. 1.

Non iuuetur mandato generali. M. Ant. Bauer. de mora. num. 32. f. 407. T. 6. P. 2.

Potest constitui ad faciendum inuẽtarium hæret. Phanu. de Phanu. de inuent hæred. 3. P. nu. 69. f 281. T 8. P. 1.

Rem domini sui alienare possit. Fabia. de Mont. de emptio. & vẽditio. nu. 22. & 23. quæst. 3. princ. f. 42. T 6. P. 1.

Quantumcumque generalis in rem suam sine libera administratione transigere non potest. Prosdoc. de Comit. de differ. iur. ciu. & ca. nu. 17. f. 192. T. 1.

Quid de iure canonico. idem. ibidem.

Quare non admittatur in criminalibus. Ioan. de Ligna. de duell. principale. 7. nu. 6. f 283. T. 12.

Non possit constitui in criminalibus ex parte rei. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. & c. versi. materia. nu 54. 65. 72. 73. & 74. fol. 204. Tom. 11. P. 1.

Nõ possit cõstitui ex parte accusatoris. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. & c. versi. quantę nu. 54. f. 216. T. 11. P. 1.

Qui alieno nomine contraxit, rectè sistitur. Pet. Pech. Zinz. de iure sisten. cap. 4. nu. 13. f. 158. T. 3. P. 2.

Qui alieno nomine emerit fundũ, & de suo proprio soluerit precium, nunquid possidens postea fundum nõ requisito suo principali teneatur fructus perceptos in precium solutum cõputare. Ioan. Bapt Lup. de vsur. §. 7. nu. 21. f. 123. T. 7.

Qui aliũ subsistituit insolidũ, an possit causam reassumere. Ioan. de Grass. de substantial. procurat. versi. ista verba. col. 4. nume. 1. f. 273. T. 3. P. 1.

Qui confitetur recepisse interrogatus in iudicio cum iuramento tanquàm idem deponens facit fidem cõtra dominum cum alio teste. Gut. Plac. Hisp. de contract. iura. cap. 50. nnmero 5. f. 95. Tom. 6. P. 2.

Qui emit nomine proprio, & alieno tenebatur, fidem rumpere dicitur. Nic. Moron. de fide treug & pac. quæst. 17. num. 3. fol. 420. Tom. 11. P. 1.

Qui ex speciali mandato sui domui aliquem arrestabit, absque simili mandato eundem relaxare non potest. Petr. Pech. Ziriz. de iure sisten. cap. 46. f. 177. T. 3. P. 2.

Qui fecit sumptum in lite, an, & quãdo mutari possit. Ioan. Campeg. de dote. quæst. 89. nu. 2. f. 310. T. 9.

Qui non appellauit, cum deberet, ad interesse tenetur. Ioan. de Grass. de substantial. procurat. versic. istud respicit. nu. 2. fol. 372. Tom. 3. P. 1.

Qui ob paupertatem intra annum appellationis causam non terminauit, excusatur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæst. 9. special. 3. in iudic. nu. 16. f. 150. T. 18.

Qui pecuniã domini dedit fœnori, restituet domino quod lucratus est. Ioan. Cop. de fruct. titu. 5. capitu. 1. numero 2. folio 255. Tomo 17.

Qui præter formam mandati, explicat negocium, tenetur. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. quæst. 16. numero 13. folio 420. Tom. 11. P. 1.

Qui rem vẽdidit. an teneatur de euictione. Nic. Valla de reb. dub. tit. de euictio. nu. 5. f. 330. T. 18.

Quid sit. Tancred. de ord. iudic. versi. quoniam. il secondo. fol. 47. Tom. 3. P. 1.

Quilibet admittitur pro reo criminis ad allegãdum causas necessarias, quæ reum ipsum impediunt venire. Anto. Rub. Alexand. de potest. proc. & c. versic. materia. numero 311. folio 212. T. 11. Parte prima.

Qui constitui possit, & quãto tempore, & super quibus. Tancred. de ord. iudic. versi. quoniam. & versic. constituitur. fol. 47. & 48. Tom. 3. P. 1.

Quis sit, & quis œconomus. Nepo. à Montalb. de exceptio. art. 8. nu. 1. f. 110. T. 3 P. 2. Pet. Rebuff. de nominatio. quæstio. 14. num. 160. fol. 324. T. 15. P. 2. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 29. n. 1. f. 299. T. 18. Et Ioan. Monach. de defensor. iur. versi. superius. nu. 1. f. 124. T. 3. P. 2.

Quòd non admittatur in causa criminali introductum est propter grauitatem causæ. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. versi. materia. nu. 109. f. 205. T. 11. P. 1.

Quòd non possit constitui irreuocabiliter, etiam cum iuramento. Benue. Strac. de adiect. P. 3. nu. 66. f. 392. T. 2. P. 1.

Quod quis non fuerit ex parte domini, pro quo fuit comparitum, vsque ad mille annos opponi potest, & est potẽtissima exceptio, nec obstat quòd fuerit pronunciatum talem esse legitimũ procuratorem. Sebast. Vant. de nullitat. versi. hucusque. numero 91. f. 425. Tom. 4.

Reddens instrumenta causæ domino, censetur renunciasse procurationi. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 33. numero 5. fol. 315. Tom. 4.

Regius tenet locum accusatoris. Ant. Columba. de pœnis omnifar. coit. attic. 10. f. 342. T. 11. P. 1.

Rei absentis lite pendente mortuo ipsi reo absenti per actorẽ obitus sui procutatoris est intimãdus. Sebast. Vant. de nullita. versi. viso. nu. 116. f. 411. T. 4.

Rei dominum rem ratã habiturum cauere debet. Nepos à Montalb. de exceptio. artic. 8. nu. 43. f. 111. T. 3. P. 2.

Rei in omnibus causis de iudicata soluendo satisdationem præstare debet. Placent. de iudic. titul. 10. numero 1. folio 95. Tom. 3. Par. prima.

Rei in personali actione non satisdat, & quid in reali. Iaco. Gentil. Perus. de ord. iudic. nu. 8. f. 41. T. 3. P. 1.

Rei mandatum non habens præter cautionem iudicatũ solui satisdare debet, ratam rem dominum habiturũ. Feder. Schench. de satisdatio. nu. 15. f. 135. T. 3. P. 2.

Rei quomodo mandatum probet. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. versi. in iudicio. nu. 7. f. 41. T. 3. P. 1.

Rei satisdare debet iudicatum solui stipularione, siue mandatum habeat, siue non Feder. Schẽhc. de satisdatio. versicu. satisdatio. nu. 11. f. 135. T. 3. P. 2. Et Nepos. à Montalb. de exceptio. artic. 8. nu. 42. f. 111. T. 3. P. 2.

Repellitur ab agendo, si mandati fines excedat. Bagarot. de exceptio. dilator. versi. precibus. nu. 87. f. 130. T. 3 P. 2.
Item si res agenda mandetur, quæ per procuratorem expediri non potest. Idem ibidem.
Etiam si mandatum habeat, si procurator esse non possit. Bagarot. de exceptio. dilator. versicu. precibus. numero 84. folio 130. Tom. 3. P. 2.

Si ab eo constitutus fuerit, qui procuratorem creare non potuit. Idem ibidem. nu. 85.

Si re integra mandans moriatur. Idem vbi supra. nu. 84.

Repetit indebitè per eum solutum, si dominus ratum nõ habuit. Dyn. de glos. contrar. versicu. quoniam. numero 13. folio 187. Tomo 18.

Restitutionem etiam exorat. Ioan. Fer. de appellatio. lib. 4. ca. 7. nu. 305. f. 79. T. 5.

Principaliter implorans, speciali mãdato opus habet, secus si incidenter, opinio Tholosani Auctoris. Ioan. Maurit. Boba. de restitut. in integ. c. 270. nu. 3. f. 180. T. 5.

Reuocatus non censetur legitima persona ad appellandum. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 50. nnmero 20. folio 378. Tomo 5.

Si post reuocationem illi inhibeatur, & ipse contraueniat inhibitioni, non censetur attentare Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 28. nu. 3. f. 418. T. 5.

Dummodo fuerit habita notitia huiusmodi reuocationis. idem ibidem. nu. 4.

Satisdans iudicatum solui sine mandato tenetur ipse iudicatum soluere, non dominus. Feder. Scench. de satisdatio. versi. satisdatio. nu. 13. f. 135. T. 3. P. 2.

Satisdat de rato, cum de mandato dubitatur. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. versi. in iudicio. nu. 5. f. 41. T. 3. P. 1.

Seu actor reo inhabili etiã absenti, & inuito, actori verò solũmodo petenti, & præsens à iudice constitui debet. Sebast. Vant. de nullitat. versi. postquam. nu. 144. f. 404. T. 4.

Seu administrator cathedralis ecclesiæ, cui Ap. se. huiusmodi administratio, siue procuratio est commissa, potest illa, quæ sunt iurisdictionis, secus de illis, quæ sunt ordinis, siue consecrationis, nisi fuerit episcopus, interdicimus tamen ei rerum immobilium alienatio. Guliel. Mandagot. de electio. noui. prælat. cap. 42. fol. 440. T. 15. P. 1.

Seu aduocatus se iurisperitum nominari patiens si in iure errauerit, parti tenetur ad totum interesse. Ioann. de Gras. de substantial. procurat. versicu. istud potest. nume. secundo. fol. 369. Tom. 3. Par. 1.

Seu iudex an possit petere sumptus factos pro examine eundo extra locum. Io. de Gras. de substantial. procurat. versi. hæc clausula. nu. 4. f. 372. T. 3. P. 1.

Seu mandatarius quando possit salarium laboris sui petere. Herman. Baren. de forman. libel. lib. 45. nume. 5. fol. 95. Tom. tertio, Par. secunda.

Si constituatur ad rem, qnæ per procuratorem expediri nõ potest, procurator intelligitur ideſt nuncius. Stefan. de Federi. de interpretatio. iu. 3. Par. nu. 16. f. 220. T. 1.

Per duos commorantes in curia ad renuntiandum extra curiam ex causa permutationis, quis auctoritatem præstabit, an episcopus, vel Papa. Pet. And. Gamb. de permutatio. benef. versi. licet. nu. 143. f. 219. T. 15. P. 1.

Si denunciat debitori, vt soluat, sine mandati exhibitione, non creditur. & idem de negociatorum gestore. M. Ant. Bauer. de Mora. ver. quod. nu. 30. f. 407. T. 6. P. 2.
Et quando fallat. idem ibidem. nu. 31.

Si dicat ego vendo domum Titij, vel nuncio tibi ne ædifices in fundo Titij, censetur vendere, vel nunciare nomine procuratorio. And. Alcia. de præsumptuo. præsumptio. 24. numero octauo, fol. 326. Tom. 4.

Si dolo desijt appellare, potest dominus petere restitutionem, & interim nulla fieri debet executio. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 18. nu. 23. f. 440. T. 5.

Si emat rem nomine domini, & est sibi res tradita, ita quòd quæsiuit possessionem domino, licèt possederit triginta annis, tamquàm propriam, non propterea præscribit. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. vigesimatertia, numero tertio, folio 325. Tom. 4.

Si fuerit excommunicatus quando incepit procurare, excipi potest contra eum. Innocent. Quartus de exceptio. versi. si fuerit. nu. 1. fol. 105. Tom. 3. Par. 2.

Si in curia consentiat in aliquem pro iudice remissoriè, potest nihilominus principalis in partibus illum recusare. Robert. Lancellot. de attenta. capitul. sexto, nume. sexagesimo primo, folio 341. Tom. quinto.

Si in

Si in persona sua concepit obligationem, tenetur. Nic Moron. de fide treug. & pac. q. 133. nu. 10. f. 444. T. 11. P. 1.
Si longo interuallo post mandatum simpliciter contraxerit, an cēseatur proprio, an verò procuratorio nomine contrahere. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 24. nu. 11. f. 326. T. 4.
Si procuratorio nomine recipit, in his quæ non possunt in alium transire, vt in feudo, & vsufructu, in cōtinenti acquiritur totum domino, nec ab ipso procuratore necessaria est cessio. Alberic. de Malet. Papien. de testi. cap. 7. nu. 20. f. 174. T. 4.
Si reperiatur in curia, habens sufficiens mandatum, post mortem litigatoris is debet citari, missis interesse putantibus, vel eis citatis ad cautelam. Fran. Hercula. de attenta. capitu. 7. nume. 2. fol. 261. Tom. 5.
Ratio. ibidem.
Quid si non habet mandatum. ibidem. nu. 3.
Si reuocetur etiam quòd petat super reuocatione audiri, & pendeat super eo discursio, quòd interim quicquam. vt procurator facere non potest. Sebast. Vant. de nullitat. versic. postquam. nu. 162. fol. 405. T. 4.
Si sit canonicus regularis, non debet audiri in causa propria sine assensu sui maioris. Innocent. Quartus de exceptio. versi. si fuerit. nu. 2. fol. 105. T. 3. P. 2.
Si speciale habet mandatum, quandoquè positionibus respondet. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. nume. 34. folio 43. Tom. tertio, Par. prima.
Si tempore constitutionis, & assumptionis non erat ligatus, sed tēpore exercitij, an valeat procuratorium, & an procedit possit. Ioann. de Selua de benefi. quæst. 4. Par. 3. nume. 46. fol. 55. Tom. 15. Par. prima.
Sicut constitui potest in rem suam, ita, & adiectus. Benue. Strac. de adiect. q. 14. nu. 4. f. 402. T. 6. P. 1.
Simplex compellitur domino cedere. I o. de Gras. de cessio. iur. §. 6. nu. 3. f. 74. T. 3. P. 2.
Et quid de nuncio? idem ibidem.
Executionem non potest recipere. Ioann. de Gras. de substantial. procurat. versicu. ista clausula. colum. 4. numero vnico. fol. 369. Tom. 3. Par. 1.
Nunquid vtetur compensatione actiuè, & passiuè. Tyndar. de compensatio. art. 7. nu. 6. f. 255. T. 6. P. 2.
Repellitur eadem exceptione, quæ repellitur principalis. Bald. Perus. de stat. ver. excipere. nu. 4. f. 111. T. 2.
Sine cautione quo casu non admittatur. M. Ant. Bauer. de mora. ver. quod nu. 33. f. 407. T. 6. P. 2.
Sine mandato comparens, vel omnino non comparens, pari iure censentur. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. cap. 373. nu. 2. fol. 201. Tom. 5.
Specialis ad attentandum, dicitur attentare, nisi excesserit fines mandati. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 1. numero 40. fol. 290. Tom. 5.
Quod limitatur vt nu. 44. ibidem.
Ad attentandum, dicitur attentare, si illius vigore actum faciat. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. primo, nume. 32. fol. 290. Tom. quinto.
An ad petendum amortizationem sit necessarius. Pet. Pech. de amortizatio. bono. c. 23. nu. 3. f. 324. T. 11. P. 1.
Excedens fines mandati dicitur attentare, quando excedit sciente, & non contradicente domino. Robert. Lancellot. de attenta, cap. 1. nu. 44. f. 290. T. 5.
Siue institor mensæ vsurariæ, an teneatur ad restitutionem vsurarum. Benue. Strach. de proxe. 3. Par. numero 33. fol. 341. Tom. 6. Par. prima.
Speciatim datus ad coniungendum alicuius nomine matrimonium, si id iungat tempore mandati retractari, incassum id facit. Christoph. Roffi. de benefi. capitu. 24. nume. 6. fol. 277. Tom. 15. Par. secunda.
Substituens ad hoc, ne ipse citari possit, qua cautela vti debeat. Quintil. Mandos. de monitor. quæstio. 21. nume. 2. fol. 63. Tom. tertio, Par. 2.
An pro regesto teneatur. Quintil. Mandos. de monitor. q. 21. nu. 1. fol. 63. Tom. 3. P. 2.
Substitutus a procuratore expressam potestatem substituendi habens, ab ipso domino censetur substitutus. Sebast. Vant. de nullitat. versi. postquam nu. 105. f. 402. T. 4.
Effectus dominus instantiæ poterit alterum facere procuratorē, scilicet tanquam dominus litis effectus. Sebast. Vant. de nullitat. versi. postquam. nu. 109. f. 402. T. 4.
Iurare de calumnia. Iac. Gentil. Perus. de ord. iudic. nu. 31. fol. 43. Tom. 3. Par. 1.
Potest causam prosequi, etiam quòd antequam acceptasset, substitutus decesserit. Sebast. Vant. de nullitat. versic. postquam. nu. 107. fol. 402. Tom. 4.
Vbi acceptauit onus causæ, etiam quòd eo non fuerit vsus, non potest substitutio. sine mandato speciali reuocari. Sebast. Vant. de nullitat. ver. postquam. nu. 106. f. eod. T. eod.
Sufficit quòd habeat generale mandatum ad renouationem inue stitutæ accipiendam, sed ad præstandum iuramentum fidelitatis requiritur speciale. Laur. Syl. de feud. re cognit. quæst. 94. nu. vnico. fol. 91. Tom. 10. P. 1.
Suum creditum compensare potest. Sebast. Medic. de compensatio. q. 13. nu. 3. f. 269. T. 6. P. 2.
Syndicus, & actor, in quibus differant. Nepos. a Montalb. de exceptio. art. 8. nu. 3. f. 110. T. 3. P. 2.
Tenetur denunciare domino sententiam contra se latam, si ex causa ipse nō vult appellare. Robert. Lancellot. de attenta. ampliat. 15. nu. 37. fol. 356. Tom. 5.
Instruere causam tam in facto, quàm in iure. Ioann. de Gras. de substantial. procurat. ver. istud etiam nu. 1. f. 362. T. 3. P. 1.
Titij an præsumatur ille, penes quem reperiuntur documenta Titij, & an admittatur cum cautione de rato. And. Alcia. de præsup. præsumptio. 33. nu. 3. f. 315. T. 4.
Transgrediens mandatum non auditur. Nepos. a Montalb. de exceptio. art. 8. nu. 37. f. 111. T. 3. P. 2.
Tutor, & negociorum gestor quantum circa fidem librorum, an æquiparentur, Aymo. Crauet. de antiq. temp. limitatio. 4. nu. 25. fol. 136. Tom. 17.
Vel aduocatus dicuntur aduersarij. Mar. Blanc. de indic. & tortur. nu. 139. f. 268. T. 11. P. 1.
Vel aduocatus fiscalis potest procurare, seu postulare cōtra fiscum pro patre, filijs & pupillis, quorum sunt tutores. Mart. Laud. de fisco. q. 261. fol. 6. T. 12.
Vel aduocatus si patrocinium præstiterint contra accusatum, an cum eo contrahatur inimicitia. M. Blanc. de indic. & tortur. nu. 138. fol. 268. T. 11. P. 1.
Vel defensor mariti gaudet priuilegio mariti eo viuente, ipso autē mortuo condemnatur insolidum, nisi filius eiusdem matrimonij marito succedisset. Matthe. Brun. de cessio. bono. q. 23. 4. q. princ. nu. vnico. fol. 191. T. 3. P. 2.
Vel minister quantumcumque cum libera tenetur reddere rationem. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæstio. 18. numero 5. fol. 421. Tom. 11. Par. 1.
Vel pars fingens casum, in quo mulier est testis, vt ad eam vedat, iudex excommmunicatus est. Fran. de Plate. de excommunicat. §. 58. nu. 4. f. 424. T. 14.
Vendentis, an domino stipulari possit. Dyn. de glos. contrar. versic. quoniam nu. 17. f. 187. T. 18.
Venit appellatione partis. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 1. nu. 3. fol. 290. Tom. 5.
Verbosus repelli possit ab officio. Fran. Curt. de iureiuran. propter calu. §. quod. nu. 6. f. 134. T. 3. P. 2.
Vniuersitatis, non est procurator singulorum Ioan. de Gras. de substantial. procurat. versicu. ista verba. colum. 3. numero 1. fol. 368. Tom. 3. Par. 1.
Vel collegij in quo differat a procuratore singularis personæ. Io. de Gras. de substantial. procurat. ver. ista est. col. 2. nu. vnico. fol. 368. Tom. 3. Par. 1.
Vnus si habet mandatum generale, & alter speciale quod præualebit? Ioan. Bertach. de episc. &c. 7. Par. 4 lib. nume. 26. fol. 358. T. 13. P. 2. Et quid in legatis Papæ. ibidem nu. 27.

De procuratore.

*PROCVRATORE dato in partibus ad resignādum beneficium in manibus pontificis beneficium ipsum in vrbe vacare censetur. Christoph. Roffi. de benefi. capitu. 15. nume. vnico. fol. 273. Tom. 15. Par. 2.
Impetrante veniam, an incidat principalis in pœnam. Io. de Gras. de substantial. procurat. versi. istud ideo, il secōdo col. 3. num. 2. fol. 370. Tom. 3. Par. 1.
Non appellante, an possit dominus intra decem dies a die notitiæ appellare. Guido Papa de appellatio. nu. 52. f. 59. T. 5.

Procuratorem qualiter circa diuersa considerari contingat.

*PROCVRATOREM an solus tutor remoueat, & Curt. Ant. Piag. de tuto. & curato. q. 15. nu. 51. f. 331. T. 8. P. 2.
Cōstituens ad eligendum iurare debet. Pet. de Bais in direct. elect. cap. 24. 3. Par. nu. 10. f. 397. T. 15. P. 1.
Ad resignandum beneficium in manibus pontificis, potest eo non obstante illud in manibus ordinarij resignare. & resignatio postea facta vigore procuratorij in manibus Pontificis corruit. Christoph. Roffi. de benefi. capitu. 22. nume. primo, folio 276. Tom. 15. Par. 2.
An debeat eum prouidum, & discretum nominare in ipsa constitutione. Io. de Gras. de substantial. procurat. versic. instrumentorum. nu. 1. f. 369. T. 3. P. 1.
Censetur priores reuocare, nisi de eis expressam faciat mentionem. idem ibidem. versi. istud est. nume. vnico. fol. 368. Tom. 3. Par. prima.
Formam debitam seruare debet. Io. de Gras. de substantial. procurat. col. 4. circ. fi. nu. 1. f. 368. T. 3. P. 1.
Non per eorum, sed ex certa scientia hoc facere censetur. Ioann. de Gras. de substantial. procurat. ver. ista enim. nume. 1. colum. 2. fol. 368. Tom. 3. P. 1.
Constituere an possit quilibet non prohibitus. idem ibidem col. 1. nu. 5. f. 368. T. 3. P. 1.
Non potest existens in quasi possessione seruitutis. Herman. Baren. de forman. libel. libel. 26. numero secundo, folio 93. Tom. tertio, Par. secunda.
Non tenetur impeditus in arduis causis. Boni. Cont. de appellatio. §. 6. nu. 18. & 20. f. 51. T. 5.
Constituit tutor, & curator post litem contestatam, non ante Ant. Piag. de tuto. & curato. quæstio. 15. nume. 44. folio 331. Tom. 8. Par. secunda.
Amplia nu. 48. ibidem.
Et quæ sit ratio. nu. 50. ibidem.
Creditoris, & legatarij an sufficiat citari ad inuentarium. Sebast. Montic. de inuent. nu. 136. f. 255. T. 8. P. 2.
Etiam citra minoris consensum a curatore, vel tutore in lite peragenda constitui posse. Io. Maurit. Bola. de restitut. in integ. cap. 112. nu. 10. f. 141. T. 5.

Habere

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Habere quis possit. Placen.de iudic.titu.9. nume.1.fol.94.Tom.3. Par.prima.

In rem suam semel constitutum non posse a domino postea reuocari.Zoanet.de Roma.Imper.nu.103.f.24.T.16.

Non admitti in causa, si quando pœna capitalis veniat imponenda.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2.versi.illud. nu 336. fol.161.T.13.P.2.

Qui constituant.Ant.Piag.de tut.& curat. q. 15.nume. 46.fol.331. Tom.8.Par.2.

Quilibet tenetur dimittere, postquàm semel citatus est aliàs procederetur in contumaciam. Incert. Auct. de modo proceden. contra apostatas.ver.quia nu.2.f.408.T.11. P.2.

Rei onere satisdãdi potest ipse reus leuare, si sit immobilium possessor.Feder.Schench.de satisdatio.versi.satisdatio. num.14.fol. 135.Tom.3.Par.2.

Se allegans de iure ciuili electionem habet probandi mandatum, vel de rato cauere. Prosdoc. de comit. de differ.iur.ci.& ca.nu. 18.fol.192.T.1.

Secus de iure canonico,nec sufficit si dicat, separatum probare mandatum.ibidem.

Soluere pensionem de suo,non vsquequaquè præsumendum.Pet. And.Gamb.de auct. leg.de lat.lib. 6. de pensio.fol.198.nu.510. Tom.13.Par.2.

Procuratores miscellaneè considerati quid operentur.

*PROCVRATORES ad eligendum constituentes iurare debent, confiteri,& communicare. Pet. de Bais. in directo.electio. cap. 40.3.Par.nu.6.f.401.T.15.P.1.

Ad iudicia maiores 25. annis esse debent. Io. de Graf. de substantial.procurat.ver.istud est.nu.4.f.369.T.3.P.1.

Baffrorum. Pet. Belli. de re milit. titul. 16. numero 12. folio 339. Tom.decimosexto.

Communiter ad elligendum non admittendi, nisi electores sint impediti.Pet.de Bais.in directo.electio.cap. 40. 3.Par.nu.1.fol. 401.Tom 15.Par.1.

Constituere qui nequeat.Ioann. de Graf. de substantial. procurat. ver.ista enim.nu.2 f.368.T.3.P.1.

Debent esse mares.Io.de Graf.de substãtial.&c.ver. istud est.nu.3. fol.369.T.3.p.1.

Dicuntur quasi aduocati.Iac.de Are.de expens.in iudic.fact.num. 23.fol.395.T.3.P.2.

Duo si dati sunt diuersis temporibus, primus non valet. Ioann. Monach. de diffensor.iur.versicu.superius.numero 1.folio 124. Tom.3.Par.2.

Si sunt constituti cum clausula insolidum, quòd occupantis melior conditio non existat,an alter citari possit.Ant.Nicel.de glos. contrar.ver.concordare.nu.360.f.212.T.18.

Et aduocati accipientes aliquid, an comittant simoniam. Guliel. Redoa.de simo.mental.Par.2.cap.19.nume. 19.fol.97. Tom.15. Par.secunda.

An dicantur præstare auxilium,& fauorem bannitis, præsertim in crimine lesæ maiestatis. Barthol. Tæg. in tract. crimin. Par.12. nu.25.fol.18.T.11.P.1.

Compositionem fieri procurantes, qua debeant vti cautela, vt compositio sit tuta.Paul.Gril.de relaxatio. carcerat.q.4.nume.3. fol.352.Tom.11.Par.1.

Præsumuntur inimici eorum contra quos præstant patrocinium. Barthol.Tæg.in tract.crimin.Par.14. nume. 41. folio 20. Tom. 11.Par.prima.

Et notarij licitè possunt pro suis laboribus consequi mercedem. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.7.special. 1.in iudic. nu 13.fol.148.Tom.18.

Gineciorum.Pet. Belli. de re milit. titul. 16. numero 10. folio 339. Tom decimosexto.

Habentes mandatum cum libera, non possunt lędere enormiter. Nic.Moron.de fide treug.& pac.quæstio.18. nume. 1.folio 421. Tom.11.Par.1.

Lanificiorum qui sint.Pet. Belli.de re milit.titu.16. nume. 11.fol. 339.Tom.16

Monetarum qui sint.idem ibidem nu.12.

Negligentes in bonis proprijs puniuntur. Iac. Nouel. de iure prothomi.nu.11.fol.20.T.17.

Idem de defensoribus.ibidem.

Idem de tutoribus.ibidem.

Idem de curatoribus.ibidem.

Non impeditorum,si velint electores,admittuntur ad eligendum. Bet.de Bais.in direct.electio.capitu. 40. 3. Par. nume.4.fol.401. Tom.15.Par.1.

Non possunt gratiam facere.Nic. Moron. de fide rreug. & pac. q. 20.nu.3.fol.421.T.11.P.1.

Plures constituti, qualiter tam de iure canonico, quàm de iure ciuili vbi agere possint.Hier.Zanet. de differ. iur. ci. & ca.nu.331. fol.208.Tom.1.

Qualiter à pluribus constituantur. Ioann. de Graf. substantial. procurat.versicu.ista clausula. colum.2. nume. vnico.folio 368. Tom.3.Par.1.

Et qualiter ab vno.ibidem.

Possunt constitui,& ab vno,& a pluribus.idem ibidem versi.istud est.col.1.nu.2.f.369.T.3.P.1.

Prælati an possint facere reuocationes, & remittere caducitatem perceptione census. Nic. Moron. de fide treug.& pac.quæst.20. nu.3.fol.421.T.11.P.1.

Principum,an teneantur ad onera extraordinaria.Iul.Feret.de gabel.vectigal.&c.versicu.tuto.nu.125.fol.93.Tom.12.

Qualiter se habere debeant in officijs suis.Guil.Relouil.de iusti.& iniusti.cap.5.nu.9.fol.383.T.1.

Qui prohibeantur esse.Io.Monach.de diffensor.iur. ver. superius. nu.5.fol.124.T.3.P.2.

Rationales qui sint.Ioan.Pyrrh.de magistr. Roma.2.Par.num.14. fol.203.Tom.16.

Sacerdotes pro quibus esse possint.Io.de Graf.de substantial. procurat.ver.istud est.nu.8.fol.369.T.3.P.1.

Saltuum.Pet.Belli.de re milit.titu.16.nume.22.fol.339. T.16.

Seu comparentium personas esse legitimas pronunciare multum confert.Sebast.Vant.de nullitat.versicu.huc vsque.num.10.fol. 421.Tom.4.

Tenentur iuramentum præstare. Io. de Selua de iureiuran. 2. Par. nu.9.fol.349.Tom.4.

Procuratori quid competat,& quid non.

*PROCVRATORI, an aliqua via consuli possit, vt a regesti solutione immunis sit.Quintil.Mandos.de monitor.quæst.19.nu.1. fol.63.Tom.3.Par.2.

Cæsaris quæ sint interdicta.Pet.Belli.de re milit.Par. 1.titu.23.nu. 11.fol.341.Tom.16.

Exercitium interdicitur pendente eius accusatione.Quintil. Mandos.de inhibitio.q.55.nu.2.f.96.T.5.

In rem suam quæ actiones competant.Io. de Graf.de cessio.iur.§. 5.nu.1.fol.73.T.3.P.2.

Incumbit sententiam proferri postulare.Io. de Graf. de substãtial. procurat.ver.ista.col.3.nu.1.f.372.T.3.P.1.

Liberationis legatum ad quid extendatur.Sebast.Medic. de nouatio.q.11.nu.45.fol.403.T.6.P.2.

Non defendenti denegatur actio.Placen.de iudic.tit.9.num.3.fol. 95.Tom.3.Par.1.

Si detur commissio, vt possit facere omnia, quæ dominus solitus erat facere,intelligitur ordinariè,non extraordinariè. Melch.Pa laez in tract.maiorat.2.Par.nu.22.f.410.T.10.P.1.

Si soluatur indebitũ,& dominus ratificet. Paris. de Put. de sindic. versi.potestas.nu.2.f.267.T.7.

*PROCVRATORIA duo ad resignandum quando sunt, vtrum valeat.Pet.Rebuf.de pacifi.possessor.versicu.regula.nu. 388.fol. 556.Tom.5.Par.2.

Sunt stricti iuris,& non extendibilia de persona in personam. Arnulf Ruze de iure regal.priuil.5.nu.9.f.364.T.12.

*PROCVRATORIBVS duobus in vna eademquè causa constitutis præfertur is, qui post restitutionem minoris est delectus. Io. Maurit.Bola.de restitut.in integ.capitu. 271.nume. vnico. folio 180.Tom.quinto.

Pluribus simpliciter constitutis, an vnus sine alio agere possit de iure ciuili.Prosdoc.de comit.de differ.iur.ci.& cano. nume. 19. fol.192.Tom.1.

Et quid de iure canonico?ibidem.

Procuratoris varia consideratio circa diuersa habetur.

*PROCVRATORIS actoris satisdatio quæ sit.Tancred. de ord.iudic.ver.vidimus per tot.col.3.f.56.T.3.P.1.

Ad resignandum,vel regressum seu pensionem cassandum constituti reuocationis intimatio,sufficit,quòd fiat in cancellaria, vel in camera apostolica. Robert.Lancellot.de attenta. limitatio.3. nu.36.fol.363.T.5.

Appellatio absoluta intelligitur de solemni,& legitimo. Bald. Perus.de stat.ver.procurator.nu.1.f.138.T.2.

Quàm latè pateat.Ant.Rub.Alex.de potest.proc. &c.versi.materia.nu.271.f.210.T.11.P.1.

Cæsaris potestas in iure reddendo.Pet.Belli.de re milit. Par. 1.tit. 23.nu.7.f.341.T.16. Et Guliel. le Rouil. de iusti.& iniusti.cap.6. nu.3.fol.379.T.1.

Comparitio generalis,pro omnibus meis causis coram vobis pendentibus,valet. Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver. quæritur. nu. 19.fol.132.Tom.17.

Confessio de recepto, an valeat in præiudicium domini, quando re vera non recipit.Guliel.Redoa.de reb.eccle non alie.versicu. item.nu.14.fol.476.T.15.P.2.

Facta in vno iudicio non præiudicat domino in alio iudicio, in quo agitur ad alium finem.Ioan.Crot.de testi. versi. aggredior. nu.78.fol.219.T.4.

Constitutio an possit reuocari.Pet.Rebuf.de pacifi. possessor. ver. regula.nu.167.f.546.T.15.P.2.

Contumacia non nocet domino, quando ille non est sosuendo. remissiuè.Robert.Lancellot.de attenta.limitatio.20. nume.85. fol.379.Tom.5.

Descriptio.quæ sit.Guil.le Rouil.de iusti.& iniusti. capitu. 6.nu.3. fol.379.Tom.1.

Effectus quis sit.Tancred.de ord.iudic.versi.effectus per tot.col.4. in fi.fol. 8.T.3.P.1.

Factum censetur vi mandati,factum domini.Christoph. Roffi.de benefi.cap.15.nu.2.f.273.T.15.P.2.

Regulariter non tenet, licèt reuocationis notitiam non habuerit.Christoph.Roffi. de benefi. cap. 24. nume.2.5.& 11.fol.277. Tom.15.Par.2.

Falsi gesta domino absenti non præiudicant. Sebast.Vant.de nullitat.versi.postquàm nu.65.f.401.T.4.

Impedimentum nõ nocet domino.Sebast. Medic. de fortuit.casi. quæst.4.nu.46.fol.198.T.7.

Inuentarium

Source : BIU Cujas

Inuentarium an profit hæredi.Sebast.Montic.de inuent.cap.5.nu. 68.fol.211.T.8.P.2.
Malitia domino imputari non debet.Io.Stafil. super commiss. & lit.iusti.versicu.dicendum.numero 47. fol. 295. Tom. decimoquinto,Par. prima,
Mandatum munitum debet esse tempore.Bald.Perus. de stat. ver. dies.nu.3.fol.107.T.2.
Negligentia nocet domino.Sebast.Medic.de fortuit. casi. quæstio. 19.nu.29.fol.205.T.7.
Nomen omnino ineptum non attenditur.Prosdoc. de comit. de differ.iur.ci.& cano.nu. 29.f.200.T.1.
Officium est volũtarium.Alberic.de Malet.Papien. de testi. cap.4. nu.12.fol.167.Tom.4.
Est vile,& non est dignitas,sed onus.Matth.Brun.de cessio.bono. q.10.4.q.princ.nu.11. f. 185.T.3.P.2.Et Bon. de Curti.de nobilit.3.Par.nu.140.f.9.T.16.
Persona,attenditur, & non domini in actibus per procuratorem explicandis.Pet.And.Gamb.de permutatio.benef. versic. licet. nu 145.fol.219.T.15.P.1
Reputatur persona domini,ideo sine ea stare non potest, quia videretur procurator nullius.Sebast.Vant.de nullitat. versic. postquam.nu.174.fol.406.T.4.
Prudentis officium,ne obligationi suæ prejudicium fiat.Ant.Massa Galles.ad form.Camer.obligatio.versicu.vidimus. nu. 4. fol. 356.Tom.6.Par.2.
Rei satisdatio quæ sit.Tancred.de ord.iudic.versicu.nunc per tot. col.4.fol.56.T.3.P.1.
Reuocatio quòd reuocantem statim afficit. Sebast. Vant.de nullitat.versi.postquam.nu.161.f.405.T.4.
Regulariter est intimãda.Robert.Lancellot.de attenta. ampliat. 15.nu.32.fol.356 T.5.

Procuratorium qualiter consideretur, & eius effectus.

*PROCVRATORIVM actoris, & Rei, clausulam,& volentes ipsi domini &c.continere debet Io.de Gras.de substantial.procurat. versi.hæc clausula.nu.1.f.374.T.3.P.1.
Ad acceptandum,& postea permutandum non valet. Pet. Rebuf. de nominatio.q.14.nu.184.f.325.T.15.P.2.
Ad resignandum metu extortum,non valet.idem de pacif. possessor.nu.85.fol.552.T.15.P.2.
Eligentium potius debet esse ad instruendum, quàm ad confirmationem.Bon.Cont.de appellatio.§.6.nu.27.f.52.T.5.
Factum ab excommunicato non repellitur, nisi eligatur ope exceptionis.Ioan.de Ligna.de censur.eccles.§.14. nume. 30.fol. 318. Tom. 14.
Generale an sufficiat ad permutãdum. Ægid.de Bellamer.de permutatio.benef.P.8.q.2.nu.16.f.204.T.15.P.1.
Vtrum sufficiat ad renunciandum beneficio. idem ibidem. nume. 15.
Partis datur aduersario.Io.de Gras.de substantial. procurat. versic. ista clausula.col.1.nu.2.f.374.T.3.P.1.
Resignationis cum animo,& intentione retinendæ possessionis nõ valet.Guliel.Redoa.de simo.mental. Par. 2.cap. 14.nu. 5.fol.67. Tom.15.Par.2.
Videtur acceptare literas recipiens. Io. de Selua. de benefi. quæst. 10.Par.3.nu.14.fol 63.T.15.P.1.
*PROCVRATORVM facto,tutorum,aut curatorum agi posset in hoc iudicio de damno infecto.Iul.Feret. de re naual. lib. 11. nu. 28.fol.346.T.12.
Prohibitorum postulare quot sint ordines.Prosdoc. de comit.de differ.iur.ci.& ca.versi.quoniam.nu.21.f.192.T.1.
*PRODESSE, & nocere differentia,nec confessio vnius alij præiudicare potest.Aymo.Crauet.de antiq.temp. versic.propositum. nu.38.fol.126.T.17.
*PRODIGALITAS Calligulæ consulis.Ioan.Pyrrh.de magistr.Roma.Par.1.de togat.seu palati.nu.3.f.202.T.16.
Humanitatem an mereatur.Bald.de Vbald.de substitutio.versi.supra.nu.15.fol.207.T.8.P.1.

Prodigi qualiter considerentur.

*PRODIGI censentur insensati. Damhou. de pupillar.patroci.cap. 8.nu.44.fol.363.T.8.P.2.
Qui sententia sunt declarati non possunt exercere mercaturam. Benue.Strac.de mercat.Par.3.numero 20.folio 295. Tom. sexto, Par. prima.
Similiter mente capti.ibidem.nu.21.
Similiter,& frenetici ibidem.nu.24.

Prodigi in genit. quę consideratio sit.

*PRODIGI curator per restitutionem reuocare,& infringere poterit,quod inutiliter antea fecit prodigus,aut malè peregit. Damhou.de pupillar.patroci.capitu.8.numero 15. folio 363.Tom.8. Par. secunda.
Definitiones.Damhou.de pupillar.patroci.capitu. 8.nume.3. fol. 362.Tom.8.Par.2.
Donatio ante interdictionem,an valeat.Damhou. de pupillar. patroci.cap.8.nu.13.f.363.T.8.P.2.
Electio ecclesiæ multum est pernicioſa. Damhou. de pupillar.patroci.cap.8.nu.47.f.363.T.8.P.2.
Nullus est sensus.Fabia.de Mont.de emptio.& venditio. 3. quæst. princ.nu.37.f.43.T.6.P.1.
Personam lex inhabilitat.Damhou.de pupillar. patroci. capitu.8. nu.35.fol.363.Tom. 8.Par.2.

Prodigo quid competat, & quid non.

*PRODIGO, an administratio ante sententiam interdicta sit. Ant. Nicel.de glos.contrar.versicu.concordare.nume. 402.folio 215. Tom.decimooctauo.
Bonis interdictum esto, isquè in curatione agnatorum esto. Lud. Charon.ad leges 12.tab.leg.24.col.4.f.267.T.1.
Bonorum administratio per iudicem interdicitur. Damhou.de pupillar.patroci.cap.8.nu.11.f.363.T.8.P.2.
Cum auctoritate sui curatoris aduersus contractum gestum datur in integrum restitutio, si in eo lędatur, sicut datur minori. Gut.Plac.Hisp.de contract.iura.capitu.42.nu. 4. fol. 78. Tom.6. Par.secunda.
Datur curator à lege,tanquàm dementi,& furioso. Constant. Roger.de summo bono.versicu.discutiamus.nume. 15.fol.9.Tom.3. Par.secunda.
Etiam recusanti curator dari potest.Damhou.de pupillar.patroci. cap.8.nu.57.f.364.T.8.P.2.
Pecuniam mutuans, mutuum recipere non potest,edicto publico prohibitiuo pugnante. idem. ibidem. capitul. 9. numero 128. folio 368.
Quando administratio bonorum interdicatur,quæ obseruanda? Quintil.Mandos.de inhibitio.q.91.nu.3.f.107.T.5.
Administratio interdicitur, an citatio requiratur. Quintil. Mandos.de inhibitio.q.18.nu.9.f.89.T.5.
Si administratio per iudicẽ interdicta sit,an ipso iure teneat. Ant. Nicel.de glos.contrar.versicu.concordare.nume.403. folio 215. Tom.decimooctauo.
Vel furioso administrationem non interdici causa non cognita. Quintil.Mandos.de inhibitio.q.18.nu.10.f.89.T.15.

Prodigorum consideratio quæ sit.

*PRODIGORVM curatela quando finienda. Damhou. de pupillar.patroci.cap.8.nu.80.f.361.T.8.P.2.
Res,& furiosorum an sint alienabiles,& qualiter. Fabia.de Mont. de emptio.& venditio.quæstio.4.princ.nume.22.folio 46.Tom. sexto,Par.prima.
Vbiquè terrarum magnus est numerus. Damhou.de pupillar.patroci.cap.8.nu.1.f.362.T.8.P.2.

Prodigus miscellaneè consideratus quid operetur.

*PRODIGVS acquirere potest,obligari verò non potest. Damhou. de pupillar.patroci.cap. 8.nu.52.f.363.T.8.P.2.
An ligetur inramento.Pet.de Bais in directo.electio.cap.32.2.Par. nu.5.f.390.T.15.Par.1.
An possit testari.Iul.Clar.Alex.de testamen.versi. testamentum.q. 33.fol.86.T.8.P.1.
An sit prohibitus alienare sine decreto, antequàm ei interdicatur alienatio.octa.Simoncel.de decret.in præfatio.num.77.fol.288. Tom.6.Par.2.
Ante iudicis interdictionem contrahere,obligare se, ac sua potest antequàm ei expresse interdictio a iudice fiat. Damhou.de pupillar.patroci.cap.8.nu.9 f.362.T.8.P.2.
Contrahens cum iuramento,& auctoritate iudicis obligatur. idẽ ibidem.nu.41.fol.363.
Contrahens,& iurans cum auctoritate sui curatoris, obligatur secundum quosdam. Damhou. de pupillar. patroci.cap.8.nu.39. fol.363.T.8.P.2.
Contrahere, obligare se suaque bona alienare non potest. idem ibidem.cap.9.nu.2.f.362.vult. dicere 365.
Cui bonis interdictum est, non potest contrahere, nec quasi contrahere, nec testari, nec codicillari: & requisita ad hoc ponuntur.Ioann.Gut. Plac.Hip.de contract.iura.cap.32.nume. 1. folio 78.Tom.6.Par.2.
Cui interdicendum est,an sit citandus. Quintil. Mandos.de inhibit.q.91.nu.4.fol.107.T.5.
Cui interdictum fuit bonis, si postea ad magistratum,aut ad ciuitatis decurionem assumatur, per talem assumptionem, aut honorem non extinguitur bonorum interdictio. Damhou. de pupillar.patroci.cap.8.nu.27.f.363.T.8.P.2.
Debet citari, quando iudex ei vult dare curatorem.idem ibidem. nu.53.fol.363.T.8.P.2.
Declaratus non censetur capite dominutus, neque condemnatus. idem ibidem.nu.63.f.364.
Delinquens in omittendo nõ obligatur.Constant. Roger. de summo bono.versi.discutiamus.nu.18.f.9 T.3 P.2.
Discretione caret.Pet.de Bais.in directo.electio.capitu. 32. 2.Par. nu.6.fol.390.T.15.P.1.
Et furiosus. a iudicio arcentur,ita vt nec agere, nec conueniri possint.Damhou.de pupillar.patroci.cap.9. nu.4. fol.362.vult dicere 365.Tom.8.Par.2.
In iure æquiparantur.Damhou.de pupillar.patroci. cap. 9. nu.3. fol.362.vult dicere 365.T.8.P.2.
Non possunt facere maioratus, & an magis credatur testibus de sana mente deponentibus, quàm contrarium testificantibus. Melch.Palaez.in tract.maiorat.quæstio.1. nume. 112. fol. 345. Tom.10.Par.1.
Tandiu durant in cura,quam diu ad sanos mores fuerint reuersi. Vital.de Camba.de claus.ver.quia supra.nu.3.f.440.T.18.

Etiam

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Etiam cum iuramento nunquid vendat. Fabia. de Mont. de emptio.& venditio.quæstio.3.princ.numero 37.fol.43.Tom.sexto, Par. prima.

Ex factis non ex verbis censebitur. Damhou. de pupillar. patroci. cap.8.nu.4.f.362.T.8.P.2.

Ex maleficio obligatur,vt quiuis alij. Damhou.de pupillar. patroci.cap.8.nu.21.f.363.T.8.P.2.

Filius non priuatur maioratu.Melch.Palaez.in tract.maiorat. illatio.6.nu.vnico.f.422.T.10.P.1.

Furioso æquiparatur,quantum ad curatoris dationem, & administrationem.Damhou. de pupillar.patroc.capitu.8.nume.56.fol. 363.Tom.8.Par.2.

Honoris proprij dicitur eiusdem fur, & homicida. Barthol. Cepol.de Imperat.milit deligen.nume.4.versicu.auctoritatis. fol. 315.Tom.16.

In ecclesia non est eligendus. Per. de Bais. in directo.electio.cap. 32.2.Par.nu.1.f.390.T.15.P.1. Et Damhou. de pupillar.patroc. cap.8.nu.46.f.363.T.8.P.2.

Inter liberos testari potest Damhou.de pupillar.patroc. cap.8.nu. 51.fol.363.Tom.8.P.2.

Iudicio vulgi vilis persona censetur.idem ibidem. nu. 64. fol.364. Tom.8.Par.2.

Nequit administrationis interdictionem, aut curatoris dationem impedire.Damhou.in pupillar.patroc.cap.8.nume. 59.fol.364. Tom.8.Par.2.

Testari etiam inter liberos.Damhou. de pupillar. patroc. cap. 9. nu.35.vbi intelligit hoc dictum procedere regulariter,secus verò dispensatiuè.f.366.T.8.P.2.

Nobilis an conferre poterit etiam beneficia ecclesiastica,quorum est patronus laicalis,nolentibus curatoribus.Damhou. de pupillar.patroc.cap.10.nu.83.f.371.T.8.P.2.

An etiam possit. singulis annis magistratum renouare nolentibus curatoribus.Damhou.de pupillar.patroc.cap.10.nume. 79.fol. 371.Tom.8.Par.2.

An possit officiarios,ac senatores alios etiam constituere,& destituere nolentibus curatoribus.Damhou.de pupillar. patroc.c.10. nu.81.fol.371.T.8 P.2.

An quo ius tempore concurente,conferre possit, quæque officia, inuitis curatoribus.Damhou.de pupillar.patroc. cap. 10.nu.82. fol.371.T.8.Par.2.

Et prępotens an possit exercere merum,& mixtum imperium inuitis curatoribus.idem ibidem.nu.78.

Non est compos mentis suæ.Bart.de Huci.de substitutio. capitu.3. nu.6.f.216.T.8.P.1.

Non excusatur in delictis.Matthe.Brun.de cessio.bono.q. 31.4.q. princ.nu.4.f.192.T.3.P.2.

Nõ obligatur nisi ad sui vtilitatem.Io.Bapt.Boui.de statutar.vrb. præscriptio.glos.19.nu.188.f.188.T.17.

Non potest,alienare Damhou.de pupillar.patroci.c.9.n. 30. f.366. T.8 P.2.item nec promittendo se obligare.ibidem.

Pro anima sua legare magnam sui patrimonij partem.Damhou. de pupillar.patroci.c.9.nu.32.f.366.T.8.P.2.

Testari,etiam si relinquat ecclesiæ.idem ibidem.nu.35. fol. 366. Tom.8.Par.2.

Vendere, etiam cum iuramento interposito. Damhou. de pupillar.patroc.c.8 nu.42.f.363.T 8.P.2.

Notoriè potest contrahere ante interdictionẽ idem ibidem.n. 18.

Notorius,cui non est facta inhibitio à iudice, an validè contrahat, ac testetur.Quintil. Mandos.de inhibitio.q.91.nu. 1.f. 106. T.5.

Nõ dato sibi curatore, nec interdicta administratione bonorum, an possit contrahere,& cetera facere.Guter. Plac. Hisp. de contract.iura.c.32.nu.3.f.78.T.6.P.2.

Notus,licèt ante interdictionem, contrahere, alienare que possit, Iesus tamen restitutionem petere poterit.Damhou. de pupillar. patroc.c.8.nu 14.& 19.f.363. T.8.P.2.

Pater,& in curatela proclamatus, an possit promittere filiæ suæ dotem,sine suorum curatorum consensu.Damhou.de pupillar.patroc.c.9 nu 1.f.362.vult dicere 363.T.8.P.2.

Potest matrimonium contrahere, etiam sine curatorum consensu. Damhou de pupillar.patroc.c.9.nu.52.f.366.T.8.P.2.

Quando a foro,seu iudicio arcendus.idem ibidem cap. 8. num.8. fol 362.Tom.8.Par.2.

Quantumuis notorius antequàm sit bonis interdictus habet legitimam personam.Sebast.Vant.de nullitat. versi. postquam. nu. 23.fol.399.Tom.4.

Quis dicatur Fabia.de Mont.de emptio.& venditio.q.3.princ.nu. 37.fol.43.T.6.P.1.

Quis dici debeat.Ant Cors.de potest. regia 3. Par. nume. 10. fol. 134.Tom.16.

Resipiscens ipso iure,an à bonorum interdictione,& cura absoluatur.Damhou.de pupillar.patroc.c.8.nu.26.f. 63 T.8.P.2.

Semel declaratus,semper idem futurus præsumitur. Damhou.de pupillar.patroc.c.8.nu.81.f.361.T.8.P.2.

Si post bonorum interdictionem cum aliquo contrahat, & iuramento interposito, iuret se contractum seruaturum, nunquid ratione interpositi iuramenti valebit contractus. Damhou.de pupillar.patroc.cap 8.nu.29.f 363.T.8.P.2.

Tenetur ad instar pupilli cũ sit doli capax ex suo delicto,vel quasi, secus in infante,vel furioso.Sebast.Vant.de nullitat. versic.postquam.nu.22.f.399.T.4.

Proditio qualiter consideretur,& quid sit.

*PRODITIO committitur multis modis contra Rempublicam, vel principem.Hier.Gigans de crim. lęsæ maiest. quæst. 9. nu.8. fol.81.Tom.11.Par.1.

Est indicium pensamenti.Bartho.Tæg.in tract.crim.Par.8.nu.20. fol.14.Tom.11 Par.1.

Est securitatem promittere delinquenti.Io.Redin.de maiest.Princip.ver.tantum.nu.25.f.162.T.16.

Maximum delictum dicitur, & in posteros etiam extenditur. Paris de Put.de re milit.verficul. duo milites. nume.secundo,fol. 400.Tom.16.

*PRODITIONEM contra Rempublicam sciens, si non reuelauerit,pœna capitali est puniendus.Io.Royas.de hæret.2.Par.assertio.3.nu.82.fol.224. T.11.P.2. Contra.nu.83.ibidem.

Proditionis consideratio quæ sit.

*PRODITIONIS crimen committit., qui contra Principem, vel Rempublicam agit.M.Blanc.de indic,& tortur. nume. 193.fol. 271.Tom.11 Par.1.

Crimen ex tribus causis dicitur maius,vel minus. Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.1.nu.4.f.79.T.9.P.1.

Et violatæ fidei reus est, qui in perduellem impetum facit. And. Alciat.de sing.certam.c.14.nu.2.f.295.T.12.

Instar est bellum mouere sine diffidatione. Pet. Belli. de re milit. tit.8.nu.6.fol.344.T.16.

Proditor varijs modis consideratur tam quo ad suam quidditatem, quàm quo ad suos effectus.

*PRODITOR à principe restitutus amplius dici non potest. Hier. Gigans de crim.lęsæ maiest.q.7.nu.2.f.80.T.11.P.1.

Abolito crimine,non dicitur proditor.And. Alciat. de sing.certã. cap.10.nu.4.f 295.T.12.

An a duello repellatur.Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.4.nu.1. fol.80.T.11.Par.1.

An dicatur,qui iustitiam barattauit.Hier.Gigans de crim. lęsæ. maiest.q.2.nu.1.f.80.T.11 P.1.

An sit censendus, qui contra impresiæ capitula offendit. Paris a Put.de re milit.ver.post.nu.1.f 426.T.16.

Contra Imperatorem non amittit feudum, quod habet ab ecclesia,nisi per sententiam ecclesiæ.Mart.Laud.de crim.lęsæ maiest. q.33.fol.23.T.11.P.1.

Dicitur esse veritatis, qui non liberè veritatem pronunciat. Hier. Gigans,de residen. episcopo.in proem.nume.5. fol. 369. Tom. 13.Par.secunda.

Is,qui castrum, arcemve, seu locum consimilem suæ fidei commissum hostibus tradit.Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest. tit.de proditoribus.q.1.nu.12.f. 80.T.11.P.1.

Is,qui bellum mouet sine diffidatione. idem ibidem. numero 5. folio 79.

Is, qui contra principem, vel Rempublicam proditionem facit. Hier.Gigans.de crim.lęsæ Maiest.tit.de proditoribus quæstio.9. nu.7.fol.81.T.11.P.1.

Qui alicui, venenatam potionem propinat.Hier.Gigans de crim. lęsæ maiest.q.1.tit.de proditoribus nu.6 f.79.T.11.P.1.

Qui alterius crimen sibi soli notum malitiosè detegit. Hier. Gigans.de crim.lęsæ maiest.tit.de proditoribus.quæst. 1. nume.2. fol.79.Tom.11.Par.1.

Qui dum se amicum ostendit postea damnum, iniuriam,vel machinationem infert.idem ibidem.nu.9.f.80.

Qui non ostendit se facere illud,quod facit, & secretè cõtrarium facit eius,quod facere debet.Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. tit.de proditoribus q.1 nu.7.f.79.T.11.P.1.

Qui proprer timorem tacet,& veritatem non defendit. idem ibidem.nume 1.

Si secretum sibi commissum publicat.Hier. Gigans de crim. lęsæ Maiest.tit.de proditoribus.q.1.nu.3.f.79.T.11 P.1.

Subditus,qui infamat dominum suum, vel aliquid contra illius honorem facit.Hier.Gigans de crim.lęsæ maiest.tit. de proditoribus,q 1.nu.11.f.80.T.11.P.1.

Vassallus,vel subditus principis,qui permisit venire in sui principis territorium eius inimicos.Hier. Gigans.de crim.lęsæ maiest. tit.de proditoribus,q.1.nu.13.f.80.T.11.P.1.

Est, qui ad hostes se transfert, vel eius literas mittit in damnum Reipublicæ,vel domini sui. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. tit.de proditoribus q.1.nu.10 f.80.T.11.P.1.

Et aliquid proditoriè factum differunt.M.Ant. Blanc. de indic.& tortur,nu.194.f.271.T 11.P.1.

Et rebellis an inter se differant. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q 9.nu.1.f.81.T.11.P.1.

Nobilis punitur grauiori pœna,quàm ignobilis.Hier. Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.6.nu.5.f.80.T.11.P 1.

Non dicitur,proditoriè agens contra priuatum,sed proditoriè agere.Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest.quæstio.9.nume. 6.folio 81. Tom.11.Par.1.

Non potest esse testis.Io.Campeg.de testi.regu.43.f.92.T.4.

In aliqua causa.Hier Gigans.de crim.lęsæ maiest. q.8. nu. 4.f.81. T.11.P.1.Et Mart.Laud.de crim.lęsæ maiest. q. 43. vbi remissiuè.fol.23.T.11.P.1.

Omnis perdit feudum.Mart. Laud.de crim.lęsæ maiest. q. 37. fol. 23.T 11.Par.1.

Potest esse etiam,qui subditus non est. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest.tit.de proditoribus.q.9 nu.2.f.8.T.11.P.1.

Principis,dicitur proditor ipsius Dei.Paris a Put.de re milit. versi. duo milites.nu.3.f.400 T.16 Et Hier. Gigans.de crim. lęsæ maiest.tit.de prodit.q.1.nu.15.f.80.T.11.P.1.

Et idem

Source : BIU Cujas

Et idem ibidem.quæſtio.8.nume.5.fol.81.Tom.11. Par.1.
Regis,vel domini ſui qua pœna puniatur.Hier.Gigãs.de crim.lęſæ maieſt.tit.de proditoribus q.6.nu.1.f.80.T.11.P.1.
Idẽ dicitur de proditore populi,cui ſubeſt,& patrię.ibidẽ. nu.2.
Quis dicatur.Iac.de S.Georg.de feud.ver.dictiq;.nu. 17.f. 212.T. 10.P.1.Paris a Put.de re milit.ver.duo milites.nu. 5.f.400. T.16. Hier.Gigans.de crim.lęſæ.Maieſt.q. 10.nu.18.f.37. T. 11.P.1.Et Card.Iacobat.de concil.lib.7.art.1.nu.75.f.302.T.13.P.1.
Quis ſit.Hier.Gigans.de crim.lęſæ maieſt.tit.de proditoribus. q.1. nu.1.vbi definit eum appellari proditorem, qui propter timorẽ tacet,& veritatem non defendit.f.79.T.11.P.1.
Quo caſu a duello repellatur.Paris a Put.de re milit.ver.duo milites.nu.1.f.400.T.16.
Reſtitutus ad honores, famã, & dignitates,ſi appellatur proditor ab aliquo, qui cum eo pugnare vult, & probare,quòd ſit proditor,iniuſtè prouocat.Iac.de Caſtil.de duello cap. 7.nume. 2.fol. 292.Tom.12.
Per principem non poteſt proditor appellari, & eum proditorẽ appellans dicitur iniuriam in ferre.Bon.de Curti.de nobilit.P.7. nu.26.fol.19.Tom.16.
Stare non poteſt in curia principis.Hier.Gigans.de crim. lęſæ maieſt.tit.de proditoribus.q.5.nu.4.f.80.T.11.P.1.
Sui epiſcopi vel alterius domini ſpiritualis habentis temporalem iuriſdictionem,crimen lęſæ maieſtatis comittere dicitur. Hier. Gigans.de crim.lęſæ maieſt.tit.de proditoribus.q.9. nu. 3.f.31. Tom.11.Par.1.
Vel quicquã proditorię facere, an differant. Hier.Gigans de crim. lęſæ maieſt.vbi ſupra.nu.4
Veritatis dicitur ille,qui liberè non pronunciat veritatem, quam oportet pronunciare, aut non defendit quam defendere debet. Conrad.Brun.de hæret.c.3.nu.7.f.311.T.11.P.2.
Dicitur nõ ſolum qui mendacium dicit,ſed qui veritatem tacet. Hier. Alban.de poteſt.Papæ P.1.nu 180.f.72.T.3.P.1.
Quis dicatur.Catal.de Boncomp.de poteſt. Papæ. verſic. his ita. nu.2.f.16.T.13.P.1.

Proditorem qualiter conſiderari contingat.

*PRODITOREM Principi manifeſtare quilibet tenetur: dũmodò ſit ſubditus.Hier.Gigans de crim.lęſæ maieſt.lib.2. quæſtio. 20. nu.2.fol.59.Tom.11.P.1.
Principis debemus manifeſtare. Mart. Laud. de crim.lęſæ maieſt. quæſt. 53.fol.23.Tom.11.Par.1.idem de princip. quæſt. 558.fol. 212.Tom.16.
Quilibet denunciare tenetur.Hier. Gigans. de crim. lęſæ maieſt. tit.de proditoribus.q.8.nu.6.f.81.T.11.P.1.

Proditores miſcellaneè conſiderati quid operentur.

*PRODITORES dicuntur qui veniunt contra fidem datam. Hier. Gigans.de crim.lęſæ maieſt.tit.de proditoribus.q.1.num.8.fol. 80.Tom.11.Par.1.
Feudis priuantur.Conrad.Brun.de ſedit. cap. 5. nume.13.fol.135. Tom.eod.Par.ead.
Omnium maximi qui ſint.Conrad.Brun.de ſedit. cap. 13.num. 5. fol.109.Tom.11.P.1.
Propriè qui ſint.idem ibidem.nu.11.
Qui dicantur,& eorum effectus, naturave.Claud. Cote. de iure, & priuil.milit.c.6.per tot.f.448.T.16.
Quo genere mortis puniantur, attenditur conſuetudo regionis. Hier.Gigans de crim.lęſæ maieſt.q.6.nu.3.f.80.T. 11.P.1.
In Italia,vt plurimum furcis ſuſpenduntur.ibidem.nu. 4.
Veritatis,qui dicantur.Conrad.Brun.de ſedit. cap.13.num.10.fol. 109.Tom.11.Par.1.
*PRODITORI a Principe reſtitutio, ſi quis dixerit, tu fuiſti proditor,iniuriarum actione non tenebitur.Hier. Gigans. de crim. lęſæ maieſt.q.7.nu.4.f.80.T.11.P.1.
* PRODITORIBVS proprium eſt,vt occultè,& ſub prætextu honeſtatis offendant.Conrad.Brun.de ſeditio. cap. 13.nu. 2. fol. 108. Tom.11.Par.1.
*PRODITORIE quemcumque interficiens vaſſallus cadit. Franc. Sonsbe.ad vſus feudo.P.12.nu.53.f.144.T.10.P.2.

Producens ſcripturam, inſtrumenta, teſtes tam falſos,quàm non, qualiter conſideretur.

*PRODVCENS aliquam ſcripturam videtur fateri omnia contenta in ea eſſe vera,etiam ſi ſcriptura producta non ſit ſolennis.Paris de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.30.nu.10.f.46.T.4.
Falſos teſtes a ſtatuto ſi puniatur in centum, an producens vnum tantum puniri debeat in centum.Io.Mar. Monticel. de teſti.fol. 279.col.3.circ.princ.T.4.
Nec non ipſi teſtes producti,& mandator poſſunt omnes vno libello accuſari.Nel.a S.Gemi.circ.mater.teſt.2.Par.num.242.fol. 88.Tom.4.
Quando teneatur de falſo.Ioan.Mar. Monticel.de teſti.fol.279. col.2.circ.princ.T.4.
Inſtrumentum falſum in iudicio euitat pœnam falſi, ſi proteſtetur ſe eo nolle vti.Lanfran.ab Ariad. de fide inſtrum. nume. 41.fol. 32. Tom. 4.
Inſtrumentum non videtur fateri contenta in eo eſſe vera,niſi quatenus ipſum inſtrumentũ probet.Aymo.Crauet.de antiq.temp. verſi.viſo.nu.79.f.131.T.17.
Mille teſtes falſos non punitur pro ſingulis, ſed pro vno falſo. Io. Mar.Monticel.de teſti.col.3.f.279.T.4.
Scripturam aliquam,an poſſit idem eam reuocare pœnitentia ductus. Crauet.de antiq.temp.nu.1.f.132.T.14.
Scripturam continentem plura capitula, an poſſit in parte producere,& in parte non.Aymo.Crauet.de antiq.temp verſicu.viſo. nu.71.fol.131.Tom.17.
Teſtem debet interrogatus reſpondere an ſit infamis.Io.Mar.Monticel.de teſti.col.1.in fi.in verbo,teſtem f.761.T.4.
Teſtes,an poſſit alios reprobare.Stefan.Aufrer.de teſti.ver.Abbas. nu.87.fol.145.Tom.4.
An teneatur reſpondere poſitionibus factis per illum, contra quem teſtes producti ſunt ſuper dictis teſtium. Io. Mar.Monticel.de teſti.col.1.in fi.f.261.T.4.
Deponentes aliquid contra ſe ipſum, non ſolum de credulitate, ſed etiam de ſcientia,& affirmatiuè,poteſt ne eos reprobare,adhibita in contrarium probatione, modò id ignoranter is fecerit. Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver.queritur.nu.14.f.132.T.17.
Falſos,vel eis vtens perdit cauſam.Io.Mar.Monticel. de teſti.fol. 279.col.2.circ.med.T.4.
Opponit cõtra eius perſonas,ſi cauſa de nouo emerſerit. Nel.a S. Gemi.de teſti.ver.quia.nu.57.f.82. T.4.
Plures falſos,ſi ad eundem effectum tendunt, vna pœna puniuntur,ſecus ſi ad diuerſos.Ioann. Mar. Monticel. de teſti. fol.279. col.4.circ.med.T.4.
Teſtimonium falſum,an puniatur.Io. Mar. Monticel. de teſti. fol. 279.col.2.circ.med.T.4.
* PRODVCENTI lireras vti meas credi non debet, ſed debet fieri comparatio.Maria.Soci.Iuni.conſil.1.in verbo,dirigat.num.40. fol.306.Tom.12.

Producere qualiter conſiderari contingat.

*PRODVCERE ſchedam differt in termino probatorio coram iudice quò ad probandam,vel velle ex ea ſumere inſtrumentum publicum,continens contractum in vim exequutiuam,& vbiq; habens probationem probatam ſine cauſæ cognitione.Paris. de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.19.nu.11.f.42.T.4
Teſtes,& inſtrumenta contra ſe quis non cogitur.Iac.Ægid. ad reprob.teſti.ver.teſtium.nu.53.fol.55.T.4.
Super articulis,& tota cauſa, reſpectu producentis fauorem,& odium continent.Maria.Soci. de teſti. verſicu. fraternitatis.nu. 82.fol.195.Tom.4.
*PRODVCI an poſſint teſtes ſuper articulis directè contrarijs atteſtationibus publicatis.Maria.Soci.ſenior de teſti. verſi. fraternitatis.nu.83.fol.195.T.4.
Vlterius non poteſt, vbi in capite principium ſumitur. Vital.de Camba.de clauſ.ver.quia.nu.38.f.444.T.18.

Productio inſtrumenti,libelli, ac teſtium qualiter conſideretur, & eius effectus.

*PRODVCTIO inſtrumenti ſine proteſtatione ſcriptura ſimpliciter, & generaliter approbata, vtrum amplius poſſit reprobari. Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſicul. viſo. numero 78.fol.131. Tom decimoſeptimo.
Inſtrumentorum continetur in 11. arboris iudicialis ramo. Ioann. de Graſ.in arb.iudic.princ.4.nu.15.f.24.T.3.P.1.
Sola libelli, vel poſitio inquiſitionis in actis non inducit potẽtiam proceſſus. Franc. Hercula. de attenta.capitu.6.numero 50.folio 260. Tom. 5.
Mandati,& ſubſtitutio procuratoris non facit litem. Robert.Lancellot.de attenta.c.4.nu.185.f.305.T.5.
Teſtis a falſo procuratore. Ioann. Mar. Monticel. de teſti.col.1.in med.fol.251.T.4.
Teſtium abfuturorum quæ ſit, & quotuplex. Ioann. Mar.Monticel.de teſti.fol.252.colum.2.circ.med. in verbo, abfuturorum. Tom.quarto.
Alio tempore,quàm pars fuit citata, non valet ipſa pro ſe abſente.Ioann. Mar. Monticel. de teſti. colum. 3. circ. med. folio 256. Tom.quarto.
An,& quando locum habeat poſt didicita teſtificata.Ioann.Mar. Monticel.de teſti.f.254.col.2.in princ. vbi refert multorum Doctorum auctoritates.Tom.4.
An impediatur per identitatem, vel propter diuerſitatem capitulorum.idem ibidem.col.2.in princ.
An impediatur propter pluralitatem productionum, vel inſtrumentorum.idem ibidem.col.1.circ.princ.f.253.
An poſt terminum fiat,& facta teneat.Io.Mar. Monticel.de teſti. col.1.circ.med.f.253,T.4.
Debet fieri.Ioann.Mar.Monticel.de teſti.colum.1.circ.princ.fol. 251.Tom.4.
Difficilior eſt,quàm confeſſio partis.Ioan.Mar.Monticel.de teſti. col.2.circ.princ.f.255.T.4.
Duplex.idem ibidem.f.251.col.1.circ.princ.T.4.
Et examinatio quas ſolennitates requirat. Io. Mar. Monticel.de teſti.col.1.in med.f.255.T.4.
Ex quibus cauſis impediatur, & de eorum publicatione. Alberi. de Malet.Papien.de teſti.capitu.ſeptimo,numero 103.fol. 176.Tom.4.
Facta in termino dato ad producendum teſtes, an ſufficiat abſq; delatione iuramenti.Io.Mar.Monticel.de teſti.col.4.circ. med. fol.255.Tom.4.
Fieri non poteſt ſuper articulis impertinentibus. idem ibidem colum.2.in princ.

Fieri

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fieri potest, & per iudicem ex officio super accusatione. Ioann. Mar. Monticel. de testi. colum. 1, circ. med. vbi remissiue. folio 251. Tom. 4.

Fieri potest publicatis attestationibus, quando quis vult reproba re simul attestationes testium, & eorũ dicta. Alberic. de Malet. Papien. de testi. c. 7. nu. 127. f. 176. T. 4.

Fiunt parte citata. Ioann. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in fi. folio 256. Tom. 4.

Impugnatur, & quando, & qua de causa. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. fi. f. 255. T. 4.

In causa appellationis quando habeat locum, vel non. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 4. in princ. f. 254. T. 4.

In vita nullatenus concedenda. idem ibidem. fol. 255. colum. 2. circ. med.

Operatur quod producens eos citatos, & iuratos compellatur examinare. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 255. col. 2. circ. fi. in verbo, testium. Tom. 4.

Post conclusionem in causa quando procedat, vel non. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. circ. fi. f. 254. T. 4.

Post didicita testificata. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. & 2. per tot. fol. 254 Tom. 4.

Propter numerum sufficientem testium impeditur, & de hoc numero iudicis arbitrio relinquitur. Alberic. de Malet. Papien. de testi. c. 7. nu. 104. f. 176. T. 4.

Publicatis attestationibus an & quãdo habeat locum. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 2. 3. & 4. f. 253. T. 4.

Quando sit exclusa. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. in fi. vbi remissiuè. f. 255. T. 4.

Quare prohibeatur in causa appellationis. Io Mar. Monticel. de testi. col. 4. circ. med. in verbo, testium. f. 254. T. 4.

Quomodo procedat, siue habeat locum vel non. idem ibidem. col. 2. circ. med. f. 255.

Quot modis fiat. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 4. ferè per tot. fol. 252. & col. 1. a princ. vsque ad med. T. 4.

Quot modis impediri possit. idem ibidem. col. 1. in fi. f. 255.

Remitti an possit. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. vbi remissiuè. f. 255. T. 4.

Senium. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. per tot. f. 252. T. 4.

Super eisdem articulis, aut de directò contrarijs non potest fieri ab illa parte, quæ didicit testificata per se, vel per alium etiam ante publicationem illorum. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. f. 254. T. 4.

Varia. idem ibidem col. 2. ferè per tot. f. 255. T. 4.

Variatio agendi modo. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. princ. fol. 255. Tom. 4.

Valetudinariorum. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 3. per tot. fol. 252. Tom. 4.

*PRODVCTIONE instrumenti facta tantum ad informandum iudicis animum non iure debet eius copia parti tradi. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. quæritur. nu. 12. f. 132. T. 17.

*PRODVCTIONEM testium primam, & secũdum, an iudex propter multitudinem effrenatam possit denegare. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 4. circ. med. f. 252. T. 4.

Suam producere si quis impediatur, vel propter pericula viarũ, vel propter tempestatis aquarum, vel quoscumque casus fortuitos, quid iuris. Ioann. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. fol. 253. Tom. 4.

*PRODVCTIONES testium quot permittantur. Ioan. Mar. Monticel. de testi. colum. 4. ferè per tot. fol. 252. & 253. col. 1. a princ. vsque ad med. Tom. 4.

Testium sunt plures, etiam si omnes simul sint in schedula scripti, vel nominati in voce, sed in pluribus vicibus sint examinati, vel iurati per interualla talia, ex quibus non possit dici continua productio Ioan. Mar. Monticel. de testi. colum. 1. circ. med. fol. 253. Tom. 4.

Productioni instrumentorum, ac testium quando renunciari possit, vel non.

*PRODVCTIONI instrumentorum termino dato, intra terminũ sufficit fieri productionem verbalem, realem post terminum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. quæritur. numero 6. folio 132. Tom. 17.

Quãdo, & quomodo renuncietur. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in fi. in verbo, productioni. f. 254. T. 4.

Testium licèt sit renunciatum, potest tamen iudex aliqua iusta causa suadente testes admittere etiam super illo articulo, super quo renunciatum fuit. Ioan. Mar. Monticel. de testi. fol. 254. colum. 3. circ med. Tom. 4.

Non potest renunciare reus accusatus de crimine. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. circ. med. f. 254. T. 4.

Nec accusator in causa criminali. idem ibidem.

Pœnali non potest renunciari. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 3. circ. med. f. 254. T. 4.

Quomodo renuncietur, & de renunciationis, & probationis effectu. idem ibidem. col. 2. in fi. & col. 3. f. 254.

Reuuncians, an iurium allegationi renunciare videatur. Ioann. Mar. Monticel. de testi. colum. tertia, circ. princ. folio 254. Tom. quarto.

Renuncians, non videtur renunciare productioni instrumentorum. Ioann. Mar. Monticel. de testi. colum. 3. circ. princ. fol. 254. Tom. quarto.

Renunciare impedit, quando est facta ab vtraque parte. Ioann. Mar. Monticel. de testi. colum. tertia, circ. princ. folio 254. Tom. quarto.

Si fuit renunciatum, non debent amplius produci, nisi super nouis articulis. Innocent. Quart. de exceptio. versi. si testis. nume. 2. fol. 105. Tom. 3. Par. 2.

Si renunciatum sit extra iudicium, an valeat. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. in princ. f. 254. T. 4.

Si renunciatum sit quãdo, & quo remedio produci possint. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 3. circ. med. f. 254. T. 4.

*PRODVCTIONIS ordinem, quælibet in se res habere debet. Albert. Brun. de reb. dub. versicu. de qua. numero nono, fol. 366. Tom. decimooctauo.

Ordo quis sit. Pet. de Bais. in directo. electio. cap. 38. 3. Par. num. 2. fol. 101 Tom. 15. Par. 1.

*PRODVCTVS in testem per vnam partium, an postea poterit ab eadem pro altera parte accusari. Stefan. Aufrer. de testi. vet. Abbas. nu. 82. f. 145. T. 4.

*PROFANI quid significet. Fran. Baldui. in l. 12. tab. cap. 28. col. 4. circ. princ. fol. 233. T. 1.

Profectitia qualiter circa diuersas materias considerentur, atque operentur.

*PROFECTITIA, an conferantur inter emancipatos. Ioan. Saport. de collatio. c. 4. nu. 56. f. 463. T. 8. P. 1.

Et aduentitiorum vsusfructus confertur, quando qui tenetur conferre, factus ex eis est locupletior, alias si sine fraude consumpsit, cessat collatio. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæstio. nona, special. 4. in vlt. volunt. numero 24. folio 166. Tom. decimooctauo.

In emancipatis non cadunt. Io. Saport. de collatio. cap. 4. nu. 56. fol. 463. T. 8. Par. 1.

In vulgari substitutione an veniant. Bartho. de Vcio de substitutio. c. 1. nu. 28. f. 214. T. 8. P. 1.

Ob causam conferuntur. Io. Saport. de collatio. cap. 5. nu. 75. f. 463. Tom. 8. Par. 1.

Quæ loco peculij conceduntur, non veniunt in collatione. Io. Saport. de collatio. c. 5. nu. 77. f. 463. T. 8. P. 1.

Quo casu conferri debent. idem ibidem. nu. 76.

Sola hodie, & vsusfructus aduentitiorum conferuntur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 9. special. 4. in vlt. volunt. nu. 19. f. 165. Tom. 18.

Profectitium quid sit, & ex quibus oriatur.

*PROFECTITIVM & aduentitium quæ nam lucra sint, & an conferantur. Iul. Feret. de re naual. lib. 1. nu. 121. f. 328. T. 12.

Ex bonis parentis, factove eius dici. Constant. Roger. de dote. q. 10. nu. 6. fol. 343. T. 9.

Quid sit. idem ibidem. nu. 9.

*PROFESSI monasterio, an institui debeant. Rolan. de testamen. & vlt. volunt. rub. 14. nu. 9. f. 6. T. 8. P. 1.

Professio dubitatiuè. ac absolutè miscellaneè accepta quid operetur.

*PROFESSIO an, & quando dirimat matrimonium post contractum. Ioan Brunel. de sponsa & matri. concluf. 31. nume. 6. fol. 34 Tom. 9.

Et quid de ordinatione? ibidem. nu. 7.

Et quid de professione in ordine mendicantium intra annum? ibidem. nume. 8.

An possit fieri per substitutum. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 72. f. 429. nu. 1. T. 11. P. 1.

An sit facienda in secundo monasterio. Pet. de Perus. de mutatio. stat. perso. eccles. nu. 18. f. 177. T. 14.

An teneat, si excommunicatus profiteatur. Io. de Ligna. de censu. eccles. § 16. nu. 7. f. 319. T. 14.

Capitur pro secta, seu disciplina. Arnal. Alberti. de assertio. cathol. &c. q. 29. nu. 22. f. 100. T. 11. P. 1.

Cum dæmone fit cum abdenegatione nominis Christi in baptismate. Paul. Girlan. de Sortile. quæstio. 3. nume. 4. fol. 382. Tom. 11. Par. prima.

Et desiderium tuum interse discrepant. Pet. Belli. de re milit. 6. Par. tit. 2. nu. 11. f. 351. T. 16.

Expressa cum dæmone facta duplex esse potest. Paul. Girlã. de Sortile. q. 3. nu. 3. f. 382. T. 11. P. 2.

Quomodo, & per quæ verba fiat. Io. Brunel. de sponsal. & matri. concluf. 31. nu. 13. f. 35. T. 9.

Sortilegiorum quæ sit. Paul. Girlan. de Sortile. q. 3. nu. 1. fol. 382. Tom. 11. Par. 2.

Facta metu dicitur nulla. Sebast. Medic. de fortuit. casi. q. 8. nu. 47. fol. 203. Tom. 7.

Omissa formula regulæ, obligat quò ad Deum. Pet. Pech. de testam. coniug. c. 13. nu. 4. f. 166. T. 8. P. 1.

Propter violentiam sponsi, an teneat, vbi ponũtur quatuor casus. Ioan. Brunel. de Sponsal. & matrim. concluf. 3. nu. 17. declarat. 8. fol. 34. Tom. 9.

In religione non approbata nulla est. Pet. de Vbal. de cano. episc. & paroch. versicu. quò ad secnndam, numero 32. folio 208. Tom. 15. Par. secunda.

Inducta dolo, nulla est. Sebast. Medic. de fortuit. casi. quæst. 10. nu. 28. fol. 206. Tom. 7.

Licèt dici possit contractus vltro citroquè obligatorius, non tamẽ est illius formæ, qualis est matrimonium. Hier. Magnar. in arb. consang. nu. 177. f. 168. T. 9.

Source : BIU Cujas

Metu facta non valet.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſſor.num. 284.fol. 552.Tom.15.Par.2.
Multis modis capitur in iure.Arnal.Albert.de aſſertio.cathol.&c. q.29.nu.21.f.100.T.11.P.2.
Non valet niſi ſit,qui poſſit, aut velit recipere.Pet.de Bais.in directo.electio.c.18 1.P.nu.12.f.384 T.15.P.1.
Nulla inducitur,niſi conſtet de conſenſu. Philip. Franci.de diſputat.petitor.3.dub.nu.11.f.331.T.3.P.2.
Patris filium ſimpliciter nominantis, an proſit alijs,quò ad legitimationem præſumendam.Bapt.de S.Blaſ.de correlati.verſi.venio.nu.65.f.266.T.18.
Per metum facta,an ſit valida.Pet.de Bais.in directo . electio.cap. 10.1.P.nu.2.f.38.T.15.P.1.
Per mortem vnius coniugum,an teneat vbi non eſt mors.& qualiter mors probanda.Io.Brunel.de ſponſal.& matri.concluſ.3.nu. 15.derlarat.8.f.33.T.9.
Quælibet ſenſu ſuo,& ſtylo nititur.Paris.de Put.de re milit.verſie. ſecunda nu.2.f.386.T.16.
Quando legitimam præbeat excuſationem a muneribus ſubeundis.Pet.Antibo.de muner.3.P.princ.nu.51.f.25.T.12.
Religionis tolli ius exhæredandi.Phanu de Phanu.de dote verſic. per mortem.nu.29.f.414.T.9.
Item,& alia.ibidem.
Sortilegiorum duplex, expreſſa ſcilicet, & tacita.Paul. Girlan. de Sortile.q.3.nu.1.f.382.T.11.P.2.
Tacita,an religioni obliget.Io.Fran.de Pla.de excommunicat.§.6. nu.4.fol.351.Tom.4.
In religione ſine requiſitis ſolemnitatibus, fieri an poſſit. Ioann. Lup.de matrim.& legitim.verſicu. vt videamus.numero 40.fol. 41.Tom.9.
Quomodo inducatur.Philip.Fran.de diſputat.petit. dub.3.nu.3. fol.350.T.3.Par.2.
Sortilegij quæ ſit.Paul.Girlan.de Sortile.quæſt. 3. nu.1. fol. 382. Tom.11.Par.2.
Vtrum ſufficiat ſine gradu.Gaſp.Beat.de inope debit. &c. cap.16. nu.140.f.237.T.3.P.2.
*PROFESSIONE cenſus probatur. Benedic. Boni. de cenſi. nu.60. art.34.f.169.T.6.P.2.
*PROFESSIONEM dæmoni facientes, expreſſum ei adorationis cultum impendunt.Paul.Girlan.de Sortile.quæſtio. 3. nu.5.fol. 382.T.11.Par.2.
Faciens ſi proteſtetur quod ſibi liceat propriũ tenere re, talis proteſtatio non valet.Ioann.de Aguſel. de proteſtatio. nume.2. fol. 221.Tom.17.
Qui fecit intra annum aſtringitur ad obſeruantiam regularem. Rolandi.de teſtamen.& vlt.volunt.verſicu.nobis.nume. 22.f.2. Tom.8.Par.1.
*PROFESSIONIS emiſſæ in ætate legitima reſolutio,& annullatio Pontifici tantummodo reſeruatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.2.nu.199.f.159.T. 13.P.2.
Modi,& ſigna quæ.Quintil.Mandoſ.de annal.caſi.verſi.dum cauſas.nu.61.fol.212.T.17.
*PROFESSO habenti filios ab inteſtato ſuccedit monaſterium , & filijs legitima remanente . Guliel. Redoa. de ſpol.eccleſiaſt.nu. 73.fol.242.Tom.14.
Religionem deſerente,& ad nuptias conuolante , an huius criminis cognitio inquiſitori cõceſſa ſit.Gondiſſal.de hæret.q.9.nu.4. fol.35.Tom.11.P.2.
*PROFESSOR dicitur , qui publicè ſcientiam aliquam prælegit. Gaſp.Beat.de inop.debit.&c.cap.16.nume. 131.fol 237.Tom.3. Par. ſecunda.
*PROFESSORES artium eruditioni ſcholaſticorum vacantes , ab extraordinarijs muneribus excuſantur. Ægid. Thomat.de collect.verſi.expoſuimus.nu.38.f.164.T.12.
Rei literariæ a duello excuſantur.And.Alciat.de ſing.certam.c.24. nu.3.fol.297.Tom.12.

Profeſſus qualiter conſideretur, quid poſſit,& non poſſit .

*PROFESSVS corpore viuit,vſum rerum habet.Rolan. a Valle de dote q.95.nu.9.f.387.T.9.
Item loquitur. ibidem.
Item teſtificatur.ibidem.
Item elegit.ibidem.
Item eligitur ad prælaturas. ibidem.
Item generaliter omnes actus naturales exercet.ibidem.
Elegit ſibi ſepulturam, & tandem factus eſt Abbas , an ſepelietur in loco,in quo elegit ſepulturam.Pet. de Vbal.de cano. epiſc.& paroc.c.11.nu.11.238.T.15.P.2.
Expreſsè eligi debet in eccleſia regulari.Pet.de Bais.in directo.electio.c.6.2.P.nu.2.f.387.T.15.P.1.
Non poteſt habere,domicilium extra ſuum monaſterium. Pet. de Vbal.de cano.epiſc. & paroc.capitul. 4. nume.quarto,folio 222. Tom.11.Par.2.
Proprium.Pet.de Vbal.de cano.epiſc.& paroch.cap.4.nu.24.fol. 223.Tom.15.Par.2.
Quando poſſit ſepulturam eligere. Pet. de Vbal.de cano. epiſc. & paroch.c.11.nu.12.f.238.T.15.P.2.
Qui nulli præeſt adminiſtrationi, vbi reperiri debeat.Pet. de Vbal. de cano.epiſc.& paroch .capitu. 13. numero 4. folio 240.Tom. 15.Par. 2.
Item cum quibus expenſis.ibidem.
Item qui præſidet beneficio manuali,quod eſt de membris monaſterij.ibidem.
Quidam in quadam religione, exiuit ordinem , & duxit vxorem. ſi contraxit cum illa palam , præſumitur errare in fide , & ſic inquiſitor hæreticæ prauitatis poterit procedere contra eum, & inquirere de fide , & ſacramentis . ſi autem contraxit clandeſtinè,non præſumitur errare in fide, & ſic inquiſitor non poterit procedere contra eum. Bern.Comm.in Lucer.inq.hæret.prauit. col.3.in princ.nu.2.f.341.T.11.P.1.
Tacitè an poſtulari poſſit Io.de Selua de benefi.q.51. nu. 4. fol.95. Tom.15.Par.1.
Tacitus quis dicatur.Ioan.Fran.de Plat.de excomm.§.6. nu.5.fol. 351.Tom.14.
Vnius monaſterij, quando intrat in ſecundum monaſterium cauſa pœnitentiæ,cui acquirat.Pet.de Perus.de mutatio. ſtat.perſo. eccleſ.cap.1.nu.4.f.176.T.14.
*PROFICISCI dicitur,qui iter arripit.Iul. Feret.de gabel. ſeu vecti gal.&c.P.9.princ.nu.19.f.74.T.12.
*PROFITENS habetur pro mortuo,& non poteſt habere domicilium extra ſuum monaſterium.Pet.de Vbal.de cano. epiſc.& paroch.c.4.nu.4.f.222.T.15.P.2.
*PROFITENTES errorem hæreticorum ſunt hæretici manifeſti. Arnal.Albert.de aſſertio.cathol.&c.quæſt.29.nume.20.fol.100. Tom.11.Par.2.
*PROFITERI an videatur nouitia in Abbatiſſam aſſumpta. Io. de Selua de benefi.q.51.nu.2.f.95.T.15.P.1.
Aut docere per ſubſtitutum,an,& quando cui ſit conceſſum,regulariter autem nemini.Fran. Zoanet. de emptio , & venditio.ſub pac.retrou nu.18.f.69.T.6.P.1.
*PROFVTVRVM eſſe ſufficit communi opinione canoniſtarum, licèt contrarium eueniat . Guliel. Redoa.de reb. eccle. non alie. rub.19.de cauſa vtilitatis.nu.29 & 31.f.424.T.15.P.2.
*PROGENIEI appellatione qui continentur.Laur.de Palat.de ſtat. nu 193.f.280.T.2.

Progenies vnde deriuetur,& quid operetur .

*PROGENIES a quo incipiat.Laur.de Palat.de ſtat.nume. 193.fol. 280.Tom.2.
Dona,vel mala,bonum,vel malum indicium præſtat . Franc. Caſon.de malefi.c.5.nu.1.f.283.T.11.P.1.
Vnde deriuetur.Laur.de Palat.de ſtat.nu.193.f.280.T.2.

Progreſſus miſcellaneè conſideratus .

*PROGRESSVS artis a generalibus inchoatur. Sebaſt. Medic. de fortuit.caſi.in præfatio.nu.4.f.195.T.7.
Atilæ in varias Italiæ regiones per patriam Forijulij.Marq.de Suſ. de Iudæ.& alijs infid.c.12.nu.6.f.70.T.14.
Canonum in prohibẽdo pluralitatem beneficiorum.And.Gamb. de auct.leg.de lat.nu.67.f.187.T.13.P.2.
Et conatus ad delictum an puniẽdus, ęquè ac factum.Bald.Perus. de ſtat.ver.accedere.nu.1.& 2.f.86.col.3.T. 2.
Ordinariorum ab exordio Chriſtianæ religionis qualis fuerit. Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2.nu.1.f.156.T.13.P. 2.
Si q.d; a generalibus ad ſpecialia fit,quod laudetur ab his,qui ſciẽtificè aliquid tradunt. Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2. ver.quoniam.nu.1.f.154.T.3.P.2.
*PROGYMNASMATA prędudenda.Benedic.Boni.de cenſi.nu.6. art.1.f.164.T.6.P.2.

Prohibens circa diuerſa qualiter conſideretur .

*PROHIBENS aliquem capi an habeat indicium contra ſe, cum conſcius criminis videatur . Marc. Blanc. de indic.& tortur.nu. 294.f.275.T.11.P.1.
Aliquem teſtari, ne me inſtituat, an eius hæreditatem habeam. Ant.Nicel.de concord.gloſ.verſicu.concordare.nume. 161. fol. 199.Tom.18.
Bona alienare,intelligitur ſucceſſoribus, & non ſibi facere prohibitionem.Melch.Palaez in tract.maiorat.quæſt.27.nume.6.fol. 374.Tom.10.Par.1.
Quem procedere,an illum iudicãdi munere priuet.Quintil.Mandos.de inhibitio.q.21.nu.1.f.89.T.5.
Reum capi,videtur conſcius criminis,ſi afficit delicto, non ſi incidenter occurrit.Fran.Caſo.de malefi.tract. 5.nume.5.folio 286. Tom.11.Par.1.
Venationem quando peccet.Sebaſt.Medic.de venatio.&c.quęſt.4. nu.7.fol.397.Tom.17.
*PROHIBENTES excommunicatos exire non a miſſa, ſed ab alijs diuinis,excommunicati non ſunt.Franc. de Pla.de excommu.§. 47.nu.3 fol.360.T.14.
*PROHIBENTI ne aliquis teſtetur, hæreditas aufertur. Quintil. Mandos.de inhibitio.q.61.nu.6.f.97.T.5.
*PROHIBENTVR multa fieri, quæ tamen facta tenent. Sebaſt. Vant.de nullitat.ver.nullitas.nu. 54.f.380.T.4.
Et quomodo intelligatur.ibidem.
*PROHIBERE iuramentum non pertinet ad iudices ſæculares. Vital.de Camba.de clauſ. verſicu. ſed nunc.numero 31. folio 465. Tom.decimooctauo.
Potens ſi non prohibeat,præſumitur particeps criminis,& an hinc oriatur præſumptio occulti auxilij.Fran.Caſon.de malefi.tract. 4.verſi.a facultate.nu.9.f.286.T.11.P.1.
Valens,ſi non prohibeat,an,& quando particeps criminis, & auxiliator exiſtimatur.Fran.Caſon.de malefi.tract.4.verſi. a facultate.nu.10.f.286.T.11.P.1.
*PROHIBETVR contentioſus ordinari.Guliel.le Rouil. de iuſti.& iniuſti.cap.9.fol.377.T.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Prohibita miſcellaneè conſiderata quid operentur.

*PROHIBITA alienari ex cauſa neceſſitatis cenſentur permiſſa. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.ſpecial. 10.in contract. nu.18.fol.162.T.18.

Alienari quandoque cenſentur,& prohibita pignorari, vel obligari.Anto.Negu.de pigno.& hypothe.memb.3. 2. Par.nu. 77. fol. 201.T.6.Par.1.

Cenſentur,quæ non conceduntur. Alberi.a Roſ. de ſtat. quæſtio. 176.nu.11.fol.48.T.2.

Directè,an per obliquem poſſint concedi. Alberi. a Roſ. de ſtat.q. 92.nu.3.fol.84.T.2.

Diſponi ſub conditione,vel ſub pœna diſponi non poſſunt.Stefan. de Federi.de interprætat.iur.Par.1.nu.46.f.211.T.1.

Ex neceſſitate fiunt permiſſa. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil.q.8.nu.32.f.157.T.18.

Fieri ſi fiant,an teneant.Damaſ.de Brocard. memb.2.num.50.fol. 510.Tom.18.

In caſu neceſſitatis, an in alio tempore cenſeatur permiſſum. Iac. Nouel.de iure prothomis.verſicu.quod ſi fortè. nume. 255. fol. 29.Tom.17.

Multa fieri,quæ tamen facta tenent.Iac.a Cani.de exequut. vlt.voluntat.1.P.tract.nu.38.f.187.T.8.P.1.

Prohibitio quando magis aſtringat, affinitatis, alienandi, ac alienationis quæ ſit, & eius effectus.

*PROHIBITIO addita prohibitioni magis aſtringit, ſicut promiſſioni magis ampliat. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie. rub. 18.nu.98.f.422.T.15.P.2.Et Fabia.de Mont.& emptio. & vendi tio.q.4.princ.nu.26.f.46.T.6.P.1.

Affinitatis primi gradus,vſque ad quartum gradum, & non vltra extenditur,& Papa in primo affinitatis gradu diſpenſauit. Ioan. And.de conſangui.nu.78.f.140.T.5.

Alienandi,& ſubſtitutio facta cum onere arma ferendi, dicitur in rem Melch.Palaez in tract.maiorat.quæſtio.2.nume.21.fol.416. Tom.10.Par.1.

Alienationis circa res dotales non eſt inducta in reb. mobilibus. Bald.Nouel.de dote P.7.priuil.1.nu.4.f.217.T.9.

Cum fideicommiſſo impedit confiſcationem, ſecus in ſimplici prohibitione fauore prohibiti.Nic.Moron.de fide treug. & pac. q.26.nu.5.f.422.T.11.P.1.

Ex contractu fortior eſt,quàm in vltima voluntate. Ant.Nicel.de gloſ.contrar.ver.concordare.nu.201.f.202.T.18.

Expreſſa impedit confiſcationem. Nic. Moron. de fide treug.& pac.q.26.nu.1.f.422.T.11.P.1.

Extenditur etiam ad bona hoſpitaliũ leproſorum, & cuiuslibet loci pij.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie. rub.27. nu.14.fol. 437.Tom.15.Par.2.

Facit videri legatam eſſe proprietatem.Io.Dilec.Duran. de arte teſtan.cautel.43.nu.2.f.133.T.8.P.1.

Alienationis facta ad tempus, quando poſt tempus ſit permiſſa. Hier.Manfred.de attenta.appellat.pendent.Par.6.nume.6.folio 234.Tom.5.

De aliquo.an cenſeatur facta de omnibus,per quæ peruenitur ad illud.Iac.Nouel.de iure prohomiſ.verſicu.qood ſi fortè. num. 256.fol.29.Tom.17.

Familiæ vltra quartum gradum non extenditur.Ioan. de Royas. Sergen.in epit.ſucceſ.c.20.f.409.nu.28.T.8.P.1.

In vltima voluntate,quæ eſt fauorabilis, non impedit dationem dotis,ſaltem congruam conditioni perſonarum. Rolan. a Valle de dote.q 105.nu.9.f.387.vult dicere.391.T.9.

Minori etiam ſimpliciter,valet.Rolan.de teſtam. & vlt. volunt. verſ.contingit.nu.1.f.21.T.8.P.1.

Alienationis fundi dotalis,licèt ſit in fauorem partis, tamen conſenſu eius,qui prohibetur,conualidari non poteſt.Fortu. Garzi. de vlt.fi.iu.ca.& ci.nu.314.f.107.T.1.

Inducit fideicommiſſum.Melch.Palaez in tract. maiorat. quæſt. 5.nu.4.f425.T.10.P.1.

Intelligitur de voluntaria.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.8.ſpecial.4.in contract.nu.37.f.157.T.18.

Inuenta eſt propter malos prælatos.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie.rub.2.nu.45.f.406.T.15.P.2.

Legis,& hominis multum operatur.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.131.nu.42.f.443.T.11.P.1.

Non compræhendit alienationem factam in vtilitatem eccleſiæ. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.19.nume. 185. fol.427. Tom.15.Par.2.

Nõ compræhendit alienationem fauorabilem ei,cuius gratia facta eſt prohibitio. Guliel. Redoa.de reb. eccle non alie. caſu.7. nu.8.fol.456.T.15.P.2.

Non compræhendit filios inter ſe. Melch. Palaez. in tract.maiorat.q.21.nu.4.f.479.T.10.P.1.

Non impedit dominium.Io.Garſi.Hiſp. de expenſ. & meliorat.c. 13.nu.10.fol.104.T.17.

Non includit hypothecam. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb.3.2.P.nu.76.f.201.T.6.P.1.

Præſeruatorum, an intelligatur de voluntaria tantum, an verò etiam de neceſſaria, & propter exſolutionem æris alieni perſonæ prohibitæ. Albert.Brun.Aſten.de ſtat.articu.13.numero 116. fol.243.Tom.2.

Quando comprehendat ſucceſſionẽ ab inteſtato.Guliel. Redoa. de rebus eccle.non alie.cap.210.nu.6.fol.399.T.5. Par.ſecũda.

Quando dicatur facta in cauſam legitimæ,quæ requirãtur. Hier. Manfred.de attenta.appellatio.penden. Par.6.nume. 5.fol.234. Tcmo 5.

Rei dotalis propria eſt de rebus mobilibus inæſtimatis in dotem datis.Guter.Placer.de contract.iura.cap.1 nu.4.fol. 36. Tom.6. Par.ſecunda.

Rerum eccle.ad res mobiles vtrum non trahatur.Vital.de Camba.de clauſ.verſi nunc.num.1.fol.460.Tomo 18.

Rerum eccle.quare ſit facta.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub.2.num.19.fol.405.Tomo 15.Par.ſecunda.

Rerum eccle,quæ comprehendere debeat.idem ibidem.rub.32. num.10.fol.452.

Si in aliquo maioratu deficiat, habetur pro expreſſa. Melch. Palaez.in tract.maiorat.4.Par.q.1.numero 2.folio 454.Tomo 10. Par.prima.

Simpliciter facta eſt odioſa,ſed ſecundum quid,putà absquè iuſta cauſa fauorabilis eſt.Guliel.Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 17.num.13.fol.421.Tomo 15.Par.ſecunda.

Vel diuiſionis,an valeat in legitima. Sebaſt. Montic.de inuent.c. 9.num.248.fol.230.Tomo 8.Par.ſecunda.

Prohibitio miſcellaneè conſiderata quid operetur, & quæ ſit legis, & matrimonij, nec non aliarum ſpecierum.

*PROHIBITIO appellationis quò ad hoc, vt non faciat attentata, intelligitur adeſſe,quando prohibetur,quò ad effectum ſuſpenſiuum, licèt non quò ad deuolutiuum.Robert.Lancellot.de attenta.limitat.53.num.58.fol.384.Tomo 5.

Tanquàm auferens defenſionem,cenſetur odioſa.Robert.Lãcellot.de attenta.cap.15.nu.128.fol.390.T.5.

Bona portata cum Aſinis, an extẽdatur ad res portatas cum plauſtris,& bobus.Iul.Tract.de gabell.vectigal. &c. ver.tuto.num. 58.fol.81.Tomo12.

Certarum perſonarum,dicitur aliarum permiſſio. Georg. Natan. Aſten.de ſtat.q.4.num.53.fol.259.Tomo 2.& Ioan. Campeſ.de ſtat.q.49.num.215.fol.270.Tom.2.

Conſanguineorum,& maiorum natu ad duellum quid operetur. Andr.Alciat.de ſing.certam.cap.26. num.3.fol.297.Tom.12.

Conſanguinitatis,an inter Iudæos locum habeat. Prosdoc. de comit.in arb. conſangui. & affinit.num.10.fol.143.Tomo 9.

Sicuti intra quartum gradum reſtringitur, ita, & affinitatis. Prosdoc.de comi.in arb.de conſanguinitate & affinitate.nu.23. fol.144.Tomo 9.

Contrahendi matrimonium cum affine, quare facta ſit.Ioã. And. de conſangui.& affinit.num. 19.fol.138. Tom.9.

Contrahentium de non alienando,non impedit dominis translationem,ſi res de facto alienetur.Gutet.Hiſp.de contract. iura.c. 45.num.1.fol.90.Tomo 6.Par.ſecunda.

De alienando non procedit in rebus fraternitatum.Guliel.Redoa. de rebus eccle.non alie.cap.31.nume.11.fol.452.Tomo 15.P.2.

Res eccleſiæ non eſt generaliter facta,ſed de rebus immobilibus. Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.rub.32.num.1.fol.452. Tomo 15.Par.ſecunda.

De celebrando,an includat audientes.Ioan. Calderi. de interdic. eccleſiaſt.ver.ſed quid.num.98.fol.331.Tomo 14.

Tempore interdicti, nunquid ſit limitata. Ioan. Calderi.de interdict.eccleſiaſt.Par.1. verſic. ſed quid. numero 96.folio 331. Tomo14.

De non alienandis rebus eccleſiæ non habet locum in rebus oratorij.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.cap.15. nume. 4.fol. 459.Tomo 15.Par.ſecunda.

Item non habet locum in rebus hoſpitalium priuatorum. ibidẽ. numero 5.

Non procedit in rebus fraternitatum.Guliel.Redoa.de rebus eccleſiaſti.non alien. caſu.15.numero tertio.folio 459.Tomo 15. Par.ſecunda.

De non alienando bona eccleſiaſtica non habet locum in hoſpitali priuato.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.caſu.12.nu.9. fol.458.Tomo 15.Par.ſecunda.

De non alienando facta filijs, an ad nepotes extendatur. Melch. Palaez.in tract.maiora.quæſtione 6.nu.72.folio 432.T.10Par.1.

De non alloquendo excommunicatos conſanguineos non cõplectitur.Velpel.de treug,& pac.q.34.num.8.fol.409.T.11.P.1.

De promouendo illegitimo,vel minori,eſt de iure poſitiuo. Card. Iacobat.de concil lib.7.arti.6.num.17.fol.323. Tomo 15. Par.1.

Dei,quæ omnes Chriſtianos ligat. ad præcepta moralia ſpectat. Bartho.de Spi.de poteſt.Papæ. ver.q̃ritur.nu.62.f.27. T.13.P.1.

Detrahendę quartæ p hæc verba,totã,oẽm,integrum,nunquid inducat, & reſultet. Ant.Corſ.de Trebellia.§.2.n.2.f.438.T.8.P.1.

Diſpenſationis,contra conſtitutiones,de quibus conſtitutionibus ſit intelligenda.Nic.Boer.de Card.leg.de lat.ver.de throno.nu. 89.fol.148.Tomo 13.Par.ſecunda.

Donationis inter coniuges locum habet tantum in vera donatione.Pyrrh.Angleber.de donatio.mut.inter virum. & vxorẽ. nu. 4.fol.474.Tomo 9.

Duplex efficiacius operatur.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautell.9.num.2.fol.139.Tom.8.Par.1.

Exorbitans non habet locum,niſi vbi cauſa permutationis eſt neceſſaria,& vtilitas eccleſiarum.hoc exponit.Egid.de Bellamer. de permutatio. benef.par.4.q.3.nu.10.fol.200.Tom. 15. Par.1.

Expreſſa magis,quàm tacita operatur.Melch. Palaez.in tract.maiorat.q.3.num.27.fol.418.Tomo 10.Par.1.

Facta

Source : BIU Cujas

Facta de filio, vtrum ad nepotem extendatur. Io. de Royas Sergen. in epit. ſucceſ. c. 20. nu. 23. f. 409. T. 8. P. 1.
Nè res alienetur, non exit quartam generationem. Fabia. de Mõ. de emp. & venditio. & venditio. quæſtio. 4. princ. nume. 32. folio 47. Tom. 6. P. 1.
Generalis alienandi, non includit inſtitutionem ſecundum Alexãdrum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 21. numero 9. folio 399. Tom. 15. P. 2.
Hominis, & legis vbicunque concurrunt de iure ciuili, res prorſus efficitur inalienabilis. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 18 nu. 81. f. 421. T. 15. P. 2.
Impedit actione mandati. Quintil. Mandoſ. de inhibit. q. 17. nu. 2. fol. 89. Tom. 5.
In aliquibus, in cæteris videtur facere permiſſionem, & econtra. Franc. de Porcel. de duob. fratri. 2. princ. quæſt. num. 35. fol. 180. Tom. 6. Par. 1.
In caſu vero, an trahatur ad fictum Alber. Brun. Aſten. de aug. &c. concluſ. 6. nu. 5. f. 358. T. 17.
In certam, & particularem perſonam, comprehendit, vt nec etiam ab inteſtato tranſmiſſio fiat. Lancel. Gal. de ſtat. q. 10. nume. 11. fol. 322. Tom. 2.
In certis caſibus quando in alijs dicatur denegata. Nic. Moron. de fide treug & pac. q. 169. nu. 6. f. 449. T. 11. P. 1.
In noſtra materia. nempe de rebus eccleſiæ non alienandis non eſt contra ius commune. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. ca. 16. nu. 5. f. 398. T. 15 P. 2.
In vna re, loco, perſona, tempore, vltra non valer. Sebaſtia. Montic. de inuent. c. 9. nu. 450. f. 234. T. 8. P. 2.
Interpretationis ſtatutorum limitatur, vt non excludatur interpretatio, quæ tendit ad obuiandum abſorditatibus, quaſi non fuerit mens ſtatuentium eas admittere. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 5. nu. 115. f. 174. T. 2.
Inuentarij vtrum valeat. Monticul. diſtinguit. Sebaſt. Montic. de inuent. ver. putaueram. nu. 111. f. 264. T. 8. P. 2.
Iuris poſitiui tolli poteſt, ſed naturalia ſunt immutabilia. Ioã. And. in arb. conſangui. & affi. nu. 22. f. 137. T. 9.
Legis cum dirigitur ad perſonam, tunc contrafaciens peccat. Vital. de Camba. de clauſ. ver. ſupereſt. nu. 6. f. 444. T. 18.
Legis eſt potentior, quam ſimplex prohibitio. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 247. f. 320. T. 13. P. 1.
Et ſtatuti generalis, & in rem includit eccleſiam. Philip. Franc. de diſputat. petito. ver. videndum. nu. 7. f. 332. T. 3. P. 2.
Generalis quando nulla ſit. Philip. Fran. de diſputat. petitor. n. 9. fol. 332. Tom. 3. P. 2.
Inducit nullitatem actus contra eam facti. Robert. Lancellot. de attenta. c. 20. nu. 15. f. 405. T. 5.
Per hominis prohibitionem fortificatur. Fabia. de Mont. de emptio, & venditio. q. 4. princ. nu 26. f. 46. T. 6. P. 1.
Potentior eſt, quàm prohibitio hominis. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 39. nu. 3. fol. 73. T. 2.
Teſtatoris, & contrahentium, æquiparatur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 6. nu. 5. f. 395. T. 15. P. 2.
Leoninæ conſtitutionis, de non alienandis rebus eccleſiæ, fuit lex localis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. nu. 1. f. 403. Tom. 15. Par. 2. ſed per Imperatorem fuit extenſa ad alias eccleſias. ibidem. nu. 2.
Leonis, & Anaſtaſij extenditur ad quaſcumquè eccleſias. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 2. nume. 2. fol. 405. Tom. 15. Par. ſecunda.
Matrimonij, an vltra quartum gradum duret, indiſtinctè, & an etiam tollatur conſanguinitas. Hier. Mangiar. in arb. conſangui. ver. in expoſitione. nu. 14. & 15. f. 177. T. 9.
In gradu prohibito quid habeat pro ratione communi. Bartho. de Spi. de poteſt. Papæ. verſi. quęritur. nume. 55. fol. 27. Tom. 13. Par. prima.
In prohibito gradu, impedit multiplicationem amicitiæ. Bartho. de Spi. de poteſt. Papæ. verſicu. quæritur. nume. 48. folio 27. Tom. 15. Par. 1.
Inter affinis perpetua eſt. Proſdoc. de comit. de affi. verſic. arbor. nu. 29. fol. 144. Tom. 9.
Inter affines, qualiter per iura conſideretur, & qua lege introducta. Stefan. Coſta. de affi. verſicu. quia. nume. 12. & 13. folio 135. Tom. nono.
Inter collaterales vltra quartum gradum non extenditur. Proſdoc. de comit. de conſangui. & affi. verſicu. incipit. nume. 85. fol. 143. Tom. 9.
Quid inter aſcendentes, & deſcendentes, ibidem. nu. 86.
Licet a iure ſit hodie ſaltem quo ad quartum gradum, an per Papam, ſeu legatum diſpenſari poſſit. Hier. Mangiar. in arb. conſan. nu. 235. f. 174. T. 9.
Populo Iudæorum facta, quare pauciores gradus, & perſonas cõprahendebat. Bartho. de Spi. de poteſt. Papæ. verſicu. quæritur. nu. 50. f. 27. T. 13. P. 1. Et infra nu. 81. f. 29. ibidem.
Quæ eſt de iure poſitiuo tolli, & mutari poteſt. Proſdo. de comit. in arb. conſangui. & affi. verſi. incipit. nu. 92. f. 143. T. 9.
Ne corpus humanum exhumetur, non durat perpetuò, ſed donec plenè non conſtat corpus eſſe reſtituendum. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 13. nu. 9. f. 330. T. 5.
Ne lite pendente aliquid innouetur, intelligitur, quando aliquod innouetur in præiudicium partis. Robert. Lancellot. de attenta. c. 4. nu. 515. f. 313. T. 5.
Non alienandi bona ex cauſa dotis, ſubintelligitur ex eo, quod cõmuniter in maioratibus cauetur. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 48. nu. 25. f. 388. T. 10. P. 1.
Non aſtringit, ſi alia bona deſint. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 108. f. 422. T. 15. P. 2.
Non inducit eius contrarium. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 120. nu. 133. fol. 439. T. 11. P. 1.
Noui operis trahitur etiam ad antiqui refectionem. Albert. Brun. Aſten. de refectio. concluſ. 3. nu. 11. f. 386. T. 17.
Nulla ſiue hominis, ſiue legis poteſt impedire ordinis impreſſionem. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. capitu. 23. nume. 24. fol. 73. Tom. 15. P. 2.
Nuptiarum quartum gradum cognationis, vel affinitatis non excedit. Ant. Gub. Coſta. de ſponſ. comen. verſic. ſecundum leges. nu. 159. fol. 55. T. 9.
Publicæ honeſtatis vſque ad quem gradum ſit reſtricta. Ioan. Brunel. de ſponſal. & matri. concluſ. 10. nu. 7. f. 15. T. 9.
Quando concernit fauorem perſonæ prohibitæ, dicitur magis cõſilium, quàm præceptum. Vital. de Camba. de clauſ. verſi. ſupereſt nu. 11. fol. 445. T. 18.
Quando non fit a lege, debet remanere in ſuo eſſe. Franc. Porcelli. de confect. inuent. capitu. 5. numero 33. fol. 162. Tom. 8. Par. ſecunda.
Quòd filij non ſuccedant patri immediatè, an habeat locum in auo, & ſuperioribus. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 311. fol. 207. T. 13. P. 2.
Quòd non extrahatur vinum, an locum habeat in modica quantitate vini portata in cantaro. Iul. Feret. de gabel. vectigal. &c. verſi. tuto. nu. 599. f. 79. T. 12.
Quòd religioſi non exeant clauſtrum, vt leges, vel phyſicam audiant, quare facta ſit. Franc. de Pla. de excommunicat. §. 7. nu. 1. fol. 352. Tom. 14.
Regis circa alienationem bonorum maioratus cum prohibitione teſtatoris, fortius operatur. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 40. nu. 5. fol. 444. T. 10. P. 1.
Relinquendi vxori, num in mortis cauſa capione locum habeat. Lancellot. Gal. de ſtat. q. 8. nu. 1. f. 321. T. 2.
Reſolutio. nu. 8. & 9. ibidem.
Limit. nu. 14. fol. 321. ibidem.
Remanet impedimento vno ſublato, ſi aliud etiam remanet. Ioan. Stafil. de grat. expectat. &c. forma. 6. numero ſeptimo, fol. 267. Tom. decimoſeptimo.
Reſpiciens perſonam fortior eſt, quàm reſpiciens rem Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæſtio. 9. numero 7. folio 487. Tom. 15. Par. ſecunda.
Perſonam tantum, non bona, etiam extra territorium porrigitur. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. quæſtio. 89. nume. 9. folio 416. Tom. 11. Par. 1.
Rem, & perſonam & fortior prohibitio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 8. nu. 19. f. 486. T. 15. P. 2.
Sola ſine cauſæ vllius expreſſione quando valeat. Conſtant. Roger. de proteſtat verſi. congruum. nu. 1. f. 230. T. 17.
Specialis, an potentior generali. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 143. nu. 8. fol. 22. Tom. 2.
Sepulturæ, quo caſu fiat. Io. Calderi. de interdict. 2. Par. tract. nu. 15. fol. 332. Tom. 14.
Statuti fauorem Reip. reſpicit, & ideo interpretationem recipere non debet. Philip. Franc. de diſputat. petitor. verſicu. videndum. nu. 9 fol. 332. T. 3. P. 2.
Non extenditur ad caſum vtilitatis eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. numero 195. folio 427. Tom. decimoquinto, Par. 2.
Tacita de non alienando bona maioratus reddit alienationem nullam, ac ſi expreſſa fuiſſet. Melch Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. nu. 3. fol. 454. T. 10. P. 1.
Teſtandi an tollat dominium clericis. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 22. nu. 15. f. 352. T. 15. P. 2.
Clericis eſt de iure poſitiuo. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 7. §. occurrit. nu. 64. f. 238. T. 14.
Teſtatoris de alienando vaſſallo, an valeat. Rolan. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 30. nu. 3. f. 21. T. 8. P. 1.
De non alienando non includit cauſam neceſſariam. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæſtio. 4. princ. nume. 40. fol. 47. Tom. 6. Par. 1.
Non egreditur perſonam prohibiti. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. §. 7. nu. 69. f. 45. T. 17.
Tollens facultatem conceſſam omnibus hominibus a iure diſponendi de re ſua inducit pœnam. Rolan. a Valle de dote q. 39. nu. 15. fol. 367. Tom. 9.
Vbi dirigitur ad perſonam non oritur ex iuramento obligatio ſecundaria. Vital. de Camba. de clauſ. numero 36. folio 466. Tom. decimooctauo.
Vendendi res immobiles, & prohibitio contrahendi non pari paſſu ambulant. Alberic. a Roſ. de ſtat. quæſtio. 2. nume. 35. fol. 29. Tom. ſexto.
Vocationis vetitorum mixta: quando extendatur, & an non. Conſtant. Roger. de iur. interpretat. euidential. 8. uume. 24. & 25. fol. 392. Tom. 1.
Vrbani Papæ de non dando in feudo res eccleſiæ, loquitur de feudo nouo. Mart. de Sil. de feud. nu. 15. f. 3. T. 9.
Vtrum dirigatur in rem, an in perſonã. Vital. de Camba. de clauſ. nu. 39. fol. 466. T. 18.

De Prohibitione.

*PROHIBITIONE facta alienationis eſt prohibita ſucceſſio per contratabulas. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 21. nu. 7. fol. 399. Tom. 15. Par. 2.
Facta fauore alicuius, illo repudiante habet locum ius accreſcendi. Bald. Perus. de ſtat. verſic. ſuccedere, numero 18. fol. 145. Tom. ſecundo.

Source : BIU Cujas

Hominis accedente res etiam in casu aliàs a lege permisso non poterit alienari. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. rub. 18. num. 82. & 83. f. 422. T. 15. P. 2.

Prohibitionem, qualiter considerari contingat.

*PROHIBITIONEM alienationis rei litigiosæ durare etiam post latam absolutoriam ab obseruatione iudicij. Robert. Lancello. de attenta. c. 4. nu. 457. f. 311. T. 5.

Alienationis rerum ecclesiæ a Leone, & Anastasio editam, Imperator corrigit. Redoa. de reb. eccl. & c. rub. 2. nu. 1. f. 405. T. 5. P. 2.

Quòd filij non succedant patri immediate huiusmodi odiosa reputari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nume. 312. folio 207. Tom. 13. P. 2.

*PROHIBITIONES de contrahendo naturali commixtione inductas, etiam ad spurios extendi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 42. f. 203. T. 13. P. 2.

Plures fiunt a parte parti. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 17. nume. 3. f. 88. T. 5.

*PROHIBITIONI, ne fideiussores dotium dentur, an renunciari possit. Io. Bosche. de nup. lib. 4. nu. 58. f. 92. T. 9.

*PROHIBITIONIS causa cessante, cessat prohibitio. Alfon. Hoieda de benefi. compatib. c. 6. nu. 4. f. 171. T. 15. P. 1.

*PROHIBITIVA quæ sunt, si cum vniuersitate fiant, permissiua sunt. Mart. Laud. de legitimat. ver. Augerius. nu. 22. f. 92. T. 8. P. 2.

Prohibito hæc dictio qualiter considereturr.

*PROHIBITO, ab intestato succedere non fit iniuria, si ab intestato prætereatur. Georg. Natam Asten. de stat. quæst. 4. num. 71. folio 259. Tomo 2.

Aliquo, omne quod ex eo sequi potest, cēsetur prohibitum. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 21. nu. 4. f. 89. T. 5.

Tamen subsistente iusta, & legitima causa cum iudicis auctoritate fieri potest. Hier. priuil. de peste, & eius priuil. ver. Bal. num. 2. fol. 184. Tom. 18.

Videtur & id prohibitum, per quod peruenitur ad illud. Alberi. a Ros. de stat. q. 129. nu. 1. f. 18. T. 2.

Vno, censentur prohibita ea, per quæ ad id peruenitur Petr. Pech. de testamen. coniug. c. 4. nu. 7. f. 164. T. 8. P. 1. & Nic. Boer. de Cardi. leg. de lat. ver. de throno. nu. 72. f. 147. T. 13. P. 2.

Ex pluribus cætera concessa videntur. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 21. nu. 5. f. 89. T. 5.

*PROHIBITORIVM edictum quod dicatur. Franc. Paui. de offi. & potest. c. sede vac. quæstio. 1. 1. Par. princi. numero 7. fol. 414. Tomo 13. Par. 2.

Prohibitum miscellaneè considerari contingit.

*PROHIBITVM a lege vna via, prohibetur & alia, per quam peruenitur ad illud. Iac. Are. de positio. nu. 10. §. 3. f. 6. T. 4.

Ad tempus post tempus permissum censetur. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 21. nu. 6. f. 89. T. 5.

Post tempus vtrum videatur permissum. Vital. de Camb. de clausu. ver. quia nu. 12. f. 441. T. 18.

Alienare in potentiorem, non prohiberi in filium potentiorem distrahere. Fran. Zoanet. de empt. & vend. sub pact. retrou. nu. 14. fol. 68. T. 6. P. 1.

Et quomodo procedat. ibid. nu. 22. f. 69.

Posse vsque ad centum annos locare, verum non est. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. q 6. nu. 7. f. 480. T. 15. P. 2.

Alienari, est prohibitum vsucapi. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 14. nu. 37. f. 257. T. 14.

Potest alienari in consortes. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 3. nu. 20. f. 470. T. 15. P. 2.

Aliquid facere, aut efficere aliquod antecedens necessarium ad illud, paria sunt. Paul. Girlan. de sortile. euidential. 11. nume. 20. fol. 394. T. 11. P. 2.

Certis casibus, in cæteris videtur esse præmissum. Guliel. Redo. de reb. eccl. non alie. rub. 10. nu. 30 f. 415. T. 15. P. 2.

Dari, est etiam prohibitum exigi. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 4. 2. P. nu. 10. f. 197. T. 14.

Directò, an possit per indirectum concedi. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. ver. absolutis. nu. 54. f. 164. T. 17.

Dum quid regulariter est, præterquam in certis casibus, qui casum excipit, probare debet, nulla habita fide assertioni superinde emanatæ. Lancel. Gal. de stat. q. 6. nu. 93. f. 335. T. 2.

Est codicillari, cui testari prohibetur. Ang. de Gambel. de testamē. ver. tractaturus. nu. 33. f. 33. T. 8. P. 1.

Fieri, si est de genere permissorum solum ad dolosè facientes extēditur. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. 2. Par. princip. nume. 40. fol. 216. Tom. 1.

In vnum censetur in alio permissum. Albert. Brun. Asten. de diminutio, & deterioratio. conclus. 6. numero decimotertio, fol. 372. Tom. decimoseptimo.

In cæteris videtur esse permissum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. ver. multa. nu. 5. f. 463. T. 15. P. 2.

Lege naturæ non potest humana lege concedi. Sebast. Medic. de venatio. & c. q. 5. nu. 12. f. 398. T. 17.

Non est vendere fructus decimarum, & oblationum. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. quæstio. tertia, numero 36. folio 225. Tomo decimoquarto.

Per viam directam, an debeat per viam indirectam concedi. Vital. de Camba. de clausu. versicu. sed nunc. numero 6. folio 463. Tom decimooctauo.

Permissumque inseparabiliter, si simul cōcurrant prohibitum facit cessare permissum. Constan. Roger. de legis poten. vers. congruum. nu. 5. & 7. f. 399. T. 1.

Quid dicatur. Lanfranc. de Oria. de testi. numero 56. folio 184. Tomo quarto.

Quod est in vno in reliquis videtur esse permissum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. & c. nu. 64. f. 407. T. 15. P. 2.

Quod est vna via, non debet per aliam intelligi concessum. Vital. de Camba. de clausu. versicu. supereſt. numero 20. folio 446. Tomo decimooctauo.

Quod non reperitur regulariter, videtur permissum. Guliel. Redo. de reb. eccl. non alie. rub. 3. nu. 2. f. 407. T. 15. P. 2.

Quod non reperitur, valet. Ægid. de Bellamer. de permutat. benefic. 8. P. q 2. nu. 2. f. 204. T. 15. P. 1.

Si sit vendi, & exportari lignum, an sit prohibitum vendi, & exportari nauim. Benue. Strac. de naui. 2. Par. numero tertio, folio 312. Tom. 6. Par. 1.

Specialiter plus solet timeri, quàm generaliter prohibitum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nume. 89. fol. 423. Tomo 15. Par. 2.

Videtur, quod viribus fortunæ nititur. Paris de Put. de Ludo. versi. vt malorum. nu. 37. f. 153. T. 7.

Vna via, quando alia conceditur. Gasp. Caballi. de eo quod interest. nu. 210. f. 38. T. 5.

Prohibitus ad tempus, relinquere, alienare, & appellare qualiter consideretur, & quid operetur.

*PROHIBITVS ad tempus, videtur post tempus permissus. Georg. Natam. Asten. de stat. q. nu. 94. f. 260. T. 2.

Alicui relinquere, censetur quoque prohibitus, ne relinquat per mediam personam. Lancel. Gal. de stat. quæstio. 1. nume. 22. folio 311. Tomo 2.

Variè hęc propositio exemplificatur. ibid.

Alienare, alienationi consentire non potest. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 8. nu. 2. f. 396. T. 15. P. 2.

An alienan. dominium transferat, & habeat locum in alienatione necessaria. Anto. Bard. de tempo. vtil. capitu. 12. numero 12. folio 218. Tomo 5.

An ex causa necessitatis possit alienare. Io. Bertach. de epis. 4. Par. nu. 157. f. 344. T. 13. P. 2.

An possit alienare in ecclesiam, vel clericū. Io. Bertach. de epis. 4. Par. nu. 147. f. 344. T. 13. P. 2.

An possit actiones in iudicio intentare. Io. Bertach. de epis. 4 Par. nu. 145. f. 344. T. 13. P. 2.

An possit consentire alienanti. idem ibid. nu. 144.

An possit delinquendo bona fideicommisso subiecta in fiscum transferre. Incert. Auct. de crimi. lęsæ maiest. q. 3, nume. 2. fol. 26. Tom. 11 P. 1,

An possit hæredem instituere. Io. Bertach. de epis. 4. P. nu. 156. fol. 344. T. 13. P. 2.

An possit hereditatem repudiare. Io. Bertach. de epis. 4. P. nu. 149. fol. 344. T. 13. P. 2.

An possit locare fundum ad mille annos. Iac. Nouel. de iure prothomis. ver. quod si forte. nu. 258. T. 17. f. 29.

An possit permutare, vel donare. Iaco. Nouel. de iure prothomis. ver. quod si forte. nu. 212. f. 28. T. 17.

An teneatur curare, ne per alium alienetur. Io. Bertach. de epis. 4. Par. nu. 148. f. 344. T. 13. P. 2.

Dans occasionē alienationis, alienat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 9. nu. 1. f. 396. T. 15. P. 2.

De consensu illorum de familia in extraneum alienare potest. idē ibid. q. 3. nu. 25. f. 471.

Et prohibitus fideiubere. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. ca. 42. nu. 2. f. 404. T. 15. p. 2.

Est prohibitus iuramentum deferre. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alie. c. 30. nu. 2. f. 403. T. 15. P. 2.

Extra familiam potest alienare partem alterius per ipsum redemptam. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 3. nume. 23. fol. 471. Tom. 15. Par. 2.

Extra familiam potest donare vni de familia. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 3. nu. 21. f. 470. T. 15. P. 2.

Extra familiam, si alienat, liberatur soluens pœnam. idem ibid. nu. 22. f. 471.

In certam personam, habet curare, ne quouis modo res ad eam perueniat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 9. nu. 2. fol. 396. Tom. 15. Par. 2.

In extraneum, an irreuocabiliter alienare possit. Bertachi. de epis. 4 Par. nu. 151. f. 344. T. 13. P. 2.

In extraneum successuro ab intestato relinquit. Lancel. Gal. de staru. q. 10. nu. 9. f. 322. T. 2.

Non intelligitur prohibitus vendere fructus. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 4. nu. 14. f. 408. T. 15. P. 2.

Non patitur præscriptionem. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 8. nu. 3. f. 395. T. 15. P. 2.

Non potest actiones in iudicio tractare, tamen potest excipere. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. c. 29. numero 6. fol. 403. Tom. 15. Par. 2.

Non potest se obligare ad alienandum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 31. nu. 2. f. 403. T. 15. P. 2.

Non potest vsufructuarium constituere etiam per mensem. Ioan. Bertach. de epis. 4. P. nu. 154. f. 344. T. 13. P. 2.

Nunquid patiatur præscriptionem. Io. Bertach. de epis. 4. P. num. 155. f. 244. T. 13. P. 2.

Nunquid

Nunquid possit deferre iuramentum. Io. Bertach. de epis. 4. P. nu. 152. f. 344. T. 13. P. 2.
Nunquid possit permutare. idem ibid. nu. 150.
Per contractum, nunquid alienare possit per vltimam voluntatem. Ioan. Bertach. de episc. 4. Par numero 146. folio 344. Tomo 13. Par. secunda.
Potest alienare ex causa necessitatis. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. rub. 18. nu. 99. f. 422. T. 15. P. 2. & idem ibid. casu. 21. nu. 23. f. 461. T. 15. P. 2.
Item ex causa remunerationis seruitiorum. ibid.
Potest alienare in extraneum, si nõ sit qui reuocare possit. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. quæstio. 3. nume. 24. fol. 471. Tomo 15. Par. 2.
Potest venire contra alienationem a se factam. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alien. versicu. & re. numero 8. folio 510. Tomo 15. Par. secunda.
Prohibetur confiteri, & ideo sententia lata contra possessorẽ maioratus per confessionem possessoris nõ nocet successori. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 2. nu. 31. f. 416. T. 10. P. 1.
Ratione imbecillitatis, non consentit alienationi, sicut non alienat. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. c. 8. numero 7. fol. 396. Tom. 15. Par. 2.
Ratione iuris consentit vti vsufructuarius. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 8. nu. 6. f. 396. T. 15. P. 2.
Rem certam, an de ea possit transigere. Io. Bertach. de epis. 4. Par. nu. 153. f. 344. T. 13. P. 2.
Simpliciter non prohibetur alienare fratri, vel sorori. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 24. f. 21. T. 17.
Stabilia, fructus distrahere potest. Benedic. Boni. de censi. nu. 54. artic. 27. f. 169. T. 6. P. 1.
Vsquequò fructus vendere, seu locare possit. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. quæstio. 3. numero 11. folio 470. Tomo 15. Par. secunda.
Appellare, an prohibeatur querelare. Iaco. Nouel. de iure prothomis. ver. quod si fortè. nu. 257. f. 29. T. 17.

Prohibitus miscellaneè sumptus quid operetur.

*PROHIBITVS capere ex testamento, prohibitus quoque censetur ab inteſtato, sicuti econtra, non prohibitus ab inteſtato capit ex testamento. Lancel. Gal. de stat. q. 10. nu. 13. f. 322. T. 2.
Non censetur prohibitus capere in causa alimentorum, quod generaliter procedit. Lancel. Gal. de stat. quæstio. 6. numero 4. folio 332. Tomo 2.
Contrahere cum bannito, potest cum famulo illius contrahere. Pet. Pech. de testamen. coniug. capitu. 6. numero 5. fol. 164. Tomo 8. Par. 1.
In sui personam, videtur etiam prohibitus in personam propinquorum, & affinium. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 2. nume. 4. f. 469. T. 15. P. 2.
Dare, censetur quoque prohibitus gratis remittere. Lancel. Gal. de stat. q. 2. nu. 34. f. 312. T. 2.
Donare, pignus tamen remittere potest. Lancel. Gal. de stat. q. 2. nu. 37. f. 313. T. 2.
Prohibetur quoque gratis remittere. Rolan. a Valle de dot. q. 39. nu. 7. f. 367. T. 9.
Edere carnes, an possit edere oua, caseum, & Lac. Ioan. Bertach. de epis. 2. P. nu. 131. f. 332. T. 13. P. 2.
Emere a pupillo, an prohibeatur etiam emere per interpositam personam. Iac. Nouel. de iure prothomis. versi. quod si fortè. nu. 253. f. 29. T. 17.
Ad tempus, an post tempus intelligatur esse concessum. Iaco. Nouel. de iure prothomis. versi. quod si fortè. numero 254. folio 29. Tom. decimoseptimo.
Exceptionem opponere, non prohiberur officium iudicis implorare. Ioan. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. capitu. 2. nume. 6. fol. 261. Tom. 17.
Facere de nouo, non prohibetur reficere. Sebast. Medic. de nouat. q. 12. nu. 9. f. 390. T. 6. P. 2.
Quando non videatur prohibitus reficere. Albert. Bru. Asten. de augm. &c. conclus. 4. nu. 13. f. 356. T. 17.
Habere beneficia in loco quando possit pensionem habere. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. numero 371. fol. 196. Tom. 13. P. 2.
Impetrare iudicem sub pœna, si impetrat, non punitur, nisi sequatur vexatio. Io. Stafil. super commis. & lit. iusti. ver. imprimis. nume. 5. f. 293. T. 15. P. 1.
Inferre alicui molestiam, an intelligatur, nisi quatenus de iure inferat. Iac. Nouel. de iure prothomis. versi. quod si fortè. nume. 252. fol. 29. Tom. 17.
Pignorare, an incidat in pœnam pignorum. Iac. Nouel. de iur. prothomis. ver. quod si fortè. nu. 269. f. 29. T. 17.
Possidere petit interesse. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. c. 12. nu. 11. f. 312. T. 13. P. 2.
Postulare in vna prouincia, in alia non prohibetur. Octa. Velpel. de promis. de non offenden. quæstio. 89. numero 4. folio 416. Tomo 11. Par. 1.
Res præseruatas alienare, etiam ex dispositione inter viuos, nõ potest de eis quicquam disponere, quod post eius mortem valeat. Albert. Brun. Asten. de stat. articu. 13. numero 115. folio 243. Tom. secundo.
Succedere patri, non prohibet succedere fratri ex patris dispositione. Pet. Pech. de testamen. coniug. capitu. 6. numero 4. folio 164. Tom. 8. Par. 1.
Per ius accrescendi, an censeatur prohibitus, & ab inteſtato. Pet. Belli. de re milit. titu. primo, 2. Par. oper. numero 17. folio 353.
Tom. decimosexto.
Sui odio aliquid habere, intelligitur tantum quò ad lucrum. Gabriel. Paleot. de Nothis, spurijsque fi. cap. 58. numero 3. folio 71. Tom. 8. Par. 2.
Torqueri an possit in carcerem detrudi. Gasp. Beat. de inop. debito. &c. c. 16. nu. 168. f. 238 T. 3. P. 2.
Vendere, non prohibetur vendere fructus. Pet. Foller. de contract. censua. ver. census. nu. 12. f. 142. T. 6. P. 2.
Vinum portare, censetur prohibitus portare lagenam causa degustationis. Mart. Laud. de crim. lęsæ maiest. q. 8. numero 3. fol. 31. Tom. 11. Par. 1.
*PROIICIENS iaculum, pugionem, saxum, an personaliter offendat. Octa. Velpel. de promis. de non offen. quæst. 91. num. 15. fol. fol. 416. T. 11. P. 1.
Lauaturam super pannos, tenetur ad damnum. Sebast. Medic. de fortuit. casi. q. 11. nu. 41. f. 208. T. 7.
*PROINDE aduerbium est qualitatis. Albert. de Pergam. de prępositio. nu. 89. & 90. f. 276. T. 18.
*PROLATA pluraliter, æquipollent pluribus singularitatibus prolatis diuisim. Alberi. a Ros. de stat. quæstio. 171. numero 6. folio 47. Tomo 2.
*PROLATIO, quæ fit per oculorum inspectionem omnes vincit probationes. Hier. Mang. de consanguin. & affin. numero 1. folio 159. Tomo 9.
*PROLATVM simpliciter a lege, vel ab homine, referẽdum est ad id, quod secundum verum, & proprium sensum importat, non secundum interpretationem Alberi. a Ros. de stat. lib. 3. q. 72. nume. 2. f. 77. T. 2.
Singulariter, facit potius in dubio rem deficere, quàm plurale cõprehendat, vbi etiam de fauore tractatur. Alberi. de Ros. de statu. lib. 2. q. 171. nu. 9. f. 47. T. 2.
*PROLEM certam matrimonium facit. Ant. Gub. Costa. de spons. commen. ver. exposita. nu. 10. f. 50. T. 9.
*PROLEPSIS græce nobis anticipatio. Raynal. Cors. de indagat. iur. lib. 1. c. 16. nu. 1. f. 281. T. 1.

Proles qualiter consideretur.

* PROLES, an dicatur propriè omnis descendens in infinitum. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nu. 49. f. 31.
Censetur legitima propter ignorantiam alterius coniugum. Ioan. de Royas episc. Sergent. in epit. succes. capitu. 2. numero 11. folio 392. Tom. 8. P. 1.
Legitima est causa omnis priuilegij dotis. Ioan Brunel. de sponsal. & matr. conclus. 1. declarat. 1 numero 40. f. 10. T. 9.
Peditum describebantur. Benedic. Bon. de censi. artic. 1. folio 163. num. 4. Tom. 6. P. 1.
Suscepta ex primis nuptijs ex vxore præmortua, an possit contrahere cum filijs secundæ ex alio matrimonio natis. Hiero. Mangiar in arb. cnnsang. nu. 240. f. 174. T. 9.
*PROLIS appellatione in iure nostro, an intelligatur de descendentibus. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 2. numero 50. folio 31. Tom. decimoseptimo.
Appellatione, qui contineantur. Laur. de Palat. de stat. nume. 204. fol. 281. Tom. 2.
*PROLIXITAS nimia confusionem inducit. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 4. nu. 1. f. 173. T. 13. P. 1.
*PROLOQVIVM omne exceptorium ad similes casus produci, potest propter æqualitatem rationis, vel iuris analogiam. Christoph. Roffi. de benefi. c. 13. nu. 47. f. 269. T. 15. P. 2.
*PROMERCAL, quid significet, declaratur. Benue. Strac. de mercat. P. 1. nu. 92. f. 289. T. 6. P. 1.
*PROMATERTERA, quæ dicatur. Prosdoc. de comi. de consangui. & affi. ver. incipit. nu. 47. f. 142. T. 9.

Promiserit, verbum applicatiuè consideratum quid operetur.

* PROMISERIT si aliquis alicui, quòd per pontem suum sine gabella transire posset, sicuti promisere veneti Placentinis, an hoc seruitus dicatur. Barth. Cępol. de seruit. rust. præd. cap. 8. num. 4. fol. 179. T. 6. P. 2.
Si quidam nobilis comitatensi cuidam reficere pontem, qui pons tunc paruus erat, & postea intantum aqua creuit, quòd pontẽ crescere necesse fuit, qualiter iste nobilis teneatur. Barth. Cępo. de seruit. vrb. præd. c. 59. nu. 13. f. 202. T. 6. P. 2.
Si quispiam alicui seruitutem de coquendo panem in furno suo pro tota eius familia, an hoc etiam seruitus dicatur. Barth. Cęp. de seruit. vrb. præd. c. 8. nu. 3. f. 179. T. 6. P. 2.
Mihi seruitutem pecoris appellendi ad fontes causa agri mei stercorandi, an hoc seruitus esse dicatur. idem ibid. nu. 2.
Vt per aream suam in domum meam, vel ex domo mea per areã suam ire possim, nec de plano aditus sit, quoniam area sua domo mea altior est, an scalas, vel gradus, aut cliuos in meo, vel in suo facere debeam. Barth. Cępol. de seruit. vrb. præd. c. 44. num. vnico, fol. 197. T. 6. P. 2.
*PROMISIT quispiam mihi seruitutem, vel luminibus meis officiatur, sed ante impositionem seruitutis existens in fine camerę meæ Cœlum videre poteram, & ipse vult altius ædificare, ita q; Cœlum videre non potero, nisi in cameræ medio existens, vel propè fenestram, an fieri possit. Barth. Cępol. de seruit. vrb. prædio. c. 36. nu. 2. f. 191. T. 6. P. 2.
Si quis mihi seruitutem, ne luminibus meis officiatur, an possit plantare, vel arbores ante fenestras meas habere. Bartho. Cępol. de seruit. vrb. præd. c. 36. nu. 4. f. 191. T. 6. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Promisit, verbum applicatiuè consideratum quid operetur.

*PROMISIT verbum in instrumento positum, debet intelligi per stipulationem. Ioan. Bap. Caccialu. de pac. quæst. 4 num. 2. fol. 8. Tom. 6. Par. 1.

Verbum in instrumento sicut præsumitur cum stipulatione, ita verbum, fuit pollicitus, in instrumento præsumitur per viam pacti. Bald. Nouel de dote. Par. 6. priuil. 1 numero 4. f. 192. T. 9.

Qualiter a verbo, conuenit, differat. Io. Bap. Caccialu. de pac. q. 4. nu. 3. f. 8. T. 6. P. 1.

Quando stipulationem, & quando pactum importare dicatur. Ioan. Bap. Caccialup. de pact. quæstio. 4. numero 4. folio 8. Tomo 6. Par. 1.

Promissa qualiter considerentur.

*PROMISSA eisdem die, loco, testibus iuxta contractum, censetur promissa propter contractum. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 35. nu. 12. f. 84. T. 15. P. 2.

Nobilium pro factis habentur. Bon. de Curti. de nobil. 5. P. nu. 13. fol. 15. Tom. 16.

Sunt debita. Bon. de Curti. de nobilit. 5. Par. numero decimotertio, fol. 15. Tom. 16.

Pro remuneratione seruitij præstanda sunt. Guliel. Redoa. de sim. mental. casu. 21. nu. 3. f. 461. T. 15. P. 2.

Seruanda sunt. Io. a Capistr. de quodam matri. vers. circa primum. nu. 16. f. 79. T. 9.

Promisio circa diuersas materias qualiter consideretur.

*PROMISSIO ad pias causas facta non valet, nisi sit, qui pro eis recipiat. Ant. Rosel. de indulg. nu. 275. f. 154. T. 14.

Adimpleri debet facta nudis verbis. Ant. Corsi. de iuramen. &c. nu. 82. fol. 364. T. 4.

Arrharum, est hodie limitata. Io. Royas in epit. succes. c. 33. nu. 37. fol. 427. T. 8. P. 1.

Beneficij trahit hominem ad suam voluntatem. Matth. de Afflic. de iure prothomis. §. 5. nu. 9. f. 14. T. 17.

Bonorum simplex iuramenti est instar ex sophocle. Anton. Massa Galles ad form. Cam. obl. P. 1. nu. 14. f. 350. T. 6. P. 2.

Certi salarij est licita quousque prouidebitur de beneficio. Guliel. Redoa. de simo. ment. P. 2. c. 8. nu. 17. f. 63. T. 15. P. 2.

Christi, quam fecit ecclesiæ, vt semper futura sit tuta ab hæreticorum insultibus, non potest esse vana. Conrad. Brun. de hæret. c. 11. nu. 6. f. 280. T. 11. P. 2.

Conferendi beneficia pro spiritualibus obsequijs, non est licita. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. c. 8. nume. 15. folio 63. Tomo 15. Par. 2.

Datio, vel conuentio ex postfacto non inducit simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 35. nu. 1. f. 83. T. 15. P. 2.

De aliquid aptando, vel faciendo, intelligitur semper de prima vice tantum. Pet. Santer. de assecu. & spons. merca. 3. P. nume. 31. fol. 351. T. 6. P. 1.

De domo ædificanda, non expresso modo, qualiter erit ædificãda. Hier. de Mon. de fi. reg. c. 92. nu. 3. f. 355. T. 3. P. 2.

De dote restituenda, an expressè dicatur ex eo, quòd maritus confessus est eam se recepisse. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versicu. ampliatur. nu. 39 f. 128. T. 17.

De iure canonico nudo pacto facta vt principalis, & repromissor valeat. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 96. f. 202. T. 1.

De non meliorando filios, extenditur ad nepotes. Meleh. Palaez. in trac. maiorat. q 68. nu. 13. f. 406. T. 10. P. 1.

Promisio de non offendendo qualiter consideretur, & eius effectus.

*PROMISSIO de non offendendo, an ab eo, qui timori causam dedit, exigi possit. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 75. nu. 1. fol. 414. T. 11. P. 1.

An ad vxorem passiuè porrigatur. Octa. Velpel. de promis. de nõ offen. q. 86. nu. vnico, f. 416. T. 11. P. 1.

An cum fideiussore præstari debeat. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q 76. nu. 1. f. 414. T. 11. P. 1.

An etiam pro filijs, & consanguineis, ac familiaribus præstanda sit. Octa. Velpel. de promis. de non offenden. q. 83. nume. 1. folio 415. Tom. 11. P. 1.

An ex officio tantum etiam prestanda sit. idem ibid. q. 33. num. 4. fol. 415. vult dicere. 414.

An perpetuò, vel ad tempus præstetur. Octa. Velpel. de promiss. de non offen. q. 78. nu. 1. f. 415. T. 11. P. 1.

An valeat, donec è diuerso sit præstita. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 79. nu. 4. f. 415. T. 11. P. 1.

Certo loco, extenditur. Nico. Moron. de fide treug. & pace. q. 129. nu. 6. f. 442. T. 11. P. 1.

Est tertium genus a pace, & inducijs differens. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 73. nu. 1. f. 414. T. 11. P. 1.

Intelligitur cum stipulatione. Nic. Moro. de fide treug. & pace. q. 129. nu. 5. f. 442. T. 11. P. 1.

Intelligitur rebus sic stantibus. Octa. Velpel. de treug. & pa. q. 45. nu. 4. f. 410. T. 11. P. 1.

Intelligitur respectu primæ causæ, & ad tempus presens refertur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 171. nu. 4. f. 451. T. 11. P. 1.

Pro se, & hæredibus si fiat, an coheredes pro hereditarijs portionibus, vel insolidum teneantur. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 88. nu. vnico, f. 416. T. 11. P. 1.

Qualem in se habeat cognitionem. Paris a Put. de re mil. versi. an si est. nu. 2. f. 403. T. 16.

Quando peti possit. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 74. nu. 1. f. 414. T. 11. P. 1.

Simpliciter, seu generaliter præstita etiam verbales iniurias, graue tamen arbitrio iudicis complectitur. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 91. col. 4. cir. fi. f. 416. T. 11. P. 1.

Tacitè continet conditionem, si lex non permittat contrariũ. Gregor. Magal. de securita. & saluocon. 2. Par. num. 33. folio 237. Tomo 11. Par. 1.

Promissio miscellaneè considerata quid operetur.

*PROMISSIO de nunquam ludendo, non valet. Thomas. Acti. de Lud. Scach. q. 4. prin. nu. 45. f. 172. T. 7.

Declaratur vt nu. 51.

Nisi ludus sit prohibitus. ibid. nu. 47.

De præstando, seu (vt vulgò dicitur) farla buona, seu de star delledet, quid in se contineat, declaratur. Benue. Strac. de assecur. nu. 72. f. 362. T. 6. P. 1.

De rato euanescit eo mortuo, qui ratificare debuit. Albert. Brun. Asten. de interit. & peremp. conclus. 11. f. 383. T. 17.

De rato in pignore quandò releuet, seu sit necessaria. Phanut. de Phanu. de inuent. 7. P. nu. 147. f. 315. T. 8. P. 2.

De recipiendis hospitibus limitata, an extendatur. Albert. Brun. Asten. de augm. &c. 6. conclus. princ. nu. 5. f. 358. T. 17.

De retrouendendo quanto tempore limitetur. Ioan. Fran. Balb. de prescrip. q. 3. nu. 2. f. 96. T. 17.

De reuendendo habet vitam triginta annorum. Io. Gut. Plac. de act. iudic. iura. c. 1. nu. 14. f. 384. T. 3. P. 1.

De satisfaciendo quando sit nulla. Albert. Brun. Asten. de reb. seu dispositio. dub. versic. quò ad commoda. numero 37. folio 351. Tom. decimooctauo.

De seruiendo in carcere, donec satisfiat creditori a debitore facta. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. q 7. special. 5. in contrac. nu. 13. f. 159. T. 18.

Promisio de sistendo in iudicio, de soluendo, & de stando alicui quid operetur.

*PROMISSIO desistendo in iudicio, qualiter sit intelligenda. Paris a Put. de re mil. ver. singulari. nu. 2. f. 396. T. 16.

De soluendo annuatim de redditibus, an sit personalis. Nicol. Moron. de fide treug. & pac. q. 30. nu. 4. f. 423. T. 11. P. 1.

Facta alicui quatenus a debitore non exegerit, non dicitur fideiussio, sed conditionalis obligatio. Petr. Santer. de assecur. & spõ. merca. 3. P. nu. 58. f. 352. T. 6 P. 1.

Pro alio, quid operetur remissiuè. Pet. Pech. Zinz. de iure sisten. c. 52. nu. 5. f. 179. T. 3. P. 2.

De stando, sententiæ qualitercunque ferenda valet, & impedit appellare. Rober. Lancel. de attentat. limitatio. 42. numero 11. fol. 375. Tom. 5.

Simplici dicto alicuius an valeat. Pet. de Vbal. de duob. fratr. P. 11. nu. 111. f. 171. T. 6. P. 1.

Vnicæ sententiæ valet, & per eam censetur quis appellationi renunciare. Rober. Lancel. de attent. limitatio. 42. numero 10. folio 375. Tomo 5.

De tota dote restituenda intelligitur, quatenus de iure tota dos esset restituenda. Rober. Lancel. de attenta. capitu. 26. numero 80. fol. 442. Tom. 5.

De vendendo, an dici possit venditio intantum, vt dispositio de vno loquens in alio locum habeat. Benue. Strac. de assecur. versi. Cicero. nu. 57. f. 361. T. 6. P. 1.

Defensionis, an arctet hęredem promittentis. Sebast. Medic. de fortuit. casi. c. 9. nu. 107. f. 221. T. 8. P. 2.

Promisio dotis quos effectus circa diuersa operetur.

*PROMISSIO dotis a muliere per metum facta, quamuis nulla sit, viro tamen dos solui debet arbitrio boni viri. Io. Bosche. de nup. lib. 6. nu. 46. f. 95. T. 9.

A Patre facta tàm ex rebus paternis, quàm ex maternis, quæ filiæ obuenerat, quem effectum habeat. Ioã. Bosche. de nup. lib. 5. nu. 26. f. 93. Tom. 9.

A Patre pro filio facta tanquam negociorum illius gestore, quem effectum habeat. Ioan. Bosche. de nup. libro 5. numero 30. folio 93. Tomo 9.

Causam lucratiuam non efficit. Ioan. Cop. de natural. fruct. tit. 2. c. 2. nu. 5. f. 249. T. 17.

Eandem vim habet, quam eius constitutionem. Anto. Massa Gal. ad form. cam. obl. ver. quæri. nu. 4. f. 559. T. 6. P. 2.

Facta per tertium marito futuro, non habet in se tacitam conditionem, si matrimonium sequatur. Bap. de S. Blas. de priuil. dotacentur. 2. nu. 21. f. 454. T. 9.

Incerta a muliere vito facta, actionem non parit, quæ sit huius ratio. Io. Bosche. de nup. lib. 6. nu. 17. f. 94. T. 9.

Incertæ valet, quod & in alimentis obtinet, atque inibi, quam interpretationem pronunciatum hoc recipiat? Ioan. Bosche. de nup. lib. 6. nu. 15. f. 94. T. 9.

Incertæ

Source : BIU Cujas

Incertæ valet, & quantitas debet declarari arbitrio iudicis, & quomodo iudex debeat hoc casu arbitrari ? Ioã.Gut.Plac.Hisp. de contrac.iura.c.64.nu.14.f.113.T.6.P.2.
Metu extorta,est nulla.Bap.de S.Blas.de priuil.dota.centur.2.nume.63.f.455.T.9.
Olim etiam erat contractus innominatus, nec appellabatur contractus dotis,sed pactum de donando.Bal.Nouel.de dote.P.6. priuil.1.nu.2.f.192.T.9.
Per pactum valet,& dat actionem etiam respectu viri. Phanu.de Phanu.de dote.ver.restituenda.nu.25.f.411.T.9.
Restituendæ facta per maritum vxori regulatur moderamine statuti.Rolan.a Valle de dote q.37.nu.7.f.366.T.9.
Vel relictum,si in tempus ætatis nubilis conferantur,filia non dicitur propriè dotata ante conditionis euentum. Alber.Bru.Astẽ. de stat.artic.6.nu.222.f.187.T.2.

Promisſio miſcellancè conſiderata quid operetur.

*PROMISSIO durat etiam re perempta,propter quam promissum est. Alber.Brun.Asten.de interit.& perempt. concluſ.8.num.50. fol.382.T.17.
Et confessio sine causa valent,si iuramentum interuenit. Anton.Bauer. de virtu. & vir.iuramen.versicu.dicturus.numero 114.folio 369.Tomo 4.
Et conuentio non semper inducunt simoniam. Guliel.Redoa.de simo.mental.P.2.c.2.nu.14.f.65.T.15.P.2.
Quæ fit ante collationem,& renunciationem inducit simoniam, non si quid post.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.2.ca.2.nu.15. fol.65.T.15.P.2.
Fallit nisi fiat incontinenti post.ibid.
Item nisi esset reciproca ad renunciationem, seu collationem. ibidem.
Et datio parificantur.Guliel.Redoa.de simo.mental.2. P.c.1.n.11. fol.58.T.15.P.2.
Procedunt a pari in committendo simoniam.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.2.c.17.nu.24.& 26.f.69.T.15.P.2.
Et iuramentum debent aliquid operari. Gasp.Cabal.de euict.§.3. nu.48.f.85.T.6.P.1.
Fideiussoris intelligitur rebus sic stantibus.Paris.de Put.de sindica.ver.subijcio.nu 3.f.268.T.7.
Et pactum expressum factum aduersus statum naturalem hominis non valet etiam iuratum.Gasp.Beat.de inop.debit.&c. ca.1. nu.9.f.205.T.3.P.2.
Et solutio pari passu ambulant.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.4 c.9.nu.3.fol.109.T.15.P.2.& idem ibidem Par.2.cap.33.nume. 43.folio 83.
Etiam scienter facta aduersus incapacem non tenet. Lancel. Gall. de stat.q.1.nu.74.f.304.T.2.

Promisſio facta circa diuerſas materias qualiter conſideretur,atque operetur.

*PROMISSIO facta alicui quo casu valeat.M. Ant.Bauer. de virtu. & vir.iuramen.ver.dicturus.nu.6.f.365.T.4.
Beneficij,vt quis eligatur,est simonia.Guliel.Redoa. de simo.mẽtal.P.2.c.8.nu.16.f.63.T.15.P.2.
De pecunia,de qua sit intelligenda.Mart.Laud.de monet.ver.cupiens.nu.31.f.204.T.12.
De remunerando debet attendi, etiam si facta sit nudis verbis. Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.8.numero 27. fol.411. Tom.15.Par.2.
De soluendo centum certa die, vel pignora afferre sub certa pœna, quòd pœna peti non possit tanquàm in fraudem vsurarum. Benue.Strac de adiect.P.2.nu.60.f.388.T.6.P.1.
De vsuris soluendis pro certa sorte principali facit præsumi obligationem sortis præcessisse fauore dotis, aliàs secus.Bal.Nouel. de dote priuil 58.vult dicere 78.nu.6.f.216.T.9.
In conuiuio quare sit inualida.Troyl.Malui.de sorti.2.P. de ludo taxil.nu.11.f.400.T.11.P.2.
In modo, promitto soluere,quicquid Titium constiterit debere, an obliget etiam si in vita Titij liquidatio non fiat, si postea fieri potest.Ioan.Gute.Plac.Hisp.de contrac.iura.c.37.nu.28.folio 83.Tom.6.Par.2.
Iudicj nomine officij,an transeat ad successorem.Paris de Put.de sindic.ver.an officialis.nu 5.f.313.T.7.
Ob turpem causam est nulla,& vitiat electionem.Guliel.Redoa. de simo.mental.Par.2.capitu.33. numero 44.folio 83.Tomo 15. Par.secunda.
Patronis ante præsentationem est simoniaca, non post. Guliel. Redoa.de simo.mental. Par.2. capitu.35.numero 4.fol.84. Tomo 15.Par.2.
Per sponsam sponso constante matrimonio non valet quatenus excedit dotis quantitatem.Bal.Nouel.de dote priuil.14. num.1. fol.197.Tom.9.
Petro per Christum fuit cum de fide ageretur inter se. Hiero.Alba.de potest.Papæ.P.1.nu.34.f.68.T.13.P.1.
Sub conditione absque alia causa pro seruo exercitore sine domini voluntate, an actio detur contra dominum de peculio. Iul. Ferret.de re naual.lib.1.nu.115.f.328.T.12.

Promisſio facti alieni,nec cæterarum materiarum quid operetur.

*PROMISSIO alieni,& in euentum inepta est,& reijcitur.Christopho.Roffi.de benefi.c.39.nu.1.f.286.T.15.P.2.
Hodie de iure regio valet meliori modo, quo potest valere, scilicet,vt promissor teneatur se facturum,& curaturũ. Guter.Hisp. de contrac.iura.c.44.nu 6.f.89.T.6 P.2.
In hunc sensum de iure canonico valet, vt promissor teneatur se acturum,& curaturum &c.Gut.Hisp.de contrac. iura.ca.44.nume.2.f.89.T.6.P.2.
Iuramento præstito concepta eundem sensum habet,& quomodo hoc intelligatur.Gut. Hisp. de contract.iura.c.44. numero 3. fol.89.Tom.6.P.2.
Non inducit obligationem., pœna tamen, vel interesse hoc casu promitti potest,valet autem promissio,qua quis promittit se facturum,& curaturum, quòd talis homo dabit, vel faciet. Gut. Hisp.de contract.iura.c.44.nu.1.f.89.T.6.P.2.
Valet de æquitate canonica.Hier.Zanet.de differ.iur.ci.& ca.nu. 141.f.204.T.1.
Valet facta in iudicio.Gut.Hisp.de contrac.iura.c.44.nu.1. fol.89 Tom.6.Par.2.
Facti iurata precisè obligat.Hier. Zanet.de differ. iur.ci. & ca.nu. 121.fol.203.Tom.1.
Feudi facta generaliter, an intelligatur facta habilibus ad seruandum feudum tantum Alberi.a Ros.de stat.q.180.nu.1.f.27 T.2.
Fidelitatis,ac iuramentum continet in se speciem seruitutis. Laur. Sil.de feud.q.26.nu.vnico,fol.77.T.10.P.1.
Fieri non potest de beneficio vacaturo. Guliel. Redoa. de simon. mental.P.2.c.17.nu.27.f.69.T.15.P.2.
Fraudulenta prælati locatoris non obest successori. Guliel. Redoa. de rebus eccle.non alie.ver.sed an contractui. numero 11. folio 478.Tom.15.P.2.
Germinata facit constitutum.Anto.Cors. de verbis gemi.num.18. fol.268.Tom.18.
Generalis de non offendendo,subsequentem causam non complectitur.Octa.Velpel.de treug.& pac.quæstio.45. numero 5. folio 410.Tom.11.P.1.
Non ligat promittentem.Matth.de Afflic.de iure prothomis.§.5. nu.9.fol.14.T.17.
Hæredis de reddendo aliquid incapaci, etiam munita iuramento, non valet.Lancel.Gal.de stat.q.1.nu.38.f.302.T.2.
Facit vltimam voluntatem habere vim contractus.Io. Dilec.Duran.de arte testan.cautel.3.nu.2.f.113.T.8.P.1.
Non cõtemplatione rei legatæ facta tenet. Lancellot. Gal.de stat. q.1.nu.76.f.304.T.2.
Ibi est prohibita,vbi prohibetur datio.Redoa.de simo.menta.P.2. c.35.nu.2.f.84.T.15.P.2.
In quietantijs non ratificat, nisi quatenus honesta sint, & licita. Damhou.de pupillar.patroc.capitu.2.num.37.fol.383. Tom.8. Par. secunda.

Promisſio incerta, qualiter miſcellaneè conſideretur, ac operetur.

*PROMISSIO incerta de æquitate canonica valet, etiam si incertum genere,& specie promissum sit.Gut.Plac.Hisp.de cõtract. iura.c.64.nu.6.f.113.T.6.P.2.
Dotis an valeat.Ant.Gub.Cost.de dot.c.4.nu.3.f.398.T.9.
Ex causa dotis valet.Bapt.de S. Blas. de priuil. dota. centur.1.nu. 96.fol.453.Tom.9.
Fauore studij valet.Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 38.folio 79.Tom.18.
Iurata valet,& tenet,& venit certificanda arbitrio boni viri. Gut. Plac.Hisp.de contract.iura.capitu.64.nume.16.fol.114. Tom.6. Par. secunda.
Quòd valeat de iure regio.Gut. Plac. Hisp. de contract.iura.cap. 64.nu.8.f.113.T.6.P.2.
Vel stipulatio facta super alia re,quàm dotis,& studij declaratur arbitrio boni viri.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil. 133. nu.5. fol.57.Tom.18.
Incertæ vsuræ non valet.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priuil. special.3.in vlt volunt.nu.11.f.164.T.18.

Promisſio circa diuerſas materias quomodo conſiderari contingat.

*PROMISSIO indefinita restituendi dotem, non derogat speciali consuetudini.Rolan.a Valle de dote.q.37.nu.11.f.366.T.9.
Inter fratres de bonis superuenienti non habita prole viuentis, an insinuationẽ requirat.Anto.de Cana.de insinuatio.2. Par.princ. q.1.nu.23.f.278.T.6 P.2.
Ita inducit simoniam, vti datio. Guliel. Redoa. de simo. mental. P.2.c.17.nu.26.f.69.T.15.P.2.
Iurata,etiam si sit incerta valet,& cogitur iurãs iudicis officio certum quid præstare.Asc. Clem.Amer.de patr.potest.effect.5.nu. 35.f.110.T.8.P.2.
Non admittit moræ purgationem.Card.Iacobat.de concil.lib.7. art.1.nu.6.f.298.T.13.P.1.
Mercedis,videtur esse semper conditionalis.Pet.Santer.de assecur. & sponsa.merca 3.P.nu.12.f.350.T.6.P.1.
Minorum stante statuto quòd non valeat. modò minor consentiẽte testatore promittit de bonis testatoris, postea succedit testatori,an teneat ista promissio,Bald.in regu.general. stat. col. 1. in med.fol.156.Tom.2.
Nomine proprio,alieno non tenetur.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.146.nu.4.f.47.T.11.P.1.
Non est causa obligationis.Guid.Papa de compulsor. lit. quæst.3. nu.2.fol.70.T.3.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ob incertitudinem de iure ciuili vitiatur, ſed non de iure canonico. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 137. f. 204. T. 1.

Per infantem facta, non valet. Odofre. de dot. reſti. verſi. ex quibuſdam. nu. 45. f. 473. T. 9.

Pœnæ non liberat ab expulſione ob ceſſatam ſolutionem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſic. item. numero 20. folio 521. Tom. 15. Par. 2.

Præſentia concernit, non futura. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 180. nu. 2. f. 453. T. 11. P. 1.

Pro camera valet, ſiue ſtipulatione, ſiue cauſa. Redoa. de ſpol. eccl. q. 17. nu. 54. f. 263. T. 14.

Quæ alicuius emolumenti gratia emittitur: non tenet, ſi illud idē caſſetur. Alber. Brun. Aſten. de interit. & peremp. concl. 1. nu. 52 fol. 383. T. 17.

Quò ad Deum non euacuatur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace q. 120. nu. 137. f. 439. T. 11. P. 1.

Quòd aliquis recipietur in monaſterium, an valeat. Io. Caraf. de ſimo. mental. nu. 138. f. 122. T. 15. P. 2.

Relatiua, & reciproca videtur inducere ſimoniam. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 35. nu. 10. f. 34. T. 15. P. 2.

Ritè non alterat naturam obligationis. Aymo. Crauet. de indemnita. mulier. ver. diuino. nu. 7. f. 281. T. 6. P. 2.

Seu obligatio ſcienter ſine cauſa valet, & tenet, nec poteſt aduerſus eā opponi exceptio, quia hoc caſu inducitur donatio. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 47. nu. 7. f. 91. T. 6. P. 2.

Si fit poſt præſentationem, eſt aduertendum, quòd non fiat incontinenti. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. cap. 35. num. 5. fol. 84. Tom. 15. P. 2.

Si inutilis ſit, an contra præceptum guarentigiæ opponi poſſit. Guliel. de Suzar de inſtrum. guarent. verſ. quoniam. numero 4. folio 338. Tom. 6. P. 2.

Simplex non vltra modum a lege permiſſum ſe extendit, vbi variæ illationes. Lancellot. Gall. de ſtatut. quæſtio. 1. numero. 82. fol. 304. Tom. 2.

Simpliciter facta per maritum vxori, regulatur moderamine ſtatuti. Rober a Valle de dote. q. 37. nu. 6. f. 366. T. 9.

Sine cauſa eſt inefficax, & tanquàm indiſcreta non valet, niſi appareat, quòd ſit facta animo donandi. Benue. Strac. de adiect. q. 11. nu. 3. f. 402. T. 6. P. 1.

Sola, non pactio ſimoniam inducit. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. Par. 1. c. 8. nu. 15. f. 39. T. 15. P. 2.

Solutionis in certa pecunia ſub certa extimatione quo pacto ſit obſeruanda Dida. Chouar. de muta. monet. §. vnico, numero 5. fol. 222. T. 12.

Quando cēſeatur facta de pecunia minuta. Alber. Bru. de mone. augm. & diminu. 2. præſumptio. nu. 12. f. 209. T. 12.

Specialis an tollatur per generale ſtatutum. Alberic. a Roſ. de ſtat. q. 28. nu. 1. f. 68. vult dicere. 70. T. 2.

Quando præcedit in certo caſu, & ſequitur generalis, an illa generalis trahatur ad ſpecialem. Anto. Bauer. de virtu. & vir. iuramen. ver. dicturus. nu. 9. f. 365. T. 4.

Sponſalium nec abſolutè, nec cum contractione debet eſſe pœnalis. Alex. Carer. de ſponſ. & matrim. c. 5. f. 62. T. 9.

Subſequens poſt confeſſionem dotis receptæ videtur loco ſolutionis a marito recipi. Phanu. de Phanu. de dote. verſ. reſtituēda. nu. 45. fol. 412. T. 9.

Talis præſumitur præceſſiſſe, qualis apparet ſolutio. Alber. Bru. de mone. & c. limitatio. 4. nu. 9. f. 217. T. 12.

Tollitur per ſolutionem eius, quod promiſſum eſt. Alber. de Ferra. de horis cano. nu. 48. f. 563. T. 13. P. 2.

Turpis, & fœda non tenet. Lancel. Gal. de ſtat. quæſtio. 1. nume. 66. fol. 303. Tom. 2.

Valet per quam pater promittit meliorare filium in tertio, & quinto, ſi contrahat matrimonium cum aliqua cōſanguinea. Melch. Palaez. in trac. maiora. q. 2. nu. 9. f. 347. T. 10. P. 1.

Vel pactum de retrouendendo cum incontinenti facta fuerit, per prius conuentum eſſe præſumitur. Barth. Cępol. de ſimulat. cōtrac. ver. cuius. nu. 24. f. 4. T. 7.

Vendendi officia publica, etiam cum iuramento, nō tenet. Melch. Palaez in tract. maiorat. quæſtio. 40. numero 17. folio 495. Tomo 10. Par. 1.

Vnica vnius momēti idem operatur, quod diuturna præſtatio longi temporis. Paris de Put. de reaſſump. inſtrum. rub. 16. nume. 3. fol. 40. Tom. 4.

Vſurarum dotis, dotis promiſſionem præſumere facit. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. P. 1. nu. 71. f. 212. T. 1.

*PROMISSIONE an ſeruitus acquiratur. Barth. Cępol. de ſeruitut. vrb. præd. c. 21. nu. 1. f. 184. T. 6. P. 2.

*PROMISSIONEM per errorem, aut ignorantiam factam via reſtitutionis reuocari poſſe. Ioan. Maurit. Bola. de reſt. in int. c. 70. nume. 2. f. 131. T. 5.

*PROMISSIONES non debent ſic accipi, vt cōtineant falſum. Card. Iacobat. de concil. libro 7. articu. 5. numero 176. folio 317. Tomo 13. Par. 1.

Frequentius fiunt, quàm dationes. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. c. 23. nu. 16. f. 73. T. 15. P. 2.

Promiſſioni, dictio de non offendendo qualiter conſideretur, ac operetur.

*PROMISSIONI de non offendendo, an ex offenſione verbali contrauentum dicatur. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. q. 91. nu. 1. f. 416. T. 11. P. 1.

De non offendendo, an ſit contrauentum, ſi filius offendatur, vel offendat. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. quæſtio. 82. numero vnico, fol. 415. Tom. 11. Par. 1.

In perſonam, ſi perſona non tangitur, an contrauentum dicatur. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. q. 91. n. 17. f. 416. T. 11. P. 1.

Perſonaliter, vel in perſonam, an ex verbali offenſa cōtrauentum dicatur. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. q. 91. numero 10. fol. 416. T. 11. P. 1.

Vel paci, nunquid contraueniſſe dicatur, qui eam offendit, qui prius licèt ex interuallo contrauenerit. idem ibid. quæſtio. 103. nu. 1. folio 417.

*PROMISSIONIS de non offendendo diffinitio. Octa. Velpel. de promiſ. de non offen. q. 73. vbi tali pacto definit nempe eſſe legitimum præſidium, quòd iuſtè timenti, iniuriam ſibi inferri ad ipſius inſtantiam, vel ex officio præſidis, ne partes ad arma, & rixam procedant, pręſtari ſolet. f. 415. vult dicere. 414. T. 11. P. 1.

Promiſſor miſcellaneè conſideratus quid operetur.

*PROMISSOR faciendorum habentium tractum ſucceſſiuum lapſo tempore, quo facere potuit, conſtituitur in mora. M. Ant. Baue. de mora. P. 2. nu. 16. f. 409. T. 6. P. 2.

Et quid ſi adimplere recuſet? ibid.

Facti, an ſtatim ſine interpellatione teneatur, & ad quid teneatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. quæſtio. 148. nume. 2. fol. 447. Tom. 11. Par. 1.

In manu habere videtur, an donatio effectum ſortiatur, vbi mihi, aut Titio adiecta donationis cauſa promiſit. Benue. Strac. de adiect. 3. P. nu. 105. & 106. f. 394. T. 6. P. 1.

Liberatur, ſi caſus contingat ante moram. Sebaſtia. Medic. de fortuit. caſi. q. 10. nu. 138. f. 223. T. 7.

Non poteſt defendere, niſi ſciat. Gaſp. Cabal. de euictio. §. 3. nu. 20. fol. 85. Tom. 6. P. 1.

Non reddens in tempore, tenetur ad intereſſe. Io. Cop. de natural. fruct. c. 4. nu. 7. f. 247. T. 17.

Nupta promiſſione obligatur. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 21. nu. 4. f. 461. T. 15. P. 2.

Periculi non tenetur, niſi merces in naui delatæ ſint. Pet. Santer. de aſſecur. & ſponſ. merca. 3. P. nu. 19. f. 351. T. 6. P. 1.

Pro abſente, etiam ante abſentis acceptationem nō poteſt promiſſionem, & mandatum in forma camerę reuocare. Anton. Maſſa Galles. ad form. cam. obl. ver. quæri, il ſecondo, nume. 2. fol. 357. Tom. 6. Par. 2.

De promiſſore.

*PROMISSORE in rem tradendo moram faciente, an fructus poſtea nati veniant in obligatione. Io. Cop. de natural. fruct. cap. 4. nu. 3. f. 247. T. 17.

Non arbitrante, an & quando poſſit recedi ab eius perſona. Ioan. Camp. de dote. q. 58. nu. 2. f. 385. T. 9.

Reclamante aduerſus promiſſionem a ſe factam medico pro curatione, dum eſſet infirmus, debet taxari curatio per iudicē adhibitis peritis in arte, ſeruatis quę hic dicuntur. Gut. Plac. Hiſp. de contrac iura. c. 57. nu. 32. f. 105. T. 6. P. 2.

*PROMISSOREM liberam, ſpecie peremptа. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. nu. 409. f. 196. T. 3. P. 2.

*PROMISSORIS intereſt poſſe pluribus ſoluere. Benue. Strac. de adiect. 1. P. nu. 36. f. 385. T. 6. P. 1.

Promiſſum miſcellaneè conſideratum quid operetur.

*PROMISSVM ex cauſa tranſactionis interueniente tranſactione præſcribitur. Io. Bap. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcrip. gl. 19. nume. 135. f. 187. T. 17.

Non implere, ad quod promiſſor ſine obligatione tenetur, aliud malum inferre, quod non facere obligatus eſt. Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 120. nu. 128. f. 439. T. 11. P. 1.

Ob reuerentiam non tenet. Card. Iacob. de concil. lib. 7. arti. 5. nu. 158. f. 317. T. 13. P. 1.

Vel datum feudum, vel feudum a patre, filius, ſine decreto prætoris ſoluere poteſt, dummodò auctoritate tutoris fiat. Fran. Sonsbe ad vſus feud. 6. P. nu. 22. f. 128. T. 10 P. 2.

Vel debitum conuentionale non eſt ante conditionis euentum offerendum. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. 2. P. 3. memb. 5. Par. prin. nu. 6. f. 235. T. 6. P. 1.

*PROMITTAT ſi quis vni iter, an ius, & ſeruitutem ſibi promittere videatur, ſecus qui factum promittit. Barth. Cępol. de ſeruit. vrb. præd. c. 1. nu. 3. f. 210. T. 6. P. 2.

*PROMITTENDI verbum, in dubio de ſtipulatione intelligitur. Io. Boſche. de nup. lib. 6. nu. 18. f. 94. T. 9.

Promittens qualiter circa diuerſas materias conſideretur.

*PROMITTENS aliquam ducturam in vxorem, tenetur, & cōpellendus eſt fidem ſeruare, ſicut in cæteris contractibus contingit. Gut. Plac. de contrac. iura. c. 51. nu. 4. f. 96. T. 6. P. 2.

Aliquem defendere, ad quid teneatur. Nic. Moron. de fide treu. & pac. q. 152. nu. 8, f. 448. T. 11. P. 1.

Defendere contra quemcunque, non intelligitur promiſiſſe contra ſeipſum. And. Alc. de præſumptuo. præſumptio. 52. nume. 2. fol. 319. Tom. 4.

Facere

Source : BIU Cujas

Facere ſecurum de eo, quod Titius debet, ſufficit eum ſolemniter inſtrumenro obligari. Benue. Strac. de aſſecur. ver. Cicero. nume. 54. f. 361. T. 6. P. 1.
Facere ſecurum, quòd ſtatim poſſit conueniri, quemadmodum, qui promiſit ſe obligaturum. Benue. Strac. de aſſecur. nume. 58. fol. 361. T. 6. P. 1.
In iudicio ſiſtere, non propterea cenſetur renunciare priuilegio fori. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. vèr. de throno. nume. 48. folio 146. T. 13. P. 2.
Indemnem conſeruare non ſub conditione, ſed per modum cauſæ ad diem obligatus cẽſetur, cum ſcilicet damnum paſſus fuerit. Benue. Strac. de decoctor. vlt. Par. numero 14. folio 528. Tomo 6. Par. 1.

Promittens aliquid, nec non dare, ſiue facere qualiter conſideretur.

*PROMITTENS aliquid cum iuramento, & poſtea dicens per iuramentum, quod aliàs præſtiti, promitto dare decem, non obligat ex hoc ad iuramentum. Benue. Strac. de aſſecur. glo. 35. nu. 6. fol. 380. T. 6. P. 1.
Cum iuramento, vel fidei obligatione, interpoſita conditione nõ tenetur, ſi conſtat alteram partem condltioni minime paruiſſe. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. capitu. 10. numero 3. fol. 54. Tomo 6. Par. 2.
Facere nomine dotis, non liberatur ſoluẽdo id, quod intereſt, ſed ad factum preciſè eſt cogendus. Io. Boſche. de nup. lib. 6. nu. 30. fol. 95. Tom. 9.
Sub pœna, ſi non faciat, & ad pœnam conueniatur, cui incumbat onus probandi. Catal. de Boncomp. de ſindic. verſ. quoniam. nu. 145. f. 358. T. 7.
Amore Dei dare decem puellæ maritando abſenti obligatur. Hiero. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 87. f. 202. T. 1.
Centum libras in denarijs poteſt de quacunque vult pecunia ſoluere. Mart. Laud. de Monet. nu. 34. f. 205. T. 12.
Centum mihi, aut Titio Epheſi dare, ſi alibi det Titio, quòd non contingat liberatio, & quomodo libellus concipiendus ſit. Benue. Strac de adiect. P. 2. nu. 61. f. 388. T. 6. P. 1.
Certam quantitatem ſoluere, an poſſit exceptionem compẽſationis opponere. Guido. Papa de compulſor. lit. q. 5. nume. 2. fol. 70 Tom. 3. Par. 2.
Cuilibet canonico annuatim dare, an teneatur dare canonicis auctis. Alber. Brun. Aſten. de augm. &c. concluſ. 10. Princ. nume. 5. fol. 360. Tom. 17.

Promittens cum iuramento miſcellaneè quid operetur.

*PROMITTENS cum iuramento non reuelare ſecretum ſibi dictum, ſi producatur in teſtem, quòd tenetur reuelare. Ioã. Crot. de teſti. ver. nunc. nu. 18. f. 214. T. 4.
Et vide nu. 509.
Non reuocare procuratorem a ſe conſtitutum, poteſt eum reuocare, licèt reuocans ſit periurus. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 1. nu. 80. f. 41. T. 6. P. 2.
Soluere vſuras, & eas non repetere, an etiam poſſit eas repetere poſt ſolutionem. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 53. nu. 10. fol. 101. T. 6. Par. 2.
Soluere vſuras poteſt petere abſolutionem a iuramento, antequàm ſoluat, & ea obtenta non tenetur ſoluere. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 53. nu. 8. f. 100. T. 6. P. 2.
Soluere vſuras tenetur eas ſoluere, & poſtea poterit repetere. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. capitu. 2. numero 1. folio 42. Tomo ſexto, Par. 2.

Promittens dare, nec non alia facere circa diuerſas materias qualiter conſideretur.

*PROMITTENS dare fideiuſſores, an dando pignus inuito creditore liberetur. Ant. Neguſa. de pign. & hypothe. 5. P. prin. mẽb. 1. nu. 1. f. 222. T. 6. P. 1.
Scaccum mattum cum pedona, an poſſit ea facta domina, dare. Alber. Bru. Aſtenſ. de augm. &c. concl. 3. prin. nu. 9. f. 351. T. 17.
Scaccum mattum cum pedona, an ſatisfeciſſe dicatur ſi dederit cum pedona facta regina. Coſta. de Ludo. nu. 31. f. 166. T. 7.
Sub pœna, ſi quid dare omittat, & an ad totam pœnam teneatur. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 268. f. 207. T. 1.
De facto ſuo tantum, cenſetur de facto quoque hæredis promittere. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpecial. 10. in vlt. volũt. nu. 9. fol. 169. T. 18.
De vendendo ſi recepit precium, tenebitur ad vſuras. Io. Bap. Lup. de vſur. §. 7. nu. 27. f. 123. T. 7.
Donare non tenetur ad vſuras, ſi in mora fuerit ſolutionis. Io. Cop. de natural. fruc. c. 5. nu. 2. f. 248 T. 17.
Dotem, ſi intra trienninm a matrimonio contracto non ſoluerit, ad vſuras tenetur. Ioan. Cop. de natural. fruct. c. 2. nume. 2. folio 248. Tom. 17.
Ducere aliquam in vxorem non ſeruans, an puniatur. Nic. Moro. de fide treug. & pac. q. 17. nu. 21. f. 420. T. 11. P. 1.
Emendare damnum ruinæ, de quo intelligitur. Sebaſt. Medic. de fortui. caſi. q. 8. nu. 4. f. 218. T. 7.
Facere quippiam arbitrio cuiuſdam: mortuo arbitro, ſtare arbittio eius hæredis tenetur. Alber. Brun. Aſten. de interit. & perẽpt. concluſ. 11. num. 59. fol. 383. T. 17.
Reſtaurum, quod faciet Titius, quid hoc verbo contineatur, & quid ſi Titius non fecerit? Bẽue. Strac. de aſſecur. ver. Cicero. nu me. 71. f. 362. T. 6. P. 1.
Si non facit ad intereſſe tenetur. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priui. 95. nu. 1. f. 50. T. 18.
Tharam, intelligitur quatenus de iure thara ſit facienda. Robert. Lancel. de attent. c. 26. nu. 78. f. 442. T. 5.
Factum alienum, an videatur promittere ſe facturum, & curaturũ. Hier. Zanet. de differ. iur. ci & ca. nu. 140. f. 204. T. 1.
In ſponſalibus, & matrimonijs obligatur. Hiero. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. nu. 141. f. 204. T. 1.
Non obligatur, niſi iuramentum interceſſerit. Ant. Corſ. de iurã. & eius priuil. nu. 38. f. 361. T. 4.
Suo facto tenetur, & dicitur factum proprium. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 102. nu. 7. f. 448. T. 11. P. 1.
Factum certa ob id mercede accepta, locare operam ſuam intelligitur. And. Alc de eo quod intereſt. verſi. quod imprimis. nume. 13. fol. 9. Tom. 5.
Per alium an poſſit explicare. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 54. nu. 1. f. 426. T. 11. P. 1.
Fare il douer, quid dicatur promiſiſſe. Benue. Strac. de aſſecur. ver. Cicero. nu. 70. f. 362. T. 6. P. 1.
Feſtis paſchalibus centum ſoluere, vel fideiuſſores præſtare, vel pignora dare, quòd non ſit electio debitoris, ſed ad fauorem creditoris adiectum. Bẽue. Strac. de aſſecur. ver. Cicero. numero 63. fol. 362. T. 6. P. 1.
Hominem ſiſtere in iudicio certo die, ſi poſt quinque dies velit exhibere, non poteſt. Dy. de Mugil. de præſcriptio. nu. 5. f. 50. T. 17.
In inſtrumento donationis omnia, & ſingula firma habere, & in nullo contrauenire, tunc dicitur donatio inter viuos. Ioan. Campeg. de dote. q. 110. nu. 2. f. 312. T. 9.
In ſcriptura publica non meliorare filium, an poſſit meliorare nepotem, vel alium deſcendentem? Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 59. nu. 11. f. 107. T. 6. P. 2.
Iudicio ſiſti, die feriata ſiſtere non tenetur. Fortu. Garzi. de vlt. fin. iur. ca. & ci. nu. 338. f. 107. T. 1.
Liberare, quando liberaſſe dicatur. Sebaſt. Medic. de acceptilat. q. 7. nu. 4. f. 401. T. 6 P. 2.
Mihi, an Męuio, vtrum ego velim ſoluere Męuio me inuito nõ poteſt, & quid ſi ego ſemel elegerim, cui ſoluatur, an variatio admittatur? Benue. Strac. de adiect. Par. 3. num. 137. folio 396. Tomo 6. Par. 1.
Mihi decem, aut quinque Titio hoc acto, vt in perſona mea decẽ loco pœnę ſint adiecta, ſi non ſoluerit Titio, ſi quinque Titio ſoluerit, contiget liberatio. Benue. Strac. de adiect. Par. 2. nume. 39. fol. 387. T. 6. P. 1.
Mihi quinque, aut Titio decem non liberatur a me in quinque, ſi Titio quinque ſoluat. Benue. Strac. de adiect. Par. 2. numero 50. fol. 387. T. 6. P. 1.
Mutuare alteri, non debet teneri vltra legitimum modum vſurarum. Gaſp. Caballi. de eo quod intereſt. nu. 191. f. 36. T. 5.
Nauigare Raguſium a portu Anconæ intra duos menſes, quod ſatisfecerit promiſſioni ſi inceperit nauigare, licèt Raguſium non peruenerit. Benue. Strac. de nauigatio. nume. 13. folio 315, Tomo 16 Par. 1.
Idem in conuentione de eo, qui promiſit Romã proficiſci. ibid.
Non alienare, an poſſit rem pignori dare. Pet. Santer. de aſſecur. & ſponſ. merca. 4. P. nu. 68. f. 356. T. 6. P. 1.
Non facere, tenetur curare ne fiat. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 138. nu. 2. f. 445. T. 11. P. 1.
Non offendere in perſonam, non procedit in inſultu in veſtib. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 113. nu. 7. f. 436. T. 11 P. 1.
Nullam exceptionem opponere, intelligitur de malitioſa, & nõ de legitima. Ant. de Canar. de exequut. inſtrum. nu. 2. f. 39. T. 5.
Per errorem non obligatur. Vincen. Paleo. de dote. verſi. prædium. nu. 119. f. 407. T. 9.
Fallit in dote. ibidem.
Per metum poteſt, & liberari per ſeipſum. Sebaſt. Medic. de fortui. caſi. q. 8 nu. 42. f. 203. T. 7.
Per ſe nauim fabricare, per alium faciens non liberatur. Benue. Strac. de naui. 2. P. nu. 28. f. 312. T. 6. P. 1.
Pollicitatione ob honorem non ſuum, an teneatur perinde, ac ſi ob ſuam. Ioan. Bap. Caccialup. de pac. quæſtio. 5. nume. 8. fol. 9. Tom. 6. Par. 1.
Præſentare ad tempus, liberatur lapſo termino, ſi per iudicem non fuerit requiſitus. M. Anto. Bauer. de mora. 2. Par. numero 8. folio 408. Tom. 6. P. 2.
Principaliter, & inſolidum centum ſoluere, ſoluendo de redditib. Titij non poteſt dici fideiuſſor, videturque ſe obligaſſe ad agendum cõtra principalem, quòd poſſit ſoluere de bonis ſuis in tractatu Benue. Strac. de aſſecur. ver. Cicero. nu. 67. f. 362. T. 6. P. 1.
Priuato pollicitatione ſola non obligatur etiam opere cępto. Ioan. Bap. Caccialu. de pac. q. 5. nu. 7. f. 9. T. 6 P. 1.
Pro alijs virtute ſacræ conſtitutionis, vel ſtatuti, an regreſſum habeat contra illos. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q 154. num. 1. fol. 448. Tom. 11. P. 1.
Pro dote centum, & illud plus, quòd Titius arbitrabitur, ſi ſequuta morte vxoris ſequatur Titij arbitramẽtum. Valebit illius pluris declaratio. Rolan. a Valle de dote. quæſtio. 98. numero 4. fol. 385. Tomo 9.
Pro ſe, & conſanguineis, an habeat conſanguineos obligatos. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 152. nu. 1. f. 448. T. 11. P. 1.
Non habet conſanguineum obligatum. idem ibidem quæſtio. 153. numero 1.
Reaptare molendinum, intelligitur de vna vice tantum. Sebaſtia.

Source : BIU Cujas

Medic.de fortuit.casi.q.8.nu.7.f.219.T.17.
Rem certam,ad illam reddendam tenetur certi condictione ex stipulatu Odofred. de libell. forman. capitu.12.numero 1.fol. 87. Tom.3.Par.2.
Representare toties, quoties liberatur per binam præsentationē. Remig.de Gon.de charitat.subsid.quæstio.32. nume.5.fol.176. Tom.15.Par.2.
Respondere simpliciter seu respondere in pecunia, vel respondere,vel soluere in aliquo loco,ad quid teneatur. Benue. Strac.de assecur.ver.Cicero.nu.69.f.362.T.6.P.1.

Promittens retrouendere, scribere, soluere, stare alicui conuentioni,similiterque aliud facere qualiter consideretur, quidq; operetur.

*PROMITTENS retrouendere intra certum tempus, an eo lapso teneatur.Pet.Foller.de contrac.censua.ver.vt vides.num.18.fol. 150.Tom.6.P.2.
Intra certum tempus,si nondum elapso termino dixerit se velle retrouendere quandocunque, qualiter intelligatur.Pet. Foller. de contrac.censua.versicu. vt vides.numero 19.folio 150.Tomo sexto,Par.2.
Tenetur ad id etiam elapso termino conuento,si res minori precio fuerit vendita.Pet.Foller.de contrac.censua.ver.vt vides.nu. 20.fol.150.T.6,P.2.
Totiens,quotiens pacto de retrouendendo esset præscriptum, an perpetuò teneatur.idem ibid. nu.18.
Scribere librum, etiam si efficiatur monachus, tenetur scribere. Pet.Rebuf.de priuil.schol.priuil.95.nu.5.f.50.T.18.
Limita vt infra nu.13.ibid.
Scholari præstando interesse,non liberatur.Horat. Lut.de priuil. scholar. priuil.43.per tot.f.79.T.18.
Tenetur etiam scribere rubricas. Pet.Rebuf. de priuil. schol. priuil.96.nu.4.f.50.T.18.
Se facturum,quòd alius ore suo cōfitebitur, an satisfaciat promissioni illum occidendo.Paris a Put.de re mil.vers.posthæc.nu.1. fol 427.Tom.16.
Se liberaturum,seu ratum habiturum,aut domaturum cēsetur donasse,ratum habuisse,& liberasse.Benue.Strac.de assecur.nu.56. fol.361.T.6.P.1.
Se obligaturum, seu ratum habiturum, aut donaturum censetur donasse,ratum habuisse,& liberasse.Benue.Strac.de assecur.nu. 35.fol.361.T.6.P.1.
Sempronio recipienti pro eo, quem declarabit, si Sempronius nō declarauerit,stipulatio tenet,& pro se, hæredibusque suis stipulatus intelligitur.Benue.Strac. de adiect.q.9.nu. vnico, fol.400. Tom.6.Par.1.
Si principalis non solueret,idest actum,vt cum principalis appellatus non solueret,fideiussor tenetur.Benue.Strac.de assecur.vers. Cicero.nu.66.f.362.T.6.P.1.
Simpliciter,pro hæredibus quoque promittere censetur. Octauia. Velpel.de promiss.de non offen.quæstio.87. numero 3. fol.416. Tom.11.Par.1.
Sistere aliquem in iudicio eo, quem sistere debuit,mortuo liberabitur.Alber.Brun.Asten.de interit.& peremp.concluf.11.num. 69.fol.383.T.17.
Soluere cum iuramento, non potest opponere exceptionem,dolo facis.Ant.Bauer.de virtu.& vir.iuramen.ver.dicturus.num.118. fol.370.Tom.4.
Maiorem pensionem,quàm ferre possit beneficium,quod consequitur,committit simoniam,& est priuandus beneficio. Guliel. Redoa.de simo.mental.P.2.c.14.nu.4.f.67.T.15.P.2.
Titio,& Męuio, & cuilibet eorum insolidum sexcenta causa meritum habitarum de computo Titij, quòd Mæuius non sit adiectus,possit agere,& a promissione reijci non possit,& per totam quæstionem.Benue.Strac.de adiect. quæstio.11.num.2.fol.402. Tom.6.Par.1.
Solam patientiam, aut per alia verba seruitutem promittens, non videtur seruitutem constituere,sed personaliter obligare.Barth. Cepol.de seruitut.vrban. prædio. capitu.12.numero 3.fol. 180. Tom.6.Par.2.
Stare consilio sub quacunque forma consulatur,non poterit appellare. Catal.de Boncomp.de sindic.versi.quoniam.numero169. fol.360.Tom.7.
Dicto,vel iuramento alterius de expensis,vel interesse, si lędatur ex dicto,vel iuramento illius,potest petere reductionem eius ad arbitrium boni viri.Gut.Plac. Hisp.de contract.iura.c.37.num. 16.fol.83.T.6.P.2.
Iuramento Titij de expensis, non obligatur stare iuramento illius hæredis.Phanu.de Phanu.de iureiur.in lit.ca.4. numero 2. fol.382.T.3.P.2.
Iuri coram assessore, an possit petere compromissum virtute statuti.M.Ant Blanc.de compromis. inter coniun.versi.emancipatus.nu.57.f.164.T.3.P.1.
Sub nomine officij per errorem,an obligetur.Paris a Put.de sindi. ver.officium.nu.5.f.293.T.7.
Sub pœna aliquem non inquietare,non incurrit pœnam,si ex parte offensi inquietando procedit. Pet.Santer. de assecur.& spons. merca.4.P.nu.18.f.354.T.6.P.1.
Sub verbo Principis,dicitur iurasse.Nico.Moron.de fide treug. & pac.q.9.nu.11.f.419.T.11.P.1.
Vsuram dotis videtur promittere soluere dotem. Paris de Put. de reassump.instrum.rub.16.nu.2.f.40.T.4.
*PROMITTENTES sunt minus puniendi, quàm dantes. Guliel. Redoa.de simo.mental.P.2.c.22.nu.18.f.73.T.15.P.2.
*PROMITTENTES verum &c.quid significet.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.131.nu.15.f.443.T.11.P.1.

Promittere quid importet, & quatenus applicatiuè consideretur.

*PROMITTERE aliud est,& soluere.Vital.de Camba.de clauf.ver sic videamus.nu.22.f.[illegible].T.18.
An possim te habere licere rem meam. Ant Nicel.de glo.contrar. ver.concordare.nu.433.f.217.T.18.
Bona simpliciter post mortem,an liceat. Per.Pech.de testam.coniug.c.7 nu.9.f.150.T.8.P.1.
Et dare a pari procedunt: & ita est simonia,si promittitur sicuti si datur.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.4.cap.9.numero 2.folio 109 Tom.15.P.2.
In materia simoniæ parificantur.Guliel. Redoa. de reb.eccl.non alie.c.31.nu.3.f.403.T.15.P.2.
Parificantur,maximè in materia simoniæ. idem ibidem cap.5.nume.2.folio 395.
Et tradere differunt.Guliel. Redoa.de reb.eccl.non alie.ca.5.nu.4. fol.395.T.15.P.2.
In dubio quatenus accipiatur.Constan. Roge. de dote euidential. 12.nu 9.f.344.T.9.
Quis potest tria regulæ substantialia. Maria.Soc.de oblatio.libello.1.nu.13.f.[illegible]23.T.14.
Verbum quid significet,seu importet.Franc. Fara. de essent.infan. c.[illegible].nu.26.f.389.T.8 P.2.
*PROMOTI ambitiosè a prælato puniuntur. Io.Fran.Paui.de visitatio.q.7.[illegible]P.nu.66.f.204.T.14.
Si sunt furiosi,lunatici,caduci,& Demoniaci,an,& quando suum officium exequi possint.Beat.Anto. de irregularita.c.5.nu.6.fol. 405 Tom.14.
*PROMOTI appellatione non venit,electus non consecratus. Ioā. de Selua de benefi.q.2.nu.48.f.4.T.15.P.1.

Promotio miscellaneè considerata quid operetur.

*PROMOTIO ad dignitates,& officia, qualiter facienda.Io.Montaig. de parlamen.ver secundo facit P.1.nu.17.f.275.T.16.
Ad ordines sacros præsumitur, quando qui diu seruiuit in beneficio tanquàm promotus.Aymo.Crauet.de antiq.temp.ver.vidimus.nu.32.f.149.T.17.
Et quid si diu stetit in possessione, seu quasi clericatus in beneficio,an præsumatur clericus?ibid.nu.33.f.150.
Indigni,præiudicat ecclesiæ.Lud.Montal.de reprob.sent.Pilat.ver sic.& hęc.nu.88.f.21.T.14.
Per Papam facta de aliquo inhabili,quando obtineat vim dispensationis,& habilitatis. Io.de Selua de benefi.q.18.num.7.fol.44. Tom.15.Par.1.
Sacrorum ordinum quos repellat. Ioan. Brunel. de sponsal.& matrim.concluf.14.nu.15.f.17.T.9.
*PROMOTIONE inhabilis,etiam scienter facta, dispensationem non induci.Pet.And.Gamb. de auct.leg.de lat.lib.10.num.298. fol.227.T.13.P.2.
Sacrorum ordinum qui sint indigni.Io.Montaig.de bigamia.q.1. nu.9.f.227.T.9.

Promotor fiscalis circa diuersas materias qualiter consideretur,quid facere debeat,vel non

*PROMOTOR fiscalis comprehensis,& admonitis reis,eos accusare debet Iac.Siman de cathol.inst.ti.53.nu.4.f.191.T.11.P.2.
Fiscalis diligenter perscrutari debet reorum confessiones. Iaco. Simanc de cathol.inst.ti.53.nu.9.f.191.T.11.P.2.
Item eorum dicta,ibid.
Item eorum responsa ibid.
Esse non potest quis in ea prouincia, ex qua originem ducit.idem ibidem num.2.
Instare debet,vt testes coram religiosis iuris sua dicta repetant,& testimonia iterent.Iac. Simanc. de cathol.inst.ti.64.num.22.fol. 200.Tom.11.P.2.
Qualis sit eligendus.Iac.Siman. de cathol. inst.tit.53.num.1.fol. 191.Tom.11.P.2.
Quando abesse debeat,& quando adesse.Iac.Simanc. de cathol. inst.nu.10.ti.53.f.191.T.11.P.2.
Quid facturus sit, vbi a iudicibus concessa fuerit dilatio ad probandum. Iac.Simanc.de cathol.instit.ti.53.nume.7.fol.191.Tomo 11.Par.2.
Quocūque tempore testes aliarum hęresum superuenerint, reos de his accusare debet.Iacob.Siman.de cathol.inst.ti.53.num.8. fol.191.T.11.P.2.
Quomodo libellum accusatorium iudicibus edere teneatur. idē ibid.nume.6.
Quomodo se gerere debeat in hęreticorum accusationibus.Iac. Simanc.de cathol.inst.ti.4.nu 12.f.111.T.11.P.2.
Reos etiam confessos accusare debet.Iac.Siman. de Cathol.institi.53.nu.5.f.191 T.11.P.2.
*PROMOTOR in processu inquisitionis, an, & quando censeatur ius habere.Cathal.de Boncomp de sindic.ver.quoniam.nume. 117.fol.357.T.7.
*PROMOTORIS fiscalis manus.Iac.Siman. de Cathol.inst.tit.53. nu.3.fol.191.T.11.P.2.

Source : BIU Cujas

Promotus ad diuersas dignitates qualiter consideretur.

*PROMOTVS ad episcopatū, etiam post consecrationē, & adeptā possessionem, si fructus episcopatus non percipit, priora eius beneficia non vacant, & ea potest retinere. Io. Staphil. de grat. expectat. &c. forma. 9. nu. 21. f. 268. T. 15. P. 1.

Ad ordinem per saltus ab executione officij susceptī, suspensus est Beat. Ant. de interdic. c. 4. nu. 13. f. 343. T. 14.

Ante susceptum baptisma rebaptizandus est. Fran. Paui. de visitatio. q. 6. 2. P. nu 4 f. 201. T. 14.

Doctoribus corruptis gaudere non debet priuilegijs doctorum. Petr. Rebuff. de nominatio. quæstio. quinta. nume. 10. fol. 303. Tom. 15. P. 2.

Ignorāter si certificatus ratum habeat, est ac si ab initio procurasset. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 4. capitu. 15. num. 28. fol. 115. Tom. 15. P. 2.

In Cardinalem episcopatum non perdere, & ita diu seruatum, & multos claros viros cōsuluisse. Pet. And. Gāb. de auct. leg. de lat. vers. vt rem. nu. 224. f. 188. T. 13. P. 2.

In episcopū, si habuerit beneficia quæ sint de iure patronatus laycorum, & cum illo sit dispensatum a Papa, vt possit retinere beneficia, quæ primò habuit, nulla facta mentione de patronis, an dispensatio præmissa subsistat, vel subreptitia censeri debeat. Pet. And. Gamb. de aucto. legat. de lat. lib. 3. nume. 499. fol. 173. Tom. 13. P. 2.

De quibus beneficijs non poterit disponere. Alphon. Hoied. de benefic. incompatib. Par. 1. capitulo quarto. nume. 11. fol. 115. Tom. 15. P. 1.

Per saltum inhabilis est. Pet. Rebuff. de pacif. possessor. ver. regula. nu. 230. fol. 549. T. 15. P. 2.

Per saltum quis dicatur. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 21. princ. nu. 40. fol. 337. T. 15. P. 2.

Rebaptizandus est si sit baptizatus non secundum ecclesiæ formam. Francisc. Paui. de visitatio. quæstio. sexta. 2. Par. nume. 4. fol. 201. Tom. 14.

Idem si per saltum subdiaconatu prætermisso, fuerit in presbyterum ornatus. ibidem. nu. 5.

Remouetur propter imperitiam. Stephan. Costa. de Ludo. in præfatio. nu. 2. fol. 161. T. 7.

Simoniacè, non simoniacus non est suspensus ab omnibus, sed ab ordine simoniacè collato. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 15. nu. 26. f. 115. T. 15. P. 2.

Sub doctore famoso, doctus præsumitur. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 21. nu. 19. f. 336. T. 15. P. 2.

Vel ordinatus ignoranter, caret ordinis executione, resignat beneficium cum fructibus existentibus, non tamen tenetur ad fructus consumptos. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 13. nu. 11. fol. 113. Tom. 15. P. 2.

Promouendi ad diuersas dignitates qualiter sunt considerandi.

*PROMOVENDI ad Imperium prius Reges Romanorum dicuntur. Ioan. Redin. de maiest. Princip. nu. 42. f. 146. T. 16.

Antiquis temporibus sub ecclesiastica tradebantur disciplina. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rubri. 16. nume. 7. fol. 175. Tom. 13. P. 1.

In prelatos quales esse debeant. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 40. nu. 1. f. 179. T. 13. P. 1.

Promouendus ad sacras dignitates, seu ordines qualiter consideretur.

*PROMOVENDVS ad ordines, an requiratur quòd sit legitimus a tempore natiuitatis. Ant. Rosell. de legitimatio. versic. vltimò est. nu. 13. fol. 80. T. 8. P. 2.

Ad sacros ordines ecclesiasticum beneficium, aut sufficiens patrimonium habere debet. Ant. Marsil. de eccles iast. reddit. c. 18. nu. 22. fol. 349. T. 15. P. 2.

In episcopum qualiter examinari debeat. Guil. Duran. de modo ge. concil, cel. rub. 40. nu. 2. f. 179. T. 13. P. 1.

Non præsumitur idoneus, nisi probetur. Ioan. Staphil. de grat. expectat &c. forma. 9. nu. 23. f. 268. T. 15. P. 2.

Promoueri ad sacras dignitates, seu ordines qui possint, & non possint, & quando.

*PROMOVERI ad episcopatum an quis per simoniam possit. Ioā. Bertachi. de episc. lib. 2. nu. 17. f. 309. T. 13. P. 2.

Ad sacerdotium non debet, qui meretricem in vxorem duxit, qui sibi aliquod membrum truncauit. Ioan. de Selua. de benefi. P. 3. q. 5. nu. 51. f. 58. T. 15. P. 1.

Item qui vsuras exercuit. ibid.

Item qui publicam pœnitentiam fecit. ibid.

Item qui fuit furiosus. ibid.

Item qui a Demonio vexatus est. ibid.

Non potest, qui duxit in vxorem ab alio ductam, sed non cognitam. Francisc. Paui. de visitatio. quæstio. sexta. 2. Par. num. 34. fol. 201. Tom. 14.

Et quare. ibidem.

An possit claudus. Bea. Anto. de irregularita. capitu. 5. nume. 3. fol. 405. Tom. 14.

In duobus casibus potest differens baptizari. Bea. Anto. de irregu. cap. 6. nu. 4. f. 406. T. 14.

Non possunt furiosi. Beat. Anto. de irregu. capitu. 5. nume. 6. fol. 405. Tom. 14.

Item nec lunatici. ibidem.

Item nec caduci. ibidem.

Item nec dęmoniaci. ibidem.

Quid si promoti sint, an & quando suum officium exequi possint? ibidem.

Non potest ad sacerdotium vinum omnino non bibens. Bea. Ant. de irregu. c. 5. nu. 4. f. 405. T. 14.

Ad sacros ordines ante anuum a susceptione postremi gradus minorum. Quintil. Mandos. de annal. casi. vers. dum causas. nu. 49. fol. 212. T. 17.

In episcopum habens vxorem. Ioan. de Selua. de benefi. q. 5. P. 3. nu. 48. fol. 58. T. 15. P. 1.

Aut habens filios. ibidem.

Laborans morbo caduco. Ioan. de Selua. de benefi. q. 5. P. 3. num. 48. fol. 58. T. 15 P. 1.

Item nec bigamus. ibidem.

Item nec illegitimus. ibidem.

Qui solum habet vnum oculum. Beat. Ant. de irregu. c. 5. num. 3. fol. 405. Tom. 14.

Quando possit gibbosus. idem ibid. nu. 3.

Habens maculam in oculo. Bea. Anto. de irregu. capitu. 5. num. 5. fol. 405. Tom. 14.

Qui non possint. Ioan. Rande. de dispensatio. memb. 2. vers. in his. nu. 6 fol. 172. T. 14.

Quis non debet citra conscientiam sui episcopi, & sine eius examinatione. Francisc. Paui. de visitatio. nume. 8. quæstio. 6. 2. Par. fol. 201. Tom. 14.

Quis non potest ex laycali statu ex gradibus ecclesiasticis inferioribus ad inferiores, nisi in minoribus comprobatus fuerit. Guil. Duran. de modo ge. concil. celeb. rubri. 18. numero 2. fol. 161. Tom. 13. P. 1.

Vbi debet aliquis, integritas nō præsumitur, nisi probetur aliquali saltem informatione. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 2. nu. 6. fol 330. T. 4.

Vt quis non teneatur studiorum causa vsque ad septennium, dispensari potest. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuileg. 98 per tot. fol. 85. Tom. 18.

*PROMPTVM est leges legibus concordare. M. Anto. Cucch. de mentient. circa poss. versi. præmitte num 348. f. 298. T. 3. P. 2.

*PRONEPOS adoptatus succedit loco filij existentibus proprijs filijs vterinis. Matthesila. de succes. ab intesta. 3. memb. 3. art. nu. 3. & 4. f. 334. T. 8 P. 1.

Nomine nepotis non continetur. Ant. de Rosel. de succes. ab intesta. nu 97. fol. 363. T. eo. P ea.

*PRONEPOTES, an sint veri nepotes. Pet. And. Gamb. de extensio. vers. insignis. nu. 79. f. 252. T. 18.

Pronomen, hic, hæc, hoc, meum, suum, & quis qualiter consideretur.

*PRONOMEN, hic, hæc, hoc, demonstratiuum est ad oculum corporis. Nell. a Sancto Gemi. circ. mater. de testib. 2. Par. nu. 185. fol. 86 Tom. 4.

Hoc, in sacramento Eucharistię quid demonstret. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs in fid. c. 1. 3. P. nu. 4. f. 81. T. 14.

Meum suum quomodo accipiatur. Albert. de Pergam. de præpositio. nu. 143. f. 277 T. 18.

Quis, quod est restrictiuum. Pet. a Mont. de potesta. Pontifi. versic. expeditus. nu. 3. f. 152. T. 3 P. 1.

*PRONOMINA demonstratiua ad futura non se extendunt. Gondisal. Villadie. de legat q. 4. nu. 9. f. 259. T. 13. P. 2.

Duo hæc meum, & tuum, ad publicam quietem obturbandam quanti momenti sint. Albert. Bolo. de lege, iure, & æquita. c. 12. nu. 15. fol. 303. T. 1.

*PRONVBA, quid importet. Ant. Gub. Costa. de matrim. tit. de ritu nuptiarum. nu. 41. f. 57. T. 9.

Pronuntia applicatiuè considerata quid operetur.

*PRONVNTIA contra mortuū quomodo fiat. Gondisal. Villadie. de leg. q. 14. nu. 58. f. 273. T. 13. P. 2.

Contra sententiam prius latam, quæ in rem iudicatam transijt, non valet. Ioan. Fer. de appella. capitulo sexto. lib. 1. nume. 93. fol. 67. Tom. 5.

Iudicis prout in cedula, quam curia admisit, a iuris dispositione alienam non esse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. num. 192. fol. 213. T. 13. P. 2.

*PRONVNTIAM prout in cedula, recitationi, quæ fit ex scripto, similem esse, & ad quem effectum inducta sit. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 193. f. 213. T. 13. P. 2.

*PRONVNTIANDI facultatem sine potestate exequendi, inutilē reputari, cum executio eidem permissa sit, qui, & pronunciasse dicitur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 27. fol. 211. Tom. 13. P. 2.

Et cognoscendi certus modus in conuentionali compromisso, an pacto partiū possit statui. Io. Bapt. de arb. c. 4. p tot. f. 256 T. 3. P. 1.

Pronun-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pronunciare qualiter consideretur.

*PRONVNCIARE esse quem condemnandum, vel condemnare, paria esse,& qualiter procedat.Pet.And.Gamb.de auct. leg. de lat.lib.2.nu.174.f.159.T 13.P.2.

Quando sit opus in incidentibus.Franc. Sarmen. de reddit.eccles. c.2.nu.26 f.382.T.15.P.2.

Qui potest aliquem,& potest pronunciare liberandum fore. Gondisal.Villadie.de legat q.8.nu.18.fol.262.T.13.P.2.

Se exprimens vt iudex,& vt arbiter,& vt arbitrator,vel vna auctoritate,in qua errat,quomodo tunc iudicandum.Ioan. Bapt.de arbitr.c.7.per tot.nu.vnico.f.288.T.3.P.1.

Pronunciatio miscellaneè considerari qualiter contingat.

*PRONVNCIATIO electionis factæ,per compromissum fieri debet per vnum,& qualiter fiat. Pet. de Bais. in directo. electio.c. 19.3.P.nu.6.f.396.T.15.P.1.

Electionis per quem fieri debeat.Pet.de Bais.in directo. electio.c. 33.3.P.nu.4.f.399.T.15.P.1.

Iudicis,qua aliquem appellare non potuisse profert, an dicatur interlocutoria.Guido Papa.de appellatio.ver.cum materia.nu.76. fol.60.Tom.5.

Papæ in consistorio,quam facit de aliquo in Episcopū, habet vim electionis,& confirmationis.Mart. de Caraz. Laud.de Princip. quæst.285.vbi infert quòd Papa Bonifacius pronunciauit,quòd nemo habeat iurisdictionem ordinariam in vrbe Romana, nisi Papa.fol.208.Tom.16.

Quòd causa sit remittenda ad consilium sapiētis, idem operatur, ac si esset facta remissio quò ad suspensionem iurisdictionis.Robert.Lancellot.de attenta.c.9.nu.5.f.342.T.5.

Si fiat de exequendo sententiam ante latam, non potest ab ea appellari,si ab illa sententia non fuisset antea intra decem dies appellatum.Robert.Lancellot.de attenta.limitatio.20.nume.120. fol.380.Tom.5.

Verbalis in electione est necessaria. Pet.de Bais.in directo electio. c.36.3.P.nu 2.f.400.T.15.P.1.

*PRONVNCIATIONIS locus in compromisso conuentionali,qui a iure sub intelligitur,an possit partium pacto commutari.Ioan. Baptist.de arbitr.libro septimo.nume. vnico. capitu. 3. per tot. fol.256.Tom 3.P.1.

*PRONVNCIATVM per appellationem extinguitur.Anto. Rub. Alex de potest.proc.&c.nu.232.f.209.T.11.P.1.

*PRONVNCIATVM si fuerit instrumentum liquidum,& exequēdum,vel tres conformes exequendas, vel causam esse defertam, a quibus non datur appellatio,& tamen fuerit appellatum, & appellatio admissa,si,& inquantum, & inde secuta inhibitione releuatæ sunt executoriales,& processum, an sit facienda reuocatio per modum attentati.Franc.Hercula. de attenta. c. 18. nu. 7 fol.267.T.5.

*PROOEMIA, & præfationis indicat causam finalem alicuius dispositionis.Hier.Præuidel.de peste,& eius.priuil.vers.oritur.nu. 4.fol.173.T.18.

Superuacua,an statutum reijciant.Bal.Perus.de stat.vers.proœmiū. nu.1 fol.139.Tom.2.

*PROOEMII testamenti forma.Rolan.de testamen. & vlti. volunt. rub.37.nu.2.3.4.& 5.f.25.T.8.P.1.

*PROOEMIO Bullæ Pij V.super cesibus fit declaratio. Virgin. de Boccat.de Cyng. I.C. Romani. capitulo decimooctauo. nume. 19.fol.319.Tom.3.P.2.

Proœmium in genere & in specie quid operetur,quando necessarium sit,& vnde dicatur.

*PROOEMIVM arguit mentem disponentis.Sebast.Medic.de diffinitio.1.P.in proœm.nu.21.fol.283.T.18. & Gundisal. Villadie. de leg.q.15.nu.24.f.277.T.13.P.2.

Declarat sequentia.Matthe.de Afflict,de iure prothomis. §. 4.nu. 13.fol.12.T.17.

In testamentis necessarium.Rolan.de testamen.& vlt.volunt.rub. 5.nu.3.fol.3.Tom.8.P.1.

Legis,vel statuti Benue.Strac.de decoctor. Par.4. nume.3.fol.318. Tom.6.P.1.

Item finalem causam demonstrat.ibid.

Item ex eo infertur.ibidem.

Multum operatur,quia ex eo colligitur ratio finalis.Bald.Perus.de dat.vers proœmium.nu.1.f.139.T.2.

Vnde dicatur Rolan.de testamen.& vlt.volun.rub.7.num.1.4.& 5. fol.3.Tom.8.P.1.

*PROPAGO dicitur eadem cum vite etiam illa extincta. Nic. Moron.de fide,treug.& pace.q.143.nu.8.f.446.T.11.P.1.

*PROPATRVVS, pro amita,qui dicantur.Prosdoc.de Comit.de arb.consangui.& affini.nu.50.f.142.T.9.

*PROPENSIVS orandum est pro Papa, quia solus omnium ex eo dependet,& non necessitate,sed propria voluntate se purgat de obiectis sibi criminibus.Michael.de Anin.de vnit.ouil.& pasto. c.23.nu.14.f.44.T.13.P.2.

*PROPHETA a Deo homines retrahens,non est audiendus.Mart. de Arles.de superstitio. ver. superstitio. nu. 86.f.406.T.11.P.2.

Nemo acceptus in patria sua.Pet.And.Gamba.de auct. leg.de lat. lib.6.de pensio.nu.379.f.196.T.13.P.2.

Prophetæ boni, & mali, nec non in genere sumpti qualiter considerentur.

*PROPHETÆ boni olim dicebantur videntes.Conrad. Brun.de hæret.& schisma.c.2.nu.20 f.272.T.11.P.2.

Boni qui sint.idem ibid.nu.18.

Et sacerdotes se non intromittebant in causis sęculi.Quintil.Mandos.de inhibitio.q.4.nu.10.f.87.T.5.

Etiam sponte oblata respuebant. Guliel. Redoa. de simo.mental. P.2.c.18.nu.28.f.96.T.15.P.2.

Mali,qui dicantur.Conrad.Brun.de hæret.& schisma. c. 2. nu.18. fol.272.T.11.P 2.

Quandoque doctores vocantur.Conrad.Brun.de hæret.c.4.num. 16.fol.329 T.11.P.2.

Samariæ hæretici.Conrad.Brun.de hæret. cap. 13. nume.18.folio 283.Tom.11.P.2.

*PROPHETARE, & miracula facere,est gratia gratis data. Guliel. Redoa.de simo.menta.c.4.nu.12.f.88.T.15.P.2.

*PROPHETARVM, & Apostolorum libri.Arnul.Albert.de agnoscen.assertio.cathol.q.21.nu.53.f.76.T.11.P.2.

*PROPHETIÆ omnes in Christo completæ.Marq.de Sus.de Iudę. & alijs in fid.3.P.nu.54.f.59.T.14.

*PROPHETIÆ donum sæpe in muliere cadit. Io.le Cirier.de primoge.q.20.1.lib.nu.11.f.33.T.10.P.1.

Propinqui miscellaneè considerati quid operentur.

*PROPINQVI absentis qui sunt in prouincia, vbi lis agitur,si nolunt eum defendere,nunquid requiri debeant cognati,qui sunt in alijs prouincijs.Iac.de Bel.& Guid.de Suz.de primo, & secūdo decreto.vers.plenius.nu.16.& 18.f.137.T. 3.P.2.

Ex parte matris an compelli possint per spurium ad compromittendum.M.Ant.Blanc.de compromiss.inter coniun. q.3.nu.15. fol.155.T.3.P.1.

Patris, & matris an possint compellere naturalem ad compromittendum.M.Anto.Blanc.de compromiss.inter coniunct.q.3.nu. 12.fol.154.Tom.3.P.1.

In iure congrui qui dicantur.Iac. Nouel.de iure prothomis. versi. quòd si forte.nu.181.fol.28 T.17.

In sacris rebus,qui dicantur.Christoph.Rossi.de benefi.c.9.nu.1. fol.261.T.15.P.2.

Omnes possunt dici familiares.Nepos.a Montalb.de exceptio.art. 19.nu.3.fol.115.T.3.P.2.

Qui dicantur.Ant.de Rosel.de succession.ab intesta.vers.ista.nu.169. fol.367.T.8.P.1.

Qui ex forma statuti consentire debent in contractu minoris,si requisiti sint,denegant consentire, necessitate vrgēte superior mādare poterit,vt actus expediatur.Guliel.Redoa.de reb.eccle. nō alie.casu.6.nu.13.f.462.T.15.P.2.

Propinquitas,propinquorum,propinquus qualiter consideretur.

*PROPINQVITAS iniuriati inducit argumentum ad pensamentum. Mar. Blanc. de indic. & tortur. nume. 422. fol.208.Tom. 11 Par.prima.

*PROPINQVORVM appellatione qui comprehendantur in statuto.M. Anto. Blanc.de compromiss. inter coniun. quæst.1.nu. 11.fol.139.T.3.P.1.

*PROPINQVVS propinquum causa correctionis verberare potest. Ascan.Clemens.Amer.de patr. potest.effect.1.c.6.nume.14. fol. 104.Tom.8.P.2.

Propinquum corrigendo modum excedens, tenetur. Guid. a Suza.de indic.& tortur.nu.86.f.244.T.11.P.1.

Proponens quomodo considerari contingat.

*PROPONENS contraria an sit audiendus. Damas. de Brocard. memb.2.nu.16.fol.509 T.18.

Iudicem corrumpere,an puniatur,ac si corrumpisset.Iac. Nouell. de iure prothomis,nu.169.§.2.f.34.T.17.

Plures actiones secundum leges in libello,si sunt diuersæ, tunc certus de iure suo eligere debet,secus secundum canones, secnndū quos plures admittuntur.Galua.de differ.legum,& can. nu.98. vbi remissiuè.fol.190.T.1.

*PROPONTIFEX quis sit.Franc.Duar de benef.& ad ea pertinen. lib.3.c.7.col.1.f.11.T.15.

*PROPORTIO æqualitatis diuitiarum, & honorum esse debet in republica bene constituta.Conrad.Brun.de sedit.cap.6. num.1. fol.112.T.11.P.1.

*PROPOSITI coniectura ex loco, vbi quis offenditur, capitur. Franc.de malefic.c.2.nu.4.fol.281.T.11.P.1.

Suspitio ex quibus tollatur.Fran.Caso.de malefi.c.5.nu.3.fol.284. Tom.11.P.1.

Propositio miscellaneè considerata quid operetur,quid sit,& quotuplex.

*PROPOSITIO alio modo concipitur scribendo,alio modo disputando. Arnal.Albert.da agnoscen.asser.hæret.q.7. nu. 19.fol.57. Tom.11.P.2.

Ambigua

Source : BIU Cujas

Ambigua an debeat intelligi ſecundum ſenſum dicentis,an audiẽ tis,ad hoc vt catholica, vel hæretica ſit cenſenda. Arnal.Albert. de agnoſcen.aſſert.hæret.q 7.nu.1.f.57.T.11.P.2.
Aſſerta contra dicta ſanctorum, an poſſit dici hæretica. Arnal.Albert de agnoſcen.aſſert.hæret.quæſtio.quintadecima. nume. 1. fol.64.T.11.P.2.
Blaſphema,vel maledica quæ ſit.Iac.Simãc.de Cathol.inſtitut.tit. 54.num.16.f.192.T.11.P.2.
Dubia non eſt damnanda.Arnal.Albert.de agnoſcen.aſſert.hæret. q.8.nu.11.f.58.T.11.P.2.
Eadem varias habere poteſt qualitates.Iac.Simanc. de Cathol.inſtitut.tit.54.nu.19.f.192.T.11.P.2.
Erronea quæ ſit remiſſiue. Io. Royas.de hæret.2.P.aſſertio.33.nu. 311.fol.230.T.11.P.2.
Item temeraria quæ.ibidem.
Item ſcandaloſa quæ.ibidem.
Item blaſphemia quæ.ibidem.
Item iniurioſa quæ.ibidem.
Item piarum aurium offenſiua quæ.ibidem.
Item ſeditioſa quæ. ibidem.
Item ſciſmatica quæ.ibidem.
Item malè ſonans quæ.ibidem.
Item ſapiens hæreſim quæ.ibidem.
Significare minus videtur,quam hęretica.Ioan.Royas.de hæret. verſi.ipſis.nu.477.f.218.T.11.P.1.
Eſt generalis totius legis aut facta.ff.de pœnis, continet enim quicquid delinquitur ab homine, aut factum, aut dictum &c.Ioan. Roger.Troch.de offic. iudic. in cauſ. capital.fol.136.col.1.circ. med.Tom.3.P.1.
Fidei contraria,a quocunque proferatur,hęretica propriè dici poteſt.Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 54.nume.4.fol.191. Tom.11.P.2.
Hæretica quæ ſit,& in quo differat ab erronea.Ioan.Royas.de hęret.verſ.ipſis.nu.474.f.218.T.11.P.2.
Hæreticis fauens, quę ſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit. 54.nu. 17.fol.192.T.11.P.2.
Illa filius Dei ſuſcepit hominem,quomodo intelligitur.Arnal.Albert.de agnoſcen.aſſertio.hæret.quæſtio.quartadecima.num.3. fol.64.T.11.P.2.
Impedimenti a quo fieri debeat. Bon. Cont.de appellatio.§.6.nu. 10.fol.51.T.5.
Iniurioſa quæ ſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.num.17.fol. 192.Tom.11.P.2.
Malè ſonans quæ ſit.idem ibidem.nu.10.
Multis modis hæretica eſſe poteſt.idem ibidem.nu.5.
Nullitatis regulariter non impedit executionem rei iudicatæ, vel ſententiæ exequibilis, vel inſtrumenti aliàs exequendi.Fran.Hercula.de attenta.c.23.nu.8.f.269.T.5.
Fallit in multis.ibidem.
Quæ dicenda ſit,hereſim ſapere.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit. 54.nu.6.fol.192.T.11.P.2.
Quòd attentata reuocantur in quacunque parte iudicij, intelligitur ante concluſionem in cauſa. Hercula. de attenta. c.22.nu.2. fol.269.Tom.5.
Scandaloſa,quę ſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.nu.13.fol. 192.Tom.11.P.2.
Schiſmatica,quæ ſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.num.14. fol.192.T.11.P.2.
Seditioſa, quæ ſit.idem ibid.nu.15.
Sola recuſationis cum legitima cauſa ſuſpendit iuriſdictionem ad eneruanda inde geſta. And.Barba.de Card.leg.de lat.3.q. Baſilic.nu.24.f.138.T.13.P.2.
Temeraria,quæ ſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.nu.12.fol. 192.T.11.P.2.
*PROPOSITIONE hæretica dicta ſine dolo, non punitur dicens. Arnal.Albert.de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſtio.7.nume.14. fol.57.T.11.P.2.
*PROPOSITIONEM ambiguam diſputans non debet ſtatim dãnari.Arnal. Albert.de agnoſcen.aſſertio. hæret. quæſt. 7.nu.20. fol.57.T.11.P.2.
Eſſe hæreticam,vel non hæreticam,an poſſit epiſcopus, vel inquiſitor determinare, quando eſt alternatio inter doctores. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſtio. 8. nume. 1.fol.58. Tom.11.Par.2.
Habentem implicitam hæreſim, non poteſt declarare illam hæreticam.epiſcopus.idem ibidem.nu.3.
Item nec inquiſitor.ibidem.
Hæreticam eam tantum eſſe, quæ ab hæretico prolata ſit,perperã quidam putant.Iacob,Simanc.de cathol.inſtitut. titu. 54. nu.3. fol.191.T.11.P.2.

Propoſitiones qualiter conſiderandæ ſint circa diuerſa.

*PROPOSITIONES aliquas abſurdas, & irrationales eſſe, iudicis cognitioni relinquitur.Arnal.Albert. de agnoſcẽ. aſſertio.hęret. q.6.nu.27.f.57.T.11.P.2.
An ſint catholicæ, vel hæreticæ ad Theologos diſcutere pertinet. Ioan.Royas. de hæret. verſiculo.ipſis. nume. 395.fol.217.Tom. 11.Par.ſecunda.
Duæ in acquiſitionum materia quarũ vna generalior altera. Ant. Maſſa. Galles. de exercit. iuriſper. libro tertio. numero 37. fol. 178.Tom.1.
Erroneæ,& variæ de illis Theologorum ſententiæ.Iac. Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.nu.8.f.192.T.11.P.2.
Erroneas quomodo diſtinguat Canus ab hæreticis. idem ibidem. nume.9.
Examinare ad quos pertineat.Iac.Simanc.de cathol. inſtitut. titu. 54.nu.1.fol.191.T.11.P.2.
In fide ambiguæ a quibus definiri poſſint.idem ibidem. num. 20. fol.192.
Sacrorum doctorum,ſi in ſenſu proprio non ſunt verę, potius ſunt exponendæ,quàm ſequendæ.Arnal. Albert.de agnoſcen. aſſertio.hæret.q.21.nu. 50.f.76.T.11.P.2.
Sapientes hæreſim,quomodo Canus examinandas eſſe exiſtimet. Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.54.nu.7.f.192.T.11.P.2.

Propoſitionum conſideratio in genitiuo circa diuerſa quæſit.

*PROPOSITIONVM interpretationes diligẽter attendendæ ſunt, cum eas rei in ſuam gratiam exponunt. Iaco.Simanc.de cathol. inſtitut.tit.54.nu.21.f.192.T.11.P.2.
Interprætationes quas admitti non deceat. Iac. Simanc.de cathol. inſtitut.tit.54.nu.22.f.192.T.11.P.2.
Malè ſonantium aſſertores, quomodo coercendi. idem ibidem. nume.11.
Particularium vſus non quidem ad ſpeculationes, ſed tamen ad practicam ſcientiam eſt maximè neceſſarius.Albert.Bolo.de lege.iur.& æquit c.4.nu.28.f.294.T.1.
Prioritas,ſeu ordo,quis ſit,ſeu habendus. Ant. Maſſa. Galles. de exercit.iuriſper.lib.3.nu.31.f.178.T.1.

Propoſitum qualiter miſcellaneè conſiderari contingat.

*PROPOSITVM ante delictum a quibus factis, dicti ſui indicatur. Franc.Caſon. de malefic.tract.3.verſ.poſtquam. nume.7.f.284. Tom.11.P.1.
Confitendi qui habuit, ſi tempore debito non confitentur, peccat mortaliter non obediendo præcepto eccleſiæ.Ludo Bolo.de indulg.nu.75.f.145.T.14.
Cum actu imperfecto clementius plectitur,quàm cum actu perfecto. Barthol. Tæg. in tracta. crimin.7. Par. nume. 8. fol. 13. Tom.11.P.1.
Ex leuibus cauſis præſumitur,non delictum.Franc.Caſo.de malefi.c.3.nu.9.f.284.T.11.P.1.
Ex quibus indicijs arguatur.Fran.Caſon.de malefi.c.2.nu.3.f.281. Tom.11.P.1.
Habens confitendi tempore debito, & cum contritione peccatorum præteritorum,conſequi poteſt indulgentias. Ludo.Bolo.de indulg nu.74.fol.145.T.14.
In melius mutans,illud non infringit. Ioan. Fran.Paui.de viſitatio. q.5.2.P.nu.62.f.199.T.14.
In mente retentum,nihil operatur. Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi.q. 1.P.1.nu.9.f.196.T.7.Io. Royas. Sergen.in epit.ſucceſſ.c.20.nu. 155.f.412.Tom.8.P.1.Sebaſt. Medic. de diffinitio.diffinitio.72. nu.17.f.310.T.18.& Ant.de Roſell.de legitimatio.verſi. viſo.nu. 39.fol.77.T.8.P.2.
In mente retentum,quando operetur.Pet.Pech.de teſtamen. coniug.c.6.nu.6.f.149.T.8.P.1.
In propoſito idem operatur,quod oppoſitum in oppoſito.Albert. Brun.Aſten.de diminutio.& deterioratio. concluſ.3. nume. 24. fol.361.Tom.17.
Indicantia qualia eſſe oporteat.Franc.Caſo. de malefi.c.7.num.10. fol.282.T.11.P.1.
Indicat multitudo,magnitudo,multiplicatio, & geminatio vulnerum. idem ibidem.nu.4.col.4.f.285.
Indicat,ſi quis vſus fuerit frequentare viam, qua illum,quem occidit, pertranſiturum ſciebat.Franc.Caſo.de malefi.c.2. nu.4.fol. 284.T.11.P.1.
Indicatur, ſi veteres hoſpites, aut clientes domi delinquentis fuerint,vel ſi delinquens habuerit malos famulos.Franc.Caſo.de malefi.c.7.nu 1.f.285.T.11.P.1.
Non arguitur,quando rixa fuerit inopinata, licèt cauſæ præcedant ſecundum legem Moyſis,quàm iura ciuilia.Fran. Caſo.de malefi.c.1.nu.7.f.283.T.11.P.1.
Non cenſetur niſi induſtria,& inſidiæ interceſſerint.Fran,Caſo.de malefi.tit.2.c.1.nu 8.T.11.P.1,
Non conſumandi copulam,matrimonium nõ impedit. Pet, And. Gamb.de extenſio.verſic.inſignis.nu.114.f.255.T.18.
Præſumitur contra eum,qui dixit, non diligo talem,vel ſum ei nociturus,ſi potero,ſi eum poſtea occiderit. Fran. Caſo.de malefi. tract.7.verſ.dicta.nu.3.f.286.T.11.P.1.
Primum honeſtum,& licitum inſpiciendum.Benue.Strac.de mercatu.P.4.nu.36.f.297.T.6.P.1,
Principale cuiuslibet attendendum.Barth.de Salice.de mora.2.q. princ.nu.20.f.412.T.6.P.2.
Semper eſt inſpiciendum.Philip.Fran.de diſputat.petit.verſi. videndum.nu.12.f.332.T.3.P.2.
Statuti eſt vtilitas ipſius Reipublicæ,idem ibid.
Proditorum per modum percutiendi concipitur. Fran, Caſon.de malefi.verſ.amodò. nu.5.f.85.T.11.P.1.
Scholaris,& iuramentum probatur.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.13.nu.4.f.37.T.18.
Quale ab initio fuerit, oportet quòd conſtet. idem ibid.nu.3.
Suum ſi quis nõ protexerit (cum poſſet) in pari cauſa facinoris habendus eſt,aliàs ſecus.Rolan.a Valle.de dote.quæſt. 66.num. 6. fol.378.Tom.9.

PRO-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*PROPRÆSES (locum tenentem vocant) an inter maiores magistratus sit habendus. Claud. Clanciunc. de offic. iudic. c. 1. nu. 12. fol. 78. T. 3. P. 1.

*PROPRIA solum conferuntur. Ioan. Sapor. de collat. num. 12. c. 1. fol. 461. T. 8. P. 1.

*PROPRIE dici aliquid quibus modis dicatur, & quid impropriè. Lancellot. Polit. de substitutio. in prælud. num. 13. & 14. fol. 225. Tom. 8. P. 1.

Dicitur, quòd secundum quid dicitur. Bald. Perus. de statu. versic. vulnerare. nu. 2. f. 153. T. 2.

Omnes creaturæ proprietates, res, & possessiones in nullius bonis sunt, nisi Dei. Pet. Bertr. de iurisdic. eccles. & secu. q. 4. nu. 14. fol. 414. Tom. 12.

*PROPRIETARII etiam interest fines tueri. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 28. nu. 4. f. 339. T. 3. P. 2.

*PROPRIETARIVM teneri relocare primo conductori, canonica æquitate inductum. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 137. fol. 225. T. 13. P. 2.

Proprietarius qualiter consideretur, ad quid teneatur.

*PROPRIETARIVS an teneatur ad onera, & refectionem domus. Iac. Nouell. de iure prothomis. §. 2. nu. 173. f. 34. T. 17.

Facit fructus suos, si eos percepit antequàm vsufructuaria præstiterit cautionem, & inuentarium confecerit. Rolan. a Valle. de cõfectio. inuent. versi. an mulier. nu. 1. f. 196. T. 8. P. 2.

Licèt promittat vsufructuario non mouere quæstionem, nec molestiam aliquam inferre, per ista verba nõ videtur prohibita cautio, quæ est de natura vsusfructus. Rolan. a Valle. de confect. inuent. vers. testator. nu. 7. f. 199. T. 8. P. 2.

Tenetur cauere de damno infecto. Iul. Ferret. de re Naual. lib. 11. nu. 11. & 15. fol. 346. T. 12.

Proprietas circa diuersas materias qualiter consideretur, quid operetur, quotuplex, & quid sit.

*PROPRIETAS absorbet causam possessionis. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 158. f. 232. T. 13. P. 1.

Alicuius montis poterit esse penès aliquam communitatem, & ius pascendi penès particulares. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 98. nu. 3. fol. 356. T. 3. P. 2.

Bonorum maioratus, an vendi possit, vbi aliter sorores dotari non possunt, aut fratres primogeniti alimẽtari. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 28. nu. 7. f. 489. T. 10. P. 1.

Vendi non potest, etiam ad decernenda alimenta futuro successori, quod contra Gregor. Lopez. sustentatur, & agitur de intellectu text. in l. 1. §. mulier. ff. de ventre in possess. mitten. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 28. nu. 6. f. 489. T. 10. P. 1.

Est duplex. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 3. nume. 3. fol. 293. Tom. 18.

Et naturalitas rei tolli nõ potest. Restaur. Castal. de Imperat. q. 35. num. 4. fol. 44 T. 16.

Et possessio ecclesiæ moriente Prælato remanet penes Christum. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiastic. quæstio. septima. nume. 35. fol. 236. Tom. 14.

Feudi, an veniat in publicatione bonorũ. Iac. de S. Georg. de feud. vers. dictique. nu. 66. f. 216. T. 10. P. 1.

Fluminum publicorum dicitur esse Cæsaris. Iac. de S. Georg. de feud. vers. ibi. nu. 1 f. 194. T. 10. P. 1.

In defectum alimentorum non distrahitur. Lancellot. Gall. de stat. q. 6. nu. 149. f. 337. T. 2.

Limit. secundum Castr. cuius tamen dictum improbatur. ibidem. num. 152.

In verbo, quid sit. Pet. And. Gamb. de extensio. vers. insignis. num. 42. fol. 250. T. 18.

Iuuat possessionem, & è conuerso. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 67. nu. 8. fol. 349. T. 3. P. 2.

Legata intelligitur legato fundo ad alimenta, vel ad vsum. Durãs. de arte testan. caut. 23. nu. 2. f. 130. T. 8. P. 1.

Non dicitur litigiosa ex litigio super possessione. Fran. Hercula. de attenta. c. 9. nu. 3. f. 262. T. 5.

Quid differat a possessione. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 66. nu. 10. f. 301. vult dicere. 309. T. 18.

Quid sit, & quid differat a dominio, & an proprietatis appellatione veniat vtile dominium. Ioan. Fran. Balb. de præsumptio. q. 2. 2. P. nu. 6. fol. 56. T. 17. Pet. And. Gamb. de extensio. vers. insignis. nu. 81. fol. 252. T. 18. & Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 74. nu. 21. fol. 311. T. 18.

Quotuplex sit. Sebast. Medic. de diffinitio. quęstio. 4. nume. 18. fol. 287. Tom. 18.

Rei ex ethimologia quando non habeatur. Stephan. de Federi. de interepretat. iur. 1. P. nu. 14. f. 210. T. 1.

Restitutionis quæ sit. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 32. nu. 3. fol. 123. Tom. 5.

Riparum est illorum, quorum prædijs adhærent. Hiero. de Mont. de fi. regun. c. 23. nu. 3. f. 337. T. 3. P. 2.

Item fluminum publicorum. ibidem.

Separatur, & distinguitur ab vsufructu. Ioan. Dilect. Duran. de arte testan. cautel. 24 nu. 3. f. 130. T. 8. P. 1.

*PROPRIETAS vini quæ sit. Pet. Lenaud. de priuil. Doct. q. 62. nu. nu. 100. 101. 102. & 109. f. 15. & 16. T. 18.

Proprietas verbi, seu verborum qualiter consideretur, & eius effectus.

*PROPRIETAS verbi, colligitur ex diffinitione. Sebast. Medic. de diffinitio. in proęm. 1. P. num. 5. fol. 282. T. 17. idem ibidem. q. 1. nu. 8. fol. 283.

Non capitur ab opinione vulgi. Sebast. Medic. de diffinitio. P. 2. nu. 4. fol. 292. T. 18.

Quomodo intelligatur. ibidem.

Non semper obseruatur: sed vnum pro alio ponitur sæpe. Vant. de nullita. nu. 101. f. 381. T. 4.

Verborum dum multoties attenditur, sensus veritatis amittitur. Ioan. Royas. de hæret. nu. 381. vers. ipsis. f. 216. T. 11. P. 2.

In dubio non est omittenda. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. q. 21. nu. 46. f. 75. T. 11. P. 2.

In sacra scriptura non semper attendẽda. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. q. 7. nu. 22. f. 58. T. 11. P. 2.

*PROPRIETATEM in termino augeri, & minui secundum maiorem, & minorem accessum, ad effectum, ad quem peculiariter designandum terminus inuentus est. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 7. nu. 206. T. 13. P. 2.

Proprietates miscellaneè consideratæ quid operentur.

*PROPRIETATES columbarum, quibus prædicatores æqui parãtur. Bartho. Cępol. de seruitu. vrbano. prædio. c. 77. nu. 3. fol. 207. Tom. 6. P. 2.

Res, possessiones, & omnes creaturæ propriè in nullius bonis sunt, nisi Dei. Pet. Bertr. de iurisdic. ecclesiast. & secu. q. 4. num. 14. fol. 414. Tom. 12.

Septem mulierum. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 20. lib. 1. num. 12. fol. 33. T. 10. P. 1.

Verborum in dubio attendenda sunt, dummodo mentis non obliuiscamur. Pet. And. Gamb. de extensio. versi. insignis. nume. 75. fol. 252. Tom. 18.

*PROPRIETATIS, & improprietatis restricto. Benedic. Boni. de censi. art. 36. nu. 62. f. 170. T. 6. P. 2.

Exceptio quoties concludit agentem non possidere, tunc obstat agenti possessoriò recuperandę. Nic. Arelata. de hæret. notab. 1. nu. 5. fol. 29. T. 11. P. 2.

Proprium miscellaneè considerari qualiter contingat.

*PROPRIVM ecclesiæ est, vt tunc vincat, cum læditur, tunc intelligat cum arguitur, tunc secura sit, cum superata videtur. Cõrad. Brun. de hæret. c. 11. nu. 5. f. 280. T. 11. P. 2.

Est legis, aliquos vocare ad hæreditatem, aliquos extendere. Ioan. Campeg. de stat. nu. 31. q. 4. f. 265. T. 2.

Et suum multis modis quid dici potest. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 3. §. sed incontrarium. nu. 15. f. 223. T. 15.

Hominum est dissentire. Hier. Alban. de potest. Papæ. P. 2. nu. 154. fol. 77. T. 13. P. 1.

Legis, est esse generalem. Philip. Fran. de disputat. petit. vers. videndum. nu. 6. f. 332. T. 3. P. 2.

Proditoribus est, vt occultè, & sub prætextu honestatis offendant. Conrad. Brun. de seditio. c. 13. nu. 2. f. 108. T. 11. P. 1.

Quid sit. Sebast. Medic. de diffinitio. quæstio. tertia. nume. 8. folio 285. Tom. 18.

Quomodo accipiatur. Fran. Sarmen. de reddit. ecclesiast. c. 3. nu. 2. fol. 378. Tom. 15. P. 2.

Retinere non posse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 246. vbi loquitur de militibus Hierosolymitanis qui profitentur tria substantialia in manibus prælatorum suorum. fol. 195. T. 13. P. 2.

*PROPTER, dictio denotat causam remotam. Hiero. Præuidel. de peste, & eius priuil. versi. vlterius. nu. 2. f. 181. T. 18.

Quid sit. Hier. Garzo. de Laud. mer. iur. P. 2. §. 4. gloss. 1. num. 1. fol. 313. Tom. 3. P. 1.

*PROPTER publicam vtilitatem a iure, tùm gentium, tùm ciuili sępe receditur. Albert. Bolo. de l. iu. & æquit. capit. 22. nume. 10. fol. 312. Tom. 1.

Quod vnumquodq; est, & illud magis. Eguin. Baro. de diui. & indiui. obligat. c. 5. nu. 2. f. 374. T. 6. P. 2.

*PROPVGNACVLA populi Romani. Benedic. Boni. de censi. art. 2 nu. 10 f. 164. T 6. P. 2.

*PROPVLSATIONE iniuriæ facti, aut verbalis facta, an possit deueniri ad pugnam. Iul. Ferret. de duell. nu. 52. vbi remissiuè. fol. 310. Tom. 12.

*PROPVLSATOR fraudis, fraudem facere non dicitur. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 8. 3. lib. nu. 5. f. 68. T. 10. P. 1.

*PRORETA dicitur, qui prorę insistit, seu proræ prefectus est. Benue. Strac. de Nautis. nu. 10. in proęm. f. 307. T. 6. P. 1.

*PROROGABILIA nõ sunt ea, quæ suprẽmæ potestatis sunt. Mart. Laud. de legitimatio. nu. 102. f. 95. T. 8. P. 2.

*PROROGAMVS, si partes dixerint, quando iam compromissum est finitum, vel inualidum, & concurrant habilia ad cõpromittendum, an intelligatur esse compromissum. M. Ant. Blanc. de compromiss. q. 7. nu. 62. f. 186. T. 3. P. 1.

*PROROGANS non dicitur aliquid immutare. Card. Iacobat. de concil. lib. 10 art. 6. nu. 29. f. 356. T. 13. P. 1.

*PROROGANTES iurisdictionem, quando possint se pœnitere.

Pet.

Source : BIU Cujas

Pet.Foller.de contract.censua.versic.nunquid. num.31. fol.155. Tom.6.P.2.

Prorogare applicatiuè consideratum quid operetur.

*PROROGARE an possint partes terminum decem dierum a lege regia concessum iudicibus de regimento ad proferendum sententiam in causis appellationum ad se delatarum.Ioan.Gute.de acti.iudicia.iura.c.5.nu.10.f.390 T.3.P.1.

An priuatæ personæ possint,& quãdo,& de ipsorum inhabilitate. Ant.de Matthæ.de iudic.nu.11.f.107.T.3.P.1.

Iurisdictionem etiam iudicis extranei parte absque licentia possunt. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæstio. 123. nume.4.fol. 114.Tom.5.

Non possunt partes in causa appellationis summam, & quantitatem,de qua Decuriones possunt cognoscere.Gut.de act.iur.c.5. nu.20.f.292.T.3.P.1.

Quæ personæ possint. And. de Matthę. de iudic.num. 10.fol.107. Tom.3.P.1.

Quid sit. Anto. Bard.de tempo. vti. capitulo quarto.nume.8.fol. 214.Tom.5.

Prorogari applicatiuè consideratum quid operetur.

*PROROGARI aliud est,& aliud est renouare.Stephan.de Federi. de interpretatio.iur.P.1.nu.84.f.212.T.1.

An possit de partiũ consensu triennium instantiæ. Io.Gute.de act. iudi.iurat.c.5.nu.5.f.390.T.3.P.1.

Non dicitur aliquid post finitum tempus, sed cum adhuc tempus durat.Cardin. Iacobat.de concil.lib.4.artic.1.nume.21.fol.241. Tom.13.P.1.

Non potest id,quod venit a solo Deo.Bald.Perus.de statu. vers.iu. dex.nu.10.fol.124.T.2.

Tempus reuenditioni præstitum per minorem non potest. Octa. Simoncel.de decret.tit.6.inspectio.1.nu.5.f.308.T.6.P.2.

Vltra triennium an possit instantia cum iuramento.Ioan.Gut.de acti.iudi.iura.c.5.nu.7.f.390.T.3.P.1.

*PROROGATA iurisdictione a partibus, finitoque officio ipsius iudicis,an continuetur illa iurisdictio prorogata in successorem Ant.Bard.de temp.vtil.c.15.nu.1.f.221.T.5.

Prorogatio tam in genere, quàm in specie siue particulariter considerata quos effectus pariat,quando fieri debeat, vel non.quando finiatur.

*PROROGATIO an fieri debeat infra tempus cõpromissi.M.Ant. Blan.de compromiss.q.7.nu.55.f.185.T.3.P.1.

Compromissi,an fieri possit.M.Ant.Blan.de compromiss. q.7.nu. 44.f.185.T.3.P.1.

Facta elapso termino ipsius etiam absque iuramento valet,& sustinetur meliori modo, quò potest, & sic tanquàm renouatio compromissi.Gut.Plac.Hisp.de contract.iura.cap.49.nu.21.fol. 94.Tom.6.P.2.

Inualidi an teneatur.M.Ant.Blanc.de compromiss. q.7.num.61. fol.186.T.3.P.1.

Contractus debet fieri durante primo termino ad hoc,vt sit idem contractus,si verò extensio fiat lapso dicto primo termino, non erit idem contractus,sed nouus.Ioan.Gut.Plac.Hisp.de cõtract. iura.c.49.nu.1.f.93.T.6.P.1.

Datur per aliud breue ad annum,narrata prima dispẽsatione.Staphil.super commiss.&c.nu.7.f.301.T.15.P.1.

De persona in personam,an fieri possit in arbitro. M.Anto.Blanc. de compromiss.q.7.nume.46.f.185.T.3.P.1.Ant.de Matthę.de proroga.iurisdic.nu.20.f.111.T.3.P.1. & Ant. Bard.de temp.vti. c.4.nu.10 f.214.T.5.

Item an de re ad rem.Blanc. de compromiss. q.7.nume.47.fol. 185.Tom.3.P.1.

De tempore ad tempus in compromisso an fiat.Ant.Blanc. de cõpromiss.q.7.nu.49.f.185. T.3. P. 1. Ex Ant.de Matthę.de prorogat.iurisdic.nu.21.f.111.T.3.P.1.

Debet fieri pendente primo termino. Ioã.Staphil.super commiss. & lit.iusti.tit.de rescript.nu.63.f.307.T.15.P.1.

Diei,seu compromissi iurati si sit facta,num in ea repetitum,seu in esse iuramentum censeatur,latè disputatur, & declaratur. Bẽue. Strac.de assecur.gl.35.nu.4.f.380.T.6.P.1.

Facta qualiter finiatur. Ant.de Matthę.de iudic. nume.78. fol.129. Tom.3.P.1.

An transeat in successorem in officio.ibidem.

Item quando finiatur per delegati reuocationem.ibid.

Item quando per delegati pronunciationem.ibid.

Item si iudex prorogatus suspectus allegaretur.ibid.

Item an per processus irritationem.ibid.

Simpliciter durante primo termino, præsumitur fieri cum eisdẽ circunstantijs,& qualitatibus,pœna,& vsuris,quibus factus fuit primus actus.Gut.Plac.Hisp. de contract. iura. cap.49.nume.7. fol.93.Tom.6.P.2.

Fatalium facta per vnum ex consortibus excusat consortem a desertione.Robert.Lancellot.de attenta.ampliatio.11. num.3.fol. 353.Tom.5.

Instantiæ de iure ciuili,an iuramento firmetur.Zanet.de differ.iu. ci.& ca.nu 231.f.206.T.1.

Iudicis non sui de iure est licita.Iac.Rich.de vnio.proli.c.4 nu.32 fol.20.Tom.6.P.1.

Iurata instãtiæ vltra triennium non tenet in præiudicium iuris publici.Ioan.Gute.de act.iura.c.5.nu.9.f.393.T.3.P.1.

Ptorogatio iurisdictionis mjscellaneè non aliarum specierum quando locum habeat, vel non,& eius effectus.

*PROROGATIO iurisdictionis de persona in personam habentẽ, de iure ciuili fieri potest.Hier.Zanet.de differ.iu.ci.& ca.nume. 287.fol.207.Tom.1.

Secus de iur.canonico.ibid.

In his, quæ sunt insignum supræmæ potestatis in recognoscente superiorem locum non habet.Mart Laud.de legitimatio.versic. Augerius.nu.30.f.92.T.8.P.2.

Metu facta,an valida sit.Fortu.Garzi.de vlt.fi.iu.ca.& ci. nu.423. fol.107.Tom.1.

Non potest fieri de his, quæ sunt reseruata soli Principi, & Principes qui non recognoscunt superiorem habent regalia, & reseruata Principi.Mart.de Caraz.Laud.de Princip. quæstio.188. fol 207.Tom.16.

Tacitè quomodo fieri intelligatur. Sebast. Vant.de nullita. versi. hucusque.nu.80.f.424.T.4.

More non admittitur in contractu,vbi est dies,& pœna,secus de iure canonico.Ioan.Gute.de act.iudi iura. cap. 17. nu.9.fol.402. Tom.3.P.1.

Non debet esse maius,quàm terminus compromissi. Cel. Vgo.de clausnu.180.f.499.T.18.

Non dicitur propriè in iudicio,in quo non sit aliquis actus contentiosus. Ant de Canar.de insinuatio.nu.26.f.275.T.6.P.2.

Non fit post temporis lapsum.Ioan.Staphil. super commiss.& lit. iusti.tit.de rescriptis &c.nu.91.f.302.T.15.P.1.

Non habet locum,vbi est certus iudex deputatus.Paris a Put. de sindic.vers.si sunt.nu.4 f.292.T.7.

Non potest fieri, nisi de causa ad causam eiusdem speciei. Sebast. Vant.de nullita.vers.defectus.nu.52.f.387.T.4.

Post temporis lapsum,sed datur noua concessio.Ioan.Staphit. super commiss.& lit.iusti.tit.de rescript.nu. 8. fol.201. vult dicere. 301.Tom.15.P.1.

Officij quando fit,non dicitur nouuum,sed idem officium numero.Mart.Laud.de offi domino.q 67.f.279.T.16.

Per arbitrum, aut arbitratorem sine potestate facta est inefficax. Lanfran.de Oria.de arbitr.nu.48.f.208.T.3.P.1.

Potest fieri de loco ad locum in arbitro.Ant.Blan.de compromiss. q.7.nu.52.f.185.T.3.P.1.

Quæ fit per præscriptionem, seu consuetudinem, per quos actus fiat.& quando in genere respectu personarum prorogatio facta dicatur.Anto.de Matthæ.de prorogatio.iurisdic. &c. nume.42. fol.117.T.3.P.1.

Quando non exigat partium citationem.Lanfran. de Oria. de arbitr.nu.54.f.209.T.3.P.1.

Quid si per partes facta est, an de ea debeat habere scientiam. M. Ant.Blan.de compromiss.q.9.nu.2.f.190.T.3.P.1.

Quid sit.Lanfran.de Oria.de arbitr.nu.46.f.208.T.3.P.1.

Si est facta,ad maius tempus,quàm sit tempus primi compromissi, an valeat Mar.Anto.Blanc.de compromiss.quęst.7.num.51. fol.185.T.3.P.1.

Simpliciter,an intelligatur cum eisdem qualitatibus,vt in primo compromisso.idem ibid.nu.54.

Vltimo momento temporis,an valeat. M.Ant.Blanc.de compromiss.q.7.nu.50.f.185.T.3.P.1.

Si est res,vel causa compromissibilis,an fieri possit. M. Ant.Blanc. de compromiss q.7.nu.48.f.185.T.3.P.1.

Si fiat diuersa forma,natura,& qualitate a primo actu nõ erit prorogatio,sed renouatio.Gut.Plac.Hisp.de contrac.iura. c.49.nu. 8.fol.93.T.6.P.2.

Temporis,an inducat laudemium. Fran.Solso.in Lucer. Laudem. celul.10.nu.86.f.222.T.10.P.2.

De consecrandis episcopis per breue datur.Ioan.Staphil.de commiss.& lit.iusti.titu.de rescript.nu.89.f.302.T.15.P.1.

Prorogatio termini qualiter considerentur, quando habeat locum, & quomodo, & quid operetur.

*PROROGATIO termini,an liberet fideiussorem. Sebast. Medic. de fortuit.casi.q.8.nu.1.f.390.T.6.P.2.

Facta per iudicem lapso primo termino, an aliquid valeat. Gut. Placen. Hispan. de contract. iura. capitulo 49. nume.22.fol.94. Tom.6.P.2.

Fieri debet per iudicem ante lapsum primi termini, non autem post,& regulariter cum eisdem qualitatibus,Sed si fiat post,valet saltem vt noua dilatio in cur. Rom. Ant. Bard.de temp.vti.c. 4.nu.8.fol.214.T.5.

In remissoria quid sit.Ant.Bard.de temp.vti.cap.4. nume. 9. fol. 214 Tom.5.

Intelligitur facta cum omnibus qualitatibus suis. Sebast. Medic. de nouatio.q.8.nu.6.f.390.T.6.P.2.

Itẽ videtur cum eiusdem qualitatibus facta, vt etiam vinculum iuramenti

Source : BIU Cujas

iuramẽti duret. Ant. Maſſ. Galles ad form. Cam. obl. tit. de vi inſtrumenti &c. nu. 20. f. 360. T. 6. P. 2.
Solutionis debiti facta debitori principali, inſcio, & ignorante fideiuſſore non præiudicat ipſi, ſed immò liberatur. prima opinio. Gut. Plac. Hiſpan. de contract. iura. cap. 49. nume. 12. fol. 94. Tom. eod. P. ead.
Sed contraria opinio eſt communis. ibid. nu. 14.
Vera reſolutio, & concordia ponitur in nu. 15. ibid.
Sufficit, quòd fiat in vltimo momento primi termini. Rolan. a Valle. de dote. q. 49. nu. 5. f. 371. T. 9.

Prorogatio quando vera dicatur, & nunquid varijs modis fieri poſſit.

*PROROGATIO vera quando dicatur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 188. nu. 11. f. 455. T. 11. P. 1.
Vtrum fieri poſſit de caſu ad caſum. Antibo. de Matthę. de prorogat. iuriſd. nu. 24. f. 111. T. 3. P. 1.
Item quid de cauſa ad cauſam. ibid. nu. 25.
Item quid de tempore ad tempus. ibid. nu. 21.
Item quid de loco ad locum. ibid. nu. 23.
Item quid de perſona ad perſonam. ibid. nu. 20.
Item quid de tempore inſtantiæ ſiue officij. ibid. nu. 21.

Prorogatione prorogationem, & prorogationes qualiter applicatiuè conſiderentur.

*PROROGATIONE compromiſſi facta durante primo termino, & cum eiſdem qualitatibus appoſitis in primo, an comprehendat, & cenſeatur repetitum iuramentum appoſitum prius in ipſo compromiſſo? Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 49. nu. 23. fol. 94. T. 6. P. 2.
Facta, noua naſcitur obligatio. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 148. nu. 1. fol. 455. T. 11. P. 1.
*PROROGATIONEM de re ad rem qualiter conſiderari contingat. Ant. Bard. de temp. vti. c. 4. nu. 10. f. 214. T. 5.
Item de tempore ad tempus. ibidem remiſſiuè.
Item de perſona in perſonam ibidem. remiſſiuè.
Fori quid impediat. Ant. de Matthę. de prorogat. iuriſd. nu. 16. fol. 110. Tom. 3. P. 1.
*PROROGATIONES quæ ſint, quæ ſub ſola ſignatura concedun tur. Ioan. Staphil. Super commiſſ. & lit. iuſti. tit. de reſcript. num. 90. fol. 302. T. 15. P. 1.

Prorogationis, & prorogationum applicatiuè conſideratio quæ ſit.

*PROROGATIONIS effectus quis ſit. Ant. de Matthæ. de prorogat. iuriſdic. nu. 77. f. 127. T. 3. P. 1.
Fori diffinitio. Anto. de Matthę. de prorogat. iuriſd. num. 2. & 3. vbi ponit rationem cur fuerit introducta prorogatio fori. fol. 105. Tom 3. P. 1.
Subſtantialia quæ ſint. Ant. de Matthæ. de prorogat. iuriſd. nu. 4. fol. 105. T. 3. P. 1.
Tempus nõ debet excedere terminum in compromiſſo poſitum. Lanfran. de Oria. de arbitr. nu. 53. f. 209. T. 3. P. 1.
*PROROGATIONVM generæ quæ ſint, & quæ ſint ſpecies prorogationis hominis, de quibusve rebus ab homine prorogatio fiat Anton. de Matthæ. de prorogatio. iudic. nume. 19. fol. 110. Tom. 3. P. 1.
Quot ſint ſpecies. M. Ant. Blanc. de compromiſſ. q. 7. nume. 45. fol. 185. Tom. 3. P. 1.
*PROROGATVM cum omnibus qualitatibus antecedẽtibus perdurare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nume. 253. fol. 227. T. 13. P. 2.
*PROROGATVM tempus non poteſt eſſe maius primo. Nic. Moron. de fide, treug. & pace, quæſtio. 188. nume. 14. fol. 455. Tom. 11. P. 1.

Prorogatus applicatiuè conſideratus quid operetur.

*PROROGATVS forus, an, & quando dicatur reſpectu rerum in genere. Anto. de Matthæ. de prorogat. iuriſdic. num. 44. fol. 117. Tom. 3. P. 1.
An, & quando reſpectu cauſarum. ibidem. nu. 45.
Item, an, & quando reſpectu temporis in genere. ibid. nu. 46.
Item, an, & quando reſpectu locorum. ibid. nu. 47.
Terminus, an ſit idem verè, vel fictè. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 188. nu. 16. f. 455. T. 11. P. 1.

Prorſus quid importet.

*PRORSVS, dictio importat canonem latæ ſententtæ. Bermon. Chouer. de publ. concubi. verſiculo, iſtud. numero 1. fol. 170. Tom. 11. P. 1.
Dictio intelligitur ipſo iure, & ſine ſententia. Bermon. Chouer. de pub. concub. idem ibid. nu. 2.
Quam vim habeat. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 2. P. num. 78. fol. 76. Tom. 3. P. 1.
*PRORVMPENS in blaſphemiam ex paſſione, ſecundum S. Tho peccat venialiter, & non mortaliter. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 26. nu. 3. f. 95. T. 11. P. 2.
*PROSCRIBERE & præſcribere, in quo differunt. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 2. 1. P. nu. 3. f. 53. T. 17.
*PROSCRIPTVS quis dicatur. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 2. 1. P. nu. 4. fol. 53. Tom. 17.
Quo iure necandus. Conſtant. Roge. de legis potent. verſi. nunc. num. 35. fol. 396. T. 1.

Proſequutio appellationis, & pœnæ qualiter conſideretur.

*PROSECVTIO appellationis deſertæ, quominus ſententiam in rem iudicatam tranſierit. Feder. Schench. de appellatio. nume. 45. fol. 57. Tom. 5.
Appellationis poſt terminum ad appellandum interpoſitæ, non facit attentata. Robert. Lancellot. de attenta. ampliatio. 2. nume. 17. fol. 352. Tom. 5.
Cuiuslibet appellationis infra annum debet fieri, vel ſi iuſta cauſa interuenerit, indulgetur biennium, intra quod ipſe appellator per ſe, vel cõmuniter cum aduerſario litem exequatur, quo trãſacto, lite non completa, rata maneat ſententia, quia appellatio tunc annullatur. Tancred. de ord. iudic. verſi. proſecutio per tot. fol. 70. Tom. 3. P. 1.
Pœnæ legis authoritati reſeruatur. Alberi. Roſ. de ſtat. q. 180. nu. 1. fol 49. Tom. 2.
*PROSPERITATI comes audacia, & confidentia. Alber. Bolo. de lege. iur. & equi. c. 8. nu. 16. f. 299. T. 1.
*PROSPICERE eſt procul aſpicere. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. nõ alie. rub. 22. nu. 3. f. 431. T. 15. P. 2.
*PROSTATES qui ſint. Ioan. Pyrrh. de magiſtr. Roma. 3. P. nu. 12. fol. 204. Tom. 16.
*PROSTRATIONE ſola, an dicatur proteſternes, victor, aut proſtratatus victus. Paris a Put. de re milit. verſi. duo milites. nu. 6. fol. 414. Tom. 16.
*PROTECTORIBVS minorum ante adminiſtrationem quid potiſſimum faciendum. Damhau. de tuto. & curato. in pupillar. patroc. c. 2. nu. 7. f. 353. T. 8. P. 2.

Protectum applicatiuè ac ſimpliciter conſideratum quid operetur, & quid importet.

*PROTECTVM an aliquis tenere poſſit: putà porticellum ſupra eum locum, quo vulgo iter fieret, vel in quo conſiſteret. Bartho. Cœpol. de ſeruitut. vrb. præd. capitulo trigeſimoſecundo. nu. 5. fol. 190. Tom. 6. P. 2.
An ſuper ſolum commune facere liceat. Barth. Cępol. de ſeruitut. vrb. præd. c. 32. nu. 3. f. 190. T. 6. P. 2.
Quid ſit. idem ibidem. nu. 1.
Quod ſupra ſolum meum exiſtit, cuius ſit. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrb. præd. c. 32. nu. 4 f. 190. T. 6. P. 2.
*PROTEGERE quid ſit. Barthol. Cępol. de ſeruitu. vrb. præd. c. 32. nu. 1. fol. 190. T. 6. P. 2.

Proteſtans qualiter applicatiuè conſideretur.

*PROTESTANS contra teſtes eorum dictis vti poteſt ad excludendas probationes aduerſarij, non ad fundandam intentionem, & petendo pro ſe examinari, videtur a proteſtatione recedere. Nell. a Sancto Gemi. circ. mater. teſtib. 2. Par. nume. 224. fol. 87. Tom. 4.
In mortis articulo, quòd vult mori tanquàm Chriſtianus, non poteſt poſt mortem accuſari de hæreſi. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 12. nu. 6 f. 61. T. 11. P. 2.
Non excuſatur omnino, quin teneatur ſuum errorem reuocare. Arnal. Albert. de agnoſcendis aſſertio. hæret. q. 12. num. 7. fol. 61. Tom 11. P. 2.
Quòd non intendit dicere contra fidem, excuſatur a fide. Arnal. Albert. de aſſertio. cathol. &c. quæſtio. 29. nume. 13. fol. 100. Tom. 11. P. 2.
Quum ad ſuum commodum proteſtatur, iniquum eſſet, quòd incommodum pateretur ignorans. Marc. de Ve. de proteſtatio. nu. 14. fol. 220. T. 17.
Tacitè, vel expreſsè a proteſtatione recedere non debet. Ioan. de Aguſel. nu. 23. f. 221. T. 17.
Tamquàm procurator aduerſarium de mandato certiorem facere debet. Conſtant. Roger. de proteſtatio. verſicu. congruit. nu. 15. fol. 230. Tom. 17.
Vel tanquàm hæres debet facere fidem per inſtrumentum, quòd ſit talis. Pet. Rebuff. de nominatio. quæſtio. 14. princ. nume. 165. fol. 324. Tom. 15. P. 2.
Vt quis faciat, quod non facere tenetur, incitator eſt, & vt mandator tenetur. Odofred. de curatio. bonor. dan. nume. vnico. fol. 232. Tom. 17.

Proteſtari qualiter applicatiuè conſideretur.

*PROTESTARI non debet quis, qui remiſſionem obtinuit, quod per eum nõ ſtat, ſed abſque proteſtatione iudex ſi procedit, nulliter procedit. Robert. Lancellot. de attenta. c. 9. nu. 6. f. 342. T. 5.

Quis

Source : BIU Cujas

Quis poteſt ad cautelam futurorum, vt ſibi præiudicium non generetur. Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.31.f.220.T.17.
Volens ad impugnationem facti ſui, debet id facere antequàm ius ex eius facto ſit alicui queſitum. Mar.de Ve.de proteſtatio.num. 23.fol.220.Tom.17.
Quòd per ſe non ſtat, an ſufficiat, quòd ſemel.proteſtetur. M.Anto.Baue.de mora.nu.17.f.406.T.6.P.2.

Proteſtatio a quibus, & vbi fieri debet, ad quid inuenta, quid iuuet quando fieri poſſit, & quid operetur.

*PROTESTATIO a quibus fieri debeat, & in quo loco. Sebaſt.Medic.de diffinit.Diffinit.28.nu.6.f.299.T.18.
Ad quid eſt inuenta. idem ibid. nu.2.
Addendi quid operetur. Phanu.de Phanu. de inuent.hære. 3.Par. nu.49.fol.279.T.8.P.2.
Alicui facta, ne faciat id, quod facere tenetur, quid operetur. Conſtantin. Roger. de proteſtatio. verſiculo. congruit. nume. 1.fol. 229.Tom.17.
Aliquando plus prodeſt, quàm appellatio. Ioã. de Aguſel.de proteſtatio.nu.25.fol.221.T.17.
Prodeſt plus, quàm appellatio, & an inſcriptis fieri debeat. Mar. de Ve.de proteſtatio.nu.52.f220.T.17.
An, & quando, in ſcriptis fieri debeat. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q. 4.nu.17.fol.228. T.17.& Mar.de Ve.de proteſtatio.nu. 52.fol.220.T.eod.
Per procuratorem fieri poſſit. Cõſtant.Roger.de proteſtatio.verſ. congruit.nu.14.fol.230.T.17.
An poſſit abſente parte fieri. Pet.Pech.de teſtamen.coniug.c.4.nu. 5.fol.148.T.8 P.1.
An procuratori fieri debeat, & ſufficiat. Mar.de Ve.de proteſtatio. nu.15.fol.220.T.17.
An valeat, quando eſt in poteſtate proteſtantis, vel alterius. Ioan. de Aguſel.de proteſtatio.nu.6.f.221.T.17.
Authoris Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut. titu.55.num.2.fol.192. Tom.11 P.2.
Cauſam in ſe continens a quouis fieri poteſt. Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſ.nunc videamus.nu.2.f.230.T.17.
Circa facienda, & dicenda fieri poteſt Ioan.de Guſſel.de proteſtatio.nu.10.fol.221.T.17.
Clàm facta quando iuret proteſtantem. Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautell 19.nu.3.f.145.T.8.P.1.
Conſenſus, quòd ſit approbatio præteritæ voluntatis. Pet.Andre. Gambar. de auctor. legat.de lat.libro tertio.nume.458.fol.172. Tom.3.Par.2.
Contra legem fingendo procedentem, quid operetur. Conſtant. Roger.de proteſta.q.6.nu.23.f.229 T.17.
Contra perſonas vtilis eſt. Ioan.Crot.de teſti.4. Par.nume.124.fol. 211.Tom.4.
Item contra teſtium dicta. ibid.
Contra ſubſtantialia contractus ipſum contractum vitiat. Conſtãt. Roger.de proteſtatio.q.3.nu.45.f.226.T.17.
Contrahentiũ quando tollatur præſumptione contraria. Conſtãt. Roger.de proteſtatio.q.6.nu.28.f.229.T.17.

Proteſtatio contraria quatenus applicatiuè conſideretur.

* PROTESTATIO contraria ei, quod facio, non valet. Io. de Aguſe.de proteſtatio.nu.3.f.221.T.17.
Facto nihil releuat. Cornel.Beninc. de paupert.& eius priuil.q.8. ſpecial.4 in contract.nu.42.f.157.T.18.
Facto nihil proteſtanti prodeſt. Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit. 55.nu.7.fol.192.T.11.P.2.
Facto non iuuat proteſtantem, vt penſionarius recipiens penſiones, poſtquàm fuit locus regreſſui, & proteſtetur ius ſuum ſaluũ fore, ſibi præiudicat, ſicut ille, qui percutit aliquem proteſtando, non animo occidendi percutere, & de proteſtatione, quæ fit in libellis, ſaluo iure, & de alijs proteſtationibus, remiſſiuè. Ant. Bard.de temp.vti.c.11.nu.17.f.217.T.5.
Facto quando vitiet diſpoſitionem. Conſtant. Roger.de proteſta q.3.nu.23.fol.224.T.17.
Litis conteſtationem impedit. Ioan.de Graſſ.de ſubſtantial. procurat.verſi.iſtud.eſt col.1.nu.2.f.371.T.3.P.1.
Non niſi in certis caſibus interrumpit præſcritionẽ. Albert.Brun. de monet.limitatio.4.nu.3.f.217.T.12.

Proteſtatio coram quo, cui, de quibus & quando fieri debeat, quid ſit, ac operetur.

*PROTESTATIO coram quo fieri debeat. Ioan.a Capiſtr.de quodam matrim.q.3 & vlt.nu.5.f.84.T.9.
Coram quo fieri debeat, ubi actus cum iudice extra iudicẽ eſt explicandus. Conſtant.Roger.de proteſtat.q.4.princ.nume. 9.fol. 227.Tom.17.
Coram vicinis quando ſufficiat. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q.4.princ.nu.1.f.227.T.17.
Cui, & coram quo ſit facienda. Mar.de Ve.de proteſtatio. num.12. fol.220.Tom.17.
Cui, & quando debeat fieri. Conſtant. Roger.de proteſtatio. q. 2. nu.4.fol.222.T.17.
Cum ſit facto repugnans, non nocet. Ioan.de Ligna.de cenſi.eccleſiaſt.§.9.nu.45.f.315.T.14.
De æquitate parti debet manifeſtari. Conſtant. Roger.de proteſtatio.q.2.nu.20.f.223.T.17.
De exceptionibus non admittendis facienda. Ant.Maſſ. Galles.ad form.Cam.obl.verſ.vidimus.nu.8.f.357.T.6.P.2.
De qua in l.vt perfectius. C.de annali except.preſcriptionem interrumpit. Anton. Nicell. de gl.contrar. verſ.concordare.nu.293. fol.208.Tom.18.
De quibus.a quibus, qualiter, & quo in loco fieri debeat. Sebaſt. Medic.de diffinitio.diffinitio.28.nu.6.f.299.T.18.
De redimendo inſtrumentum ſumptibus debitoris, tũc ſolùm neceſſaria eſt antequàm reus fuerit in mora conſtitutus. Ant.Maſſa.Galles.ad form.cam.obl.verſi.pro euidentiori. nume.23.fol. 358.T.6.P.2.
Declaratoria actus præcedentis ex ſola voluntate proteſtantis, & non tertij facta ſimpliciter, vtrum trahatur ad actum poſtea ex interuallo factum. Barthol. de contrariet. fol. 163. colum. 3.in princip.Tom.2.
Dependens a voluntate duorum, quando parti fieri debeat, & quando non. Conſtant.Roger.de proteſtatio.quæſt. 3. nume.8. fol.223.T.17.
Diuturna longi temporis inducit allegatæ cauſæ probationem. quia tantum operatur talis præſtatio, quantum promiſſio. Paris de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.16.nu.5.f.40.T.4.
Eccleſiæ operatur, vt receptio penſionis ſibi non præiudicet. Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.quæſtio.20.nume. 13. fol. 505.Tom.15.P.2.
Eſt facienda in inuentario. Sebaſt.Montic.de inuent. c.7.num.53. fol.214.T.8.P.2.
Eſt iuris competentis præſeruatiua. Ant.Bard.de temp.vti.c.11.nume. 15.fol.217.T.5.
Etiam ſit, quòd ſaluum ſit beneficium opponendi poſt publicationem teſtium cõtra perſonas, & dicta eorum. Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.42.fol.221.T.17.
Et tunc ſi quis pro ipſo proteſtante dixerit, de facili ei non creditur. ibidem.
Excuſat aliquando apud homines, & non apud Deum. Iac.Simãc. de cathol.inſtitut.tit.55.nu.10.f.192.T.11.P.2.
Item ècontra. ibidem.

Proteſtatio facta diuerſis de cauſis varijs perſon s qualiter conſideretur, ac operetur.

*PROTESTATIO facta a ſoluente, qui ſoluere non tenebatur, ſaluat ius repetendi. Guliel.Redoa.de reb.eccleſ. non alie.rub.20. nu.55.fol.428.T.15.P.2.
Ad declarationem facti ſenſus varij, an releuet. Cõſtant.Roger. de proteſtatio.q.3.nu.19.f.224.T.17.
Ad limitandam, ſeu tollendam obligationem quando valeat. Cõſtant.Roger.de proteſtatio.q.3.nu.40.f.225.T.17.
Ad obligationem tollendam quando valeat. idem ibidem.num. 28.fol.eod.
Contra perſonam teſtis contra me producti, ſi pro me deponit, mihi non nocet, niſi talis proteſtatio fuerit per partem ratificata. Nel.a S.Gemi.de teſt.verſi.quia.nu.58.f.82.T.4.
Cum proteſtatione, quòd non inducatur obligatio, an valeat. Cõſtant.Roger.de proteſtatio.q.3.nu.21.f.224.T.17.
In partis abſentia, quando ſit valida. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.3.nu.14.f.224.T.17.
Iudicio prædeceſſori ſucceſſorem non afficit. Hier.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q.77.nu.23.f358.T.15 P.1.
Metus cauſa vitiat. Sebaſt.Medic.de fortuit.caſi.q.8. num.70.fol. 203.Tom.7.
Parte abſente, an valeat, vel debeat inſtimari. Laur.Syl.de feud.recognit.q.81.nu.1.f.88.T.10.P.1.
Parti an valeat, licèt non conſenſerit. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.3.nu116.f.224.T.17.
Per iudicem in ſententia ſaluo iure actori in expenſis, valet. Mar. de Ve.de proteſtatio.nu.44.f.220.T.17.
Per iudicem in ſententia, quæ ſit contra ius non valet. Mar.de Ve. de proteſtatio.nu.45.f.220.T.17.
Quando non iuuet proteſtãtem. Conſtant. Roger.de proteſtatio. tio.q.3.nu.5.fol.223.T.17.
Re non integra non prodeſt, exemplificando, vt ibi. Mart.de Ve. de proteſtatio.nu.7.f.220.T.17.
Secretè in abſentia partis quando valeat, & releuet. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.6.nu.31.f.229.T.17.
Vt obligatio limitetur, quando effectum ſortiatur. idem ibidem. q.3.nu.29.fol.225.

Proteſtatio geminata generalis, nec non alijs modis conſiderata quid operetur.

*PROTESTATIO geminata ſaluat vaſallum alienantem. Redoa. de rebus eccleſ.non alienan.tit.de caducitate &c. nume. 16. fol. 223.T.15.P.2.
Generalis, vel ſpecialis quem effectum operetur ad liberandum aliquem, qui in aſſertione catholica errauerit. Ioan.Royas. de hæret.verſ.ipſis.nu.62.f.211.T.11.P.2.
Gratiam præſeruat. Ioan.Staphil.de grat.expectat.&c.verſ.dicendum.nu.26.fol.285.T.15 P.1.
Grauans alios fieri non debet alij, quàm domino, aut ipſius procuratori. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.5.nu.2.f.228.T.17.

Hæredi

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Hæredi,& creditoribus prodeſt.Sebaſt.Montic. de inuent. c. 7.nu. 54.fol.214.T.8.P.2.

In caſibus permiſſis ante factum alicuius rei ante trahitur ad tempus ſequentis facti,& facta inſimul cum eo præſumitur,in eoq; repetita cenſetur,& exempla,& an ſit neceſſaria illato metu. remiſſiuè.Ant.Bard.de temp.vti.c.11.nu.16.f.217.T.5.

In dependentibus a voluntate proteſtantis, & alterius,an debeat fieri ? Conſtant. Roger. de proteſtatio. quæſtio. tertia. nume. 1. fol.223.Tom.17.

In his,quæ ſunt fidei,quomodo deffinitur.Arnal.Albert.de agnoſcen.aſſertio. hæret. quæſtio. duodecima. nume.2. fol.61.Tom. 11.Par.ſecunda.

In impedito habetur pro petitione, & interrumpit præſumptionem.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb. præſcriptio.gloſ.21.num. 24.fol.194.Tom.17.

In inuentario,ſi appoſuit non apponēda, &c. quid operetur.Ang. de Gambell.de teſtamen.gl.112.nu.19.f.80.T.8.P.1.

In iudicio quomodo fienda ſit,ſi iudex ſuſpectus ſit;Ioan.de Aguſel.de proteſtatio.nu.8.f.221.T.17.

In quibus actibus ſit parti notificanda.Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.3.nu.13.f.224.T.17.

Inconſulta non fiat de opponendo in perſonas teſtium. Ioan. de Graſſ.de ſubſtantial.procurat.verſ.iſtud ideo,il primo.col.4.nu. 3.fol.371.T.3.P.1.

Iudicis contra ius non valet.Ioan.de Aguſel.de proteſtatio.nu.20. fol.221.Tom.17.

Præter ius,an valeat.idem ibidem.nu.22.

Ius alicuius minuens,valet,ſi ille, de cuius præiudicio agitur,conſentiat.Ioan.de Aguſel.de proteſtatio.nu.7.f.221.T.17.

Ius conſeruat.Ioan.Dilect.Duran.de arte teſtan. cautel.2.tit.1.nu. 6.fol.110.T.8.P.1.

Iure an eum,qui ſcripſit librum erroneum,& mortuus eſt,quia nō poteſt de intētione interrogari.Arnal.Albert.de aſſertio.hæret. q.12.nu.10.f.62.T.11.P.2.

Loco petitionis cedit, & qualis eſſe debeat,& ibid.de denunciatione,vel intimatione,& trina monitione, vel correctione. Ioan.a Capiſtr.de quodam matrim.q.3.nu.6.f.84.T.9.

Multum releuat hæredem pro ſuorum iurium conſeruatione.Roland. a Valle. de confect. inuent. verſicu. cautus. nume. 3. fol. 179.Tom.8.P.2.

Non fiat,quod prohibitus tenetur non facere, qualiter fiat. Conſtantin.Roger.de proteſta. verſicu. nunc videamus. nume.2.fol. 230.Tom.17.

Neceſſariæ multiplex eſt.Mar.de Ve.de proteſtatio. nu.11.vbi exēplificat.fol.220.T.17.

Quæ dicatur.idem ibid.nu.10.

Nil confert,quæ,nec parti,nec alteri facta fuerit.Conſtant.Roger. de proteſtatio.q.3.nu.4.f.223.T.17.

Non iuuat hos,qui fuerunt,vel ſunt hęretici in omnibus,ſed in aliquibus.Arnal.Albert.de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 12.nu.15. fol.62.Tom.11.P.2.

Non omnino excuſat eum, qui per ignorantiam errat in his, quæ explicitè ſcire tenetur.Iac.Simanc.de cathol. inſtitut. tit. 55.nu. 8.fol.192.Tom.11.P.2.

Non poteſt excuſare ſcienter errantem contra catholicam fidem. Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.titu.55.nu.6.f.192.T.11.P.2.

Non prodeſt diſputantibus de his,quæ iam ſunt deffinita ab eccleſia.Arnal.Albēr.de agnoſcen.aſſert.hæret.q.12.nume.16.fol.62. Tom.11.P.2.

Ei qui tenetur ſcire aliquam propoſitionem eſſe hæreticam,& erat in ea pertinaciter.idem ibid.nu.9.

Nō repetita in iudicialibus non operatur. Quintil.Mandoſ.de inhibitio.q.117.nu.3.f.112.T.5.

Non ſemper neceſſariò fit in partis præſentia. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.5.nu.5.f.228.T.17.

Non ſufficit,vbi factum exigitur.Pet.de Vbal.de duob.fratri.P.12. nu.8 fol.172.T.6.P.1.

Non tollit præſumptionem iuris,& de iure,per quam tollitur peccatum.And.Alcia.de præſumptio.2.P.nu.22.f.306.T.4.

Non valet in pluribus caſibus.Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.26.vbi exemplificat.f.220.T.17.

Notificatio,ſeu denunciatio, an idem ſint.Iac.Nouell.de iure prothomiſſ.§.7.nu.78.f.45.T.17.

Nullius cenſetur efficaciæ, vbi proteſtans facto contrario ſuæ proteſtationi directè obuiat.Damhou.de tuto. & curat.in pupillar. patroc.c.3.nu.25.f.354.T.8.P.2.

Num doli præſumptionem repellat.Vital.de Camba.de clauſ.ver. nil nouari.nu.33.f.391.T.18.

Nunquid faciat, quòd copula ſequens ſponſalia non tranſeat in matrimonio.Lud.de Sard.de nat.lib.ac ſuc.eorū.verſ.iuxta.nu. 2.fol.35.Tom.8.P.2.

Plus,minusve prodeſt ex perſonarum,& rerum circunſtantijs.Iac. Simanc.de cathol.inſtitut.tit.55.nu.12.f.192.T.11.P.2.

Poteſt fieri ad cautelam futurorum,ne ſibi præiudicetur. Ioan. de Aguſel.de proteſtatio.nu.9.f.221.T.17.

Circa facienda,& dicenda, maximè ad animum proteſtantis declarandum.Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.32.fol 220.T.17.

Quid de proteſtatione,quæ fit in libello,ſaluo iure addendi,minuendi,& mutandi &c.nu.33.& 35.ibid.

Quocunque loco,& quam vim habeat.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.55.nu.4.f.192.T.11.P.2.

Item quocunque tempore.ibid.

Poteſt nocere non nunquam,quamuis aliquando nil poſſit.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.nu.13.tit.55.f.192.T.11.P.2.

Procuratori generali facta non ſufficit, vbi de præiudicio domino generādo tractatur.Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.16.f.220.T.17.

Prodeſt heredi impendenti maximè filio,ne cenſeatur adiuiſſe.Sebaſt.Montic.de inuent.c.9.nu.474.f.236.T.8.P.2.

Plurimum in rēbus difficilibus, & ambiguis, etiam ſi ad fidem pertineant.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.45.num.9.fol.192. Tom.11.P.2.

Producentis in partibus tantum pro ſe facientibus, quando eum non iuuet.Aymo.Crauet.de antiq.temp.verſicu. viſo.nume.82. fol.131.Tom.17.

Propter abſentiam alicuius,coram quo fieri debeat.Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.4.princ.nu.11.f.227.T.17.

Quæ contrario facto tollitur,nil prodeſt. Vdalric. Zaſ.de feud.P. 10.nu.19.fol.318.T.10.P.1.

Quæ excuſet a vitio clandeſtinitatis. Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſi.circa iſtum.nu.1.f.229.T.17.

Quæ fieri debeat cum expreſſione cauſæ,& quæ nō.Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſ.nunc.nu.1.f.231.T.17.

Quæ fieri debet in inuentarij confectione.Ang.de Vbal. de Peruſ. de inuent.nu.21.f.156.T.8.P.2.

Quæ fit a prædicantibus de fide, quod non intendunt aliquid dicere contra fidem,eos excuſat.Arnal.Albert. de agnoſcen.aſſertio.hæret.q.12.nu.1.f.61.T.11.P.2.

Quæ fit in libello,ſaluo iure addendi &c.quid operatur, vel an ſit ſuperflua.Ioan.de Aguſel.de proteſtatio.nu.11.f.22.T.17.

Quæ iuſta cauſa veſtiri dicatur.Conſtant.Roger.de proteſtatio.q. 3.nu.10.fol.323.T.17.

Quæ per actum contrarium tolli poſſit.Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.2.nu.9.f.222.T.17.
Et quando.ibidem.nu.10.& 18.

Quę prędcedere debeat electionem.Pet.de Bais.in directo.electio. c.15.3.P.nu.4.f.395.T.15.P.1.

Quæ vocabula habeat ſynonyma.Conſtan..Roger.de proteſtatio. q.1.nu.3.fol.222.T.17.

Proteſtatio qualis eſſe debet, qualiter deſiniatur, & quando habeat locum, vel non.

*PROTESTATIO qualis eſſe debeat. Ioan.a Capiſtr.de quod.matrim. q.3.& vlt.nu.6.& 7.f.84.T.9.

Qualiter deffiniatur.Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.1.nume.1. fol.222.T.17.

Fieri debeat. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 28. nume. 6. fol.299.Tom.18.

Quando ad actum ex interuallo geſtum porrigatur. Conſtant.Roger.de proteſtatio.q.2.nu.11.f.222.T.17.

Ad actum poſtea geſtum trahi poſſit. idem ibidem. nume. 16. fol.222.

Debeat omnibus nota fieri. Conſtant.Roger. de proteſtatio. q.2. nu.5.fol.222.T.17.

Dicatur contraria facto. idem ibidem. quæſtio. 3. nume. 18.fol. 224.Tom.17.

Dicatur perſonalis.Conſtant.Roger.de proteſtatio.ver.congruit. nu.17. fol.230.T.17.

Excuſare ſoleat.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.55.nume.5.fol. 192.T.11.P.2.

Facienda ſit.Mar.de Ve.de proteſtatio.nu.22.f.220.T.17

Fieri debeat cum expreſſione facti.Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſ.nunc.nu.3.f.231.T.17.

Finiatur morte,& quando non. Conſtant. Roger.de proteſtatio. verſi.congruit.nu.17.f.230.T.17.

In aduerſarij præſentia fieri debeat,& quando non . idem ibidē. nume.7.fol.222.

In iudicio fieri debeat. idem ibidem. verſicu. tempeſtiuum. nume.8.fol.232.

Intelligatur eſſe deſerta.Conſtant.Roger.de proteſtatio. q. 2.nu. 14.& 16.fol.223.T.17.

Iuret,& quando non.idem ibid.nu.19.

Non releuet proteſtantem . idem ibidem. nume. 17. quæſtio.3. fol.224.

Nullius momenti efficiatur.Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſ. congruum.nu.3.verſ.congruum.nu.3.f.230.T.17.

Parti præſenti ſit faciēda.Conſtant.Roger.de proteſtatio. q.3.nu. 3.fol.223.T.17.

Teſtium præſentiam deſideret,& quando non.Conſtant.Roger. de proteſtatio.q.2.nu.2.f.222.T.17.

Vitiet diſpoſitionem.idem ibid.nu.12.

Proteſtatio quid operetur, quando non valeat, quo loco fieri debeat.

*PROTESTATIO quandoque facit,ne interrumpatur curſus præſcriptionis.Conſtant.Roger.de poteſtatio. verſi.circa iſtum.nu. 3.fol.229.Tom.17.

Obeſt,& melius eſt abſtinere, quàm proteſtare. Ioan. de Aguſel. de proteſtatio.nu.25.f.221.T.17.

Quare inuenta ſit.Mar.de Ve.de proteſtatio. nume.3. f.220.T.17.

Quem habeat effectum,& quando.Conſtant. Roger.de proteſtatio. verſ.congruit.nu.10.f.230.T.17.

Quibus caſibus non releuet.idem ibidem.nu.6.f.229.

Procuratori poſſit fieri.Conſtant.Roger.de proteſtatio.verſ.congruit.nu.16.f.230.T.17.

Quid ſit. Mar. de Ve. de proteſtatio. nume.2. fol.219.Tom.17.Sebaſt.Medic.de diffinitio.diffinitio.28.nume.1.fol.299.Tom.18. & Ioan. a Capiſtra. de quod. matr. quæſtio. 3. & vlti. nume. 4. fol.84.Tom.9.

Quo

Source : BIU Cujas

Quo caſu, deſeri dicatur. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q. 4. nu. 13. fol. 227. T. 17.
Iuuet proteſtantem. idem ibidem. quæſtio. tertia. numero 25. folio 224.
Item quò non, ibidem.
Non admittitur. Conſtant. Roger. de proteſtatio. quæſtio. 3. num. 24. fol. 224. Tom. 17.
Non tollatur actu contrario. idem ibid nu. 20.
Nullum ſortiatur effectum. Conſtant. Roger. de proteſtatio. verſ. tempeſtiuum. nu. 9. f. 232. T. 17.
Quo in loco fieri debeat. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 28. nu 6. fol. 299. T. 18.
Quòd cautio non valeat, donec ab altera quoque parte præſtetur, an admitti debeat. Octa. Velpe. de promiſſ. de non offen. q. 81. nu. 3. fol. 415. T. 11. P. 1.
Quòd liceat minuere, vel addere libello, non releuat. Cõſtant. Roger. de proteſtatio. q 6. nu. 3. f. 228. T. 17.
Quòd quis non teneatur ad ſuperfluam probationem, quid conferat. Conſtant. Roger. de proteſtatio. quæſtio. ſecunda. num. 3. fol. 222 Tom. 17.
Quòd ſit ſaluum ius opponendi contra teſtes, & eorum dicta, non eſt neceſſaria, ſi teſtes producantur contra abſentes. Barth. Tęg. in tract. crim. P. 10 nu. 28. f. 20. T. 11. P. 1.
Quòd vel diuinis inſeruiat, vel poſſeſſionem dimittat, vt faciat in condemnatione fructuum venire quotidianas diſtributiones, debet fieri principali. Robert. Lancellot. de attenta. c. 31. nu. 28. fol. 461. Tom. 5.
Nec facta procuratori ſufficeret. ibid. nu. 29.
Etiam ſi eſſet procurator ſpecialis. ibid. nu. 30.
Quomodo differat a contractibus. Cõſtant. Roger. de proteſtatio. q. 1. nu. 2 fol. 222. T. 17.
Item quomodo a ſtipulationibus.
Item quomodo ab vltimis voluntatibus. ibid.
Excuſet illum apud Deum, & homines, qui ignorãtia errat in his, quæ explicitè ſcire non tenentur. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 55. nu. 11. fol. 192. T. 11. P. 2.
Facienda ſit in productione inſtrumenti, ſi dubitetur de eo, an ſit falſum. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 42. f. 220. T. 17.

Proteſtatio quomodo fieri debeat, quot modis dicatur, & varij eius effectus.

*PROTESTATIO quomodo fieri debeat, coram iudice, quando per narrationem timeatur, ne litis, cõteſtatio fiat. idem ibidem. nume. 36.
Quid ſi dubium ſit de exceptione oppoſita ante litis conteſtationem, an debeat examinari ante, vel poſt, & conuentus perſonali actione ex defuncti perſona neget ſe hæredem. ibidem. nume. 37.
Per iudicem, quando petitur ab aliquo, vt ſatisfet iudicio ſiſti, & dubitatur an poſſideat immobilia nec ne. Ioan. de Auguſe. de proteſtatio. nu. 15. f. 221. T. 17.
Per iudicem, quando ſuper exceptionibus oppoſitis dubitatur, an ſit admittenda per illum iudicem, vel non. idem ibid.
Quando quis aliquid vult narrare iudici, & timet, ne per illam narrationem fiat litis conteſtatio. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nu. 13. fol. 221. T. 17.
Quando quis ſe præſentat iudici, quem credit eſſe ſuſpectum. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 30. f. 220. T. 17.
Si dubium ſit de exceptione oppoſita ante litis conteſtationem, an debeat examinari ante litem conteſtatam, vel poſt. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nu. 14. f. 221. T. 17.
Super teſtibus, qui dicuntur non debere admitti. idem ibidem. nume. 16 & 18.
Quot modis dicatur. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 28. nu. 4 fol. 299. Tom. 18.
Repellit exceptionem doli. Rolan. a Valle. de confect. inuent. verſ. quid ſi hæreſ. nu. 7. f. 181. T. 8. P. 2.
Repeti debet, quando poſt proteſtationem vult proteſtãs aliquid dicere, vel facere. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nume. 24. folio 221. Tom. 17.
Requiritur, quando tempus eſt continuum, ne alicui impedito noceat, non autem quando tempus erit vtile. Ant. Bard. de temp. vti. c. 9. nu. 1 fol. 216. T. 5.
Reſeruat ius docendi de ſuſpitione ſuis loco, & tempore. Robert. Lancellot. de attenta. c. 6 nu. 30. f. 340. T. 5.
Reſpondentis libello animo non conteſtandi litem impedit litis conteſtationem. Laur. Syl. de feud. recognitio q. 81. nume. 2. fol. 88. Tom. 10. P. 1.
Secreta quando fieri poſſit. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q. 3. nu. 15. fol. 224. T. 17.
Sequentis temporis curſum impedit, non præteritum. Bon. Cont. de appellatio. §. 6 nu. 14. f. 51. T. 5.
Seu pactum contra ſubſtantialia contractus, ipſum contractum vitiat. Conſtant. Roger. de proteſtatio. quæſtio. 3. nume. 45. fol. 226. Tom. 17.
Seu quiuis actus, quando per actum contrarium vitietur. Pet. Antibo. de muner. 3. P. princ. nu. 38. f. 24. T. 12.
Si domino placuerit, excuſata caducitate. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. verſicu. emphyuta. nume. 43. fol. 524. Tom. 15. Par. ſecunda.
Si fiat per eum, qui addit iudicem pro reſtitutione poſſeſſionis, quam poterat a ſe recuperare, quòd ex eo non intendit recedere a ſuo ciuili, ei prodeſt. Bapt. Ponta. de ſpol. capit. 10. nume. 159. fol. 302. Tom. 14.
Super eo, quod conſiſtit in voluntate, & poteſtate proteſtantis tãtum, valet. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 27. f. 220. T. 17. Exemplifica vt ibidem.
Super eo, quod conſiſtit in voluntate proteſtantis, & alterius, non valet proteſtatio, niſi alterius conſenſus intercedat. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 28. f. 220. T. 17. Exemplificatur in nauta, & alijs vt ibid nu. 29.
Si ſit facienda vxori, an ſufficiat ſi fiat viro. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 21. fol. 220. T. 17.
Simplex non extenditur ad ea, quæ fiunt ex interuallo. Conſtant. Roger. de proteſtatio q. 3. nu. 2. f. 223. T. 17.
Secuta traditione non releuat alienantem. Guiliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. tit. de caducitate &c. nume. 16. fol. 523. Tom. 15. P. 2.
Siue præcedens, ſiue ſubſequens contraria actui, qui geritur, proteſtantem non releuat. Ioan. Crot. de teſtib. P. 9. nume. 32. folio 229. Tom. 4.
Talis non valet, ſcilicet ſi matrimonium cum aliquo contraho cũ hoc, vt aliam quandocunque voluero, ducere poſſim. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nu. 1. f. 221. T. 17.
Valet ſi quis recipiat aliquem ad electionem, proteſtando, quòd eum de gratia recipiant. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nume. 5. fol. 221. Tom. 17.
Si ſit ſuper eo quod in proteſtantis voluntate cõſiſtit, vel alterius. idem ibidem. nu. 4.
Vbi non ſit neceſſaria. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. c. 18. nume. 7. fol 168. T. 3. P. 2.
Vel extenſio in quibus apponitur fruſtra. Bon. Cont. de appellatio. §. 10. nu. 10. f. 55. T. 5.
Viri ante copulam ſe nolle propter hoc recedere a conditione, an valeat. Hieron. Mangia. in arb. de conſang. & affi. nume. 169. fol. 167. Tom. 9.
Voluntatis declaratoria, cui ſit facienda. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q. 2. nu. 1. f. 222. T. 17.
Quando, & vbi debeat fieri & cui. idem ibidem. quæſt. 5. num. 1. & 2 fol. 228.
Quid operetur. Conſtant. Roger. de proteſtatio. q. 6. nume. 1. fol. 228. Tom. 17.
Vt quis faciat id, quod facere non tenetur, quando valeat. Conſtant. Roger. de proteſtatio. verſicu. tempeſtiuum. nume. 1. folio 232. Tom. 17.
Vt releuet, an debeat conſentire is, cui facta fuerit. idem ibid. q. 3. nu. 26. fol. 224. T. 17.
Vtilis, & expediens eſt illa, quæ dicitur voluntaria, quia nulla neceſſitate preciſa, vel cauſatiua fit. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 9. fol. 220. Tom. 17.
*PROTESTATIONE facta ſub hac forma, quòd dimittat poſſeſſionem, cum ipſe intendat ire ad reſidendum in canonicatu, aliàs proteſtatur de fructibus, & emolumentis etiam qui percipi potuerunt, & de omnibus, quæ de iure proteſtari poteſt, non veniunt diſtributiones quotidianæ. Robert. Lancellot. de attenta. c. 31. nu. 32. fol. 461. T. 5.

Proteſtationes qualiter applicatiuè conſiderentur, ac operentur.

*PROTESTATIONES cur faciant docti, & catholici viri, cum de rebus fidei agunt. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 45. nume. 1. fol. 192 T. 11. P. 2.
Inutiles quæ ſint. Mar. de Ve. de proteſtatio. nume. 5. folio 220. Tom. 17.
Qua ratione fuerint inuentæ. Conſtant. Roger. de proteſtatio. in præfatio. nu. 7. f. 222. T. 17.
Quę fieri poſſint in ſententia per iudicem in diuerſis caſibus. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 44. f. 220. T. 17.
Quæ habent aggrauare, vel alleuiare aliquod factum, fieri debent ante perfectionem illius actus. idem ibid. nu. 24.
Quæ per iudices in ſententia poni poſſint. Ioan. de Aguſe. de proteſtatio. nu. 19. f. 221. T. 17.
*PROTESTATIONI quando non ſit parendum. Conſtant. Roger. de proteſtatio. verſicu. congruit. numero 9. & 12. folio 229. & 230. Tom. 17.

Proteſtationis in genitiuo conſideratio, & effectus.

*PROTESTATIONIS effectus tres. Mar. de Ve. de proteſtatio. nu. 60. 61. & 62. f. 220. & 221. T. 17.
Finitio, ſiue diffinitio quæ ſit. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 55. nu. 3. fol. 192. T. 11. P. 2.
Materia prolixa, multisque periculis obnoxia. Damhou. de tuto & curato. in pupillar. patroc. capitulo tertio. nume. 26. folio 354. Tom. 8. P. 2.
Ritè conceptæ effectus quis ſit. Mar. de Ve. de proteſta. nume. 53. fol. 220. Tom. 17.
Species quot ſint. idem ibid. nu. 5.
Vſus obſeruandus propoſita recuſatione in iudicem ſuſpectum. Ioan. Ferrar. de appellatio. capitulo nono. libro quinto. nume. 429. fol. 85. Tom. 5.
*PROTESTATIONVM materia in cauſis prophanis. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. numero 63. fol. 121. vult dicere. 111. Tom. 11. P. 2.
*PROTEVS quis fuerit. Proſdoc. de comi. de conſangui. & affi. nu. 37. fol. 149. T. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Prothomiſeos qualiter conſideretur.

*PROTHOMISEOS ius locum nunquid habeat indiuiſione. Matthæ. de Afflict. de iure prothomis. §. tertio. numero 25. fol. 11. Tom. 17.

Ius quis ſit. idem ibidem. nu. 1. verſ. ſuper iſta. f. 2. T. 17.

Et quo iure introductum, & permiſſum. idem ibidem, numero 6. & 7.

Petens infra quantum tempus debet ſoluere precium, & qando incipiat currere tempus illud, & quæ ſint neceſſaria. Matthę. de Afflict. de iure prothomis. §. 2. nu. 13. & 14. f. 7. T. 17.

*PROTINVS aduerbium eſt ordinandi, & quomodo exponatur. Albert. de Pugna. de præpoſit. nu. 86. f. 276. T. 18.

Protocolla qualiter conſiderentur.

*PROTOCOLLA, & abbreuiaturæ notariorum probant, quando fuerunt ſcriptæ per Notarium rogatum, & ſignum notarij fuit in eis appoſitum. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 20. nu. 7. fol. 43. T. 4.

Poſt mortem notarij, antequàm fiat reaſſumptio per iudicem cum cognitione, ſi non ſunt recognita a teſtibus, nec comprobata cõparatione literarum, nec per iudicem approbata, non plenè probant, quia per mortem notarij fides eorum quaſi perijt, & per quem poſſet protocollo fides imponi: ſed ſemiplenè, quia ſunt quaſi ſcripturæ priuatæ. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtru. rub. 18. num. 14. fol. 41. T. 4.

Scripta per notarium habentem fidem ex auctoritate ſcribentis, ſibi data a Principe, probãt. Paris. de Put. de reaſſumptio. inſtru. rub. 18. nu. 24. f. 41. T. 4.

*PROTOCOLLI fides, & probatio. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 17. nu. 24. f. 40. T. 4.

Protocollo, verbum qualiter conſideratur.

*PROTOCOLLO non habenti requiſita non datur fides. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. q. 85. nu. 2. f. 106. T. 5.

Non poſſumus vti via executiua. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 19. nu. 25. f. 42. T. 4.

Potius creditur, quàm inſtrumento extenſio. Lanfran. ab Ariad. de probatio. nu. 15. f. 34. T. 4.

Protocollum miſcellaneè conſiderari qualiter contingat, quid ſit, & eius effectus.

*PROTOCOLLVM an probet contractum in ſcriptis. Ant. de Canar. de inſinuat. nu. 42. f. 276. T. 6. P. 2.

Bonum ſuſtinet contractum vitioſum. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. verſicu. iſtud eſt. colum. ſecunda. nume. 2. fol. 367. Tom. 3. P. 1.

Eſt Principium inſtrumenti nõ dum completi, vnde niſi compleatur, pro nihilo eſt. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 18. nu. 37. fol. 41. T. 4.

Et inſtrumentũ quomodo differant. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 19. nu. 3. f. 43. T. 4.

Ex adminiculis teſtium fidem ſumit. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 18. nu. 28. f. 41. T. 4.

Ex diſpoſitione iuris ciuilis, & canonici mortuo notario redigitur in publicam formam per iudicem, parte vocata, & facta fide per teſtes de manu notarij. idem ibid. nu. 29.

Facit ſemiplenam probationem. idem ibidem. rubr. 13. nume. 12. folio 39.

Iam ſumptum ſi caſſetur, illa caſſatio probat inſtrumẽtum, & debitum fuiſſe. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rubr. 20. nu. 29. fol. 44. T. 4.

In quo nullus ſuperuiuit, ex quo non facit fidem in foro ſeculari, an probet in foro eccleſiaſtico, vbi non requiritur teſtes ſuperuiuere, vt reſumi poſſit. Paris de Put. de reaſſumptio inſtrum. rub. 5. nu. 3. fol. 37. T. 4.

Iudicis auctoritate exemplatum nunquid probet. Ant. de Canar. de inſinuatio. nu. 44. f. 276. T. 6. P. 2.

Non dum in mundum a notario in publicam formam redactum, nec ſigillatum ſuo ſigno, non prodeſt dici eſſe publicam ante reſumptionem auctoritate iudiciaria faciendam. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rubrica decimaoctaua. nume. 13. folio 41. Tom. 4.

Non plenè probat. quomodo ſit intelligendum. idem ibidem. numero 40.

Notarij debet in loco ſecuro teneri. Ioan. de Graſſis, de ſubſtantial. procurat. requiſito. 5. nu. 6. f. 367. T. 3. P. 1.

Notarij mortui, an probet clericatum. Per. Rebuff. de nominatio. q. 4. princ. nu. 73. f. 321. T. 15. P. 2.

Quando faciat fidem, & quando non. Lanfran. de Ariad. de fide inſtrum. nu. 17. fol. 30. T. 4.

Repertum inter ſchedas, & rogationes notarij præmortui, & alia ſcheda, in qua apparet emptorem locaſſe fundum a ſe emptũ, an faciat taliter fidem, quòd contractus emptionis poſſit reſumi in publicam formam. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrum. rub. 18. nu. 1. f. 41. T. 4.

Protonotarij in plu. qualiter conſiderentur, ac operentur.

*PROTONOTARII a quanto tempore citra deſierint præferri epiſcopis. Cardin. Iacobat. de concil lib. 1. artic. 5. nume. 4. fol. 208. Tom. 13. P. 1.

Aliquando præferrebantur epiſcopis. idem ibid.

Participantes ſecundum authorem ſedent poſt Epiſcopos. Cardina. Iacobat. de concil. libro 1. articulo quinto. nume. 2. fol. 208. Tom. 13. P. 1.

Quando ortum habuerint. idem ibidem. nume. 7. fol. 209. Tom. 13. Par. prima.

Quot ſint hodie. idem ibid. nu. 6.

Sunt conſtituti in dignitate. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 5. nu. 7. f. 209. T. 13. P. 1. & Ant. de Præt. de iuriſd. epiſc. defenſ. c. 8. nu. 20. fol. 369. T. 13. P. 2.

Vocari an debeant ad concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. artic. 5. nu. 9. f. 209. T. 13. P. 1.

Nunquid habeant vocem deliberatiuam, vel conſulatiuam. ibidem.

*PROTONOTARIORVM diuerſa nomina. Cardi. Iacob. de concil. lib. 1. art. 5. nu. 7. f. 209. T. 13. P. 1.

Officium. idem ibid.

*PROTONOTARIVS in qua ætate quis fiat. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. nu. 217. f. 549. T. 15. P. 2.

Prouentus, & prouentuum qualiter applicatiuè conſiderentur, & quid ſint.

*PROVENTVS ex quæſtu illicito, in feudũ dari non poſſunt. Vdalric. Zaſ. de feud. P. 4. nu. 8. f. 306. T. 10. P. 1.

Ex vectigalibus, pedagijs, & telones in feudum dari poſſunt. Vdalric. Zaſ. de feud. q. 4. nu. 11. f. 306. T. 10. P. 1.

Verbum. Hier. Garzo. de Laud. meri. iur. P. 2. §. 8. gl. 2. nu. 1. fol. 325. Tom. 3. P. 1.

*PROVENTVVM appellatione quid veniat. Paris de de ſindic. ver. prouentus. nu. 5. f. 302. T. 7.

*PROVERBIA quam quiſque nouit artem, in ea ſe exerceat, & alia congeſta, vnde inualuerint. Ant. Maſſa galles. de exercit. iuriſper. lib. 2. nu. 11. f. 173. T. 1.

Prouerbium miſcellaneè conſiderari qualiter contingat.

*PROVERBIVM ad far, & farinam quale ſit. Ray. Corſ. de indigat. iur. lib. c. 1. nu. 3. f. 280. T. 1.

De Roberto, qui ob punctum caruit aſello, vnde prouenerit. Lancellot. Gall. de ſtat. q. 3. nu. 8. f. 329. T. 2.

Græcum de his, qui ſibi inutilia quærunt, & fabella a Metanio Ægrippa ad plebani a patribus miſſo oratore relata. Lęl. Iorda. de Roma. ſed. orig. & c. capitulo duodecimo. num. 17. fol. 17. Tom. 13. P. 2.

Illud adijcere nummo, declaratur. Benue. Strac. de adiect. 1. P. nu. 10. fol. 383. T. 6. P. 1.

Neque natare, neque literas nouit. Damhou. de tuto. & curato. in pupillar. patroc. c. 2. nu. 6. f. 353. T. 8. P. 2.

XVI. libra, & pondus iudicio domini ſunt. Valent. Forſt. de hiſt. iur. ciui. Roma. libro primo. titu. de cauſis &c. colum. 2. fol. 26. Tom. 1.

XXV. aufer impietate de vultu Regis, & firmabitur iuſtitia thronus eius. idem ibid.

XXVIII. propter peccata terræ ſæpe mutantur Principes: & propter virum prudentem, atque intelligentem diuturna erunt Imperia. idem ibidem.

Quando iuſti exaltãtur, Regum eſt gloria: quando exurgunt impij, fiunt mutationes. idem ibid.

Rex iudicans in veritate pauperes, thronus eius in ęternum firmabitur. idem ibid.

*PROVIDENDVM, an ſit quod in eccleſia occidentali ſeruaretur conſuetudo orientalis eccleſię quantum ad ordinandos quò ad continentiæ votum. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 46. nu. 4. fol. 166. T. 13. P. 1.

Ne tutorum, aut curatorum adminiſtratio pupillis, adultisve cedat in perniciem. Damhou. in tuto. & curato. in pupillar. patroc. c. 6. nu. 4. fol. 359. T. 8. P. 2.

Prouidentia quotuplex ſit & qualiter conſideretur.

*PROVIDENTIA alia diuina, alia humana. Thom. de mari. de gener. & qualita. feud. nu. 16. f. 114. T. 10. P. 1.

Dei, & omnia nobis vtiliter ab ipſo Deo inferri, & iuſto iudicio. Marquar. de Suſ. de Iudæ. & alijs infid. capitulo duodecimo. nume. 20. fol. 71. T. 14.

Legis circa feudum. Incert. Auct. de feud. ex pact. & prouid. titu. 1. nu. 20. fol. 114. T. 10. P. 1.

Quotuplex ſit. idem ibid. nu. 15.

Sumpta dupliciter, & legis, & domini. idem ibidem. numero 25.

Vt genus, pactum, vt ſpecies. idem ibid. nu. 19.

Source : BIU Cujas

Prouidere & applicatiuè, & per ſe qualiter conſideretur.

*PROVIDERE debet quis in foro conſcientiæ alteri in ſumma neceſſitate conſtituto. Matthę. Brun. de ceſſio. bon. q. 18. 4. q. princ. nu. 5 f. 189. T. 3. P. 2.

In eccleſia aliud eſt, & aliud eſt prouidere de eccleſia. Ioan. Staphil. de grat. expectat. &c. nu. 29 f. 275. T. 15. P. 1.

Verbum latum eſſe, actum comprehendere etiam commendam. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. tit. de poteſtate legati. num. 223. fol. 181. T. 13. P. 2.

Prouincia miſcellaneè qualiter conſiderari contingat, quę ſit, & quomodo diuidatur, quotque modis appelletur.

*PROVINCIA accipitur varijs modis. Hiero. de Mont. de fi. regun. c. 4. nu. 10 fol. 334. T. 3. P. 2.

Aliquando ponitur pro dięceſi. idem ibid. nu. 9.

An incolas comprehendat. Iacob. Nouell. de iure prothomis. nu. 70. fol. 22. T. 17.

Aucta acceſſoriè Regno, ita quòd ſit vnum Regnum cum primo, ſecundum communem regulatur ſecundum leges ipſius Regni, & eiſdem, regulis, & priuilegijs eſt gubernanda. Rolan. a Valle. de dote. quæſtio. octuageſimaquinta. numero 2. folio 384. Tom. 9.

Debet accipi ſecundum communem, & vulgarem vſum loquendi. Franciſc. Balb. de præſcriptio. quæſtio. quarta. nume. 2. folio 71. Tom. 17.

Dicitur illa, quæ habet decem, aut vndecim ciuitates, & vnum Regem. Hiero. de Mont. de fi. regun. capitulo quarto. nume. 5. fol. 334. T. 3 P. 2.

Diuiditur quadrupliciter ſecundùm Paul. Caſtrren. idem ibidem. nume. 6.

Mutatur, & diuiditur Principis auctoritate. Hiero. de Mont. de fi. regun. c. 4. nu. 11. f. 334. T. 3. P. 2.

Nomen generale eſt, an incolas incomprehendat. Iac. Nouell. de iure prothomis. nu. 70. f. 22. T. 17.

Quæ dicatur de iure canonico. Hiero. Zannet. de differ. iu. ci. & ca. nu. 19. fol. 200. T. 1.

Item quæ de iure ciuili. ibidem.

Quæ ſit. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. verſi. ius autem. nu. 67. fol. 136. T 8. P. 2.

Quælibet an poſſit ſibi Regem eligere. Iac. Nouell. de iure protho miſſ. nu. 77. fol. 22. T. 17.

Habere an debeat Archiepiſcopum, & decem epiſcopos. Iac. No uell. de iure prothomis. nu. 73. f. 22. T. 17.

In ſuo ſenſu abundat. Iaco. Zoc. de ieiu. nume. 109. fol. 162. Tom. 14. & Quintil. Mandoſ. de inhibitio. quæſt. ſeptuageſimaprima. nu. 7. fol. 99. T. 5.

Quem epiſcoporum numerum habere debeat. Ioan Montaig. de Bigami. q. 7. nu. 18. f. 132. T. 9.

Speciales conſuetudines, atque leges habet. Lancellot. Gall. de ſtat. præfatio. 4. nu. 30. f. 285. T. 2.

Quandoque ſumitur pro dioęceſi. Franciſc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vacan. quæſtio. decima. 2. P. princ. num. 42. fol. 430. Tom. 13. P. 2.

Quid ſit. Matthę. de Afflict. de iure prothomis. verſ. tota. nume. 2. fol. 4. T. 17 & Ioan. Brunel. de digni & poteſt. leg concluſ. 8 col. 1. cir. fi. fol. 237. T. 13. P. 2.

Quomodo diſtinguatur, & recipiatur ſecundum Bart. Hiero. de Mont. de fi. regun. c. 4. nu. 3. f. 334. T. 3. P. 2.

Quot ciuitates habeat. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. verſ. ius autem. nu. 77. f. 136. T. 8. P. 2.

Quot modis appelletur tàm de iure ciuili, quàm canonico. Franc. Barba. de præſcriptio. quæſtio. quarta. 1. Par. 4 P. princip nu. 4. fol. 71. Tom. 17.

Regno adiuncta, an ſecundum leges regni debeat. Gondiſal. Villadie. de leg. q. 4. nu. 15. f. 259. T. 13. P. 2.

Si adijcitur Regno, caſtrum, & villa comitatui quomodo regulari debeat. Hiero. de Mont. de fi. regun capitu. 3. nume. 5. fol. 334. Tom. 3. P. 2.

Vnaquæque in ſuo ſenſu abundat. Io. Staphil. de grat. expectat. &c. verſ. videndum. nu. 17. f. 289. T. 15. P. 1.

Vnde dicatur. Hiero. de Mont. de fi. regun. cap. 4. nume. 1. fol. 334. Tom. 3. P. 2.

Prouinciæ in plur. quatenus ſint conſiderandæ, & quid operenter..

*PROVINCIÆ ante Chriſti aduentum diſtinctæ fuere. Hieron. de Mont. de fi. regun. c. 4. nu. 2. f. 334. T. 3. P. 2.

De iure communi habent omnem iuriſdictionem, non ciuitates, neque caſtra: niſi ciuitates Lombar. vt in pace Conſtantię. Mart. de Caraz. Laud. de princip. q. 137. f. 206. T. 16.

Et ciuitates an poſſint vniri. Iac. Nouell. de iure prothomis. nu. 78. fol. 22. Tom. 17.

Militibus debent cuſtoditi. Ioan. Redin. de maieſt. princ. 2. P. num. 131. fol. 152. T. 16.

Quæ iure ciuili non vtuntur. Hiero. Gigans. de crim. læſæ maieſta. q. 23. nu. 19. f. 79. T. 11. P. 1.

Quo tempore fuerint diſtinctæ. Matthæ. de Afflict. de iure prothomis. verſic. tota. nume. 2, fol. 4. Tom. 17.

Territoria, epiſcopatus, & dicœceſes quibus ſignis terminantur. Hierony. de Mont. de fi. regun. capitu. decimoſeptimo. nume. 2. fol. 336 T. 3. P. 2.

Varijs modis diſtinguuntur de iure canonico. idem ibid. c. 4. nu. 4 fol. 334. T. 3. P. 2.

*PROVINCIÆ nomine quid intelligatur. Fran. Balb. de prę ſcriptio. q. 4. 1. P. 4. P. prin. nu. 2. f. 71. T. 17.

Prouinciales qualiter conſiderentur, ad quæ tenebantur, & qui dicantur.

*PROVINCIALES accipiebant leges a Romanis. Aſcan. Clemens. de patr. poteſt. verſ. ius. nu. 97. f. 136. T. 8. P. 2.

Aliquid aſſerentes domino per iuramentum, quod antea fecerũt, non ſunt periuri, licèt illud ſit faſum. Benue. Strac. de aſſecur. gl. 35. nu. 5. fol. 380 Tom. 6. P. 1.

An licitè dimicent cum militibus hoſtibus. Pet. Belli. de re milit. P. 4. tit. 5. nu. 1. f. 348. T. 16.

Iuſſu ducis licitè pugnant. idem ibid. nu. 8.

Ordinum, an habeant facultatem iniungendi officium, ſeu miniſterium inquiſitionis Incert. Auct. de form. proced. contra inquiſitos. verſi. inquiſitionis. nu. 2. f. 412. vult. dicere. 410. T. 11. P. 2.

Quale tributum præſtare ſoliti ſint. Nic. Feſtat. de æſtim. & collec. c. 4. nu. 40. f. 180. T. 12.

Qui dicantur. Paris de Put. de ſindica. verſi. aſſeſſor. nu. 19 fol 147. Tom. 7. & Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. verſi. ius. nu. 71. fol. 136. T. 8. P. 2.

*PROVINCIALIA concilia nunc frequentari non eſſe admodum vtile, nec damnãdum eſt, quòd eccleſia facere prætermittit. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 12. nu. 19. f. 136. T. 11. P. 2.

Reliqua vide in verbo, concilia.

Prædia in quo differant ab Italicis. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. verſ. ius. nu. 97. f. 136. T. 8. P. 2.

Reliqua vide in verbo, prædia.

*PROVISI ab ordinario, & a legato ſi detur concurſus, prouiſum a legato prę ferri. Pet. And. Gamb. de auct leg. de lat. lib. 3. nu. 585. fol. 174. Tom. 13. P. 2.

Limitatur primò, niſi prouiſus ab ordinario haberet horam, cũ illa certior probatio ſit. ibid num. 586.

Limitatur, & ſecundo loco quando prouiſus ab ordinario beneficij poſſeſſionem anteriorem adeptus ſit. ibid. nu. 587.

Quid ſi duo eſſent prouiſi ab eodem legato, quorum alter poſſeſſionem haberet. idem ibid. nu. 588.

Prouiſio qualiter conſideretur circa diuerſas materias, & quid operetur, quid ſit, & quotuplex.

* PROVISIO ab ordinario pariter (vt ſupra) facta nõ reuocatur, quãdo impetrans poſt annum non ſeruauit ſecundam partem regulæ de annali poſſeſſore, quia tunc lis dicitur extincta. Robert. Lãcellot. de attenta. c. 3. nu. 130. f. 296. T. 5.

An comprehendat collationem. Ioan de Selua. de benefi. P. 3. q. 1. nu. 29. fol. 51. T. 15. P. 1.

Nunquid nominationem? ibidem.

Nunquid poſtulationem? ibidem.

Nunquid præſentationem? ibidem.

Beneficij litigioſi ab ordinario facta tanquèm attentata non reuocatur, quando poſtmodum prouiſus obtinuiſſet nouam prouiſionem a ſede Apoſtolica, cum clauſula gratioſæ ſubrogationis, & mentione litis, & quòd tituli etiam infecti exprimi poſſint. Robert. Lancellot. de attenta. c. 3. nu. 146 f. 296 T. 5.

Cap. cum ex eo, de pęniten. & remiſſio. quomodo fuerit bona. Ant. Roſel de indulg. nu. 40. f. 156 T. 14.

Conſulitus ciuitatum quare ſit tradenda. Nic. Boer. de cuſto. claui. nu. 31. fol. 283. T. 16.

Contra formam ſtatuti non valet. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 179. nu. 1. fol. 27. Tom. 2.

De aliquo, ſeu commiſſio alicui facta debet intelligi cum effectu. Io. de Selua de benefi. q. 20. P. 2. nu. 3. f. 45. T. 14.

De beneficio facta in fauorem inquiſiti non valet, niſi de inquiſitione ſit facta mentio. Robert. Lancellot. de attenta. c. 5. num. 28. fol. 339 Tom. 5.

Etiam ſi lapſi eſſent decem anni. idem ibid. nu. 29.

Non niſi clerico fieri debet Ioan. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. q. 12. nu. 4. f. 322. T. 15. P. 1.

Non niſi per prælatum eccleſiaſticum fieri poteſt. Ioã. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. q. 12. nu. 4. f. 322. T. 15. P. 1.

Nunquid probari poſſit per teſtes. And. Barbat. de Cardi. leg. de lat. 1 q. Baſilic. nu 8. fol. 132. T. 13 P. 2.

Pura debet eſſe. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. q 12. num. 5. fol. 323. T. 15. P. 1.

Item ſine facto. ibid.

Item ſine conditione. ibid.

De vacantibus beneficijs in curia ſoli Papæ eſt reſeruata. Pet. And. Gamba. de auctorit. legat. de lat. libro ſecundo. titu. de varijs ordinariorum nominibus & cætera. numero 379. fol. 162. Tom. 13. Par. ſecunda.

Duplex vbi ad diuerſos effectus non poteſt concurrere in vnam, & eandem perſonam. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 3. num. 22. fol. 362. Tom. 12.

Epiſcopi, quæ erat nulla patrono neglecto, quòd valeat, & teneat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

nõ ſubſecuta præſentatione infra tempus a iure conceſſum. Pet. Andre. Gamba.de auctor.legat. de lat.lib.3.nume.342.fol.171. Tom.13.P.2.

Epiſcopatuum ad quem pertineat.Pet.a Mont.de poteſt. Pontific. tit.de Cardinalibus.nu.13.f.151.T.13.P.1.

Eſt verbum generale.Robert.Lancellot.de attenta.cap.20.num.8. fol.405.T.5.

Et collatio beneficij litigioſi ab ordinario facta non reuocatur, quando lis eſſet inter electum,& eos, ad quos ſpectat ius eligendi.Robert.Lancellot. de attenta. capitulo quarto.nume. 12.fol. 296.Tom.5.

Idem quando ordinarius vellet huiuſmodi beneficium conferre collitiganti ſuperſtiti.ibid.nu.128.

Expreſſa teſtatoris tollit tacitam legis prouiſionem. Ioan. Dilect. Durand. de arte teſtan. cautel. 18. numero 3. folio 123. Tom. 8.Par.prima.

Extrauagantis, prouidè attendentes, quò ad interdictum generale.Bartho.Belen.de charitat.ſubſi.quæſtio.25.nume.1. quæ extrauagans fuit Bonifacij. & introducta contra epiſcopos, ſiue collectores Papæ exigentes decimas beneficiorum, ne pro ullo pecuniario commodo, vel alia quantitate pecuniæ poſſent apponere generale interdictum in loco ſine ſpeciali licentia Papæ.fol.150.T.15.P.2.

Facienda eſt lęſo pro expenſis factis in medicinis. Anton. Columba.de pœnis omniſar.coit.artic.234.fol.347.T.11.P.1.

Item pro operibus,quibus caruit,& cariturus eſt.ibid.

Facta determinato modo terminos ſuos non excedit. Nico. Moron.de fide,treug.& pace.quæſtio.118.nume. 73.fol 437.Tom. 11.Par.prima.

Filijs,num etiam naſcituris compræhendat. Alber.a Roſ.de ſtat. q.43.nu.2.f.21.Tom.2.

In vno extenditur ad aliud, quando ſe habet reſpectiuè ad alterum.Albert.Brun.in conſil. omnipotentis. numero 13.fol. 246. Tom.2.

Per aliam formam, quàm per illam, qua fieri debebat, non valet.Ægyd.de Belamer.de permutatio.benefi.P.10. quæſt. 2. nu. 2.fol.206.T.15.P.2.

Per Papam contra concilium Baſilienſe. Nic.Boer. de Card.leg. de lat.verſi de throno.nu.108.f.149.T.13.P.2.

Per Papam de beneficio,non obſtante, quòd aliud habeat, non inducit diſpenſationem ſuper vtraque. Ioan. Staphil. ſuper cõmiſſ.& lit.iuſti.titu.de reſcriptis.nume.13.fol. 201.vult dicere. 301.T.15.P.1.

Secundò in data infra menſem valet, ſi primus in data non acceptauit, & ibi quòd collatio epiſcopi facta patrono non vocato valet, ſi patronus infra tempus nullum præſentat. Ioan. de Selua.de benefic.Parte tertia, quæſtio. nona. numero 12.fol.62. Tom.15.P.1.

Generalis ſpecialiter prouiſa non reſpicit. Alphonſ. Hoied. de benefic. compatib. Par. 2. capitulo quarto. numero 16.folio 169. Tom.15.P.1.

Statuti non debet referri ad caſum, in quo erat ſpecialiter prouiſum per ius commune.Rolan.a Valle.de dote.quæſtio.79.nu.3. fol.382.Tom.9.

Prouiſio hominis quatenus conſideretur, & quid operetur.

*PROVISIO Hominis expreſſa, an faciat, vt aliquando recedatur a prouiſione legis ordinaria.immo nec extraordinaria. Bald.Nouel.de dote.priuil.68.nu.1.f.213.T.9.

Facit ceſſare prouiſionem legis.Franc.Curt.de feud.num. 53.fol. 60.Tom.10.P.2.

Legis prouiſionem an tollat.Albert.Brun.Aſten.de augmen.&c. concluſ.4.princ.nu.9.f.355.T.17.

Legis prouiſionem quatenus tollat. Lancellot. Polit. de ſubſtitutio.partic.3.nu.33.f.233.T.8.P.1.

Tollit prouiſionem legis.Paris a Put.de re milit.verſ.miles.nu.3. fol.403.Tom.16.

Vtrum tollat prouiſionem legalem.Vital.de Camb.de clauſ.verſi.videamus.nu.2.f.457.T.18.

Prouiſio in genere ſumpta quando extendatur.

*PROVISIO in caſu mortis ex ſententia Regis, extẽditur etiam ad caſum emancipationis,& deportationis.Bapt.Boui. de ſtatutar. vrb.præſcriptio.gl.12.nu.5.f.181.T.17.

In præparantibus facta an dicatur etiam in præparatis. Garſi. Hiſpa.de expenſ.& melioratio. concluſio. 1. princip. nume. 5.fol. 349.Tom.17.

Et quid de reformantibus?ibid.nu.6.

Et quid de reformatis.ibid.nu.6.

In vno adæquatorum, quando ad aliud trahatur. Garſ. Hiſp. de expenſ.& melioratio.concluſ.1.prin.nu.4.f.349.T.17.

Prouiſio legis, ordinarij, Papæ, nec non in genere, & ſimpliciter ſumpta quid operetur.

*PROVISIO legis eſt efficacior prouiſione hominis.Ant.Neguſ.de pigno.& hypoth.memb.4.2.P.princ.nu.86.f.206.T.6.P.1.

Illi prodeſſe debet,in cuius fauorem facta eſt. Nico.Moron.de fide,treug.& pace. quæſtio.quinquageſimaprima. nume.18.fol. 426.T.11.P.1.

Quando inducitur propter determinatum effectum, effectus ipſe attenditur,non modus.Alberi.a Roſ.de ſtatu. quæſtio. 38.nu. 10.fol.72.Tom.2.

Quando tollatur per prouiſionem hominis.Anto.Neguſa.de pigno.& hypothe.memb.4.2.P.princip.num.93.fol.207.Tom.6. Par.1.& Vincen.Paleo.de dote.verſicu.prædium.nume. 94. fol. 407.Tom.9.

Ne relinquatur vxori,æqua,ſancta,& optima.Lancellot. Gall.de ſtatu.præfatio.4.nu.9.f.284.T.2.

Non extenditur ad caſus inopinatos.Nic.Moron.de fide, treug.& pace.q.120.nu.119.f.438.T.11.P.1.

Nulla legalis actiua, vel paſſiua directò agit in nõ ſubditum nihil agentem per ſe, vel per alium intra territorium legis condentis. Roland.a Valle. de dote. quæſtio. trigeſimaſexta. nume.4.folio 366.Tom.6.

Ordinarij facta de beneficio, quod erat in lite, (ſuper qua pet 18. annos nihil fuerat factum) valet.Robert. Lancellot. de attenta. limitatio.6.nu.5.f.327.T.5.

Quòd non ſtatim capiat beneficium, ſed cum attendatur curſus temporis, valeat prout ex nunc.Pet.And.Gamb.de auct. leg. de lat.lib.3.nu.350.f.171.T.13.P.2.

Valet,quando lis erat tranſactione ſopita.Robert.Lancellot. de attenta.limitatio.6.nu.8.f.327.T.5.

Papæ purgat vitium litigioſi.Robert.Lancellot.de attenta.cap.29. nu.58.fol.451.Tom.5.

Quando non tenet,an ius conferendi beneficium deuoluatur ad ordinarium.Ioan.de Selua.de benefic.quæſtio.33.P.3.nume.1. fol.89.T.15.P.1.

Valet, ſi in ea imperfectam ætatem alicuius non exprimat, licèt non dicat diſpenſare ex certa ſcientia.Ioan.de Selua.de benefi. q.8.P.3.nu.42.fol.61.T.15.P.1.

Pœnæ legalis,vel conuentionalis reſtituta re,vel principali actione ſublata per rei reſtitutionem non tollitur.Alberi.a Roſ. de ſtat. q.176.nu.8.fol.48.T.2.

Præbendarum eccleſiæ cathedralis ad quem ſpectat, & quid de collatione.Ioan.de Selua.de benefic.quæſtio. 22.nume.28.folio 47.T.15.P.1.

Quæ nam ſit neceſſaria pro claſſe.Iul.Ferret.de re.naual.lib.5.nu. 1.fol.335.T.12.

Quæ nam ſit primò habenda in claſſe,antequàm pugnetur in mari.idem ibid.lib.7.nu.1.f.338.

Quid comprehendat.Ioã.Staphil.de grat.expectat.&c.tit.de modis prouiſionis.nu.14.f.279.T.15.P.1.

Quomodo a collatione differat.idem ibid.nu.16.

Secunda quo caſu ſit valida, prima collatione non obſtante Ioan.de Selua de benefic.quæſtio. tertiadecima. P.3.nume.30. fol.76.Tom.15.P.1.

Seu collatio,an dicatur facta auctoritate Papæ,vel ordinarij,ſi Papa ſcribit epiſcopo,& cap.vt de prima prouideat,ſi receptio canonicatũ epiſcopo ſpectat. Ioan.de Selua. de benefi.q.29.P.3. nu.1.fol.87.T.15.P.1.

Singularis fit propter ſingularia merita, quæ ſecundum generalia ſtatuta fieri non poſſet.Bartho.Tęg.in tract.crimin.P.14.nu.15. fol.19.Tom.11.P.1.

Specialis facit ceſſare generalem. Nic.Moron.de fide, treu.& pace.q.128.nu.10.f.442.T.11.P.1.

Statuti,& beneficium,ſi aptè narratur, & beneficium ſta.ſeu actio ineptè proponatur,ſuſtinetur petitio.Albert.Bru.Aſten.de ſtat. art.15.nu.3.f.244.T.2.

Sub certa die fieri conſueuit citra aliquam horæ expreſſionem. Pet.And.Gamb.de auctor.legat. de lat.lib.3.nume.675.fol.174. Tom.13.P.2.

Teſtatoris quo caſu tollat legis prouiſionem. Bald.de Vbald. de ſubſtitutio.titu.de vulgari ſubſtitutione. numero 16. folio 202. Tom.8.P.1.

Verbum generale.Ioan.Coraſ.de benefic.Par.4.capitu.1.nume.1. fol.294.T.15.P.2.

* PROVISIONE Papæ,& ordinarij ſub eadem die concurrere.eundem,qui habet horam præferri. Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat.lib.3.nu.669.f.174.T.13.P.2.

Prouiſionem qualiter applicatiuè conſiderari contingat.

*PROVISIONEM conſenſu medietatis patronorum regulari. Pet. And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.de penſio. nu.98.fol.193. Tom.13.P.2.

Hominis annihilare prouiſionem legis qualiter ſit intelligendum. Ant.Neguſ.de pigno.& hypothe.memb.4.2.P.princ.nu.87. fol. 206.T.6.P.1.

Impetrantis beneficium in alienis partibus non facta mentione ſuæ originis nullam eſſe.Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat. lib. 3.nu.548.f.173.T.13.P.2.

Nouam habens, cur præferatur expectanti. Ioan. Staphil. de grat.expecta.&c.forma 1.titu.de man.de prouiden.nume.7.fol. 269.T.15.P.1.

Ordinarij propter deuolutionem conualidari. Petr. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro tertio. numero 347. folio 171. Tom.13.P.2.

Papæ regulari ſecundum tempus datæ, idem ibidem. numero 352.

Si quis

Source : BIU Cujas

Si quis habuerit per verbum, fiat, alio non opponente, Rota canonizat eandem idem ibidem nu. 642 f. 174. T. 13. P. 2.
Surreptitiam esse, si quando fiat de beneficio litigioso, aliter non expresso, quod sit de iure patronatus. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 3. nu. 439. f. 172. T. 13. P. 2.

Prouisiones qualiter tàm in genere, quàm secundum suas species considerentur.

*PROVISIONES duas, aut plures separatas ab eodem legato habere, quando possibile sit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 589. fol. 174. T. 13. P. 2.
Limitatur in casu si legatus haberet collationem. idem ibidem. nume. 590.
Generales, quę dicãtur. Ioan. de Gras. de rescript. Apost. vers. Pius. num. 66. fol. 33. T. 3. P. 2.
Ordinariorum quod surreptioni aliter subiectæ non intelligantur. Pet. Andr. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 3. nume. 566. fol. 173. Tom. 13. P. 2.
Separatæ, & in casibus simplicibus, & diuersis a contingenti, prouidentes, non debent coniungi, vt prouideant in casu mixto. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 7. nu. 5. f. 195. T. 2.
Speciales quæ dicantur. Ioan. de Gras. de rescript. Apost. num. 65. fol. 33. T. 3. P. 2.
*PROVISIS concurrentibus a Papa sub eadem die per verbũ, fiat, vel motu proprio, quòd is præferatur, cui motu proprio prouisum apparet. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 626. fol. 174. T. 13. P. 2.
*PROVISVM habere præsumptionem de anterioritate. Pet. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 647. f. 174. T. 13. P. 2.

Prouisus a Papa, seu ab alio de aliquo beneficio, vel episcopatu qualiter considerari contingat.

*PROVISVS a Papa, & ab ordinario præfertur prouiso ab ordinario tantum. Ioan. de Selua. de benefi. quęst. 29. P. 3. num. 6. fol. 87. Tom. 15. Par. 1.
A Papa si concurrunt cum prouiso a legato auctoritate Apostolica nullo possidente, prouisum a Papa præferri. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 625. f. 174. T. 13. P. 2.
Si concurrat cum prouiso ab ordinario ius antelationis attenditur. idem ibid. nu. 636.
Ab executore, vel a legato quis præferatur. Pet. And. Gãb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 98. f. 177. T. 13. P. 2.
Ab ordinario, quòd præferatur prouiso a Papa, quando possessionem adeptus fit. idem ibidem. lib. 3. nume. 446. folio 172. Tom. 13. Par. secunda.
Quòd præueniat Apostolicum in possessione, etiam quandocunque. Pet. And. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 3. fol. 172. nume. 638. Tom. 13. P. 2.
De beneficio, ne contra suam prouisionem opponatur, quid habeat agere. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 1. P. 2. nume. 53. folio 31. Tom. 15. P. 1.
Habens executionales contra se, quod intelligatur in mala fide constitutus, nec possit vti aliquo genere prescriptionis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 474. f. 172. T. 13. P. 2.
In episcopatum per Papam electus vocatur. Ioan. de Selua. de benefi. q. P. 1. nu. 45. f. 4. T. 15. P. 1.
Motu proprio cõcurren. cum prouiso per verbum, fiat, si is possessionem adeptus sit, per obitum primo loco prouisi, si alius sibi prouideri obtinuerit, a quo intentetur iudicium, quis præferatur in beneficio. Pet. And. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 3. nu. 628. fol. 174. T. 13. P. 2.
Per capitulum, an habeatur pro confirmato. Franc. Paui. de offic. & potest. cap. sede vac. quæstio. 2. 2. P. princip. nume. 10. fol. 422. Tom. 13. P. 2.
Per modum motus proprij a Papa, quòd præferatur a prouiso ab ordinario habẽti possessionem. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 57. f. 167. T. 13. P. 2.
Verus dicitur pronunciatus ad episcopatum, licèt possessionẽ adeptus non fuerit. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 6. P. 3. nume. 10. fol. 58. T. 15. P. 1.
*PROVOCANDVS perseuerans in latitatione requiri debet præconia voce. Paris a Put. de re milit. vers. aliquis. nu. 2. f. 401. T. 16.
Quando latet, ne prouocetur, quomodo citari debeat. Iac. de Castil. de duell. c. 6. nu. vnico. f. 292. T. 12.

Prouocans quem ad duellum pugnam, vel iudicium qualiter consideretur, & eius effectus.

*PROVOCANS ad duellum aliquem impingens ei crimina, tenetur per indicia, & coniecturas probare. qualia autẽ indicia sufficiant stat in iudicis arbitrio, quod secundum leges regulari debet. Iul. Ferret. de duell. nu. 54. & 55. f. 310. T. 12.
Ad duellum, an iure longobardo ab eodem desistere possit. Io. de Ligna. de duell. principale. 7. nu. 14. f. 284. T. eod.
An percutere debeat. idem ibid. nu. 10. f. 283.
An teneatur præstare iuramentum. Ioan. de Ligna. de duell. principale. 7. nu. 4. fol. 283. T. 12.
De delicto diffamatus, aut suspectus esse debet. Paris a Put. de re milit. vers. quot. nu. 1. f. 387. T. 17.
Et succumbens, an ad pęnã talionis teneatur. Iul. Ferret. de duell. num. 46. fol. 310. T. 12.
Inermen, & nudum, sibi ipsi acquirit opprobriũ. Paris a Put. de re milit. vers. àrmipotens. nu. 3. f. 402. T. 16.
Nunquid excusetur, si per dominum ne pugnet, impediatur. Paris a Put. de re milit. vers. an si. nu. 1. f. 402. T. 16.
Potest ex aliquibus causis repelli, quæ cessant quando est prouocatus. Iac. Castil. de duell. c. 5. nu. 1. f. 287. T. 12.
Potest pęnitere, antequàm reus prouocatus veniat. Iul. Ferret. de duell. nu. 99. fol. 311. T. 12.
Pro aliqua querela, an possit mutare querelam. Paris de Put. de re milit. vers. miles. nu. 1. f. 400. T. 16.
Ad iudicium, si non constat quis prior fuerit, forte dirimendum erit. Hieron. de Mont. de fi. regun. capitu. 45. numero 6. fol. 343. Tom. 3. P. 2.
Ad pugnam aliquem infamen eius conflictum detrectare non potest. And. Alciat. de singu. certam. capitu. 23. nume. vnico. fol. 297. Tom. 12.
Sine causa, vt plurimum succumbit. Paris a Put. de re milit. vers. cum plerumque. nu. 9. f. 389. T. 16.
Alium ad duellum, debet summo mane in loco certaminis comparere. idem ibid. nu. 11. f. 396. T. 16.
Ad pugnam debitore se debet ad formam, & mensuram prouocati. Paris a Put. de re milit. versiculo, qui alteri. numero 3. fol. 391. Tom. 16.
In causa sua an debeat iurare, & an in causa aliena. Io. de Ligna. de duell. principale. 7. nu. 3. f. 283. T. 12.

Prouocans simpliciter sumptum qualiter consideretur, & quid operetur.

*PROVOCANS an possit mutare querelam in literis, & cartellis. Iul. Ferret. de duell. nu. 80. f. 311. T. 12.
Confessus se prouocasse per calumniam, an sit puniendus. Paris a Put. de re milit. vers. an si prouocans. nu. 1. f. 419. T. 16.
Contra spoliatorem prouocati ad bellum accedentem an agat vi bonorum raptorum, vel furti. Ioan. de Ligna. de bello. capit. 47. per tot. fol. 377. T. 16.
Generaliter putà te esse proditorem Principis, si simpliciter negas, non debeo me restringere ad specialitatem dicendo, quoniam ad hostes literas misisti. And. Alciat. de singul. certam. c. 10. nu. 5. fol. 295. Tom. 12.
Mulieres ad libidines per incantationem, vel artem magicam punitur seueriss imè. Franc. Squillacen. de fide, cathol. capitu. 2. nu. 2. fol. 2. Tom. 14.
Mutilatus, vel manus, quomodo pugnare debeat cum prouocato integro. Iul. Ferret. de duell. nu. 73. f. 310. T. 12.
Nõ potest modum duellandi eligere. Iul. Ferret. de duell. ver. duellonam. nu. 74. f. 310. T. 12.
Pugnare per se tantum, non potest per campionem pugnare. Iaco. Castil. de duello. lib. 1. c. 2. nu. 2. f. 286. T. 12.
Quem ad duellum, an teneatur probare indicia criminis intentati contra prouocatum. Paris a Put. de re milit. col. 3 an si. num. 1. fol. 391. Tom. 16.
Quo casu locum, & diem duelli indicere, & arma eligere possit. Paris a Put. de re milit. vers. miles. nu. 2. f. 401. T. 16.
Quod tempus habeat eligere ad pugnandum. Iac. de Castil de duello. c. 5. lib. 2. nu. 2. f. 289. T. 12.
Superiorem per se pugnabit, nisi superior det campionem. Iac. Castil. de duell. lib. 1. c. 2. nu. 4. f. 287. T. 12.
Vel prouocatus suscipere ordines sacros, vel ecclesiasticam dignitatem, excusatur a duello. Iul. Ferret. de duell. vers. duellonam. nu. 87. fol. 311. T. 12.
Vel prouocatus ad duellum, duellare desistens, non potest de iure pingi in tabella. Iul. Ferret. de duell. numero 36. folio 310. Tom. 12.
*PROVOCANTIS iuramento an stetur, quòd aliter non potest probare, quòd intendit. And. Alciat. de singular. certam. nu. 9. fol. 298. Tom. 12.

Prouocare quatenus applicatiuè considerari contingat.

*PROVOCARE ad duellum non licet hos, quibus naturali æquitate honorem præstare debemus. And. Alciat. de singular. certam. c. 31. nu. 1. f. 298. T. 12.
Ad duellum non licet, sed permittitur prouocato se defendere, & non est offerendum duellum, nisi necessitate vrgente. Ferret. de duell. nu. 30. f. 310. T. 12.
An quis possit a sententia præfecti prætoris. Vital. de Camba. de clauf. nu. 2. col. 3. fol. 372. T. 18.
Ad duellum prouocatorem, & similiter prouocatus respondere. And. Alciat. de singular. certam. c. 12. nu. 4. f. 295. T. 12.
Non licet tertiò. Quint. Mandos. de inhibitio. q. 29. nu. 2. f. 91. T. 5. Et quare ibidem.
Amplia ad interlocutoriam. ibid. nu. 3.
Quem ad duellum, est in arbitrio prouocantis. And. Alcia. de singul. certam. versi. dirigat. nu. 26. f. 305. T. 12.
Tertiò non poterit, qui in eadem lite tres aduersas sententias accepit. Ioan. Ferrar. de appellatio. c. 5. nu. 44. f. 65. T. 5.
Volens latitantem ne prouocetur, quid agere debeat. Paris a Put. de re milit. vers. aliquis. nu. 1. f. 401. T. 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Prouocari qualiter consideretur, quis non possit, vel possit, & quot modis.

*PROVOCARI non potest præceptor armorum a discipulo, nec priuignus vitricum. And. Alciat. de singular. certam. capitu. 31. num. 2. fol. 298. T. 12.

Item nec auunculus a nepote. ibid.

Potest quis multis modis. Paris a Put. de re milit. ver. cum plerunque. num. 2. fol. 389. T. 16.

Tertiò nunquid possit in sententia matrimoniali. Ioan. Brunel. de sponsal. & matri. conclus. 35. nu. 12. f. 39. T. 9.

*PROVOCATI ad bellum in dubio meliorem, & iustiorē causam habere præsumūtur. Thomas. Act. de Lud. Scacc. q. 6. princ. nu. 99. fol. 179. Tom. 7.

Prouocatio qualiter circa diuersa consideretur, quid sit, & quando procedat.

*PROVOCATIO ad prelium, vel duellum, non frangit pacem. Paris a Put. de re milit. vers. sequitur. nu. 2. f. 426. T. 16.

De minore iudice ad maiorem procedit. Vital. de Camb. de claus. vers. an reductioni. nu. 48. f. 452. T. 18.

Est semper punienda, nisi iusta fuerit. Paris a Put. de re milit. versi. aliquis. nu. 5. fol. 401. T. 16.

Iræ iusta causa dicitur, dummodo de facili non posset remoueri. Nico. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 123. num. 2. fol. 440. Tom. 11. P. 1.

Iudicis sententiam suspendit. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. c. 374. nu. 1. fol. 202. T. 5.

Regulariter est a sententia diffinitiua. Ioan. Ferrar. de appellatio. c. 4. nu. 23. f. 64. T. 5.

Tertij non solum, sed quælibet alia animum deliberatum excludit. Barthol. Teg. in tract. crimin. Par. 8. numero 38. fol. 14. Tom. 11. Par. prima.

*PROVOCATIONIS effectus quis sit. Ioan. Ferrar. de appellatio. c. 4. num. 24. f. 64. T. 5.

Verba quomodo concipienda sint. And. Alcia. de singular. certam. c. 10. nu. 2. fol. 295. T. 12.

Prouocato in dat. & ablat. considerari applicatiuè qualiter contingat.

*PROVOCATO ad duellum, latitante, quid facere debeat prouocans. Iul. Ferret. de duell. versi. duellonam. nu. 48. 310. T. 12.

An liceat aduersarium interficere, qui vim parauerit, & qua pœna puniatur. vim vi repellere licet pro sui, & rerum tutela. And. Alciat. de sing. certam. c. 36. nu. 4. f. 299. T. 12.

Electio temporis pertinet. Alciat. de singular. certam. c. 41. nume. 1. fol. 298. vult. dicere. 300. T. 12.

Ex lege Federici Imperatoris datur electio loci. And. Alcia. de singular. certam. c. 6. nu. 2. f. 294. T. 12.

Item temporis. ibidem.

Item armorum. ibidem.

Item & iudicis. ibidem.

Ignoscitur. Franc. Cason. de quæst. crimin. capitu. 6. num. 7. fol. 456. Tom. 11. P. 1.

In eo, qui negat seruare formam, compellitur officio iudicis. And. Alcia. de singular. certam. capitulo tertiodecimo. nume. 2. fol. 295. Tom. 12.

Nihil respondente prouocanti quid agēdum. Paris a Put. de re milit. vers. miles. nu. 1. f. 401. T. 16.

Pugnam detrectante, quid agendum. Paris a Put. de re. milit. versi. ad pugnam. nu. 2. f. 387. T. 16.

Quando liceat falsum obijcere prouocanti. And. Alciat. de singular. certam. c. 11. nu. 2. f. 295. T. 12.

Prouocator circa diuersas materias qualiter consideretur, & quid operetur, & quid sit.

*PROVOCATOR a iudice prohiberi potest, ne alios prouocet. Iul. Ferret. de duell. versi. duellonam. nu. 91. f. 311. T. 12.

Ad duellum, an debeat prius percutere. Ioan. de Ligna. de duell. princ. 7. nu. 10. fol. 283. T. 12.

An possit arctari per dominum, ne prouocet aliquem ad pugnam. Paris a Put. de re milit. versi. an existens. nu. 1. f. 402. T. 16.

Querela querelam cumulare. Paris a Put. de re milit. versi. miles. nu. 2. fol. 400. T. 16.

An sit is, qui impresiam tangit, aut qui eam defert. Paris a Put. de re milit. versi. sequitur. nu. 1. f. 425. T. 16.

Auferens ensem prouocato, sed non aliàs eum superans, an possit dici victor. Paris a Put. de re milit. versi. an si prouocans. num. 1. fol. 419. Tom. 16.

Captus oculo sibi imputet, si alium prouocet. And. Alcia. de singular. certam. c. 29. nu. 8. f. 298. T. 12.

Cuius non interest, a prouocatione repellitur, sicut etiam accusator ab accusando. And. Alciat. de singular. certam. c. 8. nume. 1. fol. 294. Tom. 12.

Data vna querela, an possit eam mutare. Iaco. de Castil. de duel. c. 10. nu. 1. fol. 291. T. 12.

Desistens a duello, an in foro contentioso possit de eodem crimine accusare. Ioan. de Ligna. de duell. principal. 7. numero 13. folio 283. Tom. 12.

Dicitur damnatus de homicidio, si ad sui defensionem menomachiam offerat. And. Alcia. de singular. certam. nu. 24. f. 298. vult dicere. 302. T. 12.

Qui primò cępit ex vi sermonis. And. Alciat. de singular. certam. c. 5. nu. 1. fol. 293. T. 12.

Est, qui crimen alteri obijcit. idem ibidem. nume. 31. fol. 298. vult dicere. 302.

In duello succumbens qualiter plectatur. Paris a Put. de re milit. versi. quidam. nu. 4. f. 424. T. 16.

Iniuriæ a duelli procuratore differt. And. Alc. de singular. certam. c. 5. nu. 3. f. 294. T. 12.

Aliud est, & aliud procurator certaminis. And. Alcia. de sing. certam. inconsil. incipiente cum contentio. nume. 35. fol. 298. vult dicere. 302. T. 12.

Iustam causam habere debet. And. Alciat. de singular. certam. c. 7. num. 1. f. 294. T. 12.

Magis debet esse solicitus de probatione suæ intentionis, quàm de noua contumelia. idem ibidem in consilio incipiente, cum contentio. nu. 15. f. 298. vult dicere. f. 302.

Non admittitur in causa publici criminis. And. Alcia. de singu. certam. c. 35. nu. 4. f. 299. vult dicere. 300. T. 12.

Non debet excedere prouocatum, sed æquo marte est pugnandū. Paris a Put. de re milit. vers. Actor. nu. 5. f. 391. T. 16.

Nō dicitur, qui te proditorem dixerit, licèt eum mentiri responderis, nisi ad pugnam te inuitauerit. And. Alciat. de singu. certam. c. 5. nu. 4. f. 294. T. 12.

Quid mentiendo dixeris te velle cum armis probare? ibid.

Non efficitur victor, nisi occidat, vel cogat prouocatum ad confitendum delictum intentatum. Paris a Put. de re milit. vers. quidam nu. 3. fol. 424. T. 16.

Non obtinens in prælio, an possit puniri similitudine supplicij ad petitionem prouocati. Paris a Put. de re milit. versi. quidam. nu. 1. fol. 424. T. 16.

Potest compelli a reo, vt declaret libellum generalem, aut vt cesset. And. Alciat. de sing. certam. c. 13. nu. 1. f. 295. T. 12.

Reijcere volentem pro prouocato pugnare, si in casu sit, in quo non possit per procuratorem pugnare. And. Alcia. de singul. certam. c. 8. nu. 5. f. 295. T. 12.

Primum præmoneri debeat quibus armis sit decertandum. arma cum quibus certatur paria esse debent. idem ibidem. capitu. 6. nu. 6. fol. 294.

Prouocationis legibus subijci debet. idem ibid. nu. 8.

Qui se iactauit probaturum, nisi assignata die probauerit, post hac non audietur. Paris a Put. de re milit. vers. an si prouocans. nu. 2. fol. 419. Tom. 16.

Quis sit, & quis prouocatus. Ioan. de Castil. de duell. c. 1. nume. 1. 4. 5. & 6. fol. 290. T. 12.

Renuncians primæ querelæ, an possit secundam aggredi. Paris a Put. de re milit. vers. duobus. nu. 1. f. 425. T. 16.

Repelli an possit a duello existens in peccato mortali. And. Alciat. de sing. certam. c. 35. nu. 2. f. 299. T. 12.

Scelestus repellitur. idem ibid. c. 18. nu. 1. f. 296.

Item infamis ibidem.

Secundum cōsuetudinem generalem diem, campum, & eius limites eligit, prouocatus verò arma. And. Alcia. de sing. certam. c. 6. nu. 4. f. 294. T. 12.

Seu actor ille dicitur, qui primò querelam dedit, vel cartellum. Andre. Alciat. de singular. certam. versicu. dirigat. nume. 25. fol. 305. Tom. 12.

Si dicat alicui furem, vel lenonem, vel falsaria, qui non sit, iniustè prouocat. idem ibid. c. 10. nu. 1. f. 295.

Si uim paret exceptionibus non seruatis, quid agendum. And. Alcia. de sing. certam. c. 36. nu. 1. f. 299. T. 12.

Succumbens in duello, an in foro contentioso possit de eodem crimine accusare. Ioan. de Ligna. de duell. princip. 7. nume. 12. fol. 283. Tom. 12.

Triplicem campum prouocato assignare debet, ex quibus Reus vnum optabit. And. Alciat. de sing. certam. c. 6. nu. 5. f. 294. T. 12.

Vt plurimum succumbit prouocato. Paris a Put. de re milit. titu. de modo prouocationis &c. nu. 6. f. 387. T. 16.

Prouocatores qualiter sint applicatiuè considerandi.

*PROVOCATORES ad singulare certamen, vt temere certantes sępius victos fuisse. Ant. Massa. Gall. contra vsum duelli. vers. hactenus. nu. 24. f. 315. T. 12.

Ad singulare in exercituum conspectu certamen ferè semper, aut ex barbaris militibus, aut militare disciplina minus instructis fuisse. idem ibid. nu. 2. f. 314.

Arceri publicè interest. And. Alcia. de singu. certam. in consil. incipiente cum contentio. numero 32. folio 298. vult dicere. 302. Tom. 12.

Prouocatori quid absolutè non competat, & quid dubitatiuè.

*PROVOCATORI bannito, an sint seruanda pacta per victum ad fidem relaxatum. Paris a Put. de re milit. versi. an si quis. nu. 1. fol. 424. T. 16.

In

Source : BIU Cujas

In duello non fauetur, ſicut prouocato. idem ibidem. ver. cum plerumque. nu. 1. fol. 389.
Pacta an ſint ſeruanda ſi banniatur. Iul. Ferret. de duell. nume. 77. fol. 311. Tom. 12.
*PROVOCATORIS conditio in aliquo eſt deterior, quia in re dubia contra eum pronunciandum eſt. And. Alcia. de ſingu. certā. c. 6. nu. 1. fol. 294. Tom. 12.
*PROVOCATOS ad ſingulare certamen, quando nunquam prodire ſolitos fuiſſe, niſi a duce petita venia, qua in re ſcriptorum aliquot imprudētia notatur. Ant. Maſſa. Galles cōtra vſum duelli. verſi. hactenus. nu. 2. f. 314. T. 12.
*PROVOCATVM ad ludum non teneri ad reſtitutionem, quomodo intelligendum. Paris de Put. de Ludo. verſi. vt malorum. nu. 32. fol. 153. T. 7.

Prouocatus miſcellaneè qualiter conſiderari ac operari contingat.

*PROVOCATVS ab aliquo, ſi ei iniuriam dixerit, iniuriarum non tenetur. Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholar. priuileg. 124. nume. 3. fol. 55. Tom. 18.
Ab hoſte ſine Principis iuſſu non poteſt extra certamen prodire. And. Alcia. de ſingu. certam. c. 25. nu. 2. f. 297. T. 12.
Ad duellum an excuſetur, ſi per dominum ne pugnet impediatur. Paris a Put. de re milita. verſicu. an ſi prouocatus. nume. 1. folio 402. Tom. 16.
An poſſit eligere tempus longiſſimum. idem ibidem. verſi. quia. num. 1. fol. 395.
An teneatur præſtare iuramentum. Ioan. de Ligna. de duell. principal. 7. nu. 4. f. 283. T. 12.
Non inueniens locum pugnæ idoneum, an teneatur ad loca ſilueſtria accedere. Paris a Put. de re milit. verſi. an prouocatus. nu. 1. fol. 395. Tom. 16.
Non tenetur accedere ad locum non tutum. idem ibid. nu. 4.
Vti ſe defendens certare poteſt. And. Alcia. de ſing. certam. cap. 3. nu. 2. fol. 293. Tom. 12.
An liberetur ſi Princeps nolit ſingulare certamen iniri. Paris a Put. de re milit. verſ. data. nu. 1. f. 392. T. 16.
An poſſit petere, vt puniatur prouocator, qui in duello non obtinuit, aut detur ſibi pro captiuo, & an prouocatori ſint pacta ſeruanda, ſi banniatur. Remiſſiuè. Iul. Ferret. de duell. verſi. duellonam. nu. 77. fol. 311. T. 12.
Comparens, an poſſit reputare prouocatorem non comparentem eſſe contumacem. Paris a Put. de re milit. verſic. nobilis. num. 1. fol. 394. Tom. 16.
Quomodo pronunciare debeat prouocatorem contumacem. idē ibid. verſ. qualiter. nu. 3. f. 427. T. 16.
Cum iuſtitia pugnans, Deum videtur habere propitiū. Iac. de Caſtil. de duell. c. 7. nu. 3. f. 290. T. 12.
De iure habet modum pugnādi, & armorum electionem. Iul. Ferret. de duell. verſ. duellonam. nu. 71. f. 310. T. 12.
Item iudicis. ibid.
Item temporis. ibidem.
Item & loci. ibidem.
Debet eligere arma ſibi aptiora. Iac. de Caſtil. de duell. c. 6. num. 1. fol. 289. Tom. 12.
Defendendo ſe an dicatur rumpere treuguam, ſed ſolum in exceſſu, non in pęna conuentionali delicti, venit puniendus. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 124. nu. 1. f. 440. T. 11. P. 1.
Defendens ſe in prælio, poteſt corpus Chriſti ſumere. Paris a Put. de re milit. verſ. an qui. nu. 2. f. 423. T. 16.
Detrectare quando poſſit. And. Alcia. de ſing. certam. c. 16. per tot. fol. 296. Tom. 12.
Eligit iudicem, locum, & arma, ſed quò ad locum, & iudicem hodie in Italia non obſeruatur. Iacob. de Caſtil. de duell. c. 3. nu. 1. fol. 289. Tom. 12.
Ex iniuria non conuenitur iniuriarum. Pet. Belli. de re milit. titu. 2. 10. P. nu. 42. fol. 367. T. 16.
Exiſtens in dignitate per campionem, poteſt pugnare. Paris a Put. de re milit. verſ. an liceat. nu. 2. f. 397. T. eo.
Magiſtratu functus ſuam cauſam defendere debet. And. Alcia. de ſing. certam. c. 27. nu. 4. fol. 297. T. 12.
Nobilis per inferiorem, vel ruſticum an pugnabit per ſe, vel per campionem ruſtico æqualem. Iac. de Caſtil. de duell. lib. 1. c. 2. nu. 15. fol. 286. T. 12.
Nolens literis prouocantis reſpondere, quibus modis indignus habebitur. And. Alciat. de ſing. certam. c. 15. nu. 4. f. 296. T. 12.
Pugnare, qualiter ſe poſſit excuſare. Paris a Put. de re milit. verſi. miles. nu. 3. f. 401. T. 16.
Non debet eligere iudicem ſuſpectum prouocanti. idem ibidem. verſ. nobilis. nu. 4. fol. 394.
Non inueniens iudicem, & locum inter Chriſtianos, an teneatur infideles adire. Paris a Put. de re milit. verſicu. an ſi. nume. 1. fol. 394. Tom. 16.
Nō poteſt de iure pingi in tabella duellare deſiſtens. Iul. Ferret. de duell. verſ. duellonam. nu. 36. f. 310. T. 12.
Omne impedimētum adhibere poteſt, ne vincatur. Paris a Put. de re milit. verſ. orta. nu. 4. f. 419. T. 16.
Præſumitur potius facere ad defenſam, quàm ad offenſam, quicquid agit. Iac. Nouell. ad defenſ. nu. 62. f. 219. T. 11. P. 1.
Prouocantem gradu inferiorem recuſare poteſt. And. Alcia. de ſingu. certam. c. 30. nu. 1. f. 298. T. 12.
Quando eſt aliquo membro debilitatus, quomodo duellandum ſit. Iul. Ferret. de duell. verſiculo. duellonam. numero 73. folio 310. Tom. 12.
Quis ſit. Iacob. de Caſtil. de duell. lib. 4 capit. 1. nume. 1. 5. & 6. fol. 290. Tom. 12.
Recuſat licitè locum, ſi prouocator vult eum perducere ad Turcas, vel infideles. And. Alcia. de ſing. certam. capitu. 17. nume. 4. fol. 296. Tom. 12.
Semel victus, an iterum ad certamen admittatur. And. Alcia. de ſing. certam. c. 20. nu. 1. f. 297. T. 12.
Si contumax ſit pro conuicto, & confeſſo habetur. idem ibid. c. 15. nu. 5. fol. 296.
Si inſtat, vt termini antiquitus poſiti obſeruentur, tunc vterq; probabit de proprietate, cum in ea vterque ſit actor, & reus. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 48. nu. 4. f. 344. T. 3. P. 2.
Si nihil petit, ſed negat tantum petita per actorem, tunc non tenetur aliquid probare. idem ibid. nu. 5.
Suſcipiēs ordines ſacros, vel eccleſiaſticam dignitatem, excuſatur a duello. Iul. Ferret. de duello. verſicu. duellonam. nume. 87. fol. 311. Tom. 12.
Verbo, ſeu facto ſi delinquit, an excuſetur. Iac. Nouell. ad defenſ. verſ. varijs. nu. 62. f. 218. T. 11. P. 1.
Vel facto, nō tenetur iniuriarum. Iac. de Caſtil. de duell. lib. 4. c. j. nu. 4. fol. 290. T. 12.
* PROVT, dictio limitat. Rayn. Corſ. de indagat. iu. lib. 2. c. 27. nu. 7. fol. 285. Tom. 1.
Vel ſimiles dictiones relatiuę poſitæ in priuilegijs, ſeu in ijs, in quibus perſona referens potuit de nouo diſponere, non denotant conditionem. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. quæſtio. 5. nume. 9. fol. 126. Tom. 18.

Proxeneta vnde deriuetur, quotuplex, quidque ſit, qualiter applicatiuè conſideretur, & varij eius effectus. quando admittatur, vel non.

* PROXENETA a προξενέα verbo Græco deſcendit, quod eſt concilio, & error Nicolai Perot. qualiter deduxit. Benue. Strac. de proxe. verſi. Accurſius. nu. 3. f. 337. T. 6. P. 1.
Ab extraneo productus a teſtimonio non repellitur. Benue. Strac. de proxe. verſ. illa. nu. 38. f. 345. T. 6. P. 1.
Admittitur ad teſtimonium ceſſantibus omnibus rationibus prohibitionis a doctoribus conſideratis. idem ibid. nu. 35.
In teſtem in cauſa ſolutionis vſurarum, idque declaratur. idem ibidem. num. 31.
Adulterij ijſdem pœnis ſubijcitur, quibus adulter, & contra peſſimum genus hominum mulcta. Bēue. Strac. de proxe. 3. P. nu. 27. fol. 340. T. 6. P. 1.
Affirmans aliquem extra iudicium idoneum ſine proxenetico, nō præſumitur dolo facere. idem ibid. nu. 19. f. 340.
Aliquem non idoneum, & ſalarium recipiens præſumitur in dolo. Benuenu. Strac. de proxe. 3. Par. numero 16. folio 340. Tom. 6. Par. prima.
An poſſit appellari licitator, quòd nō, & quòd propriè ſit licitator. Benue. Strac. de proxe. verſicu. Accurſius. numero 13. folio 338. Tom. 6. P. 1.
Eſſe teſtis. Nepos. a Montalb. de teſti. verſi. ſequitur. nume. 120. fol. 59. Tom. 4.
Mercaturam exercere. Benue. Strac. de proxe. verſ. occurrit. nu. 1. fol. 347. Tom. 6. P. 1.
An teneatur advſurarum reſtitutionem interueniens in contractu vſurario. idem ibid. 3. P. nu. 31. f. 340. T. 6. P. 1.
Decedens, qui intrinſecum præſtitit miniſterium, non tranſmittit totum, quia non eſt comparandus prætoribus, & aſſeſſoribus. Benue. Strac. de proxe. tit. de proxeneticis, & eorum modo &c. nu. 13. fol. 337. T. 6. P. 1.
Deſcribitur, ſeu definitur ſecundum Accurſium. Benue. Strac. de proxe. verſi. Accurſius. nu. 2. f. 337. T. 6. P. 1.
Item ſecundum Azonem. ibid.
Item ſecundùm Iac. Ægydium. ibid.
Item ex ſententia Iacobi Spieg. ibidem.
Item ſecundum Budeum. ibidem.
Item vltimo loco ſecundùm Benue. Strac. ibid.
Deſcriptus in teſtem in inſtrumento non admittitur ad probandū ea, quæ in inſtrumento aſſeruntur omiſſa. Benue. Strac. de proxe. verſ. illa. nu. 37. f. 345. T. 6. P. 1.
Dicitur duobus modis. Ioan. Mar. Monticel. de teſti. col. 1. circ. fin. vbi remiſſiuè. fol. 247. T. 4.
Duobus modis, vno modo, qui accipit præmium, alio modo qui gratis, per eum tamen fit conuentio. Benue. Strac. de proxe. verſ. Accurſius. nu. 7. f. 338. T. 6. P. 1.
Mediator, & eſt vocabulum. idem ibid. nu. 12.
Diuerſis modis, & vocabulis demōſtratur. Benue. Strac. de proxe. verſi. Accurſius. nu. 11. f. 338. T. 6. P. 1.
Et arbitrator quòd non ſint idem, ſed ſimiles. Benue. Strac. de proxe. verſiculo. Accurſius, prima Par. numero 26. folio 338. Tom. 6. P. 1.
Etiam in aſſeſſura interuenit, & in multis alijs. idem ibidem. 2. P. nu. 18. fol. 339. T. 6. P. 1.
Ex negocio, in quo interuenit regulariter non tenetur. Benuenu. Strac. de proxe. Par. tertia. verſicu. regulariter. nume. 1. fol. 339. Tom. 6. P. 1.
Etiam ſi literas in negocio ad ſe non pertinente conſcripſerit. ibidem. nu. 2.
Etiam ſi comoneat, & hortetur, non tamen mandatoris opera fungitur. idem. nu. 3.
Idem iuris eſt, ſi conſulat quid fieri. ibid. nu. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Item si negligenter, & imperitè in negocio, in quo interuenit, versetur.ibid.nu.5.
Idemque est si contractum fieri commendauerit.ibid.nu.6.
Idem si hortetur.ibidem.nu.7.
Idem si moneat.ibidem.
Item si commendet.
Item decimò, & vltimò ampliatur quòd non tenetur etiam si proxeneticum recipiet.ibidem.
Generaliter in quocunque negocio licito potest interuenire. Benue.Strac.de proxe.2.P.nu.21.f.339.T.6.P.1.
In dubio præsumitur in dolo, & hoc genus hominum in mendacio.idem ibid.ver.diximus.nu.2.f.342.
Interuenit ad conciliandam, & reconciliandam amicitiam. Benue.Strac.de proxe.2.P.nu.17.f.339.T.6.P.1.
Item & ad fœdera.ibid.
Magis monstrat negocium, quàm mãdet, tamet si laudet. Benue. Strac.de proxe.1.P.nu.8.f.338.T.6.P.1.
Matrimonij si dixit, mulierem formosam, nullumque animi vitiũ habere, si reperiatur deformis, vel animi vitia appareant, an teneãtur de dolo? matrimoniũ enim separari nequit.Benue. Strac. de proxe.versi.diximus.nu.1.f.342.T.6.P.1.
Non admittitur, nisi vtraque parte volẽte. Iac.Ægyd.ad reprob.testi.vers.testium.nu.55.f.75.T.4.
Non dicitur nuncius alicuius contrahentis volentium contrahere, & ideo si contrahat vt nuncius vnius, contractus est nullus ipso iure. Benuen. Strac. de proxe. versicu. legitur.nume.8.fol.343. Tom.6.P.1.
Non potest ferre testimonium & quãdo siue qua de causa. Nepos. a Montealb.de exceptio.artic.19.nu.61.f.116.T.3.P.2.
Interueuire in negocio illicito.Benue. Strac.de proxe.2.P.nu.21. fol.339.T.6.P.1.
Non solum tenetur de dolo, sed etiam lata culpa instar mensoris. Benue.Strac.de proxe.3.P.nu.26.f.340.T.6.P.1.
Nunquid testis esse valeat.Ioan.Mar.Monticell.de testi.col.1.in fi. vbi remissiuè.f.247.T.4.
Partibus dissentientibus non solum admittitur ad testimonium, verũm etiam cogi potest.Benue.Strac.de proxe.versic.illa.nu.1. fol.343.T.6.P.1.
Dissentientibus ad testimonium non admittitur.Benue. Strac.de proxe.vers.illa.nu.3.f.343.T.6.P.1.
Potest esse testis in instrumento, quia in instrumento describitur de consensu vtriusque partis, & instrumenti fides suspitionem amouet.idem ibid.nu.36.f.345.
Propriè est, qui intrinsecum, & substantiale ministerium in negocijs adhibet, non extrinsecũ in congregando partes.Bẽue. Strac. de proxe.ver.Acursius.P.1.nu.9.f.338.T.6.P.1.
Quando testis esse possit, vel non.Ioan.Mar.Monticel.de testi.vbi diffusè tractat de hac materia. columna prima, circ. med. folio 247.Tom.4.
Vtriusque partis assensu dicit testimonium, stareque dicto contentæ sunt partes, solus plenè probat, & exemplũ in Chirographis assecurationum.Benue.Strac. de proxe.versic. illa.nume.2. fol.343.T.6.P.1.
Qui de proxenetico pactus est, stipulatione potest illud petere per certi condictionem, si certum promissum est, si verò incertum per actionem extipulatu. Benue. Strac.de proxe.vers.postremo. nu.5.fol.348.T.6.P.1.
Qui dicatur, & in quibus interueniat.Ioan.Bapt.de arbitr.c.4.nu.3. fol.226.T.3.P.1.
Qui ex fide in negocio versatus est, in eo consequitur proxeneticũ, licèt in alio dolo malo se gesserit.Benue.Strac. de proxe.versic. reliquum.nu.3.f.347.T.6.P.1.
Qui in spiritualibus salarium, vel promissionem alicuius vtilitatis recepit, simoniacus est.Benue.Strac.de proxe.3.P.nume.30.fol. 340.T.6.P.1.
Quibus pœnis puniatur.ibid.
Qui interuenit, vt in fraudem ciuilium munerum per tacitam fidem prædia transferatur, punitur.Benue.Strac.de proxe.3.P.nu. 39.fol.341.T.6.P.1.
Qui salarium integrum receperit, & intrinsecum præstitit ministerium, si negocium casu non expedierit, partem reddit.Benuen. Strac.de proxe.versi.reliquum.nu.12.f.347.T.6.P.1.
Quòd admittatur in crimine simoniæ, si ciuiliter agatur parte altera non assentiente, etiam si proxeneticum fuisset promissum, non tamen traditum.Benue.Stac.de proxe.vers.illa.num.30.fol. 345.Tom.6.P.1.
Quòd non admittatur ad probandum matrimonium, & dotem exposa.Car.Ruy.sententia.Benue.Strac.de proxe.versi.illa.nu. 12.fol.344.T.6.P.1.
Quòd sit idoneus testis ad probandum sibi mandatum fuisse ab aliquo, vt inueniat assecuratores.Benue.Strac.de proxe.versi.illa nu.24.fol.345.T.6.P.1.
Quomodo cõcipiat verba, & si dicat vendis Titio, & resp.vendo, neutri datur actio.dominium tamen ei acquiritur, cui prius res traditur a domino, si proprio nomine recipit.Benue. Strac. de proxe.vers.legitur.nu.4.f.343.T.6.P.1.
Raptus, quibus pœnis afficiatur.Benue.Strac.de proxe.3.P.versi.regulariter.nu.28.f.340.T.6.P.1.
Item paricidij.ibidem.
Repellitur a testimonio parte opponente: Iudex enim ex officio suo non repellit.Benue.Strac.de proxe.versicu.illa.nume.9.fol. 344.Tom.6.P.1.
Sciens non idoneũ nomen, & Laudans, & proxeneticum recipiẽs, his tribus concurrentibus de dolo tenetur. Benue.Strac.de proxe.3.P.nu.20.f.340.T.6.P.1.
Si criminaliter agatur de simonia, quia socius criminis, licèt non muneris, vbi repellitur, & fortius emolumentum esset assecutus. Benue.Strac.de proxe.versi.illa.nu.28.f.345.T.6.P.1.
Si intrauit stabulum domini, & equum extraxit, & vẽdidit, credẽs id voluntate domini facere, an comittat furtum.Benue. Strac.de assecur.gl.39.nu.12.f.382.T.6.P.1.
Si intrinsecum ministerium adhibuit, & casu negocium non fuerit expeditum, iuxtà laborem consequitur proxeneticum. Benue.Strac.de proxe.reliquum.nu.11.f.347.T.6.P.1.
Si recognosceret manus assecuratorum absque iuramento stante nostra formula, nihil ageretur, nec prius iuramentum prœstitum sufficeret.Benue.Strac.de assecur.gl.39.nu.5.f.382.T.6.P.1.
Siue clericus, siue laicus in sacerdotio interueniens quibus pœnis puniatur, quãdo interuenit pecunia.Benue.Strac.de proxe.3.P. num.29.fol.340.T.6.P.1.
Tenetur de falso, si in conuentionibus falsum scripserit, & admonentur, vt in eorum libris non sint cancellationes. Benue. Strac. de proxe.3.P.nu.40.f.341.T.6.P.1.
Testis idoneus est in crimine symoniæ, si ciuiliter agatur, & commodum non sit consecutus, contra verò si emolumentum receperit.idem ibid.ver.illa.nu.27.f.345.T.6.P.1.
Vel alius, vt dicatur testificari volens, & non inuitus, an sit necesse ex actis appareat, quòd volens testificetur. Benue. Strac.de proxe.vers.illa.nu.7.f.344.T.6.P.1.
Verus reijcitur a testimonio altera parte nolẽte, & qui sit declaratur, nõ autem qui extrinsecum in negocio præstat ministerium. Benue.Strac.de proxe.nu.34.f.345.T.6.P.1.

Proxenetæ in plura. qualiter circa diuersas materias sint considerandi, vel non.

* PROXENETÆ abundant mendacijs, Benue.Strac.de proxe.2.P. nu 4.fol.338.T.6.P.1.
Cogi possunt librum, quem conficiunt, ratione officij edere, & quomodo editio fieri debeat. idem ibidem. 3. P. nume. 43. fol. 341.T.6.P.1.
Communiter sunt homines viles, & sperant proxeneticum, vnde commodum percipiunt, & ex his suspecti secundum. Bald. & secundum Abb. sunt status infimi. Benue.Strac.de proxe.versi. illa.nu.5.f.344.T.6.P.1.
Delinquunt, dolum, & fraudem pluribus modis admittendo, & enumerantur fraudes. idem ibidem. 3. Par.numero 41.fol.341. Tom.6.P.1.
In ambiguo mendaces præsumuntur. Benue. Strac. de proxe.2.P. nu.4.fol.338.T.6.P.1.
In ciuitatibus sunt.vtiles.idem ibid.nu.12.f.339.
In dubio præsumuntur in dolo facilius.idem ibidem.3.Par.nume. 21.fol.340.
Interuenientes in delictis, & illicitis, ijsdem pœnis puniendi sunt, quibus principales.Benue.Strac.de proxe.3.P.nume.42.fol.341. Tom.6.P.1.
Librum solent, & debent conficere, & circa librum non nulla.Ben ue.Strac.de proxe.2.P.nu.7.f.339.T.6.P.1.
Non possunt interuenire in negocijs illicitis. idem ibidem. nume. 19.fol.339.
Et quare.ibidem.
Quasi mandatores teneri, quia magis monstrant, quàm mandãt. Benue.Strac.de proxe.2.P.nu.6.f.338.T.6.P.1.
Videri se boni viri arbitratu gerere, & modum seruare in negocijs, qui frustrando partes efficiunt, ne negocia ad exitum deducantur.Benue.Strac.de proxe.2.P.nu.5.f.338.T.6.P.1.
Possunt interuenire, in sponsalibus.idem ibid.nu.15.f.339.
Item, & in matrimonijs contrahendis.ibid.
Plures in negocio, & omnes edere tenentur. Benue.Strac.de proxe.3.P.nu.44.f.341.T.6.P.1.
Qui in contractibus fœneratitijs interueniũt, peccant mortaliter, & alijs pœnis plectuntur.idem ibid.nu.37.
Scientes aliquem facultatibus labi, causa lucri alicui affirmantes illum idoneum esse, de dolo actione tenentur: contra verò, si nõ lucri causa.idem de omnibus alijs est dicendum. idem de decoctor.2.P.vlt.P.nu.34.fol.327.
Si interueniant plures, & dolosè fecerint aduersus singulos insolidum agi poterit, sed altero conuento si satisfecerit, in alterum actio. denegatur. Benue. Strac. de proxe.3.P.nume.25.fol.340. Tom.6.P.1.
Vsurariorum, an ad restitutionem teneantur.Ant.Archiep.Floren. de vsur.c.4.nu.19.f.90.T.7.

Proxenetæ in sing. qualiter consideretur, & eius effectus ac officium quale sit.

* PROXENETÆ a publico approbato, iurato, & in albo proxenetarum descripto, si lege municipali caueatur, fides est adhibenda. Benue.Strac.de proxe.vers.illa.nu.33.f.345.T.6.P.1.
Officium est in tractando, non inconcludendo, nisi a partibus mãdetur.Benue.Strac.de proxe.vers. Acursius.nu6.f.337.T.6.P.1.
Exercere tàm masculi, quàm fœminæ possunt, & in matrimonijs etiam solent interuenire.Benue.Strac. de proxe. versi. Acursius. nu.21.fol.338.T.6.P.1.
Non est adeo sordidus.idem ibid.P.2.nu.11.f.339.
Vnusquisque potest exercere, his ferè omnibus exceptis, qui mercaturam exercere non possunt.idem ibid.nu.9.
Parte altera tantum volente testimonium interdicitur, secundum magis communem.Benue.Strac.de proxe. versic.illa. nu. 4.& 5. fol.343.T.6.P.1.

Referuntur

Source : BIU Cujas

Referuntur tres opi. & Docto. ſingulatim in vnaquaque ſententia.ibidem.
Si decem dedi,vt equum mihi vendi procuraret,& opera ſua fuerit venditus,ſi tanquam morboſus, aut vitioſus fuerit redditus, non poſſum repetere decem, quæ proxenetæ dedi, niſi in dolo fuerit proxeneta.Benue.Strac.de proxe.ver.item quæritur.nu.2. fol.342.T.6.P.1.
*PROXENETICA perperam Alciatus, & Connanus accipiunt in rubrica de ſponſalibus.C.Ant.Gub. Coſta.de ſpon.comen.verſ. ſponſaliorum.nu.19.f.47.T.9.

Proxeneticum, ſiue proxeneticon quando debeatur vel non, quid ſit,qualiterque conſiderari contingat.

*PROXENETICVM, ſiue proxeneticon an debeatur proxenetæ, qui miniſterium intrinſecum præſtiterit,re tamen non perfecta. Benue.Strac.de proxene.ver.reliquum.numero 5.folio 347.Tomo 6.Par.1.
Debetur proxenetæ,qui intrinſecum miniſterium adhibuit, & per partes ſtetit, quominus expediatur negotium, ita tamen, vt ſit modus.idem ibid.nu.10.
Eſt ſalarium proxenetarum, qui amores conciliant nuptiales, ſanciuntque fœdera,vel contractibus ineundis ſe interpretes,& inuentores præbent &c.Ant.Gub.Coſta.de ſponſ.commen.nu.20 fol.47.Tom.9.
Extra ordinem Petitur.Benue.Strac.de proxene.ver.poſtremo.nume.2.f.348.T.6.P.1.
Licitum eſſe debet, & non contra bonos mores, & ſordidum verè eſt proxeneticum,cum vltra modum petitur. Benue. Strac. de proxe.2.parti.vlt.P.nu.6.f.347.T.6.P.1.
Non debetur,ſi extrinſecum miniſterium ſit præſtitum.idem ibid. ver.reliquum.nu.4.f.347. T.6.P.1.
Non poteſt peti,niſi perfecto negotio.Benue.Strac.de proxe.verſ. reliquum.nu.14.f.347.T.6.P.1.
Proxenetæ nō debetur,ſi dolo malo verſatus ſit in negotio, in quo interuenit.idem ibid.nu.1.
Quibus circunſtantijs conſideratis ſit conſtituendum.Bēue.Strac. de proxe.2.P.vlt.P.nu.1.f.347.T.6.P.1.
Quid ſit,& error Accurſij.Benue.Strac.de proxene.verſic. Accurſius.nu.14.f.338.T.6.P.1.
Receptum a proxeneta in cōtractu vſurario cni ſit dandum. idem ibid.3.P.nu.38.f.341.T.6.P.1.
*PROXENETIS duobus in negotio a partibus electis, & non conuenientibus de tertij electione non eſt tractādum Benue.Strac. de proxe.ver.de illo.nu.vnico,fol.343.T.6.P.1.
*PROXENETRIA conciliatricem nuptiarum ſignificat. Benue. Strac.de proxene. verſicu. Accurſius. numero 19.folio 338. Tomo 6.Par.1.

Proximi quatenus ſpectant conſanguinitatem qualiter conſiderentur.

*PROXIMI cognati bonorum poſſeſſionem accipiunt,non ſolum per fœminini ſexus perſonam cognati,ſed etiam agnati capite diminuti.nam licèt legitimum ius agnationis capitis minutione amiſerint,natura tamen cognati manēt. de titu.29.ex corpore Vlpiani.ti.28.f.279.col.2.cir.prin.T.1.
Et coniuncti marito, num eius vxori ſtatutaria prohibitione non attenta,relinquant.Lancel.Gall.de ſtat. quæſtio.9.nume.1.folio 301.Tom.2.
Et conſortes in quo differant.Bal.Peruſ.de ſtat.verſ. alienare.nu.3. fol.88.Tom.2.
Et cur dicti.Pet.Belli.de re mil.titu.10.numero 22.f.337.T.16.

Proximi infantiæ ſcilicet non procul ab infantia cui æquiparentur.

*PROXIMI infantię æquiparātur abſentibus.Fran.Farca.de eſſent. infant.c.14.nu.8.f.394.T.8.P.2.
Infanti æquiparantur,amantibus.Fran.Fara de eſſent. infan.ca.14. nu.3.f.394.T.8.P.2.
Dormientibus.idem ibid.nu.5.
Ebrijs.idem ibid.nu.1.
Fatuo.idem ibid.c.13.nu.21.f.394.
Furioſo.idem vbi ſup.c.13.nu.1.f.393.
Ergo nullum habent intellectum.ibid.nu.3.
Neque mentem.nu.4.
Neque animum.nu.5.
Neque diſcretionem.nu.6.
Neque ſenſum.nu.7.
Neque affectionem.nu.8.
Neque voluntatem.nu.9.
Neque conſenſum.nu.10.
Neque ſcientiam.nu.11.
Inſipientes dicuntur.nu.12.
Item ignorantes,& inuiti.nu.13.ibid.
Imprudentibus.idem ibid.c.14.nu.9.f.394.
Inſipientibus.ibidem.
Iracundis.idem ibid.c.13.nu.16.f.393.T.8.P.2.
Mentecapto.idem ibid.nu.20.
Mortuis.idem ibid.c.14.nu.11.f.394.
Quadrupedi.idem ibid.num.10.
Rebus inanimatis.Fran.Fara de eſſent.infant.c.14.nume.12. folio 394.Tom.8.P.2.
Senibus.idem ibid.nu.9.

Proximi infanti in plura. quid habeant, vel non, & qualiter a furioſis differant.

*PROXIMI infanti,an careant intellectu, & ſenſu verè,an ſecundū fictionem,vel iuris præſcriptionem.Franc.Fara.de eſſent.infan. c.34.nu.1.f.404.T.8.P.2.
Carent diſcretione. idem ibidem capitu.12. numero 6.folio 393. Tom.8.Par.2.
Habent aliquem intellectum ſecundum communem doctorum ſententiam,quæ tamen reprobatur.Fran.Fara.de eſſent.infan.c. 15.nu.1.f.394.T.8.P.2.
Habent ſenſum,& intellectum, & voluntatem quo ad quædam principia vniuerſalia.idem ibid.cap.33. numero 2.folio 404.Tomo 8.Par.2.
In quibus differant a furioſis.idem ibidem c.15. nu.6.f.395.
Non habent aliquam cognitionem.Io.Fran.Fara. de eſſen. infan. c.12.nu.18.f.393.T.8.P.2.
Non habent velle,aut nolle.idem ibidem capit.16. nume 2. folio 395.T.8.P.2.

Proximi infanti in plura. quid non poſſint, ſeu habeant, ad quæ non teneantur, & quid poſſint.

*PROXIMI infanti non poſſunt,acquirere poſſeſſionem abſque tutoris auctoritate.Franc. Fara.de eſſent.infan.c.11.nume.5.folio 392.Tom.8.P.2.
Adire hæreditatem tutore auctore.idem ibid.c.24.nume.2.folio 400.Tom.8.P.2.
Citari.idem ibid.c.27.nu.6.f.402.
Conteſtari litem.ibid.nu.7.
Eſſe doli capaces contra communem.Franc.Fara.de eſſen.infan. c.18.nu.3.f.396.T.8.P.2.
Iurare.idem ibid.c.27.nu.8.f.402.
Ob defectum conſenſus gerere negotia tutore auctore. idem ibidem c.16.nu.9.f.395.
Item naturaliter obligari.ibid.nu.10.
Item ſponſalia contrahere.ibid.nu.11.
Peierare.Fran.Fara de eſſen.infan.c.18.nu.6.f.396.T.8.P.2.
Scire.idem ibid.c.12.nu.8.f.393.T.8.P.2.
Stipulari tuto auctore.Fran.Fara.de eſſen.infan.capitu.24.num.5 fol.400.T.8.P.2.
Suſcipere iudicium tutore auctore.idem ibid.c.27.num.7.f.402. Tom.8.Par.2.
Ratio redditur a Baldo ibid.nu.3.
Infanti non ſunt in ætate rationabili. idem ibidem capitu.12. nume.1.fol.392.
Nec dicuntur habere mentem.ibid.nu.2.
Item conſilio carent.ibid.nu.3.
Item carent naturaliter iudicio.ibid.nu.4.
Prudentes.ibid.c.12.f.393.nu.11.
Sapientes.ibidem.
Infanti non tenentur ex delicto,quia non habent voluntatē.Fran. Fara de eſſen.infan.c.16.nu.3.f.395.T.8.P.2.
Infanti nullum habent,conſenſum.idem ibid.nu.8.
Intellectum.idem ibid.c.32.nu.1.f.404.
Limita,vt nullum habeant in vſu, & in operatione, ſecus in potentia.ibid.nu.2.
Senſum, nullumque intellectum quoad negociationem. idem ibidem capitu.33.numero 1.fol.404.& idem ibid.cap.12.numero 13.fol.393.
Infanti poſſunt eſſe doli capaces, ſecundum communem doctorū opinionem,quæ tamen repellitur.Franc. Fara.de eſſen.infan.c. 19.nu.1.f.397.T.8.P.2.
Infanti quòd habeant voluntatem,ſiue conſenſum multa obijciūtur,quæ tandem ſoluuntur.Fran.Fara.de eſſen.infan.c.17.nu.1. fol.395.T.8.P.2.
Opi.Zaſij volentis proximum infanti habere voluntatem,cōfutatur.ibid.nu.3.
Quòd non habeant ſecundum rei voluntatem ſenſum,& intellectum,ita tenet.Fran. Fara. de eſſen.infan.capit.34.nume.9.folio 404.Tom 8.P.2.
Quòd poſſint adire hæreditatem tutore auctore,multa obijciuntur,quæ tamen confutantur.idem ibidem capitu.25.numero 1. fol.400.Tom.8.P.2.
Solutio Pauli Caſtrenſis,& Iaſonis reprobatur.
Solutio Bal.Salic.& Romani reprobatur.
Solutio Socini,& Botigellæ optima.ibid.nu.6.
Quòd poſſint gerere pro hærede, & acquirere hæredi reſti. ex fideicommiſſo tutore auctore:non autem adire hęreditatem,datur per Socinum ratio,quæ tamen videtur mala.ibidem.numero 7.folio 401.
Ratio Lancelloti Galiaula,quæ videtur bona.ibid.nu.8.
Ratio ex mente Cumani,Romani, & Iaſonis a Fran.Fara auctore tradita,eſt mala ibid.nu.9.
Ratio quarta traditur ab auctore.ibid.nu.10.
Sciunt eligere ex inſtinctu naturæ. Fran.Fara de eſſen.infan.c.33. nu.4.fol.404.T.8.P.2.

Item

Source : BIU Cujas

Item discernere.ibid.num.4.
Item euitare.ibidem.
Morti faciles in dimittendo.Octa.Velpel.de treug.& pac.q.20.nume.2.f.408.T.11.P.1.

Proximi pubertati in plura. qualiter considerentur.

*PROXIMI pubertati habent,aliquam mentem,quamuis non stabilem.Franc.Fara de essen.infan.capitu.29.nume.1.fol.402. Tomo 8.Par.2.
Aliquam discretionem.idem ibid.nu.4.
Aliquam scientiam.idem ibid.nu.7.f.403.
Aliquod iudicium.idem ibid.nu.5.
Animum aliquid faciendi.ibid.nu.3.
Consilium imperfectum.idem ibid.nu.2.
Pertuabati doli sunt capaces.Fran.Fara.de essen.infan.c.18.num.2. fol.396.T.8.P.2.
Non tenentur scire iura.idem ibidem c.29.nu.8.f.403.

Proximi in genit. consideratio qualiter sit.

*PROXIMI infanti,& infantis idem est iudicium.Franc.Fara.de essen.infan.c.22.nu.6.f.398.T.8.P.2.
Nomen non reperitur in iure, præterquàm in §. pupillus institu. de inutili stipulat.Franc.Fara.de essen.infan.cap.4. nume.6.folio 390.Tom.8.P.2.
Noua consideratio in d.§.pupillus quare Imperator loquitur de infante,& proximo infanti,in specie eos separando,& alijs in locis leges tantum de eis loquuntur in genere sub nomine infantis.idem ibid.nu.7.& idem ibid.c.7.nu.7.f.391.
Pubertati noua consideratio. Fran.Fara de essen.infan.c.7.num.7. fol.391.T.8.P.2.

Proximior,& absolutè,& applicatiuè qualiter consíderari contingat,& eius effectus.

*PROXIMIOR ascendens, an præferatur alteri remotiori diuersæ lineæ.Anto.de Rosel.de succes.ab intesta. numero 86. folio 365. Tom.8.Par.1.
Defuncti, an præferatur proximiori agnato defuncti inobedienti. Sebastia.Montic.de inuent.capitu.13.numero 59.folio 253.Tomo 8.Par.2.
Dictio quid significet.Alberic.a Ros. de stat.quæst.135.numero 1. fol.19.Tom.2.
In gradu ad hæreditatem transuersalium admittitur.Io. de Royas Sergent.in epit.succesio.cap.5.num.21.fol.397.T.8.P.1.
Non semper potior est in succedendo.Dynus Pistorien. de succes. ab inte.ver.aggredior.nu.2.f.319.T.8.P.1.
Præfertur posteriori in successione.Cynus Mugella.versi.quoniã. nu.28.f.319.T.8.P.1.
Remotiorem excludit.Ioan.Royas in epit.succesio. capit.29.nu. 34.fol.422.Tom.8.Par.1.& idem ibid.cap.31.num.31.f.424.
Secundum ius ciuile,& canonicum est præferendus illi, qui iure canonico tãtum est proximior.Melch.Palaez.in trac.maior.q.7. nu.2.f.435.T.10.P.1.
Vlteriorem excludit.Oliuer.Textor de succes.ab intest. versic. His igitur.nu.23.f.374.T.8.P.1.
Inuestiti defuncti finita linea , an inuestiri debeat ab ecclesia. Iul. Ferret.de re naua.lib.10.nu.42.f.345.T.12.
Quis dicatur ad succedẽdum monacho tempore professionis, an mortis? Melch.Palaez.in trac.maiorat.quæst.3.num.32.fol.418 Tom.10.Par.1.
In retractu consanguineali.Melch.Palaez.in trac.maiora.q.8.nume.4.f.437.T.10.P.1.
In successione maioratus,vel testatoris,vel vltimo possessori ? Idẽ ibidem num.5.
Si quis sit,& deferatur ei hæreditas tempore mortis, sed tempore aditionis,non est proximior,sed alter, an huic deferatur,qui est proximior tempore aditionis.Alberic.a Ros.de stat.q.135.folio 19.nu.12.T.2.
Vlteriorem excludit a successione feudalium,quando successio vltra nepotes progreditur.incert.auth.ti.6.de feudo hæred.antiq. siue pater.nu.34.f.145.T.10.P.1.

Proximiores qualiter considerentur,ac operentur.

*PROXIMIORES ex parte patris succedunt in patrimonio,& proximiores ex parte matris in matrimonio Alber.Brun.Asten.de stat.artic.5.nu.76.f.172.T.2.
In gradu dicuntur respectu testatoris.Ioan.Royas in epit.succes.c. 32.f.425.nu.14.T.8.P.1.
Post fratrum filios an excludant in feudo eos, qui vlterioris sunt gradus.Fran.Sonsbech.ad vsus feud. P.9. nume.113.fol.136.Tomo 10.Par.2.
In statutis sunt illi,qui magis sunt habiles. Ioan. Bap.Boui.de stat. vrb.præscrip.gl.9.nu.3.f.181.T.17.
Succedunt decedentibus ab intestato post parentes, & fratres vsq; ad decimum gradum.Didac.Chouer.de succes.ab intest.versi. post tractatum.nu.11.f.383.T.8.P.1.
Vt ad ætatis probationem admittantur,speciali minoris ætatis fauore introductum est. Io.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.317. nu.3.fol.191.T.5.

Proximitas miscellaneè considerata qualiter operetur.

*PROXIMITAS ad factum, seu opus faciendum quando dicatur. Alber.Brun.Asten.de mutatio.&c.conclus.6.nume.14.folio 391. Tomo 17.
Ad succedendum non consideratur respectu delinquentis. Melchior Palaez in tracta.maiorat.quæstio.1.numero 98.folio 344. Tom.10.Par.1.
Gradus quando non attenditur.Io.Royas in epit.succes.c.32.num. 22.f.426.T.8.P.1.
In retractu an attendatur respectu venditoris, vel illius a quo res processit.Melch.Palaez.de maior.q.9.nu.11.f.438.T.10.P.1.
Testatoris, an hæredis in fideicommissaria substitutione inspiciatur.Ioan.Dilec.Duran.de arte testan.cautel.21.numero 3. folio 124.Tom.8.Par.1.
*PROXIMORVM appellatione qui veniant, & qualiter in legato relicto proximis,filius non intret in locum patris.Melch.Palaez in trac.maiorat.q.9.nu.12.f.438.T.10.P.1.
Suorum appellatione qui comprehendantur. Lauren. de Palat.de stat.nu.213.f.281.T.2.
* PROXIMVM ad aliquod censetur inesse.Franc.Fara de essen. infan.c.5.nu.5.f.390.T.8.P.2.

Proximum.i. quemlibet hominem qualiter considerari contingat.

*PROXIMVM liberare quilibet pro posse tenetur a mortis periculo.Io.a Capistr.in Spec.conscientiæ.versi.restat vltimum.nume. 269.fol.364.T.1.
Plus diligere debemus,quàm corpus nostrum.Ambros.de Vigna. de vsur.nu.5.f.50.T.7.

Proximus in gradu, & infanti qualiter considerari contingat,& absolutè sumptus quid sit.

*PROXIMVS, dictio quid significet.Albert.de Pergam.de præpositio.nu.147.f.277.T.18.
Est quem,nemo præcedit.Franc.Fara.de essen.infan.c.22.nume.5. fol.398.T.8.P.2.
In gradu petere potest etiam in vita possessoris,vt declaretur ius sibi competere.Melch.Palaez.in trac.maior.q.34.numero 1. fol. 492.Tom.10.Par.1.
In venditis bonis redimendis,an necesse sit, vt cohæreat cum fundo proprio.Iacob.Nouel.de iure prothomis.§.2. num.52.& 53. fol.31.Tom.17.
Infanti,& infans nullum habent intellectum.Franc. Fara de essen. infan.c.11.nu.4.f.392.T.8.P.2.
Et absentes dicuntur.ibid.nu.6.
Et quod vident ignorant.ibid.nu.7.
Et infans non sunt in ætate rationabili.Fran.Fara de essent.infan. c.12.nu.1.f.392.T.8.P.2.
Et proximus pubertati,quis sit aliter,quàm cæteri faciant, declaratur.idem ibid.c.11.nu.1.f.392.
Is est,qui per sex tantum menses excessit infantiam. Fran.Fara de essent.infant.c.9.nu.3.f.391.T.8.P.2.
Non potest adire hæreditatem de rigore iuris aduersus Zasium, & communem. idem ibid.capitu.17. numero 4. folio 396. Tomo 8.Par.2.
Non potest contrahere sponsalitia contra Zasium, Ioannem Crotum,& alios.Franc.Fara.de essen.infan.capitu.17. nume.7. folio 396.Tom.8.P.2.
Non potest se naturaliter obligare contra Zasium,& Accursium. idem ibid.nu.6.
Non potest solus acquirere possessionem aduersus Zasium , & communem.Fran.Fara de essen. infan.capitu.17.numero 5. fol. 396.Tom.8.P.2.
Quare dicatur infans.idem ibid.c.5.nu.1.f.90.
Secundum omnium opinionem fari potest,sed nouè contrarium esse verius probatur.Franc. Fara de essen.infan.c.22.numero 1. fol.398.T.8.P.2.
Vnde dicatur infans.Franc.Fara de essen. infan.capitu.6.num.7. Tom.8.Par.2.
Vtrum fari possit disputatur,& tolluntur contraria,quę pro parte affirmatiua facere videntur.Fran.Fara de essen.infan.c.23.nu.1. fol.398.vult dicere.399.T.8.P.2.
Non obligatur ex delicto contra Zasium.idem ibid.c.17.nume.8. fol.336.T.8.P.2.
Propriè is dicitur,quem nemo præcedit. Cyn.Pistor. de succes. ab inte.ver.nunc.nu.8.f.320.T.8.P.1.

Proximus pubertati miscellaneè qualiter consideretur,& quid operetur.

*PROXIMVS pubertati aliquem habet consensum, & aliquam voluntatem.Fran.Fara.de essen.infan.capit.30.nume.2.f.403. Tomo 8.Par.2.
Pubertati aliquem habet intellectum.idem ibid.c.28.num.2.folio 402.Tom.8.Par.2.
An in delictis excusetur.Iac.Nouel.de defens.ver. varijs.num.33. fol.218.Tom.11.P.1.
An naturaliter obligetur,si cum tutore nõ contraxit.Anto.Nicel. de concord.

Source : BIU Cujas

de concord.glo.ver.concordare.nu.168.f.199.T.18.
Dicitur, qui ab ea distat per tres annos. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 9. nu. 17. f. 411. T. 15. P. 2.
Doli capax est. Franc. Fara. de essen. infan. c. 31. numero 2. fol. 403. Tom. 8. Par. 2.
Et doli capax potest committere omne delictum, præter delictū carnis regularirer in agendo. Angel. de Gambel. de testamen. nume. 14. f. 32. T. 8. P. 1.
Fari potest. Fran. Fara. de essen. infan. capitu. 31. numero 4. fol. 403. Tom. 8. Par. 2.
In arduis, & criminalibus, non ita capitur, vt aliàs. Restaur. Castal. de Imperat. q. 73. nu. 4. f. 62. T. 16.
Is est, cui ad pubertatem sex tantum menses deficiunt. Fran. Fara. de essen. infan. c. 9. nu. 2. f. 392. T. 8. P. 2.
Maior est proximo infanti. Fran. Fara. de essen. infan. ca. 31. nu. 10 fol. 403. T. 8. P. 2.
Matrimonium contrahere non potest. idem ibidem capit. 30. nume. 12. fol. 403.
Non habet plenam voluntatem, siue consensum. idem ibidem numero 8.
Non obligatur ciuiliter absque tutore faciendo conditionem suā deteriorem. idem ibid. nu. 9.
Obligatur ex delictis absque tutore. Franc. Fara. de essen. infan. c. 30. nu. 5. f. 403. T. 8. P. 2.

Proximus pubertati quid possit, quis dicatur, vel sit.

*PROXIMVS pubertati potest adire hæreditatem opulentā absq; tutoris auctoritate. idem ibid. nu. 6. f. 403. T. 8. P. 2.
Vide tamen. nu. 10. ibid.
Alios obligare. idem ibid. nu. 2.
Alios obligare, si sibi sit commodum, & vtile absque tutore. Frā. Fara. de essen. infan. capitu. 30. nume. 3. folio 403. Tom. octauo, Par. secunda.
Bonorum possessionem petere tutore auctore. idem ibidem cap. 31. numero 8.
Contrahere sponsalia. idem ibid. c. 30. nu. 7.
Facere conditionem suam meliorem absque tutore. Franc. Fara. de essen. infan. c. 30. nu. 2. f. 403. T. 8. P. 2.
Se naturaliter obligare absque tutore, quamuis sibi vtile, & commodum non sit. idem ibid. nu. 4. f. 403.
Suscipere iudicium cum possit & maior septennis. idem ibid. capit. 31. nu. 9. f. 403. T. 8. P. 2.
Pubertati quamuis delinquat, mitius punitur. Fran. Fara. de essen. infan. c. 30. nu. 11. f. 403. T. 8. P. 2.
Quis dicatur, de iure canonico, & ciuili. Hier. Zanet. de differ. iu. ci. & ca. nu. 230. f. 206. T. 1.
Quis dicatur, vt sit aptus ad matrimonium contrahendum. Ioan. Stafil. de grat. expectati. &c. nu. 77. f. 278. T. 15. P. 1.
Quis dicendus. Ioan. Brunel. de sponsal. & matri. concluſ. 6. nu. 2. fol. 12. Tom. 9.
Quòd possit adire hereditatem, infantes autem, & proximi infanti non, ratio ponitur. Fran. Fara. de essen. infan. c. 25. num. 11. folio 401. Tom. 8. P. 2.
Vel masculus, vel fœmella quando dicatur. Bola. de resti. in int. c. 153. nu. 8. f. 153. T. 5.
Vt noua fert opinio auctoris, est, qui excedit septimum annum. Fran. Fara. de essen. infan. c. 28. nu. 3. f. 402. T. 8. P. 2.
*PROXIMVS successor illi, qui tacuit, possessionem etiam nō amittit. Melch. Palaez. in trac. maiorat. quæstio. 6. numero 25. folio 442. T. 10. Par. 1.

Proximus. i. quælibet persona spiritualiter considerata quæ sit, & eius effectus.

*PROXIMVS noster quis dicatur. Conrad. Brun. de hæret. ca. 5. nu. 10 fol. 318. T. 11. P. 2.
Opere tripliciter lęditur. Fran. Paui. de visitat. q. 9. 2. P. nu. 102. folio 210 Tom. 14.
Quando dicatur propriè diligi. Michael. Vlcur. de regim. mundi. nu. 55. f. 107. T. 16.
Tenetur facere proximo, quod illi prodest, & sibi non nocet. Aegi. de Belamer. de permutatio. benef. Par. 6. q. 2. numero 8. fol. 202. Tom. 15. Par. 1.

Prudens quis dicatur, & qualiter quisque eum præsumatur.

*PRVDENS meritò dicitur, qui futura præuidere dignoscitur. Cōstan. Roger. de protestatio. in præfat. nu. 9. f. 222. T. 17.
Prudentia perfecta ea perfectione, quæ in hominibus cadere potest, naturaliter qualiter quis possit esse. Barthol. de Saxofer. de testi. ver. testimonium. nu. 76. f. 67. T. 4.
Quilibet præsumitur, nisi contrarium probetur. idem ibid nu. 75.
Vt quis dicatur, & diligens circa celebrationem actus particularis a se gesti, siue gerendi tria sunt necessaria, scilicet prudentia, circunspectio, & cautio. Bartho. de Saxofer. de testi. verſic. testimonium. nu. 85. f. 68. T. 4.
*PRVDENTEM aliquem esse, qualiter probetur, & quòd requirūtur octo, scilicet memoria, intelligentia, experientia, docilitas, deliberatio, solertia, prouidentia, circumspectio, & cautio. Bart. de Saxofer. de testi. ver. testimonium. nu. 74. f. 67. T. 4.

Prudentes miscellaneè qualiter considerentur.

*PRVDENTES de muneribus in ciuitatibus, & municipijs ex decreto ordinum obeundis tractant. Mar. Vertr. de iure liber. c. 38. col. 3. circ. med. in verbo, prudentes. f. 19. T. 8 P. 2.
Notarij quid circa instrumenta faciant. Paris a Put. de reassumpt. instrum. rub. 25. nu. 5. f. 45. T. 4.
Plurimos esse in Repub. possibile est. Io. de Ligna. de amici. ti. de pluralit. amicorum. nu. 2. f. 239. T. 12.
Rustici esse non debent, quando fiunt leges, vel consilia Principis. Mart. Carat. Laud. q. 12. f. 212. T. 16.
Viri plerunque hoc infortunio laborant, vt filios stolidos generēt. Benue. Strac. de adiect. P. 3. nu. 97. f. 394. T. 6. P. 1.

Prudentia qualiter circa diuersa consideretur quid sit, & eius effectus.

*PRVDENTIA a probitate seiungi non potest. Alber. Bolo. de lege, iure, & æquit. c. 4. nu. 4. f. 293. T. 1.
Arati in liberanda patria sine seditione. Conrad. Brun. de sedit. libro 6. c. 1. nu. 8. f. 140. T. 11. P. 1.
Cæterarum virtutum coadiutrix. Constan. Roger. de iur. interpretat. num. 9. f. 394. T. 1.
Circa quę versari dicatur. Constan. Roger. de summo bono. nu. 20. fol. 6. T. 3. P. 2.
Est habitus cum ratione actiuus circa bona, vel mala. Barto. de Saxoferra. de testi. ver. testimoniorum. nu. 69. f. 67. T. 4.
Et auctoritas in legislatore per legem positiuam requiruntur. Ioā. Nider. de contrac. mercat. c. 5. nu. 3. f. 284. T. 6. P. 1.
Et iustitia sunt propriæ virtutes Principis. Pet. Bertr. Eduen. de iurisdic. eccles. q. 3. nu 9. f. 411. T. 12.
Et virtutes non sunt ex radice, Nico. Moron. de fide treug. & pac. q. 60. nu. 2. f. 427. T. 11. P. 1.
Honestas, & ingenium supplent ętatem. Pet. le Naude. de priuil. docto. q. 1. nu. 58. f. 5. T. 18.
Iuris in cauendo, & non decipiendo versatur. Io. Royas in epit. successio. c. 24. nu. 1. f. 418. T. 8. P. 1.
Militaris consistit in bene operando in finem victoriæ ob quietem Reipublicæ. Bart. de Saxoferra. de testi. versi. testimoniorum. nu. 92. fol. 68. T. 4.
Quòd in aliquo sit generaliter, vel particulariter, qualiter probetur. idem ibid.
Oeconomica pertinet ad regimen familiæ. Bart de Saxoferra. de testi. nu. 79. f. 68. T. 4.
Particularis est, cum ad sui ipsius regimen quidam prudentes inueniuntur, qui habent ea, quæ generaliter supra de prudentia dicū tur. idem ibid. nu. 77. f. 68.
Politica, siue ciuilis, quæ in subditis requiritur, consistit vt in bonū finem domini operetur. idem ibid. nu. 91.
Qualiter differat a scientia, & sapientia. idem ibidem numero 69. folio 67.
Quid sit, seu eius definitio. Constan. Roger. de iur. interpret. q. 12. nu. 5. 6. 7. & 10. f. 394. T. 1.
Quò differat ab arte. Constan. Roger. de summo bono. q. 4. nu. 21. fol. 6. Tom. 3. P. 2.
Regnatiua, alia in Principe ecclesiastico, alia in seculari requiritur. Bar. de Saxofer. de testi. nu. 88. f. 68. T. 4.
Consistit in bene operando bonum finem, hoc est in quietem, & bonum subditorum, non in fidem sui lucri, vel gloriam. idem ibid. num. 86.
In Principe præsumitur, quando gradatim ascendit, vel quòd ita de eo sit fama, vel ex vnico actu notabili declaratur, & hoc iure ciuili. idem ibid. nu. 87.
Rerum metitur exitus, non quòd ob oculos situm sit. Constan. Roger. de protestatio. in præfatio. nu. 8. f. 222. T. 17.
Senibus attribuitur. Pet. Albi. de Ponti. potest. numero 212. fol. 141 Tom. 13. Par. 1.
Vel si moralis virtus non sit, tamen ijs in rebus omnibus, quæ ad mores spectant, est apprime necessaria. Alber. Bolo. de lege, iure, & æquit. c. 8. nu. 5. f. 298. T. 1.

Prudentiæ in singul. descriptio, varij effectus, ac consideratio.

*PRVDENTIAE descriptio. Guliel. le Rouil. de iust. & iniust. ca. 4. nu. 1. f. 372. T. 1.
Effectus. idem ibid. nu. 2.
Et artis dissidium, siue differentia. Constan. Roger. de iur. interpreta. q. 12. nu. 12. f. 394 T. 1.
Laus. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. capitu. 4. numero 2. folio 372. Tomo 1.
Munus quod nam sit. Alber. Bolo. de lege, iure, & æquit. ca. 8. nu. 7. fol. 298. Tom. 1.
Oeconomicæ, quæ opponantur. Bart. de Saxoferra. de testi. versi. testimoniorum. nu. 99. f. 69. T. 4.
Dolus est omnino oppositus. idem ibid. nu. 100.
Partes. Ioan. Montaig. de parlamen. ver. adde. il primo, numero 7. fol. 274. Tom. 16.
Particulari ad sui ipsius regimen opposita est imprudentia, quę cō tingit ex ætate, vel casu. Bart. de Saxoferra. de testi. versi. testimoniorum, nu. 93. f. 68. T. 4.
Proprium est non temerè credere. Placen. de accusatio. Par. 11. nume. 1. f. 16. T. 11. P. 1.
Quatuor actus. Ioan. a Capistra. in Spec. conscientiæ. verſic. restat vltimum.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

vltimum.num.66.fol.353.Tom.1.
Species.Guliel.le Rouil.de iusti.& iniust.capitu.4.numero 2.folio 372.Tomo 1.
*PRVDENTIAM regnatiuam in aliquo esse,ad probandum, non requiritur tantum tempus,quantum in œconomica.Bar.de Saxoferr.de testi.ver.testimoniorum.nu.89,f.68.T.4.

P. S.

*PSALMISTATVS, an sit ordo.Bea. Anto,de interdic.cap.4.num. 34.f.341.T.14.
*PSALMOS, siue hymnos Dauidis canunt Mahumetani,& omnes aliæ mundi nationes.Marq.de Sus.de Iudę.& alijs infid.3.Par. c.1.nu.35.f.56.T.14.
*PSALMVS 44.constitues eos Principes, quomodo exponatur.Card.Iacob.de concil.lib.10.versi. restat. numero 292.fol.395.Tomo 13.Par.1.
*PSEVDO apostoli qui dicantur.Zanc.Vgol.de hæret.ca.2.vult dicere.c.3.nu.14.f.272.T.11.P.2.

Pseudo interpres,Prophetæ, & Prophetas qualiter considerentur.

*PSEVDO interpres quando delinquat.Constan. Roger.de iur.interpret.q.3.nu.35.f.387.T.1.
Propheta mendacium loquęs,in sacris literis cauda vocatur.Mar. de Arles,de superstitio. versic.superstitio. numero 91.folio 407. Tom.11.Par.2.
Prophetæ,qui dicantur.Zanc. Vgol.de hæret.c.2.vult dicere.ca.3. nu.13.f.272.T.11.P.2.
Prophetas venerantes, videntur eos illorũ nomine venerari,a quibus missi putantur.Iac.Simanc.de cathol.instit.ti.10. de cerimonijs.nu.13.f.133.T.11.P.2.

P. V.

Puberes qualiter considerentur,& qui sint.

*PVBERES dicuntur masculi.14.ætatis anno,& fœminæ.12.Franc. Fara.de essen.infan.c.7.nu.1.f.391.T.8.P.2.
Limitatur vt hoc procedat, quò ad tutelas, & quò ad testamenta.ibid.num.2.
Effecti an, & quando possint absque curatore publica tractare negotia.Iac.de San.Gemi.de feud. ver.quid si.numero 9.fol. 180. Tom.10.Par.1.
Habent plenum intellectum.Fran.Fara.de essen.infan.c.30.nu.13. fol.403.T.8.P.2.
Item,& plenam voluntatem.ibid.
Minores 25.annis excusantur ab aliquibus munerib.Petr.de Vbal. de collec.nu.30.f.97.T.12.
Qui sint,quò ad matrimonium, quò ad alimenta, & quò ad exercendum officium aduocati.Fran. Fara. de essen.infan.c.7.nu.3, fol.391.T.8.P.2.
*PVBERI facto annus datur ad recedendum a monasterio. Quintil.Mandos.de annal.casi.nu.59.f.212.T.17.
Substitutio directa fieri regulariter non potest.Paul.Leon.de substitut.nu.78.f.300.T.8.P.2.

Pubertas qualiter miscellaneè consideretur, & quid operetur.

*PVBERTAS an in alijs casibus, quàm in sponsalibus consideretur ex annorum numero. Hier.Mangia.in arb. consangui.num. 135.f.165.Tom.9.
Ciuis,& opinata.Ant.Gub.Costa,de matrim.nume. 18.f.52.T.9.
In masculo est in quartodecimo anno completa, in fœmina verò in duodecimo.
Nepos a Montealb. de testi.versicu. sequitur. numero 55. folio 58.Tomo 4.
In vtroque quando incipiat.Ioan.And.de sponsal.& matrim.nu.3. fol.2.Tom.9.
Plena cur sit anno.18.Anton.Gub.Costa.de matrim.num.22.folio 52.Tomo 9.
In adoptionibus, & legatis alimentorum inspicitur. idem ibidem num.21.
In viro,& muliere qualis.Hier.Magna.in arb.consangui.& affini. nu.202.f.170.T.9.
Quando sit. Fran.Fara.de essen.infan.capit.2. nume.3. folio 389. Tom.8.Par.2.
Porrigitur vlterius fauore alimentorum. Bap.Ponta.de alim.c.17. nu.33.f.454.T.8.P.1.
Quando contingat.Io. Brunel. de sponsa.& matr.concluſ.4.nu.3. fol.11.Tom.9.
Plena sit.Franc.Fara.de essen.infan.capitu.2.nume.3.fol.389.Tomo 8.Par.2.
Vera,& naturalis quæ sit.Ant. Gub. Costa.de matrim.numero 16. fol.51.Tom.9.
Vnde dicta.Ioan.Brunel.de sponsal.& matri.concluſ.4.numero 3. fol.11.Tom.9.
*PVBERTATE adueniente finitur pupillaris substitutio. Pau.Leõ. de substit.q.2.nu.258.f.267.T.8.P.1.
*PVBERTATI an sufficiat vltimum annum tetigisse.Barto.de Hutio.de substitutio.capitu.secundo, numero 27, folio 215.Tomo octauo,Par.1.

Pubertati proximus quis sit,& an obligetur.

*PVBERTATI proximus,an matrimonium contrahere possit.Hiero.Magnar.in arb.de consangui.nu.137.f.165.T.9.
An naturaliter obligetur,si cum tutore non contraxit. Anto. Nicel.de concor.glos.ver.concordare.nu.168.f.199.T.18.
Quis dicatur.Hier.Magnar.in arb.de consangui.& affin. nu.137. fol.165.Tom.9.
Vel infantiæ quis dicatur, tàm de iure ciuili, quàm de iure canonico.Prosdoc.de comi.de differ.iu.ci.& ca.nu.92.f.195.T.1.
Vel masculus,vel fœmina quando dicatur.Io.Maurit.Bola.de resti.in int.c.153.nu.8.f.153.T.5.
*PVBERTATIS gratia gesta, pia dicuntur, quæ derogata non censentur fine expressione.Bap.Ponta.de alimen.ca.17.numero 33. fol.454.Tom.8.P.1.
Præmaturæ,& ingrauidationis exempla ante tempus. Brunel.de sponsa.& matri.concluſ.4.nu.4.f.11.T.9.

Pubes qualiter consideretur,& quid circa diuersa operetur.

*PVBES an debeat mitti ad sedem apostolicam. Ioan. de Ligna.de censu.eccles.§.7.nu.5.f.312.T.14.
An,& quando testari possit.Ang.de Gambel.de testamen.gl.1.nume.1.f.34.T.8.P.1.
De his, quæ in pupillari ætate vidit, testificari potest. Guido Papa de testi.reprobat.nu.17.f.299.T.4.
Iudex ordinarius esse potest.Mart.Laud.de legitimatio.num.174. fol.97.Tom.8.P.2.
Licèt habeat legitimam ætatem in matrimonio,tamen secus in dote,licèt sit sequela matrimonij. Rolan.a Valle de dote.q.45. nume.4.fol.370.T.9.
Qui non potest coire,an possit matrimonium contrahere.Io. Magnar.in arb.de consang.nu.139.f.165.T.9.
Quis dicatur.Ioan. Lup. de matrimo. & legitim. numero 63. folio 43.Tomo 9.

Publica applicatiuè considerata quid operetur.

*PVBLICA administratio prodigo interdicitur, & est immunis a munere personali.Aegid.Thomat.de collect.vers.pauperes.nume.7.fol.147.T.12.
Reliqua vide in verbo administratio.
Fama,quæ oritur in vicinia,probat malam fidem.Io. Bap.Boui.de statutar.vrb.præscrip.gl.7.nu 1.f.180.T.17.
Reliqua vide in verbo,fama publica.
Res in feudum non datur.Pet.de Bellaperti. de feud.tit.5.nume.9. fol.4.T.10.P.2.
Vtilitas dicitur versari in reuocatione attentatorum.Robert. Lancellot.de attenta.& innouat.1.Par.in præfatio. numero 90.folio 289.Tom.5.
Est præferenda priuatæ.Card.Iacob.de concil.lib.4.artic.3.nu.9. fol.290.T.13.P.1.& Melch.Palaez.in trac.maiorat.q.33. nu.12. fol.491.T.10.P.1.
Est quòd aliquis conuertatur ad fidem Christi.Card.Iacobat. de concil.lib.4.art.3.nu.10.f.260.T.13.P.1.
Versari dicitur in scholaribus, quia eorum scientia Respublica bene gubernatur. Horat. Lut. de priuil.scholar. priuil.12.col.4. circ. med.f.73.T.18.
Reliqua vide in verbo,vtilitas.
*PVBLICA documenta faciunt notorium.Anto.Cucc.de mentien. circa posses.ver.præmitte.nu.242.f.297.T.3.P.2.
Reliqua vide in verbo,documenta.
Et capitalia iudicia,quæ sint.Iaco. Reuard.ad leges.12.tab.cap.27. per tot.f.252.T.1.
Reliqua vide in verbo,iudicia.
*PVBLICAM vocem, & famam pronepote stare contra filium secundogenitum. Iaco.a Saa.de primogenitu.nume.57.folio 335. Tom.10.Par.1.

Publicani miscellaneè considerati in plura, quid operentur, quid possint, vel non.

*PVBLICANI accusantes mercatores pro contrabannis, si remiserunt accusationem, an iudex possit pro parte pœnæ illos condẽnare pro contrabanno.Iul.Ferret.de Gabel.vectigal.&c.vers. tuto.nu.195.f.84.T.12.
An compellantur ad testificandum.Io. Berta. de gabel.4.P.num. 32.folio 61.T.12.
An dicantur esse boni viri.Iul.Ferret. de Gabel. vectigal.&c.num. 216.fol.85.Tom.12.
An possint capsas scholarium aperire.Petr. Rebuf.de priuil.schol. priuil.147.nu.4.f.58.T.18.
Contra hæredes fraudantium gabellas agere. Iul. Ferret. de gabel.vectigal.&c.ver.tuto.nu.196.f.84.T.12.
Cum bona conscientia conducere,& emere gabellas.idem ibid. num.21.fol.80.
Interesse mensurationibus rerum oblatarum per ipsos ex causa gabellæ.idem ibid.nu.237.f.88.
Vendere merces sine bulleta de iure in contrabannum captas. idem ibid.nu.591.f.95.
An teneantur ad onera ciuitatum.idem ibid.nu.481.f.93.
Carnis vendendæ an possint ipsi inuitis macellatoribus vendere ex se carnes propè beccarias. Iul.Ferret. de Gabel. vectigal. &c.

nume.

Source : BIU Cujas

nume.293.fol.87.Tom.duodecimo.
Cogentes ſcholares ſoluere vectigalia qua pœna puniantur. Petr. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.148.numero primo,folio 58.Tomo decimooctauo.
Conductores datiorum impediti facto, vel culpa locãtium,an agere poſſint ad intereſſe contra locantem,& an ipſis inuitis concedi poſſit reſtaurum temporis. Iul. Ferret. de gabel. vectigal.&c. ver.tuto.nu.195.f.84.T.12.
Exigendo gabellas illicitas, an peccent. Iul. Ferret. de gabel.vectigal.&c.nu.132.f.82.T.12.
Exigere gabellam in territorio ſuo an debeant antequàm illud pertranſeant mercatores, & muliones. idem ibid. numero 237. fol.85.Tom.12.
Extorquẽtes illicita, an publica,vel priuata auctoritate teneantur. idem ibid.nu.212.f.85.
Filijfamilias,an lucrum,aut vſufructum quęrant patri ſuo factum ex gabellis.idem ibid.143.f.83.
Illicita exigentes,& extorquentes qua pœna teneantur.idem ibid. nu.212.f.85.T.12.
Illicitè aliquid a ſcholaribus extorquentes quadrupli pęna,& alijs pœnis obligantur.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.57.per tot fol.81.Tom.18.
Iniuſtè moleſtantes,& extorquentes illos,qui tranſeunt cum mercibus ad quid teneantur.Iul. Ferret.de gabel.vectigal.&c.num. 90.fol.81.T.12.
Item qualiter puniri debeant.ibidem.
Latronum publicorum nomen an teneant. idem ibidem numero 516.folio 93.
Pecunia auidi iniuſta multa committentes contra immunes a gabellis, in quibus cadant pœnis, habetur.idem ibidem numero 173.folio 83.
Per vim temerè,& præſumptuosè quid accipientes qualiter puniãtur.idem ibid.nu.250.f.86.T.12.
Pro furtis,& damnis datis per ipſos, & eorum famulos an teneantur.idem ibid.nu.217.f.85.
Pro vrgente fiſci neceſſitate, an poſſint grauari ante tempus, vt ſoluant per tempora promiſſa. idem ibidem numero 291.folio octuageſimoſeptimo.
Qua pœna teneantur, ſi propria auctoritate exegerint illicita. Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c. numero 212. & 213.folio 85. Tom.duodecimo.
Quando teneantur ſtare iuramento portantium merces Iul.Ferre. de gabel.vectigal.&c.ver.tuto.nu.128.& 129.f.82.T.12.
Qui anno prætẽrito conduxerunt gabellas, & nemine offerente pro ipſis in anno præſenti, an cogi poſſint ad illas accipere pro anno præſenti.Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.verſ.tuto.nume. 289.fol.87.T.12.
Qui conduxerunt gabellas pro uno precio,& poſt auctum fuit territorium,an ſit augendum precium gabellarijs ratione aucti territorij.idem ibid.nu.146.f.83.T.12.
Qui decęperunt tranſeuntes,qualiter puniantur.idem ibidem.nume.249.f.86.
Qui dicantur,& cur.Fran.Luca. de fiſco, & eius priuil.4.P.princi. nu.1.f.14.vult dicere.f.15.T.12.
Quidam pro contrabanno acceperunt merces indebitè, & in reſtitutione capſas primò clauſas,reddiderunt apertas, & ex precib. deficiunt multæ, qua pœna teneantur.Iul. Ferret.de gabel.vectigal.&c.ver.tuto.nu.137.f.82.T.12.
Quinam eſſe dicantur.Iul.Ferret.de gabel. vectigal.&c.num.313. fol.85.Tom.12.
Super exigentes infra annum ad duplum malè exacti tenentur. Bapt.de S.Blaſ.de actio. & eius natu.centur.2.numero 26. folio 52.Tom.3.P.2.
Tenentur fideiubere de ſoluendo pagas conductorum vectigaliũ. Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c. verſicu.tuto.numero 257.folio 86.Tomo 12.
Oſtendere librum eorum, vt vſurarij. Mart.Laud.de fiſco.q.208. fol.5.Tom.12.
*PVBLICANI error in ſcriptura non nocet mercatori bona fide verſato.Iul.Ferret.de gabel.ſeu vectigal.Par.9.princip. num.39. fol.76.Tom.12.
*PVBLICANIS conquerentibus,quòd pauci veniunt paſſagerij,& mercatores,an ſit facienda remiſſio. Iul. Ferret. de gabel. vectigal.&c.verſi.tuto.nu.298.f.87.T.12.

Publicanorum varia conſideratio.

*PVBLICANORVM audacia quanta ſit.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.56.per tot.f.81.T.18.
Nomen Deo,& hominibus odioſum.Franc. Luca.de fiſco,& eius priuil.4.P.princ.nu.3.f.14.vult dicere.15.T.12.
Pacta an ligent ignorantes maximè extraneos.idem ibidem numero 27.folio 16.
Sunt res, quæ inciderunt in commiſſum ob non ſolutionem gabellarum.Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.verſi.tuto.nume.262. fol.86.Tom.12.
*PVBLICANTVR bona eorum, qui pacem violarunt. Alberic.a Roſ.de ſtat.q.18.nu.14.f.57.T.2.

Publicanus miſcellaneè conſideratus quid operetur.

*PVBLICANVS, an teneatur interpellare tranſeuntes cum mercibus de gabella ſoluenda.Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.9.Par. princ.nu.22.f.75.T.12.
Artem vnam cauſa lucri, an exercere poſſit inuitis artificibus, qui gabellas ſoluunt.Fran.Luca.de fiſco,& eius priuil.4. Par.princi. nu.23.fol.16.T.12.
Qui anno præterito conduxit gabellas,& promiſit viginti,& alius idem obtulit in licitatione, quis prædictorum præferatur. Iul. Ferret.de Gabel.vectigal.&c.verſicu.tuto.numero 282.folio 87. Tom.duodecimo.
Quidam habens ſocios in conductione gabellarum, an obligẽtur omnes pro negociorum geſtore ab vno tantum poſito.Iul. Ferret.de iure,& re nauali.lib.1.nu 55.f.327.T.12.
Reperiens mulum oneratum ſine ductore, an poſſit illum capere pro commiſſo Iul.Ferret.de gabel.ſeu vectigal.P 9.princ.num. 29 fol 75.T.12.
Scienter exigens, quod non debetur, tenetur in duplum. Alber.a Roſ.de ſtat.q.1.2.P.nu.8.f.27.T.2.
Si rem occultauerit, nè vectigal ſoluatur,an teneantur cum ſocijs. Iul.Ferret.de re naual lib.12.nu.131.f.350.T.12.
Tenetur librum ſuum etiam contra ſe oſtendere.Fran.Luca.de priuil.fiſci.1.P.princ.nu.7.f.7.T.12.
Vendere res, an, & cui poſſit, quæ inciderunt in commiſſum, & quando.Iul.Ferret.de gabel. ſeu vectigal.&c. Par.9.numero 12. fol.74.Tom.12.

Publicatio abſolutionis, appellationis, atteſtationum, & beneficij qualiter conſiderari contingat,& quid operetur circa diuerſa.

*PVBLICATIO abſolutionis ab excommunicatione hoc tempore facta eſt tanquàm attentata reuocanda ſecundum aliquos. Robert.Lancellot.de attentat.c.11.nu.18.f.345.T.5.
Contrarium eſt verius.idem ibid.nu.19.
An debeat fieri ad perpetuam rei memoriam in probationibus. Ioan.Arz.de Nobit. Hiſp.5. Par.princip.capitu.1.nume.4.folio 260.Tomo 16.
Appellationis quo loco fiat. Bon. Cont.de appellatio.§.4.nume.3. fol.50.Tom.5.
Atteſtationum, an ſit de ſubſtantia iudicij. Amode. Iuſti.de Caſtell.de ſindica.nu.219.f.347.T.7.
Dupliciter fieri poteſt.Ioan.a Graſ.in arb.iudic numero 13.folio 24.Tom.3.P.1.
Iudicem non ligat,in eo,quod ex officio facit. Tyndar.de teſti.capit.4 nu.7.f.148.T.4.
Qualiter fiat, & per notarium ſcribi debeat, & an talis publicatio ſit de ſubſtantia ordinis iudiciarij, ita quòd eius omiſſio vitiet proceſſum. Maria.Soci.ſenior. de teſti.ver.fraternitas. num. 23.fol.191.T.4.
Sub nono clauduntur iudiciariæ arboris ramo.Io.de Graſ.in arb. iudic. principale.4.nu.12.f.24 T.3 P.1.
Beneficij ob conſtitutionem cancellariæ debet fieri in certo loco, vbi propter bellum non poteſt iri, an poſſit alibi fieri publicatio.Hier.Preuidel.de peſte,& eius priuil.verſi.vidimus.nume.2. fol.181.T.18.
Et an idem ſit in electione ſummi Pontificis,quæ eſt fienda certo loco.ibid.nu.3.
Et an idem in congregatione fienda certo loco.ibid.nu.4.

Publicatio bonorum qualiter ſit conſideranda.

*PVBLICATIO bonorum eget declaratione,& poſſeſſionis acquiſitione.Nic.Moron.de fide,treug. & pace quæſtio.109. nume.6. fol.435.T.11.P.1.
In loco delicti, vel condemnationis.Nic.Moron.de fide treug & pac.q.131.nu 11.f.442.T.11.P.1.
Mobilium, & immobilium non comprehẽdit iura, nec actiones. Anto.Negu.de pigno.& hypothe.verſicu.ſequitur. num.10.fol. 196.Tom.6.P.1.
Non fit contra hæredes,niſi in criminibus exceptis.Nic. Moron. de fide treug.& pace.q 33.num.14.f.423.T.11.P.1.
Non trahitur ad futura.Pet.Santer.de aſſecur. & ſponſ. merca.3. Par.nu.51.f.352.T.6.P.1.
Vnà cum carcere perpetuo venit in hæretici reconciliatione.Ioã. Royas.de hæret.nu.116.f.212.T.11.P.2.

Publicatio miſcellaneè conſiderata quid operetur,quotuplex, & quid ſit.

*PVBLICATIO declaratoriarum ſententiarum. Ant. Maſſa galles. ad form.cam.obl.ver.dato.nu.39.f.363.T.6 P.2.
Duplex in quibus electionibus fiat.Pet. de Bais in directo electio. c.37.1.P.nu.5.f.400.T.15.P.1.
Electionis per quem fiat,non curatur.Pet.de Bais in directo.elect. c.37.1.P.nu.6.f.401.T.15.P.1.
Quo loco,& forma fieri debeat.idem ibid.nu.7.
Eſt quoddam notorium,qua probata,probatur ſtatutũ. Damhou. de tuto.& curat.in pupillar.patroci.ca.9.numero 115.folio 368. Tom.8.Par.2.
Extrauagantis Pij V.in cancellaria,& quare.Virgin.de Boccat. decing.I.C.Romani.c.18.nu.46.f.320.T.3.P.2.
Facta in vna ciuitate, an extendatur ad bona ſita in alieno diſtrictu,aut territorio. Georg. Natam Aſten.de ſtat.q.4.numero 34. fol.258.Tom.2.
In cauſa requiritur ad hoc,vt teſtes probent.Io.Crot.de teſti.verſi. aggredior.nu.70.f.219.T.4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Instrumenti obligationis ex priuata Apoca expresse iure nititur. Ant. Massa Gall. ad form. cam. obl. versi. pro euidentiori. 3. P. nu. 16. fol. 358. T. 6. P. 2.

Legitimæ filij non procedit vbi ex eo adsunt nepotes. Nicol. Moron. de fide treug. & pace quæstio. 26. numero 3. folio 422. Tomo 11. Par. 1.

Licèt de iure in vno loco sufficiat, tutius tamen quod pluribus locis fiat. Boni. Cont. de appellatio. §. 4. nu. 4. f. 50. T. 5.

Priuilegij decimi. Franc. Solso. in lucer. laudem. 2. celul. numero 4. fol. 209. T. 10. P. 2.

Processus, an fieri debeat per arbitrum. Mar. Ant. Blanc. de cõpromis. ver. procedent. nu. 20. f. 187. T. 3. P. 1.

Et attestationum facta per iudicem quid operetur. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in fi. f. 263. T. 4.

Et testium verè non est substantialis, sed ordinis iustitiæ, & propterea a denegatione publicationis appellandum est. Sebastia. Vant. de nullit. ver. postquam. nu. 40. f. 415. T. 4.

Qualis fieri debeat ante mortem vsurarij, vt testamentum nõ possit dici irritum. Laur. de Rodul. de vsuris. versi. 80. quæro. nu. 14. 15. & 16. f. 30. T. 7.

Qualiter probetur. Bald. de regul. general. stat. col. quarta, in med. fol. 156. Tom. 2.

Si facta non est in causa principali, vel si facta est, probatur, quòd pars non fuit percunctata, vel testificata non didicit, an possint in instantia appellationis testes produci super eiusdem articulis, vel directò contrarijs. Marian. Socin. Senior de testi. nume. 108. fol. 197. Tom. 4.

Sola an sufficiat ad impediendum testium productionem. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in med. vbi remissiuè ponit multos concordantes. f. 253. T. 4.

Sola testificatorum, an præcludat viam productioni testium. Marian. Socin. senior. de testi. versicu. fraternitatis. numero 22. folio 191. Tomo 4.

Statutorum omnem ignorantiam tollit. Henric. Botte. de sinodo episc. 3. P. nu. 40. f. 385. T. 13. P. 2.

Publicatio testium necnon votorum circa diuersas materias qualiter consideretur, & eius effectus.

*PVBLICATIO testium ad æternam rei memoriam receptorum debet fieri vocatis vocandis. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 2. cir. med. f. 263. T. 4.

Testium an coram arbitro fieri debeat. idem ibidem fol. 263. colum. 1. circ. princ.

An requirat de substantia lecturam iudicis super depositionibus testium factis, an sufficiat, quod dicat verbo publico, vel pro publico habeo. Ioan. Mar. Monticel. de testi. f. 263. col. 1. cir. fi.

An valeat denunciari, & quomodo debeat. idem ibid. folio 263. col. 2. circ. med.

An valeat parte non citata legitimè, & an citatio facta in carcere valeat etiam non peremptoria ad audiendum sententiam. Ioã. Mar. Monticel. de testi. colum. secunda, circ. princip. fol. 263. Tomo quarto.

De occurrentibus est. idem ibid. f. 262. col. 4. in fi.

De qua in c. Albericus, de testibus qualiter facienda est. idem ibidem col. 1. cir. fi. vbi remissiuè. f. 263.

Dicitur interloquutoria, quæ potest reuocari. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 2 cir. prin. f. 263. T. 4.

Est de ordine iudiciario. Troyl. Malui. de canonizat. sancto. dub. 4 nu. 30. f. 103. T. 14.

Et inscriptio an sint de substantia iudiciarij ordinis. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 4. f. 262. T. 4.

Et receptio non iure facta nihil operatur. idem ibidem folio 263. col. 1. in princ.

Et transcriptio quare fiat ad pauca momenta. Io. Mar. Monticel. de testi. f. 263. col. 2. in fi. T. 4.

Facta etiam partibus non contradicentibus est interloquutoria, quæ transit in rem iudicatam. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in prin. f. 263. T. 4.

Facta non examinatis testibus alijs, qui prius iurauerant, an valeat, & an iudex possit reponere testes, qui nõ examinantur postquam sunt recepti. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 1. in fin. folio 263. Tom. 4.

Facta parte non citata, non valet. idem ibid. col. 2. in med.

Fieri potest per alium notarium de mandato iudicis, si alius notarius est impeditus. idem ibid. col. 2. in prin.

In crimine hæreseos publicè fienda non est, quando delati potentia reformidatur, qua autem forma tunc procedatur. Gondisal. de hæret. q. 14. nu. 2. f. 38. T. 11. P. 2.

An idem in quibus criminib. dicendum sit. ibid.

In crimine hæresis qualiter fiat. Gondisal. de hæret. q. 14. num. 1. fol. 38. T. 11. P. 2.

In curia mercatorum fieri debet. Bẽue. Strac. quomodo in causa mercato. proceden. sit. titu. de probationibus. numero tertio, fol. 335. Tom. 6. P. 1.

In spolio non obstat, in articulis postea datis in petitorio. Bap. Ponta. de spol. c. 15. nu. 155. f. 189. T. 14.

Indiscretè facta, an productionem aliorum testiũ impediat. Maria. Soci. sen. de testi. nu. 24 f. 191. T. 4.

Iterum reproductorum qualiter fieri debeat. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 1. in fi. f. 263. T. 4.

Iudici non obstat in producendis nouis, vel repetitis antiquis. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 4. in fi. f. 253. T. 4.

Non debet fieri, nisi partibus instantibus, aut vna illarum. idem ibid. colum. 2. circa fi. f. 263. T. 4.

Non fit in crimine hæresis, si inquisitorum timeatur potentia. Franc. Ponci. de Lamijs. nu. 74. f. 355. T. 11. P. 2.

Non obligans iudicem in eo, quod ex officio facit. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. f. 263. T. 4.

Non obstat receptioni examinandorum super cicatrice remanẽte, vel non. Ioan. Mar. Monticel. de testi. colum. 4. in med. folio 253. Tomo 4.

Non ritè facta quando habet inficere testium receptionem, & pars non didicit testificata, possunt etiam ijdem testes de nouo produci. Maria. Soc. de testi. versicu. fraternitatis. nume. 35. folio 192. Tomo 4.

Peti non potest ab eo, qui eos non produxit. Nell. a S. Gemin. circa mater testi. 2. P. nu. 121. f. 85. T. 4.

Petita ab alia partium, instante parte aduersa, & negante se habere testes vltramarinos, an valeat impediri. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. in prin. f. 263. T. 4.

Potest fieri elapso termino ad probandum, & probatum habendum. idem col. 1. in fi.

Quando fit, satis est, quòd iudex dicat, quòd dicta eorum habeãtur pro apertis. idem ibid. col. 1. circ. fi. f. 263.

Quandoque fit ipsi iudici, non partibus. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. f. 263. T. 4.

Quibus casibus non valeat. Ioan. Campeg. de testi. regu. 360. folio 115. Tomo 4.

Quomodo fieri debeat. Iaco. Gentil. de ord. iudic. nu. 45. folio 43. Tom. 3. Par. 1.

Semper quò ad iudicium dicitur esse facta. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. circ. med. f. 263. T. 4.

Si delegetur a iudice parti, an locus sit appellationi ex tali delegatione, siue de iure canonico, siue ciuili. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 3. in prin. f. 263. T. 4.

Si omittatur, iudicium tamen valet. Nell. a S. Gemi. circ. mater. testi. nu. 121. f. 85. T. 4.

Sola non sufficit ad effectum, vt non possint examinari testes. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 2. in med. f. 253. T. 4.

Tàm ex parte actoris quàm rei, quando locum habeat. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 1. in fi. f. 263. T. 4.

Votorum eligentium est de substantia electionum. Petr. de Bais. in directo electio. c. 29. 3. P. nu. 1. f. 398. T. 15. P. 1.

Mox fienda est. Pet. de Bais in directo. electio. c. 30. 3. P. nu. 1. folio 398. Tom. 15. P. 1.

Publicatione.

*PVBLICATIONE facta, potest contra testes consensu partium opponi. Nel. a S. Gemi. circ. mater. trsti. 2. Par. nume. 122. f. 85. T. 4.

Feudum soluitur sicuti, & societas. Pet. de Bellaper. de feud. versi. item perditur col. 2. nu. 4. f. 7. T. 10. P. 2.

Omissa, an sententia sit ipso iure nulla. Io. Mar. Moncil. de testi. fol. 263. col. 1. circ. med. T. 4.

Scrutinij facta in capitulo, numeri, meriti, & zeli fit collatio. Petr. de Bais in directo. electio. capitu. 31. 3. Par. numero 1. folio 399. Tom. 15. Par. 1.

Testium facta multa sunt seruanda. Ioan. Mar. Monticel. de testi. col. 2. cir. fi. f. 263. T. 4.

*PVBLICATIONES qualiter debeant fieri. Tancre. de ordi. iudic. ver. publicationes per totum. f. 64. T. 3. P. 1.

*PVBLICATIONIS casus contingens pertinet ad debitorem. Alber. Brun. Asten. de diminutio. & deteriorat. conclus. 20. numero 156. f. 379. T. 17.

Publicatis bonis quid contingat.

*PVBLICATIS bonis filij, non publicatur peculium profectitium, & econtrario publicatis bonis patris, non publicatur peculium profectitium. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 23. nu. 18. f. 483. Tom. 10. P. 1.

Bonis non publicantur bona alij concessa. Marti. Laud. de fisco. q. 133. vbi remissiuè. f. 4 T. 12.

Ob delictum vasalli, an feudum fisco addicatur, an verò ad agnatos redeat. Vdalric. Zas. de feud. Par. 10. numero 109. folio 320. Tom. 10 Par. 1.

Patris, non tamen legitima filij publicatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 26. nu. 2. f. 422. T. 11. P. 1.

Publicantur actiones. Mart. Laud. de fisco. quæstio. 47. vbi remissiuè. fol. 2. Tom. 12.

Vasalli, an publicetur feudum. Fran. Curt. de feud. 4. P. prin. num. 42. fol. 74. T. 10. P. 2.

*PVBLICATO dominio, non publicatur possessio. Melch. Palaez. in tract. maior. q. 17. nu. 4. f. 451. T. 10. P. 1.

Publicè absolutè, & applicatiuè qualiter considerari contingat.

*PVBLICE aduerbium est qualitatis. Alber. de Pergam. de præpositio. nu. 87. f. 276. T. 18.

*PVBLICE de fide disputare est prohibitum. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniust. c. 9. nu. 6. f. 377. T. 1.

Excommunicatus, quando quis dicatur. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. Papa. nu. 7. f. 175. T. 11. P. 1.

Fieri dicitur quod fit in ecclesia. Bermon. Chouer. de pub. cõcub. ver. Papa nu. 8. f. 175. T. 11. P. 1.

Dicuntur, quæ fiunt in synodo, vel in acongijs ecclesiæ parochialis.

Source : BIU Cujas

lis Bermon.Chouer.de pub.concub.verſi.quadrupliciter.nu.2. fol.164.T.11.P.1.
Intereſt,de delicta remaneant impunita.Tyndar.de teſti.c.6.num. 14.fol.154.T.4.
Vt iuſtè deliberantes non præcipitentur. Vbert. de Bob. de poſitio.nu.36.f.9.T.4.
*PVBLICI vſurarij ſunt ipſo iure excommunicati.Guido Papa de vſur.nu.37.f.73.T.7.

Publiciana cui competat, ſiue detur, vel non, quid ſit, & eius effectus.

*PVBLICIANA competit ementi a furioſo ignoranter.Virgin de Boccat.de cing.I.C.Romani.capitu.23.numero 13.folio 324.Tomo 3.Par.2.
Competit,quando interuenit conſtitutum. idem ibid.nu.4.
Competit pro re adiudicata.idem ibid.nu.11.f.324.
Contra titulo poſſidētem,an detur.Virgin.de Boccat.de cing.I.C. Romani.c.23.nu.30.f.324.T.3.P.2.
Datur ex cauſa iudicati. Virgin.de Boccat.cing.I.C. Romani.c.23. nu.8.f.322.vult dicere.324.T.3.P.2.
Ex cauſa noxæ.Virgin.de Boccat.de cingulo I.C. Romani.ca.23. nu.9.f.322.vult dicere.324 T.3.P.2.
Ex cauſa noxali data a prætore.idem ibid.nu.10.
Pro donatione cauſa mortis.idem ibid.nu.5.
Pro dote.idem ibid nu.6.
Pro legato.idem ibid.nu.5.
Si res tradita ſit in ſolutum.idem ibid.nu.7.
Dicitur ceſſare in his,quæ vſucapi non poſſunt.Placent.de rerum vendicat.ti.5.nu.5 f.38.T.3.P.2.
Eſt actio in rem,& arbitraria, quæ poſt annum porrigi poteſt. Placenti.de rerum vendicat.ti.5.nu 6.f.38.T.3.P.2.
Er præſcribendi conditio a pari procedunt affirmatiuè. Ioan Fran. Balb.de præſcriptio. quæſtio.1. 2. Par.4.Par.princip.numero 4. fol 72.Tom.17.
Habet partim cauſam proprietatis, partim poſſeſſionis,& in ea poteſt quis eſſe poſſeſſor,non dominus.Virgin.de Boccat.de cing. I.C.Romani.capitu.23.numero 1.folio 322.vult dicere.324.Tomo 3.Par.2.
Hæredi,& honorarijs ſucceſſoribus competit. Placen.de rerum vē dic.ti.5.nu.2.f.38.T.3 P.2.
Non competit in re prohibita alienari. Virgin. de Boccat.de cing. I.C.Romani capitu.23.numero 29.fol.322.vult dicere.324.Tomo 3.Par.2.
Non datur illi,qui non emit bona fide.idem ibid.nu.24.
Quando habeat locum in adiecto ſcilicet per aluuionem, quæ datur habenti vſucapiendi conditionē. Alber Brun.Aſten.de augmen.&c.concluſ.16.princ.nu.10.f.367.T.17
Sine titulo non competit,& quæ alia requirat.Phil.Franc.de diſputat. petitor.nu.2.f.327.T.3.P.2.
Vt competat, quæ concurrere debeant Virgin.de Boccat.de cing. I.C.Romani. capitu.23. numero 3.fol.322.vult dicere.324.Tomo 3.Par.2.

Publiciana, in ablat. conſiderata quid operetur.

*PVBLICIANA agens, dicitur agere petitorio.Philip. Franc.de diſputat.petitor.nu.3.f.327.T.3.P.2.
Peti poteſt totum.Virgin.de Boccat.de cing.I.C.Romani.c.23.nu. 33.f.322.T.3 P.2.
Item,& pars ibid.
Venit poſſeſſio,& quaſi proprietas.idem ibid.nu.19.
Veniunt res.Virgin de Boccat.de cing.I.C.Romani.c.23. num.32. fol.322.T.3.P.2.
Item,& acceſſoria.ibid.

Publicianam qualiter conſiderari contingat.

*PVBLICIANAM, etiam ante traditionem de æquitate canonica competere.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.10.num.103. fol 225.T.13.
Habet emens a minore, quem putauit maiorem. Virg.de Boccat. de cing.I.C.Romani.c.23.nu.12.f.324.T.3.P.2.
Si quis rem accepit ex cauſa lucratiua. Virgin.de Boccat.de cing. I.C.Romani.capitu.23.numero 15.fol.322.vult dicere 324. Tomo 3.Par.2.
*PVBLICIANISTA vtile dominium habere dicitur a nonnullis ab alijs verò non.Herman. Baren. de forman. libel.13. numero 13. fol.91.T.3.P.2.

Publicum quomodo conſideretur, & quid ſit.

*PVBLICVM authoritate,& vtilitate ſimul differunt.Alberi.a Roſ. de ſtat.q.18.nu.3.f.32.T.2.
Ex qua cauſa ita dicatur.Iacob.Nouel.de iur.prothomiſ.§.5.num. 83.fol.41.Tom.17.
Quid ſit. Benedic. Boni.de cenſi.artic.17.nu.41.f.67.T.6.P.2.
*PVBLII Claudij conſulis cōſilium, quòd deceptis Pœnis,ſeruauit Romanam claſſem.Iul.Ferret.de re naual.libr.6.num. 16. folio 337.Tom.12.
*PVBLIVS Ælius Petrus ex qua gente originem traxit,& quos honores,ſiue dignitates fuerit conſequutus, & quo tempore floruerit.Valent.Forſte.de hiſt.I.C. Romant. verſicu. gens per tot. colum.4.fol.41.Tom.1.
P. Aemilius,Demetrius,& Philopater Philadephus nauem admirabilem conſtruxerunt Triphonis quadraginta ordinibus remorum.Iul.Ferret.de re naual.lib.2.nu.2.f.329.T.12.
P. Alphenus Varus vnde originem traxit, & in quo fuerit profeſſus, & quo tempore floruerit.Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Romani verſic.originem per tot.col 4.f.47.T.1.& Bernard Rutil.de vitis iuriſcon.ver.Alphenus.per tot.col.4.f.152.T.eod.
P. Cęlius.I C.quo tempore floruerit.Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Romani ver.dedit per tot.col.1.f.48.T.1.
P. Clodius pulcher inimicus Ciceronis quid geſſerit.Io.Vlri.Zaſ.in catal.legum antiq.ver.P.Clodius der tot.f.255.T.1.
P. Cornelius Scipio Naſica ex qua familia fuerit, quo tempore floruerit,& quid geſſerit. Valent.Forſte.de hiſt.I C.Romani.verſi. Corneliorum per tot.f.42.T.1. & Bern.Rutil.de vitis iuriſcōſul. ver.patricia per tot.f.145.T.eo.
P. Licinius Craſſus Mutianus quis fuerit,quo tēpore floruerit,quoſque honores conſequutus fuerit.Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Romani.ver.Licinia per tot col.4.f.45.T.1. & Bernar.Rutil.de vitis iuriſconſul.ver.plebeia.per tot.f.148 col.4.T.eo.
P. Mutius Sceuola,a quo originem traxerit, quo tempore floruerit, & quos honores geſſerit, & quid ſcripſerit in iuris pendentiæ materia latè.Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Romani.verſic.apud per tot.col.3.f.45.T.1.& Bernar.Rutil.de vitis iuriſcon.verſi.in Sceuola per tot.col.4 f.148 T.1.
P. Octauius Balbus.I.C.quo tempore floruerit.Valēt.Forſte.de hiſt. I.C.Romani.ver.Pomponius.col.1.f.47.T.1.
P. Rutilius Rufus quo tempore floruerit,& vnde originem traxerit & quid geſſerit. Bern.Rutil. de vitis iuriſconſul. verſ.nautia. per tot.col.3.f.149.T.1.
P. Sempronius Sophus,quid geſſerit,& quo tempore floruerit,& vnde originem traxerit Bern.Rutil.de vitis iuriſconſul.ver.gentem per tot.col.3.f 142.T.1.
P. Seruius Sulpitius Rufus, quo tempore floruerit, quid geſſerit, & quid ſcripſerit,latè Valent.Forſte. de hiſt.I.C. Romani verſicu. Sulpitiorum per tot.f.47.T.1.& Bernar.Rutil.de vitis iuriſconſ. ver.Sulpitiorum, per tot.col.3.f.151.T.1.
*PVDICITIÆ deſcriptio quæ ſit.Guliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti. c.11.nu.3.f.377.T.1.

De Pudicitia.

*PVDICITIA, quid contineat,& virginitas,& caſtitas.Nic.Faia.de muliere traſeun.ad ſecun.vota.nu.17.f.121.T.9.
Quotuplex ſit.Guliel.le Rouil.de iuſti. & iniuſt.cap.11.numero 3. fol.377.Tom.1.

De Pudore.

*PVDOR in leuibus delictis habetur pro pœna. Paris a Put. de ſindic.ver.contumacia.nu.1.f.257.T.1.
Quid ſit,item & impudentia.Marq.de Suſ.de cęlib. ſacer.non abrog.c.10.nu.10.f.113.T.14.
Verſatur etiam in coniunctione viri,& vxoris.idem ibid.cap.3.nume.11.fol 116.
*PVDOREM rubor,terrorem pallor,ac tremor, & dentium crepitus conſequuntur.Franc.Caſon.de malefi.c.8.nu.3. fol.283.Tomo 11.Par.1.
*PVDORI hominum parcendum eſt.Guliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſt.c.10.nu.6.f.386.T.1.

Puella miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*PVELLA habens ſufficientia alimenta, non tamen ſufficientē dotem,dicitur pauper.Corn. Beninc.de paupert.& eius priuil.q.1. nu.40.f.139.T.18.
Minor duodecim annorum non poteſt dici vxor,nec dos rectè dicitur,habet tamen multa priuilegia.Vincen.Paleot.de dote.nu. 18.fol 405.T.9.
Minor,quæ dolo, ſuaſionibuſque tutoris ſuis bonis in hunc tranſlatis grauiter lędit̄ur,etiam maior effecta a Bolano ſenatu reſtituta.Ioan.Maurit. Bola de reſtitut. in integ.capitu.311. nume.1. fol 189.Tom.5.
Pauper,cui factum fuit legatum,vt nubat Titio,& ſi Titius pręmoritur,an dictæ puellæ debeatur tale legatum? Bal.Nouel.de dote priuil.77.nu.1.f.215.T.9.
Et quid ſi nollet maritari,ſed vellet religionem ingredi? ibidem nume.2.& 4.
Poteſt concipere in vndecimo anno.Bal.de Vbal.de ſubſtitut. rub. de pupillari ſubſtitutione.nu 40.f.206 T.8.P.1
Quadam virgo qualiter ad ludum Dęmonum adducta fuerit,& ob nomen Chriſti nominatum ibid.dimiſſa.Paul.Girlan. de ſortile.q.7.nu.27.f.390.T.11.P.2.
Quanto plus creſcit, tanto plus in ea impendendum eſt Thomas Act. de Lud. Scacch.quæſtio.11. princip. numero 31.folio 189.Tom.7.
Reum mortis in virum petens,cur a morte liberet. Lancellot.Gal. de ſtat.q.4.nu.78.f.326.T.2.
Septennis nubere an poſſit.Ioan.Lup.de matrim.& legitim.ver.& vt videamus.nu.62.f.43.T.9.
*PVELLAE ad recedendum a religione datur annus. Quintil.Mandoſ.de annal caſi.verſicu. dum cauſas.numero 57.folio 212.Tomo decimoſeptimo.
*PVELLÆ ſibi maritum deligere non debent.Anto.Gub.Coſta.de dot.c.3.nu.20.f.397.T.9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Puer circa diuersa variè considerari contingit.

*PVER in vtero matris baptizatur, & natus mortuus, an sepeliẽdus in cęmiterio. Nic. Plou. de sacramen. capit. 4. 1. P. numero 4. folio 78. Tomo 14.

Matri ante partum fuit onerosus, in partu doloroſus, & post partum laborioſus. Ioan. Franc. Paui. de visitatio. quæst. 8. 2. P. nu. 7. fol. 206. T. 14.

Non potest contrahere matrimonium ad effectum reddendi debiti. Anto. de Rosel. de legitimatio. versicu. viso. numero 33. folio 76. Tom. 8. P. 2.

Qui de præsenti generare non potest, speratur tamen in futurum potentia generandi, non potest matrimonium contrahere. Rolan. a Valle de dote. q. 103. nu. 9. f. 390. T. 9.

Quidam habebat equum, qui cucurrit, & pauperiem fecit, quia quidam incidens ligna metum equo incurrit, quæritur an teneatur d. puer damnũ reficere, vel ille, qui incidebat ligna causam dedit, vt pauperiem fecit? Hipp. Bonac. de equo, siue caballa. quæstio. 432. vbi respondet distinguendo. folio 119. Tom. sexto, Par. prima.

In nono anno matrem suam grauidam reddidit. Ioan. Franc. Paui. de visitatio. quæstio. 7. 2. Par. numero 101. vbi refert exemplũ Salomonis, qui vndecimo anno filium habuit. folio 205. Tomo decimoquarto.

Quinque annorum iurans, & blasphemans, raptus est a diabolo de manibus patris. Franc. Fara. de essen. infan. cap. 19. num. 2. fol. 397. T. 8. Par. 2.

Quis dicatur. Benue. Strac. de adiecto. 3. Par. numero 19. folio 390. Tom. 6. Par. 1.

Pueri in plural. quatenus considerandi sint, & eorum effectus.

*PVERI a militia excusantur. Pet. Belli. de re mil. ti. 7. nu. 1. folio 237. vult dicere. 337. T. 16.

Ad militares dignitates prouecti. Belli. de re mil. ti. 3. 7. Par. num. 1. fol. 354. T. 14.

Annorum nouem 10. aut 11. grauidas reddiderunt aliquas mulieres. Fran. Fara. de essen. infan. c. 19. nu. 9. f. 397. T. 8. P. 2.

Apud quos post triennium educari debeant ante verò triennium magis materno, quàm paterno indigent auxilio. Fran. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 6. f. 206. T. 14.

Baptizati statim morientes non sunt canonizandi. Troyl. Maluit. de canonizat. sancto. versicu. aggredior. numero 63. folio 101. Tomo decimoquarto.

Bellum patiuntur. Pet. Belli. de re milit. titu. 9. nume. secundo, folio 344. Tomo 16.

Dicuntur stulti, qui centum habent annos. Franc. Fara. de essen. infan. c. 2. nu. 5. f. 389. T. 8. P. 2.

Et impuberes cur vix hæretici censeri debeant. Iacob. Simanch. de cathol. institut. ti. 17. de defens. reorum. numero 26. folio 140. Tomo 11. Par. 2.

Et senes non excusantur a militia cum magna est necessitas. Petr. Belli. de re milit. Par. 1. titu. 7. nume. 3. folio 237. vult dicere. 337. Tom. decimosexto.

In corde seruientes, an priuilegio clericorum gaudeant. Hippo. Bonac. de seruis, vel famu. q. 28. f. 123. T. 6. P. 1.

Iudæi nunquid possint eripi de manibus parentum, vt baptizentur. Ant. Cors. de potest. regia. 5. & vlt. Par. quæstio. 71. nume. 14. fol. 141. Tom. 16.

Nimio cibo, & sommo hebetiores fiunt. Horat. Lut. de priuil. scholа. in præfatio. nu. 18. f. 70. T. 18.

Non deberent captiuari. Pet. Belli. de re mil. tit. 9. 2. Par. numero 3. fol. 344. Tom. 16.

Patrimi, aut matrimi qui sint. Ant. Gub. Costa. de matrim. titu. de ritu nuptiarum. num. 38. f. 57. T. 9.

Qui sint. Ioan. Blanc. in epit. feud. capit. quinto, numero 6. fol. 268. Tom. 11. Par. 1.

Quomodo, & quando ad bellum ducendi sint. Thomas Acti. de Iud. Scacc. q. 5. prin. nu. 80. f. 175. T. 7.

Septennes conuitiari, mentiri, furari cæteraque id genus vitia sequi possunt. Fran. Fara. de essen. infan. capitu. 19. numero 6. folio 397. Tom. 8. P. 2.

Voluntario communicant, & quomodo hoc procedat. Franc. Fara de essen. infan. c. 33. nu. 3. f. 404. T. 8. P. 2.

Vsque ad septimum annum iuris fictione fari non possunt. Franc. Fara. de essen. infan. c. 23. nu. 7. f. 399. T. 8. P. 2.

*PVERILIS ætas excusatur Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 17. & vlt. nu. 8. f. 211. T. 7.

*PVERIS concedi potest feudum. Ioan. Blan. in epit. feud. c. 5. nu. 7. fol. 268. T. 10. P. 1.

Item & beneficium ecclesiasticum, & quæ beneficia. ibid.

Pueritia qualiter consideretur.

*PVERITIA quando incipiat. Fran. Fara de essen. infan. ca. 2. nu. 1. fol. 389. T. 8. P. 2.

Item quando finiatur regulariter. ibid.

Quousque dicatur ad exercendum aduocati officium. idem ibid. num. 4. f. 389.

In materia alimentorum. Fran. Fara. de essen. infan. capi. secundo, nu. 2. fol. 389. T. 8. P. 2.

*PVERO plus est ferè quinque, quàm viro forti viginti. Phil. Prob. de iure regal. in præfat. nu. 8. f. 389. T. 12.

*PVERORVM operæ paruipenduntur, & etiam mulierum. Ambros. de Vigna. de vsur. versicu. salubriter. numero 190. folio 62. Tom. septimo.

*PVEROS post triennium exponere Romuli legibus erat permissum. Alber. Bolo. de lege, iure, & æquit. numero 6. capitu. 6. folio 296. Tom. 1.

Pugil quatenus circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*PVGIL ab altero extra locum incursu an sit deuictus. Paris a Put de re mil. ver. duello. nu. 6. f. 393. T. 16.

Au fugiens extra locum certaminis captus, an possit occidi per alterum pugilem. Paris a Put. de re mil. versi. duo. numero 1. folio 393. Tom. 16.

Debilitans alium in brachio, an sit honore dignior eo, qui in tibia. Paris a Put. de re milit. versicu. duobus. nume. primo, folio 418. Tom. decimosexto.

Extra signum loci pulsus, an censeatur victus. idem ibid. versi. duo milites. nu. 2. f. 393.

Mittens excusatorem ob legitimum impedimentum, an excusetur. Paris a Put. de re milit. versicu. an si die. numero primo, fol. 396. Tomo 16.

Occidens compugilem contra formam conuentionis, an sit puniẽdus. Paris a Put. de re mil. lib. 8. versicu. an si duo, il secondo, nume. 1. fol. 413. T. 16.

Vnus, an possit alterum aggredi antequàm ad locum destinatum veniant. idem ibidem versicu. an si duo. numero primo, fol. 393. Tom. decimosexto.

*PVGILES cum cestibus pugnantes Græci instituerunt. And. Alcia. de sing. certam. c. 4. nu. 3. f. 293. T. 12.

Vno impetu limites loci excedentes, an sint puniendi. Paris a Put. de re mil. ver. pone. nu. 1. f. 393. T. 16.

*PVGILVM fortitudo clamoribus incitatur, & sermo Imperatoris paratas ad prælium acies acutosque mucrones accendit. Nico. Boer. de seditio. præsuppositi. 7. & vlt. numero 64. folio 98. Tomo vndecimo, Par. 1.

Pugna miscellaneè considerata quid operetur.

*PVGNA, an admittatur pro iniuria vtrinque illata. Paris a Put. de re mil. ver. an si vnus. nu. 1. f. 403. T. 16.

An habeat locum ad propulsandas verbales iniurias Paris a Put. de re mil. ver. aliquis. nu. 1. f. 400. T. 16.

Pro iniuria facta in pugna causa impresiæ. idem ibid. versi. pone. nu. 1. f. 426. T. 16.

Classica qualiter, & quando sit facienda. Iul. Ferret. de re naual. libro 13. nu. 1. & 2. f. 351. T. 12.

Comitis Barchinoniæ pro quadam muliere de adulterio iniustè accusata. Iacob. de Castil. de duel. libro 2. capitu. 5. nume. 3. folio 288. Tomo 12.

Debet fieri cum armis militaribus. idem ibid. lib. 3. capitu. 6. numero 3. fol. 289.

Dicitur veritatis in iudicio probandæ experimentum Paris a Put. de re mil. ver. in pugna. nu. 4. f. 410. T. 16.

Fundari debet in ratione. idem ibid. ver. duo milites. num. 7. f. 400. Item & iniustitia. ibid.

In certis casibus pro rebus ecclesiæ admittitur Paris a Put. de re mil. ver. insuper lib. 6. nu. 1. f. 398. T. 16.

In duello cum armis militaribus debet fieri Paris a Put. de re milit. ver. contingit. nu. 2. f. 397. T. 16.

Duobus casibus est permissa. idem ibidem versicu. an vbi. numero 3. folio 397.

Inter carnẽ, & spiritum internum hominis bellum dicitur, quod est deterrimum, & exitiale, & magna secum fert incommoda. Conrad. Brun. de seditio. c. 5. lib. 4. nu. 1. f. 128. T. 11. P. 1.

Et quomodo sedetur. ibid. nu. 4. f. 129.

Maritima qualiter sit regenda, tempore, & cum prudentta. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. nu. 4. f. 335. T. 12.

Non nisi inter pares esse debet. Paris a Put. de re mil. versi. an miles. nu. 2. f. 398. T. 16.

Non potest per arbitrum iudicari. Paris a Put. de re mil. versic. pugna. nu. 1. f. 428. T. 16.

Item & prælium. ibidem.

Per impresiam, an aliter fieri possit, quàm ordinatum sit. idem ibidem ver. quæritur. nu. 1. f. 426.

Pro debito ciuili non committenda. Iac. a Cani. de represa. rub. de iniurijs, & damno dato. numero 33. folio 249. vult dicere. 277. Tom. duodecimo.

Prohibetur, vbi aliàs probatio sufficiens habetur. Paris a Put. de re mil. ver. modò. nu. 5. f. 428. T. 16.

Qualiter arte ordinetur in mari, & portubus. Iul. Ferret. de re naual. lib. decimoseptimo, numero 10. folio 337. vult dicere. 357. Tom. duodecimo.

Olim per Ianuenses, & Græcos contra Venetos, & Hispanos confœderatos fuerit. Iul. Ferret. de re naual. libro 13. numero 3. folio 351. Tomo 12.

Sit cautè facienda in mari. idem ibid. nu. 6. & 7.

Quando ad instantiam actionis, & quando ad instantiam rei indicatur. Paris a Put. de re mil. versic. duellum. numero secundo, fol. 391. Tom. 16.

Est dubia, est valde inspicienda, vt victoria sequatur. Iul. Ferre. de re nauali lib. 12. nu. 85. f. 349. T. 12.

Seu duellum non committitur, nisi specialiter exprimatur. Paris a Put. de re milit. versicu. insuper numero secundo, folio 398. Tomo decimosexto.

Seu

Source : BIU Cujas

Seu ſingulare certamen, quandoque per ſigna, ſeu pignora initi-
tur. Paris. a Put. de re milit. verſicul. ad pugnam. numero 1. folio
387. Tom. 16.
Tendens ad ſanguinis effuſionē eſt inhibita. Io. de Ligna. de duel.
verſi. circa tertium. nu. 16. f. 282. T. 12.
Vnde dicta, & vnde dicitur prælium. Iul. Ferret. de duello. verſicu.
duellonam. nume. 5. fol. 309. Tom. 12. Et Paris à Put. de re milit.
verſi. duo conuenerunt. nu. 2. f. 417. T. 16.
*PVGNA cępta per ſuperiorem impedita, non tenetur prouocatus
rurſum pugnare Paris a Put. de re milit. verſi. an ſi duo. nume. 3.
fol. 392. Tom. 16.
*PVGNÆ onus, vel querelæ alterius, an poſſit quis in ſe aſſumere.
Paris a Put. de re milit. verſicu. quidam nume. primo, folio 427.
Tom. decimoſexto.
Tempore in mari facienda quæ ſint cōſideranda pro victoria. Iul.
Ferret. de re nauali lib. 13. nu. 2. & 5. f. 351. T. 12.
*PVGNAM Æneæ cum Turno, nihil commune habere cum duel-
lo noſtrorum temporum. Ant. Maſſa Galles contra vſum duelli.
verſi hactenus. nu. 14. f. 315. T. 12.
Offerens ſecundum qualitatem prouocati pugnare debet. Paris a
Put. de re milit. verſi. qui alteri. nu. 1. f. 391. T. 16.
*PVGNANDVM non eſt, niſi premente neceſſitate. Iul. Ferret. de
re naual. lib. 5. nu. 4. 5. & 6. f. 335. T. 12.
*PVGNANS currens ab altero inſequutus, ſi crus ſibi frangat, an in-
ſequens dicatur victor. Paris a Put. de re milit. verſi. facta. nu. 1.
fol. 418. Tom. 16.
Iuſte ad reſtitutionem prædæ quando non teneatur Fran. Arias de
bello, & iuſti. nu. 166. f. 333. T. 16.
*PVGNANTES campum ingreſſi non debent ſe cōuitijs laceſcere
And. Alciat. de ſingul. certam. capitu. 42. nume. 1. fol. 298. vult di
cere 300 Tom. 12.
Contra patriam, an impunè offendi poſſint. Iac. Nouel. ad defen-
ſam. nu. 99. f. 219. T. 11. P. 1.
*PVGNANTIA inter iuriſconſultos etiam antiquos non modica,
& circa quæ. Odofred. de curat. bonis dan. capitu. 3. nume. 4. fol.
236. Tom. 17.
*PVGNANTIBVS in duello ſe inuicem occidentibus, vter eorum
victor reputabitur. Paris. a Put. de re milit. lib. 8. verſi. an ſi duo, il
primo. nu. 1. f. 413. T. 16.
*PVGNANTIVM alter ſi alterum in crure vulnerabit, qui cecidit
in terram, & ſtans genuflexus cum enſe in manu nolens ſe red-
dere, ſi duellum per principem diuidatur, an vulneratus dicatur
victus. Iac. de Caſtil. de duello. capitu. 9. lib. 4. nume. 1. & 4. folio
292. Tom. 12.

Pugnare qualiter conſiderari applicatiuè & abſolutè contingat.

*PVGNARE diu nocet in ijs, quę obtinere non poſſumus. Thomas
Acti. de Lud. ſcacc. quæſtio. quarta, princ. numero 20. folio 172.
Tom. ſeptimo.
Eſt actus militaris, quem a ſe nō poteſt comes abijcere. Paris a Put.
de re milit. verſi. nobilis. nu. 10. f. 409. T. 16.
Non tenetur ſenex prouocatus. Paris a Put. de re milit. verſi. qui al-
teri. nu. 4. f. 391. T. 16.
Per campionem quando liceat. Paris a Put. de re milit. lib. 5. verſi.
an liceat. nu. 1. f. 397. T. 16.
Poſſunt per campiones comes, clericus, & vidua. idem ibidem. ver.
nobilis. nu. 9. fol. 409.
Poteſt Dux ſubditus cum principe ſubdito. Paris a Put. de re milit.
verſi. an principes. nu. 5. f. 409. T. 16.
Prouocatus exiſtens in dignitate per campionem. Paris a Put. de
re milit. lib. 5. nu. 2. f. 397. T. 16.
Quando licitum ſit. Iac. Caſtil. de duello. nu. 32. f. 285. T. 12.
Quandoque licet per inſidias. Paris a Put. de re milit. lib. 8. verſic.
an ſi duo, il ſecondo. nu. 3. f. 413. T. 16.
Valens per campionem, an poſſit huic ſuo renunciare fauori. Paris
a Put. de re milit. lib. 5. nume. quarto, verſicu. an liceat. folio 397.
Tom. decimoſexto.
Volens, an poſſit veteri cauſa omiſſa ex noua cauſa pugnare. And.
Alciat. de ſingul. certam. cap. 11. nu. 1. f. 295. T. 12.

Pugnator, & pugnatores qualiter conſiderentur.

*PVGNATOR à ſole, & vento ſibi obnoxio cauere debet. And. Al-
ciat. de ſingul. certam. capitu. 42. numero 2. fol. 398. vult dicere
300 Tom. 12.
Dicendo ſe victum, occidens compugnatorem, an dicatur victor.
Paris a Put. de re milit. verſi. cum inter. nu. 1. f. 417. T. 16.
Egrediens limites loci certaminis, an teneatur ad pœnam. Paris a
Put. de re milit. verſi. duello. nu. 1. f. 392. T. 16.
Victus cenſetur, qui caput extra limites poſuit. idem ibidem. verſi.
ordinato. nume. 2.
*PVGNATORES ante finem pugnæ tranſcendentes, limites quan
do puniantur. Paris a Put. de re milit. verſi. ordinato. nume. 1. fol.
392. Tom. 16.
*PVGNATVRI in campo exiſtentes, pœnitere nequeunt abſque ſu
perioris abolitione. Paris a Put. de re milit. verſic. an poſtquam.
nu. 1. fol. 391. Tom. 16.
*PVGNO dicitur pulſari, an dicatur grauis iniuria. Nic. Moron. de
fide, treug. & pace quæſtio. 172. numero 11. fol. 452. Tom. vnde-
cimo, Par. prima.
*PVGNVS non dicitur damnum. Nic. Moron. de fide, treuga, &
pace. b. 173. nu. 6. f. 452. T. 11. P. 1.
PVLCRAM mulierem cognoſcens minus peccat, quàm ille qui
cum turpi rem habuit Thomas Acti. de ludo ſcacco. quæſtio. 9.
princ. nu 99 & 100. vbi ponuntur multa pulchritudinis requiſi-
ta. fol. 186. Tom. 7.

Pulchritudo qualiter conſideretur.

*PVLCRITVDO alicuius rei probatur ex difficultate illius. Tho-
mas Act. de ludo ſcacc. quæſtio. 4. princ. numero 25. folio 172.
Tom. ſeptimo.
Et deformitas qualitates dicuntur, quæ viſui ſubijciuntur. Tho-
mas Maluit. de ſorti. 1. Par. nume. 27. folio 399. Tom. vndecimo,
Par. ſecunda.
Vera quæ ſit. Ioann. de Selua de benefi. quæſtio. 7. nume. 31. fol. 60.
Tom. 15. Par. 1.
*PVLCHRITVDINEM non habitam fingere licitum nō eſt. Hen-
ric. Botte. de ſinod. epiſc. concluſ. 13. num. 136. fol. 394. Tom. 13.
Par. ſecunda.
*PVLLI excluſi per alienam gallinam, non ſunt eius, cuius oua fue-
runt. Albert. Brun. Aſten. de mutatio. &c. concluſ. 3. 3. memb. nu.
76. fol. 394. T. 17.
*PVLLVS, an veniat vendita equa. Fabia. de Mont. de emptio. &
venditio. 6. concluſ. princ. nu. 27. f. 60. T. 6. P. 1.
Equinus, an veniat vendita matre. Hipp. Bonacoſ. de equo, ſiue ca-
ballo, q. 33. f. 109. T. 6. P. 1.
*PVLSANS, verberans, introiens domum meam, mihi iniuriam
facit. Mar. Blan. de indic. & tortu. numero 95. fol. 267. Tom. 11.
Par. prima.
*PVLSATVS, vel verberatus contra pulſantem habet actionem
iniuriarum ex lege Cornelia. Herman. Baren. de forman. libel. c.
58. nu. 1. fol. 89. T. 3. P. 2.
*PVLVIS ignis Tartarei, qualiter optimè fiat, & exerceatur. Iul. Fer-
ret. de re nauali lib. 7. nu. 26. f. 338. T. 12.
Quo vtimur in bombardis, deferri ad hoſtes non poteſt; quemad-
modum cotes ad acuendum ferrum: & idem in ſulphure. Ben-
ue. Strac. de mercatu. Par. 4. numero decimoquarto, folio 296.
Tom. 6. Par. 1.

Punctatio, qualiter conſideretur.

*PVNCTATIO quare magis ſit de rubro, & nigro, quàm de alio
colore. Proſdoc. de comit. de arb. conſangui. & affini. nume. 41.
fol. 142. Tom. 9.
Rubea, quare in arbore ponatur. idem ibidem. nu. 40.

De Punctis.

*PVNCTO quandoquè iudex adſcribit opinionem ſuam. Pac. Sca-
la de concil. ſapien. lib. tertio, capitul. 10. folio 343. Tom. tertio
Par. prima.
*PVNCTORVM diuerſitas efficit, vt diuerſum fiat conſilium. Pac.
Scala de conſil. ſapien. lib. 3. capitul. 21. folio 345. Tom. tertio,
Par. prima.
*PVNCTVS breui ordine eſt explanandus. Pac. Scala de conſil. ſa-
pien. lib. 3. c. 9. f. 343. T. 3. P. 1.
Conſultationis a quo formandus, Hier. Garzo. de Laud. meri iuris.
P. 3. q. 6. nu. 1. f. 329. T. 3. P. 1.
Quæſtionis a quo formandus. Bart. de conſil. haben. nume. 20. fol.
331. Tom. 3. Par. 1.
*PVNCTVS, ſiue linea indiuiſibilis poteſt dici caput. Hier. de Mōt.
de ſi. regun. c. 27. nu. 4. f. 339. T. 3. P. 2.
*PVNIBILE non eſt, quod non eſt probabile. Fran. Curt. de poſitio.
nu. 40. fol. 11. Tom. 4.
*PVNIENDI, qualiter ſunt inimicorum altaria exuentes. Franc.
Paui. de viſitatio. quæſtio. ſecunda, 2. Par. numero 24. folio 194.
Tom. decimoquarto.
*PVNIENDOS eſſe, qui illa contemnant, quæ ſapientiſſimi docto-
res ſcripſerunt, credendum eſt. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut.
tit. 23. nu. 1. fol. 146. T. 11. P. 2.

Puniendus quis ſit, & quando.

*PVNIENDVS an ſit in eo, in quo delinquit. Damas. de Broccar.
memb 3. nu. 27. f. 512. T. 18.
Eſt delinquens in loco delicti. Iul. Ferret. de duello. verſicu. duello
nam. nu. 91. fol. 311. T. 12.
In eo, quis eſt, in quo deliquit. Robert. Lancellot. de attenta. c. 31.
nu. 223. f. 464. T. 5.
Nemo eſt ſine culpa. Alberi. a Roſ. de ſtat. quæſtio. 53. nume. 14. fol.
10. Tom. 2.
*PVNIRE alium nemo poteſt, niſi habeat in eum poteſtatem. Mi-
chael. Vlcur. de regim. mundi. verſicu. iſta quæſtio. nume. 9. fol.
117. Tom. 16.

Puniri quando quis debeat, vel non.

*PVNIRI an debeat qui aliqua contra fidem protulit, quæ iocosè,
non ſeriò protuliſſe aſſeuerat. Gondiſſal. de hæret. q. 1. nu. 7. fol.
32. Tom. 11. Par. 2.
An quis poſſit ex ſola confeſſione facta in iudicio. Paris a Put. de
ſindica. verſi. an ex ſola. nu. 1 f. 318. T. 7.
De falſo in quibus caſibus quis poſſit. Ioan. Campeg. de teſti. regu.
436. vbi ampliat hoc dictum 22. modis.
Debet quis in his, in quibus deliquit. Franc. Squilacen. de fide ca-
thol. 1. dub. nu. 41. fol. 10. T. 14. Et Robert. Lancellot. de attenta.
c. 30. nu. 109. fol. 455. T. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Mitius debent ſcholares. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. in præfatio. priuil: 74. f. 83. Tom. 18.
Non debet id, quod caſu contingit. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 16. nu. 40. fol. 210. T. 7.
Tantum debet quis in ea re, in qua deliquit. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 76. nu. 12. fol. 48. Tom. 2.

Punitio applicatiuè conſiderata quid operetur.

*PVNITIO blaſphemorum ad inquiſitores ſpectat. Arnal. Albert. de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſtio. 21. nume. 63. fol. 77. Tom. 11. Par. prima.
Criminis concubinatus, ad quem ſpectet, an id iudicem eccleſiaſti cum, vel ad laicum. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. ideſt. nu. 2. fol. 181. Tom. 11. P. 1.
Criminum permittitur capitulo. Franc. Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 61. Par. princ. nume. 4. fol. 417. Tom. decimo-tertio, Par. ſecunda.
Et cognitio criminis ſodomitici, ex quo eſt contra naturam ſpectat ad eccleſiam, etiam contra laicos, tamen locus eſt degradationi. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de peccato ſodomitico. nu. 34. fol. 160. T. 11. P. 1.
Temporalis vni quandoque infligitur ob delictum alterius, ſcilicet non ſpiritualis, ſeu æterna, & ciues omnes puniuntur ob iudicis delictum. Nic. Boer. de ſeditio. præſup. 7. & vlt. nu. 20. fol. 89. vult dicere 96. T. 11. P. 1.

Punitiones, & punitionis qualiter conſiderentur.

*PVNITIONES multæ recitantur propter populi ſcelera. Iac. a Canib. de repreſaleijs. rub. de iniurijs, & damno dato. nume. 14. fol. 276. Tom. 12.
Sequuntur eos, qui cum ſchismaticis participarunt. Card. Iacobat. de concil. lib 7. artic. 1. nume. 146. folio 306. Tom. decimotertio, Par. prima.
*PVNITIONIS ratio non æque militat in nepotibus, ſicut in filijs. cauſa magis in propinquo operatur, quàm in remoto. Mart. Laud. de crim. lęſæ maieſt. quæſtio. 6. nume. 24. fol. 30. Tom. 11. Par. prima.

Punitur applicatiuè conſideratum quid operetur.

*PVNITVR grauius qui noctu, quàm qui ſub luce delinquit. Bartho. Tæg. in tracta. crim. P. 16. nu. 2. f. 21. T. 11. P. 1.
Grauius qui occultè offenderit, aliquem, quàm qui apertè. Bartho. Tæg. in tracta. crimin. Par. 17. nume. 3. folio 21. Tom. vndecimo, Par. prima.
Minus graue publicum delictum, quàm clandeſtinum. idem ibidem. nume. 6.
Nullus abſque culpa præcedente, niſi propter manifeſtationem gloriæ Dei, vt in ceco nato dixit Chriſtus. Arnal. Alber. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 18. nu. 12. f. 67. T. 11. P. 2.
Quis ex pluralitate delictorũ, vt latro, Paris de Put. de ſindic. verſi. latro. nu. 5. f. 283. T. 7.
Quis ſine culpa in pluribus caſibus. Arnal. Alber. de agnoſcen. aſſer. hæret. q. 18. nu. 11. f. 67. T. 11. P. 2.

Punitus quatenus conſiderari contingat, circa diuerſa.

*PVNITVS in foro eccleſiaſtico, puniri poteſt in ſęculari foro, quatenus pœna exceditur. Caſal. de Boncomp. de ſindic. verſi. quoniam. nu. 123. f. 357. T. 7.
In foro temporali, an poterit iterum in foro eccleſiaſtico. Stefan. Aufrer de poteſta. eccleſiaſt. ſuper laicis. numero 54. folio 300. Tom. decimoſexto.
Lege domicilij, à iudice delicti puniri non debet. Ant. Roſel. de indulg. nu. 242. f. 153. T. 14.
Pœna, an poſſit iterum puniri in pœnis priuatiuis, & afflictiuis. Paris. de Put. de ſindic verſicul. quia multa. numero 8. folio 297. Tom. ſeptimo.
*PVNIVNTVR crimine concuſſionis, & falſi, qui exigunt collectas vltra quàm debeant. Mart. Laud. de fiſco. quæſtio. 72. fol. tertio, Tom. duodecimo,
*PVPILLA tutorum negligentia in ſucceſſione paternorum bonorum lęſa, an ſit reſtituenda? & variè multiplicesque de ea re quorundam opiniones. Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 101. vult dicere 95. nu. 1. f. 137. T. 5.
Vbi, & in quo loco ſit educanda. Io. dilect. Duran. de arte teſtan. cautel. 5. nu. 1. f. 136. T. 8. P. 1.
*PVPILLARES tabulæ ex aditione facta ex vulgari an tacitè confirmentur. Bart. de Vtio. de ſubſtitut. capitu. 2. nume. 34. fol. 215. Tom. 8 Par. 1.
Reliqua vide in verbo tabulæ pupillares.
*PVPILLARIA bona fraudibus multorum ſunt expoſita. Iodoc. Damhouder. in pupillar. patroc. nu. 4. f. 372. T. 8. P. 2.
*PVPILLARIBVS bonis leges proſpiciunt. Damhouder. in pupillar. patroc. ver. quoniam. nu. 3. f. 372. T. 8. P. 2.

Pupillaris applicatiuè quatenus conſideretur.

*PVPILLARIS ætas non excuſat ab operarum præſtatione. Gaſp. Beat. de inop. debito. &c. c. 8. nu. 1. f. 221. T. 3. P. 2.
Ætas ſubtrahitur in omni præſcriptione longiſ. temporis. Franc. Balb. de præſcriptio. verſicul. poſtquam. numero 34. folio 103. Tom. decimoſeptimo.
Subſtitutio quæ ſit. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 8. nu. 12. fol. 313. Tom. 18.
Quo iure introducta. Bart. de Vcio. de ſubſtitut. cap. 2. nu. 1. f. 214. Tom. 8. Par 1.
Cur ſic dicta. ibidem.
Quotuplex ſit, & quibus verbis fieri ſoleat. idem ibidem. nume. 13. fol. 214.
Tacita, an excludat auiam, & fratrem pupilli. idem ibidem. num. 19. 20. & 25. f. 215. T. 8. P. 1.
Tribus temporibus requirit pupillum eſſe in poteſtate. idem ibidem. nume. 4.
Reliqua vide in verbo, ſubſtitutio pupillaris.

Pupilli in plur. qualiter circa diuerſa conſiderentur, qui ſunt, & eorum effectus.

*PVPILLI à quibus oneribus excuſentur. Pet. de Vbal. de Perus. de collect. nu. 29. f. 97. T. 12.
Ac minores reſtituuntur in integrum, poſtquàm ligantur lege inuentarij. Phanu. de Phanu. de inuent. 2. Par. numero 24. fol. 271. Tom. 8. Par. 2.
Dicuntur nouitij. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. nu. 24. in præfatione. fol. 71. Tom. 18.
Et adulti a curatoribus ſine tutoribus exigere poſſunt, in quo ipſorum culpa, & negligentia lędunter. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 145. nu. 4. f. 150. T. 5.
Et maiores ſeptennio ſunt ad preſentationem vocandi quãdo ius patronatus vniuerſitati competit. Io. de Selua de benefi. q. 6. nu. 16. fol. 37. Tom. 15. P. 1.
Et milites a generali regula, quæ confectionem inuentarij reſpicit, excepti ſunt. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 129. nu. 4. fol. 146. Tom. 5.
Et viduæ ſunt fouendi, & defendendi. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. cenſus. nu. 40. f. 143. T. 6. P. 2.
Pauperes, dicuntur miſerabiles perſonæ, licèt aliàs ſecus. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuil. quæſtio. 4. nume. 12. fol. 142. Tom. decimooctauo.
Precipuum merentur fauorem. Marc. Mant. de pupilli fauoribus. col. 4. circ. med. f. 386. T. 8. P. 2.
Quando excõmunicari poſſint. Ant. Maſſa Galles ad form. Cam obl. verſi. dato. nu. 23. f. 362. T. 6. P. 2.
Quandoque curatores habent. Octa. Simoncel. de decret. in præfatio. nu. 18. f. 285. T. 6. P. 2.
Si habeant ſocium maiorem, qui eos prouocet ad dimiſionem, qualiter ſunt diuidendi. Ioan. Bertachi. de epiſc. q. 4. nu. 196. fol. 346. Tom. 13. P. 2.
Sine diſpenſatione an poſſint canonicatus in eccleſia cathedrali obtinere. Pet. de Bais. in directo. electio. cap. 16. 1. Par. num. 4. fol. 384. Tom. 15. Par. 1.
Sunt de ſuo, & non de tutoris bonis alendi. Iul. Ferret. de re naual. lib. 4. nu. 12. f. 334. T. 12.
Vt potè quibus rerum ſuarum adminiſtratio non eſt conceſſa, ſunt immunes a pœnis impoſitis negligentibus, & res ſuas malè curantibus. Gaſp. Beat. de inop. debito. &c. cap. 8. nume. 7. fol. 222. Tom. 3. Par. 2.

Pupilli in ſingul. qualiter conſiderari contingat.

*PVPILLI conſilium parum firmum eſt. Iac. de Are. de commiſſar. verſi. quia. nu. 11. f. 195. T. 8. P. 1.
Debitor ſoluere debet cum mandato iudicis, vel prætoris. Damhou. in pupillar. patroci. capitu. 2. numero 51. folio 385. Tom. 8. Par. ſecunda.
Hæres ſi faciat ex propria perſona, & non ex pupilli perſona inuentarium, in quo teneatur. Phanu. de inuent. hæred. 2. Par. nu. 41. fol. 272. Tom. 8. P. 2.
Inuentarium an ſufficiat, an eius hæres teneatur aliud facere. idẽ ibidem. nume. 44.
Minoris, aut prodigi bona inducta in domum conductam, num ſint tacitè obligata pro domus penſione. Damhou. de tuto. & curato. in pupillar. patroci. capitu. 7. nume. 60. folio 362. Tom. 8. Par. ſecunda.
Minorisve fauor. idem ibidem numero 45. fol. 362. Tom. octauo, Par. ſecunda.
Vel adulti vita, a quibus ſeruari debeat. Ant. Piag. de tuto. & curato. q. 7. nu. 38. f. 329. T. 8. P. 2.

De Pupillis.

*PVPILLIS &c. maioribus ac ſui iuris effectis, vtrum remediũ. l. 2. C. de reſcind. vendi. competat, occaſione rerũ per ſubhaſtationẽ venditarum per tutores, & curatores ſuos, an non. Damhou. de pupillar. patroc. c. 10. nu. 50. f. 370. T. 8. P. 2.
Et militibus, ne lędantur, quamobrem lex concedat remedium reſtitutionis in integrum. Ioann. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 129. nu. 5. f. 146. T. 5.

Neceſſarium

Source : BIU Cujas

Necessarium, & vtile esse, vt inuentarium fiat, quamuis non vsurpetur hodie. Iac. Rich. de vnio. proli. cap. 6. nu. 4. fol. 22. Tom. 6. Par. prima.
Non sunt indicenda munera. Guil. de Cun. de muner. nume. 8. fol. 18. Tom. 12.
Vel minoribus, si non sufficiat eorum substantia, tunc in id, in quo fuerint detrimentum perpassi, in integrum restitutionis auxiliū eis supereſt. Damhou. de tuto. & curato. in pupillar. patroci. c. 7. nu. 53. fol. 362. T. 8. P. 2.

De Pupillo.

*PVPILLO adiecto rectè soluitur, nisi sit adiectus animo donandi, & an requiratur, quòd sit proximus pubertati. Benue. Strac. de adiec. 3. P. nu. 16. f. 390. T. 6. P. 1.
An possit intimari, vt retrouendat, & fiat morosus? Pet. Foller. de contract. censua. versicul. vt vides. numero 34. folio 151. Tom. 6. Par. secunda.
Opinio Petri Follerij hic quæ sit. ibidem.
Arrogato substitui pupillariter potest respectu quartæ, quam ex legis dispositione habet, per fideicommissum autem non potest. Paul. Leon. de substitutio. substitutio. 6. numero 417. folio 317. Tom. 8. Par. 1.
Clerico tutor dari debet auctoritate iudicis ecclesiastici, & non secularis. Rolan. a Valle de confectio. inuent. q. 17. num. 3. fol. 169. Tom. 8. Par. 2.
Commissi pœna remittitur, si intra trigesimum diem vectigal intulerit. Ioan. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. cap. 248. num. 3. fol. 176. Tom. 5.
Conceditur restitutio ignoranti redemptiuam gratiam. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. c. 106. nu. 7. f. 140. T. 5.
Cum maiore litigante, maior ad restituendos litis sumptus, non obligatur. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. cap. 416. nu. vnico. fol. 208. Tom. 5.
Et adulto sine tutore, & curatore nunquid cedatur. Io. de Gras. de cessio. iur. §. 4. nu. 3. f. 73. T. 3. P. 2.
Et non testatori per substitutionem pupillarem succeditur. Ioann. de Royas Sergent in epit. succes. nume. 51. capitu. 20. folio 410. Tom. 8. Par. 1.
Expulso cum patre bannito, quando consulendum, patre mortuo. Alberi. a Ros. de stat. quæstio. 90. numero primo, & 8. folio 83. Tom. 2.
Furioso vtram substitutionē pater facere possit. Vdal. Zas. de substitutio. c. 3. nu. 4. f. 270. T. 8. P. 1.
Habenti tutorem ex patris testamento non potest alius dari tutor etiam ex matris prouisione nolentis eum bona sua gubernare. Ioann. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 4. numero 1. folio 136. Tom. 8. Par. 1.
Iniustè litigante tutorem ad exsoluendas impensas teneri, ideoq; consentaneum esse tutorem a suspitione doli liberum esse non posse. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. capitu. 164. numero 5. fol. 155. Tom. 5.
Legatum factum quando liberet tutorem a reddenda administratione. Sebast. Medic. de nouatio. quæstio. 11. numero 48. fol. 403. Tom. 6. Par. 2.
Liberatio facta an extendatur ad tutorem tutelæ. Sebast. Medic. de nouatio. q. 11. nu. 49. f. 403. T. 6. P. 2.
Non currit tempus petendæ in vestituræ, adulto tamen currit, & restitutione habet opus. Vdalri. Zas. de feud. 7. Par. num. 11. fol. 310. Tom. 10. Par. 1.
Qui defuncto patre, non sit intra tempus vsus pacto de retrouendendo, & ignorantia se excuset, ex generali clausula, si qua mihi iusta causa &c. subuenitur secundum opinionem quorundam. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. capitul. 299. numero primo, fol. 188. Tom. 5.
Si soluit ex iusta causa pecuniam sibi debitam, licèt postea eā perdat, nihilominus ego sum liberatus. Io. Campeg. de dote. q. 13. nu. 2. fol. 303. Tom. 9.
Sine tutore, an inire pacem de morte patris liceat. Damhou. de pupillar. patroci. c. 10. nu. 75. f. 371. T. 8. P. 2.
Tutorem non habenti, an dandus curator, & intra quale tempus sibi prouidendum de tutore. Angel. de Gambel. de testamen. glos. 96. nu. 14. & 15. f. 75. T. 8. P. 1.

Pupillorum consideratio.

*PVPILLORVM ætas semper diuiditur in duo præterquàm in §. pupillus. Instituta de inutil. stipulat. Frā. Fara de essen. infan. c. 4. nu. 1. f. 390. T. 8. P. 2.
Debitor, aut creditor, eorundem tutor esse non potest. Damhou. de pupillar. patroci. c. 5. nu. 6. f. 357. T. 8. P. 2.
Minorum, prodigorū eadem est ratio. Damhou. de pupillar. patroci. c. 8. nu. 2. f. 362. T. 8. P. 2.
Seu minorum defensores, si per eos donationum conditio neglecta est, rei amissę periculum præstant. Damhou. de tuto. & curato. c. 7. nu. 21. f. 361. T. 8. P. 2.
Studia sunt diuersa. Damhou. de pericu. tutorum, & curato. &c. c. vnico nu. 1. f. 385. T. eod. P. ead.
*PVPILLOS egeuos de suo non tenetur tutor alere. Damhou. de mercede tuto. & curato. capitul. primo, numero 33. folio 278. Tom. 8. Par. 2.
*PVPILLVM cui pupillariter substituitur, cum sui iuris esse post patris mortem requiratur. Bald. de Vbal. de substitutio. rub. de pupillar. substitutio. nu. 10. f. 204. T. 8. P. 1.
Cui pupillariter substituit pater, quo tempore in potestate patris esse necesse sit. Ant. Fume. de substitutio. nu. 44. f. 222. T. 8. P. 1.

Pupillus absolutè, & dubitatiuè sumptus quid circa diuersas materias operetur.

*PVPILLVS ad hoc, vt dicatur malæ fidei, requiritur quòd sit doli capax, & habeat scientiam rei alienæ. Fran. Balb. de præscriptio. q. 16. f. 69. nu. 2. T. 17.
Æquiparatur furioso. Laur. Sil. de feud. recognitio quæst. 56. nu. 3. fol. 84. Tom. 10. Par. 1. Et Alberi. a Ros. de stat. quæst. 90. num. 4. fol. 83. Tom. 2.
Agens quærela in officiosi, an sit alendus, & quomodo, remissiuè. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. c. 13. nu. 53. f. 307. T. 17.
An adeat hæreditatem solus. Sebast. Montic. de inuent. nume. 206. fol. 257. T. 8. Par. 2.
An admittatur ad accusandum in crimine lęsæ maiestatis, quia regulariter non admittitur ad accusandum. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 7. nu. 1. f. 56. T. 11. P. 1.
An aliquem de feudo inuestire possit. Mart. de Sil. de feud. q. 1. nu. 18. fol. 9. Tom. 10. Par. 1.
An calumniæ iuramentum præstare possit. Damhou. de pupillar. patroci. c. 10. nu. 56. f. 370. T. 8. P. 2.
An dicatur propriè decedere intestatus. Lancellot. Polit. de substitutio. ver. plura. num. 8. f. 249. T. 8. P. 1. Et Paul. Leon. de substitutio. 2. P. nu. 36. f. 291. T. 8. P. 1.
An feudum concedere possit. Io. Blan. in epit. feud. lib. 1. c. 4. nu. 7. fol. 267. T. 10. Par. 1.
An possit absque decreto retrouendere rem emptam per eius patrem. Pet. Foller. de contract. censua. versi. vt vides. nu. 33. fol. 151. Tom. 6. Par. 2.
Acceptilatione liberari. Sebast. Medic. de acceptilatio. q. 4. nu. 18. fol. 401. Tom. 6 Par. 2.
Accipere feudum. Ioan. Blan. in epit. feud. cap. 5. nume. 3. fol. 268. Tom. 10. Par. 1.
Domicilium eligere, vel cogatur paternum sequi. Alberi. a Ros. de stat. q. 90. nu. 9. f. 83. T. 2.
Esse canonicus. Restaur. Castal. de imperat. quæst. 73. num. 19. fol. 62. Tom. 16.
Esse miles, vel an cogi possit. idem ibidem. nu. 23.
Facere pacem de morte sui patris sine tutoris auctoritate. Anto. Cors. de priuil. pacis. ver. quæro. nu. 15. f. 225. T. 12.
Interpellare sine tutoris authoritate. Constan. Roger. de protestatio. versi. nunc videndum. nu. 20. f. 232. T. 17.
Præsentare, & quis præferatur tutor, vel pupillus. Damhou. de pupillar patroci. c. 10. nu. 58. f. 370. T. 8 P. 2.
Sibi domicilium constituere. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. effectu. 4. nu. 30. f. 109. T. 8. P. 2.
An sit vsurarius recipiens a tutore quinque pro centenario. Anto. Archiep. Florent. de vsur. §. 9. nu. 13. f. 90. T. 17.
An teneatur iurare fidelitatem domino feudi, aut petere renouationem. Iac. de S. Georg. de feud. versi. qui quidem. num. 25. fol. 203. Tom. 10. Par. 1.
An vocem habeat in capitulo. Restaur. Castal. de Imperat. q. 73. nu. 19. fol. 62. Tom. 16.
Arrogatus propter diuersitatem patrimoniorum in diuersis locis potest in vno decedere testatus, & in alio intestatus. Rolan. a Valle de dote. q. 20. nu. 8. f. 359. T. 9.
Aut minor si simplicitate ducti, citra dolum crimē commisserint, per restitutionem eis contra pœnam subuenietur. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. c. 162. nu. 2. f. 154. T. 5.
Carcerari nequit. Octa. Simoncel. de decret. inspectio. 15. nu. 128. fol. 314. Tom. 6. P. 2.
Causam ingratitudinis, an possit cōmittere. Bald. de Vbal. de substitutio rub. de pupillari substitutione. nu. 15. f. 204. T. 8. P. 1.
Cedere actionem tutori quando cogatur. Io. de Gras. de cessio. iuris. §. 6. nu. 5. fol. 74. T. 3. P. 2.
Cogitur ad soluendum, cum de confirmando contractu exordiū a patre habente, quæstio infertur, & sententia Castensis clarius explicatur. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. cap. 103. nume. 9. fol. 139. Tom. 5.
Commissarius esse non potest. Iac. de Are. de commis. versic. quia. nu. 11. fol. 195. T. 8. P. 1.
Consensum præstare non potest. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. effect. 15. nu. 6. f. 118. T. 8. P. 2.
Contra tutorem non compensat durante tutela. Sebast. Medic. de compensatio. q. 14. nu. 4. f. 269. T. 6. P. 2.
Contrahens sine tutore obligat, sed non obligatur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 7. nu. 19. f. 456. T. 15. P. 2.
Cui fit pupillaris substitutio, nō dicitur intestatus noui, esto quod sit in ætate, in qua testari non potest. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. effectu. 15. nu. 4. f. 118. T. 8. P. 2.
Cum auctoritate tutoris admittitur ad accusandum in crimine lęsæ maiestatis. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 7. num. 2. fol. 56. Tom. 11. Par. 1.

Pupillus doli capax qualiter consideretur nec non pupillus circa diuersa absolutè quid operetur.

*PVPILLVS doli capax an excusetur a petitione inuestituræ feudalis vltra tempus debitum. Iac. de S. Georg. de feud. ver. qui quidem. nu. 53. f. 205. T. 10. P. 1.
Et minor 18. annis non tenetur de delicto in omittendo, sed in committendo sic. Bartho. Tæg. in tracta. crim. Par. 5. nu. 26. f. 11. Tom. 11. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Obligatur iuramento. Ioan.Dilec.Duran. de arte teſtan.cautel.5. nu.2.fol 110.Tom.8.Par.1.

Poteſt facere teſtamentum ex diſpoſitione Papę.Io.Dilec.Duran. de arte teſtan.cautel.5.nu.3.f.110.T.8.P.1.

Poteſt prohibere,non autem ille, qui non eſt capax doli. Virgin. de Boccat.de cingulo I. C. Romani.cap.21.nume. 33. fol. 321. Tom.3.Par.2.

Sine tutore an pacem faciat.Octa. Velpel. de treug.& pace. q.18. nu.2.fol.408.T.11.P.1.

Duplici priuilegio gaudet.Vital.de Camba. de clauſ.nume. 5. fol. 378.Tom.18.

Eſſe debet de iuratione eius, qui dat tutorem. Rolan. a Valle de confectio.inuent.q.17.nu.2.f.169.T.8.P.2.

Et eius vita quomodo ſit tutus ab inſidijs ſubſtituti. Io.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.8.nu.1.f.121.T.8.P.1.

Et minor qualiter ſint conueniendi, & in cuius perſona iudicium, & actus ſint dirigendi,vt iudicium teneat.Sebaſt.Vant.de nullitat.verſi.huiusque nu. 86.f.424.T.4.

Et mulier concurrunt. Ant.Gub.Coſta.de Sponſ. commen. de dotium ſingularibus.nu.27.f.61.T.9.

Et ſeruus a teſtificando reijciuntur.Iac. Butrigar. de teſti. nume.1. fol.60.Tom.4.

Et tutor quando concurrunt in præſentãdo, quis præferatur.Fran. Paui.de offi. & poteſt.cap.ſede vac.q.5.2.Par.princ.nu.5.fol.424. Tom.13.Par.2.

Etiam doli capax teſtamentum facere nõ poteſt.Io. Dilect. Duran. de arte teſtan.cautel.5.nu.1.f.110.T.8.P.1.

Ex violentia tutoris nullam pœnam incurrit.Ioann.Bapt.Ponta.de ſpol.lib.1.c.8.nu.38.f.273.T.14.

Exhæredari non poteſt.Paul.Leon.de ſubſtitutio.num.41.fol.291. Tom.8.Par.1.

Feudum accipiens, iuramentum non præſtat,niſi poſt perfectam ætatem.Vdalri.Zaſ.de feud.5.Par.princ.num.47.fol.308. Tom. 10.Par.prima.

Furioſus,minor feudum accipere poſſunt, & quomodo.idem.ibidem.nume.46.

Habet actionem contra tutorem in illis rebus, in quibus contra ſe currit præſcriptio.Ioan.Bapt.Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ.19.nu.185.f.188.T.17.

Idoneam perſonam, quando agitur de eius fauore. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.19.nume. 176. fol. 427. Tom.15. Par.ſecunda.

Hæres an teneatur, ſi patrem habeat, vel tutorem,eſt valde ambiguum,& perplexum.Sebaſt.Montic.de inuent. nu. 30. fol. 260. Tom.8.Par.2.

Hodie exhæredari non poteſt.Paul.Leon.de ſubſtitutio.nume.33. fol.278.Tom.8 Par.1. Et idem ibidem.verſicu.tertia. nume.111. fol.301.Tom.8.Par.1.

Hodie regulariter non exhæredatur.Paul.Leon.de ſubſtitutio.ver. quinta.nu.88.f.304.T.8.P.1.

In adoptionem datus nõ poteſt cum duabus ſubſtitutionibus pupillaribus decedere, ſecundum Hippolitum, quòd nos alia ratione confirmamus.Paul.Leon.de ſubſtitutio. nu. 216. fol. 296. Tom.8.Par.1.

In cauſis,ex quibus obligationes mutuæ naſcuntur,aliquãdo obligatur.Franc.Sonsbe.ad vſus feudo.7.Par. numero 14.folio 129. Tom.10.Par.2.

In quibus teſtis eſſe poſſit, & in quibus non. Lanfran. de Oria. de teſti.nu.2.fol.179.T.4.

Indefenſus ſi cõdemnetur,eſt interim alendus ex eius bonis. Ioan. Bapt. Ponta. de alimen. capitu. 11. numero 8.folio 450.Tom. 8. Par.prima.

Indiget tutore.Anto.Piag de tuto.& curato.q. 4. nume.1. fol.327. Tom.8.Par.2.

Infans non dicitur,qui in vtero eſt,& noua datur ratio.Fran.Fara. de eſſen.infan.c.6.nu.2.f.391.T.8.P.2.

Inſtitutus hæres habet præſcriptionem ſeptennalem.Dyn.de Mugil.de præſcriptio.nu.28.f.51.T.17.

Interdum alendus penes affines. Bapt. Ponta.de alimen.c.11.nu.8. fol.450.Tom.8.P.2.

Leſus in hæreditate,an prius agat contra tutorem, quàm reſtituatur.Sebaſt.Montic.de inuent.nume.97.folio 263.Tom.octauo, Par. ſecunda.

Maior infante poteſt citari, etiam ſi non habeat tutorem. Ioann. Bapt.Boui.de ſtatutar.vrb.præſcriptio.gloſ.19.nu. 186. fol. 188. Tom.decimoſeptimo.

Sine tutoris auctoritate an naturaliter obligetur. Dyn. de gloſ. contrar.verſicu.quoniam.numero 15. fol. 187. Tom.18.Et Ant. Nicel.de concord.gloſ.verſicul. concordare. numero 167.folio 199.Tom.18.

Miles eſſe an poſſit,& de quibus teſtari.Bald.de Vbal. de ſobſtitutio.rub.de pupillari ſubſtitutione. numero vndecimo, fol. 204. Tom.8.Par.1.

Minor,vel prodigus rationẽ oblatam cogitur ſuſcipere. Damhou. de pupillar.patroci.c.1.nu.2.f.382. T.8.P.2.

Negotiorum geſtoris facto non obligatur,niſi quatenus factus eſt locupletior.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub. 19.nume. 36.fol.425.T.15.P.2.

Nihil intelligit,aut ſcit.Paul.Leon.de ſubſtitutio.num.42.fol.291. Tom.8.Par.1.

Nihil poteſt per ſe.Alberi.a Roſ.de ſtat.quæſtio. 90. nume.4.folio 83. Tom. 2.

Non dicitur propriè inteſtatus,ſed inteſtabilis.Matthęſila. de ſucceſ.ab inteſta.memb.3.1.art.nu.5.f.323.T.8.P.1.

Non poteſt obligari pignoratitia,non enim poteſt recipere pignus, nec dare. Anto. Neguſ. de pigno. & hypothe. 2. memb. 7. Par. princ.numero 19.folio 251.Tom.ſexto,Par. prima.

Nouare non poteſt.Sebaſt.Medic.de nouatio. q.3.nu. 12. fol. 389. Tom.6.Par.2.

Num ſit in mora,& an ei rectè nuncietur.Stefan. Forcat. de mora, & eius effect.1.P.nu. 4.f.422.T.6.P.2.

Numquam præſcribit,ſi principiò fuit in mala fide. Fran.Balb.de præſcriptio.q.17.nu.3.f.69.T.17.

Nunquid poſſit,decedere cum duobus teſtamentis, & poſſit alienare in fraudem ſubſtituti.Lancellot.Polit.de ſubſtitutio.verſic. plura.nu.50.fol.254.T.8.P.1.

Legitimationem petere. Lud.de Sardis.de nat.lib.& de ſuc.eorũ. titu.de legitimatione impetranda.nume.2. fol.40.Tom.octauo, Par.ſecunda.

Obligatur ex delicto.Laur.Syl.de feudi recognitio.q.55.nu. 1. fol. 84.Tom.10.Par.1.

Per ſe contrahens, aduerſus biennalem præſcriptionem non numeratæ pecuniæ non reſtituitur.Bola.de reſtit.in integ.cap.103. nu.11.fol.139.Tom.5.

Pupillus quid poſſit,& qualiter miſcellaneè conſideretur.

*PVPILLVS poteſt adire hæreditatem abſque iudicis auctoritate. Octa.Simoncel.de decret.titul.6.inſpectio. 5.nume. 53. fol.311. Tom.6. Par.2.

Eſſe miles.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.73.nu.17.f.62.T.16. Et quomodo.ibidem.nu.23.

Facere maioratum per contractum inter viuos.Melch. Palaez.in tract.maiorat.limitatio.1.nu.3.f.458.T 10. P.1.

Facere ſuam conditionem meliorem, etiam ſine tutore, & quid præterea poſſit? Alberi.a Roſ.de ſtat.quæſtio. 90. nume. 6.folio 83.Tom.2.

Præſentare Ioan.de Selua de benefi.quæſt. 5. Par. 2.nu. 12.fol.36. Tom.15.Par.1.

Repudiare hæreditatem in præiudicium creditorum abſque decreto iudicis. Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.23. nume.62.fol. 485.Tom.10.Par.1.

Reſtitui adiens patris hæreditatem debitis onuſtam. Maurit. Bola.de reſtitutio.in integ.c.153.nu.7.f.153.T.5. Nunquid idem in ſubſtituto pupilli dicendum ſit. ibidem.

Pro delicto, an poſſit carceri emancipari. Bald. Perus.de carceri. c.1.nu.4.f.201.T.11.P.1.

Proximus pubertati dicitur, qui decimum annum cum dimidio exceſſit.Benue.Strac.de adiect.3.P.nu.17.f.390.T.6.P.1.

Pubertati ferendæ, & inferendæ iniuriæ capax cenſetur. Maurit. Bola.de reſtitutio.in integ.c.153.nu.7.f.153.T.5.

Quando dicatur decedere inteſtatus. Angel.de Gambel.de teſtamen.gloſ.80.nu.32.f.64.T.8.P.1.

Quandoque curatorem habet.Octa.Simoncel.de decret. tit.6.inſpectio.5.nu.54.f.311.T.6.P.2.

Qui non poteſt,adire hæreditatem tutore authore minor eſt ſeptẽ annis.Fran.Fara de eſſen.infan.c.24.nu.1.f.400.T.8.P.2.

Teſtari,inteſtatus,vel ab inteſtato deceſiſſe non dicitur. Ant.Roſel.de ſuceſ.ab inteſta.nu.206.f.368.T.8.P.1.

Quis propriè dicatur.Anto.Fume.de ſubſtitutio. nume. 35. folio 222.Tom.8.Par.1.

Quomodo aduerſus tempus elapſum in iure congrui ſe habeat. Bald. de Vbald.de iure prothomiſ.nu.10.f. 19.T.17.

Religioni non obligatur. Bald.de Vbal.de ſubſtitutid.rub.de pupillari ſubſtitutione.nu.39.f.206.T.8.P.1.

Si cenſum indebitum recognoſcat coram iudice, non obſtante temeraria ſua confeſſione,reſtituitur.Maurit.Bola.de reſtitutio.in integ.c.307.nu.vnico.f.188.T.5.

Si homicidium commiſerit,qua pœna punietur? Damhou.de pupillar.patroci.c.10.nu.51.f.370.T.8.P.2.

Si occidit, an pœna l.Cor. de Sica. teneatur. ac. Nouel. ad defenſam.ver.varijs.nu.36.f.218.T.11.P.1.

Si præſentat vnum,& tutor alium,quis præferatur eorum. Arnulf. Ruze.de iure regal. priuil.10.nu.25.f.367.T.12.

Si præſentat vnum, & tutor aliũ, præſentatus a pupillo præfertur, ſi eſt maior infante.Ioan.de Selua de benefi.q.6. Par. 2.num.14. fol.37.Tom.15.Par.1.

Si principaliter aduerſus ſententiam ſe reſtitui petat, pleniſſima cauſæ cognitione opus habet:ſecus ſi incidenter. Maurit. Bola. de reſtitutio.in integ.c.193.nu.1.f.163.T.5.

Sicut nequit ius proprietatis directè alienare, ita nec vtile dominiũ, aut ius vſufructus, vel iura quorumcumque reddituum. Iodoc. Burgen.de ſubhaſtatio.c.2.nu.18.f.78.T.6.P.1.

Similiter accuſare non poteſt. Iac.Nouel.ad defenſam. verſic.quoniam.nu.10.f.221.T.11.P.1.

Sine tutoris authoritate in mora,an,& quãdo conſtituatur. Marc. Ant. Bauer.de mora.3.P.nu.10.f.410.T.6.P.2.

Solo exhibito proceſſu,ne aliquo inſigni damno inficeretur a ſenatu Dolano reſtitutus.Maurit. Bola.de reſtitutio. in integ.cap.50. nu.4.fol.128.Tom.5.

Solus non debet citari, ſed tutor ſi habet, aliàs coniuncti, & amici citari debent, vt pupillus reddatur contumax, adeo, vt contra eum poſſit procedi ad primum decretum. Rolan. a Valle de confectio.inuent,verſicu.ſed quid.nume.ſecundo,fol.176. Tom.8.Par.2.

Si eſt inſtitutus a patre, & ſe immiſcuit, & mortuus eſt, vtrum poſſit ſubſtitutus pupillariter adire ex ſubſtitutione pupillari,& petere reſtitutionem ex perſona pupilli aduerſus immixtionem hæreditatis paternæ factam a pupillo. Bart.de contrarieta.col.1. in fi.fol.163.Tom.2.

Suam

Source : BIU Cujas

Suam conditionem potest facere meliorem, etiam sine tutoris auctoritate, deteriorem minime. Damhou.de tuto.& curato.in pupillar.patroci.c.7.nu.43.f361.T.8.P.2.
Sufficit, quòd simpliciter citetur in confectione inuentarij, quia intelligitur citatus, vt legitimè compareat per se, vel per procuratorem.Rolan.a Valle de confectio.inuent. ver. sed quid nu.1. fol.176.Tom.8.Par.2.
Tenetur soluere promissum patris ob biennalem taciturnitatem. Maurit.Bola.de restitutio.in integ.capitu.103. numero 10. folio 139. Tom. 5.
Tutori iudicis officio præstare salarium. Cornel. Beninc. de paupert.& eius priuil.q.8.nu.29.f149.T.18.
Vltra vires, si non faciat inuentarium, quamuis in integrum restituatur Sebast.Montic.de inuent·capitu.5.numero 44.fol. 210. Tom.8.Par.2.
Tutore authore causa mortis non donat, minor sic sine decreto. Maria.Soci.de oblatio.libello.9.nu.17.f.128.T.14.
Tutorem inopem alere tenetur, nisi eum ob paupertatem excusari velit.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priu. q. 8. special. 2.in iudicijs.nu.28.f.149.T.18.
Tutori nunquid possit licitè dicere, tanto tempore meam habuisti pecuniam,& ob hoc peto pro ea licitum lucrum, sed vsuras nolo.Anto.Archiep.Floren.de vsur.cap.4.nume. 14. & 15. fol. 90. Tom.septimo.
Tutoris filiam habere licitè potest,& illius ratio.Franc.Sonsbe. ad vsus feud.9.P.nu.155.f.138.T.10.P.2.
Vel adultus cum curatore accusat. Bagarot. de except. dilato. nu. 21.fol.129.Tom.3.P.2.
Licèt non possint contrahere sine auctoritate tutoris, vel curatoris, possunt tamen facere contractum sibi vtilem sine licentia. Franc.Curt.de feud.quæstio.3.numero 13.folio 52. Tom. decimo,Par.secunda.
Vel alius qui testari non potest, an dicatur propriè intestatus decedere.Passager.de succes.ab intest.nume.5.fol.355.Tom.octauo, Par.prima.
Vel tutor,an debeat præsentare, & si tutor, vel pupillus præsentauerint diuersos,quis præferatur? Pet.Rebuf.de nominatio.q 17. princ.nu.51.& 52.f.333.T.15.P.2.
Cum eius auctoritate,an pacem ineant.Octa. Velpel. de treug.& pace q.18.nu.2.f408 T.11.P.1.
Vtrum habeat legitimam personam faciendi recognitionem, sine tutoris auctoritate,& si non fecerit in tempore excusetur. Laur. Syl.de feud.recognitio.q.54.per tot.f.83.T.10.P.1.
*PVRE aduerbium,& aduerbium proinde,est qualitatis.Albert.de Pergamo.de præpositio.nu.89.f.276.T.18.
*PVRGANDI annus datur.Quintil.Mandos.de annal.casi. nu.92. fol.213.Tom.17.
Redeundi,& recuperãdi bona,annalis est terminus.Quintil.Mandos.de annal.casi.nu.145.fol.214.T.17.

Purgare applicatiuè consideratum quid importet, ac operetur.

*PVRGARE attentata tenetur,qui per se attentauit. Robert. Lancellot.de attenta.c.29.nu.98.f.451.T.5.
Vel per alium de suo speciali mandato.ibidem.nu.99.
Vel qui sine mandato attentata ratificauit.ibidem.numero 100. folio 452.
Vel qui habet causam ab attentante.ibidem.nu.101.
Vel qui successit in re attentata.ibidem.nu.103.
Vel qui lite pendente se intrusit.ibidem.nu.104.
Contumaciam an,& quando liceat.Robert.Lancellot.de attenta. limitatio.18.nu.5.f.332.T.5.
Moras quibus casibus debitori permissum sit. Bartho. de Salice. de mora.2 q.princ.nu.14.f.412.T.6 P.2.
Qui se non potuit,& defecit in purgatione, tanquàm consumatus hæreticus puniendus est.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit 55.de purgatione canonica.nu.14.f.193.T.11.P.2.
Se debet suspectus de hæresi, cum id sibi a iudice legitimè fuerit iniunctum.idem ibidem.nu.4.
Se volens ab hæresi, & in ipsa purgatione succumbens, an statim sit curiæ seculari relinquendus. Iac. Simanc. de cathol.institut. c.55.nu.16.f.193.T.11.P.2.

Purgari qualiter circa diuersa consideretur.

*PVRGARI id propriè dicitur, quod ad libramentum proprium redigitur,& in pristinum reducitur.Robert.Lancellot.de attenta.cap.29.nu.450.T.5.
Mora an,& quando possit,& per quos.Lanfran.de Oria.de arbitr. diuis.7.nu.20.f.217.T.3.P.1.
Non diceretur excommunicatio attentata per absolutionem datam per iudicem, ad quem,ad suum beneplacitum, sed requiritur absolutio per viam sententiæ, cum impositione perpetui silentij.Robert.Lancellot.de attenta.ampliat. 8.numero 6.folio 352.Tom.5.
Potest mora,de iure canonico,& eius æquitate,etiam vbi adest iuramentum,aliàs vbi nõ poterat purgari mora.Io. Guter. de acti. iudi.iura.c.17.nu.5.f.402.T.3.P.1.
In contractibus vsque ad litis contestationem,non verò post, in iudicialibus autem potest mora purgari post tres, aut quinque, pluresve dies arbitrio iudicis,si ius actoris non est factum deterius.Ioann.Guter.de acti.iudi.iura.capitu.17. nume. 1. fol. 402. Tom.3.Par.1.
*PVRGATA dicitur intrusio per nouam prouisionem, si de ea sit facta mentio.Robert.Lancellot.de attenta.capitu.29. nume.72. fol.451.Tom.5.
*PVRGATI cum sint in terra, vel circa terram dici possunt super terram,& ideo Papa in eos habet potestatem.Philipp.Sande.de indulg.nu.31.fol.159.T.14.

Purgatio attentatorum qualiter consideranda sit circa diuersa, & eius operatio.

*PVRGATIO attentatorum etiam per eum qui attentata passus,est fieri potest,ita vt vltra illorum reuocationem petere non possit, videlicet,renunciatione facta liti.Robert. Lancellot.de attenta. c.29.nu.43.& 44.f.451.T.5.
Aut appellationi antea interpositæ, quando sumus in excommunicatione attentata.ibidem nu.46.
Aut ipsis attentatis.ibidem nu.47.
Attentatorum fit duobus modis per principem. idem ibidem. numero 54.
Vel impediendo, ne actus, qui aliàs de sui natura diceretur attentatus,transeat in attentatum ibidem.nu.55.
Vel confirmando actum, qui prætenditur iam in attentatum transiuisse,ibidem.nu 57.
Fit pluribus modis.Robert.Lancellot.de attenta.cap.29. num.3. fol.450.Tom.5.
Per sententiam ibidem.nu.4.
Item per cessionem.ibidem.nu.5.
Item per renunciationem liti,aut appellationi,aut attentatis factam.ibidem.nu.6.
Item per principis confirmationem.ibidem nu.7.
Item per prouisionem Papæ in beneficialibus. nume. octauo, ibidem.
Item per desertionem appellationis in quibusdam casibus.ibidem.nume.9.
Item per peremptionem instantiæ secundum aliquos. ibidem. numero 10.
Fit principaliter tribus potissimum modis, scilicet per iudicem, per partem,& per principem.Robert.Lancellot. de attenta.nu. 11.fol.480. Tom.5.
Per iudicem fit per sententiam.idem ibidem.nu.15.
Quæ fit per partem,fit aut per attentantem aut per eum, qui attentata passus est. Robert.Lancellot.de attenta. nume. 24. folio 450.Tom.5.
Vltra cessionem actus attentati continet pœnam refectionis expensarum,ac fructuum restitutionis, & vlterius suspẽsionis processus in negotio principali.Robert.Lancellot.de attenta. num. 51.cap.1.fol.291.T.5.
Vt fiat per cessionem oportet,quòd cedens habeat legitimum,& sufficiens mandatum ad cedendum.Robert.Lancellot. de attẽta.cap.29.nu.30.f.450.T.5.

Purgatio canonica generaliter, siue miscellaneè quatenus consideretur.

*PVRGATIO canonica an a iuramento purgationis differat. Octa. Velpel.de treug.& pa.quæstio. 46. numero 7. fol. 410.Tom.11. Par. prima.
Canonica,an sit subsidiaria,& an fœminæ admittantur, & layci in subsidium, & multa de purgatione, & eius natura traduntur. Bermon.Chouer.de pub.concub.versicu.vnde.nume.2.fol.171. Tom.11.Par.1.
In sacro inquisitorum foro etiam nunc in vsu est. Iac. Simanc.de cathol.institut.tit. 55.de purgatione canonica.nume.1. fol. 193. Tom.11.Par.2.
Indicenda est infamato, vel suspecto de aliquo crimine, quia si per modum inquisitionis crimen non potuit plenè probari, non est reus simpliciter absoluendus,sed si remanet infamia,vel scãdalum, vel vehemens suspitio, potest compelli ad se purgandum &c.Bern.Comm.in lucer.inq. hær. praui. col.3.circ.med. nu.1.fol.343.T.11.P.2.
Indici potest infamato,seu suspecto de aliquo crimine, absque eo,quòd terminus statuatur accusare volentibus, vel quòd præmittatur inquisitio super veritate criminis. Bern. Commen.in lucer.inq.hær.praui.colum.4.nume. 11.fol. 343. Tom. vndecimo,Par.secunda.
Quando indicenda sit.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.55.nu.6. fol.193.Tom.11.P.2.
Quid sit.idem ibidem.nu.3.&31.
Quo ordine,& ritu indici soleat.idem ibidem.num. 25.fol.194. Tom.11.Par.2.
Quo pacto a suspecto de hæresi fienda sit. Gondinsal. de hæret. q.15.nu.11.f.38.T.11.P.2.
Cur illis indicenda non sit,qui ex parentibus Iudæis,aut Mahumetanis nati sunt.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.55. nume. 12. fol.193.Tom.11.Par.2.
Eorum,quę appellatione pendente sunt attentata,per quam fit restitutio ad pristinum statum,respicit statum, qui erat tempore litis contestationis.Robert.Lancellot.de attenta. cap. 29.nu. 94. fol.451.Tom.5.
Est indicenda sponte confitenti. Zanc.Vgol.de hæret.cap.9.nu.5. fol.240.Tom.11.P.2.
Quid si reus negat omnia in inquisitione contenta. ibidem. numero 6.
Fraudis est iuramentum.Fran.Solso.in lucer.Laudem.1. celul.nu. 33.fol.209.T.10.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Illis non est indicenda, qui ab inimicis, vel maleuolis, vel leuibus hominibus infamia afficiuntur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nu. 7. f. 193. T. 11. P. 2.

Interior, cuius spectat. Ioann. de Ligna. de censu. eccleſiast. §. 4. nu. 12. fol. 309. Tom. 14.

Metus, quibus modis fiat. Sebast. Medic. de fortuit. casi. quæstio. 8. nu. 57. fol. 203. T. 7.

Purgatio moræ circa diuersa qualiter considereretur, quid sit, & eius effectus.

*PVRGATIO moræ admittenda an sit vbi est clausula, rato manente pacto. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nume. 22. folio 217. Tom. 3. Par. 1.

Moræ admittitur in emphytheusi eccleſiastica, secus in priuati emphytheusi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. sed quòd. nu. 17. fol. 519. T. 15. P. 2.

An admittenda re periculo debitoris perempta, & debitore æstimationem offerente. Bartho. de Salice. de mora. q. 6. princ. nu. 1. fol. 414. Tom. 6. Par. 2.

An detur in termino legis, & declaratoria sequuta, iureque alteri quæsito. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q 36. nume. 3. fol. 424. Tom. 11. Par. 1.

An impediatur iuramento. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nu. 20. fol. 217. Tom. 3. P. 1.

Circa præparatoria iudiciorum qualiter procedat. Bartho. de Salice. de mora. q. 2. princ. nu. 29. f. 413. T. 6. P. 2.

Et quando admittatur. idem ibidem.

Et quid circa iudiciorum deciſoria? ibidem nu. 31.

Concessa debitori quando, & quibus casibus censeatur. Bartho. de Salice. de mora. q. 2. princ. nu. 1. f. 411. T. 6. P. 2.

De æquitate canonica admittitur, si aduersarius ob moram damnum passus non sit. Zanet. de differ. iur. ci. & ca. numero 91. folio 202. Tom. 1.

Difficilius admittitur, quando propter male factum comissa est stipulatio, quàm propter non factũ. Barthol. Tæg. in tract. crim. P. 5. nu. 31. fol. 12. T. 11. P. 1.

Est permissa creditori in conseruatione actionis quæsitæ. Bartho. de Salice. de mora. q. 1. princ. nu. 2. f. 411. T. 6. P. 1.

Et cur. ibidem.

Est concessa putatiuo creditori pro iure sibi quærendo. idem ibidem. nume. 3.

Impeditur facta exequutione a lege, vel ab homine. Card. Iacob. de concil. lib. 7. nu. 36. f. 300. T. 13. P. 1.

In quibus obligationibus per legem admittatur. Bartho. de Salice. de mora. q. 2. princ. nu. 28. f. 413. T. 6. P. 2.

Infra quantum tempus fieri possit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 20. nu. 2. f. 555. T. 15. P. 2.

Ita demum conceditur, si ius partis aduersæ non sit factum deterius. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuil. special. 10. in iudic. nu. 2. fol. 154. T. 18.

Iuramento impeditur. Nic. Moron. de fide, treuga, & pace. q. 119. nu. 86. fol. 438. T. 11. P. 1. Et Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 36. fol. 300. T. 13. P. 1.

Et quomodo intelligendum. ibidem.

Non admittitur, cũ a lege exequutio fit. Hier. Zanet. de differ. iu. ci. & ca. nu. 91. fol. 202. T. 1.

Non admittitur exequutione facta a lege. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 36. nu. 2. f. 424. T. 11. P. 1.

Non admittitur post requisitionẽ. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 39. f. 300. T. 3. P. 1.

Et quomodo intelligatur. idem ibidem.

Non habet locum, quotiescumque fit exequutio ipso iure absq; sententia iudicis. Ioan. Gute. de acti. iudi. iura. cap. 17. nu. 3. fol. 402. Tom. 3. Par. 1.

Nunquid admittatur circa media causæ non obstante pœna intrinseca. Bartho. de Salice. de mora. 2. quæst. princ. nume. 34. fol. 413. Tom. 6. Par. 2.

Nunquid admittatur, vt per eam pœna commissa vitietur. Bartho. de Salice. de mora. 2. quęstio. princ. nume. 10. fol. 412. Tom. 6. Par. secunda.

Nunquid impediatur clausula, rato manente pacto. idem ibidẽ. q. 2. princ. nu. 26. f. 413.

Quãdo sit exclusiua. Bartho. de Salice. de mora. q. 2. princ. nu. 11. fol. 412. Tom. 6. Par. 2.

Quos effectus producat. Bartho. de Salice. de mora. q. 7. princ. nu. 1. fol. 414. Tom. 6 Par. 2.

Quot modis fiat, & contrahatur. Bartho. de Salice. de mora. q. 1. princ. nu. 1. f. 411. T. 6. P. 2.

Semper admittitur de æquitate canonica in foro conscientiali. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. articul. 1. nume. 26. & 37. fol. 300. Tom. 13. Par. 1.

Purgatio miscellaneè considerata quid operetur.

*PVRGATIO morarũ quid requirat Bartho. de Salice. de mora. 4. princ. q. nu. vnico. f. 414. T. 6. P. 2.

Non solum de hæresi, sed etiam de alijs criminibus suspectis etiã episcopis indicitur. Conrad. Brun. de hæret. cap. 11. nu. 9. fol. 314. Tom. 11. Par. 2.

Papæ non indicitur, inferioribus sic, ratione scandali. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. nume. 180. vbi inquit quòd si aliqua purgatio facta fuit per Papam, fuit sponte, non necessitate aliqua folio 350. Tom. decimotertio, Par. prima.

Quomodo fiat. Conrad. Brun. de hæret. capitu. 11. nume. 8. fol. 314. Tom. 11. Par. 2.

Recto iudicis arbitrio relinquitur, quando reis sit indicenda. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 55. numero 8. folio 193. Tom. 11. Par. secunda.

Vel quæcumque alia pœna in suspectos de hæresi statuta, per se efficax est, ad quaslibet suspitiones purgandas. Iac. Simanc. de cathol. institut. nu. 20. f. 193. T. 11. P. 2.

Vulgaris duplex. Franc. Sonsbe. ad vsus feud. P. 15. nu. 75. fol. 165. Tom. 10. Par. 2.

Purgatione, purgationem, & purgationi qualiter applicatiuè considerentur.

*PVRGATIONE canonica non temere iudices quenquam examinare debent. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nume. 31. fol. 194. Tom. 11. Par. 2.

Multi etiam Pontifices maximi vsi sunt. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nu. 5. f. 193. T. 11. P. 2.

*PVRGATIONEM moræ non admittit lex in arbitris cum simplici pœna electis. Bartho. de Salice. de mora. 2. q. princ. nu. 36. fol. 413. Tom. 6. Par. 2.

*PVRGATIONI moræ locus non est post domini declarationem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versic. sed quod. nu. 18. fol. 519. Tom. 15. Par. 2.

Purgationis miscellaneè consideratio.

*PVRGATIONIS attentatorum finalis effectus quò ad attentantem ille est, vt postquàm fuerint purgata, non possint vltra peti reuocari. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 29. nume. 73. fol. 451. Tom. quinto.

Canonicæ origo. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. num. 29. fol. 194. Tom. 11. Par. 2.

Iuramentum quid sit. Octa. Velpel. de treuga, & pace. q. 46. num. 4. fol. 410. T. 11. P. 1.

Quod dicatur. Mar. Blan. de indic. & tortur. nume. 284. fol. 274. Tom. 11. Par. 1.

Moræ materia examinatur. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nu. 20. fol. 217. Tom. 3. Par. 1.

Quasi nouatio pœnalis an sit impeditiua in negotio principali. Bartho. de Salice. de mora. 2. quæstio. princ. nume. 24. folio 413. Tom. 6. Par. 2.

Purgatores qualiter circa diuersa sint considerandi, & eorum effectus.

*PVRGATORES quales eligendi sint. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nu. 11. f. 193. T. 11. P. 2.

Qui dicantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nu. 10. fol. eod. Tom. eod. Par. ead.

Quomodo admonere, & interrogare soleant inquisitores. idem ibidem. nu. 28. fol. 194.

Tot nominare tenetur reus, quot in sententia inquisitorum continentur. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 55. nume. 26. fol. 194. Tom. 11. Par. 2.

*PVRGATORIBVS conuocatis in adiutorium inquisitorum, & reo ad tribunal ducto, interrogatur ab inquisitoribus reus, an illos homines agnoscat. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 55. nu. 27. fol. 194. T. 11. P. 2.

ᴬPVRGATORII ignis, licèt non sit æternus, excedit tamẽ omnem pœnam, quam quis in hoc mundo passus sit. Pet. Albi. de põtisi. potest. nu. 148. f. 139. T. 13. P. 1.

De Purgatorio.

*PVRGATORIVM est in centro terrę. Anto. Rosel. de indulg. nu. 29. fol. 150. Tom. 14.

Negate post hanc vitam est erroneum, & hęreticum. Arnal. Alber. de agnoscen. assertio. hęret. quęst. 21. nume. 54. fol. 76. Tom. 11. Par. secunda.

Non esse est hęresis damnata in concilio Florentino. Arnal. Alber. de agnoscen. assertio. hęret. quęstio. 21. numero 60. fol. 77. Tom. 11. Par. secunda.

*PVRGATORVM numerus augeri potest, si purgandus reus sit, & idem acerbissimè torqueri potest, si torquendus sit pro magnitudine suspitionis. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 55. nu. 21. fol. 193. T. 11. P. 2.

Numerus iudicij arbitrio relinquitur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 55. nu. 9. f. 193. T. 11. P. 2.

*PVRI, dictio quid significet. Fran. Baldui. in l. 12. tab. cap. 28. col. 4. in princ. fol. 233. T. 1.

*PVRITAS conscientię quando non valeat. Pet. And. Gamb. de extensio. nu. 16. f. 249. T. 18.

Cordis, & conscientię rectitudo quę sint. Io. a Capistr. in Spec. conscientiæ. nu. 68. f. 328. T. 1.

De Purpura.

*PVRPVRA dicitur vestis Regum, & Principum. Mart. de Caraz. Laud de princip. q. 37. f. 205. T. 16.

Regum quæ sit. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 76. num. 1. fol. 63. Tom. 16.

Source : BIU Cujas

*PVRPVRA, ex Liuio, qui vtebantur. Lud. Charon.ad L.12.tab. col.1.circ.princ.in verbo, purpura.f.269.T.1.
*PVRPVRÆ, quibus princeps vtitur, dum in maiestate sedet, distrahi,& vendi prohibentur.Benue.Strac.de mercatu. P.4 nu.6. fol.296 Tom.6.Par.1.
*PVSILLANIMIS ex negligentia non obuiando non tenetur.Nic. Moron.de fide,treuga,& pace.quæst. 141.num.3.fol.446.Tom. 11.Par.prima.

Pusillanimitas qualiter consideretur, & quid operetur.

*PVSILLANIMITAS, cui virtuti opponitur.Io.a Capistr in spec. conscien.ver.Sceuola.nu.279.f.337.T.1.
Errorem conscientiæ causa.Io.a Capistr.in Spec.conscientiæ. nu. 276.fol.337.T.1.
Grauius peccatum est,quàm præsumptio.idem ibidem. nu.280.
Quid sit.idem ibidem.nu.277.
An sit peccatum idem ibidem.
*PVSILLANIMITATIS effectus qui nam sint. Thomas. Acti. de Lud.Scac.q.6.princ.nu.50.& 93.f.178.& 179.T.7.

De Puteo.

*PVTEVM si in domo mea apertam, quo aperto venæ tui putei præcisæ sint,an teneat.Bartho.Cępol.de seruitu.vrb. præd.cap. 47.nu.5.f.198.T.6.P.2.
Vel cisternam,aut lauellum propè vicini fundum fodere an licitũ sit,nullo spacio interposito.Bartho.Cępol.de seruitu.vrb.præd. cap 47.nu.7.f.198.T.6 P.2.
*PVTEVS communis inter plures vicinos diuidi an possit. Pet. de Vbal. de duo. fratri. 4. Par. numero 24. folio 141. Tom. sexto, Par.prima.
Communis si inter duos vicinos sit, an diuidi possit, & quo iudicio.Bartho.Cępol.de seruitu.vrb.præd.cap.47.nume. 2.fol.197. Tom.6 Par.2.
Viciniæ,an refici debeat a vicinia.Iul.Ferret.de re naual. lib. 3.nu. 105.fol.334.Tom.12.
*PVTREDINEM aliquam,putà lauaturam, vel aliud putridum si pedissequa,vel famulus proiecerit,& super vestem, vel capuceũ transeuntis per viam publicam vel ibi stantis descenderit, an eius dominus teneatur.Bartho.Cępol.de seruitu.vrb.præd.cap. 68.nu.3.f.206.T.6.P.2.

P. V.

*PYRRHI Epyrotarum Regis præclara sententia.Rayn. Corsi. de indagat iuris lib.2.c.10.nu.3.f.287.T.1.
EPYROTARVM Regis sententia de captiuis restituendis. And. Alcia de sing certam.c.43.nu.4.f.301.T. 12.
*PYTHAGORÆ notabilia de abstinentia,& esu carnium prohibitione.Marq.Susi.de cælib.sacer.non abrog capitu.1.num.16.fol. 105 Tom 14.
*PYTHAGORAS cur fabas discipulis suis interdixerit.Horat. Iut. de priuil. scholar.in præfatio.nu.18.f.70.T.18.
Multa loca peragrauit doctrinæ adipiscendæ causa.Horat. Iut de priuil.scholar.in præfatio.nu.14.f.70.T.18.

Q. V. A.

De quadragesima, & quadragesimalibus.

*QVADRAGESIMA a quo fuit instituta.Anto.Nicel.de glos.contrar.versic.dubium posset oriri nu.3.vbi refert, quod Gregorius eam constituit,sicut vulgus existimat, sed secũdum Archidiac. in c.sacerdotibus de conse.dist.3.refertur quod in Chronicis reperitur Beatum Petrum ante Pascha Domini quadragesimale ieiunium ecclesijs tradidisse.f.183.T 18.
Quare per Gregorium Papam instituta fuerit. Iacob.Zocch.de ieiun.nu.47.col.1.f.161.T.14.
Triplex est,& propriè illa dicitur,quæ est ante Pascha,& extra cõsuetudinem non videtur, quod sit prohibitum vniuersitatibus eas concedere, etiam extra quadragesimam instar aliorum rescriptorum,quæ omni tempore concedi possunt. Pet. Rebuf.de nominatio.q.7 princ.num 2.f.306.T.15.P. 2. & est triplex prima enim est ante Pascha,secũda ante festum sancti. Io. Baptistæ,tertia ante festum natiuitatis Domini.Pet.Rebuf. de nominationibus q.14.princ.nu.14.col.3.f.319.T.15.P. 2.
*QVADRAGESIMÆ dies omnes sunt ieiunandi, & vigiliæ Natalis Domini assumptionis.Mariæ, & Apostolorum exceptis Philippi & Iacobi Ioannis Euangelistæ & si festa hæc cadant in die Lunæ debet ieiunari in sabbato pręcedenti Pauin.de visitation. q.2.2.P.nu.57.f.154.T.14.
Tempore multa de se licita fieri prohibentur, quemadmodum nuptias celebrare quod est negatum eo tempore confici. Thom. Act de Lud.Scaccho.q.10.princ.nu.9.f.187.T 7.
*QVADRAGESIMALI tempore homines sani in loco mortalitatis non possunt vecti carnibus ouis,& caseo, quia non reperitur, quod qualitas ciborum quadragesimalium sit rationabilis causa,vel necessitas ad soluendum tale ieiuniũ, nec videtur rectè fieri per Pontificem,si circa hoc dispensaretur, quia quadragesimale ieiunium est decima totius anni, quam iubemur ab omnipotenti Deo dare.Anto.Nicel.de glos.contrar. versi. dubium posset oriri nu.1.f.183.T.18.
Non debent agi causæ criminales, sed bellum potest iniri tempore quadragesimali instante necessitate,sicut alio tẽpore. Ant. Nicel.de glos.contrar.vbi sup.nu.4.
*QVADRAGINTVM oppidum,cur sic denominatum sit. Lancel. Gall.de statu.præfat.8.nu.82.f.293.T.2.
Quadrans,dipondius,sextertius,& denarius, quid sit. Ioan. Gars. de expen. & melioration.cap.21.nu.14. & 13. folio 329.T.17.

Quadriennium in quibus detur, & non, & quid operetur.

*QVADRIENNII instantiæ triennalis tempus eundem finem respicere dicit Bola.de restitutione in integrum cap.45.numero 1. fol.126.Tomo 5.
Instantiæque triennalis coniunctionem, aut coadunationem minori ad impetrandam restitutionem summę necessariã esse dicit idem vbi sup.nu.3.
Tempus non instantiæ, sed iuri præfixum a Castrensi dicit idem vbi sup.nu.5.
*QVADRIENNIO elapso restitutionem abnegandam leges tradunt.Maurit.Bola.de restitut.in integrum.cap.59. numero 12. folio 130.Tomo 5.
*QVADRIENNIVM a iudice secundum communem doctorum sententiam protelari nequit.Bola.vbi sup.cap.48.nu.1.sed contra.nu.3.f.127.T.5.
Ad læsionis tempus referendum ponit Bola de restitut.in integrũ cap.46.nu.1.vbi nec anno.25.vel his sequentibus annumerandum.fol.127.Tom.5.
Aliud continuum,aliud discontinuum iudicari dicit Bola.de resti. in integ.c.41.nu.12.f.125.T.5.
Ecclesiæ incipit currere a fine termini, non autem a diesententiæ. Redoa de rebus eccle.non aliena.titu.eccle.quando, & infra qd tempus competat restitu.num.4.fol.514.T.15. Par.secunda.
Ex post facto censetur continuum, & quid efficiat, ponit Bola.de restitu.in integ.cap.59.nu.13.f.130.T.5.
Frustra in minoris fauorem videri præfixum solius instantiæ triẽnalis habita ratione. Bola.de restitut.in integ.cap.45.numero 4. fol.127.Tom.5.
Hodie restitutioni concessum dicit Ioan. Ferra. de appellatio.cap. 8.nu.307.f.79.T.5.
Læso incipit currere a principio anni vigesimisexti ætatis suæ. Redoa.de rebus ecccle.non aliena. titu. eccle. quando & infra qd tempus competat restitu.nu.3.fol.514.T.15.Par. secunda.
Non est vtile,sed continuum quoad petendam restitutionem. Idẽ vbi sup.nu.5.
Olim ad restitutionem concessum quibus ab anno vtili differant. Bola.de restit.in integ.nu.11.c.41.f.125.T.5.
Perpetuò non competit in ignorantem.Bola.de restitu.in integ.c. 59.nu.15.f.130.T.5.
Putatur vtile si iusta accedat ignorantia. Bola.de restitut.in integ. cap.59.nu.14.f.130.T.5.
Restitutionem in integrum ad petendum est probandum lapsum fuisse per eum, qui de eo excipit. Ponta. de spol.ecclesiast.c.13. nu.78.f.284.Tomo 14.
Restitutioni assignatum a die præscriptionis completæ currere,cũ antea læsio non censeatur.Bola.de restitu.in integ.cap.44.nu.2. fol.126.Tomo 5.
Succedit loco anni vtilis.Redoa.de reb.eccle.non aliena.tit.eccle. quan & infra quod tempus compet.restitu.num.11.f.514.T.15. Par.secunda.
*QVADRIGA esse desinit in qua vnus equorum perijt. Albert. Brun.de interit. & perempt. conclus. 2. numero 5. folio 386. Tomo.17.
*QVADRIGAE legatum mortuo vno equo extinguitur vsusfructus cum desinat esse quadriga. Albert. Brun. de interitu & peremp.concl.6.nu.42.fol.382.Tomo 17.& extinguitur si equi ad alium vsum deputentur.Albert.Brun.de mutatio.nume.87, conclus 5.fol.394.Tom.17.

Quæ dictio aplicatiua quid operetur.

*QVAE animi destinatione, & scientiæ fiunt certa fieri debent Vbert de Bob depositio.nu.24.f.8.T.4.
De nouo emergunt non subsunt prioribus decretis.Pet Belli.de re milit.titu vnico.nu.53.f 360.Tomo 16.& nouo indigent auxilio.Montic.de inuenta.nu.8.fol.238.Tom.8.Par secunda.
Dictio declarat atque restringit Marsil.de ecclesiast. reddit.cap. 23.nu.29.Tom 353.T.15.Par.secunda.
Est copulatiua.Horat Mondos.de priuileg.ad instar glos.4.nu.1. fol.129.Tom.18.
Differunt secundum plus, & minus, non differunt in substantia. Franc.Sarmen.de reddit ecclesia.Par.4.nu.7.fol.387.T.15.P, 2.
Filijs viuente patre donantur, quando sint conferenda Franc. de Porcell.de duobus fratribus quæst.1.Par.1. numero 91.fol.176. Tomo 6 Par.1.
Fiunt in portu perinde habentur, ac si in ciuitate facta essent.Pet. Santer.de assecurat.Par.3.nu.39.f.351.T.6.P.1.
Notabiliter fiunt si specialiter non notentur,videntur quasi neglecta.Strac.de proxenetis.P.2.nu.14.f.339T.6..P.1.
Sunt facti,& nudi ministerij non transeunt ad hęredes,& quomodo procedat declarat Strac.de adiect.P.3.n.93.T.6.P.1. & f.394.
Quæcunque sunt id circo sunt Dei essentia participant. Mart. de ecclesia.reddit.c.25 nu 6.f.357.Tom.15.Par.secunda.
Vni,& eidem sunt eadem inter se eidem sunt. Rhamnus. in q.sup. affinit.nu.17.fol.18.Tomo 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

* QVÆDAM fieri prohibentur, quę facta non tolluntur. Medic. de fortuit. casib. q. 4. nu. 10. f. 198. T. 7.

De quæsitis.

* QVÆSIBILE priuilegio an sit quæsibile præscriptione, vel consuetudine. Balb. de præscriptionib. quæstio. 1. nume. 1. folio 98. Tom. decimoseptimo.

* QVÆSITA de rebus ecclesiæ ipsa ecclesia vendicat. Redoa. de spol. ecclesia. §. sed incontrarium. nu. 29. f. 226. T. 14.

Et empta ex fructibus ecclesiæ non hæredi, sed ecclesiæ acquiri, dicit Gamba. de aucto. lega. de late. lib. 6. num. 881. f. 188. T. 13. Par. secunda.

Ex officio publico putà Vicarius episcopi si fit filius non querit patri, sed ipsi filio, quia censetur quasi castrense peculium. Marti. Laudens. de official. domino. q. 172. f. 281. T. 16.

Illicitè non sunt in bonis nostris. Tynda. de decim. nu. 46. fol. 124. Tom. 15. Par. 2.

Industria, & labore non compensantur. Medic. de compensat. q. 15. nu. 2. f. 262. T. 6. P. 2.

Per hostes, & recuperata si iterum eis quærantur, an in priorem statum incidant. Pet. Belli. de re milit. titu. 1. nume. 28. folio 347. Tom. decimosexto.

* QVÆSITVM a filio ex industrialibus est filij. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. P. 1. princ. nu. 34. f. 174. T. 6. P. 1.

* QVAESTAE seu collectæ, quæ fieri solitę & præstari a quolibet pro tuorum valore. bonorum personis pro rebus impositæ censentur. Pet. Antibo. de muneribus §. 2. nu. 16. fol. 33. T. 12.

Quæstio qualiter, & à quo debeat dari quando tormenta respiciat, & quando differentiam, quomodo declaretur.

* QVAESTIO absque indicijs dari potest in tractatibus proditorijs. Francisc. Brun. de indic. & tortura quæstio. 5. 2. Par. fol. 254. Tom. 11. Par. 1.

Ad instantiam partis haberi debet. Franc. Brun. de indicijs, & tortura, versicu. lex hæc. colum. 4. nume. 2. fol. 263. Tom. vndecimo, Par. prima.

An hæres ob non confectionem inuentarij perdat trebellianicam, est dubia cum de facili persecutari non possit, quæ nam sit doctorum recepta sententia, adeo quod indigeret decisione Cæsarea. Roland. a Val. de confect. Inuenta. col. 3. versi. quia in præcedenti. nu. 1. fol. 191. T. 8. P. 2.

An in tormentis cum moderamine sit danda. Strac. de mercatura P. 2. nu. 32. f. 291. T. 6. P. 1.

An possit alicui repeti sine nouo indicio. Guido de Suza. de tormen. nu. 57. f. 253. T. 11. P. 1.

An quando, & quomodo dicatur absque dolore cordis. Fran. Bru. de indit, & tortu. q. 1. 2. P. nu. 2. f. 251. T. 11. P. 1.

An rectè fit factum inuentarium differtur in tempus, quo hæres vtetur. Phanut. de inuenta. hęred. Par. 3. num. 8. fol. 276. Tom. 8. Par. secunda.

Certis delictis, datur ex solis indicijs propter difficultatem probationis, & quandoque ad condemnationem ex, solis indicijs, si sunt ita certa quod vix negari possint Fran. Bru. de indic. & tortu. q. 9. 2. P. nu. 9. f. 266. T. 11. P. 1.

Criminalis ante ciuilem, & petitionis hæreditatis ante iudicium diuisorum, & principalis, priusquam fideiussor, vel fideiussores, priusquam tertij possessores conueniri debent, tamen si ordo præuertitur non vitiat cum sit ordinis de iustitia. Vant. de nullita. tit. de nullita. ex defectu proces. nu. 50. f. 15. T. 4.

Cur à reo minori incipiendo sit. Ioann. le Cirier. de primogenitu. lib. 2. q. 2. nu. 10. f. 41. T. 10. P. 1.

Datur quædam inquisito cum tormentis, & dolore corporis facta eruendæ veritatis gratia. Guido de Suza. de indic. & tortu. col. 3. nu. 4. f. 291. T. 11. P. 2.

De compromittendo an possit deduci in compromissum. Blanc. de compromis. col. 3. nu. 7. f. 177. T. 3. P. 1.

De concursu boni, & emendati in ellectionibus. Ponitur a Mandagot. de elect. nouo. prelato. nu. 13. f. 438. T. 15. P. 1.

Delibero homine an possit haberi nec ne. Anto. de Rosel. de indic. & tortu. nu. 23. f. 290. T. 11. P. 1.

De patronatu si sit inter episcopum & Patronum, an episc. lite pendente ponat Oeconomum in benefic. pro fruct. conseruan. Bertachi. de episc. tit. de potest. & auct. episc. circa spiritu. nu. 66. fol. 328. Tom. 13. Par. 2.

De qualibet leui causa, aut de crimine est habenda. Bal. de quæst. & tormen. c. 1. nu. 1. f. 292. T. 11. P. 1.

Debet esse de dubitabili causa. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. nu. 2. f. 140. T. 18.

Dicitur fieri per tormentum, quasi torquens mentem, & ad eruędam veritatem per tormenta, & corporis dolorem. Guido de Suza. de indic. & tortu. in addition. Domini Ludouici. nu. 5. fol. 241. Tom. 11. Par. 1.

Inquisitio veritatis per tormēta, & corporis dolorem facta. Paul. Grilan. de quæst. & tormen. q. 1. nu. 1. f. 294. T. 11. P. 1.

Multis modis, nam quædam dicitur ciuilis, quædam criminalis, quædam mixta. Iacob. de Arena de quæst. nu. 1. fol. 291. Tom. eod. Par. ead.

Diffinitiua est cum de nomine rei in controuersia positæ ambigitur, videlicet, an aliquis contractus sit emptio, permutatio, vel locatio. Hierony. Zanetti. de different. iur. ciuil. & canon. in præfati. nu. 2. fol. 209. T. 1.

Emergens vel incidens consistens in facto, vel in iure in causis spiritualibus, an sit decidenda coram seculari, vel remittenda ad ecclesiasticum. Alberti. de agnoscen. assert. quæst. 25. nu. 51. f. 91. Tom. 11. Par. 2.

Est idem quod tormentum, & tormentum dicitur torquens mentem, & ieiunium dicitur etiam tormentum, sicut durus carcer. Anto. de Cana. de quæst. & tormen. memb. 2. nu. 5 f. 195. Tom. 11. Par. prima.

Est veritatis inquisitio per tormenta, & cordis dolorem facta, nam nuda, & leuis territio, absque dolore cordis non dicitur quæstio Franc. Brun. de inditijs & tortu. quæstio. 1. 2. Par. nume. 1. fol. 251. Tom. 11. Par. 1.

Et tortura quos effectus habeant. Guido. a Suza. de indic. & tortu. versi. denuo videre restat, nume. 43. fol. 243. vbi quòd si quidem absque formidine tormentorum, vltro quis crimen confiteatur, dixerunt antiqui, & moderni quidam præceptores eum non esse statum damnandum, sed debet Iudex stare per diem, vel per aliud tempus, secundum qualitatem criminis, & personæ conditionem, & iterum facere coram se præsentari & interroget an velit perseuerare in confessione, an contradicere vel reuocare, & hoc ideo dicunt ipsi, quia confessio rei statim, in causa criminali non præiudicat, nec statim facit plenam probationem. Tom. 11. Par. 1.

Est facti vtrum sit maior, vel minor. Vital. de claus. numero 9. folio 413. Tom. 18.

Ex quibus causis inferatur, quæ torturam præcedere debeant, quibus indicijs, & qua forma in his procedi debeat. Paulus Grilan. de pœn. omnifar. coit. nu. 3. f. 306. T. 11. P. 1.

Facti per quem Iudicem examināda sit. Remig. de Gonny. de immunit. eccle. q. 2. nu. 4. f. 108. T. 13. P. 1.

Quando a Iudice seculari potest decidi in causa spiritu. Alberti. de agnoscen. assertion. hæretic. nu. 52. q. 25. f. 91. & quando dicatur incidens, & emergens, ibidem nu. 50. & q. incidens, vel emergens consistens in facto, vel in iure in causis spiritualibus an sit decidenda coram seculari, vel remittenda ad ecclesiasticum. ibidem. nu. 51. & qnæstio vsuraria incidens coram iudice seculari a quo decidatur. ibidem. nu. 52. T. 11. P. 2.

Incidens, & emergens, quæ dicatur. Alberti. de agnoscen. assertio. hæretic. q. 25. nu. 51. f. 91. T. 11. P. 2.

Inter Christianum, & Iudæum, quo iure terminanda sit. Io. le Ciri. q. 13. 1. lib. nu. 8. f. 32. T. 10. P. 1.

Inter episcopum, & clerum super charitat. subsid. an agitari, & decidi summariè & de plano, & sine strepitu, & figura iudicij sit, prout in alimentis. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. q. 6. n. 1. & 3. fol. 172. Tom. 15. P. 2.

Iuris si sit inter duos propinquos an de ea' teneantur ipsi compromittere. Blanc. de compromis. col. 1. versi. quæro stante. nu. 1. vbi quod quæstio iuris quæ dirimitur per leges, vel constitutiones, quæ potest esse dubia propter obscuritatem legis, vel constitutionum, vel propter diuersas opiniones doctorum, vel propter imperitiam. f. 165. T. 3. P. 1.

Quæ sit, & quæ sit quæstio facti. idem vbi sup. dict. 1. circa fin.

Iurisdictionalis est cum factū esse cōceditur, siuè crimen, sed iure, an iniuria factum sit disputatur. Steph. de Federi. de interpretat. iuris in præfat. nu. 3. f. 109. T. 1.

Legitima est cum de legum interprætatione contenditur, quo casu tum latoris legis sententia, tum propria verborum significatione, tum diffinitione, tum diuisione & alijs locis Topicis, definiē do inuestigatur. Zanetti. de different. iur. ciuil. & canon. in præfat. nu. 4. f. 209. Tom. 1.

Nominis præcidit quæstionem rei. Fran. Hercul. de attent. cap. 1. nu. 2. fol. 255. Tom. 5.

Nominum pertinacibus gramaticis est relinquenda. Bartholom. Theg. in tracta. crimin. P. 1. nu. 9. f. 10. T. 11. P. 1.

Non datur nisi indicijs præuijs, & in alijs probationibus deficiatur. Franc. Brun. de indic. & tortura. quęstio. 5. 2. Par. nu. 50. f. 286. Tom. eod. Par. ead.

Non dicitur nisi a querendo, vel inquirendo, quod per eam negocij veritas inquiratur, & ad illuminādam veritatem fieri debet, & non aliter. Franc. Bru. de indic. & tortu. quæst. 1. 2. Par. num. 2. fol. 251. Tom. 11. P. 1.

Notabilis ad discernendum num vna, vel plures sint negotiationes. Strac. de decoctoribus Par. vlt. numero 25. fol. 328. Tom. 6. Par. prima.

Notabilis, Ioannes de Lignano super interdicto ecclesiastico refertur a Ioan. de Ligna. de eccles. iast. interdicto versi. sequitur videre. fol. 335. Tom. 14.

Notanda circa simulationem contractuum videlicet quidam vsurarius cautus emit, quoad primam faciem apparebat, æquum ad formam instrumenti vnum prædium, quod locauit venditori pro precio decem librarum in anno, reuera tamen pignus erat, & tunc venditor ad petitionem vsurarij confessus est dictā venditionem esse veram, & ita pronunciatum est per iudicem ecclesiasticum, & quod venditor teneatur obseruare illam, vsurarius mortuus, est prestita cautione de restituendis vsuris, vnde venditor agit contra hęredes vsurarij petens dictam venditionem rescindi, & sibi fundum restitui, computatis in sortem dictis libris decem soluendis annuatim, quæritur an possit, Discutit Ambro. de Vignat. de vsu. versic. sed finaliter. nu. 133. fol. 59. Tom. 7.

Ob solum tenorem non fit. Medic. de diffinit. deffinit. 11. nume. 2. fol. 294. Tom. 18.

Omnis a diffinitione proficiscí debet. Prosdocch. Damhoud. de subhastation. c. 1. nu. 8. f. 77. T. 6. P. 1.

Oritur coniecturalis cum facti quæstio incidit, vt putà si homicidium, vel furtum factum esse, vel non esse cōtendatur. Zanetti. de different.

Source : BIU Cujas

de different. iur.ciui.& cano. in præfatio. numero 1. folio 209. Tomo 1.
Patronatus si non finitur intra quatuor menses, an episc. eligere possit lite pendente.Bertach.de epsc.tit. de potest.& auct.episc. circa spiritu.num.64.fol.328.T.13.Par.2.
Per verbum credo, determinatur.Ioan.a Capistr.in Spe.conscien. versi.ad quartum dico.num.14.fol.325.T.1.
Præiudicialis dicitur illa quæ non iure actionis, sed ope exceptionis tollit alteram, vt nulla sit ipso iure, sicut est exceptio, vel accusatio de falso.Guido.de Suza.de instrument. Guarentig.col. 2.in med.f.339.nu.35.Tom.6.Par.secunda.
Præsentibus quibus fieri debeat, docet Guido.de Suza.de iudic.& tortura.nu.80.fol.244.Tom.11.Par.1.
Pro omni causa aut persona est sumenda, & ideo debet aduertere iudex ad qualitatem iudiciorum, quia non quælibet iudicia, sed verisimilia, aut vero proxima requiruntur.Franc.Brun.de iudic. & tortura.q.5.2.Par.nu.8.fol.254.T.11.Par.1.
Quadruplex legitima est, quia aliquando nascitur cõtrouersia inter mentem,& verba legis, aliquãdo contra iijs legibus, aliquãdo ex ambiguis verbis, & quartò controuersia lege non est expressa, nec expresse diffinitiua reperitur, tamen ab alijs legibus per similitudinem quandam.Hieronim. Zanetti. de different. iur.cano.& ciui.in prefatio.num 5 fol.209.Tomo 1.
Quelibet a diffinitione exordium sumere debet. Andr. Alcia.de præsumptio.Par.1.num.1.fol.348.Tomo 4.
Qualiter,& quo debeat moderamine fieri. Guido de Suza.de iudic.& tortu.versi. qualiter inquisitio.nume.19.col.1.folio 242. Tomo 11.Par.1.
Fieri debeat,& quo moderamine, temperamento, quoquo ordine sint tormenta inferenda, docet Albert.de Antramo.de mate.q.num.3.vbi quod non potest de hoc certa doctrina reddi, sed iudex consideret torquendum cuius fortitudinis, vel debilitatis sit, seu cuius ætatis, & secundum scueritatem personarũ, & criminis,& cuiuslibet alterius negocio, quandoquè minoribus quandoq; maioribus, tormentis vtatur.fol.306.T11.Par.1.
Quando est dubia in iure canonico,& est planè decisa per ius ciuile, tunc statur illi decisioni factæ per ius ciuile etiam in foro canonico, vel contrario Pet.Rebuf.de pacific. possessio. folio 413. Tomo 15.Par.secunda.
Quando sit applicanda reo, & quomodo sit interrogandus reus, & qui, & ob quam non possunt torqueri. Placentin. de accusation.titu.6.num.4.fol.4.T.11.Par.1.
Quid est sequitur quæstionẽ, an est iuxta illud si est, quid est, quale est, propter quid est. Medic. de diffinit.q.2.nume.5.fol.283. Tomo.18.
Quid faciendum si errores per transactionem non essent sopiti, ponit Damoud. in pupillo. patroci. c.2. nume.1.folio383. T.8. Par.secunda.
Quid nominis quæstionẽ quid rei precedere debet & ideo in diffinitione quid nominis exordiri debet.Beninc.de pauperta.q.1. num.27.fol.139.Tom.18.
Quid propriè dicatur.Bald.de Perig.de quæstio.& tormen.cap.1 nu.2.fol.292.Tom.2.
Quid sit.Medic.de diffinitio.diffinit.11.nu.1.vbi quod est inquisitio veritatis per tormenta, & corporis dolorem.f.2.94.T.18. & est cõfessio in vita conscij. hominis.Iacob.Siman.de catho. institutio.titu.65.nu.1.fol.203.Tom.11.Par.2.Ant. de Cana.de quæst.& tormen.memb.1.nu.1.f.195.T.11.P.1.
Repeti non potest nisi nouis superuenientibus indicijs. Bald. de perig.de quæst.& tormen.c.6.nu.1.f.292.T.11.Par.1.
Repetitur per iudicem si indicia extent multum vrgentia, sed ista repetitio non potest fieri vltra tertiam vicem.Blanc.de indic.& tortu.nu.12.f.264.Tom.eod.Par.ead.
Schismatis de Papatu iudicari potest a cõcilio prout iudicata fuit per concilium Constantiense.Cardinal.Alban.de potest. Papæ. nu.10.& 11.f.66.Tom.13.Par 1.
Iudicata fuit per concilium Constantiense. Idem vbi sup. numero 11.
Seu tortura repetitur superueniẽtibus nouis indicijs, & validioribus primis, quia principaliter secunda indicia non sunt purgata propter primam torturam in qua corpus, animamusque nõ durauit, quia confessus fuit licèt post recessum a tortura diffiteatur.Franc.Bru.de indic- & tortu.nume.61.q.5.2.Par. folio 256. Tomo 11.Par.1.
Seu tortura etiam dicitur, si intus recluso alimenta denegantur. Guido.de Suza.de iudic.& tortu.num.74.folio 244.Tomo eod. Par.eadem.
Non est vniformiter applicanda, sed secundum delicti exigentiã & quantitatem.Franc.Bru.de indic.& tortu.q.5.2. Par. num.42. fol.255.Tomo 11.Par.1.
Non ex leui causa aut pro quolibet crimine est indifferenter præponenda, nec quælibet iudicia sunt sufficientia ad tormenta habenda, sed tunc torquendus est reus, cum suspectus est, & iudicia præcesserint, vel similia.Guido a Suza.de iudic.& tortu.nu. 2.col.1.f.241. Tom.11.Par.1.
Quando repeti possit, docet Fran.Brun.de indic. & tortu.q.5.2. Par.nu.61.f.256.Tom.eod.Par.ead.
Si sit inter duos de aliqua re,& quilibet probet de dominio illius rei, tunc iudex debet attendere testium dignitatem, verisimilitudines,& alia quæ dicuntur.Paris.de Pute.de indic. nume. 1. fol.301.Tomo 7.
Status personæ moueri non potest, nisi intra quinquennium post mortem & si quis vixerit, vt ingenuus tempore mortis non potest queri de statu suo, vltra quinquennium a die mortis ad effectum consequẽdi eius bona ab hæredibus eius. Balb. de præscriptio.q.7.nu.2.f.75.T.17.
Tenibilis Bartoli videlicet, si testator duos vel plures substitutos dederit filio, aliquos per verba directa, aliquos per verba communia,& alios per verba obliqua, quomodo succedent, si in diuersis substitutis diuersa inueniatur substitutio. Zasi. de substitutio.c. 5.nu.28.f.274.T.8.P.1.
Tormentalis est inquisitio veritatis, & est illa indagatio, quam facit Iudex ad inueniendum veritatem contra reum intormentis existẽtem dum patitur cruciari in corpore.Paul.Grilan.de quæstio.& tormen.q.1.nu.2.f.294.T.11.P.1.
Tortura quę applicari potest in causa criminali, criminaliter agitata.Fran.Bru.de indic.& tortu.quæstio.3.2.Par.nume.1.fol.251. Tom.11.Par.1.
Torturave non est præsentanda, nisi præcedant inditia.Fran.Brun. de indit.& tortu.quæstio.5.2.Par.numero 3.folio 253. Tom.11. Par.prima.
Vbi est ex bono, & æquo in ea sub auctoritate iuris scientiæ plerumque erratur Strac. de adiecto Par. 3. numero 54. folio 392. Tom.6.Par.1.
Vel si incidat, vel si emergat super omnibus pronunciandum est. Guido de Suza.de instrum.Guarentig.num.34.fol. 334.Tom.6. Par.secunda.
Vltima est de aliqua qualitate, in qua præsens status rei non conuenit cum primo ex præsenti non pręsumitur in futurum.Aymon. Crauet.de antiquit.temp.Par.quinta, numero quinto, fol. 175. Tom.quinto.
Vsuraria incidens coram iudice seculari, coram quo decidatur.Albertin.de agnoscen.assertion.hæretic.quæst.25.num. 51. fol.91. Tom.11.Par.2.

Quæstione & quæstionem.

*QVAESTIONE damni vitandi in medium allata restitutione etiã contra iuris ignorantiam concedi, dicit Bolan. de restitut. in integ.c.82.nu.6.f.125.T.5.
Orta inter Vasallos producentes aduersus inuestitores iudex ordinarius cognoscit Franc.Curt.de feud.Par.7.& vlt.princ.num.7. fol.90.Tom.10.Par.2.
Inter Vasallum,& alium, qui non sit Vasallus, ordinarius iudicabit.idem vbi sup.nu.8.
Inter Vassallos feudum non respiciente tunc dominus non erit Index.ibidem.nu.9.
Profecta quæ est inter Dominum, & vasallum pares curiæ debent esse iudices, etiam si sint minores litigatoribus.Francischi.Curt. de feud.P.7.princip.nu.34.f.93.T.10.P.2.Iacob.de S. Georg. de feud.nu.2.f.221.T.10.P.1.
*QVAESTIONEM habiturus a quibus incipere debeat Anto.de Rosel.de indic.& tortu.versi.quoniam, de quæstio. nume. 1.fol. 290.Tom.11.Par.1.
Inter Dominum, & vasallum pares iudicabunt. Sonsbec. ad vsus feud.nu.30.f.161.T.10.P.2.

Quæstiones quomodo terminandæ sint.

*QVAESTIONES fidei qualescumque non decisæ ad Petri sedem sunt referendæ Cardin.Alba.de potest.Papæ P.2.nu.73. fol.75. Tom.13.Par.1.
Magis an expediat expedire distinctione, vel enumerationes specierum facti, seu magis regulis ampliationibus, & limitationibus Strac.de adiecto.P.3.nu.1.f.389.T.6.P.1.
Pendente de facto testamento, an hęres legitimus soluere legatum teneatur.Nicol.Valla de rebus dub.nume. 4. col. 3. in med.fol. 322.Tom.18.
Plerumque mercatorum ex bono,& æquo cognoscende sunt, in quo genere aliquando sub auctoritate iuris scientiæ perniciosè, erratur.Strac. de mercatu.partic.vlt.numero 2. fol. 337. Tom.6. Par.prima.
Status capitulis inimicitiæ, quomodo terminanda sit. Blanc.de indic.& tortu.nu.218.f.272.T.11.P.1.
Variæ quæ contingunt ex eo quod non soluendo aliquis factus sit. Strac.de decocto.P.5.nu.14.f.321.T.6.P.1.

Quæstioni, quæstionibus, quæstionis,& quæstionum.

aQVAESTIONI inimicorum non creditur, quia facile mentiuntur, nec tamen sub prætextu inimicitiarum detrahenda erit fides quæstioni, sed causa cognita habenda fides, aut non habenda, dum tamen in vnius serui vel liberti quæstionem fides rei nõ ponatur.Placenti: de accusation.titu.6.numero 8.fol.4.Tom.11. Par.prima.
Non semper, nec tamen numquam datur fides. idem vbi sup. nume.septimo.
Possunt subijci liberi,& serui,& statu liberi,& liberi. Bald. de Perig.de quęstio.& torment.capitu.1.numero 3.folio 292.Tom.1. Par.prima.
Seu torturę locus non est, si aliunde veritas haberi potest. Franc. Brun. de indic. & tortu. quęstio. 5. 2. Par. numero 15. folio 254. Tom.11.Par.1.
*QVAESTIONIBVS arduis quis debet se exercere Cardin. Alba. de potest.Papę in prefat.nu.3.f.66.T.13.P.1.
*QVAESTIONIS appellatione continetur carceratio facta de aliquo, vt non comedat donec dicit negotium de quo queritur, & qualitercumque per vim, & tormenta, quis compellitur ad aliquid dicendum.Franc.Bru.de indit.& tortu.q.2. 2. Par.nu.1. fol.251.Tom.11.Par.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Effectus quid sit,& quod rei confessio præiudicat sibi, & quid cõfessione facta in tormentis faciendum, & quid si aliquis in tormentis confitetur contra alium, an suo dicto stabitur. Ambert. in mater.quæstio.numero 5. 6. & 7.folio 306. & 307. Tom. 11. Par. prima.

Nomine veniunt tormenta corporis dolores, & mansio dura. Cataldin.de Boncompa.de sindica.nu.148.f.359.T.7.

Repetitio ex indicijs superuenientibus quando fiat,& an possit fieri vltra tertiam vicem. Blanc.de indic.& tortu.num.13.fol.264. Tom.11.Par.1.

Seu torturæ effectus quis sit ponit Guido a Suza.de indic.& tortu. nu.43.f.243.T.11.P.1.

*QVAESTIONVM, & tormentorum vsum improbat Cicero in lib.ad Herenn.Iacob.Simanc.de cathol.institut.tit.65. nume.4. fol.203.Tom.11.Par.2.

*QVAESTIVNCVLA doctorum iuris inepta concernenda est.Io. Copi.de naturalib.fructib.c.3.nu.3.f.237.T.17.

Quæstor, qui sit,& quod officium exerceat.

*QVAESTOR ærarius dicitur computorum Magister. Pyrrh. de Magistratibus Roma.lib.1.col.1.circa med.f.137.T.1.

Candidatus,& eius dignitas qualis fuerit refert. Io. Pyrrhi de magistrat.Roma.titu.de togat.seu paleat.Par.1.nume.10.folio 202. Tom.decimosexto.

Qui sit refert Pyrrh.de Magistrat.Roma.lib.1.colum.2. fol. 136. Tom.primo,

Dicitur sacrorum iudiciorum præsidens.Schedula.magistra.ciuil. col.2.tit.de quæstore Palatij, & Cancellario Franciæ. folio 186. Tom.decimosexto.

Et quæsturæ munus dicebatur a quærenda conseruandaque pecunia.Ioan.Pyrrh.de Magistrat.Roman.P.2.tit.de quæstor.Magistra.nu.8.fol.203.T.16.

Idem est,quod magnus Cancellarius, qui solet præfici curis a maximis Principibus Pet.Belli.de re milit.titu.22. numero 10.folio 341.Tom.16.

Illustris est.Pet.Belli.vbi sup.nu.2.

Magnificus,& illustris vocatur ab Imperatore.Pet.Belli. de re milit.tit.22.nu.3.f.341.T.16.

Palatij qui erat ponit.Schedul.Magistrat.ciui.col.2.tit.de dictato. & Comitesta Franciæ.f.185.T.16.

Quid sit.Pyrrhus de Magistrat.Roma.col.2.f.136.T.1.

Quis dicatur,& qualis sit potestas, & eius officium, & quis possit esse quæstor.Aymon.Riual.in histo.iur.ciuil.numero 80.fol.11. Tom.primo.

Sacer cognitor dictus est.Schedula.magistrat.ciui.titu.de audito. Princ.& cura Magni consi.Franc.col.2.f.187.T.16.

Vnde dictus sit Schedula. Magistral.ciuil.tit. de dictato. & comite stab.Franc.col.1.& 2.f.185.& f.187.col.2.T.16.

*QVAESTORE quod officium, & dignitas veniebat ponit Schedula.Magistrat.ciui.tit.de dictato.& Comites tab.Franc. col.2. fol.185.Tom.16.

*QVAESTORES ærarij docti viri similes his esse quos mulctarũ, quas emendas vocat receptores appellant, & referre ad ærariũ rationes est computum reddere apud eos, qui ratiocinijs sunt præfecti,qui & vrbani quæstores erant,dicunturque computorum Magistri.refert Pyrrh.de quæstion.magistral.lib.2.titul. de quæstor.magistrat.col.1.f.137.T.1.

Et tribuni a fisci præfectis distabant. Ioann. Pyrrhy de magistrat. Roma.Par.secunda,titu. de quęstori. Magistrat. numero 5.folio 203.Tom.16.

Quibus similes sint idem vbi sup.colum.4. numero 18.folio 203. Tom.decimosexto.

Candidati qui erant, & sint,referuntur a Io.Pyrrho de Magistrat. Roma.nu.8.col.3.P.2.f.203.T.16.

Damnantur per concilium Viennense,& puniuntur tamquam cedentes in animarum periculum,& scandalum plurimorum, & inhibet dictum cõcilium eos recipi,& admitti, nisi apostolicas, & Diæcesani literas exhibuerint, sed solum tolerari cum literis præfatis indulgentias sibi concessas populo insinuare, & charitatiua postulare subsidia absque prædicatione. Pauin. de visitatio.q.8.2.P.nu.16.f.206.T.14.

Dicti sunt a quærendo prout ipsum nomen indicat pecuniæ nempe quærendæ, atque etiam conseruandæ erat eius munus Pet. Belli. de re milit.tit.22.nu.1.f.341.T.16.

Eleęmosynas,& oblationes recipientes,quales esse debeant docet Maria.Socci.de oblation.lib.20.nu.1.f.136.T.14.

Etiam dicuntur exhortatores appellantur si laici sunt.Troyl. Maluit.de oblatio.libel.20.nu.4.f.136.T.14.

Non debent prædicare, nec aliquid proponere, nisi quod in literis eorum continetur.Ludouic.Bolognet.de indulgen.num.92. fol.146.Tom.14.

Parricidij qui sint.Ioan.Pyrrhi de magistrat. Roma.Par.2.num.8. folio.203.Tom.16.Pet.Belli.de re milit. titul. 22. nume.7. folio 341.Tom.16.

Pecuniæ a quibus fuere creati,& ex quibus creabantur. Io. Pyrrh. de Magistrat.Roma.P.2.nu.9.f.203.T.16.Pyrrh.de quæsto.magistra.lib.2.col.2.f.186.T.1.

Pecuniarum qui dicebantur.Schedula.Magistrat.ciui. tit. de quæsto.Palat.& cancella.Franc.col. 1. vbi quod questores dicebantur,qui principales libros reuoluebant,seu inquirebant,& in senatu legebant,& quæsto. Palat. summam curam agebant transcribendi,& obseruandi libros legales & Principis mandata, & analogicè dicti sunt ab Imperatoribus propter plurimam eorũ sollicitudinem,& perscrutandi seu inquirendi partes eximias,& dicuntur exactores fiscalium,si a Palatio dimittantur,& eorum ministerium,versatur in sacrarum literarum obsequio,& dicuntur viri Magnifici, & eorum etiam periculo summo eas sacras literas debent emendare si vitiose sint, atque dictatas dimittere,idest dictationis meritum,& sollicitudinem complere & annotant iussiones omnes Principis, seu subscribunt.ibidem dicta colum.1.per totum, & eorum officiales, seu apparitores cum quibus ministrabant ipsi quæstores, & etiam iudicebant, erant scriniarij,seu secretarij.ibidem.col.2.in princ.f.186.T.16.

Si non sunt eleęmosinarum vt sunt illi missi a Reuerendis præceptoribus sancti Anto.seu sancti sepulchri, seu aliorum hospitalium pro votis colligendis, & eleemosinis petendis non debent admitti si non habent veras literas Apostolicas, siue sui episcopi Diecesani. Anto. Rosel.de indulgen.col.3.f.20.versi.pro declaratione f.146.T.14.

Varij & eorum diuersa officia referuntur a Ioan. Montaig. de auct.magni concilij col.2.nu.5.f.264.T.16.

Queştoris,& queştorum officia & dignitates.

*QVAESTORIS cura,& officium erat leges dictare, & preces,& quod officium non habent sed adiutores de scrinijs, quos volebant prout sub adiuua & memoriale, & numerus erat viginti sex.Pet.Belli.de re milit.tit.22.nu.5.f.341.T.16.

Dignitas est quod consilia Principis dicit Principi subministrare estque in eius verbis posita conscientia Principis, lausque fama ipsius, cogitare igitur debent ij,quibus hi sunt collati honores, vt tales se præstent, quod honori eis, non oneri sit quæstura. Pet.Belli.de re milit.tit.22.nu.12.f.341.T.16.

Ministerium qui tamquam assessor,& cãcellarius maiestatis, Principis est,versatur in sacrarum literarum obsequio, & aliud ministeriũ est sacris literis obsequiosum, putà quia ipse quæstor iussiones omnes Principis annotat,seu subscribit. Schedula.Magistrat.ciuil.tit.de questo.Palat.& cancel.Franc.colum. 1. fol.186. Tom.decimosexto.

*QVAESTORVM varias species, quia, aliqui illos reponunt inter illustres,alij verò inter spectabiles.Pet.Belli.de re milita.titu.22. nu.4.f.341.Tom.16.

*QVAESTVARIIS an fiat remissio propter bellum, cum emunt ab Abbatibus illorum locorum Pet.Belli.de re milita.tit. 1. P.6. nu.14.vbi prima faciè pro negatiua tenet, contractuum autem concludit nu.14.f.351.T.16.

De Quæstu,& quæstura.

*QVAESTVM sui corporis facere quæ dicatur, ponit remissiuè Alberig.de statu.q.52.nu.2.f.63.col.1.T.2.

*QVAESTVRA in præfectum ærarij translata fuit.Pet.Belli. de re milit.tit.22.nu.6.col.1.f.341.T.16.

*QVAESTVS dicitur a quærendo.Schedula.Magistrat.ciuil.col.2. circa fin.fol.185.T.eod.

Dictio in bonam,& malam partem accipitur, & quæstus proprie dicitur illud,quod ex opera solertia, seu industria alicuius quæritur.Couerr de pub.concub.numero 1. versicu. id est. fol.179. Tom.11.Par.1.

Propriæ dicitur, quia ex opera descendit,sed lucrum est nomen generale Franc.de Porcellin.de duob.Fratrib.Par. 1.nu. 64.fol. 175.Tom.6.Par. 1.

Turpis non præsumitur in iudice Cataldin. de Boncomp. de sindica.nu. 50.fol.313.T.7.

*QVALES erga subditos esse debeamus.Pauin.de Visitation.num. 18.q.1.1.P.f.179.T.14.

*QVALIFICATVM, quando aliquid requiritur non sufficit illud simpliciter interuenire.Redoa.de rebus. eccle. non aliena. rub. 19.nu.127.f.426.T.15.P.2.

Qualitas tam in personis,quam in delictis variè consideratur.in diuersis casibus.

*QVALITAS accidentalis adiecta maleficio si non probetur an absolutoria sequi debet Iacob.nouel. ad defensam tit. de excusation.a reo facien.nu.25.f.229.T.11.P.1.

De subiecto disponit tamquam rei modus adiacens Nic. Moron. de fide treug.& pace.q.147.f.447.nu.10.T.11.P.1.

Debet qualificari secundum tempus verbi, si iuncta verbo sit. Anto. de Rosel. de succession. ab intestato numero 70. folio 362. Tom.8.Par.1.

Delicti punit quem magis,vel minus.Anto.Columba.de pœn.omnifar.coit.art.61.nu.61.f.343.T.eod.P.ead.

Determinato verbo addita per relatiuum respicit solum suum antecedens.Bal.de substitutio titu.de compendio.substitut.nu.16. fol.210.Tom.8.P.1.

Et causa in fama est consideranda qualiter vrgeat ad faciendum semiplenam probationem & indicium, quando fama ex ijs orta est.Blanc.de indic.& tortu.colum. 1.in med.nume. 315. folio 276.Tom.11.P.1.

Et forma, quæ a principio fuit in feudo manet. Sonsbec. ad vsus feud.P.13.nu.23.f.152.T.10.P.2.

Essentialis triplex reperitur in qualibet anima.rationali. Paul.Grilan.de relaxatio.carcerato.tit.de pœnar.compositon. nu. 2. fol. 351.Tom.11.Par.1.

Noua facit nouum feudum, accedente consensu aliorum agnatorum,quorum interest.Ioan.Thom. de Marin. de feud. ex pacto prouid.antiq.42.fol.121.T. 10.P.1.

Offendentis inducit excusationem,siue accusationem, & demonstrat animum fuisse,vel non fuisse offendendi. Franc. Cason.de

malefic.

Source : BIU Cujas

maleficnumero 14.folio 286.Tom.vndecimo,Par.prima.
Perſonarum in diſcuſſione cauſæ attenditur . Octauian.Velpel.de treug.& pace q.47.nu.4.f.411.T.11.P.1.
Perſonæ an faciat indicium , vt cognoſcatur ſi reſpectiuè ad eius conditionem,& qualitatem ſit cauſa aliqua, quæ ipſum induxe rit ad maleficium committendum vt ſi commodum aliquod ex maleficio acquiſierit,vt honorem , pecuniam,dominationē, aut aliquam cupiditatem amoris , aut voluntatem libidinis explendæ,aut quod voluerit incommodum vitare,vt putà inimici tias,infamiam dolorem,& ſupplicium.Blanc.de indic.& tortu. nu.255.col.4.f.273.T.11.P.1.
Perſonæ principalis inhærens an pœnam augeat in auxilium præſtante.Velpel de treug.& pace quæſtio. 42. numero 3. folio 410. Tom.11.Par.1.
Potius naturalis,quàm accidentalis attenditur. Paul. Leon. in verbo,exempla.nu.17.f.298.T.8.P.1.
Probanda ab eo,qui vult agere.Nicola.Moron. de fide treug.& pa ce.nu.4 q.168.f.451.T.11.P.1.
Quæ certo tempore requiritur,an præcisè probanda ſit Iacob.nouel.ad defenſ.nu.27.f.229.T.11.P.1.
Quæ habet de ſubiecto diſponere , tamquam modus adiacens rei probanda,& ius ex qualitate non facta naſcitur.Nicol. Moron. de fide treug.& pace quæſtio.168.numero 8.folio 451. Tom.11. Par.prima.
Quæ paucioribus competit facit diſpoſitionem magis ſpecialem. Melch Palaez.de maiorat. Par. 1.quæſtio. 1. nume. 29. fol. 339. Tom.10.Par.1.
Quando dicitur de ſubſtantia.Nicola.Moro.de fide treug. & pace q.147.nu.11.f.447.T.11.P.1.
Feudum ſit antiquum vel nouum. ſiue hæreditarium non alterat naturam feudi. Thom. de Marin.de feud. conditione. titul. 19. nu.14.f.158.T.10.P.1.
Verbo eſt adiuncta,qualificat ſecundum tempus verbi. Anto. de Roſel.de legitimatio.tit.de cau.fina. ſeu effecti legitimatio. nu. 12.f.80.T.8.P.2.
Rei,ipſęque circunſtantiæ agentis intentionem demonſtrant. Ludouic.Lana de formul.teſtamento.conſi.1.nume.1.& 2.fol 182. Tom.8.Par.1.
Repetita magis cenſetur, quando plura ſunt in eadem oratione. Melchi.Pala.de maiorat.Par.2.quæſtio.6.nu.82. fol. 433. Tom. 10.Par. prima.
Secundum tempus adiecta verbo verificatur ſecundum ipſum tempus verbi.Lancel.Politus,de ſubſtitutio.col.4. in fin.nu.25. fol.260.Tom.8.Par.1.
Sine ſubiecto non eſt.Nic.Moron.de fide treug.& pace nu. 10.fol. 28.Tom.8.Par.1.
Vbi requiritur debet probari.Melch. Pala.de maiorat.Par.4.q.26. nu. 8.fol.487.T.10.P.1.
Verbi aut facti probatur animo & talis animus præſumitur qualia ſunt verba,aut facta.Blanc.de indic.& tortu.num.58.fol.264. Tom.11.Par.1.
Verbo adiecta intelligitur ſecundum tempus verbi . Franciſchi. Curt.de feud.q.4.princ.nu.10.f.53.T.10.P.2.
Verbo iuncta debet intelligi ſecundum tempus verbi . Roland. a Valle de dote q.51.nu.8.f.372.T.9.
Verborum animum demonſtrat vnde his videtur feciſſe, qui prædixit facere.Franc.Caſon.de malefic.nume.7.fol. 281. Tom.11. Par.prima.
Vel conditio quando cenſeatur.
Repetita in diſpoſitione ſequenti refertur,Melchio.Pala.de maiorat.P.2.q.6.nu.79.f.433.T.10.P.1.
Vni legato adiecta in alijs repetita cenſetur , quando plura eadem oratione legantur.Ioan.dilect.de arte teſtan.caut.58. num.2.fol. 134.Tom.8.Par.1.
* QVALITAS accidentalis quando magis attenditur,quàm naturalis,ponit Martin.Lauden.de crim.lęſæ maieſt.q. 4.nu. 12. fol. 27.Tom.11.Par.1.
Ad quæ referatur,& quæ qualificet,& an magis, quam vocalis demonſtratio inſpiciatur.Albert.Bru.de reb.dub.nu.6.& 11.& an extendatur,& appoſita vni diſpoſitioni trahatur ad aliam , ibidem nu.12.& verbo adiuncta ſecundum tempus verbi regulatur,ibidem nu.13.f.354.T.18.
Adiecta alicui termino debet intelligi ſecundum tempus illius termini,cui adiungitur.Micha.de Anino. de vnita. ouil. & paſto.c. 7.nu.14.fol.28.T.13.P.2.
Adiuncta enti,vel adueniens,qualificat illud , & reponit in diuerſa ſpecie.Ioan.Roya.de hæret.aſſertio.43.nu.347.fol.231. Tom. 11.Par.ſecunda.
Adiuncta verbo debet intelligi , ſecundum tempus verbi . Ioann. Staffi.de gratijs.expectati.numero 59. folio 288. Tom. decimo. quinto,Par.1.
Intelligenda eſt ſecundum tempus verbi, cui adijcitur Pet. Peck. de teſtament. coniug. capitul. 2. numero 2.folio 146.Tom.8. Par.prima.
Secundum tempus verbi interprætanda eſt, & ſiquidem principio iuncta ſit interprætationem mutuari ſemper ab eo tempore, quod ineſt verbo.Leobin.de mandat.Apoſtol.num.20.col.2. fol. 222. Tom.15.Par.1.Cardinal.Alba.de poteſt. Papæ.P.1.nu. 135.fol.71.T.13 P.1.
Adueniens enti illud mutat.Gamba.de extenſion. nume. 112. fol. 255. Tom.18.
Vt mutet ſubſtantiam , & accidentia præter naturam , mutet ſubiectum quomodo intelligatur.Albert.Bru. de augmento cōcl. 3.princ.nu.5.f.351.T.17.
Aduenit cum enti quid operetur.And.Barbat. de præſtant. Cardina.1.q.baſil.1.P.nu.12.f.64.T.13.P.2.
Appoſita in contractu totum reſpicit contractum.Albert.Brun.de augmen.concluſ.3.princ.nu 7.fol.351.T.17.
Beneficij a gratia apoſtolica requiſita quando adeſſe debeat. Leobinde mandat.apoſtol.nu.74.f.246.T.15.P.1.
An exprimenda ſit Ioan.Coraz.de benef.cap.4.nu. 56.folio 298. Tom.15.Par.2.
Regularis uel ſecularis ſi retineatur , gratia redditur ſubreptitia. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.15.nu 17.f.347. T.15 P.2.
Beneficiorum innominationibus exprimenda eſt. Petr. Rebuf. de nominatio.q.9.nu.49.f.311.T.15.P.2.
Quædam reſpiciunt naturam,quædam accidentia Marſil.de eccleſiaſt reddi.cap. 15.nu.19.f.347.T.15.P.2.
Curiæ in impetratione defectus an gratiam vitiet,& ſuperueniens gratiam non validat.Leobin.de mandat.apoſtol.num.98.& 99. fol 228.Tom.15.Par.1.
Eſt inſpicienda ſi petit de domo,per aliquem ob tenendos ſcholares conducta.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.nu.23.priuil.11.f.36. Tomo 18.
Naturalis inſpicitur, quando concurrit naturalis , & accidentalis. Ioan.Staffil.de grat.expectatiu.concl.7.nu.3.f.290. T.15.P.1.
Quæ ſit exprimenda in reſcripto relinquitur arbitrio iudicis. Alfon.Hoie.de beneficio.in compatibil.Par.1.cap.23.nume 91. fol.161.Tom.15 Par.1.
Præſumitur accidentalis,veluti intrinſeca, accidentalis verò tanquam extrinſeca præſumi non conſueuit.Corn.Benine. de paupert.& eius priuil.q.3.nu.56.fol.140.T.15.
Perimitur peremptа ſubſtantia , cui inhæret.Albert. Brun.de interitu,& peremptione,concl.6.nu.40.f.382.T.17.
Non poteſt eſſe ſine ſubiecto.Medic.de diffinition.deffinit.70.nu. 9.fol.310.Tomo 18.
Num magis,quam vocalis demōſtratio inſpiciatur. Alber.Bru.de reb.dub.col 2.nu.6.fol.354.Tom.18.
Perſonarum conſideranda eſt.Vital.de clauſ.col.4.in med.nu.18. fol.412.Tom.18.
Solita dari,& promitti ſigna, & cā ad dubiam quātitatis deutionem competunt Albert.Bru.de rebus dub.numero 22.fol.356. Tomo 18.
Poſſeſſionis principis an præſumatur , vel tranſeat in filium. Ioan. Arz. de nobilitat Hiſpan.c.8.nu 11.fol.232.T.16.
Poteſtatis conferendi excluſiua,ſcilicet familiaritas, quod debeat intelligi de eo tempore, quo vacauit.Gamba. de auctor.lega.de late.lib.3.nu. 170.f.169.T.13.p.2.
Probari facilius,quàm ſubſtantia poteſt,item & facilius inducitur. Aymo Grauet.de antiq.tempor. Par.ſecunda. nume.63.fol.146. Tomo 17.
Qualitatem cauſæ arguit effectus.Gamba.de extenſion.num.192. col.3.circa fi.fol.260.T.18.
Rei potius aliquando attenditur,quàm nomen proprium. Val.de clauſ.ver.nunc videamus col.4.nu.2.f.410.T.18.
Recunciationis inducit qualitatem vacationis.Gamba.de permutatio.benefic.nu.54.col.1.fol 25.T.15.P.1.
* QVALITAS beneficij attenditur illa quæ eſt a tempore collationis.Gamba.de aucto.lega.de late.lib.4.nu.145.f.177.Tomo 13. Par.ſecunda.
Cauſam in puniendis delictis debet conſiderare. Nicol. Boer. de ſeditio.q.4.nu.2.f.93.T.11 P.1.
Cerra vbi dat iuriſdictionem non habēti, ſi de dicta qualitate dubitatur,ipſe cognoſcit de ea,an ſit vera,vel nō,ſummariè,vt poſſit poſtea procedere ad deciſionem cauſæ , & id o ſi dubitatur an Papa ſit hæreticus,cognoſcit concilium,non quod ſit ſupra Papam, ſed tamquam præparans ſibi fundamentum , iuriſdictionis cognoſcit an Papa ſit hæreticus , vel nō.Card. Iacobat. de concil.lib.5.arti.10.nu 3.f.267.T.13.P.1.
Deliberati animi non tantum colligitur ex præſumptionibus ex antecedentibus,& ſubſequentibns maleficium,quantum ex facti qualitate.Theg.in tracta.crimin.P.17.nume.1.fol.21. T.11. Par.prima.
Factorum demonſtrat intentionem,animum , & volūtatem actorum,& per extrinſeca facile intrinſeca cognoſcuntur,& exteriora indicant ſecreta animi interiora.Ioan. Royaſ. de hæretic.nu. 284.& 285.fol.215.T.11.P.2.
Factum quando alteret ſecundum plus,& minus,& an pœna minui debeat.Iacob.nouel.ad defenſam col.4.in med.n.28.f.226. Tomo 11.Par.1.
Formalis feudorum,non alteratur per diuiſionem. Zaſi. de feud. Par.7.nu.24.f.310.T.10. P.1.
Illa veſtrū, quas aliquis portat facit iudicare illam qui eas portat, & ideo debemus vti veſtibus conuenientibus officio , quo fungimur,& in quo ſumus.Cardin.Iacobat.de concl.lib.1.num.82. artic.1.Tomo 13.P.1.
Inimicitiæ qualitatē demonſtrat deliberationis. Bartholo. Theg. in tracta.crimin.P.8.nu.4.f.14.T.11.P.1.
Limitans quando ceſſit,quod poteſtas libera remaneat. Gāba.de auctor.lega. de late.nu.173.lib.3.rub.de poteſt.lega.in benefic. conferen.fol.169.T.13.P.2.
Loci,vel tempus oſtendit,quando aliquid poſſit dici notorium,& ea quæ de nocte fiunt nō poſſunt dici notoria niſi ſint talia,quæ poſſunt percipi ſenſu corpore a maiori parte populi , vt eſt ſonus campanæ.Couerr.de public.concubin.col. 1.nume.2.folio 177.Tomo 11.P.1.
Naturalis præfertur accidentali, quando concurrunt qualitas naturalis,& accidentalis.Filipp.Prob.de iure regal.q.14.nume.2. fol.394.Tomo 12.
Neceſſaria quæ eſt forma ſi non probatur, cætera corruunt. Bartholom.Theg.in tractatu crimin.P.8.nu.30.f.14.T.11.P.1.
Non expreſsæ quæ principem mouere potuiſſet,literas ipſo iure vitiat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

vitiat Gamba. de auctor. lega. de late. lib. 6. nume. 228. folio 194. Tom. 13. Par. 2.

Odiosa patri superueniens filijs antea natis non obest, sed bene nascituris. Marti. Lauden. de crim. lęsæ maiest. q. 7. nume. 3. fol. 31. Tom. 1. Par. 1.

Personæ attenditur ad cognoscendum, an homicidium ex proposito fuerit commissum, si erat homo scandalosus, & solitus delinquere. Bartolom. Theg. in tract. crim. Par. 8. numer. 26. fol. 14. Tom. 11. Par. 1.

Qualiter consideretur, & quomodo quo ad alimenta. Ponta. de aliment. c. 7. nu. 2. f. 445. T. 8. P. 1.

Personarum in delictis puniendis attẽdi debet. Nicol. Boer. de sedi tio q. 4. nu. 1. f. 93. T. 11. P. 1.

Prædominans attendi debet. Gamba. de aucto. lega. de late. rub. de potest. lega. in benef. conferend. lib. 3. nu. 373. f. 171. T. 13. P. 2.

Quæ a Principio erat in attribuenda iurisdictione attendi debet. Gondisal. Villadie. de legat. q. 4. nu. 7. f. 259. T. 13. P. 2.

Quæ inhæret mandatario, an intelligatur inhærere mandanti stante pręsuppositio quod mandans, & mandatarius puniantur. Bartholom. Theg. in tracta. crimin. P. 10. nu. 24. f. 15. T. 11. P. 1.

Quæ naturaliter inest difficilius tollitur, quàm ea, quæ accidentaliter. Martin. Laudens. de crim. lęsæ maiest. quæst. 7. num. 8. fol. 31. Tom. 11. Par. 1.

Requisita a lege vel statuto debet allegari, & probari, sed quando lex, vel statutum non loquitur expressè de crimine scienter facto, tunc est distinguendum quando videatur opus esse dolum, aut scientiam allegari. Bartholom. Theg. in tracta. crimin. Par. 6. nu. 15. tit. de his qui non cogitant, sed agunt, & perficiunt delicta fol. 12. Tom. 11. P. 1.

In aliquo actu si deficiat actus deficit, & qualitas. Io. de Selu. de benef. P. 3. q. 54. nu. 3 f. 96. T. 15. P. 1.

In officiali vno, quando requiritur sufficit illam adesse tempore commissionis Gamb. de aucto. lega. de late. lib. 10. nu 212. fol. 226. Tom. 13. Par. 2.

Per statutum in aliquo actu est verificanda. Boui. de statuta. vrb. præscrip. glos. 20. nu. 12. f. 192. T. 17.

Semel assumpta perpetuò durat, & status personæ, seu qualitas semel assumpta, vel acquisita non perditur etiam cessante causa Ioan. Arz. de nobilit. Hispan. capitu. 6. nume. 5. f. 259. T. 16.

Si alterat crimen, vel factum, est probanda, & potest proponi post Iudicium super delicto. Albert. Bru. de augmen. conclus. 3. princ. nu. 25. fol. 352. T. 17.

Si subiectum tollitur tollitur & ipsa, & vsusfructus est qualitas adhærens ipsi subiecto. Albert. Brun. de mutat. nume. 39. folio 392. Tom. decimoseptimo.

Sine subiecto esse non potest. Leobin. de mandat. apostol. versicu. iam quod ad primum. colum. 3. nume. 85. fol. 227. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Si quando extrinseca magis attendatur quam intrinseca Gamba. de auctorit. lega. de late. tit. de var. ordinario. nomini. nu. 60. fol. 157. Tom. 13. Par. 2.

Spurietatis qualiter exponi debeat. Melch. Pala. maior. de Par. 1. q. 3. nu. 6 fol. 350. T. 10. P. 1.

Subiectum informat, cui inhæret, & ipsa si non interuenit, vitiatur actus. Boui. de statuta. Vrb. præscript. glos. 21. nume. 67. fol. 195. Tom. decimoseptimo.

Substantialis quæ dicatur. Albert. Brun. de augmento conclus. 3. princ. nume. 8. vbi quòd dicitur tunc substantialis, quando qualitas habetur loco causæ finalis, Materiæ, vel substantiæ, & dicitur substantialis, quia tunc mutata qualitate mutatur effectus, & idem est si talis qualitas superueniat, aliàs autem non dicitur substantialis fol. 351. T. 17.

Superueniens gratiam non validat. Leobin. de mandat. apostolic. nu. 99. f. 228. T. 15. P. 1.

Quando mutet effectum antè introductum. And. Barbat. de prestan. Cardina. 11. quæstio. basil. 1. Par. numero 5. folio 84. Tom. 13. Par. secunda.

Temporis est inspicienda, vt prælatus possit residentiam facere in vna suarum ecclesiam vnitarum. Pet. de Perus. de vnione ecclesia. c. 8 nu. 2. f. 240. T. 15. P. 1.

Tractandæ pacis inter Principes exigit, vt tractatus, secretè, & familiariter. Martin Laudens. de confederat. Princip. &c. quæstio. 55. fol. 307. Tom. 16.

Verbo adiuncta intelligitur secundum tẽpus verbi. Gigas de pensionib. eccleſia. q. 51. nu. 8. f. 347. T. 15. P. 1.

Secundum verbi tempus regulatur. Albert. Brun. de rebus dub. col. 4. nu. 13. f. 354. T. 18.

QVALITAS a lege inducta probanda cum facto est. Filipp. Franc. de disputat. petito nu. 37. f. 329. T. 3. P. 2.

Adiecta in aliquo actu illum vitiat nisi ad sit. Thom. Act. de Lud. Schacco. nu. 172. q. 12. princ. f. 194. T. 7.

Verbo debet intelligi secundum tempus verbi. Thom. Act. de Ludo Scaccho. vbi sup. nu. 123. f. 193.

Verbo restringit dispositionem ad terminos, & tempus verbi. Albert. Bru. de statu. nu. 74. col. 4. art. 10. f. 217. T. 2.

Adiuncta verbo debet adesse tempore verbi. And. ab ex. de pact. col. 2. nu. 166. f. 6. T. 6. P. 2.

Attentationis non respicit aliquo modo ius aliquod proprietatis, vel Dominij, sed ipsamet possessionem designans, qualiter, & quando illa capta fuerit, qualitates autem quæ respiciunt ipsam possessionem nó alterant naturam possessorij, vt in eodem possessorio non sit eadem iuris dispositio. Lancel. de attenta. c. 28. nu. 114. & 115. f. 448. T. 5.

Beneficiorum attendenda est. Bonincon. de appellation. §. 6. nu. 2. fol. 50. Tom. eod.

Contrahentis semper est attendenda an sit contractus facere contractus illicitos. Ambro. de Vigna. de vsu. numero 106. colum. 2. folio. 58. Tomo 7.

Delicti compræhendit omnes circumstantias. Bald. de statut. nu. 31. col. 4. in med. fol. 135. Vomo 3.

Diuersa non possit conferri in persona adiecti. Strac. de adiecto. P. 2. nu. 30 fol. 386. Tom. 6. Par. 1.

Diuersitatem inducit. laur. de Redulph. de vsuris. nume. 38. q. 137. fol. 35. Tom. 7.

Et alterans, & augens pœnam omissam in primo iudicio potest etiam post latam sententiam addi, & de nouo super eo, & toto crimine iudicium institui. Lancelot Gal. de attentat. limitat. 27. nu 10. fol. 373. Tom. 5.

Et conditio attestati consideranda est in taxandis expensis, quas in victu fecit Pet. Perus. de iure sistendi. cap. 51. num. 1. folio 178. T 3. Par secunda.

Extrinseca non insita a natura ab omnibus est probanda. Marti. de Fano de negati. probanda. num. 296. fol. 26. T. 4.

Facti præsumitur ex persona facientis. Bartholo. Cæpol. de simulatio. contract. num. 154. fol. 9. T. 7.

Hominis ex primo gesto non ex fine consideratur, & factum iuris, velocius currit quàm hominis administratione priuãdus ab aliquem actũ, quando quis venit, actus ille erat inualidus, & ex actu illo priuatus remanet Steph. de Federic. de interpretat. iuris. Par. 2. princ. num. 106. fol. 218. T. 1.

Inducta probatur per famam. Amodæ. Iusti. de sindica. numero 6. fol. 331. Tomo 7.

Inducta facilius augetur, quam de nouo aliquid inducatur. Albetic. de statu. q. 78. num. 25. fol. 80. Tomo 2.

Intrinseca, quod quis appellauerit infra decem dies est probanda. Lancellot. de attenta limitat. 20. nu. 180. fol. 380. Tom. 5.

Legitimi per legitimationem vere, & nõ ficte imprimitur. Grego. Natam de statu. q. 3. num. 9. fol. 254. Tomo 2.

Loci, vbi delictum fuit perpetratum debet exprimi. Hieron. de Mon de finib. regun. cap. 43. nu. 14. f. 342. T. 3. P. 2.

Negocij iudicij aperte, ac enucleatè declarari debet, quod decretum valeat. Iodoc. de subhastation. cap. 2. nu. 35. f. 79. T. 6. P. 1.

Non mutat substantiam cum ponitur per modũ adiectionis, aliàs autẽ secus. Tho. Act de ludo schach. n. 211. q. 12. prin. f. 195. T. 7.

Non potest stare quando non cohęret alicui. Boni. de censi. titu. de orig. censuum artic. 1. f. 263. T. 6 P. 2.

Notorij quandoque exigitur solum ratione processus, & non ad fundandum iudicis potestatem in proposito, tunc si iudex eligit procedere via ordinaria, & iuris ordinatione seruato non exigitur aliqua informatio super notorio, & hoc est planum. Anto de Butr. de notor. artic. 4. num. 37. fol. 55. T. 4.

Oblationis non immutatur ex persona hæredis. Gaspar. Beat. de inop. debito. cap. 6. nu. 11. fol. 219. T. 3. P. 2.

Personam debet attendi in tormẽtis, videlicet si est iuuenis vel senex debilis, vel robustus, qui propterea durius tormentabitur, prout iuuentutis eius vigor poterit supportare, & non vltra. Par. de Put. & sindica. versi. an si officialis. nume. 2. & colum. 23. nu. 4. vbi discutit an si quis tormentauerit aliquam mulierem post partum incontinenti, quæ erat debilis, & mortua fuerit, an tenaatur. fol. 319. Tom. 7.

Non alterat communem rei valorem. Gaspar. Caballi. de euictio. cap. 3. num. 8. f. 99. T. 6. P. 1.

Personarum facit æstimari casum ab alijs commissum, quod aliter non æstimaretur. Pet. Santer. de afficutat. num. 71. Par. 3. fol. 353. Tomo 6. P. 1.

Quæ est causa alicuius effectus debet esse tunc temporis cum de illo effectu disponitur. And. ab Ex. de pac. num. 167. colum. 2. in med. fol. 6. Tomo. 6 P. 2.

Quæ extinguitur ad essentiam alicuius dispositionis illa probanda est. Ioan. Crot. de testib. nu. 5. fol. 200. T. 4.

Quæ pluribus inesse potest, generalior est ea, quæ vni tãtum inest. Bal. de statu. nu. 5. col. 3. f. 142. T. 2.

Quando est adiecta verbo, vel actui si reperiatur ad esse tempore, quo actus fit, & perficitur, licèt postea deficiat, vel ante non fuerit, hoc sufficit And. ab Ex. de pact. colum. 4. in med. nume. 156. fol. 5. Tomo 6. Par. 2.

Rei hypotecatæ cum mutata sit, an nihilominus daret hipoteca. Negusant. de pignor. & hipote memb. 3. 6. Par. princ. numero 9. fol. 246. Tom 6. Par. 1.

Respiciens possessionem non alterat naturam possessorij, vt in eo admittatur appellatio. Lancellot. de attenta. cap. 28. nume. 115. fol. 448. Tomo 5.

Separabilis est attentati ab ipso spolio idem vbi sup. num. 120. fol. 449. Tomo 5.

Siue affectio eiusdẽ, aut similis habitudinis, & rationis, nihil aliud est, quàm qualitas accidens vnicuique. Massa Galles. de exercitatio. iurisperito. lib. 2. num. 26 fol. 173. Tom. 1.

Spectanda est personæ. Strac. de assecuration. col. 4. in princ. nu. 77. f. 362. T. 6. P. 1.

Spolij attentati non videtur mutare naturam simplicis spolij, nec repugnare rationi, quare in spolio appellatio prohibeatur. Lancel. de attenta. cap. 28. num. 107. fol. 448. Tom. 5. vbicumque aliqua requiritur ad essentiam alicuius actus, illa est probanda, ad hoc vt actus plenè probetur. Crot. de testibus. Par. 9. numero 30. fol. 229. Tomo 4.

Verbo adiecta regulatur secundum tempus verbi in delictis. Alber. Brun. de statu. nu. 267. arti. 6. fol. 189. T. 2.

Secũdum tẽpus verbi debet intelligi. Iacob Ricch. de vnio. prolium. cap. 7. nu. 78. fol. 25. Tomo 6. P. 1.

Verbo adiuncta debet secuudum naturam verbi sibi adiuncti intelligi. Steph. de Federic. de interpretat. iur. Par. 3. numero 29. fol. 220. Tomo 1.

intelligitur

Source : BIU Cujas

Intelligitur ſecundum naturam verbi & ſufficit adeſſe tempore verbi quomodo intelligatur. Lancel. Gali. de ſtatu. q. 5. nu. 29. f. 327. T. 2.

*Qualitate perſonæ mutatæ etiam rei ſtatus mutari ſolet. Cardina. Alba. de immunita. eccle. nu. 42. f. 20. T. 13. p. 2.

*Qualitatem cuius actus à principio affuiſſe ſufficit, licet non duret ſecundum aliquos, qui dicunt iſtam regulam induci ad quæſtionem de repræſalijs conceſſis contra Mediolanum, vt ſi poſt cõceſſas repræſalias ipſa ciuitas bandiatur, & amittat Iura Ciuitatis Mediolani, nihilominus capi poteſt, ex quo tempore conceſſarum repreſaliarum erat Mediolanenſis licet poſtea deſierit. Alber. Brun. de permanentib. col. 4 infi. nu. 11. f. 345. T. 17.

Hoc preſertim tempore de beneficio, quam maxime attendendam fore dicit Gamba. de auct. lega. de late. nu. 43. li. 3. f. 167. Tom. 13. par. 2.

Delictum quandoque grauantem in diſpenſatione exprimendã eſſe dicit idem vbi ſup. li. 10. nu. 352. f. 228.

Semel fuiſſe in filia, quam ſtatutum intendit excludere ſufficit, vt eius tota excindatur linea. Io. Campeg. de ſtatu. num. 101. q. 21. f. 266. T. 2.

Qualitates quę debeant exprimi, & quæ alicui requirantur, & non.

*QVALITATES adhærentes animo præſumuntur durare. Boui. de ſtatu. Vrb. præſcrip. gl. 19. f. 188. nu. 191. T. 17.

Beneficiorum exprimendæ ſunt. Coraſi. de benefi. c. 4. nu. 58. fol. 298. T. 15. p. 2.

Debent ne exprimi omnes in legitimatione ſpurietatis, vel an ſufficiat in genere eas exprimere ſcilicet dicendo ſpurium fuiſſe illegitimè natum, dixtinguitur à Couer. de pub. concubina. num. 41. f. 184. T. 2. p. 1.

Et accidentia, quando rebus adduntur differentiam ſpecificam nõ conſtituunt, ſubſtantialia verò conſtituunt. Strac. de ſponſion. nume. 4. f. 305. T. 6. p. 1.

Iuri communi inhærentes neceſſariò exprimi non debent ſed illæ quomodo ratione priuilegij conſuetudinis eccleſiæ, aut aliter de facto inſunt ſine ſubreptionis vitio taceri non poſſunt. Coraſ. de benefi. c. 4. nu. 57. f. 298. T. 15. p. 2.

Multæ ſimul iunctæ magis operantur, quàm paucæ. Alphon. Hoie. de benefi. incompatibil. p. 1. c. 21. nu. 3. f. 140. T. 15. p. 1.

Non entium nullæ ſunt, & id quod non eſt extendi non poteſt, nec eſt qualitas ſine ſubiecto nec eſt motus ſine termino, nec acceſſorium ſine principali. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. q. 24. nu. 36. f. 87. T. 11. p. 2. Franc. Curt. de teſt. numero 58. concluſ. 27. fol. 128. To. 4.

Notabiles beneficio de facto inhærentes debent exprimi. Pet. Rebuf. de nominationibus quæſt. 9. princ. nume. 54. fol. 311. To. 15. par. 2.

Plures, aut plura iura quoties in eandem perſonam concurrunt, perinde eſt ac ſi in diuerſis eſſent, & illæ loco plurium habentur. Thom. Act. de Ludo ſchacco. quæſtio. 12. princi. nume. 176. fo. 194 T. 7.

Quæ in clericis requiruntur, quædam ſunt intrinſecæ, quædam autem extrinſecæ, quia ſunt quædam, quæ minime a noſtra voluntate pendent, ſed vel caſu obueniunt, vel ſi naturalibus ex cauſis proficiſcuntur, nullum tamen animi noſtri aſſenſum habent, contra verò ſunt nonnulla, quæ noſtris animis pœnitus incident, atque in propria vniuſcuiuſque voluntate poſita ſunt, quæ quamuis non niſi ex ijs, quę exterius agunturcognoſci poſſint Nihilominus voluntatem animumque noſtrum penitus attingunt. Marſil. de eccleſia. reddit. capitu. 18. numero primo fol. 349. To. 15. par. 2.

Quæ ſint probandæ ad obtinendum in proprietate. Ioan. Arz. de nobilita. Hiſpan. capitulo ſeptimo numero quarto fol. 230. To. 16.

Subſtantiales alterant delictum Albert. Bru. de augmen. concluſ. 3. princip. numero quinto & quæ ſint illę qualitatis fol. 351. To. 17.

Mutant ſubiectum ex earum ſuperuenientia, & illud reponunt in diuerſa ſpecie. idem vbi ſup. nu. 4.

*Qualitatibus inter ſe ineſt repugnantia, & magis, ac minus recipiũt. Maſſa Galli. de exercitatio. iuriſperito li. 2. numero 20. fol. 173. To. 1.

*Qualitatis ad qualitatem, & quantitatis ad quantitatem compenſatio fit. Medio de compenſatio. quæſtio. 5. nume. 1. fol. 259. To. 6. par. 2.

Adiectio an in delictis mutet actionem. Iacob. Nouel. ad defenſam. titu. de excuſatio. a reo facien. numero 26. fol. 229. Tomo 11. p. 1.

Mutatio non inducit nouam ſpeciem actionis. Alberic. de ſtatu. q. 30. nu. 6. f. 33. To. 2.

*Qualitatum deſignatio in gratijs Papę, quam vim habeat. Leobin. de mandato apoſtolic. ſolut 4. numero 36. fol. 223. Tomo 15. parte prima.

Quàm, quamuis, quamdiu, quandocumque & quandoque dictiones, quos effectus operentur.

*QVAM, & niſi dictiones exceptiuè operantur quod in oratione præcedenti quicquid negabatur in exceptione ſequenti certè affirmatur Zoannet. de emptio. & venditio. ſub pacto retrouendo. lib. 2. col. 3. in med. nu. 89. f. 73. T. 6. P. 1.

Pro & eſt coniunctio copulatiua, quę ponitur quandoq; pro etiã, ſed quando ponitur pro vel eſt, coniunctio diſiunctiua, & ponitur pro &, & pro vel. Albert. de Pergamo de præpoſition. num. 121. fol. 277. Tom. 18.

*QVAMVIS, coniunctio eſt aduerſatiua aliàs caſualis ponitur quãuis, id eſt quia. idem vbi ſup. nu. 122.

*QVAMDIV, aduerbium eſt affirmandi, & dicitur quamdiu, id eſt quare non, & ponitur etiam intertogatiue, idem vbi ſup. nu. 91. fol. 276. Tom. 18.

*QVANDO maritabitur, hæc verba inducunt conditionem, quia important tempus incertum, an, & quando. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. q. 4. princ. nu. 5. f. 184. T. 6. P. 1.

*QVANDOCVMQVE, dictio operatur relationem ad actus, qui fiunt etiam ex interuallo, aliàs illa dictio eſſet ſuperflua. And. ab Ex. de pact. nu. 559. f. 25. T. 6. P. 2.

Dictionem nullo temporis termino incluſam videri dicit. Franc. Zoanet. de emptio. & venditio. ſub pacto retrouend. lib. 2. num. 27. f. 69. T. 6. P. 1.

In perpetuum, & ſimiles dictiones in materia tranſitoria ad hæredes ſine vllo fine conſtant, idem vbi ſup. nu. 35.

Dictioni vim repetitionis, vſque in infinitum in eſſe dicit idem vbi ſup. lib. 2. nu. 36.

Hæc dictio mere, verbum, quatenus pateat. Roland. de teſtamen. rub. 26. nu. 4. & 10. f. 16. T. 8. P. 1.

Significat compendioſam ſubſtitutionem, non autem pupillarẽ. Paul. Leon. de ſubſtitutio. in verb. compendioſe. nu. 313. fol. 314. Tom. eod. Par. ead.

*QVANDOQVE aduerbium eſt temporis, & ponitur quandoque ideſt quandocumque Alber. de præpoſition. nume. 93. fol. 276. Tom. decimooctauo.

Bonus dormitat Homerus. Rainal. Corſ. de indagat. iuris lib. 3. c. 2. nu. 2. f. 286. T. 1. P. 1.

Semel in animo intelligatur, & quandoque horis, & temporibus competentibus, prout ſi tale aduerbium a teſte proferatur Anto. Bard. de temp. vtili c. 17. nu. 1. f. 222. T. 5.

Quantitas tam pluris, quàm minoris perpenditur.

*QVANTITAS æſtimationis rei ſemper ineſt. Bal. de ſtatut. col. 4. verſ. decima. nu. 2. f. 105. T. 2.

Alienationis rei eccleſiaſticæ debet diſcuti in cauſę cognitione. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. rub. 22. numero 17. folio 431. Tom. 15. Par. 2.

An certa ſit in ijs, quæ functionem recipiunt. Eguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligat. c. 4. nu. 10. f. 387. T. 6 P. 2.

An iuramẽto determinetur, cum ſit dubia, putà ſi teſtes dicant, ſe vidiſſe dari mutuo Titio per Sempronium pecuniam, ſed non recordari de quantita. Albert. Brun. de reb. dub. col 2. nu. 17 vbi quod talis quantitas per iuramentum. Sempronij, & cõiecturas declarabitur. fol. 356. T. 18.

Certa, vel natura quãdo in aliquo ſit exponitur, quod habeat obiectum, ſeu principale debitum certæ quãtitatis, vel naturæ. Gaſp. Caballin. de eo quod intereſt nu. 42. col. 2. f. 23. T. 5.

Cum ſpecie an compenſetur. Medic. de compenſat. q. 3. nu. 10. vbi tenet, quòd non regulariter. f. 259. T. 6. P. 2.

Data alicui an præſumatur donata mutuata, vel depoſitata. Redoa. de reb. eccle. non alienandis tit. continuat mater. quomodo præſumatur conuerſio in vtilitatem. numero 24. fol. 477. Tom. 15. Par. 2.

Debita ab indebita facile ſeparatur, & ideo non debet vtile per inutile vitiari. Bellenci. de charita. ſubſid. q. 46. num. 1. & 2. fol. 154. Tom. 15. Par. 2.

Parit creditori, qui lucri partem conſequi voluit. Albert. Brun. de diminutio & deteriorat. nume. 162. concluſ. 20. folio 379. Tom. decimoſeptimo.

Diſcreta, & certa, & continua, quæ ſit ponit Anto. Bard. de temp. vtil. & contin. c. 2. nu. 3. f. 211. T. 5.

Dubia qualiter declaretur Albert. Brun. de reb dub nu. 3. col. 1. vbi quòd declaratur ex qualitate perſonæ dantis, vel grauatæ, & ex qualitate perſonæ accipientis, ſeu cui aliquid eſt dandum faciẽdum, vel implendum. f. 355. T. 18.

Et qualitas quomodo intelligantur. Pet. Bellin. de re milita. tit. vnico, col. 3. in med nu. 46 f. 363. T. 16 P. 1.

Non compenſatur cum ſpecie. Medic. de compenſatio. q. 30. nu. 2. fol. 264. Tom. 6. Par. 2.

Parua, de magna, & quæ magna, & quæ parua cauſa dicatur relinquitur arbitrio iudicis ſecundum qualitatem, & gradum perſonarum. Redoa. de reb. eccle. non aliena. nume. 1. fol. 465. Tom. 15. Par. 2.

In paupere dicitur, & magna in diuite habito reſpectu perſonarum, & cauſæ. Cæpol. de ſimulat. contract. col. 3. in princ. nume. 237 fol. 14. Tom. 7.

Pecuniæ diſtinguit mutuum a donatione quia fuerit, vel ne mutuata pecunia nepoti Prælati vel Cardina. ad id dignoſcẽdum attendi debet ipſa quantitas pecuniæ, quę ſi ſit magnæ quantitatis præſumitur mutuata, ſi paruæ vel mediocris ex affectione perſonarum præſumitur donum: & ſi quis dixerit tolle hanc pecuniam ad dignoſcendum an ſit donatio mutuum, aut depoſitum, habent conſiderari circumſtantiæ, & qualitates, tam dantis, qaam accipientis, nam ad ante pauperi facilius pręſumitur libera doæatio, quàm a paupere diuiti. Redoa. de reb. eccl. non aliena. nu. 24. & 25. col. 2. f. 477. T. 15. p. 2.

Pecunię facit illam cenſeri vti rem mobilem, vel immobilem. Redoa.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

doa.de reb.eccle.non alienan. rub.15.nume.11.fol.417. T.eod. Par.eadem.

Pensionis exprimi non debet, vbi de ea fieri debet mentio, nã de iure communi non est necesse quod exprimatur quantitas pen sionis,nec expressio valoris in impetratione. Gigas de pension. eccleſiast. q.67.nu.6.f.354.T.15.P.1.

Indicat si fuerit locatum,vel venditum nemus. Hieron.de Mon. de finib.regund.c.95.n.6.f.356.T.3.P.2.

Pretij facit iudicare contractum, & qualitatem eius. Ambros.de Vigna.de vsu.versic.& hanc opinionem.nu.113.f.58.T.7.

Multum est attendenda in assecuratione, & etiam qualitas per sonæ assicuranti, & domini mercium. Santer. de assicurat.p.3. nu.34.f.351.T.6.P.1.

Quid si vna est maior altera. Medic.de compensatio.q.5.num.8. fol.259.T.6.P.2.

Si in specie debeatur, an cum aliqua quantitate compẽsetur eiusdem generis,& materiæ.Tinda. de compensat.artic.3.nu.9. fol. 251.T.eod. P.ead.

Separatorum corporum, quorum numeratio est facilis fit per numerationem. Barto.de testib.n.52.in additio.colum.4.folio 66. Tomo 4.

Temporis discernit emansorem à fugitiuo, emansor enim ille est, qui vagatur modico tempore & fugitiuus qui prolixo tempore.Bartholom.Theg.in tract.crimin.p.16.nume.40.fol.121.To. 11.Par.1.

Vera,& vtilitas in eadem re à iure consultis dicitur. Eguina.Baro. de diuid.& indiuid.obligatio.cap.1.nume.4.f.384.T.6.P.2.

*QVANTITATE maiore probata,quam fuerat petitum, an sequi debeat condemnatio.Pet. Pecch.de iure sistendi.cap.47. num. 6.fol.177.T.13.P.2.

*QVANTITATIS appellatione speciem nonnunquam venire, & è contra Anto.Fume.de eo,quod interest.nu.45. f.16.T.5.

Quid propriè veniat. ibidem.nu.44.& 45.

Ad quantitatem compensatio fit,sed considerãdum est quòd aut pecunia debetur specie, aut non, quia primo casu non amittitur compensatio, etiam pecunia in specie tunc deberi dicitur, quando ad speciem redigitur. Medic.de compensatio. q.5. nu. 1.& 2.f.259.T.6.P.2.

Certæ determinatio illam non excedit, nec facit vltra fideiussores teneri.Nicol.Moro.de fide treug.& pace.quæst.146. nume. 1.f.447.T.11.P.1.

Discrimen cui delictum, & qualiter inter personas consideretur. Anto.Corset de minim.p.1.n.1.f.269.T.18.

*QVANTO iuniores,tantò perspicaciores, quomodo tale dictum intelligat.Paris de Put.de Sindic. colum.1. in princ.nume.8.f. 281.Tomo7.

*QVANTOMINVS,dictio,sunt duę partes,scilicet quanto,& minus,& hæc dictio minus est aduerbium comparandi. Alber.de Pergamo de præpositionibus col.1.in fin. nume.119. folio 277. Tomo 18.

*QVANTVS adiectiua non ad solam quantitatem refertur,imo ex propria vocabuli significatione magnitudinem potius notat. And.Alciat.de eo qued interest. colum.3.nume.4.fol.8. Tomo quinto.

Quarta cui, & de quibus debeatur, & non.

*QVARTA an debeatur de relictis, & alijs quibuscunque quæ defunctus pro anima sua in vltima voluntate reliquit. Lap.de Castil.de canon.portio.colum.4.in med.nume. 8.f.193. Tomo 15. Par.secunda.

Canonica an possit præscribi.Balb.de præscrip.quæstio.13. num. 1.f.91.T.17.

Ex legatis ad pias causas prohiberi non potest.Ioan.dilect.de arte testandi.c.31.nu.7.f.126.T.8.P.1,

Non soluitur pro relictis pro dote ecclesiæ factis.Ioan.de Sel. de Penef.p.3.q.10.n.37.f.66.15.P.1.

Cur dicta sit quod debita sit iure naturæ. Barthol. de Huc.de mate quarta.nu.2.vbi quòd dicitur debita iure naturæ, quia secundum naturam filius succedit patri.f.437.T.8.P.2.

Curato an debeatur de candelis,quæ dantur fratribus dicentibus officium in die obitus alicuius parrochiani. Pet.de Vbal. de cano.episco.& parroch.c.4.n.18.f.223.T.15.P.2.

De omnibus bonis abrogatis non debetur sed de illa parte quam habuisset si abrogator ab intestato esset moriturus. Ioan.Royas in epit.succes.c.17.n.26.f.407.T.8.P.1.

Debita iure naturæ,an potentior sit, quàm quarta iure institutionis debita. Franc.de Porcelli.de confect.inuenta. nume.40.c.5. fol.162.T.8.P.2.

Decimarum, & mortuorum est præscriptibilis etiam contra Episcopum.Bellenci.de charitat. subsid. nume.6. quæstio.50.folio 156.T.15.P.

Qua cum episcopo debeatur. Tynda. de decim. nume.70.f.125. To.eod.Par.ead.

Episcopalis debet peti per episcopum ab ecclesijs, quibus sunt facta relicta,non ab hæredibus testatoris. Bertacchi. de episc.nu. 54.f.339.P.13.P.2.

Vnde ortum habuerit.Tynda.de decim.col.2.in fin.nume.2.fol. 123.T.15.P.2.

Episcopo an debeatur defuncto legato ecclesiæ in mortis ar.Pet. de Vbal.de canonic.Episc.& parroch.c.6.n.2.f.214.T.15.P.2.

In bonis liberti non est ita debita,sicut legitima in bonis paccatũ. Fanut.de dote.glos.13.nu.3.f.445.T.9.

Iure alio parrochiali debetur quàm legatum factum alteri eccle siæ.Petr.de Vbal.de cano.episc.& parroch.n.9.f.234. T.15.P.2.

Non detrahitur de dote collata ecclesię,nec debetur episcopo pro fabrica,vel alio certo relicto ad certum pium vsum. Bal. nouel. de dote nu.6.f.185.T.9.

Parrochialis debetur de funeribus Cornel.Beninc.de paupert.n.1. fol.170.Tom.18.

Per episcopum an peti possit ab omnibus in propria dioecesi constitutis.Remig.de Gon.de charitat.subsid. & Lap.de Castellio.de canon.portio.nu.3.f.193.T.15.P.2.

Potest diminui causa dotis. Io. Bapt. de S.Blas.de priuil.dotal.nu. 19.fol.457.Tom.9.

Pro canonica parrochiali debetur integre.Pet. de Vbal. de canon. episcop.& parroch.colum.prima,nume. primo,folio 225.Tom. 15.Par.secunda.

Quæ debetur curialibus de successione alterius curialis defuncti non potest propria auctoritate capi. Albert.Brun.de statu.art.11. nu.66.fol.222.Tom.2.

Quæ debetur ex dispositione authenticę preterea.C.vnde vir & vxor. marito inopi præmorienti vxori locuplete locum habet secundum communem tam condito testamento, quàm ab intestato,& sic cõtra voluntatem ipsius vxoris,& est communis opinio,quam allegat Roland.a Val.de dote quæst. 82. nume. 2.fol. 383.Tom.9.

Quoque titulo arrogatis relinquitur,sed non est relinquenda titulo institutionis,& non est omnium bonorum arrogatoris, sed illius partis,quam habuisset, si arrogator ab intestato esset moriturus.Ioann.Roy.in epit.successio.capitu.17.nu.28. & 29.f.407. Tom.8.Par.1.

Regula est sancti Francisci quæ habuit initium anno Christi 1210. sub Innocentio tertio.Marsil.de ecclesia.reddit. cap. 16. nu. 24. fol.348.Tom.15.P.2.

Relictis de quibus debeatur Lap. de Castellio. de cano. portio. nu. 6. vbi quod regulariter de iure debetur de omnibus relictis pro anima.f.193.T.15.P.2.

Semper detrahitur contra voluntatem, qui enim decem legauit, non minus decem solui voluit. Franc. Sarmen. de reddit.ecclesiast.c.3.nu.3.f.389.T.eod.P.ead.

Trebellianica potest ab hærede rogato hæreditatem restituere, detrahi.Ioan.dilect.de arte testandi caut.31.nu.1.& 6.f.125.& 126. Tom.8.Par.1.

Vbi vni debetur siue ex dispositione legis,aut statuti,vel consuetudinis non potest ab eo auferri.Roland.a Valle de dote. q.82.nu. 12.fol.383.Tom.9.

Vxori quæ debetur,an compensetur.Medic.de compensatio.q.32. nu.1.f.265.T.6.P.2.

*QVARTÆ detractionem quando fideicommissarius non patiatur,ponit.Ioan.dilect.de arte testan.caut.31.numero 2. fol. 125. Tom.8.Par.1.

Duæ detrahuntur,quando restitutio hæreditatis fit ex interuallo, non autem quando fit incontinenti.Ioann.dilect.de arte testan. tit.3.caut.1.nu.5.f.115.T.8.P.1.

Quando detrahi possunt.idem vbi sup. caut. 31. numero secundo,folio 125.

In deductione pręmiscentur omnia,& quartam fideicommissario non detrahit.Ioan.dilect.de arte testan.caut.28.nume.2.fol. 125. Tom.8.Par.1.

In quotuplici differentia sunt, quia est quarta quæ non habet nomen speciale,sed nominatur per circumlocutiones,alia est, quę habet nomen speciale,sicut debita iure naturæ. Franc. Duaren. de iure accrescendi col.1.nu.1.f.437.T.8.P.1.

Trebellianicæ detractio prohiberi potest, si testator hæreditatem restitui mandauerit totam,vel integram,vel pleno iure, vel vsus fuerit his verbis;restituat omnia bona, vel residuum bonorum, aut quicquid ex bonis peruenerit.Io. dilect. de arte testãdi caut. 31.nu.3.f.125.T.8.P.1.

*QVARTAM fideicommissarius, fideicommissario non detrahit. Ioan.dilect.de arte testan.caut.28.numero 2.folio 125.Tom.8. Par.prima.

Partem vxori debitam, si testator prohibere velit remedium est quod leget adiecta clausula, quod plus petere non possit, & testator prohibere potest detractionem huius quartæ. Ioann. dilect.de arte testan.caut.20. numero secundo, folio 130. Tom.8. Par.prima.

Quartaria quibus & de quibus debeatur, & non.

*QVARTARIA an debeatur ex iure redimendi vendito.Pet.Folle. de contract.censuar.col.3.nu.58.vbi,quod multi tenent affirmatiuam,sed auctor contrariam opinionem tenet,& ibi de ratione fol.144.Tom.6.Par.2.

Si fiat prorogatio pacti de redimendo idem vbi sup. num.59.vbi negatiuam tenet.

An soluatur ex retrouenditione,videlicet si fiat venditio censualiũ cum pacto de retrouendendo. idem vbi sup. colum.1.in princ. numero 54.

Soluitur,quando venduntur censualiæ dominis directis. Pet.Folle.de contract.censua.col.4.circa fin.num.52.vbi declarat,quod quartaria est quarta pars pretij f.143.T.6.P.2.

Soluta an repetatur venditione declarata nulla.idẽ vbi sup. col. 2. in med.nu.56.f.144.T.6.P.2.

*QVARTARIAM soluere debet emptor licet secus seruetur in feud.regulariter enim laudemia, gabellæ & similia onera spectant ad acquirentem,vt ipse soluat Pet.Folle. de contract. censuar.col.4.in fin.nu.53.f.143.T.6.P.2.

Quartum

Source : BIU Cujas

Quartum.

*QVARTVM auant quod eſt medium tertium, quod pertinet Domino, quando res emphiteuticaria donatur inter viuos, aut in vltima voluntate, aut legatur, aut alio titulo lucratiuo, vel ab inteſtato alienatur. eſt & eſſe debet medietas tertij directi totius valoris, ſeu æſtimationis rei emphyteuticariæ & non medietas tertij, auant totius valoris. Franc. Solf. in lucer. laudem cellu. 8. nu. 9. f. 219. T. 10. P. 2.

Saltem fideicommiſſario reſeruare compelletur hæres rogatus reſtituere poſt mortem quicquid ex hæreditate ſupererit. Ioann. dilect. de arte teſtan. caut. 38. numero primo, folio 127. Tom. 8. Par. prima.

Suitatis ex potentia tranſmittitur. Io. Royas in epit. ſucceſſio. c. 17. nu. 18. f. 407. T. eod. P. ead.

Trebellianicè non deducit ille, qui ſcriptus eſt hæres gratia fideicommiſſarij Ioan. dilect. de arte teſtan. caut 4. nume. 3. fol. 136. Tom. 8. Par. 1.

Quaſi, aduerbium applicatum quid operetur.

*QVASI, aduerbium eſt ſimilitudinis. Albert. de Perga. de præpoſitionibus, col. 2. in fin. nu. 92. f. 276. T. 18.

Caduca non tranſmittuntur. Io. le Cir. de primogenitu. q. 25. 1. lib. nu. 11. fol. 38. T. 10. P. 1.

Coniugium dicitur ante confirmationem epiſcopi, quia tunc poteſt electus propria auctorita ab eccle. recedere. Gig. de reſiden. epiſcop. c. 10. nu. 17. f. 373. T. 13. P. 2.

Contractus per litis conteſtationē inductus operatur, quod quis ſit aſtrictus inſtantiæ, non pœne, in qua quis poſtea venit condēnandus per ſententiam. Neguſan. de pignor. & hypote. memb. 4. 2. P. princ. f. 209. T. 6. P. 1.

Contrahitur in iudicio Tynda. de teſtib. capitul. 10. nume. 4. folio 150. Tom. 4.

Cuius rei nota ſit. Conſtant. Roge. de iuris interpretat. num. 17. vbi quod eſt nota improprietatis fol. 387. T. 1.

Dictio regulariter eſt nota improprietatis. Gigas de reſiden. epiſcop. c. 10. nu. 9. f. 373. T. 13. P. 2.

Sicut, & verbum videtur, eſt nota improprietatis, & ſtatutum pœnam imponens auxilium ſeu opem præſtante maleficio non comprehendit perſuadentem, ſeu conſulentem. Paul. Grilan. de pœnis omnifar. coit. quæſtio. 10. numero 9. 304 Tom. vndecimo, Par. prima.

Dominium a Principe tolli non poteſt. Marc. Anto. Cucc. de morat. præſcript. nu. 335. f. 208. T. 17.

Eſt inductum de iure ciuili nempe a Publico Prætore, quod veluti pars iuris ciuilis a Principe tolli poteſt, ipſum tamen quaſi Dominium, quandoque directum eſt, quandoque vtile. Cucc. de morato. præſcript. nu. 336. f. 208. col. 1. T. eod.

Eſt improprietatis nota. Bartholom. de Salice. de mora. quæſt. 2. princip. concluſ. 7. affirmatiua numero 25. folio 413. Tom. 6. Par. ſecunda.

Figura Iudicij quæ dicatur. Redoa. de ſpol. eccleſia. quæſtio. 11. nu. 3. fol. 253. Tom. 14.

Impoſſibilia cēſentur ea quæ in voluntate alterius, & vnius conſiſtunt. Angel. de Gambel. de teſtamen. numero 8. fol. 31. Tom. 8. Par. prima.

Inueſtitura quid ſit. Pet. de Bellapert. de feud. titu. 13. nu. 7. folio 7. Tom. 10. Par. 2.

Fit quando Dominus coram paribus curiæ dixit Vade, vel intra poſſeſſionem talis feudi & habeas res in feudo, quod perinde habetur, ac ſi inueſtitura fieret ſi poſſeſſionem acceperit, ſiue eam intrauerit. Martin. de Silima. de feud. colum. 1. nu. 222. fol. 8. Tom. 10. Par. 1.

Mora quid ſit, Bartholome. de Salice. de mora q. 3. princ. nu. 4. fol. 414. Tom. 6. Par. 2.

Quaſi poſſeſſio quando requiratur, & vitietur.

*QVASI poſſeſſio dicitur incorporalium, quæ non dicuntur verè poſſideri, ſed quaſi, nec eorum dicitur ſpolium, ſed quaſi reſtituendum ad ſtatum peſſimum. Ponta. de ſpol. cap. 16. num. 162. fol. 290. Tom. 14.

Eligendi an videatur acquiſita, ſi aliqui tantum poſtulauerunt. Io. de Selua de benefic. Par. 2. quæſtio. 7. nume. 17. & vſum fructum habens, & eo non vtens illum retinet. ibidem nume. 19. folio 39. Tom. 15. Par. 1.

Etiam per mille annos non quæritur quando non euenit caſus contradictionis, vel ſeruitutis. Io. Arz. de nobilita Hiſpan. cap. 8. nu. 8. fol. 231. Tom. 16.

Exigendi gabellas animo retinetur, & dicitur habere cauſam cōtinuam. Iul. Ferret. de gabel. nu. 152. col. 1. f. 83. T. 12.

Fidelitatis, & ſubiectionis probatur per inſtrumenta antiqua facta per ducentps. annos, & vltra. Iacob. de S. Georg. de feud. col. 2. nu. 31. f. 223. T. 10. P. 1.

Filiationis, & confeſſio patris, & matris confitentium aliquē eſſe filium, legitima ſufficit, vt quis mutatur in poſſeſſionem rerum maioratus, & filius putatiuus eſt ſucceſſor legitimus bonorum maioratus. Melchi. Pala. de maiorat. P. 3. q. 25. n. 22. f. 450. T. 10. P. 1. & nō expirat morte Patris, vel filij ex quo licet regulariter omnis poſſeſſio finiatur, velut ceſſante ſubiecto fundamentali cui coheret poſſeſſio, non tamen per obitum finietur effectus iam ſortitus. Pont. de aliment. capitu. 3. numero 24. folio 447. Tom. 8. Par. prima.

Filiorum tam mortuo, quam viuente patre acquiritur. Gab. Paleot. de Noth. ſpurijsque fil. capitu. 22. numero 9. fol. 55. Tom. 8. Par. 2. & quaſi poſſeſſio conferendi ſufficit eſſe in eo qui confert beneficium, licèt apud eum non ſit proprietas. Coraſ. de benefi. cap. 5. nu. 1. fol. 291. Tomo 15. Par. 2. & quaſi poſſeſſio decennalis non datur in incorporalibus. Balb. de præſcription. q. 3. nu. 7. fol. 94. Tomo 17.

Iurium incorporalium quæ neceſſariò requiratur ad illorū præſcriptionem, & qualiter acquiratur. Balb. de præſcription. q. 8. num. 1. fol. 74. Tom. 17.

Iuriſpatronatus, an ex vno ſolo actu præſentationis acquiratur. Balb. de præſcriptionibus. q. 9. nu. 5. f. 9. T. 17.

Iuriſdictionis qualiter acquiratur, & retineatur ſine qua præſcribi non poſſet Declarat remiſſiue Bald. de præſcriptio. q. 2. nu. 9. fol. 94. Tomo 17.

Iuriſdictionis, vel iuris exigendi vectigal dicitur habere cauſam continuam ex quo iſta cōpetunt perſonæ. Balb. de præſcriptio. q. 1. nu. 5. fol. 94 Tomo 17.

Iurium cuius ſit effectus tāgitur a Iul. Ferret. de gabel. nu. 253. fol. 86. Tomo 12.

Quando maior alicuius tituli præſumptione etiam ſi ſit cōtra ius cōmune, releuat ab onere probādi. Ioā. Arz. de nobilit. Hiſpan. cap. 5. nu. 8. f. 239. T. 16.

Seruitutis vt acquiratur duo principaliter requiruntur, primùm vſus vtentis ſeruitute, alterum patientia alterius, rem poſſidentis, quo ſeruitutem debet Cæpol. de ſeruitu. Vrbano. prædio. c. 17. nu. 2. fol. 182. T. 6. P. 2.

*QVASI poſſeſſione ſeruitutum acquirenda ſeptem requiruntur, primò, quod hoc anno vſus eſt ſeruitute, ſecundò quod per triginta dies dicti anni vſus eſt ſeruitute, tertiò quod vſus eſt hac via, vel itinere credens vti iure ſuo, quarto quod bona fide vſus ſit, ideſt non vi clam, vel precario, quintò quod predium ruſticum ſit, ſextò, quod ille qui aſſerit habere ſeruitutē, habeat fundum iuxta fundum ſeruitutem debentem, ſeptimò, quod inter duo hæc prædia nullum ſit intermedium. Vergin. de Boccac. de interdicto vti poſſidetis. c. 25. nu. 11. fol. 225. T. 3. P. 2.

*QVASI poſſeſſionem diuidendi aquam quomodo probaſſe ſufficit, & hoſpitandi quaſi poſſeſſio, quando videatur quæſita, & quomodo circa hoc ſe gerere debeat Iudex. And. Barbat. de p̄ſtan. Cardin. 2. quæſt. Baſil. 1. Par. numero 20. folio 71. Tomo 13. Par. ſecunda.

*QVASI poſſeſſor profertur proprietario. Cardin. Iacobat. de cōci. lib. 3. artic. 1. f. 237. T. 13 Par. 1.

*QVATERNARII numerus auctus non eſt, & quaternarij numeri authoritas non eſt leuis ſed multa operatur. Tho. act. de ludo ſcaccho. q. 6. princ. num. 107. fol. 179. T. 7.

*QVEM de euictione tenet actio &c. limitatur quatuor modis. Caſp. Caballi. de euict. §. 5. nu. 2. fol. 94. T. 6. P. 1.

*QVEM honore, grauo, & è contra Philip. Prob. de iure regal. q. 50. nu. 7. fol. 405. T. 12.

*QVEMADMODVM, dictio notat improprietatē Arbert. de Perga. de præſcriptio. col. 3. nu 94. fol. 2. 76. T. 18.

Querela quid ſit, & quando & per quem intentari poſsit, & non.

*QVERELA an a filio ex hæredato intentetur poſt quinquennium. Vital. de clauſul. col. 4. in fi. f. 382. Tomo 18.

Bis non debet fieri de eodem delicto. Pariſ. de Put. de ſindicat. nu. 3. col. 3. in princ. fol. 266. T. 7.

De iudice poteſt fieri appellatione pendente & idem ſi eſt appellatum, & grauamen, quod continuo infertur a iudice facit qđ omni tempore etiam poſt decem dies cauſat iuſtam cauſam appellandi. Pariſ. de Pute. de ſindica. numero 9. columna 2. fol. 242. Tomo 7.

Differt ab appellatione, & ab accuſatione, quia in querela nullus libellus exigitur, ſed ſimplici verbo exponitur corā iudice, poſtea in actis redigenda eſt, ſed accuſatio requiritur in ſcriptis. Catald. de Boncompa. de ſindicatu. numero 116. Tomo 357. Tomo 7.

Eſt ius extraordinarium, quo de grauamine ad ſuperiorem recurrimus deficiente appellatione. Franc. Hercula. de attenta. c. 11. nu. 2. fol. 259. T. 5.

Eſt remedium ſubſidiarium, & cum remedio ordinario non concurrit. Nico. Boer. de ſtatu, & vita hæremita. cap. 17. numero 9. f. 407. T. 8. Par. prima.

Et petitio hæreditatis poſſunt eodem libello proponi. Vital. de clau. nu. 23. f. 465. T. 18.

Et ſupplicatio etiam extra decem dies offerri poteſt, quando agitur ad retractationem alicuius ſtatuti quod quis prætenderet in odium ſuum, tamquam in particularem perſonam fuiſſe factum. Lancellot. de attentat. limitat. 20. numero 62. folio 379. Tomo 5.

Grauaminis habetur inſtar appellationis. Hieron, Garzo. de laudo meri. iur. columna tertia. in princip. num. 21. folio 331. T. 3. Par. prima.

Inofficioſæ donationis quando habeat locum, & quem effectum operetur, & quanto tempore duret. Bal. de ſubſtitutio. titu. de exempla inſtitution. numero 11. folio 207. Tomo octauo. Par. prima.

Inofficioſi an competat exhæredatis, & quando. Ange. de ſuita. q. 9. num. 49. fol. 145. T. 8. Par. 2.

Poteſt vti remedio iuris ciuilis, & ideo operari poteſt effectū ipſo iure tollendi etiam pupillarem ſubſtitutionem. Paul. Leon. de ſubſtitutio. in verbo, pupillaris. nume. 177. f. 295. T. octauo. Par. prima.

Præſupponit

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Præsupponit testamentum. Ange. de suita. q. 9. nume. 59. fol. 145. T. 8. Par, secunda.

Tantum in castrensi, vel quasi non potest impugnari querela inofficiosi. Ange. de testamen. num. 37. colum. 3. fol. 33. Tom. 8. Par. prima.

Inofficiosi quanto tempore tollatur. Balb. de præscriptionibus. q. 22, nu. 1. f. 81. Tom. 17.

Testamenti competit parentibus. Ioan. Royas in epit. successió. c. 29. nu. 15. fol. 422. T. 8. P. 1.

Testamenti intentari potest solum infra quinquennium. Gig. de crimi. lesæ Maiesta. numero 3. quæstione 23. folio 54. Tomo 11. Par. prima.

Pacis, & treguæ violatarum per quem fiat & cui. Franc. Solso. in luc. laudem. numero 22. folio 229. T. 10. P. 2.

Prima an possit dimitti, & super iniuria facta in campo purgari. Paris. a Pute, de re milit, versicu. euenit. nume. primo. folio 424. Tomo 16.

Quibus modis a iure assumatur. Ioan. Bapt. de arbit. cap. 12. num. 2. folio 280. vbi, quod quandoque enim apponitur, hoc nomen circa remedia, quæ insurgunt post sententiam latam, vel post processum inchoatum, aliquando circa ea, quæ contingunt ante. Tomo 3. Par. 1.

Quid sit. Cataldi. de Boncompag. de sindica. colim. 2. nume. 115. vbi quod querela *nihil aliud* est, quam quædam querimonia. fol. 357. T om. 7.

Quando locum inofficiosi habeat. Ange. de Gambell. de testamẽ. glos. 74. nu. 8. f. 60. T. 8. P. 1.

Si vigore statuti haberet vim appellationis tunc ea pendente non posset fieri executio. Lancel. de attenta. cap. 19. nume. 32. f. 405. Tomo 5.

Querelæ quando locus sit, & non.

*QVERELAE bannitorum, si ex forma statuti non sint audiendæ intelliguntur de querelis quæ mouentur extra ordinem, & in quibus iudicis officium imploratur. Alberic. de statu. q. 114. n. 1. fol. 85. Tomo 2.

Exceptione viginti annorum excluduntur. Bartholo. Theg. in tract. crim Par. 16. nu. 20. fol. 21. T. 11. P. 1.

Locus non est plus merentibus contra minus merentes Lauren. de Rodulph. de vsur. versic. hic attendendum. numero 33. folio 40. Tomo 7.

Proponendæ quinquennium esse præstitutum, quo effluxo querelæ videri renunciatum. dicit Bolan. de restitu. in integ. c. 149. nu. 2. & 4. fol. 151. Tomo 5.

Via ad attentatorum reuocationem deuenitur, quando per viam appellationis agi non potest, putà, quando sumus in iudice dato cum dicta clauſ. appellat. remota. Lancellot. de attenta. c. 21. nu. 215. fol. 346. Tom. 7.

*QVERELAM Porrigere potest quilibet contra potestatem si de iure publico & de cede pœna fisco applicanda agatur. Amodæ. de sindica. nu. 215. f. 346. T. 7.

Vel contra tabulas non habentes possunt iudicis officium implorare vt aliquod vitæ subsidium habeant ex bonis defuncti. Ioan. dilect. de arte testan. caut. 3. numero 2. folio 142. Tomo 8. Par. prima.

*QVERELANTES contra potestatem in sindicatu, an teneantur potestati ad expensas si ipsi succumbant. Paris. de Pute. de sindica. nu. 2. fol. 264. T. 7

*QVERELARE testem non poterit qui abintestato succedere nõ posset. Albert. Brun. de statut. articu. 9. numero 18. folio 207. Tomo 2.

*QVERELARVM cumulationi an locus sit, Iacob. de Castil. de duel. cap. 10. col. 4. in med. nu. 2. fol. 291. T. 2.

Qui, relatiuè positus subijcitur, & perpenditur.

*QVI & fecit, qđ potuit, & legem adimpleuit, & excusatione est dignus Matth. Brun. de cessi. bonorum. quæstio. 7. princ. nume. 9. fol. 95. T. 3. P. 2.

Malè agit, odit lucem. Bartholom. Cępol. de simulat. contract. nu. 145. præsumpt. 20. nu. 145. f. 9. T. 7.

Mecum non est, contra me est. Maria. Soci. de oblatio. libel. 17. nu. 45. fol. 133. Tom. 14.

Non habet inære, luit in corpore. Cornel. Beninca. de pauperta. & eius priuil. q. 3. nu. 3. f. 142. T. 18.

Perducit rem in esse, habet potiora iura in ea re. Franc. de Porcel. de duobus fratribus. P. 1. princip. q. 1. numero 56. folio 175. T. 6. Par. prima.

Relatiuum, est relatiuum substantiæ non autem similitudinis, aut accidentis. Horat. Mendos. de priuileg. ad instar. quæst. 2. nu. 7. fol. 125. Tom. 18.

Quandoque declaratiuè, quandoque restrictiuè, & alijs varijs modis in iure accipitur, & se refert ad substantiuum qualificatum, & intelligitur facta relatio cum omnib. suis qualitatibus, Chouerro. de pub. concub. in verbo, qui. numero 1. & 2. fol. 163. Tomo 11. P. 1.

Sentit onus debet sentire, & commodum. Franc. de Porcellin. de duobus fratrib. q. 1. nu. 38. f. 174. T. 6.

Statuere possunt, possunt consuetudinem introducere. Petr. Santer. de assecuration. P. 3. nu. 5. f. 350. T. 6. P. 1.

Totum dicit, nihil excludit Balb. de præscriptio. q. 13. princi. nu. 2. folio 67. Tom. 17. Pet. Rebuf. de priuil. Scholar. priuil. vlti. nu. 2. fol. 64. T. 18. Roland. a Valle de dote. q. 29. nu. 2. fol. 362. T. 9.

Vadit plane, vadit sanè Ioan. Redin. de maiest. Princ. nume. 23. fol. 158. Tom 16.

*QVIA aduerbium sit. Albert. de Pergamo de præpositione. nu. 94. col. 3. in princ. fol. 276. T. 18.

Coniunctio est causalis, & causatiuè ponitur, & reddit causam, & rationem ad præcedentia. Albert. de Perga. de præpositio. col. 1. nu 118. fol. 277. T. 18.

*QVIBVSCVMQVE clausula operatur immunitatem esse realem. Nicol. Festas. de testimo, & collect. c. 8. nume. 9. folio 193. Tom. duodecimo.

*QVICQVID ex re alicuius ad alterum peruenit id restituendum est. Franc. de Porcelli. de duob. Fratrib. quæstio. 1. nume. 41. fol. 174. Tom. 6. Par. 1.

*QVICQVAM, dictio importat aliquid, & verificatur in modica re, & minima. Redoa. de rebus eccle. non alienan. rub. 12. nu. 1. fol. 214. Tom. 15. P. 2.

*QVICVMQVE verbum comprehendit etiam fœminam religiosam, & etiam religiosum ad secularem ecclesiam translatum. Fran. de Plate. de excommunicat. §. 14. nu. 2. f. 352. T. 14.

Verificatur in re minima Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 32. nu. 13. fol. 452. T. 15. P. 2.

*QVID, dictio verificatur in qualibet re etiã minima. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. P. 4. nu. 154. f. 157. T. 17.

*QVIDQVID excusat a mora, excusat a periurio. Cardin. Iacobat. de conti. lib. 6. art. 14. nu. 30. f. 300. T. 13. P. 1.

Recipitur occasione bonorum paternorum debet communicari. Franc. de Porcelli. de duob. Fratrib. Par. 1. princ. col. 3. in med. nu. 35. fol. 174. Tom. 6. Par. 1.

*QVIEN Dio el priuilegio alos monteros de espinosa. Refertur a Ioan. Arz. de nobilita Hispa. c. 6. nu. 6. fol. 224. & cap. 5. nume. 6. vbi Cathones. Valuasores, Infancones, qui dicantur, & an apud Italos fuerit primitus inuentum hoc nomen huodalgo fol. 223. Tomo sexto.

Quietantia, & quietatio, quando, cui, & à quo fieri debet.

*QVIETANTIA per procuratorem data non liberat a dolosa administratione. Damhoud. in pupillo. patroci. cap. 2. num. 30. fol. 383. Tom. 8. Par. 2.

Generalis tametsi cum iuramento & decreto iudicis non tollit reuisionem rationis, & reliqua dolosè retenta. Damhoud. in pupillo patroci. nu. 48. c. 2. f. 384. T. 8. P. 2.

Sicut non roborat dolosam administrationem, ita nec eiusdem quietantiæ ratificatio damhoud. in pupillo patrocin. c. 2. nu. 31. fol. 383. Tom. 8. P. 2.

*QVIETATIO administrationis redditę si fuisset facta officialibus pupillorum, vel ab alijs personis, aut a minoribus cum consensu propinquorum, & iuramento cum pacto de vlterius non petendo talis quietatio, & liberatio non valebit contra pupillum, nec ei nocebit, quin ipse possit iterum dictum tutorem, & ad ministratorem cogere ad ei reddendam rationem suæ administrationis, Docto. de errore rationis redditæ. Borgni. de tuto. & curato. col. 3. nu. 203. f. 344. T. 8. P. 2.

Debiti scripta per notarium, qui confecit *instrumentum in margi*ne protocolli, & non resumpta *in publicam formam*, an probet solutionem, mortuo notatio, & testibus. Paris, de Pute de reassumpt. instrumento. rub. 30. nu. 1. f. 46. T. 4.

Generalis minime facit recedere ab *obligatione* prohibita alienationis. Medic. de nouation. quæstio. 10. nume. 20. fol. 402. Tom. 6. Par. secunda.

Non comprehendit *ius de futuro* post mortem. idem vbi sup. nume. quarto.

Non *extenditur* ad rem quæ vendicari potest. idem vbi sup. nu*mero tertio.*

Non extenditur ad contenta in testamento de quo mentio habita non est intestamento. idem vbi sup. nu. 7.

Porrigitur ad cogitata tantum in genere. Medic. de nouation. q. 10. nu. 19. restringitur ex ratione præsumpta idem vbi *sup.* num. 13. probat liberationem, non autem liberat. idem vbi *sup.* q. 11. nume. 91.

Si non valet, vt transactio, valebit vt pactum. idem *vbi sup.* nu. 50.

*QVIETATIONES duæ arguunt duplicem solutionem. Medic. de nouation. q. 12. nu. 45. f. 403. T. 6. P. 2.

In Regno quæ reperiuntur in margine protocollorum scriptæ, & Protocollum cassatum manu Notarij bonæ famæ cum testibus cum die, & causa de consuetudine probant, licet omnes testes sint mortui. Paris de Pute. de reassump. instrument. rub. 30. nu. 8. fol. 46. Tom. 4.

Quies, & quieti.

*QVIES animæ est delectatio quæ considerate quærenda est, ideo pœnitentiæ tempore eam fugere debemus. Thom. Act. de Ludo Scaccho. q. 10 princ. nu. 5. f. 187. T. 7.

Secundum labores adaptãda est. Marc. Mantu. in Dialo. de conci. col. 2. nu. 81. fol. 186. T. 13. P. 1.

*QVIETI publicæ consulendum est. Octauian. Velpel. de treug. & pace q. 3. nu. 10. f. 406. T. 11. P. 1.

*QVALIBET, dictio est distributiua, & eius naturę est, vt plures esse intelligantur, & vt actus cuilibet eorum insolidum attribuatur. Couerro. de pub. concubina. versicu. vt viam num. 2. fol. 188. Tom. 11. Par. 1.

Insolidum cuilibet distribuit idem nu. Cataldi. de Bocompa. de sindica, nu. 135. f. 358. T. 7.

Quoque

Source : BIU Cujas

Quoque declaratur a Stracc.de mercatu.numero 81.fol.288.Tomo 6.Par.1.

Tenetur facere, quod sibi non nocet, & alij prodest, & sic illud, quod prodest mihi,& venditori non nocet,& facile impetratur. Gasp.Cabal.de euiction.nu.27.§.4.f.92.T.6.P.1.

*QVIN, aduerbium est coniunctio ad coniunctiua,vel aduerbium ordinādi,& dicitur quin, idest quatenus.Alber. de Pergamo de præpositio.nu.91.col.2.cir.fi.f.276.T.18.

Liberet alos hijos dalgo de yr,à la guerras.Io.Arz. de nobil.Hisp. c.6.nu.5.f.224.T.16.

*QVINDENNIVM ea ratione ita vocatur,quod omni decimoquinto anno illud cancellariæ officialibus soluatur loco annatæ, quasi intra illud temporis spacium, beneficia sic vnita si illa in singulares personas collata fuissent per obitum verum, aut fictū verisimiliter vacassent.Horat.Mandos.de priuil.ad instar.glo.7. nu.49.f.133.T.18.

*QVINIMMO, & quippe,sunt affirmandi.Alber.de Perga.de prępositio.nu.94.col.3.f.276.T.eod.

De Quinquagesima.

*QVINQVAGESIMA in aliquibus locis minuitur, & in aliquibus locis laudemium appellatur.Redoa.de rebus eccle. non aliena. nu.3.q.11.f.489.T.15.P.2.

Non soluitur in Barzinonia,nec in hortis,& vineto.Frā.Sos.in luc. laudem.prælud.2.nu.7.f.200.T.10.P.2.

Pars precij,vel æstimationis rei domino soluitur.Redoa.de rebus eccl.non alie.q.11.nu.1.f.489.T.15.P.2.

*QVINQVE pro centum & vltra de iure,& secundum formam statutorum ad quid talis clausula ponatur.Mādos.de inhibit.q.72. nu.12.f.101.T.5.

*QVINTERNIONES, quæ dicantur.Nicol.Festas. de æstim.& collec.nu.88.f.181.T.12.

De Quinto in varijs personis nomine proprio gesta subijciuntur varia.

*QVINTI Fabij Labeonis qui primus in familiā Labeonis cognomen attulit iuris, atque literarum antiquitatis bene peritus esse existimatus fuit, fuit in Republica vir magnæ dignitatis,is quæstor Vrbanus cum Lucio Aurelio anno ab vrbe condita 544.magnum certamen cum omnibus sacerdotibus habuit, & multa alia gessit,quæ ad longum ponit.Bernar.Rutil.in iurisconsult.vitis col.2.f.146.T.1.

*QVINTVM soluitur de venditione precij rustici de allodio ecclesiæ.Fran.Sols.in lucer.laudem.cellu.3.nu.1.f.210.T.10.P.2.

*QVINTVS Ælius Tubero eius vita refertur a Bernardo Rutilio in iurisconsultorum vitis col.1.ver.Tuberonum.f.150.Tom.1.Illustri familia Lucio Tuberone patre ingenioso ac docto homine genitus Patricio Romano, qui quondam legatus, Q. Ciceronis pro prætore Asiam obtinentis fuerat. Bernar. Rutil in iurisconto. vitis col.4.ver.Quintus Aelius.f.152.T.1.

Cæponius pro amphora vini ambitu condemnatus fuit.Redoa.de simon. menta c.13.nu.20.fol.84.T.15.P.2.& c.12.nu.17.fol.113. Tom.eo.P.ead.

Cincinatus arastris ad dictaturam vocatus fuit.Sonsbech.ad vsus feud P.3.nu.17.f.126.T.10.P.2.

Fabius prętor qui primus Fabij generis dictus est;ideo appellatus creditur,quod pingeret,tametsi ea res tum viro nobili apud Romanos non satis daretur auctore eius cognominis post Vibulanos ambustos maximos familiæ multis titulis nobilissimæ fuit Quintus ille Fabius, qui sua manu parietes pinxit in æde salutis,quam Caius Iunius bubulcus dictator dedicauerat,eisque nomen suum inscripsit, anno Vrbis. 550. & etiam multa de eius vita recensentur a Bernardo Rutilio in uit.iurisconsulto. col.3. ver.qui primus.f.146.T.1.

Fabius quomodo originem habuerit, & multa multorum Fabiorum egregia merita in Rempublicam dignitates, & gesta insignia narrantur a Bernar. Rutil.in iurisconsulto. vit.col.4.in med. ver.Herculem.f.143.T.1.

Metellus Numicida pulchram sententiam edidit his verbis, Dij immortales plurimum possunt, sed non plus velle nobis debēt, quàm parentes,at parentes si pergunt liberi errare bonis exhæredāt,quid ergo nos a Dijs immortalibus diutius expectemus, nisi malis rationibus finem facimus ijsdem Deos propitios esse æquum est,qui sibi aduersati non sunt. Ray.Cors.de indagat.iuris lib.1.c.38.nu.10.f.282.T.1.

Mutius Scęuola clarissimus,& antiquissimus omnium fuit iurecō sultus,referturque a Cateliano Cotta de iurisperit. col.3. in fin. ver.iuris ciuil.f.137.Tom.1. decem de iure ciuili libellos reliqt, & multa alia gessit,quæ cum eius vita recenset.Bernar.Rutil. in iurisconsul.vitis.col.3.f.150.T.1.

Pōtifex maximus fuit idem vbi sup.col.4. in verbo,pub.Seru.Sulpit.f.151.Tom.1.

Saturninus decem libros ad edictum reliquit.Aymon.Riual.in histo.iuris ciui.Pontific.col.1.nu.44.f.25.T.1.

*QVINTILIANI sententia de milite Mariano loquentis de labore,& molestia militum sic ait. nemo nostrum recusat itineris laborem, nec inuisum super arma fascem,nec æstiui solis ardorē, nec sub pedibus actum hiemem, & si ferienda sit fatigato fossa pro vallo portisque vigilandum fortiter ancipites inhibemus pugnas,vulnera laude pensabimus, mors erit ignominia potior quicquid in pugna patimur virorum est,oportet enim militem promptum esse ad omnes licitos, honestosque labores. Ioan. Redin.de maiest.Princ.in verbo,Imperatoriam maiestatem colum.4.numero 40.folio 148.Tom.16.

*QVINTVM bonorum parentum potest extraneis relinqui extantibus etiam liberis, quorum legitima sunt omnes facultates parentum excepto dicto quinto.Io.Gute. de contrac.iurat.c.9.nume.17.f.54.T.6.P.2.

*QVIPPE, & quinimo sunt aduerbia affirmandi. Albert.de Perga. de præposition.col.tertia,in princip.numero 93.folio 276.Tom. decimooctauo.

Quis, dictio iuncta quomodo stet relatiuè, & quid operetur.

*QVIS, vel qui dictio est sui natura relatiua.Pet. Santer.de assecuratio.P.3.nu.18.f.351.T.18.

Quandoque resoluitur in quatenus.Iacob.Nouel.de iure prothomis.numero tertio, colum.3. versicu. quod si fortè.folio 24.Tomo decimoseptimo.

Relatiuum se refert ad substantiuum qualificatum, & intelligitur facta relatio cum omnibus suis qualitatibus. Couerro. de pub.concub.nu.2.in verbo, qui.f.163.T.11.P.1.

Stat distributiuè interdum limitatiuè. Iacob. Nouel. de iure prothomis.col.3.nu.7.& 8.f.24.T.17.

Vel qui si apponitur cum copula,& stat augmentatiuè,quando verò competit cuilibet de genere,tunc stat declaratiuè.Iacob.Nouel.de iure prothomis.col.3.nu.2.f.24.T.17.

Si apponitur in aliqua dispositione sine copula ponitur restrictiuè.idem vbi sup.nu.1.

Si iungitur cum verbo præsentis, vel præteriti temporis, an stet demonstratiuè.Iacob. Nouel. de iure prothomis.col.3. nume.4. fol.24.Tom.17.

Si ponitur cum optatiuo, vel subiunctiuo,conditionem facit.idē vbi sup.nume.5.

Si ponitur sine copula,stat restrictiuè.idem vbi sup.nu.9.

Q. V. O.

*QVOCVNQVE dictio includit omnimodam generalitatem. Gig.de pensio.eccleſiast.q 66.nu.1.f.354.T.15.P.1.

Tempore sunt verba vniuersalia ad omnia tempora ante litem, in lite,& post litem, & in ipso tempore non patiuntur aliquam restrictionem,neque restitutionem.Hieron.Garzo.de laudo mer. iur.col.1.nu.2.f.324.T.3.P.1.

Quod, relatiuè positum,quid operetur.

*QVOD attendendum est,quod est,an autem, quod esse potest docet Gamb.de auctor.lega.de lat.lib.7. numero 182.fol.205. Tomo 13 Par.2.

Aufertur ab indigno, applicatur ei, cuius contemplatione aufertur.Lancellot.Gal. de statut.quæstio.secunda,numero secundo, fol.304.Tom.2.

De vno dicitur,de alio negatur.Pet.Pech.de testam. coniugum.c. 25.nu.3.f.155.T.8.P.1.

De vno negatur,de alio conceditur.Redoa.de reb.eccl. non alien. casu.9.nu.3.f.457.T.15.P.2.

Debet fieri non autem, quod de facto fit est attendendum.Lancellot.de attenta.limitat.6.numero quadragesimoprimo, folio 364.Tomo 5.

Differtur non aufertur.Pet.Rebuf.de priuil.scolar.priui.168.nu.2. fol.61.T.18.Bartholom.Cępol.de seruit.rustic.præd.ca.4.nu.12. fol.219.Tom.5.

Fit ob necessitatem licitè fieri censetur. Redoa.de rebus eccle.non alienan.rub.decimaoctaua,numero 65.folio 422.Tom.decimoquinto,Par.2.

Fit necessitate tamdiu durat, quamdiu durat necessitas.Vital.de clausul.nu.18.f.488.T.18.

Genere debetur nūquam punire potest.Gaspar Cabállinus, de euictionibus.§.4.nu.13.f.92.T.6.P.1.

Iuris est de toto,quod totum idem iuris est de parte ad partem.Io. Brunel.de dignitate,& potest.legati, colum.2.versic.prima est. fol.251.T.13.P.2.

Minus fit quod expresè fit.Octa. Simoncel. de decret.casu.1. nume.11.f.332.T.6.P.2.

Non habet,dare non potest, & idem est excommunicatus, & depositus quod suspensus.Redoa. de simo. mental.P.1.c.8.nu.12. fol.39.T.15.P.2.

Non potest fieri de iure,neque secundum naturam fieri potest.Medic.de fortuit.casibus.quæstio.5. numero septimo, fol.199. Tomo septimo.

Nostrum est non potest sine facto nostro in alium transferri. Fran. de Porcellin.de duobus fratri. Par.4.princ.nu.22. folio 186. Tomo 6.Par.1.

Nullum est,rumpi non potest.Paul.Leon.de substit.nu.109.in verbo,exemplaris.f.301.T.8.P.1.

Pietatis in causa prestatur,non imputatur. Franc. de Porcelli. de duobus fratribus.colum.prima, numero 36.folio 181.Tomo 6. Par.prima.

Potui,nolui, quod volui implere nequiui,quomodo accipiendum sit.Paul.Leon.de substitutio.in verbo,compendiosè. nume.282. fol.314.Tom 8.P.1.

Semel placuit amplius displicere non potest. Beninc. de paupert. speci.10.nu.13.f.162.T.18.

Vnicum illud optimum, vitiosa verò plurima sunt.Rainald.Cors. de indagat.iur.lib.1.c.7.num.6.f.280.T.1.

Source : BIU Cujas

Vtique tanti est, quod pluris est. Guido.de præsumptionibus.numero 68.fol.299.Tom.4.Bald.de statu.numero 17.col.3.in prin. fol.135.Tom.2.

Quodammodo, & quodcunque, dictiones, quas vires habeant.

*QVODAMMODO dictio designat improprietatem, Octa. Velpel.de promission.de non offendendo, q.87. nume.7.folio 416. Tom.11.Par.1.

Quodcunq;,dictio denotat omnimodam generalitatem, & imo vbicunq; apponit in lege vel canone,si lex vel can.nō distinguit, necnos distinguere debemus.Gig.de pension. eccleſiast.q.19.nume.2.f.337.T.15.P.1.

Importat, quod comprehendit etiam eos, qui veniunt ex impropria significatione.Gig.de pension.eccleſiast.q.97.nume.2.folio 364.T.eo.P.ead.

Ligaueris &c.exponi debent,ideſt,si denunciaueris ſolutum in foro pœnitentiali,& intelligi debent per constitutiones.Petr. Albin.de Pontific.poteſt,colum.4.in med.nume. 18.folio 141.Tomo 13.Par.1,

Illa verba exponuntur remiſſiuè a Pet.Albino de Pontific.poteſt. nu.255.f.193.T.13.P.1.

Per hæc verba dicta Petro,quid fuerit denotatum.Card.Iacobat. de concil.lib.5.art.8.nu.27.f.265.T.13.P.1.

Quomodo intelligendum ſit declarat.Pet.Albin. de Pontifi.poteſt.nu.138.f.138.T.eo.P.ead.

Ligaueris ſuper terram,erit ligatum,& in cœlis,quomodo intelligatur.Ioan.de Sel.de benefic.Par.4.quæſtio.8.nume.17.fol.108. Tom.15.Par.1.

Et paſce oues meas,ſenſus horum verborum explicatur a Franc. Vargas de auctorit.Pontif.confirmat.6.numero 3.folio 119.Tomo 13.Par,1.

Verbum generale eſt,& nihil excipit,Horat. Mandoſ.de priuil.ad inſtar.gl.10.nu.2.f.133.T.18.

*QVOMODO aduerbium interrogandi eſt,aliàs qualitatis,& ſimilitudinis, & eſt expreſſiuum impoſſibilitatis,magnitudinis, & adminiſtrationis, & dubitationis, & quominus,eſt aduerbium loci,& ſunt aliquando duę partes,& dicitur quominus,ideſt longe,ſed protinus illic ſignificat,& dicitur quominus,ideſt in præſentia.Alber.de Pergamo de propoſition.col.3.numero 95.folio 276.Tom.18.

*QVOMODOCVNQVE, verbum,vel aliud ſimile adiunctum,verbo,petere,vbi intelligitur de petitione, quæ fit per litis conteſtationem, an poſſit etiā verificari in extraiudiciali petitione.Balb. de præſumptio.col.2.nu.12.f.108.T.17.

*QVOMODOLIBET, dictio quid importet. Roffinia.de benefi.c. 24.nu.14.f.277.T.15.P.2.

Verbum eſt vniuerſale.Horat.Mandoſ.de priuil.ad inſtar gloſ.14. nu.1.f.135.T.18.

Quod conſueuit apponi in vnionibus quid includat.Pauin.de offic.& poteſt.cap.ſede vacante.prælud 7.numero 19.fol.414.Tomo 13.Par.2.

*QVONIAM, aduerbium eſt affirmandi,aliquando eſt coniunctio caſualis, & qualiter ſummatur in plurali numero, & quodammodò improprietatem denotat,& quomodò eſt aduerbium interrogandi, & quominus,eſt aduerbium loci, quandoque eſt aduerbium temporis, quaſi eſt aduerbium ſimilitudinis, quoties,eſt aduerbium numeri,& quin accipitur pro quia, & quin eſt coniunctio adiunctiua, & quandiu,eſt aduerbium affirmandi,Alber.de Pergam.de præpoſitionib. nu.91. & 92.93. & 94. & 95.f.276.Tom.18.

Coniunctio cauſalis eſt,ſed æquipollet aduerbio temporis, & ponitur pro nunquam.idem vbi ſup.n.120.f.277.T.18.

*QVOQVE, dictio an ſit implicatiua ſequentium, ponitur Pet.Santer.de aſſecuratio.nu.15.P.1.f.348.T.6.P.1.

Continuat actum,& orationem,ſicut dictio, etiā, atque,& copula de ſui natura eſt apta nata ad coniunctionem,& continuationem inducendam adeo,quod ſi ponatur inter principium,& finem habet includere medium.Ant.Bardus de tempore vtil.ca. 18.nu 15.f.225.& nu.16.f.226.T.8.

*QVOQVE, dictio eſt continuatiua.Bellenci.de charitat.ſubſid.q. 43.nu.4.f.154.T.15.P.2.

Eſt ſui natura implicatiua tamen quandoque ſecundum ſubiectam materiam ſtat impropriè, & alteratur.Petr.Santer.de aſſecur.nu.25.f.349.T.6.P.1.

*QVOQVOMODO, aut quibusvis caſus inſolitos in immunitate includit.Nicol.Feſtaſ.de æſtimo & collect.c.7.numero 51.folio 192.Tomo 12.

Dictio quam ſignificationem habeat.Card. Alba.de poteſt.Papæ Par.3.nu.19.f.83.T.13.P.1.

*QVORVMCVNQVE dictio eſt vniuerſalis, nec limitatur, niſi in caſibus a iure expreſſis,ſiue exceptis.Io. Stafil. de grat.expectat. col.3.nu.59.f.281.T.15.P.1.

Verbum ampliatiuum eſt.Bellenci. de charitat.ſubſid.q.118.nu.1. fol.168.T.15.P.2.

*QVOS Deus coniunxit homo non ſeparet. Lancel.de attent.q.17. nu.3.f.435.T.5.

*QVOSCVNQVE, verbum comprehendit etiam eos, qui veniunt ex impropria ſignificatione,Gig. de penſion.eccleſiaſt.q.97.nume.2.f.364.T.15.P.1.

*QVOT capita tot ſententię,hæc verba referuntur ab Anton.Maria Corat.de commu. opin. in præfat. nume. decimoſeptimo,folio 222.Tom.18.

*QVOTA decimarum eſt de iure poſitiuo. Tynda. de decim.q.1. num.12.colum.2.fol.126.Tom.15.Par.2.

Propriè dicitur tertia,vel quarta pars,vel dimidia.Rain.Corſus de indagat.iuris libro ſecundo,capitu.28.numero tertio,folio 285. Tom.primo.

*QVOTIDIE aduerbium eſt temporis, & dicitur quotidie,ideſt tēpore congruenti, prout res exigit. Alber.de Pergamo de præpoſit.nu.44.f.275.T.18.

*QVOTIENS, aduerbium,& quaſi,ſunt aduerbia numeri, & ſimilitudinis reſpectiuè. Alber.de Perga.de præpoſitio.num.92.fol. 276.Tom.18.

Dictio idem importat,quod ſemper,& omni caſu.Gamba.de permutat.benefi.n.77.f.216.T.15.P.1.

*QVOTIES, verbum,quot vices importat.Remig.de Goni de charitat.ſubſid.q.32.nu.3.f.176.

R. A.

*RADENS monetam qualiter puniatur. Didac. Chouar. de muta. monet.c.8.nu.5.f.223.T.12.

*RADICES arboris iudiciariæ quæ ſint. Guliel. Luuera. in arb. iuriſdic.Princip.2.nu.1.f.23.T.3.P.1.

*RADIX, ſi ſancta,& rami per conſequens.Conrad.Brun.de hæret. c.2.nu.7.f.295.T.11.P.2.

*RANCOR animi omnino dimittendus. Nic.Moro.de fide treug. & pace.q.187.nu.7.f.453.T.11.P.1.

*RANCOREM animi quiuis remittere tenetur.Cōſtan. Roger.de ſum.bono.verſicu.diſcutiamus.nu.8.f.8.T.3.P.2.

Rapere applicatiuè, abſolutè & qualiter conſideretur.

aRAPERE de naufragio quando quis dicatur. Sebaſtia.Medic.de fortuit.caſi.q.9.nu.9.f.219.T.7.

Dicitur,qui tenet eroganda pauperibus.Ioā.Iac.a Cani.de execut. vlt.volunta.§.quæro.numero 30.fol.193.T.8.P.1.

Quid ſit.Alberic.a Roſ.de ſtat.quæſtio. 66. nume.ſecundo,fol.65. Tom ſecundo.

*RAPHAEL Angelus matrimonij ſuaſor fuit. Anto.Gub.Coſta.de matrim.verſicu.ſecundum leges. numero 109.fol.45.vult dicere.54 Tomo 9.

*RAPHAEL comenſis fuit auditor Caſtelionei acri prædituſ ingenio.Valent.Forſte.de hiſt.iur. ci. Ro.colum.1.in princip.fol.57. Tom.primo.

*RAPHAEL Fulgoſius fuit auditor Caſtelionei acri prædituſ ingenio, & dicitur præceptoris ſcripta furto ſubtracta diuiſiſſe inter ſe,& Raphaelem Corneum, & ſub ſuis nominibus publicaſſe. idem ibidem.

Interfuit concilio Conſtantienſi.Hiero.Alban.de poteſt.Papæ.2. Par.nu.285.f.82.T.13.P.2.

Rapiens circa diuerſa qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RAPIENS ancillam alterius, qualiter puniatur. Paul. Gril.de pœnis omnifar coit.q.10.nu.21.f.304.T.11.P.1.

Arma è manib.eius,quorum pacem habebat, an pacis fractor cenſeatur.Octa.Velpel.de promiſ. de non offen.q.101.nume.5.fol. 417.Tom.11.P.1.

Bona eccleſiæ homicida eſt.Guliel.Redoa. de reb. eccl.non alie.q. 21.nu.14.f.507.T.15.P.2.

Honeſtam mulierē,etiam de eius conſenſu punitur pœna capitali. Bermō.Chouer.d pub.cōcub.rub.de ſtupro.n.28.f.157.T.11.P.1

Libertinam alterius quas det pœnas.Paul. Gril. de pęnis omnifar. coit.q.10.nu.21.f.304.T.11.P.1.

Maſculum cauſa libidinis, qualiter puniri debeat. idem ibid. nume.5.fol.303.

Meretricem aut aliàs plurium concubinam,an debeat puniri.Pau. Gril.de pęnis omnifar.coit.vbi ſup.nu.25.f.305.T.11.P.1.

De eius voluntate non punitur de raptu,quia conſenſus excuſat a pœna,niſi meretrix habuiſſet iuſtam cauſam contradicendi.Bermon.Chouer.de pub.cōcub.rub.de ſtupro.n.27.f.157.T.11.P.1.

Non punitur de raptu, ſi nō fuerit ſequuta copula,ſed mitiori pęna.Bermon.Chouer.de pub.concub.vbi ſupra numero 32.folio 158.Tom.11.P.1.

Nuptam,qualiter puniatur.Paul.Gril. de pœnis omnifar.coit.q.10. nu.21.fol.304.T.11.P.1.

Prædam a comilitone tenetur,etiam ſi poſſidere deſinit.Petr.Beli. de re mil.4.P.ti.2.nu.3.f.348.T.16.

Viduam qualiter puniatur.Paul.Gril.de pœnis omnifar.coit.quæſtio.10.nu.21.f.304.T.11.P.1.

Virginem qualiter puniatur.idem ibid.

Tradi debet morti.Guliel. Pont.de caſibus in quibus pœna mortis &c.numeto primo, colum.ſecunda,folio 328.Tom.vndecimo,Par.prima.

Rapina qualiter circa diuerſa ſit conſideranda, & quid ſit.

*RAPINA bonorum temporalium, & ludibria inter martirij ſpecies computantur.Ioan. a Capiſtr. in Spec.conſcien.nu.143.fol. 357.Tom.primo.

Et ſacrilegium eſt retinere redditus eccleſiæ vltra victum neceſſarium quotidianum, & ſimplicem veſtitum. Guliel.Duran.de

modo

Source : BIU Cujas

modo ge.concil.cel.rub.63.nu.2.col.4.f.182.T.13.P.1.
Grauior furto.Rain.Corſ.de indagat.iur.capitu.5.num.primo,fol 280.Tomo 1.
Non eſt admittenda,vt inde in eleemoſinam conuertatur.Io.Iac.a Canib.de exequut.vlt.volunt.§.quæro.numero 27.folio 193.To mo 8.Par.1.
Poteſt probari per pugnam. Herman. Baron. de forman. libell.libel.56.nu.3.f.96.T.3.P.2.
Item per duellum.ibid.
Quid ſit.Io.a Capiſtr.de vſur.ver. vt diſcutiamus.nu.13.f.92.T.7. & Laur.de Rebuf.de vſur.quæſtio.14.nume.15.f.16.vult dicere. 24.Tom.7.
Quotupliciter committatur.idem ibid.nu.14.
Vel aliud damnum factum in confinio duorum caſtrorum in potentia diſparium,an debeat æqualiter ab vtroque emẽdari,ſtan te ſtatuto,quòd &c.Pet.Antibo.de muner.§.1. nu.34.f.31.T.12.
*RAPINA feudum adeptus, non modo illud amittit, ſed præterea duplum eius ſoluit.Franc. Sonsbe.ad vſus feudo.P.15. num.40. fol.163.T.10.P.2.
*RAPTA, an poſſit coniungi raptori in vinculo matrimonij. Hier. Alba.de poteſt.Papæ.2.P.nu.97.f.76.T.13.P.1.
Raptori nubens,an perdat lucra raptis conceſſa.Io.Brun. de ſpõſ. & matrim.concluſ.19.nu.7.f.21.T.9.
*RAPTAM cum raptote non poſſe contrahere matrimoniũ quomodo procedat &c.Card. Iacobat.de concil.lib.6.artic.2.n.22. fol.278.T.13.P.1.

Raptor quomodo conſideretur circa diuerſas materias,& quid non poſsit.

*RAPTOR dicitur de iure canonico cum non deſponſata p prius, ſed non cum deſponſata, quam ſponſus poſtea rapuit.Bapt.a S. Blaſ.de contradict.iur.can.nu.142.col.4.f.187.T.1.
Et fur non admittitur ad teſtimonium.Nel.a S.Gem.de teſti.n.18. fol.80.Tom.4.
Item,& adulter manifeſtus.ibid.
Item quilibet exiſtens in peccato mortali.ibid.
Gaudet immunitate eccleſiæ iure ciuili, ſecus de iure canonico. Bermon.Chouer.de pub.concub.nu.20.f.157.T.11.P.1.
Meretricis,quæ meretricari deſierat, an puniatur,ac ſi probam rapuiſſet mulierem.Paul.Gril.de pœnis omnifar.coit.q.10.nu.26. fol.305.T.11.P.1.
Non poteſt eſſe teſtis.Io.Mar.Monticel.de teſti.col.2. in princi.fol. 247.Tom.4.
Matrimonium contrahere cum rapta de iure ciuili,ſecus de iure canonico.Galua.de differ.leg.& cano.nu.43.f.189.T.1.
Non prohibetur contrahere matrimonium cum muliere rapta de iure canonico,ſecus de iure ciuili.Bermon. Chouer.de pub.con cub.rub.de ſtupro.nu.38.f.158.T.11.P.1.
Oblationum eccleſiarum ſacrilegium committit, & in quadruplũ condemnatur.Conrad.Brun.de hæret.c.20.num.30.f.326.Tomo 11.Par.2.
Item conſentiens huic facto.idem ibid.
Tenet. furti in quadruplum.Fran. Paui. de viſitat.q.10.2.P.nume. 30.f.211.T.14.
Violentus,an æquè puniatur,ſicut fur manifeſtus.Anton.Nicel.de gl.contrar.nu.181.f.200.T.18.
*RAPTOREM poſſe copulari matrimonio cum rapta poſt peractã pœnitentiam,ex concilio Melden.contra Aquiſgran.Card.Iaco bat.de concil.lib.6.art.3.nu.20.f.283.T.13.P.1.
*RAPTORES eccleſiarum quando ſint excommunicati. Bea.Ant. de excom.c.19.nu.5.f.372.T.14.
Mulierum quibus ſint pœnis afficiendi.Paul.Gril.de pœnis omnifar.coit.q.10.nu.2.f.303.T.11.P.1.
Tenẽtur reſtituere rapta ſuis etiam amiſſa cum hoſtib.Pet. Beli.de re mil.10.P.ti.2.nu.24.f.366.T.16.
Virginum,an iure poſſint interimi.Iac.Nouel.ad defenſ.ver.varijs. nu.111.f.220.T.11.P.1.
Item honeſtarum perſonarum.ibid.
Qualiter puniantur.Contra.Brun.de hæret.c.20.nu.14.folio 325. Tom.11.Par.2.
*RAPTORI non ſufficit rem reſtituere ad euitandum pœnam. Vital.de Camba.de clauſ.ver.reſtat.nu.4.f.460.T.18.
Suo mulier nubere non poteſt iure ciuili.Ioã. Boſche.de nup.lib.2. nu.21.f.87.T.9.
Item nec antiquo iure canonum.ibid.
Suo nubere licet mulieri iure nouiſſimo, reclamantibus etiam parentib.Io.Boſche.de nup.lib.2.nu.22.f.87.T.9.
*RAPTORIS, & furis pœna,quomodo dicatur eſſe eadem. Rayn. Corſ.de indagat.iur.lib.1.c.25.per tot.col.2.f.282.T.1.
Matrimonium quid ſit,& eius effectus.Phanu.de Phanu.de dote. gl.3.nu.15.f.420.T.9.
Pœna,an de iure canonico locum habeat in ſocijs, & auxiliatorib. eorundem.Iac.Nouel.ad defenſ.ver.varijs.n.127.f.220.T.11.P.1.
Pœna non punitur,qui rapuit mulierem,quæ aliàs fuerat tacta,vel laſciuiter oſculata. And.Alc.de præſump. præſump.9. nume.2. fol.322.Tom.4.
*RAPTORVM pœna quæ ſit.Io. a Capiſtr.de vſur.ſeu de cupidita.nu.15.f.92.T.7.
*RAPTVS dicitur quãdo per vim virgo cognoſcitur, & de loco ad locum tranſducitur: ſtuprum verò dicitur quãdo virgo per vim cognoſcitur ſine aliqua trãſductione.Bermon. Chouer.de pub. concub.rub.de ſtupro.nu.19.f.157.T.11.P.1.
Et ſtuprum differunt.idem ibid.nu.2.f.156.
Mulieris,eſt crimen graue,& valde deteſtabile. Paul. Gril. de pœnis omnifar.coit.q.10.nu.1.f.303.T.11.P.1.
Mulierum,etiam ipſis volentib. de iure ciuili committitur.Proſd. de comit.de differ.iu.ci.& ca.nu.159.f.197.T.1.
Puerorum quomodo puniatur.Ioan.Franc.Paui. de viſitat.q.10.2. Par.nu.22.f.211.T.14.
Sanctimonialis quomodo puniatur.Io. Fran.Paui.de viſitat.q.10. 2.P.nu.22.f.211.T.14.
Viduarum quomodo puniatur.idem ibid.
Virginum etiam ipſis volentibus de iure ciuili committitur.Proſd. de Comi.de differ.iur.ci.& cano.nu.159.f.197.T.1.
Item in ſponſa.ibid.
Quomodo puniatur.Fran.Paui.de viſitat.q.10.2.P.num.22.folio 211.Tom.14.

Raptus conſideratio qualiter ſit.

*RAPTVS crimen de iure ciuili in ſponſam committitur, ſecus de iure canonico.Hier.Zanet.de differ.iur.ci.& cano. numero 246. fol.206.Tom.1.
Pœna citra etiam violationem eſt capitalis.Bal.Peruſ. de ſtat.nu.2. col.3.f.87.T.2.
Punitio an ad iudicem eccleſiaſticũ,vel ſeculare ſpectet,diſtinguitur.Bermon.Chouer.de pub.concub.rub. de ſtupro.n.40.f.158. Tom.11.Par.1.
*RARA concordia eſt in vna, & eadem ciuitate. Conra.Brun.de ſedit.c.8.nu.3.f.113.T.11.P.1.

Rarò applicatiuè conſideratum quid operetur.

*RARO contingere ſolet, vt quis poſitiones faciat ad probationẽ poſſeſſionis rei.Marc.Ant.Cuc.de mentien.circa poſ.verſi. præmitte.nu.204.f.296.T.3.P.2.
Delinquentes puniuntur pœnis ordinarijs ob diuerſa ſcelerũ accidentia.Barth.Tæg.in trac.crim.P.12.nu.26.f.18.T.11.P.1.
Exequuntur pœnæ contra delatores,quod eſſet ſecus faciendum. Io.Arz.de nobil.Hiſp.&c.3.P.3.P.prin.c.1.nu.5.f.246.T.16.
Fit,vt mulieres a ſecundis nuptijs ſe abſtineant. Lancellot. Gal. de ſtat.præfatio.5.nu.29.f.286.T.2.
Vel nunquam quis ſine hærede decedit.Anto.Maſſa Gal.ad form. cam.oblig.ver.quæri.nu.5.f.357.T.6.P.2.
*RARVS eſt vſus epiſtolę in vltimis voluntatibus.Rolan.de teſtã.& vlt.volun.rub.1.nu.2.f.1.T.8.P.1.

Raſura miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RASVRA an vitiet bullas.Pet.Foller.de contrac.cenſua.verſic.refert.nu.33.f.120.T.6.P.2.
Item inſtrumentum.ibid.
Item aliàs ſcripturas.ibid.
An vitiet reſcriptum.Io.a Capiſt. in Spec.conſciẽ.n.314.f.366.T.1.
Capitis in ſacerdotibus quid deſignet Marq.de Suſ.de cęlib.ſacer. non abrog.c.4.nu.4.f.107.T.14.
Diligenter,& bene facta quando vitiat,& quando non. Pet.Foller. de contract.cenſua.ver.refert.nu.34.f.120.T.6.P.2.
Non vitiat ſi roboratur viua voce teſtium.idem ibidem. nu.38.
Vnius inſtrumenti,non vitiat alterum.Pet.Foller.de contract. cenſua.verſi.refert.nu.40 f.120.T.6.P.1.
*RATA haberi non debẽt,quæ in fraudem geſta ſunt.Pet. Antibo. de muner.3.P.princ.nu.110.f.29.T.12.
*RATA quando debeatur.Fran. Solſo.in lucer.laudem. verſi.nunc reſtat.nu.59.f.229.T.10.P.2.

Rati applicatiuè qualiter conſideretur.

*RATI cautio ſolum legitimat perſonam procuratoris, quandiu dubium eſt de mandato.Sebaſt.Vant.de nullitat. verſi.poſtquã. nu.64.fol.401.Tom.4.
Clauſula facit,vt geſta per procuratorem, antequam recipiat mandatum,ſint valida.idem ibidem.nu.120.f.403.
Mandatum non ampliat, licèt quandoquè mandatum importare poſſit.Sebaſt.Vant.de nullitat.verſi. poſtquam.nume.113.fol. 403.Tom.4.
*RATIFICANS ad hoc,vt ratihabitio non ſit fruſtratoria, non ſolum debet habere ſcientiam actus attentati in genere, ſed requiritur ſcientia in ſpecie.Robert.Lancellot.de attenta.cap.1.num. 76.fol.291.T.5.
Non euitat pœnam attentatorum, licèt velit cedere acquiſitis per actum attentatum a procuratore geſtum.Robert. Lancellot. de attenta.c.1.nu.50.f.291.T.5.

Ratificare quis poſsit, vel non,& quid operetur.

*RATIFICARE an poſſit prælatus contractum nullum,ſed eccleſiæ vtilem.Nic.Moron.de fide treug.& pace.q.88.nume.12.fol. 431.Tom.11.P.1.
Nemo poteſt,niſi quod ſuo nomine geſtum eſt, quando tractatur de alterius præiudicio, ſecus ſi de ratificantis damno agatur. Rober.Lancellot.de attenta. capitu.primo,numero 66. fol.291. Tom.quinto.
Quis poteſt ex poſt facta eius nomine geſta.Ioan. de Selua de benefi.quæſtio.4.Par.tertia, numero 45. folio 55. Tomo decimoquinto,Par.1.
Recuſans eius commodo priuatur.Nic. Moron.de fide treuga, & pace.q.136.nu.3.f.444.T.11.P.1.
Verbis,vel facto paria ſunt.Hier.de Mon.de fi.regun.ca.105.nu.2. col.3.f.357.T.3.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ratificari quæ possunt, vel non.

*RATIFICARI non potest factum falsi nuncij, & de ratione inferius. Benue. Strac. de proxe. ver. legitur. nu. 3. f. 143. T. 6. P. 1.

Possunt gesta per assertum procuratorem. Rober. Lancel. de attenta. c. 3. nu. 111. f. 295. T. 5.

Ratificatio circa diuersas materias considerata quid operetur.

*RATIFICATIO actuũ a falso procuratore gestorum ad effectum inducendi litem, non inducitur per confessionem domini. Rober. Lancel. de attent. c. 4. num. 76. f. 302. T. 5.

Æquiparatur mandato, etiam in speciale mandatum requirentib. Octa. Velpel. de treug. & pac. q. 62. nu. 2. f. 414. T. 11. P. 1.

Alienationis qualiter facienda. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 88. nu. 4. f. 431. T. 11. P. 1.

An fieri possit omni tempore. Bal. Perus. de stat. ver. minor. num. 4. fol. 131. Tom. 2.

An inducatur ex lętitia. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 138. nu. 45. f. 445. T. 11. P. 1.

Ex scientia. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 148. num. 12. fol. 447. T. eod. P. ead.

Item an ex exceptione intimationis idem ibid. nu. 13.

An requiratur super confessione extra iudicium, & ad torturam facta. Marc. Blanc. de indi. & tortur. nu. 208. f. 271. T. 11. P. 1.

Appellationis interpositæ ab alio nomine alterius debet fieri infra terminum datum ad appellandum. Gut. Plac. Hisp. de contract. iura. c. 49. nu. 2. f. 93. T. 6. P. 2.

Circa attentata non debet plus operari, quàm procuratoris constitutio. Rober. Lancel. de attent. c. 1. nu. 91. f. 291. T. 5.

Citationis obtentæ per assertum procuratorem facit attentata regulariter. dummodò præcesserit actum, qui dicitur attentatus. Robert. Lancel. de attent. c. 3. nu. 117. f. 295. T. 5.

Confirmata longo temporis, obtinet vim constituti. Maurit. Bola. de rest. in integ. cap. 312. nu. 11. f. 190. T. 5.

Item vim specialis consensus. ibid.

De gestis per defunctum in bonis hæredis adiudicatur per aditionem hæreditatis. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. versi. sequitur. nu. 57. f. 198. T. 6. P. 1.

Et quando. idem ibid.

Dictorum in tormentis perseuerata, & iurata excludit omnem dubitationem. Amode. Iusti. de Castel. de findic. ver. ratificatio. nume. 1. f. 330. T. 7.

Item omnem exceptionem. ibid.

Domini de citatione, & alijs actis gestis per assertum procuratorẽ, interrumpit pacificam possessionem annalis possessoris, hæc tamen non procedunt in attentatis, cum in eis tractetur de pœna. Rober. Lancel. de attent. c. 3. nu. 112. & 113. f. 295. T. 5.

Facit attentata gesta per procuratorem, si ille gessit nomine domini, secus aliàs. Rober. Lancel. de attent. c. 1. nu. 64. f. 291. T. 5.

Contrarium. nu. 65. ibid.

Prima tamen opinio ampliatur. ibid. nu. 67.

Expressa habet locum in maleficijs. Anto. Massa gal. ad form. cam. obl. P. 2. nu. 10. f. 352. T. 6. P. 2.

Hypothecæ factæ de re aliena per damnum an valeat. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. ver. sequitur. nu. 56. f. 197. T. 6. P. 1.

Inducitur ex scientia, & scientia ex simultanea habitatione. Nico. Moron. de fide treug. & pace. q. 132. nu. 7. col. 3. f. 443. T. 11. P. 1.

Facto, & facta sunt verbis fortiora. idem ibid. nu. 6.

Inducta etiam ex sustentatione litis, non sufficit ad inducenda attentata in gestis a procuratore, qui non gessit nomine domini ratificantis. Rober. Lancel. de attent. c. 1. nu. 67. f. 291. T. 5.

Litis captæ per assertum procuratorem, facta per dominum post mortem collitigantis, & collationem beneficij per eius obitum factam ab ordinario non operatur, vt collatio ordinarij sit nulla. Rober. Lancel. de attent. c. 4. nu. 70. f. 302. T. 5.

Non est de dolosis, aut ignoratis. Damhou. de pupillar. patroc. c. 2 nu. 32. f. 383. T. 8. P. 2.

Non extenditur ad actum dolo initum. Rober. Lancel. de atten. limitatio. 27. nu. 17. f. 346. T. 5.

Ad ignorata. Rober. Lancel. de attent. limit. 27. nu. 16. f. 346. T. 5.

Non induitur ex sola taciturnitate. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. viso. nu. 20. f. 129. T. 17.

Item, & approbatio. ibid.

Non operatur re non integra. Bap. Ponta. de spol. c. 13. nu. 129. fol. 277. Tom. 14.

Non trahitur retro ad præiudicium tertij. Nic. Moron. de fi. treug. & pace. q. 132. nu. 4. f. 443. T. 11. P. 1.

Pacis si a consanguineis non sit facta, an sequuta interim contrauẽtione, pœna committatur. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 53. nu. 1. f. 413. T. 11. P. 1.

Si a fratre promissa fuerit sub pœna, cum fratres maiores fuerint, an vno maiore effecto ratificare nolente, pœna committatur, antequàm cæteri maiores fiant. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 54. nu. 1. f. 413. T. 11. P. 1.

Potest fieri quandocunque etiam post sententiam in fauorem ratificantis lata secundum communem opi. Vant. de nullita. nume. 102. f. 425. Tom. 4.

Re non integra nihil operatur. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 53. nu. 2. f. 413. T. 11. P. 1.

Tacita fit multis modis. Rober. Lancel. de attent. cap. 1. nume. 55. fol. 291. T. 5.

Habet locum in maleficijs. Ant. Massa Gal. ad form. cam. obl. P. 2. nu. 10. f. 352. T. 6. P. 2.

Operatur, & fieri potest etiam in excedente fines mandati. Sebastia. Vant. de nullit. ver. hucusque. nu. 104. f. 426. T. 4.

Tantum est de licitis. Damhou. de pupil. patroc. cap. 2. num. 32. fol. 383. Tom. 8. P. 2.

Testium coram quibus fieri debeat. Iac. Siman. de cathol. instit. ti. 43. nu. 23. f. 176. T. 11. P. 2.

Quomodo fieri debeat. idem ibid.

Veri procuratoris facta (de actu gesto a falso procuratore) non facit litem. Rober. Lancell. de attenta c. 4. nume. 75. fol. 302. T. 5.

* RATIFICATIONE an opus sit in pace. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 132. nu. 1. col. 3. f. 443. T. 11. P. 1.

Ab attendentibus sequuta, an adhuc aduersus principalem, vel ratum habentes, pœnæ fiat exactio. Octa. Velpel. de treug. & pace q. 62. nu. 1. col. 1. f. 414. T. 11. P. 1.

Ratihabitio qualiter consideretur, quid sit, & eius effectus.

*RATIHABITIO æquiparatur mandato, & retrotrahitur. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 33. nu. 2. f. 92. T. 5. & Odofred. de dot. restitut. ver. ex quibusdam. nu. 62. f. 473. T. 9. & Guliel. Redoa. de simental. c. 15. nu. 29. f. 115. T. 15. P. 2.

An æquiparetur mãdato in delictis. Barth. Tæg. in trac. crim. P. 10. nu. 41. f. 16. T. 11. P. 1.

An recipiat diuisionem, & pœna ex voluntate contrahentium expressa (nisi insolidum ratum habeatur, an insolidum committatur. Egui. Baro. de diui. & indiui. oblig. versi. de facto. nu. 4 col. 1. fol. 373. T. 6 P. 2.

An sufficiat in insinuationib. Pet. Rebuf. de nominat. q. 14. nu. 167. fol. 324. T. 15. P. 2.

Confirmat inualida ab initio. Damas. de Brocar. memb. 3. nume. 7. fol. 511. Tom. 18.

Dicitur fieri tribus modis. Octa. Simoncel. de decret. inspec. 1. nume. 4. f. 331. T. 6. P. 2.

Domini non sufficit, quando actus attentatus per procuratorẽ gestus est cum clausula, omni meliori modo &c. Robert. Lancello. de attenta. c. 1. nu. 68. f. 291. T. 5.

Eius, qui non ita pridem maior factus est, non tàm ob moram temporis breuiorem, quàm ob infirmum, & imbecillum iudicium purgari potest. Mauri. Bola. de rest. in integ. c. 312. f. 190. T. 5.

Est etiam necessaria, quando reus in tormentis contra alios testificantur. Iac. Simanc. de cathol. instit. ti. 65. nu. 73. f. 206. T. 11. P. 2.

Item quando testis in tormentis contra alios testificaretur. ibid.

Facta in maiori ætate, an validet actum. Io. Maurit. Bola. de resti. in integ. c. 312. nu. 8. f. 190. T. 5.

Facti a filio in delictis, & in obedientijs mandato æquiparatur. Garzo. de laud. meri. iur. P. 3. q. 9. nu. 12. f. 329. T. 3. P. 1.

Generalis non extenditur ad actum dolo initum, neque ad aliud illicitum. Rober. Lancel. de attent. c. 1. nu. 74. f. 291. T. 5.

Habet locum in electionibus. Iacob. de Are. de positio. §. 4. nu. 10. fol. 7. Tom. 4.

Non censetur fieri principaliter, vbi longè post contractum concipitur. Ioan. Maurit. Bola. de restit. in int. capitu. 312. nume. 9. folio 190. Tomo 5.

Non debet impediri per aduersarium præcipiti festinātia. Pet. Belli. de re mil. P. 10. ti. 2. nu. 46. f. 367. T. 16.

Non habet locum ubi præsentia opus est. Bap. de S. Blas. de arb. & arbitrator. q. 1. nu. 13. f. 295. T. 13. P. 1.

Item vbi opus est facto. ibid.

Non prodest re non integra. Bap. Ponta. de alimen. c. 12. nu. 2. & 3. fol. 450. T. 8. P. 1.

Non retrotrahitur in præiudicium. Quint. Mandos. de inhibitio. q. 26. nu. 4. col. 1. f. 91. T. 5.

Non trahitur retro ad tollendum ius alteri quæsitum. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 6. nu. 6. f. 444. T. 9.

Patris non validat iudicium factum per filium familias sine cõsensu patris. Ioan. Bertachi. de epis. Par. 5. 4. lib. num. 87. fol. 352. Tomo 13. Par. 2.

Præstita tempore, quo actus geri non possit, an quicquam operet. Ant. de Rosel. de legitimat. ver. venio. nu. 12. f. 79. T. 8. P. 2.

Procuratoris tacita nihil operatur, nisi id consulto fiat. Franc. Sarment. de reddit. eccles. c. 3. nu. 7. f. 374. T. 15. P. 2.

Quænam æquiparetur mandato. Alber. Bru. de reb. dub. nume. 25. fol. 360. Tom. 18.

Quando retrotrahatur. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 62. nu. 3. col. 2. f. 414. T. 11. P. 1. & Ant. de Rosel. de legitimat. vers. viso. nu. 57. f. 78. T. 8. P. 2.

Requirit scientiam ratificantis ad hoc, vt operetur. Rober. Lancellot. de attent. c. 1. nu. 72. f. 291. T. 5.

Retrotrahitur. Damas. de Brocar. memb. 3. numero 7. f. 511. T. 18.

Retrotrahitur, & æquiparatur mandato. Guliel. Redoa. de simon. mental. c. 10. nu. 7. f. 41. T. 15. P. 2.

In præiudicium eius, qui ratum habet. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 26. nu. 6. col. 1. f. 91. T. 5.

In simonia. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 15. nu. 29. folio 115. Tom. 15. Par. 2.

Item, & in maleficijs. ibid.

Sequens non facit possessionem iniustam. Quintil. Mandos. de inhibit. q. 26. nu. 5. col. 1. f. 91. T. 5.

Reconciliat præcedentem venditionem, Fabia. de Mon. de emp. & vend. q. 9. & vlt. prin. nu. 10. f. 67. T. 6. P. 1.

Seu confirmatio rei alienatæ qualiter, & quanto tempore inducatur. Io. Fran. Balb. de præscri. ver. postquam. nu. 45. f. 104. T. 17.

Sufficit etiam in excedente fines mandati. Rober. Lancel. de atten. c. 1. nu. 45. f. 290. T. 5.

Tacita

Source : BIU Cujas

Tacita eius,qui sciuit,& non contradixit,sufficit etiam in his,quæ requirunt speciale mandatum.Rober. Lancellot.de attenta.c.1. nu.46.f.290.T.5.
Non sufficit in contractu eccle.Franc.Sarmen.de reddit.eccleſia. c.3.nu.4.f.374.T.15.P.2.
Seu expreſſa retrotrahitur,& confirmat ea,quæ inualida a principio gesta sunt.Sebast. Vant.de nullitat.ver.hucusque.num.101. fol.425.T.4.
Sufficit etiam ad inducendum remedium attentatorum.Robert. Lancellot.de attenta.c.1.nu.54.f.291.T.5.
* RATIHABITIONEM non retrotrahi in præindicium iuris alteri quæsiti.Pet.And.Gamba.de auct.leg.de lat.lib.10. nu.320.folio 228.T.13.P.2.
*RATIHABITIONIS natura est, vt trahatur retro ad tempus initij.Octa.Simoncel.de decret.ti.9.nu.27.casu.2.inspec.2.fol.332 Tom.6.Par.2.
Declaratur id notabiliter.ibid.nu.18.
Tacitæ tempus est quadriennium hoc est intuitu minoris alienantis rem suam iuris solemnitate seruata, & si maior factus alienationem ratam habeat, amplius restitui non potest.Octa.Simoncel.de decret.ti.9.inspec.1.nu.5.& 2.f.331.T.6.P.2.
Quod quidem tempus cum vtile sit,a die perfectæ ætatis sciēti,non autem ignoranti currit.ibid.nu.6.

Ratio scilicet redditio causę qualiter & circa diuersas materias consideretur, & quid operetur.

*RATIO affertur quare catholici requiescant in cymiterijs.Gul.Redoa.de simo.mental.P.1.c.30.nu.1.f.56.T.15.P.2.
Alberici confutatur quando dicit prędes deportare nō posse &c. Hier.Muscorn.de iurisdic.& Imper.nu.100.f.23.T.3.P.2.
Alexandri pro filio,quod sit primò natus,refellitur vt absurda.Iacob.a Saa.de primoge.nu.12.f.325.T.10.P.1.
Alia assignatur decisioni.c.salubriter de vsuris, quæ reijcitur.Bap. Lup.de vsur.§.4.nu.14.f.119.T.7.
Alia est peccati,alia restitutionis.Ant. Marsil. de ecclesiast.reddit. c.30 nu.35.f.363.T.15.P.2.
Aliquando ita est limitata,vt parum differat a dicto.Alber.Brun. Asten.de stat.art.3.nu.20.f.168.T.2.
Amortizationis quæ sit.Pet.Pech.de amortizat.bono.c.6.nume.4. fol.316.T.11.P.1.
Ampliat legem.Pet. Rebuf. de nominat.q.5.nu.24.f.304.T.5.P.2.
An possit assignari quare quis in 24.anno promoueri non possit,sicut in 25.Pet.And.Gamb.de extensio.nu.21.f.249.T.18.
Reddi omnium a iure diuersorum.Petr.And.Gamb.de extensio. nu.20.f.249.T.18.
An sit idem cum mente,& an credendum sit aliquid esse ex mente.quod sit contra ius commune. Brun.Asten. de stat.artic.5.nu. 101.fol.173.T.2.
An sit reddenda de omnibus.Damas.de Brocar.memb.1.num.7. fol.506.T.18.
Appellandi ad quid comparata sit.Io.Ferar.de appellatio.c.2.li.1. nu.14.f.24.T.5.
Assignatur cum patronus laycus sit,solummodo præsentator existit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.num.265.folio 170. Tom.13.Par.2.
Cur in vltimis voluntatibus spectetur magis ipsius disponētis voluntas,quàm in contractib.& indicijs.Nic.Val.de reb. dub.ver. huius.nu.10.f.318.T.18.
Quare patronus lite pendente alium præsentare non potest, & huiusmodi appellatione pendente,vtique potest.Rober.Lancellot.de attenta.limitat.37.nu.6.f.374.T.5.
Quare pensio a legato, vel ab episcopo constituta ad vitam cōsentientis tantum,& non vltra extendatur.Pet. And. Gamb.de auc. leg.de lat.lib 6.de pensio.nu.386.& 387.f.196.T.13.P.2.
Auctenticæ ex causa.C.de lib.præteri.quam Alcia.in suis præsumptionib.cogitandam reliquit,a Rain.Cors.de indagat.iur.explicatur.c.23.per tot.lib.1.col.1.f.282.T.1.
Baldi refellitur pro filio contra nepotem, quòd aliud sit imago, aliud veritas,ac minimè mirum esse interpretem legis errare,cū etiam ipsi sępenumero errarint legislatores. vbi etiam de animarum creatione multa licet videre.Iac.a Saa. de primoge. nu. 30.f.329.T.10.P.1.
Bartoli, quam tradit in lege relegatorum. ff. de interdic. & relega. defenditur.Hier.Muscorn.de iurisdic. & Imper.nu. 102.fol.23. Tom.3.Par.2.
Biiuga recusationis exercendæ, quæ sit. Io.Ferrar.de appellat.li.5. c.8.nu.413.f.85.T.5.
Bona in lege qualis esse debeat.Lancel. Gal.de stat.præfatio.5. nu. 19.f.286.T.2.
Testis ad bonum,& ad malum adaptari potest.Mar.Monticel.de testi.col.4.in med.f.268.T.4.
Bonorum quærendorum collationes introduxit.Io.Sapor.de collatio.c.2.nu.26.f.462.T.8.P.1.
Capituli si pater,de testam.in 6.quæ sit.Paul.Leon.de substitu.nu. 127.f.281.T.8.P.1.
Circa panem,& vinum in sacramento Eucharistiæ.Nic. Plou.de sacramen.3.P.c.1.nu.3.f.80.T.14.
Ciuilis non potest corrumpere naturalia iura.Io.Fran.Balb.de prę scrip.2.P.prin.q.1.nu.4.f.56.T.18.
Sola potest tollere naturalem.Matthesila.de successio.ab intesta. memb.3.2.artic.prin.nu.3.f.328.T.8.P.1.
Commendat textum nō scriptura. Michael. de Anin.de vnit.ouil. & past.c.28.nu.8.f.48.Tom.13.P.2.
Condendæ nouæ pragmaticæ de los censos in hoc Regno Galetię. Io.Garsi.Hisp.de expens.& meliorat.c.9.nu.74.f.287.T.17.
Conseruandæ agnationis,vbi cessat nepos ex filia, dicitur descendere per virilem sexum. Melch.Palaez. in trac. maiorat.q.6.nu. 58.fol.431.T.10.P.1.
Consideratur in statuto,vt anima,verba autem vt corpus,& supficies.Rol.a Valle de lucro dotis.q.4.nu.1.f.352.T.9.
Constitutionis illius quę vetat ne ad sententiā episcopus sine inquisitore,nec inquisitor sine episcopo procedat. Iac. Simanc.de cathol.institutio.tit.1.nu.29.f.120.T.11.P.2.
Consuetudinis tribus qualitatibus prędita esse debet.Roch.Curt. de statu.sectio.2.nu.27.f.354.T.2.
Continuandi qualiscunque sit,recipienda est.Rain. Cors.de indagat.iur.lib.1.c.2.nu.7.f.280.T.1.
Conuocandi senatores,quę fuerit.Valent.Forste.de hist. iur.ci.Roma.versi.conuocabantur.col.3.in fi.f.50.T.1.
Correlatiuorum est eadem.Io.de Royas Sergen. in epit. successio. c.9.nu.33.f.401.T.8.P.1.Et idem ibidem c.20.nu.138.f.412.
Correspectiuorum dicitur vniformis.Nic.Moron.de fide treuga, & pace.q.136.nu.2.col.4.f.444.T.11.P.1.
Cum est expressa in textu,vel quando vnica tantum reddi potest, licitum est ab ea arguere, etiam in pœnallbus exorbitantibus. Octa.Simoncel.de decret.tit.6.inspec.1.nu.18.f.309.T.6.P.2.
Item in correctorijs ibidem.
Item in rigorosis ibidem.
Cum in eodem militat in re minima, quę in maiori, de minimis non est curandum.Lancellot.Gal.de stat.versi.verum.nume.12. fol.337.Tom.2.
Cum redditur,probatur nihil esse subtractum episcopo, quòd nō probatur contrarium.Ioan.Bertachi.de episc. 6. Par.nu. 61.fol. 356.Tom.6.Par.2.
Cum sit falsa,sequitur quod dictum sit falsum.Pet.de Vbal.de collect.consil.2.nu.2.f.99.T.12.
Cur ab alio deferri nequeat iuramentum in litem, quàm ab ipso iudice Phanu.de Phanu.de iureiuran.in lite. 2. Par. nu. 2.f.367. Tom.3.Par.2.
Cur attentatum sit ita valde priuilegiatum.Hier.Manfred. in practi.conclus.super attenta.&c.lib.2.conclus.30.col.2.f.248.T.5.
Cur contra eximentem vi in ius vocatum iuretur in litem vltra id quod verè exemptus vocāti debebat. Phanu. de Phanu.de iureiur.in litem.1.P.c.4.nu.6.f.362.T.3.P.2.
Cur difficilius concedātur distributiones in absentia, q̄ cæteri fructus.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.26.nu.15.f.359.T.15.P.2
Cur duumuiri mulctam indicere nō possint,inquiratur.Hier.Muscorn.de iurisdic.& Imper.nu.116.f.24.T.3.P.2.
Cur filij a parentib. & parentes a filijs non conueniuntur, nisi inquātū facere possunt.Lācel.Gal.de stat.cōclus.6.n.142.f.336.T.2
Cur filius non perdat legitimam.Sebast.Montic.de inuent.c.9.nu. 408.f.232.T.8.P.2.
Cur lęsis ob dolum in re ipsa non subueniatur, nisi lęsio dimidiā veri precij excedat.Ant.Gub. Cost.de doti.c.2.nu.21.f.396.T.9.
Cur lex nostra non habeat locum in possessorio recuperādę.Marc. Ant.Cuch.de mentien.circ.poss. ver. præmitte.nu.169.fol.265. Tom.3.Par.2.
Cur Imperatores contra lotha. & Feder.alienationes feudorum tā stricto prohibuerint.Fran. Sonsbe. ad vsus feudo.P.2.num.161. fol.149.T.10.P.2.
Cur in falcidiam pauciora imputentur.Sebast.Montic. de inuent. c.9.nu.357.f.230.T.8.P.2.
Cur mulieres sint audaciores viris in actibus venereis. Hiero. Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.15.nu.2.f.77.T.11.P.1.
Cur non detur actio furti,etiam adita hæreditate.Petr. Belli.de re mil.10.P.ti.2.nu.116.f.370.T.16.
Cur obligatus possit cogi ad obligandum se creditori per instrumentum de debito.Ant.Massa Gal.ad form.cam.oblig.ver.potest.nu.3.f.559.vult dicere.359.T.6.P.2.
Cur præsides deportare non possint,inuestigatur.Hiero.Muscorn. de iurisdic.& Imper.nu.99.f.23.T.3.P.2.
Cur prætor de plano ius dixerit.Iac.Reuard.Burg.capit.7. per tot fol.88.Tom.3.P.1.
Cur rem tradi in obligatione non est post moram. Eguin. Baro.de diui.& indiui.oblig.c.4.nu.5.f.378 T.6.P.2.
Cur res mobiles statim reddantur, cætera intra annum.Ant.Gub. Cost.de doti.c 6.nu.18.f.401.T.9.
Cur secus dispositum fuerit in alimentis ex vltima voluntate debitis.Octa.Simoncel.de decret.titu.6.inspec.11. nu.113.f.314.
Cur sponsus non obligetur scribens se recepisse dotem. Sebastia. Montic.de pat.pot.nu.21.f.134.T.8.P.2.
De secretis Dei non est reddenda.Io.le Cirier.de primoge.q.8.3.li. nu.21.f.69.T.10.P.1.
Debet attendi in quibuscunque depositionibus in primis, & ante omnia.Alfons.Hoieda.de benef.compatib.c.11.numero 20.fol. 177.T.15.P.1.
Mouere animum iudicantis, ac si lex scripta adduceretur. Hiero. Alban.de potest.Papæ.2.P.nu.99.f.76.T.13.P.1.
Reddi de omnibus.Quintil.Mandos.de inhibitio.quæstio.71.nume.8.fol.100.T.5.
Decidendi ad l.45.Taur.Melch.Palaez. in tract.maiora.q.8.3.Par. nu.3.f.443.T.10.P.1.
Ad l.43.Taur.idem ibid.q.10.nu.1.col.3.f.466.
Cur quid admittatur ad allegandum causas absentiæ sine mandato.Ant.Rub.Alex.de potest.proc.&c. nu.11.f.214.T.11.P.1.
Genuina ad hanc iuris immunitatem propter liberos assignatur, declaraturque l.semper ver.demonstratur.ff. de iur. immu.Ferdinan.Paez.de excusan.Paren.&c.nu.14.f.198.T.12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Inueſtigatur quare filij profint patri ad excuſationem. Ferdinan. Paez. vbi ſupra nu. 11. f. 198. T. 12.

Deciſionis cap. ſalubriter de vſuris quæ ſit. Bapt. Lup. de vſur. §. 4. nu. 12. f. 118. T. 7.

L. curabit. C. de emptio. Ioan. Bap. Lup. de vſur. §. 7. numero 6. fol. 122. Tom. 7.

Declarat delictũ. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpecial. 2. in vlt. volunt. nu. 21. f. 163. T. 18. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 2. nu. 20. f. 129. T. 18.

Determinata legis dictum reſtringere cenſetur. Paul. Girlan. de ſortile. q. 7. nu. 34. f. 391. T. 11. P. 2.

Dicitur anima legis, verba corpus, & fundamentum intellectus. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 121. nu. 152. f. 439. T. 11. P. 1

Mens, & muta non loquitur in cordib. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 121. nu. 163. f. 439. T. 11. P. 1.

Virtus interna, & veluti genus quod de ſingulis prædicatur. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 121. nu. 158. f. 439. T. 11. P. 1.

Differentiæ inter donationem incip. a promiſſione, & illam a traditione. Gaſp. Cabali. de eujctio. §. 4. nu. 3. f. 91. T. 6. P. 1.

Inter virum, & vxorem vendentes ponitur, ſcilicet quare mulier vendens rem dotalem abſque iuramento non obligetur ad obſeruantiam contractus. Guter. Plac. Hiſp. de iuram. confir. &c. capit. 1. nu. 105. & 106. f. 42. T. 6. P. 2.

Quare in teſtibus magis conſideratur amicitia, quàm inimicitia. Alberi. de Malet. Papien. de teſti. 1. Par. cap. 2. n. 20. f. 163. T. 4.

Diffinitionis mutui. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 51. nu. 8. fol. 306. Tom. 18.

Dilectionis deſcendentium multò magis viget in remotiorib. qui diutius defuncti memoriam conſeruant. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 32. nu. 27. f. 364. T. 15. P. 2.

Diſceptatur inter forenſem, & exactorem ſuper collectarum ſolutionibus extra territorium exactoris. Nic. Feſtaſ. de æſtim. & collec. c. 1. nu. 49. f. 182. T. 12.

Ratio diuerſitatis applicatiuè qualiter conſideretur.

*RATIO diuerſitatis allodiorum vrbanorum, & prædiorum ruſticorum quæ ſit. Franc. Solſo. in lucer. Laudem. 3. cellul. nume. 4. fol. 211. T. 10. P. 2.

Aſſignatur cur ſola tranſactio non infamet in criminib. ſecus in illis priuatis delictis. Nico. Valla. de reb. dub. ver. nemo. nume. 7. fol. 340. T. 18.

Inter emptorem feudi agnatum remotiorem, & extraneum. Frã. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 13. nu. 118. f. 156. T. 10. P. 2.

Inter locationem rei, & locationem fructuũ. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. ver. & extrauagans. nu. 6. f. 482. T. 15. P. 2.

Inter monetam groſſam, & minutam an poſſit aſſignari. Franc. Curt. Senior de Monetis. nu. 8. f. 205. T. 12.

Iuris diuerſitatis rationem inducit. Fran. Solſo. in lucer. laudem. 8 cellul. nu. 14. f. 218. T. 10. P. 2.

Niſi reddatur non ſufficit diuerſificare caſus. Matthe. Bru. de ceſſio. bon. q. 2. prin. nu. 13. f. 180. T. 3. P. 2.

Non poteſt dari quare magis liceat conſtituere procuratorem in crimine iniuriarum, quàm in priuatis delictis. Anto. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. nu. 217. f. 208. T. 11. P. 1.

Quare clauſula ſine retardatione ponitur in penſionibus reſeruatis a Papa, non ab ordinario. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 14. nu. 28. f. 67. T. 15. P. 2.

Quare ſecularis conuictus in modum inquiſitionis degradatur, non regularis. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 4. c. 10. nume. 9. fol. 110. T. 15. P. 2.

Ratio miſcellaneè qualiter conſideretur.

*RATIO diuinorum ſecretorum non eſt quærenda. Arnald. Alber. de agnoſcen. aſſertio hæret. q. 19. nu. 12. f. 68. T. 11. P. 2.

Docto quare deſcendentes non poſſint repudiare hæreditatẽ parentum, & retinere feudum, agnati verò poſſunt. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 160. f. 138. T. 10. P. 2.

Quare deſcendẽtes repudiata parentũ hæreditate, feudum retinere non poſſunt, agnati verò maximè, & hæc eſt ſecunda ratio. Fran. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 161. f. 138. T. 10. P. 2.

Dubitandi quare quis admitti non videbatur ad allegandum cauſas abſentię ſine mandato. Anton. Rub. Alex. de poteſt. proc. &c. nu. 8. f. 214. T. 11. P. 1.

Duplex cur præter humanam legem lex quoque diuina hominibus fuerit neceſſaria. Alber. Bolo. de lege, iure, & æquit. ca. 3. nu. 16. fol. 291. T. 1.

Quare ad relicta fratrum, minorum ſubuenitur iudicis officio. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 8. nu. 32. f. 241. T. 14.

Dupli quomodo ſit ineunda, cum de eo, quod intereſt tractatur. Ant. Fume. de eo quod intereſt. c. 4. nu. 53. f. 17. T. 5.

Ratio eadem applicatiuè quid operetur.

*RATIO eadem debet eſſe in additamento, quæ in principali. Frãc Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. q. 9. 1. P. princ. nume. 7. folio 419. T. 13. P. 2.

Dummodo in omnibus caſibus ſit, non eſt curandum de caſuum diuerſitate. Matthe. Bru. de ceſſio. bon. q. 2. nu. 13. f. 180. T. 13. P. 2

Eſt errantis, ignorantis, & dubitantis. Maurit. Bola. de reſt. in inte. c. 70. nu. 1. f. 131. T. 5.

Eſt in dicente ſe non interfuiſſe, & dicente ſe neſcire. Tyndar. de teſti. c. 10. nu. 18. f. 158. T. 4.

Eſt ordinarij irferioris, quæ eſt ipſius epiſcopi, quo ad ſubiectionem, & collationem. Ant de præt. de iuriſdic. epiſc. defenſ. nu. 4. fol. 362. T. 13. P. 2.

Eſt principalis, & additamenti. Phil. Prob. de iure regal. q. 18. nume. 2. fol. 395. T. 12.

Etiam in pœnalibus eandem iuris determinationem poſtulat. Io. Montaig. de bigam. q. 5. nu. 18. f. 128. T. 9.

Vbi militat, comprehenduntur ea, quę veniunt tàm ex lata ſignificatione, quàm ex ſtricta, & filiorum appellatione, vbi eadem eſt ratio veniunt nepotes. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 15. num. 19. f. 359. T. 10. P. 1.

Vbi militat tàm in vno, quàm in altero, vna, & eadem ratio decidit omnes illos caſus non per extenſionem, ſed ſicut genus ſpecies comprehendit, ſic generalis ratio diuerſa ſpecies. Matthę. Brun. de ceſſio. bon. q. 2. nu. 13. f. 180. T. 3. P. 2.

Videtur etiam doctoribus iſtis militare, quæ in militaribus. Paul. Leon. de ſubſtit. nu. 151. & 156. f. 311. T. 8. P. 1.

Vide tamen infra. nu. 184. & ſeq. f. 312.

Ratio qualiter conſideretur quo ad eius effectus, & ſubſtantiam, ſiue definitionem.

*RATIO eorum bipartita, quæ a natura nobis ſuggeruntur. Alber. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 18. nu. 7. f. 309. T. 1.

Equeſtris militiæ, & equeſtris honoris quæ fuerit. Ant. Maſſa Gal. contra caſum duelli. nu. 50. f. 317. T. 12.

Et anima legis. Pet. And. Gamba de extenſio. nu. 15. f. 249. T. 18. & Ant. Maſſa gal. de exercit. iuriſper. lib. 3. nu. 36. f. 178. T. 1.

Et ſine ea lex ſubſiſtere non poteſt, & lex ex ratione tanquam ex ſpiritu viuit. Franc. Vargas. de auctor. Pontifi. axiom. 7. nu. 8. fol. 115. Tom. 13. P. 1.

Et ſtatuti. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 179. nu. 2. f. 49. T. 2.

Qua ſublata, illa extincta eſt. Alber. a Roſ. de ſtat. q. 92. numero 7. fol. 84. Tom. 2.

Eſt coniecturanda in ſtatuto, quæ potuerit mouere Principem ad ſic diſponendum. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. P. verſi. tranſeo. nu. 95. f. 155. T. 17.

Eſt diuerſa inter patrem, & matrem quo ad poteſtatem ſubſtituẽdi etiam vltra patriam poteſtatem. Paul. Leon. de ſubſtit. nume. 118. f. 293. T. 8. P. 1.

Eſt dux intellectus. Pet. And. Gamb. de extenſio. numero 16. folio 249. Tom. 18.

Eſt forma legis. Ant. Maſſa Galles. de exercit. iuriſper. lib. 3. nu. 36. fol. 178. Tom. 1.

Eſt illa quæ moderatur, & regit diſpoſitionem quamlibet reſtringendo, vel ampliando. Pau. Leo. de ſubſtit. nu. 39. f. 291. T. 8. P. 1.

Eſt maxima, quæ pro eccleſia & religione facit. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 23. nu. 23. f. 353. T. 15. P. 2.

Eſt ſubſtantia conſuetudinis. Pet. Rau. de ſtatut. ſectio. 3. nume. 19. fol. 384. Tom. 2.

Eſt ſumma, quæ pro religione facit. Guliel. Redoa. de reb. eccl. nõ alie. ver. ſed quod. nu. 30. f. 520. T. 15. P. 2.

Et cauſa legis quæ ſint. Ant. Maſſa Gal. de exercitatio. iutiſper. lib. 1. nu. 49. f. 170. T. 1.

Scientiæ ampliat dictum teſtis. Ioan. Monticel. de teſti. col. 4. circ. med. f. 268. T. 4.

Item modificat. ibid.

Item reſtringit. ibid.

Et lex conuertuntur. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 4. q. princi. nu. 47. f. 109. T. 16. & idem ibid. 3. Par. 2. q. princi. numero 5. folio 126. Tomo 16.

Etiam ſi ſit expreſſa in ſtatuto ſtrictè tamen interpretanda eſt. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. art. 3. nu. 18. f. 168. T. 2.

Ex eo quod facilius tales ſacerdotes reſideant in beneficijs ſuis, alłecti amore patriæ. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. libr. 3. nu. 544. f. 173. T. 13. P. 2.

Ex mente Cumani; Romani, & Iaſonis ab authore tradita, & mala. Fran. Fara. de eſſen. infan. c. 25. nu. 9. f. 401. T. 8. P. 2.

Excedit ſemper conſuetudinem. Gul. Durand. de modo ge. concil. cel. 2. Par. tract. nu. 4. f. 157. T. 13. P. 1.

Exceptionis, & actionis ex diuerſa. Anto. Maſſa Gal. ad form. cam. obl. conſiderat. 2. nu. 16. f. 360. T. 6 P. 2.

Excluſionis fœminæ par eſt, ſiue vnus tantum ſit maſculus, ſiue plures ſint. Alber. Bru. Aſten. de ſtatut. articu. 12. nume. 182. folio 232, Tomo 2.

Expreſſa quid differat a tacita. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. P. nu. 94. f. 155. T. 17.

Vel vnica tantum paria ſunt. idem ibid. nu. 93.

Extrinſeca, impedit debitum iure contractus, quando in minorẽ æquitatẽ delabitur. Bal. Peruſ. de ſtatu. ver. diſpoſitũ. n. 2. f. 107. T. 2.

Item ſpecialis bonæfidei. ibid.

Facit intelligi dictum, quæ eſt vt natura, verbum autem vt corpus. Io. le Cirier. de primoge. q. 12. 1. lib. nu. 14. f. 28. T. 10. P. 1.

Finalis cauſa, & impulſiua edicti de poſtulando vbi probentur. Ant. Maſſa Gal. de exercit. iuriſperit. lib. 1. nu. 43. f. 170. T. 1.

Finalis decidendi quando eſt expreſſa in lege, tunc fit extenſio ẽt ad correctionem legis, vel ſtatuti. Hiero. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. q. 86. nu. 12. f. 361. T. 15. P. 1.

Quare attentati beneficium ſit ita valde priuilegiatum. Hieron. Manfre. de attent. appella. penden. P. 7. nu. 78. f. 237. T. 5.

Quare ſit inducta compenſatio. Sebaſt. Medic. de compenſatio. q. 31. nu. 29. f. 273. T. 6. P. 2.

Talis eſſe debet, vt ea ceſſante ceſſet lex, & ea poſita militet legis diſpoſitio. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 3. numero 2. fol. 168. Tom. ſecundo.

Finalium

Source : BIU Cujas

Finalium ex fine ſumitur. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 8. 3. lib. nu. 11. fol. 69. Tom. 10. Par. 1.
Formæ cuiuſdam nouæ mandati. Anto. Maſſa Gal. ad form. Cam. oblig. ver. ſequitur. 5. partic. nu. 7. f. 356. T. 6. P. 2.
Fortior minus fortem tollit. Ant. Nicel. de concord. glo. nume. 32. fol. 192. Tom. 18.
Fulgoſij probatur. Hier. Muſcorn. de iuriſd. & Imper. num. 103. vbi inquit quod nulla alia de ratione præſides deportare non poſſunt, niſi quia deportationis pœna ciuitatis potiſſimam Romanæ ius adimit, in qua cum authoritatem ipſi habeant nullã, meritò factum eſt, vt ſine Principis venia tollere eam non poſſint. fol. 23. T. 3. Par. 2.
Hic prohibendi legare inter coniuges eſt eadem in putatiuo, quæ in vero matrimonio militat. Lãcel Gal. de ſtat. q. 2. n. 6. f. 297. T. 2
Huius ſtatuti, quæ fuerit. Pet. Pech. de teſtam. coniug. lib. 3. c. 1. n. 6. vbi habetur talis quæſtio, an illud ſtatutum valeat, quo cauetur, ne vxor ſine conſenſu mariti teſtetur. f. 160. T. 8. P. 1.
Quæ ſit. idem ibid. c. 15. num. 2. vbi habetur quòd ſi ſtatutum requirat conſenſum propinquorum, an ſufficiat adhibere conſenſum fœminarum. f. 162.
Iaſonis quare hæredi adiecti ſolui non poſſit, improbatur. Benue. Strac. de adicto. 3. P. nu. 98. f. 394. T. 6. P. 1.
Illa efficacior habetur, quæ eſt ſecundum ius naturale. Stefa. de Federi. de interpretat. iur. vlt. P. nu. 109. f. 225. T. 1.
In conſuetudine, etſi ſtrictè non requiratur, aliquod tamẽ bonum in ea motiuum adeſſe debet. Lancel. Gal. de ſtat. præfatio. 5. nu. 12. fol. 285. T. 2.
In l. expreſſa quando eſt generalis, deciſio autem particularis, tunc ratio illa generalis pro lege habetur, & deciſio loco exempli eſt. Io. Gute. de acti. in iudic. iura. c. 2. nu. 8. f. 387. T. 3. P. 1.
In l. quando non eſt reddita, quid agendum. Anton. Maſſa Gal. de exercit. iuriſper. lib. 2. nu. 77. f. 177. T. 1.
Item quando non eſt ſcripta ibid.
Item quando eſt reſecata breuitatis cauſa. ibid.
In teſte attenditur, & non dictum, & ideo ſi teſtis dicit credo; quia præſens fui, & vidi, probat. Bal. de Peruſ. circa mater. teſti. 3. Par. nu. 1. f. 72. T. 4.
Eſt, quæ dat eſſe rei, ideſt teſtimonio. Bal. de Peruſ. circa mater. teſti. 3. P. nu. 1. f. 72. T. 4.
In tutore eſt eadem, quæ in protutore. Paul. Leon. de ſubſtitut. nu. 163. f. 311. T. 8. P. 1.
Inductiua. l. de his ff. de tranſac. quæ fuerit. Io. Guter. Plac. in iudi. iurat. c. 2. nu. 10. f. 387. T. 3. P. 1.
Interna cur aditione cum fundantur actiones, & iura hæredis contra defunctum. Sebaſt. Montic. de inuent. ver. ſcimus. nume. 145. fol. 243. T. 8. P. 2.
Interpretatiua prudentum ſi ceſſat, non ceſſat ratio generalis. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 121. nu. 157. f. 39. T. 11. P. 1.
Ita ſe habet ad legem, ſicut anima ad corpus. Pet. And. Gamba. de extenſio. nu. 17. f. 249. T. 18.
Iureconſ. in l. 3. §. quamuis. ff. de mun. & hon. nõ eſt finalis, licèt ali qui contradicãt. Ferdinã. Paez. de excuſan. parẽ. n. 11. f. 198. T. 12.
Iuris non debet ſeparare quod ratio connectit. Vital. de Camb. de clauſ. ver. quia. nu. 45. f. 444. T. 8.
Iuſti in quibus conſiſtat. Thomas de Vio. de mont. Pieta. c. 14. nu. 4. fol. 423. T. 6. P. 1.
Lancellotti Galiaula, quæ videtur bona. Frã. Fara de eſſen. infan. c. 25. nu. 8. vbi ponit intellectum ad legem primam in principio. nu. 65. ff. de verb. obl. ſcilicet quòd in acquirenda poſſeſſione, & hæreditate reſtituenda, & in geſtione pro hærede magis factũ, & corpus requiritur, quàm animus &c. f. 401. T. 8. P. 2.

Ratio legis qualiter conſideretur, & eius effectus.

*RATIO legis adeo inhæret legi vt ea ceſſante ceſſet, & ipſa lex. Rolan. a Valle de dote. q. 5. nu. 17. f. 353. T. 9.
Legis condendæ quæ fuerit, quando nõ apparet quid faciendum. Ant. Maſſa gal. de exercit. iuriſper. lib. 2. nu 67. f. 176. T. 1.
Correctæ quando allegari poſſit. Pet. And. Gamb. de extẽſio. nu. 154. fol. 258. Tom. 18.
Cum & fortè de act. empt. non eſt generalis. Gaſp. Cabali. de eo quod intereſt. nu. 59. f. 24. T. 5.
Dicitur anima ipſius. Franc. Ponci. de lamijs. nume. 28. folio 352. Tom. 11. Par. 2.
Eſt anima ipſius legis. Maria. Soci. Senior. de teſti. nu. 101. fol. 197. Tom. 4. Et Albert. Brun. Aſten. de ſtat. in conſil. incip. omnipotẽtis. nu. 16. fol. 246. T. 2.
Et attendenda magis, quàm verba, ipſa enim eſt eius anima. Bald. Perus. de ſtat. verſi. ratio. nu. 2. f. 140. T. 2.
Eſt inſpicienda potius, quàm verba. Alfonſ. Hoieda de benef. incompaſib. P. 1. c. 24. & vlt. nu. 67. f. 160. T. 15. P. 1.
Eſt ipſa lex. Lanfran. de Oria. de ſtat. nu. 21. f. 392. T. 2. Et Ioan. de Viſchis. de immunit. eccle. nu. 47. f. 14. T. 13. P. 1.
Exigere ff. de iudi. ſolum militat, quando dos conſiſtit in quantitate, vel alia re mobili, vel immobili in loco domicilij iuri, ſecus eſt ſi alibi. Rolan. a Valle de dote. quæſtio. 20. numero ſeptimo, fol. 359. Tom. 9.
Iam hoc iure ff. de vulg. & pupil. vt verbum ſubſtituo, plures perſonas reſpiciens, vniformiter omnes determinet. Paul. Leon. de ſubſtitutio. nu. 45. f. 303. T. 8. P. 1.
Interpretaræ repetita cenſetur in lege interpretante. Vital. Nemauſen. de collatio. nu. 15. f. 456. T. 8. P. 1.
Lex ipſa finis legis, item mens, ſententiaq; legis, diuerſa ſunt. Anto. Maſſa gal. de exercit. iuriſper. lib. 1. nu. 42. f. 170. T. 1
Non minus, quàm verba ipſius. Bonincon. de appellat. §. 1. num. 6. & 17. f. 47. T. 5.
Non ſolum difficilè, verum pleruque impoſſibile facta eſt, vt inueniatur. Ant. Maſ. Gal. de exercit. iuriſper. lib. 2. n 68. f. 176. T. 1.
Papæ quæ ſit. Ant. Gub. Coſta. de ſponſ. nu. 55. f 52. T. 9.
Quando vincat. Conſtã. Roger. de iur. interpret. q. 4. n. 4. f. 387. T. 1.
Item quando vincatur. ibid.
Quando poſſit inquiri. Anto. Maſſa Gal. de exercit. iuriſper. lib. 2. nu. 74. f. 176. T. 1.
Et quando non. ibid.
Vbi ceſſat, ergo ceſſare debet, & lex. Petr. de Vbal. de collec. conſil. 1. nu. 9 f. 99. T. 12.
Vbi ceſſat, quando eius diſpoſitio non ceſſet. Stefan. de Federi. de interpret. iur. P. 1. nu. 151. f. 214. T. 1.
Vbi eſt amplior ipſa lege, ad omnem rationis ſpeciem protendi debet. Chriſtof. Roffi. de benefi. c. 22. nu. 8. f 276. T. 15. P. 2.
Vbi poteſt reddi vnica habetur pro expreſſa. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 5. nu. 12. f. 233. T. 14.
Vel ſtatuti determinationem facientis, non eſt vlterius inueſtigan da. Bal. Peruſ. de ſtat. ver. ratio nu. 5. f. 140. T. 2.
Vnius vnica eſt. Ant. Maſſa Gal. de exercit. iuriſperit. lib. 1. nu. 47. fol. 170. Tom. 1.
Legum huius regni ſcilicet Hiſpaniæ præcipientium lucra acquiſita cõſtãte matrimonio, coniugibus ſimul habitãtibus inter eos communicari, quæ ſit. Io. Gut. Plac. Hiſp. de iuram. confir. ca. 1. nu. 36. f. 38. T. 6. P. 2.

Ratio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RATIO licèt de eſſe conſuetudinis non ſit, eſt tamen de extenſione ipſius. Lancel. Gal. de ſtat. præfatio. 5. nu. 13. f. 286. T. 2.
Nulla habeatur in reſtitutione feriarum ſolemnium, vel concedẽda, vel deneganda, tamen in his, quæ extra ordinem indicuntur diuerſum eſſe ſtatuendum Caſſius cenſuit. Io. Maurit. Bola. de reſt. in int. c. 356. per tot. nu. vnico. f. 198. T. 5.
Limitat legem. Pet. Rebuf. de nominat. q. 5. nu. 24 f. 304. T. 15. P. 2.
Loquitur in cordibus noſtris. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 119. nu. 99. f. 438. T. 11. P. 1.
Item regulat. & regit. ibid.
Lucri ceſſantis quemadmodum conſideretur. And. Alci. de eo qđ intereſt. ver. quod in primis. nu. 97. f. 14. T. 5.
Maior dupliciter intelligi poteſt. Stefan. de Federi. de interpret. iuris vlt. P. nu. 53. f. 223. T. 1.
Maior eſt in excludendo nepotem ex filia, quàm in excludendo ipſam filiam. Alber. Bru. Aſten. de ſtat. art. 5. nu. 91 f. 173. T. 2.
Melior quæ dicatur. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. vl. P. nu 108. f. 225. T. 1.
Mera q̃ dicatur. Io. Gilot. de iuriſdic. & Imper. c. 5. n. 8 f. 8. T. 3. P. 1.
Multiplex poteſt aſſignari in conſuetudine. Lancel. Gal. de ſtat. præfatio. 5. nu. 39. f. 287. T. 2.
Item, & varia. ibidem.
Multiplicandi generis humani non ita conſideratur hodie, ſicut in mundi adoleſcentia. Marq. de Suſ. de cęlib. ſacer. non abrog. c. 1. nu. 8. f. 114. T. 14.

Ratio naturalis qualiter conſideretur, & eius effectus.

*RATIO naturalis, ac rationabile dictum inſtar legis mouere debet, & rationem, vel legem quærere vbi naturaliter ſentimus, eſt infirmitas intellectus. Benue. Strac. de mercat. P. 2. num. 81. fol. 293. Tom. 6. P 1.
Pro lege allegatur, vbi deficit lex. Ant. Mar. Coraz. de electio. opi. ver. vidimus. nu. 125. f. 241. T. 18.
Attenditur circa attentata. Fran. Hercula. de attenta. ca. 2. nume. 6. fol. 256. Tom. 5.
Creditur in homine, aliàs beſtia eſſet. Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 124. nu. 6. f. 452. T. 11. P. 1.
Dictat, vt homo alicui ſubſit. Maria. Soci. de oblatio. libel. 16. n. 2. fol. 132. Tom. 14.
Eſt certa, & indubia. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. nu. 96. fol. 155. Tom. 17.
Eſt clipeus legis. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 12. 1. lib. nume. 17. fol. 28. T. 10. P. 1.
Eſt lex diuina. Fortu. Garzi. de vlt. fin. iur. ca. & ci. nume. 467. folio 107. Tomo 1.
Eſt optimus clipeus legis. Rolan. a Valle de confect. inuen. verſic. omittendum. nu. 6. f. 178. T. 8. P. 2. & Philip. Prob. de iure regal. q. 11. nu. 12. f. 393. T. 12.
Et æquitas legis authoritatem habet. Stefan. de Federic. de interpretat. iur. vlt. P. nu. 17. f. 222. T. 1.
Et iuriſgentium multum valet, quando tractatur de poteſtate, vel actu Principis. Mart. de Caraz. Laud. de Princip. quæſtio. 85. fol. 206. Tomo 16.
Et ſenſus præſumitur in quolibet homine. And. Alc. de pręſump. præſump. 38. nu. 1. f. 315. T. 4.
Habet locum in ſtatutis, & in pœna capitali, vel corporali ſubintelligitur dolus. Bald. Peruſ. de ſtat. verſicu. ratio. nume. 1. folio 140. Tomo 2.
Habetur pro ęquitate ſcripta, ad quam animum ſuum componere debet. Aymo. Craue. de antiq. temp. 4. P. nu. 96. f. 155. T. 17.
Habetur pro lege. Rolan. a Valle. de confec. inuen. ver. omittendũ nu. 5. f. 178. T. 8. P. 2. & Aym. Crauet. de antiq. temp. 4. P. n. 96. vbi inquit q; iudex debet componere animũ ſuũ ad illã. f. 155. T. 17.
Per ſe ſufficiens eſt ad cauſarum deciſionem. Pet. And. Gamb. de extenſio. nu. 173. f. 259. T. 18.
Quid bonum, & malum ſit diſcernit. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iu. ca. & ci. nu. 80. f. 112. T. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Seruatur inter milites. Iacob. de Caſtil. de duell. capitu. 10. num. 4. fol. 292. Tom. duodecimo.

Ratio miſcellaneè conſideratur quos ponat effectus.

*RATIO ne detur collitigans, & lites protrahi contingat in diſpendium eccleſiæ, quando conſiderabilis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. f. 172. T. 13. P. 2.

Non debet eſſe eadem cum dicto. Paul. Leon. de ſubſtitutio. nu. 8. fol. 282. T. 8. P. 1.

Non minus in conſuetudine, quàm in lege ſcripta ſpectanda, & cuſtodienda cum ſumma dote. Lancello. gal. de ſtat. præfatio. 5. nu. 10. f. 285. T. 2.

Non poteſt reddi de diuerſis ſecretis. Marian. Soc. de oblatio. libello. 17. nu. 27. f. 133. T. 14.

De ſingulis. Ioan. a Capiſtra. in Specu. conſcien. numero 24. folio 326. Tomo 1.

Omnium legum. Sebaſt. Medic. de diffinit. diffinit. 3. Par. 2. num. 10. fol. 293. Tom. 18.

Per viſum in his, quę excedunt hominum memoriam. Ioan. Are. de nobilit. hiſp. &c. c. 7. nu. 14. f. 230. T. 16.

Noua ad l gallus. Sebaſt. Montic. de inuent. ca. 9. numero 436. folio 234. T. 8. Par. 2.

Ad l. ſi certarum in prin. ff. de milit. te ſtam. Franc. Zoanet. de Roma. Imper. nu. 46. f. 23. T. 16.

Et pulchra ad l. fi. in §. fi. ff. de verb. oblig. diuerſa res in perſona adiecti deſignari non poſſit. Benue. Strac. de adiect. P. 2. nume. 8. fol. 386. T. 6. P. 1.

Quare hæredi adiecti ſolui non poſſit. Benue. Strac. de adiect. 3. Par. nu. 99. f. 394. T. 6. P. 1.

Nulla dari poteſt, cur ad mandati diuini normam viuere non debeamus, ac procedere ſemper. Io. Quin. Hedu. de Ariſto, Chriſt. ciuit. col. 4. circ. fi. f. 94. T. 16.

Ob quam Deus incarnari, & ſic hominem redimere voluit, nõ autem Dęmonem traditur. Io. Redin. de maieſt. Prin. verſ. largitas. nu. 35. f. 170. T. 16.

Omnis bona dicitur argumentum. And. Barba. de teſti. numero 17. fol. 132. Tom. 4.

Omnium a maioribus traditorum reddi non poteſt. Pet. And. Gãba. de verita. ac excellen. legalis ſcien. nume. decimoquarto, fol. 132. Tomo 1.

Quæ a maioribus noſtris inſtituta ſunt, redci nõ poteſt. Michael. de Anin. de vnita ouil. & paſto. capitu. 18. nume. 10. fol. 38. T. 13. Par. 2. & Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 19. nu. 109. folio 426. Tom. 15. P. 2.

Originis non debet haberi in concedendis beneficijs eccleſiaſticis, Alfonſ. Hoieda. de benef. incompatib. Par. 3. c. 23. nume. 82. fol. 149. T. 15. P. 1.

Par non eſt lucra non capere, & iam quæſita perdere. Arnulf Ruz. de iure regal. priuil. 42. numero 10. fol. 396. vult dicere. 380. Tomo duodecimo.

Par non eſt in excludendo magis proximo, & magis diſtantes in gradu. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 5. nu. 90. f. 173. T. 2.

Par ſi vigor vtrinque, tunc inſolidum ſit exacto priuilegio non obſtante, quia præfertur qui tractat de damno vitando. Petr. Belli. de re mil. 9. P. ti. vnico, nu. 53. f. 363. T. 16.

§. Sed & caſibus in Inſtitut o. quib. mod. tut. finitur. Rayn. Corſ. de indagat. iur. lib. 1. c. 17. per tot. f. 281. T. 1.

Paratæ executionis in obligationibus in forma cameræ, quæ ſit. Ant. Maſſa Gal. ad form. Cam. obl. q. 2. nu. 11. f. 351. T. 6. P. 2.

Pariformis, & contrariorum, eorumque eadem eſt diſciplina. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. q. 7. nu. 2. f. 126. T. 18.

Præſeruandæ agnationis in ſtatuto habetur pro expreſſa, & nõ tantum dicitur fieri extenſio, quàm ſubeſſe interpretatio intellectiua, ſeu declaratiua. Alber. Bru. Aſten. de ſtat. nu. 221. f. 234. T. 2.

Potius attendenda in ſtatutis, quàm dictum. Alberic. a Roſ. de ſtat. q. 9. nu. 26. f. 4. T. 2.

Preciſa in iure, an dari poſſit. Pet. And. Gamb. de extenſio. num. 23 fol. 249. Tom. 18.

Prædilectionis ſtatuti attenditur inadmittendo vocatos ad ſucceſſionem. Alber. Bru. Aſten. de ſtat. art. 5. nu. 92. f. 173. T. 2.

Prohibendi ne maritus relinquat vxori, æquè militat, ne vxor relinquat viro. Lancel. Gal. de ſtat. quæſt. 4. numero 16. folio 324. Tom. ſecundo.

At contra nu. 66. & 67. ibid. f. 325.

Prohibitionis ita militat non teſtando, ſicuti teſtando. Lancel. Gal. de ſtat. q. 10. nu. 15. f. 322. T. 2.

Propterquam mouentur ſtatuentes, ſi ſit fauor, fauorabile eſt ſtatutum, ſi verò odium, odioſum. Albert. Bru. Aſten. de ſtat. art. 4. nume. 3. fol. 169. T. 2.

Punitionis non æque militat in nepotibus, ſicut in filijs, cauſa magis in propinquo operatur, quàm in remoto. Marti. Laud. de crimi. leſæ maieſt. q. 6. nu. 24. f. 30. T. 11. P. 1.

Qua collegium ſapientum factum eſt. Pac. Scala de conſil. ſapien. lib. 1. c. 5. f. 333. T. 3. P. 1.

Quæ excuſat a peccato, conſideranda eſt. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 30. nu. 27. f. 363. T. 15. P. 2.

Quæ facit pro religione optima eſt. Io. Royas. de hęret. 2. P. aſſert. 50. nu. 394. f. 232. T. 11. P. 2.

Quæ mouet delegantem, debet mouere delegatum. Guliel. Redo. de reb. eccl. non alie. rub. 22. nu. 75. f. 432. T. 15. P. 2.

Quæ mouerit Vlpianum, vt ſuæ diuiſioni illud quoque ius inſereret, quod eſt commune omnibus animantib. Alber. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 21. nu. 12. f. 311. T. 1.

Quæ requiratur in conſuetudine. Roc. Curt. de ſtat. ſectio. 2. num. 26. fol. 354. Tom. 2.

Quę ſit, cur aliena magis, quàm noſtra errata cognoſcamus, & quę nos committimus in alijs vindicemus. Alber. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 4. nu. 33. f. 294. T. 1.

Cur in beluis nonnulla appareant, quaſi virtutum ſimulacra. Albert. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 5. nu. 23. f. 295. T. 1.

Cur magis ius gentium, quàm ius ciuile naturale dici poſſit. Albert. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 27. nu. 19. f. 316. T. 1.

Cur pro benignitate ſępiſſime æquitatis vocabulum ſumatur. idem ibid. c. 32. nu. 6. f. 320.

Differentiæ inter beneficia habentia adminiſtrationẽ, & illa, quæ non habent adminiſtrationem. Nic. Vbal. de ſucceſ. ab inteſtato clerico. ver. finita. nu 14. f. 353. T. 8. P. 1.

Quod datur vulgaris ſubſtitutio partim tacita, & partim expreſſa, non ſic autem in pupillari. Paul. Leon. de ſubſtit. num. 17. fol. 291. Tom. 8. P. 1.

Quòd mater poteſt ſubſtituere exemplariter non autem pupillariter Paul. Leon. de ſubſtit. nu. 58. f. 299. T. 8 P. 1.

Vſus illius, quo nulla opus eſt iudicis interloquutione ſuper liquidatione facta, vbi obligatio eſt cum cenſurarum ſuſceptione. Ant. Maſ. Gal. ad form. cam. obl. ti. de liquidatione. nu. 15. f. 361. Tom. 6. Par. 2.

Quænam ſit, vt mulieres a feudorum ſucceſſione repellantur. incert. Auct. ti. de feudo fœmineo, ſiue materno. nu. 8. 9. 10. & 11. fol. 147. & 148. T. 10. P. 1.

Quamobrem contra præſentes neceſſaria ſit citatio, licèt obligatos in forma Cam. Ant. Maſſa Gal. ad form. Cam. oblig. ver. dato. nu. 4. f. 362. T. 6. P. 2.

Quando adijciatur poſt legis promulgationem. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 121. nu. 156. f. 439. T. 11. P. 1.

Et diuerſa, determinatio vna non reſpicit plura determinabilia. Melch. Palaez. in trac. maior. q. 22. nu. 30. f. 367. T. 10. P. 1.

Eſt expreſſa in lege, facile fit extenſio etiam in exorbitantibus, & pœnalib. etiam ſi de corrigenda lege agatur. Io. Guter. de actib. in iudi. iura. c. 2. nu. 9. f. 387. T. 3. P. 1.

Eſt expreſſa in lege, vel diſpoſitione, an dicatur extenſio fieri. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. P. nu. 92. f. 154. T. 17.

Eſt expreſſa, quare extenſio licita eſt in correctorijs. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 4. P. nu. 90. f. 154. T. 17.

In plurib. caſib. eſt eadem, ea decidit omnes caſus, non extenſiuè, ſed comprehenſiuè. Octa. Simoncel. de decret. tit. 6. inſpectio. 1. nu. 19. f. 309. T. 6. P. 2.

In ſimilibus eadem reperitur per omnia, tunc in vnum depoſitũ extenditur ad aliud etiam in materia ſtricta, & pœnali. Io. Stafil. de gratijs expectat. &c. ver. reſtat. nu. 8. f. 286. T. 15. P. 1.

Non eſt eadem, nobis non licet legem extendere. Paul. Leon. de ſubſtit. nu. 117. f. 293. T. 8. P. 1.

Vniformis dicatur. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 121. num. 148. f. 439. T. 11. P. 1.

Quare admittatur indiſtinctius ad accuſandum quis, quàm ad teſtificandum, quia non eſt tantum præiudicium in accuſationib. quantũ in teſtificationib. nam crimina probantur per teſtes, nõ per accuſatores. Gul. Redo. de ſim. ment. P. 4. c. 5. f. 105. T. 15. P. 2.

Aduerſus tres ſententias conformes non admittatur exceptio nullitatis. Io Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iura. c. 17. n. 32. f. 66. T. 6. P. 2.

Agnati infra quartum gradum excludãtur a ſucceſſione feudi ex pacto, & prouidentia ob delictum agnati. incert. Auct. titu. 2. de feud. ex pacto, & prouid. antiquo. nu. 94. f. 131. T. 10. P. 1.

Aliter obligetur creditoribus, atque legatarijs. Phanu. de Phanu. de inuent. in præfatio. nu. 2. f. 266. T. 8. P. 2.

Appellatione pendente nihil eſt innouandum multiplex eſt. prima quia appellatio conſeruat ſtatum appellantis, ſecunda; quia appellatio ſuſpendit ſententiã, & iuriſdictionem iudicis a quo. tertia quia appellatio extinguit iudicatum, & dicitur Tiriaca aduerſus venenum ſententiæ iudicis a quo. Rober. Lancel. de attẽt. c. 12. nu. 80. 81. 82. & 83. f. 348. T. 5.

Appellatione pendente non fit exequutio, illa eſt, quia per appellationem videtur ſublata præſumptio illa, quæ erat pro ſententia, ꝙ ſit iuſta. Rober. Lancel. de attent. c. 17. nu. 23. f. 395. T. 5.

Attentata ſunt adeo priuilegiata. Rober. Lancello. de attent. c. 30. nu. 4. f. 453. T. 5.

Calix ſacratus vendi poteſt, non autem eccleſia ſacrata. Gul. Redoa. de reb eccl. non alie. rub. 20. nu. 29. f. 428. T. 15. P. 2.

Ciues, & habitatores in ciuitate eodem iure tractantur. Fran. Solſo. in lucer. Laudem. 3. celul. nu. 11. f. 211. T. 10. P. 2.

Clerici ſeculares poſſunt neceſſitate inſtante habere res conductas eorum nomine, monachi verò non. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 2. nu. 11. f. 218. T. 14.

Clericus acquiſitum pro miſſis faciat ſuum. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 8. nu. 58. f. 242. T. 14.

Clericus magis poſſit donare, quàm legare. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſ. q. 3. §. & ex his. nu. 5. f. 230. T. 14.

Collatio ſimoniaca ſit nulla. Gul. Redoa. de ſimo. mental. P. 3. capit. 8. nu. 6. f. 90. T. 15. P. 2.

Contingat liberatio ope exceptionis, ſi ſoluatur res diuerſa adiecta in perſona eius deſignata. Benue. Strac. de adiecto. P. 2. nu. 9. fol. 386. Tom. 6. P. 1.

Damnatus a Deo poſſit conficere ſacramentum. Gul. Redoa. de ſimo. mental. P. 4. c. 12. nu 38. f. 113. T. 15. P. 2.

Deferatur iuramentum magis domino poſſidenti feudũ, quàm ei, qui illud vt vaſallus petit. Fran. Sonsbe. ad vſus feud. P. 15. nu. 15. & 16. f. 162. T. 10. P. 2.

Detur pro viſitatione, & non pro ordinatione procuratio epiſcopo. Gul. Redoa. de ſimo. mental. c. 26. nu. 3. vbi inquit hanc eſſe, quia ordinando poteſt de facili habere expenſas de domo ſua, in qua

Source : BIU Cujas

in qua habet victualia, quæ non poteſt commodè ferre ſecum ad alienam eccleſiam. vnde neceſſe eſt ei prouidere de victualibus alibi cum aliam viſitat, aut conſecrat eccleſiã. f. 75. T. 15. P 2.
Dilatio a creditoribus conceſſa non profit his, qui bona fide, & ſine dolo decoxerunt, cum ſecus ſit in dilatione conceſſa a principe. Marc. Anton. Cuc. de morat. præſcriptio. nume. 31. fol. 202. Tom. 17.
Dominus directus non habet laudemium ex alienatione rei emphiteuticariæ. Fran. Solſo. in Lucer. Laudom. prælud. 4. num. 13. fol. 202. T. 10. P. 2.
Eccleſia dicatur catholica. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 24. nu. 5. & 6. fol. 148. T. 11. P. 2.
Eccleſia dicatur ſancta. Iac. Simanc. de cathol. inſtitu. tit. 24. nu. 4. fol. 148. T. 11. P. 2.
Eccleſia olim ſponſalia de futura ſubſecuta copula carnali iudicauerit de præſenti. Ioan. Gut. Placen. Hiſp. de contract. iura. cap. 51. nu. 16. fol. 97. T. 6. P. 2.
Eccleſia vna ſit, & in quo conſiſtat eius vnitas. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 24. nu. 3. f. 147. T. 11. P. 2.
Epiſcopus nõ poteſt ſtatuere contra ius poſitiuum. Bermon. Chouer. de publi. concubin. verſiculo, hoc enim. nume. 18. fol. 161. Tom. 11. P. 1.
Factum falſi nuncij non poſſit ratificari, & ſic factum a procuratore contrahente, vt nuncio, factum verò falſi procuratoris poſſit ratum haberi. Benue. Strac. de proxe. verſic. legitur. nume. 6. fol. 343. T. 6. P. 1.
Factum ſit, ſeu eſſe cenſeatur ſtatutum fęminarum excluſiuum. Albert. Brun. Aſten. de ſtatu. art. 3. nu. 1. f. 168. T. 2.
Feuda nullo alienationis titulo a vaſallis ſine dominorum conſenſu alienari non poſſunt. Fran. Sosbe. ad vſus feudo. P. 12. nu. 77. fol. 145. T. 10. P. 2.
Feudum amittitur ob non petitam inueſtituram infra annum, ſeu menſem. Incer. Auct. tit. 2. de feud. ex pact. & prouid. antiq. nu. 47. fol. 128. T. 10. P. 1.
Fęminę a feudalium ſucceſſione arcentur. Incert. Auct. de feudo fęmineo, ſiue materno. tit. 11. nu. 4. f. 147. T. 10. P. 1.
Frui, & vti pro parte poſſumus. Eguinar. Baron. de diui. & indiui. oblig. verſ. ſequitur. nu. 5. f. 372. T. 6. P. 2.
Fuerit ſimonia completior in actu ſimonis, quàm Giezi. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. capitulo quarto. nume. 3. fol. 88. Tom. 15. P. 2.
Gerſon non fuit combuſtus. Pet. Albi. de Pontif. poteſt. num. 222. fol. 142. Tom. 13. P. 1.
Impoſſibilium nulla ſit obligatio. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 5. nu. 42. fol. 200. T. 7.
In controuerſia feudali agnato potius, quàm filiæ defertur a lege iuramentum. Fran. Sonsbec. ad vſus feudo. Par. 15 nume. 55. fol. 164. Tom. 10 P. 2.
In foro ciuili, ac canonico licitum eſt contrahentibus ſe circumuenire, & non in foro conſcientię. Iodoc. Burgen. de ſubhaſtatio. c. 5. nu. 32. f. 82. T. 6. P. 1.
In noui feudi inueſtitura pares curiæ, & non alij adhiberi poſſint. Franciſc. Sonsbec. ad vſus feudo. Par. 9. nume. 12. ſol. 132. Tom. 10. Par. ſecunda.
Infantes, & proximi infanti poſſint gerere pro hęrede, & acquirere hæredi reſtit. ex fideicommiſſo tutore authore. nõ autem adire hæreditatem datur, per Socinum, quæ tamen videtur mala. Ioan. Franciſc. Fara. de eſſen. infan. capitulo 25. nume. 7. fol. 401. Tom. 8. P. 2.
Iudex a quo poteſt ſenes, & valetudinarios etiam pendente appellatione examinare, aſſignatur. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 38. nu. 6. f. 375. T. 5.
Iuramentum bene defertur domino in præiudicium vaſalli, & non è contra. Franc. Sonsbec. ad vſus feudo. P. 15. nume. 20. fol. 163. Tom. 10. P. 2.
Ius decimandi in feudari non poſſit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 8. nu. 12. f. 486. T. 15. P. 2.
Leges ciuiles circa res eccleſiæ reperiuntur canonizatæ. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rubri. 3. numero 6. folio 407. Tom. 15. P. 2.
Lex non expreſſit creditores eſſe citandos ad inuentarium hæreditatis. Phanu. de Phanut. de inuent. hær. 3. Par. nume. 3. fol. 276. Tom. 8. P. 2.
Lex reuocat mandatum in ſeruo manumiſſo, & non in filio emãcipato. Benuenu. Strac. de adicto. 3. Par. nume. 62. fol. 392. Tom. 6. Par. prima.
Locatio ad longum tempus ſit alienatio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 14. nu. 13. f. 398. T. 15. P. 2.
Magis inhibitio vigore reſcripti ſubreptitij emanata ſit potius nulla, quàm proceſſus eiuſdem commiſſionis vigore factus, aſſignatur. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 12. nume. 11. fo. 415. Tom. 5.
Neceſſitas non mereatur meritum. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſi. q. 6. nu. 61. fol. 202. T. 7.
Nil debeat dari pro baptiſmo. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 5. nu. 26. fol. 89. T. 15. P. 2.
Non debeatur laudemium de fratre in fratrem. Franc. Solſo. in Lucer. Laudem. 1. princ. q. nu. 6. f. 204. T. 10. P. 2.
Non expediuntur bullæ, pro collationibus ordinarij. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. capitulo vigeſimoſecundo. P. 2. nume. 13. fol. 72. Tom. 15 P. 2.
Non idem ius conſtituatur in communitatis prædijs, quod in alijs. Eguin. Baron. de diui. & in diui. oblig. capitulo 2. nume. 9. fol. 371. Tom. 6. P. 2.
Non interponatur in reiuendicatione decretum. Iacob. de Bell. & Guid. de Suza. de primo, & ſecundo decreto. n. 20. f. 137. T. 3. P. 2.
Non liceat epiſcopis aduocare. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 2. nu. 18. fol. 218. T. 14.
Non opponatur exceptio ſimoniæ Papæ. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 34. nu. 13. f. 83. T. 15. P. 2.
Item, & Cardinalibus. ibid.
Non poſſunt vendi ſacramenta. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. c. 5. P. 3. nu. 3. fol. 88. T. 15. P. 2.
Non requiritur ſubſcriptio in rebus eccleſiæ alienandis, niſi in caſibus expreſſis. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 3. §. ſed incontrarium. nu. 2. f. 225. T. 14.
Non valeat licentia generalis de alienando. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. nu. 114. f. 426. T. 15. P. 2.
Ob debitum non ſolutum pignus pro feudo accipi non poſſit. Franciſc. Sonsbe. ad vſus feudo. Par. 2. nu. 5. f. 124. T. 10. P. 2.
Patriarchæ non præcedunt Cardinales, & Patriarchæ primum obtinent locum poſt Cardinales. Guliel. Redoa. de ſimo. mentæ. c. 16. nu. 1. f. 45. T. 15. P. 2.
Patruus defuncti excludatur a fratrum filijs defuncti. Fran. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 105. f. 135. T. 10. P. 2.
Penſio non veniat appellatione beneficij. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. nu. c. 14. nu. 10. f. 67. T. 15. P. 2.
Penſio non commutatur pro beneficio, & beneficium pro penſione. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 3. cap. 11. nume. 10. fol. 91. Tom. 15. P. 2.
Pęnſionarius non tenetur ad dicendum officium. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. capitulo decimoquarto. nume. 12. fol. 67. Tom. 15. P. 2.
Petrus quæſiuit a domino quotiens peccata indulgere deberet. Franciſc. Vargas. de auctor. Pontifi. confirmat. 11. nume. 9. folio 122. Tom. 13. P. 1.
Potius eſt ſtatutũ tempus anni, & diei in petenda inueſtitura, quàm maius, ſiue minus tempus. Incert. Auct. de feud. expacto, & prouid. antiquo. tit. 2. nu. 48. f. 128. T. 10. P. 1.
Procurator ſine ſpeciali mandato non attentet. Robert. Lãcellot. de attenta. c. 1. nu. 9. f. 290. T. 5.
Proximus pubertati poſſit adire hæreditatem, infantes autem, & proximi infanti non. Ioan. Fran. Fara. de eſſen. infan. c. 25. nu. 11. fol. 401. T. 8. P. 2.
Quis non poteſt compelli ad ſeruandum conſuetudinem de dando tempore ſacramenti. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. vlt. nu. 8. fol. 102. T. 15. P. 2.
Recognitio feudi ſit hæredi, & per hæredem. Incert. Auct. de feu. & pact. ex prouid. antiq. tit. 2. nu. 51. f. 128. T 10. P. 1.
Regia ordinatio deſideret, quòd omnes filij ſint in poteſtate ad hanc munerum excuſationem. Ferd. Paez. de excuſ. parent. nu. 57. fol. 202. T. 12.
Res ſolita infeudari, prælatus reinfeudare non poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. verſic. his paucis. nume. 13. fol. 484. T. 15. P. 2.
Res ſua nemini ſeruiat. Eguin. Baron. de diui. & indiuid. oblig. c. 2. nu. 6. fol. 371. vult. dicere. 372. T. 6. P. 2.
Ruſtici operas ſuas locant, quæ ſit. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpecial. 8. in contract. nu. 23. f. 161. T. 18.
Secularis conuictus per inquiſitionem degradatur, non regularis. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. capitu. 13. nume. 25. fol. 114. Tom. 15. P. 2.
Seniores amplius mente valeant ex Ariſto. Ioan. Fran. Ferra. de eſſen. infan. c. 30. nu. 14. f. 404. T. 8. P. 2.
Seruitus indiuidua ſit. Eguin. Baron. de diui. & indiui. obliga. c. 2. nu. 1. fol. 370. T. 6. P. 2.
Si factum ſolum in obligatione ad moram vſque id agendo non conſequimur. Eguinar. Baron. de diui. & indiui. oblig. c. 4. nu. 1. fol. 378. T. 6. P. 2.
Si proceditur contra abſentem, non admittitur procurator. Anto. Rub. Alex. de poteſt. proc. & c. nu. 70. f. 204. T. 11. P. 1.
Simonia commiſſa ignorante electo vitiat electionem. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. capitulo trigeſimotertio. num. 45. fol. 83. Tom. 15. P. 2.
Sit ſancitum, quòd pro baptiſmo nihil exigatur, & non valet conſuetudo, quòd pro baptiſmo aliquid accipiatur. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 6. f. 35. T. 15. P. 2.
Specialis hypotheca prohibetur, & generalis permittitur. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. capitulo ſextodecimo. nume. 16. fol. 396. Tom. 15. P. 2.
Specialiter poſſunt infantes, & proximi infanti gerere pro hærede. Ioan. Franciſc. Farra. de eſſen. infan. capitu. 25. nume. 12. fol. 401. Tom. 8. P. 2.
Succurratur pinguius malęfidei poſſeſſori in neceſſarijs, quàm in vtilibus, & voluptarijs expenſis, & quid noſtro iure Hiſpano. Ioan. Garſi. Hiſpa. de expen. & melioratio. capitu. 2. num. 7. fol. 261. Tom. 17.
Vſurarius tenetur ad reſtitutionem, quæ ſit. Laur. de Rodulph. de vſur. verſ. conſuluit. nu. 22. f. 18. T. 7.
Quin inueniatur in lege, impoſſibile eſt contra Alciatum, & Zaſium. Anton. Maſſa. gal. de exercit. iuriſper. libro primo. num. 45. fol. 170. Tom. 1.
Quorum concurſu extendat. Conſtan. Roger. de iur. interpretatio q. 5. princ. nu. 88. 90. & 91. f. 389. T. 1.
Quoties vnica tantum poteſt aſſignari, illa habetur pro expreſſa. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. capitulo 34. nume. 21. folio 322. Tom. 1.
Reddi non poteſt de ſingulis. Ioan. a Capiſt. in Spec. conſcien. nu. 24. fol. 326. T. 1.
Redditur ob quam poteſtates, & iudices deferunt virgam. Ioan. Redin. de maieſta. Princip. verſi. ſeuerus. nu. 9. f. 168. T. 16.
Rerum, quę licèt contra iuris regulas iuſtè tamen recipiuntur, quę ſit, &

Index Tractatuum.

ſit,& vnde petenda. Ant.Maſſa.gal.de exercit.iuriſper. lib.1.nu. 79.fol.172.Tom.1.

Reſtringit dictum. Tyndar. de teſti. capitulo quinto.nume.8.fol. 149.Tom.4.

Legem. Petr. Rebuff.de nominatio. quæſtio.5.nume.24 fol.304. Tom.15.P.2.

Scripta in teſtamento ampliat.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.6. P.2.nu.105.fol.335.T.10.P.1.

Item reſtringit diſpoſitionem.ibid.

Licèt non ſit,lex non pœnalis per rationis identitatem extẽditur. Lanfran.de Oria.de ſtatu.nu.46.f.393.T.2.

Separatorum eſt ſeparata.Pet.Pech. de teſtamen. coniug. c.15.nu. 1.fol.152.T.8.P.1.

Si in lege non inſit, potius legis corruptio dicitur. Fortu. Garzi.de vlt.fi.iur.ca.& ci.nu.13.f.108.T.1.

Si non ſit ſcripta in lege, quando fiat extẽſio in correctorijs ad cauſam non expreſſam.Ioan.Campeg.de dote.quæſtio.28.nume.2. fol.306.Tom.9.

Similis quando non extendatur.Conſtant.Roger.de iur.interpretatio.q.5.princ. nu.36.f.388.T.1.

Simplicitatis potiſſimum in milite fuit conſiderata. Pau. Leon.de ſubſtitutio.nu.185.f.312.T.8.P.1.

Quæ in milite toleratur, eſt in doctore turpiſſima.Paul.Leon.de ſubſtitutio.nu.134.f.311.T.8.P.1.

Sit ne vnica tantum legis,an verò ſint plures, quæ eandem ſententiam ſuadeant nihil refert.Albert.Bal.de lege iure,& æquit.c.34. nu.22.fol.322.T.1.

Sola vnica non præſumitur in dubio in lege. Albert. Brun. Aſten. de ſtat.art.3.nu.5.f.168.T.2.

Item in ſtatuto.ibid.

Specialis decidendi.l.vnic.C.de ſenten.quę pro eo,quod inte.profe.Gaſpar.Caball.de eo qui intereſt.nu.60.fol.18.T.5.

Statuti ampliat,diſpoſitionem ad caſus etiam improprios,& pariter reſtringit,vt non procedat etiam in caſu proprio. nume.116. Pal.Leon.de ſubſtit.nu.115.f.280.P.8.P.1.

Item extendit vbi ſupra.

Colligitur ex præfationibus.Albert.Brun.Aſten. de ſtat. art.5.nu. 96.fol.173.T 2.

Concedentis lucrum dotis eſt propter onera. Phanu. de Phanu. de dote.gl.2.nu.43.f.417.T.9.

Propter onera matrimonij fuit impulſiua, & non finalis. Phanu. de Phanu.de dote.gl.2.nu.64.f.418.T.9.

Vel conſuetudinis.vbi ſubeſt, debeț habere locum ſtatutum, vel conſuetudo,an generaliter verum ſit,& quando. Laur.de Palat. de ſtat.nu.135.f.278.T.2.

Statutorum repellentium fœminas ob maſculos,eſt propter familię conſeruationem.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.3.P.2.nu. 38.fol.419.T.10.P.1.

Superat legem. Ioan.a Capiſtra. in Specu. conſcien. nume.20.fol. 325.Tom.1.

Tacita,an expreſſe vim habeat.Conſtan.Roger.de iur.interprætatio.euidential.6.nu.19.f.290.T.1.

Teſtis ab auctoritate quomodo conſideretur. Ioã.Mar.Monticell. de teſti.col.4.circ. princ.f.270.T.4.

An ſit eadem cum dicto,& quid ſi dicat ſcio quia ſcio.Ioan.Mar. Monticell.de teſti.col.3.circ. princ.f.270.T.4.

Bona ad bonum,& ad malum adaptari poteſt.idem ibid.fol.268. col.4.circ.med.

De auditu qualiter conſideretur.Ioan.Mar.Monticel.de teſti.col. 3.in fi.f.270.Tom.4.

De viſu quid ſit,& eius effectus.Ioan.Mar.Monticell.de teſti.col. 1.in fi.fol.279.T.4.

Debet congruere dicto eius.Ioan. Mar. Monticell.de teſti.col.4. circ.fi.fol.268.T.4.

Debet eſſe diuerſa a dicto,& ſi eſt eadem,non velet dictum.Ioan. Mar.Monticell.de teſti.colum.3.circ.ptinc.f.270.T.4.

Debet procedere plena,& ſimplici via,non per difficultates intellectus. Bald. de Peruſ. circa mater. teſtib. 3. Par. nume.10. folio 72.Tom.4.

Non debet eſſe idem,quod dictum,ſed aliud a dicto. Bal. de Peruſ circa mater.teſti 3.P.nu.9.f.72.T.4.

Non eſt calumnianda,ſed adiuuanda.Io.Mar.Monticell.de teſti. fol.268.col.4.in fi.T.4.

Perfecta eius dictum imperfectum validat, & è contrario. Tyndar.de teſti.c.5.nu.7.f.149.T.4.

Quia ſum vicinus quid ſit,ſeu operetur.Ioan.Mar.Monticell.de teſti.col.3.circ.fi.f.270.T.4.

Quia ſum vicinus,vel conſanguineus concludit. Ioan.Mar.Monticell.de teſti.f.270.col.3.circ.fi.T.4.

Teſtium ſemper debet attendi, quia illa dat eſſe teſtimonio.Ioan. Mar.Monticell.de teſti.col.4.circ.med.f.268.T.4.

Triplex quare miles non poteſt donare focarię. Bermon. Chouer. de pub.concub.verſ.ſcilicet.nu.19.f.174.T.11.P.1.

Quare Princeps venationem prohibere poſſit. Sebaſt. Medic. de venatio.&c.q.5.nu.2.f.397.T.17.

Varia poteſt aſſignare in conſuetudine.Lancellot.Gall.de ſtat.præfatio.5.nu.39.f.287.T.2.

Item multipex ibidem.

Vbi diuerſa reddi nõ poteſt, non etiam diuerſum ius ſtatuendum. Paul.Leon.de ſubſtitutio.nu.77.f.284.T.8.P.1.

Vbi eadem,ibi idem ius ſtatuitur.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt. q.8.nu.25.f.241.T.14.

Et idem ibidem.nu. 50.fol.242.Alberi.a Roſa.de ſtat. 2. P. q.2. nu.44.fol.29.T.2.Nic.Feſta.de æſtim.& collect.P.5.cap.1.num. 29.fol.194.T.12.Pet.Pech.de teſtamen. coniug. c.4. nume.6.fol. 164.T.8.P.1.Ambroſ.de Vigna.de vſur.num.22.fol.51.Tom.7.

Angel.de Peruſ.de quęſtio.circa mater.teſti.verſi.quæro.nu.27. fol.77.Tom.4.Paul.Leon.de ſubſtitutio. num.118.fol.281.T.8. P.1. & Pet. Santer.de aſſecur. & ſponſ.mercat.5.P. nume.1.fol. 356.Tom.6.P.1.

Vbi eſt eadem in pluribus caſibus,illa decidit omnes non per extẽſionem,ſed vt genus comprehendit ſpecies.Laur.de Palaz. de ſtat.nu.137.fol.278.T.2.

Veniunt quę ſunt tam ſtricta ſignificatione,quàm lata.Melch.Palaez in tract.maiora.q.9.nu.19.f.445.T.10.P.1.

Vbi eſt expreſſa in l. non dicitur fieri extenſio,ſed caſus, in quo eſt eadem ratio,comprehẽdi.Benue.Strac.de adiecto. P.3.nu.156. fol.397.Tom.6.P.1.

In ſtatuto,non eſt licita extenſio.Albert.Brun.de ſtat.arti.5.num. 89.fol.173.T.2.

Idem in lege correctoria.ibid.

Vbi habetur pro expreſſa ex ea argui poteſt,ac ſi literaliter expreſſa foret.Albert.Brun.Aſten.de ſtatu.articu. tertio, nume.17.fol. 168.Tom.2.

Vbi non apparet in ſtatuto,præſumitur illa, quæ iuſtos, & ſapientes conditores mouere potuit.Albert.Brun.Aſten.de ſtat.nu.15. arti.3.nu.3.fol.168.T.2.

Vbi ſibi locum non vendicat,nec etiam vendicat locum diſpoſitio Maria.Soci.Senior.de teſti.nu.102.f.197.T.4.

Vbi tantum poteſt aſſignari, illa habetur pro expreſſa, & extendi poteſt.Aymo.Crauet.de antiquita. tempor.4.Par.nume. 83. fol. 154.Tom.14.

Vbi vna,& eadem in pluribus caſibus eſt, omnes caſus terminatè decidit.Lancellot.Gall.de ſtatu.quæſtio.ſeptima. nume.140.fol. 321.Tom.2.

Et ſola poteſt coniecturari,illa haberi debet pro expreſſa.Albert. Brun.Aſten.de ſtat.art.3.nu.16.f.168.T.2.

Vbi vnica eſt,pro expreſſa haberi debet.Io.Campeg.de ſtatu.q.21. nu.103.fol.267.T.2.

Poteſt coniecturari,illa debet haberi pro expreſſa.Ioan.Campeſ. de ſtat.nu.37.q.4.f.265.T.2.

Vera antinomiæ traditur & referuntur dio.Ioan.Garſi.Hiſp.de expen.& meliorat.c.23.nu.16.f.33.T.17.

Vera decidendi ad legem, ſi vnquam. C. de reuocand. donatio. Melch. Palaez.in tract.maiora.quęſtio.vigeſimaprima.num.17. fol.363.Tom.10.P.1.

In iure noſtro vix reperitur. Sebaſt.Montic.de inuent.cap.4.nu.6. fol.208.Tom.8.P.2.

Vincit legem. Ioan. a Capiſtra. in Specul. conſcien. nume. 9. fol. 341.Tom.1.

Viua vbi viget fruſtra queritur lex.Ant.Mar.Coraz.de electio.opi. verſ.vidimus.nu.127.f.241.T.18.

Vna quando reddi poteſt, habetur pro expreſſa. Melch. Palaez.in tract.maiorat.q.8.3.P.nu.3.f.443.T.10.1.

Vna tantum quando aſſignari poteſt, pro expreſſa habetur. Paul. Leon.de ſubſtitutio.nu.119.f.281.T.8.P.1.

Vnica quæ afferri poteſt,pro expreſſa habetur. Ant. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.26 nu.25.f.359.T.15.P.2.

Quando reddi poteſt,illa pro expreſſa habetur.Pet. And.Gamb. de extenſio.nu.144.f.257.T.18.

Vnius legis eſt proxima, & propria, & ſecus ſentientes damnantur. Ant. Maſſa Gall. de exercit.iuriſper.lib.3.nu.34.f.178.T.1.

Vulgaris,pupillaris,exemplaris,directę militaris,quę ſit prȩcipua. Pau.Leon.de ſubſtitutio.nu.135.f.281.T.8.P.1.

Ratio ſcilicet modus miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RATIO accentuum minime ocioſa. Rayn.Corſ. de indagat.iur.c. 4.lib.1.nu.vnico.col.2.f.280.T.1.

Affectionis ſemper habenda.Octa.Velpell.de treug.& pace.q.34. nu.13.fol.409.T.11.P.1.

Agnationis conſeruandæ ita militat in filijs fratrum,vt in ipſis fratribus.Matthęſila.de ſucceſſ.ab inteſta.artic. 3.nume.3.princip. nu.4.fol.329.T.8.P.1.

Alia eſt in mercatoribus, alia in tutoribus conficiendarum rationum. Damhou. de pupiliar. patroc. nume.11.capitu. vnico.fol. 377.Tom.8.P.1.

Aliqua an habeatur improbę conſuetudinis,& iuri contrariæ.Bartho.Tęg.in tract.crimin.P.15.nu.10.f.20.T.11.P.1.

Domi conſiſtit in modo.Mart.de Arles de ſuperſtitio. num.48.fol. 405.Tom.11.P.2.

Item in ordine ibidem.

Item in ſpecie.ibidem.

Compromiſſorum,& arbitralium ſententiarum quæ ſit.Ant.Maſſa.Gal.de iudic.benefi.nu.15.f.103.T.3.P.1.

Conditionis attenditur in pęnis. Placen. de accuſatio.titu.3. nu.5. fol.2.T.11.P.1.

Conſuetudinis quantę apud Romanos habeatur. Bartho. Tęg. in tract.crimin.per 15.nu.20.f.20.T.11.P.1.

Contradictionis ſemper eſt attendenda.Paris de Put.de ſindic.nu. vnico.col.3.f.269.T.7.

Conuocandi ſenatores quę fuerit.Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Rom. verſ.conuocabantur.col.3.in fi.f.50.T.1.

Crementi, & decrementi par eſſe debet,ſicut lucri, & damni. Albert.Brun.Aſten.de augmen. &c. concluſ. 13.princip.nume.2. fol.363.Tom.17.

Dignitatis attenditur in pęnis.Placen.de accuſatio.tit.3.nu.5.fol.2. Tom.11.P.1.

Doli habetur in attentatis.Robert.Lancellot.de attenta.c.1.nu.24. fol.290.Tom.5.

Eligendi

Source : BIU Cujas

Eligendi miniſtros eccleſiæ quæ ſit. Franc. Duare. de benefi. & ad ea pertinentibus. lib. 5. c. 1. per tot. f. 14. T. 15. P. 2.
Et modus, quo vti debet quis ad obtineudam executionem immediatè ſuper bonis hypothe. &c. Ma. Gal. ad form. cam. oblig. nu. 41. fol. 365. T. 6. P. 2.
Fidei maior viget in ſapiente, quàm in iudice. Iaco. Scal. de conſil. ſapien. lib. 1. c. 24. f. 337. T. 3. P. 1.
Item, & doctrinæ. ibid.
Fiſci non magna habenda eſt in dubijs quæſtionibus. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 9. nu. 53. f. 126. T. 11. P. 2.
Fructuum a die ſpolij habetur in interdictis. Virgin. de Boccat. de Cing. I. C. Romani. c. 19. nu. 29. f. 322. T. 3. P. 2.
Hæreditatis filiorum habet dependentiam a iure naturali. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. cano. & ci. nu. 25. f. 113. T. 1.
Incrementi, & decrementi bonorum ita inſpicienda, vt quo ampliores fructus, & vberiores, eo maiori onere grauabuntur, & cõtra. Ægyd. Thomat. de collectis. verſicu. retenta. nume. 8. fol. 157. Tom. 12.
Intereſſe in ſingulis contractibus qualiter ſit ineunda. And. Alciat. de eo quod intereſt. nu. 92. f. 13. T. 5.
Interpretandi ambigu. Cõſtan. Roger. de iur. interpreta. q. 5. princ. nu. 87. fol. 389. T. 1.
Indiffinitorum. Conſtan. Roger. de iur. interpret. q. 2. princ. nu. 15. fol. 387. T. 1.
Iudicandi quæ ſit. Conſtan. Roger. de iur. interpret. q. 12. & vlt. nu. 31. fol. 394. T. 1.
Magnæ, & paruę quantitatis iudicis arbitrio relinquenda ex perſonarum qualitate. Ioan. Garſi. Hiſpa. de expen. & melioratio. c. 11. nu. 16. f. 294. T. 17.
Medendi optima, vt morbi cauſæ, & radices euellantur. Conrad. Brun. de hæret. c. 1. 3. lib. nu. 1. f. 294. T. 11. P. 2.
Meliorationis eſt habenda reſciſſa venditione. Fabia. de Mont. de emptio & venditio. q. 8. princ. nu, 4. f. 65. T. 6. P. 1.
Modici temporis non eſt conſiderabilis. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 371. nu. 1. f. 201. T. 5.
Monachorum, & aliorum religioſorum eſt eadẽ. Lanfran. de Oria. de arbitr. 2. P. nu. 6. f. 209. T. 13. P. 1.
Naturalium præceptorum applicandorum duplex. Albert. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 19. nu. 9. f. 310. T. 1.
Neceſſitatis cõflictus in milite, ceſſat in doctore. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 136. f. 311. T. 8. P. 1.
Ordinis, partitioque libri ſecundi c. 1. de feud. Ioan. Blanc. in epit. feud. nu. 1. f. 273. T. 2.
Perſonarum potius debet attendi, quàm loci. Pet. de Vbald. de cano epiſc. & paroc. c. 7. nu. 51. f. 217. T. 15. P. 2. & Conrad. Brun. de ſeditio. lib. 4. c. 2. nu. 8. f. 127. T. 11. P. 1.
Procedendi in diuina ſcriptura quæ ſit. Roc. Curt. de ſtatut. ſectio. 2. nu. 7. fol. 353. T. 2.
Qua ius ciuile diſci, docerique debeat Ioan. Coraſ. de iure ciuili in arte redigen. c. 6. per tot. f. 60. T. 1.
Quæ ſit rectiſſima iuris diuidẽdi. Alber. Bolo. de lege iure, & equi. c. 23. nu. 2. fol. 312. T. 1.
Quod eſt alterius, ſe habet ad illud, vt formale ad materiale ex Diuo Thoma. Anto. Maſſa. Gal. de excercit. iuriſper. lib. 1. nu. 51. fol. 170. Tom. 1.
Recti ſermonis eſt habenda. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtan. cautel. 50. nu. 1. f. 134. T. 8 P. 1.
Reorum euocandorum, bonorumq; proſcribendorum apud Romanos quæ fuerit obſeruata. Iac. Reuard. Burg. de protribunal. c. 3. per tot. fol. 87. T. 3. P. 1.
Sententiarum arbitralium quæ ſit. Ant. Maſſa. Gal. de iudic. bonę fidei nu. 15. fol. 103. T. 3. P. 1.
Sermonis recti ſemper ſpectanda eſt. Leobin. Amelia. de mandat. apoſtol. nu 13. f. 221. T. 15. P. 1.
Seu modus proceſſus in ſubductione temporis ætatis pupillaris apud Dolanos. Burgundiones exponitur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 107. nu. 3. f. 140. T. 5.
Vera interrogationis in iure, quæ fuerit. Iac Reuard. Burg. de protribunal. c. 5. per tot. f. 88. T. 3. P. 1.
Principij iudiciorum bonę fidei quæ ſit. Ant. Maſſa. Gal. de iudic. bonæ fidei. nu. 16. f. 103. T. 3. P. 1.
Vetus contendendi ſacramento quæ fuerit. Iac. Reuard. Burg. de protribunal. c. 10. per tot. col. 3. f. 89. T. 3. P. 1.
Vetus nominum edendorum, citandorumque, quæ fuerit. Iaco. Reuard. Burgen. de protribunal. capitu. 2. per tot. colum. 1. fol. 87. Tom. 3. P. 1.
Vicinitatis loci habetur in condemnationibus fructuum. Matthę. de Afflict. de iure pro homis. nu. 9. f. 3. T. 17.
Vſus, quo non datur relatio a iuramento ad effectum excipiendi, quæ fuerit. Ant. Maſſa. Gal. ad form. cam. oblig. verſ. ſed huic. nu. 4. fol. 357. T. 6. P. 2.

Ratio quę debet reddi ab adminiſtratoribus, qualiter circa diuerſas materias conſideretur.

*RATIO adminiſtrationis totius ſemel reddenda eſt, non partis alicuius. Ioan. Iureconſ. de executio. vlt. volunt. titu. 8. nume. 6. fol. 198. T. 8 P. 1.
Adminiſtrationũ debet reddi ſocietate finita. Pet. de Vbal. de duo. fratrib. P. 12. princ. nu. 1. f. 172. T. 6. P. 1.
Cum redditur, probatur nihil eſſe ſubtractum epiſcopo, quòd nõ probatur contrarium. Ioan. Bertachi. de epiſc. 6. P. nu. 61. fol. 356. Tom. 13. P. 2.
De iure non prius reddenda, quàm poſt tutelam finitã. Damhou. de pupillar. patroc. c. 1. nu. 10. f. 372. T. 8. P. 2.
De non geſtis, attamen gerendis, non minus quàm de geſtis reddẽda eſt. Damhou. de Pupillar. patroc. capitu. 3. nume. 1. fol. 374. Tom. 8. P. 1.
Debet continere nominatim a quo receptum. Damhou. de pupillar. patroc. c. 2. nu. 10. f. 373. T. 8. P. 1.
Item cui datum ibid.
Item quantum ibid.
Item ex qua cauſa ibid.
Item & qua die. ibid.
Reddi a capite vſque in finem, computãdo, prius introitus, & accepta, & poſtea data, vt his viſis fiat calculatio, & liquidetur, an ſit reſſiduum necne contra vnam, vel alteram partem. Ioã. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 40. nu. 19. f. 87. T. 6 P. 2.
Eſt reddenda de verbis occioſis in die iudicij. Ioan. Fran. Paui. de viſitatio. q. 9. 2. P. nu. 8. f. 208. T. 14.
Omnium fructuum, qui percepti ſunt, & qui conſuetudine communi ex re adminiſtrata percipi potuerunt. Damhou. de pupillar. patroci. c. 3. nu. 13. f. 375. T. 8. P. 1.
Sępe, quia furta facilius manifeſtantur. Pet. Belli. de re milit. tit. 6. num. 4, fol. 356. T. 6.
Etiam reddenda eius, de quo tutor, vel curator ex cauſa fideiuſſionis adſtringitur. Damhou. de pupillar. patroc. c. 3. nu. 2. fol. 374. Tom. 8. P. 2.
Ex quibus conſtare debet. idem ibid. nu. 46. f. 376. T. 8. P. 2.
Non ſuſpecta facit, vt credatur rationi ſuſpectæ. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. vt vides. nu. 17. f. 156. T. 6. P. 2.
Nuda aliquem debitorem non facit. Bagarot. de probatio. teſti. nu. 47. fol. 299. Tom. 4.
Omnis requirit iuſtificationem. Damhou. de pupillar. patroc. cap. vnico. nu. 1. fol. 376. T. 8. P. 2.
Per iudices adminiſtrationis vniuerſę eſt reddenda, qui appellatur ſindicatus. Ant. Maſſa. Gal. de exercit. iuriſper. lib. 3. nume. 83. fol. 181. Tom. 1.
An ſit exprimenda, vel non in ſingulis ſententijs. Ant. Maſſa. Gal. de exercit. iuriſper. lib. 3. nu. 83. f. 181. T. 1.
Item & quando ibid.
Quomodo debeat edi. Pet. de Vbald. de duob. fratrib. P. 12. nu. 8. fol. 172. T. 6. P. 1.
Reddẽda eſt nõ vnius partis, ſed totius adminiſtrationis. Damhou. de pupillar. patroc. c. 3. nu. 14. f. 375. T. 8. P. 2.
Etiam non adminiſtratorum. Ioan. Iurиſconſul. de execut. vlt. volunt. nu. 8. tit. 8. f. 198. T. 8 P. 1.
Semel reddita iterum reuidenda eſt, ſi allegatur error calculi. Ioã. Guter. Plac. Hiſpa. de contract. iura. capitulo 40. nume. 9. fol. 86. Tom. 6. P. 2.
Si alicui reddi debet, debet illi admitti ad probandum contrariũ eius quod ſcriptum eſt. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 12. princ. nu. 9. f. 172. T. 6. P. 1.
Si reddatur in cartis, & non in codicibus dolum præſumptum edentis oſtendit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 12. nume. 7. fol. 172. T. 6. P. 2.
Sociorum quando reuideri debeat. Pet. de Vbald. de duo. fratrib. P. 13. nu. 2. nu. 2. col. 3. f. 172. T. 6. P. 1.
Tutelaris ob pietatem digna eſt, in quam magiſtratus diligenter tendat. Damhou. de pupillar. patroc. capitu. 1. nume. 1. fol. 372. Tom. 8. P. 2.
Tota ex bono, & æquo pendet. idem ibid. nu. 2.
Vbi non redditur, fruſtra fiũt inuentaria. Damhou. de pupillar. patroc. c. 4. num. 18. f. 355. T. 8. P. 1.

Ratio quæ reſpicit animæ partem, ſiue potentiam, qualiter conſideretur.

*RATIO an poſſit appellari natura. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. c. 2. 1. lib. nu. 10. f. 367. T. 6. P. 2.
Animus intellectus, & voluntas in opere, ſeu verborum prolatione concurrunt. Ioan. Royas de hæret. 2. Par. nume. 616. fol. 221. Tom. 11. P. 2.
Diuina quomodo inſit iuri naturali. Michael. Vlcur. de regim. mũdi. q. 3. princ. nu. 2. f. 105. T. 16.
Diuina, ſeu voluntas dupliciter conſideratur. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 3. q. princ. nu. 2. f. 105. T. 16.
Eſt potior hominis pars, quamuis non nulli amplius ſenſerant, rationem totum hominem eſſe. Albert. Bolo. de lege iure, & equit. c. 2. nu. 8. fol. 290. T. 1.
Et experientia ad quid a natura datæ ſint, & quomodo, ac quibus conferant. Anton. Maſſa. Gal. de exercit. iuriſper. nume. 9. lib. 1. fol. 169. Tom. 1.
An ſeparentur ex Galeno, Fabio, & Cicerone. idem ibid.
Et mens, an ſint idem, & an credẽdum ſit aliquid ex mente, quod ſit contra ius commune. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. art. 5. nume. 101. fol 173. T. 2.
Vnum, & idem operantur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſ. materia. nu. 52. f. 169. T. 17.
Hominis in particularibus agendis obſcurata propter peccandi conſuetudinem. Michael. Vlcur. de regim. mundi. nume. 24. fol. 113. Tom. 16.
Mutua loquitur in cordibus noſtris. Nic. Moron. de fide treu. & pace q. 147. nu. 8. f. 447. T. 11. P. 1.
Naturalis, & ſenſus præſumitur in quolibet homine. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 36. nu. 1. f. 315. T. 4.
Quomodo inſit brutis animantibus, itemque rebus inanimatis. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 5. nu. 9. f. 295. T. 1.

*RATIO

Index Tractatuum.

*RATIOCINARI verè dicemus incontinentes expeditè vereq; etiã hoc negabimus, si diuersa tempora consideremus. Alber. Bolo de lege iure, & æquita. c. 4. nu. 31. f. 294. T. 1.

*RATIOCINATIO cuiusmodi sit incontinentis. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 4. nu. 30. f. 294. T. 1.

Quando interfuisse dicatur. Fran. Caso. de malefi. tit. 2. de indic. c. j. nu. 6. fol. 283. T. 11. P. 1.

Quid sit. idem ibid.

*RATIONABILE aliud mortale, aliud immortale est. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 100. nu. 16. f. 316. T. 18.

Minus an sit, vt vnius testimonio credatur, quàm vt plures testes requirantur. Fortu. Garsi. de vlti. fin. iur. ciui. & cano. nume. 255. fol. 106. Tom. 1.

*RATIONABILES causæ quæ dicantur, vt Papa ad dispensandum inducatur, & sequentibus. Ioan. de Selua. de benefic. 2. P. q. 1. nu. 61. fol. 32. T. 15. P. 1.

*RATIONABILIS causa facit cessare simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 3. c. 8. nu. 9. f. 90. T. 15. P. 2.

Cõsuetudo peccatum non continens, seruanda est. Iac. Zoc. de ieiu. nu. 100. f. 161. T. 14.

*RATIONABILITAS legis quomodo attendi debeat. Pet. Andre. Gamb. de extens. nu. 29. f. 249. T. 18.

Tantum requiritur in consuetudine, quæ est præter ius. Roc. Curt. de stat. sectio. 2. nu. 24. fol. 254. T. 2.

*RATIONALES rerum priuatorum, qui erant. Pet. Beli. de re milit. tit. 16. nu. 23. f. 339. T. 16.

*RATIONALIS quis sit. Pet. Beli. de re milit. Par. 1. titu. 23. nume. 3. & 6. fol. 341. T. 16.

*RATIONARIO libello defuncti tutoris paruis in expensis, fides est adhibenda. Damhou. de pupillar. patroci. versi. explicatis. nu. 39. fol. 377. T. 8 P. 2.

*RATIONARIVS disputationis tempore habendus est reus. Damhou. de pupillar. patroc. nu. 5. f. 376. T. 8. P. 2.

In rationario contenta probare tenetur. Damhou. de pupillar. patroc. nu. 3. f. 376. T. 8. P. 2.

Item iustificare. ibid.

Post exhibitam, & legi cęptam rationem, verus actor esse incipit, atq; dominus deinceps defensoris locum obtinet. Damhou. de pupillar. patroc. nu. 6. f. 376. T. 8. P. 2.

Quantum ad contentorum in suis rationibus comprobatione habendus est pro actore. idem ibid. nu. 4.

Ratione, dictionem miscellaneè consideratam qualiter accipi contingat.

*RATIONE ac modo, quo ex causis antecedentibus commissum a vasallo beneficiũ adimitur: nimirum an ipso iure, an verò per declaratoriam iudicis sententiam. Guliel. Hanet. de iure. feudi. c. 13. per tot. f. 176. T. 10. P. 1.

Æquitatis interdum liquidi debiti compensatio admittenda est. Ant. Massa. Gal. ad form. cam. oblig. 4. partic. q. 2. nume. 7. f. 355. Tom. 6. P. 2.

Affectionis dominus emphytheusim sibi deuolutam tenetur concedere magis proximioribus emphyteutæ antiqui, quàm extraneis. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. capitu. 4. num. 48. fol. 366. Tom. 3. P. 2.

Alimentorum spurij præteriti patris testamentum rescindunt. Gabriel. Paleot. de Nothis spurijsque fil. capitu. 34. num. 10. fol. 61. Tom. 8. P. 2.

Bonorum existẽtiam in iurisdictione vnius Principis quis habens bona dicta, tenetur iurare Principi. Mart. de Caraz. laud. de Princip. q. 534. f. 212. T. 16.

Quæ quis habet in aliquo loco, conueniri potest. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. quæstio. 58. nume. 2. fol. 399. vult dicere. 398. Tom. 10. P. 1.

Capellę, quę est in domo, tota domus gaudet immunitate. Remig. de Gon. de immunita. eccles. ampliat. 16. nu. 2. f. 93. T. 13. P. 1.

Carens extirpandum. Ioan. a Capistr. in Spec. conscien. nu. 8. f. 341. T. 1. idem ibid. nu. 21. f. 325.

Cessante, cessat effectus. Nic. Festat. de æstim. & collect. c. 1. nu. 31. fol. 174. T. 12.

Cessare legem congruit naturæ. Constant. Roger. de interpretat. iur. nu. 35. q. 1. f. 386. T. 1.

Cessat legit dispositio. Octa. Velpel. de treu. & pace. q. 39. num. 5. fol. 410. T. 11. P. 1.

Habet cessare effectus. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. casu. 8. nu. 20. fol. 441. T. 15. P. 2.

Valet argumentum. Octa. Velpel. de treu. & pace. q. 39. nu. 6. fol. 410. T. 11. P. 1.

Coniunctionis inter cõiunctos præsumitur circa res donatio. Francisc. de Porcell. de duob. fratrib. P. 1. princip. quæstio. 1. num. 28. fol. 174. T. 6. P. 1.

Constitutionis nunquid possit disponi, quòd minus quarta detur pro canonica portione. Lap. de Castel. de cano. portio. versi. quia. nu. 4 f. 195. T. 15. P. 2.

Item consuetudinis. ibid.

Contractus emphyteotici vtrum agatur condictione ex l. 1. C. de iure emphy. Bartho. de contrarieta. fol. 163. colum. secunda. circ. princip. Tom. 2.

Conuentionis ecclesia ad collectas conuenitur. Nic. Festat. de æsti. & collect. P. 4. c. 2. nu. 31. f. 185. T. 12.

Correcta, quæ leges corrigantur an non ex causa deprehendi. Constan. Roger. de iur. interpreta. q. 1. nu. 31. f. 386. T. 1.

Defectus ordinis iudiciarij, ratificari non potest, quod nullum est. Vital. de Camba. de clauſ. vers. an autem. nu. 5. f. 477. T. 18.

Delicti Iudæus efficitur de foro ecclesiæ. Zanc. Vgol. de hæret. cap. 36. nu. 3. fol. 265. T. 11. P. 2.

Non subditus efficitur subditus. Barth. Belen. de charitat. subsid. q. 91. nu. 3. f. 163. T. 15. P. 2.

Vel contractus licèt quis sortiatur forum illius Principis sub quo deliquit, vel contra sit, non propterea efficitur ex hoc eius subditus. Hierony. Gigans. de crim. læsæ maiesta. quæstio. 68. num. 3. fol. 48. T. 11. P. 1.

Difficilis probationis multa recipiuntur, quæ aliàs non reciperentur. Fran. Hercula. de negat. proban. nu. 16. f. 14. T. 4.

Sat est præsumpta probatio. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 6. nu. 16. f. 147. T. 18.

Doli amittitur priuilegium, ne quis conueniatur vltra quàm facepossit. Gaspa. Beat. de inop. debit. &c. capitulo 8. nume. 20. folio 222. T. 3. P. 2.

Dubij cognoscitur, & pronunciatur vltra iurisdictionem ordinariam iudicis. Ioan. Gute. de acti. in iudic. iura. capitu. 5. num. 28. fol. 392. T. 3. P. 2.

Licitum est quod aliàs non esset licitum. Guido Papa. de vsur. nu. 32. fol. 73. Tom. 7.

Valet processus collectoris. Bartho. Belen. de charita. subsid. q. 90. nu. 4. fol. 163. T. 15. P. 2.

Eadem esse aliqua, duobus modis contingit, & quo pacto hi diuersi sint. Ant. Massa. Gal. de exercit. iurisper. lib. 2. nu. 52. f. 175. T. 1.

Vel maiori quando non fiat extensio, & quando fiat. Constant. Roger. de iur. interpretat. quæstio. quinta. princip. nume. 38. fol. 388. Tom. 1.

Ecclesię, an consuetudo sit excusanda. Cels. Vgo. de claus. 1. memb. nu. 15. fol. 507. T. 18.

Exercitus militum per regionem aliquam transeuntium, si collecta fiat, ad eam clerici tenentur. Ægyd. Thomat. de collect. vers. subijciunt. nu. 5. f. 122. T. 12.

Expressa ab illa non recedendum. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 121. nu. 155. f. 439. T. 11. P. 1.

In materia correctoria, an simpliciter fiat extensio ad alium casum, an verò ita demum si alius casus comprehendi possit sub expresso de lata vocabuli significatione. Aymo. Craue. de antiq. temp. nu. 86. f. 154. T. 17.

Feudi licèt quis secundum leges sortiatur forum coram domino feudi, tamen propriè non est subditus domini feudi, si sub eius dominio non habet domicilium. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 68. nu. 4. f. 48. T. 11. P. 1.

Tenentur prelati ecclesiastici præstare iuramentum fidelitatis. Arnulph. Ruze. de iure regal. versicu. secundo loco. nume. 7. fol. 359. Tom. 12.

Generali expressa correctoria non extendi. Constan. Roger. de iur. interpretat. q. 5. princ. nu. 60. f. 389. T. 1.

Horæ vnum instrumentum dicitur prius altero. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 46. nu. 5. f. 382. T. 12.

Ingratitudinis exẽptio reuocatur. Restaur. Castal. de Imperat. q. 51. num. 13. fol. 56. T. 16.

Iuramenti contrahitur obligatio naturalis. Vital. de Camba. de clauſ. vers. nunc videamus. nu. 11. f. 461. T. 18.

Potest causa vnionis prolium ad iudicem ecclesiasticũ trahi. Iaco. Rich. de vnio. proli. c. 4. nu. 41. f. 20. T. 6. P. 1.

Potest quis compelli ad factum. Anto. Bauar. de virtu. & uir. iuramen. nu. 13. f. 366. T. 4.

Vtrum valeat donatio sine insinuatione. Vital. de Camb. de clauſ. vers. videndum. nu. 29. f. 484. T. 18.

Iuris specialis cessante, cessat illud ius. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 11. q. 3. nu. 14. f. 207. T. 15. P. 1.

Iurisdictionis ecclesiastici, & personæ priuilegiatæ. munera ordinaria, & realia agnoscere debent, minime tamẽ si pro rebus personis imponantur. Ægyd. Thomat. de collect. seu muner. patrimonial. nu. 11. fol. 101. T. 12.

Ex quasi contractu munera publica patrimonij soluere compelluntur laici ab exactoribus publicis. Ægyd. Thomat. de colect. seu muner. patrimonial. nu. 6. f. 100. T. 12.

Legis cessante, cessat eius dispositio. Paul. Leon. de substitutio. nu. 137. fol. 311. T. 8. P. 1.

Cessat lex. Pet. Foller. de contract. censua. versi. ius. nume. 42. fol. 141. Tom. 6. P. 2.

Debet cessare, & lex. Marq. de Sus. de cęlib. sacer. non abrog. c. 1. nu. 9. fol. 114. T. 14.

Vtrum debeat cessare lex. Alphons. Hoied. de benef. incompatib. P. 2. c. 11. nu. 22. f. 177. T. 15. P. 1.

Legis correctæ censetur correcta lex quando ratio exprimitur in lege. Aymo. Crauet. de indemnitat. mulier. nume. 37. fol. 283. Tom. 6. P. 2.

Remota cessante, non cessat lex. Alphon. Hoieda. de benefi. compatib. P. 1. nu. 10. c. 22. f. 142. T. 15. P. 1.

Lex viuit. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. quæstio. 121. nume. 149. fol. 439. T. 11. P. 1.

Lucri cessantis agitur ad interesse, licèt nullum damnũ datum sit. Ant. Fume. de eo quod interest. nu. 8. f. 14. T. 5.

Maiori etiam tacita extendi. Constan. Roger. de iur. interpret. q. 5. princ. nu. 53. f. 389. T. 1.

Melioramentorum factorum in vna re non potest alia retineri. Anton. Negu. de pigno. & hypothe. 4. memb. 5. Par. nume. 17. fol. 238. T. 6 P. 1.

Mixturæ vnum iuuari beneficio alterius. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 365. f. 171. T. 13. P. 2.

Modi paciscendi quando cõtractus vitiosus reddatur. Ant. Rosell. de vsur. vers. ad habendum. nu. 7. f. 70. T. 7.

Momenti quis excluditur. Arnulph. de iure regal. priuil. 3. num. 18. fol. 362. Tom. 12.

Monetæ

Monetæ quandoque interuenit iustum lucrum campsoribus. Ambros. de Vigna. de vsur. versi. salubriter. nu. 285. f. 66. T. 7.
Munerum omnia prædia sunt tacitè hypothecata, non obstante quòd aliquis se, & sua Deo dedicarit. Ægyd. Thomat. de collet. seu munerib. patrimonial. nu. 3. f. 100. T. 12.
Necessitatis fit dispensatio. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 7. nu. 9. fol. 290. T. 13. P. 1.
Notorij efficitur iudex competens, qui aliàs non erat. Barth. Belen. de charitat. subsid. q. 91. nu. 7. f. 163. T. 15. P. 2.
Officij creditur notario. Vital. de Camba. de clauſ. versi. restat. nu. 2. fol. 408. Tom. 18.
Vnus homo fingitur alius. Paris de Put. de sindic. vers. officium. nu. 4. fol. 293. T. 7.
Paupertatis, an possit fieri alienatio feudi. Ioā. Blan. de epit. Feud. lib. 2. siue. P. 2. c. 1. nu. 102. f. 282. T. 10. P. 1.
Parentelæ quis videtur seruire gratis. Fran. de Porcell. de duob. fratrib. q. 1. 2. P. princ. nu. 47. f. 182. T. 6. P. 1.
Partis, totum custodiri potest. Benue. Strac. de decoctor. 2. P. vlt. P. nu. 29. f. 326. T. 6. P. 1.
Patientiæ quis teneatur. Paris de Put. de sindic. versi. quæro. nu. 3. fol. 282. Tom. 7.
Item consensus ibid.
Possessionum clerici subditi sunt Principi, officij verò episcopo. Ægyd. Thomat. de collectio. versicu. subijciunt. nume. 28. fol. 125. Tom. 12.
Precij quando contractus credatur vitiosus. Anton. Rosel. de vsur. nu. 6. fol. 70. T. 7.
Prioritatis siue originalis Cadinalis, an Patriarcha præferatur. Cardi. Iacob. de concil. lib. 1. nu. 219. f. 201. T. 13. P. 1.
Publicæ vtilitatis potest iuri etiam naturali derogari. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 1. nu. 17. f. 166. T. 2.
Qua defendatur iustam esse concessionem relaxationis a iuramento ad effectum agendi. Ant. Massa. Gal. ad form. Camba. oblig. versi. sed huic. nu. 7. f. 357. T. 6. P. 2.
Qua duellum probetur a sapientibus iure diuino esse prohibitum Anto. Massa. Gal. contra. vsum duelli. versic. hactenus. nume. 87. fol. 321. Tom. 12.
Qua honor sit restituendus. Lud. Carbon. de repacific. &c. c. 41. per tot. fol. 266. T. 12.
Qua impediatur impetratio relaxationis a iuramento. Ant. Massa. Gal. ad form. Cam. oblig. Partic. 6. versicu. sequitur. nume. 7. fol. 357. T. 6. P. 2.
Qua ius ciuile disci, docerique debeat. Ioan. Coras. de iure. ciuil. in art. redigen. c. 6 per tot. f. 60. T. 1.
Qua Princeps iniurias a ciuibus suis, vel ab externis illatas vindicare debeat. Ant. Massa. Gal. contra vsus duelli. versi. hactenus. nu. 76. fol. 318. Tom. 12.
Qua soli homines verè eligere, ac deliberare dicātur. Alber. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 5. nu. 25. f. 295. T. 1.
Qua viri fortes veram gloriam, & fortitudinis opinionem, quam sequantur, assequi possint. Ant. Massa. Gal. contra vsus duelli ver si. asten. nu. 72. fol. 317. T. 12.
Quantitatis bonorum vnicuique collecta indici debet, si qui sint, qui pluribus in locis bona tam mobilia, quàm immobilia possideant, pro bonis alibi sitis, quàm vbi habitant, munera sustinebunt. Ægid. Thomat. de collect. versi. sanè. nu. 21. fol. 153. vult dicere 154. Tom. 12.
Quasi contractus, & rei sitę dicitur forensis iurisdictionem illius iudicis prorogasse, vt ibi conueniri valeat. Nic. Festat. de æsti. & collect. c. 1. nu. 48. f. 182. T. 12.
Reddita semel approbata non potest administrator denuo vrgeri ad iterandam calculandi molestiam. Damhou. de pupillar. patroc. c. 3. nu. 15. f. 375. T. 8. P. 2.
Rei quando contractus sit vitiosus. Ant. de Rosell. de vsur. versi. ad habendum. nu. 1. f. 70. T. 7.
Rescripti an liceat quod aliàs non liceret. Damas. de Brocar. 1. mēb. nu. 19. fol. 507. T. 18.
Sanguinis multa conceduntur, quæ aliàs non concederentur. Iac. Nouell. de iur. prothomis. §. 6. nu. 61. f. 43. T. 17.
Quicquid disponitur inter coniunctos, hoc ratione affectionis locum habet inter amicos magna amicitia coniunctos. Iac Rich. de vnio. proli. c. 6. nu. 11. f. 21. T. 6. P. 1.
Quis videatur seruire gratis. Fran. de Porcell. de duob. fratrib. 2. q. princ. nu. 47. f. 182. T. 6. P. 1.
Scandali etiam superior potest deponi. Cardi. Iacob. de concil. lib. 9. fol. artic. 12. nu. 21. f. 343. T. 13. P. 1.
Euitandi plura fiunt, vt fecit dominus, qui soluit propterea tributum. Pet. Albi. de Pontifi. potest. nu. 11. f. 131. T. 13. P. 1.
Licet Papæ resistere. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. arti. 12. nu. 44. fol. 343. T. 13. P. 1.
Sola an extendantur correctoria. Constan. Roger. de iur. interpret. q. 5. princ. nu. 106. f. 390. T. 1.
Correctoria extendi verius est. Cōstan. Roger. de iur. interpretat. 5. q. princ. nu. 108. f. 390. T. 1.
Suitatis frater transmittit in totum portionem sororis excluse cum sua. Laur. de Palat. de statu. versiculo, quoniam. nume. 245. fol. 282. Tom. 2.
Superioritatis indicitur, ideo supremus Princeps indicit eam ratione vtilitatis publicæ, & non aliorum. Nic. Festat. de æstim. & collect. c. 2. P. 2. nu. 5. f. 177. T. 12.
Suppræssa quid obseruandum. Constan Roger. de iur. interpretat. q. 1. nu. 41. f. 386. T. 1.
Tantum vnica quoties quis moueri potuit ad actum per agendū, & ratio pro expressa debet haberi. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priui. special. 8. in contract. nu. 24. f. 161. T. 18.
Testis dictum pendet, & quæ ratio debeat esse. Ioan. Mar. Monticell. de testi. fol. 268. col. 4. circ. med. Tom. 4.
Totius aliquid fit, quod tamen non fit ratione partis. Iac. Nouell. de iure prothomis. §. 2. nu. 116 f. 33. T. 17.
Viuere est hominis. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 131. nume. 169. fol. 439. T. 11. P. 1.

Rationem scilicet causæ redditionem qualiter circa diuersas materias accipi contingat.

*RATIONEM affert. Lęl. Iorda. ne delictum maneat impunitum. c. 1. nu. 3. f. 2. T. 13. P. 2.
Alicui in esse, dupliciter accipi potest. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 5. nu. 8. f. 295. T. 1.
Assignatam per Iasonem, cur inferiores immunitatem concedere non valeant, quia superiorem recognoscunt improbamus. Nic. Festat. de æstim. & collect. c. 7. nu. 21. f. 192. T. 12.
Cyni, de diuisibili, & indiuisibili hæreditate, nihil posse contra nepotem. Iacobat. a Saa. de primogenitu. nume. 11. fol. 325. Tom. 10. P. 1.
Deficiente lege pro lege ipsa seruandam. Fran. Zoannet. de Rom. Imper. nu. 20. f. 22. T. 16.
Dubitandi duplicem in l. 2. C. de pactis. Franc. Zoannet. de empt. & venditio. sub pacto retrouen. nu. 5. f. 68. T. 6. P. 1.
Eorum, quæ in canonibus pontificum continentur, quærere non debemus. Vlcur. de regim. mundi. quæstio. 5. princip. nume. 25. fol. 111. Tom. 16.
Expressam ne oporteat, idque verius est. Constant. Roger. de iur. interpretatio. q. 6. nu. 20. 21. & 22. f. 390. T. 1.
Restringe. nu. 23. ibid.
Facti, & iuris diuersam esse, & item quando factum iusuè dicatur. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. capitu. 4. nume. 12. fol. 373. Tom. 6. P. 2.
Frustra quærimus, vbi habemus legem. Anto. Mar. Coraz. de electio. opi. vers. vidimus. nu. 90. f. 240. T. 18.
Iniuriæ vlciscendæ via duelli, sæpe etiam deficere, cum ab ijs iniuria infertur, quos prouocare non licet. Anton. Massa. Gal. contra vsum duelli. nu. 81. fol. 318. T. 12.
Legis cognoscendi diuersi modi. Anto. Massa. Gal. de exercit. iurisper. lib 1. nu. 41. f. 70. T. 1.
Ex capite nostro inuenire non debemus. Stephan. de Feder. de interpretat. iur. P. 1. nu. 148. f. 214. T. 1.
Vel consuetudinis reddere, probabile saltem est. Lancellot. Gal. de stat. præfatio. 5. nu. 15. f. 285. T. 2.
Ne laici retrahātur a fundatione in materia iurispatronatus, vt plurimum pnderari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 248. fol. 170. T. 13. P. 2.
Nobilitatis habendam Romanam curiam obseruare. Pet. Andre. Gambar. de auctor. legat. de lat. libro 7. numero 275. fol. 207. Tom. 13. P. 2.
Non leuam habendam esse, si quæ ex sanguine, & proauorum stemmate prouenerit, cum eisdem multis priuilegijs insignita sit. Pet. And. Gamb. de auct. legat. de lat. lib. 7. num. 269. fol. 207. Tom. 13. P. 2.
Pacificandi faciliorem esse in factorum, quàm in verborum iniurijs. Rayn. Corſ. de priuat. reconcil. capitulo vndecimo. per tot. fol. 247. Tom. 12.

Rationem circa administrationem qualiter considerari contingat.

*RATIONEM administrationis reddere tenentur regulariter finito officio tutelæ, siue curatelæ. Ant. Piag. de tuto. & curat. q. 19. nu. 19. fol. 333. T. 8. P. 2.
Limitatur primò in curatore dato bonis absentis. ibidem. numero 20.
Limitatur secundò, & vltimò in curatore dato prodigo. ibidem. numero 21.
Gestionis reddere debet qui gessit, & prius conueniri debet. Petr. de Vbald. de duobus fratribus. Par. 12. princip. nume. 2. fol. 172. Tom. 6. P. 1.
Non reddere, & insufficienter sine iustificatione reddere sunt paria. Damhou. de pupillar. patroc. nu. 2. f. 376. T. 8. P. 2.
Qui debet reddere, potest petere poni calculatores qui reuideant, & iudicent de reliquis. Ioan. Bertachi. de episc. 6. P. nume. 62. fol. 356. Tom. 13. P. 2.
Quolibet anno mercator pro pecunijs acceptis reddere tenetur. Quintil. Mandos. de annal. casib. versicu. dum causas. nume. 164. fol. 215. Tom. 17.
Reddere de misericordia, multò expeditius est, quàm de crudelitate. Alberi. a Rosa. de statu. quæstio. 62. nume. 3. fol. 64. Tom. 2. & Ioan. Francisc. Paui. de visitatio. quæstio. 10. 1. Par. nume. 117. fol. 191. Tom. 14.
Villicationis suæ vnusquisque reddere tenetur. Paris de Put. de sindic. omnium officialium. vers. sindicatui. nu. 4. f. 227. T. 7.

Rationes scilicet causæ redditionis circa diuersa qualiter considerari contingat.

* RATIONES Baldi pro filio, quod sibi contradixerit, allegandas contra nepotem non esse. Iacob. a Saa. de primoge. nume. 6. fol. 325. T. 10. P. 1.

Bonitatis

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Bonitatis formales sunt tres. Ioan. de Ligna. de amicit. versi. visum est, il primo. nu. 3. f. 229. T. 12.

Cur honores non continuantur. Restaur. Castal. de Imperat. q. 67. num. 4. fol. 59. T. 16.

Differētiæ inter bona feudalia, & maioratus. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 6. P. 2. nu. 5. f. 427. T. 10. P. 1.

Quare oriatur naturalis obligatio, non verò ciuilis inter patrem, & filium sub eiusdem patris potestate constitutum ex contractu inter eos gesto. Ioan. Gut. Plac. Hispa. de contract. iura. c. 41. n. 2. fol. 87. Tom. 6. P. 2.

Duę vbi sunt in statuto, sublata vna ratione, militate alia, adhuc militat statutum. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 24. nu. 3. fol. 312. T. 4.

Vincunt vnam. Bon. de Curti. de nobilita. 3. P. num. 33. fol. 8. vult dicere. 5. Tom. 16.

Vincūt vnam, si duæ simul concurrant contra vnā. Alberi. a Ros. de statu. q. 77. nu. 13. f. 79. T. 2.

Vni tantum præponderant, maxime quando sunt maiores, & fortiores. Nicol. Festat. de æstimo, & collect. Par. 4. nume. 39. fol. 184. Tom. 12.

Eorum, quæ a maioribus nostris constituta sunt, non vbique diuinare possumus etiā si illa sint summa ratione constituta. Claud. Canciunc. de offi. iudic. c. 7. nu. 11. f. 76. T. 3. P. 1.

Exponuntur, quibus ij innituntur, qui pro impetrāda restitutione aduersus trigenariam præscriptionem solum Principem adeundum censent. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 111. nu. 1. fol. 140. Tom. 5.

Legis mentalis perpenduntur. Iacob. a Saa. de primoge. nume. 48. fol. 334. T. 10. P. 1.

Legis quando sunt duæ, vna cessante, non cessat lex. Alphon. Hoieda. de benefi. incompatib. Par. 1. capitulo vigesimosecundo. nu. 11. fol. 142. T. 15. P. 1.

Multiplicatæ plus afficiunt. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 12. lib. 1. nu. 20. fol. T. 10. P. 1.

Philosophorum cum Christianorum rationibus Cyprianus scribit pugnare. Conrad. Brun. de hæret. capitulo 5. nume. 45. fol. 274. Tom. 11. P. 2.

Plures quibus appellare liceat a Papa ad futurum concilium, esset hæreticum. immònec si Papa in hæresim laberetur esset ad futurum concilium appellandum, sed monendus primo. Card. Iac. de concil. lib. 10. art. 1. nu. 66. 67. 68. f. 354. T. 13. P. 1.

Traduntur, ob quas Principes diui appellentur. Ioan. Redin. de maiesta. Princip. versi. Principes. nu. 38. f. 167. T. 16.

Probantes inimicos non esse diligendos refellūtur. Iac. a Canib. de repacific. &c. c. 56. per tot. fol. 273. T. 12.

Proponuntur, propter quas non fuit conueniens, apostolicam sedē Hierosolymis collocari. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 24. nu. 24. fol. 149. T. 11. P. 2.

Propter quas fuit introducta præscriptio ponit. Pet. de Anharan. Ioan. Fran. Blanc. de præscriptio. 4. quæstio. princip. 1. P. num. 4. fol. 53. Tom. 17.

Quæ ab ijs dictę qui vsufructuarios clericos dicunt in dominio, recte concludunt. M. Ant. Marsil. de eccleśiast. reddit. c. 35. num. 2. fol. 367. T. 15. P. 2.

Quare Cardinales debeant præcedere quatuor principales Patriarchas. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 1. articulo primo. num. 117. fol. 197. T. 13. P. 1.

Concedatur lucrum dotis in totum, vel in parte per statutū marito, & de earum veritate. Rolan. a Valle. de dote. q. 4. nume. 2. fol. 352. Tom. 9.

Dominus cōcessit marito posse vxorem dimittere ob causam fornicationis Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de fornicatione in genere. nu. 9. f. 147. T. 11. P. 1.

Pater teneatur relinquere filijs legitimam titulo institutionis. Io. Gut. de vlt. volunt. c. 3. nu. 4. f. 177. T. 8. P. 1.

Vsura de omni iure prohibita. Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 5. num. 1. fol. 119. Tom. 7. & Ambros. de Vigna. de vsur. versi. salubiter. nu. 239. fol. 64. Tom. 7.

Quatuor, quare spurij non debent cohabitare cum suis patribus. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. ratio. nume. 2. fol. 188. Tom. 11. P. 1.

Quare vsura sit peccatum. Laur. de Rodulph. de vsur. nume. 14. fol. 16. Tom. 7.

Quibus mouetur sapiens, an exprimi debeant in consilio. Pac. Scala. de consil. sapien. lib. 3. c. 20. f. 345. T. 3. P. 1.

Sex vniuersales in veris scientijs, quibus probētur. Ant. Massa. Gal. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 13. f. 169. T. 1.

Testium non recipiunt interpretationem extraneam. Ioan. Mar. Monticell. de testi. colum. 2. circ. med. in verbo, testium dicta. fol. 296. Tom. 4.

Vbi duæ sunt, sufficit vna sublata, alteram supereśse. Hiere. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 108. f. 70. T. 13. P. 1.

Vrgentes ad conuincendam communem, quæ sint, repositum est in arbitrio iudicis. Ant. Mar. Coraz. de electio. opi. ver. vidimus. nu. 93. fol. 240. T. 18.

Rationes respicientes administrationes qualiter circa diuersa considerari contingat, & earum effectus.

*RATIONES cum die, edi debent. Damhou. de pupillar. patroc. nu. 9. fol. 372. T. 8. P. 2.

Item cum consule ibidem.

Debent cōtinere causam claram, quòd si incerta, vel obscura causa sit, non sufficit. Ioan. Gut. Plac. Hisp. de contract. iura. cap. 40. nu. 12. fol. 87. T. 6. P. 2.

Omnia recepta, & impensa clare, & singulatim exprimere. Damhou. de pupillar. patroc. capitulo secundo. num. 9. fol. 273. Tom. 8. P. 2.

Reddi sic, ne cui detur conquerendi occasio Damhou. de pupillar. patroc. nu. 27. f. 372. T. 8. P. 2.

Defuncti non sufficiunt ad probationem debitę eiusdem quantitatis Feder. Schenc. de probatio. nu. 12. f. 28. T. 4.

Etiam cancellatæ communes sunt. Benue. Strac. de decoctor. 2. P. vlt. P. nu. 30. fol. 327. T. 6. P. 1.

In codice descriptæ causam continere debent, & incerta, vel obscura causa non sufficit, coniecturandis verò sufficit. Benue. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 60. f. 292. T. 6. P. 1.

In codice mercatorum an debeant continere diem. Benue. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 61. f. 292. T. 6. P. 1.

Item an consulem. ibid.

Intricatæ, ita, vt non facilè intelligi possint, non videntur redditæ. Ioan. Gut. Plac. Hispan. de contract. iura. capitulo 40. nume. 11. fol. 87. T. 6. P. 2.

Ipse bonam fidem continere debent non repugnantia, aut non verisimilia. Benuenu. Strac. de mercat. 2. Par. nume. 62. fol. 292. Tom. 6. P. 1.

Possunt reddi etiam infecto inuentario. Franc. Porcell. de confect. inuent. c. 2. nu. 14. f. 163. T. 8. P. 2.

Qualiter reddende sint. Ioan. Iureconś. de execut. vlt. volunt. tit. 8. nu. 5. fol. 198. T. 8 P. 1.

Quas dietim conficiūt artifices, an sint edendæ. Lāfran. de Ariad. de instrum. nu. 53. f. 32. T. 4.

Qui redditurus est, quid eum obseruare, & facere oporteat. Nico. Valla. de reb. dub. nu. 56. f. 343. T. 18.

Quorumcunque alicūius momenti aduersarium singillatim solutæ sunt. Fr. Fabia. Genuen. de Camb. nume. 66. fol. 418. Tom. 6. Par. Prima.

Reddere iussus, an satisfaciat, si reliquum reddat non redditis rationibus. Ioan. iurecon de execut. vlt. volunt. titu. 8. nume. 15. fol. 198. Tom. 8. P. 1.

Nō solum est libros rationum edere, sed reliqua in medium proferre. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. Par. 12. princip. nume. 3. fol. 172. Tom. 6 P. 1.

Obligatus, potest impetrare a magistratu arbitrum vulgo calculatorē, qui de acceptis, & expensis dūtaxat cognoscat. Damhou. de pupillar. patroc. c. 2. nu. 8. f. 373. T. 8. P. 2.

Quando teneatur executor. Ioan. a Canib. de execut. vlti. volunt. §. nouissimum. nu. 10. f. 192. T. 8. P. 1.

Qui tenetur, potest impetrare a magistratu arbitrum expensarū de acceptis, & expensis. Ioan. iurecon. de execut. vlt. volunt. versi. quilibet. nu. 16. f. 198. T. 8. P. 1.

Quid sit. Damhou. de pupillar. patroc. capitulo secundo. nu. 12. fol. 373. T. 8. P. 2.

*RATIONI peccatum inesse non potest. Fortu. Garzi. de vlt. fi. iur. cano. & ciui. nu. 48. f. 109. T. 1.

*RATIONIBVS terminorum ignoratis impossibile est intelligere cætera. Thomas. de Vio. de Mont. pieta. capitulo quarto. num. 1. fol. 419. T. 6. P. 1.

*RATIONIBVS semel redditis, & approbatis, non potest de anno administrator ad eas edendas cogi. Ioan. iureconś. de execut. vlt. volunt. tit. 8. nu. 17. f. 198. T. 8. P. 1.

Rationis respicientis causæ redditionem, quæ consideratio sit adhibenda.

*RATIONIS differentia constituit differentiam aduersatiuam, & dicitur differentia terminorum subiectorū prædicamento eiusdem terminis. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 121. nu. 162. fol. 439. T. 11. P. 1.

Diuersitas, an dicatur subesse, vbi subest diuersitas originis. Albert. Brun. Astens. de augmen. &c. concluś. 5. princip. nume. 24. fol. 358. Tom. 17.

Diuersitatem iuris inducit. Tyndar. de testib. capitu. 7. nume. 26. fol. 155. Tom. 4.

Et identitate licitum est arguere. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 48. nu. 13. f. 384. T. 12.

Identitas operatur quòd statutum in fauorabilibus habet in odiosis locum Philip. Prob. de iure regal. quæstio. vndecima. num. 3. fol. 392. Tom. 12.

Quando operetur extensione. Ioan Dilec. Duran. de arte testan. tit. 2. cautel. 2. nu. 4. f. 113. T. 8. P. 1.

Identitatem probandi onus incumbit alleganti, & multa exempla eorum, quæ nō sunt eadem genere, specie, & numero, sed ratione tantum. Anto. Massa. Gal. de exercit. iurisper. lib. 2. nume. 53. fol. 175. Tom. 1.

Legis virtus. Constan. Roger. de iur. interpretat. quæst. 1. nume. 23. fol. 386. Tom. 1.

Similitudinem probandi onus incumbit alleganti. Ant. Massa. Gal. de exercit. iurisper. lib. 2. nu. 53. f. 175. T. 1.

Vis demonstratur. Lancellot. Gall. de statut. præfatio. 5. nume. 9. fol. 285. Tom. 2.

Rationis respicientis administrationem quæ consideratio sit habenda.

*RATIONIS reddendæ liberatio concessa administratori a testatore in vltima voluntate quomodo accipienda. Ioan. iureconś. de ecute.

Source : BIU Cujas

execut.vlt.volunt.titu.8.num.19.fol.198.T.8.P.1.
Reddendæ maxima pars est,instrumenta restitui,quæ ad res administratas pertinent. Ioan.iurecons.de execut.vlt.volunt. tit.8.nu. 9.fol.198.T.8.P.1.
Necessitas a testatore remissa,quid operetur.Ioan. Dilec. Duran. de arte testan.tit.7.cautela.2.nu.2.f.136.T.8.P.1.
Necessitas,an per testatorem remitti possit.Damhou.de pupillar. patroc.c.3.nu.27.f.375.T.8.P.2.
Quietatio generalis ad quid extendatur.Sebast. Medic.de nouatio.q.10.nu.31.f.402.T.6.P.2.
Remissio non liberat a reliquis soluendis,si quę apud administratorē fuerint,multò minus a dolo. Damhou. de pupillar.patroc. c.3.nu.28.fol.375.T.8.P.2.

Rationis partem, siue potentiam animæ quæ consideratio sit adhibenda.

*RATIONIS diuisio contra sit. Io.a Capistr.in Spec. conscien. nu. 39.fol.326.Tom.1.
Ligatio multiplex est.Ioan.a Capistr.in Spec. conscien.nume.199. fol.332.Tom.1.
Primam regulam esse ius naturale, quomodo intelligendum. Michael.Vicur.de regim.mundi.nu.27.f.108.T.16.
Vsus ad alimenta prouidus est.Io.de Ligna.de amicit. versi.surgit. nu.9.fol.239.T.12.
*RATIONVM concursu extensionem fieri. Constan.Roger.de iur. interpretat.q.5.princ.nu.70.f.389.T.1.

Rationum respicientium administrationem quæ consideratio sit adhibenda.

*RATIONVM charitas reddere tantum, non est rationes reddere. Damhou.de pupillar.patroc.capitulo secundo. num.2.fol.373. Tom.8.P.2.
Erratis calculi beneficio succurritur.Damhou.de pupillar.patroc. c.3.nu.16.fol.375.T.8.P.2.
Libellus conficiendus est tantum ab administratore vniuersali plurium rerum,vel etiam vnius rei, quæque redditus, & expensas habet. Damhou. de pupillar. patroc.capitulo primo.nume.11. fol.372.Tom.8.P.2.
Liber debet continere data.Aymo.Crauet.de antiq. temp. limitatio.4.nu.44.fol.136.T.17.
Item accepta.
Continere diem,aliàs non probat.Aymo.Crauet.de antiq.temp. limitatio.4.nu.45.f.136.T.17.
Item & tempus.
Per tutorem,& curatorem confici.Ant.Piag.de tut.& curato.q.7. nu.19.fol.328.T.8.P.2.
Reddendarum editio qualiter petatur.Ioan.Iureconsul.de execut. vlt.volunt.tit.8.nu.2.f.198.T.8.P.1.
Iure,& æquitate forma est præscripta.idem ibid.nu.4.
Necessitas,an remitti possit inter viuos.Ioan. Iurecons.de execut. vlt.volunt.tit.8.nu.18.f.198.T.8.P.1.
Item ex vltima voluntate per testatorem.ibid.
Redditio non minus tutorum, aut curatorum astringit hæredes, quàm ipsos tutores &c.Damhou.de pupillar.patroc. versi.quoniam.nu.21.f.372.T.8.P.2.
Plurima requirit.Damhou.de pupillar.patroc. cap.2.nume.1.fol. 373.Tom.8.P.2.
Quatuor complectitur secundum Baldum, secundum verò Canistra.& Vlpia.duo.Damhou.de pupillar.patroc.c.2.num.7.fol. 373.Tom.8.P.2.
Substantialia dies, & annus ad longum, & non per numeros conscribenda sunt.Damhou.de pupillar.patroc.capitu.3. num.47. fol.376.T.8.P.2.
*RATO habente altero,potest vnus nouare.Sebast.Medic.de nouatio. q.3.nu.7.f.389.T.6.P.2.
Manente,clausula,facit,vt petatur res.Nic.Moron.de fide, treu.& pace.q.156.nu.4.f.450.T.11.P.1.
Item & pęna.ibidem.
Pacto,clausula non operatur ad fauorem primi contrauenientis. Nico.Moron.de fide,treuga,& pace.quæstio. 127. nume. 1.fol. 441.Tom.11.P.1.

Ratum applicatiuè consideratum qualiter operetur.

*RATVM habens delictum punitur sicut mandans. Robert. Lancellot.de attenta.c.1.nu.48.f.291.T.5.
Et idem ibid.2.P.nu.72.c.4.f.302.T.5.
Habere, & amplius non agere sunt diuidua. Eguin. Baron. de diuid.& indiuid.oblig.c.4.nu.1.f.373.T.6.P.2.
Habere possum de iure canonico, quod nomine meo gestum non est,de iure ciuili secus.Hierony.Zanet,de differen.iur.ciui.& cano.nu.198.fol.206.T.1.
Habere spolium,& spoliare paria sunt.Ioan. Franc.Paui. de visitatio.q.5.2.P.nu.50.f.199.T.14.
Habere vel non agere pro cohęrede non possumus. Eguin. Baron. de diuid.& indiuid.oblig.c.10.nu.2.f.382.T.6.P.2.
Non debet haberi id,quod metus causa factum est.Paris a Put.de re milit. versi.circa disdictam.nu.2.f.427.T.16.
*RAVENNA nobilissima patria tenet priuilegium imponendi noua vectigalia ad suum libitum. Iul. Ferret. de gabell. vectigal.&c.nume.204.fol.84.Tom.12.
*RAVENNÆ seditiones per Iconoclastas.Conrad.Brun.de hæret. c.15.nu.10.f.293.T.11.P.2.
Stat statutum,quod si quis mutilauerit membrum,sibi manus amputetur, nisi infra decē dies satisfecerit parti lęsæ interesse suū, & fisco non soluerit libras ducentas,an locum habebit,si per errorem non satisfecisset,& non soluisset.Iul.Ferret. de gabel. vectigal.&c.nu.357.fol.89.T.12.
Statuti intelligentia sub rubrica de socidis non diuidendis infra quinquennium.Iul.Ferret. de re naual. libro 3.nume. 83. & 84. fol.333.Tom.12.
*RAYMVNDVS Barchinonensis fuit vir admodum literatus. M. Mant.de uir.illustr.nu.222.f.167.T.1.
*RAYNERIVS Arsendus Foroliuiensis floruit anno 1330.fuitque. Bartholi præceptor.M.Mant.de uir.illust.nu.221.f.167.T.1.

De re miscellaneè considerata.

*RE aliena an quis possit contrahere.Pet. Santer.de assecur.& spōs. merca.5.P.nu.11.f.357.T.6.P.1.
Alterius vti non licet eo inuito,cuius est.Ant.Rosel.de indulg. nu. 272.fol.154.Tom.14.
Censuali vendita,acquiritur ius domino,etiam si venditio annulletur.Melch.Palaez.in tract.maiorat.quæstio. 24. nume. 23.fol. 371.Tom.10.P.1.
Coniuncti,& verbis præferuntur diuersè coniunctis.Ant. Fum.de coniunctio. titu. de prælatione inter coniunctos. nume. 4. fol. 279.Tom.18.
Coniuncti non dicuntur,quibus res eadem separatim est legata,vt quilibet habeat eam insolidum.Angel. de Gambel.de testam.glo. 41.nu.3.fol.48.T.8.P.1.
Qui dicantur in iure. Anton. Fume. de coniunctio. nume. 4.fol. 278.Tom.18.
Qui sint,& an inter eos habeat locum ius accrescendi.Fran.Duare.de iure accrescen.c.7.per tot.f.430.T.8.P.1.
Sunt qui sine partibus in eadem hæreditate instituti sunt. Anto. Fum.de coniuctio.nu.4.f.278.T.18.
Sunt quibus eadem res insolidum legatur. Ant.Fum. de coniunctio.versi.illi.nu.2.f.278.T.18.
Tantum, an præferantur coniunctis verbis tantum in iure accrescendi.Ant.Fume.de coniunctio.versi.si verò.nume.1. colum.4. fol.279.Tom.18.
Tantum dicuntur,quibus separatim fundus legatur. Ant. Fume. de coniunctio.versi. prima est.nu.2.f.279.T.18.
Tantum,cęteris nunquam præferuntur.Franc.Duare.de iure accrescen.c.11.per tot.col.3.f.435.T.8.P.1.
Contractus,ideo dicuntur, quia cum obligatio nascitur, & cū extinguitur,res semper interuenit, atque eadem saltem in genere. Rayn.Corsi.de indagat.iur.capitu. 30. per tot.colum.quarta.fol. 282.Tom.1.
Data in dotem æstimata euicta in restitutione fienda soluto matrimonio venit dupla promissa.Bald.Nouell.de dote. priuileg. 40. nu.vnico.fol.230.T.9.
Empta,an ad factum agi oporteat.Eguin.Baron.de diui. & indiui. oblig.c.5.nu 3.f.378.T.6 P.2.
Minus iusto pcio,& alteri, quàm emptori hypothecata an teneatur emptor restituere, an liberetur iustum precium supplendo. Anton.Negu.de pigno.& hypothe.1.memb.5.P.nu.43.fol.255. Tom.6.P.1.
Per debitorem ex pecunia secundi creditoris præferendus est in illa prior creditor in hypot generali.Ant.Negus.de pigno.& hypothe.2.memb.5.P.nu.3.f.226.T.6.P.1.
Et verbis coniunctos cæteris præferri, quomodo accipiendum sit. Franc.Duare.de iure accrescen.capitulo duodecimo.per tot.fol. 435.T.8.P.1.
Euicta agitur ad interesse.Gasp.Caballi.de euictio.§.2.num. 5.fol. 83.Tom.6.P.1.
An sumptus,vel impensæ vtiles, & necessariè debeant compensari cum fructibus ante litem contestatam perceptis.Nic.Valla.de reb.dub.tit.de euictio.nu.11.f.330.T.18.
Extante ad eam dandam debitor,an pręcisè post moram compellatur.Eguin.Baron.de diui.& indiui. oblig. capitulo 4.nume.4. fol.378.Tom.6.P.2.
Feudali legata,æstimatio non debetur.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.40.4.P.nu.43.f.494.T.10.P.1.
Filij vendita a patre nō administratorio,sed proprio, vt re propria nomine filius eius tunc repellitur a vendicando eam rem. Phanut. de Phanut. de inuent. hæred. 7. Par. numero 173. fol. 316. Tom.8.P.2.
Filij,vt re filij vendita administratorio nomine a patre nulliter, filius eius hæres admittitur ad retractādam talem alienationem. Phanut.de Phanut.de inuent. hære.7. nume. 171.fol.316.Tom. 8.Par.secunda.
Furtiua in foro,vel nundinis palàm,& publicè empta dominus ad eam recuperandam non admittitur.Nic.Valla.de reb.dub.versi. fille.nu.46.f.343.Tom.18.
Immobili in feudum data,etiam fructus veniunt.Vdalric. Zasi.de feud.P.4.nu.3.f.305.T.10.P.1.
Integra,licet ei pęnitere,qui causa matrimonij nuncium,vel epistolam misit.Ant.Gub.Costa,de sponsi comen.verific.sponsalia.nu. 19.fol.48.Tom.9.
Maioratus legata debetur æstimatio.Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.40.nu.2.f.494.T.10.P.1.
Mobili concessa velut in feudum, ac iuramento fidelitatis præstito, cuiusmodi contractus initus censeatur.Vdalric. Zasi. de feud.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

feud.Par,4.nume.16.fol.306.Tom.10.Par.1.

Modica non datur actio doli. Guliel. Redoa. de simo. menta.P.3. c.24.nu.16.f.100.T.15.P.2.

Non dubia, sed aperta singulorum argumentationum enumeratio minime necessaria.Benue.Strac.de mercatu.tit.mandati.nu. 5.fol.300.T.6.P.1.

Non euicta non currit præscriptio.Ioan.Fran.Balb.de prescriptio. q.27.nu.2.fol 82.T.17.

Obligata duo sunt iura præscriptibilia.Ioan.Bap.Boui.de statutar. vrb.præscriptio.gl.20.nu.8.f.192.T.17.

Obligatus non verbis,an per acceptilationē liberetur. Sebast.Medic.de acceptilatio.q.8.nu.vnico.f.401.T.6.P.2.

Permutata si vna res plus valeat, quàm alia ex quo pro æquiualentia datur pecunia,an hoc casu dominus poterit habere commodum tertiæ venditionis.Iac.de S.Georgio.de homagijs. ver.circa quam.nu.33.f.178.T.10.P.2.

Pignorata duobus diuerso tempore, primus præfertur,licèt secundo sit facta traditio.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.special.2.in contract.nu.21.f.160.T.18.

Primo creditori ex secundo decretò adiudicata, non potest vltrà creditor secundus offerre.Ant.Negusf.de pig.& hypoth.mēb.3. 5.P.nu.7.fol.231.T.6.P.1.

Pro qua apparet homagium fuisse præstitum ad aliquem peruenta,an ille tenebitur ad homagium præstādum.Iac.de S. Georg. de homag.nu.17.f.173.T.10.P.2.

Profana nō est peccatum redimere vexationem.Guliel. Redoa.de simo.menta.P.3.c.22.nu.6.f.99.T.15.P.2.

Quæ erat pignorata,reddita debitori,videtur sublatum ius pignoris,si fiat ex voluntate,secus si ex necessitate. Bald. Perusf.de stat. versf.donatio.nu.1.f.108.T.2.

Solita infeudari ad ecclesiam redeunte,quid requiratur ad hoc, vt perdat qualitatem infeudandi. Fran.Curt.de feud.5.prin.q.nu. 1.fol.53.T.10.P.2.

Spirituali licet redimere, si est in possessione vexatus, secus si non sit.Guliel.Redoa. de simo. mental i.capitulo vigesimosecundo. nu.7.fol.99.T.15.P.2.

Vendita cum pacto de retrouendendo, an adhuc retineat qualitatem rei patrimonialis. Melch.Palaez.in tract. maiorat. q.19.P.4. nu.24.fol.473.T.10.P.1.

Duobus,vel donata insolidū, primò vni, & postea alij, præfertur ille,cui prius tradita fuerit.Ioan.Gut.Plac.Hisp.de contract.iura.c.30.nu.1.f.76.T.6.P.2.

Et tradita,& postea per creditores euicta, & vendita, an debeantur duo laudemia.Fran.Solso.in Lucer.laudem. cellul. 8.nu.39. fol.220.Tom.10.P.2.

Redimenda quis præferatur,agnatus,an socius Iacobat. Nouell. de iure prothomis, versicu. quod si fortè. numero 60. folio 25. Tom.17.

Vni cum clausula constituti prius, & deinde facta venditione secundo,prius emptor præfertur.Cornel.Beninc.de paupert. & eius priuil.special 6.in contract.nu.22.f.160.T.18.

Vinculata legata pertertium, & quintum, an æstimatio debeatur, Melch.Palaez.din tract.maiorat. quæstio. 11. P.4.nume.4.folio 494.Tom.11.P.1.

*REÆDIFICATIONEM ecclesiæ de facile non præsumi.Pet. And. Gamb.de auct.leg.de lat.nu. 3.nu.324.f.171.T.13.P.2.

*REALE priuilegium transit ad hæredes descendentes, secus si personale sit.Mart.Lau.de priuil.q.89.f.3.T.18.

Vitium non contrahitur per ingressum possessionis vacantis, sed personale.Ioan.Franc.Balb.de præscriptio.quæstio.12. nume.6. fol.66.Tom.17.

Quod dicatur,& quod personale.Io.Bapt. Boui. de statutar.vrb. præscriptio.gl.19.nu.247.f.190.T.17.

*REALEM esse dixere immunitatem,& transitoriam ad illos,si cōcepta sit pro hæredibus,& successoribus. Nic.Festar.de estim.& collect.c.8.nu 2.f.193.T.12.

*REALES, & personales decimæ,in quo differāt.Tyndar.de decim. nu.35.fol.124.T.15.P.2.

*REALIA cambia quæ sint.Ambros.de Vigna.de vsur.versi.salubriter.nu.281.fol.66.T.7.

Iura si pereant actu,remanent tamen habitu.Albert. Brun. Asten. de interit.& peremptio.nu.20.f.381.T.17.

Omnia, & tributa, an hæres soluat,an verò legatarius.Ioan.Garsi. Hispa.de expen.& melioratio.capitulo decimoseptimo.num.2. fol.317.Tom.17.

Realis dictio applicatiuè considerata quid operetur.

*REALIS an personalis credatur esse concessio. Nic.Morōn.de fide treu.& pace.q.180.nu.12.f.453.T.11.P.1.

Degradatio a iure quæ dicatur,& quando dentur.Ioan. Lup.de liberta.ecclesiast.q.9.nu.1.f.7.T.13.P.1.

Empara quando fieri potest.Franc.Solso.in Lucer.Laudem.8.cellul.nu.23.fol.218.T.10.P.2.

Vt rectè fiat quid sit obseruādum.Fran.Solso.in Lucer. Laudem. cellul.12.nu.33.f.227.T.10.P.2.

Et conuentionalis simonia tantum punitur,non mentalis,& in iure nulla reperitur cōtrarietas.Guliel.Redoa.de simo.menta.c.3. nu.10.fol.32.T.15.P.2.

Pendens ex personali,an sine personali cedi possit.Iac.de Are. de cessio.actio.versi.quoniam.nu.58.f.76.T.3.P.2.

Seruitus actiuè,& passiuè ad hæredes transfertur.Barthol. Cœpol. de seruitu. vrba. prædio.capitulo secundo. nume. 13. fol. 177. Tom.6.P.2.

Differt a personali. Albert.Brun. Asten. de interit.& perempt.nu 67.fol.383.T.17.

Vel personalis,an sit ius venandi.Sebast.Medic.de venatio.q.30 num.1.fol.401.T.17.

Simonia appellatur maior.Guliel.Redoa.de simo.menta.c.23.nu. 14.fol.73.T.15.P.2.

Committitur super spiritualibus,& spiritualibus annexis. idem ibid.c.3.3.P.nu. 1.f.87.T.eo.

Consistit in dando.Guliel. Redoa. de simo.mentali.c.1.nume.1. fol.86.T.15.P.2.

Item in recipiendo ibid.

Quid sit.Guliel.Redoa.de simo.menta.3.P.c.15. num. 13.fol.94. T.15.P.2.& idem ibid.c.24.nu.21.f.73.

Sola priuat ipso iure.Guliel.Redoa.de simo.menta.P.4.c.10.nu. 60.fol.111.T.15.P.2.

Traditio quando requiratur.Fran.Solso.in Lucer.Laudem. cellul. 8.nu.23.f.218.T.10.P.2.

*REALITAS pactorum cōsistit in ratione.Nic.Moron.de fide,treu. & pace.q.121.f.439,T.11.P.1.

Pignoris,quando requiratur.Fran.Solso.in Lucer. Laudem. 8.cellul.nu.24.fol.218.T.10.P.2.

*REATVS excludit honorem.Bald.de Perusf.circa mater. testi.P.2. nu 12.fol.71.T.4 Restaur.Castal. de Imperat. quæstio. 82.nu.2. fol.65.T.16.Nic.Moron.de fide,treu.& pace.q.165.nu.11.f.450. T.11.P.1.& Barthol.Belenz.de charit.subsi.q.91. nu. 4.fol.163. Tom.15.P.2.

In Regno omnem honorē excludit. Ant. Columba.de pœnis omnifar.coit.nu.76.f.343.T.11.P.1.

Quid sit.Rayn.Corsf.de indagat.iur.nume.1.& 6. capitu. 19. folio 281.Tom.1.

* REBANNITIONE, an tollatur ius vindicandi quæsitum alicui ex forma statuti.Nel.a S.Gemi.de bannit.1.P.3.temp.num.10.fol. 402.Tom.1.P.1.

Rebannitus circa diuersas materias qualiter considereretur.

*REBANNITVS, an intelligatur restitutus etiam aduersus cōdemnationem factam de bannito damnum passo. Nel.a S.Gemi.de bannit.1.P.nu.11.f.402.T.11.P.1.

An possit admitti ad honores ciuitatis. Nel.a S. Gemi. de bannit. 1.P.nu.17.f.403.T.11.P.1.

Agere cōtra suos debitores, qui postquam fuit in banno ante rebannitionem soluerunt communi.Nel.a S.Gemi.de bannit.1.P. 3.temp.nu.22.f.403.T.11.P.1.

Agere pro contractu,quem facit tempore banni.idem ibid.num. 13.fol.402.T.11.P.1.

Agere pro robaria sibi facta tempore banni stāte certo statuto in themate illius quęstionis narrato.Nell.a S.Gemi.de bannit.1.P. nu.12 fol.402.T.11.P.1.

Testificari, & alios actus facere, qui infamibus sunt interdicti. Nel.de S.Gemin.de bannit.1.P.nu.15.f.402.T.11.P.1.

An recuperet bona alienata per fiscum.Hier.Gigans.de crim.læsæ maiest.q.17.nu.3.f.83.T.11.P.1.

Fructus perceptos a fisco ex bonis,quæ restituuntur. Nell.a S.Gemi.de bannit.1.P.3.temp.f.402.T.11.P.1.

Partem quæsitam hæredibus occisi ex forma statuti. idem ibidem.nume. 10.

Et non cancellatus, an possit impunè offendi? in qua multæ quæstiones similes inferuntur,& hic quando bannum est nullum, putà quando clericus bannitur a iudice seculari.Nell.a S.Gemi. de bannit.1.P.3.temp.nu.2.f.401.T.11.P.1.

Ex eo quia ante terminum banni occidit rebellem,an prohibeatur habere officia prohibita bannitis rebannitis.Nell.a S. Gemi. de bannit.1.P.nu.23.fol.403.T.11.P.1.

Ex indulgentia bona non recuperat,& ex restitutione omnia restituta videntur.Hier.Gigans.de crim.læsæ maiesta.quæst.17.nu.2. fol.83.T.11.P.1.

Per statutum an censeatur ad famam restitutus. Paul.Grilan.de relaxatio.carcerat.q.6.nu.1.f.349.T.11.P.1.

Restitutus an recuperet etiam alienata per fiscum.Nell.a S.Gemi. de bannit.P.1.nu.5.f.401.T.11.P.1.

Simpliciter,an dicatur restitutus in integrum.Nell.a S.Gemi.de bannit.1.P.nu.4.f.401.T.11.P.1.

*REBAPTIZANS scienter morti debet tradi.Pet.Guliel.Bont.de casibus in quibus pœna &c.nu.1.f.328.T.11.P.1.

*REBECCA conspecto eminus sponso, cur caput suum obtexerit. Anto.Gub.Costa.de matrim.titu. de ritu nuptiarum. nume.27. fol.57.Tom.9.

*REBELLANS contra officiales Imperatoris pro his, quæ petant pro statu Imperatoris,sine dubio rebellis dicitur.Hier. Gigans. de crimin.læsæ maiesta.q.5.nu.3.fol.81.T.11.P.1.

Contra officiales Principis,an crimen læsæ maiest.incurrat. idem ibidem.q.24.nu.1.f.54.

Officiali Principis in his,quæ ad statum Imperij pertinent,crimen læsæ maiesta.incurrit.aliàs secus.Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiesta.q.24.nu.3.f.84.T.11.P.1.

*REBELLANTES subditi, si dominum suum repellant de territorio, vel in carcerem conijciant, interuertunt ei possessionem. Hier.Gigans.de crimin.læsæ maiesta. quæstio. vndecima.num. 5.fol.82.T.11.P.1.

*REBELLANTI castro si fuerunt ablata bona, & postmodum secuta reconciliatio, an sola reconciliatione intelligantur illi restituta bona.Hiero.Gigans.de crim.læsæ maiest.quæstio. 17.nu.1. fol.83.Tom.11.P.1.

Rebellem

Source : BIU Cujas

Rebellem qualiter applicatiuè accipi contingat.

*REBELLEM censendum eum, qui conatur se eximere a potestate Imperatoris. Michael. Vlcur. de regim. mundi. ver. sed postquã. nu. 51. fol. 124. T. 16.

Esse Imperij, vel esse in odium Imperij, an idem sit. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 6. nu. 1. f. 82. T. 11. P. 1.

Imperij esse aliud est, aliud est esse in odiũ Imperij. primum enim rebellio est mortale, nec potest remitti. nisi ex gratia, secundum est medicinale, quod remittitur purgata cõtumacia. Mar. Laud. de crim. læsæ maiest. q. 48. col. 3. f. 23. T. 11. P. 1.

Non reuelans pœna relegationis punitur. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati. art. 4. nu. 16. f. 16. T. 14.

Rebelles qualiter miscellaneè considerati quid operentur.

*REBELLEs appellantur qui in fide non permanent. Hierony. Gigans. de crim. læsæ maiest. quæstio. 1. titu. de rebellibus. nume. 4 fol. 81. Tom. 11. P. 1.

Appellantur qui iussis Principis non obediunt. Hierony. Gigans. de crim. læsæ maiest. titu. de rebellibus. quæstio. 1. num. 4. fol. 81. Tom. 11. P. 1.

Deo qui sint. Albert. Brun. de seditio. titu. de rebellione. c. 4. nu. 11. fol. 101. T. 11. P. 1.

Dicuntur etiam qui rebellant contra prosperitatem Papæ. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiest. titu. de rebellibus quæst. 1. num. 2. fol. 81. T. 11. P. 1.

Qui non permanent in ea fide, & obedientia, qua Imperatori astricti sunt. Conrad. Brun. de seditio. capitu. 9. num. 8. fol. 107. Tom. 11. P. 1.

Ecclesiæ Romanæ sæpe ab Imperatoribus fuerunt puniti, probatur exemplis. Conrad. Brun. de seditio. capitulo quinto. num. 8. fol. 135. T. 11. P. 1.

Et banniti, qui se conferũt ad aliam ciuitatem, vel patriam an perdant domicilium. Pet. de Vbal. de cano. episc. & paroch. c. 7. nu. 32. fol. 232. T. 15. P. 2.

Et infideles Imperio, qui propriè dicantur. Conrad. de seditio. c. 9. nu. 1. fol. 107. T. 11. P. 1.

Hominibus qui dicantur. Albert. Brun. de seditio. capitu. 4. nu. 12. fol. 101. T. 11. P. 1.

Imperatori incidunt in crimen læsæ maiest. Michael. Vlcur. de regim. mundi. vers. ista quęstio. nu. 90. f. 121. T. 16.

Imperio sunt, qui leges nouant. Conrad. Brun. de seditio. c. 9. nu. 5. fol. 107. T. 11. P. 1.

Item qui abrogant. ibidem.

Intelliguntur omnes, qui sunt in proterua, & notoria inobedientia. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiesta. quæstio. 3. num. 3. fol. 81. Tom. 11. P. 1.

Non. soluunt collectas, secus relegati. Franc. Luca. de fisco, & eius priuileg. titu. de immunitate collect. 3. Par. nume. 1. folio 14. Tom. 12.

Item, & banniti. ibidem.

Nunquid legitime compromittent in arbitrum, Ioan. Bapt. de arbitr. c. 18. nu. 1. f. 233. T. 3. P. 1.

Populi Imperio possunt priuari sua libertate, si habeant eam, vel ex priuilegijs Imperatoris, vel per patientiam eius, & si eam forte habent a Papa, tunc rebelles Papæ possunt priuari libertate sua Mart. Laud. de crim. læsæ maiesta. quæstio. 51. vbi remissiuè. fol. 23. T. 11. P. 1.

Possunt. capi. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiest. quæst. 25. nu. 6. fol. 84. T. 11. P. 1.

Damnari vt capite puniant. idem ibidem.

Detineri vti serui. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 25. nu. 6. fol. 84. T. 11. P. 1.

Occidi impunè. idem ibidem. quæstio. vigesimaquinta. nume. 2. fol. 84. Tom. 11. P. 1.

Qualiter inuadendi sint. Io. Lup. de Bello. & bellator. §. 51. sumus. nu. 5. fol. 322. T. 16.

Puniendi sint. Ioan. Lup. de Bello, & bellator. §. 51. sumus. num. 5. fol. 322. Tom. 16.

Qui sint. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. articu. 1. nume. 72. fol. 302. Tom. 13. P. 1.

Quibus pœnis subiaceant. Hiero. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 25. nu. 1. fol. 84. T. 11. P. 1.

Romanæ ecclesiæ in primo genere qui sint. Albert. Brun. de seditio. capitulo quinto. numero 18. folio 102. vult dicere 103. Tom. 11. Par. prima.

In secundo genere qui sint. Albert. Brun. de seditio. c. 5. nu. 28. fol. 102. vult dicere. 103. T. 11. P. 1.

In tertio genere sunt, qui in causis ad ipsam spectantibus se ingerunt. Albert. Brun. de seditio. capitulo quinto. nu. 36. fol. 102. vult dicere. 103. T. 11. P. 1.

Sunt qui ipsam, & legitima consilia, ius, potestatemque condendorum canonum habere negant. Albert. Brun. de seditio. capitulo quinto. numero 27. folio 102. vult dicere. 103. Tom. 11. Par. prima.

Summo Pontifici in primo genere qui sint. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. c. 5. nu. 18. f. 102. T. 11. P. 1.

*REBELLI ius reddi non debet, & Principis rebellem quis denunciare tenetur sub pœna relegationis. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 23. nu. 3. f. 84. T. 11. P. 1.

Rebellio circa diuersa considerata quid operetur.

*REBELLIO Anastasij Imperatoris contra Papam. Albert. Brun. de seditio. c. 5. nu. 26. f. 102. T. 11. P. 1.

Clerici cõtra Episcopum Maguntinum sub Henrico Quarto. Cõrad. Brun. de seditio. c. 10. nu. 2. f. 107. T. 11. P. 1.

Cretæ orta est sub Laurentio Celso Duce sexagesimo Venetæ Vrbis, & extincta fuit tempore Marci Cornelij Ducis sexagesimi primi. Iul. Ferret. de re naual. libro duodecimo. num. 90. fol. 349. Tom. 12.

Dicitur quasi reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio. Heron. Gigans. de crim. læsæ. maiest. quæstio. 1. tit. de rebellibus. nu. 5. fol. 81. T. 11. P. 1.

Est quid mortale. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 6. tit. de rebellibus. nu. 1. f. 82. T. 11. P. 1.

Et inobedientia subditorum quando priuet superiorem possessione iurisdictionis. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 82. nume. 15. fol. 66. Tom. 16.

Facta ad importunas preces alicuius Tyranni, puniri non debet. Hiero. Gigans. de crim. læsę maiest. quæstio. 4. titu. de rebellibus. nu. 4. fol. 81. T. 11. P. 1.

Per Castrum Duciæ contra communitatem Imolę ex quo fuit meticulosè facta, & ex iusto timore, puniri non debet. Hier. Gigans. de crimi. lęsę maiest. quęstio. 4. titu. de rebellibus. nume. 3. fol. 81. T. 1. P. 1.

Quando fit contra Regem quod ius seruari debeat. Hierony. Gigans. de crim. lęsę maiest. quęstio. decimaoctaua. nume. 3. fol. 83. Tom. 11. P. 1.

Item contra Principem ibidem.

Item contra ciuitatem. ibidem.

Subditorum superioriem possessione priuare nequit. Ant. Corsi. de potest. reg. 1. P. nu. 12. f. 131. T. 16.

Nõ priuat dominum possessione ciuitatis, nisi eum, vel officiales suos expellerent de ciuitate, vel caperent, vel incarcerent. Mart. Laud. de crim. lęsę maiest. q. 5. f. 23. T. 11. P. 1.

Rebellionem qualiter accipi atque operari contingat.

*REBELLIONEM committens contra Principem non perdit ea quę sunt iuris canonici. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 13. nu. 32. fol. 369. T. 12.

Incidunt non solum illius auctores, verum etiam de ea scientiam habentes, illamque non reuelantes. Hiero. Gigans. de crim. lęsę maiest. q. 25. nu. 2. f. 41. T. 11. P. 1.

Non committit non subditus. Hiero. Gigans. de crim. lęsę maiest. q. 7. nu. 7. f. 82. T. 11. P. 1.

Non indicãs, incidit in pœnam relegationis. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 2. nu. 5. f. 84. T. 11. P. 1.

Rebellionis consideratio quæ sit.

*REBELLIONIS causa contra Principem sicut perduntur priuilegia, ita consuetudines priuilegiatę. Mart. Laud. de crim. lęsę maiest. q. 29. fol. 23. T. 11. P. 1.

Incommoda quę sint. Conrad. Brun. de seditio. capit. 5. num. 2. fol. 123. T. 11. P. 1.

Nomine multa facinora cõtinentur. Conrad. Brun. de seditio. c. 11. num. 1. fol. 108. T. 11. P. 1.

Rebellis miscellaneè consideratus quid operetur.

*REBELLIS amittit ipso iure vtile dominium bonorum suorum. Gigans. de crim. lęsę maiesta. quęstio. vigesimaquinta. nume. 2. fol. 71. Tom. 11. P. 1.

Amittit iura sui Principis. Mart. Laud. de crim. lęsę maiest. q. 28. fol. 23. Tom. 11. P. 1.

An dicatur, qui coactè, & per metum rebellionem fecit. Hierony. Gigans. de crimin. lęsę maiesta. quęstio. quarta. nume. 1. fol. 81. Tom. 11. P. 1.

An esse possit quis occultè. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 8. nu. 1. f. 82. T. 11. P. 1.

An possit occidi impunè. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 8. nu. 2. fol. 82. T. 11. P. 1.

An quis probetur ex sola assertione Principis. Hierony. Gigans. de crimin. læsæ maiesta. quæstio. quartadecima. nume. vnico. fol. 83. Tom. 11. P. 1.

Committens crimen lęsæ maiesta. amittit ea quæ sunt iuris ciuilis. Hierony. Gigans. de crim. læsæ maiestio. vigesimaquinta. nu. 2. fol. 71. T. 11. P. 1.

Debet statim puniri, ne cæteri contaminentur. Lud. Montal. de reproba. sent. Pilati. art. 4. nu. 20. f. 16. T. 14.

Dicitur a rebellando, & appellatur qui in fide non permanet, & iussis Principis non obedit. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. tit. de rebellibus. q. 1. nu. 4. f. 81. T. 11. P. 1.

Etiam qui parere recusat officiali Principis, in his quæ ad cõmissum illi officium a Principe spectant. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 3. tit. de rebellibus. nu. 1. f. 81. T. 11. P. 1.

Etiam qui suo iudici non vult parere. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 3. nu. 2. f. 81. T. 11. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Impropriè, qui officiali Principis parere recusat in his, quæ ad cõmissum illi officium non spectant. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. tit. de rebellibus. q. 3. nu. 2. f. 81. T. 11. P. 1.

Omnis existens in proterua, & notoria inobedientia. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. quęstio. 1. titu. de rebellibus. nume. 3. fol 81. Tom. 11. P. 1.

Quis pluribus modis. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 1. titu. de rebellibus. nu. 3. f. 81. T. 11. P. 1.

Est qui reliquit Principem suum. Mart. Laud. de crim. læsæ maiest. q. 28. f. 23. T. 11. P. 1.

Item qui adhæret alteri Principi. ibid.

Et proditor an inter se differant, & non subditus non dicitur committere crimen læsæ maiest. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 9. tit. de proditoribus. f. 81. T. 11. P. 1.

Etiam occultus potest impunè occidi. & post homicidium quæretur de eius iustitia, vel iniustitia. Pet. Belli. de re milit. tit. 2. 10. P. oper. nu. 84. f. 369. T. 16.

Ex assertione Principis cum bonorum confiscatione causa non cognita, an iuste bona recuperet vbi latè examinatur consi. Decij. 410. 544. Pet. Belli. de re milit. titu. 2. Par. 10. nume. 77. fol. 378. Tom. 16.

Exponitur ideſt infidelis. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 1. de rebellibus. nu. 5. f. 81. T. 11. P. 1.

Filius fingitur non extare. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 15. tit. de rebellibus. nu. 2. f. 83. T. 11. P. 1.

Fuit sæpe ecclesia Constantinopolitana ecclesię Romanæ. Albert. Brun. de seditio. c. 5. nu. 22. f. 101. T. 11. P. 1.

Imperij an dicatur, qui se Imperio subditum fatetur, sed odio personæ Imperatoris rebellat. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 2. tit. de rebellibus. nu. 1. f. 81. T. 11. P. 1.

Qui dicatur. Restaur. Castal. de Imperat. quęstio. 118. nume. 2. fol. 90. Tom. 16.

Notorius potest spoliari, & exequi absque vlla sententia. Pet. Belli. de re milit. tit. 2. P. 10. nu. 80. f. 369. T. 16.

Occultus, seu proditor impunè occidi potest, & quod fuerit occultus rebellis in iudicio super homicidio probatur. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 5. nu. 24. f. 35. T. 11. P. 1.

Potest occidi ante sententiam contra eum latam. Hier. Gigans. de crimin. læsæ maiesta. quæstio. vigesimaquinta, nume. 4. fol. 84. Tom. 11. P. 1.

Quis dicatur. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 25. nume. 1. fol. 41 Tom. 11. Par. 1. & idem ibidem. quæst. 1. titu. de rebellibus. nume. 1. fol. 81. Tom. 11. P. 1. Et Franc. Luca. de fisco. & eius priuil. titu. de crim. læs. maiestat. nume. 13. fol. 4. vult dicere. 12. Tom. 12.

Quot modis quis discatur. Michael. Vlcur. de regim. mundi. versi. ista quæstio. nu. 44. f. 118. T. 16.

Si quis factus sit cum suis, an fęminæ ex ipso rebelle natæ comprehendantur. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 14. lib. 3. nu. 8. fol. 76. T. 11. P. 1.

Et sui ex decreto ciuitatis, an sub illo verbo, sui, filiæ fęminæ comprehendantur. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 16. 3. lib. tit. de rebellibus. nu. 1. f. 83. T. 11. P. 1.

Si sit filius feudatarij, & moriatur in rebellione viuo patre, relicto filio, vel filia, demũ pater defuncti moriatur, & sic auus, an feudum quod auus viuens tenebat, in fiscum transeat, vel ad nepotem ex filio rebelli. Hier. Gigans. de crim. lęsę maiest. q. 20. 3. lib. tit. de rebellibus. nu. vnico. f. 83. T. 11. P. 1.

Verbum est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contra dicentem dicto, vel facto sui superioris. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiest. quæstio. 3. 3. lib. tit. de rebellibus. nu. 4. fol. 81. T 11. P. 1.

*REBELLIS bona impetrans potest petere vt causa cognita declaretur talis, & alter potest se opponere, & recipientur vtriusque probationes. Pet. Belli. de re milit. titu. 2. 10. Par. nume. 83. fol. 369. Tom. 16.

Rebellium consideratio qualiter sit habenda circa diuersa.

*REBELLIVM bona quando tempore rebellionis alijs personis cõcessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 2. 3. lib. tit. de rebellibus. nu. vnico. f. 84. T. 11. P. 1.

Bona si alijs sunt concessa, facta pace reddenda sunt primis dominis. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 17. tit. de rebellibus. lib. 3. num. 5. f. 83. T. 11. P. 1.

Vendita propter bonum publicum, an possint restitui ipsis rebellibus Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest quæst. 19. titu. de rebell. bus. lib. 3. nu. 1. f. 83. T. 11. P. 1.

Differentia est. Conrad. Brun. de sedit. capitulo quinto. nume. 4. fol. 134. T. 11. P. 1.

Filij nati, & concepti post rebellionem, an sint ciuens suæ ciuitatis. Hieron. Gigans. de crim. læsæ maiest. quæstio. 25. nume. 9. fol. 84. Tom. 11. P. 1.

Genera tria. Conrad. Brun. de seditio. capitulo decimo. num. 1. fol. 107. Tom. 11. P. 1.

Insignia picta, aut sculpta in ciuitate, qualiter considerentur. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 23. nu. 1. f. 84. T. 11. P. 1.

De rebus.

*REBVS commissis in fiscum, vel vacantibus, licèt transferatur, dominium in fiscum, non tamen transfertur possessio, nisi apprehendatur. Mart. Lauden. de fisco. quęstio. ducentesima sexagesima sexta. f. 6. T. 12.

Ecclesiæ, cui pensio imposita est, venditis, an conueniri possit tertius singularis possessor. Ioan. Bapt. Caccialu. de pẽsio. ecclesiast. q. 9. nu. 17. f. 322. T. 15. P. 1.

Factis, & verbis propriam voluntatem quis demonstrat. Mar. Blãc. de indic. & tortur. nu. 181. f. 270. T. 11. P. 1.

In omnibus consilium vtendum. Bart. de consil. haben. nume. 4. fol. 330. T. 3 P. 1.

Nouis noua edicta constituuntur. Ioan. Sapor. de collatio. nume. 1. fol. 461. T. 8. P. 1.

Omnibus certę regulæ insunt vt ad finem quoque suum peruenire contendant. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. capitu. 5. nu. 3. fol. 295. Tom. 1.

Pluribus pignoratis an possit creditor vendere vnam illarum. Ant. Negus. de pigno. & hypothe. memb. 1. 6. P. princip. num. 22. fol. 241. Tom. 6. P. 1.

Proprijs concedentes, Archiepiscopus, Abbas, Abbatissa, & prępositus, omnino tenentur implere. Ioan. Blan. in epit. feudo. lib. 1. c. 4. nu. 2. fol. 267. T. 10. P. 1.

Quibuscunque personæ sunt nobiliores. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 6. nu. 3. f. 364. T. 12.

Restitutis etiam authoritate iudicis requiritur regulariter ad præscribendum longo tempore bona fides. Ioan. Franc. Balb. de præscriptio. q. 19. nu. 3. f. 69. T. 17.

Suis quando quis sine culpa priuetur ob publicam vtilitatem, in precio rerum suam recompensari debet. Ioan. de Selua. de bene fi. q. 1. P. 2. nu. 47. f. 31. T. 15. P. 1.

Super quibus constitutus est census peremptis, perimitur, & census. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 16. num. 48. fol. 419. T. 15. P. 2.

*RECAMBIA & cambia debentur, & quę concurrere debeant. Virgin. de Bocca. de Cing. I. C. Romani. c. 18. num. 65. 67. & 102. fol. 314. & 315. T. 3. P. 2.

Recedendum applicatiuè consideratum quid operetur.

*RECEDENDVM a Bartoli decisione communiter recepta non esse in iudicando. Lancellot. Gall. de statu. præfatio. 8. num. 12. fol. 290. Tom. 2.

Non est a glossa in causis magnis. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. vlt. P. nu. 114. f. 225. T. 1.

A persona electa. Iacob. de Are. de commissar. nume. 50. fol. 196. Tom. 8. P. 1.

A verbis legis. Rolan. a Valle. de cõfectio. inuent. versi. beneficiũ. nu. 5. fol. 182. T. 8 P. 2.

Ab opinione antiquorum. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. vlt. P. nu. 104. f. 225. T. 1.

Item maiorum ibidem.

In dubio a canonistis in quæstionibus canonum. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. vlt. P. nu. 115. f. 225. T. 1.

In dubio a legistis in quæstionibus ciuilibus. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. vlt. P. nu. 115. f. 225. T. 1.

Recedens qualiter applicatiuè consideretur.

*RECEDENS de licentia creditoris, reuersus reincidit in prius vinculum de non recedendo. Pet. Belli. de re milit. tit. 2. 10. P. nu. 88. fol. 369. T. 16.

Illicentiatus magis punitur, quàm tardè veniens. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 5. nu. 6. f. 220. T. 13. P. 1.

Illicentiatus non dicitur veniſſe, & ita punitur, & dicitur contumax non veniens, sicut veniens, & ante tempus discedens, licèt expectasset alios absentes plures dies, & illicentiatus recederet. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. articulo quinto. nume. 5. fol. 220. Tom. 13. P. 1.

Fallit. nu. 7. 8. & 11. debet tamen procuratorem dimittere. ibid.

*RECEDENTES ab hæresi, & abiurates an indistinctè sint recipiendi, & pęnas criminis euitent, & vsque ad quod tẽpus admittatur abiuratio. latè traditur, & varię doctorum sententię referuntur, & quod dicitur de recedentibus, & abiurãtibus ab hæresi, procedit etiam in apostasia. Gondisal. de hæret. quæst. 20. nu. 1. & 2. fol. 40. T. 11. P. 2.

Declara tamen, & limita. ibidem.

Recedere circa diuersa qualiter consideretur.

*RECEDERE ab appellatione, quando partibus est licitum. Bon. Cont. de appellatio. §. 2. nu. 7. f. 49. T. 5.

Ab emptione totius respectu partis quando liceat. Fabia. de Monte. de emptio. & venditio. q. 9. & vlt. princip. nume. 9 fol. 67. Tom. 6. P. 1.

Licet a voluntate testatoris ex causa de nouo superueniente. Melch. Palaez in tracta. maiorat. quæstio. quinquagesima septima, Par. prima. numero octauo. folio 399. vult dicere. 398. Tom. 10. P. 1.

Non licet ab emptione bona fide facta parte in vita, & quando fallat. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 8. princ. num. 1. fol. 64. Tom. 6. P. 1.

Quis

Source : BIU Cujas

Quis potest ab eo, quod est per se Vital. de Camba. de claus. versi. clausula. nu. 45. f. 405. T. 18.

Recedi applicatiuè consideratum quid operetur.

*RECEDI non debet a forma legis: quia forma est legis ordinata dispositio, veros habens. fines. Paris de Put. de reassumptio. instrum. rub. 11. nu. 4. f. 38. T. 4.

Potest a prima electione sepulturæ. Pet. de Vbald. de canon. episc. & paroc. c. 6. nu. 14. f. 229. T. 15. P. 2.

Quando non videatur a contractu per actum ex interuallo. Vital. de Camba. de clausu. versicu. clausula, la secunda. nume. 4. fol. 369. Tom. 18.

*RECEDIMVS a communibus regulis in crimine læsæ maiestatis. Hier. Gigans. de crim. lesæ maiesta. quæstio. 3. nume. 5. fol. 85. Tom. 11. P. 1.

Recceditur applicatiuè consideratum quid operetur.

*RECEDITVR a quadam iuris congrui consuetudine propter necessitatem famis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 7. special. 5. in contract. nu. 26. f. 159. T. 18.

A regulis iuris cõmunis, vt graue euitetur scandalum, & licet transcendere leges. Bermon. Chouer. de pub. concub. nume. 9. fol. 159. T. 11. P. 1.

A verbis testatoris expressis propter iuris rationẽ in materia vsufructus. Ioan. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. c. 10. num. 19. fol. 290. T. 17.

*RECENS iudicij definitio ex Venusino. Rayn. Cors. de indagat. iur. lib. 3. c. 1. nu. 1. f. 286. T. 1.

Possessor titulum ostendere tenetur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 6. incontract. quæstio. septima. nume. 15. fol. 159. Tom. 18.

*RECENTIOR possessio stante antiquiore, censetur vitiosa, & anti quior permanentem iustitiam habere. Corn. Beninc. de pauperta. & eius. priuileg. special. 7. in contract. quæstio. 7. nume. 15. fol. 159. Tom. 18.

*RECENTIORVM scriptorum irriti nixus. Gaspar. Caball. de eo quod interest. nu. 39. f. 23. T. 5.

*RECEPTA pecunia, cancellatur processus. Fran. Squillacen. de fide cathol. c. 32. nu. 2. f. 6. T. 14.

*RECEPTACVLVM hæreticorum, quando debeat destrui, vel nõ. Incert. Auct. de forma proceden. contra. inq. de hæres rub. de pœnis receptatorum &c. nu. 7. f. 418. T. 11. P. 2.

Receptans miscellaneè consideratus qualiter puniatur, & eius effectus.

*RECEPTANS bannitum ignorans eum bannitum, an puniatur pœna receptantis. Nel. a S. Gemi. de bannitis. 3. P. nume. 20. fol. 392. Tom. 11. P. 1.

Bannitum, si suspicatur ipsum esse bannitum, nec eius banni habeat notitiam, non punitur. Placen. de accusatio. P. 12. num. 15. fol. 17. T. 11. P. 1.

Consanguineum hæreticum miritiori pœna mulctandus est. Zanc. Vgol. de hæret. c. 6. nu. 3. f. 237. T. 11. P. 2.

Hæreticum ignoranter, non punitur idem si coactè. Lud. Carer. de hæret. nu. 170. & 171. f. 31. T. 15. P. 2.

Malefactorem punitur eadem pœna, qua puniendus esset malefactor. Hier. Gigans. de crimin. læsæ maiest. quæstio. 20. nume. 1. fol. 78. Tom. 11. P. 1.

Mercatorem fallitum in eius domo, an illum indicare teneatur, & creditoribus exhibere, vel ad interesse teneatur, si bona falliti non sufficiunt. Matthę. Brun. de cessio. bono. quæstio. 5. 4. quæst. princ. nu. 6. f. 184. T. 3. P. 2.

Officialem fugientem tenetur in quadruplum eius, quòd a subditis subtraxit. Amo. Iusti. de Castel. de sindic. numero 106. folio 340. Tom. 7.

Scienter malefactorem, an puniatur. Placen. de accusatio. P. 12. nu. 14. fol. 17. T. 11. P. 1.

In domo sua post delictum, præsumitur particeps criminis, & poterit torqueri, nisi receptus sit recipientis consanguineus, vel aliqua alia iusta causa probetur. Franc. Cason. de malefi. tit. 5. nu. 4. fol. 286. T. 11. P. 1.

*RECEPTARE verbi vis, & significatio quę sit. Alberi. a Ros. de statu. q. 7. nu. f. 67. T. 2.

*RECEPTATIO delinquentis indicat pensamentum. Mar. Blanc. de indic. & tortu. nu. 102. f. 267. T. 11. P. 1.

*RECEPTATIO hæreticorum est omnino interdicta. Pau. Girlan. de hæret. q. 9. nu. 2. f. 28. T. 11. P. 1.

*RECEPTATIONIS crimen vno actu contrahitur. Conrad. Brun. de hæret. & scisma. c. 4. nu. 35. f. 273. T. 11. P. 2.

Receptator miscellaneè consideratus qualiter consideretur puniaturque.

*RECEPTATOR banniti, ita demum punitur, si scienter delinquentem receptat, secus si ignoranter, dummodo notorium nõ sit receptatum esse delinquentem. Hiero. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 10. nu. 8. f. 87. T. 11. P. 1.

Item condemnati de crimine læsæ. maiestatis ibidem.

Dicitur semel tantum recipiens hæreticum. Zanc. Vgol. de hæret. c. 6. nu. 2. f. 237. T. 11. P. 2.

Filius patris hæretici, aut vxor viri, aut frater fratris, vel leuissimè puniendi non sunt. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 15. nu. 21. fol. 137. T. 11. P. 2.

Hæreticorum si abiurauerit, an euitet pœnas. Lud. Carer. de hęret. nu. 173. f. 51. T. 11. P. 2.

Si gerit pœnitentiam, an euitet pœnas. idem ibid.

Ludi in propria domo, potest impunè offendi. Paris de Put. de ludo. nu. 1. fol. 151. T. 7.

Mutuans, an possit a ludente repetere. idem ibidem. nume. 15. fol. 152.

Mandrinorum morti subditur. Guliel. Bont. de casib. in quibus pœna. &c. nu. 5. f. 328. T. 11. P. 1.

Qui iureiurando affirmauerit, se quem receptauit, hæreticum esse ignorasse, absolui debet. nisi scientia probetur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 15. nu. 19, f. 137. T. 11. P. 2.

Qui per vim, & violentiam sibi illatam a bannito, vel condemnato receptauit eum, nullatenus puniri debet. Hier. Gigans. de crimin. læsæ maiest. q. 10. nu. 7. f. 87. T. 11. P. 1.

Quis dicatur, & quæ requiruntur in receptione. Benue. Strac. decto r. 2. P. vlt. P. nu. 26. f. 326. T. 6. P. 1.

Raptæ mulieris, qua sit afficiendus pœna. Pau. Gril. de pœnis omnifar. coit. q. 10. nu. 4. f. 303. T. 11. P. 1.

Rectè dicetur, qui hæreticum secum patitur habere. Conrad. Brun. de hæret. & scisma. capitulo quarto. nume. 34. fol. 273. Tom. 11. P. 2.

Vtrum teneatur probare ignorantiam, an accusator eius scientiam. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titulo quintodecimo, nume. 18. fol. 137. Tom. 11. P. 2.

Receptatores delinquentium, hæreticorum qualiter considerentur, & quid operentur.

*RECEPTATORES delinquentium contra Cardinales puniuntur & ipsi pœnis de quibus in capitulo, fęlicis. de pœnis, in sexto. Hiero. Gigans. de crim. lesæ maiest. q. 5. nu. 17. f. 35. T. 11. P. 1.

Feriendi sunt æquali pœna cum receptatis. Io. Hugo. de offic. 4. prę lat. versi. sed decet. nu. 3. f. 300. T. 13. P. 2.

Hæreticorum ad neminem prouocare. possunt. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 6. nu. 1. f. 122. T. 11. P. 2.

Item de eorum fautoribus. ibid.

Banniendi sunt in perpetuum de iure ciuili, cum publicatione omnium bonorum. Zanc. Vgol. de hæret. capit. 17. nume. 4. fol. 251. Tom. 11. P. 2.

Coercentur eisdem pœnis, quibus defensores, & fautores. Iaco. Simanc. de cathol. institut. titu. quintodecimo. nume. 14. fol. 137. Tom. 11. P. 2.

Debent canonicè purgari. Zanc. Vgol. de hæret. capitu. 17. nu. 1. fol. 251. T. 11. P. 2.

Nisi hæretici & ipsi fuerint post mortem, accusari nequeunt. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titulo quarto. nume. 5. fol. 121. Tom. 11. P. 2.

Idem de eorum fautoribus. ibid.

Non habent testamenti factionem actiuè. Incert. Auct. de forma proceden. contra. inqui. de hæresi. rubri. de pœnis &c. nume. 2. fol. 414. T. 11. P. 2.

Item nec passiuè.

Post annum fiunt incapaces successionum ex testamentis, vel ab intestato. Matthesila. de succes. ab intesta. artic. 3. prin. num. 39. fol. 332. T. 8. P. 1.

Priuãtur omnibus beneficijs & honoribus. & quid de eorum filijs. Incert. Auct. de forma proceden. contra inq. de hæresi. nu. 4. fol. 417. T. 11. P. 2.

Qua pœna plectantur. Gondisal. de hæret. q. 16. nume. 1. fol. 38. Tom. 11. P. 2.

Qualiter puniantur, & quæ sint pœnæ introductæ, & quid si occultant tantum, qualiter punientur. Lud. Carer. de hæret. nume. 163. fol. 51. T. 11. P. 2.

Qui dicantur Incert. Auct. de forma proceden. contra inq. de hæresi. rub. de hæreticis &c. nu. 14. f. 414. T. 11. P. 2. Conrad. Brun. de hęret. & schisma. c. 4. n. 33. f. 273. T. 11. P. 2. Zac. Vgol. de hæret. c. 6. nu. 1. f. 237. T. 11. P. 2. Fran. de Pla. de excõmunicatio. §. 22. nu. 10. f. 354. T. 14. Beat. Anto. de excommunicat. c. 4. num. 10. f. 369. T. 14. & idem ibid. c. 5. nu. 5. & 6.

Quibus sint pœnis afficiendi. Pau. Girlan. de hæret. quæst. 9. nu. 1. fol. 28. T. 11. P. 2.

Sunt ipso facto excommunicati, & postquam aliquis talium fuerit notatus, si infra annum satisfacere contempserit, ex tunc fit infamis, nec debet admitti ad publica. officia. Conrad. Brun. de hæret. col. 4. in fi. in verbo, defensores. f. 336. T. 11. P. 2.

Sunt excommunicati ipso iure, & ipso facto. Incert. Aucto. de forma proceden. contra inquisit. de hæresi. rub. de pœnis &c. nu. 1. fol. 417. T. 11. P. 2.

Idem de defensoribus. ibid.

Idem de fautoribus. ibid.

Sunt excommunicati item eorum credentes, & fautores sepellientes. Beat. Anto. de excommunicatio. capitulo quinto. num. 1. fol. 369. Tom. 14. & Zanc. Vgol. de h æret. capitu. 17. nume. 2. fol 251. Tom. 11. P. 2.

Sunt incapaces, & inepti ad quæcunque eccleſiastica beneficia. Zanc. Vgol. de hæret. c. 17. nu. 3. f. 251. T. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sunt infames. Zanc. Vgol. de hæret. capitulo 17. nume. 2. fol. 251. Tom. 11. P. 2.
Sunt inteſtabiles actiuè, & paſſiuè. Zan. Vgol. de hæret. c. 17. nu. 3. fol. 251. Tom. 11. P. 2.
Sunt puniendi tanquam hæretici, ex ſententia Baldi, & multorum. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 15. nume. 15. fol. 137. Tom. 11. P. 2.
Sunt vehementer ſuſpecti. Zanc. Vgol. de hæret. capitu. 17. nu. 1. fol. 251. T. 11. P. 2.
Tradendi non ſunt eccleſiaſticæ ſepulturæ. Zanc. Vgol. de hæret. c. 17. nu. 3. f. 251. T. 11. P. 2.
Pari puniuntur pœna. Beat. Ant. de excommunicat. cap. 2. nume. 3. fol. 368. T. 14.
Quo pacto puniendos eſſe ſentiat Plato. lib. 12. de legibus. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 15. nu. 15. f. 13. T. 11. P. 2.
Relapſi ſuam culpam humiliter recognoſcentes quomodo ſint habendi. Incert. Auct. de form. proceden. cõtra inquiſit. de hæreſi. rub. de pœnis &c. nu. 3. f. 417. T. 11. P. 2.
Reorum criminis læſæ Maieſtatis qua pœna puniantur. Hier. Gigãs de crim. læſæ Maieſt. q. 10. nu. 1. f. 87. T. 11. P. 1.
Tanquam aggreſſores tenentur. Beat. Ant. de excommunicatio. c. 35. nu. 3. fol. 375. T. 14.

Receptatorum peſſimum genus, ac eorum pœna quæ ſit.

*RECEPTATORVM peſſimum genus ſine quibus nemo latere poteſt. Corad. Brun. de hære. & ſchiſma. cap. 4. num. 32. fol. 273. Tom. 11. P. 2.
Pœna quæ ſit Ioan. Blanc. in epit. feud. lib. 4. cap. 2. nume. 8. fol. 298. T. 10. P. 1.
Pœnæ quæ ſint. Lud. Carer. de hæret. verſi. de hæreſi. numero 165. fol. 51. T. 11. P. 2.
Item 175. ibidem.
*RECEPTI ſerui, & poſtiliminio reuerſi qualiter conſiderentur. Claud. Cote. de iur. & priuil. milit. c. 29. per tot. f. 445. T. 16.
Teſtes in generali inquiſitione ſunt repetẽdi in particulari poſt litem conteſtatam, eo citato. Arnal. Albert. de aſſertio. cathol. &c. q. 34. nu. 17. f. 114. T. 11. P. 2.

Receptio miſcellaneè conſiderata qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RECEPTIO alicuius in canonicum ad mandatum legati vltra numerum iuratum valet, ſed recipientes ſunt periuri. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. Par. 3. quæſtio. 8. num. 6. fol. 198. Tom. 15. P. 1.
Canonici facta cõtra ſtatutum iuratum, an teneat. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 2. q. 7. nu. 2. f. 194. T. 15. P. 1.
Canonicorum facta contra iuramentum non valet. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 2. q. 1. nu. 5. f. 192. T. 15. P. 1.
Contra ſtatutum iuratum an valeat, & an ſint periuri. And. Gãb. de permutatio. benefic. verſ. licet. nu. 126. f. 218. T. 15. P. 1.
Cenſus tanquam ciuilis fructus probat poſſeſſionem inter eoſdẽ, ſed non contra tertium. Ioan. Bapt. Ponta. de ſponſal. c. 14. num. 83. fol. 284. T. 14.
Debet fieri conſenſu capitulari. Philip. Prob. de iure regal. q. 36. nu. 5. fol. 400. Tom. 12.
Eſt neceſſaria etiam facti, ad ſuffragium vocis, iuriſque canonicatus exercitium. Philip. Prob. de iure regal. quæſt. 36. nume. 6. fol. 400. Tom. 12.
Et citatio teſtium an reiteranda. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 1. in fi. fol. 277. Tom. 4.
Et quando ibidem.
Et culpa vbi interuenit, ibi eſt neceſſaria pœnitentia, & reſtitutio. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. capitulo. 3. nume. 12. fol. 31. Tom. 15. P. 2.
Et datio iuſti precij interuenire debet in omni venditione, ſeu alia permutatione. Ioan. Nider. de contract. mercato. cap. 1. num. 8. fol. 280. T. 6. P. 1.
Facta contra iuramẽtum an teneat. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi P. 2. q. 7. nu. 19. f. 194. T. 15. P. 1.
Feudi, & pro ſe, & pro abſente, an valeat iuramentum, cuius ſit efficaciæ. Fran. Curt. de feud. nu. 67. f. 61. T. 10. P. 2.
In canonicum contra ſtatutum iuratum non tenet. Agyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. P. 2. quæſtio. ſeptima. num. 5. fol. 194. Tom. 15. P. 1.
Contra ſtatutum iuratum an valeat. Pet. And. Gamb. de permutatio. benef. verſ. licet. nu. 131. f. 219. T. 15. P. 1.
Prout eſt facti poteſt fieri a canonicis ſingulariter, & ſeparatim. Ioan. Staphil. de grat. expectat. &c. forma. 5. nume. 14. fol. 267. Tom. 15. P. 1.
In caſu ignorantiæ non nocet recipienti. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. q. 20. nu. 12. f. 505. T. 15. P. 2.
In electo a duabus partibus, parum operatur, quia ſtatim poſt talẽ electionem poteſt adminiſtrare. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 4. artic. 4. nu. 71. f. 252. T. 13. P. 1.
Iuris, eſt multiplex. Philip. Prob. de iure regal. quæſt. 36. num. 4. fol. 400. Tom. 12.
Item, & facti ibidem.
Noui emphyteutæ debet fieri per dominum præſentialiter. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 43. nu. 9. fol. 397. vult dicere. 381. Tom. 12.
Papæ, & libera Cardinalium obedientia, habet vim confirmationis. Card. Iac. de concil. lib. 4. art. 4. nu. 69. f. 352. T. 13. P. 1.
Quotuplex ſit. Ioan. de Selua. de benefi. quæſt. 1. P. 3. nume. 34. fol. 51. T. 15. P. 1.
Solutionis poteſt dici alienatio. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. c. 11. f. 397. nu. 1. T. 15. P. 2.

Receptio teſtium qualiter ſit conſideranda, & eius effectus.

*RECEPTIO teſtium admittitur in alio caſu, quanquam propter impedimentum teſtes concernens. &c. Io. Mar. Mõticell. de teſti. col. 2. circ. fi. fol. 260. T. 4.
Teſtium admittitur in attentatis non abſuturorum expreſsè non admiſſorum. Hier. Manfred. de attenta. P. 7. nu. 28. f. 236. T. 5.
An poſſit committi etiam in cauſis feudorum, & de omnium partium voluntate. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. colum. 2. circ. med. fol. 260. Tom. 4.
An poſſit committi in criminalibus. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. circ. med. f. 260. T. 4.
An poſſit committi, qui cauſæ ſint remittendi. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. in fi. f. 260. T. 4.
An valeat parte non citata ſubſiſtente legitimo impedimento ineuitabili. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. colum. 4. circ. med. fol. 256. Tom. 4.
An valeat ſi iudex aſſignauit terminum parti ad producẽdum teſtes in debita dilatione ſine ſolemnitate. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. circ. med. f. 256. T. 4.
An valeat vocato domino, & non procuratore, cum quo eſt lis cõteſtata. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. f. 256. T. 4.
Ante litem conteſtatam, vel poſtea valet in cauſa matrimoniali. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. f. 256. T. 4.
Ante litem conteſtatam, vel poſtea valet in cauſa matrimoniali. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. circ. med. f. 251. T. 4.
An prouiſio de idoneitate indaganda, ſi per Papam alicui commiſſa fuit, vtrum poſſit ille receptor vices ſuas alteri committere. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 4. circ. princ. f. 260. T. 4.
Commiſſa alicui, an comprehendat examinationem. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 4. circ. med. f. 260. T. 4.
Dicitur iuriſdictionis, examinatio autem facti poteſt committi, & extraiudicialiter fieri. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. fol. 260. Tom. 4.
Facta contra impeditum comparere, an valeat. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. f. 256. T. 4.
Facta contra non citatum eſt nulla. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in princ. f. 256. T. 4.
Facta contra non contumacem, in cauſa matrimoniali nulla eſt. Io. Mar. Monticel. de teſti. col. 3. circ. princ. f. 256. T. 4.
Facta poſt concluſionem valet, ſi pars non opponit. Io. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. f. 254. T. 4.
Facta vaganter eſt nulla. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. circ. med. fol. 274. T. 4.
In crimine hæreſis qualiter fiat. Incert. Auct. de forma proceden. contra inq. de hæreſi. rubri. de pœna. offic. &c. nume. 2. fol. 413. Tom. 11. P. 2.
Non abſuturorum etiam ſuper articulis expreſſis valet in materia attentatorum, dummodo articuli ſint de iure releuantes. Io. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. in fi. f. 252. T. 4.
Item & in cauſa beneficiali. ibidem.
Non committitur in cauſa feudali, ſicut nec in cauſa criminali: quid ſi eſt commiſſa, & teſtes depoſuerunt, an probent vel ſint nulli. Io. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. cir. med. f. 260. T. 4.
Non committitur in criminalibus, ſed teſtes ipſi iudici exhiberi debent. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in princ. f. 260. T. 4.
Poteſt committi notario etiam non habenti iuriſdictionũ de partium volunte. Io. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. in fi. f. 260. T. 4.
Quando committi poſſit, item & eorum examinatio. idem ibid. col. 2. circ. med f. 260.
Quando dicatur ritè facta, vel non. Mar. Monticell. de teſti. col. 3. circ. fi. fol. 274. T. 4.
Quando poſſit fieri in aliena prouincia, & quando venire teneãtur. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. in fi. f. 258. T. 4.
Quandoque non poteſt committi. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. circ. med. f. 260. T. 4.
Quomodo poſſit reijci propter multitudinẽ effrenatam. Io. Mar. Monticell. de teſti. col. 4. circ. fi. vbi. remiſſiuè. f. 252. T. 4.
Valet etiam non ab futurorum in iudicio attentatorum etiam ſuper articulis expreſsè non admiſſis. Robert. Lancellot. de attẽta. c. 30. nu. 112. & 113. f. 455. T. 5.
Verbũ quid importet, & in quo a a collatione, & ab electione differat. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 1. Par. 3. nume. 34. fol. 51. Tom. 15. P. 1.
Vitiatur pro qua datur, aut promittitur. Guliel. Redoa. de ſimo. mẽtal. P. 2. c. 29. nu. 39. f. 78. T. 15. P. 2.
*RECEPTIONE ſola inſtrumenti, an quis videatur conſentire. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. ſi verò. nu. 7. f. 400. 18.
*RECEPTIONES teſtium depoſitiones, & confeſſiones vbiq; poſſunt fieri, dummodo fiant de mandato iudicis. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. circ. fi. f. 258. T. 4.
*RECEPTIONIS teſtium articulus quomodo eſt delegabilis. Ioan. Mar. Monticell. de teſti. col. 2. in princ. f. 260. T. 4.
*RECEPTIS probationibus etiam ſuper inquiſitione generali, nunquid poſſit ſequi ſententia ſpecialis ſine aliqua inquiſitione. Bal. de Peruſ. de ſindic. official. nu. 33. f. 225. T. 7.
*RECEPTO in canonicum præbenda promittitur. Ioan. Coraſ. de benefi. c. 7. nu. 4. f. 289. T. 15. P. 2.

In cano-

Source : BIU Cujas

In canonicũ si dentur executores pro prima præbenda, legati mor te, vel remotione superueniẽte si desinat esse canonicus Pet. Andre. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 536. f. 173. T. 13. P. 2.

Receptor miscellaneè consideratus quid operetur.

*RECEPTOR debet adesse sequestrationibus bonorum. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. de officio receptionis. num. 3. fol. 174. Tom. 11. P. 2.
Eligendus qualis sit. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nume. 2. fol. 174. T. 11. P 2.
Quæ bona reorum distrahere debet. Iac. Simanc. de cathol. institit. tit. 43. nu. 9. f. 174. T. 11 P. 2.
Si emerit aliquid ex pecunia fieri suo nomine, nõ fisco, sed sibi acquirit. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. de officio receptoris. nu. 27. fol. 175. T. 11. P. 2.
Si vendidit rem alienam putans esse hæretici, tenetur domino pre cium restituere. Iac. Stmanc. de cathol. institut. titu. eo. nume. 28. fol. 175. T. 11. P. 1.
Testium qui non simpliciter examinant, an possit punire testem vacillantem. Ioan. Mar. Monticell. de testi. col. 1. in fi. f. 280. T. 4.
Non est merus executor. Ioan. Mar. Monticell. de testi. col. 3. in fi. fol. 260. Tom. 4.

Receptores qualiter considerari circa diuersa contingat.

*RECEPTORES debent deponere pecuniam a sequestro receptã, vel ex bonorum venditione coactam intra tres dies proximos in arcam publicam. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 43. num. 20. fol. 175. Tom. 11. P. 2.
Eligantur ab officialibus camerę: quibus negligentibus, a Thesaurarijs: vnde conciliantur duæ ordinationes regię, quæ ex diametro pugnare videntur. Ferd. Paez. de excusan. parent. &c. num. 3. fol. 197. Tom. 12.
Quolibet anno, quo finito triennio vacant ex ordinatione regia, licèt iure antiquo variè statutum fuerit. Ferdinan. Paez. de excusan. parent. &c. nu. 2. f. 197. T. 12.
Et alij officiarij regalia durante deputati non alienant animalia, aliaque mobilia in locis dignitatum existentia. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 54. nu. 2. f. 387. T. 12.
Nequeunt facere transactionem. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 22. fol. 175. T. 11. P. 2.
Remittere debitoribus fisci. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 21. fol. 175. T. 11. P. 2.
Item donare pecunias. ibidem.
Non possunt emere quicquam ex bonis publicatis. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 18. f. 174. T. 11. P. 2.
Item & alij officiales. ibid.
Qui sint. Ioan. Pyrrade. magist Roman. 2. P. nu. 22. f. 203. T. 16.
Quo pacto se gerere debeant cum debitoribus fisci. Iac. Simãc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 23. f. 175. T. 11. P. 2.
Vnius Prouinciæ non debẽt occupare bona hæreticorum, quæ ad alios receptores pertinent. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 34. nu. 19. fol. 174. T. 11. P. 2.
*RECEPTORIS est vniuersitatis redditus a debitoribus exigere, & quæ eius sunt negocia, curare. Io. Maurit. Bola. de restitutio. in integ. c. 418. nu. 1. f. 209. T. 5.
Officium quale sit, & qualiter gerendum. Ferdinan. Paez. de excusan. parent. &c. nu. 1. f. 197. T. 12.
Quod sit. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 43. nume. 1. fol. 174. Tom 11. P 2.
*RECEPTORVM pœna, si secus fecerint, ac tenẽtur, in ijs, quæ sui muneris sunt, quæ sit. Iac. Simãc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 17. fol. 174. T. 11. P. 2.

Receptus applicatiuè consideratus quid operetur.

*RECEPTVS in canonicum auctoritate Papæ præfertur cæteris. Bon. de Curti. de nobilit. 3. P. nu. 22. f. 7. T. 16.
In canonicum de mandato Papæ, vt illum recipiant in canonicum & fratrem, & sibi ius canoniæ conferant, censetur ordinaria, & non apostolica auctoritate receptus, & in quo differat iste receptus a recepto per literas Papæ datis executori. Ioã. Staphil. de grat. expectati. &c. f. 5. nu. 14. f. 267. T. 15. P. 1.
Vna, & eadem die auctoritate legati, vel Papæ, & eadem die capitulum impetret, quod ad nullius receptionem teneatur per literas apostolicas non faciẽdo de indulto huiusmodi mentionem, qualis preferatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 595. fol. 174. T. 13. P. 2.
Pecunia habet renunciare, postea potest de nouo recipi. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 2. capitulo 29. numero 29. fol. 78. Tom. 15. P. 2.
Prius in collegio, alios præcedere debet. Barthol. Cœpol. de Imperat. milit. diligen. versi. quod autem. nu. 2. f. 309. T. 16.
*RECESSVS a iure communi est odiosus. Philip. Prob. de iure regal. quæstio. quinquagesimaquinta. nume. 13. fol. 413. vult dicere. 406. Tom. 12.
Omnis a iure communi odiosus est. Lãcellot. Gal. de stat. præfatio. 7. nu. 4. fol. 288. T. 2. & Ant. de pet. de iurisd. episc. defens. c. 1. nu. 14. fol. 362. T. 13. P. 2.
Quomodo accipiatur. Lancellot. Gal. de statut. præfatio. 7. num. 4. fol. 288 Tom. 2.
*RECIDIVANS magis punitur. Pet. Belli. de re milit. tit. vnico. 8. P. nu. 7 fol. 359 Tom. 16.
*RECIDIVANTIA in delictis de iure punitur, quod multis proba tur exemplis. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. iste tex. nu. 4. fol. 170. T. 11. P. 1.
*RECIDIVATIO clerici concubinarij inducit septem pericula. Bermon. Chouer. de publi. concub. versic. idest. num. 4. fol. 170. Tom. 11. P. 2.
Est periculosior, & difficilior curatione, quàm sit prima infirmitas. Bermon. Chouer. de pub. concub. versicu. iste. nume. 2. fol. 170. Tom. 11. P. 1.

Recipere applicatiuè consideratum quid operetur.

*RECIPERE aliquid vltra sortem, an aliquo casu sit laicis permissum. Lauren. de Rodulph. de vsur. quęstio. quadragesimanona. num 32. fol. 26. Tom. 7.
An liceat interesse creditori cuicunque ex qualibet causa. Ambros. de Vigna. de vsur. vers. salubriter. nu. 10. f. 53. T. 7.
Cum quis habuit ab aliquo centum in certo termino, venit tertius emens ipsa iura contractus contra debitorem pro precio nonaginta, quæ nunc soluit, nunquid emptor vsuram cõmittat. Ant. Archiep. de vsur. §. 13. nu. 24. f. 88. T. 7.
Debes ab vno centum, qui maior te est, & dubitas cum eo litigare si tibi dicam, volo in me recipere hoc periculum, si mihi tantũ dederis, nunquid erit licitum. Laur. de Rodulph. de vsur. nu. 7. fol. 44. Tom. 7.
Feudum pro se, & liberis, aut pro se, & hæredibus, an differant. Fran. Curt. de feud. c. 9. nu. 20. f. 49. T. 10. P. 2.
Mutuum ad vsuram an sit peccatum. Laur. de Rodulph. de vsur. 3. partic. princ nu. 14. f. 38. T. 7.
Precium licet pro vasis argenteis, vel aureis commodatis, vel roga tis. Ambros. de Vigna. de vsur. nu. 15. f. 50. T. 7.
Precium pro eo, quod quis facere non tenetur, an sit peccatũ. Ambros. de Vigna. de vsur. nu. 14. f. 50. T. 7.
Vel sperare pecuniam principaliter pro interessentia diuinorum, non licet quia est simonia. Guliel. Bont. de vsur. nume. 35. folio 75. Tom. 7.
Vsuram, nunquid iure diuino sit permissum. Guido Papa. de vsur. nu. 1. fol. 71. T. 7.
Quod de iure canonico. ibid. nu. 2.
Item quid de iure ciuili. ibid.
*RECIPI an possit precium pro feudo concedendo. Ioan. Blan. in epit. feud. lib. 1. c. 1. nu. 3. f. 263. T. 10. P. 1.
In canonicos auctoritate Papæ ante Decretalem statuimus, de ma ior. & obed. præcedẽt maiores ordine postea receptos, iuxta antiquum, licèt præbendam assequantur post illa Decretalem. Ro lan. a Valle. de dote. q. 93. nu. 3. f. 386. T. 9.
Potest pacto fortuitus casus. Sebast. Med. de fortuit. casi. q. 16. num. 48. f. 210. Tom. 7.
*RECIPIENDI cur sint pęnitentes, & conuersi apostatæ. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 7. nu. 4. f. 122. T. 11. P. 2.

Recipiens applicatiuè consideratus circa diuersas materias qualiter operetur.

*RECIPIENS a colono suo fideiussorem, an videatur renunciare tacitæ hypothecæ super rebus illatis, & inductis. Ant. Negus. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. Par. princip. nume. 90. fol. 206. Tom. 6. P. 1.
Ad vsuram an peccet. Io. a Capistr. de vsur. 2. P. 2. P. princ. nu. 127. fol. 110. Tom. 7.
Alieno nomine vsuras, an possit ab agendo repelli. Ioan. a Capistr. de vsur. 2. P. 2. P. princ nu. 132. 110. T. 7.
Quid de tutore. ibid. nu. 133.
Quid de curatore. ibid. nu. 133.
Item quid de procuratore. ibid. nu. 133.
Annuam pensionem ab aliquo pro eo, quod sibi faciendum concessit, an possit scribere, quod id quod concessit non fiat. Franc. Balb. de præscriptio. quæstio. quarta. 4. Par. 5. P. princip. nume. 6. fol 97. Tom. 17.
Beneficium in irregularitate absolutio impetrata, an indigeat alia dispensatione Nic. Pla. de irregularita. nu. 29. f. 400. T. 14.
Simoniacè, quò ad quæ suspensus sit. Bea. Ant. de interdict. cap. 2. nu. 6. fol. 342. Tom. 14.
Simoniacè scienter, tenetur illud restituere cum fructibus, qui percipi potuerunt a dirigenti possessore, si ignoranter non restituit fructus, nisi extantes, vel quantum sit factus locupletior, a die verò notitiæ restituit vt supra. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 14. nu. 20. f. 114. T. 15. P. 2.
Vt illud aliquando dimittat, tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 23. nume. 4. fol. 365. T. 15. P. 2.
Et dans inter se differunt. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 14. nu. 5. fol. 369. T. 12.
Feudum a supremo Principe si stipuletur alteri, an valeat stipulatio. Fran. Curt. de feud nu. 65. f. 61. T. 10. P. 2.
Pro se & filijs, an recipiat pro nepotibus, & alijs descendentibus Fran. Curt. de feud. nu. 46. f. 60. T. 10. P. 2.
Pro se & filijs, intelligitur recipere ne dum pro iam natis, sed etiã pro nascituris. Iac. de S. Georg. de feud. nu. 14. f. 187. T. 10. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fructus ex re ſua, quæ poſt tempus erat alij reſtituenda, non tenetur compenſare cum melioramentis. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 3. q. 9. nu. 27. f. 445. T. 10. P. 1.

Iuramentum illicitum poteſt compelli ad dimittendum. Vital. de Camba. de clauſu. verſicu. ſed videamus. numero 11. fol. 468. Tom. 18.

Literas ab hoſtibus, an incidat in crimen læſæ maieſtatis. Hier. Gigans. de crimin. læſæ maieſta. quæſtio. 64. nume. 1. fol. 47. Tom. 11. Par. prima.

Literas continentes aliquod in eius præiudicium, ne videatur conſentire expreſsè præſtari debet, quòd eis non conſentit. And. Alciat. de ſing. certam nu. 31. f. 305. T. 12.

Debiti, ſi nihil dicat videtur debitum fateri, & quomodo id procedat, & an id in criminalibus habeat locũ. Fran. Caſon. de malefi. tractatu. 9. c. 1. nu. 4. f. 287. T. 11. P. 1.

Malefactorem ignoranter, an executione dignus haberi debeat. Iacob. Nouell. ad defenſ, verſic. his hactenus. nume. 50. fol. 227. Tom. 11. P. 1.

In domo ſua an puniendus ſit. Iacob. Nouell. ad defenſ. vbi ſupra nu. 47. fol. 227. T. 11. P. 1.

Mutuum ad antidora danti obligatur. Anto. de Roſel. de vſur. nu. 22. fol. 67. T. 7.

Ordinem ſimoniacè, recipit characterem, non executionem. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. capitulo tertiodecimo. P. 4. nume. 3. fol. 113. Tom. 15. P. 2.

Pecuniam cauſa parandi vltra mare ſi periculum in ſe aſſumit, an vſurarius ſit iudicandus. Pet. Santer. de aſſecur. & ſponſ. mercat. 1. P. nu. 26. fol. 349. T. 6. P. 1.

Rem eccleſiæ non per modum a iure probatum, ius non acquirit. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 17. nu. 16. f. 96. T. 15. P. 2. idẽ de reb. eccleſ. non alie. rub. 6. nu. 27 f. 409. T. 15. P. 2.

Idem ibid. rub. 20. nu. 35. & 44. f. 428. T. 15. P. 2.

Secundum curatum vt dicatur primo priuatus, duo copulatiuè requiruntur. Phip. Prob. de iure regal. q. 27. nu. 5. f. 397. T. 12.

Sub vſuris, mutuat cum pacto de ſoluendo vſuras, quid iuris. Ioã. a Capiſtr. de vſur. 1. P. 2. P. princ. nu. 37. f. 101. T. 7.

Vltra taxam peccat, quia facit cõtra præceptum ſuperioris. Remig. de charitat. ſubſi. q. 17. nu. 2. 174. T. 15. P. 2.

Recipientes miſcellaneè conſiderati quid operentur.

*RECIPIENTES aliquid pro ingreſſu monaſterij excommunicati ſunt. Bea. Anto. de excommunicat. c. 67. nu. 1. f. 380. T. 14.

Canonicum cõtra ſtatutum iuratum, an ſint periuri. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefi. Par. 2. quæſtio. 7. nume. 16. fol. 194. Tom. 15. P. 1.

Decimas a laico eas non præſcribunt. Pet. Rebuff. de decim. q. 13. nu. 93. fol. f. 139. T. 15. P. 2.

Fundum in pignus tenentur ad fructus perceptos, etiam ſi ſuperſint vltra ſatisfactionem ſortis. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 6. nu. 7. fol. 145. Tom. 7.

Tenentur non ſolum ad fructus perceptos, ſed ad æſtimationem deteriorationis. Ioan. Bapt. Lup. de vſur. §. 6. nu. 6. f. 145. T. 7.

In pignus domus, & prædia, ſi percipiunt fructus, tenentur in ſortem computare. Ioan. Baptiſt. Lup. de vſur. §. 6. numero 4. folio 145. Tom. 7.

Domus, & prædia, tenetur in ſortem computare, non ſolum fructus perceptos, ſed qui percipi potuerint. Io. Bapt. Lup. de vſur. §. 6. nu. 5. fol. 145. T. 7.

Literas, ſeu bullas, non de manibus Papæ, vel ab eo deputatis qualiter inhibentur. Beat. Anto. de excommunicat. capit. 15. num. 1. fol. 371. Tom. 14.

Manifeſtum vſurarium ad ſepulturam, an ſubiaceãt pœnis Lateranenſis concilij. Laur. de Rodulph. de vſur. quæſtio. 102. nume. 5. fol. 31. Tom. 7.

Pecuniam pro ingreſſu religionis, puniuntur de ſimonia. Guliel. Redona. de ſimo. menta. c. 12. nu. 1. f. 42. T. 15. P. 2.

Pro præſentatione, an puniãtur pluſquam in reſtitutione. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 14. nu 6. f. 93. T. 15. P. 2.

Pro voce, & voto præſtando in electione reſtituũt eam eccleſiæ in recompenſationem iniuriæ illatæ. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. c. 14. nu. 18. f. 114 T. 15. P. 2.

Poſſeſſionem ſine conſenſu domini qualiter conſiderentur. Franc. Solſo. in Lucer. Laudem. nu. 20. 227. T. 10. P. 2.

Res eccleſiæ medio alienationis factæ, an ſchiſmatico ſententiam excommunicationis incurrant. Stephan. Aufrer. de poteſt. eccleſiaſt. nu. 40. f. 128. T. 13. P. 1.

Simoniacè ſunt excõmunicati. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 34. fol. 65. T. 15. P. 2.

Reciproca obligatio, & ſubſtitutio qualiter conſideretur. atque operetur.

*RECIPROCA eſt obligatio vaſalli ad dominum, & ècontra. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 54. nu. 4. f. 46. T. 11. P. 1. & Mart. de Silla. de feud. tit. 2. nu 6. f. 2. T. 10. P. 2.

Subſtitutio a cõpendioſa, in quo differat. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 3. f. 302. T. 8. P. 1.

Continet etiam pupillares. Pau. Leon. de ſubſtitutio. num. 22. fol. 302. Tom. 8 P. 1.

Fit ſub conditione mortis, & plures cõtinet ſubſtitutiones, ac plura tempora. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 16. f. 307. T. 8. P. 1.

Illas tantum continet ſubſtitutiones, quæ vtriq. ex ſubſtitutis cõuenire poteſt. Paul. Leon. de ſubſtitutio. nu. 21. f. 302. T. 8. P. 1.

Illas tantum ſubſtitutions continet, quæ omnibus conuenire poteſt. Paul Leon. de ſubſtitutio. nu. 58. f. 303. T. 8. P. 1.

Non debet abſolutè dici directa. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 19. fol. 302. T. 8. P. 1.

Non impeditur per portionem inequalem. Angel. de Gambel. de teſtamen. nu. 9. f. 67. T. 8. P. 1.

Non poteſt continere octo ſubſtitutiones, ſed ſex tantum, ſi duobus facta ſit. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 26 f. 303. T. 8. P. 1.

Quæ dicantur. Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 80. num. 14. fol. 313. T. 18.

Quomodo differat a compendioſa. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 49. fol. 303. T. 8. P. 1.

Quotuplex ſit. idem ibid. nu. 3. f. 302.

Simpliciter facta continet regulariter ſex tantum ſubſtitutiones. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nu. 26. f. 303. T. 8. P. 1.

*RECIPROCÆ ſubſtitutionis materia, cur ſic dicta, quibus verbis fiat, qui ſint eius effectus, & quid contineat. Angel. de Gambel. de teſtamen. nu. 1. 2. & 3. f. 66. T. 8. P. 1.

Violentiæ compenſatio non admittitur, nec pœnam violentiæ euitat, qui incontinenti fuerit eiectus. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. c. 3. nu. 123. f. 300. T. 14.

*RECIPROCI actus inducunt ſimoniam in beneficialibus. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 35 nu. 11. f. 84. T. 15. P. 2.

*RECISIO contractus in vim pacti non parit Laudemium. Franc. Solſo. in Lucer. Laudem. cellul. 10. nu. 55. f. 222. T. 10. P. 2.

*RECITARI officium a viris eccleſiaſticis indeterminatè a iure diuino iniunctum eſt, ab eccleſia verò poſtmodum eſt determinatum. Franc. Vargas. de auctorit. pontifi. axio. 12. nume. 5. fol. 116. Tom. 13. P. 1.

*RECITATVR opinio Baldi de infanti proximo, & proximo pubertati, reprobaturque. Fran. Farra. de eſſen. infan. c. 8. nu. 1. fol. 391. Tom. 8. P. 2.

*RECLAMANS ſententiæ iudicis poſt debitum tempus tenetur probare aliter eſſe, quàm iudex aſſeruerit, ſi ex tali aſſertione velit arguere nullitatem. Aymo. Crauet. de antiq. temp. 2. P. nu. 25. fol. 145. Tom. 17.

Reclamatio qualiter circa diuerſa conſideretur.

*RECLAMATIO a laudo arbitratoris. Hiero. Garzo. de Laud. meri iuris. P. 3 q. 7. nu. 1. f. 329. T. 3. P. 1.

A laudo eſt ad inſtar reductionis ad boni viri arbitrium. Bapt. de S. Blaſ. de arbitr. & arbitrato. q. 76. nu. 54. f. 307. T. 3. P. 1.

Et reductio impedit aliquid innouari. Robert. Lancellot. de attẽta. c. 16. nu. 17. f. 393. T. 5.

Mere iuris. Hier. Garzo. de Lau. meri. iuris. P. 3. q. 7. nu. 1. fol. 329. Tom. 3. P. 1.

Coloni quò ad temporalitatem in relocatione, ad tempus impedit præſcriptionem. Aymo. Grauet. de antiq. temp. num. 105. fol. 171. T. 17.

Laudi impedit interim innouari ſecundum Alex. Robert. Lancellet. de attenta. limitatio. 39. nu. 6. f. 375. T. 5.

Supplicatio, querela, & recurſus, in quo inter ſe differant. Robert. Lancellot. de attenta. c. 19. nu. 1. f. 403. T. 5.

*RECLVSI Eremitæ, an ſint ſub iuriſdictione iudicis ſecularis. Nic. Boer. de ſtat. & vita Eremit. q. vnica. nu. 15. f. 433. T. 13. P. 2.

Recognitio miſcelaneè ſumpta qualiter conſideretur, & eius effectus.

*RECOGNITIO banniti antequam decapitetur, vel ſuſpendatur, fieri debet, videlicet vt captus cõfiteatur ad bancum iuris ſe eſſe talem, videlicet Petrum, qui fuit aliàs inquiſitus, & condemnatus ob tale crimen, quod ſi ſemel declarauit, non poteſt amplius variare. Sebaſt. Medic. de nouatio. f. 399. col. 2 in fi. T. 6. P. 2.

Facit præſumi dominium eſſe illius, cui recognoſcitur. And. Alcia. de præſumptio. præſumptio. 21. nu. 13. f. 338. T. 4.

Facta per maritum, an præſumatur fraudulenta. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. in proprio. nu. 30. f. 183. T. 11. P. 1.

Per maritum vxori, matrimonio non ſubſiſtente, in recompenſationem amiſſi pudoris, ſubſiſtit. Lancellot. Gal. de ſtat. q. 8. num. 134. fol. 343. T. 2.

Feudi, an poſſit fieri per procuratorem. Laur. Sil. de feud recognit. q. 94. per tot. f. 91. T. 10. P. 1.

Dicitur contractus ſecundum communem opi. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. nu. 1. f. 72. T. 10. P. 1.

Facta aliter quàm more ſolito, an noceat poſteris ipſius recognoſcentis. Iac. de S. Georg de feu. ver. dictiq;. nu. 13. f. 219. T. 10. P. 1.

Facta per ſubditum in fauorem domini ipſo ignorante, an proſit domino, Iac de S. Geor. de feu. ver. dictiq;. nu. 25. f. 220. T. 10. P. 1.

Fieri ne poſſit ſine inueſtitura. Vdalric. Zaſ. de feud. 3. P. nu. 2. fol. 305. T. 10. P. 1.

Fieri qualiter debeat. Laur. Sil. de feud. recognit. q. 91. per tot. fol. 91. Tom. 10. P. 1.

Quid iuris tribuat. Laur. Sil. de feud. recognit. q. 34. per tot. fol. 81. Tom. 10. P. 1.

Referẽs ſe ad veteres inueſtituras, nil de nouo dat, ſi de eis nõ cõſtat. Incert. Auct. de feu. ex pact. prouid. antiq. tit. 2. num. 71. fol. 129. Tom. 10. P. 1.

Non impedit hæreditatem ex proprio iure contra rem a defuncto recognitam venire. Phanu. de Phanu. de inuent. her. 7. P. nu. 242. fol. 319. T. 8. P. 2.

Quid

Source : BIU Cujas

Quid operetur. Phanut. de Phanu. de inuent. hære. 7. P. nume. 243. fol. 319. T. 8. P. 2.
Schedulæ, quæ sit per testes testamentarios, fieri debet in iudicio motuo testatore. Lud. Lana. de form. testamen. num. 40. fol. 181. Tom. 8. P. 1.
Scriptum quę requirat. Hiero. Garzo. de Laud. meri. iur. P. 2. §. 4. gl. 2. nu. 16. fol. 316. Tom. 3. P. 1.
Seu confessio feudi facta vni consortum recipienti pro se, & alijs consortibus absentibus, an, & quando operetur, quod dominiũ videatur acquisitum ipsis consortibus. Iac. de S. Georg. de feud. vers. inuestiuit. nu. 15. f. 186. T. 10. P. 1.
Sola an probet censum. Pet. Foller. de contract. censua. vers. census. nu. 100. fol. 146. T. 6. P. 2.
Testamenti præsentia aliorum testium comprobanda est. Lud. Lana. de form. testamen. nu. 40. f. 181. T. 8. P. 1.
Testimoniorum, an fieri debeat post litem contestatam. Iaco. Simanc. de cathol. institut. tit. 64. nu. 17. f. 200. T. 11. P. 2.
Quando fieri debeat in crimine hæresis. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 64. nu. 18. f. 200. T. 11. P. 2.
Vasalli non afficit possessionem domini. Pet. Belli. de re milit. tit. 3. nu. 12. fol. 350. T. 16.
Vniuersalis dominij ipsius Dei respicit dantes decimas. Anton. Marsil. de ecclesiast. reddit. capitulo vigesimoseptimo. num. 26. fol. 361. Tom. 15. P. 2.
*RECOGNITIONIS verbũ qualiter consideretur. Hier. Garzo. de Laud. meri iur. §. 4. gl. 1. nu. 16. f. 314. T. 3. P. 1.

Recognoscens applicatiuè consideratus quid operetur.

*RECOGNOSCENS castrum a Principe in feudum non videtur re cognoscere territoria: quia diuersa sunt nomina, vt castrum sit, quod muro tenetur, territorium quod est extra, nisi de necessitate territorium contineretur sub castro, putà sub forma statuti. Mar. Laud. castelan. q. 3. f. 278. T. 16.
Castrum in feudum, an, & quando intelligatur recognoscere territorium. Iac. de Sancto Georg. de feud. nume. 5. versic. dictique fol. 218. T. 10. P. 1.
Feudum pro se, & quibusdam, an acquiratur ius pro illis quibusdam. Iac. de S. Georg. de feud. versic. dictique. nume. 22. fol. 219. Tom. 10. P. 1.
Rem propriam in emphyteusim, vel censum, etiam ab ecclesia prę sumitur errore hoc facere. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 21. nu. 12. fol. 338. T. 4.
Se hominem alicuius, an præiudicet filijs. Iac. de S. Georg. de homag. nu. 12. f. 173. T. 10. P. 2.
Se tenere castrum in feudum, an intelligendus sit recognoscere iurisdictionem. Iacob. de S. Georg. de feud. versi. de castro. nu. 6. fol. 190. T. 10. P. 1.
Feudum animo donandi bona sua, an præiudicet liberis. Iac. de de S. Georg. de feud. versi. dictique. nu. 22. f. 219. T. 10. P. 1.
In feudum a tali domino, præter talem domum, an videatur recognoscere iurisdictionẽ in homines. Iac. de S. Georg. de feud. versi. dictique. nu. 14. f. 219. T 10. P. 1.
In feudum, & emphyteusim ab aliquo, an præiudicet sibi, & hæredibus suis. Iac. de S. Georg. de feud. versic. dictique. nume. 21. fol. 219. T. 10. P. 1.
Quoddam castrũ in feudum, an per talem recognitionem videatur recognoscere territorium, & iurisdictionẽ. Iac. de S. Georg. de feud. vers. dictique. nu. 2. f. 218. T. 10. P. 1.
Superiores non potest imponere collectas. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. versi. tuto. nu. 206. f. 84. T. 12.
*RECOMMENDARI non potest in carceribus debitor, qui per suspitionem superuenientem captus fuit, in die feriata in honorẽ Dei. Matthę. Brun. de cessio. bono. quæstio. 11. 4. q. princ. num. 30. fol. 187. T. 3. P. 2.
*RECOMMENDATIO, & captura facta die feriata in honorẽ Dei non valet, nec tenet. Matthę. Brun. de cessio. bono. q. 11. 4. q. prin. nu. 28. f. 187. T. 3. P. 2.
*RECOMMENDO, verbum transfert custodiam. Pet. Belli. de re milit. 3. P. tit. 2. nu. 89. f. 369. T. 16.

De recompensatione.

*RECOMPENSATIO beneficij potest pertinere ad tres virtutes. Ioan. de Selua. de benefi. q. 2. P. 1. nu. 18. f. 3. T. 15. P. 1.
Beneficij quomodo debeatur benefactori malo effecto. Io. de Selua. de benefi. q. 2. P. 1. nu. 16. f. 3. T. 15. P. 1.
Quædam mutua, & religionis fauor fuit in causa exemptionum concedendarum. Bald. de exemptio. versicu. similia. num. 5. fol. 195. Tom. 12.
*RECOMPENSATIONE beneficij, oportet qui id accepit, si potest plus exhibere. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 2. P. 1. nu. 19. fol. 4. T. 15. P. 1.
*RECOMPENSATIONEM aliquam an liceat recipere pro mutuo. Ambros. de Vignat. de vsur. nu. 17. f. 50. T. 7.
Aliquam qualiter liceat recipere ex lucro policito, vel sperato. Ambros. de Vigna. de vsur. nu. 59. f. 55. T. 7.
Eorum quæ pecuniæ non mensurantur, licet pro mutuo exigere. Ambros. de Vignat. de vsur. nu. 53. f. 51. T. 7.
*RECONCILIANDI hæreticos potestas episcopis, & inquisitoribus tantummodo concessa est. Zane. Vgol. de hæret. c. 34. nu. 5. fol. 264. T. 11. P. 2.
*RECONCILIARE hæreticum spectat ad Papam, vel eius delegatum. Arnal. de assertio. cathol. &c. quæstio. 43. nume. 30. fol. 112. Tom. 11. P. 2.
*RECONCILIARI an possint hæretici post mortem. Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 22. nu. 4. f. 354. T. 14.

Reconciliatio circa diuersas materias qualiter consideretur, atque operetur.

*RECONCILIATIO, an reconualidet testimonium inimicitiæ capitalis. Alberi. de Malet. Papien. de testi. P. 1. capitu. 2. num. 9. fol. fol. 163. Tom. 4.
An tollat præsumptionem mali animi ex inimicitia. Mar. Blanc. de indic. & tortu. nu. 161. f. 269. T. 11. P. 1.
Arguit nouam causam. Octa. Velpel. de treu. & pace. quæst. 47. nu. 5. fol. 411. T. 11. P. 1.
Cimiterij fit, quando in eo est sepultus paganus, vel infidelis. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. quinta. nume. 198. fol. 20. Tom. 15. Par. prima.
Ecclesiæ an fiat quando ecclesia multo tempore stetit plena stramine, & immundicijs, & vti diuersorium omnibus patuit, quid quãdo occiso intra ecclesiam delato, & adhuc calido vulnus ab inimico infertur. Ioan. de Selua. de benefic. q. 5. P. 1. num. 198. fol. 20. Tom. 15. P. 1.
An fiat quando in ea furtum committitur, vel rapina, consuetudini standum est: quid quando ad eam confugiens ab ea per vim extrahitur, & fiat ibi rixa citra sanguinis effusionem, vel fracto esse, & liuore sine sanguinis effusione verberatur. Ioan. de Selua. de benefi. q. 5. P. 1. nu. 196. f. 20. T. 15. P. 1.
Fit ob semen humanum etiam viri, & vxoris causa libidinis ibi emissum. Ioan. de Selua. de benefi. quæst. 5. P. 1. num. 193. fol. 20. Tom. 15. P. 1.
Non fit quando est aliquis vulneratus extra ecclesiam, & in eam confugiens multo sanguine effuso moritur. Ioan. de Selua. de benefi. q 5. P. 1. nu. 195. f. 20 T. 15. P. 1.
Est necessaria, quando in cimiterio interdicti tempore excommunicati, vel interdicti sepeliuntur. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 5. num. 8. f. 351. T. 14.
Et pax quomodo probentur. Octa. Velpel. de induc. q. 66. nume. 1. fol. 414. T. 11. P. 1.
Exterior quibus modis, & signis sit facienda. Lud. Carbon. de repacifica. &c c. 31. per tot. f. 261. T. 12.
Facilis quomodo reddatur, & de eius formulis. Lud. Carbon. de repacificat. &c. c. 35. per tot. f. 263. T. 12.
Inimicorum, an præsumatur ex salutatione. Iac. Nouell. ad defen. nu. 45. f. 223. T. 11. P. 1.
An tollat præsumptionẽ mali animi. Iac. Nouell. ad defens. versi. solet. nu. 44. f. 223. T. 11. P. 1.
Inter duos Principes habentes guerram nõ dicitur perfectè facta, licèt inuicem pacisçantur de faciẽdo pacem Mart. Laud. de cõfed. pace, & conuent. Princip. q. 29. f. 302. T. 16.
Inter inimicos quomodo probetur. Alber. de Malet. Papien. de testi. 1. P. c. 2. nu. 7. f. 163. T. 4.
Inuenta a quo primum auctore fuerit. Rayn. Cors. de priuat. recõciliat. c. 3. per tot. fol. 244. T. 12.
L. 3. §. fi. cum lege, sed si vir. §. quod legaturus. ff. de donatio. inter vir. & vxo. Lancellot. de stat. q. 1. nu. 39. f. 311. T. 2.
Occulta quando sit hæretico iniungenda. Ioan. Royas. de hæret. 2. P. assertio 27. nu. 272. f. 229. T. 11. P. 2.
Quid sit. Rayn. Cors. de priuat. reconciliat. capitulo 4. per tot. fol. 244. Tom. 12.
Si non probetur, an semper præsumatur inimicitia. M. Blan. de indic. & tortur. nu. 134. f. 267. T. 11. P. 1.
Tollit effectum iniuriæ. Ioan. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 5. nu. 2. fol. 141. T. 8. P. 1.
Vnde dicta, eamque rectam, & fauore dignam esse, neque a Christi religione abhorere. Ray. Cors. de priuat. recõciliat. c. 2. per tot. fol. 243. Tom. 12.
*RECONCILIATIONE cur in ora manusque, & dexterę potius, quàm sinistræ iungantur. Rayn. Cors. de priuat. reconciliat. c. 15. & vlt. per tot. f. 249. T. 12.
Reconualescit legatum. Ioan. Dilec. Duran. de arte testandi. cautel. 5. nu. 2. fol. 141. T. 8. P. 1.
*RECONCILIATIONIS media quæ sint. Rayn. Cors. de priuat. reconciliat. c. 8. per tot. f. 245. T. 12.
Signa debent esse certa. Pet. Belli. de re milit. tit. 2. P. 10. nume. 134. fol. 370. Tom. 16.
Item concludentia. ibidem.
*RECONCILIATORVM, & damnatorum bona, an debeant cõfiscari, vel confiscata debeant restitui. Franc. Squilacen. de fide cathol. c. 30. nu. 1. f. 5. T. 14.

Reconciliatus qualiter consideretur.

*RECONCILIATVS ab inquisitoribus fidei eadem crimina proprio parocho tenetur sacramentaliter confiteri. Ioan. Royas. de hæret. 2. P. nu. 317. assertio. 35. f. 230. T. 11. P. 2.
Ecclesiæ qui se hæreticum fuisse negat, sed metu cõfessum esse, ait, quæ non commisit, quomodo puniẽdus. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 13. nu. 25. f. 136. T. 11. P. 2.
Qui se hæreticum fuisse negat, sed metu confessum, ait, quando impęnitens non iudicandus. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 13. nu. 26. f. 136. T. 11. P. 2.
Nouiter non differt ab inimico. Ioan. le Citier. de primoge. q. 10. 2. lib. nu. 10. f. 55. T. 10. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*RECONDVCTIO, quæ fit vigore. l.item quæritur. §. fi.ff.locati, censetur facta etiam si locator decesserit relictis hæredibus. Andre. Alciat. de præsumptio. præsumptio. decimaseptima. num. 5. fol. 324. Tom. 4.

*RECONVENIRI non potest in his, quæ celebritatem requirunt. Sebast. Medic. de compensatio. quæstio. 1. Par. 2. nume. 6. fol. 267. Tom. 6 P. 2.

Reconuentio miscellaneè considerata quid operetur.

*RECONVENTIO alterius spolij admittitur spolio. Robert. Lancellot. de attenta. q. 14. nu. 13. f. 434. T. 5.

An, & quando cesset: quia conuentio facta, fuit propter necessitatem, & an reconueniri possit, qui voluntariè, & non eligendo iudicem adiuisset. Anton. de Matthę. de iudic. num. 60. fol. 120. Tom. 3. P. 1.

Impediatur fieri, quibusve causis. Anto. de Matthę. de iudic. nu. 61. fol. 121. T. 3. P. 1.

Locum habeat in causa spolij. Ioan. Gute. de act. iudi. iura. ca. 19. nu. 11. vbi remissiuè. f. 404. T. 3. P. 1.

An habeat locum in attentatis, ita vt per eam retardetur illorum reuocatio. non est admittenda secundum aliquos. Robert. Lancellot. de attenta. q. 14. nu. 1. & 2. f. 434. T. 5.

Distinguitur vt nu. 3. ibid.

An habeat locum coram curia. Ioan. Blan. in epit. feud. lib. 4. cap. 1. nu. 27. fol. 290. T. 10. P. 1.

An possit fieri a scholaribus Horat. Lut. de priuil. scholar. priu. 66. ampliat. 3. fol. 82. T. 18.

Coram eodem iudice etiam in faudis locum habet. Caccialup. de feud. arti. 6. nu. 6. f. 13. T. 10. P. 1.

De alijs attentatis, an admittatur contra petentem aliorum attentatorum reuocationem, & hic declaratur quæ sit differentia inter attentationem deductam per modum exceptionis, & deductam per modum reconuentionis. Robert. Lancellot. de attenta. q. 14. nu. 7. & 8. fol. 434. T. 5.

De iure ciuili coram quo, & quando facienda sit. Prosdo. de cõmi. de differ. iur. ca. & ci. nu. 76. f. 194. T. 1.

Et quando de iure canonico. ibid.

In causa criminali an habeat locum. Prosdo. de Cõmi. de differ. iur. ci. & ca. nu. 47. fol. 193. T. 1.

Quid in causa ciuili, vel criminali de iure canonico. ibid.

Habet locum coram omni iudice. Sebast. Medic. de compensatio. P. 2. q. 1. nu. 12. f. 267. T. 6. P. 2.

Etiam in criminalibus. Sebast. Medic. de compensatio. Par. 2. q. 1. nu. 10. fol. 267. T. 6. P. 2.

Etiam super re non feudali corã paribus curiæ. Caccialu. de feud. arti. 5. nu. 19. f. 13. T. 10. P. 1.

In causa possessorij. Sebast. Medic. de compensatio. Par. 2. q. 1. fol. 267. Tom. 6. P. 2.

In implorantibus officium iudicis. Robert. Lancellot. de attenta. q. 14. nu. 14. fol. 434. Tom. 5.

In attentatis semper videtur bona, ex quo in illis semper censemur esse ante litem contestatam: cum in eis illa non contestetur. Robert. Lancellot. de attenta. quæstio. decimaquarta. nume. 12. fol. 434. Tom. 5.

Non admittitur in causa appellationis. Guido Papa, de appellatio. nu. 55. fol. 59. Tom. 5.

Non fit in causa appellationis. Ioan. Ferrar. de appellatio. nu. 246. cap. 8. lib. 3. fol. 75. T. 5.

Non fit semper ad finem compensationis. Sebast. Medic. de compensatio. P. 2. q. 1. nu. 18. f. 268. T. 6. P. 2.

Non habet locum coram arbitro. Ioan. Monach. de defensor iur. versi. quoniam, nu. 4. f. 123. T. 3. P. 2.

In causis executiuis. Sebast. Medic. de compẽsatio. P. 2. q. 1. nu. 11. fol. 267. T. 6. P. 2.

Non solet retardare executionem obligationis in forma cameræ. Ant. Massa. Gal. ad form. cam. oblig. partic. 4. quæstio. 2. num. 11. fol. 355. Tom. 6. P. 2.

Potest fieri in causa depositi. Sebast. Medic. de compensatio. q. 16. nu. 23. fol. 270. T. 6. P. 2.

Prohibetur fieri coram iudice appellationis. Sebast. Medic. de cõpensatio. q. 10. nu. 2. f. 269. T. 6. P. 2.

Quid differat a cõpensatione. Sebast. Medic. de compensatio. P. 2. q. 1. nu. 17. f. 268. T. 6. P. 2.

Reconuentionis nulla est. And. Alcia. de sing. certam. no. 14. f. 298. vult dicere. 302. T. 12.

Super diuersa re non retardat reuocationem attẽtatorum. Robert. Lancellot. de attenta q. 14. nu. 4. f. 434. T. 5.

Vbi prohibetur, & compensatio prohibita cẽsetur. Sebast. Medic. de compensatio. P. 2. q. 1. nu. 19. f. 268. T. 12.

De reconuentione.

*RECONVENTIONE debet vti, qui vult aduersarium condemnari in maiori summa. Sebast. Medic. de compensatio. P. 2. q. 1. nu. 16. fol. 268. T. 6. P. 2.

Post litem contestatam proposita non retardatur primum iudiciũ, sed causæ tractantur tanquam se minime contingentes, secus si ante litem contestatam, quia respectu vicissitudinis simul tractantur. Robert. Lancellot. de attenta. quæstio. 14. nume. 9. & 10. fol. 434. Tom. 5.

*RECONVENTIONI locus coram arbitro conuentionali an sit, & an de alijs incidentibus, vel emergentibus cognoscatur. Ioan. Bapt. de arbit. c. 10. nu. vnico. f. 271. T. 3. P. 1.

*RECONVENTIONIS causa, an debeat venire in compromisso. M. Anto Blanc. de compromis. inter coniun. nume. 23. fol. 168. Tom. 3. P. 1.

Exceptio non abijcitur spolio post dies quindecim. Io. Bapt. Ponta. de spol. lib. 3. nu. 76. c. 2. f. 297. T. 14.

Natura est vt proponatur in principio. Sebast. Medic. de compensatio P. 2. q. 1. nu. 13. f. 268. T. 6 P. 2.

*RECONVENTIONVM consideratio quæ sit. Tancred. de ord. iudic. versi. quia, il primo per tot. fol. 58. T. 3. P. 1.

*RECOPILIATA a Iustiniano non dicuntur apud nos iura, sed dicta sapientum, quæ deficiente lege sequi possunt, & quatenus ratione iuuantur, & confirmant ius regium, in iudicijs possunt allegari. Ioan. Gute. de act. iudi. iura. capitu. 13. nume. 5. fol. 399. Tom. 3. P. 1.

*RECORDARI de loco melius est, quàm de tempore. Nell. a S. Gemi. circ. mater. testi. 2. P. nu. 209. f. 87. T. 4.

De suo facto quis præsumitur per decennium. Guido Papa. de præsumptio. nu. 63. f. 302. T. 4.

*RECREATIO quæ sit, & ex quibus fiat. Albert. Brun. Asten. de refectio. nu. 35. f. 387. T. 17.

De recredentia.

*RECREDENTIA absque inquisitione alia per literas, & titulos est adiudicanda. Pet. de Bais. de directo. electio. c. 47. 1. P. num. 2. fol. 404. Tom. 15. P. 1.

An debeat adiudicari nominato, etiam si negetur beneficium vacasse tempore eidem affecto. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 16. nu. 35. fol. 330. T. 15. P. 2.

*RECREDENTIAM habens, non possidet. Ioan. Coras. de benefi. c. 4. P. 4. nu. 51. f. 298. T. 15. P. 2.

*RECTA, & vera temporis diuisio. Laur. de Palat. de statu. nume. 1. fol. 273. Tom. 2.

Via incedendum cum aliàs præsumatur contra transeuntem per viam insolitam, & in quibus casibus signanter. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. debet. nu. 3. f. 152. T. 13. P. 2.

Rectè applicatiuè qualiter consideretur.

*RECTE agens a nemine iudicari potest. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 102. f. 70. T. 13. P. 1.

Interdum quis petit, quod postea restituturus est. Ant. Gub. Costa. de dot. c. 6. nu. 10. f. 400. T. 9.

Renuunt debitores collectarũ soluere, nisi exactor licẽtiam oftendat. Nic. Festa. de æstim. & collect. 3. P. capitu. 1. num. 22. fol. 165. vult dicere. 181. T. 12.

*RECTISSIME institutum, vt iudex communem sententiam in iudicando sequatur, nisi minus communis firmioribus rationibus muniretur. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. capitu. 34. nu. 5. fol. 366. T. 15. P. 2.

*RECTITVDO quid sit. Ioan. a Capistra. in Specu. conscien. nu. 53. fol. 327. Tom. 1.

*RECTIVS est iudicium, quod plurimorum sententijs roboratus. Card. Iacob. de concil. lib. 6. art. 2. nu. 2. f. 277. T. 13. P. 1.

Significatum cõcilij cum pluribus alijs personis significatis. Card. Iacob. de concil. lib. 1. art. 1. nu. 5. f. 191. T. 13. P. 1.

Rector miscellaneè consideratus quid operetur.

*RECTOR an comprehendatur vniuersitatis appellatione. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 8. nu. 56. f. 308. T. 15. P. 2.

An habeat potestatem excommunicandi. Ioan. Vgo. de offic. quatuor. prælat. 3. Par. versicu. & vlterius. nume. 1. fol. 293. Tom. 13. Par. secunda.

An sit vocandus in pensione constituenda, & assignanda. Pet. Andre. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 6. de pensio. num. 90. fol. 193. Tom. 13. P. 2.

An teneatur conducere, & reducere officiales sumptibus. Paris de Put. de sindic. versi. potestas. nu. 6. f. 299. T. 7.

Rector beneficij qualiter consideretur, & quid operetur.

*RECTOR beneficij, cui literæ intimatæ non fuerunt, non soluendo pensionem, pœnam non incurrit. Hierony. Gigas. de pensio. eccleſiast. quæstio. septuagesimaseptima. nume. 20. fol. 358. Tom. 15. P. 1.

Dicitur tantum habere in redditibus, quantum ei supereſt soluta pensione. Barthol. Belen. de charitat. subsid. quæst. 37. num. 7. fol. 152. T. 15. P. 2.

Monitus non residens eo priuari debet. Hieron. Gigas. de pensio. eccleſiast. q. 31. nu. 2. f. 341. T. 15. P. 1.

Pensionem non soluens, quia fructus non percepit, pœnam priuationis non incurrit. Hier. Gigas. de pensio. eccleſiast. q 77. nu. 14. fol. 357. T. 15. P. 1.

Qui decimam soluit vtetur retentione pro portione pensionis Hiero. Gigas. de pensio. eccleſiast. quæstio. quinquagesimanona. nu. 5. fol. 351. T. 15. P. 1.

Si fuit tantus in carceribus, & ideo non soluit pensionem, priuationis non incurrit pœnam. Hiero. Gigas. de pensio. eccleſiast. q. 77. nu. 15. f. 357. T. 15. P. 1.

Idem est quando his, cui debet fieri solutio, non reperitur in loco destinatæ solutionis. ibidem. nu. 16.

Si non

Source : BIU Cujas

Si non ſoluit penſionem, ex eo quod non fuit requiſitus ad illam ſoluendam, an cadat in pœnam priuationis beneficij. Hieron. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. quæſtio. 77. per tot. folio 357. Tomo decimoquinto, Par. 1.
Si non ſoluit penſionem tempore, de quo in literis elapſo, an ſit ipſo iure priuatus beneficio. Hier. Gig. de penſio. eccleſiaſt. q. 78. per tot. f. 358. T. 15. P. 1.
Si penſionem non ſoluerit propter paupertatem, an priuationis pœnam incurrat. Hiero. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. q. 80. per tot fol. 358. T. 15. P. 1.
Circa quæ tenetur operari. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 9. §. & quia. f. 248. nu. 63. T. 14.

Rector ciuitatis qualiter applicatiuè conſideretur.

*RECTOR ciuitatis, an efficiatur ciuis. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 177. nu. 21. f. 49. T. 2.
In qua Papa morit, quid agere debeat, & quæ obſeruare debeat. Fran. de Plat. de excommu. §. 51. nu. 1. & 4. f. 361. T. 14.
Et in quas pœnas incurrat. ibid. nu. 2.
Non eſt ſindicandus de minimis Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. ver. nec mirum. nu. 5. f. 465. T. 15. P. 2.
Poteſt bannitum affidare, Greg. Magal. de aſſecur. & ſaluocon. 1. Par. nu. 32. f. 232. T. 11. P. 1.
Vel prouinciæ, an poſſit ſtatuere, quod capiens exbannitum habeat aliquod premium. Bal Peruſ. de ſtat. verſ. rector. numero 3. fol. 140. Tom. 2.

Rector miſcellanèe conſideratus quid operetur.

*RECTOR concedit rem eccleſiæ potius in emphyteuſim, quàm ad cenſum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. cap. 27. nu. 7. fol. 401. T. 15. P. 2.
Cui conceſſum eſt arbitrium torquendi aliquem, an poſſit torquere nullis præcedentib. indicijs. Fran. Brun. de indic. & tortur. q. 7. 2. Par. nu. 7. f. 259. T. 11. P. 1.
Cũ ſua vniuerſitate, an poſſit ſtatuere, quod nemo doctorari poſſit, niſi ſibi ipſi præſentetur. Bal. Peruſ. de ſtat. ver. rector. nume. 1. fol. 140. Tom. 2.
Curatus largo modo dicitur prælaturam habere. Io. de Selua. de benefi. q. 2. 1. P. nu. 58. f. 5. T. 15. P. 1.
Debet eſſe diſcretus, ne tacenda proferat, aut dicenda teneat. Frã. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 54. f. 209. T. 14.
Bolanus, dum rectoratus officium gerit, nec conueniri, nec conuenire poteſt. Io. Maurit. Bola. de reſti. in integ. c. 392. num. 2. f. 105. vult dicere. 205. T. 5.
Durante officio, an poſſit bona venalia emere. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. §. 6. nu. 62. f. 43. T. 17.

Rector eccleſiæ qualiter circa diuerſa conſideretur, ac operetur.

*RECTOR eccleſiæ alicuius, qui eſt clericus ſecularis, & habet bona patrimonialia, de quibus bonis ſepelietur. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. c. 13. nu. 8. f. 240. T. 15. P. 2.
Et quid de prælato. ibid.
Eccleſiæ, an poſſit alienare bona eccleſiæ authoritate legati. Pet. de Peruſ. de vnio. eccleſ. c. 4. nu. 4. f. 237. T. 15. P. 1.
An poſſit concedere ſepulchrum vnius alteri. Io. Bertach. de epiſ. 3. Par. 4 lib. nu. 27. f. 334. T. 13. P. 2.
Collegiatæ an dignitatem habere dicatur. Io. de Selua. de benefi. q. 2. P. 1. nu. 62. f. 5. T. 15. P. 1.
Compellitur clericum habere. Ioã. de Selua de benef. q. 5. P. 1. nu. 217. f. 22. T. 15. P. 1.
Curatæ vbi ſit ſepeliendus. Pet. de Vbal. de Cano. epiſc. & paroc. c. 9. nu. 37. f. 237. T. 15. P. 2.
Non collegiatæ poteſt alienare rem ſine tractatu cum cauſa, & epiſcopi conſenſu. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 23. n. 44. fol. 435. T. 15. P. 2.
Non obligatur per procuratorem recipientem mutuum, niſi in tribus caſibus. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. caſu. 2. nu. 8 fol. 458. T. 15. P. 2.
Patronatæ beneficium non poteſt renunciare, niſi de conſenſu patroni. Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil. 44. nu. 6. fol. 397. vult dicere. 381. T. 12.
Patronatæ ſine cõſenſu patroni præſentare poteſt ad titulum ſuæ eccleſię clericos ordinandos, qui ali debent ab ipſa eccleſia. Hieron. Gigas. de penſion. eccleſiaſt. quæſtio. 23. numero 10. fol. 338. Tom. 15. Par. 1.
Poteſt alienare vnam rem, dummodo de ſuo tantundem eccleſiæ conferat, etiam ſine vtilitate eccleſiæ. Gul. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. rub. 10. nu. 44 f. 413. T. 15. P. 2.
Poteſt auferre vnam rem de eccleſia, dummodo tãtundem eccleſiæ de ſuo conferat. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 2. nu. 29. fol. 469. T. 15. P. 2.
Poteſt repetere fructus per predonem ſubtractos poſt dimiſſam eccleſiam. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. ver. & re. nume. 25. fol. 510. T. 15. P. 2.
Poteſt teſtari de expenſis factis per eum cauſa eccleſiæ. Gul. Redoa. de rebus eccle. non alie. ver. in præallegato. nume. 3. fol. 465. Tom. 15. Par. 2.
Poteſt tranſigere ſuper iuribus eccleſiæ immobilibus, & ſpiritualibus, in præiudicium ſui ipſius, quæ trãſactio valebit toto tempore, quo ipſe eccleſiam poſſidebit. Gul. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. caſu. 3. rub. 47. nu. 14. f. 454. T. 15. P. 2.
Quando præſumatur acquiſiuiſſe de bonis eccleſiæ, vel non. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. § & quia. quæſtio. 9. nume. 47. folio 247. Tom. 14.
Qui pro alienis debitis grauat eccleſiam, ſibi commiſſam, aut literas alicui, ſeu ſigilla concedit, quibus eccleſia poſſit obligari, ſuſpenſus eſt ab adminiſtratione ſpiritualium, & temporalium. Io. a Capiſt. de excommunic. in trac. de canon. pœnitentiali canon. 53. col. 2. f. 399. T. 14.
Qui rem locauit recepta penſione pro multis annis, an eccleſiã, ſiue ſucceſſorem obliget. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. ver ſicu. ſed an contractui. nu. 9. f. 478. T. 15. P. 2.
Rem patiens præſcribi, tenetur eccleſiæ de damno. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 14. nu. 16. f. 257. T. 14.
Si in manutenenda domo neceſſe habet multum impendere, vendendo videtur gerere negotium eccleſię. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 21. nu. 5. f. 429. T. 15. P. 2.

Rector miſcellaneè conſideratus quid operetur.

*RECTOR electus preſtito iuramento, an habeatur pro confirmato. Pet. Lena. de priuil. docto. num. 148. quæſtio. 82. fol. 17. Tomo decimooctauo.
Eſt iudex ſcholarium. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 65. folio 82. Tomo 18.
Hoſpitalarius, an poſſit in hoſpitando ſibi coniunctos præferre alijs, & an idem poſſit facere in eleemoſinis largiendis. Lap. de Caſtel. de hoſpitalita. nu. 57. f. 165. T. 14.
Hoſpitalis eſt quodammodo nudus miniſter in hoſpitalitate ſeruanda. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroc. q. 2. nume. 28. f. 207. Tom. 15. P. 2.
Inuentarium facere tenetur. Rolan. a Valle de confect. inuent. q. 18. nu. 1. f. 170. T. 8 P. 2.
Hoſpitalium, an gaudeat priuilegijs clericorum. Stefan. Aufrer. de poteſt. ſecul. ſuper eccle. perſ. regul. 2. nu. 38. f. 292. T. 16.
Imponens collectam clericis, antequam abſoluatur, quomodo ſatisfacere debeat. Franc. de Pla. de excommunicat. §. 36. nume. 7. fol. 358. T. 14.
Locat fructus ſui beneficij ad vitam ſuam. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. verſicu. & extrauagans. numero quinto, folio 482. Tom. 15. Par. 2.
Non alienat, niſi de conſenſu epiſcopi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 25. nu. 26. f. 436. T. 15. P. 2.
Non conſentiat alienationi rei eccleſiaſticæ pro ſolutione debiti eccleſiæ cui eſt vnita Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 25. nu. 30. f. 436. T. 15. P. 2.
Pariſijs in quibus iuriſdictionem in ſcholares habeat. Per. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 152. nu. 2. f. 59. T. 18.
Parochialis an poſſit ius decimarum remittere. Tyndar. de decim. nu. 65. f. 125. T. 15. P. 2.
Parochianus poteſt concedere licentiam ſuo parochiano miſſam extra parochiam audiendi. Maria. Soc. de oblatio. q. 18. num. 58. fol. 135. Tom. 14.
Poteſt præcipere ſcholaribus ſub debito iuramenti. Petr. Rebuf. de priuil ſcholar. priuil. 75. nu. 5. f. 47. T. 18.
Priuare legitimè ſcholares inobedientes matricula. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 75. nu 6. f. 47. T. 18.
Præſentatus a patrono poteſt ſi malè miniſtrat, reprehendi a patrono. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. capitu. 7. num. 15. fol. 396. T. 15. P. 2.
Prouinciæ quis ſit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 63. nume. 11. folio 58. Tomo 16.
Qui non conuertit in vtilitatem eccleſiæ, tenetur creditori de ſuo ſatisfacere. Guliel. Redoa. de reb eccl. non alie. ver. item dicit nume. 12. f. 476. T. 15. P. 2.
Quilibet, ſeu prior eccleſiæ collegiatæ dicitur habere dignitatem. Alfonſ. Hoieda de benefi. incompatib. P. 1. c. 7. num. 2. folin 117. Tom. 15 Par. 1.
Sacerdos & docere non debet, quæ intelligi non poſſunt. Ioan. Frã. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 55. f. 209. T. 14.
Scholarium, an clericus, vel laicus creari debeat. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 66. limitat. 1. f. 82. T. 18.
Præcedit in ſtudio epiſcopum. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. 2. lib. nu. 36. f. 45. T. 10. P. 1.
Si ſit laicus, an ſit iudex clericorum. Franc. Curt. de feud. nu. 3. 2. prin. quæſt. f. 44. T. 10. P. 2.
Seu cancellarius vniuerſitatis, qui ſcholari roganti ſe ad examen admitti, id denegarunt, an ex eo priuari debeant dignitate rectoratus, vel cancellariæ. Iac. de S. Georg. de feud. verſ. quæritur. nume. 2. f. 182. T. 10. P. 1.
Seu poteſtas de delicto officialis mortui non tenetur. Catal. de Bõcomp. de ſindic. nu. 156 f. 359. T. 7.
Si dixerit de nullitate penſionis, quando audiatur pẽſione interim non ſoluta. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſionibus. nu. 529. f. 198. T. 13. P. 2.
Si lędit eccleſiam dolo, vel culpa, tenetur eidem. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. c 7. nu. 7. f. 396. T. 15. P. 2.
Si ſemel conſenſerit penſioni conſtitutæ, quod amplius pœnitere non poſſit, nec contradicere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. nu. 240. f. 195. T. 13. P. 2.
Studij an poſſit reprobari in examine doctoratus. Petr. le Nauder. de priuil. doct. q. 1. nu. 43. f. 5. T. 18.
An præcedat epiſcopum in ſtudio tanquam ſcholarem degentem. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 1. articu. 1. nume. 166. fol. 199. Tom. 13. Par. 1.

Cum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cum vniuersitate, an possit facere statutum, vt nullus doctoretur, nisi prius præsentetur rectori. Pet. le Nauder. de priuil. doct. 4. P. nu. 46. q. 27. f. 12. T. 18.

Subest immediatè episcopo. Io. Vgo. de offi. quatuor prælat. 3. Par. ver. sed est. nu. 1. f. 292. T. 13. P. 2.

Taxat immensum precium locationis domus, vel cameræ. Pet. Rebuf. de priuil. schol. priuil. 7. nu. 9. f. 34. T. 18.

Tenetur pro culpa officialis, qui illum præposuit. Nicol. Moro. de fide treuga, & pace quæstio. 138 nu. 6. f. 445. T. 11. P. 1.

Resarcire damnum, qui patitur rem ecclesiæ præscribi. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 7. nu. 8. f. 396. T. 15. P. 2.

Vbi habitat vsurarius, si potest recipere debitam cautionem, multò magis rector parochiæ vbi habitat is, cui facienda est restitutio, Anto. Archiep. Florent. de vsur. c. 5. numero 4. §. 1. numero 4. fol. 91. Tom. 7.

Vel potestas non tenetur pro familia sua, nisi delinquat ex imperitia. Catal. de Boncomp. de sindic. nu. 20. f. 352. T. 7.

Vniuersitatis præfertur episcopis in studio existentibus. Franc. Paui. de offi. & potest. c. sede vac. q. 10. 2. P. prin. nume. 17. fol. 429. Tom. 13. Par. 2.

Scholarium præcedit episcopos. Anto. de pret. de iurisd. episc. defens. c. 6. nu. 53. f. 367. T. 13. P. 2.

De Rectore.

*RECTORE cessante in solutione, quando pensionarius ad pensiones decursas, & decurrendas agere possit, & valeat. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nume. 559. folio 198. Tom. 13. Par. 2.

Pro mortuo beneficij fructus etiam extare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 412. f. 196. T. 13. P. 2.

*RECTOREM ad pensionem non teneri fructibus non perceptis. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nume. 611. fol. 199. T. 13. P. 2.

Beneficij non teneri ad decimam Papalem integram, non item ad charitatiuum subsidium, quando alteri pensio reseruata sit Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 450. fol. 197. Tom. 13. Par. 2.

In dismembratione vocari, quando minus necessarium. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. q. 15. nu. 17. f. 183. T. 13. P. 2.

Nempe vocari, causam exprimi, tractatum haberi, & alia fieri, si quæ in rerum ecclesiæ alienatione fieri necessarium sit, & oportunum. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. q. 15. nume. 15. folio 183. T. 13. P. 2.

Rectores tam seculares, quàm ecclesiastici qualiter miscellaneè considerentur ac operetur.

*RECTORES agri Patauini committunt causa sapientibus collegij Patauini. Pac. Scal. de consil. sapien. capitu. 18. libro 1. f. 335. Tom. 13. P. 1.

An possint permutare ad inuicem duas ecclesias vnitas alicui monasterio viuentibus ipsis rectoribus. Vbal. de Perus. de permuta. benef. nu. 15. f. 184. T. 15. P. 1.

Ciuitatis quando faciunt exactiones indebitas in clericos, vel ecclesias, si comoniti desistere noluerint tam ipsi, quàm fautores eorum excommunicationi se nouerint subiacere, nec possunt absolui donec satisfactionem fecerint competentem. Io. a Capistr. de excommunicat. col. 2. cir. fi. f. 397. T. 14.

Ciuitatum ipso facto sunt excommunicati indebitas exactiones in clericos facientes. Nic. Ploue. de excommunic. nu. 9. f. 363. T. 14.

Non debent accipere esculenta, & poculẽta, nisi sint minima, vt vnum par fagianorum, nisi in subsidium salarij sui, aut scriptũ exemplar. Mart. Laud. de officiali. domi. quæstio. 149. folio 281. Tom. decimosexto.

Debent prę se ferre mansuetudinem, legib. etiam regijs docemur. Ioan. Redin. de maiest. Princip. versicu. Principem. num. 6. folio 170. Tomo 16.

Ecclesiarum an possint compelli ad permutandum sua beneficia. Pet. And. Gamb. de permutatio. benef. ver. licet. nu. 12. & 14. fol. 213. T. 15. P. 1.

Debent vitam, & membra obtinere ad ecclesiam confugientibus Ioan. Visch de immunit. eccl. nu. 9. f. 12. T. 13. P. 1.

Successerunt loco discipulorum. Io. Hugo. de offi. 4. prælat. nu. 2. col. 4 f. 292. T. 13. P. 2.

Ecclesiastici perpetuò constituuntur. Ant. Cors. de potest. reg. P. 1. nu. 8. f. 131. T. 16.

Electi ad regimen vrbis Romanæ facientes contra constitutionem super hoc factam, sunt ipso facto excommunicati. Nico. Plou. de excommunicat. nu. 10. f. 363. T. 14.

Et officiales electi ad suffragia populi incidunt in pœnam legis Iuliæ ambitus. Amode. Iusti. de Gastel. de sindic. nume. 65. folio 337. Tom. 7.

Et præsides, an possint sibi eligere assessores. Paris de Put. de sindi. ver. assessor. nu. 32. f. 247. T. 7.

Gymnasiorum plus æquo faciles in concedendis iuuentuti testimonijs officij sui acriter commonefieri. Franc. Zoanet. de Roma. Imper. nu. 72. f. 24. T. 16.

Rectores hospitalium qualiter considerentur, ac operentur.

*RECTORES hospitalium, an faciant fructus suos sicuti alij clerici. Lap. de Castel. de hospitalita. nu. 73. fol. 166. T. 14.

An gaudeant priuilegijs clericorum. Stefan. Aufrer. de potest. sec. super eccles. reg. 2. nu. 38. f. 335. T. 11. P. 1.

An possint administrare, vel agere ante præstitum iuramentum, ad quod tenentur per cle. quia contingit, de relig. domi. Lap. de Castel. de hospitalit. nu. 69. f. 166. T. 14.

Cum debeant ad instar tutotum, & curatorum iuramentum prę stare, ac de locorum bonis inuentarium conficere, nunquid satisdare teneantur. Lap. de Castel. de hospitalit. nume. 29. fol. 164. Tom. decimoquarto.

Nunquid teneantur singulis annis non requisiti reddere rationẽ, & quid si non reddant. Lap. de Castel. de hospitalitat. nume. 33. fol. 164. Tom. 14.

Qui præsentare possint. Ioan. Lup. de liberta. eccles. iast. q. 16. & fi. nu. 4. f. 10. T. 13. P. 1.

Quid debeant iurare, & quæ sit forma iuramenti. & quid si prędicta non seruentur. Lap. de Castel. de hospitalita. nu. 30. 31. fol. 164. Tom. 14.

Et quid si non iurent. nu. 32. ibid.

Et quid si non faciunt inuentarium. nu. 32. ibid.

Quot pauperes teneantur receptare. Lap. de Castel. de hospitalita. nu. 74. f. 166. T. 14.

Soluunt decimam Papalem de his, quæ percipiunt in studio. Bartholom. Belen. de charitat. subsid. quæst. 68. num. 2. fol. 160. Tomo 15. Par. 2.

Rectores miscellaneè considerati, qualiter operentur.

*RECTORES locorum debent præstare iuramentum de defendenda ecclesia contra hæreticos. Conrad. Brun. de hæret. lib. 6. ca. 1. nu. 5. f. 326. T. 11. P. 2.

Et qualiter puniuntur, si hoc non obseruauerint. ibid. nu. 6.

Nõ possunt recedere sine licentia superioris, etiam si veniũt stare per vnam diem. Paris. de Put. de sindic. vers. licentia. nume. 1. fol. 283. Tomo 7.

Vbi fit electio Papę, non seruantes cap. vbi periculum, de electio. in 6. excommunicari sunt. Beat. Ant. de excommunicatio. c. 41. nu. 1. f. 376. T. 14.

Non debent secum ducere vxores, & si ducunt tenentur pro ipsis. Bal. de Perus. de sindic. officia. nu. 7. f. 225. T. 7.

Non tenentur seruare statuta contra libertatem ecclesiasticam. Io. Genti. Perus. de ord. iudic. nu. 23. f. 43. T. 3. P. 1.

Prouinciarum finito officio non possunt egredi prouinciam, seu ciuitatem, nisi post quinquaginta dies, quibus tenentur stare ad sindicatum. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 42. num. 1. folio 44. Tom. 11. P. 1.

Ita petentibus ius reddere debent ne deteriores cum bonorum iactura locupletentur. Conrad. Brun. de hæret. capitu. 17. nu. 3. fol. 306. T. 11 P. 2.

Qui eliguntur ab vniuersitate habent iurisdictionem, non autem ipsa vniuersitas. Martin. Laud. de official. domi. quæstio. 90. folio 280. Tom. 16.

Qui sciunt aliquem carcerem priuatum exercere, & tolerant, incidunt in crimen lęsæ maiest. a die scientiæ. Hiero. Gigans. de crimi. lęsæ maiest. q. 35. nu. 2. f. 43. T. 11. P. 1.

Quilibet terrarum tenentur iurare de seruando, & seruari faciendo omnes constitutiones officij inquisitionis sub pœna &c. incert. Auct. de forma proceden. contra inqui. de hæret. rub. de of. & potest. &c. nu. 1. fol 412. T. 11. P. 2.

Requiruntur in vniuersitatum rebus, vel pars magis sufficiẽs. Petr. a Mont. de potest. pontifi. ti. de concil. præeminen. nume. 2. folio 148. Tom. 13. P. 1.

Si ex forma statuti tenentur dare communitati balistas, non audiũtur volentes dare pecuniam. Paris. de Put. de sindic. versi. statutum. nume. 8. fol. 312. Tom. 7.

Rectores terrarum ad quid teneantur, vel non.

*RECTORES terrarum impedientes inquisitores hæreticorum sunt excommunicati. Beat. Anto. de excommunicat. c. 6. num. 1. fol. 369. Tom. 14.

Non debent angarijs clericos, & eorum bona, nec ecclesias agrauare. Ioan. Fran. Paui. de visitatio. quæstio. 7. 1. Par. nume. 38. fol. 185. Tom. 14.

Non debent secum ducere vxores, & si ducant tenentur pro ipsis. Paris. de Put. de sindic. versicul. an ex eo. numero 22 fol. 266. Tom. septimo.

Tenentur de delicto familiæ quam secum ducunt. Paris. de Put. de sindic. versi. rectores. nu. 1. f. 266. T. 7.

Rectori quid competat.

*RECTORI an incumbat onus probandi sibi a consanguineis, vel ab amicis relictum, an verò ipsi ecclesiæ quod non sit. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 28. nu. 7. f. 313. T. 4.

Ecclesiæ pertinet agere quando agit sub iuribus ecclesiæ suæ. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroc. quæstio. 14. nume. 3. fol. 211. Tom. 15. Par. 2.

Turbato in possessione iuris rectoriæ datur manutentio. Virgin. de Boccat. de cing. I. C. Romani. capitu. 2. numero 28. folio 302. Tom. 3. Par. 2.

Inobedientes non gaudent priuilegijs scholarium. Horat. Lut. de priuil. scholar. in præfatio. nu. 19. f. 70. T. 18.

Tot fructus superesse oportere, vt ex illis viuere possit. Pet. And. Gamb.

Source : BIU Cujas

Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de pensio.numero 705. fol. 200. Tom 13.Par.2.
*RECTORIBVS pauperibus ecclesiarum quomodo sit prouidendum quando non possint ex eis sustentari,& hospitalitatem seruare.Guliel.Duran.de modo ge.concil.cel.rub.22.nume. 1. fol. 175.Tom.13.Par.1.

Rectoris consideratio qualiter sit accipienda.

*RECTORIS citatio non est necessaria in vnione de beneficio non vacante facienda.Ioan.Bapt.Caccialu.de vnio.art.6. nu.7.f.233. T.15.P.1.idem ibidem.nu.59.f.27.T.eod.
Consensum in assignanda pensione requiri, quem etiam nolentē, & inuitum,episcopus,vel legatus subuenire inducunt,& quo casu.Pet.And Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de pensio.nume.112. fol.193.Tom.13.Par.2.
Mors superueniens pensionario impedimentum non prestat quominus vtatur iure sibi competenti super regressu.Pet.And.Gāb. de auct.leg.de lat.lib.6.de pensio.nu.466.f.197.T.13.P.2.
Officium esse populum sibi subiectum admonere.Petr.And.Gāb. de auct.leg.de lat.nu.538.f.173.T.13.P.2.
Successor qui collectam clericis imposuit, si fecit quod potuit, vt damnum collectæ emendetur,sed obtinere non potuit, vniuersitate resistente,an sit excommunicatus.Franc.de Plat.de excōmunica.§.36.nu.8.f.358.T.14.
*RECTORVM debitum circa notam hæreticorum.incert. Auc.de forma proceden.contra inq de hæres.rub.de offi.&c.nu.12.fol. 412.T.11.P.2.

Rectum applicatiuè consideratum quid operetur.

*RECTVM, & bonum natura omnes appetimus. Alber.Bolo.de lege iure,& æquit.c.4.nu.2.f.292.T.1.
Et simplex feudum in dubio præsumitur.incert.Auct.de feud.haben.propria &c.ti.10.nu.3.f.156.T.10.P.1.
Et simplex feudum,quod dicatur,& quomodo cognoscatur.idem ibid.nume.2.
Et vtile per se oratione prolixa non indiget.M.Mant.de concil.nu. 40.f.185.T.3.P.1.
*RECVPERANDI bona annalis est terminus.Quintil.Mandos.de annal.casi.nu.145.f.214.T.17.
Causa fauorabilior est,quàm acquirendi. And.Alc.de eo quod interest.nu.45.f.11.T.5.

Recuperans qualiter applicatiuè consideretur.

*RECVPERANS incontinenti dicitur continuare.Robert. Lancel. de attent.nu.9.ampliat.1.f.319.T.5.& Quintil.Mandos.de inhibit.q.23.nu.5.f.90.T.5.
Rem suam non soluit laudemium.Franc. Solso. in lucer. Laudem. celul.7.nu.77.f.216.T.10.P.2.
Suum an teneatur cedere actiones contra alios, qui damnum dederunt.Ioan.Lup.de bello.& bellator.§.si bene.numero 3.folio 323.Tom.16.
*RECVPERARE possessionem, quomodo incontinenti quis dicatur.Quintil.Mandos.de inhibit.q.23.nu.6.f.90.T.5.
Rem non est noua acquisitio.Franc. Solso.in lucer.Laudem.celul. 10.de venditione &c.nu.33.f.225.T.10.P.2.

Recuperatio qualiter circa diuersa consideretur.

*RECVPERATIO ex interuallo admittitur in edicto quòd metus cau. non autem in subita violenta recuperatione idem euenit. Io Bap.Ponta.de spol.nu.27.lib.1.c.6.f.272.T.14.
Possessionis non cadit in redemptione vexationis. Guliel. Redoa. de simo.ment.c.2.nu.11.f.86.T.15.P.2.
Ratione ciuilis tentæ, an incontinenti fiat,iudicis arbitrio committitur.Ioan.Bap.Ponta. de spol.lib.3. nume.27.capitu.2.folio 294 Tomo 14.
Vbi sit prohibita interuallo interiecto, non prohibetur turbatio. Ioan.Bap.Ponta.de spol.lib.3. capitu.10.numero 157.folio 302. Tom.decimoquarto.
*RECVPERIVS a S.Miniato fuit Doctor antiquus, & maximæ auctoritatis,ex eoque constat,quia Barto. honorificè ipsum citat in l.conditio.in fi.C.de instit.Mar. Mant.de uir.illustr.num.214. fol.166.Tom.1.

Recurrendum ad quod fit, vel non fit.

*RECVRRENDVM est ad communem verborum significationē, nec ab ea fine causa manifesta est recurrendum.Damas. de Brocard.memb.3.nu.1.f.511.T.18.
Est ad ius commune, quando cessat ius municipale. Paris. de Put. de reassumpt.instrum.rub.11.nu.10.f.38.T.4.
Non est ad coniecturas vbi certitudinem habemus. Vital.de Camba.de claus.ver.an reductioni.nu.6.f.448.T.18.
Ad Principem,si emergat dubium in iure, nisi in subsidium, vel nisi ratione iniquitatis tollendæ. Mart.de Caraz. Laud.de Princip.q.94.f.206.T.16.
*RECVRRIMVS tunc ad nomen generale, quando nomen proprium deficit.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.1.c.1.nume. 29. fol.29.T.15.P.2.
*RECVRRITVR ad ius commune, quoties cessat ius municipale. Vital.de Camba.de claus. numero trigesimonono,folio 444.Tomo decimooctauo.
*RECVRSV pendente, ac reuisione causæ, potest regulariter fieri exequutio,nec dicitur attentari. Rober.Lancel.de attent. ca.19. nu.26.f.403.T.5.
Pendente ad arbitrium boni viri,nihil nouari debet. Sebast.Medic.de nouatio.folio 399.col.2.in fin.in verbo,recurso.Tomo 6. Par.secunda.
Si fiat exequutio,an dicatur attentari,duplex opi.verior quòd nō Rober.Lancellot. de attentat. capitu. 19. numero sexto,fol.403. Tom.quinto.
*RECVRSVI, ad priora beneficia quando sit locus, quando permutationes non valent. Ægid. de Bellamer. de permutatio. benef.P.11.q.1.nu.1.f.206.T.15.P.1.
Futuro,an possit renunciari.Pet.Iac.de arbit.& arbitrator.num.11. fol.310.T.3.P.1.

Recursus applicatiuè consideratus circa diuersa qualiter operetur.

*RECVRSVS ad ecclesiam per denunciationem euangelicam,datur ratione peccati.Ioā.Franc.Balb. de præscrip.q.10.numero 3. fol.65.Tom.17.
Ad primum beneficium datur permutanti ex iusta ignorantia. Aegid.de Bellamer.de permut. benef. P.11.q.3.numero 5.f.206. Tom.15.Par.1.
Ad priora beneficia ex quibus causis impediatur. Aegid.de Bellamer.de permutatio.benef.P.11.quæst.2. numero 1.fol.206.Tomo 15.Par.1.
Qualiter concedatur. Aegid. de Bellamer.de permutat.benefic. Par.11.q.3.nu.1.f.206.T.15.P.1.
Ad similia quando faciendus.Caccialup. de feud.artic.4.nume.4. fol.12.T.10.P.1.
Ad superiorem arbitratoris non fit,& quis sit ille superior.Lanfrā. de Oria.de arbit.7.diuis.nu.44.f.219.T.3.P.1.
Non conceditur, quando plus expenderetur, quàm sit valor causæ.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.9. nu.10. f.411.Tomo 15.Par.2.
Potest haberi,vt corrigat id, qpod male secundum conscientiam fuit per iudicem iudicatum,licèt ab eius sententia appellari non possit.Rober. Lancel. de attentat.limitatio.10.numero 16. folio 367.Tom.quinto.
An possit ad ecclesiam per aliquam viam contra præscribentem haberi.Ioan.Franc. Balb. de præscriptio. quæstio.10.numero 1. fol.65.Tom.17.
Datur etiam vbi non datur appellatio. Rober.Lancel.de attenta.c. 19.nu.23.f.403.T.5.
Nisi quis antea appellasset, & appellationem deseruisset, quia tunc denegatur etiam recursus.nu.24.ibid.
Dicitur habere effectum suspensiuum.Robert.Lancel.de attentat. c.19.nu.9.f.403.T.5.
Est quædam species appellandi.Pet.Iac.de arbit.& arbitrat.nu.10. fol.310.T.3.P.1.
Intimatus parti impedit exequutionem secundum aliquos. Rober.Lancel. de attent.nu.14.c.19.f.403.T.5.
Non censetur prohiberi appellatione prohibita. Rober.Lancello. de attenta.c.19.nu.22.f.403.T.5.
Non est licitus si habendo recursum plus expenderetur, quàm sit valor causæ.Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.21.nu.16. fol.429.T.15.P.2.
Non facit litem Rober.Lancel.de attent.c.19. nu.19.f.403.T.5.
Non solum succedit loco appellationis, verùm etiam regulatur quantum ad tempus determinationis, & exercitij, secundum quod regulatur appellatio.Rober.Lancel.de attent.c.19.nu.11. fol.403.Tom.5.
Si sit intimatus parti & desuper pars citata, exequutio eo pendente fieri non potest.Robert.Lancellot.de attenta.cap.19.num.30. fol.403.Tom.5.
Idem quando fuisset per iudicem concessus.nu.31.ibid.
Succedit loco appellationis.Rober.Lancello.de attent.ca.19.nu.7. fol.403.T.5.
Supplicatio,reclamatio,& querela in quo inter se differant.Rober. Lancel. de attent.c.19.nu.1.f.403.T.5.
*RECVSANDO iudicem scholaris, non tenetur iurare de calūniā. Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.69.f.83.T.18.

Recusans qualiter applicatiuè consideretur.

*RECVSANS duellum non incurrit aliquā pœnam,nec potest pingi,nec infamari,licet cōtrarium seruetur, & malè Iac. de Castil. de duel.c.7.nu.7.f.290.T.12.
Iudicem coram quo debeat causam recusationis probare. Stefan. Aufrer.de recusatio.nu.47.f.359.T.3.P.1.
Obedire sacerdotis imperio,& superbiens morte moriatur Hiero. Alban.de potest.Papæ.3.P.nu.78.f.86.T.13.P.1.
Respondere libello,cur non habendus pro confesso. Franc. Curt. de positio.nu.15.f.10.T.4.
Positionibus cum iuramento, vel non respondens pro confesso habetur.Nic.Moron.de fide treug. & pace quæst.35.numero 1. fol.424.T.11.P.1.
Positionibus habetur pro confesso.Nic.Moron.de fide treuga,& pace.q.9.nu.7.f.419.T.11.P.1.
Super facto defuncti, siue alieno, dato termino ad deliberādum, an habeatur pro confesso.Nic.Moro.de fide treug.& pace.q.35. nu.6.f.424.T.11.P.1.
Si purgari in causa hæresis,an sit hæreticus.Lud.Charer. de hæret. ver.hæresi.num.18.f.44.T.11.P.2.
Soluere decimas ex contemptu, est ipso facto excommunicatus.

Lud.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Lud.Montal.de reprob.sent.Pilati artic.3.nu.50.f.15.Tom.14.
Venire ad sinodum,quando vocatus est a Metropolitano (si causa iusta sibi non adest) deponitur a communione.Io.Bertachi.de epis.2.P.nu.19.f.359.T.13.P.2.
*RECVSANTES promoueri ad ordinem, debent spe quæstus attrahi.Guliel.Redoa.de simo.mental.Par.2.c.23.nume.10. folio 73.Tom.15.P.2.
*RECVSANTIBVS hæredib. adire hæreditatem, qua ratione creditoribus succurratur.Alber.Brun.Asten.de deteriorat.& diminut.nu.41.conclus.10.nu.41.f.373.T.17.
*RECVSARI possunt iudices ordinariè a scholarib. Horat.Lut. de priuil.scholar.priuil.68.f.83.T.18.
*RECVSATI iudicis processus est nullus, etiam si appellans nõ fuerit appellationem prosequutus. Rober.Lancel. de attent.cap.6. nu.17.f.340.T.5.

Recusatio circa diuersas materias qualiter considereturetur,& quid operetur.

*RECVSATIO æquiparatur appellationi in hoc, quòd nihil noui fiat.Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.8.f.340.T.5.
Appellatio,& relatio simul intitulantur. And.Barba.de Card.leg. de lat.3.q.basilic.nu.24.f.138.T.13.P.2.
Arbitri ex causa post compromissum superuenienti etiam pendente compromisso fieri potest.Rober. Lancel.de attent.c.15.num. 158.f.391.T.5.
Capituli non sufficit ad impediendum effectum regaliorum.Ægi. Maga.decis.de regal.c.2.nu.3.f.437.T.13.P.2.
Bebet fieri ante litis contestationem,quaudoque,& post, & etiam in exequutione. Io. Ferar. de appellat.capitu.7.lib.5.nume.405. fol.84.Tom.5.
Episcopi an includat recusationem vicarij sui.Io.Bertac.de epis.7. Par.4.lib.nu.18.f.357.T.13.P.2.
Et appellatio pari passu ambulant. And.Barb.de Cardi.leg.de lat. 3.q.basilic.nu.2.f.136.T.13.P.2.
Etiam legitima non est admittenda,quando causa est instructa,& pars est monita ad sententiam.Rober.Lancel.de attenta.c.6.nume.49.f.341.T.5.
Nisi causæ suspitionis fuissent de nouo exortæ. ibid.nu.50.
Inquisitionis in causa hæresis, licèt rarò, & ferè nunquam contingat,tamen quia interdum fieri posset ab aliquo cauilante, & potius processum inquisitoris frustare, & impedire, quàm iustitiã, & rei veritatem quærente. Bern. Commen.in lucer.inq.hæret. prauit.nu.1.col.1.in prin.f.344.T.11.P.2.

Recusatio iudicis qualiter sit applicatiuè considerandaconsideranda.

*RECVSATIO iudicis ad quem gradum cõsanguinitatis fieri possit.Stefan.Aufrer.de recusat.nu.4.f.356.T.3.P.1.
De iure ciuili fieri debet.Prosdo.de comi.de differ. iur.ci.& can. nu.7 f.191.T.1.
Et quando de iure canonico.ibid.
Debet fieri ante litis contestationem.Lanfran.de Ariad.de recusatio.nu.1.f.359.T.13.P.1.
Potest tolli per Principem apponendo in commissione clausulã, appellatione remota secundum communem opinionẽ.Robert. Lancel.de attent.1.P.nu.67.f.288.T.5.
Quando fieri debeat tàm de iure canonico,quàm ciuili.Hieron. Zanet.de differ.iur.ci.& can.nu.295.f.207.T.1. Et idem ibidem nu.329.fol.208.
Quia iuris naturalis est,sine causa tolli non potest.And.Barba.de Card.leg.de lat.4.q.basilic.nu.5.f.139.T.13.P.2.
Quò ad formam,& modum procedendi) dicitur esse de iure ciuili,naturali tamen ratione dictante.Rober.Lancel.de attenta.nu. 63.fol.288.T.5.
Requirit causam etiam stante statuto, quòd iudex possit tanquã suspectus recusari.Io.Bertachi. de episc.4.P.nu.33.fol.338.Tomo 13.Par.2.
Sola an sufficiat sine appellatione.And.Barb. de Card.leg.de lat. 3.q.basilic.nu.9.& 14.f.137.T.13.P.2.
Suspecti,cuius viris sit,& quando recusari possit. And.Barba. de Card.leg.de lat.3.q.basilic.nu.2.f.136.T.13.P.2.

Recusatio miscellaneè considerata quid operetur.

*RECVSATIO iure iurando præstita offertur.Io. Ferar.de appellatio.c.7.lib.5.nu.408.f.84.T.5.
Negotium principale protendit. And.Barb. de Card.leg.de lat.3. q.basilic.nu.27.f.138.T.13.P.2.
Non dicitur legitima,si opponitur per assertum procuratorẽ,non docto de mandato,etiam si post oppositionem de mandato doceatur. Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.5.& 6.f.340.T.5.
Nunquid videatur remota,appellatione oblata.And.Barb.de Cardi.leg.de lat.3.q.basilic.nu.26.f.138.T.13.P.2.
Operatur,vt nec iudex recusatus,nec etiam sui cõiudices procedere possint,nisi illis esset data iurisdictio insolidum. Rober. Lancel.de attent.c.6 nu.21.f.340.T.5.
Qualiter sit fienda.Stefa.Aufrer. de recusat.nu.2.f.355.T.3.P.1.
Quid sit,& qualiter diffiniatur. Stefan.Aufrer.de recusat.num.1. fol.355.T.3.P.1.
Suspendit iurisdictionem.Io.Ferar.de appellatio.lib.5.cap.8.num. 411.fol.85.T.5.
*RECVSATIONE iudicis facta de iure ciuili, quando arbitri eligi debeant,coram quibus litigetur, & quãdo eligi debeant de iure canonic.Rosdoc.de comit. de differ.iur.ci.& can.n.8.f.192.T.1.
Iudicis pendente,nihil nouari debet. Sebast. Medic. de nouat.colum.2.in fi.f.399.T.6.P.2.
*RECVSATIONEM episcopi non passim admittendam esse. Petr. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.8.nu.127.f.212.T.13.P.2.
Ordinarij in delictis manifestis non admitti.idem ibid.lib.8.num. 130.folio 212.
*RECVSATIONES iudicum quæ sint. Tancredo de ord.iudic.ver. quia per tot.col.3.f.52.T.3.P.1.
*RECVSATIONI iudicis expressę, vel tacitę (putà coram eo comparendo) si quis renunciet,iudex validè procedit,nisi comparẽdo protestetur se in eum non consentire secundum aliquos. Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.28.& 29.f.340.T.5.

Recusationis considerationis, quæ sit.

*RECVSATIONIS effectus quis sit.Tancred.de ord.iudic.ver.effectus per tot.f.53.T.3.P.1.
Et Vital.de Camba. de claus. ver. nil nouari.nu.1.colum.1.folio 383.Tom.18.
Exceptio in causa post conclusionem in causa opponi vtrum possit.And.Barba.de Card.leg.de lat.q.5.basilic.nu.3.fol.140.Tomo 13.Par.2.
Vtrum suspendat iurisdictionem legati citra remedium appellationis.And.Barba.de Card.leg.de lat.3.quæst.basilic.num.3.fol. 136.Tom.13.Par.2.
Et quid de iudice.
Legitima causa,nec in genere,nec in specie,nec in tẽporalibus,nec in beneficialibus,potest per principẽ tolli.And.Barba.de Card. leg.de lat.4.q.qasilic.nu.8.f.139.T.13.P.2.
Materia remissiue.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib. 8. num. 132.f.212.T.13.P.2.
Ratione recurendum est ad superiorem iudicem. Robert. Lancellot.de attenta.c.6.nu.57.f.341.T.5.
Sola propositio cum legitima causa suspendit iurisdictionem ad eneruanda inde gesta.And.Barba.de Card.leg. de lat.3.quæst. basilic.nu.24.f.138.T.13.P.2.
*REDDE rationem villicationis tuæ,ad rationem tutelarum applicatur.Damhou.de pupillar.patroc.nu.16.c.1.f.372.T.8.P.2.
*REDDENDA est pecunia emptori,si ex ea factus sit hæreticus locupletior.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.9.nume. 31.fol.125. Tom.11.Par.2.
*REDDENDI verbum,dandi etiam significationem cõtinet.Ioan. Royas in epit.successio.c.30.nu.11.f.423.T.8.P.1.

Reddere qualiter applicatiuè considereturetur.

*REDDERE debita tantum,non est rationes reddere. Damhou.de pupillar.patroc.c.2.nu.3.f.373.T.8.P.2.
Et restituere qualiter inter se differãt. Laur.de Rodulf.de vsur. nu. 33.fol.19.Tom.7.
Non solum tenetur ille, cui res metus causa tradita est, sed etiam de dolo tenetur.Sebast.Medic.de fortuit.casi.quæst.8. num.72. fol.203.Tom.7.
Rationem debens nobili,ad eum accedere debet.Bon.de Curt.de nobil.5.P.nu.39.f.16.T.16.
Principaliter fauore pupilli,vel adulti introductum censetur, ergo absolutè non videtur per testatorem remitti posse.Damhou. de pupil.patroc.c.3.nu.30.f.375.T.8.P.2.
Rem non dicitur,qui in forma diuersa reddit.Alber.Bru.Asten.de mutatio.&c.nu.85.f.354.T.17.
Votum est necessitatis,vouere verò est voluntatis.Fran.Paui.de visitat.q.9.2.P.nu.106.f.210.T.14.

De redditibus.

*REDDITIBVS beneficiorum,nonnullos impinguatos, vsq; adeo, vt sese totos lasciuiæ dederint.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.ver.vt rem nu.56.f.187.T.13.P.2.
Ecclesiasticis,tantum habent iuris clerici,quantum sibi a canone permittitur.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.4.nume.24.folio 232.Tomo 14.

Redditio miscellaneè considerata quid operetur.

*REDDITIO malæ causæ excusat testem a dolo Io. Mar.Monticel. de testi col 2.in fi.f.278.T.4.
Rationis,quæ fienda est pro administratione tutelæ, non potest separari,sed insimul tota reuideri.Ant.Negusa.de pigno.& hypothe.memb.1.5.P.nu.37.f.224.T.16.P.1.
Rationum officialium quæ fit.Paris.de Put.de sindic.f.304.col.2. circ.med.T.7.
Rationum quid in se continere debeat. Petr. de Vbal. de duobus fratribus.Par.duodecima,numero quinto,fol.172.Tomo sexto, Par.prima.
Testis causæ vt si dicat omnia vera esse dico, quia omnes sic dicunt, vel quia omnes sic tenent, an sit bona. Ioan. Mar. Monticel.de testi.col.1.circ.med.fol.269.T.4.
*REDDITVM annuum constituens si fundum certum nominauerit ex illo dari debet.Bap. Caccialu.de pensio.eccles.q.16.nu.18. fol.324.T.15.P.1.
*REDDITVR inexpugnabilis contractus de re aliena bona fide possessa, factus ratione iuramenti.Octa.Simoncel.de decret.inspec.8.nu.60.f.322.T.6.P.2.

Source : BIU Cujas

Redditus in nominat. singul.

*REDDITVS, dictio quomodo intelligenda. Io.Bertach.de gabel. 5.Par.prin.nu.3.f.61.T.12.

Redditus in nominat. plura. qualiter considerentur,& eorum effectus.

*REDDITVS æquiparantur mobilib.& aliquando stabilib.Benedi. Boni.de censi. art.14.nu.32.f.166.T.6.P.2.
An computentur inter mobilia.Pet. Pech.de testam.coniug.nu.6. fol.174.T.8.P.1.
An debeant amortizari.Pet.Pech.de amortizatio.bono.c.35.nu.1. fol.327.T.11.P.1.

Redditus annui qualiter circa diuersas materias considerentur,& operentur.

*REDDITVS annui,an inter immobilia computentur.Maria.Soci. de oblatio.lib.8.nu.30.f.126.T.14.
Et quando ibid.nu.32.33.35.& 37.
An inter immobilia numerandi sint.Io. le Cirier. de primoge.q. 9.2.lib.nu.13.f.54.T.10.P.1.Et Iacob.Nouel.de iure prothomis. ver.quod si fortè.nu.111.f.27.T.17.
An possint vendi ad tempus.Ambro.de Vigna.de vsur.nume.74. fol.56.Tom.7.
An sint liciti,& multa de eis relatione.Benue.Strac.de assecur.nu 36.f.360.T.6.P.1.
Computantur inter immobilia.Melch. Palaez. in trac.maiora.q. 40.nu.7.f.382.T.10.P.1.
Computantur inter immobilia, ac proinde in feudum dari possunt.Vdalric.Zas.de feud.4.P.nu.6 & 12.f.306.T.10.P.1.
Continentur inter immobilia.Io.le Cirier.de primoge.nume.14. fol.46.T.10.P.1.
Continentur inter immobilia si sint diu duraturi.Matth.de Affli. de iure prothomis.nu.6.f.4.T.17.
Ecclesiarum,an possint alienari.Maria.Soc.de oblatio.libel.8.nu me.34.f.127.T.17.
Et census excusant ab onere satisdandi. Gul.Redoa.de reb.eccle. non alie.rub.16.nu.29.f.419.T.17.P.2.
Iudicantur mobile,vel immobile secundum quid.Iac. Nouel.de iure prothomis.nu.113.f.27.T.17.
Non veniunt,in legato bonorum mobilium,& immobilium.Ma ria.Soc.de oblatio.lib.8.nu.31.f.126.T.14.
Item nec in donatione.ibid.
Item nec in condemnatio.ibid.
Pecuniarij,aut frumentarij dati in dotem,an sint fructus,an resti tuendi sint soluto matrimonio.Ioã.Garsi.de expen.& meliorat. c.23.nu.5.f.337.T.17.
Propria sui natura,nec mobiles,nec immobiles sunt,sed tertiam speciem constituunt.Iac. Venant.de annuâ præstatio.q.39.nu.1. fol.250.T.6.P.2.
Quando censentur vti immobilia. Gul. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.13.nu.17.f.415.T.15.P.2.
Quando numerentur inter immobilia.idem ibid.nume.12.& 30. fol.415.& 416.
Quando releuant quem ab onere satisdandi. Guliel. Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.13.nu.30.f.416.T.15.P.2.
Veniunt appellatione immobilium.Gul.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.16.nu.28.f.419.T.15.P.2.

Redditus miscellaneè considerati qualiter operentur.

*REDDITVS Aucupij,an sint de regalib. Sebast. Medic. de venatio.&c.q.27.nu.2.f.400.T.17.
Beneficij computantur deductus expensis. Hier.Gigas.de pensio. eccles.q.89.nu.2.f.362.T.15.P.1.
Possunt clerico fideiubenti interdici,& capi in causa iudicati,do nec soluat. Io.Gute.Plac.Hisp.de contrac.iura.c.22. nume.3.fol. 116.Tom.6.P.2.
Beneficiorũ ratione seruitij impensi,vel impendendi regulari.Pet. And.Gãb.de auc.leg.de lat.lib.6.de pẽsio.n.29.f..192.T.13.P.2.
Bonorum consistentes in venatione,faciunt, vt ẽt clericis venari li ceat.Sebast.Medic.de venat.&c.q.3.nu.15.f.397.T.17.
Ecclesiasticorum quo pacto diuidendi sint.Alfon. Hoieda de benef.incompatib.P.1.c.23.nu.83.f.149.T.15.P.1.
Communes in valore beneficij computantur.Pet.And. Gamba.de auct.leg.de lat.lib.6.de pensio. nu.24.f.192.T.13.P.2.
Compensantur ad inuicem.Sebast. Medic. de compensat.num.3. q.40.f.266.T.6.P.2.
Dati a prælato consanguineis si sunt consumpti,ecclesia repetere illos non potest.M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.ca.23.nu.77. fol.354.T.15.P.2.
Decimales quomodo intelligantur assignati parochiali erectę infra limites matricis.Tyndar.de decim.nu.81.f.125.T.15.P.2.
Ecclesiæ ad id præcipuè ordinati sunt,nempe ad ecclesiæ sustenta tionem.Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat.ver.inualuit.li.5.nume.9.f.184.T.13.P.2.
Dantur clerico ad effectum inseruiendi beneficio,cui prẽest.Pet. And.Gamb.de auc.leg.de lat.lib.6. de pensio. nu.365.folio 196. Tom.13.Par.2.
In quot partes debeant diuidi.Bermon.Chouer.de pub.concub. ver.hoc est.nu.5.f.166.Tom.11.Par.1.
Quod pro necessitatibus ecclesiæ, & vsu pauperum liberi præsumuntur.Pet.And.Gamb. de auct. leg.de lat.lib.6.de pensionib. nu.52.f.198.T.13.P.2.
Venduntur licitè.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.13.nume.3.f.415.T.15.P.2.
Ecclesiarum in conuiuijs excessiuis expenduntur. Gul. Duran. de modo ge.concil.cel.rub.36.nu.8.f.179.T.13.P.1.
Pro parte ad pauperes spectant.Pet. And.Gamb.de auct.leg. de lat.ver.inualuit.lib.5.nu.11.f.184.T.13.P.2.
Ecclesiastici non debent in superfluos vsus expendi. Gul.Durand. de modo ge.concil.cel.rub.63.nu.1.f.182.T.13.P.1.
Quare sunt deputati clericis.Ioan.Franc. Paui.de visitat.q.7.1.P. nu.54.f.185.T.14.
Et fructus idem sunt.plus tamen habet redditus.Io. Bertach.de gabel.5.P.princ.nu.3.f.61.T.12.
Et oblationes ecclesiæ debent diuidi in quatuor partes.Gul. Durã. de modo ge.concil.cel.rub.62.nu.3.f.182.T.13.P.1.
Futuri beneficiorum pro ecclesia obligantur. Gul.Redoa.de spol. ecclesiast.q.10.nu.11.f.250.T.14.
Gabellæ an sit vsufructuarij. Io.Bertach.de Gabel.2.Par.nume.63. fol.59.Tom.12.
Crescentes cui cedant. Ioan.Bertach.de gabel.2. Par.numero 39. fol.57.Tom.12.
Habent se ad fructus,veluti genus ad speciem. Gul.Redoa.de reb. eccl.non alie.rub.13.nu.2.f.415.T.15.P.2.
Incerti, quando ad certam summam rediguntur in valore beneficiorum computantur.Io.de Selua.de benefi.q.12.P.3.nume.35. fol.72.T.15.P.1.
Partus fructus,& pœnæ augent hæreditatem,& dotes,& dicuntur eorum augumentũ.Alber.Bru.Asten.de augmen.&c.conclu.1. princ.nu.13.f.349.T.17.
Pecunia cõstituti,perpetuò redimi possunt. Nic. Vbal.de reb.dub. nu.4.fol.343.T.18.
Percipiendi,an possint emi licitè pro minori non pretio ex pristina solutione.Io.a Capist.de vsur.2.P.2.P.prin.nu.42.f.105.T.7.
Piscationis an sint de regalib.Sebast.Medic.de venatio.q.27.nu.2. fol.400.Tom.17.
Præsumuntur sufficientes pro vita duorum in beneficijs. Hier.Gigas de pensio.eccles.q.9.nu.11.f.334.T.15.P.1.
Pro temporum,& locorum varietate mutantur. Damhou.de pup. patroc.nu.30.c.1.f.382.T.8.P.2.
Protocollorum vxori vsufructuariæ omnium bonorum non debiti,& cur.Io.Berta.de gabel.2.P.nu.63.f.59.T.12.
Quando censeantur nominati causa demonstrationis, & quando causa taxationis.Io.Bap.Caccialu. de pensio.eccles.quæstio. 16. nu.4.f.323.T.15.P.1.
Qui dicantur.Iac.de Gras.de rescrip.apost.nu.41.f.33.T.3.P.2.
Regni,quos Rex in suo regno obtinet,instituti sunt,vt iustitiam faciat,& pacem constituat.Ioan.Royas.in epit.succes.c.34.num.8. fol.427.T.8.P.1.
Rusticorum prædiorum,fœtus animalium,& prædiorum vrbanorum pensiones pro fructibus capiuntur.Odofred. de curat.bon. dan.c.4.nu.1.f.236.T.17.
Sigilli episcopalis, sit ne licitus, & an in feudũ dari possit.Vdalric. Zas.de feud.P.4.nu.11.f.306.T.10.P.1.
Temporales,an timorata cõscientia,mercari valeant.Benedic.Boni.de censi.artic.14.nu.33.f.166.T.6.P.2.
Venationis,an sint de regalib.Sebast. Medic.de venatio.&c.q. 27. nu.2.f.400.T.17.
Vitales nunquam in vrbe Roma,nec in Europa vetiti.Bened.Bon. de censi.artic.14.nu.34.f.166.T.6.P.2.
Vitales,quibus conueniant.Benedic.Bon.de censi.artic.14.nu.35. fol.166.T.6.P.2.

Redditus in accusat. qualiter considerari,ac operari contingat.

*REDDITVS accipiens, præsumitur ius aliquod administrandi habere.Nel.a S.Gem.circ.mater.testi.2.P.nu.166.f.86.T.4.
Alicuius castri si quis emat ad vitam suam,& hæredum,censebitur ne talis contractus vsurarius?Laur.de Rodul. de vsur.ver.consuluit.nu.42.f.20.T.7.
An pro pecunia liceat emere.Gul.Bont. de vsur.nu.6.f.75.T.7.
Communes si qui sint in mensa, qualiter regulari contingat. Petr. And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6. de pensio. nu.23.f.192.Tomo 13.Par.2.
Variè regulari.Pet.And.Gamb. de auct.leg.de lat. lib.6. de pẽsio. nu.28.f.192.T.13.P.2.
Ecclesiasticos dandos non esse his, qui non norunt laudare dominum.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de pensio.nu.331. fol.195.T.13.P.2.
Habere perpetuis temporibus nõ est licitum.Guido Papa,de vsur. nu.29.fol.73.T.7.
Hospitalium regulariter ad alios vsus, quàm ad vsus clericorũ destinatos fore.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.5.vers.inualuit.nu.10.f.184.T.13.P.2.
Pecuniarios hæreditariè,vel ad vitam,an emere liceat.Io.a Capist. de vsur.2.P.2.P.prin.nu.42.f.105.T.5.
Prædiales hæreditariè emere an liceat. Io.a Capist.de vsur.2.P.2.P. prin.nu.37.f.105.T.7.
Vitales,& perpetuos emere,an sit contractus illicitus,& vsurarius. Gul.Bont.de vsur.nu.1.f.74.T.7.
*REDDITVS appellatio generalissima.Benedic.Bon.de cens.artic. 14.nu.32.f.166.T.6.P.2.

Source : BIU Cujas

Diminutio, facit laxare onus. Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.49. nu.14.f.385.T.12.
*REDDITVVM inæqualitas non facit vitiare collationẽ beneficiorum.Arnul.Ruze.de iure regal.priuil.15,nu.6.f.370.T.12.

Reddituum conſideratio qualiter ſit habenda.

Ius vendens ad tempus, an poſſit maior precio vendere propter ſolutionem expectatam.Io.a Capiſtr. de vſur.2.P.2.P.princ.nu.45 fol.106.Tom.7.
Portionem coadiutori epiſcopo auctoritate aſſignari.Pet.And.Gãba.de auct.leg.de lat.lib.6.de penſio.nu.81.f.193.T.13.P.2.
*REDEMPTI ab hoſtibus, qualiter conſiderentur. Claud.Cote.de priuil.milit.c.25.per tot,f.444.T.16.

Redemptio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*REDEMPTIO captiuorum, & alimonia pauperum ſunt exempta pietatis.Gul.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.20.nume.2.f.428. Tom.15.Par.2.
Captiuorum, quæ reſpicit pietatem, eſt iuſta cauſa.Gul. Redoa.de reb.eccl.non alie.nu.4.rub.18.f.421.T.15 P.2.
Chriſtianorum licita eſt, etiam durante bello, licèt inde commodũ infidelibus perueniat.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.6. nu.9.f.409.T.15.P.2.
Feudi alienati per vaſallum facta alienatione, vitium non purgat Vdalric.Zaſ.de feud.P.9.nu.12.f.315.T.10.P.1.
Nulla, licèt in inferno non ſit, tamen non ſequitur, quòd non poſſit eſſe pœnæ aleuiatio.Maria.Soci.de oblat.lib.17.num.15.folio 133.Tom.14.
Quandoque fit ſine precio.Fabia.de Mon.de empt.& vendit.2.q. prin.nu.20.f.40.T.6.P.1.
*REDEMPTIONIS cã poteſt minor ſine decreto eius bona diſtrahere.Octa.Simoncel.de decret.inſpec.11.nu.75.f.323.T.6.P.2.
Ampliatur duobus modis.nu.76.& 78.ibid.
*REDEMPTOR noſter oſtendit apud. Io.c.8. legem aut magiſtratum occulta crimina punire non poſſe ſine accuſatore.Iaco.Simanc.de cathol.inſt.ti.9.nu.218.f.130.T.11.P.2.
Noſter ſecundum ſcripturas vocari debuit Chriſtus Ieſus.Iſidor. epiſc.contra Iudæ.nu.7.f.24.T.14.
*REDEMPTOR litis teſtis eſſe non poteſt. Io.Mar.Monticel.de teſti.col.2.in prin.f.247.T.4.

Redemptio applicatiuè qualiter conſideretur.

*REDEMPTVS ab eccleſia tenetur ad ſeruiendum illi.Gul.Redo. de reb.eccl.non alie.rub.20.nu.53.f.428.T.15.P.2.
Ab hoſtibus, an debeat præſtare operas redemptori, donec precio redemptionis ſatisfiat, an verò ſeruiendo per quinquennium liberetur.Gaſp.Beat.de inop.debit.&c.c.20.num.3.f.244.T.3.P.2.
Non poteſt dicere contractum meticuloſum, nec donatio facta indiget inſinuatione.Marr.Laud.de bello.q.24.f.324.T.16.
Pro pecunia poteſt inuitus pro pecunia non reſtituta a redimente retineri.Matthę.Brun.de ceſſio.bon.q.21. prin.nume.21.folio 200.Tom.3.P.2.
*REDEVNTE relapſo, ſiue laico, ſiue clerico quid agendum.Zanc. Vgol.de hæret.c.16.nu.9.f.249.T.11.P.2.

Redeuntes miſcellaneè conſiderati qualiter operentur.

*REDEVNTES ad gratiam ſponte qui dicantur.Paul.Grilan.de hęret.q.5.nu.21.f.27.T.11.P.2.
Ad ritus Iudęorum, tanquam infames,& banniti ab omnib.haberi debent.Incert.Auct.de forma proceden.contra inq.de hęreſi. nu.2.ver.nunc.f.414.T.11.P.2.
Non ſtatim, an ſint recipiendi.Zanc.Vgol,de hæret.c.16.nume.6. fol.249.T.11.P.2.
Poſt ſententiam,& condemnationem, recipiendi ſunt ad eccleſiaſtica ſacramenta, non tamen euadent corporalem,& temporalẽ pœnam.Zanc.Vgol.de hæret.capitu.16. numero 4.fol.299.Tomo 11.Par.2.
Quandocunque ante ſententiam recipiendi ſunt.Zanc.Vgol. de hæret.c.16.nu.7.f.249.T.11.P.2.
Statim cum deprehenduntur,omnino recipiẽdi ſunt. Zanc.Vgol. de hæret.c.16.nu.5.f.249.T.11.P.2.
*REDEVNTI miſericordia quid proderit, & quomodo procedat cum ipſo recepto.Zanc.Vgol,de hæret.c.16.n.8.f.249.T.11.P.2.
Seu ſuſpecto poteſt inquiſitor imponere pœnam pecuniariã. Zãc. Vgol,de hæret.c.19.nu.2.f.253.T.11.P.2.
Sponte quomodo indulgeatur,& quis dicatur ſpõte redire.Incert. Auct.de forma proceden.contra inq.de hæreſ.rub.de hęreticis. nu.3.f.416.T.11,P.2.
*REDEVNTIBVS ad vomitum ſeueritas exercenda eſt. Bermon. chouer.de pub.concub.ver.ideſt.nu.3.f.170.T.11.P.1.
Pœnæ quæ imponuntur, ſunt arbitrariæ.Zãc.Vgol.de hæret.c.20. nu.1.f.354.T.11.P.2.
*REDHIBERE quid ſit.Placen.de actio.perſonal.ti.23.nu.2.fol.42. Tom.3.P.2.Et Odofred.de libel.forman.c.18.uu.3.f.81.T.3.P.2 Et Gaſp.Cabal.de euict.nu.1.c.2.f.97.T.6.P.1.
*REDHIBITIO eſt in priſtinum ſtatum repoſitio.Gaſp. Cabal.de euict.c.2.nu 8.f.97.T.6.P.1.
Quid ſit.Placen.de actio.perſonal.ti.23.nu.2.fol.42.T.3.P.2.Et Fabia.de Mon.de empt.& vend.nu.61.fol.62.Tom.6.Par.1.
*REDHIBITIONIS tempus quod ſit.Fabia.de mont.de emptio.& vend.nu.61.f.62.T.6.P.1.

Redhibitoria alio qualiter crrca diuerſa conſideretur, ac operetur.

*REDHIBITORIA actio an detur pro omni vitio equi. Iul. Ferret. de re naual.lib.5.nu.19.f.353.vult dicere.354.T.12.
Actio an quò ad ſui principium vtilis ſit,& quò ad proceſſum continua.Dy.de gl.contrar.nu.18.f.187.T.18.
An ſit vtilis,quò ad ſui principium,& cõtinua quò ad proceſſum. Ant.Nicel.de gl.contrar.nu.186.f.201.T.18.
Datur pro contractibus onoroſis,non pro lucratiuis.Gaſp. Cabalsi.de euict.nu.6.c.2.f.97.T.6.P.1.
Debet reſtituere,tàm venditorem,quàm emptorem.Ioã.Cop.de fruct.c.14.nu.5.f.255.T.17.
Eſt arbitraria.Gaſp.Cabal.de euictio.capitu.2.nume.4.fol.97.Tomo 6.Par.1.
Et quanto minoris infra quantum tempus dentur. Iul. Ferret. de re naual.lib.15.numero 18. & 19. folio 353.vult dicere.354. Tomo decimoquarto.
Et quanto minoris non mutant naturam inter eccleſiaſticos.Ioã. Franc.Balb.de præſcriptio.verſicu.veniens.nume.decimotertio, fol.86.Tom.17.
Et quanto minoris pro equis, & ſeruis venditis dantur.Iul.Ferre. de re naual.lib.15.numero 18. folio 353. vult dicere.354.Tomo duodecimo.
Non daturpro vna ſpatula porci.Anto. Corſ.de minim.1.P.nu.5. fol.269.Tom.18.
Quanto tempore præſcribatur. Roger. de diuerſ.præſcript.ca.1. nu.6.f.48.Tom.17.
Quibus caſibus locum habet. Ioan. Campeg.de teſti.regul. 423. fol.121.Tom.4.
Quotuplex eſt.Gaſp.Caballi.de ędilic.actio.capitu.2.numero 4. fol.97.Tom.6.P.1.
Vt competat, quatuor concurrere debent.Gaſp.Cabal. de ędilic. actio.c.2.nu.5.f.97.T.6.P.1.
*REDHIBITORIA actione quis agat.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuil.120.nu.2.f.55.T.18.
Actione agitur ad precij recuperationem,ſi pacto receditur a contractu.Gaſp.Cabal.de ędilic.actio.capitu.ſecundo, num.51.fol. 98.Tom.16.P.1.
*REDHIBITORIÆ actioni præſcribitur ſex menſibus vtilib.Gaſp. Caballi.de ædilic.c.2.nu.30.f.98.T.6.P.1.
*REDIENS quid ſi relapſus.Inuent. Zanc.Vgol.de hæret.nume.9. fol.269.T.11.P.2.
*REDIMENDI ius competit ſocio rei communis.Matthe.de Affli. de iure prothomiſ.nu.7.f.4.T.17.
Ius poſſeſſionem venditam, an ſit de iure diuino permiſſiuè. Iaco. Nouel.de iure prothomiſ.nu.19.f.21.T.17.
Ius quod minor habet ex pacto patris, ſine decreto diſtrahi nequit.Octa.Simoncel.de decret.titu.6. inſpectio.1. nume.3.folio 308.Tom.6.P.2.

Redimens applicatiuè conſideratum quid operetur.

*REDIMENS aliquem ab hoſtibus repetit pretium. Bald. Nouel. de dote P.5.nu.8.fol.191.T.9.
Aliquem ab hoſtibus non poteſt imponere maiorem taleã, quàm ipſe ſoluerit.Mart.Laud.de bello.q.25.f.324.T.16.
Pignoris ius habet in redempto. Io.Blanc.in epit.feud.lib. 1. c. 1. nu.24.f.264.T.10.P.1.
Captiuos ab hoſtibus redemptionem repetit. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.rub.20.nu.52.f.428.T.15.P.2.
Cenſum tenetur ſoluere cenſus decurſos. Benedic. Bon. de cenſi. art.85.nu.118.f.175.T.6.P.2.
Cõdemnatum pecunia,ne corporaliter puniretur,piè agit. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.20.nu.63.f.428.T.15.P.2.
Rem alicuius ab hoſtibus, vel latrunculis extergentis, non tenetur rem illam domino reſtituere,niſi reſtituto ſibi precio. And.Alcia.de præſumptio.præſumptio.29.nu.3.f.340.T.4.
Rem ex pacto de retrouendendo tenetur etiam ad laudemium ſolutum per emptorem Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie.q. 11.nu.9.fol.489.T.15.P.2.
Virtute pacti vnus ex inſolidum obligatis partem cenſus, an cenſeatur liberatus a ſolutione cenſus pro reliqua parte. Pet. Foller.de dontract.cenſua. verſicul. vt vides. numero 41. folio 151. Tom.6.Par.2.

Redimere qualitern coſideretur.

*REDIMERE cenſus venditor inuitus obligari non poteſt. Virgin. de Boccat.de cing.I.C.Romani.capitul. 18. nume.27.folio 319. Tom.3.Par.2.
Feudum,& reuocare feudum diuerſa ſunt. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo.P.13.nu.137.f.157.T.10.P.2.
Ius ſuum vnicuique licet.Paul. Roma. de penſio.eccleſiaſt.cap.6. nu.32.f.313.T.15.P.1.
Vexationem non eſt contra bonos mores.Guliel. Redoa. de ſimomenta.c.2.nu.18.f.86.T.15.P.2.
*REDINTEGRARE monitorium quid ſit.Quintil. Mandos. de monitor.q.31.nu.12.f.65.T.3.P.2.

Potius,

Source : BIU Cujas

Potius, quàm re integrare. Quintil.Mandoſ.de monitor.q.31.nu. 13.fol.65.T.3.P.2.
*REDVCENDI arbitramenti duplex modus reo competit, & qui ſint.Lanfran.de Oria.de arbit.7:diuiſ.nu.48.f.219.T.3.P.1.
*REDVCENDO inimicum ad calamitatem.Nicol.Moron.de fide treuga,& pace.q.160.nu.3.f.449.T.11.P.1.

Reductio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

* REDVCTIO a laudo arbitratoris, poteſt peti intra triginta annos, licèt appellalio ſit interponenda intra decem dies.Robert.Lancel.de attent.c.16.nu.22.f.393.T.5.
Ad arbitrium boni viri a laudo arbitratoris, vt non poſſit peti, an in conuentionali compromiſſo ſtatui valeat, & lęſione, quæ ibi fieri, poteſt, plura.Io.Bap.de arbit.cap.15.nume. vnico, fol. 260. Tom.3.Par.1.
A laudo lato per duos arbitros, quorum vnus ſit clericus, alter laicus,an petatur coram epiſcopo.Ioā.Bertachi.de epiſc.5.P.4.lib. nu.73.f.351.T.13.P.2.
An poſſit tolli per ſtatutum.Lanfran.de Oria.de arbit.diuiſ.7.nume.40.f.219.T.3.P.1.
Et quædam appellatio.Franc.Curt.Senior.de ſequeſtr.n.66.q.18. fol.147.T.3.P.2.
Eſt quædam appellandi ſpecies. Lanfran.de.Oria.de arbit.nu.32. fol.208.T.3.P.1.
Eſt ſpecies appellationis.Robert.Lancellot.de atten.limitatio.39 nu.4.fol.375.T.5.Et Anton.Nicel.de concord.gloſ.numero 23. fol.191.Tom.18.
Ex laudo arbitratoris quando peti poſſit. Io.Bap.de arb.c.16.nume.4.f.286.T.3.P.1.
Infra quantùm tempus intentari poſſit.Lanfran.de Oria.de arbi. diuiſ.7.nu.47.f.219.T.3.P.1.
Nulla cautela impeditur.Nic.Moron.de fide treug. & pace.q.20. nu.10.f.421.T.11.P.1.
Per modum exceptionis quanto tempore duret. Lāfran.de Oria. de arbit. diuiſ.7.nu.49.f.219.T.3.P.1.
Poteſt peti non obſtante quacunque ampla,& plena renunciatione,quando arbiter,licèt non fuerit in dolo,fuit tamē in lata culpa.Rober.Lancel.de attent.limitat.8.nu.36.f.366.T.5.
Quando fiat.Lanfran.de Oria.de arb.nu.31.f.208.T.3.P.1.
Quo iure petatur,& coràm quo iudice.Lanfran.de Oria. de arbi. diuiſ.7.nu.42.f.219.T.3.P.1.
Si arbitri ſententia ſit iniqua, infra quantum tempus peti poſſit. Bart.de quæſtio.nu.6.f.295.T.3.P.1.
Suſpendit laudi exequutionem ſecundùm alios Rober.Lancello. de attent.c.16.nu.5.f.393.T.5.
Vſque ad quot annos peti poſſit.Io.Bap.Bald. de præſcript.q.33. nu.2.f.84.T.17.
Vt peti poſſit,quæ requirantur.Bath. Cępol.de ſimulat.contract. nu.234.f.14.T.7.
Ad concordiam opinionum doctorum materia excluſionis quæ ſit.M.Ant.Blan.de compromiſ.inter coniun.nu. 48.fol.145. Tomo 3.Par.1.
An habeat locum in ſententia iniqua arbitri,cuius conſciētiæ partes promiſerunt ſtare. Lanfran.de Oria.de arbitr.diuiſ.7.nu.35. fol.218.T.3.P.1.
An ſit quædam ſpecies pronunciationis.Vital.de Camba.de clauſ. ver.videamus.nu.1.f.456.T.18.
Datur aduerſus laudum,quod prætenditur iniquum.Rober. Lancel.de attent c.15.nu.104.f.390.T.5.
Debet ſemper in dubio admitti,ſicut appellatio.Rober.Lancel.de attenta.nu.20.c.16.f.393.T.5.
Dicitur actus ſuſpenſiuus.Robert. Lancel. de attent.cap.16.nu.16. fol.393.Tom.5.
Eſt magis diſſimilis appellationi,quàm ſimilis,nec eſt paritas inter eas.Lanfran.de Oria.de arbit.diuiſ.7. numero 57.& 58.fol.220. Tom.3.Par.1.
Habet inſtar appellationis.Lanfran. de Oria.de arbit.diuiſ.7.n.82. fol.222.T.3.P.1.
Laudi peti poteſt non obſtante, quòd illi fuerit per partes renunciatum, quando conſtat de dolo arbitri, vel enormiſſima lęſione.Rober.Lancel.de attenta.c.16.nu 44.f.393.T.5.
Etiam ſi fuerit iuramento firmatum.ibid.nu.45.
Non ſolum facit attentata, ſi ſit petita, verum etiam ſi ſimus intra tempus illam petendi: quod ſingulariter notandum eſt ſi eſt vetum.Rober.Lancel. de attent.c.16.nu.25.f.293.T.5.
Penſionis quando per Papam parte nō citata fieri poſſit. Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de penſio.nume.707.fol.200.Tomo 13.Par.2.
Peti non poteſt, ſi durante termino compromiſſi arbiter reſeruauit laudata iterum laudanda.Lanfran. de Oria.de arbit.diuiſ.7. nu.46.f.219.T.3.P.1.
Vtrum petatur coram iudice Ianuenſi. Vital. de Camba. de clauſ. ver.videamus.f.456.T.18.
Tanto tempore peti poſſit,quanto actio durat.Vital.de Camba. de clauſ.nu.1.f.454.T.18.

De Reductione.

*REDVCTIONE ad arbitrium boni viri pendente,non ſolum exequutio,veram etiam omnes alij actus,ſi per iudicem aut partes fiant,dicuntur attentati.Rober.Lancel.de attent.c.16.nume.15. fol.393.Tom.5.
Ad arbitrium boni viri pendente,an dicatur attentari,& ſententia exequi poſſit.Rober.Lancel. de atten.c.16.nu.1.f.393.T.5.
Calumniosè petita non retardatur exequutio laudi. Robert. Lancellot.de attent.capitu.16.nume.52.fol.393,Tom.5.
Pendente non differtur exequutio laudi reſpectu pœnæ conuētionalis, ſed bene reſpectu pęneæ alterius, quam arbiter in laudo appoſuerit.Rober. Lancel. de attent.c.16.nu.35.& 36.f.393.T.5.
Non impeditur exequutio laudi, quando compromiſſo partes reductioni renunciaſſent, niſi per laudum fuiſſet illatum grādius grauamen, & immodica lęſio ſecundum Angelum &c.niſi conſtare poſſet de dolo arbitri. Rober. Lancel.de attent.c.16.nu.41. 42.& 43.f.393.T.5.
Poteſt ad exequutionem laudi procedi ſi ita inter partes conuentum eſt.Rober.Lancellot.de attente.capitu.16.numero 33.folio 393.Tom.5.
Poteſt fieri exequutio laudi, quando antea fuit petita exequutio, quàm reductio.Robert.Lancel.de attentat.capitu.16.nume.46. fol.393.Tom.5.
Quid autem ſi eodem die fuerit petita reductio,& in exequutionem laudi capta poſſeſſio?an illa dicatur attentata.ibid.nu.50.
Secunda aduerſus primam reductionem, poteſt exequutio fieri ſecundum aliquos.Robert.Lancel.de attent.c.16.nume.28.folio 393.Tomo 5.
Niſi laudum haberet diuerſa capita.ibid.nu.32.
*REDVCTIONEM ad arbitrium boni viri petens,debet probare iniquitatem laudi.And.Alciat. de præſumptio. præſumptio.12. nu.4.f.334.T.4.
Petens videtur in effectu ab exequutione appellare, quando ſtatutum dat laudo exequutionem.Rober.Lancel.de attent.c.16.nume.38.f.393.T.5.
*REDVCTIONIS cauſa quo tempore finiatur,& quę forma.Vital. de Camba.de clauſ.nu.2.col.4.f.382.T.18.
Tempus currit condemnato ignoranti,& quando incipiat currere. Lanfran.de Oria.de arbit.nu.50.diuiſ.7.f.219.T.3.P.1.
*REEMERE an poſſit vnum tantum,offerendo totum debitū.Petr. Foller.de contrac.cenſua.ver.& vides.nu.39.f.151.T.6.P.2.

Refectio circa diuerſas materias quid operetur, & qualiter conſideretur.

*REFECTIO credimus quòd ſit legitima cauſa,vel murorum ciuitatis ædificatio.Nic.Feſtaſ.de æſtim.& collec.c.4.nume.51.folio 180.Tom.12.
Domus an pia cauſa dicatur.Cępol.de ſeruit.vrb.præd.c.59. num. 27.f.202.T.6.P.2.
Et facilior ipſe creatione.Alber.Brun. Aſten.de refectio.numero 6. fol.386.Tom.17.
Expenſarum fit,ne in damno ſint iuſtè litigantes.Corn.Beninc. de paupert.& eius priuil.q.7.nu.24.f.148.T.18.
Inſtrumenti contractus quid ſit, an dicatur nouus contractus.Ioā. Bertachi.de gabel.5.P.prin.nu.10.f.62.T.12.
Ipſa ad quem ſpectabit ſi legetur fructus,vel redditus alicuius fundi,vel domus.Bartho. Cępol.de ſeruit. vrb.præd.cap.59.nu.20. fol.202.T.6.P.2.
Minima non curanda.Ant. Corſ. de minim.1.P.nu.18.f.170.T.18.
Nauis quo differat a refectione domus.Alber.Brun.Aſten.de refectio.nu.23.f.387.T.17.
Parietis oneris ferendi ſeruitutem debentis ad quem ſpectat. Bartho.Cępol. de ſeruit.vrb. præd.c.59.nu.12.f.202.T.6.P.2.
Propriè nō dicitur,ſi alia a priore forma introducatur. Alber.Bru. Aſten.de refectio.nu.54.f.388.T.17.
Qualis eſſe debeat.idem de refectio.concluſ.1. nu.2.f.386.T.17.
Quando eandem rem conſtituat,& quādo diuerſam.Alber.Brun. Aſten.vbi ſup.concluſ.5.nu.63.f.389.T.17.
Rei,quæ pęnitus deſtructa fuit,non inducit eandem rē,quæ prius fuit.Alber. Bru.Aſten.de refectio.nu.7.concluſ.2.f.386.T.17.
Rei ſeruitutem debentis ad quem ſpectat. Bartho. Cępo.de ſeruit. vrb.præd.c.59.nu.25.f.202.T.6.P.2.
Rei vſuariæ ad quem ſpectat. Bartho. Cępol.de ſeruit.vrb.præd.c. 59.nu.25.f.202.T.6.P.2.
Vel depreſſio, aut leuatio ſeruitutis, cuius expenſis fieri debeat. Barthol.Cępol.de ſeruit.vrb.præd.c.22.nu.12.f.185.T.6.P.2.
Viæ ad quem dicatur ſpectare.Pet.Antibo.de muner.verſic.reſtat. nu.12.f.22.T.12.
Viæ & pontis pertinet ad totam viciniam.Remig.de Gon.de charitat ſubſid.q.62.nu.55.f.188.T.15.P.2.
Viarum publicarum extra ciuitatem ad omnes in territorio cōmorantes pertinet.Gul.de Cun.de muner.nu.25.f.18.T.18.
Quibus iniungenda, & ad quos ſpectat. Fran.Luca.de fiſco & eius priuil.3.P.nu.26.f.13.T.12.
*REFECTIONI locus eſt probata protocolli amiſſione, & quomodo probanda veniat. Io.Bertach. de gabel.5.Par.prin.nume.11. fol.62.Tom.12.
Murorum, vel villarum, qui contribuere teneantur. Gul. de Cun. de muner.nu.27.f.19.T.12.
*REFECTVM aliquid intelligitur cum qualitatibus,& pactis præcedentibus.Alber.Bru.de refectio.concluſ.8.nu.68.f.389.T.17.
Quando iuris fictione idem cenſeatur cum deſtructo. Alber. Bru. de refectio. concluſ.4.nu.33.f.387.T.17.
*REFELLITVR Connanus circa intelligentiam.l.pen.ff.de iuſti.& iur.Alber.Bolo.de l.iure & æquit.c.23.nu.16.f.313.T.1.
*REFERENDA omnia eſſe ad facilitatem.Eguin. Baron.de diui.& indiui.oblig.c.2.nu.1.f.367.T.6.P.2

Referendarij qualiter conſiderentur circa eorum officium,& qui nam erant.

*REFERENDARII non erant ſimpliciter aduocati, ſed erant quidam conſtituti ſub certo numero, qui petitiones indigentium cum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

cum honestate coram Principe legebāt. Mart. Laud. de official. q. 59. f. 269. T. 16.

Officialesque alij, an præferantur nominatis per indultū Regum Hispaniæ. Io. Stafil. de grat. expect. nu. 23. f. 287. T. 15. P. 1.

Principum, an sint immunes ab omnib. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. ver. tuto. nu. 492. f. 93. T. 12.

Quod spectabiles sint, de familia Romani Pontificis multorū priuilegiorum participes. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. ingressus. nu. 36. f. 153. T. 13. P. 2.

Sacri palatij Imperatoris. Restaur. Castal. de Imperat. q. 86. num. 4. fol. 67. Tom. 16.

Si actu sua officia non exercent, non gaudent prærogatiuis regulę. Io. Stafil. de grat. expectat. ver. restat. nu. 10. f. 386. T. 15. P. 1.

Item, & alij officiales. ibid.

*REFERENDARIIS priuilegia concessa non habent locum in referendarijs tàm præsentibus, quàm futuris. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 7. nu. 43. f. 132. T. 18.

Referendariorum consideratio quæ sit, & eius effectus.

*REFERENDARIORVM est signare commissiones iustitiam, vel gratiam concernentes, sine quorum signatura non a Pontifice, nec a Cardinale signaturæ p̄posito aliter expediantur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. ingressus. nu. 38. f. 153. T. 13. P. 2.

Ministerium ad quem effectum potissimum introductum appareat, & quare inuenti. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versic. ingressus. nu. 32. f. 153. T. 13. P. 2.

Nomine tempore. ff. & C. non dum nouerant iura. Pet. And. Gāba. de auct. leg. de lat. ver. ingressus. nu. 34. f. 153. T. 13. P. 2.

Venerabile semper habitum in Ro. Curia, & in eorum locū suffectos canones volunt, quo priscis illis temporibus consiliarios fuisse compertum est. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versic. eodem. nu. 40. f. 153. T. 13. P. 2.

Vnde dictum sit, quodquè a referendo, instar aduocatorum. idē ibid. num. 33.

Numerus virtute magnus, quantitate paruus, vt se venerabiles exhibeant. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. ingressus. num. 46. fol. 153. T. 16. P. 2.

Officium perpetuum, ac perpetuis futuris temporibus fore, & esse. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. ingressus. nu. 47. folio 153. T. 13. P. 2.

Quale antiquitus fuerit. Pet. And, Gamb. de auct. leg. de lat. versi. ingressus. nu. 41. f. 153. T. 13. P. 2.

Sit datam apponere, causas committere, & in habentibus pacem gratiam, cui magis sibi videbitur, aut placuerit gratificari. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. ingressus. n. 48. f. 153. T. 13. P. 2

Qualis nunc vigeat stylus in proponendo. Pet. And. Gamb. de auct. ler. de lat. vbi supra.

Stylus, vt in commissione causæ, literis non confectis, & cum derogatione regulæ adijciatur clausula, dummō literæ expediantur ante terminum ad articulan. & quod interim beneficium non efficiatur litigiosum. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 3. nu. 451. f. 172. T. 13. P. 2.

Vestitus qualis esse debeat, vt constet ipsos palatinos, & familiares Santiſ. D. N. Papæ. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 1. versi. ingressus. nu. 44. f. 153. T. 13. P. 2.

*REFERENDARIOS sedes apostolica introduxit, cum indignum quemcūque & minus versatum, Pontificis aures attendere incō gruum visum sit, & ad id passim omnes admittere. Pet. And. Gāba. de auct. leg de lat. lib. 1. ver. ingressus. nu. 35. f. 153. T. 13. P. 2.

Tractare negocia cum summo Pontifice videmus, eumque affabilem, & domesticum habere. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 1. ver. ingressus. nu. 37. f. 153. T. 13. P. 2.

Referendarius qualiter consideretur tam in specie, quàm in genere.

*REFERENDARIVS Principis, clàm dicitur vendere datiū, quando venditur coram duob. testibus, cum consueuerit fieri publicè. Mart. Laud. de fisco. q. 45. f. 2. T. 12.

Principis quando vendere dicatur. Franc. Luca. de priuil. fisci. 1. P. prin. num. 124. f. 9. T. 12.

Qualis esse debeat, quodquè peritus, & facundus, integrę famę, atque æstimationis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 1. versi. ingressus. nu. 42. f. 153. T. 13. P. 2.

Qui per interpositam personam accipit datia, tenetur in quadruplum, & omne lucrum acquiritur fisco. Mart. Laud. de official. domino. q. 9. f. 379. vult dicere. 279. T. 16.

Si fuisset negligens in suscipiendo idoneos fideiussores pro vectigali Principis a publicanis, tenetur ad interesse. Mart. Laud. de fisco. q. 199. f. 5. T. 12.

*REFERENDI causam ad superiorem, qualis sit modus. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 105. f. 212. T. 13. P. 2.

*REFERENS duas opiniones, & nullam eligit, censetur vltimam approbare. Fran. Solso. in lucer. laudem. 4. princ. quæst. num. 18. fol. 342. Tom. 10. P. 2.

Intelligi debet secundum id, ad quod fit relatio. Bon. de Curti. de nobilit. 3. P. nu. 34. f. 8. T. 16.

*REFERENTES aliorum hæreses, quando puniri nō debeant. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 17. nu. 18. f. 138. T. 11. P. 2.

*REFERENTI an credendum ob temporis antiquitatem, licèt nō constet de relato. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. vidimus. nume. 38. 3. P. f. 150. T. 17.

*REFERT quibus verbis in apocha priuata factum sit de obligatione camerali extendenda. Ant. Massa Gal. ad form. Cam. obli. 3. Par. ver. pro euidentiori. num. 17. f. 358. T. 6. P. 2.

Refertur, atque referuntur applicatiuè considerata quid operentur.

*REFERTVR casus notabilis in quo habet locum euictio non obstāte, quod res aliena ignoranter extraneo legata sit. Gasp. Cab. de euictio. §. 4. nu. 29. f. 92. T. 6. P. 1.

Distinctio Ripæ in clerico. Gasp. Caballi. de euictio. §. 3. nume. 121. fol. 88. Tom. 6. P. 1.

Ripæ quæ pariter reprobatur. Gasp. Caballi. de euictio. §. 3. num. 71. fol. 86. T. 6. P. 1.

Fallax eorundem argumentum ex Cypriano locum deturpātium. Lęl. Iord. de Roma. sed. orig. c. 9. nu. 7. f. 11. T. 13. P. 2.

Notabilis decisio a maiore tribunali rei fiscalis lata circa istum numerum quinque filiorum. Ferdinan. Paez. de excusan. paren. nume. 8. f. 198. T. 12.

Opinio Anto. Gomez, & arguitur contra illam. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 31. nu. 1. f. 377. T. 10. P. 1.

Dicentium, quod bona maioratus non possunt alienari ob dotem Melch. Palaez. in tract. maiorat. limitatio. Par. 4. numero 5. fol. 460. Tom. 10 Par. 1.

Temeritas negantium consequentiam particulares ecclesiæ debēt omnes vni esse concordes, & subditæ, ergo ecclesiæ Rom. vt superiori debent obedire Lęl. Iordan. de Rom. sed. orig. &c. cap. 9. nu. 4. fol. 11. Tom. 13. Par. 2.

*REFERVNTVR leges Græcorum, quæ de sepulchris latę traduntur apud antiquiores. Ioan. Garsi. Hisp. de expens. & melioratio. c. 8. nu. 8. fol. 279. Tom. 17.

Ludi Græcorum, Romanorum, & Hispanorum. Io. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. c. 21. nu. 28. f. 330. T. 17.

Item spectacula ibidem.

Non nullæ consuetudines Franciæ, quę disponunt facta bonorū separatione inter virum, & vxorem non requiri licentiam viri ad contrahendum, vel litigandū, quamuis aliàs requireretur. Io. Gut. Plac. de iuram. confir. c. 1. nu. 59. f. 39. vult dicere 41. T. 6. P. 2.

Reficere qualiter considereturr.

*REFICERE diuersum est a facere, seu ædificare. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 119. nu. 5. f. 113. T. 5.

Non est de nouo facere. Sebast. Medic. de nouatio. q. 12. nu. 8. fol. 390. Tom. 6. Par. 2.

Quid propriè sit. Barthol. Cępol. de seruitu. vrb. prædio. capitu. 59. nu. 1. fol. 201. T. 6. P. 2.

Vocatur is, qui rei formam pristinam tribuit. Albert. Brun. Asten. de refectio. nu. 1. conclus. 1. f. 386. T. 17.

*REFICI non vetantur, quæ fieri prohibentur. Albert. Brun. Asten. de refectio. nu. 67. conclus. 6. nu. 389. T. 17.

Permittitur quod fieri permissum inuenitur. idem ibidem.

Reficiens qualiter consideretur, & eius effectus.

*REFICIENS ædificium penitus destructum dicitur ædificare. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 119. nu. 6. f. 113. T. 5.

Dicitur continuare, & ideo non attentat, etiam post præceptum, & inhibitionem sibi factam. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 1. nu. 39. fol. 322. T. 5.

Domum alterius, non prefertur mulieri creditrici in dote. Bapt. de S. Blas. de priuil. dota. centur. 3. nu. 76. f. 458. T. 9.

Rem funditus de latam, nouum opus facere dicitur. Albert. Brun. Asten. de refectio. nu. 12. conclus. 3. f. 386. T. 17.

*REFORMATVS in officio, an debeat bis sindicari. Bald. de Perus. de sindicat. officia. nu. 49. f. 226. T. 7. Et Paris de sindic. versi. reformatio. nu. 3. f. 303. T. 7.

*REFORMARE comissiones, facilè reputatur in curia. Robert. Lancellot. de attenta. ampliat. 22. nu. 3. f. 412. T. 5.

Verbum quid significet. Hier. Alban. de potest. Papę. 2. Par. uume. 289. fol. 82. Tom. 13. Par. 1.

*REFORMARI in officio ante rationes redditas nemo debet. Ant Corsi. de potest. reg. nu. 9. q. 1. f. 131. T. 16.

Quomodo debeat clerus. Gul. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 29. nu. vnico, fol. 176. T. 13. P. 1.

Reformatio circa diuersa qualiter consideretur, & eius operatio.

*REFORMATIO commissionis facilis est in curia. Robert. Lancel. de attenta. c. 20. nu. 172. f. 408. T. 5.

Contra ius commune derogat iuri communi. Sebast. Medic. de nouat. col. 3. in prin. in verbo, reformatio. f. 399. T. 6. P. 2.

Contra statuta habetur pro suspensione statutorum. Sebast. Medic. de nouatio. colum. 3. in princip. in verbo, reformatio. fol. 399. Tomo 6. Par. 2.

Contractus vtrum recessum a primo operetur. Alber. Brun. Asten. de augm. &c. conclus. 4. nu. 27. f. 352. T. 17.

Contraria statuto si non fuit vsus recepta, non prevalet statuto practicato, tàm ante dictam reformationem, quàm post. Rolan. a Valle de dote. q. 99. nu. 5. f. 389. T. 9.

Facta in præsentis, & tacentis præiudicium, an valeat, & quid de statuto. Alber. a Ros. de stat. nu. 1. & 2. f. 7. T. 2.

Non inserta in volumine statutorum, non valet, sed prævalel statutum.

Source : BIU Cujas

Facta in præsentis,& tacentis præiudicium, an valeat, & quid de statuto. Alber.a Ros.de stat.nu.1.& 2.f.7.T.2.
Non inserta in volumine statutorum,non valet,sed præualet statutum.Sebast.Medic.de nouatio.col.3.in princ.in verbo,reformatio.fol.399.T.6.P.2.
Non seruata solemnitate statuti per populum facta non valet. Sebast.Medic.de nouatio.colum.3.in princ. in verbo,reformatio. fol.399.Tom.6.P.2.
Non valet contra statutum, nisi expressè deroget statuto. idem ibidem.
Non valet, nisi producatur in iudicio . Sebast. Medic.de nouatio. col.3.in princ.in verbo,reformatio.f.399.T.6.P.2.
Posset reuocari ab ipsamet.reuocante,nisi reformatio fuerit confirmata.Sebast.Medic.de nouatio.col.3.in princ.in verbo,reformatio fol.399.T.6.Par.2.
Prælatorum in quibus fieri debet. Guil. Duran.de modo ge. concil.cel.rub.28.nu.vnico.f.176.T.13.P.1.
Super errore præ inserto, quando detur respectu qualitatis beneficij.Ioan.Stafil.super commis.& lit. iusti. versic. si petitur.nu.2. fol.300.Tom.15.P.2.

Reformationes, & reformationis qualiter considerari contingat.

*REFORMATIONES conciliorum,& ea quæ fiunt in publico parlamento,valent sine testibus. Mart. de Caraz. Laud.de Princip. q.120.fol.211.Tom.16.
Et statuta eo ipso ligant,quod in publico archiuio positæ sunt, & omnibus patent.Lancellot.gal.de stat.præfatio.1.n.6.f.283.T.2.
Statutorum censentur reuocatæ reuocatis statutis.Sebast.Med.de nouatio.col.3.iu princ.in verbo, reformatio.f.399.T.6.P.2.
*REFORMATIONIS, vel nouationis prioris contractus plures sunt effectus.Albert.Brun.Asten.de augm.&c.conclus.4. nu.45. fol.354.Tom.7.
*REFVGIVM quod quis habet in domo, an extẽdatur ad hortum, & stabulum.Io.le Cirier.de primoge.nu.9.f.46.T.10.P.1.
Stultorum est dicere aliud secundum leges,& aliud est secundum canones.Ioann.de Royas.Sergen. in epit.successio.cap.8.nu.12. fol.400.Tom.8.Par.1.
*REFVTANTVR assertiones, seu fundamenta Zasij in expositione §.si autem cũ fratribus.versi.illud palam. in Authen.de hæred.ab.intest. venien.Fran.Sonsbe.ad vsus feudo.Par.9.nu.108. fol.136.Tom.10.Par.2.

Refutatio miscellaneè considerata quid importet, ac operetur.

*REFVTATIO an censeatur realis, vel personalis. Incert. Auct.tit. 2.de feudo,& pact.ex prouid.antiq.nu.130.f.133.T. 10.P.1.
An debeat fieri cum titulo speciali.Incert. Auct. tit.2.de feudo,& pact.ex prouid.antiq.nu.124.f.133.T.10.P.1.
Est quasi alienatio.Franc.Sonsbe.ad vsus feudo.Par.13.num.190. fol.159.Tom.10.Par.2.
Feudi antiqui ex pacto,& prouid.fieri nequit sine consensu proximiorum etiã ipsi domino'. Incert.Aud.de feudo ex pact. & prouid.antiq.tit.2.nu.119.f.132.T.10.P.1.
Antiqui ex pacto,& prouid.potest fieri descendentibus siue agnatis in gradu primis,sine domini assensu. idem ibidem. numero 122. folio 133.
Antiqui per vasallum domino facta, an debeat preiudicare agnatis ipsius refutantis.Iac.de S.Georg.de feud. nume. 37. fol. 200. Tom.10.Par.1.
Antiqui per vasallum domino facta,vt filia inuestiatur, quandiu teneat.Vdalric.Zas.de feud.P.9.nu.16.f.315.T.10.P.1.
Ex pacto, & prouid. noui potest fieri domino etiam in præiudicium successorum . Incert. Auct. de feud. ex pact. & prouid.antiq.tit.3.nu.30.f.137.T.10.P.1.
Ex pacto, & prouid.noui potest fieri proximis successuris etiam sine domini assensu.idem ibidem.nu.31.
Ex pacto,& prouid.noui non potest fieri vlterioribus in gradu sine domini assensu.Incert.Aud.de feud.ex pact.& prouid.antiq. tit.3.nu.32.fol.137.T.10.P.1.
Fit multis modis,multisque de causis . Iac. de S. Georg. de feud. versi.& vnus.nu.1.f.217.T.10.P.1.
Hæreditarij valet.Incert.Auct.de feud.hæred. antiq. siue pet. tit. 6.nu.31.fol.145.T.10.P.1.
In extraneum est mera alienatio.Fran.Sonsbe.ad vsus feudo.Par. 13.nu.198.fol.159.T.10.P.2.
In proximũ successorẽ valet,sine consensu domini.Fran. Sonsbe. ad vsus feudo.P.13.nu.194.f.159.T.10.P.2.
In se quomodo differat a renunciatione, quæ fit domino . Incert. Auct.de feudo expact.& prouid.antiq.titu.2. nume.120.fol.132. Tom.10.Par.1.
Noui per patrem simpliciter facta, filijs nocet. Vdalric. Zas.de feud.3.P.nu.11.f.305.T.10.P.1.
Quaodo realis,& quãdo personalis dicatur.Incert.Auct.de feud. hæred.antiq.sine pat.tit.6.nu.32.f.145.T. 10.P.1.
Quid sit multipliciter declaratur.Incert.Auct.de feud.ex pact.& prouid.tit.2.nu.118.f.132.T.10.P.1.
Reseruato vsufructu non valet,nec sub conditione. Incert. Auct. de feud.ex pact.& prouid.antiq.tit.2.nu.123.f.133.T.10.P.1.
Testium non admittitur in causa appellationis contra testes, qui in prima instantia deposuerunt.Io.Mar.Monticel.de testi.col.3. circ.med.fol.277.Tom.4.

*REFVTATIONE quomodo feudum amittatur. Pet. de Bellaper. de feud.nu.1.fol.7.Tom.10.Par.2.Et Fran.Sonsbe.ad vsus feudo. P.12.nu.113.f.147.T.10.P.2.
* REFVTATIONES quas faciunt minores administratoribus suis cum iuramento super administrationem tutelæ sunt validæ. Io. Gute.Plac.Hisp.de contract.iura.c.40.nu.6.f.86.T.6.P.2.
Quas faciunt puellæ fratribus, dum nubunt cum auctoritate curatoris,& iudicis decreto,sunt ipso iure nullæ,etiam si iurent quãdo statutum iuramentum reprobat. Octa. Simoncel.de decret. inspectio.1.nu.5.f.298.T.6.P.2.
*REFVTATVR opinio Innocentij, Hostiensis, & Panormitani de significatione parium curiæ.Franc. Sonsbe. ad vsus feudo.P.14. nu.3.fol.160.T.10.P.2.
*REGALE feudum cuius sit naturæ.Fran. Sonsbe. ad vsus feudo.4. P.nu.22.fol.127.T.10.P.2.
Reliqua vide in verbo,feudum.
*REGALES dignitates,an & quando statuto,vel cõsuetudine induci possit,vt diuidantur.Iac.de S.Georg.feud.versi. vlterius.nu.2. fol.180.T.10.Par.1.
Licentiæ datæ ad alienandum bona maioratus sustinentur, quia alia bona subrogantur, reseruata voluntate instituentis maioratum.Melch Palaez.in tract.maiorat.limitatio. 1. nu.14. fol. 459. Tom.10.Par.1.

Regalia in nominatiuo singul. qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*REGALIA an censeatur statim aperta translatione facta. Arnulf. Ruze.de iure regal.priuil.34.nu.2.f.377.T.12.
An dicatur aperta per feloniam prælati.Arnulf.Ruze.de iure regal. priuil.35.nu.1.f. 378.T.12.
Per resignationem simpliciter, vel causa permutationis factam. Philip.Prob.de iure regal.q.5.nu.1.f.391.T.12.
Per vacationem per contractum matrimonij carnalis causatum. Philip.Prob.de iure regal.q.4.nu.1.f.390.T.12.
An dicatur clausa per solam sufferentiam Regis. Philip. Prob. de iure regal.q.54.nu.1.f.405.T.12.
An habeat locum durante commenda.Philip.Prob.de iure regal, q.20.nu.5.fol.396.T.12.
Aperitur per translationem episcopi,sicuti per episcopi obitũ.Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.41.n.1.f.396.vult dicere 380.T.12.
Clausa vt dicatur,quæ requirãtur.idẽ ibidem.priuil.58.n.1. f. 388.
Debet intelligi quo ad dignitates,& præbendas . Arnulf. Ruze. de iure regal.priuil. 15.nu.2.f.370.T.12.
Donec suum plenariè fuerit sortita effectũ, ad Regem reddit etiã per quascumque manus ambulauerit. Arnulf. Ruze. de iure regal.priuil.2.nu.1.f.361.T.12.
Durat semper,donec beneficia sint regalistis pacifica.Philip.Prob. de iure regal.q.27.nu.4.f.498.vult dicere 398.T.12.
Durat temporibus quibus Rex administrat.Arnulf. Ruze. de iure regal.priuil.3.nu.3.f.373.T.12.
Durat vsque ad pacificam gaudentiam . Arnulf. Ruze.de iure regal.priuil.2.nu.8.f.361.T.12.
Est aperta per promotionem episcopi ad cardinalatum. Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.13.nu.1.f.368.T.12.
Est fauorabilis, & gratiosa, non requirens expressionem qualitatũ impetrantis,quæ mouent principem ad concedendum, vel non illico concedendum. Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.7. nu.1. fol.360.Tom.12.
Extenditur ad matricularias,& ad inferiora beneficia . idem ibidẽ priuil.15.nu.1.fol.370.
Non censetur aperta,nisi a tempore præstiti consensus , & possessionis pacificæ adeptæ Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil. 41.nu. 15.f.396.vult dicere 380.T.12.
Non trãsit Ligerim.Philip.Prob.de iure regal.q.2.n.16.f.390.T.12.
Quam Rex percipit vacante ecclesia,non venit in concessione generali.Arnulf.Ruze.de iure regal.nu.29.f.371.T.12.
Quando dicatur aperta.Philip.Prob.de iure regal.q.3.nu. 1. folio 390.Tom.12.
Clausa.idem ibidem.q.53.nu.1.f.407.vult dicere.405.
Retenta in archa,primo regalistæ non suffragatur,nec secundo refragatur. Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.4.nu.1.f.362. T.12.
Semel aperta semper durat.donec prælatus actualiter iuramentũ fidelitatis Regi præstiterit, quod eriã præstat tutori,si Rex in infantia constitutus sit.Arnulf.Ruze.de iure regal.priuil.36.num. 1.fol.378.Tom.12.
Regi quæsita vsque ad 30.annos durat.Ægid. Magal.decis.de regal.c.5.nu.2.f.439.T.13.P.2.
Videtur odiosa,tauquam exorbitans a iure communi.'Arnulf.Ruze de iure regal.priuil.29.nu.3.f.375.T.12.
Viget donec sequester acceperit literas a curia rationum ad mittẽdum nouum episcopum in possessionem.Ægid.Magal.decis.de regal.c.5.nu.1.f.439.T.13.P.2.
Vtrum aperiatur in episcopatu per promotionem ad Cardinalatum.Ægid.Magal.decis.de regal.cap.7.nume.1.fol. 440. Tom. 13.Par.secunda.

Regalia in ablat.considerata quid operetur.

*REGALIA aperta, an Rex pensionem fructibus episcopalis dignitatis reseruatam pensionario soluere teneatur.Arnulf. Ruze. de iure regal.priuil. 53.nu.1.f.386.T.12.
Aperta collatio Papæ medio resignationis facta est nulla. Arnulf. Ruze.de iure regal.priuil.44. nume. 1. fol. 397. vult dicere 381. Tom.duodecimo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Rex confert præbendam vnitam, vel ſuppreſſam. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 28. nu. 1. f. 375. T. 12.
De decem eccleſijs metropolitanis regni Franciæ, tres ſolum ſunt. Philip. Prob. de iure regal. q. 2, nu. 17. f. 390. T. 12.
Nullus inferior ſe intromittere poteſt, niſi ſolus Rex. Arnulf. Ruze de iure regal. priuil. 5. nu. 10. f. 364. T. 12.
Qui epiſcopi, & Archiepiſcopi ſint exempti. Philip. Prob. de iure regal. q. 2. nu. 18. f. 390. T. 12.
Requiritur poſſeſſio, & quod beneficium ſit repletum de iure, & de facto. Ruze. de iure regal. nu. 4. f. 362. T. 12.
Vna eccleſia non debet plus eſſe exempta quàm alia. Philip. Prob. de iure regal. q. 2. nu. 19. f. 390. T. 12.

Regalia in plurali qualiter applicatiuè conſiderentur, ac operentur.

*REGALIA alienare, eſt regiam Maieſtatem minuere. Io. Royas. in epit. ſucceſ. c. 34. nu. 34. f. 428. T. 8. P. 1.
An dicantur venatio, piſcatio, & aucupium. Sebaſt. Medic. de venatio. &c. q. 27. nu. 1. f. 490. T. 17.
An veniant Ducatu, comitatu, Marchionatu in feudum conceſſo. Fran. Sonsbe ad vſus feudo. 8. P. nu. 18. f. 130. T. 10. P. 2.
In beneficialibus, quæ hodie ſpolia dicuntur, cuius ſint. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 100 nu. 30 f. 72. T. 16
Magna in parua conceſſione non veniunt. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. 8. P. nu. 19. f. 130. T. 10. P. 2.
Principique reſeruata, an acquiri poſſint per præſcriptionem tanti temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium. Aymo. Crauet. de antiq. temp. verſi. abſolutus. nu 13. f. 61. T. 17.
Quæ dicantur. Iac. de S Georg. de feud. verſi. in feudum. nu. 4. fol. 188. Tom. 10. Par. 1. Et Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 31. nu. 2. fol. 356. Tom. 14 Et Barthol. Cępol. de ſeruitu. vrb. predio. c. 3. nu. 17. fol. 215. T. 6. P. 2.
Quæ ſint. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. colum. 4. verſi. ſolet. fol. 264. Tom. 14.
Quot modis dicuntur. Ioan. de Selua de benefi. q. 23. num. 37. fol. 49. Tom. 15. Par. 1.
Sunt principis, quæ ab inferiore non venduntur. Bapt. de S. Blaſ. de correlati. nu. 20. f. 262. T. 18.
Quæ pertinent ad principem. Mart. de Caraz. Laud. de princip. q. 362. fol. 209. Tom. 16.

Regalia quid operentur conſiderata tamquàm nomina adiectiua.

*REGALIA beneficia, an includantur in reſeruatione. Gaſp. de Peruſ. de reſeruatio. benef. verſicu. quæ autem. num. 12. fol. 245. Tom. 15. Par. 1.
Bona non præſcribuntur. Io. Royas in epit. ſucceſſio. cap. 34. nume. 30. fol. 428. Tom. 8 Par. 1.
Feuda quibus dentur. Fran. Sonsbe. ad vſus feudo. 6. Par. nu. 6. fol. 128. Tom. 10. Par. 2.
Iura quæ olim Britonum Ducibus pertinerent. Io. Feral. de iur. & priuil. Regni. Franciæ. nu. 33. f. 177. T. 16.

Regaliæ conſideratio quæ ſit, & eius effectus.

*REGALIÆ collatio in quaſcunque manus amb ulauerit, nunquã ab ipſa regalia exit, donec ſuum fuerit ſortita. effectum. Arnulf. Ruze. de iure regal. nume. 2. priuil. 42. fol. 396. vult dicere 380. Tom. duodecimo.
Ius, an maturam iuris patronatus habeat. Philip. Prob. de iure regal. q. 56. nu. 1. fol. 406. T. 12.
Ius competit Regi pluribus modis Arnulf. Ruze. de iure regal. nu. 14. fol. 358. Tom. 12.
Ius eſt extraordinarium. Pet. Bertr. de iuriſdic. eccleſ. & ſec. q. 62. nu. 2. fol. 408. Tom. 12.
Ius fuit per multos ſumos Pontifices approbatum. Arnulf. Ruze. de iure regal. nu. 11. f. 358. T. 12.
Ius non poteſt reuocari per quem piam. Philip. Prob. de iure regal. nu. 5. q. 2. fol. 389. T. 12.
Ius quare fuit Regibus conceſſum. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 11. nu. 7. fol. 367. T. 12.
Priuilegium ab aliquibus dicitur fuiſſe vſurpatum. Philip. Prob. de iure regal. q. 12. nu. 10. f. 393. T. 12.
Species eſt triplex. Philip. Prob. de iure regal. quæſtio. 1. nume. 1. fol. 389. Tom. 12.
*REGALIÆ quæ ſint, & ad quem pertineant. Io. Vgo. de offi. quatuor prælat. verſi. merentur. nu. 5. f. 397. T. 13. P. 2.
*REGALIAM ad aperiendum requiritur quòd quis abſoluatur a priori vinculo. Arnulf. Ruze. de iure regal. numero 26. fol. 369. Tom. duodecimo.

Regaliorum conſideratio quæ.

*REGALIORVM duo genera. Ægid. Mag. deciſ. de regal. capitu. 1. nu 1. fol. 437. Tom. 13. P. 2.
Iura extenduntur ad regni augumenta. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 16. nu. 30. f. 371. T. 12.
Non poſſunt tranſmitti tanquam coronæ in corporata, & annexa. idem ibidem. nu. 1.
Ius fuit approbatum in concilio Lugdunen. cui prefuit Gregorius Papa decimus. Arnulf. Ruze. de iure regal. nu 9. f. 358. T. 12.
Quando fuit conceſſum, & in quibus eccleſiæ conſiſtat. Pet. Rebuff. de nominatio. nu. 10. f. 326. T. 15. P. 2.
Tam a iure diuino, quàm a Pontificio, & ſacris concilijs præceſſit. Arnulf. Ruze. de iure regal. nu. 5. f. 358. T. 12.
Origo ab antiquis tradita. Egid. Mag. deciſ. de regal. num. 4. f. 437. Tomo 13. P. 2.
Ius tranſmittitur in eum, cui regni gubernamentum eſt creditũ. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 16. numero 10. folio 370. Tomo 12.

Regalis applicatiuè qualiter conſideretur.

*REGALIS dignitatis, ſemper trauſit ad conſanguineos, licèt reperiantur in centeſimo gradu conſanguinitatis. Iac. de S. Gemi. de feud. nu. 6. fol. 180. T. 10 P. 1.
Facultas ad faciendum maioratum, an habeat locũ in bonis, quæ ſubrogata fuerunt in locum bonorum vinculatorum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 11. num. 9. f. 357. T. 10 P. 1.
Poteſtas recipit auctoritatem a ſacerdotali. Ioan. Vgo. de offi. quatuor prælat. ver. quamuis. nu. 2. f. 296. T. 13. P. 2.
Poteſtatis eſt collectũ imponere vniuerſitati, & cui poteſtati omnes iure gentium, & ciuili ſubijciuntur. Egid. Thomat. de collect. ver. neſcienter. nu. 4. f. 140. T. 12.

Regaliſta qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*REGALISTA, an ſine Regis, vel eius procuratoris generalis conſenſu eum ſuo collitigante poſſit effectualiter concordare. Philipp. Prob. de iure regal q. 48. nu. 1. f. 403. T. 12.
An teneatur facere mentionem de beneficijs, aliàs per eum iure regaliæ obtentis. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 29. nu. 1. fol. 375. Tomo 12.
Duplicatio poteſt vti titulo ad ius ſuum confirmandum. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 19. nu. 1. f. 372. T. 12.
Non componit cum aduerſario ſine licentia ſuperioris. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil 2. nu. 11. f. 361. T. 12.
Pendente lite ſi decedat vel cedat, an Rex iure regaliæ poſſit beneficiũ litigioſum conferre. Prilipp. Prob. de iure regal. quæſt. 27. nu. 1. f. 498. vult dicere. 399. T. 12.
Quando obtinet victoriam, quòd dicat curia per ſuum arreſtum. Philipp. Prob. de iure regal. q. 37. nu. 2. fol. 401. T. 12.
Si vult cedere in fauorem ſui collitigantis regaliſtæ, quid agendum. Philipp. Prob. de iure regal. quæſt. 33. numero 1. fol. 399. Tomo 12.
*REGALISTÆ ſi plures in data concurrant, quis illorum debeat victoriam obtinere. Philipp. Prob. de iure regal. q. 23. nu. 1. fol. 498. vult dicere. 398. Tomo 12.
*REGALIVM, aut reſeruatorum principi præſcriptio, an neceſſariò requirat ſcientiam principis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. abſolutis. nu. 14. f. 161. T. 17.
Conceſſione, an videantur conceſſa omnia, quæ perſonæ principis cohærent. Pariſ. de Put. de ſindic. titu. de exceſſibus baronis. nu. 12. f. 230. Tomo 7.
*REGALIS ad inuicem ludentes, ſi alter eorum interficiatur, an occiſor pœna capitali teneatur. Iac. Nouell. ad defenſam. verſic. variis. nu. 125. f. 220. T. 11. P. 1.

De Rege.

*REGE Alphonſo mortuo in prelio contra Mauros in Hiſpania, Hiſpanus quidã, qui ei perſimilis erat facie, ſe Alphõſum eſſe finxit, diſſimulans ſe ob acceptæ cladis dedecus velle ignoto habitu peregrinari, id veritus Alphonſus qui in regno ſucceſſerat, comprehẽdi eum, ſuſpendiq; mandauit. Hier. Gigans. de crim. læſæ. Maieſt. q. 22. nu. 11. f. 40. T. 11. P. 1.
Decedenti, vel Duce relicta vxore prægnante, homagia, & fidelitates debent fieri ventri; quia habetur pro nato. Mart. Laud. de confed. pace, & conuen. Princip. q. 31. f. 302. T. 16.
Mortuo iudex probationem nobiliratis admittit, & ibi, quod officia a rege habita ſunt perpetuò. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 12. princ. nu. 35. f. 317. T. 15. P. 2.
Nihil ſublimius in orbe in ſuo regno, & ideo Chriſtus ſe Regem non Imperatorem dixit. Ioan. Rodin. de Maieſt. Princip nu. 32. fol. 146. Tomo 16.

Regem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*REGEM aliquem imperare an ſit naturæ conſentaneum. Albert. Bolo, de lege, iure, & æquita. c. 13, nu. 6. f. 303. T. 1.
An liceat debellare ob iniuſtitiam ſuorum officialium. Pariſ. de Put. de ſindic. nu. 2. ver. an ſi Rex. f. 240. T. 7.
Armorum, & æquitandi oportere eſſe peritiſſimum vbi aliquod iuris regij reſponſo optimè ponderatur. Ioã. Redin. de Maieſt. princip. ver. maieſtatem. num. 1. f. 147. T. 16.
Boemiæ regnicolæ eligunt. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 68. nu. 8. fol. 60. Tomo 16.
Confirmare electionem Pap. Card. Iacobat. de concil. lib. 10. verſ. reſtat. nu. 195. fol. 385. T. 13. P. 2.
Quomodo intelligendum. ibidem.
Francorum nõ agnoſcere ſuperiorem in temporalibus. Michael. Vlcur. de regim. mundi. ver. iſta q. 20. nu. 11. f. 117. T. 16.

Non

Source : BIU Cujas

Non iniquum, ſed iniquorum correctorem eſſe oportere ſententia eſt Cypriani. Io. Redin de maieſt. princip. nu. 5. f. 174. T. 16.
Occidens, ſeu principem, qui tyrannicè viuit, non incidit in crimẽ læſæ maieſtatis, & de iure diuino etiam puniendus non eſſet. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. quæſtio. 65. nume. 16. folio 47. Tom. 11. Par. 1.
Oportet ſe confirmare moribus populi. Michael. Vlcur. de regim. mundi 2. princ. q. nu. 20. f. 126. T. 16.
Puerum habere vtile non eſt. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quęſt. 73. nu. 30. fol. 63. Tom. 16.
Se aſſerens cum non ſit in crimen incidit læſę maieſtatis. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati. art. 4. nu. 8. f. 16. T. 14.
Regni Neapolitani, quod eſt patrimonium Beati Petri, cum non ſit incidit in crimen læſæ Maieſt. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q. 22. nu. 4. f. 40. T. 11. P. 1.
Se faciens, aſſumit ſibi iuriſdictionem, quam non habet, occupando ſibi iuriſdictionem Regis, cui locus in quo ſe Regem facit, eſt ſuppoſitus. Hier. Gigans de crim. læſæ maieſt. quæſt. 22. nu. 1. fol. 40. Tom. 11. Par. 1.
Sibi eligere queque prouincia, nũquid poſſit. Ant. Corſ. de poteſt. reg. q. 1. nu. 4. f. 131. T. 16.
Vnum habere plus expedit, quàm plures. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 5. & vlt. P. nu. 1. q. 71. f. 140. T. 16.
Et quo iure. ibidem.

Regens qualiter conſideretur.

*REGENS ciuitatem habetur loco principis. Paris. de Put. de ſindic. verſi. dicit. nu. 5. f. 274. T. 7.
Eſt nobilius recto. Chriſtoph. Lanfran. de priuil. nume. 65. fol. 23. Tom. 18. Et Signorol. de Homode. vtrum pref. doct. &c. num. 4. fol. 24. Tom. 18.
Et omnino preferendus. Nic. Boer. de ord. grad. vtriuſque fori. 2. Par. nu. 62. fol. 372. T. 16.

Regentes in ſpecie, & in genere qualiter circa diuerſa conſiderentur.

*REGENTES abſentes an ſint citandi in actibus vniuerſitatis expediendis. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. capitu. 2. nume. 36. folio 177. Tom. 12.
Et quid de conſiliarijs ibidem.
Citati ſi non veniunt, an alij expediant actũ. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. c. 2. nu. 28. f. 177. T. 12.
Ciuitatis, an loco principis habendi ſint. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. nu. 91. f. 22. T. 17.
Poſſunt donare de bonis communitatis bene merentibus de iure. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. cap. 4. nu. 67. f. 189. T. 12.
Item anciani. ibidem.
Item conſiliarij. ibidem.
Principaliter aliquam eccleſiam, putà vicarij, canonici, & ſimiles, quæritur an dicantur Cardinales. Mart. Laud. de Cardin. quæſt. 16. fol. 61. Tom. 13. Par. 2.
Tenentur in initio ſuorum regiminum publicari facere omnes hęreticos. Incert. Auct. de forma proceden. contra inquiſitos dehæreſi. rub. de offi. & poteſt. &c. nu. 3. f. 412. T. 11. P. 2.
Vel conſiliarij non ſubrogant quenquam in locum ſui in actibus vniuerſitatis, niſi in munere decurionatus. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. c. 2. nu. 33. f. 177. T. 12.

Regentis, Regentium, & Regere qualiter conſiderari contingat.

*REGENTIS officium in Rom. cur. quale eſſe intelligatur, & ſit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. numero 195. fol. 213. Tom. 13. Par. 2.
*REGENTIVM officium circa exequutionem contra bona hæreticorum. Incert. Auct. de form. proceden. cõtra inq. de hæreſ. rub. de offi. & poteſt. &c. nu. 13. f. 412. T. 11. P. 2.
*REGERE qui ſe ipſum per ætatem nequit abſurdum eſt ad ſacerdotium admitti. Chriſtoph. Roffi. de benefi. cap. 2. nume. 22. fol. 249. Tom. 15. Par. 2.
Se ipſum ſumma ſapientia eſt. Fran. Ponci. de Lami. nume. 24. fol. 352. Tom. 11. Par. 2.

Reges qualiter circa diuerſas materias conſiderentur, & quid operentur.

*REGES a quo habent auctoritatem legis condendæ. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. Nicolaus. nu. 25. f. 174. T. 6. P. 2.
Æquiparantur præfecto prætorio. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 4. Par. nu 10. fol. 138. Tom. 16.
An bona quæ eccleſijs dederunt, accipere poſſint. Pet. Rebuf. de decim. q. 10. nu. 49. f 134. T. 15. P. 2.
An omnes vngantur. Ant. Corſ. de poteſt. Reg. 2. Par. numero 16. fol. 133. Tom. 16.
Et qui ibidem.
An poſſint acquirere conferendi ius beneficia eccleſiaſtica ex longiſſima conſuetudine Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 100. nu. 9. fol. 72. Tom. 16.
Donare in primogeniti præiudicium. Ant. Corſ. de poteſt reg. 5. & vlt. P. q. 71. nu 4. f. 140. T. 16.
Imponere ſubſidia. Remig. de Gon. de Charitat. ſubſid. quæſtio. 18. numero 4. folio 164. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.
An ſint patroni maiorum eccleſiarum. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 3. Par. nu. 60. fol. 137. Tom. 16.
An ſubijciantur Papæ in temporalibus, diſputatur ad plenum pro vtraque parte. Bermon. Couer. de pub. concub. verſicu. ergo nu. 11. fol. 190. Tom. 11. Par. 1.
Et quid de alijs principibus. ibidem.
An videantur omnino ſeculares, quamuis ſint vncti. Pet. a Monte de poteſt. pontifi. q. 3. nu. 5. f. 146. T. 13. P. 1.
Aut principes Chriſtiani ſi facti ſunt hęretici, ſubiecti, vaſalli, ſerui quoque liberi ab eorum dominis manent. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 23. nu. 11. f. 147. T. 11. P. 2.
Aut principes quicumque non poſſunt ſe eximere a poteſtate Imperatoris. Michael. Vlcur. de regim. mundi. verſic. ſed poſtquam. nu. 48. fol. 123. Tom. 16.
Catholici expulerunt ab Hiſpania Iudæos iure optimo, pœna indicta, ne amplius ad eam reuerterentur. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 35. nu. 7. f. 165. T. 11. P. 2.
Chriſtiani quot ſint. Io. le Cirier. de primoge. quæſt. 13. 2. lib. nu. 3. fol. 59. Tom. 10. Par. 1.
Tenentur eſſe ſubiecti Romano Pontifici. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 129. f. 315. T. 13. P. 1.
Item principes Chriſtiani ibidem.
Item omnes fideles. ibidem.
Chriſtianorum, qui vngantur in coronatione, & qui non. Paris. a Put. de re milit. verſi. quoniam. nu. 1. f. 408. T. 16.
Creantur ex legibus. Albert. Bolo. de lege iure, & æquit. cap. 10. nu. 13. fol. 300. Tom. 1.
Dati ſunt nobis propter peccata. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. Alfonſus. nu. 17. f. 119. T. 6. P. 2.

Reges quid facere debeant circa diuerſa.

*REGES debent cauere præ ceteris ab iracundia. Io. Redin. de maieſt. Princip. verſi. maximum. nu. 3. f. 172. T. 16.
Item ab odio ibidem.
Item a mala voluntate. ibidem.
Defendere eccleſiam. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. Nicolaus. nu. 37. fol. 125. T. 6. P. 2. Et Hier. Gigans de crim. læſæ maieſt. quæſtio. 2. nume. 4 fol. 34. Tom. 11. Par. 1.
Item eius miniſtros. ibidem.
Item dicendum eſt de Imperatore. ex principibus. ibidem.
Eſſe iniquitatis correctores, & non iniqui. Paris de Put. de ſindic. verſi. poſt Imperatorum. nu. 45 f. 228. T. 7.
Interdum dare audientiam publicè. Angel. de Peruſ. de ſindic. verſi. Rex nu. 6. f. 229. T. 7.
Oſtendere interdum vultum ſuum. Angel. de Peruſ. de ſindic. verſi. Rex. nu. 6. 7. 9. & 12. f. 229. T. 7.

Reges qualiter generaliter conſiderentur.

*REGES dicuntur Imperatores in ſuo Regno. Io. Redin. de maieſt. Princip. nu. 7. fol. 146. Tom. 16.
Patroni eccleſiarum cathedralium. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 11. nu. 6. f. 367. T. 12.
Duo contendentes de regno an poſſint ſingulare certamen inire. Paris a Put. de re milit. ver. duo Reges. nu. 1. f. 407. T. 16.
Duo, ſeu duces, an ſimul, & ſemel poſſint in eodem regno vel Ducatu dominari. Iac. de S. Georg. de feud. verſicu. quid ſi. nume. 2. fol. 180. Tom. 10. Par. 1.
Enſem præcinctum, ſemper deferre debent, quibus exemplum proponitur Chriſtianiſſimus. Philipus. 11. Hiſpaniæ Rex. Ioann. Redin. de maieſt. Princ. verſicul. maieſtatem. nume. 13. fol. 148. Tom. decimoſexto.
Et alij domini non habent intentionem ſuam fundatam in iure cõmuni, quòd res particularium ſint ſuæ. Hier. de Mont. de ſi. regun. c. 96. nu. 7. f. 356. T. 3. P. 2.
Qui non recognoſcunt in temporalibus. Imperatorem in ſuperiorem, an recognoſcere debeant de iure. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 53. nu. 1. f. 53. T. 16.
Et Duces patroni ſunt in epiſcopatibus exiſtentibus in eorum regno. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 100. nume. 20. fol. 72. Tom. 16. Et Mart. de Caraz. Laud. de Princip. quæſtio. 74. folio 205. Tom. 16.
Et Imperatores electi fuerunt, & in regnis ſuis locum Cęſaris obtinent legitime, & nõ de facto. Nic. Feſtat. de æſtim. & collect. c7. nu. 41. & 42. fol. 192. Tom. 12.
Et iudices regnarunt pro Abraam, qui ex ſemine eius deſcenderunt. Albert. Brun. de ſeditio. capitul. 6. nume. 16. fol. 104. Tom. 11. Par. prima.
Et pontifices ijdem erant in veteri teſtamento. Albert. Brun. de ſeditio. c. 6. nu. 17. f. 104. T. 11. P. 1.
Et principes hæretici grauius, quàm alij delinquunt, & ideo maiore ſupplicio ſunt digni. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. nume. 12. fol. 147. Tom. 11. Par. 2.
Et principes præſumuntur facere cum iuſta cauſa. Guido Papa de præſumptio. nu. 4. f. 300. T. 4.
Ex præcepto tam veteri, quàm noui teſtamenti vnguntur. Ioan. de Selua de benefi. q. 23. nu. 9. f. 48. T. 15. P. 1.
Excedunt multis modis. Paris de Put. de ſindic. verſi. poſt Imperatorum. nu. 1. fol. 227. T. 7.
Excommunicantur per epiſcopos, non tamen Rex Francię. Philip. Prob. de iure regal. q 16. nu. 8. f. 395. T. 12.
Fortes olim tiranni vocabantur. Hier. Gigans. de crim. læſæ maieſt. q 65. nu. 9. fol. 47. T. 11 P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Reges Franciæ in ſpecie qualiter conſiderentur.

*REGES Franciæ a principio quo fuerunt Chriſtiani, eccleſia liberiùs eſt iure ſuo vſa. Pet. Bertr. Eduen. de iuriſdic. eccleſ. q. 3. nu. 24. fol. 411. vult dicere 410. T. 12.

Ac Hiſpaniæ in temporalibus ſuperiorem non recognoſcunt. Ioann. de Royas, Sergen. in epit. ſucceſſio. capitul. 23. nume. 83. fol. 417. Tom. 8. Par. 1.

In terra gallia vi, & iniuria ab obediẽtia Imperij Romani ſe ſubtraxiſſe, neque ideo magis liberos eſſe. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. nu. 255, fol. 25. T. 16.

Prohibuerunt per ſuas ordinationes ne eccleſia impediatur in exequutione iuriſdictionis, quæ ei competit de iure, vel de conſuetudine. Pet. Bertr. Eduen. de iuriſdic. eccleſiaſt. q. 3. nu. 28. fol. 411. vult dicere 410. Tom. 12.

Quo tempore ſumpſerunt nomen Chriſtianiſſimi. Philip. Prob. de iure regal. q. 2. nu. 4. f. 389. T. 12.

Vnguntur Chriſmate, vel vngnento cęlitus miſſo per columbam in ampullam in monaſterio S. Remigij, qui primum Regem Franciæ baptizauit. Mart. de Caraz. Laud. de princ. quæſtio. 434. fol. 210. Tom. 16.

Vſi ſunt regalia iuris, & facti ſimul, vel iuris tantum, vel facti tantum Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 1. nu. 23. fol. 361. T. 12.

Francorum appellantur protectores eccleſiarum Cathedralium. Arnulf. Ruze. de iure regal. verſi. regalia. nu. 6. f. 358. T. 12.

Item defenſores. ibidem.

Item patroni ibidem.

Quo iure, & titulo ſibi vendicarunt ius regaliæ. Arnulf. Ruze. de iure regal. nu. 3. f. 357. T. 12.

Reges abſolutè, & generaliter qualiter conſiderentur.

*REGES fuerunt prius tempore, quàm Imperatores. Paris a Put. de re milit. nu. 5. verſi. pone. fol. 407. T. 16.

Galliarum, & Hiſpaniarum, quomodo ab Imperio exempti ſint. Albert. Brun. de ſeditio. c. 6. nu. 36. f. 150. T. 11. P. 1.

Item quidam alij. ibidem.

Grauantes clericos, vel eorum conſanguineos propter ſententias in eos latas, excommunicati ſunt. Beat. Anto. de excommunicatio. c. 24. nu. 1. f. 372. T. 14.

Item eorum officiales ibidem.

Habent duos Angelos cuſtodes. Pet. Foller. de contract. cenſua. verſi. Alfonſus. nu. 10. f. 118. T. 6. P. 2.

Ius patronatus in epiſcopatu ſuæ ciuitatis. Paris de Put. de ſindic. verſi. ſtatutum. nu. 3. f. 253. T. 7.

Regalia de conſuetudine. Mart. de Caraz. Laud. de princip. quæſt. 319. fol. 209. T. 16.

Habentes indulta nominandi ſunt nudi miniſtri Papæ. Io. Stafil. de grat. expectat. &c. f. 3. nu. 11. f. 271. T. 15. P. 1.

Indultum nominandi non poſſunt nominare ad beneficia reſeruata. Ioan. Stafil. de gat. expectat. &c. fol. 3. nume. 14. f. 271. Tom. 15. Par. prima.

Merum, & mixtum Imperium creant tabellionem. Bald. de Peruſ. de tabellio. nu. 7. f. 365. T. 3. P. 1.

Habuerunt ortum poſt Samuelem. Io. de Selua de benefi. q. 5. P. 1. nu. 10 fol. 11. T. 15. P. 1.

Hæbreorum qui fuerint. Io. a Capiſtr. de auct. Papæ. P. 2. 2. P. princ. nu. 143. fol. 48. T. 13. P. 1.

Reges Hiſpanię in ſpecie qualiter conſiderentur, & eius effectus.

*REGES Hiſpaniæ ſuperiorem non recognoſcunt. Io. de Royas. Sergent, in epit. ſucceſſio. c. 23. nu. 83. f. 417. T. 8. P. 1.

Aliquando conceſſerunt, & nonnũquam conferunt talibus conuerſis officia, & inſignia militum, & priuilegia nobilitatis. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. &c. c. 7. nu. 13. f. 241. T. 16.

Cur Imperatorem non recognoſcunt in ſuperiorem. Guil. a Monfer. de ſucceſſio Regum. dub. 1. nu. 40. f. 180. T. 16.

Inter alios Reges, tanquam ſtella matutina intuentur, & micant. Io. Redin. de maieſt. Princip. verſicul. hoc numero 62. fol. 147. Tom. decimoſexto.

Non habent ius patronatus in toto regno Granatenſi. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 11. nu. 12. f. 446. T. 10. P. 1.

Reges generaliter conſiderati quid poſſint, vel non, & eorum varij effectus.

*REGES Imperatores, & Duces perpetui ſunt. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 67. nu. 6. f. 59. T. 16.

Imperatores, & alij habentes dominicam poteſtatẽ in alios a Deo ſindicantur pro iniuſtitia ſua populo facta. Auguſti. Dulcet. de ſindic. nu 9. fol. 361. T. 7.

Imperio ſubdi debent. Ant. de Roſel. de legitimatio. lib. 2. nu. 35. fol. 85. Tom. 8. Par. 2.

In eorum regnis dicũtur Imperatores, quomodo intelligatur. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 69. numero 15. fol. ſexageſimo, Tom. decimoſexto.

In eorum regnis vicem Imperatoris obtinent. Ant. de Cana. de inſinuatio. 2. P. princip. nu. 2. f. 277. T. 6. P. 2.

In qua eccleſia debeant ſepelliri. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroc. cap. 9. nu. 19. fol. 236. T. 15.

In veteri teſtamento etiam iuuenes multi. Reſtaut. Caſtal. de Impera. q. 73. nu. 38. fol. 63. T. 16.

Innouabant leges. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 93. nu. 6. fol. 69. Tom. 16.

Indocti ſunt tanquam ſimulacra. Pariſ. de Put. de ſindic. nume. 44. fol. 228. T. 7.

Intrantes Regnum Siciliæ, incidunt crimen læſæ Maieſtatis. Pariſ. a Put. de re milit. verſi. mortuo. nu. 6. fol. 407. T. 16.

Inungebantur olim ter. Io. Hugo. de offic. quatuor prælat. verſicu. vlterius. nu. 2. fol. 299. T. 13 P. 2.

Inungũtur. Card. Iacobar. de concil. lib. 2. artic. 2. nu. 22. fol. 210. T. 13. Par. prima.

Inutiles poſſunt per Papam deponi. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 7. 3. lib. nu 6. f. 67. T. 10. P 1.

Iuda defecerunt in Chriſti aduentu. Michael. Vlcur. de regim. mundi. ver. ſed poſtquàm. nu. 29. f. 122. T. 16.

Licèt inunguntur, nõ tamen recipiunt poteſtatem ſuper eccleſijs, nec ordinem eccleſiaſticum recipiunt. Ioan. de Selua de benefi. q. 23. P. 2. nu. 40. f. 49. T. 15 P. 1.

Mali carnes rabidi appellantur. Pariſ. a Put. de ſindic. numero 43. fol. 228. T. 7.

Mortui claræ, vel inclitæ memoriæ dicuntur. Reſtaur. Caſtal. de Impera. q. 59 nu. 16. fol. 57. T. 16.

Mundi multi Chriſtiani, & Pagani. Caſtal. de Imperat. q. 53. num. 20. fol. 14. T. 16.

Quot ſint. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtione 18. numero 8. fol. 41. Tomo 16.

Nominantur vicarij Dei. Ioan. Redin. de Maieſt. Princip. verſ. hoc. nu 10. f. 146. T. 16.

Non facientes iuſtitiam ſunt deponendi. Ioan. Fran. Paui. de viſitatio. q. 7 2. P. nu. 78. f. 205. T. 14.

Non iudicantur vt meri laici, ſed vt clerici. Arnulf. Ruze. de iure regal. opin. 3. nu. 1. f. 359. T. 12.

Non poſſunt alienare bona regni, etiam ex conſenſu populorũ. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. numero 56. fol. 457. T. 10. Par. prima.

Eſſe duo eiuſdem regni. Hier. Gigans. de crim. læſæ Maieſta. q. 22. nu. 2. f. 4. Tomo 11. P. 1.

Facere pacta matrimonialia in præiudiciũ ſucceſſorum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. quęſt. 1. nu. 51. folio 457. Tom. 10. Par. prima.

Præiudicare ſucceſſoribus alienando. Melch. Palaez. in tract. maiora. 4. P. q. 1. nu. 53. f. 457. T. 10. P. 1.

Item nec contrahendo ibidem.

Item nec alio quouis modo ibidem.

Non recognoſcentes Imperatorem qui ſint. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. q. 2. 2. P. 5. P. prin. nu. 5. f. 93. T. 17. Et Nico. de Vbal. de ſucceſſio. abinteſta. ver. ſucceſſionem. num. 82. folio 343. T. 8. Par. prima.

Non ſuccedunt in regnis vltimo morientibus. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. P. q. 1. nu. 52. fol 457. T. 10. P. 1.

Nullum ordinem recipiunt peruńctionem. Arnulf. Ruze. de iure regali. opi. 3. nu. 4. f. 359. T. 12.

Nuncupabãtur paſtores apud antiquos. Hier. Alban. de donatio. Conſtantini. nu. 23. f. 668. vult dicere. 508. Tomo 15. P. 2. Et Hier. Alba. de poteſta. Papæ. 1. P. nu. 43. f. 68. T. 13. P. 1.

Nunquid conferant beneficia eccleſiaſtica. Anto. Corſ. de poteſta. reg. 2. Par. nu. 9. f. 132. T. 16.

Et qui. nu. 10 ibidem.

Dicendi ſint illuſtres. Anto. Corſ. de poteſta. reg. 3. P. q. 17. nu. 13. fol. 134. Tomo 16.

Imponant gabellas. Ioan. Berta. da gabell. 1. Par. numero 3. f. 53. Tomo 12.

Teneantur ad decimas. Ioan Hug. de offi. quatuor præſtet. verſi. omnes. nu. 2. f. 30. T. 15. P. 2.

Occupantes terras alienas, etiam ſi bene adminiſtrant non ſaluantur. Ioan. Fran. Paui. de viſitatio. quæſt. 7. 2. P. nume. 79. fol. 205. Tomo 14.

Omnes an habeant iura regalia in eccleſijs. Franc. Pau. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quęſt. 9. 1. par. princ. nume. 5. folio 419. T. 13. Par. ſecunda.

Atque Franciæ quoque Rex Romano Imperio ſecundum communem doctorum ſententiam de iure ſubſunt. Franc. Zoanet. de Roma. Impera. nu. 203. f. 27. T. 16.

Cõſtituti perpetuo videntur in eorũ terris eſſe principes, & omnia poſſe quò ad ſubditos eorum, quæ poteſt Imperator in toto vrbe. And. ab Exea de pactis. nu. 344. f. 11. T. 6. P. 2.

Idem de ducibus. ibidem.

Idem de Marchionibus. ibidem.

Dicuntur clerici. Ant. Corſ. de poteſta. Regia. 3. Par. q. 17. num. 65. f. 137. Tomo 16.

Habent auctoritatem ſuam ab Imperatore. Michael. Vlcur. de regimine mundi verſiculo ſed poſtquam. numero 45. folio 123. Tomo 16.

Nunquid ſubijciantur Romano Pontifici. Anto. Corſet. de poteſta. reg. 3. P. q. 17. nu. 64. f. 137. T. 16.

Nunquid ſubſint Papæ. Ioan. Berta. de epiſc. 2. P. nu. 37. fol. 327. Tomo 13. P. 2.

Olim ſuberãt Populo Romano. Hier. Gigans, de crim. læſæ. Maieſt. q. 49. nu. 2. f. 45. T. 11. P. 1.

Qui vnguntur ab eccleſia, dicuntur quaſi vaſalli eccleſiæ Merſ. Caraz. Laud. de princip. q. 23. f. 255. T. 16.

Subduntur Papæ, quem protegere tenentur cum ſua eccleſia. Io. Berta. de gabell. 1. P. nu. 4. f. 53. T. 12.

Subſunt Imperatori. Ioan. Berta. de epiſcop. 2. Par. num. 37. f. 327. Tomo 13. Par. 2.

Plures

Source : BIU Cujas

Plures quare prohibeantur in vno regno, vel ciuitate. Io. de Selua de benefi. q. 5. P. 1. nu. 18. f. 11. T. 15. P. 1.
Possunt augere suum Regnum, non etiam minuere. Albert. Brun. Asten. de diminutione, & deterioratio. concluſ. 6. nume. 20. fol. 372. Tom. 17.
Concedere priuilegia in suis terris, & immunitates. Pet. Antibo. de muner. 3. P. princ. nu. 32. f. 24. T. 12.
Item, & principes. ibidem.
Donare bona regni modici valoris absque solemnitatibus. & infertur intellectus ad l. 3. tit. 9. lib. 5. ordi. Melch. Palaez. in tract. maiorat. limitatio. 6. P. 4. q. 1. nu. 5. f. 462. T. 10. P. 1.
Donare res regiam dignitatem concernentes. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 11. nu. 9. f. 367. T. 12.
Imponere vectigalia ex causa, aliàs peccant. Mart. Laud. de fisco. q. 33. fol. 2. Tom. 12.
Visitari a Papa etiam exempti. Franc. Paui. de visitatio. q. 3. 1. Par. nu. 14 fol. 181. T. 14.
Quam libertatem possint dare ecclesijs. Ant. Corſ. de potest. reg. 3. P. q. 7. nu. 57. f. 137. T. 16.
Et quid de priuilegijs. ibidem. nu. 58.
Quando, & pro quibus causis possint Imperatores prouocare. Paris a Put. de re milit. versi. pone. nu. 6. f. 407. T. 16.
Quare dicantur sacri. Paris a Put. de sindic. versicul. Rex. nume. 5. fol. 229. Tom. 7.
Quatuor vnguntur a sumo Pontifice, scilicet Rex Franciæ, Rex Hierosolimitanus, Rex Sciciliæ, & Rex Angliæ. sed alij non, nisi habeant ex consuetudine, vel priuilegio. Mart. de Caraz. Laud. de Princip. q. 76. f. 205. T. 16.
Qui, & cur Imperatorem non recognoscant in dominum. Pet. a Mont. de potest. Pontifi. versicu. expeditis. numero 7. folio 152. Tom. 13. Par. 1.
Qui, & quales debeant instituì. Paris a Put. de re milit. versic. duo. nu. 8. fol. 408. Tom. 16.
Qui habent supremum Imperium, comparantur Imperatori in creandis tabellionibus. Mart. de Caraz. Laud. de princip. q. 67. fol. 205. Tom. 16.
Qui inungantur a Pontifice. Restaur. Castal. de Imperat. quęst. 68. nu. 3. fol. 60. Tom. 16.
Qui Imperio non subsint. Restaur. Castal. de Imperat. q. 53. nu. 17. fol. 54. Tom. eod.
Qui sint qui inungantur a summo pontifice, & qui coronentur. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 18. numero 6. & 7. folio 41. Tom. decimosexto.
Qui superiores non agnoscunt, & quantæ sint potestatis. Ant. Corſ. de potest. reg. S. & vlt. Par. quæstio. 71. nume. 66. 67. & 71. fol. 144. Tom. 16.
Qui vnguntur ab ecclesia, an sint eius vasalli. Restaur. Castal. de Imperat. q. 36. nu. 10. f. 45. T. 16.
Quibus titulis donentur. & de Principum titulis. Ant. Corſ. de potest. reg. 3. P. q. 17. nu. 17. f. 134. T. 16.
Qui nam erant illi, qui fuerant cum Marco Antonio confederati contra Augustum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 13. nume. 14. folio 351. Tom. 12.
Quod natura liberum dedit, seruum esse voluere. Benedic. Boni. de censi. art. 26. nu 53. f. 168. T. 6. P. 1.
Quod possint interesse concilio per alium. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 2. nu. 23. & 24. f. 210. T. 13. P. 1.
Quod sint vocandi ad concilium. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 2. nu 24. f. 210. T. 13. P. 1.
Quomodo hominibus dati. Pet. Foller. de contract. censua. versic. Alfonsus. nu. 14. f. 119. T. 10. P. 2.
Quomodo imponant subsidium charitatiuum. Barthol. Belen. de charitat. subsi. q. 1. nu. 4. f. 147. T. 15. P. 2.
Populum regebant ante leges. Ant. Corſ. de potest. regia. quæst. 1. nu. 1. fol. 130 Tom. 16.
Regnant Deo permittente. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. P. 2. q. princ. nu. 13. f. 113. T. 16.
Regnant per sapientes. Io. Redin. de maiest. Princ. versicu. legibus. nu. 21. fol. 155. Tom. 16.
Romanorum, cur etiam pontifices dicti. Io. Hugo. de offi. quatuor prælat. versi. habent. nu. 5. f. 290. T. 13. P. 2.
Semper imponunt manus ad Imperium. Ant. de Rosel. de legitimatio. lib. 2. nu. 34. f. 85. T. 8. P. 2.
Siciliam intrantes absque licentia Papæ, crimen lęsæ maiest. incurrunt. Hier, Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 22. nume. 7. fol. 40. Tom. 11. Par. 1.
Seruiunt Deo puniẽdo peccata, & comprobatur exemplis. Albert. Brun. de seditio. c. 6. nu. 7. 8. & 9. f. 103. T. 11. P. 1.
Statuentes contra libertatem ecclesiæ sunt excommunicati. Fran. de Pla. de excommunicatio. §. 30. nu. 7. f. 356. T. 14.
Sunt constituti a Deo vt ecclesiam defendant. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 40. numero 2. fol. 165. Tom. decimotertio, Par. prima.
Item, & Imperatores. ibidem.

Reges generaliter sumpti quid sint, & ad quæ teneantur.

*REGES sunt ministri Dei in terris. Ant. Corſ. de potest. reg. q. 1. nu. 2. fol. 130 Tom. 17.
Patroni ecclesiarum Regni. Restaur. Castal. de Imperat. q. 100. nu. 29. fol. 72. Tom. 16.
Item episcopatuum. ibidem.
Puri laici, & per vnctionem nullum ordinem recipiunt. Arnulf. Ruze. de iure regal. opi. 3. nu. 4. f. 359. T. 12.
Quatuor tantum qui iunguntur Bermon. Chouet. de pub. concub. ver. vt sunt. nu. 2. f. 178. T. 11. P. 1.
Qui se, & alios per plenitudinem virtutum regunt. Paris. a Put. de re milla. ver. quoniam. nu. 4. f. 408. T. 16.
Superiorem recognoscentes inter se contendentes iudicantur a superiore. Iac· Castil. de duello. c. 8. nu. 1. f. 288. T. 12.
Susceperunt ecclesiam Dei tuendam, quod si non fecerint, tenentur in stricto iudicio reddere rationem. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 2. nu. 27. f. 211. T. 13. P. 1.
Tenent secundum locũ post Imperatorẽ. Petr. Callefat. de ęquest. dignita. nu. 101. f. 31. T. 18.
Tenetur restituere accepta pro electione. Guliel. Redoa. de Simo. Mental. Par. 3. c. 14. nu. 4. f. 93. T. 13. P. 2.
Seruare, & procurare pacem. Anto. Corſ. de priuil. pacis. nu. 1. fol. 224. Tomo 12.
Soluere decimas Pet Rebuff. de decimis. quæst. 1. nu. 25. fol. 129. Tomo 15. P. secunda.
Item, & Principes. ibidem.
Tres, immo quatuor tantum vnguntur, & coronantur. Pet. Callefat. de ęquestr. dignita. ver. 102. fol. 31. T. 18.
Vasalli, seu feudatarij ecclesię qui sint. Restaur. Castall. de Impera. q. 74. nu. 4. f. 63. T. 16.
Vel magi tres Christum natum adorare debuerant. Isid. episc. Hispalen. contra Iudæos. nu. 14. f. 25. T. 14.

Reges in accusat. qualiter considerari contingat.

*REGES a seruis, & seruos a Regibus oriri Platonicum est. Andr. Alcia de sing. certam. c. 19. nu. 3. fol. 296. T. 12.
Esse de iure diuino infertur contra Bar. & sequaces. Ioan. Redin. de Maiest. Princip. nu. 22. ver. hoc. fol. 146. T. 16.
In populo Israel non solum Populus approbauit, sed & elegit. Michael. Vlcur. de regim. mundi. versi. ista. nu. 48. folio 119. T. 16.
Indignos, populos, aut principes cunctis Romani Imperij honoribus, ac beneficijs, qui à cæsare moniti obedientiam eidem nihilomagis præstant, iustum esset esse exutos. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. nu. 143. fol. 25. T. 16.
Inungi refertur. Pet And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 602. fol. 174. T. 13. P. 2.
Populus, & principes cunctos de præstanda Cæsari obedientia interpellatos (si contumaces nihilominus esse pergant) vnà cum suis militibus, priuilegijs, militaribus, alijsque Romani Imperij beneficijs carituros. Franc. Zoanet. de Roma. Imper. nume. 108. fol. 24. Tom. T. 16.
Et principes nonnullos ob hanc quoque rationem recusare obedire Cęsari, quod asserant non esse amplius hodie Romanum Imperium, sed Germanicum dumtaxat. Fran. Zoanet. de Rom. Imper. nu. 242. fol. 29. T. 16.
Et principes omnes requisitos a Cæsare obedientiam illi præstare (si contumaces non obediant) peccare mortaliter. Franc. Zoanet. de Roma. Imper. nu. 206. f. 27. T. 16.
Veros Homerus dixit a Deo educatos. Ant. Corſ. de potest. Regia. 3 Par. nu. 11. f. 134. T. 16.
Visitans, quomodo eos interrogabit. Ioan. Franc. de visitatio. q. 7. 2. Par. nu. 76. f. 205. T. 14.
*REGESTA, & non registra nuncupari debent. Quintil. Mandos. de monitor. q. 18. nu. 2. fol. 62. T. 3. P. 2.
*REGESTORVM super solutione quis, quem, & ad cuius instantiam mouere possit. Quintil. Mandos. de monitor. numero 1. fol. 62. Tomo 3. P. 1.

Regi quid conueniat, vel non considerari contingit.

*REGI an liceat extraneo Regni Hispaniæ facere donationem effecto naturali per priuilegium. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 51. nu. 31. fol. 394. T. 10. P. 1.
Attestanti de facto alieno an credatur. Pet. Foller. de contract. censua. ver. refert. nu. 47. f. 120. T. 6. P. 2.
De facto proprio, an indistinctè credatur. Pet Foller. de contrac. censua. ver. refert. nu. 53. 54. 55. & 56. f. 121. T. 6 P. 2.
De non vitio literarũ credi debet Pet. Foller. de contract. censua. ver. refert. nu. 12. & 46. f. 120 T. 6 P. 2.
De rebellione an credatur. Pet. Foller. de contract. censua. ver. refert nu. 64. f. 121. T. 6. P. 2.
Bono, & iusto vtilius sit subijci, quàm legi iustæ scriptæ. Michael. Vlcur. de regim. mundi q. 1. prin. nu. 13. f. 125. T. 16.
Datur curator in tribus casibus. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati, arti. 1. nu. 7. f. 16. T. 4.
Debetur tertia pars eius rei, cui a mortizatio petitur, ppter ius amortizationis. Egid. Magal. decis. de amort. cap. 3. num. vnico. folio 434. Tomo 13. P. 2.
Est curandum, seruata auaritia, de suis redditibus thesaurũ colligere, quo se iurare possit inopinatoquè casui facilè succurrere. Ioan. Rodin. de Maiest. Princ. ver. largitas. nu. 11. f. 169. T 16.
Etiam malo subditi sumus. Restaur. Castal. de Impera. q. 82. nu. 6. fol. 66. Tomo 16.
Francię ecclesia omnem fauorem suum præstat. Restaur. Castal. de Imperat. q. 53. nu. 5. fol. 53. T. 16.
Vndecim priuilegia olim fuere concessa. Ioan. de Selua. de benefi. q. 23. nu. 6. f. 48. T. 15. P. 1.
Non cõpetit ius regaliæ in oĩbus ecclesijs cathedralibus ratione spiritualiũ. Egid. Maga. de decis. de reg. c. 3. nu. 1. f. 438. T. 13. P. 3.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non creditur, si per suas literas attestetur, quòd talis fuit eius proditor, & quòd propterea feudū amisit, quod a se tenebat. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 19. nu. 2. f. 64. T. 11. P. 2.
Item nec principi. ibidem.
Item nec Papæ. ibidem. nu. 3.
Non seruanti pacem debet curator dari. Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati nu. 11. versi. & hæc f. 18. T. 14.
Pupillo tutor an detur, & impuberi curator. Ant. Corsi. de potest. reg. 3. P. q 17. nu. 2. f. 133. T. 16.
Si detur per Papam prælatus suspectus in ecclesia sui regni, qui eius secreta pandat, & sit ei suspectus, Rex potest eum non admittere, sed Pontifici rescribere. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 21. nu. 30. f. 40. T. 11. P. 1.
Superiorem non recognoscenti attribuenda sunt omnia, quæ dicū tur de populo Romano. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 18. nu. 2. fol. 38. Tom. 11. Par. 1.

De Rege ad Ludum scaccorum pertinente.

*REGI quare de necessitate fit præfatio illa cum offenditur dicendo Scaccum, & an Reginæ sit eodem modo facienda Thomas Act. de Lud. Scacc. quæstio. 7, princ. nume. 67. 75. & 77. fol. 181. Tom. septimo.

Regi verbum applicatiuè qualiter consideretur.

*REGI melius est bono Regę, quàm mala lege. Ant. Corsi. de potest. reg. 4. P. q. 41. nu. 30. f. 139. T. 16.
Melius est communitatem a pluribus sapientibus virtuosis, quàm ab vno. Card. Iacobat. de consil. lib. 6. articu. 2. nume. 2. fol. 277. Tom. 13, Par. 1.
Per vnum tantum, melius & commodius est, quàm per plures. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. quinta, numero 3. folio 34. Tom. decimosexto.

Regia dictio applicatiuè considerata quid operetur.

*REGIA dignitas erat cognita etiam in veteri testamento, diuino permittente iudicio. Io Redin. de maiest. Princip. ver. Princeps. nu. 11. 12. 13. 14 & 15. f. 166 T. 16.
Facultas data ad faciēdum maioratum propter seruitia in filium, an extendatur ad nepotem. Melch. Palaez in tract. maiorat. q. 15. nu. 28. fol. 360. T. 10. P. 1.
Non potest impetrari mota lite ad obligandum bona maioratus. Melch Palaez. in tract. maiorat. quæstio. 40. nume. 21. folio 495. Tom. 10 Par. 1.
Lex docte expenditur. Io. Redin. de maiest. princip. 2. Par. nu. 115. fol. 151. Tom. 16.
Pulchrè consideratur. idem ibidem. nu. 90.
Quæ concedit generaliter omnibus vt in tertia, & quinta bonorum parte possint quæcunque velint vincula, & onera ponere, huic sententiæ non repugnat Iac. Simāc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 265. fol. 132. Tom. 11. P. 2.
40. Tauri vtilis, & necessaria fuit. Io. de Royas. Sergen. in epit. succ cessio. nu. 38. fol. 397. Tom. 8. Par. 1.
Manus an esse remedium eiusmodi, vt in ipsius loci actiones possint dici fuisse postea subrogatæ. Alber. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 11. nu. 14. f. 302. T. 1.
Potestas nō debet certare, nec in bello præliari. Iac. Castel. de duello. cap. 8. nu 2. f. 288. T. 12.
Thesauraria quid sit. Incert. Auct. de feud cam. tit. 24. nume. 6. fol. 159. Tom. 10. Par. 1.
*REGIA auctoritate an alienari possint bona maioratus, & Regni, quæ sunt inalienabilia. Melch. Pajaez in tract. maiorat. q. 1. nu. 67. fol. 458 Tom. 10. Par. 1.
Facultate indiuisibilia diuiduntur. Io. de Royas. Sergent. in epit. successio. c. 5. nu. 33. f. 397. T. 8. P. 1.
*REGIA iura qualiter sunt intelligenda. Ioann de Royas. Sergen. in epit. successio. c. 9. nu. 29. f. 401. T. 8. P. 1.
*REGIÆ dignitatis domini, vt sunt Rex, Dux. Marchio, Baro, Delphinus, & huiusmodi, an & quando possint expellere mercatores, vel alios in suo territorio negotiantes. Iac. de S. Georg. de feud. versi. item quæro. nu. 7. f. 180. T. 10. P. 1.

Regib. quid competat, vel non considerari contingit.

*REGIBVS æquiparantur Patriarchæ, & regia potestate vtūtur. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. numero 15. fol. 154. Tom. 13. Par. secunda.
An licitum sit variare leges, & conditiones primogenituræ. Melch. Palaez. in tract Maiorat. 2. P. nu. 58. f. 413. T. 10. P. 1.
An licuit regna sua diuidere. Io. de Royas in epit. successio. cap. 5. nu. 31. fol. 397. Tom. 8. P. 1.
Dat Papa coadiutores ex causa. Io. Fran. Paui. de visitatio. q. 3. 1. P. nu. 17. fol. 181. T. 14.
Et bonis, & malis Deus bene vtitur. Albert. Brun. de seditio. cap. 6. nu. 12. fol. 104. Tom. 11. P. 1.
Et Imperatori quomodo obediendum. Ant. Corsi. de potest. reg. 3. Par. q. 17. nu. 59. fol. 137. T. 16.
Magis prohibetur alienatio illarum, & castelorum, quàm aliarum rerum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. q. 1. nu. 59. fol. 457. Tom. 10. Par. 1.
Nocet imperitia. Iul. Ferret. de re naual. lib. 10. numero 5. folio 344. Tomo 12.
Item alijs ibidem.
Non licèt donare bona regni ob remunerationem. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. q. 1. nu. 59. fol. 457. T. 10. P. 1.
Facere leges super alienatione bonorum regni. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. q. 1. nu. 61. fol. 458 T. 10. P. 1.
Nunquid possit dari curator. Ant. Corsi. de potest reg. 3. P. q. 17. nu. 2. fol. 133. Tomo 16.

Regij applicatiuè dictio qualiter consideretur.

*REGII auditores quales futuri sint, sancte proponitur. Ioā. Redin. de maiest. princ. versi. legibus. nu. 110. f. 157. Tomo 16.
Iudices capiant temporalitatem iudicis ecclesiastici manu regia, si requisiti vellent dare brachium seculare. Lęl. Iorda. de Romano sedis orig. c. 8. nu. 55. fol. 10. T. 13. P. 2.
Seculares possunt cognoscere in causis proprietatis beneficiorū in regalia vacantium, aut illorum, quorum collatio spectat ad Regem. Stefan. Aufier. de potesta. sec. super eccles. reg. 2. nu. 25. fol. 334. T. 11. Par. 1.
Viatores, an possint carcerari, ab inferiori magistratu. Petr. Pech. Ziriz. de iure sisten. c. 22. nu. 2. f. 169. T. 3. P. 1.
*REGILIANAS Periocum factus Imperator. Albert. Brun. de seditio. c. 3. nu. 17. f. 100. T. 11. T. 1.

Regimen qualiter circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*REGIMEN Aristocraticum est naturale, & æquiparatur monarchico. & incipit corrumpi, quando sapientes ex cōtinua administratione Reip. diuites effecti voluptatibus vacantes iudicium peruertant, & pauperes opprimunt. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. arti. 2. nu. 3. f. 277. T. 13. P. 1.
Breue nescit subditis parcere. Ioā. Vgo. de offi. quatuor prelat. ver. debet. nu. 4. fol. 293. T. 15. P. 2.
Non parit subditis. Ioan. le Cirier. de primoge. 3. concluf. q. 11. nu. 16 f. 26 T. 10 P. 1.
Cupiditas, & penates stabunt, vbi minimum virium cupido, Venus, & pecunia sibi vendicauerunt, & nulla respublica fęlix stātibus menibus, & mentibus. Michael. de Ani. de vnit. ouil. & past. c. 30. nu. 12. f. 49. T. 13. P. 2.
Ecclesiæ domini & patrifamilias comparātur. Marq. de Sus. de cęlib. sacer. non abrog. c. 4. P. 1. nu. 15. f. 108. T. 14.
Hospitalis an duobus possit cōmitti. Lap. de Castell. de hospitalitat. nu. 6. f. 163. T. 14.
Si potest cōmitti duobus, nunquid possit vnus esse masculus, & alter fœmina, & nunquid vir, & vxor. Lap. de Castell. de hospitalita. nu. 7. f. 163. T. 14.
Humanæ totius societatis non est penès Papam. Michael. Vlcur. de regim. mundi. nu. 26. fol. 118. T. 16.
Licèt totum vel totus Ducatus reg. vel domino, vel Marchionis sit in vtili dominio, & naturali possessio Regis, vel Ducis, qui recognoscit a Papa, vel Imperatore, qui est dominus directò, & ciuiliter possidet quo ad vniuersitatem, tamen in singulis generum, putà in feudis singulis ab eo concessis alteri, vel ciuitatibus, & terris exercet iurisdictionem nomine proprio, & habet directū ius. Mart. de Cataz. Laud. de princip. q. 43. f. 205. T. 16.
Mixtum cum consilijs optimatum melius est quam monarchia, & principatus vnus. Card. Iacobat. de concil. libro 7. artic. 5. nu. 49. fol. 312. T. 13. P. 1.
Contra S. Thomam. num. 50. ibidem.
Et plura argum. num. 51. ibidem.
Monarchiæ omuium aliorum optimum est. Iac. Simāc. de cathol. institut. titu. 45. nu. 9. f. 177. T. 11. P. 2.
Per electionem, an sit magis diuinum. Restaur. Castal. de Impera. q. 8. nu. 4. f. 37. T. 16.
Primum fuit regale. 2. potestas Romana fuit tribunus celerum, id est militum, qui præerat militibus postea exactis regibus fuit dignitas consulatus, & hi duo erant aliud officium censorum, qui ad censum colligendum erant deputati: aliud officium post Reges maius fuit officium dictaturæ. & huic accessorium magistri equitum, & magis status, & tribunus plebis, & officium ędilium edes custodientium, in quibus edibus statuta ponebantur, & officium quęstorum ærarij super querimonijs sit officium quæstorum parricidij, qui habebant potestatem animaduertendi in caput, & officium tribuni post concordiam inter plebem & populum, & tribunus militum, & officium edilium cura. & officium prætoris vrbani, qui remanebat in vrbe ad reddendum ius &c. Mart. Laud. de official. domi. q. 2. fol. 378. T. 16.
Quid sit ex sententia Aristotilis. Michael. Vlcur. de regim. mundi. 2. princ. q. nu. 86. f. 115. T. 16.
Verbum propriè ad personas refertur. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. glo. 2. nu. 18. fol. 129. T. 18.
Vniuersale consistit Papatu vacante penes vniuersalem ecclesiam. Franc. Paui. de offic. & potesta. cap. sede. vac. prælud. 6 nu. 8 folio 412. Tomo 13. P. 2.
Vniuersi orbis siue mundi conformari debet Dei regimini. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. Rub. 3. numero 2. folio 154. T. 13. Par. prima.
*REGIMINA deputata quando delinquunt consi. solemniter congregato, totus populus interpretatiuè deliquisse dicitur. Hier. Gigans. de crimi. lęsæ Maiest. q. 12. nu. 2. fol. 82. T. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Fiunt ex cõsuetudine quasi naturalia. Ioan. le Cirier. de primoge. versi. quia nu. 13. f. 61. T. 10. P. 1.

*REGIMINIS politici ad hæreticum, & œconomium differentia. Ioan. a Capistr. de auct. Papæ. 2. P. 2. Par. princ. nume. 151. fol. 48. Tom. 13. Par. 2.

Regina tam in specie, quàm in genere qualiter circa diuersa considereturr.

*REGINA Angliæ noua inaudita medela in Reg. Odoardũ eius virum adhibita, qua eum gladio venenato percussum sanauit. Lãcellot. gal. de stat. q. 8. nu. 119. f. 343. T. 2.

Apuliæ si nubet militi, certè miles maritus non efficitur Rex Apuliæ; quia essent duo Reges insolidum, & quia Regnum non potest alienari, nec in dotem dari, nec etiam est in administratione viri, nisi quatenus Regina permittit, radijs tamen mulierum coruscat. Mart. de Caraz. Laud. de princip. quæstio. 176. folio 207. Tom. 16.

Ducissa, aut alia mulier non potest adoptare citra principis rescriptum. Mart. de Caraz. Lauden. de princip. q. 26. f. 205. T. 16.

Etiam potest dici pauper attenta qualitate suæ personæ. Thomas Acti. de Ludo Scac. q. 11. princ. nu. 44. f. 190. T. 7.

Franciæ, & habet priuilegium nominandi. Restaur. Castal. de Imperat. q. 100. nu. 21. f. 72. T. 16.
Item Nauarræ. ibidem.

Interfuit concilio Calcedonen. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 16. f. 225. T. 13. P. 1.

Ioanna hereditario iure in iurisdictione feudali successisse, a patribus nostris traditur. Nic. Festat. de æstim. & collect. cap. 5. nu. 50. fol. 190. Tom. 12.

Nunquid possit de causis cognoscere, & iudicare. Ant. Corsi. de potest. Reg. 5. & vlt. P. q. 71. uu. 58. f. 143. T. 16.

Semiramis tantæ fuit libidinis, quòd non solum filium proprium, verum etiam equum vsque ad coitum amauerit. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de peccato &c. nu. 32. f. 160. T. 11. P. 1.

*REGINÆ ducissæ vel comitissæ si aliquid comittitur sub nomine dignitatis, nõ transit ad successorem, quia alieno nomine habet dignitatem. Mart. Lauden. de dignita. q. 34. f. 1. T. 16.

Ioannæ edictum de morte. And. de Iser. eius consiliarij. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 35. nu. 4. f. 73. T. 11. P. 1.

*REGIO iure ad beneficium cessionis bonorum an sit sublatum. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. c. 2. nu. 2. f. 210. T. 3. P. 2.

Iure licet cessio debitoris inopis non liberet in totum, sed teneatur seruire creditori: extra istum tamen casum cessat inducta in fauorem libertatis debitorum tam iure ciuili, quàm Regio correcta non sunt. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. numero 68. fol. 209. Tom. 3. Par. 2.

De Regione.

*REGIO quælibet varios ventos qualiter habeat in se spirantes. Iul. Ferret. de re naual. lib. 8. nu. 11. f. 340. T. 12.

*REGIONIS consuetudo est attendenda. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 33. nu. 6. f. 103. T. 5.

In qua versatur, moribus bonis quilibet conformari debet. Ioan. a Capistr. in Spec. conscien. nu. 248. f. 335. T. 1.

Mos considerari debet in congrua portione. Pet. Rebuf. de congrua portio. nu. 76. f. 244. T. 15. P. 2.

Regis tam in specie, quâm in genere quæ sit consideratio, & eius effectus.

*REGIS Alfonsi origo. Pet. Foller. de contract. censua. nu. 1. fol. 118. Tom. 6. Par. 2.

Amotio pertinet Papæ, quando amoueri meretur. Fran. Paui. de visitatio. q. 31. P. nu. 15. f. 181. T. 14.

Anglorum sententia iocis mixta inter duos duellantes quos illusit. And. Alciat. de sing. certam. c. 7. nu. 11. f. 294. T. 12.

Antigoni verbum circa regale regimen quod nam fuerit. Franc. Vargas. de auct. Pontifi. versi. demum. nu. 8. f. 124. T. 13. P. 1.

Beneficium de aliquibus terminis sufficit, quamuis nullitatem patiantur, quantum ad restitutionem terminorũ virtute legis Toleti. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 3. Par. quæstio. 15. nu. 11. fol. 449. Tom. 10. Par. 1.

Collatio potest fieri sub conditione, quando ignoratur quo tempore vacatio occurrit. Aanulf. Ruze. de iure regal. priuil. 33. nu. 1. fol. 377. Tom. 12.

Confessio non sufficit ad reprobandum bene merita donatarij. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. q. 1. limitatio. 3. nu. 6. f. 461. Tom. 10. Par. 1.

Consiliarius reuelans Regis consilium inimicis eius, incidit in crimen proditionis. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 21. num. 1. fol. 39. Tom. 11. Par. 1.

Cor in manu Dei est. Io. de Royas. Sergen. in epit. succes. c. 20. num. 141. f. 412. T. 8. P. 1. Fortu. Garsi. de vlt. fi. iur. ca. & ci. nu. 16. f. 108. T. 1. Pet. Foller. de contract. censua. ver. Alfonsus. nu. 9. f. 118. T. 6. P. 2. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 207. f. 72. T. 13. Par. 1. Et Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 146. f. 348. T. 13. P. 1.

Declaratur constitutio, quę restringit fidei comissa, vel substitutiones, scilicet fideicommissarias ad duos gradus, atque certis exẽplis ibi positis magis elucescit. Nic. Valla de reb. dub. ver. in tractatu. nu. 2. f. 325. T. 18.

Est indui pulchris indumentis. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 76. nu. 8. fol. 63. Tom. 16.

Exemplo populi ducuntur. Rayn. Corsi. de indagat. iu. ca. 15. num. 10. fol. 288. Tomo 1.

Filia, quę est illustris, si nubat comiti, an desimat esse illustris. Petr. Calefat. de equestr. dignita. nu 136. fol. 32. T. 18.

Filius an dicatur ante Regnum adeptum. Restau. Castal. de Imperat. q. 46. nu. 10. fol. 46. Tomo 16.

An dicatur is, qui natus est antequã Pater esset Rex. Bon. de Curti. de nobilita. 3. Par. nu. 224. fol 12. T. 16.

An si obuiat condemnato ad mortem, possit eum a morte liberare. Bartholo. Teg. in tract. crim. Par. 19. nu. 19. f. 22. T. 11. P. 1.

Viuẽte patre appellatur Rex. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 16. nu. 15. fol. 370. T. 12.

Franciæ in beneficialibus priuilegium quodnam sit. Restaur. Castal. de Imperat. q. 100. nu. 27. f. 72. T. 16.
Priuilegium. idem ibidem. num. 19.

Francorum priuilegium concessum scholaribus montis Pessulani. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 49. nu. 2. f. 58. T. 18.

Hæretici regnum cum superiorem non habeat an confiscari possit. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 46. numero 75. folio 182. Tomo 11. Par. secunda.

Hispaniæ priuilegium de naturalitate. Restaur. de Imperat. q. 100. nu. 18. fol. 72. Tomo 16.

Ira debet esse sicut fremitus leonis, & sicut Ros super herbã. Ioan. Redin. de maiest. Princip. versic. maximum. nu. 2. fol. 172. T. 16.

Manus apposita non priuat quem possessione sua. Arnulf. Roze. de iure regal. priuil. 58. nu. 6. fol. 388. T. 12.

Mater quo nomine dicenda. Ant. Corsi. de potest. Reg. 3 Par. q. 17. nu. 24. fol. 135. Tom. 16.

Nomen debet in instrumentis poni. Ant. Corsi. de potest. reg. 4. Par. nu. 11. q. 41. f. 138. T. 16.

Nominatio ad episcopatum facta, non facit quominus Rex aperta regalia conferre possit. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 47. num. 1. fol. 383. T. 12.

Officiarij pro iurisdictione sua defendenda ex priuilegio Papę nõ possunt excommunicari. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 26. nu. 11. fol. 374. Tom. 12.

Officium est iustitiam facere. Angel. de Perus. de sindic. vers. Rex. nu. 13. f. 129. Tomo 7.
Quale esse debet, Pet. Foller. de tract. censua. vers. Alfons. nu. 21. fol. 119. Tom. 6. Par. 2.

Opibus exaustis, & consumptis ciues tenentur contribuere vt Regnum defendatur. Ioa. Garc. Hisp. de expens. & melioratio. cap. 21. nu. 33. fol. 331. T. 17.

Ordinarius est episcopus. Beat. Anto. de excommunicatio. cap. 24. nu. 2. fol. 372. Tom. 14.

Petri secundi priuilegiũ quodnam fuerit. Fran. Solso. in lucer Laudem. celul. 2. nu. 6. fol. 210. T. 10. P. 2.

Preces pro eligenda persona fide digna in prælatum, non inducũt simoniam. Ioan. de Selua de benefi. quæst. 23. numero 41. folio 49. Tomo 15. P. 1.

Roberti rescriptum in ciuitate Capuæ pro resumẽdo instrumento dotali, in quo omnes erant mortui. Paris. a Put. de reassumptio. instrum. rub. 13. nu. 35. fol. 39. T. 4.

Soli verbo credendum. Anto. Corsi. de potest. Reg. 5. & vlti. Par. q. 71. num. 42. f. 143. T. 16.

Statuta, an vigeant in terris per Regem acquisitis, & locis post statuta Regno additis. Alberi. a Ros. de stat. quęst. 28. nu. 2. f. 7. T. 2.

Subditus, qui arma mouet contra ipsum, crimen læsæ maiestatis comittit. Hier. Gigans de crimin. lęsę maiest. q. 37. nume. vnico folio 44. Tomo 11. P. 1.

Testimonium maioris est ponderis, quàm vnius notarij in publico instrumento. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. non omitto. num. 27. fol. 124. T. 17.

Tyrãnici ius quale sit, item eius studia, item quæ intẽdat. Conrad. Brun. de seditio. cap. 3. nu. 6. fol. 141. T. 11. P. 1.

*REGIS etymologia circa ludum scaccorum quæ nam sit. Thomas. Acti. de Lud. scacc. q. 5. princ. nu. 14. f. 173. T. 7.

*REGISTRA Sedis Apostolicæ propemodum infinita esse. Petr. And. Gamb. de auc. le. de lat. li. 8. ver. legati. n. 40. f. 214. T. 13. P. 2.

*REGISTRATIO instrumenti facta in literis Papæ, an præsumatur facta parte citata propter temporis antiquitatẽ, ita vt fidẽ faciat Aymo. Crauet. de antiq. tẽp. ver. vidimus. nu. 13. f. 149. T. 17.

Prædij facta in vno loco, non præiudicat ciuitati habenti iurisdictionem. Egid. Thomas. de collect. versicu. retenta. numero 6. fol. 157. Tomo 12.

*REGIVM Sceptrum olim in imo hyppopotamum in summo ciconiã habebat. Ioan. Gass. hip. de expen. & meliorat. cap. 4. num. 54. fol. 270. Tomo 17.

Sigillum, & ante coronationem, & post Sigillum dicitur Restaur. Castal. de Imperat. q. 67. nu. 7. fol. 48. T. 16.

*REGIVS assensus in vendendis. Benedic. Bon. de censi. artic. 52. num. 82. fol. 172. T. 6. P. 2.

Assensus non valet post ius quæsitum parti. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 4. Par. q. 1. num. 65. fol. 458. T. 10. P. 1.

Regna qualiter circa diuersa considerentur in nominat. & eorum effectus.

*REGNA an possint diuidi Restaur. Castal. de Imperat. q. 106. nu. 4. fol. 75. Tomo 16.

An sint de consuetudine successoria. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 8. 1. lib. nu. 3. fol. 23. Tom. 10. P. 1.

Cuius iuris sint. Ant. Corsi. de potest. reg. q. 1. nu. 3. f. 130. T. 16.

Et Imperia olim principaliter quatuor erant. Restaur. Castal. de Imperat. q. 7. num. 2. fol 35. Tomo 16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et Imperium vnde dicantur exordium habere, & quod illorum prius fuerit. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. 2. quæst. 2. Par. 5. P. princ. nu. 6. fol. 93. T. 17.

Hispaniæ pluries inter filios fuerunt. Io. de Royas. Sergen. in epit. succession. c. 5. nu. 30. f. 397. T. 8. P. 1.

Iure gentium distincta eodem iure possunt dissolui. Michael. Vlcur. de regim. mundi. versicul. sed postquam. numero 42. folio 123. Tom. 16.

Iustitia remota, non sunt nisi latrocinia. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 3. nu. 17. f. 154. T. 13. P. 1.

Lege Diuina sunt permissa. Michael Vlcur. de regim. mundi. versi. sed postquam. nu. 3. f. 121. T. 16.

Prius sunt condita, quàm magistratus creati secundum Iusti. Albert. Bolo. de lege iure, & æquit. capitu. 11. numero 15. folio 302. Tom. primo.

Quæsita ab infidelibus per principes catholicos, an sint subiecta Imperio. Iul. Ferret. de re naual. lib. 2. nume. 10. fol. 329. T. 12.

Quare bellis constituantur, & stabiliantur. Paris a Put. de re milit. versi. duo. nu. 4. f. 407. T. 16.

Quomodo originē habuerunt, Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 3. nu. 1. fol. 334. T. 3. P. 2.

Sine iustitia dicuntur magna latrocinia. M. M. Rauard. de Spec. iudic. nu. 33. fol. 85. T. 3. P. 1.

Transferuntur hodie per successionem, & non per electionem. Ioann. Montaig. de parlamen. versicu. secundò facit. nume. 23. fol. 276. Tom. 16.

Regna in accus. considerata.

*REGNA Ciuitates, Imperatores, Populos, aut loca Imperij Romani neque pacto, neque priuilegio vllo ab obedientia eiusdē Imperij eximere posse: ac proinde pactum de his etiam iureiurando munitum, aut priuilegium ipso iure nō valere. Fran. Zoanet. de Roma. Imper. nu. 169. f. 27. T. 16.

*REGNARE, pascere, & regere sunt dissimilia. Hier. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 42. f. 68. T. 13. P. 1.

Regni consideratio circa diuersas materias quæ sit.

*REGNI administrationes sunt indiuisibiles. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 16. nu. 16. f. 370. T. 12.

Alieni arcana scrutari non licet. Io. Fran. Paui. de visitatio. q. 5. 1. P. nu. 22. f. 182. T. 14.

Augmentum, an fiat Regnum. Io. Garf. Hisp. de expen. & melioratio. c. 22. nu. 22. f. 333. T. 17.

Bona possunt propter seruitia donari. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. q. 1. limitatio. 3. nu. 4. f. 461. T. 10. P. 1.

Concessi in feudum fœmina an, & quando sit capax. Io. le Cirier. de primoge. q. 19. 1. lib. nu. 4. f. 33. T. 10. P. 1.

Constitutio diuæ memoriæ, hodie prohibet omnem alienationē feudorum. Incert. Auct. de feud. ex pac. & prouid. antiq. titul. 2. nu. 1. fol. 125. T. 10. Par. 1.

Consuetudo quòd primogenitus præferatur, non debet interpretari contra vtilitatem totius Regni. Mart. de Caraz. Laud. de princip. q. 22. f. 205. T. 10. P. 1.

Domini sunt membra Regni. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 38. nu. 5. f. 493. T. 10. P. 1.

Ducatus, vel Marchionatus successor, quis efficiatur, an secundogenitus, an verò natus ex primogenito defuncto ipsius Regis, Ducis &c. Iac. de S. Gemi. de feud. versicu. quid si nume. 8. folio 180. Tom. 10. Par. 1.

Inuasio ad hoc vt imponi possit collecta, qualis debeat esse. Iac. de Aiel. de iure Adhoc. nu. 9. f. 170. T. 12.

Nauarræ circa ministros Algazeli maioris cōsuetudo laudatur. Io. Redin. de maiest. Princip. 2. P. nu. 192. f. 154. T. 16.

Societas nunquam aut cum fide cepit, aut sine cruore desijt. Michael. de Anin. de vnita. ouil. & pasto. capitu. 12. nume. 14. folio 32. Tom. 13. Par. 2.

Successio, & maioratus æquiparantur. Melc. Palaez. in tract. maiorat. q. 6. 2. P. nu. 3. f. 427. T. 10. P. 1.

Successor, vel alterius dignitatis regalis, vter efficiatur, an natus ante acquæsitam ipsam dignitatem, an verò post. Iac. de S. Gemin. de feud. versi. quid si. nu. 11. f. 180. T. 10. P. 1.

Valuasoris qui sint. Fran. Sonsbe. ad vsus feud. Par. 3. nu. 12. fol. 126. Tom. 10. Par. 2.

*REGNO Apuliæ hodie omnia feuda sunt hæreditaria. Incert. Auct. de feud. hæred. tit. 5. nu. 7. f. 139. T. 10. P. 1.

Franciæ solus Rex cognoscit de crimine lęsæ maiestatis. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. nu. 2. f. 49. T. 11. P. 1.

Neapolitano sola magna curia Vicariæ cognitionem habet de crimine lęsæ maiest. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. versicu. vidimus. nu. 2. f. 49. T. 11. P. 1.

*REGNORVM, prouinciarum, ciuitatum, territoriorū, comitatuū, districtuum, curiæ, & agrorum, ac aliarum rerum diuisiones de iure iutroductæ fuere. Hier. de Mont. de fi. regun. cap. 2. num. 1. fol. 333. Tom. 3. Par. 2.

Transferendorū causa quæ fuerit. Constan. Roger. de iur. interpręt. q. 12. & vlt. nu. 23. f. 394. T. 1.

Regnum qualiter circa diuersas materias consideretur, atque operetur.

*REGNVM additum quibus legibus regi debeat. Io. Garf. Hisp. de expen. & melioratio. versi. contingunt. nu. 22. f. 333. T. 17.

An deferatur iure hæreditario. idem ibidem capitul. 16. numero 16. fol. 314.

An sit indiuisibile. Ioan. le Cirier. de primoge. quæst. 7. 1. lib. nu. 7. fol. 22. Tom. 10. Par. 1.

An transeat ad monasterium Rege monacho facto. Ant. Corf. de potest. Reg. 4. P. q 41 nu. 5. f. 139. T. 16.

Apuliæ assumpsit legem transmissionis assumpsit, & est feudum. Ant. Corf. de potest. reg. 5. & vlt. Par. quæstio. 71. nume. 76. folio 145. Tom. 16.

Datur ab ecclesia in feudum. Fran. de Porcel. de duob. fratrib. 3. P. princ. nu. 13. f. 183. T. 6. P. 1.

Acutum quid sit, quid & paternum. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 12. 1. lib. nu. 2. f. 27. T. 10. P. 1.

Christi an sit de mundo. Ioan. à Capistr. de auct. Papæ Par. 2. 2. Par. princ. nu. 193. f. 52. T. 13. P. 1.

Corona, & dignitas sunt res indiuisibiles. Fran. Porcelli. de confectio. inuent. c. 5. nu. 19. f. 161. T. 8. P. 2.

Dei in charitatis amplitudine acquiritur, & non in sublimitate gradus. Franc. Paui. de visitatio. quæstio. 6. 2. Par. nume. 40. folio 202. Tom. 14.

Dei est in simplicitate fidei, non in contentione sermonis. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hæret. quæstio. 21. nume. 48. fol. 76. Tom. 11. Par. 2.

Dei non acquiritur pretio, sed meritis. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 9. nu. 5. f. 40. T. 15. P. 2.

Dei ebrij non possidebunt. Io. Fran. Paui. de visi tatio. 10. q. 2. P. nu. 102. fol. 213. Tom. 14.

Dicitur principatus. Ant. Corf. de potest. Reg. 3. Par. q. 17. nume. 12. fol. 134. Tom 16.

Diuisionem minime agnoscit. Nic. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. 2. P. nu. 8. fol. 269. T. 16.

Ducatus, seu maioraticus non est diuisibilis. Io. de Royas. Sergen. in epit. succession. c. 5. nu. 22. f. 397. T. 8. P. 1.

Vel Maioricatus inter filios non diuiduntur. Io. de Royas. Sergen. in epit. succession. c. 3. nu. 15. f. 394. T. 8. P. 1.

Electione an sanguine deferatur. Melch. Palaez. in ttact. maiorat. 4. P. q. 1. nu 46. f. 457. T. 10 P. 1.

Est auferendum ab iniusto, & dandum facienti iustitiam. Franc. Arias. de bello, & eius iusti. nu. 20. f. 326. T. 16.

Est de indiuiduis. Guil. a Monfer. de successio. Regum. dub. 5. nu. 3. fol. 183. Tom. 16.

Est quid indiuisibile. Sebast. Montic. de inuent. nume. 103. fol. 254. Tom. 8. Par. 2. Et Mart. de Caraz. Laud. de princip. quæst. 20. fol. 205. Tom. 16.

Et sacerdotium Iudæis est ablatum. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. c. 6. nu. 2. f. 45. T. 14.

Etiam temporale amiserunt Iudæi, & illud quoque in Christum translatum. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. cap. 6. nume. 10. fol. 46. Tom. 14.

Franciæ ab omni æuo fuit iuris notabilibus, & magni meriti munitum. Philip. Prob. de iure regal. quæstio. 35. numero 2. fol. 399. Tom. duodecimo.

Galliæ aliquando diuisum. Io. le Cirier. de primoge. cōclus. 3. q. 11. nu. 17. fol. 26. T. 10. P. 1.

Gallorum nemini est obnoxium. M. M. Rauard. in Spec. iudic. nu. 66. fol. 86. Tom. 3. Par. 1.

Hispaniæ qualiter acquisitum sit iure Gotorum, Io. Garf. Hisp. de expen. & melioratio. c. 16. nu. 17 f. 314 T. 17.

Imperatoris quale sit propriè. Restaur. Castal. de Imperat. q. 52. nu. 14. fol. 53. Tom. 16.

Instabile est sine pudore, cura iuris sanctitate, pietatis, & fide. M. M. Rauaud. Spec. iudic. n. 25 f. 85. T. 3. P. 1.

Israel habuit initium legitimum. Pet. Bertr. Vien. de orig. iurisdic. q. 1. num. 7. fol. 30. T. 3. P. 1. idem de iurisdic. ecclesiast. & secular. q. 1. nu. 16. f. 409. T. 12.

Latinorum quod nam fuerit. Valent. Forste. de hist. iur. ci. Rom. col. 4. versi. Aneas. f. 26. T. 1.

Licet sit indiuiduum quòad ius, tamen quò ad commodū, & exercitium diuidi potest assignando vni vnam ciuitatem, alteri alteram. ex quibus quilibet separatim dabet commodum, & exercitium iurisdictionis, licèt iurisdictio sit communis. Mart. de Caraz. Laud. de princip. quæstio. 462. vbi remissiuè f. 211. T. 16.

Nec alienari, nec in dotem dari potest. Paris. a Put. de re milit. versi. duo. nu. 11. fol. 408. T. 16.

Non est committendum singulari pugnę. Pet. Belli. de re milit. tit. 15. nu. 4. fol. 345. T. 16.

Non regitur more feudi. Io. le Cirier. de primoge. q. 4. 3. lib. nu. 13. fol. 65. Tom. 10 Par. 1.

Nullam patitur diuisionem etiam quò ad eius partes. Guil. a Monfer. de successio Regun. dub. 2. nu. 2. f. 181. T. 16.

Nunquid admittat filium fęminę, si fęminam excludat. Ant. Corf. de potest. Reg. 4. P. q. 41. nu. 29. f. 139. T. 16.

Omne ab vnius principis vnitate diuisum, fuit dessolatū, Michael. de Anin de vnita. ouil. & pasto. capitu. 12. nume. 9. fol. 32. Tom. 13. Par. secunda.

Omne est Christi. Io. a Capistr. de vnita. Papę. 2. P. 2. Par. princ. nu. 176. fol. 51. Tom. 13 P. 1.

Paternum quid sit. Io. le Cirier, de primoge. q. 12. 1. lib. nu. 2. f. 27. Tom. 10. Par. 1.

Populi quò ad regendum semper intelligitur esse penes victores. Mart. de Caraz. Laud. de Princ. quæstio. 69. colum. 2. folio 211. Tom. decimosexto.

Pręcessit sacerdotium. Io. a Capistr. de auct. Papę. P. 2. 2. Par. princ. nu. 15 fol. 39. T. 13. P. 1.

Qualiter dicatur diuisum. Io. le Cirier. de primoge. concluf. 3. q. 11. nu. 19. fol. 26. T. 10. Par. 1.

Quis

Source : BIU Cujas

Quis aſſequi debeat, vbi ſunt duo in eodem caſu. Ioan. le Cirier. de primoge.q.10.1.lib.nu 5.f.24.T.10.P.1.
Quomodo tranſeat.Ant.Corſ.de poteſta.Reg.5.& vlti. Par.quæſt. 71.fol.144.Tom.16.
Romæ a principio nō extendebatur vltra viginti milliaria. Aſcan. Clemens Amer.de patria poteſt.verſi.ius autem.num.60.f.135. Tomo.8.P.2.
Item eius confines ibidem.
Romanorum Deus reprobaſſe videtur. Pet.a Mont.de poteſt.Pōtifi.ver.expeditis.nu.3.f.152.T.13.P.1.
Si augumentatur debet augmentum regi ſecundùm leges Regni.Arnulf.Ruze.de iure regal. priuil. 40. numero 7.folio 379. Tomo 12.
Siciliæ an ſit eccleſiæ feudum. Ioan. le Cirier.de primoge.q.25.1. lib.nu.9.f.38.T.10.P.1.
Cui Papa poſt dederit.Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q.74.num.4. fol.63.Tom.16.
Etiam tēpore Eugenij quarti pertinebat ad Romanam eccleſiā. Læl. Sorda.de Roma. ſedis orig.&c.cap.5.numero 17.folio 6. Tomo 13.Par.ſecunda.
Fuit cōceſſum Regi Siciliæ ſub annuo Canone Decretorū.4000. ab eccleſia Romana.Iacob. de Aiel. de iure adoæ. numero 18. fol.170.Tomo 12.
Quando,& a quo donatum fuit.Ioā. le Cirier.de primoge.q.25. 1.lib.nu.9.f.38.T.10.P.1.
Tenetur in feudum a Pontifice. Hier.de Mont.de fi.regun.c.28. nu.5.f.339.T.3.P.2.
Sine Monarchia quomodo mutetur,vel deſtinetur. Corad. Brun. de ſedit.cap.7.nu.20.fol.125.T.11.P.1.
Spirituale,& ſacerdotum translatum eſt in Chriſtū.Marq.de Suſ. de Iudæ.& alijs infid.cap.6.nu.5.fol.46.T.14.
Tranrfertur de gente in gentem propter iniuſtitias.Petr. Bertr.de iuriſdic.eccleſiaſt. & ſec. quæſtio.4.numero 15.fol.414.vult dicere.412.Tom.12.
Troianum quale fuerit Valent.Forſte.de hiſt.I.C.Romani. col.3. ver.Troianum.fol.26.Tom.1.
Tyranni cum deſcendit a Cam filio Noe,Albert.Brun.de ſeditia. c.6.nu.14.f.104.Tom.11.Par.1.
Et quomodo.ibidem.
Vel Ciuitas debet habere ſex neceſſaria in eius regimine. Ioan. de Selua de benefi.q.5.Par.1.num.16.f.11.T.9.
Vel Ducatus eius,qui intrauit Religionem,animo ibidem permanēdi perpetuò,an videatur tranſire in eandem Religionem.Iac. de S.Gemi.de feud.verſi.quid ſi.numero 1 folio 180.Tomo 10. Par.prima.
*REGRĒDIENDI, & accedendi ius ad beneficium ex qualibet cauſa fuit inuentum ab homine. Guil. Redoa de ſimo. mental. Par.2.c.18.nu.3.f.70.T.15.P.1.

Regreſſu, & regreſſui qualiter accipiantur.

*REGRESSV ſuſpenſo,penſione, reſeruato quando pēnſio duret, cum regreſſui locum eſſe contingat. Pet. And. Gamb.de auct. leg.de lat.libro ſexto.de penſionibus.nu.495.f.197.T.13.P.2.
Suſpenſo ſemel,perinde eſſe,ac ſi beneficium tempore renunciationis liberum fuiſſet.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6. de penſio.nu.499.f.197.T.13.P.2.
*REGRESSVI an locum ſit contra ſucceſſorem,quando penſionarius fuit negligens in petendo. Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.libro 6.de penſio.num.197.fol.194.T.13.P.2.
Locum eſſe ob non ſolutam penſionem declaratoriam ſententiā requiri.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib. 6.de penſio. nu. 472.fol.197.Tomo 13.P.2.
In curatores non eſſe, niſi eorum culpa præceſſerit, ſecundum Caſtrenſem:cuius ſententiam. Author multis ambiguis prius explicatis amplectitur.Ioan.Maurit.Bolo.de reſtitut.in integ.c. 146.nu.2.fol.151.Tomo 5.
Quando contra ſucceſſorem ex non ſolutione prędeceſſoris locus ſit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de penſio.num.461. fol.197.Tomo 13.P.2.

Regreſſum qualiter applicatiuè conſiderari contingat.

*REGRESSVM habēs ad beneficium licèt illius vigore videatur habere facultatem propria auctoritate ingrediēdi poſſeſſionē, ſi tamen fuerit deſuper lis introducta, non poſſet vltra vti dicta facultate lite pendente,aliàs videretur attentaſſe. Robert. Lancellot.de attentat.ampliat.15.nu.14.fol.319.Tom.5.
Habēs debet citarim alienatione bonorum.Guliel.Redoa.de reb. eccle.non alie.ver.primò.nu.11.f.480.T.15.P.2.
Inductum eſſe fauore penſionarij.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.nu.481.f.197.T.13.P.2.
Si lite pendente,capiat poſſeſſionem,& velit contra petenten reuocationem attentatorum allegare, quod conſtat de illius non iure ob decretum irritans,quod eſt in regreſſu, non impedit reuocationem,niſi regreſſus eſſet tam iuſtificatus. Idem ſi allegetur decretum irritans in caſu regulæ de valore. Robert. Lancellot.de attentat.q.1.nu.73.74.&75.fol.429. Tom.5.
Spem habere dicitur.Guliel. Redoa.de ſimo. menta.ca.17.num. 14.fol.69.Tom.15.P.2.
Regredientem ad eum ſtatum reducere, quo erat ante renunciationem.Pet.And. Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6.de penſio.nu. 498.fol.197.Tom.13.P.2.

Regreſſus in ſingul. qualiter circa diuerſas materias accipiatur,atque operetur.

*REGRESSVS, acceſſus,, & ingreſſus ſunt modi,& moderna quædam inuentio acquirēdi beneficia.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.P.2.c.18.nu.30.f.70.T.5.
Ad ea,quæ eſt conceſſa poſt renunciationem non datur. Barthol. de Spi.de poteſt.Papę nu.118.f.30.T.13.P.1.
An detur ei,qui non fuit in culpa euerſionis, vel egeat noua collatione,permutatione euerſa.Chriſtoph.Roffi.de benefi. cap.38. nu.2.fol.286.T.15.P.2.
Et primo arguitur quod non detur.idem ibidem.
Contra.nu. 4.ibidem.
Ratio.nu.5.ibidem.
Competit minori in creditorem,tutorem,ſeu curatorem, ſi illi in paterni pignoris venditione bona fide verſati non fuerint.Ioan. Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.capitu. 205.numero 6.fol. 166. Tom.quinto.
Conditionem facit.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.c. 20. nu. 9.fol. 71.Tom.15.Par.2.
Datur ad beneficia permutata, quando permutantes non ſunt in dolo.Chriſtoph.Roffi.de benefi.capitu.36.numero 18. fol.285. Tom.15.Par.2.
De ſui natura continet reuerſionem ad omiſſam beneficium. Guliel.Redoa.de ſimo.mental.capitu.17.nume.2.fol. 69. Tom.15. Par. ſecunda.
Eſt modus,quo acquiritur ius ad beneficium. Guliel. Redoa. de ſimo.mental.c.18.nu.29.f.70.T.15.P.2.
Et acceſſus in quo differant.Guliel. Redoa. de ſimo. mental. cap. 17.nu.8.fol.69.T.15.P.2.
Facit gratiam conditionalem,item acceſſus. Guliel. Redoa. de ſimo. mental.c.17.uu.19.f.69.T.15.P.2.
Habet cauſam à iure dependentem,acceſſus verò non. Guliel. Redoa.de ſimo.mental.capitu.18.Par.2.nume.26.fol.70.Tom.15. Par.ſecunda.
Ortum a Papa, ſicut beneficia,penſiones,& beneficialia. Guliel. Redoa.de ſimo.mental c.8.P.3.nu. 1.f.90.T.15.P.2.
Iſte ſcilicet ob non ſolutionem penſionis, licet non fuerit conſideratus a iure,fuit tamen conſideratus ab homine.Guliel.Redoa. de ſimo.mental.c.19.nu.2.f.70.T.15.P.2.
Non datur à priuatione ad habitū.Io.Staſil.de grat. expectat. &c. verſi.in hac parte.nu.96.f.279.T.15.P.1. Et idem ibidem verſic. dicendum.nu.16.f.285.T.15.P.1.
Non eſt dandus remittentibus actiones ſuas.Io.Staſil. ſuper commiſ.& lit.iuſti.verſi.vnus.nu.3.f.300.T.15.P.1.
Ob non ſolutionem penſionis cauſatur ex nō ſolutione illius.Hier. Gigas.de penſio.eccleſ.q.99.nu.19.f.366.T.15.P.1.
Reſeruatur ob non ſolutionem penſionis.Guliel. Redoa. de ſimo. menta.P.2.c.19.nu.1.f.70.T.15.P.2.

Regreſſus qualiter in plur. conſideretur, atque operetur.

*REGRESSVS qui fiunt tantum ratione ſanguinis,ſunt illiciti. Guliel.Redoa.de ſimo.mental.capitu.10.nume.9.fol. 90. Tom. 15. Par. ſecunda.
Quo caſu dandi ſint.Thomas.Camp.de reſeruatio.regreſ.num.4. fol.533.Tom.15.Par.2.
Se cum habent votum captandæ mortis.Thomas.Camp.de reſeruatio.regreſ.nu.2.f.533.T.15.P.2.
Item reſeruationes. ibidem.
Si ceſſatur ſolui penſio, conceduntur ad beneficia.Guliel.Redoa. de ſimo.mental.P.2.c.18.nu.2.f.69.T.15.P.2.
Videnter ſapere naturam contractus cum principe.Guliel.Redoa. de ſimo.mental.P.2.c.18.nu.5.f.69.T.15.P.2.

Regreſſus in accuſ. qualiter conſiderari contingat.

*REGRESSVS, & acceſſus concedere coadiutorium cum futura ſucceſſione videtur eſſe ſolius Papæ.Guliel.Redoa. de ſimo.mē tal.c.19.P.2.nu.5.f.70.T.15.P.2.
Et acceſſus reſeruare non nititur ſola voluntate partium, ſed ſuperioris auctoritate.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.c.18.P.2.nu.4. fol.70.Tom.15.Par.2.

Regreſſuum conſideratio quæſit.

*REGRESSVVM conceſſionem non de facili legato permitti.Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de penſio.nume.195.fol.194. Tom.3.Par.2.
Gratia datur ius ad vacatura.Guliel.Redoa. de ſimo. mental.c.18. nu.8.fol.70.Tom.15.P.2.
Gratia ſortitur effectum etiā non obſtante indulto Cardinali conceſſo diſponendi de beneficijs. Guliel. Redoa.de ſimo.mental. c.18.nu.27.f.70.T.15.P.2.

Regula ſiue breuis iuris perceptio qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*REGVLA a contrario ſenſu in ſtatuto an, & quando ſumi poſſit Laur.de Palat.de ſtat.nu.181.f.280.T.2.

A quo

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

A quo remouetur genus, remouetnr etiam quælibet eius ſpecies, quomodo intelligenda. Robert. Lancellot. de ſtat. nu. 135. q. 7. fol. 321. Tom. 2.

Affirmatiua, vel negatiua an ſit danda ſede vacante circa poteſtatem capituli. Fran. Paui. de offi. & poteſt. cap. ſede vac. q. 1. 1. Par. princip. nu. 1. f. 414. T. 13. P. 2.

An ſit vera. quod poteſt fieri per pactum vniuerſitatis Ciuitatis, poſſe fieri per ſtatutum. Bald. Peruſ. de ſtat. numero 4. folio 147. Tom. ſecundo.

Annalis non prodeſt in ſpolio violẽto, licèt in alio proſit. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. c. 10. nu. 163. f. 302. T. 14.

Appellatione pendente nil innouandum ſit, quando procedat. Achil. Perſonal. de adipiſc. poſſeſ. num. 360. fol. 270. Tom. tertio, Par. ſecunda.

Attentatorum locum non habet in diſiunctis ab appellatione articulis. Hier. Manfred. de attenta. P. 5. nu. 2. f. 233. T. 5.

Non habet locum in non habentibus cõnexitatem cum appellatione. idem ibidem P. 4. nu. 7. f. 232. T. 5.

Aut doctrina dari non poteſt in emptione, & venditione, quid licitum, aut illicitum ſit, iuſtum, aut iniuſtum Io. Nider. de contract. mercato. c. 1. nu. 1. f. 279. T. 6. P. 1.

Regula cancellariæ qualiter conſideretur, & eius operatio.

*REGVLA cancellariæ an comprehendat Cardinales de valore exprimendo in impetratione beneficij. Hier. Manfred. de Cardin. deciſ. 167. f. 100. T. 13. P. 2.

Apoſtolicæ de literis expediendis ſi procedat, & locum ſibi vendicet, perinde valere, & alijs reualidatorijs, & confirmatorijs. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nume. 498. folio 230. Tom. 13. Par. 2.

Apoſtolicæ de exprimendo valore Cardinales non compræhendit. Hier. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. quæſt. 59. nume. 14. fol. 351. Tom. 15. Par. 1.

De idiomate compræhendit Cardinales. Barthol. Belen. de Charitat. ſubſid. q. 60. nu. 19. f. 159. T. 15. P. 2.

De non iudicando declaratur. Io. Coras. de benefi. P. 4. c. 1. nu. 23. fol. 295. Tom. 15. Par. 2.

De vero valore exprimendo non comprehendit gratias Cardinalibus. factas. Barthol. Belen. de charitat. ſubſid. q. 60. nu. 25. fol. 159. Tom. 15. Par. 2.

In vim cuius diſponitur literis, de redditibus beneficiorum exprimendum fore, an & ad penſionem extendatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. numero 230. fol. 195. Tom. 13. Par. 2.

Loquens de collectoribus reſeruat beneficia, in quibus collector habebat etiam ius ad rem. Barthol. Belen. de Charitat. ſubſid. q. 123. nu. 8. f. 168. T. 15. P. 2.

Quod gratia nõ ſuffragetur niſi literis expeditis, quomodo procedat. Hier. Gigas de penſio. eccleſ. quæſt. 34. nume. 10. fol. 345. Tom. 15. Par. 1.

Regula generaliter, & in ſpecie ſumpta quid operetur.

*REGVLA cap. ſi clericus de foro compet. declaratur. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. 1. P. nu. 150. f. 71. T. 13. P. 1.

Catoniana quæ ſit. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 14. nu. 9. fol. 347. Tom. 15. Par. 2.

Certa dari non poteſt in donatione rei mobilis eccleſiæ, ſed plura ſunt conſideranda. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 8. nu. 17. f. 410. T. 15. P. 2.

Certiſſima, quæ nunquam fallit, quod vbi aſſertio rem de illicita, & a iure improbata, licitam & permiſſam facit, illa ad actum iuſtificandum prolata nihil probat. Lancellot. Gal. de ſtar. q. 8. nu. 23. fol. 340. Tom. 2.

Communis limitatur ex communi ſententia. Ioã. Garſ. Hiſp. de expen. & melioratio. c. vlt. nu. 3. f. 345. T. 17.

Agitur de ipſius veritate. nu. 4. ibidem.

Correlatiuorum eadem eſt diſciplina, limitatur. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 8. 3. lib. nu. 8. f. 68. T. 10. P. 1.

Eſt regula parium. Io. le Cirier. de primoge. q. 6. 2. lib. nu. 7. fol. 52. Tom. 10. Par. 1.

Non procedit in hæretico, & quando. Io. Nic. Araleta. de hæret. notab. 47. nu. 1. f. 32. T. 11. P. 2.

Cum duodecim fallentijs, quod fiſcus decedentibus ab inteſtato ſuccedat. Ioan. Royas. in epit. ſucceſſio. capitu. 34. nume. 17. folio 427. Tom. 8. Par. 1.

Cum quadraginta quatuor ampliationibus, & declarationibus conſtituitur, quòd ſpurius eſt omnino incapax hæreditatis paternæ. Io. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſio. cap. 20. nu. 1. & 2. fol. 409. Tom. 8. Par. 1.

Cum triginta ampliationibus, & declarationibus ſcribitur, videlicet quod filij ſpurij a parentibus ſint alendi. Ioann. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſio. capitu. 21. nume. 1. & 2. fol. 413. Tom. 8. Par. prima.

De annali ſi procedat, & locum ſibi vindicet in commendatario. Pet. And. Camb. de auct. leg. de lat. verſi. commendę. num. 100. fol. 180. Tom. 13. Par. 2.

De his quæ foris ſunt nihil ad nos attinet iudicare) declaratur. Ioann. Royas. de hæret. verſicul. ipſis. nume. 563. fol. 220. Tom. 11. Par. ſecunda.

De idiomate, ſi procedat, & locum habeat in cõmenda. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſicu. commendę. nume. 115. fol. 180. T. 13. Par. 2. idem ibidem. nu. 267. fol. 181.

Regula de infirmis qualiter conſideretur.

*REGVLA de infirmis effectum ſuum protendit ad omnes actus ordinariorum. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitu. 29. nu. 21. fol. 281. Tom. 15. P. 2.

Loquens de collatione quod non habeat locum in inſtitutione, ſeu ordinatione. Chriſtoph. Roffi. de benefi. cap. 29. num. 13. fol. 281. Tom. 15. Par. 2.

Reſignantibus, an habeat locum in commendatario reſignante. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſi. commendę. num. 103. fol. 180. Tom. 13. Par. 2.

Reſignantibus, an reſpiciet ordinarios collatores. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 29. nu. 1. f. 280. T. 15. P. 2.

Reſignantibus non habet locum in beneficijs patronatis. idem ibidem. nu. 6. f. 281.

Reſignantibus per procuratorem in curia, ſubijcit beneficium collationi põtificiæ. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitu. 28. nu. 4. fol. 280. T. 15. P. 2.

Reſignantibus ſi procedat, & locum ſibi vindicet in reſignationibus hoſpitalium, quæ fiũt in curia, & alijs committuntur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 5. verſicu. inualuit. nu. 43. fol. 185. Tom. 13. Par. 2.

Si procedat, & locum ſibi vindicet, quando quis moriatur ante viginti dies ex alia infirmitate. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 581. f. 173. T. 13. P. 2.

Regula generaliter conſiderata quid operetur.

*REGVLA de iure communi eſt quod Nepos ſuccedat loco filij in rumpendo, & in iure dicendi nullum. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. art. 11. nu. 106. f. 223. T. 2.

De non tollendo iure alteri quæſito, intelligitur a iure communi, & ordinario. Ant. de Pret. de iuriſdic. epiſc. defenſ. cap. 8. num. 9. fol. 368. T. 13. P. 2.

Iure quæſito alteri, intelligitur principaliter, & occaſionaliter. Ant. de Pretis de iuriſdic. epiſc. defenſ. capitu. 8. nume. 5. fol. 368. Tom. 13. Par. 2.

De pacificis poſſeſſoribus, requirit triennalem poſſeſſionem. Chriſtoph. Roffi. de Beuefi. capitu. 26. numero 4. fol. 279. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Item titulum ſaltem coloratum. ibidem. nu. 5.

De publicandis reſignationibus perpenditur, & qualis fuerit in ea pontificis mens, & quando tempus in ea præfixum currere incipiat, nunc deciſum per bulã Iulij 3. oſtenditur. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitu. 27. nume. 12. & 14. fol. 279. & 280. Tom. decimoquinto, Par. 2.

De triennali, quòd ſit exorbitans a iure cõmuni. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſic. commendę. lib. 4. nu. 89. fol. 179. Tom. 13. Par. 2.

Quodque breuem præſcriptionem non admittat. ibidem. numero 90.

Item, & pœnalem cenſeri, cum auferat ius habenti. ibidem. numero 91.

Item locum habet reſpectu tituli, qui habetur per electionem, confirmationem, præſentationem, aut collationem. non autem quo ad titulum quæſitum vigore commendę. ibidem numero 92. & 93.

Requirens titulum ſaltem coloratum, non habet locum ſi infra triennium ſuperuenerit color, qui nõ fuerit a principio, ſed alia triennalis continuatio requiritur. Ant. Bard. de temp. vtili. cap. 3. nu. 13. fol. 212. T. 5.

Si procedat, & locum ſibi vindicet in commendatario. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſi. commende. lib. 4. num. 87. fol. 179. Tom. 13. P. 2.

De veriſimili an in ordinario habeat locũ. Ioan. Coras. de benefi. P. 2. c. 3. nu. 8. fol. 291. T. 15. P. 2.

Notitia an habeat locum in eo, qui impetat per ceſſationem commendæ. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. verſi. commendę. nu. 102. f. 180. T. 13. P. 2.

Notitia an habeat locum in legato. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 558. f. 173. T. 13. P. 2.

Quando ceſſet. Io. Coras. de benefi. Par. 2. cap. 3. num. 9. fol. 291. Tom. 15. Par. 2.

De viginti diebus, an habeat locum in ordinario, & regulæ cancellariæ quando habeant vim legis Pet. Rebuf. de nominatio. q. 17. nu. 18. fol. 331. T. 15. P. 2.

An procedat coram ordinarijs inferioribus. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 565. f. 173. T. 13. P. 2.

Quare facta ſit. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 17. nume. 19. fol. 331. Tom. 15. Par. 2.

Si procedat, & locum ſibi vindicet in legato. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 562. f. 173. T. 13. P. 2.

Declaratur, Princeps in dubio non cenſetur velle vti ſuprema poteſtate. Io. Redin. de maieſt. Princip. nu. 56. f. 147. T. 16.

Defleat peccator. de regul. iur. in foro contentioſo locum non habet Ant. Roſel. de indulg. nu. 411. f. 156. T. 14.

Dicta in præfationibus, cenſetur in ſequentibus repetita, quando fallat. Alber. a Roſ. de ſtat. quæſtio. 164. numero decimotertio, fol. 46. Tom. 2.

Diuerſi generis caſus ſub ſe complectitur. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 144. f. 137. T. 10. P. 2.

Diuerſorum etiam locum habet in attentatis negatiuè. Hier. Manfred. de attenta. P. 9. nu. 13. f. 240. T. 5.

Dolo

Source : BIU Cujas

Dolo facis &c. procedit non ſolum in ſpatio, verum etiam in attentatis, alij verò tenent quòd non procedat in poſſeſſorijs. Robert. Lancellot. de attenta. q. 10. nu. 3. f. 432. T. 5.

Dolo facis petere non obſtat in ſpolio. Io. Ponta. de ſpol. lib. 3. c. 2. nu. 49. f. 295. T. 14.

Eſt norma, & menſura regens vitam, & rectè viuendi præbens lineam, diſtortum, prauumque quid corrigens. Io. a Capiſtr. de excommunicatio. f. 396. col. 2. circ. fi. T. 14.

Eſt iuris lite pendente nihil eſſe innouandum. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 104. nu. 2. f. 109. T. 5.

Eſt quod officia in iure non ſunt perpetua. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 67. nu. 2. f 59. T. 16.

Eſt quòd non ſequatur abſurditas, vt contrahentes inuicem ſe decipiant, promiſſor obligatur ex promiſſione, ex qua aliàs nõ obligaretur. And. ab Exea de pact. nu. 319. f. 10. T. 6. P. 2.

Eſt quod hoſpitale non datur in titulum perpetuum. Barthol. Belen. de charitat. ſubſid. quæſt. 38. num. 4. fol. 152. T. 15. P. 2. Et Remig. de Gon. de Charitat. ſubſid. quæſt. 45. nu. 2. fol. 179. Tom. 15. Par. ſecunda.

Eſt re ſolemniter alienata incrementum ad receptorem pertinere. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæſtio. 12. nume. 21. folio 492. Tom. 15. Par. 2.

Et generalis, ſeu vniuerſalis loquutio differunt, & quomodo contra Abba. & Car. Alex. Ant. Maſſa. Gal. de exercit. iuriſper. lib. 1. nu. 58. fol. 171. Tom. 1.

Eum qui certus eſt de regu. iu. in 6. quomodo exponatur. Io. Gute. Hiſp. de contract. iura. c. 61. nu. 4. f. 109. T. 6. P. 2.

Ex qua perſona, de regu. iu. habet locum, quando quis lucrum ſentit iure hæreditariæ ſucceſſionis, non autem particularis legati. Rolan. a Valle de confectio. inuent. verſi. quid ſi. num. 7. fol. 189. Tom. 8. Par. 2.

Firma datur, vt Duces nauigent cum expertis in claſſe, & aqua. Iul. Ferret. de re naual. lib. 3. nu. 8. & 9. f. 331. T. 12.

Generalis circa amiſſionem feudi quæ ſit. Ioan. Blan. in epit. feud. lib. 2. c. 1. nu. 111. f. 282. T. 10. P. 1.

Circa cognitionem graduum, ſiue propinquitatẽ. Io. Cyntholtz. in arb. conſang. col. 2. in fi. fol. 147. T. 9.

De ſucceſſione feudi cum ſuis fallentijs. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 49. f. 133. T. 10. P. 2.

Poſita circa tempus vtile, & continuum, quomodo intelligatur. Ant. Bard. de temp. vtil. c. 8. nu. 6. f. 216. T. 5.

Quod præſcriptio nõ extenditur, declaratur, & limitatum. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. quæſt. 1. 2. Par. princ. 2. quæſt. nu. 12. fol. 56. Tom. 17.

Seu vn iuerſalis loquutio natura ipſa nullum, ſed ab hominis diſpoſitione aliquam patitur exceptionẽ. Ant. Maſſa. Gal. de exercit. iuriſper. lib. 1. nu. 70. f. 171. T. 1.

Honeſtatis vna eſt omnium adminiſtratorum, vt de alienis rebus rationes fideliter conſcribant, eoſdem exhibituri quoties opus erit. Damhou. de pupillar. patroc. capitu. 3. nume. 45. folio 376. Tom. 8. Par. 2.

Idem eſt quod ius. Ant. Mar. Caraz. de electio. opi. verſi. vidimus. nu. 132. fol. 241. T. 18.

Illa capituli generi. quando locum habeat. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 2. nu. 50. fol. 30. T. 2.

Illa ceſſante cauſa &c. quomodo accipienda ſit. Albert. Bolo. de lege, iure, & æquita. c. 34. nu. 31. f. 322. T. 1.

Illa fruſtra de pœna laborat, qui rem conſequutus eſt, declaratur. Benue. Strac. de decoctor. 2. Par. vlt. Par. nu. 15. fol. 326. Tom. 6. Par. prima.

Illa habet locum in ſubſtitutionibus, hoc non dicit ſubſtitutio. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. 6. numero 98. folio 434. Tom. 10. Par. 2.

Illa, quę dicit quod vna res loco alterius ſuccedat, in vniuerſalibus iudicijs ſibi locum vendicat, vt in hæreditatis petitione eſt. Achil. Perſonal. de petitio. hæred. numero 667. fol. 287. Tom. 3. Par. ſecunda.

Illa quòd ius adeundi durat 30. ann. qualiter procedat. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 19. nu. 7. f. 81. T. 17.

Illa vt lite pendente nihil innouetur, tendit ad hoc, vt nihil fiat in preiudicium iuris aduerſarij, non autem prohibet, quin poſſit corroborare ius ſuum. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 20. nu. 4. fol. 332. T. 5.

Illa vulgaris, Minori ob dolum per reſtitutionem nõ ſuccurri. vbi, & quando locum habeat. Io. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 172. nu. 1. fol. 158. T. 5.

In collateralibus æqualis linea qualiter intelligatur. Ioann. And. de conſangui. nu. 23. f. 137. T. 9.

In ore duorum, vel trium quomodo intelligenda. And. Barbat. de præſtant. Cardin. 11. quæſtio. baſilic. 1. Par. numero 7. folio 84. Tom. 13. Par. 2.

In re ſua quilibet eſt moderator, & arbiter, quomodo intelligatur. Barthol. Cępol. de ſeruitur ruſtic. prædio. capitu. 4. nume. 12. fol. 221. Tom. 6. Par. 2.

Iſta quod clericus non ſuccedat in feudum, multipliciter limitatur. Fran. Curt. de feud. nu. 24. f. 68. T. 10. P. 2.

Quòd vicinus, & cõſanguineus præſumãtur noſcere facta vicini, ſeu conſanguinei, qualiter ſit intelligenda. Io. Maurit. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 318. nu. 3. f. 192. T. 5.

Quomodo ſit intelligenda ſecundum Curtium Iuniorem, minori etiam maiori effecto ſubueniendum ex generali clauſula. Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 299. numero 3. fol. 188. Tom. quinto,

Iuris canonici, quòd præſcriptio non currit cum mala fide, quo reſpectu procedere dicatur. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. 3. q. P. 5. 5. P. princ. nu. 3. f. 98. T. 17.

Iuris cum quid prohibetur, & id, per quod peruenitur ad illud, prohibitum cenſeri. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 72. fol. 204. T. 13. P. 2.

De minimis curandum non eſſe, qualiter ſit intelligẽda. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. numero 215. fol. 194. Tom. 13. Par. 2.

Exceptio quæ reo competit, & fideiuſſori competere in caſu notabili limitatur. Benue. Strac. de decoctor. 6. Par. nu. 15. fol. 322. Tom. 6 Par. 1.

In his, quæ ad plures pertinent, vt ſingulos omnium conſenſum adhibendum eſſe, declaratur. Benue. Strac. de decoctor. 2. Par. nu. 8. fol. 322. T. 6. Par. 1.

Quæ habet quòd non poſſit quis venire cõtra factum proprium, quomodo intelligatur. Io. Caut. Plac. Hiſp. de iuram. confir. &c. cap. 1. nu. 59. fol. 41. T. 6. P. 2.

Vnde dicta. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. cap. 14. num. 9. fol 347. Tom. 15. Par. 2.

Ius ſuccedendi eſſe reciprocum, procedit tam affirmatiuè, quàm negatiuè. Ioann. Royas in epit. ſucceſſio. capitu. 30. nume. 28. fol. 424. Tom. 8. Par. 1.

Iuſte poſſidet, qui prætore auctore poſſidet, procedit in rebus priuatorum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 21. nu. 21. fol. 507. Tom. 15. Par. 2.

L. ab eo C. de fideicom. qualiter euponatur. Paul. Leon. de ſubſtitutio. nu. 361. f. 316. T. 8. P. 1.

L. an hoc iure. ff. de vulg. & pup. plurimus modis limitatur. Benue. Strac. de adiect. 3. P. nu. 158. f. 397. T. 6. P. 1.

L. cum precario. ff. de precario. quando procedat. Ioan. Gute. Plac. Hiſp. de contract. iura. capitul. 12. nume. 6. fol. 57. vult dicere 59. Tom. 6. Par. 2.

L. cum prætor. ff. de iudi. & L. maritus. C. de procur. Paul. Leon. de ſubſtitutio. nu. 99. f. 285. T. 8. P. 1.

L. fin. C. de non nu. pec. loquitur, & procedit, quoties deeſt conſenſus. Ioann. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iura capitu. 12. num. 8. fol. 57. Tom. 6. Par. 2.

L. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. quòd vna determinatio &c. nõ procedit, quando militat diuerſa ratio. Paul. Leon. de ſubſtitut. nu. 394. f. 317. T. 8. P. 1.

L. Lutio de lega. 2. & L. quòd in hæredem. §. eligere de tributoria actio. quomodo procedat. Matthe. Brun. de ceſſio. bono. q. 22. nu. 5. fol. 200. T. 3. P. 2.

L. merito. ff. pro ſocio, & aliæ ſimiles, quare credantur in Iudæis nõ procedere. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. capitu. 36. nu. 2. fol. 323. Tom. 1.

L. 1. §. qui in perpetuum ff. ſi ager vectigal. vel emphyt. petat. quomodo accipienda ſit. Hier. Muſcorn. de iuriſdic. & Imper. num. 166. fol. 27. Tom. 3. Par. 2.

L. qđ ab initio ff. de regulis iuris. quomodo procedat. Paul. Leon. de ſubſtitutio. verſicu. ſecundo numero 141. fol. 294. Tom. octauo, Par. prima.

L. 2. §. ſi quis a principe. ff. ne quid in loco publi. non procedit, quãdo de modico præiudicio tractatur. Matthæ. Brun. de ceſſio. bono. q. 27. nu. 12. fol. 202. T. 3. P. 2.

L. ſecundum naturam. ff. de regulis iuris quando procedat. Phanu. de Phanu. de dote gloſ. 8. nu. 27 f. 432. T. 9.

L. ſi certis annis C. de pac. fallit in feudis. Caccialu. de feud. nu. 44. fol. 14. Tom. 10. Par. 1.

L. veteribus ff. de pactis, & L. quicquid aſtringende. ff. de verb. oblig. procedit in contractibus, non etiam in vltimis voluntatibus, & cur. Paul. Leon. de ſubſtitutio. verſic. capiendo. nu. 100. & 102. fol. 285. Tom. 8. Par. 1.

Lesbia quid ſit, & quàm congruenter illam æquitati comparet Ariſtotiles. Albert. Bolo de lege, iure, & æquita. cap. 30. num. 15. fol. 318. Tom. 1.

Licet ſit compromiſſo pendente, quòd regulariter dentur attentata, fallit tamen in omnibus illis caſibus, in quibus fallit regula de attentatis lite pendente, putà quando eſſemus in continuante, vel in diuerſa cauſa &c. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 14. nu. 212. fol. 292. Tom. 5.

Limitatur, quæ ait donationem inter patrem, & filium non ſubſiſtere, & qualiter. Ioann. Redin. de maieſt. princip. nume. 59. folio 147. Tom. 16.

Lineæ æqualis qualiter circa proximitatem graduum conſideretur. Ioann. Cyntoltz. in arb. conſang. colum. tertia in fi. folio 147. Tom. nono.

Inæqualis circa gradus conſanguin. quæ ſit. idem ibidem col. 4. in med. fol. 147.

Nil nouetur appellatione pendente quomodo intelligatur. Hier. Manfred. de attenta. Par. 8. nu. 25. f. 238. T. 5.

Non præſtat impedimentum, quod de iure non ſortitur effectum. Gamb. de auct. & c. nu. 369. f. 196. T. 13. P. 2.

Non probat hoc eſſe, quod ab hoc contingit abeſſe. Pet. And. Gãb de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 672. f. 174. T. 13. P. 2.

Non valet in debitis cameræ, de liquido ad liquidum debet fieri compenſatio. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 17. num. 42. fol. 263. Tom. 14.

Omnis obligatoria fortior eſt in prima cauſa, quàm in ſecunda. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. 9. & vlt. quæſt. princ. nu. 5. fol. 66. Tom. 6. Par. 1.

Quæ ſuas habet fallentias, a iure ſumitur. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 5. nu. 1. f. 40. T. 17.

§. alteri Inſtitu. de inutil. ſtipul. quomodo de iure canonico procedat. Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & cano. numero 85. folio 202. Tom. primo.

§. fi. L. ſolemus. ff. de iudi, habet locum etiam in feudis. Caccialu. de feud. art. 6. nu. 10. f. 13. T. 10. P. 1.

Per

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Per quam cognoſcitur affinitas, & inter quos, & quoto gradu cõtrahatur, ponitur, & declaratur. Stefan. Coſta. de affi. nume. 10. fol. 135. Tom. 9.

Potius eſt ſumenda ex rubrica. Io. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. q. 1. 1. P. princ. f. 414. T. 13. P. 2.

Prior in tempore potior in iure, procedit etiam ratione hore, & ratione ordinis ſcripturarum, & ad id notabilis declaratio. Benue. Strac. de decoctor. vlt. P. nu. 13. f. 327. T. 6. P. 1.

Procedit in hypothecarijs creditoribus, etiam ſi res hypothecata poſteriori tradatur. Benue. Strac. de decoctor. vlt. Par. nu. 13. fol. 328. Tom. 6. Par. 1.

Prohibitiua potius attendenda quàm permiſſiua. Io. le Cirier. de primoge. q. 9. 1. lib. nu. 13. f. 23. T. 10. P. 1.

Prohibitum ad tempus permiſſum videtur poſt tempus, nouo modo præter alios declaratur. Hier. Manfred. de attenta. P. 6. nu. 9. fol. 235. Tom. 5.

Proximios in gradu &c. limitatur. Io. le Cirier. de primoge. art. 7. nu. 8. fol. 5. Tom. 10. Par. 1.

Qua dantur ſex menſes Pro expedien. literis quando locum habeat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib 3. nume. 691. fol. 175. Tom. 13. P. 2.

Quæ dicit, quòd ædificatum cedit ſolo, an in muro ſine calce ædificato locum, habeat. Barthol. Cępol. de ſeruit. vrb. prædio. cap. 79. nu. 3. f. 208. T. 6. P. 2.

Quæ habet quòd bona parrimonialia clericorum gaudent priuilegijs eccleſiarum, non procedit indiſtincta, ſed venit limitanda. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 13. nume. 5. fol. 459. Tom. 15. Par. 2.

Quòd injiciens manus violentas in perſonam eccleſiaſticam, eſt excommunicatus, fallit multis modis. Io. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 6. nu. 1. f. 311. T. 14.

Quæ ſeruatur in cognoſcendo modicum, ſeruari poſſe videtur in cognoſcenda re magnæ quantitatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 9. nu. 18. f. 411. T. 15. P. 2.

Quando procedat quòd prohibita alienatione, prohibetur vſucapio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cap. 2. nume. 6. fol. 395. Tom. 15. Par. 2.

Et quando non procedat ibidem nu. 7.

Quem de euictione tenet actio &c. habet locum quãdo quis agit nomine proprio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſi. potest. nu. 1. fol. 512. T. 15. P. 2.

Qui damnum non ſenſit, nec commodum ſentiat. Alber. a Roſ. de ſtat. q. 9. nu. 2. fol. 31. T. 2.

Qui in ære ſoluere non poteſt, luat in corpus, quomodo procedat. Matthę. Brun. de ceſſio. bono. q. 17. nu. 3. f. 188. T. 3. P. 2.

Qui non eſt ſubditus iuri, vel poteſtati defuncti, eſt hæres extraneus fallit in tribus caſibus. Matheſila. de ſucceſ. ab inteſta. nu. 6. fol. 322. Tom. 8. Par. 1.

Qui non habet in ære luat in corpore, an fallat ſi deficiat ſolus numus. Ant. Corſ. de minim. 2. P. nu. 9. f. 272. T. 18.

Qui per alium facit &c. qualiter intelligenda, & extendenda ſit. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. 2. lib. nu. 33. f. 44. T. 11. P. 1.

Qui poteſt teſtari poteſt codicillari, quomodo intelligatur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. occurrit. nu. 21. f. 237. T. 14.

Qui prior eſt tempore potior eſt in iure, locum habet etiam in pignoribus. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. capitu. 40. nu. 1. fol. 174. Tom. 3. Par. 2.

Et in quibus. nu. 3. & 4. ibidem.

Locum habet in pignore pretorio cõceſſo pluribus creditoribus ex diuerſis titulis. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. memb. 5. P. nu. 6. f. 227. T. 6. P. 1.

Non procedit non tantum pro ſorte principali, ſed etiam pro vſuris, & nõ ſolum in expreſſa hypotheca, ſed etiam in tacita. idem de pigno. & hypothe. 2. memb. 5. P. nu. 9. f. 227. T. 6. P. 1.

Item tam in hypo. conditionali, quàm pura.

Qui vnum dicit reliquum excludit, qualiter intelligenda. Lancellot. Poli. de ſubſtitutio partic. 6. nu. 8 f. 243. T. 8. P. 1.

Qui vult conſequens &c. quomodo ſit limitanda Vdalric. Zaſ. de ſubſtitutio. c. 5. nu. 36. f. 274. T. 8. P. 1.

Quibus verbis cõcipiatur. Ant. Maſſa. gal. de exercit. iuriſper. lib. 1. nu. 59. fol. 171. Tom. 1.

Quicquid plantatur, ſeritur, vel ædificatur omne cedit ſolo, ſeptẽ recipit limitationes. Alber. Brun. Aſten. de augm. &c. nu. 7. concluſ. 16. fol. 366. Tom 17.

Quicquid quærit filius, quærit patri, an procedat de iure ff. Lancelot. Polit. de ſubſtitutio. P. 3. nu. 22. f. 232. T. 8. P. 1.

Quid ſit. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. q. 1. 1. P. princ. nu. 11. fol. 415. Tom. 13. Par. 2.

Quilibet præſumitur bonus, quomodo intelligenda. And. Barbat. de præſtant. Cardin. q. 3. baſilic. 1. P. nu. 19. f. 73. T. 13. P. 2.

Quò ad Ciſtercienſes, & Hieroſolimitanos ſuper decimis, quæ ſit. Pet. Rebuf. de decim. quæſtio. 14. nume. 44. 45. 46. & 52. fol. 141. Tom. 15. Par. 2.

Quòd actus valeat eo modo, quo valere poteſt, procedit ſine dubio, quando actus pendet a voluntate vnius. M. Ant. Cucc. de morat. præſcriptio. nu. 196. f. 206. T. 17.

Quòd acceſſorium ſequitur naturam principalis, procedit vbi acceſſorium non poteſt ſtare ſine principali. Anto. Neguſa. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princ. nu. 61. f. 205. T. 6. P. 1.

Quòd aduerſus eccleſiam, & alia pia loca currat præſcriptio quadragenaria, quo caſu non procedat. Franc. Balb. de præſcriptio. verſi. veniens. nu. 8. fol. 85. T. 17.

Quòd attentata in primis, & ante omnia reuocantur, quæ ampliatur pluribus modis, videlicet vt procedat etiã ſi aliàs actus fuiſſet facienti licitus. vel adeptio poſſeſſionis fuiſſet facta vigore executorialium. Robert. Lancellot. de attenta. capitul. 30. numero 165. 166. & 167. folio 456. Tom. quinto.

Quòd aufertur ab indigno, applicatur fiſco, qua ratione fundata ſit. Lancellot. Gal. de ſtat. q. 2. nu. 9. f. 305. T. 2.

Quòd commiſſiones cauſarum &c. auferens a iudice iuriſdictionem, facit conſequenter ceſſare litem, & pariter attentata. Robert. Lancellot. de attenta. q. 11. nu. 7. f. 433. T. 5.

Quòd cum ex facto defuncti nõ formatur in eius perſona aliquod ius, hæres eius poteſt contrauenire. Phanu. de Phanu. de inuent. hær. nu. 162. fol. 316. T. 8. P. 2.

Quòd de vno affirmatur, de alio negatur, & econtra, quando locũ habeat. Ant. Maſſa gal. ad form. Cam. oblig. conſiderat. 2. nu. 9. fol. 359. Tom. 6. Par. 2.

Quòd ea quæ in continenti fiunt cenſentur ineſſe, dicitur quædã fictio, nec in multis caſibus locum habet. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. 4. P. princ. nu. 40. f. 221. T. 6. P. 1.

Quòd ea, quæ non poſſunt alienari, non poſſunt præſcribi, & è cõtra an procedat. Ioan. Franc. Balb. de prę ſcriptio. q. 4. 5. P. princ. nu. 6. fol. 98. Tom. 17.

Quòd ex defectu legitimę cauſæ contractus, vel obligatio impugnatur, Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 5. P. nu. 106. 107. 108. 109. 110. 111. & 112. f. 291. T. 8. P. 2.

Declaratur. nu. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. & 123. fol. 291. & 292. ibidem.

Quòd filius debet ſimul acceptare feudum, & hæreditatem paternam, aut vtrumque repudiare. Iac. de S. Georg. de feud. verſi. ita. nu. 2. fol. 195. Tom. 10. P. 1.

Quòd hæres non poteſt facto defuncti contrauenire. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. nu. 111. f. 313. T. 8. P. 2.

Quòd in alternatiuis electio ſit debitoris, procedit quando alternatiua cadit inter duo, quorum vtrunque eſt in obligatione, & ſolutione. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 1. 5. Par. nu. 6. fol. 222. Tom. 6. Par. 1.

Quòd in bonis non habens luat in corpore, procedit in perſona vili, non autem ſecus. Gaſp. Beat. de inop. debit. &c. c. 11. nu. 10. fol. 225. T. 3. Par. 2.

Quòd in obſuris minimè ſequatur, quo caſu fallat. Bapt. de S. Blaſ. de priuil. dota. centur. 2. nu. 40. f. 454. T. 9.

Quòd in ſummis id quod minimũ eſt ſponderi cenſetur, & quod minus, quodque longius deductum, declaratur & pulchre de ratione. Benue. Strac. de adiect. P. 2. nu. 51. f. 387. T. 6. P. 2.

Quòd maior pars facit &c. quo caſu non habeat locum. Fabia. de Monte de emptio. & venditio. 3. q. princ. nu. 57. f. 44. T. 6. P. 1.

Quòd melior ſit conditio poſſidentis &c. quo caſu habeat locum. Ægid. de Bellamer. de permutatio. benef. Par. 4. quæſt. 5. num. 2. fol. 201. Tom. 15. Par. 1.

Quòd non valet vt ago &c. quando non habeat locum. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 37. nu. 12. f. 424. T. 11. P. 1.

Quòd oblationem poteſt fieri per ſecundum creditorem ementi primo, ſeptem modis neceſſarijs reſtringitur. Ant. Neguſa. de pigno & hypothe. memb. 3. 5 P. nu. 5. f. 231. T. 6. P. 1.

Quòd omnia vocabula ſecundum ſubiectam materiam intelligãtur, commendatur, & declaratur. Benue. Strac. de aſſecur. gloſ. 15. nu. 3. f. 364. T. 6. P. 1.

Quòd parentes ſuccedant filio defuncto non extantibus liberis, vel fratribus ipſius defuncti, aut ipſis extantibus vna cum ipſis fratribus, fallit quinque modis. Nic. de Vbal. de ſucceſſio. ab inteſta. 2. P. nu. 8. f. 347. T. 8. P. 1.

Et primo fallit vbi parentes tranſijſſent ad ſecunda vota, & quomodo hoc intelligatur, & an iura ciuilia per canonica. ibidem. nume. 9. & 10.

Et quid ſi filij primi matrimonij conſentirent quòd mater tranſiret ad ſecunda vota, an mater eo ipſo priuetur dictis bonis, & quid ſi omnes filij matri præmoriantur. ibidem. nu. 11.

Fallit ſecundò quando parentes peccarent in corpus ſecum. ibidem. num. 12.

Fallit tertiò inuitans matrem ad ſucceſſorem, quando omiſit petere tutorem filio pupillo infra annum, & iſta fallẽtia habet plures limitationes. ibidem. nu. 14.

Quartò fallit quando mater non petit curatorem ventri, vel furioſo. ibidem nu. 20.

Quintò fallit quando poſt aſſumptionem tutelæ mater tranſijt ad ſecundas nuptias alio tutore non petito. idem ibidem. numero 21.

Quid ſi contraxit ſponſalia de præſenti, vel futuro. ibidem. numero 22.

Quòd pecunia eſt de his, quę ſeruando ſeruari poſſunt limitatur quinque modis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 15. nu. 16. fol. 418. Tom. 15. P. 2.

Quòd poſſeſſio de præterito preſumenda eſt vſque in præſens cõtinuata, quomodo intelligatur. Io. Fran. Balb. de prę ſcriptio. q. 1. 4. & vlt. P. nu. 7. fol. 119. T. 17.

Quod potui nolui &c. quomodo intelligatur remiſſiuè. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. f. 200. T. 13. P. 2.

Quòd quis in ſuo inuito vicino murum facere poſſit quas fallentias patiatur. Barthol. Cępol. de ſeruitut. vrb. prædio. c. 62. nu. 2. fol. 204. Tom. 6. Par. 2.

Quòd rata habitio retrotrahetur, & mãdato comparetur pluribus cauſis limitatur. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 1. 3. P. nu. 38. fol. 214. Tom. 6. Par. 1.

Quòd ſpoliatus veniat reſtituendus, non procedit in ſpoliato per iudicem, vel auctoritate iudicis iudicialiter procedentis. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 2. 3. P. nu. 22. f. 217. T. 6. P. 1.

Quòd taciti, & expreſſi idem ſit iudicium, procedit, ſi tacitũ procedat ſecundùm regulas iuris communis, ſecus ſi contra. Anto. Neguſa. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. Par. princ. nume. 101. fol. 207. Tom. 6. Par. 1.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd vno prohibito censetur prohibitum, id per quod peruenitur ad illud, nõ procedit in dispositionibus pęnalibus, & odiosis. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. 3. memb. 2. Par. nu. 75. fol. fol. 201. Tom. 6. Par. 1.

Quomodo intelligatur quòd præscriptio non currit contra minorem. Paris de Put. de reassumptio. instrum. rub. 28. nume. 10. fol. 46. Tom. 4.

Quoties est pro aliquo, onus probandi incumbit allegant fallentiam. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 28. nume. 8. folio 313. Tom. 4.

Requirens consensum Cardinalium in vacantibus per obitum familiarium suorum, an extendatur ad cõmendatarium. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. versi. commendę. num. 101. fol. 180. Tom. 13. Par. 2.

Ræseruationis mensium apostolorum dat liberam facultatem episcopis disponendi de beneficijs etiam imponendi pensiones, ob verbum libere. Camil. Caut. de pensio. episcopa. num. 34. fol. 535. Tom. 15. Par. 2.

Mensium apostolicorum videtur afferre restitutionem, & facultatem episcopis imponendi pensiones ex non vsu, vel aliàs amissam, & propterea Concilium Tridentinum nihil statuit, aut reformauit de pensionibus per episcopos imponẽdis, cum sic eorum ius sartum, tectum, & integrum esse cẽseatur. Camil. Caut. de pensio. episcopa. nu. 37. f. 535 T. 15. P. 2.

Secundùm Doctores) fœminis in feudo non esse locus, quandiu supereſt masculus, quomodo intelligenda. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. P. 9. nu. 139. f. 137. T. 10. P. 2.

Semel exclusus, quòd perpetuò exclusus intelligatur, quomodo exponatur, Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 484. f. 197. T. 13. P. 2.

Sententia, quæ transiuit in rem iudicatam mandari debet exequutioni, quomodo intelligatur. Franc. Hercula. de attenta. cap. 23. nu. 11. fol. 270. Tom. 5.

Si vinco vincentem te &c. Non habet locum vbi adest diuersa ratio. Ioan. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio, glos. 29. nu. 13. fol. 199. Tom. 17.

Non habet locum in successionibus. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. nu. 133. f. 365. T. 8. P. 1.

Quando habeat locum, siue intelligatur. Alber. a Ros. de stat. q. 111. nu. 8. f. 42. T. 2.

Quandoque est falsa. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. nu. 25. fol. 357. T. 8. P. 1.

Quo casu fallere dicatur. Caccialu. de vnio. nu. 17. art. 3. fol. 231. Tom. 15. Par. 1.

Quomodo intelligatur. Stefan. de Federi. de interpretatio. iur. vlt. P. nu. 56. f. 223. T. 1. Et Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 424. f. 172. T. 13. P. 2.

Simplicissima absque aliqua limitatione est, quod vbicumq; proponitur factum habens eandem rationem cum facto per legem deciso, tunc eadem decisio facienda est, vbi autem non est eadẽ, sed similis ratio, aliud statui potest. Ant. Massa gal. de exercit. iurisper. lib. 2. nu. 65. f. 176. T. 1.

Singula, quæ non prosunt multa collecta iurant, non habet locum in criminibus. Ioan. Royas. de hæret. 2. Par. assertio. 6. nu. 158. fol. 225. Tom. 11. Par. 2.

Spoliatus ante omnia restituendus limitatur per 50. limitationes. Ant. Corf. de fallentijs ad reg. spoliatus. nu. 2. f. 325. T. 3. P. 2.

Subrogatum debet sapere &c. qualiter intelligẽda sit. Io. le Cirier. de primoge. q. 24. 1. lib. nu. 39. f. 37. T. 10. P. 1.

Succedo tibi prout tu mihi. Laneellot. gal. de stat. quæst. 4. nu. 25. fol. 324. Tom. 2.

Superueniens augumentum non supplet prẽcedens decremẽtum, quando procedat. Albert. Brun. Asten. de augm. &c. concluſ. 22. princ. nu. 4. & 6. f. 369. T. 17.

Supradicta nempe fœminis in feudum non esse locum, quandiu supereſt masculus, a Docto. approbata in omnibus fœminis feudis, non est regula, neque extra suum casum extendetur ad alia fœminea feuda, & eius rationes. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo. 9. P. nu. 143. f. 137. T. 10. P. 2.

Tantum præscribatur, quantum possidetur: quomodo procedat. Albert. Brun. Asten. de augm. &c. concluſ. 5. princ. nume. 20. fol. 357. Tom. 17. Et idem ibidem. concluſ. 17. princ. nu. 4. vbi remissiuè. fol. 368. Tom. 17.

Traditur distinguendi emphytheusim a locatione ad multa. Ioan. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. capitul. 6. numero 23. folio 275. Tom. 17.

Triennalis intelligitur de simonia scienter, & manifestè comissa. Guliel. Redoa. de simo. menta. 4. Par. capitu. 12. nume. 9. fol. 112. Tom. 15. Par. 2.

Triplex de præscriptione legali a minore incoata contra minorem currenda. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. versicu. postquam. nu. 37. fol. 103. Tom. 17.

Velut Bononiensi Carocio, donec aliud doceatur, standum. Franc. Zoane. de emptio. & venditio. sub pac. retrou. nume. 77. fol. 72. Tom. 6. Par. 1.

Vitiato principali &c. quomodo limitanda. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. nu. 54. f. 61. T. 6. P. 1.

Vnde dicta sit. Fortu. Garsi. de vlt. fi. iur. ca. & ci. nume. 5. folio 107. Tom. primo.

Vniuersalis iuris ciuilis quæ sit. Fortu. Garsi. de vlt. fi. iur. ca. & ci. nu. 51. fol. 109. Tom. 1.

Vt in tuo te inuito exequor, quod tibi non obsit, mihi verò prosit, quo casu locum habeat. Remig. de Gon. de Charitat. subsid. q. 61. nu. 63. fol. 185. T. 15. P. 2.

*REGVLA non est recedendum nisi probetur. Restaur. Castal. de Imperat. q. 11. nu. 5. f. 39. T. 16.

Regula spectans ad religionem qualiter considereretur, & quid operetur.

*REGVLA Augustini est latior quam Benedicti. Nic. Boer. de stat. & vita eremita. q. 1. nu. 6. f. 432. T. 13. P. 2.

Augustini super dãnatis hæresibus, quæ sit. Arnal. Alber. de agnoscen. assertio. hæret. q. 21. nu. 26. f. 72. T. 11. P. 2.

Basilij a quibus seruetur. Nic. Boer. de stat. & vita. eremita. q. 1. nu. 10. fol 432. Tom. 13. Par. 2.

Claustralis, an de nouo possit indici. Nic. Moron. de fide treuga, & pace, nu. 111. fol. 438. T. 11. P. 1.

Franciscanorum, quæ sit. Nic. Boer. de stat. & vit. eremita. q. 1. nu. 9. fol. 432. Tom. 13. Par. 2.

Fratrum minorum est fundata in arctissima paupertate. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. nu. 9. §. ad maiorum. f. 241. T. 14.

Non potest glossari. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. numero 30. fol. 241. Tom. 14.

Prima est S. Basilij. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit cap. 16. num. 4. fol. 348. Tom. 15. Par. 2.

Propria prohibet habere regularibus mendicantibus, qui, & quales sint mendicantes. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. nu. 3. q. 8. fol. 241. Tom. 14.

Quarta est. S. Francisci. M. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. cap. 16. nu. 24. fol. 248. T. 15. P. 2.

Secunda est S. Augustini. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 16. nu. 13. fo,. 348. Tom. 15. Par. 2.

Tertia est S. Benedicti. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. cap. 16. nu. 20. fol. 348 Tom. 15. Par. 2.

*REGVLA S. Augustini fluxere multi ordines. M. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 16. nu. 3. f. 348. T. 15. P. 2.

Scilicet congregatio S. Saluatoris. ibidem. nu. 14.

Ordo militæ S. Iacobi de Spata in Hiſpania. ibidem. nu. 15.

Ordo canonicorum regularium. nu. 16. ibidem.

Ordo prædicatorum. nu. 17. ibidem.

Ordo Carmelitarum. nu. 18. ibidem.

Ordo monachorum S. Hieronimi. nu. 19. ibidem.

*REGVLA S. Basilij fluxere plures familiæ. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 16. nu. 5. f. 348. T. 15. P. 2.

Scilicet Cluniacensis. nu. 6. ibidem.

Camaldulensis. nu. 7. ibidem.

Vallis vmbrosæ. nu. 8. ibidem.

Grandimontensis. nu. 9. ibidem.

Congregatio humiliatorum ab exulibus mediolanensibus cępta. ibidem. nume. 10.

Humiliati alias condemnati a Lucio Papa, suppreſſi in totum a Pio Quinto. ibidem. nu. 11. & 12.

*REGVLA S. Benedicti variæ congregationes fluxere. M. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 16. nu. 20. f. 348. T. 15. P. 2.

Scilicet congregatio S. Iuſtinæ. nu. 21. ibidem.

Ciſterſienſes. nu. 22. ibidem.

Cœleſtini. nu. 23. ibidem.

*REGVLA S. Francisci fluxere variæ familiæ. M. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 16. nu. 24. f. 348. T. 15. P. 2.

Scilicet conuentus minorum. nu. 25. ibidem.

Cappucinorum. nu. 26. ibidem.

Ordo monialium S. Claræ. nu. 27. ibidem.

Clericorum regularium nominis Ieſu. nu. 29. ibidem.

Ieſuati, & a quo fuerint inſtituti. nu. 28. ibidem.

Theatini. ibidem. nu. 30.

Regulæ circa diuersa qualiter considerentur.

*REGVLE aliquod legatorum, Sebast. Montic. de inuent. nu. 140. fol. 265. Tom. 8. Par. 2.

Legitimæ. ibidem.

Falcidiæ. ibidem.

Trebelianicæ. ibidem.

Antiquæ speciales, an nouas leges subintrent. Constant. Roger. de iur. interpretatio. q. 11. nu. 17. f. 393. T. 1.

Brutorum naturæ animantium ingenitæ, quæ nam sint. Alber. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 5. nu. 5. f. 295. T. 1.

Regulæ Cancellariæ quæ sint, & qualiter considerentur.

*REGVLÆ Cancellariæ an ligent Cardinales. Io. le Cirier. de primoge. q. 24. 1. lib. nu. 13. & 32. f. 36. T. 10. P. 1.

An morte condentis expirent, & ligent extra curiam. Reſtaur. Castal. de Imperat. q. 93. nu. 3. f. 69. T. 16.

Apostolicæ ab Innocentio octauo editę fuerunt citra concilij auctoritatem. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. ver. de Throno. nu. 90. fol. 148. Tom. 13. Par. 2.

Apostolicę non sunt constitutiones generales. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. versi. de Trono. nu. 86. f. 147. T. 13. P. 2.

Item nec ligant succeſſores Papæ. ibidem.

Expirant morte conditoris. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. q. 6. nu. 2. fol. 126. T. 18.

Licèt publicentur in ipsa Cancellaria, non tamen intimari cõsueuerunt. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 571. fol. 173. Tom. 13. Par. 2.

Non habent locum quando constat de voluntate Papæ in contrarium. Guliel. Redoa. de simo. mental. Par. 2. cap. 16. num. 18. fol. 69. Tom. 15. Par. 2.

Idem de constitutionibus est dicendum. ibidem.

Non

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non habēt locum extra curiam. Christoph. Roffi. de benefi. c. 29. nu. 5. fol. 281. Tom. 15. Par. 2.

Non obstant collationibus iure regaliæ, factis. Philipp. Prob. de iure regal. q. 31. nu. 5. f. 399. T. 12.

Quando ligare incipiant. Æneas de Falco. de reseruatio. benef. effectu. 21. nu. 2. f. 357. T. 15. P. 1.

Regulæ circa diuersa qualiter considerentur.

*REGVLÆ communes ad formandam definitionem quidditatiuam. Sebast. Medic. de diffinitio. q. 8. & vlt. nu. 40. f. 291. T. 18.

Quando declinandæ. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 2. 3. lib. nu. 7. fol. 64. T. 10. Par. 1.

Duæ Abba. pro cognoscendo titulo colorato. Fran. Hercula. de attenta. c. 26. nu. 2. fol. 261. T. 5.

Duæ Scoto teste vt licitè aliqua res vendatur, & ematur sine vsura, & iniustitia. Damhou. de pupillar. patroc. cap. 2. nu. 24. fol. 374. Tom. 8. Par. 2.

Iuris quo pacto sint constituendæ. Ant. Massa. gal. de exercit. iurisper. nu. 56. lib. 1. f. 171. T. 1.

Loquentes de reseruationibus loquuntur generaliter. Barthol. Belen. de Charitat. subsid. q. 118. nu. 2. f. 168. T. 15. P. 2.

Multæ inuentarij ad eundem finem tendunt. Sebast. Montic. de inuent. in præfatio. nu. 149. f. 205. T. 8. P. 2.

Quæ sapiunt vim inuentarij. Sebast. Montic. de inuent. in præfatio. nu. 197. f. 206. T. 8. P. 2.

Negatiuæ necessitatem continent. Lancellot. Gal. de stat. quæst. 1. nu. 3. fol. 302. Tom. 2.

Plures inuentarij vltra illas quinque Principales, & potissimas de quibus in nume. 50. Rolan. a Valle. de confectio. inuent. nu. 56. in præfatio. fol. 202. Tom. 8. P. 2.

Pro equitibus ad honestè, & fortiter viuendum necessariæ. Lud. Carbon. de repacific. &c. c. 37. per tot. f. 264. T. 12.

Pro offendente ad pacem commodius faciendam quæ sint. Lud. Carbon. de repacific. &c. c. 36. per tot. f. 264. T 12.

Pro offenso ad pacem commodius faciendam. idem. ibidem.

Pro pacificatore. idem ibidem.

Quæ factorum præsumptionem aut cognitionem respiciunt, quāuis ad iuris artem pertineant, tamen ius ipsum non constituunt. Alber. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 18. nu. 2. f. 309. T. 1.

Cuiusmodi illæ sint. ibidem. nu. 3.

Quæ non reperiuntur limitatæ, quando mater est in medio. Paul. Leon. de substitut. nu. 411. f. 317. T. 8. P. 1.

Quales sint, quæ ius perficiunt. Albert. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 18. nu. 4. fol. 309. T. 1.

Quinquaginta, quæ cessant, vel eneruantur per inuentarium. Sebast. Montic. de inuent. in præfatio. nu. 137. f. 205. T. 8. P. 2.

Si non valet quod ago &c. declaratur. Sebast. Medic. de nouatio. q. 11. nu. 10. f. 402. T. 6. P. 2.

Speciales derogant generalibus, quatenus explicantur, & intelligā tur. Albert. a Ros. de stat. q. 2. nu. 49. f. 29. T. 2.

Tres, quæ inuicem pugnare videntur, sumuntur, vnde traditur in quibus actionibus in litem iuretur. Phanu. de Phanu. de iureiuran. in litem. c. 3. nu. 1. f. 378. T. 3. P. 2.

Tres sunt super non soluendo Laudemia. Fran. Solso. in lucer. Laudem. nu. 30. fol. 229. T. 10. P. 2.

*REGVLÆ monachorum omnis ad quatuor rediguntur. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 16. nu. 3. f. 348. T. 15. P. 2.

Variæ Benedictinorum. Nic. Boer. de stat. & vita eremitorum. q. 1. nu. 8. fol. 432. T. 13. P. 2.

Regulæ consideratio quæ sit circa diuersa.

*REGVLÆ æthimologia, quæ sit. Constant. Roger. de iur. interpretatio. q. 1. nu 6. f. 386. T. 1.

Alicuius productione, an dicatur constare de non iure illius, qui aliquid contra regulam fecisse prætenditur. Robert. Lancellot. de attenta. q. 1. nu. 87. vbi remisiuè. f. 429. T. 5.

Constitutio cuiusmodi causę communitatem, & coniunctionem requirat etiam Aristo. exemplo, & quòd ea debet esse proxima, & immediata. Ant. Massa gal. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 72. fol. 171. Tom. 1.

De infirmis resignantibus ratio perpenditur. Christoph. Roffi. de benefi. c 28. nu. 8. 9. 10. & 11. f. 280. T. 15. P. 2.

Debemus stare donec non probetur limit. Ant. Mar. Caraz. de electio. opi. versi. vidimus. nu. 105. f. 240. T. 18.

Declaratio si vinco vincentem te &c. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 6. nu. 148. f. 184. T. 2.

Est inhærendum, & ab ea non discedendum. Robert. Lancellot. de attenta. ampliat. 11. nu. 8. f. 320. T. 5.

Est standum donec contrarium probetur. Philip. Prob. de iure regal. q. 19. nu. 10. f. 395. T. 12.

Et legis differentia quæ sit. Ant. Massa gal. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 57. fol. 171. T. 1.

Fallen. quòd spoliatus in primis debet restitui &c. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 112. f. 230. T. 13. P. 1.

Familiaris probatio non recipitur post suspensum petitorium. Io. Bapt. Ponta. de spol. lib. 3. nu. 43. c. 2. f. 295. T. 14.

Impossibilium declaratio. Mart. de Fano. de negat. proban. nu. 17. fol. 15. Tom. 4.

In dubio stamus. Ant. de Canar. de insinuatio. n. 51. f. 277. T. 6. P. 2.

Iuris descriptio secundùm Paulum iureconsultum, Accursium, Gramaticos, Archid. & Fabium. Ant. Massa Gal. de exercit. iurisper. lib. 1. n. 55. f. 170. T. 1.

Officium quod sit. Ant. Massa Gal. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 64. fol. 171. Tom. 1.

Prohibitiuę subiacet expressè permissum qđ non reperitur. Ioan. Cald. de interdic. 2. Par. nu. 3. fol. 331. T. 14.

Propinquior finis, & vtilitas. Anto. Massa gal. de exercit. insuper. lib. 1. nu. 67. fol. 171. Tomo 1.

Semper ad hæremus, vbi expressam fallentiam ad casum supposítum non habemus. Philip. Prob. de iure regal. q. 39. nume. 3. fol. 401. Tomo 12.

Standum, donec de exceptione appareat. Lancellot. Polit. de substitutio. c. 6. numero 3. fol. 275. Tom. 8. Par. 1. Et Alber. Ros. de statu. q. 158. nu. 7. fol. 45. Tomo 2.

Et adhærendum est. Nic. Boer. de Car. leg. de lat. ver. de trhono. nu. 87. f. 148. T. 13. P. 2.

Substantialia quæ sint Pet. de Perus. de permutatio stat. eccles. c. 3. nu. 11. f. 176. T. 14.

Tempus de publicandis resignationibus, quando incipiat currere. Christoph. Roffi. de benefic. c. 27. numero 1. folio 279. T. 15. Par. secunda.

Vitium interdum aparenter, interdum verè contingere potest, & & istorum exempla Anto. Massa. gal. de exercit. iurisper. lib. 1. num. 77. fol. 172. Tomo 1.

*REGVLÆ tertij ordinis fratres & mulieres conuersæ, veluti Beghinæ in patrimonijs non gaudent priuilegio immunitatis. Egid. Thomat. de collect. ver. si quispiam. nu. 2. f. 131.

Regulam qualiter considerari circa diuersa contingat.

*REGVLAM de infirmis inniti iuri, & æquitati naturali. Christof. Roffi. de benefi. c. 29. nu. 18. f. 281. T. 15. P. 2.

De qua supra. nu. 225. scilicet commendā nunquam intelligi concessam, nisi in signatura ad partes replicatum sit de commenda, regulis cancellariæ cautum est, & prouisum, non habere locum in expeditionibus, si quæ fiant extra cancellariam. non itē quando fiant expeditiones per viam cameræ. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. ver. commendę. nume. 227. & 228. fol. 181. Tomo 13. P. 2.

De triennali in fauorem possidētis indūctam esse. Pet. And. Gāb. de auct. leg. de lat. lib. 4. ver. commendę. nu. 98. folio 179. T. 13. Par. secunda.

De verisimili notitia extendi ad quemuis ordinariū. Christoph. Roffi. de benefi. c. 29. nu. 19. f. 281. T. 15. P. 2.

Exemplis non arctari, an sit indistinctè verum. And. Alciat. de eo quod interest. ver. quod in primis. nu. 1. f. 8. T. 5.

Finis vltimus, quis sit. Ant. Massa gal. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 65. fol. 171. Tomo 1.

Habet pro se, qui dicit donationem factam reuocari non posse. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 22. Par. 1. numero 7. fol. 374. Tomo 10. P. 1.

Induci ex dispositione negatiuè conceptam. Robert. Lancellot. de attenta. c. 4. nu. 296 f. 307. T. 5.

Iuris esse omnem obligationem in successorem hæreditariū transire, cum totum patrimonium afficiat. Pet. And. Gāb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensionibus. nu. 406. folio 196. T. 13. P. 2.

Non seruamus in perplexitate. Iaco. de Are. depositio. §. 3. nu. 6. folio 6. Tomo 4.

Non est obligatorium de regulis iuris in 6. declarari. Ioan. Leut. Plac. Hisp. de contract. iura. c. 3. nu. 5. f. 45. T. 6. P. 2.

Non fallere, si æquitas suadet, ineptum est. Benue. Stract. de assecur glos. 11. nu. 12. f. 369. T. 6. P. 1.

Per exceptionem non vitiari, nec confirmari, neque contingere, exceptionem esse de regula nouiter asserit, contra secus tenētes, & legem, quæ in contrariū adducuntur, declaratio. Ant. Massa gal. de exercit. iurispe. lib. 1. nu. 71. fol. 171. T. 1.

Pro se habens, intentionem fundatam habere dicitur. Incert. Aut. de crim. læsæ. Maiest. q. 1. nu. 13. f 24. T. 11. P. 1.

Quam maximè attendi oportere, & a cuius dispositione non de facili recedere licèt. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 12. fol. 224. T. 13. P. 2.

Qui habet pro se. iure certo niti. Franc. Zoan. de emptio. & venditio. sub pact. de retrouen. nu. 26. fol. 69. T. 6. P. 1.

Quod duæ pares in illis actibus requiruntur, habere locum etiam in his, quæ tendunt in vtilitatem vniuersitatis affirmamus. Nic. Festat. de æstim. & collect. c. 2. nu. 35. fol. 177. T. 12.

*REGVLAM ex abusu intermissam Abbati, & legato monachos ad obseruationem cogere permissum. Pet. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8. nu. 83, ver. sciendum. fol. 217. T. 13. P. 2.

Regulare qualiter considerari contingat.

*REGVLARE esse, vt si quando de aliqua expressa mentio facienda sit, quod non sufficiat habere mentionem in genere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 553. f. 173. Tom. 13. Pet.

Est in criminibus publicis, vt infamia inferatur, sequuta sententia. Felli. tamen tenet contrarium. Guliel. Redoa. de simo. mental. c. 104. Par. nu. 55. f. 111. T. 15. P. 2.

Est quod episcopus disponit de ecclesijs etiam patrimonialibus, quando non fit præiudicium patrono, vt in assignanda pensione super fructibus, de quibus nihil pertinet ad patronos etiam ex decreto concilij Tridentini. Camill. Cauti. de pensio. episc. nu. 21 fol. 535. T. 15. P. 2.

*REGVLAREM & monastichum prioratum exercere non potest qui non est in illo ordine expressè professus. Christoph. Roffi. de benefi. c. 2. nu. 19. fol. 249. T. 15. P. 2.

Verberans regularis per quem absolui debeat. Bea. Anto. de excommunicatio. c. 77. nu. 15. f. 385. T. 14.

Regulares

Source : BIU Cujas

Regulares qualiter considerentur, & quid operentur.

*REGVLARES canonici an prohibeantur esse exequutores testamentorum.Ioan.a Canib.de exequut.vlt.volunt.ver.antequam. nu.34.fol.187.T.8.P.1.

Canonici,& monachi non habentes administrationem conferentes se ad Principum curias sunt excõmunicati. Bea. Anto. de excommunicat.c.58.nu.vnico.f.379.T.14.

Et Monachi repellũtur ab aduocatione.Bea.Anto. de excommunicat.c.52.nu.6.f.378.T.14.

Circa officium vti ritibus suis possunt. Guil. Duran. de modo ge. concil.cel.rub.57.nu.1.f.182.T 8.P.1.

Clerici defuncti non habent hæredem, sed omnia eorum bona sunt monasterij.Rolan.Passage.de succession.ab intesta.versi.ista. nu.198.fol.368.Tom.8.Par.1.

Deponuntur nunquam pro vitio simoniæ, siue agatur per viam inquisitionis,siue accusationis.Guliel.Redoa. de simo.mental. cap.9.Par.24.nu.40.f.110.T.15.P.2.

Et religiosi in quibus ecclesijs sepeliantur. Pet.de Vbal. de canon. episc.& paroc.c.9.nu.33.f.237.T.15.P.2.

Morari non debent extra claustrum, ne dãnabiliter in seculo euagentur.Redoa.de simo.mental.P.4.c.9.nu.39.f.110.T.15.P.2.

Non mendicantes qui sint.Nic.Vbal. de succes.ab intesta.cleric.2. Par.nu.1.fol.352.Tom.8.Par.1.Et Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast.q.8.nu.6.fol.241.T.14.

Sunt capaces successionum, & possunt habere proprium in communi.Nic.de Vbal.de succes.ab intesta.cleric.2.Par.num. 1.fol. 352.Tom.8.Par.1.

Prima fallentia est in bonis feudalibus,& alijs, quæ dantur tantum ratione sanguinis.nu.2.ibidem.

Quid in emphyteusi.ibidem.

Secunda fallentia est in monachis Cistercien sibus,qui licèt possint acquirere, tamen certa bona non possunt possidere. ibidem.nume.3.

Quid de monasterio.nu.4.ibidem.

Quid de conuersis.nu.6.ibidem.

Quid de eremitis ibidem. nu.7.

Quid de monialibus.ibidem.nu.8.

Quid de mendicantibus ibidem nu.9.

Sunt clerici.Gulil.Redoa.de spol.ecclesiast.q.8.num.1.f.241.T.14.

*REGVLARI pensionem non reseruari. Pet. And. Gamb. de auct. leg.de lat.lib.6.de pensio.nu.266.f.195.T.13.P.2.

Regularia applicatiuè cõsiderata quid operentur.

*REGVLARIA beneficia,aut duplicia sunt,aut simplicia.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.15.nu.1.f.347.T.15.P.2.

Beneficia non comprehenduntur in nominationibus secularium. Pet.Rebuf.de nominatio.q.15.princ.nu.24.f.327.T.15.P.2.

Per manualia sunt præter electiua,& curata.M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.15.nu.16.f.347.T.15.P.2.

Quæ dicãtur.Pet.Rebuf.de nominatio.q.5.nu.26.f.327.T.15.P.2.

Regularibus sunt conferenda.Io.Coras.de benef.cap.5.nu. 7. fol. 288.Tom.15.Par.2.

Et secularia beneficia quæ sint.Ioann.Coras. de benef.cap.5.nu.5. fol.288.Tom.15.Par.2.

De Regularibus.

*REGVLARIBVS mendicãtibus habere propria regula prohibet. Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.8.nu.3.f.241.T.14.

Non mendicantibus quomodo succedatur. Nic. Vbal. de succes. ab intesta.clerico.2.P.nu.10.f.352.T.8.P.1.

Pœna eadem imponitur per inquisitionem, sicut per accusationẽ. Guliel.Redoa.de simo.mental.P.4.c.9.nu.35.f.115.T.15.P.2.

Prælati, Abbates, & priores qualiter possint, & debeant visitare. Fran.Paui.de visitatio.q.2.1.P.nu.41.f.180.T.14.

Quomodo succedatur. Nic.Vbal. de successio. ab intesta. clerico. 2.P.nu.10.fol.352.T.8.P.1.

Quid de mendicantibus.ibidem. nu.5.

Solus Papa impartitur facultatem concedere exeundi claustra ad effectum audiendi leges,vel Phisicam.Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat.lib.3.versi.illud.nu.282.f.160.T.13.P.2.

Succedit monasterium,& non fiscus.Ioan.Royas in epit.successio. cap.34.nu.36.f.428.T.8.P.1.

Regularis qualiter circa diuersa consideretur atque operetur.

*REGVLARIS adeptus beneficium simoniacè non deponitur ab ordine, secus secularis, considerato modo procedendi.Guliel. Redoa.de simo.mental.P.4.c.13.nu.27.f.114.T.15.P.2.

Canonicus, licèt sit incapax iuris beneficij, non tamen est incapax possessionis.Io.Bapt.Ponta.de spol.lib.3.nu.69.c.2.f.297.T.14.

Debet exprimere in impetratione beneficiũ esse secularem, & ecõtra.Alfons.Hoieda.de benef.incomp.Par.1.cap.24.& vlt.nu.93. fol.162.Tom.15.Par.1.

Episcopus non potest disponere de rebus post episcopatum acquisitis,etiam intuitu personę.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.3. nu.14.fol.224.Tom.14.

Est inhabilis ad beneficia secularia,& ecõtra.Pet.Rebuf. de pacif. possess.nu.311.fol.553.T.15.P.2.

Persona si appellat,ne corrigatur,talis appellatio non valet. Ioan. Monac.de defens.iur.nume.4.colum.4.fol.127. Tom.3 Par.2.

Potest præfici ecclesiæ seculari. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroc.q.2.princ.nu. 5.f.205.T.15.P.2.

Prelatus non potest testari,etiam si sit Cardinalis Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.3.§.& ex his.nu.15.f.231.T.14.

Suspenditur quandoque a professionis receptione. Nic.Plo.de excommunicatio.nu. 5.f.365.T.14.

Quando secularibus præficiatur.Ioan.Coras.de benefi. cap. 5.nu. 13.fol.293.Tom.15.Par.2.

Qui possedit beneficium seculare, aut contra, an iuuetur decreto de pacif.possess.Pet.Rebuf.de pacif.possess.nu.159.fol.546.Tom. 15.Par.secunda.

Si est simoniacus in ordine,idẽ erit si in beneficio, & ignoranter, tenetur renunciare.Guliel.Redoa.de simo.menta.4.Par.capitu. 13.nu.24.fol.114.Tom.15.P.2.

Si possedit beneficium,& prescripsit,potest illud retinere,& si spolietur,restituitur.Ioann. Strafil. de grat.expectat.&c.tit.de varijs modis vacationis.nu.95.f.279.T.15.P.1.

Si pro se effundat preces pro beneficio,& magis dignus propterea supplantatur,peccat.Guliel.Redoa.de simo.mental P.2.c. 32.nu. 37.fol.81.Tom.15.Par.1.

Simoniacus in beneficio ignoranter promotus, tenetur renunciare.Guliel.Redoa.de simo.mental.P.4.c.10.nu.7.f.110. T.15.P.2.

Vel clericus,an succedat in feudo.Ioan.Blan.in epit.feud.lib.3.c.1. nu.38.fol.288.Tom.10.Par.1.

Vel monachus,an habeat velle,vel nolle.Franc.Curt. de feud. reg. 17.nu.21.fol.60.T.10.P.2.

Regulariter applicatiuè qualiter considerari contingant.

*REGVLARITER ad accusationẽ criminis deuenitur, cum illud ad actum deducitur.Hier.Gigans.de crim.lęsæ maiest.q.1.nu.2. fol.49.Tom.11.Par.1.

Alimentatus non poterit accusare suum alimentatorem.idem ibidem.q.14.nu.1.fol.57.T.eod.

Culpa morte non punitur,nec etiam famam propter culpam amittimus.Barthol.Tæg.in tractat.crimin.Par.6.nu.11.f.12.T.11.P.1.

Currit annus ad faciendum se promoueri. Guliel. Redoa. de spol. ecclesiast.q.16.nu.4.f.206.T.14.

Dictio Deponitur declaratiuè, vel demstonratiuè tam ad oculum, quàm ad intellectum.Io.Fran.Paui.de offi.& potest.capitu.sede vac.prælud.1.nu.4.f.407.T.13.P.2.

Episcopatus a Papa conferuntur. Guliel.Redoa.de simo. mental. P.1.c.24.nu.10.f.51.T.15.P.2.

Familiaris non admittitur ad accusandum dominum suum. Hier. Gigans de crim.lęsæ maiest.q.14.nu.3.f.58T.11.P. 1.

Filij nomen ad illegitimos nõ pertinet.Gabriel.Paleot. de Nothis. spurijsque fi.c.32.nu.8.f.60.T.8.P.2.

Fiscus admittitur ab intestato post vxorem in quacumque ciuitate quis decedat non relictis agnatis, neque cognatis vsque ad decimum gradum,nec ascendẽtium,neq; descendentiũ & in quibus fallat.Mart.Lauden.de fisco,q.239.per tot.f. 5.T.12.

Fœminæ non succedunt in feudo.Fran.Curt.de feud.3. P.nume.1. fol.63.Tom.10.Par.2.

Sunt timidiores masculis,secus in actibus venereis.Hier. Gigans. de crim.lęsæ maiest.q.14.nu 3.f.76.T.11.P. 1.

Impetitus capitale crimine ad corpus capi,& carceri mãcipari potest, & qua forma ad capturam procedatur. Gondinsal.de hæret.q.11.nu.4.f.36.T.11.P.2.

Inquisitio non valet,fama non precedente.Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest.q. 9.nu.1.f.41.T.11.P.1.

Laicus non potest accusare clericum.Gondinsal.de hæret. q. 10. nu.3.f.36.T.11.P.2.

Fallit in crimine hæresis.

Nobiles non debent suspendi. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q.1.nu.12.fol.67.T.11.P.1.

Non est recedendum a verbis testatoris. Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.17.nu.42.f.263.T.14.

Non recurritur ad sacramentum, nisi in defectum aliarum probationum.M.Ant.Bauer.de virtu.& vir.iuramen.versicu.dicturus. nu.87.fol.368.Tom.4.

Non valet pensionis concessio,nisi de consensu &c. Guliel.Redoa. de simo.mental.c 15.P.2.nu.33.f.68.T.15.P.2.

Nullus ex consilio obligatur,& in quibus casibus fallat. Laur. Silla.de feudi recognitio.q.109.nu.42.f.95.T.10.P.1.

Pendente iudicio super inquisitione,si superueniat accusatio, cessat iudicium inquisitionis.Gigans.de crim.lęsę maiest.quęst.69. nu.2.fol.42.Tom 11.P.1.

Potest nemo concedere priuilegium ex quo tollatur ius tertij, nisi Papa,vel Imperator.Mart.Lauden.de priuil.q.26.f.2.T.18.

Quæcumque crimina morte cum pœna extinguũtur.Hier.Gigans de crim.lęsæ maiest.q.32.nu.2.f.72.T.11.P.1.

Quando dicantur mulieres admitti ad testimonium, & in quibus delictis id fallat.Incert.Auct.de allegatio. in mater. hæres. §. 14. nu.2.fol.24.Tom.11.P.2.

Restitutionis in integrum causa pendente nil innouandum, quando procedat.Fran.Hercula.de attenta.c.23.nu.13.f.270 T. 5.

Statutum excluſiuũ vsque ad quartum gradum propter agnatos, vel agnatas,dum includit has personas,cæteras videtur excludere.Albert.Brun.Asten.de stat art.12.nu.215.f.233.T.2.

Subrogatus sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur multa refert.Melch.Palaez.in tract.maiora.quæst. 11. nume.1.fol. 357. Tom.10.Par.1.

Vbi quis ex alterius delicto punitur, non tenetur quando contra principalem

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ptincipalem ob eius contumaciam fertur sentẽtia. Hier. Gigãs. de crim. læsæ. Maiest. q. 13. nu. 2. f. 76. T. 11. P. 1.

Vsura non habet locum nisi in mutuo. Ambros. de Vigna. de vsuris. ver. salubriter. nu. 244. f. 65. T. 7.

Regularium consideratio quæ sit.

*REGVLARIVM alij mendicantes, alij non mendicantes. Guliel. Redoa. de spol. eccles. iast. q. 8. nu. 2. f. 241. T. 14.

Alienum priuilegium tempore interdicti quale sit. Ioan. And. de bono. de interdict. nu. 41. fol. 345. T. 14.

Canonicorum nomen vnde. Ant. Marsil. de eccles. iast. reddit. cap. 14. nu. 10. fol. 347. T. 15. P. 2.

Ordo qualis sit. Ant. Mar. de eccl. red. c. 16. n. 16. f. 348. T. 15. P. 2.

Societatis nominis Iesu. idem ibidem. nu. 29.

Regulas qualiter considerari contingat circa diuersa.

*REGVLAS Cancellariæ attenta generali potestate condentis omnes ligare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 564. fol. 173. T. 13. P. 2.

Cancellariæ constitutiones generales non esse, sed derogatorias voluntatis Papæ dantis formam rebus agendis per ipsum Papã non per alios. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 579. fol. 173. T. 13. P. 2.

Morte condentis expirare, quod non procederet, si constitutiones generales essent. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 570. f. 173. T. 13. P. 3.

Decreto contrario spolians tenetur ad fructus a tempore intrusionis etiam ante litem contestatam. Ioan. Bap. Ponta. de spol. c. 2. nu. 24. f. 304. T. 14.

Maximas, & principia idem significare, asserens Accursius aberrauit, & ex Aristotele, & Seneca ostenditur. Anto. Massa Gall. de exercit. iurisper. lib. 1. nu. 62. f. 171. T. 1.

*REGVLAS Magisterij quis ibi assumat, vbi honoris consecrationem recipit. Guil. Durã. de modo ge. concil. cel. rub. 68. num. 2. f. 170. Tomo 13. P. 1.

*REGVLATVM dominium Theologi tribuunt clericis. Anton Marsil. de eccles. iast. reddit. c. 35. nu. 9. f. 367. T. 15. P. 2.

*REGVLATVR a cõsuetudine in omni actu, vbi nõ apparet determinatio. Melch. Palaez. ī trac. maiora. q. 48. n. 23. f. 388. T. 10. P. 1.

De Regulis.

*REGVLIS Cancellariæ cautum est, & prouisum literis non expeditis gratiam non suffragari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 542. f. 198. T. 13. P. 2.

Cancellariæ legatum in conseruando expeditiones non subijci. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 117. ver. illud. folio 158. Tomo 13. P. 2.

Iuris communis receditur ob vitæ integritatem. Bon. de Curti. de nobilita. 3. Par. nu. 68. fol. 6. T. 16.

Receditur ob tyrannidẽ, & potentiã aduersarij. idem ibidẽ. n. 70.

Iuris inhærere debemus, nisi in contrariũ specialis apparet dispositio. Lancellot. Gall. de statu. q. 4. nu. 43. f. 325. T. 2.

Tenaciter est inhærendum. Incert. Auct. de crim. lęsę Maiest. nu. 13. f. 24. Tomo 11. P. 1.

Legũ relictum est, quicquid lege noua expressum non est. Alberi. a Ros. de stat. q. 9. nu. 43. f. 4. T. 2.

Regum consideratio circa diuersa qualiter sit, & eorum effectus.

*REGVM Corona est obedientia. Iul. Ferret. de re naual. lib. 6. nu. 4. f. 331. vult dicere. 336. T. 12.

Delicta habent Deum vltorem, postquam non habent quem timeant. Mart. de Gazad. Laud. de Princip. q. 268. f. 208. T. 16.

Item, & magnatum Principum. ibidem.

Duellum iussu Papæ Martini pro Regno. Sicilię concessum. And. Alcia. de sing. certam. c. 3. nu. 3. f. 293. T. 12.

Expulsione a Romano populo is sibi Dei iram vendicauit. Nico. Festat de æstim. & collect. c. 7. nu. 43. f. 192. T. 12.

Filij cur olim in Regno non succedebant. Ioan. le Cirier. de primoge. ver. quia. nu. 13. f. 61. T. 10. P. 1.

Franciæ olim imminuta potestas. Conrad. Brun. de seditio. cap. 9. nu. 2. f. 107. T. 11. P. 1.

In coronatione quale fiat iuramentum. Ant. Cors. de potest. rega. 3. Par. nu. 62. f. 137. T. 16.

Insignea q̃ sint. Ant. Cors. de potest. regia. 2. Par. n. 15. f. 133. T. 16.

Iuramentorum formæ erga Papã quæ sint. Marq. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. c. 8. nu. 17. f. 50. T. 14.

Item Imperatoris. ibidem.

Mentio in quibus locis iuris fiat. Ant. Cors. de potesta. Reg. 3. Par. q. 17. nu. 22. f. 134. T. 16.

Nomen Ro. exosum in rebus sacris remansit. Anto. Marsil. de eccles. iast. reddit. c. 17. nu. 12. f. 348. T. 15. P. 2.

Officium proprium, est facere iustitiam. Ioan. Royas. in epit. successio. c. 34. nu. 9. f. 427. T. 8. P. 2.

Proprium est liberare de manu calumniãtium vi oppressos. Ioã. Roys. in epit. successio. cap. 34. nu. 9. f. 427. T. 8. P. 2.

Quale sit. Ant. Cors. de potest. Reg. 3. Par. q. 17. n. 59. f. 137. T. 16.

Personæ qualiter in concilio debeant ornati. Card. Iacobat. de cõcil. lib. 1. arti. 7. nu. 10. f. 209. T. 13 P. 1.

Potestas a Deo est Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 3. nu. 1. f. 154. T. 13. P. 2.

Preces, & aliorum Principum in concessionibus accesserunt exemptionum. Bald. de Periglis, de exemptio. nu. 3. f. 195. T. 12.

Proprium est donare. Ant. Cors. de potest. Reg. quæstio. 1. num. 15. fol. 131. Tom. 16.

Officium quale sit. Ioan. Lup. de confed. princip. §. antequam. nu. 6 fol. 305. Tom. 16. Et Lud. Montal. de reprob. sent. Pilati. versic. & hæc. nu. 57. fol. 20. T. 14.

Superbiam reprehẽdit Deus similitudine ferrea & securis. Albert. Brun. de seditio. c. 6. nu. 6. f. 103. T. 11. P. 1.

Rei scilicet personę in iudicio qualiter circa diuersa considerentur atque operentur in plur.

*Rei accusati sunt segregatim interrogandi, nec eis ad respondendũ est danda dilatio. Ant. Columb. de pœnis omnifar. coit. nu. 175. 176. & 177. fol. 345. T. 11. P. 1.

Ad torturam ducti, & interrogati quid sciant de tali re, si respondeant dixisse, & interrogati quid dixerint respondeant esse scriptum, & aliud responsum dare nolint, an possint torqueri, donec iudici aliter respondeant. Fran. Caso. de tormen. cap. 3. nu. 4. fol. 311. Tom. 11. Par. 2.

Admonendi sunt, vt relictis, & abiuratis erroribus conuertantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 43. nume. 17. fol. 175. Tom. 11. Par. secunda.

Carcerati comedentes de placentulis confectis farina frumenti cum lacte matris ac filiæ, an torquendi dolorem sentiant. Iac. Nouel. ad defens. versi. solet. nu. 23. f. 223. T. 11. P. 1.

Comedentes bulletinos, & torti, an torméta patiantur. Iac. Nouel. ad defens. versi. solet. nu. 24. f. 223. T. 11. P. 1.

Criminis lesæ maiestatis apud veteres diuersimodè puniebantur. Hier. Gigans de crim. lesæ maiest. q. 1. titu. de pœnis committentium crimen &c. nu. 1. f. 67. T. 11. P. 1.

In Gallia transalpina quatuor aligati equis dilaniantur. Hier. Gigans. de crim. lesæ maiest. q. 1. nu. 18. f. 67. T. 11. P. 1.

Criminosi non debent variare, nec vacillare in suis constitutis. Iac. Nouel. ad defensam. versic. his hactenus. nume. 1. fol. 226. Tom. 11. Par. prima.

Cur citandi nõ sint in crimine hæresis ad testium ratificationem. Iac. Simanc. de cathol. institut. titul. 64. nume. 28. fol. 200. Tom. 11 Par. secunda.

De hæresi quare non ita facile in carcerem conijci debeant. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 6. nu. 2. f. 138. T. 11. P. 2.

Debendi vtrum plures possint constitui. Vital. de Camba. de claus. versi. supereſt. nu. 2. f. 445. T. 18.

Duo an possint constitui in dote. Io. Campeg. de dote. q. 179. nu. 1. fol. 318. Tom. 9.

Duo debendi sicut socij, an inuicem fideiubere videantur. Ant. Nicel. de concor. glos. nu. 6. f. 190. T. 18. & Dyn. de glos. contrar. nu. 9. fol. 187. Tom. 18.

Duo debendi pro recuperanda dote vtrum debeant constitui. Vital. de Camba. de claus. versi. supereſt. nu. 16. f. 445. T. 18.

Duo debendi ex parte mariti in dote restituenda possunt constitui. Bapt. de S. Blas. de priuil. dota centur. 4. nu. 16. f. 459. T. 9.

Emphyteutę ascripti, qui se subtrahant, subiacent dispositioni L. si coloni. C. de agric. & censi. lib. 11. Ioan. Bapt. Ponta. de spol. cap. 10. nu. 99. fol. 276. Tom. 14.

Non possunt torqueri propter sola signa externa vultus, & similia. Iac. Simanc. de cathol. institut. titul. 65. nume. 33. f. 205. Tom. 11. Par. secunda.

Non solẽt torqueri apud Hispanos publicè. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 65. nu. 55. f. 206. T. 11 P. 2.

Non sunt in dubio damnandi. Hier. Alban. de potest. Papæ. 2. Par. nu. 119 fol. 76. T. 13. P. 1.

Plures debendi si in vno contineantur instrumento, & vni ipsorũ reddatur instrumentum, an censeantur omnes liberati. Io. Bapt. Caccialu. de pact. q. 8. nu. 1. f. 12. T. 6. P. 1.

Pluribus pœnis simul puniendi non sunt. Iac. Simanc. cathol. institut. tit. 55. nu. 19. f. 193. T. 11. P. 2.

Pro delictis, quæ non sunt hæresis formatæ, quomodo sint detinẽdi. Ioan. Royas. de hæret. 2. Par. assertio. 33. numero 312. fol. 230. Tom. 11. Par. 2.

Quando magnum est crimen, in carcere segregati stare debent. Ant. Columba. de pœnis omnifar. coit. articul. 170. fol. 345. Tom. 11. Par. prima.

Quid ab inquisitoribus interrogandi sint prius. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 14. f. 175. T. 11. P. 2.

Se ipsos prodere in publicum non tenentur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 9. nu. 216. f. 130. T. 11. P. 2.

Si suspitione aliqua premantur, interrogari debent de socijs, & sceleribus suis, adhibitis etiam tormentis. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 28. f. 176. T. 11. P. 2.

Sponte se tormentis supponentes sine indicijs torqueri non debent. idem si accusator, & reus petant se torturæ subijci. Franc. Caso. de tormen. c. 10. nu. 15. f. 313. T. 11. P. 1.

Stipulandi quomodo constituantur. Benue. Strac. de adiecto. 1. P. nu. 18. fol. 384 T. 6. P. 1.

Sunt potiores data iurium obscuritate, & probationum paritate. Hier. de Mont. de fi. regun. c. 48. nu. 7. f. 344. T. 3. P. 2.

Sunt præmonendi, vt animose ad interrogata respondeant. Iac. Nouel. ad defens. versicu. his hactenus. num. 5. fol. 226. Tom. 11. Par. prima.

Ter admoneri solent, antequam a promotore fiscali accusentur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu. 20. f. 175. T. 11. P. 2.

Terreni possunt in casibus, in quibus non possunt torqueri. Franc. Caso. de tormen. c. 5. nu. 9. f. 312. T. 11. P. 1.

Rei

Source : BIU Cujas

Rei ſcilicet perſonæ in iudicio conſideratio, quæ ſit in ſingul.

*Rei accuſatio regulariter morte extinguitur.Hier.Gigans.de crimi. læſæ maieſt.q.34.nu.2.f.72.T.11.P.1.

Actio perſequutoria competit ad ſpolia.Gul.Redoa.de ſpol.eccle ſiaſt.q.12.nu.1.f.254 T.14.

Auctoritatem qui accommodat, ipſam rem facere videtur. Catal. de Boncomp.de poteſt.Papæ.ver.his ita.nu.12.f.17.T.13.P.1. Et idem ibid.nu.73.f.21.

Bona qui viuens condemnatus fuit ſuis non reſeruantur. Hiero.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.20.nu.3.f.53.T.11.P.1.

Cauſa fauorabilior multò eſt,quàm actoris. Pet.Pech.Zinz.de iure ſiſten.c.36.nu.1.f.173.T.3.P.2.

Citatio commiſſione iudicis debetur fieri.Marc.Blanc.de indic.& tortur.nu.334.f.276.T.11.P.1.

Citatio uon requiritur ſuper ſpeciali inquiſitione, & accuſatione, ſi teſtes examinentur.Marc. Blanc.de indic.& tortur.nu.22.fol. 264.T.11.P.1.

Confeſſio facta extra iudicium, non inducit probationem debiti, ſed ſolum indicium ad torturam.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.1.nu.16.f.59.T.11.P.1.

Confeſſio facta in tormentis,an probet delictum.Hier. Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.1.nu.17.f.59.T.11.P.1.

Spontanea, eſt tantæ potentiæ, quòd licet aliàs iudex inordinatè proceſſerit contra reum, attamen confeſſus non poterit dicere de nullitate proceſſus.Hier.Gigans.de crimi.læſæ maieſt.q.1.nume.6.f.59.T.11.P.1.

Conſtituto accepto, an defenſiones inquiſiti producendæ ſint.Iac. Nouel.ad defenſ.ver.his hactenus.nu.51.f.227.T.11.P.1.

Criminis cadauer,qui ſemetipſum in carceribus interfecit,an pœnę ſubijciendum ſit.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.33.n.6. fol.72.T.11.P.1.

Læſæ maieſtatis domus diruta,an reædificari poſſit.Hier.Gigans. de crim.læſæ maieſt.q.37.nu.6.f.73.T.11.P.1.

Læſæ maieſtatis domus ſi dum diruitur, det damnum domui vicini, quis de tali damno teneatur.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.37.f.73.nu.1.T.11.P.1.

Læſæ maieſtatis filij in ciuitate Venetiarum nobilitate priuantur. Hier.Gigans.de crimin.læſæ maieſt.quæſtio.10.numero 4.fol.75. Tom.11.Par.1.

Læſæ maieſtatis filij, an puniantur qualitercunque per patrem tale delictum ſit commiſſum.Hiero.Gigans.de crim.læſæ maieſta. q.10.nu.1.f.75.T.11.P.1.

Læſæ maieſtatis reſtitui ad famam per Imperatorē, & an ad ordines eccleſiaſticos recipiantur.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt. q.12.nu.5.f.75.T.11.P.1.

Læſæ maieſtatis filij qui molitus eſt cōtra Rempublicam ſuę Ciuitatis, an comprehendantur in l.quiſquis.C.ad l.Iul.maieſtat. Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.10.nu.2.f.75.T.11.P.1.

Cuſtodiendi modus ſecundum criminis qualitatem committitur iudici.Paul.Gril.de relaxatio.carcerat.ver.iuxta.numero 3.folio 253.Tom.11.P.1.

Defenſio non acceptabilis,& fruſtratoria recipi non debet.Anto. Columba.de pœnis omnifar.coit.articu.213.folio 346.Tom.11. Par.prima.

Et actoris quę ſint partes.Placen. de iudi.titu.11.numero 3.fol.95. Tom.3. Par.1.

Forum actor ſequitur. Quintil. Mandoſ.de inhibitio.q.72. nu.19. fol.102.Tom.5.

Melior eſt conditio in pari cauſa.Iac.de Are.de quæſtio.nume.13. fol.292.T.11.P.1.

Mortui cadauer ſuſpendi, vel beſtiæ dari poteſt propter atrocitatem delicti.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.33.nume.7.fol. 72.Tom.11.P.1.

Domus cuius memoria damnatur,non diruitur.Hier.Gigans. de crim.læſæ maieſt.q.36.nu.4.f.73.T.11.P.1.

Nomen quādo inter reos dicitur receptum. Marc.Blanc.de indic. & tortur.nu.311.f.275.T.11.P.1.

Probatio præferenda eſt probationi actoris in pari caſu probationis.Virgin.de Boccat.de cing.I.C.Romani cap.14.nume.42.fol. 309.Tom.3.P.2.

Satiſdatio quæ ſit,& quando attendatur.Tancred.de ord.iudi.ver. ſequitur per tot.f.76.T.3.P.1.

Rei reſpicientis rem, quæ conſideratio ſit adhibenda circa diuerſa.

*REI a tertio poſſeſſæ exequutio fieri non poteſt,niſi illo terrtio vocato.Franc.Hercula.de attenta.c.18.nu.9.f.267.T.5.

Aeſtimatio non eſt diſtincta ſpecies intereſſe,nec ſub eodem genere cum intereſſe ſingulari contenta.Dy. de Mugil.de intereſſe. nu.13.f.7.T.5.

Non eſt intereſſe.idem ibid.

Per quid probetur.Pet.de Vbal.de collect. cōſil.1.n.4.f.99.T.12.

Quæ datur in emphytenſim,ſit iuxta illius valorem, licet ſit parui redditus.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.10.nu.10.folio 413.T.15.P.2.

Quando pro re præſtanda ſit. Guliel. a Monſer. de ſucceſ. Reg. dub.5.nu.8.f.183.T.16.

Quomodo ſit facienda.Fabia. de Monte de empt. & vendit.q.8. nu.25.f.66.T.6.P.1.

Quomodo probetur per teſtes.Lanfran.de Oria.de teſtib.nu.92. fol.188.Tom.4.

Alienę conſcientiam habens mortaliter peccat.Fortu.Garſi.de vlt. fi.iur.ca.& ci.nu.44.f.109.T.1.

Detentio minus peccatum eſt, quàm homicidium.Maria.Soc.de oblatio.libel.6.nu.21.f.125.T.14.

Legatum,an valeat,& hæres teneatur.Ange.de Gambel.de teſtamen.gl.21.nu.2.f.43.T.8.P.1.

Legatum non valere interpretari,iniquum eſt.Fortu.Garſi.de vlt. fi.iur.can.& ci.nu.210.f.120.T.1.

Alterius poſſeſſio quomodo capiatur.Chriſtof. Roffi.de benefi.c. 12.nu.13.f.265.T.15.P.2.

Appellatio continet iura.Io.Dilec. Duran.de arte teſtan.cautel.11. nu.3.f.122.T.8.P.1.

Item actionem.ibid.

Eſt generalis,& quæ contineat.Latr.Sil.de feud.recognit.q.109. nu.35.f.95.Tom.10.P.1. Et Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub.2.fol.406.T.15.P.2.

In materia iſta prohibitiua alienationis rerum eccleſiæ eſt generalis;non tamen comprehendit ea, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt,nec modica.Guliel.Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 32.nu.14.fol.452.T.15.P.2.

Latior eſt quam pecuniæ,& comprehendit etiam ea, quæ extra noſtrum patrimonium ſunt. Hier. Gigans de crim.læſæ maieſt. q.34.nu.18.fol.43.T.11.P.1.

Latior eſt quàm pecuniæ,licèt appellatione pecunię veniant omnia, quæ ſunt in mundo. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub.32.nu.12.f.452.T.15.P.2.

Quid contineat.Bart.de Saxofer.de excuſſio.pignō. nu. 2. fol.140. Tom.3.Par.2.

Appellatione quæ contineantur. Pet. And.Gamb. de permutatio. benef.nu.1.fol.208.Tom.15.Par.1.Et Eguin. Baron. de diuid.& indiuid.oblig.cap.12.nu.7.fol.384.T.6.Par. 2. Et Maria.Soci.de oblatio.lib.8.nu.45.fol.127.T.14.

Venit tota res.Rolan.a Valle de dote.quæſtio. 32. nume. 15. folio 364.Tom.9.

Veniunt tam mobilia, quàm immobilia. Pet. Antibo. de muner. §.2.nu.41.fol.34.T.12.

Communis diuiſio inter ſocios facta, an creditoribus eorum præiudicet.Nic.Valla.de reb.dub.nume.2. verſicu.congruum.folio 331.Tom.18.

Violentia facta per ſocium, non nocet alteri quò ad pœnam.Io. Bap.Ponta.de ſpol.libro 4.capitu.quarto,numero 67. folio 307. Tom.decimoquarto.

Cuiuslibet appellatione tunc eius precium æſtimatio ſignificatur. Eguin.Baron.de diuid.& indiuid. oblig. capitu.8.nu.3.fol.376. Tom.6.Par.2.

Cuiuſcūque potiſſima pars eſt principium. Iac. Zoc. de ieiu.nu.2. fol.160.T.14.

Defenſiones contra cauſas quæ ſint.Franc.Caſon.de malefi.c.5.nume.1.f.284.T.11.P.1.

Demonſtratæ,fruſtra adiicitur demonſtratio.Pet.Rebuf.de nominatio.quæſtio.decimaquarta,princip numero 59.folio 320.Tomo 15.Par.2.Et Iac.Nouel. de iure prothomiſ.§.4.nume.33.fol. 38.Tomo 17.

Depoſitæ,& accommodatæ reſtitutionem tribuit Gratianus priori iuri gentium,licèt alij ſecus ſentiant.Albert.Bolo. de lege iure & æquita.c.17.nu.13.f.308.T.1.

Dotalis æſtimatæ etiam hoc acto, ut non eſſet venditio, æſtimatio ſoluto matrimonio peti poteſt,ſi ea res deminuta,vel peremta ſit.And Alciat.de eo quod intereſt.ver.quod in primis.num.30. fol.10.Tom.5.

Dotalis emptor gaudet fructibus pro vita mariti. Melch.Palaez.in trac.maiorat.q.9.nu.26.f.445.T.10.P.1.

Poſſeſſio non probatur vxoris per obitum mariti ſine apprehenſione.Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.capitu.14.numero 117.folio 286. Tom.decimoquarto.

Duplex forma.Alberic.a Roſ. de ſtat. quæſtio.26.numero 12.folio 58.Tom.ſecundo.

Rei eccleſiæ quæ conſideratio ſit habenda circa diuerſa.

*REI eccleſiæ alienatio abſque cauſa cum ſit a canone prohibita, non valet ipſo iure.Gul. Redoa. de rebus eccle.non alie.rub.21. nu.70.f.430.T.15.P.2.

Eccleſiæ alienatio etiam pro debito facta debet fieri congregato clero cum epiſcopis ciuitatis Metropolis, propoſitis ſanctis euangeliis.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub. 18.nu.17. fol. 421.vult dicere.422.T.15.P.2.

Hodie requirit aliam ſolemnitatem, quàm ſolemnitatem inductam de iure ciuili.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub.23. nu.52.fol.433.Tom.15.P.2.

Neceſſariò non requirit vt teſtes recipiantut per ordinarium, vel interponatur decretum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub.23.nu.49.f.435.T.15.P.2.

Non poteſt fieri per prelatum cum capitulo ſine iuſta cauſa.Ioan. Bapt.Ponta.de ſpol.lib.3.c.3.nu.119.f.300.T.14.

Non valet, ſi de tractatu non præcedat inſtrumentum. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.23.nu.38.fol.434.T.15.P.2.

Quam formam hodie requirat. Guliel. Redoa.de reb. eccl. non alie.rub.23.nu.53.f.433.T.15.P.2.

Requirit iuſtam cauſam.Guliel.Redoa.de reb.eccle. nō alie.rub. 19.nu.116.fol.426.T.15.P.2.

Eccleſiæ alienatione requiritur conſenſus illius, qui eccleſiam adminiſtrat.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.25. num. 28. fol.436.Tom.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Alienator si ecclesiam conseruat sponte indemnem, euadit depositionis pœnam. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 10. nu. 16. fol. 412. T. 15. P. 2.

Alienator si indemnem sponte ecclesiam reddat, euadit periculum depositionis. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 10. num. 36. f. 413. T. 15. P. 2.

Cathedralis alienatione requiritur consensus capituli, nec sufficit consilium. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 25. nu. 11. folio 435. T. 15. Par. 2.

Conductores habent actionem ad repetendum precium si fuerint in bona fide. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 19. nu. 5. fol. 424. T. 15. P. 2.

Ecclesiasticæ alienatio requirit solemnitatem, & quod fiat in casu licito. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 21. nu. 59. folio 430. T. 15. P. 2.

Rei generaliter sumptæ quæ consideratio sit habenda, eiusque effectus.

*REI Emphyteuticæ æstimatio fit de consuetudine minori. Nicola. Moron. de fide treuga, & pace quæstio. 95. numero 2. folio 432. Tom. 11. Par. 1.

Essentia præsupponit essentialia naturalia. Phil. Prob. de iure regal. q. 11. nu. 9. f. 393. T. 12.

Euidentia quid sit. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. c. 6. num. 2. fol. 106. T. 15. P. 2.

Hæredis legatæ dominium non transit in legatario, nisi postquam ei res tradatur per hæredem. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 7. P. nu. 256. f. 320. T. 8. P. 2.

Illicitæ dans operam si aliquem occiderit, non tenetur de homicidio, si non habet animum occidendi. Arnal. Alber. de agnoscen. assert. hæret. q. 7. nu. 12. f. 57. T. 11. P. 2.

Quando quis operam dare dicatur. Octa. Velpel. de treug. & pace. q. 106. nu. 3. f. 418. T. 11. P. 1.

Immobilis donatio facta per minorem cum decreti non tenet. Maria. Soc. de oblatio. libel. 9. nu. 25. f. 128. T. 14.

Valor non solet probari per iudicem. Io. Bap. Lup. de vsur. §. 5. nu. 26. fol. 133. T. 7.

Iudicatæ tempus spectandum est, vbi de variata rei æstimatione tractatur. Alberic. a Ros. de stat. quæstio. 26. numero 7. folio 58. Tom. secundo.

Legatæ æstimatio, cuius commercium non habemus, an, & quando debeatur. Roland. de testam. & vlt. volunta. rub. 8. nume. 36. fol. 4. Tom. 8. P. 1.

Cuius commercium non habetur, nec eius æstimatio debetur. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo. Par. duodecima, nume. 88. fol. 146. Tom. 10. Par. 2.

Litigiosæ alienatio post fieri per sequestratarium. Rober. Lancello. de attent. c. 4. nu. 489. f. 312. T. 5.

Militaris ignari quam credant esse victoriam. Io. Redin. de maie. Prin. ver. quæ. nu. 18. f. 160. T. 16.

Priusquam scientiæ legalis fuit adhibita ratio per Principem, cuius exempla imitanda sunt. Signorol. de Homode. versi. quæstionu. 35. f. 25. T. 18.

Mutatione feudum non extinguitur. Pet. de Bellaper. de feud. vers. item, il quarto. nu. 3. f. 7. T. 10. P. 2.

Mutuatæ periculum ad debitorem spectat. Ant. de Rosel. de vsur. nu. 78. f 69. T. 7.

Naualis imperitia est hostis nauigio. Iul. Ferret. de re naual. lib 10. nu. 20. f. 344. T 12.

Nostræ traditioni, quam volumus conditionem, apponere possumus. Maria. Soc. de oblat. q. 18. nu. 12. f. 134. T. 14.

Oblatæ commutatio, vel legatæ per legatum, & etiam episcopum de consensu hæredis in alium vsum fieri potest. Maria. Socin. de oblat. lib. 19. nu. 11. f. 136. T. 14.

Onus transit cum re ipsa. Io. Cald. de interdic. ecclesia. versicu. sed quid. nu. 31. f. 327. T. 14.

Peremptione, an finiatur compromissum. M. Anto. Blanc. de compromis. q. 7. nu. 39. f. 184. T. 3. P. 1.

Perfectæ nihil potest superaddi. Franc. Sarmen. de reddi. ecclesia. c. 2. nu. 7. f. 381. T. 15. P. 2.

Petitæ æstimatio apud iudicem non difficilis. Eguin. Baron. de diui. & indiuid. oblig. c. 4. nu. 16. f. 387. T. 6. P. 2.

Possessio quomodo petenda in reali actione. Guido. de Suza. de ordi. iudic. nu. 14. f. 35. T. 3. P. 1.

Transfertur traditione clauium. Christoph. Roffi. de benefi. c. 12. nu. 11. f. 265. T. 15. P. 2.

Propriæ conductor dicitur suo facto amittere possessionem. Ioan. Bap. Ponta. de spol. lib. 3. nu. 22. c. 2. f. 294. T. 14.

Proprietas ex Ethimologia, quando non habeatur. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. P. 1. nu. 14. f. 210. T. 1.

Pupilli augmentum, pertinet ad tutorem pupilli quo ad administrationem. Ioan. Garsi. Hisp. de expen. & meliorat. c. 22. num. 27. fol. 333. Tom. 17.

Sacræ attestatio iuramenti substantia est. Anto. Massa Gal. ad form. cam. oblig. nu. 20. f. 358. T. 6. P. 2.

Sacræ non imponitur seruitus. Gul. Redoa. de simo. mental. P. 2. capit. 3. nu. 22. f. 59. T. 15. P. 2. Et Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil. 49. nu 13. f. 385. T. 12.

Suę quisque est moderatur, & arbiter etiam in abutendo. Thomas Acti. de Ludo Scacc. q. 11. Prin. nu. 49. f. 190. T. 7. Maria. Soc. consil. 2. de sing. certam. nu. 17. f. 307. T. 12. Alberi. a Ros. de statu. q. 223. nu. 2. f. 18. T. 2. Lancel. Gal. de stat. q. 1. numero 17. f. 302. T. 2. Et Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 27. Par. 1. nume. 3. folio 374. Tom. 10. Par. 1.

Suæ traditione quilibet, quod vult potest pactum apponere. Gul. Redoa. de simo. mental. c. 37. P. 2. num. 6. fol. 101. vult dicere. 85. Tom. 15. Par. 2.

Suæ traditione quilibet retinere potest quod vult. Gul. Redoa. de simo. mental. c. 23. nu. 6. f. 99. T. 15. P. 2.

Tempore perituræ multa tributa sunt speciali. Octa. Simoncel. de decret. ti. 8. inspectio. 12. nu. 80. f. 323. T. 6. P. 2.

Verbum est generale, complectens tàm corporaliter, quàm incorporalia. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 14. nu. 1. f. 416. Tomo 15. Par. 2.

Vnius possessio penes duos insolidum esse non potest. Gul. Redoa. de spol. ecclesiast. q. 14. nu. 32. f. 257. T. 14.

Vocabulum augmenta, diminutionesque comprehendit. And. Alcia. de eo quod interest. ver. quod in primis. nu. 20. f. 9. T. 5.

*REIICIENDI procul a patria, relegandique sunt hi, qui præsenti pecunia vilius emunt res, vt dilata solutione charius vendant, & an possint excusari a pœna propter consuetudinem. Benue. Strac de mercatu. P. 1. nu. 35. f. 286. T. 6. P. 1.

Reipublicæ consideratio qualiter circa diuersa sit adhibenda.

*REIPVBLICÆ administratores filios assistere nō patiebantur, nisi Reipublicæ prodesse possent. Gul. Durand. de modo ge. concil. cel. rub. 3. nu. 24. f. 155. T. 13. P. 1.

An quæratur per personam publicam. Nico. Moron. de fide treug. & pace. q. 129. nu. 15. f. 442. T. 11. P. 1.

An interfit absentes a quibuscunque defendi in causa capitali. Iac. Nouel. ad defensam. ver. varijs. nu. 6. f. 217. T. 11. P. 1.

Causa abesse dicitur, qui non sui cōmodi gratia, sed coactus abest. Io Maurit. Bola. de rest. in int. c. 333. nu. 5. f. 194. T. 5.

Absens in eo, quod per id tempus factum est, quo commodè reuerti poterat, nec reuersus est, restitutionem non meretur. Ioan. Maurit. Bola. de rest. in int. c. 331. nu. 3. f. 194. T. 5.

Ii soli abesse intelliguntur, qui nō sui commodi causa, sed coacti absunt. Io. Maurit. Bola. de rest. in int. c. 351. nu. 7. f. 198. T. 5.

Tandiu quis abesse censetur, quādiu officio alicui prœest quo functus, iam nō amplius priuilegio absentis. Reipublicæ causa gaudet. Maurit. Bola. de restit. in int. c. 351. nu. 8. f. 198. T. 5.

Conuenit seueritate legis pigros, & inertes excitare. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. c. 2. nu. 45. f. 211. T. 3. P. 2.

Et fisci fauore potest agi contra fideiussorem non discusso principali. Bal. Nouel. de dote. priuil. 37. nu. 2. f. 241. T. 9.

Gerendę munus non potest indici senibus sexagenarijs, nec officiū tutelæ alicuius. Ægid. Thomat. de collec. nu. 8. ver. pauperes. fol. 147. Tom. 12.

Reipublicæ quid interfit, & quando.

*REIPVBLICÆ interest bona in familia conseruari. Iac. Nouel. de iur. protho. §. 2. nu. 44. f. 31. T. 17.

Delicta puniri, tamen vbi vita rei profutura est Reipublicæ, pœna minui debet. Iac. Nouel. ad defens. ver. varijs. num. 132. fol. 220. Tom. 11 Par. 1.

Eligi ministros optimos, & idoneos. Iac. Siman. de cathol. inst. tit. 41. nu. 1. f. 171. T. 11. P. 2.

Gubernari per nobiles, non per plebeios. Boni. de Curti. de nobilit. P. 5. nu. 33. f. 16. T. 16.

Habere iurisperitos ad eam gubernandam. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 100. nu. 2. f. 51. T. 18.

Habere qnam plurimos defensores. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. nu. 5. priuil. 152. f. 59. T. 18.

Hæreticorum filios egestate laborare. Iac. Siman. de cathol. instit. ti. 9. nu. 4. f. 123. T. 11. P. 2.

Ne delicta remaneant impunita, & ita in facinorosos animaduertatur, vt pœna prosit magis, quàm obsit delinquentib. Conrad. Brun. de seditio. c. 9. nu. 20. f. 137. T. 11. P. 1. Et Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 20. nu. 74. f. 429. T. 15. P. 2. Et Michael Vlcur. de regim. mundi. q. 3. prin. nu. 15. f. 127. T. 16.

Ne filius a patre longe distans fame pereat. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 58. nu. 5. f. 44. T. 18.

Ne iustæ deliberationes præcipitentur. Iac. de Are. de positio. ver. positio. nu. 13. f. 3. T. 4.

Ne quis re sua malè vtatur. Hier. de Mon. de fi. regun. ca. 73. nu. 4. fol. 351. T. 13. P. 2. Et Ioan. Visch. de immunit. eccles. numero 68. fol. 15. Tom. 13.

Non occultari delicta. Gregor. de Magal. de securit. & saluocon. 1 Par. nu. 71. f. 234. T. 11. P. 1.

Quædam delicta palàm esse. Gabriel. Paleot. de nothis spurijsq; fil. c. 64. nu. 6. f. 73. T. 8. P. 2.

Quod crimina puniantur. Vital. de Camba. de claus. versi. nil nouari. nu. 22. f. 386. T. 18.

Repetere pœnas a sceleratis hominib. Iac. Siman. de cathol. instit. ti. 46. nu. 4. f. 179. T. 11. P. 2.

Vt ciuitas hominibus repleatur. Nic. Festas. de æstim. & collec. c. 4. nu. 62. f. 188. T. 12.

Vt mali puniantur. Iac. Castil. de duello. versicu. duellum. nu. 21. fol. 285. T. 12.

Licet interfit, ne quis re sua malè vtatur: non tamen sufficit ad iuramentum infringendum. Ant. de Cana. de insinuat. 2. P. princi. nu. 54. f. 280. T. 6. P. 2.

Nomine absens pro absente habetur. Alberic. a Ros. de stat. q. 174. nu. 2. f. 26. T. 2.

Non minus interest homines viuentes conseruari, quàm mortuos sepeliri. Bal. Perus. de stat. ver. testari. nu. 4. f. 151. T. 2.

Permul-

Source : BIU Cujas

Permultum interest voluntates vltimas cõseruari. Io. de exequut. vlt. volunt. ti. 2. nu. 3. f. 196. T. 8. P. 1.
Plurimum interest maioricatus, & primogenituras esse. Io. de Royas. Sergen. in epit. succes. c. 3. nu. 20. f. 344. T. 8. P. 1.
Præfectoris præcepta sunt obseruanda. Constã. Roger. de legis poten. ver. congruum. nu. 8. fol. 396. T. 1. Et idem de iur. interpretat. nu. 4. f. 391. T. 1.

Reipub. Romanæ mutationes quot fuerint.

*REIPVB. Romanę mutatio, circa magistratus q̃ fuerit, & quando. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani mutatio. 1. versi. electo. col. 3. fol. 28. Tom. 1.
Quarta quæ contigit anno vrbis 302. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani. versi. inter. col. 1. f. 31. T. 1.
Quinta, quę contigit anno vrbis 310. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani. versi. C. anuleius. col. 3. f. 32. T. 1.
Septima, quę contigit anno vrbis 708. circa quæ fuerit. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani. versicu. Caius. per totum. colum. 4. fol. 35. Tom. 1.
Sexta quæ contigit anno vrbis 387. circa quæ fuerit. Valent. Forste. de hist. I. C. Roma. versi. annus per tot. col. 1. f. 33. T. 1.
Tertia quæ contigit anno vrbis. 261. ante quarto Idus decembris ex Dyonisio & Liuio lib. 39. & circa quæ fuerit latè. Valent. Forste. de hist. I. C. Romani. versi. imminente per tot. f. 30. T. 1.
Romanæ priuilegium hodie extenditur ad cæteras Respublicas aliarum ciuitatum. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 61. nu. 2. fol. 46. Tom. 11. Par. 1.
Quantum nocuerit Cartaginis excidium. Conrad. Brun. de seditio. c. 4. nu. 7. f. 123. T. 11. P. 1.
Salus est, vt milites animi præstantissimi deligantur. Ioann. Redin. de maiest. Princip. 2. P. nu. 96. f. 151. T. 16.
In his duobus consistit, scilicet legibus, & armis. Io. Redin. de maiest. Princip. versi. ad rectam. nu. 5. f. 158. T. 16.
Serui qui esse debeant. Ioan. de Ligna. de amicitia. versi. viso. nu. 3. fol. 236. Tom. 12.
Species sunt tres. Ayma. Riccal. de hist. I. C. & pontifi. lib. 1. num. 2. fol. 3. Tom. 1.
Status alios alij placuisse. Claud. Clanciunc. de offi. iudic. capitu. 3. nu. 6. fol. 79. Tom. 3. Par. 1.
Mutatio ex seditionibus oritur. Conrad. Brun. de seditio. cap. 7. nu. 1. fol. 124. Tom. 11. P. 1.
Venetæ maiestatis si offendatur, an damnabitur defuncti memoria. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 26. nu. 1. f. 54. T. 11. P. 1.
Oratores, siue legati præferuntur omnibus alijs legatis Italiæ exceptis legatis Papę. Pet. Calefat. de equestr. dignita. & princip. nu. 124. fol. 31. Tom. 18.
Vrgente necessitate ciuitatis in vtilitatem Principis, prętore tamen pręsente collectam imponere potest, quę postmodum superiori notificabitur, vt validior fiat. Ægid. Thomat. de collect. versicu. sanè. nu. 32. fol. 156. T. 12.
Vtile est ne crimina remaneant impunita. Bonin. Cont. de accusatio. & inquisitio. nu. 34. f. 7. T. 11. P. 1.
Vtilem esse multitudinem accusatorum ex Cicerone. Claud. Clanciunc. de offi. iudi. c. 7. nu. 28. f. 83. T. 3. P. 1.
Vtilitas est, vt quis aliquando suo iure priuetur. Arnal. Alber. de agnoscen. asser. hęret. q. 16. nu. 10. f. 67. T. 11. P. 2.
Et necessitas est causa imponendi subsidium charitatiuum. Remig. de Gon. de charitat. subsi. q. 5. nu. 3. f. 169. T. 15. P. 2.

De reis.

*REIS an præceptum fieri debeat ad deducendum, & producendum quicquid volunt. Iac. Nouel. ad defens. vers. solet. nu. 14. fol. 223. T. 11. P. 1.
Assignandus est carcer, pro criminum, & personarum qualitate. Iaco. Siman. de cathol. inst. ti. 16. nu. 5. f. 138. T. 11. P. 2.
Duobus stantibus quilibet dicitur mandare, & mandatum recipere hoc ipso, quod simul se obligat. Alberi. a Ros. de stat. q. 22. nume. 11. f. 34. T. 2.
Indicia quomodo exhibenda sint. Iac. Nouel. ad defensam. ver. solet. nu. 13. f. 223. T. 11. P. 1.
Nomine testium edenda sunt in alijs criminibus ab hæresi. Iac. Simanc. de cathol. inst. ti. 64. nu. 28. f. 200. T. 11. P. 2.
Vita functis in alijs criminibus ab hæresi, crimen cum pœna extinguitur. Iac. Siman. de cathol. institu. ti. 18. numero 2. fol. 141. Tomo 11. Par. 2.

De Reiterantis, reiterationisque materia.

*REITERANS baptismum punitur de iure canonico hac pœna, qa non potest promoueri, sed de iure ciuili capite punitur actiuè, & passiuè. Bapt. a S. Blas. de contradict. iur. ca. & ci. nume. 181. folio 188. Tom. 9.
Visitationem prius eos visitat qui prius non fuere visitati in prima visitatione. Troyl. Maluit. de oblatio. quæstio. 4. 1. P. num. 28. fol. 182. T. 14.
*REITERATIO ictuum inducit propositum, & deliberationem. Ant. Colũba. de pęnis omnifar. coit. n. siue art. 81. f. 344. T. 11. P. 1.
Percussionis cum baculo est indicium deliberationis. Barth. Tæg. in trac. crim. P. 8. nu. 22. f. 14. T. 11. P. 1.
*REITERATIONE pœnæ reiteratur obligatio, & pœna augumentatur. Barthol. de Salice. de mora. 6. quæstio. princ. nume. 2. folio 414. Tom. 6. P. 2.

Rei vendicatio circa diuersa considerata quid operetur, quando, cui, & aduersus quem competat.

*REIVENDICATIO, an possit dici actio. Placen. de rerum vendicatio. ti. 1. nu. 16. f. 36. T. 3. P. 2.
An solum ei competat, qui dominium habet. Anto. Nicel. de glos. contrar. nu. 408. f. 215. T. 18.
An suspendatur intra tempus inuentarij. Sebast. Montic. de inuent. nu. 41. f. 260. T. 8. P. 2.
Competit ecclesiæ contra quemcunque. Gul. Redoa. de spol. eccle siast. q. 3. §. sed in contrarium. nu. 21. f. 225. T. 14.
Ecclesiæ pro emptis a presbytero de ecclesiæ facultatib. Ant. Mar sil. de ecclesiast. reddit. c. 23. nu. 58. f. 354. T. 15. P. 2.
Etiam alicui ad deteriorationem suæ rei. Alber. Brun. Aften. de diminut. & deteriorat. conclus. 16. nu. 97. f. 375. T. 17.
Etiam contra eum, qui desijt possidere. M. Ant. Cuc. de mentien. circa posses. nu. 2. ver. præmitte. f. 293. T. 3. P. 2.
Habenti dominium. Gul. Redoa. de spol. eccleſiast. q. 8. nume. 49. fol. 242. T. 14.
Cui competat. Placen. de rerum vendicat. titu. 4. numero 4. fol. 37. Tom. 3. Par. 2.
Datur alicui ad recuperandam rem suam ab alio possessam. Odofred. de libel. forman. 4. P. c. 1. nu. 1. f. 87. T. 3. P. 2.
Contra illum, qui dolo possidere desijt. Anto. Nicel. de concord. gl. nu. 166. f. 199. T. 18.
Et, qui dominus est. Io. Blanc. in epit. feud. lib. 4. seu Par. 4. ca. 1. nume. 54. f. 292. T. 10. P. 1.
Regulariter non possidenti contra possidentem. Guido. de Suza. de ord. iudic. nu. 17. f. 35. T. 3. P. 1.
Defuncti an confundatur aditione. Sebast. Montic. de inuen. num. 200. f. 246. T. 8. P. 2.
Differt ab hypotheca. Anton. Negusa. de pigno. & hypothe. 3. Par. memb. 1. nu. 40. f. 214. T. 6. P. 1.
Directa aliàs domino, alias non domino competit. Placen. de rerũ vendic. ti. 4. nu. 2. f. 37. T. 3. P. 2.
Cui competat. Placen. de rerum vendica. ti. 4. nu. 2. f. 37. T. 3. P. 2. Item contra quem detur. ibid.
In rem est actio, qua quis rem suam ab alio possessam exigit. Placen. de rerum vendic. ti. 4. nu. 3. f. 37. T. 3. P. 2.
Ecclesiæ Romanæ competens in centesimum protrahitur annum. Placen. de rerum vendic. ti. 4. nu. 24. f. 37. T. 3. P. 2.
Est arbitraria actio. Placen. de rerum vendicat. titu. 4. num. 20. folio 37. Tom. 3. P. 2.
Est remedium petitorium. M. Ant. Cuc. de mentien. circa posses. nume. 15. f. 293. T. 3. P. 2.
Non confunditur aditione. Sebast. Montic. de inuent. numero 147. fol. 243. T. 8. P. 2.
Non est remedium possessorium, quamuis detur contra possessorem. M. Ant. Cuc. de mentien. circa posses. vers. præmitte. nu. 14. fol. 293. T. 3. P. 2.
Non patitur excussionem. Sebast. Montic. de inuent. c. 9. num. 145. fol. 223. T. 8. P. 2.
Per pupillam habentem tutorem durante tutela, an possit intentari. Ant. Nicel. de gl. contrar. nu. 435. f. 217. T. 18.
Per quæ tolli possit. Placent. de rerum vendica. titu. 4. numero 23. fol. 37. T. 3. P. 2.
Quandoque competit etiam contra eum, qui negare possidet, neque dolo desijt possidere, sed quem speratur breui possessurũ. M. Ant. Cuc. de mentien. circa posses. nu. 12. f. 293. T. 3. P. 2.
Quanto tempore tollatur. Placen. de rerum vendic. ti. 4. nu. 23. fol. 37. T. 3. Par. 2.
Requirit duo extrema dominium, scilicet & possessionem. M. Anto. Cucc. de mentien. circa posses. nu. 1. f. 293. T. 3. P. 2.
Regulariter duo prædicta extrema. M. Ant. Cuc. de mentien. circa posses. nu. 13. f. 293. T. 3. P. 2.
Secum non patitur hypothecariam. Sebast. Montic. de inuent. nu. 165. f. 244. T. 8. P. 2.

Rei vendicatio vtilis cui detur.

*REIVENDICATIO vtilis datur contra eum, qui rem recepit, vt quem aleret, & non aluit. Placen. de rerum vendic. tit. 15. nume. vnico, fol. 38. T. 3. P. 2.
Datur emphyteutæ ad aduocandum rem sibi datam in emphyteusim, quæ ab alio possidetur. Odofred. de libel. forman. cap. 9. nu. 1. f. 80. T. 3. P. 2.
Datur fisco, si alicui tacitum fideicommissum relinquatur. Placẽ. de rerum vendic. ti. 17. nu. vnico, f. 38. T. 3. P. 2.
Datur si precium rei venditæ die pacto præfixam non fuerit solutum, res sit inempta &c. Placen. de rerum vendic. ti. 4. nu. vnico, fol. 38. Tom. 3. P. 2.
Vtrum competat pro re testatoris legata mihi, ac etiam actio hypothecaria pro illa eadem re. Bart. de contrarieta. fol. 163. colum. 4. in fin. Tom. 2.

De Reiuendicatione.

*REIVENDICATIONE agi potest contra hæredem ad aliquam rem pendente confectione inuentarij, quando hæres cooueniretur non vt hæres. Rolan. a Valle. de confec. inuent. ver. quarta. nu. 4. f. 181. T. 8. P. 2.
Quod declara locum nõ habere respectu legatorum. idem ibidem nume. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An detur compensatio. Sebast. Medic. de compensatio. q. 28. nu. 4. fol. 271. T. 6. P. 2.
Conuentus rem tradere debet actori, qui obtinuit. Ioann. Blanc. in epit. feud. lib. 4. seu Par. 4. c. 1. nu. 63. f. 292. T. 10. P. 1.
Dominus agere non potest, si res aliena oblata, sacra efficiatur. Maria. Soc. de oblat. lib. 11. nu. 7. f. 129. T. 14.
Potest vendicare feudo finito, vel amisso id. Pet. de Bellaper. de feud. ti. 14. nu. 10. f. 8. T. 10. P. 2.
Quando pro decima agi possit, & ibi quod rei vendicatio domino competit, & in rei vendicatione quæ necessaria sunt. Pet. Rebuf. de decim. q. 9. nu. 7. f. 132. T. 15. P. 2.
Tenetur etiam qui dolose acquirere possessionem desijt. M. Anto. Cuc. de mentien. circa posses. nu. 8 f. 293. T. 3. P. 2.
*REIVENDICATIONI pro legatis dantur duo dilatoria eadē, quę conceduntur hæredi durante tempore faciendi inuentarij. Phanu. de Phanu. de inuent. 4. P. nu. 4. f. 283. T. 8. P. 2.
Limitatur septem modis, nempe à numero 3. vsque ad numerū. 12. inclusiuè. ibid.
*REIVENDICATIONIS libellus qualiter formetur, siue consideretur. Tācre. de ord. iudic. ver. cum autem per tot. col. 4. f. 55. T. 3. Par. prima.

Relapsi in hæresim qualiter considerentur, qui sint, & eorum pœna.

*RELAPSI hæretici qui sint reputandi. Incert. Auct. de forma proceden. contra inq. de hæret. rub. de hæreticis relapsis. nu. 2. folio 417. Tom. 11. P. 2.
In hæresim quando sint tradendi curiæ seculari. Arnal. Albert. de agnoscen. assert. hæret. q. 25. nu. 26. f. 89. T. 11. P. 2.
Pœna q æ sit. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 57. nume. 10. folio 194. Tom. 11. P. 2.
Qui dicantur. Iacob. Siman. de cathol. institut. titu. 57. num. 1. folio 194. Tom. 11. P. 2.

Relapsis quid competat, siue non, tam respectu pœnæ, quàm veniæ.

*RELAPSIS hæreticis cur non parcitur. Iac. Siman. de cathol. instit. ti. 57. nu. 22. f. 195. T. 11. P. 2.
Hæreticis interdum veniam concedi posse, sunt qui asserunt. Iaco. Siman. de cathol. inst. nu. 18. ti. 17. f. 395. T. 11. P. 2.
Parcendum non esse probatur. idem ibidem numero 14. fol. 194. Tom. eodem.
In crimine hæresis mors debetur. Incert. Auct. de forma procedē. contra inq. de hær. rub. de hæreticis relapsis. nu. 1. f. 417. T. 11. P. 2.
Pœnitentibus, cur vnctio extrema denegetur. Iacob. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 16. f. 194. T. 11. P. 2.
Quæ bona concedat catholica ecclesia, & quæ auferat. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 57. numero decimoquinto, fol. 194 Tom. 11. Par. 2.
Veniam non esse concedendam ex Gratiani verbis deducitur. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 11. f. 194. T. 11. P. 2.
Verè pœnitentibus concedendam esse ecclesiasticam sepulturam testatur Alfonsus Castrensis. Iac. Siman. de cathol. inst. tit. 57. nu. 17. f. 194. T. 11. P. 2.
*RELAPSO in hæresim confitenti parcendum est, si de illo relapsu non constet per testes, & filij eius non sunt inhabiles. Arnal. Albert. de agnoscen. assert. hæret. q. 25. nu. 25. f. 89. T. 11. P. 2.

Relapsus qui iudicandus sit, & quot modis sit, eiusque effectus.

*RELAPSVS, an iudicandus sit ille, qui post abiuratam aliquam hæresim planè probatam, communicauit cum ijs, qui aliàs diuersas hæreses sequebantur. Iac. Simanc. de cathol. insti. titu. 57. nu. 6. f. 194. T. 11. P. 2.
An sit ille, qui post abiuratas hæreses, de quibus vehementer suspectus erat, cum hæreticis communicat. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 5. f. 194. T. 11. P. 2.
Qui postquam detrusus est in perpetuum carcer, aufugerit. Iaco. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 8. f. 194. T. 11. P. 2.
Audiendus est, cum de eius scelere non constat. Iac. Simanc. de cathol. inst. ti. 57. nu. 23. f. 195. T. 11. P. 2.
Censendus est, qui iterum Demones inuocat, postquam ob vehementem de eā re suspitionem abiurauerat. Iac. Siman. de catho. inst. ti. 57. nu. 9. f. 194. T. 11. P. 2.
Debet iudicari etiam ille, de cuius lapsu in hęresim ante abiurationem constiterat, vel postea constat, si post illam abiurationem hæreticos recepter, Bermon. Commen. de lucer. inq. hære. prauita. nu. 2. col. 3. f. 344. T. 11. P. 2.
Item si deducat. ibid.
Item si vitet. ibid.
Item si associet. ibid.
Item si dona, vel munera eis donet, vel mittat. ibid.
Item si fauorem eis impendet, qui excusari nō possit, cum illum ex approbati a se prius erroris consequentia non est dubium id fecisse. ibid.
Dicitur qui in vna specie hæresis, vel secta commisit, aut in vno articulo, seu ecclesiæ sacramento errauit, & postmodum hæresim simpliciter, vel generaliter abiurauit, si ex tunc in aliam etiam speciem hæresis, seu sectam, aut alio articulo, seu sacramento cō mittet. Bern. commen. in lucer. hæret. prauita. nume. 1. colum. 3. fol. 344. Tom. 11. Par. prima.
Dupliciter quispiam dici potest. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nume. 2. f. 194. T. 11. P. 2.
Fictè quis sit. Zanc. Vgol. de hæret. c. 16. nu. 3. f. 249. T. 11. P. 2.
Hæreticus, etiam si seipsum accuset, & veniam prius petat a iudicibus, quàm accusatur ab alijs, puniendus est, vt relapsus. Iaco. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 21. f. 195. T. 11. P. 2.
Iterum, vel non plenè conuersus præsumitur ille, qui reuersus ad fidem, incidit in manifestum peccatum, non tamen hoc sufficit ad condemnationem. Bern. Commen. in lucer. inq. hæret. prauit col. 3. nu. 3. f. 344. T. 11. P. 2.
Non est censendus, qui postea quàm ob leuem suspitionem hæresis abiurauit, inuentus fuit hæreticus. Arnal. Alber. de agnoscē. assert. cathol. &c. ti. 1. nu. 20. f. 119. T. 11. P. 2.
Non propriè, sed quandam iuris fictione dicitur ille, contra quem orta est magna, & vehemens suspitio de crimine hæresis, si in iudicio hæresim abiurauit, & postea committit in ipsa, licet ante abiurationem suam crimen hæresis non fuerit plenè probatum contra ipsum. Bernard. commen. in lucer. inq. hæret. prauit. folio 344. col. 3. nu. 4. T. 11. P. 2.
Nullus iudicari potest, nisi bis fuerit conuictus de hæresi. Iaco. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 19. f. 195. T. 11. P. 2.
Quis dicatur. Fran. Squillacen. de fide cathol. c. 19. nu. 3. f. 4. T. 14 Et Gondisal. de hæret. q. 11. nu. 2. f. 36. T. 11. P. 2.
Propriè sit, vel dicatur. Fran. Squillacen. de fide cathol. c. 29. nu. 3. fol. 5. Tom. 14.
Seculari iudici protinus nulla audientia ei præstita, tradendus est. Gondisal. de hæret. q. 11. nu. 2. f. 36. T. 11. P. 2.
Secundo modo is est, qui post abiurationem in easdem hæreses incidit. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 57. nu. 3. f. 194. T. 11. P. 2.
Verè quis sit. Zanc. Vgol. de hæret. c. 16. nu. 2. f. 249. T. 11. P. 2.

Relatio quatenus fieri debeat, & ad quæ, qualiterque sit consideranda intuitu eius effectus, atque naturæ.

*RELATIO ad proxima regulariter est facienda. Rolan. a Valle de dote. q. 78. nu. 3. f. 382. T. 9.
Ad proxima queque trahenda est. And. Alcia. de eo quod interest. ver. quod in primis. nu. 38. f. 10. T. 5.
Aestimatorum debet in actis scribi, & inseri. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 5. nu. 39. f. 134. T. 7.
Causæ ad superiorem ex multis causis fieri potest, quia quædam est ex natura causæ, putà quia sit de maioribus causis, & decisioni Principi reseruatis, quædam ex fama commissionis, putà si in rescripto dicatur, audiat, & referat, & quædam ex voluntate iudicis. Rober. Lancellot. de attenta. capitu. 8. numero 2. 3. 4. & 5. fol. 342. Tom. 5.
Causarum criminalium episcoporum debet fieri ex natura causæ. Lel. Iorda. de Roma. sedis orig. capitu. primo, numero 34. fol. 3. Tom. 13. Par. 2.
Citationis, an sit de substantia iudicij. Franc. Balb. de præscrip. q. 4. 3. P. nu. 26. f. 108. T. 17.
Debet fieri ad proxima. Barthol. Belen. de charitat. subsid. q. 2. nume. 3. f. 148. T. 15. P. 2.
Dicitur fieri non personæ Principis, sed dignitati, quæ nunquam moritur. Robert. Lancellot. de attentat. capitu. 8. nume. 11. folio 342. Tom. 5.
Facienda est Principi de posthumo nascituro, vbi impetratur licentia ad faciendum maioratum. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 21. nu. 3. f. 362. T. 10. P. 1.
Per consilium sapientis æquiparatur recusationi. Robert. Lancel. de attent. c. 9. nu. 3. f. 342. T. 5.
Item appellationi.
Facit intelligi inesse in termino referente quicquid est in termino ad quem est facta relatio. Rober. Lancel. de attenta. c. 9. nume. 3. fol. 342. T. 5.
Filiorum legitimorum certa est facienda Principi, quos quis habet, vt legitimatio non sit subreptitia. Melch. Palaez. in trac. maiorat. q. 3. nu. 5. f. 350. T. 10. P. 1.
Fit de iure magis ad proxima, quàm remota. Benue. Strac. de proxe. ver. Accursius. nu. 17. f. 338. T. 6. P. 1.
Fit in dubio ad successionem, & non ad immediatum verbum. Melch. Palaez. in trac. maiorat. quæst. 5. P. 2. num. 17. fol. 326. Tomo 10. Par. 1.
Nominum, & pronominum facienda est ad testatorem potius, quàm ad hæredem. Io. Dilec. de arte testan. cautel. 11. num. 3. 4. & 5. fol. 115. T. 8. P. 1.
Nuncij latè scribi debet pro nuncij verbis, nec testis non præsumitur. Gondisal. Villadie. de hæret. q. 5. nu. 7. f. 282. T. 13. P. 2.
Licèt fidem faciat, vt quis citatus, & contumax credatur, non tamen vt criminaliter puniri possit. Stefan. de Federi. de interpret. iur. P. 1. nu. 39. f. 211. T. 1.
Referentis nihil esse in bonis debitoris, iudice eius vigore nil esse pronunciante, an sufficiat, ita quod possit ad fideiussores deueniri. Iac. de Are. de excussio. bon. ver. excussio. n. 16. f. 141. T. 3. P. 2.
Obscura, & incerta non sufficit. Gondisal. Villadie. de leg. q. 5. n. 8. fol. 282. T. 13. P. 2.
Principi facta quotuplex sit. Vital. de Camba. de claus. versi. nil nouari. nu. 7. f. 388. T. 18.
Quid sit. idem ibid. nu. 1. f. 388.
Quotuplex sit. Lel. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 1. nu. 34. vbi remissiuè. f. 3. T. 13. P. 2. Et Vital. de Camba. de claus. ver. nil nouari. nume. 1. fol. 388. T. 18.

Recusatio,

Source : BIU Cujas

Recusatio, & appellatio æqui parantur quò ad effectum suspendē di iurisdictionem, & vt nihil possit innouari. Rober. Lancel. de attent. c. 8. nu. 1. f. 342. T. 5.
Testis facta ad instrumentum, quomodo debeat intelligi. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 1. in prin. f. 296. T. 4.

De Relatione.

*RELATIONE alicuius causæ principi facta, iurisdictio referentis suspenditur, & eo interim nihil fieri potest. Sebast. Vant. de nullita. titu. de nullita. ex defectu. &c. nu. 143. f. 291. T. 4.
Facta ab illo, qui potest principaliter disponere, sufficit constare de mente illius, quamuis de relato non appareat. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 64. nu. 2. f. 404. T. 10. P. 1.
Pendente gesta regulariter sunt attentata. Rober. Lancel. de atten. ampliat. 17. nu. 2. f. 356. T. 5.
Idem de dilatione.
Regulariter nihil debet innouari per iudicem: & ratio assignatur. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 8. numero sexto, folio 342. Tom. 5.
Seu consultatione pendente, nihil est innouandum. Sebast. Medic. de nouat. f. 399. col. 3. in verbo, relatione. T. 6. P. 2.
*RELATIONES officialiorum melius audiuntur, quàm relationes priuati. Ant. Columba. de pœnis omnifar. coit. numero 17. folio 342. Tom. 11. P. 1.

Relationi quid conueniat, vel non.

*RELATIONI exploratorum attestantium tot bona præscripta esse æstimo, & tot, non credendum est. Nic. Festas. de æstim. & collec. c. 4. nu. 36. f. 188. T. 12.
Faciendæ per æstimatores partes non debent esse præsentes. Ioan. Bap. Lup. de vsur. §. 5. nu. 38. f. 134. T. 2.
Preconis, an stetur. And. Alciat. de sing. certam. capitu. 12. nume. 2. fol. 295. Tom. 12.

Relatiua applicatiuè considerata quid operentur.

*RELATIVA contraria requirunt duo extrema. Franc. Solso. in Lucer. laudem. q. 4. prin. nu. 5. f. 342. T. 10. P. 2.
In pari re, parem constitutionem desiderant. Christof. Roffi. de benefi. c. 9. nu. 18. f. 261. T. 15. P. 2.
Magis, & minus an suscipiant. Ant. Massa Gal. de exercit. iurisper. lib 2. nu. 16. f. 173. T. 1.
Quæ sint. idem ibid.
*RELATIVA promissio, & reciproca videtur inducere simoniam. Gul. Redoa. de simo. mental. cap. 35. Par. 2. numero 10. fol. 84. Tomo 15. Par. 2.

Relatiuum qualiter tâm absolutè, quàm applicatiuè consideratum quid operetur.

*RELATIVVM aliquo rerum pluralitatem supponit. Ioan. Coras. de benefi. nu. 50. c. 5. 4. P. f. 299. T. 15. P. 2.
Cum copula augumentum inducit. Corn. Beninc. de pauperta. & eius priuil. special. 10. in iudic. quæst. 7. nu. 35. f. 154. T. 18.
Debet intelligi secundum qualitates relati. Mart. Lauden. de crim. lesæ maiest. q. 6. uu. 15. f. 30. T. 11. P. 1.
Hic, hæc, hoc, ad proximiora refertur, vnde verba illa, & super hãc petram exponuntur, ideſt super re Petrum. Michael Anin. de vnit. ouil. & pasto c. 20. nu. 15. f. 40. T. 13. P. 2.
Quandoque declaratiuè, quandoque restrictiuè, & alijs varijs modis in iure accipitur. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. scilicet. nu 1. f. 163. T. 11. P. 1.
Quicquid designet. Tyndar. de testi. capitu. sexto, numero 7. folio 160. Tomo 4.
Quis conditionem inducit. Hier. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 62. nu. 20. f. 352. T. 15. P. 1.

Relatiuum quis, vel qui qualiter circa diuersa consideretur, atque operetur.

*RELATIVVM quis, vel qui, de sui natura restringere solet. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinitio. 44. numero duodecimo, fol. 304. Tom. duodecimo.
Ponitur loco generis. Sebast. Medic. de diffinitio. q. 4. numero 5. fol. 286. Tom. 18.
Quandoque resoluitur in quatenus. Iac. Nouell. de iure prothomis. nu. 3. f. 24. T. 17.
Restringitur præcedentia. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinit. 12. nu. 3. f. 294. T. 18.
Se refert ad substantiuum qualificatum, & intelligitur facta relatio cum omnibus suis qualitatibus, & sic ista constitutio nō extenditur ad abbatissam. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. scilicet. nu. 2. f. 163. T. 11. P. 1.
Si apponitur cum copula: ad, stet augumentatiuè. Iac. Nouel. de iure prothomis. &c. ver. quod si forte. nu. 2. f. 23. T. 17.
Si apponitur in aliqua dispositione sine copula, an ponatur restrictiuè Iac. Nouel. de iure prothomis. nume. 1. versicu. quod si forte. f. 24. Tom. 17.
Si iungitur cum verbo præsentis, vel præteriti temporis, an stet demonstratiuè. idem ibid. nu. 4.
Si ponitur cum optatiuo, vel subiunctiuo conditionem facit. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 5. f. 24. T. 17.
Stat quandoque distributiuè. Iac. Nouel. de iure prothomis. versi. quod si fortè. nu. 7. f. 24. T. 17.
Interdum limitatiuè. ibid. nu. 8.
Stat restrictiuè si ponitur sine copula. Iaco. Nouel. de iure prothomis. nu. 9. f. 24. T. 17.

Relatiuum applicatiuè, & absolutè sumptum quid operetur.

*RELATIVVM, quod, iunctum verbo futuri temporis conditionem facit. Ioan. Bap. Caccialup. de pensio. eccles. q. 16. nume. 19. fol. 324. T. 15. P. 1.
Quolibet ad antecedens proximum referri debet. Anto. Fume. de coniunctio. ver. si verò. nu. 3. f. 269. T. 18.
Sine copula, an restringat. Nico. Moron. de fide treuga, & pace. q. 131. nu. 56. f. 343. T. 11. P. 1.
Stat restrictiuè, & limitatiuè. Hier. de Mon. de fi. reg. c. 89. num. 8, fol. 355. T. 3. P. 2.

Relatum qualiter consideretur, & eius effectus.

*RELATVM censetur esse in referente, in tantum, vt dispositio a relato limitationem accipiat, & alia. Benue. Strac. de mercatu. titu. mandati. nu. 13. f. 301. T. 6. P. 1.
Dicitur inesse referenti cum omnibus qualitatibus suis. Petr. And. Gamb. de offi. & auct. leg. de lat. in eod. numero 29. fol. 151. Tomo 13. Par. 1.
Item qualiter procedat. ibid. nu. 35.
Inesse referenti cum omnibus suis qualitatibus. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. secundo, versic. illud. nume. 307. fol. 161. Tomo 3. Par. 1.
Non est idem cum eo, ad quod refertur. Ant. Fume. de eo quod interest. c. 2. nu. 14. f. 15. T. 5.
Si quando deficit, etiam se referens ad illud. Albert. Bru. Asten. de stat. nu. 11. f. 246. T. 2.
*RELAXANDA est sententia interdicti improuidè lata sine difficultate. Io. And. de Bono. de interdic. ciuit. nu. 63. f. 346. T. 14.
*RELAXANDVM, verbum quid importet. Hier. Garzo. de Laud. meri iur. P. 2. §. 2. gl. 1. nu. 1. f. 312. T. 3. P. 1.
*RELAXANS nihil tentat ad præiudicium eius, cui relaxat. Hiero. Garzo. de Laud. meri iur. Par. 2. §. 2. glos. 2. numero 4. folio 312. Tom. 3. Par. 1.

Relaxari variè considerari contingit.

*RELAXARI ad cautelam non habet locum in interdicto generali ciuitatis. Ioan. Calderi. de interdic. ecclesiast. 1. Par. nume. 20. fol. 326. T. 14.
Fideiussoribus quibus casibus reus minimè debeat, licèt pœna corporalis non ingeratur. Fran. Cason. de quæstio. crimin. ca. 19. nu. 11. f. 457. T. 11. P. 1.
Quis debet præstans fideiussorem, vel pignora etiam stante statuto, quòd quis de carcere non relaxetur, nisi satisfaciat creditori. Ioan. Bertachi. de epis. 3. Par. 4. libro numero quarto, folio 333. Tom. 13. Par. 1.
Sententia interdicti postquam est lata per inferiores prælatos non potest per minores sine congrua satisfactione. Bea. Ant. de interdic. c. 5. nu. 5. f. 341. T. 14.
*RELAXATI capti in bello, an debeant fidem frangere. Pet. a Mõt. de potest. Pontifi. q. 5. nu. 8. f. 153. T. 13. P. 1.

Relaxatio qualiter miscellaneè consideretur, & eius effectus.

*RELAXATIO a iuramento ius contra præambulum præsupponit: cuius inuestigatio fieri nequit, nisi parte primum citata. Ioã. Maurit. Bola. de restitut. in integ. capitu. 118. numero secundo, fol. 143. Tom. 5.
Ad cautelam, locum non habet, quando interdictum generale est promulgatum. Bea. Anton. de interdic. capit. primo, numero 4. fol. 338. Tom. 14.
An, & quando requiratur in interdicto post satisfactionem. Franc. de Plat. de excommunicatio. §. 35. numero 15. folio 358. Tomo decimoquarto.
Brachij secularis, contra intrusum pendente appellatione ab eo interposita a sententia lata contra interesse putantes, non dicitur attentata. Rober. Lancellot. de attenta. cap. 3. numero 75. fol. 294. Tom. 5.
Non dicitur attentata, etiam si eadem die, qua fuit lata sententia pro parte intrusi fuerit præsentata commissio super iactationib. & hac lite pendente fuerit facta talis relaxatio. Robert. Lancell. de attent. c. 3. nu. 76. f. 294. T. 5.
Iuramenti an sit concedenda obligato in forma cameræ. Anton. Massa Gal. ad form. Cam. oblig. versic. sed huic numero 1. folio 357. Tom. 6. P. 2.
Possessionis sequestratæ videtur trahere secum exequutionem. Rober. Lancellot. de attentat. capitu. vndecimo, numero 24. folio 345. Tomo 5.
Rei capti quando statim fieri debeat, absque expensis non expecta tã sententia. Franc. Cason. de quæst. crimin. c. 9. nume. 2. fol. 457. Tom. 11. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Sacramenti fieri nulla debet, nisi parte primum audita. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. capitu. 118. numero quarto, fol. 143. Tom. quinto.

De Relaxationibus relaxato, atque relaxare.

*RELAXATIONEM iuramenti propterea requiri, ne citra legis voluntate iuramentum sit iniquitatis vinculum. Ioã. Maurit. Bola. de rest. in int. c. 121. nu. 1. f. 144. T. 5.

*RELAXATIONES quæ lite pendente fieri possint. Pau. Grilan. de relaxat. carcerat. in exordio. nu. 1. f. 347. T. 11. P. 1.

*RELAXATIONVM diuersę sunt species. Paul. Gril. de relaxat. carcerat. nu. 1. f. 347. T. 11. P. 1.

*RELAXATVR interdictum, quando vsurarij recedunt, vel expelluntur a domo eis locata. Franc. de Plat. de excom. §. 4. nume. 10. fol. 350. Tom. 14.

*RELAXATVS cum fideiussoribus non idoneis, potest iterum capi, & cogitur idoneè fideiubere, nec fideiussores ob talem captu ram liberantur. Franc. Caso. de quæstio. crimin. c. 9. nume. 12. fol. 457. Tom. 11. P. 1.

Cum fideiussoribus qui postea citatus ad subeundum torturã non venit, an habeatur pro confesso, & damnari possit. Anto. de Cana. de quæst. & tormen. memb. 5. nu. 14. f. 200. T. 11. P. 1.

*RELAXO, verbum quot modus recipiatur. Pau. Roma. de pensio. eccles. c. 8. nu. 25. f. 319. T. 15. P. 1.

Relegari, & relegati qualiter applicatiuè circa diuersa considerentur, & eorum effectus.

*RELEGARI debet, qui ad conceptionem medicamentum preparauit. Placen. de accusat. ti. 7. nu. 3. f. 4. T. 11. P. 1.

*RELEGATI an perdant domicilium loci de quo relegantur. Petr. de Vbal. de canon. episc. & paroch. c. 7. nu. 31. fol. 232. Tomo 15. Par. secunda.

Et quid de confinatis. ibidem.

Deportati transfugi, & damnati in metallum, an in arbitrum conuentionale compromittant. Ioan. Bap. de arb. ca. 5. nume. 1. folio 235. Tom. 3. P. 1.

Filios in potestate retinent, cum ciuitatem retineant. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. capitu. vlt. numero 9. folio 124. Tomo 8. Par. 2.

In quo loco sepeliendi sint. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. capitu. 9. nu. 6. f. 235. T. 15. P. 2.

Et quid de confirmatis. ibid.

Per procuratorem contendunt. Alberic. a Ros. de stat. quæstio. 68. nu. 5. f. 76. T. 2.

Retinent sua iura. Alberic. a Rosa. de stat. quæstio. 68. uume. 5. folio 76. Tomo 2.

Item bona in ciuitate. idem ibid.

Relegatio nunquid pœna censeri debeat, & a quo differat.

*RELEGATIO an connumeretur inter pœnas publicorum iudiciorũ. Io. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nu. 205. f. 208. T. 11. P. 1.

Capitalis nunquid dicatur esse pœna, latissimè discutitur. Hier. Muscorn. de iurisdic. & Imper. nu. 105. f. 23. T. 3. P. 2.

Differt a deportatione. Io. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. num. 198. f. 208. T. 11. P. 1. Et Io. Montaig. de auct. magni concil. nu. 16. fol. 265. Tom. 16.

Large pœna capitalis dicitur. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nu. 29. f. 203. T. 11. P. 1.

Relegationis pœna quando detur.

*RELEGATIONIS pœnam potest imponi pro crimine iniuriandi. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. nu. 208. f. 208. T. 11. P. 1.

Pœnam etiam ad tempus, & amissionis dignitatis, & interdictam aspirationem ad eam; & fustium ictuum capitales episcoporum causas esse. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. &c. c. 1. nume. 31. fol. 3. Tom. 13. Par. 2.

Relegatus quando censeatur absens, & non impetrare restitutionem.

*RELEGATVS censetur absens ex causa necessaria. Ioann. Maurit. Bola. de rest. in int. c. 341. nu. 1. f. 196. T. 5.

Necessariò abesse præsumitur. Io. Maurit. Bola. de rest. in int. c. 333. nu. 3. f. 194. T. 5.

Si procuratorem constituere potuit, nec constituit, restitutionem non impetrat. Ioan. Maurit. Bola. de resti. in int. c. 341. numero 2. fol. 196. Tom. 5.

*RELEVARI se indemnẽ volens, qualiter procedere debeat. Quintil. Mandos. de monitor. q. 50. nu. 1. f. 69. T. 3. P. 2.

Releuium dubitatiuè, & absolutè consideratur circa eius solutionem quid sit, & eius effectus.

*RELEVIVM a quo sit petendum, & cui sit soluendum, de subfeudatario mortuo illius committatus, qui peruenit ad curiã propter rebellionem. Iac. de Aiello de iure Adoę. nu. 87. f. 181. vult dicere. 173. T. 12.

An debeatur de annua prouisione fructuum feudi per mortem illius, cui erat facta concessio prouisionis. Iacob. de Aiello. de iure adoe. nu. 83. f. 181. vult dicere. 173. T. 12.

De castris redempris per filium post mortem patris virtute pacti de retrouendendo inniti cum patre alienante. idem ibidem numero 86.

Duplicatum, vel simplex, si in vno, eodemque anno moriatur pater, & filius. Iac. de Aiello. de iure Adoe. nu. 78. fol. 180. vult dicere. 172. Tom. 12.

Per donatarium feudi per mortem donatoris, qui donauerat feudum donatione causa mortis. Iac. de Aiello. de iure adoe. nu. 80. fol. 172. T. 12.

Per mortem alterius ex duobus feudatarijs, quibus insolidũ fuit facta concessio feudi. Iac. de Aiello. de iure adoe. nu. 82. fol. 181. vult dicere. 173. T. 12.

Per mortem comitis, ne dum prorsus castris, sed etiam pro feudatarijs suis. Iac. de Aiello de iure adoe. nu. 85. fol. 181. vult dicere. 173. Tomo 12.

Pro feudo dotali constituto a socero, cum pacto quod durante vita sua sit vsufructuarius feudi, & post mortem reintegretur genero per mortem ipsius soceri. Iaco. de Aiello. de iure adoe. nu. 79. fol. 172. T. 12.

An sit minuendum propter onus vitæ, & militiæ, ita quòd ab ipso relevio sit deducendum, quod soluitur pro ipsa vita, & militia. Iacob. de Aiello. de iure adoe. numero 94. folio 181. vult dicere. 173. Tomo 12.

An soluatur a filio per mortem patris, si idem pater donauerit feudum ipsi filio in vita sua. Iaco. de Aiello. de iure adoe. nume. 74. fol. 172. Tom. 12.

Debet solui, cum petitur inuestitura, scilicet infra annum, & diem, à tempore mortis feudatarij. Iac. de Aiello. de iure adoe. nu. 76. fol. 172. Tom. 12.

Et Adea, vel collecta si in vno eodemque anno concurrant, soluitur vnum tantum ipsorum ad electionem curiæ: quæ eliget pinguis, & hoc ne feudatarius duplici onere grauetur. idem ibidem numero 78.

Postulatur ab hærede tantum succedente in feudum, & non ab emptore ex contractu &c. Iacob. de Aiello. de iure adoe. nu. 73. fol. 172. Tom. 12.

Quando intelligatur solui de feudo nouo. Iacob. de Aiello. de iure adoe. nu. 81. f. 172. T. 12.

Quid & quid nobis sit. Io. Garsi. Hisp. de expen. & meliorat. ca. 13. nu. 5. f. 304. T. 17.

Quot sit, & quota pars fructuum, & quando debeatur, & fructus qualiter in æstimandi. Iac. de Aiello. de iure adoe. nume. 70. fol. 172. Tomo 12.

Quota pars fructuum illius anni dicatur, quo feudatarius moritur idem ibid. nu. 54. f. 171. T. 12.

Si non soluitur infra tempus petendi inuestituram, hodie soluitur duplicatum, sed antiquitus perdebatur feudum. Iaco. de Aiello. de iure adoe. nu. 72. f. 172. T. 12.

Soluitur pro inuestitura, sicut laudemium ad recognitionem dominij. Iac. de Aret. de iure adoe. numero 95. fol. 181. vult dicere. 173. Tom. 12.

Relicta applicatiuè considerata circa diuersa quid operentur.

*RELICTA a pupillo, an videantur repetita a substituto pupillari. Angel. de Gambel. de testamen. gloss. 85. numero 17. fol. 70. Tomo 8. Par. prima.

Ad certum vsum non possunt in alium conuerti sine principis authoritate. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nume. 80. fol. 422. T. 15. P. 2.

Ad pias causas a quibus non sumenda per ecclesiam. And. Barba. de testi. nu. 31. f. 133. T. 4.

Et pro anima quæ dicantur. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroc. c. 10. nu. 1. f. 220. T. 15. P. 2. Et Angel. de Gambel. de testamen. gl. 17. nu. 4. f. 42. T. 8. P. 1.

Valent coram duobus testibus. Rolan. de testam. & vlt. volunta. ver. habes. nu. 20. f. 10. T. 8. P. 1.

Vel pro anima, an efficiantur caduca. Ang. de Gambel. de testam. gl. 95. nu. 6. f. 74. T. 8. P. 1.

Bona pauperibus in genere possunt sine solemnitate alienari. Guliel. Redoa. de reb eccl. non alie. casu. 16. numero 1. folio 459. Tomo 15. Par. 2.

Ecclesiæ pro remissione peccatorum sunt ad pias causas. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroc. c. 10. nu. 5. f. 220. T. 15. P. 2.

Sub conditione ne alienentur, non infeudantur. Gul Redoa. de reb. eccl. non alie. cap. 28. nume. 40. f. 403. Tomo decimoquinto, Par. secunda.

Sub conditione ne alienentur, non fiunt simpliciter ecclesiæ, sed cum ea qualitate, quam testator dominus imponere potuit. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. special. 4. in contract. nu. 39. f. 157. T. 18.

Fauore alimentorum a nominatis hæredib. debentur etiam a substitutis. Ioan. Bap. Ponta. de alimen. capitu. 17. numero 33. folio 454. Tom. 8. Par. 1.

Fratris, an veniat sub statuto. M. Anton. Blanc. de compromis. inter coniun. quæstio. tertia, numero vigesimonono, fol. 157. Tomo 3. Par. prima.

Hospitali gaudere priuilegio relictorum ad piam causam. Guliel. Redoa. de rebus eccle non alie. numero 2. rub. 27. folio 437. Tomo 15. Par. 2.

Hospitalibus

Source : BIU Cujas

Hospitalibus distribuuntur inter pauperes per episcopum habito respectu personarum, non loci. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 27. nu. 7. f. 437. T. 15. P. 2.
Priuatis non habent priuilegium piæ domus. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. casu. 12. nu. 6. f. 458. T. 15. P. 2.
Non debentur solemnitate omissa. Io. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 3. nu. 1. f. 113. T. 8. P. 1.
Pauperum dicuntur relicta ad pias causas. Sebast. Medic. de fortui. casib. q. 4 nu. 49. f. 213. T. 7.
Pia non dicuntur facta a diuitibus amore Dei. Io. Dilec. Duran. de arte testan. caute. 2. nu. 5. f. 113. T. 8. P. 1.
Pia non requirunt solemnitatem iuris ciuilis. Io. Dilec. Duran. de arte testan. caute. 3. nu. 4. f. 113. T. 8. P. 1.
Pro incertis, & male ablatis quando dicantur relicta ad pias causas. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroc. c. 10. num. 3. folio 220. Tom. 15. Par. 2.
Pro peccatis quando censenda ad pias causas. Ant. de Cana. de insi nuatio. 2. P. prin. nu. 12. f. 278. T. 6. P. 2.
Quando patris, aut filiæ nomine dicenda. Constan. Roger. de dote. q. 10. nu. 6. f. 343. T. 9.
Sub conditione non transmittuntur, nisi passiuè. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 7. P. nu. 74. f. 299. T. 8. P. 2.
*RELICTÆ hæreditatis fratribus minorum soluuntur officio iudi cis. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. §. 8. numero 31. fol. 241. To mo decimoquarto.
*RELICTI appellatione propriè non venit illud, quod suppletur. Rolan. a Valle de dote. q. 76. nu. 7. f. 381. T. 9.
*RELICTO casu, & fortuna minuto, minuitur onus eidem annexo Alber. Brun. Asten. de diminutio. & deteriorat. uu. 116. concluſ. 18. f. 376. T. 17.
Filiam dotari, & ita subueniri. Constan. Roger. de dote. q. 4. nu. 7. & 9. f. 337. T. 9.
Minuto quando minuatur onus. Alber. Brun. Asten. de diminut. & deteriorat. num. 114. concluſ. 18. f. 376. T. 17.

Relictum miscellaneè consideratum quid operetur.

*RELICTVM a patre dotem debente ex legali prouisione, intelligitur relictum animo compensandi indebita dotis. Alber. Brun. Asten. de stat. art. 9. nu. 74. f. 210. T. 2.
Ad pias causas quod dicatur. Rolandi. de testam. & vlt. volunt. nu. 23. fol. 20. T. 8 P. 1.
Quod dicendum. Ang. de Gambel. de testam. glos. 94. numero 1. fol. 73. T. 8. P. 1.
Quot requirat. Ang. de Gambel. de testamen. gl. 94. num. 2. folio 73 Tom. 8. P. 1.
Si non deputatur ad vsum destinatum, an efficiatur caducum. Rolan. de testamen. & vlt. volunt. rub. 39. nume. secundo, fol. 25. Tom 8. Par. 1.
Alicui templo, est ipsius templi. Marian. Soc. de oblat. q. 18. nu. 28. fol. 135. Tom. 14.
Alicuius cõtemplatione, an reputari debeat in bonis eius, cuius cõ templatione alteri relinquitur. Phanu. de Phanu. de inuent. hæ-red. 6. P. nu. 106. f. 302. T. 8. P. 2.
Alimentorum in ope pecunia æstimabile non est. Lancello. Gal. de stat. q. 7. nu. 4. f. 338. T. 2.
Alternus voluntati meæ committi non potest, nisi ad pias causas. Duran. de arte test. caut. 8. nu. 1. f. 128. T. 8. P. 1.
Annuum in vltimis voluntatib. est conditione. Alber. Brun. de Mo net. &c. partic. 8. nu. 2. f. 213. T. 12.
Ciuibus an Reipublicæ videatur relictum. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 7. nu. 12. f. 131. T. 18.
Clerico administrationẽ nõ habenti videtur relictum intuitu personæ. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. q. 9. nu. 24. f. 246. Tom. 14. Et idem de reb. eccl. non alie. c. 2. verſicu. nunc autem. nume. 11. fol. 466. T. 15. P. 2.
Vel parochiali quando intelligatur relictum intuitu eccleſiæ, vel personæ. Guliel. Redoa. de spol. eccleſiast. q. 8. num. 59. folio 242. Tom. decimoquarto.
Collegio Iudçorum singulis Iudeis videtur relictum. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. glo. 7. nume. vndecimo, folio 131. Tomo decimooctauo.
Contemplatione loci intelligitur, quando legatur personis cum commemoratione loci. Io. Dilec. Duran. de arte testan. caute. 7. nu. 3. f. 128. T. 8. P. 1.
Deo censetur relinqui eccleſiæ in qua testator habet domicilium. Pet. de Vbal. de cano. episc. & paroch. quæstio. 15. numero 5. fol. 211. T. 15. P. 2.
Dotis filiæ factum cum nupserit, vel in tempus nuptiarum ad hæredes non transmittitur, si ipsa priusquam nubat, moriatur. Alber. Brun. Asten. de stat. art. 11. nu. 80. f. 222. T. 2.
Quod limita. ibid.
Dotis nomine ab extraneo conditionale dicitur. Constan. Rog. de dote. quæstio. quarta, nume. secuudo, fol. 337. Tom. 9.
Fallit. nu. 3. ibid.
Dotis quando fit in testamento, an debeat fieri titulo institutionis stat. excludente dotatam a succeſſione. Alber. Bru. Asten. de stat. nu. 207. art. 6. f. 187. T. 2.
Dotis quid conditionale est, ideo dos relicta statim peti nõ potest. Albert. Brun. Asten. de stat. articu. vndecimo, numero 25. f. 221. Tom. secundo.
Duobus vtri debeatur. Anto. Fume. de coniunctio. numero 6. folio 278. Tomo 18.

Relictum eccleſiæ qualiter consiſderari contingat.

*RELICTVM Eccleſiæ an præsumatur fieri eiusdẽ sacerdoti. Guido Papa de præsump. nu. 68. f. 302. T. 4.
Cum conditione, vt alienari non possit, propter neceſſitatem pau perum potest alienari. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. special. 4. in contrac. nu. 24. f. 157. T. 18.
Deo relictum censetur. Gul. Redoa. de spol. eccleſiast. q. 14. nu. 28. fol. 257. Tom. 14.
Parochiali ab habente duas parochias, debetur pauperiori. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 3. in vlti. volunt. nu. 41. fol. 164. Tom. 18.
Pro sepultura, tacitè videtur ademptum, si alibi testator eligat sepulturam. Ioan. Gute. de vlt. volunta. iura. c. 4. nume. 7. folio 178. Tom. 8. Par. 1.
Vel pio loco, censetur relictum ad perpetuum cultũ. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. c. 7. nu. 1. f. 214. T. 15. P. 2.
Vel pio loco videtur pro anima relictum. Lap. de Castel. de canõ. portio. nu. 7. f. 193. T. 15. P. 2.

Relictum factum diuerſis personis qualiter consideretur.

*RELICTVM factum ad certum pium vsum, an episcopus cõuer tere possit in alium pium vsum. Io. Bertach. de epiſ. 4. P. num. 71. fol. 340. T. 13. P. 2.
Amico non dicitur ad pias causas, nisi sit pauperi factum. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 8. in vlt. volunta. nu. 25. fol. 178. Tom. 18.
Consanguineo, qui assidue conuersabatur cum consanguineo, an præsumatur factum gratia consanguinitatis, aut gratia conuer-sationis. And. Alc. de præsumptio. latiſſimè. præsumptio. 30. n. 1. fol. 313. T. 4.
In domo comoranti, an extra domum debeatur. Albert. Brun. de reb. dub. ver. & quidem. nu. 2. f. 362. T. 18.
Matri pauperculæ a filio non defalcatur. Cornel. Beninc. de pau-pert. & eius priuil. special. 6. in vlt. volunta. numero 19. folio 166. Tom. decimooctauo.
Mulieri donec honestè, & castè vixerit, eidem an debeatur si tran sit ad secunda vota, & quid si dictum sit & vitam vidualem seruauerit. Nic. de Vbal. de succeſ. ab inteſta. 2. Par. num. 13. folio 348. T. 8. Par. 1.
Per vxorem secundo viro tertiam non ascendit, quæ ei relinquitur in testamento, reliquum autem venientib. ab inteſtato spectat. Lancel. Gal. de stat. q. 5 nu. 9. f. 329. T. 2.
Seruitoribus pro stipendio, an præcedat legitimam in computa-tione. Hippol. Bonanc. de seruis, vel famul. quæstio. 192. fol. 129. Tom. 6. Par. 1.
Titio, qui non est in rerum natura, cum mãdato, quòd distribuat pauperibus, non fit caducum. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. special. 9. in vlt. volun. nu. 9. f. 168. T. 18.
Vxori vltra quàm vni ex filijs primi coniugij, non vitiatur in to-tum, sed tatum in supra pluri. Lancel. Gal. de stat. q. 2. nume. 12. fol. 328. Tom. 2.

Relictum miscellaneè consideratum quid operetur.

*RELICTVM hospitali non legitimè constructo, debet per episco pum in pauperes erogari. Marian. Soc. de oblatio. dub. 4. nu. 28. fol. 140. Tom. 14.
In persona incapace nunquam transit in contractum. Lancel. Gal. de stat. q. 7. nu. 46. f. 318. T. 2.
In vxorem collatam, vt alteri restituat, valet cum per momentum apud vxorem est duratarum, neque ei aliquod allaturum est cõ modum. Lancei. Gal. de stat. ver. rerum. nu. 11. f. 337. T. 2.
Intuitu personæ non acquiritur eccleſiæ. Gul. Redoa. de spol. eccle siast. nu. 25. q. 9. f. 246. T. 14.
Iure institutionis, nunquid dicatur, vbi falcidia relinquitur. Ange. de Gambel. de testamen. gl. 75. nu. 1. f. 60. T. 8. P. 1.
Legatum pro fabrica eccleſiæ, vel picturæ, dicitur ad perpetuum cultum. Lud. Bolo. de indulg. nu. 11. f. 142. T. 14.
Malè ablatorum, an dicendum ad pias causas. Ang. de Gambel. de testamen. gl. 7. nu. 5. f. 39. T. 8. P. 1.
Mendicantibus, nunquid ex persona ipsorum professorum quib. donatur acquiratur eccleſiæ. Pet. de Vbal. de canon. episc. & pa-roch. c. 6. nu. 36. f. 230. T. 15. P. 2.
Minus legitimum, an debeatur foro poli, aut ciuili. Ioan. Iac. a ca-nib. de execut. vlt volun. ver. consentaneum. nu. 23. fol. 192. To-mo 8. Par. 1.
Monacho, vel fratri monasterio, vel conuentui censetur relictum. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. versi. quoniam. nume. 16. fol. 225. T. 15. P. 2.
Monasterio, Deo immortali videtur relictum. Ang. de Gambel. de testamen. gl. 56. nu. 6. f. 54. T. 8. P. 1.
In dubio intelligitur de monasterio monialium. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priui. special. 7. in vlt. volunta. nume. 42. folio 164. Tom. 18.
Nepoti videtur contemplatione filij. Gabriel Paleot. de Nothis spurijsque fil. c. 53. nu. 2. f. 68. T. 8. P. 2.
Nupturæ, quando cedat, idque ante nuptias petibile. Constan. Ro-ge. de dote. ver. quarto videndum. nu. 1. f. 337. T. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Patris nomine qui dicatur. Conſtan. Roger. de dote. q. 10. nume. 10. fol. 343. Tom. 9.

Pauperibus in vltima voluntate valet, & ratione incertitudinis non vitiatur. Corn. Beninc. de paupert. & eius priui. Spec. 7. in vlt. volunt. nu. 22. f. 164. T. 18.

Per patrem filiæ excluſæ a ſtatuto, imputatur in portione a ſtatuto præſeruata, ſi modò aliquid preſeruetur ei, aut ſaltem in portione debita de iure communi, ideſt legitima. Albert. Bru. Aſten. de ſtat. art. 10. nu. 21. f. 214. T. 2.

Pio loco non præſumitur eſſe dimiſſum pro commodo ſacerdotis, ſed pro ſalute remedio, & redemptione animæ relinquentis. Lap. de Caſtel. de cano. portio. num. vigeſimoſecundo, fol 194. Tom. 15. Par. 2.

Præſeruatum ve conditionale, ſicut eſt dos moriens non tranſmittit. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. articu. 11. nume. 82. folio 223. Tomo ſecundo.

Pro alimentis pleno iure, ad filium pertinet. Io. Royas in epit. ſucceſſio. c. 26. nu. 39. f. 420. T. 8. P. 1.

Pro dote, an ſit purum, an verò ſub conditione, & ſic conditione. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 11. nu. 35. f. 221. T. 2.

Pro eccleſia conſtruenda poteſt per epiſcopum conuerti in vſum eccleſiæ iam conſtructæ. Io. Bertachi. de epiſ. 4. Par. nu. 76. f. 340. Tom. 13. Par. 2.

Pro male ablatis reuocari non poteſt. Lancellot. Gal. de ſtatut. q. 8. fol. 339. Tom. 2.

Pro virginibus maritandis factum, an poſſit per epiſcopum cõuerti in alium pium vſum. Io. Bertachi. de epiſ. 4. Par. num. 75. folio 340. Tom. 13. P. 2.

Purum, & conditione quomodo inter ſe differat. Alber. Brun. de Monet. &c. nu. 5. f. 214. T. 12.

Rectori amico alicuius eccleſiæ, an videatur relictum contemplatione ſui, an verò eccleſiæ. And. Alc. de præſump. præſumpt. 28. nu. 2. f. 312. T. 4.

Scolari factam quo in loco ſit ſoluendum. Alber. Bru. de reb. dub. ver. & quidem. nu. 5. f. 363. T. 18.

Si nihil ſit filiæ excluſæ & ſimus in cauſa teſtati, locum non habet ius accreſcendi eius reſpectu. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. art. 9. nume. 81. f. 211. T. 2.

Si ſit aliquid filiæ nomine inſtitutionis, putà dotes, vel res aliæ, & fratrem vnum habet ſolum, vniuerſalem hæredem inſtitutum qui repudiet, vel non ſuccedat, tunc totum accreſcet filiæ, etiam ſi teſtator adiecerit clauſulam, quod plus petere non poſſit, & quamuis adſint fratres teſtatoris, qui ex forma ſtatuti ab inteſta to filiam excludant. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 9. nume. 83. fol. 211. Tom. 2.

Si ſit factum pauperibus, an poſſit illud epiſcopus conuertere in fabricam eccleſiæ. Ioan. Bertachi. de epiſc. 4. Par. nume. 74. folio 340. Tom. 13. P. 2.

Relictum ſpurio qualiter conſiderari contingat.

*RELICTVM ſpurio, an debeat eſſe fiſci. Rolan. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 19. nu. 8. f. 9. T. 8. P. 1.

Palàm non applicatur fiſco: ſed hæredi ſcripto, vel vniuerſalibus ab inteſtato. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. nume. 21. f. 182. T. 11. P. 1.

Pro alimentis extinguitur morte ſpurij. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. nu. 59. f. 186. T. 11. P. 1.

Quando dicatur eſſe clàm, vel palàm. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. nu. 24. f. 183. T. 11. P. 1.

Vltra legitimum modum alimẽtorum deuenit ad legitimos ſucceſſores. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. impropriè. num. 58. f. 186. T. 11. P. 1.

Sub conditione, modo, vel ob cauſam, conditione modo, vel cauſa non ſequuta, ſtatim condici, aut vendicari poteſt. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 13. nu. 62. f. 159. T. 10. P. 2.

Sub ſpe veniæ grauius reputatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 493. f. 230. T. 13. P. 2.

Tali eccleſiæ pro miſſis canendis, quando in alium vſum poſſit cõuerti. Ioan. Bertach. de epiſc. 4. Par. numero 78. folio 340. Tomo 13. Par. ſecunda.

Vel donatum alicui meæ rei, mihi videtur relictum, & donatum. Maria. Soci. de oblatio. prin. 18. n. 9. f. 134. T. 14.

Vel dotis promiſſio ſi in tempus ætatis nubilis conferantur, filia non dicitur propriè data ante conditionis euentum. Alber. Bru. Aſten. de ſtat. art. 6. nu. 222. f. 187. T. 2.

Vel præſeruatum ſub modo, vel ob cauſam, putà matrimonij ante impletum modum, vel cauſam ſequutam non tranſmittuntur. Alber. Brun. Aſten. de ſtat. art. 11. nu. 82. f. 222. T. 2.

Vxori vltra modum pro non ſcripto habetur. Lancel. Gal. de ſtat. q. 2. nu. 10. f. 305. T. 2.

*RELICTVS non eſt locus innocentiæ, ſi crimen alienum maculat neſcientem. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. cap. 24. nume. 7. fol. 73. Tom. 15. P. 2.

Vſusfructus omnium bonorum vxori debetur pro rata, etiam in rebus alijs perſonis legatis. Ioan. Bertac. de Gabel. 2. P. nume. 64. fol. 59. Tom. 12.

Religio qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*RELIGIO a religando dicitur, quia vni Deo anima vnde ſe peccato abruperat, religatur. Nico. Moron. de fide treug. & pace. q. 4. nu. 19. f. 418. T. 11. P. 1.

Anachoritarum, quæ ſit, & a qua regula fluxerit. Nic. Boer. de ſtat. & vita eremita. q. 1. nu. 1. fol. 432. Tom. 13. Par. 2.

Clericorum ſocietatis Ieſu, inter mẽdicantes computatur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 8. nu. 5. f. 241. T. 14.

Chriſtiana dicitur totus populus Chriſtianus. Petr. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. q. 17. nu. 2. f. 212. T. 15. P. 2.

Habet ſuos gradus. Ant. de Præt. de iuriſdic. epiſc. defenſ. c. 6. nume. 9. f. 366. T. 13. P. 2.

Principaliter circa quid ſiue quod verſetur ſecundum canoni. Io. Fran. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. prælud. 2. num. 9. fol. 408. Tom. 13. Par. 2.

Cœnobitarum quæ ſit, & a qua regula fluxerit. Nico. Boer. de ſtat. & vita eremita. quæſtio. 1. numero 19. & 20. folio 433. Tomo 13. Par. ſecunda.

Datur ad pœnitentiam agendam. Ioã. Lup. de matrim. & legitim. nu. 45 f. 42. T. 9.

Dicitur inter virum, & vxorem. Nico. Moron. de fide treug. & pace q. 5. nu. 1. f. 419. T. 11. P. 1.

Dicitur triplex, & eiuſdem diffinitio. Gul. le Rouil. de iuſti. & iniuſti. c. 14. nu. 6. f. 379. T. 1.

Diuina habet in eccleſiaſticis officijs habitum diuerſum a communi habitu. Card. Iacob. de concil. lib. 1. articu. 1. nume. 86. folio 196. Tom. 13. P. 1.

Eſt quædam ſeruitus, & liber homo poteſt ſe obligare ad religionem, valetque inſtrumentum, in quo ſe quis, & ſuos ad ſeruitiũ perſonale obligat authore ſpeculatore. Gaſp. Bea. de inop. debito. &c. c. 1. nu. 14. f. 205. T. 3. P. 2.

Ex duplici vita ſpirituali, & carnali. Nico. Moron. de fide treuga & pace. q. 5. nu. 2. f. 419. T. 11. P. 1.

Illa præfertur, cuius vita eſt arctior. Thomas Acti. de ludo. Scacc. q. 4. prin. nu. 27. f. 172. T. 7.

Iuſiurandi contempta habet Deum vltorem. Gaſp. Cabal. de euic. § 2. nu 11. f. 83. T. 6. P. 1.

Magis quàm paupertas attenditur in paupere. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuil. ſpecial. 10. numero trigeſimo primo, fol. 154. Tom. 18.

Mendicantium vnde fluxerit. Nic. Boer. de ſtat. & vita eremit. n. 21. fol. 433. T. 13. P. 2.

Monachatus, ſiue regularium natalium illicitorum maculam abluit, & irregularitatem inde contractam tollit. Chriſtoph. Roffi. de benefi. cap. 13. nu. 20. folio 268. Tom. 15. P. 2. Declaratur. nu. 21. 22. & 23. ibid.

Munda eſt viſitare pupillos, & viduas. Fran. Paui. de viſitat. q. 1. 1. P. nu. 31. f. 179. T. 14.

Non debet recipere ſciſſuram. Gul. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 16. nu. 9. f. 175. T. 13. P. 1.

Non lęditur ab eo, qui ſcienti valorem rei pluris vendiderit, ſi tamen is neceſſitate ductus non emit, an bono viro congruat decipere. Benue. Strac. de mercatu. Par. ſecunda, nume. 7. folio 290. Tom. 6. Par. 1.

Quid ſit. Guliel le Rouil. de iuſti. & iniuſti. cap. 14. nume. 6. fol. 379. Tom. 11. Et Nic. Moron. de fide treuga, & pace. q. 4. nu. 18. folio 418. T. 11. P. 1.

Quo ex fonte oriatur. Alber. Bolo. de lege iure, & æquit. c. 18. nu. 10. fol. 309. T. 1.

Rebus mundanis carere debet. Io. Lup. de matrim. & legitim. nu. 38 f. 41. Tom. 9.

Sancti Franciſci repellit ſuos a beneficio ſucceſſionis in temporalibus. Matheſila. de ſucceſ. ab inteſta. artic. 3. princi. numero 40. fol. 332. T. 8 P. 1.

Serabitarum a qua regula fluxerit, & quo tẽpore. Nic. Boer. de ſtat. & vita eremita. q. 1. nu. 11. f. 432. T. 13. P. 2.

Strictè ſumpta dicitur erga Deum benedictum. Nico. Moron. de fide treuga, & pace quæſtio. quarta, numero 31. fol. 418. Tom. 11. Par. prima.

Tanta erat ſeruandæ fidei apud Romanos etiam hoſtibus, vt ſi quando obſides ab eis dati aufugiſſent Romam reuerſi, illos ad hoſtes remittebant. Hier. Gigans. de crim. lęſæ maieſt. q. 19. nu. 2. fol. 39. T. 11. P. 1.

Tenenda quam Petrus Apoſtolus tradidit Romanis lege ciuili cautum ſub pœna. Lęl. Iorda. de Roma. ſed. orig. &c. c. 10. nume. 54. fol. 14. T. 13. P. 2.

Tollit maculam priſtini criminis. And. Barb. de teſtib. 4. P. num. 8. fol. 139. T. 4.

Vana eſt religioſi linguam non refrenantis. Io. Fran. Paui. de viſitat. q. 1. 2. P. nu. 21. f. 193. T. 14.

Vel clericatus ſuperueniens non ſe extendunt ad caſus, qui virtutẽ ſuam ante clericatum ſortiuntur. Alber. Bru. Aſten. de ſtat. art. 6. nu. 47. f. 179. T. 2.

Vera an cenſeatur ordo fratrum, & ſororum tertij ordinis B. Franciſci. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. q. 17. num. 4. fol. 212. Tom. 15. Par. 2.

Vna an poſſit ordinari, ſiue inſtitui ad hoſpitalitatem. Lap. de Caſtel. de hoſpitalita. nu. 2. f. 162. T. 14.

De Religione.

*RELIGIONE egreſſo ad eam iterum redeunti annus quando detur. Quintil. Mandoſ. de caſibus annal. numero 62. folio 212. Tomo decimoſeptimo.

Neophytum percutiens eſt ipſo facto excommunicatus. Nic. Plo. de excommunic. nu. 23. f. 364. T. 14.

Quod eſt prohibitum eſt contra bonum veritatis. Bartho. de Spi. de poteſt. Papæ. nu. 104. f. 29. T. 13. P. 1.

Vera inſtructum eſſe oportet iuris candidatum. Io. Coraſ. de iure ciuili in arte redig. c. 4. per tot. f. 59. T. 1.

Religionem

Source : BIU Cujas

Religionem qualiter considerari circa diuersa contingat.

*RELIGIONEM ad probandum puberi annus datur. Quintil. Mādos. de annal. casib. nu. 60. f. 212. T. 17.
Bonorum incapaci ingresso ab intestato succeditur. Ascan. Clemēs Amer. de patria. de potest. c vlt. nu. 75. f. 126. T. 8. P. 2.
Ingrediens religionem, an & quomodo debeat bonis renunciare. Octa. Simoncell. de decret. inspec. 14. numero 107. folio 324. Tom. 6. P. 2.
Ingreditur, cum toto suo iure, satisque sibi est, quod per ingressum non fiat deterioris conditionis. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 6. nu. 45. f. 179. T. 2.
Non efficitur nisi per professionem religiosus, quæ fit prælati auctoritate. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 5. P. 1. q. 6. nu. 9. fol. 23. Tom. 15. P. 1.
Non perdit capax bonorum legitimam. Bon. de Curti. de nobilita. 7. P. nu. 30. f. 20. T. 16.
Quo animo præsumatur esse. Philip. Franc. de disputat. petito. dub. 3. nu. 14. f. 331. T. 3. P. 2.

Religionem ingressus qualiter consideretur.

*RELIGIONEM Ingressus, an statim dum ingressus est religionem, filijs, vel parentibus legitimam assignare debeat, vel potius eius mors naturalis expectanda sit, & interim illis a monasterio alimonia subministrari. Ascan. Clemens Amer. de patria potest. c. vlt. nu. 77. f. 126. T. 8. P. 2.
Debet filijs, vel parentibus omnino legitimam relinquere, sicut è conuerso illi ipsi filij, & parentes debēt. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. c. vlt. nu. 76. f. 126. T. 8. P. 2.
Dicitur mortuus. idem ibid. nu. 71.
In alterius trāsit potestatem, & ideo alios in potestate habere nequit. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. capitu. vlt. nume. 70. fol. 126. T. 8. P. 2.
Iura suorum retinet, & tanquam suus succedit. Ascan. Clemens Amer. de patr. potest. c. vlt. nu. 73. f. 126. T. 8. P. 2.
Iura sanguinis non perdit. Bon. de Curti. de nobilita. 7. P. num. 33. fol. 20. T. 16.
Item nec suitatis. idem. ibid.
Non potest in ijs rebus succedere, quæ sui natura ad eum deuenire nō possunt, vt Ducatus, Regnū Marchionatus, & sim. Ascan. Clemens Amer. de patr. potest. capitulo vlti. nume. 74. fol. 126. Tom. 8. P. 2.

Religionem miscellaneè qualiter accipi contingat.

*RELIGIONEM intrare, est actus meritorius. Phanu. de Phanu. de dote versi. per mortem. nu. 22. f. 414. T. 9.
Non dicitur quis ingressus ante professionem. Bon. de Curti. de nobilita. 7. P. nu. 32. f. 20. T. 16.
Profitens reputatur mortuus, & dicitur funestam vocem habere. Phanu. de Phanu. de dote. vers. per mortem. nu. 6. f. 414. T. 9.
Quis ingredi non debet sub spe habendi beneficium. Ægyd de Bellamer. de permutatio. benefic. quæstio. vndecima. P. 2. nu. 3. fol. 195. T. 15. P. 1.
Si ingreditur percutiens clericum an absolui possit. Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 20. num. 9. f. 353. T. 14.
Talem quis tenere creditur, quales sunt cæremoniæ, & ritus quibus vtitur. Ioan. Royas. de hæret. 2. P. assertio. 17. nume. 206. fol. 227. T. 11. P. 2.
Veram apud eos quærendam esse, qui Christiani Catholici, & integritatis custodes nominantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 22. nu. 11. f. 145. T. 11. P. 2.

Religiones quando, & a quo fuerint introductæ.

*RELIGIONES, & varij modi religionum introducti sunt a iure positiuo, & concedere nunquid possit Papa, quod religiosus cū propria substantia remaneat in domo propria. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. q. 17. nu. 14 f. 212. T. 15. P. 2.
Introductę sunt ab ecclesia varijs, & diuersis modis in corpore vniuersalis religionis. Christianę, nec aliud habeat fomentū, quàm id quod singulæ pro suo gradu ab ecclesia susceperunt, & tamē in singulis religionibus militantes sunt, & dicuntur personæ ecclesiasticæ, & gaudent priuilegio clericali per iura superius allegata, ergo per consequens &c. Ioan. a Capistr. de excommunicatio. f. 396. col. 3. argumento. 8. T. 14.
Quando habuere originem. Guliel. Redoa. de Simo. menta. P. 1. c. 12. nu. 3. f. 42. T. 15. P. 2.
Item monasteria.

Religioni quid competat.

*RELIGIONI efficaciter obligatus quādo quis dicatur. Philip. Fran. de disputat. petito. 3. dub. nu. 19. f. 331. T. 13. P. 2.
Obligati in genere, si matrimonium contrahant, sunt excommunicati. Ioan. Franc. de Pla. de excommunicatio. § 6. nume. 5. fol. 351, Tom. 14.
Opponitur superstitio. Franc. Squilacen. de fide cathol. capitu. 11. nu. 1. fol. 3. Tom. 14.

Religionis consideratio circa diuersa, eiusque effectus.

*RELIGIONIS causa congregationem facere non licet sine Papæ auctorite. Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 10. nume. vnico. fol. 352. Tom. 14.
Causa est fauorabilior nuptijs. Io. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 64. nu. 1. fol. 135. T. 8. P. 1.
Facta excusant facientem. Ascan. Clemēs Amer. de patria potest. effect. 5. nu. 25. f. 110. T. 8 P. 2.
Plus est quam libertatis. Philip. Franc. de disputat. petito. dub. 3. nu. 16. f. 331. T. 3. P. 2.
Contemptores, quia ea de causa puniti sunt. Iac. Simāc. de cathol. institut. tit. 46. nu. 35. f. 180. T. 11. P. 2.
Cuiuscunque approbatæ ingressu soluitur patria potestas. Ascan. Clemens Amer, de patria potest. capitulo vlti. nume. 67. fol. 126. Tom. 8. P. 2.
Descriptio, & vnde dicatur. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. c. 7. nu. 2. fol. 362. T. 1.
Et pietatis magnus fauor. Alberi. a Ros. de statut. quæst. 121. nu. 5. fol. 17. Tom. 2.
Exemptio opera bona tollit. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 4. nu. 67. fol. 157. T. 13. P. 1.
Falsæ, quæ sint partes. Conrad. Brun. de hæret. & scisma. c. 1. nu. 1. fol. 271. T. 11. P. 2.
Ingressio qua ratione iuuenibus suadenda sit. Thomas. Acti. de Lud. Scacc. q. 9. princ. nu. 23. f. 185. T. 7.

Religionis ingressus quid sit, qualiter fit, & eius effectus.

*RELIGIONIS ingressus an operetur vacationem, & ex consequenti regaliæ aperturam. Philip. Prob. de iure regal. quæst. 6. num. 1 fol. 391. Tom. 12.
Causa probationis vacationē non inducit beneficij. Philip. Prob. de iure regal. q. 6. nu. 6. f. 391. T. 12.
Est sufficiens ac iusta causa, interponendi decretum. Octa. Simoncell. de decret. inspectio. 14. nu. 106 f. 324. T. 6. P. 2.
Fit per professionem trium uotorum in aliqua religione approbata. Philip. Prob. de iure regal. q. 6. nu. 5. f. 391. T. 12.
Fit propter frugem melioris vitæ. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 2. q 11. nu. 2. f. 195. T. 15. P. 1.
Non impedit debitum alimentorum. Ioan. Bapt. Ponta. de alimē. c. 17. nu. 31. f. 454. T. 8 P. 1.
Patriam potestatem soluit. Ioan. le Cirier. de primoge. q. 24. 1. lib. nu. 31. fol. 36. T. 10. P. 1.

Religionis miscellanea consideratio.

*RELIGIONIS interest monumenta construi, vel ornari. Pet. de Vbald. de canon. episcop. & paroch. capitu. 7. nume. 3. fol. 215. Tom. 15. P. 2.
Intuitu omnia priuilegia concessa, vbi agitur de publica necessitate, cessant. Ægyd. Thomat. de collect. verific. nobilitas. nume. 20. fol. 166. T. 12.
Materia, siue consideratio quæ sit. Ioan. Coras. de iure ciuil. in art. redigen. c. 6. per tot col. 4. f. 67. T. 1.
Professio tollit ius exhęredandi, & alia. Phanu. de Phanu. de dote. versi. per mortem. nu. 29. f. 414. T. 9.
Sanctæ causa omnis referri ad federa apostolicam tanquam ad ecclesiarum caput, debet. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. capitu. 4. nu. 9. f. 6 Tom. 13. P. 2.
Tria substantialia a Deo instituta. Ioan. Lup. de matrim. & legitim. nu. 39. fol. 41. T. 9.
Violatores apud omnes nationes seueriſſimè semper puniti sunt. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 46. num. 33. fol. 172. Tom. 11. Par. secunda.
Vis quæ sit. Marquar. de Sus. de Iudæ. & alijs infid. P. 3. cap. 1. nu. 2. fol. 51. Tom. 14.
Vis quantopere omnibus hominibus sit innata. Alber. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 18. nu. 11. f. 309. T. 1.
Vnde dicatur. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. capitu. 7. nume. 2 fol. 372. Tom. 1.
Voto minor potest se obstringere in suis, & inuitis parentibus, & curatore. Christoph. Roffi. de benefic. capitu. 17. nume. 8. fol. 273. Tom. 15. P. 2.
Votum faciens, votum implere tenetur, etiā si episcopus fiat, quia episcopatui renunciare tenetur. Franc. Paui. de visitatio. q. 8. nu. 93. fol. 207. T. 14.

Religionum conuersi, nouarum authores, & varij modi qualiter considerentur.

*RELIGIONVM conuersi nunquid possint præfici hospitalibus. Lap. de Castel. de hospitalita. nu. 4. f. 163. T. 14.
Nouarum authores, in quos grauissimè animaduersum est, non nulli adducuntur. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 46. nu. 34 fol. 172. T. 11. P. 2.
Varij modi introducti sunt a iure positiuo. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroch. q. 17. nu. 14. f. 212. T. 15. P. 2.

Religiosa

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Religioſa miſcellanee conſiderata quid operentur.

*RELIGIOSI puella virorum conuerſationem in domo habere nõ debet.Guil.Duran.de modo ge.concil.cel.rubri.25.nume.2.fol. 163.Tom.13.T.13.P.1.

*RELIGIOSA, aut ſacra non poſſunt vendicari. Placen. de rerum vendicat.tit.4.nu.4.f.37.T.3.P.2.

Sunt, quæ religioſis adhærent. Pet.a Mont. de poteſt.Pontifi.q.4. nu.5.fol.153.T.13.P.1.

*RELIGIOSA loca qualiter per diœceſanum regenda,& tractanda ſunt.Ioan.Hugo.de offic. quatuor prælat. verſic. ſed ſunt.nu.7. fol.295.T.13.P.2.

Religioſæ mulieres, & perſonæ qualiter conſiderentur.

*RELIGIOSÆ mulieres non tenentur perſonaliter accedere ad Papam,ſed ſufficit,quòd per procuratorem compareant ſufficienter inſtructæ. Boni. Cont. de appellatio. §. 6. nume. 43.fol.52. Tom.5.

Item regulares.ibidem.

Mulieres ſodalitiæ, cuius ætatis eſſe debeant. Chriſtoph. Roffi. de benefi c.2.nu.14.f.249.T.15.P.2.

Perſonæ duæ, item publicus tabellio debẽt adhiberi examinationi teſtium contra hæreticos.Gondinſal.de hæret. q.13. num.18. fol.38.T.11.P.2.

Quæ dicantur,quę eccleſiaſticæ,Albert.Brun.Aſten.de ſtatu.art. 6.nu.53.fol.179.T.2.

Religioſi in plur.circa diuerſa conſiderati quid operentur.

*RELIGIOSI abſoluentes aliquos a canone, vel a ſententijs per ſtatuta prouincialia prolatis, vel a pœna, & a culpa, vel a proceſſu Eugenij Quarti ſunt excommunicati. Ioan. Franc.de Pla.de excommunicatio.§.2.nu.15.f.348.T.14.

Abſoluentes ſocium ab excommunicatione canonis excommunicati ſunt.idem ibid.§.20.nu.6.f.353.T.14.

Abſque licentia ſacerdotis proprij ſolennizantes matrimonia ſunt excommunicati.Franciſc.de Plat.de excommunicatio.§.2.num. 14.fol.348.T.14

Item miniſtrantes ſacramenta.ibidem.

Abutuntur eorum priuilegijs ob excommunicationẽ.Guiliel.Duran.de modo ge.concil.cel.rub.4.nu.69.f.157.T.13.P.1.

Agnati in feudo non ſuccedunt.Fran.Sonsbec.ad vſus feudo. 9.P. nu.115.f.136.T.10.P.2.

Item monachi.ibidem.

Item clerici.ibidem.

Alijs particularibus ſtudijs, & varijs diſceptationibus non debent vacare,quàm diuinæ ſcripturæ.Guliel.Duran. de modo ge.concil.cel.rub.16.nu.10.f.175.T.13.P.1.

Item mendicãtes.

Aliquem inducentes ad eligendum apud eos ſepulturam ſunt excommunicati.Fran.de Pla. de excommunicat. §.2. nume.16.fol. 348.Tom.14.

Religioſi dubitatiuè conſiderati quid operentur.

*RELIGIOSI an poſſint compelli teſtimonium ferre in curia ciuili Stephan.Aufrer.de poteſt.ſecul.ſuper eccleſ. reg.1.num.10.fol. 330.T.11.P.1.

Eſſe in obſequio Principis.Reſtaur.Caſtal. de Impera. quęſt.107. nu.10.fol.75.T.16.

Eſſe teſtes pro monaſterio quando deponũt in eius commodum & ſingulis veniunt ex redditibus monaſterij, & quid de teſtibus de vniuerſitate deponentibus ſolutionem factam creditori vniuerſitatis.Aymo.Crauet.de antiqui.temp.verſi.quid. nume.22. fol.139.Tom.17.

Per epiſcopum,vel Abbatem diſpenſari,qui tenentur ieiunare in ſexta feria.Iac.Zoc.de ieiu.nu.74.f.161.T.14.

Prefici in ſingulis hoſpitalibus.Lap.de Caſtel.de hoſpitalita.nu. 3.fol.163.Tom.14.

Tranſire ad arctiorem regulam. Pet. de Peruſ. de vnio. eccleſia. c.4.nu.33.f.238.T.15.P.1.

Religioſi miſcellaneè ſumpti quid operentur.

*RELIGIOSI appropriantes ſibi decimas eccleſiæ debitas,ipſo facto ſunt excommunicati. Nico.Plou.de excommunicat. nu.18. fol.364.Tom.14.

Aſſumpti ad beneficia ſecularia, ſi a iuriſdictione ſuorum beneficiorum exempti ſint.Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat.ver,ſciẽ dum.nu.42.f.217.T.13.P.2.

Audientes leges, & phyſicam excommunicati ſunt, ſi infra duos menſes ad clauſtrum non redierint.Bea.Ant.de excommunicatio.c.52.nu.1.f.378.T.14.

Item clerici in dignitate.ibidem.

Beati Franciſci,vel clerici non deferentes veſtes proprio ordini cõpetentes ration abili cauſa ceſſantes per ſex menſes a perceptio ne fructuum ſunt ſuſpenſi.Ioan.a Capiſtr. de excommunicatio. fol.399.nu.74.T.14.

Et quid de non beneficiatis.ibid.

Beneficia ad eorum collationem pertinentia an ſuis menſis applicare poſſint.Pet.de Peruſ.de vnio.eccleſ.capitulo quarto.nu.33. fol.237.T.15.P.1.

Caueant,ne dignitatem Cardinalatus procurent ad acquirendam libertatem,& ambitionis honorem,ſed tantum propter Deum, & maiorem vtilitatem eccleſiæ imponendam, aliàs ſunt fractores,voti,quod in profeſſione præſtiterunt. Hieron. Manfred.de Cardi.deciſ.253.f.102.T.3.P.2.

Ne immittent falcem in meſſem alienam.Ioan.a Capiſtr.de excõmunicatio.col.3.in med.in verbo,caueant.f.390.T.14.

Clerici incurrunt excommunicationem matrimonium ſcienter contrahentes.Franc.de Plate. de excommunicatio.§.1.nume.6. fol.347.T.14.

Item moniales.ibidem.

Concedentes ad vitam iura,& poſſeſſiones,quando ſuſpenſi ſunt. Bea.Ant.de interdi.c.4.nu.19.f.343.T.14.

Contrahentes matrimonium ſunt excommunicati. Franc. de Pla. de excommunicat.§.2.nu.18.f.348.T.14.

Dantes Euchariſtiam, vel extremam vnctionem ſine licentia parochiani,vel epiſcopi ſunt excommunicati. Bea. Ant.de excommunicatio.c.54.nu.1.& 3.f.378.T.14.

De decimis ſoluendis conſcientiam facere omittentes a prædicationis officio ſuſpenſi ſunt.Bea.Anto.de interdic.capit.4.nu.22. fol.343.Tom.14

De eo municipio efficiuntur,in quo morantur. Lancellot.gal.de ſtat.q.14.nu.14.f.299.T.2.

Debent eſſe prædicatores verbi,& facti, ne rubentibus buccis ieiunia prædicent.Laur.de Rodulph. de vſur.verſic.conſuluit.num. 59.fol.21.Tom.7.

Perſeuerare in eorum vocatione. Ioan.Lup.de liberta. eccleſiaſt. q.16.& fina.nu.10.f.11.T.13.P.1.

Detinentes decimas ſunt ab officijs ſupẽſi. Pet. Rebuff.de decim. q.vlt.nu.25.f.142.T.15.P.2.

Diſſuadentes ſolutionem decimarum,ſunt ipſo facto excommunicationis ſententia ligati.Nico.Plou.de exccommunicat. nu. 20. fol.364.Tom.14.

Doctorantur de licentia ſuperiorum ſuorum. Incert. Aucto. de tax cano.apoſto. colum.3.circ. med.in verbo, religioſi.fol.375. Tom.15.P.1.

Effecti Cardinales,habitum ſuæ religionis deferre tenẽtur,& quæ alia ſeruare teneantur,& quæ nõ.Gondiſal.Villade. de ord.Cardi.nu.44.q.11.f.58.T.13.P.1.

Electione ſepulturę careat.Angel.de Gambel.de teſtamen.gloſ.8. nu.4.fol.39.T.8.P.1.

Et Eremitę martyres nuncupantur. Io.a Capiſtr. in Spec.conſcien. verſi.reſtat.nu.132.f.357.T.1.

Et monachi debent habere. 12. locum in ſynodo iuxta eorum antiquitatem.Bote.de Synod.epiſcop. 3.Par.numero 30. fol. 385. Tom.3.P.2.

Et monachi poſſunt eſſe teſtes in teſtamento.Ioan. Crot.de teſtib. verſi.circa.nu.27.f.200.T.4.

Et quilibet eccleſiaſtici nõ poſſunt eſſe procuratores.Nepos a Mõtalb.de exceptio.arti.8.nu.38.f.111.T.3.P.2.

Religioſi quando ſint excommunicati, & ob quas cauſas.

*RELIGIOSI excommunicati ſunt clauſtrum exeuntes ad audiendum phyſicam. Franc.de Plat. de excommuni. §.2.nume.1.fol. 347.Tom.14.

Item leges.ibidem.

Idem in religioſis habitum dimittentibus.ibid.nu.2.

Idem in religioſis religionum abolitarum, ad ſuum ordinẽ aliquem recipientibus,vel locum acquirentibus aliquem, vel alienantibus ſine licentia Papæ.ibid.nu.3.& 4.

Nouarum religionum inuentores,vel earum habitum ſine licentiam Papæ ſuſcipientes. Fran. de Plate. de excommunicat. §. 2. nu.8.fol.348.T.14.

Qui in prædicatione aliqua verba dicunt,vt audientes a decimarum ſolutione detrahant.Franc.de Plat.de excõmunicatio. §.2. nu.5.fol.348.T.14.

Idem in religioſis non facientibus conſcientiam confitentibus de decimis ſoluendis.ibid.nu.6.

Quid de prædicatoribus de decimis non prædicantibus.ibid.

Si non ſeruat interdictum,quod ſeruat eccleſia cathedralis.Fran. de Pla.de excommunicat.§.2.nu.9.f.348.T.14.

Idem ſi non ſeruant interdicta,vel ceſſationes a diuinis indictas per concilia prouincialia.ibid.

Religioſi qualiter circa diuerſas materias conſiderentur,& eorum effectus.

*RELIGIOSI Exempti quando teneantur ad charitatiuum ſubſidium.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.quæſtio.21.num.9.fol. 175.T.15.P.2.

Fauẽtes beghinas in eorum ſtatu reprobo excõmunicati ſunt. Ben. Ant.de excommunicat.capitulo ſexageſimoprimo. num.1.fol. 380.Tom.14.

Falſi euitandi ſunt qui ſermonibus ſuis detrahũt eccleſiarum prelatis faciendo ea,de quibus hic.Ioan.Fran.Paui.de viſitatio.q.8. 2.P.nu.25.f.206.T.14.

Fugitiui,

Source : BIU Cujas

Fugitiui,annuatim ſunt perquirendi. Quintil.Mandoſ.de caſibus annal.nu 54.fol.212.T 17.& Ioan.Lup.de liberta.eccleſ.q.16.& fina.nu.10.f.11.T.13.P.1.
Cogendi ſunt ad regulam.Ioan.Lup.de liberta.eccleſ.q.16.& fina.nu.10.f.11.T.13.P.1.
Grauãtes eccleſias circa decimas eis debitas, an, & qualiter ſuſpẽſi ſint.Bea.Ant.de interdic.c.4.nu.28.f.344.T.14.
Habent maximam fidem.Lanfran.de Oria.de arbitr.2.P.nu.10.fol. 209.T.3.P.1.
Et cur.ibidem.
Habitum dimittentes ſunt excommunicati. Ioan. Fran.de Pla. de excommunicat.§.2.nu.2.f.347.T.14.
Religionis deponentes excommunicati ſunt ipſo facto. Nic.Plo. de excommunicat.nu.13.f.363.T.14.
Ignorantes hanc pęnam ſi ſint bonæ vitæ, ſi miniſtrent Euchariſtiam ſine licentia parochialis,non tamen in contemptum excõmunicati non ſunt.Bea.Ant.de excommunicat.capitu.54.nu.7. fol.379.Tom.14.
In alienatione rerum eccleſiæ debent adhibere authoritatem ſuperioris.Guliel.Redoa.de rebus eccleſ.non alie.rub.26.num.16. fol.437.T.15.P.2.
In caſu prẽmiſſo, ſcilicet quando conueniri poſſint a delegato legati,nulla de eorum ordine,mentione facta.Pet.And.Gamb.de auct.leg de lat.lib.8.nu.79.f.211.T.13.P.2.
In quibus caſibus poſſint ſine metu excommunicationis abſoluere.Fran.de Pla de excommunicat.§.20.nu.2.f.353.T.14.
In quibus eccleſijs ſepeliantur.Pet.de Vbal.de cano.epiſcn. & paroch.c.9.nu.33.f.237.T.15.P.2.
Item regulares.ibidem.
Inducentes aliquem ad mutandum, vel non mutandum ſepulturam,ſunt excommunicati. Bea.Ant.de excommunicat.c.51.nu. vnico.fol.377.T.14.
Item clerici.ibidem.
Aliquem ad promittendum de eligendo apud eos ſepulturam, ſunt excommunicati.Franc.de Pla.de excommunicat.§.7.nu.3. fol.149.Tom.14.
Aliquos vt eligant ſepulturam apud eos,non ad iurandũ, vel vouendum,non ligantur pęna.cap.1.de ſepult.lib.6.idem ibidem §.21.nu.1.fol.354.Tom.14.
Idem ſi inducant ad vouendum nõ apud ſuam eccleſiam.idem ibidem.nu.2.
Item clerici.ibidem.nu.1.
Leges,vel Phyſicam audientes.an ſint excommunicati.Ioan.de Ligna.de cenſu eccleſiaſt.§.7.nu.10.f.312.T.14.
Licet ſint exempti quantum ad proprietatẽ ſuam, non tamen quo ad relicta aliunde proueniẽtia. Lap. de Caſtal.de canon.portio. nu.4.fol.193.T.15.P.2.
Ligantur etiam extra monaſterium ſententijs ſuorum pręlatorum Bea.Ant. de excommunicatio.c.75.nu.19.f.383.T.14.
Maxime exempti,quãdo cogi poſſint, vt exeant obuiam legato venienti.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat. verſ.ſciendum.nu.75. fol.217.T.13.P.2.
Mendicantes capientes, vel dimittentes loca ad habitandum excommunicati ſunt.Bea.Ant.de excommunicat.capitu.60.num. 1.fol.379.T.14.
Tranſeuntes ad monachalem ordinem, ſunt excommunicati, & a quo abſolui poſſint.Ioan.Franc.de Pla.de excommun.§.2.nu. 20.fol.348.T.14.
Monachorum nigrorum,qui veſtes debitas non deferunt, vel canes aut aues detinent,vel teneri permittunt in monaſterijs, ſeu domibus,quas inhabitant,aut venatori preſentiam exhibuerint perſonalem,ſi quidem Abbas eſt, vel prior, nõ habet Abbatem proprium,per annum ſuſpenſus eſt a collatione beneficiorum, ſi verò alius fuerit ab adminiſtratione,ſi quam obtinet,per annũ eſt ſuſpenſus,& ſi non obtinet, per idem tempus redditur inhabilis,& multa alia continentur de quibus remiſſiuè. Ioan.a Capiſtr de excommunicat.col.4.nu.76.f.399.T.14.
Monaſterij vniti debent profiter regulam vigẽtem in monaſterio, cui fit vnio. Pet.de Peruſ.de vnio.eccleſ.capitulo 2.nume. 9.fol. 236.T.15.P.1.
Ne poſſeſſiones emant per ſtatutum,an valeat illud.Pet.Rebuff.de decim.q.14.nu.49.f.140.T.15.P.2.
Non aduocant.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.§.ad maiorem. 58. nu.54.fol.244.T.14.
Non cenſentur mortui quo ad actus naturales.Fran.Arias.de bello.& eius iuſti.nu.27.f.326.T.16.
Non coguntur ſepeliri extra monaſteria ſua.Ioan.Fran.Paui.de viſitatio q.3.2.P.nu.64.f.196.T.14.
Non debent intereſſe ludis etiam honeſtis.Troyl.Malui.de ſortib. 2.P.nu.15.f.400.T.11.P.2.
Non excommunicantur,ſi ex priuilegio quod habẽt,aliquẽ abſoluunt.Fran.de Pla.de excommunic.§.20.nu.3.f.353.T.14.
Non facientes conſcientiam confitentibus de decimis ſoluendis ſunt excommunicati.Franc.de Pla.de excommunicat.§.2.nu.6. fol.348.Tom.14.& Bea.Anto.de excommunicat.cap.57. num.1. fol.387.Tom.14.
Non habentes in loco ſuo locum eis congruum petere poſſunt, quod propter religionis fauorem loca eis condecentia aſſignentur.Bart.Cępol.de ſeruitu.vrb.prædio.c.82.nu.5.f.209.T.6.P.2.

Religioſi negatiuè ſumpti quid operentur, & quid non poſſint.

*RELIGIOSI non poſſunt abſoluere a ſententijs ſtatutorum ſinodalium.Henric.Bote.de Synod.epiſc.art.5.nu.4.f.406.T.13.P.2.
Curas accipere, niſi cum ſuperioris licentia fratres minores autẽ nec etiam cum licentia.And.Alcia.de pręſumptio.pręſumptio. 18.nu.2.f.337.T.4.
Item tutelas.ibidem.
Exercere officium tabellionatus.Ioan. Nic.Arelata.de hæret.notabil.37.nu.1.f.31.T.11.P.2.
Exequi vltimas volũtates,niſi habita ſuperioſis licentia.Io.Campeg.de dote.q.81.nu.2.f.332.T.9.
Fungi officio aduocandi.Nepoſa Montalb.de exceptio. artic.10. nu.4.f.112.T.3.P.2.
Recipere a laicis decimas ſine epiſcopi conſenſu.Pet.Rebuff.de decim.q.10.nu.31.f.134.T.15.P.2.
Non procurant.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.8.§.2.nume.54. fol.244.Tom.14.
Non ſeruãtes interdictum excommunicati ſunt, ſi auctoritate Papæ poſitum ſit.Beat.Ant.de excommunicat.capitu.56.num.1. fol.379.Tom.14.
Quod ſeruat mater eccleſia,ſunt excommunicati ipſo facto.Nic. Ploui.de excommunicat.nu.21.f.374.T.14.
Nõ ſuccedunt in feudalibus. Guliel.Redoa.de ſpol. eccleſiaſt.q.8. §.1.nu.60.f.242.T.14.
In illis,quæ non poſſunt pertinere: niſi ad hæredes ſanguinis.Guliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt. quæſtio. octaua.§.1.nume.61.fol. 242.Tom.14.
Non ſunt excommunicati abſoluentes a ſententia ab homine lata Fran.de Pla.de excommucat.§.20.nu.1.f.353.T.14.
Baptizantes.idem ibid.§.19.nu.8.f.353.T.14.
Non ſunt indiſtinctè a lege diœceſani exempti. Lap. de Caſtel.de canon.portio.nu.5.f.193.T.15.P.2.

Religioſi miſcellaneè accepti qualiter conſiderentur, & eorum effectus.

*RELIGIOSI olim victu,& veſtitu cõtenti omnia ex his,quæ eis dabantur,pauperibus errogabant.Pet.Rebuff.de cong. portio.nu. 21.fol.241.T.15.P.2.
Omnes quicunque pro ſua, & ſuorum ſibi in Dei miniſterio adiuuantium,neceſſaria ſuſtentatione,manibus proprijs laborare, atq; in honeſtis artificijs ſe metipſos modeſtè exercere poſſunt. Fran.Fabia.Genuen de camb.nu.46.f.415.T.6.P.1.
Participãtes cum beghinis etiam in non crimine excommunicati ſunt.Bea.Ant.de excommunicat.capitulo ſexageſimoprimo.nu me.4.fol.380.Tom.14.
Peruersè agendo,plus nocẽt in eccleſia, quàm alij.Guliel.Redoa. de ſimo.menta.P.1.c.1.nu.12.f.29.T.15.P.2.
Poſſunt compelli pro ſuis monaſterijs teſtificari.Fran.Curt.de teſtib.concluſ.4.nu 5 f.126.T.4.
Obtinere beneficia.Pet.Rebuff.de nominatio.q.12.nume.45.fol. 317.T.15.P.2.
Ordinari a ſuis prælatis, & priores a diœceſanis vbi morantur licèt &c. Beat. Anton. de interdic. capitulo quarto. nume. 3. fol. 343.Tom.14.
Se transferre ad aliam religionem, ſed non poſſunt eorum eccleſiam alteri ſubijcere.Pet.de Peruſ.de mutatio. ſtatus eccleſ. c.3. nu.8.fol.176.T.14.
Præpoſiti ad reuiſionem contractus cenſuum, quid debeant facere.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.capitu. 18. nume.33. fol.319.T.3.P.2.
Præſtant decimas de poſſeſſionibus nouiter acquiſitis.Pet.Rebuff. de decim.q.14.nu.56.f.141.T.15.P.2.
Principes condemnant libros impiorũ multis legibus.Iac.Simanc. de cathol.inſtitut.tit.38.nu.8.f.168.T.11.P.2.
Profeſſi habitum dimittentes, vel ad ſtudia euntes ſine ſuperiorũ ſuorum licẽtia,ſunt excommunicati. Beat.Ant.de excommunicatio.c.53.nu.1.f.378.T.14.
Matrimonium contrahentes cum vnica virgine, nunquid ſint bigami,& an veniant puniendi.Ioan.Montaig.de bigami.q.4.nu. 4.fol.126.T.9.
Qualiter intelligantur ſcire matricem eccleſiam ſeruare interdictum.Fran.de Pla.de excommunicat.§.15.nu.8.f.353.T.14.
Quando de animalibus,& hortis decimas ſoluant.Pet.Rebuff.de decim.q.14.nu.57.f.141.T.15.P.2.
Seruis æquiparentur.Bon.de Curti.de nobilita.P.2.nume.57.fol. 19 Tom.16.
Quare ſuis conſanguineis non ſuccedant. Pet. Rebuff. de decim. q.8.nu.32.f.132.T.15.P.2.
Qui decimas retinent aliquibus eccleſijs debitas niſi poſt requiſiti deſtiterunt infra menſem,aut ſi de eis, quæ vſurpare præſumpſerint competenter tandiu ab officijs,& beneficijs ſunt ſuſpẽſi,donec ſatisfactionem fecerint de prædictis.Ioan.a Capiſtr.de excommunicatio col.4.nu.75.f.399.T.14.
Qui dum eſſent in ſeculo erant notarij, poſſunt admitti vt notarij in cauſa hæreſis.Franc.Squilacen.de fide cathol.cap.37.nume. vnico.fol.6.T.14.
Qui habent capellas in eorum eccleſijs, quas concedunt,quò ad vſum ſepulturę alicui domui nobilium,& filiorum,& deſcendẽtiũ,an ibi poſſint ſepelire aliquos de alia progenie.Pet. de Vbal. de canon.epiſcop.& paroch. capitulo decimo. nume.4.fol.238. Tom.15.P.2.
Qui non habent parochiam an decimas præſcribant. Pet.Rebuff. de decim.q.13.nu.63.f.138 T.15.P.2.
Populum ad Synodum venire non tenentur.Io. Fran.Paui.de viſitatio.q.10.1.P.nu.5.f.189.T.14.
Qui ſeculo renunciarũt,licitè pñt appetere,& petere honores virtuti debitos.Io.Redoa.de maie.Prin.ver.largitas.n.23.f.169.T.16.

Quique

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quique ſecundum ſuam regulam vniformiter veſtiuntur. Io. Lup. de liberta. eccleſ. q. 7. nu. 1. f. 7. T. 13. P. 1.

Quomodo, & ad quem effectum poſſint ab vno monaſterio ad alium tranſire. Chriſtoph. Rebuff. de benefic. capit. 36. num. 11. fol. 285. T. 15. P. 2.

Poſſunt ire ad ſtudia. Franc. de Pla. de excommunicat. §. 27. num. 13. fol. 351. Tom. 14.

Reformari debeant. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 30. nu. vnico. fol. 177. T. 15. P. 1.

Recipientes decimas capellarum debent presbytero cõgruentem aſſignare portionem. And. Hiſpa. de decim. quęſtio. 12. num. 11. fol. 146. T. 15. P. 2.

Interdictos qua pęna puniuntur. Ioã. And. de Bono. de interdict. nu. 60. fol. 346. T. 14.

Retrahentes verbis homines a decimis ſoluendis, ſunt excommunicati. Bea. Anton. de excommunicat. capitulo 55. nume. vnico. fol. 379. Tom. 14.

Si cõcedãt vt in aliquo loco ſepulturam facere poſſint, & ibi ſepeliri cęperint, ſi poſtea cum eis conueniam, ne ſepeliam niſi vſq; ad certum numerum, & quòd non poſſim inibi monumentum cum lapidibus, niſi vſque ad certam menſuram extruere, an talis conuentio valeat. Barth. Cępol. de ſeruitu. ruſtic. prædio. c. 15. nu. 2. fol. 234. T. 6. P. 2.

Si ferant arbitramenta, ſeruari debent, licèt ipſi malè faciant compromiſſum acceptando, & de veritate dicti. And. Alcia. de præſumptio. 18. nu. 3. fol. 337. T. 4.

Sicut a cenſuris iuris non abſoluunt, ita nec a cenſuris per ſynodalia ſtatuta factis. Henric. Botte. de Synod. epiſcop. conclu. 13. nu. 393. T. 13. P. 2.

Sunt corrigendi miſericorditer, & non more latronum carcerandi. Ioan. Franciſc. Paui. de viſitatio. quæſtio. 7. 1. P. nume. 7. fol. 184. Tom. 14.

Sunt excõmunicati non ſeruãtes interdictum, quod ſeruat matrix eccleſia. Franciſc. de Pla. de excommunicat. §. 15. nume. 3. fol. 352. Tom. 14.

Non ſeruantes interdictum, clerici verò ſuſpenſi. Franc. de Pla. de excommunicat. §. 15. nu. 12. f. 353. T. 14.

Tam exempti, quàm non exempti ad decimas tenentur, & de quibus rebus. Pet. Rebuff. de decim. quæſtio. quinta. nume. 21. fol. 129. Tom. 15. P. 2.

Tenentes arma, intra ſepta monaſterij excommunicati ſunt. Bea. Ant. de excommunicat. c. 59 nu. 1. f. 379. T. 14.

Tenentur ad decimas noualium, quando eccleſia olim percipiebat emolumentum. Pet. Rebuff. de decim. quæſtio. 14. nume. 46. fol. 141. T. 15. P. 2.

Valentes diſponere de corpore ſuę eccleſię, an poſſit de acceſſorijs ad ipſam eccleſiam. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 2. num. 22. fol. 31. Tom. 17.

Varijs modis eccleſias poſſident, & iura epiſcopalia quis habere dicatur. Pet. Rebuff. de cano. portio. nu. 32. f. 242. T. 15. P. 2.

Vel clerici ſeculares an in arbitrum, vel arbitratorem conuentionalem poſſint compromittere. Ioan. Bapt. de arbitr. c. 3. num. 2. fol. 231. T. 3. P. 1.

Vel monachi leges, & medicinam audire non poſſunt, niſi in ſtudio priuilegiato, vt Bononię, & niſi vt melius canones intelligãt Hier. Zanet. de differ. iur. ci. & can. nu. 71. f. 201. T. 1.

Vel patroni ſtatum eccleſię, an poſſint immutare, vel minuere. Pet. Rebuff. de congrua portio. nu. 56. f. 243. T. 15. P. 2.

Vendẽtes libros qualiter puniantur. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 57. nu. 4. f. 44. T. 18.
Item ſcholares.

Vnius monaſterij an poſſint tranſire ad aliud monaſterium, & eorũ eccleſiam alteri monaſterio ſubijcere. Pet. de Peruſ. de vnio. eccleſ. c. 4. nu 33. f. 238. T. 15. P. 1.

Vſurpantes cuſtodiam patronatuũ, & titulum aduocationis eccleſiæ vacantis, in quibus reſident ſunt excommunicati. Ioan. Bapt. de Pla de excommunicat. §. 2. nu. 21. f. 348. T. 14.

Decimas eccleſijs debitas, aut eas eccleſijs ſolui non permittentes &c. ſunt excommunicati. Ioan. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 2, nu. 7. fol. 348. T. 14.

Religioſi in genit. conſideratio.

*RELIGIOSI dictum ſine iuramento præſumptionem facit. Franc. Curt. Papien. de teſtib. concluſ. 49. nu. 98. f. 129. T. 4.

Religioſis quod competat.

*RELIGIOSIS an liceat ſe defendere cum armis. Io. a Capiſtr. de auct. Papæ. 2. P. 2. P. prine. nu. 201. f. 52. T. 13. P. 1.

Datur carcer Apoſtolorum vice a ſuorum prelatorum correctione appellationibus. Ioan. de Graſſ. de ſubſtantial. procurat. de Apoſtolis &c. nu. 5. f. 373. T. 3. P. 1.

Eccleſia conceſſa, non tamen fructus poterunt conuertere in vſus proprios. Pet. Rebuff. de cong. portio. nu. 33. f. 242. T. 15. P. 2.

Forma Cap. Romana de cenſi. in 6. non eſt ſeruanda. Io. Fran. Paui. de viſitatio. q. 7. 1. P. nu. 7. f. 184. T. 14.

Magis creditur, quàm laycis in omni probatione facienda, & in quocunque alio negocio. Fran. Caſon. de tormen. cap. 11. nu. 11. fol. 313. T. 11. P. 1.

Quando permiſſum ſit legato aſſignare penſionem. Pet. Andre. Gamb. de aucto. leg. de lat. verſicu. ſciendum. nume. 54. fol. 217. Tom. 13. P. 2.

Regulariter mitius agitur. Guiliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 4. capitulo nono. nume. 36. fol. 110. Tom. 15. P. 2.

Sunt ludi interdicti. Stephan. Coſta. de ludo. articu. 2. princ. nu. 14. fol. 165. Tom. 7.

Tranſire de vna religione ad aliam qualiter ſit permiſſum. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſi. ſciendum. num. 59. fol. 217. Tom. 13. P. 2. & Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gloſſ. 13. nu. 3. fol. 135. Tom. 18.

Religioſo quid liceat, ſiue conueniat.

*RELIGIOSO conceſſa a ſuo prælato licentia, vt in electione de ſe facienda poſſet conſentire propter ambitionis vitium, nullius debet eſſe firmitatis. Guliel. Mandagot. de electio. noui prælat. c. 8. fol. vlt. T. 15. P. 1.

Ex cauſa licitum eſt mutare habitum. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 9. nu. 3. f. 352. T. 14.

Huiuſmodi de quo. nu. 38. ſi carnes comedere, ſicut alijs clericis permiſſum ſit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſi. ſciendũ. nu. 40. f. 216. T. 13. P. 2.

In epiſcopum promoto, non habitum mutare de iure, non item roccherum deferre licere ſeruari, de facto tamen aliter. Pet. Andre. Gamb. de auctor. legat. de lat. verſi. ſciendum. nume. 30. fol. 216. T. 13. P. 2.

Legatum factum præſumitur intuitu monaſterij factum. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. & quia. nu. 58. f. 248. T. 14.

Siue monacho ius competens ex electione, vel prouiſione, eſt ſibi quaſi proprium. Pet. de Peruſ. de mutat. ſtatu. perſo. nume. 9. fol. 177. Tom. 14.

Religioſorum conſideratio qualiter circa diuerſa ſit adhibenda.

*RELIGIOSORVM appellatione, qui comprehendantur. Bea. Ant. de excommunicat. c. 54. nu. 2. f. 378. T. 14.

Conuentus multi habẽt redditus eccleſiaſticos, non tamen dicuntur habere beneficia. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 16. nu. 2. fol. 348. T. 15. P. 2.

Genua plura ſunt. Ioan. Caraf. de ſimo. nume. 135. fol. 122. Tom. 15. Par. ſecunda.

Horti a decimis exempti ſunt. Pet. Rebuff. de decim. q. 13. num. 104. fol. 139. T. 15. P. 2.

Regulæ quatuor approbatæ. Iacob. Boer. de ſtat. & vita & eremit. nu. 1. fol. 432. T. 13. P. 2.

Status quandoque mutatur ratione criminis. Pet. de Peruſ. de mutatio. ſtat. perſo. nu. 5. f. 177. T. 14.

Studioſo quando prælatus non vult dare licentiam ſtudendi, epiſcopus eam dat, & quis in hoc prælatus dicatur. Fran. de Pla. de excommunicat. §. 7. nu. 15. f. 351. T. 14.

Religioſos qualiter accipi circa diuerſa contingat.

*RELIGIOSOS cõueniens fuit eximi ab ordinariorum iuriſdictione. Bal. de exemptio. verſi. ſimilia. nu. 10. f. 196. T. 12.

Excommunicatos epiſcopi poſſunt abſoluere, quia leges, vel Phyſicam audiere. Bea. Anto. de excommunicat. capitu. 52. nume. 9. fol. 378. T. 14.

Intra clauſtra ſe continere, & regularem vitam obſeruare, aliàs priuilegium amittere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. ver. ſciendum. nu. 5. fol. 216. T. 13. P. 2.

Secularium beneficiorum incapaces exiſtere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. verſ. ſciendum. nu. 38. f. 216. T. 13. P. 2.

Religioſum qualiter conſiderari oporteat.

*RELIGIOSVM aſſumptum ab epiſcopo ad eccleſiam curatam ad canonicatum, vel ſimplex beneficium, adminiſtrationem non habentem aſſumi non poſſe. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſio. nu. 254. f. 195. T. 13. P. 2.

Religioſi abſoluentes ab excommunicatione canonis ſunt excommunicati. Franciſc. de Pla. de excommunicat. §. 20. nume. 6. folio 353. Tom. 14.

Retinendi proprium pro vſibus, & neceſſitatibus ſuis, capacem eſſe. Pet. Andre. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſionibus. nu. 258. fol. 195. T. 13. P. 2.

Si contingat promoueri ad epiſcopatus apicem, non proprium retinere, non item teſtari poſſe. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de penſionibus. nu. 253. f. 195. T. 13. P. 2.

Si quis ſe putat non refrenans linguam ſuam, ſed ſeducens cor ſuũ huius vana eſt religio. Conrad. Brun. de hæret. cap. 10. nume. 18. fol. 279. T. 11. P. 2.

Religioſus qualiter circa diuerſas materias conſideretur, & eius effectus.

*RELIGIOSVS an cenſeatur exiſtens intra probationis annum. Pet. de Vbal. de canon. epiſcop. & paroch. capitulo ſexto. nume. 24. fol. 229. T. 15. P. 2.

An, & quando arbiter eſſe poſſit. Lanfran. de Oria. de arbitr. 2. P. nu. 4. fol. 209. T. 3. P. 1.
Et quid de ſimplici ſacerdote? ibidem.
Et quid de militibus? ibidem.

An poſſit eſſe compromiſſarius in negocio electionis. Guliel. Mãdagot.

Source : BIU Cujas

dagot.de electio noui prælat. capitulo quadrageſimoſecundo, per tot.f.421. Tom.15.P.1.
Facere compromiſſum Lanfran.de Oria.de arbitr.ſectio.3.princ. nu.12.fol.210.T.3.P.1.
Aſſumptus ad eccleſiam parochialem per epiſcopum, vel legatũ, ſi officium iuxtà morem ſecularium,an verò regularium dicere teneatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.verſi.ſciendum eſt. nu.39.fol.216.T.13.P.2.
Canonicus effectus, ſi Papæ, vel legati delegatus eſſe poſſit, Pet. And.Gamb.de auct. leg.de lat.verſic.eodem. nume.29.fol.216. Tom.13.P.2.
Credit parochiano volenti recipere Euchariſtiam,ſi dicat ſe a proprio ſacerdote licentiam habere. Franc.de Pla.de excommunicat.§.19.nu.1.f.353.T.14.
Deputatus executor exequi non poteſt,niſi petita,& obtenta licentia a ſuo ſuperiore.Ioan.Franc.Paui.de viſitatio. quæſt.5.2.P.nu. 90.fol.200.T.14.
Dicitur non habere velle, neque nolle, quando procedat. Benue. Strac.de adiect.3.P.nu.45.f.391.T.6.P.1.
Seruus.Pet.de Vbal.de canon.epiſco.& paroch. quæſt.14.nu.29. fol.210.T.15.P.2.
Diſparis cultus an poſſit eligi epiſcopus eccleſię.Ioan.Bertachi.de epiſc.lib.2.nu.47.f.310.T.13.P.2.
Diſpenſatus, vt ad religionem laxiorem tranſire poſſit ſine cauſa, apud Deum tutus non eſt.Hier.Zanet.de foro conſcien.& contentio.nu.24.fol.406.T.3.P.1.
Ducens publicè vxorem,volens defendere errorem, dicẽdo quòd licuerit,vt hæreticus damnandus eſt.Arnal.Albert.de agnoſcen. aſſertio.hæret.q.21.nu.38.f.75.T.11.P.2.
Effectus Cardinalis nunquid teſtamentum poſſit condere. And. Barbat.de præſtan.Cardi.3.quæſtio.Baſilic.1.P.nume. 53.fol.76. Tom.13.P.2.
Egrediens monaſterium ad audiendas ſcientias non prohibitas ſine licentia ſui prælati excommunicandus eſt.Bea.Ant.de excõmunicat.c.52.nu.4.f.378.T.14.
Electus ad præſentandum,ſeu eligendum ſine licentia ſuperis nõ poteſt eligere,& electio facta non tenet.Benue. Strac.de adiect. P.3.nu.44.f.391.T.6.P.1.
Eligi non poteſt ad prælaturam non epiſcopalẽ alterius religionis, vel habitus,ſi contra fiat,eſt irritum. Guliel. Mandagot. de electio.nou.prælat.c.1.col.4.f.vlt.T.15.P.1.
Et nullum habens ordinem clericalem,vel monialis violans interdictum,an ſit irregularis actiuè,& paſſiuè.Ioan.Calderin.de interdict.eccleſiaſt.verſ.ſed quid.nu 80.f.330.T.14.
Exiens clauſtrum ſibi ipſi legans,vel ſtudens in legibus eſt excommunicatus.Bea. Ant.de excommunicat. capitulo quinquageſimoſecundo.num.11.f.378.T.14.
Factus bigamus,an recuperet priuilegia eccl.Io.a Capiſtr.de auct. Papæ.3.P.2.P.princ.nu.13.f.55.T.13.P.1.
Habens licentiam ab epiſcopo intrãdi monaſterium monialium, in quod intrare non licet ſub pęna excommunicationis,an intelligatur etiam habere licentiam pro ſocio. Alber.a Roſ.de ſtatu. rub.192.nu.1.fol.50.T.2.
Ipſo iure cum ſit mortuus mundo eſt incapax feudi. Fran.Curt.de feud.memb.2.3.P.princ.nu.17.f.68.T.10.P.2.
Non debet eligi in prælatum religionis diſparis, aut profeſſionis. Bal.de exemptio.verſ.ſimilia.nu.3.f.195.T.12.
Non deſinit eſſe iuris ciuitatis,nec iura ciuilia perdit.Bon.de Curti.de nobilita.7.P.nu.35.f.20.T.16.
Nõ dicitur regulariter poſſe habere propria.Guliel.Redoa.de ſpol. eccleſiaſt.q.9.§.2.nu.57.f.248.T.14.
Non habet neque velle,neque nolle.Guliel. Redoa de ſpol. eccleſiaſt.q.2.nu.44.f.220.T.14.& Ioan.de Selua.de benefi. q.21.nu. 3.fol.83.Tom.15.P.1.
Non mendicans non poteſt eligi in prælatum, niſi a parte maiori numero.Pet.de Bais.in directo.electio.capit.38.3.P. num. 6.fol. 401.Tom.15.P.1.
Non poteſt appellare a correptione ſui ſuperioris. Nepos a Montalba.de exceptio.arti.24.nu.16.f.120.T.3.P.1.
Renunciare clauſtro,& monaſterio abſque ſuperioris ſui conſenſu.Io.de Selua.de iureiuran.3.P.nu.49.f.352.T.4.
Ordinis minorum,licèt executor eſſe non poſſit,tamen habere poteſt ex teſtamento facultatem nominandi,& eligendi. Ioan. Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.7.nu.3.f.136.T.8.P.1.
Licèt teſtamentarius executor eſſe non poſſit,non tamen exequẽti conſulere prohibetur. Lancellot.Gall.de ſtat. quæſtio.1.nu.7. fol.337.Tom.2.
Poteſt eſſe epiſcopus. Ioan. Lup.de matrim. & legitim.nume.43. fol.42.Tom.9.
Eſſe teſtis in cauſa monaſterij.Ioan.Mar.Monticell.de teſtib. fol. 247.col.2.in prin.T.4.
Præfici beneficio ſine cura.Pet.de Vbal.de canon.epiſ.& paroch. q.2.princ.nu.7.f.205.T.15.P.2.
Presbyter qui Chirurgiam exercuit,ex qua ſecuta fuit mors,eſt pęnitus ineligibilis.Pet.de Bais in directo.electio.cap.24.2.P.nu.1. fol.389.T.15.P.1.
Profeſſus non poteſt,eſſe collector, niſi ſit qualificatus. Barth. Belen.de charitat.ſubſi.q.108.nu.3.f.166.T.15.P.2.
Redire ad religionem.Bea.Ant.de excommunicat. c.53.nume.2. fol.378.T.14.
Profitens tria ſubſtantialia,prohibetur teſtari: ſecus ſi non profitetur.Guliel.Redoa.de ſpol. eccleſ. quæſtio.3. §.vlt.nume.18.fol. 231.Tom.14.
Quando exiens a monaſterio poſſit bona repetere. Guliel. Redoa.de ſimo.menta.capitulo quartodecimo.nume. 29. fol.114. Tom.15.P.2.
Poſſit eſſe locumtenens legati, & cauſas decidere. Pet. Andre. Gamb.de aucto.leg.de lat.verſicu.ſciendum.nume.36.fol.216. Tom.6.P.2.
Qui concedit ad vitam,eſt ſuſpenſus ab officio,niſi ex vtilitate,vel neceſſitate.Guliel.Redoa.de reb.eccleſ.non alienan. verſ.habetur.q.21.nu.27.f.508.T.15.P.2.
Quòad penſionem ſibi reſeruatam adminiſtrator reputatur. Pet. And.Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.6.de penſio.nume.264.fol. 195.T.13.P.2.
Si conſentit electioni de ſe factæ extra ſuum monaſterium, non obtenta licentia,non valet conſenſus,& irrita eſt electio. Guliel. Mandagot.de electio.non prælat.c.27.f.440.T.15.P.1.
Si donet,ſi religionem ingrediatur,donatum repetere poterit.Pet. Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil.63.nu.2.f.45.T.18.
Si eccleſiæ pręficiatur,vt præſit,& non vt proſit,mortaliter peccat. Hier.de Zanet.de foro content.nu.25.f.406.T.3.P.1.
Si fuerit electus arbiter cum iuramento,& Papa ei reſcribat,quòd compromiſſum expediat, an videatur habilitatus. M. Anton. Blanc.de compromiſſ.inter conium.verſi.incipiendo.num.7.fol. 132.T.3.P.1.
Sine conſenſu epiſcopi decimas de manu laycorum recipere non poteſt.Guliel.Redoa de reb.eccle.non alie. verſic. ſed quid.nu. 14.fol.488.T.15.P.2.
Tempore penurię poteſt de bonis monaſterij ſine conſenſu ſui ſuperioris facere eleemoſinam.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuil.ſpecial.9.in iudic.nu.23.f.153.T.18.
Vel conuerſus infra annum probationis,feudum nõ amittit.Fran. Sonsbe.ad vſus feudo.P.12.nu.139.f.148.T.10.P.2.
Veniens contra ſuſpenſionem a certo officio irregularis non eſt, ſed excommunicatus.Beat.Ant.de excommunicatio.c.57.nu.3. fol.379.Tom.14.
Verſus Deum quilibet præſumitur.And.Alcia.de præſumptio.pręſumptio.49.nu.1.f.316.T.4.

Religioſus adiectiuè conſideratus quid operetur.

*RELIGIOSVS ager efficitur,in quo de conſenſu domini mortuus ſepelitur. Guliel. Redoa.de ſimo.menta.cap.30.num. 3.fol. 56. Tom.15.P.2.
*RELIGIOSVS locus efficitur hodie auctoritate Papæ,non immiſſione cadaueris.Guliel.Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.30.num.4. fol.57.T.15.P.2.
Locus fit per illationem cadaueris.Io.Dilec.Duran.de arte teſtan. cautel.1.tit.9.nu.2.f.139.T.8.P.1.
Factus auctoritate epiſcopi ad diſpenſationem epiſcopi pertinet. Pet.de Vbal.de canon.epiſcop.& paroch.quæſtio.2.nume.7.fol. 206.T.15.P.2.
Impedit ſeruitutem.Barthol.Cępol.de ſeruitu. vtb. prædio.c.18. nu.1.f.182.T.6.P.2.
Item ſacer ibidem.
Nullus dicitur,niſi ſit per epiſcopum benedictus. Guliel.Redoa. de ſimo.menta.P.3.nu.16.c.16.f.94.T.15.P.2.
*RELINQVENDA ſunt nobilibus arma,veſtes,lectus quotidianus, & domus habitationis,equus,& mula,quando in eorum bonis fit executio: hoc quando nobilis habet aliqua bona in quibus fiat executio,ſed quãdo non habet alia bona ſecùs, præterquàm in equo,in quo ſolet equitare: nam is minimè capiendus eſt,etiã ſi alia bona deficiant.Io.Gute. Plac. Hiſp.de contract.iura.c.16. nu.12.fol.61.T.6.P.2.
*RELINQVENDI prohibitio vxori num in mortis cauſa capione locum habeat.Lancel.Gall.de ſtatu.q.8.nu.1.f.321.T.2.
Reſolutio.nu.8.& 9.ibid.
Limit.nu.14.ibidem.
*RELINQVENS proximos cognatos hæredes, non cenſetur vnitum fratrem vocaſſe.Iacob.Rich.de vnio. proli. capitu.7.nume. 31.fol.24.T.6.P.1.

Relinquere applicatiuè, & abſolute quomodo accipiatur.

*RELINQVERE an quis poſſit ſuæ concubinæ.Rolan.de teſtam.& vlt.volunt.rub.41.nu.2.f.27.T.8.P.1.
Verbum propriè ad vltimas voluntates adaptatur, ſed magis amplum,& latum habetur,quàm legare.Lancellot.Gall.de ſtat.verſi.legare.nu.3.f.310.T.2.
Refertur ad vltimam voluntatem.Matthesila.de ſucceſſio. ab inteſta.art.3.princ.nu.8.f.329.T.8.P.1.

Relinqui quæ poſſint,& cui,& qualiter applicatiuè conſideretur.

*RELINQVI ad pias cauſas cenſetur, quod relinquitur imagini. Pet.de Vbal.de canon. epiſc. & paroch.quæſtio.16.nume.8.fol. 211.T.15.P.2.
An ſufficiat aliquam legitimam partem titulo inſtitutionis. Io. de Royas.Sergen.in epit.ſucceſſio.c.8.nu.16.f.400.T.8.P.1.
Poſſunt alimenta, monacho, ita vt illa ipſe, & non Abbas percipiat.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.63.num.3. fol.135. Tom.8.P.1.
Fideicommiſſa etiam nutu. Ioan.Dilec.Duran de arte teſtan.cautel.2.tit.4.nu.4.f.119.T.8.1.
Poteſt fratribus mendicantibus annuum ad certum tempus. Ioan. Dilec.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Dilec. Duran. de arte teſtan. cautel. 11. titu. 1.nume. 2.fol.111. Tom.8.P.1.
Vxori cauſa dandi eccleſiæ,aut alteri cauſæ pię.Lancellot.Gal.de ſtat.q.2.nu.8.f.312.T.2.
Varie exemplificatur.nu.8.& 9.ibid.

Relinqui, relinquit,relinquitur, relinquo, & relinquunt.qualiter accipiantur.

*RELINQVI verbum pertinet ad vltimam voluntatem.Aymo. Crauet.de antiquit.tempo.verſicu.circa præmiſſa.nume.20.fol. 173.Tom.17.
*RELINQVIT nemo carnem ſuam.Vital.de Camba.de clauſ.verſ. reſtat.nu.5.f.429.T.18.
*RELINQVITVR arbitio iudicis,quæ ſit modica ſuma, & idem quod ſit præceptum magnum.Gaſp.Bea.de inop.debito.&c.c. 12.nu.11.f.226.T.3.P.2.
*RELINQVO verbum,an,& quando operetur inſtitutionem. Rolan.de teſtamen.& vlt.volunt.vlt.17.nu.23.fol.8.T.8.P.1.
Verbum,quam habeat ſignificationem.Angel.de Gambel. de teſtamen.gl.75.nu.3.f.60.T.8.P.1.
*RELINQVVNTVR iudicis arbitrio, quæ lege non diffiniuntur. Ant.de Roſel.de indic.& tortur.nu.4.f.290.T.11.P.1.

Reliqua, reliquari, & relinquatores qualiter conſiderentur.

*RELIQVA trahere ad partem debiti teſtantem pertinet.Damhou. de pupillar.patroc.c.3.nu.25.f.375.T.8.P.2.
*RELIQVARI quid ſit,ſeu importet.Damhou.de pupillar.patroc. c.3.nu.26.f.375.T.8.P.2.& Ioan.I.C.de execut.vlt. volunt. tit.8. nu.13.f.198.T.8.P.1.
*RELIQVATORES qui dicantur.Damhou.de pupillar.patroc.c.3. nu.26.f.375.T.8.P.2.& Io.Pyrr.de magiſtr. Roma.2.P.num.22. fol.203.T.16.& Ioan.I.C.de execut. vlt. volunt. tit.8.nu.13.fol. 198.T.8.P.1.

Reliquiæ ciborum,honoris, & præcedentes qualiter conſiderentur.

*RELIQVIÆ ciborum pauperibus ſunt dandæ.And.Barba.de prę ſtan.Card.q.6.Baſilic.1.P.nu.17.f.79.T.15.P.2.
Honoris geſti remanent.Pet.Belli.de re milit.titu.16.nume.43.fol. 339.Tom.16.
Præcedentes multum ſolent operari.Aſcan.Clemens Amer.de patria poteſt.effect.3.c.6.nu.4.f.107.T.8.P.2.

Reliquiæ Sanctorum quomodo accipiantur, & earum effectus.

*RELIQVIÆ Sanctorum,an ſint de iure poſitiuo, vel diuino. Guliel.Redoa.de ſimo.menta.capitulo quarto. Par.4.nume.21.fol. 88.Tom.15.P.2.
Sanctorum, & ſancti martyres vendi non poſſunt. Guliel. Redoa. de ſimo.menta.P.4.c.4.nu.18.f.88.T.15.P.2.
Nec quiſquam miracula faciens veneratur ſine Papę auctoritate Guliel.Redoa.de ſimo.menta.3.Par.capitulo 4.num. 22.fol.88.. Tom.15.P.2.
Non debent teneri a layco.Guliel.Duran.de modo ge.concil.celebrub.49.nu.1.f.182.T.13.P.1.
Non poſſunt eſſe in comercio. vbi etiam habes quòd Saraceni Deos,& Deas colunt,nec vetus,nec nouum recipiunt teſtamentum.Guliel.Redoa.de ſimo.menta.P.1.capitulo 5.nume. 5. fol. 34.Tol.15.P.2.
Transferuntur etiam ſolius præſidis licentia, & ex cauſa licet eas portare ad collum.Guliel.Redoa.de ſimo.mental. c.4.nume.8. fol.33.T.15.P.2.
*RELOCATIO facta ſimpliciter quo precio facta intelligatur.Ioã. Berta.de gabell.2.P.nu.15.f.56.T.12.
Quæ cenſetur facta tacitè ex perſeuerantia finito tempore, cenſetur facta cum omnibus qualitatibus,quę erant in priori locatione.And.Alcia.de præſumptio.preſumpt.17.nu.5.f.324.T.4.

Rem applicatiuè conſideratam quomodo circa diuerſas materias operari contingat.

*REM alienam dans non contrahit permutationem. Federi. de Senis.de permutatio.benef.nu.16.f.187.T.15.P.1.
Alienam emens ignoranter,non tenetur eam domino tradere, niſi dominus precium,& expenſas ſoluat. Ant.de Roſel.de vſur.nu. 4.fol.70.T.7.
Emens ſi non inuenit,cuius ſit diligenti facta inquiſitione,ſi plus valet,quàm dedit, illud plus in pauperum vſus diſpẽſari debet. Ant.de Roſell.nu.5.f.70.T.7.
Legatam conuenit ſoluere naturali ęquitate.Fortun.Garſi.de vlt. fi.iur.canon.& ci.nu.209.f.106.T.1.
Scienter tradens ad cuiuſmodi intereſſe teneatur. And.Alciat.de eo quod intereſt.nu.80.f.13.T.5.
Amittere quis dicatur. Laur.Syl. de feudi recognit.quæſtio. 109. nume.37.fol.95.Tom.10.Par.1.
An liceat charius vendere, quàm abſolutè valeat ex eo quod vẽdẽti commodior eſt.Thomas.de Vio.de cambijs. c.6.nume.4.fol. 406.T.6.P.1.
Arreſtatam detinens,eam præſcribere non poteſt.Pet.Pech.Zitic. de iure ſiſten.c.35.nu.6.f.173.T.3.P.2.
Certam alienare prohibitus,an de ea poſſit tranſigere.Io.Bertach. de epiſc.4.P.nu.153.f.344 T.13.P.2.
Cum onere ſibi iniuncto in alium trãſire.Pet.And.Gamb.de auct. leg de lat.lib.6.de penſionibus.nu.552.f.198.T.13.P.2.
Detinens ex contractu inito cum muliere,aut minore bona fide,& omni fraude remota citra legis ſolemnitatem,num in foro conſcientiæ ſit tutus.Lancellot. Gall.de ſtat. quæſtio. 14. nume. 19. fol.309.Tom.2.
Eccleſiæ qui vendit,aut inuadit,ad altare non accedit. Guliel.Redoan.de reb.eccle.non alie.rub.2.nu.23.f.406.T.15.P.2.
Quis emere non poteſt.Ioan.Fran.Paui.de viſitatio. q. 5. 2. P.nu. 115.fol.200.T.14.
Quis habere poteſt,ſi tantundem eccleſiæ dare velit,& illam indemnem conſeruet.Guliel.Redoan.de reb.eccle.non alien.rub. 10.nu.35.fol.413 T.15.P.2.
Et precium ſimul tenere,contra bonam fidem eſt.Fran.Sonsbe.ad vſus.feud.P.12.nu.111.f.147.T.10.P.2.
Ex qua alimenta ſoluuntur, tacitè obligatam cenſeri. Pet. Andre. Gamb. de auctor.leg.de lat.lib.6.de penſionibus.nume.550.fol. 198.T.13.P.2.
Datur annua præſtatio, regulariter obligatam non cenſeri. Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.de penſionibus.nume.553. fol.198.T.13.P.2.
Fideicommiſſo ſubiectam ſi hæres occupet per vim ab alio poſſeſſore,incidit in pœnam.l.ſi quis in tantum.Io.Bapt.Pont.de ſpol. lib.1.c.1.nu.62.f.274.T.14.
Furtiuam poſſidẽs illam a quo habuit,nominare debet. Io. Coraſ. de benef.q.1.nu.18.f.301.T.15.P.2.
Furto capiens ſibi prius furto ſubtractam non amittit pœnam quadrupli iam ſibi quæſitam.Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.lib.1.c.1.nu. 64.fol.274.T.14.
Habẽs pro derelicto,an teneatur pro illa ad munera realia. Pet.de Vbal.de collect.verſ.ſi que.nu.43.fol.96.T.12.
Videtur ei qui occupat donare. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ.non alie.c.7.nu.2.f.396.T.15.P.2.
Videtur proprie alienare.idem ibid.nu.1.
Immobilem ſi quis vendiderit extra parentelam, ſi velit infra annum redimere,& ante agnatos offerat precium emptori,an preferatur.Alber.a Roſ.de ſtatu. quæſtio.87. colum.quarta.fol.14. nume.1.Tom.2.
Litigioſam alienans, qua pœna afficiatur. Fran. Lucan.de fiſco, & eius priuil.2.P.princ.nu.26.f.10.T.2.
Magnam alienam Papa,& Princeps,ſi aliunde quàm a Papatu,vel Principatu proueniat.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie. q.7. nu.4.fol.482.T.15.P.2.
Male alienatam non modo prælatus, ſed & quælibet alia perſona repetere poteſt.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.verſi.ſed deinde.nu.10.fol.511.T.15.P.2.
Mihi debitam actione perſonali, authoritate propria auferre poſſum a debitore fugiente. Ioan. Bapt. Caccial.de debit ſuſpecto, & fugi.q.4.nu.14.f.150.T.3.P.2.
Perituram non perire,& mortuos viuere Dei officium eſſe in naturalibus.Pet.Andre.Gamb.de auctor. legat.de lat.libro 4.nume. 117.fol.177.T.13.P.2.
Pertinere cum ſuo onere. Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6. de penſionibus.nu.433.f.196.T.13.P.2.
Plus debito vendens,dicitur male agere.Laurent.de vſur. verſ.con ſuluit.nu.10.f.17.T.7.
Poſſidens excontractu nullo minoris tenetur ad reſtitutionem in conſcientia.Fran.Sarment.de reddit.eccleſiaſt.c.2.P.1.nu.4.fol. 371.T.15.P.2.
Potius relinquere aliquãdo expedit, quàm mãlos vicinos habere. Hiero.de Mont.de fin.regun.c.91.nu.6.f.355.T.3.P.2.
Propriam an quis reficere teneatur. Bartho.Cępol.de ſeruitu.vrb. prædio.c.59.nu.2.f.202.T.6.P.2.
Poteſt quilibet auferre propria auctoritate debitori fugiẽti. Ioan. Bapt.Caccial.de debit.ſuſpect.& fugi.quęſtio.4.nu.13.fol.150. Tom.3.P.2.
Recuperare nõ eſt noua acquiſitio.Fran.Solſo. in Lucer.Laudem. celul.10.nu.33.f.222.T.10.P.2.
Reſtitui,an tantum commodi adferat per partes, quantum ſi in totum id fieret.Eguin.Baron.de diui. & indiui.obligat.c. 8. nu.4. fol.378.T.6.P.2.
Semel alienam effectam ad priorem dominũ ſine cauſa aliter nõ redire.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6. de penſionibus. nu.427.f.196.T.13.P.2.
Si iniuſtè poſſidebas, non habet locum ſpoliatio in redemptione vexationis.Guliel.Redoa.de ſimo.menta.cap.22.num.4.fol. 99. Tom.15.P.2.
Si petam quæ fuit auctoris mei, veniunt fructus a tempore more. Alberi.a Roſ.de ſtat.q.97.nu.4.f.15.T.2.
Si quis obligat,& paratus eſt debitum ſoluere,an pignus.liberum eſſe dicatur.Alberi.a Roſ.de ſtat.q.99.nu.2.f.15.T.2.
Reſtitnat alicui portanti ſigillũ domini, cuius res eſt, an reſtituẽs liberetur. Ioan.Bertach.de epiſc.1.P.nu.41.f.315.T.13.P.2.
Sibi per ſententiam adiudicatam,nemo poteſt auctoritate propria capere.Chriſtoph.Roffi.de benef.capitulo duodecimo. num.4. fol.264.T.15.P.2.
Solitam emphyteuticari ad tempus, an poſſit epiſcopus cõcedere in perpetuum.Io.Bertach.de epiſc.4.P.nu.63.f.340.T.13.P.2.

Specialiter

Source : BIU Cujas

Specialiter,& expreſsè obligari,& rem haberi ac ſi ſpecialiter eſſet obligata,differunt,nec eſt idem.Ant.Neg.de pigno.& hypothe. memb.3.2.P.nu.2.f.198.T.6.P.1.
Suam a defuncto legato poteſt hæres petere, ſi nouit teſtamẽtum, cum adijt hæreditatẽ.Phanu.de Phanu.de inuent. 7.P.nu.139. fol.314.T.8.P.2.
Habere cuiuſq; intereſt.Eguin.Baron.de diuid. & indiuid.oblig. nu.7.c.2.f.383.T.6.P.2.
In emphyteuſim ab eccleſiaſtico recipiens in eccleſiam dominiũ non transfert. Aut. Nicell. de gloſſ. contrar. numero 185. folio 201.Tom.18.
Recuperans non ſoluit Laudemium. Franc.Solſo.in Lucer. Laudem.celul.7.nu.27.f.217.T.10.P.2.
Vt nemo vendere compellitur,ſic ſi deterior facta ſit,in vſum meliorem conuertere non cogitur. Io.Maurit. Bola.de reſtit.integ. c.398.nu.9.f.207.T.5.
Subtrahens in neceſſitate famis potuit credere dominum hoc permiſſurum,& ſic non delinquit.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie.rub.18.nu.75.f.422.T.15.P.2.
Tibi ſi vendo cũ pacto redimẽdi, an interim tu emptor tutus percipies.Ambroſ.de Vigna.de vſur. verſicu. ſalubriter. nume. 266. fol.65.Tom.7.
Tradi cur factum ſit indiuiduum. Eguin. Baron.de diui.& indiui. obligat.c.4.nu.13.f.373.T.6.P.2.
Et intereſſe,an in eodem libello poſſint inſeri. Fabia.de Mont.de emptio.& venditio.q.6.prin.nu.79.f.63.T.6.P.1.
Tranſire in aliquẽ ſuis affectionibus. Pet. And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6.de penſio.nu.752.f.200.T.13.P.2.
Vacuã occupans tenetur ad intereſſe,licèt poſſidere deſierit.Bapt. Ponta.de ſpol.nu.109.c.12.f.276.T.14.
Venditam infra quæ tempora agnati,& vicini redimere poſſunt.Iacob.Nouell.de iure prothomis.§.3.nu.47.f.36.T.17.
Vſufructuariam reficiendi onus ad quem ſpectat. Barth. Cępol. de ſeruitu.vrb.prædio.c.59.nu.15.f.202.T.6.P.2.

Remedia qualiter circa diuerſa conſiderentur, & eorum effectus.

*REMEDIA ad extraordinaria non currimus, quando ordinaria habemus.Guliel.Redoa.de ſimo.mental.capitulo quarto.nu.8. fol.33.T.15.P.2.
Adipiſcendæ duo ſunt principalia, vnum a iure ciuili introductũ, alterum autem de iure prætorio. Achil. Perſonal. de interdict. quorum bonorum.nu.454.f.276.T.3.P.2.
Et recuperandæ contraria, & incompatibilia ſunt, quia vno conceſſo,neceſſa eſt,vt aliud delegetur.Achil.Perſonal.de interdic. quorum bonorum.nu. 508.f.279.T.3.P.2.
Quæ ſint. Conſtant. Roger. de remed. poſſeſſ. nume.11.fol.246. Tom.3.P.2.
Agendi quanto tempore durent.Bapt.de S.Blaſ.de arbitr. & arbitrat.q.50.nu.66.f.308.T.3.P.1.
Contra ciuiles diſcordias ſeptem ſunt.Conrad. Brun. de ſeditio.c. 7.nu.1.fol.130.T.11.P.1.
Contra clericorum ignorantiã.Guiliel. Duran. de modo ge. concil.cel.rub.44.nume.1.fol.180.Tom.13.P.1.& idem ibidem. rubri.45.nume.1.
Contra maleficia, aut alios languores de iure ciuili non ſunt reprobata.Pau.Grilar. de ſortileg.quæſtio. ſecunda. nume.5.fol.382. Tom.11.P.2.
Contra negligentiam eruditionis. Guil.Duran.de modo ge.cõcil. cel.rub.45.nu.1.f.180.T.13.P.1.
Contra prouocantem latitantem.And.Alcia.de ſing.certam.c.15. nu.1.fol.296.T.12.
Duo alia competunt præter reſtitutionem aduerſus ſententiam iudicis appellatio,& ſupplicatio, vt ſuperuacuum videatur reſtitutionis remedium,contra DD.ſententiam. Ioan. Maurit. Bola.de reſtitut.in integ.c.31.nu.4.f.123.T.5.
Et prouiſiones atque modus agendi contra excluſiua ſtatuta fęminarum quę ſint.Albert.Brun.Aſten.de ſtat.artic. 14.nume.1.fol. 244.Tom.2.
Hæreſum quæ ſint.Iac. Simanc.de cathol.inſtitut.tit.30.nume.12. fol.157.T.11.P.2.
Multa etiam inter ſe incompatibilia competũt mulieri ſoluto matrimonio.Nic.Nouel l.de dote.nu.vnico.f.241.T.9.
Poſſeſſoria hic enumerantur viginti quatuor ad poſſeſſionem recuperandam.Philip.Franc.de diſputat.petitor. nume. 21.fol.328. Tom.3.P.2.
Quibus dentur.Conſtan.Roger.de remed. poſſeſſo.nume.7.fol. 245.T.3.P.2.
Prætoris non operantur effectũ ſuum ipſo iure. Pau. Leon.de ſubſtitutio.nu.176.f.295.T.8.P.1.
Quæ competant aduerſus iurantem. Ioan. de Selua. de iureiuran. q.3.nu.5.f.350.T.4.
Quæ competunt filijs,competunt etiam nepotibus.Io.Royas.Sergent.in epit.ſucceſſio.c.5.nu.3.f.396.T.8.P.1.
Quæ fiant verbis,ne torti dolorem ſentiãt.Pau.Gril.de q.& tortur. q.4.nu.13.f.296.T.11.P.1.
Quæ fieri poſſint aduerſus maleficia taciturnitatis. Pau.Gril.de q. & tortur.q.4.nu.16.f.296.T.11.P.1.
Quæ ſint,vt collecta poſſit imponi clericis, ſeu eccleſ.pro earum poſſeſſ.Remig.de Gon.de charitat. ſubſid. quæſt.61.nu.44.fol. 184.T.15.P.2.
Quædam caſtitatis ſeruandę quę ſint.Marq.de Suſ.de cęlib.facer. non abrog.c.8.nu.12.f.121.T.14.
Quibus cenſuarij experiuntur.Bene dic.Bon.de cenſib.numero 3. articulo primo.fol.163.Tom.6.P.2.
Quibus hæres poſſeſſionem bonorum expeditius nanciſcatur,quę ſint.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.20. nume.1.fol.145. Tom.8.P.1.
Quinque ponuntur pro bonis quibuſcunque adipiſcendis. Mart. de Arles.de ſuſperſtitio.nu.104.f.407.T.11.P.2.
Quot cõpetant in caſu.l.45. Taur.Melch.Palaez.in tract.maiorat. 3.P.nu.11.f.439.T.10.P.1.
Retinendæ poſſeſſionis quæ ſint.Conſtãt.Roger.de remed.poſſeſſor.nu.15.f.246.T.3.P.2.
Sanatiua qualiter cognoſcantur ſuperſtitioſa,vel non.Pau. Gril.de ſortile.q.6.nu.22.f.387.T.11.P.2.
Seditionum duplicia ſunt.Cõrad.Brun.de ſedit. c.3.nu.1.fol.128. Tom.11.P.1.
Tria ſunt poſſeſſ.a iure inducta.Ioã.Arz.de nobilit.Hiſpa.&c.2.P. c.1.nu.4.f.233.T.16.
*REMEDII extraordinarij maior interdum, quàm ordinarij vtilitas & efficacia.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.c.76. nu.5. fol.132.Tom.5.
*REMEDIIS ſubditorum Papa inuigilat. Ioan.Fran.Paui.de viſitatio.q.3.1.P.8.f.181.T.14.

De remedio appellationis, & attentatorum.

*REMEDIO appellationis vti debemus cõtra grauamina.Bon.Cõt. de accuſatio.& inquiſit.nu.13.f.6.T.11.P.1.
Attentatorum agens, vtrum teneatur colorare titulum ſuper poſſeſſione, an ei ſufficiat ſolum probare ſe poſſediſſe tempore litis motæ,& poſtea probare ſe fuiſſe ſpoliatum, dum proceſſus agitatur.Fran.Hercula.de attenta.capitulo vigeſimoſexto.num. 1.fol.271.Tom.5.
Multa pro vtraque parte.ibid.
Ius ſuum vnicuique ſeruatur.Fran.Hercula.de attenta. cap.2.nu. 4.fol.257.T.5.
Non proceditur regulariter contra tertium attentantem ad reuocationem,ſed via ordinaria coram iudice ordinario.Robert.Lãcellot.de attenta.c.3.nu.3.& 4.f.293.T.5.
Ampliatur tribus modis vt nu.9.12.& 13.ibid.
Limitatur.11.modis,vt nu.16.30 37.39.43.46.50.63.66.69.& 90. fol.293.294.& 295.ibid.
Declaratur duobus modis.nu.147.& 152.f.296 ibid.
Proceditur ſummariè, & lite non conteſtata in interdicto,vnde ui,& can.re integranda,niſi lite conteſtata.Fran. Hercula.de attenta.c.20.nu.22.f.268.T.5.
Reuocãtur innouata a tertio prætextu proceſſus ſuſpenſi per appellationem. Robert. Lancellot. de attenta. capitu.4.nume.50. fol.294.Tom.5.
Declaratur.vt nu.52.& 53.ibidem.
Reuocatur actus tertij impedientis iuriſdictionem iudicis,quando ſumus in iudice primæ inſtantiæ ſecundùm aliquos. Robert.Lancellot.de attenta.c.3.nu.43.f.294.T.5.
Secus in ſecunda inſtantia.ibid.nu.44.
Canon.reintegranda, licet ſolemnis libellus non requiratur,eſt tamen qualis qualis petitio adhibenda.Robert.Lancellot.de attẽta.c.25.nu.15.f.438.T.5.
Pro rebus eccleſiaſticis contra quemlibet intentari poteſt de iure canonico.Proſdo.de cõmi.de differ. iur. ciui. & cano.nume.38. fol.193.Tom.1.
L.2.C.de reſcin.vendit.poteſt renunciari, vbi adeſt dolus re ipſa. Georg.Natam.de pact.nu.28.& nu.37.f.31.T.6.P.2.
Quanto tempore præſcribatur.Ioan.Franc.Balb. de præſcriptio. q.26.nu.1.fol.82.T.17.
Quo facilè ſeditiones tollantur.Conrad.Brun.de ſeditio.c.10. nu. 3.fol.132.T.11.P.1.

Remedium miſcellaneè,& applicatiuè ſumptum quid operetur.

*REMEDIVM ad ſequeſtrum impediendum datur a Bart. in l.litibus de agric.& cenſi.lib.11.dicens quòd ille, qui vult impedire ſequeſtrum,aut etiam facere reuocari, debet interim ſatisdare de reſtituendo etiam abſque alia deſtinatione. vnde non ſufficit ſimplex ſatiſdatio &c.Vital.de Camba.de clauſ. verſ.nil nouari. nu.2.fol.385.T.18.
Aliàs prohibitum, per ſuperueniẽtem alterationem inducitur. Io. de Ligna.de eccleſiaſt.interdic.nu.17.f.336.T.14.
Appellationis ad quid ſit inuentum.Ioan. Franc.Paui. de viſitatio. q.5.2.P.nu.76.f.199.T.14.
Dicitur fauorabile,ſimiliter,& nullitatis.Fran. Hercula.de attenta.c.2.nu.4.f.256.T.5.
Attentati eſt magis priuilegiatum poſſeſſorio recuperandę.Philip. Franc.de diſputat.petitor.nu.27.f.328.T.3.P.2.

Remedium attentatorum qualiter conſideretur, & eius effectus.

*REMEDIVM attentatorum an fuerit inductum a lege ex cauſa attentati,an contra l.induxerit attentatum, dubium eſt.Fran. Hercula.de attenta.c.2.nu.6.f.256.T.5.
An habeat locum reſpectu ſubrogati,ſi defuncto reo poſſeſſore alius ab ordinario fuit inductus in poſſeſſionem, poſtea verò alius ſubrogatus eſt defuncto.Franc.Hercula.de attenta.c.7.nu. 10.fol.261.T.5.

An ha-

Source: BIU Cujas

Index Tractatuum.

An habeat locum ſi in partibus fuit pronunciatum ſuper poſſeſſorio? Fran. Hercula. de attenta. c. 18. nu. 5. f. 267. T. 5.

An habeat locum ſi ſubrogatus ab alio quam Pontifice, in locum rei prædefuncti pendente lite occupauit poſſeſſionē. Fran. Hercula. de attenta. c. 7. nu. 14. f. 261. T. 5.

An ſit iudicium poſſeſſorium, vel petitoriū. Fran. Hercula. de attē ta. c. 12. nu. 5. f. 263. T. 5.

Quod ſit poſſeſſorium. ibidem. nu. 6.

Aſſimilatur canoni reintegranda. Anto. Nicell. de concord. gloſſ. nu. 113. fol. 196. T. 18.

Benignum eſt. Franc. Hercula. de attenta. capitulo ſecundo. nu. 3. fol. 256. Tom. 5.

Ceſſat ratione ſcandali, ſeu periculi in populo. Robert. Lancellot. de attenta. limitat. 13. nu. 1. f. 329. T. 5.

Ceſſat vbi quis fuit admiſſus ad probandum de ſuo bono iure & illud probauit. Robert. Lancellot. de attenta. quæſtio. 31. num. 7. fol. 437. T. 5.

Competit pro reuocatione ſpoliationis factæ per aduerſariū, qui fecit committi cauſam auditori contra abſentem, & ante executam citationem eum ſpoliauit. Fran. Hercula. de attenta. c. 6. nu. 9. fol. 259. T. 5.

Dari non debet ad acceſſoria eorum, quæ geſta erant ante litem motam. Robert. Lancellot. de attenta. capitu. 4. nume. 319. folio 307. Tom. 5.

Datur etiam contra hæredem attentantis. Robert. Lancellot. de de attenta. limitat. 24. nu. 14. f. 417. T. 5.

Dicitur æquum. Robert. Lancellot. de attenta. 1. P. in præfat. nu. 1. fol. 287. Tom. 5.

Item facile. ibidem.

Item vtile. ibidem.

Item iuſtum ibidem.

Et qui vult ad illicitum ſtatum reduci, non competit. Ant. Nicell. de concord. gl. nu. 113. f. 196. T. 18.

Eſt magis priuilegiatū, quàm ſpolij. Hier. de Mont. de fin. regun. c. 108. nu. 3. f. 358. T. 3. P. 2. & Robert. Lancellot. de attenta. c. 30. nu. 3. fol. 453. T. 5.

Fuit inductū a lege ob calumnias, & illuſiones iudicis. Fran. Hercula. de attenta. c. 2. nu. 7. f. 256. T. 5.

Habet locum in attentatis a parte, Robert. Lancellot. de attenta. c. 1. nu. 2. f. 290. T. 5.

Habet locum in geſtis a procuratore etiam generali, & a domino ratificatis. Robert. Lancellot. de attenta. capitulo primo. nu. 49. fol. 291. Tom. 5.

Inuentum eſt ad obuiandum calumnijs, & illudentibus iudici. Fran. Hercula. de attenta. c. 2. nu. 2. f. 256. T. 5.

Licèt ſit ſummarium, & in eo ſine libello, & ſolemnitatibus procedatur, poſſunt tamen in eo legitimè opponi exceptiones. Robert. Lancellot. de attenta. c. 24. nu. vnico. f. 226. T. 5.

Non eſt priuilegiatum, niſi in eo cauſa legitima, & probabilis inſeratur. Ant. Nicell. de concord. gl. nu. 114. f. 196. T. 18.

Non habet locum in irretractabilibus. idem ibidem. q. 10. nu. 21. fol. 433. Tom. 5.

Non habet locum poſt rem iudicatam, nec finita lite, modis de quibus ibi. Fran. Hercula. de attenta. c. 6. nu. 4. f. 258. T. 5.

Non habet locum, quando quis attētatis, & eorum priuilegio renunciaſſet. Robert. Lancellot. de attenta. limitat. 15. nume. 1. fol. 330. Tom. 1.

Etiam ſi renunciatio fuerit tacita. vt nume. 3. & 4. vſque ad num. 20. ibidem.

Non habet locum ſi relaxatæ fuerint executoriales in rem, & in perſonam, ſtante promiſſione ad retrouendendum. Fran. Hercula. de attenta. c. 18. nu. 6. f. 267. T. 5.

Priuilegiatum appellatur. Rober. Lancellot. de attenta. c. 30. nu. 1. fol. 453. Tom. 5.

Item facillimum. ibid. nu. 1.

Immo nullum eſt fauorabilius ibid. nu. 2.

Priuilegiatum magis dicitur, quàm remedium ſpolij. Robert. Lā cellot. de attenta. 1. P. nu. 2. f. 287. T. 5.

Qualiter in iſta materia, ſcilicet maioratuū procedat. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. vigeſima quarta. nume. 7. fol. 454. Tom. 10. P. 1.

Tollitur, cum per clauſulam (nulla iuris ſolemnitate ſeruata) cauſa redigatur ad ius gentium. Fran. Hercula. de attenta. c. 2. nu. 11. fol. 256. Tom. 5.

Remedium miſcellanèe conſideratum quid operetur.

*REMEDIVM canonis, reintegranda, competit cuilibet priori, & antiquiori poſſeſſori etiam malę fidei, & ſine tit. qui cecidit de poſſeſſione abſque ſui facto, & culpa. Ioan. Fran. Balb. de prę ſcri ptio. verſi. Celſus. nu. 48. f. 115. T. 17.

Cap. reintegrāda. 3. q. 1. quibus competat. Philip. Fran. de diſputat. ntito. nu. 9. & 17. f. 327. T. 3. P. 2.

Contra maliam impedientem matrimonij copulam quod ſit. Ioā. Bertachi. de epiſc. 2. P. nu. 4. f. 359. T. 13. P. 2.

Contra negligentiam cōditionis vniuerſi cleri quodnam ſit. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rubri. 42. nume. 1. fol. 179. Tom. 13. Par. ſecunda.

Eruditionis curatorum. idem ibid. rub. 41. nu. 1. f. 179.

Eruditionis prę latorum. Guil. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 40. nu. 1. fol. 179. T. 13. P. 1.

Datur canonis reintegranda contra colonum comendatarium, cę terosque alieno nomine detinentes, qui reſtituere recuſent, ac communicatur cum omnibus indicijs ſpolij. Ioan. Baptiſt. Pon- ta. de ſpol. lib. 1. nume. 118. cap. 13. fol. 276. T. 14.

Dicendi ſententiam nullam, & remedium appellandi eum ſint diuerſa, excluſus ab illo non excluditur ab iſto. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 51. fol. 275. Tom. 2.

Donandi inter viuos, dum prohibetur legari, quodnam ſit. Lancel lot. Gall. de ſtat. q. 6. nu. 20. f. 315. T. 2.

Duplex competit pro reuocatione attentati. Hier. Manfred. de attē ta. P. 7. nu. 79. fol. 237. T. 5.

Datur reo contra actorem, videlicet reconuentionis, & compēſationis. Sebaſt. Medic. de compenſatio. quæſt. 1. P. 2. nume. 15. fol. 268. Tom. 6. P. 2.

Ex edicto Diui Adriani eſt perſonale. M. Ant. Cucc. de mentien. circa. poſſeſſ. verſ. permitte. nu. 162. f. 295. T. 3. P. 2.

Item eſt poſſeſſorium. nu. 163. ibidem.

Extraordinarium ceſſat, vbi habet locum ordinarium. Pau. Leon. de ſubſtitutio. verſ. tertia ſpecies. nu. 39. fol. 299. T. 8. P. 1. & idem ibid. verſi. ſexta. nu. 52. f. 308.

Dicitur perſonale. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 140. nu. 19. fol. 446. T. 11. P. 1.

Fornicationis eſt matrimonium. Ant. Gub. Coſta. de matrim. verſi. expoſito. nu. 11. fol. 50. T. 9.

In tribulatione comparatur pęnitentia, & oratione, & potiſſima eſt oratio. Conrad. Brun. de ſeditio. capitulo tertio. nume. 4. & 5. 128. T. 11. P. 1.

Comparatur exemplo Iudith. ibid. nu. 6. & 7.

Exemplo Eſter. nu. 8. ibid.

Azariæ. nu. 9, ibidem.

Danielis. nu. 10. ibid.

Iniuriarum eſt obliuio. Lud. Carbon. de repacif. &c. capitu. 6. per tot. fol. 251. T. 12.

Inuentum contra iniuſtam executionem quodnam ſit. Ant. Maſſa. Gall. ad form. cam. obliga. verſicu. ex dictis. uume. 11. fol. 364. Tom. 6. P. 2.

L. cum quærebatur. C. vnde vi quodnam ſit. Conſtan. Roger. de remed. poſſeſſor. nu. 3. fol. 245. T. 3. P. 2.

L. fin. C. de edicto. D. Ad. an competat hæredi conditionali ante cō ditionis euentum. Achil. Perſonal. de adipiſc. poſſeſſ. nu. 176. fol. 255. col. 4. in princ. T. 3. P. 2.

Competit naturalibus. Io. de Royas Sergent. in epit. ſucceſſ. c. 14. nu. 9. fol. 405. T. 8. P. 1.

Competit non tantum hæredi primo, verum quoque hæredi hæredis. Achil. perſonal. de adipiſcen. poſſ. nu. 177. col. 2. circ. med. fol. 255. T. 3. P. 2.

Competit non tantum hæredi hæredis ex teſtamento primo hæredi accedenti, ſed ipſi quoque hæredi hæredis primo hæredi ab inteſtato ſuccedenti datur, cum ad id remedium non ex perſona ſua veniat, ex primi autem hæredis perſona tantum venit, ideo non curatur, an primo hæredi ex teſtamento, vel ab inteſta to ſuccedat, dummodo primus hæres ex teſtamento teſtatoris ſuccefferit, præſertim cum id remedium ad hæredes tranſmiſſibile ſit. Achil. perſonal. de adipiſcen. poſſeſſ. nume. 178. fol. 256. Tom. 3. P. 2.

Datur contra quemlibet etiam cum titulo poſſidentem. idem ibidem. nu. 524. f. 280.

Datur ſubſtituto expreſſe per vulgarem, & pupillarem (verificata prius eius conditione) idem ibidem. nu. 185. f. 257.

Eſt fauorabile, hæredique prouidet, vt ille in bonorum defuncti poſſeſſionem iuxtà teſtatoris volūtatem immittatur. Achil. perſonal. de adipiſcen. poſſeſſ. num. 176. colum. 4. circ. princ. fol. 254. Tom. 4. P. 2.

L. Rodiæ de iactu. quodnam. Iul. Ferret. de re naual. lib. 8. num. 26. fol. 340. Tom. 12.

Remedium. l. 2. C. de reſcind. vendi. qualiter conſideretur.

*REMEDIVM. l. 2. C. de reſcin. vend. an valeat in vltima voluntate. Sebaſt. Montic. de inuent. capitulo nono. numero 422. fol. 233. Tom. 8. P. 2.

An habeat locum in contractu aſſecurationis. Benue. Strac. de aſſecur. nu. 48. f. 361. T. 6. P. 1.

An habeat locum in tranſactione. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 20. nu. 11. f. 421. T. 11. P. 1. & Benue. Strac. de ſponſio. verſic. quæro. nu. 4. f. 305. T. 6. P. 2.

Et in permutatione locum habet. Benue. Strac. de proxe. verſi. ſolent. nu. 4. f. 346. T. 6. P. 1.

Et quid in permutatione beneficiorum relatiuè. ibid.

Non competit ei, qui ſciens, prudensque rem dimidio minus iuſti precij vendiderit. idem de ſponſ. numero 2. colum. quarta. fol. 305.

Non habet locum in rebus venditis ab hęrede iuſſu teſtatoris certo aliquo precio. Ioan. Gute. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 26. nu. 17. fol. 75. T. 6 P. 2.

Non habet locum in tranſactione. Ioan. Bapt. Caccial. de trāſact. q. 12. nu. 2. f. 33. T. 6. P. 2.

Non habet locum in vnione. Iac. Rich. de vnio. proli. c. 10. ſeu vlt. nu. 4. fol. 29. T. 6. P. 1.

Per clauſulam, & ſi quid pluris valeat, donauit &c. nunquid tollatur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæſtio. 8. num. 17. fol. 65. Tom. 6. P. 1.

Quando locum habeat Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæſtio. 8. princip. numero 7. 9. 10. 12. 19. 21. & 23. fol. 65. & 66. Tom. 6. P. 1.

Reme-

Source : BIU Cujas

Remedium circa diuersas materias considerandum quid operetur.

*REMEDIVM L.si me,& Titium.ff.si certum petatur, cui competat.Philip.Franc.de disputat.petito.nu.6.f.327.T.3.P.2.
L.si nulla.C.de acquirenda possessione, quod remedium sit. idem ibidem.nu.8.
L.si quis in tantam.C.vnde vi, non admittit exceptionem alterius spoliationis. Robert. Lancellot. de attenta. quæstio. 7. nume.4. fol.430.Tom.5.
Ne creditor in debitè possessionem bonorum debitoris obligatorum iure pignoris ingrediatur.Ant.Massa. Gall.ad for.cam.obl. versi.ex dictis.nu.42.f.365.T.6.P.2.
Ne quis habens exceptionem certam,absens excommunicari possit.Anto.Massa Gall.ad form. cam.oblig. versi.dictis.nume.19. fol.364.T.6.P.2.
Nouum an detur per constitutionem inuentarij.Phanu.de Phanu. de inuent.hæred.5.P.nu.146.f.293.T.8.P.2.
Nullitatis an locum habeat in notorijs.Ant.de But.de notor.artic. 4.nu.60.fol.56.T.4.
Est fauorabile. Francisc. Hercula. de attenta. capitulo 2.nume.4. fol.256.Tom.5.
Et restitutionis in integrum non possunt cumulari conditionalir, & simpliciter.Franc.Sarment.de reddit.eccles.capitu.4. nu. 13. fol.375.T.15.P.2.
Nullum competit filio naturali aduersus testamentum paternum. Ioan.de Royas.Sergent.in epit.successio.capitulo 11.nu.12. fol. 403.T.8.P.1.
Optimum via ordinaria, quo indemnitati pupillari in ætatis subductione consulitur.Ioan.Maurit.Bola.de restitut.in integ.cap. 107.nu.2.fol.140.T.5.

De remedio ordinario.

*REMEDIVM ordinarium cessat, vbi a lege de extraordinaria prouidetur. Ioan.Maurit.Bola.de restitut.in integ. cap. 84.nu.1.fol. 129.vult dicere.133.T.5.
Cõpetit interrupta præscriptione. Maurit. Bola. de restitut.in integ.c.44.nu.4.fol.127.T.5.
Et extraordinarium, an & quando concurrere possint tractatur difusè a DD.in l.in prouinciali. ff.de ope.no.nun.Io.Maurit.Bola.de restitut.in integ.c.12.nu.6.f.117.T.5.
Facit cessare extraordinarium.Arnulph. Ruze.de iure regal. priuil.47.nu.7.fol.383.T.12.& Pet.Rebuff.de patr. potest. nu. 382. fol.556.T.15.P.2.
Habens non debet recurrere ad extraordinarium. Ioan. Staphil. super commiss.& lit.iusti. versic.auditor. nume.2.fol.297.Tom. 15.Par.secunda.
Hoc inducit,vt faciat cessare extraordinarium. Ioã.Maurit. Bola. de restitut.in integ.c.12.nu.8.f.117.T.5.
Non cedit extraordinario.Lanfran.de Oria.de arbitr. 2. P.nume. 12.fol.209.T.3.P.1.
Quousque competit non est recurrendum ad extraordinarium. Robert.Lancellot.de attenta.c.15.nu.33.f.389.T.5.
Tollit extraordinarium.Io.le Cirier.de primoge.q.21.1.lib.nu.2. fol.34.T.10.P.1.

Remedium circa varias materias considerandum quid operetur.

*REMEDIVM per quod consulitur emphytentę.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien q.20.nu.28 f.506.T.15.P.2.
Possessionis adipiscendæ in l.nostra contẽtum scilicet in rem actionem.ff. de rei vendicat. non solet enumerari a DD. inter alia remedia adipiscende.M.Ant.Cucc. de mentien.circa possess.vers. permittre.nu.403.f.300.T.3.P.2.
Possessorium an competat iure mere negatiuo.Ioan.Arz.dc nobilit.Hispa.2.P.princ.nu.8.c.1.f.233.T.16.
Quando competat contra pensionem soluere recusantem. Pet. And.Gamb.de auct. leg. de lat.lib.6. de pensio.nu.672.fol.199. Tom.13.P.2.
Præsenti contra absentem præscribentem, an, & quod competat Bapt.de San.Blas. de actio.& eius natu.4.actio.nume.24.fol.43. Tom.3.P.2.
Quorum bonorum hæredi ab intestato tantum succedenti competit.Achil.Personal.de interdict.quorum bonorum.num.467. fol.277.T.3.P.2.
Recuperandæ non datur hæredi pro possessione occupata hæreditate iacente.Phanu.de Phanu.de inuent.7.P.nume. 163.fol.316. Tom.8.P.2.
Reintegrandæ datur etiam contra titulo possidentem. Ioan.Bapt. Boui.de statutar.vrb.præscriptio.gloss.decimanona. nume.237. fol.190.Tom.17.
Quando habeat locum in laudo. Franc. Hercula. de attenta. c.6. nu.47.fol.260.T.5.
Rescissorium an concedatur, si in instrumento sit dictũ bis,si pluris est,seu valet, donat.Benue.Strac. de proxe.vensic. solent.nu. 11.fol.346.T.6.P.1.
Restitutionis,an locum habeat in notorijs.Ant.de Butr. de notor. artic.4.nu.60.fol.56.T.14.
Cur dicatur extraordinarium.Ioan.Maurit. Bola.de restitu.in integ.c.2.nu.5.f.115.T.5.
In integrum est extraordinarium. Ioã. Maurit.Bola.de restitut. in integ.c.2,nu.1.f.115.T.5.
In integrum tunc datur,quando nulla alia supereſt actio. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.quæstio.vigesimatertia.num.1.fol. 913.Tom.15.P.2.
Incidenter etiam,& exceptiuè potest proponi.Ioan.Maurit.Bola. de restitut.in integ.c.13.nu.6.f.117.T.5.
Ius commune sequi,& nihil ab eo dissidere, opinio Zasij contra communem.Ioan.Maurit.Bola.de restitut.in integ capitu. 2.nu. 6.fol.115.Tom.5.
Retinendæ & recuperandæ concurrere possunt diuersis rationibus.Franc.Sarment.de reddit.eccles.capitulo quarto. nume. 3. fol.374.Tom.15.P.2.
Sequestri euitandi est cautio sufficiens. Feder. Schenc.de appellatio.nu.25.fol.56.T.5.
Speciali in esse,& effectu productum considerabile est, & efficax. Io.Arz.de nobilit.Hisp.&c.c.6.nu.23.f.251.T.16.
Spolij competit contra succedentẽ in re circa quam est cõmissum spolium,siue succedens habeat causam a detentore,siue nõ.Robert.Lancellot.de attenta.c.3.nu.33.f.294.T.5.
Tituli vt lite pendente, ad quem possessorium se extẽdat. Vital.de Camba.de claus.ver.nil nouari.nu.27.f.388.T.18.
Triplex insurgit ex edicto,quod metus causa.Sebast.Medic.de fortuit.casib.q.8.nu.15.f.202.T.7.
Vnde liberi cui competat.Ioan. de Royas. Sergent.in epit.successio.c.4.nu.13.f.296.T.8.P.1.
Vt quis caueat,ne vis fiat.And. Alciat. de sing.certam.c.36.num.3. fol.299.Tom.12.
*REMI interitus quis fuerit.Aymo.Riual.de hist.I.C.& Pontif.lib.j. nu.5.fol.3.Tom.1.
*REMIGES hi sunt,qui remos agunt.Benue. Strac.de naut. nu.15. fol.307.Tom.6.P.1.
Qualiter esse debeant.Iul.Ferret.de re naual. libro 8. nume. 5.fol. 340.Tom.12.
*REMIGIO monacho,& sacerdoti,& de domo,& familia Aragonũ procreato, per sedem Apostolicam matrimonium contrahẽdi permissum.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.vers.sciendum. nu.87.fol.216.T.13.P.2.
*REMISSÆ quando dicantur vsuræ per maritum.Ioan. Bapt.Lup. de vsur.§.4.nu.18.f.119.T.7.

Remissio qualiter circa diuersas materias consideretur & eius virtus, siue effectus.

*REMISSIO a confectione inuentarij, & redditione rationis nũ per maritum vxori relinqui possit.Lancellot.Gall.de stat.q.3.nu.1. fol.337.Tom.2.
Ad locum delicti fit duabus de causis.Ant. Columb.de pęnis omnifar.coit.nu.241.f.347.T.11.P.1.
Ad partes non potest concedi per auditorem,nisi vtraque parte petente,vel altera cõsentiente, & multa ibi circa remissorias. Fran. Hercula.de attenta.c.16.nu.6.f.266.T.5.
Alia est priuata,& alia est generalis,& solemnis. Ant.Rosell.de indulg.nu.326 f.155.T.14.
An concedenda sit in eadem prouincia,& quantum consuetudini. sit tribuendum.Hercul.Seuerol.de remiss.litiga.cap.19.fol.380. Tom.3.P.1.
An fiat,ad id probandum, quod lite pendente innouatum est, & quid in causa possessionis.Hercul.Seuerol.de remiss.litigat.c.11. fol.380.T.3.P.1.
Conductori gabellarum propter pestem. Io.Bertachi.de gabell. 2.P.nu.45.f.58.T.12.
Propter bellum conductori gabellarum.idem ibid.nu.43.
Si non recoligitur frumentum,sed oleum sic,& sic quando quod in frumento deficit in oleo suppletur.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.11.nu.120.f.171.T.6.P.1.
An sit facienda conductori gabellarum propter sterilitatem.Ioan. Berta.de gabel.2.P.nu.51.f.58.T.12.
Canonis fit emphytheutę propter bellum impeditum. Ioan. Berta.de gabell.2.P.nu.45.f.58.T.12.
Causæ ad cancellariam non debet esse minoris efficaciæ,quam relatio causę ad Principem facta.Robert.Lãcellot.de attenta.ampliat.21.nu.14.f.412.T.5.
Ad consilium sapientis suspendit iudicis iurisdictionem.Robert. bert.Lancellot.de attenta.c.9.nu.1.f.342.T.5.
Census quando fiat re perempta.Virgin. de Boccar.de Cingu.I.C. Romani.c.18.nu.69.f.321.T.3.P.2.
Conductori gabellarum non fit propter paucitatem transeuntium. Ioan. Bertachin. de gabella. 2. Par. numero 59. folio 58. Tom.12.
Cur ita sit vocata.Rayn.Cors.de priuat.reconciliat. capitulo 9.fol. 246.Tom.12.
Damnorum inter Principes quando fit, non intelligitur in præiudicium iurium priuatorum Maurit.Laud. de confed.pac. &cõuen.Princip.q.1.f.302.T.16.
Item quando pax.ibid.
De consuetudine semper fit inter subditos eidem Principi. Anto. Columb.de pęn.omnif.coit.nu.245.f.347.T.11.P.1.
De iure canonico non habet locum de vno foro ad aliud. Fortun. Garsi.de vlt.fi.iur.ca.& ci.nu.69.f.110.T.1.
De loco ad locum in dote locum habet. Bapt.de S.Blas.de priuil. dota centur.3.nu.80.f.459.T.9.
Debet fieri Aromatario impedito artẽ suam exercere.Pet.Rebuff. de priuil.scholar.priuil.11.nu.22.f.36.T.18.
Quando conductor non percepisset dimidium illius, quod erat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

consuetum.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alienan.q.18.nu.3. fol.500.T.15.P.2.
Debetur conductori ob anni sterilitatem secundum vulgi opinionem.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alienan.quæst.18.nu.2.fol. 500.T.15.P.2.
Quando conductor esset vltra dimidiam iusti precij deceptus. idem ibidem.nu.4.
Quando deductis impensis, quod fuit collectum non assentit ad dimidiam pensionis.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.q.18. nu.2.fol.500.T.15.P.2.
Debiti,nunquid insinuationem velit. Ant.de Canar. de insinuat. 2.P.princ.nu.20.f.278.T.6.P.2.
Vtrum sit donatio.Vital.de Camba.de claus.versi.an reductioni. nu.53.fol.452.T.18.
Denegatur ad probandum exceptiones dilatorias, secus peremptorias. Hercul. Seuerol. de remiss. litigato.capitulo 8.fol.379. Tom.3.P.1.

Remisio generaliter sumpta qualiter circa diuersa consideretur, quid sit, & eius effectus.

*REMISSIO eius, quod non dum est acquisitum facilius toleratur, quàm alicuius proprij, & iam acquisiti. Octa. Simoncel.de decret.inspectio.9.nu.7.fol.322.T.6.P.2.
Est donatio.Phanu.de Phanu.de dote.gl.6.nu.4.fol.443.T.9.
Est fictio super iniurijs.Rayn.Cors.de priuat.reconciliat.cap.9.in princ.fol.246.T.12.
Et alienatio mandatum requirunt speciale. Ioan. de Gras.de substantial.procurat. versicu. huiusmodi.numero 2.fol. 369. Tom. 3.Par.1.
Et donatio differunt.Pau.Roma.de pensio.ecclesiast.cap.8.nu.24. fol.318.T.15.P.1.
Valde differunt. Laur.de Rodulph.de vsur.ver.consuluit. nu.33. fol.19.Tom.7.
Et statuta quando concordant,quid iur.Damhou.de tuto.& curato.in pupillar.patroc.c.4.nu.26.f.355.T.8.P.2.
Sunt contraria,quid iuris.Damhoud.vbi supra.nu.27.
Facilius inducitur vsurarum,quàm in alio.Sebast.Medic.de noua tio.q.12.nu.54.f.403.T.6.P.2.
Facta ex vno correlatiuorum, quando non extendatur ad aliud. Baptist.de Sancto Blas.de correlat.versicu. venio. nume.42.fol. 264.Tom.18.
Fidelitatis, an possit fieri in feudis. Guer. Piso. Soac. de prælud. feud.requisit.7.f.106.T.10.P.1.
Fieri debet,si iudex delicti requirat iudicē domicilij,vt delinquentem ad ipsum remittat.Anton. Rosel. de indulg.nume.241.fol. 153.Tom.14.
Generalis est adeo annexa episcopali potestati, quod ab inferioribus etiam si sit.Abbas fieri non potest.Ant.de Rosel. de indulg. nu.241.fol.153.T.14.
Habet locum in contractibus, quando contrahens destinauit in certo loco solutionem,& ibi se præsentare personaliter promisit Ioan.Gute.de act.iudi.iura.c.16.nu.3.f.402.T.3.P.1.
Quando debitor cum iuramento promisit se ligaturum, vel responsurum in loco contractus.Ioan.Gute.de act. iudi. iura.cap. 16.nu.5.fol.402.T.3.P.1.
Habet vim solutionis.Sebast.medic.de nouatio.quæst.12. nume.4. fol.403.T.6.P.2.
In beneficialibus qualiter fieri debeat, & quid de transactione. & compositione. Paul.Roma.de pēsio.ecclesiast. c.6. nu.23.f.368. vult dicere.312.T.15.P.1.
In locationibus fit propter sterilitatem.Ioan.Berta.de gabell.2.P. nu.16.fol.56.T.12.
In prælato æquiparatur pigritiæ agricolæ.Hier.Gigans.de residen. episc.c.15.nu.12.f.375.T.13.P.2.
In quibus casibus cōductori fieri nō debeat.Pet.de Vbal.de duob. fratrib.11.P.nu.115.fol.171.T.6.P.1.
Iniuriæ facta ab offenso non tollit ius fisci.Io.Berta.de episc.2.P.4. lib.nu.8.f.326.T.13.P.2.
Inuentarij a testatore facta, quando sit inanis, & inualida. Damhou.de pupillar. patroc. c.4. nume. 21. fol. 355.Tom.8.P.2.
Et rationis quando est valida.idem ibid.nu.19.
Tàm obesse,quàm prodesse potest hæredi.Sebast. Montic.de inuent.nu.42.in prefatio.f.202.T.8.P.2.
Locationis an sit facienda in locatione vnius anni, & quando fiat. Iul Ferret.de gabel.vectigal.&c.vers.tuto.num.300.301.& 304. fol.88.Tom.12.
Lucri causa sibi reconciliandi vxorem facta,non valet. Phanu. de Phanu.de dote.gl.8.nu.19.f.431.T.9.
Dotalis quomodo fieri debeat.Phanu.de Phanu.de dote.glos.8. nu.22.fol.431.T.9.
Dotis facta per maritū vxori,quæ ad eum reuerti noluit, propter discordiam habitam cum ipso,si huismodi lucrum non remittetur,non valet.Rolan.a valle.de dote.q.48.nu.1.f.371.T.9.

Remisio mercedis dubitatiuè, & absolutè qualiter consideretur, debeatur, & operetur.

*REMISSIO mercedis an fiat conductori, si reconducta vti impeditur casu fortuito, vel culpa locatoris. Pet. de Vbal. de duob. fratrib.Par.11.nume.114.fol.171.T.6.P.1.
An fieri debeat si oliuetum locatum dissicatum sit. Pet. de Vbal. de duob.fratrib.11.P.nu.112.f.171.T.6.P.1.
Debetur,modò ex quocunque casu eueniat,cui resisti non potest. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non.alie.nu.12.f.500.T.15.P.2.
Fit ob sterilitatem colono ex natura locationis. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.q.13.nu.12.f.492.T.15.P.2.
Ftt propter bellum. Sebast. Medic. de fortuit. casib.P.2.nume.8. fol.211.T.7.
In locatione quando fiat,si in vno anno sterilitas, in alijs vbertas fuit.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.cap.18. nu.70.fol. 321.T.3.P.2.
Ob damnum, vel iacturā, an debeatur emphytheutę. Redoa. de reb.eccle. &c.nu.2.f.502.T.15.P.2.
Ob sterilitatem non datur,non soluenti.decimas.Pet. Rebuff. de cim.q.vlt.nu.22.f.142.T.15.P.2.
Ob sterilitatem,quādo non fiat conductori. Albert.Brun.Asten. de diminutio. & deteriorat.&c. nume. 59. concluf. 11. fol.374. Tom.17.
Pedagij an ob guerram debeatur conductori. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.vers.dicta.nu.6.f.502.T.15.P.2.
Quando fiat.ob sterilitatem.Hier. Zanet. de differ. iur.ci.& can. nu.305.f.207.T.1.

Remisio in genere sumpta quando & cui non debeatur seu non sit facienda.

*REMISSIO non debetur colono,si actum est per pactum, vt sterilitas ad colonum pertineat.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. versi.sed multi.nu.1.f.501.T.15.P.2.
Non debetur ob fructuum vtilitatem.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie.vers.sed multi.nu.13.f.501.T.15.P.2.
Ob quamcunque fructuum paucitatem. Guliel. Redoa.de rebus eccles.non alienan.versiculo,sed multi.nume. 14.fol.501. Tom. 15.Par.secunda.
Pro quolibet damno.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien.q.18. nu.6.fol.500.T.15.P.2.
Propter defectum possessionis, vt quia vinea est vetusta. Guliel. Redoa.de reb. eccle.non alie.quæstio.18. versi. sed multi.nu.15. fol.501.T.15.P.2.
Quando sit compensatio cum vbertate sequentis, vel præcedentis anni Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien.quęst.18.versi.sed multi.nu.4.f.501.T.15.P.2.
Si colonus dimisit agrum in cultum.idem ibid.nu.3.
Si sterilitas contingat culpa coloni. Guliel. de rebus eccles. non alienan.quæstio.decimaoctaua.versicu.sed multi.nume.2.folio 501.T.15.P.2.
Non est facienda conductoribus in confinibus regni ob bellum. Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.11.nu.10.f.36.T.18.
Scholari cōducēti in loco naturaliter pesti subiecto. Pet. Rebuff. de priuil.scholar.priuil.11.nu.15.f.36.T.18.

Remisio indefinitè considerata quando non fiat.

*REMISSIO non fit ad probandum ea quæ scriptura constant.Hercul.Seuerol.de remiss.litigat.c.10.per tot.f.380.T.3.P.1.
In delictis de maiori tribunali ad minus,vbi est prœuentio.Colūba.de pęnis omnifar.coit.nu.244.f.347.T.11.P.1.
In emphyteusi.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alien.c. 22.num.7. fol.399.T.15.P.2.
In pensione emphytheutica, quæ soluitur respectu dominij tantum.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alien.versi. dicta.num.3. fol.502.T.15.P.2.
Lite non contestata.Gercul.Seuerol.de re miss.litigato.capitu.13. fol.380.T.3.P.1.
Item nec potest editionem intentionis.c.14.ibid.
Nisi visis informationibus per iudicem requisitum. Anton. Columba.de pœnis omnifar.coit. nume.seu articu.quadragesimosecundo.f.347.T.11.P.1.
Ob sterilitatem in contractu cēsus,quia æquiparatur colono partiario.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Romani.cap.18.num.71. fol.321.T.3.P.2.
Perente eo,qui procurator non est.Hercul.Senerol.de remiss.litigato.c.12.f.380.T.3.P.1.
Quando sterilitas præsumitur ob iram Dei eueniss. Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alienan.versicu. multi. nume.7. fol.502. Tom.15.P.2.
Si casus eueniat in recollectis,& a solo separatis.Guliel. Redoa.de reb.eccle.non.alie.q.18.nu.13.f.500.T.15.P.2.
Si causa semel cognita fuit in loco, vbi quis se remitti petit. Hercul.Seuerol.de remiss.litigato.c.7.nu.379.T.3.P.1.
Vbi de sacerdotio agitur nisi in tertia instantia, & quæ huius rei sit causa.Hercul.Seuerol.de remiss.litigato.c.17.f.380.T.3.P.1.
Non habet locum cōmuniter in causis ciuilibus. Pet. Antibo.de perso.muner.subeunt.1.P.nu.15.f.20.T.12.
Non pertinet ad ius accusandi,& quomodo Christiano facienda sit.Nico.Moron.de fide,treu.& pace.quæstio.124.nume.32.fol. 421.T.11.P.1.
Nulla debetur colono partiario. Guliel. Redoa. de reb. eccles.non alie.quæstio.decimaoctaua.versicu.sed multi. nume. 9.fol.501. Tom.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Remiſſio nunciat. nou. oper. peccatorum, penſionis, pignoris, & plenaria qualiter conſideretur, & operetur.

*REMISSIO nunciationis noui operis facti in loco publico, non tenet ſuper iure publico. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtru. rub. 10. nu. 9. fol. 38. T. 4.

Peccatorum, an ſit plenè facta, nemo ſcire poteſt. Ant. Roſel. de indulg. nu. 9. f. 180. T. 14.

Fit a Deo, & Spiritu ſancto. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 6. nu. 15. fol. 36. T. 15. P. 2.

Obtinetur facilius per preces iuſtorum, & poteſt dari ſacerdoti pro miſſa, & diuino officio ratione ſuſtentationis pecunia. idem ibidem. nume. 15.

Penſionis fieri debet colono ob vitium ſoli. Albert. Brun. Aſten. de diminutio. & deterioratio. nu. 74. concluſ. 12. f. 374. T. 17.

Fit cauſa incendij. Sebaſt. Medic. de fortuit caſib. q. 7. nume. 22. fol. 218. Tom. 7.

Nõ fit ob damnum a colono acceptum in fructibus a ſolo ſeparatis, ſed in fundo adhuc exiſtentibus. Albert. Brun. Aſten. de diminutio, & deteriora. concluſ. 12. nu. 72. f. 374. T. 17.

Propter bellũ an fieri debeat. Pet. Belli. de re milit. 2. P. tit. 1. nu. 10. fol. 351. Tom. 16.

Quando fiat conductori. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſib. q. 10. nu. 39. fol. 220. T. 7.

Per virum in vim legati alicui tertio, qui ex cauſa interuſurij pro dote non ſoluta eſſet debitor, facta valet, ſecus in ipſam met vxorem. Lancellot. Gall. de ſtatut. quæſtio. ſecunda. nume. 33. fol. 312. Tom. 2.

Pignoris facta per virum vxori in re ſibi obligata valet. Lancellot. Gall. de ſtat. q. 2. nu. 36. f. 313. T. 2.

Plenaria ſpectat tantum ad Papam, item, & confirmatio. Pet. Albi. de Pontifi. poteſt. nu. 152. f. 139. T. 13. P. 1.

Remiſſio pœnæ miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*REMISSIO Pœnæ applicandæ fabricæ Apoſtolorum Petri, & Pauli, eſt de reſeruatis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. verſ. illud. nu. 429. f. 163. T. 13. P. 2.

Pœnæ in totum nunquam ſit per indulgentiarũ ſuffragia. Ant. Roſel. de indul. nu. 125. f. 151. T. 14.

Ob delictum paternum facta filio ampliſſimè extendi debet. Incert. Auct. de crim. læſæ maieſt. quæſtio. decima. nume. 3. fol. 32. Tom. 11. P. 1.

Per non ſolutam gabellam fieri per pactum nõ poteſt, vt de adulteranda vxore. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. P. 9. princ. num. 26. fol. 75. Tom. 12.

Præſupponit perſiſtentiam eius, quod remittitur. Ant. Roſell. de indulg. nu. 165. f. 152. T. 14.

Quando dicatur. Anton. Roſel. de indulgen. nume. 162. fol. 152. Tom. 14.

Quando ſit per priuilegium, vel per indulgentiam fugienti ad eccleſiam, tale priuilegium eſt eccleſiæ. Anto. Roſel. de indulg. num. 286. fol. 154. T. 14.

Remiſſio circa diuerſa qualiter conſideretur, & quid operetur.

*REMISSIO prælati quibus non profit. Ioan. Franc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtio. 8. 2. P. princip. nume. 24. fol. 427. Tom. 13. P. 2.

Quæ ſit per remiſſionem publicam, eſt clauis iuriſdictionis, & nõ ordinis. Ant. Roſel. de indulg. nu. 338. f. 155. T. 14.

Quando facienda ſit, colono propter ſterilitatem. Ioan. Berta. de gabell. 2. P. nu. 53. f. 58. T. 12.

Conductori propter ſterilitatem. Ioan. Berta. de gabell. 2. P. nu. 52. fol. 58. Tom. 12.

Emphyteutè, & emptori fructuum propter ſterilitatem. idem ibidem. nu. 55.

Quando non fiat conductori. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſib. q. 10. nu. 43. fol. 220. T. 7.

Sit facienda publicanis, & conductoribus propter ſterilitatem. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. verſicu. tuto. nume. 158. fol. 83. Tom. 13.

Sit legitimè facienda conductori per locatorem gabellarum. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. verſicu. tuto. nume. 300. folio 87. Tom. 12.

Quantum valeat homo, ignorat, niſi ſit ei diuinitus reuelatũ. Ant. Roſel. de indulg. nu. 105. f. 151. T. 14.

Quibus caſibus fiat. Hercul. Seuerol. de remiſſ. litigat. c. 4. fol. 379. Tom. 3. P. 1.

Quid ſit, & vnde dicta. Rayn. Corſ. de priuat. reconciliat. cap. 9. per tot. fol. 246. Tom. 12. & Hercul. Seuerol. de remiſſ. litigat. capit. 1. fol. 378. T. 3. P. 1.

Quod non fiat in criminalibus. Hercul. Seuerol. de remiſſ. litigat. c. 5. per tot. f. 379. T. 3 P. 1.

Si petatur poſt atteſtationum editionem. Hercul. Seuerol. de remiſſ. litigat. c. 15. f. 380. T. 3. P. 1.

Rationis & inuentarij quando eſt valida. Damhou. de tuto. & curato. in pupillar. patroc. c. 4. nu. 19. f. 355. T. 8. P. 2.

Rationum edendarum, an iure debeat fieri executori. Ioã. Iac. a ca. de execut. vlt. volunt. §. nouiſſimum. nu. 3. f. 192. T. 8. P. 1.

Realis charita. ſubſi. facta per epiſcopum non valet, nec perſonalis ad ipſius vitam epiſcopi. Barth. Belen. de charitat. ſubſi. q. 47. nu. 4. fol. 155. T. 15. P. 2.

Rei locatæ ob caſus legales: quando ſit facienda conductori. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. verſi. tuto. nu. 299. f. 87. T. 12.

Et quando non. ibid.

Regulariter non habet locum in contractibus. Io. Gute. de act. iudi. iura. c. 16. nu. 1. f. 402. T. 3. P. 1.

Reuocatur natiuitate filiorum. Sebaſt. Medic. de nouatio. q. 12. nu. 5. fol. 403. T. 6. P. 2.

Seu liberatio, ab homagio, an poſſit fieri in vltima voluntate. Iacob. de Sancto. Georg. de homag. verſicu. circa quam. nume. 45. fol. 179. T. 10. P. 2.

Dicitur gratuita donatio. Barth. Belen. de charitat. ſubſi. q. 47. nu. 1. fol. 155. T. 15. P. 2.

Tutori relicta a confectione inuentarij, & reddenda ratione quò ad non ſolenne inuentarium, & ſcrupuloſam dũtaxat inquiſitionem operatur, niſi contrarium cautum eſſet. Lancellot. Gall. de ſtat. q. 3. nu. 2. f. 337. T. 2.

Simpliciter facta ſtante delito ſortis nõ præſumitur gratuita. Laur. de Rodulph. de vſur. q. 78 nu. 29. T. 7.

Sine cauſa quando valeat. Sebaſt. Medic. de nouatio. q. 12. num. 13. fol. 403. Tom. 6. P. 2.

Tacita penſioni per longum tempus debitę, excuſat ſoluere debẽtem a mala fide. Ioan. Franc. Balb. de præſumptio. quæſt. 5. nu. 3. fol. 77. Tom. 17.

Valet ſecũdum fidem pęnitentis, & ipſorum concedentium. Ant. Roſel. de indulg. nu. 105. f. 151. T. 14.

Vſurario, an in foro conſcientiæ ſufficiat ſibi facta ab his, qui debent vſuras recipere, ſine reali, & actuali reſtitutione. Laur. de Rodulph. de vſur. verſ. conſuluit. nu. 28. f. 19. T. 7.

Vſurarum facta ex cauſa donationis, præſumitur ſimulata. Sebaſt. Medic. de nouatio. q. 12. nu. 53. f. 403. T. 6. P. 2.

Futuri temporis an ſit donatio, & inſinuatione egeat. Ant. de Cana. de inſinuatio. 2. P. princ. nu. 13. f. 278. T. 6. P. 2.

Liberat a reſtitutione. Sebaſt. Medic. de nouatio. quæſt. 12. nu. 55. fol. 403. T. 6. P. 2.

Poteſt fieri per tutorem. Lanfran. de Oria. de arbitr. 3. ſectio. prin. nu. 4. fol. 210. T. 3. P. 1.

Vtrum valeat cauſa non ſecuta. Sebaſt. Medic. de nouatio. q. 12. nu. 14. fol. 403. T. 6. P. 2.

De remiſſione miſcellaneè conſiderata.

*REMISSIONE cauſæ pendente nihil nouandum. Sebaſt. Medic. de nouatio. colum. 3. circa. princip. in verbo, remiſſione. f. 399. Tom. 6. P. 2.

Facta coram ſacerdote, an denuo poſſit ſuſcitari. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 124. nu. 30. f. 441. T. 15. P. 1.

Peccatorum licitè ſolui poteſt pecunia. Guliel. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 1. c. 6. f. 36. nu. 15. T. 15. P. 2.

Videtur licitum dare pro vita ęterna, & regno cœlorum. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 2. 3. P. nu. 1. f. 86. T. 15. P. 2.

Pœna prohibita, prohiberi cenſetur eius diminutio. Mart. Lauden. de crim. læſæ maieſt. q. 8. 5. f. 31. T. 11. P. 1.

Remiſsionem qualiter circa diuerſas materias conſiderari contingat.

*REMISSIONEM factam fuiſſe, & ſolutionem, ſeu reſtitutionẽ paria ſunt. Laur. de Rodulph. de vſur. q 81. nu. 3. f. 29 T. 7.

Fieri in cauſis ciuilibus, ſi calumniæ cauſa non petatur. Hercul. Seuerol. de remiſſ. litigat. c. 5. f. 379. T. 3. P. 1.

Iniuriarum a tutore factam efficacem eſſe, qui putant, quibus rationibus nitantur. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 151. nu. 3. fol. 152. Tom. 5.

Nobiliorem, ſępiusq; cęteris omnibus vſurpatam. Rayn. Corſ. de priuat. reconciliat. c. 10. per tot. fol. 247. T. 12.

Petens pro teſtibus alibi exiſtenti, & ſcribatur iudici illius loci, qui illos examinat, debet iurare de calumnia, quod hoc nõ facit animo protelandi litem, ſed quòd credit per illos poſſe probare ſuam intentionem. Ioan. Mar. Monticell. de teſtib. col. 4. in fin. fol. 260. Tom. 4.

Plenariam ſolus Papa concedere poteſt. Feli. Sandę. de indulg. nu. 13. fol. 158. T. 14.

Pœnam abſolute, & in totũ ſolus Papa facit. Ant. Roſel. de indulg. nu. 187. fol. 152. T. 14.

*REMISSIONES doctrina plenè de armorum prohibitione, & delatione dãtur. Io. Redin. de maieſt. Prin. P. 2. nu. 204. f. 154. T. 16.

Remiſsioni locus quando non ſit.

*REMISSIONI locus non eſt, vbi in contractibus eſt iuratum. M. Ant. Bauer. de virt. & virib. iuram. ver. dicturus. nu. 56. f. 367. T. 4.

Locus quando ſit in delictis. Nic. Moron. de fid. treu. & pace. q. 101. nu. 9. fol. 432. T. 11. P. 1.

Quatenus tribuatur, & an ei, qui ſe remittit, vlla vti defenſione aliquando liceat. Raynal. Corſ. de priuat. reconcil. cap. 13. per tot. fol. 248. Tom. 12.

*REMISSIONIBVS, gaudent interdicti ſub genere, & qui interdicto cauſam dederint. Io. And. de Bonon. de interdict. ciuit. nu. 137. fol. 347. T. 14.

*REMISSIONIS reuocatio ad conſiliũ ſapiẽtis põt fieri per iudicẽ, etiã inuitis partibus. Robert. Lãcel. de attẽta. c. 9. n. 12. f. 343. T. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*REMISSOR culpæ eſt ſolus Deus. Feli. Sandę. de indulg.nume.9. fol.158.Tom.14.

Remiſſoria quatenus conſideretur, quando detur, vel non, & eius effectus.

*REMISSORIA ad probanda attentata regulariter non dari, potius procedit de ſtilo Dominorum, quàm de iure. Robert. Lācel.de attenta.c.26.nu.134.f.443.T.5.
Ad probandum etiam ſpolium quandoq; conceditur. Robert. Lācel.de attenta.c.26.nu.136.f.443.T.5.
Conceditur arbitrio iudicis etiam in ſpolio. Io. Bapt. Pōta. de ſpol. c.1.nu.102.fol.285.T.14.
Datur quandoq; ad probanda attentata per viam indirectā, & ponit exemplum. Robert. Lancel. de attenta.c.26.n.138.f.443.T.5.
Eſt concedenda ad probanda attentata, quādo omnino conſtat in petente calumniam abeſſe. idem. ibid.nu.131.
In cauſa attentatorum regulariter non datur. Robert. Lancel. de attenta.c.26.nu.110.f.442.T.5.
Videtur concedenda, quando ipſi teſtes eſſent in remiſſionis partibus, ita vt non niſi cum maximo diſpendio ad iudicē adduci poſſent, vel quando teſtes eſſent aliquo legitimo impedimento detenti, putà infirmitatis, vt ad iudicem adduci nō poſſent. Prę-ſertim ſi eſſet datus aliquis fumus ſuper attētatis. Robert. Lācel. de attenta c.26.nu.127.128.f.443.T.5.
Videtur etiam concedenda, quando ex illius denegatione petenti irreparabile damnum ſequi poſſet. Robert. Lancel. de attenta. c.26.nu.129.f.443.T.5.
Dummodo de huiuſmodi damno aliquid ipſi iudici conſtet. nume.130 ibid.
Licet non detur ad probanda attentata, datur tamen ad illa liquidanda. Robert. Lancel. de attenta.c.26.nu.133.f.443.T.5.
Nō datur ad excuſanda attentata, quando attentata iā eſſent probata Robert. Lancel. de attenta.c.26.nu.116.f.443.T.5.
In cauſa ſymoniæ. Robert. Lācel. de attenta.c.26.n.111.f.142.T.5.
In ſpolio, quando ſpolium eſt iam probatum. Robert. Lancel. de attenta.c.26.nu.118.f.442.T.5.
Regulariter in cauſa attentatorū. Robert. Lancel. de attenta.c.30. nu.135.fol.456.T.5.
Non eſt concedenda ad partes calumnioſe petita. Ioan. Redin. de maieſt. Princip. verſ. tantum nu.140.f.165.T.16.
Per appellatum obtenta fatalia non currunt. Robert. Lancel. de attenta.c.12.nu.36.f.347.T.5.
Reo conceditur ad excuſanda attētata. Robert. Lancel. de attenta. c.26.nu.113.f.442.T.5.
Videtur concedenda ad probanda attentata per appellantem. Robert. Lancel. de attenta.c.26.nu.125.f.443.T.5.

Remiſſorię literè quando non dentur.

*REMISSORIÆ literæ non dantur in curia Romana pro examinādis teſtibus ad partes, ne detur materia calūniandi, & prorogādi lites, nec in alijs curijs de iure communi, niſi alia ſit conſuetudo, vel ex cauſa, quæ iudici videatur. Franc. Hercula. de attenta. c.16.nu.1.fol.266.T.5.
Literæ non dantur in attētatis. Hiero. Manfred. de attenta. 8.P.nu. 5.fol.238.Tom.5.
Non dantur pro examinandis teſtibus ante litē conteſtatā. Franc. Hercul. de attenta.c.16.nu.7.f.266.T.5.
Non dantur ſuper attentatis. Hier. Manfred. de attenta. concl.14. fol.247.Tom.5.
Non dantur vbi quid per ſcripturam probari poteſt. Franc. Hercul. de attenta.c.16.nu.4.f.266.T.5.
Termino pendente poſſunt concedi compulſoriales. Robert. Lācel. de attenta.c.7.nu.21.f.341.T.5.
*REMISSORIÆ verba, teſtes infra menſem recipias & examines, quomodo intelligenda. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſt. gloſ.1. nu.7.fol.128.T.18.

Remiſſum qualiter conſideretur.

*REMISSVM non dicitur non ortum. Nicola. Moron. de fid.treu.& pace.q.24.nu.6.f.422.T.11.P.1.
Nō videtur id, propter quod tutor, curator, ac quilibet adminiſtrator, ad delinquendum inuitatur. Damhou. de pupill. patroci.c.3. nu.34.fol.375.T.8.P.2.

Remiſſus qualiter applicatiuè conſid eretur.

*REMISSVS ab exercitu ignominiæ cauſa, an ſit in teſtem admittē dus. And Barbat. de teſtib. verſ. Abbas. nu.86.f.145.T.4.
Clericus ad epiſcopum, licet non oſtendiſſet literas tonſuræ. Pet. Rebuff. de nominat.q.14.princ.nu.55.f.320.T.15.P.2.

Remittens qualiter conſideretur.

*REMITTENS damnum, & intereſſe, non remmittit principale. Gaſp. Caball. de eo quod inter. nu.9.f.19.T.5.
Decimas ſibi debitas, & nouales remiſſiſſe videt. vbi quod eſt interpretatio pleniſſima facienda in priuilegijs in præiudicium concedentis. Pet. Rebuff. de deci.q.14.nu.32.f.141.T.15.P.2.
Ex ſimplicitate retentionem, quam habebat fructum, poteſt condicere poſſeſſionem. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.q.17. nu.19.f.495.T.15.P.2.
*REMITTENTES actiones ſuas, an ad eas amplius habeant regreſſum. Iac. Nouel. ad defenſ. nu.26.f.221.T.11.P.1.

Remittere qualiter applicatiuè accipiatur, & eius effectus.

*REMITTERE an poſſit eps quartam ſibi debitā de relictis pijs factis a teſtatore. Io. Bertach. de epiſc.4.P.nu.52.f.339.T.13.P.2.
Cauſam ad Cancellariam quid ſit. Quint. Mandoſ. de inhibitio.q. 40.nu.2.fol.93.T.5.
Cauſam ad cancellariam, remittere eſt ad conciſtorium Principis. Robert. Lancel. de attenta. ampliat.21.nu.4.f.412.T.5.
Culpam gratia præueniēs dici poteſt. Io. Fran. Paui. de viſitatio.q. 10.2.P.nu.90.f.212.T.14.
Debitum non liquidum, non eſt dicere. Roland. a Vall. de dote.q. 11.nu.26.fol.355.T.9.
Dicit dare. Sebaſt. Medic. de nouatio.q.12.nu.3.f.403.T.6.P.2.
Eſt donare. Ioan. Dilect. Duran. de art. teſtand. caute.19. nume.5. fol.145.T.8.P.1.
Idem eſt, quod dare. Guliel. Redoa. de ſimo. menta.4.P.cap.10.nu. 13.fol.110.T.15.P.2.
Illud quod debetur eccleſię eſt alienare. Guliel. Redoa. de reb.eccl. non alie.c.10.nu.4.f.397.T.15.P.2.
Iniuriam illatam clerico an poſſit epiſcopus. Ioan. Bertachi. de epiſcop.3.P.4.lib.nu.21.f.334.T.13.P.1.
Ius litigandi donare eſt. Fran. de Acceptan. de ſent. diffi. & interlocu. verſ. quoniam. nu.32.f.5.T.5.
Non eſt alienare, ſed tracta. de ſuccedendo. Fran. Solſon. in Lucer. Laude. cellu.7.nu.22.f.216.T.10.P.2
Quid ſignificet. Quintil. Mandoſ. de inhibitio.q.8.nu.2.f.87.T.5.
Vel remittendos negare litigatores an ſit liberū iudicanti. Hercul. Seuerol. de remiſſionib. litiga.c.18.ver. illud.f.380.T.3.P.1.
*REMITTI an poſſit in delictis, in omittendo. Iac. Nouel. ad defenſ. verſ. ſolet.nu.119.f.225.T.11.P.1.
Quis non debet coram iudice ſuſpecto. Ant. Columb. de pęn. omnifar. coitus.nu.146.f.345.T.11.P.1.
*REMORA Piſcis huic clauſulæ cōparatus. Rayn. Corſ. de indagat. iur. lib.3.c.18.nu.2.f.288.T.1.
*REMORSVS conſcientiæ erit vermis damnatorum. Io. a Capiſtr. in Specul. conſcient. nu.323.f.340.T.1.
*REMOTA cauſa, & effectum remotum cenſeri. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib.10.nu.254.f.226.T.13.P.2.
*REMOTA, & generalia inditia ſine alijs inditijs an ſufficiāt ad torturam. Fran. Brun. de indic. & tort. nu.43.f.265.T.11.P.1.
*DEMOTÆ ſunt fęminæ a publicis officijs. Io. Fran. Paui. de viſitatio.q.5.2.P.nu.33.f.199.T.14.
*REMOTIOR quoto gradu diſtat a cōi ſtipite, eodē diſtāt ab inuicē Hier. Mangiar. in arbor. conſangui. verſ. in noie. n.236. f.174.T.9.
*REMOTO genere, an quęlibet eius ſpecies remoueatur. Iac. Nouel. ad defenſ. nu.62.f.224.T.11.P.1.
Per conſequens omnes eius ſpecies remouētur. Io. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſ. c.19.nu.12.f.408.T.8.P.1.
Priuilegio, quis remanet in iure communi, niſi propter ſuum delictum perderet priuilegium. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub.22.nu.3.f.44.T.4.

Remotus applicatiuè conſideratus quid operetur.

*REMOTVS a tyranno poteſt dare pro recuperanda eccleſia. Guliel. Redoa. de ſimo. menta.2.P.c.2.nu.14.f.86.T.15.P.2.
Ab officio, an amplius ad idem, vel aliud admitti poſſit. Pet. Pech. de iur. ſiſtend. c.24.nu.8.f.170.T.3.P.2.
Propter culpam ſalarium non debet habere. Cataldi. de Boncompa. de ſindicat. verſ. quoniam. nu.53.f.353.T.7.
Ab omni infamia eſſe debet, qui in militia, aut dignitate verſatur. Par. a Put. de re milita. verſ. miles. nu.8.f.401.T.16.
*REMOTVS locus ab hominum frequentia arguit pręmeditationē animi. Bartho. Teg. tract. crim. P.8.nu.10.f.14.T.11.P.1.
*REMOVENS ſigillum de literis alterius tenetur de falſo. Hier. Gigan. de crim. læſ. maieſt. q.20.nu.12.f.39.T.11.P.1.
*REMOVERE qui intēdit ſuperflua, vt plurimū neceſſaria, & vtilia reſecat Catal. de Boncomp. de poteſt. Papę. nu.106.f.23.T.13.P.1.
*REMOVERI quis poteſt ab officio ob ſolā negligentiā. Pet. Pech. de iur. ſiſtend. c.24.nu.6.f.170.T.3.P.2.
*REMOVETVR quid facilius, quàm de nouo inducatur. Aym. Crauet. de antiq. temp. 5.P.nu.15.f.175.T.17.
*REMPVBLICAM adminiſtrare non debent inepti, & expertes rerum, & artium. Alberi. a Roſ. de ſtatut. q.9.nu.12.f.3.T.2.

Remunerandi, & remunerare qualiter applicatiuè accipiantur.

*REMVNERANDI cauſa datur tuta conſcientia conſequi poteſt, dummodo in fraudem vſurarum non fiat. Sebaſt. Medi. de Cōpenſat.q.50.nu.14.f.267.T.6.P.2.
*REMVNERARE benemerita quis quodāmodo teneatur. Guliel. Redoa. de reb.eccl.non alie.rub.21.nu.23.f.429.T.15.P.2.
Benemeritos vtile eſt eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb.eccl.non alie. rub.21.nu.24.f.429.T.15.P.2.

Remuneratio circa diuerſa qualiter accipiatur, & eius effectus.

*REMVNERATIO a donatione in quo differat. Bertachi. de gabel. ſeu vectiga. mēb.3.8.P.princ.nu.57.f.69.ſed vult. dicere.71.T.12.
An veniat appellatione donationis. Bertach. de Gabel. ſeu vectiga. memb.3.8.P.princ.nu.56.f.69 ſed vult dicere.71.T.12.
Debet fieri a Prælato authoritate ſuperioris. Guliel. Redoa. de reb. eccl.non alien.rub.10.nu.18.f.412.T.15.P.2.

Differt

Source : BIU Cujas

Differt a donatione. Ant. de Cana. de insinuatio. 2. P. princ. nu. 15. fol. 278. T. 6. P. 2.
Est causa legitima alienationis rei ecclesiasticæ. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. cas. 21. nu. 16. f. 461. T. 15. P. 2.
Est vera debiti solutio. Iul. Ferret. de gabell. vectig. nume. 384. fol. 90. Tom. 12.
Fieri potest de bonis illius ecclesiæ, cui seruitia præstita sunt, nō alterius. Gul. Red. de reb. eccl. nō alie. cas. 21. nu. 36. f. 461. T. 15. P. 2.
Indiuidui non restringit genus. Io. Franc. Paui. de off. & potest. c. sede vac. q. 1. P. 1. princ. nu. 8. f. 414. T. 13. P. 2.
Non debet esse immoderata. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. cas. 21. nu. 35. f. 461. T. 15. P. 2.
Nō est taxata a iure naturæ. Nico. Moron. de fid. treu. & pace. q. 36. nu. 16. fol. 424 T. 11. P. 1.
Quibus possit fieri. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 8. nu. 41. fol. 411. T. 15. P. 2.
Quid sit. Bertach. de gabell. seu vectiga. memb. 3. 8. P. princ. nu. 56. fol. 69. sed vult dicare. 71. T. 12.
Si fieri potest de bonis mobilibus, fieri debet de nō immobilibus, & circa mobilia, Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. vers. contra. nu. 11. f. 465. T. 15. P. 2.
Item distingue. nu. 14. ibid.
Veri beneficij permittitur etiā de bonis immobilibus, intellige tamen non per modum concessionis dominij, sed fructuum ad modicum tempus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 8. nu. 37. & 39 f. 411. T. 15. P. 2.
*REMVNERATIONES, quæ dantur soluentibus decimam. And. Hispa. de regul. decima. interrogat. 9. nu. 7. f. 145. T. 15. P. 2.

Remunerationis miscellaneè consideratio.

*REMVNERATIONIS causa an possit concedi ius venādi. Sebast. Medi. de venatie. q. 28. nu. 2. f. 400. T. 17.
Causa iura laxantur. And. Barbat. de præstant. Card. 3. q. Basil. 1. P. nu. 17. f. 73. T. 13. P. 2.
Gratia quod fit permutatio, seu cōpensatio, titulusve onerosus potius, quam quid gratuitum censendum. Lancel. Gal. de stat. q. 8. nu. 82. fol. 342. T. 2.

Remuneratoria applicatiuè considerata quid operetur.

*REMVNERATORIA alienatio fit indistinctè de mobilibus, fecus de immobilibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. cas. 21. nu. 13. fol. 461. T. 15. P. 2.
Alienatio sine solemnitate viribus subsistit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. cas. 21. nu. 12. f. 461. T. 15. P. 2.
Donatio communibus regulis, seu statutis locorum nō subijcitur. Lancil. Gall. de stat. q. 8. nu. 94. f. 342. T. 2.
Non potest per Principem etiam reuocari propter ingratitudinē. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 1. P. q. 22. nu. 20. f. 366. T. 10. P. 1.

De Remo.

*REMVS, & Romulus qualiter a lupa educati. Ayma. Riual. de hist. iur. ciuil. & Pontif. nu. 4. f. 3. T. 1.
Mense Maio interfectus. Ant. Gub. Costa. de matrimo. versi. apud. nu. 17. fol. 56. T. 9.
*RENASCI non possunt quæ ipso iure tolluntur. Bald. de Vbal. de Perus. de pact. nu. 79. f. 7. T. 6. P. 1.

Renouatio qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*RENOVATIO feudi arguitur ex possessione antiqua rei feudalis. Aym. Cravet. de antiq. temp. P. 5. nu. 14. f. 175. T. 17.
Feudi potius est facienda coniunctis, quam extraneis. Franc. Curt. de feu. q. 15. nu. 2. f. 57. T. 10. P. 2.
Inuestituræ facta extra territorium domini. Incert. Auth. de feud. ex pact. & prouid. antiquo. tit. 2. nu. 60. f. 129. T. 10. P. 1.
Si se referat ad antiquas, & de eis non constet, an vigore dictæ renouationis vasallus iustè feudum possidebit. Laur. Syl. de feud. recognitio. q 36 per tot. f. 81. T. 10. P. 1.
Primis manētibus eadem cum prima. Nicola. Moron. de fid. treu. & pace. q. 121 nu 142. f. 439. T. 11. P. 1.
Videtur facta cum causa, & non potest mutari in præiudiciū tertij. Sebast Medi. de nouatio. col. 3 ver. renouatio pōt. f. 399. T. 6. P. 2.
*RENOVATVS cōtractus, vī factus scdm formā prioris cōtractus. Melch. Palaez. in tract. maiorat. 2. P. q. 5. nu. 14 f. 426. T. 10. P. 1.
*RENVBIVM de quib. bonis priuationē ꝓprietatis tm operat. Mathesila. de successionib. ab intestat. ar. 2. prin n. 30. f. 326. T. 8. P. 1.
*RENVENTE ciuitate, Castro, vel Villa collectā indicere iudex cogit, vel dicit ipse citatis omnibus. Nicola. Festas. de æstim. & collect. c. 2. nu. 9. f. 177. T. 12.
*RENVNCIA eorum, quę ex testō sterferuntur, ignoratis verbis testī nō valet. Io. Dilec. Durā. de art. testād. caut. 18. n. 2. f. 144. T. 8. P. 1.

Renuncians qualiter consideretur, & operetur miscellaneè sumptus.

*RENVNCIANS an teneatur ad solutionem pensionis, vel ille, in cuius fauorem facta fuit renunciatio. Pet. Andre. Gamba. de auctor. leg. de lat. nume. 421. f. 196. Tom. 13. P. 2.
Appellationi coram iudice ad quem iam introductę, an sit condēnatus in expensis partis appellatæ. Guid. Pap. de appellatio. &c, nu. 28. fol. 58. T. 5.
Non censetur renunciare. attentatis. Robertus. Lancel. de attenta. 24. nu. 38. f. 425. T. 5.
Beneficio animo, vt conferat tertio, non cōmittit simoniā, nisi progrediatur ad actū paciscēdo vbi qd nil rā spūale, quā regnū cęlorum. Guliel. Redoa de simo. menta. 1. P. c. 9. nu. 4. f. 40. T. 15. P. 2.
Causa permutationis, interdicto. vnde vi, agere nō pōt. Pet. And. Gamb. de permutatio. benef. nu. 66. f. 215. T. 15. P. 2.
In fauorem alterius non potest paciscī, vt illi conferatur. Ioan. Staphil. de grat. expecta. nu. 27 f. 277. T. 15. P. 1.
Qua cautela vti debeat aduitandam simoniam. Ioan. Caraf. de simo. menta. vers. simonia. nu. 67. f. 119. T. 15. P. 2.
Vt nepoti detur, non incurrit simoniam, si de hoc nulla fuerit cōuentio facta. Io. Bapt. Caccialu. de pensio. ecclesiast. q. 19. nu. 11. fol. 326. T. 15. P. 1.
Beneficium salua conscientia obtinere potest pensionem super illius fructibus a Papę. Hier. Gigas. de pensio. ecclesiast. q. 4. nu. 4. fol. 332. T. 15. P. 1.
Bis inuestitus de feudo vnius inuestituræ an renunciet alteri. Iac. de S. Georg. de feud. nu. 12. f. 217. T. 10. P. 1.
Casui fortuito incasu quo renūciatio nō valeat, an firmetur talis renunciatio iuxo. Sebast. Med. de fortui. casi. q. 15. n. 19. f. 210. T. 7.
Opinato, vel inopinato, solito, vel insolito, an teneatur etiā de casu insolito, & nunquam contingenti? Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. c. 24. nu. 7. f. 75. T. 6. P. 2.
Ex capite incapacitatis, ꝙ aliquod dispēdiū non patiatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 151. f. 194. T. 13. P. 2.
Expresse iuri incarcerandi, tacitè renunciat iuri debitorem insolidum conueniendi. Matthę. Brun. de cessio. bonor. q. 35. 4. q. prin. nu. 2. f. 193. T. 3. P. 2.
Feudo in manibus domini, an perfectę renunciare dicatur. Iac. de S. Georg. de feud. vers. & vnus. nu. 7. f. 217. T. 10. P. 1.
Domini sui an præiudicet filijs suis. Iac. de S. Georg. de feud. vers. & vnus. nu. 8. f. 217. T. 10. P. 1.
Filio tertium, & quintum sibi a patre datum, abdicat se possessione, quamuis filio non acquiratur. Melch. Palaez. in tract. maior. P. 3. q. 17. nu. 13. f. 451. T. 10. P. 1.
Generaliter omni auxilio iuris, renūciasse vī beneficio cedendatū actionum. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. nu. 83. f. 147. T. 13. P. 2.
Hæreditati, & bonis paternis, intelligitur etiā cedere bonis emphyteuticis. Io. Dilec. Durant. de art. test. caut. 10. nu. 3. f. 143. T. 8. P. 1.
Paternæ, iuri alimentorum non videtur renunciare. Io. de Royas. in epit. succesſio. c. 21. nu. 78. f. 412. sed vult dicere. 414. T. 8. P. 1.
Io manibus non superioris, an præiudicet possessioni. Restaur. Castald. de Imperat. q 103. nu 17. f. 74. T. 16.
Non habentis potestatem admittēdi, agit tamen cōtra intrusum. Restaur. Castal de Imperat. q. 103. nu. 19. f. 74. T. 16.
Instrumento debiti, an debito renunciasse dicatur. Sebast. Medi. de nouatio. q. 11. nu. 12. f. 402. T. 6. P. 2.
Iuri an renunciare intelligatur statuto idem quod ius disponenti. Lanfran. de Oria. de stat. nu. 2. f. 391. T. 2.
Iuri ciuili, an renunciare videtur iuri prætorio. Lācel. Polit. de substitut. partic. 3. q. 4. nu. 79. f. 238. T. 8. P. 1.
Libere an possit ad beneficium renunciatū redire. Pet. de Vbal. de Perus. de permutat. benef. vers. quia nu 85. f. 186. T. 15. P. 1.
Non potest ad beneficiū redire, quāuis renunciatio non hēat effectū. Melch. Palaez. in tract. maior. q. 27. P. 3. n. 12 f. 452. T. 10. P. 1.
Non redit quoque prætextu ad ius renunciatum. Hier. Garzo. de laud. mer. iur. P. 2. §. 2. gl. 2. nu. 4 f. 312. T. 3. P. 1.
Omni iuri, & beneficio quid remittere videatur. Io. Bapt. S. Blas. de arbit. & arbitrato. q. 1. nu. 45. f. 295. T. 3. P. 1.
Et legum auxilio, censetur renunciasse beneficio senatusconsulti Velleiani, accedente pręsertim iuramento. Roland. a Vall. de dote. q. 42. nu. 10, f. 369. T. 9.
Per procuratorem. Io. Coras. de benef. c. 8. nu. 8. f. 289 T. 15. P. 2.
Primæ querelæ dicitur confessus eam esse iniustam. Paris a Put. de re milita nu. 2. f. 425. T. 16. P. 2.
Primo genituram, debet renunciare in fauorem sequētis in gradu. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 3. q. 18. nu. 6. f. 452. T. 10. P. 1.
Priuilegio. l. 44. Taurinæ, an renunciare videat priuilegio reuocādi maioratū. Melc. Palaez. ī trac. maior. P. 3. q. 38. n. 5. f. 380. T. 10. P. 3.
Potest sibi reseruare regressum. Ioan. Dilec. Durant. de art. testand. caut. 19. nu. 3. f. 145. T. 8. P. 1.
Quando beneficium repetat. Ioan. Coras. de benef. c. 8. num. 9. fol. 289. T. 15. P. 1.
Quando dicatur pacificus possessor. Pet. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 455. f. 171. T. 13. P. 2.
Quis exceptioni simulationis, nullo pacto illam potest opponere. Ant. Mass. Gall. ad form. Cam. oblig. q. 2. nu. 4. f. 355. T. 6. P. 2.
Restitutioni in integrum, si illam petat, & ea pendente fieret executio, non retractaretur tanquam attentata obstante dicta renunciatione. Robert. Lancel. de attenta. c. 18. nu. 125. f. 402. T. 5.
Societatem an præiudicet renunciāti. Iul. Ferret. de re naual. lib. 3. nu. 56. fol. 332. T. 12.
Suo fauori, vel priuilegio non perdit ius commune. Sebast. Monticu. de inuent. in Præfatio. nu 119. f. 204. T. 8. P. 2.
Tenetur de facto, & culpa sua. Hiero. Garzo. de laud. mer. iur. P. 2. §. 2. gl. 2. nu. 3. f. 312. T. 3. P. 1.

Renuncianti quid competat.

*RENVNCIANTI beneficium, oneri pensionis subiectum, si aliā sibi reseruauerit pensionem, cum prioris sit ignarus, qualiter eidem prouideri cōtingat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 232. f. 194. T. 13. P. 2.
Beneficium quando liceat paciscī super pensione constituenda citra vitium symoniæ. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 616. f. 199. T. 13. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Iuri, liti, cauſæ, & inſtantiæ penſionem reſeruari poſſe, ex clauſula generali, ne ex reſignatione huiuſmodi nimium diſpendium patiatur. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 6. num. 145. f. 194. Tom. 13. P. 2.

Renunciare qualiter circa diuerſa reſpectu perſonarum conſideretur, & operetur.

*RENVNCIARE an liceat ſine ſuperioris licentia propter dubietatem iudicij. Ioan. Bapt. de arbitr. c. 3. nu. 18. f. 232. T. 3. P. 1.
An poſſit electus. Guliel. Mandagot. de electio. nou. Prælato. col. 4. in fi. verb. electus. f. 437. T. 15. P. 1.
Nobilis proprijs priuilegijs. Melch. Palaez. in tracta maiorat. P. 1. q. 38. nu. 2. fol. 380 T. 10. P. 1.
Quis in manibus eligẽtium, & quando. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 103. nu. 14. f. 73. T. 16.
Beneficio poteſt quis licitè in manibus Papæ, ab eodem obtinẽdo impoſitionem annuæ penſionis ſoluendæ. Ioan. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. q. 19. nu. 1. f. 325. T. 15. P. 1.
Beneficium ad opus alterius non eſt peccatum, ſi ſit ille idoneus, ſecundum aliquorum opinionem. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 12. nu. 10. f. 65. T. 15. P. 2.
Non eſt peccatum ad opus tertij, ſi ſit idoneus, & nõ interueniat pactum. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 10 nu. 6. f. 64. T. 15. P. 2.
Caſui, vel eius exceptione nõ iuuari, ſunt paria. Gaſp. Beat. de inop. debit. cred. addicen. c. 4. verſ. occurrit. nu. 14. f. 214. T. 3. P. 2.
Cenſetur attentatis, qui patitur labi terminum ad docendum de attentatis ſibi prefixum abſque eo, quod de illis doceat. Robert. Lancel. de attenta. c. 30. nu. 57. f. 454. T. 5.
Creditur dilationi, qui facta ſibi proteſtatione, per partem, vel prefixo termino per iudicem, vt ad proſecutionem remiſſorie procedat, fuit in ea negligens. Robert. Lancel. de attenta. c. 7. nu. 27. fol. 342. Tom. 5.
Defenſioni ſuæ, an reus poſſit? & an iudex id admittere debeat? Franc. Caſon. de malefic. c. 21. nu. 21. f. 316. T. 11. P. 1.
Dicitur territorio, qui termino non paruit. Nicola. Moron. de fid. treu. & pace. q. 118. nu. 65. f. 437. T. 11. P. 1.
Hæreditati paternæ quo iure introductum Io. le Cirier. de primogenitu. art. 2. §. cum pater. nu 16. f. 48. T. 10. P. 1.
His nõ poteſt quis, quę in fauorẽ publicũ introducta ſunt. Matthę. Bru de ceſſio. bono. q. 114 q princ nu. 4 f. 182. T. 3. P. 2.
In manibus epiſcopi, vel legati, reſeruata ſibi pẽſione, minus licere, ſed ſoli Pontifici reſeruatum. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 164. fol. 194. T. 13. P. 2.

Renunciare iuri ſuo qualiter quis conſideretur.

*RENVNCIARE iuri ſuo, an videatur qui collitiganti reuerentiam præſtat. Io. de Selua de benef. q. 10. P. 3. nu. 15. f. 63. T. 15. P. 1.
Cenſetur (ita, vt neque agendo, neq; excipiẽdo audiatur) ille, qui terminum ad aliquid docendum ſibi præfixum labi permittit. Robert. Lancel. de attenta. limitat. 19. nu. 2. f. 416. T. 5.
Quilibet poteſt de iure prius certificatus. Ioan. a Capiſtr. de vſur. 1. P. 2. P. princ. nu. 13. f. 99. T. 7.
Quilibet poteſt, quare non verificetur in Papa. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 186. f. 318. T. 13. P. 1.
Quilibet poteſt quando ceſſio tangit ſolum perſonam cedentis. Card. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 3. nu. 39. f. 340. T. 13 P. 1.
Quis quando videatur nominando. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 1. nu. 10. f. 301. T. 15. P. 2.

Renunciare tam affirmatiuè, quàm negatiuè qualiter quis miſcellaneè conſideretur.

*RENVNCIARE liti putatur, qui tempus eidẽ peragendæ præſcriptũ labi patitur. Io. Copi. de natura. fructi. c. 5. nu. 12. f. 245. T. 17.
Loco originis nemo poteſt. Pet. Pech. de teſtam. coniug. c. 12. nu. 2. fol. 166. Tom. 8.
Nemo poteſt iuriſdictioni, niſi in manibus ſuperioris. Quint. Mãdoſ. de inhibitio. q 40. nu. 4. f. 93. T. 5.
Titulo obtenta ab Antiſtite miſſione. Chriſtoph. Roffiniac. de benefi. q 14. nu. 33. f. 272. T. 15 P. 2.
Nominationibus quis poteſt expreſsè, & tacitè. Pet. Rebuff. de Nominatio. q vlt. princ. nu. 17. f. 340. T. 15 P. 2.
Quis tacitè quibus modis dicatur. Pet. Rebuff. de Nominatio. q. vlt. princ. nu. 19. f. 340. T. 15. P. 2.
Non cogitur quis rei, in qua credit ſe ius habere. Card. Iac. de concil. lib. 9. art. 3. nu. 25. f. 339. T. 13. P. 1.
Non poſſumus iuri futuro. Guido. de Suzar. de iudic. ver. in nomine. nu. 151. f. 40. T. 3. P. 1.
Non poteſt minor pacto de retrouendendo. Octa. Simõcel. de decret tit. 6 inſpectio. 1. nu. 4. f. 308. T. 6. P. 2.
Poteſt Papa papatui. Io. a Capiſtr. de auct. Papę. P. 3. 2. P. prin. nu. 7. fol. 55. T. 13. P. 1.
Poteſt quilibet priuilegio proprio. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P 1. q. 38 nu. 1. f. 380. T. 10. P. 1.
Priuilegio facilius quis præſumitur, quam iuri communi. And. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 36. nu. 13. f. 344. T. 4.
Sibi conceſſo de iure quis poteſt. Pet. de Vbal. de canon. epiſc. & Paroch. verſ. quoniam. nu 36. f 227. T. 15. P. 2.
Quilibet poteſt ſuo priuilegio. Gaſp. Beat. de inop. debit. cred. addicend. c. 15. nu. 16. f. 229. T. 3. P. 2.
Quis nõ poteſt beneficio abſq; ſuperioris antiſtitis authoritate, & cõſenſu. Chriſtoph. Roffinia. de benef. c. 14. n. 38. f. 272. T. 15. P. 2.
Non poteſt iuriſdictioni, niſi in manibus ſuperioribus. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 103. nu. 10. f. 74. T. 16.
Non videtur, nec conſentire iuri, quod ignorat. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. P. 4. q. 2. nu. 18. f. 464. T. 10. P. 1.
Poteſt beneficio, ne teneatur vltra uires. Sebaſt. Montic. de inuẽt. in Præfatio. nu. 39. f. 201. T. 8. P. 2.
Suo quilibet poteſt. Io. Dilec. de art. teſtand. caut. 13. n. 2. f. 112. T. 8.
Volens beneficium, non habet facere pactũ, vt conferatur tali. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 10. nu. 3. f. 64. T. 15. P. 2.

Renunciari dubitatiuè ſumptum qualiter conſideretur.

*RENVNCIARI an poſſit ceſſioni bonorum. Pet. Bellin. de de re militia. tit. vnico. nu. 55. f. 363. T. 16.
An poſſit ceſſionis bonorum beneficio. Matthę. Bru. de ceſſio. bono. q. 21. princ. nu. 1. f. 199. T. 3. P. 2.
Cum iuramento. Ioan. Gut. de actib. in iud. iurat. c. 2. num. 26. fol. 387. Tom. 3. P. 1.
Inſinuationi donationis ſaltem cum iuramento. Ioan. Gut. Plac. Hiſpa. de contract. iurat. c. 7. nu. 2. f. 53. T. 6. P. 2.
L. ſi vnquam. C. de reuocand. don. ſaltẽ cũ iuramento? contrariæ opiniones referunt. Io. Gut. de cõtrac. iurat. c. 9. n. 8. f. 55. T. 6. P. 2.
Per debitorem beneficio Authẽticæ, hoc niſi debitor. C. de ſolut. Io. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iurat c. 29. nu. 3. f. 78. T. 6. P. 2.
Præſcriptionis, & illi per pactum derogari. Io. Fran. Balbi. de præſcriptio. q. 6. nu. 1. f. 99. T. 17.
Validè attentatis. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. 99. nu. 1. fol. 108. Tom. 5. P. 1.

Renunciari cui beneficio conſueuit.

*RENVNCIARI conſueuit beneficio actionis, & exceptionis quod metus cauſa. Iacob. Butr. de renunciat. iur. ciui. col. 3. circ. med. fol. 105. T. 6. P. 2.
Conſueuit beneficio actionis in factum, & ſine cauſa. Iac. Butr. de renunciat. iur. ciuil. col. 3. circ. princ. f. 405. T. 6. P. 2.
Actionis quanto minoris. Iac. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 4. circ. fin. fol. 404. T. 6. P. 2.
Actionis redhibitoriæ. idem ibid. ver. item.
Auct. hoc ita. de duobus reis. Iac. Butr. de renũciatio. iur. ciui. col. 1. circa med. f. 404. T. 6. P. 2.
Auct. hodie de appel. & l. 1. & 2. C. de temp. appel. idem ibid. col. 3 verſ. conſueuit. circa med.
Auct. præſente. C. de fideiuſſo. Iac. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 1. circ. princ. verſ. item. f. 404. T. 6. P. 2.
Auct. ſi qua. eo. tit. idem ibid. col. 1. cir. fi. f. 405.
Auct. ſiue a me. C. ad Velleian. idem ibid. circ. med.
Cap. ſtatutum extra de reſcrip. lib. 6. Iac. Butr. de renunciatio iur. ciuil. col. 3. circ. fi. verſ conſueuit. f. 404. T. 6. P. 2.
Cedendarum actionum. Idem ibid. col. 1. circ. med.
Clauſulæ generalis l. 1. ex quib. cau. maio. in fi. Iac. Burr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 2. circ. princ. f. 404. T. 6. P. 2.
Conditionis indebiti. idem ibid. col. 2. f. 405. circ. fi.
Epiſtolæ Diui. Adriani. Iac. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 1. in princ. fol. 404. T. 6. P. 2.
Erroris calculi. idem ibid. col. 2. circ. princ.
Exceptionis doli. Iacob. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 3. iuxtà princ. fol. 405. T. 6. P. 2.
Exceptionis nõ numeratæ pecuniæ. idem ibid col. 1. circ. fi. f. 404.
Feriarum. Iac. But. de renunciatio. iur. ciuil. col. 1. circ. fin. fol. 404. Tom. 6. P. 2.
Fori. idem ibid. col. 4. ver conſueuit. circ. prin. f. 404.
Induciarum duorum, vel quatuor menſium. Iac. Butr. de renunciatio. iur. ciuil col. 3. in princ. f. 404. T. 6. P. 2.
Induciarum viginti dierum oblati libelli. idem ibid. circa med.
Iuris actionis hypothecarum. Iaco. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 2. in med. f. 405. T. eo. P. ea.
Iuris & facti ignorantia. idem ibid. colum. 3. circ. princip. verſic. conſuetum.

Renunciari quarum legum beneficio conſueuit.

*RENVNCIARI conſueuit beneficio. l. a Diuo Pio. ff. de re iudi. Iacob. Butrig. de renunciatio. iur. ciuil. colum. 3. iuxta princip. fol. 404. T. 6. P. 2.
Conſueuit beneficio. l. antiquæ. C. eod. titu. idem ibidem. col. 1. in fin. fol. 405.
L. emptor. C. de euict. Iacob. Butr. de renunciatio. iur. ciuil. col. 4. in med. fol. 404. T. eo. P. ea.
L. etſi poſt tres. ff. ſi quis ea. idem ibid. col. 4. in fi.
L. fin. C. de reuoca. donatio. Iacob. Butrigar. de renunciatio. iur. ciuil. columna prima. circa princip. verſi. conſueuit. fol. 405. Tom. 6. Par. ſecunda.
L. Iuliæ. de fundo dotali. idem ibidem. colum. ſecunda. fol. 405. in princip.
L. ob æs. C. de act. & oblig. Iacob. Butrig. de renunciacio. iur. ciuil. col. 2. in fi. f. 404. T. 6. P. 2.
L. penul. C. de dona Iacob. Butrig. de renunciatio. iur. ciuil. col. 1. in princ. f. 405. T. 6. P. 2.
L. primæ. ff. ſi quis in ius voc. non ier. idem ibidem. colum. 4. in princ. fol. 404.
L. quirem. C. de euict. Iacob. Butrig. de renunciatio. iur. ciuil. col. 4. in med. f. 404. T. 6. P. 2.

Source : BIU Cujas

L.rem minoris.C.de reſcind.vendit. idem ibidem.col.4.in med. verſic.item.
L.2.§.legatis.ff.de iudi.Iacob.Butrig.de renunciat.iur.ciui.col.2. circ.fin.fol.405.T.6.P.2.
L.2.ff.de re iudi.idem ibid.col.3.circ.prin.f.404.
L.ſi conuenerit.ff.de iuriſdict.om.iudi. Iac. Butrig.de renunciatio.iur.ciuil.col.3.circ fin.f.404.T.6.P.2.
L.ſi emancipatus.C.de donatio.idem ibidem.colum.1.circ.principip.fol.405.
L.ſi mulier.eo.tit.Iacob.Butrig.de renunciat.iur.ciuil.col. 1.circ. fin.fol.405.T.6.P.2.
L.ſicut,& l.cum notiſſimi. C. de præſcript. 30.vel 40.annorum. idem ibid.col.3.in med.f.404.
L.vbi.ff.de donatio.cauſ.mort.Iac.Butr. de renunciatio.iur. ciuil. col.1.circa.princ.f.405.T.6.P.2.
L.vbi ceptum.ff.de iudi.idem ibid. col. 2.verſic.renunciatur.circ. fin.fol.405.
Nequis condemnetur,niſi inquantum facere poteſt.Iacob.Butr. de renunciatio.iur.ciuil.col.2.in med.f.404.T.6.P.2.
Ne quis ratione minoris ætatis reſtituatur.idem ibid. col. 3.circ. princ.fol.404.
§.alteri. Inſti. de inuti. ſtipu.Iac.Butr.de renũciatio.iur.ciuil.col. 3.circ.med.f.404.T.6.P.2.
§.exactio.de l.vnica. C. de rei vxo.act. idem ibidem. colum.2.in med.fol.405.
Pro ſcholare. Iacob. Butr. de renunciatio. iur.ciuil.colum.4.circ. princ.fol.404.T.6.P.2.
Quod in obligationibus ſeruatur.idem ibidem.colum.3.circ.fin. verſic.conſueuit.
Recurſus ad arbitrium boni viri. C. de contrahenda empt. l.fin. cum ibi nota.Iacob.Butrig.de renunciatio.iur.ciuil.col.2. iuxtà princ.fol.404.T.6.P.2.
Senatuſconſ.Maced.C.& ff.idem ibid.col.2.circ.med.f.405.
Senatuſconſ.Velleia. Iacob. Butr. de renunciatio. iur. ciuil.col.1. circ.med.f.405.T.6.P.2.

Renunciari generaliter ſumptum quid operetur.

*RENVNCIARI cui iuri poſſit.Io.a Capiſtr.de vſur. 2.P.2.P.prin. nu.55.fol.107.T.7.
Cur poſſit per pactum appellationi.Lanfranc.de Orian.de arbitr. diuiſio.7.n u.37.f.218.T.3.P.1.
Debere in manibus ſuperioris,quomodo intelligatur. Reſtaur.Caſtald.de Imperato.q.103.nu.16.f.73.T.16.
Iuri ſuo vnicuique licitum eſt. Iacob. de Arena. de poſitionib.§.5. num.2.fol.7.T.4.

Renunciari negatiuè conſideratum quid operetur,& cui renunciari non poſſit.

*RENVNCIARI non poſſunt quæ reſpiciunt vigorem, & rigorem iudicij.Vital.de Camba.de clauſul.rub. quibus iuribus renunc. poſſ.nu.6.f.432.T.18.
Non poteſt beneficio.d.c.Odoardus,de ſolut. Ioan. Gut. Plac.Hiſpan.de contract.iurat.cap.17.nume.34.fol.66. ſed vult dicere. 68.Tom.6.P.2.
Defenſioni.Nicola.Moron.de fid.treu.& pace.q. 142. nume.11. fol.446.T.11.P.1.
Dolo futuro etiam per pactum.Bapt.a S.Blaſ.de arbitr.& arbitrato.verſ.circa.nu.12.f.310.T.3.P.1.
Etiam cum iuramento ſtatuto concernenti publicam vtilitatem. Io.Gut.de actib.iudi.iura.c.5.nu.8.f.390.T.3.P.1.
Iuri conditionalis. Rolandi. a Vall. de dote. quæſtio. 39.nume.4. fol.367.Tom.9.
Iuri alterius.Sebaſt. Medi. de diffinit. diffinitio. 96. nume. 2.fol. 315.Tom.18.
Iuri de futuro. Rolandi. à Vall.de dote. q.39.nu.2.f.367.T.9. Declara tamen vt nu.21.ibidem.
Iuri de futuro niſi interuenerit pactum. Matthę. Brun.de ceſſio. bonor.q.21.princ.nu.2.f.199.T.3.P.2.
Iuri publico.Guil.Duran.de mod.gen.concil.cel.rub.3.nu.3.fol. 158.T.13.P.1.
L.de his.ff.de tranſact.Gut.de actibus. in iud. iurat.c. 2.nume.19. fol.387.T.3.P.1.
Legi prohibitoriæ.Ioan.Gut. Plac.Hiſpa.de contract. iurat. c.16. nu.59.f.63.ſed vult dicere.65.T.6.P.2.
Litis conteſtationi.Virgin.de Boccat.de Cing.I.C.Roma.cap.19. nu.4.fol.322.T.3.P.2.
Per fideiuſſores huic iuri prohibitiuo.Ioã. Gut.de contract.iurat. c.21.nu.13.f.71.T.6.P.2.
Simpliciter iuri,quod nondum competit.Bap.a S.Blaſ.de arbit. vt arbitrato.verſ.circa.nu.12.f.310.T.3.P.1.

Renunciari cui poſſit.

*RENVNCIARI poteſt attentatis.Robert. Lancel.de attenta.c.30. nu.53.fol.454.T.5.
Beneficio auth.prędente.C.de fideiuſſo.& facta dicta renũciatione non requiritur excuſſio. Io.Gut.Plac. Hiſp.de contract.iurat. c.23.nu.21.f.71.ſed vult dicere.73.T.6.P.2.
Beneficio vt alteri prouideatur, dummodo renunciationis actu non deducatur in pactum.Guliel.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c. 10.nu.18.fol.64.T.15.P.2.
Cùm iuramento exceptioni non nume.pecun.Ioan.Gut.Plac.Hiſpan.de contract.iurat.c.37.nume.10. fol.82.ſed vult dicere.fol. 84.Tom.6.P.2.
Iuri caſu quæſito per pactum,ſed per pactum non poteſt fieri, ne præſcriptio currat in futurum.Ioan.Franc. Balbi.de preſcriptio. q.6.nu.5.f.99.T.17.
Iuri municipali a quolibet in ſuum fauorẽ inducto. Alberi.Bru. de ſtat.art.10.nu.5.f.213.T.2.
Iuriſdicenti,quod vbi aliquis iuri ſuo renunciat,debet illud ſcire. Marc.Ant.Bauer. de mora.col.3.circ.med.f.404.Tom.6.P.2.
L.ſed & ſi quis.§. quæſitũ.ff.ſi quis caut.Io.Gut.Plac.Hiſp.de cõtract.iurat.c.24.nu.4.f.73.ſed vult dicere.75.T.6.P.2.
Liti etiam lite conteſtata.Lanfranc.de Aria.de petitio.verſi.quia. nu.27.f.79.T.3.P.2.
Neque tacitè,neque expreſſe regulariter appellationi in criminalibus.Robert.Lancel.de attenta.ampliat.2.nu.8.f.351.T.5.
Statuto municipali, inducenti præſcriptionem, & non habenti clauſulam derogatoriam.Bald.Peruſi.de ſtatut. verſi. renunciare.nu.5.fol.141.T.2.
Quod poſſit legi plerique.ff.de in ius vocan.Benuenut.Strac.de aſſecurat.gl.32.nu.1.f.379.T.6.P.1.
Item regulæ.l.nemo de domo ſua.ff.de reg.iur.ibid.
Reductioni ad arbitrium boni uiri cum iuramẽto.Marc.Ant.Bauer.de virtu.& uirib.iuram.verſ.dicturus.nu.115.f.369.T.4.
*RENVNCIARI vtrum poſſit iuri ſcripto,& non ſcripto. Vital. de Camba.de clauſul.rub.quib.iur.renunc.poſ.nu.2.f.431.T.18.
*RENVNCIASSE attentatis non diceretur, ſi commiſſa ſuper illis cauſa paſſus attẽtata præſentauerit commiſſionẽ concernentem negocium principale in caſu de quo hic.&c.Robert. Lancel. de attenta.limit.15.nu.18.f.333.T.5.
*RENVNCIAT Papa papatui.Ioan.Coraſ.de benef. cap.8.num.6. fol.289.T.15.P.2.
*RENVNCIATA ex cauſa permutationis nõ poſſunt conferri alijs quàm cum permutationibus.Ægid.de Bellame.de permutatio. benef.P.3.q.7.nu.11.f.197.T.15.P.1.

Renunciatio generaliter & in ſpecie applicatiuè ſumpta quid operetur.

*RENVNCIATIO ab vno facta,alteri nõ nocet. Lanfranc. de Oria. de teſtib.nu.45.f.183.T.4.
Alimentorum quæ contineat.Ioan. Bapt.Ponta.de aliment.c.6.nu. 5.fol.448.T.8.P.1.
Alterius quando inducatur acceptatione vnius . Pet.And. Gamb. de auct.leg.de leg.de lat.nu.492.f.197.T.13.P.2.
An dicatur contractus,& veniat appellatione eius.Ioan.Berta.de gabel.5.P.princ.nu.21.f.62.T.12.
An intelligatur de bonis poſtea etiam acquiſitis. Io.de Royas. Sergen.in epit.ſucceſſio.c.7.nu.26.T.8.P.1.
An ſit proprij iuris ſpontanea refutatio. Vital. de Camba.de clauſul.verſ.clauſula.nu.1.f.430.T.18.
An veniat appellatione alienationis.Iacob.Nouel.ad defenſ.num. 126.fol.225.T.11.P.1.
Antiqui feudi ex facto,& prouidentia, poteſt fieri deſcendentibus ſiue agnatis in gradu primis,ſine domini aſſenſu. Incert. Auth. de feud.expact.& prouid.antiq.tit.2.nu.121.f.133.T.10.P.1.
Per vaſallum facta,agnatis non nocet.Incert. Auth. P.3.nume.5. fol.305.T.10.P.1.
Appellationi non cenſetur induci ex hoc, quòd ad inſtantiam appellantis iudex a quò terminum appellatio præfixerit ad comparendum coram iudice ad quem.Robert.Lancel.de attenta.limitatio.4.nu.7.f.363.T.5.
Aut eſt notoria,aut non.Cardin.Iacoba.de concil. lib.9.art.7.nu.2. fol.341.T.13.P.1.

Renunciatio beneficij qualiter veniat conſideranda,& eius effectus.

*RENVNCIATIO beneficij ceſſionis valet accedente iuramento, niſi renunciantis mendicitas eſſet notoria. Matthę.Brun.de ceſſio bonor.q.21.princ.nu.9.f.199.T.3.P.2.
Beneficij cũ retentione penſionis,an ſit ſymoniaca. Nicola. Boer. de Card.leg.de lat.nu.121.f.149.T.13.P.2.
Debet eſſe pura,& libera.Hieron.Gigas.de penſio. eccleſiaſt.q.4. nu.5.fol.332.T.15.P.1.
Dolo facta nulla eſt.Sebaſt.Medi.de fortuit.caſib.q.10.nume.29. fol.206.Tom.7.
Facta per procuratorem reuocatũ an valeat.Io.de Sel. de benefi. q.16.P.3.nu.4.f.80.T.15.P.1.
Facta ſimoniacè nulla eſt,etiam in præiudicium reſignantis. Guliel.Redoa.de ſimo.menta.c.12.nu.2 f.112.T.15.P.2.
Facta in fauorem alterius,quomodo fieri ſoleat.Nicola.Boer.de Card.leg.de lat.nu.127.fol.150.T.13 P.2.
In qua interuenit ſimonia,non valet etiam in præiudiciũ reſignãtis.Guil.Redoa.de ſimo.menta.4.P.c.11.nu.3.f.111.T.15.P.2.
Metu facta an ſit nulla.Io.Brun.de ſponſalib.& matri.concluſio. 18.nu.7 f.20.T.9.& Io.de Sel.de benef.q.32.P.3.nu. 8. 10.& 19. fol.88.T.15.P.1.
Item & quid quando ira,vel fraude eſt facta.nu.12.ibid.
Metu perdendi patrimonium ſuum a clerico facta non valet,etiã ſi eſſet iurata.Hier.Gigan.de crim.læſ.maieſt.q.4.num.6.fol.81. Tom.11.P.1.
Quæ requirat.Paul.Rom.de penſio.eccleſiaſt. verſ. venio.nu.31. fol.317.T.15.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Spontanea esse debet. Fortun. Gars. de vlt. fin. iur. can. & ciuil. nu. 450. fol. 130. T. 1.

Renunciatio casuum, cessionis bono. commendæ, conditionalis, & conditionis indebiti qualiter considere-tur, & operetur.

*RENVNCIATIO casuum fortuitorū an procedat vbi prouenit facto Principis. Nicola. Moro. de fid. treug. & pace. q. 140. nu. 22. fol. 446. T. 11. P. 1.

Generalis non valet. Sebast. Medi. de fortuit casib. q. 15. num. 10. fol. 209. Tom. 7.

Item & specialis tenet. nu. 11. ibid.

Cessionis bonorum firmatur iuramento. Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. c. 18. nu. 4. f. 66. sed vult dicere. f. 68. T. 6. P. 2.

Cōmendæ si quæ fieri contingat, an iustam pensionis assignandæ causam inducat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nu. 154. f. 194. T. 13. P. 2.

Conditionalis an possit reuocari, antequam purificetur conditio. Cardinal. Iacobat. de concil. lib. 9. articulo 11. nume. 3. fol. 341. Tom. 13. P. 1.

Vt fiat permutatio, an valeat. Pet. And. Gamb. de permutatio. benefi. nu. 4. f. 212. T. 15. P. 1.

Conditioni indebiti quid operet. Sebast. Medi. de nouatio. q. 9. nu. 12. f. 401. T. 6. P. 1.

Conditionis indebiti, an fiermetur iuramento. Io. Gut. de cōtract. iurat. c. 27. nu. 5. f. 75. sed vult dicere. f. 77. T. 6. P. 2.

Et cōditionis sine causa, & omnis legum auxilij nihil valet, quominus renuncians possit repetere pecuniam indebitè solutam. Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. q. 27. nu. 1. f. 75. sed vult dicere. fol. 77. T. 6. P. 2.

Renunciatio generaliter considerata circa diuersas materias quid operetur, & quid sit.

*RENVNCIATIO cuius conditio tacita non euenit, habetur pro non facta. Geor. Natan. de pact. 2. P. nu. 78. f. 34. sed vult dicere. 36. Tom. 6. P. 2.

Cuiusque admissio nullam verborum solemnitatem, nullamque formam præter consensum tacitū, vel expressum de iure requirit. Ægyd. de Bellame. de permutatio. benef. q. 2. P. 5. num. 11. fol. 202. T. 15. P. 1.

De casibus fortuitis, an intelligat de casibus fortuitis insolitis. Pet. Santer. de assecur. & spon. merca. P. 3. nu. 75. f. 353. T. 6. P. 1.

De non agendo spolio obstat spoliato, deinde agere volēti. Rober. Lancel. de attenta. lim itat. 14. nu. 2. f. 330. T. 5.

Debet esse pura, nulla præcedente pactione. Feder. de Sen. de permutatio. benef. vers. quia. nu. 66. f. 190. T. 15. P. 1.

Debet fieri in manibus superioris. Io. a Capistr. de aucto. Papę. P. 3. 2. P. princ. nu. 66. f. 60. T. 13. P. 1.

Fallit in Papa. ibid.

Defensionis a reo facta, quando a iudice sit admittenda. Fran. Cason. de malef. tract. 9. nu. 23. f. 189. T. 11. P. 1.

Dolose facta potest in præiudicium renunciantis ad superiorē rata haberi. Ioan. de Sel. de benef. q. 54. P. 3. nu. 5. f. 96. T. 15. P. 1.

Donationis speciem obtinet. Io. Bosche. lib. 3. nu. 20. f. 89. T. 9.

Est donatio, & an requirat insinuationē, si ascendat summam 500. ducatorum. Matthę. de Afflict. de iur. Prothomi. versi. tota. nu. 30. fol. 6. Tom. 17.

Est priuatio, quæ præsupponit habitum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. c. 12. nu. 3. f. 397. T. 15. P. 2. & Roland. a Vall. de dote q. 39. nu. 3. f. 367. T. 9.

Est refutatio rei, vel iuris proprij spontanea. Ioan. Bapt. Caccialup. de transac. q. 3. nu. 10. f. 31. T. 6. P. 1.

Est stricti iuris, & non comprehenditur id, quod non fuit expressum. Sebast. Vant. de nullitat. nu. 35. f. 376. T. 4.

Et collatio an in permutatione debeant interuenire, & episcopus si confert beneficiū de voluntate beneficiati, valet collatio. Fed. de Senis. de permutatio. benef. quia. nu. 44. f. 189. T. 15. P. 1.

Et conclusio debēt referri ad allegationes facti. Io. de Grass. de substantial. Procurat. nu. 2. f. 372. T. 3. P. 1.

Etiam iurata non trahitur ad ius superueniēs de futuro. Georg. Natan. de pact. nu. 12. f. 30. sed vult dicere. f. 32. T. 6. P. 2.

Ex causa permutationis an in scriptis fieri debeat. Ægyd. de Bellame. de permutatio. benef. P. 8. q. 1. nu. 1. f. 205. T. 15. P. 1.

Ex permutatione permissa. Ioan. Corass. de benef. cap. 9. num. 1. fol. 290. Tom. 15. P. 2.

Ex verbis generalibus inducitur præsertim fauore dotis. Roland. a Val. de dote. q. 19. nu. 2. f. 358. T. 9.

Exceptionis non numeratæ dotis non tenet in eadem confessione, secus si interuallo. Bal. Nouel. de dote. P. 10. pri. 1. n. 5. f. 245. T. 9.

Arguit confessionem factam animo donandi. Lancel. Gal. de stat. q. 8. nu. 34. f. 340. T. 2.

Inter coniuges non tenet. Bapt. de S. Blas. de priuil. dota. cētur. 3. nu. 96. f. 454. T. 9.

Exceptionis quid operetur. Sebast. Medi. de nouatio. q. 9. nu. 14. fol. 401. T. 6. P. 2.

Expressa appellationi interpositæ. Robert. Lancel. de attenta. c. 12. vers. ampla. nu. 19. f. 347. T. 5.

Facit vacare beneficium ipso iure, & per eam quis titulo, & possessione priuatur. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 13. nu. 8. fol. 66. T. 15. P. 2.

Facta a filia patri approbatur iuramento. Vincent. Paleo. de dote. nu. 79. fol. 407. T. 9.

Renunciatio miscellaneè facta qualiter consideretur, & eius effectus.

*RENVNCIATIO facta appellationi, ex eo quia appellatione pendente attentauit, durat nedum donec fuerint purgata attentata, verum etiam perpetuò. Robert. Lancel. de attenta. de attēta. nu. 237. fol. 465. T. 5.

Coram illo, qui non potest permutare, nō potest dici facta ex causa permutationis. Ægyd. de Bellamer. de permut. benef. P. 8. q. 2. nu. 4. fol. 205. T. 15. P. 1.

Cum spe de certo successore simoniā inducit, & simonia nō inducitur voluntate sola. Io. Bapt. Caccial. q. 19. nu. 7. f. 326. T. 15. P. 1.

De beneficio patronato, siue patroni cōsensu est nulla. Hie. Gigas. de pensio. q. 23. nu. 4. f. 338. T. 15. P. 1.

D. c. Odoardus, cum iuramento de non contraueniendo, nec allegando illud, bene valet, & tenet. Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. c. 17. nu. 35. f. 66. sed vult dicere. f. 68. T. 6 P. 2.

Etiā iuri de futuro, intelligitur de eo, quod habet causam de præsenti. Mathesila. de successio. ab intest. memb. 4. art. 3. prin. num. 54. fol. 333. T. 8.

In bonis defuncti, an trahatur ad legitimam, & an valeat argu. de pacto ad statutū. Alber. Bru. de Astēs. de stat. art. 9. n. 3. f. 206. T. 2.

In causa principali non debet extendi ad causam appellationis. Ioan. de Grass. de substantial. procurat. vers. concludendum. nu. 4. fol. 372. T. 3. P. 1.

In fauorem certæ personæ est simoniaca. Pet. de Bais. in directo. electio. P. 3. c. 1. nu. 4. f. 392. T. 15. P. 1.

In fauorem certarum personarū illis cessantibus euanescit. Geor. Natā. de pact. ver. quāuis. n. 39. f. 32. sed vult dicere. f. 34. T. 6. P. 2.

In fauorem illius, cum quo renuncians pactionem aliquam non gratuitam fecit, censetur simoniaca. Nicola. Boer. də Cardi. leg. de lat. nu. 124. f. 150. T. 13. P. 2.

In instrumento de vsuraria prauitate arguit cōtractū vsurarium. Io. Bapt. Boui. de stat. vrb. præscr. gl. 10. nu. 4. f. 181. T. 17.

Liti est intimanda. Robert. Lancellot. de attentat. limitat. 3. num. 24. fol. 362. T. 5.

Parte præsente, videtur acceptata. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. P. 1. q. 36. nu. 12. f. 379. T. 10. P. 1.

Patri etiam cum iuramento, non impedit quin nouo iure succedat filia. Georg. Nat. Asten. de stat. q. 4. nu. 17. f. 258. T. 2.

Per filiam de bonis patris etiam cum iuramento, non præiudicat filiæ, quin succedat fratri. Ioan. Campeg. de stat. q. 1. nu. 1. f. 199. fol. 270. Tom. 2.

Per mulierem an iure hypothecarum valeat. Vital. de Camba. de clausul. versi. nunc. nu. 4. f. 460. T. 18.

Post spoliū non est sufficiens exceptio. Virgin. de Boccat. de Cingu. I. C. Rom. c. 5. nu. 10. f. 305. T. 3. P. 2.

Renunciatio feriarum, feudi, futuræ successionis, & geminata qualiter consideretur.

*RENVNCIATIO feriarum an subsistat. Pet. Pecch. de iur. sistend. c. 12. nu. 3. f. 165. T. 3. P. 2.

An valeat extra iudicium. Vital. de Camb. de clausul. vers. aliqualiter. nu. 4. f. 480. T. 18.

Ferijs inductis in hoium vtilitatē, quid opreť, & an talib. renūciari possit. Lāfran. de Oria. de arb. diuisio. 7. q. 6. n. 7. f. 215. T. 3. P. 1.

Feudi facta per filium non nocet nepoti. Sebast. Medi. de nouatio. q. 9. nu. 15. f. 401. T. 6. P. 2.

Fit in rebus ecclesiæ mobilibus. Guliel. Redoa. de reb. eccl. nō alie. c. 19. nu. 8. f. 398. T. 15. P. 2.

Futuræ successionis facta per filiam dotatam patri cum iuramento nō eget insinuatione. Ant. de Cana. de insinuatio. 2. P. prin. q. 1. nu. 21. f. 278. T. 6. P. 2.

Geminata, an rescindatur prætextu enormissimæ læsionis, & ibi multa de virtute geminationis. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. q. 22. nu. 16. f. 367. T. 10. P. 1.

Renunciatio generalis circa diuersas materias qualiter consideretur, & operetur.

*RENVNCIATIO generalis casuum fortuitorum adiecto iuramēto ad quos casus extendatur. Io. Gut. de contract. iurat. c. 24. nu. 11. f. 75. T. 6. P. 2.

Generalis casuum fortuitorum in iudicijs facta non valet, nisi fiat specialis. Io. Gut. Plac. Hispa. de contract. iurat. c. 24. nu. 2. fol. 72. sed vult dicere. 74. T. 6. P. 2.

Casuū fortuitorū incontractibus facta valet, & tenet. Io. Gut. Pla. Hisp. de cōtrac. iurat. c. 24. n. 1. f. 72. sed vult dicere. f. 74. T. 6. P. 2.

Etsi ad feuda non extendatur, tamē secus est in vniuersali. Rolād. a Vall. de dote. q. 29. nu. 12. f. 363. T. 9.

Etiam iurata non trahitur ad legitimam. Georg. Natan. de pact. vers. quamuis. nu. 29. f. 33. T. 6. P. 2.

Hæreditatis futuræ firmata iuramento, an comprehendat legitimam renunciātis. Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iura. c. 19. nu. 3. fol. 67. sed vult dicere. f. 69. T. 6. P. 2.

Non comprehendit ius petendi dotē. Georg. Natan. de pact. nu. 29. fol. 33. T. 6. P. 2.

Non comprehendit legitimam renunciātis. Io. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. c. 19. nu. 1. f. 67. sed vult dicere. f. 69. T. 6. P. 2.

Non

Source : BIU Cujas

Non debet intelligi, vt sit alicui captiosa. Pet.Pech.de testam.coniug.c.20.nu.1.f.156.T.8.
Non inducit consensum. Damhou.de pupil.patroci.c.2.num.22. fol.183.T.8.P.2.
Non sufficit, vbi ratione ignorantiæ alicui subueniretur. Fabia.de Mont.de emptio.& venditio.8. quæstio.princip. nume.16.folio 65.Tom.6.P.1.
Non trahitur ad ea, ad quæ non extenditur iuramentum, & de quibus partes non censentur cogitasse. Phan.de Phanu.de Inuē. hær.7.P.nu.194.f.317.T.8.P.2.
Non valet, nisi fit minor, vel mulier, quæ deberet de suis beneficijs certificari specialiter, nec præsumitur certificata, nisi appareat. Vital.de Camba.de clauſ.nu.17.f.489.T.18.
Omnis beneficij legum, an comprehendat Velleianum. Ioā. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iura. c.20.nu.8.f.68. sed vult dicere. fol.70. Tom.6.Par.2.
Omnium iurium sibi competentium extenditur ad iura cognita, non etiam ad iura ignorata. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. nu. 99. fol.148.T.13.P.2.
Post aliquos casus fortuitos specialiter renunciatos bene valet tā in iudicijs, quàm in contractibus. Io. Gut. de contrac. iura. ca. 24. nu.4.f.72. sed vult dicere. f.74.T.6.P.2.
Remediorum, quibus quis posset venire aduersus contractum, non tollit remedium. l. secundæ. C. de rescin. vend. cum simi. Io. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. c.26. nu.1. fol.74. sed vult dicere fol.76.T.6.P.2.

Renunciatio miscellaneè considerata quid operetur.

*RENVNCIATIO gratuita vtrum sit species donationis. Vital.de Camba.de clauſ.nu.28.f.484.T.18.
Hæreditatis, aut pactum de non succedendo, firmatum iuramēto, non nocet deficiente persona, cuius contemplatione talis renunciatio facta est. Aym. Crauet. de antiq. temp. 4. Par. numero 131. fol.157.Tom.17.
Per matrem facta habet tacitam conditionem, si hæreditas ad eā deferatur. Georg. Natan. de pact. P.2.nu.78.f.34. sed vult dicere. fol.36.T.6.P.2.
Hypothecæ competentis procedere firmatur iuramento. Ioā. Gut. Plac. Hisp. de iuram. confir. &c. c.1.num.19.f.37. sed vult dicere. fol.39.T.6.P.2.
Immunitatis nundinarum, an valeat. Pet. Pech. de iur. fisten. ca.12. nu.1.f.165.T.3.P.2.
Quid tacitè in se contineat. Pet. Pech. de iur. fisten. c.13. nu.6. fol. 166.T.3.Par.2.
In aliorum, quàm fratrum fauorem extenditur. Vital. de Camb. de clausul. ver. supereſt. nu.35.f.438.T.18.
In beneficialibus debet esse libera, & sine conditione. Pet. And. Gamb. de permutat. benefi. ver. licet. nu.151.f.220.T.15.P.1.
In causa principali non extenditur ad causam appellationis. Sebastia. Medic. de nouatio. q.9. nu.16.f.401.T.6.P.2.
In fraudem facta æque reuocatur, ac donatio. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. P.4.q.23. nu.51.f.485.T.10.P.1.
In manu superioris facienda. Io. Coras. de benef. c.8. nume.14. fol. 289.T.15.P.2.
In omnibus vtrum habeat effectum. Vital. de Camba. de clauſ. ver sic sequitur. nu.5.f.458.T.18.
In quo differat a conclusione. Ioā. de Gras. de substantial. procurat. ver. concludendum. nu.2.f.372.T.3.P.1.
Intempestiua non nocet. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 6. Par. nu.133.f.303.T.8.P.2.

Renunciatio iurata circa diuersa quid operetur, & qualiter consideretur.

*RENVNCIATIO iurata filiæ dotatæ non valet, si vltra dimidium hæreditatis decipiatur. Georg. Natan. de pac. versicu. quamuis. nu.33.34.35.& 36 fol.31. sed vult dicere. f.33.T.6.P.2.
Contrarium probatur. nu.37. cum declaratione, vt ibid.
Hæreditatis pupilli tantum facta per eius substitutum, an valeat. Io. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. c.42. nu.5.f.88. sed vult dicere. fol.90.T.6.P.2.
Metu facta an valeat. Fortun. Gars. de vlt. fin. iur. cano. & ciuil. nu. 452.f.130.T.1.
Substitutionis pupillaris facta consentiente pupillo, & perseuerāte in hoc consensu, vsque ad mortem bene valet, & tenet. Ioan. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. capitu.42. numero 6. folio 91. Tomo 6. Par.2.
Tollit præscriptionem. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscrip. glo.29. nu.29.f.200.T.17. contra. nu.30.& 31.

Renunciatio iuris & iurium circa diuersa qualiter consideretur, & eius effectus.

*RENVNCIATIO iuris de futuro in iudicijs valet. Rolan.a Val. de dote. q.39. nu.5.f.367.T.9.
De futuro non trahitur ad futurum ius, habens dependentiam a iure de præterito. Alber. Brun. de stat. art.14. nu.10.f.244.T.2.
Pro se introducti cuilibet est licita. Iaco. Richi. de vnio. proli. c.10. seu vlt. nu.22.f.29.T.6.P.1.
Iuris quæsiti est mera donatio. Melch. Palaez. in tra c. maiorat. P.4. q.23. nu.48.f.485.T.10.P.1.
Quæsiti reuocatur ex l. si vnquam. C. de reuocand. donat. Melch. Palaez. in tract. maiorat. Par.4. quæstio.23. numero 49. folio 485. Tom.10.Par.1.
Quod quis habet, vel habere sperat, intelligitur ex causa de præterito. Georg. Natan. de pac. ver. quamuis. nu.13.f.30. sed vult dicere. f.32.T.6.P.2.
Seu pactum de futuro non competentis re, nec spe, quando valeat, vel non. Ioan. Gut. de vlt. volunta. capitu.5. nume.3. fol.179. Tom.8.Par.1.
Sui non inducitur ex actu, qui fit propter honestatem seruādam. Aym. Crauet. de antiquit. tempo. versicu. videamus. numero 40. fol.160.Tom.17.
Iurium facta a minore non nocet. Sebast. Medic. de nouat. q.9. nume.18.f.401.T.6.P.2.
Iurium non extenditur ad ignorata. Sebastia. Medic. de nouat. q.9. nu.17.f.401.T.6.P.2.

Renunciatio miscellaneè qualiter consideretur, & eius virtus, ac effectus.

*RENVNCIATIO legatorum generalis non extenditur ad legatū dotis. Nicola. Boer. de Card. leg. de lat. nume. 37. folio 146. Tomo 13.Par.2.
L.2. valebit a fortiori, si fit iurata. Ioan. Gut. Plac. Hisp. de contract. iurat. capitu.26. nu.4.f.74. sed vult dicere. f.76.T.6.P.2.
L. si conuenerit, operatur, vt partes præcisè compellantur seruare conuentionem. Io. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. c.28. num.6. fol.78.T.6.P.2.
Legitimæ præcedens patris testamentum debet transire in vim pacti, vt valeat; aliàs iuri futuro renunciari minime potest. Ioan. Diec. Duran. de arte testan. titu.3. caut.3. numero tertio, fol. 116. Tom.8.Par.1.
Litis, & causæ quid operetur. Sebast. Medic. de nouat. q.9. num.20. fol.402.T.6.P.2.
Et iuris facta per aliquem in beneficio, quod prosit successori nō minus, quam antecessori. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. li.6 nu.398.f.196.T.13.P.2.
Lucri dotis facta per maritū vxori, an possit retractari per eius creditores. Rolan.a Val. de dote. q.39. nu.1. & 6. f.368.T.9.
Per virum vxori non valet. Rolan. a Val. de dote. quæst.39. nu.1. fol.367.Tom.9.
Sed contra communis, vt nu.10.& nu.16. ibid.
Maioratus, reuocatur per superuenientes filios. Melch. Palaez. in trac. maiorat. P.1.q.21. nu.21.f.364.T.10.P.1.
Matris de hæreditate paterna, vel etiam fraterna non præiudicat filiis. Iacob. Ricch. de vnio. prol. capitu.7. numero 61. fol.25. Tomo 6. Par.1.
Matris vtrum noceat filiis. Vital. de Camba. de clausul. vers. supereſt. nu.8.f.436.T.18.
Meticulosa valet. Ioan. Coras. de benef. capitu.8. numero 10. folio 289. Tom.15.P.2.
Mulieris super bonis viri tacitè hypothecatis, non tenet Bap. de S. Blas. de priuil. dota. centu.2. nu.44.f.454.T.9.

De renunciatione nobilitatis.

*RENVNCIATIO nobilitatis a nobili an teneat. Gasp. Beat. de inop. debit. cred. addicend. nu.38.47.& 54.f.232.T.3.P.1.
An firmetur iuramento. Io. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. c.16. nu.62.f.63. sed vult dicere. f.65.T 6.P.2.
Cum iuramento valet, & tenet. Gasp. Beat. de inop. debit. cred. ad dicend. nu.91.f.235.T.3.P.2.
Non est admittenda, quando ex ea derogaretur nobilitati in vniuersum, nempe, quoad aliquod ignominiosum supplicium nobili inferendum. Io. Gut. Plac. Hisp. de contrac. iurat. capitu.16. nu.46.f.62.T.6.P.2.

Renunciatio generaliter, & circa diuersa considerata quid operetur.

*RENVNCIATIO non acceptata non iuuat. And. Alc. de præsumptio.21. nu.7.f.338.T.4.
Non notet. Melch. Palaez. in trac. maiorat. P.1.q.68. nume.2. folio 406.T.10.P.1.
Non extenditur ad ius superueniens renuncianti. Phan. de Phanu. de inuent. hæred. nu.234.f.319.T.8.P.2.
Non numeratæ dotis, quæ solet apponi in confessionibus, quæ fiunt de dote recepta, an teneat. Io. Campeg. de dote. q.54. nu.1. fol.284.T.9.
Non petendi reductionem ad arbitrium boni viri, an valeat si iuratum est. Alberi. a Ros. de stat. q.25. nu.12.f.7.T.2.
Non præsumitur, cum in effectu sit donatio. Rolan.a Val. de dote. q.37. nu.12.f.366.T.9.
Non tollit adhæsionem appellationi factæ. Rober. Lancel. de attēta. ampliat. 12. nu.11.f.354.T.5.
Nunquid firmetur iuramento. Ant. de Cana. de insinuat. 2.P. prin. q.1. nu.50.f.280.T.6.P.2.
Paterni feudi facta in persona filij non impedit, quo minus feudū illud dicatur antiquum. Vldari. Zas. de feud. P.3. num.4. fol.305. Tom.10.Par.1.
Patris quoad legitimam non obstat filijs præmoriente patre petere contra auum legitimam, ex proprio iure. Phan. de Phanu. de inuent. hære. P.7. nu.236.f.319.T.8.P.2.

Permittitur

Index Tractatuum.

Permittitur in feudis, excepto feudo franco. Franciſchi. Curt. de feud. q. 8. c. 9. nu. 30. f. 50. T. 10. P. 2.

Petitioni reductionis ad arbitrium boni viri quid operetur. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. nu. 4. f. 515. T. 15. P. 2.

Præſumitur ſpontanea. Io. Coras. de Benef. cap. 8. num. 11. fol. 289. Tom. 15. Par. 2.

Talis, qualis exprimitur. Hierony. Garzo. de Laud. mer. iur. Par. 3. §. 2. glo. 2. nu. 2. f. 310. T. 3. P. 1.

Primi nominati an profit. Petr. Rebuf. de Nominatio. q. 21. princ. nu. 31. f. 337. T. 15. P. 2.

Priuat renunciantem ipſo iure. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 27. fol. 64. T. 15. P. 2.

Procuratoris, & domini ſi reperiatur eadem die facta, quæ prius facta præſumatur. Ioan. de Sel. de benef. q. 16. Par. 3. nu. 10. fol. 80. Tom. 15. Par. 1.

Productionis teſtium facta in principali cauſa, non extenditur ad cauſam appellationis. Maria. Soci. ſenio. de teſtib. verſ. fraternitatis. nu. 1. fol. 190. T. 4. P. 1.

Propriarum facultatum quot modis conſideretur. Io. Lup. de matrim. & legit. verſ. & vt. nu. 39. f. 41. T. 9.

Proprij fori operatur, vt in contractibus habeat locum remiſſio. Io. Gut. de actib. iudi. iura. c. 16. nu. 4. f. 402. T. 3. P. 1.

Quæ fit coram ordinario, quod non noceat expectanti, niſi in caſu permutationis. Petr. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. rub. de poteſt. legati &c. nu. 574. f. 173. T. 13. P. 2.

Per concluſionem valet. Par. de Put. de ſindica. nu. 8. f. 255. T. 7.

Quælibet facta in manibus non ſui iudicis non valet. Iaco. de San. Georg. de feud. ver. & vnus. nu. 11. f. 217. T. 10. P. 1.

Quæuis generalis legitimam non includit. Io. de Roias in epit. ſucceſſio. c. 7. nu. 29. f. 399. T. 8. P. 1.

Quando dicatur ſimoniaca. Io. Coraſ. de benef. c. 8. num. 12. folio 289. T. 15. P. 2.

In manibus ſuperioris facienda ſit. Io. Coraſ. de benef. c. 5. nu. 56. fol. 300. T. 15. P. 2.

Sapiat ſimoniacam prauitatem. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 177. f. 194. T. 13. P. 2.

Quid ſit, & quid reſignatio. Sebaſt. Medic. de diffinit. diffinitio. 96 nu. 1. f. 315. T. 18.

Quod ſui natura debeat eſſe libera, & ſemota a quacunque illicita pactione. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 371. folio 162. T. 13. P. 2.

Reductionis ad arbitrium boni viri, an valeat, & an poſſit renũciari enormis, enormior, & enormiſſima leſio. Io. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iurat. c. 37. nu. 21. f. 83. T. 6. P. 2.

Reductionis ad arbitrium boni viri, an valeat. Anto. Nicel. de concord. gl. nu. 22. & nu. ſeq. f. 191. T. 18.

Regulariter non extenditur ad ignorata. Rober. Lancel de attent. limitat. 15. nu. 16. f. 330. T. 5.

Repudiatio, vel pactum hæreditatis alicuius viuentis incerti, bene valet, & renet, ſi fiat per verba reſpicientia in futurum. Ioã. Gut. de vlt. volunt. c. 5. nu. 4. f. 179. T. 8. P. 1.

Semper obſtat agenti in ſpolio de prophanis. Ioan. Bap. Ponta. de ſpol. lib. 3. c. 1. nu. 74. f. 297. T. 14.

Sententiæ per tranſactionem quibus verbis debeat fieri. Ioã. Bap. Caccialu. de tranſact. q. 9. nu. 2. f. 32. T. 6. P. 1.

Si eſt facta ab vtraque parte in manibus ſuperioris infra quantum tempus epiſcopus poſſit cogi ad permutationem auctorizandam, & an poterunt impetrare a ſuperiore, vt epiſcopus cogatur permutationem expedire. Pet. And. Gamb. de permutat. benef. ver. licet. nu. 137. f. 219. T. 15. P. 1.

Renunciatio ſimoniaca, ſimplex, ſpecialis. l. 2. C. de reſcinden. vendit. & ſpecialiter facta qualiter ſit conſideranda, & eius effectus.

*RENVNCIATIO ſimoniaca non tenet, & quando dicatur ſimoniacè facta. Io. Bap. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. q. 19. nu. 9. fol. 326. T. 15. P. 1.

Simplex iuris de futuro bene firmatur iuramento. Ioan. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iurat. ca. 25. nu. 2. fol. 73. ſed vult dicere. folio 75. Tom. 6. Par. 2.

Non valet, niſi fiat per pactum. idem ibid. nu. 1.

Si fiat in iudicio, bene valet, & tenet. Ioan. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iurat. capitu. 25. numero 3. folio 73. ſed vult dicere. fol. 75. Tom. 6. Par. 2.

Simplex non venit appellatione contractus. Bertachi. de gabel. ſeu vectigal. & c. memb. 3. 8. P. princ. verſ. videndum. nume. 65. folio 72. Tom. 12.

Specialis. l. 2. C. de reſcind. venditio. & ſimil. bene valet, & tenet. Io. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iurat. c. 26. nu. 2. fol. 74. ſed vult dicete fol. 76. T. 6. P. 2.

Requiritur, & illius admiſſio, & beneficiũ dicatur vacare per ceſſum. Phil. Prob. de iure Regal. q. 30. nu. 7. f. 399. T. 12.

Specialiter facta de non producendo teſtes ſuper aliquo capitulo, tenet. Nell. a San. Geminia. de teſtibus verſicu. quia. numero 47. fol. 81. Tom. 4.

Renunciatio circa diuerſa conſiderata quid operetur.

*RENVNCIATIO ſpoliati poſt ſpolium facta cum iuramento ſuper ipſo ſpolio, an impediat reſtitutionem, quæ aliàs ſpoliato ante omnia fieri debebat. Ioan. Gut. de actib. iudi. iurat. cap. 19. nu. 21. fol. 404. T. 3. P. 1.

Spontanea petitorij in profanis an obſit in poſſeſſorio. Io. Gut. de actib. iudi. iurat. c. 19. nu. 23. f. 404. T. eo. P. ea.

Succeſſionis quomodo, & quando, de quibuse & a quib. fiat. Sebaſtia. Medic. de nouat. q. 9. nu. 21. f. 401. T. 6. P. 2.

Tacita excludit attentatorum reuocationem. Rober. Lancel. de attent. limit. 15. nu. 20. f. 330. T. 5.

Plus roboris interdum de iure ſortitur, quàm renunciatio expreſſa. Io. Gut. Plac. Hiſp. de contrac. iurat. c. 16. nu. 71. f. 63. ſed vult dicere. f. 65. T. 6 P. 2.

Tollit appellationem. Rober. Lancel. de attent. c. 12. numero 16. fol. 347. T. 5.

Teſtium non publicatis eorum dictis, an producendi viam præcludat. Io. Mar. Monticel. de teſtib. col. 3. cir. med. f. 254. T. 4.

Vel collatio non valet ſi apponatur pactum. Gul. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 4. f. 64. T. 15. P. 2.

Vel pactum de non probando per teſtes factum in iudicio valet, & tenet abſque iuramento, propter valorem, & auctoritatem iudicij. Ioan. Gut. Plac. Hiſp. de contract. iurat. cap. 66. nume. 7. folio 115. Tom. 6. P. 2.

Velleiani facta cum iuramento, an noceat, & teneat ſine confiſcatione. Anto. de Cana. de inſinuatio. 2. P. princ. q. 1. num. 52. folio 280. Tom. 6. P. 2.

Solis conuenit mulieribus. Io. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. nume. 2. f. 374. T. 3. P. 1.

Vnius actionis propoſitæ, an & quando fieri poſſit, cum proteſtatione, ſaluo iure proponendi aliam. Pet. Pech. de iur. fiſten. c. 48. nu. 3. f. 178. T. 3. P. 2.

Vtrum teneat in teſtibus. Vital. de Camba. de clauſul. verſ. oſtenſo. nu. 3. f. 474. T. 18.

Vtrum teneat nulla ſpecificatione facta. Vital. de Camba. de clauſul. rub. quibus iuribus &c. nu. 12. f. 432. T. 18.

De renunciatione.

*RENVNCIATIONE alicuius beneficij debet exprimi qualitas beneficij. Vital. de Camba. de clauſ. ver. an poſſit. num. 18. fol. 489. Tom. decimooctauo.

Beneficij iuſtam cauſam aſſignandæ penſionis induci, ſi in manibus Papę, legati, vel epiſcopi renunciationem ipſam fieri contigerit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. libro 6. nume. 146. folio 194. Tom. 13. P. 2.

Et ceſſione perditur dominium, & poſſeſſio in beneficialibus. Rober. Lancel. de attenta. q. 6. nu. 2. f. 430. T. 5.

Facta in fauorem alicuius de duabus eccleſijs cum reſeruatione certæ penſionis ſuper illis, & ceſſione facta vnius, vel alterius a quo penſio ſit exigenda. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. li. 6. nu. 668. f. 199. T. 13. P. 2.

Facta ius acquiritur ſine acceptatione. Melch. Palaez. in trac. maiorat. P. 1. q. 24. nu. 29. f. 321. T. 10. P. 1.

Per primogenitum alteri ſequenti vocato, an in illũ tranſeat poſſeſſio ex. l. 45. Tau. Melch. Palaez. in trac. maiorat. P. 3. q. 18. n. 8. fol. 453. T. 10. P. 1.

Purgari dicuntur attentata tam expreſſa, quam tacita, tam ſi ſumus in attentatis antea commiſſis, quàm in futurum committẽdis. Rober. Lancel. de attent. c. 29. nu. 48. f. 451. T. 5.

Tacita dicuntur attentata purgari tàm præcedenti, quàm ſubſequenti. Rober. Lancellot. de attenta. capitu. 29. nume. 49. & 50. fol. 451. Tom. 5.

Putà per deſertionem appellationem in quinque caſibus, vt nume. 51. ibidem.

Vt ex peremptione primæ inſtantiæ ſecundum aliquos, vt num 52. ibidem.

Renunciationem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*RENVNCIATIONEM coram epiſcopo, vel legato factam liberã eſſe oportet. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nume. 165. fol. 194. T. 13. P. 2.

Et translationem beneficij lite pendente in alium factam, in fraudem factam præſumi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 334. f. 228. T. 13. P. 2.

Factam lite pendente non valere. idem ibid. nu. 337.

In fraudem quandoque fieri conſueuiſſe, ſi præſertim in nepotis fauorem facta appareat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. li. 6. nu. 425. f. 196. T. 13. P. 2.

Iuſtam inducere cauſam penſionis imponendæ. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 99. f. 193. T. eo. P. ead.

Liberam eſſe oportere. idem ibid. nu. 178.

Renunciationes qualiter circa diuerſa ſin conſiderandæ, earum virtus ac effectus.

*RENVNCIATIONES an requirant mandatum ſpeciale. Ioan. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. ver. concludendum. nume. 4. folio 372. T. 3. Par. 1.

Et derogationes appoſitæ incompromiſſo, quòd ante expeditionẽ expirauit, an noceant renũciantibus. Mar. Ant. Blan. de compromiſ. q. 7. nu. 40. f. 184. T. 3. P. 1.

Inualidæ nunquid teneant ex cauſa permutationis. Ægid. de Bellame. P. 9. q. 2. nu. 1. f. 205. T. 15. P. 1.

Omnes Velleiani vtrum non videantur valere de iure. Vital. de Camba.

Source : BIU Cujas

Camba.de clauſ.ver.expletis.nu.2.f.473.Tom.18.
Quando valeant in fauorem.Pet.Rebuf.de pacifi.poſſeſ.verſ.regula.nu.178.f.547.T.15.P.2.
Simoniacæ an & quando valeant.Pet. Rebuf.de pacifi.poſſeſ.verſ. regula.nu.241.f.550.T.15.P.2.
Sunt ſtricti iuris. Melch.Palaez. in trac.maiorat.P.1.q.38. nume.4. fol.380. T.10.P.1.
*RENVNCIATIONI ius fauere,quando ſibi male conſcius,beneficio renunciandum duxerit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat. lib.9.nu.338.f.228.T.13.P.2.
Quis præſtet authoritatem,Io.Coraſ.de benef.c.8.nume.18. folio 290.Tom.15.P.2.

Renunciationis miſcellanea conſideratio.

*RENVNCIATIONIS actus cum actu accuſationis,non ita ſe habet,atque ſe habet actus accuſationis, & probationis.Alberic. a Roſ.de ſtatut.q.44.nu.9.f.35.T.2.
Admiſſio facta per ſuperiorem,vacationem inducit.Ægid.de Bellame.P.1.q.3.nu.12.f.207.T.15.P.1.
Ante attentationem factæ exceptio,an obſtet agenti additorum at tentatorum reuocationem.Rober.Lancel.de attenta.q.6.nu.16. fol.430.Tom.5.
Effectus eſt, vt non extendatur de vna re ad aliam, de vna perſona ad aliam.Phan.de Phanu.de inuent.hær.7.P.nu.232.folio 319. Tom.8.Par.2.
Exceptio, vel permutationis beneficij opponi poteſt. Vergin.de Boccat.de cing.l.C.Roma.c.5.nu.9.f.305.T.3.P.2.
Gratia multa ſunt ſpecialia. Lancel. Gal,de ſtat.q.8.nume.93.folio 342.Tom.2.
*RENVNCIATVM ſi eſt dilationi,etiam tacite,iudex ea pendente valide procedit.Rober.Lancel. de atten.c.7.nu.26.f.342.T.5.
*RENVNCIATVR tacitæ gratiæ.Io. Coraſ.de benef.c.5.nume.57. fol.299.T.15.P.2.

De reo miſcellancè conſiderato.

*REO abſoluto,de accuſationis falſi conſilio inquirere debet.Paul. Grilan.de relaxatio.carcerat. ver.quæritur.nu.2.f.354.T.11.P.1.
Abſoluto in ſpolio,non ſunt imprimis reficiendæ litis expenſę.Io. Bap.Ponta.de ſpol.lib.4.c.1.nu.37.f.305.T.14.
Nec licet actori de ſpolio appellare virtute Ægidianæ. Ioan.Bap. Ponta.de ſpol.lib.4.c.1.nu.55.f.306.T.14.
Accuſato,inquiſito,vel denunciato de crimine lęſæ maieſtatis proceſſus publicari debet, vt ſuas poſſit facere defenſiones.Hieron. Gigan.de crim.lęſæ maieſt.q.19.nu.4.f.41.T.11.P.1.
Alienante pœnam quidem ſuprà dicto Pandectarum iure conſtitutam fuiſſe, ſed eam his fragmentis,quæ ad nos peruenerunt, expreſſam non eſſe.Adrian.Puluæ.de alienat.iudi.&c.c.1.nu.19. fol.377.T.3.P.1.
An danda ſint nomina teſtium cum atteſtationib. Franc.Brun. de indic.& tortu.nu.27.f.264.T.11.P.1.
An detur exceptio ex pacto Iac.de Aren.de quæſtio.verſ.quæſtio. nu.10.f.29[illegible].T.11.P.1.
An ſeruanda fides à iudice.Nic.Moron.de fide treug & pac.q.102 nu.18.f.432.T.11.P.1.
Ante ſententiam mortuo an, & quando crimen eius de iure ciuili extinctum ſit, vt contra eum procedi non poſſit Proſ. de comi. de differen.iur.ciui.& can.nu.12.f.196.T.1.
Torturam aduerſus indicia contra eum recepta datur defenſio. Guid de Suz.de indic.& tortu.nu.63.f.243.T.11.P.1.
Carente membro ſecundum ſtatutum amputãdo, an poſſit iudex eum cõdemnare ad amputationem eius membri, quod ſibi ſupereſt.Paul Gril.de relaxat.carcer. q.4.nu.2.f.348.T.11.P.1.
Cauſa,ad indicia maleficij elicienda,eſt perquirenda, quam reus, vel affuiſſe negabit,vel extenuabit,vel non ſufficere dicet,niſi cũ vitio perſonæ iungatur.Io. Caſon. de malefi.nu.[illegible].f.281.T.11.P.1.
Citato num pro eo admittatur procurator.Bal.Peruſi.de ſtat.verſ. citare.nu.4.f.98.T.2.
Competit idem ius in ſua exceptione, quod actori in petitione. Lanfr.ab Aria.de probat.ver.quoniam.nu.12.f.34.T.4.
Condemnato fundum non reſtituente quæ ſententia ferri poſſit. Herman.Baren.de forman.libel.nu.3.f.90.T.3.P.2.
Confitente debitum non attenditur ineptitudo accuſatorij libelli, & proceſſus.Hiero. Gigan. de crim.lęſ.maieſt.q.7.nu.5.f.51.Tomo 11.Par.1.
Conuicto maieſtatis crimine olim quarta pars bonorum eius accuſatori dabatur,reſiduo relicto eius liberis.Hier.Gig.de crim.lęſæ maieſt.q.1.nu.2.f.67.T.11.P.1.
Criminis lęſæ maieſt. defuncto an aliquæ pœnæ cõtra eum locum habeant.Hier.Gig.de crim.lęſæ maieſt.q.32.nu.1.f.72.T.11.P.1.
Pendente accuſatione mortuo, nunquid fiet aliqua iniuria cadaueri.idem ibid.q.33.nu.1.
Cui obligationis cameralis ſtatuatur terminus trium dierum ad faciendum ſatis.Anto.Maſ.Gal.ad form.Cam.obl.nu.32.fol.362. Tom.6.Par.2.
Datur terminus ad ſuas exceptiones probandum.Iac.Gentil.Peruſi.de ord.iudi.ver.in iudicio.nu.14.f.41.T.3.P.1.
Debet dari copia omnis ſcripturæ,per auctorem productæ.idem ibid.nu.23.
Defenſio auferenda non eſt,neque per Papam,neque per Imperatorem.Io.Redin.de maieſt. Princ.ver.tantum.nu.85.f.163.T.16.
Exceptiones contra literas compulſorias admiſſibiles opponente, an debeat iudex ex ſuo officio agentem repellere.Guid.Pap.de compulſo.lite.q.7.nu.1.f.71.T.3.P.2.
Exiſtente in libertatis poſſeſſione actori incumbet probatio, quòd reus ſit ſeruus.Herman. Baren. de formand.libel.libel.25.nu.2. fol.93.T.3.P.2.
Imputandum eſt, ſi teſtes ſuos examinare non fecit, eos cogendo per iuris remedium,nec eius proteſtatio ſuper hoc prodeſt. Ange.de Peruſ.circ.mat.teſt.nu.15.f.76.T.4.
In tormentis confitenti non prodeſt confeſſionem reuocare, ſi cõtra eum alia reperiantur inditia.Fran.Brun.de indic.& tort.q.4. 1.P.nu.4.f.250.T.11.P.1.
In tortura mortuo quis teneatur,ſi an dolo,culpa, vel caſu factum ſit,neſciatur.Amode Iuſti.de ſindic nu.114.f.340.T.7.
Indulgetur proponere omnes exceptiones etiam fori declinatorias vſque ad litis conteſtationem.Iac. Nouel. de iur.prothomiſ.§.6. nu.30.f.43.T.17.
Negante debitum in ſubſtantia,quantitas debiti, vel qualitas poterit contra eum probari iuramento.Marc.Ant.Cuc.de Mentien. circa poſ.nu.108.& ſeq.f.294.T.3.P.2.
Debitum feciſſe,quid iudex facere debeat. Ant.Columb.de pęn. omniſar.coit.art.26.nu.216.f.346.T.11.P.1.
Nil prodeſt pactio in quæſtione publica etiam contra paciſcẽtem. Iac.de Aren.de quæſtio.nu.2.f.291.T.11.P.1.
Nomina teſtium ſeparata a ſuis atteſtationib. ſtante conſuetudine dantur.Fran.Brun.de indic.& tortu.nu.28.f.264.T.11.P.1.
Non habenti inſtrumentum ſecum ad probandum exceptiones, an ſuccurratur aliquo remedio.Ant. de Canar. de execut.inſtru. nu.75.q.36.f.44.T.5.
Non poſſidente, contra quem actum eſt, poteſt tamen actoris ius declarari.Marc. Ant. Cuc. de mentien.circa poſ.n.57.f.293.Tomo 3.Par.2.
Petenti an danda ſit copia indiciorum.Frac.Brun.de indic.& tortu.nu.29.f.264.T.11.P.1.
Obeſſe non debet,quod bonam fidem agnouerit. Tyndar.de compenſat.art.7.nu.37.f.257.T.6.P.2.
Quæ conceduntur,non denegantur compenſare volenti. Sebaſtia. Medi.de compenſat.q.3.nu.4.f.268.T.6.P.2.
Quando incumbat onus probandi remiſſiuè.Petr. de Bais.in directo.electio.c.8.3.P.nu.5.f.393.T.15.P.1.
Qui ex latere ſuo plene impleuit, aduerſus actorem non implentem, qui in tranſactione promiſit, tria competunt remedia.Ioã. Bap.Caccialu.de tranſac.q.14.nu.1.f.35.T.6.P.1.
Si nullus terminus datur ad ſoluendum,nullus datur ad liquidandum.Tyndar.de compenſa.art.7.nu.41.f.257.T.6.P.2.
Sufficit,quod vincat per non ius actoris,etiam ſi conſtet de non iure ſuo.Io.Staphil.ſuper commiſ.& literis iuſt.verſic.dicendum. nu.54.f.295.T.15.P.2.
Tempore prolationis ſententiæ cauſa ob quam torquetur aperte declaranda eſt.Io.Royas.de hæreti.2.P.aſſer.31.nu.294.fol.229 Tom.11.P.2.
Vtrum ſit offerri propriè an petenti.Vital.de Camba.de clauſ.ver. an autem.nu.4.f.477.T.18.

Reorũ bona,& defenſio qualiter ſint conſiderãda.

*REORVM bona de quibus lis eſt, & qui pignori nexa ſunt, quando,& quomodo vendi poſſint.Iac.Siman.de cathol.inſti.nu.14. fol.174.T.11.P.2.
Bona æſtimari debent antequam vendantur, & premia in loco celebri facienda.idem ibid.nu.26.f.175.
Quæ receptor diſtrahere poteſt.Iac.Siman.de cathol.inſt.verſ.receptor.nu.9.f.174.T.11.P.2.
Quæ ſeruari poſſunt,locanda ſunt a receptore,& ſequeſtro.idem ibid.nume.10.
Vendi non debent niſi auctione conſtituta, quòd & in locatione ſeruandum eſt.Iacob.Siman.de cathol.inſtitut.ver.receptor.nume.11.f.174.T.11.P.2.
Defenſio non poteſt tolli lege Pontificis, aut Imperatoris, cum ſit de iure naturali.Fran. Caſon. de malefi.tract.9.nu.19.f.289.Tomo 11.Par.1.
Defenſionum ſunt multa genera.Iac.Nouel.ad defenſ.verſi.varijs. nu.1.f.217.T.11.P.1.

Reos qualiter conſiderari contingat.

*REOS in carcere incluſos æquum eſt aut quàm citiſſime puniri, ſi pœna digni ſunt,aut abſolui,ſi culpa careant.Iaco.Siman.de cathol.inſt.ver.vt vniuerſum.nu.34.f.176.T.11.P.2.
Quid amplius interrogare oporteat.Iac.Siman.de cathol.inſti.nu. 15.f.175.T.11.P.2.
Ter interrogatos non reſpondentes accuſationi,perinde ac confeſſos Brutus damnauit,cuius tamen opinio non eſt ſeruanda. Frã. Caſon.de tormen.c.3.nu.3.f.311.T.11.P.1.
Vehemente ſuſpectos,prius tormẽtis, deinde purgatione,mox abiuratione,tandem pœnis arbitrariis opprimendos eſſe, vetus, & iniqua conſuetudo docebat.Iac. Siman.de cathol.inſt.ti.55.nu. 17.f.193.T.11.P.2.
*REPARANS non dicitur de nouo facere. Bald.Peruſ.de ſtat.nu.1. fol.105.T.2.
*REPARARI eccleſiam,expedit pauperib.Io. Iac.a Canib.de execut.vlt.volunt.§.1.q.3.nu.36.f.193.T.8.P.1.

Reparatio circa diuerſa,qualiter conſideretur.

*REPARATIO aquæductus eſt munus extraordinarium. Ægid. Thomati.de collec.nu.28.f.120.T.12.
Item itinerum.ibid.
Item mœnium.ibid.
Pontium.ibid.

Portus,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Portus,& aliorum publicorum.ibid.
Contra deſertionē conceſſa ex mera iuſtitia retrotrahitur, & quicquid eſt innouatum,ſimiliter reparatur.Rober.Lancel.de atten. ampliat.1.nu.44.f.351.T.5.
Eſt concedenda ſtante legitimo impedimento. idem ibid. nu.45.
Foſſatorum, & id genus,aduerſus hoſtium incurſiones fieri debet expenſa communis,pro modo patrimonij.Ægid. Thomat.de collec.ver.repoſuimus.nu.20.f.163.T.12.

Reparationes qualiter circa diuerſa cōſiderentur.

*REPARATIONES Eccleſiarum Cathedralium, & Parochialium ad quos de iure,& conſuetudine ſpectent.Bermon.Chouer. de pub.concub.nu.3.f.166.T.11.P.1.
Loci ſunt,per quas loci facies cōſeruatur.Gul.Redoa.de reb.eccl. non alie.q.17.nu.3.f.494.T.15.P.2.
Vrbis ſpectant pro quantitate patrimonij ad habitantes intra ciuitatem.Ægid.Thomat.de collec.nu.31.f.120.T.12.
*REPELLENS teſtes non tenetur iniuriarum.Par.de Put.de ſindic. ver.an ſi.nu.2.f.272.T.7.
*REPELLENDVS eſt ſodomita ab ordinis executione. Fran.Squillacen.de fid.cathol.1.dub.nu.18.f.9.T.14.
*REPELLITVR amicus inimici ab accuſando, & quomodo intelligatur.Hier.Gig.de crim.leſæ maie.q.6.nu.11.f.56.T.11.P.1.
Inimicus obijciendo in crimen per viā exceptionis. idem ibid.n.5.
*REPENTE nemo fit ſummus.Io.Franc.Paui.de viſitat.q.5.2.P.nu. 29.f.199.T.14.& Chriſtoph. Lanfran.de priuil.nu.51.f.22.T.18.
*REPENTINA omnia ſunt grauiora,& vehementiora.Thom.Act. de Lud.Scacch.q.7.prin.nu.31.f.180.T.7.
*REPERIENS aliquem in ſtupro,& recipiens precium,vt nō dicat, punitur pœna adulterij.Bermon. Chouer.de pub.concub.verſi. aliter.nu.1.f.179.T.11.P.1.
*REPERIRI authoritatem doctorum abſque doctrina, & quomodo procedat.Ant.Mar.Corat.de electio.opin.n.2.f.226.T.18.
Quis quando poſſe dicatur.Quint.Mandoſ.de inhibit.q.67.nu.4. fol.98.Tom.5.
*REPERITVR veritas diſputando. Ant. Mar. Corat.de elect.opin. in præfat.nu.1.f.222.T.18.
*REPERIVNTVR multæ ſpecies ſuſpenſionis.Nicol. Plo.de excōmunic.ver.circa.nu.1.f.365.T.14.
*REPERTA infamia vel non,an procedendum ad inquiſitionem. Fran.Squillacen.de fid.cathol.c.27.nu.1.f.5.T.14.

Reperti qualiter applicatiuè conſiderentur.

*REPERTI in actu libidinis,qui poterant de ſtupro accuſari,excuſantur iurantes ſe prius clandeſtinum matrimonium contraxiſſe.Marc.Ant.Bauer.de virt.& iurib.iuram.nu.67.f.368.T.4.
In crimine,an ex hoc ſolo conuincantur,vt de facto puniri poſſint. Franc.Caſon.de malefi.c.2.nu.1.f.288.T.11.P.1.
In domo vbi perpetratum eſt maleficium, & naſcitur a quo poterunt torqueri,& an ex hoc poſſint damnari.idem ibid. nu.2.
In loco delicti, vel in loco proximo, poſſunt torqueri, maximè ſi fuerint inimici iuterfecti,& reperti cum armis.Franc. Caſon.de malefic.c.2.nu.4.f.288.T.11.P.1.
*REPERTOR pacis externæ quis fuerit.Octa.Velpel.de treug.& pac.q.1.nu.3.f.406.T.11.P.1.

Repertorij conſideratio circa eius confectionem quæ ſit.

*REPERTORII confectio,quādo a teſtatore remitti poteſt,& quādo non.Damhoud.de pup.patroc.c.4.nn.14.f.355.T.8.P.2.
Confectionis quæ nam ſit ratio idem ibid.c.2.nu.24.f.353.
Conficiendi tempora, intra atq; poſt quæ, ad id tutor, & curator compellantur.Damhou.de pup.patroc.c.4.nu.1.f.354.T.8.P.2.
Tempus legale,ſtatutarium,ſiue conſuetudinarium, an per iudicem abbreuiari queat.idem ibid.nu.8.f.355.
*REPERTORIO Alphabetario qualis doctrina paretur, & quis in ea re præſtiterit.Ant.Maſ. Gal. de exercit.iuriſperit.lib.3.nu.27. fol.178.Tom.1.
Confecto tutores ab adminiſtratione non ſunt arcendi.Damhou. de pupil.patroc.c.3.nu.6.f.354.T.8.P.2.

Repertorium citca diuerſa conſideratum quid operetur.

*REPERTORIVM an debeat cōfici in præſentia iudicis.Damhou de.de pupil.patroc.c.10.nu.18.f.369.T.8.P.2.
Bonorum pupilli non ſemper tutorem ab actione tutelæ directa releuat,niſi id ſolemniter confectum fuerit.idem ibid.nu.17.
Cui eſt exhibendum.Damhou. de pupil.patroc.c.4.num.30.folio 355.Tom.8.P.2.
Hæredis,an per teſtatorem remitti valeat.idem ibid.n.25.
Mandare confici iudex poteſt,pro pupilli vtilitate,licet remiſerit, vel permiſerit adminiſtrare inconfecto inuentario.Damhou.de pupil.patroc.c.10.uu.21.f.369.T.8.P.2.
Multiplex eſt.Io.Coraſ.de inuent.nu.1.f.165.T.8.P.2.
Non conficere doli ſuſpicionem complectitur.Damhou. de pup. patroc.c.3.nu.30.f.354.T.8.P.2.
Non conficiens a tutela remouendus eſt. idem ibid.nu.3. f.353.
Qui ſuo ingenio, & labore parauerit,ab eo,qui ad Bertachinum confugit,quantum differat.Anto.Maſ.Gal. de exercit.iuriſperit. lib.3.nu.28.f.178.T.1.
Semper eſt neceſſarium.Damhou.de pup.patroc.c.3.num.7.folio 354.Tom.8.P.2.
Vt non conficiatur, expreſſa repertorij remiſſio requiritur. Damhou.de pup.patroc.c.10 nu.20.f.369.T.eo.P.ea.

Repertus applicatiuè cōſideratus qualiter veniat conſiderandus, & eius effectus.

*REPERTVS clericus in adulterio, vel ſtupro cum vxore, matre,filia,vel ſorore,an licitè poſſit percuti.Io.de Ligna.de cenſu.eccleſiaſt.§.6.nu.6.f.311.T.14.
Extra viam publicam habet malam ſuſpicionem contra ſe. Marc. Ant.Blanc. de indic.& tortu.ver.lex hæc.nu.71.f.266.T.11.P.1.
Hæres in poſſeſſione,ſtat quouſque de coniecturis dignoſcat.Gul. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.§.& quia.q.9.nu.34.f.249.T.14.
In crimine,vt plurimum certis paſſionibus agitur.Par.de Put.de ſindic.ver.ſi quis.nu.2.f.317.T.7.
In flagrāti crimine atrociſſimo pōt duci ad mortem imbaualiatus ne loquatur.Card.Iac.de cōcil.lib.1.art.1.n.101.f.197.T.13.P.1
Poteſt a quocunque capi,ſed non detineri, niſi per viginti horas. Fran.Caſon.de quæſtio.crimin.c.9.nu.4.f.457.T.11.P.1.
In flagranti talis ſe defendendo interfici poteſt.Nic. Moron. de fide.treu.& pac.q.108.nu.25.f.435.T.11.P.1.
Inſufficiens electus in epiſcopum, & ſine literatura amouetur.Io. Fran.Paui.de viſitat.q.6.2.P.nu.45.f.202.T.14.
Propè mortuum cum cultello indiciatur ad torturam.Mar.Blanc. de indic.& tortu.nu.295.f.275.T.11.P.1.
Cum gladio,poterit torqueri,& an damnari.Fran.Caſon.de malefi.c.2.nu.5.f.288.T.11.P.1.
Reus in flagranti crimine,an de facto puniri poſſit.Fran.Caſon.de malefi.trac.9.nu.24.f.289.T.eo.P.ea.

Repetens,& repetenti qualiter conſiderentur.

*REPETENS plus condemnatur in expenſas,damna,& intereſſe,& reus abſoluitur.Pet.Pech.de iur. ſiſten.c.47. nu.1.f.177.T.3.P.2.
*REPETENTI malè alienata competit condictio ex canone,presbyterorum.de reb.eccl.non alie.Gul.Redoa.de reb.eccle. non alie. nu.1.f.511.T.15.P.2.
Vſuras an ſufficiat probare mutuantem fuiſſe publicum vſurariū ante contractum,tempore contractus.Laur. de Rodul. de vſur. q.80.nu.7.f.29.T.7.

Repeti quid poſſit,& non poſſit.

*REPETI commodatum,aut quid aliud,intempeſtiuè non poſſe. Fran.Zoanet.de emp.& ven.ſub pac.retrou.n.105.f.74.T.6.P.1.
Non poteſt indebitum ſcholari per errorem ſolutum. Horat. Luci.de priuil.ſcholar.priuil.21.f.76.& priuil.41.f.79.T.18.
Poſſe quod ignoranter ſolutum eſt.Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ.c.70.nu.3.f.131.T.5.
Poteſt ſolutio facta vxori etiam in vim iudicialis adiudicationis. Lancellot.Gal.de ſtat.q.11.nu.3.f.308.T.2.

Repetita,repetitam,& repetitas qualiter ſint accipienda, & eorum effectus.

*REPETITA cēſentur in perſona adiecti dicta in perſona principalis.Benuenu.Stracch.de adiect.P.2.nu.34.f.387.T.6.P.1.
*REPETITAM qualitatem vnius cenſeri in altero, quòd in eadem ſit ratione copulatum.Fran.Zoanet.de empt.& ven.ſub pac.retrouen.nu.119.f.75.T.6.P.1.
*REPETITAS qualitates diſpoſitionis,& verba in eius ratione videri.Franc.Zoanet.de emp.& vend.ſub pact.retrouen.nume.122. fol.75.Tom.6.P.1.

Repetitio circa diuerſas materias qualiter conſideretur,& eius effectus.

*REPETITIO ceſſat ēt ſi ab alio quàm colluſore,vel ſuſceptore pecunia detur mutuo.Steph. Coſt.de Lud.Scac.6.art.prin.num.2. fol.168.Tom.7.
Conceditur ei, qui alienam præſtat culpam.Octauia.Velpel. de treu.& pace.q.57.nu.2.f.413.T.11.P.1.
Conceditur in ſubſidium ab illo,cui pecunia proficit.Bēue.Strac. de adiec.P.3.nu.13.f.390.T.6.P.1.
Conditionis quando facta intelligatur.Io.Dilec. de arte teſtā.caut. 58.nu.2.f.134.T.8.P.1.
Dotis an ſoli patri competat ſi morte mulieris matrimonium diſſoluatur.Odofre.de dot.reſtitut.nu.29.f.473.T.9.
Iniuriarum verbalium,an pena repetatur.Nic.Moron.de fid.treu. & pac.q.173.nu.13.f.452.T.11.P.1.
Inter ludentes datur in ludo prohibito. Petr. Santer. de aſſecur.& ſpon.merca.P.2.nu.31.f.350.T.6.P.1.
Legati facti in vxorem,ad hæredem, & aduerſus hæredem tranſit. Lancellot.Gal.de ſtat.q.12.nu.1.f.308.T.2.
Legatorū ab inſtituto quando cenſeatur facta a ſubſtituto, vel conIuncto Io.Dilec.Durā.de arte teſtan. caut.45.n.1.f.133.T.8.P.1.
Non inducitur, quando in præcedentib. fauor ſpecialis verſatur. Alber.a Roſ.de ſtat.q.70.nu.27.f.13.T.2.
Quæ fit delegato ſoluto vxori, non vltra competit, quàm reperiatur apud ipſam,vel facta locupletior.Lancello. Gal.de ſtat.q.11. nu.4.f.308.Tom.2.

Quæſtionis

Source : BIU Cujas

Quæstionis ex indicijs multum vrgentib. quoties per iudicē fieri possit, Marc. Blanc. de indic. & tortu. nu. 13. f. 264. T. 11. P. 1.
Quantitatis, oneris, conditionis in vna parte testamenti adiectæ an fieri possit in altera parte, vel in alijs legatis vni, vel alteri coniūctim, vel separatim relictis. Nic. Val. de reb. dub. vers. Caius. nume. 9. fol. 337. T. 18.
Rei datæ in dotem æstimatę adeo vt faciat emptionem in subsidiū datur etiam contra tertium pro dote reparanda. Bald. Nouel. de dote. priuil. 7. nu. 1. f. 236. T. 9.
Rerum donatarum non datur sacerdoti, & traditarum ipsi concubinæ, licèt a fisco possint vendicari. Bermon. Chouer. de pub. cō cub. nu. 23. f. 174. T. 11. P. 1.
Subintellecta tacitè fit, non expressè. Alberi. a Ros. de stat. q. 70. nu. 25. f. 13. Tom. 2.
Testium an post didicita testificata fiat. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 3. circ. fi. f. 262. T. 4.
An possit fieri post terminum, vel post conclus. causæ. Ioan. Mar. Monticel. de testib. col. 4. in prin. f. 262. T. 4.
Quomodo fiat. Io. Mar. Monticel. de testib. colum. 4. cir. prin. fol. 262. Tom. 4.
Varia. idem ibid. col. 4. cir. med.
Torturæ non debet excedere tres vices, ne in infinitū procedatur. Fran. Cason. de tormen. c. 14. nu. 4. f. 313. T. 11. P. 1.

Repetitioni quid competat, siue non.

*REPETITIONI dotis potius est fauendum, quam lucro mariti. Rolan. a Val. de dote. q. 42. nu. 25. f. 369. T. 9.
Locus an sit in ludo. Stepha. Cost. de ludo. art. 3. prin. nume. 1. folio 167. Tomo 7.
Est quandoque post solutionem. Laurē. de Rodul. de vsur. q. 120. nu. 11. f. 34. T. 7.
Non fit, cum legatum factum vxori dotis nomine alicui datur. Lancel. Gal. de stat. c. 11. nu. 5. f. 308. T. 2.

Replicans, replicare qualiter applicatiuè considerentur.

*REPLICANS non fatetur veram esse exceptionem rei. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 15. f. 272. T. 6. P. 2.
*REPLICARE an possit bannitus. Sebast. Medi. de compens. q. 30. nu. 18. f. 272. T. 6. P. 2.
An possit qui succumbit idem ibid. nu. 12.
Potest excommunicatus. Sebast. Medic. de compens. q. 30. nume. 5. fol. 272. T. 6. P. 2.

Replicari dubitatiue, & absolutè consideratur.

*REPLICARI an possit de infamia. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 17. f. 272. T. 6. P. 2.
An possit in alio iudicio, quando quis in vno succubuit. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 16. f. 272. T. 6. P. 2.
Non solutæ gabellæ. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nume. 19. fol. 272. T. 6. P. 2.
Potest quandocunque. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nume. 8. fol. 272. T. 6. P. 2.

Replicatio miscellaneè cōsiderata quid importet.

*REPLICATIO cui competat. Sebastia. Medi. de compensat. q. 30. nu. 4. f. 272. T. 6. P. 2.
Debet probari. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 7. fol. 272. Tomo 6. Par. 2.
Tollere exceptionem. Sebast. Medi. de compensat. q. 37. nume. 10. fol. 265. T. 6. P. 2.
Doli an detur. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. num. 20. folio 272. Tom. 6. Par. 2.
Datur contra pacti generalis executionem, si transactio facta sit pacto simplici. Io. Bap. Caccialu. de transact. q. 18. nu. 5. folio 36. Tom. 6. Par. 1.
Est licita, quando agens non incipit a dolo, sed excipiens. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. nu. 3. f. 513. T. 15. P. 2.
Habet locum in compensatione. Sebast. Medi. de compensa. q. 30. nu. 1. f. 271. T. 6. P. 2.
Impedit processum super actione. Bertach. de gabel. seu vectigal. memb. 3. 8. P. prin. nu. 27. f. 70. T. 12.
Potest produci per pactum. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. n. 10. fol. 272. T. 6. P. 2.
Quæ actionem intentatam non iuuat, impertinens est. Stepha. de Federi. de interpret. iur. 2. P. prin. nu. 105. f. 218. T. 1.
Qualiter tollatur. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 9. folio 272. Tom. 6. Par. 2.
Quando admittatur. Sebast. Medi. de compensa. q. 30. nu. 11. folio 272. Tom. 6. P. 2.
Quid sit Sebast. Med. de cōpens. q. 30. nu. 2. f. 271. T. 6. P. 2. & Sebast. Medi. de diffinit. diffinit. 36. nu. 3. f. 300. T. 18.
Sequitur naturam actionis. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. nu. 6. fol. 272. T. 6. P. 2.
Tollit exceptionem. Sebast. Medi. de compensat. q. 30. num. 13. fol. 272. T. 6. Par. 2.
Vnde dicatur. Sebast. Med. de compens. q. 30. nu. 3. f. 271. T. 6. P. 2.
*REPLICATIONI datur pronunciatio. Sebast. Medi. de compensatio. q. 30. nu. 14. f. 272. T. 6. P. 2.
*REPLICATIONVM consideratio quæ sit. Tancre. de ord. iudic. col. 3. in prin. f. 52. T. 3. P. 1.
*REPONERE potest iudex appellantem a grauamine, & reponendo videtur grauamen reuocare. Rober. Lancel. de atten. limit. 1. nu. 13. f. 358. T. 5.
*REPORTARI non debet incommodum ex gratitudine, & charitate. Laur. de Rodul. de vsur. 3. P. prin. nu. 3. f. 37. T. 7.
*REPOSITA pecunia non numeratur inter mobilia. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 15. nu. 14. f. 418. T. 15. P. 2.

Reprehenditur applicatiuè consideratum quid operetur.

*REPREHENDITVR Accursius in l. non omnium ff. de legi. Frāc. Vargas de auctori. Pontifi. Axioma. 7. nu. 6. f. 115. T. 13. P. 1.
Accursius in l. fi C. de sacrof. eccl. Vargas. de auct. Pontifi. Axioma. 8. nu. 3. f. 115. T. 13 P. 1.
Consuetudo, quę in Hispania versatur. Io. Royas in epit. succes. ca. 26. nu. 6. f. 419. T. 8. P. 1.
Dom. in c. Nicena. 31. dist. Card. Iacoba. de concil. lib. 6. art. 3. num. 28. f. 284. T. 13. P. 1.
Generalis constitutio Pinelli, & Franciſci Conani, & reducitur ad ius. Io. Garſ. Hiſp. de expen. & meliorat. c. 23. num. 21. f. 339. T. 17.
Luterus, & monetur. Pet. Albi. de Pontifi. potesta. n. 269. f. 143. Tomo 13. Par. 1.

Qui reprehendantur.

*REPREHENDVNTVR ijdem pertinaces dicentes quemlibet episcopum iure diuino in sua diœcesi supremum esse. Lęl. Iorda. de Rom. sed. orig. nu 6. f. 11. T. 13. P. 2.
Iudices qui spreta appellatione sententias suas in criminalib. exequuntur. Io. Redin. de maiest. Princ. nume. 101. 102. & 103. folio 164. Tomo 16.
Qui canonistas vocant barbaros. Math. Mathesi. de elect. opi. n. 2. fol. 221. T. 18.

Reprehensibile, reprehensio, & reprehensum qualiter considerentur.

*REPREHENSIBILE non debet iudicari, si secundum varietatem temporum statuta quandoque mutantur humana. Cataldi. de Boncomp. de potest. Papæ. nu. 98. f. 23. T. 13. P. 1.
*REPREHENSIO Petro per Paulum facta. Io. a Capistra. in Specu. conscien. nu. 139. f. 346. T. 1.
*REPREHENSVM Abbatem aliter sentientem, & contra eum esse com. opi. Lęl. Iorda. de Rom. sed. orig. c. 1. nu. 17. f. 3. T. 13. P. 2.

Represaliæ a quo possint concedi, & qualiter dubitatiuè considerentur, & quid operentur.

*REPRESALIÆ a quo possint concedi. Martin. Laudens. de represal. nu. 8. f. 279. T. 12.
An aliquo iure sint licitæ. Alberi. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represalijs nu. 4. f. 10. T. 2.
An ciuibus vnius ciuitatis, qui pacto, vel statuto tractantur, vt ciues alterius, ciuitatis per eandem concedi possint. Ioan. de Ligna. de Bello. c. 143. f. 383. T. 16.
An ciuibus concedantur, & habitis pro ciuibus, sed limitate. Io. de Ligna. de bello. c. 142. col. 3. f. 183. T. 16.
An cognoscendæ sint. Mart. Laudens. de represal. nu. 20. f. 280. T. 12.
An concedantur incolis. Io. de Ligna. de bello. c. 139. colum. 2. fol. 383. Tom. 16.
Per vicarium generalem. Mart. Lauden. de represal. num. 18. folio 280. Tom 12.
An contra Ambasciatores indici possint. Io. de Ligna. de bello. ca. 156. col. 2. f. 384. T. 16.
Bononienses, vel etiam alios studentes Bononiæ euntes Paduam pro studio exerceri possint. Io. de Ligna. de bello. c. 155. colum. 2. fol. 384. Tom. 16
Bononienses potestatem Mediolani ibi iniustitiam facientem cō cedi possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 158. col. 2. f. 384. T. 16
Certum genus hominum facere iustitiam denegantium indici possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 163. col. 3. f. 384. T. 16.
An contra clericos, & alios etiam coniugatos exerceri possint. Ioā. de Ligna. de Bello. c. 153. col. 1. f. 384. T. 16
Clericos eosdem per iudicem secularem, an indici possint, episcopo negligente facere iustitiam de suis clericis, & haberi non potest ad superiorem recursus, quia episcopus est schismaticus. Io. de Ligna. de Bello. c. 154. col. 2. f. 384. T. 16.
Consules priores ciuitatis iustitiam facere denegantes indici possint. Io. de Ligna. de Bello c. 160. col. 3. f. 384. T. 16.
Homines subditos quoad quid vni ciuitati, non autem plenè indici possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 162. col. 3 f. 384. T. 16.
Mulieres exerceri possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 152. col. 1. folio 384. Tomo 16.
Officiales potestatis, vel rectoris iniustitiam facientis indici possint. Io de Ligna. de Bello. c. 159. col. 3. f. 384. T. 16.
Res eorum, qui capi nō possunt non vigore earum indici possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 145. col. 3. f. 283. T. 16.
Singulares personas penitus Innocentes propter delictum domini, vel alterius priuati, de quo iustitia non fit, indici possint. Io. de Ligna. de Bello. c. 161. col. 3. f. 384. T. 16.
An & quando possint cōcedi contra magistratum. Marti. Laud. de represal. nu. 39. f. 280. T. 12.
An incolis sint concedendæ. Marti. Laudens. de represal. nume. 22. fol. 280. Tom. 12.
An iure actionis, vel officio iudicis concedantur. Marti. Laudens. de represal. nu. 12. f. 279. T. 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An possint concedi bannitis per ciuitatem. Mart. Lauden. de represal. nu. 27. f. 280. T. 12.

Ciuibus confœderatis. Mart. Laudens. de represal. nume. 31. folio 280. Tom. 12.

Ciuibus per conuentionem contra ciuitatem originariam. Marti. Laudens. de represal. nu. 29. f. 280. T. 12.

Ciuibus vnius ciuitatis, si per statutum habeãtur pro ciuibus alterius ciuitatis. Mart. Laudens. de represal. nu. 33. f. 280. T. 12.

Contra ciuitatem, vel furiosum. Mart. Laudens. de represal. n. 45. fol. 281. Tom. 12.

Contra clericos, si episcopus, qui est magnus Tyrãnus, non timẽs superiorem nolit laicis contra clericos iustitiam facere. Martin. Laudens. de represal. nu. 43. f. 280. T. 12.

Contra rectorem ciuitatis forẽsem, qui iniustitiam fecit. Paris. de Put. de sindic. ver. quidam. nu. 3. f. 235. T. 7.

An possint concedi, si statuto caueatur, quòd fœneratores cum leuibus vsuris venientes ad habitandum ciuitatem habeãtur pro ciuibus. Mart. Laudens. de represal. nu. 34. f. 280. T. 12.
Et an valeat tale statutum. ibid.

An possint exerceri contra incolas alicuiũs ciuitatis onera eiusdem subeuntes, qui etiam sunt ciues alterius ciuitatis. Io. de Ligna. de Bello. c. 151. f. 384. T. 16.

An possint fieri de particularibus, & de eorũ bonis pro debito vniuersitatis. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. col. 2. nu. 25. f. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.

An possint fieri propria auctoritate, sine Principis, & iudicis auctoritate, & quæ sit pœna contrafacientis, & cui applicetur. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. col. 1. numero 24. folio 331. sed vult dicere. folio 336. Tomo 12.

An sint contra ius naturæ. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. col. 1. nu. 22. folio 335. Tomo 12.

An sint indicendæ non subiectis ciuibus, & aliàs non facientib. factiones. Io. de Ligna. de Bello. c. 140. folio 383. T. 16.

Passim concedendæ pro paruo debito. Iul. Ferret. de re naual. libro 5. col. 2. numero 27. fol. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.

Per conuentionem concedendæ ciui contra ciuitatem originis. Io. de Ligna. de Bello. c. 141. folio 383. T. 16.

An valeant contra clericos. Iul. Ferret. de re naua. nu. 34. col. 3. folio 331. sed vult dicere. folio 336. T. 12.

Represaliæ qualiter circa diuersa considerentur, & quid operentur.

*REPRESALIÆ conceduntur in subsidium. Mart. Laudens. de represal. nu. 28. folio 280. T. 12.

Conceduntur non solum propter denegatam iustitiam, sed ẽt propter moram non exibitæ iustitiæ. Paris. de Put. de sindi. nume. 3. fol. 239. Tom. 7.

Propter iustitiam alicui factam in aliqua ciuitate non subdita cõcedenti represalias. Paris. de Put. de sindic. nu. 1. f. 235. T. 7.

Concessæ contra ciuitates Tusciæ, an sint exequendæ contra illos, qui extra ciuitates Tuscię in territorio, & castris nati sunt. Iul. Ferret. de Gabel. vectig. &c. nu. 235. col. 4. f. 85. T. 12.

Contra personas ecclesiasticas concedi, nec extendi debent. Ioan. Fran. Paul. de visitat. q. 7. 1. P. nu. 44. f. 185. T. 14.

Quas personas ecclesiasticas concedi non possunt. Franc. de Plat. de excommunic. §. 39. nu. 3. f. 359. T. 14.

Vniuersitatem quare indicantur. Nicol. Moro. de fide treu. & pace. q. 52. nu. 3. f. 426. T. 11. P. 1.

Cui sunt concessæ, an liceat illi authoritate propria, vel per ministros concedentis capere homines, cõtra quos &c. Io. de Ligna. de bello. c. 177. f. 385. T. 16.

Et represaliæ, an sint pmissæ, vel prohibitæ de iure. Iul. Ferre. de re naua. nu. 22. & 23. col. 1. f. 335. T. 12.

Quid differant inter se. Iul. Ferret. de re naua. nu. 28. col. 2. f. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.

Generaliter sunt prohibitæ inter laicos, specialiter contra clericos. Alberi. a Ros. de stat. 2. P. q. 52. f. 30. T. 2.

Illicitæ a superiore corrigi debent. Marti. Laudens. de represal. nu. 56. fol. 281. T. 12.

In casibus aliàs a iure communi non permissis, an concedi possint. Io. de Ligna. de bello. c. 186. f. 385. T. 16.

In clericis, & rebus eorum prohibitæ quomodo intelligendæ. Iac. a Cani. de represal. 2. P. nu. 1. f. 278. T. 12.

Indictę, an diebus feriatis exerceri possint. Io. de Ligna. de bello. c. 180. f. 385. T. 16.

Indictæ per vnam ciuitatem contra homines alterius ciuitatis, an exerceri possint contra incolas illius ciuitatis. Io. de Ligna. de bello. c. 149. f. 383. T. 16.

Latinæ clarigationes appellantur. Octa. Velpel. de promis. de non offen. q. 89. nu. 6. f. 416. T. 11. P. 1.

Ne indicantur ad impediendum quis comparere possit. Ioan. de Ligna. de bello. c. 172. f. 385. T. 16.

Represaliæ negatiue consideratæ quid operentur, quando, & contra quos non concedantur.

*REPRESALIÆ non conceduntur extra locum, quia a iure cõmuni exorbitant. Sebast. Montic. de inuẽt. c. 9. n. 322. f. 228. T. 8. P. 2.

Non erant tempore, quo Deus humanam naturam creauit. Marti. Laudens. de represal. nu. 2. f. 279. T. 12.

Exercentur contra clericos. Alberi. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represaliis. nu. 3. f. 10. T. 2.

Extendantur ad scholares. Hora. Lut. de priuil. scholar. priuil. 52. folio 80. Tomo decimooctauo.

Non possunt concedi a potestate ciuitatis superiorem nõ recognoscentis, sed ab ipsa ciuitate sic. Marti. Laudens. de represal. n. 11. fol. 279. T. 12.

Concedi contra eos, qui in ius vocari non possunt. Mart. Laudens. de represal. nu. 45. f. 281. T. 12.

Concedi pro debito clerici vnius diœcesis contra clericos alterius diœcesis. Fran. de Pla. de excommuni. §. 39. nu. 4. f. 359. T. 14.

Represaliæ miscellaneè sumptæ quid operentur.

*REPRESALIAE nunquid possint concedi per ciuitatem conuentionis contra ciuitatem originis. Iac. a Canib. de represal. rub. de iniurijs, & dam. dat. nu. 40. f. 249. sed vult dicere. f. 277. T. 12.

Delegari, & per delegatum expediri. Iaco. a Canib. de represaliis. rub. de iniurijs, & dam. dat. nu. 22. f. 276. T. 12.

Possunt concedi, si mercatores, aut scholares per aliena territoria transeuntes derobantur, & iustitiam prædæ a ciuitate, vbi fuerunt derobati obtinere non possunt. Mart. Laudens. de represal. nu. 57. f. 281. T. 12.

Pro debito iniusto concedi non possunt. Marti. Laudens. de represal. nu. 53. f. 281. T. 12.

Pro patria an possint fieri a ciuibus non habitantib. in patria, contra quam sunt decretæ represaliæ. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 5. nu. 25. 28. 34. & 35. col. 1. f. 331. T. 12.

Propter incertitudinem, extenduntur ad vniuersos. Bal. Perusi. de stat. nu. 1. f. 141. T. 2.

Quæ dicantur. Nicola. Plou. de excommu. ver. si quis num. 15. fol. 363. Tom. 14.

Quæ sint. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. ptiuil. 150. numero 2. folio 59. Tomo 18.

Quæ nam sint. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. numero 22. folio 335. Tom. duodecimo.

Quando, & de quibus causis concedantur. Alberic. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represaliis. nu. 5. f. 10. T. 2.

Quare concedantur. Martin. Laudens. de represal. nume. 3. & nu. 7. fol. 279. Tom. 12.

Quas personas non includant. Bap. de S. Blas. de correlat. versi. venio. nu. 29. f. 263. T. 18.

Quid Alberi. a Ros. de stat. quæstio. 53. rub. de represal. numero 1. fol. 10. Tom. 2.

Quo iure concedantur. Ioan. de Ligna. de bello. capitu. 171. folio 385. Tomo 16.

Concessæ sint. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 52. folio 80. Tomo decimooctauo.

Represaliæ conditionaliter acceptæ quid operentur.

*REPRESALIÆ si concedantur contra ciuitatem, vel singulares personales de ciuitate, an illius ciuitatis banniti comprehendantur. Marti. laudens. de represal. nu. 46. f. 281. T. 12.

Si conceduntur, an in requisitione requirantur litteræ citatoriæ, vel cũ peremptorio citatio. Iul. Ferret. de re naual. nu. 26. & 27. fol. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.

Si concessæ sunt cõtra ciues Spoleti, an capi possint subditi Spoleti nati, & habitantes in castris Spoleti. Iul. Ferret. de re naual. nu. 32. f. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.

Si cui concessæ sint contra homines omnes alicuius ciuitatis, an includantur illi, qui tum erant in vtero. Bal. Perusi. de statut. ver. homo. nu. 2. fol. 119. T. 2.

Si sint concessæ a Venetis contra Anconitanos, & Titius Bononiensis assecuauerit Meuiuum Anconitanum, qui transmisit merces Alexandriam, quod Titius ex formula teneatur, ea circunscripta nõ teneatur. Benuenu. Stracch. de assecurat. glo. 20. nu. 2. fol. 375. Tom. 6. Par. 1.

Contra Florentinos, an intelligantur concessæ contra Florentinũ Senis habitantem. Marti. Laudens. de represal. n. 42. f. 280. T. 12.

Represaliæ circa diuersa quid operentur.

*REPRESALIÆ simpliciter indictæ, an exerceri possint contra bona existentia in territorio ciuitatis, contra quàm sint inductæ, ne capiantur, & reducantur in territorium ciuitatis indicentis. Io. de Ligna. de Bello. c. 146. f. 383. T. 16.

Sunt contra ius commune. Alber. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represal. nu. 9. f. 10. T. 2.

Vbique seruantur, licèt de iure prohibitæ. Alberi. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represal. nu. 21. f. 10. T. 2.

Vt concedantur, qualis iniustitia requiratur. Io. de Ligna. de bello. c. 168. fol. 384. T. 16.

Represaliarum consideratio quę sit circa diuersa.

*REPRESALIARVM ab iniusta concessione, an appelletur. Marti. Laudens. de represal. nu. 17. f. 280. T. 12.

Causæ an delegari possit. Mart. Laudens. de represal. nume. 18. fol. 280. Tomo 12.

Causa materialis. Ioan. de Ligna. de bello. cap. 134. colum. 1. folio 383. Tom. 16.

Productiua quæ fuerit. Marti. Laudens. de represal. numero 1. fol. 279. Tomo 12.

Concessio belli iusti species est. Mart. Laudens. de represal. num. 5. fol. 279. T. 12.

Beneficio an gaudeat incola acceptus ad ciuitatem, qui actu nõ incũbit, sed est in æstimo. Mart. Laud. de represal. n. 25. f. 280. T. 12.

Executio

Source : BIU Cujas

Executio an fieri possit in diebus feriatis ab hominum necessitatem. Mart. Laudens. de represal. nu. 48. f. 281. T. 12.
Si facta fit, an super ea quis audiatur. Marti. Laudens. de represal. nu. 51. f. 281. T. 12.
Remedium extraordinarium est. Mart. Laudens. de represal. num. 10. fol. 279. T. 12.
Vigore captus an possit authoritate propria hominis illius ciuitatis capere, in qua fuerit captus. Ioan. de Ligna. de Bello. c. 169. colum. 2. f. 385. T. 15.
Si aliqua capiantur an detineri valeant, vt ex primo decreto, an secundo. Io. de Ligna. de bello. c. 165. col. 1. f. 385. T. 16.
Si quis se, vel res captas velit defendere, qualis cognitio adhibeatur. Io. de Ligna. de bello. c. 181. col. 3. f. 385. T. 16.

Represalias qualiter circa diuersa considerari contingat.

*REPRESALIAS concedens aduersus personas ecclesiasticas ipso facto sententia excommunicationis innodatur. Fran. Nic. Plou. de excommunic. nu. 15. f. 363. T 14.
Concedentes contra clericos, & eorum bona excommunicati sunt Bea. Ant. de excommunic. c. 21. nu. 1. f. 372. T. 14.
Contra personas ecclesiasticas excommunicati sunt. Io. Franc. de Plat. de excommu. §. 4. nu. 24. f. 349. T. 14.
Contra personas ecclesiasticas, vel eorum bona sunt excommunicati, vniuersitas verò est interdicta. Franc. de Pla. de excommu. §. 39. nu. 1. f. 359. T. 14.
Habens contra aliquos, non potest mortuum detinere. Alber. Bru. Asten. de interi. & peremp. nu. 94. conclus. 15. f. 385. T. 17.
Si quis soluerit, num repetere poterit ab eo, qui fuerit in causa, q illæ darentur. Alberi. a Ros. de stat. q. 53. rub. de represalijs. num. 20. fol. 10. Tom. 2.
Nūquid poterit repetere ab eo, qui fuit causa, quòd datæ fuerint. Pet. Santer. de assecur. & spon. merca. 4. Par. nume. 34. folio 355. Tom. 6. Par. 1.

De represalijs.

*REPRESALIIS abutentes qua pœna puniendi. Iac. a Canib. de represal. rub. de iniur. & dam. dato. nu. 47. f. 278. T. 12.
An quis detineri, aut capi possit in domo propria, vel cōducta. Iul. Ferret. de re naual lib. 5. nume. 29. fol. 331. sed vult dicere. folio 336. Tom. 12.
Captus an habeat ius contra iudicem negligentem, & illum, qui illum fecit detinere, & bona sua. Iul. Ferret. de re naual. lib. 5. n. 31 fol. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.
Concedendis libellus, & litis contestatio requiritur. Mart. Laudēs. de represal. nu. 15. f. 279. T. 12.
Limitatur. nu. 17. ibid.
Concessis in ciues, oppidani non veniunt. Rain. Cors. de indagat. iur. lib. 3. c. 3. nu. 2. f. 286. T. 1.
Detentus, si relaxatus fuerit sub fide de redeundo, vel portando pecunias pro se, & consocijs, an fidem seruare teneatur. Iul. Ferret. de re naual. lib 5. nu. 30. f. 331. sed vult dicere. f. 336. T. 12.
Illicitis quomodo quis puniatur. Mart. Laudens. de represal. num. 55. fol. 281. T. 12.
Quis capi non potest, si transiens gabellam soluerit. Mart. Lauden. de represal. nu. 54. f. 281. T. 12.
Vt sit locus, quando dicatur non posse habere copiam superioris. Io. de Ligna. de bello. c. 169. f. 384. T. 16.
*REPRESENTANTES dominum ratihabitione sequuta qui sunt. Tyndar. de testib. c. 10. nu. 12. f. 157 T. 4.

Representatio qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*REPRESENTATIO an habeat locum in retracta consanguineali. Melch. Palaez. P. 2. q. 6. nu. 34. f. 430. T. 10. P. 1.
Eiusdem personæ excusat ab attentatis. Robert. Lancel. de attenta. c. 3. nu. 48. f. 294. T. 5.
Passionis domini, & similia in ecclesijs fieri possunt. Franc. Paui. de visitat. q. 7. 1 P. nu. 58. f. 185. T. 14.
Quare tantum in linea directa locum habet. Io. le Cirier. de primo genitu. art. 7. §. eadem consuet. nu. 6. f. 50. T. 10. P. 1.

Representationi, & representationis applicatiuè consideratæ quid operentur.

*REPRESENTATIONI vbi locus est in successione collaterali, succeditur in stirpes, non in capita. Nicol. Val. de rebus dub. nume. 16. fol. 345. T. 18.
*REPRESENTATIONIS commodum, quod ex dote oritur, vxori prodest, hac prohibitione non obstante. Lancel. Gal. de stat. q. 6. nu. 1. f. 338. T. 2.
Limitatur. nu. 3.

Reprobanda, reprobare, & reprobari qualiter considerentur.

*REPROBANDA non sunt, quæ propter bonum fiūt. Pet. de Vbal. de canon. episc. & paroh. quæstio. 14. numero 4. folio 208. Tomo 15. Par. 2.
*REPROBARE aliud est, & aliud est contrarium alteri. Ant. Nicel. de gl. contrar. nu. 176. f. 200. T. 18.
Nemo potest, quod semel approbauit. Franc. de acceptan. de sent. diffi. & interlocu. versicu. quoniam. nu. 31. f. 5. T. 5.
*REPROBARI an possit electus. Gul. Mandagot. de elect. nou. prælat. col. 1. circ. med. f. 438. T. 15. P. 1.
Non potest semel approbatum. Guido. de Suz. de iudic. nu. 84. fol. 34. sed vult dicere. f. 37. T. 3. P. 1.

Reprobatio qualiter circa diuersa considerentur, & eius effectus.

*REPROBATIO facta iniustè quomodo validanda. Tynda. de compensat. art. 6. nu. 64. f. 254. T. 6. P. 2.
Glossæ in c. præsenti. de of. ord. quæ distinguit inter fructus simplicis beneficij, & habentis administrationem. Gul. Redoa. de spol. eccleſiast q. 1. nu. 51. f. 217. T. 14.
Iuramenti quæ sit. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 8. num. 1. fol. 419. Tom. 11. P. 1.
Maumeticæ legis. Marq. de Sus. de Iudę. & aliis infid. P. 3. c. 1. nu. 36. fol 56. T. 14.
Non potest fieri de semel approbatis, & semel approbatum nō potest reprobari. Sebastia. Medic. de nouatio. col. 3. circa medium. fol. 399. T. 6. P. 2.
Positionum quid consideret. Odofr. Beneuent. de positio. posit. 1. nu. 10. fol. 2. T. 4.

Reprobatio testium qualiter circa diuersa sit considerāda, & eius effectus.

*REPROBATIO testium bina non datur etiam mediante restitutione in integrum. Ioan. Mar. Monticel. de testib. col. 3. in med. fol. 277. Tom. 4.
Testium coram quo fieri debeat. Io. Mar. Monticel. de testi. col. 4. circ prin. f. 276. T. 4.
Est odiosa, & ideo non datur restitutio aduersus omissam repulsationem. Ioan. Mar. Monticel. de testib. col. 3. in med. folio 277. Tom. quarto.
Licèt sit prohibita, non videtur prohiberi illa reprobatio, qua ex ipsorum testium varietate insurgit. Ioā. Mar. Monticel. de testib. col. 3. circ. fi. f. 267. T. 4.
Mutua non excedat tertiam vicem. Io. Mar. Monticel. de testibus col. 3 circ. prin. f. 277. T. 4.
Non admittitur vltra quartam productionem. Ange. de Perus. in additionibus ad Bar. versicu. item. numero vndecimo, folio 75. Tom. quarto
Non sit in hoc iudicio. Virgin. de Boccat. de cingu. I. C. Rom. c. 14. nu. 43 f. 319. T. 3. P. 2.
Non videtur cōmissa ei, cui sit commissa receptio, nisi sit expressum. Io Mar. Monticel. de testib col. 4. f 260. T 4.
Potest fieri publicatis attestationibus, licèt pars non fuerit protestata, si tamen iuret de calumnia. Io. Crot. de testib n. 4. f. 225. T. 4
Item fallit, & alio modo, vt ibid.
Quotuplex permittatur. Ioan. Mar. Monticel. de testib. col. 3. circ. prin. f. 277. T. 4.
Reproductorum post publicatum processum fieri potest, quandocunque articuli directè contrarij fuerint. Io. Mar. Montic. de testib. col. 1. cir. med. f. 277. T. 4.
Si appareat ex dicto ipsorum non est opus, quòd pars opponat, sed iudex ex officio potest eos repellere. Io. Crot. de testib. nu. 5. fol. 225. T. 4.
Siue obiectus si a principio opponatur, potest nihilominus iudex testes recipere, & examinare reseruata facultate parti probandi obiectus. Io. Crot. de testib. nu. 7. f. 225. T. 4.
Fallit tamen tribus modis. & nu. seq. ibid.
Vt sit concludens, necesse est in specie obiectus, & crimen exprimere, & non in genere, dicēdo, quia infamis, aut fur, nam debet exprimi infamia, & furtum in specie. Io. Crot. de testib. num. 6. fol. 225. Tom. 4.
Testiū dñr odiosæ, & ideo nō datur etiā mediante restit. in integr. Io. Mar. Mont. de testib. col. 3. cir. med. fol 277. T. 4.
*REPROBATIONES testium ante examen principalis, si illi excōmunicati sunt, mera ne periculosa probari. Io. Mar. Monticel. de testib col. 2. circ. med. f. 277. T. 4.
*REPROBATIONIS testium effectus. Io. Mar. Monticel. de testib. col 4. cir. med. f. 277. T. 4.
*REPROBATIS libris inuentis penes aliquem ad hoc, vt prę sumat hæreticus considerāda est conditio personæ. Arnal. Alberti. de agnosc. assert. hæretico. q. 28. nu. 25. f. 98. T. 11. P. 2.
Libris inuentis penes aliquem iste talis debet interrogari de fide. Arnal. Alber. de agnosc. asser. hæret. q. 28. nu 21. f. 98. T. 11. P. 2.
*REPROBATO instrumento, an reprobetur sententia. Vital. de Camba. de claus. nu. 32. f. 404. T. 18.

Reprobatur applicatiuè sumptum quid operetur.

*REPROBATVR a Theologis opinio Platonicorum, quoad vnitatem animæ, & corporis. Ant. de Pret. de iurisdictio. episc. defens. c. 7. nu. 3. f. 367. T. 13. P. 2.
Bartoli opinio, & pulcre declaratur. l. paterfamilias. ff. de hered. instit. Io. Maurit. Bola de rest. in int. c. 15. nu. 10. f. 118. T. 5.
Communis Doctorum distinctio inter infantem, qui aliquem habet in-

Source : BIU Cujas

bet intellectum,& eum qui nullum habet.Io.Fran.Far.de essen. infan.c.15.nu.4.f.395.T.8.P.2.
Cõsuetudo Anglicana,quòd Rex possit cognoscere,& iurisdictionem habere in clericos solutos in actionib. ciuilib. etiam merè personalib.vel criminalibus vbi agitur ciuiliter.Hiero.Gigan.de crim.lęsæ maiest.q.68.nu.19.f.49.T.11.P.1.
Distinctio Ripæ.Gasp.Caball.de euictio.§.3. nume.70.fol.86.Tomo6.Par.1.
Doctrina Bartoli in §.si iuramento.l.eum qui de iureiur.Gasp.Cabal.de euictio.§.3.nu.69.f.86.T.6.P.1.
Glossa in §.fiscus.l.cum quidam de iure fisci.Gasp.Cabal.de euic. §.3.nu.107.f.88.T.6.P.1.
Institutionum.Io.Redin.de maiest.Prin.nu.19.f.158.T.16.
Rursus defenditur.nu.20.ibid.
Ratio noua asseritur.nu.22.ibid.
Quę dicit prohibitus alienare locet ad 100.annos.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.c.13.nu.3.f.397.T.15.P.2.
Greg.Lop.Melch.Palaez.in trac.maior. P.3.q.16.nume.3.fol.450. Tom.10.P.1.
Greg.Lop.qui contrarium tenuit.Melch. Palaez.in trac.maior.P.4 q.14.nu.2.f.468.T.10.P.1.
Hostiensis Pet. Albi.de Pontif.potest.nu.125.f.138.T.13.P.1.
Intellectus Decij ad d.c.Fran.Sarmen.de reddit.eccles.c.3.num.9. fol.383.T.15.P.2.
Licentiatus Tello.Melch.Palaez.in trac.maior. P.1.q.1.nu.91.folio 344.T.10.P.1.
Lud.Rom.& approbatus.Hostiens. Pet.Albi.de Pontifi.potest.nume.4.f.131.T.13.P.1.
Opinio aliquorum in concordando tex.d.l. quod dicitur cum tex. in d.l.si is qui Stichum.§.quod dicitur.Phanu.de Phanu.de dote.nu.20.f.409,T.9.
Innocentij,& aliquorum noua quadam consideratione.Io. Fran. Far.de essen.infan.c.9.nu.6.f.392.T.8.P.2.
Præpositi circa Hermaphroditum.Hieron.Gig.de crim.lęsæ maiest.q.16.nu.10.f.77.T.11.P.1.
Rebuffi tenentis,primogenitum debere assignare fratrib.aliquid per viam prouisionis lite pendente. Melch.Palaez.in tract.maiorat.P.4.q.28.nu.2,f.489.T.10.P.1.
Panormitani sententia, & communem a praxi crebriori approbatam concluditur.Ioan.Maurit.Bola.de rest.in inte.c.9.nume.12. fol.117.Tom.5.
Quædam sententia.Io.And. in proposito numeri præcedentis per quandam legem partitę.Melch.Palaez.in trac.maiora.P.1.q.62 nu.15.f.403.T.10.P.1.
Solutio Bal.Salic.in l.potuit.& Roma.in l.Pupillus.ff.de acqui.hæred.Io.Fran.Far.de essent.Infant.c.25.nu.4.f.401.T.8.P.2.
Paul.Castrens.& Ias.Io.Fran.Far.de essent.Infant.cap.25.num.3. fol.401.Tom.8.Par.2.
*REPROBATVS quia indoctus, adhuc talis esse præsumitur, nisi longęuum tempus interceſſerit.Nicola.Moro.de fid. treu.& pace,q.68.nu.7.fol.428.T.11.P.1.
*REPRODVCTIO testium fit ex partium consensu. Io.Ferrar.de appellatio.c.7.nu.242.f.74.T.5.
*REPVBLICA cum dicitur,intelligitur Romanorum . Hieron. Gigan.de crim.lęs.maiest.q.24.nu.4.f.54.T.11.P.1.
Fit incrementum excessuum ex fortuna,& industria,& id quomodo exemplis probatur.Conrad.Brun.de seditio.cap 7. nu.4.fol. 113.Tom.11.Par.1,
Nihil vtilius eloquentia,& nihil pernicioſius. Conrad.Brun.de seditio.c.18.nu.1.f.120.T.11.P.1.
Quibus modis noceat.nu.2.ibidem.
Est aptissimum instrumentum ad seditiones.nu.3.ibidem.
Exemplis comprobatur.nu.4.& nu.5.ibidem.
Oriuntur seditiones propter incrementum excessuum, & id quomodo.Conrad.Brun.de seditio.c.7.nu.1.& nu.6.f.113.T.11.P.1.
*REPVDIANS hæreditatem ex capite vnde legitimi, possunt succedere per vnde cognati.Mathesila.de succesſio. ab intesta. art. 3.princ.nu.51.f.333.T.8.P.1.
*REPVDIARE est proprie extraneorum.Ang. Perusi.de suita. q.9. nu.11.f.141.T.8.P.2.
Et prępmortuum esse paria sunt. Mathesila. de succesſio. ab intest. memb.4.art.3.princ.nu.11.f.330.T.8.P.1.
Hæreditatem an possit prohibitus alienare.Io.Bertach.de epis.P.4 nu.149.f.344.T.13.P.2.
Quis potest de iure ciuili ex uno capite, & ex alio capite de iure succedere.Matthesil.de succesſio.ab intest.memb.4.art.3.princ. nu.49.f.333.T.8.P.1.
*REPVDIATARVM mariti non sunt ad sacerdotium promouẽdi. Io.Fran.Paui.de visitat.q.6.2.P.nu.30.f.201.T.14.

Repudiatio quomodo circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*REPVDIATIO a bonis non inducitur per diuturnum silentium. Io.Fran.Balb.de præscrip.q.10.nu.47.f.61.T.17.
An sit alienatio. Fabia. de Mon. de emp.& vend.q.22.& vlt.nu.15. fol.49.T.6.P.1.
Est alienatio.Gul.Redoa.de reb.eccle.non alienan.c.12. nu.1. fol. 397.Tom.15.P.2.
Facta de bonis viuentis non nocet repudianti.Io.Gut.de vlt.volun. c.5.nu.1.f.179.T.8.P.1.
Iurata hæreditatis viuentis bene valet,& tenet.Io.Gut.de vlt.volũta.c.5.nu.7.f.179,T.8.P.1.
Lapsu temporis,& hominis exclusio, parificantur. Laur. de Palat. de stat.ver.quoniam.nu.248.f.282,T.2.
Nunquid competat monasterio.Pet.de Vbal.de canon.epis.& paroch.q.14.prin.nu.30.f.210.T.15.P.2.
Renunciatio,vel pactum hæreditatis alicuius viuentis incerti, bene valet,& tenet, si fiat per verba respicientia in futurum. Ioan. Gut.de vlt.volun.c.5.nu.4.f.179.T.8.P.1.
Valet per minorem sine iudicis decreto fieri.Octa.Simoncel. de decret.ti.8.inspect.9.nu.63.f.322.T.8.P.2.

Repudiatum, & repudij qualiter considerentur, & quid operentur.

*REPVDIATVM a patre an profectitium verius est.Const.Rog.de dote.q.10.nu.7.f.343.T.9.
*REPVDII libellus nec tenet ante Moysem,nec tenet post Christũ. Io.Lup.de matrim.& legitim.nu.24.f.41.T.9.
Iudęis permissus est.Marq.de Sus.de Iudę. & alijs infidel.c.8.nume.4.f.49.T.14.
Vetus formula.Ant.Gub.Costan.de spon.commen.nu.7.f.49.T.9.

Repudium miscellaneè sumptum quid operetur.

*REPVDIVM, & diuortium inter se differunt.Bermon.Chouer.de pub.concub.rub.de fornicat.in gen.nu.11.f.147.T.11.P.1.
Multis ex causis olim permittebatur.Ioan.Bosch.de nup.nume.3. fol.86.Tom.9.
Permissum a lege Moysi.Sebast.Montic.de pat.potest.versi.matrimonium.nu.29.f.130.T.8.P.2.
Quando,& per quem peti possit.Bap.de S.Blas.de correlat.nu.59. fol.264.Tom.18.
Quid differat a diuortio.Sebast.Montic.de pat.potest.numero 42. fol.130.T.8.P.2.
Sit.Sebastia. Medi. de diffinitionib. diffinitio.58. numero7.folio 307.Tom.18.
Veteri testamento permissum,& quam ob causam.Ioan.Busch.de nup.lib.2.nu.4.f.86.T.9.

Repugnantia substantiuè considerata quid operetur.

*REPVGNANTIA est essendi in eodem subiecto in omnibus naturis per se subsistentibus.Pet.Bertran.de iurisdict.eccl.& secul. q.3.nu.30.f.413.sed vult dicere.f.411.T.12.
Reiicitur in iure.Sebast.Medi. de diffinitio.diffinitio.76.nume.16. fol.311.Tom.18.

Repugnantia participaliter sumpta quid operentur.

*REPVGNANTIA euitanda sunt. Benuenut. Strach. de mercatu. ver.mandata.nu.14.f.301.T.6.P.1.
Simul stare non possunt.Hier.Alba. de potest.Papæ.P.1.nume.74. fol.69.T.13.P.1.& idem ibid.P.2.nu.53.f.75.
*REPVGNANTIBVS, & ab absurdo,& quot quantaq; inconuenię tia inde nascerentur, si episcopis suo iure hæc iurisdictio obueniret.Franc.Varg.de auct.Pontif.confirmat.13.f.113.T.13.P.1.
*REPVGNARE, & nolle acquiescere quasi peccatum violandi est. Io.a Capist.in Spec.conscien.nu.132.f.330.T.1.

Repulsa testium qualiter consideretur circa diuersa, quando admittatur, vel non.

*REPVLSA testium an detur in remedio attentatorum. Fran. Hercula.de attenta.c.17.nu.1.f.266.T.5.
Vide ibi ad vtranque partem.nu.5.ibid.
Testium datur quando causa non potest reparari in plenario iudicio,sed vbi causa potest reparari in iudicio plenario,nõ datur repulsa.Fran.Hercula.de attent.c.17.nu.3.f.266.T.5.
Licet in pręparatorio iudicio non admittatur, tamen testes cum interrogatorijs sunt examinandi, si erunt interrogatoria producta.Achil.Personal.nu.32.f.247.T.3.P.2.
Nec restitutio in integrum datur in remedio possessorio extraordinario.Fran.Hercula.de attent.c.17.nu.6.f.266.T.6.P.1.
Negatur si notoriè constet de calumnia petentis. Fran.Hercul.de attent.c.17.nu.6.f.266.T.6.P.1.
Non admittitur in causa attentatorum.Io.Mar.Monticel. de test. col.1.cir.fi.f.276.T.4.
Non admittitur quando testes recipiuntur ex abnndanti. Ioan. Mar.Monticel.de testib.col.1.cir.fi.f.276.T.4.
Permittitur etiam in causa attentatorum, nisi constet de notoria malitia illam petentis.Ioan.Mar.Monticel.de testib. col.1.cir.fi. fol.277.Tom.4.

Repulsus qualiter applicatiuè sumptus quid operentur.

*REPVLSVS ab accusatione ad quid admittatur.Bonincont.de accusatio.& inquisit.nu.11.f.6.T.11.P.1.
Ab electione ob vitium personale non potest eligi denuo. Petr. de Bais.in directo.electio.capitu.5.2.Par.numero primo,folio 387. Tom.15.Par.1.
Simpliciter in pœnam ab obiiciendo,nec per viam querelæ est audiendus.Beninc.de appellat.§.1.nume.34. fol.42. sed vult dicere.fol.48.Tom.5.

*REPVTA-

Source : BIU Cujas

*REPVTATIO non operatur effectum ſuum, ſi quando reſiſtat diſpoſitio iuris communis. Petr. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 12. f. 152. T. 13. P. 2.

Requiritur applicatiuè conſideratum quid operetur circa diuerſa.

*REQVIRITVR auctoritas epiſcopi, vt conuentio facta ſuper ſpiritualibus ſit perpetua. Guliel. Redoa. de ſimoni. menta. P. 2. c. 2. nu. 1. fol. 58. Tom. 15. P. 2.
Centenaria in rebus Vicariorum Romanæ eccleſię Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 14. nu. 55. f. 258. T. 14.
In feudo quod liberè concedatur. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. nõ alien. c. 28. nu. 15. f. 402. T. 15. P. 2.
In teſtamento, quod teſtes videant teſtatorem. Iul. Clar. Alexãdri. de teſtam. q. 59. nu. 59. f. 92. T. 8. P. 1.
Interpellatio in eo, qui promittit ſe facturum. Gaſp. Caballi. de eui ctio. §. 5. nu. 68. f. 86. T. 6. P. 1.
Plena probatio in cauſa ſimoniæ, etiam quando agitur ciuiliter. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 6. nume. 19. fol. 106. Tom. 15. Par. 2.
Præterea quod accedat conſenſus Romani Pontificis ad hoc vt vacet primus epiſcopatus per adeptionem ſecundi. vbi. remiſſiue. Alfon. Hoieda. de benef. incompatib. Par. 1. cap. 3. nu. 13. fol. 115. Tom. 15. Par. 1.
Quod ille, cui indicitur purgatio, ſit accuſatus, vel infamatus apud iudicem. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. Par. 4. cap. 6. num. 41. fol. 107. Tom. 15. Par. 2.

Requiſita miſcellaneè conſiderata quid operentur.

*REQVISITA ad hoc vt creditor cogatur recipere aliud pro alio. Ioan. Gut. Hiſp. de contract. iurat. cap. 29. nu. 2. f. 76. ſed vult dicere. fol. 78. Tom. 6. Par. 2.
Ad hoc, vt debeat fieri denunciatio euangelica. Petr. Albi. de pontif. poteſtat. verſi. grauem. nu. 5. f. 131. T. 13. P. 1.
Antequam Capellania oblationes recipiat. Petr. Rebuf. de decim. in epito. q. 6. nu. 22. f. 130. T. 15. P. 2.
Item traditur intellectus. cap. ad audientiam. 1. de eccleſ. ædificand. ibidem.
Et ibi quod Parochiani prouident, ſi baptiſmales non abundẽt redditibus. ibidem.
Doctoris, antequam ad doctoratum peruenire poſſit. Petr. Lenaude. de priuil. doctor. P. 1. q. 1. nu. 19. f. 4. T. 18.
Electionis, & de eius viribus. Ioan. le Cirier. de primogenitu. q. 14. lib. 2. ver. quia nu. 20. f. 61. T. 10. P. 1.
In eligendis prælatis quæ ſint, & quot. Guliel. Mandagot. de electio. nou. prælato. colum. 4. in verb. primum. circ. princ. fol. 435. Tom. 15. Par. 1.
In eligentibus quæ, & quot ſint. Guliel. Mandagot. de electio. nou. Prælat. col. 2. in verb. primo. circ. princ. f. 436. T. 15. P. 1.
In faciendo, procedunt etiam in reficiendo. Albert. Brun. Aſten. de refectio. concluſ. 3. nu. 9. f. 386. T. 17.
In legitimatione impetranda quæ ſint. Lud. de Sard. de nat. lib. ac ſuc. eorum. q. 6. col. 2. f. 40. T. 8. P. 2.
In litteris certificatorijs temporis ſtudij. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 12. princ. nu. 1. f. 315. T. 15. P. 2.
In nobilibus, vt nominationes illis concedantur. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 12. princ. nu. 1. f. 316. T. 15. P. 2.
In nominationibus quæ ſint. Petr. Rebuf. de nominatio. quæſt. 10. princ. nu. 1. f. 312. T. 15. P. 2.
In redditione rationis quæ ſint. Io. Bertachi. de epiſco. P. 6. nu. 60. fol. 356. T. 13. P. 2.
Non attenduntur de iure ciuili in alienatione rerum eccleſiæ. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſt. 8. ſpec. 4. num. 57. fol. 158. Tom. 18.
Sed ius canonicum attenditur. ibidem.
Quam plura deſiderantur in teſtamento in ſcriptis. Ludo. Lan. de formu. teſtament. verſic. punctus. nume 3. vbi remiſſiue. fol. 182. Tom. 8. Par. 1.
Quam plura neceſſaria ſunt in alienatione rerum minoris. Oct. Simoncel. de decret. tit. 1. verſi. ſapientis. nu. 16. f. 291. T. 6. P. 2.
Quod quis abſque eo, quod tangat purgatorium poſſit euolare ad vitam æternam, quæ ſint. Petr. Albi. de Pontifi. poteſt. nume. 236. fol. 142. T. 13. P. 1.
Sex ſpectant ad eſſentiam feudi. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. c. 28. nu. 7. f. 402. T. 15. P. 2.
Sunt neceſſaria de iure ciuili, vt filius ſit naturalis. Ioan. de Roias. Sergen. in epit. ſucceſſio. c 10 nume. 33. f. 402. Tom. 8. P. 1.
Sexaginta quinque quibus conſeruari, vel impugnari poſſit quælibet electio, tam ex parte electorum, quam eligentium. Guliel. Mandagot. de electio. nou. Prælat. col. 4. in princ. fol. 435. Tom. 15. Par. prima.
Traduntur, quæ in homine liberali concurrere debent. Io. Redin. de maieſt. Princip. verſi. largitas. nu. 4. f. 169. T. 16.
Vt doctor propter lecturam adipiſcatur dignitatem comitis omnia debent concurrere. Petr. Calefat. de equeſtr. dignit. num. 77. fol. 30. Tom. 18.

Requiſitæ applicatiuè ſumptę quid operentur.

*REQVISITÆ ſolemnitates in aliquibus caſibus neceſſariæ non ſunt, veluti quando res minimi momenti alienantur, vt ſerui fugitiui. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 7. nume. 8. fol. 410. Tom. 15. Par. 2.
Solemnitates pro alienatione rerum immobilium eccleſiæ ex §. ſi verò contigerit, & §. quæcunque autem. de alienatio. & emphyt. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 18. nu. 18. & 19. fol. 422. Tom. 15. Par. 2.
*REQVISITI caſus in decimis feudalibus qui ſint. Petr. Rebuf. de decim. in epito. q. 13. nu. 71. & 76. cum ſeq. fol. 136. T. 15. P. 2.
Et decimas a Papa in feudatas laico probare ſufficit cum tempore immemoriali. ibidem.

Requiſitio miſcellaneè accepta quid operetur.

*REQVISITIO alicuius ſi ſit facta, lapſis 30. diebus an amplius audiatur. Iacob. Nouel. de iure Prothomi. §. 7. nu. 76. f. 45. T. 17.
Generalis, vel admonitio ſufficit, quando ignoratur quis citari, & requiri debet, ſecus verò ſi aduerſarius eſt certus, niſi locus ſit incertus. Laur. Syl. de feud. recognitio. quæſt. 109. nu. 39. fol. 95. Tom. 10. Par. 1.
Gradatim debet fieri. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 17. princ. num. 27. fol. 332. Tom. 15. P. 2.
In notorijs non exigitur. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 17. princ. nu. 7. fol. 331. Tom. 15. P. 2.
Item nec citatio. ibidem.
Iunioris nominati prodeſt antiquiori inſtar filij præteriti. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 17. princ. nu. 47. f. 333. T. 15. P. 2.
Principis multum facit ad obtinendum a Papa diſpẽſationem. Io. de Selu. de beneſi. q. 1. P. 2. nu. 63. f. 32. T. 15. P. 1.
Item cleri. ibidem.
Item Populi. ibidem.
Teſtium eſt in arbitrio iudicis. Ioan. Mar. Monticel. de teſtib. col. 2. circ. princ. fol. 255. Tom. 4.

Requiſito, & requiſitum qualiter applicatiuè conſiderentur.

*REQVISITO aliquo ad eſſentiam, formam ſiue ſubſtantiã actus, requiſito deficiente, corruit actus. Damhoude. in pupil. patroci. c. 9. nu. 63. f. 367. T. 8. P. 2.
Quod filia ſit maritata, an ſufficiat ipſam eſſe ſponſam per uerba de futuro. Georg. Natam. de ſtat. q. 2. nu. 19. f. 249. T. 2.
*REQVISITVM in bono, & perfecto aduocato quid ſit. Gaſp. Bea. de inop. debit. cred. addicend. nu. 148. f. 238. T. 3. P. 2.
Primum eſt, vt ſit de liberis. Paul. Leon. de ſubſtitut. verſi. ſecundò. nu. 62. fol. 292. Tom. 8. P. 1.

Rerum conſideratio circa diuerſa quæ ſit.

*RERVM acquiſitarum de eccleſia poſſeſſio eſt penes eccleſiam. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 15. nu. 10. f. 259. T. 14.
Alienatio quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, dicitur cauſa damni euitandi. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 5. nu. 4. fol. 408. Tom. 15. Par. 2.
Amotarum actio quibus competat. Bapt. de S. Blaſ. de act. & eius natu. centu. 2. actio. 180. nu. 80. f. 55. T. 3. P. 2.
Appellatione continentur & nomina debitorum. Roland. a Val. de confectio. Inuent. ver. hæres. nu. 2. f. 184. T. 8. P. 2.
Hæreditas tota continetur. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. nõ alien. rub. 32. nu. 11. f. 452. T. 15. P. 2.
Iura continentur. Io. Blan. in epit. feudo. lib. 4. ſiue. P. 4. c. 1. nu. 76. fol. 292. T. 10. P. 1.
Quæ veniant. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. Par. 1. q. 40. nu. 4. fol. 382. T. 10. Par. 1.
Aſſignatio a Patrefamilias facta, non transfert in filium, vel vxorẽ plus iuris, quàm prius habebant. Franc. Sarment. de reddit. eccleſiaſt. P. 3. c. 4. nu. 10. f. 385. T. 15. P. 2.
Caſtrenſium hæres, æs alienum in caſtris contractum, ſoluere tenetur. Nicola. Val. de reb. dub. nu. 50. f. 352. T. 18.
Defenſio etiam cum alterius morte eſt permiſſa. Thom. Act. de Lud. Scaccho. q. 12. princ. nu. 33. f. 191. T. 7.
Diſſimilitudines tollere, eſt mundum deſtruere. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 5. nu. 1. f. 143. T. 11. P. 1.
Dominia ſint ne contra ius naturale inducta. Micha. Vlcur. de regim. mund. 1. q. princ. nu. 6. f. 104. T. 16.
Dominium conueniens eſt epiſcopali perfectiſſimo ſtatui. Franc. Sarment. de eccleſiaſt. redditib. P. 1. c. 1. nu. 14. f. 370. T. 15. P. 2.

Rerum eccleſię, ſeu eccleſiaſticarum conſideratio quæ ſit, & earum effectus.

*RERVM eccleſiæ alienatio olim fieri ſolebat auctoritate aliquorũ epiſcoporum comprouincialium, vel concilij. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 23. nu. 8. f. 432. T. 15. P. 2.
Alienatio eſt conceſſa ſi adſit vtilitas eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. c. 19. nu. 23. f. 424. T. 15. P. 2.
Alienatio prohibita eſt in veteri teſtamẽto. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 2. nu. 13. f. 405. T. 15. P. 2.
Arrendatio non fit vltra 3. annos. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 4. nu. 17. f. 408. T. 15. P. 2.
Eccleſiæ dominium an ſit apud Chriſtum. Franc. Sarment. de redditib. eccleſiaſt. P. 1. c. 1. nu. 22. f. 371. T. 15. P. 2.
Dominium apud quem ſit. Fran. Sarment. de redditib. eccleſiaſt. P. 1. c. 1 nu. 15. f. 370. T. 15. P. 2.
Eſt adminiſtrator Papa, non dominus. Guliel. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 4. nu. 37. f. 118. T. 15. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Eſt prohibita venditio vtroque iure. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. c. 4. nu. 5. f. 395. T. 15. P. 2.

Eccleſiaſticarum alienatio eſt conceſſa, ſi adſit vtilitas eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 19. numero 23. fol. 424. Tom. 15. Par. 2.

Eccleſiaſticarum alienatione requiritur iuris ſolemnitas. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 21. nu. 57. fol. 430. Tom. 15. Par. ſecunda.

Eccleſiaſticarum dominium apud Chriſtum eſt. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. redditib. c. 23. nu. 92. f. 355. T. 15. P. 2.

Eſt penes Chriſtum. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 15. nu. 9. fol. 67. Tom. 15. Par. 2.

Penes quem ſit. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 15. nu. 11. fol. 67. Tom. 15. Par. 2.

Rerum miſcellaneè conſideratio quæ ſit.

*RERVM & verborum diffinitio. Ioan. Coras. de iur. ciuil. in art. redig. cap. 10. fol. 61. Tom. 1.

Feudalium fructus ad clientes ſpectant. Ioan. Cop. de natural. fructib. c. 7. nu. 2. f. 248. T. 17.

Futurarum quid de oblatione. Maria. Soci. de oblatio. libel. 8. nu. 51. fol. 127. Tom. 14.

Humanarum varietas, & inconſtantia. Alber. Bolog. de leg. iur. & æquita. c. 12. nu. 3. fol. 302. T. 1.

Immobilium canonicam petens, an debeat res, & rerum fines ſpecificare. Petr. de Vbal. de cano. epiſco. & Paroch. c. 3. num. 21. fol. 222. Tom. 15. Par. 2.

Vbi quod agens realiter tenetur rem exprimere. ibidem.

Eccleſiæ vſusfructus qualiter concedi poſſit. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 19. nu. 16. f. 424. T. 15. P. 2.

Immobilium æſtimatio debet fieri per decuriones ciuitatis. Ægid. Roma. de collect. nu. 15. f. 158. T. 12.

Legatarum pijs vſibus venditio non requirit ſolemnitatem, ſiue formã canonis, quia non ſunt bona eccleſiaſtica. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 30. caſ. 1. nu. 15. f. 444. T. 15. P. 2.

Malè partarum, ſi dominus ignoretur, quomodo faciendum ſit. Petr. Pech. de teſtamen. coniug. c. 10. nu. 3. f. 151. T. 8. P. 1.

Rerum mobilium, immobilium, & monaſterij conſideratio quæ ſit.

*RERVM mobilium, & immobilium quid de oblatione. Maria. Soci. de oblatio. libel. 8. nu. 48. f. 127. T. 14.

Mobilium quæ fructuoſæ non ſunt, eſt aliqua commoditas, & vtilitas, quam agnoſcunt iureconſulti. Io. Garſ. de expenſ. & melioratio. c. 8. nu. 33. f. 281. T. 17.

Monaſterij alienatione requiritur conſenſus Dioceſani, in rebus verò Parochialis eccleſiæ non ſufficit conſenſus epiſcopi, niſi Rector conſentiat. Guliel. Redoa. de reb. eccleſi. non alien. rub. 23. nu. 5. fol. 432. T. 15. P. 2.

Alienatione debet adeſſe conſenſus epiſcopi, & Abbatis, & omnium fratrum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 23. nu. 13. fol. 433. T. 15. P. 2.

Tota diſpoſitio ſpectat ad Abbatem, & quomodo hoc ſit intelligendum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 26. nume. 16. fol. 437. Tom. 15. Par. 2.

Rerum circa diuerſa conſideratarum effectus qui ſint.

*RERVM mulieris fructus, quam in dotem non dedit, non cedit lucro mariti. Ioan. Cop. de fructib. c. 7. nu. 3. f. 250. T. 17.

Naturam Papa ſolus immutat, de nullo aliquid facit, ſententiam nullam aliquam facit. Io. Franc. Paui. de viſitatio. queſt. 10. 1. Par. nu. 24 fol. 190. Tom. 14.

Nomine iura non veniunt. Rain. Corſ. Indagat. Iur. lib. 1. c. 21. nu. 5. fol. 281. Tom. 1.

Omnium Chriſtus eſt dominus creatione. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. redditib. c. 23. nu. 92. f. 355. T. 15. P. 2.

Is Dominus eſt, qui earundem auctor, & creator fuit. M. Anto. Marſil. de eccle. redditib. c. 25. nu. 3. f. 358. T. 15. P. 2.

Oblatio quid contineat. Maria. Soci. de oblatio. libel. 7. nume. 46. fol. 127. Tom. 14.

Pignori dotis cauſa traditarum, maritus an, & quatenus fructus lucretur. Io. Boſche. de nupt. lib. 6. nu. 29. f. 95. T. 9.

Pretia certa ſunt. Placenti. de actionib. perſonalib. titu. 22. nu. 4. fol. 41. Tom. 3. Par. 2.

Menſuræ, & pondera conſtitui poſſunt ſtatuto generali. Alberi. a Roſ. de ſtatut. q. 69. nu. 3. f. 12. T. 2.

Pretium an ſit exprimendum in inuentario. Sebaſt. Monticu. de Inuent. c. 7. nu. 3. f. 211. T. 8. P. 2.

Quorumlibet locorum piorum alienatio eſt interdicta. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 27. nu. 18. f. 437. T. 15. P. 2.

Recuperatione feſtina nimis, præcedẽtem actum infectum reddi. Fran. Zoan de emptio & vend. ſub pact. retrou. q. 9. & vlt. princ. nu. 104. fol. 74. T. 6. P. 1.

Sacrarum expers non poteſt in illis quicquam ſtatuere. Chriſtoph. Roſſinia. c. 1. nu. 27. f. 247. T. 15. P. 2.

Societas non debet eſſe æterna. Iul. Ferret. de re naual. lib. 3. col. 1. nu. 71. & 87. fol. 333. T. 12.

Suarum quid de oblatione. Maria. Soci. de oblatio. libel. 8. nu. 47. fol. 127. Tom. 14.

Temporalium diuiſio a clericis non ſtatim tentata, & obtenta. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. redditib. capitu. 6. numero 1. folio 342. Tom. 15. Par. 2.

Venditarum pretia ante pedes Apoſtolorum ponebantur. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. redditib. capitu. 2. numero 7. fol. 341. Tom. 15. Par. ſecunda.

Veritas, conſtantia, & fortitudo nec factis hominum conuellitur. Nicola. Moro. de fid. treu. & pace. q. 185. nu. 12. f. 445. ſed vult dicere. fol. 454. T. 11. P. 1.

Viciſitudo, & hominum. Nicola. Moron. de fid. treu. & pace. q. 121. nu. 190. f. 439. T. 11. P. 1.

Vniuerſitatis dominium eſt apud ciues. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. occurrit. nu. 27. f. 236. T. 14.

Res qualiter circa diuerſa conſideretur, & operetur.

*RES a fine denominatur, & finis deſignat qualis res ſit cenſenda. Ioann. de Selua de benefi. quæſtio. 3. Par. 2. numero 49. folio 35. Tom. 15. Par. 1.

Abſens, vel præſens dumodo vendatur iuſto pretio, contractus eſt licitus, quæcunque pars inde locumentum incurrat. Thomas. de vio. de Camb. c. 7. nu. 8. f. 407. T. 6. P. 1.

Abſentis cauſa Reipublicæ vel præſcripta recuperatur per actionem in rem reſciſſoriam. Odofred. de forman. libel. cap. 5. nu. 1. fol. 80. Tom. 3. Par. 2.

Acquiſita, licèt ſtatum mutet, non tamẽ mutatur onus iuriſdictionis. Ægid. Thomat. de collect. verſicu. videndum. numero ſeptimo, fol. 129. Tom. 12.

Æquiuoca quando eſt, ad diuiſionem deueniendum eſt. nam quæ diuiſim ſunt tradita melius recipiuntur Guliel. Redoa. de ſimo. mental. c. 2. 1. P. nu. 6. f. 300. T. 15. P. 2.

Æſtimata quando datur in dotem, licèt ſi quędam emptio, non venit dupla, tamen ſicut in emptione venit. Bald. Nouel. de dote. priuil. 22. nu. vnico. f. 226. T. 9.

Affecta vitio nunquam poteſt præſcribi, ſecus ſi ſit perſona. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio. gloſ. 19. numero 246. fol. 190. Tom. 17.

Res aliena miſcellaneè conſidetata qualiter conſideretur.

*RES aliena alienari prohibita, legari non poteſt. Fortur. Garſi. de vlt. fi. iur. ca. & ci. nu. 213. f. 106. T. 1.

Aliena capta pro exequutione, quomodo reſtituatur domino. Io. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 1. uumero 48. capitul. octauo, folio 273. Tom. decimoquarto.

Difficilis emptionis legari vtrum poſſit. & an debeatur æſtimatio. Angel. de Gambel. de teſtamen. gloſ. 26. numero 1. folio 45. Tom. 8. Par. 1.

Domino inuito detineri non poteſt. Fortun. Garſi. de vlt. fi. iur. ci. & can. nu. 204. f. 106 T. 1.

In mutuo efficitur mea. Guido Papa de vſur. numero ſexto, folio 72. Tom. 7.

Legari quomodo poſſit. Rolan. de teſtamen & vlt. volunt. rub. 8. nu. 21. fol. 4. T. 8. P. 1.

Legata ab ipſo legatario, an domino ſit reſtituenda. Fortur. Garſi. de vlt. fi. iur. can. & ci. nu. 203. f. 106. T. 1.

Licita portari ſi portata fuerit cum rebus illicitis, an & ipſa licita res vna cum illicitis ritè confiſcetur. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nu. 256. verſi. tuto. f. 86. T. 12.

Aliena non poteſt arreſtari. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. c. 16. nu. 5. fol. 167. T. 3. Par. 2.

Obligari. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 3. 2. Par. nu. 69. fol. 201. Tom. 6. Par. 1.

Pignorari, vt ius conſtituatur ſed nõ vt pignorans valeat cõtrauenire hypothecæ per eum conſtitutæ. Phan. de Phanu. de inuent. hæred. 7. P. nu. 99. f. 313. T. 8. P. 2.

Aliena obligata creditori ignoranti ſuperueniente domínio debitori, conualidatur quò ad vtilem hypothecariam, obligata autẽ ſcienti conualidatur quò ad retentionem tantùm. Ant. Neguſa. de pigno. & hypothe. 3. memb. 2. Par. nume. 56. folio 200. Tom. ſexto, Par. prima.

Poteſt vendi in præiudicium ipſius vendentis, ſed non ad præiudicium domini rei. Ant. Roſel. de indulg. numero 272. fol. 154. Tom. decimoquarto.

Poteſt vſucapi, ciuili poſſeſſione mediante. Ant. Bard. de temp. vtil. c. 18. nu. 7. fol. 223. T. 5.

Prius reddenda eſt, quàm creditori ſoluendum. Io. de Ligna. de amicit. nu. 8. f. 238. T. 12.

Profeſſa quæ ſit. Benedic. Bon. de cenſ. artic. 4. nume. 15. fol. 164. Tom. 6. Par. 2.

Quando fuerit, an, & quomodo, & per quem refici debeat. Barthol. Cæpol. de ſeruit. vrb. prædio. capitul. 49. numero 5. fol. 202. Tom. 6. Par. 2.

Et quid de domo ibidem.

Res circa diuerſa quid operetur.

*RES alienari prohibita, an modo aliquo poſſit præſcribi. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. §. 8. & 9. nu. 94. f. 47. T. 17.

Alienata ſemel, & per hæredem recuperata, penes ipſum eſſe cenſetur ex noua cauſa, & ædificium radicitus deſtructum, ſi reędificatur, omnino nouum dicetur. Incert. Auct. de crim. læſæ maieſt. q. 2. nu. 2. f. 25. T. 11. P. 1.

Amortizata

Source : BIU Cujas

Amortizata inter profanas non est annumeranda. Ægid. Magal. decis. de amortizat. c. 4. nu. 1. f. 434. T. 13. P. 2.

Res dubitatiuè considerata quid operetur.

*RES an debeat compensari in genere. Tyndar. de cõpensatio. art. 3. nu. 6. f. 251. T. 6. P. 2.
An desinat esse integra, oportet quod sit factum aliquid substantiale eius ad quod faciendum datur potestas. Vital. de Camba. de claus. nu. 4. f. 375. T. 18.
An dicatur liberè iure proprio, & imperpetuum vendi. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæstio. 6. princ. nume. 6. folio 59. Tom. 6. Par. 1.
Item quando. ibidem.
An dicatur secundus sanguis hominis. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 216. versi. quod si forte. f. 28. T. 17.
An possit concedi in feudum sub pacto legis commissoriæ. Ioan. Blan. in epit. succes. lib. 1. capitu. 3. numero 40. fol. 266. Tom. 10. Par. prima.
Quid in pacto interposito inter fideiussorem & debitorem, vt pignora fideiussor habeat in feudum, si ipsum debitor non liberet ad tempus. ibidem. nu. 41.
Quid si vendens, & tradens rem recepta parte pretij, & nisi emptor residuam partem ad tempus soluat, in feudum rem retineat. ibidem. nu. 42.
Quid in toto pretio ibidem. nu. 43.
Quid in facto adiectonis in diem. ibidem. nu. 44.
Dari in feudum pecunia accepta. Io. Blanc. in epit. feud. lib. 1. nu. 45. fol. 266. Tom. 10. Par. 1.
Vendi pluribus. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæst. 6. princ. nu. 45. fol. 61. T. 6. P. 1.
Vendi plus, vel minus iusto pretio, quando vnus contrahens aliũ non decipit, nec eorum aliquis ob necessitatem contraxit. Bartho. Cępol. de simulat. contract. nu. 59. f. 5. T. 7.
An restituenda sit iudicio arbitrario. Æguin. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. c. 4. nu. 8. f. 378. T. 6. P. 2.
An sit feudalis controuersia inter dominum, & filij vasalli, quomodo sit terminanda. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. P. 15. nu. 56. fol. 164. Tom. 10. Par. 2.
An sit pro laudemijs hypothecata, & an pro ijs cõpelli possit emptor, aut venditor, aut tertius possessor. Amede. a Pont. de quæst. laudemial. q. 45. f. 194. T. 10. P. 2.
Quid pro censu ibidem.
Quid pro collectis. ibidem.
An transeat semper cum onere suo. Damas. de Broccar. nume. 43. memb. 2. fol. 510. T. 18.

Res generaliter sumpta quid operetur.

*RES ante acceptationem non censetur ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 4. nu. 2. f. 455. T. 15. P. 2.
Arrestata, an possit alienari durãte arresto. Pet. Pech. de iure sisten. cap. 3. nu. 7. fol. 173. T. 3. P. 2.
Cadens in commissum subsit dominium fisci. Fran. Luca. de fisco, Par. 2. princ. nu. 8. f. 10. T. 12.
Capitur pro diuiso duobus modis. Bartho. Cępo. de seruitut. vrb. præd. c. 40. nu. 12. f. 194. T. 6. P. 2.
Censuaria qualiter probetur esse censuaria. Iul. Ferret. de re naual. lib. 16. nu. 21. fol. 355. T. 12.
Certa non eget definitione. Sebast. Medic. de diffinitio. q. 1. nu. 6. fol. 283. Tom. 18.
Cohærens solo: & quæ solo cohærere dicatur. Ioann. Blan. in epit. feud. c. 6. nu. 3. f. 269. T. 10. P. 1.
Communis an possit dici, & appellari propria. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 114. f. 27. T. 17.
An possit inuito socio refici. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 54. fol. 25. Tom. 17.
Communitatis non dicitur possessore vacua, licèt aliquis possidẽs decedat. Ioann. Bapt. Ponta. de spol. capitul. 1. nume. 149. cap. 9. fol. 302. Tom. 14.
Communiter possessa annis 59. an maneat communis actione pro diuisione sublata. Roger antiq. glos. de diuers. præscript. ver. Rogerius. nu. 16. fol. 50. T. 18.
Tanti valet, quanti vendi potest. Petr. Santer. de assecur. & spon. Merca. 5. P. nu. 4. f. 356. T. 6. P. 1.
Concessa in censum non cadit in commissum. Benedic. Bon. de cen sib. art. 13. nu. 31. f. 166. T. 6. P. 2.
In feudum paternum non transit vltra quartam generationem. Iac. de S. Georg. de feud. versicu. in feudum. numero 9. folio 188. Tom. 10. Par. 1.
Consueta infeudari dicitur, quando sunt elapsi 40. anni, & quando ita bis fuit concessa. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 10. nu. 5. f. 488. T. 15. P. 2.
Consumpta condici potest, non tamen vendicari. Herman. Baren. de forman. libel. libel. 4. numero 5. folio nonagesimo, Tom. 3. Par. secunda.
Cui impositus est census, hypothecata est domino censuario. Benedic. Bon. de censib. articu. 67. numero 88. fol. 172. Tom. sexto, Par. secunda.
Cuius commercium non habetur non potest præscribi. Io. Franc. Balb. de præscriptio. versi. postquam. nume. 9. f. 101. T. 17.
Cuius loci esse dicatur. Albert. Brun. de reb. dub. versi. Et quidem. nu. 8. fol. 364. Tom. 18.
Cum reuertitur ad dominum ex pacto adiecto in traditione rei, dissoluitur ius omne interim ab emptore, vel donatario constitutum. Nic. Valla de reb. dub. versicu. fille. numero 37. folio 343. Tom. decimooctauo.

Res data propter aliquam causam qualiter consideretur.

*RES data alicui vasallo cum onere, dicitur in alium transferre cum eodem onere. Iac. de S. Georg. de homagijs. versi. circa. nume. 5. fol. 176. Tom. 10. Par. 2.
In dotem si fuerit euicta, qualiter marito consulatur. Ioan. Campeg. de dote. q. 86. nu. 1. f. 301. col. 4 T. 9.
In dotem vtrum alienetur. Vital. de Camba. de claus. versic. nunc videamus. nu. 14. f. 460. T. 18.
In emphytheusim non potest renuntiari. Benedic. Bon. de censib. art. 61. nu. 94. f. 173. T. 6. P. 2.
Vt nuptijs sequutis efficiatur dotalis, non potest repeti per condictionem ob causam. Bapt. de S. Bla. de priuil. dota. centur. 2. nu. 8. fol. 453. Tom. 9.

Res miscellaneè considerata quid operetur.

*RES de facili redit ad naturam suam. Io. Bapt. Caccial. de vnio. t. Par. articu. 10. numero 97. fol. 28. Tom. 15. Par. 2. Ambros. de Vigna. versicu. salubriter. numero 31 folio 54. Tom. 7. Franc. Curt. de feud. quæstio. 5. princ. nume. 5. fol. 54. Tom. 10. Par. 2. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo. Par. 13. numero 51. fol. 159. Tom. 10. Par. 2. Et Pet. Rebuf. de decim. quæstio. 13. numero 100. folio 139. Tom. 15. Par. 2. Et Gasp. Beat. de inop. debit. &c. capitu. 14 num. 11. fol. 228. Tom. 3. Par. secunda, Et Cornel. Beninc. de paupert. & eius priui. quæstio. 12. numero 23. fol. 151. Tom. decimooctauo, Et Ioan. Bapt. Caccial. de vnio. articul. 10. & vlt. nume. 2. fol. 234. Tom. 15. Par. 2.
Debet considerari secundum aptitudinem, & naturam, & non secundùm accidentia. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. 3. Par. nu. 77. fol. 221. Tom. 1.
Esse præscriptibilis ad hoc, vt consuetudo inducatur. Pet. Rauen. de stat. sectio. 2. nu. 15. f. 382. T. 2.
Interpretari vt valeat. Fran. Solso. in lucer. Laudem. celul. 10. nu. 24. fol. 225. Tom. 10. P. 2.
Reddi certa per duos cõfines, vel duas demonstrationes, nisi per aliam demonstrationem certificari posset. Hier. de Mont. de fin. regun. c. 86. nu. 1. f. 354. T. 3. P. 2.
De perdita in naufragio remanet penes dominum. Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 9. nu. 6. f. 219. T. 7.
Derelicta si reperiatur debet consignari episcopo, vt distribuatur pauperibus. Ioan. Bapt. Boui. de statut. vrb. præscrip. glos. 19. nu. 249. fol. 190. Tom. 17.
Desinit esse integra, per traditionem veram, vel fictam. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæstio. 24. numero decimoquinto, folio 370. Tom. 10. Par. 1.
Definit esse sacra per conflationem, immo interimitur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 20. numero 28. folio 428. Tom. 15. Par secunda.
Destructa eo animo, vt nunquam reficiatur, nunquam eadem res dicetur. Alber. Brun. Asten. de refect. conclus. 1. numero 21. folio 386. Tom. 17.
Deterior fieri dicitur, quando a primo statu diminuitur. Guiel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. item. numero 5. fol. 521. Tom. 15. Par. secunda.
Deteriot reddita non dicitur reddita. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. item. nu. 6. f. 521. T. 15. P. 2.
Dicitur dubia vbi variæ sunt opiniones inter doctores. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. vlt. P. nu. 118. f. 225. T. 1.
Item difficilis. ibidem.
Et abesse, si abest eius rei pretium. Phan. de Phanu. de inuent. hæred. 7. P. nu. 213. f. 318. T. 8. P. 2.
Integra multipliciter. Bon. Cont. de appellatio. §. 6. nume. 56. fol. 53. Tom. quinto.
Dijudicanda est secundum naturam, quæ est in ea, & maximè potest. Alberi. a Ros. de stat. q. 13. nu. 11. f. 67. T. 2.
Secundum sui formam, quam initio habet, licèt ex accidenti forma post modum mutatur. Alberi. a Ros. de stat. quæst. 26. nu. 3. fol 58. Tom. 2.
Donata causa mortis, qua actione repetatur. Rolan. Bono. de donat. causa mortis. nu. 23. f. 200. T. 8 P. 2.
Per Regem alicui, & primogenitis successoribus cũ pacto, quòd non alienetur, si facta sit alienatio, an bona reuertantur ad Regem, vel ad consanguineos vocatos. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 15. nu. 18. f. 470. T. 15. P. 1.
Propter nuptias mulieri est inalienabilis, etiam de voluntate mulieris, sicut etiam res dotalis. Bald. Nouel. de dote priuil. 9. nu. 5. fol. 222. Tom. 9.

Res dotalis dubia, & eadem qualiter sit consideranda, & eius effectus.

*RES dotalis æstimata, siue mobilis sit, siue immobilis alienari per maritum potest, nisi de ea restituenda conuenerit. Io. Bosche. de nuptijs. lib. 6. nu. 53. f. 96. T. 9.
An possit alienari. Ioann. Campeg. de dote quæstio. 9. numero 1. fol. 326. Tom. 9.
Est prohibita alienari. Io. Bapt. Boui. de statutar. Vrb. præscriptio. glos. 3. nu. 2. fol. 178. T. 17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Poteſt permutari ad mulieris commodum. Io. Bernar. de dotat. centur. 4. nu. 44. f. 460. T. 9.

Quæ conſiſtit in pondere, numero, vel menſura poteſt alienari. Io. Campeg. de dote q. 9. nu. 2. f. 326. T. 9.

Quælibet etiam quæ ſeruari poſſit, eſt alienabilis cum ſolemnitate. Io. Campeg. de dote. q. 9. nu. 3. f. 326. T. 9.

Siue mobilis, ſiue immobilis an tranſeat in dominium mulieris ſoluto matrimonio. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 94. num. 1. fol. 291. Tom. 9.

Soluto matrimonio alienari non poteſt antequam ſit reſtituta. Boſche. de nuptijs lib. 6. nu. 51. f. 95. T. 9.

Subtracta viro, ſi reſtituatur cum pœna quadrupli, tale lucrum non ſubijcitur reſtitutioni. Bald. Nouel. de dote. 2. Par. nume. 4. fol. 187. Tom. 9.

Dubia qualiter demonſtretur. Albert. Brun. Aſten. de reb. dub. nu. 46. fol. 352. Tom. 18.

Eadem cenſetur diuerſis reſpectibus diuerſo iure. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priui. quæſtio. tertia, numero 43. folio 142. Tom. decimooctauo.

Non debet diuerſo iure cenſeri. Ioan. Royas. de hæret. nume. 156. fol. 213. Tom. 11. Par. 2.

Res eccleſiæ & eccleſiaſtica miſcellancè conſiderata quid operetur.

*RES eccleſiæ an poſſit dari in emphytheuſim abſque ſolemnitate. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 5. numero 8. fol. 455. Tom. 15. Par. 2.

Eccleſiæ conſueta locari vſquæ ad tertiam generationem, ſi locatur vſque ad tertiam, & quartam generationem, valet vſque ad generationem præmiſſam. Lud. Bolo. de indulg. numero 53. fol. 144. Tom. 14.

Data in emphytheuſim, an tranſire poſſit ad hæredem extraneũ. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. nume. 99. titul. 9. folio 126. Tom. 11. Par. ſecunda.

Detenta iniuſtè ab ipſa, poteſt alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 5. nu. 1. f. 455. T. 15. P. 2.

Feudalis 40. ann. præſcribitur. Petr. de Bellaper. de feud. nume. 3. col. 1. in fi. f. 7. T. 10. Par. 2.

Immobilis creditori, ſi voluerit, dari debet, vt eiuſdem rei fructus reputet tam in debitis pecunijs, quàm in vſuris. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nume. 20. fol. 422. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Immobilis, & ruſticum mancipium poteſt commutari cum Imperatore. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. nume. 19. fol. 413. Tom. 15. Par. 2.

Mobilis præſcribitur, & vſucapitur ſpacio triginta annorum. Guliel. Redoa de reb. eccle, non alie. rub. 3. nu. 15. fol. 407. Tom. 15. Par. ſecunda.

Non poteſt concedi conſanguineis, quando res eccleſiæ per eos euerteretur, ſecus ſi eſſent boni, & honeſti. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 11. nu. 27. f. 469. T. 15. P. 2.

Nõ ſoluentis cenſum ita incidit in commiſſum, ſicut in priuato. Remig. de Gon. de Charitat. ſubſid. quæſtio. 62. nume. 80. folio 189. Tom. 15. Par. 2.

Parua nõ precioſa ſine aliqua ſoiemnitate alienari poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 33. caſu. 1. numero 9. fol. 452. Tom. 15. Par. 2.

Parua, vel modica, vel inutilis, vel infructuoſa, alienari ſine ſolẽnitate poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 33. caſu. 1. nu. 6. f. 452. T. 15. P. 2.

Permittitur alienari ex cauſa. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 3. c. 4. nu. 5. f. 88. T. 15. P. 2.

Poteſt locari ad modicum tempus ſine ſolemnitate. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæſtio. 6. nume. 1. & 2. fol. 480. Tom. 15. Par. ſecunda.

Prohibita alienari, propter conſuetudinem alienari poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. numero 53. folio 413. Tom. 15. Par. 2.

Quæ venditur, debet poni in ſubhaſtatione per 20. dies, & delibe rari plus offerenti. Guliel. Redoa de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 23. fol. 421. vult dicere 422. T. 15. P. 2.

Quãdo plus incommodi, quàm commodi affert, alienari poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 21. numero 4. fol. 429. Tom. 15. Par. 2.

Semel cum debita ſolemnitate in emphytheuſim data poterit iterum reuerſa ad eccleſiam in emphytheuſim dari abſque noua ſolẽnitate. Phan. de Phanu. de dote. gloſ. 10. nu. 28. f. 209. T. 9.

Semel facta emphytheutica, ſemper durat emphytheutica. Fran. Curt. de feud. 2. P. q. 1. nu. 8. f. 51. T. 10. P. 2.

Si affert plus expenſarum, & incomodi, quàm vtilitatis, poteſt ſine ſolemnitate alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu, 20. nu. 1. f. 460. T. 15. P. 2.

Si deliberatur in ſubhaſtatione minus offerenti, an valeat deliberatio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæſtio. 23. nu. 5. fol. 513. Tom. 15. Par. 2.

Si ſit damnoſa, tunc dicitur caſus incommoditatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 21. uumero 17. fol. 429. Tom. 15. Par. ſecunda.

Vt dicatur ſolita concedi in feudum, vel emphytheuſim, quantũ tempus requirat, & quanto tempore inducatur huiuſmodi cõſuetudo. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. quæſt. 20. nume. vnico. fol. 92. Tom. 17.

Eccleſiaſtica in laicum non poteſt compromitti. Ioan. Monach. de defenſor. iur. verſi. quoniam. nu. 4. f. 123. T. 3. P. 2.

Modici valoris abſque iuris ſolemnitatibus poteſt alienari. Lancellot. Gall. de ſtat. ver. veram. nu. 6. f. 337. T. 2.

Vendenda offerenti pretium iuſtum, non plus offerenti. Ioan. Berta. de gabell. 2. P. nu. 21. f. 57. T. 12.

Res effecta vitio reali, emphyteuſis, & emphyteutica qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RES effecta vitio reali non poteſt vſu capi. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. ver. poſtquam. nu. 12. f. 102. T. 17.

Emphyteuſis quanta eſſe præſumatur. Nico. Moron. de fide treuga. & pace. q. 89. nu. 1. f. 431. T. 11. P. 1.

Emphyteutica an in dotem dari poſſit. Ioan. Boſche. de nuptijs. li. 6. nu. 59. f. 96. T. 9.

Et Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 19. nu. 16. f. 472. T. 10. P. 1.

An veniat ſub ſtatuto. Mar. Ant. Blanc. de compromiſſ. inter cõciun. ver. quæro. nu. 29. f. 169. T. 3. P. 1.

Aucta an faciat augere cenſum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 16. nu. 20. f. 355. T. 12.

Licèt non poſſit legari, vel donari etiam iure emphyteutico, tamẽ ſpeciali fauore dotis poſſet per titulũ dotis transferri irrequiſito domino Bald. Nouell. de dote priuil. 55. numero vnico. fol. 210. Tomo 9.

Poteſt dari in dotem filio, aut filio in donationẽ propter nuptias. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. ver. iſta. num. 11. fol. 290. Tomo 15. P. 2.

Poteſt dari in feudum extraneo, non domino. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. verſicu. emphyteuta. numero 35. folio 525. Tomo 15. Par. 2.

Si perueniat ad extraneum, qualiter, & quanto tempore præſcribatur. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptio. quæſt. 8. numero 4. folio 78. Tomo 17.

Si ſit data in dotem, an ſoluatur laudemium. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. verſicu. iſta. numero 17. folio 490. Tomo 15. Par. ſecunda.

Res empta circa diuerſas materias qualiter conſideretur, & eius effectus.

*RES Empta contigua rei feudali non præſumitur feudalis. Hier. de Mont. de fin. regun. numero 11. c. 96. fol. 356. Tomo tertio. Par. ſecunda.

Empta de pecunia aliena nomine ſuo eſt ementis. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 1. nu. 34. f. 316. T. 14.

Dotali, an, & quãdo pertinent ad ipſam mulierem. Ioan. Boſche. de nuptijs. lib. 6. num. 30. f. 95. T. 9.

Dotis cenſetur dotalis. Ioan. Berta. de epiſc. 4. P. nu. 139. fol. 343. Tomo 13. Par. 2.

Eccleſiæ, fit eccleſiæ. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 9. nu. 41. fol. 246. Tomo 14.

Militis efficitur militis. Pet. Beli. de re milit. titu. 3. numer. 29. fol. 355. Tomo. 16.

Empta ex pecunia dotali, an efficiatur dotalis. Ioann. Campeg. de dote. q. 8. numero 1. fol. 326. Tom. 9. Et Ant. Gub. Coſta. de dotib. c. 7. nu. 17. f. 404. T. 9.

Fit dotalis. Bapt. de S. Blaſ. de priui. dotal. centu. 2. n. 6. f. 453. T. 9.

Empta ex pecunia mea, an mihi obligetur. Vital. de Cambo. de clauſ. num. 26. fol. 379. Tomo 18. Et Pet. de Vbal. de duobus fratrib. 8. P. nu. 49. f. 161. T. 6. P. 1.

Mea non ſortitur naturam illius, hoc non habet locum in dote. Vincen. Paleo. de dote. nu. 127. f. 407. T. 9.

Mea, nõ eſt propterea mihi obligata. And. Alcia. de præſumptio. 25. nu. 2. f. 339. T. 4.

Militi eſt ipſi taciti hypothecata cum beneficio antelationis cuiuslibet alterius. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 2. 5. P. nu. 20. f. 227. T. 6. P. 1.

Militis eſt tacitè pro reſtitutione pecuniæ ipſi militi hypothecata. Anto. Neguſ. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princ. num. 164. f. 212. T. 6. P. 1.

Nutuata non eſt obligata mutuanti, etiam ſi mutuũ expreſsè ad hoc factum eſſet, ſed benè mutuãs tali caſu præfertur alijs creditoribus in actione perſonali. Anto. Neguſa. de pigno. & hypothe. ver. ſequiturnu. 13. f. 196. T. 6. P. 1.

Pupilli pro rata ſuæ pecuniæ eſt ei tacitè hypothe. cum priuilegio antelationis alijs creditoribus habentibus anteriorem generalem hypothe. in bonis eiuſdem debitoris. Anto. Neguſ. de pigno. & hyporhe. memb. 2. 5. P. numero 19. fol. 227. T. 6. P. 1.

Vnius creditoris eſt nihilominus obligata priori creditori emptoris, præferturque ſecũdo creditori ex cuius pecunia res eſt empto. Anto. Neguſ. de pigno. & hypothe. 4. P. princ. nume. 36. fol. 221. Tomo 6. P. 1.

Vſuraria titulo lucratiuo ſi perueniat ad eum. qui ſoluit vſuras, nunquid is, ad quẽ prius ex ſimil cauſa peruenerat, liberatur. Laur. de Rodulf. de vſur. q. 70. nu. 18. f. 28. T. 7.

Vxoris donata viro, vendicari poteſt. Ioan. Berta. de epiſc. 4. P. nu. 140. f. 343. Tomo 13. P. 2.

Empta ex pecunijs alicuius, quib. caſib. dicat tacitè hypoth. Ant. Neguſ. de pign & hypoth. mẽb. 4. 2. P. prin. n. 164. f. 212. T. 6. P. 1.

Pupilli eſt ipſi pupillo ꝑ reſtitutione pecuniæ tacitè obligata. Ant. Neguſ. de pig. & hypo. mẽb. 4. 2. P prĩ. n. 163. f. 211. T. 6. P. 1.

Empta ex precio pignoris venditi per creditorem efficitur creditoris. Ioan. Berta. de epiſc. 4. P. nu. 141. f. 143. T. 13. P. 2.

Empta

Source : BIU Cujas

Empta per virum etiam si a principio esset actum, quòd non efficeretur dotalis tamen dotalis efficitur in subsidium fauore mulieris. Bald. Nouel. de dote. priuil. 15. numero vnico. folio 225. Tom. nono.
Empta præsumitur de pecunia peruenta ad manus emptoris. Io. Bertach. de epis. 4. P. nu. 138. f. 343. T. 13. P. 2.

Res quid sit, & eius effectus circa diuersa.

*RES est generale verbum comprehendens omnia. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 3. nu. 12. f. 407. T. 15. P. 2.
Et nomen æquiuocum, vbi in iure multipliciter exponitur. Iac. Nouel. de iure prothomi. versicul. quod si fortè. numero 215. folio 28. Tom. 17.
Generale, & in iure æquiuoce sumitur. Iac. Nouel. de iure prothomi. versi. quod si fortè. nu. 105. f. 27. T. 17.
Generale, & rem quamlibet significat. Maria. Soci. de oblatio. lib. 1. nu. 15. f. 124. T. 14.
Et instrumentum pupilli describi debēt. Vital. de Camba. de claus. versi. nil nouari. nu. 79. f. 393. T. 18.
Etiam aliena in feudum dari potest. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. 8. P. nu. 33. fol. 131. T. 10. P. 2.
Etsi fuerit vendita ad incantum, nihilominus potest venditor, aut is, cuius erat res, conqueri de vltra dimidium iusti pretij de frau datione. Iodoc. Burgen. de subhastatio. capitu. 3. nume. 12. fol. 79. Tom. 6. Par. 1.
Euicta potest compensari. Sebast. Medic. de compensatio. q. 25. nu. 5. fol. 271. T. 6. Par. 2.
Quando dicatur, aut fundus euictus. Io. Garsi. Hisp. de expen. & melioratio. c. 23. nu. 17. f. 339. T. 18.
Ex qua datur præstatio, non censetur obligata in præstatione annua. & ibi quòd bonis, vel fructibus ecclesiæ venditis, fructuarius non habet regressum contra bona illa, aut eorum possessores. Ioann. Bapt. Caccial. de pensio. eccles. quæstio. 9. num. 5. fol. 321. Tom. 15. Par. 1.
Exhiberi testibus vtrum oporteat. Phan. de Phanu. de inuent. hæred. 3. P. nu. 73. fol. 281. T. 8. P. 2.
Exponitur multipliciter, & variè in iure. Iac. Nouel. de iure prothomi. versi. quod si forte. nu. 106. f. 27. T. 17.
Facile ad suam naturam reuertitur. Gasp. Bea. de inop. debit. &c. cap. 14. nu. 11. f. 228. T. 3. P. 2. Et Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. Par. 13. nu. 51. fol. 169. T. 10. P. 2.
Ferè omnis suum antecedens habet, per quod ad eam ordinatè peruenitur. Stefan. de Federi. de interpretat. iur. Par. 1. nume. 50. fol. 211. Tom. 1.

Res feudalis qualiter consideretur, & quid operetur.

*RES feudalis, an possit deduci in compromissum. M. Ant. Blan. de compromis. inter coniun. q. 4. nu. 30. f. 169. T. 3. P. 1.
Feudalis domini non vasalli est. Fran. Sonsbe. ad vsus feud. Par. 12. nu. 155. fol. 149. Tom. 10. P. 2.
Licèt prohibita alienari, potest tamen in feudum dari. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo. 8. P. nu. 14. f. 130. T. 10. P. 2.
Ne an alodialis sit, quomodo terminetur controuersia inter agnatum, & filiam. idem ibidem. P. 15. nu. 54. f. 164.
Non præscribitur. Hier. de Mont. de fin. regun. cap. 99. nu. 1. fol. 356. Tom. 3. Par. 2.
Quam vasallus propria auctoritate inuadit, cui veniat applicanda. Fran. Curt. de feud. 5. P. nu. 15. f. 89. T. 10. P. 2.
Redacta in hostium potestate feudum esse definit, iure tamen postliminij restituitur. Pet. de Bellaper. de feud. nume. 1. col. 2. in med. fol. 7. Tom. 10. Par. 2.

Res circa diuersas materias considerata quid operetur.

*RES fideicommissaria, an comprehendatur in statuto. M. Ant. Blan. de compromis. inter coniun. quæstio. quarta, nume. 31. fol. 169. Tom. 3. Par. 1.
Fideicommissi, an veniat propter augmentum. Ant. Gub. Costa. de spon. comen. versi. sed & si. nu. 15. f. 60. T. 9.
Filij a patre alienata non potest præscribi. Nepos a Montealb. de exceptio. art. 25. nu. 15. f. 121. T. 3. P. 2.
Fisco, vel ecclesiæ perueniens ad priuatum præscribitur vt res priuati. Fran. Balb. de præscriptio. q. 3. nu. 3. f. 87. T. 17.
Furtiua licèt reperiatur in domo alicuius, non tamen ille præsumitur fur, nisi, & aliæ concurrant coniecturæ. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 29. nu. 1. f. 340. T. 4.
Si reperiatur penes aliquem, au indicet eum esse furem. M. Blan. de indic. tortura. nu. 416. f. 280. T. 11. P. 1.
Gesta a principe, etiam motu proprio rescindi non debet, alioquin suspitione non caret. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. versic. non omitto nu. 12. fol. 124. T. 17.
Grauata censu minus valet. Benedic. Bon. de censib. art. 81. nume. 114. fol. 175. T. 6. P. 2.
Hæredis legata, an transferatur sine suo consensu. Ioann. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 29. nume. 1. colum. 1. in fi. folio 131. Tom. 8. Par. 1.
Hæreditaria non legata perit hæredi, veluti genus legatum, seu nō legatum. Sebast. Montic. de inuent. versicu. putà. nume. 119. fol. 264. Tom. 8. Par. 2.
Hospitalis potest alienari, nisi sit relicta ad certum vsum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 110. folio 423. Tom. 15. Par. secunda.
Hypothecata pro sortæ, an censeatur hypothecata etiā pro vsuris. Anto. Negusan. de pigno. & hypothe. memb. 1. 5. Par. nume. 10. fol. 222. T. 6. P. 1.
Transit cum suo onere. Anto. Negusa. de pigno. & hypothec. 3. memb. 5. Par. num. 2. f. 231. T. 6. P. 1.
Illa dicitur esse in bonis quando agitur ad illam, licèt non possideatur, & si possideatur cum exceptione. Ant. Negus. de pigno. & hypothe. 3. memb. 8. Par. princ. nume. 23. f. 257. Tomo sexto. Par. prima.
Extimare aliam, quæ est conuertibilis in aliam maiorem. Anto. de Rosel. de vsur. ver. summi. nu. 54. f. 68. T. 7.

Res immobilis, nec non miscellaneè considerata quid operetur.

*RES immobilis an ea dicatur, quæ solo cohæret. Iaco. Nouel. de iure prothomis. nu. 110. f. 27. T. 17.
Et mobilis preciosa æquiparantur quò ad solemnitatem alienationis. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 7. nu. 2. folio 410. Tomo 15. P. 2.
Et mobilis preciosa alienari non potest. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. versicu. res verò. numero 2. folio 464. Tomo 15. Par. secuuda.
Non arrestatur. Petr. Pech. de iure sisten. c. 5. nu. 21. f. 162. Tom. 3. Par. secunda.
Non potest concedi ob benemerita deficientibus mobilibus & pecunia. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. versi. contra. nu. 16. f. 465. T. 15. P. 2.
Præscribitur minori spacio decem annorum in duobus casibus. Ioan. Frau. Balb. de præscriptio. 1. Par. nu. 7. f. 70. T. 17.
Pupilli in feudum dari non potest. Fran. Sosbe ad vsus feudo. 8. P. nu. 12. f. 130. T. 10. P. 2.
Vendita quomodo specificanda. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. 5. q. prin. nu. 82. f. 56. T. 6. P. 1.
In commissum propter non solutam gabellam intra quantum tēpus vendicetur a fisco. Iul. Ferret. de Gabell. nume. 9. folio 74. Tomo 12.
In dubio debet in proprio sensu non improprio intelligi. Francischi. de Porcel. de duobus fratribus quæst. 1. 1. Par. princ. nume. 82. f. 176. T. 6. P. 1.
Præsumitur tantum valere, quantum est in æstimo communis. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 19. numero 151. fol. 426. Tomo 15. P. 2.
Pro quo præsumitur empta. Fabia. de Mont. de emptio & venditio. q. 9. & vlt. prin. nu. 2. f. 66. T. 6. P. 1.
In propinqua potentia actui videtur esse de actu. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 48. nu. 10. f. 384. T. 12.
In qua est spes futuræ successionis, licèt veniat in generali obligatione bonorum, tamen specialiter obligari non potest. Anton. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 3. 2. Par. numero 59. folio 200. Tomo 6 P. 1.
In suo confinio communis pro indiuiso esse censetur. Iac. Nouell. de iure prothomi. §. 6. nu. 106. f. 33. T. 17.

Res inanimata, incepta, item integra qualiter consideretur, & operetur.

*RES Inanimata non condemnatur, sed persona, cuius est ipsa res. Alberi. a Ros. de statut. q. 88. nu. 1. f. 38. T. 2.
Non delinquit, seu culpam admittit. Benue. Strac. de sponsio. 3. P. nu. 47. f. 209. T. 6. P. 1.
Quare iterum consecretur, & non res animata. Ioan. de Selua. de benefi. q. 5. P. 1. nu. 161. f. 19. T. 15. P. 1.
Si effecta sit sacra, episcopi authoritate non restituitur. Maria. Soci. de oblatio. libell. 11. nu. 12. f. 129. T. 14.
Incepta, an habeatur pro completa. Damas. de Broccar. memb. 2. nu. 36. f. 510. T. 18.
Integra, an esse desinat oportet quòd sit factum aliquid substantiale eius ad quod faciendum datur potestas. Vital. de Camba. de claus. nu. 4. f. 375. T. 18.
Nō dicitur si exequutor literas recepit. Gondisal. Villadie. de legat. q. 11. nu. 75. f. 267. T. 13. P. 2.
Quando dicatur. Hier. Gigas. de pensio. eccles. q. 91. nu. 7. f. 362. Tomo 15. P. 1.
Si nō sit actus priori similis retroagens intercedere debet, vt ab emptione recedatur. Nic. Valla. de rebus dub. numero 40. folio 343. Tomo 18.

Res inter alios acta, & iuuenta apud debit. qualiter consideretur.

*RES Inter dies acta alijs non præiudicat. Albert. a Ros. de stat. q. 57. nu. 10. fol. 11. T. 2.
Inter alios acta, alijs potest præiud. care in publicis. Roc. Curt. de stat. sectio. 8. nu. 13. f. 371. T. 2.
Alteri nocere non debet. Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 17. nu. 29. fol. 211. T. 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An alij præiudicet. Damaſ.de Broccar.memb.1.numero 25.folio 507.Tom.18.

In antiquis contra tertium inducit ſemiplenam probationem. Crauet.de antiq.temp.2.P.nu.49.f.146.T.17.

Non debet obeſſe,vel præiudicare alijs. Ioann. Maurit. Bola.de reſtitut.in integ.c.328.nu.4.f.193.T.5.

Non præiudicat.Vital.de Camba.de clauſ.verſic.ſi verò nume.7. fol.396.Tom.18.

Prodeſt cameræ cõtra regulam.Guliel.Redoa.de ſpol. eccleſiaſt. q.7.nu.97.fol.264 T.14.

Quæ alijs plenè non præiudicat,an ſaltẽ aliquod, aut quale præiudicium pareat.Aymo.Crauet.de antiq.temp.2.Par. nume.44. fol.145.Tom.17.

Quod præſumptionem aliqualem, & leuem faciat contra tertiũ. Aymo.Crauet.de antiq.temp.2.Par.nu.48.f.146. T.17.

Super dote mulieris, prodeſt mulieri quantumcunque abſenti. Ioan.Bern.de dotat.centur.4.nu.49.f.460.T.9.

Inuenta apud debitorem,eius eſſe præſumitur.Pet.Pech.Ziriz.de iure ſiſten.c.16.nu.6.f.167.T.3.P.2.

De Re iudicata, & eius effectu.

*RES iudicata euidentia rei,& vehemens opinio tollit præſumptionem ſtatutorum Ioann. Bapt.Boui. de ſtatutar. vrb.præſcriptio. gloſ.26.nu.15.& 16.f.198.T.17.

Pro veritate habetur.Marti.de Sil. de feud.nu.68.fol.4.T.10.P.1. Et Sebaſt.Medic.de diffinitio.diffinitio.21.numero 4.folio 297. Tom.decimooctauo.

Quæ dicatur.Sebaſt.Medic.de diffinitio.diffinitio.21.nu. 15.fol. 297.Tom.18.

Quid ſit, & quando ſic dicatur. Franc.de acceptam. numero 1. fol.3.Tom 5.

Reſcinditur vbi quis patitur diſputari de inrib⁹ rei iudicatę.Nic. Moron.de fide treuga,& pace.quæſtio. 185. nume. 15. fol. 445. Tom.11.Par.1.

Tollitur triginta annorum ſpacio. Lanfran. de Oria. de arbitr. 7. diuiſ.nu.49.f.219.T.3.P.1.

De Re iudiciali, & laici.

*RES iudicialis in Romana Republica variè agitata eſt, magnasq; ſępenumero contentiones ciuiles excitauit, propter ſenatorij,& equeſtris ordinis diſſenſiones, itaque plures de hac re leges latę ſunt.Io.Vri.Zaſ.in cathatog.legum antiqua.verſicu. res per tot. col.3.fol.258.Tom.1.

Laici cõmunis cum eccleſia non preſcribitur,minori ſpacio quàm res eccleſiaſtica.Io. Bapt.Boui.de ſtatutar. vrb. præſcriptio.gloſ. 19.nu.275.fol.191.T.17.

De Re legata, & ligata, & earum effectu.

*RES legata ad vitam legatarij, mortuo legatario redit ad hæredẽ teſtatoris.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtan. cautel. 60. nu. 1.fol. 135.Tom.8.Par.1.

An legatario proſſit repudiari pro parte. Eguin.Baron.de diui.& indiui.oblig.c.10.nu.2.f.382.T.6.P.2.

Et tradita poſtea per teſtatorem legatario, an poſſit reuocari poſtea per eundem teſtatorem.Io. Guter. Plac. de contract. iura.c. 12.nu.15.f.58.T.6.P.2.

Ibi tradenda eſt,vbi eſt relicta.Io.Garſi.Hiſp. de expen.& melioratio.c.17.nu.20.f.318.T.17.

In ſpecie poteſt ab eo hærede inſolidum peti, qui habet facultatem rei præſtandæ.Nic.Valla.de reb.dub.numero 14. folio 341. Tom.decimooctauo.

Si perit,legatario perit.Phan.de Phanu. de inuent. hæred. 3.Par. nu.43.fol.229.T.8.Par.2.

Ligata,non tantum valet,quãtum libera.Laur.de Rodulf. de vſur. verſi.nunc.nu.9.f.44.T.7.

De Re litigioſa, & eius efficacia applicatiuè conſiderata.

*RES litigioſa,& ſequeſtrata,ſi cõmode retineri nequit, valet alienari,licet aliàs non poſſit.Octa.Simoncel.de decret.inſpectio.7. nu.55.fol.322.T.6.P.2.

Et ſi alienari non poſſit,poteſt tamen inter ſocios diuidi. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.verſicu.iſta.numero 19. folio 491. Tom.15.Par.2.

Non datur in feudum.Ioan.Blan.de feud.cap.6.num.15.fol.269. Tom.10.Par.1.

Non poteſt alienari etiam ex cauſa famis. Ioann. Bapt. Ponta. de alimen.capitu.17.nume.35.fol.455. Tom. 8.Par. 1.Et Anto.Negu.de pigno.& hypothe.memb.3.2.Par.nume.46.fol.200. To.6. Par.prima.

Non poteſt alienari,fallit in dote.Vincen.Paleo.de dote.num.84. fol 407.Tom.9.

Non poteſt hypothecari.Robert.Lancellot.de attenta. cap.4.nu. 456.fol.311.Tom.5.

Item nec pignorari.ibidem.

Non poteſt transferri in alium,etiam titulo diuiſionis,ſecundum aliquos.Robert.Lancellot.de attenta.limitat.7.numero primo, fol.327.Tom.5.

Poteſt alienare,quando liti fuit ceſſum. Robert. Lancellot.de attenta.c.4.nu.477.f.312.T.5.

Poteſt dari in dotem ſine pœna litigioſi.Bapt.de S.Blaſ.de priuil. dota.centur.7.nu.29.f.457.T.9.

Poteſt dari in dotem.Robert.Lancellot.de attenta.c.4.nu.464.fol. 311.Tomo 5.Ampliatur idem procedere in reſtituenda dote. ibidem.

Res magna, & magni momenti qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RES magna eſt attentata qualitate principatus, iudicis arbitrio, Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.q.7.nume.3.fol.482. Tom. 15.Par.2.

Et cauſa comparata ad maiores expenſas,dicitur parua,& eſt vtile.Ioan.Garſi.Hiſp.de expen.& melioratio.cap.11.numero 17. fol.295.Tomo 7.

Non alienatur,niſi ſubſit cauſa.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.q.7.nu.5.f.482.T.15.P.2.

Poteſt alienari a prælato ad eius vitam, vbicunque bona prælati ſunt diſtincta a bonis capituli.Guliel.Redoa. de reb.eccle.non alie.rub.8.nu.7.f.410.T.15.P.2.

Vt poſſit alienari quæ ſit legitima cauſa. Guliel.Redoa.de rebus eccle non alie.q.7.nu.6.f.482.T.15.P.2.

Magni momenti non debet alienari pro paruo debito. Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.rub.19.numero 121.folio 426.T. 15.Par.2.

Pretij pro modico debito non poteſt vendi. Mart.de Sil.de feud. nu.85.f.5.Tomo 10.P.1.

Res maioratus, nec non miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RES maioratus extractat a maioratu, non dicitur iã res illius maioratus.Melch. Palaez.in tract.maiorat.quæſt.5.numero 8.fol. 441.Tomo 10.P.1.

Modici valoris poteſt alienari.Melch. Palaez. in tract. maiorat.limitat.6.nu.1.f.462.T.10.P.1.

Idem in Regibus.ibidem.

Si alienetur in caſu licito,& poſtea deueniat ad poſſeſſorem maioratus,an ſit libera,& licitè poſſit alienari.Melch. Palae.i trac. maiorat.q.19.P.4.nu.29.f.473.T.10.P.1.

Si legetur,an ſit præſtanda,vel illius æſtimatio. Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.40.T.10.P.1.

Mea mihi non poteſt eſſe hypotheca.Vincen.Paleot.de dote.ver. prædium.nu.70.f.406.T.9.

Militatis qualiter cõſideretur.Ioachi.Opp. Phriſ.de iuris arte.ver. quemadmodum per tot.f.90.T.1.

Minoris alienata eum titulo lucratiuo ratihabitionem poſt minorem ætatem conualidatur. quod tẽpus decennij eſt inter præſentes,& triennij inter abſentes.Octa.Simoncell. de decret.tit. 9.nu 14.inſpectio.2.caſu.2.f.332. T.6.P.2.

Minus eccleſiæ vtilis poterit concedi pro ſeruitio eccleſiæ vtiliori. Martin.de Sil.de feud.tit.3.nu.9.fol.3.T.10.P.2.

Minus venditur, pro qua non datur bona ſatiſdatio. Laur.de Rodulf.de vſur.3.partic.prin.nu.54.f.41. T.7.

Res mobilis qualiter circa diuerſa conſiderata operetur.

*RES Mobilis ad hoc vt alienari poſſit, tria requiruntur,ſcilicet neceſſitas,modicitas,& inutilitas.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.33.caſu.1.nu.18.f.453.T.15.P.2.

Conceditur in locum feudi euicti.Ioan.Blan.de feud.lib.1.cap.6. nu.6.fol.269.T.10.P.1.

Datur in feudum.Iac.de Ardi. in vſib.feud.c.26.per tot.fol.230. Tomo 10.P.1.

Eccleſiæ quo tẽpore vſu capiatur.Ioan.Fran. Balb.de præſcriptio. P.1.nu.10.f.85.T.17.

Nec in feudum,nec in emphyteuſim datur,licèt in ea vſusfructus rectè conſtituatur.Pet. de Bellaper.de feud.titu.5.nu.11.fol.4. Tomo 10.P.2.

Non pretioſa poteſt a prælato in vita donarij ſi adſit conſuetudo Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.verſicu.res.num.6.f.464. Tomo 15.P.2.

Pretioſa æquiparatur immobili, quò ad ſolemnitatem alienationis.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.7.numero 9.folio 410.Tomo 15.P.2.

Quod tantum valeat,quantum vendi poteſt, quomodo intelligatur. Barthol. Cæpol. de ſimulat. contract.nu.72.73.74.75.76.& 77.folio 6.Tomo 7.

Et quid de re immobili.ibidem.

Res modica, modici valoris, & neceſſaria qualiter conſideretur.

*RES Modica non debet attendi.Guliel. Redoa.de reb.eccle. non alie.ver.nec mirum.nu.8.f.465.T.15.P.2.

Non includitur ſub iuramento de non alienando. Guliel. Redoa. de rebus eccle.non alie.rub.33.caſu.1.num.14.folio 453. T.15. Par.ſecunda.

Vni poteſt

Source : BIU Cujas

Vni potest esse magna, alteri vbi quod porcellum veluti oculum seruat homo tenuis fortunæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 9. nu. 2. f. 411. T. 15. P. 2.
Modici valoris non comprehenditur sub prohibitione alienationis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 6. nume. 9. fol. 441. Tom. 15. Par. 2.
Necessaria si agitur sufficit, quòd vtiliter cepta sit, qualemcunque exitum habeat, secus si agatur res vtilis tantum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. nu. 41. f. 424. T. 15. P. 2.

Res negatiuè considerata circa diuersa qualiter consideretur.

*RES non affert tantam vtilitatem in parte, quantum in toto. Fran. Solso. in lucer. Laudem. 3. quæst. princ. nume. 43. fol. 239. Tom. 10. Par. secunda.
Non desinit esse integra per donationem arrharum. Nic. Valla de reb. dub. nu. 41. f. 343. T. 18.
Non dicitur amplius integra ob fulminationem processus, quam fecit exequutor, præsentata sibi bulla expectatiua. Io. Stafil. de grat. expectat. &c. versicu. dicendum. nume. 4. fol. 285. Tom. 15. Par. prima.
Deteriorata si reperitur in eadem æstimatione. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. item. numero 14. folio 521. Tom. 15. Par. secunda.
Displicere, cuius possessio retinetur. Vital. de Camba. de clauſ. ver. sed videamus. nu. 11. f. 455. T. 18.
Incorporata, quando possessio ab alio, quàm ab ecclesia fuit occupata. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. quæst. 7. versicu. his paucis. nu. 5. fol. 485. T. 15. P. 2.
Non esse in nostro comercio, quæ dicatur. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 4. princ. nu. 4. f. 45. T. 6. P. 1.
Non integra reddit ratificationem subsequutam inanem ne factum a tertio non integra alteri noceat. Io. Bapt. Ponta. de spol. lib. 3. c. 2. nu. 10. f. 293. T. 14.
Non iure alienata, quomodo recuperetur. Pet. Vandera. de priuil. credit. c. vlt. per tot. f. 174. T. 18.
Non potest dici aliena, postquam est completè præscripta. Ioann. Franc. Balb. de præscriptio. quæstio. 9. 2. Par. numero 2. folio 65. Tom decimoseptimo.
Obligari ad censum, nisi sit vendibilis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 17. nu. 6. f. 420. T. 15. P. 2.
Item fructuosa. ibidem.
Obligari, quę in bonis nostris non est. Vgo. Donel. de pigno. & hypothe. c. 8. per tot. f. 263. T. 6 P. 1.
Redhiberi pro parte. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 7. princ. nu. 3. f. 63. T. 6. P. 1.
Separari a iurisdictione. Egid. Thomat. de collectis. versic. videndum. nu. 6. f. 129. T. 12.
Item a persona subdita. ibidem.

Res miscellaneè considerata quid operetur.

*RES nostra non est, quam iniustè possidemus. Fran. Aria. de bello, & eius iusti. nu. 19. f. 326. T. 16.
Notabilis pretij si sit data, facit præsumi simoniam. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 3. c. 2. nu. 34. f. 87. T. 15. P. 2.
Notatu digna se ipsam commendat, alia non eget commendatione. Ioan. de Royas. Sergen. in epit. succession. cap. 1. nu. 3. fol. 391. Tom. 8. Par. 1.

De Re obligata, & obnoxia.

*RES obligata ad census solutionem si perierit, ementes pecuniam ipsam, quam dederint pro censu, repetere non poterunt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 17. nume 5. fol. 420. Tom. 15. Par. secunda.
Aut pignori tradita, si legata sit, cuius expensis sit luenda. Ioan. Garsi. Hisp. de expens. & meliorat. capitul. 17. numero 23. folio 318. Tom. 17.
Creditori tradita, an vendi possit. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 1. 6. P. princ. nu. 43. f. 243. T. 6. P. 1.
Duobus ab vno debitore, an censeatur insolidum cuilibet obligata, an pro parte. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 2. 5. P. nu 31. fol. 228. T. 6 P. 1.
Etiam ex pacto a creditore quando capi nequeat. Cõstan. Roger. de leg. peten. versi. iam. nu. 53. f. vlt. T. 1.
Potest vendi, & alienari per creditorem ob solutionis defectum. Io. de Gras. de substantial. procurat. versi. istud etiam. nu. 2. col. 2. circ. med. f. 370. T. 3. P. 1.
Transiens in aliam mutata materia, vt de silua in nauem, desinit esse obligata, nisi obligatio formaliter fuerit cõcepta. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. versicu. sequitur. nume. 26. folio 196. Tom. 6. Par. 1.
Obnoxia oneribus ad quemcunque transit cum illo onere vadit. Nic. Festat. de æstim. & collect. capitul. 3. numero 19. folio 186. Tom. duodecimo.

Res hoc signo vniuersalis, omnis, considerata quid operetur.

*RES omnis continetur appellatione pecuniæ. Michael. Vlcur. de regim. mundi. versi. sed postquam. nu. 37. f. 123. T. 16.
De iure primæuo libera erat. Hier. de Mont. de fin. regun. c. 96. nu. 6. fol 356. Tomo 3. P 2.
Nascitur per quascunque causas, per easdem dissoluitur. Sebast. Medic. de nouatio. in præfatio. nu. 1. fol. 388. T. 6. P. 2. Et Ioan. de Ligna. de censu. eccles. 1. §. 5. nu. 10. f. 311. T. 14.
Reuertitur facile ad sui naturam. Michael Vlcur. de Regim. mundi. 4. q. prin. nu. 14. f. 124. T. 16.
Tempore pretium potest mutare. Phan. de Phanu. de iureiuran. in lit. c. 4. nu. 19. f. 363. T. 3. P. 2.
Item loco. ibidem.

Res orta, parua, parui valoris qualiter consideretur.

*RES Orta ex re obligata comprehẽditur in hypotheca, dummodo orta sit, vel saltem concepta donec obligata fuit apud debitorem. Anto Negusa. de pigno. & hypothe. ver. sequitur nu. 25. fol. 196. Tomo 6. P. 1.
Ex re obligata immediatè sine facto hæredis est obligata Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. ver. sequitur. nume. 27. folio 196. Tomo 6 Par. 1.
Pauca, & modica potest vendi absque solemnitate, dummodo iusta causa adsit. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 33. casu. 1. nu. 16. f. 453. T. 15. P. 2.
Potest per prælatum alienari, etiam si iurauerit non alienare res ecclesiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 8. numero 8. fol. 410. Tomo 15. P. 2.
Idem ibidem. rub. 33. casu. 1. nu. 10. fol. 452. T. 15. P. 2.
Quæ dicatur. Marc. Blanc. de indic. & tortur. num. 132. folio 268. Tomo 11. Par. 1.
Parui valoris dicitur respectu mali vicini. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. rub. 19. nu. 153. f. 426. T. 15. P. 2.

De re patrimoniali.

* RES Patrimonialis quid si redeat iterum in consanguineum, qui prius vendiderat, & postea iterum vendere vult. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 19. nu. 8. f. 471. T. 10. P. 1.
Si deueniat ad monasterium, & vendatur, an possit retrahi per consanguineum. Melch. Balaez. in tract. maiorat. q. 19. P. 4. nu. 6. f. 472. T. 10 P. 1.
Si vendatur, & alia ornatur in subrogationem illius, an hæc res subrogata sit etiam patrimonialis. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 11. nu. 2. f. 357. T. 10. P. 1.

Res circa diuersa considerata quid operetur.

*RES Per exequutorem auferenda apud sequestrum deponitur, aut eius fructus si sit immobilis exequutione per appellationẽ suspensa. Feder. Schene. de appellatio. nu. 26. f. 56. T. 5.
Per quascunque causas nascitur, per easdem dissoluitur. Guliel. 2 Monser. de succeſſ. reg. dub. 2. nu. 16. f. 781. T. 16.
Per statutum filiæ excluſæ debita, seu præseruata. falcidiam non patitur. Albert. Brun. Asten. de stat. arti. 11. numero 76. folio 222. Tomo 2.
Permutata si efficeretur deterior, ecclesia non potest dicere se læsam, ergo nec si efficeretur melior. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. nu. 142. f. 426. T. 15. P. 2.
Perit deficiente forma quæ dat esse rei. Guliel. de rebus eccle. non alie. casu. 8 rub. 28. nu. 20. f. 441. T. 15. P. 2.
Item substantia. ibidem.
Peruenta ad creditorem occasione debiti, an possit absque illius obligatione retinen. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. mẽb. 4. 5. P. nu. 4. fol. 328. T. 6. P. 1.
Pignorata qualiter dicatur a creditore possideri. Anto. Negusa. de pigno. & hypotheca. 3. Par. memb. 1. numero 29. f. 214 Tomo 6. Par. prima.
Pignori tradita si legata sit, cuius expensis sit luenda. Ioan. Garsi. Hisp. de expen. & melionatio. cap. 17. numero 23. folio 318. Tomo 17.
Res ita in naui, caupona, aut stabulario, inscio nauta, caupone, & stabulario, & inde derobata si fuerit, an prædicti teneantur. Iul. Ferret. de re naual. lib. 1. in præm. nu. 136. f. 328. T. 12.
In societate, si fortuito casu perijt, periculum est commune. Ioã. a Capistr. de vsur. 2. Par. nu. 97. f. 109. T. 7.
Possessa ab ecclesia, ita prohibita est alienari, sicut si esset res ecclesiæ. Guliel. Redoa. ste reb. eccle. non alie. cap. 34. num. 7. folio 403. Tomo 15 Par. 2.
Vt feudalis, in dubio præsumitur solita infeudari. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. quæst. 10. numero 12. folio 488. Tomo 15. Par. secunda.
Postquam fuit subhastata, non est locus remedio legis. 11. C. de refcin. venditio Iodoc. Burgen. de subhastatio. cap. 4. numero 25. fol. 81. Tomo 6 P. 2.
Aduerte ad distinctionem. ibidem. nu. 26.
Poterit alienari necessitate vrgente etiam si relicta sit ecclesiæ sub conditione ne alienetur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 22. nu. 33. f. 462. T. 15. P. 2.

Res quando possit alienari peti.

*RES Potest alienari ante datum libellum in iudicium super eadem re instituto. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 4. nume. 496. fol 312. Tomo 5.

Source : BIU Cujas

De qua non litigatur, sed de opere super ea facto, & fabricato. Robert. Lancellot. de attenta. c 4. nu. 498. f. 312. T. 5.
Pendente lite coram arbitris. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 4. nu. 500. f. 312. Tom. 5.
Pendente lite super hypoteca super ea existente, quæ non facit litem. Robert. Lancellot. de attenta. capitul. 4. numero 499. folio 312. Tom. 5.
Potest peti cũ restitutione. Io. Ferar. de appellatio. c. 1. lib. 4. nu. 320. fol. 81. Tom. 5.
Vendi charius ratione seruitij, quod circa eam fecit venditor. Io. Nider. de contract. mercato. c. 2. nu. 9. f. 281. T. 6. P. 1.
Præbendæ connexa potest peti per spoliatum præbenda, licèt eius rei possessionem nunquam habuisset. Io. Bapt. Ponta. de spol. c. 14. nu. 142. f. 278. T. 14.

Res miscellaneè considerata quid operetur.

*RES præscripta si perueniat ad tertium possessorem, & dominiũ directum acquisitum præscriptione, dominus directus non poterit agere contra tertium possessorem. Aymo. Crauet. de antiq. temp. versi. materia. nu. 26. f. 168. T. 17.
Si reuertitur ad dominum, an possit per dictum dominum bona fide retineri. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio glos. 23. nu. 12. fol. 197. T. 17.
Præseruata alienata, an possit mediante prætij restitutione reuocari. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 13. nu. 122. f. 342. T. 2.
Præsumitur de iurisdictione domini in cuius territorio situatur. Guido Papa de præsumptio. nu. 80. f. 303. T. 4.
Diuersa ex diuersitate confinium. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nu. 103. f. 33. T. 17.
Priuata qualiter consideretur. Ioach. Opp. Fris. de iur. arte. versi. restat per tot. col. 1. f. 91. T. 1.
Pro qua præstanda est annua præstatio, semper censetur obligata. Hier. Gigas. de pensio. ecclesiast. quæstio. 51. nume. 17. folio 348. Tom. 15. Par. 1.
Pro re tribus modis dari potest. Fr. Hier. de Luc. de camb. & Marc. diff. versi. termino. 1. nu. 2. f. 208. T. 6. P. 1.
Probanda per librum rationum debet esse verisimilis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. limitat. 4. nu. 35. f. 136. T. 17.
Procedens ab Imperiali domo, & ecclesia per se, & res relicta adiecta prohibitione, ne alienetur. Ioann. Blan. de feud. lib. 1. cap. 6. nu. 14. fol. 271. T. 10. P. 1.
Profana, effecta ecclesiastica quocunque titulo an pro ea soluatur gabella, aut collecta. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. versi. tuto. nu. 438. fol. 92. Tom. 12.

Res prohibita alienari qualiter circa diuersa consideretur, & operetur.

*RES prohibita alienari a lege an prohibitione valida possit præscribi. Ioan. Fran. Balb. de præscriptio. quæstio. 4. 5. Par. 5. Par. princ. nu. 1. fol. 98. Tom. 17.
Item quid statuto. ibidem.
Item quid in vltima voluntate. ibidem.
Item quid per contractum. ibidem.
Prohibita alienari, an comprehendatur in statuto, vt de eo possit compromitti. M. Anto. Blanc. de compromis. inter coniun. q. 4. nu. 28. fol. 168. T. 3. P. 1.
An possit pignori dari. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. Par. memb. 3. nu. 69. f. 201. T. 6. P. 1.
Dotis causa inter viuos, alienari potest. Io. Bern. de dotat. nu. 41. ceritur. 4 f. 460. T. 9.
Etiam in casu necessitatis de iure ciuili alienari non potest. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. numero 104. folio 423. Tom. 15. Par. 2.
Etiam pro anima dari non potest. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nõ alie. c. 39. nu. 6. f. 404. T. 15 P. 2.
Non poterit alienari, si subsint aliæ res, quæ alienari possint. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nume. 106. folio 423. Tom. 15. Par. 2.
Per expressam dispositionem, etiam propter famis necessitatem alienari non potest, secus si simpliciter a lege prohibetur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. numero 90. folio 423. Tom. 15. Par. 2.
Per testatorem est etiam prohibita alienari de solemnitate iuris. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. capitu. 30. num. 3. col. 2. fol. 403. Tom. 15. Par. 2.
Prohibetur etiam dari in feudum. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. 6. P. nu. 16. fol. 128. T. 10 P. 2.
Prohibetur pignorari. Guliel. Redoa. de deb. eccle. non alie. versi. sed Abb. nu. 3. f. 475. T. 15. P. 2.
Si alienetur, præscribitur, si est maioris, non si minoris. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. capitu. 3. nume. 4. folio 395. Tom. 15. Par. secunda.
Si semel sit alienabilis, semper remanet alienabilis. Fran. Curt. de feud. 4. princ. q. nu. 5. f. 53. T. 10. P. 2.
Statuto in extraneum, nõ posset etiam extraneo dari in feudum, sed in conciuem posset. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. 8. Par. nu. 15. fol. 130. Tom. 10. Par. 2.

Res circa diuersa considerata quid operetur.

* RES promissa, vel legata sub conditione, vt possit a legatario, vel stipulatore capi, sufficit, vt tempore conditionis in ea causa sit, vt capi possit, licèt tẽpore obligationis non fuerit. Leobin. Aurelia. de mandat. apostol. nu. 49. f. 225. T. 15. P. 1.
Propria nemini seruit. Barthol. Cæpol. de seruitut. vrb. præd. c. 24. nu. 1. fol. 185. Tom. 6. P. 2.
Prorogata non censetur innouata per prorogationem. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil. 18. nu. 6. f. 372. T. 12. Et idem ibidem. priuil. 48. nu. 4. f. 383. T. 12.
Publica in feudum non datur. Pet. de Bellaper. de feud. tit. 5. nu. 9. fol. 4. Tom. 10. Par. 2.
Priuatæ est præferenda. And. Barbat. de præstan. Cardin. q. 4. basilic. 1. Par. nu. 5. f. 76. T. 13. P. 2.

Res iuncta hoc relatiuo, quę, quid circa diuersa operetur.

*RES quæ ab aliquo auocari potest per restitutionem in integrum, nunquid si restitutio in integrum non petatur, teneatur rem reddere. Ambro. de Vigna. de vsur. versic. salubriter. nume. 218. folio 64. Tom. 7.
Quæ est mea semel reuocabiliter, potest rursum mea, irreuocabiliter fieri. Ioann. Arz. de nobilit. Hisp capitu. 6. nume. 20. fol. 251. Tom. decimosexto.
Quæ fuerat inculta, redacta ad culturam, potest in emphytheusim concedi ipsi, qui reduxit, alteri autem nõ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 19. nu. 1. f. 460. T. 15. P. 2.
Quæ fuit patris, præsumitur quòd nunc sit filij hæredis. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 10. nu. 1. f. 309. T. 4.
Quæ legari non potest. Rolan. de testam. & vlt. volunt. rub. 8. num. 35. fol. 4. Tom. 8 Par. 1.
Quæ olim fuit, præsumitur extare, nisi probetur amissio. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 25. numero primo, folio 326. Tom. quarto.
Quæ perit suo domino perit. Pet. Pech. Zitiz. de iure sisten. cap. 44. nu. 1. fol. 176. T. 3. Par. 2.
Quæ petitur in libello debet comprehendi in actione personali, & causa inseri. Guido. de Suza. de ord. iudic. nume. 34. folio 35. Tom. 3. Par. 1.
Quę plus affert incommoditatis, quàm comodi, potest sine solemnitate alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 8. nu. 6. fol. 457. Tom. 15. Par. 2.
Quæ possidetur precario, seu nomine alterius non potest præscribi contra illum, cuius nomine possidetur. Io. Fran. Balb. de præscriptio. versi. postquam. nu. 51. f. 104. T. 17.
Quæ possit nouari. Sebast. Medic. de nouatio. quæst. 4. nume. 1. fol. 389. Tom. 6. Par. 2.
Quæ præscribi debeat. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. Par. 12. nu. 132. fol. 149. Tom. 10. Par. 2.
Quæ pro parte est debitoris, an tota arrestari possit. Pet. Pech. Ziriz. de iure sisten. c. 4. nu. 18. f. 160. T. 3. P. 2.
Quæ succedit in locum alterius, sapit naturam rei, in cuius locum subrogatur. Pet. de Peru. de mutatio. stat. eccles. nu. 2. cap. 3. fol. 176. Tom. 14.
Quæ venditur indicatiua est pretij, & pretium demonstrat, quid in contractu veniat, Benue. Strac. de assecur. glos. 12. nu. 5. f. 373. Tom. 6. Par. 1.

Res hoc relatiuo, quælibet, considerata quid operetur.

*RES quælibet deducitur in reconuentione, quæ expresse non reperitur prohibita. Sebast. Medic. de compensatio. q. 1. P. 2. nu. 5. fol. 267. Tom. 6. Par. 2.
Donata ecclesiæ est donum Dei. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 4. nu. 4. c. 4. f. 88. T. 15. P. 2.
Dotalis etiam quæ seruari possit, est alienabilis cum solemnitate. Io. Campeg. de dote. q. 9. nu. 3. f. 326. T. 9.
Præsumitur alodialis, & libera, non feudalis, vel emphytheotica. And. Alcia. de præsumptio. præsumptio. 3. numero 1. folio 320. Tom. quarto.
Præsumitur libera. Sebast. Medic. de nouatio. Par. 2. nu. 5. fol. 391. Tom. 6. Par. 2.
Prohibita alienari propter benemerita alienari potest. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicul. contra. numero 19. folio 465. Tom. 15. Par. 2.

Res circa diuersas materias considerata quid operetur.

*RES quæstoria, qualiter consideretur. Ioach. Opp. Fris. de iur. arte. versi. nunc. per tot. col. 3. f. 90. T. 1.
Quæ ius transitoria potius relinquenda, quàm pro illis conseruandis in alios escandescere. Fran. Sonsbe. ad vsus feudo. nu. 92. Par. 15. fol. 165. T. 10. P. 2.
Item Pallium. ibidem.
Quam ecclesia esset grauata restituere per fideicommissum, potest sine solemnitate alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 6. nu. 9. f. 462. T. 15. P. 2.
Quandiu extat, restitui precisè potest. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. c. 4. nu. 9. f. 378. T. 6. P. 2.

Res adiuncta hoc aduerbio, quando, qualiter consideretur, & eius effectus.

* RES quando dicatur affere plus incommodi quàm commodi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 20. nu. 2. f. 460. T. 15. P. 2.

Integra

Source : BIU Cujas

Integra in materia electionis.Ioan.de Selua. de benef.q.12.P.3. nu.86.f.74.T.15.P.1.
Modici estimationis,iudicis arbitrio statur. Iodoc.Damhou.de subhastatio.nu.34.c.1.f.77.T.6.P.1.
Non integra litis contestatione. Vital.de Camba.de claus.nu.8. fol.376.Tomo 18.
Quando diuerso iure censeri potest.Pet. Rebuff.de decim. q. 14. nu.27.f.141.T.15.P.2.
Esset tempore peritura,licitum est recedere a regulis iur.Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.18.num.46.fol.421.vult dicere.422.T.15.P.2.
Euincitur remedio extraordinario.Gasp. Caball.de euictio.§.5. nu.90.f.96.T.6.P.1.
Euincitur secundum propriam naturam intelligi duob. modis. idem ibidem.nu.33.f.98.
Fieri dicatur.Pet.Pech.de testamen.coniug.cap.15.nu.3.fol.152. Tomo 8.Par.1.
In dotem datur domino rei.Gasp. Caball.de euictio.§.5.nu.81. f.96.T.6.P.1.
Intelligatur tradita. Ioan.Blan.de feud.lib.1.c.3.nu.48.fol.266. Tomo 10.P.1.
Minori pretio sine dolo vendita est,quid agendum sit. Anto.de Rosell. de vsur.ver.ad habendum.nu.31.f.71.T 7.
Non est modica,an non obstante iuramento de non alienando alienari.possit.Guliel.Redoa.de reb.eccle.nō alie.ver.videtur. nu.14.f.471.T.15.P.2.
Possit dici integra.Pet.de Bais.de directo. electio.c.19.3.P.nu.3. f.396.T.15.P.1.
Regulatur iure speciali tunc impossibile est prohibitos enumerare.Ioan.Fran.Paui.de offic. & potest.c.sede vac.q.1.1.P.princi. nu.8.f.414.T.13 P.2.
Sit facta litigiosa,quomodo cognoscatur.Fran.Hercula.de attētat.c.6.nu.45.f.260.T.5.

Res miscellaneè considerata quid operetur.

*RES quāti sit an id quod interest appelletur Eguin. Baron.de diuid.& indiuid.oblig.c.1.lib.4.nu.5.f.383.T.6.P.2.
Quatuor modisdicitur propria. Laur.de Rodulf.de vsur.q.117. nu.28.f.33.T.7.
Quoties dubia est in iure,plurium concurrentium ad idem,ordo attendendus est.Alberic.a Ros.de stat.q.63.nu.3.f.65.T.2.
Reducta ad culturam,an illi qui reduxit concedi possit, quando nulla promissio concedendi præcessit. Guliel Redoa. de rebus eccle.non alie.casu.19.nu.4.f.460.T.15.P.2.
Ad pecuniam mutuo consensu partiū, an quælibet species possit deduci in compensationem.Tyndar.de compensatio.art.3. nu.7.f.251.T.6.P.2.
Redditur per testes euidens.Alfons.Hoied. de benef. incōpatib. P.1.c.13.nu.76.f.125.T.15.P.1.
Item notoria.ibidem.
Redempta in quibus casib.iudicatur,vt prius erat.Melch.Palaez. in tractat.maiorat.q.12.P.4.nu.3.f.467.T.10.P.1.
Relicta ecclesiæ, cum hoc,quod non possit alienari, etiam subsistente necessitate alienari non poterit de iure,scilicet ciuili.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub. 18.nu.77.f.421.vult dicere.422.T.15.P.2.
Et quid de iure canonico.ibidem.nu.78.
Cum pacto,quòd non possit alienari, nunquid de iure ciuili, & nunquid de iure canonico aliquo casu alienari possit. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.18.nume.109.folio 423.T.15. Par.secunda.
Relicta in loco furti,an faciat indicium. M.Ant. Blanc. de indic. & turtur.nu.427.f.280.T.11.P.1.
Religiosa,nec emi, nec obligari, nec alienari potest.Anto.Negu. de pigno.& hypothe.2.Par.memb.3.nume.47.f.200. Tomo 6. Par.prima.
Item castra.ibidem.
Renascitur facilius,quàm de nouo nascatur.Hier.Alba.de potest. Papæ.1.Par.nu.146.f.71.T.13.P.1.Et Ioan.Stafil.de grat. expectat &c.3.forma.nu.3.f.271.T.15.P.1.
Resoluta venditione,in pristinam formam redit.Fabia, de Mont. de emptio.& venditio.q.8.princ.nu.3.f.65.T.6.P.1.
Restitutioni per fideicommissum grauare, an ab hærede obligari,aut etiam alienari in causam dotis, aut donationis ppter nuptias possint.Ioan.Bosche.de nuptijs.lib.6.num. 21.fol. 95.T.9. Item quando.ibidem.
Retenta pro vno debito,an ipsa liberata possit pro alio debito retineri.Anto.Negu.de pigno.& hypothe.5.Par.memb.4.nume. 2.f.238.T.6.P.1.
Retractatur cum fructibus si in venditione rerum debitorum fisci non sit seruata solemnitas.Mart.Laud.de fisco.quæstio.144. fol.4.Tomo 12.
Reuēdita primo venditori, an transeat cū onere obligationis super re contracta per emptorem.Fabia.de Mont.de emptio.& venditio.q.7.Princ.nu.7.fol.64.T.6.P.1.
Reuersa ad ecclesiam,si reinfeudatur, non dicitur noua infeudatio,sed potius exequutio primæ.Frā. Curt.de feud.2.Par.Prin. q.1.nu.7.f.51.T.10.P.2.

Res sacra qualiter circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*RES Sacra laico contracta,venditur, ecclesiæ verò in eadē fotma. Guliel.Redoa.de simo.mental.P.2.c.3.nume.11.f.59.T.15.P.2.
Non obligari potest. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. Par. memb.3.nu.47.f.200.T.6.P.1.
Item nec emi.ibidem.
Item nec alienari.ibidem.
Non potest præscribi.Aymo.Crauet.de antiq.temp.nu. 6. col.4. in fi.fol.141.Tom.17.
Item nec etiam possideri.
Non recipit æstimationem.Guliel.Redoa.de simo.mental.Par.3. c.4.nu.19.f.88.T.15.P.2.
Non vsucapitur.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non. alie. rub. 6.nu.3. fol.409.Tom.15.Par.2.
Semel alienata,perpetuò alienabilis est.Anto.Nicel. de glos. contrar.nu.200.f.202.T.18.
Semel effecta alienabilis semper durat alienabilis. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.rub.10.nu.51.f.413.T.15.P.2.
Feudalis, potest absque consensu populi infeudari. Melch. Palaez.in tract.maiora.q 19.P.4.nu.10.f.472.T.10.P.1.
Semel liberata ab aliquo onere non reincidit in illud, etiam si reiteretur causa.Ioann.Arz.de nobilit.Hispa. &c.capitu.6.nume.4. fol.250.Tom.16.
Seu ipsum patrimonium personam sequitur. Pet. Antibo. de muner.§.1.nu.19.fol.31.Tom.12.
Seu negocium cum tempore factum,& deliberato, & consulto effectum præsumitur.Damhou.de tuto.& curato.in pupillar. patroc.c.4.nu.43.f.356.T.8.P.2.
Si ad custodiam alicuius deputetur,torqueri potest custos,si res ipsa perdatur.Casal.de Boncomp.de sindic.nu.183.f.360. T.7.
Si committatur,cui applicabitur.Fran.Solso.in Lucer. Laudem.3. princ.q.nu.38.f.236.T.10.P.2.
Si duobus cessa sit,ad quem ratio maximè spectet.Incert. Auct.de cessio.nu.4.f.77.T.3 P.2.
Si ex causa furtiua cōdicatur,cuius temporis æstimatio fiat.Eguin, Baron.de diui.& indiui. oblig.capitul. 5. numero 13. folio 379. Tom.6.Par.2.
Si minori pretio', quàm valeat vendatur,& à principio actum sit, quòd emptor eam locare teneatur cum pacto de retrouendendo iusto pretio, an sit licitum emere etiam prope dimidiam iusti pretij.Barthol.Cępol.de simulat.contract.num.79.præsumptio.2.fol.6.Tom.7.
Si petatur libello,dicitur petitorium tantum intentari: sed si petatur restitutio rei,etiam possessorium contineretur. Ioann. Bapt. Ponta.de spol.c.5.lib.2.nu.27.f.281.T.14.
Si qua vendita est clerico,qui nomine clericatus, collectarum immunitatem petit,deinde proximior agnatus rem auocet, & clericus vult retinere,quantum solui debuisset pro collectis, an id possit.Alberi.a Ros.de stat.q.94.nu.vnico col. 1.in fi.f.15.T.2.
Si remanet per transactionem, tunc conditio ecclesiæ fit melior. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.casu.17.numero 2. fol.459. Tom.15.Par.2.
Si sit empta ex pecunia mea, sed non nomine meo, de iure ciuili ius in ea non habeo,quid sit de iure canonico. Hier. Zanet.de differ.iur.ci.& can.nu.217.f.206.T.1.
Si sit solita emphyteuticari, noua concessio non dicitur alienatio, sed consuetudinis obseruantia.Guliel.Redoa.de reb. eccle. non alie.casu.6.nu.5.f.455.T.15.P.2.
Si super qua transigitur remanet ecclesiæ,tunc transactio fit sine solemnitate.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.casu. 17. nu.1. fol.459.Tom 15 Par.2.
Si vendatur ex necessitate officij.Gaspar.Cabal.de euictio. §.5.nu. 61.fol.96.Tom.6.Par.1.
Si venditur duobus,& duobus traditur, nec constat cui primo tradita sit,præferendus primus contrahens.Cornel.Beninc.de pau pert.& eius priuil.6.special.in contract.nu.24.f.160.T.18.
Et recipitur ad fictum,nec tamen soluitur prætium, & plus petitur inde,quid iuris.Ioann. a Capistr. de vsur. 2.Par.2.Par.princ. nu.117.fol.109.T.7.

Res solita emphytheuticari, infeudari, & locari qualiter consideretur, & quid operetur.

*RES solita emphytheuticari reuersa ad ecclesiam,an possit in feudum concedi.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.versi. verum. nu.10.fol.484.T.15.P.2.
Solita infeudari, an infeudetur in consanguineos. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie.c.28.nu.29.fol.402.T.15.P.2.
An possit infeudari capitulo ecclesię.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie.c.28.nu.31.f.402.T.15.P.2.
An reuersa ad ecclesiam, possit reinfeudari per solum prælatum sine consensu capituli.Franc.Curt.de feud.num.1. colum.3.fol. 51.Tom.10.Par.2.
Non dicitur,nisi prima concessio sit valida.Guliel.Redoa.de reb. eccle.non alie.q.10.nu.11.f.488.T.15.P.2.
Rediens ad ecclesiam ad hoc, vt non dicatur amplius solita infeudari,requiritur spacium 30.annorum. Franc. Curt. de feud. q.5 princ.nu.4.& 6.f.54.T.10.P.2.
Vsque ad tertiam generationem,si detur vsque in quartam, valebit saltem vsque ad tertiam.Franc.Curt.de feud. 6. q.nume.11. fol.55.col.1.T.10.P.2.
Solita locari sine expressione pensionis, censetur pensio repetita. Sebast.Medic.de diffinitio.diffinitio.49.nu.3.f.305.T.18.

Res miscellaneè considerata quid operetur.

*RES statim,quòd recidit ab ecclesia desinit esse priuilegiata. Remig.de Gon.de Charitat.subsi.q.62.nu.34.f.187.T.15 P.2.

Sterilis

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sterilis etiam si sit subiectæ restitutioni potest alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. casu. 8. nu. 7. f. 457. T. 15. P. 2.
Sua nemini per principem est auferenda. Vdalric. Zas. de feud. P. 8. nu. 85. fol. 315. T. 10. P. 1.
Non potest esse sibi obligata. Rolan. a Valle de confectio. inuent. versi. an actio. nu. 6. f. 195. T. 8. P. 2.
Nulli seruit. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. cap. 5. nu. 9. fol. 369. Tom. 6. Par. 2.
Quando possit emi. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 3. princ. nu. 65. f. 45. T. 6. P. 1.
Subhastata, cui si tc̃ cedenda. Iodoch. Burgen. de subhastatio. c. 5. nu. 21. fol. 81. T. 6. Par. 1.
Subiacens restitutioni, non cõceditur in feudum. Io. Blan. de feud. lib. 1. c. 6. nu. 17. f. 269. T. 10. P. 1.
Subiecta restitutioni, an possit alienari, vel præsenti fideicommissario præiudicet. Nic. Valla. de reb. dub. versic. congruum. nu. 3. fol. 331. Tom. 18.
Transit cum onere. Fran. Solso. in lucer. Laudem. celul. 10. nu. 78. fol. 222. Tom. 10. Par. 2.
Subrogata in locum alterius, quæ vinculata erat, non censetur vinculata. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæst. 11. Par. 1. nu. 5. fol. 357. Tom. 10. Par. 1.
Substituta in locum alterius, eodem iure censeri debet cum illa. Feder. de Senis. de permutatio. benef. nume. 26. folio 188. Tom. 15. Par. secunda.
Subtracta si cedat ad commodum imputati, an indicet contra eũ. M. Ant. Blanc. de indic. nu. 422. f. 280. T. 11. P. 1.
Succedit loco pretij in fisco in subsidium, sicut in ecclesia & minore. Mart. Laud. de fisco. q. 259. f. 6. T. 12.
Loco pretij in vniuersalibus. Io. Campeg. de dote. quæst. 8. nu. 2. fol. 326. Tom. 9.
Loco pretij. Bald. Nouel. de dote. 2. Par. nume. 4. f. 187. T. 9.
Tacite prohibita alienari, an alienata præscribatur. Io. Franc. Balb. de præscriptio. q. 5. nu. 1. f. 99. T. 17.
Tantum valet, quãtum in æstimo præscripta reperitur. Nic. Festat. de æstim. & collectis. P. 1. c. 1. nu. 40. f. 174. T. 12.
Quantum vendi potest. Laur. de Rodulf. de vsuris partic. 3. princ. nu. 7. f. 38. T. 7. Et Iac. Nouel. de iure prothomis. nume. 219. fol. 29. Tom. 17.
Temporalis pro spirituali ex pacto tacito, vel expresso tradi non potest. Anto. de Rosel. de vsuris. nu. 8. f. 70. T. 7.
Tradita in dotem existimata an in dubio faciat emptionem. Iac. Nouel. de iure prothomi. §. 4. nu. 56. f. 38. T. 17.
Traditur obliuioni, cum est extra temporis cursum. Odofred. Beneuent. de position. versi. positio. nu. 14. f. 3. T. 4.
Ex diuturnitate. Guido. de Suza. de iudic. versi. in nomine. nu. 95. fol. 34. vult dicere 37. T. 3. P. 1.
Baron. de diuid. & indiuid. oblig. versi. restitutionem. nu. 15. fol. 379. Tom. 6. Par. 2.
Vel causa super qua conuentionaliter compromittitur, an debeat certo modo exprimi in compromisso Io. Bapt. de arbitr. cap. 15. nu. 1. col. 3. in fi. f. 253. T. 3. P. 1.
Vel species quandiu in humanis est, præcise dari debet. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. versi. restitutionem. nu. 7. fol. 378. Tom. 6. Par. 2.
Venalis in contractu emptionis, & venditionis qualiter mensuretur. Ioan. de Ligna. de amicit. versicu. consequenter. nume. 9. fol. 234. Tom. 12.
Vendibilis in quantitate peiorari potest. Io. Nider. de cõtract. mercato. c. 2. nu. 4 f. 281. T. 6. P. 1.
Item in qualitate. ibidem.
Item in substantia. ibidem.

Res vendita qualiter consideretur, & quid operetur.

*RES vendita cum pacto de retrouendendo est minoris pretij. Pet. Foller. de contract. censuar. versicu. in vides. numero 6. fol. 149. Tom. 6. Par. 2.
Vide Loffre. in consi. 52. nu. 29. idem. ibidem.
Cum pacto de retrouendendo præscribitur. Io. Bap. Boui. de statu. vrb. præscrip. glos. 18. nu. 102. f. 186. T. 17.
Amplia. vt nu. 104. ibidem.
Deterior facta. Gaspar. Cabal. de euictio. §. 4. numero 5. folio 105. Tom. 6. Par. 1.
In licitatione plus offerenti liberatur. Fran. Solso. in lucern. Laudem. celul. 10. nu. 6. f. 223. T. 10. P. 2.
Meo nomine, si non constat de mandato, non potest contra me præscribi. Ioan. Bap. Boui. de statu. vrb. præscrip. glos. 19. nu. 270. fol. 191. Tom. 17.
Non dicitur mea absolute. Fabia. de Mont. de emptio. & vend. 6. q. princ. nu. 41. f. 6. T. 6. P. 1.
Non solutoque pretio tradita, an pro pretio vendentis videatur tacitè obligata. Vital. de Camba. de clauſ. nu. 22. fol. 379. T. 18.
Per fiscum non facilè retractatur. Franc. Luca. de priuil. fisci. P. 1. princ. nu. 115. f. 9. T. 12.
Quando transit per plures manus quid agendum. Gasp. Cabal. de euictio. §. 3. nu. 143. f. 89. T. 6. P. 1.
Si non tradatur, agitur ad id quod interest. Eguin. Baron. de diui. & indiui. oblig. c. 7. nu. 3. fol. 388. T. 6. P. 2. Et idem ibidem. cap. 5. nu. 14. fol. 379. T. 6. P. 2.
Tempore Moysi in anno Iubilei, an ad venditorem reuertebatur. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 16. f. 20. T. 17.

Res qualiter transeat.

*RES transit cum sua causa. Sebast. Med. de compensatio. quæst. 43. nu. 3. fol. 266. Tom. 6. P. 2.
Cum sua causa, & onere. Fran. Solso. in lucerna. Laudem. celul. 9. nu. 17. fol. 221. T. 10. P. 2.
Cum suo onere. Fran. Solso. in lucer. Laudem. celul. 1. num. 11. fol. 207. T. 10. P. 2. Arnulf. Ruze. de iure regal. versi. secundum. nu. 9. fol. 361. T. 12. idem ibidem priuil. 53. nume. 3. fol. 386. Tom. 12. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. quæstio. 59. nume. 15. fol. 182. Tom. 15. Par. 2. Et Lap. de Castellio. versi. quoniam. num. 11. fol. 194. T. 15. Par. 2.
De persona in personam cum iuribus, & qualitatibus suis. Marian. Soci. de oblatio. libel. 11. nu. 3. f. 129. T. 14.

Res circa diuersa considerata quid operetur.

*RES tributaria an de iure possit alienari sine onere tributi. Iul. Feret. de gabel. vectig. &c. nu. 560. f. 94. T. 12.
Vacans quando dici possit. Fabia. de Mont. de empt. & vend. 6. q. princ. nu. 65. f. 62. T. 6. P. 1.
Valet minoris, propter petulãtem, & malum vicinum. Fran. Zoan. de empt. & ven. sub pac. retrou. nu. 50. f. 71. T. 6. P. 1.
Si venditor sponsorem pro euictione non inueniat. Franc. Zoan. de empt. & ven. sub pac. retrou. nu. 50. f. 71. T. 6. P. 1.
Valet minus propter onus illi annexum. Fran. Zoan. de empt. & ven. sub. pac. retrou. nu. 48. f. 71. T. 6. P. 1.
Vbi ad suam naturam reuertatur. Roch. Curt. de stat. sectio. 3. num. 17. fol. 357. T. 2.
Vbi apparet certa de per se, nõ requiritur alia demonstratio. Hier. de Mont. de fin. regun. c. 86. f. 354. T. 3. P. 2.
Vbi est destinata de vno loco ad alium, effectus superueniens antequam res locum destinatum attingat, cẽsetur factus in loco vbi destinabatur. Rolan. a Valle de dote. quæstio. 41. nume. 9. folio 385. Tom. 9.
Vbi non potest reduci ad pristinum statum, confunditur, & nihil retinet prioris iuris Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 3. nu. 15. fol. 362. Tom. 12.
Vbi potest reduci ad pristinam naturam, remanet semper in sua antiquitate, in qua prius erat. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 3. nu. 12. fol. 362. T. 12.
Vbi quæstio est in facto sorte non est dirimẽda, & quibus casibus. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæst. 9. 1. lib. nu. 12. & 13. fol. 23. Tom. 10. Par. 1.
Vbi reuertitur ad dominum, & ad naturam suam, ibi agitur de mera pœna. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. 4. Par. num. 152. fol. 157. Tom. 17.
Vel æstimatio vt voluerit actor in re furtiua condicitur. Eguinar.

Res miscellancè accepta quid operetur.

*RES venditur quandoque viliori pretio quàm iusto pauperum fauore, & ita pariter locatur viliori pensione, quàm iusta. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priui. special. 7. in contract. nu. 18. fol. 160. Tom. 18.
Verè non euincitur per hypothecariam. Gasp. Cabal. de euictio. §. 3. nu. 153. fol. 90. T. 6. P. 1.
Vna diuersis respectibus diuerso iure potest censeri. Troil. Maluit. de canonizat. sancto. nu. 12. versi. aggredior. f. 100. T. 14.
Vna, & eadem diuerso iure censeri non debet. Io. Royas. in epit. successio. c. 30. nu. 40. f. 424. T. 8. P. 1. Et Arnulf. Ruze. de iure regal. opi. 2. nu. 10. f. 359. T. 12. Et idem ibidem. priuil. 40. num. 8. fol. 396. vult dicere 380. T. 12. Iac. Nouel. de iure prothomis. versicu. quòd si fortè. nu. 220. f. 28. T. 17. Roch. Curt. de stat. sectio. 2. nu. 19. fol. 353. T. 2. Et Hier. de Mont. de fin. regun. c. 79. nume. 3. fol. 353. Tom. 3. Par. 2. Et Pet. Rebuf. de nominatio. q. 10. princ. nu. 10. fol. 312. Tom. 15. P. 2.
Vna non potest pro alia retineri. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. memb. 4. 5. P. nu. 1. f. 238. T. 6. P. 1.
Vna pluribus creditoribus hypothecata an possit vendi. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 6. Par. princ. memb. 1. num. 34. fol. 242. Tom. 6. Par. 1.
Vt priorem statum recuperet, primum habitum denuo assumat, a iure communi quandoque receditur. Io. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 398. nu. 6. f. 206. T. 5.
Vt prosit inter alios acta, speciale est in fisco. Mart. Laudẽ. de fisco. quæst. 260. fol. 6. T. 12.

Res in recto plur. consideratæ quid circa diuersa operentur.

*RES additæ prædio feudali, an efficiantur feudales. Melch. Palaez. in tract. maiorat. Par. 1. quæstio. 10. numero 16. folio 354. Tom. 10. Par. prima.
Aduentitiæ non præscribuntur viuente patre. Io. Bapt. Boui. de statutar. vrb. præscriptio. glos. 19 nu. 180. f. 188. T. 17. Fallit. nu. 181.
Æquiparantur operæ, & e contrario. Franc. de Porcel. de duob. fratrib. P. 1. princ. q. 1. nu. 27. f. 174. T. 6. P. 1.
Alienæ inductæ in domo conducta, non veniũt in tacita hypothe. Anto. Negusa. de pigno. & hypothe. memb. 4. 2. P. princ. nu. 152. fol. 211. Tom. 6. Par. 1.
Alienantur non obstante iuramento in casu necessitatis, & vtilitatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. num. 48. fol. 421. vult dicere. 422. T. 15. P. 2.

Alternatiuè

Source : BIU Cujas

Alternatiuè legatæ ab initio in obligatione sunt. Leobin. Aurelia. de mandat.aposto.nu.46.f.224.T.15.P.2.
An concedantur in feudum aliæ,quàm immobiles. Ioan. Blan.in epit.feud.c.1.lib.nu.4.f.263.T.10.P.1.

Res miscellaneè sumptæ quid operentur.

*RES an sint ponendæ in conspectu,quando describuntur in inuentario.Sebast.Montic.de inuent.c.6.nu.2.f.211.T.8.P.2.
Arrestatæ si incendio pereant,an apparitor teneatur. Pet.Pech.Ziriz.de iure sisten.c.44.nu.5.f.176.T.3.P.2.
Captæ pro contra banno,an emi, & vendi possint cum bona conscientia.Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.nu.502.f.93.T.12.
Causa sui vsus quando dicantur,& probentur Bertachi. de gabel. seu vectiga.&c.memb.2.8.P.princ. nu.4.f.67.T.12.
Cohærentes in feudum dari possunt. Vdalric. Zas.de feud. Par.4. nu.4.fol.305.T.10.P.1.
Solo in feudum an dentur.Fran.Sonsbe.ad vsus feudo. 8.P.nu.21. fol.130.Tom.10.Par.2.
Collegij non sunt singulorum de collegio. M. Ant. Coraz.de electio.opi.versi.vidimus.nu.47.f.238.T.18.
Cõmertiales in quadruplici differentia sunt.Vdalric.Zas. de feud. 4.P.nu.2.f.305.T.10.P.1.
Communes,an possint in feudum dari sicut res propriæ. Iac.de Ardi.in vsib.feudo.c.32.per tot.f.230.T.10.P.1.
Cuiuscumque loci,an inserantur in inuentario, & an plura inuentaria fieri possint,vel debeant. Sebast. Montic. de inuent. cap.6. nu.7.fol.211.T.8.Par.2.
Cunctę sunt alienabiles,nisi specialiter alienari prohibeãtur Octa. Simoncel.de decret.lib.1.tit.1.nu.2.f.291.T.6.P.2. Et idem ibidem.nu.12.inspect.1.f.298.T.6.P.2.
Datæ in dotem transeunt cum onere suo. Rolan. a Valle de dote. q.57.nu.4.& 18.f.375.T.9.
De nouo repertæ,an sint addendæ in inuentario. Sebast. Montic. de inuent.c.7.nu 55.fol.214.T.8.P.2.
De quibus dubitari potest,an sint ecclesiæ, occupabit ecclesia.Guliel Redoa.de spol.ecclesiast.q.9.§.1.nu.39.f.246.T.14.
Declarantur ex confinibus positis & nominatis in instrumento venditionis.Iac.Nouel.de iure prothomis. §.2. nume. nu.99.fol. 33.Tom.17.
Depositæ penes testatorem, vel accomodatæ, sunt describendæ in inuentario.Rolan.a Valle.de confectio.inuent. versic.ponende. nu.1.fol.177.T.8.Par.2.
Descriptæ in inuentario per errorem,an demi per hæredem poterunt sine citatione creditorum,vel legatoriorum,vel iudicis.Sebast.Montic.de inuent.c.7.nu.52.f.214.T.8.P.2.
Designandæ sunt a transeuntibus gabellarijs. Iul. Ferret.de gabel. seu vectiga.9.P.princ.nu.32.f.75.T.12.
Detentę a defuncto,quamuis non suæ sint, in inuentario poni debent.Vital.de Camba.de claus.versicu.nil nouari.nume.32.fol. 391.Tom.18.
Dicuntur possideri, quando causam continuam habent. Bartho. Cæpol. de seruitu. vrb prædio.capitul.19. numero 10.folio 183. Tom.6.Par.2.

Res diuinę,ornatæ,& dotales qualiter considerentur, & operentur.

*RES diuinæ quæ sint,& qualiter considerentur. Ioach Opp.Phris. de iuris arte.versi.diuinorum per tot.f.88.T.1.
Donatę vxori remanent in dominio mariti.Pet.Pech.de testamen. coniug.c.6.nu.1.f.158.T.8.P.1.
Dotales an possint alienari. Anto.Gub.Costa.de dotib.cap.5.num. 14.fol.399.Tom.9.
An sint dos. Anto.Gub.Cost.de dot.capitu.2.numero vndecimo, fol.396.Tom.9.
Consumptæ eodem iure censentur cum ijs,quæ extant. Ioan.Bosche.de nuptijs.lib.7.nu.19.f.97.T.9.
Tam inæstimate,quàm æstimatæ, & tam ex parte mariti, quàm vxoris non veniunt in generali obligatione bonorum. Anto.Negusa.de pigno.& hypothe.versicu.sequitur.numero 58.fol.198. Tom.6.Par.1.

Res ecclesiæ miscellaneè sumptæ quid operentur an & quando alienentur.

*RES ecclesiæ ab antiquo in emphytheusim concedi solitæ alienari possunt.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub. 10. nu.49.fol. 413.Tom.15.Par.2.
Ecclesiæ alienantur in casu necessitatis.Guliel.Redoa.de simo.mẽtal.c.6.nu.9.f.35.T.15.P.2.
Alienantur propter vtilitatem,non obstante prohibitione de non alienando.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. rub. 19.num.17. fol.424.Tom.15.Par.2.
Alienantur sine solemnitate, quando ecclesia non potest habere proprium,vt est in fratribus minoribus ordinis S. Francisci. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.18.nu.36.fol. 421. vult dicere.422.Tom.15 Par.2.
Alienantur sine solemnitatibus tribus concurrentibus. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.casu.20.nume.6.fol.460. Tom. 15. Par. secunda.
De nouo acquisitæ,an possint alienari.Restaur. Castal. de Imperato.q.104.nu.11.f.74.T.16.
Dicuntur esse pauperum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub.2.nume.27 folio 406.Tom.15.Par.secunda.
Dicuntur sacræ in 4. gradu. ideo in eis committitur sacrilegium. Franc.Sarment.de redditib.ecclesia.capitu.5. nume.10. fol. 392. Tom.15.Par.2.
Distrahuntur etiam sine solemnitatibus,vbi adest necessitas. Guliel Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.10.nume.45.fol.413.Tom. 15.Par.secunda.
Diuisæ sunt in quatuor partes.Matthe.de Afflict. de iure prothomis.§.9.nu 17.f.18 T.17.
Erant olim tenues,& ideo requirebatur maior solemnitatis, hodie verò sunt augumentatæ, & sufficit consensus capituli in earum alienatione.Guliel.Redoa de reb.eccle.nõ alie.rub. 23.nu. 21.fol.434.Tom.15.P.2.
Et minoris si a principio sunt solemniter pignoratæ, possunt sine solemnitate vendi.Guliel Redoa.de reb.eccle.non alie. casu.14. nu.6.fol 459.Tom.15.P.2.
Ex quibus causis alienentur.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.7. nu.49 §.1.f.237.T.14.
Hierosolimorum alienantur ex causa vtilitatis pro emendis redditibus melioribus.Guliel Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.19. nu.18.fol.424.Tom.15 P.2.
Hodie creditori in pignus speciale possunt dari.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.10.nu.24.f.413.T.15.P.2.
Immobiles possunt alienari in emphyheusim Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie rub.10.nu.6.f.413.T.15.P.2.
Immobiles quando possint alienari.Io.Bapt. Ponta.de arbitr.c.3. nu.7.fol.231.Tom.3 Par.1.
Male alienatæ,debent recuperari.Guliel Redoa.de reb. eccle.nõ alie.q.22.nu 3.f.509.T.15.P.2.
Minus vtiles sine fratrum consilio alienari non possunt. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.8.numero 47. folio 411.Tom. 15 Par.secunda.
Mobiles non præciosę, immo, & immobiles paruæ solo prælati consensu sine solemnitate alienari possunt. Guliel. Redoa. de reb.eccle.non alie rub.8 nu.1.f.410.T.15.P.2.
Mobiles possunt alienari,licèt sint preciosæ, seruata solemnitate. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.7. numero 1.folio 410. Tom.15.Par.2.
Mobiles quando sint inalienabiles.Io.Bapt.de arbitr.cap.3.nu.6. fol.231.Tom.3.Par.1.

Res ecclesię negatiuè sumptæ qualiter considerentur circa diuersa.

*RES ecclesię non confiscantur.16.q.6.cognouimus, & qui administrat res fisci excusatur a tute.& cura.Mart.Laudẽ.de fisco. q.29. fol.2 Tom.12.
Non debent pignorari sine rationabili causa.Guliel Redoa. de reb.eccle.non alie.rub.20.num.18.f.428 T.15.P.2.Et idem de simo.mental.P.3.c.22.nu.13.f.99.T.15.P.2.
Non donantur,nisi in casibus a iure expressis.Guliel.Redoa. de reb.eccle.non alie.versicu.stantibus.numero 4 fol.464.Tom.15. Par.secunda.
Item nec distrahuntur.
Non pignorantur sine rationabili causa.Guliel.Redoa. de reb.eccle.non alie.c.6.nu.8.f.395.T.15.P.2.
Ecclesiæ nõ possunt alienari,ex summa necessitate. Guliel.Redoa. de reb.eccle.non ale.rub.18.numero 63.fol.421.vult dicere.422. Tom.15.Par.2.
Item nec pignorari.
Nisi pro vtilitate ipsius.Guliel.Redoa.de reb.eccle non alie.rub. 19.nu.2.f.424.T.15.P.2.
Sine solemnitatibus requisitis etiam ob necessitatem. Maria. Soci.de oblatio.libel 9.nu.15.f.128.T.14.
Ecclesię non possunt,donari.Guliel.Redoa.de simo.mental. c.17. P.2 nu.8.f.95.T.15.P.2.
Prescribi sine titulo.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast.q.14. nu.51. fol.258.Tom.14.
Regulari sine sumo Pontifice.Hier.Alban.de potest. Papę. P.2.nu. 198.fol.79.T.13.Par.1.
Vendi pro substentatione clerici.Guliel.Redoa.de spol.ecclesiast. q.10.nu.20.f.250.T.14.
Ecclesię non solitę infeudari nonnumquam in feudum dari possunt,cum scilicet ecclesię necessitas hoc exigit, solemnitate tamen,quę adhiberi debet,obseruata. Vdalric.Zas.de feud.Par.5. nu.37.fol.307.Tom.10 P.1.
Non sunt dandę cognatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie. rub 2.nu.41.f.406 T.15.P.2.
Non sunt immunes a muneribus incumbentibus propter principis aduentum.Remig.de Gon.de charitat.subsi.q. 57.nu. 2.fol. 180.Tom 15.Par.2.
Non sunt prohibitę alienari, sed bene nisi seruata solemnitate. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.3. numero 14. fol.408. Tom.15.Par.2.

Res ecclesiæ quando possint alienari,& quibus ex causis.

*RES ecclesię possunt alienari, attentis antiquissimis constitutionibus canonum,causis existentibus. Guliel. Redoa. de reb.eccle. non alie.rub.10.nu.33.f.413.T.15.P.2.
Causa pietatis.Guliel Redoa.de reb.eccle.non alie.ver.stantibus. nu.6.fol.464.Tom.15.Par.2.
Item donari.ibidem.

Cum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cum ſolemnitatibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 14. nu. 58. fol. 258. Tom. 14.
Et inſolutum pro functionibus fiſcalibus, ſi aliunde nō poſſit debitum ſolui. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 15. fol. 421. vult dicere. 422. T. 15. P. 2.
Item, & pro debito priuato. ibidem. nu. 16.
Etiam pro illis alendis, qui in paupertate propria culpa inciderunt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 20. nu. 71. fol. 428. Tom. 15. Par. 2.
Facilius, quàm res minorum. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nō alie. caſu. 24. nu. 2. f. 462. T. 15. P. 2.
Ob neceſſitatem famis, inconſulto Pontifice. Iac. Nouel. de iure prothomiſ. §. 4. nu. 79. f. 39. T. 17.
Pro cauſa neceſſitatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 26. f. 421. vult dicere 422. T. 15. P. 2.
Item debent. ibidem.
Pro illis alendis, qui ob crimina carceribus mancipantur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 21. numero 71. fol. 428. Tom. 15. Par. ſecunda.
Pro vtilioribus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. nu. 63 fol. 425. T. 15. Par. 2.
Si ſubeſt vtilitas. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 26. f. 421. vult dicere. 422. T. 15. P. 2.
Sine ſolemnitate in caſu neceſſitatis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 6. nu. 1. f. 461. T. 15. P. 2.
Vrgente neceſſitate, ſed ordine ſeruato. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 18. nu. 91. f. 423. T. 15. P. 2.
Eccleſiæ poſſunt obligari pignori pro redemptione apud fœneratorem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 20. nu. 16. f. 428. Tom. 15. Par. 2.

Res eccleſiæ miſcellaneè ſumptæ quid operentur.

*RES eccleſiæ quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, alienantur ſine ſolemnitate, vbi quod alienatio importat venditionem, permutationem, donationem, & perpetuam emphytheuſim. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. Par. 1. cap. 30. nume. 9. fol. 57. Tom. 15. Par. ſecunda.
Quales in feudum dari poſſint. Fran. Sonsbe. ad vſus feudo. 8. P. nu. 4. f. 139. T. 10. Par. 2.
Quando alienantur gratia vtilitatis, debent cum vtilitate diſtrahi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 19. fol. 424. num. 15. Tom. 15. Par. 2.
Quando poſſunt de nouo infeudari a laico. Bon. de Curti. de nobilita. 3. P. nu. 50. f. 8. T. 16.
Quòd ſine ſolemnitate alienentur. Cōſuetudo diſponere poteſt. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 18. numero 1. fol. 459. Tom. 15. Par. 2.
Romanæ non poſſint legari, ſicut nec Cæſaris. Fortun. Garſi. de vlt. fi. iur. cano. & ciuil. nu. 215. f. 106. T. 1.
Si detineantur a laico, ita vt euelli ab eo non poſſit, poterunt ab epiſcopo alteri eccleſiæ concedi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. nō alie. caſu. 27. nu. 1. f. 462. T. 15. P. 2.
Subhaſtatæ iuſtum pretium, non plus offerenti traduntur. Iodoc. Burgen. de ſubhaſta. c. 5. nu. 22. f. 82. T 6. P. 1.
Sunt bona Chriſti. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. q. 21. nu. 12. fol. 507. Tom. 15. Par. 2.
Sunt communes pluribus, vt vniuerſis. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. caſu. 5. nu. 10. f. 440 T. 15. P. 2.
Sunt diſpenſandæ vt communes, non vt propriæ. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 23. nu. 4. f. 352. T. 15. P. 2.
Sunt Papæ tanquam gubernatoris, non domini, licèt ſecus in beneficijs. Mart. de Caraz Laud. de princip. q. 43. f. 206. T. 16.
Sunt prælatorum, quò ad gubernationem, pauperum quò ad ſuſtentationem. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. & in hac materia. q. 3. nu. 19. fol. 223. T. 14.
Vel principaliter, vel ſecundario ad Papā ſpectantes, omnes præſcribuntur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſt. 14. nume. 17. fol. 257. Tom. 14.

Res eccleſiarum, & eccleſiaſticæ qualiter circa diuerſa conſiderentur, earumque effectus.

*RES eccleſiarum licitatæ an plus offerentibus deliberentur. Iul. Ferret. de gabel. vectig. &c. verſi. tuto. nu. 178. f. 83. T. 12.
Eccleſiaſticæ debent diuidi in tres partes. Guliel. Duran. de modo ge. concil. cel. rub. 9. nu. 1. f. 174. T. 13. P. 1.
Immobiles collegijs primum conceſſæ ſunt. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c 7. nu. 2. f. 343. T. 15. P 2.
Quibus caſibus poſſint alienari. Paul. Roman. de penſio. eccle. c. 6. nu. 25. f. 313. T. 15. P. 1.
Sunt immunes a pedagijs. Io. Vgo. de offi. quatuor prælat. verſic. viſo. nu. 2. fol. 299. T. 13. P. 2.
Vtrum poſſint concedi in perpetuam emphytheuſim, ita quòd tranſeant ad hæredes extraneos. Bart. de contrarieta. col. 2. circ. fi. fol. 163. Tom. 2.

Res miſcellaneè conſideratæ quid operentur.

*RES fiſcales dicuntur quaſi res propriæ, & priuatæ principis, ideo in eis poteſt Princeps diſponere, Mart. Laud. de fiſco. quæſt. 109. fol. 3. Tom. 12.
Eiſci poſſunt præſcribendo acquiri. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati. art. 3. nu. 11. f. 13. T. 14.
Tam vacantes, quàm denunciatæ præſcribuntur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. 14. nume. 21. fol. 257. Tom. 14.
Furtiuæ an poſſint vendi. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. q. 4 princ. nu. 3. f. 45. T. 6. P. 1.
Hæredis an dicantur tacitè obligatæ pro legatis a teſtatore factis. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. Par. princ. memb. 4. nu. 159. fol. 211. Tom. 6. Par. 1.
Hæreditariæ, quando ſunt in diuerſis locis, tot erunt inuentaria, quot ſunt loca, vbi ſunt ipſæ res hæreditariæ. Rolan. a Valle de confectio. inuent. verſicul. quid enim. numero vnico. folio 178. Tom. 8. Par. 2.
Hæreditatis iacentis non dicuntur in bonis. Phan. de Phanu. de inuent. hæred. 5. P. nu. 4. f. 284. T. 8. P. 2.
Humanæ quæ ſint, & qualiter conſiderentur. Ioach. Opp. de iuris arte. verſi. rerum per tot. f. 89. T. 1.
Illę quæ poſſunt dari in feudum, vtrum poſſint dari, & ad certum ſeruitium, & indeterminatè. Iac. de Ardi in vſib. feudo. cap. 33. per tot. fol. 231. T 10. P. 1.
Illę quæ ſine titulo, & bona fide tenetis, cuius bona ſunt degaſtanda, an itidem ſint publicandæ. Alberi. a Roſ. de ſtat. quæſtio. 15. nu. 2. fol. 56. Tom. 2.
Illatæ, & inuectæ in molendino non ſunt tacitè obligatæ pro penſione molendini. Ant. Neguſa. de pigno. & hypothe. 2. P. princ. memb. 4. nu. 144. fol. 210. T. 6. P. 1.
In prædiū ruſticum intelliguntur tacitæ obligatę, ſecus in prædiū vrbanum. Anto. Negu. de pigno. & hypothe. 2. P. princ. memb. 4. nu. 145. fol. 210. T. 6. P. 1.

Res immobiles, qualiter circa diuerſa conſiderentur.

*RES immobiles debitè non deponentur. Stef. Forcat. de mora P. 1. nu. 25. f. 423. T. 6. P. 1
Eccleſiæ exiguæ, vt ſunt Terrulæ, vineolæ, & cauſa etiam ſine ſolemnitate alienant. Guliel. Redoa. de reb. ecc. non alie. rub. 12. nu. 5. f. 414. T. 15. Par. 2.
Et quæ inter immobilia computātur, proprie in feudum dantur. Pet. de Bellapert. de feu. titul. 5. numero 1. folio tertio, Tom. 10. Par. ſecunda.
Pertinebant ad ſolos epiſcopos M. A. Marſ. de eccleſiaſt. reddit c. 7 nu. 1. f. 345. T. 15. Par. 2.
Poſſunt dari in feudum, & quę loco immobilium habētur. Ioan. Blanc. de feu. lib. 1. capitu. 6. numero ſecundo, fol. 269. Tom. 10. Par. prima.
Preſcribuntur ſpatio. 30. annorum a bona fide & acquiritur dominium vtile. Ioann. Franc. Balb. de preſcripti. Par. 1. nu. 21. fol. 70. Tom. 17.
Quòd non preſcribuntur niſi tempore decem, vel viginti annorum, quomodo intelligatur. Io. Fran. Balb. de præſcrip. P. 1. nu. 6. fol. 70. Tom. 17.

Res circa diuerſa conſideratæ quid operentur.

*RES impreſcriptibiles, quę ſint. Hier. de Mon. de finibus regundis. c. 71. nu. 4. f. 350. T. 3. P. 2.
Inanimatę non delinquunt. Alber. a Roſ. de ſtat. quęſt. 88. nume. 2. fol. 38. Tom. 2.
Incommertiales nō poſſunt dari in feudum. Fran. Sonsbe. ad vſus feud. P. 8. nu. 3. f. 130. T. 10. P. 2.
Incorporales an poſſint preſcribi aduerſario ignorante. Iac. Nouel. de Iur. prothomiſ. §. 8. & 9. nu. 83. f. 47. T. 17.
Statura ſunt indiuiduę. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. c. 2 nu. 3. f. 367. T. 6. P. 2.
Indiuiſibiles quę ſint. Io. le Cirier. de primogenit. concluſione 2. q. 11. nu. 2. fol. 25. T. 10. P. 1.
Inductę in naui conducta cenſentur tacitè hypothecatę propenſione nauis. Ant. Negu. de pigno. & hypothe. 2. P. princ. membro 4. nu. 140. fol. 210. T. 6. P. 1.

Res inuectæ qualiter conſiderentur, & earum effectus cenſeantur.

*RES inuectę, & illatę per ſecundum conductorem, an pro primo conductore tacitè obligatę, & quare. Ant. Neguſa de pigno, & hyppothe. 2. Par. princ. memb. 4. nume. 136. fol. 210. Tom. ſexto, Par. prima.
Tacitè cenſentur obligatę pro qualibet mercede conducta. Ant. Neguſa. de pigno. & hyppothe. 2. Par. princ. memb. 4. num. 141. fol. 210. Tom. 6. Par. 1.
In Domum conductā an poſſint retineri per locatorem pro alio debito, quàm locationis tamquàm tacitè hyppothe. Ant. Neguſa. de pigno. & hyppothe. 2. Par. princ. memb. 4. nume. 129. folio 209. Tom. 6. Par. 1.
In domum conductā licèt tacitè ſint hyppothecatę, non tamen prohibentur alienari, niſi expreſsè ſint obligatę. idem ibi. numero 131.
Tacitè cenſentur obligatę pro qualibet mercede conducta. Ant. Neguſa. de pigno. & hyppothe. 2. Par. princ. memb. 4. nume. 141. fol. 210. Tom. 6. Par. 1.
Inuectę ſeu inductę in domum conductam, licèt tacitè ſint hypothecatę, non tamen prohibentur alienari, niſi expreſsè ſint obligatæ. Ant. Neguſa. de pigno. & hyppothe. 2. P. princ. memb. 4. nu. 131. fol. 209. T. 6. P. 1.

Res

Source : BIU Cujas

Res circa diuerſa acceptæ quid operentur.

*RES Inutiles pro nihilo habentur in excuſſionibus. Ant. Neguſa. de pigno.& hyppothe.8.Par.1.memb.nume.43.fol.255.Tom.6. Par. prima.

Laycorum ſacratę eis non reſtituuntur, ſed ſoluitur eis æſtimatio. Cornel. Beninc. de pauper. & eius princi. quæſtio. 8.numero 5. fol.157.Tom.18.

Legatæ a teſtatore non dicuntur in bonis ipſius, nec tacitè dicuntur hyppothecatæ pro ipſius legatis. Ant.Neguſa.de pigno.& hyppothe.2.Par.princi.membro 4.numero 158.fol.211.Tom.6. Par. prima.

Licitè an ſint publicandæ propter illicitas. Alberi.a Roſ.de ſtatutis q.4.nu.1.fol.30.Tom.2.

Diſtingue nu.5.ibidem.

Cum illicitis portatæ an cadant in commiſſum. Iul.Ferret.de gabel.vectigal &c.verſi.tuto.nu.182.f.83.T.12.

Litigioſæ poſſunt dari nomine donationis propter nuptias. Robert. Lancel.de attent.c.4.nu.466.f.311.T.5.

Diuidi inter hæredes. Robert.Lancellot.capitu.4.nume.469.folio 311.Tom.5.

Transferri cum vniuerſitate idem ibidem nu.470.f.311.

Vtrum vendi poſſint, & quæ ſint res litigioſæ. Fab. de Mon.de vend.& empti.q.4.princi.nu.33.f.47.T.6.P.1.

Magnæ inutiles non alienantur ſine ſolemnitate ſeruata. Guliel. Redoa.de reb.eccl.non alie.Rub.12.nume.20. fol.414.Tom.5. Par.ſecunda.

Maioratus licèt præſcribi non poſſint, eſt tamen poſſeſſor illarum in poſſeſſione tuendus,& cauſa nobilitatis poteſt apud Iudices ordinatos tractam, vbi agitur detuendo ſpoliatum. Melch. Palaez.in tractatu maiora.quæſtio.15.3.Par.numero 18. folio 449. Tom.10.Par.1.

Si alienentur per habentem filios, an filij admittantur ad reuocandum alienationem, vel alij conſanguinei. Melch. Palaez. in tract.maiora.quæſtio.decimanona,Par.4. numero 25. folio 473. Tom.10.Par.1.

Si vendantur in præſentia ſucceſſoris eidem non præiudicat niſi dolo taceat. idem ibidem quæſtio. decimaquinta, numero 14. folio 469.

Male alienatæ reuertuntur ad eccleſiam nullo dato precio. Guliel. Redoa.de reb.eccl.non alie.verſi.ad repetendum nu.26.fol.512. Tom.15.Par.2.

Mere ſoli in feudum dantur. Fran.Sonsbe. ad vſus feudorum.P.8. nu.17.fol.130.T.10 P.2.

Minoris ſine decreto Iudicis, vt alienari non poſſunt, ita nec præſcribi,aut vſucapi,ex ſententiæ Caſtren.Ioann. Mauri.Bollan.de Reſtit.in integ.c.93.nu.5.f.136.T.5.

Quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, an poſſint vendi ſine Iudicis decreto. Vital.de Camba.de clauſul.nume.7.fol. 420. Tom. 18. Et Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien.capitu.primo num.17. fol.394.Tom.15.Par.2.

Minorum an, & quando poſſint præſcribi. Oct. Simon. de decretis Tit.nono.numero 47.inſpec. 2.caſu.2.numero 47.folio 333. Tom.6.Par.2.

Cauſa dotis alienantur. Ant.Gub.Coſt.de ſponſ.coment.verſicu. ſed,& ſi nu.4.f.60.T.9.

Sine decreto inalienabiles poſſunt præſcribi. Guil. a Monfer.de ſucceſ.Regum Dub.4.nu.9.f.183.T.16.

Minus vtiles alienantur pro vtilioribus de conſenſu capituli. Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.rub.19.numero 135.folio 426. Tom.15.Par.2.

Mixtæ quæ ſint.Ioac.Hopp. Friſ. de iuris arte verſiculo ius per tot. fol.92.col.1.Tom.1.

Res mobiles qualiter conſiderentur circa diuerſa, & earum effectus.

*RES mobiles acceſſoriæ exiſtentes in re ſpoliata ſunt reſtituendæ, licèt in his de ſpolio principaliter agi nequeat. Io. Bap. Pont.de ſpol.lib.4.c.4.nu.60.f.306 T.14.

Æſtimantur pro collecta. Remig. de Gon. de Charitat. ſubſi. q. 58.nu.11.f.181.T.15.P.2.

Item immobiles ibidem.

Alienantur forma tradita a iure.Guliel.Redoa. de reb. eccle. non alien.rub.3.nu.13.f.407.T.15.P.2.

Item in mobiles ibidem.

Cęſaris quanto temporis ſpatio vſucapiantur. Io. Franc. Balb. de præſcrip.2.P.q.nu.7.f.93.T.17.

Et immobiles repertę in hęreditate defuncti deſcribendę veniũt in inuentario.Rolan.a Valle de Confect.inuent.verſic.de forma nu.1.fol.177.Tom.8.Par.2.

Etiam hodie poſſunt alienari ab adulto cum curato ſine decreto propter cauſam dotis vel donationis, propter matrimonium contrahendum.Bald.Nouel.de dote Priuilegio.60. nume.1.fol. 211.Tom.9.

Inæſtimatę in dotem datę, quę ſeruari poſſunt, prohibentur, quoque alienari.Ioan.Gut.de iuran confir.&c.capitu.1.nume.5. fol.36.Tom.6.Par.2.

Minoris in poſſint dari propter nuptias. Bal. Nouel. de dote priuil.60.nu.2.f.211.T.9.

Non poſſunt dari in feudum.Fran.Sonsbe.ad vſus feu. P.8.num. 26.fol.130.Tom.10.Par.2.

Item eius ratio nu.27.ibidem.

Perceptę ex condemnationibus ſunt mariti, immobilia verò reddantur varij.Io.Campeg.de dote q.34.nu.2.f.297.T.9.

Item pecuniæ ibidem.

Precioſę quò ad alienationis ſolemnitatem æquiparantur Immobilibus.Guliel Redoa.de reb.eccle.non alie.caſu.7.nume.1.fol. 450 Tom.15.Par.2.

Pretioſę non alienantur niſi cum cauſis,& ſolemnitatibus, a iure expreſſis.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi.res nu. 1.fol. 464.Tom.1.Par.2.

Quæ ſeruari poſſunt datę in dotem,an,& quando poſſint alienari.Balb.Nouel.de dote.Par.7.priuil.1.numero tertio, folio 217. Tom. nono.

Quarum alienatio prohibita eſt a lege, in feudum non poſſunt dari.Petrus de Bellapert.de feu.Tit.5.numero tertio, fol. tertio, Tom.10.Par.2.

Res miſcellaneè ſumptæ quid operentur.

*RES modicę,vtilitatis ſub iuramento de non alienando non includitur.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. verſic. videtur nu.13. fol.471 Tom.15.Par.2.

Mulierum non dotales comprẹhenduntur ſub ſtatuto præſcí. Ioann.Bapt. Boui.de ſtatu. vrb.præſcrip. glo.3.nume.3.fol.178. Tom.decimoſeptimo.

Naturales & corporibus cęleſtibus conſequuntur ſuas formas, & virtutes.Marti.de Arles.de ſuperſtitio.nume. 23. fol. 403. Tom. 11.Par.ſecunda.

Non cohærentes ſolo etiam in feudum dari poſſunt.Fran.Sonsbe. ad vſus feu.8.P.nu.22 f.130.T.10.P.2.

Non operantur vltra voluntatem agentium. Michael. Vlcur. de Reg.Mundi,q.5.princip.nu.15.f.111.T.16.

Non plane omnes, ſed immobiles tantum primo ſęculo fuiſſe communes putant caſtrenſ.& Iaſ.Albert.Bolog.de lege, iure,& ęquita.c.10.nu. 5.f.300.T.1.

Contraria aliorum ſententia ibidem nu.6.

Non precioſę,quę ſeruando ſeruari non poſſunt,terrę more conſiderato poſſunt a prẹlato moderatè donari.Guliel.Redo. de reb. eccle non alie.rub.8.nu.4.f.410 T.15.P.2.

Oblatę non poſſunt ad libitum diſpẽſari, ſi ofterens nõ expreſſit, quid de ea fieri volebat cõtra Maria.Soci.Troyl.Malui.de oblatio: dub.4.nu.74.f.141.T.14.

Non ſunt recipientis,ſed Dei.idem ibidem.

Obligatę pignori an poſſint arreſtari. Pet.Pech.Ziri. de iureſiſtendi.c.16.nu.11.f.167.T.3.P.2.

Res hoc ſigno vniuerſali.ſ.omnis, adiunctæ quid, operentur.

*RES omnes conſeruantur ordine, eiusque prętermiſſio parit ſeditiones,& bella eiusque bona quanta ſint. Conrad. Bru. de ſeditio.c.5.nu.3.fol.143.T.11.P.1.

Deſtinatę ad vendendum,an loco mercium habeantur.Petr.Santer.de aſſecur,& ſponſ. Merca.4.Par.nume. 65.fol.366. Tom.6. Par. prima.

Fieri vel ex ratione,vel contra rationem vel ſupra rationẽ.Troyl. Malui.de Canonizat.Sancto.verſi.Aggredior nume.46. fol.101. Tom. decimoquarto.

In pecuniam conuerti poſſunt.Lancellot.Gal.de ſtat. q.3.num.9. fol.331.Tom.2.

Lucratę conſtante matrimonio acquiruntur ęqualiter viro & vxori.Ioann.Gutt.de luram.confir.&c.numero 101.fol.41.Tom. 6. Par. ſecunda.

Item fructus iure regio ibidem.

Non pars ſunt inſerendę in inuentario.Seb. Mon. de Inuent.cap. 6.nu.6.fol.211.Tom.18.Par.2.

Propriè Dei ſunt.Ioann.a Capiſtr.de auctorit.Papę Par. 2. princi. nu.30.fol.39.Tom.13. P.2.

Res miſcellaneè conſideratæ quid operentur.

*RES particulares licèt ſint priuatorum,tamen ciuitas vniuerſaliter conſiderata eſt principis ſicut & publica palatia. Conrad. Bru. de ſeditio.c.9.nu.16.f.137.T.11.P.1.

Paruę licèt poſſint ſine conſenſu Fratris alienari,tamen non excluditur conſenſus capituli, ſaltem tacitus. Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie.rub.21.numero decimonono,folio 429. Tom. 15. Par. ſecunda.

Regulariter non inducunt ſimoniam.idem ibidem. capitu.4.P.3. nume. 11.fol.88.

Patrimoniales ſi venduntur,& poſtea illas extraneus vẽdat, an erit locus rectracti.Melch.Palaez.in tractatu maiora q.19. nu.7.fol. 472.Tom. 10.Par.1.

Pertinentes ad iudicium tum hodie, tum ſecundum veteres quę ſint.Ioac.Hopp.Friſ.de iuris arte verſicu.res,per totum folio 99. Tom. primo.

Phyſice, & Naturę quæ dicantur. Egui. Baron. de diuid. & indiuid.oblig.capitu.ſecundo,numero nono,folio 367. Tom.ſexto, Par. ſecunda.

Pignoratæ ſi ruina, incendio, vel naufragio perdantur, cuius erit damnum, debitoris, vel creditoris? Iulius Ferret.de re Nauali lib.8.nu.51.fol.341.T.12.

Plures ſi vendantur vnico precio, non eſt dubium,quod lucrum vnius cum damno alterius ſit compenſandum, & e contra. Io. Gute.de contrac.Iura.capitu.26.numero duodecimo, folio 74. Tom.6.Par.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si venditæ ſint ſimul, pretijs tamen diuerſis, & in vna earum cõtingat lęſio vltra dimidiam, an reſpectu illius competat beneficium l.2.C.de reſcin.vend. Ioan.Gute.de contrac. iura.cap.26. nu.10.f.74.T.6.Par.2.

Plurium, qui culpa vnius ex Romanis inciderunt in commiſſum, an totæ res confiſcentur, tàm Domini ſcientis, quàm Dominorum ignorantiũ. Iul. Ferret. de vect. &c. numero 241. folio 88. Tom. duodecimo.

Pondere, in vel menſura conſiſtentes dupliciter venduntur. Hier. de Mon. de ven. & emp. quæſtio. 5. princ. num. 61. fol. 54. Tom. 6. Par. ſecunda.

Portata ad phyſicum an cadant in commiſſum ob gabellam non ſolutam. Iul. Ferret. de gabel. vect. &c. nume. 288. fol. 87. Tom. duodecimo.

Poſitæ in confinio non dantur. Ioan. Blanc. de feudis capitu. 6. nu. 18. fol. 269. Tom. 10. Par. 1.

Precioſæ videntur vxori cõcedi, vt ornatius incedat, & non vt ſibi videantur donatæ. Vital. de Camba. de clauſu: verſi. ſed nu. 19. fol. 488. Tom. 18.

Præconia quando ſubhaſtantur, dari debent ſecundum conſuetudinem loci, vbi bona ſunt ſita. Melch. Palaez. in tract. maiora. q. 58. P. 1. nu. 22. f. 399. T. 10. P. 1.

Præſcribuntur intra decem annos inter præſentes. Petrus Rebuffus de nominat, q. 14. nu. 33. f. 319. T. 15. P. 2.

Præſumuntur eſſe, aut fieri eius, qui eam emit. Pet. Pech. de teſtament. coniug. capitu. 7. numero tertio, folio 158. Tom. octauo, Par. prima.

Pro derelictis quando habeantur, & concedantur occupantibus. Iul. Ferret. de re nauali lib. octauo, numero 30. folio 341. Tom. duodecimo.

Res prohibitæ propriæ, & publicæ qualiter ſint applicatiuè, conſiderandæ.

*RES prohibitæ alienari, in remunerationem poſſunt diſtrahi. Lancello. Gal. de ſtat. quæſtio. octaua, numero, octuageſimoprimo, fol. 342. Tom. 2.

Non poſſunt dari in feudum. Vdalric. Zaſius de feud. 4. Par. nu. 1. fol. 315. Tom. 10. Par. 1.

Per teſtatorem, quòd quandoque ex præſumpta mente teſtatoris alienentur. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. quæſt. 8. nu. 30. fol. 157. Tom. 18.

Per teſtatorem ſi alienentur, non valet alienatio, etiam in præiudiciũ alienantis. Cornel. Benin. de pauper. & eius priuil. ſpecial. 10. in contract. nu. 11. f. 162. T. 18.

Propriæ an poſſint arreſtari. Petrus Pechius Ziri. de iure ſiſtendi c. 4. nu. 25. f. 161. T. 3. P. 2.

Publicæ, & ſigno publico euidentiſſime demonſtrant. Benuenut. Strac. de mercatu. Par. ſecunda, numero 87. fol. 293. Tom. ſexto, Par. prima.

Res iunctæ hoc relatiuo, quæ, quid circa diuerſa operentur.

*RES quæ capiuntur pro ſubhaſtatione, non debent ſtatim adiudicari parti. Iodoc. Burgen. de ſubhaſtationibus capitu. 3. num 9. fol. 79. Tom. 6. Par. 1.

Quæ compenſari poſſint. Sebaſt. Med. de compenſationib. Par. 2. q. 1. nu. 1. f. 267. T. 6. P. 2.

Quæ dantur in dotem nulla facta æſtimatione, non poſſunt per maritum alienari, etiam conſentiente muliere. Io. Campeg. de dote nu. 2. q. 40. f. 241. T. 9.

Quæ debent apponi in hæreditate. Phanutius de Phanu. de Inuent hæreditati. 3 P. nu. 33. f. 268. T. 8. P. 2.

Quæ erant tempore mortis penes defunctum, vt commodatæ, & ſimiles ponantur in hęreditate. idem ibidem. nu. 33.

Quæ fiſco emptæ veniant publicandæ Fran. Lucan. de fiſco, & eius priuil. 2. P. nu. 9. fol. 10. T. 12.

Quæ habent cauſam continuam, & diſcontinuam, vt ſeruitutes, quomodo probentur, remiſſiuè, & quanto tempore præſcribantur. Ant. Bardus de tempore vtili capitu. 14. nu. 7. f. 220. T. 5.

Quæ inter immobilia computantur, quæ tamen re vera immobilia non ſunt, in feudum rectè dantur Franc. Sonsbe. ad vſus feudorum. P. 2. nu. 16. f. 125, T. 10. P. 2.

Quæ maximè rectum iudicium impediant Alber. Bolo. de lege iure, ex æquitate c. 9. nu. 13. f. 299. T. 1.

Quæ non poſſunt alienari, Iacob. de Ardi. in vſibus feu. c. 14. per tot. fol. 228. Tom. 10 Par. 1.

Quæ olim præſcribi non poterant, hodie 30. 40. ann. ſpatio præſcribuntur. Ioann. Boſcheus libr. 6. de nuptijs numero 48. folio 95. Tom. 9.

Quæ poſſint diſcuti. Seb. Med. de deffinitio. deffinit. 24. nu. 5. fol. 298 Tom. 18.
Item quo in loco ibidem.

Quæ poſſint obligari, & a quibus. Hugo Donel. de pigno. & hyppothe. c. 7 per tot. f. 261. Tom. 6 P. 1. Et Fran. Baldui. de pigno. & hyppothe. c. 12 per tot. f. 272. T. 6. P. 1.

Quæ poſſint pignori obligari. Franc. Baldui. de Pigno, & hyppothe. c. 12. per tot. f. 272. T. 6. P. 1.

Quæ poſſint dari in feudum Fran. Sonsbe. ad uſus feudo. 8. P. nu. 2. f. 130. T. 10. P. 2. & Io. Fer. Mon. de collect. in uſus feudi c. 3. per tot. fol. 100. Tom. 10. Par. 2.

Quæ præſcribi nequeãt. Franc. Sosbe. ad vſus feudi. P. 12. nu. 152 fol. 146. T. 10. P. 2.

Quæ pro parte ſunt debitoris, an totæ poſſint arreſtari. Pet. Pech. Ziri. de de iure ſiſtendi. c. 4. nu. 18. f. 160. T. 3. P. 1.

Quæ pro libenter alienari, non poſſunt concedi in feudum. Ioan. Blanc. de feud. libro 1. cap. 6. numero 13. folio 269. Tomo 10. Par prima.

Quæ propriè immobiles non ſunt, mirabilium tamen nomine cẽſentur, in feudum poſſunt dari, vt Al. Zal. de feudis. P. 4. num. 5. fol. 305. Tomo 10. P. 1.

Quæ proueniunt de fructibus eccleſiæ, vendi nõ poſſunt. Guliel. Redoa. de ſpolia. eccleſi. quæſtione 3. §. j. numero 35. folio 226. Tomo 14.

Quæ recipiant compenſationem. Sebaſt. Med. de compenſ. q. 20. nu. 3. col. 2. f. 263. T. 6. P. 2.

Quæ ſeruando ſeruari non poſſunt quæ ſint. Fabia: de Mon. de empt. & vend. quæſtione 4. princ. numero 20. folio 46. Tom. 6. Par prima.

Seruari non poſſunt, & conſuetæ emphyteuticari, non comprehenduutur ſub prohibitione dictæ extrauagantes, ambitioſæ. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. caſu. 8. nume. 3. fol. 441. Tomo 15. P. 2.

Seruari non poſſunt liberè poſſunt alienari. Franc. Paui. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quæſtione 8. 2. P. princip. numero 3. folio 426. Tomo 13. P. 2.

Quæ ſint corporales, & quæ incorporales Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. obligatio. c. 5. num. 4 f. 369. T. 6. P. 2.

Quæ ſint, quæ in ſuo genere functionem recipiant. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. obliga. cap. 8. numero 9. folio 376. Tom. 6. Par. ſecunda.

Quæ ſperatur in patrimonio noſtro futuræ, rectè in feudum dãtur. Per de Bellapertica, de feudis titu. 5 numero 10. folio 4. T. 10. P. ſecunda.

Quæ veniant in appellatione bonorum in edicto. Pet. Vand. de priui. credit. c. 13. per tot. f. 120. T. 18.

Res qualiter circa diuerſa conſiderentur, & earum effectus.

*RES Quædam, quarum vſus eſt ipſarũ rerum conſumptio, & in talibus per mutuum transfertur dominium. Ambr. de Vigna. de vſuris. nu. 36. f. 51. T. 7.

Quælibet per quas cauſas ligantur, per eaſdem diſſoluitur. Ioan. Feral. de iuribus, & priuil. Regni. Franc. numero 24. folio 176. Tomo 16.

Sunt inſerendæ in inuentario. Sebaſt. Mor. de inuent. cap. 6. num. 1. f. 211. T. 8. P. 2.

Quando fieri dicantur. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. c. 15. nu. 3. f. 152. T. 8 P. 1.

Sint repetendæ amiſſæ propter timorem incendij, ruinæ, & naufragij. Iul. Ferret. de re Nauali. libro 8. numero 44. folio 341. Tomo 12.

Sunt ſubhaſtãdę, non eſt ſubitò ad venditionem procedendum. Iodoc. Brugen. de ſubhaſtatio. cap, 3. numero 27. fol. 80. Tomo 6 Par prima.

Quarum alienatio prohibita eſt a lege, in feudum dari non poſſunt. Pet. de Bellapert. de feud. tit. 5. numero 3. fol. 3. Tomo 10. Par. ſecunda.

Quas emit clericus poſt conſecrationem, eccleſiæ relinquere debet. Ant. Marſil. de eccle. reddit. c. 23. numero 69. fol. 364. Tom. 15. Par. ſecunda.

Vir mittit vxori, quãdo eam ducit, in dubio non videtur eas donare, ſed accommodare potius, vt magis ornata accedat ad virum. Ioan. Campeg. de dote q. 79. nu. 3. f. 277. T. 9.

Quaſi Dotales, conſtante matrimonio putatiuo, non poſſunt alienari. Ioan. Beſcheus de nuptijs lib 6. nu. 50. f. 55. T. 9.

Quatenus, quibuſque armis ſint tuendæ. Conſtan. Roge. de legis potentia. ver. nunc. nu. 30. f. 396. T. 1.

Quibus modis poſſint haberi. Fran. Luca de fiſco, & eius priuil. 3. P. nu. 7. f. 4. ſed vult dicere. f. 12. T. 12.

Rebus integrè eſſe deſinant. Vital. de Camba. de clauſul. nu. 10. col. 1. f. 376. T. 18.

Raptoris, applicentur raptæ. Vital. de Camba. de clauſ. tit. de metu. matri. nu. 23. f. 428. T. 18.

Rebus æſtimantur. Egui. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. c. 3. nu. 12. f. 386. T. 6. P. 2.

Relictæ pauperibus in genere ſine ſolemnitate alienari poſſunt. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. Rub. 31. num. 12. folio 452. Tomo 15. P. 2.

Relictæ per clericum ſi ſint in alium translatæ, cõpetit eccleſiæ rei vẽd. Gul. Redoa. de ſpolio &c. q. 9 §. & qa. nu. 23. f. 246. T. 14.

Res ſacræ qualiter circa diuerſa conſiderentur, & quid operentur.

*RES ſacræ alienantur pro alendis pauperibus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. Rub. 6. nu. 12. f. 409. T. 15. P. 2.

Pro ædificatione quoque eccleſiarum Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienandis. Rub. 6. nu. 11. f. 409. T. 15. P. 2.

Item augmentatione cimiterij. idem ibidem.

Emptioni maioris partis accedunt. Anto. de Roſel. de vſuris tit. de diuerſ. contract. nu. 2 f. 70. T. 7.

In caſu neceſſitatis ẽt in eadẽ forma pignorari poſsũt ad tabernã. Guliel. Redoa. de reb. eccl. nõ alie. Ru. 6. nu. 17. f. 409. T. 15. P. 2.

Licèt

Source : BIU Cujas

Licèt vendi non possint : cum vniuersitate tamẽ transeunt. Anto. de Rosel. de vsuris tit. de diuers. contrac. nu. 2. f. 70. T. 7.
Mobiles ad altaris ministerium necessariæ, regulariter non possunt alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. Rub. 6. nu. 1. f. 409. Tom. 15. P. 2.
Mobiles vendi debent pro redimendis captiuis. Guliel. Redoa. de reb. ecc. non alien. rub. 6. nu. 4. f. 409. T. 15. P. 2.
Mobiles quando non alienantur sine solemnitatibus in immobilibus requisitis. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alien. rub. 6. nu. 15. fol. 409. T. 15. P. 2.
Non conceduntur laicis in feudum, secus ecclesiasticis. Pet. de Bellapert. de feudis tit. 5. nu. 7. f. 3. T. 10. P. 2.
Non possunt possideri, & præsumptio est contra possidentem. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6. nume. 14. folio 409. Tom. 15. Par. 2.
Possunt alienari, si superfluæ sunt, etiam propter debitum ecclesiæ persoluendo. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6. nu. 10. fol. 409. Tom. 15. Par. 2.
Possunt vẽdi pro redemptione captiuorum. Ant. Cors. de potest. regia q. 71. nu. 23. f. 141. T. 16.
Sunt diuini iuris. Benedict. Bonius. de censibus articulo. 19. num. 43. fol. 167. T. 6. P. 1.
Item religiosæ ibidem.
Item sanctæ ibidem.
Sunt, quæ rite per Ponticifes Deo consecratæ sunt. Guliel. Redoa. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6 nu. 3. f. 409. T. 15. P. 2.
Vel Religiosæ, an de iure ciuili, & canonico possint deduci in obligationem Hiero. Zane. de differen. iur. ci. & can. nume. 226. fol. 206. Tom. 1.
Veluti vasa sacra, vestes, cruces, paramenta, & ornamenta, quæ dicuntur spiritualibus annexa, in casibus a iure expressis pignorãtur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6. nume. 16. fol. 409. Tom. 15. Par. 2.
Item hyppothecantur, ibidem.
Item venduntur, ibidem.
Item alienantur, ibibem.
Venduntur pro captiuis redimendis, quando timetur de morte, aliàs secus. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6. nu. 6. fol. 409 Tom. 15. P. 2.
Vetantur dari in feudum. Pet. de Bellapertica de feu. tit. 5. num. 6. fol. 3. Tom. 10. Par. 2.

Res miscellaneè sumptæ quid operentur.

*RES semel nouatæ quando non re obligentur. Seb. Med. de nouatio. q. 6. nu. 5. f. 389. T. 6. P. 2.
Sequuntur personæ condictionem. Alberi. a Rosa. de statu. quæst. 17. nu. 3. fol. 56. Tom. 2.
Singulæ an sint communes respectu falcidiæ. Sebast. Mon. de inuent. in præfat. nu. 169. f. 205. T. 8. P. 1.
Quo ordine sint describendæ in inuentario. Sebast. Mon. de inuent. c. 7. nu. 48 f. 214. T. 8. P. 2.
Quomodo probentur. Ioann. M. Mont. de testi. colum. 3. in fine 294. Tom. 4.
Soli in feudum dari possunt. Vbal. Zas. 4 Par. num. 3. fol. 305. Tom. 10. Par. prima.
Solitæ in feudari pluribus, non possunt, soli personæ concedi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. versic. verum nu. 11. fol. 485. Tom. 15. Par. 2.
Infeudari, quæ dicantur. Vdal. Zas. de feudis. Par. 5. num. 33. fol. 307. Tom. 10. Par. 1.
Spirituales sunt clerici, quia deputarunt se Christo. Ant. de Præt. de iurisd. epis. defens. c. 3. nu. 5. f. 373. T. 13. P. 2.
Steriles si fuerint donatæ ecclesiæ, qualiter ecclesiæ consulatur. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versicu. stantibus. nume. 2. fol. 464. Tom. 15. Par. 2.
Sub conditione debitæ, vel obligationes conditionales non possunt ante conditionis euentũ præscribi. Fran. Balb. de præscript. vers. postquam nu. 16 f. 102. T. 17.
Subiectę restitutioni non possunt alienari. Arnul. Ruzeus. de iure regal. priuil. 18. nu. 12. f. 372. T. 12.
Restitutioni sub condictione possunt pendente conditione, alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. ista nume. 31. fol. 491. Tom. 15. Par. 2.
Restitutioni pro causa dotis possunt alienari, & obligari, etiam non obstante prohibitione testatoris. Bal. Nouel. de dote. priuil. 13. nu. 1. fol. 196. Tom. 9.
Restitutione sub conditione possunt pendente conditione, alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. versic. nu. 31. fol. 491. Tom. 15. Par. 2.
Subrogatæ in loco aliorũ, ferant vinculate & Regiæ licentia sunt vinculatæ quando sub rogatio quid per corpora eius dare speciei. Melch. Palaez. in tractatu maiora. quæst. 11. nume. 8. fol. 357. Tom. 10. Par. 1.
In maioratu sequuntur conditione priorum Melch. Palaez. in tract. maiora. q. 11. nu. 9. f. 357. T. 10. P. 1.
Sunt quadrupicis generis. Franc. Sonsbe. ad vsus feudorum. 8. Par. nu. 1. f. 130. T. 10. P. 2.
Totæ an cadant in commissum nõ solutum vectigal debentis. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. vers. tuto nu. 238. fol. 85. T. 12.
Vendendę fisco, aut locandæ an sint semper subhastandæ. Iul. Ferret. de gabel. &c. nu. 383. f. 87. T. 12.
Venduntur sępæ diuersis pretijs præsertim in diuersis locis. Bart. Cæpol. de simulat. contract. nu. 71. f. 6. T. 7.
Vnius ecclesiæ non venduntur pro debito alterius. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non. alie. rub. 25. nu. 31. f. 436. T. 1. P. 2.

Res miscellaneè qualiter in accusat. considerari, & operari contingat.

*RES Ecclesiæ alienare est simonia. Guliel. Redoa. de simonia mẽtali. P. 2. c. 17. nu. 9 f. 95. T. 15. P. 2.
Ecclesiæ auferens sine effractione, quòd excommunicationem aliquã non incurrat. Pet And. Gamba. de auct. legati de latere vers. legatus. nu. 18 f. 215. T. 13. P. 2.
Malè alienatas quis recuperat non suo sed eccl. nomine. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. ver. sed deinde. nu. 15. f. 511. T. 15. Par. secunda.
Pretiosas Episcopus an possit alienare, sine cõsensu capituli. Ioã. Bertac. de episc. P. 4. nu. 108 f. 342. T. 13. P. 2.
Si prælatus conferat in consanguineos, fur. & latro est. Guli. Redoa. de spol. eccl. quæstio 3. §. verum quia. nu. 31. folio 225. T. 14.
Forensium quãdo liget consuetudo. Roch. Curt. de stat. Sect. 9. nu. 13. f. 377. T. 2.
Prophanas de templo surripere sacrilegium est grauissime a Deo punitum. Corrad. Bru. de seditiosis, c. 13. n. 15. folio 139. Tomo 11. P. prima.
Proprias quis prius curare præsumitur. quàm alienas. And. Alciat. de præsump. præsump. 52. nu. 1. f. 319. T. 4.
Relictas per clericum non petit ecclesia vti hæres, sed vti domina. Guliel. Redoa. de spol. eccl. q. 9. §. & quia. numero 22. folio 247. Tomo 14.
Spirituales emens irreuerẽtiam exhibet Deo. Guliel. Redoa. de simonia ventali cap. 16. numero 17. folio 96. T 15. P. 2.
Suas defendendo, offendere potest clericum absque pœna excõicationis. Sebast. Med. de fortui. casibus. quæstione 8. numero 30. fol. 204. Tomo 7.
Iactare nemo præsumitur, Federicus de Senis de permut. benef. vers. quia. nu. 68. f. 190. Tomo 15. P. 1. & Egidius de Bellamera q. 2. nu. 2. f. 192. T. 15. P. 2.
Quilibet potest alienare, vel inter viuos, vel per vltimam voluntatem, si filios habeat, siue non. Sebasti. Mon. de viuent. c. 4. nu. 3. f. 208. Tomo 8. P. 2.

Rescindens qualiter applicatiuè consideretur, & operetur.

*RESCINDENS, & rescissorium coniungi posse saltem successiuè perebrior. D. D. opinio. Ioan. Mauri. Bola. de restit. in integr. c. 9. nu. 2. f. 116. Tomo 5.
Et rescissorium iuditium simul cumulari non posse, & quæ sit ratio. Ioan. Mauri. Bolla. de restitu. in integrum c. 9. numero 1. fol. 116. Tomo 5.
Iuditium quod dicatur, Bar. opi. Mau. Bolla. de restit. in integ. c. 4. nu. 2. f. 115. T. 5.
Submouet omne impedimentum, quo facilius ad rescissorium perueniatur, quòd statim rescisso obstaculo competere incipit. Ioan. Mau. Bolla. de restitu. in integ. cap. 4. nu. 3. folio 115. T. 5.

Rescindi quid debeat, vel non.

*RESCINDI debet contractus emptionis, etiam si læsio interuenerit intra dimidiam, quando fuerit dolo, & proposito lædentis. Ioan. Bap. Lup. de vsuris. §. 5. nu. 9. f. 142. T. 7.
Non debet venditio propter nimiam causam iniquitatis. Fab. de Mon. de emp. & vend. q. 8. princ. nu. 8. f. 65. T. 6. P. 1.

Rescissa applicatiuè considerata quid operetur.

*RESCISSA venditione p restitutionẽ in qua minor tàm in re vendẽda, quàm in tradẽda possessione læsus est, noui iudicij in tẽtatione non est opus, ex opinione Bartholi, secus si minor in vendendo solum læsus esse dicatur. Mau. Bolla. de restitu. in integ. c. 1. nu. 7. f. 114. T. 5.
Venditione an pretium minor restituere debeat. Nico. Valla. de rebus dubijs, titulo de restitut. minor. nu. 6. folio 345. T. 18.

Rescisio, rescisionis, & rescisso qualiter considerari, contingat, & earum effectus.

*RESCISSIO consequentis sequitur rescissionem antecedentis. Bald. Peru. de statu. versi. Bona. nu. 9. f. 95. T. 2.
Contractus per procuratorem celebratus quãdo per dominũ deceptum peti potest. Fab. de Mon. de emp. & vẽdi. q. 8. nu. 13. fol. 65. Tomo 6. P. 1.
*RESCISSIONIS venditionis, q sint effectus. Fab. de Mon. de emp. & ven. q. 8 nu. 2. f 64. T. 6. P. 1.
*RESCISSO contractu ex causa restitutionis, meliorationes conseruantur. Ioan. Garc. Hisp. de expen. & melioratio. c. 18. nu. 15. folio 320. Tomo 17.

Rescissoria actio cui competat, cuius naturæ, ac effectus sit.

*RESCISSORIA actio cui competat. Placen. de rerum vendica. tit. 6. num. 1. folio 38. Tom. 3. P. 2.

Item

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Item quomodo ibidem.
Actio, cuius sit naturæ. Ioan. Ferra. de appellatio. lib. 4. nume. 318. fol. 80. Tom. 5.
An detur postliminio reuertentibus de iur. can. & ciuili. Hier. Zanet. de differen. iuris ciuil. & can. numero 298. folio 207. Tom. primo.
Annalis est habita vtili restitutione. Quint. Mand. de casibus ann. nu. 182. f. 216. T. 17.
Cur vtilis dicatur. Maurit. Bolla. de restit. in integ. cap. 7. nu. 4. fol. 116. Tom. 5.
Datur absentibus causa Reipublicæ, & aduersus eos dirigitur, nè quod euenit, prosit, vel obsit. Placent. de rerum vẽdicat. tit. 6. nu. 2. fol. 38. Tom. 3. Par. 2.
Datur præsenti, cuius res per absentem vsucapitur. Odofredus de libel. forman. c. 5. nu. 2. f. 80. T. 3. P. 2.
Datur tam pro mobilibus, quàm pro immobilibus Io. Mau. Bolla. de restit. in integ. c. 7. nu. 1. f. 116. T. 5.
Et officium rescindens nunquid in eodem libello simul, & semel possit intentari Bap. de S. Blas. de actio. & eius natu. actio. secunda, nu. 12. f. 44. T. 3. P. 2.
Etiam pro incorporalibus competit. Maur. Bola. de restit. in integ. c. 7. nu. 2. f. 116. T. 5.
Nobilis iudicis officio expeditur. Maur. Bol. de restit. in integ. c. 7. nu. 5. f. 116. Tom. 5.
Perpetuatur in iudicium deducta litis concertatione. Ioan. Maur. Bol. de rest. in integ. c. 7. nu. 7. f. 116. T. 5.
Quando natiua, quando item datiua dici debeat. opinio DD. Maur. Bola. de restit. in integ. capitu. octauo, numero primo, fol. 116. Tom. 5.
Rescindit vsu capionum contra ius ciuile. Placent. de rerum vendicat. tit. 6. nu. 3. f. 38. T. 3. P. 2.
Vtili anno finitur. Maur. Bola. de restit. in integ. cap. 7. nume. 6. fol. 116. Tom. 5.

Rescissoriam actionem qualiter accipi, ac operari contingat.

*RESCISSORIAM actionem stricti iuris esse etiam quæ ad testamentum rescindendum datur, eamque ob affectionem competere. And. Alcia. de eo, quod interest nu. 41. f. 11. T. 5.
Actionem vtilem esse actionem antiqui quidam deffinierunt, quæ in integrum restitutio datur. Io. Maur. Bol. de restitut. in integ. cap. 7. nu. 3. fol. 116. T. 5.
*RESCRIBENTIVM, & statuẽtium, voluntatem semper in rescriptis, & statutis recipimus. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. circa istam. nu. 3. f. 160. T. 11. P. 1.

Rescripta miscellaneè considerata quid operentur.

*RESCRIPTA ab vna parte probata sibi inuicem contradicentia non valent. Nepos. a Montalbano de excepti versic. licèt num. 5. fol. 106. Tom. 3. Par. 2.
Ad beneficia concessa generaliter intelliguntur de beneficijs primo & naturali statui impetrantis conuenientib. Io. de Selua. de benef. q. 68. P. 3. nu. 3. f. 97. T. 15. P. 1.
Subreptitiæ ipso iure vitiantur, non sic ad lites. Io. de Selua de benef. q. 12. P. 3. nu. 207. f. 75. T. 15. P. 1.
Ad lites, quamuis de iure non impetrantur absque speciali manda to. hoc tamen ex Ro. Cu. Stylo non procedit, quia quilibet impetrat. Seba. Vant. de nullita. nu. 75. f. 424. T. 4.
Qualiter differant a rescriptis ad beneficia. Arnulphus. Ruzeus de iure regal. priuil. 4. nu. 2. f. 362. T. 12.
Quando de pactis commodo, vel incommodo agi cõtingat, ope exceptionis tantùm non ipso iure nulla censeri. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de latere lib. 6. de pensio. nu. 238. fol. 195. Tom. 13. Par. secunda.
Seu causarum commissiones, si modò auocatoria non sint. licèt sint subreptitia, tamen iurisdictionem tribuunt. Seb. Vant. de nullit. ver. postquam nu. 60. f. 396. T. 4.
Item delegationes ibidem.
Si non sint auocatoria, etiam quod subreptitia, mero iure valent: & propterea processus illorum vigore pacti reputantur Vallidi. Seb. Vant. de nullit. ver. huiusque nu. 59. f. 423. T. 4.
Strictè interpretantur. Pet. And. de aut. leg. de latere. lib. 8. nume. 173. fol. 212. T. 13. P. 2.
Ad quid perpetua sint. Alber. Brun. de reb. dub. versi. venio nu. 18. fol. 359. Tom. 18.
Aduersus priuilegia, impetrata sunt inualida nepos a Montalbano de exceptio. versicu. licèt numero sexto, folio 106. Tom. 3. Par. secunda.
An trahantur ad futura. Albert. Bru. Aste. de Augmen. &c. conclu. 9. princ. nu. 16. f. 360. T. 17.
Item impetrationes, ibidem.
Antequàm curiam exeant per multorum manus pertranseunt. Ioann. de Gras. de rescrip. Apost. numero sexto, folio 31. Tom. 3. Par. secunda.
Apostolica in vna litera, vel puncto corrigens excommunicatus est. Ioann. de Gras. de rescrip. apost. numero 18. folio 31. Tom. 3. Par. secunda.
Beneficialia sunt ambitiosa, ideo restringenda. Paul. Rom. de pensio. eccle. c. 7. nu. 23. f. 315. T. 15. P. 1.
Debent continere expressè conditionẽ, si preces veritate nitantur. Nepos ad Montalbano. vers. rescripta. nume. 1. fol. 106. Tomo 3. Par. secunda.
Delegatoria tantum durant, quantùm actio, super qua fuerunt impetrata. Sebast. Van. de nullit. ver. hucusque. numero 73. folio 424. Tomo. 4.
Latissimè quantum verborum proprietas, & iuris necessitas, & mandantiũ intentio patiuntur, interpretanda sunt. Sebast. Vant. de nullit. nu. 65. ver. eod. fol. 423. T. 4.
Dicuntur ius scriptum. Roch. Curt. de stat. in præfatione. num. 8. fol. 345. Tomo 2.
Emanant super alienatione rerum eccleſiæ cum clausula, si in euidentem, & c. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. nu. 89. fol. 423. Tomo 15. Par. 2.
Et delegationes extenduntur ad causas habentes ortum post datã rescripti Philip. Franc. de disputat. petit. vers. videndum. nu. 10. fol. 330. Tomo 3. Par. 2.
Et litere Apostolice de vacatione, & de modo beneficij vacantis mentionem facere debent. Ioã. de Gras. de rescrip. Apost. nu. 45. fol. 33. Tomo 3. P. 2.
Et priuilegia principum intelliguntur semper absque alterius graui præiuditio. Math. Bru. de cessione bonorum q. 27. nu. 13. fol. 202. Tomo 3. Par. 2.
Quæ duo specialia contineant, non valẽt. Ioan. le Cirier de primo genitu. quæst. 6. secundi libri. numero quinto. f. 51. Tom. 10. P. 1.
Facilius obtinent scholares, quàm alij. Horat. Luci. de priu. schola. in priuil. 69. f. 83. T. 18.
Gratiosa de voluntate scribentiũ sortiuntur effectum. Io. le Cirier. de primogenitu. q. 24. lib. 1. nu. 11. fol. 35. T. 10. P. 1.
Gratiosa, & concernentia iustitiam quæ sint. Anto. Massa gal. de exercit. iurispert. lib. 3. nu. 23. f. 177. T. 1.
Impetratur sine citatione ac beneficia conferuntur. Petr. Rebuf. de nominatio. q. 13. princ. nu. 6. f. 318. T. 15. P. 2.
Impetrata a potentes existente in curia principis, nõ valent. Mart. Lauden. de priuil. q. 8. vbi remissiuè. f. 2. T. 18.
A principe de iure ciuili regulariter sunt ppetua, nec anno finiuntur. Prosdocimus de comi. de differen. iur. ciu. & cano. nume. 2. fol. 191. Tomo 1.
Quid de iure canonico? ibidem.
In forma breuium a quibus conficiantur. Ioan. Staphil. super commis. & literis iustitiæ. titu. de rescrip. & c. nu. 8. fol. 201. sed vult dicere f. 301. Tomo 15. P. 2.
Item quomodo signentur. ibidem.
In lites nulla sunt ex obreprione, sed ex subreptione non sunt per exceptionem annullanda. Bartho. Teg. in tract. crimin. P. 5. nu. 41. fol. 12. Tomo 11. P. 1.
In quibus adiecta est causa generalis, non obstan. &c. valent contra decretales epistolas, non tamen contra constitutiones concilij. Nico. Boer. de Card. lega. de latere. vers. de throno. nu. 91. fol. 148. Tomo 13. P. 2.
Interpretantur strictè ad effectũ, quod minus offendant ius commune. Sebast. Van. de nullit. ver. hucusque. nu. 64. folio 423. T. 4.
Iustitiæ ad hoc emanant, vt iustitia ministretur. Quint. Mandos. de inhibitionibus q. 82. nu. 3. fol. 115. T. 5.
Licèt debeant intelligi secundùm ius commune, tamen priuilegia. Principis debent intelligi contra in commune. Mart. Laudẽ. de priuil. q. 41. f. 2. Tomo 18.
Non conceduntur super nullitatibus post tres conformes in Rom. Cur. nisi cum clausula, sine præiuditio trium conformium. Sebastia. Vant. de nullit. vers. toties. nu. 6. fol. 383. T. 4.

Rescripta quando non valeant.

*RESCRIPTA non valent ex defectu præsumptæ voluntatis principis in his, quæ sunt contra ius. Math. Bru. de cessio bonorum q 9. prin. nu. 13. f. 195. T. 3. P. 2.
Impetrata specialiter ab hæreticis. Conr. Bru. de hæreticis. c. 7. n. 2. fol. 319. Tomo 11. P. 2.
Item priuilegia. ibidem.
Quæ sunt contra ius ex defectu præsumptæ voluntatis Principis. Math. Boui. de cessione bonorum q. 9. nu. 15. f. 195. T. 3. P. 2.
Quibus hæreticis conceduntur collegia, & vniuersitates studiorum. Conr. Bru. de hæreticis c. 7. nu. 5. fol. 319. T. 11. P. 2.
*RESCRIPTA omnia principaliter in quibus versentur. Ant. Massa gal. de exercit. iuris perit. lib. 3. nu. 22. fol. 177. T. 1.

Rescripta Papæ qualiter considerentur, & quid operentur.

*RESCRIPTA Papæ quare non dicant dilecto filio nostro. Ioan. de Gras. de rescript. apost. nu. 7. f. 32. T. 3. P. 2.
Semper præsumuntur ex iusta causa emanasse. Pet. Albi. de Ponti. potest. nu. 14. fol. 131. T. 13. P. 1.
Super alienationibus fiunt cũ clausula, quatenus in euidẽtẽ, & c. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. Rub. 30. casu. 5. nume. 32. fol. 449. Tomo 15. Par. 2.
Quibus modis expediri soleant. ibidem. nu. 33.

Rescripta Principum qualiter sint considerandi eorumque effectus.

*RESCRIPTA Principum intelliguntur sine graui præiuditio alterius. Marc. Ant. Cucch. de morator pscrip. nu. 161. f. 205. T. 17.

Non

Source : BIU Cujas

Non debent in incommodum magnum concedi. Matt. de Afflic. de Iure prothomiſ. rub. de iure. &c. numero vndecimo, folio tertio, Tomo 17.
Quæ poſſunt impugnari. Conra. Brun. de hæreticis. c. 17. nume. 38. fol. 307. T. 11. P. 2.
Quantum poſſibile eſt, ſecundum ius commune ſunt interpretanda. Nic. Boer. de Card. leg. de lat. ver. de tribuno. nu. 40. folio 146. Tom. 13. Par. 2.
Quæ ſuper nullitatibus ſententiarum principaliter petuntur, non conſueuerint concedi in Roma. cur. abſque clauſula, ſine præiudicio legitimæ executionis, vel ſi quid exequendum fuerit &c. Sebaſt. Vant. de nullitat. verſicu. nullitas. numero 30. f. 380. Tomo quarto.
Quot modis non valeant, ſiue nulla ſint. Conra. Brun. de hæret. c. 17. nu. 28. 29. 30. & 31. f. 307. T. 11. P. 2.

Reſcriptum generaliter ſumpta quid operentur.

*RESCRIPTA quantum durent de iure canonico. Hier. Zanet. de differen. iur. ciui. & cano. nu. 296. f. 207. T. 1.
Reſtringenda ſunt in his, quæ ſunt contra ius. Matth. Brun. de ceſ. bon. q. 9. prin. nu 13. f. 195 T. 3. P. 2.
Seu indulta Principum de aliquo ſpoliando, vel priuãdo ſua poſſeſſione, vel de eam capiendo propria auctoritate intelliguntur iuris ordine ſeruato, & non aliàs. Io. Gute. de acti. iudi. iura. c. 19. nu. 4. f. 403. T. 3. P. 1.
Sumunt robur ex mente ſcribentis. Hier. Gigas. de penſionib. ecc. q. 29. nu. 5. f. 340. T. 15. P. 1.
Sunt ſtricti iuris. Quint. Mandoſ. de inhibit. quæſtio. 68. numero 3. fol. 98. Tom. 5.
Super alienationibus rerum eccleſiæ emanant cum clauſula, ſi in euidentem &c. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 19. num. 89. fol. 425. T. 15. P. 2.

Reſcripta in accuſ. conſiderata quid operentur.

*RESCRIPTA apoſtolica in vna litera, vel puncto corrigens excõmunicatus eſt. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. nu. 18. fol. 32. Tom. 3. Par. ſecunda.
Impetrans per mendacium, & ſubreptionem, quomodo puniatur. Hier. Zanet. de differen. iur. ciui. & can. nu. 321. f. 208. T. 1.

Reſcripti conſideratio circa diuerſa quæ ſit.

*RESCRIPTI authoritas ſub quauis formula verborum concepta, & addita clauſula non obſtante, an procedat in præiudicium tertij. Ægid. Thomat. verſicu. nobilitas. numero 24. folio 167. Tomo duodecimo.
Data quando datur. Io de Graſ. de reſcrip. apoſt. nume. 16. folio 32. Tom 3. Par. 2.
Item præſentatio. ibid.
Declarationem ad Pontificem ſpectare. Pet. And. Gamb. de leg. de late. lib. ſecundo, verſicu. illud. numero 217. fol. 159. Tom. decimotertio, Par. 2.
Dubium a Principe reſoluendum eſt. Greg. Magal. de ſecuri. & ſal uocon. 3. P. nu. 24 f. 238. T. 11. P. 1.
Et compromiſſi ætas, niſi ad iudicium deueniatur, perpetua eſt. Hier. Zanet. de differen. iur. ciui. & cano. numero 46. folio 201. Tom. primo.
Forma quatenus ſit attendenda, & ſequenda. Guido. Papa de reſcri. nu. 31. f. 30. T. 3 P. 2.
Geminatio habet vim clauſulæ ex certa ſcientia. Hier. Gig. de penſio. ecc. q 97. nu. 7 f. 364. T. 15. P. 1.
Non obſtante &c. Hier. Gigas. de penſio. eccl. q. 97. nume. 7. folio 364. Tom. 15. P. 1.
Geminatio habet vim motus proprij. Hier. Gigas. de penſio. eccle. q. 97. nu. 6 f. 364 T. 15. P 1.
In præſentatione perſona id præſentans multum conſideratur. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. nu. 5. f. 31. T. 3. P. 2.
Sacri oraculi, ſeu alterius annotationes, quælibet prærogatiua contra publicam utilitatem ceſſat. Ægid. Thomat. de collectis verſ. medici. nu. 4. f. 143. T. 12.
Præſentatio non ſufficit, ſed partis citatio requiritur. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. nu. 17. f. 31. T. 3. P. 2.
Quando attendatur. Io. de Graſ. de reſcrip apoſt. nume. 16. fol. 31. Tom. 3. Par. 2.
Qualitas poteſt probari. Aymo. Crauet. de antiq. temp. ver. viſo. nume. 25. fol. 142. T. 17.

Reſcripti verba, verbum, & vtilitas qualiter conſiderentur.

*RESCRIPTI verba potius impropriantur, quam, quòd tertio prę-iudicẽt. Ant. de Prę. de iuris epiſ. defenſ. c. 8. n. 13. f. 368. T. 13. P. 2
Secundum ius ſunt intelligenda. Guid. Papa. de reſcrip. nume. 32. fol. 30. T. 3. P. 2.
Sunt improprianda, vt alteri non prę-iudicetur, etiam ſi reſcriptũ ſit in fauorem piæ cauſæ. Gui. Redoa. de ſpol. ecc. q. 1. nume. 12. fol. 215. Tom. 14.
Sunt potius improprianda, quàm intelligenda in præiudiciũ tertij. Gul. Redoa. de ſpol. ecc. nu. 94. f. 222. T. 14.
Verbum, quodlibet nõ ocioſe apponitur. Anton. Corſet. de verbis geminati s. nu. 5. f. 267. Tom. 18.
Vtilitas in actione perpetuanda eſt. Io. Fer. de appellat. lib. 4. cap. 4. nu. 286. fol. 78. T. 5.

De reſcriptis.

*RESCRIPTIS ad beneficia dato executore ad executionem proceſſus proceditur. Io. de Graſ. de reſcri. apoſt. n. 17. f. 31. T. 3. P. 2.
An maſculinum concipiat fœmininum. Iac. Nouel. de iur. prothomiſ. ver. quòd ſi fortè. nu. 24 f. 24 T. 17.
Accuſatorijs ipſo iure ſubreptionem vitiari. Pet. And. Gamb de authorit. leg. de late. lib. 8. nu. 180. f. 213 T. 13. P. 2.
Gratioſis fit initium a perſona, cui prouidetur, non ſic in reſcriptis executorijs ad iudices directis. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. n. 9. fol. 32. T. 3. P. 2.
Magis ſtandum eſt, quàm verbis. Io. Lup. de libert. ecc. q 8. num. 5. fol. 5. T. 13. P. 1.
Papæ ſemper intelligitur appoſita clauſula, dummodo non ſit alteri ius quæſitum. Guliel. Redoa. de rebus eccl. quæſt. 2. nu. 95. fol. 222. Tom. 14.
Perſonarum æquiuocatio facienda non eſt. Io. de Graſ. de reſcript. apoſt. nu. 8. f. 32. T. 3. P. 2.
Præiudicantibus iuri alterius requiritur clauſula non obſtante, vel ſecunda iuſſio. Gul. Redoa. de ſimo. mental. Par. 2. c. 15. num. 13. fol. 67. T 15. P. 2.
Quare dicitur Pius ſecundus. Ioan. de Graſ. de reſcrip. apoſt. nu. 3. fol. 32. T. 3. P. 2.
Quare ponantur hęc verba, dilecto filio &c. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. num. 4. f. 32. T. 3. P. 2.

De reſcripto in datiuo, & ablat. conſiderato, & eius effectu.

*RESCRIPTO conceſſo a Principe contra ius, iudex delegatus q̃d facere debeat. Guido. Papa de reſcrip. nume. 32. f. 30. T. 3. P. 2.
Errorem prætendens, poteſt eum a legare non obſtante clauſula, ex certa ſcientia, &c. Nic. Boer. de Card. leg. de latere. verſicu. de throno. nu. 77. f. 147. T. 13 P. 2.
Facienda eſt mentio de attentato. Hier. Manfred. de attenta. Par. 7. nu. 80. f. 237. T. 5.
Generali derogatur per ſpeciale. Io. Monach. de defen. iur. verſi. reſcriptum. nu. 4. f. 122. T. 3. P. 2.
Non appoſita clauſula, ex certa ſcientia &c. an quando tacitè ſubintelligatur. Nico. Boer. de Card. leg. de late. verſi. de throno. nu. 78. fol. 147. T. 13. P. 2.
Non niſi expreſſim ſtatuta tolli, quatenus, & cur verum ſit. Conſtan. Roger. de leg. potentia. Par. 3. n. 50. 51. 52. 53. 54. 55. & 56. fol. 402. Tom. 1.
Obtento cum clauſula, quòd monitorium decernatur conſtito de aſſertis, an ſi non conſtet, monitorium ſubſiſtat. Quint. Mandoſ. de monitorijs. q. 40. nu. 1. f. 67. T. 3. P. 2.
Omni Papę de iure canonico ſubintelligitur illa clauſula, ſcilicet ſi preces veritate nitantur. Bap. a S. Blaſ. de contradic. iur. can. n. 3. fol. 185. col. 1. T. 1.
Papę non facienti mentionem de litis pendentia, non eſt obediendum, ſed reſcribendum. Arnal. Alber. de agnoſcẽ. aſſer. hęre. nu. 12. q. 21. f. 74. T. 11. P. 2.
Principis iudex omnino parere debet. Quint. Mandoſ. de inhibit. q. 82. nu. 2. f. 105. T. 5.
Non oritur naturalis obligatio, ſed tantum ciuilis, quæ habet effectum naturalis. Mart. Lauden. de priuil. quæſtio. 107. folio 3. Tomo decimooctauo.
Poteſt prorogari tempus ſtatutum a lege ad conficiendum inuẽtarium. Rolan a Valle de confectione inuen. verſi. item omitten. nu. 6. fol. 175. T. 8. P. 2.
Poteſt quis releuari a deſertione appellationis. Guido. Papa de reſcrip. nu. 8. f. 3. T. 3. P. 2.
Quæ obijci poſſint. Bald. de Peru. de Tabellio. nu. 92. fol. 366. Tomo 3. Par. 1.
Si aliquid veritatis taceatur, vitiatur ſolum illud caput in quo obreptio eſt facta & alia capita ſuſtinentur, in reſcripto autem ſubreptitio, uitiato nno capite, omnia corruunt. Bartho. Tegi. in tract. crimin. Par. quinta, numero 42. folio duodecimo, Tom. 11. Par. prima.
Tolli dominium quatenus recipiendum. Conſtant. Rogerius de legis potentia. 3 P n. 38. fol. 401. T. 1. reſcriptorũ cõſideratio q̃ ſit.
*RESCRIPTORVM quot ſint ſpecies. Io. Staphil. ſuper commiſ. & literis iuſti. titu. de reſcrip. &c. numero ſecundo, folio 300. Tomo 15. Par. 1.
Item quomodo expediantur. ibid.
Sigillum quale eſſe debeat, & quale eſſe debeat effigies apoſt. inibi ſculpta. Ioan. de Graſ. de reſcrip. apoſt. numero 8. fol. 31. Tomo 3. Par. 2.

Reſcriptum miſcellaneè conſideratum quid operetur.

*RESCRIPTVM a principio nullum ſuperueniente idoneitate nõ validatur. Leo. Aurelia. de mandatis apoſt. num. 61. fol. 225. Tomo 15. Par. 1.
Ad beneficia per non expreſſa vitiatur. Ioan. de Selua. de benefi. q. 11. P. 3. nu. 152. f. 70. T. 15. P. 1.
Ad lites an ſit ſtrictius interpretandum, quàm ad beneficia. Io. de Selua. q. 12. P. 3. nu. 106. f. 175. T. 15. P. 1.
Licèt ſit ſit perpetuum, intra annum iudici præſentari debet. Sebaſt. Vau. de nullit. verſi. poſtquàm nu. 101. f. 398. T. 4.
Quando nullum ope exceptionis, ſi tamen de pendentia litis coram alio iudice non fiat mentio, nullum ipſo iure cenſeri,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

& nullam tribuat iurisdictionem. Petr. And. Gamba. de auctor. leg. de lat. libro octauo, numero 179. folio 213. Tom. decimotertio, Par. secunda.

An valeat contra rem iudicatam. Phanutius de Phanutijs de inuē. 2. Par. nu. 73. fol. 275. T. 8. P. 2.

Impetratum contra ius scriptum. Ioan. Monach. de defensor. iuris ver. rescriptum, nu. 2. f. 122. T. 3. P. 2.

In quo decimæ alicuius confirmantur. Ioā. Monach. de defensor. iuris. ver. rescriptum, nu. 3. f. 122. T. 3. P. 2.

Per quod remittitur alicui solutio vectigalium. Guido Papa de rescrip. nu. 46. f. 30. T. 3. P. 2.

An euitietur ob verborum duplicationem, Ioan. de Graf. de rescri. nu. 79. f. 34. T. 3. P. 2.

Si taceatur illud, quo expresso non ita de facili obtentum fuisset. Ioan. de Selua de benefi. quæstio. 12. Par. 3. nume. 90. fol. 74. Tomo 15. Par. 1.

Antonini quale fuerit circa materiam excusationis paternæ. Marc. Vertr. de iure liberorum. ca. 18. per totū. fol. 9. Tom. 8. Par. 2.

Apostolicum ad lites in actis debet registrari. Io de Graf. de rescri. apost. nu. 15. f. 31. T. 3. P. 2.

Committens attentatorum reuocationem intelligitur de attētatis factis, & non faciendis. Hier. Manfre. de attent. P. 7. n. 82. fol. 237. Tom. quinto.

Complectens plura sub disiunctione, sit ne admittendum. Guido. Papa de rescrip. nu. 53. f. 30. T. 3. P. 2.

Rescriptum concedens diuersa qualiter considereretur.

*RESCRIPTVM concedens exceptionem dilatoriam, non prodest his, qui de proximo essent condemnandi. Marc. Ant. Cuc. de morator. præscrip. nu. 118. f. 204. T. 17.

Inducias debet prodesse etiam creditori contra debitorem, qui tales inducias impetrauit. Marc. Ant. Cucch. de Morato. prescri. nu. 38. f. 202. T. 17.

Inducias dilatorias debet denunciari debitori. idem ibidem nume. 151. fol. 205.

Inducias non comprehendit debitorem ad faciendum. Mar. Anto. Cuc. de morato. præscrip. nu. 145. f. 205, T. 17.

Inducias præsumitur in gratiam debitoris tantùm, non etiam fideiussoribus datum. Marc. Ant. Cucch. de morato. præscrip. nu. 125. fol. 204. T. 17.

Præscriptionem moratoriam dicitur potius ipsam sententiam approbare. M. Ant. Cuc. de morat. præscrip. nu. 117. f. 204. T. 17.

Præscriptionem moratoriam, seu inducias quinquennales nō tollit rem iudicatam, sed tantum modo differt ipsius executionem. Marc. Ant. Cuc. de morat. præscri. nu. 116. f. 204. T. 17.

Vel auferens exceptionem peremptoriam nō valet. M. Ant. Cuc. de morator præscri. nu. 191. f. 205. T. 17.

Rescriptum circa diuersa considerandum quid operetur.

*RESCRIPTVM concessum ad beneplacitum Papæ morte ipsius extinguitur, secus si fuit cōcessum ad beneplacitum sedis apost. Chouer. de pub. concub. ver apparet. nu. 9. f. 172. T. 11. P. 1.

Aduersus libertates confirmatas, an valeat Guido Papa de rescri. nu. 40. fol. 30. T. 3 P. 2.

Alicui per principem possit ne eo absente, vel ignorantæ reuocari. Guido. Papa. de rescript. nu. 29. f. 30. T. 3. P. 2.

Contra priuilegium piæ causæ debet de eo specialem mentionē facere. Io. de Selua, de benefi. quæst 14. Par. 3. nume. 37. fol. 78. Tom. 15. Par. 1.

Continens generalem clausulam, non obstante, non censetur de rogare priuilegijs concessis vniuersitati, vel collegio decurionum. Nico. Boer. de Card. legat. de late. nu. 41. versi. de Throno. f. 146. Tom. 13. P. 2.

Iniustitiam est suspectum de falsitate. Paris de Put. de sindic. ver. si per statutum. nu. 2. f. 240. T 7.

Repugnantiam dicitur nullum. Greg. Magal. de securit. & saluocond. 3. P. nu. 21. f. 238. T. 11. P. 1.

Varia capita, an per omnia sit probandum. Guido. Papa de rescri. nu. 52. f. 30 T. 3. P. 2.

Continere quid debeat, & quid in eo exprimendum sit, ne dicatur subreptitium, & quòd expressa in eo verificanda sunt. Sebattia. Vant. de nullit. ver. postquàm. nu. 102. f. 398. T. 4.

Contrarius quando validum sit. Constan. Rog. de iur. interpre. q 5 prin. nu. 20. & 21. f. 388. T. 1.

Cui præsentandum sit. Ioan. de Graf. de rescrip. apost. nume. 2. fol. 31. T. 3. Par. 2.

Item per quem. ibid.

Item quomodo. ibid.

Item vbi. ibid.

Item quando. ibid.

Cuius effectus ad vnam personam dirigitur, aliàm non comprehē dit. Arnulphus Ruze. de iure regal. nu. 4. priuil. 53. f. 386. T. 12.

Cum facultate procedendi secundùm æquitatem, quomodo procedat, & locum sibi vindicet. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. nu. 72. f. 225. T. 13. P. 2.

Dans iurisdictionem cognoscendi superueniente tempore, quo iudex cognoscebat, an actum validet. Ant. Nicel. de concor. gl. nu. 220. fol. 204. T. 18.

Debet facere mentionem de appellatione interposita. Rober. Lancellot. de attentat. illat. 7. & vltima. numero 634. folio 318. Tomo quinto.

Item tàm propria, quàm aduersarij. ibid. num. 635.

Item tàm iudiciali, quam extraiudiciali. nu. 636. ibid.

Præsentari infra annum. Quint. Mand. de ann. casibus. nume. 131. fol. 214. T. 17.

Derogans sententiæ debet esse valde clausulatum. M. Ant. Cucch. de morat. præscrip. nu 115. f. 204. T. 17.

Deuians a consueto stylo, & continens inconsuetas clausulas præsumitur falsum. And. Alciat. de præsumptio. præsump. 30. num. 6. fol. 328. Tom. 4.

Dicens, quòd oratorem ad alterum de duobus beneficijs admittat, prout petitur, ad fideiussorem non extenditur, etiam quòd in precibus de fideiussore fiat mentio. Matth. Bru. de cessio. bo. q. 9. prin. nu. 12. & 13. f. 195. T. 3. P. 2.

Dicitur nullum, cōtinens quid ad quod is est minus habilis, cuius nomine fisci impetratio. Aymo Crauetta de antiq. temp. P. 1. nume. 66. f. 123. T. 17.

Obreptitium, continens quid, ad quod is est minus habilis, cuius nomine fit impetratio. idem ibid.

Directum alicui sub nomine dignitatis etiam successor exequitur. Rober. Lancel. de attent. limit. 24. nu. 10. f. 417. T. 5.

Diui Pij ad conferendas dotes pertinens quod nam erat. Io. Sapor. de collat. c. 4. nu. 33 f. 462. T. 8. P. 1.

Esset falsum, si in eius salutatione alius, quàm Papa præponeretur. Io. de Graf. de rescrip. apost. uu. 2. f. 32. T. 3. P. 2.

Est diligenter inspiciendus. Io. Monach de defen. iur. nu. 1. fol. 122. Tom. 13. Par. 2.

Est falsum, si Papa scribendo inferioribus episcopo eos non appellet filios, & scribendo episcopo eum non appellet fratrem. Io. de Graf. de rescrip. apost. nu. 5. f. 32. T. 3. P. 2.

Rescriptum quando sit nullum.

*RESCRIPTVM est nullum ad quoscunque iudices nullo nominato. Nepos a Montalbano. de exceptio. ver. licèt. nu. 6. fol. 106. Tomo 3. Par. 2.

In quo decimæ laico confirmantur. Nepos a Montalbano de excep. ver. licèt art. 1. nu. 11. f. 106. T. 3. P. 2.

Ipso iure per excommunicatum. Nic. Plou. de excommu. titu. de effectu excommu. nn. 1. f. 364. T. 14.

Si impetrans conditionem, vel statum suum. Nepos a Montalbano. de except. articu. primo, vertic. licèt nume. 5. fol. 106. Tom. 3. Par. secunda.

Si ipsum impetrans eo nō fuerit vsus intra annū. Nepos a Montalbano de excep. nu. 10. f. 106. T. 3. P. 2.

Sine die. Nepos a Montalbano de excep. art. 1. num. 9. fol. 106. Tomo 3. Par. 2.

Item sine consule. ibid.

Rescriptum miscellaneè sumptum quid operetur.

*RESCRIPTVM est stricti iuris. Alberi. a Ros. de stat. q. 9. nume. 38. fol. 4. Tom. 2.

Est statutum æquiparantur. Hier. Gigas de pensio. &c. q. 98. num. 3. fol. 375. T. 15. P. 1.

Facere de quibus debeat mentionem ad sui validitatem. Nepos de Montalbano de excep. art. 1. ver. licèt. nu. 22. f. 26. T. 3. P. 2.

Falsum præsumitur in dubio, quòd lex specialiter prohibet impetrari. Mart. Lauden. de priuil. quæst. 104. ubi remissiuè. folio tertio, Tom. 18.

Quando a stylo solito. Roma. curiæ deuiat. Io. de Graf. de rescrip. apost. nu. 8. f. 31. T. 3. P. 2.

Fit commune citatione. Pet. Foler. de contrac. censua. versic. & vides. nu. 55. f. 153. T. 6. P. 2.

Formam procedendi, quam concedat, per tot committitur alicui, vt de causa cognoscat, sola veritate inspecta. Guido. Papa de rescrip. nu. 18. f. 29. T. 3 P. 2.

Haberi quando possit loco libelli. Lanfranc. de Ariad. de petit. nu. 24. f. 79 T. 3. P. 2.

Immunitatis ut sit plenum, debet dicere de munerib. realib. Mart. Lauden. de priuil. q. 79 ubi remisiuè. f. 3. T. 18.

Item de personalibus. ibid.

Item de mixtis. ibid.

Imperatoris Leonis quod nam fuerit. Io. a Porta de collat. num. 33. fol. 461. T. 8. P. 1.

Non sufficit, in quo infamiam remitteret transeunti mulieri ad secunda vota infra annum, si fuerint filij ex priorib. nuptijs, quia vlterius requiritur, quòd vltra hanc impetrationem rescripti, vt ex eo vtilitatem consequatur, & alijs pœnis liberetur, &c. Restau. Castal. de imperat. quæstio. 111. num. 67. folio 87. Tom. decimosexto.

Non valet, quia res priuatæ dominis auferuntur. Conr. Brun. de hær. c. 17. nu. 14. f. 307. T. 11. P. 2.

Item lex. ibidem.

Item pactum. ibid.

Rescriptum qualiter impetratum considereretur circa diuersa.

*RESCRIPTVM impetratum a Papa, quod emphyteuta non soluens canonem, non cadat iure suo, an sit validum. Franc. Curt. q. 3. prin. nu. 4. f. 52. T 10. P 2.

Ab homicida hoc tacente, an sit nullum. Io. de Selua de benefic. q. 2. P. 3. nu. 6. f. 51. T. 15. P. 1.

Ab vno

Source : BIU Cujas

Ab vna ratione communionis prodeſt alijs. Rober. Lancel. de attent. ampliat. 11. nu. 5. f. 353. T. 5.
Contra commendatarium an valeat. Franc. Paui. de offi. & pote. cap. ſede vac. quæſt. 3. 2. Par. princ. num. 16. fol. 423. Tom. decimotertio, Par. 2.
Contra ius, niſi de iure ipſo faciat mentionem non valet. Io. Blan. de feud. capitu. quinto, libro 1. numero 15. folio 269. Tomo 10. Par. prima.
Item priuilegium. ibid.
Contra miſerabilem perſonam non valet, niſi expreſsè de eius miſeria faciat mentionem. Io. Staphil. de grat. expect. &c. verſi. poſt hæc. nu. 15. f. 284. T. 15. P. 1.
Impetratum lite pendente non valet nulla litis mentione facta. Guido. Papa. de reſcrip. numero 47. folio 30. Tomo tertio, Par. ſecunda.
Reuocatur etiam per viam attentati. Hier. Manfre. de attent. q. 34 vbi remiſſiuè. f. 248. T. 5.
Reuocatur remedio, attentati. Hier. Manfre. de attent. P. 7. nu. 14. fol. 236. Tom. 5.
Impetratum, quòd emphyteuta non cadat propter non ſolutam penſionem, non valet, ſecus in priuilegio. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſicu. ſed quòd num. decimoquarto, folio 119. Tom. 15. Par. 2.

Reſcriptum miſcellaneè ſumptum quid operetur.

*RESCRIPTVM in materia impetrationis, quod ſubreptitium censeri debeat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 10. num. 346. fol. 228. T. 13. P. 2.
In qua eſt talis clauſula, ſcilicet, appellatione remota, Vital. de Cãb. de clauſ. nu. 4. f. 372. col. 3. T. 18.
In quo ponuntur verba, indulgeo, & reſtituo, qualiter intelligatur. Paul. Grilan. de relaxat. carcerat. ver. ſuccedit. nu. 4. fol. 349. Tomo 11. Par. 1.
Innocentij ad patres concilij quale fuerit. Conra. Bru. de hære. c. 5. nu. 14. f. 298. T. 10. P. 2.
Interpretandum quomodo ſit, per quod iudici datur licentia procedendi ſecundum ſuum liberum arbitrium. Guido. Papa, de reſcrip. nu. 18. f. 29. T. 3. P. 2.
Quo iudici datur licentia procedendi ſecundum ſuam conſcientiam. Guido. Papa. de reſcrip. numero decimonono, fol. 29. Tomo 3. Par. 2.
Interpretationem, quam recipiat, per quòd mãdatur procedi ſummariè, & de plano ſine figura iudicij. Guido. Papa, de reſcri. n. 6. fol. 29. T. 3. P. 2.
Per quod conceditur alicui officium. idem ibidem nu. quadrageſimonono, fol. 30.
Legitimationis non continens ætatem legitimandi vitiatur. Aymo Crauetta de antiquit. temp. Par. prima, numero 168. fol. 123. Tomo decimoſeptimo.
Mutat nomen reſcripti, ſi quid contra ius concedit. Ioan. Staphil. ſuper commiſ. & literis iuſti. verſic. in primis. nume. 57. fol. 292. Tom. 15. Par. 1.

Reſcriptum negatiuè ſumptum quid operetur circa diuerſa.

*RESCRIPTVM non cenſetur ſcriptum pro eo, qui venit contra reſcriptum. Io. Bap. Caccialup. de tranſact. quæſt. 14. nu. 5. fol. 35. Tom. 6. Par. 1.
Non conſiſtit in Frãcia, niſi cauſa probata, in impetratione. Aymo Crauetta de antiq. temp. verſicu. non omitto· nume. primo, folio 123. Tom. 17.
Non poteſt auferre ius publicum, neque ius tertij. Ægid. Thomat. de collec. ver. ex actis. nu. 20. f. 135. T. 12.
Impetrari a monacho ſuper prioratus confirmatione. Nepos a Montalbano de excep. art. 1. verſi. licèt. nume. 7. fol. 106. Tomo tertio, Par. 2.
Item a quolibet alio regulari. ibid.
Impetrari per excommunicatum. Nepos a Montalbano de exceptio. art. & d. ver. licèt. nu. 9. f. eo. T. 3. P. 2.
Impetrari ſuper re confirmata a Papa. idem ibid. nu. 8.
Non reducitur ad intellectum iuris communis, quando conſtat de mente Papæ, ſed eius forma (licèt dura ſit) eſt obſeruanda. Rober. Lancellot. de attenta. limit. 11. nume. ſecundo, folio 415. Tomo quinto.
Non præſentatum iudici intra annum, an poſt annum iuribus, & effectu careat. Guido. Papa de reſcrip. nu. 33. f. 30. T. 3. P. 2.
Non probat ſine ſigillo. Io. de Graſ. de reſcrip. apoſt. nume. 4. folio 31. Tom. 3. P. 2.
Non ſolum debet facere mentionem de ſententia, ſed etiam qualiter tranſiuit in rem iudicatam. Marc. Ant. Cucch. de morat. prę-ſcrip. nu. 113. f. 204. T. 17.

Reſcriptum quando non valeat, & contra quem.

*RESCRIPTVM non valet abſque mandato ſpeciali impetratum. Nepos a Montalbano de excep. art. 1. ver. licèt. nu. 17. folio 106. Tom. 3. Par. 2.
Non valet certis caſibus non facta mentione iuris contra quod impetratur. Card. Iacob. de concil. lib. 5. art. 19. num. 11. fol. 273. Tomo 13. Par. 1.
Contra non ſubditum. Conra. Brun. de hæret. capitu. 17. nu. 23. folio 307. Tom. 11. Par. ſecunda.
Contra ſcholarem, niſi in eo fiat mentio, quòd ſit ſcholaris. Petr. Rebuf. de priuil. ſcholari. priuil. 91. nu. 1. f. 49. T. 18.
Impetratum ſecundo modo cum effectu, niſi de primo faciat mẽtionem. Ioan. Monach. de defenſ. iuris. verſ. reſcriptum. nume. 3. fol. 122. T. 3. P. 2.
Impetratum ſi fuerit contra aliqua priuilegia, vel contra perſonas priuilegiatas. Io. Monach. de defenſ. iuris. verſi. eodem nume. 5. fol. 122. T. 3. P. 2.
Impetratum ſuper re per ſententiam terminata. Nepos a Montealbano de except. art. 1. verſicu. licèt. folio 106. numero 3. Tomo tertio, Par. 2.
Impetratum ſuper re litigioſa. Nepos a Montalbano de except. articu. primo, verſicu. licèt. numero ſeptimo, folio 106. Tomo 6. Par. ſecunda.
In quo impetrans dicit ſe ſcholarem, cùm non ſit. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 91. numero tertio, folio quadrageſimonono, Tomo 18.
Nec mandatum Principis, nec aliquo modo valere poteſt, quo ſtatueret iudici quòd faceret iniuſtitiam, etiam ſi Papa eſſet, qui mandaret, ne dum Imperator; quoniam continet peccatum, cui etiam Papa ſubijcitur. Reſtaur. Caſtal. de Imperator. numero ſeptuageſimo, colum. tertia, fol. octuageſimoſeptimo, Tom. decimoſexto.
Per quod reſoluitur contractus ipſius Principis non valet, cùm Princeps ſuo contractu ita obligatur, ſicut priuatus. Conra. Bru. de hæret. capitu. 17. num. vigeſimoſecundo, folio 327. Tomo 11. Par. ſecunda.
Per quod tollitur exceptio peremptoria. Vital. de Camba. de clauſul. numero quinto, colum. ſecunda, folio 373. Tomo decimooctauo.
Quo aliquem priuilegiaret, ut non teneatur venire ad eum, aut eſſet exemptus a ſua curia, cum ſibi ſubeſſet. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. numero 77. colum. quarta, folio 87. Tomo decimoſexto.
Quo aſcriptitio colono ſi clericus efficeret inuito domino, prorſus exemptio, & immunitas concederetur. Reſtaur. Caſtal. de Imperator. numero ſexageſimotertio, ſed vult dicere. numero ſexageſimooctauo, colum. tertia, in princip. fol. octuageſimoſeptimo, Tom. 16.
Quo concederet credi uni teſti ſoli: quia eſſet contra ius diuinum; in ore duorum &c. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. numero ſeptuageſimoſexto, colum. quarta, fol. octuageſimoſeptimo, Tomo decimoſexto.
Quo iuſtitia parti denegatur. Conr. Brun. de hæret. c. 17. num. 16. fol. 307. T. 11. P. 2.
Item lex ibidem.
Item pactum. ibidem.
Quo laycum iuriſdictioni ſuæ non ſubiectum rebus ſuis priuat. Conra. Brun. de hæret. capitu. 17. numero 26. folio 307. Tom. 11. Par. ſecunda.
Item pontificis decretum. ibid.
Quo priuilegium daretur Saracenis, vel Iudeis in his, quæ ſunt verecunda, & opprobrioſa fidei Chriſtianæ. Reſtaur. Caſtal. de Imperator. numero octuageſimooctauo, colum. ſecunda, folio 88. Tomo 16.
Quo violaret legem factam, qua ſtatuerentur, quædam poſſeſſiones, ex quibus militibus cuſtodientibus limina imperij deferebantur frumenta. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 85. vbi remiſſiuè. fol. 88. T. 16.
Quo impetraretur a potentioribus in curia Roma. exiſtentibus, quando infert alicui præiudicium. idem ibidem numero 86. vbi remiſſiuè.
Quod inuitat ad delinquendum. Philippus Probus, de iure rega. nu. 9. q. 25. f. 397. T. 12.
Quod quis non ſindicetur. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 87. vbi remiſſiuè. fol. 88. T. 16. & Mart. Laud. de priuil. q. 37. vbi remiſſiuè. fol. 2. Tom. 18.
Seu ordinatio, quòd Imperator ipſe non ſit animal rationale, vel quòd ſit ſolutus legibus naturæ Reſtau. Caſtal. de Imperator. nu. 72. ubi remiſſiuè col. 3. in fine f. 87. T. 16.
Si omnia non exprimantur. Petr. Foller. de contrac. cenſua. verſic. refert. nu. 27. f. 120. T. 6. P. 2.
Vel ordinatio, qua Princeps hodie cum eligitur ab electoribus, eligeret ſibi ſucceſſorem, quia illa electio refertur ad tempus, in quo non eſt amplius Imperator, prout in Papa. Reſtau. Caſtal. de Imperatore. nume. 73. vbi remiſſiuè, colum. 3. circa finem. fol. 87. Tom. 16.
Vel priuilegium Principis, licèt ſit eius ſuprema authoritas, quo concederet credi teſti, qui non vidit, uel non audiuit, uel malam rationem dicti ſui reddat, niſi exponat malam, non concludentem de neceſſitate, veriſimilem tamen. Reſtau. Caſtal. de Imperat. numero 69. colum. tertia in principio folio octuageſimoſeptimo, Tom. 16.
Vel priuilegium, quo permitteretur, in alienis locis, & terris perquirere theſaurum. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 82. vbi remiſſiuè col. 1. cir. med. f. 88. T. 16.

Reſcriptum Papę qualiter circa diuerſa conſideretur.

*RESCRIPTVM Papæ non ualet pro clerico non conſecrato impetratum pro conſecrato Nepos a Montalbano de exceptio. art. 1. verſi. licèt nu. 4. fol. 106. T. 3. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quod lite pendente possit capi possessio, vel similiter intelligitur de lite pendente tempore breuis, seu rescripti. Rober. Lancello. de attentat. capitu. quarto, nu. 423. fol. 310. T. 5.

Vt Iudæi non distinguantur habitu valet stante loci consuetudine. Marquar. de Sus. de Iudeis, & alijs infid. capitu. 4. nume. 30. fol. 90. Tom. 14.

Papale ex falsa expressione redditur totum falsum. Aegid. de Bellamer. de permutat. benefic. Par. 2. quæstio. 2. nume. 13. fol. 193. Tom. 15. Par. 1.

Per quem præsentandum sit. Io. de Gras. de rescrip. apost. ver. quia nu. 2. f. 31. T. 3. P. 2.

Item cui. ibidem.

Item quomodo. ibid.

Item vbi, & quando. ibid.

Per quod Princeps confirmat libertates alicuius ciuitatis quid importet. Guido Papa de rescrip. ver. quia num. 29. & 31. fol. 30. Tomo 3. Par. 2.

Pontificis de sacerdotio vacante alicui conferendo, intelligi debet de primo vacaturo. Io. Cocch. de natural. ib. fruct. capitu. 2. tit. 3. nu. 6. fol. 238. T. 17.

Quo iubetur beneficium clerici pro crimine detenti, alicui conferri, impedit ipsum clericum resignare posse. Christoph. Rophi. de benef. capit. 21. numero primo, folio 275. Tom. decimoquinto, Par 2.

Super natalibus cum notho quando illi prosit ad quęcunque beneficia Christoph. Rophin. de benef. cap. 13. num. 43. folio 269. Tom. 15. Par. 2.

Potest elidi per exceptionē. Io. Monach. de defen. iuris ver. rescrip. nu. 1. f. 122. T. 3. P. 2.

Præsentari quomodo debeat. Io. de Gras. de rescrip. apost. ver. quia nu. 2. f. 31. T. 15. P. 2.

Præsumitur subreptitium, quòd a Principe de Moneta cudenda priuatæ personæ conceditur. Martu. Lauden. de Monet. nume. 1. fol. 203. Tom. 12.

Rescriptum Principis qualiter miscellaneè consideretur, & quid operetur.

*RESCRIPTVM Principis ad supplicationem partis non est alleg. in causis. Mart. Laud de Princi. q. 450. vbi remissiuè. fol. 211. Tomo decimosexto.

Principis an valeat sine adiectione diei. Guido. Papa. de rescrip. nume. 34. f. 30. T. 3. P. 2.

Fungitur vice libelli in causa summaria. Sebast. Vant. de nullitat. ver. postquam. nu. 20. f. 414. T. 4.

Id operatur, quod decretum inferioris solēniter emanatum. Gul. Redoa de rebus eccl. non alie. rub. 30. casu. 3. numero 6. fol. 447. Tom. 15. P. 2.

Impedientis arrestum, an indistinctè admittatur. Petr. Pech. Ziri. de iure sistendi. capitu. 10. numero 9. folio 165. Tom. tertio, Par. secunda.

Impetratum super mutatione pœnæ nō valet, ampliando, vel minuendo post sententiam damnati, nec ei creditur, nisi dicat non obstante tali, &c. Restau. Castal. de Imperat. nume. 84. vbi remissiuè. fol. 88. T. 16.

Non deseruit loco libelli in causis non summarijs. Sebast. Vant. de nullita. versicu. postquam. numero decimonono, fol. 414. Tomo quarto.

Non est cum alterius iniuria exequendum. Francis. Ponci. de Lamijs. nu. 32. f. 35. T. 11. P. 2.

Non rescindit eius statuta. Petr. Foller. de contrac. censua. versicu. nunquid. numero decimotertio, folio 155. Tomo sexto, Par. secunda.

Non valet, quo remitteret pœnam defensori ciuitatis, vel loci administratori, qui solicitus non fuerit, in requirendo, & reuocando seruum, vel mancipium loci fugitiuum, pœna enim talis est, vt ad duo similia mancipia teneatur negligens officialis. Restau. Castal. de Imperat. numero 91. quæstio. 111. folio 88. Tomo decimosexto.

Non valet, quòd non reddatur iustitia. Martin. Lauden. de priuil. quæstio. quadragesimaquarta, vbi remissiuè. folio secundo, Tom. decimooctauo.

Perpetuum est. Restau. Castal. de Imperat. quæst. 115. numero 12. folio 90. T. 16.

Præsumitur ex iusta causa, si non constat ex qua causa fuerit edictum. Conr. Brun. de hæret. capit. 17. num. 20. & 41. folio 307. Tomo 13. Par. 2.

Regulariter nullum valet vltra vnam dietam. Bap. S. Blas. de contradic. iuris can. nu. 198. vbi remissiuè. col. 1. in princip. folio 189. Tomo primo.

Item Papæ. ibidem.

Rescriptum Principis quando reijciatur.

*RESCRIPTVM Principis reijcitur, etiam motu proprio factum, quòd obligato adhuc cohortalibus obsequijs regimen prouinciæ, vel cingulum militiæ, dignitatisve concederet. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 32. f. 87. T. 16.

Principis reijcitur, etiam sacri apices permittentes, moderantib. prouincias, donationes recipere, vel emptiones quarumcunque rerum mobilium, vel non, præter eas, quæ ad alimoniam, vel vestes pertinent, & ædificationes. Restau. Castal. de Imperat. quæstio. 111. nu. 63. fol. 87. T. 16.

In quo militibus procuratorio nomine experiri concederet. idem ibidem nu. 59.

Quòd obnoxios curiæ liberaret. Restau-Castal. de Imperat. quæstio. 111. nu. 41. f. 47. T. 16.

Si concederet immunitatem. Restaur. Castal. de Imperat. q. 111. numero trigesimonono, vbi remissiuè. fol. octuagesimoseptimo, Tom. decimosexto.

Si daret immunitatem naui capaci duorum millium modiorum, qua eam excusaret, & subtraheret a publicis vtilitatibns, pœna publicationis nauigij. Restau. Castal. de Imperat. quæst. 111. numero vigesimonono, colum. quarta, folio octuagesimosexto, Tom. decimosexto.

Vbi traheretur causa ad aliam prouinciam, quàm in qua actor, & reus sint, & in qua facta est, obligatio. Restau. Castal. de Impera. q. 111. nu. 34. col. 4. fol. 86. T. 16.

Rescriptum in genere sumptum qualiter consideretur, & eius effectus.

*RESCRIPTVM dicendum sit subreptitium, & obreptitium. Ioan. Lup. de libert. eccles iast. quæstio. 1. Par. 1. numero primo, folio 2. Tom. 13 Par. 1.

Habet vitium euidens, eius executio suspenditur. Ioā. de Gras. de rescrip. apost. nu. 18. f. 31. T. 3. P. 2.

Præsentatur, qui præsentes esse debeant. Ioan. de Gras. de rescrip. apost. nu. 3. fol. 31. T. 3. P. 2.

Protrahatnr ad mores futuros, statutave. Constan. Roger. de Regis potent. P. 3. nu. 58. f. 402. T. 1.

Subreptitium censeri debeat. Pet. And. Gamba. de aucto. leg. de lat. libro sexto, de pensio. numero 618. folio 199. Tomo decimotertio, Par. 2.

Vitietur. Pet. And. Gamb. de permut. benef. ver. licèt. num. 46. fol. 212. Tom. 15 P. 1.

Quatenus, quove modo iure ciuili deroget. Constan. Rog. de reg. potent. Par. tertia, numero 81. 82. 83. 84. 85 86. & 87. fol. 402. Tomo primo.

Item quatenus iurisgentium. ibid. nu. 80.

Quod cōmittit attentata, intelligitur de attentatis factis, & non faciendis. Hier. Manfred. de attent. concluf. 34. vbi remissiuè. fol. 248 Tom. quinto.

Quomodo præsentandum sit. Io. de Gras. de rescrip. nu. 2. fol. 31. Tom. 3. Par. 2.

Secundum tollit primum. Sebastia. Medic. de nouatio. colum. 3. in verbo rescrip. fol 399. T. 6. P. 2.

Si contineat clausulam, si est idoneus, non est quis probare talem qualitatem. And. Alciat. de præsump. præsump. 3. nume. 1. fol. 330. Tom. 4.

Si contra ius commune concedit dicitur priuilegium. Phili. Prob. de iure Regal. quæstio. duodecima, numero 11. folio 393. Tomo duodecimo.

Si quod prius legato, vel ordinario presentatum sit attendendum. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. libro octauo, nume. 14. fol. 221. Tom. 13. P. 2.

Subreptitium dat inrisdictionem ipso iure, & valet processus, nisi opponatur ab initio, secus si sit obreptitium. Barth Tæg. in tract. crimin. Par. 5. numero 40. folio duodecimo, Tomovndecimo, Par. prima.

Videtur facere litem, etiam, quò ad regulam de subrog. collitig. Robert. Lancellot. de attentat. limit. tertia, numero quinto. fol. 327. Tomo 5.

Summi Pontificis ad canonicam, & præbendam primò vacaturam in ecclesia, non extenditur, neque habet locum in ecclesia in qua adest certus numerus canonicorum confirmato iuramento. Ioan. Gute. Plac. Hisp. de contrac. iura. capitu. 65. num. 3. folio 124. T. 6. Par. 2.

Super possessione impetratum, non ualet super proprietate, Nep. a Montalbano de except. artic. 1. versicu. licèt. numero 11. fol. 106. Tom. 3. Par. 2.

Tollens exceptionem in specie, quomodo interpretandum sit. Guido Papa de rescrip. numero quinto, fol. vigesimonono, Tom. 3. Par. secunda.

Ius tertij præsumitur suspectum de falso. And. Alciat. de præsum. præsump. 11. nu. 3. f. 334. T. 4.

Tollit exceptionem peremptoriam, quando constat de voluntate Principis concedentis. Marc. Anto. Cuc. de morato. præscrip. nume. 218. fol. 206. T. 17.

Trahendi personas miserabiles extra prouinciam, an valeat. Ioan. de Selua de benef. quæstio. 14. Par. tertia, numero 36. fol. 78. Tomo 15. Par. 1.

Rescriptum quando vitietur.

*RESCRIPTVM vitiatur propter generalem conditionem subintellectam, si preces veritate, nitantur, cum censeatur non procuratum a parte. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 80. fol. 167. T. 3. P. 2.

Si erratur in nomine, vel cognomine alicuius ex substantialibus iudicij Hiero. de Mon. de fin. regun. capitu. 84. numero 14. folio 354. Tom. 3. P. 2.

Si Papa mandat alicui tanquam scholari Bonon. prouideri, qui tamen erat Paduanus, Bononiæ studens. Hieron. Gigas. de defens. eccles. quæstio. vigesimasecunda, numero 10. folio 338. Tomo 15. Par. 1.

Vt valeat.

Source : BIU Cujas

Vt valeat, de processu mentio fieri debet. Sebast. Vant. de nullitat. numero decimoseptimo, folio 384. Tom. 4.
Item de litis pendentia. ibid.
Item de sententia. ibid.

Rescriptum in accusat. considerari qualiter contingat.

*RESCRIPTVM clausula non obstante facit præsumi velle prout in rescripto continetur. Gul. Redoa. de spol. eccl. q. 1. nu. 47. folio 216. Tomo 14.
Et priuilegium, an liceat indistinctè impetrari. Vital. de camba. de clausul. rubric. 6. col. 2. f. 371. T. 18.
Impetrauit quis contra Titium super vsuris, quas a se, & patre suo eum extorsisse dicebat, obstabat ei ne si opprimatur ei exceptio de vsuris a patre extortis. Laur. de Rodul. de vsuris. q. 9. nume. 9. fol. 36. Tom. 7.
Principis falsificans, qua pœna teneatur. Guido. Papa de rescri. nu. 50. fol. 30. T. 3. P. 2.
Subreptitium scienter impetrans, & illo vtens, quando puniatur. Beat. Anton. de excommun. capitu. 13. numero secundo, fol. 370. Tom. decimoquarto.
Vel aliud per obreptionem impetrans de iure ciuili pœna falsi punitur, sed de iure cano. rescripti commodo carere debet, nec de falso punitur. Prosd. de Comi. de differen. iur. ciuil. & cano. num. 166. f. 197. T. 1.
*RESERVANDI potestate alteri concessa vsque ad certum numerum, an ante electionem, seu nominationem illorum beneficiorum, quæ ille reseruare intendit, sint ligatæ manus Papæ, & ita quòd non possit de dictis beneficijs disponere Gaspar. de Peru. de reseruat. benefic. quęstio. 8. nume. primo, folio 247. Tom. 15. Par. prima.
*RESERVANS sibi fructus fatos, de quibus intelligi debeat. Alber. Brun. Asten. de permanen. &c. numero 9. concluf. 6. folio 395. Tom. decimoseptimo.

Reseruans qualiter circa diuersa applicatiuè consideretur.

*RESERVARE aliquid in sententia, vtputà expensarum taxationē, vel similia, an possit arbiter. M. Ant. Blanc. de compromis. q. 38. nu 87. f. 202. T. 3. P. 1.
Est permissum legato etiam fructus beneficiorum, si quæ vacare contigerit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. de pensio. nume. 167. f. 194. T. 13. P. 2.
Item quo casu. ibid.
Magis est, quàm conferre præsumptio. Gasp. de Perus. de reser. benefi. versicu. sequitur. numero primo, folio 248. Tomo decimoquinto, Par. 1.
Non potest, qui non potest conferre. Aeneas de Falco. de reser. benefic. præludio. 2. numero primo, folio 261. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Non semper potest, qui potest conferre Aeneas de Falco. de restit. benefi. prędudio. 3. nume. primo, folio 261. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Item qui possint. ibid.
Pensionem non pendet a voluntate patris, sed Papę, vel superioris. Gul. Redoa. de simo. mentali. Par. 2. c. 15. numero 6. folio 67. Tomo 15. Par. 2.
Potest legatus de latere duobus modis. Æneas de Falcon. de reser. benefic. præludio. 4. numero 1. folio 261. Tomo decimoquinto, Par. prima.
Quando est permissum Episcopo fructus aliàs reseruatos pro se, vel mensa sua. Pet. And. Gamba. de aucto. leg. de lat. libro sexto, de pensio. numero 172. folio 194. Tomo decimotertio, Par. secunda.
*RESERVARI consueta censentur reseruata etiam si non fit expressum. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maie. quæst. 68. verfic. videmus. fol. 49. T. 11. P. 1.

Reseruata beneficia applicatiuè qualiter considerari contingat.

*RESERVATA beneficia, an veniāt in facultate concessa de conferendo beneficia, qualitercumque vacantia. Aeneas de Falco. de reser. benefi. effectu. 6. numero 9. folio 255. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Beneficia cùm uacauerint, si Papa infra mensem non conferat, an poterit ordinarius ea conferre. Gasp. de Peru. de reserua. benefi. q. 5. nu. 1. f. 247. T. 15. P. 1.
Duplici modo, an veniant in facultate concessa de conferendo beneficia reseruata. Aeneas. de Falco. de reser. benef effect. 6. n. 11. fol. 255. T. 15. P. 1.
Non possunt permurari. Bartho. Bellen. de charitat. subsid. q. 112. nu. 13. f. 168. T. 15. P. 2.
Non possunt reseruari ab habente facultatem a Papa reseruandi Aeneas. de Falco. de reser. benef. effectu. 6. nu. 1. folio 255. Tomo 15. Par. prima.
Per extrauagan. execrabilis nō afficiuntur nominatis. Per. Rebuf. de nominat. quæstio. 15. princip. numero 70. folio 329. T. 15. P. 2.
Quæ dicantur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib 3. num. 126. fol. 168. T. 13. P. 2.
Conferre si cui datum sit, quòd is non conferat generaliter reseruata. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 120. fol. 168. Tom. 13. Par. 2.
Imperatori quæ & quot sint. Restau. Castal. de Imperat. q. 110. n. 1 fol. 76. Tom. 16.
Specialiter in signum suæ præeminentiæ, ex supremæ potestatis, & vniuersalis dominij nullo modo, aut tempore etiam immemorabili præscribi possunt. Pet. Calefac. de equest. dignit. num. 139. fol. 32. T. 18.
In signum supremæ potestatis rescribi non possunt Francisc. Curt. de feud. quæstio. 1. Par. prima, numero quinto, folio 43. Tom. 10. Par. secunda.
Papæ non ueniunt in generali mandato iurisdictionis concessæ legato, quandoque tamen sic. Card. Iacobat. de concil. lib. 3. arti. 1. nu. 291. f. 239. T. 13. P. 1.

Reseruata Principi, vel Imperatori quæ, & quot sint, & circa quæ versentur.

*RESERVATA Principi, vel Imperatori sunt æstimare beneficium quod concessit ipse iam defuncto, quasi viuenti, quem modum eius esse velit. Restau. Castal. de Imperat. numero 196. colum. 3. in fi. fol. 81. T. 16.
Item legem correptam. ibid.
Aestimare gratiam quam concessit, ipse iam defuncto quasi viuenti &c. idem ibid.
Allegare legem abrogatam. Restau. Castal. de Imperat. num. 232. col. 4. circa prin. f. 82. T. 16.
Item legem correctam. ibid.
Apponere clausulam non obstante, & in his quę sunt iuri contraria. Restau. Castal. ubi supra numero 11. folio 76 colum. 4. in fi. Tom. decimosexto.
Arbitrari circa sacramenta militiæ, & authenticas scriptas cum memorialibus, & agentibus in rebus. Restau. Castal. de Impera. numero 186. colum. secunda, folio octuagesimoprimo, Tomo decimosexto.
Assumere aliquem ad militiam scholarium, vel in locum vacantis aliquem subrogare. Restau. Castal. de Imperat. num. 52. col. 2 circa fi. f. 78. T. 16.
Audire quotannis a magistro offic. quomodo super omni limite suo numerus militum, se habeat, claustrorumque, ac elausurarum cura. Restau. Castal. de Imperat. num. 51. fol. 78. colum. 2. in fin. Tom. 16.
Auferre de plenitudine potestatis ius alterius. idem ibid. num. 16. col. 1. cir. med. f. 77.
Augere antiquam pensionem pro pascuis ipsius Principis antiquitus constitutam. Restau. Castal. de Imperat. nume. 297. col. 4. in fi. fol. 84. T. 16.
Celebrare die natiuitatis suæ. idem ibid. nu. 57. ubi remissiuè. colum. 2. in fi. f. 78.
Item coronationis. ibid.
Cessare sententiam inferiorum uno verbo. Restau. Castal. de Imperat. numero 41. ubi remissiuè. colum. secunda, circa med. folio octuagesimo.
Citare die feriata. idem de Imperat. numero 40. colum. prima, in princip. ubi remissiuè. folio septuagesimooctauo, Tomo decimosexto.
Per edictum illum, qui nunquam personaliter fuit citatus, vt ipsum ita arctet, quòd faciat eum haberi pro vero contumace, tanquam personaliter citato, nam non potest, nisi Princeps, vel de ipsius expresso mandato, & quòd etiam ultra hoc concurrant alia, de quibus remissiuè. Restaur. Castal. de Imperat. numero 192. colum. tertia, circa princip. folio octuagesimoprimo, Tom. decimosexto.
Cogere aliquem ad pacem, vel concordiam, licèt alij inferiores non. Restaur. Castal. de Imperat. numero 42. vbi remissiuè. folio 78. Tom. 16.
Cogere consulem, vel similes hęredes institutos, & grauatos de restituēdo, vt adeant, iuxta remedium tituli ad S. C. Trebel. idē ibidem. nu. 195 col. 3. vbi remissiuè. f. 81. T. 16.
Cogere hęredes ad monumentum faciēdum defuncto, & ad obsequium eius. Restaur. Castal. de Imperat. num. 85. vbi remissiuè col. 1. circ. princi. f. 79. T. 16.
Cogere Iudicem ad remittendum reuum vbi opus est. idem ibidem nu. 168. vbi remissiuè col. 4. in princi. f. 80.
Cogere prætorem hæredem, & grauatū de restituendo, vt adeant iuxta remedium tituli ad S. C. Trebel. Restau. Castal. de Imperat. nu. 195. col. 3. f. 81. T. 16.
Cognoscere de appellationibus ab Illustribus factis. Restau. Castal. de Imperat. nu. 154. col. 3. cir. princi. f. 8 T. 16.
Cognoscere, & esse Iudex in causa propria. Restau. Castal. de Imperat. nume. 6 col. 3. cir. med. fol. 76. Tom. 16. & idem ibidem. nu. 326. col. 4. in fi. fol. 85.
Cognoscere post quinquennium de ingenuitate manumissi. Restaur. Castal. de Imperat. numero 28. vbi remissiuè. colum. 3. in princ. fol. 87. Tom. 16.
Committere causam alicui, cum clausula, quòd sic sententiam proferat, alij uerò inferiores mandant, facias iustitiam. Restaur. Castal. de Imperat. numero 43. colum. 1. in fin. ubi remissiuè. fol. 78. Tomo 16.
Cōpellere ad actus publicos, vel ad onus exhibitionū, vel deductionis, nolētes, & inuitos patronos fisci, vel eorū hērdes. Restau.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Castal. de Imperat. numero 55. ubi remissiuè. colum. 2. in fi. fol. 78. Tomo 16.

Concedere alicui officium administrationis intra eam prouinciã in qua prouincialis, & ciuis habetur. Restau. Castal. de Imperato nu. 165. vbi remissinè. f. 80. col. 3. in fi. T. 16.

Concedere clausulam summariè, simpliciter, &c. & ea vti, quia solus Princeps potest, non alius etiam delegatus de latere sine speciali cõmissione. Restau. Castal. de Imperat. n. 190. col. 2. in fi. fol. 81. Tomo 16.

Concedere ecclesiæ habere feudum, quia de iure communi eius non est capax, nam diceretur peruenire ad manus mortuas. Restau. Castal. de Imperat. nu. 246. vbi remissiuè. colum. 1. in fi. fol. 83. Tomo 16.

Concedere ius aur. annul. idem ibidem nume. 22. vbi remissiuè. folio septuagesimoseptimo.

Concedere, permittereque donationem inter virum & vxorem licèt constante matrimonio sit prohibita. Restaur. Castal. de Imperat. numero 284. vbi remissiuè. colum. secunda, in fin. fol. 84. Tom. decimosexto.

Concedere prætori, & magna causa, vt minorem restituat aduersus libertatem. Restau. Castal. de Imperat. nu. 201. col. 4. in princ. vbi remissiuè. f. 81. T. 16.

Concedere quòd canon alicuius fundi dominici, vel templorum non soluatur. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 324. col. 4. cir. fi. vbi vbi remissiuè. f. 85. T. 16.

Concedere rescriptum nobilitatis. idem ibidem numero vigesimotertio, vbi remissiuè. colum. secunda, circa med. fol. 77. Tom. decimosexto.

Concedere saluum conductum bannito. idem ibid. num. 339. vbi remissiuè. col. 4. in fi. f. 82.

Item securitatem. idem ibid.

Concedere tempus vnius anni ad deliberandum de aditione hereditatis, inferiores, autem nouem tantum mensium, Restau. Castal. de Imperat. numero 150. colum. tertia, in prin. vbi remissiuè. fol. 80. Tom. 16.

Concedere veniam ætatis. idem ibid. nu. 12. colum. prima, in princip. folio 77.

Concedere vsum togæ Roma. Restau. Castal. de Imperat. numero 177. colum. prima, circa princip. vbi remissiuè. folio 81. Tom. decimosexto.

Confirmare statum liberorum ex matrimonio illicito natorum, concurrentibus his de quibus remissiuè. Restau. Castal. de Imperat. nu. 34. col. 4. in prin. f. 77. 16.

Constituere ciuitatem. idem ibidem numero 134. colum. quarta, in fin. fol. 79.

Creare comites Palatinos cum eadem potestate. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 120. nu. 10. colum. 4. in fin. vbi remissiuè. folio 76. Tomo 16.

Creare doctorem solo verbo. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 110. numero 41. colum. prima, circ. med. vbi remissiuè. folio 78. Tom. decimosexto.

Creare Iudęum tabellionem, si dicat non obstante. l. vlt. C. de Iudę. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 132. col. 4. cir. fi. vbi remissiuè. fol. 79. T. 16.

Creare magistratus. Restau. Castal. de Imperat. q. 110. nu. 17. col. 1. cir. fi. f. 77. T. 16.

Creare procuratorem fisci. idem ibid. num. 247. colum. 1. in fi. fol. 83. Tom. 16.

Creare tabelliones. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 110. numero 9. vbi remisiuè. colum. quarta, circa finem folio 76. Tomo decimosexto.

Creare Vicarium de iure ciuili, alij enim magistratus ab eo creari non possunt. Restau. Castal. de Imperat. numero decimoquarto, colum. tertia, circa med. vbi remissiuè. folio 85. Tomo decimosexto.

Dare ciuitatem ad aratrum, quòd scilicet solus Princeps facit. Restaur. Castal. de Imperat. q. 110. nu. 139. vbi remissiuè. colum. 2. in prin. f. 80. T. 16.

Dare authoritatem dandi mutò aurum fiscali alicui. Restaur. Castal. de Imperat. q. 110. nu. 203. vbi remissiuè. col. 4. circ. princip. fol. 81. Tom. 16.

Dare authoritatem, & licentiam transferendi humanum corpus semel traditum in uno loco perpetuæ sepulturæ ad aliam. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 110. numero quinquagesimonono, vbi remissiuè. colum. tertia, circ. princip. folio 78. Tom. decimosexto.

Dare commeatum, vel remeatum exuli. idem ibidem numero secundo, vbi remisiuè. colum. tertia, circa med. folio septuagesimosexto.

Dare electionem pœnæ liberam morituro, elige qua morte vis mori. idem ibidem. num. 96. colum. prima, in fin. folio septuagesimonono.

Dare executionem a muneribus, quæ propriæ rei cohæret, vt est prædiorum collatio, viæ sternendæ. angariarum exhibitio, hospitis recipiendi, & si quæ sunt alia huiusmodi. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 110. numero 253. colum. secunda, in fin. fol. 83. Tomo 16.

Dare facultatem confiscandi totam substantiam his, qui non sunt constituti in summa administratione. idem ibidem numero 81. vbi remissiuè. colum. prima, in princi. folio septuagesimonono, Tom. decimosexto.

Dare fiscum ciuitatibus. idem ibid. nu. 146. vbi remissiuè. col. 2. in fin. folio 81.

Dare hostibus, vel ab eis recipere obsides, & liberos homines in obstagio eo casu scilicet, quo pro veris obsidibus dantur, vt sint scilicet, quasi serui iuxta. l. obsides. ff. de testamen. Restaur. Castal. de Imperat. numero 87. ubi remissiuè. colum. 1. cir. med. fol. 79. Tom. decimosexto.

Dare immunitatem. Restaur. Castal. de Imperat. numero 140, vbi remissiuè. col. 2. cir. prin. f. 80. T. 16.

Dare immunitatem, ne quis teneatur hospites recipere. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 252. vbi remissiuè. colum. secunda, in fin. fol. 83. Tom. 16.

Dare immunitates, & exemptiones a præstationibus, & solutionibus, pro terris, vel capite hominis, idem ibidem numero 205. vbi remisiuè. colum. quarca, circ. med. fol. octuagesimoprimo, Tom. decimosexto.

Dare iudices in causa, super qua ipse Princeps fuit consultus. idē ibid. nu. 155. col. 3. cir. prin. f. 80.

*RESERVATA Principi, vel Imperatori sunt dare licentiam accipiendi alicui species in horreis publicis positas. Restau. Castal. de Imperat. numero 108. vbi remisiuè. colum. tertia, circ. princ. fol. 79. Tom. 16.

Alicui, vt possit in totum, vel in partem Angiportus suis domibus includere, vel porticus vsurpare. Restaur. Castal. de Imperat. numero septuagesimosecundo, vbi remisiuè. col. 4. cir. med. fol. 78. Tom. 18.

Alicui vt sit administrator, & iudex, scilicet ordinarius in propria prouincia. Restaur. Castal. de Imperat. numero septuagesimoseptimo, vbi remisiuè. colum. quarta, in fin. folio 78. Tomo decimosexto.

Alienandi in vrbe regia bona mobilia, vel immobilia eius. Restau. Castal. de Imperat. numero 122. vbi remisiuè. colum. 3. cir. med. fol. 79. T. 16.

Consularibus uiris gerendi consulatum per annum. Restaur. Castal. de Imperat. numero 187. ubi remisiuè. colum. secunda, cir. med. fol. 81. T. 16.

Detinendi, seu posidendi castellum in ciuitate, & confinibus Imperij remisiuè. Restau. Castal. de Imperat. nume. 137. colum. 1. cir. med. f. 80. T. 16.

Diruēdi domos inchoandæ publicæ fabricæ gratia, cum excedunt cum quinquaginta libras. Restau. Castal. de Imperat. n. 70. vbi remisiuè. f. 78. T. 16.

Ducendi aquam ex castello, vel ex riuo, vel ex aliquo alio loco publico, quando aqua est in publico usu. Restaur. Castal. de Imperat. numero 95. vbi remisiuè. colum. prima, in fin. fol. 79. Tomo decimosexto.

Ducendi aquam per uiam publicam, sine incommodo publico. idem ibidem numero 197. vbi remisiuè. colum. tertia, in fi. fol. octuagesimoprimo.

Ei, qui per quatuor menses propria prouincia assedit moderator eius, vt assideat vlterius. Restaur. Castal. de Imperat. numero 53. vbi remisinè. colum. secunda, circ. finem fol. septuagesimooctauo, Tomo 16.

Fœminæ adoptandi in solatio liberorum amissorum. idem ibid. numero septuagesimotertio, vbi remisiuè. colum. quarta, circa finem fol. 78.

Guerram inchoandi. Restaur. Castal. de Imperat. numero 113. vbi remisiuè. colum. tertia, cir. med. folio septuagesimonono, Tom. decimosexto.

Habendi auratas paragaudas in tunicis, aut in lineis idem ibidem numero 111. colum. tertia, circa med. folio septuagesimonono.

Habēnd. administrationem in vrbe emere innobiles, res. Restau. Castal. de Imperat. num. 171, vbi remisiuè. colum. quarta, circa med. folio 80.

Item immobiles res. ibid.

Item domos extruere. ibid.

Habitandi muros publicos, vt portas, quod prohibetur regulariter propter fortuita incendia. Restaur. Castal. de Imperat. num. 92. ubi remisiuè. folio septuagesimonono, colum. prima, circ. fi. Tom. decimosexto.

Informando de nouo, nouum opus, sumptu publico intra vrbem regiam. Restau. Castal. de Imperat. num. 69. colum. 4. circ. med. fol. 68. Tom. 16.

Iudicibus, ut recipere possint, & permittere statuas æneas. Restaur. Castal. de Imperat. numero 129. vbi remisiuè. columna quarta, cir. med. f. 79. T. 16.

Legato, & ei q. legatione fungitur libellum conuentionalem de alijs suis negocijs dandi. Restau. Castal. de Imperat. quæst. 99. vbi remisiuè. colum. secunda, circa princip. folio 79. Tomo decimosexto.

Mouendi arma. Restau. Castal. de Imperat. numero 113. ubi remisiuè. colum. tertia, circa med. folio septuagesimonono, Tomo decimosexto.

Mulieri, ut infra annum nubat. idem ibidem numero octuagesimosecundo, vbi remisiuè. colum. prima, circa prin. fol. septuagesimonono.

Muto faciendi testamentum. Restaur. Castal. de Imperat. nume. 194. ubi remisiuè. colum. tertia, circa fi. fol. octuagesimoprimo, Tom. decimosexto.

Item surdo ibid.

Obsidibus, ut discedant, cum, & qui opera dolo malo consilium inerit, ut iniussu Principis fugerent, reus est criminis lęsæ maiesta. Restau. Castal. de Imperat. numero 280. ubi remisiuè. col. 2. in prin. fol. 84. T. 16.

Olim fœminabus, ut nutrices dari possint filijs. idem ibid. nu. 86. col. 1. cir. med. f. 79.

Patrono causarum postulandi aduersus præfatum Principem agentium in rebus. Restau. Castal. de Imperat. num. 120. ubi remisiuè. colum. tertia, in fin. folio septuagesimonono, tomo decimosexto.

Source : BIU Cujas

Portandi arma.idem ibid.nume.114. vbi remiſſiuè.colum.3.cir. fin.folio 79.
Poſſidendi caſtellum in limite, & cõfinibus imperij.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.137.colum.prima,cir.med.folio 80.Tomo decimoſexto.
Repetendi accuſationem,non ſemel finitam,cuius abolitionem præſes conceſſit.Reſtau.Caſtal.de Imperat.n.80. vbi remiſſiuè. col.1.in prin.f.79.T.16.
Torquendi cõſtitutos in dignitate.Reſtau. Caſtal.de Imperat.numero 79.vbi remiſſiuè.colum. quarta,in fin.folio 78.Tomo decimoſexto.
Transferendi humanum corpus ſemel traditum in vno loco perpetuæ ſepulturę ad aliam.idem ibidem nu.59.col.3.cir.princip. fol.78.Tom.16.
Tutori alibi domiciliũ transferre. Reſtaur.Caſtal.de Imperat.numero 189.colum.ſecunda.cir.fi.vbi remiſſiuè.folio 81.Tomo decimoſexto.
Item curatori.ibid.
Vendendi procuratores,ideſt ſeruos Gaſtaldiones actoribus fiſci, & Cæſaris,qui in generali mandato diſtrahendi bona cauſa non habent.Reſtaur.Caſtal. de Imperat.nume. 98. vbi remiſſiuè.colum.ſecunda, circa prin.folioſeptuagoſimonono, Tomo decimoſexto.
Veris obſidibus teſtandi.idem ibidem n.88.vbi remiſſiue. col.1. cir.med.f.79.T.16.
Vt in inſulam deportatus,vel relegatus ibi mortuus, inde alicubi transferri poſſit.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.97. vbi remiſſiuè.col.ſecunda,in princip.folio ſeptuageſimonono,Tomo decimoſexto.
Vt quid in loco publico fiat, & in eumve locum immittatur, ex quo quid illi damni datur.Reſtau.Caſtal. de Imperat.n.93. vbi remiſſiue.f.79.T.16.
Vt quis renũciet officio defenſoris ciuitatis.Reſtau.Caſtal.de Imperat.numero 53.vbi remiſſiue.folio 78.colum. ſecunda,cir.fin. Tom.decimoſexto.
Vt vendantur prædia, & bona patrimonij ſui.Reſtau. Caſtal.de Imperat.quæſtio.110. numero 90.vbi remisſiue.folio 79. Tomo decimoſexto.
Vtendi verodo,ideſt curru in partibus Oriẽtis, & paraueredo, cũ euectione iudiciali,& animalibus, idem ibidem nume.128.vbi remisſiue.colum.quarta,in princip.fol.79.T.16.

Reſeruata Principi, vel Imperatori quę, & quot ſint, & circa quæ verſentur.

*RESERVATA Principi,vel Imperatori ſunt dare præmiũ accuſanti,& conuincenti aliquem de famoſis libellis.Reſtaur.Caſtal. de Imperat.nu.78.vbi remisſiue col.4.in fi.f.78.T.16.
Dare priuilegium ciuitati, vt habeat priuilegium ſimile fiſco in bgnis debitoris.idem ibid.nume.105.vbi remisſiue. colum.3.in prin.folio 79.
Dare priuilegium militi veterano, vt non cogatur ſubire militare iudicium pro illa cauſa, cuius cognitio iam erat cæpta tempore militiæ,antequàm deſineret militare. Reſtaur. Caſtal.de Imperat.numero 123.vbi remisſiue.colum.tertia,in princip.fol.79.Tomo decimoſexto.
Dare priuilegium ſuper ſportulis,vel expenſis litis non agnoſcendis,vel minuendis.idem ibid.numero 152. vbi remisſiuè.col.3. cir.princ.fol.80.
Dare,ſeu concedere priuilegium nundinarum, vel mercati in aliquo loco.Reſtaur.Caſtal.de Imperat. nu.101. vbi remisſiuè.colum.2.cir.med.f.79.T.16.
Dare vacationem curiali.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.110. vbi remisſiuè.col.3.cir.med.f.79.T.16.
Dare veniam his, qui ſibi aſcribunt aliquid contra auctoritatem. S.C.vt in l.diuus.1.§.plenè.ff.de falſ.in fi.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.172.col.4.cir.fi.f.80.T.16.
*RESERVATA Principi,vel Imperatori ſunt nouam dubitationem decidere,obſcurũ in ll.interpretari,duritiamque emendare.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.numero 58.vbi remisſiuè.col.3.in prin. fol.78.Tom.16.
Delegare aliàs indelegabilia.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.3.vbi remisſiuè col.3.cir.med.f.76.T.16.
Deliberare an ſeruus, cuius dominio priuatus fuit dominus, eo quia poſt triginta dies ſcientiæ paſſus fuit eum dignitatem habere,debeat habere talem dignitatem, vel ea quaſi indignum ſpoliat.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.121.vbi remisſiuè.col.3. in fi.fol.79.T.16.
Deponere a matricula,loco agentem in rebus.Reſtaur. Caſtal.de Imperat.numero 117.vbi remisſiuè.colum.3. in fin.ſol.79.Tomo decimoſexto.
Item diſiungere.idem ibid.
Item eximere.idem ibid.
Deputare milites cuicunque perſonæ, ſeu corpori ad eius cuſtodiam.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.122.vbi remisſiuè.col.3. in fi.fol.79.T.16.
Diffamare aliquem.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.145.ubi remisſiue.col.2.c.fi.f.80.T.16.
Diſpenſare cum infame,vel alio criminoſo, vt admittantur ad teſtimonium.idem ibid.nu.238.col.4.in fi.f.82.
Diſponere circa omnia enumerata in ti. quæ ſunt Regal.in vſibus feud.hæc ſcilicet regaliæ,armandiæ, viæ publicę,flumina nauigabilia,portus, in patria, vectigalia, monetæ mulctarum pœnarumque compendia,bona vacantia,& quæ ab indignis auferuntur,niſi quæ ſpecialiter quibuſdam conceduntur,angariarum, nauium præſtationes &c. Reſtau. Caſtal.de Imperat.nu.29. col. tertia,cir.prin.f.77.T.16.
Diſponere, & deducere fortiſſimos milites de locis ad loca. Reſtaur.Caſtal.de Imperat.numero 124.ubi remisſiue colum.4. in prin.fol.79.T.16.
Diuidere vnam prouinciam in duas iuxta l. ſi eadem.ff. de aſſeſ. Reſtaur. Caſtal.de Imperat.numero 135.col.1.in princip.fol.80. Tom.decimoſexto.
Donare filiofamilias ſimpliciter,& non quæritur patri,etiam nec quò ad vſumfru Reſtaur. Caſtal.de Imperat.nu.66. vbi remisſiue.col.4.in prin.f.78.T.16.
Doctorare.Reſtau.Caſtal. de Imperat. nu.179. vbi remisſiue.colum.1.circa med f.81.T.16.
Donare ſine inſinuatione.idem ibid. nu.74. vbi remisſiue. col.4. cir.fin.f.78.
Eligere quemlibet etiam indignum.Reſtau.Caſtal.de Impera.nume.76.vbi remisſiue col.4.in fi.f.78.T.16.
Emancipare abſentem.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nume.13.ubi remisſiue col.1.cir.med.f.77.T.16.
Item infantem.ibid.
Erigere ſtudium approbatum,in quo iura,& ſcientię legi poſſint & doceri.Reſtau.Caſtal.de Imperat.n.180. vbi remisſiue.col.1. cir fi Tom.16.
Eſſe ſolutum.ll.Reſtaur. Caſtal. de Imperat.nu.32.ubi remisſiue. col.3.in fi.f.77.T.16.
Exiſtimare, an furioſus, qui interfecit matrem, fortè in dilucidis interuallis propter immunitatem facinoris ſupplicio afficiendus ſit.Reſtaur.Caſtal. de Imperat.q.110. nu.178.vbi remisſiue. col.1.cir.prin.f.81.
Extimare pœnam vltra iuriſdictionem iudicis, qui reum puniendum habebat in manibus Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nume.38 vbi remisſiue.col.4.cir.med.f.77.T.16.
Facere de ciue forenſem propter ſuum delictum.Reſtaur Caſtal. de Imperat.nu.224.ubi remisſiue.colum.tertia, circa prin.folio 82.Tomo 16.
Facere edictum,ut quicunque tale quid fecerit, & capiatur, efficiatur ſeruus accipientis. Reſtau. Caſtal.de Imperat.nu.151. ubi remisſiue.col.3.in prin f.80.T.16.
Facere omnem pœnam arbitrariam.idem ibid.nu.37. ubi remiſſiue.col.4.cir.prin.f.77.T.16.
Facere unam de duabus ciuitatibus, vel prouinciis. Reſtaur. Caſtal.de Imperat.nu.136.ubi remisſiue.colum.1.circ.med.fol.80. Tom.decimoſexto.
Ferre ſententiam de nocte.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.236. vbi remiſſiuè col.4.circa med.f.82.T.16.
Ferre ſententiam ſine ſcriptura.item ibidem nu. 143.vbi remiſſiue col.2.circa med.f.80.T.16.
Ferre ſententiam generaliter ſine ſcriptis, licet in quibuſdam caſibus.Reſtau Caſtal.de Impera.nu.210.vbi remiſſiue col.1.circ. med.fol.82.Tom.16.
Habere fiſcum, quia ſolum Princeps fiſcum habet Reſtaur. Caſtal.de Imperat.nume.114.vbi remiſſiue colum.3. in princ. fol. 79.Tom.16.
Habere piſcationes Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.311.vbi remiſſiue fol.85 col.2.cir.med.T.16.
Item venationes ibidem.
Imponere,vel exigere gabellas,ſeu vectigal.Reſtau.Caſtal.de Imperat.q.110.nu.21.col.2.circ.princ.f.77.T.16.
Imponere ſuper inductum.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.110.nu. 20.col.2.circ.princi.f77.T.16.
Inſcribere nomen ſuum operi publico, cũ publicis pecunijs perfectũ eſt Reſtaur. Caſtal.de Imperat.nu.100.vbi remiſſiue col.2. circ.med.fol.79.Tom.16.
Inſtituere nouum collegium; nam non poteſt inconſulto Principe nouum collegium inſtitui,idem ibidem nu.191.vbi remiſſiue col.3.circ.princ.fol.81.T.16.
Interponere decretum ſuper arrogatione, ideſt cum adoptatus is,qui ſui iuris eſt Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.15.vbi remiſſiue col.1.cir.med.f.77.T.16.
Interpretari propriam ſententiam corrigendo.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.241.ubi remisſiue.col.1.cir.prin.f.83.T.16.
Interpretari teſtatoris voluntatem ambiguam.Reſtaur.Caſtald.e Imperat.numero 265. vbi remisſiue.colum. tertia, in fi.fol.eod. Tom.eod.
Inueſtire de feud. Principum, & illis, quæ vulgariter apud eos. Van.Then. vocantur, ſoli Imperat,vel Reg.Roma.in Impe.promouẽdo reſeruatum eſt ſpecialiter,vt ſpecialiter cauetur in bulla &c.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.num.307.ubi remisſiue.col.4. cir.prin.f.85.T.16.
Iubere mandare Senatoribus, vel curiæ ſuæ aliquod munus.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.n.116.ubi remisſiue.colum.3. cir.med. fol.79.Tom.16.
Iudicare exemplis.Reſtau.Caſtal.de Imperat.nu.231.vbi remisſiue.col.4.in prin.f.82.T.16.
Iudicare ſecundum conſcientiam, non ſecundum actitata.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.nu.44.vbi remiſſiue.colum. 1. in fi. fol. 78.Tom.16.
Liberare aliquem poſt ſuam confeſſionem, & damnationem, cũ de innocentia conſtat.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q. 10.num.4. fol.76.Tom.16.
Mandare poſſe de iure ciuili executioni pactum nudum, quod regulariter de eo non parit actionem.ll.vulgar. Reſtaur.Caſtal. de Imperat.nu.240.vbi remiſſiue col.1 cir.princi.f.83.T. 16.
Mandare Senatoribus, vel curiæ ſuæ aliquod munus. Reſtaur. Caſtal. de Imperat.numero 116.vbi remiſſiue colum. 3. circ. fi. fol.79.Tom.16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Mandare, seu committere cognitionem causæ, cum clausula simpliciter, vt de plano. Restaur. Castal. de Imperat. num. 128. vbi remissiuè. col. 4. cir. med. f. eod. T. eod.

Manumittere sine impositione vindictæ, & cum vult, fiat liber is, qui manumittitur. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 167. col. 4. in prin. f. 80. T. 16.

Mittere militem honesta causa emeritis, stipendijs. idem ibidem numero 289. vbi remissiuè. colum. 3. cir. med. f. 84.

Mittere Principem agentium in rebus officialem, tàm ad necessitates publicas, quàm ad priuatas Restaur. Castal. de Imperat. num. 118. vbi remissiuè. colum. tertia, in fin. folio 79. Tomo decimosexto.

Non ferri posse sententiam inconsultò Principe contra decuriones ciuitatis Restaur. Castal. de Imperat. nu. 249. vbi remissiuè. col. 2. cir. fi. f. 83. T. 16.

Non teneri satis dare Restaur. Castal. de Imperat. nu. 91. vbi remissiuè. col. 1. cir. fi. f. 79. T. 16.

Ordinare eum, in quo totius scholæ status, & magna securitas, cõstituta est. Restaur. Castal. de Imper. num. 50. vbi remissiuè. col. 2. cir. fi. fol. 78. T. 16.

Permittere exemplarẽ substitutionem. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 287. vbi remissiuè colum. tertia, circ. princip. folio 84. Tomo decimosexto.

Permittere, vt ab hærede, qui non satis dedit legatarijs, iuxta titu. vt legat. nom. caueatur res hæreditaria dolo malo, & in fraudem etiam legatariorum publicè consecretur, nec tamẽ possit in possessione eius legatarius immitti, licèt aliàs in res dolo malo alienatas per hæredem immittatur. Restaut. Castal. de Imperat. numero 176. vbi remissiuè. colum. prima, in princip. folio 81. Tomo eodem.

Permutare cum ecclesia, dando meliorem rem, maiorẽ, vel æqualẽ, remissiuè. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 47. f. 78. col. 2. circa princip. Tom. 16.

Ponere interpretationem inter æquitatem, iusq;. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 173 col. 4. cir. fi. f. 8. T. 16.

Posse abbreuiare omnem dilationem legalem etiam sine causa. Restaur. Castal de Imperat. nume. 221. vbi remissiuè. col. 2. in fi. fol. 82. Tom. 16. idem ibid. nume. 274. vbi remissiuè colum. 1. cir. med. fol. 84.

Posse adire hæreditatem per procuratorem, quòd priuatus nõ potest, Restaur. Castal. de Imperat. nu. 36. vbi remissiuè. col. 4. circ. prin. f. 77. Tom. 16.

Posse cogere homines ciuitatis captę illam dimittere cum omnibus bonis, & ad aliam se transferre. restaur. Castal. de Imperat. nu. 250. vbi remissiuè. f. 83. T. 16.

Posse expellere Iudęos, & Saracenos de regno suo, & eis banna auferre, vel aliam molestiam inferre (licèt priuata persona non) Restaur Castal. de Imperat. nume. 316. vbi remissiuè col. 3. in fin. fol. 85. Tom. 16.

Posse ferre sententiam non conformem libello, & in alio, quàm sit petitum Restaur. Castal. de Imperat. nu. 130. vbi remissiuè colum 4. cir. med. f. 79. T. 16.

Posse habere ratum processum nullum de plenitudine potestatis & certa scientia ratione ordinis iudiciarij nõ seruati Restaur. Castal de Imperat. numero 273. vbi remissiuè. colum. 4. in fin. folio 83. Tom. 16.

Posse inhibere subdito, ne litiget sub alieno iudice. Restaur. Castal. de Imperat. numero 166. vbi remissiuè. colum. tertia, in fin. fol. 80. Tom. 16.

Posse non in fontibus ecclesiarum, sed in priuatis domibus baptizari facere suos liberos. idem ibidem 147. vbi remissiuè. col. 2. in fi. fol. 80. T. 16.

Posse stipulari alteri Restaur. Castal. de Imperat. nu. 222. vbi remissiuè. col. 2. in fi. f. 82. T. 16.

Posse vendere officia sęcularia absque simonia, & prauitate aliqua, quia id non est prohibitum iure diuino Restaur. Castal. de Imperat. numero 182. vbi remissiuè. colum. secunda, in prin. fol. 84. Tom. 16.
Idem de Papa ibid.

Præstare authoritatem, vt dominum pignorum captorum authoritate præsidis in causæ iudicati adijciatur creditori, quando caliditate condemnati emptor inueniri non potest. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 156. col. 3. cir. med. f. 80. T. 16.

Præstare consensum procõsuli, volenti adimere authoritatem, & iurisdictionẽ legato suo de mandato. Restaur. Castal. de Imperat. numero 161. vbi remissiuè. colum. tertia, cir. fi. fol. 80. Tomo decimosexto.

Procedere omisso quolibet, ordine iudiciario ex sui potestate, ac iure. restaur. Castal. de Imperat. nume. 18. vbi remissiuè. col. 1. in fi. fol. 77. T. 16.

Prohibere partibus, ne delegati ad certum tempus iurisdictionẽ ad vlterius tempus prorogent, etiam de consensu partium. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 163. vbi remissiuè. colum. 3. in fi. f. 8. Tom. decimosexto.

Prospicere libertati, idem ibidem numero 27. colum. 3. in princip. folio 77.

Punire eum, qui per iniuriam malè dixerit Principi ipsi, Restaurus Castal de Imperat. num. 169. vbi remissiuè. colum. 4. in prin. fol. 8. Tom. 16.

Punire iudicem, qui appellationem non recipit. idem ibid. num. 153. col. 3. in prin. f. 80.

Punire obtinentes dignitatem illa, & illos de quib. in l. fin. C. vbi Sena. vel cognoscere aduersus eos in crimine publico, vel priuato, in quo non licet per procuratorem respondere. Restaur. Castal. de Imperat. numero 26. vbi remissiuè. colum. 3. in princ. fol. 77. Tomo 16.

Punire susceptores, seu thesaurarios, cum de susceptis non faciunt cautionem solemnem, & eos, qui singulis quatuor mensibus rationem suæ exactionis non transmittũt, vel quòd ex causa lucratiua acquirunt, non scribunt. Restaur. Castal. de Imperat. numero 107. vbi remissiuè. colum. tertia, in princip. fol. 79. Tomo decimosexto.

Punire vltra ordinarias penas statutas, & expressas audaciã transgressorum constitutionis. Restaur. Castal. de Imperat. num. 175. vbi remissiuè. colum. quarta, in fin. folio 80. Tomo 16.

Quòd ad eius curiam dumtaxat appelletur, denegata iustitia in curia trium Archiepiscoporum electorom, Magun. Treuerẽ. & Colon. vt statuit. Carol. 4. Rom. impe. in eius bulla aurea remissiuè. Restaur. Castal. de Imperat. numero 318. col. 4. cir. prin. folio 86. Tomo 16.

Quod cesset in eius curia pręsumptio iusti tutoris. Restau Castal. de Imperat. num. 175. vbi remissiuè. colum. secunda, in princip. fol. 81. Tom. 16.

Quòd delegatus eius de iure ciuili subdeleget. Restau. Castal. de Imperat. numero 35. vbi remissiuè. colum. 4. in princip. folio 77. Tom. decimosexto.

Quòd ecclesiæ, quæ regulariter sunt immunes, & exemptæ ab omnibus impositionibus, muneribus supradictis, & alijs huiusmodi præstationibus, & solutionibus sordidis, teneantur tamen ad canonicam illationem, quam repentina sarcina aduentitiæ necessitatis proposuit, Restaur. Castal. de Imperat. numero 207. vbi remissiuè. colum. quarta, in fin. folio 81. Tomo decimosexto.

Quòd emens a Principe frumentum, salinas, vel aliud non tenetur vectigal extraordinarium soluere. Restaur. Castal. de Imperat. num. 258. vbi remissiuè. colum. tertia, cir. med. folio 83. Tomo decimosexto.

Quòd earum cocus dicitur dignitas, licèt aliàs sit artificium. Restaur. Castal de Imperat. nu. 269. vbi remissiuè. colum. 4. cir. princi. fol. 83. T. 16.

Quòd eorum notarius dicitur esse in dignitate. idem ibid. n. 270. vbi remissiuè. f. 83.

Quòd ex solo eius contractu transfertur dominium sine traditione, Restaur. Castal. de Imperat. nu. 45. vbi remissiuè. col. 2. in prin. fol. 78. T. 16.

Quòd & plus perpetuò sententiam ab illo, qui habet priuilegiũ ab eo, non potest agere possessori recuperandæ, quia dicitur expulsus, authore magni prætoris, Restaur. Castal. de Imperat. numero 245. vbi remissiuè. colum. prima, circa fin. folio 83. Tomo decimosexto.

Quòd in ipsis semper præsumitur iusta causa. idem ibidem, numero 298 vbi remissiuè. col. 1. in prin. f. 85.

Quòd ipsis placet, legis habet uigorem, restaur. Castal. de Imperat. numero 294. vbi remissiuè, colum. quarta, in princip. fol. 84. Tom. decimosexto.

Quòd licèt omnimodam supremam iurisdictionem alicui de alio castro, terra, vel loco, concedat, maiorem tamen semper apud se iurisdictionẽ, & potestatem retinet. Restaur. Castal. de Imperat. numero 330. vbi remissiuè. colum. prima, circ. med. fol. 86. Tomo 16.

Quòd medicus per eorum dicitur habere dignitatem, Restaur. Castal. de Imperat. num. 268. vbi remissiuè. colum. 4. in princ. fol. 83. Tom. 16.

Quòd notarij eorum, & cubicularij sunt immunes a sordidis muneribus, Restaur. Castal. de Imperat. nu. 267. vbi remissiuè. col. 4. in prin. f. 83. T. 16.

Quòd omnes contractus, qui fiunt cum illis, habent naturam cõtractus bonæfidei. idem ibidem numero quadragesimosexto, vbi remissiuè. colum. secunda, circa princip. folio 78. Tomo decimosexto.

Quòd post calen. Ianua. die 30. pro salute Principis vota suscipiũtur. Restaur. Castal. de Imperat. num. 183. colum. 1. in fin. fol. 81. Tom. decimosexto.

Quòd procurator suus dicatur in dignitate constitutus. Restaur. Castal. de Imperat. nu. 127. vbi remissiuè. colum. 4. circ. princip. fol. 79. Tom. 16.

Recipere eos, qui tum offenderunt in plenitudinem gratiæ suæ. Restau. Castal. de Imperat. q. 110. nu. 8. vbi remissiuè. col. 4. cir. fi. fol. 76. Tom. 16.

Reducere ad prophanum rem sacram, seu Deo dicatam. restaur. Castal. de Imperat. num. 199. vbi remissiuè. colum. 4. in prin. fol. 81. Tomo 16.

Remittere gratiam, & iuramentum de eo facere ei, qui iurauit se ordini nõ inter futurum, & posteà dum vir. Restaur. Castal. de Imperat. num. vigesimoquinto, vbi remissiuè. colum. 2. in fi. fol. 77. Tom. 16.

Remittere maculam infamiæ illi, quæ nupsit infra legitimum tempus. restaur. Castal. de Imperat. numero octuagesimotertio, vbi remissiuè. colum. prima, in prin. fol. septuagesimonono, Tomo decimosexto.

Remittere pœnas, quas incurrit mater, quæ relicta filiorum tutela, contra sacramentum non petito tutore, nec redditis rationibus, ad secundas nuptias transit. Restaur. Castal. de Imperat. numero 82. vbi remissiuè. colum. prima, in fin. fol. 81. Tomo decimosexto.

Reponere ad officium curiæ tum, qui semel ab eo propter crimen fuit exemptus. Restaur. Castal. de Imperat. numero 126. vbi remissiuè. col. quarta, in princip. fol. septuagesimonono, Tomo decimosexto.

Rescindere rem iudicatam absque appellatione. Restaur. Castal. de Imperat. nume. 300. vbi remissiuè. colum. 1. cir. med. folio 85. Tom. decimosexto.

Respondere,

Source : BIU Cujas

Reſpondere, cùm quis damnatus ad mortem eius roboris, vel artificij ſit, vt dignus populo. Roma. exhiberi poſſit; quia Imperator eſt conſulendus ſiuè Princeps. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 188. vbi remiſſiuè. col. 2. cir. med. f. 81. T. 16.
Reſtituere aduerſus ſententiam eius, qui vice eius cognouit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nume. 202. colum. quarta. circ. princip. fol. 81. Tom. 16.
Reſtituere contra ſententiam procuratoris ipſius Principis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 148. vbi remiſſiue. col. 2. in fine. fol. 80. Tom. 16.
Reſtituere damnato bona, cui erant publicata. Reſtaur. Caſtal. de Imper. nu. 158. col. 3. circ. med. fol. 80. T. 16.
Reſtituere damnatum capite in integrum. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 89. vbi remiſſiuè. col. 1. circ. med. f. 29. T. 16.
Reſtituere deportatum in integrum. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 33. vbi remiſſiuè. col. 3. in fi. f. 77. T. 16.
Reſtituere in integrum aduerſus ſententiam, vel ſui delegati. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 84. vbi remiſſiuè. colum. 1. in princ. fol. 79. T. 16.
Reſtituere Senatorem remotum ab turpitudinem ad originalem patriam, Reſtaur. Caſtal. de Imperatore. num. 322. vbi remiſſiuè. col. 4. circ. med. f. 85. T. 16.
Sententiare ſine remedio appellationis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 68. vbi remiſſiuè. col. 4. in princ. f. 78. T. 16.
Seruos torqueri pro ſalute Principis in crimine maieſtatis, & fraudati cenſus, licèt regulariter non torqueantur in criminalibus etiam contra dominos. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 320. col. 4. cir. med. fol. 85. T. 16.
Soluere, ſeu tollere infamiam, quam mulier incurrit, nubẽdo infra annum. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 181. vbi remiſſiuè. col. 1. cir. finem. f. 81. T. 16.
Spargere aurum, ſoli enim Imperio. aurum contemnere præſtat fortunę faſtidium. Reſtaur. Caſtal. de Imper. nu. 112. vbi remiſſiuè. fol. 79. T. 16.
Statuere in ciuitatibus, in quibus ſunt publici fabricenſes opportuni artifices operantes arma. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. num. 115. vbi remiſſiuè. f. 79. T. 16.
Sumere vendictam de iudice ordinario, qui epiſcopo ei, vt ſuſpecto aſſociato parere nolit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 56. vbi remiſſiuè. fol. 78. col. 2. in fi. T. 16.
Suos Barones creare prout ſolus Papa creat Cardinalis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nume. 131. vbi remiſſiuè. colum. 4. circ. fin. fol. 79. Tom. 16.
Suplere præſentia ſua omnem defectum ſolemnitatis. idem ibid. nu. 19. vbi remiſſiuè. col. 2. in princ. f. 77.
Tollere poſſe citationem, ſi vult ex cauſa. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 229. vbi remiſſiuè. col. 3. circ. med. f. 82. T. 16.
Trahere cauſam ex publica cauſa ad aliam prouinciam. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. num. 160. vbi remiſſiuè. colum. 3. circa med. fol. 80. Tom 16.
Tranſgredi leges diſpenſando. Reſtaur. Caſtal. de Imper. nu. 301. vbi remiſſiuè. col. 1. cir. med. f. 8. T. 16.
Tribuere ſalarium alicui ex viribus Reipublicæ. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nume. 109. vbi remiſiuè. colum. 3. circ. medium. fol. 79. Tom. 16.
Vaſſallum ipſis teneri dare hoſpitia, & pro familia eorum. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 303. vbi remiſſiuè. colum. 1. in fin. fol. 85. Tom. 16.
Vetare, vt non ducatur aqua ex flumine publico, quando aqua in vſu publico non eſt. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 94. vbi remiſſiuè. col. 1. in fine. f. 79. T. 16.
Vt ad eos in arduis recurratur. Reſtaur. Caſtal. de Imper. nu. 312. vbi remiſſiuè. colum. 1. f. 85. T. 16.
Vt cauſam, quæ ad ſe remiſſa fuit, inferior etiam ordinarius, niſi ei remittatur, audire non poſſit etiam de conſenſu partium. idẽ ibidem. nu. 184. vbi remiſſiuè. col. 2. princ. f. 81. T. 16.
Vt contra eum ſola ſcientia puniatur abſque effectu. Reſtaur. Caſtal. de Imperator. nume. 305. vbi remiſſiuè. colum. 1. in fin. fol. 85. Tom. 16.
Vt curialis non poſſit eſſe, neç procurator, nec conductor alienarum rerum, nec fideiuſſor, aut mandator conductoris. nu. 144. ybi remiſſiuè. col. 2. circ. fi. f. 80. T. 16.
Vt ei ſupplicantes, pro reis ſacrę maieſtatis ſine venia, & ſic ipſe ſolus eo caſu per conſequens diſpenſaret. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 157. vbi remiſſiuè. col. 3. circ. med. f. 80. T. 16.
Vt eorum conceſsio ſpecialis in vendendis rebus aliàs prohibitis ius decreti habet. Reſtaur. Caſtal. de Imperator. n. 62. vbi remiſſiuè. col. 3. circ. med. f. 78. T. 16.
Vt eorum contractus habeant vim legis, idem ibidem. nume. 61. vbi remiſsiuè.
Vt eorum reſcriptum quò ad alios in ſimilibus habeat vim legis, ſecus inferior a Principe. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 170. vbi remiſſiuè. col. 4. cir. med. f. 80. T. 16.
Vt eorum ſtatua, quędam priuilegia habeat. Reſtau. Caſtal. de Imperat. nu. 307. vbi remiſſiuè. col. 2. in princ. f. 85. T. 16.
Vt eorum verbis in literis narrantibus factum proprium credatur Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 248. vbi remiſſiuè. col. 2. in princ. fol. 83. Tom. 16.
Vt fiant excubiæ ad palatium ſuum pęna capitis deſertorij, & per conſequens ipſe tantum diſpenſabit. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 159. vbi remiſſiuè. col. 3. circ. med. f. 80. T. 16.
Vt in quo loco ipſe moratur, in eo non liceat morari ei, qui a militia miſſus eſt ignominię cauſa. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 200. vbi remiſſiuè. col. 4. in princ. f. 81. T. 16.
Vt interrumpat præſcriptionem contra ſe inceptam per ſolam ſuam proteſtationem, licèt aliàs iudex adiri debeat, & querela-
ri, vel aliter. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. num. 207. vbi remiſſiuè. fol. 82. Tom. 16.
Vt libellus, ſeu ſupplicatio, Principi porrectus, vel porrecta habeat vim litis conteſtationes. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 48. vbi remiſſiuè. col. 2. cir. med. f. 78. T. 16.
Vti licèt aliàs petita reſtitutione in integrum aduerſus ſententiã, ea pendente non fiat executio. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 209. vbi remiſſiuè. col. 1. in princ. f. 82. T. 16.
Vt nõ præſumatur aliquid imperfectum. ſancire, ſed eſſe plenum Philoſophiæ. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 65. vbi remiſsiuè. col. 3. in fi. fol. 78. T. 16.
Vt nullus ignominioſus poſsſit ſtare in loco, vbi Imperator mora tur. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. num. 215. vbi remiſsiuè. col. 2. in princ. fol. 82. T. 16.
Vt palatium ſuum priuatorum parietibus nõ coarctetur. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nume. 71. vbi remiſsiuè. col. 4. circa med. fol. 78. Tom. 16.
Vt ratione communionis, quam habet in re, totam vendere poſſit, reſtituendo precium partis conſocio. ibidem idem. nu. 103. vbi remiſsiuè. col. 2. in fine. fol. 79. T. 16.
Vt ſint conſulẽdi, cùm quis iudex iudicium duxerit eſſe referendum, & nihil inter partes pronunciet. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 309. vbi remiſsiuè. col. 2. cir. princ. f. 85. T. 16.
Vti clauſula, dono integro ſtatu. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. nu. 133. col. 4. in fi. f. 79. T. 16.

Reſeruata in genere ſumpta qualiter conſiderentur.

*RESERVATA regulantur iuxta regulã reſeruationis. Albett. Bru. de augmen. concluſ. 5. princ. nu. 28. f. 358. T. 6.
Sedi Apoſtolicę, quę ſint. Gondiſſ. Villadiego. de legat. q. 14. nu. 50. fol. 273. Tom. 13. P. 2.
Supremo Principi, non de facili concedi conſueuiſſe, & id tantùm conceſſum intelligi, inquantum verba ſonant. Pet, And. Gamb. de auct. leg. de late. lib. 7. nu. 329. f. 207. T. 13. P. 2.

Reſeruatio circa diuerſas materias qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RESERVATIO afficit ignorantes cum inhibitione, & decreto. Æneas. de Falco. de reſeruat. benefic. effect. 1. nume. 1. fol. 252. Tom. 15. P. 1.
Alicuius beneficij ſine decreto non afficit ante eius notificationem. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio. 3. numero 27. fol. 362. Tom. 5.
Iuris oſtendit, quod non totaliter eſt facta conceſsio. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. quęſtio. quintadecima. num. 5. fol. 493. T. 15 P. 2.
An deroget conſuetudini, vel ſtatuto, & an capiat beneficia ſecularia, vel quæ obtinet certa perſona. Ænas. de Falco. de reſeruat. benefi. q. 3. princ. nu. 22. 23. & 24. f. 252. T. 15. P. 1.
An expiret legatione finita. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 125. f. 177. T. 13. P. 2.
Per collationem ſubſecutam factam a reſeruante. Æneas. de Falco de reſeruat. benefic. quinta quæſtio. princip. nume. vnico. fol. 260. T. 15. P. 1.
Per legati reuocationem. Gondiſſ. Villadie. de legat. q. 11. nu. 75. fol. 267. T. 13. P. 2.
Si collatio Papæ facta vigore reſeruationis non habuit effectum. Gaſp. de Peruſ. q. 3. nu. 1. f. 247. T. 15. P. 1.
An includat beneficia per prius reſeruata. Æneas. de Falco. de reſeruat. benef. 3. q. princ. nu. 14. f. 252. T. 15. P. 1.
An probetur ex verbis Papæ narratis reſeruaſſe beneficium collationi ſuæ. Ioan. Staphil ſuper commiſſ. & lit. iuſti. verſ. in primis. nu. 100. fol. 294. T. 15. P. 1.
An ſit odioſa, vel fauorabilis. Gaſp. de Peruſ. de reſernatio. benefi. prælud. 2. nu. 1. f. 249. T. 15. P. 1.
Beneficij licèt obſtet agenti ſpolio, non tamen obſtat agenti ſpolio attentato. Robert. Lancellot. de attenta. quæſtio. prima. num. 42. fol. 428. Tom. 5.
Eſt odioſa. Ioan. Coraſ. de benef. Par. 2. capit. 1. nume. 11. fol. 291 Tom. 15. P. 2.
Quamuis non comprehendat beneficia de iure patronatus laycorum exiſtentia, comprehendit tamen ſi quæ ſunt laycorum, & clericorum mixtim. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 363. f. 171. T. 13. P. 2.
Si concedatur, reſeruatio iuriſpa. nec non armatim, addi debet occurrente inſtitutione ordinarij habeatur ſemper cõfirmatio apoſtolica, ſeu noua prouiſio intra duos menſes ex tunc computandos. Incert. Auct. de tax. Cancell. Apoſtolicę. col. 4. in med. f. 375. Tom. 15. P. 1.
Caſuum Papæ in cle. & ſi dominici gregis. la 1. & 2. de pœ. & re. Franc. Vargas. de auctor. Pontifi. verſicu. multa. nume. 8. fol. 122 Tom. 13. P. 1.
Cauſa ex officio iniuncto non expirat ceſſante officio. Æneas. de Falco. de reſeruatio. benefic. effect. 33. numero vnico. fol. 259. Tom. 15. P. 1.
Per familiaritatem non expirat ceſſante familiaritate. Æneas. de Falco. de reſeruat. benefi. effect. 17. nu. 1. f. 257. T. 15. P. 1.
Certi beneficij, licèt non contineat fauorem cuius cauſa eſt facta, cenſetur facta ad inſtantiam alterius, & cenſetur odioſa, Æneas. de Falco. de reſeruat. benef. 2. q. prin. nu. 5. f. 250. T. 15. P. 1.
Quod limita. vt 6. ibid.

Clauſa

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Clauſa in corpore iuris, an ſit vna vel plures, & quæ. Æneas, de reſeruatio. benef. q. 2. princ. nu. 12. f. 250. T. 15. P. 1.

In corpore iuris efficacior quæ ſit. Aeneas. de Falco. de reſeruatio. benefi. q. 2. princ. nu. 13. f. 250. T. 15. P. 1.

Compræhendit beneficia patronata clericorum, ac clericorum, & laycorum ſimul, propter communionem. Aeneas. de Falco. de reſeruatio. benef. effect. 14. nu. vnico. f. 357. T. 15. P. 1.

Contemplatione certæ perſonæ facta, quod tamen non tribuat ius illi vt illud proſequi poſſit, & valeat. Pet. And. Cãb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 4. f. 175. T. 13. P. 2.

Cum ſit contra ius cõmune dicitur ius ſpeciale. Bart. Belen. de charitat. ſubſid. q. 117. nu. 2. f. 168. T. 15. P. 2.

De beneficijs manualibus, quod non ſit de reſeruatis. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro quarto. nume. 9. fol. 176. Tom. 13. P. 2.

De beneficio durat, licèt prouiſio ſecuta virtute talis reſeruationis non tenuerit. Aeneas. de Falco. de reſeruatio. benef. effect. 16. nu. vnico. fol. 257. T. 15. P. 1.

Et quid de beneficio, in quo Papa appoſuit manus tantum. ibidem. num. 2.

Item quid de beneficio collato tanquam reſeruato. nu. 3. ibid.

De qua in cap. gaudemus, de diuortijs, quòd antiqui poſſent bigamiam contrahere, quomodo intelligatur. Arnal. Alber. de agnoſcen. aſſertio. hæret. quæſtio. vigeſimatertia. numero 26. fol. 80. Tom. 11. P. 2.

Dignitatum, non compræhendit epiſcopatum. Io. de Selua. de benefi. q. 3. P. 1. nu. 32. f. 7. T. 15. P. 1.

Eſt fauorabilis, & non ambitioſa. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benefi. verſi. quæ. nu. 8. f. 245. T. 15. P. 1.

Eſt vna de ſeptem cauſis imponẽdæ penſionis. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 101. f. 193. T. 13. P. 2.

Et decretum ita afficere beneficia, quòd perpetuo cenſeantur ligatæ manus ordinarij. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 184. fol. 169. T. 13. P. 2.

Et manus appoſitio, an differant, & in quibus. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. prælud. 3. nu. 1. f. 249. T. 15. P. 1.

Executoris inſinuata ligat manus ordinarij. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. verſ. nunc. nu. 7. f. 248. T. 15. P. 1.

Facit, vt per eam certo modo conſtet de non iure illius, contra quem opponitur. Robert. Lancellot. de attenta. quęſt. 9. num. 13. fol. 432. Tom. 5.

Reſeruatio facta circa diuerſa qualiter conſideretur.

*RESERVATIO facta ab executione Papæ afficit beneficium executore mortuo, vel reuocato. Æneas. de Falco. de reſeruat benef. effect. 49. col. 2. f. 260. T. 15. P. 1.

De canonicatu, & præbenda, quæ primo vacare contigerit in certa eccleſia, ſortitur effectum etiam quòd in d. eccleſia non ſit certus numerus canonicorum. Æneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 34. nu. 1. col. 1. f. 259. T. 15. P. 1.

De omnibus beneficijs, quæ obtinet Titius, comprẽhendit ſi qua beneficia de facto teneret ipſe Titius. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 18. col. 3. f. 257. T. 15. P. 1.

Per Papam de beneficijs familiarium ſuorum, compræhẽdit etiã beneficia familiariũ. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 3. col. 4. fol. 258. T. 15. P. 1.

Per regu. cancellariæ, quod dicatur eſſe ad vitam Pontificis. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 3. nume. 187. fol. 169. Tom. 13. P. 2.

Sub participio futuri temporis, videlicet de beneficijs vacaturis, includit etiam beneficia tempore datæ reſeruationis vacantia. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 10. colum. 3. fol. 256. Tom. 15. P. 1.

Reſeruatio generalis quid circa diuerſa operetur.

*RESERVATIO Generalis capit beneficia de quibus non debentur fructus primi anni cameræ apoſtolicæ. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. verſ. quæ. nu. 2. f. 245. T. 15. P. 1.

Debet tribus, aut quatuor modis conſiderari. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. ſecunda quæſtio. princip. nume. 8. fol. 250. Tom. 15. P. 1.

Facta de beneficijs per Papam. Io. 22. an includat hoſpitalia collegiata, in quibus ſunt conuerſi layci eligentes ſibi rectorẽ quãdoque laycum, quandoque clericum. Lap. de Caſte. de hoſpitalita. nu. 68. fol. 166. T. 14.

Quæ nam ſit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. num. 121. fol. 168. T. 13. P. 2. & Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 2. q. princip. nu. 2. fol. 250. T. 15. P. 1.

Vſque ad certam ſummam quid importet. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. nu. 15. f. 269. T. 15. P. 1.

Reſeruatio miſcellaneè ſumpta quid operetur.

*RESERVATIO impedit fieri permutationem beneficij reſeruati. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. effect. 3. nume. 1. fol. 253. Tom. 15. P. 1.

Includit beneficium, in quo quis habet ius ad rem virtute acceptationis. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 15. num. vnico. fol. 257. col. 1. T. 15. P. 1.

Induitur per ſolum ius. Bart. Bellen. de charitat. ſubſi. q. 121. nu. 2. fol. 168. T. 15. P. 2.

inducta familiaritatis cauſa includit beneficia, in quibus tales familiares habebant ius ad rem. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 47. nu. 1. f. 260. T. 15. P. 1.

Per extrauagantes, dicitur perſonalis. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. effect. 6. nu. 5. f. 255. T. 15. P. 1.

Per regulas cancellariæ dicitur perſonalis. idem ibid.

Per regulas cancellariæ ſtatim habet effectum, & ligat ignorantes. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. effect. 21. nume. 1. fol. 257. Tom. 15. P. 1.

Inficit poſſeſſionem. M. Ant. Cuch. de mentien. circa poſſ. nu. 256. fol. 297. T. 3. P. 2.

Item etiam detentionem. ibid. nu. 257.

Poſſeſſionem ſimul atque facta eſt, etiam antequam obijciatur. Marc. Anton. Cuch. de mentien. circa poſſeſſ. nume. 260. fol. 297. Tom. 3. P. 2.

Inutilis non afficit. Ioan. Coraſ. de benef. Par. 2. capitulo 1. nu. 14. fol. 291. T. 15. P. 2.

Iuris patronatus datur volẽti ędificare de nouo eccleſiã ſolo ęquatam. Incert. Auct. de tax. cancell. apoſt. colum. 4. circa med. fol. 375. Tom. 15. P. 1.

Reſeruatio legati qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RESERVATIO legati an duret finita legatione. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 5. q. princ. nu. 2. f. 264. T. 15. P. 1.

An includal beneficia deuoluta ad Papam. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 4. q. princ. nu. 8. f. 262. T. 15. P. 1.

An proberur per literas eiuſdem legati. idem ibidem. nu. 14. fol. 263. Tom. eod.

De latere non dat ius ad rem. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. prælud. 6. nu. vnico. col. 4. f. 261. T. 15. P. 1.

Et collatio ordinarij, quando concurrant, non conſtito de prioritate, vel poſterioritate, & nullo eorum poſſeſſionem haben. quę præferri contingat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. nu. 147. fol. 177. T. 13. P. 2.

Expirat per collationem Papę ſubſequen. nulla de tali reſeruatione mentione habita. Aeneas. de Falco. reſeruat. benef. 5. q. princ. nu. 7. fol. 264. col. 1. T. 15. P. 1.

Ligat manus ordinarij. Gaſp. de Peruſ. de reſeruat. benef. verſi. ſequitur. nu. 1. f. 248. col. 2. T. 15. P. 1.

Quando pendere dicatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 65. fol. 176. T. 13. P. 2.

Quando reuocari poſſit. Pet. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 127. f. 177. T. 13. P. 2.

Si concurrat cum collatione ordinarij, quæ præſumatur præceſſiſſe. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 4. q. princ. num. 16. fol. 263. T. 15. P. 1.

Reſeruatio circa diuerſas materias conſiderata quid importet.

*RESERVATIO licèt impediat prouiſionem per ordinarium faciẽdam, non tamen impedit vacationẽ. Feder. de Senis. de permut benef. verſ. quia. nu. 6. f. 187. T. 15. P. 1.

Et Aegydius de Bellamer. de permut. benef. P. 9. quæſt. 2. nu. 2. fol. 205. T. 15. P. 1.

Inficiat titulum, & poſſeſſionem, non tamen inficit detentionem Robert. Lancellot. de attenta. q. 9. nu. 10. f. 432. T. 5.

Ligat manus ordinarij, & paria ſunt beneficia in curia vacare, & eſſe reſeruata. Pet. de Vbal. de Peruſ. de permutat. benef. ver. quia. nu. 34. fol. 184. T. 15. P. 1.

Narratiua in noua prouiſione diſcolorat titulum. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 3. nu. 63. f. 395. T. 14.

Nõ capit beneficia alteri debita tempore reſeruationis. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. tertia quæſtio. princip. nume. 17. fol. 251. Tom. 15. P. 1.

Patrimonium conceſſum loco beneficij. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 3. q. princ. nu. 10. f. 251. T. 15. P. 1.

Non includit beneficia collata, licèt non acceptata, nec electiua. Aenèas. de Falco. de reſeruat. benefic. 3. quæſtio. princ. num. 30. fol. 252. T. 15. P. 1.

Beneficia de menſe, niſi epiſcopus de illa per prius contulerit. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. 3. quęſtio. princ. nu. 1. & 2. fol. 251. T. 15. P. 1.

Beneficia illius quem Papa non intendit grauare. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benef. 3. q. princ. nu. 7. f. 251. T. 15. P. 1.

Beneficia quæ de facto conferre non poteſt grauatus, licèt de iure poſſet. Aeneas. de Falco. de teſeruat. benef. 3. q. princ. num. 20. fol. 152. T. 15. P. 1.

Beneficia vacantia de iure tantum, & non de facto. Aeneas. de Falco. de reſeruat. benefic. tertia quæſtio. princip. nume. 28. fol. 252. Tom. 15. P. 1.

Non intelligitur inducta niſi per menſem a die vacationis. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro tertio. nume. 190. fol. 169. T. 3. P. 2.

Non ligat manus ordinarij abſque inhibitione, & decreto. Gaſp. de Peruſ. de reſeruatio. benefic. verſiculo, quis. nume. 2. fol. 245. Tom. 15. P. 1.

Per vacationem in curia nõ ſolum impedit optionem ipſius beneficij in curia vacantis, vt in c. vlt. §. in præb. de conſue. in 6. verum etiam impedit quod non poſſit optari camera, quæ erat illius

per

Source : BIU Cujas

per cuius obitum vacauit beneficium in curia. Æneas. de Falco. de reseruat. benef. effect. 39. nu. 1. f. 259. T. 15. P. 1.
Præcedens impedit effectum vnionis subsequentis factæ de beneficio reseruato. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. effect. 23. nu. 1. fol. 258. T. 15. P. 1.
Quando per commendam subsequen. extinguatur. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. versic. commendæ. nume. 35. fol. 179. Tom. 13. P. 2.
Præsumitur facta motu proprio Papæ, absq; eo quod exprimatur, licèt gratia secus. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. effect. 29. nu. vnico. f. 258. T. 15. P. 1.
Primæ præb. pro eo qui a legato fuerat creatus canonicus, an expiret mortuo, vel reuocato dicto legato. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 5. q princ. nu. 4. f. 263. T. 15. P. 1.
Principis ne dum inficit titulum, sed etiam possessionem inferiorum. Mart. de Caraz. de Princip. quæstio. 109. colum. secunda. fol. 206. Tom. 16.
Quæ alia cadat pendente lite super beneficio reseruato, & collato per legatum. Pet. Andr. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 4. nu. 69. fol. 176. T. 13. P. 2.
Quam legatus fecit quandiu duret. Condiss. Villadieg. de legat. q. 11. nu. 72. f. 267. T. 13. P. 2.
Quando allegatur a spoliante contra spoliatũ, quomodo, & quando probari debeat. Aeneas de Falco. de reseruat. benef. effect. 11. nu. 2. f. 256. T. 15. P. 1.
Expiret morte legati, vel per illius amotionem a legatione. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 4. nume. 100. fol. 177. Tom. 13. P. 2.
Extinguatur per vnionem ad vitam. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 5. nu. 128. f. 182. T. 13. P. 2.
Fauorabilis, vel minus fauorabilis existat. Pet. And. Gãb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 6. fol. 176. T. 13. P. 2.
Resoluatur per commendam. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. versi. commendæ. nu. 48. f. 179. T. 13. P. 2.
Quid sit. Sebast. Medic. de deffinitio. limitat. 75. numero 18. fol. 311. Tom. 18.
Quod sit odiosa in quantum præiudicet ordinariæ collationi. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 3. nume. 194. fol. 169. Tom. 13. P. 2.
Quomodo cognoscatur. Aeneas de Falco. de reseruat. benef. 3. prælud. nu. 3. fol. 249. T. 15. P. 1.
Secunda legati an debeat facere mentionem de prima. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 4. quæstio. princip. nume. 18. fol. 263. Tom. 15. P. 1.
Non facta mentione de prima finita, quando nulla sit. Pet. And. Gamba. de auctor. legat. de lat, libro quarto. nume. 66. fol. 176. Tom. 13. P. 2.
Si contineat vnum modum vacandi an veniat alius. Aeneas. de Falco. de reseruat. benefic. prima quæstio. princip. nume. 3. fol. 249. T. 15. P. 1.
Si fit per cessum vel decessum, an sufficiat beneficium vacans per priuationem. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 1. q. prin. nu. 4. fol. 249. T. 15. P. 1.
Si quæ fiat a legato, quod nullum ius tribuat. Pet. Andre. Gamb. de auct. leg de lat. lib. 4. nu. 33. & 37, f. 176. T. 13. P. 1.
Si quando intelligatur facta contemplatione sedis apostolicæ, an cõtemplatione beneficiati Papæ diuersimode dijudicari intelligatur. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 3. nu. 196. Tom. 13. P. 2.
Siue manus Papæ appositio si non sortiatur effectum, an beneficiũ remaneat affectũ. Aeneas. de Falco. de resetuat. benef. 3. prælud. nu. 2. fol. 249. T. 15. P. 1.
Specialis cum clausula, infra mensem, non durat post mortem expectantis. Bartho. Bellen. de charitat. subsid. q. 123. nu. 6. fol. 169. Tom. 15. P. 2.
Præsumitur facta ad instantiam alicuius. Gasp. de Perus. de reseruat. benef. vers. quis. nu. 9. f. 246. T. 15. P. 1.
Quæ sit. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 2. q. prin. nu. 2. f. 250. Tom. 15. P. 1.
Tripliciter debet cõsiderari. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 2. q. princ. nu. 3. f. 250. T. 15. P. 1.
Subsequens impedit effectum vnionis præcedentis. Aeneas. de Falco. de reseruat. benefic. effect. 42. numero vnico. fol. 259. Tomo 15 Par. 1.
Tollit effectum executionis gratiæ, siue collationis. Aeneas. de Falco. de reseruat. benefic. effect. 7. nu. 1. f. 256. T. 15. P. 1.
Vel præuentio Papæ an vitiet electionem, vel eius substãtialia eam præcedentia. Ioan. de Selua. de benefic. quæstio. 12. P. 3. num. 88. fol. 74. T. 15. P. 1.
Venditoris in fundo nõ trahitur ad futura. Albert. Brun. Asten. de augm. &c. conclus. 10. princ. nu. 17. f. 361. T. 17.

De reseruatione.

*RESERVATIONE pendente de beneficio ad collationem episcopi spectan. quod non possit reseruari illud, quod spectat ad institutionem. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 3. nu. 218. fol. 169. Tom. 13. P. 2.
Pendente de eo quod spectet ad collationem, si cadat reseruatio in his quæ ad præsentationem spectare videatur. Petr. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro quarto. nume. 71. fol. 176. Tom. 13. P. 2.
Si reseruatio fieri possit de eo, quod spectet ad institutionem. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. libro 4. nume. 73. fol. 176. Tom. 13. P. 2.
Tempus præsens extenditur ad futurum. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. effect. 13. nu. vnico. f. 256. f. T. 15. P. 1.

Reseruationem qualiter considerari circa diuersa contingat.

*RESERVATIONEM afficere beneficium, ita quod potestas conferẽdi vniatur ordinario. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 63. fol. 176. T. 13. P. 2.
Beneficij nõ probari ex narratiua breuis, in qua Papa narrat illud concedere attentata reseruatione beneficij. Robert. Lancellot. de attenta. in præfatio. nu. 442. f. 311. T. 5.
Probare sufficit post adeptam possessionem vigore breuis ad excludenda attẽtata. Robert. Lancellot. de attenta. in prefatio. nu. 447. fol. 311. Tom. 5.
Et decretum quæ sunt sequela regularum, sublatis regulis, aliter non durare. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 188. fol. 169. T. 13. P. 2.
Etiam fructus beneficiorum vacantium in curia, vel aliàs quomodocunque reseruatorum afficere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 170. fol. 194. T. 13. P. 2.
Factam per regulas. Martini, durare ipso mortuo propter illam rationem, quòd Papa semel apposuerit manum. Pet. Andr. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 186. f. 169. T. 13. P. 2.
Legati ius non tribuere illi, pro quo facta est donec conferatur. Pet. Andr. Gamba. de auctor. legat. de lat. lib. 4. num. 44. fol. 176. Tom. 13. P. 2.
Siue sit facta motu proprio, siue generaliter, quæ habet vim constitutionis, collationi equiparari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 591. f. 175. T. 13. P. 2.
Papæ extinguitur per commendam perpetuam. Pet. Andre. Gamba. de auctor. legat. de lat. versicu. commendæ. nume. 52. fol. 179. Tom. 13. P. 2.
Pensionis sine causa a Pontifice constitutę, pensionarium ipsum in foro conscientiæ tutum reddere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib 10. nu. 376. f. 228. T. 13. P. 2.
Quamcunq; cessare, legatione finita. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 104. f. 177. T. 13. P. 2.

Reseruationes miscellaneè sumptę quid operentur, & qualiter considerentur.

*RESERVATIONES beneficiorum per breue conceduntur. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. tit. de rescriptis in forma breuium, nu. 81. fol. 302. T. 15. P. 1.
Beneficiorum quę inconuenientia pariant. Io. de Selua. de benef. q. 1. P. 2. nu. 57. f. 32. T. 15. P. 1.
Sunt odiosæ. Ioan. de Selua. de benefi. quęst. 3. P. 1. nume. 19. fol. 6. Tom. 15. P. 1.
Tàm vniuersè, quàm sigillatim factæ qualiter considerẽtur. Fran. Duar. de benef. lib. 5. c. 9. f. 17. T. 15. P. 2.
Contentę in corpore iuris sunt notorię. M. Ant. Cuch. de mentien. circa. poss. nu. 255. f. 297. T. 3. P. 2.
Et expectatiuæ gratiæ, quæ in euentum futuræ rei respiciunt, sublatæ sunt in Gallia. Christoph. Roffi. de benefi. cap. 21. num. 3. & 4. fol. 275. T. 15. P. 2.
Et ratio assignatur. ibid. nu. 5.
Et regressus secum habent votum captandæ mortis. Thomas. Campeg. de benefic. pluralitat. versic. de regressibus. nume. 2. fol. 533. Tom. 15. P. 2.
Ex varijs causis viuificãtur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 178. f. 169. T. 13. P. 2.
Fuerunt reprobatæ in concilio Basilien. facto tempore Eugenij, tamen dictum concilium est reprobatum. Gasp. de Perus. de reseruat. benef. prælud. 1. nu. 2. & 3. f. 249. T. 15. P. 1.
Gallis exosę sunt. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 17. princip. num. 73. fol. 334. T. 15. P. 2.
In pectore, siue mentales, quæ dicantur. Aeneas. de Falco. de reseruat. benefic. effect. 1. quarta quæstio. princip. nume. 2. fol. 253. Tom. 15. P. 1.
Legatorum sunt odiosæ. Aeneas. de Falco. de reseruat. benefi. 4. q. princ. nu. [illegible] f. 262. T. 15. P. 1.
Mentales non de facili reuocantur. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 4. nu. 7. f. 175. T. 13. P. 2.
Quæ dicantur. Aeneas. de Falco. de reseruat. benef. 4. q. prin. nu. 2. fol. 262. T. 15. P. 1.
Non fiebant tempore antiquo. Gasp. de Perus. de reseruat. benefi. prælud. 1. nu. 1. f. 249. T. 15. P. 1.
Non sunt odiosæ ex motu proprio. Bart. Bellen. de charitat. subsid. q. 123. nu. 4. f. 168. T 15. P. 2.
Odiosæ sunt, nec vtique, nisi vnum in vna reseruatione reseruari possunt. Pet. Andre. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 4. nu. 96. fol. 177. T. 13. P. 2.
PaPę an sint fauorabiles. Pet. de Vbal. de permutat. benef. vers. quia nu. 33. fol. 184. T. 15. P. 1.
Etiam generales, & proprio motu factæ sunt odiosæ, & restringibiles. Aegid. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 3. q. 1. n. 15. fol. 196. T. 15. P. 1.
Sunt fauorabiles. Pet. And. Gamar. de permutatio. benef. num. 37 fol. 212. T. 15. P. 1.
Pensionum fiunt etiam per alios inferiores a Papa. Guliel. Redon. de simonienta. P. 2. c. 14. nu. 26. f. 67. T. 15. P. 2.
Plures si concurrant circa idem beneficium, omnium reseruationum est habenda mentio in gratia. Aeneas. de Falco. de reseruat. be-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

uat.benef.44.effect.nume.vnico.fol.259.T.15.P.1.
Si extendantur ad beneficia, si quę sint iuris patronatus laicorum, & illa comprehendat.Pet.And.Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.3. nu.206.fol.169.T.13.P.2.
Si quę fiant per Papam ratione officiorum, expirant morte Pontificis,per locum a cessante causa.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.nu.174.f.169.T.13.P.1.
Speciales in gratijs expectatiuis, cum datione executoris, nō ligāt manus ordinariorum.Bart.Bellen.de charitat.subsid. q.123.nu. 1.fol.168.T.15.P.2.
Sunt odiosæ. Ioan.Staphil.super commiss. & lit.iusti.nume.82.fol. 302.T.15.P.1.
Sunt odiosæ ad supplicationem partis.Bart.Bellen. de charit. subsid.q.123.nu.3.f.168.T.15.P.2.
*RESERVATIONI factæ pro certa persona certi beneficij non derogatur per aliam gratiam habentem clausulam, non obst.speciali reseruatione.&c. Æneas. de Falco.de reseruat. benefic.2.q. princ.nu.4.f.250.T.15.P.1.
*RESERVATIONIBVS familiarium,appellatione familiares familiarium compræhenduntur.Æneas.de Falco. de reseruat.benef. effect.30.nu.vnico.f.358.T.15.P.1.

Reseruationis consideratio circa diuersa qualis sit,& eius effectus.

*RESERVATIONIS causa, si quando cesset, quid dicendum. Pet. And.Gamba.de auctor.legat. de lat.libro tertio. nume. 131.fol. 168.T.13.P.2.
Deffinitio, seu descriptio. Æneas.de Falco.de reseruat .benef.1.q. princ.nu.1.f.249.T.15.P.1.
Effectus quid sit.Gasp.de Perusf.de reseruat.benef.versi. quis.nu.1. fol.245.T.15.P.1.
Exceptio admittitur etiam post probatum spolium, si sit. Papalis, quę inficit titulum;& possessionem. Robert.Lancellot.de attenta.q.9.nu.7.fol.432.T.5.
Secus si sit reseruatio ob familiaritatem Cardinalis.ibid.nu.8.
An retardet attentatorum reuocationem.Robert.Lancellot.de attenta.q.9.nu.1.f.432.T.5.
Licèt obstet spolio, secus tamē est in attentatis. Robert. Lācellot. de attenta.c.30 nu.27.f.454.T.5.
Non obstat,quo minus iudex ex officio ad instantiam partis attētata reuocet.Lancellot.de attenta.capitulo trigesimo.nume. 84. fol.455.Tom.5.
Quomodo detur.Sebast. Medic. de compensatio. q.16.nume.5. fol.269.T.6.P.2.
Regulariter obstat agenti spolio.Robert. Lancellot. de attenta.c. 23.nu.92.fol.426.T.5.
Legati forma.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.4. nu.128.fol. 177.Tom.13.P.2.
Mentio est facienda in impetratione.Gaspar.de Perusf.de reseruat. benef.versf.quis.nu.8.f.246.T.15.P.1.
Est habenda in impetratione obtinenda a Pontifice de beneficio reseruato,Æneas.de Falco.de reseruat.benef.effect.4. nu.vnico. fol.253.T.15.P.1.
Et quomodo,latissimè.ibidem.
Et quid si tale beneficium confert motu proprio.ibid.nu.2.

Reseruationum species.

*RESERVATIONVM altera specialis,altera generalis. Æneas. de Falco.de reseruat.benefic.secunda quæstio. princip. num.1.fol. 250.Tom.15.P.1.
Quædam sunt generales,quędam sunt speciales. Ioan. Staphil.de grat. expectat. forma. 1. nume.9.fol.269.vult dicere. 270. Tom. 15.Par.prima.
*RESERVATIS beneficijs obtentis per Titium compræhenduntur etiam beneficia,in quibus Titius habebat ius ad rem, licet alter de facto illa obtinebat.Æneas.de Falco.de reseruat. benef.effec. 45.nu.1.fol.259.T.15.P.1.
*RESERVATIS Principi, nec ciuitas, nec inferior potest manus apponere. Cardina. Iacob.de concil.lib.6.artic.4.num.80.fol.288. Tom.13.P.1.
*RESERVATIVO renunciante fauori, & iuri suo,an collatio ordinarij,quæ propter talem reseruationem erat nulla,valeat.Gasp. Perusf.de reseruat.benef.7.q.nu.1.f.247.T.15.P.1.

Reseruatiuus qualiter consideratur circa diuersa.

*RESERVATIVVS an poterit facere sibi prouideri per suos executores de beneficio reseruato resignato de facto coram inferiore, tanquam beneficio vacanti.Æneas.de Falco.de reseruat. benef. effect.3.nu.5.f.253.T.15.P.1.
Certi beneficij habet ius ad rem.Aeneas.de Falco.de reseruat.benef.47.effect.nu.7.f.260.T.15.P.1.
Cui erat reseruatum certum beneficium, si super illa beneficia superueniat alia generalis reseruatio, nihilominus potest de illo sibi facere prouideri per suum executorem cum distinctione. Aeneas.de Falco.de reseruat.benefic.effect.22.nume. vnico.fol. 258.Tom.15.P.1.
Papæ,& legati,quando concurrant,quis prę ferat ur.Pet.And.Gāb. de auct.leg.de lat.lib.4.nu.149.f.177.T.13.P.2.
Posterior an præferatur reseruatiuo leg.anteriori.Aeneas. de Falco. de reseruat.benef.4.q.princ.nu.7.f.262.T.15.P.1.
Potest acceptare beneficia vacan.per cessionem cōmendæ.Aeneas de Falco. de reseruatio. benefic. effect. 38.nume.vnico.fol.259. Tom.15.P.1.
*RESERVATORIAE apostolicæ beneficiorum vacaturorum non trahuntur ad beneficia de nouo creata. Albert.Brun. Asten.de refect.concluf.1.nu.4.f.386.T.17.

Reseruatum Papæ qualiter consideretur.

*RESERVATVM Papæ de nihil aliquid fieri, & de aliquo nihil', & quibus casibus.Pet.And.Gamb.de aucto.leg.de lat.nu.235.fol. 160.Tom.13.P.2.
Soli Papæ dare ius cuiquam ad vacatura.Pet. And.Gamb. de auct. leg.de lat.lib.4.nu.5.f.175.T.13.P.2.
Tantummodo Papæ censeri.Pet.And.Gamb.de auctor.leg.de lat. lib.7.nu.452.fol.209.Tom.13.P.2.

Residentes qualiter considerentur.

*RESIDENTES in curia excusantur a residentia in eorum beneficijs.Cardina.Iacobat.de concil.lib. 1.articulo 1.nume.197. fol. 200.T.13.P.1.
In studio Cur.Rom.studentes in studio vrbis. Rom.debent percipere fructus beneficiorum suorum in absentia. Cardi.Iacobat. de concil.lib.4.art.6.nu.1.f.261.T.13.P.1.

Residentia qualiter consideretur,quotuplex, & quid sit.

*RESIDENTIA an sit de iure diuino,remissiuè. M.AntMarsil. de eccles.reddit.c.20.nu.2.f.350.T.15.P.2.
Duplex,altera corporalis,altera virtualis. M. Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.23 nu.2.f.365.T.15.P.2.
Episcopis,& parochis,ac alijs,qui regendi officium in ecclesia habent,quàm maximè necessaria.M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.20.nu.1.f.350.T.15.P.2.
Est in episcopis de iure diuino.Hier.Gigan.de residen. episco.c.2. nu.2.fol.370.T.13.P.2.
Licèt sit de iure diuino residentiæ tamen modus variabilis. Franc. Vargas.de auct.Pontifi.axiom.12.nu.14.f.117.T.13.P.1.

Residentiæ, & residentiam qualiter considerentur.

*RESIDENTIAE personali ex institutione, vel consuetudine introduc.episcopum præiudicare nō posse. Pet. And.Gamb.de auct. leg.de lat.nu.239.f.189.T.13.P.2.
*RESIDENTIAM episcoporum in suis ecclesijs necessariam esse,& oportunam comprobatur authoritate prophetarum.Thomas. Campeg. de residen. episcop. versicu. residentiam.nume.1.fol. 537.Tom.15.P.2.
Item Euangelij.nu.3.ibid.
Item conciliorum.nu.3.ibid.
Item Pontificum decretis.ibid.nu.5.
Episcoporum non posse tolli contraria consuetudine, quomodo intelligatur.Thomas.Campeg.de residen. episc. versic.residentiam.nu.19.f.538.T.15.P.2.

Residere applicatiuè consideratum quid importet.

*RESIDERE quando quis teneatur,modo in vno, modo in alio beneficio,si quæ habeat.Pet.And.Gamb. de auctor. leg.de lat.nu. 128.fol.188.T.13.P.2.
Quis non tenetur in suis ecclesijs studiorum causa.Horat. Luc.de priuil.scholar.priuil.99.f.85.col.4.T.18.
Ob intemperiem aeris.Hier.Præuidel.de peste,& eius priu.versi. succedit.nu.3.fol.182.T.18.
Vnam,& eandem personam in duobus locis personaliter,impossibile reputari.Pet.And.Gamb.de auct.legat.de lat.num.240.fol. 189.T.13.P.2.
*RESIDVVM capillorum in sacerdotibus quid designet. Marq. de Susf.de cęlib.sacer.non abrog.c.4.nu.4.f.107.T.14.

Resignans circa diuersa qualiter consideretur, & operetur.

*RESIGNANS apud non suum antistitem, an,& quomodo mulcte tur.Christoph. Roffi. de benefic. capitulo 14.nume.31.fol.272. Tom.15.P.2.
Cum reseruatione fructuum retinet naturalem, quæ etiam prodest in reg. de publicandis.Io.Bapt.Ponta.de spolio. lib. 2.c.14. nu.104.fol.285.T.14.
Beneficium cum clausula in fauorem talis,non aliter, nec alias, se simoniæ alligat. Christoph.Roffi.de benefi.cap. 14.nume.5.fol. 271.T.15 P.2.
Potest omnia ad ipsam pertinentia gerere, donec resignatarius possessionem adeptus sit.Christoph.Roffi.de benef.c.23.nu.10. fol.276.T.15.P.2.

Si aliud

Source : BIU Cujas

Si aliud impetrat a Papa, neceſſe habet de reſignato mentionem facere, aliàs non valet impetratio. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 14. nu. 28. fol. 272. T. 15. P. 2.
Simoniacè non poteſt illud repetere, nec adeptus retinere. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 4. capitulo ſecundo. nume. 5. fol. 111. Tom. 15. P. 2.
Sine noua collatione, an id redire poſſit. Pet. Rebuff. de pacif. poſſeſſ. verſ. regula. nu. 164. 165. 166. cum ſeq. f. 546. T. 15. P. 2.
Eiectus de poſſeſſione poſt admiſſam, & confirmatam reſignationem non poteſt certare interdicto reſtitutorio contra eijcientē. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 26. nu. 2. f. 278. T. 15. P. 2.
Metu an decreto, de pacific. poſſ. iuuetur. Pet. Rebuff. de pacif. poſſeſſor. verſi. regula. nu. 328. T. 15 P. 2.
Non iuuatur beneficio de pacificis poſſeſſoribus, Pet. Rebuff. de pacif. poſſeſſor. verſ. regula. nu. 355. f. 555. T. 15. P. 2.
Item nec reſignatarius ſecundus ibidem.
Decreto de pacific. poſſ. poſt reſignationem. Pet. Rebuff. de pacific. poſſeſſor. verſ. regula. nu. 342. f. 554. T. 15. P. 2.
Non prius amouetur a titulo beneficij, quàm cōſtiterit ad eam reſignationem acceſſiſſe ſuperioris Antiſtitis authoritatem. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 14. nu. 30. f. 272. T. 15. P. 2.
Non ſolum cadit titulo, ſed etiam poſſeſſione decedit. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 16. nu. 4. f. 273. T. 15. P. 2.
Per reſignationem titulum beneficij amittit, & multo fortius poſſeſſionem. Ioan. Staphil. de grat. expect. nu. 30. f. 277. T. 15. P. 1.
Si reſeruet ſibi vſum fructum, quid agat. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. lib. 1. c. 1. nu. 139. f. 278 T. 14.
Simoniacè non redit ad ſuum beneficiū, quod ex ſuo delicto amiſit. Guliel. Redoa. de ſimo. menta capitulo decimo. num. 36. fol. 65. Tom. 15. P. 2.
Spoliatus a reſignatorio non agit ſpolio. Ioan. Bapt. Ponta. de ſpol. in c. 13. nu. 143. f. 278. T. 14.

Reſignanti, reſignare, & reſignari qualiter conſiderentur.

*RESIGNANTI bona fide cum homine malę fidei datur regreſſus. ad ſuum beneficium. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 37. nu. 5. fol. 286. T. 15. P. 2.
Coactè permittitur miniſtrare in eadem eccleſia, non obſtante renunciatione. Pet. Rebuff. de pacific. poſſeſſor. nume. 179. fol. 547. Tom. 15. P. 2.
*RESIGNARE vt conferatur certę perſonæ, ceſſante fraude, non eſt illicitum. Ioan. Staphil. de grat. expectat. nu. 28. f. 277. T. 15. P. 1.
*RESIGNARI non poteſt id quod non eſt. Ioā. de Graſſ. de reſcript. apoſt. nu. 88. fol. 34. T. 3. P. 2.

De reſignatario.

*RESIGNATARIO donec reſignans viuit nō præſcribitur tempus ad beneficij poſſeſſionem capiendam. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 12. nu. 20. f. 265. T. 15. P. 2.
*RESIGNATARIVS an poſſit ſe multiplici reſignatione iuuare. Pet. Rebuff. de pacifi. poſſeſſor. nu. 358. f. 555. T. 15. P. 2.
Succeſſor non tenetur ſtare locationi. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſ. primò. nu. 6. f. 479. T. 15. P. 2.
Tenetur purgare attentata per reſignantem, a quo cauſam habet. Robert. Lancellot. de attenta. verſiculo, quamuis. nume. 102. fol. 452. Tom. 5.

Reſignatio apud quem fieri debeat, & qualiter beneficij conſideretur.

*RESIGNATIO apud quem fieri, & a quo approbari debeat. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitulo quartodecimo. num. 45. fol. 272. Tom. 15. P. 2.
Beneficij ad fauorem ſpoliantis non eximit eum a iudicio ſpolij. Ioan. Baptiſt. Ponta. de ſpol. lib. 1. capitulo tertiodecimo. nume. 124. fol. 277. Tom. 14.
Debet acceptari per ſuperiorem, aliter non valet. Ioan. de Graſſ. de reſcript. apoſt. verſ. Pius. nu. 32. f. 32. T. 3. P. 2.
Eſt libera, in qua alterius excluditur requiſitio, & vti cōditio, ita, & modus inducit ſimoniam, & modus æquipollet conditioni. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. capitulo decimo. nume. 14. fol. 64. Tom. 15. P. 2.
Facta a clerico pro crimine detento ignorante Pontificem de illo beneficio alicui prouidiſſe valet, nec obſtet reſcriptum. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 21. nu. 2. f. 275. T. 15. P. 2.
Facta a procuratore neſciēte ſe reuocatū, valet. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 24. nu. 1. f. 277. T. 15. P. 2.
Facta cum pacto, quod alicui detur, eſt illicita. Io. Bapt. Caccialu. de penſio. eccleſiaſt. nu. 15. f. 326. T. 15. P. 1.
Infra certum tempus ante mortem beneficiati, niſi fiat, nulla eſt. Pet. Pech. de teſtam. coniug. c. 3. nu. 6. f. 158. T. 8. P. 1.
Litigioſi nihil operatur, quo ad hoc, vt ſubrogatus in locum collitigantis ingreſſus poſſeſſionem dicatur attentare, niſi reſignaturus cępiſſet poſſeſſionem beneficij. Robert. Lancellot. de attēta. 2. P. c. 4. nu. 352. f. 308. T. 5.
Non eſt libera, quæ fit eum pacto, quod reſignans retineat beneficium dum viuat. Guliel. Redoa. de ſimo. mentali. P. 2. c. 10. nu. 10. fol. 64. T. 15. P. 2.
Non impeditur per pendentiam iudicij ſuper beneficio, vel alia re ad inſtantiam curialis vigore Eugenianæ introducti. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 4. nu. 503. f. 312. T. 5.
Per inquiſitum fieri non poteſt, poſtquam eſt concluſum in cauſa. Robert. Lancellot. de attenta. c 5. nu. 13. f. 338. T. 5.
Per metum facta non valet. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 19. nu. 1. fol. 274. T. 15. P. 2.
Poteſt fieri tacitè, & expreſsè. idem ibid. c. 14. nu. 3. f. 271.
Requirit neceſſario authoritatem, & conſenſum maioris. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 14. nu. 1. f. 271. T. 15. P. 2.
Simoniacè licet non valeat, tamen obtinet vim pacti de non repetendo. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 11. nu. 9. fol. 111. Tom. 15. P. 2.
Spōte facta ab exiſtēte in vinculis, ſecuta abſolutione valet. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 20. nu. 15. f. 275. T. 15. P. 2.
Et quomodo. ibidem.

Reſignatio circa diuerſa conſiderata quid operetur, & quid ſit.

*RESIGNATIO beneficiorum, an valeat facta per vim. Ioan. de Graſſ. de reſcript. Apoſt. verſi. quia. nu. 31. f. 32. T. 3. P. 2.
Ex cauſa permutationis per ſuperiorem repelli poteſt. Ioan. de Graſſ. de reſcript. Apoſt. verſ. Pius. nu. 33. f. 32. T. 3. P. 2.
Concilij in actis exprimi debet. Pac. Scal. de conſil. ſapien. c. 27. per tot. fol. 337. T. 3. P. 1.
Cum pacto gratuito non eſt ſimoniaca. Guliel. Rodoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 2. nu. 12. f. 65. T. 15. P. 2.
Debet fieri libera, & ſine aliqua pactione. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. nu. 26. f. 277. T. 15. P. 1.
Eſt libera in qua alterius excluditur requiſitio, & vti cdōitio, & ita modus inducit ſimoniam, & modus æquipollet conditioni. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 14. f. 64. T. 15. P. 2.
Eſt mors quædam ciuilis, quæ naturali facto in beneficialibus cōparatur. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitu. 22. nume. 5. fol. 276. Tom. 15. P. 2.
Eſt voluntaria in ſui principio, & ex poſt facto neceſſaria. Philipp. Prob. de iure regal. q. 5. nu. 5. f. 391. T. 12.
Ex cauſa permutationis facta, an includat vacationem veram, & puram, ſeu ſimplicem, an verò conditionalem. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 9. quæſtio. prima. nume. 2. fol. 205. Tom. 15. P. 1.
Ex cauſa permutationis non includit vacationem beneficij Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benefic. P. 1. quæſt. 10. nume. 2. fol. 192. T. 15. P. 1.

Reſignatio facta propter diuerſas cauſas, & perſonas qualiter conſideretur.

*RESIGNATIO facta a furioſo habente dilucida interualla præſumitur a iure facta tempore quo fuor propter interualla conquieuit, ex Gomes. ſententia, quæ improbatur. Chriſtoph. Roffi. de benef. c. 25. nu. 11. f. 278. T. 15. P. 2.
A procuratore, clam reuocato, an valeat. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 24. nu. 16. f. 277. T. 15. P. 2.
Ad commodū alicuius, an ſit ſimoniaca. Nic. Boer. de Cardi. leg. de lat. verſ. de Throno. nu. 112. f. 149. T. 13. P. 2.
In curia Romana debet publicari infra ſex menſes. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 1. nu. 6. f. 360. T. 12.
In fauorē certæ perſonæ, quando non cenſeatur ſimoniaca. Chriſtoph. Roffi. de benefi. capitulo decimoquarto. nume. 6. fol. 271. Tom. 15. P. 2.
In fauorē certę perſonæ, an valeat. Arnulph. Ruze. de iure regal. Priuil. 32. nu. 3. f. 377. T. 12.
In fauorem certæ perſonæ, & non aliàs, non facit quominus rex aperta regalia alteri conferre poſſit. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 32. nu. 1. f. 377. T. 12.
In fauorem tertij in manibus Papæ non eſt ſimoniaca. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 2. nu. 21. f. 91. T. 15. P. 2.
In manibus Pontificis fauore, & gratia alicuius, odioſa, & nonnihil ſimoniacum redolens eſt. Chriſtoph. Roffi. de benefic. c. 27. nu. 8. f. 279. T. 15. P. 2.
Et quando valeat nec ne. nu. 9. ibid.
In metum, an valeat. Ioan. Staphil. de grat. expect. nu. 22. fol. 277. Tom. 15. P. 1.
Principaliter, vt conferatur conſanguineo, eſt ſimonia. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 17. f. 64. T. 15. P. 2.

Reſignatio circa diuerſas materias qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RESIGNATIO habet fieri purè, ideo ſi modus, conditio, vel pactum, interuenit, cenſetur ſimoniaca. Guliel. Redoa. de ſimo. mē ta. P. 2. c. 10. nu. 1. f. 64. T. 15. P. 2.
In gratiam alicuius cenſetur conditionalis. Chriſtoph. Roffi. de benefi. c. 24. nu. 23. f. 278. T. 15. P. 2.
Non poteſt admitti ab alio, quàm ab epiſcopo. Pet. Rebuff. de pacif. poſſeſſor. nu. 404. f. 557. T. 15. P. 2.
Fieri ex cauſa permutationis accuſatione pendente. Robert. Lancellot. de attenta. c. 5. nu. 14. f. 338. T. 5.
Non tenet facta per inquiſitum, quando reſignans ſciuiſſet impetrationem beneficij a Papa medio tempore fuiſſe factā. Robert. Lancellot. de attenta. c. 5. nu. 10. f. 338. T. 5.
Quando procurator alio modo reſignauit. Pet. Rebuff. de pacif. poſſeſſor. nu. 180. f. 547. T. 15. P. 2.

Non

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non valet facta inquisitione pendente ab eo, qui verisimiliter scie bat se esse priuandum. Robert. Lancellot. de attenta. c. 5. nu. 11. fol. 338 Tom. 5.

Facta per inquisitum, quando contra eum agebatur ad priuationem beneficij, ob non promotionem ad sacros ordines. Rober. Lancellot. de attenta. c. 5 nu. 12. f. 338. T. 5.

Possessi beneficij tacita consistere potest, etiam si non fiat apud ordinarium collatorum. Christoph. Roffi. de benef. c. 14. num. 40. fol. 272. T. 15. P. 2.

Quæ fit per, vt, per si, per cum, non est libera, & inducit simoniam. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. capitulo decimo. nu. 16. fol. 64. Tom. 15. P. 2.

Quælibet simoniacè celebrata non tenet etiam in præiudiciũ resignantis, & paciscentis. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. vers. stilus. nu. 3. f. 299. col. 4. T. 15. P. 1.

Quando dicatur liberè facta. Ioan. Staphil. de gratijs expectat. nu. 29. f. 277. T. 15. P. 1. & Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 10. nu. 19. fol. 64. T. 15. P. 2.

Quid sit. Sebast. Medic. de deffinit. deffinitio. 96. colum. 2. fol. 315. num. 1. Tom. 18.

Sacerdoti facta vi, vel metu nullo modo cõsistit. Christoph. Roffi. de benef. c. 19. nu. 5. 10. & 11. f. 274. T. 15. P. 2.

Secunda non valet non facta mentione primæ. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. nu. 357. f. 555. T. 15. P. 2.

Seu permutatio facta a dolo inducto ad resignandum, seu permutandum, an valeat Ægyd. de Bellamer. de permutat. benef. P. 8. q. 3. nu. 6. f. 204. T. 15. P. 1.

Si fiat in manibus ordinarij ad fauorem Titij committitur simonia. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. capitulo 22. nume. 1. fol. 72. T. 15 P. 2.

Si violenter fuerit eiectus a tertio, non agit ex l. si quis in tantam, licèt de spolio sic Ioan. Bapt. Ponta. de spol. lib. 1. c. 9. nume. 80. fol. 275. Tom. 14.

Simoniaca, est ipso iure nulla, siue realis, siue conuentionalis sit simonia. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 2. capitu. 10. nume. 35. fol. 65. T. 15. P. 2.

Labe facta penitus concidit, nec vlla nititur firmitate, non tamen est ipso iure nulla, sed simoniacus venit per sententiam expellendus. Christoph. Roffi. de benef. capitu. 18. nume. 8. & 9. fol. 274. Tom. 15. P. 2.

Tenet in præiudicium resignationis. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 2. c. 10. nu. 20. f. 64. T. 15. P. 2.

Tenet in præiudicium resignantis, & si adsit clausula, non aliter, aliàs &c. ideo non potest redire resignans ad suum beneficium. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 3. capitulo 3. nume. 9. fol. 90. Tom. 15 P. 2.

Simoniacè facta cum non valeat, potest resignans beneficium iterum resignare. Christoph. Roffi. de benefi. cap. 18. nu. 10. fol. 274. Tom. 15. P. 2.

Non tenet, etiam in resignatis præiudicium. Ioan. Bapt. Caccialu. de pensio eccleſiast. quæstio. 19. nu. 10. fol. 326. Tom. 15. P. 1.

Siue tacita siue expressa nõ officit iuri superioris magistratus. Christoph. Roffi. de benefic. capitulo quartodecimo. nume. 37. fol. 272. T. 15. P. 2.

Valet facta a clerico de crimine dãnato, si prouocauit. Christoph. Roffi de benefi. c. 20. nu. 6. f. 275, T. 15. P. 2.

Facta bullis non confectis. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 4. nu. 15. fol. 363. T. 12.

*RESIGNATIONE facta a furioso habente dilucida interualla, cui talis qualitatis incumbat probatio. Christoph. Roffi. de benef. c. 25. nu. 3. f. 278. T. 15. P. 2.

Resignationem qualiter considerari circa diuersa contingat.

*RESIGNATIONEM beneficij spectantis ad institutionem episcopi defuncti, recipere an possit capitulum sede vacante. Io. Fran. Paui. de offi. & pote. &c. c. sede vac. 2. quęst. 2. P. princ. nu. 11. fol. 422. T. 13. P 2.

Et factum capituli videtur approbare quis tacendo, & permittendo alium instituti. Ioan. Fran. Paui. de offi. & pote. c. sede vac. 2. q. 2. P. princ. nu. 15. f. 422. T. 13. P. 2.

Simoniacam superior admittere potest simpliciter, & tertio beneficium resignatum conferre. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 10. nu. 22. fol. 64. T. 15. P. 2.

Simoniacè factam potest superior admittere simpliciter, & alij tertio illud beneficium conferre. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 11. nu. 5. f. 111. T. 15. P. 2.

Resignationes generaliter sumptæ, & beneficiorum qualiter considerentur.

*RESIGNATIONES ad fauorem tertij, stylus. Rom. curiæ approbat. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. capitu. 13. num. 4. fol. 66. Tom 15. P. 2.

An possit admittere capitulum, sede vacãte, & auctorizare permutationes beneficiorum. Ioan. Franc. Paui. de offi. & pote. cap. sede vac. 2. q. 2. P. princ nu. 1. f. 422. T. 13. P. 2.

Beneficiorum conditionales tanquam simoniam redolentes reijciuntur. Christoph Roffi. de benefic. capitulo 14. nume. 20. fol. 271. T. 15. P. 2.

Et ratio ibidem num. 21.

Libere sine pactionibus fieri debẽt. Christoph. Roffi. de benef. c. 14. nu. 7. & 8. fol. 271. T. 15. P. 2.

Non possunt in fauorem certę personę fieri apud antistites, & ordinarios collatores. Christoph. Roffi. de benefi. c. 14. nu. 19. 22. & 23. fol. 271. T. 15. P. 2.

Ratas habere, & approbare, eorum est, ad quos de iure eorũ collatio, & institutio spectat. Christoph. Roffi. de benef. c. 14. nu. 52. fol. 272. T. 15. P. 2

Debent fieri apud suos antistites. Christoph. Roffi. de benefic. c. 14 nu. 41. fol. 272. T. 15. P. 2.

Et quomodo intelligatur. ibid.

Factæ ad fauorem tertij in manibus Papæ, tenẽt. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 12. nu. 12. f. 65. T. 15. P. 2.

Fiunt cum reseruatione pensionis sciente Papa, quod partes inter se de hoc tractarunt. Guliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 13. nu. 5. fol. 66. T. 15. P. 2.

Fiunt quotidie in manibus Papæ cum conditionibus, & permutatio facta pacto præcedente censetur simoniaca. Guliel. Redoa. de simo. menta Par. 1. capitulo 25. nume. 7. fol. 60. vult dicere. 52. Tom. 15. P. 2.

Monasteriorum valorem ducatorum 200. excedentium quare nõ admittantur. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. versi. dicendum. nu. 67. fol. 296. T. 15. P. 1.

Recipere non est mera gratia, & peccat interdum prælatus, si non dispensat. Pet. Rebuff. de nominatio. q. 17. princip. nume. 76. fol. 334. Tom. 15. P. 2.

Si fiunt in manibus Papę cum pactis, & conditionibus nil mirum, quando eius authoritas purgat omnem maculam. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 2. capitulo duodecimo. nume. 9. fol. 65. Tom. 15. P. 2.

Sunt nullæ extortæ per fraudem. Pet. Rebuff. de pacific. possessor. nu. 182. fol. 547. T. 15. P. 2.

*RESIGNATIONI in curia factę sex menses assignati, quando currere incipiant. Christoph. Roffi. de benefi. c. 12. num. 21. fol. 265. Tom 15 P. 2.

*RESIGNATIONIBVS quæ fiunt coram Papa præstatur iuramentum, quòd fraus, & dolus, nec simoniaca vel illicita pactio, &c. Guliel Redoa de simo. menta. Par. 2. capitulo 13. nume. 1. fol. 66. Tom. 15. P. 2.

Quomodo intelligitur illud iuramentum. ibid. nu. 2.

Resignationis consideratio quæ sit, & eius natura.

*RESIGNATIONIS causa vacantia beneficia non includuntur in reseruatione. Aeneas. de Falco. de reseruatio. 3. q. princ. num. 31. fol. 252. T. 15 P. 1.

Natura est, vt sit pura. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 32. nu. 6. fol. 377. Tom. 12.

Publicandæ tempus quãdo currere incipiat. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 4. nu. 10. f. 363. T. 12.

Resignatum applicatiuè consideratum quid importet.

*RESIGNATVM beneficium ab infirmo, vel eius procuratore in manibus. Ponti. resignante mortuo intra viginti dies, quomodo vacare dicatur, & ad quẽ spectet eius collatio. Christoph. Roffi. de benefic. cap. 28. nume. 5. & 6. fol. 280. T. 15. P. 2.

Beneficium apud Rom. Pontif. dicitur in curia, non in partibus vacare. idem ibid. nu. 3. f. 280.

*RESIGNATVRVS si ante præstitũ consensum per resignantẽ lite pendente possessionem capiat, talis intrusio nõ impedit, quominus consensus præstari possit Robert. Lancellot. de attenta. c. 31. nu. 26. fol. vlt. T. 5.

*RESIGNET prælatus, nec expectet sententiam, sic euitabit infamiam. Guliel. Redoa. de simo. menta. Pa. 4. capitu. 10. nume. 57. fol. 111. Tom. 15. P. 2.

*RESILITIO cõtractus in vim pacti. Fran. Solso in Lucer. Laudem. celul. 10. nu. 46. f. 222. T. 10 P. 2.

Vẽditionis melius fit per verba resolutoria. Franc. Solso in Lucer. Laudem. celul. 10. nu. 61. f. 222. T. 10. P. 2.

Resistendo resistens, & resistentes qualiter applicatiuè considerentur.

*RESISTENDO dubijs fidei, & confirmando se quis fidei ecclesiæ meretur. Arnal. Albertin. de assertio. cathol. &c. quæstio. 33. nu. 4. fol. 110. T. 11. P. 2.

*RESISTENS præceptis Papæ quando non censeatur schismaticus. Ioan. Lopez. in allegat. hæres. §. 2. nu. 10. f. 20. T. 11. P. 2.

Terminationi ecclesiæ dicitur hæreticus. And. Hisp. de regu. deci. interrogat. 13. nu. 10. f. 146. T. 15 P. 2.

*RESISTENTES Papæ acephali vocantur, & sibi præiudicant. Gaspar. de Perus. de reseruat. benefic. vers. de reseruatione. num. 10. fol. 244. Tom. 15. P. 1.

De resistentia,

*RESISTENTIA de facto non arguit maioritatem in resistente. Cardinal. Iacobat. de concil. libro 6. articulo secundo. num. 144. fol. 282. Tom. 13. P. 1.

Legis impedit naturalem obligationem. Vital. de Camba. de clauſ. vers. sed. nu. 32. f. 465. T. 18.

Si fiat

Source : BIU Cujas

Si fiat faciēs debet ceſſare. Fran. Solſo. in Lucer. Laudem. cellul. 10. nu. 10. fol. 223. T. 10. P. 2.
*RESISTENTIS apparitori violenter quæ ſit pęna. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. c. 32. nu. 3. f. 172. T. 3. P. 2.

Reſiſtere quando liceat qualiter conſideretur circa diuerſa.

*RESISTERE licet auctoritate propria facientibus axactionem vltra modum. Paris de Put. de ſindic. verſic. reſiſtentia. nume. 8. fol 303. Tom. 7.
Licet cuilibet ob rerum ſuarum tutelā. Troi. Malui. de ſortib. 1. P. 14. fol. 399. T. 11. P. 2.
Seditioſis toto conatu etiam eos occidēdo. Nic. Boer. de ſeditio, præſuppo 7. nu. 47. f. 97. T. 11. P. 1.
Licitum eſt contra iudicem irrecuperabiliter de facto inuadētem. Fran. Arias. de bello. & eius iuſti. nu. 44. f. 327. T. 16.
Manu poterit dominus prohibens venatorem ingredi fundum, ſi aliàs non prodeſt. Sebaſt. Medic. de venatio. &c. quæſt. 26. nu. 2. fol. 400. Tom. 17.
Officiales debent poteſtati inique facienti. Paris de Put. de ſindicat. verſi reſiſtentia. nu. 7. f. 303. T. 7.
Quis dicitur pluribus modis, & transfuga appellabatur ab antiquis, qui recedebat de terris Principi ſubiectis, & ibat ad hoſtes Hiero. Gigan. de crim. læſæ maieſt. tit. de rebellibus. quæſt. 1. nu. 6. fol. 81. Tom. 11. P. 1.
Iſti viui exuruntur, aut furca ſuſpenduntur. ibid. nu. 7.
*RESISTI apparitori an liceat. Pet. Pech. Ziriz. de iure ſiſten. cap. 31. nu. 1. fol 172. T. 3. P. 2.
*RESOLVITVR aliquorū cauillatio, & intellectus. Ferdinan. Paez. de excuſ. pacen. nu. 8. fol. 198. T. 12.
Contra Gregorium Lopez. & epiſcop. Couar. quid vbi a Principe impetratur facultas ad faciendum maioratum eſt exponendus illi numerus certus liberorum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quęſt. 3. nu. 10. fol. 350. Tom. 10. P. 1.

Reſolutio applicatiuè circa diuerſa qualiter conſideretur.

*RESOLVTIO Alex. quando filiorum appellatione comprehendātur nepotes. Melc. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. q. 15. num. 7. fol. 359. T. 10. P. 1.
Circa textum in §. eam tranſactionem & l. non ideo minus, & eorum intellectus. Fran. Sarment. de reddit eccleſiaſt. P. 1. c. 2. nu. 13. fol. 373. T. 1<. P. 2.
Contractus qualiter fiat. Fran. Solſo in Lucer. Laudem. verſ. nunc. nu. 2. fol. 229. T. 10. P. 2.
Reſpicit valorem temporis contractus. Albert. Brun. Aſten. de augm. &c. concluſ. 21. princ. nu. 1. f. 369. T. 17.
Et annullatio profeſſionis emiſſæ in ætate legitima, Pontifici tantummodo reſeruatum. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 199 fol. 159. T. 13. P. 2.
Et interpretatio. § Pomponius. l. in cauſæ. la 2. ff. de minor. Maurit. Bolan. de reſtit. in integ. c. 12. nu. 3. f. 117. T. 5.

Reſolutio diuerſarum quæſtionum qualiter conſideretur.

*RESOLVTIO quæſtionis an bona maioratus poſſint alienari ad extrahendum a carcere poſſeſſorem maioratus. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. Par. 4. quæſtio. 1. limitat. 4. nume. 10. fol. 462. Tom. 10. P. 1.
An bona maioratus ſaltem amitti poſſint crimine hæreſis, aut lęſę maieſtatis, aut ſodomię, vel alijs ſimilibus criminis. Melch. Palaez. in tractatu maiorat. P. 4. quæſtio. 23. num. 1. & 21. fol. 462. & 463. Tom. 10. P. 1.
An condemnatus poſſit repudiare maioratum, vel melioratione in pręiudicium fiſci. Melch. Palaez. in tract. maior. P. 4. q. 23. nu. 45. & 53. fol. 484. & 485. T. 10. P. 1.
An de fructibus liceat patri donare vltra tertium, & quintum. Mech. Palaez. de maiorat. quæſt. quinquageſimatertia. P. 1. fol. 396. Tom. 10. P. 1.
An fideicommiſſaria diſpoſitio dicatur proprie ſubſtitutio. Paul. Leon. de ſubſtitutio. verſi. cunctis. nu. 107. f. 280. T. 8. P. 1.
An iuriſdictione a Principe cuicunque dono data, donari videatur Imperium merum ac mixtum. Ioan. Gillot. de iuriſd. & Impe. c. 20. nu. 5. f. 16. T. 3. P. 1.
An monachi S. Dominici, & alij ſimiles, admittātur ad bona maioratuum. Palaez. de maiorat. q. 3. nu. 17. f. 417. T. 10. P. 1.
An præſumatur licentia regulis ad faciendum maioratum, & mādatum. Melch. Palaez. in tract. maior. P. 1. q. 45. nume. 1. & 2. fol. 385. Tom. 10. P. 1.
De bonis, quæ pater, vel mater tenentur reſeruare filijs primi matrimonij, an poſſint meliorationem facere. Melch. Palaez. de maiorat. P. 1. q. 54. nu. 5. f. 397. T. 10. P. 1.
Fęmina proximior an excludat maſculum remotiorem. latè diſputatur. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. P. 2. q. 6. nu. 24. & 77. fol. 429. & 433. T. 10. P. 1.
Gratia per Principem facta condēnato, an ſucceſſor, in cuius prędiudicium facta fuit reſtitutio, tenentur fructus reſtituere. Melch. Palaez. in tractatu maiorat. quæſtio. vigeſimatertia. nume. 34. & 40. fol. 484. T. 10. P. 1.
Licentia regali data ad faciendum maioratum, an reuocata cenſeatur, quando pater alios ſuſcipi liberos. Melch. Palaez. in tracta. maiorat. P. 1. quæſtio. vigeſimaprima. nume. 1. & 10. fol. 362. & 363. T. 10. P. 1.
Pater in conſtitutione maioratus, vel meliorationis, ſiuè in teſtamento, ſiue in contractu appoſuit conditionem, & prędceptum, quòd filius vxorem ducat cum voluntate, arbitrio, vel conſilio alicuius perſonæ, putà vxoris, quod eſt communis, vel alterius, ſub pęna amiſſionis maioratus, aut meliorationis, an hæc conditio valeat? & filius illi parere teneatur, ne amittat lucrum a patre delatum? Melch. Palaez. in tracta. maiorat. quæſt. 50. P. 1. nu. 1. & 4. fol. 391. T. 10. P. 1.
Pater ſi promittat meliorare ia tertio, & quinto, an poſſit relinq; re quintam poſtea pro anima latè diſputatur. Melch. Palaez. in tractatu maiorat. P. 1. quæſtio. vigeſimaoctaua. nume. 1. & 2. fol. 374. & 375. T. 10 P. 1.
Pater ſi reuocat maioratum, quem prius fecerat in fauorem vnius filij, & conſtituat in alium perſuaſionibus talis filij, in cuius fauorem fuit ſecundo loco maioratus factus, an teneat iſte ſecundus maioratus, & alius ſit reuocatus? Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. q. 25. nu. 1. & 2. f. 371. T. 10. P. 1.
Primo gradu ſubſtitutionis perempto, an cæteri pereant. Melch. Palaez. in tract. maiorat. quęſtio. decima. Par. 2. nume. 1. fol. 438. Tom. 10. P. 1.
Princeps an poſſit concedere facultates ad alienandum bona maioratus. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 4. quæſt. 1. nu. 9. & 10. fol. 455. T. 10. P. 1.
Pro partu gemino circa primogenituram. Io. le Cirier. de primogenitum. lib. 1. q. 11. f. 24. T. 10. P. 1.
Quomodo filiæ veniant in priuilegijs appellatione filiorum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. quęſt. 16. num. 1. & 2. fol. 360. Tom. 10. P. 1.
Rex quid ſi conceſſit licentiam alicui ad faciendum maioratum in vnum ex pluribus filijs, quem elegerit, & fecit in quendam ex pluribus filijs, qui viuo patre deceſſit, & maioratus reuertitur ad patrem, an poſſit virtute regalis licentiæ alium eligere filium & in eum facere maioratū. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. q. 18. nu. 1. & 6. f. 361. T. 10. P. 1.
Si pater faciat maioratum in filium, vt contrahat matrimonium, & ille poſt contractum matrimonium obijt, an reuocare poſſit maioratum Melch Palaez. in tract. maiorat. P. 1. quæſt. 39. nu. 5. & 9. fol. 381. T. 10. P. 1.
Si Princeps conceſſit alicui licentiam ad faciendum maioratum, poſtea autem dubitatur de uiribus, & intellectu verborum licentiæ, ad quem recurri debeat pro intellectu verborum. Melch. Palaez. Par. 1. quæſtio. quadrageſimaquarta. num. 1. & 2. fol. 385. Tom. 10. P. 1.
Si quis poſſeſſor bonorum maioratus commiſſit delictum, per quod bona maioratus amiſſa fuerunt, & poſtea Princeps illi vel alteri ſucceſſori bona reſtituat, an ipſo iure erit trāslata in illum poſſeſſio virtute illius legis. 45. Taurinæ. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 3. q. 5. nu. 1. & 2. f. 441. T. 10. P. 1.
Si ſucceſſor in maioratu tacet per aliquod tempus non continuat poſſeſſionem (de qua in prædicta l. 45. Taurinæ) an illam amittat. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 3. q. 6. num. 1. & 4. fol. 441. Tom. 10. P. 1.
Traditio an ſit neceſſaria ad hoc, vt mater nō poſſit reuocare donationem Quinti. Melch. Palaez. in tract. maior. P. 1. q. 28. nu. 6. & 8. fol. 373. T. 10. P. 1.
Vaſallus ſi fecit felonią, quæ ei a domino fuit remiſſa, an videatur habere tanquàm nouum, aut tanquàm antiquū. Melch Palaez. in tract maiorat. P. 1. quæſtio. duodecima. nume. 1. & 3. fol. 358. Tom. 10. P. 1.
Vera, an aſſertio benè meritorum confirmetur iuramento. Io. Guter. Placen. Hiſpan. de contract. iurat. capitu. 5. nume. 23. fol. 50. Tom. 6. P. 1.
An renunciari poſſit cum iuramento. l. ſi vnquam. C. de reuocan. donat. vel ſine iuramento. Io. Guter. Plac. Hiſp. de contract. iurat. c. 9. nu. 10. f. 53. T. 6. P. 2.
*RESOLVTIVA methodus quæ ſit, & circa quæ verſetur etiam ex ſententia Ariſtot. Io. Coraſ. de iure ciu. in art. redig. c. 7. per totum. col. 2. f. 60. T. 1.
*RESOLVTO iure dantis reſoluitur ius accipientis. Pet. Pech. de amortizat. bonorum. c. 29. nu. 2. f. 323. T. 11. P. 1.
Iure datoris reſoluitur ius acceptoris. Fran Sonsbe. ad vſus feudo. P. 12. nu. 12. f. 147. T. 10. P. 2. idem ibid. P. 13. nume. 99. fol. 155. Tom. 10. P. 2. & Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 53. nume. 7. fol. 387. Tom 12.
*RESPECTV effectus matrimonij, ſcilicet traductionis ad virum, ſponſa de præſenti poteſt dici vere ſponſa. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 2. nu. 41. f. 417. T. 9.
Prædij non perſonæ cogetur nobilis munera ſoluere. Ægyd. Thomar. de collectis. verſi exactis. nu. 34. f. 138. T. 12.
Publicæ conſuetudinis pœnæ temporales reiteratione remittuntur Bart. Tęg. in tract. crim. P. 18. nu 7. f. 22. T. 11. P. 1.
Simoniacæ hæreſis cætera crimina quaſi pro nihilo reputantur. Hierony. Gigant. de crimin. læſæ maieſt. quæſtio. 11. nume. 7. fol. 63. Tom. 11. P. 1.
*RESPICIENTIA fidem cōmunia ſunt omnibus. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 94. nu. 2. f. 69. T. 16.
*RESPICIENTIBVS iuſtitiam, an parua attendātur. Melch. Palaez. tract. maiorat. limitat. 6. nu. 6 f. 463. T. 10. P. 1.
*RESPONDENDVM eſt de iure per ſpeciales deciſiones, non per generales regulas more pauperum doctorum. Lancellot. Gall. de ſtat. præfatio. 8. nu. 11. f. 290. T. 2.
*RESPONDENS poſitioni, ſi dicat, credit prout in inſtrumēto manu talis notarij continetur, cum ipſum inſtrumentum non ſit

apud

apud aduersarium, non videtur legitimè respondisse, quia incertum dimittit interrogantem. Ioan. Campeg. Bonon. de testibus regul. 437. fol. 124. T. 4.
Positionibus non contestatur litem. Vergin. de Boccat. de Cingu. I. C. Romani. c. 19. nu. 1. f. 321. T. 3. P. 2.
*RESPONDENTI, an sufficiat dare instantiam. Ioan. le Cirier. de primogenit. 2. conclus. q. 11. nu. 8. f. 25. T. 10. P. 1.
Sufficit dare instantiam. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæstio. 12. 2. lib. nu. 24. f. 58. T. 10. P. 1. idem ibid. quæstio. 4. 3. lib. num. 17. fol. 66. & Ioan. Staphil. de grat. expectat. versic. restat. nume. 26. fol. 287. Tom. 15. P. 1.
*RESPONDENTIBVS quando non liceat pœnitere, & non nocèat responsiones. Odofred. Beneuent. de positio. nu. 8. f. 2. T. 4.

Respondere qualiter applicatiuè considereretur.

*RESPONDERE in quadragesima non teneor in causa criminali. Ioan. Monach. de defensor. iuris. versicu. nunc. nume. 4. fol. 123. Tom. 3. P. 2.
Non videtur qui ad interrogata obscure respondet. Fran. Caso. de tormen. c. 18. nu. 21. f. 315. T. 11. P. 1.
Obscurè, & non respondere, paria sunt. Vbert. Bob. de positio. vers. cum frequens. nu. 44. f. 9. T. 4.
Per verbum dubitatiuum est Philosophicum. Io. Fran. Ponz. de Iamijs. vers. Iamiarum. nu. 3 5. f. 352. T. 11. P. 2.
Quibus casibus quis cogi possit. Odofred. Beneuent. de positio. nume. 11. fol. 2. T. 4.
Simpliciter positionibus, quid sit. Bald. Perus. de stat. versi. respondere. nu. 2. fol. 141. T. 2.
Simpliciter, quando quis dicendus pro statuto de respondendo positionibus. Lancellot. Polyt. de substitutio. prælud. 1. num. 19. fol. 225. T. 8. P. 1.
*RESPONDERI potest ad interrogata vno de tribus modis, scilicet sic, non, vel dubito. Vbert. de Bob. de positio. vers. cum frequès. nu. 35. fol. 9. Tom. 4.

Responsa miscellaneè considerata quid operentur.

*RESPONSA dęmonum euitanda sunt, etiam si vera prædicent. Gũ dissal. de hæret. q. 9. nu. 8. f. 35. T. 11. P. 2.
Item, & diuinationes. ibid.
Prudentum æquitatis scriptæ appellatione contineri. Claud. Cantiunc. de offi. iudic. c. 7. nu. 2. f. 76. T. 3. P. 1.
Quando primum, & qualiter fiebant, & per quos, quam ve auctoritatem obtinebant. Ayma. Riual. de hist. iur. ciu. & Pontif. lib. 5. nu. 1. fol. 23. Tom. 1.
Theologorum quibus propositionum qualitates continentur, ab eisdem subscripta, actis iudiciarij processus inserenda sunt. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 54. nu. 2. f. 191. T. 11. P. 2.

Responsio applicatiuè considerata circa diuersa quid importet.

*RESPONSIO ad contraria, ꝙ virgo Maria fuit mortua. Arnulph. Alber. de agnoscen. asser. hæret. quæstio decima octaua. nume. 8. fol. 66. Tom. 11. P. 2.
Ad duas leges regias, quæ obligant expresse ad pœnam in foro conscientiæ præstandam. Iac. Simanc. de catho. institut. tit. 9. nu. 250. fol. 151. T. 11. P. 2.
Ad illud quod dicitur in Nicena Synodo. 20. tantum capitula fuisse edita, cum appareat de pluribus. Franc. Vargas. de auct. Pont. confirmat. 9. nu. 4. f. 121. T. 13. P. 1.
Ad rationes, & argumenta duellum comprobantia, vbi ostenditur duellum, neq; honestum, nec vtile, nec necessarium. Ant. Massa. contra vsum duelli. vers. hactenus. nu. 49. f. 317. T. 12.
Ad §. Pomponius. l. in causæ. la 2. ff. de mino. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 12. nu. 3. f. 117. T. 5.
Adaptatur ad interrogationem, & secundum eam est intelligenda. Tyndar. de testib. c. 10. nu. 20. f. 158. T. 4.
An sit bona positionibus per verbum, credo. Fran. Curt. de positio. nu. 51. fol. 12. Tom. 4.
Caij Marij Teutoni eum prouocãti. And. Alciat. de sing. cert. c. 27. nu. 3. fol. 297. T. 12.
Conditionalis, & per verbum, credo, an valeat in positinibus. Fran. Curt. de positio. nu. 53. f. 12. T. 4.
Sequens, pura præcedente interrogatione, pro nihilo est. Vbert. Bob. de positio. vers. versi. cum frequens. nu. 23. f. 8. T. 4.
Datur iuxta interrogata. Ioan. Lup. de matrim. & legitima. vers. & vt videamus. nu. 31. f. 41. T. 9.
Debet concordare cum positione. Iaco. de Aren. de positio. nu. 29. fol. 4. Tom. 4.
Referre ad ea, de quibus facta est interrogatio. Paris a Put. de re milit. vers. cum inter. nu. 3. f. 417. T. 16.
Doctoris per verbum, credo, æqui pollet responsioni per verbum, affirmo. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 9. articu. 12. num. 101. fol. 346. Tom. 13. P. 1.
Dubia in quibus cadat. Iacob. de Are. de positio. §. 1. nume. 2. fol. 3. Tom. 4.
Facta ad probationes super quæstione vsurarum per laicos, de qua non potest cognosci per iudicem laicum, an valeat. Laur. de Rodulph. de vsur. nu. 23. f. 33. T. 7.
Positioni partis qualiter, & quando reuocari possit. Ant. Corset. de verbis gemi. nu. 23. f. 268. T. 18.
Positionibus certa esse debet. Odofred. de ord. iudi. nu. 36. fol. 35. vult dicere. 33. T. 3. P. 1.
Franc. Vargas ad dictũ Pauli ad Ephesios. 4. Fran. Vargas. de auct. Pontifi. versi. explicatis. nu. 3. f. 123. T. 13. P. 1.
Ad dictum eiusdem Act. 20. idem ibid. nu. 1. & 9.
Ad illum quod dicitur Ecclesiasticam Hierarchiam ad instar cęlestis institutam &c. ibid. respons. 3. nu. 1. col. 4.
Non enim eadem est ratio huius ad illam. ibid.
Quod licet iurisdictio episcopis sit necessaria, non tamen immediate a Deo. ibid. respons. 2. nu. 1. col. 4.
Et hoc probat exemplis. ibid.
Hier. Albani ad dicta per Abbatem, super capitulo si Papa. Hiero. Alban. de potest. Papæ. 1. P. nu. 171. f. 72. T. 13. P. 1.
Ad dicta Philippi Decij in concilio. 151. ibid. nu. 176.
Ias. ad l. si seruus legatus. §. si seruus alienus. ff. de leg. 1. improbat. Paul. Leon. de substitutio. substitut. 6. nume. 360. & 354. fol. 316. Tom. 8. P. 1.
Item, & responsio hoc. ibid. 361.
Martini V. ad oratores Henrici Regis Franciæ, circa congregationem concilij, pro reseruatione in capite, & membris. Cardinal. Iacobat. de concil. libro quarto. articulo primo. nume. 3. fol. 239. Tom. 13. P. 1.
Minoris nomine, a curatore, vel tutore licet impertinenter facta, restitutionem impedit, authore. Iaco. de Beluis. cui tamen contradicitur. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. cap. 295. nu. 1. & 2. fol. 187. Tom. 5.
Nulla, & obscura æquipollet. Odofred. Beneuent. de positio. §. 1. nu. 11, fol. 3. Tom. 4.
Pauli Leonij ad §. si seruus alienus. ff. de leg. Pau. Leon. de substitutio. substitut. 6. a nume. 364. vsque ad nume. 373. fol. 316. Tom. 8. Par. prima.
Per verbum credo, an valeat in positionibus. Fran. Curt. de positio. nu. 53. fol. 12. T. 4.
Petri Apostoli ad Simonem Magum offerentem ei pecunias, vt sibi daret potestatem exhibendi Spiritum Sanctum per manuũ impositionem quale fuerit. Conrad. Brun. de hæret. cap. 5. nu. 8. fol. 273. T. 11. P. 2.
Positioni simpliciter qualiter sit facienda. Odofred. Beneuent. de posit posit. 1. nu. 16. fol. 2. T. 4.
Quatis fienda, & an positioni iuris respondendum. Odofred. Beneuent. de positio. posit. 1. nu. 17. & 18. f. 2. T. 4.
Positionibus cautè est faciẽda. Odofred. Beneuent. de positio. posit. 1. nu. 19. fol. 3. T. 4.
Quomodo fieri debeat. Vbert. de Bob. de positio. nume. 9. folio 8. Tom. 4.
Potest fieri facto, putà per ballotas albas, vel nigras, Card. Iaco. de concil. lib. 4. art. 4. nu. 2. fol. 260. T. 13. P. 1.
Et quomodo procedat. ibid.
Quæ non probatur lege nõ valet. Card. Iac. de concil. lib. 9. art. 12. nu. 145. f. 348. T. 13. P. 1.
Qualis esse debeat ad positionem, siue interrogationẽ. Iac. de Are. de position. §. 1. nu. 18. f. 4. T. 4.
Quam facit reus accusationi, fundatur in iure naturali. Arnal. Albert. de assertio. cathol. &c. q. 34. nu. 24. f. 114. T. 11. P. 2.
Rei dicentis, si feci, feci ad meam defensionem, in criminalibus non est admittenda. Franc. Caso. de tormen. capitu. 18. nu. 19. fol. 314. T. 11. P. 1.
Dubia parit indicia contra eũ, quia videtur velle iudicem fallere. idem ibid. nu. 20. & 21. f. 315.
Seu confessio absente aduersario facta nũquid teneat. Iac. de Are. de position. §. 1. nu. 2. f. 5. T. 4.
Simplex fieri debet ad interrogationem simplicem. Lanfranc. ab Oriad. de confessio. nu. 17. f. 48. T. 4.
Intelligitur esse talis, qualis præcessit interrogatio. Ioan. Staphil. super commiss. & lit. iusti. versicu. dicendum. nume. 28. fol. 295. Tom. 15. P. 1.
*RESPONSIONES positionibus non fiunt, nisi post litem contestatam. Odofred. de ordi iudi. versicu. ad fundandam. num. 37. fol. 35 vult dicere. 33. T. 3. P. 1.
Positionum fiunt post litem cõtestatam. Iac. de Are. de positio. §. 1. num. 20 fol. 4 Tom. 4.
*RESPONSIONIS loco duelli. acceptatio habetur. And. Alciat. de sing. certam. nu. 42. fol. 301. T. 12.

Responsum generaliter consideratum quid importet.

*RESPONSVM Alani circa nobilitatem, & rusticitatem. Io. de Selua. de benefi. q. 7. P. 3. nu. 29. f. 59. T. 15. P. 1.
Egregium Valeriæ maioris, cum solicitaretur, vt vidua se nuberet. Lancellot. Gall. de stat. q. 8. nu. 150. f. 344. T. 2.
Factum Pyrrho a quibusdam dum ebrij male dixissent de eo. Hiero. Gigans. q. 52 nu. 13. f. 46. T. 11. P. 1.
Lepidum tulij Cæsaris. Hier. Gigans. de crim. Iesæ maiest. q. 52. nu. 12. fol. 46. T. 11. P. 1.
L. Imperium declaratur. Ioan. Gilott. de iurisd. Imp. lib. 2. c. 8. nu. 1. fol 10. T. 3. P. 1.
Periandri Thrasybulo consulenti. Conrad. Brun. de seditio. c. 4. nu. 3. fol. 143. T. 11. P. 1.
Socrati prudens. Alber. Bolo. de lege iure, & æquita. c. 18. nume. 17. fol. 309. Tom. 1.
Superioris a referente expectandum. Vital. de Camba. de claus. vers. nil nouari. nu. 9. f. 387. T. 18.

Source : BIU Cujas

Reſpublica qualiter circa diuerſa conſideretur, cui ęquiparetur, & eius effectus.

*RESPVBLICA ad quorum vtilitatem gerenda ſit. Angel.de Peruſ. de ſindic.verſi.Rex.nu.20.f.229.T.7.
Æquiparatur eccleſiæ.Ioan.le Cirier.de primoge.q.24.1.lib.num. 24.fol.36.T.10.P.1.
Aliquãdo aliud eſt,& aliud fiſcus.Paris de Put.de reaſſumptio. inſtrum.rub.10.nu.14.f.38.T.4.
An gaudeat priuilegio. Pet. Vanderan.de priuil.credit.capitu.10. fol.119.T.18.
An neceſſitetur per ſuam ordinationem ſi non egeat rebus ordina rijs.Franciſc.Lucan.de fiſco,& eius priuil.4.Par. princip.nume. 35.fol.17.Tom.12.
An rectius per vnum quam per plures regatur.Ioan.le Cirier. de primoge.q.14.2.lib.nu.4.f.59.T.10.P.1.
Chriſtiana in duo genera hominum eſt diuiſa,clericorum. ſ.& ſecularium.Hieron.Alban.de poteſt.Papæ.3.P.nume.52.fol.84. Tom.13.P.1.
Regitur per curam, & conſilia Cardinalium. Io.Staphil.de gratijs expectat.verſ.vnde nu.16.f.291.T.15.P.1.
Continetur duabus rebus in primis, præmio,& pęna.Ant.Maſſa. Gall.ad form.cam.obl.nu.16.f.362.T.6.P.2.
Debet ſoluere canonẽ veſtium militibus a Calen.Septembris,vſq; ad Calen.Aprilis.Claud.Cote.de priuil.mili.q.45.f.457.T.16.
Dicitur habere maieſtatem.Hier.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.61. nu.3.fol.47.T.11.P.1.
Eccleſia,minor, vel alter impeditus, nunquid lapſo termino redimendi debeant in integrum reſtitui. Ioã. Bapt. Lup.de vſur.§.3. nu.7.fol.131 T.7.
Eccleſiaſtica excedit temporalem ſicut Sol Lunam.Michael. de Anin.de vnit.ouil.& paſt.c.12.nu.24.f.33.T.13.P.2.
Emptrix non tenetur denunciare venditori ſcienti,quãdo res euincitur,ſicut nec minor,vel eccleſia.Mart.de Caraz.Laud.de Princip.q.179.Tom.16.
Et ciuitas ex diuerſis adinibus, velut ex partibus conſtat. Conrad. Brun.de ſeditio.c.7.nu.2.f.113.T.11.P.1.
Et eccleſia æquiparantur.Phhilipp.Fran. de diſputat. petit.nu.13. fol.333.T.3.P.2.& Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.verſ.ſed quod.nu.7.f.519.T.15.P.2.
Et fiſcus an idem ſint.Ioan Pyrrh.de magiſtr.Roma.2.P.nu.7.fol. 203.T.16.& Matthę.de Afflict.de iure prothomis.§.9.nume.22. fol.18.T.17.
Generaliter loquendo, & comparantur, & idem ſunt in effectu. Paris de Put.de reaſſumptio.inſtrum.rub.10.nu.13.f.38.T.4.
Excreſcit vigilijs,& laboribus.Philip. de Caſol.de teſtam,& ſucceſſ. verſ.quia.nu.13.f.108.T.8.P.1.
Gubernatur ritè tribus concurrentibus.M.M.Rauau.in Spec.iud. verſ.cum.nu.39.f.86.T.3.P.1.
Habens priuilegium,vel præſcriptionem, an poſſit imponere collectas.Iul.Ferret.de Gabell.ſeu vectig.&c.nu.85.f.81.T.12.
In pignore an præferatur fiſco.Ioan.Pyrrh.de magiſtr.Roman.2.P. nu.6.fol.203.T.16.
Iudæorum nunquam reſtaurabilis. Marq. de Suſ. de Iudę. & alijs infid.c.6.nu.7.f.46.T.14.
Liberatur exhibendo malefactorem.Nic.Moron.de fide,treug.& pace.q.107.nu.18.f.434.T.11.P.1.
Nulla re vehementius continetur quàm fide,quæ eſſe nulla poteſt niſi ſolutio rerum credita.Conrad.Brun.de ſeditio. cap.1.nu.6. fol.140.Tom.11.P.1.
Nulla ſine legibus,& iudicijs conſiſtere poteſt. Conrad.Brun.de hæret.c.11.nu.1.f.290.T.11.P.2.
Parua quando magna efficiatur. Guil. Duran.de modo ge.concil. cel.rub.3.nu.21.f.155.T.13.P.1.
Poteſt compellere ciues ſuos,vt ocioſam pecuniam mutuent ad neceſſitates publicas ſubleuandas.Ioan.Garſi.Hiſp.de expen.& melioratio.c.12.nu.67.f.302.T.17.
Conſequi quæſita per officialem durante officio, non ſolum per rei vendicã,ſed etiam per hypothecariam.Paris de Put.de ſind. ver.officialis.nu.11.f.291.T.7.
Priuatorum pactionibus damnum pati non debet.Octa.Velpel.de treu.& pace.q.37.nu.6.f.409.T.11.P.1.
Quæ tenetur capere malefactorem,liberatur etiam ſi ſponte compareat.Nico.Moron.de fide,treu.& pace. quæſtio.107.num.17. fol.434.T.11.P.1.
Quatenus eccleſiæ æquiparanda. Conſtan. Roger. de iuris interpret.q.5.nu.23.f.388.T.1.
Quo caſu capere poſſit bona priuatorum. Melch. Palaez.in tract. maiorat.4.P.nu.16.f.455.T.10.P.1.
Regia quę dicatur. Ayma.Riual.de hiſt.iu.ci.& Pontif.lib.1.nu.3. fol.3.Tom.1.
Repræſentanda per magiſtratum. Iaco.de Are.de bannitis. verſic. quoniam.nu.38.f.356.T.11.P.1.

Reſpublica Romana, & generaliter ſumpta qualiter conſideretur.

*RESPVBLICA Romana quando ſibi conſtiterit, & ex omni parte ſecum ipſa conſenſerit.Conrad.Brun.de ſeditio. capitu.7.nu.3. fol.113.T.11.P.1.
Sub conſulibus optima.Conrad.Brun.de ſeditio.c.14.num.5.fol. 116.T.11.P.1.
Verè pro Republica habetur.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.c.417.nu.2.f.208.T.5.
Romanorum extincta,& eius loco ſucceſſit Reſpublica Venetorũ. Hieron.Gigan.de crim.læſæ maieſt. quæſtio. 26.nume.3.fol.54. Tom.11.P.1.
Simpliciter probata de Romana intelligitur.Bon.Curti.de nobilita.P.nu.150.fol.9.T.16.
Solet vti iure etiam minorum.Ioan.Ferrar.de appellatio.c.7. num. 299.fol.79.Tom.5.
Suſtinetur præmio, & pœna. Pet. Belli.de re milit.7.P.operis.titu. nu.1.fol.352.T.16.

Reſpublica Veneta qualiter circa eius maieſtatem conſideretur.

*RESPVBLICA Veneta habet ſub ſe plura regna, & eſt ſuper illuſtris &c.Pet.Calephat.de equeſtr.dignitat. numero 125. fol.31. Tom.18.
Ob eius religionem,iuſtitiam,& legum obſeruationem hucusq; regnauit annis 1129.Hier.Gigans.de crim. læſæ maieſt. q.61.nu. 4.fol.47.T.11.P.1.
Superiorem non recognoſcit, & vim Imperatoris obtinet in toto ſuo dominio. Hiero.Gigans.de crim.læſæ maieſt.q.26.nu.2.fol. 54.Tom.11.P.1.
Venetorum maieſtatem habet.Et ciuitas Venetiarum eſt aliarum ciuitatum Regina.Hier.Gigans.de crim. læſæ maieſt.verſi.maieſtas.num.16.fol.34.T.11.P.1.
Neminem in temporalibus ſuperiorem recognoſcit. idem ibidẽ. nume.12.
Succedit loco Reipublicæ Romanæ. Hier. Gigans.de crim. læſæ maieſt.verſ.maieſtas.nu.10.f.34.T.11.P.1.
Totius Chriſtianitatis decus,& ornamẽtum.Hier. Gigans.de cri. læſæ maieſt.q.61.nu.6.f.47.T.11.P.1.

Reſpublica generaliter conſiderata quid importet.

*RESPVB.vt ab omni incurſione, & hoſtium de prædationibus conſeruetur,& tranquilla maneat,vnuſquiſq; tributũ ſoluit. Ægyd. Thomat.de collect.nu.22.f.118.T.12.
Vtitur iure minorum,& è conuersò. Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.293.nu.4.f.187.vult dicere.186.T.5.
Iure minorum,ideoque reſtitutionis in integrum auxiliũ implorare poteſt.Ioan.Maurit. Bola.de reſtitut.in integ. cap.417.nu.1. fol.209.Tom.5.

Reſpub. qualiter in genere conſiderentur.

*RESPVBLICÆ ab alienigenis maiori ſępe cum laude,quàm ab indignis adminiſtrantur.Conrad.Brun.de ſeditio.cap.8.nu.6.fol. 113.T.11.P.1.
Quod Cyri exemplis demonſtratur.ibid.nu.7.
Item & legibus in fauorem alienigenarum latis.ibid.nu.8.
Populares quomodo antiquitus in Tyrannidem mutabantur.Cõrad.Brun.de ſeditio.c.7.nu.9.f.124.T.11.P.1.
Quomodo florere dicantur ex Platone. Conrad. Brun.de ſeditio. c.4.nu.10.f.112.T.11.P.1.

Reſtaurum quando ſit faciendum.

*RESTAVRVM quando eſt faciendum publicanis,& conductorib. Iul.Ferrett.de gabell.vectigal.&c.nu.384.f.90.T.12.
Seu remiſſio quando ſit legitimè facien. conductori per locatorem gabellarum. Iul. Ferret.de gabell. vectigal.&c.nume.300. fol.87.Tom.12.
Rei locatę ob caſus legales,quando ſit facienda conductori,& quando non. Iul. Ferret. de gabell.vectigal.&c.nume.299.folio 87.Tom.12.

Reſtituendi, & reſtituendum qualiter circa diuerſa accipiuntur.

*RESTITVENDI minoris occaſio iuſta præbita eſſe cenſetur, ſi cõtractus patris a minore ignoratus eſſe fuerit probatum.Io.Maurit.Bola.de reſtit.in integ.c.98.nu.1.f.137.T.5.
*RESTITVENDVM non eſſe minorem aduerſus pecuniam fortuitu caſu deperditam ex ſententia communi. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut.in integ.c.175.nu.1.f.158.T.5.
Non eſſe minorem,aduerſus neceſſariam venditionem ex ſententia Cornei.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.capitu.206.nume.1.f.166.T.5.
Limitatur.ibidem.nu.2.
Contra propriam confeſſionem delicti, ſecus ſi erroneè,aut meticuloſè confeſſio facta fuerit, aut de delicto prius non conſtet. Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ. capitulo 158. nume.1.fol. 154.Tom.5.

Reſtituendus quis ſit, vel non.

*RESTITVENDVS eſt minor ſecundùm caſuum, & factorum euẽtum reſtituendus eſt.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.cap. 131.nu.3.&5.fol.147.T.5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Est minor aduersus immoderatam donationem. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 207. nu. 4. f. 167. T. 5.

Qui sui facilitate læsus est, etiam contra fortuitum casum, secus sua re bene administrata. idem ibidem. c. 175. nu. 2. & 4. f. 158.

Non est minor aduersus sententiam, ipso iure nullam, sed authoritate iudicis competētis res in pristinum statum reducitur. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integrum. capitulo 251. nume. 1. fol. 177. Tom. 5.

In contractu, curatorum præsentia interueniēte, & quibus rationibus probari queat? Io. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 143. nu. 1. fol. 151. Tom. 5.

Non est seruus minor in his, quæ dominum eius cōtingunt ob minorem ætatem, secus si ad ipsum seruum spectarent aut libertatem eius respicerent. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. cap. 222. nu. 1. fol. 173. T. 5.

Spoliatus, quando ex restitutione scandalum sequeretur. Robert. Lancellot. de attenta. quæstio. decimaoctaua. nume. 5. fol. 435. Tom. 5.

*RESTITVENS pignus an censeatur ius pignoris remittere. Ant. Negusa. de pigno. & hypothe. 3. memb. 6. P. princip. nume. 20. fol. 247. Tom. 6. P. 1.

Restituere applicatiuè consideratum quid importet.

*RESTITVERE ad honores an possit episcopus. Io. Bertac. de episc. 3. P. 4. lib. nu. 15. fol. 334. T. 13. P. 2.

An teneatur accipiens falconem cum setis. Sebast. Medic. de venatio. &c. q. 66. nu. 1. f. 403. T. 17.

Capiens Columbas. Sebast. Medic. de venatio. &c. q. 65. nume. 1. fol. 403. Tom. 17.

Damnatum capite in integrum est de reseruatis Principi. Hier. Gigan. de crim. læsæ maiest. q. 20. nu. 2. f. 70. T. 11. P. 1.

Et pronunciare restituendum differunt. Ioan. Bapt. de arbitr. c. 7. nu. 1. fol. 239. Tom. 3. P. 1.

Et reddere qualiter inter se differant. Laur. de Rodulph. de vsuris. vers. consuluit. nu. 33. f. 19. T. 7.

Famæ est de Principi reseruatis. Gondiss. Villadie. de legat. q. 14. nu. 66. fol. 274. T. 13. P. 2.

Restituere iussus qualiter consideretur.

*RESTITVERE iussus in actione reali rem quam penes se habet, & nolens restituere, ei manu militari est auferenda. Guido. de Suza. de iudic. nu. 142. f. 40. T. 3. P. 1.

Iudici non obtemperans qua ratione sit compellendus. Federic. Schench. de executio. rei iudicatę. versicu. sententia. nume. 9. fol. 39. Tom. 5.

Non potest alienare bona fideicom. subiecta pro euitatione pœnæ in quam cecidit ex eius delicto. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 10. in contract. nu. 8. f. 162. T. 18.

Si committat delictum propter quod eius bona confiscantur, non semen confiscantur bona restitutionem subiecta. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. 10. special. in contract. num. 7. fol. 162. T. 18.

Restituere miscellaneè sumptum quid operetur.

*RESTITVERE legatum num minor seu cuius tutor, vel curator possit sine decreto. Octa. Simoncell. de decret. titu. 8. inspect. 9. nu. 71. fol. 322. T. 6. P. 2.

Plenè protrahens tenetur. Hier. Garzo. de laud. meri iur. §. 2. glo. 3. nu. 4. fol. 312. T. 3. P. 1.

Plus est quàm indulgere. Pau. Grilan. de relaxat. Carcerat. vers. succedit. nu. 3. f. 349. T. 11. P. 1.

Precium quando teneatur, qui contractus rescissionē petit. Fabia. de Mont. de empt. & venditio. 8. q. princ. nu. 2. f. 64. T. 6. P. 1.

Quando teneantur aduocati. Ioan. a Capistr. in Spec. conscient. vers. restat. nu. 43. fol. 353. T. 1.

Quid sit. Laur. de Rodulph. de vsuris. vers. consuluit. nume. 32. fol. 19. Tom. 7.

Quis non tenetur etiam in foro conscientiæ, quando vendens, vel alienans læsus est sagacissima persona. Barthol. Cępol. de contract. simulat. nu. 6. f. 5. T. 7.

Quis tenetur vbicunque committitur furtum, rapina, oppresso, dolus, vel calumnia Ambro. de Vigna. de vsur. numero 204. fol. 63. Tom. 7.

Rem post præscriptionem quis non tenetur etiam in conscientia. Pet. Rebuff. de pacif. possessor. nu. 9. f. 541. T. 15. P. 2.

Satis dicitur, qui actionem remittit, remque in eum casum constituit, ac si promissa non esset. Rolan. a Valle. de dote. q. 11. nu. 5. fol. 355. Tom. 9.

Sed contra. nu. 24. ibidem.

Restituere quis teneatur, & quid.

*RESTITVERE tenetur maritus fructus dotis vxori qui sine causa eam eiecit, si non sustinet onera matrimonij. Rolan. a Valle. de dote. q. 68. nu. 2. f. 378. T. 9.

Prædo fructus perceptos, & percipiendos. Ioan. Royas. Sergent. in epit. succes. c. 20. nu. 63. f. 412. T. 8. P. 1.

Vsurarius etiam si debitor iurasset de non repetēdis vsuris. Ioan. Bapt. Lup. de vsuris. §. 2. nu. 3. f. 148. T. 7.

Verbum poterit verificari in promissione mediante liberatione pacto de non petendo, vel acceptilatione. Rolan. a Valle. de dote. q. 11. nu. 6. fol. 355. T. 9.

Restitui applicatiuè sumptum qualiter considerari contingat.

*RESTITVI an debeat quicquid inuenatione captum fuerit. Sebast. Medic. de venatio. q. 7. nu. 1. f. 398. T. 17.

Debere minorem contra fiscum probatur. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 217. nu. 1. f. 169. T. 5.

Debet dolum passus. Ioan. Cop. de fruct. capitu. 4. nume. 1. fol. 253. colum. 4. Tom. 17.

Ludo amissa, debere verius est. Constan. Roger. de summo bono. versi. nunc. nu. 4. fol. 14. T. 3. P. 2.

Non potest in integrum qui fraudem commisit, nisi absolutionē prius ab episcopo impetret. Damhou. de tuto. & curato. in pupil. patroc. c. 4. nu. 40. f. 356. T. 8. P. 2.

Restituitur applicatiuè sumptum qualiter consideretur.

*RESTITVITVR ecclesia non modo contra priuatum, sed etiam contra aliam ecclesiam. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. nu. 7. fol. 517. col. 2. T. 15. P. 2.

Impeditus, & quomodo. Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 4. nu. 20. fol. 198. Tom. 7.

Maior aduersus præscriptionem propter ignorantiam. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. versic. de restitutione. num. 13. fol. 515. Tom. 15. P. 2.

Quando, & aduersus quos restituitur minor.

*RESTITVITVR minor aduersus transactionem, si damnum enorme passus sit, excluſa leui seu modica læsione. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 211. nu. 1. f. 168. T. 5.

Contra arrogationem, si ei circumuentum ipsum esse constet. Ioan. Maurit. Bola de restitut. in integ. capitulo 215. nume. 1. fol. 173. Tom. 5.

Ex sententia Cyni, si se iustè ædificasse probauerit. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 156. nu. 2. f. 154. T. 5.

In integrum, si omiserit facere inuentarium, sed aduersus delictū quod consistit in committendo non restituitur. Bartho. Tęg. in tract. crimin. P. 5. nu. 36. f. 12. T. 11. P. 1.

Lęsus in diuisione paternæ hæreditatis, etiam si iudicis decretū diuisioni accesserit. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 213. nu. 1. fol. 168. col. 4. T. 5.

Lęsus in peculio Castrensi, veluti proprio patrimonio. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 231. nu. 1. & 3. fol. 173. Tom. 5. Videtur contrarium. ibid. nu. 2.

*RESTITVO verbum quid significet. Pau. Grilan. de relaxat. carcerat. titu. de beneficio, & indulgentia Principis. nume. 3. fol. 349. Tom. 11. P. 1.

*RESTITVTA apocha parit obligationis liberationem. Sebast. Medic. de nouatio. q. 11. nu. 3. f. 402. T. 6. P. 2.

Restitutio circa diuersa considerata quid operetur.

*RESTITVTIO a multi latore qualiter facienda. Lud. Carbon. de repacific. &c. c. 43. f. 267. T. 12.

A percussore qualiter facienda. idem ibid.

Ab homicida qualiter facienda. Ludo. Carbon. de repacific. &c. c. 44. fol. 267. T. 12.

Ad quid & quam ob causam admittēda sit. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 3. f. 115. T. 5.

Aduersus lapsa temporis ad redimendum quibus concedatur. Benedic. Bon. de censib. art. 96. nu. 133. f. 176. T. 6. P. 2.

Aduersus quos cōtractus, & quomodo concedatur. Io. Maurit. Bola. de resti. in integ. c. 109. nu. 22. f. 144. T. 5.

Æquiparatur appellationi quo ad hoc, vt omnia re maneant in veteri statu. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 12 f. 400. T. 5.

Fictioni postliminij. Hier. Gigan. de crim. læsæ maiest. q. 22. nu. 6. fol. 70. T. 11. P. 1.

Alia, & noua, quare non videatur esse concedēda minori semel restituto pro re eadem. Ioan. Maurit. Bola. de restit. in integ. c. 131. nu. 6. fol. 147. T. 5.

Restitutio dubitatiuè considerata quid operetur circa diuersa.

*RESTITVTIO an competat ignoranti aduersus præscriptionem 30. vel 40. annorum Ioan. Bapt. Boui. de statu. vrb. præscript. glos. 19. nu. 10. f. 184. T. 17.

An concedatur ad appellandum. Io. Ferrar. de appellatio. c. 8. nu. 312. fol. 80. T. 5.

Minori post triennium. Pet. Rebuff. de pacifi. possessor. num. 398. fol. 557. T. 15. P. 2.

An con-

Source : BIU Cujas

An concedenda, vel deneganda veniat ſuper reſtitutione in integrum lite pendente. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. q. 107. nu. 4. fol. 110. Tom. 5.
An debeat concedi aduerſus omiſſam propoſitionem exceptionis peremptoriæ. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 31. nu. 8. fol. 123. Tom. 5.
Et quan do. ibidem.
An, & quando concedenda maioribus 25. annis poſt aditam ſimpliciter hæreditatem. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 230. nu. 6. fol. 147. T. 5.
Sit facienda cum Iuditur. Thomas Acti. de Ludo. Scacch. q. 9. princ. nu. 48. 49. & 52. f. 185. T. 7.
An poſſit fieri taliter quod ad alienata trahatur. Nell. de S. Gem. de bannit. 1. P. 3. temp. nu. 8. f. 402. T. 11. P. 1.
Implorari, & impetrari nondum elapſo quadriennio. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. capitulo quadrageſimoſecundo. nume. 1. fol. 125. Tom. 5.
Item, & quo pacto. ibidem.
Inſtaurari poſt rem iudicatam. Ioan. Ferrar. de appellatio. c. 8. nu. 313. fol. 80. Tom. 5.
Negari iuſto per ſtatutum. Ioan. Bapt. Caccialup. de ludo. q. 17. caſu. 3. nu. 79. fol. 161. T. 7.
An ſit concedenda Doctori minori, qui dicit ſe in iure circumuentum. Ioan. Garſi. Hiſpa. de expen. & melioratio. cap. 23. num. 34. fol. 341. Tom. 17.
Nudum factum. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. verſic. reſtitutionem. nu. 2. f. 379. T. 6. P. 2.
An tranſmittatur ad hæredes. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 15. f. 118. T. 5.

Reſtitutio circa diuerſa conſiderata quid operetur.

*RESTITVTIO beneficij ex iuſta cauſa amiſſi an poſſit fieri per epiſcopum. Ioan. de Selua de benefi. quæſt. 31. P. 3. nume. 1. & 5. fol. 87. Tom. 15. P. 1.
Ceſſat actu a patre initium ſumente. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitu. in integ. c. 102. nu. 6. f. 139. T. 5.
Præſcriptione biennali a defuncto incipiente. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 103. nu. 12. f. 139. T. 5.
Regulariter competente ordinario remedio, niſi extraordinariũ plenius prouideas. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 12. nu. 7. fol. 117. Tom. 5.
Comparatur appellationi. idem ibid. c. 26. nu. 3. & 12. f. 121.
Competens maiori, ſecundum ius commune datur, vt volunt alij, vel ſecundùm ius extraordinarium, vt placet. Ioa. Bola. de reſtit. integ. c. 3. nu. 5. f. 123. T. 5.
Minori fauorabilior eſt ea, quę abſenti Reipublicæ cauſa conceditur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 194. nume. 2. fol. 184. Tom. 5.
Vni ex fratribus in bonorum communionem perſeuerãtibus, alterum licèt ætate maiorem non excludit. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitu. in integ. c. 325. nu. 1. 192. T. 5.
Competit non ſolũ vxoribus maritos ſuos per caſtra ſequentibus, ſed, & famulis eorũdem. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 336. nu. 2. fol. 195. T. 5.
Concedi qua conditione debeat ruſtico ignoranti ius municipale. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 91. nu. 4. f. 135. T. 5.

Reſtitutio cui concedatur, & quando.

* RESTITVTIO conceditur aduerſus venditionem iuſtæ abſentiæ tempore factam. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 350. nu. 1. fol. 197. Tom. 5.
Ei qui metu quid fecerit. Ioan. Cop. de fructib. c. 3. lib. 4. nume. 1. fol. 153. col. 4. T. 17.
Ex iuſta, & probabili facti ignorantia. Ioan. Maurit. Bola. de reſti. in integ. c. 78. nu. 5. f. 132. T. 5.
Fauore ſtudij non minus quàm abſentiæ cauſa. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 366. nu. 3. f. 200. T. 5.
Iuſta ſuperueniente cauſa etiam contra ſententiam, & rem iudicatam, non obſtante quorundam diſtinctione. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 299. nu. 5. f. 187. T. 5.
Minori aduerſus libertatem competituram, non iam competentem. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 249. nume. 7. fol. 176. Tom. 5.
Pupillo ignoranti redemptiuam gratiam. Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 106. nu. 7. f. 140. T. 5.

Reſtitutio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RESTITVTIO cõceſſa per viam iuſtitiæ pinguius ſuccurrit, quàm gratioſa. Ioan. le Cirier. de primogeni. q. 14. 1. lib. nume. 9. fol. 30. Tom. 10. P. 1.
Poſt quadriennium an teneat. Alber. a Roſ. de ſtatut. quæſtio. 56. nu. 7. fol. 11. T. 2.
Conſequitur intra diem, in ſola die læſus minor, ſi ad iudicem confugerit. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtitut. in integ. c. 42. num. 2. fol. 126. Tom. 5.
Cum non ſit neceſſaria in mentali ſimonia, quare eſt neceſſaria in vſura mentali. Guido Papa. de vſuris. nu. 5. f. 72. T. 7.
Cur in rem ſcripta cenſeatur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. capitulo vigeſimoprimo. nume. 5. fol. 120. Tom. 5.
Dabilis eſt contra interruptionem præſcriptionis, quæ fit per inundationem fluminis, vel aliter abſque facto, & culpa præſcribentis. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptio. nume. 9. fol. 106. Tom. 17.
Dari cum ſoleat contra ſententiam, multò fortius poſt cauſæ concluſionem conceditur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 255. nu. 6 fol. 170. T. 5.
Data etiam contra longum tempus, cur præcipuè facta cenſeatur Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 59. nu. 4. f. 130. T. 5.

Reſtitutio cui datur.

*RESTITVTIO datur eccleſiæ, minori, & Reipub. aduerſus præſcriptionem. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſic. de reſtitutione. nu. 6. f. 515. T. 15. P. 2.
Eccleſiæ quando contractus fuit ſolemniter celebratus in caſu licito, & læſa eſt eccleſia. idem ibid. nu. 1. f. 515.
Etiam contra ſententiam Papæ. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 10. nu. 14. fol. 351. T. 13. P. 1.
Minoribus propter affectionem rei. Pet. Foller. de conract. cenſua. verſ. vt vides. nu. 22. f. 150. T. 6. P. 2.

Reſtitutio qualiter eſſe, & cui fieri debeat.

*RESTITVTIO debet eſſe conformis obligationis. Maria. Soci. de oblatio. lib. 17. nu. 34. fol. 133. T. 14.
Debet fieri eius, quod quis conſecutus eſt propter iniquam conſtitutionem Principis, vel Imperatoris nitẽtem contra ius naturale, vel diuinum. Ioan. Iac. a Canib. de execut. vlti. volunt. ver. cõſentaneum. nu. 20. fol. 192. T. 8. P. 1.
Erranti in facto de æquitate, de iure poli ſecus. Ioan. Iacob. Canib. de executio. vltim. volunt. verſicu. conſentaneum. nume. 8. fol. 191. Tom. 8. P. 1.
Sic, vt quilibet integrum ius ſuum recipiat. Ioã. Cop. de fructib. c. 2. nu. 1. fol. 253. T. 17.
Vſque ad obolum pro purgatione attentatorum. Robert. Lancel lot. de attenta. c. 29. nu. 21. f. 450. T. 5.
Quod tamen quandoque domini non attendunt. ibid. nu. 23.

Reſtitutio qualiter peti, & decerni debeat.

*RESTITVTIO debet peti totidem diebus, quot ipſa appellatio facta non fuerit. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 43. nu. 5. fol. 126. T. 5.
Poſtulari aptè. Ioan. Ferrar. de appellatio. lib. 4. capitu. 10. nu. 328. fol. 81. Tom. 5.
Præcedere abſolutionem. Bea. Ant. de excommunicat. cap. 25. nu. 5. fol. 372. T. 14.
Decernitur etiam ab inferiore iudice. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitu. in integ. c. 33. nu. 7. fol. 123. T. 5.
Filio contra parentem, non vt per eam factum patris impugnetur, ſed quo iudicis euertatur ſententia, ſecundùm Bartholum, cuius opinio prolixius diſcutitur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integrum. capitulo 222. nume. 6. & 7. fol. 163. vult dicere. 171. Tom. 5.
Item & reiteratur. ibid. nu. 10.

Reſtitutio qualiter circa diuerſa conſideretur.

*RESTITVTIO denegatur hæretico ſpoliato. Ioan. Royas. de hęret. 2. P. aſſertio. 50. nu. 443. f. 233. T. 11. P. 2.
Si inſolutionis actu iudicis authoritas acceſſerit. maximè vbi debitor ſolutioni contradicit, ſecus ſi iudicis mandato acquieſcat, idque ex ſententia Caſtrenſis. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 178. nu. 1. fol. 159. T. 5.
Dependet a prætoris cognitione. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 2. nu. 4. fol. 115. T. 5.
Deportati facta per Papam, vel epiſcopum habentem poteſtatem reſtituendi deportatum, an ſit indulgentia, de qua in diffinitione. Anton. de Roſell. de indulgen. numero 121. folio 151. Tom. 14.
Deriuatur a puro, & mero iudicis officio. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitutione, in integrum. capitulo trigeſimotertio. nume. 3. fol. 123. Tom. 5.
Dicitur in priſtinum ſtatum repoſitio. Bon. de Curti. de nobilit. 4. P. nu. 21. fol. 13. T. 16.

Reſtitutio dotis qualiter conſideretur.

*RESTITVTIO dotis habet dilationem temporis. Alber. Brun. de monet. & c. 8. partic. nu. 5. f. 213. T. 12.
Non poteſt fieri mulieri conſtante matrimonio. Vital. de Camb. de cauſ. nu. 18. f. 469 T. 18.
Procedit in caſu inopiæ. Ioan. Campeg. de dote. quæſtio. 25. nu. 2 fol. 305. Tom. 9.
Videtur eſſe vniformis in quolibet loco, ratione vniformis promiſſionis, & ſolutionis, celebratæ. Bald. Peruſ. de ſtatu. verſicu. conſuetudo. nu. 2. f. 103. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Restitutio circa diuersa considerata quid operetur, & quid sit.

*RESTITVTIO eius faciẽda est, quod dolo, & fraude acquisitũ fuit. Thomas. Act. de Ludo. Scacch. q. 7. prin. nu. 20. f. 180. T. 7.

Item si viuens erat peritus, victus verò ludi ignarus. ibid. nu. 46.

Eius, quod per errorem est solutum, per sacramenti præstationem quare non impediatur. Io. Maurit. Bola. de restit. in integ. c. 113. nu. 8. fol. 141. Tom. 5.

Est concedenda, si ad complendam vsucapionem quadriennium, aut hoc amplius supersit. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 44. nu. 6. fol. 127. T. 5.

Est in rem scripta. Ioan. Maurit. Bola. de restit. in integ. c. 21. nu. 1. fol. 120. Tom. 5.

Est indulgenda etiam aduersus temporis fluxum. Io. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 58. nu. 3. f. 129. T. 5.

Est momentaneus actus. Lanfran. de Oria. de arbitr. diuis. 7. nu. 87. fol. 222. T. 3. P. 1.

Est petenda regulariter coram iudice. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. item. nu. 2. f. 517. col. 1. T. 15. P. 2.

Et pœnitentia ibi est necessaria vbi interuenit culpa, & receptio. Guliel. Redoa. de simo. mental. P. 1. c. 3. nu. 12. f. 32. T. 15. P. 2.

Et rescissoria quo ordine intentãtur. Io. Ferrar. de appellatio. lib. 4. c. 9. nu. 319. f. 80. T. 5.

Et supplicatio in quibus, & quatenus conueniant. Io. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 32. nu. 8. f. 123. T. 5.

Interdum confundi solent. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 32. nu. 5. f. 123. T. 5.

Et traditio quomodo inter se differant. Eguin. Baron. de diuid. & indiuid. oblig. c. 4. nu. 7. f. 378. T. 6. P. 2.

Etiam in tertij præiudiciũ retrotrahitur in iure sibi quæsito. Mart. Laud. de crim. læsæ maiest. q. 4. nu. 10. f. 27. T. 11. P. 1.

Extenditur ad fructus, & ad omnia quæ ab sunt cõdẽnato. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 23. nu. 35. f. 484. T. 10. P. 1.

Facienda in mutuo ead. qualitate Sebast. Medic. de deffinitio. deffinitio. 51. nu. 2. f. 306. T. 18.

Facta ob gratiam iam extinctam non trahitur retro ad tempus primæ concessionis. Ioan. Bapt. Boui. de statu. vrb. præscript. gl. 21. nu. 77. fol. 195. T. 17.

Per Principem filio post mortem aui, non nocet nepoti, cui erat ius quęsitum. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 23. num. 28. fol. 483. T. 10. P. 1.

Famæ quomodo fit facienda. Lud. Carbon. de repacific. &c. c. 42. fol. 266. Tom. 12.

Fieri quando debeat ex Trebelliano. Placent. de senatusconsul. tit. 6. nu. 2. fol. 134. T. 1.

Fit ad statum percipiendi pensionem probatæ solum solita præstatione pensionis. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 29. nu. 87. fol. 451. Tom. 5.

Item ad statum exercendi. artem campi. ibid. nu. 88.

Fit in recompensationem iniurię illatę. Guliel. Redoa. de simo. mẽta. P. 3. c. 20. nu. 11. f. 98. T. 15. P. 2.

Fructuum maximè fieri debet, hęreditate ad fiscum pendente. Io. Cop. de fructib. c. 5. nu. 2. f. 241. T. 17.

Habet suos auctores tepidissimos. Io. Bapt. Caccialu. de Ludo. nu. 75. fol. 160. T. 7.

Idem operatur, quod fictio postliminij. Ascan. Clemens. Amer. de patr. potest. c. vlt. nu. 37. f. 125. T. 8. P. 2.

Impedire licet soleat executionem, non impedit tamen post tres conformes, vel quando calumnia concipitur in petendo restitutionem. Ant. Bard. de temp. vtil. c. 5. nu. 2. f. 215. T. 5.

Impediri quando possit, quo ad copulam carnalem, & quibus denegata. Ant. Corset. de fallen. resti. spol. nu. 3. fol. 225. vult dicere. 325. Tom. 3. P. 2.

Implorata aduersus sententiam impedit executionem eiusdẽ. Ioã. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 29. nu. 2. f. 122. T. 5.

Imploratur a solo iudice. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 47. nu. 12. f. 127. T. 5.

Frustra, si quæ gessit minor, rata habuerit maior, secundum. l. 1. & 2. C. si minor maior factus, quibus tamen refragatur. l. 1. C. si maior effec. alien. sine decret. fact. rat. habuer. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. c. 312. nu. 1. f. 189. T. 5.

Restitutio in integrum circa diuersa qualiter consideretur, & eius effectus.

*RESTITVTIO in integrum a quo debeat concedi. Ioan. Bertac. de episc. 5. P. 4. lib. nu. 68. f. 350. T. 13. P. 2.

Ad appellandum non facit attentata, quando petitur in casu, in quo non posset appellari. Robert. Lancellot. de attenta. c. 14. nu. 33. fol. 387. T. 5.

Ad appellandum quamuis litem introducat, iurisdictionem tamen primi iudicis non videtur suspendere. Robert. Lancellot. de attenta. c. 14. nu. 25. f. 387. T. 5.

Ad appellandum quibus modis, & quibus ex causis concedatur, remissiuè. Robert. Lancellot. de attenta. c. 14. nu. 1. f. 386. T. 5.

Admittitur quandoque aduersus iuris, & de iure (quid aiunt) prę sumptionem. Ioan. Maurit. Bola. de restitu. in integ. c. 291. nu. 11. fol. 185. Tom. 5.

In integrum an competat aduersus præscriptionem centenariam, aut cuius initij memoria non extat in contrarium. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. versic. materia. nume. 44. 46. & 47. fol. 168. & 169. Tom. 17.

Aduersus præscriptionem 30. anno. Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. versic. materia. nume. 54. fol. 169. T. 17.

Aduersus præscriptionem quadragenariam ex capite ignorantię, & intra quantum tempus peti debeat a laicis, & maioribus. Aymo. Crauet. de antiq. temp. vers. maria. nu. 63. f. 169. T. 17.

Ecclesiæ pro bonis ad ecclesiæ ædificationem destinatis. Ioan. de Selua. de benefic. Par. 3. quæstio. sexta. nume. 7. & 25. fol. 58. Tom. 15. P. 1.

Priuato maiori ex causa ignorantiæ probabilis. Aymo. Crauet. de antiquita. tempor. versicu. materia. nume. 50. 54. & 57. fol. 69. Tom. 17.

Restitutio in integrum dubitatiuè sumpta quid operetur.

*RESTITVTIO in integrum an concedatur militi aduersus depositum non legitimè factum. Pet. Foller. de contract. censuar. versi. vt vides. nu. 53. fol. 152. T. 6. P. 2.

Minori aduersus tempus præfinitum ad retroemendum. Pet. Foller. de contract. censuar. versicu. vt vides. nume. 21. fol. 150. Tom. 6. P. 2.

Mulieri aduersus depositum non legitimè factum? idem ibidem. num. 53. fol. 152.

Rustico aduersus depositum non legitimè factum. idem ibid.

Rustico, & mulieri. Phanu. de Phanu. de inuent. 2. P. num. 21. fol. 271. T. 8. P. 2.

In integrum an detur aduersus pacem. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 177. nu. 4. f. 453. T. 11. P. 1.

An detur aduersus ignorantẽ ex capite ignorantiæ. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 29. nu. 1. f. 82. T. 17.

An dicatur esse mixti Imperij. Hier. Muscorn. de iurisdic. & Imper. nu. 157. fol. 27 T. 3. P. 2.

An excludatur per simplicem petitionem executionis. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 107. nu. 5. fol. 110. T. 5.

An extendatur ad cohęredes maiores. Phanu. de Phanut. de inuent. 2. P. nu. 31. f. 271. T. 8. P. 2.

An possit intentari per procuratorem sine speciali mandato. Bap. de Sancto Blasi. de actio. & eius natu. centur. 1. actio. 2. nu. 13. fol. 44. Tom. 3. P. 2.

An possit peti a sentẽtia arbitri. M. Ant. Blan. de compromis. q. 10. nu. 8. fol. 204. T. 3. P. 1.

An possit peti per procuratorem aduersus sententiam latam in causa criminali. Ioan. Anto. Rub. Alex. de potest. proc. &c. num. 110. fol. 205. T. 11. P. 1.

An prius petenda, quàm rescissoria possit intentari. Bapt. de Sancto Blas. de actio. & eius natu. centur. 1. actio. 4. nume. 23. fol. 44. Tom. 3. P. 2.

An sit in rem scripta. Ioan. Maurit. Bola. de restitut. in integ. cap. 21. fol. 119. Tom 5.

An terminetur propter enormitatem læsionis quadriennio. Iaco. Nouell. de iure prothomis. §. 6. nu. 37. f. 43. T. 17.

Restitutio in integrum quando, & cui competat, & concedatur.

*RESTITVTIO in integrum competit aduersus præscriptionem quadragenariam quam nec verba legis tollere possunt, nisi specialiter dicatur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. vers. materia. nu. 58. fol. 169. T. 17.

Competit hæredi ex persona pupilli pręmortui aduersus aditionem non factam. Ascan. Clemens. de patria potest. effect. 13. nu. 6. fol. 116. T. 8. P. 2.

Competit minori aduersus omissionem inuentarij, dummodo probet hęreditatem dãnosam. Rolan. a Valle. de confect. inuent. q. 5. nu. 2. f. 167. T. 8. P. 2.

Concedenda est absenti causa studiorum. Horat. Luc. de priuile. scholar. priuil. 78. f. 84. T. 18.

Conceditur aduersus præscriptionem 40. annorum ex capite iustæ, & probabilis ignorantię. Bartho. Tęg. in tract. crim. P. 16. nu. 23. fol. 21. T. 11. P. 1.

Coram quo iudice ab ecclesia peti debeat. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. nu. 1. f. 517. col. 1. T. 15. P. 2.

Restitutio in integrum cui detur, & quando.

*RESTITVTIO in integrum datur aduersus ipsam aditionem sine inuentario. Phanu. de Phanu. de inuent. 2. Par. nume. 25. fol. 271. Tom. 8. P. 2.

Contra errorem facti etiam maiori probato errore. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. numero 4. fol. 516. colum. 4. Tom. 15. P. 2.

Etiam cõtra verum, & expresè habitum inter partes titulum. idẽ remedium rescissoriũ ob causam enormis læsionis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 69. f. 170. T. 17.

Etiam extraneis, quibus ignorantibus lapsum tempus adeundi hæreditatem. Ioan. Dilec. Duran. de arte testan. cautel. 6. num. 3. fol. 142. T. 8. P. 1.

Ex causa paupertatis. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 4. nu. 18. fol. 142. T. 18.

Hæredibus maioris, qui decessit ignorans hæreditatem sibi fuisse delatam ex clausula generali. Ioan. Dilect. Duran. de arte testan. titulo vndecimo. cautel. prima. nume. 4. fol. 121. Tom. 8. Par. prima.

In iudicio vti possidetis ex aliquibus causis. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I. C. Roma. c. 17. nu 18. fol. 311. T. 3. P. 2.

In spolio

Source : BIU Cujas

In ſpolio ex iuſta cauſa. Virgin. de Boccat. de Cingulo. I.C. Romani. c. 17. nu. 19. f. 311. T. 3. P. 2.
In ſubiectum. Phanu. de Phanu. de inuent. P. 2. nume. 30. fol. 271. Tom. 8. P. 1.
Lęſione probata. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. rub. 19. nu. 32. fol. 424. T. 15. P. 2.
Metus cauſa. Sebaſt. Med. de fortuit. caſib. quæſtio. 8. nume. 71. fol. 203. Tom. 7.
Tempore peſtis. Ioan. Bertachi. de gabellis. 2. Par. nume. 47. fol. 58. Tom. 12.

Reſtitutio in integrum quando peti debeat, quid dicatur, quid ſit, & cui competat.

*RESTITVTIO in integrum debet peti aduerſus præſcriptionem intra quadriennium a die perfectæ præſcriptionis, ſiue cauſatæ læſionis, & quando iſtud quadrienninm currere incipiat. Ioan. Fran. Balb. de præſcriptio. q. 20. nu. 10. f. 83. T. 17.
Debet peti intra quadriennium, quod tempus ſi labatur, amplius peti non poteſt. Aſcan. Clemens. Amer. de patr. poteſt. effect. 13. nu. 8. fol. 116. T. 8. P. 2.
Dicitur de iure communi dari ſecundùm aliquos, & executionē retardare. quando datur minori, & eccleſiæ, de iure verò ſpeciali quando ſumus in beneficialibus. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 38. fol. 400. T. 5.
Dummodo de calumnia manifeſtè non appareat. ibid. nu. 42.
Dicitur eſſe fauorabilior, quàm nullitas quoad impediendam executionem. Robert. Lancellot. de attenta. capitulo 18. num. 15. fol. 400. Tom. 5.
Donec petatur tutus eſt in conſcientia contrahens cum minore, ſi contractus a principio valuit. Franc. Sarment. de reddit. eccle. c. 2. nu. 7. fol. 372. T. 15. P. 2.
Eſt imploranda iudicis officio. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtit. in integ. c. 2 nu. 2. f. 115. T. 5.
Eſt repoſitio in priſtinum ſtatum. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtitut. in integ. c. 1. nu. 1. f. 114. T. 5.
Et appellatio habent inter ſe magnam conformitatem. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. q. 107. nu. 2. f. 110. T. 5.
Et appellatio, licèt æquiparari ſoleant, æquiparatio tamen procedit inſpecto tempore petitæ reſtitutionis, ac interpoſitæ appellationis, non autem reſpectu temporis anterioris. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 7. f. 400. T. 5.
Fit parte citata. Phanu. de Phanu. de inuent. 2. P. num. 33. fol. 271. Tom. 8. P. 2.
Et quomodo procedatur. ibid. nu. 34.
Impedit executionē, etiam ſi incontinenti non probetur, niſi ſubſit timor calumniæ. Fran. Herculan. de attenta. cap. 23. nume. 15. fol. 270. Tom. 5.
Implorari poteſt in iurato contractu dolo ſeu metu interueniente, obtenta a ſacramento diſpenſatione. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 118. nu. 14. f. 143. T. 5.
Inclinat in id, vt melior fiat minoris conditio. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 27. nu. 6. f. 122. T. 5.
Inducit litis pendentiam aduerſus tres ſententias quò ad reuocationem attentatorum, quod remittit ad diſtinctionem Carr. & ad ſcripta per Petrum Benint. in deciſio. 83. vt ibid. Fran. Herculan. de attenta. c. 6. nu. 18. f. 259. T. 5.
Infra quantum tempus peti debeat a laicis, & maioribus aduerſus præſcriptionem quadragenariam ex capite ignorantiæ. Aymo. Crauet. de antiquint. tempo. verſicu. materia. nume. 63. fol. 169. Tom. 17.
Minori cōceſſa ad contractum refundendum ad vſuras non extenditur. Pet. And. Gamb. de extenſio. verſic. inſignis. num. 189. fol. 260. Tom. 18.
Minori conceſſa ſuper contractu reſcindendo non extenditur ad vſuras. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. 6. nume. 8. fol. 37. Tomo 15. Par. 1.
Minori, cum quo nihil eſt geſtum, & tamen eſt læſus, licèt non cōpetat ex titulo de minoribus, competit tamen ex clauſula generali, ſi qua mihi cauſa iuſta &c. And. Alciat. de præſumptio. 42. nu. 9. fol. 316. Tom. 4.
Minori vt competat, tria requiruntur. And. Alciat. d. preſumptio. præſumptio. 42. nu. 8. f. 316. T. 4.
Ne incidenter peti poſſit lite pendente, & nondum deciſa proponi debet. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 26. nume. 6. fol. 121. Tom. 5.

Reſtitutio in integrum negatiuè conſiderata circa diuerſas materias quid operetur.

*RESTITVTIO in integrum negatur quando competit remedium ordinarium. Phanut. de Phanut. de inuent. 2. P. num. 28. fol. 271. Tom. 8. P. 2.
Non cauſat reuocationem executionis ante illius petitionem factæ. Robert. Lancellot. de attenta. capitulo decimooctauo. nu. 8. fol. 400. Tom. 5.
Non conceditur aduerſus ſententiam, quæ datam libertatem declarat ex quorundam opinione. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. c. 202. nu. 1. f. 165. T. 5.
Limitatur tamen iuxta ea, quæ habentur. nu. 2. ibid.
Non conceditur Doctori, licèt minor ſit anno. 25. Lud. Montal. de reprob. ſent. Pilati. verſ. & hæc. nu. 69. f. 20. T. 14.
Non conceditur propter omiſſam exceptionem dilatoriā. M. Anto. Cucch. de morat. præſcr. nu. 158. f. 205. T. 17.

Reſtitutio in integrum quando non detur, & cui, & quid non operetur.

*RESTITVTIO in integrum nō datur ſententia lata in hoc iudicio poſſeſſorio. Virgin. de Bocca. de Cingulo. I.C. Romani. c. 17. nu. 17. fol. 311. T. 3. P. 2.
Aduerſus ſtatus mutationem. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp. c. 6. nu. 9, fol. 250. Tom. 16.
Aduerſus tres ſententias conformes, niſi prius conſtet de iniuſtitia. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. nume. 9. f. 516. colum. 3. Tom. 15. P. 2.
Contra ſtatutum legis vel naturę. Bald. Peruſ. de ſtatut. verſi. reſtituere. col. 4. f. 141. nu. 1. T. 2.
Minori Doctori aduerſus omiſſam inuentarij confectionem. Rolan. a Valle. de confect. inuent. q. 6. nu. 1. f. 167. T. 8. P. 2.
Minori læſo quando eſt Doctor. Pau. Leon. de ſubſtitutio. ſubſtitutio. 6. nu. 135. f. 311. T. 8. P. 1.
Ob cauſam læſionis tantum, niſi etiam concurrat ignorātia lęſionis, quæ curſum temporis impedit. Aymo. Crauet. de antiq. tēp. verſ. materia. nu. 70. f. 170. T. 17.
Pro modica læſione. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. verſ. nec mirum. nu. 2. f. 465. T. 15. P. 2.
Pro quolibet leui dāno. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. verſ. ſed in caſu. nu. 3. f. 515. T. 15. P. 2.
Quæ proprie dicenda, & a quibus conceſſa. Angel. de Peruſ. de ſuita. q. 9. nu. 46. f. 144. T. 8. P. 2.
In integrum non eſt alicui danda contra factum propriū. Ægyd. de Bellamer. de permutatio. benef. P. 11. q. 2. n. 7. f. 206. T. 15. P. 1.
Non excluditur præſentia conſanguineorum, amicorum, & affinium. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 145. nu. 1. f. 150. T. 5.
Non impetratur propter ignorantiam, niſi per creditorem ignorantem. Io. Campeg. de dote. q. 213. nu. 2. f. 320. T. 9.

Reſtitutio in integrum quid non poſſit.

*RESTITVTIO in integrum non poteſt fieri ad priora beneficia ſine canonica inſtitutione. Ægyd. de Bellamer. de prmutatio. benef. P. 11. q. 3. nu. 3. f. 207. T. 15. P. 1.
Peti contra teſtamentum adulti. Io. Guter. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 13. nu. 2. f. 58. vult dicere. 60. T. 6. P. 2.
Peti nomine hoſpitalis non fundati authoritate epiſcopi. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 30. caſu. 1. nume. 18. fol. 444. Tom. 15. P. 2.
Peti nomine hoſpitalis priuati. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alie. rub. 33. caſu. 12. nu. 8. f. 458. T. 15. P. 2.
Reddere plus, quàm læſionis. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 42. nu. 7. fol. 126. T. 5.

Reſtitutio negatiuè ſumpta circa diuerſa quid operetur.

*RESTITVTIO in integrum non retardat executionem aduerſus decretum affirmatiuum ſecūdùm ritum magnæ curiæ Vicarię, & Regiæ pragmaticæ in regno Neapolitano. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 100. f. 401. T. 5.
Non retardat executionem petita calumniosè. remiſſiuè. Robert. Lancellot. de attenta. ampliat. 17. nu. 4. f. 414. T. 5.
Non retardat executionem, quando petitur aduerſus tres conformes, ſecundùm Bal. opi. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 18. nu. 81. fol. 401. Tom. 5.
Quam ſi tenes. limita, niſi ſit inhibitum, vt infra. nu. 95. ibid.
Non ſolet concedi pro re, quæ modici eſt præiudicij. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 328. nu. 6. f. 193. T. 5.
Non tantum, ſed etiam inſtantia, & hæredibus datur, in hęredes transfunditur. Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 19. nu. 1. fol. 119. Tom. 5.

Reſtitutio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RESTITVTIO in integrum petita aduerſus inſtrumentum, contra quod ex forma ſtatuti nihil poſſet opponi, non retardat executionem. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 124. f. 402. T. 5.
Petita per tertium venientē pro ſuo intereſſe non impedit quominus ea pendente primi collitigātes poſſint inſtare pro cauſæ expeditione, quia illa non retardat proceſſum. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 130. f. 402. T. 5.
Poteſt dici ſupplicatio ſecundùm largam ſignificationē vocabuli Io. Maurit. Bola. de reſtit. in integ. c. 33. nu. 1. f. 123. T. 5.
Poteſt impetrari iuſtis, & legitimis cauſis etiam contra præſtitum quadriennium. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitu. in integ. c. 43. nu. 1. fol. 126. Tom. 5.
Poteſt peti aduerſus præſcriptionem iuris, & de iure. Io. Bapt. Boui. de ſtatutar. vrb. præſcriptio gl. 26. nu. 22. f. 178. T. 17.
Poteſt peti per minorem aduerſus ſententiam latam in cauſa attētatorum. Robert. Lancellot. de attenta. 1. P. nu. 93. f. 289. T. 5.
Pro infante, qui non adiuit paternam hęreditatem, ad quos, & in quorum præiudicium tranſmittatur. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. art. 13. nu. 103. f. 243. T. 2.
Prodeſt cōſorti. Nic. Morō. de fi. tre. & pa. q. 37. n. 2. f. 424. T. 11. P. 1.
Quæ concederetur ob non factas probationes, nō retardat executionem. Robert. Lancellot. de attenta. c. 18. nu. 121. f. 402. T. 5.
Qualiter imploretur, & an cum ſupplicatione ſimilitudinem. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. nil nouari. nu. 7. f. 382. T. 18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Qualiter petatur vt quis agere possit rescissoria in rem actionis. Herman.Baren. de forman.libell.libell.14.nu.1.f.92.T.3.P.2.
Quando competat.Tancred.de ord.iudic.f.71.col.4.T.3.P.1.
Quando concedatur in causa absentiæ. Bapt. de S. Blas.de actio. & eius natu.actio.2.nu.9.f.43.T.3.P.2.
Quando conceditur quibusdam legitimè citatis, & quibusdam non citatis,an ea omnino sit nulla.Bald.Perus.de stat.vers.citare. nu.11.fol.98.Tom.2.
Quando non extendatur ad fructus, & fructus pace rupta restituí non debent, & bannitus restitutus ad defensionem post annum an audiatur quo ad fructus.Melch. Palaez.in tract. maior. q.23.nu.37.fol.484.T.10.P.1.
Quando petitur ex læsione proueniente post cõtractum propter aliquam moram,attenditur locus,vbi illa mora est cõtracta. Io. Bap.Boui.de statu.vrb.præscriptio.gl.18.nu.153.187.T.17.
Quantum duret,quæ datur fisco contra sentẽtiam propter omissam probationem.Franc.Luca.de priuil.fisci.1.P. princip.nu.51. fol.8.Tom.12.
Quem effectum pariat.Franc. Hercula. de attenta.cap.23.nu.12. fol.270.Tom.5.
Quibus competat ob læsionem ex cessione.Iac.de Are.de cessione actio.vers.quoniam.nu.30.f.75.T.3.P.2.
Quibus ex causis concedetur. Ioan. Cop.de fruct.lib.4.c.1.nu.1. fol.253.Tom.17.
Quid sit.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.vers.sed in casu.nu. 20.fol.515.T.15.P.2.Bapt.de S.Blas.de actio. & eius natu. actio. 4.nu.21.fol.44.T.3.P.2.& Ioan.Ferrar.de appellatio.cap.5.lib.4. nu.289.Tom.5.
Reddit hoc,quod est a læsione ablatum.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.1.nu.2.fol.114.T.5.
Retardat executionem etiam ad appellandum. Robert. Lancellot.de attenta.c.18.nu.49.f.401.T.5.
Retardat executionem etiã si simus in possessorio, & in casu Egidianæ.Robert.Lancellot.de attenta.c.18.nu.47.f.401.T.5.
Etiam in possessio.l.fin.C.de edicto diu.Adr.toll. quando opponitur per modum exceptionis,& non requirit altiorem.vt num. 48.ibidem.
Retardat executionem ita demum si fuit intentata,antequã esset petita executio.Robert.Lancellot.de.attenta.c.18.nu.116.f.402.
Non tamen sufficeret sola executionis petitio secũdum aliquos, & bene.ibid.nu.117.
Etiam si fuisset a iudice obtenta,& iam commiss.ibid.nu.118.
Retardat executionem non solum in ciuilibus,verùm etiam, & multò magis in criminalibus.Robert.Lancellot.de attenta.c.18. nu.40.fol.40.T.5.
Etiam si contra petentem esset aliqua calumniæ præsumptio.vt nu.41.ibidem.
Dummodo de calumnia manifestè non appareat.nu.42.ibid.
Retardat executionem,quando res est integra, secus si instrumẽtum aduersus quod petitur restitutio,iam fuerat inceptum exequi.Robert.Lancellot.de attenta.c.18.nu.131.f.402.T.5.
Et ponitur exemplum in instrumento, vel sententia continente annuas Præstationes.vt nu.132.ibid.
Immo si is qui erat in quasi possessione percipiendi annuas prestationes prohiberetur instrumentum,vel sententiam exequi,diceretur contra eum attentari.vt nu.133.ibid.
Sapit supplicationem aduersus sententiam Principis.Robert.Lãcellot.de attenta.c.18.nu.105.f.402.T.5.
Si sit denegata minori propter defectum probationis ætatis iterũ minor restituetur.Hierony.Præuidel.de peste, & eius priu.vers. Bal.nu.1.fol 182.T.18.
Sicut minori competit,ita etiam eius successoribus.Paul.Leon.de substitutio.nu.223.f.296.T.8.P.1.
Suspendit sententiam. Robert. Lancellot. de attenta.c.18.nu.13. fol.400.Tom.5.
Transmittitur non solum ad hæredes,sed & vniuersales successores minorum,& omnium eorum,qui restitui possunt.Ioan.Maurit. Bola.de restitut.in integ.c.15.nu.1.f.118.T.5.
Vbi requiritur dicitur impossibile. Sebast. Med. de fortuit.casib. q.5.nu.15.fol.199.T.7.
Vt damno affici non debet,ita nec lucrum in alterius præiudiciũ sentire.Io.Maurit.Bola.de restit. in integ. c.215.nu.1.f.169.T.5.

Restitutio generaliter considerata circa diuersa quid operetur.

*RESTITVTIO In l.quod si minor.ff.de minoribus, optimo sensu declaratur examinata prius,solideque discussa Castrensis sentẽtia.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.215.nu.3.f.169.T.5.
In loco domicilij rei petenda ex communi iuris regula, quæ actor forum rei sequitur.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.36.nume.1.fol.124.T.5.
Incidens non nisi audita parte ventilari potest, quæ sit restitutioni consentiat,non esse opus litis contestatione, secus aũt si dissentiat.Ioan.Maurit.Bola. de restitut.in integ.c.136.nu.9.f.149.T.5.
Quomodo,& ordine proponatur.Ioan.Maurit. Bola.de restit. in integ.c.136.nu.10.f.149.T.5.
Indulgetur data ignorantia,si ex præscriptione.30.vel 40. annorũ plenissimam adesse securitatem concessum fuerit. Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.57.nu.13.f.129.T.5.
Facilè minoribus.Io.Ferr.de appellatio.li.4.c.10.n.324.f.80.T.5.
Introducta a prætore ad rem iudicatam permanauit.Io.Farrar.de appellatio.lib.4.c.5.nu.287.f.78.T.5.
Est in minorum fauorem.Ioan.Maurit.Bola. de restitut. in integ. c.194.nu.4.fol.184.T.5.
Prætoris edicto.Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ. c. 2.num.9. fol.115.T.5.
Iudicis officio obtenta,non ab ordinario, sed & delegato peti potest.Io.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.35.nu.3.f.123.T.5.
Iustitiæ fortior,& potentior est,quàm restitutio gratiosa Principis. Io.Arz.de nobilit.Hisp.&c.c.6.nu.12.f.250.T.16.
Maiori,licèt aliàs abnegetur, in resignatione tamen beneficij spiritualis, absq; curatoris authoritate vel iudicis præsentia facta eidem restitutio competit.Ioan.Maurit.Bola. de restitut.in integ. c.326.nu.2.f.193.T.5.
Malè oblatorum incertorum, & rapinarum a quo debeat fieri. Io. Bertachi.de episc.6.P.nu.10.f.354.T.13.P.2.
Malitiosè postulata non est concedenda. Ioã.Arz.de nobilit.Hisp. c.6.nu.27.fol.251.T.16.
Mihi datur ad probandum,si stetit per notarium,quo minus intermino'non produxerim.Anto.Nicell.de glo.contrar.nume.372. fol.212.Tom.18.
Militum qualiter cõsideretur. Claud.Cote. de iure & priuil.milit. c.31.fol.445.T.16.
Minori non indulgetur,si vsucapio a maiore cęperit,secus si a minore.Io.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.103.nu.13.f.139.T.5.
Minoris an porrigatur ad eius fideiussorẽ. Nico. Valla.de reb.dub. nu.4.fol.345.Tom.18.
In re indiuidua minori prodest.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.107.nu.44.fol.53.T.18.
Nisi terminetur quadriẽnio restitutionis persequẽdæ manere sem per ius liberũ. Io.Maurit.Bola.de rest.in inte.c.46.n.7.f.127.T.5.

Restitutio quando non competat, concedatur,& non detur,& cui.

*RESTITVTIO non competit aduersus libertatẽ, nisi magna causa subsit.Io.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.249.nu.2.f.176.T.5.
Quando autem magna causa subesse dicatur.vide nu.3.ibid.
Non conceditur,nisi præexistat res,è qua deducatur fundamentũ, & actus subsistentia.Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ.c. 361. num.2.fol.199.T.5.
Si calumniosè petatur,remissiuè,& ad ipsam obtinendam ostenditur læsio.Ant.Bard.de temp.vtili.c.5.nu.2.f.214.T.5.
Non datur contra interruptionem præscriptionis, vbi non est ius quęsitum pro consequendo lucro cum iniuria alterius. Io.Fran. Balb.de præscriptio.P.3.nu.10.f.106.T.17.
Ei,qui in temporis lapsu dolosè versatur.Paris de Put.de re milit. vers.statu.nu.4.fol.395.T.16.
In modicis.Nic.Moron.de fide,treu.& pace. q.174. nu.20.f.452. Tom.11.P.1.
Minori aduersus pacem habitam. Octa. Simoncell.de decret.inspectio.16.nu.144.f.315.T.6.P.2.
Minori tractanti de lucro.Chrystoph.Roffi.de benefi.c.17.num. 14.fol.273.T.15.P.2.
Pro quolibet leui damno.Guliel.Redoa.de reb.eccles.non alien. vers.sed in casu.nu.3.f.515.T.15.P.2.
Semper ad totam causam,sed solum ad appellandum.Io.Arz.de nobilit.Hisp.c.6.nu.10.& 14.f.250.T.16.
Vbi iudex interuenit.Antiphanu.Montic.de inuent.num.95.fol. 263.T.8.P.2.

Restitutio negatiuè sumpta circa diuersa quid operetur.

*RESTITVTIO nõ est facienda Deo,cũ pęnitentia sola illi satisfiat. M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.30.nu.28.f.363.T.15.P.2.
Non est facienda etiam in præiudicio priuato quando timetur de præiudicio animæ.Arnulph.Ruze.de iure regal. priuil. 6.nu.4. fol.364.Tom.12.
Non est necessaria in simonia mentali etiam ad salutẽ. Guliel.Redoa.de simo.menta.P.4.c.8.nu.5.f.108.T.15.P.2.
In subductione temporis ætatis pupillaris ex sentẽtia. Io.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.107.nu.1.f.140.T.5.
Non extenditur ad præiudicium tertij.Melch.Palaez.in tract.maiorat.P.4.q.23.nu.39.f.484.T.10.P.1.
Non fit quando notoriè constat de non iure petentis restitutionẽ. Alphon.Hoieda.de benef.cõpatib.P.1.c.3.n.72.f.124.T.15.P.1.
Non impeditur in prophanis propter notoriũ non ius agentis. Io. Staphil.super cõmis.& lit.iusti.ver.spoliatus.n.9.f.298.T.15.P.1.
Non indulgetur aduersus libertatem minori, sed vtilis in factum actio,in id,quod minoris interfuit non manumitti. Ioã.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.249.nu.1.f.176.T.5.
Non potest cadere in dote promissa.Rolan.a Valle. de dote. q.11. nu.14.fol.355.T.9.
Nõ refertur ad res alienatas,sed solum ad ea,quæ sunt integra. Alberi.a Ros.de stat.q.46.nu.1.f.74.T.2.
Non tollit ius tertio quæsitum.Hier.Gigan.de crim.lęsæ maiest.q. 20.nu.4.f.70.T.11.P.1.
Nulliter concedi creditur,si non vocato eo,ius principaliter interat,concessa sit.Io.Maurit. Bola.de restit.in integ. c. 276. nu.2. fol.187.Tom.5.

Restitutio miscellanea considerata quid operetur.

*RESTITVTIO omnis ex causa fieri debet.Ioan.Ferrar.de appellatio.lib.4.c.9.nu.323.T.5.
Peti dicitur aduersus certam personam,si contra hæreditatis aditionem

Source : BIU Cujas

tionem expoſtuletur. Ioan.Maurit.Bola.de reſtit.in integ.c.136. nu.14.fol.149.T.5.
Petita etiam ſi non dum fuetit conceſſa aut denegata operatur, vt interim dum diſcutitur, ſit ab executione obtinendum.Robert. Lancellot.de attenta.c.18.nu.22.f.400.T.5.
Petita retardat executionē etiam aduerſus pariter priuilegiatam. Robert.Lancellot.de attenta.c.18.nu.53.f.401.T.5.
Plus energiæ in ſe habet,quàm exceptio.Ioan.Maurit.Bolat.de reſtit.in integ.c.29.nu.3.f.122.T.5.
Ponit omnia in priſtinum ſtatum.Melch. Palaez. in tract.maiorat. q.12.nu.3.f.358.T.10.P.1.
Poſſeſſionis poterit dari officio iudicis ei,cui competeret reſtitutio in integrum,ceſſantibus cæteris remedijs.Ioan. Bapt. Ponta.de ſpol.lib.1.c.15.num.156.fol.279.Tom.14.& idem ibidem.lib.2. c.13.nu.77.fol.28.T.14.
Qualiter fiat in iudicio, vti poſſidetis.Virgin.de Bocca.de Cingulo.I.C.Romani.c.17.nu.21.f.311.T.3.P.2.
Poſt moram an aliud factam eſſe ſui natura videatur.Eguinar.Baron.de diuid.& indiuid.oblig.verſic.coniuncta.num.3.fol.378. Tom.6.P.2.
Poſtulari apud quem debeat. Ioan. Ferrar. de appellatio.lib.4.c.7. nu.301.fol.79.T.5.

Reſtitutio generaliter ſumpta quid poſſit.

*RESTITVTIO poteſt concedi minori contra tres conformes ſententias, vbi de nouo nouas cauſas ſuperueniſſe demonſtratum fuerit.Ioan.Maurit.Bola.de reſtit. in integ.cap.268.nume.1.fol. 180.Tom.5.
Decerni contra quemcunque poſſeſſorem. Ioan. Maurit.Bola.de reſtit.in integ.c.21.nu.3.f.120.T.5.
Implorari a pupillo,licèt non dum completa ſit præſcriptio,ſecũ dùm opinionem Iacobi Rauennatenſis.Ioan.Maurit.Bola.de reſtit.in integ.c.109.nu.1.f.140.T.5.
Peti aduerſus debitum coram Principe per procuratorem. Lud. de Sardis.de nat.lib.ac ſuc.eorum.q.2.nu.3.f.40.T.8.P.2.

Reſtitutio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RESTITVTIO præſcribendi an detur aduerſus interruptionem præſcriptionis.Ioan. Franciſc.Balb.de præſcriptio.3.P.nume.9. fol.106.Tom.17.
Præſumitur aduerſari legi.Io.Maurit. Bola.de reſtit.in integ. c.47 num.2.fol.127.T.5.
Precij,& vſuræ veniunt in redhibitoria actione. Placent. de actio. perſonal.tit.23.nu.7.f.42.T.3.P.2.
Principalis non eſt tradenda ad præiudicium tertij. Bald.Peruſ.de ſtat.verſ.bona.nu.11.f.95.T.2.

Reſtitutio Principis qualiter circa diuerſa conſideretur.

RESTITVTIO Principis an compræhendat bona in tertium tranſlata.Pet. Belli.de re milit.10.P.oper.tit.1.nu.21.f.364.T.16.
Et poſtliminium inſtar habent. Ant.de Roſel. de legitimatio.nu. 15.fol.80.Tom.8.P.2.
Intelligitur facta ſine præiudicio alterius.Arnulph.Ruze.de iure regal.priuil.48.nu.9.f.384.T.12.
Non porrigitur ad alienata.Pet.Lenauder.de priuil.Docto.quęſt. 97.fol.3.T.18.
Tantum reſtituit,quantum ablatum fuit. Aſcan. Clem.Amer.de patria poteſt.c.vlt.38.f.125.T.8.P.2.

Reſtitutio miſcellaneè ſumpta quid circa diuerſa operetur.

*RESTITVTIO priuſquam cõcedatur acta cauſę prius conſideranda,& perſcrutanda.Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.cap.10. nu.11.fol.128.T.5.
Purgat omnem maculam.Hiero.Gigan.de crim.læſæ maieſt.q.22. nu.9.fol.70.T.11.P.1.
Qua ratione dicatur iuri communi eſſe contraria. Ioan. Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.2.nu.7.f.115.T.5.
Quæ fieret ex officio iudicis ad peccatum euitandum,non impedi tur ex obiectu defectus proprietatis notoriæ.Robert.Lancellot. de attenta.c.24.nu.63.f.429.T.5.
Quæ fit ad bona eſt pleniſſimè interpretãda.Incert.auth.de crim. læſæ maieſt.q.2.nu.5.f.26.T.11.P.1.
Ex priuilegio attentatorum fit ad illum ſtatum, in quo quis erat tempore attentationis,non habito reſpectu, an ille fuerit legitimus.Robert.Lancellot.de attenta.q.8.nu.9.f.431.T.5.
Quæ maiori datur,deſcendit a petentis inſtantia,ſecundum quoſdam.Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.33.nu.4.f.123.T.5.
Qualiter concedatur aduerſus ſententiam, quando de paupertate narratur.Ioan.Staphil.ſuper commiſſ.& lit.iuſti.verſic.dicendũ nu.45.fol.295.T.15.P.1.
Detur aduerſus rem iudicatã, vel tres ſententias conformes a quibus appellare non licet. Io. Staphil.ſuper cõmiſ. & lit.iuſti.verſ. dicendum.nu.41.fol.295 T.15.P.1.
Fieri debeat ei,qui vi deiectus fuit.Ioan.Cop.de natural.fructib. tit.4.c.1.nu.5.f.244.T.17.
Verè differat inter appellationem & ſupplicationem.Io.Ferrar.de appellatio.lib.4.c.7.nu.292.f.78.T.5.
Quando extendatur ad fructus, & fructus pace rupta reſtitui non debent,& bannitus reſtituta ad defenſionem poſt annum an audiatur quo ad fructus Melch.Palaez.in tract.maiorat.P.4.q.23. nu.37.fol.484.T.10.P.1.
Fieri debeat de legato, non compenſ.Sebaſt.Medi. de compenſatio.q.31.nu.15.f.265.T.6.P.2.
Fieri debeat ex Trebelliano.Placenti.de ſenatuſconſul.titu.6.nu. 2.fol.134.T.1.
Impedit executionem,& quando non.Ioan.Ferrar.de appellatio. lib.4.c.6.nu.293.f.78.T.5.
Quibus caſibus ſpoliatis negata,habes per totum tractatum. Ant. Corſet.Sicul.de fallen.reſti.ſpol.nu.2.f.326.T.3.P.2.
Legibus indulgeatur ei, qui vel propter inundationē vel alia impedimenta iter nõ ingreſſus fuerit tempore ad id præſtituto. Io. Maurit. Bola.de reſtit.c.57.nu.9 f.179.T.5.
Quid propriè importet.Ioan.Lup.de liberta.eccle.q.8.nu.3.fol.5. Tom.13.P.2.
Supponat. Ioan.de Ligna. de amicitia. verſicu. hic. nume. 3.fol. 238.Tom.12.
Quid ſit.Ioan.Staphil.ſuper commiſ.& lit.iuſti.verſic.dicendum. nu.58.fol.296.T.15.P.1.
Quid ſi contra rem iudicatam petatur.Ioan. Ferrar.de appellatio. P.4.c.8.nu.311.fol.80.T.5.
Quo caſu concedatur hæredi. Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ. c.15.nu.7.fol.118.T.5.
Non detur ſpoliato.Card.Iacobat.de concil.lib.7.tit.1.num.164. fol.307.T.13.P.1.
Quo intellectu cõtra ius commune competere, & qua ratione viciſſim cum iurecommuni non pugnare dicatur,conciliatæ DD. opiniones.Io.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.2. nu.8.f.115.T.5.
Quonam modo præponatur. Phanu. de Phanu. de inuent. 2.Par. nu.32.fol.271.T.8.P.2.
Recepta non eſt vſu.M. Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.30.num. 29.fol.363.T.5.
Reddit tantum,quantum leſio abſtulit.Ioan.Maurit. Bola.de reſti. in integ.c.43.nu.7.f.126.T.5.
Reijcitur in fauorem libertatis,& alia via minoris indemnitati cõſulitur.Ioan.Maurit.Bola.de reſtit.integ.c.249.nu.4.f.176.T.5.
Reponens omnia in ſtatum priſtinum ad perſonas extenditur quę in principalis conſequentiam puniuntur.Mart.Lauden.de crim. læſæ maieſt.q.4.nu.7.f.27.T.11.P.1.
Reponit omnia in priſtinum ſtatum.Aſcan.Clemens Amer.de patria poteſt.c.vlt.nu.36.fol.125.T.8.P.2.& Ioan. Arz. de nobilit. Hiſp.c.6.nu.11.f.250.T.16.
Retardat executionem etiam ſi non petatur iure communi, ſed de iure ſpeciali,putà ratione minoris ętatis ſecundùm aliquos poſt Bal.& Saly ſibi in hoc cõtrarios.Robert.Lancellot.de attenta.c. 18.nu.36.fol.399.T.5.
Scripturarum originalium etiam lite pendẽte regulariter fieri poteſt.Robert.Lancellot.de attenta.limitatio.11.nu.7.f.328.T.5.

Reſtitutio qualiter ſub conditione conſideretur circa diuerſa.

*RESTITVTIO ſi detur poſt quadriennium,an valeat. Guliel. Redoa.de reb.eccle.non alie.verſi.& poſſet.nu.7.f.514.T.15.P.2.
Si minoris perſonam reſpicit, maiorem a reſtitutione repellẽdum arbitratur Bart. ſecus ſi ſolius læſionis habeatur ratio,a quo deſcentit.Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.256.nu.3. fol. 170. vult dicere.178.T.5.
Si petatur contra ſententiam diffinitiuam,litis conteſtatione, maximè præſentib.partibus opus eſt.Ioan.Maurit. Bola.de reſtit.in integ.c.136.nu.16.f.149.T.5.
Si petitur contractum eſt iuris ordo ſeruãdus, ſed ſi contra actum iudicialem,ſummariè agetur.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.verſi.ſed nu.2.f.517.T.15.P.2.
Si ſecundo eſt concedenda,requiritur, vt pro reſtitutione rei agatur.Fran.Herculan.de attenta.c.17.nu.12.f.266.T.5.
Si tractetur incidenter, ſufficit in principali fieri litis conteſtationem.Ioan.Maurit.Bola. de reſtit.in integ. capitu. 136. nume.11. fol.149.Tom.5.

Reſtitutio qualiter miſcellaneè conſideretur.

*RESTITVTIO ſiue iure minorum, ſiue iure maiorum petatur debet plene probari cauſa,ſuper qua fundatur petita reſtitutio.Robert.Lancellot.de attenta.c.18.nu.30.f.400.T.5.
Solet denegari pro remiſſa iniuria, quia ad vindictam,non executionem pęnę per eam tendatur. Ioan. Maurit. Bola. de reſtit. in integ.c.151.nu.6.f.152.T.5.
Spectat ad illos,ad quos inſtitutio. Reſtaur. Caſtal. de Imperat.q. 82.nu.11.fol.66.T.16.
Spoliati non fit,vbi periculum,vel ſcandalũ imminet. Robert.Lancellot.de attenta.limitat.3.nu.3.f.329.T.5.
Spolij matrimonialis impeditur,ſi alia mulier alleget ſecum fuiſſe prius contractum.Ioan.Bapt.Ponta.de ſpol.lib.3.cap.2.nu 96. fol.299.Tom.14.
Sufficit contra indebiti ſolutionem nõ obſtantibus aliorum rationibus adiectis.Ioan.Maurit. Bola.de reſtitu.in integ.c.181.nu.1. fol.161.Tom.5.
Sui natura in ſtatum priſtinum reponit omnia.Mart. Lauden.de crim.læſæ maieſt.q.4.nu.4.f.27. T.11.P.1.& Hier.Gigan.de cri. læſæ maieſt.q.22.nu.5.f.70.T.11.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Terminari quibus conditionibus etiam lapso quadriennio debeat. Ioan.Maurit.Bola.de restitutio. in integ. capitulo 47. nume.13. fol.127.Tom.5.

Tollit omnium maculam.Hier.Gigan.de crim.læsæ maiest.quæst. 7.nu.3.fol.80.T.11.P.1.

Transmittitur ad hæredes, si a defuncto intra tempora a lege præfixa,petita fuerit.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.capitu.15. num.5.fol.118.Tom.5.

Non solum ad hæredes,sed & vniuersales successores minorum, & omnium eorum,qui restitui possunt.Ioan. Maurit.Bola.de restitu.in integ.c.15.nu.1.f.118.T.5.

Vbi cõceditur ad appellandum intra 10. dies, a die restitutionis id fieri debet.Franc.Herculanc.de attenta. capitu.23.nume.14.fol. 269.Tom.5.

Vbi contra certam personam non impetratur, litis contestatione opus non est.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ. c. 136.nu.13. fol.149.Tom.5.

Vbi petitur contra sententiam diffinitiuam latam ex contumacia, litis contestatio quando non videatur necessaria. Ioan. Maurit. Bola.de restit.in integ.c.136.nu.17.f.149.T.5.

Vera non dicitur, quæ fit per pactum de non petendo, vel per remissionem obligationis,vel per acceptilationem.Rolan.a Valle. de dote.q.11.nu.29.f.356.T.9.

Vertitur in facto,& iure.Eguinar.Baron.de diuid.& indiuid.oblig. c.8.nu.8.f.376.T.6.P.2.

Videtur esse quædam species appellationis.Robert. Lancellot. de attenta.c.18.nu.11.fol.400.T.5.

Vigore capitulationis factæ per Regem catholicũ Baronibus non compræhendit restitutionem bonorum incorporalium. Incert. Auth.de feud.tit.24.c.25.nu.7.f.160.T.10.P.1.

Vltra quantum tempus competat ecclesię a die læsionis.Io.Franc. Balb.de præsumptio.q.2.nu.2.f.87.T.17.

Vsurarum persona cui est fienda, si est absens, & nescitur vbi sit quibus debeat vsura dari. Guido Papa. de vsuris. versi. quia.nu. 44.fol.34.Tom.7.

Per Iudæos etiam est facienda.Ioan.a Capistr.de vsuris.num.74. fol.96.Tom.7.

Qualiter fieri debeat. Ioan.Bertachi. de episco.6.P. nume.49.fol. 355.T.13.P.2.

Vt concedatur tàm in ciuilibus, quàm criminalibus, quid ponendum,quidve probandum sit.remissiuè. Benue. Strac.de mercatu.P.3.nu.28.f.295.T.6.P.1.

Vt pœna desuetudine tolli potest, vt in ludo,& sacrilegio etiam fit. M.Ant.Marsil.de ecclesiast.reddit.c.30.nu.30.f.263. T.15.P.2.

De restitutione miscelaneè considerata.

*RESTITVTIONE ad appellandum pendente,attentata non reuocantur,si illam petens in ea succubit.Robert.Lancellot.de attent. c.14.nu.27.fol.387.T.5.

Aduersus sententiam impetrata non solum rescinditur ipsa sententia,verum sententiæ executio.Ioan.Arz de nobilit. Hisp.&c.c.6. nu.18.fol.251.T.16.

Postulata potest minor probationes, allegationes facere. idem ibidem.nu.17.

An sit plenè probanda læsio,remissiuè.Robert.Lancellot.de attentenata.c.18.nu.33.f.400.T.5.

Concedenda, siue maioris, siue minoris agatur negocium semper attendi debet, subsit ne iusta restituendi occasio. Ioan. Maurit. Bola.de restit.in integ.c.3.nu.3.f.115.T.5.

Contra primum emptorem obtenta,an nihilominus contra tertiũ possessorem rei vendicatio sit necessaria, opinio Bartholi, & ad eandem responsio.Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.21.nu. 9.fol.120.T.5.

Data non debet laicus,qui cum ecclesia cõtraxit,sumptibus, & laboribus fraudari.Guliel.Redoa.de reb. eccles.non alie.vers.sed quærit.nu.5.f.516.T.15.P.2.

Debet fieri respectus ad laborem,quem sustinuit emptor in reddẽdo rem meliorem.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. vers.sed in casu.nu.22.f.515.T.15.P.2.

Duplex resultat iudicium,rescindens,& rescissorium. Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.4.nu.1.fol.115.T.5.

Ecclesiæ concessa,debet laycus, qui secum contraxit, pariter restitui.Guliel.Redoa.de rebus eccles.non alienan.num.21. fol.515. Tom.15.P.2.

Hæreditatis facta,minorem ad omnes hæreditarias actiones,putà dissoluenda credita,& alia obligari.Ioan.Maurit. Bola.de restit. in integ.c.182.nu.4.f.161.T.5.

Impetrata vel principaliter,vel incidenter contra sententiam, omnium actorum iudicialium obseruationem requiri, secundùm opinionem quorundam. Ioan. Maurit. Bola.de restit.in integ.c. 194.nu.1.fol.163.T.5.

Quod limitatur.nu.2.ibid.

Authoris sententia.nu.3.ibid.

In integrum obtenta quæ actio concedatur,& intra quantum tempus.Baptist de Sancto Blas.de actio.& eius natu. actio. 4.nu.18. fol.44.Tom.3.P.2.

Obtinenda quid præcipuè consideretur.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.119.nu.21.f.144.T.5.

De restitutione in integrum miscellaneè considerata.

*RESTITVTIO in integrum pendente aduersus Principis sententiã sit executio indistinctè secundum aliquos.Robert.Lancellot.de attenta.c.18.nume.107.fol.402.Tom.5.

Etiam si sit lata per alium de Principis mandato, vt nume. 108. ibidem.

Dummodo non sit lata ad relationem alterius. quia tunc cum appellari possit,impediretur executio,vt nu.109.ibid.

Quid autem si a principio causa committatur per Principem ad referendum,deinde ipsemet Princeps eam videat, an detur appellatio? & propter hanc Papæ visionem non dari appellationẽ fuit in contingentia facti resolutum,vt nu.110.ibid.

Verior tamen est opi.quòd præstetur cautio.ibid.nu.111.

Et ita fuit notatum in consilio Neapolitano.ibid.nu.112.

An possit executio fieri,vel aliàs attentari plures sunt opi.Robert. Lancellot. de attenta. capitulo decimooctauo. numero 1. folio 400.Tom.5.

De iure ciuili nil innouandum est.Hier.Zanet.de differ. iur ci. & can.nu.237.fol.206.T.1.

Et quid de iure canonico.ibid.

Nihil est innouandum. Sebast. Medic. de nouatio.fol.399.col.3. in med.T.6.P.2.

Possunt fieri nouæ probationes, nouæ confessiones, ac nouæ interragationes.Robert. Lancellot. de attenta. capitulo 18.nume. 120.fol.402.Tom.5.

Regulariter prohibetur fieri executio,seu aliàs attentari.Robert. Lancellot.de attenta.c.18.nu.10.f.400.T.5.

In integrum postulata nihil attentari debere, vulgata iuris regula exemplo comprobata.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.c.29. nu.1.fol.122.T.5.

Præstita reducetur res in pristinum.Guliel.Redoa.de reb.eccl.nõ alie.nu.19.fol.515.T.15.P.2.

De restitutione circa diuersa considerata.

*RESTITVTIONE incidenter pendente quomodo concipiendus, atque formandus sit libellus.Io.Maurit. Bola.de restit. in integ. c.193.nu.2.f.163.T.5.

Lęsio an sit plenè probanda.Robert.Lancellot.de attentat.cap.18. num.33.fol.400 T.5

Maioris prætoris præ cæteris semper attentandum est,an iusta cõcedendæ restitutionis causa subsit. Ioan. Maurit. Bola.de restit. in integ.c.331.nu.1.f.194.T.5.

Minor opus non habet, cum via ordinaria testamentum reuocare possit.Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ. capitu.279.nume. fol.182.T.5..

Reiectus,ad eam denuo non admittitur,nisi noua eius indulgendæ adfuerit occasio. Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.132. nu.1.fol.147.T.5.

Minorem dignum videri,si se ignoranter ædificasse ostenderit.Io. Maurit.Bola.de restit.in integ.c.156.nu.4.f.154.T.5.

Minori succurrendum,iudice falsis allegationibus, & testiũ depositionibus decepto.Ioan.Maurit.Bola.de restit.in integ.cap.179. nu.2.fol.160.T.5.

Minoris idem iuris esse permutationi, quod diuisioni Baldus sentit,quod latius comprobat,& ampliat.Ioan.Maurit. Bola.de restit.in integ.c.213.nu.3.& 4.f.168.T.5.

Qui in progressu causæ maior effectus est, initium,Bartholi sententia spectandum esse: cui contrarium statuitur. Ioan. Maurit. Bola.de restit.in integ.c.255.nu.3.f.170.T.5.

Non lęsionem,sed annum vigintiquinque in primis esse spectandum.Ioan.Maurit.Bol.de rest.in integ.c.46.nu.3.f.126.T.5.

Non minus, quàm in supplicatione imploratur iudicis officium. Ioan.Maurit.Bol.de restit.in integ.capitulo trigesimotertio.nume.2.fol.123.T.5.

Non petita in quis admittatur post confessionem, vel condemnationem.Iac.de Arena.de posit.§.3.nu.4.f.6.T.4.

Pendente nihil est innouandum.Io. Maur. Bol.de restitu.in integ. c.423.nu.1.f.210.T.10.

Sicut contra petentem restitutionem nihil est regulariter innouandum,ita nec contra eum, aduersus quem restitutio petitur. Robert. Lancel. de attenta. capitulo decimooctauo. nume. 80. fol.401.Tom.5.

Petenda videntur duo remedia posse intentari officium iudicis, & prima actio.Guliel.Redoa.de reb.eccles.non alien.versic. sed est.nu.5.fol.517.T.15.P.2.

Petita aduersus hæreditatis additionẽ a minore, quare indicis decreto creditores hæreditarij citandi sint?Io. Maur. Bol.de restit. in integ.c.133.nu.1.f.148.T.5.

Contra sententiam ad torturam condemnantem, omnino differenda est executio secund.Bald.Ioan.Maur.Bol.de rest.in integ. c.31.nu.1.fol.123.T.5.

Quòd ad tempus attinet,solet lex personam intueri in quam facta est transmissio.Io.Maur.Bol.de restit.in integ.c. 20. nume.9.fol. 119.Tom.5.

Secuta actiones contra restitutum reuiuiscunt.Martin.Lauden.de crimine læsæ maiest.q.4.nu.8.f.27.T.11.P.1.

Subueniendum minoribus est,cum eorum interest litibus non vexari exẽplis praxi per accommodis probatur. Io. Maur.Bol.de restit.in integ.c.123.nu.1.f.173.T.5.

Succurritur fisco læso,damnumque passo.Io. Maur. Bol.de restit. in integ.c.227.nu.4.f.169.T.5.

Mulieri minori dotem incongruam, aut immoderatam marito constituenti.Ioan.Maur.Bol.de restit.in integ.c.209.num.1.fol. 167.Tom.5.

Vsurarum facta amissam famam recuperari.Pet. And.Gamb. de auth.leg.de late.lib.10.nu.141.f.225.T.13.P.2.

Source : BIU Cujas

Reſtitutionem circa diuerſa qualiter conſiderari contingat.

*RESTITVTIONEM ad appellandum ex clauſula generali, ſi qua iuſta cauſa &c. non ſolum minoribus, & perſonis priuilegiatis, verum etiam maioribus conceditur. Rober. Lancel. de attent. capit. 14. nu. 12. f. 386. T. 5.

præuia tamen probatione læſionis, ſaltem præſumptiuè. ibid.

Et ita fuit aliàs in curia practicatur. ibid. num. 14.

Ad appellandum petens, ad illam obtinendam non ſufficit probare impedimenta. Rober. Lancel. de attent. c. 14. nume. 3. fol. 386. Tom. quinto.

Niſi vltra aliqualiter doceat de ſuo intereſſe, & ſua læſione. ibid. numero quarto.

Secundum receptiorem ſententiam. ibid. nu. 5.

Aſſequitur qui ſe læſum per longiſſimum tempus ignorauerit. Ioã. Maur. Bol. de reſtitut. in integ. capitu. 59. num. decimoſexto, fol. 130. Tom. 5.

Cedi non poſſe prima dubitandi ratio ac ſufficienti partium numeratione. Ioan. Maur. Bolan. de reſtitut. in integ. cap. 17. num. 2. fol. 119. Tom. 5.

Secunda contra eandem concluſionem heſitandi cauſa. ibidem num. tertio.

Reſpondetur ab authore ad vtraque. ibid. nu. 4.

Cedi poſſe colligitur ex l. ſi minor. ff. de admin. tut. & vnde ſit huius concluſionis deſumpta ratio. Io. Maur. Bola. de reſt. in int. capitu. 17. nu. 1. f. 119. T. 1.

Competere aduerſus longiſſimi temporis vtputa 40. vel 50. annorum præſcriptionem concedendam. Ioan. Maur. Bola. de reſtit. in int. c. 59. nu. 1. f. 179. T. 5.

Tàm in conſulendo, quàm iudicando ab ea ſententia non deficiendum adſtruitur. ibid. nume. 10. f. 130.

Aduerſus longiſſimum tempus etiam ignoranti. Ioã. Maur. Bola. de reſt. in int. c. 59. nu. 11. f. 130. T. 5.

Cur quibuſdam videatur abſurdum, & durum? idem ibid.

Maiori mixtim tàm ex perſona propria, quàm minoris inquit. Io. Mauri. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 256. nume. 6. fol. 120. ſed vult dicere. f. 178. T. 5.

Minori ſi tàm ipſe, quàm aduerſa pars in contractu doloſè verſetur. Ioan. Mauri. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 172. numero 2. fol. 158. Tom. 5.

Dari omnino hæredi defuncti factũ ignoraſſe aſtruenti. Ioan. Mau. Bola. de reſt. in int. c. 57. nu. 8. f. 129. T. 5.

Denegandam minimè videri minori ob pignoris venditionẽ grauiter læſo. Cui tamen aduerſatur. l. fin. C. ſi aduer. vend. pign. vbi contrarium decerni videtur. Io. Maur. Bola. de reſt. in integ. cap. 203. nu. 1. f. 166. T. 5.

Ei concedendam qui per ſolam procuratoris aſſertionem a ſe neceſſariam probationem prætermiſſam eſſe fatetur. Io. Maur. Bola. de reſt. in int. c. 49. nu. 2. f. 127. T. 5.

Eſſe actionem ex ſententia Sillan. Ioan. Maur. Bola. de reſt. in inte. c. 11. nu. 1. f. 117. T. 1.

Et ſupplicationem non recte coniungis diuerſa Innocentij opinio. annexa ratione eiuſdem. Io. Maur. Bola. de reſt. in int. c. 34. num. ſecundo, fol. 123.

Et ſupplicationem ſimul, & ſemel cumulari poſſe ex ſententia Gofredi, & eiuſdem comprobatione. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 34. nu. 2. f. 123. T. 5.

Filij commiſſi vniuerſalis ſoli tutori aptè fieri poſſe, ſi aut pupillus fieri nequit aut a prouincia abeſt, argumento. l. ſancimus Codice ad Treb. probatur. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. ca. 182. nume. 1. fol. 161. Tom. 5.

Impetrare aduerſus rem iudicatã longè uideri fructuoſius, quàm conditione indebiti. Io. Maur. Bol. de reſtit. in int. cap. 76. num. 6. fol. 132. Tom. 5.

Implorans ob inualitudinem ad imbecillitatis ſuæ probationem adigendus eſt. Ioan. Maur. Bola. de reſtit. in int. cap. 339. nume. 2. fol. 196. Tom. 5.

In integrum, an epiſcopus ſine mandato ſpeciali petat pro eccleſia Io. Bertach. de epiſco. 5. P. 4. lib. numero 88. folio 349. Tomo 13. Par. ſecunda.

Indulgeri aduerſus probationem omiſſam ex ſola partis allegatione, etiam lata ſententia. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 50. num. 1. fol. 128. Tom. 5.

Minor qua conditione exequatur facta primum a ſe hæreditate repudiatione. Ioan. Maur. Bol. de reſtitut. in integ. c. 131. nume. 2. fol. 147. Tom. 5.

Minoribus competentem ad ipſorum ſucceſſores, ſiue maiores, ſiue minores extendi ex ſententia Decij. Ioan. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 256. numero 2. folio 170. ſed vult dicere. 178. Tomo 5.

Neglectam a maiori, ſecundum quoſdam videri reijciendam. Ioã. Maur. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 44. numero primo, folio 126. Tomo 5.

Non alij, quàm minori competere, pro themate ſtatuitur ex lege prima, & ſecunda. Cod. de fideiuſ. minor. Io. Maur. de reſt. in inte. c. 14. nu. 5. f. 118. T. 5.

Non competere filijs aduerſus parentes, & libertis contra patronos authoritate legis finalis, eo qui, & aduerſus quos, probatur, cui refragatur. l. ſi ſuperſtitè. C. de dolo iuncta. l. non debet. ff. eo. tit. Ioan. Maur. Bol. de reſtitut. in integ. capitu. 224. nume. 1. folio 171. Tomo 5.

Non concurrere cum ordinario remedio, ſi ſit ſpeciale, ſecuſi generale ex diſtinctione Bartholi. Ioan. Maur. Bol. de reſtitut. in inte. cap. 12. num. 5. fol. 117. Tom. 5.

Non dari amplius anno viginti quinque completo. Ioã. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 46. nu. 4. f. 127. T. 5.

Quadriennio elapſo leges ſuadẽt. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 59 nu. 12. f. 130. T. 5.

Non eſſe dandam amplius tempore ad eam petendam reſtituto, ſed per in curiam prętermiſſo. Io. Maur. Bol. de reſtit. in int. c. 47. nu. 1. f. 127. T. 5.

Non eſſe in rem ſcriptam. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 21. nume. 6. fol. 120. T. 5.

Per fideicommiſſum, nunquid quilibet rogatus facere poſſit, & detrahere quartam. Ang. de Gambe. de teſtam. gl. 86. nu. 5. folio 70. Tom. 8. Par. 1.

Petens ſe fundare debet ſuper enormi læſione. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. ver. ſed eſt videndum. num. 6. fol. 517. Tom. 15. Par. 2.

Petenti ſi fuit præfixus terminus ad docendum in commiſſione reſtitutionis, ſi in termino nihil docuit, oritur ex hoc cõtra eum præſumptio calumniæ. Rober. Lancel. de attent. capit. 18. nu. 68. fol. 401. Tom. 5.

Petens in integrum aduerſus præſcriptionem longiſſimi temporis ignorantia non probatur per eius iuramentum. Aym. Crauet. de antiq. temp. ver. materia. nu. 62. f. 169. T. 17.

Petere eadem die, & proponere, abſurdum putatur. Io. Maurit. Bola. de reſtit. in int. c. 42. nu. 5. f. 126. T. 5.

Poſſe per procuratorem impetrare crebrior DD. ſententia eſt. Io. Maurit. Bol. de reſt. int. c. 22. nu. 1. f. 120. T. 5.

Poſſeſſionis, aut miſſionem in eam arbiter facere nõ poteſt, ex quo dicitur eſſe mixti imperij. Robert. Lancel. de attent. c. 15. nu. 21. fol. 389. Tom. 5.

Poſtulare minoritas non eſt, niſi accedente ſuffragio, & authoritate tutorum. Io. Maurit. Bola. de reſtitut. in integ. cap. 144. num. 7. fol. 150. Tom. 5.

Qui facere tenetur, ſuis ſumptibus, & expenſis facere debet, adducitur diſtinctio. Ioan. Garſ. Hiſp. de expenſ. & meliorat. c. 21. n. 1. fol. 328. Tom. 17.

Qui ſpoliati petere non poſſint. Anto. Corſet. de fallent. ad treug. ſpoliatus nunc &c. nu. 5. f. 325. T. 3. P. 2.

Reale eſſe beneficium, & reſolutio duplex ad illorum opinionem, qui perſonale ex eo eſſe contendunt, quòd fideiuſſori minoris non competat. Ioan. Maurit. Bolan. de reſtitut. in integ. c. 13. nume. 7. f. 117. T. 5.

*RESTITVTIONES in integrum aduerſus aditionem, vel immixtionem duę diuerſæ ſunt conceſſæ a iure Angel. Peruſ. de ſuitate. q. 9. nu. 46. f. 144. T. 8. P. 2.

Item, quæ ſint. ibid.

Reſtitutioni quid competat, & quando locus ſit, vel non.

*RESTITVTIONI bona ſubiecta poſſunt obligari pro dote reſtituenda. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 18. nu. 114. folio 423. Tom. 15. P. 2.

In integrum ad appellandum ſola pendentia, abſque eo, quòd fuerit in cauſa inhibitam, facit attentata. Rober. Lancel. de attenta. c. 14. nu. 20. f. 387. T. 5.

Vt locus ſit in re dubia, adhiberi debet interpretatio contra præſcriptionem, eſt enim odioſa præſcriptio. Aymo Crauetta de antiq. temp. ver. materia. nu. 61. f. 169. T. 17.

Locum non eſſe in criminalibus, quomodo accipiendum. Bal. Peruſ. de ſtat. ver. appellare. nu. 10. f. 89. T. 12.

Item nec appellationi. ibid.

Locus eſt, ſi de præterito, ſecus ſi de futuro dolo, quæſtio: atq; idcirco minor ob contumaciam ſuam condemnatus reſtituitur. Ioan. Maur. Bolanus de reſtit. in integ. cap. 144. numero 2. folio 188. Tomo 5.

Tam triginta, quàm quadraginta annorum conceditur, iuſtæ & probabilis ignorantiæ cauſa prætenditur. Ioan. Maur. Bolan. de reſtitut. in integ. numero quinto, capitu. 57. f. 129. T. 5.

Petendę priſcis temporibus utilis annus datur. Io. Maur. Bola. de reſt. in int. c. 41. nu. 8. f. 125. T. 5.

Quadriennium aſſignatum a die pręſcriptionis completę currere, cum antea leſio non cenſeatur. Io. Maur. Bol. de reſt. in int. c. 44. nu. 2. f. 126. T. 5.

Quæ ſubiacent, non poſſunt alienari. Vincen. Paleot. de dote. n. 85. fol. 407. T. 9.

Fallit in dote. ibid.

Subiecta poſſunt pro redemptione perſonæ alienari. Corn. Benin. de paupert. de eius priuil. ſpeciale. 10. in contrac. numero 15. fol. 162. Tom. 18.

Poſſunt alienari ex contractu. Cornel. Beninc. de paupert. de eius priuil. ſpeciale. 10. in contrac. nu. 28. f. 162. T. 18.

Tempus præfixum quare ſit. Alberi. a Roſ. de ſtat. q. 56. num. 8. fol. 10. Tom ſecundo.

*RESTITVTIONIBVS implorandis, quadriennij tempus indiſtinctè præfixum, omni læſionis, ſeu maioris temporis diſtinctione poſthabita. Ioan. Maur. Bola. de reſtitut. in integ. capitu. 42. nu. 6. fol. 126. Tom. 5.

Reſtitutionis conſideratio circa diuerſa quæ ſit, & eius effectus.

*RESTITVTIONIS actionem perpetuari, filio ſeruoue ſub poteſtate domini viuente, ſed maiore libertate donato, aut emancipato temporis haberi rationem. Io. Maur. Bol. de reſti. in int. c. 46. nume. 2. fol. 127. T. 5.

Auxilio

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Auxilio minor ſubleuatur etiam ex permutatione leſus. Io.Maur. Bol.de reſtitut.in integ.capitu.213.nume.ſecundo,folio 168.Tomo quinto.

Minorem eſſe iuuandum, vbi vel in tutorem pro re pupillari ſententia lata fuerit.Ioan.Maur. Bol.de reſtit.in int.cap.192.num.1. fol.163.Tom.5.

Non eget, qui voluntariè, & abſque contumacia abſens eſt: & ſententia in eum lata,nulla eſt.Io.Maurit. Bol.de reſt. in inte.ca. 343.nu.4.f.196.T.5.

Non adiuuatur verè contumaciter abſens.Ioan.Maur. Bol.de reſti.in int.c.344.nu.1.f.197.T.5.

Reſtitutionis beneficio quis adiuuetur.

*RESTITVTIONIS beneficio gaudere debet minor confeſſurus delictum,quod prius negauerat.Io.Maur. Bol.de reſti.in inte.c. 252.nu.1.f.177.T.5.

Maior gaudet enormi leſione probata. Io.Maurit. Bol.de reſti.in inte.c.381.nu.1.f.203.T.5.

Maioribus etiam ſuccurritur, ſi quidem iuſta cauſa ſubſit. Ioan. Maurit. Bola.de reſt.in int.c.3.nu.2.f.115.T.5.

Matrem minorem gaudere,filio ante non completum ann.vigintiquinque ſine tutore mortuo,multis, & validis argumentis, & authoritatibus euincitur.Ioan.Maur. Bol.de reſt.in int.c.162.nume.1.fol.153.Tom.5.

Minor leſus gaudet & arbitramento, iudicis decreto facto. Ioan. Maurit.Bola.de reſt.in integ.capitu.202.numero tertio,fol.178. Tom.quinto.

Minor non fraudatur renuncians legato, etiam conſentiente patre.Ioan.Maur.Bol.de reſtitut.in integ. capitu.229. nume.3.fol. 173.Tom.5.

Minore contra minorem agente iuuatur is, qui damnum paſſus aut deceptus,ex diſtinctione.Bar.Io.Maur.Bol.de reſt.in int.ca. 218.nu.1.f.170.T.5.

Minori in iudicijs,ſiue agenti,ſiue defendenti ſubuenitur,ſi leſus aut circumuentus eſſe videatur.Io.Maur.Bol.de reſt.in inte.cap. 236.nu.1.f.174.T.5.

Minori in rem ſuam non ſubueniendum,quòd ſuam ille rem egiſſe præſumatur, cui contrarium ſtatuitur hic per Io. Mauritiũ Bolanum.de reſtitut.in integ. capitu.235.nume.primo,fol.174. Tom.quinto.

Omnia in primęuum,ſtatum reponuntur.Io.Maurit.Bol.de reſt. in int.c.32.nu.6.f.123.T.5.

Renunciatum non eſſe pręſumitur,vtcumque in concluſione cauſæ renuncietur omnibus allegationibus. Ioan.Maur.Bola.de reſtitut.in integ.capitu.255.nume.quinto,folio 170.ſed vult dicere.fol.128.Tom.5.

Subueniendum minori, in debito per iuris errorem ſoluto.Ioan. Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.capitu.180.nume.quinto,folio 160.Tom.5.

Reſtitutionis beneficium qualiter conſideretur, & quid operetur.

*RESTITVTIONIS beneficium cùm ſit perſonale ſecundum aliquos,non egreditur eius perſonã, aut hæredis illius,eandẽ perſonam referentis,qui reſtitutionem offert.Io.Maur.Bol.de reſti. in int.c.144.num.2.f.150.T.5.

Cur mixtum cenſeri debeat,alia ratio,quæ communiter aſſignari ſolet.Io.Maur.Bol. de reſt.in integ.capitu.13.numero 3.folio 117.Tom.5.

Eſt beneficium extraordinarium. Alber. a Roſ. de ſtat.q.111.n.6. fol.42.Tom.2.

Impedit executionem ſententiæ.Io. Maur.Bol.de reſt.in int.c.32 nu.9.f.123.T.5.

Beneficiũ minori competere, ſeu tacitè, ſeu expreſsè querelę inofficioſi renuncianti.Ioan.Maur. Bol.de reſt.in integ.capit.149.nume.5.fol.151.T.5.

Non poteſt peti in una eademque cauſa,ſi nouæ fuerint defenſiones.Ioan.Maur. Bol.de reſtitu.in integ.capitu.132.nume.2.folio 147.Tomo 5.

Perſonæ cohæret,& ætate menſuratur.Io.Maur. Bol.de reſt.in integ c.20.nu.11.f.119.T.5.

Qualiter ad hęredem transfundatur.Io.Maur. Bol.de reſt.in inte. c.20.nu.12.f.119.T.5.

Quidam perſonale eſſe volunt. Io.Maur. Bol.de reſt.in inte.c.13. nu.1.fol.117.T.5.

Item alij reale.ibid.

Item nonnulli mixtum.ibid.

Reale eſſe Io.Maur. Bol.de reſtit.in integ c.13.nu.2. & 5. vbi ponit aliam comprobationem ex ſua ſententia f.117.T.5.

Senatus Bolanus nemini confert contra præſcriptionem trigenariam,& quæ ſit eius conſuetudinis ratio.Io.Maur. Bol.de reſtit. in integ.c.308.nu.2.f.189.T.5.

Cauſa ſi ſit per Papam commiſſa, inferior non poteſt illa pẽdente, etiam in caſibus aliàs permiſſis executionem facere. Rober.Lancellot.de attent.c.18.nu.140.f.402.T.5.

Tractanda,partem plenè audiri conuenit, quòd tempore meſſiũ, aut vindemiarum fieri nequit.Io.Maur.Bol. de reſt.in integ. ca. 274.nu.2.f.181.T.5.

Conceſſio vbi eſt rationabilis,excommunicatus exceptione non repellitur,ſiue minor ſit,qui reſtitutus eſt, ſiue maior ex ſententia Oſtienſis.Ioan. Maur.Bol.de reſtitut.in integ.capitu.275.nume. tertio,fol.181.Tom.quinto.

Contra patris aditionem,& propriam,quæ diuerſitas.Ioan.Maur. Bol.de reſtitui.in integ.capitu.132. nume. ſeptimo,fol.147.Tomo quinto.

Reſtitutionis capita, & effectus qui, & quot ſint.

*RESTITVTIONIS duo ſunt capita,primum quo audientia aperitur,vt ex allegatis cauſis contra rem iudicatam poſtulare tandem admittaris.fruſtra enim de leſo iure conqueritur, quem iudex non dignatur audire.ijs itaque modis adeundus erit, vt ad beneuolentiam compoſitus petentem non repellat,in quo,& hoc commodum habebis,quòd,& ſentẽtia executionem,quando aliquam fidem allegationũ feceris, vel impedire, vel ne abſque ſariſdatione fiat, efficere poteris.Alterum caput ad reſtituẽdum,vel ad iudicandum rem pertinet,tunc expoſitum,quando id de quo agimus, apud aduerſarium eſt, ſiue hoc eſt iudicatũ, ſiue quia poſſidet,quod ſi apud actorẽ res ſit,q; aduerſus illegitimam condemnationem reſtitui petit, non eſt opus ex eo capite poſtulare, niſi probationibus inductis ſibi adiudicari eam velit, ne inſulſe hoc ſibi reddi vrgeat, quod iam tenet.Ioan.Ferra.de appellat.capitu.decimooctauo, libro 3.numero 316.fol.80.Tomo quinto.

Effectus quis ſit,Tancred.de ord.iudi.ver.effectus.col.1. in medio fol.72.Tom.3.P.1.

Et nullitatis ſententiæ cauſam eod.libello ſimul,& ſemel cumulari poſſe probatur.Io.Maur. Bol.de reſti.in integ.cap.276.num.1. fol.181.Tom.5.

Edicto nulla actio, vel cautio propriè proficiſcitur.Ioã.Maur. Bol. de reſtitut. in integ. capitu. ſecundo, numero 3. folio 115. Tomo quinto.

Exemplum aduerſus hæreditatem conceſſæ in praxi.vtiliſſimum refert.Ioan.Maur. Bol.de reſtitut. in integ. capitu.130. nume.4. fol.146.Tom.quinto.

Implorandæ noua cauſa quæ haberi debeat.Ioan.Maur. Bol.de reſtitut.in integ.c.131.nu.7.f.147.T.5.

Reſtitutionis in integrum conſideratio quæ ſit, & quid operetur circa diuerſa.

*RESTITVTIONIS in integrum, appellationis,& ſupplicationis diuerſi ſunt termini.Ioan.Maurit. Bolan.de reſtit.in integ.cap.32. nu.1.f.123.Tom.5.

In integrum auxilium in pœnarum executione paratum non eſſe. Ideoque iniuriarum iudicium,ſemel amiſſum repeti non poſſe, eaque concluſio confirmatur. Ioan. Maur. Bol.de reſti.in integ. c.150.nu.1.f.152.T.5.

Beneficio minorem eſſe defraudandum ſi ſe dolo partis aduerſæ aſſeruerit maiorem.Io.Maurit.Bol.de reſtit.in int.cap. 101.nu.1. fol.157.Tom.5.

Beneficio renunciari non poteſt. *Sebaſt.Medic.de nouat.q.9.n.9.* fol.40 Tom.6.P.2.

Beneficium an quandoque cenſeatur excluſum. Ioan. Fran.Balb. de præſcrip.q.29.nu.7.f.82.T.17.

Beneficium vxores, & medicos militem pro eo tempore habere, quo cum militibus in caſtris, vel in profectione fuerunt. Franciſ.Zoannet.de Roma.Imper.nu.263.f.30.T.16.

Cauſa an compromittatur in arbitrum vel arbitratorem. Io.Bap. de arbit.c.7.nu.1.f.239.T.3.P.1.

Cauſa non compromittitur.Robert.Lancel.de attentat. q.25.nu. 29.fol.436.Tom.5.

Item nec ſpiritualis.ibidem.nu.28.

Item nec Mixti imperij ibidem.nu.30.

Item nec vſurarum.ibidem.nu.31.

Item nec criminalis.ibidem.nu.32.

Cauſa pendente regulariter nihil eſt innouandum,quando procedat.Franc.Hercul.de Attentat.capitu.23.numero 13. fol.270. Tom. quinto.

Cauſa petita contra inſtrumentum guarentigiæ an ei præferatur. Guido de Suza.de inſtru. guarentig.ver.quoniam nume. 13.fol. 338.Tom.6.Par.2.

Cauſa ſi aduerſus hæreditatis aditionem tractetur,quæ, & quot conſideranda ſint?ex ſententia Cyni. Io. Maurit. Bolona. de reſtit.in integ.c.136.nu.1.f.148.T.5.

Cauſa,vbi,& apud quos delegari queat? Io.Maurit. Bolan.de reſtit.in integ.q.37.nu.1.f.124.T.quinto.

Conſideratio fauore militum quæ ſit.Claud.Cote.de iure,& priuil.milit.c.10.per tot.col.2.in fi.f.440.T.16.

Conſideratio quæ,& qualiter ſit.Tancred.de ord.iudic.ver. quia per tot.col.2.circa princ.f.71.T.3. P.1.

Duplex iudicium,rerum quod vocât reſcindens,alterum reſciſſorium. Io. Maurit. Bolan.de reſtitut.in integ.nume.quinto,cap.1. fol.114.Tom.quinto.

Iudicium ab his inſtitui nequit. qui inhabiles ſunt.Io. Maur. Bol de reſtit.in integ.c.275.nu.4.f.181.T.quinto.

Iudicium nocet cuilibet poſſeſſori.Ioan.Maur. Bola.de reſti.in integ.c.1.nu.6.f.114.T.quinto.

Multæ ſunt cauſæ.Io.de Graſ. de ſubſtant.procurat.nu.2.col.1.in fi.fol.273.T.3.P.1.

Obtinendæ ratio apud Burgundiones,quæ ſit, & quibus eius cura,atque poteſtas præcipuè committat?Io. Maur. Bol. de reſtit. in integ.q.37.nu.2.f.124.T.quinto.

Pendentia non impedit executionem inſtrumenti.Fran. Hercul. de attenta.c.23.nu.16.f.270.T. quinto.

Item abſolutionis a iuramento.ibid.

Proponendæ

Source : BIU Cujas

Proponendæ modus in tertium. Io.Maur.Bol.de reſtitu.in integ. c.21.nu.2.f.120.T.quinto.
Sola petitio non habet vim retardandi executionem,niſi doceretur etiam de lęſione Robert.Lancel.de attenta.c.18.num.25.fol. 400.Tom.quinto.
Tempus quia incipit,a die ſcientiæ,vtile dicitur a principio,continuum in progreſſu,ſed quod ſit continuum in progreſſu non eſt perpetuum,cùm aliqua tempora ſubducantur Ant.Bar.de tempore vtili.c.3.nu.7.f.112.T.5.
Tempus vtile eſt,& non currit,niſi a die ſcientiæ. Io.Dilec.dnrât. de arte teſtan. caut.6.nu.4.f.142.T.8.P.1.

Reſtitutionis miſcellaneè conſideratio quæ ſit.

*RESTITVTIONIS iudicium vindemiarum tempore ceſſare debet ex auth.ſententia:licèt huic nonnulli contrarium ſtatuât.Io. Maur.Bol.de reſt.in int.c.274.nu.1.f.181.T.5.
Ius ceſſat,& extinguitur,alio remedio ordinario competente.Ioã. Maur.Bolan.de reſtitut.in integ.capitu.44.numero 3.folio 127. Tom.quinto.
Lis infra quadriennium eſt terminanda. Io. Maur.Bol.de reſtit.in integ.c.41.nu.1.f.125.T.5.
Litem ſpacio quadriennij pleni terminandam,non rectè pręſumit Ioan.Maur.Bol.de reſtit.in integ.capitu.46.numero 5.folio 127. Tom.quinto.
Materia lęſionem a minore probandam eſſe certa,& indubitata iuris regula,& eiuſdem regulæ declaratio.cap.278.nu.7.& 8.folio 182.Tom.5.
Modus ab vſurario faciendus qualis ſit. Io.Bap.Lup.de vſuris.§.2. nu.2.f.148.T.7.
Non concedendæ maior ratio in cauſa iam cępta, quàm in intentanda verſatur.Io.Maur.Bol.de reſt.in int.c.311.nume.3.fol.196. Tom.quinto.
Petendæ tempus a quo tempore incipiat currere. Ioan.Staphil.ſuper commiſ.& literis iuſti. verſicu.dicendum.nume.49.fol.295. Tom.15.Par.1.
Petitio non impedit ſententiæ executionem, ſiquidem cæpta iam executione fuerit implorata.Ioã.Maur.Bol.de reſt.in inte.c.423. nu.5.f.210.T.5.
Petitionem ac procuratorem generali incidenter inſtitui poſſe exẽplum.Ioan.Maur.Bol.de reſtitu.in integ.c.25.numero 1.fol.121 Tom.quinto.
Impedire executionem ſententiæ.Io.Maur.Bol.de reſt.in int.ca. 29.nu.4.f.122.T.5.
Pignoris non facta exceptio ex pacto, & conuentione quæ ſit. Mar.Ant.Blancus.de compromiſſis inter coniunćti.nu.55.folio 171.Tom.3.P.1.
Proprietas,quę ſit.Io.Maur.Bol.de reſt.in integ.c.32.n.3.f.123.T.5.
Remedium cur dicatur extraordinarium. Io.Maur.Bol.de reſti.in integ.c.2.nu.5.f.115.T.5.
Etiam incidenter,& exceptiuè proponi poteſt. Io.Maur.Bol.de reſt.in int.c.14.nu.6.f.118.T.5.
Non rectè probari perſonale eſſe ex.l.quia perſonale.ff.ſolut.matrimon.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.capitu.14.nume.4. fol.117.Tom.5.
Tam verbalis,quàm realis vis,atque proprietas quæ ſit.Ioã.Maur. Bol.de reſt.in int.c.182.nu.2.f.161.T.5.
Tempus ſi aduerſus minorem currat,poteſt ipſe tanquam lęſus reſtitutionem aliam implorare.Io.Maurit.Bol.de reſt.in int.ca.20. nu.11.f.119.T.5.
Vnde incipere debeat. Ioan. Ferrar.de appellat.cap.8.nume.310. fol.80.Tom.5.
Tractatio a dominij tractatione ſeiuncta.M.Anto.Marſ.de eccleſ. reddit.b.c.28.nu.1.f.361.T.15.P.2.
Via ſuccurritur maiori,qui ſtudiorum cauſa abeſt.Io.Maurit.Bol. de reſt.in int.c.340.nu.1.f.196.T.5.
Vocabulum quid ſonet.Anton.Archiepiſco.Floren.de vſur.nu.55. §.36.fol.84.T.7.

Reſtituto applicatiuè ſumptum quid operetur.

*RESTITVTO minore,aduerſarium eius idcirco repellendum eſſe afferit Bartolus, quòd minori ex ſpeciali priuilegio teſtes producere propter improuidam ætatem liceat.Io.Maurit. Bol.de reſti. in integ.c.168.nu.4.f.156.T.5.
Minore aduerſus contractum etiam eius aduerſarium ad veterem actionem eſſe reſtituendum.Io.Maurit.Bol.de reſtit.in integ.c. 168.nu.6.f.156.T.5.
Contra tranſactionem,etiam eius aduerſarium ad veterem actionem reſtituendum videri.Ioan.Maurit.Bol.de reſt.in integ. cap. 214.nu.1.f.169.T.5.
Limitatur idem.nu.7.ibid.
Licèt huic ſententiæ repugnet.l. cum minor.ff. de minor.nume. ſecundo,ibid.
Poſt didicita teſtificata, & ad producendos teſtes nouos admiſſo etiam illius aduerſarium eſſe ad conſimilem productionem admittendam ex ſententia auctoris Ioan.Maurit.Bol.de reſtitu.in integ.c.168.nu.1.5.& 7.f.156.T.5.
Vel eccleſia, vel maiore ex cauſa legitima an intelligatur etiam reſtituto pars aduerſa, vt poſſit teſtes producere,licèt teſtificata didicerit.Maria.Soc.de teſtib.verſicu.fraternitatis. num.127.fol. 198.Tomo 4.
Primogenito qui erat damnatus de crimine lęſæ maieſtatis, an filius ei natus poſt delictum commiſſum reſtitutus intelligatur. Hieron.Gigan.de crimin. lęſæ maieſt.quæſt.22.num.1.folio 70. Tom.11.Par.1.
Principali eſt reſtitutus damnatus in illius conſequentiam.Hieron. Gigan.de crimin.lęſæ maieſt.capit.22.numero 7.& 8.fol.70.Tomo 11.Par.1.
Succurritur a iure per viam iuſtitiæ.Cardi.Iacob.de concil.artic.2. nu.18.f.309.T.13.P.1.
*RESTITVTORIÆ actionis exemplum. Io.Maurit.Bol.de reſti.in integ.c.5.nu.4.f.115.T.5.
*RESTITVTVM locum ab alio occupatum non recuperare. Petr. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.7.nu.342.folio 208. Tom.decimotertio,Par.2.

Reſtitutus applicatiuè conſideratus quid operetur circa diuerſa.

*RESTITVTVS a Principe intelligitur quò ad omnia reſtitutus. Aſcan.clem.Amer.de pat.poteſt.c.vlt.nu.42.f.125.T.8.P.2.
Limitatur multis modis remiſſiuè.ibid.
Ad appellandum debet intra decem dies poſt reſtitutionem appellare, & iſti decem dies incipiunt currere a die ſententiæ latæ ſuper reſtitutione ad appellandum.Rober.Lancel.de attent. limitat.50.nu.109.f.379.T.5.
Debet intra decem dies appellare.Robert.Lancel.de attent.c.14. nu.31.f.387.T.5.
Per iudicem, ſi aut omnino non appellauit, vel ſaltem infra 10. dies,geſta,& hac reſtitutione pendente non reuocantur tanquã attentata.Rober.Lancel.de attent.c.14.nu.30.f.387.Tom.5.
Poteſt petere reuocationem etiam eorum, quæ fuiſſent attentata infra decem dies,quæ dantur ad appellandum.Robert. Lancel. de attent.c.14.nu.21.f.387.T.5.
Ad ea omnia,quæ criminis occaſione perdidit,reſtitutus cenſetur. Hiero.Albi.de poteſt.Papæ.P.1.nu.145.f.71.T.13.P.1.
Ad perſequendam appellationem deſertam poteſt petere reuocari etiam ea,quę infra terminum ad appellandum fuiſſent attentata.Rober.Lancel.de attent.c.11.nu.24.f.345.T.5.
Ad rem,quam vendidit, lucrum reſtituere debet, quod ex precio percepit.Io.Cop. de fructib.lib.4. capitu.2.numero 3.folio 253. Tom.decimoſeptimo.

Reſtitutus dubitatiuè conſideratus quid operetur.

*RESTITVTVS, an excludat ſequentem in gradu. Georg. Natam. Aſten.de ſtat.q.3.nu.14.f.253.T.2.
Poſſit conſequi illicò precium bonorum ſuorum a fiſco. Pau.Grilan.de relaxatio.carcerato.q.5.nu.1.f.349.T.11.P.1.
Recuperet bona ſua iam per fiſcum alienata.Paul.Grilan.de relaxatio.carcerat.q.4.nu.1.f.349.T.11.P.1.
Recuperet etiam alienata per fiſcum.Nell.a Sant. Geminia.de Banni.rub.de quæſtionibus, &c. Par.prima, numero 5. fol.401. Tom.11.Par.1.
Recuperet ius alteri quæſitum,& quando.Ant.de Roſel. de legitimatio.ver.vltimo,nu.16.f.80.T.8.P.2.
Aut legitimatus ſolum ea poteſt, ſuper quibus habuit poſſe legitimans,aut reſtituens. Ludoui. de Sard.de nat.lib.ac ſuc.eorum. q.13.nu.19.f.42.T.8.P.2.
Contra quem recurſum habebit, ſi bona ſua per fiſcum alienata ſint.Paul.Ghirlan.de hæret.q.6.nu.4.f.28.T.11.P.2.

Reſtitutus in integrum qualiter conſideretur.

*RESTITVTVS in integrum aduerſus rem iudicatam poteſt infra menſem gaudere beneficio regulæ de ſubrogand.Robert. Lancel.de attent.P.2.c.4.nu.221.f.306.T.5.
Quam actionem intentet.Bap.de San.Blaſ.de actio.& eius natu. actio.2.nu.11.f.43.T.3.P.2.
Sicut non moratur in damno,ita nec in lucro.Io. Cop.de fructib. c.2.nu.2.f.253.T.17.
Vt damno affici non debet, ita nec lucrum in alterius præiudiciũ ſentire.Ioan.Maurit.Bolan.de reſtit.in integ.c.215. nume.1.folio 169.Tomo 5.
*RESTITVTVS locus plenè quando dicatur.Hier.Garzo.de laud. mer.iur.P.2.§.2.gl.3.nu.2.f.312.T.3.P.1.

Reſtitutus circa diuerſa conſideratus quid importet.

*RESTITVTVS non recuperat ius alteri quæſitum. Io.le Cirier. de primogenit.q.14.lib.1.nu.6.& 11.f.30.T.10.P.1.
Non reſtituitur denuo ob non releuatam,(quòd aiunt)appellationem,ſi malè ſit eam executus:aliàs etenim,& in eadem cauſa, & pro re eadem reſtitutio tribueretur.Ioan.Maurit.Bolan.de reſtitut.in integ capitu.260.num. ſecundo,fol.170.ſed vult dicere. fol.179.Tom.5.
Nunquam recuperat fructus perceptos ab alio.Card.Iacob.de concil.lib.7.art.2.nu.17.f.308.T.13.P.1.
Per ſentẽtiam iudicis intelligitur ad ea omnia reſtitutus,quæ prius erant ſua,etiam ſi tertio præiudicium afferretur. Hiero.Albi.de poteſt.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

poteſt.Papæ.1.P.num.143.fol.71.T.13.P.1.
Vt ſe hæreditati immittat,vel eam, quam repudiauit adeat rurſus reſtitui poteſt,vt ſe ab ea abſtineat auctoritate.l.etſi ſine.§.reſti tutus.ff.de minorib.Io.Maurit.Bol.de reſt.in integ.ca.131.nu.1. fol.147.Tom.5.
Quam ſententiam auctor ab abſurdo refutat.ibid.

Reſtrictio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RESTRICTIO cap.cum ex eo,de pœnit.& remiſſio.in foro pœni tentiali locum non habet.Ant.Roſel.de indulg.ver. quod autē. nu.328.f.155.T.14.
Cuiuslibet diſpoſitionis etiam vniuerſalis fit a ſua cauſa finali.Aymo.Crauet.de indemnitat.mulie.ver.diuino.nume.27.fol. 282. Tom.6.Par.2.
Et intellectus ad auct. bona damnatorum. C. de bon. damnato. Franc.Lucan.de fiſco.& eius priuil.nu.10.f.11.T.12.
Facienda eſt,ut euitetur abſurdum. Nic. Boer.de ord.grad.vtriuſ- que fori.P.2.nu.44.f.271.T.16.
Legis ex quibus deſumi poteſt duo ſunt potiſſimum.Alber.Bolog. de leg.iur.& æquit.c.34.nu.26.f.322.T.1.
Non fit, vbi Reipublicæ utile eſt illam.l.non reſtringi. Lanfrā.de Oria.de ſtat.ver.prouidentiori.nu.30.f.392.T.2.
Legitimè facta, & iurata nunquid valeat.Federic. de Senis de permutat.benef.ver.quia.nu.58.f.190.T.15.P.1.

Reſtrictiones,reſtringendum,reſtringere,& reſtringi qualiter applicatiuè conſiderentur.

*RESTRICTIONES plures ad ſpeciales perſonas huius generalis verbi,hæredes.Georg.Natam.Aſten.de ſtat.q.4.nume.125.folio 161.Tomo 2.
*RESTRINGENDVM eſt ſtatutum contrarius commune. Alberi. a Roſ.de ſtat.q.44.nu.3.f.8.T.2.
*RESTRINGERE poteſtatem ratione contradictionis plus eſt, quàm renunciare Papatui.Card.Iacob.de concil.lib.7.art.5.nu. 262.f.221.T.13.P.1.
Quatenus ex mente liceat,annon. Conſtanti.Roge.de iur.interpre tatio.quæſtio,1.numero 36.37.& 38.verius.numero 39.fol.386. Tom.primo.
*RESTRINGI, & non ampliari odia oportet.Io.de Roias Sergen. in epit.ſucceſſio.c.20.num.26.f.409.T.8.P.1.
*RESVLTATIONES quas faciunt pupillę fratri cum auctoritate curatoris,quatenus ſapiunt donationes,ſunt nullę.Bal.Peruſ.de ſtat.uu.3.f.108.T.2.
*RESVMPTIO inſtrumenti non valet:omiſſa forma, quæ requiritur.Par.de Put.de reaſſump.inſtrum.rub.4.nu.10.f.37.T.4.
*RESVMPTIONEM inſtrumenti petere ad finem, ut eo reſumpto poſſit executiuè procedi, vt agatur ordinariè ex eo contractu, & fiat proceſſus ordinarius,ſunt diuerſa.Par.de Put. de reaſſumpt. inſtrum.rub.19.nu.28.f.42.T.4.
*RESVRGENS a mortuis, nunquid iterum ſumere debeat ſacramenta,quæ ante mortem acceperat.Ioā.Brunel. de ſponſalib.& matrim.concluſio.1.nu.6.f.4.T.9.
*RESVRRECTIO duplex,perfecta,& imperfecta.Troil. Malui.de canonizatio.ſancto.dub.3.nu.22.f.100.T.14.
*RESVRRECTIONE teſtatoris defuncti,an teſtamentum rumpatur.Iul.Clar.Alexan.de teſtam.q.86.nu.86.f.96.T.8.P.1.
*RESVRRECTIONEM, cum ſine miraculo non fiat,diſpenſatione indigere.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.verſi. ſciendum. nu.21.f.216.T.13.P.2.
Generalem negare,hæreticum eſt.Arnal.Alberti.de agnoſcen.aſſert.hæret q 18.nu.4.f.66.T.11.P.2.
*RESVSCITATORES hæreſum ſunt puniendi.Conra.Bru.de hæret,lib.5,nu,6,f.316.T.11.P.2.

De rete.

*RETE Petri licèt in aliqua parte diſſuatur,nunquam tamen in totum rumpetur.Micha.de Anin. de vnit.ouil.& paſto.c.15.nu.9. fol.35.T.13.P.2.
*RETE aues capti cuius ſint. Sebaſt. Medi.de venationib.&c.q. 48. nu.3.f.402.T.17.
Illaqueata fera ſi capiatur,an ſit capientis.Sebaſt.Medi. de venatio nib.&c.q.48.nu.1.f.402.T.17.
Piſces capti quando ſint tenentis,an accipientis. Sebaſt.Medic. de venationib.q.48.nu,2.f.402.T.17.

Retentio qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*RETENTIO an habeat locum in pacto nudo.Anton.Neguſ.de pi gno,& hypothe.memb.4.P.4.nu.7.f.138.T.6,P.1.
An habeat locum quando obligatio eſt nulla,aut valida. Pet. Pec. Ziric.de iur.ſiſten.c.50.nu.10.f.178.T.3.P.2.
Vbi ipſa hypotheca nulla eſt,vel ſaltem vitioſa.Ant.Neguſ.de pi gno.& hypothe.P.3.1.memb.nu.17.f.213.T.6.P.1.
Animalium datur pro alimentis factis,Sebaſt.Med.de compenſatio.q.16.nu.11.f.269.T.6.P.2.
Bonorum mariti competit mulieri fauore dotis.Ant. Neguſ.de pi gno,& hypothe.4.memb.5.P.nu.5.f.238.T.6,P.1.
Caſtri datur.Sebaſt.Medi.de compenſatio.quæſtio.16.nu.15.folio 269.Tom.6.Par.2.
Colono ſimplici conceditur.Sebaſt.Medic.de compenſat.q.16.nu me.7.f.269.T.6.P.2.

Retentio cui,& quando detur.

*RETENTIO datur conductori.Sebaſt. Medi.de compenſat.q.16. nu.16.f.270.T.6.P.2.
Emphyt.pro expenſis factis,Sebaſt.Medi.de compenſ.q.16.nu.6. fol.269.T.6.P.2.
Hæredi grauato reſtituere fideicommiſſum in re, pro qua ſumptus fecit. Sebaſtia. Medic. de compenſat.q.16.num.2.fol.269. Tom.6.Par.2.
Poſſeſſori pro melioramentis factis in re.Sebaſt.Med.de compenſat.q.16.nu 8.f.269.T.6.P.2.
Poſſidenti bona fide cauſa ſumptus. Sebaſt.Medi.de compenſat. q.16.nu.9.f.269.T.6.P.2.
Pro ſumptu in re facto.Sebaſt.Med.de compenſat.q.16. nume.2. fol.269.T.6.P.2.
Datur ſcriptori pro impenſa ſcribendi.Phanu.de Phanu.de inuen. hæred.5.P.nu.37.f.287.T.8.P.2.
Singulari ſucceſſori.Sebaſt.Medi. de compenſat.q.16.nu.18.fol. 270.Tom.6.P.2.
Stabulario pro impenſa alendi equum.Phan.de Phanu.de inuēt. hæred.5.P.nu.37.f.287.T.8.P.2.
Super prædio pro factis melioramentis.Quintil.Mandoſ.de inhi bit.q.72.nu.13.f.101.T.5.
Vſufructuario litiganti.Sebaſt.Medi.de compenſat.q.16.num.3. fol.269.T.6.P.2.

Retentio miſcellaneè conſiderata quid operetur.

*RETENTIO dicitur compenſatio indirecta.Sebaſt. Medi.de compenſat.q.16.nu.25.f.270.T.6.P.2.
Dotis quo caſu competat hæredibus contra uxorem defuncti.Anto. Neguſ.de pigno.& hypothe.5.P.princ.memb.1.num.36.fol. 224.Tom.6.P.1.
Eſt legitima detentio corporea, & mentalis vera, vel ficta gratia poſſidendi rem.Vergin.de Boccat.de cingulo.I.C.Roma.cap.2. nu.2.fol.301.T.3.P.2.
Eſt vna ex tribus partibus,in quibus conſiſtere cenſetur totum ius. Pet.Antibo.de munerib.§.4.nu.168.f.49.T.12.
Et compenſatio,an in dote locum habeant.Ant.Gub. Coſt. de dotib.c.7.nu.16.f.404.T.9.
Et deductio quando ad compenſationem ſpectent. Ioann.Ferrar. de appellatio.lib.5.c.5.nu.395.f.84.T.5.
Facta in libertatis conceſſione quando valeat. Pet. Antibo.de munerib §.4.nu.167.f.49.T.12.
In quibus differat a compenſatione. Sebaſt. Medi. de compenſat. q.28.nu.5.f.271.T.6.P.2.
Non datur in cauſa appellationis.Sebaſtia.Medi. de compenſat.q. 16.nu.19.f.270.T.6.P.2.
Poſſeſſori malæfidei. Sebaſt.Medi. de compenſat.q.16.nume.17. fol.270.T.6.P.2.
Quando poſſeſſor tenetur reddere, ſeu reſtituere fructus.Sebaſt. Medi.de compenſat.q.16.nu.21.f.270.T.6.P.2.
Non habet locum in dote.Bal. Nouel. de dote.priuil.2.numero 12 fol.232.Tom.9.
Vide hic 4.limitat.ad reg.præcedentem in 1.priuil.ibid.
Quando quis poſſidet cum vitio,dolo,vel delicto.Guliel.Redoa. de reb.eccleſ.non alien.verſi.vnde.nu.7.f.500.T.15.P.2.
Ob malos mores.Anto.Gub.Coſt. de dotib. capitul. 6. numero 6. fol.400.Tom.9.
Poterat olim admitti ſicut compenſatio. Bal.Nouel.de dote.Par.8. priuil.1.nu.2.fol.232.T.9.
Pro debito dari,quomodo intelligatur.Sebaſt.Medi.de compenſatio.q.16.nu.13.fol.269.T.6.P.2.
Procedit pro melioramentis, vel expenſis circa rem pignoratam factis.Anto.Negus.de pigno.& hypothe.4. memb. 5. Par.nu.8. fol.238.Tom.6.Par.1.
Quando detur.Benedict.Boni.de cenſib.art.61.nume.94. fol.173. Tom.6.Par.2.
Quando permittatur.Hieron.Garzon.de Laud.mer. iur. P.2.§.2. gloſ.4.nu.1.f.312.T.3.P.1.
Quibus in rebus habeat locum . Sebaſt. Medi. de compenſatio.q. 16.nu.1.fol.269.T.6.P.2.
Rei eccleſiaſticæ datur.Sebaſt.Medi.de compenſatio.q.16.nu.14. fol.269.Tom.6.Par.2.
Rei fit,donec ſoluatur,quod retineri debetur. Sebaſt. Medi. de compenſatio.q.16.nu.4.f.269.T.6.P.2.
Retardat executionem reſtitutionis.Sebaſtia.Medi.de compenſat. q.16.nu.10.fol.269.T.6.P.2.
Stipendiorum, aut dilatio non iuſta cauſa deſerendi, minuſque transfugiendi.Pet.Belli.de re milita.titu.unico, numero 30.fol. 359.Tom.16.
Vſusfructus non operatur traditionem, neque translationem poſſeſſionis in perſona tertij poſt mortem alterius,vt in caſu propoſito.Nicola.Val.de reb.dub. ver.in patria.nume. vigeſimoſecundo,fol.321.T.18.

De retentione.

*RETENTIONE legati mulier vti non poteſt. Lancel. Gal. de ſtat. q.11.nu.1.f.308.T.2.

Lucri

Source : BIU Cujas

Lucri dotis traditæ poterit vti maritus contra fiscum, si bona mulieris propter vnum ex delictis, de quibus in d.l.quinque legib. fuerint publicata.Rolan.a val.de dote.q.59. nu.2.f.375.T.9.

Retentionem qualiter considerari contingat.

*RETENTIONEM illorum fructuum dari, qui sunt aucti eius expensis, vel illarum rerum, quæ per eũ conseruatę sunt. Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.ver.vt rem.nu.207.T.13.P.2.
Partis bonorum dari, vt ex illis satisfiat.Pet.And. Gamb.de aucto. leg.de lat.ver vt rem.nu.205.T.13.P.2.

Retentionis consideratio, siue exceptio, & ius, quæ sit, & eius effectus.

*RETENTIONIS exceptio admittitur contra executionem sententiæ.Rober.Lancel.de attent.q.29.nu.6.f.437.T.5.
Exceptio non retardat reuocationem attentatorum, secundum aliquos.Rober.Lancel.de attent.q.29.nu.2.f.437.T.5.
Occasione melioramentorum in re factorum, an retardet attentatorum. Rober.Lancel.de attent.q.29.nu.1.f.437.T.5.
Procedit etiam in executiuis, & priuilegiatis, quando probatum est extare melioramenta.Rober.Lancello.de attenta.q.29.num. 10.fol.437.T.5.
Transit ad particulares etiam ad successores.Ant.Mass.Galles.ad form.Cam.obl.q.2.nu.15.f.355.T.6.P.2.
Videtur cum effectu quodammodo exceptio compẽsationis. Rober.Lancel.de attent.q.29.nu.4.f.437.T.5.
Ius an habeat locum in materia feudi.Iac.de S.Georg. versicu.qui quidem.nu.60.f.206.T.10.P.1.
Ius circa pignus.Franc.Baldui.de pigno.& hypothe.capit.13.folio 274.Tom.6.P.1.
Obiectum, remoratur obligationis cameralis executionem. Anto.Mas.Galles ad form.Cam.obl.q.2.nu.12.f.355.T.6.P.2.
Solo verbo oppositum si non cõstet, nihil prohibet executionem obligationis cameralis fieri.Ant.Mas.Galles.ad form. Cam.obl. q.2.nu.14.f.355.T.6.P.2.
Transit in singularem successorem. Gul. Redoa.de reb.eccl.non alien.ver.vnde nu.6.f.500.T.15.P.2.

De retentionibus, retentis, & retentoribus.

*RETENTIONVM consideratio circa dotes.Marc.Vertr.de iur.libero.c.5.f.3.T.8.P.2.
*RETENTIS alimentis clerici sponte munera soluere tenentur. Ægid.Thomat.de collec.ver.subiiciunt.nu.36.f.127.T.12.
*RETENTORES decimarum absoluendi non sunt.Franc. de Plat. de excommunic.§.13.nu.1.f.352.T.14.

De rethorica.

*RETHORICA qualiter differat a Dialectica.Sebast. Med.de diffinitio.q.8.& vlt.nu.11.f.291.T.18.
Qualiter definiatur.Sebast.Medi.de diffinitio.q.8.& vlt.nume.11. fol.291.T.18.
*RETHORICÆ, & eloquentiæ splendor a diuinis scripturis sumpsit exordium.Marc.Mant.in Dialog.de concil.ver.statim.nume. 109.fol.187.T.13.P.1.

Retia quibus tendantur, & an licitum sit illa tendere.

*RETIA quibus tendantur.Sebast.Medi.de venationib.q.13.nu.3. fol.399.Tom.17.
Seu loquens tendere, aut quælibet alia instrumenta ad capiendum venationes an licitum sit.Bartho.Cepo.de seruit.rust.præd.c.21. nu.8.f.235.T.6.P.2.

Retinens qualiter applicatiuè consideretur.

*RETINENS bannitum in priuato carcere, an excusetur a pęna virtute statuti permittentis offendi bannitum. Nell. a S. Gemin.de bannit.2.P.nu.38.f.382.T.11.P.1.
Beneficium cum defectu tituli peccat mortaliter. Arnulph. Ruze. de iure Regal.priuil.6.num.2.f.364.T.12.
Fidem in mente, & exercens actum infidelitatis, an sit apostata, vel hæreticus.Io.Lopez.in alleg.in mate.hæres.§.2.nu.8.fol.19.Tomo11.Par.2.
Fructus sibi in resignatione, ciuilem possessionem transfert. Ioan. Bap.Ponta.de spolio.lib.1.c.13.nu.140.f.278.T.14.
Literas alterius, an teneatur de mora, si periculum cõtingat ex mora ex interesse.Io.Bertach.de episcop.P.1.nu.38.f.315.T.13.P.2.

Retinentes, & decimas, seu libros hęreticos quomodo sint puniendi.

*RETINENTES decimas excommunicantur, & sacrilegi sunt.Pet. Rebuf.de decimis.q.10.nu.47.f.134.T.15.P.2.
Decimas, sunt fures, & Prædones. Petr.Rebuf.de decimis. in epit. quæst.vlt.nu.26 f.142.T.15.P.2.
Libros hæreticorum quomodo puniendi sint. Iacob.Simanc.de cathol.institut. titu.38. numero vigesimosexto, folio 169.Tomo vndecimo, Par.2.

*RETINENTVR facilius duo simplicia beneficia, quam simplex, & curatum.Federi.de Senis.de permutatio.benef.versi.quia.nu. 28.f.188.T.15.P.1.

Retinere qualiter applicatiuè consideretur, & quid operetur.

*RETINERE non potest partus ancillarum qui hæreditatem restituere rogatus est.Odofred.de curat.bonis dand.ca.3.nu.10.fol. 236.Tomo 17.
Vel impedire aliquem, ne recedat, paria sunt.Bal.Perusi. de statut. nu.1.fol.141.T.2.
Verbum nõ debet declarare, seu modificare verbum lucrari.Phanu.de Phanu.de dote.ver.restituenda.nu.15.f.411.T.9.
Verificatur quandoq; in eo quod non habemus.Laur.Syl.de feud. recognitio.q.109.nu.37.f.95.T.10.P.1.

Retineri quid, possit, vel non, & quando.

*RETINERI an possit venator per dominum prohibentem ingredi fundum suum.Sebast.Medi.de venatio.&c.quæst.26. num.1. fol.400.Tom.17.
Non potest debitor a creditore iure Romano, nec ei est vllo modo adiudicandus.Gasp.beat.de inop.debit.&c.capitu.1.numero 3. fol.204.Tom.3.P.2.
Potest illud bona conscientia, quod iusto titulo, & bonafide acquisitum est.Guliel.Redoa.de reb.ecc.non alie.cas.6.nu.7.fol.450. Tom.15.P.2.
Quando non possit beneficium sine peccato.Bonincont. de accusat.& inquisitio.ver.diuini.nu.10.f.6.T.11.P.1.

Retorquendum, & retorquutio qualiter considerentur.

*RETORQVENDVM non est in lęsionem, quod est concessum in fauorem. Alberi.a Ros.de stat q.45.nu.2.f.8.T.2.
*RETORQVVTIO cap.cum ex eo de pœn.& remis.contra hæreticos.Pet.Albi.de Pontifi.potest.ver. diuinis.n.260.f.143.T.13.P.1.
Non potest fieri contra scholares.Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil 66.f.82.T.18.
Retorquutionis non permittitur.And Alc.de sing.cert. versi. dirigat.nu. 13.f.304.T.12.

Retractanda, retractans, retractantur, retractare, & retractari qualiter considerentur.

*RETRACTANDA est sententia a suspecto iudice lata.Lud.Montal.de reprob.sent.Pilati.nu.54.f.20.T.14.
*RETRACTANS, aut negans quod prius confessus fuerat pro fictè conuerso habendus est.Zanch.Vgol.de hæret.c.23. nume.1. fol.258.T.11.P.2.
*RETRACTANTVR electiones factæ sub conditione.Gul.Redo. de simo.menta.P.2.c.22.num.3.f.72.T.15.P.2.
*RETRACTARE permissum est militi venditionem, & suas possessiones oblato precio recipere.Io.Maur.Bol.de rest. in integ.c. 350.nu.3.f.197.T.5.
Se an sit maius dedecus militi, quam fugere a Liza.Par.de Put. de re milit.ver.circa.nu.1.f.427.T.16.
*RETRACTARI potest sententia de nocte lata.Io.Monach.de defensor.iur ver.sententia.nu.6.f.127.T.3.P.2.

Retractatio qualiter applicatiuè consideretur, & operetur.

*RETRACTATIO actus dicitur pœna. Rober. Lancel.de attent.c. 31.nu.16.f.461.T.5.
Dicti proprij est militi maximo dedecori.Par.a Put.de re mil.ver. quia.nu.3.f.427.T.16.
Super attentatis non fit via executiua. Rober.Lancel.de attenta.q. 25.nn.40.f.436.T.5.
*RETRACTATIONI subijcitur id, q; quis agit post inhibitionẽ sibi factam ab eo, qui legitimè iurisdictionem exercet. Robert. Lancel.de attent.c.20.nu.28.fol.405.Tom.5.Et idem ibid.num. 230.folio 408.

De retractu.

*RETRACTV Frater vtrinque coniunctus, excludit fratrem ex vno Latere.Melch.Palaez. in trac. maiorat.P.2.q.7.nume.6.fol.436. Tom.10.Par.1.
Graduum computatio debet fieri secundum ius ciuile.Melch. Palaez. in trac.maiorat.Par.secunda, quæstio. septima, numero 1. 10.Par.prima.
Proximitas an attendatur respectu venditoris, vel illius a quo res processit.Melch.Palaez.in tract.maiorat.Par.2.q.9.nume.11.fol. fol. 435.Tom.438.T.10.P.1.
*RETRACTVI an locus sit, si res patrimoniales vendantur, & postea illas extraneus vendat. Melch. Palaez.in trac.maio.P.4.quęstio.19.nu.7.f.472.T.10.P.1.

Retractus

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Retractus in nominat. qualiter consideretur, & quid sit.

*RETRACTVS an habeat locum venditione existente nulla. Petr. Pech. de amortizatio. bono. c. 22. nu. 1. f. 323. T. 11. P. 1.

Quid sit. Franc. Solso. in lucer. Laudem. q. 3. prin. nu. 4. f. 237. T. 10. Par. 2. & idem ibid. nu. 10.

Rei venditæ an habeat locum in hærede vendente cum iure inuētarij. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. 5. P. nu. 3. f. 284. T. 8. P. 2

Retractus in genit consideratio, circa quæ sit.

*RETRACTVS ius quare principaliter concessum. Fran. Sonsbec. ad vsus feud. P. 13. nu. 119. f. 156. T. 10. P. 2.

Ius sequitur per omnia ius successionis. Io. Royas. in epit. succes. ca. 26. nu. 69. f. 420. T. 8. P. 1.

Tempus per litis contestationem, an ad annum extēdatur, an perpetuetur. Quintil. Mandos. in anna. casib. nu. 204. f. 216. T. 17.

*RETRAHERE mortuum ad iudicium inhumanum est. Christopho. Roffi. de benef. c. 21. nu. 7. f. 275. T. 15. P. 2.

*RETRANGVLA seu Barachola qualiter fiat. Laur. de Rodul. de vsur. P. 3. prin. q. 2. nu. 6. f. 38. T. 7.

Retributio qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*RETRIBVTIO affectum attendere debet. Io. de Ligna. de amicit. ver. consequenter. nu. 2. f. 253. T. 12.

Benefactori quando sit facienda. Io. de Ligna. de amicit. versi. quia nu. 11. f. 233. T. 12.

Diuina aduocatorum. Ioan. a Capistr. in Specul. conscien. num. 42. fol. 352. Tom. 1.

In amicitia inæqualium quo gradu procedat. Io. de Ligna. de amicit. ver. consequenter. nu. 1. f. 234. T. 12.

Quam habere mensuram debeat. Io. de Ligna. de amicit. nume. 1. fol. 233. T. 12.

Quid propriè supponat. Ioan. de Ligna. de amicit. ver. hic. nume. 3. fol. 238. T. 12.

*RETRIBVTIONIS duplicia bona. Io. de Ligna. de amicit. versicu. quia. nu 8. f. 233. T. 12.

*RETRIBVTOR ad intentionem benefactoris aspicere debet. Ioā. de Ligna. de amicit. ver. consequenter nu. 11. f. 234. T. 12.

*RETRO non trahuntur quæ valent ex tempore. Ant. de Rosel. de legitimat. nu. 25. f. 81. T. 8. P. 2.

*RETROTRACTIO legitimationis per matrimonium, an fiat in tertij præiudicium. Lud. de Sardis. de nat. lib. ac suc. eorum. n. 4. q. 4. fol. 35. T 8. P. 2.

Quando, & in quibus locum habere dicatur. Constan. Roger. de protestat. nu. 54. f. 226. T. 17.

*RETROTRACTIONIS effectus quis sit. Io Coras. de iur. ciuil. in art redig. c 5. f. 80. T. 1.

*RETROVENDITIO pro quo precio debet fieri, si non est dictū. Pet. Foller. de contrac. censitar. ver. ut uides. nu. 25 f. 150. T. 6. P. 2

*REVALIDATIONES gratiarum, & secundæ gratiæ expectatiuæ quando dari solitæ sint. Ludoui. Gomes de gratiis expectati. nu. 23. f. 304. T. 15. P. 1.

Reuelans qualiter applicatiuè consideretur, & quid operetur.

*REVELANS secreta credentiæ punitur. Nic. Moro. de fid. treug. & pace. q. 110. nu. 4. f. 435. T. 11. P. 1.

Secreta inimicis incurrit crimen proditionis, & falsitatis simul. Hiero. Gigan. de crim. lęsæ maiest. q. 21. nu. 3. f. 39. T. 11. P. 1.

Secreta proditor est. Nico. Moro. de fide treu. & pac. q. 110. num. 4 fol. 435. T. 11. P. 1.

Tenetur pœna falsi, quid in secretis Principis, nec manifestanda. Nic. Moro. de fide treu. & pac. q. 110. nu. 2. f. 435. T. 11. P. 1.

Secretum Principis super re honesta, & alteri nō nociua pęna mortis est puniendus, etiam si quis iurasset non reuelare, tenetur illi, cui prodesse potest, & non obesse patefacere. Hieron. Gig. de crimi. lęsæ maiest. q. 21. nu. 17. f. 40. T. 11. P. 1.

Tractatum de morte Papæ liberari, & præmiari debet. Hiero. Gig. de crim. lęsæ maie. q. 16. nu. 2. f. 58. T. 11. P. 1.

Vasallus secretum domini Sempronio, quod ipsum dominus vult interficere, non amittit ex hoc feudum. Hiero. Gig. de crim. lęsæ maiest. q. 21. nu. 15. f. 40. T. 11. P. 1.

Reuelantes applicatiuè considerati quid operentur.

*REVELANTES aliorum peccata occulta non sunt Immunes a pęna. Conrad. Brun. de seditios. c. 11. nu. 10. f. 138. T. 11. P. 1.

Secreta in damnum Principis ab hostib. capite puniuntur. Martin. Lauden. de crim. lęsæ maiesta. q. 49. vbi remissiuè. col. 3. folio 23. Tom. 11 P. 1.

Pacem violant, si inter fœderatos violatio secreti interueniat. Gondis Villadiego. de legat. 3. P. q. 1. nu. 35. f. 281. T. 13. P. 2.

Principis amico, ex qua reuelatione factus est inimicus, tenentur crimine lęsæ maiest. Mart. Lauden. de crimin. lęsæ maiest. q. 49. vbi remissiuè. col. 3. f. 23. T. 11. P. 1.

*REVELARE furem quādo quis teneatur de iure canonico. Quintil. Mandos. de monitor. quæst. 47. nu. 5. fol. 68. Tom. 3. P. 2.

*REVELATIO delinquentis parte instante an fieri debeat. Quint Mandos. de monitor. q. 47. nu. 4. f. 68. T. 3. P. 2.

Reuelationes circa diuersa quid operentur.

*REVELATIONES fatui suspectæ debent esse, vt in exemplo demonstratur. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 21. nu. 24. f. 144. T. 11. P. 2

Illæ, quæ sacra scriptura non probantur, præsertim cum supernaturales sint, suspectæ esse debent. Iac. Siman. de cathol. inst. titu. 21. nu. 26. f. 144. T. 11. P. 2.

Improbi suspectæ esse debent, ut demonstratur in exemplo. Iacob. Siman. de cathol. inst. ti. 21. nu. 24. f. 144. T. eo. P. ead.

Inutiles a Deo non sunt, ideo Pseudoprophetæ examinandi, & puniendi sunt. Iac. Siman. de cathol. instit. titu. 21. numero 29. folio 144. T. 11. P. 2.

Quibus signis cognoscantur, quæ a Deo proueniunt. Iac. Simanc. de cathol. inst. ti. 21. nu. 28. f. 144. T. 11. P. 2.

*REVELATIONIS exempla post mortem notabilia. Pet. Lenaude. de priuil. docto. P. 4. nu. 75. q. 48. f. 13. T. 18.

*REVELATVR minori quandoque, quòd maior nescit. Bon. de Curt. de nobil. 3. P. nu. 66. f. 6. T. 16.

Reuendere qualiter applicatiuè consideretur.

*REVENDERE cum pacto de ea rescindenda si displiceat, an probetur. Lauren. de Rodul. de vsur. ver. consuluit. num. 60. folio 21 Tom. septimo.

Promittens an teneatur ad fructus medij temporis. Fabian. de Mont. de empt. & vendit. 6. quæstio. princip. nume. 27. memb. 5. fol. 60. T. 6. P. 1.

Si quis promiserit in præfinito tempore, num eo transacto teneatur. Benuenut. Strac. de assecurat. gl. 34 nu. 1. f. 379. T. 6. P. 1.

*REVENDITIO non producit laudemium. Franc. Solso. in lucern. Laudemio. cellu. 10. nu. 53. f. 225. T. 10. P. 2.

*REVERENDISSIMI Archimandritæ a Iustiniano appellantur. M. Ant. Marsil. de eccleſiast. reddit. c. 15. nu. 11. f. 347. T. 15. P. 2.

*REVERENDISSIMVS Cardinalis Pompeius columna vice Rex Neapolis quis fuerit. Restau. Castal. de Imperat. q. 107. nume. 8. fol. 75. Tom. 16.

Dictio quibus competat. And. Barb. de præstan. Card. 1. q. basil. 1. Par. num. 31. f. 66. T. 13. P. 2.

Reuerentia cui, & a quo debeatur, & quatenus circa diuersa operetur.

*REVERENTIA debet præstari episcopo in sinodo. Henri. Bot. de syn. episco. 3. P. nu. 47. f. 385. T. 13. P. 2.

Debetur etiam malis episcopis, dum tollerantur. Gul. Durand. de modo concil. cel. rub. 4. nu. 56. f. 157. T. 13. P. 1.

Item obedientia. ibid.

Studiis. Horat. Luci. de priuil. scholar. numero 10. in præfati. fol. 70. Tom. 18.

Et honor debetur a filiis parentibus. Ioan. Royas in Epito. successio. c. 29. nu. 44 f. 423. T. 11. P. 1.

Et honor debetur a filio patri, & si indigat subuentio. Io. de Sel. de benef. q. 2. P. 1. nu. 14. f. 3. T. 15. P. 1.

Et honor debetur superiori de iure. Io. Bertach. de episco. c. 5. nu. 19. f. 365. T. 13. P. 2.

Et honorificentia quomodo inter se differant. Henric. Bot. de syn. episc. 3. P. nu. 52. f. 385. T. 13. P. 2.

Et obedientia præstanda est sacerdotibus ab omnibus. Ioan. Hug. de offi. 4 prælat. versicu. omnes. num. primo, folio 300. Tom. 13. Par. secunda.

Expresse debita non potest remitti. Alberi. de Malet. de testib. ca. 6. nu. 13. f. 172. T. 4.

Filij erga patrem a natura est. Fortu. Garf. de vlti. fi. iuris can. & ciui. nu. 120. f. 112. T. 1.

Fit Deo, si Papæ fiat. Marc. Mantua in Dialo. de concil. nu. 169. fol. 188. T. 13. P. 1.

Maior debetur cruci, quàm sanctorum reliquijs. Gondisal. Villadiego. de legat. quæstio. septima, numero 16. folio 261. Tom. 13. Par. secunda.

Maxima debetur Cardinalibus. Gondisal. Villadie. de orig. Cardin. quæstio. 9. numero quadragesimosexto, folio 58. Tomo 13. Par. secunda.

Non potest remitti, quæ iure contractus, & non iure personæ debetur. Marti. de Silima. de feud. quæstio. 1. nume. 57. folio 10. Tomo 10. Par. 1.

Per subditos quibus, & qualiter exhibenda. Ioan. Hugo. de offic. 4. prælat. versicu. Regibus. numero primo, folio 30. Tom. decimotertio, Par. 2.

Personarum quando in ius uocari prohibeatur. Placen. de iudi. titu. 5. nu. 2. f. 94. T. 3. P. 1.

Præsumitur in filio versus patrem. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 25. nu. 2. f. 408. T. 11. P. 1.

Quæ debetur patrono, debetur tam viuo, quàm defuncto, unde percutiens clericum mortuum incidit in excommunicationem. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. supereſt. num. 61. fol. 150. Tom. 11. Par. 1.

Quæ debetur viro, debetur vxori, & qui facit honorem vxori, facit viro. Pet. Lenau. de priuil. Doc. quæstio. 1. 3. Par. numero 4. fol. 9. Tom. decimooctauo.

Quæ iure contractus debetur, potest remitti. Marti. de Silima. de feud. q. 1. nu. 57. f. 10. T. 10. P. 1.

Ratione

Source : BIU Cujas

Ratione contractus debetur potest remitti. And.ab Exeat.de pac. Par.2.nu.64.fol.34.T.6.P.2.
Quam vxor marito tenetur præstare, non debet esse damnosa ipsi marito.Gasp.beat.de inope debitore,&c.cap.3. num.16.fol.212. Tom.3.Par.2.
Summa excusat,quemadmodum superioris mandatum.And.Barbat.de præstantia Cardin.quæst.5.Basilica.P.1.num.3.fol.77.Tomo 13.Par.2.
*REVERENTIÆ exhibitio debet fieri præsentialiter. Arnulph.Ruze.de iure legal.priuileg.43. num.3.fol.347. sed vult dicere.fol. 381.Tom.12.
*REVERENTIALE ius non tollitur renunciatione.Gasp.beat.de inope debitore,&c.capitu.15.nume.decimoquarto,fol.229.Tomo 3.Par.2.
*REVERENTIALIS metus præsumitur ex enormi lęsione.Georg. Natan.de pactis.nu.48.f.32.T.6.P.2.

Reuerentiam qualiter considerari contingat.

*REVERENTIAM debent præstare archipresbyter, & presbyter, Archidiacono.Barth.Cępol.de Imperat.mili.diligen.versic.pro Imperatore.nu.28.f.317.T.16.
Deberi equitibus auratis ab inferioris sortis hominibus.Franc.Zanet.de Roma.Imperio.numero 74.folio vigesimoquarto,Tom. decimosexto.
Debitam non posse partium conuentione remitti. Fran.Zoane.de Romano Imperio.nu.199.f.27.T.16.

De reuersis.

*REVERSI ab hęresi,an debeant rebaptizari.Card.Iacobat.de concil.libro 10. articu.8. numero vigesimooctauo, folio 398.Tomo 13.Par.prima.
*REVERSVS ab hostibus vtrum excludat sequentes proximiores. Anton.de Rosel.de legitima. numero decimoquinto,fol.80.Tomo 8.Par.2.
Postliminio dicitur, qui venit in castra nostra,sicuti esset manu ab hostibus recuperatus.Alberi.a Ros.de statu.quæstio.78.num.10. fol.80.Tom.2.

De reuersione,reuisoribus,& effectu eorum.

*REVISIO appellationi æquiparatur.Rober. Lancel.de attent.c.19. nu.8.f.403.T.5.
*REVISIONE causa pendente nihil est innouandum.Sebast.Medices de innouationibus versi.reuisione.colum.3.cir.fi.fol.369.Tomo 6.Par.2.
Pendente potest fieri executio.Rober.Lancel.de attent.c.19.n.16. fol.43.Tom.5.
Et in hoc differt ab appellatione.ibid.nu.17.
Et ita est de stylo curiæ.Delphinatus.ibid.nu.17.
*REVISIONEM tutori non tollit quietatio.Sebast. Medices de nouat.numero vigesimosexto, quæstio.10. folio 402. Tomo sexto, Par.secunda.
*REVISIONIS causa pendente potest innouari, licèt sit secus pendente appellationis causa.Hier.de Mon.de finib.regun.nu.11.c. 18.fol.358.T.3.P.2.
*REVISORES rationum possunt absentem condemnare Angelus de Perusio de sindicatu.nu.6.f.226.T.7.

Reum qualiter circa diuersa considerari contingat.

*REVM absoluere meri imperij est.Claud.Clanciũ.de offi.iud.c.7. nu.11.f.82.T.3.P.1.
Item eximere.ibid.
Extrahere de ecclesia in consulto Pontifice, vel habente ad id authoritatem,est crimen lęsæ maiestatis. Hieron.Gigans.de crimi. lęsæ maiesta.quæstio.tertia,numero tertio, folio 85.Tom.vndecimo,Par.1.
Iudex non debet cogere ad confitendum statim, habitis indicijs. Tyndarus de testi. capitu. sexto, numero quarto,folio 153.Tomo quarto.
Post tormenta purgandum ant post purgationem puniendum,neque lege neque ratione probari potest.Iacob.Simanc.de cathol. institut.capitu.55.numero vigesimoquarto,folio 194.Tomo 11. Par.secunda.
Torquendum nemo debet subtrahere,dum locus est torturæ, torturæ si locus sit,detineri personaliter quis poterit.Franc. Bru.de iudici.& torturis. quæstio.8.2. Par. nume.1. folio 259.Tomo 11. Par.prima.
*REVOCANDI ius domum an in Romana curia locum vendicet, & quomodo procedatur, antequam a iudice ius reuocandi domum concedatur.Anton.de Matthæ.de iudic.nu.58.folio 120. Tomo 3.Par.1.
*REVOCANDVM quando sit mandatum,vel præceptum.Quint. Mandos.de inhibit.quæstio.quadragesima prima,nume.6.folio 93.Tom.5.

Reuocans qualiter applicatiuè considedretur.

*REVOCANS negationem non consequitur beneficium a statuto confitenti concessum.Mar.Ant.Cucch.de mentien.circa posses. nu.266.f.297.T.3.P.2.
Primum testamentum iuratum, an sit periurus. Ioan. Gute. de vtil.volunt.numero quinto,capi.primo, folio 174.Tom.octauo, Par.prima.
Semel aliquem actum, non potest eam reuocationem reuocare. Melch.Palaez.in tract.maiorat.Par.1.quæstio.26.nume.14. folio 374.Tom.10.Par.1.

Reuocare qualiter applicatiuè consideretur, & quis possit,vel non.

*REVOCARE alios ab errore non curans se ipsum errare demonstrat.Card.Iacobat.de concil.lib.9.art.12. nu.136. folio 347.Tomo 13.Par.1.
An possit pater donationem filij causa mortis. Ang.de Gambel.de testamen.nu.43.f.33.T.8.P.1.
Confessionem propriam, quando quis possit ex interuallo.Tind. de testi.c.7.nu.7.f.155.T.4.
Maioratum vel melioratione intra quantum tempus liceat. Melch Palaez.in tract.maioratuum.quæstio.32.nume.1.fol.378 Tom.10.Par.1.
Qui non potest,non potest limitare.Io.Arz.de nobilit.Hisp.&c.capit.5.nu.10.f.257.T.16.

Reuocari quid possit, vel non circa diuersa.

*REVOCARI an debeat tenuta minus ritè concessa.Pet. Pech.Ziriz.de iure sistendi.numero primo,capitu. 17.folio 168. Tom.3. Par.secunda.
An & quando possit dispensatio studenti facta. Horat. Lut. de priuil.schol.priuil.98.f.85.T.18.
An possit consilium,& forma reuocationis.Placen.de accusat.P.11. nu.22.f.17.T.11.P.1.
Non debent gesta contra tertium lite pendente. Rober.Lancello. de attenta.capitu.tertio,nnmero quinquagesimoseptimo, folio 294.Tomo 5.
Non potest donatio causa mortis, quoties in ea adiicitur clausula, quòd non possit reuocari.Gute.de contrac.iura.c.12.numero 2. fol.57.T.6.P.2.
Non potest,quod est nullum.Rober.Lancel.de attent.ampliat.17. nu.1.f.356.T.5.
Potest donatio, si donatarius non seruat conditiones donationis. Ioan.Gute.Plac.Hisp.de contract.iura. capit.10. numero 2.folio 54.Tom.6.P.2.
Potest electio sepulturæ.Ioan.Dilec.Durant.de art.testan.tit.9.cautel.6.nu.1.f.139.T.8.P.1.
Maioratus,si primus vocatus non pareat conditionibus. Melch. Palaex.in tract.maiora.quæstio.24.numero 39.folio 371.Tomo 10.Par.prima.
Quæ poterant ante sententiam, reuocari etiam possunt appellatione pendente.Rober. Lancel.de attenta.limit.15.nume.5.fol. 369.Tom.5.
*REVOCATA donatione propter ingratitudinem, fructus nõ sunt restituendi percepti ante reuocationem. Ioan.Gute. Plac. Hisp. de contrac.iura. capitu.10. numero septimo, folio 55. Tomo 6. Par.secunda.

Reuocatio generaliter considerata quid operetur.

*REVOCATIO ademptionis possessionis,vacantis per viam attentatorum est multum utilis.Rober.Lancel.de attenta.2.P.c.4.nu. 302.fol.307.T.5.
An fiat ab hærede ignorante ingratitudinem donatarij, item quia fuit effectus furiosus.Nico.Moro. de treug.& pace.q.25.nu.10. fol.422.T.11.P.1.
An præsumatur.Sebast.Medices.de nouatio.Par.2.numero 1.folio 390.Tom.6.P.2.

Reuocatio attentatorum qualiter consideretur,& operetur circa diuersa.

*REVOCATIO attentatorum ad quem pertineat. Philip.Franc.de disputat.petito. quæstio.2. numero duodecimo, folio 330. Tomo 3.Par.2.
Attentatorum an retardetur per recõuentionem,quadruplex.opi. recensetur.Robert. Lancello.de attenta.quæstio.14.numero 15. fol.434.Tom.5.
Prima, vt prius procedatur super attentatis prius reuocari petitis.ibid.num.16.
Secunda huic contraria,quòd procedatur super vltimo attentato,quia vltimum spolium semper est purgandum ibid.numero decimoseptimo.
Tertia quòd super neutro, sed paria delicta mutua compensatione tollantur.ibid.nu.18.
Quarta (quæ videtur verior & tenenda), vt procedatur super vtroque,& qui prius probabit sua attentata,ille prius obtinebit reuocationem.ibid.nu.19.
Appellatione pendente quid etiam si cõtra petentem reuocationem esset ius commune.Rober.Lancel.de attent. ampliat.3.nume.1.fol.352.T.5.
Immo etiam si appellatio sit iuri contraria secundum aliquos.
ibidem

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ibidem numero ſecundo.
Appellatione pendente, poſtquam appellationi eſt renunciatũ, licèt in pluribus caſibus fiat, non tamen fit per viam priuilegiatam attentatorum, ſed per viam nullitatis.Robert. Lancello.de attenta.ampliat.2.nu.13.f.351.T.5.
Beneficium iuſtitiæ, quæ ſit, & in multis caſibus contingere poteſt.Rober.Lancello.de attenta.tertia Par.numero 28.fol.421 Tom.quinto.
Datur etiam contra hæredem.Rober.Lancel.de attent.ca.22.nume.11.f.422.T.5.
Deſiderat celeritatem.idem ibidem capitu.28.nume.57. fol.467. Tom.quinto.
Dicitur fieri in pœnam attentãtis. Robert.Lancel.de attenta.q.6. nu.12.f.430.T.5.
Dicitur in ſe continere defenſionem. Rober.Lancello.de attenta. Par.prima,in præfatio.numero quinquageſimoquinto,fol.288. Tom.quinto.
Dicitur prohibita,quãdo in populo ſcandalum cauſaret.Robert. Lancello. de attentat. quæſtio.18. numero tertio, folio 435. Tomo quinto.
Eſt fauorabilis.Rober.Lancel. de attent.P.1. in præfatione.n.100. fol.299.Tom.5.
Et innouatorum quando petatur per partem. Vital.de Camb.de clauſul.ver.clauſula.nu.4.f.380.T.18.
Et poſt concluſum in cauſa fit, quando attentans in negocio principali ſuccubuiſſet.Rober.Lancel.de attenta.capit.23.nume.57. fol.425.Tom.5.
Expeditur officio iudicis.Rober.Lancel.de attenta.cap.22.nu.18. fol.422.T.5.
Facta per viam gratiæ ad inſtantiam partis eſt reuocanda, ſi incipiat conſtare de non iure illius, qui reuocationem obtinuerat.Rober.Lancel. de attentat.quæſtio.prima, numero 49. folio 428.Tomo 5.
Fiet poſt iudicis recuſationem ſecundum aliquos per arbitros iuris.Robert. Lancel. de attentat.capitu.27. numero 49.folio 444. Tom.quinto.
Fit ad eum ſtatum, a quo quis cecidit propter innouationem aduerſarij.Robert.Lancellot. de attenta.capitu.26.numero 27.fol. 440.Tom.5.
Fit auxilio,& miniſterio legis,& iudicis ex officio iudicis,vel mercenario,vel nobili.Rober.Lancello.de attenta.quæſtio.8. nume. 15.f.431.T.5.
Fit duplici via extraordinaria ſcilicet, & ordinaria idem ibid.3.P. c.21.nu.1.f.421.T.5.
Fit officio iudicis idem ibidem capitu.23.numero 76.fol.426.Tomo quinto.
In cauſa prophana, licèt fiat etiam ad inſtantiam illius, de cuius non iure conſtat, poſſeſſio tamen rei ſibi non reſtituitur. Rober. Lancello.de attenta. quæſtio. vigeſimaquarta,numero 54. folio 428.Tomo 5.
Licèt ab eo, de cuius non iure conſtat, regulariter peti non poſſit iudex tamen ex officio facere poteſt.Rober.Lancel.de attent.limit.15.nu.23.f.331.T.5.

Reuocatio attentatorum negatiuè conſiderata, quid operetur.

*REVOCATIO attentatorum non poteſt fieri ad illius inſtantiam, de cuius non iure notorie conſtaret.Hiero.de Mon.de fi.regun. c.108 nu.5.f.358.T.3.P.2.
Non poteſt fieri,niſi cum cauſa, & cognitione. Hiero.Manfre.de attenta.concluſ.quinquageſimanona, vbi remiſſiuè.fol. 249.Tomo quinto.
Non poteſt peti coram alio iudice ordinario ratione calumniarum,quæ contingere poſſent, & ratione ordinis.Franc.Hercul. de attenta.c.12.nu.12.f.263.T.5.
Non fit ante omnia,quando ſubeſt aliqua iuſta cauſa dominis bene viſa.Rober.Lancel. de attenta.cap.30.numero 222.folio 458. Tom.quinto.
Vel quia paſſus attentata non contradicendo conſenſerit. ibid. numero 223.
Vel ne diuinus cultus perturberetur.nu.224.
Item vel quia purgatio eſt aliàs incommoda. ibid.num.225.
Non fit,niſi cum cauſæ cognitione. Manfred. de attenta. Par.7. nu.101.f.237.T.5.
Non ſolum non retardatur, quando conſtat de bono iure attentãtis,verum etiam inhibitio eſt moderanda.Rober. Lancello.de attent.q.31.nu.6.f.437.T.5.
*REVOCATIO attentatorũ petita per viam ordinariam putà actionis appellationis, nullitatis, vel querelæ facit,vt ſententia deſuper lata cenſeatur diffinitiua.Rober.Lancel.de attent.ca.28.nu. 39.fol.446.T.5.

Reuocatio attentatorum quando peti, & proponi poſſit.

*REVOCATIO attentatorum poteſt fieri dupliciter, aut ex officio iudicis nobili, & eius motu proprio,aut ad partis inſtantiam ex iudicis officio mercenario.Rober. Lancellot.de attent.c.27.nume.6.fol.443.Tom.5.
Peti etiam in ſecunda inſtantia idem ibid.c.23.num.33.folio 424. Tom.quinto.
Peti etiam per viam nullitatis.Rober.Lancel.de attent.c.23.num 72.fol.425.T.5.
Peti etiam poſt tres conformes in negocio principali latas. Robert. Lancellot. de attenta.ampliat.9. numero tertio, folio 320. Tom.quinto.
Peti in quacunque parte iudicij ſecundum aliquos. Rober.Lancellot.de attenta.capitu.vigeſimotertio,nume.primo,folio 423. Tom.quinto.
Proponi etiam per viam exceptionis. idem ibidem numero 68. folio 425.

Reuocatio attentatorum qualiter circa diuerſa conſideretur.

*REVOCATIO attentatorum,quæ fieret ex officio iudicis ad peccatum euitandum,non impeditur ex obiectu defectus proprietatis notorié.Rober.Lancel.de attenta.cap.24.q.1.nume.63.fol. 429.Tomo 5.
Pariter quia.Ioan. Ferra.de appellat.capitu.tertio,lib.1.num.20. fol.64.Tom.5.
Quando fit ad inſtantiam partis, fit citata parte,& cum cauſa, & cognitione.Robert.Lancel.de attenta.capitu.25.nume.33. folio 438.Tomo 5.
Quando non tangeret cauſam,vel negocium appellationis, & citra cognitionem articuli appellationis expediri poſſet,etiam per alium,quàm per iudicem ad quem. Rober. Lancel.de atten.capitu.27.nu.64.f.444.T.5.
Quibus caſibus deſerta appellatione permittitur, & intelligitur concedi per viam iniuſtitię, & nullitatis ordinariè procedendo, non autem ex priuilegio attentatorum ſecundum commu. opinio.Rober.Lancello. de attent.ampliat.1.numero 20.folio 350. Tom.quinto.
Et ratio aſſignatur, quia ſcilicet hoc priuilegium requirit continuam aſſertionem iuris communis.ibid.nu.32.
Item limitatur vno modo, niſi actus, qui præteritur attentatus venire confirmandus.ibid.
Reſpicit abbreuiationem litis.Rober.Lancel.de atten.c.28.nu.60 fol.447.Tom.5.
Retardatur quandoque per ſignaturam. Rober.Lancel. de atten. c.30.nu.226.f.458.T.5.
Item impeditur.ibid.
Si deducitur per modum exceptionis perpetuò.Robert. Lancel. de attent.c.23.nu.85.f.426.T.5.
Si petatur per viam nullitatis ordinariè,durat perpetuò. Robert. Lancel.de attent.c.23.num.89.f.426.T.5.
Videtur eſſe fauorabilis.Rober.Lancel. de attent.c.22.nume.10. fol.422.Tom.5.
Videtur impediri verius per exceptionem retentionis.Rober.Lãcel.de attent.q.29.nu.5.f.437.T.5.

Reuocatio circa diuerſa conſideratur, & quid operetur.

*REVOCATIO capturæ non ritè conceſſæ qualiter, & per quàm poſſit peti.Ioan.Bap. Caccialup. de debit.ſuſpect.& fugit.q.14. nu.3.f.154.T.3.P.2.
Commiſſionis valet, licèt in ea expreſsè omnia non exprimantur. Ioan.de Selua de benef. Par.3. quæſtio.14.numero 14.folio 77. Tom.15.P.1.
Confeſſionis quocunq; tempore admittitur in iudicio ſanctæ inquiſitio.Iac.Simanc.de cathol. inſtitut. tit.13.nume.14.fol. 135. Tom.11.Par.2.
Facere in tortura, quando ſit admittenda. Franc. Brun. de indicijs,& tortur. quæſtio.6. Par. ſecunda, numero 7.folio 257. Tomo 11.Par.1.
Diſpoſitionis quando cenſeatur de ſubſtantialibus eiuſdem.Conſtan.Rog.de proteſtat.quæſtio.tertia, numero 61.folio 227. Tomo decimoſeptimo.
Donationis ex ingratitudine non competit hæredi. Gul. Redoz. de rebus eccle.non alie.verſicu.in qua.numero tertio, folio 528. Tom.15.Par.2.
Erroris admittitur poſt latam ſententiam. Paul.Grirlan. de hæret. q.5.nu.16.f.26.T.1.P.2.
Non admittitur,niſi ſtatim fiat poſt deprehenſionem. Paul.Grir. de hæret.quæſtio.10.numero tertio, folio 78. Tomo vndecimo, Par.ſecunda.
Non admittitur, niſi ſecundum iudicis arbitrium. Paul.Grir. de hæret.quæſtio.5.numero decimotertio, folio 26. Tomo vndecimo,Par.ſecunda.
Quando ſponte,& vero corde fieri dicatur. Paul.Grir. de hæret. q.5.nu.5.f.26.T.11.P.2.
Eſt quid facti.Sebaſt.Med.de nouatio.Par.2.nu.3.fol.391.Tom.6. Par.ſecunda.
Et abſolutio ab excommunicatione quomodo inter ſe differant. Beat. Anton. de excommunica.capitu.27. numero tertio, folio 373.Tomo 14.
Et pœnitentia duplex eſſe poteſt.Paul. Grir.de hęret.num.22.q.5. fol.27.T.11.P.2.
Executionis factæ poſt appellationem in poſſeſſorio interpoſitam de iure canonico fit,etiam ſi iudex ad quem nõ inhibuiſſet.Rober.Lancel.de attenta.limitat.25.num.vigeſimoprimo,fol.372. Tom.quinto.

Item

Source : BIU Cujas

Item non expectato, quod diffinitiuè pronuncietur super iustitia vel in iustitia idem nu. 22.
Item etiam si sit facta pendente tempore ad appellandum. Robert.Lancel.de attenta.ibidem. nu.23.
Item non solum quãdo iudex aquo appellationẽ detulit, verùm etiam si illam expresse reiecit.idem.nu.24.
Feudi alienati sine assensu, hodie per regni constitutionem fit vsque ad litis contestationem.incertus auth.de feudo ex pacto, & prouid.titu.2.versicul.constitutio.numero 8.folio 125.Tom.10. Par. prima.
Generalis non continet gratias concessas pauperibus. Io. Pontan. de aliment.capitu.decimoseptimo,nume.33.folio 455. Tom.8. Par. prima.

Reuocatio hęresis qualiter considereturnec non generaliter considerata quid operetur.

*REVOCATIO hæresis, an debeat fieri statim post depræhensionem.Paul.Ghiral.de hæret. quæstio.5.nume. 3.fol.26.Tom.11. Par. secunda.
Est duplex.Io.Nico.Arelata. de hæret. notabil. 46.nu.1.col.4.fol. 31.Tom. 11.Par.2.
Quæ fit solùm ad salutem animæ potest indistinctè quãdocumque fieri vsque ad vitæ exitum.Ioan.Arelata.de hæret. notabil. eod.nu.2.f.31.T.eod.P.ead.
Quæ fit tam ad salutem animæ, quàm corporis, debet fieri congruo loco.Ioan.Nico.Arelata.de hæret.Notabil. 46.num.4.fol. 31.Tom.11.Par.2.
Item tempore ibidem.
In seruitutem cui pœnæ sit æquiparanda, & an per procuratorem agitari possit.Ioan.Ant.Alex.de potest. procur.&c.num.258.fol. 209.Tom.11. Par.1.
Inhibitionis,& declaratio,per primum bene pronũciatum æquipollent.Quint.Mand.de inhibit. quæstio. 39.numero secundo, fol.93.Tom.5.
Interlocutorię per iudicem à quo irritat, & annullat processum per iudicem ad quem medio tempore factum. Robert. Lancel. de attentat.nu.15.limitat.1.f.358.T.5.
Interlocutoriæ valet licèt pars non sit citata, dumodo ei sit intimata.Ant.Nicel.de glos.contra.nu.305.f.209.T.18.
Legati non efficit,quando non peruenerit ad notitiam prouincialium.Pet.And.Gamb.de auth.leg.de late. versi.agressus nu.13. fol.152.Tom.13.Par.2.
Licitè feudi alienati ad quos potissimum spectet. Vdalr. Zas. de feud.Par.11.nu.102.f.320.T.10.P.1.
Mandati de resignando in fauorem alicuius,an sufficiat ei innotescere.Christ.Roffin.de benef.capitu.24.nume.20.fol.277.Tom. 15.Par.secunda.
Mandati expresse ad effectum processus inualidandi debet formiter intimari parti.Sebast.Van.de nullit. nu. 159.versicu.postquam fol.405.Tom.4.
Item vel iudici.
Negationis fieri potest etiam litè contestata,dummodò non sit cõuictus probationibus.M.Ant.Cucch.de mentient.cir.possess.nu. 281.versi.præmitte.f.297.T.3.P.2.
Negationis non facit euitare expensas. M. Ant. Cucch.de mentient.cir.possess.ver.præmitte.nu.284.fol.297.T.3.P.2.
Negotij ad Principem plus est,quàm appellatio, & dicitur reuocare quãdo cognoscere cæpit de causa.Laudens.de Princip. quæst. 270.fol.208.Tom.16.
Non potest reuocari.Sebast.Medices.de nouat.col. 3. in verbo,reuocatio fol.369.T.6.P.2.
Noui operis post nunciationem facti dicitur fieri per viam attentati.Robert.Lancel.de attenta.c.28.nu.64.f.447.T.5.

Reuocatio pẽsionis,precarij,& decreti primi, aut secundi qualiter considererur.

*REVOCATIO pensionis,aut moderatio quando ex mera iustitia, & quando ex gratia fieri dicatur.Ioan.Bapt. Caccialup. de pensio.eccles.quæstio.septima,nume.6.fol.321.Tom. decimoquinto,Par.prima.
Precarij an statim fieri possit.Albert.Brun.de reb.dub.versi.venio. nu.5.fol. 358.Tom.18.
Quæ ante litem motam fuisset licita lite pendente est illicita.Robert.Lancel.de attent. ampliat. 1.numerovndecimo, folio 319. Tom.quinto.
Primi, & secundi decreti præiudicialis, & omnis interlocutoria parti intimari debet.Ant. Nicel. de glos.contr. nume. 321. folio 210.Tom.18.

Reuocatio procuratoris qualiter consideretur, quando valeat, vel non.

*REVOCATIO procuratoris an debeat iudici vel aduersario notificari. Ioan.de Gras.de substant.procurat.vers.huiusmodi col.3. in princ.nume.2.fol.369.Tom.3.Par.1.
Procuratores dati ad permutandum, cui notificari debeat. Ioan. de Selua de benef.Par.3.quæstio.6.numero 6.folio 80. Tom.15. Par. prima.
Nota ei(in cuius fauorem procurator habebat facere resignationem)operatur vt assignatio per procuratorem reuocatum facta non valeat.Robert.Lancel.de attenta.ampliat. 15. numero 333. fol.356.Tom.5.
Quando valeat.Card.Iacobat.de concil.lib.9.art.5.nu.4.fol.340. Tom.13.Par.1.
Quando valeat, licèt non peruenerit ad notitiam procuratoris. Ioan.de Selua de benef.Par.3.quæstio.16.nume.2.fol. 80. Tom. 15.Par.1.
Quod reuocantem statim afficit.Sebast.Van.de nullit.versi.postquam.nu.161.f.405.T.4.
Regulariter est intimãda.Robert.Lancel.de attenta. ampliat. 15. nu.32 fol.356.T.5.
Valet licèt quis iurauerit eum non reuocare. Io. de Selua. de benef.Par.3.q.27.nu.9.f.86.T.15.P.1.
Valet vndecumque procurator illam sciuerit.Robert. Lancel.de attenta.limitat.30.nu.37.f.419.T.5.

Reuocatio generaliter considerata quid operetur, & quando non retardetur.

*REVOCATIO remissionis ad consilium sapientis potest fieri per iudicem,etiam inuitis partibus.Robert. Lancel.de attenta. cap. 9.nu.12.fol.343.T.5..
Regulariter non retardatur per aliquam ex infrascriptis exceptionibus.Robert.Lancel.de attenta.capitu. 30.nume. 166. fol.457. Tom.quinto.
Videlicet alterius spoliationis ibid.
Ita reseruationis ibid.
Item dominij ibid.
Item proprietatis ibid.
Item re conuentionis.ibid.
Item compromissi.ibid.
Item periurij ibid.
Item simonię ibid.
Item compensatio ibid.
Item nullitatis sententiæ de super latę ibid.
Statuti requirit magnam causam, & magnæ causæ cognitionem. Ægid.de Bellamera.de permut.benef.Par.2. quęst. 7.nu.18.fol. 184.Tom.15.Par.1.
Tacita inhibitionis illius vim, & effectum eneruat. Quint. Mand. de inhibit q.114.nu.6.f.112.T.5.
Testamenti simplex cum minori numero testium an sustineatur. Nico.Moro.de treg.& pace quæst.24.num.16. fol.422.Tom.11. Par.prima.
Vbi non datur via priuilegiata attentatorum, altera nullitatis attentatorum non tollitur,quę non est sublata per primam. Hier. Manfred.de attenta.conclusio.215.vbi remissiuè.fol. 252. col.4. cir. princi.Tom.5.
Vbi permittitur,intelligitur pro prima vice. Melch. Palaez. in tracta.maiora.P.1.q.26.nu.13.f.374.T.10.P.1.

Reuocatio vnionis.

* REVOCATIO vnionis ad quorum petitionem fiat. Pet. de Peru. de reuocat.vnionis,c.2.col.2.f.242.T.15. P.1.
Vnionis cùm petitur,qui citari debeant.idem ibid.c.6. per tot. fol. 263.Tom.15.P.1.
Cuius authoritate fiat idem ibid.c.4.f.242.
Ex quibus causis fiat.Pet.de Perusio.de reuocat.vnionis capitu.1. fol.242.Tom.15.Par.1.
Quo tempore fiat.Pet.de Peru.de reuocat.vnionis. capitu.13.fol. 242.Tom.15.Par.1.
Vnionum facta per legatũ,qualiter intelligatur. Pet. And. Gamb. de auth.leg.de late.lib.5.nu.159.f.183.T.13.P.2.

De Reuocatione.

*REVOCATIONE attentatorum non sola odij in attentantem ratio habetur,sed etiam fauoris,& vtilitatis publicę. Robert.Lancel.de attenta.c.30.nu.261.f.456.T.5.
Attentatorum versatur Pub.vtilitas.Robert. Lancel.de attẽta. cap. 30.nu.249.fol.455.T.5.
Erroris facta,hęresis caret altero ex substantialibus extremis.Paul. Ghir.de hęret.nu.10.q.5.f.26.T.11.P.2.
Feudi Antiqui facta sine consensu agnatorum qui sit pręferẽdus, an filius alienantis,an filij alij agnati.Francisch. Curt. de feudis P.4.princ.nu.151.f.87.T. 10.P.2.
Vnionis an versetur causę cognitio. Pet. de Perusio de reuocat. vnionis c.5.f.243 T.15.P.1.
Facta in quo statu remanẽt ecclesię.Pet.de Peru. de reuoca. vnionis cap.7.fol.243.T.15.P.1.

Reuocationem attentatorum qualiter circa diuersa considerari contingat.

*REVOCATIONEM attentatorum duplici via principaliter proceditur, ordinaria, & extraordinaria. & in vtraque via requiritur litem pendere,& attentatum esse,post litis pendentiã.Franc. Herculan.de attenta.capitul.14.numero decimosexto, 17. folio 265.Tom.5.
Attentatorum fundari in pręiudicio partis immo verius nõ solùm partis pręiudicio sed,& multò magis in contemptu iudicis.Robert.Lancel.de attenta.P.2 c.4.nu.333.f.308.T.5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non dependere ab euentu appellationis. Robert. Lancel. de attenta.capitulo vigesimotertio,numero vigesimoquarto,fol.424. Tom.quinto.

Non solùm potest Iudex facere, verùm etiam tenetur. Robert. Lancel de attenta. capitulo trigesimo, numero 177. folio 477. Tom.quinto.

Petens tenere est in expensis condemnandus. Robert. Lancel. de attenta. capitulo trigesimoprimo, numero 159. folio 463. Tom.quinto.

Petens non tenetur colorare titulum.Robert. Lancel.de attenta. quæst.21.nu.1.fol.435.T.5.

Petens si patiatur, quòd in prima, & secunda instantia procedatur simul super negotio princip.& super attētata, & in tertia velit vti priuilegio, vt ante omnia procedatur super attentatis,non est audiendus.Robert.Lancel.de attenta.capitu.30. numero 56. fol.454.Tom.5.

Petenti, an saltem obstet exceptio alterius attentationis. & non obstat secundum aliquos. Robert. Lancel. de attenta. quæstio. 8.nu.1.& 2.fol.431.T.5.

Petenti incumbit probare fundamentum, & necessaria suæ intentionis,scilicet esse appellatum, & pendente appellatione innouatum.Robert.Lancel.de attenta.capitu.26.numero quarto, fol.440.Tom.5.

Proceditur,vel si possessio titulo nō coloretur,secus in interdicto, vnde vi, cano.reintegranda, quod tamen intelligitur fieri ex iudicis officio parte non instante.Franc.Hercul.de attenta.cap.21. nu.1.fol.268.Tom.5.

Quæ fit per officium iudicis,oportet quòd præcedat diligēs causæ cognitio. Robert.Lancel.de attenta.capitul.26.numero 100. fol.442.Tom.5.

Reuocationem generaliter sumptam qualiter considerari contingat.

*REVOCATIONEM ignorans vicarius si conferat,collatio tenet. Ioann.Corra.de benef.capitu.8.Par.2.nume.9.fol.292.Tom.15. Par.secunda.

Odiosum esse, facultatem verò fauorabilem reputari. Pet. And. Gamb.de auth.leg.de late.lib.5.nume.163.fol.183. Tom. decimotertio,Par.secunda.

Suspensionis extorquens,excommunicatus est. Franc.de Pla. de excommunicatione.§.46.numero secundo, folio 360. Tom.decimoquarto.

Item si absolutionem.ibid.

Reuocationi Attentatorum quid competat, vel non.

*REVOCATIONI attentatorum an obstet exceptio alterius attentationis,potest similiter distingui, an super prima attentatione fuerit iudicium institutum, vel ne. Robert. Lancel. de attenta.quæstio. octaua, numero vigesimoquarto, folio 431. Tomo quinto.

Attentatorum an prædicta exceptio obstet, secundùm alios distinguendum videtur an fuerit simplex attentatio, an verò cum violentia.Robert.Concel.de attenta.quæstio.8.numero 25.fol.431. Tom.quinto.

Debemus fauere indubio.Robert. Lancel. de attenta.cap. 30.nu. 255.fol.466.Tom.5.

Nullo tempore præscribitur secundum alios. Robert. Lancel. de attenta.secundo capitu.vigesimotertio, numero 63. fol. 425. Tom. quinto.

Præscribitur, & via præcluditur per præfixionem termini ad docendum de eis.Robert.Lancel.de attenta.capitu.23.numero 98. fol.426.Tom.5.

Præscribitur etiam minori spatio triginta annorum, quando sumus in tertio in casu alias a Rota considerato.de quo hic. Robert.Lancel.de attenta.capitu.vigesimotertio,numero 102.folio 426.Tom.5.

Regulariter non potest opponi Domini exceptio. Robett. Lancel de attenta.capitul.vigesimotertio,numero 75.fol. 426.Tom. quinto.

Reuocationis attentatorum consideratio qualiter sit.

*REVOCATIONIS attentatorum duplex pratica per viam ordinata appellationis,secundùm Host. vt petatur gesta post appellationem pronunciari fore irrita,& hæc est melior. secunda secundum Innocentium quod pronuncietur appellationem iustè interpositam.Robert.Lancel.de attenta.3.Par.cap.21. nu.25.27. fol.421.Tom.5.

Attentatorum facultas duobus actibus, siue lapsu duorum terminorum excluditur.secundum alios. Robert. Lancel. de attenta. cap.23.nu.2.fol.424.T.5.

Videlicet per litis contestationem ibidem.nu.3.

Item per conclusionem in causa.ibid.nu.4.

Iudicium in pluribus est priuilegiatum,& primò,vt in eo procedatur,sine ordine iudiciario. Robert. Lancel.de attenta.cap.25. nu.7.fol.438.Tom.5.

Etiam si quis iurasset seruare ordinem iudiciarium ibid. numero octauo.

*REVOCATIONIS forma quæ sit.Placent. de accusatio.P. 11.nu. 22.fol.17.Tom.11.Par.1.

*REVOCATIS priuilegijs alicuius an concessa ad instar reuocata censeantur.Horat.Mand.de priuil ad instar quæstio.6. nume.1. fol.126.Tom.18.

Priuilegijs descriptorum in cancellaria an concessa ad eorum instar censeantur reuocata. Horat. Mando. de priuil. ad instar quæst.6.nu.2.f.126.T.18.

*REVOCATO grauamine per iudicem indistinctè attentata post appellationem ab interlocutoria reuocantur.Hier. Manfred. de attenta.Par.8.nu.38.f.238.T.5.

Reuocatoria cui non competat.

*REVOCATORIA non competit creditori in repudiatis per debitorem.Pet.de Vbal.de canon.episch.& paroc.cap.3.nu.6.fol. 221.Tom.15.Par.2.

De Reuocatoria.

*REVOCATORIA quando agitur, quia creditor dicit bona alienata in fraudem creditorum an possidens possit excipere, quod fiat discussio debitoris. Benedictus de Plumbino de discussio. nu.22.fol.142.T.3.P.2.

*REVOCATORIAS vnionum,si quę fiant per Pōtificem,aut temporales,non ad perpetuas extendi. Pet. And. Gamba. de auth. leg. de late. lib. numero 160.folio 183. Tom.decimotertio,Par. secunda.

Reuocatum applicatiuè consideratum quid operetur.

*REVOCATVM mādatum quando dicatur.Barth.Theg. in tract. crimin.Par.10.numero trigesimosecundo,fol. 16. Tom. vndecimo,Par. prima.

Mandatum, seu quodammodo resolutum non dicitur amplius mandatum.Sebast.Van.de nullit.versicul.postquam.nume.155. fol.405.Tom.4.

Reuocatur qualiter applicatiuè consideretur.

*REVOCATVR donatio, quando facta fuit vxoris blanditijs.Melch.Palaez.in tract.maiora.quæstio.25.nume.4. folio 371. Tom. 10.Par.prima.

Maioratus tacitè per alienationem rei, de qua factus fuit maioratus Melch.Palaez.in tract.maiora.quæst.43.Par.1.nume.11.fol. 384.Tom.10.Par.1.

Tacitè per inimicitias superuenientes inter patrem, & filium, Melch.Palaez.in tract.maiora.quæst.43.Par.1.num. 14. fol.384. Tom.10.Par.1.

Reus qualiter circa diuersa consideretur,& quid operetur.

*REVS absens ex iusta causa potest a quibuscumq; defendi plenariè.& quis effectus extare defensioni resultet. Ant. Rube. Alex. de potest. procura. &c. numero 23. folio 215.Tom.vndecimo, Par.prima.

Absens non damnatur si contra eum non fuerit probatum delictum.Franc.Cason.de Malef.capitu. 2. nume.8. fol. 281. Tom. 11.Par.prima.

Absoluitur,accusatore non probante, & quid si probatum sit de diuerso,quàm positum sit in libello, an reus absoluatur vel puniatur de eo, quod probatum est. Franc. Caso.de quæstio. crimin.capitu.quinto,numero primo,folio 456. Tom. vndecimo, Par.prima.

Actore sufficienter non probante.Io.de Vigna.membro. 5. princip.nu.2.fol.283.Tom.12.

Non possidens,quia non possidet, sed tamen poterit ferri sententia declaratoria super iure actoris, si actor ius suum probauerit.M.Ant.Cucch.de mentient.cir·possess.versi. remitte num.60. fol.294.Tom.3.Par.2.

Quando probationes sunt pares inter actorem, & reum. Hier. de Mon.de fi.regund.capitu.67.nume. quinto,fol. 349. Tom.3. Par. secunda.

Asolutus a crimine,an possit agere contra accusatorem, actione iniuriarum,ad damna vel interesse,vel de falso, maximè si contra reum erant iudicia sufficientia ad torturam. And. Alciat. de præsumpt.præsumpt.quadragesimaquarta,numero 12.fol.347. Tom.quarto.

Accusatus an poterit ad sui defensionem positiones. Iac. de Arena de positionib. §. 7. numero primo, folio septimo, Tomo quarto.

Actore misso in possessione rei seruandæ causa, vsque ad quod tēpus, poterit eam recuperare. Guido. de Suzar. de ordine iudicio nu.62.fol.36.sed.11.

Æger non tenetur venire. Innocentius Quart. de except. versicul. si actor

Source : BIU Cujas

si actor numero tertio, colum. prima, in princ. folio 105. Tom. tertio, Par. prima.

Reus dubitatiuè qualiter consideretur, & eius effectus.

*REVS an actore nolente possit præuenire eum in positionibus faciendis. Vbert. de Bobio. de positionibus. nume. septimo, fol. 8. Tom. quarto.
An censeatur ad omnia restitutus, si Princeps dicat, facimus tibi gratiam. Paul. Ghirl. de relaxat. carcerat. quæst. 2. num. 1. f. 349. Tom. 11. Par. 1.
An debeat absolui per arbitrum, si actor non probat. Marc. Ant. Blanc. de compromis. quęstio. 26. nume. 72. fol. 200. Tom. tertio, Par. prima.
Citari, quando iudex vult testes examinare. Franc. Bru. de Inditijs, & tortura. nu. 329. fol. 276. Tom 11. P. 1
An dicatur confiteri delictum per compositionem factam cum fisco cum consensu partis lęsæ. Paul. Ghir. de relaxat. carcerat. q. 4. nu. 1. f. 352. T. 11. P. 1.

Reus dubitatiuè consideratus quid possit circa diuersas materias.

*REVS an possit cogi ad ædendum instrumenta in finalibus quæstionibus. Hier. de Mon. de fi. regund. capitu. 82. nume. 1. fol. 353. Tom. 3. Par. 2.
An possit euitare iudicium apponendo exceptionem peremptoriam ante litis contestationem. Guido de Suzar. de iudic. nu. 90. fol. 37. Tom. 3. Par. 1.
Implorare saltem officium iudicis non valens aliqua exceptione sibi de iure competente contra literas compulsorias apponere. Guido Papa, de compulsorijs lite. quæstio. 8. numero 1. folio 71. Tom. 3. Par. 2.
Opponere contrarias exceptiones. And. Alciat. de præsumpt. præsumpt. 31. nu. 6. f. 328. T. 4.
Purgare vsque quo moram, qui transactionem non impleuit. Ioan. Bapt. Caccialup. de transactio. quæstio. 16. nume. 1. fol. 36. Tom. 6. Par. 1.
Relaxari fideiussoribus, si pœna sit arbitraria. Paulus Ghir. de relaxat. carcerat. versicu. supra. colum. 4. nume. sexto, fol. 353. Tom. 11. Par. prima.
Renũciare dilationi sibi concessæ ad finem, vt excludat actorem a probando, qua tamen pendente, etiam actori permissum est probationes facere Albert. Bru. Asten. de stat. articul. 10. fol. 213. Tom. secundo.
Renunciari iuri pro se introducto. Paris de Puteo de sindicatu. versi. an per dictum nu. 3. f. 309. T. 7.
Repeti in tormentis propter nouam cognituram. Ant. de Cana. de quæstio & tormentis, memb. sexto, numero quinto, folio 200. Tom. 11. Par. 1.
Repeti superuenientibus nouis inditijs qui per torturam purgauit indicia, & fuit absolutus. Paul Ghir. de relaxatione carcerat. quæstio. 2. titu. de absolut. innocentis nume. 3. fol. 350. Tom. 11. Par. prima.
Suspendere petititorium attentatum a fiscale. Ioan. Arz. de nob. Hispa. c. 3. nu. 9. f. 247. T. 16.
Ter quassari pro quolibet sufficienti indicio. Franc. Caso. de tormentis c. 14. nu. 3. f. 313. T. 11. P. 1.
An teneatur edere fisco iura. Iulius Ferret. de re nauali lib. 1. in prę-mio nu. 69. fol. 327. T. 12.

Reus miscellaneè qualiter consideretur, & quid operetur.

*REVS antequam condemnetur, potest libere administrare. Mart. Lauden. de fisco. q. 143. f. 4. T. 12.
Appellans quando iniquitatem etiam cum nullitate exerceat Io. Ferra. de appellat. numero 199. lib. tertio, capitu. 1. numero 199. fol. 72. Tom. 5.
Arrestari ab actore potest, & econtra, vt respondeant positionibus, & articulis Pet. Pecch. Zir. de iure sistendi capitu. 4. nume. 16. fol. 160. Tom. 3. Par. 2.
Asserens se fecisse ad sui defensionem, debet illud probare. Franc. Bru. de indicijs, & tortu. numero 260. fol. 274. Tom. vndecimo, Par. prima.
Audiendus est ex integro coram secundo iudice, & ad eundem mittendus, cum suis interrogationibus inclusis, & obsignatis ad cognitionem. Ant. Columb. de pœnis omnifar. coitus num. seu art. 201. fol. 346. T. 11. P. 1.
Auditur infra annum de possessione misso creditore in possessione res Hyppothecatæ. Quint. Mand. de annalibus casibus. num. 138. fol. 214. Tom. 17.
Calumniosè si se defendit, an valeat transactio secum facta. Bartol. de contrarieta. colum. 3. cir. princip. f. 163. T. 2.
Captus an debeat audiri, an verò possit statim de crimine condemnari. Franc. Caso. de malef. tractatu. 9. numero 14. fol. 289. Tom. 11. Par. prima.
Carcerati Ostium apertum reperiens non habetur pro confesso si fugerit. Paul. Grilan. de relaxat. carcerat. quæst. 1. nu. 14. fol. 354. Tom. 11. Par. 1.
Citandus est iuxta stylum curiæ in qua eius causa est tractanda. Ant. Columb. de pœnis omnifar. coitus, numero seu artic. 142. fol. 345. Tom. 11. Par. 1.

De Reo citato miscellaneè considerato, & eius effectu.

*REVS citatus ad iudicium, si non potest iudicium declinare, respõdere tenetur, sed antea certificandus, est super quo impetitur, & qualiter. Tamcred. de ordine iudic. ver. reus. per totum col. 2. fol. 53. Tom. 3. Par. 1.
An excusetur a contumacia propter hostilitatem. quæ fuit in territorio, per quod habet transire. Ant. rub. Alex. de potest. procu. & c. nu. 318. f. 212. T. 11. P. 1.
Ex diuersis locis, & eodem tempore ab episcopo, & ab inquisitoribus, coram quibus se sistere debet. Iac. Simanc. de catholicis institu. titul. quadragesimotertio, numero 13. fol. 175. Tom. 11. Par. secunda.
In criminalibus causis, si non veniat, quid agendum sit per iudicem, Iac. de Bel. & Guido de Suza. nume. 71. fol. 138. Tom. tertio, Par. secunda.
Veniens, si actor non comparet, potest petere edictum Cancellarij. Odofred. de ordine iudic. nume. 24. fol. 35. sed vult dicere fol. 33. Tom. 3. Par. 1.

Reus quando edere cogatur, comparens componens, & condemnatus qualiter consideretur.

*REVS cogitur edere in totum, licèt protestetur se bene vti, nisi vna particula instrumenti communis, Hier. de Mon. de fin. regund. c. 82. nu. 6. f. 353. T. 3. P. 2.
Instrumenta fisco in causa ciuili. Hier. de Mon. de fi. regund. cap. 72. nu. 4. fol. 353. T. 3. P. 2.
Comparens in iudicio purgat omne vitium citationis. Ioann. Bap. Bob. de statuta. Vrbis rescript. glos. 21. numero octauo, fol. 194. Tom. decimoseptimo.
Componens quando censeatur fateri delictum. Paulus Ghir. de relaxat carcerat. quæst. 4. tit. de pęnarum composit. nume. 2. fol. 352. Tom. 11. Par. 1.
Condemnatus ad minus, quam fuit petitum, tenetur nihilominus ad expensas Pet. Pecch. Zir. cap. 47. nume. 9. fol. 177. Tom. tertio, Par. secunda.

De Reo confesso, confitente, constante, & contumace, & eius effectu.

*REVS confessus ad quem locum duci debeat in confessione perseueraturus Guido de Suza. de indicijs, & tortu. nume. 78. fol. 244. Tom. 11. Par. 1.
Confessus est damnandus sine alia probatione. Hier. Gigans de crimin. lęsæ maiestatis quæst. 1. nume. 4. fol. 59. Tom. vndecimo, Par. prima.
In tormentis non præcedentibus indicijs, si perseueret in sua confessione, illa sibi non præiudicat. Hier. Gigans de crimin. lęsæ maiestatis quæstio. prima, numero 22. folio 60. Tom. vndecimo, Par. prima.
In tormentis sub promissione gratiæ a iudice sibi promissum, si perseueret in sua confessione, illa sibi nocet idem ibid. numero 21.
In tortura, sed in ea confessione non perseuerans, an habeat indicium contra torturam. Ant. de Can. de q. & torment. memor. 6. nu. 200. Tom. 11. Par. 1.
Non statim pro iudicato est habendus. Placẽt de accusat. tracta. 1. nu. 5. fol. 2. T. 11. P. 1.
Per errorem in tormentis, an possit reuocare suum errorem. Ant. de Rosel. nu. 18. f. 291. T. 11. P. 1.
Positiones aduersarij dolo inductus ab eo potest quandocumq; reuocare prædictam suam confessionem. Io. Gute. Plac. Hisp. c. 27. nu. 8. fol. 75. Tom. 6. Par. 2.
Post tormenta repetita, quæ repeti non debebant, non debet cõdemnari Paris de Puteo de sindicatu versic. de repetitione nu. 4. fol. 321. Tom. 7.
Se fecisse delictum ad sui defensionem, & non probans ad sui defensionem, an condemnari debeat. Ant. Columb. de pœnis omnifa. coitus, numero seu articul. 215. folio 346. Tom. vndecimo, Par. prima.
Se occidisse, sed non animo occidendi, an de homicidio teneatur Franc. Caso. de torment. capitul. 18. nume. 22. fol. 315. Tom. 11. Par. prima.
Spe veniæ an debeat puniri. Greg. Magal. de securita. & saluoconduct. 2. P. nu. 19. fol. 236. T. 11. P. 1.
Confitens rem, actor habet suam intentionem. Iac. de Arena de positionib. §. 4. nu. 7. f. 6. T. 4.
Factum hæreticum, & prauam intentionem abnegans, an sit relaxandus. Ioan. Roias de hæret. nume. 204. assertione. 17. fol. 227. Tom. 11. Par. 2.
In tortura, & postea retractans, & sępe faciens, qualiter puniendus sit, Ioann. Roias de hæret. nume. 301. assertione. 31. fol. 229. Tom. 11. Par. 2.
Constans, non est in tortura super eisdem inditijs repetendus,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

quod de consuetudine non seruatur. Ioann. Roias de hæret. numero 298. assertione trigesimaprima, folio 229. Tom. vndecimo, Par. secunda.

Contra quem facta est missio. veniens an, & quando audiatur Odofred. de ordine iudic. numero duodecimo, fol. 33. Tom. tertio, Par. prima.

Contumax quando dicatur. Tamcre. de ordine iudic. versic. Reus col. 4 fol. 50. Tom. 3. Par. 1.

Reus conuentus qualiter circa diuersa considere-tur, & quid operetur.

*REVS conuentus actione reali, & condemnatus si restituit actori possessionem petitam, an possit actor de nouo contra illum implorare executionem sententiæ, si postea peruenerit, ad eundem. Bartholus de contrariet. colum. secunda, cir. fi. folio 173. Tom. secundo.

Nomine suo compellitur dare nullam satisfactionē pro litis æstimatione. Federicus Schench. de satisfact. nume. 6. fol. 135. Tom. tertio, Par. secunda.

Non debet petere declarari libellum generale, vel obscurum. Lanfranc. de Oriano de petiti. numero sexto, folio 78. Tom. tertio, Par. secunda.

Non obligatur personaliter ex rei vendicatione. Guliel. Luuera in arbore iurisdic. principale. 2. numero quinto, fol. 23. Tom. tertio, Par. prima.

Obtinet actore non probante ab exordio litis. Placent. de iudic. tit. 16. nu. 2. fol. 95. Tom. 3. P. 1.

Per literas compulsorias in iudicio, quas exceptiones aduersus instrumentum possit opponere. Guido Papa de compulsorijs literis, q. 1. nu. 1. f. 70. T. 3. P. 2.

Si in iure dolo vel facto errasset, quia credidisset, testamētum rectū fuisse confectum, & mox inutile reperiatur, vel si alius agnatus decessisset & putasset hęreditatem sibi potius, quàm alio deferri, & hoc ante litem motam, ille non dicitur prædo, & error illum excusaret, Acchillis personalis, de peti. hæredit. num. 638. fol. 286. Tom. 3. Par. 2.

Conuictus pluribus probationibus, an si nihil confiteatur per torturam possit ad mortem condemnari. Ant. Columb. de pœnis omnifarij coitus, numero seu articul. 210. folio 346. Tom. vndecimo, Par. prima.

Reus in criminali causa qualiter considereturr.

*REVS crimine lęsæ maiestatis seipsum perimens caret hærede. Franc. Lucha. de fisco, & eius priuil. numero primo, fol. vndecimo, Tom. duodecimo.

Criminis capitalis etiam si daret mille fideiussores non debet audiri. Paris de Putheo de sindicatu. numero decimosexto, folio 252. Tom. 7.

Criminis mortuus lite pendente an debeat suspendi a sepultura. Ioan. Berta. de episcop. 3. Par. lib. 4. nume. 25. fol. 334. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Criminis lęsæ maiestatis an pendente accusatione alimentari debeat de bonis suis. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. q. 26. nu. 1. fol. 71. Tom. 11. Par. 1.

Lęsæ maiestatis an gaudeat beneficio præscriptionis. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. quæstio. 29. numero primo, folio 72. Tom. 11. Par. 1.

Qui ducitur ad mortem obuiam factus Cardinali, si pileum in eum proiecerit, liberatur. Hier. Manfred. de Cardin. decis. 147. col. 3. in princ. f. 99. T. 3. P. 2.

Siue ante', siue post condemnationem moriatur nulla ei iniuria fiet, & iudices errant, qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt. Hier. Gigans de crimin. lęsæ maiest. quæst. 33. nume. 2. fol. 72. Tom. 11. Par. 1.

Tenetur respondere positionibus per verbum veritatis, & nō per verbum, credo. Io. Ant. Rube. Alex. de potest. proc. num. 137. fol. 206. Tom. 11. Par. 1.

De Reo miscellaneè considerato, & eius effectu.

*REVS cum latitat, an fiat missio in possessione omnium bonorum, etiam si reali actione agatur. Simon. Vincent. de iudiciali missi. in possess. nu. 3. f. 135. T. 3. P. 2.

Qui si non latitet ibidem.

Cum sit certus aliquam portionem debere, non est penitus incertus. Petr. de Vbal. de canon. episcop. & paroc. capitu. 3. nume. 20. fol. 221. Tom. 15. Par. 2.

Damnatus suspēdi an liberetur, si dum subleuaretur, facto laqueo viuus adhuc cecidisset in terram. Hier. Muscor. de iurisdict. & imp. nu. 93. f. 22. T. 3. P. 2.

Dato quòd pendente iudicio, vel eo nondum cępto mortuus fuerit in crimine lęsæ maiestatis proceditur. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiesta. quæstio. 20. numero quarto, folio 53. Tom. vndecimo, Par. prima.

Debendi an possit esse testis pro suo reo. Ioan. Crot. de testi. 4. Par. nu. 98. fol. 210. Tom. 4.

Reus tam actiuè quàm passiuè qualiter coniunctus hoc verbo, debet considereturr, & operetur.

*REVS debet absolui, actore non probante. Ioan. de Selua de iure iurando q. 2. nu. 11. f. 353. T. 4.

Absolui si pluribus, & melioribus testibus probet, se nihil eorū feciisse accusatur. Iacob. Simanc. de catholi. instirut. titulo 17. numero octauo. folio 138. Sed vult dicere. 139. Tomo 11. Par. secunda.

Attendere debet quàm actione conueniatur. Nepos. a Montalbano, de exceptio. articulo sexto. numero 25. folio 110. Tomo 10. Par. secunda.

Inquiri, an ex interuallo, vel incontinenti percusserit. Anto. Columba de pœnis omnifaria. coitus. num. seu art. 80. f. 384. Tomo 11. Par. secunda.

Certum confiteri sicut actor debet ponere certum. Vbert. de Bobio deposit. num. 21. fol. 8. Tomo 4.

Interrogari an possideat rem petitam. Guido. de Suza. de ordine. iudic. nu. 31. f. 35. Tomo 3. P. 1.

Iurare se putare vti bona instantia. Placent. de iudic. tit. 2. num. 2. fol. 95. Tomo 3. P. 1.

Manuteneri actore non probante. Virgi. de Boccat. de cingulo. I. C. Romani. capitu. 15. numero decimooctauo. folio 310. Tomo 3. Par. 2.

Petere copiam iudiciorum. Fran. Bru. de indicijs, & tortura. num. 24. fol. 264. Tomo 1. P. 1.

Poni ad quæstionem, vt ab eius ore confessio eruatur, in causa capitali stante plena probatione quantumcunque clara Anto. Columba. de pœnis omnifarij coitus. numero seu art. 208. fol. 346. Tomo 11. P. 1.

Porrigere suam excepnionem in scriptis. Lanfrancus ab Ariadno. de probat. nu. 13. f. 34. T. 4.

Repeti ter solum in tortura sed antiquitus ex causa octies repetebatur. Franc. Caso. de tormen. cap. decimoquarto. numero 10. fol. 31. Tomo 11. P. 1.

Satisdare cum libellum recipit, quod vsque ad finem litis permanebit. Tamcred. de ordine iudic. Rubr. de. satisdatione rei columna secunda. in fin. folio quinquagesimosexto. Tomo 3. Par. prima.

Satisdare iudicio sistendi causa non possidens immobilia, nec etiam mobilia possidens. Federic. Schench. de satisdationibus. nu. 5. fol. 135. T. 3. P. 2.

Reus qualiter miscellaneè considereturr, & eius effectus.

*REVS delatus corporaliter puniendus, debet in carceribus publicis detineri, sed si pecuniariter, idoneo præstito fideiussore poterit relaxari. Franc. Bru. de indicijs & tortura q. 9. P. 2. nu. 8. fol. 260. Tomo 11. P. 1.

Deprehensus in mendacio, an ex hoc solo possit torqueri. Iaco. Nouell. ad defen. versicu. his hactenus. numero decimosecundo. fol. 226. Tomo 11. P. 1.

Desiderans frui immunitate ecclesiæ, non debet interea compeditari, licèt de consuetudine contrarium seruetur. Remig. Degon. de immunita. eccles. quæstione sexta. numero 1. fol. 110. Tom. 10. Par. prima.

Secus si dubitaretur, an gaudere debeat. ibidem. numero secundo.

Destinatus quæstioni ex indicijs, an eo quòd paratum se dicat innocentiam suam aduersus indicia probare, sit a tormentis eximēdus. Anto. de Rosel. de indicijs, & tortura. numero 16. folio 291. Tomo 11. Par. 1.

Dicitur actor in accipiendo. Paris. a Puteo de re militari. versi. cumplerumque nu. 10. f. 389. T. 16.

Fugitiuus. Nepos. a Montalbano de excep. in proœmio. nu. 3. fol. 105. Tomo 3. P. 2.

Qui petit confirmationem possessionis. Verg. de Boccat. de cingulo. I. C. Roma. numero decim osecundo. cap. 15. folio 310 Tomo 3. Par. 2.

Sponte confessus si in confessione perseueret. Franc. Bru. de indicijs. & tortura quæstione 6. secunda Par. numero 26. fol. 258. Tomo 11. Par. prima.

Edere tenetur instrumenta ad declarandam intentionem actoris, vel ad replicationem. Steph. de Fedri. de interpretatio. iuris. 2. P. princ. nu. 31. fol. 216. Tomo 1.

Edit agenti ad dotem instrumentum ad actionem fundandam Bapt. de S. Blas. de priuileg. dota. num. 88. centu. tertia. folio 459 Tomo nono.

Est absoluendus in dubio. Franc. Paui. de visitatio. q. 1. Par. 1. num. 46. fol. 179. Tomo 14.

Est absoluendus in paritate probationum. Paris. a Puteo de re militari. nu. 3. fol 473. Tomo 16.

Est absoluendus, vbi iura partium sunt obscura. Hiero. Mang. in arbor. de consanguinitate & affinitate. numero 103. fol. 163. Tomo nono.

Est audiendus ante torturam, quia potest tale quid probare, quo probato non deueniretur ad torturam. Franc. Caso. de torment. cap. quarto. numero quinto. folio 311. T. decimoprimo. Par. prima.

Est

Est citandus ad audiendam sententiam etiam si fuerit processum in causa sine strepitu,& figura iudicij.Conr. Brun. de hæret. capitulo decimo,numero quarto,folio 314. Tom. vndecimo,Par. secunda.
Est condemnandus probata intentione actoris. Iac.de Arena deposit.§.3.nu.9.fol.6.T.4.
Est interrogandus in rei vendicatione,an possideat.M.Ant.Cucch. de mentient circ.possess.versi.premitte.num. 19.fol. 293.Tom.3. Par. secunda.
Est missus in possessione in interdicto,ne ius fiat, si nõ possidet actor Virg.de Boccat.de cingulo.I.C.Romani capitu. 15. num. 24.fol.310.Tom.3.P.2.
Est non solum, qui falsum dicit,sed etiam qui cito aures criminibus præualet.Io.Franc.Paui.de visitat.quæstio.7.2.Par.num.39. fol.203.Tom.14.
Est qui ad iudicium pro suo interesse, etiam contra cessionarium vadit,cùm status causæ non mutetur. Virg. de Boccat.de cingulo I.C.Romani nu.3.f.310.T.3.P.2.
Est qui probat se possidere, & petit absolui.Virg.de Boccat. de cingulo.I.C.Romani capitu. 15.numero 7.fol. 310. Tom.tertio, Par.secunda.
Est voluntarius, qui se opponit executioni pro suo interesse Virg. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani capitu.15.numero 8.fol.310. Tom.3.Par.2.
Et accusatus de causa capitali solet in vincula detrudi. Ant.Rube.Alex.de potest.proc.numero 123.folio 205. Tom.vndecimo, Par. prima.
Et actor duellantes an vterque debeat iurare,& concluditur quòd Sic.Iac.de Castil.de duello capitu. secundo,nume. primo,folio 289.Tom.12.
Et actor an in medio causæ sint æqualiter tractandi, ita quòd plus non faueat,vni,quàm alteri.And.Alciat.de præsump. præsump. 44.nu.16.fol.347.Tom.4.
Et actor in iudicio,vti possidetis,aliquando vtraque pars est. Virg. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani.capitu.15. numero 13.folio 310.Tom.3.Par.2.
Et actor iurant in princ.litis.Iac.de Castil.de duello,cap.2.num.2. fol.289.Tom.12.
Et actor nullus esse potest. Ægid. de Bellamera de permutta. benef.Par.8 quæstio.prima,numero tertio,fol. 204.Tom.decimoquinto,Par.prima.
Et possessor appellatione pendente,rem alienans condemnatur,ac si possideret & rem non alienasset.Robert.Lancel. de attenta.limita.32.nu.3.f.374.T.5.
Et possessor non est amouendus a possessione, etiam si de illius nõ iure constet, si eodem modo de non iure quoque ipsius actoris constat.Robert.Lancel.de attenta.quæst.1. cap.24.nume.33.fol. 428.Tom.5.
Et testis pariter interrogari,& deponere debeant, an quis ex veneno perierit Franc.Caso.de malef. capitu.4.numero 3. folio 282. Tom.11.Par.1.
Etiam si absoluatur ab obseruatione iudicij, beneficium non desinere esse litigiosum per circumductionem citationis. Pet. And. Gamba.de auth.leg.de late.lib.3.nume.462.463.fol. 162. Tom. 13.Par.secunda.
Excipiens actor dici potest.Placent.de iudic.titu.3.nume.2.fol.93. Tom.3.Par.1.
Excommunicatus non potest reconuenire. Nepos a Montalbano,de except.articu.sexto,numero secundo,folio 109. Tom.tertio,Par.secunda.
Facta nominatione, de socio an iure debeat dicta per eum vera esse.Franc.Bru.de indicijs & tortu.numero 383.fol.279.Tom.11. Par.prima.
Fisco instrumenta edere tenetur.Steph.de Federi.de interpretat. iur.nu.32.fol.216.Tom.1.
Fugiens ad ecclesiam duplicem habet immunitatem. Remig. de Goni.de immunit.eccles.numero vndecimo, folio 87. Tom. 13. Par.prima.
Gaudet iure, & possessione sententiæ lite pendente super collusione iudicij.Ioan. Arz.de nobilit.Hisp.capitu.6.nume.6. folio 250. Tom.decimosexto.
Homicidij non est,qui lege iubente homicidas occidit.Fran.Arias de bello,& eius iustitia,nu.104.f.330.T.16.
Valens probare ad sui defensionem feciſſe, potest pugnam offerre.Paris a Puteo de re milit. versicul. an si quis.numero quinto, fol.420.Tom.16.
Imputatus de delicto exculpatus ab offenso, etiam si contra eum essent legitima indicia,torqueri non potest.Hier. Gigans de crimin.lesæ maiestatis quæstio.26.nume.quinto,fol. 66. Tom. 11. Par.prima.
In constituto,an debeat apertè respondere feciſſe homicidium,vel ne.Iaco.Nouel.ad defen.versicu.his hactenus.num. 29.fol.226. Tom.11.Par.1.
In crimine hæresis quando sit torquendus.Ioan.Royas de hæret. 2. Par. assertione 28. numero 207. folio 227. Tomo vndecimo, Par.secunda.
In libertate positus,si est criminosus, & sponte se in carceribus offerat,an pro fatuo iudicandus sit. Iac. Nouel.ad defen. versicul. his hactenus, numero vndecimo, folio 226. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Instans pro impositione perpetui silentij semper est reus. Virgin. de Boccat.de cingulo I.C.Romani capitu.15.numero 5.fol.310. Tom.3.Par.2.
Interrogandus est an possideat, vel detineat. M. Ant. Cucch. de mentient. cir.possess.verficu.præmitte.num.402.fol.300. Tom.3. Par.secunda.
Interrogari quomodo debeat super petitionibus.Iac.Gentil.de ordine iudic.nu.34.f.43.T.3.P.1.

De reo interrogato.

*REVS interrogatus de causa,quid respondere habeat.Iaco.Nouel. ad defens. versicu.his hactenus.numero 41.folio 227. Tom. 11. Par. prima.
De loco secuti homicidij quid respondere debet.Iaco.Nouell.ad defen.ver.his hactenus.nu.30.f.226.T.11.
Debet semper respondere de auditu alieno. idem ibidem. numero 17.
Per iudicem,si non respondeat potest etiam,siue indicijs torqueri. Franc.Caso.de malef.tracta.9.numero tertio.fol.287.Tomo 11.Par.prima.
Si in aliquo loco de casu homicidij locutum sit, quid respondere debeat. Iacob.Nouel.ad defen.versicu.his hactenus.nume.40. folio 226.Tomo 11.P.1.

Reus qualiter circa diuersa consideretur,& eius effectus.

*REVS is dicitur, aduersus quem contenditur. Placent. de iudicijs titu.4.nu.1.fol.93.T.3.P.1.
Qui per citationem in iudicio prouocatur. Paris.a Puteo de re milit. versiculo cùm plerumque. numero quinto folio 389. Tomo 16.
Iurans se veritatem dicturum,an possit de mẽdacio puniri, si mẽdacium dixerit.Paul. Gril.de relaxat.carcerat.quæstione prima. titulo de fuga incarcerati. numeronono. folio 354. Tomo 11. Par.prima.
Læsæ maiestatis bonorum dominium ipso iure non perdit. Incert. auth. de crimin. læsæ maiesta.numero 7.folio 24. T.11. Par.prima.
Mortuo actore,non inciperet esse triennalis, nisi constaret eum cessisse iudicio, vel suos procuratores reuocasse. Robert. Lancell.de attenta.Par.secunda.cap.quarto.numero 269.folio 307. Tomo quinto.
Mortuus quoque an spoliari possit,qui ex legis municipalis dispositione non solum in corpore, sed in aere etiam offendi potest. Hyeron. Muscor.de iurisdictio. & Imper. numero 55.fol. 19.Tomo 3.Par.1.
Necessarior nullus potest esse, quàm volens malum prælatum. Ioan. de Ligna. de censu.&c. §.14.numero decimo. folio 317. Tomo 14.

De reo necessario negante, & negatiuo.

*REVS necessarius absoluitur,etiam, quòd non possideat, si actor non docet de iure suo Virgin. de Boccat de cingulo. I. C. Romani.nu.11.c.15.f.310.T.3.P.2.
Dicitur,qui vocatus venit ad iudicium inuitus.Virgin de Boccat. de cingulo.I. C. Romani cap. 15. numero decimo.folio 310. Tomo 3.Par.2.
Quis dicatur. Conr. Brun.de hæret.cap.10.numero 14.320. To. 11.Par.secunda.
Negans factum,quo pacto id probare queat.Iaco. Simanc. de catholicis institut. titulo 17. numero 7. folio 138. Tomo 11. Par.secunda.
Possidere,an omnino possit euadere lites in rei vẽdicatione, quãuis re vera possideat Mart Cucch.de mentient.circa possess.ver. præmitte.num.56.f.293.T.3.P.2.
Negatiuus quo casu sit relaxandus.Ioan.Royas de hæret.nume. 278.2.Par.assertione.30.f.229.T.11.P.2.

Reus negatiuè qualiter miscellaneè consideretur, & eius effectus

*REVS non auditur volens recuperare eam possessionem inquam ob eius contumatiã actor pro modo debiti missus est, nisi prius præstita cautione iudicio sistendi causa.Federic.Schenc.de satisdatio.& c.nu.17.f.135.T.3.P.2.
Veniens post secundum decretum offerendo cautionem. Odofred.de primo.& secundo decreto.numero 13.fol.136.Tom. 3. Par.secunda.
Non compellitur respondere, nisi sit de iurisdictione vocantis. Guido de Suza.de iudic.nu.76.f.34. sed vlt. dicere.fol.37.Tom. 3.Par.prima.
Non conuincitur ob aliqua indicia, vt pœna capitali damnetur. Franc.Caso.de malef. tract. 9. numero 1. folio 289. Tomo 11. Par.prima.

Reus quid non debeat.

*REVS non debet compeditari, quando immunitate gaudere debet.Anto.Columb de pœnis omnifar. coitus.nu.seu artic.115. fol.344.Tomo 11.Par.1.
Condemnari de crimine ex eo, quia captus, nisi aliter de malef. conuincatur.Franc. Caso. de torment.numero 4.cap.4.fol.311. Tomo 11.Par.prima.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Damnari etiam in crimine læsæ maiestatis nisi veritate comperta. Hiero.Gigans de crimine læsæ maiesta. q.1.numero 4.folio 84. Tomo 11.P.1.

Ius sibi dicere propria authoritate.Franc.Hercul.de attenta.cap.7. num.4.fol.261.Tomo 5.

Item,nec actor.ibidem.

Proponere inordinatè exceptiones Odofred. de ordine iudic.nu. 21.f.35 sed vlt.dicere f.33.T.3.P.1.

Torqueri a iudice,nisi ad instantiam accusatoris, sed de consuetudine contrarium obseruatur.Franc.Caso. de torment.nu.1.c.12. fol.313.Tomo 1.

Reus quid non dicatur, non sit, & non habetur.

*REVS non dicitur attentare, si lite pendente continuat suam possessionem.Ioan.Staphil.super commiss. & literis iusti.nume.15. ver.citatio.f.299.Tomo 15.

Vexari ex sola commissionis impetratione. Ioan. Staphil. super commiss.& literis iusti.ver.in primis.nu.4.folio 293. Tomo 15. Par.prima.

Non est aliquis,cuius bos aliquem ferit, aut equus calce occidat. Francisc. Arias,de bello & eius iustit. numero 127. folio 332. Tomo 16.

Non est detinendus in causa capitali, si ex publico processu constet eum absoluèndum.Cataldi. de Boncomp. de sindicatu.nu. 143.f.358.Tomo 7.

Non est miles obediens potestati,si occidat.Franc.Arias,de bello, & eius iust.nu.119f.331.Tomo 16.

Non est repellendus a sua possessione, sed potius ab impetitione actoris absoluendus.Philipp.Prob.de iur.regal.numero 4.q.25. fol.397.Tomo 12.

Non habetur pro conuicto, si transigit, vbi ex crimine pœna sanguinis irrogatur,nisi in causa adulterij,secus si gratis paciscatur. Iac.de Arena de quæstio. nu.6.folio 292. Tom.11.P.1.

Reus quid non possit, & quando non relaxetur.

*REVS non potest condemnari ex confessione facta in tortura nullis præcedentibus indicijs adhibita. Amodeus iusti. de castell. de sindicatu.num.223.fol.347.T.7.

Non potest euitare pœnam iurisiurandi in litem. Phanu. de Phanut.de iureiuran. in lit. tertia Par.cap.3. numero 12.folio 392. Tomo 3.Par.2.

Renunciare defensioni.Franc.Caso.de malef.trac.9.num.20.folio 289.Tomo 11.Par.1.

Renunciare suis defensionibus.Ioan.Ferra.de appellatio.num.63. c.5.lib.1.fol.65.Tomo 5.

Renunciare defensionibus suis in criminalibus.Anto.Rub. Alexã. de potesta. proc.num.74.f.204.T.11. P.1.

Vexari & impeti ex eodem facto,de pluribus criminibus ab vno, & eodem.Paul.Gril.de pœnis omnifar. coitus.nu. 14. folio 299. Tomo 11.P.1.

Non relaxatur fideiussoribus,si crimen atrox sit. Paul.Gril. de relaxat. carcerat, verficu.supra. nu.3.folio 353.Tomo 11.P.1.

De reo non respondente ad interrogata & non seruante transactionem iuratam.

*REVS non respondens ad interrogata,an habeat sufficiens iudiciũ ad torturam. Iac.Nouel. de defen.ver.his hactenus.nu.45.f.227. Tomo 11.Par.1.

Non seruans transactionem iuratam quam maior annis viginti-quinque iurauit,quas incurrat pœnas.Ioan.Bapt. Caccialup.de transact.q.15.nu.11.fol.35.Tomo6.P.1.

Reus ad quod non teneatur,quando non torqueatur, & quando non pertimescat culpam aliquam.

*REVS non tenetur edere actui ad intentionẽ suam fundandam. Vicent.Paleot.de dote.vers.prædium.nu.76.fol.407.T.4.

Limitatur in dote.ibidem.

Non tenetur edere actori ad fundandam intentionem.Ioan. Nic. Arelat.de hæret.notab.21.col.3.circa princ.fol.30.T.11.P.2.

Iurare nihil probans.Ioan.de Selua de iureiurãdo. quæst.2.num. 2.fol.353.Tomo 4.

Item referre.ibidem.

Recipit libellum nisi cautione accepta ab actore de contestanda lite.Nepos.a Montalb.de exceptionibus. articul.18.numero 13. fol.114.Tomo 3.Par.2.

Respondete actori,nisi prius monitus. Nepos.a Montalb.de exceptio.artic.6.nu.28.f.110.T.13.P.2.

Respondere conuentus coram non suo iudice Bagarot. de exceptio.dilatator.nu.58.fol.129.T.3.P.2.

Respondere donec actor fideiussores dederit de lite prosequẽda Nepos.a Montalb.de excep.nu.23.art.6.f.109.T.3.Par.2.

Respondens intentioni obscuræ. And. Alciat.de singulari, certamine de duello.nu.40.f.303.T.12.

Soluere aliquid pro interrogatoriis,quæ dedit, ne iuuet actorem circa expensas.Franc.Hercul.de attentat.ca.16.nume.8.fol.266. Tom.quinto.

Non torquetur, si de corpore non constet, nec procedi potest per inquisitionem, aut accusationem,nec sponte confessus hoc casu damnatur.Franc.Caso. de torment.capitu.18.nume.8.fol. 314. Tom.11.P.1.

Nullam culpam pertimescit,quam putat se redimere posse.Alberic.a Rosa.de statut.numero quinto, quæstio.62.folio 64. Tomo secundo.

Reus qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*REVS obiiciens obscuræ exceptioni, non iuramento succumbit. Lanfranc.de Ariad.de except.numero decimoseptimo,fol.103. Tom.3.Par.2.

Occultans se,vt non citetur, potest citari domi dimissa copia.Ioan. Bap.Boui.de statut. vib. præscrip.glos.21.nume.25. fol.194.Tomo decimoseptimo.

Qui habet plures habitationes, debet citari vbi frequentius habitat.ibid.num.26.

Omnium iudicatur,qui in parte malitiosè peccat. Arnulph.Ruze. de iure regal. priuil.17.nu.8.f.371.T.12.

Paratus post terminum facere deponere testes, audiendus est. Angel.de Perusio de quæst. circa materiam tertium.numero 7.fol. 76.Tomo 4.

Particularis in aliquo casu potest absolui,quando fiscalis, & cõmuniras prouocauerunt.Ioan.Arz.de nobilit.Hisp.capit.5.nume.1. fol.249.T.16.

Pendente accusatione non admittitur ad honores,& propter atrocitatem delicti cõcurrente infamia,fit suspensio beneficij,& officij donec causa finiatur.Fran.Caso.de quęst.crimin.c.3.nu.20. fol.456.T.11.P.1.

Item officij.ibid.

Petens copiam indiciorum, an allegare debeat causam, quare illã petat. Franc.Bru.de indicijs,& tortu.nume. 26.fol.264. Tom.11. Par.prima.

Positionibus quid si nolit respondere.Robert. de Bobio. de positio num.10.fol.8.T.4.f.7.

Reus quid possit circa diuersa tàm actiuè, quàm passiuè consideretur.

*REVS potest capi in ecclesia propter atrox delictum. Franc. Caso. de quæstio.crimin. capitu.9. numero sexto,folio 457.Tomo 11. Par.prima.

Potest capi,nisi compareat die assignata. Anton. Columba.de pœnis omnifar.coitus.numero seu artic.105.f.344.Tom.vndecimo, Par.prima.

Confiteri qui semel negauit.M. Anton.Cucch. de mentien. circa possess. versicu. præmitte. numero 266. folio 297. Tomo tertio, Par.secunda.

Contrariari ipsi circa diuersa.M.Ant. Blanc. de indicijs & tortu. nu.279.f.274 T.11.P.1.

Contra actorem agere in modum reconuentionis coram iudice actoris nepos a Montalbano de exceptio.art.6.num.4.folio 109 Tom 3.Par.2.

Dare obiectus cum sufficiat sibi vincere per non ius actoris. Robert.Lancel.de attentat.cap. trigesimoprimo, num.197.fol.464. Tom.quinto.

Item possessor.ibid.

Dicere nolle iurare,quando nihil est probatum.Hieron de Mon. de finibus regun.capitu.68. numero decimotertio,fol.349. Tomo 3.Par.2.

Item vel præsumptum.ibid.

Docere vsque ad sententiam.Anton.Columba.de pœnis omnifa. coitus nu.seu art.229.f.347.T.11.P.1.

Euitare pœnam,qui semel negauit.Marc.Anton.Cucch.de mentien.circa possess.versicu.præmitte.numern 276.folio 297.Tomo tertio,Par.2.

Facere examinari testes ante litis contestationem.Odofred.de ordine iudic.numero 47.folio 35.sed vult dicere.folio 33.Tom.3. Par.prima.

Implorari officium iudicis pro restitutione possessionis interdicto recuperandæ,antequam decidatur lis pendens, super interdicto retinẽdæ, si lite pendente super interdicto retinẽdæ spoliauerit actorem.Ioan.Gute.de actibus iudic.iura. capitu. 19.num. 12.fol.403.Tom.3 P.1.

Interpretari suam ambiguam exceptionem sicut actor suum libellum.And.Alcia.de pręsumpt.pręsumpt.44.numero 15.folio 347.Tom.4.

Negare intentionem partis. Phanu. de Phanut.de inuent. hęret. P.6.nu.125.fol.303.T.8.P.2.

Opponere plures exceptiones diuersis temporibus. Lanfranc de Ariad.de except.nu.4.f.103.T.3.P.2.

Probare contrarium etiam post didicita testificata,& potest retorquere,& an prędicta indicia sine alijs sufficiant.Franc.Caso. de malef.c.9.nu.1.col.3.f.283.T.11.P.1.

Probare post dedicita testificata, & concluſum in causa super eisdem secus accusator.Franc.Caso. de malef.cap.6.nu.7. fol. 282. Tom.11.Par.1.

Puniri

Source : BIU Cujas

Puniri ſeparatim,& de pluribus ſi eod.actu plura commiſerit crimina ſpecie diuerſa. Paul. Grilan. de pęnis omnifa. coitus nu. 13.q.1.f.399.T.11.P.1.
Item accuſari ibid.
Reuocare errorem in quacumque parte iudicij. Paul. Grilan.de hæret.nu.6.q.5.f.26.T.11.P.2.
Torqueri etiam diebus feriatis. Ant. Columb. de pęnis omnifa. coitus nu.ſeu.art.22.f.342.T.11.P.1.
Torqueri ex cauſa ciuili,ſi aliàs veritas non poſſit haberi. Guido a Suza.de indicijs, & tortu.nume. 26.fol.242.Tom.vndecimo, Par prima.
Item ex cauſa criminali.ibid.
Torqueri in crimine falſi.Fran.Bru.de indicijs,& tortu. q. 4.P.2. nu.30.fol.253.T.11.P.1.
Item accuſator ibid.
Vti nouis.defenſionibus etiam contra actorem. Io. Ferra. de appellat.lib.3.c.5.nu.225.f.74.T.5.
Vti reſcripto per actorem impetrato,etiam cum clauſula præiudiciali Io.Staphil ſuper commiſ.& literis iuſti.ver. in primis nu.8. fol.293.Tom.15.Par.1.
Item,econuerſo ibid.

Reus qualiter miſcellaneè conſideretur, & eius effectus.

*REVS præcepto ſi non contradicit manu militari res ſibi auferetur.Iac.Gentil.de ord. iudic. numero 36. folio 42. Tom. tertio, Par.prima.
Præſentatus ſuper ordine,& tractatu, quid reſpondere debet.Iac. Nouel.ad defen.verſicu.his hactenus numero 35.fol.226.Tom. 11.Par.prima.
Præſumitur approbaſſe intentionem litis, ſciens exceptionem ſibi competere in repellendo aduerſario, nec eam vſurpat.Io.Maur. Bolla de reſtit.in integ.c.47.nu.6.f.127.T.5.
Item actor ibid.
Diſceſſiſſe ob cauſam per quā accuſatur, ſiue inquiritur, niſi aliā iuſtam cauſam probet.Franc.Caſo de malef.capit.4. num.4.fol. 288.Tom.11.Par.1.
Probat poſt actorem.Guido.de Suza. de iudic.numero 100.fol.37. Tom.3.Par.1.
Producere quando poſſit teſtes. Lanfranc. de Oria. de teſti.nume. 35.fol.182.Tom.4.
Proſequitur maiori fauore a lege, quàm actor.Bap. de S.Blaſ.de correlatiuis ver.venio.nu.41.f.264.T.18.
Prouocatus ad duellum an teneatur iurare.Paris a Puteo de re milit.verſicu. actor nu.3.col.1.f.391.T.16.
Ad pugnam fauorem meretur. Paris a Puteo de re milit. verſicu. actor nu.3.col.1.f.391.T.16.
Qua cautela actori tollat facultatem libelli mutandi. Conſtant. Rug.de proteſta.q.6.nu.6.f.228.T.17.
Qua fragilitate cauit.ead.fragilitate renunciauit. Victal. de Cambal.de clauſul.verſicul.ſupereſt. numero tertio, folio 476. Tom. decimooctauo.
Qualiter ad expenſas ſit vocandus. Iac. de Arena. de expenſis in iudicio factis nu.2.f.394.T.3.P.2.
Audiendus nanciſci volens poſſeſſionem idem ibid.
Cuſtodiatur iudicis arbitrio remittitur. Paul. Grilan.de relaxat. carcerat.verſi.iuxta.nu.1.f.353.T.11.P.1.

Reus iunctus hoc aduerbio, quando, qualiter circa diuerſa conſideretur.

*REVS quando abſolui non debeat actore non probante. Pet. Rebuf.de priuil.ſchola.nu.5.priuil.76.f.47.T.18.
Audiri poſſit in criminalibus.Io.a Graſ.in arbor.iudic.nu.18. fol. 24.Tom.3.Par.1.
Contra actorem,vel iudicem,exceptiones in eorum perſonas habet,quid agere debeat Odofred.de ordine iudic.nu.22.f.35.ſed vult dicere.f.33.T.3.P.1.
Dicatur indurare animum in tormentis.Ant.de Cana. de quęſt. torment.memor.6.nu.4.f.200.T.11.P.1.
Item corpus ibid.
Dicatur perſeuerare in confeſſione Hiero. Gigans. de crimin. lęſæ maieſt.q.1.nu.20.f.60.T.11.P.1.
Dicatur ſponte confeſſus.Fran.Bru.de indic.& tortu.q.6.P.2.nu. 25.fol.258.T.11.Par.1.
Item quando coactet ibidem.
Extrahitur ab eccleſia in eo caſu, quo non debet gaudere, an caueri debeat de impunitate. Remig. de Gon. de immunit.eccleſ. q.3. nu.1.f.109.T.13.P.1.
Item an delicta ibid.
Item an de membris ſaluandis ibid.
Fugit litis conteſtationem quid agere debeat. Iac.Gentil.de ord. iudic.nu.13.f.41.T.13.P.1.
Habeat triplex commodum ex quaſi poſſeſſione. Herman. de forman.libellis.libello 11.numero tertio, folio 91. Tom.tertio, Par.ſecunda.
Indicia purgauit,qualis forma abſolutionis ſit. Paul. Grilan.de relaxat.carcerat. quæſtio.2.titu.de abſolut. num. 2.fol.350.Tomo 11.Par.1.
Poſſit implorare officium iudicis contra literas compulſorias. Guido Papa de compulſorijs lit.quæſtio.8.nume. tertio, fol.71. Tom.3.Par.2.

Reus miſcellaneè conſideratus quid circa diuerſa operetur.

*REVS quantumcunque grauia crimina commiſerit, ſi ad eccleſiā confugerit, non inde violenter extrahendus.Hiero. Gigans de crimin.læſæ maieſt. quæſtione 3.numero 2.folio 85. Tomo 11. Par.prima.
Quas habet excuſationes proponere poteſt,& per domeſticos innocentiam probare: domeſtici enim teſtes admittuntur in probandis his,quæ domi geruntur.Paul.Gtilan.de relaxet carcerat. q.3.nu.3.f.350.T.11.P.1.
Quem iudicis familia inſequitur,quando gaudere debeat immunitate.Remig.de Gon.de immunit.eccleſ.fallent.31. nume. 1. fol.106.Tomo 13.P.1.
Qui nō pcedētibus legitimis in dicijs fuit tortus, & confitetur delictum etiam ſi perſeueret, non poteſt ex illa confeſſione condē nari.Ioan.Gute.Plac.Hiſp.de contrac.iura.cap.57.num.15.folio 104.Tomo 6.P.2.
Qui per torturam purgauit indicia, & abſolutus an poſſit repeti ſuperuenientibus nouis indicijs.Pau.Grilan. de relaxat. carcerat.de abſolut.innocent. quæſtione 2. nu.3.folio 50.Tomo 11. Par.prima.
Quid ſi negat omnia in inquiſitione contenta.Zanc.Vgol.de hæret.c.9.nu.6.f.240.T.11.P.2.
Quid ſi non veniat ad iudicium,& actor experiatur reali, quid ſit faciendum Guido.de Suza.de ordi.iudiciorū.numero 67.folio 36.Tomo 3.P.1.
Quis dicatur.Hiero.Gigans de crimin.læſæ maieſt.q.27.nu.5.fol. 55.Tomo 11.P.1.
Quid ſi non animo occidendi fecerit,quomodò probetur.Franc. Caſo.de torment.c.18.nu.24.f.315.T.11.P.1.
Recuperare ptoprietatem intra quantum tempus poſſit.Iacob. de Bel. & Guido.de Suza.numero quinquageſimooctauo.fo.138. Tomo 3.Par.2.
Redditur inferius paciſcēdo data pecunia.Iac.de Arena.de queſt. nu.4.fol.291. Tomo 11. P.1.
Relaxari pro quibus criminibus poſſit ſub fideiuſſoribus. Paul. Gritan.de relaxat.carcerat.titu.de fideiuſſ.reorum.num.1.folio 352.Tomo 11.P.1.
Releuat procuratorem ab onere ſatisdationis præſtandæ cauendo,& promittendo pro eo. Franc. Curt. de iureiuran. propter calum.§.ſin autem. nu.9.f.133.T.3.P.2.
Repertus in flagranti crimine, an de facto puniri poſſit. Franc. Caſo.de malef.tracta.9.numero vigeſimoquarto .fol.289.T.11. Par. prima.
Reſpondens obſcuræ poſitioni, obſcuritatem declarare tenetur. Odofred.de ordine Iudic. num.28.folio 35. vult dicere fol.33. Tomo 3.P.1.
Reſponſurus petitionib. debet iurare de calūnia. M. Ant.Cucch. de mentient.cir.poſſeſſ.verſic.præmitte.numero 197. folio 296. Tomo 3.P.2.
Reuerſus volens recuperare tenutam, nunquid debeat reſtituere actori expenſas.Guido.de Suza.de ordine iudic.nu.64.folio 36. Tomo 3.P.1.
Sacrilegij eſt abutēs rebus ſacris in ſortilegijs.Paul. Grilan. de ſortileg.q.16.nu.4.f.397.T.11.P.2.
Satiſdat pignoribus fideiuſſorem non inueniens, quibus deficientibus in iuratoriam cautionem præſtat.Federic.Schench.de ſatiſdat.nu.7.f.135.T.3.P.2.
Semper præſumitur iuſtè captus niſi contrarium probetur Conr. Bru.de ſeditioſis.c.11.nu.9.folio 108.T.11.P.1.

Reus qualiter conditionaliter conſideretur, & eius effectus.

*REVS ſi alienauerit res hæreditarias,pretiumque acceperit,ad qđ conueniri poteſt: quia vna res in vniuerſalibus (vt in hæreditate) loco alterius ſuccedit.Acchilles Perſonal.de petit. hæredit. nu.643.col.2.fol.286.T.3.P.2.
Si ante ſententiā mortuus fuerit, ſiue ipſe mandauerit delictum fieri,ſiue ipſe fecerit, eius bona ſuis reſeruantur hæred. Hiero. Gigans de crimin.læſæ maieſta.quæſtione 20.numero 2.fol.53. Tomo 11.Par.1.
Si comparet in iudicio,& accipiat defenſionem fideiuſſoris, priuilegium rei proderit dicto fideiuſſori,aliàs non, nec interruptio per eum facta.Ioā.Bapt.Boui.de ſtatuta vrb.præſcrip. Glo. 21.num.69.f.195.T.17.
Si delictum confiteatur quando ei talis confeſſio noceat.M. Anton. Blanc.de indicijs & tortu. numero 203. folio 271.Tom. .11.Par.
Si fictè confeſſus condemnatur ex inordinato proceſſu,ſententia eſt ipſo iure nulla.Hiero.Gigans de crimin.læſæ. maieſt.q.1.nu. 9.fol.59.Tomo 11.P.1.
Si fuerit condemnatus,quia erat abſens, habet ſpatium decē dierum ad appellādum tempore ſententiæ. Dynus. de Mugl.de præſcrip.nu.7.f.50. T.17.
Si intentabit in alio iudicio quàm adipiſcendæ contra hæredem remedium cap.reintegrandum.3.q.1.& ſua requiſita in illo iudicio neceſſaria probabit,proculdubio obtinebit, & ante omnia ad eius poſſeſſionem reintegraretur.Acchilles Perſonal.de adipiſcenda poſſeſſio.numero 490.columna 4.folio 278.Tomo 3.Par.ſecunda.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si interrogetur, an totam rem possideat,& in possessione in parte, & non in toto mentiatur an tota possessio, vel illa pars tantùm in qua mentitus sit,in actorem transferratur,& illa tantùm pars in illum transfertur in qua mentitus sit.remissiuè Acchillis personal. de petit.hęred.numero 644.colum.2.in fi.fol.286.Tom.3. Par.secunda.

Si moriatur appellatione pẽdente an accusatio extinguatur. Fran. Caso.de quæstio.crimin.capitul.2.numero 3. fol.455. Tom. 11. Par. prima.

Si non possideat rem hæreditariam an ante litem contestatam, post litem autem contestatam,tantùm possidere cæperit,iudiciũ valeret:nam restitutio in consequentiam in hæreditatis petitione venit,& principaliter petitum, quod actor hæres declaretur: restitutio autem iudicis officio fit, meritò si in petitione hæreditatis sufficit,quòd reus post litem contestatam possidere incepe rit.Acchil.personal.de peti.hæred.nume.647.colum.3. fol. 286. Tom.3.Par.2.

Si probat possediſſe post litem contestatam, actor probet possediſſe ante litem contestatam, vel tempore litis contestatæ. Virgin. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani cap.14.num.31.fol.309. Tom. 3.Par.2.

Si prohibeatur opponere exceptionem,statuto ita dictante, an poterit opponere eius fideiussor.Bald.Perusi.de stat.versic.excipere.nu.2.fol.111.Tom.2.

Si responderit se titulum nescire, actori sufficit, vt petitio hæreditatis,sibi contra reum competat. Acchil. Perso de petit. hæred. nu.640.col.2.cir.fi.f.286.T.3.P.2.

Si statim liquidaret de iure suo sine mora post liquidatum ius actoris, an iudex debeat secundum compensationem iam factam a iure pronunciare.Tynd.de compensat.numero 77. fol. 254.T.6. Par.secunda.

Reus qualiter circa diuersa consideretur, & quando spolietur.

*REVS spoliatur in quæstione spoliationis mota (vt.in casu ibi proposito) si impetret commissionem,vt non obstantibus, &c. procedatur super petitorio,& possessorio simul,nihilominus potest prius de possessorio expediri si de eo prius constet. Franc. Hercul.de attenta. numero 7. capitul. 12.fol.263.Tom.5.

Succumbens an in expensis condemnari debeat. Ant. Nicel. de Glos.contrarijs.nu.214.f.203.T.18.

Suscipit quandoque onus probandi.M. Ant. Cucch. de mentient cir.posses.versi.præmitti. nu.221.f.296.T.3.P.2.

Suspectus debet interrogari,vbi fuerit, cum quibus comederit tẽpore delicti. Franc.Caso de malef.capitul. 4.nu.6.fol.284.Tom. 11.Par. prima.

Reus ad quid teneatur.

*REVS tenetur edere instrumenta actori in quibuscumque causis fauorabilibus.Hiero.de Mon.de fi.regund.capitul.82. nu.5. fol. 353.Tom.3.Par.2.

Edere instrumenta fisco.Franc.Lucan.de priuil. fisci,prima parte princi nu.7.f.7.T.12.

Edere instrumenta gabellarum fiscalium emptori actori, sicut fisco.Bertac.de Gabel.seu vectigal.7.Par.princi.nume. 33. fol.65. Tom.duodecimo.

Edere scholari actori instrumenta ad fundandam intentionem suam Hora. Lucius de priuil.scholarium.priuil.76. fol.83.Tom. decimooctauo.

Reficere expensas, etiam non vtiles factas in re ex primo decreto possessa etiam de iure canonico. Cornel. Beninc.de paupert. & eius priuil.speciale.10.nu.8.f.154.T.18.

Reus quando torqueri debeat,vel possit, & quando non.

*REVS torquendus est sępe, & sæpius propter variationem.Ioann. Royas de hęret.Par.2.assert.31.nu.300.fol.229.Tom.vndecimo, Par.secunda.

Torqueri an iterum possit, qui postquam in tormentis confessus est,sequenti die confessionem factam negat.Iac.Simanch.de catho.institut.tit.65.nu.79.f.206.T.11.P.2.

Non debet propter solam famam. Iac. Simanch.de catho. institut.tit.65.nu.76.f.205.T.11.P.2.

Potest, qui suspectus cum sit, vacillat, mentitur,& periurat.Iac. Simanch.de catho.institut.capitu 65.numero 31.fol.204.Tom. 11.Par.secunda.

Potest vt respondeat.Iac.Simanch.de catho. institut. tit. 14. nu.9. fol.136.Tom.11.Par.2.

Quando iterum debeat.Iac.Simanch. de catho. institut.titul.65. nu.75.fol.206.T.11.Par.2.

Quando non debeat.Franc.Caso de torment.cap.18. num. 8.fol. 314.Tom.11.Par.1.

Qui non debuit,& in tortura fuit confessus, confessio ei non præiudicat.Iac.de Arena de positio.§.7.& vltimo. numero 3. fol.7. Tom.quarto.

Quoties debeat ex variatione.M.Ant.Blanc. de indicijs & tortu. nu.222.fol.273.T.11.P.1.

Quoties possit.Iac.Simanch.de catho.institut.tit.65. num.76.fol. 206.Tom.11.Par.2.

Ter non debet.Iac.Simanch.de catho.institut.titul. 65. nume.77. folio 206.Tom.vndecimo,Par.secunda.

Tertiò an possit, quiuis tortus bis confitetur, & reuocat. Iac. Simanch.de catho.institut.titu.65.numero 81.folio 206. Tom.11. Par.secunda.

Reus circa diuersa consideratus quid operetur.

*REVS titulum dicere si noluerit,iudex illum tunc compellere potest,ad contestandum litem, si post autem litem contestatam titulum allegaret,illud quem probaret,sibi proderit,cum titulus, post litem contestatam opponi etiam possit.Acchilles Perso. de petit. hæred.nu.641.col.2.f.286.T.3.P.2.

Tortus ad quem locum ducendus sit ad perseuerandum confessione facta in tormentis.Bald. de quæst.& torment. cap.3.nu.3. fol.294.Tom.11.Par.1.

Confessionem illicitam per tormenta pluries ratificans præsumitur hoc facere tormentorum timore quæstio.5.2.Par. nume.44. fol.255.Tom. 11.Par.1.

Vbi potest extrahi,vel debet custodiri, potest in ecclesia compeditori.Ant.Columba.de pęnis omnifa coitus.nu. seu arti.114.folio 344.Tom.11.Par.1.

Victus in duello confessi pœna punitur. Paris a Puteo de re milit.versi.duellum.col.3.nu.3.f.391.T. 26.

Vocandus est primò ad iudicium.Guido de Suzaria, de ord.iudic. nu. 1.fol.34.Tom.3.Par.1.

Voluntarius est, qui comparet in termino citationis Virgin. de Boccat.de cingulo.I.C.Romani capitul. 15. numero 9.fol.310. Tom.3.Par.2.

Est qui se opponit executioni pro suo interesse Virgin.de Boccat. de cingulo.I.C.Roma.capitu.15.numero octauo,fol.310.Tom. tertio,Par.secunda.

Habetur loco actoris,& debet suam personam legitimare. idem. ibidem.

Vt de tractatu possit condemnari, tria concurrere debent, secreta locutio,inimicitiæ capitales cum occiso, & quod homicidium sit secutum in continenti.Fran.Caso.de malef.tract.3. c. 1.nu.2. fol.284.Tom.11.Par.1.

Vt quis sit, vel eius nomen sit receptum inter reos differunt. M. Ant.Blanc.de indic.& tortu.numero 335.folio 276.Tom. vndecimo,Par.prima.

Vt teneatur edere instrumentum ad fundandam intentionem suã scilicet ipsius agẽtis,speciale est in fisco. Marti. Lauden. de fisco q.237.fol.5.Tom.12.

Rex qualiter circa diuersa absolutè,& dubitatiuè consideretur, cui comparetur.

*REX Ægiptiorum quomodo oculorum usum recuperauerit.Sebast. Monticul. de patr. potest.numero 19. folio 128. Tom. 8. Par.secunda.

Æquiparatur Imperatori in suo Regno, nec a sua sententia licèt appellare,quia habetur pro lege.Albert.Bru.de stat. nu. 15. art. 13.fol.238.Tom.2.

Et quid de Rege superiorem recognoscente,& tenente Regnum in feudum.Albert.idem ibidem.

*REX Alphonsus nonus iussit debita solui a Regni successore. Garsia.de expen.& melioratio.c.16.nu.29.f.315.T.17.

Aliter seruit Deo,vt homo,& aliter,vt Rex. Ant.Corset. de potest. reg.nu.17.4.P.f.138.Tom.16.& Conr.Bru.de hæret. c. 13. nu.3. fol.315.Tom.11.Par.2.

Amortizare hoc est concedere bona immobilia iure manusmortuæ possideam.Ægidius Magal. decis. de amortizatione cap. 1. nu.1.fol.434.Tom.13.P.2.

An aperta regalia,pensionem fructibus episcopalis dignitatis reseruatam pensionario soluere teneatur.Arnulph.Ruzeus.de iur. regal.priuil.53.nu.1.f.386.T.12.

Conferat beneficia pensionario ad conferendum reseruata. Philip.Prob.de iur.regal.q.32.nu.1.f.399.T. 12.

An,& qualiter possit donare de rebus Regni, & in successor illius possit reuocare.Ant.Corset.de potest.& excellentia regia nume. 14.q.1.fol.131.T.16.

An habeat in concilio interesse de necessitate,& quando. Card.Iacobat.de concil.lib.1.articu.7.numero 6.fol.209.Tom. decimotertio,Par.prima.

An percipiat aliquid de venditis nemoribus per defunctum episcopum.Philip.Prob.de iur.regal.q.80.nume. 3.4.& 5.fol.403. 404.Tom.12.

Rex dubitatiuè consideratus quid miscellaneè possit, quid sit,ad quid teneatur, & quid vendat.

*REX an possit admittere resignationes beneficiorum a perta regalia resignatorum.Philip.Prob.de iure regal. quæst. 34. nu. 1.fol. 399.Tom.12.

An potiit alienare res ecclesiæ.Card.Iacobat.de concilio.lib.7.art. 5.nu.199.f.318.T.13.P.1.

Assignare vnum Regnum vni filio & alterum alteri in vita sua,filijs ratum habere iurantibus. Ant. Cors.de potest.Reg. 2. Par. nu.4.q.5.fol.132.T.16.

Augere seruitia bonorũ feudaliũ, vltra quàm ab antiquo fuerint constituta.

Source : BIU Cujas

constituta.Iaco.de Ayelo. de iur.Adohæ. versi. Rex.numero 56. folio 171.Tomo 12.
Capere res ecclesiæ in suo aduentu Remig. de Gon. de charitati. subsid.q.57.nu.14.f.181.T.25.P.2.
Castrum aliquod regni sui alienare. Incert.auth.de feud.P.2.num. 2.fol.304.Tomo 10 P.1.
Concedere priuilegia eadem alicui loco prope ciuitatem existenti, quæ habet ipsa ciuitas.Pet.Antibo.de muneribus §.j.num.27. folio 31.Tomo 12.
Item Imperator.ibidem.
Condere legem sine consilio Procerum.Ioan.de Montaig.de parlamentis vers.adde.nu.5.f.274.T.16.
Conferre beneficia ad episcopum,& suæ ecclesiæ capitulum alter vicibus conferri consuera nos iure regaliæ. Philipp. Prob. de iure regal.q.13.nu.1.f.393.T.12.
Conferre beneficia ad episcopum deuoluta,iure regaliæ. Philipp. Prob.de iure regal.q.14.nu.1.fol.394.T.12.
Conferre beneficia in regalia occurrentia per vicarium. Arnulph. Ruze.de iure regal.priuil.16.numero 20.folio.371.T.12.
Beneficia ad dispositionem episcopi, & sui capituli iure regaliæ. Philp.Prob.de iure regal.q.12.nu.1.f.393.T.12.i
Conferre beneficium ad episcopatum ratione vnionis spectantia, iure regaliæ Philip.Prob.de iure regal.q.18. numero 1.fol.395. Tomo 12.
Conferre beneficia iure regaliæ alijs aperta regalia vacantia, aliàs graduatis & nominatis debita.Philip.Prob.de iure regal.q.21.f. 346.num.1.T.12.
Conferre beneficia iure regaliæ,per vicarium.Philip.Prob. de iure regal. q.38.nu.1.f.401.T.12.
Conferre beneficia iure regaliæ, quæ durante regalia vacarunt Philippus Prob.de iure regal.q.17.nu.1.f.395.T.12.
Conferre ecclesias parochiales iure regaliæ. Philipp. Prob.de iure regaliæ.q.10.nu.1.f.392.T.12.
Conferre vicarias perpetuas iure regaliæ.Philipp.Prob.de iure regal.q.11.nu.1.fol.392.T.12.
Credere pecuniam minoris æstimationis, quàm esset ipsa materia Marti.Lauden.de monet.nu.7.f.203.T.11.
Item Dux.ibidem.
Dare in commendam beneficia iuris regaliæ effectu, & iure. Philippus Prob.de iure regal.q.19.nu.1.f.395.T.12.
Diuidere regna,vel prouincias inter filios, vel an filij consentiente patre rege possint diuidere regna, vel baronias inter filios, vel an filij consentiente patre rege possint diuidere regna inter se arguitur quòd non Martin.Lauden.de primo genitura q.13.vbi remissiuè fol.27.T.10.P.1.
Donare filijs etiam non emancipatis.Ant. Cors. de potest. regia.2. P.q.5.nu.2.f.132.T.16.
Expellere Iudæos è regno,& bona eis auferre. Anto. Cors. de potesta.regia.5.& vttima Par.quæstione 171.numero 11.folio 140. Tomo 16.
Fieri ex criminoso.Ioan.le Cirier.de primo genitura q.14.2.libri. nu.3.f.59.Tomo 10.P.1.
Præsentare ae beneficia iure regaliæ. Philipp. Prob.de iure regal. q.9.nu.4.fol.392.T.12.
Priuare filios regno testando, & descendentes ex linea paterna. Anto.Cors.de potest. regia.2.P. quæstio. 6. numero 6. fol. 132. Tomo 16.
Pugnare pro regno licitè cum Imperatore. Paris.a Puteo de re milit.ver.pone.nu.1.f.407.T.16.
Reuocare alienata per se. Anto. Cors. de potesta. regia. quinta & vltima.P.q.71.nu.16.f.144.T.16.
Reuocare nominationes Pet. Reb.de nominat.q.vltima principali.num.22.f.340.T.15.P.2.
Et quid de Papa.ibidem.
Statuere aliquid contra ius diuinum.Pet. Foller. de contrac. censuarijs.nu.27.ver.Nicolaus.fol.124.T.6.P.secunda.
Statuere quòd vassalli Baronum in præiudicium eorum possint se submittere iurisdictioni alienæ.Pet.Follerius de contrac.censua.ver.nunquid.nu.5.fol.155.T.6.P.secunda.
An sit exemptus a iuramento.Anto.Cors.de potesta.reg.3.P.q.27. nu.45.fol.135.Tomo 16.
An teneatur confirmare officia.Pet.Reb.de nominatio.q.12.princip.nu.36.f.317.T.15.P.2.
Soluere debita defuncti Regis. Ioã.Garsia.Hisp.de expen.& melioratio.c.16.nu.15.f.313.T.6.
An vendat vnam ciuitatem suam sine consensu ciuium. Restau. Castal.de Imperat.q.104.nu.23.fol.74.Tomo 16.

De Rege Angliæ siue Angliorum & eius potestate.

*REX Angliæ an possit conferre beneficia in suo Regno ex priuilegio Papæ.Item an possit conferre ex compositione in ecclesiarũ fundatione facta,& an possit conferre vigore præscriptionis.Ioã. de Selua.de benef.q.23.P.2.nu.39.f.49.T.15.P.2.
Item Vngariæ.ibidem.
An subsit Imperio.Restau. Castal. de Imperat.q.53.nu.14.fol.54. Tomo 16.
Conferat beneficium in suo regno.Ioann.de Selua.de benef.q.23. num.39.f.49.T.15.
Habet ius conferrendi corta beneficia & priuilegio, & non iuris rigore.Bermon,Chouer de pub.concub.numero 3.fol.178.Tomo. 11.Par.prima.
Non potest expedire causas Gasconiæ sibi subiectæ in Anglia Gõdisi.Villadiego de allega. quæst.4. nume.14. fol.259. T. 13.P.2.
Nullum habet ius in Franciæ Regno,quia descendit ex filia, quæ de consuetudine in corona non succedit.Ioan. Campe de statu. num.98.q.21.f.267.Tomo 1.& Anto.Cors. de potesta.reg.3. P. q.17.nu.22.f.134.Tom.16.
Item cur.ibidem.
Quæ beneficia sui Regni conferat,Ant. Cors. de potest. reg. 2.P. nu.11.q.5.f.132.T.16.
Subest Imperatori, licèt non peccet non faciendo subiectionem, & postquàm Imperator non petijt subiectionem. Mart.de Carrat.Lauden. de Princip.q.60.vbi remissiue f.205.T. 16.
Item Franciæ ibid.
Item Hispaniæ ibid.
Anglorum confert præbendas ex priuilegio Papæ in suis Regnis Iul. Ferret. de re nauali opi. 5. & vltima numero secundo, folio 360.Tom.12.
Item Vngariæ ibid.
Confert prębendas in suis Regnis.Restaur.Castal.de Imperator. q.100.nu.27.f.72.T.16.
Item Franciæ ibid.
Habet inuestituras beneficiorum ex priuilegio Papæ. Io.de Selua de benef.q.23.nu.23.f.49.T.15.P.1.
Item Apuliæ ibid.
*REX ante coronationem, quo pacto dici possit Guliel. a Monfer. de succes.Regum dubio primo.nu.22.f.179.T.16.
*REX Antigonus qualiter fuerit animosus.Iul.Ferret.de Gabel.seu vectigal.&c.nu.7.f.80.T.12.
Aperta regalia,delinquẽtium non expectata declarationis, vel priuationis sententia,conferre potest beneficia iure regaliæ, Arnulph.Ruze.de iure regal.priuil.12.numero primo,fol. 367. Tom. duodecimo.
*REX Apuliæ habet inuestituras beneficiorum ex priuilegio Papæ Io.de Selua de benef. quæstio.23.numero 23.folio 49. Tom.15. Par. secunda.
*REX Assa conduxit.Regem infidelem cõtra populum Hæbreum Pet.Bel.de re milit.titul.17. nume.3.fol.345.Tom.16.
Israel in infinitate sua Dominum non quæsiuit, sed medicos corporales.Ioan.a Gapistrano in speculo conscientiæ. numero 238. fol.362.Tom.1.
Assimilatur Imperatori Ant.Corset.de potest.reg.4.Par. nume.14. fol.138.Tom.16.
*REX Assuerus sapientibus vsus est apud se.Io.Redin. de maiestate Princ.nu.17.ver.legibus f.155.T.16.
*REX Balduinus Argolicus perijt tempore Henrici ducis Venetiarum quadragesimi tertij.Iul.Ferret.de re nauali lib.12. num.72 fol.348.Tom.12.
*REX Bernardus Italiæ: quia bellum aduersus patruum suum Lodouicum Imp. cognomento Pium,molitus fuerat primum maiesta.iudic.ab Imper. damnatus, deinde Aquisgrani gladio cæsus.Conr.Bru.de seditiosis capitu. 5. numero 16. fol. 135. Tom. 11.Par.prima.
*REX Boæmiæ an sit propriè, & originaliter de electoribus imperij.Restaur.Castal.de Imperator.quæstio. 8. numero 6. folio 37. Tom.decimosexto.
Quando in electione Imperatoris fit vocandus. Pet. a Mon. de potest Ponti.q.2.nu.3.f.152.T.13.P.1.
Bonus est melior, quam bona lex. Angel. de Perus. de sindicatu versi.Rex.nu.17.f.229.T.7.
Carens iusto titulo lęsæ maiestatis crimen contrahit Ant. Cors. de potest.reg.5.vltima.P.q.71.nu.45.f.143.T.16.
*REX Carolus Francorum.23.cui Magni cognomem tribuunt contrario Patris agnomine,qui paruus dicebatur) pius ad modum fuisse dicitur,ac religiosus Princeps,viris doctis,& sanctis sacerdotibus plurimum deditus,ecclesijs vbique multa contulit,& ecclesiasticis priuilegia &c.Ioan. Quint. Heduus de Aristocrat. christ.ciuit.col.1.in fi.f.95.T.16.
*REX Chyldericus non fuit depositus a Regno, sed sponte ingressus monasterium vitam monasticum assumpsit. Bermon. Chouer.de pub.concub.versi.ergo nume.27.folio 191.Tom.vndecimo,Par.prima.

Rex miscellaneè consideratus quid operetur.

*REX committit Vicarium suum confessorem ad conferendum bursas collegij Nauarrę Parisien.Arnulph. de iure regal. priuil. 16.nu.22.fol.371.Tom.12.
Concedens castrum cum omni iure,quod ibi habet, an censeatur concessisse ius regium.Iac.de S. Georg. de feud. versic.dictique nu.3.fol.218.T.10.P.1.
Concedit literas successori in beneficio,vt subrogetur in locum,& instantiam defuncti.Arnulph.Ruze.de iure regal.priuil.5.num. 15.fol.364.Tom.12.
Conferens iure regaliæ, naturam, & qualitatem beneficiorum in fundatione appositas sequi tenetur. Arnulph. Ruze. de iure regal.priuil.49.nu.1.f.385.T.12.
Iure regaliæ,reguli cancellariæ Romanæ non subijcitur. Philip. Prob.de iure regal.quæst.55.nume.4.fol. 407. sed vult dicere. 405.Tom.12.

Rex quid conferat in suo regno.

*REX confert beneficia in regalia existentia priuatiuè, licèt illa vacent in curia Romana.Philip.Prob.de iure regal.q.15. nu.8.fol. 394.Tom.12.
Beneficia duplicia omnia.Philip.Prob.de iure regal.q. 9. num.2. fol.392.Tom.12.

Item

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Item ſimplicia ibid.
Capellanias iure regaliæ. Philip. Prob. de iure regal. q. 9. nu. 1. fol. 392. Tom. 12.
Item laicales matricularias. ibid.
In alternatiua epiſcopi. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 8. nu. 6. fol. 365. Tom. 12.
Iure regaliæ eccleſias parochiales præbendis annexas. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 40. nu. 1. f. 379. T. 12.
Omnia beneficia, ad collationem dignitatis epiſcopalis exiſtẽtia aperta regalia, exceptis eccleſijs parochialibus. Arnulph. Ruze. iure regal priuileg. 39. nu. 1. f. 379. T. 12.
Perſonatus iure regaliæ. Philip. Prob. de iure. regal. q. 9. nu. 1. fol. 392. Tom. 12.

Rex qualiter circa diuerſa conſideretur.

*REX confidit multum de officiarijs computorum. Philip. Prob. de iure regal. q. 35. nu. 18. f. 400. T. 12.
Conſilio ſuo maior eſt. Pet. a Mon. de poteſt Pontif. verſicu. verùm nu. 5. fol. 150. Tom. 13. Par. 1.
Conſiſtorij ſui culmen tenet. Nicol. Boer. de ord. grad. vtriuſque fori 2. P. nu. 1. f. 268. T. 16.
Contra quem fuit commiſſum crimen, lęſæ maieſtatis, etiam non notoriè delinquentem bonis ſuis an priuare poſſit, quamuis nõ vocatum neque conuictum, nam crimen lęſæ maieſtatis eſt ſatis. horrendum, & iuſte cẽſetur maximũ omniũ peccatorũ Hier. Gigans de crimine lęſæ maieſt. quæſtio. 1. nu. 1. f. 84. T. 11. Par. 1.
Cui eccleſiæ teneatur ad decimas. Ant. Corſ. de poteſt. reg. q. 17. 3. P. nu. 63. f. 137. T. 16.
Cum occupat feudum propter non exhibitum hominem, poteſt quoque mitti in poſſeſſionẽ retrofeudi, fructusque omnes ſuos facere. Ægid. deciſ. de amortizat. capit. 6. nume. 1. fol. 435. Tom. 13. Par. ſecunda.
Cum iniuſtus, eſt tyrãnus. Hiero. Gigans de crimine lęſæ maieſt. q. 65. nu. 14. f. 47. T. 11. P. 1.
Cyprij tempore Laurentij Celſi Ducis ſexageſimo venit Venetias. Iul. Ferret. de re haual. lib. 12. nu. 89. f. 349. T. 12.
Dat ratione iuris regaliæ capitulis permiſſionem epiſcopum eligendi. Arnulph. Ruze. de iure regal. q. 2. nu. 11. f. 289. T. 12.

Rex quid debet facere.

*REX debet explicare regni negotia per tutorem ante pubertatem Arnulph Ruze. de iure regal. priuil. 36. numero quarto, fol. 378. Tom. duodecimo.
Ita ſe gerere, vt diligatur a ſubditis. Pet. Foller. de contrac. cenſua. verſi. Alphonſus nu. 4. f. 118. T. 6. P. 2.
Omnes ſuper excellere, & per ſe eſſe ſufficiẽs. Paris. de Puteo de ſindicatu verſicu. poſt Imperatorum. numero 46. fol. 227. col. 4. Tom. ſeptimo.
Reſarcire damna paſſis de ſuo & purgare prouinciam malis hominibus. Iac. de Ayello de iure. Adohæ. numero tertio, fol. 170. Tom. duodecimo.
Vitare opera tiranni. Angel. de Peruſio de ſindicatu. verſicu. Rex. nu. 1. fol. 229. T. 7.
*REX Demetrius tributa ſacerdotibus elargiri ſtatuit. Ioann. a Capiſtrano de auth. Papæ. Par. 2. princi. numero 78. fol. 42. Tom. 13. Par. prima.
*REX Deſiderius capitur, & quo tempore. Ioan. a capiſtrano de auth. Papę. Par. 2. 2. Par. princip. numero 129. fol. 47. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Rex qui dicatur.

*REX dicitur a regendo ſecundum iuſtitiam Hiero. Gigans de crim. lęſæ maieſt. quæſtio. 27. numero 4. fol. 66. Tom. vndecimo, Par. prima.
Etiam excellens. Card. Iacobat. de concilio. lib. 1. art. 1. nume. 143. fol. 198. Tom. 13. Par. 1.
Pater quo ad gubernationem. Paris de Puteo de ſindicatu verſic. poſt nu. 77. fol. 229. T. 7.
Item quò ad dilectionem ibid.
Qui alios regit, a nemine regitur. Paris a Puteo de ſindicatu ver. Rex. nu. 16. fol. 229 T. 7.
Sacer. Pet. Foller. de contrac. cenſua. verſi. Alphon. nu. 12. fol. 119. Tom. 6. Par. 2.

Rex qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid ſit, & eius effectus.

*REX donans caſtrum, an videatur donare iuriſdictionem. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 2. Par. nu. 1. q. 1. f. 132. T. 16.
Vel legans ciuitatem intelligitur legare vel donare ſine præiudicio tertij. Marti de Caratijs Lauden. de Princi. q. 421. vbi remiſſiuè. fol. 210. Tom. 16.
Electus poteſt concedere priuilegia ante coronationem. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 5. & vltima. Par. quæſtio. 71. numero 9. folio 140. Tom. decimoſexto.
Epiſcopos, & Abbates ad exercitum mittere poſt, quia in temporalibus ſunt ei ſubiecti. Pet. Antibo. de muneribus. 3. Par. princi. nu. 97. fol. 28. Tom. 12.
Eſt amator caſtitatis, & legitimi thori. Arnulph. Ruz. de iure regal. priuil. 50. nu. 3. f. 385. T. 12.
Item Princeps.
Eſt dominus legum, non morum. Pet. Foller. de contrac. cenſua. verſicu. nunquid. nume. 7. fol. 155. Tom. 6. Par. 2.
Eſt in quaſi poſſeſſione percipiendi ius regaliorum Arnulph. Ruze. de iure regal. nu. 10. f. 358. T. 12.
Eſt in terris, ſicut Deus in cælis, item Princeps. Ioan. Redin. de maieſt. Princi. nu. 30. f. 146. T. 16.
Eſt inferior Papa. Io. Staphil. de gratijs expectat. &c. verſi. reſtat nu. 25. fol. 287. Tom. 15. Par. 1.
Eſt lex animata in ſuo regno. Mart. de Carrat. Lauden. de Princip. q. 21. vbi remiſſiuè. f. 205. T. 16.
Eſt Monarcha in ſuo regno. Nico. Boeri. de ord. grad. vtriuſque fori. 2. P. nu. 59. f. 272. T. 16.
Et quiuis Princeps ſuper abuſibus reprimendis intendere debet. M. M. Rauaudus de Speculo Iudic. nu. 46. f. 86. T. 3. P. 1.
Et Reſpublica idem ſunt. Paris de Puteo de ſindicatu. verſicu. poſt nu. 78. fol. 229. Tom. 7.
Excommunicabitur pro notorijs exceſſibus poſt munitionem canonicam, quando non vult obedire Papæ, ſecus ſi Princeps eſſet nimis ſeuerus, & iniurioſus, quia tunc Papa, vel vicarius ſummi Regis cognoſcet etiam, vel non notorijs, & inquiret, ſi ſit infamis, vel ſit accuſatus. Marti. de Carat. Lauden. de Princip. q. 395. vbi remiſſiuè fol. 210. T. 16.
Item Princeps ibid.
Item dux. ibid.
Exercet regalia per ipſum, & non per alium. Paris a Puteo de remiſit. verſi. quia. nu. 6. f. 390. T. 16.
Exigit iuramẽtum fidelitatis ab epiſcopis pro temporalibus. Ant. Corſet. de poteſt. reg. 4. P. nu. 19. f. 139. T. 16.
Expulſus iniuſtè regno, eſt reſtituendus Ant. Corſet. de Fallen. reſt. ſpol. nu. 1. f. 325. T. 3. P 2.
Facit fructus ſuos a radice pendentes aperta regalia. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 30. nu. 1. f. 375. T. 12.
Factus Monachus nunquid regnum poſſit remittere. And. Barbat. de præſtantia Cardin. quæſtio. 5. Baſilica. Par. 1. nume. 13. fol. 78. Tom. 13. Par. 2.
Fernandus cognomento magnus regna inter quatuor filios diuiſit. Io. Garſia. Hiſp. de expen. & melio. capitu. 16. nu. 20. folio 314. Tom. decimoſeptimo.
Fiebat olim per electionem, hodie vero fit per ſucceſſionem. Lodo. Montal. de reproba. ſenten. Pilat. articu. 4. numero 2. folio 16. Tom. decimoquarto.

De Rege Franciæ, & illius authoritate in ſuo regno.

*REX Franciæ agit in ſuo regno, ſicut Cæſar in Imperio. Nico. Feſtacius de æſti. & colłect. c. 7. nu. 44. f. 192. T. 12.
An dicendus Imperator. Io. le Cirier. de primo genitura q. 12. 2. lib. nu. 22. f. 57. T. 10. P. 1.
An præferendus ſit Regi Romanorum. Thomas Campegius. epiſ. Feltren. de concil. capitul. 16. per tot. fol. 407. Tom. decimotertio, Par. prima.
An recognoſcat Imperatorem in ſuperiorem de iure, hæreticum fortè eſſet negare Imperatorem vniuerſi dominum. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 82. nume. 2. fol. 52. Tom. 16. & Hiero. Gigans de crimin. lęſæ maieſtatis quæſtio. 27. numero 2. fol. 41. Tom. 11. Par. prima.
An ſubſit Imperatori. Reſtaur. Caſtal. de Imperator, quæſtio. 53. nu. 4. fol. 53. Tom 16.
Chriſtianiſſimus, & eius ſubditi. ſubſunt Romano Pontifici. Hiero. Alba. de poteſt. Papæ. 3. Par. numero 40. fol. 84. Tom. decimotertio, Par. prima.
Chriſtianiſſimus, quæ beneficia ſui regni poſſit conferre. Ant. Corſ. de poteſt. reg. 2. Par. quæſtio. 5. nu. 12. f. 133. T. 13.
Confert decanatũ. Andegauen. & in epiſcopatibus, & archiepiſcopatibus qui ſunt de fundatione regali ſede epiſcopali vacante, præbendas confert. Io. de Selua de benef. q. 7. P. 1. num. 15. fol. 26. Tom. 15. Par. 1.
Confert præbendas in ſuo regno. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 100. nu. 27. fol. 72. T. 16.
Confert ſede epiſcopali vacante iure regali præbendas in multis eccleſijs ſui regni ex priuil. Io. de Selua de benef. q. 23. P. 2. nu. 2. fol. 48. Tom. 15. Par. 2.
Eſt canonicus in pluribus eccleſijs ſui regni. Io. de Sel. de benef. q. 23. P. 2. nu. 39. f. 49. T. 15. P. 1.
Eſt canonicus Pictauenſis. Guliel. Redoa. de Simonia mentali. P. 2. c. 13. nu. 54. f. 66. T. 15. P. 2.
Eſt canonicus præbendatus in eccleſijs cathedralibus. Philip. Prob. q. 2. nu. 12. f. 389. T. 12.
Eſt eccleſię, & ſanctorum decretorum protector, & defenſor. Philip. Prob. de iure regal. q. 5. nu. 13. f. 400. T. 12.
Fuit author vnius concilij. Pet. a Mon. de poteſt. concilij q. 3. nu. 3. fol. 146. Tom. 13. Par. 1.
Fundauit plures abbates de præbẽdis, quas in eccleſijs cathedralibus regni obtinet. Philip. Prob. de iure regal. nu. 13. quæſtio. 2. fol. 389. Tom. 12.
Habens litem cum paupere prouidet ei de aduocato. Corneli. Benine. de pauperta. & eius priuil. quæſt. 7. ſpeciale primum. num. 11. fol. 148. Tom. 18.
Habet nomen excellentius, quàm cæteri Reges. Io. Ferral. de viribus, & priuil. regni Franciæ nu. 6. f. 175. T. 16.
Habet plenariam poteſtatem in beneficijs, in ſpiritualibus a Papa. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. 21. numero 67. folio 338. Tom. 15. Par. 2.
Habet priuilegium nominandi Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 100. nu. 21. fol. 72. T. 16.

Item

Source : BIU Cujas

Item Nauarræ ibid.
Item Reginæ ibid.
Habet priuilegium, quod extraneus in suo regno non nisi ex sua permissione possit beneficiari. Io. de Selua de benef. q. 26. Par. 3. nu. 7. fol. 86. T. 15. P. 2.
Habet priuilegium, quod exterus non potest beneficiari in suo regno. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 29. numero septimo, fol. 375. Tom. 12.
Habetur loco Imperatoris in suo regno superiorem non recognoscens. Pet. Antibo de muneribus §. 4. nu. 98. f. 45. T. 12.
In quibus de iure communi fundatus sit. Petr. Rebuf. de congr. port. nu. 124. f. 241. T. 15. P. 1.
In regno suo nullum recognoscit superiorem. Guliel. le Rouil. de iusti. & iniusti. c. 1. nu. 9. f. 380. T. 1.
Legitimat scholares Auinioni. Pet. Rebuf. de priuil. schol. priuil. 98. nu. 6. f. 51. Tom. 18.
Licèt non subesset Imperatori, non tamen alter Imperator est. Restau. Castal. de Imperator. q. 69. nu. 14. f. 60. T. 16.
Neminem superiorem recognoscit in temporalibus. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 50. nu. 2. f. 385. T. 12. & Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. ergo nu. 18. fol. 191. Tom. 11. P. 1.
Non debet impedire iurisdictionem ecclesiæ. Steph. Auffre. de potest secula super eccles. pers. in introd. numero 4. fol. 286. Tomo decimosexto.
Non dicitur mere laicus. Bermon. Chouer. de pub. concub. versic. vt sunt. nu. 1. f. 178. T. 11. P. 1.
Non habet superiorem, & in regno agit sicut Cæsar in Imperio. Nico. Festatius de æstimo, & collect. capitu. 7. numero 44. folio 192. Tom. 12.
Non potest concedere nominationes graduatis: cum hoc tantum sit permissum vniuersitatibus. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 1. nu. 36. fol. 902. T. 15. Par. 2.
Non regnoscit in superiorem etiam Romanam ecclesiam Guliel. a Monfer. de succession. memb. 1. nu. 40. f. 180. T. 16.
Non recognoscit superiorem, & exercet omnia iura Imperatoris in suo territorio. Ant. Corset. de potestate reg. 4. P. q. 41. nu. 5. fol. 138. Tom. 16.
Non subijcitur Papæ in temporalibus. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. ergo nu. 17. f. 191. T. 1. P. 1.
Nũquid præcedat Imperatorem? Nico. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. P. 1. nu. 12. f. 266. T. 16.
Olim habebat collationem præbendarum ecclesiæ Andegauensis. Ioan. de Selua de benef. quæstio. 23. Par. 2. numero 38. fol. 49. Tom. 15. Par. 1.

Rex Franciæ quid in hoc regno facere possit.

*REX Franciæ potest cognoscere super possessorio rettinendæ possessionis inter personas ecclesiasticas. Io. Feral. de iuri. & priuil. regni Franciæ nu. 29. f. 177. T. 16.
Conferre absolutiones clericis criminosis. Steph. Auffre. de potest. seculari super eccles. perso. regula 4. nu. 2. f. 294 T. 16.
Conferre beneficia ecclesiastica pleno iure. Io. Feral. de iuri. & priuil. regni Franciæ nu. 21. f. 176. T. 16.
Conferre canonicatus pleno iure. idem ibid.
Conferre dignitates ecclesiasticas pleno iure. Io. Feral. de iuri. & priuil. regni Franciæ nu. 21. f. 126. T. 16.
Conferre gratias clericis criminosis. Steph. Auffre. de postat. secuti super. eccles. perso. reg. 4. nu. 2. f. 294. T. 16.
Eligi in Imperatorem. Restaur. Castal. de Imperatot. q. 7. num. 8. fol. 36. Tom. 16.

Rex Franciæ qualiter miscellaneè consideretur.

*REX Franciæ præsens concurrit electioni præsentis Imperatoris, licèt non obtinuerit. Restau. Castal. de Imperator. quæst. 7. nu. 8. fol. 36. Tom. 16.
Quo oleo innungatur. Restaur. Castal. de Imperat. quæst. 19. nu. 2. fol. 41. Tom. 16.
Item vbi, ibid.
Quòd sit canonicus in multis ecclesijs sui regni. inquit. Io. de Selua de benef. q. 7. P. 1. nu. 8. f. 26. T. 15. P. 1.
Quomodo incedar cum Imperatore. Restaur. Castal. de Imperat. q. 66. nu. 2. f. 59. T. 16.

Rex Franciæ quid solus tantum possit in suo regno.

*REX Franciæ solus potest concedere custodiam in suo Regno. Io. Feral. de iuri. & priuil. regni Franciæ nu. 39. f. 177. T. 16.
De armorum delatione cognoscere in suo regno. Io. Feral. de iur. & priuil. regni Franciæ nu. 43. f. 178. T. 16.
Dicere constitutiones, seu leges in suo regno. idem ibid. numero 35. folio 172.
Imponere noua vectigalia in suo regno. Io. Feral. de iur. & priuil. regni Franciæ. nu. 41. f. 177. T. 16.
Legitimare in suo regno quo ad temporalia. Io. Feral. de iuri. & priuil. regni Franciæ nu. 38. f. 177. T. 16.

Rex Franciæ miscellaneè consideratus quid operetur.

*REX Franciæ subest Imperatori, licet non peccet non fouendo subiectionem, postquàm Imperator non petijt subiectionẽ. Mart. de Carat. Laudem. de Princip. quæst. 60. vbi remissiuè col. 3. circa fi. fol. 205. Tom. 16.
Tenetur obedire Imperatori. Hiero. Muscor. de iurisdict. & Imperio nu. 128. f. 25. T. 3. P. 2.
Item Hispaniæ ibid.
Item Angliæ ibid.
Vbi inungatur Guliel. le Rouil. de iusti. & iniust. num. 2. capitu. 1. lib. 3. fol. 380. Tom. 1.
Item a quibus ibid.
Item qualiter ibid.
Vendere, vel alienare non potest vnam ex ciuitatibus Regni vel Ducatus, ne habeat grauiorem dominum. Mart. Laudem. de cõfederat. pace. & conuen. Princip. q. 14. vbi remissiuè colum. 3. fol. 302. Tom. 16.
Item vel alius Princeps. ibid.

De Rege Francorum, & eius potestate.

*REX Francorum appellatur Magnificus. Restaur. Castal. de Imperatore. q. 69. nu. 10. fol. 57. T. 16.
Item cur ibid.
Capit Regalia in ecclesijs. Io. Feral. de iur. & priuil. eccles. regni Franciæ nu. 18 fol. 176. T. 16.
Christianissimus an possit legitimare. Ant. de Rosellis, de legitimatione lib. 2. nu. 35. f. 85. T. 8. P. 2.
Et quid de alijs regibus? nu. 36. 77. ibid.
Christianissimus non agnoscit superiorem in temporalibus. Io. Berta. de gabel. 1. P. nu. 4. 7. & 9. f. 53. T. 12.
Et Papa sunt duo. supremi Principes. Nicola. Boer. de ord. grad. vtriusque fori. 1. P. nu. 10. f. 266. T. 16.
Iniungitur oleo cælitus dimisso. And. Alciat. de singul. certamine cap. 32. nu. 3. fol. 298. T. 12.
Neminem recognoscit in tẽporalibus, aut recognoscere tenetur superiorem. Ioan. Feral. de iuri, & priuil regni Franciæ nume. 1. fol. 175. Tom. 16.
Non astringitur legibus Imperialibus. Io. Feral. de iur. & priuil. regni Franciæ nu. 2. f. 175. T. 16.
Non potest excommunicari, nec excommunicatus per quem uis antistitem declarari idem ibid. nu. 19. f. 176. T. 16.
Non subiacet Imperatori. Ant. de Rosel. de legitimat. lib. 2. num. 36. fol. 85. Tom. 8. Par. 2.
Non subditur legibus Cæsareis. Marti. Lauden. de crimi. lęsæ maiest. q. 6 nu. 20. f. 30. T. 11. P 1.
Potest cognoscere de causis ciuilibus inter personas ecclesiasticas Io. Feral. de iuribus, & priuil. regni Franciæ. nume. 28. folio 176. Tom. 16.
Potest exigere subsidia ab ecclesijs inconsulto Romano Pontifice. Ioann. Feral. de iur. & priuil. regni Franciæ numero 14. fol. 175. Tom. 16.
Potest restituere famam infami. Ioan. Feral. de iur. & priuil. regni Franciæ. nu. 15. f. 175. T. 16.
Qualia olim concordata fecerit cum duce Britanniæ. Io. Ferral. de iur. & priuil. regni Franciæ nu. 31. f. 177. T. 16.
Quas sub se habeat ciuitates idem ibid. nu. 7. f. 175.
Item Prouincias ibid.
Solus in regno suo gratiam, seu remissionem concedere potest Nico. Boer. de seditiosis. versicu. prę suppono. numero 22. fol. 95. Tom. 11. Par. 1.
*REX fungitur iure Romani Pontificis. Philip. Prob. de iure regal. q. 17. nu. 2. fol. 395. T. 12.
*REX Galliæ an vtatur iure Cæsaris. Sebast. Mont. de patria potest. nu. 68. fol. 135 Tom. 8 Par. 2.
Ratione Patrimonij, & prædiorum suorum, & intuitu nominis Christianissimi, præse ferrentis naturam rationis, charitatis ad munera tenetur Ægidi. Thomat. de collect. versic. nobilitas. nu. 15. fol. 166. Tom. 12.
Gallorũ Christianissimus, an subsit Romano Imperio. Franc. Zoanet de Roma Imp. nu. 146. f. 26. T. 16.

Rex quot geirt. personas, & quid habeat, siue quã authoritatem habeat.

*REX gerit duas personas, alius est, vt homo, alius, ut rex. Restaur. Castal. de Imperato. q. 40. nu. 3. f. 46. T. 16.
Item Imperator. ibid.
Habet fundatam suam intentionem super subditos de iure communi Ant. Corset. de potest reg. 4. Par. quæstio. 41. numero 23. fol. 139. Tom. 16.
Fisci regalia, & quibus modis dici possint regalia. Ant. Corset. de potest reg. 4. P. q. 41. nu. 15. f. 138. T. 16.
Ius exigendę gabellæ. Ant. Corset. de potest reg. 4. Par. nume. 13. fol. 138. Tom. 16.
Iustam causam recusandi. episcopum electum, qui non est de regno. Ioan. de Selua de benef. quęstio. 23. Par. 2. nume. 57. fol. 50. Tom. decimoquinto.
Plus iuris in regno, quàm Imperator in Imperio. Vdalri. Zasi. de feud. nu. 2. Par. 5. f. 306. T. 10. P. 1. & Io. Redin. de maiest. Princip. nu. 9. fol. 146. Tom. 16.
Maiorem potestatem in regno, quàm Cæsar. Nico. Festatius. de est. & collec. c. 7. nu. 45. f. 192. T. 12.
Item assignatur ratio ibid.
Omnes leges in scrinio pectoris sui. Franc. Solsona. in lucerna. laudem. Cellula. 6. nu. 2. f. 213. T. 10. P. 2.
Potestatem condendi leges. Pet. Folleri. de contrac. censua. versic. Alphon. nu. 19. f. 119. T. 6. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Precioſa mobilia epiſcopo mortuo. Arnulph. Ruze. Philip. Prob. de iure regal. q. 2. nu. 14. f. 389. T. 12.

Sigillum authenticum cum ſcriptura ſolenni, quando aliquid confert, vel donat Arnulph. Ruze. priuil. 45. nume. 3. fol. 374. ſed. vult dicere fol. 382. Tom. 12.

Tantam, vel maiorem poteſtatem in ſuo regno, quàm habet Imperator in ſuo Imperio, quia hic Imperium non tranſmittit, ille verò tranſmittit regnum ad hæredes. Albert. Bru. Aſten. de ſtat. art. 3. nu. 16. f. 239. T. 2.

Tributa Regni ad hoc, vt Regnū defendat ſuis ſumptibus, & expenſis. Iac. de Ayello de iure. Adohæ, &c. nu. 2. f. 170. T. 12.

Item vt protegat ibidem.

Item, vt iuſtitiam ſeruet ibid.

*REX Henricus Gallorum approbaũit regulã de publicandis bonis voluitq;, vt ea toto in regno reciperetur. Chriſtophorus Rophiniacus de benef. nu. 23. f. 265. T. 15. P. 2.

*REX Henricus quartus quo tempore obijt. Io. Arz. de nobilit. Hiſpa. &c. c. 4. nu. 7. f. 354. T. 16.

Rex hæreticus qualiter conſideretur.

*REX hæreticus non ſolum regno eijcitur, ſed & eius filij a regni ſucceſſione pelluntur. Iac. Simanch. de catholicis inſtitut. titu. 9. nu. 259. fol. 132. T. 11. P. 2.

Perdit regnum. Ant. Corſet. de poteſt. reg. 5. & vltima. Par. q. 71. nu. 6. fol. 140. Tom. 16.

*REX humanæ legis conditor eſt, Pontifex verò interpræs, & exactor diuinæ. ille prophana tractat, hic ſacrorum eſt adminiſtrator, ille corporum, hic animarum pacem quærit, & tranquillitatem. Ioan. Quint. Heduus de Ariſtocr. Chriſtianæ ciuitatis. de mutuis Imperijs, colum. 3. circ. medium, in verbo, Rex. fol. 100. Tom. decimoſexto.

De Rege Hiſpaniæ, & illius maieſtate in ſuo regno.

*REX Hiſpaniæ an ſubſit Imperio. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 53. nu. 13. & 16. fol. 54. T. 16.

An vtatur iure Cæſaris. Sebaſt. Mon. de patria poteſt. num. 68. fol. 136. Tom. 8. Par. 2.

Eſt Monarcha, & totum (vt dicunt) continens in ſuo regno. Ioan. Redin. de maieſt. Princip. nu. 37. f. 146. T. 16

Maximè Chriſtianiſſimus, & potentiſſimus ita nũcupatur, a quo religio Chriſtiana pendet. Ioan. Redin. de maieſt. Princip. nu. 3. fol. 146. Tom. 16.

Nominat ſucceſſores decedentibus epiſcopis. Io. de Selua de benef. q. 23. P. 2. nu. 48. f. 49. T. 15. P. 1.

Non recognoſcit ſuperiorem, etiam olim Goti. nihil acceperunt a Romanis, adducitur lex Gotorum. 70. non licet apertam legẽ aliò retorquere. Ioan. Garſ. Hiſp. de expen. & melioratio. cap. 9. nu. 69. fol. 287. Tom. 17.

Non recognoſcit ſuperiorem, tantamque poteſtatem habet in ſuo territorio, quantam Imperator in vniuerſo. Ioan. Crot. de teſtibus. Par. 9. fol. 229. T. 4.

Item Franciæ ibid.

Item Anglie. ibid.

Non recognoſcit ſuperiorem in temporalibus, cùm regnum ſuũ a faucibus inimicorum vindicauit. Io. Redin. de maieſt. Princip. nu. 35. fol. 164. T. 16.

Poteſt facere, vt capitula in quibus teſtis verum dixit non vitientur propter vnam falſitatem. Ioann. Crot. de teſti. nume. 24. folio 229. Tom. 4.

Item Franciæ ibidem.

Item Angliæ ibidem.

Tenetur obedire Imperatori. Hiero. Muſcor. de iuriſdict. & Impe. nu. 128. f. 25. T. 3. P. 2.

Item Franciæ. ibidem.

Item Angliæ ibid.

Rex qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid operetur.

*REX immoderate donans iura regni, contrauenire poteſt Io. Bert. de epiſcop. 4. P. nu. 128. f. 343. T. 13. P. 2.

In ludo quare ex qualibet parte vnus ſit, & an hoc nomine rectè poſſit nuncupari, multa de hoc ludo diſcutit. Thomas Actius. de ludo ſchaccorum, numero 9. 14. 15. 17. 18. 21. & 22. &c. folio 173. Tom. 7.

In quantum iure regalię vtitur, potius eccleſiaſticus, quàm laicus cenſetur. Philip. Probus de iure regal. nu. 15. fol. 405. ſed vult dicere. fol. 404. Tom. 12.

In quibus eccleſię ſubijciatur. Ludoui. Montal. de reprobat. ſententię Pilati art. 4. nu. 5. f. 16 T. 14.

Infeudare qualiter poſſit bona regni. Ant. Corſet. de poteſt. reg. 4. P. q. 41. nu. 26. f. 139. T. 16.

Iniuſtus dicitur tyrannus. Angel. de Peruſio. de ſindicatu verſicu. Rex. nu. 2. fol. 229. Tom. 7.

Inſipiens eſt denarius æreus. Ioan. le Cirier. verſic. quia. numero 14. fol. 61. Tom. 10. Par. 1.

Intentionem fundatam de iure communi in quibus bonis habeat. Ioan. Royas. in epithom. ſucceſſio. capitu. 34. nume. 14. fol. 427. Tom. 8 Par. 1.

Intrans Sicilią abſque Papæ licentia incurrit leſæ maieſt. crimen. Paris a Puteo de re milit. verſicu. an in terris numero 4. fol. 389 Tom. decimoſexto.

Ioannes præpoſuit conuenienter ratione, & legibus nepotem filio. Iac. a Saa. de primo genitura numero 33. folio 330. Tom. 10. Par. prima.

Iudicat in cauſa propria, quia alteri committit Paris a Puteo de ſindicatu. nu. 6 verſi. an ſi officialis f. 272. T. 7.

Licet nominatim primogenita concedat, vt publicari nequeant propter hæreſim, Galindas tamen cenſet poſſe confiſcari. Iac. Simanch. de catholicis inſtitut. titu. 9. nume. 254. fol. 132. Tom. 11. Par. ſecunda.

Poſſit donare eccleſiæ ciuitates, & Caſtra, non tamen claues Imperij, neque Baroniam, quæ eſſet cauſa deſtructionis Imperij. Marti. de Carat. Lauden. de Princip. q. 146. vbi remiſſiuè. col. 4. fol. 206. Tom. 16.

Item Imperator ibidem.

Item Dux ibid.

Litigans cum paupere ei de aduocato prouidet. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholarium priuil. 90. nu. 6. f. 49. T. 18.

Loco Epiſcopi ſubrogatus non poteſt pluſquàm ipſe Epiſcopus. Philip. Prob. de iure regal. q. 12. nu. 5. f. 393. T. 12.

Nauarrę habet priuilegium nominandi. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 100. nu. 21. f. 72. T. 16.

Rex negatiuè conſideratus qualiter circa diuerſa conſidereтur.

*REX non cauſat ius regaliæ a ſummis Pontificibus, ſed ab vniuerſali ſynodo. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 31. nume. 2. fol. 376. Tom. 12.

Ius ſuum a Prædeceſſore epiſcopi mortuo durante regalia. Arnulp. Ruze. de iure regal. priuil. 30. numero 10. folio 376. Tom. duodecimo.

Non cogitur præſtare fidem, pro retrofeudo, ſi ad eum reuertatur Ægid. Mag. deciſ. de feudis capitul. 1. numero primo, folio 436. Tom. 13. Par. 2.

Non committit vicarium ad conferendum beneficia in regalia vacantia. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 16. numero 26. folio 371. Tom. 12.

Non concedit Delphino beneficia conferrendi poteſtatem, quo minus eius prouiſio ſit valida etiam per conceſſionem, clauſulam decreti irritantis continente. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 27. nu. 1. f. 374. T. 12.

Non confert beneficia iure regaliæ quæ ad ſolam Epiſcopi conſtitutionem pertinent. Philip. Prob. de iure regal. quæſtio. 12. nu. 4. fol. 393. Tom. 12.

Hon coronatus an poſſit prouocare coronatum. And. Alciat. de ſingul. certam. q. 134. nu. 2. f. 299. T. 12.

Si pugnandum eſt cum coronato, non poteſt refutari. Iac. Caſtil. de duello c. 8. nu. 3. f. 288. T. 12.

Non curãs de regno an debeat expelli cum conſilio Papæ. Paris de Puteo de ſindicatu. verſicul. poſt Imperatorem. nume. 58. folio 228. Tom. 7.

Non debet eſſe iuuenis. Paris de Puteo de ſindicatu verſic. Rex. nu. 22. fol. 229. Tom. 7.

Minuere gloriam regiæ dignitatis. Paris a Puteo. de re milit. verſi. duo. nu. 9. f. 408. T. 16.

Non eſt neceſſarius ſucceſſor Epiſcopi. Arnulph. Ruze. de iure regal. nu. 11. fol. 376. Tom. 12.

Non minorem authoritatem in ſuo Regno habet quàm Imperator in toto Imperio. Ioan. de Royas Sergen. in hipithom. ſucceſſio c. 23. nu. 4. f. 416. T. 8. P. 1.

Rex generaliter ſumptus quid non poſſit.

*REX non poteſt alienare etiam cum iuramento in præiudicium dignitatis. Ioan. Gute. Plac. Hiſp. de contrac. iura. cap. 52. num. 7. fol. 99. Tom. 6 Par. 2.

Alienare iura coronæ. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 42. nu. 4. f. 396. ſed vult dicere f. 380. T. 12.

Alienare regalia ex certa ſcientia. Melch. Palaez. in tractatu maiora. 4. P. nu. 56. f. 457. T. 10. P. 1.

Allegari ſuſpectus in cognitione de cauſa ſuorum vaſſallorum. Fran. Sonsbe. ad vſus feudorum. Par. 14. nume. 28. fol. 161. Tom. 10. Par. ſecunda.

Conferre beneficia iure communi. Reſtau. Caſtal. de Imperato. quæſt. 99. nu. 8. fol. 72. T. 16.

Contrauenire contractui. Pet. Faller. de contract. cenſua. ver. nunquid. nu. 8. f. 155. T. 6. P. 2.

Diuidere Regnum. Hier. de Mon. de finibus regund. ca. 11. nu. 10. fol. 335. Tom. 3. Par. 2.

Errare. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 36. numero 5. fol. 378. Tom. duodecimo.

Excommunicari pro iuriſdictione ſua defendenda ex priuilegio Papæ. Arnulph. Ruze. de inre regal. priuil. 26. num. 11. fol. 374. Tom. duodecimo.

Item neque eius officiarij ibid.

Interponere ſuas vices iure regaliæ tempore reuolutionis. Philip. Prob. de iure regal. quæſtio. 14. numero 9. folio 394. Tom. duodecimo.

Subijcere Regnum ſeruituti Marti. de Carat. Lauden. quæſt. 56. vbi remiſſiue fol. 205 Tom. 16. & Ant. Corſet. de poteſt reg. 5. & vlt. P. nu. 61. q. 71. f. 144. T. 16.

Vẽdere rem ſin ſubditi, niſi ob publicam authorit. Hier. de Mon. de finibus regund. c. 96. nu. 10. f. 356. T. 3. P. 2.

Vendere

Source : BIU Cujas

Vendere vnam & ciuitatibus inuitis. Ant. Corset. de potest. reg. P.1.nu.16.fol.131.T.16.
Nunquam moritur,sed semper viuere censetur.Arnulph.Ruze.de iure regal.priuil.36.nu.2.f.378.T.12.

Rex qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*REX obligatur ex contractu.Petr.Foller.de contract. censua.versi. nunquid nu.6.f.155.T.6.P.2.
*REX Ozias. quare Lepra percussus fuerit, & eiectus de domo domini. Conr.Bru.de seditio. nu.12.c.13.f.139.T.11.P.1.
*REX Pannonicę habuit Zaram effectam rebellem Venetis tempore Andreæ Dandoli ducis quinquagesimi sexti Venetæ vrbis.iulius Ferret.de re nauali lib.12.nu.85.f.349.T.12.
Peccata sua cui debeat confiteri.Ant.Cors.de potest.reg.q.17.3.P. nu.61.f.137.Tom.16.
Personaliter non debet purgare, sed tantum prælijs interesse. Paris de Puteo de re milit.versicu. duo Reges numero sexto, folio 408.Tom.16.

De Rege Philippo Caroli. V.filio, & illius attributis.

*REX Philippus Hispaniæ alit innumeros armigeros, & sui corporis custodes.Ioan.Redin.de maiest.Princip.versic. maiest.nu.40. fol.148.Tom.16.
Laudatur iure optimo.Io.Redin.de maiest.Princip.versi.hoc.nu. 80.fol.147.Tom.16.
Inuictissimus a Carolo Magno originem ducit.Io.Garsias. Hisp. de expen.& melioratio.c.12.nu.12.f.300.T.17.
Potest alienare tertias, quas habet in priuilegio. Ioann. Garsias. Hisp. de expen. & melioratio. capitul. 9. numero 98. folio 289. Tom.decimoseptimo.
Potest ponere milites præsidianos in castro alicuius nobilis. eo. inuito.Ioan.Garsia.Hisp.de expen.& melioratio.cap. 21. nu.31. fol.330.Tom 17.
*REX Philippus.Macedonũ quid egerit Thermopilis occupatis.Paris a Puteo,de re milit.versicul.nobilis.nume. 8.folio 294.Tom. decimosexto.

Rex quid possit, siue quam authoritatem habeat.

*REX potest alienare bona Regni propter necessitatem.Melch.Palaez in tracta.maiora.limitat.5.nu.2.f.262.T.10.P.1.
Cogere subditos ad sibi præstandum seruitia si aliquod castellũ de Regno inuadatur. Iac.de Ayello.de iure Adohæ,versi. Rex. num.40.fol.171.Tom.12.
Cognoscere possessoriũ in beneficialibus.Quint.Mando.de monitorijs.q.13.nu.3.f.61.T.3.P.2.
Condere legem in territorio suo.Mart.de Carat.Lauden. de princip.q.139.f 206.T.16.
Conferre beneficium resignatum iure regaliæ admissa resignatione.Philip.Prob.de iure regal.quæstio.34.numero 6.folio 399. Tom.duodecimo.
Constituere filium suum in Regem quò ad nomen.Ant.Cors.de potest.reg.5.& vlt.P.nu.41.f.143.T.16.
Determinare in vita sua quis sit Rex an primus genitus, an secundus genitus.Mart.de Carat.Lauden. de Princip. quæst. 418.fol. 210.Tom.16.
Donare de rebus Regni moderatè. Guliel. Redoa. de spolio ecclesiastico quæstio.3.§. verum.numero decimosexto, folio 224. Tom.decimoquarto.
Donare de rebus Regni moderatè, quamuis iurauerit nõ alienare.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie. quæstio. 3.nume.16.fol. 470.Tom.15.Par.2.
Donare filijs suis, etiam non emancipatis propter authoritatem regiam. Mart.de Carrat.Lauden.de princip.q.429. vbi remissiuè fol.210.Tom.16.
Eligere tyrones,& milites ad hoc idoneos ex ciuitatibus, vt accepto stipendio de suo ærario militent pro seruitio Regis. Iac.de Ayello de iure Adohæ.nu.43.f.171.T.12.
Esse cum Regno.& sine.Ludo.Montal. de reprobat.sententiæ Pilati art.4.nu.1.f.16.T.14.
Facere leges, & habet ius gabellæ exigendæ, & Imperatori assimilatur.Ant.Corset.de potest.reg.4.Par.numero 12.quæstio.41. fol.138.Tom.16.
Impedire ne electus criminosus, aut incapax in suo Regno prælaturam impetret.Ioan.de Selua de benef.quæst. 23.P. 2. nu.64. fol.50.Tom.15.Par.2.
Item Princeps.
Imponere nouum vectigal in suo Regno sine concessione Principis. Mart. Lauden.de fisco.quæstio. 68. vbi remissiuè folio 3. Tom.duodecimo.
Iura primæ genituræ diuidere.Io. de Royas Sergent. in epithom. successio.c.5.nu.34.f.397.T.8.P.1.
Item maioratus ibidem.
Mouere iustum bellum propter fines turbatos. Hiero. de Mon. de finibus regund.capitu.74.numero quinto,fol.351.Tom.tertio,Par.secunda.
Permittere de plenitudine potestatis,vt fiat alienatio feudi ex pacto, & prouidentia etiam in præiuditium agnatorum. incertus author.de feudo ex pacto,& prouid.antiquo tit.2.nume.57.fol. 122.Tom.10.Par.1.
Item ex certa scientia ibidem.
Plus in suo Regno, quàm lex communis, vel consuetudo, & lex animata dicitur.Albert.Bru.Asten.de stat.art.13.nu.17. fol.239. Tom.2.& Ant.Corset.de potestate reg.4.Par.nume.4. quæst.41. fol.138.Tom.16.
Remunerandi causa aliquem seruitiorum præstitorum ex certa scientia facere vt possit alienari feudum antiquum ex pacto, & prouid.in præiuditium Agnatorum,siue descendentium,incertus author de feudo ex pacto,& prouid.antiquo versi. vidimus. tit.2.nu.58.f.122.T.10.P.1.
Roborare scripturam suam sigillo.Ant.Corset.de potest.reg.4.P. q.41.nu.11.fol.138.Tom.16.
Tollere exceptionem peremptoriam non recognoscens. superiorem de facto.M.Ant.Cucchus de moratoria præscript.numero 223.fol.206.Tom.17.
Idem de Rege Angliæ ibid.nu.224.
Idem de quacumque ciuitate non recognoscente superiorem. ibid.nume.225.
Idem in ciuitate Florentiæ ibid. nu.226.
Idem in ciuitate Venetiarum.ibid.nu.227.
Idem in ciuitate Franciæ.ibidem.nu.228.
Idem in ciuitate Lucæ.ibid.nu.229.
Idem in Duce Mediolani ibid.nu.230.
Vti iure retentionis feudalis.Aegid.Mag.decis.de feud. cap.5.nu. 4.fol.436.Tom.13.Par.2.

Rex qualiter circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*REX primus qui fuerit.Io.le Cirier.de primogenitura q. 12. 2.lib. nu.8.f.56.T.10.P.1.
Et a quo electus ibid.
Procedit a Deo.Pet.Folleri.de contract.censua.versic. Alphonsus. nu.8.fol.118.Tom.6.Par.2.
Puer etiam esse potest cum successione deferratur. Regnum. Restaur.Castal.de Imperato.q.73.nu.38.f.63.T.16.
Habendus non est.Restaur.Castal.de Imperator.quæst.73.num. 13.fol.62.Tom.16.
Pugnans cum alio,an possit ei Coronam auferre.Paris a Puteo, de re militari.versi.Araldus.nu.1.f.426.T.16.
Quæ beneficia possit conferre iure regaliæ.Philip.Prob.de iure regal.q.9.nu.1.f.392.Tom.12.
Quæ specialiter reseruatur. Ioan. Monta. de parlamentis. §. hoc reassumpto.nu.4.f.373.col.4.T.16.
Qualem honorẽ episcopo præbere debeat.Ant. Corset. de potest. reg.4.P.q.41.nu.22.f.139.T.16.
Quam potestatem iudicãdi habeat,& super quos clericos Stephanus Auffrerius de potestate seculari super eccles.perso. 1. regula nu.3.fol.287.Tom.16.
Item eius officiarij ibidem.
Qualiter sit Dominus Regni. Melch. Palaez. in tractat.maiora.4. P.nu.54.f.457.T.10.P.1.

Rex adiunctus sui, aduerbio, quando quid circa diuersa operetur.

*REX quando aufert de plenitudine potestatis ius alteri, intelligitur hoc facere precio restituto. incertus author de feudo ex pacto,& prouid.antiquo,titu.2.versicu.vidimus.nume.61.fol.122. Tom.10 Par.1.
Compelli potest,vt electum acceptet. Io. Montaig. de parlamentos nu.21.fol.276.Tom.16.
Est extra territorium suum,habet iurisdictionem habitu,sed non actu.Mart. de Carrat.Lauden.de princip.quæst.212. vbi remissiuè fol.207.Tom. 16.
Item Dux ibid.
Item Marchio.ibid.
Est quæstio inter duos de iure patronatus contendentes, præsentat,prout,& ratione Gardiæ minorum nobilium,quam in Normania habet.Philip.Prob.de iure.regal.q.30. nume.5.f.498.sed vult dicere f.399. T.12.

Rex qualiter miscellaneè consideretur,& eius effectus.

*REX quare sic nominetur.Ant.Corset.de potest.reg.2.Par. nu.19. fol.133.Tom.16.
Qui dicatur.Bonus de Curtili de nobilitate.3.Par. nume. 212. fol. 111.Tom.16.
Item Marchio ibid.
Item Dux ibid.
Item Comes ibid.
Qui potest nominare in Episcopum eligendum, quare non vnum sed ad minus tres electiuè ad episcopatum nominare debet & nominatio talis impedit electionem de alio fiendam. Ioan. de Selua de benef. quæstio.23.Par.2.numero 53. folio 50. Tom.15. Par. prima.
Quibus ecclesijs remiserit ius regalię Aegidius Mag. decis. de regal.c.3.nu.2.f.438.T.13.P.2.

Quilibet

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quilibet deberet iurare, cùm ſedem accipit non fauere Hæbreis ſecundum concilium Tolet. in Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 36.nu.13.fol.45.Tom.16.

Item Imperator ibid.

Quilibet in Regno ſuo debet eſſe pacificus, tamquã hæres Chriſti. Lodoy. Montal. de reprobat. ſenten. Pilat. articu. 4. numero 4. fol. 16. Tom. 14.

Quis dicatur. Angel. de Peruſio de ſindicatu verſicu. Rex. nume. 3. fol. 229. Tom. 7.

Item tyrannus ibid.

Quis eſſe debeat, vbi in duobus natis naſcendi ordo ignoratur. Ant. Corſet. de poteſt reg. 4. Par. numero 27. folio 139. Tomo decimoſexto.

Quis ſit ex duobus in pari gradu exiſtentibus. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 70. nu. 7. f. 61. T. 16.

Quòd recipiat fructus, non habet locum in multis caſibus. Arnulphus Ruze. de iure regal. priuil. 30. numero ſexto, fol. 366. Tom. duodecimo.

Quòd repreſentare poſſit perſonam Ducis comittis, pariter, & Marchionis in loco, & ſi quando magis vnam, quàm aliam perſonam repreſentare intelligatur. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de late. lib ſecundo, numero 67. folio 157. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Quo minus iure regaliæ pro libito voluntatis vtatur, conſtitutiones eccleſiaſticæ, eccleſiarumque ſtatuta, non reffraganiur Arnulph Ruze. de iure regal. priuil. 31. numero primo, folio 376. Tom. duodecimo.

Quomodo ordinationes ſtatuat Io. Montaig. de parlament. verſi. adde. nu. 4. fol 274. T. 16.

Recipit fructus prælaturæ, niſi ſint iam collecti, & leuati, & in horreum recollecti. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 30. nu. 5. fol. 376. Tom. 12.

Iuramentum fidelitatis per ſuos Ambaſciatores in curia Romana exiſtentes, a prælatis in ea curiæ præmiſis. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. trigeſimoſeptimo, numero primo, fol. 378. Tom. duodecimo.

Recognoſcens ſuperiorem, an poſſit facere quòd capitula in quibus teſtes verum dixerunt, non vitientur propter vnam falſitatem. Ioann. Crot. de teſti. Par. nona, nume. vigeſimoquarto, fol. 229. Tom. 4.

Et quid in Papa? ibidem.

Romanorum quale iuramentũ. Pontifici exhibeat per ſe, & quale Nuntio Apoſtolico Albert. Bru. de ſeditio c. 5. num. 13. & 14. fol. 102. Tom. 11. Par. 1.

Vocatur ante coronationem, ſed poſt coronationem vocatur Imperator Mart. de carrat. Lauden. de Princip. quæſt. 39. colum. 2. fol. 205. Tom. 16.

Sacrificulus quis. Marc. Ant. Marſilius de eccleſiaſticis redditibus. ſecunda, Par. capitu. 10. numero decimoquinto, fol. 345. Tom. 15. Par. ſecunda.

Sanctus a parente exhæredatus &c. valere exhæredationem pro parte. Ioan. Garſias. Hiſp. de expen. & melioratio c. 16. nu. 22. fol. 314. Tom. 17.

Sapiens eſt ſtabilimentum populi. Ang. de Peruſio. de ſindicatu. verſi Rex. nu. 15. f. 229. T. 7.

Scotiæ dicitur Regulus. Ant. Corſet. de poteſt. reg. 3. Par. quæſt. 17. nu. 23. fol. 135. Tom. 16.

Rex conditionaliter conſideratus quid circa diuerſa operetur.

*REX ſi adſit in concilio vbi ſedere debeat, & in qualibus ſedibus. Card. Iacobat. de concilio. lib. 1. art. 7. nume. 7. fol. 209. Tom. 13. Par. prima.

Item Imperator, ibidem.

Si conceſſit feudum nullo determinato ſeruitio, an poſſit poſtea imponere. Iac. de Ayello de iure Adohæ. numero 51. folio 171. Tom. duodecimo.

Si contingat eſſe eum in concilio, quibus veſtibus indutus eſſe debeat. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. articu. 1. nume. 89. fol. 196. Tom. 13. Par. 2.

Item Imperator ibidem.

Si diutius teneret epiſcopum in ſuſpenſo perſonaliter exiſtentem & non vellet eum recipere adomagium, haberetur pro recepto. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 43. numero 10. fol. 397. ſed vult dicere fol. 391. T. 12.

Si donet bona maioratus cõfiſcata, dicitur nouus maioratus Melch. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio, quinta, numero 7. fol. 441. Tom. 10. Par. 1.

Si eſt infans, cui iuramentum fidelitatis debet fieri. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 36. nu. 3. f. 378. T. 12.

Si expellitur de Dominio ſuæ ciuitatis durant tamen ſtatuta, & decreta ſua, ſecus. in tyrãno expulſo. Mart. de Carat. de Princip. quæſt. 64. vbi remiſſiuè f. 205. col. 4. T. 16.

Item Baro ibid.

Si faciat citare ſuum bonorum, vt oſtendat titulum ſuæ Baroniæ, & ſuorum caſtrorum aliàs ei aufferet, non valet talis citatio. Mart. de Carat. cohæredem de princip. q. 247. vbi remiſſiue folio 209. col. 3. Tom. 16.

Item Dux ibid.

Si facit indulgentiam de omnibus de prędationibus, & damnis datis, non extenditur contra forenſes, non ſubditos iuriſdictioni Regis, Paris de Puteo, de reaſſumptione inſtrument. Rub. 8. num. 4. fol. 38. Tomo 4.

Si egrediatur monaſterium, non tranſit dignitas, vel adminiſtratio ad monaſterium. Mort. de Carrat. de princip. q. 91. vbi remiſſiuè fol. 206. Tomo 16.

Item Imperator. ibidem.

Si interſit concilio non debet miſceri inter Prælatos vel Cardinales. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 2. num. 5. fol. 209. Tom. 13. Par. prima.

Item Imperator. ibidem.

Si moritur, & ſepelitur ĩ aliqua eccleſia ſui Regni, & aliqua obueniant illi eccleſiæ pro ſepultura, quid fiet de oblatis, vel legatis per Regem illi eccleſiæ, in qua elegit ſepulturam. Petr. de Vbal. de canon. epiſcop. & paroch. cap. 7. numero 3. fol. 230. Tom. 15. Par. ſecunda.

Si prodigaliter viuat, cuncta bona dilapidando, non eſt ſibi parẽdum, ſi vellet taleas facere. Iac. de Ayello de iure Adohæ. num. 49. folio 171. Tomo 12.

Si propter multas incurſiones hoſtium, quibus non valeat reſiſtere, redimit ſe pecunia, an de hoc poſſit imponere tributum, ſiue collectam inter incolas regni. Iaco. de Ayello de iure Adohæ. num. 45. fol. 171. Tomo 12.

Si reuocat omnes facultates conuerſas a tali tempore ad faciendũ maioratũ, non extenditur reuocatio ad maiorias iam factas, & quorum dominium eſt translatum in donatarios. Melch. Palaez in tract. maiora. quæſtione 40. Par. prima. numero 9. folio 385. Tomo 10. Par. 1.

Si ſtatuit quòd homicidiæ omnes ſint in banno, tale ſtatutum locum non habebit in ipſo Rege homicida. Rolan. a Valle de dote quæſtione 84. num. 3. fol. 383. T. 9.

Rege Sciciliæ, & eius authoritate.

*RES Sciciliæ in quibus caſibus poſſit imponere collectam in re Regno. Iacob. de Ayello. de iure Adohæ. numero 7. folio 170. Tomo 12.

Legitimare an poſſit. Ludoui. de Sardis de nat. li. ac ſucceſſio. eorum. titu. de legitimat. numero decimonono. folio 38. Tomo 8. Par. ſecuuda.

Non poteſt imponere nouam collectam populus in ſuo Regno. Iacob. de Ayello de iure Adohæ. nu. 1. fol. 170. T. 12.

Vngitur. Pet. Calephat. de equeſtra dignita. & Princip. nume. 103. fol. 31. Tomo 18.

Item coronatur. ibidem.

Rex circa diuerſa conſideratus quid operetur.

REX ſine virtute non dicitur Rex. Ioan. de Ligna. de amicitia verſi. dictum. nu. 4. fol. 236. Tomo 12.

Solus in Regno Franciæ cognoſcit de crimine læſæ maieſt. Hiero. Gigans de crimine læſæ maieſt. verſi. vidimus. nume. 2. folio 49. Tomo 11. Par. 1.

Eſt iudex, & non alius in Regno Ieruſalem. Pet. de Bellapert. de feud. titu. 15. num. 16. T. 10. P. 2.

Item eius officium. ibidem.

Habet rerum Imperium Inter ſui Regni Proceres, ac magiſtratus, quod in cũctos habet eccleſia cum regalibus alijs, actiones omnes, & quorumcumq; denunciationes. Io. Quint. Hæduens. de ariſtocrat, Chriſtianę ciuit. numero 3. folio 91. colum. 3. in fin. Tomo 16.

Poteſt intromittere ſe in regalia, & nullus inferior. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuileg. 5. numero decimo. folio 364. Tomo 12.

Quem gladium exerceat. Ioã. Quint. Heduus, de Ariſtocra. Chriſtianæ ciuitat. numero 3. colum. 3. circa fin. folio nonageſimoprimo. Tomo 16.

Succedens in Regno tenetur ſtare infeudationi præceſſoris ſui. Ioã. Berta. de epiſcopis. 4. Par. numero 184. folio 346. Tomo decimotertio. Par. 2.

Summus dicitur Chriſtus Ieſus. Ioan. a Capiſtrano de auth. Papæ. 2. Par. princ. nu. 87. fol. 43. Tomo 13. P. 1.

Item ſummus iacerdos. ibidem.

Tenetur conſtituere de ſuo ſalarium capitaneis Stertarum. Iacob de Ayello. de iure. Adohæ. nu. 4. fol. 170. T. 12.

Præſtare iuramentum in ſua coronatione. Iac. de Selua, de iure iurando. 2. P. nu. 7. fol. 349. T. 4.

*REX Theodoſius contra hæreticos, quam legem promulgauerit. Franc. Arias de bello, & eius iuſt. nu. 91. f. 328. T. 16.

Rex miſcellancè ſumptus qualiter conſideretur, & eius effectus.

*REX transferens omne ſuum territorium, nunquam videtur conceſſiſſe ius regnum Arnulph. Buze. de iure regal. priuil. 16. num. 9. fol. 370. Tomo 12.

Tranſmittit iuriſdictiones ad poſteros. Ant. Corſet. de poteſt. reg. 5. & vlti. P. quæſt. 21. nu. 5. fol. 140. T. 16.

Tyrannus nunquid impunè per ſubditos eijci poſſit. Anto. Corſet. de poteſt. reg. quæſt. 1. nu. 11. fol. 131. T. 16.

Vaſſallus Imperatoris, vel Papæ, qui ſine licentia domini ſui ſuperioris, a quo habet feudum, infeudauit caſtrum, vel vnam ciuitatem de feudo ſuo, conciliario ſuo, vel alteri, non dicitur cecidiſſe a feudo, quia licèt hodie vaſſallus non poſſit alienare

Source : BIU Cujas

c.1.de prohi.nõ feu.alie.per Fede.tamen vaſſallus poteſt in feudum dare his concurrentibus, quæ ponit gloſa in §.præterea c. 1.de capitulis Cerradi &c.Mart.Lauden.de confœderatio, pace, & conuentio. Princip. quæſtione 6.vbi remiſſiuè. folio 302. Tomo 16.
Item Dux ibidem.
Item alius Princeps.ibidem.
Vbi dicatur habere domicilium. Anto. Corſet.de poteſta. reg.3. Par.q.17.num.64.fol.137.T.16.
Vendens functus Regni quid videatur vendidiſſe. Anto. Corſet. de poteſta.reg.q.71.nu.80.fol.145.T.16.
Videtur tacitè retinere ſibi ius regaliæ erigendo vel fundando eccleſiam. Arnulph. Ruze.de iure regal. numero 57. folio 358. Tomo 12.
Vnam ciuitatem donauit libertati,vt eſſet immediatè ſibi ſubdita, & non alij domino, & in ſignum huius priuilegij libertatis vult Rex, vel Imperator, quòd ciuitas det ſibi centum omni anno, certè ſi ceſſauerit ciuitas per triennium, non cadit a iure ſuo, ſecus ſi cenſus datur in ſignum dominij. Martin. Lauden. de priuileg.quæſtione 46.vbi remiſſiuè . folio 2. columna 4. in fin. Tomo 15.
Vnctus perſona eccleſiaſtica dicitur, non laica. Philipp. Prob. de iure regal.quæſtione quinquageſimaquinta. numero 7.folio 413.ſed vult dicere.fol.406.Tomo 12.
Vnde dicatur Michael Vlcur.de Regimine mundi, verſi.ſed poſtquàm.nu.18.fol.122.Tomo 16.
*REX Vngariæ an poſſit conferre beneficium ex compoſitione in eccleſiarum fundatione facta. Ioan.de Selua. de benef.Par.2.q. 23.nu.39.fol.49.Tomo 15.P.1.
Conferre in ſuo Regno.Ioan.de Selua de benef.q.23.P.2.nu.39. folio 49.Tomo 15.P.1.
Conferre vigore præſcriptionis.idem ibidem.

Rex qualiter circa diuerſa conſideretur.

*REX vngitur.Pet.Folleri.de contract.cenſua.ver.Alphon. num.13. fol.119.Tomo 6.P.2.
Vnus in Republica,erit,item vnus Princeps.Ioann.de Royas. Sergent.in Epitho. ſucceſſio. capit.5. numero 23.folio 397.Tomo 8.Par.prima.
Vnus vix. vni mulieri ſufficit,vxores plures habere non licèt.Ioan. Franc.Paui.de viſitatio.quæſtione 7.2. Par. numero 81.fol.205. Tomo 14.
Vt iure regaliæ non poſſit conferre, duarum repletionum requiritur concurſus.Philipp.Prob.de iure regal.quæſtione 27.numero 4.folio 397.Tomo 12.
Vxorem ſuam quomodo vocare debeat. Anto. Corſet.de poteſta. reg.3.Par.q.17.nu.54.fol.137.T.16.
Et quid de militibus? ibidem.
*RHODI ciuitatis milites ſunt in dignitate conſtituti.Boni.de Cur. de nobilita.3.P.nu.151.fol 9.T.16.
*RHODIA lex de iactu declaratur.Benuenut.Strac.de aſſecur.glo. 19.nu.1.fol.375.T.6.P.1.
*RHODIANI licèt pro fide ſeruanda militent, non tamen id fieri debet in præiudicium tertij . Aegid.Thomat.de Collect.verſic. ſi quiſpiam.num.5.fol.131.T.12.
Si patrimonia retinent, non debent immunitate collectarũ gaudere. Aegid. Thomat. de Collect. verſicu.ſi quiſpiam.num. 4.fol.131.Tom.12.
*RHODIAE leges quorum cauſa fuerint conſtitutæ.Cõſtant. Rog. de iur.interpretat.verſ.venio.numero decimoſecundo. fol.386. Tomo primo.
*RIBALDARIA patroni nauis an includatur inter caſus fortunæ. Pet.Santer.de aſſecur.& ſpon. merca.tertia Par.numero 68.fol. 352.Tomo 6.P.1.
*RICHARDVS de Malumbris fuit damnatus de hæreſi. Andr. Barbat.de præſtant. Cardin.quæſtione 9.Baſil.1.P.nu.4. folio 82.Tomo 13.P.2.
Malumbra quis fuerit. Valent. Forſte.de Hiſto.iur.ciuil. Roma. columna tertia.circa Princip folio 55.Tom.primo.& Ioan.Fich. de Vit. recentior. iuriſconſul .columna 2.circa med.folio 157. Tomo primo.
*RICHARDVS Salycetus Bononienſis Doctor fuit, vt ferunt, magnus textualis,quo tempore floruerit. M. Anton. iuriſconſult. de Viris Illuſtribus numero 220. columna prima folio 167. Tomo prima.

Rigor qualiter circa diuerſa conſideretur,& eius effectus.

*RIGOR diſciplinæ regat manſuetudinem in iudicibus, & maſuetudo ornet ſermone rigorem . Ioan. Rodin.de Maieſt. Princip. verſ.principem.nu.10.fol.170.T.16.
Iuriſciuilis non attenditur.Pariſ.de Put.de reaſſumpt. inſtrumen. Rub.13.nu.26.fol.39.T.4.
Diuini relaxatur.Petr.Foller.de contract.cenſuar. ver. ius.nu.40. fol.141.Tomo 6.P.2.
Nonnunquam remittendus,cùm vel pietas, vel æquitas publica vel vtilitas id ſuadet.Ioan.Boſche.de nupt. verſicu.etſi. numero 4.folio 96.Tomo nono.
Remittitur propter nouitatem.Thom.Act.de Lud. Scaccho q.8. princ.nu.71.fol.183.T.7.
Laudatur multis exemplis.Pet.Foller.de Contrac. cenſur.verſ.iuſ. num.36.fol.141.Tomo 6.P.2.
Legis locum habet ſecundum leges. Galuan. Bonon. de differen. leg.& cano.nu.7.f.189. T.1.
Remittendus aduerſus eum,qui vxorem , vel liberos habet . Gaſpar.Beat.de inop.debit.c.3.nu.20.f.213.T.3.P.2.
Omnis manſuetudine temperandus eſt.Io.Fran. Paui.de viſitatio. q.10.1.P.nu.112.f.191.T.14.
Quando conuertendus eſt in æquitatem.Io.le Cirier.de primogenitu.q.10.1.lib.nu.7.f.24.T.10.P.1.
Quid ſit.Hierony.de Mont.de finib. regund. cap.15.nu 9. fol.336. T.3.P.2.Et Petr.Andr.Gamb.de permutat.benef. verſi.licèt.nu. 24.fol.213.Tom.15.Par.1.
Quotupliciter accipiatur.Pet.And.Gamb.de permutat.benef.ver. licèt.nu.28.fol.213.T.15.P.1.
Rigidus,nec manſuetudo debet eſſe diſſoluta.Io. Redin. de maieſta.Princip.verſi.Principem.nu.10.f.170.T.16.
Scriptus æquitati non ſcriptæ præfertur, & in hoc ſenſu intelligenda eſt.l.proſpexit.ff.qui & a quib.Io.Redin. de maieſt. Princip. verſi.hoc intelligo.nu.18.f.171.T.16.
Temperatur quandoq; ratione ætatis.Anto.Columb.de pœn.omnifar.coit.art.192.nu.192.f.346.T.11.P.1.
Vituperatur,& quomodo.Petr.Foller. de contract. cenſuar.verſic. ius.nu.37.f.141. T.6.P.2.
*RIGORE iuris clerici, & nobiles tenentur ſuſcipere hoſpites. Io. Arz.de nobilit.Hiſpan.&c.c.1.nu.14.f.216.T.16.
*RIGOREM, &æquitatem vario iure cenſeri, cum vnum ſit deciſio ſecundum regulas iuris ſcripti, alterum verò facti continentiam quandam præſeferre dicatur.Petr.Andr. Gamb. de aucto. leg.de lat.lib.10.nu.21.f.224. T.13.P.2.
*RIGORI æquitatem ſcriptam præferendam eſſe, frequentius receptum eſt,præterquam in tribus caſibus.Alb. Bolog.de leg.iur. & æquitat.c.33.nu.2.f.320.T.1.
*RIGORIS, & æquitatis tractatũ ſi ſuperfluo poni contigerit. Petr. Andr.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.10.nu.29.f.224.T.13.P.2.
Materiam pertractari a Mario Salamonio adamuſſim. Petr. And. Gamb de auct.leg.de lat.lib.10.nu.25.f.224.T.13.P.2.
*RIGOROSVM ius ſummus ius vocatur. Petr. Foller.de contract. cenſuar.verſi.ius.nu.4.f.139.T.6.P.2.
*RIMARI cuncta intereſt iudici ad inueſtigandam veritatem . Iacob.de Aren de poſitio.§.cum frequens.nu.10.f.3.T.4.
Cuncta iudicantem oportet. Ioan. a Capiſtra.in Specul.cõſcient. verſi.reſtat.nu.72.f.343.T.1.
*RIMINALDVS iur.conſultus quo tempore floruerit, quot libros in iure ciuili compoſuerit,& quot annos vixerit.Io.Fich.de Vit. Recentio.iur.conſult.col.2.f.159.T.1.

De Ripa,& eius natura,ſiuè effectu.

*RIPA an cedat fundo.Iul.Ferret.de re naual.lib.16. nume. 15. fol. 355.Tom.12.
An debeat menſurari vendito fundo.Petr. Foller.de contract.cenſuar.verſi.vidiſtis.nu.7.f.153.T.6.P.2.
Veniat menſuranda in venditione. Fabia.de Mont.de empt. & vendit.6.q.princ.nu.16.f.59.T.6.P.1.
Eſt quæ flumen continet naturalem rigorem curſus ſeu retinens. Bartho.Cępo.de ſeruitut.ruſt.præd.c.36.nu.1.f.241.T.6.P.2.
Fluminum an ſit publici iuris.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.15 fol.355.Tom.12.
An veniat in menſura, & venditione agrorum ripæ contiguorum fluminum. Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.15.f.355.T.12.
Cuius ſit vſus.Iul.Ferret.de re naual.lib. 16. numero 14. fol.355. Tom.duodecimo.
Prædij verſus flumen ſi naturaliter ſe extendat,quid iuris.Bartho. Cępol. de ſeruitut.ruſt.præd.c.36.nu.10.f.241.T.6.P.2.
Quæ ſit munienda. Iul.Ferret.de re naual.lib.16.numero 15. folio 355.Tom.12.
Qualiter munienda ſit.Bartho.Cępol.de ſeruitut. ruſt. præd. cap. 36.nu.13.fol.241.T.6.P.2.
Sit reficienda.Bartho.Cæpol.de ſeruitut.ruſt.præd.c.36.num.13. fol.eod.T.eod.P.ead.
*RIPÆ diſtinctio refertur,qua pariter reprobatur.Gaſp.Caballi.de euictio.§.3.nu.71.f.86.T.6.P.1.

Ripæ qualiter conſiderentur circa diuerſa, & earum effectus.

*RIPÆ an debeant commenſurari cum fundo.Bartho.Cępol. de ſeruitut.ruſt.prędio.c.36.nu.7.f.241.T.6.P.2.
Cuius eſſe dicantur,ſi via publica eſſet in medio inter flumen, & agrum,vel domum: ſicut eſt Veronę apud pontem nauium, in contrata caudę longę.Bartho.Cępol.de ſeruitut.ruſt. prædio. c. 36.nu.4.fol.241.T.6.P.2.
Fluminum an ſint publicę, vel priuatę . Iul.Ferret.de re naual.lib. 16.nu.16.f.355.T.12.
Montuoſę qualiter menſurantur.Petr.Foller.de contract. cenſuar. verſi.vidiſtis.nu.10.f.154.T.6.P.2.
Mutari quando dicantur.Bartho.Cępol.de ſeruitut.ruſt.prędd.cap. 36.nu.3.fol.241.T.6.P.2.
Si propter aquarum inundationem eleuatę eſſent,nunquid etiam deprimi poſſint.Bartho.Cępol. de ſeruitut.ruſt. prędio. cap.36. nu.12.fol.241.T.6.P.2.

Riparum conſideratio quæ ſit.

RIPARVM priuilegia,& actiones.Bapt.de S.Blaſ.de actio. & eius natu.actio.65.nu.70.f.49.T.3.P.2.

Et quid

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et quid de lacubus,& ſtagnis.nu.71.& 72.ibidem.
Publicorum fluminum proprietas eſt illorum, quorũ prædijs adhærent. Hieron.de Mont.de finibus regund.cap.23.numero 3. folio 337.Tomo 3.P.2.
Vſus communis eſt.Fabia.de mont.de empt. & vendit.6.quæſtio. princip.num.17.fol.59.Tomo 6.P.1.
Quo iure communis ſit. Albert.Brun.de reb.dub.verſ.venio. numero 11.fol.355.Tomo 18.
*RIPAS deſtruens morti ſubditur.Petr.Pecch.de amortizatio. bono.verſ.lapidans.nu.5.fol.328.Tomo 11.Par.1.
*RIPATICA quæ gabella ſint.Ioan.Hugo.de offi.quat.Prælat.ver. merentur.num.7.fol.297.Tomo 13.P.2.
*RISCIO verbum declaratur.Benuenut. Stract. de aſſecur.gloſ. 16. nu.1.fol.375.Tomo 6.P.1.
*RITE, dictio ſolemnitatem iuris importat.Octa. Simoncel. de decret.inſpectio.1.nu.8.fol.319.T.2.
*RITIVS merlus adnotauit in apologia ſua. fol.25.in fin. quod iudex rarò in arbitrarijs reprehenditur. Rain. Corſ.in indagat.iur. lib.2.cap.27.nu.10.fol.285. Tomo 1.

Ritus qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*RITVS circa quæ verſetur.Roch.Curt. de ſtat. in præfatio.nu.28. fol.347.Tomo 2.
Cõcedendæ abſolutionis a ſacramento apud Burgundiones quis ſit. Ioann. Maurit. Bola.de reſtitut.in integrum.c.118. nume. 13.fol.143.T.5.
Eccleſiæ Romanæ a Cardinalibus obſeruandus eſt. Guil. Duran. de mod.gen.concil.celeb.columna Rub.de exceſſu.Cardin.&c. nu.3.fol.159.Tomo 13.P.1.
Et cerimoniæ quæ ſint in ſenatu habendæ. Valent.Forſte.de Hiſto. iur.ciui.Roma.col.2.in prin. folio quinquageſimoprimo.T.1.
Nuptiarum vetus quis fuerit.Marc. Vertr. de iur. liberor. cap.30. col.2.fol.15.Tomo 8.P.2.
Quid ſit.Arnald.Albert.de aſſertio.cathol. & c.quæſt.32.nume.5. fol.109.Tomo 11.P.2.
Salutandi Imperatores varius exemplis demonſtratur & qualiter ſe in ſalutationibus gererent. Conrad. Brun. de ſeditioſ. cap.7. nu.14.fol.106.Tomo 11.P.1.

Ritus in plurali qualiter ſint conſiderandi.

*RITVS Iudæorum quare tolerandi,non ſic Sarracenorum,& cæterorum infidelium.Marq. de Suſ.de Iudæ.& alijs infid.c.2.nu.7. fol.29.Tomo 14.
Varij nuptiarum ab Hebrẽis,& Romanis vſurpati. Anton. Gub. Coſta.de matrimo.Rub.de ritu nuptia.nu.1.folio 56.T.9.
*RIVALIVM, vel competitorum altero interfecto præſumitur contra alterum.Franc.Caſon.de malefi.cap.2.nu.3.f.284.T.11.P.1.

De Riuis.

*RIVO aquæducendæ qui ius habet, an cuniculum ſubterraneum, per quem aquam ducere poſſit,facere queat.Barthol.Cæpol.de ſeruit.prædio. cap.quarto. numero 89.folio 226. Tom.6.P.7.
*RIVOS manutenere, & eos purgare, & aggeres reficere quis teneatur,& cuius expenſis.Bartho.Cæpo.de ſeruitut.ruſt.prædio. capit. quarto. numero nonageſimo. folio 226. Tom.6.P.2.
Et etiam expurgare an quis teneatur. Bartho.Cæpo.de ſeruitu.ruſtico.prædio.c.41.nu.2.fol.242.T.6.P.2.
*RIVVM an quiſpiam ſimpliciter cauare poſſit. Bartho. Cæpo. de ſeruit.ruſtico.prædio.cap.4.nu.20.fol.220.Tom.6.P.2.
Eſtò quòd aliquis de iure,vel ex permiſſione facere poſſit,an p̃dij dominãtis dominus illum purgare,& reficeere poterit. Bartho. Cæpo. de ſeruitut.ruſticor.prædio.cap.4. nu. 21.f.220.T.6.P.2.
Si reficere velim, & aduerſarius meus contra me negatoriam intentet,an refectione ſim prohibendus.Bartho.Cæpo. de ſeruit. ruſt.prẽd.cap.4.nu.114.fol.228.T.6.P.2.

Riuus qualiter conſideretur, & quid ſit.

*RIVVS eſt locus per longitudinem depreſſus,quo a qua decurrit. Bartho.Cæpo. de ſeruit.ruſt.prædio.cap.41.nu.1.f.242.T6.P.2.
Specus,ſepta,& incile quæ loca dicantur.Bartho.Cæpo.de ſerui. ruſti.prædo.cap.4.nu.112.fol.227.T.6.P.2.

Rixa qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*RIXA affectata non tollit qualitatem animi deliberati. Barrhol. Thæg.in tracta.crimin.P.8.nu.35.fol.14.T.11.P.1.
Et locus an excuſet.Nic.Moro.de fid.treug.& pace.q.113.nume.2. fol.436.Tmo 11.P.1.
Facta parum poſt primam,facit indicium animi deliberati. Barthol.Theg.intracta.crimin.P.18.nu.6.f.22.T.11.P.1.
Per tractatum facit, vt omnes teneantur de occiſo.Marc.Blanc.de indic.& tortu.nu.226.fol.272.Tomo 11.P.1.
Quando cenſeatur pura,& quando præmeditata.Franc.Caſon.de malefic.c.7.nu.8.f.285.Tom.11.P.1.
Secunda vice facta parum poſt primam, penſamentum demonſtrat.Bartho.Thęg.in tracta. crimin. P.8. nu.23. f.14. T. 11.P.1.
Facta parum poſt primam indiciat penſamentum. Marc. Blanc. de Sindic.& tortu.nu.233.fo.273.T.11.P.1.
Si facta ſit a pluribus, & mortuus ſit aliquis in ea, an ſint omnes irregulares,ſi neſciatur a quo fuerit occiſus. Nicola. Ploui.de irregularit.reg.25.nu.18.fol.401.T.14.

Rixæ qualiter conſiderentur.

*RIXÆ, & diſcordiæ oriuntur ſuper re communi.Ioan. de Royas. Sergen.in epito.ſucceſſio.capitu.5.nume.26.fol.397.Tom.octauo,Par.prima.
Et ſcandala vt tollantur,multa tolerantur.Robert.Lancel. de attẽta.ampliat.2.nu.1.f.319.T.5.

Rixæ conſideratio quæ ſit.

*RIXÆ deſcriptio,& vnde dicatur.Guil.le Rouil. de iuſt. & iniuſt. cap.9.nu. 4.fol.377.T.1.
Eſt auctor qui iracundiam prouocat. Petr. Belli.de re milita.tit.2. nu.41.fol.367.Tom.16.
*RIXAM qui non poteſt prohibere,non dicitur negligere. Nicola. Moron.de fid.treu.& pace.141.numero quarto, fol. 446. Tom. 11.Par. 1.
*RIXANTIBVS pluribus ſi quis fuerit occiſus,contra inimicum,ſi non conſtet de indiuiduo, præſumitur, & ex hoc is poterit torqueri.Fran.Caſon.de malefic.c.3.nu.3.f.284.T.11.P.1.

Rixoſus qualiter conſideretur.

*RIXOSVS an quis ſit a iudicis arbitrio pendet.Octa.Simoncel.de decret.tit.4.lib.2.caſ.1.nu.7.f.301.T.6.P.2.
Conturbans collegium qua pęna puniatur.Tho.Act.de Lud.Scaccho.q.4.princ.nu.52.& ſeq.f.173.T.7.
Præſumitur ad rixam prouocaſſe,& ſic ſi ſit mortuus, præſumitur aggreſſus occiſorem.Andr.Alciat.de præſumptio.præſumptio. 39.nu.9.fol.345.T.4.
Teſtis ſi & inimicus fuerit valde contra ipſum præſumitur. Ioan. Mar.Monticel.de teſtib.col.2.circ.med.f.247.T.4.
*ROBARIA ſtratæ eſt maius delictum,quàm furtum Bald.Peruſi. de ſtat.verſi.concordia.nu.12.f.100.T.2.
*ROBERTI cautela quæ fuerit circa probationẽ poſſeſſionis propriæ.Io.Bapt.Ponta.de ſpol.c.8.nu.67.f.283.T.14.
*ROBERTVS Cremona iur.conſultus quid ſcripſerit. M. Ant. iuriſconſ.de Viris Illuſtr.col.4.nu.216.f. 166.T.1.
Marãta quo tempore floruerit.M.Ant. iuriſconſ. de Viris Illuſtrib. col.1.nu.218.f.167.T.1.

De Roboam.

*ROBOAM eius filius ſpreta ſapientia,regnum amiſit. Ioann.Redin.de maieſtat.Princip.verſicul. legibus. numero 19.folio 155. Tom.decimoſexto.
Salamonis filij regnum fuit diuiſum; quia ſapientes audire negauit.Guiliel. le Rouil. de iuſt.& iniuſt. capitul.2.numero primo, fol.381.Tom.1.
Aſſuerus econtra.ibidem.
Filius regnum perdidit,quia ſacerdotes audire noluit. Io.de Sel. de benef.q.4.P.1.nu.12.f.8.T.15.P.1.
Suum regnum perdidit,quia noluit audire conſiliarios ſuos ſapiẽtes.Marti.Lauden.de legat.Princip.quæſt. 19. vbi remiſſiuè. fol. 212.Tom.16.
Regnum cur perdiderit. Andr. Barbat. de præſtant. Cardin.q.1. baſil.1.P.nu.20.f.65.T.13.P.2.
*ROCHI lapſus circa rationes præſumptas,& expreſſas. Aym.Crauet.de antiquita.tempo.4.P.nu.84.f.154.T.17.
*ROCHVS Curtius iuriſconſultus Papiẽſis quo tempore floruerit. M.Mant.iuriſconſ.de Viris Illuſtrib.nu.215.col.4.f.166. T.1.
*RODERICVS a Toleto per Illuſtris gubernator,vir ſtrenuiſſimus, & nobiliſſimus fuit.Lancil.Gal.de ſtat.quæſtio.6. nume. 1. folio 300.Tom.2.
Gomeſius a Silua maior Cubicularius Regis noſtri Philippi.11. dignißimis titulis,& conuenientiſſimis cohoneſtatur. Io. Redin. de maieſt.Princip.ver.hoc eloquendi genus.nu.53.f.147. T. 16.
*ROFFREDVS iuriſconſultus fuit Iaſonis diſcipulus. Io.Bapt.Caccialup.de Ludo.nu.20.f.157.T.7.
Patria Beneuentanus iuriſconſultus quid ſcripſerit,& quo tempore floruerit.Ioann.Fich.de Vit.recentior.iuriſconſulto.colum.3. fol.156.Tom.1.
*ROGAMINA quę ſint.Vital.de Camba.de clauſul.verſi.de metu. nu.3.fol.425.Tom.18.
*ROGANS iudicem in cauſa criminali vt pro ſe pronunciet punitur incentum.Guliel.Redoa.de ſimon.ment.Par. 2. cap. 32. nu. 53.fol.82.Tom.15.Par.2.
Precario delata culpa tenetur,& dolo.Placenti.de iudic.tit. 12.nu. 1.fol.93.Tom.3.
*ROGARI ordinarius poteſt,vt conferat poſt reſignationem Titio. Petr.Rebuf.de pacif.poſſeſſo.nu.245.f.550.T.15.P.2.
*ROGATI ſi ſint duo notarij de inſtrumento, quorũ vnus eſt probatæ fidei,alter infamatæ,propter fidem illius valet inſtrumentum.Georg.Natam.Aſten.de ſtat.q.3.nu.78.f.256.T.2.
*ROGATIO vel protocollum quando omnia illa habet,quę debet habere inſtrumentum,ſic plus ei credẽdum Paris a Put. de reaſſumptio.rub.18.nu.36.f.41.T.4.
*ROGATIONES, ſeu litaniæ,quę quotannis cantantur ad euitandam peſtis contagionem, an ſint omittendæ Hieron. Præuidel. de peſte.& eius priuil.verſi.hoc loco.nu.1.f.183.T.18.
*ROGATOR precarij quare ad eam non tenetur diligentiam, quã præſtat cõmodatarius.Placenti.de iudic.tit.12.n.2. f.93.T.3.P.1.

Rogatus

Source : BIU Cujas

Rogatus applicatiuè consideratus qualiter consideretur, quid operetur.

*ROGATVS restituere an possit ante restitutionẽ hæreditatis alienare, vt soluat creditoribus, & legat. Ange. de Gambellio. de testam. gl. 86. nu. 10. f. 71. T. 8. P. 1.
Item an teneatur de fructib. vel male ablatis. nu. 11. & 16. ibid.
Restituere hæreditatem ad quid teneatur. Io. Copi. de naturalibus fruct. ti. 3. c. 1. nu. 4. f. 241. T. 17.
Alicui, an feudum veniat. Iac. Nouel. de iur. prothomis. num. 131. fol. 23. Tom. 17.
Ancillarum partus non retinebit. Odofred. de curat bonis dand. c. 3. nu. 3. f. 236. T. 17.
Restituere quicquid supereſt ex hæreditate tenetur reseruare quartam fideicommissario. Vincent. Paleo. de dote. ver. prædium, nu. 110. fol. 407. T. 9.
Fallit ratione dotis. ibid.
Quod supereſſet, cum moreretur, an debeat restituere fructus superfluos. Io. Copi. de natural. fructib. capi. 2. ti. 3. num. 3. fol. 241. Tom. decimoseptimo.
Rem sub fide incapaci in foro conscientiæ tutus non est, nec ipse rogatus. Lancel. Gal. de stat. q. 14. nu. 15. f. 309. T. 2.

Rogatus qualiter consideretur, & eius effectus.

*ROGITVS domini habet vim præcepti. Paris. de Put. de sindi. ver. sindicantur. nu. 12. f. 239. T. 7.
Notarij, ac testium solemnitas, dicuntur de forma testamenti, quæ prætermitti non potest. Ludoui. Lan. de formul. testamen. versi. punctus. nu. 87. f. 185. sed vult dicere. f. 184. T. 8. P. 1.
Supplet eius defectum deficiente testium subscriptione. Ludoui. Lana. de formul. testamen. ver. cum multa. numero 48. folio 181. Tom. 8. Par. 1.
Testium ad solemnitatem requiritur. Io. Mar. Monticel. de testibus col. 3. cir. princ. f. 284. T. 4.
In fideicommissis quando requiratur. Io. Mar. Mõticel. de testib. col. 3 cir. prin. f. 284. T. 4.
*ROLANDI tractatus editus de confectio. inuent. Sebast. Montic. de inuent. hæred. in præfatio. nu. 15. f. 201. T. 8. P. 2.
*ROLANDINVS quibus fuerit impulsus ad scribendum. Roland. de testam. & vlt. volun. in proœmio. nu. 1 f. 1. T. 8. P. 1.
*ROLANDVS, Monticulus, Phanucius vno, eodemque tempore fecerunt tractatum de inuentario hęredis. Sebast. Montic. de inuent. nu. 1. f. 259 T. 8 P. 2.
Placiola quis fuerit. Valent. Forste. de hist. iur. ciui. Roma. col. 2. cir. fi. fol. 55. Tom. 1.
Quid scripserit, & quo tempore floruerit. M. Mant. iurisconſ. de viris illustrib. nu. 217. col. 1. f. 167. T. 1.

Roma qualiter consideretur, quomodo nuncupetur, & eius effectus.

*ROMA an hodie sit communis patria. Restaur. Castal. de Imperat. q. 105. nu 8. f. 75. T. 16.
An hodie sit, vbi est Imperator. Restaur. Castal. de Imperat. q. 105. nu. 9. f. 75. T. 16.
Caput mundi dicitur. Bap. de S. Blas. de actio. & eius natu. actio. 2. nu. 8. f. 44. T. 3. P. 2.
Totius orbis, ita & Romana ecclesia caput ecclesiarum quarumcunque. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. num. 18. f. 156. Tom. 13. Par. 2.
Communis patria vocatur. Alber. a Ros. de stat. q. 90. nu. 5. folio 83. Tom. 2. & Nicol. Festas. de æsti & collec. cap. 3. numero 55. folio 187. Tom. 12.
Condita duos fratres habere non potuit, & sic fratricidio dedicatur. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & past. cap. 12. numero 8. fol. 32 Tom. 13. Par. 2.
Cur dicatur communis patria. Ant. Gub. Costa. de matrim. vers. secundum. nu. 12. f. 51. T. 9.
Effusione sanguinis Petri facta est altera Hierusalem teste Hostiense. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 19. numero 14. folio 39. Tom. 13. Par. 2.
Ibi est, vbi est Papa. Hieron. Zanet. de different. iur. can. & ciuil. nu. 26. fol. 200. T. 1.
Ignorans suæ proiectionis auctorem omnibus penè gentium seruiebat erroribus, quia nullam respuebat falsitatem, vnde quando per diabolum tenacius erat alligata, tanto per Christum mirabilius est absoluta. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 18. nu. 7. f. 38. T. 13. P. 2.
Ita antecellit, vt illi dici possit æternitatem imperij esse diuinitus datam. Hiero. Alba. de potest. Papæ. 1. P. nu. 72. f. 69. T. 13. P. 1.
Nomẽ est, quod apud Græcos significat fortitudinem, & apud Hębreos sublimitatem, auctore Hieronymo. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 19. nu. 13. f. 39. T. 13. P. 2.
Quæ erat magistra erroris per hanc cathedram fieri debebat discipula veritatis, vt caput orbis effecta latius præsideret religione diuina, quàm dominatione terrena. Mich. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 18 nu. 6. f. 37. T. 13. P. 2.
Qualiter habuerit initium a bellis. Iul. Ferret. de re naual. libro 12. nu. 27. f. 348. T. 12.
Quomodo hodie communis patria dicatur. Gabr. Paleo. de Noth. spurijsque. fil. c. 3. nu. 6. f. 46. T. 8. P. 2.
Relicta fuit, & concessa Papæ, & ecclesię. Restaur. Castal. de Imperato. quæstio. 77. num. 2. f. 64. Tom. 16.
Respublica iure notatur. Bap. de S. Blas. de actio. & eius natu. actio. secunda, num. 8. fol. 43. T. 3. P. 2.
Solam fidem semper seruauit, cum omnes mundi prouinciæ, in quibus Apostoli prædicarunt a fide defecerint, & cathedram Petri retinuit nullis tempestatibus hoc perturbantibus. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 19. nu. 15. f. 39. T. 13. P. 2.
Vocatur ciuitas Venetiarum. Hiero. Gigan. de crim. lęsæ maiest. nume. 11. f. 34. T. 11. P. 1.
Vrbs quadrifariam diuisa. Benedic. Bon. de censib. nu. 6. art. 1. folio 164. Tom. 6. P. 2.
Quantum clauderet, & comprehenderet. Sebast. Montic. de patr. potest. nu. 72. effect. 33. f. 136. T. 8. P. 2.

Romæ in genitiuo, & datiuo quæ consideratio sit circa diuersa.

*ROMÆ aureus nummus percussus fuit anno vrbis. 642. & dictus est ducatus. Hiero. Gig. de crim. lęse maiest. quæstio. 62. num. 10. fol. 47. T. 11. P. 1.
Citari solebant decisiones Rotæ, quæ non inueniebantur, vt quis mendacium foueret, vt refert Alexander. M. Anto. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 34. nu. 9. f. 366. T. 15. P. 2.
Christus nascitur, nascens, natusque, & moriens obedire consensit. Rain. Cors. de indagat. iur. lib. 3. capitu. 20. & vlt. numero 1. fol. 288. Tom. 1.
Consuetudo quando spectanda sit. Benedic. Bon. de censib. art. 22. nu. 47. f. 168. T. 6. P. 2.
Quomodo ad loca quæcunque generaliter extendi debeat. Lancel. Gal. de stat. præfat. 8. nu. 100. f. 294. T. 2.
Duæ sententiæ faciunt rem iudicatam. Quint. Mandos. de inhibitio. q. 72. nu. 25. f. 103. T. 5.
Existens si constituo me soluturum Capuæ, vtrum creditor debeat ire Capuam, vel mittere ad recipiendum solutionem. Bald. de Vbal. de Perus. de constit. ver. quia nu. 3. f. 38. T. 6. P. 1.
Fines non extendebantur vltra viginti milliaria. Sebast. Montic. de pat. pot. nu. 60. effect. 33. f. 136. T. 8. P. 2.
Laudes, & Romanæ ecclesiæ prerogatiuę quæ sint. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 1. nu. 87. f. 303. T. 13. P. 1.
Legatus hæres institutus habet ius reuocandi domum. Iacob. de Aren. de cessio. actio. ver. quoniã. nu. 48. rub. quis cedere. pos. &c. fol. 75. Tom. 3. P. 2.
Magistratus venduntur. Paris. de Put. de sindic. ver. & primò, nu. 3. fol. 237. Tom. 7.
Multa esse beneficia Cardinalium collationi subiecta. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. rub. de potestate legati &c. nume. 716. fol. 175. T. 13. P. 2.
Non semper Papa necessariò stare debet Restaur. Castal. de Imperat. q. 77. nu. 6. f. 64. T. 16.
Papiæ, & alibi qualiter debitor cedat bonis. Matthe. Brun. de cessio. bonor. q. 6. princ. nu. 5. f. 194. T. 3. P. 2.
Patriarchales ecclesiæ quales sint, & quot. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. ver. illud. nu. 25. f. 156. T. 13. P. 2.
Patrimonium quale sit. Restaur. Castal. de Imperat. q. 51. nume. 10. fol. 51. Tom. 16.
Bononiæ. ibidem.
Eugubium. ibidem.
Ferraria. ibidem.
Marchia. ibidem.
Sardinia. ibid.
Sicilia. ibidem.
Petrus passioni Dominicæ adæquatur, Paulus Ioannis exitu coronatur Lęl. Iorda. de Roma. sedis orig. &c. cap. 11. num. 5. folio 15. Tom. 13. Par. 2.
Plusquam alibi ad Martyrum sepulchra, & ecclesias concurritur. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. cap. 19. numero 11. fol. 38. Tom. 13. Par. 2.
Post Constantinum cur, & alij Imperatores quinq; fuere. Restaur. Castal. de Imperat. q. 51. nu. 26. f. 52. T. 16.
Pro Imperatore hodie quis sit orator. Restaur. Castal. de Imperat. q. 61. nu. 7. f. 58. T. 16.
Quædam familiæ erant notoriè nobiles. Io. Arz. de nobil. Hisp. capit. 4. nu. 9. f. 220. T. 16.
Quarta pars reddituum Clero distribuebatur, ac Romanis Pontificib. pecuniæ insuper aliquot clero extra ordinẽ erant elargitæ. M. Ant. Mars. de ecclesiast. reddit. c. 7. nu. 25. f. 343. T. 15. P. 2.
Qui primi consules fuerint. Ayma. Riual. de hist. iur. ciuil. & Pontif. lib. 2. ver. exactis. nu. 2. f. 4. T. 1.
Regnum a principio non extendebatur vltra 20. milliaria. Sebast. Montic. de pat. pot. effect. 33. nu. 60. f. 135. T. 8. P. 2.
Remittuntur peccata. Pet. Albi. de Pontif. potest. vers. diuini. num. 150. f. 139. T. 13. P. 1.
Vrbis consuetudo an seruanda sit vbiq;. Roch. Curt. de stat. sect. 4. requisit. 3. nu. 18. f. 360. T. 2.
Pomerium qui extenderint, seu ampliauerint. Sebast. Montic. de pat. potest. effect. 33. nu. 73. f. 136. T. 8. P. 2.
Stylus omnes ligat, etiã alibi quid agentes contrahentesve. Roch. Curt. de stat. sectio. 9. q. 12. nu. 17. f. 378. T. 2.
*ROMAM fataliter fuisse seditiosam certum est. Contra. Brun. de seditios. c. 13. nu. 6. f. 116. T. 11. P. 1.

Romana applicatiuè considerata quid circa diuersa operetur.

*ROMANA ciuitas quomodo sit diuisa. Thom. de Pipera. de fama. ver. respondeamus. nu. 3. f. 8. T. 11. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Curia an dispenset de facili cum natis ex damnato coitu Nicol.de Vbal.de successio.ab intest.ver.successionem.num.88.folio 344. Tom.8.Par.1.
Et ibi multa ad hoc dicta sunt de eius abusione.num.89.ibid.
Curia cauere debet a simonia ad exemplum.Io.Fran. Paui.de visitat.q.4.2.P.nu.9.f.197.T.14.
Cum petitur sanatio nullitatum factarum in processu causæ, omnes alias nullitates sanat, præterquam prouenientes ex defectu citationis,iurisdictionis,vel mandati procuratoris. Hier. Gig.de crim.lesæ maiest.q.6.nu.5.f.50.T.11.P.1.
Ibi est,vbi est Papa.Hiero.Præuidel.de peste.& eius priuil.vers.& quia nu.1.f.177.T.18.
Quemlibet admittit ad opponendum contra materiam electi. Phil.Prob.de iure Regal.q.35.nu.12.f.400.T.12.
Semper interpretatur pro sede.Ægid.de Bellame.de permutatio. benef.P.8.q.4.nu.3.f.204.T.15.P.1.
Seruatur quòd Vicarius Papæ licèt habeat plenam iurisdictionẽ in vrbe,tamen non est iudex subditorum Cardinalium,nã subditi Cardinalium remittuntur ad vicarios Cardinalium. Martin. Laudens.de Cardinal.q.17.ubi remissiuè.f.60.T.13.P.2.

De Romana Ecclesia,& eius authoritate.

*ROMANA Ecclesia aliarum caput est.Gul.Durand.de mod.gen. concil.cel.rub.14.nu.2.f.160.T.13.P.1.
Aliarum est domina.Guliel. Duran.de mod. gen. concil.cel.3.P. rub.1.nu.3.f.173.T.13.P.1.
An habeat senatum quemadmodum tempore Florenti. Romanorum.Mart.Laudens.de Cardin.q.12.ubi remissiuè.fol.60.Tomo 13.Par.2.
An semper habuerit Principatum. Card.Iacoba.de concil.lib.8. art.7.nu.1.f.334.T.13.P.1.
Debet prouidere circa honorem prælatis impendendum.Guliel. Duran.de mod.gen.concil.cel. rub. de excessu Card.&c.num.4. fol.159.T.13.P.1.
Dignior domus Apostolico prædicationis ingressu Principatum tenet nationum.Lel.Iorda.de Rom.sed.orig.&c.c.10.nume.42. fol.14.T.13.P.2.
Est præferenda cæteris, quia dignior, licèt illam præcesserit tempore Antiochena.Card.Iacobat.de concil.lib.2.art.2.nu.87. fol. 212.T.13.P.1.
Est prima sedes,quã Apostoli Petrus,& Paulus suo martyrio consecrarunt.Franc.Arias.de Bello.& eius iust.vers siquidem.num. 206.f.334.T.16.
Gaudet præscriptione centum annorum.Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.c.3.nu.13.f.395.T.15.P.2.
Habuit auctoritatem traditione dominica super vniuersas. Lel. Iorda.de Rom.sedis orig.&c.c.7.nu.27.f.7.T.13.P.2.
Impartita est vices suas alijs ecclesijs,vt sint vocatæ in partem solicitudinis,non in potestatis plenitudinem. Card.Iacob.de concil.lib.7.art.7.nu.57.f.326.T.13.P.1.
In foro pœnitentiali quomodo se habere debeat.Gul.Duran.de mod.gen.concil.cel.rub.28.nu.13.f.176.T.13.P.1.
In orationibus veneris sancti, non flectit genua pro Iudæis.Iaco. Siman.de cathol.instit.ver.ipsis.nu.30.f.121.T.11.P.1.
Iure generalia quomodo ea condere,facere,& obseruari curare debet.Gul.Duran. de mod. gen. concil.cel.rub.28 nu.11.f.176. Tom.13.P.1.
Licèt dicatur mater imperij,tamen aliquando est eius vasalla.Arnulph. Ruze.de iure Regal.ver.2.nu.8.f.359.T.12.
Licèt sit mater imperij,tamen si tenet castrum in feudum ab Imperatore,dicitur vasalla quo ad illud castrum.Marti.Lauden.de Carat.de Princip.q.193,vbi remissiuè.f.207.T.16.
Non debet priuilegium concedere, vt clerici a laicis iudicentur. Guil.Duran.de modo gen.concil. cel.rub.3. numero 2.fol.158. Tom.13.Par.1.
Non debet grauare clericos.Gul. Duran. de modo ge.concil. cel. rub.28.nu.7.f.176.T.13.P.1.
Non debet grauare clericorum bona, concedendo decimas, & alias subuentiones Principib. Gul. Dura.de modo ge.concil.cel. rub.28.nu.7.f.176.T.eo.P.ead.
Non debet habère maculam, & rugam.Gul.Duran.de modo gene.concil.cel.rub.28.nu.1.f.176.T.13.P.1.
Debet esse schola virtutum.ibid.
Est mater fidei.ibid.
Non habet superiorem.Card.Iacoba.de concil.lib.3.art.1.nume. 102.fol.229.T.13.P.1.
Declaratio horum verborum secundum Ægidium.nu.113.ibid.
Non priuilegiat aliquem contra se. Card.Iacoba.de concil.lib.5. art.19.nu.25.f.274.T.13.P.1.
Quibus non debet prouidere de beneficijs,& quibus sic.Gul.Redoa.de mod.gen.concil.cel.rub.28.nu.5.f.176.T.13.P.1.
Regitur Cardinalium consilio.Marc.Mant.de concil.ver.statim. nu.66.f.185.T.13.P.1.
Semper remansit immaculata.Io.Hiero. Albi. de potest.Pap.P.1. nu.204.fol.72.T.13.P.1.
Tenet primatum omnium ecclesiarum, quem Christus principaliter tradidit, & postea concilia ratificauerunt. Io.a Capistra. de aucto.Papæ.P.3.2.P.prin.nu.28.f.57.T.13.P.1.
Vniuersa sibi vendicat.Gul.Duran.de mod.gen.concil.cel.rub.de excessu Card.nu.6.f.159.T.13.P.1.
Vocatur fiscus.Pet.de Vbal. de canon.episc.& paroc.q.14.princi. nu.39.f.210.T.15.P.2.
Militia ad quem effectum fuerit ordinata. Benedic.Boni. de censi. art.54.nu.84.f.172.T.6.P.2.
Potentia bellis externis creuit. Conrad. Brun.de seditios.capitu.4. numero sexto,folio123.Tom.11.Par.1.
Sedes similis est auro puro,quia quanto magis exagitatur, tãto magis fit Illustris.Io.Hiero.Alba.de potest.Papæ.2.P.num.258.fol. 81.Tom.13.P.1.
Super omnes alias Principatum obtinet. Marc. Mant. in Dialog. de concil.ver.statim.nu.77.f.186.T.13.P.1.

Romanæ leges qualiter considerentur circa diuersa.

*ROMANAE leges debent obseruari ab omnibus Romani Imperij subditis. Conra.Bru.de seditios.c.7.nu.2.f.150.sed vult dicere.fol.105.T.11.P.1.
Pro patria etiam contra parentes, & sanguinem pugnare, immo & filio patrem,& patri filium occidere permittunt. Conra.Bru. de seditios.c.13.nu.8.f.109.T.11.P.1.
Tollere nunquam potuerunt penitus legẽ Longobardam.incert. Auth. de feud.Longobard.ti.21.nu.7.f.154.T.10.P.1.
*ROMANAE curiæ laudes,& nomina quæ sint.Io. Lup. de sponsalib.& matrim.2.P.prin.nu.37.fol.46.T.9.

Romanæ ecclesiæ consideratio quæ sit.

*ROMANAE ecclesiæ altitudo reputari debet.Guliel. Duran. de modo gen.concil.cel.2.P.rub.de excessu.Card. &c.num.5,folio 159.Tom.13.P.1.
Authoritas multa complectitur.Alber Brun. de seditios.ca.5.nume.19.f.102.T.11.P.1.
Calamitas tempore exarchatus quę fuerit.Mar.Ant.de ecclesiast. redditub.c.7.nu.29.f.343.T.15.P.2.
Consuetudo vbique seruanda est in articulis fidei,& sacramentis Ecclesiæ.Pet.Rauenn.de stat.sectio.5.nu.33.f.390.T.2.
Consuetudo vbicunque disponit super modo iudicandi, & procedendi,si disponit super interpretando iure dubio, illa debet vbique seruari.Pet.Rauen.de stat.sectio.5.nu.34.f.390.T.eo.
Nomine de potestate summi Pont.intelligitur. Io. Hier. Alba.de potest.Papæ.2.P.nu.13.f.74.T.13.P.1.
Prærogatiuæ quæ sint.Card.Iacob.de concil.lib.7. art.1.num.87. fol.303.T.13.P.1.
Primatum negantes rebelles in Deum sunt.Alber.Bru.de seditio. c.5.nu.21.f.102.T.11.P.1.
Primatus,quomodo distingui debeat.Gul.Duran. de modo gen. concil.cel.rub.28.nu.16.f.176.T.13.P.1.
Priuilegium qui auferre conatur,hæreticus est.Io.a Capistra.de aucto.Papæ P.1.2.P.prin nu.5.f.37.T.13.P.1.
Rebelles sunt,qui in causis ad ipsam spectantibus se ingerunt. Albert.Brun.de seditios.c.5.nu.36.f.102. sed vult dicere folio 103. Tom.11.Par.1.
Terras hospitaliter inuadentes, rebelles eius sunt, vt fuit. Otho. quartus.Alber.Brun.de seditios.c.5.numero 35.fol.102. sed vult dicere.fol.103.T.11.P.1.

Romanę ecclesię in datiuo consideratio.

*ROMANAE ecclesię obedientiam qui verè exhibeant.Alber.Bru. de seditios.c.5.nu.3.f.102.T.11.P.1.

Romanæ dictionis circa diuersa consideratio quæ sit.

*ROMANAE Monarchiæ ortus a quo traxerit originem. Valent. Forste.de Hist.iur.ciuil.Rom.lib.1.col.2.cit.med.f.26.T.1.
Plebis seditio quæ fuerit contra potentiores propter æs alienum. Conra.Bru.de seditios.c.15.nu.11.f.117.T.11.P.1.
Rotæ auctoritas,& laus quæ fuerit.M.Ant.Mar. de ecclesiast. reddit.c.36.nu.8.f.367.T.15.P.2.
Sedi a domino data est ligandi, & soluendi ex speciali priuilegio super alios potestas.Lel. Iorda. de Rom.sed.orig.&c.ca.5.nu.5. fol.6.T.13.P.2.

Romanam ecclesiam qualiter considerari contingat.

*ROMANAM ecclesiam asserens non esse caput omnium, est ipso facto excommunicatus.Nicol.Ploui.de excommuni.ver.si quis. nu.8.f.363.T.14.
Ecclesiam ius consecrationis,& confirmationis, sibi præscripsisse. Pet.And.Gamb.de aucto.leg. de lat.lib.9.numero 62. folio 219. Tom.13.Par.2.
Si quis dicat non esse caput,est excommunicatus.Io.de Ligna.de censur.ecclesiast.§.7.nu.7.f.312.T.14.
Solus Christus fundauit,a qua deinde alię ecclesię institutę sunt. Alber.Bru.de seditios.c.5.nu.20.f.102.T.11.P.1.

Romanas leges qualiter considerari contingat.

*ROMANAS leges,earumque commoda duplici ratione ad eos nõ pertinere, qui Romano Imperio subesse, aut obedire nolunt. Fran Zoanet.de Roma.Imp.nu.112.f.25.T.16.
Leges præscriptioni inobedientiæ aduersus Imperium manifesta ratione auctoritatem non tribuere.Franc.Zoanet.de Rom.Imde.nu.123.& 128.f.25.T.16.
*ROMANDIOLA an dicatur prouincia.Iac.Nouel.de iur. prothomis.nu.74.f.22.T.17.

*ROMAN-

Source : BIU Cujas

*ROMANDIOLAM quis donauit ecclesiæ.Restaur.Castal.de Imperat.q.51.nu.22.f.51.T.16.

Romani.I.C.dictum,& rationes qualiter considerentur.

*ROMANI dictum,& eius confirmatio in §.de iure.l.si verò.46. fallentia.ff.sol.mat.Io.Redin.de maiest.Prin.nu.66.f.163.T.16.
Rationes in cons.358.impugnatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.nu.180.f.194.T.13.P.2.

Romani qualiter circa diuersa considerentur, & eorum effectus.

*ROMANI adepti sunt iustè imperium, & cur potius ipsi,quã alij. Restaur.Castal.de Imperat.q.69.nu.10.f.60.T.16.
An possint conueniri coram auditore Cameræ.Quint.Mandos.de monitor.q.15.nu.1.f.62.T.3.P.2.
Attendentes virtuti,& gloriæ adhibuerunt diligentiam in fabricãdis nauibus,& ordinando exercitum. Iul. Ferret. de re naual.libro 2.nu.17.f.329.T.12.
Commendantur in bello.Ioan.Redin.de maiest.Princ.2.P.nu.104 fol.151.T.16.
Computabant annos ante aduentum Christi ab indictione.Marti. de Carazi.Lauden.de Princ.q.312.f.209.T.16.
Concesserunt potestatem Pontificibus legum interpretandarum. M.Ant.Mars.de eccleſiast.reddit.c.17.nu.11.f.348.T.15.P.2.
Creabant consules duos annuatim loco Regum. Aymar.Riual.de histor.iur.ciuil.& Pontifi.lib.2.ver.exactis.nu.1.f.4.T.1.
Ciues dicuntur tàm nobiles,quàm plebei.Sebast. Montic. de patr. potest.nu.53.effect.33.f.135.T.8.P.2.
Remunerarunt suos ob prosperè gesta, quamuis non tenerentur. Lauren.de Rodul.de vsur.P.3.prin.nu.19.f.39.T.7.
Curiales exempti a spolijs. Gul. Redoa. de spol. eccleſiast.q.1.nu. 48.fol.216.T.14.
Diligentes temporis obseruatores erant.Thom.Act.de Lud.Scaccho.q.10.prin.nu.3.& 36.f.188.T.7.
Præsertim in re militari.ibid.
Filios contra patriam machinantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant.Hiero.Gigan.de crim.lęsæ maiesta.q.9.nu.6. fol.57.T.11.P.1.
Habuerunt leges aliquot de sacerdotijs dandis,& capiendis ad ius publicum pertinentes.Io. Vlri. Zas.de catal.legum antiq. col.1. in fi.f.261.T.1.
Imperatores a diuersis Pontificibus excommunicati recensentur. Conrad.Brun.de seditios.c.5.nu.5.f.134.T.11.P.1.
Imperatores consecrabant.Ayma.Riual.de Histor.iur.ciui. & Pontif.lib.2.nu.32.f.6.T.1.
In bello,aut vincebant, aut mortem cum vita commutabãt. Tho. Act.de Lud.Scaccho.q.6.prin.nu.66.f.178.T.7.
Vtebantur suo non mercenario milite.nu.91.ibid.
In omni bello docti,& experti fuerunt.Iul. Ferret.de re naual.li.3. nu.6.f.331.T.12.
Inuenerunt post varios modos regiminum,dictantibus esse necessarium Reipublicæ per vnum consuli. Micha.de Anin.de vnit. ouil & pasto.c 12.nu.18.f.32.T.13.P.2.
Milites Christi resurrectioni testes adhibiti.Rayn.Cors.in indagatio.iur.lib.3.c.20.& vlt.nu.2.f.288.T.1.
Milites trecentis plus annis suo sumptu militarunt.Pet. Belli.de re mil.ti.5.nu.1.f.356.T.16.
Non possunt iudicari ab alio,quam a Cęsare.Quint.Mandos. de monitor.q.15.nu.2.f.62.T.13.P.2.
Pontifices quando parci fuerunt in cõcedendis facultatibus suis legatis.Pet.And.Gamb.de auct. leg.de lat.lib.2.nu.139.f.158.Tomo 13.Par.2.
Pragmatici formulas norunt,illarum autem causas,originẽ,principia,ac rationes ignorant.Quint. Mandos.de monitor.q.31.n.2. fol.65.T.3.P.2.
Primi artem rusticam profitebantur.Sebast.Montic.de patria potest.nu.61.f.135.T.8.P.2.
Prisci quales fuere.Constan.Rog.de sum.bono.q.2.princ.nnm.39. fol.4.Tom.3.P.2.
Summo studio vsuras improbabant ex plurium scriptorum auctoritatibus.Io.Bap.Lup.de vsur.§.3.nu.40.f.117.T.7.
Quando cęperunt primum cudere argenteos nummos.Petr.Belli. de re mil.ti.5.nu.3.f.356.T.16.
Quare classes in varijs orbis partibus,locis, & regionibus tenebãt. Iul.Ferret.lib.5.nu.14.f.331.sed vult dicere.f.336.T.12.
Quare olim permissi sunt,dominari.Marq.de Sus.de cęlib.sacerd. non abrog.c.8.nu.10.f.121.T.14.
Regiones,quas vincebant appellabant prouincias,quasi procul victas.Io.Fran.Balb.de præscript.q.4.nu.3.f.71.T.17.
Sumptus in rebus sacris necessarios ex publico suggerebant.Marc. Ant.Mars.de eccleſiast.redditib.P.1.c.1.nu.5.f.340.T.15.P.2.
Tenebant Simonem,vt Deum,eique simulacri honorem donarũt. Conrad.Brun.de hæret.c.2.nu.9.f.286.T.11.P.2.

Romani applicatiuè consideratio quæ sit.

*ROMANI æquitis stipendium quantum esset.Pet.Belli. de re mil. ti.5.nu.6.f.356.T.16.
Imperij electores septem Principes germanos,a Gregorio V.annũ Christi circiter millesimum designatos fuisse, reiecta contraria quorundam Neothericorum de eo opinione.Fran.Zoanet.de Roma.Imper.num.244.fol.28.Tom.16.
Peditis stipendium quantum esset.Pet.Belli.de re mil.ti.5.nume.5. fol.356.T.16.
Pontificis coronatio qualiter fieret.Ioseph. Steua.de Ador.pe.Ro. Pontif.col.4.cir.fi.f.56.T.13.P.2.
Præsulis principatu sublato,multa corruerunt.Hiero. Alba.de potest.Pap.P.1.nu.64.f.68.T.13.P.1.

De Romanis.

*ROMANIS Aquileia condita fuit, vt esset irruentib.Barbaris propugnaculum.Marq.de Sus.de Iudę.& alijs infid.cap.12.num.4. fol.70.Tom.14.
Equitibus quando cœptum est dari stipendium.Pet.Albi. de re mi lit.ti.5.nu.4.f.356.T.16.
Non eadem semper forma testamenti in vsu fuit.Iac. Ric.de vnio. prol.c.3.nu.47.f.18.T.6.P.1.
Principibus qualis honor præcipuus exhibebatur.Conrad.Bru.de seditio.c.7.nu.13.f.106.T.11.P.1.

De Romano.

*ROMANO Imperio, legum scilicet authore per Oldradum damnato,leges Romanæ ab eodem probari non potuerunt. Franc. Zoanet.de Rom.Imper.nu.230.f.27.T.16.
Imperio nõ obedire,euersionem Reipublicæ Christianæ esse. Frã. Zoanet.de Roma.Imper.nu.218.f.25.T.16.
Qui obedire astringebantur, & qui ab eiusdem obedientia exẽpti censeantur, & in quib.Romani Imperij obedientia consistat. Cõra.Bru.de seditios.c.7.n.1.f.150.sed vult dicere.f.105.T.11.P.1
Qui subiecti sint,& qui ab eo exempti magna est altercatio. Contra.Brun.de sedit.c.6.nu.1.f.102.sed vult dicere.f.103.T.11.P.1.
Subditi quæ contra illud præscribere possint,& quæ non.Contra. Brun.de seditio.c.6.nu.34.f.150.sed vult dicere.f.105.T.11.P.1.
*ROMANO more debitor ex causa hæreditaria creditori addicebatur.Gasp.Beat.de inop.debit.&c.c.6.nu.1.f.218.T.3.P.2.

Romano Pontifici quid competat.

*ROMANO Pontifici in Sardicensi plurimũ honoris delatum est. Ioan.Hieron. Alban. de Potest. Papæ.2.P.numero 205.folio 79. Tom.13.Par.1.
Summitas attributa fuit in sinodo Chalcedonensi.Io.Hier.Alba. de potest.Papæ.P.2.nu.209.f.79.T.13.P.1.

Romanorum consideratio circa diuersa quæ sit.

*ROMANORVM Coloniæ quæ fuerint. Benedic.Bon. de censi.arti.2.num.10.f.104.T.6 P.2.
Episcopum omnib. præesse,& a nemine posse iudicari, est per omnia receptum.Io.Hier.Alba.de potest.Papæ.Par.1.nume.30.fol. 68.Tom.13.P.1.
Exemplum quale fuerit circa stipendia militib.danda. Ioã. Redin. de maiest.Princ.nu.29.& nu.seq.f.158.T.16.
Genus fœlix,armorum virtute, & legum obseruantia omnib. gentibus in æternum dominari promeruisse.Fran.Zoanet.de Rom. Imper.nu.234.f.28.T.16.
Imperator cur dicatur. Restaur. Castal. de Imperato.q.7.nume.9. fol.36.Tom.16.
Fidelitatem eccleſiæ Romanæ,vt eius præsuli.Roma. Pont.iurat. Albert.Brun.de seditio.c.5.nu.12.f.102.T.11.P.1.
Imperio ab initio nihil fortius, in fine nihil debilius fuit. Petr.a Mont.de potest.Pontif.nu.3.f.152.T.13.P.1.
Imperium ex armorum exercitatione,& legum obseruatione fœlicissimum dictum est.Iac.de Castil.de duello.ver.duellum.num. 50.fol.286.T.12.
Insurrexit per potentiam,& sęcularem prudentiam. Pet.Bertran. de iurisdic.eccleſiast.& secul.q.1.nu.15.f.409.T.12.
Quando,& quomodo conciderit. Sebast. Montic.de pat.potesta. nu.90.fol.136.T.8.P.2.
Monarchiam optimo iure niti. Franc. Zoanet. de Rom.de Imper. nu.231.f.28.T.16.
Mos in consumando matrimonio qualis hodie seruatur. Lancell. Gal.de stat.q.1.nu.26.f.296.T.2.
In recipiendis hostibus vlrò se se dantibus qualis fuerit. Io.Hug. de of.quat.prelato.nu.5.f.298.T.13.P.2.
Nimius cultus circa comam.M.Ant.Mars. de eccleſiast. reddit.c. 19.nu.24.f.350.T.15.P.2.
Omnes propè ciuiles dissensiones ex nimia fœlicitate natæ sunt, quod exemplis comprobatur.Conrad.Brun.c.14.num.11.&12. fol.117.T.11.P 1.
Primitiæ insigniter a Christo vocatæ.Rayn.Cors.in indagat.iur.libro 3.c.20.& vlt.nu.5.f.289.T.1.
Reges cur etiam Pontifices dicti.Io.Hugo.de of.quat.prelat.versi. habent.nu.5.f.290.T.13.P.2.
Tempore an vllus Christianus fuerit ciuis Romanus Sebast.Montic.de pat.potest.nu.135.f.138.T.8.P.2.

Romanos qualiter circa diuersa considerari contingat.

*ROMANOS ciues censendos esse omnes illos, qui in orbe Romano sunt,atq; Cęsari obediunt, immo etsi non obediant, dũmodo legibus Romanis viuant.Franc. Zoanet.de Roma.Imper.nume.105.f.24.T.16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Laicos non debere trahi ad curiam eccleſiaſticam. Quint.Mādoſ. de monitor.q.15.nu.3.f.62.T.3.P.2.
Quid fecit eſſe victores.Io.a Capiſtr.in Spec. conſcien.verſi.reſtat. nu.188.f.359.T.1.
Suis virtutibus prometuiſſe orbis obtinere imperium.Franc.Zoanet.de Roma.Imper.nu.232.f.28.T.16.
Tria fecerunt dominari.Nic. Boe.de ord.grad.vtriuſque fori.verſ. nunc.uu.51.f.271.T.16.
*ROMANVM epiſcopum,non ſolum epiſcopis,ſed etiam omnib. Regib. ſuperiorem eſſe,cum in eos authoritatē exerceāt. Ioſeph Steua.de ador.ped.Ro.Pontif.c.7.f.54.T.13.P.2.
Gymnaſium eſt antiquum, & approbatum.Horat.Lut.de priuil. ſchol.in præfatio.nu.23.f.71.T.18.

Romanum Imperium qualiter circa diuerſa conſideretur.

*ROMANVM Imperium a triginta Tyrannis ſub Galieno occupatum.Alber.Bru.de ſeditio.c.3.nu.16.f 100.T.11.P.1.
Diuiſum, an ante finem ſeculi debeat reintegrari. Reſtaur. Caſtal.de Imperat.q.72.nu.7.f.62.T.16.
Directum, & ſimplex non fuiſſe Octauiano Auguſto, vel alijs in imperio ſucceſſoribus conceſſum,ſed ſub imperium dumtaxat, ac eius procurationem,& patrocinium ex Cornelio Tacito,ſtrabone,Herodiano, ex propria denique Caroli Magni Cęſaris voce oſtendi.Fran.Zoanet.de Roma.Imper.nu.151.f.26.T.16.
Quatenus extendatur.Mart.de Fano.de Brach.ſecular. nu.20.fol. 417.ſed vult dicere.f.409.T.11.P.2.
Ratione proprietatis, vel dominij Imperatoris non eſſe permultis rationibus demonſtrari.Franc.Zoanet. de Roma.Imper.nu. 152.vſque ad nu.155.f.26.T.16.
Vſque ad Conſtantinum Tyrannicum fuit. Alber. Bru.de ſeditio. c.6.nu.28.f.104.T.11.P.1.
Ius appellatur ius poſitiuum, quaſi manu poſitiuum. Roch. Curt. de ſtat.ſectio.1.nu.33.f.352.T.2.
*ROMANVM Pontificem de temporalib.iudicare nō eſt dignum. Alber.Brun.de ſeditio.c.6.nu.26.f.104.T.11.P.1.
Primum omnium præeſſe ex Concilij Conſtantinopolitani conſtitutione.Ioan.Hieron.Alba.de poteſt.Papæ.Par.1.num.58.fol. 68.Tom.13.P.1.
*ROMANVM ſtudium quare ſit nobilius alijs ſtudijs.Io.Staph.de grat.expectati.&c.ver.circa.nu.43.f.288.T.15.P.1.

Romanus applicatiuè ſumptus qualiter conſideretur.

*ROMANVS contrahens Regij an ligetur ſtatutis vrbis de præſcri. Ioan.Bap.Boui.de ſtatut.vrb.præſcrip.glo.19.numero 162. folio 188.Tomo 17.
Epiſcopus ante Conſtantinopolitanum eſt,& ei prefertur.Reſtau. Caſtal.de Imperat.q.77.nu.8.& 3.ad finem.f.64.T.16.
Solus an poſſit conferre beneficia eccleſiaſtica. Bal.de exemptio. nu.6.fol.196.T.12.
*ROMANVS Lecapenus quomodo expulſus fuerit. Conra. Brun. de ſeditio.c.3.nu.37.f.142.T.11.P.1.
*ROMANVS Leonis iunior in matrem, & ſororem impius veneni potione interfectus eſt. Conra.Bru.de ſeditio.c,3.nume.38.folio 142.Tom 11.P.1.
*ROMANVS Ludouicus Pōtanus quo tempore floruerit,quid ſcripſerit,& quantum tempus vixerit.Io. Fich. de Vit. recentior.iuriſconſulto.col.4.cir.prin.f.158.T.1.

Romanus applicatiuè qualiter conſideretur.

*ROMANVS miles nobilis dicitur.Boni.de Curt.de nobilit.Par.3. nu.146.f.9.T.16.
Ordo an cæteris præferendus, vt hunc dicens excuſetur ab officio ſui Dięceſani.Io.de Ligna. de hor.can.q.1.nu.3.f.558.T.15.P.2.
Papa omnium ſacerdotum Princeps,Imperatoris quoque teſtimonio.Lęl.Iorda.de Roma.ſed.orig. &c.c.10.nu.57.f.14.T.13.P.2.

Romanus Pontifex qualiter circa diuerſa conſideretur,eius authoritas,& effectus.

*ROMANVS Pontifex an poſſit legitimare quoad temporalia .Io de Roias.in epit.ſucceſſio.c.23.nu.112.f.418.T.8.P.1.
Pontifex an renunciare poſſit ſedem fratribus ſuis Cardinalibus, & Papatui cedere. Io.Quintil. Hedu.in Ariſtocrat.Chriſt.ciuit. col.4.in fi.f.97.T.16.
Approbat Imperatorem electum.Micha.Vlcur.de regim.mūd.2. Par.nu.15.f.113.T.16.
Cur deferatur humeris.Ioſeph.Steua.de ador.ped. Ro.Pontif.colum.4.cir.prin.f.56.T.13.P.2.
Debet prouideri Cardinali indigenti.Pet.de Bais. in directo.electio.c.35.P.2.nu.9.f.391.T.15.P.1.
Et Chriſti Vicarius,& Petri ſucceſſor, ac paſtor huius ouilis, nec de alio aliquo Pontifice legimus,quod de eo continuatim videmus.Micha.de Anin. de vnit.ouil.& paſto.c.17.nu.4.f.37.T.13. Par.ſecunda.
Eſt is qui a duabus partibus Cardinalium eſt electus. Alfon. Hoied.de benef.incompat.P.1.c.1.nu.3.f.112.T.15.P.1.
Et concilium generale an poſſint in errorem labi.Tho.Campeg. Epiſc.Feltren.de concil.c.35.col.2.f.412.T.13.P.1.
Habet plenitudinem poteſtatis in beneficialib. Alfon. Hoieda.de benef.incompatib.P.1.c.13.nu.58.f.123.T.15.P.1.
In literis ſuis non ponit indictionem,ſed quatuor,ſcilicet locum, annum Pontificatus, menſem, & diem Pet. Lena. de priuil.doctor.q.101.col.4.f.3.T.18.
Legitima ordinatione Petro ſuccedens primatum obtinet,& qui ei non paret,nō ſeruat vnitatem eccleſiæ.Læl. Iorda.de Roma. ſedis orig.&c.c.10.nu.29.f.13.T.13.P.2.
Nexu legis naturæ,& rationis deuictus intuitu dignitatis,a munerib publicis immunitatem non conſequitur. Aegid.Thomat. de collect.ver.nobilitas.nu.12.f.166.T.12.
Non diſponit de beneficijs patronalibus Regis. Arnulph. Ruze. de iure Regal.priuil.14.nu.7.f.370.T.12.
Non erit auſterus humilibus poſtquam Chriſtus dominus eſt benignus, & recipiet omnes verè conuerſos intra gremium eccleſiæ.Mich.de Anin.de vnit.ouil.& paſt.c.19.n.5.f.38.T.13.P.2
Obligat eccleſiam,& ſucceſſorem. Gul. Redoa.de reb.eccle.non alie.ver.1.nu.25.f.480.T.15.P.2.
Poteſt facere in toto terrarum orbe quicquid inferiores prælati facere poſſunt in ſuis Dięceſibus.Alfon.Hoied.de benef.incompatib.P.1.c.1.nu.9.f.113.T.15.P.1.
Quemadmodum ordinari, ac eligi debeat.Fran.Duar.de benef. & ad ea pertinent.lib.2.col.1.c.1.f.10.T.15.P.2.
Quid conſuluit clericis.Iacob.a Canib.de Repreſal.P.2.nume.9. fol.278.T.12.
Quorum beneficiorum diſtributionem habeat.Fran.Duran.de benef.& ad ea pertinent.lib.2.col.1.c.1.f.10.T.15.P.2.
Sicut particularis perſona ſentiat,loquatur, ſeu ſcribat errare poteſt, ſed in his, quæ deliberat vt publica perſona,errare non poteſt,quia interim quò ſedet in cathedra Petri,Deus conſeruat eū quoad inſtructionem fidelium.Mich.de Ani.de vnit.ouil.& paſto.c.21.nu.10.f.41.T.13.P.2.
Solus eſt caput eccleſiæ. Ioan. de Ligna.de cenſur. eccleſiaſt.§.4. nu.5.fol.309.T.14.
Solus retinuit nomen Papæ.Iac. Siman. de cathol.inſtit.ti.45.nu. 36.fol.178.T.11.P.2.
Solutus eſt legibus.Alfon.Hoied.de benef.incompatib.P.1.ca.1. nu.8.f.113.T.15.P.1.
Tenet ex ſanctione concilij Florentini Principatum in vniuerſum orbem terrarum.Hier.Alba. de poteſt.Papæ.Par.1. num.63.fol. 68.Tom.13.P.1.
Tenetur compellere Rempublicā Chriſtianam ad bene beatæq; viuendū.Io.Hier.Alba.de poteſt.Papæ.2.P.nu.20.f.74.T.13.P.1.

Romanus populus qualiter conſideretur.

*Romanus populus a principio firme omnia fauebat. Sebaſt.Monticu.de patr.poteſt.nu.113.f.137.T.8.P.2.
Eligit Papam omnibus Catdinalib.deficientib.Io.Fran.de Pla.de excommunic.ver.quantum.nu.2.f.350.T.14.
Miſit Athenas legatos,qui ſolēnes leges,gentium ritus, & mores ciuitatum inſtituta,iuraq; deſcriberent.Ayma. Riual. de Hiſto. iur.ciuil.& Pontif.lib.2.nu.15.f.5.T.1.
Non ſuccedit vacante Imperio.Reſtau.Caſtal.de Imperato.quæſtio.90.nu.4.f.68.T.16.
Omnem iuriſdictionem contulit in Principem.Anton.de Roſel. legitimatio.lib.2.nu.52.f.86.T.8.P.2.
Quod conſueuerit eligere Imperatorem cuiuſcunque nationis eſſet.Pet.And.Gamb. de auct.leg.de lat.lib.2.nu.224. folio 159. Tom.13.Par.2.
Quomodo plurimum excreuerit poſt Romulum.Sebaſt.Monti. de pat.poteſt.nu.54.f.135.T.8.P.2.

Romanus Senatus,ſtatus,& verbum qualiter conſiderentur.

*ROMANVS Senatus ludum cur interdixerit. Paris. de Put.de ludo.ver.vt malorum.nu.1.f.151.T.7.
Status,& maieſtas cur conciderit.Sebaſt.Montic.de inuent. conſtitutio.1.c.13.nu.4.f.251.T.8.P.2.
Verbum denotat originem,& non ciuilitatem.Io. Bap.Bou.de ſtatut.vrb.præſcrip.gl 13.nu.2.f.181.T.17.

Romipetas qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*ROMIPETAS aliquo modo moleſtantes veniunt ab eccleſia puniendi,& excommunicandi.Stepha.Aufre.de poteſt. eccl.ſuper laicis.ver.nunc.nu.62.f.301.T.16.
Et peregrinos capiens quomodo puniatur.Gul.Duran. de mod.gene.concil.cel.rub.70.nu.3.f.170.T.13.P.1.
Nemo moleſtare debet peregrinos, & mercatores. Io.Franc.Paui. de viſitat.q.8.2.P.nu.21.f.206.T.14.
Spoliantes excommunicati ſunt. Beat. Ant. de excommunic.c.31. nu.1.f.374.T.14.

Romuli conſideratio quæ ſit.

*ROMVLI, & Remi cautela pro augendo imperio.Io.Hugo.de of. quat.prælato.nu.1.f.298.T.13.P.2.
Et ſeruij Regum calliditas,miraq; prudētia circa populi ius,& diſtributionem.Sebaſt.Mōtic.de pat.poteſt.nu.114.f.137.T.8.P.2.
Lex circa coniuges.Ant.Gub.Coſta.de matrim. ver.nuptiæ.nu.24. fol.50.Tom.9.

Primi

Source : BIU Cujas

Primi Regis Romanorum eligans constitutio. Frã.Sonsbe.ad vsus feudo.1.P.nu.31.f.124.T.10.P.2.
Sapientia in conciliandis hostium animis. Conrad.Brun.de sedit. c.8.nu.5.f.113.T.11.P.1.

De Romulo.

*ROMVLVS agrum Romanum creuit.benedic.Boni.de censib.arti.13.nu.30.f.166.T.6.P.2.
Dicauit primum anni mensem genitori.benedic.Boni.de censi. arti.7.nu.21.f.165.T.6.P.2.
Dimicauit singulari certamine cum Tacio Sabinorum Rege.Petr. Belli.de re mil.ti.15.nu.1.f.345.T.16.
Et Remus qualiter fuerint a lupa educati. Ayma. Riual. de histor. iur.ciuil.& Pont.lib.1.nu.4.f.3.T.1.
Primus Rex fuit.Valent.Forste.de histor. iur.ciui.Roma.colum.1. circ. princ.fol.27.T.1.& benedic.Bon. de censi.art.1. num.2.fol. 163.Tom.6.P.2.
Romanæ Vrbis conditor fuit Nothus.Christoph.Roffinia.de benef.c.13.nu.8.f.267.T.15.P.2.
*RORARII qui fuerint.Pet.Belli.de re mil.titu.11.numero 14.folio 338.Tomo 16.
*ROSTRA nauium hostium victorum in publico ponebantur præ gloria. Iul.Ferret.de re naual.lib.2.nu.38.f.330.T.12.

Rota qualiter consideretur, & eius effectus.

*ROTA communiter tenet,quòd facta fide legitima de appellatione,& etiam de attentatione immediate possunt attentata reuocari.Robert.Lancello.de attenta. capitu.26.numero 16.fol.440. Tom.quinto.
Licèt soleat admittere, quod sufficiat docere postea de mandato, id tamen intelligendum videtur nisi de defectu mandati fuerit oppositum.Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.7.f.340.T.5.
Mandat reuocari post inhibitionem non discusso prius, an inhibitio sit iusta.Quintil.Mandos. de inhibitio.quæstio.100.nume.7. fol.109.Tom.5.
Non admittit ratificationem post sententiam,nisi in præiudicium ratificantis.Sebast.Vant.de nullitat.ver.hucusque.numero 102. fol.425.Tom.4.
Non est maioris auctoritatis, quam Bartolus.Ant.Mar.Corat.de electio.opinio.ver.vidimus.nu.62.f.239.T.18.
Qualiter iudicare consueuerit super causa onerosa in materia reseruationis pensionis.Pet.And.Gamb.de aucto. leg.de lat.lib.6. nu.153.f.194.T.13.P.2.
Quam sit difficilis in declarando aliquem in censuras ecclesiasticas,vel priuationem incidisse. Ant. Mas.Gal.ad form.Cam.obl. ver.dato.nu.15.f.362.T.6.P.2.
Quandoque Baldi,quandoque Salyceti opinionem secuta est.Rober.Lancel.de attent.ver.expeditum.nu.84.f.401.T.5.
Rotat.Ant.Mar.Corat.de electio.opin.nu.58.f.239.T.18.
Solet discutere non obstantib.prætensis attentatis de bono iure negocij principalis, & sequestrum apponere, quando causa attentatorum pendet a negocio principali, & habet factum intricatum.Rober.Lancel.de attent.q.19.nu.5.f.435.T.5.
Prouidere diuersis modis temeritati attentantis, & indemnitati partis lęsæ.Rober.Lancel.de attent.c.30.nu.59.f.454.T.5.
Tenet cum collegio Papiense, quod legatum non minus quã episcopus vnire possit.Pet.And. Gamb.de auct.leg. de lat.lib.5.nu. 44.f.182.T.13.P.2.
Tenet quod si pręsentatus,pro quo sit lata sententia,& ab ea appellatum pẽdente appellatione possessionem capiat, talis possessio dicatur attentata, & consequenter videtur contradicere his ex Franc.dict.sup.nu.2.Rober.Lancel. de attenta.limitatio.40. nu. 11.fol.375.Tom.5.
Recusati iudicis processum valere,quousque non appelletur.Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.48.f.340.T.5.
Variauit sępius.Nic.Moro.de fide treu.& pace.q.121.nu.193.folio 439.Tom.11.P.1.
*Rota loquente cætera tribunalia obmutescunt. Quint.Mandos. de monitor.q.27.nu.6.f.64.T.3.P.2.

Rotæ consideratio quæ sit.

*ROTÆ auditor coadiutori inhibet. Quint.Mandos.de inhibitio. q.4.nu.12.f.87.T.5.
Auditores habent iurisdictionem habitu,& nõ actu,& magis strictam,quàm ceteri delegati.Sebast.Vãt.de nullit.n.16.f.374.T.4
In processibus suis via delegata, non ordinaria semper vti. Petr. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.9.nu.71.f.219.T.13.P.2.
Pronunciant in causis claris absque consilio,& voto coadiutorũ. Sebast.Vant.de nullit.ver.defectus.nu.150.f.391.T.4.
Auditoribus,si sede vacante, in causis inceptis vlterius procedere permissum sit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.9.num.63. fol.219.T.13.P.2.
Verè ordinariam in procedendo iurisdictionem, delegatam verò in decidendo competere,cum a Roma.Pontifi. ad causas audiendum generaliter deputati sint.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.9.nu.64.f.219.T.13.P.2.
Authoritas magna est apud omnes. Ludoui.Gomes de grat.expectati.nu.101.f.309.T.15.P.1.
Decisio incipiens, accusatus de hæresi,quomodo intelligitur. Arnal.Alberti.de agnoscen.assertio.hæret.quæstio.8.num.8.fol.58. Tom.11.Par.2.
Dispositio simpliciter loquens minima non comprehendit. Ludo. Gomes.de grat.expectat.nu.101.f.309.T.15.P.1.
Florentinæ auditores sententiarum rationes in scriptis reddunt. Quint.Mandos.de inhibitionib.q.72.nu.20.f.102.T.5.
Auditores sex sunt.Quint.Mandos. de inhibit.quæstio.72. nu.20. fol.102.Tom.5.
Motiua non necessariò spectanda. Quint. Mandos. de inhibit.q. 72.nu.22.f.102.T.5.
Motiua quare sic appellentur.Quint.Mandos.de inhib.q.72. nu. 20.fol.102.T.5.
Motiuorum magna authoritas.Quint. Mandos.de inhibit.q.72. nu.21.f.102.T.5.
Romanæ authoritas,& laus quæ sit.M.Ant.Mars.de eccleſiast.reddit.c.36.nu.8.f.367.T.15.P.2.
Decisio constituit communem sententiam.M.Anto. Mars.de ecclesiast.reddit.c.36.nu.9.f.367.T.15.P.2.
Romanæ decisiones quando sint sequendæ.Quint.Mandos.de inhibi.q.72.nu.23.f.102.T.5.
Vigesimatertia decisio declaratur,& exornatur.Io. Crot. de testibus.nu.160.f.222.T.4.
Stylus extra curiam non videtur attendendus secundum aliquos. Rober.Lancel.de attent.c.6.nu.3.f.340.T.5.
Stylus extra curiam vertente lite non attenditur in partib. Rober. Lancel.de attent.limitat.1.nu.1.f.413.T.5.
Vtranque opi.concordans habet, ut debeat contra possessorem fieri protestatio, quòd vel diuinis inseruiat, vel possessionem dimittat.Rober.Lancello.de attenta.cap.31.nume.27.fol.454.sed vult dicere.f.462.T.5.

Rotam qualiter circa diuersa considerari contingat.

*ROTAM authoritate æquiparari Doc.antiquo excell.M.Ant.Corat.de electio.opinio.nu.64.f.239.T.18.
Aequitatem amplecti consueuisse.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.5.nu.144.f.183.T.13.P.2.
De procuratis a partibus motu proprio quandoque mala sentire. Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat. libro 3.numero 64. fol. 167. Tom.13.P.2.
Et cancellariam discordare in quæstione præmissa. Pet.And.Gãb. de aucto.leg.de lat.lib.5.nu.133.f.183.T.13.P.2.
Minus curare subtilitatem inquiren.si quid ipso iure, vel per exceptionem elidatur.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.num. 644.f.174.T.13.P.2.
Non facere differentiam inter patronum ex præscriptione, vel fundatione.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.3.num.302.folio 170.Tom.13.P.2.
Quam maxime æquitatem venerari.Petr.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.10.nu.49.f.224.T.13.P.2.
*ROTELLÆ ignitæ qualiter fiant,& exerceantur. Iul.Ferret.de re naual.lib.7.nu.33.& 34.f.338.T.12.

De rubricarum consideratione.

*RVBRICA allegari ad hoc vt possit,& non restringatur per nigrũ, quid necesse sit.Albert.Brun.Astens.de stat.artic.8. numero 94. fol.202.Tom.2.
C.de sponsa.& proxene.quòd non sit immutanda contra Alciatũ. Benuenut.Strach.de proxenet.versi. Accursius.nu.18.folio 338. Tom.6.Par.1.
C.de insti.& substi.condi.fac.dupliciter legitur.Paul.Leo. de substit.ver.cuncti.nu.88.f.280.T.8.P.1.
De feudo non habente proprium feudi naturam reperitur in consuetudinibus feudalibus.Incert.Auct.de feud.conditio. titu.19. nu.2.f.157.T.10.P.1.
De necessitate ad aliam,an continuanda sit.Io.Montaig.de parlã. nu.8.f.275.T.16.
De proxeneticis quare sit ita in scripta. Benuenut.Strac.de Proxene.ver.Accursius.nu.25.f.338.T.6.P.1.
De reb.eccle. non alie.stat negatiuè.Gul.Redoa.de reb.eccles. non alie.rub.2.nu.49.f.406.T.15.P.2.
Declarat verba nigri obscura, & ambigua.Alber.Bru.Astẽ.de stat. art.8.nu.95.f.202.T.2.
ff.de rebus eorum declaranda adducitur.Octa.Simõcel.de decret. inspectio.2.nu.18.f.320.T.6.P.2.
Est generalior aliquando ipso tractatu. Benuenut. Strac. de proxe. ver.Accursius.nu.20.f.338.T.6.P.1.
Et ti.C.ne liceat poten.& de alien. iud.mutandi causa facta declaratur tribus modis.Rober.Lancel.de attenta.limitat.1.nume.60 fol.323.Tom.5.
Primo requiritur, vt sit facta in potentiorem.nu.61.ibid.
Secundò vt sit translata possessio,aut proprietas.nu.62.ibid.
Tertiò vt adsit dolus,vt ibid.
Generalior nigro ampliat nigrum.Io.Bap.Boui.de stat.vrb.præscr. gl.18.nu.62.f.185.T.17.
Ne lic.poten.quomodo procedat.Bap.de S.Blas.de correlat.ver.venio.nu.32.f.263.T.18.
Quando est generalior nigro, non debet restringi per nigrum specialius loquens; Immo sufficit ad decisionem, si habet orationẽ perfectam.Rolan.a Val. de dot.quæstio.9. nume. secundo,folio 354.Tomo 9.
Seu titulus de iureiurando qualiter ad præcedentes rubricas continuetur.Io.de Sel.de iureiur.euidential.1.nu.1.f.359.T.4.
Si dicat, quod proximiores succedant defuncto, & in nigro dicatur,quòd mater excludatur per proximiores consanguineos, an auia materna excludat matrem. Alber. Brun.Astẽ.de stat.art.8. num.99.fol.202.T.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Si generaliter admittat proximiores ex parte Patris excluſa Matre,& nigrum loquatur,ſi Pater deceſſerit ſine teſtamẽto, an excludatur mater etiam condito per Patrem teſtamento. Albert. Brun. Aſtenſ. de ſtat.art.8.nu.98.f.202.T.2.

Simpliciter ſi excludat dotatam, & in nigro dicatur intelligi dotatam, quando conſtat de numeratione, vel confeſſione.aut promiſſione reſtituendę dotis,attenditur declaratio ſtatuti. Albert. Brun. Aſten.de ſtat.art.6.nu.231. f.188.T.2.

Statuti ſi dicat,quod dotata non ſuccedat extantibus maſculis, nigrum dicat,quod dotata non ſuccedat matri, vel alteri detinet materna,& quòd dotata intelligatur, quãdo conſtat de confeſſione dotis per maritum facta,vel de numeratione reali, ad hoc vt excludatur ex generalitate rubricæ,an neceſſe ſit,quòd de dote conſtet iuxta declarationem nigri.Albert.Brun. Aſten.de ſtat. art.8.nu.100.fol.202.T.2.

Si ſimpliciter, & generaliter dicat,quod Maritus præmoriente vxore ſine filijs lucretur dimidium dotis, & nigrum loquatur de vxore,quæ fuerit cognita, tamen ſtatutum generaliter intelligitur,& in non cognita verificabitur.Roland.a Val.de dote.q.9. nu.4.fol.354.Tom.9.

Vnde vir,& vxor non habet locum in dote conſtituta in vſufructu. Bapt.de S.Blaſ.de priuil.dota.centur.3.nu.23.f.457.T.9.

Vt lit.pend.in quo differat à tit.de reſtitutione ſpoliatorum.Franc. Hercula.de Attenta.c.6.nu.8.f.259.T.5.

Rubricæ qualiter conſiderentur, & quid operentur.

*RVBRICÆ capitulorum feudorum.Incert.Auct.de feud.verſicu. quoniam.col.1.circ.fin.f.299.T.10.P.1.

Continuandæ ad quid ſint.Anto.Bard.de temp.vtili.cap.16.num. 13.fol.222.Tom.5.

Decreti,excepta prima,quare auctentica non ſint.Barth.Cępol.de cognit.libro.iur.Cano.nu.17.f.182.T.1.

Decretorum allegari non poſſunt,nec ius faciunt,vna excepta.Barth.Cæpol.de cognit.libro.iur.Canon.nu.18.f.182.T.1.

Omnes legum,vel ſtatutorum,textui cõuenientes, allegari poſſunt pro textu.Bal.Peruſi.de ſtat.nu.1.f.142. T.2.

Statutorum probant qualiter textus ſit intelligendus, quando ille eſt dubius.Bal.Peruſi.de ſtat.nu.2.f.142.T.2.

*RVBRICÆ. C.de ſenten.ex periculo recitan.correctio.Petr.Andr. Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.8.nu.189.f.213.T.13.P.2.

*RVBRICELLÆ ſcriptę in margine protocollorum in his,quæ habent dependentiam a protocollo probant. Par. de Put. de reaſſumptio.inſtrum.rub.20.nu.17.f.44.T.4.

*RVBRVM cum diſpoſitiue loquatur poteſt pro textu allegari. Roland.a Val.de dote.q.9.nu.3.f.354.T.9.

*RVENTE eccleſia,locus in quo eſt fundata,remauet ſacer. Guliel. Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.2.nu.38.f.406.T.15.P.2.

De Ruina.

*RVINA dicitur caſus fortuitus.Sebaſt.Medi.de fortuit.caſib. q.8. nu.1.fol.218.Tom.7.

Imminens domus,iuſtam præbet cauſam Cardinalibus è conclaui exeundi,Pontifice nondum electo, & alibi conclaui inſtituẽdi.Petr.Andr.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.9. num.134.fol.220. Tom.13.Par.2.

Ruinæ qualiter conſiderentur.

*RVINÆ ædificiorum eccleſiaſticorum in emphyteuſim concedi poſſunt.Guliel.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.10.num.13.fol. 413.Tom.15.Par.2.

Rerum eccleſiæ non poſſunt alienari. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie.rub.2.nu.7.f.405.T.15.P.2.

Ruinæ conſideratio in genit.

*RVINÆ & incendij differentia.Sebaſt.Medi.de fortuit. caſib.q.8. nu.2.fol.218.Tom.7.

*RVINI conſilium 156.lib.2.reprehenditur.Phan'de Phanu.de inuent.hæred.6.P.nu.95.f.301.T.8.P.2.

Declaratio.l.ſi is,qui ff.de vulg.tanquam nimium exquiſita confutatur.Lancil.Gal.de ſtat.q.5.nu.9.f.314.T.2.

*RVINVS ſibi contrarius in ſuis conſilijs.Gabriel.Palæot.de Noth. ſpurijsque.fil.c.9.nu.3.& nu.7.& 12.f.49.T.8.P.2.

*RVLLIVS Batauus Rex Anabaptiſtarum Monaſterij in Vueſtralia per ſeditionem creatus. Conrad.Bruu.de ſeditioſ.cap.16. nu. 12.fol.115.Tom.11.Par.1.

Rumor quid ſit, & qualiter conſideretur circa diuerſa.

*RVMOR eſt quando aliqua pars ciuitatis,vel viciniæ, vt putà tertia,vel quarta pars reclamat,Hierony.de Mont.de finib.regund. cap.55.nu.4.f.345.T.3.P.2.

Et fama non excuſat ab homicidio.Nicola.Moro.de fid.treu.& pace.q.113.nu.3.f.436.T.11.P.1.

In quibus differat a fama.Anto.de Butr.de Notor.arti. 1. nume.9. fol.50.Tom.4.

Quid propriè dicatur.Amode.Iuſti.de Caſtel.de ſindica.num.58. fol.337.Tom.7.

Quid propriè ſit.Paul.Gril.de quæſt.& tortu. quæſt. 3.nu.4.f.295. Tom.11.Par.1.

Quid ſit.Sebaſt.Medi.de definitio.difinitio.6.nu.5.f.294.T.18.

Suſpicionem inducit.Bal.Peruſi.de ſtatut.ver.capere.n.9.f.96.T.2.

*RVMORI non eſt fides adhibenda.Thom.de Pipera.de fama.nu. 23.fol.9.Tom.11.Par.1.

*RVMPENTI fidem eam ſeruare graue eſt. Marti.de Sillima.de feud.rub.in quib.caſib.vaſallus.&c.nu.258.f.9.T.10.P.1.

*RVMPENS ſecuritatem a Principe datam incurrit in crimen lęſæ maieſtatis.Hiero.Gigan.de crim.lęſ.maieſt.q.16.nu.2.fol.38. Tom 11.Par.1.

*RVMPERE teſtamentum quando frrater, & ſoror poſſint. Rolandi.de teſtam.& vlt.volunt.ver.tractatum.nu.6.f.6.T.8.P.1.

*RVMPI non poteſt quod nullum non eſt.Io.le Cirier.de Primogenitu.q.1.nu.50.f.72.T.10.P.1.Et Paul.Gril.de pęn.omnif. coitus. q.14.nu.2.f.306.T. 11.P.1.

*RVMPIT Poſthumus præteritus teſtamentum,etiam ſi ſtatim expirauerit ante baptiſmum. Io.Dilec. Duran.de art.teſtand.cautel.10.nu.1.f.117.T.8.P.1.

*RVMPITVR teſtamentum natiuitate poſthumi etiam nati in octauo menſe.Io.Dilect.Duran.de art.teſtan.cautel.10. nu. 1. f.117. Tom.8.Par.1.

*RVPTVM teſtamentum militis eſt, vel alio teſtamento facto, vel agnatione ſui hæredis.Claud.Cote.de iur.& priuil.milit.cap.19. fol.442.Tom.16.

*RVRI poteſt fieri teſtamentum coram quinque teſtibus.Io.Dilec. Duran.de art.teſtand.caut. 5.nu.1.f.114.T.8.P.1.

*RVRICOLAS ad onera extraordinaria non eſſet trahendos.Rhenat.Choppi.de priuil.ruſtico.lib.1.c.1. nu.1.f.90.T.18.

*RVRSVS aduerbium,quod aduerbium ſit. Albert.de Perga. de præpoſitio.nu.122.f.277.T.18.

*RVS eſt pars ciuitatis ſubiectiua.Lancil.Gal.de ſtat.prefatio.8.nu. 60.fol.292.Tom.2.

*RVSTICA prædia quæ nominentur. Bartho. Cæpol. de ſeruitut. Vrbano.Prædio.c.11.nu.2.f.180.T.6.P.2.

*RVSTICÆ ſeruitutes quæ nam ſint.Iul.Ferret.de re naual.lib.16. nu.61.fol.356.Tom.12.

Seruitutes quare dicantur. Bartho. Cæpol. de ſeruitut. Vrbano. Præd.cap.11.nu.1.f.180.T.6.P.2.

*RVSTICANI qualiter ſint immunes ab oneribus patrimonialibus.Renat.Choppi.de priuil.Ruſticor.c.3.f.91.T.18.

Qui dicantur.Alberi.a Roſ.de ſtatut.q.177.nu.18.f.49.T.2.

*RVSTICANIS, aut Agricolis, ſi eo tẽpore quo fructus ſeminant, aut colligunt, indicatur munus perſonale,ab eo excuſari debẽt. Ægid.Thom.de collect.ver.Pauperes.nu.24.f.149. T.12.

Ruſtici qualiter circa diuerſa conſiderentur, & quid operentur.

*RVSTICI ad onera, & collectas indirecte cogentes ſunt excõmunicandi.Petr. Antibo.de munerib.3.P.princ.nu.114.f.29. T.12.

Ad quæſtionem interrogati,ſemper dicunt, id eſſe ſcriptum, de quo interrogantur.Iacob.Nouel.ad defenſ.verſic.his hactenus. nu.4.fol.226.T.11.Par.1.

An poſſint portare arma.Andr.Barb.de Card.leg.de lat.q. 5. baſilica.nu.24.f.142.T.13.P.2.

Portare baculos non ferratos propter canes, licèt armorum portatio ſit interdicta.Andr.Barb.de Card.leg.de lat.q.5. baſil.nu. 28.fol.142.Tom.13.P.2.

Portare,& debeant arma.Andr.Barb de Card.leg.de lat.queſt.5. baſilica.nu.24.f.142.T.13.P.2.

An teneantur defferre decimas ad horrea clericorum . Albert. Brun.de reb.dub.rub.nunc dicamus &c.nu.7.f.363.T.18.

Cur ſpolientur ab armigeris.Petr.Rebuf. de decim.quæſt. vlt. nu. 12.fol.142.T.15.P.2.

Debent eſſe ſecuri tempore treugæ. Marti.Lauden. de confęd.pace,& conuent.Princip.q.30.vbi remiſſiuè.f.302.T.16.

Domino ſe aſtringentes ad quæſtum pro filia maritanda, prima nuptui tradita,an teneantur ad quæſtum pro ſecunda.Pet.Antibo.de munerib.§.2.nu.83.f.37.T.12.

Ementes ſtabilia tenentur ad collectas. Iul.Ferret. de gabel. vectigal.&c.ver.tuto nu.29.f.80.T.12.

Et pauperes non ſolent viuere pupillis,& delicatis cibis. Corn. Beninc.de paupert.& eius priuil.q.6.nu.8.f.146.T.18.

Et villani repelluntur a teſtimonio contra Barones.Io. Mar.Monti ticel.de teſtib.col.2.ubi remiſſiuè.f.247.T.4.

Grauantur dumtaxat ad onus capitatim.Nicol.Feſtaſ.de æſtim. & collect.c.3.nu.23.vſque ad nu.29.f.187.T.12.

Hoſpitalia facientes,& habitu mutato hoſpitalitatem tenentes, an ſint excuſati a muneribus.Pet.Antibo.de munerib.3.P. princip. nu.117.fol.29.T.12.

In milites atrociſſimi ſunt.Pet. Belli.de re mil.4.P.ti.5.nume.2.fol. 348.Tom.16.

Laici poſſunt dare in feudum propria bona. Vdalri. Zaſ.de feud. Par.5.prin.nu.17.f.307.T.10.P.1.

Neſciunt incedere ſine armis ex conſuetudine.Iaco. Nouel.ad defenſ.ver.ſolet.nu.70.f.224.T.11.P.1.

Non poſſunt facere inſtrumenta in præiudicium ſuæ libertatis.Gaſpa.beat.de inop.debit.capitu.primo, numero 10. folio 205.Tomo 3.Par.2.

Optare Aues,canesque ad venandum.Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.4.prin.nu.11.f.172.T.7.

Noſtri temporis,an ſint reſtituendi.Benedic. Bon. de cenſi.art.14. nu.52.f.166.T.6.P.2.

Offerunt clanculò cartulas contra ſuos rectores.Troil.Maluit.de oblatio.q.5.1.P.nu.6.f.182.T.14.

Originarij,& cenſiti an abſque terra vendi poſſint. Iaco. Nouel.de iure prothom.nu.246.f.29.T.17.

Pauperes

Source : BIU Cujas

Pauperes conducti ad ligonizandum vel simile opus faciendum possunt ab initio partem mercedis exigere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. special. 8. nu. 17. f. 161. T. 18.
Possunt inuestiri, & quando per eam inuestitionem nobiles efficiãtur. Vldari. Zas. de feud. P. 5. princ. nu. 49. f. 308. T. 10. P. 1.
Qualiter censeantur se obligare dominis castrorum in emptione terræ ad quæstum. Petr. Antibo. de munerib. §. 4. n. 80. f. 37. T. 12.
Quando excusantur ab hæresi. Arnal. Alber. de agnos. assert. hæreti. q. 23. nu. 6. f. 78. T. 11. P. 2.
Quòd non emant stabilia sine onere collectarum, consuetudo an habeat locum in iure emente pro rustico. Iul. Ferre. de gabel. seu vectigal. &c ver. tuto. nu. 29. f. 80. T. 12.
Quibus cibis vtantur, & an singulis dieb. debeant bibere vinum, & carne vesci. Tho. Act. de Ludo. Scaccho. q. 11. princi. nu. 21. & 22. fol. 189. T. 7.
Serui destinati culturæ agrorum vocantur membra terræ, & sequũtur naturam agrorum, quibus cohærent. Gul. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 10. nu. 28. f. 412. T. 15. P. 2.
Originarij, & censiti non possunt alienare sine terra. Corn. Benin. de pauper. & eius priuil. q. 7. special. 5. nu. 23. f. 159. T. 18.
Quod etiam fallit ex causa necessitatis famis. ibid.
Si dixerint se vsos nemore tanto tempore; quo in contrariũ memoria non extat, an iuuat eos, si dixerint, se acquisiuisse ius vtendi, & fruendi in illo nemore. Barth. Cepol. de seruit. rust. prę. d. c. 22. nu. 19. f. 236. T. 6. P. 2.
Si habuerint vsum nemoris alieni, putà quia in eo longissimo tempore ligna accipere vsi fuerint, quando iste vsus expiret. Bartho. Cep. de seruit. rust. prę. d. c. 22. nu. 20. f. 236. T. 6. P. 2.
Siue agrestes qui propriè dicantur. Constã. Rog. de summo bono. ver. tractemus. nu. 3. f. 11. T. 3. P. 2.
Soluentes decimas laicis etiam per metum non excusantur. And. Hisp. de regul. decima. interrogatio. 13. nu. 13. f. 146. T. 15. P. 2.
Tuti ab hostibus vnà cum eorum animalibus esse debent. Pet. Belli. de re mil. ti. 9. nu. 7. f. 344. T. 16.
Victualia portantes in ciuitatem, an teneantur ad onera personalia. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nu. 499. f. 93. T. 12.

Rustici in genit. consideratio quæ sit.

*RVSTICI & aduocati disparem in subleuando rationem haberi. Io. Maurit. Bol. de rest. in integ. c. 87. nu. 5. f. 134. T. 5.
Testamentum an dicatur, in scriptis, vel nuncupatiuum, & quot testes requirat. And. de Gamb. de testam. gl. 5. nu. 6. f. 38. T. 8. P. 1.

De rusticis.

*RVSTICIS, & eius generis alijs innocentibus iuris ignorantia passim prę sumitur. Io. Maur. Bola. de rest. in integ. c. 89. nume. 2. fol. 134. Tom. 5.
Fauetur non ob prę sumptam aliquam sagacitatem, sed nudã simplicitatem, quæ rusticitatis comes censetur. Io. Maur. Bol. de resti. in int. c. 89. f. 134. T. 5.
Maior videtur pœna pecuniaria, quàm corporalis. Bon. de Curti. de nobilit. 5. P. nu. 77. f. 17. T. 16.
Vel mulieribus non succurritur in his quæ inducta sunt ad rigorẽ iuris conseruandum. Maria. Soc. de testib. nu. 125. f. 198. T. 4.

Rusticitas qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

*RVSTICITAS, & sexus non attenduntur in his, quæ pertinent ad rigorem, & formam iudiciorum. Bal. Perus. de stat. versi. concordia. nu. 7. f. 100. T. 2.
Excusat a pœna edicti, quod punit vocatos in ius, si nõ compareãt. Io. Cop. de naturalib. fruct. c. 2. nu. 5. f. 240. T. 17.
Liberat a dolo, & delicto prę sumpto. Rhenat. Chopi. de priuil. rustico. c. 4. f. 93. T. 18.
Nimia potest excusare ab hæresi. Iac. Siman. de cathol. inst. titu. 17. nu. 21. f. 138. T. 11. P. 2.
Subleuatur in multis iure singulari. Io. Cop. de naturalib. fructib. c. 2. nu. 4. f. 240. T. 17.
*RVSTICITATI vbi parcitur, non parcitur quando rusticus est sagax. Bartho. Teg. in trac. crimi. P. 4. nu. 11. f. 11. T. 11. P. 1.

Rustico quid competat, vel non.

*RVSTICO Caseus, cępa & faba dari debet. Io. de Royas. Sergen. in epito. successio. c. 21. nume. 61. f. 412. sed vult dicere. f. 413. Tomo 8. Par. 1.
Erranti in iure quasi naturali licèt non succurratur, erranti tamẽ in iure patrię suę succurritur. And. Alc. de prę sump. prę sump. 37. nu. 2 f. 315. T. 4.
Ignoscendum negligenti in primordijs litis. Rhenat. Chop. de priuil. rustico. c. 2. nu. 1. f. 102. T. 18.
In re vendita ciuis prę fertur. Iac. Nouel. de iur. prothomis. §. 7. nu. 6. fol. 44. Tom. 17.
Licèt non succurratur in casu. l. 1. C. de iu. & fac igno. tamen ope exceptionis ei succurritur ex clausula generali, si non potuit consulere peritiores. Rolan. a Val. de confect. inuent. q. 10. nu. 5. fol. 168. T 8. P. 2.
Magis subuenitur, quàm minori. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscriptio. gl. 18 nu. 44. f. 185. T. 17.
Non currit tempus agnoscendæ bonorum possessioni prę stitutũ. Rhenat. Chop. de priuil. rustico. c. 3. f. 93. T. 18.
Non faueatur contra iuris ignorantiam. Io. Maurit. Bol. de restit. in integ. c. 83. uu. 2. f. 133. Tom. 5.
Non parcitur in his, quæ sunt cõtra spem honestatis. Asca. Clem. Amer. de pat. potest. effect. 3. nu. 2. f. 107. T. 8. P. 2.
Parcitur nisi in casibus a iure expressis. Gul. Redoa. de reb. eccle. non alie. nu. 13. f. 524. T. 15. P. 2.
Parcitur qui non fecerit inuentarium, aut cessauerit in solutione canonis emphyteutici per triennium, aut ignorauit sibi obstare præscriptionem. Barth. Teg. in trac. crim. P. 4. n. 10. f. 11. T. 11. P. 1.
Nõ possunt auferri pro pignore aratra, & similia. Asca. Cle. Amer. de pat. potest. effect 17. nu. 43. f. 122. T. 8. P. 2.
Non succurritur contra præceptũ iudicis, quod ex iure naturæ dependet, secus in eo, q; ius positiuum respicit. Io. Maurit. Bol. de resti. in inte. c. 90. nu. 5. f. 135. T. 5.
Ius naturale violanti. Io. Maurit. Bol. de resti. in integ. c. 90. num. 2. fol. 135. Tom. 5.
Per ignorantiam iuris album prætoris corrumpenti non solũ subueniendum, sed & lege ei, per imperitiam instrumenta nõ edenti subueniendum. Io. Maur. Bol. de rest. in inte. c. 83. nu. 2. fol. 129. sed vult dicere. f. 133. T. 5.
Prætoris album corrumpenti non penitus parcitur, sed mitior pœna infligitur. Io. Bap. Caccialup. de debit. suspec. & fugit. q. 1. nume. 4. f. 148. T. 3. P. 2.
Quare, & quando non succurratur contra iuris ignorantiam. Ioan. Maur. Bol. de rest in int. c. 92. nu. 10. f. 135. T. 5.
Quare non succurratur haud proponenti dilatoriam, seu declinatoriam exceptiones ante litem contestatam propter iuris ignorantiam. Io. Maurit. Bol. de rest. in int. c. 82. nu. 5. f. 129. sed vult dicere. f. 133. T. 5.
Sagacitate deprehensa quid conueniat iudici facere. Io. Maur. Bol. de rest. in inte. c. 89. nu. 7. f. 134. T. 5.
Tutori indulgendum pupillares nummos non fœneranti. Rhenat. Chop. de priuil. rustico. c. 5. f. 91. T. 18.

Rusticorum consideratio quæ sit circa diuersa.

*RVSTICORVM arrogantia nihil est impudentius. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 9. 2. P. nu. 67. f. 209. T. 14.
Calamitas deploratur in rebus militarib. Io. Redin. de maiest. Prin ci. ver. maiestatem. nu. 78. f. 150. T. 16.
Cibus fabæ sunt, & nobilium perdices. Petr. Rebuf. de nominat. q. 12. prin. nu. 3. f. 316. T. 15. P. 2.
Conditio, & status non est vt equites ad iudicium veniãt. Pet. Pec. Ziriz. de iur. sisten. c. 51. nu. 2. f. 178. T. 3. P. 2.
Illiteratorum vsu tamen rerum peritorũ, laus, & cõmendatio haud modica. Damhoud. de pupil. patroc. c. 2. nu. 4. f. 353. T. 8. P. 2.
Imperitorum administratio damnosa, nedum infructuosa conspicitur. Damhoud. in pupil. patroc. c. 2. nu. 5. f. 353. T. 8. P. 2.
Seditio in Germania orta est anno 152. Conrad. Bru. de seditio. c. 7. nu. 15. f. 144. T. 11. P. 1.
Seditiones in Germania quæ fuerint. Conra. Bru. de hæret. c. 15. nume. 11. f. 293. T. 11. P. 2.
Seruitia dominis exhibita præsumuntur metu extorta. Guid. Pap. de præsump. nu. 106. f. 304. T. 4.
Simplicitatem, & sagacitatem discernere laboriosum atque difficile videri. Io. Maurit. Bol. de rest. in int. c. 89. nu. 3. f. 134. T. 5.
Tutorẽ excusationes circa tutelas. Rhenat. Chop. de priuil. rustic. c. 4. f. 91. T. 18.
Vita alijs tutior est. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 7. 2. P. nume. 99. folio 205. Tom. 14.

Rusticos qualiter considerari contingat,

*RVSTICOS excusari a publicis oneribus psonalib. Rhenat. Chop. de priuil. rustico. c. 2. f. 91. T. 18.
Interdum ad iudicãdi munus admittendos videri. Rhenat. Chop. de priuil. rustico. c. 1. f. 103. T. 18.
Visitantes quid ab eis petant. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 7. 2. P. n. 97 fol. 205. Tom. 18.

Rusticum qualiter considerari contingat circa diuersa.

*RVSTICVM ignorantia iuris non excusat a dolo, quando sumus in his, quæ sunt contra speciem honestatis. Bartho. Teg. in tract. crim. P. 4. nu. 13. f. 11. T. 11. P. 1.
Non bene, & sedulò colere terram quomodo probari possit. Bald. Perusi. de stat. ver. rusticus. nu. 1. f. 142. T. 2.
Non excusat ignorantia iuris in his, quæ sunt ad conseruandũ iuris rigorem. Io. Bertach. de episco. P. 4. nu. 204. fol. 346. T. 13. P. 2.
*RVSTICVM prædium non trahit ad se vrbanum. Iac. Nouel. de iur. prothomi. ver. quod si fortè. nu. 191. f. 28. T. 17.

Rusticus qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

* RVSTICVS acquirit feudum. Franc. Sonsbe. ad vsus feud. 7. P. nu. 18. fol. 129. T. 10. P. 2.
An comprehendatur sub statuto descripto, seu ei succurratur per viam restitutionis. Ioan. Bap. Boui. de statut. vrb. præscript. gl. 18. nu. 42. fol. 185. T. 17.
An deducat impensam, qui promisit dare dimidiam fructuũ, animalium. Pet. de Vbal. de duob. fratr. 8. P. prin. n. 21. f. 156. T. 6. P. 1.
Excusatur a contractu illicito. Ioan. Bap. Lup. de vsur. §. 1. nume. 4. fol. 127. T. 7.
Habeat excusationem prætextu ignorantiæ solum in his, quæ publicè

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

blicè dicunt,an verò etiam in his,quæ clàm,& occultè.incert. auct.in allegatio.in mater.hæres.§.10.nu.2.f.23.T.11.P.2.
Per feudi acquisitionem nobilis fiat.Fran.Sonsbe.ad vsus feudo. P.7.nu.19.f.129.T.10.P.2.
Possit clamare milites ad duellum. Iac.Nouel.de iur.prothomis. §.7.nu.44.f.44.T.17.
Possit impedire contra ciuem,quin ciuis in concursu rustico præferatur.Iac.Nouel.de iur.prothomis.§.7.nu.45.f.44.T.17.
Possit restitui contra ignorantiam temporis in præscriptione a iure præstituti.Io.Maurit.Bol.de rest. in integ.c.81.nu.1.f.129.sed vult dicere.133.T.5.
An teneatur ad restitutionem expensarum. Iac.de Arena.de expēs. in iudic.fact.ver.expensarum.nu.10.f.395.T.3.P.2.
Soluere collectas pro possessione,quam emit a milite, qui ad functiones non tenebatur.Pet.Antibo.de munerib.3.P. prin.nume. 86.fol.27.Tom.12.
Armiger diu in militia versatus,an domum euersus possit ad nobilem pugnam prouocare.Paris a Put.de re mil.nu.1.f.412.T.16.
Culpatus ob non exhibita instrumenta, quo pacto ad exhibitionē eorum admittendus.Io.Maurit.Bol.de resti.in int.c.84.nume.2. fol.133.Tom.5.
Debet habere pro alimentis in bonis post cessionem quęsitis panē grossum,cępas,alleum,& caseum.Matth.Brun.de cessio.bono. q.31.prin.nu.2.f.203.T.3.P.2.
Efficitur nobilis,si per decem, vel quindecim annos in armis versetur.Paris a Put.de re mil.nu.3.f.412.T.16.
Emens redditus ab aliquo immuni a vectigali,an eadem gaudeat immunitate.Pet. Antibo.de munerib.§.4.nu.47.f.42.T.12.
Errans in fide,credens q ecclesia sic teneat,excusatur ab hęresi.Arnal.Albert.de agnos.assert.hęret.q.12.nu.4.f.61.T.11.P.2.
Et miles alienantes domino irrequisito non excusantur a caducitate.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alien.ver.emphyteuta.nume.12. fol.524.T.15.P.2.
Et mulier obligantur ad faciendum inuentarium, si volunt non teneri insolidum.Phanu.de Phanu.de inuent.hęred.2.P.num.20. fol.271.T.8.P.2.
Existens in ciuitate,etiam tempore pestis,quo non datur copia testium non gaudet priuilegio.l.fi.C.de testa.Hiero.Præuidel. de peste,& eius priuil.ver.ne circa.nu.3.f.173.T.18.
In remotis partibus,qui non potuit consulere peritiores ex clausula,si qua mihi iusta causa.regula restituitur in integrum aduersus omissam inuentarij confectionem, aliàs secus.Rolan.a Vall. de confect.inuenta.q.10.nu.7.f.168.T.8.P.2.
Inobediens qualiter sit mulctandus.Io.Feral.de iurib.& priuil.Regni Franco.ver.primum.nu.27.f.176.T.16.
Inueniens falconem alicuius domini venantis si apud ipsum moriatur falco,an tenebitur domino.Iac.de S.Georg.de feud.vers. & cum.nu.7.f.193.T.10.P.1.
Licèt illiteratus modò sagax,tamen ad tutelæ,curæq; officium admittitur.Damhoud.in pupil. patroc.lib.2.nu.3.f.353.T.8.P.2.

Rusticus negatiuè circa diuersa consideratus quid operetur.

*RVSTICVS non admittitur ad probandum post didicita testificata.Rolan.a Val.de confectio. inuent.q.10.nu.4.f.168.T.8.P.2. Fallit vt in nu.seq.
Non debet vesci delicatiorib. cibis. Troyl. Malui.de canonizatio. sancto.ver.aggredior.fiu.74.f.102.T.14.
Non excusabitur a iuris ignorantia si sagacitatem in eo agnoscere contingat.Io.Maurit.Bola.de rest. in int.c.89. nume.4.& 6.folio 134.Tomo 5.
Non excusatur in his,quæ tendunt ad rigorem iuris conseruandū. Rol.a Val.de confect.inuent.q.10.nu.3.f.168.T.8.P.2.
Non præsumitur iura tenere.Io.Maur.Bol.de rest.in int.c.86.nu.2. fol.134.Tom.5.
Non restituitur a iure communi peccans in ius naturale.Io.Maurit. Bol.de rest.in int.c.90.nu.4.f.135.T.5.
Non succurritur,nisi in casib.in iure expressis.Rol.a Val.de cōfec. inuent.q.10.nu.2.f.168.T.8.P.2.
Non tenetur consulere plures quàm unum, aduocatos, vt inanes expensas euitet.Ioan. Maurit.Bol.de restirut. in integ.c.88.nu.1. fol.134.Tom.5.
Non tenetur probare paupertatem annumeratus inter personas inopes allegans se pauperem,& nihil in bonis habere. Matthe. Bru.de cessio.bon.q.26.prin.nu.8.f.201.T.3.P.2.

Rustieus qualiter circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*RVSTICVS peccans in legem beneficio legis ordinariæ nō fruitur Io.Maurit.Bol.de rest.in int.c 84.nu.3.f.134.T.5.
Potest emere dignitates,& libera rerum administratio non est auferenda.Melch.Palaez.in trac.maior.P.1.q.1.nu.11.fol.340.Tomo 10.Par.1.
Renunciare.l.2.C.de rescind. vendit.Ioan.Gut.Plac.Hisp.de contracti.iura.cap.26. nume.19. fol.74.sed vult dicere.folio 76. Tomo 6.Par.2.
Præsens in retentione quæ fit in sui franchisione, an sibi præiudicet,si non contradicat.Pet.Antib.de munerib.§.4. numero 171. fol.49.Tom.12.
Præsumitur ignorare iura.Franc.Cur.de iureiur.propter calum.§. quod.nu.16.f.135.T.3.P.2.
Ignorare sępe probabiliter statuti municipalis promulgationem,
degens continuè Ruri.Io.Maurit.Bol.de rest.in integ.c.91.nu.2 fol.135.T.5.
Probat disponens super possessione,dicens quia vidit, quòd tanto tempore possidebat.Nell.a S. Gemi.circ.mater.test.2.P.nu.179. fol.86.Tom.4.
Qui multis annis gratuito donauit par caponum,quod aliter non obligetur ad idē prestandum ex quauis diuturna largitione.Pet. And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.2.nu.131.f.158.T.13.P.2.
Qui tenetur soluere collectam,iuit ad habitandum in alia villa,in qua villa tenebitur soluere collectam in prima,vel secunda. Iul. Ferret.de Gabal.vectig.&c.ver.tuto.nu.28.f.80.T.12.
Soluere gabellam vitulorum natorum in territorio suæ habitationis,& ne solueret,accessit cum bestijs in alio territorio, vbi talis non soluebatur gabella,& redijt in territorio patriæ cum bestijs natis,an soluere debeat dictam gabellam. Iul. Ferret.de gabel.vectigal.&c.nu.25.f.8.T.12.
Quibus casibus potest dotare vxorem suam nobilem. Bap. de S. Blas.de priuil.dota.centur.4.nu.30.f.460.T.9.
Quis propriè dicendus.Ang.de Gamb. de testam.gl.5.n.7.f.38.Tomo 8.Par.1.
Quo facto contra statuti ignorantiam non restituatur.Ioan. Maur. Bol.de rest.in int.c.92.nu.9.f.135.T.5.
Item mulier.ibid.
Repertus soluisse cuidam militi aliquod seruitium quotānis,& nihil tenet a milite,an tale seruitium præsumatur debere.Pet.Antibo.de munerib.§ 4.nu.84.f.44.T.12.
Rerum suarum administrationem habens,feudum dare pōt.Fran. Sonsbe.ad vsus feudo.P.3.ver.hactenus.nu.15.f.126.T.10.P.2.
Restituendus est ab indocto patrono elusus, si contra ius peccauerit.Io.Maur.Bol.de rest.in int.c.86.nu.1.f.134.T.5.
Restituitur in integrum quib.conditionib.Io.Maur.Bol.de resti.in integ.c.83.nu.4.f.129.sed vult dicere.f.133.T.5.
Seruus dicitur pars instrumentalis fundi,& glebæ annexus,reputatur immobilis,an sit in boue,vel asino.Gul.Redo. de reb.eccle. non alie.rub.10.nu.25.f.412.T.15.P.2.
Dicitur qui est deputatus prędio.Gul.Redoa.de reb.eccl.nō alie. rub.10.nu.27.f.412.T.15.P.2.
Non alienatur,nisi ut res immobilis.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.10.nu.24.f.412.T.15.P.2.
Soluens tales,& collectas pro modo bonorum suorū, an ad easdē teneatur,si clericus efficiatur.Pet.Antib.de munerib.§.4. nu.58. fol.43.Tom.12.
Subleuatur cert.s in iure comprehensis casib.Io. Maur. Bol.de resti.in int.c.83.nu.5.f.129.sed vult dicere.f.133.T.5.
Tenetur conficere inuentarium. Rolan. a Val. de confect.inuent. q.10.nu.1.f.168.T.8.P.2.
Veniens ad quandam villam debitis oneratam habitaturus, an teneatur ad collectam pro huiusmodi debitis exoluendis fiendā. Pet.Antibo.de munerib.§.4.nu.90.f.44.T.12.
Violasse quando præsumatur ius naturale.Io.Maurit.Bol. de resti. in int.c.90.nu.3.f.135.T.5.
Vocatus in ius non comparendo, ius ciuile,non autem naturale lę fisse pręsumitur.Io.Maur.Bol.de rest.in int.c.9. nu.6. f.135.T.5.
*RVTA cęsa ex fundo vendito emptor exhibere tenetur. Vergin.de Boccat.de Cingu.I.C.Roma.c.22. nu.27. ubi remissiuè.fol.322. sed vult dicere.f.324.T.3.P.2.

S. A. B.

Sabbati consideratio quę sit habenda.

*SABBATI periurium celebrari debet. Gul. Duran.de modo general.concil.celeb.rub.56.nu.1.f.168.T.13.P.1.
Et quare sic indictum.ibid.
Die,Iudęi & aliis eorum festiuitatib. non possunt adiudicia trahi. Marq.de Sus.de Iudęis,& aliis ifidelib.c.3.n.15.& 16.f.29.T.14
Neque ipsi alios ad iudicium trahere.ibid.nu.16.
Dieb.ordines conferuntur.Pet.And.Gamba.de auc. leg.de lat.nu. 261.f.155.T.13.P.2.
Et quare ita ordinatum.ibid.
Dies apud sanctos patres,in abstinentia fuit.Gul. Duran. de modo generai.Concil.celeb.rub.56.nu.2.f.168.T.13.P.1.
In locum succesfit dies Dominicus. Pet. Foller. de contrac.cēsua. nu.136.f.132.T.6.P.2.
Obseruantia erat ceremonialis. Arnal.Alberti.de assert.cathol. &c. q.32.nu.1.f.109.T.11.P.2.
In quibus consistebat.ibid.nu.10.
Innuit,quòd Christus non venit, quod est hęreticū.ibid.nu.11.
Pars non est obseruanda.Arnal. Alberti. de assert.cathol.&c.q.32. nu.12.f.109.T.11.P.2.
Partem quare seruent Iudaizantes,& non totū Sabbatū.ibid.n.13.
Sanctificatio est de iure diuino.Petr. Foller.de contrac.censua.q.4. nu.134.f.131.T.6.P.2.
Vesperum festiuus propter Sabbatum subsequens, Iudaizare dī. Arnal.Alber.de asser.cath.&c.q.32.nu.9.f.109.T.11.P.2.

Sabbatum an ab aliquo violatum fuerit, qua hora inciperet,& an obseruandum.

*SABBATVM a qua hora incipiebat secundum Iudęos. Arnal. Alberti.de assert.cathol.&c.q.32.nu.2.f.109.T.11.P.2.
*SABBATVM, cui violauerit Christus,curando infirmos in eo.Arnal.Alber.eo.ti.q.31.nu.8.f.108.T.& P eisdem.
Obseruans Iudaico iure sapit hęresim, & plures iudaici ritus recitantur.Io.a Royas.de hęr.& n.15.vsq; ad num.28.f.120.& 121. Tom.11.Par.2.

Qui

Source : BIU Cujas

Qui nunc obſeruaret, peccaret. Bartho. de Spina. de poteſta. Papę. nu. 16. fol. 25. T. 13. P. 1.
*SACCO & cilicio induebantur olim. pęnitentiam agentes. Iaco. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 47. nu. 10. f. 184 T. 11. P. 2.
*SACCVM diſſigillans, pecunias in eo poſitas ſubtraxiſſe præſumitur. Guido Papa. de præſumptio. nu. 109. f. 304. T. 4.
*SACCVM cum farina, an incidat in commiſſum, ſi pro farina non eſt ſoluta Gabella. Iul. Ferret. de Gabel. ſeu vectigal. &c. P. 9. princip. nu. 16. f. 74. T. 12.
Hæreticorum damnatorum ſuſpendendus eſt in Eccleſia, in cuius parochia habitauerit. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 47. nu. 13. fol. 184. T. 11. P. 2.
Idem eſt de veſtitu pęnitentiæ. ibid.
*SACELLA Deo dedicantes, & nomina inſcribentes, ex ſola inſcriptione mercedem ſępenumero ob eorum vanam gloriam accipiunt. Thom. Acti. de Ludo. Scacchorum. q. 10. princ. nume. 45. fol. 188. Tom. 7.

Sacer quis dicatur, & ſit, quidve in ſe contineat, & quem pariat effectum.

*SACER dicitur Rex. Pet. Foller. de contract. cenſuar. nume. 12. fol. 119. Tom. 6. P. 2.
Eſt ordo ſubdiaconatus. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. q. 6. ſecunda. P. fol. 201. nu. 24. T. 14.
Homo quis diceretur, & ſacrum. Marquar. de Sufa. de Iudæis, & alijs infidelib. 3. P. c. 1. nu. 17. T. 14. 53.
Locus eſt, qui vitè, & per Pontifices Deo conſecratus eſt. Pet. de Vbal. de canonica. epiſco. & paroch. quæſtio. ſecunda. nume. 5. fol. 206. Tom. 15. P. 2.
Solus ſacrilegium non facit. Pau. Grilan. de pęnis omnifar. coitus. q. 1. nu. 5. f. 298. T. 11. P. 1.
Ordo liberat a patria & ſeruili poteſtate, quò ad manus iniectionem. Beat. Antonin. de excommunicat. capitulo primo. nume. 37. fol. 367. Tom. 14.
Et gratia ſancti ſpiritus habent ſe per modum connexitatis. Ioā. Caraffa. de ſimo. nu. 52. fol. 118. T. 15. P. 2.
Habet ſecum annexum Votum continentiæ. Marq. de Suſ. de cęlib. non abrog. c. 2. nu. 11. f. 114. T. 14.
Quid ſit, & quare quatuor ordines ſacri appellentur. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 8. nu. 2. f. 38. T. 15. P. 2.
Quare dicatur locus duelli a Principe cōceſſus. Paris de Put. de re militari. c. contingat. nu. 4. f. 416. T. 16.
Remanet locus, in quo fundata eſt eccleſia, ipſa ruenti eccleſia. Fran. Redoa. de reb. eccle. rub. 2. nu. 38. f. 406. T. 15. P. 2.

Sacerdos, quis & quid ſit aut dicatur, qualis eſſe debeat, cuius ſit auctoritatis, gradus, & pręeminentię, & quid patiatur ſuſtinentiæ.

*SACERDOS abſentans ſe a beneficio reſidentiam requirente, propter aeris corruptionem nō poteſt beneficio priuari. Io. Bapt. Boui. de ſtatu. vrb. præſcript. gl. 21. nu. 89. f. 19. T. 7.
Abſoluens aliquem a peccatis a quibus non poteſt, an ſit excommunicatus. Franciſc. de Plac. de excommunicat. §. 20. nume. 10. fol. 353. T. 14.
Agit contra laicum coram Epiſcopo ad ſeruandam conſuetudinē, ſi laici ſunt de iuriſdictione Epiſcopi. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. vlt. nu. 29. f. 102. T. 15. P. 2.
Alienus licitè locat operas ſuas. Guiliel. Redoa. de ſimo. mēta. P. 3. c. 7. nu. 12. fol. 89. T. 15. P. 2.
Non tamen ſoluere poteſt. nec ligare. Io. Franc. Paui. de viſitatio. q. 8. ſecunda P. nu. 76. f. 207. T. 14.
Alius miſſam complere debet, quando Epiſcopus celebrans ita ex aliquo verbo cadit, quòd non poſſit miſſam perficere. Io. Bertachi. de Epiſco. P. 2. q. 42. nu. 95. f. 330. T. 13. P. 2.
Et cui ſupplens debeat eſſe ieiunus. ibi. nu. 96.
Et quis dicatur ieiunus. ibi. nu. 97.
An iudice laico poſſit dari in tutorem. Stepha. Aufrer. de poteſt. ſecul. ſuper eccleſiaſt. perſo. 2. reg. nu. 28. f. 289. T. 16.
An auctoritate propria poſſit interdicere corpus ſepeliri. Pet. de Vbal. de cano. epiſcop. & paroch. capitulo tertio. num. 9. fol. 221. Tom. 15. P. 2.
An commutet pęnam ętternam in temporalem. Ant. Roſel. de indulgent. nu. 85. f. 150. T. 14.
An ldebeat dimittere miſſam, excommunicato eccleſiam, intrante. B. Antonin. de excommunicat. capitulo ſeptuageſimonono. nu. 4. fol. 386. Tom. 14.
Et ſi excommunicatus non vult exire eccleſiam, quid agendum. ibidem.
An & quomodo debeat audire confeſſiones tempore interdicti. Ioan. Andre. de Bono. de interdict. ciuita. &c. numero 79. folio 346. Tom. 14.
An habeat poteſtatem excommunicandi, & abſoluendi, quò ad poteſtatem clauium, ſiuè fori pęnitentialis. Io. de Ligna. de cenſu. Eccleſiaſt. §. 8. nu. 3. f. 313. T. 14.
An irregularis efficiatur, ſi ſolùm interdictus a ſacerdotalibus, vel a celebratione miſſarum, celebrat in inferiori ordine. Ioan. Calder. de interdict. eccleſiaſt. verſicu. quid ſi talis. nume. 85. folio 330. Tom. 14.
Sit, cui interdicta ſunt ſacerdotalia, conficiens corpus Chriſti ſine miſſa. Ioan. Calder. eod. titu. verſicu. ſed quid. nume. 46. fol. 327. Tom. 14.
B. Antonin. de interdict. capitulo 2. nume. 12. fol. 338. Tom. 10.
Sit, cui interdictus eſt ingreſſus eccleſiæ. Ioan. Calder. eo. titu. & verſi. nu. 48. fol. 328, T. eo.
An peccet, diſcere non valens canones pęnitentiales. Io. a Capiſtr. in Spec. conſcient. nu. 192. f. 332. T. 1.
An poſſit abſoluere vbi ad Papam, vel epiſcopum, non poteſt haberi recurſus. Ioan. de Ligna. de cenſu. Eccleſiaſt. §. 26. nume. 3. fol. 323. Tom. 14.
Celebrare, vel officia facere pro pecunia. Io. Caraffa. de ſimo. nu. 93. fol. 120. T. 15. P. 2.
Compelli (ſi fuerit factus epiſcopus) ad expediendum, arbitrium. M. Anton. Blanc. de compromiſſ. quæſtio. ſeptima. nume. 28. fol. 184. Tom. 3. P. 1.
Diminuere pœnitentiam iniunctam per epiſcopum alicui cōfitenti. Ioan. Bertachi. de epiſcop. Par. 2. princip. nume. 26. fol. 327. Tom. 13. P. 2.
Et quid de iniuncta a Papa, an poterit permutare. ibi. nu. 27.
Donare concubinæ, vel illam inſtituere propter gratuita ſeruitia. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſ. contra prædictos. nu. 26. fol. 174. Tom. 11. P. 1.
Quid ſi confiteatur ex cauſa mutui ſe debere decem, & ita iurat in teſtamento, vel aliàs. ibi. nu. 27.
Facere generalem confeſſionem tempore interdicti. Ioan. Calder. de interdict. eccleſiaſtic. verſicu. quid de officijs. nume. 90. fol. 330. Tom. 14.
Iudicare Hæreticum ſe confitentem in foro pęnitentiæ, & neque pęnitentiam agens neque alios, quos ſcit hæreticos eſſe prodere volentem. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. rub. de occultis. nu. 14. fol. 174. T. 11. P. 2.
Locare operas ſuas ſub certa mercede. Ioan. Caraffa. de ſimo. nu. 75. fol. 119. T. 15. P. 2.
Miſſam inchoatam dimittere imperfectam ſine neceſſaria cauſa. Ioan. Bertachi. de epiſcop. Par. 2. quæſtio. 43. nume. 99. Tom. 13. P. 2. fol. 330.
Produci in teſtem de auditis in confeſſione. Ioan. Marq. Monticel. de teſtib. rub. ſacerdos. f. 247. T. 4.
Et an poſſit cogi ad teſtificandum. ibid. f. 258. ea. rub.
Tanquam perſona publica alteri ſtipulari. Ioan. Guter. Plac. Hiſp. de contract. iura. c. 36. nu. 2. f. 80. T. 6. P. 2.
Teſtari de acquiſitis in miſſis, & de quibus etiam bonis. And. Barbat. de præſtant. Cardin. quæſtio. 3. Baſilica. primæ. P. nume. 4. & nu. 7. fol. 72. T. 13. P. 2.
Et quid de ſacerdote adminiſtrationem habente. ibid. nu. 24.
Vendere ius portandi aquam Sanctam in die Iouis Sācti. Guilil. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. nu. 115. f. 121. T. 15. P. 2.
An quis potius præſumatur quàm clericus. Guliel. Redoa. de ſpol. Eccleſiaſt. q. 16. in princ. f. 261. T. 14.
An reuelare teneatur, ſi aliquem audiuit in confeſſione, ſibi dicentem quòd contra Principem crimen læſæ maieſta. committere volebat. Hiero. Gigans. de Crimi. læſæ maieſta. quæſt. 18. num. 1. fol. 58. Tom. 11. P. 1.
Artem turpem exercens coertionem & fori amiſſionem meretur. Gaſpar. Beat. de inop. debito. &c. capitulo ſextodecimo. nu. 79. fol. 234. Tom. 3. P. 2.
Blaſphęmus quo pacto ſit puniendus. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. tit. 8. nu. 16. f. 123. T. 11. P. 2.
Caput cur inclinet in miſſa. Nico. Plou. de ſacrific. miſſæ. c. 7. nu. 1. fol. 93. Tom. 14.

Sacerdos celebrans quæ obſeruare debeat, & quæ incommoda incurrere poſſit vel pœnas pati.

*SACERDOS celebrans, an poſſit ſtare capite cooperto. Io. Bertach. de epiſco. nu. 100. P. 2. q. 43. f. 330. T. 13. P 2.
Contra interdictum qualiter puniatur. Io. Bertachi. de epiſc. P. 2. nu. 77. fol. 329. T. 13. P. 2.
Coram excommunicato vel interdicto publicè pro prima vice minorem excommunicationem incurrit. Nicol. Plou. de interdict. nu. 29. fol. 334. T. 14.
Coram interdictis, aut excommunicatis graue peccatum incurrit, non tamen efficitur irregularis, ſi locus non ſit interdictus. Nic. Plo. de Eccleſiaſt. interdict. nu. 27. f. 334. T. 14.
Debet corpus & ſanguinem Chriſti ſumere. Ioan. Fran. Pauin. de viſitatio. P. 3. 2. P. nu. 26. f. 196. T. 14.
Debet eſſe cautus circa tractationem ſacramenti. Nic. Plou. de ſacrament. c. 4. 3. P. princ. nu. 6. f. 83. T. 14.
Durante ſuſpenſione, efficitur irregularis. Bermon. Chouer. de publi. concubin. verſicu. appellatione cenſurę. nume. 10. fol. 165. Tom. 11. P. 1.
Excommunicato, an ſit irregularis. Io. de Ligna. de cenſu. Eccleſiaſt. §. 27. nu. 6. fol. 334. T. 14.
In eccleſia interdicta an ſit irregularis. Io. Calder. de interdict. Eccleſiaſt. §. 1. nu. 13. & 15. f. 325. T. 14.
Et in quibus caſibus de iure in eccleſia non ſit celebrandum. ibid. nume. 14.
In eccleſia violata vel clauſa contra voluntatem canonicorū peccat, epiſcopo excepto. Io. And. de Bono. de interdict. ciuita. &c. nu. 8. fol. 345. T. 14.
In loco interdicto, alta voce etiam ianuis clauſis, non pulſatis cāpanis, excommunicatis & interdictis excluſis, an ſit irregularis. Ioan. Calder. de interdict. eccleſiaſt. verſicu. ſed quid. nume. 76. fol. 329. Tom. 14.

In loco

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In loco interdicto, vel qui est interdictus a diuinis vbicunque an sit irregularis.ibid.nu.79.T.& f.eisdem.

Intentione recipiendi,pecuniam,an committat simoniam.Ioan. Caraffa.de simo.nu.69.f.119.T.15.P.2.

Missam vnam in die,valde felix est.Io. Fran. Pauin.de visitatio.P. 3.2.P.princ.nu.26.f.196.T.14.

Nunquid debeat esse ieiunus a peccato mortali.Io.Bertachi.de episc.P.2.nu.98.f.330.T.13.P.2.

Præsente excommunicato, vel interdicto, vel ad sepulturam admittens,est suspensus ab ecclesiæ ingressu. Io. And.de Bono.de interdict.ciuita.&c.nu.90.f.346.T.14.

Scienter in ecclesia interdicta in casibus a iure prohibitis,non est eligendus. Pet. de Baisio. Directo. electio. capitulo 31. nume.1. fol.390.T.14.

Scienter in ecclesia semine polluta,aut sanguine, non incurrit irregularitatem. Nicol. Ploui. de ecclesiast. interdict.num.27.fol. 334.Tom.14.

Scienter in loco interdicto, vel coram personis interdictis, quas pœnas incurrat.Nic.Ploui.eo.tit.nu.28.T.& f.eo.

Si aliqua passio sibi superuenit. Missa per alium suppletur. Ioan. Francisc. Pauin. de visitatio. quæstio. septima. 1. Par. nume.24. Tom.14.fol.185.

Si fuerit offensus quomodo possit defendi. Sebast. Med. de fortuit.casib.P.1.q.8.nu.27.f.204.T.7.

Si inuadetur potest occidere inuasorem, & ad suum officium redire.Franc.Arias.de Bello.& eius iusti.nu.33.f.327.T.16.

Si non consecrat corpus & sanguinem Christi, sed fingit se consecrare, quia habet conscientiam, sciens se esse in peccato mortali,& ideo sumit hostiam non consecratam, propter hoc non sapit hæresim manifestam.Bern.Comm.Lucer.inquisitio. hæret. prauit.nu.1.f.344.T.11.P.2.

Tempore interdicti, ianuis clausis, ministrum secum habere potest. Nicol. Ploui. de Ecclesiastic. interdict. numero 22. folio 334.Tom.14.

Tempore interdicti,vel alia prohibita faciēs,irregularis est.B.Antonin.de interdict.c.4.nu.2.f.340.T.14.

Cognoscens cum monacho mulierem eandem,qua pœna plectatur.Pau.Girlan.de pœn.omnifa.coitus.quæst.15.& vltima.nu.1. fol.306.Tom.11.P.1.

Filiam spiritualem debet deponi.Ioan.de Selua.de benef.q.3.nu. 18.fol.53.T.15.P.1.

Et quæ dicatur filia spiritualis.ibid.nu.19.

Idem ius religiosis profitentibus castitatem.ibi.nu.20.

Mulierem solutam dicitur tantum simplex fornicator. Bermon. Chouer.de pub.concub.versic.& alios non publicos. nu.12.fol. 175.T.11.P.1.

Concubinarius celebrans,irregularis efficitur. Io.Coras.de benef. c.6.nu.28.f.294.T.15.P.2.

Conficiens corpus Christi,vt alijs dispenset, post confectionem, etiam pro se vtitur. Anton. Rosel. de indulgent. nume.45.folio 157.Tom.14.

Consecrans debet habere veram intentionem consecrandi corpus Christi & nihil omittere.Nicol. Ploui.de sacrific. missæ. col. 4. circa medium.versi.hoc est enim.f.54.T.14.

Cui sunt virilia abscissa, an teneatur ea reseruare, ad hoc vt exequi possit ministerium sacerdotale.Hiero. Preuidel.de peste, & eius priuileg.versi.volenti omnia.nn.7.f.185.T.18.

Cuius culpa seu negligentia infirmus moritur sine confessione, quomodo puniri debet.Bermon.Chouer.de pub.concub.versi. vel alia condigna.nu.3.f.17.T.11.P.1.

Debet esse discretus,ne tacenda proferat,aut dicenda teneat.Ioan. Francisc. Pauin. de visitatio. quæstio.nona.secunda P.nume.53. fol.209.Tom.14.

Hospitalis ibid.nu.48.

In incessu grauis.Gondiss. Villadieg. de lega. quæst.14.nume.92. fol.274.Tom.13.P.2.

Liberalis patientibus necessitatem. Io.Franc. Pauin. de visitatio. q.9.2.P.nu.8.f.210.T.14.

Ornatus.Guiliel. Duran. de modo general. concil. celeb.rub.58. nu.1.fol.182.T.13.P.1.

Debet habere clericum. Pet. Rebuff. de congrua portio. nu.65.& 67.fol.243.T.15.P.2.

Competentem scientiam.Io.Hugo.de officio quatuor prælatorū, versi.quales debere esse.nu.4.f.296.T.13.P.2.

Debet omnibus prodesse,& nemini nocere.Io.Franc.Pauin.de visitatio.q.5.2.P.nu.24.f.198.T.14.

Reuelare quantò cautius potest confitentem sibi, quod vult delictum aliquod committere,nec potest abstinere,vt peccatum impediatur,non tamen quoquomodo propalando. Hiero.Gigas. de crim.læsæ maiest q.18.nu.11.f.58.T.11.P.1.

Sperare summi Pontificis locum.Guliel.Redoa. de simo. menta. P.2.c.7.nu.2.f.62.T.15.P.2.

Viuere de Altari & non luxuriarl.Io.Fran. Pauin.de visitatio.q.9. 2.P.nu.57 f.209.T.14.

Vti doctrinæ sermone contra hæreticos. Conrad. Brun. de hæret.c.13.nu.2.f.315.T.11.P.2.

Degradatus iuris diuini priuilegium retinet.Io.de Selua.de benef. P.1.q.4.nu.41.f.9.T.15.P.1.

Dicens missam intendendo principaliter ad lucrum,committit simoniam.Guiliel.Redoa.de simo.menta.P.2. capit.27.num.19. fol.76.Tom.15.P.2.

Dispensat grauiter infirmum, vbi immineret periculum,ieiuniorum tempore,vt comedat carnes.Iacob.Zochij. de ieiunio. nu. 117.fol.162.T.14.

Docere ea non debet,quæ non possunt intelligi. Io. Fran.Pauin.de visitatio.q.9.2.P.nu.5.f.209.T.14.

Est debitor,vt veritatem,quàm audiuit a Deo,liberè prædicet.Cōrad.Brun.de hæret.c.3.nu.6.f.311.T.11.P.2.

Est dignior Imperatore.Restaur.Castal.de Imperato. q. 50.nu.18. fol.49.T.16.

Est persona publica.Nic.Moron.de fide,treug.& pace. q. 124.nu. 31.fol.441.T.11.P.1.

Et abbas in quibus casibus dat primam tonsuram. Guil. Redoa. de simo.menta.P.1.c.8.nu.3.f.38.T.15.P.2.

Et clericus an possint esse arbitri.M.Ant.Blan.de compromiss.q.2. nu.3.f.148.T.3.P.1.

Et sui hæredes tenentur, licèt non teneatur ecclesia quando non probatur versio.Guiliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.q.4.nu.17. fol.473.T.15.P.2.

Excommunicatus,an possit priuatum officium dicere.Io.Bertach. de episc.P.3.nu.15.f.322.T.13.P.2.

Celebrans absq; alia citatione deponi debet.Ant. Nic.de gl.contrar.nu.292.f.208.T.18.

Irregularis est & deponendus.Nic.Plou.de irregularitate. nu. 34. fol.402.T.14.& B.Antonin.c.11.eo.tit.nu.5.f.403.T.eo.

Et quando.ibidem.

Irregularitatem incurrit,& beneficijs priuandus venit.Ioan. Staphil.super commissio.& literis iusti. versic.& primò sciendum est.nu.4.f.296.T.15.P.1.

Limita vt ibid.nu.seq.

Eximitur a patria potestate. Ioan. Bertachi. de nupt. nume.25.fol. 87.Tom.9.

Existens in peccato mortali corpus Christi conficit, licèt peccet. Hiero.de Zanet.de foro conscient.& content.nume.63.fol.408. Tom.3.P.1.

Exosus populo, qui non potest ibi retinere beneficium sine scandalo debet remoueri.Ioan.de Selua.de benefi.q.37.num. 5.fol. 90.T.15.P.1.

Factus præsumitur beneficiatus.Guiliel.Redoa.de spol.Ecclesiast. q.15.nu.18.f.259.T.14.

Fornicator beneficio priuari non debet, nisi post admonitionem. B.Antonin.de interdict.c.3.nu.4 f.342.T.14.

Quæ sacramenta possit ministrare.ibid.

Suspensus in missa,an euitari debeat.ibid.nu.3.& nu.6.

Gerit vices Dei,in actu confessionis.Hier.Gigas.de crim.læsæ maiest.q.18.nu.8.f.58.T.11.P.1.

Habens prouentum si vendit officium,est simoniacus.Io.Caraffa. de simo.nu.116.f.121.T.15.P.2.

Simul plures concubinas dispensatur ab Episcopo, ne Bigamiæ irregularitatem incurrat. Io. Rande.de dispensatio. casu.27.nu. 169.T.14.& Bonaguid.de Aret.eo.tit.& T.10.f.173.

Vnde viuat,paciscēdo de sustentatione, conuincitur vt mendax. Guiliel.Redoa.de simo.menta.P.2.capitulo decimooctauo. fol. 97.Tom.15.P.2.

Habet officium publicum,& potest alteri stipulari. Phanu.de Phanutijs.de inuentu.hæred.nu.74.f.313.T.8.P.2.

Priuilegia militum an pro debito ciuili incarceretur, in religionē deferat.Gasp.Beat. de inop. debitor. &c.c.17. nu. 2. & nu.3.fol. 259.T.3.P.2.

Semper viuere de redditibus beneficij.Guiliel.Redoa.de spol.Ecclesiast.§.quod dicendum.nu.1.f.246.T.14.

Et de patrimonio Iesu Christi.ibid.nu. 5.

Et verbum victus etiam vestimenta comprehendit.ibid.nu.2.

Hispanus decretorum doctor,etiam 45.Annum egressum, in insaniam, & furorem vertitur ob nephandum amorem monialium.Paul.Girlan.de sortileg.quæstio.decimaseptima. nume. 2. fol.398.T.11.P.2.

Homicida an possit deponi,& tradi curiæ seculari.Pet.Lenauder. de priuileg Doct.nu.191.f.20.T.18.

Et an ipso iure sit priuatus suis beneficijs.ibid.nu.192.

Licèt occultus,non potest celebrare,nec sacra misteria aliqua ministrare.Christopho. Roffiniac.de benefic.capitulo 1. num.58. fol.248.T.15.P.2.

Si fuerit casualis,potest ab Episcopo dispensari. Io.de Selua. de benef.q.7.nu.146 f.106.T.15.P.1.

Ignarus aut nesciens, beneficium renunciet & cedat, vel per alterum sufficientem seruiat.Ioan.a Capistra.in Spec.conscient.nu. 193.T.1.fol.332.

In celebratione non consecrans, an sit hæreticus reputandus. Pau. Girlan.de sortileg.q.10.nu.13.f.393.T.11.P.2.

In missa debilitatus,quid facere debeat.Nicol.Plou.de sacramen. c.4.3.P.nu.5.f.83.T.14.

In missarum celebrationibus preces nepharias, & turpes admiscens,& ad malum finem qualiter sit puniēdus. Paul. Girlan.de sortileg.q.17.nu.1.f.397.T.11.P.2.

In præsentatione oblationis in missa quid facere debeat.Nic.Plou. de sacrific.missa.c.5.nu.1.f.93.T.14.

In quibus casibus possit absoluere participantem cum excommunicato.Ioan.Anton.de Bono.de excōmunicatio.col.2.circa medium.fol.365.T.14.

Interdictus a diuinis,celebrans, vel etiam non interdictus in loco interdicto. irregularis efficitur. Io. Cald.de interdict. ecclesiast. versi.sed quid.col.4.nu.83.f.330.T.14.

Ab officio sacerdotali,non debet officia exercere,quæ propriè cō petunt sacerdoti.Ioan.Calder.de interdict. Ecclesiast.versic.sed quid.nu.42.f.327.T.14.

Benedicens aquam, vel non interdictus id faciens in loco interdicto an sit,irregularis.Ioan.Calder.eod.titu.& versic. num.90. fol.330.Tom.eo.

Solum a sacerdotalib. vel a celebratione missarum, si celebrat in inferiori ordine,an efficiatur irregularis.Io.Calder.eo. tit.versi. quid si talis.nu.85.f.330.T.eo.

Source : BIU Cujas

Irregularis eſt etiam ſi interdictū proferens celebrat in eccleſia ab eo interdicta. B. Antonin. de interdict. capitulo tertio.nume.3. fol.339.Tom.14.
Eſt in eccleſia celebrans, ſi Subdiaconus cui interdicta eſt eccleſia dicat Epiſtolam & Diaconus Euangelium. B. Antonin. de interdict.c.2.nu.16.f.338.T.14.
Idem ſi in eccleſia celebrans admittat ſubdiaconum, vel Diaconum ad lectionem epiſtolæ, vel Euangelij extra eccleſiam. ibid.
Irregularis indiſpenſabilis efficitur, niſi per Papam, qui celebrat aut pœnitentiam. Beat. Antonin. de interdict. capitulo 1.nume. 12.fol.403.Tom.14.
Irregularis non eſt celebrans in eccleſia, quando ceſſatio a diuinis ibi eſt impoſita. Beat. Antonin. de interdict. capitu. 3.nume. 9.fol.339.Tom.14.
Secus in ceſſatione generali a diuinis. ibid.
Non eſt, (licet peccet) excōmunicatus ſcienter in minori celebrās. B. Antonin. eo tit.c.2.nu.12.f.338.T.eo.
Non eſt, qui quo ad ſe tantum eſt ſuſpenſus. B. Antonin. de irregularit.c.1.nu.6.f.403.T.14.
Irregularis quando fiat celebrans, quando eſt ſuſpenſus ab homine quò ad ſe & quò ad alios. Beat. Antonin. eod. titu.capitu. num.7.fol.eod.
Qui eſt ſuſpenſus ob celebrationem, licèt non ſit ſuſpenſus cōtra irregularitatem, nouam irregularitatem non incurrit. B. Ant.de interdict.c.1.nu.9.f.338.T.14.
Labitur in graue adulterium, qui cum filia ſpirituali fornicatur. Ludo. Montal.de reprobat.ſentent. Pilati.nu.77.f.21.T.14.
Leproſus, an & quando celebrare poſſit. B. Antonin. de irregularit. c.5.nu 4.fol.405.T.14.
Licèt non poſſit locare actionem ſuam in actibus ſpiritualibus, tamen poteſt locare obligationem ſuam, ad ſuam perſonam ibi continendam. Guiliel. Redoa. de ſimo.menta. P.2.cap.18.nu.40. fol.97.Tom.15.P.2.
Licitè iurat ſe nihil ſcire, licèt quid ſciat inconfeſſione. Hier. Gigas. de crim.læſæ maieſt.q.18.nu.5.f.58.T.11.P.1.
Subtrahit ſacramenta populo, niſi oblationem faciat. Guliel. Redoa. de ſimo.menta. P.3.cap.7.nu.13.fol.89.T.15.P.2. & c.18.ea. P.2.nu.20.titu.eo.
Locat operas ſuas pro precio auctoritate canonum. Guil. Redoa. eo.tit.P.2.c.18.nu.6.f.96.
Luxurioſus dignitate priuandus eſt. Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholarium. priuileg.21.nu.3.f.38.T.18.
Ita etiam Epiſcopus. ibid.
Magnus, ideſt Papa. Pet. Albin. de Pontif. poteſta. nu.186.fol.140. Tom.13.P.1.
Malus æquiparatur coruo. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. artic.4. nu. 5.fol.208.T.13.P.1.
Et in quibus. ibid.
Conficit verum corpus Chriſti, quia non ipſe, ſed Deus principaliter. Guiliel. Redoa. de ſimo.menta. P.1.cap.8. nume.10.fol.38. Tom.15.P.2.
Si fuerit, an ſibi poſſit ſubtrahi decimarum ſolutio. Tyndar. de decimis. num.55.f.124.T.15.P.2.
Miſſam celebrans, & communionem non ſummens, per annum ſuſpenditur. Quintil. Mandoſ. de Annali. caſ. numero 52. folio 212.Tom.17.
Celebrare non debet, niſi coram duobus ad minus. Io. Franc. Pauin. de viſitatio. q.7.1.P.nu.24.f.185.T.14.
Celebraturus, quid obſeruare teneatur. Nic. Plou. de ſacrif. miſſę. verſ. ſequuntur cautelæ nu.5.f.96.T.14.
Defunctorum pro viuentibus celebrans, vt citius moriantur, aut periculum incurrant qualiter puniatur. Pau. Girlan. de ſortileg. q.14.nu.2.f.397.T.11.P.2.
Dicens pro malo inferendo, qua puniendus pœna. Nicol. Plou. de ſacrific. miſſæ. verſicu. ſequuntur cautelæ. numero 6. folio 96.Tom.14.
Momentaneus neſcit humilitatem. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. q.9.2.P.nu.72.f.209.T.14. Guiliel. Duran. de mo. general. concil. celeb.rub.18.nu.4.f.161.T.13.P.1.
Mulierem amplexatus, cauſa benedictionis impartiendæ, hoc ipſum feciſſe præſumitur. Franciſc. Brun. de indicijs & tortu. q.4. 1.P.nu.9.fol.250.T.11.P.1. Fran. Caſſo. de torment. c.11.nu.11. fol.313.T.& P.eiſdem.
Munus præconis ſuſtinet. Ioan. Hiero. Alba. de poteſta Papę. num. 179.fol.72.T.13.P.1.
Nihil debet exigere, ſi manibus laborare poteſt. Guiliel. Redoa. de ſimo.menta. P.3.c.7.nu.11.T.15.P.2.
Nil aliud eſt in ſacerdotio, quàm in miniſterio collega Epiſcopi. Chriſtoph. Roffiniaci. de benef. capitulo tertiodecimo. num.27. fol.268.Tom.15.P.2.
Non adijcitur creditori, neque in carcerem mittitur, niſi ex delicto debeat. Gaſp. Beat. de inop. debito. &c. capitulo 17.nu.1.fol. 239.Tom.3.P.2.
Non cedit bonis, neque ob debitum excommunicatur, ſed ſatisfacit promiſſione iurata de ſoluendo, dum ad pinguiorem fortunam peruenerit. Gaſp. Beat. eo. titu. & capitulo nume.9.fol.eod. T.& P.eiſdem.
Non debet arctari ad dicendum miſſas priuatas, putà de vno ſancto per totum annum. Thom. Actij. de Ludo. Scacho. q. 10. princ.nu.32.fol.388.T 7.
Eo die miſſam celebrare in altari, in quo Epiſcopus miſſam cantauit. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. quæſtio. tertia. ſecunda P. nume.31.fol.196. Tom. 14. Bonaguida. de Aret. de diſpenſatio. nu.56.fol.174.T.eod.
Facere fraudem de facultatibus eccleſiæ, ſuo, nec alieno nomine, aliter eſſet ſacrilegus. Ioan. Franciſc. Pauin. de viſitatio. quæſtio. ſeptima, ſecunda P. nume.28.fol.203.Tom.14.
Interdicere mulieres in eccleſia poſt partum. Io. And. de Bonon. de interdict. ciuita. &c. nu.79.f.346.T.14.
Productus in teſtem, reuelare quod dictum ei fuit in confeſſione ſalutari, & ſic in ſacramento illo pęnitētiæ. Io. Curt. de teſtib. verſ. teſtes qui poſſint cogi &c. nu.19.f.214.T.4.
Aliàs poſſet, ſi non in tali vera confeſſione & ſalutari, ei aliquod ſociatum diceretur. ibid.
Limita tamen vt ibid.
Recipere eleemoſinam meretricis, vel ſimilium, dum ſunt in peccato. Tyndar. de decimis. nu.51.f.124.T.15.P.2.
Semper totam pęnitentiam iniungere, quæ pro peccato debetur. Gondiſſ. Villadiego. delegat. quæſtio. quarta decima. num.6.fol. 272.Tom.13.P.2.
Non differt ſpecie ab Epiſcopo. Io. Calder. de interdict. Eccleſiaſt. verſi. ſed ſi is. nu.44.f.327.T.14.
Non habet dignitatem Epiſcopalem, licèt habeat poteſtatem abſoluendi in foro pœnitentiali. Anto. Roſel. de indulgent. nu.330. fol.155.Tom.14.

Sacerdos quid non poſſit, & poſſit, quæ commoda vel incommoda ſentiat, & quis primus fuerit ordinatus.

*SACERDOS non poteſt abſoluere concubinarium, ſi a ſe non eijciat concubinam, quia non videtur contritus. Bermon. Chouer. de pub.concub.verſi. & cum omne fornicationis crimen. nu. 6. fol.192.T.11.P.1.
Celebrare in aliena diœceſi, ſine licentia Epiſcopi diœceſis eiuſdem. Bonaguid. de Aret. de diſputatio. nu.43.f.174.T.14.
Celebrare, ſi poſtquam dormiuit ſumpſerit medicinam. Proſdoci de Comittibus. de different. iur. ciuil. & cano. nume.137.fol. 196.Tom.10.
Confeſſionem reuelare. Io. Lup. de de matrimo. & legitimatio. nu.58.f.43.T.9.
Confeſſionis ſecretum eſt de ſubſtantialibus ſacramenti. ibidē. nume.59.
Neque etiam ex licentia ſuperioris, immò neque ſi Papa id mādaret. Hiero. Gigas. de crim.læſæ maieſta. quæſtio. 18.nume.6.& 7.fol.58.T.11.P.1.
Sed quod de licentia confitentis, an poterit reuelare. ibid.nu.9.
Eſſe qui vinum neſciat bibere. Albert. de Ferrar. de horis canoni. nu.25.fol.561.T.15.P.2.
Facere officium pro baptiſmo in Sabbato Sancto cum ſolennitate. Nicol. Plou. de Eccleſiaſtic. interdict. numero 23. fol. 334. Tom.14.
Solus miſſarum ſolemnia, vel alia diuina officia celebrare. Ioan. Calder. de interdict. Eccleſiaſt. nume.71. verſi. tenendo opinionem. fol.329.T.14.
Suſpenſus a canone celebrare, quantumcunq; pęniteat, ante abſolutionem ſolennem, vel finitum tempus ſuſpenſionis. Ioan. de Ligna. de cenſu. Eccleſiaſt. §.13.nu.2.f.317.T.14.
Nunquid poſſit vendere filio ſuo ſpurio. Bermon. Chouet. de publi. concubi. verſicu. qui etiam filios. numero 27. fol.183. Tom. 11.Par.prima.
Ob reuelationem confeſſionis ſibi factæ in forma pęnitentię de peccatis deponendus eſt. Ioan. Bertachi. de Epiſco. P.2. num.36. fol.360.T.13.P.2.
Idem in Epiſcopo. ibidem.
Ob ſimplex adulterium poteſt deponi perpetuò ab altaris miniſterio. Paul. Grilan. de pœn. omnifa. coitus. quæſtio. 6. nume. 12. fol. 302.Tom.11.P.1.
Offerens preces aut oblationes nepharias in miſſarum ſolennijs, officio, & beneficio, gradu, & ordine eſt priuandus. Pau. Girlan. de ſortileg. quæſt. 17.nu.3.f.398.T.11.P.2.
Ordinatur ad titulum Eccleſiaſticum. Guiliel. Redoa. de ſpol. Eccleſiaſt. q.16.nu.2.f.261.T.14.
Parochialis ſi ſit inductus, aliquorum religioſorum perſuaſione, vt debeat procurare pecuniā a parochianis ſuis, an ſit ſimoniacus. Io. Caraffa. de ſimo. nu.95.f.120.T.15.P.2.
Pecuniam pro miſſa recipiens, vel prębendam, aut ſtipendium ſuę ſuſtentationis non committit ſimoniam. Ioan. de Selua. de benefic. q.7 P.1.nu.49.& 56.f.27.T.15.P.1.
Et quid de eo qui ad horam vadit pro pecunia taxata. ibidem. nume.58.
Permittens ob pecuniam parochianis facultatem alteri ſua peccata confitendi committit ſimoniam. Guiliel. Redoa. de ſimo.mēta. P.1.c.7.nu.2.f.37.T.15.P.2.
Poſt miſſam inceptam, (excommunicato eccleſiam intrante) non debet exire eccleſiam, licèt fideles omnes exire debeant. Ioan. Anto. de Bono de excommunicat. nu.8.f.365.T.14.
Poteſt abſoluere ab excōmunicatione minori (ſi ſit proprius) Bea. Antonin. de excommunicat. capitulo ſeptuageſimonono. num. 14.fol.386.Tom.14.
Et quis dicatur proprius. ibid.
Abſoluere parochianum extra parochiam. Pet. Rebuff. de nominatio. q.14. princ. nu.110.f.322.T.15.P.2.
Accipere aliquid pro celebratione miſſę, niſi ſit proprius. Guiliel. Redoa. de ſimo.menta. Par. 3. capitulo quarto. nume.15.fol.88. Tom.15.P.2.
Aggreſſus dum miſſam celebrat, aggreſſorem perimere, & ſtatim ad altare redire. Guil. Lueran. in arbore iuriſdict. nu.17.fol. 20.Tom.13.P.1.
Eſſe aduocatus, ſi laicus rem communem cum eccleſia habet. Pet.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholarium. priuileg. 106. nume. 8. fol. 53. Tom. 18.

Eſſe rogatus circa ſpiritualia. Par. de Put. de reaffumptio. inſtrum. rub. 33. nu. 3. f. 44. T. 4.

In cauſa neceſſitatis etiã non parochiam ſuã abſoluere omni peccato, & ab omni ſententia. Cardin. Iacobat. de concil. artic. 7. nu. 19. fol. 290. T. 13. P. 1.

Et quomodo hoc ſibi liceat. ibid. nu. 24.

Et tali caſu poſſet etiam hoc facere laicus. ibid.

Quod an ſit verum, ibidem remiſſiuè, & nu. 25.

Verum nihilominus hoc eſt, quod in caſu neceſſitatis poteſt cõfiteri laico. ibid.

Idem in baptiſmo, quod in caſu neceſſitatis poſſit a quocunq; dari, etiam a muliere. ibid.

In confeſſione concedere indulgentias conceſſas ab Epiſcopo iudice ipſius concedentis. Anton. Roſel. de indulgent. num. 336. fol. 155. Tom. 14.

Idem in nu. 328. eo. tit. & T. ibid.

Inuitatus ad exequias licitè accipere in recompenſam laboris. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. capitulo 27. nume. 7. f. 76. Tom. 15. P. 2.

Locare operas ſuas ſpirituales. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 27. nu. 6. f. 76. T. 15. P. 2.

Immo etiam non dare. idem Guiliel. Redoa. eo. titu. P. 3. c. 5. nu. 25. fol. 89. T. & P. ead.

Non habens ſumptus ad ſuſtentationem vitæ, exigere pro celebratione miſſæ. Guiliel. Redoa de ſimo. menta. P. 2. c. 27. num. 5. fol. 76. T. 15. P. 2.

Reconciliare eccleſiam non conſecratam, aqua tantum exorcizata. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. quinta. nume. 166. fol. 19. Tom. 15. P. 1.

Sibi filios legitimè adoptare, ſicut & clericus. Marquar. de Suſa. de celib. ſacerdo. non abrog. capitulo quarto. nume. 12. folio 108. Tom. 14.

Solus abſoluere. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 26. nume. 3. fol. 323. Tom. 14.

Solus curam animarum exercere. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. c. 2. nume. 18. f. 249. T. 15. P. 2. Io. Staphil. de grat. expect. &c. ver. vt ſciri poſſit. nu. 21. f. 273. T. 15. P. 1.

Subtrahere ſacramenta populo, ſi ei non dentur alimenta. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. capitulo ſexto. nume. 18. fol. 36. Tom. 15. P. 2.

Teſtificari in cauſa ciuili, cum Epiſcopali tamen diſpenſatione. Ioan. de Selua. de benefic. quæſtio. ſeptima. numero 91. fol. 106. Tom. 15. P. 1.

Vendere ad vitam fructus ſacerdotij. Benedict. Boui. de cenſib. nu. 44. fol. 167. T. 6. P. 2.

Vltra cauſam alimentorum relinquere ſpurio in certis caſibus. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſic. qui etiam filios. nu. 55. fol. 185. Tom. 11. P. 1.

Præſentatus ab Abbate quò ad temporalia, poteſt renunciare in manibus epiſcopi quò ad ſpiritualia. Ægyd. Bellamera. de permutat. benef. P. 4. q. 4. nu. 3. f. 200. T. 15. P. 1.

Primò ordinatus quis fuerit. Io. Bertachi. de Epiſcop. in præludijs. nu. 3. fol. 301. T. 13. P. 2.

Primus fuit Abraham, & eius cõtemporaneus fuit Melchiſadech. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. capitu. 8. nume. 3. fol. 38. Tnm. 15. P. 2.

Primus poſt Chriſtum fuit Petrus, qui fuit primò Antiochia Epiſcopus, deinde Romæ, & Matthęus, primus fuit ordinatus preſbyter. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. capitu. 8. nume. 5. fol. 38. Tom. 15. P. 2.

Proprius habens ſumptus neceſſarios, non poteſt exigere pro ſpiritualibus, ceſſante conſuetudine. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 27. nu. 20. fol. 76. T. 15. P. 2.

Mercatorum, ſcholarium, ſtipẽdiariorũ quis dicatur & ſit. Quintil. Mandoſ. Annali. caſ. nu. 27. f. 211. T. 17.

Quatuor modis ſumitur. Nic. Plou. de ſacrament. c. 10. 4. P. nu. 2. fol. 86. Tom. 14.

Quis dicatur. B. Antonin. de excommunicatio. c. 79. num. 14. fol. 386. Tom. 14.

Quæ remittit, remittit Deus. Pet. Albin. de Pontif. poteſta. nu. 146. fol. 138. Tom. 13. P. 1.

Quærens pro alio eleemoſinam, ſi de ea partem paciſcatur habere, ſimoniam committit. Ioan. de Selua. de benef. q. 7. P. 1. nu. 60. fol. 28. Tom. 15. P. 1.

Qualis conditionis eſſe debeat, vt ad altaris miniſteriũ accedat. Marquar. de Suſa. de cęlib. ſacerdo. non abrog. capit. 11. nume. 1. fol. 105. Tom. 14.

Qualiter ad miſſam ſe debeat præparare. Nicol. Plou. de ſacrific. miſſæ. c. 1. nu. 4. f. 92. T. 14.

Et qua cautione recepta debet abſoluere excommunicatum in mortis articulo. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 26. nu. 16. fol. 324. Tom. 14.

Se habere debeat circa pœnitentiam infirmorum, & morientium. Nicol. Plou. de ſacrament. capitulo duodecimo. 4. P. nu. 1. fol. 87. Tom. 14.

Quando conficere poſſit inſtrumenta. Lanfranc. de Oria. de arbit. 5. membro. nu. 54. f. 214. T. 3. P. 1.

Quantumcunque ſit fornicarius, ſi celebrat, cõficit verum corpus Chriſti. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. & alios non publicos. nu. 9. f. 175. T. 11. P. 1.

Quem debeat habere reſpectum in moderatione pœnitentiæ. Gondiſſ. Villadiego. de legat. quæſtio. quartadecima. nume. 3. fol. 272. Tom. 13. P. 2.

Qui curam habet, curatus dicitur parochianorum omnium, Epiſcopus autem diœceſanorum, Papa verò omnium hominum, & ideo ſummus. Fran. Vargas. de auct. Pont. confirmatio. 11. nu. 13. fol. 122. T. 13. P. 1.

Qui deficit in purgatione ſibi iniuncta, debet puniri eadem pœna, qua puniretur, ſi contra eum eſſet plenè probatũ. Bermon. Chouer. de pub. concub. rubri. de adulterio. nume. 28. fol. 149. Tom. 11. Par. prima.

Qui ex officio tenetur, & qui habet victum pro ſuis ſumptibus, (ſtante conſuetudine de dando pro exequijs) poteſt conſuetum recipere, & ad illud præſtãdum populus cogi, & non eſt magnũ dare temporalia ſpiritualia ſeminanti. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 21. f. 37. T. 15. P. 2.

Qui filiam ſpiritualem nephario inceſtu contaminauerit quomodo puniendus ſit. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 40. nu. 15. fol. 170. Tom. 11. P. 2.

Qui forma debita, aut etiam materia ſacramenti non ſeruata celebrat, omni ord. & gradu ad tempus priuari debet. Pau. Girlan. de ſortileg. q. 15. nu. 2. f. 397. T. 11. P. 2.

Qui pauper eſt, poteſt populo diuina ſubtrahere, niſi det oblationes. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. capitulo 7. nume. 15. fol. 49. Tom. 15. P. 2.

Qui plures habuerit concubinas, ab Epiſcopo diſpenſatur. Io. de Selua. de benefi. q. 7. nu. 33. f. 105. T. 15. P. 1.

Ita etiam alienigena inſtitutus in eccleſia per eum qui inſtituere non poterat. ibidem.

Quid cum presbytero, & cum Diacono de facto matrimonium contrahente, an & ipſi poſſint per Epiſcopum diſpenſari. ibid. nume. 34.

Qui requiſitus puerum in neceſſitate baptizare, ſi ex negligentia moritur ſine baptiſmo, non obſtante aliqua excuſatione, venit deponendus. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſic. vel alia condigna. nu. 4 f. 171. T. 11. P. 1.

Qui ſcienter miſſas celebrauit ſuper hoſtia non conſecrata pro ſortilegijs faciendis qualiter puniatur. Pau. Girlan. de ſortileg. q. 11. nu. 19. fol. 394. T. 11. P. 2.

Qui ſimulat conficere corpus Chriſti, & non conficit, grauius peccat, quàm qui in peccato mortali conficit. Hiero. de Zanet. de foro conſcient. & contentio. nu. 63. f. 408. T. 3. P. 1.

Qui tenetur ex officio miniſtrare, non poteſt exigere, ſi ei neceſſaria non deficiunt. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 19. fol. 36. Tom. 15. P. 2.

Qui vadit ad audiendam confeſſionem intẽdens principaliter ad lucrum, ſimoniam cõmittit. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 7. nu. 2. f. 37. T. 15. P. 2.

Quicquid acquirit intuitu eccleſię, ad eccleſiam pertinet. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſiæ non alienan. capitulo ſecundo. nume. 2. fol. 466. T. 15. P. 2.

Quinquies cur ſe vertat in miſſa. Nicol. Plou. de ſacrific. miſſæ. c. 2. nu. 3. fol. 99. T. 14.

Quo pacto in ſacro pœnitentiæ foro hæreticum tractare debeat. ſuos errores confitentem. Iacob. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 3. nu. 5. fol. 121. T. 11. P. 2.

Quod quis potius præſumatur, quàm clericus, intereſt cameræ. Guiliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. ſextodecima. nume. 1. fol. 261. T. 14.

Quomodo & quando poſſit accipere pro miſſa. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 18. nu. 12. f. 96. T. 15. P. 2.

Quomodo & quando poſſit percipere pro ſpiritualibus adminiſtrandis. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. capitu. 27. nume. 22. fol. 76. Tom. 15. P. 2.

Quomodo poſſit baptizare eos, de quibus dubium eſt an ſint baptizati. Ioan. Franciſc. Pauin. de viſitatio. nume. 50. quæſtio. 8. fol. 207. T. 14.

Quomodo ſe debeat gerere erga ipſos infirmos. Nico. Plou. de ſacramen. c. 13. 4. P. nu. 1. f. 87. T. 14.

Recipit decimas a meretrice eo modo quò a Iudęis. Pet. Rebuff. de decimis. q. 5. nu. 18. f. 129. T. 15. P. 2.

Pacem pro abſente. Ant. Corſet. Sicul. de priuileg. pacis. nume. 13. fol. 225. Tom. 12.

Res ſacras aut ſacratas ad vſus prophanos conuertens, qualiter puniri debeat. Pau. Girlan. de ſortileg. quæſtio. 16. nume. 1. Tom. 11. P. 2. fol. 397.

Sacra dans, aut docens dicitur. P. de Baiſio. directo. electio. c. 1. 1. P. num. 3. fol. 38. T. 15. P. 1.

Sacram ferens Euchariſtiam, nunquid habeat eccleſiaſticam immunitatem. And. Barbat. de præſtant. Card. quæſtio. 9. Baſilica. 1. P. nu. 3. fol. 82. T. 13. P. 2.

Sapiens, ſua peccata prius diluere debet, & poſtea aliena. Guiliel. Duran. de modo general. concil. celeb. Par. 1. nume. 2. fol. 154. Tom. 13. P. 1.

Secularis monacho cuiuis præcellere debet. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. ib. c. 17. nu. 2. f. 348. T. 15. P. 2.

Simoniacus eſt, ſi dat licentiam confitendi pro pecunia. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 6. nu. 9. f. 89. T. 15. P. 2.

Simplex, an & quando abſoluendi plenam habeat auctoritatem a peccatis, & excommunicationibus. Nicol. Plou. de ſacram. c. 13. 4. P. nu. 2. T. 14. fol. 87.

An poſſit excommunicare parochiales. Io. de Ligna. de cenſu. Eccleſiaſt. §. 22. nu. 1. f. 320. T. 14.

Debet militi ſeculari prę ferri. Nic. Boeri. de ordine graduũ vtriuſfori. P. 1. nu. 11. f. 266. T. 16.

Ex mandato Papæ an poſſit conferre ordinem ſacerdotij. Nicol. Plou. de ſacrament. c. 1. 2. P. nu. 6. f. 80. T. 14.

Non poteſt abſoluere a crimine inceſtus, quia huiuſmodi abſolutio ſpectat ad Epiſcopum. Bermon. Chouer. de pub. cõcub. rub. de inceſtu. nu. 37. f. 156. T. 11. P. 1.

Cogno-

Source : BIU Cujas

Cognoſcentem monialem, quia eſt caſus epiſcopalis, ſicut in crimine inceſtus. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de ſacrilegio. nu. 5. fol. 153. T. 11. P. 1.
Concedere indulgentias. Felin. Sande. de indulgent. nu. 42. verſi. cæterum fol. 159. T. 14.
Excommunicare. Anton. Roſel. de indulgent. numero 332. fol. 155. Tom. 14.
Poteſt abſoluere Homicidam in foro pœnitentiali. Pet. de Baiſio. de directo. electio. c. 30. 2. P. nu. 4. f. 396. T. 15. P. 1.
Si abſoluerit aliquem in mortis agone, nunquid reuiuens debeat iterum per ſuperiorem abſolui. Nicol. Plou. de ſacrament. c. 13. 4. P. nu. 3. f. 87. T. 14.
Si efficiatur arbiter, a pronunciatione excuſatur. Andre. Barbat. de præſtant. Cardin. quæſtio. vndecima. baſilica. 1. P. nume. 4. fol. 84. Tom. 13. P. 2.
Si eſt infamatus cogetur ſe per ſacramentum purgare, & dicere veritatem. Ægyd. Bellamer. de permutatio. beneficio. P. 3. q. 8. nu. 7. fol. 198. T. 15. P. 1.
Si eſt poſſeſſor beneficij, & intra tempus iuris non ſit promotus ad ſacerdotium, incidit in pœnam Lugdunẽſis concilij. Chriſtopho. Roffiniaci. de benefic. capitulo ſecundo. nume. 56. fol. 250. Tom. 15. P. 2.
Si maritauit filiam ſpuriam de bonis paternis, aut de bonis eccleſiæ, an eo mortuo poſſit illa dos repeti per ſucceſſorem. Io. Campeg. de dote. q. 48. nu. 1. f. 282. T. 9.
Si non cuſtodierit fugientem ad eccleſiam quomodo puniendus. Remig. de Gon. de immunit. eccleſ. quæſtio. 4. nume. 1. fol. 110. Tom. 13. P. 1.
Et quando tradere teneatur. ibid. nu. 2.
Si producitur in teſtem ſibi non creditur abſque iuramento. Ioan. Crot. de teſtibus forma. in teſtium examinatione. nume. 2. fol. 217. Tom. 4.
Si propriæ parochianæ ſe immiſcuiſſet, eius confeſſionem audire non debet, ſed delegat, tamen ſi audit & abſoluit, valet. Hier. de Zanet. de fo. conſcient. & contentio. nume. 118. fol. 409. Tom. 3. Par. prima.
Si quid emat proprio nomine de fructibus eccleſiæ, res efficitur eccleſiæ. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. verſi. extenſio dictorum. col. 3. nu. 6. f. 467. T. 15. P. 2.
Si ſit parochianus, poteſt diuina officia denegare nõ præſtantibus oblationes. Cardi. de paupert. & eius priuileg. quæſt. 7. nume. 4. fol. 147. Tom. 18.
Si ſit pauper & nõ ſit proprius, licitè recipit pro celebratione miſſæ. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 8. nume. 21. fol. 63. Tom. 15. P. 2.
Si videt peccatorem debere per 7. annos pœnitere, in pœnitentia ei imponere poteſt, quod iſtos ſeptem annos poſſit alleuiare, vtendo indulgentijs a ſuo Epiſcopo, vel alio publico conceſſis. Ant. Roſel. de indulgent. nu. 334. f. 155. T. 14.
Sicut poteſt cõuenire, vt ſibi prouideatur de Calice & veſtibus, ita de ſui ſubſtentatione. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. ca. 18. nu. 33. fol. 97. T. 15. P. 2.
Subſtentationis appellatione quid veniat. ibi. nu. 34.
Sine ſimonia locat operas ſuas. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 29. nu. 11. f. 55. T. 15. P. 2.
Solemniter degradatus (licèt grauiſſime peccet, & ideo grauiſſimè etiam puniendus ſit, ſi eccleſiæ intentionem habeat, conficit Euchariſtiæ ſacramentum, & reprobantur gloſſæ in diuerſis locis. Franciſc. Vargas. de auctor. Pont. propoſitio. 3. nume. 3. fol. 117. Tom. 13. P. 1.
Solus catholicus poteſt perficere ſacramentum vnitatis. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitulo duodecimo. num. 41. fol. 113. Tom. 15. P. 2.
Solus curam animarum exercere poteſt. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. capitulo ſecundo. nume. 18. fol. 249. Tom. 15. P. 2. & Ioan. Staphil. de gratijs expect. &c. verſicu. vt ſciri poſſit. num. 21. fol. 273. Tom. 15. P. 1.
Spolians aras cauſa doloris, aut luminaria conſueta extinguens, qua afficiatur pœna. Pau. Girlan. de ſortil. quæſtio. 11. num. 17. fol. 394. Tom. 11. P. 2.
Sponte gratis oblatum poteſt accipere. Guiliel. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 2. c. 27. nu. 21. f. 76. T. 15. P. 2.
Super altare, crimen commiſiſſe recolens, procedens mortaliter peccat. Ioan. a Capiſtra. in ſuo Spec. conſcient. numero 104. fol. 329. Tom. 1.
Suſpenſus ab officijs ſacerdotalibus, ſi in inferioribus miniſtret, non efficitur irregularis. Nicol. Plou. de excommunicatio. nu. 7. fol. 365. Tom. 14
Secus ſi eſſet ſuſpẽſus ab ingreſſu eccleſię, quia ſi in ea celebret, irregularis efficitur. ibid.
Tenetur facere inuentarium. Rol. a Valle. de confect. inuent. q. 16. nu. 1. fol. 169. T. 8. P. 2.
Vel Epiſcopus nunquid poſſit miſſam inchoatã, dimittere imperfectam ſine neceſſaria cauſa. Ioan. Bertachi. de Epiſco. P. 2. q. 43. nu. 99. f. 330. T. 13. P. 2.
Vel epiſcopus pẽdente accuſatione de crimine facta ad finem depoſitionis, an poſſit miniſtrare diuina. Ioã. Bertac. de epiſco. P. 4. nu. 13. fol. 361. T. 13. P. 2.
Vel monachus factus vaſallus, amittitur feudum. Martin. de Sillima. de feu. nu. 155. T. 10. P. 1. f. 6.
Vel monachus ſi fieret Imperator, deſinit eſſe Imperator. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 80. nu. 6. f. 64. T. 16.
Venator quomodo puniatur. Sebaſt. Med. de venatio. &c. q. 9. nu. 5. fol. 399. T. 17.
Et quid de diacono & ſubdiacono. ibi. nu. 6.
Et qua pœna. ibi. nu. 7. & nu. 8.
Verè non eſt omnis qui nominatur. Ioan. Fran. Pauin. de viſitatio. q. 9. P. 2. nu. 43. f. 209. T. 14.
Multi nomine, pauci re. ibid.
Veſtalis Romana eſſe nequibat, quæ patrem & matrem viuos legitimos, & vxorio nexu coniunctos nõ poſſet demonſtrare Chriſtopho. Roffiniaci. de benef. capitulo tertiodecimo. nu. 15. f. 267. Tom. 15. P. 2.
Vlla cupiditate violari non debet. Guiliel. Duran. de mo. general. concil. celeb. rub. 33. nu. 3. f. 178. T. 13. P. 1.
Vt aliquid licite pro miſſa accipiat, tria concurrere debent. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. capitu. 7. nume. 10. fol. 89. Tom. 15. Par. 2. & capitulo ſextodecimo. ibidem. nume. 39. fol. 95. & capit. 18. ibidem. nume. 29. fol. 96. & capitulo 24. nume. 6. fol. 110. etiã. & eod. titu. T. & P.
Videtur licitum accipere pro miſſis celebrandis. idem. Redoa. ibid. eo. tit. c. 16. nu. 38. f. 55.
*SACERDOTALE concilium quid ſit, & quod robur debeat, Iaco. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 12. nu. 15. f. 136. T. 11. P. 2.
Nomen Aaron primus in lege accepit. Guliel. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 1. c. 8. nu. 3. f. 380. T. 15. P. 2.
*Sacerdotalem dignitatem ſimul & poteſtatem regalem habet Papa. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. quæſtio. 1. nume. 18. 21. 22. fol. 49. Tom. 18.
Poteſtatem ſimul & regiam contulit Chriſtus in Petrũ, & eius ſucceſſores Romanos Põtifices pleno iure, & duos gladios. Alber. Bru. de ſeditio. c. 6. nu. 19. & 21. f. 104. T. 11. P. 1.
*SACERDOTALES ordines an poſſit conferre Epiſcopus excommunicatus. Ioan. Berta. de Epiſco. Par. 2. lib. 4. nu. 106. fol. 330. Tom. 13. P. 2.
*SACERDOTALI dignati nulla alia dignitas eſt comparanda. Ioã. Hugo. de off. quatuor prælato. verſ. quod Imperator. nu. 1. f. 295. Tom. 13. P. 2.
Priuilegio, an gaudeat clericus inops ob debitum ante ſuſceptionẽ ſacrorum ordinum contractum, & qualiter conueniatur. Gaſp. Beat. de inop. debito. &c. c. 17. nu. 22. f. 240. T. 3. P. 2.
*SACERDOTALIA concilia antiquiora & frequẽtiora ſunt, quàm generalia, nec minus vtilia. Iaco. Simanc. de cathol. inſtit. tit. 12. nu. 16. fol. 136. T. 11. P. 2.
Ornamenta, & omnia ſacra & ſacrificia legis veteris mortua cum Chriſto in cruce. Marqua. de Suſa. de Iudæis & alijs infidelib. c. 6. nu. 8. fol. 46. T. 14.
*SACERDOTALIBVS veſtibus antiquis, & habitus diſtinctio in clericis. Marqua. de Suſa. eo. titu. de Iudæis. capitulo 4. nume. 8. fol. 30. Tom. 14.
*SACERDOTALIS actus magis fuit quàm regalis. Eiectio ementium & vendentium, quam Chriſtus fecit de templo. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſicu. etiam ſi regali. nume. 25. fol. 191. Tom. 11. P. 1.
Dignitas a Petro poſt Chriſtum cœpit, & eccleſia Romana caput, cardoque eſt. Lelius Iorda. de Romanæ ſedis origine &c. ca. 10. nu. 15. fol. 13. Tom. 13. P. 2. And. Barbat. de præſtant. Cardin. q. 1. nu. 29. f. 66. T. & P. eiſdem.
Eſt maior regali & imperiali, quantum eſt ſol reſpectu Lunę. Cardina. Iacob. de concil. lib. 10. art. 8 f. 397. T. 13. P. 1.
Et vnitas a Chriſto deriuata Lelius Iorda. de Rom. ſedis orig. &c. c. 10. nu. 79. f. 15. T. 13. P. 2.
Et poſtea a Petro. ibidem.
Et Vnitas eſt orta ex cathedra Petri, & eccleſia Principali. Lelius Iorda. eo. tit. c. 11. nu. 38. f. 16. T. 10.
Liberum filium a patria poteſtate. Aſca. Clem. Amer. de pat. poteſta. c. vlt. num. 63. f. 125. T. 8. P. 2. Angel. de Perigl. de ſuitate. q. 1. nu. 14. fol. 139. T. & P. eiſdem.
Quid de epiſcopali. ibid.
Superat omnem Angelorum poteſtatem. Marqua. de Suſa. de celib. ſacerdo. non abrog. c. 5. nu. 2. f. 108. T. 14.
Vnitas proceſſit ab eccleſia catholica Romana. Lelius Iorda. de Roma. ſedis origine &c. c. 10. nu. 24. f. 13. T. 13. P. 2.
*SACERDOTALIS ordo eſt de iure diuino. Guil. Redoa. de ſimo. menta P. 1. c. 8. nu. 5. f. 38. T. 15. P. 2.
Poſt Chriſtum a Petro incepit. Ioan. de Selua. de benef. quæſtio. 8. nume. 35. fol. 61. Tom. 15. P. 1. & quæſtio. octaua. P. 4. nume. 30. fol. 109. Tom. eo.
*SACERDOTALIS dignitatis & ordinis duo pertinentia. Ioan. Hugo. de officio quatuor prælato. verſ. Imperator. nume. 1. fol. 295. Tom. 13. P. 2.
*SACERDOTE, Imperator non eſt dignior. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 50. nu. 18. f. 49. T. 16.
Immo minor. ibid. nu. 256.

Sacerdotem qualiter miſcellancè conſiderari contingat.

*SACERDOTEM aliquem eſſe, vel Chriſtum, qualiter probetur. Bart. de teſtib. nu. 59. f. 67. T. 4.
Deferentem corpus Chriſti, immunitate eccleſiæ gaudere poſſe. Io. Thieri. de fuga laconica. nu. 8. f. 409. T. 11. P. 2.
Effici eſt quid facti. Gueliel. Redoa. de ſpol. Eccleſiaſt. q. 16. nu. 10. fol. 261. Tom. 14.
Et Epiſcopum in lege Hebræorum Chriſtum oblatum Templo a Beata Virgine. Pet. Andr. Gamb. de auctor. leg de lat. nume. 50. fol. 157. Tom. 13. P. 2.
Intedicti tempore celebrantem, poſſe ſummere corpus Chriſti. Io. And. de Bonon. de interdict. nu. 125. f. 346. T. 14.
Poſſe facere generalem confeſſionem. ibidem. eod. titu. num. 103. T. & fol. eiſdem.

poſſe

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Posse mulierem post partum in ecclesiam admittere. ibidem. nume. 102.

Notoriè concubinarium celebrantem, mortaliter peccare. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. & alios non publicos. nu. 7. fol. 175. T. 11. P. 1.

Item & eum qui scienter faceret illum celebrare. ibid.

Ordinatum nubere, nũquam auditum in populo Christiano. Marquar. de Susa. de celib. sacerdo. non abrog. capitulo 7. nume. 15. fol. 110. T. 14.

Parocchiani quando alere teneantur, & ibi quod compensatione non perit congrua portio. Pet. Rebuff. de benef. congrua portio. nu. 94. fol. 244. T. 15. P. 2.

Plebs an alere teneatur, præsertim sibi sacra ministrantem. Pet. Rebuff. eo. tit. nu. 11. f. 241. T. 15. P. 2.

Posse recipere decimam & eam in partes decidere, & in quot. Hierony. de Zanet. de so. conscient. & contentio. numero 52. fol. 407. Tom. 3. P. 1.

Promotum, feudo renũciasse videri. And. Barbat. de præstant. Cardi. q. 5. Basilica. 1. P. nu. 3. & 5. f. 77. T. 13. P. 2.

Promouendum nõ esse nisi in ętate annorum. 25. Pet. And. Gamb. de auctor. leg. de lat. nu. 421. f. 209. T. 13. P. 2.

Item nec Abbatem. ibid.

Pronunciare, Papa solo verbo potest. Hiero. Gigas. de pensio. Ecclesiast. 8. nu. 3. fol. 334. T. 15. P. 1.

Proprium ecclesia quelibet debet habere de iure communi. Ioan. Bapt. Caccialup. de vnio. art. 3. nu. 25. f. 231. T. 15. P. 1.

Simplicem absoluere non posse a crimine incestus. Bermon. Chouer. de publi. concubi. rubri. de incestu. nume. 37. fol. 156. Tomo 11. Par. prima.

Non posse excommunicare Imperatorem. Io. de Ligna. de censu. Ecclesiast. §. 21. nu. 3. f. 320. T. 14.

Neque Principem alium. ibid.

Solum, Salomon vocauit amicum, cum cęteri Aulici Principes vocarentur. Marc. Anton. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 17. nu. 15. fol. 348. T. 15. P. 2.

Stola, cuculla monachum, stigmate militem, & habitu clericum ostendimus. Benuenut. Stracha. de mercatura. P. 2. nume. 74. fol. 293. T. 6. P. 1.

Summum, Episcopum nuncupari in sua diœcesi. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 36. f. 156. T. 13. P. 2.

Item & summum Pontificem dici posse, quod soli Romano Põtifici nunc dicimus conuenire. ibi. nu. 37.

Tempore interdicti posse portare corpus Christi ad infirmum. Nicol. Plou. de Ecclesiast. interdict. nu. 24. f. 334. T. 14.

Verberans in bello nunquid excusetur a Canone. Io. Lup. de libert. ecclesiast. q. 8. nu. 4. f. 7. T. 13. P. 1.

Valent. Forster. in Histo. iur. ciuil. lib. 1. f. 27. T. 1.

Blasphemi non relicti impuniti. Iacob. Simanc. de cathol. institit. tit. 8. nu. 15. fol. f. 123. T. 11. P. 2.

Neque illorum Blasphemiæ. ibid.

Catholici ab hæreticis & schismaticis inhonorati, immo atrocissimis iniurijs persecuti. Conrad. Brun. de hęret. cap. 4. num. 5. fol. 287. T. 11. P. 2.

Celebrantes missas in die Natalis Domini quid cauere debeant. Stepha. Costa. de Ludo. artic. 1. nu. 6. T. 7. f. 162.

Et cur tres missę in eodem die celebrentur. ibid.

Pro viuis missam defunctorum in odium ipsorum, an sint hæretici. Pau. Grilland. de sortileg. quęstio. decima. nume. 12. fol. 393. Tom. 11. P. 2.

Super rebus prophanis ad sortilegia aptis, qualiter debeant puniri. Pau. Grilland. de sortileg. quæstio. decima quarta. nume. 1. fol. 397. T. 11. P. 1.

Christi etiam dicuntur. M. Ant. Marsil. de Ecclesiast. redditib. c. 17. nu. 14. f. 348. T. 15. P. 2.

Comedunt populorum peccata, idem Marsil. eo. titu. c. 23. nu. 112. fol. 355. T. & P. eisdem.

Qualiter dicantur comedere peccata populi. Ioan. Montaig. de Bigamia. q. 1. nu. 7. f. 123. T. 9.

Quomodo hoc sit intelligendum idem Marsil. vbi supra. numero eodem.

Committentes delicta facinorosa, seu atrocia possunt accusari & puniri per iudicem laicum. Francisc. Casso. q. criminal. capitu. 2. nu. 6. fol. 455. T. 11. P. 1.

Complures ex sacerdotibus nati sedi Apostolicæ præferunt. Bartholom. Cępol. de Imperat. milit. deligen. vers. pro Imperatore. nu. 34. fol. 318. T. 16.

Curati non habentes iurisdictionem an possint excommunicare. Io. de Ligna. de censura Ecclesiast. §. 8. nu. 1. f. 313. T. 14.

Debent effundere preces Deo pro animabus fidelium. Cornel. Benincas. de pauper. & eius priuileg. quæstio. duodecima. num. 5. fol. 151. Tom. 18.

Esse castitatis imitatores, & solicitis studijs in eam incumbere. Pet. And. Gamb. de auctor. legat. de lat. lib. 7. nume. 33. fol. 203. Tom. 13. P. 2.

Continentes. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. cap. 19. nu. 4. fol. 349. T. 15. P. 2.

Debent prohibere coniunctiones illicitas. Io. Andr. de consangui. vers. Christi nomini vocans. nu. 30. f. 139. T. 9.

Seruare castitatem. Ioan. Franc. Pauin. de visitatio. q. 9. 2. P. nu. 12. fol. 208. T. 14.

Viuere non secundum carnem, sed secundum spiritum. Bemon. Chouer. de public. concubin. in præfatio. numero 14. fol. 145. Tom. 11. P. 1.

Sacerdotes in nominatiuo circa diuersas materias qualiter considerentur, & eorum effectus.

SACERDOTES a quo iure orti. Io. Lup. de liberta. Ecclesiast. q. 2. nu. 3. fol. 2. T. 13. P. 1.

Ab Episcopo. nimium oppressi, possunt superiorem adire. Franc. Vargas. de auctor. Pontifi. confirmatio. 11. numero 12. fol. 122. Tom. 13. P. 1.

Absoluentes aliquem ab excommunicationibus decem factis per Eugenium Papam IIII. sunt excommunicati. Fran. de Platea. de excommunicatio. §. 1. nu. 10. f. 347. T. 14.

Abutentes debito ordine & modo sacrificandi, qua pęna puniantur. Pau. Girlan. de sortileg. quæstio. quintadecima. nume. 1. fol. 397. T. 11. P. 2.

Ad quid a Deo instituti. Io. Hugo. de officio quatuor prælato. rub. de sacerdotis reuerentia. nu. 2. f. 300. T. 13. P. 2.

Ægyptij ex publicis horreis alebãtur. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 1. nu. 3. f. 340. T. 15. P. 2.

Generis vetustate, cæteris sese antecellere iactabant. idem Marsil. ibidem. nu. 2.

Soli, tempore famis fuerunt immunes, a vẽditione possessionum suarum. ibid. nu. 4.

An facti fuerint septuaginta duo Discipuli missi a Christo, sicut Apostoli. Cardina. Iacobat. de concil. libro sexto. nume. 36. fol. 291. Tom. 13. P. 1.

An simoniam committant, conuenientes de celebrando inuicem vnus pro altero. Ioan. Caraffa. de simo. nume. 89. fol. 120. Tom. 15. Par. secunda.

Ante bis mille annos fuerunt Athenis iudices violate religionis. Iacobat. Simanc. de cathol. institut. rubr. de inquisit. Apostoli. nu. 3. fol. 163. T. 11. P. 2.

Antiquę legis cõtinẽtes, & ab vxoribus ieiunij anno vicis suę. Marquar. de Susa. de celib. sacerdo. non abrog. capitulo secundo. nume. 4. fol. 105. T. 14.

Antiqui, tempore quo altari inseruiebant ab vxorum consortio se abdicabãt. Marq. de Susa. de cęlib. sacerdo. non abrog. c. 6. nu. 2. fol. 116. Tom. 14.

Apud Agyptios secundum post Regem locum tenebant. M. Anto. Marsil. de ecclesiast. redditib. capitulo decimoseptimo. nume. 5. fol. 348. T. 15. P. 2.

Apud Romanos erãt distincti ab his, quis sacra exercere dicebantur. M. Ant. Marsil. eo. tit. c. 10. nu. 12. f. 345. T. 15. P. 2.

Item primitias ante omnes libabant. ibi. eo. titu. c. 1. num. 6. folio 340. T. & P. eisdem.

Bini eligebãtur è singulis curijs, annum eggressi quinquagesimũ, integri corpore, & virtute, ac genere cęteris pręcellẽtes, & vt ibi.

Destinati agris, vbi & a quo fuerint. Aymar. Riual. in histor. iur. ciuil. nu. 37. f. 7. T. 1.

Dicuntur quasi contraxisse matrimonium cum ecclesia ratione susceptι ordinis. Marqua. de Susa. celib. sacerdo. non abrog. c. 5. nu. 1. fol. 108. T. 14.

Diuitiarũ vsu non modo prohibiti, sed & hac in re cæteris ante positi. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. capitulo 27. nume. 30. fol. 361. T. 15. P. 2.

Erant semper Reges Æthiopum. idem Marsil. eo. tit. c. 17. nu. 9. fol. 348. T. & P. eisdem.

Et Episcopi quò ad ordinis potestatem ligandi & soluendi, sunt a iure diuino. Francisc-Vargas. de de auctor. Pont. Axioma. 3. nu. 3. fol. 114. T. 13. P. 1.

Et ratio. ibid. nume. 4.

Et monachi quære feudum perdant. Pet. de Bellapert. de feu. versi. item perditur. nu. 3. f. 6. T. 10. P. 2.

Et prælati vel alij existentes in magistratu sunt vocandi ad confectionem inuentarij. Rolan. a Valle. de confect. inuenta. versi. nũquid vocandi sint. nu. 1. f. 176. T. 8. P. 2. Vitalis. de Camba. de clausul. vers. nil vocarj. nu. 26. f. 391. T. 18.

Et professores scientiæ appellantur Doctores. Christopho. Lanfrãchi. de priuil. nu. 21. f. 22. T. 18.

Signorol. de Homode. Vtrum præferen. sit Doct. &c. nu. 23. f. 24. T. eo. & Thom. Actij. de Ludo. Scacchor. q. 9. princip. nume. 23. vbi alia de ipsis habentur, & nume. 82. ead. quæstio. 9. fol. 185. & 186. Tom. 7.

Ex tribu Ieui, quorum suasionibus Christus fuit Crucifixus. Marquar. de Susa. de Iudæis & alijs infidelibus. capitulo primo. nu. 4. fol. 28. Tom. 14.

Facti sunt in cęna. Francisc. Vargas. de aucto. Pont. confirmatio. 4. nu. 2. fol. 118. T. 13. P. 1.

Forenses an sine licentia Episcopi possint in sua diœcesi exercere officia sacerdotalia. Ioan. Bertachi. de Episcop. P. 2. nume. 85. fol. 329. T. 13. P. 2.

In loco interdicto celebrare possunt ianuis clausis. Nic. Plou. de interdict. nu. 9. f. 333. T. 14.

Fornicantes quibus pęnis subiaceant. ex sacra scriptura Bermon. Chouer. de publ. concub. verficu. & alios non publicos. nume. 2. fol. 174. T. 11. P. 1.

Græci licitè vtuntur matrimonio contracto ante susceptionem sacramenti, sed in sacris contrahere non possunt. Bea. Ant. de irregularit. c. 4. nu. 17. f. 405. T. 14.

Habeant ætatem annorum 25. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 421. fol. 209. T. 13. P. 2.

Habentes curam animarum ad Synodum ire tenẽtur. Henric. Bot. de Synodo Episcopali. P. 2. nu. 16. f. 381. T. 13. P. 2.

Secus si non habeant nec sint beneficiati. ibi. nu. 17.

Heretici & excommunicati sacramenta conferunt, & verum corpus Christi conficiunt. Ioan. Bertachi. de Episcop. Par. tertia, a

quo

Source : BIU Cujas

quo fiat consecratio.nume. 14.fol.322.Tom.13.P.2.
In defensione sua interficientes,an irregulentur. Io.Lup.de Bello, & Bellato.§.de hoc non debes.nu.1.f.321.T.16.
In primitiua ecclesia post Christi resurrectionem presbyteri & Episcopi appellabantur. Ioan.de Selua. de benefic.quæst.4.nu. 31.fol.8.T.15.P.1.
In sacris literis quoque accipiuntur pro his, qui Regibus a secretis erant,ac magis familiares.M.Ant.Marsil.de ecclesiast.redditib. c.17.nu.16.f.348.T.15.P.2.
Incontinentes qua pœna puniebantur in primitiua ecclesia.M Anto.Marsil.eo.tit.c.19 f.349.nu.9.T.15.P.2.
Tanquam scabie infecti panes domino offerre prohibentur. idē Marsil.ibid.eo.c.nu.6.
Scabiem habere is dicitur, cui carnis petulantia dominatur. ibidem.num.7.
Inferiores,non possunt indulgentias concedere.Ludo.Bolog.de indulgent.nu.7.f.142.T.14.
Inferiores,quo respectu sint de iure diuino. Io.de Selua.de benefi. q.4.nu.40.f.9.Tom.15.P.1.
Irregularitatem non incurrunt,quorum crimina sunt notoria, qui post pœnitentiam celebrare prohibentur, si ante ab olutionem celebrant.Bea.Antonin.de Irregularit.capitulo 1.nume. 10 fol. 403.Tom.14.
Iurisdictionem aliquam semper habere, tàm in populū, quàm in clerū,sed olim moderatius.Fran.Duare.de benef.& ad ea pertinent.c.4.col.4.f.2.T.15.P.2.
Legis antiquæ quomodo orabant.Marqua.de Susa.de cœlib.sacerdo.non abrog.c.6.nu.4.f.109.T.14.
Leuitici coniudices Pontificis Maximi esse nequeunt. Hierony. Alba.de Cardinal.versicu.insuper sacerdotes. colum. 1.fol.123. Tom.13.P.2.
Leuitici generis dicuntur hodie Cardinales. Martin.Laud.de Cardinalib.q.26.f.60.T.13.P.2.
Dicuntur pariter legati de latere.Pet. And Gamb. de auct.leg.de lat.lib.2.nu.113.& 114.f.157.T.13.P.2.
Et Cardinales ita sunt successores leuitici generis, quòd ad eos spectat omnia difficilia vrbis negocia terminare. idē Pet. Andr. Gamb.eo.tit.lib.7.nu.64.f.204.T.eo.
Fuerunt in veteri testamento supremę potestatis & auctoritatis, Ludo.Bolo.de indulgent.nu.31.f.143.T.14.
Licèt multi fuerint in lege veteri,vnus tamē pręsidebat supra alios qui responderet iudici veritatem.Michael.de Anin.de vnit.ouilis & pasto.c.11 nu.13.f.32.T.13.P.2.
Licitè aduocant in multis casib.Guiliel.Redoa. de spol.Ecclesiast. q.2.nu.19.f.218 T.14.
Hodie tamen per contrariam consuetudinem possunt petere salarium.ibid.nu.22.
Milites celestis militiæ dicuntur,eo quia contra dęmones pro fidelibus militant.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuileg. q.12. num.5.fol.151.T.18.
Militiæ cœlestis sunt milites, qui & portio seu hæreditas Christi dicuntur, proq; regibus & populo Christiano preces coram Deo fundere debeant.Franc. Zoanet. de Rom. Imper.nume.16.fol. 22.Tom.16.
Missam celebrātes absq; lumine,deponēdi sunt ab officio.Stepha. Costa.de Ludo.art.1.nu.6.f.162.T.7.
Monachi,an & in quo vices Apostolorum teneant.Andre.Barbat. de præstant. Cardinal. quæstio. prima. Basilica. 1.P. nume.49. fol.68.Tom.14.
Et quid de simplicibus sacerdotibus.ibid.
Monachi olim non erant,sed ad aliquam ecclesiam se conferebāt, vt sacramenta perciperent & missam audirent. M. Ant. Marsil. de ecclesiastic.redditibus.capitulo septimo. nume. 16. fol. 343. Tom.15.P.2.
Multi nomine,pauci re.Io.Fran. Pauin.de visitatio.q.2.P.9.nu.43. 209.T.14.Guiliel.Duran.de modo general.concilij. celeb.rub. 32.nu 6.f.163.T.13.P.1.
Et M.Mantua Dialogo de concilio. numero 25. fol. 184. Tom. & P.eisdem.
Nadab & Abiù incontinentes igne percussi. M.Anton.Marsil.de Ecclesiast.redditib.c.19.nu.8.f.349.T.15.P.2.
Nazarei vocabantur olim vncti oleo dicto Nazar apud Hebræos, Restaur.Castal.de Imperat.q.20.nu.3.f.41.T.16.
Non arctantur ad tempus indulgentiæ anni, vel quadraginta dierum.Anto.Rosel de indulgent.nu.335.f.155.T.14.
Non debent ab officialibus ex sola mulieris assertione vexari. Bermon. Chouer.de pub. concub. rub. de stupro.nume.13.fol. 157.T.11.P.1.
Nō possunt a sacerdotio discedere sine religione. Benedict. Boni. de censib.nu.43.f.167.T.6.P.2.
Esse prudentes si nesciunt secularia negocia.Ioan.Fran.Pauin. de visitatio.q.9.2.P.nu.36.f.209.T.14.
Se intromittere in causis seculi,in quibus,nec intromittebant antiquitus ipsi, nec prophetę.Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 4. nu.10.fol.87.T.5.
Nostri hodie accipiunt precium missarum, nec cōtentantur quinque obolis,& ibi alia vide.Guiliel.Redoa. de simo.menta.P.1.c. 6.nu.17.f.36.T.15.P.2.
Nouę legis longè antecellunt sacerdotibus veteris legis. M. Anto. Marsil.de ecclesiast.reddit. capitulo vigesimoseptimo. fol. 361. num.31.T.15.P.2.
Omnium hominū maximè decet viuere continenter.Christopho. Roffiniaci.de benef.c.13.nu.16.f.267.T.15.P.2.
Operam ad iudicandum dare non possunt, Benedic.Bonij.de censib.nu.43.f.167.T.6.P.2.
Peccatores Baptizant & consecrant,sicut & Caiphas qui erat Pontifex anni illius prophetauit.Michael.de Anin.de vnita.ouilis & pasto.c.7.nu.15.f.28.T.13.P.2.
Pecuniam summere, an & qua lege prohibeantur. Ayma. Riual. de Histo.iur.ciuil.lib.2.nu.55.f.8.T.1.
Periti in qua scientia esse debeant.Ioan.de Selua.de benef.q.5.P 3. nu.12.f.56.T.15.P.1.
Possunt audire leges ex dispensatione Pontificis.Pet. Rebuff.de nominatio.q.5.nu.44.f.305.T.15.P.2.
Cum clericorum consensu res ecclesiæ distrahere, si adest necessitas,vel uti meliora prospiciant.Guiliel.Redoa.de reb.eccles.non alienan.rub.10.nu.34.f.413.T.15.P.2.
In confessione vnum annum indulgentiæ concedere,& plus.Anto.Rosel.de indulgent.nu.329.f.155.T.14.
Præcedunt milites,& secundum aliquos etiam Abbates.Card.Iacob.de concil.lib.1.art.4.nu.2.f.208.T.13.P.1.
Prædiri esse debent cōditionibus de quibus ex Diuo Paulo.M.Anto. Marsil. de Ecclesiast.redditib.capitulo 19.nume.15. fol. 349. Tom.15.P.2.
Et de Græcis.ibi.nu.20.
Et vide ibi conditiones huiusmodi.nu.17.18.& 19.
Principales olim in quacunque ecclesia dicebantur Cardinales. And.Barbat.de præstant.Card.quęstio.1.Basilica.1.P.nume.25. fol 65.T.13.P.2.
Pro quibus possint procuratores. Io.de Grassis. de substātialib. procuratorij,verbo,dominum Andream &c.nu.8.f.311.T.3.P.1.
Proprijs dicuntur hi tres,Papa,Episcopus & curatus. Philip. Probus.de iure regal.q.10.nu.4.f.392.T.12.
Quam coertionem habeant,tum in clerum tum in populum,longior fit explicatio. Franc. Duaran. de benef.& ad ea pertinenti. lib.1.c.3.fol.2.T.15.P.2.
Quando iudicare debeant hæresim sibi dictam in confessione. Iacob.Simanc.de cathol.instit.tit.42.nu.15.f.174.T.11.P.2.
Quare dicantur iudices. Michael. Vlcur. de regimine mundi.q.1. princ.nu.5.f.129.T.16.
Qui aliquid relinquunt vel acquirunt ecclesiæ possunt manumittere seruos,dummodo illud quod ecclesię collatum fuit,duplum estimationis seruorum sit.Guiliel.Redoa.de reb.eccles.non alienan.rub.10.nu.41.f.413.T.15.P.2.
Quibus nominibus in sacra scriptura vocentur. Io. Lup. de libert. ecclesiast.q.11.nu.3.f.8.T.13.P.1.
Quid scire teneantur.Conrad.Brun.de hæret.capitulo 4. num.11. fol.328.T.11.P.2.
Quidam sunt breuiarium dedignantes.Albertin.de Ferrar.de horis.cano.nu.51.f.563.T.15.P.2.
Qui dicuntur.Marc. Mantua. Dialogo. de concil. de modo general. concil. celeb. nume. 16. vbi & de sectis diuersis fit mentio. fol.184.Tom.13.P.1.
Qui in delitijs viuunt in semetipsos mortui sunt. Pet.And.Gamb. de auct.leg.de lat.lib.2.nu.99.f.157.T.13.P.2.
Qui in sacris administrationibus sint Idonei.Bartholo.Cępol.de Imperat.milit.deligen.versic. quod autem dictum est. nume.7. fol.309.Tom.16.
Qui per Abbates sunt suis ecclesijs præfecti, eis auctoribus ad Synodum venire tenentur.Henric.Bot.de Synodo.Episc. P.2.nu.7. fol.381.T.13.P.2.
Quomodo cum raptoribus se habere debeant,ne deponantur.Io. a Capistra.de vsu.seu cupidita.nu.16.f.92.T.7.
Quomodo habeant filios sicut clerici, & nobiliores & digniores laicis. Marqua.de Susa.de celib.sacerdo.non abrog. c.4.nume. 13.fol.108.T.14.
Regnum possederunt Machabeorum tempore.Pet.Bertran.de iurisdict.q.3.nu.14.f.409.T.12.
Religiosissimi,dicuntur iurisconsulti, & meliorem vitam ducere, quàm monachi & alij religiosi.Horat. Lucij.de priuil. scholar. priuil.1.vers.non est igitur.col.1.fol.72.T.18.
Remittunt peccata tanquam Dei ministri, & in eius virtute. Leli. Iorda. de Roma. sedis origine &c. capitulo 9. nume. 47. fol.12. Tom.13.P.2.
Salarium hodie per contrariam consuetudinem petere possunt. Guiliel Redoa.de spol.Ecclesiastic. quæstio. secunda. nume.22. fol.218.Tom.14.
Seculares monachis sunt præferendi. M.Ant.Marsil.de Ecclesiast. redditib.P.2.c.10 nu.5.f.345.T.15.P.2.
Si negligentes fuerint in venditione vasorum pro alendis pauperibus,alijsq; hic enumeratis,increpantur. Guiliel. Redoa.de reb. eccles.non alien.rub.20.nu.13.f.428.T.15.P.2.
Simplices debent habere notitiam canonum pœnitentialium. Arnal.Albertin.de assertio.cathol.&c.quæstio.28.nume.29.fol.97. Tom.11.P.2.
Fuere Apostoli ante passionem Christi. Ioan.de Selua.de benef. q.4.P.1.nu.17.f.7.T.15.P.1.
Siue vestimentis sacerdotium suum deturpant. Guiliel.Redoa.de modo.general.concil.celeb.rub.10.nu.4.f.174.T.13.P.1.
Soli de tribu leuitica incumbebant ministerio altaris, & per temporum interualla.Marqua.de Susa.de celib.sacerdo.non abrog. c.6 fol.116.nu.1.T.14.
Succedunt hodie in loco.72. Discipulorum Guil.Redoa. de simo. menta.P.1.c.8.nu.5.f.38.T.5.P.2.
Et etiam Apostolorum,quo ad sacramētorum dispensationem. Cardinal. Iacob.de concil.lib. 6. articulo 2. nume. 135.fol.282. Tom.13.P.1.
Successores leuitici generis sunt Cardinales, ad quos spectat omnia difficilia orbis negocia.terminare.Pet.And.Gamb.de aucto. leg.de lat.lib.7.nu.64.f.204.T.13.P.2.
Sunt Dei legati.Ioan.le Cirier.de primogenit.q.24.primi lib.num. 30.fol.36.T.10.P.1.

Sunt

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sunt in potestate patris solũ quò ad temporalia, secus quo ad spiritualia. Ascan. Clem. Amer. de pat. potest. capitu. vlt. nu. 64. fol. 125. Tom. 8. P. 2.

Sunt pars ciuitatis, & Reipub. Ioan. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi libri. nu. 21. f. 36. T. 10. P. 1.
Item & clerici. ibi.

Tenentur potissimum orare. Restaur. Castal. de Imperat. q. 78. nu. 4. fol. 64. Tom. 16.

Vicarij Dei nuncupati per verba generalia. Franc. Vargas. de auct. Pont. responsio. 4. nu. 2. f. 124. T. 13. P. 1.

Vocantur Dij. Io. Hugo. de officio quatuor prælato. rub. de liberta. diuina. nu. 4. f. 299. T. 13. P. 2.

Vt locent operas suas, ecclesiæ habet consuetudo. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 8. nu. 13. f. 76. T. 15. P. 2.

Sacerdotes in casu accusatiuo varias significationes habere, ac diuersos effectus producere.

SACERDOTES Dei accusare qui presumunt ad publicos iudices, sunt Æmuli Christi, eiusque ecclesiæ insidiatores, & in Deum præiudicantes. Leli. Iorda. de Roma. solis origine. &c. c. 3. nu. 6. fol. 4. T. 13. P. 2.

Bonos paucos habere melius est, quàm multos malos. Io. Fran. Pauin. de visitatio. q. 6. 2. P. nu. 44. f. 201. T. 14.

Deiecit Iesus Christus de sede, & exaltauit humiles Apostolos. Iacob. Nouel. de iure prothomiseos. §. 6. nu. 18. f. 42. T. 17.

Deos Dauid appellat. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 17. nu. 13. fol. 348. T. 15. P. 2.

Duces omnium olim Panthei populi constituebant. idem Marsil. eo. tit. & c. nu. 6. f. T. & P. eisdem.

Esse non posse Manzeres, spurios, nothos, neque incestuosos, tales enim Domino offerij vetitum. Per. And. Gamb. de auct. leg. lib. 7. nu. 25. f. 203. T. 13. P. 2.

Laucis nunquid liceat arguere, aut iudicare. Ioan. Hugo. de officio quatuor prælato. rub. de sacerdotij reuerentia. nume. 3. fol. 300. Tom. 13. P. 2.

Quanti fecerit Plato. M. Anto. Marsil. de Ecclesiast. redditib. c. 17. nu. 3. f. 348. T. 15. P. 2.

Quia audire noluit. Roboan Salomonis filius perdidit Regnum. Ioan. de Selua. de benefic. Par. 1. quæstio. quarta. nume. 12. fol. 8. Tom. 15. P. 1.

Qui despiciunt, Deum videntur despicere. Conrad. Brun. de hæc. 9. nu. 5. f. 300. T. 11. P. 2.

Qui persequuntur, Christum Cruci affigere dicuntur. Hierony. Gigas. de crimi. lesæ maiestatis. quæstio. quintadecima. nume. 1. fol. 38. T. 11. P. 1.

Si quis persequatur & inspectetur, quòd Cristum seruatorem iniuria afficiat. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 1. in Exordio. nu. 4. fol. 151. T. 13. P. 2.

Super quibus lex cõstituit. Io. Lup. de liberta. ecclesiast. q. 12. nu. 2. fol. 8. T. 13. P. 1.

Vita & mores faciunt sanctos, & non loca. Ioan. Franc. Pauin. de visitatio. q. 9. 2. P. nu. 39. f. 209. T. 14.

Sacerdoti quid & non conueniat, vel liceat, & qualiter succurrendum, & a quo.

SACERDOTI accedere cum alio licet vel mulierem. Pet. Rebuff. de priuileg. scholar. priuileg. 106. nu. 36. f. 53. T. 18.

Alicuius ecclesiæ, si non habet vnde viuat, qualiter succurratur. Io. de Selua. de benefic. q. 5. nu. 213. f. 22. T. 15. P. 1.

An liceat absoluere parochianam ab eo adulteratam. Pet. Andre. Gamba. de aucto. legat. de lat. libro decimo. nume. 475. fol. 230. Tom. 13. P. 2.

An possit Papa dare potestatem, vt conferat ordines. Ioan. Brunel. de sponsalib. & matrimo. conclus. 20. nu. 42. f. 25. T. 9.

An relictum ecclesiæ præsumatur acquiri. Guido Papa de præsumptio. nu. 68. f. 302. T. 4.

Baptizanti, ordinanti, confirmanti, vngenti, & singula sacramenta conferenti, inuaso, an licitum sit collationem illorum sacramentorum postponere inchoctam. Ioan. de Ligna. de bello. capitu. 88. fol. 379. T. 16.

Bis in die quibus in casibus celebrare liceat. Albert. de Ferar. de horis cano. nu. 24. f. 561. T. 15. P. 2.

Celebtanti potest dari aliquid, non in precium sacramenti, sed in sui substentationem. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 7. nu. 2. fol. 37. T. 15. P. 2.

Inuaso an liceat se defendere & occidere, & sic continuato officio celebrare. Ioan. de Ligna. de bello. capitulo octuagesimoseptimo. fol. 379. Tom. 16.

Si aliqua passio superuenit, missa per alium suppletur. Ioan. Fran. Pauin. de visitatio. q. 7. 1. P. nu. 24. f. 185. T. 14.

Confessio pœnitentialis facta nihil probat in foro iudicij. Ioan. Crot. de testibus formam in testium examinatio. &c. nume. 173. fol. 223. Tom. 4.

Confitens peccata solum vindictam remittere dicitur. Nicol. Moro. de fide, treug. & pace. quæstio. 124. nume. 31. fol. 441. Tom. 11. Par. prima.

Creditur quia est sacerdo s. Guil. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 28. nu. 11. fol. 76. T. 15. P. 2.

Datũ pro missis dicendis acquiritur ecclesiæ, si intuitu ecclesiæ datum fuerit. Guiliel. Redoa. de spol. Ecclesiastic. §. & in hac materia, quæstio. tertia. nume. 10. fol. 223. Tom. 14.

Dei, quia non est obtemperatum schismata orta sunt & hæreses. Card. Iacobat. de concil. lib. 7. nu. 84. f. 303. T. 13. P. 1.

Est licitum dare pro missæ celebratione in substentationem. Guil. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 18. nu. 7. f. 96. T. 15. P. 2. & P. 1. eo. tit. c. 6. nu. 15. f. 36. T. & P. eisdem.
Et datur sine simonia. ibid.

Imputetur si acceptauit. ecclesiã minus potentem. Guiliel. Redoa. de spol. Ecclesiast. q. 10. nu. 21. f. 250. T. 14.

Necessaria prouidere, potest cogi populus, si aliunde habere non valet. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. capitulo vigesimonono. nu. 12. fol. 56. T. 15. P. 2.

Nihil datur pro Eucharistia. idem Redoa. eo. tit. P. 1. c. 7. nu. 2. fol. 37. Tom. & P. eisdem.

Non datur repetitio rerum donatarum & traditarum concubinæ, licet in fisco possint vendicari. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. contra prædictus. nu. 23. f. 174. T. 11. P. 1.

Nõ licet vt mulier in diuinis respondeat. Pet. Rebuff. congruæ portio. nu. 66. fol. 243. T. 15. P. 2.

Non tenentur fideles de necessitate seu præcepto ad decimas manuales quæ fiunt ad altare. Tyndar. de decimis. num. 86. fol. 125. Tom. 15. P. 2.

Nunquid Papa committere possit, vt conferat seu conferre valeat sacramentum confirmationis. Nic. Ploui. de sacrament. c. 1. 2. P. nu. 5. fol. 80. T. 14.

Parochiali, clerici, vt laici, tenentur offerre. Guil. Redoa. de simo. menta. P. 3. c. 16. nu. 40. f. 95. T. 15. P. 2.

Pauperi est licitum pacisci pro eo quod moratur in celebrando. idem. Redoa. de simo. menta. P. 2. capitulo 27. nume. 13. fol. 76. Tom. 15. P. 2.

Quis debeat prouidere. idem Redoa. eo. tit. & P. 2. c. 18. num. 30. fol. 97. Tom. 15. P. 2.

Permittitur de altari viuere, non luxuriari. Pet. Rauen. de statu. sectio. 1. nu. 39. f. 381. T. 2.

Promittens in confessione de non agendo, & agere non potest, vti publicæ personæ sit promissum. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. versicu. circa quintam partem principaliter. num. 4. fol. 142. Tom. 6. P. 1.

Proprio est facienda peccatorum confessio. Hiero. de Zanet. de foro conscient. & contentioso. nu. 117. f. 409. T. 3. P. 1.
Et quando alteri fieri possit. ibi. nu. 118.

Mutus per nuncium vel scripturam potest suam confessionem facere. ibid. nu. 112.

Non est conferenda pensio de prouidentibus ecclesiæ pro beneficio. Ioan. Hugo. de officio. quatuor prælato. rub. de curati institutione. nu. 5. f. 293. T. 13. P. 2.

Semel in anno est confitendum. Ioan. Staphil. super commissio. & lite. iusti. de rescript. in forma breuium. numero 48. fol. 301. Tom. 15. P. 1.

Prouidere tenetur Episcopus, qui eum cõsecrauit. Guil. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 29. f. 56. T. 15. P. 2.

Quare oblationes soluendæ sint. Tynd. de decimis. nu. 89. fol. 125. Tom. 15. P. 2.

Qui nõ tenetur, potest dari pro opera spirituali. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 3. c. 24. nu. 5. f. 100. T. 15. P. 2.

Remigio, & monacho, de domo & familia Aragonum procreato per sedem Apostolicam matrimonium cõtrahendi permissum. Pet. And. Gamba. de aucto. leg. de lat. versi. sciendum est. nu. 87. fol. 217. T. 13. P. 2.
Ex eodem Remigio dispensato Petronillam natam fuisse, & octo generationes domus Aragoniæ ex eadem proueniisse. ibidem. nume. 88.

Si fiat iniuria, quilibet talem accusare poterit. Gigas. de crimi. læsę maiesta. lib. 2. q. 1. nu. 3. f. 55. T. 11. P. 1.

Si parochianus non dat oblationem in diebus festiuis, an peccet. Hierony. de Zanet. de fo. conscient. & contentio. nume. 60. fol. 408. Tom. 3. P. 1.

Si promittatur per confitentem peccata sua, non potest confitens ex ea promissione obligari in foro contentioso. Phanu. de Phanu. de inuenta. hæred. 7. P. nu. 75. f. 313. T. 8. P. 2.

Si quis in pœnitentia confessus est se extorsisse vsuras, sed hoc est occultum, denegabit ne illi sepulturam, recusantibus eius hæredibus, restitutionem facere, & illius dicto credere. Laurent. de Rodulph. de vsuris. P. 2. q. 104. nu. 7. f. 32. T. 7.

Si vsurarius promiserit restituere vsuras in mortis articulo, quæritur actio, & exceptio eis, quibus restitutio fieri debet. Io. Bertac. de Episc. 6. P. nu. 45. 46. f. 355. T. 13. P. 2.

Simplici, vel nuncio possunt indulgentia committi. Ant. Rosel. de indulgent. nu. 393. f. 156. T. 14.
Et committi explicandæ ex priuilegio Papæ. ibi. nu. 92.

Soli competit & nulli alteri facultas excommunicandi proueniens ex potestate clauium. Io. de Ligna. de censu. Ecclesiast. §. 8. num. 7. fol. 313. T. 14.
Item & potestas. B. Antonin. de excommunicatio. cap. 75. num. 2. fol. 383. T. 14.

Subiacet Imperator. Restau. Castal. de Imperato. q. 50. nume. 26. fol. 49. Tom. 16.
Parocho videlicet. ibidem.

Subijcitur Papa in foro pœnitentiali. Bermon. Chouer. de publi. concubin. versicu. vel alterius præeminentiæ. nume. 33. fol. 163. Tom. 11. P. 1.

Succurrendum est si non habet vnde viuat. Io. de Selua. de benef. q. 5. P. 1. nu. 213. f. 22. T. 15. P. 1.

Suo, nisi parocchiani necessaria præstent, ille habet iustam causam subtrahendi diuina. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. q. 5. nu. 14. f. 477. T. 15. P. 2.

Tamquam

Source : BIU Cujas

Tanquam medio inter Deum & populum, debent de iustè acquisitis fieri oblationes propriæ, quæ etiam fiunt Deo, vel ecclesiæ. Maria.Soci.de oblatio.libello.6.nu.6.f.125.T.14.
Vt liceat accipere, tria concurrere debent.Guiliel.Redoa.de simo. menta.P.1.c.6.nu.20.f.37.T.15.P.2.

Sacerdotia quæ & qualia, quomodo destructa & vt accipienda.

*SACERDOTEM apud Romanos distincta fuisse, pinguia scilicet ab his, quæ tenuia.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.nume.50. fol.187.T.13.P.2.
Domus Ieroboan precio vēdebat, & ideo deleta est de superficie terræ. Guiliel. Redoa.de simo. menta.P.3.c.4.nume.13.fol.88. Tom.15.P.2.
Duo habuisse Fabium Pontificem Maximum creatum.Pet. And. Gamb.de auct.leg.de lat.nu.52.f.187.T.13.P.2.
Obtinere bonos est.Gabriel.Paleot.de Nothis spurijsque filijs.c. 58.nu.6.T.8.P.2.
Plura, nobiles & magnos viros, quandoque consecutos secundū Liuium.Pet.Andre.Gamba.de aucto. legat.de lat.nume.51.fol. 187.T.13.P.2.
Priuata, quæ nam esse intelligantur, quæ item publica.Pet.Andr. Gamba.de auct.leg.de lat.nu.46.f.187.T.13.P.2.
Quæ beneficia dicimus qualia essent penes gētiles.Pet.And.Gāb. de auct.leg.de lat.nu.43.f.187.T.13.P.2.
Vacare per coniugium etiam nullū, quomodo intelligatur.Christopho.Roffiniaci.de beneficijs.c.3.nu.14.f.252.T.15.P.2.
Veterum Romanorum quæ & qualia, & quomodo distincta. Franc.Duaren.de benefic.& ad ea pertinent.c.25.col.3. & 4.fol. 7.T.15.P.2.

Sacerdotibus quid debeatur quid concessum, & quid prohibitum sit, & an aliquid sit dandum.

*SACERDOTIBVS aliqua dantur cum celebrant, vel pro viuis vel pro mortuis.Guiliel.Redoa.de simo.menta.P.2. cap.28.num.4. fol.76.T.15.P.2.
Apud Germanos idem habebatur honor, qui & Regibus.M.Ant. Marsil.de Ecclesiast.reddib. capitulo decimoseptimo. nu.8.fol. 348.T.15.P.2.
Cęteris præstant Episcopi, iurisdictione, ordine, & gradu. Lęli.Iorda. de Roma. sedis origine &c.capitulo septimo.nume.1.fol.7. Tom.13.P.2.
Coram ab initio omnes causę laicorum tractabantur. Pet. a Mōte. de potesta.Pont.q. 4. nu. 6. f.153. T.13.P.1.& Guiliel.Duran.de modo generalis concilij celeb.rubri.70.nume.16. f. 171. T.& P. eisdem.
Curam animarum habentibus aliquid scire conuenit, quàm laico, cui Dei præcepta & ecclesiæ sufficiunt.Arnald.Alberti.de assertio.cathol.&c.q.28.nu.32.f.98.T.11.P.2.
Decimæ a populo sunt reddendæ simul & leuitis. Tynda.de decimis.q.1.nu.7.f.126.T.15.P.2.
Item & a clericis inferioribus postquam sacramenta recipiunt, quia & ipsi ad decimas & oblationes tenentur. Pet. Rebuff.de decimis.q.5.nu.9.T.15.P.2.f.129.
Decimæ debitæ non possunt laicis concedi.nepos a Montalba. de exceptio.q.3.§.potest.nu.9.T.3.P.2.f.122.
Debentur, licèt sint diuites, & habeāt possessiones. Tynda.de decimis.nu.15.f.123.T.15.P.2.
Institutæ sunt in cibum.Bermon.Chouer.de pub.concub.in præfatio.nu.13.f.145.T.11.P.1.
Delictorum mulctæ adiudicatæ apud Hebræos, M.Ant.Marsil.de Ecclesiast.redditib.c.1.nu.11.f.340.T.15.P.2.
Seruator noster Christus habuit proprias facultates.ibi.nu.12.
Demetrius Rex tributa elargiri statuit.Io.a Capistr.de auct. Papæ. P.2.2.P.princ.nu.78.f.42.T.13.P.1.
Et Episcopis debetur summus honor inter homines, Dij enim & Angeli dicuntur in scripturis.Conrad.Brun.de hæret. c.4.nu.1. & nu.2.fol.287.T.11.P.2.
Et prælatis orandi onus potissimum incumbit. Restau. Castal. de Imperat.q.88.nu.4.f.64.T.16.
Etiam pagani olim honorem impendebant. Io. Lup.de libert.Ecclesiast.q.2.nu.2.f.2.T.13.P.1.
Græcis cur concessę nuptiæ.Marqua.de Susa.de celeba.sacerd.nō abrog.c.9.nu.3.f.117.T.14.
Ægyptijs verò vnam tantum vxorem ducere licebat.idem Marq. de Susa.eo.tit.c.11.nu.2.T.& f.eisdem.
Ignorantia maximè vitanda est.Io.Fran.Paui. de visitatio. q.9.2.P. nu.34.f.208.T.14.Guiliel.Duran.de modo general.concil.celeb. rub.39.nu.2.f.179.T.13.P.1.
Incontinentibus, si pęnam Episcopus remittebat, ab officio suspendebatur.M.Ant.Marsil.de Ecclesiast.capitulo 19. nume. 10. fol. 349.T.15.P.2.
Interdictæ nuptiæ, & matrimonia.Marqua.de Susa.de celib. sacerdo.non abrog.c.2.nu.3.f.105.T.14.
Laici sunt inferiores.Io.Hiero.Alba.de potesta. Papæ. P. 1.nu.34. fol.69.T.13.P.1.
Laicorum vita est passio, & mors consolatio.Pet.Rebuff.de priuil. scholarium.priuil.78.nu.2.f.47.T.18.
Leges & phisica prohibita.Bea.Anton. de excommunicatio. c. 52. nu.3.fol.378.T.14.
Legis antiquæ permittebatur posse frui suis vxoribus causa sobolis procreandæ tantum.Bernar.Chouer.de pub.cōcub.in præfatio. nu.16.fol.145.T.11.P.1.
Liceat ne, in eorum precibus facere mentionem de hæreticis.Conrad.Brun.de hæret.c.17.nu.6.f.323.T.11.P.2.
Malis & diuitibus a decimæ debeantur.Pet.Rebuff.de decimis. q. 13.nu.6.f.136.T.15.P.2.
Matrimonium esse malum.Marqua.de Susa.de celib.sacerdo.non abrog.c.3.nu.1.f.115.T.14.
Missam celebrantibus licitè datur insustentationē. Guiliel. Redoa. de simo.menta.P.3.c.7.nu.8.f.89.T.15.P.2.& c.17. eo. tit.nu.1. fol.96.T.& P.eisdem.
Morum & vitæ probitas quam maximè elucere debent. M.Anto. Marsil.de Ecclesiast.redditib.capitulo decimonono.num.3.fol. 349.Tom.15.P.2.
Non curatis exercitium curæ animarum est prohibitum. Henric. Bot.de Sinodo Episco.nu.282.f.399.T.13.P.2.
Non debere concedi licentiam nubēdi.Marqua.de Susa. de cęlib. sacerdo.non abrog.c.2.nu.5.f.105.T.14.
Nostri temporis, de iure diuino decimam haberi quidam contendunt.Franc.Duaren.de benef.& ad ea pertinent.lib.7.c.1.fol.20. Tom.15.P.2.
Nuptie prohibitæ, quia noua facta sunt omnia.Marq.de Susa.de celib.sacerdo.non abrog.c.7.nu.6.f.117.T.14.
Obedientia & reuerentia ab omnibus præstanda. Io.Hugo.de officio quatuor prælato.versicu.omnes autem.nume.1.fol.300.Tomo 13.Par.2
Omnia in bonam partem, & maxime in Papa sunt accipiēda. Pet. Albin. de pontifi.potest.nu.262.f.143.T.13.P.1.
Parochialibus canonica debetur, & quibus casibus. ibid. Pet.de Vbal.de cano. Episco. & paroch. capitulo quarto. nume.26.fol. 224.Tom.15.P.2.
Pęnitentia publica non est imponenda, præcipuè blasphemis. Iac. Simanc.de cathol.institit.tit.8.nu.13.f.123.T.11.P.2.
Et quare.ibid.nu.14.
Pharao libertatem tribuit in Ægypto.Io.a Capistra.de auct. Papę. P.2.2.P.princ.nu.182.f.51.T.13.P.1.
Populus tenetur necessaria ministrare prout ei naturali iure præceptum est.Bartholo.de Spi.de potesta.Papæ.nume.64.fol.27.Tomo 13.Par.1.
Post consecrationem nunquam licuisse ducere vxores, in ecclesia etiam orientali.Marqua.de Susa.de celiba. sacerdo. non abrog. c.7.nu.3.fol.117.T.14.
Primitias Hebræi saluabant.M.Ant.Marsil.de Ecclesiast.redditib. c.1.10.fol.340.T.15.P.1.
Priuilegium præcipuum a vectigalibus & tributis, concessit leuitis Rex Antexerses in veteri testamento. Restau. Castal.de Impera. q.101.fol.72.nu.2.T.16.
Priscis, & iure liberorum eos excusante, ex Vlpiano. Hermogeniano.&c. Marc.Vertr.de iure liberorum. capitulo 37. fol. 18. Tomo 8.Par.2.
Quare & ad quem effectum pertineant oblationes, quæ Deo a populo exhibentur. Tynda. de decimis. nume. 90. fol.125.Tomo 15.Par.2.
Scientia requiritur.M.Anto.Marsil.de Ecclesiast.redditib.cap.19. nu.1.fol.349.T.15.P.2.
Et quæ hodie requiratur in Abbatibus & præsbyteris, non de facili potest explicari, nisi locorum, & personarum qualitate pensata Pet. And. Gamba. de auctor.leg.de lat.lib.7.nu.460.fol. 209.T.13.P.2.
Solis concessum prædicationis officium Conrad. Brun. de hæret. c.4.nu.8.f.328.T.11.P.2.
Licet, decimas edere.Pet.Rebuff.de decimis.q.10.num.3.fol.134. Tom.15.P.2.
Fallit tamen vt.ibid.nu.33.
Veteris testamenti erat commissa cognitio hæresis figuratæ per lepram.Conradi.Brun.de hæret.capitulo duodecimo. nume. 24. fol.281.Tom.11.P.2.
Lepra doctrina falsa est.ibid.nume.25.& qui illam portet in barba, in capite, in cute, & in toto corpore.ibi.nu.26.27.28.

Sacerdotij causa, dignitas, officium & origo, quid sit, & vnde processerit, qualis ordo, quæ substantia, & cuius effectus.

*SACERDOTII causa vbi agitur non fit remissio, nisi in tertia instā tia, & quæ huius rei sit causa.Hercul.Seuerol.de remissio. litiga. c.17.col.3.f.380.T.3.P.2.
Dignitas sponte repeti potest.Ant. Corset.Sicul. de potesta.regia. q.1.nu.7.fol.131.T.16.
Dispensatio, an & ad dispensationem beneficij extendatur. Pet. Andre.Gamba.de auctor.legat.de lat. nume.202. fol.206.Tom. 13.Par.secunda.
Fructus per sacerdotem possunt vendi ad vitam.Benedict.Bon.de censib.nu.44.f.167.T.6.P.2.
Et redditus dicuntur stipendium.Gasp.Bea. de inop. debito. &c. c.17.nu.19.fol.240.T.3.P.2.
Legem primus post Christum Aaron accepit in nomine Domini. Marc.Mantua.Dialogo.de concilio.nu.14.f.184.T.13.P.1.
Officium sicut Imperium à Deo processit. Bermon. Chouer. de pub.concub.in præfatio.nu.8.f.145.T.11.P.1.
Ordo benegenitos indistinctè recipit.Io.le Cirier.de primogenitura.quæst.3.secundi libri.nu.30.fol.44.T.10.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Origo qualis,& vnde.Io.Hugo.de officio quatuor Prælato.cap.habent autem.nu.2.& 4.fol.290.T.13.P.2.

Possessionem propria authoritate capere potest titulo canonico innitens.Christopho.Roffiniaci.de benefic.capitu. 23.nume.1. fol.276.T.15.P.2.

Prædiorum cultorum opera sacerdotis vsusfructus,cum multiplici differentia prædij rustici & vrbani. Renat. Choppi.de priuil. rustic.c.3.col.3.& 4.f.95.T.18.

Substantia sunt eloquia diuinitus tradita.Guiliel. Duran.de modo general.concilij celib.rub.41.nu.2.T.13.P.1.

Symbolũ,Pileus apud antiquos.M.Ant.Marsil.de Ecclesiast.c.13. nu.38.fol.347.T.15.P.2.

Translatio.Ioan.a Capistra.de authorita.Papæ.P.2. 2.P. princ.nu. 68.& 170.fol.41.& 50.T.13.P.1.

Votum,votum continentiæ non includere,cum tantummodo vouerit se de continentia votum facturum.Pet.And.Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.10.nu.485.f.230.T.13.P.2.

*SACERDOTIIS prouinciarum,deque priscis sacerdotibus,& iure liberorum eos excusante ex Vlpiano, Papiniano, Hermogeniano,Modestino,Plinio, Cicerone, Suetonio, Isidoro loci illuminati,inscriptiones veteres, & constitutiones ex Theodosiano relatę & explicatæ.Marc.Vetr.de iure liberorum.cap.37.col.2.fol. 18.Tom.8.P.2.

Sacerdotio quis admittatur, quis inhabilis & indignus & quis mulctatus.

*SACERDOTIO commendato fungens non facit fructus suos. Io. Copi.de fructibus.c.6.nu.2.T.17.

Connubium spirituale contrahitur. Christoph. Roffiniaci. de benefi.c.9.nu.5.f.261.T.15.P.2.

Deturbare clericum reum criminis,iudici non licet, nisi id a iure nominatim ei mandetur.Christopho.Roffiniaci,de benef.c.20. nu.2.fol.275.T.15.P.2.

Et eius successione priuari & secludi diuina lege,& humana damnato coitu natos.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.7.nu.23. fol.203.T.13.P.2.

Indignus seu inhabilis sua culpa, si dignam peregerit pœnitẽtiam, quòd ad Cardinalatũ,& Papatum promoueri possit. Pet.Andr. Gamb. de auth.leg.de lat.lib.7.f.204.T.13.P.2.

Maius bonũ inest,quam in alijs ordinibus.Guiliel.Redoa.de spol. Ecclesiast.q.16.nu.7.f.261.T.14.

Mulctatum Cęsarem secundum Suetonium.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.5.nu.53.f.187.T.13.P.2.

Non aggregari,nec ordinis prærogatiua gaudere,damnata & improba copula natos, Pet.And. Gamb.de aucto.leg.de lat. lib.7. nu.34.fol.203.T.13.P.2.

Non priuatur clericus scelere damnatus,si prouocauit. Christoph. Roffiniaci.de benef.c.20.nu.4.f.275.T.15.P.2.

Nulla temporalis dignitas maior.Io.Bertac. de gabellis.1.P.nu.43. fol.55.Tom.12.

Obueniente,soluitur compromissum. Pet. de Bellapertica. de feudis, qualiter feudum perditur per clericationem. nume.2. fol.6. Tom.10.P.2.

Plura requiruntur.Guiliel. Redoa.de spol. Ecclesiast. q.16.nu.13. fol.261.T.14.

Post aduentum Christi translato, legis pariter est facta translatio. Arnulphus.Ruzei.de iure regal.nu.20.f.358.T.12.

Potest gaudere,nec repellitur vir vnius vxoris. Pet.And.Gamb. de de aucto.leg.de lat.lib.7.nu.108.f.204.T.13.P.2.

Proxeneta interueniens siue clericus,siue laicus, quibus pœnis puniatur,quando interuenit penuria.Benuenut. Stracha.de proxenet.P.3.nu.29.f.340.T.6.P.1.

Remouetur bigamus non solum,sed & beneficio Ecclesiastico,& qua ratione in canonibus sancitum est.Fran. Duaren.de benef. & ad ea pertinent.lib.4.c.8.f.14.T.15.P.2.& Guiliel.Redoa. de simo.menta.P.1.c.5.nu.12.f.35.T.& P.eisdem.

Spurios priuari & repelli, ne filius ex impudico cõplexu natus paternæ incontinentiæ imitator existat.Pet.And. Anb.de auct.leg. de lat.lib.7.nu.31.f.203.T.13.P.2.

*SACERDOTIORVM fructus ad eos spectant,quibus iure collata sunt. Io.Copi.de fructib.tit.3.c.1.nu.1.f.255.T.17.

Onera quæ Gab.Paleotus.de nothis spurijsque fil.c. 58. nu. 1.fol. 71.T.8.P.2.

Successores facta literarum intimatione, pensiones soluere tenentur.Benedict.Bon.de censib.n.91.T.6.P.2.

Sacerdotis arbitrio quid relictum, & munus quale sit ac officium, quæ dignitas, & miscellaneè quæ habeatur consideratio.

*SACERDOTIS ad arbitrium in foro pœnitentiæ debet puniri clericus in adulterio deprehensus.Bermon.chouer.de pub.cõcub. rub.de adulterio.nu.24.f.148.T.11.P.1.

Arbitrio pœna adulterij remanet in foro conscientiæ,sic etiam omnes pœnæ pœnitentiales hodie sunt arbitrariæ,nec in tali foro seruatur ordo iudiciorũ.Bermon.Chouer.de pub.concub. rub. de adulterio.nu.3.f.147.T.11.P.1.

Aut clerici ordinandi,instituendiq́ue in Ecclesiarum rectione,qui iure quodam speciali potestatẽ sibi vendicant, instituto clerico, prœfecturam ministeriumve non iure abrogant.Christoph.Roffiniaci.de beneficijs.c.14.nu.53.f.273.T.15.P.2.

Concubina an possit cogere hæredem ad soluendum pro tempore,quo præstitit seruitium, tanquam ancilla. Bermon. Chouer. de pub.concub.vers.qui etiam filios.nu.32.f.183.T.11.P.1.

Continuatio. Ioan.a Capistra.de aucto.Papæ.P.2.num.85.fol.42. Tom.13.P.1.

Copiam qui habet,communicare nolens, non sufficit quòd sit cõtritus,nisi etiam confiteatur.Hiero.de Zanet.de fo.conscienl.& contentio.nu.172.f.412.T.3.P 1.

Criminosi prædicatio quare contemni non debeat.Ioan.de Selua. de benef.q.7.P.3.nu.12.f.59.T.15.P.1.

Delictum non debet nocere ecclesię.Pet.de Vbal.de canonica,Epi scopa.& paroch.c.7.nu.20.f.231.T.15.P.2.

Et clerici officium. Guiliel. Redoa.de simo. menta. P.1.c.27.nu.2. fol.54.T.15.P.2.

Filium vel alium illegitimè natum solus Papa dispensat.Bonagui. de Aret.de dispensat.nu.75.f.174.T.14.

Et in ætate & ordine cum eo qui ad Episcopalem dignitatem electus est.ibidem.

Filius an dicendus natus,ante sacerdotium paternum.Io.le Cirier. de primogenitura.q.12.1.lib.nu.5.f.27.T.10.P.1.

Item de alijs,& quid de patre nobili postea facto.ibi.& nu.6.

Cur non debeat promoueri.Io.le Cirier.de primogenitura. versi. quia suprauidimus.nu.4.f.60 T.10.P.1.

Ex quo quis probatur,non ideo infertur,quòd sit illegitimus.Io. Crot. de testibus.forma in testium examinatio. &c. nume. 100. fol.220.Tom.4.

Non potest habere ecclesiam paternam ex dispensatione Episcopi.Guiliel.Redoa.de simo.menta. P.4.c.16.n.16.f.116.T.15.P.2.

Ignorantia digna est excusatione.Card. Iacob.de concil.lib. 1.art. 4.nu.6.fol.208.T.13.P.1.

Imperio nolens obedire moriatur.Io.a Capistr.de auct.Papę.P.2. 2.P.princ.nu.84.f.42.T.13.P.1.Hier.Alba.de potesta Papæ. 3.P. nu.78.fol.86.T.& P.eisdem.Card.Iacob.de concil.lib.7.artic.7. nu.47.f.325.T.& P.eisdem.

In defectum laicus an absoluere possit.Fęlin.Sandę.de indulgent. plena.nu.19.f.158.T.14.

Inuasi,an prœeligenda sit mors,cum puerum in mortis articulo baptizat,an vita ęterna ipsius pueri. Ioan.de Ligna. de Bello.c.89. col.4.fol.379.T.16.

Liberi inducunt testimonium notorietatis,nec requiritur alia probatio.Bermon.Chouet.de pub.concub. rub.de fornicatio.in genere.nu.7.f.147.T.11.P.1.

Munus est hæreticos admonere, laicis vero cõuenit eosdẽ punire. Iacob.Simanc.de cathol.institut.T.23.nu.6.f.147.T.11.P.2.

Eximium est atque prœclarum.M.Ant.Marsil.de Ecclesiast.reddi tib.c.17.nu.1.f.348.T.15.P.2.

Nomine dignum non esse,si quis canones ignoret.Pet. And. Gãb. de auct.leg.de lat.nu.288.f.160.T.13.P.2.

Nutus quid sit.Albert.Brun.de seditio,capitu.6.nume.22.fol.104. Tom.11.P.1.

Officio fungebantur ante legem primogeniti. Guiliel.Redoa.de simo.menta.c.3.nu.7.f.87.& c. 16. nu. 1.fol.94.T.15.P.2.

Officium concedebatur tantum generi certarum personarum, & qui se in eo ingerebat a Deo castigabatur,& morte plectebatur. Marq.de Susa.de celib.sacerdo.non abrog.c.2.nu.6.f.105.T.14.

Est omnibus prodesse velle.Io.Vischis.de immunita.eccles.nu. 71.fol.15.T.13.P.1.

Opera potest emi & vendi. Guiliel. Redoa.de simo. menta.P.2.c. 27.nu.18.f.76.T.15.P.2.

Personæ contemplatione qui missas debet celebrare,an censeatur factum legatum promissis dicendis.Pet.de Vbal.de cano.Episc. & paroch.c.7.nu.57.f.218.T.15.P.2.

Persuasio est quid spirituale. Guiliel. Redoa. de simo.menta.P.2. c.26.nu.26.f.75.T.15.P.2.& c.28 nu.10.f.76.T.& P.eisdem.

Præceptum dicitur sententia. Pet.de Vbal.de duobus fratrib. 5.P. princ.nu.4.f.142.T.6.P.1.

Pro commodo non præsumitur esse relictum pro loco,sed pro salute, remedio & redẽptione animæ relinquentis. Lapus de Castilliono.de cano.portio.& de quarta.nu.22.f.194.T.15.P.2.

Proprij absque licentia religiosi solemnizantes matrimonia,aut sacramenta ministrantes,sunt excommunicati.Io.Fran.de Placẽt. de excommunicatio.contra religiosos.§.2.nu.14.f.348.T.14.

In præsentia mutus per nuncium vel scripturam, suam potest facere confessionem.Hiero.Zanet.de so.conscient. & content. nu. 112.fol.409.T.13.P.1.

Et facta ad ipsius interrogationem an valeat.ibid.

Scriptura in matrimonio & dote subscripta manu testium pro publica reputatur. Bapt.de S. Blasio. de priuil.dotalib.centuria.4. nu.53.fol.460.T.9.

Stipendium dicuntur fructus & redditus sacerdotij.Gasp.Beat.de inop.debito.&c.c.17.nu.19.f.240.T.3.P.2.

Verba,absoluo te &c.quid importẽt.Pet.Albin.de pontificia.potesta.nu.139.f.138.T.13.P.1.

Verbo quid intelligendum.Card.Iacob.de concil. lib.7. art.7.nu. 47.fol.325.T.13.P.1.

Vocabuli allusio.Card.Iacob.de concil.lib.1.art.4.num.3.fol.208. Tom.13.P.1.

Sacerdotium a quo processerit, & vnde habuerit originem, quid sit, cuius iuris, & quibus dandum, & non.

*SACERDOTIVM a Deo processit atq; habuit originẽ,& est de iure diuino,fuitq; transfusum de Aaron in Christũ, & ibi q Moyses

Aaron

Source : BIU Cujas

Aaron in Magnum, eius filios vnxit in ſacerdotes minores, & an hodie Moyſes,& Aaron ſi viuerẽt, poſſent quem ordinare, & quòd Aaron fuit primus, qui in lege nomẽ ſacerdotale accepit, & quòd primus ſacerdos fuit Abraham, & Melchiſedech fuit cõtemporaneus Abrahę,& Melchiſedech fuit ſimul vocatus,filius Noe,cui cooperuit pudenda.Guiliel. Redoa. de ſimo.menta.P.1.c.8.nu.3.f.38.T.15.P.2.
Admittere beneficiatus non poteſt ſine authoritate ſui Antiſtitis. Chriſtoph.Roffiniaci.de benef.c.3.nu.15.f.252.T.15.P.2.
An liberet a patria poteſtate,& quid de doctoratu.And.Barba.de præſtantia.Cardin.q.1.Baſilica.1.P.nu.53.f.68.T.13.P.2.
An præceſſit Imperium,vel,è,conuerſo.Io.a Capiſtr.de auct.Papę P.2.2.P.princ.nu.174 f.50 T.15.P.1.
An poſſit præſcribi.Ioan.le Cirier.de primogenitura.q.9.3. lib.nu. 6.fol.70.T.10.P.1.
An poſſit ſeruus habere vel ad illud promoueri.Io.Berta.de Epiſc. lib.2.nu.106 f.313.T.13.P.2.
Antiquitus erat apud Hebræos penes tribum leuiticam. Marqua. de Suſa. de Iudæis, vt alijs infidelib.capitulo ſexto.nume.3.fol. 45.Tom.14.
Capellanię requirentes,non arctant ad promotionem infra annũ. Quintil.Mandoſ.Annales caſus.nu.80.f.213.T.17.
Cur illigitimis non concedatur.Io.Lupi.de ſponſalib.& matr.2.P. princ.nu.29.f.45 T.9.
Diſpenſato ob ætatem imperfectam ad beneficium curatum non eſt concedendum.Ioan.de Selua.de benef.P.2.quæſt.6.nume.7. Tom.15.P.1.
Diuino flamine inſtitutum.Io.a Capiſtra. de aucto. Papæ.P.3.2.P. princ.nu.92.f.62.T.13.P.1.
Eccleſia a quo deriuatur.Pet.Lenauder.de priuileg.Doct.P.4.q.61. nu.97.fol.15.T.18.
Eſt ſublimius quacunque poteſtate terrena.Pet.Lenauder. de priuileg.doct.nu.96.q.61.f.15.T.18.
Erat apud tribum leuiticam tantum.Pet.Albin.de pontificia poteſtate.nu.55.f.135.T.13.P.1.
Erga,quam reuerentiam habuit Conſtantinus. Ioã.Hugo.de officio quatuor prælato. de ſacerdotij, reuerentia. nume.4.fol.300. Tom.13.P.2.
Eſt cauſa imperandi,Rex enim apud Ægyptios non poteſt ſine ſacerdotio imperare.M.Anto.Marſil.de Eccleſiaſt.redditib. c.17. nu.4.fol.348.T.15.P.2.
Eſt de iure diuino.Guliel.Redoa.de ſimo. menta. P.1.c.8.nu.3.fol. 38.T.15.P.2.
Eſt maius Imperio. Io.a Capiſtra.de auct.Papæ.P.2.2.P. princ.nu. 43.fol.40.T.13.P.1.
Et Imperium an æquiparentur quò ad præſcriptionem. Aymon. Crauet de antiquit. tempo. abſolutis differentijs. nume.43.fol. 163.Tom.17.
Duo luminaria mundi exiſtunt, nec licet vni ponere falcem in meſſem alterius.Gaſpa.de Peruſ. de reſeruatio. benef.nume.15. fol.244.Tom.15.P.1.
Ex eodem promanarunt fonte.Pet.a Mõte.de poteſta.pontif.verſi.expeditis.nu.2.f.152.T.13.P.1.
Fraternizant.Reſtau.Caſtal.de Imperatore.quęſtio.35. nume 13. fol.4..Tom.16.
Non differunt.Maria.Soci.de oblationib.libello.9. nume. 29.fol. 128.Tom.14.
Quodãmodo ſimilia ſunt,& inter ſe parum diſtant.Guido.de Suzaria.de iure emphyteutico.nu.47.f.193.T.6 P.1.
Quomodo ex eodem fonte procedant.Michael.Vlcur.de regimine mundi.2 q. princ.nu 8.f.104 T.16.
Et Regnum Iudæis ablatum. Marqua. de Suſa.de Iudæis, & alijs infidelib.c.6.nu.2.f.45.T.14.
Spirituale translatum in Chriſtum. Marqua. de Suſa.de Iudæis, & alijs infidelib c.6 nu.8.f.46.T.14.
Temporale quoque amiſerunt Iudæi, & illud pariter in Chriſtũ translatum.ibi.eo.c.6.nu.10.
Fuit translatum de Aaron in Chriſtũ.Guliel.Redoa.de ſimo.mẽta.P.1.c.8.nu.3.f.38.T.15.P.2.
Iudæorum licèt ſit abolitum,ipſi non ſunt deleti, propter eos qui in fine mundi crediturí ſunt.Card. Iacob.de concil.lib.9.art.12. nu.195.fol.350.T.13.P.1.
Non dabitur bigamis,Io.Fran.Paui.de viſitatio.q.6.2.P.nume.30. fol.201.T.14.
Diacono celebranti miſſam ante presbyteratum.ibid.ea.quęſt.6. num.3.Tom.eo.
Ducenti in vxorem ab alio ductam, ſed non cognitam & quare. ibid.ea.q.6.nu.34.
Ei qui meretricem in vxorẽ duxit,Io.de Selua. de benef. P.3.q.5. nu.51.fol.209.T.15.P.1.
Qui a dęmonio vexatus eſt.
Qui fuit furioſus.
Qui meretricem in vxorem duxit.
Qui publicam pęnitentiam fecit.
Qui ſibi aliquod membrum truncauit.
Qui vſuras exercuit.
Ei qui ſe ipſum regere nequit,nàm hoc eſſet abſurdum. Chriſtopho.Roffiniaci.de benef.c.2.nu.22.f.249.T.15.P.2.
Illegitimis abſque ſpeciali diſpenſatione.M.Ant.Marſil.de Eccleſiaſt.redditib c.18.nu.9.f.349.T.15.P.2.
Impenitentibus.Io.Fran.Pauin.de viſitatio.q.6.2.P.nume.30.fol. 201.Tom.14.
Maritis repudiatarum.Ioan.Franc.Pauin.de viſitatio.ea. quæſt.6. nume.eod.
Non habere gladij poteſtateſtatem dicunt hodie conſiliarij peſtiferi adulantes, & ſeducentes Reges.Reſtau.Caſtal. de Imperato.quæſtio.quinquageſima.num.20 fol.49.T.16.
Papa habuit a Deo, & Dei vicem gerit in terris,& eſt caput & cardo eccleſiæ Chriſtianæ,& facta Papę non ſubiacent concilij iudicio,immo Papa concilium interpretatur,limitat,& tollit,& ideo prima dignitas pontificalis. Guiliel. Redoa.de ſimo.mẽta. c.14.nu.1.fol.43.T.15.P.2.
Quod ſeruile per accidens factum fuerat, Chriſtus ad libertatem reduxit,& monarchiam ad ſe traxit.Ioan.de Selua.de benef.P.1. q.5.nu.11.fol.11.T.15.P.1.
Regnum præceſſit. Io. a Capiſtra.de aucto.Papæ.nume.15.fol.39. Tom.13.P.1.
Simplex an ſoluat ius patriæ poteſtatis. Ioan. Berta.de Epiſc.lib.2. nu.11.fol.308.T.13.P.2.
Et an monachatio.ibid.nu.12.
Sub lege naturæ erat apud primogenitos.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.1.nu.7.f.340.T.15.P.2.

Sacerdotum genera, leges, mores, obſeruationes, & ſectæ diuerſe, quæ officia, opera, merita, & ſcelera, quis & qualis ordo ac varia victus ratio.

* SACERDOTVM abuſus in Francia in celebrando miſſas. Guiliel. Redoa.de ſimo.menta.P.3.c.7.nu.7.f.89.T.15.P.2.
Accuſationes,item & Epiſcoporum abſque duobus,vel tribus teſtibus idoneis non ſunt recipiendæ.Hiero. Alba.de poteſta. Papæ.P.1.nu.100.f.69.T.13.P.2.
Actu virgines deceptę.Marq.de Suſa.de celiba.ſacerdo.nõ abrog. c.9.nu.30.fol.111.T 14.
Ad ius pertinet ſemel Deo conſecratum.Guiliel. Redoa.de reb.eccle.non alien.rub.32.nu.7.f.452.T.15.P.2.
Beneficiatorum officiũ,in quo conſiſtat.Io.de Selua.de benef.P.1. q.4.nu.16.f.8.T.15.P.1.
Blaſphemiæ non relictæ impunitæ.Iacob. Simanc.de cathol. inſti. tit.8.nu.15.f.123.T.11.P.2.
Celibatum tolli poſſe per eccleſiam,non tamen congruere potentiæ & auctoritati ſuæ,& Papæ auctoritas in diſpenſandis matrimonijs.Marq.de Suſa.de celiba.ſacerdo.non abrog.cap.3.nu.1. fol.106.Tom.14.
Cętus appellatur ſenatus diuinus.Io.de Selua.de benef.P.1.q.4.nume.15.fol.46.T.15.P.1.
Continentia,vt ſacrificium eorum ſit Deo gratum, & qui incontinentes periere.Marqua.de Suſa.de celiba.ſacerdo.non abrog.c. 2.nu.2.fol.105.T.14.
Diſcretio quando,& a quibus facta. Bartho.Cępola.de Imperato. milit.diligen.§.iſta. q.nu.12.f.308.T.16.
Epitheta.Card.Iacob.de concil.lib.1.art.4.nu.1.fol.208.T.13.P.1.
Et excellentia.ibid.nu.7.
Et presbyterorum appellatione,veniunt prælati ſeculares.Henric. Bot.de Sinodo Epiſco.P.2.nu.14.f.381.T.13.P.2.
Filij dicuntur in capaces omninm bonorum paternorum, tàm ex vltima voluntate, quàm inter viuos etiam ſtante ſtatuto. Marq. de Suſa.de celiba.ſacerda.non abrog.c.4.nu.3.f.119.T.14.
Inceſtuoſi,vel ſpurij.ibid.nu.2.
In fames.ibidem,& in eis torquetur pater, & quomodo in eis, & concubinis ſit ſeruitus.ibi.nu. 5.
Non valent retinere eccleſias patris immediatè. Ant. Roſel.de legitimatio.verſ.viſo de cauſa.nu.16.f.87.T.8.P.2.
Suſcepti de legitima vxore ante ſacros ordines, ſunt legitimi, & poſſunt ad ordines promoueri. B. Antonin. de irregularita.c.3. nu.14 fol.405.T.14.
Functio & officium latiſſimè patet. Franc. Duaren.de benef.& ad ea pertinentib.c.2.f.2.T.15.P.2.
Genera duo a Romanis tradita.Valent.Forſter.Hiſto.iur.ciuil.Roma.fol.31.T.1.
Et quæ & ad quid.ibid.
Genibus Principes ſe ſubmittunt. Reſtaur. Caſtal.de Imperato.q. 78.fol.64.Tom.16.
Et cur.ibidem.& ſeq.
Gentiliũ continentia.Marq.de Suſa.de celiba.ſacerdo.non abrog. c.5.nu.15 fol.108.T.14.
Diſtinctiones & nomina.Marqua.de Suſa.de celiba.ſacerdo. non abrog.P.1 q.2.nu.13.f.106.T.14.
Mos in ſacris obeundis diuerſarum regionum.ibid.eo.tit.c. 5.nu. 16.fol.108.T.eo.
Nephanda ſcelera.Marq.de Suſa.de Iudæis,& alijs infidelib.P.3. c.1.nu.18.f.53.T.14.
Vſus annatarum antiquus.Thom.Campeg.de annatarum inſtitutio.nu.1.2.& 3.f.537.T.15.P.2.
Hoſtiæ & officia.Valent.Forſter.Hiſtor.iur.ciuil.Rom.f.31.T.1.
Inferiorum omnium,licet ſit limitata iuriſdictio, in mortis tamen articulo,ſi quis non habeat copiam proprij ſacerdotis, poteſt a quocunque catholico ſacerdote,& a quocunque peccato quantumcunq; reſeruato,& a quacunq; excõicatione abſolui.Franc. Vargas.de auct.pont.reſponſ.5.nu.13.f.124.T.13.P.1.
Et ratio.ibidem.
Ingens poteſtas.Ioã.Hugo.de officio quatuor prælato in prologo. nu.4 fol.290.T.13.P.2.
Inſipientia,non eſt digna excuſatione. Io.Fran.Paui.de viſitatio.q. 9.2.P.nu.35.f.208.T.14.
Inſtitutio,in veteri teſtamẽto inchoata,eſt in nouo conſumata. Io. Lup de liberta.Eccleſiaſt.q.12.nu.4.f.9.T.13.P.1.
Leges aliquot ad ius publicum pertinentes.Zaſi.in Cathalogo.legum antiquarum.tit.lex Iulia.de ſacerdotibus.f.261.T.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Monita non ſunt ſpernenda. Conradin. Brun. de hæret. c. 8. num. 3. fol. 299. T. 11. P. 2.

Negligentia, mores ab eccleſia Chriſti depulit. Guiliel. Duran. de modo general. concil. celeb. rub. 11. nu. 3. f. 159. T. 13. P. 1.

Nomine in pluribus iuribus appellantur Epiſcopi. Card. Iacob. de concil. lib. 2. art. 2. nu. 3. f. 210. T. 13. P. 1.

Non merita, ſed quæ docent & miniſtrant debemus inſpicere. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. capitulo octauo. nume. 10. fol. 38. T. 15. P. 2.

Nugas in ore eſſe ſacrilegium, per hyperbolem dictum. M. Anto. Marſil. de Eccleſiaſt. reddit ib. c. 31. nu. 5. f. 363. T. 15. P. 2.

Nulli liceat canones pœnitentiales ignorare, de quibus ſigillatim habetur ſingularis tractatus per Io. a Capiſtra. de excommunicatio. col. 3. f. 398. & 399. T. 14. vbi per ordinem totam eorũ materiam ex te facile videre poteris, ne hic deſcribatur tractatus.

Omni nationi Calixtus Pontifex matrimonia interdixit, & vxoria humanę copulę. Chriſtopho. Roffiniaci, de benef. cap. 13. nu. 12. fol. 267. T. 15. P. 2.

Ordo bipartitus in Epiſcopos, videlicet, & presbyteros. Pet. And. Gamb. de aucto. lega. de lat. lib. 2. verſi. illud noſſe. nu. 6. fol. 156. Tom. 13. P. 2.

Poteſtas, & dignitas. Ioan. Lup. de libert. Eccleſiaſt. q. 12. uume. 3. fol. 9. Tom. 13. P. 1.

Præcipuè, ſicut & totius corporis connexio vnanimitatem requirit, vnanimitas eſt neceſſaria. Lęli. Iorda. de Roma. ſedis origine &c. c. 7. nu. 24. f. 24. T. 13. P. 2.

Priuilegia obſeruari iuſſerunt Pharao. & Antexerſes. Io. Lup. de libert. Eccleſiaſt. q. 2. nu. 1. f. 2. T. 13. P. 1.

Qualitates, vt ad ſacerdotium eligantur. Ioã. Lup. de ſponſalib. & matrimonio. P. 2. princ. nu. 28. f. 45. T. 9.

Quos Druidas Galli appellabant, omnia committebant. M. Anto. Marſil. de Eccleſiaſt. reddit. c. 17. nu. 7. f. 348. T. 15. P. 2.

Raſura capitis quid ſignificet, & reſiduum capillorum Marqua. de Suſa. de cęliba. ſacerdo. non abrog. c. 4. f. 107. nu. 4. T. 14.

Sectæ diuerſę ſunt, & qui ſacerdotes dicantur. Mar. Mantua. Dialogo. de concil. nu 16. f. 184. T. 13. P. 1.

Stola. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 76. nu. 2. f. 63. T. 16.

Sunt eccleſiæ, Palatia verò Imperatorum. Conrad. Brun. de hæret. c. 8. nu. 12. fol. 300. T. 11. P. 2.

Terras, annonæ charitate vrgente liberas Ioſeph dimiſit, quando omnem aliam terrã Ægypti ſubiecit omni quintę partis redditus annui ſoluendæ Principi. Ægyd. Thomat. de collectis. verſi. non obſtant, quæ ſupra. nu. 10. f. 113. T. 12.

Varia victus ratio. M. Ant. Marſil. de Eccleſiaſt. reddit ib. P. 1. c. 1. nu. 1. fol. 340. T. 15. P. 2.

Sacra qui contractent, & faciant quomodo fiant, quando eſſe deſinant, an poſſint alienari, vel obligari quomodo & quando, & qui in eis ius habeant & actionem, quiq; ab eis ſint arcendi.

*SACRA a communione nunquid arcendus peccator occultus. Nicol. Ploui. de ſacrament. c. 4. 3. P. nu. 2. f. 82. T. 14.

Hiſtriones. ibi. nu. 3.

Ad officia filij clericorum non erigendi. Io. le Cirier. de primogenitura. c. quia ſupra vidimus. nu. 25. f. 61. T. 10. P. 1.

An ſoluant Gabellam. Bertachi. de Gabellis & vectigalib. &c. 2. mẽbro. 8. P. princ. nu. 6. f. 67. T. 12.

Attingere non debent manus prophanæ. Troyl. Maluit. de oblatio dub. 3. nu. 19. f. 138. T. 14.

Aut religioſa vendicari non poſſunt. Placent. de rerum vendicat. tit. 4. nu. 4. f. 37. T. 3. P. 2.

De re ſi facta eſt oblatio, tunc vendi nõ poteſt. Maria. Soci. de oblatio. libello. 19. nu. 2. T. 14.

Quid ſi de re prophana quomodo diſpenſari debeat. ibi. nu. 1.

Deſinit eſſe res per conflationem, immo interimitur. Guiliel. Redoa. de reb. Eccleſ. non alien. rub. 20. nu. 28. f. 428. T. 15. P. 2.

Dum fiunt, non debent laici ſe ponere ſecus altare. Io. Fran. Pauin. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 36. f. 206. T. 14.

Et publica ciuitatis, an de iure poſſint præſcribi. Iacob. Nouel. de iure prothomiſeos. §. 8. & 9. nu. 90. f. 47. T. 17.

Et ſacrificia legis veteris mortua cum Chriſto in cruce, & omnia ornamenta ſacerdotalia. Marqua. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 6. nu. 8. f. 46. T. 14.

Faciunt Pontifices. Benedict. Bon. de cenſib. nu. 43. art. 19. fol. 167. Tom. 6. P. 2.

Fiebant iuxta ſepulchra. Benedict. Boni. de cenſib. nu. 43. artic. 19. fol. 167. T. 6. P. 2.

In conſtituenda, fundandaq; aliqua cella, templo vel eccleſia, inq; aſſignandis illi redditibus, obuentioneq; bonorũ annua, poteſt quidem rite, de conferendo aliquo fano huic ſacræ cellæ fauorabiliter caueri atque in arbitrium futurorum cellæ præfectorũ, futura iſthæc reſeruati fani erogatio, præſentatio, ſeu cellatio conferri, ita vt fanum illud tanquam appendix ſacræ huic cellę inhęreat, ſitque conſequenter in præfecti cellę donationis beneficio. Chriſtopho. Roffiniaci. de benef. c. 10. n. 8. f. 262. T. 15. P. 2.

In re quòd ſeruitus acquiri nõ poſſit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 274. f. 170. T. 13. P. 2.

Loca debẽt eſſe tuta etiam in vrbium conceſſa direptione. Pet. Bellin. de re militari. tit. 8. nu. 21. f. 349. T. 16.

Munera obire, vxori operam dare, & altaribus miniſtrare, ſunt res planè inter ſe diſſidentes, nec poſſunt ſimul exerceri. Chriſtopho Roffiniaci. de benef. c. 3. nu. 11. f. 252. T. 15. P. 2.

Niſi eſſet facta res oblata facta prius excuſſione, poterit creditor habens in ea hypothecam agere contra eccleſiam, cui res oblata eſt. Maria. Soci. de oblatio. libello. 11. nu. 6. f. 129. T. 14.

Non niſi cum ſacris veſtibus tractãda ſunt. Card. Iacob. de concil. lib. 1. nu. 85. fol. 196. T. 13. P. 1.

Qui intra annum non ſuſcipit, beneficiũ perdit. Chriſtopho. Roffiniaci. de benef. c. 40. no. 1. f. 287. T. 15. P. 2.

Res confracta venditur laico, eccleſiæ verò in eadem forma. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. capitu. 3. nume. 11. fol. 59. T. 15. P. 2. & nu. 8. ibid.

Æſtimationẽ non recipit. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 37. nu. 11. f. 85. T. 15. P. 2. & c. 4. f. 88. nu. 19. T. & P. eiſdem.

Et litigioſa, nec emi, nec obligari nec alienari poteſt. And. Negu. de pigno. & hypotheca. nume. 47. 3. membro. 2. P. princ. fol. 220. Tom. 6. P. 1.

Non poteſt donari. Pau. Roma. de penſione Eccleſiaſt. c. 8. num. 3. fol. 318. T. 15. P. 1.

Præſcribi, neque etiam poſſideri. Aymon Crauetta. de antiquit. tẽpo. §. viſo in hac. 1. P. nu. 6. f. 141. T. 17.

Vſucapi. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 6. nu. 13. fol. 409. T. 15. P. 2.

Si efficiatur. res aliena oblata, non poteſt dominus agere rei vendicatione. Maria. Soci. de oblatio. libello. 11. nu. 7. f. 129. T. 14.

Si eſſet effecta res oblata ex cauſa lucratiua, hoſpitale an creditoribus teneatur. Maria. Soci. de oblatio. libello. 13. n. 27. f. 131. T. 14.

Si eſt effecta res oblata prius alteri obligata, an poſſit creditor agere ad preciũ, ſicut verus dominus, qui poteſt agere ad precium rei ſacræ effectæ. Maria. Soci. de oblatio. libello. 11. num. 15. fol. 129. Tom. 14.

Si ſit effecta res inanimata, Epiſcopi auctoritate non reſtituitur. Maria. Soci. de oblatio. libello. 11. nu. 12. f. 129. T. eo.

Super re & religioſa non fit tranſactio. Guiliel. Redoa. de ſimo. mẽ ta. P. 2. c. 31. nu. 34. f. 80. T. 15. P. 2.

Vaſa ab alijs quàm clericis contractari non debent. Io. Fran. Pauli. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 27. f. 206. T. 14.

Confracta & conflata ſi reintegrentur de nouo debent conſecrari. Guiliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. rubr. 20. nu. 21. fol. 428. T. 15. P. 2.

Et criminalia vendi non poſſunt niſi pro cauſa captiuitatis. Guil. Redoa. eo. tit. q. 21. nu. 1. f. 507. T. & P. eiſdem.

Licitè alteri eccleſiæ venduntur in eadem forma. idem Redoa. eo. tit. rub. 20. nu. 25. f. 428. T. & P. ea.

Nõ poſſunt alienari, niſi pro redemptione captiuorum. idem Redoa. eo. tit. & rub. nu. 9. f. T. & P. ea.

Non ſunt danda hoſtibus etiam ſi captiuos occidere nollent, niſi ſibi dentur. idem Redoa. eo. tit. & rub. nu. 33. f. T. & P. eiſdem.

Participant de ſpiritualitate, ratione conſecrationis. Guiliel. Redea. de ſimo. menta. P. 2. c. 17. nu. 6. f. 95. T. 15. P. 2.

Poſt confractionem non ſunt ſacra. idem Redoa. eo. tit. P. 3. c. 16. nu. 13. fol. 94. T. & P. eiſdem.

Sed purum metallum. idem Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 20. nu. 20. f. 428. T. & P. eiſdem.

Poſſunt in neceſſitate obligari ad tabernam idem Redoa. eo. tit. & rub. nu. 15 f. eo. T. & P. eiſdem.

Poſſunt vendi laico, non ad vſum prophanum. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 17. nu. 18. f. 96. T. 15. P. 2.

Quibus ſpiritualia miniſtrantur, cauſa exiſtente, pignorantur, hypothecantur, venduntur & alienãtur. idem Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 20. nu. 12. f. 428. T. 15. P. 2.

Quomodo, & quando vendantur ſine ſimonia. idem Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 17. nu. 15. f. 95. T. 15. P. 2.

Templi quia in vſus prophanos conuerterit, Balthaſſar Rex Babilonis fuit interfectus. Pau. Girlan. de ſortileg. q. 16. nu. 2. fol. 397. Tom. 11. P. 2.

Venduntur in eadem forma alteri eccleſiæ, ſed confracta perſonæ extraneæ. idem Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 2. nu. 28. fol. 87. T. 15. P. 2. & nu. 14. ibid.

Pro redimendis captiuis. idem Redoa. eo. tit. P. 3. c. 16. nu. 10. fol. 94. T. & P. eiſdem.

Tamen ſecundum quoſdã, nec vendi, nec obligari poſſunt, quia res ſacræ, ſed creditor habet ſolam detẽtationem. idem Redoa. de reb. eccleſ. non alien. rub. 20. nu. 19. f. 428. T. & P. eiſdem.

Veſtimenta clerici met lauare debent, & non laicis cõmittere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. nu. 6. f. 157. T. 18.

Sacræ res quæ ſint, quando alienentur, & non, quomodo conſiderentur, ac contractari poſſint, per quos, quibus, & a quibus.

*SACRÆ Ædi cuilibet & cuiuis fano attribuendus eſt peculiaris rector ſuus. Chriſtoph. Roffiniaci. de benef. c. 7. n. 1. f. 257. T. 15. P. 2.

Ædis cenſentur, illi propinqua, licèt ſint extra. Chriſtopho. Roffiniaci. de benef. c. 12. nu. 12. f. 265. T. 15. P. 2.

Conſtitutiones debent eſſe de caſu dubitabili. Hier. Alba. de poteſta. Papæ. P. 1. nu. 85. f. 69. T. 13. P. 1.

Dicuntur res eccleſiæ in 4. gradu, ideo in eis cõmittitur ſacrilegiũ. Fran. Sarment. de reddit ib. eccleſiaſt. c. 5. nu. 10. f. 392. T. 15. P. 2.

Leges non dedignantur ſacros canones imitari. Ambroſi. Vignat. de vſur. verſ. quid de his. nu. 223. f. 64. T. 7. & Io. a Capiſtr. eo. tit. nu. 91. fol. 97. T. eo.

Quæ, & quæ prophanæ. Conrad. Brun. de hæret. c. 16. num. 3. & 4. fol. 293. T. 11. P. 2.

Rei

Source : BIU Cujas

Rei non imponitur seruitus. Guiliel. Redoa. de simo. mēta. P. 2. c. 3. nu. 22. f. 59. T. 15. P. 2. Iul. Ferret. de re nauali. vers. quinta & vltima fuit opinio. nu. 6. fol. 360. T. 12. Arnulph. Ruzę. de iure regal. priuil. 49. nu. 13. f. 385. T. eo.
Rei venditio, vel religiosæ an teneat. Fabia. de Monte. de emptio, & venditio. q. 4. princ. nu. 5. f. 45. T. 6. P. 1.
Res alienatur ob pauperum necessitatem. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. q. 8. nu. 19. f. 157. T. 18.
In casu necessitatis. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alien. rub. 6. nu. 17. fol. 409. T. 15. P. 2.
In feudum dari vetantur. Pet. de Bellapertica. de feudis. titu. 5. nu. 6. fol. 3. T. 10 P. 2.
Quod intellige laicis, secus Ecclesiasticis. nu. 7. ibid.
Licēt non possint vendi, cum vniuersitate tamen transeunt, atque emptioni maioris partis accedunt. Anto. de Rosel. de vsur. nu. 2. fol. 70. Tom. 7.
Mobiles debent vendi pro redimendis captiuis. Guiliel. Redoa. de reb. eccles. non alien. rub. 6. nu. 4. f. 409. T. 15. P. 2.
Vltra casus enumeratos non alienantur sine solemnitatibus in immobilibus requisitis. ibid. nu. 15.
Non possunt possideri, & præsumptio est contra possidentem. idē Redoa. ea. rub. 6. nu. 14. f. & T. eo.
Nec regulariter alienari, mobiles præsertim ad altaris ministerium necessariæ. idem Redoa. ead. rub. 6. nu. 1. f. T. & P. eisdem.
Possunt vendi pro redemptione captiuorum. Remigi. de Genn. de charita. subsid. q. 62. nu. 29. f. 187. T. 15. P. 2. Redoa. de reb. eccles. non alie. rub. 6. nu. 6. f. 409. T. 15. P. 2. Ant. Corset. de potesta. regia. P. vlt. q. 71. nu. 23. f. 141. T. 16.
Pro ędificatione Ecclesiarum, aut augumentatione cimiterij. Guiliel. Redoa. de rebus eccle. non alienan. rubr. 6. nume. 11. fol. 409. Tom. 15. P. 2.
Pro pauperibus alendis. idem Redoa. ibid. nu. 12.
Quando alienabiles. Ioā. Hugo. de officio quatuor prælato. §. episcopus. nu. 4. f. 291. T. 13. P. 2.
Quæ sint. Conradin. Brun. de hæret. capitu. 20. nume. 18. fol. 325. Tom. 11. P. 2.
Religiosæ & sanctæ sunt iuris diuini. Benedict. Bon. de censib. nu. 45. art. 20. fol. 168. T. 6. P. 2.
Sunt extra commercium laicorum. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q. 8. nu. 4 f. 157. T. 18.
Sunt leges & sanctæ. Ambrosi. de Vignat. de vsur. prima ergo cōclusio. nu. 164. f. 61. T. 7.
Sunt quæ per Pontifices Deo consecratæ sunt. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alien. rub. 6. nu. 3. f. 409. T. 15. P. 2.
Vel religiosæ nullo modo possunt esse in obligatione. Hiero. Zanet. de differen. iur. ciuil. & cano. nu. 226. f. 206. T. 1.
Veluti vasa sacra, vestes, cruces, paramenta, & ornamenta, quæ dicuntur spiritualibus annexa, in casibus a iure expressis pignorantur, hypothecantur, venduntur & alienantur. Guiliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. rub. 6. nu. 16. f. 409. T. 15. P. 2.

Sacram varie considerari, & qui facere teneantur, cui, & quando.

*SACRAM accipere Eucharistiam & cōfiteri peccata tenemur quolibet anno. Quintilian. Mandos. Annaales casus. nume. 24. fol. 211. Tom. 17.
Ædem vacuam in conferendam erogandamque rectè rescribi potest, speciatimque dari peculiaris vicarius. Christopho. Roffinia ci. de benef. c. 10. nu. 7. f. 262. T. 5. P. 2.
Eucharistiam & confessionem vsque ad Pascha differre per accidens licitum. Quintil. Mandos. de Annales casus. nume. 25. folio 211. Tom. 17.
Summendi modus & tempus est iuris Ecclesiasti. Franc. Vargas. de auct. Pont. Axioma. 12. nu. 3 f. 116. T. 13. P. 1.
Rem Herculi faciebant certæ tantum personæ & genus earū. Marqua. de Susa. de celiba., sacerdo. non abrog. P. 1. n. 14. f. 106. T. 14.

Sacramenta in nominatiuo plurali, quæ & quot sint, cuius effectus, per quos ministrentur, & quando, ac quomodo considerentur.

*SACRAMENTA ab hæreticis collata, si fuerit seruata forma eccle siæ, sunt ecclesiæ, non hæreticorum. Conrad. Brun. de hæreti. c. 16. nu. 28. f. 285. T. 11. P. 2.
Ab vno capta presbytero, possunt expleri ab alio. Pet. de Baisio. directo. electio. c. 25. 3. P. nu. 8. f. 397. T. 15. P. 1.
Alia sunt data in remedinm vnius personæ, alia in remedium totius ecclesiæ, alia in remedium ad egressum de ecclesia, alia in remedium ad progressum, alia data ad pugnandum, alia sunt redeūtium, alia reiterabilia. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 5. nu. 10. fol. 35. T. 15. P. 2.
Alia reiterabilia, & caracter semel impressus semper retinetur, & ibi habes an semel baptizatus & coniugatus, si mortuus resuscitet debeat rebaptizari, & vxor vel alia ei debeant restitui, & quę sint sacramenta in quibus caracter imprimatur. idem Redoa. ibidem. num. 11.
Alibi accipiendi quomodo parochiano debeat dari licentia. B. Antonin. de excommunicatio. c. 54. nu. 6. f. 379. T. 14.
An possit confessor occulto vsurario interdicere. B. Io. a Capistr. de vsur. 2. P. 2. P. princ. nu. 15. f. 104. T. 7.
Conficere seu celebrare Episcopus consecratus si reperiatur, libe-
rare à morbo epileptico, seu Caduco. Io. Bertach. de Episc. lib. 3. P. 4. nu. 7. fol. 323. T. 13. P. 2.
Aut alias res ecclesię benedictas sortilegijs admiscentes pari pœna puniuntur. Pau. Girlan. de sortileg. vndecimo post. nume. 26. fol. 395. T. 11. P. 2.
Bimembria sunt, & quæ sint voluntaria, & quæ necessaria. Nic. Plouide sacrament. in præludijs. nu. 9. f. 77. T. 14.
Collata per metum quomodo accipiunt. Sebast. Med. de fortuit. casib. P. 1. q. 7. nu. 37. f. 203. T. 7.
Consistunt in duobus, in rebus & verbis, & alia sunt necessitatis, alia voluntatis. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 5. nu. 9. fol. 35. T. 15. P. 2.
Debent ministrari mandato Papæ, & nullus contra eius mandata debet illis se immiscere. Pet. Albin. de Pontificia potesta. num. 6. fol. 133. T. 13. P. 1.
Duo fluxerunt ex latere dextero Christi perforato, scilicet, sanguis & aqua, & quid significent. Pet. Albin. de pontificia potesta. nu. 34. fol. 133. T. 13. P. 1.
Ecclesiæ sunt septem, & quę sint necessaria, quæ voluntaria, & quę reiterabilia. Io. Franc. Pauin. de visitatio. q. 10. 2. P. nume. 84. fol. 212. Tom. 14.
Ecclesiastica a quibus tractāda. Pet. de Baisio. directo. electio. c. 13. 2. P. nu. 2. fol. 388. T. 15. P. 1.
An denegentur percusso mortaliter in duello. Par. a Put. de re militari. ver. an qui capitur. nu. 2. f. 423. T. 16.
An instituerit Christus. Io. a Capistra. de auctor. Papæ. nume. 104. fol. 44. T. 13. P. 1.
Debent dari damnatis ad mortem, & in hoc ordinarij possunt iustitiarios compellere, vt hoc patiantur. Io. Franc. Pauin. de visitatio. q. 3. 2. P. nu. 54. f. 196. T. 14.
Non debent dari hæreticis obstinatis. Forma procedendi contra inquisitos de hæresi. rub. de pęnis hæreticorum, filiorum, & nepotum eorum. nu. 9. f. 415. T. 11. P. 2.
Non sunt conferenda ab hæretico, nec collata imprimunt virtutis effectū. Io. Nic. Arelata de hęret. notab. 33. n. 1. f. 31. T. 11. P. 2. Fallit in sacramento baptismi, & cur diuersum. ibid.
Non sunt deneganda hæretico ostendenti manifesta signa pęnitētię. Io. Nic Arelata. de hæret. notab. 46. nu. 3. f. 31. T. 11. P. 2.
Quot sint, & quomodo consideranda. Nic. Ploui. de sacramen. in præludijs. nu. 4. f. 77. T. 14.
Sortilegijs commixta, an possint mouere animum maleficiati ad amandum maleficiantem. Pau. Girlan. de sortileg. q. 3. num. 21. fol. 384. T. 11. P. 2.
Legis euangelicæ in sanguine mediatoris Dei, & hominum Christi Iesu veri Dei, & veri hominis offerūtur. Michael. de Anin. de vnitate ouilis, & pasto. c. 4. nu. 11. f. 26. T. 13. P. 2.
Non possunt recipi in loco interdicto, locus enim si est interdictus perinde est ac si dicatur, interdictos homines ibi habitantes a sacramentis ibi recipiendis. Ioan. And. de Bonon. de interdict. ciuit. nu. 72. fol. 346. T. 14.
Vendi, & quare, Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 3. cap. 5. nu. 3. fol. 88. T. 15. P. 2.
Non quærunt aurum. Guiliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 20. nu. 6. fol. 428. T. 15. P. 2.
Omnia an signo crucis dicenda sint. Restau. Castal. de Imperato. q. 23. nu. 5. f. 42. Tom. 16.
Crux est adoranda, licet olim quidam contra. ibi. nu. 7.
Possunt conferri hæretico relapso, licèt non detur venia, si pęnitentiæ signa appareant. Pau. Girlan. de hæret. quæst. 5. nume. 23. fol. 27. Tom. 11. P. 2.
Necessitatis tempore conferri, quæ aliàs non. Sebast. Med. de fortuit. casib. P. 1. q. 6. nu. 50. f. 201. T. 7.
Summi a quacunq; persona, siue bona, siue mala. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 23. nu. 23. f. 73. T. 15. P. 2.
Purgatoria sunt cunctorum contagionum, nàm per malos fiunt etiam miracula, quia quæ sancta sunt, coinquinari non possunt, vnde per sacerdotem quantumcunque pollutum pollui nō possunt, nec lędi tur sacramentum per malitiam tradentis, vel recipientis, & effectus gratiæ tàm per bonum, quàm per malum ministrum confertur, quia non sacerdotem merita, sed quæ docēt, & ministrant inspicere debemus, vnde sacerdos malus verū corpus Christi conficit, quia non ipse, sed Deus principaliter operatur. Guil. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 8. nu. 10. f. 38. T. 15. P. 2.
Quare accessoria appellantur, & pro sacramentis necessarijs videtur licitum dari aliquid sine simonia. Guil. Redoa. de simonia menta. P. 3. c. 5. nu. 6. f. 88. T. 15. P. 2.
Non vendantur, & triplex datur ratio, vbi etiam habes, quòd paganus, hæreticus, excōmunicatus potest baptizare, & quòd non sacerdos baptizans sine necessitate efficitur irregularis, & esse bonum, quòd quisque addisceret formam baptismi. Guiliel. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 6. nu. 2. f. 35. T. 15. P. 2. & idem Redoa. eo. tit. P. 3. c. 6. nu. 5. f. 89. T. & P. ea.
Quæ tempore interdicti possint conferri. Nic. Ploui. de Ecclesiast. interdict. nu. 8. f. 333. T. 14. & c. 4. eo. tit. nu. 15. f. 340. T. eo.
Quæ recipienda sint a fornicatore sacerdote. B. Antonin. de interdicto. c. 3. nu. 4. f. 342. T. 14.
Quę reiterentur & quę non. Restau. Castal. de Imper. q. 39. num. 4. fol. 46. Tom. 16.
Saluatoria corporis mystici quædam sunt necessaria ad salutē. Io. de Ligna. de censura Ecclesiast. §. 4. nu. 15. f. 309. T. 14.
Septem ad septem virtutes adaptantur. Nic. Ploui. de sacrament. in præludijs. nu. 5. f. 77. T. 14.
Item ad septem vitia, & pœnas. ibid.
Sunt necessaria in Repub. Christiana ad animarum salutem. Alphons. Hoieda. de benefi. compatibil. P. 2. capitu. 9. num. 20. fol. 174. T. 15. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sunt numero septem.Guiliel.Redoa.de simo.menta.P.3.c.5.nu.1. fol.88.T.15.P.2.
Voluntatis sunt ordo & matrimonium.Pau.Rom.de pensio.Eccle siast.c.8.nu.13.f.318.T.15.P.1.
Sine quibus homo saluari non potest,& ordo multifariam accipi tur.Guiliel.Redoa.de simo.menta.P. 1.capitu.8.nume.1.fol.38. Tom.15.P.2.

Sacramenta in accusatiuo plurali qui possint administrare & quando, ac varie considerari.

*SACRAMENTA ecclesiæ an possit laicus administrare tempore necessitatis.Iacob.Nouel.de iure prothomis. §. 4. nume.82. fol. 39.Tom.17.
Aut alias res sacras,aut benedictas ecclesię sortilegijs admiscentes pari pœna puniuntur.Pau.Girlan.de sortileg. q.11.nume.26.fol. 395.Tom.11.P.2.
Confert simoniacus in casu necessitatis. Guiliel. Redoa. de simo. menta.P.1.c.6.nu.9.fol.35.T.15.P.2.
Conferunt hæretici & excommunicati ac verum corpus Christi conficiunt.Io.Bertach.de Episco.P.3.nu.14.f.322.T.13.P.2.
Christus vt medius pro sanandis nobis instituit. Io.de Selua. de benef.P.1.q.2.nu.24.f.4.T.15.P.1.
Habent hæretici & episcopos ac Diaconos, sed omnia adulterina, & falsa.Conradin.Brun.de hæret.c.8.nu.29.f.277.T.11.P.2.
Ibi nec alibi potest populus interdictus recipere,nisi in casibus expressis.B.Antonin.de interdicto.c.3.nu.12.f.339.T.14.
Interdicti tempore fratres de pœnitentia sancti dominici possunt licite recipere,& audire diuina.B.Antonin.de interdicto.cap.5. nu.16.Tom.14.
Ministrantes religiosi,vel matrimonia solennizantes absque licentia proprij sacerdotis,sunt excommunicati. Io. Franc. de Pla.de excommunicat.§.2.contra religiosos.nu.14.f.348.T.14.
Ministrare,spectat ad curam.Pet.And.Gamba.de auct. leg.de lat. P.2.nu.8.f.186.T.13.P.2.
Nec iura naturalia ignorare non licet,etiam minoribus. Arnal.Albertin.de agnosc.asser.hæret.q.23.nu.71.f.83.T.11.P.2.
Non polluunt malorum hominum mores, vt minus sancta sint. Hiero.Alba.de potesta.Papæ.nu.162.f.71.T.13.P.1.
Non possunt tractare,qui non sunt sacri.Ioan.Franc.Pauin.de visitatio.q.9.2.P.nu.77.f.209.T.14.
Percipere & diuina audire quis debet in ecclesia parochiali, Pet. de Vbal.de cano.Episco.& paroch.capitulo septimo. nume. 27. fol.232.T.15.P.2.
Qui peruertit vt simoniacus,dicitur hæreticus.Zanch.Vgol.de hęret.c.2.nu.13.f.235.T.11.P.2.
Recipiendi facultas & confessionale datur sub sola signatura. Ioã. Staphil.super commissio.& lit.iustitię. de rescript.in forma breuium,nu.47.fol.201.T.15.P.1.
Sortilegi quandoq; permiscent suis sortilegijs.Pau.Girlan.de sortileg.q.3.nu.16.f.383.T.11.P.2.
*SACRAMENTALES confessiones,vt audirentur in publicis, Gregorius XIII. optimè statuit.Michael. de Anin. de vnitate ouilis & pasto.c.29.nu.14.f.49.T.13.P.2.
Medicinæ sicut animę nostræ infirmitates sunt septē,& quæ sint, videbis sumptæ paucos sanant. Ioan.de Selua.de benef.P.1.q.2. nu.25.f.4.T.15.P.1.
Quid iurent. Fran.Sonsbec.ad vsus feudorum.P.15.nu.28.f.163. Tom.10.P.2.
Quot & quales erunt, quando iudex domino possidenti defert iuramentum.Franc.Sonsbech.ad vsus feud.P.15.nu.29.fol.163. Tom.10.P.2.
Quot & quales erunt vasalli,quando ei iudex defert iuramētum. Fran.Sonsbec.eo.tit.& P.nu.31.
Testes,seu sacramentarij irregulares,prolati certi,qui & quare sic vocentur,& de eorum officio.Ioan.Maria.Monticel. repert.de testib.rub.testes sacramentarij.f.239.T.4.
*SACRAMENTALIA beneficialia collata, & recepta per excommunicatum numquid annullentur. Io.de Ligna. de censura Ecclesiast.§.16.nu.9.f.319.T.14.
Legis veteris licèt cessauerint, tamen moralia remanserunt. Michael.Anin.de vnita.ouilis & pasto.nu.18.f.26.T.13.P.2.

Sacramentalis caracter quid, confessio quæ, & cuius iuris sit, quando & cui facienda,& an reuelanda, & quomodo & quando.

*SACRAMENTALIS caracter quid sit.Nicol.Ploui.de sacrament. c.2.1.P.nu.3.fol.78.T.14.
Confessio an sit de iure diuino vel positiuo.Io.de Selua. de iureiuran.P.4.fol.357.T.4.
Est de iure diuino.Hiero.Gigas.de crimi.læsæ maiesta.q.18.nu.2. fol.58.T.11.P.1.& modus & ratio iuris positiui. M.Ant.Marsil. de ecclesiast.redditib.c.30.nu.10.f.362.T.15.P.2.& Franc. Vargas.de aucto.Pont.Axioma.12.nu.3.f.116.T.13.P.1.
Est de peccato commisso non committendo. Hiero.Gigas.de crimi.læsæ maiesta.q.18.nu.10.f.58.T.11.P.1.
Non debet reuelari,neq; ad impediendum malum.idem Gigas. ibidem.nu.4. neque in causa matrimoniali,nec hęreticali.cōtra Ludouicum Roma.& sequaces.Arnal.Alberti. de agnosc.assertio.hæret.quæst.25.nu.8.fol.88.T.11.P.2.
Quomodo sit iuris diuini vel non.Thom.Campeg.de residentia Episco.nu.10.fol.538.T.15.P.2.
Respectu tamen facti potest reuelari, & respectu personæ de cōsensu illius. Arnul. Albertin. de agnosc. assertio.hæret.ea.q.25. nu.9.fol.88.T.11.P.2.
Semel in anno proprio sacerdoti fieri debet.Ioan.Staphil.super commissionib.& literis iustitiæ.de rescriptis in forma breuium. nu.48.fol.201.T.15.P.1.
Confessionis reuelator est violator sacramenti.Hiero.Gigas.de crimi.læsæ maiestatis.q.18.nu.3.f.58.T.11.P.1.

Sacramenti confectio,priuilegium,ratio,substantialia verba,distinctio, & forma vt considerentur,interpretentur, & accipiantur.

*SACRAMENTI baptismi aqua qualis esse debeat.Nicol.Ploui.de sacrament.c.1.1.P.nu.5.f.78.T.14.
Baptismi aqua quid significet.idem Ploui.eo.tit.de sacrament.c.1.P.nu.6.f.78.T.14.
Aquam quando liceat emere Guiliel.Redoa.de simo.menta.P.3. c.5.nu.18.fol.89.T.15.P.2.
Beneficium non communicatur,nisi nato extra vtetum,& cui nō conueniunt verba legis,nec illius dispositio. Arnal. Albert. de agnosc.assertio.hæret.q.19.nu.22.f.69.T.11.P.2.
Conferendi onus, ac mortuos sepeliendi, antiquitus Cardinalibus incumbebat,propterea Cardinalatum non dignitatem, sed officium esse.Pet.And.Gamb.de auct. legat.de lat.lib.7.nu.124. f.204.Tom.13.P.2.
Diffinitio.Nicol.Ploui.de sacrament.capitulo 1. 1.Par.num.1.fol. 78.Tom.14.
Forma per inferiorem a Papa non potest immutari. Henric. Bot. de Synodo Episco.Artic.1.nu.1.concluf.1.f.389.T.13.P.2.
Verborum alterari non potest.Io.Staphil.de Gratijs expecta.de modo & forma impetrandi.nu.10.f.278.T.15.P.1.
Quid si omittantur aliqua verba. Io.Brun.de sponsalib.& mat. concluf.14.nu.10.& 11.f.17.T.9.
Ius non facit aliter ecclesiam parochialem. Pet.And. Gamb.de aucto.leg.de lat.nu.19.f.186.T.13.P.2.
Mediolanensium forma.Guiliel.Redoa.de simo. menta. P.1.c.6. nu.4.fol.35.T.15.P.2.
Omissa forma nunquid deficiat sacramētum, & actus totus vitietur.Ant.Corset.de minimis.P.2.nu.2.f.271.T.18.
Per dilationem vsque ad Ægritudinem non inducitur irregularitas.Bea.Antonin.de irregularit.c.6.nu.3.f.406.T.14.
Quæ sit forma,in forma ecclesiæ.Guiliel.Redoa.de simo.menta. P.1.c.6.nu.3.f.35.T.15.P.2.
Sęptem sunt antecedentia. Ioã.Brunel.de sponsalib.& matrimo. concluf.20.nu.4.29.30.fol.21.& 23.T.9.
Caracterem imprimentis ob iteratam susceptionem inducitur irregularitas.B.Antonin.de irregularit.c.6.nu.5.f.406.T.14.
Confirmationis cautelæ, & quæ super hoc confirmans cauere debeat.Marqua.de Susa.de Iudæis,& alijs infidelib.c.3.2. P.nu.1. fol.80.nu.14.
Corporis Christi visio interdicti tempore non est prohibita. Ioan. And.de Bonon.de interdictis.nu.130.f.347.T.14.
Diffinitio.Nicol.Ploui.de sacrament.in præludijs.nu.3.f.77.T.14.
Domini vel vasalli,& coniuratorum quæ erit forma.Io.Blanc.Epi tho.feudo.lib.4.nu.133.f.296.
Eucharistiæ,confectionem Papa laico committere non potest,& Papa ius diuinum vsque ad sanguinem seruare debet.Io.de Selua.de benef.P.2.q.4.nu.11.f.36.T.15.P.1.
Lutheranorum error Conrad.Brun.de hæret.capitu.2.nu.14. fol. 286.T.11.P.2.
Priuilegium in reos mortis.Restau. Castal.de Imperato.q.96.nu. 3.fol.70.T.16.
Pronomen (hoc) quid demonstret.Marquar.de Susa.de Iudæis & alijs infidelib.c.1.3.P.nu.4.f.80.T.14.
Ratio circa panem & vinum.Marqua.de Susa. de Iudæis, & alijs infidelib.c.1.3.P.nu.3.f.80.T.14.
Substantialia.Marqua.de Susa.eod.titu.& capitulo.nume.1.T.& fol.eisdem.
Sumptio & missę auditio sunt de substantia electionis Episcopi, vel Abbatis.Pet.de Baisio.directo.electio.cap.24.1.P. nu. 2.fol. 384.T.15.P.1.
Verba sunt de forma substantiali.idem Pet.de Baisio. eo.tit.c.36. 3.P.nu.3.f.400.T.& P.eisdem.
Extremæ vnctionis quæ sit materia & quæ forma.Nicol. Ploui.de sacrament.c.1.5.P.nu.2.& 3.f.88.T.14.
Matrimonij diffinitio. Nicol. Ploui. de sacrament.c.2.7.P.1.nu.1. fol.90.Tom.14.
Fines quales sint.Arnal.Alberti.de agnoscen.assertio.hæret.q.23. nu.17.f.79.T.11.P.2.
Ob reuerentiam non est prohibitum dare pro substentatione ministri,& obseruandam laudabilem consuetudinē. Guil.Redoa. de simo.menta.P.3.c.6.nu.8.f.89.T.15.P.2.
Ordinis diffinitio.Nicol.Ploui.de sacramen.capitulo 1.6.P.num.1. fol.89.T.14.
Præstatione,quare non impediatur restitutio eius, quod per errorem est solutum.Ioan.Maurit. Bolan.de restit.in integ. cap. 113. nume.8.fol.141.T.5.
Reiteratio vitatur propter reuerentiam. Guiliel. Redoa.de simo. menta.P.1.c.5.nu.12.f.35.T.15.P.2.

Significationem

Source : BIU Cujas

Significationem retinet matrimonium, sed non virtutem. Guiliel. Redoa.de simo.menta. P.1. capitulo vndecimo.nume.1.fol.41. Tom.15.P.2.
Tempore, quare quis compelli non potest, ad seruandam consuetudinem de aliquid dando.idem.Redoa.de simo.menta.Par.3. c.vlt.nu.8.fol.102.T.15.P.2.
Tempore si quid detur non valet consuetudo, quia est præsumptio simoniæ.idem.Redoa.eod.titu.P.3.capitulo vlti.num.6.fol.101. Tom.15.P.2.

Sacramentis abutentes quomodo puniantur, & male sentientes de eis an sint hæretici, & qui dicantur ab ecclesia separati.

*SACRAMENTIS abuti sapit hæresim, & inquisitor potest punire tales abutentes, quando vtuntur sacramento altaris, ad faciendũ incantationes, seu diuinationes, vel sortilegia. Bern.Comm.lucer.inqui.hæret.prauit.nu.1.f.344.T.11.P.2.
Cęteris dignius & antiquius est matrimonium. Sebast. Monticul. de patria potesta.ver.matrimonium.nu.25.f.129.T.8.P.2.
Et an & in quibus alijs dignius & vtilius. Io.Mõtaig.de Bigamia. q.1.nu.6.& 21.f.123.& 124.T.9.
Ecclesiæ,& de articulis fidei, qui aliter sentit, quàm Romana ecclesia, & in opinione sua pertinaciter insistit. hæreticus propriè est.Bartho.Tęg.tract.crimin.P.2.nu.6.f.eo.T.11.P.1.
Malefici malitiam suam conantur velare. Martin. de Ales.de superstitio.nu.58.f.405.T.11.P.2.
Priuatur excommunicatus,& eius suffragijs.B.Antonin.de excõmunicatio.c.76.nu.2.f.383.T.14.
Qui errant aliter docẽtes, quam tradit catholica ecclesia hęretici dicuntur.Zanch.Vgol.de hæret.c.2.num. 18.f.272.T.11.P.2.& Bernar. Comm. lucer. inquisit. hæretic. prauit.nume.5.fol.338. eo.Tom.& Par.
Ex sęptem vnum est matrimonium. Io. Redin.de maiestate. Principis.ver.largitas.nu.22.f.169.T.16.
Inest caracter, & in quibus. Restaur.Castal.de Imperato.quæstio. 103.nu.4.fol.73.T.16.
Et caracter quid sit.ibid.nu.5.
Pro necessarijs quare videtur licitũ dari. Guiliel.Redoa. de simo. menta.P.3.c.5.nu.7.f.88.T.15.P.2.
Pro voluntarijs non est licitum aliquid dari sine simonia. idem. Redoa.eo.tit.c.T.f.& P.nu.9.
Separatus est ab ecclesia excommunicatus excommunicatione minori.Ioan.Franc.Paui.de visitatio.quęstio.3.2.Par.nume.58.fol. 196.Tom.14.

Sacramento miscellaneè cõsiderato quid conferatur & fiat.

*SACRAMENTO baptismi an Papa possit dare nouam formam, & an incurrat simoniam.Ioan.de Selua.de benef.P.4.q. 8.num. 38.fol.109.T.15.P.1.
Baptismi euacuata est Iudæorum carnalis circuncisio. Marqua.de Susa.de Iudæis,& alijs infidelib.3. P. capitulo primo.nume.76. fol.62.Tom.14.
infamia cum peccato deletur.Nic.Ploui.de irregularit. nume.37. fol.402.Tom.14.
Item irregularitas homicidij quocunq; modo contracta. B. Antonin.de irregularit.c.2.nu.40.f.404.T.14.
Item peccatum cum sua sequela.Nicol.Ploui.de irregularit.nu. 37.fol.402.T.eo.
Nisi prius homo membrum Christi efficiatur & viuat in vnitate corporis Christi, non est particeps corporis & sanguinis Christi Hiero. Alba.de immunit.accles.c.2.nu.3.f.24.T.13.P.2.
Prius succurritur moriturο, quàm in communione dominici corporis. Ioan. Nicol. Arelata. de hæret. notab.34.nume.3.fol.31. Tom.11.P.2.
Quid cõferat spiritus sanctus,& quid in confirmatione. Io.Frãc. Paui.de visitatio.q.3.2.P.nu.47.f.196.T.14.
Quis ordo seruetur.Albert.Brun.de reb.dub.ver.de qua materia num.4.fol.366.T.18.
Sanguinis baptizantur infantes occisi pro Christo.Arnal.Albert. de agnosc.asser.hæret.q.19.nu.21.f.69.T.11.P.2.
Suscepto, fide conseruata,& operibus concurrentibus,& suspensis in sanguine Christi, gratiam Dei negociari debemus. Michael.de Anin.de vnita.ouil.& pasto. capitulo vigesimoquarto. nu.12.fol.44.T.13.P.2.
Confirmationis quid conferat spiritus sanctus.Io.Franc.Pauin.de visitatio.q.3.2.P.nu.47.f.196.T.11.P.2.
Edentis rationes, quando credatur.Pet.de duob.fratrib.circa duodecimam partem.nu.8.f.172.T.6.P.1.
Eucharistiæ errans, hæreticus est.Pau.Girlan.de hæret.q.2.num.2. fol.24.T.11.P.2.
Priuatur qui in studio occubuit, & cum canibus sepulturam habet.And.Alciat.de singul.certamine.c. 16.nu.4.f.296.T.12.
Executoris an stetur de expensis quas dicit se fecisse.M.Ant.Bauer. de virtu.& virib.iuramenti.nu.77.f.368.T.4.
Extremæ vnctionis unctus,cur semper resurgat ab infirmitate.Nicol.Ploui.de sacrament.c.1.5.P nu. 5.f.88.T.14.
Fidelitatis exacto, leuatur manus Regis. Arnul.Ruzę.de iure regal. priuil.40.nu 9.f.396.T.12.
Liberatur vasallus, si dominus est excommunicatus.Martin. de Sillima.de feudis.nu.254.f.9.T.10.P.1.
Si Dominus est hæreticus & hoc post confiscationem.ibidem. nume.255.
Si dominus ei aliquid inhonestum vel illicitum iubeat.ibidem. nume.257.
Si dominus ei aliquid immoderatè præcipiat, vel impossibile, quia obedire non tenetur.ibi.nu.258.
Item ob crimen lęsæ maiestatis per dominum commissum & per quam feloniam domini liberetur.ibid.nu.256.
Rumpenti fidem.eam seruare graue est.ibid.
Hęredis stetur, quod liber rationum defuncti ad ipsum non peruenit cum submissione per inquisitionem.M.Ant.Bauer.de virt.& virib.iuramen.nu.8.f.368.T.4.
In omni, intentio habetur pro regula.Nicola.Ploui.de sacrament. c.4.1.P.nu.4.f.78.T.14.
Iurantis de eo quod depẽdet ad animo, nunquid stabitur.M.Ant. Bauer.de virtu.& virib.iuramen.nu.89.nu.91.f.368.T.4.
Matrimonij, gratia an conferatur. Io.Brun.de sponsalib.& matri. concluf.28.nu.13.f.29.T.9.
Ordinis, si quid exigitur, simonia committitur. Io.de Selua.de benef.P.1.q.7.nu.57.f.27.T.15.P.1.
Possessoris, quando stetur remissiuè.Pet.de Bellapertica.de feudis. tit.7.nu.12.fol.4.T.10.P.2.
Qui abutitur, si est clericus, pęna arbitraria punitur. Pau. Girlan. de sortileg.q.14.nu.3.f.397.T.11.P.2.
Soluti aliquando milites,& quomodo,& quando.Claud.Cote.de iure,& priuileg.milit.c.26.col.2.f.433.T.16.
Vasallus non astringitur, si dominus rem non tradiderit. Iacob. de Ardi.in vsibus feudorum.c.37.col.4.f.231.T.10.P.1.

Sacramentorum quæ sint essentialia & quæ accidentalia, efficacia, & effectus, quis author, ac varia consideratio, & virtus.

*SACRAMENTORVM a communione, & participatione maior excommunicatio separat. Ioan. de Ligna. de censura Ecclesiast. §.3.nu.5.fol.308.T.14.
Item minor excommunicatio, sed non a communione hominum.Pet.de Baisio.Directorio electio.capitu. 9.1. P. num.1.fol. 382.Tom.15.P.1.
Administratione pascere debent prælati gregem sibi commissum. Pet.de Baisio.directo.electio.capitulo quinquagesimasecunda. 1.P.nu.4.fol.406.T.15.P.1.
Author & institutor Deus fuit.Nicol.Ploui.de sacrament.in prælu dijs.nu.6.fol.77.T.14.
Collatio est de lege iurisdictionis.Lap.de Castellio. de cano. portio.ver.quia de canonica.nu.2.f.195. T.15.P.2. Pet.Vbal.de Perus.super cano.Episco.& parochi.c.1.nu.7.f.199.T.& P.eisdem. & q.5.nu.2.eo.tit.f.203.T.& P.eisdem.
Ecclesiasticorum virtus qualis.Nicol.Ploui.de sacrament.in prælu dijs.nu.2.f.77.T.14.
Efficacia a tribus descendit.Nicol.Ploui.ibid.nu.8.
Essentialia, & accidentalia, quæ & cuius iuris, & quæ possint per Papam immutari.Cardin.Iacobat.de concil.lib.5.art.17.nu.20. & 21.fol.272.T.13.P.1.
Et euangeliorum in vnitate fidei & charitatis, vnio membrorum ecclesiæ cõsistit sub Christo pastore,ex Cipriano. Lęli.Iorda.de Rom.sedis origine &c.c.10.nu.21.f.13.T.13.P.2.
Et ordinum collatio facta per schismaticum prælatum vel excommunicatum, & suspensum & depositum, an & quando valeat, quò ad caracterem & sacramẽtorum executionẽ.Io.de Selua.de benef.P.2.q.12.nu.10.f.40.T.15.P.1.
Forma quæ possit per Papam immutari, & quæ non.Card.Iacob. de concil.lib.5.art.16.nu.22.f.269.T.13.P.1.
Institutione, & missione spiritus sancti in Apostolos primos Euangelicę legis prędicatores, quia testimonium amoris, quod nobis Christus ostendit in passione sua contemplandum est.Hiero.Alba.Card.de immunita.eccles.c.1.nu.22.f.24.T.13.P.2.
Omniũ Eucharistia est excellentissima.Guiliel.Redoa.de simo.mẽta.c.7.nu.6.f.89.T.15.P.2.
Pacis innouatio est quinquennalis, & vnde habuerit originem. Ioan.Hugo.de officio quatuor pręlato.ver.vlterius autem.nu.1. fol.299.T.13.P.2.
Participatione non maculat aliquem communio malorum, sed confessio factorum. Franc. Arias.de bello & eius iustitia.nu.73. fol.328.T.16.
Post collationem fit eompulsio ad seruandam consuetudinem. Guiliel.Redoa.de simo.menta.capitulo vlti.P.3.num.7.fol.101. Tom.15.P.2.
Pro administratione,an aliquod temporale dari debeat,vel recipi. Guiliel.Bont.de vsur.nu.31.& 32.f.75.T.7.
Si quid detur,realis est simonia.Guil.Redoa.de simo.menta.P.3. c.7.nu.5.f.89.T.15.P.2.
Pro collatione,quid Episcopus possit exigere. Ioã.Hugo.de officio quatuor prælato. vers ex collatis.nu.1.f.292.T.13.P.2.
Pro exhibitione nihil potest dari. Guiliel. Redoa. de simo.menta. P.3.c.5.nu.2.f.88.T.15.P.2.
Et quare.ibid.nu.3.
Pro receptione est licitum dare aliquid.idem Redoa.de simo.mẽta.P.1.c.6.nu.10.f.36.T.15.P.2.
Varietas videtur informis inter Theologos & canonistas.Card.Iacob.de concil.lib.5.art.16.nu.24.f.269.T.13.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sacramentum in genere, & in ſpecie ſumptum & diſtinctum quid ſit, & quando & a quo conficiatur ac conferatur, & cui vel quibus, quid operetur, a quibus pręſtetur, & quomodo accipiatur.

*SACRAMENTVM aliquod conferens excommunicatus vel diuinis ſe ingerens irregularis efficitur. Nicol. Ploui. de excommunicatio. ver. de ſecundo. nume. 2. columna. ſecunda. fol. 364. Tom. 14.

In mortali miniſtrans mortaliter peccat. Bernar. Aquila. de doctri. nubere volentium. nu. 7. f. 113. T. 9.

Si confert prælatus, aut aliquod beneficium ad preces alicuius, quando ſimonia committatur. Ioan. de Selua. de benef. P. 1. q. 7. nu. 47. fol. 27. T. 15. P. 1.

Altaris eſt cibus animæ & peccatorum remiſſio. Lap. de Caſtellione. de cano. portio. in princ. nu. 13. f. 194. T. 15. P. 2.

An poſſit exigere emptor & venditor in iure congrui. Iaco. Nouel. de iure prothomiſeos. §. 5. nu. 49. f. 4. T. 17.

An ſit vnctio Regum. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 21. nume. 5. fol. 41. Tom. 16.

Baptiſmi a quo receperit Conſtantinus, qui donauit eccleſiæ. Reſtau. Caſtal. de Imperatore. quæſtio. quinquageſimaprima. nu. 18. fol. 51. Tom. 16.

A quocunque collatum tenet. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 5. nu. 12. fol. 88. T. 15. P. 2.

A ſacerdote in Iudęum collatum ſine reſpōſali, an poſſit Iudęus dici baptizatus. Marqua. de Suſ. de Iudæis & alijs infidelib. c. 3. nu. 4. fol. 64. T. 14.

Ab hęreticis ritè miniſtratum, qui dicit non eſſe verum baptiſmū eſt anathema. Ioan. a Royas. de hæret. numero 52. fol. 121. Tom. 11. Par. ſecunda.

Ad ſui eſſentiam non requirit perſonarum præſentiam. Io. Franc. Placent. de lamijs. nu. 61. f. 356. T. 11. P. 2.

Adminiſtrare cuilibet licitum eſt in caſu neceſſitatis, etiam hæretico in forma eccleſiæ. Io. Franc. Pauin. de viſitatio. q. 6. 2. P. nu. 2. fol. 201. Tom. 14.

Adminiſtrari non debet niſi in loco deputato. Ioan. Fran. Pauin. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 48. f. 207. T. 14.

Limita, niſi filius Regis vel Principis foret Baptizandus. ibid.

An conferatur in ſolo capite. Io. Bertach. de epiſco. P. 2, 3. P. princ. nu. 13. fol. 322. T. 13. P. 2.

In extremo vitæ. ibid. nu. 12.

Inuito. ibid. nu. 11.

Laico. ibi. nu. 9.

An debeat conferri in filios Iudæorum, & infidelium inuitis parentibus. Iacob. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 29. nu. 51. fol. 156. T. 11. P. 2. Aſcan. Ameri. de pat. poteſta. effectu. 7. num. 6. fol. 112. Tom. 8. P. 2.

Quid ſi ipſorū parentes ſub noſtro Dominio degunt. ibi. nu. 52.

In reuerſos ab hæreſi. Card. Iacoba. de concil. lib. 10. artic. 8. nu. 28. fol. 398. T. 13. P. 1.

An fuerit collatum in Conſtantinum a Silueſtro, variæ ſunt opiniones, & quando fuerit baptizatus, & an in vltimo vitæ ſpiritu. Card. Iac. de concil. lib. 10. arti. 8. nu. 27. & 29. f. 398. T. 13. P. 1.

An poſſit adminiſtrari ſeu conferri in eccleſia ſpiritualiter interdicta. Ioan. Calderin. de interdicto eccleſiaſtic. Par. 1. nume. 19. fol. 326. Tom. 14.

Conferri in ſeminatum. Ioan. Bertachi. de epiſco. 2. P. 3. P. princ. nu. 15. f. 322. T. 13. P. 2.

Fieri cum alio liquore quàm in aqua. ibi. nu. 14.

Recipi per precipitatum in puteum. Ioan. Brunel. de ſponſalib. & matri. concluſ. 14. nu. 11. f. 17. T. 9.

An recipiat baptizatus fictè. Io. Brunel. de ſponſalib. & matr. concluſ. 2. nu. 20. fol. 8. T. 9.

An ſit triplex vel vnum, quomodo intelligatur. Arnal. Alberti. de agnoſc. aſſer. hæret. q. 19. nu. 13. f. 69. T. 11. P. 2.

Confertur in puerum caput habentem extra vterum. Io. Mōtaig. de auct. magni conſilij. P. 1. nu. 10. f. 264. T. 16.

Per peccatores præsbyteros, qui etiam conſecrant, ſicut & Cayphas, qui erat Pōtifex anni illius prophetauit. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & paſto. c. 7. nu. 15. f. 28. T. 13. P. 2.

Cur in aqua inſtitutum. Marqua. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelib. P. 3. c. 1. nu. 73. f. 62. T. 14.

Datur ab hæreticis. Guiliel. Redoa. de Simo. menta. P. 2. c. 24. nu. 14. fol. 74. T. 15. P. 2.

Debet habere fontem lapideum vel aliud vas. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. q. 3. 2. P. 33. f. 196. T. 14.

Eſt de iure diuino inſtitutum. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 5. f. 35. T. 15. P. 2.

Sed modus eſt iuris Eccleſiaſtici. Franc. Vargas. de auctor. Pont. Axioma. 12. nu. 2. f. 116. T. 13. P. 1. M. Ant. Marſil. de Eccleſiaſt. reddit. b. c. 30. nu. 9. f. 362. T. 15. P. 2.

Eſt fama omnium ſacramentorum. Io. Franc. Pauin. de viſitatio. q. 10. 2. P. nu. 86. f. 212. T. 14. Ioan. Nicol. Arelata. de hęret. notab. 34. num. 2. fol. 31. T. 11. P. 2. Tyndar. de decimis. nu. 75. fol. 125. T. 15. P. 2. & Michael. de Anin. de vnita. ouil. & paſto. c. 5. num. 3. fol. 26. T. 3. P. 2. vbi videbis.

Et neceſſarior aliorum ſacramentorum, & pro baptiſmo & alijs ſacramentis nil exigitur. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 1. fol. 35. T. 15. P. 2.

Exercentes religioſi non ſunt excommunicati. Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 19. nu. 8. f. 353. T. 14.

Exercere poteſt paganus, hæreticus excommunicatus, & non ſacerdos baptizans ſine neceſſitate efficitur irregularis, & eſſe bonum, quòd quiſque addiſceret formam baptiſmi. Guil. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 6. nu. 2. f. 35. T. 15. P. 2.

Exercetur per laicum tempore neceſſitatis, & etiam confeſſiones audiuntur. Io. de Selua. de benef. P. 1. quęſtio. 7. nume. 33. fol. 27. Tom. 15. P. 1.

Excommunicatus exercens publice & ſolenniter efficitur irregularis. Nicol. Ploui. de irregularit. nu. 32. f. 402. T. 14.

Fictè collatum nunquid recipiatur. Ioan. Brunel. de ſponſalib. & matr. concluſ. 2. ampliatio. 4. nu. 20. f. 8. T. 9.

Hoc operatur in lege Euangelica, quod olim operabatur circunciſio apud veteres. Arnal. Albert. de agnoſc. aſſertio. hæret. q. 19. nu. 15. f. 69. T. 11. P. 2.

Iudæus in alium impediens miniſtrari, quomodo puniendus. Nicol. Moro. de fide, treu. & pace. q. 118. nu. 39. f. 437. T. 11. P. 1.

Liberat Iudæum a patria poteſtate. Io. Bertach. de Epiſco. P. 2. 3. princ. nu. 8. fol. 322. T. 13. P. 2.

Loco circunciſionis ſucceſſit. Io. de Selua. de benef. P. 1. q. 4. num. 38. fol. 9. T. 15. P. 1.

Mundat a peccato. Arnal. Albertin. de agnoſc. aſſertio. hæret. q. 6. nu. 3. fol. 56. T. 11. P. 2.

Nil prodeſt Iudæo ſine reſtitutione vſurarū. Io. Caraffa. de ſimo. nu. 4. fol. 117. T. 15. P. 2.

Non eſt conferendum in filios infidelium inuitos, quibus liberū eſt arbitrium, etiam ſi parentes eorum id velint. Iacob. ſimanc. de cathol. inſtitut. tit. 29. nu. 54. f. 156. T. 11. P. 2.

Si tamen ſponte ſuſcipere velint, inuitis etiam eorum parētibus ſunt baptizandi. ibi. nu. 55.

Non eſt conferendum paruulo exiſtenti in vtero matris cui non eſt traditum remedium expirationis a peccato originali. Arnal. Albert. de agnoſc. aſſert. hæret. q. 19. nu. 7. f. 68. T. 11. P. 2.

Et quare. ibid. nu. 8. 9. 10. 11.

Non eſt reiterabile, & ideo hæreticus reuerſus ad fidem non eſt iterum baptizandus. Ioan. Nicol. Arelata. de hæret. notab. 39. nu. 1. & 2. fol. 31. T. 11. P. 2.

Per Papam Silueſtrum fuiſſe collatum in Conſtantinum teſtatur diuus Hieronymus verus & ſanctus Doctor eccleſiæ & Iaco. de Valent. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 51. nu. 23. f. 51. T. 16.

Poteſt conferri a Regibus in infantes Iudęorum, inuitis parentib. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 58. nu. 4. f. 56. T. 16.

Nunquid a manibus parentum eripi poſſint pueri Iudæi, vt baptizentur. Anton. Corſet. de poteſta. regia. quæſtio. 71. nume. 14. fol. 141. Tom. 16.

Poteſt conferri in eccleſia ſpecialiter interdicta. Nicol. Ploui. de eccleſiaſt. interdicto. nu. 22. f. 334. T. 14.

In paruulos tempore interdicti cum officio ſolito. Ioā. And. de Bononi. de interdictis. nu. 122. f. 347. T. 14. & Io. Calderin. de interdictis. P. 2. nu. 1. f. 331. T. eo.

Quale ſuffragari poteſt pueris exiſtentibus in vteris maternis, & ibi morientibus. Arnal. Albertin. de agnoſc. aſſertio. hæret. q. 19. nu. 14. fol. 69. T. 11. P. 2.

Qui ſemel acceperit non poteſt iterum ſuſcipere. Io. Bertachi. de Epiſco. P. 2. 3. princ. nu. 7. f. 322. T. 13. P. 2.

Quilibet poteſt exercere. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. nu. 20. fol. 81. T. 15. P. 2.

Quo anno Imperij Cōſtantinus acceperit. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 51. nu. 20. f. 51. T. 16.

Recipere ab hæretico in caſu neceſſitatis licitum eſt. Guiliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 18. nu. 68. f. 421. T. 15. P. 2.

Significatur per aquam, cuius aſperſione conſecratur eccleſia. Io. de Selua. de benefic. P. 1. q. 5. nu. 180. f. 19. T. 15. P. 1.

Et quare huic aquæ ſal admiſceatur. ibid.

Tria continet. Nic. Ploui. de ſacramen. c. 2. 1. P. nu. 2. f. 78. T. 14.

Vt conferatur in filijs principum in curia Principis abſque eo q portentur ad eccleſiam, hoc in eis eſt ſpirituale. Marti. de Caratijs Laud. de Princ. q. 357. f. 209. T. 16.

Confeſſionis, & altaris cōmunio vſurario denegatur, quemadmodum & eccleſiaſtica ſepultura. Io. Bapt. Lup. in c. quamquam. de vſur. in præfatio. nu. 10. & nu. 11. f. 146. T. 7.

Conficit ſuſpenſus. Guiliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 23. nu. 22. fol. 73. T. 15. P. 2.

Confirmationis an ſit maius baptiſmo. Io. Brunel. de ſponſalib. & matri. concluſ. 20. nu. 40. f. 24. T. 9.

Confertur ieiunis, qui prius etiam debent confiteri. Io. Fran. Paui. de viſitatio. q. 3. 2. P. nu. 49. f. 196. T. 14.

Et manus impoſitionis eſt dignius, quàm baptiſma, nec ab alijs, quàm ab Epiſcopis perfici poteſt. Ioan. Franc. Paui. de viſitatio. q. 3. 2. P. nu. 47. f. 196. T. 14.

Quando fuerit inſtitutum, & an ſit de neceſſitate ſalutis. Io. Brun. de ſponſalib. & matr. concluſ. 20. nu. 31. f. 24. T. 9.

Quæ accidentia habeat. Nic. Ploui. de ſacrament. c. 2. 2. P. num. 1. fol. 80. Tom. 14.

Quæ ſubſtantialia. Nic. Ploui. eo. tit. c. 1. 2. P. nu. 2. T. eo. f. eo.

Quid ſit. ibi. nu. 1. & nu. 4.

Qui recipit eſt Chriſtianus, & nullus alius, niſi ab Epiſcopo confirmatus. Io. Franc. Paui. de viſitatio. q. 3. 2. P. princ. nume. 49. fol. 196. Tom. 14.

Reiterari non debet, ſicut nec baptiſmus. Io. Fran. Pauin. de viſitatio. q. ea. nu. 5. f. & T. eo.

Siue chriſmatis tempore interdicto permittitur. Io. Cald. de interdictis. 2. P. nu. 1. f. 331. T. 14.

An poſſit dari perſonis ſpecialiter interdictis. ibid. nu. 2.

Solus Epiſcopus confert. Io. Franc. Paui. de viſitatio. P. 2. q. 1. nu. 7. fol. 192. Tom. 14. & Ioan. Brun. de ſponſalib. & matri. concluſ. 20. nu. 37. fol. 24. T. 9.

Vel

Source : BIU Cujas

Vel ſpiritum ſanctum accipere debent omnes Chriſtiani poſt baptiſmum per manus impoſitionem epiſcoporum. Io. Fran. Paui. de viſitat. q. 3. ſecundæ. P. nu. 46. f. 196. T. 14.
Epiſcopi niſi ieiunij per impoſitionem manus tradere debent. ibid. num. 50.
Vnde & quando ortum habuit. Nicol. Ploui. de Sacrament. c. 1. 2. P. nu. 3. f. 8. Tom. 4.
Vt poſſit ſacerdos conferre, nũquid poſſit Papa cõmittere, ſeu diſpenſare. Nicol. Ploui. ibid. nu. 5.
Chriſmatis & Euchariſtiæ diligenter debet cuſtodiri. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. quæſtio. 8. 1. P. nu. 26. f. 167. T. 14.
Et non bene cuſtodiens, quomodo ſit puniendus. ibid. nu. 27.
Chriſmatis ſit de oleo & balſamo, & quolibet anno innouandum eſt, & qui ex eo inũgantur, & quid ſignificet, & oleo ſancto qui debent inungi. Io. de Selua de benef. P. 1. q. 5. nume. 152. & 158. fol. 18. T. 15. P. 1.
Huius olei & balſami quis ſit effectus. ibidem. fol. 21. nume. 204. T. & P. eiſdem.
In quo loco & quomodo chriſma conſecrari debeat, & quid eius ceremonijs ſignificent. ibidem nume. 159. T. & P. eiſdem.
Precio vendi non poteſt. Gul. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 6. nu. 1. & 3. f. 89. T. 15. P. 2.
Quomodo ſingulis annis epiſcopi debeant conferre. Ioã. Brunel. de ſponſalib. & matr. concluſ. 20. nu. 36. f. 24. T. 9.
Et an alijs per Papam poſſit committi. ibid. nu. 41.
Tempore interdicti an in fronte chriſmandum ſit, & chriſma confici in die cœnę domini. Ioan. And. de Bono. de interdic. nu. 123. fol. 347. T. 14.
Corporis Chriſti lamias portare ad ludum Demonum, & illud Demoni offerre, eſt falſiſſimũ. Bern. Comm. Lucer. inquiſit. hęre. prauit. nu. 62. f. 356. T. 11. P. 2.
Et ſanguinis Chriſti, ſignum eſt pietatis & vnitatis, quia tanta eſt eccleſiæ vnitas in Chriſto, vt vnus vbiquè ſit calix corporis & ſanguinis eius. Hiero. Alba. de immunit. eccl. c. 2. nume. 5. fol. 24. Tom. 13. Par. 2.
Dicitur matrimonium, & eius bona ſunt tria, & perficitur per verba de præſenti. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 10. 2. Par. nume. 96. fol. 213. T. 14.
Diffinitur quatuor modis. Gul. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 5. nume. 8. f. 34. T. 15. P. 2.
Eſt extrema vnctio idem Redoa. eo. ti. P. 3. c. 7. nu. 15. f. 89. Tom. & Par. eiſdem.
Eſt ſacræ rei ſignum, item in miraculis gratia viſibile forma. Bart. de teſtib. poſt. nu. 58. f. 67. T. 4.
Et verum corpus Chriſti, an conficiat degradatus ſi conſecrat de facto, dicendo verba conſecrationis. Io. Bertachi. de epiſco. P. 4. nu. 3. f. 361. T. 13. P. 2.
Euchariſtiæ ad infirmum per ſacerdotem portari poteſt tempore interdicti. Nicol. Plou. de eccleſiaſt. interdicto. numero 24. folio 334. Tom. 14.
Ad quid obliget fideles ad credendum. Nicol. Plou. de ſacramen. c. 2. 3. P. nu. 1. f. 81. T. 14.
An clericis dari poſſit tempore interdicti. Ioã. And. de Bono. de interdictis. nu. 127. f. 347. T. 14.
An laicis dari poſſit, vel clericis non interdictis præterquàm in mortis articulo. Ioan. Calderin. de interdict. Par. 2. nume. 2. folio 331. Tom. 14.
An laicis, vel clericis non interdictis in loco interdicto exiſtentib. Tempore interdicti dari poſſit. B. Antonin. de interdicto. cap. 4. nu. 16. f. 340. T. 14.
An mulieribus prægnantibus, & partui appropinquantibus poſſit dari tempore interdicto. Io. Calderi. de interdict. P. 2. num. 5. fol. 331. nu. 14.
An poſſit dari ſanis damnatis ad mortem. idem Ioã. Calderin. eo. ti. ea. P. 2. nu. 2. f. & T. eo.
An tribuat immunitatem confugienti ad ſe, dum ducitur per ciuitatem. Pet. Lenauder. de priuileg. Docto. q. 100. num. 200. fol. 21. Tom. 18. & Io. Lingonen. de fuga laconica. numero 8. folio 240. Tom. 11. Par. 1.
Fallit in committente crimen lęſæ maieſtatis, cui nulla tribuitur immunitas. Hiero. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. q. 3. nume. 13. 14. 15. f. 85. T. 11. P. 1.
Conferens, vel conficiens, quas ſeruare debeat cautelas. Nic. Ploui. de ſacrament. c. 4. 3. P. nu. 1. f. 82. T. 14.
Conficiendi non poteſt Papa dare licentiam nõ presbytero, nec mutare ſedem Romanam, in alium locum. Ioan. de Selua de benef. P. 3. q. 8. nu. 21. f. 60. T. 15. P. 1.
Dantes religioſi, vel extremã vnctionem, ſine licentia parochiani vni vel epiſcopi, ſunt excommunicati. bea. Antonin. de excommunicatio. c. 54. nu. 1. f. 378. T. 14.
Dari non poteſt laico non interdicto in loco interdicto. Io. And. de Bonon. de interdictis. nu. 126. f. 347, T. 14.
Denegatur ſimul & eccleſiaſtica ſepultura morientibus in duello. Iul. Ferret. de duello. nu. 34. & 94. f. 310. & 311. T. 12.
Et chriſmatis quòd conſeruentur in loco honeſto, valet ſtatutum epiſcopi pœnale. Henric. Bot. de ſinodo epiſco. numero 218. fol. 396. T. 13. P. 2.
Et pœnitentiæ Princip. permittere debet vt damnati ad mortem ſuſcipiant. Mart. de Caraz. Lauden. quæſtio. 370. colum. 4. folio 209. Tomo 16.
In loco mundo conſeruari debet. Ioan. Franc. Paui. de viſitat. q. 8. 1. P. nu. 28. T. 14.
In vaſe ligneo antiquitus fiebat, ſed ſilueſter hoc prohibuit. Ioã. Fran. Paui. de viſitatio. quæſtio. tertia, ſecundæ Par. numero 29. fol. 196. Tom. 14.
Miraculum dicitur. Troyl. Malui. de canonizatio. ſanctorum. numero 37. folio 100. Tomo 14.
Non debet per laicos ad infirmum portari, ſed per presbyterum, vel Diaconum ſi neceſſe ſit. Io. Franc. Paui. de viſitat. q. 8. primæ P. nu. 30. f. 167. T. 14.
Non eſt denegandum furca ſuſpenſis ſeu ſuſpendendis. Io. Fran. Paui. de viſitatio. quæſtio. 10. 2. P. nu. 43. f. 212. T. 14.
Item nec communio, nec ſepultura. ibid.
Non poſſunt interdicti ſummere in magnis ſolemnitatib. Nicol. Ploui. de eccleſiaſt. interdicto. nu. 8. f. 333. T. 14.
Quibus dari poſſit tempore interdicti. Nic. Plou. de eccleſiaſt. interdicto. nu. 23. f. 334. T. 14.
Quod conficit hæreticus, an ſit corpus Chriſti. Gul. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 12. nu. 39. f. 113. T. 15. P. 2.
Quòd omnis Chriſtianus ſemel in anno ſuſcipiat, debet fieri monitio generalis in eccleſia. Io. Fran. Paui. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 75. f. 207. T. 14.
Quomodo per presbyterum ad infirmum portari debeat. Ioan. Fran. Paui. de viſitat. q. 8. 1. P. nu. 29. f. 167. T. 14.
Quomodo poteſt diaconus diſpenſare. Io. a Capiſtra. de auct. Papæ. nu. 100. f. 44. T. 13. P. 1.
Quomodo portetur ad infirmum tempore interdicti. Bea. Antonin. de interdicto. c. 4. nu. 17. f. 340. T. 14.
Si recipiat damnatus ad mortem, num gaudeat immunitate. Remig. de Gon. de immunita. eccleſ. ampliatio. 18. nume. 1. fol. 94. Tom. 13. P. 1.
Quid de fugiente ad ſacerdotem. ibid. nu. 2. & nu. 3.
Sine miſſa publicè confici non poteſt. Io. And. de Bono. de interdictis. nu. 98. f. 346. T. 14.
Sumendum eſt ſemel in anno. Io. Fran. de viſitat. q. 10. 2. P. nu. 92. fol. 212. T. 14.
Summentes quæ obſeruare debeant. Nicol. Ploui. de ſacrament. c. 3. 3. P. nu. 1. & 4. f. 81. T. 14. & quæ euitare. ibid. nu. 7. vbi quòd crapula maxime euitanda. ibid.
Summere poteſt prouocatus ſe defendens in prælio. Par. a Put. de re mil. ver. an qui capitur. nu. 2. f. 423. T. 16.
Summere quotidie, an liceat. Nic. Ploui. de ſacrament. c. 3. 3. Par. nu 6. f. 82. T. 14.
Neque ſummenda eſt indigne. Thom. Acti. de Lud. Scacch. q. 2. prin. nu. 18. vbi datur modus ſummendi. f. 170. T. 7.
Tempore interdicti portatur ad infirmum cum Lumine & campanellæ pulſatione. Io. And. de interdict. nu. 128. f. 347. T. 14.
Datur etiam decedentibus, & ad mortem damnatis. ibid. n. 124.
In aliquibus tamen feſtiuitatibus non poteſt dari niſi infirmis decedentibus. Beat. Anton. de excommunicatio. cap. 4. num. 11. fol. 34. Tom. 14.
Non poteſt dari mulieribus partui appropinquantibus. ibidem numero 18.
Non poteſt dari mare intrantibus, nec bellum, niſi periculum immineat. Ioan. And. de interdict. numero 131. & 132. fol. 47. Tomo 14. & vt ibid.
Non poteſt ſummi per laicos, vel laicos etiam non interdictos in 4. feſtiuitatibus in quibus licet celebrare. Io. And. de Bonon. de interdictis. nu. 142. f. 347. T. 14.
Triplicem requirit conditionem ex parte conficientis. Marquar. de Suſa. de Iudęis & alijs infidelib. cap. 1. 3. Par. numero 6. folio 81. Tomo 14.
Venerandum qui negant, & in eo non eſſe verum corpus & verũ ſanguinem Chriſti dicuntur hęretici. Conradin. Brun. de hęret. c. 2. nu. 13. f. 286. T. 11. P. 2.
Extremæ vnctionis an Papa poſſit facere, quod detur cum oleo nucum conſecrato. Io. de Selua de benef. P. 1. q. 5. nu. 153. folio 118. Tom. 15. P. 1.
Conceditur damnatis vltimo ſupplicio, nec negatur morienti in torneamentis. Ioan. Franc. Pauin. de viſitat. q. 3. 2. P. numero 53. fol. 196. Tom. 14.
Dantes religioſi ſine licentia parocchiani, vel epiſcopi, ſunt excõmunicati. Bea. Ant. de excommunic. c. 54. nu. 1. f. 378. T 14.
Fit ex oleo infirmorum. Io. Fran. Paui. de viſitat. q. 10. 2. P. num. 88 fol. 212. T. 14.
Et quomodo & quando fiat olei conſecratio. Io. de Selua de benef. P. 1. q. 5. nu. 154. f. 18. T. 15. P. 1.
Et oleum infirmorum prius conſecrandum eſt, quàm chriſmatum, & ſanctum, & vnde ſumpſit originem. ibid. ea. q. 5. nu. 155. Tom. & f. eiſdem.
Homines interdicti in loco interdicto non habent, nec ſepulturam. Io. And. de Bono. de interdic. nu. 48. f. 346. T. 14.
In qua ætate poſſit conferri etiam infirmis. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 73. nu. 31. f. 63. T. 16.
Quatuor in ſui collatione requirit. Io. Brunel. de ſponſalib. & matrimo. concluſ. 20. nu. 35. f. 24. T. 9.
Quibus ſit conferendum. Nico. Ploui. de ſacrament. c. 1. 5. P. n. 4. fol 88. Tom. 14.
Quid ſit & qualiter diffiniatur. idem Nicol. Ploui. ibidem nu. 1. Tom. eodem.
Quod datur in extremis laborantibus, an dicatur ſacramentum, ſicut chriſmatio, & quotiens & quis ſit iniungendus. Ioan. de Selua. de benef. P. 1. q. 5. nu. 210. f. 21. T. 15. P. 1.
Tempore interdicti non datur. Io. Calderin. de interdic. 2. P. n. 12. fol. 331. T. 14. & Io. And. de Bonon. de interdictis. nu. 142. f. 347. Tom. 10. neque in loco interdicto. ibid. nu. 141.
Neque in feſtiuitatibus in quibus celebratur. Beat. Anton. de interdicto. c. 4. nu. 77. f. 340. T. 14.
Non interdictis, ſed de loco interdicto, an poſſit dari. ibid. num. 19. T. & f. eiſdem.
Viaticum appellatur. Io. Fran. Paui. de viſitat q. 3. 2. P. numero 52. fol. 196. Tom. 14.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fidelitatis an impubes proximus pubertati præstare teneatur. Iac. de sancto Georg. de feudis. verb. qui quidem inuestiti. nume. 26. fol. 204. T. 10. P. 1.

An vasallus præstet emptori domino vendente ius feudi. Ioann. Blanc. de feudis. lib. 1. c. 7. nu. 5. f. 270. T. 10. P. 1.

Clerici præstant laicis. Io. Blanc. eo. ti. ibid. nu. 7. T. & f. eo.

Habet annexam reuerentiam, quæ non habet ptæstari per procuratorem. M. Ant. Bauer. de virtu. & virib. iuramen. numero 100. fol. 369. Tom. 4.

Inuestitura verbalis præcedere realis verò subsequi debet. Vdalric. Zasi. de fœn. P. 7. nu. 16. f. 310. T. 10. P. 1.

Tenetur Regi præstare electus in episcopum, sub pœnis formidabilibus. Arnulph. Ruze. de iure Regal. quæstio. 2. numero 8. folio 389 Tom. 12.

Iusiurandum, & iuramentum, quid inter se discriminis habeat. Ant. Corset. de iuramento. 62. nu. 4. f. 359. T. 4.

Licèt quò ad se non conficiat presbyter non baptizatus, alijs tamẽ proficit, qui credunt eum baptizatum. Io. Franç. Paui. de visitat. q. 6. 2. P. nu. 6. f. 201. T. 14.

Manus impositionis ab alijs, quàm episcopis perfici non potest. Ioan. Fran. Pauin. eod. titu. quæstio. 3. secunda Par. numero 47. fol. 196. Tom. eod.

Matrimonij a quo iure inductum. Ant. de Rosel. de legitimat. ver. viso. de causa officiali. nu. 15. f. 76. T. 8. P. 2.

Cur sic dicatur. Nic. Ploui. de sacrament. c. 2. 7. Par. nume. 3. folio 90. Tomo 14.

Est vnum ex ecclesiæ sacramentis. Hiero. Mangia. in arbor. de consangui. & affi. nu. 8. & 16. f. 159. T. 9.

In noua lege ad concupiscentiam euitandam inducitur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 27. f. 203. T. 13. P. 2.

In Paradiso a Deo constitutum. Ant. Rosel. de legitimat. verb. viso de causa sufficienti. nu. 9. f. 76. T. 8. P. 2.

In quo consistat. Ioan. Lup. de matri. & legitimatio. nume. 10. fol. 40. Tomo 9.

Instituendi duæ fuerunt causæ principales. Nicol. Ploui. de sacrament. c. 2. 7. P. nu. 5. f. 90. T. 14.

Per quod perficiatur, & quid sit illius causa & forma. Io. Lup. de matri. & legitimatio. num. 11. f. 40. T. 9.

Quãdo fuerit a Deo institutum, & coniugij institutio est duplex. Guliel. Redoa. de simo. menta. Par. 1. capitu. 11. numero 3. folio 41. T. 15. P. 2.

Quas habeat cautelas, & quid super eo cauendum sit. Nic. Ploui. de sacrament. c. 4. 7. P. nu. 1. f. 91. T. 14.

Quo tempore institutum. Nic. Ploui. de sacrament. c. 2. 7. P. nu. 4. fol. 90. Tom. 14.

Triplex designatur. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 6. 2. P. nume. 35. fol. 201. Tom. 14.

Militare a militibus exigendum. Claud. Cot. de iure & priuileg. milit. c. 6. col. 3. f. 429. T. 16.

Et quomodo & quando ibid.

Non debet relaxari nisi prius citata parte, & audita. Io. Maurit. Bolan. de rest. in inte. c. 119. nu. 4. 5. 7. f. 143. T. 5.

Non vergens in dispendium salutis æternæ seruari debet. Anton. Corset. de iuramen. &c. num. 8. f. 361. T. 4.

Ordinis est vnum tantum, licèt sint multi ordines. Gul. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 13. nu. 15. f. 113. T. 15. P. 2. & cap. 15. nume. 21. fol. 115. T. & P. ea.

Non potest conferri per minorem episcopo stante etiam consuetudine. Io. Fran. Paui. de visitat. quæst. 10. 2. Par. nummero 88. fol. 212. Tom. 14.

Quæ accidentalia habeat. Nicol. Ploui. de sacrament. c. 2. 6. P. n. 1. fol. 89. Tom. 14.

Septem continet, ecclesiasticos ordines. Nic. Ploui. de sacramen. c. 1. 6. P. nu. 3. f. 89. T. eo.

Sex habet substantialia. ibid. eo. c. nu. 2.

Pœnitentiæ damnatis ad mortem non est denegandum. Steph. Aufrer. de potesta. ecclesiast. nu. 58. f. 129. T. 13. P. 1.

Esse non potest, nisi baptisma præcedat. Ant. Rosel. de indulgent. nu. 140. f. 151. T. 14.

Est sacramentum necessitatis. Gul. Redoa. de simo. menta. Par. 2. c. 30. nu. 1. f. 78. T. 15. P. 2.

Quod consistit in absolutione. idem Redoa. eo. ti. P. 3. c. 6. nu. 10. fol. 89. T. & P. eisdem.

Laicus administrat tempore necessitatis. Iaco. Nouel. de iur. prothomis. §. 4. nu. 80. f. 39. T. 17.

Porrigitur ad omne id quod est in pacto deductum. Ioan. Maurit. Bol, de rest. in int. c. 113. nu. 11. f. 141. T. 5. tantę. n. efficaciæ & roboris esse perhibetur, vt in genere præsumatur iurantẽ de quocunque remedio etiam implicito cogitasse. opi. Barto. ibidem. numero 12.

Præstandum est a pugnaturis in duello. Par. de Put. de re militari. ver. in pugna. nu. 1. f. 391. T. 16.

Præstari debet tactis sacrosanctis euangelijs. Federic. Schench. de testib. n. 5. f. 77. T. 4. Io. Crot. de testib. forma in testium examinatione &c. nu. 180. f. 225. T. 4.

Tunc enim cæteris vrgentius & efficacius est. Io. Maurit. Bol. de rest. in int. c. 70. nu. 3. f. 157. T. 5.

Quid dicatur. Ioan. de Selua. de iureiuran. Par. 1. numero 11. folio 348. Tom. 4.

Quid sit. Ioan. a Capistra. de auctorit. Papæ. P. 3. 1. Par. princ. nu. 13. fol. 36. T. 13. P. 1.

Referendum est ad eum solum qui iurauit. Io. Maurit. Bola. de restit. in int. c. 125. nu. 3. f. 145. T. 5.

Sed verior hac de re & vrgentior ratio subijcitur. ibid. nume. 4. & numero 5.

Transactioni interpositum non debet retractari, quantumuis per id iurans enormiter ledatur, quod tamen quo ad maiorem intellige. Ioan. Maurit. Bolan. de restitut. in integ. cap. 210. nume. 4. fol. 168. Tom. 5.

Verbum, quot modis capitur. Gul. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 5. nu. 7. f. 34. T. 15. P. 2.

Violans, ab ecclesia defendi non debet. Io. Vischis de immunit. eccles. nu. 42. f. 13. T. 13. P. 1.

Vnitatis extra ecclesię vnitatem confici non potest. Gul. Redoa. de simo. menta. P. 4. nu. 40. f. 113. T. 15. P. 2.

Hoc sacramentum vnitatis nemo potest perficere, nisi sacerdos catholicus. ibid. nu. 41.

Vnum cui conceditur, vel negatur, alia etiam intelliguntur negata, vel concessa. Io. Fran. Paui. de visitat. quæstio. 3. 2. P. prin. num. 55. fol. 196. T. 14.

Sacrarum rerum effectus.

*SACRARVM rerum expers non potest in illis quicquam statuere Christopho. Roffiniaci, de benef. cap. 1. nume. 27. fol. 247. Tom. 15. Par. 2.

Largitionum, comes. Pet. Bellin. de re militari. tit. 16. num. 28. folio 339. Tom. 16.

Rerum, nullum est hominum commercium ac propterea earum nulla quoq; conuentio, & obligatio esse potest. Conradin. Brun. de hęret. c. 4. nu. 7. f. 305. T. 11. P. 2.

Permutationi, doli vel fraudis quid non debet admisceri. Christopho. Roffiniaci. de benef. cap. 36. nume. 14. fol. 285. Tom. 15. Par. secunda.

* SACRAS res alienans tenetur sub vinculo excommunicationis, Ecclesiæ restituere. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. q. 8. nu. 9. fol. 157. T. 18.

* SACRATA a re & sacerdotali dolus malus prorsus debet abesse. Christopho. Roffinia. de benef. cap. 24. nume. 19. fol. 277. Tom. 15. Par. 2.

Cultus diuisio potius comburũtur, quã ad manus laicorum transferrantur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. quæstio. 8. nu. 3. fol. 157. Tom. 18.

Hostia quare super altare in tres partes diuidatur. Maria. Soci. de oblatio libello. 17. nu. 12. f. 133. T. 14.

Vasa non confracta, si laici vellent, dari eis non debent. Guliel. Redoa. de reb. ecclesiæ non alienan. rub. 20. numero 32. folio 428. Tom. 15. Par. 2.

*SACRATÆ & sacerdotali rei non debet dolus immisceri Christopho. Rofficiaci de benef. capitu. 24. nume. 19. fol. 277. Tom. 15. Par. 2.

Laicorum res eis non restituuntur, sed soluitur æstimatio. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. quæstio. 8. nume. 5. fol. 157. Tom. decimooctauo.

Mulieres non debent circa Altare portare incensum. Ioan. Franc. Pauin. de Visitatio. quæstio. 8. secundæ Par. numero 37. fol. 206. Tom. decimoquarto.

*SACRATAM aquam si quis in sabbato sancto velit accipere, illam debet accipere antequam Chrisma infundatur. Ioan. Franpauin. de Visitatio. quæstio. 8. secundæ Par. numero 42. fol. 206. Tom. decimoquarto.

*SACRATIS ab honoribus excluduntur filij nothorum. Christopho. Roffiniaci. de benef. capitu. 13. nume. 11. fol. 267. Tom. 15. Par. secunda.

*SACRATISSIMA virtus iustitia dicitur. Nicol. Morõ. de fide treu. & pace. q. 6. nu. 2. f. 419. T. 11. P. 1.

*SACRATISSIMÆ sunt leges Imperiales, ergo nec debent esse sacrilegæ, suntque in pertinentibus ad salutem legi ecclesiasticę subiectæ. Ioan. a Capistra. de Vsur. seu cupidita. Par. 1. principali. nu. 94. & 98. f. 97. T. 7.

*SACRATISSIMI dicuntur Principes, atque etiam sanctissimi. Io. Redin. de maiestato Principis. ver. Principes religiosissimi. num. 37. & 42. fol. 167. T. 16.

*SACRATISSIMVS dicitur Imperator. Restau. Castal. de Imperata. q. 28. nu. 2. f. 42. T. 16.

*SACRATVS Calix quare vendi potest, non autem sacrata ecclesia. Guliel. Redoa. de reb. ecclesiæ non alienan. rub. 20. num. 29. fol. 428. Tom. 15. Par. 2.

Calix Vendi potest, & de ratione. idem Redoa. eo. tit. rub. 6. nu. 28. fol. 409. Tom. 15. Par. 2.

Sacri qui dicantur & sint, vel esse possint & de eorum officio.

*SACRI an intelligantur Muri Ciuitatis, ita quod nullo modo alienari possint. Iacob. nouel. de iure prothomiseos nume. 115. folio 22. Tom. 17.

Cubiculi præpositus æqua est dignitate cum præfecto prætorio. Pet. Bellin. de re militari. tit. 14. nu. 3. f. 339. T. 16.

Dicuntur Principes. Stepha. Costa. de Ludo. §. 2. de Ludis licitis. nu. 4. fol. 162. Tom. 7.

Loci de Maleficis & eorum pœna. Anton. Gub. Costa de Matrimonio, rub. de his qui nuptias contrahere possunt. nu. 85. fol. 53. Tom. 9.

Ordines an conferantur sine Missa. Io. de Ligna. de censura ecclesiast. §. 13. nu. 3. f. 317. T. 14.

Duo eodem tempore conferri non possunt. Io. Fran. Pauin. de visitatio. q. 6. secundę P. nu. 39. f. 201. T. 14.

In aliquo non præsumuntur nisi probentur. Christopho. Roffiniaci, de benef. c. 1. nu. 46. f. 248. T. 15. P. 2.

Licèt

Source : BIU Cujas

Licèt plures sint, ratione tamen vnius finis ordinantur, & dicũtur vnum sacramentum. Lap. de Castellio. de canonica portio. versi. quia de canonicis. nu. 27. f. 196. T. 15. P. 2.
Quatuor præcipuè dicuntur a sanctitate & castitate & continentia. Io. Ant. Rub. Alex. de potest. proc. &c. numero 247. fol. 209. Tom. 11. Par. 1.
Ordinis characterem illiteratos non recipere, monstra enim reputantur atque opprobrium in ecclesiam Dei. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 459. f. 209. T. 13. P. 11.
Palatij auditores non possunt suas sententias diffinitiuas corrigere vel emendare. Io. Franc. Pauin. de offi. & potesta. c. sede vac. q. 2. prin. P. prin. nu. 3. f. 415. T. 13. P. 2.
Auditoribus commissiones quæ fiunt, sunt solum distributiones. ibid. num. 4.
Comes. Pet. And. Bellin. de re militari. titu. 16. 29. f. 339. T. 16.
Cura audientiæ pertinet officio vicecancellarij. Gondis. Villadiego. de orig. Card. q. 1. nu. 72. f. 59. T. 13. P. 2.
Imperatoris referendarij. Restau. Castal. de Imperato. q. 86. nu. 4. fol. 67. Tom. 16.
Stabuli comes. Pet. Bellin. de re milit. titu. decimosexto, numero 30 fol 339. Tom. 16.
*SACRIFICABANT omnes Herculi tanquàm noto Deo, & notorum Principi. Christoph. Roffinia. de benef. c. 13. nume. 10. folio 267. Tom. 15. P. 2.

Sacrificans quis & qualis debeat esse & quomodo puniendus.

*SACRIFICANS clericus debet habere conductorem. Guliel. Duran. de modo general. concil. celeb. rub. 8. numero 2. folio 174. Tom. 13. Par. 1.
Episcopus semper testem habere debet. Guliel. Duran. eod. tit. rub. 38. nu. 8. fol. 164. T. & P. eisdem, & rub. 8. Par. 3. nu. 2. fol. 174. tit. Tom. & P. eisdem.
Fidelis an sit hæreticus. Ludo. Carrerij. de hæret. numero 24. folio 44. Tom. 11. P. 2.
Et lapidans Christianum in Christi contemptum, rapiens virginem, turbans officia diuina, contra naturam luxurians sciẽter rebaptizans, & qui in lapide humi crucem sculpit, morti debent tradi Guliel. Bont. casus in quibus pœnę mortis &c. num. 1. folio 328. T. 11. P. 1.
In altari quis primus fuerit, & an Abraham fuerit presbyter & quomodo presbyter appellatur, & Princeps. Io. a Capistr. de auct. Papæ. P. 2. 2. P. prin. nu. 58. & sequenti. f. 41. T. 13. P. 1.
Mundus esse debet, sicut sacrificium ipsum est purissimum. Maria. Soc. de oblatio. libel. 4. nu. 5. f. 124. T. 14.
*SACRIFICANTES Deo mammonæ vt fiant diuites, qualiter puniri debeant. Paul. Girlan. de sortileg. versi. 11. post præmissa. nu. 25. f. 395. T. 11. P. 2.
Olim quare vestes ad aures vsque attollebant. M. Mantua. dialog. de concil. nu. 8. f. 384. T. 13. P. 1.
*SACRIFICASSE Gentiles in sanguine brutorum animalium, & humano. Marq. de Sus. de Iudæis, & alijs infidelib. 3. P. c. 1. n. 16. fol. 53. Tom. 14.

Sacrificia qualia esse debeant, a quibus instituta, & quibus prohibita.

*SACRIFICIA debent esse immaculata. Marian. Soc. de oblatio. libello. 6. nu. 2. f. 125. T. 14.
Dęmonibus in sanguine humano. Marquar. de Susa. de Iudæis & alijs infidelib. c. 13. nu. 9. f. 72. T. 14.
Dominica designant veritatem ecclesiæ Conradi. Brun. de hæret. c. 16. nu. 6. f. 284. T. 11. P. 2.
Et prędmia, quæ pro iucundo nuncio decernebantur, Euangelia in plurali dicebantur. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & past. c. 26. nume. 8. f. 46. T. 13. P. 2.
Irreprobata facientes non habent immunitatem. Remig. de Gon. de immunitat. eccles. fallent. 24. numero primo, folio 103. Tomo 13. Par. 1.
Nec blasphemantes. ibid. nu. 2.
Legis veteris & sacra mortua cum Christo in cruce, & omnia ornamenta sacerdotalia. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 6. nu. 8. f. 46. T. 14.
In sanguine hyrcorum, & aliorum animalium offerebantur. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. capitu. quarto, nume. 12. folio 26. Tom. 13. P. 2.
Mulierum nocturna erant prohibita, præter illa, quæ pro populo fiebant, quæ nec initiabãtur, nisi Cereri Græco sacro. Valent. Forstre. de histor. iur. ciuil. Rom. folio trigesimoprimo, colum. 2. circa medium. T. 1.
Qui offert Idolis, hæreticus ipso facto censetur. Ioan. Simanc. de cathol. institut. titu. trigesimosecundo, numero 7. folio 162. Tomo 11. Par. 2.
Tot non erant Adam & Noe tempore & ritus, quot tempore Abraham, nec apud Abraham tot, quot tempore Moysi, & tempore legis euangelicæ nobiliora sacramenta Christiani celebramus. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. capitu. 5. num. 19. Tom. 13. Par. 2.
Vt plurimum apud Romanos fiebant de nocte, & mulieres prohibebantur ab eis Aymar. Riual. histor. iur. ciuil. & põt. nume. 52. fol. 8. Tom. 1.
Cereri tãtum faciebant sacra, licèt etiam quædam ab illis prohiberentur. ibid. nu. 53.
*SACRIFICII hyrcus appellatur pensio ecclesiastica. Paul. Rom. de pensio. eccles. iast. c. 8. nu. 22. f. 319. T. 15. P. 1.
Ignis qui per 70. annos sub aqua vixit, fuit extinctus. Gul. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 1. nu. 30. f. 29. T. 15. P. 2.
*SACRIFICIIS lege veteri prohibebantur corpore vitiati. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 9. 2. P. nu. 75. f. 209. T. 14.
Paganorum vtentes, & qui haruspicem, aut ariolum consulunt acerbiori supplicio sunt puniendi. Iacob. Simanc. de cathol. inst. ti. 21. nu. 16. f. 144. T. 11. P. 2.
Secundæ decimæ pertinebant, quæ & ipse noua lege sunt abrogatæ. M. Ant. Marsil. de eccles iast. reddit ib. c. 27. nu. 8. & 9. fol. 360. Tom. 15. P. 2.
*SACRIFICIO & oblationibus, homines in principio mundi saluabantur. And. Hispan. de regul. decimarum. quæst. 5. nu. 2. fol. 144. T. 15. P. 2.
Oblationes quæ fiunt, vnde originem traxerint. Tyndar. de decimis. nu. 3. f. 123. T. 15. P. 2.
*SACRIFICIORVM Gentilium irrisio. Marq. de Susa. de Iudęis & alijs infidelib. c. 13. nu. 11. f. 72. T. 14.
Lex & forma. Io. a Capistra. de auct. Papæ. P. 2. 2. Par. princi. nu. 69. fol. 41. T. 13. P. 1.

Sacrificium Deo quis offerat, quid sit, quis primus obtulerit, quomodo offeratur & quale esse debeat.

*SACRIFICIVM Deo offerre non poterant corpore vitiati. Mar. Mantua. dialogo de concil. nu. 125. f. 187. T. 13. P. 1.
Dependet ab actu charitatis, sicut oratio, eleemosina, & ieiunium, quæ omnia prosunt animabus in purgatorio existentib. Anton. Rosel. de indulg. nu. 19. 21. 24. f. 150. T. 14.
Domino obtulit Abel de gregibus suis in figuram agni pro peccatis omnium immolandi, & ideo appellatus fuit iustus a Christo domino. Micha. de Anin. de vnit. ouil. & pasto. c. 5. num. 6. fol. 26. Tom. 13. Par. 2.
Est, hostiles beluas mactare. Nic. Moron. de fide treug. & pace quæstio. 107. nu. 6. f. 434. T. 11. P. 2.
Et holocaustum in quo differant. Io. a Capistra. in Spec. conscient. nu. 154. f. 358. T. 1.
Fit in calice, & calix de qua materia esse debebat. Ioan. de Selua de benefi. q. 5. P. 1. nu. 92. f. 15. T. 15. P. 1.
In recognitionem diuinæ subiectionis. Maria. Soci. de oblatio. libello. 1. nu. 10. f. 123. T. 14.
Laudis Deo offerre tenentur. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 6. nu. 335. f. 195. T. 13. P. 2.
Melissus Cretensium Rex primus apud nos dijs obtulit, & sacrificauit. M. Ant. Marsil. de eccles iast. reddit. cap. 17. nume. 10. f. 348. Tom. 15. Par. 2.
Sicut est purissimus, ita mundus esse debet sacrificans. Maria. Soci. de oblatio. libello 4 nu. 5. f. 124. T 14.
*SACRIFICVLVS Rex quis. M. Ant. Marsil. de eccles iast. reddit ib. c. 10. nu. 15. f. 345. T. 15. P. 2.
*SACRILEGVM manum inijcientis in clericum communio seu societas euitari debet. Io. Ant. de Bono de excommunic. ver. con sequenter de tertio. nu. 10. f. 365. T. 14.
*SACRILEGIA hæreticorum nostri temporis. Conradin. Brun. de hæret. c. 3. nu. 11. f. 287. T. 11. P. 2.
Ioannis Zischa in Boemia. ibid. nu. 10.
Vandalorum in Africa & sęuitia ac incendia in templorum effractiones, necnon & crudelitas in sacerdotes ad extorquendum aurum. ibid. c. eo. nu. 5. 6. & 7. f. 10. T. eo.

Sacrilegi qui dicantur, & sint, & quomodo puniantur.

*SACRILEGI an sint excommunicati, & quomodo sacrilegium cõmittatur. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 29. numero 7. folio 355. Tom. 14.
An sint incẽdiarij vel fractores domorum sitarum infra ambitum ecclesiarum priuilegiatarum, & excommunicati, ac vt tales puniendi. B. Ant. de excommunic. c. 11. nu. 6. f. 370. T. 14.
Cur dicantur hæretici. Zanc. Vgol. de hæret. c. 3. nume. 10. fol. 272. Tom. 11. P. 2.
Et apostatæ, quo ad infamiam, æquiparantur. And. Barb. de testib. Par. 3. nu. 15. T. 4. f. 138.
Et fures dicuntur hæretici. Zanc. Vgol. de hæret. c. 3. nume. 7. folio 272. T. 11. P. 2.
Nam furatur verba Dei, & eorum intellectum falsa expositione surripiunt, inducendo adulterum sensum. ibid. nu. 8.
Dicuntur, qui prædia diuinis vsibus tradita, humanis vsibus applicant. Conradi Brun. de hæret. capitu. 20. numero 22. fol. 325. Tomo 11. Par. 2.
Loca sacra frangentes, & sunt excommunicati, & si sint denunciati, eos Papa absoluit. Beat. Anto. de excommunicat. c. 12. num. 1. fol. 370. T. 14.
Non gaudent immunitate ecclesiarum. Hiero. Gigas. de crim. lęsæ maiest. q. 3. nu. 18. f. 85. T. 11. P. 1.
Neque hæretici. ibid. nu. 19.
Neque Iudęi. ibid.
Neque blasphemi. ibid.
Neque excommunicati. ibid.
Qui dicantur. Gab. Paleot. de Nothis spurijsq; filijs. c. 16. num. 13. fol. 52. Tom. 8. P. 2.

Sunt,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sunt, non ſoluentes oblationes. And.Hiſpa.de regu.decimarum. q.6.nu.3.f.144.T.15.P.2.

Qui opes ſuas, quas vel ipſi, vel maiores eorum ſemel eccleſijs donauerunt, reuocant. Conrad.Brun.de hæret.c.20.nu.23. folio 325.T.11.P.2.

Qui, res immobiles eccleſijs auferunt, & qualiter puniuntur. Cõrad.Brun.de hæret.capitu.20.num.25.26.& 31.folio 326. Tom. & Par.eiſdem.

Retinentes decimas, & excommunicãtur. Pet.Rebuf.de decimis. q.10.nu.47.& 48.f.134.T.15.P.2.

Sacrilegi in caſu genitiuo.

*SACRILEGI familia a ſacris eſt arcenda. Fran.Squillacen. de fide cathol.dubio 1.nu.72.f.11.T.14.

Vel ſacrilegij oblationes recipi non poſſunt. Marian.Soc.de oblat. libello.4.nu.2.f.124.T.14.

Sacrilegij crimine, ſeu pœna, qui puniendi ſint, & quomodo.

*SACRILEGII crimen incurrere, ſi quis, electum a Principe non habilẽ eſſe intelligendum, duxerit. Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.10.nu.309.f.228.T.13.P.2.

Crimine, punitur vſurpans ſcienter honorem ſibi indebitum, & dignitatem. Marti.Lauden.de dignit.q.50.colum.4. fol.1.Tom.16 Bon.de Curtili.de nobilit.Par.3.nu.166.f.10.T.16.& P.6.eo.titu. nu.1.f.18.T.eo.

Diuerſæ ſunt ſpecies, prima in perſonam committitur, ſecũda per coitum cum moniali, tertia autem circa locum ſacrum fit, & quarta in rem ſcilicet eam auferenda. Paul.Girlã. de pœnis omnifar.coitus.q.1.nu.4.f.298.T.11.P.1.

In crimine laici accuſant. Hier.Gigas.de crim.lęſæ maieſt.q.17.nume.6.f.58.T.11.P.1.

In pœnam, incidit legatos offendens, ſeu oratores. Greg Magal.de ſecurit.& ſaluocond.P.4,nu.17.f.240.T.11.P.1.

Inſtar eſt dubitare, an Principi liceat cum cauſa confirmare. Gul. Redoa.de rebus eccle.non alie.nu.164.fol.426.T.15.P.2.& rub. 21.eo.ti.nu.84.f.430.T.& P.eiſdem.

Pœna durior eſt de iure ciuili. Gul.Redoa.eo.ti.q.21.num.25.folio 507.T.15.P.2.

Quandoque rei, quandoque perſonæ applicatur. ibid.nu.24.

Quandoque ſpiritualis eſt. ibid.nu.23.

Puniuntur, non ſoluentes decimas, qui, & perſonaliter capi, &, vt catholicæ fidei rebelles etiam puniri poſſunt. Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuileg.quæſtio.duodecima, numero 17. folio 151.Tom.18.

Vſurpantes honorem ſibi indebitum. Petr.Rebuf.de nominatio. q.12.prin.nu.14.f.316.T.15.P.2.

Reus eſt abutens rebus ſacris in ſortilegijs. Paul.Girlan. de ſortilegiis.q.16.nu.4.f.397.T.11.P.2.

Vel ſacrilegi oblationes recipi non poſſunt. Maria.Soc.de oblatio. libel.4.nu.2.f.124.T.14.

*SACRILEGIO, crimen proximum dicitur committere, qui cardinalem offendit, vel Principem ſecularem. Hieron.Gigas.de crimin.lęſæ maieſtatis quæſtio.5.numero 11.12.folio 35.Tom.vndecimo, Par.1.

Puniendo, tractans ſtatutum, de quo ſacrilegio intelligi debeat. Paul.Girlan.de pœnis omnifar. coitus.quæſtio.1.nume.6.folio 298.T.11.P.1.

Statutum, quod de furto loquitur, locum habere cenſetur. Paul. Girlan.eodem titu. quæſt.prima, numero 3.folio 298.Tomo & Par.eiſdem.

*SACRILEGIORVM punitio. Io.a Capiſtr. de vſuris, ſeu cupiditat.nu.9.f.92.T.7.

Sacrilegium quid ſit, & quando cenſeatur commiſſum, & quomodo committatur.

*SACRILEGIVM, an comprehendatur ſub nomine furti. Pau.Girlan.de pœn.omnifar.coitus.quæſtio.prima, num.3.fol.298. Tomo 11.Par.1.

An ſit crimen eccleſiaſticum, vel ſeculare. ibid.nu.2.

Cenſetur, ſi imago alicuius ſancti pro pluuia obtinenda ſubmergatur. Marti.de Arles.de ſuperſtitio.numero 73.f.406. Tom.vndecimo, Par.2.

Committere dicitur, qui cum religioſa fornicatur. Bermon.Chouer.de pub.concub.rub.de ſacrileg.nu.1.fol.153. Tom. vndecimo, Par.prima.

Dicuntur, qui ambaſciatores offendunt. Hier.Gigas.de crim.lęſæ maieſt.q.16.nu.7.f.38.T.11.P.1.

Committentes non ſunt excommunicati, niſi cum effractione, & incendio hoc faciant. beat.Anton.de excommunicatio.c.19.n.4. fol.372.Tom.14.

Committit, Cardinalem offendens. And. Barb.de præſtant.Card. q.1.baſilica 1.P.nu.30.f.66.T.13.P.2.

Offendens ſcholas, vel domos ſcholarium. Hora. Lucij de priuil. ſcholar.priuileg.80.f.84.T.18.

Raptor oblationum eccleſiarum, vel conſentiens huic facto, & in quadruplum condemnatur. Conra. Brun.de hæret.c.20.num.30 fol.326.T.11.P.2.

Committitur in eccleſia quæ eſt omnium effecta domina. Guliel. Redoa.de rebus eccle.non alien.caſu.14.numero 4.fol.459.Tomo 15.Par.2.

Per cognoſcentem carnaliter monialem, quia in vno inſtanti tria delicta committit, adulterium, inceſtum, & ſacrilegium, & ſimiliter committit ſtuprum. Bermon.Chouer.de pub.concub.rub. de ſacrileg.nu.3.f.153.T.11.P.1.

Committitur etiam in perſonas, & in res, & quomodo in perſonas, & quomodo in res Conrad.Brun.de hæret.c.3.nume.1.fol. 286.T.11.P.2.

In rebus eccleſiæ, quæ ſacræ dicuntur in quarto gradu. Franc.Sarmen.de reddit.eccleſ.c.5.nu.10.f.392.T.15.P.2.

Per monachum fornicantem. Paul.Girlan.de pœn.omnifa.coitus q.15.nu.2.f.306.T.11.P.1.

Per ſeculares, clericos proſcribentes. Io.Lup.de libert. eccleſ.q.1. nu.3.f.5.T.13.P.1.

Si cum moniali copula carnalis habeatur. Paul.Girlan.de pę.omnifa.coitus.q.1.nu.10.f.299.T.11.P.1.

Committunt decimarum vſurpatores. Conra.Brun.de hęret.c.20. nu.19.f.325.T.11.P.2.

Diſputantes de poteſtate Imperatoris. Pet.Lenaude.de priuil.docto.q.1.nu.2.f.4.T.18.

Perpetrantes delictum in eccleſia. Io.Viſch.de immunit.eccl.nu. 16.f.12.T.13.P.1.

Qui, quod eſt pauperum, accipiunt. Pet.Rebuf. de decimis. q.13. nu.1.f.136.T.15.P.2.

Contra perſonam eccleſiaſticam, commiſſum grauius eſt eo, quod in loca ſacra committitur. Paul.Girlan.de pœn. omnifar. coitus. q.1.nu.10.f.299.T.11.P.1.

Dicitur cum ſacrum de ſacro aufertur, nam in puniendis criminibus locus attenditur. Placen.de accuſat.ti.7.nu.5.fol.4. Tomo vndecimo, Par.1.

Quaſi legens, ſeu lędens ſacrum. Fran.Squillacen.de fide cathol. primo dub.nu.50.f.11.T.14.

Eſſe nugas in ore ſacerdotum per hyperbolem dictum M. Anton. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.cap.31.numero 5.fol. 363. Tom.decimoquinto, Par.2.

Eſt diſputare de poteſtate Papæ. Bermon. Chouer. de pub. concub.ver.ergo videtur.nu.7.f.189.T.11.P.1.

Eſt adulterio grauius. Fran.Squillacen.de fide cathol. dubio.1.nu. 65.fol.11.T.14.

Eſt crimen hæreſi adiunctum Conrad.Brun.de hæret.ca.20.nu.9. fol.325.T.11.P.2.

Eccleſiaſticum. Franciſchinus.Curt. de feudis.P.7.prin.num.22. fol.91.T.10.P.2.

Mixtum. Franc.Squillacen.de fide catho. dubio 1.nume.51.folio vndecimo, Tom.14.

Publicum & ab omnibus accuſandum. ibid.nu.53.

Eſt diſputare de poteſtate Papæ, immo dubitans de eius poteſtate, eſt hæreticus. Pet.Albin. de pontifi.poteſt.nu.110.f.137. Tomo 13.Par.1.

Imperatoris, vel Principis. Boni.de Curtili.de nobilit. P.3.n.174. fol.10.T.16.Reſtau.Caſtal.de Imperat.q.35.nu.8.f.44.T.eodem Idem Caſtal.eo.ti.& T.q.109.nu.7.f.76.& Mart.de Caraziis.q.2 col.3.f.204.T.eo.

Eſt etiam dubitare, an dignus ſit, quem elegerit Imperator. Arnul. Ruze.de iure regal. priuileg.7. numero ſeptimo, folio 365. Tomo duodecimo.

Et furtum committit prælatus, acquirendo conſanguineis. Guliel. Redoan.de ſimon.mentali Par.3.capitu. 10. numero 30.fol.91. Tom.15.Par.2.

Et grauiſſimè a Deo punitum eſt ſurripere res prophanas de templo. Conra.Brun.de ſeditio.cap. decimotertio, num.15.fol. 139. Tom.11.Par.1.

Et rapina, eſt retinere redditus eccleſiæ vltra victum neceſſarium, quotidianum, & ſimplicem veſtitum. Gul.Duran.de modo gen. concil.cel.rub.63.nu.2.f.182.T.13.P.1.

Et ſuperſtitioſum, eſt præfigere terminum, operandi omnipotenti Deo. Mart.de Ardes.de ſuperſtitio.numero 80.folio 406. Tomo 11 Par.2.

Deo nec tempus, nec modus pręſcribi debet. ibid.nu.81.

Tentare Deum, quid ſit. ibid.

Etiam eſt offendere domum ſtudioſi. Pet.Rebuf. de priuileg.ſcholar.priuileg.105.nu.2.T.18.

Pauperum cibos vorare. And.Barbat.de pręſt.Card.q 6.Baſil.primæ Par.nu.2.f.78.T.13.P.2.

Quoddam furtum, nam, quod maius eſt, vtique tanti eſt. Franc. Squil.de fide catho.dubio 1.nu.67.f.11.T.14.

Etiam militat in eccleſia non conſecrata. Barth.Bellẽ. de charitat. ſubſi.q.92.nu.6.f.164.T.15.P.2.

Fit furtum ratione loci. Conrad.Brun. de ſeditio.c.7. num.3.folio 136.T.11.P.1.

Generaliter ſumptum, quid, & vnde dicatur. Paul. Girlan.de pœn. omnifar.coitus.q.1.nu.1.f.298.T.11.P.1.

Grauius eſt crimine lęſæ maieſtatis. Ludouic.Montal.de reprobatio.ſententiæ Pilati.nu.64.f.11.T.14.

Item adulterio. ibid.nu.65.

Item furto. Sebaſt. Montic.de pat.poteſta. numero 70.folio 131. Tom.8.Par.2.

Item illud, quod in perſonam clericorum per iniectionem violẽtæ manus committitur. Paul.Girlan.de pęn. omnifar.coitus.nume.9.f.299.T.11.P.1.

Hæreticorum in abolendis pijs fundationibus, & rapiendis eccleſiaſticis bonis. Conrad.Brun.de hæret.c.5.num.1.folio 287. Tomo 11.Par.2.

Immunitate non gaudet. Remig.de Gon.de immunit. eccleſ. fallent.34.nu.1.f.107.T.13.P.1.

Improprium, quod ſit. Paul.Girlan.de pęn.omnifar. coitus.q.1.nume.7.f.298.T.11.P.1.

Incurrit

Source : BIU Cujas

Incurrit accipiens decimas Deo deputatas. And.Hiſpan.de regul. decimarum ver.etiam.2.nume. primo, folio 43.Tomo decimoquinto,Par.2.
Incurrunt,& in adulterium incidunt clerici concubinarij atq; etiã in ſtuprum,inceſtum,& in vitium contra naturam,& quę pœna pro iſtis criminibus imponatur.Bermon. Chouer. de pub. concub.in prin. nu.23.f.146.T.11.P.1.
Ingens committit,qui,relictum a defuncto eccleſiæ, ob eius peccatorum remiſſionem,in alium vſum conuertit. Conra.Bru.de hæret.c.20.nu.29.f.326.T.11.P.2.
Item,qui iniuriam infert legatis,qui appellantur ſancti.Mart.Lauden.q.38.col.3.f.213.T.16.
In perſonam committens excommunicatione punitur,non autem ſi in rem committatur Ludouic.Montal.de reprobatione ſententiæ Pilati.1.dub.nu.16.f.9.T.14.
Largo modo,& improprie committitur per adulterium.Pau.Girlan.de pœn.omnifar.coitus.verſ.6.declaranda.numero 11.folio 302.T.11.P.1.
Largo modo ſumptum,quod ſit,& qua pœna reprimatur. Idem Paul.Girl.eodem titu.quæſtio.prima,num.folio 299.Tomo & Par.eiſdem.
Mulier accuſat.Hiero.Gigas de crim.lęſæ maieſt.q.2.nu.8.fol.55. Tom.11.Par.1.
Non committit collector ſi non capit rem diuinis deputatam de eccleſia.Barth.Bel. de charitat.ſubſid.q.92.numero7.folio 164. Tom.15.Par.2.
Nõ facit locus ſacer ſolus.Paul.Girlan.de pęn.omnifar.coitus.q.1. nu.5.f.298.T.11.P.1.
Pœna temporali,& ſpirituali poteſt puniri.Ludouic.Montalt. de reprobatione ſententiæ Pilati dubio.1.num.52.folio vndecimo, Tom.decimoquarto.
Perpetrare videntur adulterium committẽtes,matrimonium violando.Paul Girlan. de pœnis omnifar. coitus.q.6.nu.2.fol.301. Tom.vndecimo,P.1.
Perpetrauit Federicus Imperator capere faciendo Cardinales, & alios prælatos euntes ad concilium.Hieron. Gigas de crim.lęſæ maieſt.q.5.nu.1.f.35.T.11.P.1.
Poteſt puniri per iudicem ſecularem Stapha. Aufrer. de poteſtate ſeculari ſuper eccleſ.regula.4.nu.10.f.338.T.11.P.1.
Qualiter de iure canonico ſit puniendum.Pau.Girlan.de pęn. omnifar.coitus.q.1.nu.8.f.299.T.11.P.1.
Quando generaliter committitur.Conra.Brun.de hæret.ca.20.nu. 20.fol.325.T.11.P.2.
Quaſi cenſetur furtum in loco priuato ſacro factum.Paul.Girlan. de pę.omnifar.coitus.q.1.nu.16.f.299.T.11.P.1.
Quid,& quot modis committatur.Io.a Capiſtr.de vſuris, ſeu cupidita.nu.7.8.f.92.T.7.
Quid ſit.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alienandis.q.21.nume.21. fol.507.T.1.P.2.
Et quantum illud abominetur Deus probatur exemplis. Conra. Brun.de ſeditio.c.13.nu.13.14.16.f.139.T.11.P.1.
Quomodo committatur.Franc.de Plat.de excommunic.§.29.n.7. fol.355.T.14.
In rebus.Barth.Bellen.de charitat.ſubſid.q.92.num.1.folio 163. Tom.15.P.2.
Quomodo differat inter ius ciuile,& canonicum,& quomodo canones intelligant.Gul.Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.5.nu.6.folio 34.T.15.P.2.
Seu ſimoniacum eſt pecunia,aut fauore celare peccatorem,vel nõ penitentem reconciliare Bermon.Chouer.de pub.concub. verſ. aliter aſpere.nu.1.f.180 T.11.P.1.
Tantò grauius eſt,quantò res in qua peccator maiori pollet ſancti tate.Mart.de Arles.de ſuperſtitio.numero 74.fol.406. Tom. vndecimo,Par.2.
Tribus modis committitur.Gul.Redoa.de rebus eccl. non alienã. q.21.nu.22.f.507.T.15.P.2.
Verum & proprium quod dicatur,& qualiter puniatur.Paul. Girl. de pœn.omnifar.coitus. quæſtio. prima,numero 7.fol.298. Tomo vndecimo,Par.1.
* SACRILEGO ſub Rege vir iuſtus recte illo iubente bellare poteſt. Fran.Arias,de bello, & eius iuſtitia.nu.62. folio 327. Tomo decimoſexto.
*SACRILEGORVM diuerſæ pœnæ.Io. Coraſius.de benef.c.6. nu. 26.f.294.T.15.P.2.
*SACRILEGOS, homicidas,& venenarios punire non eſt offenſio ſanguinis,ſed legum miniſterium.Fran.Arias de Bello,& eius iuſtitia.nu.118.f.331.T.16.
Ritus multos, habent neophyti in Regnis Valentiæ, Aragoniæ,& Granatæ.Ioan.a Royas. de hæret. nume. 8.fol.210.Tom.vndecimo,Par.2.
Patientes prælati, & domini temporales publice perpetrari,non ſunt in conſcientia tuti. Idem Io.Royas ibid.num.13.T. & Par. ac fol.eiſdem.
*SACRILEGVM, an poſſit epiſcopus diſpenſare.Ioan.de Selua de benef.P.4.q.7.nu.52.f.105.T 15.P.1.
Eſſe,qui de lege Imperatoris temere iudicare præſumit.Micha.Vlcur de regim.mundi. quæſtio.2. principali.nume. duodecimo, fol.126.Tom.16.

Sacrilegus quis dicatur,& quomodo puniatur.

*SACRILEGVS, an poſſit ad mortem puniri.Ludouic. Montal.de reprobatio.ſententiæ Pilati,1.dubio.numero 54.fol.vndecimo, Tom.decimoquarto.
An ſit ſubtrahens rem ad vſum eccleſiæ deſtinatam nõdum ei traditam.Paul.Girlan.de pœ.omnifar.coitus.q.prima, nu.fol.298. Tom.vndecimo,Par.1.
An ſit,& prout talis poſſit puniri Iudęus,ſuper crucem immunditias proijciens.idem Paul.Girl.eodem ti.& eadem.q.nu.9.f.299. Tom.& P.eiſdem.
Beneficij incapax.Ioan.Coraſij de benef.c.6.num.25. fol.294.Tomo 15.Par.2.
Cenſendus eſt,& hæreticus dubitans de poteſtate Papæ.Pet. Albi. de pontifi.poteſt nu.29.f.133.T.13.P.1.
Coitus grauior eſt cæteris carnis criminib.Paul.Girlan.de pę.omnifar.coitus. in princip. nume. tertio, fol.298.Tomo vndecimo, Par.prima.
Dicitur,qui Deo mentitur.Ludouic.Montal.de reprobatio. ſententiæ Pilati.nu.51.f.11.T.14.
Diſtinguitur per locum a fure.Bartho.Taegij,tractat.crimin.P.15. nu.3.f.20.T.11.P.1.
Efficitur infamis.Bartho. Bellen. de charit.ſubſid.q.92.num.2.fol. 163.T.15.P.2.
Eſt inhabilis ad beneficia.Pet.Rebuf.de pacifi. poſſeſſor.num.248 fol.550.T.15.P.2.
Eſt,quæ putat ſemel Deo datum reuocare.Guliel.Redoa. de rebus eccle.non alienan.capitu.48. numero 17.fol.405.Tom. decimoquinto,Par.2.
Eſt ſpolia inuadens.Gul.Redoa. de ſpol. eccleſiaſt.q.17.nume.84. fol.264.T.14.
Etiam dicitur,qui res clericorum patrimoniales inuadit. Ludouic. Montalt.de reprobatio.ſententiæ Pilati,dubio 1.nume.71. folio vndecimo,Tom.14.
Item retinens decimas.Petrus Rebuf. de decimis. quæſt. vltima, nu.15.f.142.T.15.P.2.
Et detentor decimarum excommunicatur maiori excommunicatione.And.Hiſpa.de regu. decimarum.quæſt. 2.nu.2. folio 143. Tom.15.par.2.
Gladio percutitur.Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.P.2.princi.nu.46.f.10.T.12.
Homicide,& venefico eſt æquiparandus. Ludouic. Montal.de reprobatio.ſententiæ Pilati.nu.65.f.11.T.14.
Morte puniẽdus.Gul.Bont.caſib.in quibus pœn.mortis a lege &c. nume.2.& 4.f.328.T.11.P.1.
Non fit excommunicatus ipſo iure niſi effrãgat rapienda, ſed potest excommunicari.Bartho.Bellen. de charitat.ſubſid.q.92.n.3. fol.163.T.15.P.2.
Poteſt per epiſcopum diſpenſari. Bonaguid.de Aret. de diſpenſat. nu.9.f.173.T.14.
Per iudicem ſecularem puniri. Stepha. Aufre.de poteſt.ſecul. ſuper eccleſ.perſo.regula 4.nu.10.f.294.T.16.
Punitur pœna arbitraria.Bartho.Bellen.de charit.ſubſid.q.92.nume.4.f.163.T.15.P.2.
Quis dicatur.Benedic.Bonij.de cenſib.artic.19.nu.43.fol.167. colum.4.T.6.Par.2.Bartho.Tæg.tractat.crimin.parte 15.nume.4. fol.20.T.11.P.1.& Remig.de Gon.de immu.eccleſ.fallen.34.nume.2.f.107.T.13.P.1.

Sacris qui poſſint intereſſe, qui admittuntur, qui ſint conſtituti,& quales eſſe debeant conſtituendi,ac de illorum auctoritate, & officio.

*SACRIS bonæ Deæ mares arcebantur, & ab eorum picturis virgines illi dicatæ.Marq.de Suſa.de cęlib.ſacerd.non abrog.c.9.nume.2.f.111.T.14.
Canonibus conſuetudo obuians non debet attendi.Guliel.Redo. de ſpol.eccleſiaſt.quęſtio.4.numero 8.f.232.T.14.
Conſtituti non poſſunt donare concubinis efficaciter, & redditur ratio.Bermon.Chouer.de pub.concub.ver.ſcilicet pub.num.22. fol.174.T.11.P.1.
Si vxores ducant quomodo puniri debeant vltra irregularitatẽ. idem Bermon.Chouer.eod.ti.verſiculo de pœ. nu.3.f.175.T.& Par.eiſdem.
Conſtitutis interdictum eſt matrimonium.Gul. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.§.ad maiorem.nu.9.f.241.T.14.
Conſtitutus,& inſtitutus debet eſſe eligendus.Pet.de Bais.directo. electio.c.9.P 2.nu.1.f.387.T.15.P.1.
In his vaſa accipiuntur pro hominum corporibus.M. Ant. Marſil. de eccleſ.reddit.c.19.nu.5.f.349.T.15.P.2.
In ordinibus,an ſit Imperator.Reſtau.Caſtal.de Imperat.q.29.nume.1.f.42.T.16.
Et quod non.Mart.de Carazijs.de Princip.q.83.col.1.num.206 Tom.16.& q.554.col.2.f.212.T.eod.
Clerici conſtituti regulariter non poſſunt exercere officium tabellionatus.Conra. Brun.de hæret.c.3.nu.11.f.310.T.11.P.2.
Conſtituti ſunt immunes a munerib. Remig. de Gon. de charit. ſubſid.q.64.nu.7.f.192.T.15.P.2.
Debent eſſe eligentes epiſcopum.Pet.de Bais.direct.electio.ca.17. nu.1.f.384.T.15.P.1.
In rebus non eſt mercatura. Benuen.Straccha,de mercat. ver.ſuperiori loco.P.4.nu.4.f.296.T.6.P.1.
Nomen Regum Romanis remanſit exoſum. Marc.Anto.Marſil. de eccleſiaſt.reddit. cap.17.numero duodecimo,folio 348. Tomo 15.Par.2.
Propinqui qui dicantur.Chriſtoph. Roffi. de benef.c.9.nume.1. fol.86.T.15.P.2.
Romani ſumptus neceſſarios ex publico ſuggerebant.idem Marſil.eo.ti.c.1.nu.5.f.340.T.& P.eiſdem.

In ſcrinijs

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

In ſcrinijs militantes dicuntur cancellarij, & conciſtorij Principis. Mart. Lauden. de officialibus domino. q. 123. colum. 3. folio 280. Tomo 16.

Militantes non compelluntur ſalutare iudices ſpectabiles in prouincia exiſtentes. Paris de Puteo, de ſindic. verbo, notorium iudicij. nu. 12. f. 289. T. 7.

Militantibus cuiuſcunque ſint gradus ad Principem patet acceſſus. Reſtau. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 83. numero quinto, folio 66. Tomo 16.

Legibus, & prophanis in ſuo vigore permanentibus, reſpub. manet illeſa. Conrad. Brun. de hæret. capitu. 16. numero 5. fol. 293. Tom. 11. P. 2.

Literis, prælati ſemper inſiſtere debent. Io. Franc. Pauin. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 31. f. 208. T. 14.

Qui addit, vel detrahit eſt excommunicatus. Pet. de Bais. directo. electio. capit. 21. 2. Par. fol. 389. numero 2. Tomo decimoquinto, Par. prima.

Locis inferentis iniuriam qualiter puniuntur. Conra. Bru. de hære. c. 20. nu. 15. f. 325. T. 11. P. 2.

Non conſtituti, neque initiati ab actu electionis ſunt excluſi Pet. de Bais directo. elect. capitu. 13. 3. Par. num. primo, fol. 394. Tomo 15. Par. prima.

Ordinationibus, & cur olim abſoluta quemque ordinari vetitum ſit. Fran. Duar. de benefi. & ad ea perti. capitu. 16. colum. 2. fol. 6. Tom. 15. P. 2.

Ordinibus initiandi, & eccleſijs præficiendi bonis moribus ornati eſſe debent. Alphon. Hoieda. de benef. incompatib. c. 23. nume. 130. fol. 153. T. 15. P. 1.

Quibuslibet initiandus, vel promouẽdus cuius ætatis eſſe debeat. Chriſtoph. Roffinia. de benef. capitu. 2. nume. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9. fol. 248. 249. T. 15. P. 2.

Quæ non eſt conſtitutus, aut inſtitutus in eccleſijs collegiatis, aut conuentualibus non eſt eligendus. Petr. de Bais. directo. electio. c. 9. 2. P. nu. 2. f. 388. T. 15. P. 1.

Qui non interſunt diſtributiones quotidianas non lucrãtur, & ſi quid receptum eſt, debet reſtitui. M. Anto. Marſil. de eccleſ. reddit. c. 24. nu. 1. f. 356. T. 15. P. 2.

Rebus abutens in ſortilegijs, ſacrilegij reus eſt. Paul. Girlan. de ſortileg. q. 16. nu. 4. f. 397. T. 11. P. 2.

Abutentes diuinatores, ipſorum cognitio ad iuriſdictionem inquiſitorum pertinet. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 21. nu. 11. folio 144. T. 11. P. 2.

Diaconus abutens in ſortilegijs, & ſacrilegij reus eſt, & trib. annis, ac ſex menſibus excommunicatus exiſtit, necnon & ab altaris miniſterio omnino ſuſpenſus habetur. Paul. Girlan. de ſortilegijs. q. 16. nu. 4. f. 397. T. 11. P. 2.

Non poteſt, nec debet quis abuti, & qui abutitur, quomodo ſit puniendus. Paul. Girlan. de ſortileg. q. 17. numero 3. fol. 398. Tomo 11. P. 2. & Benedic. Bonij de cenſib. artic. 12. nu. 43. fol. 167. Tom. 6. Par. 2.

Propinqui, qui dicantur, Chriſtoph. Roſſi. de benefi. c. 9. nume. 1. fol. 261. T. 15. P. 2.

Vel ſpiritualitati fructus non ſunt adiuncti. Gul. Redoa. de rebus eccl. non alie. rub. 4. nu. 2. f. 407. T. 15. P. 2.

*SACRISTA archidiaconus, vel magiſter ſcholarum interdictus, vel non interdictus ſi in loco interdicto exercet officium ſuum, an ſit irregularis. Io. Calder. de interdic. eccleſiaſt. verſic. quid de officijs. nu. 88. f. 330. T. 14.

*SACRISTÆ officium quale ſit. Io. Fran. Paui de viſitat. q. 8. 1. Par. nu. 23. f. 167. T. 14.

*SACRISTAM viſitantes, quid ab eo petant. idem Paui. eo. ti. q. 7. 2. P. nu. 64. f. 204. T. eod.

Viſitator compellit ſuum officium adimplere. idem Paui. eodem ti. q. 8. 1. P. nu. 23. f. 167. T. 14.

Sacro qui admittantur, & non.

*SACRO a miniſterio, vel beneficio, an quis ob vitium corporis debeat repelli. Franc. Duare. de benefi. & ad ea pertinent. lib. 1. c. 3. col. 4. f. 12. T. 15. P. 2.

Conciſtorio, & curia parlamenti Pariſien. ſchedulare magiſtrat. ciuil. col. 3. f. 139. T. 16.

Cum hoſpitali, & pręſtimonio beneficium poteſt permutari. Chriſtoph. Roffinia. de benef. c. 36. nu. 1. f. 284. T. 15. P. 2.

Secus in hoſpitali profano. ibid. nu. 2.

Et pro primo dicto. ibid. nu. 3.

Rationem vide ibid. nu. 4.

Et de hoc. ibid. nu. 6.

In loco, an debitor reſtari poſſit. Pet. Pech. de iure ſiſtendi. c. 6. n. 1. fol. 163. T. 3. P. 2.

Si maritus cognoſcat vxorem, an locus ille indigeat reconciliatione. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. quia omnis. col. 4. nu. 3. f. 193. T. 11. P. 1.

Pro loco muris circundato, quandoque capitur eccleſia. Hor. Mandoſ. de priuileg ad inſtar. glo. 7. numero 22. folio 132. Tomo decimooctauo.

Sacrorum qui ſint domini & qualia officia.

*SACRORVM ad minimos gradus adipiſcendos, qualis ætas ſuffi ciat. Chriſtoph. Roffinia. de benef. c. 2. numero 10. folio 249. Tomo 15. Par. 2.

Euangeliorũ præſentia incutit terrorem, & inducit ſuffragium veritati. Laur. Sylui. de feud. recognit. 109. num. 5. f. 94. T. 10. P. 1.

Homines non ſunt domini, nam Deus non dedit facultatem hominibus ſacramenta vendendi, & mere ſpiritualia non poſſunt poſſideri, & ius patronatus non emitur ſine ſimonia. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. cap. 28. numero 10. folio 54. Tom. 15. Par. ſecunda.

Minorum ordinum officia licitè ab illis exerceri poſſunt, qui non ſunt in illis ordinati. beat. Anto. de irregularitate. cap. 1. nume. 3. fol. 402. T. 14.

Ordinum bigamia eſt impeditiua, & quando contrahatur. Io. Garon. de 2. nup. rub. de pœ. ſecundò nuben. nu. 8. & 10. folio 116. Tomo nono.

Collatio facta extra tempora a canonibus præfixa, caret debito effectu. Pet. Rebuf. de nominat. quæſtio. 14. princ. nume. 12. folio 319. T. 15. P. 2.

Fauore aſcriptitij a cultura terræ ſeparari nequeunt, niſi domino conſentiente. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alien. rub. 10. num. 30 fol. 412. T. 15. P. 2.

Promotione qui ſint indigni. Io. Montaig. de bigam. q. 5. nume. 9. fol. 127. T. 9.

Scriniorum magiſtris liber patet ingreſſus ad Imperato. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. quæſtio. 83. numero 7. fol. 66. T. 16.

Proximi qui ſint. idem Caſtal. eod. ti. & quæſtio. nu. 2. f. & T. eiſdẽ, & Ioan. Pyrrhi de magiſtrat. Rom. Par. prima, nume. 35. fol. 203. Tom. eodem.

Sacros ad ordines qui promoueantur, & non & quales promouendi debeant eſſe.

*SACROS ad ordines, an claudus poſſit promoueri. beat. Anto. de irregularit. c. 5. nu. 3. f. 405. T. 14.

An clericus occidens hominem ad ſui tutelam ſine diſpenſatione. Iac. Nouel. ad defenſ. ti. homicida, quibus ex cauſis. num. 57. fol. 218. T. 11. P. 1.

An corpore vitiati, & quando. Io. Fran. Pauin. de viſitat. q. 6. 2. Par. nu. 21. f. 201. T. 14.

An Demoniacus. Io. Bertachinus de epiſcopis lib. 2. q. 1. num. 96. fol. 312. T. 13. P. 2.

An filij hæreticorum. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 29. numero 14. fol. 154. T. 11. P. 2.

An filij nati ex concubina, poſtea vxore. Io. le Cirier. de primoge. q. 14. lib. 1. nu. 3. f. 30. T. 10. P. 1.

An hæreticus reuerſus. Ludouic. Carerius de hæret. nu. 154. folio 50. T. 11. Par. 2.

An hermaphroditus. Io. Crot. de teſtibus ver. qui teſtes. nume. 43. fol. 201. T. 4.

An illiterati, vel parum ſcientes. Io. de Selua de benef. P. 3. q. 5. nume. 3 f. 56. T. 15. P. 1.

An laicus indoctus. Nicol. Plouij de ſacrament. ca. 2. P. 6. nume. 2. fol. 89. Tom. 14.

An, qui duellauit, & ſi eſſet clericus, an in ordine prius habito poſſit adminiſtrare, vel ad alios vlteriores ordines promoueri. Iulius Ferret. de duello. nu. 85. f. 311. T. 12.

An ſectus in virilib. ex cauſa morbi lepræ, quæ ex luxuria gignitur. Hier. Præuidel. de peſte, & eius priuilegijs. verſi. volenti omnia. nu. 6. f. 185. T. 18.

Cur non promoueatur bigamus Marq. de Suſa. de celiba. ſacerd. non abrog. c. 10. nu. 17. f. 113. T. 14.

Diſpenſatus cenſetur etiam ad inferiores qui ad presbyteratum diſpenſatur. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. numero 231 fol. 226. T. 13. P. 2.

Epiſcopus ſcienter promouens excommunicatum, an cum eo diſpenſare videatur. Ioan. Berta. de epiſcop. Par. 2. numero 58. fol. 328. T. 13. P. 2.

Hodie quis non promouetur, niſi habeat beneficium, vel bona patrimonialia quæ non poſſint alienari. Guliel. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. caſu. 13. numero 6. folio 456. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Laicus poſt delictum promotus a quo puniendus. And. Barb. de præſtant, Card. q. vndecima, baſilica. 1. Par. numero 4. fol. 84. Tomo 13. Par. ſecunda.

Non eſt promouendus bigamus, nec poteſt eligi. Pet. de Bais. directo. electio. capitu. 20. ſecundæ Par. num. primo, folio 389. Tomo 15. Par. prima.

Et de hoc dantur quatuor rationes. ibid. nu. 2.

Non promouentur coniugati. Ant. Gub. Coſt. de ſponſ. num. 121. fol. 54. Tom. 9.

Non corpore uitiato ſine apoſtolica diſpenſatione. Marc. Anto. Marſil. de eccleſiaſt. redditib. c. 18. nu. vigeſimotertio, folio 349. Tom. 15. Par. ſecunda.

Non falſarius literarum Papæ. Nicol. Ploui. de irregularitate. nu. 33. f. 402. T. 14.

Non filij presbyterorum, nec alij ex fornicatione nati. Io. Franc. Pauin. de viſitatio. quæſtio. 6. ſecundæ Par. nu. vigeſimoquinto, fol. 201. T. 14.

Non filius habens patrem in neceſſitate, vt pater mediante eius perſonali non poſſit. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. q. 7. nu. 30. f. 159. T. 18.

Non furioſi, lunatici, caduci, & demoniaci. beat. Ant. de irregula. c. 5. nu. 5. f. 405. T. 14.

Non illegitime nati. Io. Bertach. de epiſcop. lib. ſecundo, num. 83. fol. 312. T. 13. P. 2.

Non interdicti, ſiue clerici, ſiue laici ſint. Io. Cald. de interdic. P. 2. nu. 11. f. 38. T. 14.

Non litigioſi. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. quæſtio. 9. ſecundæ Par.

Source : BIU Cujas

Par.numero 88.folio 209.Tom.decimoquarto.
Non maritus, qui vxorem adulteram reconciliauit etiã post mortem vxoris.Bermon. Chouer.de pub. concub.rub.de adult.nu. 74.f.152.T.11.P.1.
Non monoculus beat. Anton. de irregul.capitu.5. nume.3. folio 405.Tomo 14.
Ordinandus castitatem vouere debet.Io.Fran.Paui.de visitat.q.9 2.P.nu.10.f.208.T.14.
Et secundum Apostolum debet esse etiam sine crimine,ea.q.nu me.76.f.209.ibid.
Ordinare & ad prælaturam promouere habentes filios, est periculosum.ibi ead.q.9.nu.10.f.& T.eadem.
Possunt admitti expositi.Gabriel Paleot. de Nothis spurijsque fi. lijs.cap.63.numero tertio,fol.73. Tom.8. Par.secunda,Bermon. Chouer.de pub. concub. verficul. impropriè Papa. nume. 90. fol.188.T.11.P.1.
Et redditur ratio cur magis in expositio,quàm in spurio.ibid.
Promotio præsumitur, quando quis diu seruiuit in benef. tanquàm promot. Aymo.Crauet.de antiquit.tempo. vers.vidimus. num.32.f.149.T.17.
Promouendum magis impedit oculi deformitas, quãto talis oculi clausura. Ioan. Staph. super commis. & literis iustitiæ. de rescrip.in forma breuium.numero 76.fol.302.Tom.decimoquinto,Par. prima.
Promouendus ecclesiasticum beneficium,aut sufficiens patrimonium debet habere.M.Ant. Marsil.de ecclesiast.reddit.c.18. nu. 22.f.349.T.15.P.2.
Promoueri non potest quis ante annum a susceptione postremi gradus minorum. Quintil. Mandos. annales casus.numero 49. fol.212.T.17.
Promoueri potest differens baptizari in duobus casibus.beat.Anton.de irregul.capitu.sexto,numero quarto,folio 406.Tom.decimoquarto.
Item Iudeus in ægritudine Christianus effectus, ratione sanctitatis.Troil.Maluit.de sanctorum canonizatio.primo dub.n.11. fol.97.Tom.14.
Promoueri possunt spurij,monachi facti, qui & ad beneficia nõ curata etiam admittuntur.Anto.de Rosel.de legitimatio.lib.3. nu.8.f.90.T.8.P.2.
Quando Gibosus promoueatur.beat. Anto. de irregul.c.5.nu.3. fol.405.T.14.
Quando habens maculam in oculo.ibid.
Quare quis non promoueatur in 24. anno sicut promouetur.numero 25.Pet.And.Gamb.de extensio.numero 21.folio 249. Tomo decimooctauo.
Quempiam ordinare extra tempora soli Papæ est reseruatum. Idem Gamar.de auctoritat. de lat.lib.2.numero 258. folio 160. Tom.13.Par.2.
Qui literas commendatitias dare possint.Ioan. Franc.Pauin.de visitatio.quæstio.6.secundæ Partis.numero 55.folio 202.Tomo decimoquarto.
Qui nequeant promoueri. Nic. Plouij de irregul.nume.33.folio 402.Tom.14.
Serui per episcopum ordinari prohibeantur. Ioan. Franc. Pauinus.de visitatio.quæstio.sexta,secundæ Par.nume.23. folio 201. Tom.decimoquarto.
Seruus quando possit ordinari.beat. Anto.de irregularitate.ca.6. nu.10.f.406.T.14.
Si episcopus consecratus clericum inhabilem consecrat, & promoueat qualiter puniatur.Ioan.Bertach.de episcop.lib.3.Par.4. nu.9.f.323.T.13.P.2.
Si quis fauore prouehitur Deus offenditur. Guliel.Redoan. de simo.mental.Par.secunda,capitu.33.numero 32.folio 82. Tom. decimoquinto,Par.2.
Idem si quis non ex merito promouetur. Redoa.eo.ti.c.25.f.74. nu.6.T.& P.eisdem.
Solus Papa in diebus festiuis ordinat, & eo die aliquem ad duos sacros ordines promouet, & in die consecrationis suæ ordinationem facit.Ioan.de Selua de benef.Par.2.q.3.nume.29.fol.34. Tom.15.Par.1.
Videbis reliqua ad sacros ordines pertinentia supra in litera.O. in verbo ordo vel ordines, vbi abundanter omnia ad materiam notata inuenies.
Canones sicut leges debent laici imitari. Ioan. Franc.Pauinus de visitatio. quæstio.5.secundæ Par.numero 35.folio 199.Tom.decimoquarto.
Inter ordines primam tonsuram connumerari in qua ætas annorum 7.requiritur, & quæ infanti aliter non potest conferri, nisi quando religionem ingrederetur. Pet.And Gamb.de auc.leg. de lat.lib.septimo,numero 433.folio 209. Tomo decimotertio, Par.secunda.
Libros, & Bibliothecas hæretici destruxerunt.Conrad. Brun.de hæret.capitu.tertio, nume. duodecimo,fol.287. Tomo 11. Par. secunda.
Minores ordines, an possit conferre Cardinalis, non episcopus. Ioan.Bertach.de episcop.Par. tertia,nume. 11.fol.322.Tom.13. Par.secunda.
Eodem die recipientes cum subdiaconatu,siue duos sacros ordines ab ordinibus, sed receptis sunt suspensi, & debent deponi. beat.Anton.de interdict.capitu.4.nume.decimooctauo,fol.343 Tom.decimoquarto.
Ordines,an possit episcopus conferre quoquo tempore. Nic. Plouij de sacrament.capitu.secundo, sextæ Par. nume.3.fol.89. Tomo decimoquarto.
Beneficiarij capessere coguntur.Anto. Gub.de spos.rub. effectus sponsaliorum.nu.4.f.49.T.9.
Conferre,& episcopos consecrare,hæreticis,est interdictum.Cõrad.Brun.de hæret.c.4.num. decimoquarto,folio 318.Tom.11. Par.secunda.
Conferens episcopus sex cauere debet.Nic.Plou. de sacramentis. c.3.6 P.nu.1.f.89.T.14.
Confert episcopus etiam simoniachus. Gul. Redoa.P.2.c.23.nu. 21.f.73.T.15.P.2.
Duos vna & eadem die minus dari.Petr.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.2.nu.264.f.160.T.13.P.2.
Paruuli qui ignoranter receperunt parentum cupiditate,data pecunia per episcopum dispensantur. Bonaguid.de Aretio. de dispensatio.nu.12.f.173.T.14.
Idem cum his qui ignoranter ab episcopo, qui episcopatui resignauit receperunt. ibi eodem titu. numero quinto, Tomo & fol.eodem.
Prouocans,vel prouocatus suscipiens, seu ecclesiasticam dignitatem excusatur a duello.Iulius Ferretus de duello.nume.87.folio 311.Tom.12.
Recipientes furtiue per episcopum dispensantur, & quo casu Bonag.de Aret.de dispensatio.nume. decimoseptimo,fol.173.Tomo decimoquarto.
Secus si scienter, quia eo casu solus Papa dispensat. ibidem nume.trigesimoquarto.
Scienter excommunicatum recipientem solus Papa dispensat. idem Bonag.eo.ti.nu.72.f.174.T.eo.
Idem cum scientia.ibid.nu.74.
Tres eodem die suscipiens punitur.Ioan. Franc. Pauin. de visitat. de visitat.quæstio.6.secundę Par.numero 41.folio 202. Tom.decimoquarto.
Vendentes,sunt venditores columbarum.Guliel. Redoa. de sim. mental.Par.secunda,capitu.25.numero duodecimo, fol.74.Tomo 15.Par.2.
Vt conferat,an Papa possit dare potestatem sacerdoti.Ioan. Brunel.de sponsalib.& matrim.concluf.20.nume.quadragesimosecundo,fol.25.T.9.
Romani faciebant agros de hostibus captos campum Martium, ædes,Aras,& similia ex antiqua lege Papyria.Io.Vlric. Zasi.Catalo.leg.antiq.col.1.in fi.f.264.T.1.
*SACROSANCTÆ iuris sanctiones ad ea quæ frequentius accidere solent conditæ sunt.Iodoc.Burgen. de subhasta.c.1. nume.1. Tom.6.Par.1.
*SACROSANCTAM communionem, qui non recipiunt a sacerdotibus ecclesiasticis dicuntur hæretici, si tamen credant,non esse necessariam Christiano.Zanc.Vgol.de hæret.c.2.nume.19. fol.272.T.11.P.2.
*SACROSANCTO collegio S.R.E.Cardinalium,& de auctoritate eorum,& officio,ac dignitate,vide supra in litera.C.in verbo, Cardinales, & in verbo,collegium.vbi sufficientissime omnia describuntur ad hanc materiam pertinentia, quia hic non est locus.

Sacrum quid dicatur, & quomodo ac quomodo sit in hominum commercio.

*SACRVM accipientes ordinem a schismaticis, & ab eis res ecclesiarum ementes sunt excommunicati. Bea. Anton.de excommunicatio.c.9.nu.1.f.370.T.14.
Ad ordinem ascendere volens, qualis esse debeat. Ioan. Franc. Pauin.de visitatio.quæstio.6. secundæ Par.numero 46.fol.202.Tomo decimoquarto.
Per saltum promotus ab executione officij suscepti est suspensus. beat.Anton.de interdict.capitu.4.nu.13.f.343.
Beneficium nemini potest conferri, nisi sacris sit initiatus. Franc. Duar.de benef. & ad ea pertinent. capitu.6. colum.tertia,fol.13. Tom.15.Par.2.
Concilium Tridentinum dum loquitur de matrimonijs contrahẽdis,an etiam loquatur, vel locum habeat in sponsalibus de futuro.Ioan.Guterij Plac.Hisp.de contrac. iura. capit. 51.numero 3. fol.96.T.6.P.2.
Conferens ordinem per simoniam est suspensus,ipso facto ab omnibus ordinibus,& non possunt recipi sacramenta ab eo,nisi Baptisma,& Eucharistia in casu necessitatis.Guliel.Redoan. de simon.mental.Par.prima,capitu.8.nu.vndecimo,fol.38. Tom.15. Par.secunda.
Dici collegium Cardinalium, & cętus diuinus. Pet.And. Gamb. de auct.leg.de lat.libro 7. numero 66.fol. 204.Tom.13.Par.2. & Cardinal.Iacobat. de concil.lib.1. numero 167. artic.1.fol. 199. Tom.13.Par.1.
Imperatoris encaustum nulli permittitur habere, aut quærere consequenter mercaturam vetatur,& eodem in loco dicitur de priuilegio scripto sacro encausto. Benuenut. Straccha de mercatu. P.4.nu.7.f.296.T.6.P.1.
Ordinem beneficia quædam ipso actu exposcunt.Pet.de Bais directo.electio capitu.9.secundæ Partis.numero 3.folio 388.Tomo decimoquinto,Par.1.
Conferens per simoniam est suspensus ipso facto ab omnibus ordinibus.Guliel.Redoa.de simo.mental.Par.2.cap.25. nume.29. fol.74.T.15.P.2.
Extra statuta tempora recipientes suspensi sunt beat. Anton. de interdict.capitu.quarto,numero duodecimo, fol.343. Tom.decimoquarto.
Vendenti & spiritum sanctum eadem imponitur pœna,quæ imponitur vendenti præbendas.Ioan.Caraf.de simo.nume.53. fol. 118.Tom.15.P.2.
Vas conflatum si reintegraretur,noua indigeret consecratione.

Guliel.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Guliel.Redoa.de rebus eccle.non alie.rub.6.nume.21. fol.409. Tom.15.Par.2.

Eccleſię, vel eccleſiaſticis perſonis in eadem forma vendi poteſt. ibid.num.23.

Quid ſi laici vellent in eadem forma?reſp.quòd dari non debet. ibid.num.24.

Quid ſi hoſtes vellent occidere captiuos,niſi eis daretur vas in eadem forma?reſp. quod dari non debet. ibidem numero vigeſimoquinto.

Poſt confractionem, vel conflationem non eſt amplius ſacrum, ſed purum metallum.ibid.nu.20.

Quando laicus venditur,non ſolum debet confringi, ſed etiam conflari.ibid.nu.19.

Sęculare miſcellanee conſideratum quale dicatur,& ſit.

*SAECVLARE ad beneficium non datur monacho gratia, niſi cũ diſpenſatione.Ludouic. Gomes de gratijs expectatiuis.num.70. fol.307.T.15.P.1.

Ad beneficium,quãdo regularis poſſit promoueri, & beneficium ſeculare, quando dicatur naturam regularis aſſumpſiſſe. Ioan. de Selua de benefi.Par.3.quæſtio.11.numero 133.fol.70. Tomo 15.Par.prima.

Quando regulari detur gratia.Ioan.Staf.de gratijs & expectatiuis octaua forma.nu.6.f.267.T.15.P.1.

Beneficium dicitur etiam abbatia.Alphon.Hoieda de benef. incõ pat.c.5.nu.3.f.116.T.15.P.1.

Eſt incompatibile regulari quemadmodum regulare eſt incompatibile in clerico ſeculari. Alfon. Hoieda de benef. incompati. Par.1.c.24.& vlt nu.92.f.162.T.15.P.1.

Exprimi debet per regularem in impetratione, & econtra.idem Hoieda ibid.nu.93.

Fit regulare, & econtra regulare in ſeculare tranſmutatur intra tempus 40.annorum Io.Staph.de gratijs expectatiuis &c. octaua forma.nu.3.f.267.T.15.P.1.

Impetrans debet probare per 10. proximos annos ſeculare fuiſſe. Leobin Aurelia. de mandat.Apoſtol.numero 78.folio 226.Tomo 15.Par.1.

Quid ſit,& qui dicantur Aſſiſij.Io.de Selua de benef.P.1.q.2. nu. 76.f.5.T.15.P.1.

Vt dicatur in communi forma pauperum, requiritur quadrigenaria præſumptio.Io. Staf. de gratijs expectatiuis &c.forma decima & vltima principali. nume. 4.folio 268.Tom.decimoquinto,Par.1.

Brachium,an poſſit inuocare delegatus a Papa. Bermon. Chouer. de pub concub.verſicu.ad iſtum text.numero 6.fol.180. Tomo vndecimo,Par.1.

Et regulare eſt beneficium,& ita duplex. Alfon.Hoieda de benefi. incompat.Par.prima,in præfatione. numero 6.folio 112.Tomo decimoquinto,Par.1.

Forum, an per eccleſiaſticum poſſit cogi ad obſeruationem iuris canonici.Steph.Aufrer.de poteſt.eccleſ.ſuper laicis in principio. nu.35.f.299.T.16.

Officium,clericus habere non poteſt,& ſi eſſet ſuæ dignitati annexum,quando poſſit habere.Franc.de Pla.de excommunica.§.7. nu.1.2.& 3.f.151.T.14.

Sęcularem plerasque res comprehendere, ac peculiarem ſurſum in vnaquaque habere.

*SAECVLAREM ad eccleſiam, monachus promotus debet ſe eccleſiæ conformare in officio. Alber. de Ferra. de horis cano. nu. 62.fol.564.T.15.P.2.

Aliquando exequi nõ teneri ſententiam iudicis eccleſiaſtici, quorundam falſa eſt opinio.Iac.Siman. de cathol.inſt.ti.36.nume.6. fol.166.T.11.P.2.

De nullitate ſententiæ inquiſitoris cognoſcere poſſe, quidam ſentiunt.Iac.Siman.eo.ti.num.7.ibid.

Eccleſiam ad regularem ſtatum reducendi legatum de latere dare licentiam poſſe.Pet.And.Gamba.de auctorit.leg de lat.libro quinto,verſicu.erigere poſſunt. numero 8. folio 184. Tomo 13. Par.ſecunda.

Legatus tamen ipſe religioſam facere non poteſt. Gondiſ. Villadieg.de legat.quęſtio.vndecima,numero 84.folio 268.Tom.13. Par.ſecunda.

Quando legatus vniat regulari. Petr. And. Gamba.de auctor.legat.de lat.libro quinto,103.folio 183. Tomo decimotertio, Par. ſecunda.

Sine diſpenſatione non poteſt conſequi Monachus. Ioan. Staph. de gratijs expectat.&c.octaua forma.nume.8.fol.268. Tom.decimoquinto,Par.1.

Et regularem comprehendere prioratus verbum generaliter prolatum.Leob.Aurelia. de mandat. apoſtol. numero 106.fol. 229. Tom.15.Par.1.

Iudicem in cauſa hæreſis merum eſſe exequutorem multorũ vera eſt ſententia. Iac.Simanc. de cathol.inſt.titu.36.numero 5. folio 166.Tom.11 Par.2.

Poſſet punire binas nuptias contrahente augumentatur. Arnal. Albert.de agnoſc aſſer.hæret.quæſtio.23. numero 12.fol.78.Tomo 11.Par.2.

Poteſtatem,an exercuerit Chriſtus eijciens ementes, ac vendentes de templo.Michael Vlcur.de regim.mundi.q.2.princi.num.50. 58.& 78.f.114.& 115.T.16.

Prioratum ſeptemni demandari poſſit.Chriſtoph.Roſ.de benefi. c.2.nu.20.f.249.T.15.P.2.

Quo in caſu ſentiant Igneus,& alij,non debere ſententiam inquiſitorum exequi.Iac.Siman.de cathol.inſt. titu.36.num.8. fol.166. Tom.11.P.2.

Et ibi.nu.9.notatur temeritas,& procacitas Ignei.

Seu temporalem poteſtatem nullo modo ſe extendere ad ſpiritualem.Pet.Bertrand.de iuriſdictio.&c.quæſtio.3. numero 41.folio 413.Tom.12.

Sęculares a quibus ſe abſtineant, qui dicantur, & quale ſit eorum officialium circa omnia contingentia.

*SÆCVLARES debent ſe abſtinere a deciſione ſpiritualium de quibus agitur in concilijs.Micha.de Anin.de vnit.ouil.& paſt.c. 27.nu.6.f.47.T.13.P.2.

Clerici in eccleſijs cathedralibus eligi poſſunt. Petr. de Bais directo.electio.capitu.6.ſecundæ Par.nume.tertio,fol.387.Tom.15. Par.prima.

Clericos iudicare non debent.Gul. Duran.de modo gen.conc.cel. rub.3.nu.1.f.158.T.13.P.1.

Curas clerici non debent aſſumere.idem Duran. eo.ti.rub.1. nu.1. fol.eo.& T.ac P.eiſdem.

Dignitates,an ſit licitũ emere. Io. Quint.Hedui Ariſtocrat. Chriſt. ciuit q. 119.nu. 5.f.91.T.16.

Poteſt vendere Imperator.Thomas Campegius de benef. pluralit.in principio nu.18.f.532.T.15.P.2.

Duæ Abbatiæ ſicut regulares ſunt incompatibiles.Alfon.Hoieda de benef.incompatibil.Par.1.capitu.5.numero 6.fol. 116.Tom. 15.Par.prima.

Duos honores, an quis poſſit habere. Io.de Selua de benef.Par.3. q.39.nu.3.f.91.Tom.15.par.1.

Eccleſiæ,quibus modis poſſint pleno iure ſubeſſe inferiori prælato.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.quæſtio. 11.nume. 3. fol.90. Tom.decimoſeptimo.

Et temporales,officiales, vel rectores debent prompte facere executionem contra damnatos de hęreſi, immo ſibi relicta debent per ſe,vel per nuncios,ſine dilatione recipere & debita animaduerſione punire alioquin ipſo facto ſunt excommunicati,quam excommunicationem ſuſtinentes per annum ſunt & ipſi vti hæretici condẽnandi.Bern.Comm.Lucer.inqui.hæret.prauit.nu.1. col.2.fol.337.Tom.11.Par.2.

In clericos, nullum iuriſdictionis actũ exercere poſſunt. Bernard. Laur.de poteſt. ſecu. ſuper Ecc. perſo. numero tertio,folio 301. Tom.decimoſexto.

Iudices ab inquiſitoribus pro exequendis ſuis ſententijs requiſiti, non poſſunt de cauſa cognoſcere, neque proceſſum petere,ſed ſententias exequi tenetur.Ioan.Royas de hæret. aſſertio.prima. nu.450.fol.233.Tom.11.Par.2.

Cognoſcere non poſſunt de decimis etiam imphęudatis, niſi ex priuilegio.Pet.Rebuf.de decimis.q. 10.nu.35.37. & 39.fol.134. Tom.15.Par.2.

Cognoſcunt de congrua portione. Pet. Rebuf. Congruæ portiõ. nu.55.fol.243.Tom.15.Par.2.

Debent iurare de aſſiſtendo inquiſitionibus contra hæret.

Et principes poſſe punire Iudeos, & Paganos delinquentes.Ioan. Royas de hęret. numero 564. folio 220. Tom. vndecimo, Par. ſecunda.

Item,& hæreticos.Conrad. Brun.de hæret. cap.13.nume.1.fol. 315.Tom.& P.eiſdem.

Non poſſunt cognoſcere de cauſis ciuilibus, aut criminalibus quarum cognitio pertinet ad inquiſitores. Simanc. de cathol. inſtitut. titu.36. numero ſecundo, folio 166.Tomo vndecimo, Par.ſecunda.

Poſſunt cogi per cenſuram Eccleſiaſticam repellere excommunicatos a ſua curia Stepha. Aufrer. de poteſt. eccleſiaſ. ſuper laicis nu.34.fol.298.Tom.16.

Propter alia crimine punire non poſſunt lamias ſibi relictas niſi cauſa cognita.Iac.Simanch.de cathol.inſtitutio.tit. 37.num.18. fol.168.Tom.11.Par.2.

Punire debent illos, quos inquiſitores, hęreticos declarauerint. Iac Simanc.de cathol.inſtitut.titul. 36.numero tertio,folio 166. Tom.11.Par.2.

Regij poſſunt cognoſcere in cauſis proprietatis beneficiorum in regalia vacantium,aut illorum,quorum collatio ſpectat ad Regem.Stepha.Aufrer.de poteſt.ſecul.ſuper eccleſ.regula.2.num. 25.fol.334.Tom.11.Par.1.

Legatus, an conferat eccleſias regularibus,remmiſſiue.Pet. And. Gamb.de auctorit.leg.de lat.lib.3. numero 533. fol. 173. Tom. 13.Par.ſecunda.

Item,an ſpurijs,ibi.pariter remmiſſiue nu.543.

Magiſtratus exequi, & conſeruare conſtitutiones aduerſus hęret. latas iurare debent, quod ſi facere reccuſent puniuntur,vt ibi. Condiſ.de hæret.quæſtio.19.numero quinto,folio 39. Tom.11. Par. ſecunda.

Mercenarij, a quo debent habere licentiam ſi alibi volunt ſumme re.euchariſtiam.Fran.de Pla.de excommunicatio.§.19.nume.2. fol.353.Tom.14.

Non debent ſe immiſcere in negotijs eccleſiaſticis Ioan. Hier. Alban.Card.de donat.conſtant.numero 28,fol.568.Tom.decimoquinto,Par.ſecunda.

Nullam

Source : BIU Cujas

Nullam in clericos iurisdictionem exercere possunt. Bernard. Lauret. de excommunicatio. in principio nume. 6. fol. 328. Tom. 11. Par. prima.
Officiales, hæreticos punire nolentes qua pœna plectantur Gondis. de hær. quæstio. decimanona, numero quarto, fol. 39. Tom. 11. Par. secunda,
Potestates ita ab Imperatore dependent sicut membra a capite. Alber. Brun. de seditio. capitu. 6. numero 38. folio 105. Tom. 11. Par. prima.
Principes, an possint interesse in concilio generali. Ioann. de Selua de beneficio. Par. 2. quæst. 23. nume. 7. fol. 48. Tom. decimoquinto, Par. prima.
An sint, & quando de corpore concilij, & an habeant vocem diffinitiuam. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 94. nume. 8. fol. 70. Tom. 16.
Cum graui animarum suarum præiudicio aliena occuppant territoria. Hier. de Mont. de finib. Regun. capitu. 76. nume. 2. fol. 352. Tom. 3. Par. 2.
Dicuntur habere iurisdictionem in scismaticos, apostatas, & hæreticos. Card. Iacoba. de concilio lib. 3. nume. 195. fol. 234. Tom. 13. Par. prima.
Ecclesiam defendere tenentur. Fran. Arias de bello, & eius iustit. nu. 143. fol. 332. Tom. 16.
Et potestas punire possunt hæreticos. Conrad. Brun. de hæret. c. 13. nu. 1. fol. 315. Tom. 11. Par. 2.
In Monasterijs, nec in domibus Episcoporum suam mansionem colligere non debent Guliel. Duran. de modo gene. concil. cel. rub. 70. nu. 36. f. 172. T. 13. P. 1.
Inuestituras episcopatuum, vel alicuius ecclesiæ ecclesiasticæ dignitatis aliud dare non possunt, sine auctoritate Ecclesiæ Romanæ, aut Romano Pontifice in consulto, & ibi plures nominantur, qui id fecerint. Albert. Brun. de seditio. cap. 5. num. 24. & 25. fol. 102. Tom. 11. P. 1.
Non possunt se ingerere vacantibus ecclesijs, vt personas gratas habeant. Guliel. Duran. de modo gen. concil. cel. rub. 70. nu. 29. fol. 171. Tom. 13. Par. 1.
Prohibentur dare ecclesiarum inuestituras. Ioan. de Selua de benef. P. 1. q. 5. nu. 31. f. 12. T. 15. P. 1.
Quod in casu possint apponere manus ad congregandum concilium. Card. Iacobatij de Concil. lib. 3. nume. 149. fol. 231. Tom. 13. Par. prima.
Super causis ecclesiarum, etiam in earum fauorem, nihil statuere possunt. Ioan. de Selua de benef. Par. 2. quæstio. 23. nume. 11. fol. 88. Tom. 15. Par. 1. & iterum idem. Io. de Selua eo. tit. q. 1. num. 9. fol. 30. Tom. & Par. eis.
Tenentur ad ecclesiarum defensionem, & bonorum ecclesia. Mart. de Caraz. de Princip. qnæstio. 140. colum. quarta, fol. 206. Tom. decimosexto.
Quam potestatem habere videantur in prouisionibus ecclesiarum. Ioan. Lup. de libertate eccles. quæst. 13. nume. primo, fol. 9. Tom. 13. Par. 1.
Sæcularia negotia tractant, clerici verò ecclesiastica, Ægidius Thomat. de collectis. versicu. videndum. nunc est. nume. 9. folio 129. Tom. duodecimo.
Tempore interdicti non debent extra ecclesiam diuina auscultare. Nic. Plou. de ecclesijs. interdict. num. decimooctauo, fol. 334. Tom. decimoquarto.

Sæculari.

*SÆCVLARI a iudice ad Papam non appellatur nisi in terris ecclesiæ. Franc. Arias de bello, & eius iustitia. numero 208. folio 334. Tom. decimosexto.
An possit decidi quæstio facti in causa spirituali, & quando. Arnal. Alber. de agnosc. asser. hæret. quæstio. 25. nume. 55. folio 92. Tom. 11. Par. 2.
Pluribus inquisitis quorum vnum, vnus est clericus. qui remmit. petit ad ecclesiasticum, an omnes alij laici debeant ad illum remitti. Steph. Auct. de potestate, eccles. super laicis nume. 13. fol. 297. Tom. 16.
Potest puniri punitus a iudice ecclesiastico, quando non fuit sufficienter punitus. Arnald. Alber. de Agnosc. Asser. hæret. q. 25. nu. 61. fol. 92. Tom. 11. P. 2.
Puniendus est duas vxores habens, aut plures. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titul. 40. numero primo, folio 169. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Alicui principi non licèt clericos iudicare deprehensos in quibuscumque criminibus etiam atrocissimis. Hier. Higas. de crimi. lesæ maiest. quæstio. 69. numero decimotertio, folio 49. Tom. 11. Par. prima.
Brachio quando sit locus. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæstio. 72. nu. 17. fol. 102. Tom. 5.
Curiæ, an possint ab inquisitoribus relinqui Lamiæ, quas infantes occidisse constat, si redire volunt ad agendam pœnitentiam. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 37. numero 17. fol. 167. Tom. 11. Par. secunda.
Debet subiacere clericus communi opinione habitus pro laico. Steph. Aufrer. de potest seculari super eccles. reg. 2. num. 23. fol. 333. Tom. 11. Par. 1.
Est tradendus offendens inquisitores vel alios, sancti officij officiales ne dum si offendat personas, sed etiam si si damnificet bona. Ioan. Royas de hæret. numero 419. fol. 233. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Meritò relinquntur Luteranarũ hæresum magistri. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 47. nu. 65. f. 186. T. 11. P. 2.
Quando clericus sit tradendus. Ioan. Lnp. de libertat. ecclesiasti. Par. secunda. quæstione prima. numero 5. folio 5. Tomo decimotertio. Par. 2.
Quando sint tradendi relapsi in hæresim. Arnald. Albert. de agnosc. asser Hærel. quęstione 25. numero 26. fol. 89. Tomo 11. Par. secunda.
Quare ecclesia tradat hæreticum. Ioan. Royas. de Hæret. P. 2. nu. 221. fol. 227. T. 11. P. 2.
Sunt relinquendi. Hæresiarchæ, & errorum magistri. Iac. Simãc. de cathol. institu. titu. 47. numero 60. folio 185. Tomo decimoprimo. Par. 2.
Item pertinaces, non pœnitentes apostatę sunt recipiendi. Idem Simanc. eodem titu. septimo. numero quinto. folio 122. Tomo Par. eisdem.
Traditur etiam hæreticus damnatus de hæresi, & si esset clericus, prius degradatur. Corad Brun. de Hęret. cap. decimotertio. nu. 1. fol. 315. T. 11. P. 2.
Ecclesiæ collegatæ, vel nõ collegiatæ, non tamen exemptæ, quando legatur, an debeatur canonica Episcopo. Pet. de Vbal. de canoni. Episcop. & paroch. quæstione quarta. nume. 1. fol. 203. Tomo 15. Par. 2.
Ecclesiæ, canonicæ, regularis, etiam sine socio prefici posse. Petr. Andr. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 8. versi. sciendum est. nu. 14. fol. 216. Tomo 13. P. 2.
Item, & monachos cum socio, de licentia tamen abbatis, etiam, absque dispensatione. ibi. nu. 15.
Ecclesiasticus potest inhibere, ne procedat sup principali donec spirituale incidens coràm eo pendet. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæstione decima. numero secundo. folio octuagesimoseptimo. Tomo 5.
In causa monachus, vel canonicns non potest esse iudex. Ioann. Monach. de defenso. iur. contra iudi. post. nu. 9. folio 123. T. 13. Par. secunda.
In clerico beneficium regulare est incompatibile, & beneficium seculare est incompatibile regulari. Alfon. Hoieda de beneficijs incompatibilibus. Par. 1. cap. 24. & vltimo. numero 92. folio 162. Tomo 15. P. 1.
In ecclesia vt Monachus ministret potest dispensari Io. de Selua de Benef. P. 4. quæst. 7. nu. 36. f. 105. T. 15. P. 1.
In foro & regno Franciæ Episcopi, & Cardinales conueniuntur, & quomodo. Restau. Castal. de Imperat. quæstione 101. nume. 7. fol. 73. Tomo 16.
In iudicio clerici, etiam prælati coguntur respondere. Steph. Aufrer. de potest. secul. super ecclesiast. regul. secunda. numero 26. 334. Tomo 11. P. 1.
Iudici an ecclesiasticus inhibeat propter exceptionẽ vsurarũ post præceptum inconfessum. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 14. nu. 1. fol. 88. Tomo 5.
An possit ecclesiasticus iuhibere, ne in causa contra laicos, & clericum nota procedat. Quintil. Mandos. de inhibitio. q. 69. nu. 1. fol. 99. Tomo 5.
An possit. Papa vel eius delegatus inhibere circa temporalia in terris non subiectis in temporalibus. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæstione quadragesimaseptima. numero primo. fol. 94. Tomo 5.
An sit iterum relinquendus hæreticus ille, qui ab eo restitutus est inquisitoribus eo, quod dixisset se pœnitere velle, & alios hęreticos indicare si plenissime confessus fuerit. Iacob. Simanc. de cathol. Institut. tit. 47. numero 73. folio 186. Tomo 11. Par. secũda.
Debent relinqui hæret. qui filios. Regis inficiũt. Simanc. Ibi. nu. 70. Tomo & fol. eod.
Petenti an sit exhibendus processus. Hæretici damnati à iudice ecclesiastico vt videre possit, num quid recte faceret condemnatus. Gondiss. de Hæret. quæst. 19. nu. 6. folio. 39. T. 11. Par. 2.
Protinus tradendus est relapsus nulla audientia ei præstita. Gondiss. eo. tit. quæstione decimaprima. numero 2. folio 36. Tom. & Par. eisdem.
Relinquendus est filius minor. 20. annis si hæret. pertinax fuerit, perinde, ac si maior esset. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 29. num. 58. fol. 156. T. 11. P. 2.
Item hæreticus manifeste deprehẽsus nisi continuo post deprehensionem veniam sponte petat. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 4. numero trigesimoquarto. folio 485. Tomo vndecimo Par. secunda.
Sine vlla miseratione etiam relinquendus est hæreticus, qui regi, aut principi hæreses persuadere tentauerit. Idem Simanc. eodem titutulo quadragesimoseptimo. numero 68. folio 186. Tomo decimoprimo. P. 2.
Sunt pariter relinquendi hæretici, qui reginam, aut filias, aut sorores Regis hæresum venenis inficere conantur. Idem Simanc. ibi. nu. 69. Tomo & fol. eisdem.
Potentia, & prudentia. Romanorũ imperium insurrexit. Pet. Bert. de iurisdict. ecclesiast. & secul. quæstione prima. numero decimoquinto. fol. 409. Tom. 12.
Principi, an clerici in criminalibus subsint etiam in grauibus, & in crimine læsæ maiesta. Restau. Castal. de Imperat. q. 101. nu. 10. fol. 73. Tomo 16.
Prælati tenentur prestare homagium. Arnal. Ruzze. de iure reg. priuileg. decimoprimo. numero decimoquarto. folio 367. Tomo 12.
Prouisioni in regno Frãcię cõmuniter status ecclesiasticus subest. Steph. Aufrer. de potesta. secul. super ecclesiast. regul. 2. nu. 30. fol. 335. Tomo 11. P. 1.
Quo remedio succuratur, casu quo declaratur excõmunicatus ab ecclesiastico. Ioan. Guter. Hisp. de contract. iur. cap. 2. nume. 26. folio 44. Tomo 6. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sæcularia qualia ſint & quibus ſint conferenda.

*SÆCVLARIA ad beneficia literæ regularibus non ſolent concedi. Ioan. Staf. de gratijs expect. &c. octaua forma nume. 9. folio 268. Tom. 15. Par. 1.

Ad beneficia regularis eſt inhabilis, & econtra. Pet. Rebuf. de Pacifi. poſſeſſor. nu. 311. f. 553. T. 15. P. 2.

Beneficia, vel q̃ obtinet certa perſona, an reſeruatio capiat Æneas de Falco. de reſſeruatio benef. q. 3. principali. 22. & vide etiam nu. 23. & 24. f. 252. T. 15. P. 1.

An Monachis poſſint conferri. Io. de Selua de benef. Par. 3. q. 70. nu. 1. fol. 99. Tom. 15. Par. 1.

Multa ſunt, & regularia ſimiliter. Alfon. Hoieda. de benef. incom patibilib. P. 1. in præfatio. nu. 7. f. 112. T. 15. P. 1.

Omnia perpetua ſunt. M. Anto. Marſil, de eccleſiaſt. redit. cap. 15. nu. 15. fol. 347. Tom. 15. P. 2.

Quando regularibus cõferri poſſint, & econtra. Pet. And. Gamb. de Auct. leg. de lat. verſicul. ſciendum eſt. numero 55. folio 217. Tom. 13. Par. 2.

Quæ adminiſtrationem habent iuriſdictione tamen carent, quæ ſint, M. Ant. Marſil. de eccleſias. reddit. cap. 12. nume. 1. fol. 346. Tom. 15. Par. 2.

Clericum adminiſtrantem, ſi quis percuſſerit non eſt excommuni catus. Beat. Anto. de excommunicatio. capitul. 1. nume. 27. folio 367. Tom. 14.

Eſſe cenſentur beneficia omnia de iure communi. Iudo. Gomes. de gratijs expectatiuis nume. 106. fol. 309. Tom. 15. Par. 1. Et Ioann. Coraſ. de benef. capitu. 5. nume. 6. fol. 288. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Et regularia beneficia, quæ ſint. idem Coraſ. eo. titu. & capitu. nu. 5. Tom. & fol. eo.

Sæcularibus quid commiſſum intelligatur, & quales præfici poſsint.

*SÆCVLARIBVS a iudicibus familiares poſſunt cõprehendi. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. titu. 41. nume. 20. fol. 162. Tom. vndecimo, Par. ſecunda.

An poſſint Epiſcopus, vel legatus commẽdare eccleſias regulares. vel econtra. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 4. num. 197 fol. 180. Tom. 13. Par. 2.

An, & quando liceat bellare, bellumq́; indicere. Io. Lupi. de bello, & bellati §. ſi ſumus. nu. 1. f. 322. T. 16.

Dignitatibus dandis, dignitas eſt ponderanda. Bartho. Cæpol. de Imperat. milit, deligen. §. ratione. nu. 6. f. 313. T. 16.

Eccleſijs oblati, an gaudeãt priuileg. Canonis. Maria, Soci. de obla tio libello. 10. nu, 14. f. 129. T. 14.

In dignitatibus non committitur Simonia, quia non continent ſpi ritualem iuriſdictionem, quæ extra eccleſiã non reperiatur. Guliel. Redoa. de Simo. mental. P. 2. capitul. 35. nume. 25. & 26. fol. 84. Tom. 15. Par. 2.

Perſonam duorum poteſt quis repreſentare, & an ſalarium duorum habere debeat. Guliel. Amonf. de ſuſceſſio. Regũ. dubio. 1. nu. 47. fol. 180. Tom. 16.

Iudicibus, quando lamiæ ſint tradendę. Iacob. Simanc. de Cathol. inſtitut. tit. 37. nu. 19. f. 168. T. 11. P. 2.

Negotijs Deo militans ſe implicare non debet. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 107. nu. 2. f. 75. T. 16. Et Franciſchin. Curtius de feud. 2. P. primi membri. nu. 18. f. 68. T. 10. P. 2.

Poteſtatibus dominis temporalib. & rectoribus ciuitatum, & locorum indicitur, & præcipitur quatenus obediãt, & quomodo, & quando obedire debeant inquiſitoribus hæreticæ prauitatis. Bernar. Comm. Lucer. in quis. hæret. prauit. col. 3. & 4. nu. 3. 4. & 5. fol. 342. Tom. 11. Par. 2.

Quando regularis præficiatur Io. Coraſij. de benef. cap. 5. nu. 13. fol. 293. Tom. 15. Par. 2.

Regularia, & ſecularia regularibus commendari poſſe legatorum facultatibus communiter eſt prouiſum. Pet. And. Gamb. de Aucto. leg. de latere lib. 4. nu. 199. f. 180. T. 13. P. 2.

Sæcularis quis dicatur & quomodo ſe debeat habere erga eccleſiaſticos, ac cuius ſit auctoritatis, & quid facere poſſit, & non.

*SÆCVLARIS Abbatia dicitur beneficium Io. de Selua. de benef. P. 1. q. 2. nu. 56. f. 5. T. 15. P. 1.

Ad eccleſiaſticũ, & eccleſiaſticus ad ſæcularem, vbi opus eſt, recurrere poteſt, vna enim poteſtas alterius opera iuuatur. Gondiſ. de hæret. q. 19. nu, 9. f. 39. T. 11. P. 2.

Adeptus beneficium Simoniacè deponitur etiam ab ordine regu laris non, cõſiderato modo procedendi. Guliel. Redoa. de Simo. mentali. P. 4. c. 13. nu. 27. f. 114. T. 15. P. 2.

Adiri poteſt iudice eccleſiaſtico adhærẽte. Quint. Mandos. de inhi bitio. q. 121. nu. 8. f. 113. T. 5.

An debeat interrogare traditum ſibi in cauſa hæreſis, an ipſe ſit ille, de quo ſententia relaxationis loquitur. Arnal. Alber. de agnoſcen. aſſert. hæret. q. 25 nu. 49, f. 91, T. 11. P. 2.

Exequi ſententiam latam in crimine hæreſis a iudice eccleſiaſtico non conſtitut. ſibi de iuſtitia ipſius. Conrad. Brun. de hæret. c. 15. nu. 1. 2. 3. 5. & 7. f. 315. & 316. T. 11. P. 2.

An, & quando habeat iuriſdictionẽ in perſonas eccleſiaſticas, Rex pias Marrius de Fano. de brachio, ſeu auxilio implorando. nu. 22. fol. 409. Tomo 11. P. 2.

An habeat iuriſdictionem in clericum apoſtatam. Ioã. Lupi. de libert. eccleſ. Par. ſecunda. quæſtione 5. numero quinto. fol. 6. Tomo 13. Par. 1.

An ita petere poſſit brachium iudicis eccleſiaſtici ſicut eccleſiaſticus ſecularis. Martinus de Fano. de brachio ſeu auxilio implorando, &c. numero decimoſeptimo. folio 410. Tomo decimoprimo. Par. 2.

An Papæ obedire teneatur. Vital. de Cambaj. de clauſ. verſicu. an reduction. numero 41. folio 451. T. 18.

An poſſit aliquem extrahere ab eccleſia. Remigius de Gonnis, de immunitate eccleſiarum. quæſtione prima. numero primo. fol. 107. Tomo 13. Par. 1.

Aliquid cognoſcere ſuper clerico pro debito Regis capto, & eccleſiæ remiſſo. Steph. Aufrer. de poteſtate ſeculari ſuper eccleſiaſti. perſon. regul. quarta. numero vigeſimoſeptimo. folio 295. Tomo 16.

Cogere clericum ad reſtitutionem vbi ſuccedit prædoni in fraudem iuriſdictionis. Idem Aufrer. eo. tit. reg. 2. numero decimotertio. fol. 333. Tom. 11. P. 1.

Cognoſcere de crimine falſi commiſſo in literis apoſtolicis. idẽ Aufrer. eodem titulo. reg. quarta. numero 15. 295. Tomo 16.

Item de habitu clericali, an ſit clericalis vel non. ibi. eodem titu. & reg. nu. 24.

Item de poſſeſſorio iuris patronatus. Franc. Curt. de feudis. P. 7. princip. nu. 23. fol. 91. T. 10. P. 2.

Dare tutores clerico pupillo. Idem Aufrer. de poteſta. ſecul. ſuper eccleſiaſt. perſo. ea. regula. 4. numero 29. folio 339. Tomo decimoprimo. Par. prima. & fol. 295. num. eod. T. 16.

Decidere quæſtionem incidentem vel emergentem conſiſtentem in facto vel in iure in cauſis ſpiritualibus vel potius debeat illam remittere ad eccleſiaſticum. Arnald. Alber. de agnoſc. aſſert. de Hæret. quæſtione vigeſimoquinto. numero 51. folio 91. Tomo 11. Par. 2.

Eſſe competens in cognoſcendo de fructibus temporalibus prouenientibus ex rebus ſpiritualibus. Steph. Aufrer. de poteſtate ſecul. ſuper eccleſiaſt. perſo. reg. 4. nume. vigeſimoſeptimo. fol. 295. Tomo 16.

Facere ſtatuta pœnalia circa matrimonia. Vital. de Camb. de clauſ. verſicu. de natu. matrimonij. numero decimooctauo. fol. 428. Tomo 18.

Habere cognitionem cauſæ eccleſiaſt. inter duos laicos vel vnius clerici contra laicum. Steph. Aufrer. de poteſta. ſeculari ſuper eccleſiaſti. perſonis. reg. 4. numero 23. folio 295. Tomo 16.

Nominari ad regularia. Pet. Rebuff. de nominatio. quæſtione 9. principali. numero ſexageſimoſecundo. foli. 312. Tom. 15. P. 2.

Petere ab inquiſitore vt ei oſtendatur proceſſus. Hæretici condemnati autem faciat executionem. Bernard. Comm. Lucer. inquiſitionis Hæret. prauitat. columna ſecunda. numer. ſexto. fol. 337. 11. Par. 2.

Punire delictum commiſſum in eccleſia à laico. Steph. Aufrer. de poteſt. ſeculari ſuper eccleſiaſticis perſonis regula. 4. nu. 21. fol. 295. Tomo 16.

Item laicum facientem iniuriam clerico ea. regula quarta. numero trigeſimo.

Item ſimoniacum, quem eccleſiaſticus condemnauit. ibi. numero vigeſimo.

An ſententiam iudicis eccleſiaſtici in cauſa Hęreſis exequi teneatur, nulla de iuſtitia ipſius cognitione, vel fide facta. Iacob. Simanca, de cathol. inſtitut. tit, 36. num. 4. folio 166. Tom. 11. P. 2.

An teneatur impendere brachium ſuum abſque oſtenſione proceſſus. Arnald. Albert. de agnoſc. aſſertio. hæret. quæſtione 25. nume. quadrageſimoſeptimo, folio nonageſimoprimo. Tomo decimoprimo. Par. 2.

Arbitrator an poſſit cognoſcere de materia vſuraria. Steph. Aufrer. de poteſt. ſęculari ſuper eccleſiaſticis perſonis, reg. 4. nu. 13. fol. 295. Tomo 16.

Capiens clericum etiam violenter, dum tamẽ ſit requiſitus per eccleſiaſticum, non incidit in excõicationem. Bermon. Couer. de pub. concub. ver. ad iſtum texum. uumero 1. columna 3. fol. 180. Tomo 11. Par. 1.

Citra excommunicationem poteſt capere clericum notorie fornicantem ad finem adducendi, & remittendi. Betmon. Couer. eod. tit. rub. notorium eſt. numero ſexto, folio 177. Tomo decimoprimo. Par. 1.

Clericum in fragranti crimine comprehenſum per 20. horas detinere poteſt. Bernar. Laur. de poteſt. ſeculari. ſuper eccleſia. perſo. num. 20, fol. 302. Tomo 16.

Clericus nũquid poſſit eligi epiſcop. regularium. Io. Bert. de epiſcop, lib. 2. nu 98, fol. 312. T. 13. P. 2.

Cognoſcit de mero poſſeſſorio. Melch. Palaez. tractat. maiorat. q. 11. nu. 11. fol. 446. T. 10. P. 1.

Item incidenter ſuper matrimonio, quando eſt quęſtio facti. Idẽ Palaez eo. tit. quæſtione decimaquinta, numero 20. folio 449. Tomo & Par. eiſdem.

Eccleſia, an poſſit fieri regularis auctorit. Epiſcop. Pet. de Peruſ. de mutatio. ſtatus ec cleſ. nu, 2. fol. 175. T. 14.

Epiſcopi conſenſu in ſtatum regularem conuerti poteſt, & ibi quod eccleſia ordinata per teſtatorem ædificari per Epiſcopum poteſt in aliud pium opus conuerti. Io-n. de Selua de benef. Par. 1. q 6. nu. 25. fol. 24. T. 15. P. 1.

Parochialis ſi per 40. annos per religioſum gubernetur, an poterit poſtea clerico ſęculari aſſignari. Ioan. de Selua de benef. P. 3. q. 11. num. 125. fol. 69. Tomo 15. P. 1.

Quando

Source : BIU Cujas

Quando in regularem erigitur quid agendum tunc sit. Ioann. Franc.Pauin.de visitationibus quæstio.5.2.Par. numero 86. fol. 199.Tom.14.
Est competens etiam, quod clericum respectu inuentarij faciendi Phan.de Phanutijs de inuent.hær.nume.24.fol. 277. Tom.8. Par.secunda.
Est inferior iudice ecclesiastico in executione iustitię Cõrad.Brun. de hæret.c.15.nu.6.f.316.T.11.P.2.
Et ecclesiasticus,an aliquo casu possint concurrere in causæ cognitione.Steph. Aufrer.de potestat.eccleſiast. super laicis in principio,nu.51.fol.300.Tom. 16.
Exequens instrumentum habens paratam executionem si sciat quæstionem vsuræ dicti contractus pendere coram iudice ecclesiastico,& sibi ab eo inhibeatur ne amplius procedat super executione donec quæstio vsurarum terminetur, an teneatur super sedere.Ioan.Guterij Hisp.de contract.iur.fir.cap.2.num.6.& 11. fol.43.Tom.6.Par.2.
Habet iurisdictionem in clericum in causa reconuentionis, & feudali. Bernard. Laur. de potest. sęcul.super ecccleſias. perso. nu.4.fol.301.Tom.16.
In articulo necessitatis potest de spiritualibus cognoscere, & de illis disponere.Steph. Aufrer. de potest. sæcular super ecclesias. personis,reg.4.nu.33.f.340.T. 11.P.1.
In criminalibus alijs ab hæresi non tenetur stare processui iudicis ecclesiastici, Aufrer.eo. titu.& regul.numero trigesimosecundo, Tom.& fol.eisdem.
In ecclesia sui territorij existens, & iudicium exercens, non valet quod agit,secus de iudice ecclesiastico. Sebast. Vanc.de nullit. ex defect.iurisdic.nu.109.f.389.T. 4.
In materia adulterij potest cognoscere si agitur ad pœnam sangui nis.Steph.Aufrer.de potestat.sęcul.super ecclesiast. perso. reg.4. nu.14.fol.295.Tom.16.
In quibus casibus possit clericos iudicare.Ioan.Lupus de libert.ecclesias.Par.secunda,quæstio.1.num.2.fol.5.Tom. decimotertio, Par. prima.
In spiritualibus potest cognoscere ea quæ sunt facti, sed non ea, quæ sunt iuris.Phan.de Phanutijs, de iureiurando in litem,P.1. cap.3.nu.13.fol.361.T.3.P.2.
Infamatus adeptus beneficium Simoniace ignoranter cogitur renunciare. si scienter deponitur, idem erit.in reg. simo. in ordine.Guliel.Redoan.de simoni.mental. Par.4.capitu. 10. nume.6. fol.110.Tom.15.Par.2.& capitu.13.numero 23.fol. 114. eo.titul. Tom.& fol.
Inter clericos regulariter iudicare non potest cum iure diuino sint exempti.Sebast.Vant.de nullit. ex defectu iurisd. numero 101. fol.389.Tom.4.
Fallit tamen in pluribus,vt ibi.
Inuocatus,an possit opponere exceptionem iniustæ sententiæ Bermon.Couer.de pub.concub.versicu. ad istum textum nu. 5.fol. 180.Tom. 11.Par.1.
An teneatur exequi sententiam inuocantis si fuerit appellatum a tali sententia,distinguitur.idem Bermon. ibidem nu.3.
Iudex punit hæreticum damnatum ab Episcopo, & cogitur stare processui iudicis ecclesiastici.Arnal.Alber.de agnosc. assert. hæret.q.10.nu.7.f.60.T.11.P.2.
Iuramentum remittere,& iurantem absoluere non potest. Ioann. de Selua de iure iuran.Par.4.quæstio.5.numero primo, fol.358. Tom.quarto.
Iurisdictio cadit in Cæsarem,& spiritualis in prælatos vices Dei in terri gerentes.Pet.Bertran.de iurisd.&c.quæstio.3.nume.3.folio 410.Tom.12.
Seu temporalis nullo modo ad spirituale se extendit.idē Bertran. ea.q.3.nu.41.f.413.T.eo.
Mittens in possessionem hęreditatis videtur mittere in possessionem iuris patronatus.Melch.Palaez.tract.maiorat.q.11.num.3. fol.446.Tom.10.Par.1.
Non habet iurisdictionem a iudice ecclesiastico, vnde non potest illi inhibere quod intellige, vt ibi per Afflict.per multa. Franc. Hercul.de attenta.c.23.nu.4.f.269.T.5.
Non tenetur exequi pręceptum iudicis ecclesiastici,si sciat, vel suspicetur esse iniustum.Conrad.Brun.de hæret.cap.15.nume.14. fol.316.Tom.11.Par.2.
Sententiam ecclesiast nullam,vel iniustam.Quint. Mandos. de inhibitio q.72.post nu.4.f.101.T.5.
Se inhibere ab executione instrumenti contractus, qui dicitur vsurarius,pendente tantum lite apud ecclesiasticum,super absolutione a iuramento.Io.Guterij Plac.Hisp.de contract.iura.c.2. nu.25.fol.44.Tom.6.Par.2.
Stare processui iudicis ecclesiastici, quando aliquem sibi tradit puniendum regulariter.Arnal.Albertinus de agnosc.Asser.Hæret.q.25.nu.43.f.91.T.11.P.2.
Fallit tamen vt ibi nu.44.& 45.
Orta quæstione facti ecclesiastica an poterit competenter cognoscere.Steph.Aufrer.de potest.secul. super ecclesiasticis personis. reg.4.nu.12.f.294.T.16.
Persona,si hęres est,inuentarium facere debet etiam coram iudice sęculari.Phanu.de Phanutijs,de inuent.hær. versic. cum viderimus.nu.25.fol.277.T.8.P.2.
Potest clericum criminaliter accusatum condemnare. Steph. Aufrer.de potest.secul.super ecclesias.reg.4.num.31.fol.340. Tom. 11.Par.prima.
Coercere clericum aliquid attentantem in suæ temporalis iurisdictionis præiudicium Bernard. Laur. de excommunicatione, in principio.nu.14.f.329.T.11.P.1.
Et hoc in sex casibus.idem Bernard.eo.titu.numero 8.folio 301. Tom. decimosexto.
Cogere clericum ad restitutionem depositi apud se facti ex ordinatione ipsiusmet iudicis sęcularis,Steph.Aufrer.de potesta.secul.super ecclesiast.personis regul. secunda. nu. decimoquarto. fol.333.Tomo 11.P.2.
Item & partem ad remittendum iuramentum turpitudinem cõtinens.Ioan.de Selua de iureiurando. Par.4.quæst.5.numero 2. fol.358.Tomo 4.
Cognoscere de causa iuris patronatus, quando est quæstio facti, & non iuris. Steph. Aufrer. de potest. sęculari super ecclesiast. perso.reg.4.num.25.fol.295.T.16.
Item de nullitate absolutionis à iuramento factæ per ecclesiã. Ibi.numero 8.& Ioan.de Selua de iureiurando Par.4.q.5.nu.4. fol.358.Tomo 4.
Item,& de nullitate sententiæ,si sententia propter defectum iurisdictionis fuerit nulla. Corad. Brun. de Hæret.c.15.nu.10.11. & 12.fol.316.T.11.P.2.
Item,& vbi agitur actione personali pro vsu funeris inter laicos. Idem Aufrer.cap.4.reg.Tomo supradicto,de potest.secul.super ecclesiast.personis.nu.4.fol 294.T.16.
Item,& vbicunque agitur contra laicum super reg.ecclesiæ.Ibi. numero nono.
Item,& in crimine falsi in literis apostolicis commissio.ibidem. numero decimoquinto.
Item, & de possessorio causæ seu rei ecclesiast.Bernard.Laur.eo. tit.nu.17.fol.302.Tomo 16.
Dare clerico curatorem ad bona. Melch.Palaez.tracta. maiorat. q.58.nu.64.fol.401.Tomo 10.P.1.
Declarare quem incurrisse periurium. Ioan. de Selua de iureiurando.Par.4.quæst.5.nu.3.f.358.T.4.
Detinere clericum infragranti ræpertum per horas.20.Bernard. Laur.de excommunicatio.numero vigesimo. folio 329. Tomo decimoprimo. Par.1.
Procedere contra Simoniacos.Guillel.Redoan. de Simo. ment. Pas. quarta.numero 32.capitu.decimo.folio 111. Tomo decimoquinto.Par.secunda.
Punire sacrilegum. Steph.Aufrer.de potest.secul.super ecclesiast. personis.reg.4.nu.10.fol.294.T.16.
Item,& clericum si sæuis,& enormibus se imiscuerit.Bernard. Laur.de excommunicat.à princip.numero nono. fol.329. T.11. Par.prima.
Item sortilegos,& diuinatores.Aufrer.eod.titu.& reg.4.nu.16. fol.295.Tomo 16.
Reuocare ad curiã curialem effectum clericum. Bærnar. Laur. eodem titu.de excommunica.in principio. numero.13.fol.329. Tomo 11.P.1.
Supplere negligentiam iudicis ecclesiastici cognoscentis de vassallis ecclesiæ.idem.Aufrer.eodem. Tomo, reg.4. numero 48. fol.296.Tomo 16.
Potestas coercet, quos non potest ecclesia corrigere. Card. Iacobat. de concil.lib.9.nume.19.folio 342.Tomo decimotertio. Par.prima.
Et ecclesiastica possunt eidem personæ competere. Petr. Bert. de iurisdictione &c.quæstione decimoprimo.numero octauo.fol. 411.Tomo 12.
Et principatus subest potest.ecclesiast.idem Bert.eo.tit.q.2. num. 12.fol.409.Tomo eod.
In causa Hæresis potius versatur in exequendo, quàm in iudicãdo.Corad.Brun.de Hæret.cap.decimotertio.numero 5.fol.315. Tomo 11.Par.2.
Et de hoc constitutio Bonifacij Papæ octaui.ibi.num.6.
In clericos,quæ, etiam quo ad spolium, & quò ad depositum, & quò ad manus impositionem,& quando,Kest.Castal.de Impeperat.quæstione 101.numero sexto. decimoprimo. & sequenti. fol.73.Tomo 16.
Nihil nouit de donis,& præmijs vitæ futuræ.Bertran.de iurisdictione &c.q.2.nu.9.f.409.T.12.
Per quam populus regitur quantum ad temporalia, vtrum sit à Deo.Petr.Bertr.de origine iurisdictio.quæst.1.nume. 1.folio 29. Tomo 3.P.1.
Potest coercere prælatos, clericos contra decreta. Basil. concilij, & pragmaticam sanctionem intentantes.Stepha.Aufrer.de potesta.secul.&c.reg.2.nu.31.fol.335.T.11.P.1.
Seu iudex non se intromittat nisi ab ecclesiastico requisitus in certis casibus.Zanch.Vgol.de Hæret.c.8.nu.2.fol.238.T.11.P.2.
Neque de bonis vel in bonis hæreticorum.Idem Vgol.eo.ti.cap. 26.nu.1.fol.259.T.& P.eisdem.
Princeps,an possit beneficium conferre,aut super illis aliquid disponere.Ioan.de Selua,de benef.Par.2.q.23.nu.1. 10.& 22. folio 48.& 49.T.15.P.1.
Etiam in crimine læsæ maiestatis non potest proeedere contra clericum,nisi ratione feudi,quod ab eo teneret.Hier. Gigas de crimi.læsæ maiest.ver.vidimus supra.nu.16.fol.49. T.11.Par.1.
Nec Imperator iure cõmuni potest beneficia conferre, nec Rex Restau. Castal.de Imperat.quæstio.100.numero 8.& 12. fol.72. Tom.16.
Non potest legitimare clericum, nec etiam in vita patris. idem Castal.eo.tit.q.102.nn.5.f.73.T.eo.
Potest compellere Cardinales ad ingrediẽdum conclaue, vt eligant.Pet.à Monte de potest.pontif. ver.postquàm visum est.nu. 7.fol.145.Tom.13.P.1.
Quo casu possit violentiam gladij Papæ repellere per gladium suum,& non possit dici agere contra Papam.Card.Iacobat, de concilio li.9.art.12.nu.147.f.348.T.13.P.1.
Si de facto duellum concedat per prælatum loci ratione peccati põt prohiberi.Maria.Soc.cons.2.in materia duelli.nu.9.fol.307. Tomo 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Quando referat causam iudici ecclesiastico. Corad. Brun. de Hæret. c. 15. nu. 8. f. 316. T. 11. P. 2.

Quando remittit iudici ecclesiastico causam nõ potest ille terminum assignare intra quem cognoscat. Partibus autem intra quẽ se præsentent, potest Ioan. Guterij. Hisp. de contractibus iura c. 2. nu. 16. fol. 43. T. 6. P. 2.

Rationem iuramenti coram iudice spirituali potest conueniri. Iode Selua, de iureiuran. Par. secunda. quęstione 3. numero 8. folio 350. Tomo 4.

Requisitus à iudice ecclesiastico vt ipsi opem ferat, est excõmunicatus si recuset brachium suum impartiri. Paris. de Puteo de sindicatu ver. brachium. nu. 4. fol. 248. T. 7.

Sex casibus clericum coercere potest. Bernard. Laur. de excommunicatio. in principio. numero octauo. folio 329. Tomo decimoprimo. Par. 1.

Potest capere clericum, & carceri mancipare. Idem Bernar. Lau. de potesta. secul. &c. in princip. numero decimonono. fol. 302. Tomo decimosexto.

Si neglexerit exhibere iustitiam, tunc indefectum succedit iudex ecclesiæ. Pet. de Bella. per. de feudis. tit. 15. nume. 18. folio nono. Tomo decimo. Par. 2. & Mart. de Silli. de feud. rubri. quid sit fœudum. 245. fol. 8. T. 10. P. 1.

Si receptat latronem publicum ad ecclesiam confugientem, & ipse dicat se non esse publicum latronem, an ante declarationem destrahi possit. Ioan. de Visch. de immunitate ecclesiæ. nu. 22. fol. 12. Tomo 13. P. 1.

Tenetur stare absolutioni à iuramento datæ ab ecclesiastico nisi viderit illam iniustam, seu nullam. Arnal. Albert. de agnosc. asser. Hæret. q. vigesimoquinto. numero. 46. folio 91. Tomo decimoprimo. Par. 2.

Vbi est suspectus potest Episcopus adiri pro quacunque etiam causa. Steph. Aufrer. de potest. ecclesiast. numero 46. folio 129. Tomo 13. Par. 1. Guillel. Duran. de modo ge. conc. celeb. rub. 70. nu. 19. fol. 171. Tom. & Par. eis.

Vnus, alterius iudicis sęcularis auxiliũ implorare potest. Gundiss. de Hæret. q. 19. numero 10. folio trigesimonono. Tom. decimoprimo. Par. 1.

Sæcularium in genitiuo casu varia significantis.

*SAECVLARIS brachij inuocatio in quibus casibus habeat locum. Bermon Couer. de pub. concub. versicu. ergo si prælatus. nu. 2. fol. 181. T. 11. P. 1.

Brachij inuocatio non debet à iudice laico impendi nisi in subsidium. Idem Bermon. ibi. nu. 1.

Et ecclesiastici, ac mixti fori, est crimen cõtrahentis binas nuptias si tamen non est suspectus de Hæresi. Arnal. Albert. de agnosc. assert. Hæret. q. 23. num. 76. f. 83. T. 11. P. 2.

Iudicis officium in Hęreticos. Corad. Brun. de Hæret. cap. 13. nu. 7. fol. 315. T. 11. P. 2.

Principis consiliarij possunt esse prælati etiam ad condendas leges. Rest. Castal. de Imperat. q. 107. num. 5. 6. & sequenti fol. 75. Tomo 16.

Rei ex venditione ius patronatus transfertur. Thomas. Campeg. de benef. priuil. in princ. nu. 15. fol. 532. T. 15. P. 2.

Sæcularium appellatione quid veniat & varia omnium consideratio.

*SECVLARIVM appellatione non veniunt ecclesiasticæ. Ioann. de Grass. de substantial. procurat. versi. tàm ecclesiasticas, quàm sęculares. nu. 1. fol. 370. T. 3. P. 1.

Arma alia sunt, & alia ecclesiasticorum. Ioann. Lupi. de Bello. & Bellato. § habeas. nu. 2. f. 321. T. 16.

Beneficiorũ religiosos incapaces existere. P. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 8. versi. sciendum est. numero 38. folio 216. To. 13. Par. secunda.

Tria genera cùm administratione, & iurisdictione, cum administratione sine iurisdictione, & quæ iurisdictione, & administratione carent. M. Anto. Marsil. de eccles. iast. reddit. Par. 2. cap. 11. nu. 2. fol. 345. T. 15. P. 2.

Dignitatum fines præscribi possunt. Hier. de Monte de finib. regun cap. 76. nu. 1. & 19. f. 352. T. 3. P. 2.

Administratorum munus, & cura. Ioan. Vgo. de officio quatuor prælat. ver. regib. & princip. nu. 2. f. 300. T. 13. P. 2.

Ecclesiarum abbates dicuntur obtinere beneficia cũ administratione, & iurisdictione Mar. Ant. Marsil. de eccles. redditib. cap. 11. nu. 5. f. 345. T. 15. P. 2.

Conuersi an priuilegio canonis, si quis suadente Diabolo, gaudeant Franc. de Pla. de excommunicatio. §. 42. nu. primo. folio. 359. Tom. 14.

In nominationibus non comprehenduntur regularia benef. Petr. Rebuff. de nominatio. q. 15. prin. nu. 24. f. 327. T. 15. P. 2.

Principum potestas quanta sit. Franc. Curt. de feudis. P. 2. q. 2. nu. 9. fol. 58. T. 10. Par. 2.

*SAECVLI miles esse desinit factus miles Dei. Franc. Curt. de feudis. Par. 2. nu. 17. fol. 68. T. 10. P. 2.

Idem in clerico. Hier. Gigas. de pensionibus eccles. q. 55. nu. 1. fol. 349 Tom. 15. P. 1.

*SAECVLO hoc non punitur peierans in iudicio criminali ad sui defensionem. M Ant. Cuchus. de mentiente circa pos. nu. 125. fol. 295. Tomo 2. Pars.

*SÆCVLVM exiuisse dicuntur in probatione existentes. Philipp. Franc. de disputat. petito. dubio. 3. num. 17. fol. 331. Tom. tertio, Par. secunda.

*SÆPE affectionis ratio a communis iuris regulis nos recedere facit ex quadam æquitate. Phanut. de Phanutijs de iureiur. in lit. P. 1. c. 4. nu. 47. f. 366. T. 3. P. 2.

Doctores æquiuocant in appellando dolum præsumptum, pro vero, vel econuerso. idem Phanu. eo. titul. Tom. & Par. capitu. 11. folio 374.

Voces quæ certum aliquid significant ad ea quoque vsu deflectũtur quæ illi proxima, & annexa sunt. Albert. Bolog. de leg. iur. & equit. cap. 15. nu. 1. f. 305. T. 1.

*SÆPIVS eorum maculam, atque inscientiam ostendunt, qui Bart. aduersari conantur. Tynda. de testib. lib. 2. capitu. 9. nume. 3. fol. 157. Tom. 4.

*SÆVIENS esse debet doctrina prælati, sed pie, ne desperationẽ incutiat, & prælatus leuitatem cum seueritate quadam debet miscere. Pet. de Baisio direct. electio capitu. 51. primæ. Par. nu. 4. fol. 406. Tom. 15. Par. 1.

*SÆVIOR ferro est fames ob quam subleuandam iura furtum permittunt. Thomas. Actij: Scacchorum. quæst. 6. princip. num. 76. fol. 178. Tom. 7.
Declara vt ibi.

*SÆVIORA publicis sunt iudicia priuata. And. Alciatus de singulari certami. cons. in materia duelli. nume. 19. post capitu. 45. fol. 298. Tom. 12.

*SÆVIRE dominis de iure Romanorum non licèt in seruos. Paris de Puteo versi. an si miles. nu. 3. f. 421. T. 16.

Recusauit Pisistratus in eum, qui filiam in publico osculatus fuerat. Thomas. Actij de ludo scacchorũ quæstio. 9. princip. num. 93. fol. 186. Tom. 7.

Videtur in suo genere homo animalium solus. Hier. Præuidellus de Peste & eius priuileg. versi. nefas sit. numero secundo, fol. 183. Tom. decimooctauo.

*SÆVIS se clericus immiscens, aut enormibus non est ad dignitatẽ eligendus. Pet. de Baisio. directo. electio. Par. 2. cap. 1. num. 2. fol. 386. Tom. 15. Par. 1.

Sæuitia quid & qualia operetur & quomodo possit probari.

*SAEVITIA domini nimia an faciat finire Homagium. Iacob. de Sancto Georgio. de Homag. versi. circa quæ quæro num. 49. fol. 178. Tom. 10. Par. 2.

Dominorum in seruos reprehenditur.

Iudicis nimia si causauerit reum aufugere non habet contra se criminis præsumptionem Paris de Puteo. de sindic. de verbo subijcio. nu. 8. fol. 268. Tom. 7.

Leonis Imperatoris contra simulacra atque eius edictum contra imagines. Conrad. Brun. de hęret. lib. 2. capitu. 2. nu. 20. & 21. fol. 286. Tom. 11. Par. 2.

Nimia personæ, pleraque in iure ciuili iunouari, & sęuiens in seruos durius quàm ęquum sit, eos vẽdere cogitur. Ioan. Coras. de iur. ci. in art. redig. c. 20. col. 1. in fine f. 80. T. 1.

Seditiosorum quãta fuerit exemplis comprobatur. Conrad. Brun. de seditio. c. 9. nu. 21. f. 126. T. 11. P. 1.

Vandalorum eorumque sacrilegia in Aphrica, & incendia, & templorum effractiones, nec non crudelitas in sacerdotes ad extorquendum aurum templorum. Conrad. Brun. de hæret. lib. 2. c. 3. nu. 56. & 7. fol. 286. & 287. T. 11. P. 2.

Viri, contra mulierem potest probari per testes familiares, & domesticos. Hypp. Bonac. de seruis, vel famulis quæst. 96. col. 2. fol. 126. Tom. 6. Par. 1.

*SAEVITIAE viri quando potest prouideri per satisdationem, eapræstanda est, & diuortiũ non est faciendum Ioan. Guterij Hispanus, de contractibus iuratis. nu. 74. c. 1. f. 40. T. 6. P. 2.

*SAEVITIAM iudicis timens, an appellare debeat coram honestis personis, an verò protestari. Constant. Rogerius. de potest. ver. 4. princip. nu. 6. fol. 227. T. 17.

*SAEVVS nimis si dominus fuerit in subditos, potest princeps superior subditorum separationem concedere a iurisdictione domini. Mart. de Caras. de Princip. quæstio. 451. colum. 1. folio 211. Tom. decimosexto.

*SAGACITATE in rusticos deprehensa iudici quid facere conueniat. Ioan. Maurit. Bolla. de restitutio. in integrum, cap. 89. nu. 7. fol. 134. Tom. 5. & Renatus Choppinus de prinileg. rust. cap. 6. col. 3. & 4. fol. 94. Tom. 18.

*SAGACITATEM, & simplicitatem rusticorum discernere laboriosum atque dificile videri. Io. Maur. Bolla. eo. titu. de restitutio. in integrum cap. 89. nu. 3. f. 184. T. 5.

Si in rustico agnoscas a iuris ignorantia ipse non excusabitur. ibidem. nu. 4. & 6. cap. & T. eo.

*SAGAX quando rusticus est, eius rusticitati non parcitur. Barth. Tegij. Tract. crimi. P. 4. nu. 11. f. 11. T. 11. P. 1.

*SAGIENSIS Senonen. Siuanaten. Suessionem Ecclesię Alijque omnes Archiepiscopatus, & episcopatus Regni Franciæ, an sint iure regaliæ affecti, Philip. Prob. de iur. regal. quæst. 60. a nu. 1. vsq; ad nu. 39. fol. 407. T. 12.

Et quę sit causa quòd omnes non subsint iuri regalię, vide ibi. q. 61. per totum. fol. 408.

Et an alię dignitates quàm Archiepiscopatus, vel Episcopatus iuri regalię subesse reperiantur. videas etiam ibi. quęst. 62. Tom. & folio eo.

*SAGITTAM, vel telum, vel gladium infixum in gutture, vel pectore, seu corpore alicuius, qui pietatis causa se putans benefacere extraxeri

Source : BIU Cujas

extraxerit,an irregularis efficiatur. Ioan. a Capistra. speculum conscientiæ nu.280.f.365.T.1.
*SAGITTANDO si ballistarius aliquem percusserit quomodo puniatur.Sebast.Med.de fortuit.cas.quæstio.2.nume. decimoquinto,fol. 212.Tom.7.
*SAGITTARIORVM ars, quare prohibeatur.Ioan.Franc.Pauin. de visitatio.quæstio.secunda secundæ.Par. numero 53. fol. 194. Tom.decimoquarto.
Et Balistanorum ludus quando licitus.Const.Roger.de summo bono.versicul.tractemus de virtute,nume.40.fol.decimotertio, Tom.3.Par.2.
*SAGITTARVM inuentores fuerunt Cretenses. Iulius Ferr.de re nauali lib.7.nu.26 fol.338.T.12.
*SAGVNTINI dum Romæ de auxilio consulitur. funditus delentur.Octaui.Velpellus de Promis.de non offenden.q.74. num.4. fol.414.Tom.11.Par. 1.
*SAGVNTINIS in socios Ascitis ob bellum illatum,an Carthaginenses violauerint Fœdus.idem Octauia.Velpellus de treuga,& pace.q.31.nu.3.f.409.T.11.P.1.
*SAISINÆ exceptio mandato iudicis ad instantiam tertij, an possit contra literas compulsoris opponi. Guido Papæ,de compulsorijs literis, q.13.nu.1.f.71.T.3.P.2.
In quibus casibus sint concessæ ibi.nu.3.
Non debent esse impedimento concessioni præcisarum. ibi.numero secundo.
*SAL conductus per mercatorem pro sufficientia ciuitatis,qualiter mensuretur,& ematur,pactis stantibus varijs cum ciuitate. Iulius Ferret.de gabel.&c.numero 570. 585. folio 94.& 95. Tom. duodecimo.
Vendere sine licentia Principis nemo potest, & si vendiderit an cadat in comissum & perdat sal & pretium.idem Iul.Ferret.eo. tit.nu.223.fol.8.Tom.eo.& Bertachinus, de gabel.&c.Par.7.nu. 33.fol.65.Tom.eo.
*SALAMONII iurecõsulti vitam descriptam habes.per Io.Fichardum inter vitas recentiorum iur.cons.col.3.f.159.T.1.

Salaria quæ & qualia esse debeant, a quibus præstanda, & quomodo soluenda.

*SALARIA absoluenda thesaurarius deputatus debet sua manu soluere,non per substitutum, & si negligens fuerit ad soluendum ad interesse tenetur. Mart. Lauden.de fisco quæstio. 183. col. 1. fol. 5.Tomo.12.
De publico deputata qua pecunia soluenda. Albert.Brun.de monetis &c.particul.7.nu. 5.f.210.T.12.
Famulorum defuncti successor soluere tenetur Pet. Rebuf.de priuileg.scholarum.priuileg.26.nu.4.f.39.T.18.
Limita vt ibi.nu.6.7.& 8.
Extrahuntur ante omnia Hyp.Bonac.de seruis, vel famul.colum. 1.q.194.fol.129.Tom.6.Par.1.
Ministris sanctæ inquisitionis soluentur ex bonis publicatis, & quomodo. de Iacob. Simancha. de cathol.institut. tit. 41.n.34. f.17.Tom.11.Par.2.
Moderata procuratoribus ad causas sunt debita.Ioan. de Gras.de substantial.procurat. verbo sportulas.nu.3.f.372.T.3.P.1.
Notariorum Iudex delegatus potest moderare etiam in scripturis iudicialibus.Ioan.Fran.Pauin.de visitatio.quæst.4.secundæ Par. nu.26.fol.197.Tom.14.
Taxat iudex vbi de certo salario non est conuentum.ibi.nu.28.
Quæ debentur ratione laboris pro rata temporis debentur,quo salaria sunt præstita.Benuenut. Straccha,de Proxe.verbo,reliquũ est,nu.8.fol.397.Tom.6. Par.1.
Totius anni tutoribus,& curatoribus morientibus debẽtur.Damhuder.Patrocinio pupillorum in principio nume. 29. fol. 379. Tom 8.Par.2.
Tutoribus, & curatoribus sunt cõstituenda in profectionibus pro qualitate personarum.ibi.eo.titu.numero 8. 12.& 15.Tom.Par. & folio eis.
*SALARIATI doctores a publico an possint licite recipere ea quæ a scholaribus sponte sunt oblata.Pet.Lenaud.de priuileg.Doct. quæst.23.nu.41.fol.12.T.18.

Salariatus quis, & ad quid teneatur.

*SALARIATVS an soluere collectam teneatur vel dominus pro eo.Hypp.Bonac.de seruis vel famul.quæstio.197. colum.1.folio 129.Tom.6.Par.1.
Doctor de publico ad legendum an debeat habere domum conductam de publico.Pet.Lenau.de priuileg .Doct. Par.4.nu.22. quæst.11.fol.11.Tom.18.
In aliqua ciuitate, an debeat vel possit contra communitatem illius ciuitatis aduocare.idem Lenau.eo.titu.nume. 55. quæst.36. fol.13.Tom.eo.
Vel alius si vadat ad allegandum seu aduocandum,& prohibeatur allegare,si allegat,an perdat salarium.idem Lenau. eo. titu. nu.21.quæst.10.fol.11.T.eo.
Medicus de publico non debet petere salarium ab infirmis nec a sponte dantibus recipere.Remig.de Gonnys,an eccl.& cler.&c. quæstio.6.nu.17.& 18.fol.184.T.15.P.2.
Officialis a ciuitate qui habuit licẽtiam pro aliquibus diebus debet habere salarium pro tempore eundi,& redeundi. Paris de Puteo de sindicatu.verbo,licent.offici.nu.3.f.283.T.7.
Publice doctor,an possit legere per filium.Pet.Lenauder.de priuileg.Doct.P.4.nu.10.q.2.f.11.T.18.

Salarij varia consideratio, commodum, & incommodum.

*SALARII ad restitutionem quod pro certo tempore recepit legatus non tenetur si ante illud tempus moriatur. Gondiss. Villadiego.de legatis,quæstione 4.numero 3. folio 279. Tomo 13. Par.secunda.
Causa in præiudiciũ medici, & aduocati indicitur collecta a qua nullus excusatur.Nic.Festas, de æstimo.& collect.cap.4.nu.55. fol.180.Tomo 12.
Idem etiam quo ad salarium prætoris.ibi.num.56.& 57.
Certi licita est promissio quousque prouidebitur de beneficio. Guillel.Redoan.de simo.mentali.Par. secunda.cap. 8.num.17. fol.63.Tomo 15.P.2.
Et de hoc etiam licitum est pactum. Idem Redoan.eo. tit.P.3.c. 2.nu 16.fol.91.T.& P.eisdem.
Et mercedis ratione comprehenduntur creditores sub statuto de prescriptio.Ioan.Baptist. Bouij,de statu.vrb.prescrip.gl.19.nu. 46.fol.185.Tomo 17.
Gabellam an soluat doctor legens.Bert.de Gabell.&c. P.7.princi. nu.54.fol.66 Tom.12.
In solutione quomodo pecunia,& valor consideretur.Alber.Bru. de monetis,&c.particula decimasecunda. numero sexto. folio 215.Tomo 12.
Non soluti causa an famulo à domino discedenti iure, & impune liceat aliquid iurari domino pro suo salario.Iulius Farret. de re nauali.lib.13.nu.24.fol.352.T.12.
Præstandi assessori si consuetudo non est certa,sed varia,si simpliciter conducatur intelligitur in dubio conductus cum salario prædecessoris qui immediate eum præcessit. Rolan. à Valle de dote.q.78.nu.4.fol.382.T.9.
Sunt incapaces tutores,& curatores,nisi iudicis accesserit auctoritas.Damhoud.Patroci.pupill.cap.1.de tutorum & curato. mercede.nu.18.fol.378.T.8.P.2.
Verbum ponitur aliquando pro eo vnde salarium prouenit. Mart. Ant.Mars.de ecclesiast.redditib.23.nu.45.fol.353. Tomo decimoquinto.Par.2.
*SALARIIS duobus nemo potest frui.Iacob.Simanch.de catholi. instit.tit.41.nu.40.fol.173.

Salario, qui gaudeant, vel priuentur, & in eo constituendo vel exigendo, quid considerare oporteat, & agendum conueniat.

*SALARIO, an priuetur famulus vel seruus in officio delinquens Hipp.Bonac.de seruis,vel famulis, q.124.col.2.f.127. Tomo 6. Par.prima.
An debeãt priuari iudices conuicti de sceleribus in officijs commissis, & an etiam perdant priuilegium ex dignitatequæsitum. Paris.de Put.de sindicatu, verbo, iudices. numero primo.f.258. Tomo septimo.
Annuo si episcopus conducat famulum, quousque ei, de beneficio prouideat,non est simonia.Guillel.Redoa.de simonia reali, c.2.nu.33.fol.87.T.15.P.2.
Certo de sibi dando pactum si factum fuerit inter episcopum, & suum familiarem,donec ei prouisum fuerit,valebit.Hier.Gigas. de pensionib.ecclesiast.q.25.numero quarto.folio 339. Tom.15. Par.prima.
Nemo potest habere duo officia.Mart.Laud.de official dominorum.q.48.col.3.fol.379.T.16.
Pro vno anno ciuitas si conduxit doctorem, quo finito, domum recessit, & demum interpositis pluribus annis reconducatur sine repetitione salarij sub illo eodem salario, quod prius perceperat,intelligitur reconductus. Roland. à Valle de dote q.75. numero 4.folio 381.Tomo 9.& Alber.Brun.de refectione,conclus.8.nu.69.fol.389.T.17.
Idem de famulo,& similibus.ibi.nu.5.
Fallit, nisi mutaretur personæ conditio,putà si esset factus excellentior,quia tunc debet salarium augumẽtarij Petr. Lenaud. de priuileg.Doct.nu.16.q.5.f.11. T.18.
Quod etiam praticatur in conductore domus.Ibi.
Consueto, concesso officio intelligitur in dubio sicut habuit prędecessor in illo officio.Ioan.Gut.de contractib.iurat.cap.64.nu. 4.fol.113.T.6.P.2.
Si officialis vnus sit positus loco duorum, habebit vtrunque salarium.Paris.de Puteo.de sindicatu.verbo, salarium. nume.1.fol. 305.Tomo7.
Custodum ciuitatis debito,& debendo,omnes tenentur etiam ecclesia,& clerici,& vltra pro alijs pluribus ibi descriptis. Nicol. Festas.de æstimo,& collect.P.4 à.numero decimoquinto. vsque ad nu.32.fol.183.T.12.
De suo,an teneatur potestas, vel alius quicunque soluere capisoldum.Paris.de Puteo.de sindicatu.verbo, facta est electio.nu.4. fol.305.Tomo7.
Eodẽ, an censeatur famulus reconductus.Hipp.Bonac. de ser. vel famul.q.80.col.4.fol.125.T.6.P.1.
In exigendo iudex curare debet, ne proxenetæ metas rationis excedant.Benuenut.Straccha de proxe.secunda particula, vltimæ P.nu.2.f.347.T.6.P.1.
In soluendo assessori quid agendum sit, quando vna pars est diues,& altera egens & ditior soluere noluerit.Ioan.à Capistra.in Speculo conscientia.nu. 59.f.353.T.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non ſoluto non debet propter hoc aduocatus fiſci cauſam deſerere. Franc. Lucan. de priuileg. fiſci. numero 97. folio octauo, Tom. duodecimo.

Plus accipiens apparitor quo pacto vniatur. Pet. Pech. Zirice. de iur. ſiſten. capitu. vigeſimoſeptimo, numero 4. folio 170. Tom. 3. Par. ſecunda.

Suo, an priuetur famulus, qui in officio delinquit. Hip. Bonac. de ſer. vel famul. quæſtio. 241. colum. quarta, folio 129. Tom. ſexto, Par. prima.

Debet priuari officialis remotus ab officio propter eius culpam, vel delictum, & ita quiſuis alius. Amode. Iuſti. de Caſtel. de ſindic. nu. 44. fol. 336. T. 7.

Debent etiam gaudere tutor, & curator per totum morbum vt hæriles famulo. Damouder. patrocinio. pupil. de tuto. & curato. mercede capitu. 1. numero vigeſimoſeptimo, folio 378. Tom. 8. Par. ſecunda.

Salarium, cui, quando, quomodo, & a quibus ſit conſtituendum vel ſoluendum, quomodo diſponatur, quis, habeat, quis perdat in totum, vt in partem, & cuius ſit conſiderationis, & effectus.

SALARIVM a poteſtate petere poſſunt hæredes aſſeſſorum in officio decedentium. Mart. Laud. de official. domi. quæſt. 122. col. 3. fol. 280. Tom. 16.

A publico non habenti licet accipere munera pro præmio, etiam ſi ſit officialis, iudex, vel magiſtratus. Paris de Puteo. de ſindicatu, verbo, an ſit tempore. nu. 3. f. 258. T. 7.

Ad hoc vt doctores habeant an debeant ſemper legere per ſe an ſubſtitutum. Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. Par. 4. nu. 1. quæſt. 1. fol. 11. Tom. 18.

Aduocati ſuccedit hodie loco publici ſtipendij & quaſi caſtrenſe peculium dicitur, de eoquè filius familias teſtatur, nec fratribus conferre tenetur. Cornelius. Beninc. de paupertate. & eius priuileg quæſt. 7. nu. 7. f. 147. T. 18.

Aduocatis eſt debitum partibus quoque ſeſe amicabiliter componentibus. idem Cornel. Beninc. eo. titul. & quæſtio. numero ſexto.

Aduocato qualiter conſtituatur. de Tancret. ordi. iudic. verſicul. præterea de Sala. aſſeſ. in princip. folio quadrageſimoſeptimo, Tom. 3. Par. 1.

Aduocatorum licèt non ſit permiſſum taxari, tamen debet per iudicem. Ioan. Guterij de contract. iura. capitu. 64. num. 2. fol. 113. Tom. 6. Par. 2.

An doctor conſultus aliquem ſine reuolutione librorum in foro conſcientiæ petere poſſit. Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. Par. 4. nu. 56. q. 37. fol. 13. T. 18.

An doctor, quia doctor, an debeat, an quia bene legit. Lenaud. ibi. eo. tit. & P. nu. 53. q. 34. T. & f. eo.

An famulus a domino expulſus conſequatur pro toto tempore, quo non ſeruiuit. Hip. Bonac. de ſer. vel famul. q. 109. col. 4. nu. 126. Tom. 6. Par. 1.

An famulus domino non obediens. Hip. Bonac. eo. titu. quæſt. 213. col. 3. fol. 129. Tom. & P. eiſ.

An famulus debeat habere, qui ante tempus abijt inſalutato domino, & an poſſit ſpoliari. Paris de Puteo, de ſindic. verbo, ſi officialis. nu. 13. fol. 306. Tom. 7.

An habeant ſindicatores, & a quo habere poſſint. Paris de Puteo de ſindic. verbo an ſindicatores, numero primo, & 3. folio 305. Tom. ſeptimo.

An habeat ſeruus ſimpliciter morans in domo alicuius. Hipp. Bonac. de ſer. vel famul. quæſtio. vigeſimonono, colum. 4. folio 25. Tom. 6. Par. 1.

An habeat ſocius ratione conſuetudinis. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. Par. ſexta, princip. numero vigeſimoſeptimo, fol. 153. Tom. ſexto, Par. prima.

An habeat ſucceſſor, qui certa die ad officium venire debebat ad officium exercendum & tempeſtate, vel vi latronum venire non potuit. Catal. de Boncomp. de ſindic. numero 175. fol. 360. Tom. ſeptimo.

An liceat aſſeſſori a partibus accipere, Tancret. de ord. iudic. verſ. ſequitur de ſalario aſſeſſorum. in principio, folio 47. Tom. tertio, Par. prima.

An licite habeat famulus ægrotans. Gaſp. Beat. de Inop. debit. &c. capitu. 19. numero 3. & 4. folio 243. Tom. 3. Par. 2. Sebaſt. Medices de fortuit. caſib. Par. ſecunda, quæſtio. 6. nume. decimoſexto, fol. 216. Tom. 7.

An licite habeat officialis negligens. Mart. Laud. de official. domi. quæſt. 100. col. 2. fol. 288. T. 16.

An licite etiam habere poſſit toto tempore morbi tutor vel curator. Damhouder. Patro. pupil. de tuto. & curato. merce. cap. 1. nu. 26. fol. 378. Tom. 8. Par. 2.

An liceat medico recipere, vel potius teneatur pauperes gratis curare, & an etiam diuitem. Ioan. a Capiſtra. ſpecul. conſcien. num. 265. & 266. fol. 364. Tom. 1.

An poſſit ab eo peti, qui pro famulo ſtat cum aliquo mercatore. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. Par. 6. principali. nu. 26. fol. 153. Tom. 6. Par. 1.

An poſſit aſſeſſor ab ordinario petere. Paris de Puteo de ſindic. verbo. aſſeſſor nu. 23. f. 147. T. 7.

An poſſit iudex ſequeſtrario conſtituere. Franc. Curt. ſenior de ſequeſtris, q. 24. nu. 78. f. 147. T. 3. P. 2.

An poſſit licite petere doctor pro doctrina. Pet. de Lenaud. de priuil. Doct. P. 4. nu. 38. q. 21. f. 12. T. 18.

An poſſit petere maniuoltus. Pariſ. de Puteo, de ſindic. in verbo, maniuoltus. nu. 4. & 5. f. 285. T. 7.

An poſſit peti ab eo, qui pro famulo cũ aliquo ſtetit. Hipp. Bonac. de ſer. vel famul. quæſtione 98. columna 2. fol. 126. Tomo 6. P. 1.

An poſſit petere poteſtas. Pariſ. de Puteo de ſindic. in verbo, facta eſt electio. nu. 3. fol. 305. T. 7.

An poſt mortem patris filius qui diu adminiſtrauit bona paterna dum pater eſſet ſenex & alij fratres minores, petere poſſit ſibi præſtandum præcipuum pro tempore adminiſtrationis. Ioann. Guterij Hiſp. de contract. iura. cap. quinto. numero 7. folio 49. Tomo 6. Par. 2.

Et ibi datur caſus, in quo filius pro adminiſtratione petere poteſt ſalarium. nu. 8.

Et quid è filio emancipato. ibi. nu. 10.

Et quid in filio naturali. ibi. nu. 11.

Et quid in filio qui matri ſeruiuit. ibi. nu. 12.

An propter negligentiam perdant officiales ad quos pertinet imponere vel exigere cõmoda pertinentia ad fiſcum. Mart. Laud. de officialib. do. q. 93. col. 2. f. 280. T. 16.

An ſit idem quod ſportulæ, & nuncijs officiorum ſolui debeat. Guillel. le Rouille, de iuſtit. & iniuſti. cap. 9. de ſeruient. fol. 385. nu. 4. Tomo 4.

An ſit licitum epiſcopo promittere famulo quouſque ei prouiderit de beneficio. Guilliel. Redoan. de Simo. mental. Par. 1. cap. 5. nu. 1. fol. 61. T. 15. P. 2.

An ſocio accreſcat ſi legati duo, ſeu ambaſciatores ſint deputati, & vnus decedat, vel aliàs officium non impleat. Gõdiſſ. Villadiego, de legat. quæſt. 4. numero quarto. folio 279. Tomo decimotertio. Par. ſecunda.

Anni cepti ad hæredem tranſmittit primus ſeruus moriens, & etiã ſequentis primi. Pet. Bellinus de re milit. titu. 10. numero 15. fol. 337. Tomo 16.

Apparitorum arreſtantium aliquem, an omnibus ſit æquale. Petr. Pecch. Zirice. de iur. ſiſtendi. cap. 20. numero 4. folio 169. To. 3. Par. ſecunda.

Certum vbi eſt conſtitutum non debent ciuitatum rectores eſculenta accipere, nec poculenta niſi ſint minima, vt vnum par fagianorũ, & accipiant in ſubſidium ſui ſalarij. Mart. Laud. de official. domi. quæſtione centeſimoquadrageſimonono. columna prima. folio 281. T. 16.

Conceditur tacitè conceſſo officio. Idem Mart. Laud. eodem titu. q. 62. col. 1. f. 280. T. eo.

Conſilij à qua parte exigatur. Bar. de conſ. habendis. nu. 19. fol. 331. Tomo 3. Par. 1.

Conſtitutum, quando, & quomodo erit petendum. Gamhoud. patroc. pupill. de tutor. & curator. mercede. numero 35. folio 379. Tomo 8. Par. 2.

Vltra ſi legati principis aliquid expendant, non recipient à principe, niſi ſit veriſimile principem plus expendere voluiſſe ex iuſta ſuperueniente cauſa. Mart. Laud. de leg. princip. q. 3. colũ. 4. fol. 212. Tomo 16.

Conſuetum officiali promiſſum intelligitur quod vltimo ſolutum fuit. Barto. Bellen. de charita. ſubſid. quæſtione 82. num. 12. folio 162. Tomo 15. Par. 2.

Dandum eſt ei, cui commiſſa eſt iuriſdictio, & dari debet in quanta, non in quota parte. Guilliel. Redoan. de ſimo. mental. Par. tertia. cap. vigeſimotertio. numero 8. folio 95. Tomo 15. P. 2.

Dat hodie legatis camera apoſtolica, vt ſubditi à procurationibus releuentur. Gondiſſ. Villadiego de legat. quæſtione 12. num. 11. fol 270. Tomo 13. Par. 2.

De publico iudex ordinarius nõ habens, vel minus ſufficiens poteſt licite eſculenta, & poculenta recipere. Pariſ. de Puteo de ſindicatu in verbo, conſiliarij. numero primo. fol. 294. Tom. 7.

Licèt inſcio principe, non poſſit inſtitui tamen ob canonicam, vel legalem, vel medicinalem ſcientiam, poſſunt decuriones vel ſenatus abſque ſcientia principis, inſtituere. Mart. de Carazijs, de principibus, quæſtione 346. columna 4. folio 209. T. 16.

De ſuo tenetur Rex conſtituere capitaneis terrarum. Iac. de Ayello de iur. Adohæ. num. 4. fol. 170. Tomo 12.

Debet habere officialis qui fuit abſens cum licentia certis diebus. Catal. de Concomp. de ſindic. numero ſeptuagecimoprimo. fol. 354. Tomo 7.

Legatus tempore infirmitatis. Mart. Laud. de legat. princip. q. 36. col. 3. fol. 213. T. 16.

Debetur officiali infirmo tempore infirmitatis. Pariſ de Puteo de ſindicatu, verb. Rex conceſſit. nu. 3. fol. 305. Tom. 7.

Priuato, officio ſua culpa pro tempore præterito, & non pro futuro. Pariſ. de Puteo. ibidem. nu. 2

Poteſtati quouſque venerit ſucceſſor. Idẽ Pariſ. de Puteo eod. titu. verbo, facta eſt electio. num. 5. fol. 305. Tomo 7.

Seruis quamuis infirmis. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. redditibus cap. 22. nu. 11. fol. 351. Tomo 15. P. 2.

Debet ſolui in artibus mecancis pro rata temporis, & laboris Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. Par. quarta, numero nono. folio decimoprimo. Tomo 18.

Deputatum ſemper videtur tacitè conſtitutum electo ad ſedem non facta mentione ſalarij. Ioan. Guterij. Hiſp. de contract. iur. capitu. 64. numero quinto. folio centeſimotertio. Tomo ſexto. Par. ſecunda.

Diuidi debet ſi officium ſolitum per vnum regi, ſit datum duobus Gondiſſal. Villadigo de legat. quſtione quarta, numero quinto. folio 280. Tomo 13. Par. 2.

Doctorum vel militum qualiter ſequeſtretur. Franc. Curt. ſenior de ſequeſtris quæſtione 12,. numero 51. folio 146. T. 3. Par. 2.

Doctoris

Source : BIU Cujas

Doctoris qui promisit legere per annum si moriatur infra annum, an debeant eius hæredes habere pro toto tempore, an pro rata. Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. Par. 4. numero 13. quæstio. 4. folio 11. Tom. 18.

Seu stipendiati si peregrinetur de licentia domini, an debeant habere, & idem in doctore ad legendum. idem Lenaud. eo. tit. nu. 20. quæst. 9. Tom. & fol. eis.

Duplicatum an doctor habere debeat. Paris de Puteo de sindic. in verbo, salarium. nu. 2. f. 305. T. 7.

Ex parte, promissum debetur pro rata temporis. Damhoud. patrocinio pupil. de tuto. & curato. mercede num. 30. fol. 370. Tom. 8. Par. secunda.

Famulorum licèt non sit promissum certum, debetur eis ex bono, & æquo vbi est consuetudo, secus aliàs vbi contrariaesset consuetudo, quod famulis non detur salarium, vt contingit in fabulis scolasticorum. Ioan. Guter. Hisp. de contract. iura. cap. 64. nu. 3. fol. 113. Tom. 6. Par. 2.

Habent capitanei in terris baronum a baronibus, cui Rex concessit ipsis baronibus pœnas, & prouentus vassalorum. Iac. de Ayello, de iure adohæ. nu. 6. f. 170. T. 12.

Item & capitanei ciuitatum ac terrarum demanialium hodie habent ab ipsis ciuitatibus, & terris, quia Rex concessit eis pœnas, & prouentus ibi. nu. 5.

Habet doctor consulens sine reuolutione cartarum Pet. Rebuf. de priuileg. scholarium, priuileg. 46. numero primo, fol. 42. Tom. decimooctauo.

Idem est dicendum in aduocato. ibi. nu. 2.

In annum petere si tenentur famuli vigore legis, idem erit in Ancillis. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 177. nume. 4. fol. 62. Tom. 18.

Integrum debetur officiali morienti ante finitum officium. Amodeus Iustinus de Castello, de sindic. numero 107. fol. 340. Tom. septimo.

Anni an consequatur famulus conductus per annum si dominus moriatur infra annũ. Hip. Bonac. de Seruis, vel famul. quæst. 82. col. 1. fol. 126. T. 6. P. 1.

Conuentum an debeat habere vel pro rata nuncius impeditus in tertio literas non portans. Mattheus Vgonius de præstan. patriarcharum q. 1. nu. 9. f. 281. T. 13. P. 2.

Proxeneta, qui receperit & intrinsecum præstitit ministerium si negotium casu non expedierit, partem reddit. Benuen. Straccha, de proxe. verbo, reliquum est. numero 12. folio 347. Tom. 6. Par. prima.

Iudici constitui non potest. Fran. Curt. Senior de sequestris, nu. 79. quæst. 24. fol. 147. Tom. 3. P. 2.

Laboranti etiam de inre diuino debetur. Guliel. Redoan. de Simonia mental. Par. secunda, capitu. 25. nume. 5. fol. 74. Tom. 11. Par. secunda.

Legato potest constitui Gondis. Villadiego. de legat. quæst. 4. nu. 1. fol. 279. Tom. 13. Par. 2.

Licèt vnus ex officialibus decedat, vel alius officium ad impleat, tamen non accrescit alteri. Mart. Laud. de official. dominorum, q. 112. fol. 280. Tom. 16.

Licitè Vicarius pro pœna sua spirituali in pecunia recipit. Guliel. Redoan. de Simo. real. Par. tertia, numero 23. folio 86. Tom. 15. Par. secunda.

Magistris per quem, & qualiter constituendum. Ioan. Montaig. de auct. magni cons. in princip. nu. 14. f. 264. T. 16.

Magnum habens doctor præsumitur max sapiens, & maximæ auctoritatis. Ant. Mar. Coratij de electio. opinionum, verbo, aucto ritas doctorum. nu. 60. 64 65. & 66. f. 228. T. 18.

Maius habens doctor præfertur. ibi nu. 61. T. eo.

Miles curatus ab infirmitate non habebit pro tempore infirmitatis nisi adimpleuerit stipendium, sed captus ab hoste non habet. Mart. Laud. de bello. q. 49. col. 4. f. 324. T. 16.

Minuitur minuto onere propter quod, & percipitur, & econtra. Alber. Brun. de diminutio. & deterio. numero 57. fol. 374. Tom. decimoseptimo.

Negatum qua actione repeti possit. Damhoud. Patroci. pupi. de tuto. & curato. mercede. nu. 36. f. 379. T. 8. P. 2.

Nihilominus apparitori debetur, quæ operam dedit, vt arrestaret, si ex pœnitentia creditoris arrestare desistat. Pet. Pech. Ziricæ. de iur. sistendi. c. 17. nu. 6. f. 170. T. 3. P. 2.

Nõ accrescit alteri legato collega, licèt vnus legat. decedat. Mart. Laud. de legat. princip. quæstio. 23. colum. secunda, folio 213. Tom. decimosexto.

Non debent habere ab officio remoti propter culpam. Catald. de Boncomp. de sindic. nu. 53. f. 353. T. 7.

Doctor si nescit docte interpretari. Pet. rebuf. de priuileg. schola. priuileg. 50. nu. 3. f. 43. T. 18.

Legati si sine causa vadunt per vias non rectas pro illo tempore Mart. Laud. de legat. Princip. quæstio. 26. colum. secunda, folio 213. Tom. 16.

Medici nisi in fine operis. Cornelius Beninc. de paup. & eius priui leg. 8. speciali nu. 7. f. 160. T. 18.

Idem in aduocato procuratore, & nuncio. ibi. nu. 8. & Hier. Preuid. de peste, & eius priuileg. verbo, Bart. in l. Medicus. nu. 5. & 6. fol. 179. Tom. eo.

Non debetur potestati qui venit post terminum. Mart. Laud. de officialib. dominorum. q. 91. f. 280. T. 16.

Proxenetę, si per eum steterit, vel eius culpa, quominus negotium perfuratur. Benuen. Straccha. de mercatura. verbo. reliquum. nu. 9. fol. 347. Tom. 6. Par. 1.

Non potest accipere ordinarius, cui est delegata causa, licèt secus, sit in delegato simpliciter. Mart. Laud. de officialib. dominorũ. q. 147. col. 1. f. 281. T. 16.

Aduocatus dimittens causam indiscussam in tempore periculoso & substantiali, immo acceptum restituet, & quid in alijs opificibus. Paris. de Puteo de Sindic. verbo, si officialis. nu. 10. & 11. folio 306. Tomo 7.

Nec tutor remotus propter suspicionem. ibi. nu. 12.

Notarius de publico salariatus, & si aliquid recipit pro sigillo, est Simonia. Guillel. Redoa. de Simo. mental. P. 1. cap. 6. nume. 20. fol. 37. Tomo 15. P. 2.

Potestas, qui per alium regit, nisi subsit iusta causa. Mart. Laud. de official. dominorum, q. 30. col. 2. nume. ducentesimoseptuagesimonono. Tomo 16.

Non soluetur doctori licèt habeat multos scholares, nisi sit peritus. Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. P. 4. nu. 7. fol. decimoprimo. q. 1. Tomo 18.

Nunc quid augendum sit aucto labore, vt in famulo scholarium. Alber. Brun. de augmento &c. conclusio. 12. princip. numero 3. fol. 62. Tomo 17.

Officialis vel assessor potest petere sibi constitui tempore sindicatus. Mart. Laud. de offic. dominorum q. 152. columna 1. fol. 281. Tomo 16.

Officij si retroactis temporib. fuit varium, & princeps officiũ vni concedat, & in literis dicat secundum salarium consuetum, intelligitur (secundum communem opinionem) prout habuit prædecessor. Roland. a valle de dote quæstione 78. numero 5. fol 382. Tomo 9.

Officio iudicis tenetur pupillus præstari tutori, & eundem inopẽ etiam alere tenetur. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuile. q. 8. nu. 28. & 29. fol. 149. Tomo 18.

Perdere debet officialis, si pro toto tempore fuit negligẽs. Amod. Iustin. de Castel. de sindicatu. nu. 84. fol. 338. T. 7.

Perdet potestas non tenens familiam, officiales, & equus, quos debet tenere. Idem Amod. Iustin. eodem tit. numero 86. fol. 389. Tomo eodem.

Petenti famulo, qui non habet vnde se alimentet, an obstent feriæ. Hipp. Bonac. de seruis, & famul. quæstione 222. columna 3. fol. 129. Tomo 6 P. 1.

Petunt aduocati, doctores autem liberalium artium mercedes, nutritia nutrices, proxenetæ Philanthropon. Benuen. Straccha. de proxenetis. verbo, postremo. numero primo. folio 347. T. 6. Par. prima.

Possunt sibi constitui facere assessores tempore sindicatus ex officio sindicatorum. Paris. de Puteo de sind. verbo, si officialis. nu. 16. fol. 307. Tomo 7.

Potestatib. defalcãdum est, si non tenent familiam, quam debent. Bald. de Perusio de sindicatu, verbo, obseruare. numero sexto. fol. 225. Tomo 7.

Potest decernere iudex tutori. Ant. Piaggij, de tuto. & curato. q. 3. nu. 25. fol. 327. Tomo 8. P. 2.

Potest etiã constitui ex causa ab ipso iudice cum tutoribus, curatoribus, & concuratoribus. Domhud. patroc. pupill. de tuto. & curato. nu. 16. fol. 378. Tomo 8. P. 2.

Præteriti temporis, an debeat habere potestas condemnatus in sindicatu. Paris. de Puteo. de sindic. in verbo, condemnatus. nu. 1. fol. 255. Tomo 7.

Petere non potest officialis si ante finitum officium sindicetur, & propter sua de merita remoueatur. Catal. de Boncomp. de sindic nu. 177. fol. 360. T. 7.

Pro tempore eundi, & redeundi poterit habere officialis salariatus, qui certis diebus abfuit cum licentia. Paris. de Puteo de sindic. verbo, licentia. nu. 3. fol. 283. T. 7.

Procuratoris, absurdum quod excedat centum aureos. Benuen. Straccha. de proxenetis. particula. 2. vltimæ partis. nume. 4. vbi etiam relatiue datur declaratio aurei, & solidi. ibi. nume. 5. fol. 34. Tomo 6. P. 1.

Proxenetæ erit etiam centum aureorum. ibi. nu. 3.

Ab vtraque parte est persoluendum, quod tamen tẽperatur duobus modis. Benuẽ. Straccha, de proxenetis, in verbo, reliquum. nu. 16. fol. 347. T. 6. P. 1.

Quale constituatur officiali exeunti pro agendis pertinentibus ad eius officium. vide in forma procedendi contra inquisitos de Hæresi, Rub. de vtilitate officialium inquisitionis. nume. 1. fol. 413. Tomo 11. P. 2.

Quando famulo minuatur. Hipp. Bonac. de seruis, vel famul. q. 122. col. 1. fol. 127. T. 6. P. 1.

Quibus possit constitui, & quale sit constituendum. Ioan. Garsia. de expensis, & melioratio. cap. vigesimo. numero 13. 14. & 15. fol. 327. Tomo 17.

Quis debet dare doctoribus. Pet. Lenaud. de priuileg. doctorum. 4. P. nu. 35. q. 18. fol. 12. T. 18.

Quomodo disponendum circa salariandos. Io. Montaign. de auctorita. magni cons. in princip. nu. 13. f. 265. T. 16.

Recipere possunt ab inquisitis notarij sancti officij nisi certũ salarium sit eis deputatum. Bernar. Comm. Lucer. inquisitio. hære. prauitat. nu. 2. col. 4. in fine. T. 11. P. 2.

Recipiens proxeneta, & affirmans aliquem non idoneum, præsumitur in dolo, Benuen. Straccha. de proxenetis verbo, regulariter. P. 3. uu. 16. f. 340. T. 6. P. 1.

Restituere præteriti temporis non tenetur potestas in sindicatu condemnatus. Mart. Laud. de officialibus dominorum. q. 33. col. 3 fol. 279. T. 16.

Serui diminuitur labore eius diminuto, & augetur labore eius aucto. Albert. Brun. de diminutio. & deterioratio, conclus. 4. num. 25. fol. 371. Tomo 17.

Seu mercedem, an consequi possit famulus vel seruitor seruiens vsurario. Hipp. Bonac. de seruis, vel famul. q. 218. colum. 3. folio 129. Tomo 6. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Seu precium creſcere debet vbi creſcit expenſa,& labor.Barth.Cę po.de ſeruitut.Vrbanorum Præd.capitu.50.nume.14.folio 199. Tom.6.Par.2.

Si aduocato eccleſiæ ſubtrahitur ipſe non tenetur eam iuuare Cor nel.Beninc.de Pauper.& eius Priuileg. quæſtio.7.nume.5. folio 147.Tom.18.

Si cũ conſuetum debeatur, de quo intelligatur ſi prius fuit ducẽtorum ducatorum, & poſtmodum trecentorum.Petrus Rauen. de ſtatu.ſectio.4.nu.52.f.347.T.2.

Si doctori legenti ſalariato non ſoluatur,an ipſe habeat Bona ciui tatis hipothecata pro ſuo ſalario cum prælatione. Pet. Rebuf. de priuileg.ſcholarium,priuileg.118. nume. ſecundo, folio 55. Tom.decimooctauo.

Et ibi an præferatur creditoribus expreſſam hipothecam habentibus ibi.

Si famulus conuenit ſtare cum tribus ſcholaribus pro certo pretio quolibet menſe, & vnus ſcholaris moriatur, vel recedat,minui debet.Barth.Cæp.de ſeruit. vrbanorum prædio. cap. 50.nu. 15.fol.199.Tom.6.Par.2.

Si filius familias aduocatus ſit lucratus, an de eo poſſit teſtari. Aſcan.Clem.Amer.da patria poteſt.effectu.9.nume. 6.fol. 113. Tom.8.Par.2.

Si in pactum deductum eſt quod non ſit petendum,ex l. vni. C.de ſuffrag.an poterit peti,& ibi. interpretatio ad dictam l. Benuen. Straccha de proxenetis, verbo poſtremo, numero 6. folio 348. Tom.6.Par.1.

Si legatus recipiat, etiam priuilegijs legationis vtitur,ſecus tamen in alijs officijs.Gondiſ.Villadiego de legat.quæſt.4.nume.1.fol. 279.Tom.13.Par.2.

Si noluerit recipere Doctor ſibi ſolui ſolitum , & poſtea pęniteat, an ſit audiendus.Pet.Lenaud.de priuileg.Doct.Par.4.nu. 14.q.5. fol.11.Tom.18.

Si non datur Doctori,an iuſte deſiſtat a legendo.idem Lenaud.eo. tit.nu.34.q.17.T.eo.f.12.

Si nuncius habeat pro literis portandis, & portatæ per alium fuerint præſentate illi ad quem diriguntur, an præſentans habere debeat ipſum ſalarium.Matheus Vgonij de præſtan. Patriar. q. 1.nu.8.fol.281.T.13.P.2.

Si officialis centum habere conſueuit pro vno officio , & deinde duo aſſumantur ad illud officium, an inter eos diuidi debeat. Paris de Puteo de ſindicatu. verbo,an ſi officialis.nume. 1. folio 306. Tom.7.

Decedat in officio non finito, num,quid hæres totius temporis habere poterit idem Paris de Puteo eo.tit.verbo,ſi officialis.nu. 1.Tom.& fol.eo.

Et quare magis debeat habere ſalarium totius temporis quando moritur,quàm quando infirmatur,& recedit.ibid. nu.2.

Si Poteſtas ciuitatis priuetur officio ſine cauſa,totum habebit.ibi. numero 3.

Et quid ſi ſua culpa ibi.nu.8.& 18.

Quid etiam ſi moriatur poſt ſuam electionem antequam inciperet,officium.ibi.nu.5.

Si præſes vel alius officialis non tenet totam familiam,defalcandũ erit pro rata.Mart. Laud. de officialib. dominorum q. 6. col. 1. fol.379.Tom.16.

Idem erit in poteſtate non tenente familiam debitam.Paris de Puteo de ſindic.verbo,ſi officialis nu.9.f.306.T.7.

Si vniuerſitas ſoluit prætori,& vna villa eximatur , aliæ ſupportant onus exemptæ Nic.Feſtaſ.de æſtimo.& collect.cap.11.num.70. fol.175.Tom.12.

Sibi conſtituere non poſſunt officiales.Ioan.Franc. Pauin. de officio,& poteſ.capitu.ſede vac.quæſtio.10.nume.27.fol.429.Tom. 13.Par.2.

Conuentum an aduocatus petere poſſit ipſo inſcio,lite tranſacta. Ioan.Baptiſta,de tranſactio.quæſtio. 30. nume. primo, folio 38. Tom.6.Par.1.

Soluere non tenetur Poteſtas in ſindicatu famulis , qui receſſerunt ante tempus vel noluerunt ſeruire . Amodeus Iuſtin. de Caſtel. de ſindica.nu.254.f.349.T.7.

Stipendiarius famulus,an debeat habere pro tempore quo captus fuit ab hoſtibus . Paris de Puteo de ſindicatu . verbo,ſi officialis nu.4.fol.306.Tom.7.

Sui laboris,quando procurator ſeu mandatarius petere poſſit.Her man.Baren.de forman.libel.45.libel.num.5.fol.95.Tom.tertio, Par.ſecunda.

Totius anni,an poſſit recipere tutor,vel curator ſtipendiarius moriens ante annum vèl pro rata temporis.Damhoud. Patroci.Pupil.de tuto.& curato.mercede nu.28.f.378.T.8.P.2.

Diei,an conſequi debeat legatus ſi reuertatur ante tertiam horã. Pet.And.Gamd.de auctorit.leg.de lat.lib.2.nume. 106. fol. 157. Tom.13.Par.2.

Temporis perdit famulus fraudator,qui , & ante tempus expellitur.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholarium priuileg.166.nume. 12. fol. 61.Tom.18.

Totum,an hæres habere debeat ſi magiſter ſcholarium intra annum moriatur.Ioan.a Capiſtra. in ſuo ſpeculo conſcien. nu. 56. fol.353.Tom.1.

An perdat iudex delinquens Paris de Puteo de ſindic.verbo,cõdemnatus.nu.2.fol.255.T.7.

Aufertur iudici negligenti.idem Paris de Puteo eo.tit.verbo,contra Magiſtratum nu.5.f.288.T.eo.

Illius diei debet habere legatus,qui reuertitur in tenuis, ſecus tamen ſi eſſet ſalarium menſis & reuertatur in tribus hebdomadis.Mart.Laud.de legat.princip.quæſtio.15.colum. 1. fol. 215. Tom.decimoſexto.

Officialis impeditus caſu fortuito ,veniens poſt tempus ſtatutum debet habere.Paris de Puteo de ſindicatu. verbo.Rex conceſſit nu.1.fol.305.Tom.7.

Poteſtati comitatus(vna villa exempta) an ſoluere teneatur . Remigius de Gonis,declarit.ſubſidio,quæſtio.51.nume.2.fol. 179. Tom.15.Par.2.

Reddere non debet, immo nec partem poteſtas condemnatus in ſindicatu.Cataldi. de Boncomp.de ſindic. nume. 15. folio 351. Tom.ſeptimo.

Tranſmittit legatus decedens ad ſuos hæredes . Mart. Laud.de legat.Princip.q.37.col.3.f.213.T.16.

Tutelare dici an poſſit caſtrenſe Peculium.Damhoud. Patrocinio pupil.de tuto,& curato.mercede,in princip.nume.32.folio 378. Tom.8.Par.2.

Vel expenſæ,an teſtibus debeantur Ioan.Mar.Monticel.de teſtib. rub.an debeantur.fol.273.T.4.

Vel merces debita, an famulis debeat perſolui , ante ſolutas decimas.Hippo.Bonac.de ſer.vel famul.quæſtio. 203.col. 2.fol. 129. Tom.6.Par.1.

Videtur taxatum pro ordinatione . Guliel. Redoa. de ſimo. mental.cap.23.P.2.nu.2.f.72.T.15.P.2.

Vltra legati,ſeu ambaſciatores donaria recipere poſſunt ab his,ad quos mittuntur.Gondiſ.Villadiego de legat.quæſtio.4.nume.6. fol.280.Tom.13.Par.2.

Vnum debet habere tabellio pro prima ſcriptura,& aliud pro exẽplari.Paris de Puteo de ſindicat. verbo. ſalarium nume. 3. folio 305.Tom.7.

*SALICETI , & Garonis intentio non bene fundata.l.1.quæſt.1.C. de ſecun.nupt.Lancilot.Gallia de ſtatu.quæſtio.6. nume.39.fol. 315.Tom.2.

*SALII qui ſunt,& a quo fuerint introducti , & quòd ſit eorum officium. Aymar.riual.hiſtor.iur.ciui.lib.2.nume.63.f.9.T.1.

*SALINARVM redditus eſt de regalibus,& ſal vendere , ac emere fiſco excepto non licet & conſequenter in ſale, paſſim non eſt mercatura.Benuen.Straccha de mercatura Par.4.nu.30.fol.297. Tom.6.Par.1.

Et ibi in ſale prohibitiones quædam , & de materia relatiue numero 31.ibi.

*SALINAS tenere,quibus ſit permiſſum.Pet. Antibo. de munerib. §.4.nu.46.fol.42.Tom.12.

*SALIS infatuati expoſitio Card.Iacobatij de conc.lib.9. art.12.nu. 60.fol.344.T.13.P.1.

Prohibitiones quædam.Straccha de Mercatura Par.4.num.31.fol. 297.Tom.6.Par.1.

Salomon.

*SALOMON amabilis Deo,& cui Deus bis fuerat reuelatus, quia amator mulierum fuerat,a Dei amore receſſit. Micha. de Anin. de vnit.ouil.& Paſtor. capitu.3.nume.3.fol.49.Tom.decimotertio,Par. ſecunda.

An ſit damnatus.Io.a Capiſtra.de auctorit.Papę P.2.ſecunda Par. princip.nu.92.f.43.T.13.P.1.

Contraxit affinitatem cum infideli.Pet. Bellin.de re militari tit.17. nu.2.fol.345.Tom.16.

Cur a domino ſapientiam petijt. Pet. Bertrandus, de orig. iuriſdict.&c.q.3.nu.5.f.30.T.3.P.1.

Dixit mentem noſtram pulcherimam inter mulieres.Marcus Ant. Marſil.de eccleſiaſt.redditib.cap. 25. nume. 2.fol. 357.Tom.15. Par.ſecunda.

Erat annorum 13.quando protulit ſententiam de qua in cap. aſſerte.de præſumptio.ibi.

Et Dauid,& quidam alij plures vxores eodem tempore habuerũt. Ant.Gub.de ſponſ. rub. quid ſit matrimonium.numero 9. folio 49.Tom.9.

Ionatas,Daniel,Timotheus,quantæ virtutis fuerint.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.redditibus capitu.18.nume.16.fol.349.Tom.15. Par.ſecunda.

Immoderato vſu mulierum ad hoc vſque perductus eſt, vt Idolis templa fabricaret,& qui prius templum Deo conſtruxerat aſſiduitate libidinis,& perfidiæ idolis templũ conſtruxit. Michael. de Anin.de vnit.cuil.& paſt.c.30.nu.2.f.49.T.13.P.2.

In nono anno habuit filium. Io.Fran.Pauin.de viſitatio.q.7.ſecunda partis nu.101.f.205.T.14.

Ita ſapientiam a Deo popoſcit,vt daretur ſibi cor prudens audire, & iudicare cũ iuſtitia.Benuenut.Straccha, de mercatura,vltima particula nu.9.f.337.T.6.P.1.

Mulam æquitauit cum Rex fuit electus. Reſtau. Caſtal. de Imperat.q.85.nu.2.f.67.T.16.

Sapientiam optauit,reliquâ ſpreuit . Io. Redin. de Maieſt.Princip, verbo.ſed etiam legib.nu.18.f.155.T.16.

Sapientior omnibus, quo cibo vteretur,& delicijs.Reſtau. Caſtal. de Imp.q.112.nu.5.f.88.T.16.

Secundus fuit Rex Robertus.Iode Cirier.de primo genit.q.25.primi lib.nu.12.f.38.T.16.P.1.

Solum ſacerdotem amicum vocauit cum cæteri alicui principes vocarentur.M.Ant.Marſil.de eccleſ.redditib.cap.17. nu. 15.fol. 348.Tom.15.Par.2.

Spurius fuit,& alij ſanctiſſimi viri . Gabriel. Paleot. de nothis ſpurijsque filijs,c.55.nu.11.f.70.T.8.P.2.

Vt digne poſſet iudicare petijt a domino ſapientiam.Pet.Bertrandus,de iuriſdictio.&c.quæſtio.tertia,numero 10. fol. 411. Tom. duodecimo.

*SALAMONEM traxerunt vxores ad idolatriam.Ant.Gub.de ſpõſalib. rub. de his , qui nuptias contrahere poſſunt.numero 140. fol.55.Tom.9.

Source : BIU Cujas

Salomõnis.

Salomonis clauicula libri Mathematicorum,& Nigromantiæ cõburendi sunt.Ioan.Franc.Paulin. de Visitatio.q.8.secundæ.Par. nu.23.fol.206.Tomo 14.

Consilium,ne quis prudentiæ suæ innitatur. Hiero. Albanus. de potesta.Papæ.Par.3.nu.77.fol.86.T.13.P.1.

Filius Roboam spreta sapientia,regnum amisit. Ioan. Redinus de Maiestate Princip.verbo,Sed etiam legibus. numero 19.fol. 155.Tomo 16.

Indicium in cap.afferte de præsumptionibus quale fuerit. Nico. Moronus de fide Treuga & pace quæstione 167.numero 6.folio 451.Tomo 11.Par.1.

Libido,& spurcitia notatur.Bermon.Couer.de pub.concub.ver. improprie Papa.numero nonagesimoquarto. fol.188.Tom.11. Par.prima.

Multitudo equorum.Restau.Castal.de Imperat.quæstione 85.fol. 67.Tomo 16.

Thomus qualis fuerit.Idem Castal.eod.titu.quæst.112.numero 6. fol.88.Tomo eod.

*SALTATIONES,& Tripudia, item & Ballare sicut in nuptijs erãt vsurpata,ita & prohibita postea per conc.Laodienũ.Anto.Gub. de matrimo.Rub.de ritu nuptiarum.num.57.58.& 59.folio 58. Tomo nono.

*SALTEM, dictio est implicans etiam alium, quæ non comprehenderetur sub casu expresso de lata significatione Aymo.Craueta de antiquita tempo.P.4.nu.89.fol.154.T.17.

Quid importet.Rolandin.de testamen. & vltimis voluntatibus. Rub.34.nu.12.fol.24.T.8.P.1.

Sumitur aliquando pro vel,& econtra ea Rub.34.nume.13.ibid.

*SALTV non fit successio, sed per ordinem. Guillel. Monfer. de successio.Regum dubio.1.nu.37.fol.180.T.16.

Promotus est inhabilis.Pet. Rebuff. de pacif.possesso.nume.250. fol.549.T.15.P.2.

Quis dicatur idem Rebuff.de nominatio.q. 21.princ.nu.40.42.& 44.fol.337.T.& P.eisdem.

Sententia lata quæ sit.Idem Rebuff.ibi.nu.41.

*SALTVOSA venatio quando concessa sit, & quando prohibitur. Sebast.Med.de venatione &c.q.3.nu.11.fol.397.T.17.

Quæ sit,Idem Sebast. Med.eod.titu.q.1.Tom.& fol.eod.

*SALTVS opponitur contra graduatum, quod est graduatus per saltum &c.Pet.Rebuff.de nominatio. quæstione 22.& 23.prin. num.18.fol.339.T.15.P.2.

Quid sit, idem Rebuff.eo.titu. quæstione 21.nume.39.folio 336. Tomo eodem.

*SALTVVM procuratores.¡Pet.Belin. de re milirari titu.16.nu.22. fol.339.Tomo 16.

*SALVA conscientia an liceat doctori,aduocato,& scholari in diebus feriatis studere.Stepha. Aufrer.de recusatio.q.5.nu.1.f.361. Tomo 3.P.1.

Et quæ scientia in diebus festis legi debeant,& quãdo liceat studere ibi.num.8.

Studendo, quis dicitur laborare in vinea domini. ibidem.numero 3.

An retineri possit lucrum factum in die feriata. Steph.Aufrer. de recusatio.q.5.nu.9.fol.361.T.3.P.1.

Respublica esse non potest vbi dominantur Hæretici.Corad. Bru. de Hæret.cap.decimosexto.numero septimo.fol.293. Tom. 11. Par.secunda.

*SALVANDORVM status tres. Beat.Ioan.a Capistra.de auctorit. Conc.& Papæ,in principio.num.5.fol.32.Tomo decimotertio. Par.prima.

*SALVANTVR morientes a bello pro ecclesia vel in alijs bellis licitis,si decedant sine peccato mortali. Franc. Arias de bello, & eius iustit.nu.196.fol.334.T.16.

*SALVARI nemo potuit post peccatum primi parentis nisi per fidem mediatoris Iesu Christi. Alleg.in materia.Hæresis.§.5.nu. 6.fol.21.T.11.P.2.

Non possunt cementes Abbatiam,nisi renuncient.Ioan. Fran.Pauinus,de visitatio.quæstio.7.secundæ.Par.numero 49.folio 204. Tomo 14.

Nõ potest infans ductus ad Baptismum si moriatur in via,& ideo non est sepeliendus in ecclesiastica sepultura.Arnald. Albert.de agnosc.assertio. Hæret. quæst.19.numero 16.folio 69. Tomo 11. Par.secunda.

Quis potest sine ingressu religionis.Guiliel.de Simo.menta. Par.3. cap.5.nu.8.fol.88.T.15.

Saluator noster Iesus Christus vere homo quid dixerit Petro in quo fundauerit vniuersalem ecclesiam,& ex quibu; nasci voluerit.

*SALVATOR nostr conditor, & ordinator legis diuinæ voluit, qđ quandoque dispensaretur super indulgentia plenaria per plenariam remissionem.Feli.Sandeus.de indulg.numero 1,folio 157. Tomo 14.

Christus cur Demones veritatem dicentes loqui prohibuit.Iacob. Simancha de cathol. institut.Tomo 38.numero 18. fol.168.To. 11.Par.2.

Vere homo dici potest.M.Anto.Marsil.de ecclesiast.redditibus c. 25.nu.8.f.357.T.15.P.2.

Deus solus est culpæ remissor.Feli.Sandeus. de indulgen.nume.9. fol.158.Tomo 14.

Dixit Petro quodcumque ligaueris &c. Lelius Iordanus de Rom. sedis origine,&c.c.3.nu.14.f.4.T.13.P.2.

Fundauit vniuersalem ecclesiam super sede apostolica.idem Lel. Iorda.eo.tit.& c.nu.2.T.P.& f.eisd.

Iesus Christus non solum ex alienigenis commixtionibus, sed etiã de adulternis nasci voluit.Bermon.Couer. de pub. concub. verbo,improprie Papa.nu.96.f.188.T.11.P.1.

Item non solum de bonis parentibus, verùm etiam de malis dignatus est nasci.ibi.nu.98.

*SALVATORIS imaginem, & sacratissimæ matris eius, & principum Apostolorũ.Lucas euangelista depinxit.Iac.Simanc.de cathol.institut.titul.33.numero quinto,fol. 162. Tom. vndecimo. Par. secunda.

In pauimentis insculpere non licere.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.8.nu.209.f.213.T.13.P.2.

Nostri apud Lucam de Militib.responsionibus.Io. Red.de maiestate Principum.verbo,maiestatem Principis.nume.75.fol. 150. Tom.decimosexto.

Imago ab ipso Nicodemo facta est, & statua ad eius similitudinem a muliere profluuio laborante illi erecta memoratur. Iacob.Simanc.de cathol.institut.titu.33.numero 4.fol.162. Tom. 11.Par.secunda.

*SALVATOR nullus rite extra ecclesiam secundum claues ecclesiæ.Guliel.Redoa.de.simo.ment.Par.4.cap.12.num.42.fol.113. Tom.15.Par.2.

*SALVBRITAS corporis humani ex rusticatione.Renat.Chop.de priuileg.rusticorum.Par.3.lib.2.capitul.1. per totum.folio 100. Tom.decimooctauo.

*SALVBRIVS consilium præsumitur pater capere in fauorem filij. And.Alciat.de præsumptionib.præsumptio.2. fol. 307.nume.1. Tom. quarto.

Saluiano interdicto quomodo agendum, & procedendum,& quando.

*SALVIANO ab interdicto in quo diferat forma libelli hipotheca rij.Ant.Negus.de pignorib.& hipothe.tertio membro, octauæ P.princip.nu.26.f.257.T.16.P.1.

Ex interdicto possidens debet manuteneri,secus si actum est.hipo thecaria.virgin.de Boccat.de interdicto,vti possidetis.cap.2.nu. 61.fol.303.Tom.3.Par.2.

In interdicto a sententia lata,an possit appellari. Ant.Negus. de pignorib.& hipothe.primo membro.octauæ Par.nu.3.fol.252. Tom.6.Par.1.

Reijcitur appellatio sicut etiam in possessorio adipiscendæ.Ioan. Baptista.Ponta.de spolio.lib.4.capitu. primo, nume.50.fol.306. Tom.decimoquarto.

Interdicto & actione hipothecaria,siue Seruiana.vide Frã.Beldui. de pigno.& hipothe.c.14. per totũ.f.274.T.6.P.1.& latius in T. 15.P.2.c.2.nu.17.& 18.f.380.

Intẽtato non datur appellatio, & in eo cessant attentata. Robert. Lancel.de attentat.Par.2.capitu.12.limitatio.25.nume. 11. folio 372.Tom.5.

Vel hipothecaria duplex est iudicium,sed non ita summarium, vt vulgo creditor.Franc.Sarment.de redditibus ecclesiast. c.2.nu. 22.& 23.fol.382.Tom.15.P.2.

Saluianum interdictum, quid sit, vnde dicatur, quibus,& contra quos competat,& quomodo considereturr.

*SALVIANVM interdictum a quo dicatur. Ant. Negus. de pigno. & hipothe.primo membro,octauæ Par.num.7.fol.252.Tom.6. Par.prima.

Competit locatori pro rebus coloni illatis, & inuectis, pro rebus autẽ inquilini vtile.idẽ Negus.eo.tit.quarto membro.2.P.princip.nu.133.fol.210.T.6.P.1.

Creditori intentanti sufficit docere rem sibi obligatam fuisse possessam a debitore tempore contractæ obligationis.Ioann.Bapt. Bonij,de statut.vib.præscriptio.glos. 20. numero 29. folio 193. Tom.decimoseptimo.

Dicitur possessoriũ & datur solum respectu possessionis. Ant. Negus de pignorib.& hipoiheca primo membro.octauæ Par.nu.6. fol.252.Tom.6.Par.1.

Differt in pluribus ab actione hipothecaria, & hoc ab illo.idem Negus.eo.tit.& membro.1.octauæ Par. nume.1.folio eo.Tom. & Par.eisd.

In Cuius fauorem fuerit introductum, & in quem finem ibi. numero quarto.

Intentari potest pro exactione censuum decursorum, & non solutorum. Virgini.de Bocca.de interdicto,vti possidetis.cap.18.nu. 51.fol.320.Tom.3.Par.2.

Quod dicatur cui competat, & aduersus quem, qualiterque in huiusmodi interdicto concipiatur libellus. Odofred. de libel. forman.capitu.35.numero 1.2.& 3.folio 84.Tom.3.Par. 2.& Constantius Rog.de remedijs possesso.nu.14. fol.246. Tom.& Par.eisdem.

Vtile competit cuilibet creditori hipothecario.Ant. Negus. de pignorib & hipothe.tertio membro.8.Par. princip.nume. 19.fol. 257.Tom.6.Par.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Saluiconductus nominatiui casus in plurali a quibus concedantur, & quid operentur.

*SALVICONDVCTVS potius securitatem quandam in aliquo lo lo morandi & redeundi præbere videntur quàm restitutionẽ. Ascani. Clem. Amer. de patria potest. cap. vlt. nume. 46. fol. 125. Tom. 8. Par. 2.

Quam interpretationem recipiant. Greg. Megal. de securit. & saluoconduct. P. 3. nu. 17. f. 238. T. 11. P. 1.

Regulariter nõ dantur a principe sed ab alijs inferioribus, & sunt limitati, ac ad personas officialium referuntur, & ideo si bannitus habens saluumconductum & asciente saluumconductum fuerit occisus, licuit interficiẽti illud impunè facere. Ascan. clem. Amer. de patria potest. nu. 48. f. 125. T. 8. P. 2.

Saluoconductus in casu genitiuo singulari effectus, & clausulę ac verba quomodo accipiantur, & intelligantur.

*SALVOCONDVCTVS clausula generalis ad quę referatur. Greg. Magal. de securit. & saluoconduct. Par. 3. numero 18. folio 238. Tom. 11. Par. 1.

Clausulæ pingues, & generales possunt. ibi. nu. 8.

Effectus cessat cessante causa finali. idem Greg. Magal. eo. titu. P. 4. nu. 9. f. 239. T. & P. eisd.

In materia socij, qui dicantur. Pet. Bellin. de re milit. tit. vnico, de saluisconduct. nu. 23. f. 362. T. 16.

Per oblationem an cogatur citatus comparere in loco non tuto. idem Greg. Magal. eo. titu. Par. 2. numero 39. folio 237. Tom. 11. Par. prima.

Tacita condictio, quæ semper intelligitur. idem Greg. Magal. de securit. & saluoconduct. Par. secunda, numero 10. fol. 236. Tom. 11. Par. prima.

Tempus longum, vel breue qualiter consideretur. idem Greg. Magal. eo. rit. P. 1. nu. 47. f. 233. T. 11. P. 1.

Verba debent strictè interpretari. Pet. Bellin. de re militari tit. vnico, de saluisconduct. nu. 16. f. 362. T. 16.

*SALVIS alijs confinibus verioribus, hæc clausula quid operetur. Hier. de Monte de finib. regun. cap. 88. nume. 9. fol. 355. Tom. 3. Par. secunda.

*SALVIVS Iulianus iurisconsultus vrbis præfectus, & bis consul. Didij Iuliani, qui post pertinacem imperauit proauus quid in iure ediderit. Aymanus Riual. histor. iur. ciuil. & pontificij. nu. 17. Tom. 1. fol. 24.

De hoc eodem Saluio videbis etiam Bernar. Rutil. de iur. cõsul. vitis. col. 4. f. 155. Tom. 1. & Maic. Mant. de viris Illustrib. Tom. eod. nu. 225. fol. 167.

*SALVO (dictio) stat. modificatiue, non correctiue. And. Alciat. de præsumptio. regul. 2. præsumptio. 28. nu. 4. f. 327. T. 4.

Saluo honore tuo, hæc verba non excusant ab iniuria, M. Ant. Chucus. de mentiente circa posses. numero 90. fol. 294. Tom. tertio, Par. secunda.

Iure alterius clausula hæc semper intelligitur in literis principis. And. Alciat. de pręsumptio. regul. 3. præsumptio. 11. nume. 3. fol. 334. Tom. 4.

Iure impertinentium &c. clausula hæc quid operetur. Franciscus Curt. de positio. nu. 29. f. 11. T. 4.

*SALVOCONDVCTV non obstante, quando quis possit puniri, Greg. Magal. de securit. & saluocond. Par. 2. nume. 16. folio 236. Tom. 11. Par. 1.

*SALVOCONDVCTVI inimici, quis non tenetur credere. Card. Iacobatius de concil. lib. 9. articu. 11. numero 2. fol. 341. Tom. 13. Par. prima.

*SALVOSCONDVCTVS seruari cõducit honori principis. Greg. Magal. de securit. & saluocond. Par. 2. numero septimo, fol. 235. Tom. vndecimo.

Salus in quo consistat, & cuius vel quorum sit procuranda & quomodo.

*SALVS hostium non procuranda. Nic. Moron. de fide tregua, & pace q. 107. nu. 5. f. 434. T. 11. P. 1.

Ibi erit, vbi multa consilia, & bonum consilium quamplurimos a morte liberauit. Ioan. Royas de hæret. nume. 405. & 406. fol. 217. Tom. 11. Par. 2.

Messiæ spiritualis, & non temporalis esse debuisse. Marquadus. de Susa. de iude. & alijs infid. Par. 3. nu. 63. f. 60. T. 14.

Non est in gladio, neque in hasta Pet. Bel. de re militari P. 2. titu. 1. nu. 4. fol. 341. Tom. 16.

Sine Baptismo, & ibi dicitur quod adultus nihil dabit sacerdoti illum baptizare recusanti, sed pro infante baptizando in casu mortis est aliquid dandum pro baptismo. Guliel. Redoa. de simo. ment. P. 1. c. 6. nu. 7. f. 35. T. 15. P. 2.

Reipublicæ est, vt milites animi præstantissimi deligantur. Io. Redin. de maiest. Principis, vers. ex quibus omnibus nume. 96. fol. 151. Tom. 16.

*SALVTANDI an sint excommunicati. Ioan. de Ligna. de censura eccleasiast. §. 25. nu. 16. f. 322. T. 14.

Imperatores ritus varius exemplis demonstratur, & qualiter se in salutationibus gererent. Corad. Brun. de seditio. capitu. septimo, numero 14. folio 106. Tom. vndecimo, Par. prima.

*SALVTANDVS non est excommunicatus cum ei scribitur. Beat. Antoni. de excommunicatio capitul. 79. numero secundo, folio 386. Tom. 14.

*SALVTANS excommunicatum, vel resalutans, excommunicationem minorem incurrit. Beat. Anto. de excommunicatio. capitu. 79. nu. 2. fol. 386. Tom. 14.

*SALVTARE, qui aliquem dedignatur inimicus præsumitur. Guido Papa de præsumptio nu. 40. f. 301. T. 4.

*SALVTARI debet doctor verbis honoratis. Christopho. Lanfranchinus de priuileg. doct. nu. 17. f. 22. T. 18.

*SALVTATIO Papæ ex certa scientia quod operetur absolutionẽ. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. nume. 213. fol. 159. Tom. 13. Par. 2.

*SALVTATIONE an præsumatur reconciliario inimicorum. Iac. Nouel. ad defensam. rub. an indicia pro reo danda. sint num. 45. fol. 225. Tom. 11. Par. 1.

*SALVTATIONIS mos principum, & qualiter inter se salutentur Nic. Boe. de ord. grad. vtriusque fori. Par. secunda, nume. 48. 271. Tom. decimosexto.

Mos Regnum in veteri testamento. Restau. Castal. de Imp. quæst. 67. nu. 9. fol. 59. Tom. 16.

*SALVTATVS Imperator a Cardinali in totum assurgit, qui aliàs salutatus etiam ab illustribus parum surgit, & ibi de Carolo 3. Imperat. visitato a Cardinali, qui in totum assurgebat summopere honorans Cardinalem. Hier. Manfred. de Card. decis. 366. col. 3. cap 104. T. 13. P. 2.

Quibus assurgat. Nic. Boe. de ordi. grad. vtriusque fori Par. 2. nu. 49. fol. 271. Tom. 16.

Salute quomodo animæ, & Patriæ consulatur.

*SALVTE animarum vbi agitur nõ habet locum lex merito. ff. pro socio. Ioann. Royas de hæret. nume. 375. fol. 216. Tom. vndecimo, Par. secunda.

Quando agitur, lex correctoria extenditur. Pet. And. Gamb. de extensio. nu. 138. f. 257. T. 18.

Vbi tractatur non est disputandum de apicibus iuris. Guliel. Redoan. de spolio eccleasiast. q. 17. nu. 37. fol. 265. T. 14.

Pro ouium pastor bonus non veretur exponere animam, sed vel mercenarijs lanam tantum quærentibus, & pastor bonus ciuitati in monte situatæ comparatur. Pet. de Baisio directo. electio. c. 50. primæ. P. nu. 2. f. 405. T. 15. P. 1.

Pro patriæ patrem a filio interfici posse, quando verum sit. Vdalric. Zasij de feudis. P. 7. nu. 32. f. 310. T. 10. P. 1.

Tam pro ęterna, quàm pro temporali pax est dulcis. Fran. Anas. de Bello, & eius iust. nu. 15. f. 326. T. 16.

Salutem qui receperit quo medio & qui teneatur tueri quibus, quomodo, & quando

*SALVTEM populi tueri principi congruit, ac malis hominibus prouinciam purgare. Paul. Girlan. de relaxatio. carceratorum verbo, succedit nunc videndum. nume. secundo, fol. 349. Tom. 11. Par. prima.

Propriam quisque tenetur defendere. Paris a Puteo de re milit. lib. 4. de armis nu. 3. f. 397. T. 16.

Saluti domini vassallus præferre debet. idem Paris a Puteo. eo. tit. verbo, an vassallus. nu. 3. f. 398. T. eo.

Recipit genus humanum per Christum. neque enim aliud nomen datum est &c. Albert. de Ferrarijs, de horis cano. in princip. nu. 57. fol. 564. Tom. 15. P. 2.

Suam miles debet periculo obijcere pro salute sui præpositi. Pet. Bellin. de re milit. nu. 60. f. 360. T. 16.

Saluti, quid sit necessarium, & quomodo sit consulendum.

*SALVTI animarum maxime prospiciendum esse. Quintil. Mandos. de inhibitio. nu. 2. q. 90. f. 106. T. 5.

Fides, & opera necessaria. Marqua. de Sus. de Iudeis, & alijs infidel. Par. 3. cap. 1. nu. 79. fol. 62. Tom. 14. & Michael de Anin. de vnitate ouil. & pasto. cap. 26. nu. 1. vbi ad materiam multa colliguntur ex sacra scriptura decretis Rom. Pontifi. & conciliorum, ac consuetudinibus eccleasiæ. per Christi Vicarium approbatis. fol. 46. Tom. 13. Par. 2.

Propriè licet consulere, quando vis est, cui resisti non potest. Pet. Bellin. de re militari. nu. 61. f. 360. T. 16.

Nullus præsumitur vllum commodũ anteponere. Conrad. Brun. de seditiosis. c. 2. nu. 28. f. 141. T. 11. P. 1.

Suæ electores prouideant, ne fauore aberrent in electione. Pet. de Baisi. directo. electio. capitul. 25. primæ Par. folio 385. numero 2. Tom. 15. Par. 1.

Non tenetur vassallus salutem domini præponere, licet seruus ad id teneatur Franc. Sonsbe. ad vsus feudorum 11. nu. 33. f. 140. Tom. 10. Par 2. & Franc. Curtius. eo. titu. de feud. Par. 4. nu. 8. fol. 72. Tom. & Par. eisd.

Salutis fundamentum quale sit, & quid in dispendium vergat.

*SALVTIS æternæ ad dispendium vergens iuramẽtum non est seruandum. Georg. Natam, de pactis. nu. 55. f. 33. T. 6. P. 2.

Fundamentum,

Source : BIU Cujas

Fundamentum,& lumẽ animæ, ac ostium vitæ, est fides religionis catholicæ.Ioan.Royas de hæret.numero 453.fol.217.Tom. 11.Par. 2.
Nemo immemor esse præsumitur, quæ tamen præsumptio non procedit in præiudicium tertij,cui iam ius erat quæsitum.And. Alciat.de præsumptio.regula 3.præsumpt.4.nu. 7. fol.331.T.4. & Sebast.Medices de fortuitis casib.P.2.q. 5.nu.61. fol. 215.T.7. Laur.de Rodul. de Vsur. P. 2.q.60.nu.4.T.7.fol.27.Pet. de Vbal. de Cano.episco.& patoch.cap.6.nu.3.f.214.T.15.& c.9.eo.titu. nu 11.fol.219.Tom.eo.Par. 2.
In dispendium vergere dicitur iuramentum,siue incurratur peccatum veniale,siue mortale.Georg.Natam.de pactis.Par.2.nu.71. fol.34.Tom.6.Par.2.
In magno discrimine est mercatorum status.Benuenut. Strac. de mercat.P.2.nu.5.f.290.T.6.P.1.
In statu non est moriens in peccato mortali Felin. Sandeus de indulgentijs nu.27.f.158.T.14.
Necessitate minor pacem facere tenetur.Nic.Moron. de fid. treug. & pace q.177.nu.10.f.453.T.11.P.1.
Nostræ instrumentum fuit crux.Io. Franc.Pauin. de visitationibus q.10.secundæ.P.nu.113.f.213.T.14.
Suæ immemor,cum quilibet bonus præsumatur, nemo præsumitur.Laur.de Redulf.de vsur.quæst.60.nume.4.fol.27.Tom.7.& Pet.de Vbal.de cano.episco.& parochia.cap.6.nume.3.fol.214. Tom.15.Par.2.
Sed bene memor quilibet præsumitur.ibi.& Guliel.Redoan.de simo.ment.P.3.c.1.nu.7.f.103.T.15.P.2.

Saluumconductum quis concedat quando, quibus,& quomodo concedatur, & violantes quomodo puniantur.

*SALVVMCONDVCTVM a principe alicui concessum ignorans si illum offendat non tenetur tanquàm violator securitatis,aut saluiconductus.Hier.Gigas de crimi.lęsæ maiest.quæstio.33.nu. 8.fol.42.Tom.11.Par.1.
An possit dare, iudex originis subdito etiam extra territorium. Greg.de Magolot.de securitate, & saluoconduct.Par. 1.nume. 77.fol.235.Tom.11.Par.1.
Bannitum habentem offendens tenetur crimine lęsæ maiestatis. Ascan.Clem.Amer.de patria potest. nume. 44.fol. 125.Tom.8. Par. secunda.
Concedens tenetur damna illata impetranti sua culpa, & in suam iniuriam sarcire.Pet.Bellin.de re milit.de saluisecond.titu.vnico. nu.64.fol.364.Tom.16.
Concedit ciuitas superiorem nõ recognoscens. Greg. de Magalot. de securitat.& saluocond.Par.1.nume.28.fol.232.Tom.vndecimo,Par.prima.
Dare cui spectat,& latè distinguitur.Pet.Bellin.de re milit.tit.vnico.de saluisecondu.P.9.nu.2 f.361.T.16.
Homicidæ, num iudici sit permissum ? Vital. de Cambanis,de clausf.verbo.Nil.nouari securit. pendente numero 22. folio 384. Tom.decimooctauo.
Dat dominus Castri,Prætor,præses,sed intra suos limites. Pet.Bellin.de re milit.Par.9.titu.vnico de saluisconduct. numero 3. fol. 361. Tom.16.
Iudex testibus,vt veniant ad deponendum . Nellus.a Sancto Geminia.de testib.verbo,cedens.nu.37.f.81.T.4.
Solus Princeps.idem Pet.Bellin.de re milit.eo. tit. de saluisecond. nu.17.fol.362.Tom.16.
Eundi,& redeundi dat dux belli.Nic. Moron. de fide treug. & pace.q.105.nu.6.f.433.T.11.P.1.
Habens a principe vt non possit a creditoribus impediri tenetur satisdare de stãdo iuri dilatione cum termino saluiconductus expirata,& finita.Amodeus. Iustin. de Castello, de sind.num.92. fol.356.Tom.7.
Bannitus si eum fecerit publicare non potest amplius impune offendi.Ascan.Clem.Amer.de patria potest.cap. vltimo. nu.43. fol.125.Tom.8.Par.2.
Habentem occidens punitur, nec excusatur ex crassa ignorantia, quæ habet vim scientiæ.Nic.Moron.de fide.treug.& pace.q.105. nu.14.fol.433.Tom.11.Par.1.
Offendens,qua pœna puniatur Greg. Magal. de securit.& saluocond.P.4.nu.16.f.240.T.11.P.1.
Impetrans bene consideret verba,& bene sibi consulat.Pet.Bellin. de re milit.Par.9.titul.vnico, de salnisecond.numero 8.folio 361. Tom.decimosexto.
Impetrantis merita faciunt præsumere motum proprium . Greg. Magal.de securit.& saluocond.Par.3.nume.9.fol.238. Tom.11. Par.prima.
Iudex,an possit concedere.Pet.Bellin.de re milit.P.9. tit.vnico, de saluisecond.nu.10 f.362.T.16.
Delinquenti,an dare possit.idem Pet.Bellin.eo.titu.nume.30.fol. 363.Tom.eo.
Potest concedere princeps tam ciuiliter, quàm criminaliter absq; controuersia.Gregor.Magal.de securit.& saluocond.Par. 1. nu. 45.fol.233.Tom.11.Par.1.
Principi concedenti non est facile credendum si aut tyrannus est, aut nõ solet fidem datam seruare.Ioan.Ant. Rub.de potest.procur.&c.nu.320.f.212.T.11.P.1.
Quem dent antiani vel priores ciuitatis . Greg. Magal. de securit. ac saluocond.P.1.nu.23.f.232.T.11.P.1.
Qui frangit scienter,tenetur.lege Iul.Maiest.Mart.Laud.de crimi. lęsę maiest.q.6.col.1.f.23.T.11.P.1.
Qui impetrare potest etiam fideiussor non liberatur ab obligatione facta.Nic.Moron.de fide.treug.& pace. quæst.109.num. 12. fol.435.Tom.11.Par.1.
Si habent banniti,seu aliter condemnati,an durante eo, recuperẽt patriam potestatem . Ascan. Clem. Amer.de patria potest.c.vlt. nu.43.fol.125.Tom.8.Par.2.
Solus princeps concedit,& ex casu etiam inferior. Nic. Moron.de fide.treug.& pace quæstio.105. nume.8.9.& 13.fol. 433. Tom. 11. Par. 1.
Violans qua pœna teneatur,& de crimi.lęsæ maiest. & per epistolam principis concessus habet vim legis.idem Moron.eo.titu.& q.nu.4.10.& 11.T.& f.eisd.
*SALVVS esse non potest pœnitentiam non agens.Fran.Aria.de bello,& eius iustitia.nu.23.f.326.T.16.
Quis esse non potest sine fide.Fortu.Garzia.de vlt.fi.iur.cano.& ci.nu.25.fol.108.T.1.

Saluusconductus a quo, quando,qualiter,quibus, & quomodo concedatur, concessus cui prosit, & non, quos comprehendat, & quando finiatur,spiret,vel reuocetur.

*SALVVSCONDVCTVS ab inferiore a principe datus, an eius morte finiatur Greg.Magal.de securit.& saluocond.Par.4.nu.8. fol.239.Tom.11.Par.1.
An ad confederatos, seu adhærentes extendatur.idẽ Greg. Magal. eo.tit.P.3.nu.30.f.239.T.11.P.1.
An & quando reuocetur.idem Greg.Magal.eo. titu. Par.4.fol.& Tom.eisd.nu.2.
An expiret per primum actum.Pet.Bellin.de re milit. P.9.tit.vnico de saluisecond.nu.24.f.362.T.16.
Concessus a principe quod a creditoribus non possint molestari, non extenditur ad creditorem ratione delicti, neque ad debitũ cameræ fiscalis.Mart.Laud.de priuileg.quæstio.14.colum.2.fol. 2. Tom. 18.
Ad tempus,sed sine certa specificatione extenditur ad decenniũ. Greg.Magal.de securit.& saluocond.Par.4.numero 6. folio 239. Tom.11.Par.1.
Debitori per superiorem non extenditur aduersus debitum iuratum.Ioan.Guterij.Hisp.de contract.iura.cap.65.num.2. fol.114. Tom.6.Par.2.
In dubio præsumitur ad instantiam partis. Io. de Selua de benefic.P.3.q.13.nu.24.f.76.T.15.P.1.
Pro accessu intelligitur etiam concessus pro recessu. Iul. Fer.de gabel.&c.nu.94.& 95.f.81.T.12.
Tempore induciarum,an extendatur ad tempus belli interim superuenti.Pet.Bellin.de re milit.P.9. titul.vnico de saluisconduc. nu.30.fol.363.Tom.16.
Cum alterius damno,& iniuria non cõcedendus. Vitalis de Camba.de clausf.verbo.Nil.nouari securitate pendente nume. 15.fol. 384.Tom.18.
Cur ita dictus.Pet.Bellin.de re milit.Par.9.tit.vnico de saluisecond. nu.1.fol.361.Tom.16.
Datus ad bene placitum quando spiret.Greg.Magal. de securit.& saluocond.P.4.nu. 5.f.239.T.11.P.1.
Non obstantibus criminibus, & condemnatione facta, ac alijs contra honorem paratis comprehendit etiam crimina occulta. Pet.Bellin.de re milit.Par.9.tit.vnico de saluisecond.nu.7.f. 361. Tom.decimosexto.
Pro eundo a Taurino Romam non comprehendit ipsum locum a quo.idem Pet.Bellin.eo.tit.nu.19.f.362.T.eod.
Pro eundo non semper censetur datus pro redeundo sed distinguitur vt ibi per discursum ibi.nu.21.
Pro vehendis lignis extenditur ad ea inuestigandum, & perquirendum.ibid.nu.12.f.362.T.eod.
De iure positiuo, quibus dari non debet. Greg.Magal.de securit. ac saluocond.P.1.nu.12.f.232.T.11.P.1.
Titio,& quatuor socijs continet etiam socium Iudæum.Pet.Bellin.de re milit.Par.9.titu.vnico de saluisconduc. numero 2.folio 362.Tom.16.
Est fragilis cautio.idem Pet.Bellin. eod.titul. numero 9.folio 361. Tom. eod.
Etiam quod offeratur si citatus ad locum non tutum,putà ob inimicitias capitales seu hostium incursus,vel ob pestem,si non cõparuerit est excusandus.Sebast.Vant. de nullit. ex deffectu iurisdictionis.nu.165.fol.392.T.4.
Etiam tacitè dari potes.Pet.Pecch.Zirize.de iure sistendi.c.7.nu.3. fol.164.Tom.3.Par.2.
Ex causa pecuniaria non extenditur ad delictum,nec ad debitum ex maleficio,nec camerale. Nic. Moron. de fide treug.& pace. q.106.nu. 2.& 3.fol.434.T.11.P.1.
Executionem pœnæ tantum suspendit.Greg. Magal. de securit. & saluocond.P.1.nu.14.f.232.T.11.P.1.
Extenditur ad delicta expressa, non ad alia non expressa.idẽ Greg. Magal.eod.tit.P.3.nu.5.f.237.T.eod.
Generalis ad quæ extendatur.idem Greg.Magal.eod.tit. & P.nu. 10.fol.238.Tom.& Par.eisd.
Non extenditur ad crimina,neque ad fiscalia debita.Petrus.Bellin.de re milit.Par.9.titu.vnico,de saluisecond. nume.59.60.folio 363.Tom.16.
Maioris partis creditorum licèt noceat minori parti, non tamen nocet, nec comprehendit debitum iuratum.Ioann.Guter.Hisp. de contractib.iura.capitu.65.nume.primo,fol.114.Tom. sexto, Par. secunda.

Marito

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Marito cum rebus ſuis prodeſt vxori viuenti cũ rebus mariti abſque eo.Pet.Bellin.de re milit.Par.9.tit.vnico de ſaluiſcond.nu. 13.fol.362.Tom.16.

Nobili conceſſus an etiam,adeius familiam extendatur.Greg.Magal.de ſecurit.& ſaluocond.P.3.nu.28.f.238.T.11.P.1.

Non ceſſat. cauſa impulſiua ceſſante.Greg. Magal. de ſecurit. & ſaluocond.P.4.nu.14.f.240.T.11.P.1.

Non debet concedi cum damno alterius.Greg.Magal. de ſecurit. & ſaluocond.P.3.nu.4.f.237.T.11.P.1.

Non extenditur ad debitum iuratum. Pet. Bellin. de re milit. P.9. tit.vnico de ſaluiſcond.nu.63.f.364.T.16.

Ad delicta futura Greg.Magal.de ſecurit.& ſaluocond.P.3.nu.1. fol.237.Tom.11.Par.1.

Non prodeſt in futuris nec dari poteſt a minore dum a maiore fuit condemnatus Nic.Moron.de fide,treug.& pace,q. 106.num.7. fol.434.Tom.11.Par.1.

Nouum committenti delictum. Pet. Bellin. de re militari.Par.9. tit.vnico de ſaluiſcond.nu.32.f.363.T. 16.

Non publicatus non prodeſt bannito,quin licite occidatur,ſi id liceat per ſtatuta.idem Bellin.eod.titu.& Par.numero 11.fol.362. Tom.eod.

Occultus non prodeſt. Nic.Moron. de fide treug.& pace. q. 106. nu.9.fol.434.Tom.11.P.1.

Per epiſtolam principis conceſſus habet vim legis . idem Moron. eod.tit.q.105.nu.11.f.433.T.11.P.1.

Perpetuus in quo differat a remmiſſione.Greg. Magal. de ſecurit. ac ſaluocond.P.1.nu.16.f.232.T.11.P.1.

Soli Principi reſeruatur . idem Magal.eod.P.1. nume.36.fol.233. Tom.& Par.eiſd.

Petro,& eius ſocijs conceſſus non prodeſt,quin inter ſe ipſos agãt, & ſe conueniant eo non obſtante. Pet. Bellin.de re milit. P.9.tit. vnico,de ſaluiſcond.nu.15.f.362.T.16.

Poteſt a iudice debitori dari.Greg.Magal.de ſecurit.& ſaluocond. P.1.nu.75.fol.234.T.11.P.1.

Dari etiam debitori per creditores Pet. Bellin. de re milit. Par. 9. tit.vnico,de ſaluiſconduct.nu.35.f.363.T. 16.

Pro eundo ex Piſis Parmam compræhendit etiam territorium ipſum Piſarum etiam quod ſit hoſtile. idem Bellin.eo.tit.& P.nu. 14.fol.Tom.& Par.eiſd.

Pro ſe,& ſocio,an extendatur ad ſocium Iudæum Io. le Cirier.de primo genit.quæſt.18.primi lib.numero ſeptimo, fol. 32.Tom. 10. Par. 1.

Quomodo finiatur.Greg.Magal.de ſecurit.& ſaluocond. P. 4.nu. 1.fol.239.Tom.11.Par.1.

Quos non comprehendat. idem Greg.Magal.eo.tit.Par.3.nu.32. fol.239.Tom.& Par.eiſd.

Seruandus quod limitatur non procedere in occultis.Nic.Moron. de fide.treug.& pace , quæſtio. 106.numero 1. fol.434.Tom.11. Par.prima.

Si eſt datus de ſtando & veniendo libere , intelligitur etiam de libere recedendo.Matheus.Brun.de ceſſione.bonor. quæſtio. vndecima,quartæ quæſtio.princ.numero 34.fol.187. Tom. tertio, Par. ſecunda.

Si potuit impetrari non valet excuſatio per locum non tutum. Mar.Ant.Bouer.de Mora.nume.decimoquinto,fol.406.Tom.6. Par.ſecunda.

Simpliciter conceſſus cenſetur perpetuus.Greg.Magal. de ſecurit. ſaluocond.Par.4.nu.7.f.239.T.11.P. 1.

Sine auctoritate legis conceſſus non eſt ſeruandus . Greg. Magal. de ſecurit.& ſaluocond. Par. 2.nu. 17.fol. 236.Tom.vndecimo, Par.prima.

Tacite etiam dari poteſt.Pet.Pec.Ritize.de iure ſiſten.cap. 7. nu.3. fol.164.Tom.3.Par.2.

Extenditur ad familiam neceſſariam impetranti.Pet. Bellin.de re milit.Par.9.titul.vnico de ſaluiſcond.nume. vigeſimonono, fol. 363.Tom.16.

Tam temporalis, quàm perpetuus conceditur . Greg. Magal.de ſecurit,& ſaluocond.Par.1.nume.decimoquinto,fol.232.Tom. 11.Par.prima.

Vt quis conueniri non poſſit vſque ad tempus,ad debitum iuratũ non extenditur.Ioan.de Selua de benef.Par.3.quæſtio. 13. num. 23.fol.76.Tom.15.Par.1.

*SAMARIÆ vituli dicuntur hæretici.Conrad. Brun.de hæret.cap. 13.nu.8.fol.282.Tom.11.Par.2.

Item dicuntur profetæ Samariæ.ibi nu.18.

*SAMIA quæ nam ſit nauis , & a quo fuit reperta.Iul.Ferret.de re nauali nu.30.fol.330.T.12.

*SAMIORVM portũ,qua arte nauali cæperit Tabias dux carthaginenſium.Iulius.Ferret.de re nauali.lib. ſeptimo,num.8,fol.338. Tom.duodecimo.

*SAMVEL ſacerdos iuſſu Dei primum Regem populo dedit,& præſentauit.Ioan.a Capiſtra.de auctorit.Papæ.nume. 34. & 86. fol. 39.& 42.Tom.13.Par.1.

*SAMPSVCVS, qui & Amaracus dicitur herba ſuauiſſimi odoris. Ant.Gub.de matrimo.rub.de ritu nuptiarum,numero 32.folio 57.Tom.9.

*SANA anima eſſe non poteſt, quæ de carnibus, & ventris in gluuie ſemper cogitat.Iac.Zocchi de ieiu.nume. 44.fol. 161. Tom. decimoquarto.

*SANÆ mentis,& intellectus Titium eſſe ſi notarius dixerit an hæc verba notarij probent vere Titium fuiſſe ſanæ mentis. Angel.de Gambel.de teſtament.gloſ. 3. numero quarto,folio 34.Tom.8. Par.prima.

Quemlibet eſſe iura præſumunt niſi contrarium probetur. Feder. Schench.de probatio.nu.3.f.28.T.4.

*SANANDIS nobis a peccatis.Chriſtus, vt Medicus ſuas medicinas inſtituit,id eſt eccleſia ſacrament.Ioann. de Selua de benef. P.1.q.2.nu.24.f.4.T.15.P.1.

*SANARI licite an poſſint infirmitates per quædam verba ſuperſtitioſa,quibus vt plurimum vtuntur mulierculæ.Paul.Girl.de ſortileg.q.6.nu.21.f.387.T.11.P.2.

*SANANTIBVS idẽ iuris eſto quod , & fortibus . Ludoui.Charon. ad leges xij.tabul.nu.66.f.271.T.1.

*SANATIVA remedia qualiter cognoſcantur ſuperſtitioſa, vel nõ. Paul.Girl.de ſortileg.quæſtio.6.numero 22.folio 387. Tom.11. Par.ſecunda.

*SANCHI Regis exhæredatione varie diſputatum eſt in regno tempore Ioannis.primi.Io.Garſia de expenſis & melioratio.cap.16. nu.28.fol.314.Tom.17.

*SANCHVM Regem perperam reccuſaſſe regnorum diuiſionẽ.ibi eod.cap.16.nu.21.f.313.T.eod.

*SANCHVS Rex a parẽte exhæredatus eſt, & exhęredationem pro parte valere.ibi eod.capitul. numero vigeſimoſecundo , 23.26. fol.& Tom.eod.

*SANCIMVS (verbum) an ſit demonſtratiuum iuris noui, vel declaratiuum iuris.antiqui & in lege appoſitum, an pœnaliter operetur.Iac.Nouel.de iure prothomiſeos. numero 29. & 30. folio 21.Tom.17.

*SANCIRE aliud eſt,& aliud cõfirmare Lancilot. Gallia. de ſtatut. verbo,item quod.nu.12.f.294.T.2.

Sancti in nominatiuo caſu plurali , qui dicantur quales ſint , & quomodo conſiderentur.

*SANCTI ab hæreticis blaſphemati, & qualiter.Conrad.Brun.de hęret.lib.2.capitu.2.nume. 16. & 18.folio 286.Tom.vndecimo, Par.ſecunda.

Beneficia varia nobis faciũt,& ab Angelis bonis,etiam accipimus, quibus gratias agere debemus.Io. de Selua de benef.Par. 1. q.2. nu.1.fol.3.Tom.15.Par.1.

Doctores, Auguſtinus,& alij hoc dicunt,ergo eſt verum,conſequẽtia non tenet.Arnal.Albert.de aſſertio.cathol.&c. quæſt.30.nu. 48.fol.104.T.11.Par.2.

Laudantur,quos catholici ſequuntur in eccleſiæ procellis.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.22.numero decimoquarto , fol.145. Tom.11.Par.2.

Sequendo & amplectendi, & ob quam cauſam hęretici deuitandi.ibi.eod.tit.nu.29.f.146.T.& P.eiſdem.

Vbi ſunt ibi,& Chriſtus,& veritas eſt.ibi numero 26.fol. Tom. & Par. eiſd.

Eccleſiaſticorum interpretes, quantam habeant auctoritatem.Io. Hier.Alban.de poteſt.Papę.Par.3.nume.61.folio 85 Tom.decimotertio,Par.prima.

In eccleſia triomphanti qui dicantur.Troylus Maluit.de ſanct.Canonizatio.in princip.nu.19.f.97.T.14.

In hoc ſęculo qui ſint ibi.nu.3.f.97.T.eod.

Inueniuntur Piſcatores in ſanctis ſcripturis,non venatores.Guliel. Redoan.de ſpol.eccleſiaſt.quæſtio.ſecunda,numero 7. fol.218. Tom.decimoquarto.

Iudicant & teſtantur non ad gratiam neque per amicitiam ſed libere.Lel.Iorda.de Romanis ſedis orig. &c. capitul. 3.nume.70. fol.5.Tom.13.Par.2.

Libri ab hęreticis deprauati ſunt comburendi.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.titu.38.numero 13.folio 168.Tom. vndecimo,Par. ſecunda.

Locuti ſunt inſpirati ſpirituſancto Ioann. a Capiſtra ſpeculo conſcientię verbo , reſtat nunc reſpondere . numero 88. ſolio 343. Tom. primo.

Omnes,& Petrus,ac Paulus ſemper execrati ſunt nouas,& ſingulares doctrinas.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.31.nume.30.fol. 160.Tom.11.Par.2.

Patres , & conditores canonum non voluntate humana ſed ſpirituſancto inſpirati locuti ſunt . Cardi. Iacobatij de concil. lib.7. art.7.nu.69.fol.326.T.13.P.1.

Et Pontifices cupientes charitatem inter homines ampliari non conceſſerunt matrimonium niſi in longe remotioribus gradibus . Greg.Rhamnuſij,tractat.affinitat.in principio.numero 9. fol.180.Tom.9.

Si orant quanto magis nos peccatores , & quanto magis calamitoſis temporibus.Conrad.Brun.de hęret.lib.3.capitu.1. nu.6.& 8. fol.295.Tom.11.Par.2.

Viri multi mulierum occaſione etiam ceciderunt . Bermon. Chouer.de pub.concub.verbo.& ſic ſola.nume.2.folio177.Tom. 11. Par. prima.

Probant vſum tormentorum.Iac.Simanc.de cathol. inſt.titu.65. nu.10.fol.204.T.11.P.2.

Sancti in caſu genitiuo ſingulari dicta, & auctoritas quantum valeant.

*SANCTI Auguſtini & aliorum doctorũ ſanctorum dicta in quibus approbantur,& an ſint hodie approbata.Arnald. Albert.de agnoſcen.aſſertio.hęret.quęſtio.21.nume.8. & 10.fol.71. Tom. 11.Par.ſecunda.

Doctoris cuiuslibet apud catholicos plus valet auctoritas, quàm omnium hęreticorum.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.22.nu. 24.fol.146.Tom.11.Par.2.

*SANCTI-

Source : BIU Cujas

*SANCTIFICARI, & martirizari, an possit infans in vtero. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidelibus. capitu. 10. nume. 4. fol. 68. Tom. 14.
*SANCTIFICATIO triplex. Io. a Capistra. de auctorit. Papæ. Par. 1. tertiæ. P. princ. nu. 8. f. 69. T. 13. P. 1.
*SANCTIFICAVIT aquas dominus noster in baptismo in aquis Iordanis, & vim regenerativam contulit aquis. Marqua. de Susa. de Iudæis, & alijs infidelib. Par. 3. capitu. 1. nume. 72, folio 62. Tom. decimoquarto.
*SANCTIMONIA supplet defectum, Io. Corasij. de benef. P. 3. c. 1. nu. 2. fol. 292. Tom. 15. P. 2.
*SANCTIMONIÆ magnæ, si est consanguineus, an arbiter esse possit. M. Ant. Blanc. de compromissis quæst. 2. num. 59. fol. 150. Tom. 3. Par. 1.

Sanctio, quid dicatur, & sit, quomodo distinguatur, & quid operetur.

*SANCTIO canonica violata lædit libertatem ecclesiæ. Matheus de Afflict. de iure prothomiseos. §. 9. nume. 16. fol. decimoseptimo, Tom. 17.
Constantini Imperatoris circa adulterium. Sebast. Monticul. de patria potest. verbo, matrimonium numero 61. fol. 131. Tom. 8. Par. secunda.
Item, & Caroli quinti Imperatoris ibi. nu. 62.
(Dictio) apposita in lege pœnaliter operatur. Mattheus de Afflict. de iure prothomiseos. verbo, tota hæc lex. numero primo, fol. 4. Tom. decimoseptimo.
Legalis sicut reperitur, an ita etiam sanctio testatoris. Iac. Nouel. de iure Prothomiseos in princ. nu. 31. f. 21. T. 17.
Pragmatica, quæ nam dicatur, ibi. nu. 32.
Quæ sit. Io. de Selua de benef. Par. 2. quæstio. 23. nume. 47. fol. 50. Tom. 15. Par. 1.
Quid appelletur. Ioã. Montaig. de auctorit. magni cons. in princ. nu. 12. fol. 264. Tom. 16.
Sãcta est lex quæ honestis permissis inhonesta vetat. Troi. Maluit. de sortib. P. 2. nu. 19. f. 4. T. 11. P. 2.
*SANCTIONES canonicæ ex quibus auctoritatibus processerunt. Io. Royas, de hæret. nu. 394. f 217. T. 11. P. 2.
Conciliorum non sunt præter mentem statuentium referendæ. Ioann. Hier. Alban. de potest. Papæ nume. 294. fol. 82. Tom. 13. Par. prima.

Sanctis quanta fides, & auctoritas adhibenda, quomodo detur Diadema, & quantum credendum.

*SANCTIS doctoribus indubia fides, & auctoritas est tribuenda, etenim sacræ scripturæ explanatione sancti spiritus inspiratione agunt. Iac. Simanc. de cathol. institut. titul. 22. nume. 18. fol. 146. Tom. 11. Par. 2.
Ecclesiæ, qui pleni sunt spiritusancto, non autem schismaticis credendum est ibi. nu. 23.
Et apostolicis viris, per quos Deus Ecclesiam luminauit magna cum ratione, fides est tribuenda ibi nu. 22.
Maximam fidem esse adhibendam, ex auctoritate argumenti validissimi ab auctoritate sapientum. ibi. nu. 21.
Sapientissimis, & sanctissimis quantum in religione tribuendum sit. ibi nume. 20.
Qua forma detur Diadema, & cur. Restau. Castal. de Imperat. q. 33. nu. 5. fol. 43. Tom. 16.
Viris etiam in ecclesiæ fauorem an credendum sine iuramento. And. Barb. de Card. leg. de lat. quæstio. 2. Basil. nume. 19. fol. 136. Tom. 13. Par. 2.

Sanctitas quæ sit & qualis, a quibus excusset, quomodo probetur, & quid operetur.

*SANCTITAS Actici Constantinopolitani Pontificis, & liberalitas. M. Anto. Marsil. de eccleslast. redditib. capitul. 25. nume. 29. fol. 358. Tom. 15. Par. 2.
An probetur ex eo quòd quis proprijs renunciauerit. Troyl. Maluit. de Sancto. Canonizat. in princ. nume. decimoquinto, folio 97. Tom. 14.
Arguit prædicationis effectum. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 60. nu. 5. f. 427. T. 11. P. 1.
Excusat victum ab expensis Troyl. Maluitius, de Sanct. Canonizatio. in princ. nu. 12. fol. 97. T. 14.
In hoc seculo quid operetur. ibi. nu. 10.
Quæ tribuitur Papæ, qualis sit. ibi. nu. 16.
Quibus operibus metiatur. Troyl. Maluitius. de Sanct. Canonizatio. dubio 3. nu. 4. fol. 99 Tom. 14.
Viri non derogat antiquitati, sicut nec nobilitas, nec diuitiæ. Pet. Rebuf. de nominatio. quæstio. 21. princip. nume. 16. & 17. fol. 336. Tom. 15. Par. 2.
*SANCTITATE, & scientia, nisi præcellat, qui est honore præstãtior, vilissimus reputandus est. Ioan. a Capistra. Specul. conscientię nu. 160. fol. 358. Tom. 1.
*SANCTITATEM vitæ debent habere Episcopi. Hier. Gigas de residentia Episco. cap. 3. nu. 3. f. 370. T. 13. P. 2.
Quibus operibus metiamur. Troylus. Maluitius de Cano. Sanct. dub. 3. nu. 4. fol. 99. Tom. 14.
*SANCTITATIS nomen duo significat. Troylus. Maluit. de Canonizatio. Sanct. in princ. nu. 5. f. 97. T. 14.
Ratione laicus eligi potest ad spiritualia. ibi. nu. 10.
*SANCTITVDO quid sit. Troyl. Maluitius de Canonizatio. Sanct. in princ. nu. 26. fol. 98. Tom. 14.
*SANCTIVS, esse a præsenti vita migrare, quàm in desiderijs carnalibus vitam ducere. Bermon. Chouer. de pub. concub. in principio. nu. 6. fol. 145. Tom. 11. Par. 1.
Est delinquẽti facinus impunitum relinquere, quàm innocentem condemnare. Iac. Ægid. de reprobatio. testium post. nume. 1. fol. 75. Tom. septimo.

Sanctorum consideratio quæ habeatur, Canonizatio quomodo fiat, facta quando celebranda, auctoritate quid probetur, & dicta an sequenda, & tuenda, ac quomodo interpretanda.

*SANCTORVM animæ non fauent illicite interrogantibus. Troyl. Maluit. de Sortib. P. 1. nu. 11. f. 398. T. 11. P. 2.
Auctoritate probatur eam esse catholicam fidem, quam Sancti Doctores vno ore. consentiunt. Iac. Simanc. de Cathol. institut. tit. 22. nu. 25. fol. 146. Tom. 11. P. 2.
Auctorum auctoritate probatur Ecclesiam Romanam esse matrẽ omnium ecclesiarum & nũquàm errasse in fide. idem Simanc. eo. titu. de cathol. institut. titu. 24. numero 19. fol. 148. Tom. & Par. eisd.
Vnanimem esse viam certam, & tutam ad conuincendos hæreticos. ibi. tit. 22. nu. 15. fol. 145. T. & P. eisd.
Canonizatio quam formam exigat. Troyl. Maluit. de Cano. Sanct. dub. 4. nume. primo, 11. 15. 18. 21. 23. 27. 29 & 33. folio 102. Tom. decimoquarto.
Canonizationem vnam esse de maioribus causis, quæ inter Christianos proponuntur. idem Maluit. eo. titu. dub. 2. nume. 6. folio 98. Tom. 14.
Episcopo interdictã esse. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. de lat. lib. 2. nu. 234. f. 160. T. 13. P. 2.
Esse de Papæ reseruatis, & de materia canonizationis huiusmodi. ibi. nume. 233.
Canonizatorum vltra dies celebranda, natiuitatis ne, an mortis. Troyl. Maluit. de cano. Sanct. Dub. 4. nume. 37. folio 103. Tom. decimoquarto.
Caput vbi est sepultum, locus dicitur religiosus. Hier. Gigas de residendia episcop. capitu. 4. nume. 8. fol. 371. Tom. decimotertio, Par. secunda.
Et ratio quia caput est præciosius cæteris membris. ibi. numero sexto.
Corpora de loco ad locum mutant Episcopi. Bonaguida de Aretio, de dispensatio nu. 59. f. 174. T. 14.
Dicta debent seruari vsque ad vnum Iota, & an habeant auctoritatem legis. Ioan. le Cirier. de primogenit. q. 3. secundi lib. num. 28. fol. 44. Tom. 10. Par. 1.
Non continent infallibilem veritatem, nam Sancti Doctores in pluribus discordant adinuicem. Arnal. Albert. de Assertio. Cathol. &c. q. 30. nu. 51. f. 105. T. 11. P. 2.
Dictis non adeo standum, quin liceat illis contradicere. idem Albert. eo. tit. & q. nu. 47. f. 104. T. & P. eisdem.
Doctorum auctoritas, & miracula multis exemplis comprobata, laudantur. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 22. nume. 16. folio 145. Tom. 11. Par. 2.
Dictis qui contradicit non est hæret. Arnald. Albert. de assertio. cathol. &c. quęstio. 30. numero 53. folio 105. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Doctrinam qua de causa sacrosancta Ecclesia catholica iuste cõprobauerit. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 22. nu. 17. fol. 146. Tom. 11. Par. 2.
Opuscula quando sunt credenda de necessitate salutis Albert. de agnoscen. asser. hęret. quęstio. 21. nume. 11 fol. 71. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Festa ibi celebrantur, vbi eorum capita reperiuntur. Hier. Gigas. de residentia Episcop. capitu. 4. nume. 9. fol. 371. Tom. decimotertio, Par. secunda.
Festiuitates plures ab ecclesijs mutatę fuere. Guliel. Redoa. Durã. de modo. gene. conc. celeb. rub. 12. nume. 3. fol. 174. Tom. decimotertio, Par. 1.
Filij sunt qui eorum opera exercent. Ioan. Fran. Pauin. de visitatio. q. 9. secundę. P. nu 4. f. 209. T. 14.
In canonizatione an debeat interuenire auctoritas cætus dominorum Cardinalium cum domino nostro Papa. Mart. Laud. de Card. q. 100. col. 1. f. 63. T. 13 P. 2.
Formam solitam adhiberi seruare Papa non tenetur. Troyl. Maluit. de canonizatio. sanct. dub. 40. & 43. fol. 103. T. 14.
Testes singulares non probant, vt quia vnus viderit sanare claudum, alter cæcum, & similia. Conrad. Brun. de hęret. cap. 9. nu. 19. fol 313. Tem. 11. Par. 2.
In reliquias quædam crudelitates. idem Brun. de hęret. eo. tit. cap. 13. nu. 6. fol. 292. T. 11. P. 2.
Intercesiones nos adiuuãt, quas negare, est negare sacram scripturam. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & past. cap. 1. nu. 20. fol. 24. Tom 13. Par. 2.
Iudicia non ad gratiam & amicitiam, fiunt, sed ab omni sunt dubitatione libera. Fran. Varg. de auctorit. Ponti. cõfirmatio. 6. nu. 9. fol. 119. Tom. 13. P. 1.

Libri,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Libri,ne ab hæreticis corrumpantur,quo pacto curandum sit.Iac. Simanc.de cathol.institut.titu.38.numero 14.fol. 168. Tom.11. Par.secunda.

Marci,Georgij, & Nicolai apparitio tempore Vitalis Faretrij,seu Falerij Ducis Veneti,& Bartholomei Gradinici etiam Ducis Veneti.Iulius Fer.de re nauali lib.12.numero 63.& 84.folio 348.& 349.Tom.12.

Multorum sententiæ adducuntur ad probandum non esse deuiãdum a sententia maiorum.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.22. nu.10.fol.145.Tom.11.Par.2.

Auctoritatibus probatur quàm sit periculosum iudicibus munera accipere.idem Simanc.eo.tit.de cathol.institut. tit.34. nu.42. fol.165.Tom.11.Par.2.

Natalitia,vel aliorum martirum in quadragesima celebrari nõ debent.Guiliel. Duran. de modo. ge.conc. celeb. rub.12.nu.1.fol. 174.Tom.13.Par.1.

Patrum appellatione intelliguntur Episcopi. Card. Iacobatij de conc.lib.2.art.2.nu.3.f.210.T.13.P.1.

Reliquiæ ab hæreticis blasphematæ, & quomodo.Conrad.Brun. de hæret.lib.2.c.2.nu.22.f.286.T.11.P.2.

An sint de iure positiuo,vel diuino,Guliel.Redoan.de simo.mẽtal.P.3.c.4.nu.21.f.88.T.15.P.2.

Cum tribus granis reconditæ quid significent.Io.de Selua de beneficio.P.1.q.5.nu.142.f. 117.T.15.P.1.

Nec quisquàm miracula faciens venerantur sine Papæ auctoritate.Guliel.Redoan.de simo.mentali.Par.3.capit. 4. nume.22.fol. 88.Tom.15.Par.2.

Non possunt esse in commertio: vbi etiam habes quod Saraceni Deos,& Deas colunt nec vetus, nec nouum recipiunt testamentum.idem Redoan. de simo.mentali Par.1.capitu.5.num.5.fol. 34.Tom.15.Par.2.

Vendi non possunt,nec sancti martires.idem Redoan.eo.tit.P.3. c.4.nu.18.f.88.T.15.P.2.

Reliquias quæ nouiter inueniuntur non esse prius venerandas, quàm a Romano Pontifice fuerint approbatæ.lateranense concilium decreuit.Ioan. Hier.Alban.de potest.Papæ.Par.3. nu.57. fol.85.Tom.13.Par.1.

Sententiam simul,& conciliorum amplectendam esse multis exẽplis comprobatur.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu. 22.nu.12. fol.145.Tom.11.Par.2.

Scriptorum laudes.Ioan.Hier.Albanus.de potest.Papæ. Par.3.nu. 74.fol.85.Tom.13.Par.1.

Virorum scriptis, & veris,Theologorum placitis ostenditur miraculorum auctoritas.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit. 28.nu.21. fol.153.Tom.11.Par.2.

Sanctos canonizare cui spectet & quando venerandos.

*SANCTOS canonizare, & dubia scripturarũ interpretari ad solũ Papam pertinet.Mart.de Caratijs,de princip.quæst. 264. col.3. fol.208.Tom.16.

Dici qui ab ecclesia sunt canonizati. Troyl.Maluit.de sanct. canonizatio. dub.1.nu.23.f.98.T.14.

Homines Paucos hodie habemus propter Christianæ religionis deprauationem.Pet.a Monte.de potest.Pontificis,quæst.3.nu.1. fol.146.Tom.13.Par.1.

Per anni circulum veneramur. Quintil.Mãdos.annales casus nu. 20.fol.210.Tom.17.

*SANCTVARIVM ecclesiæ,quid significet.Io.de Selua.de benef. P.1.q.5.nu.41.f.13.T. 15.P.1.

Sanctum quem & qualem esse oporteat & quis canonizare, aut decernere possit.

*SANCTVM aliquem venerandum an possit episcopus solus decernere in sua dioceſi,vel sit etiam necessarius populi consensus. Troyl.Maluit.de canonizatio.sanct.dub.2.nu. 17. 19. 22. & 25. fol.98.Tom.14.

Canonizare an possit Papa absque consensu Cardinalium.ibi nu. 30.33.& 39.fol.99.Tom.eod.

Quis possit ibi nu.1.& 5.f.98.T. eod.

Ex se a malo administratore fẽdari non potest.Io.Hier.Alb.de potestate Pap.nu.164.f.71.T.13.P.1.

Sãctorum quid dicatur Troyl. Maluit.de canonizatio.sanct. dub. 1.nu.17.fol.97.Tom.14.

Vel vti sanctum, ne corpus aliquod veneretur sine auctoritate Papæ.Prohibent visitatores.Ioan.Fran.Pauin.de visitatio.q.8.1.P. nu.34.fol. 167.Tom.14.

Venatorem non inuenimus. Sebast. Medices de venatio. &c. q. 8. nu.9.fol.399.Tom.17.Guliel. Duran. de mo.ge. conc.celeb.rub. 51.nu.3.f.167.T.13.Par. 1. Marcus.Mant.Dial.de conc.nu.33.& 87.vbi de Eustachio f.186.T.& P.eisd.

Vnde dictum.Troyl.Maluit.de canonizatio.sanct.dub.1. nume.6. fol.97.Tom.14.

Sanctus quis præsumitur & sit,& quando canonizandus.

* SANCTVS Anastasius stetit per sexannos in lacu cisternæ non habentis aquam.Conrad.Brun.de hæreticis cap.8. num. 2.fol.397. Tom.11.Par.2.

Canonizatus ex inquisitione,quis primus fuerit.Troyl.Maluit. de canonizatio.sanct.dubio 4.nume.46.fol.103.Tom.14.

Quis dicatur.idem Maluit.eo.tit.dubio.1. nu.25.f.97.T.eod.

Et peccator non potest quis simul esse. Cathal.de Boncomp. de potest.Papæ.nu.91.f.22.T.13.P.1.Et Hier.Alb.eod.tit.Par.1.nu. 75.fol.69.Tom.& P.eisd.

Ioannes Baptista nõ semper esse præsumitur moriens.And.Alciat. de præsump.reg.3.præsumptione 4.nu.4.f.331.T. 4.

Ludouicus dando Appanagium fratris sui Carolo reseruauit sibi ius regaliæ prout,& alij hęredes eius successores.Arnulph. Ruzæus,de iure regal.in princip.nu.12.f.358.T.12.

Rex Francię ordinauit quòd stans in excommunicatione per annum compellatur ad se absolui faciẽdũ.Pet.Bert.de iurisd.&c. quæst.3.nu.35.f.413.T.12.

Marcus & eius corpus quo tempore fuerit portatum Venetias.Iul. Ferr.de re nauali lib.12.nu.41.f.348. T.12.

Mauritius qualis fuerit,& cur electus in Imperatorẽ debeat inungi apud altare sancti Mauritij Rest. Castal. de Imperat. q. 24. nu.1.fol.42.Tom.16.

Panis quis dicatur.Troyl. Maluit.de cano.sanct.dub.1.num.18. fol. 97.Tom.14.

Quis dicatur.idem Maluit.ibi.nu.f.& T.eisd.

Rocchus vel eius corpus,quo tempore fuit portatus Venetias. Iul. Fer.de re nauali lib.12.nu.86.f.349.T.12.

Thomas laudatur.Fran.Vargas.de auctorit.pontif. confirmatione 7.nu.2.fol.120.T.13.P.1.

Vt quis tãquàm sanctus possit canonizari,quę requirantur.Troyl. Maluit.de canoniza.sanct.dubio.3.nu.1. f.99.T.14.

Sanguine, quando polluatur ecclesia, & quis dicatur propinquior.

*SANGVINE alicuius dicitur ecclesia consecrari. Io. de Selua de benef.P.1.q.5.nu.187.f.20.T.15.P.1.

Coniuncti pro locupletibus habentur licèt non sint. Odofred. de curat.bonis dando c.7.nu.68.f.235.T.17.

Ecclesia polluitur si in ea effundatur non in minima quantitate, & quãdo effusio cum iniuria est facta: secus si casu.Ioan.de Selua de benef.P.1.q.5.nu.168.f.19.T.15.P.1.

Item polluitur per homicidium violentum in ea commissum, licèt sanguis non effundatur in ea.ibi.nu.169.

Quid si casu quis ibi occidatur, vel quis se defendendo alium occidat,vel sanctus ibi occidatur.ibid.

Quid quando in ea quis se ipsum occidat.ibid. & nu.seq.

Hominis curia Franciæ ex consuetudine habet potestatem. Ant. Colomb.tractat.criminali.articu.1.nume.2.folio 342.Tom.11. Par.prima.

Mali hominis Princeps habet arbitrium.Columb.ibi. nu.eod.

Propinquior est in iure potior.Mattheus de Afflict.de iure prothomiscos §.7.nu.7.f.16.T.17.

Suo prelati ecclesiarum defendere debent exẽplo Naboth. vineã suam & potius domini. Pet.de Baisio. directo. electio. cap. 52. 1.P.nu.64.fol.406.T.15.P.1.

Sanguinem quando comedere liceat, quis pro nobis effuderit, qui eliciat, qui possit redimere, & quis despicere.

* SANGVINEM comedere an liceat diebus, quibus, oua eduntur. And.Barb.de prest.Card.quæst.1.basil.1.Par.nume.12.folio 64. Tom.13.Par.2.

Comedere licèt eo tempore quo oua licite eduntur. Albert.Brun. de refectione.conclus. 1.nu.3.f.386.T.17.

Elicit qui nimis emũgit.Io.Redin. de maiest. princ. verb. ad clementiam pronum nu.30.f.173.T.16.

Proprium quis odio habere non potest. Steph.de Feder. de interpretatio.iur.P.2.principali.nu.38.f.216. T.1.

Vendere turpe est.Octau.Velpel.de treug.& pace.quæst.28.nu.3. fol.408.Tom.11.Par.1.

Sicut vsurarij, sitiebant in opressione pauperum innocentium ita loco aquarum dominus preparauit eis ad bibendum.Io.a Capistra. de vsuris P.3.2.P.princ.nu.3.f.112.T.7.

Si effundat cadauer propter præsentiam suspectorum an magnũ præstet indicium saltem ad inquirendum.Fran.Casson. de maleficijs c.3.nu.1.f.282.T.11. P.1.

Suum sparsit Christus pro nobis septies, vt nobis contra septem capitalia vitia propitiaretur.Io.de Selua de benef.Par.1.q.2.nu. 23.fol.4.Tom.15.Par.1.

Quilibet præsumitur redimere velle per fas atque nefas. Paris de Puteo de sindica.verbo,An Potestas.numero tertio, fol. 251. Tom. septimo.

Redimere an vnicuique licitum sit. Iac. Nouel. Tract.ad defensam.verbo,solet communi sententia.nume.60.fol.224.Tom. 11. Par.secunda.

Et an liceat quomodocumque.ibi nu.113. fol. 225.& verbo, his hactenus.nu.48.fol.227. T.eod. & M. Ant. Cucch. de mentiente circa possess.nu.126.f.295.T.3.P.2.

Tuum & legitimum, & dignum non despicias. Guliel.Redoan. de simo.ment.Par.2.capitu.32.numero 35. folio 81. Tom.decimoquinto Par.2.

*SANGVINEOS ludos an inferior a principe possit decernere. Steph. Costa. de ludo §. 2. de ludis licitis. numero trigesimosexto, fol.164.Tom.7.

*SANGVINI principatus nõ deferendus,sed vitæ integritati. Ioan. Hugo.

Source : BIU Cujas

Hugo.de officio quatuor Prælat. verbo. sed aduertendum. nu. 4.fol.291.Tom.13.Par.2.

Sanguinis coniunctio & effusio quid operetur, & iure qui careant, & non.

*SANGVINIS adminicula quando concurrunt in permutatione, an præsumatur fraus.Pet.And.Gamb.de permut.benef.verbo,licèt ista decretalis.nu.20.f.213.T.15.P.1.
Coniunctio ex lege an consanguineum excuset a pęna.Iac.Nouel. de iure prothomiseos.§.6.nu.54.f.43.T.17.
Multum operatur.Oct.Velpel.de treug.& pace,quęstio.34.nu.6. fol.409.Tom.11.Par.1.
Non supplet defectus speciales mandati. Ioan. Staphi.de gratijs expectat.&c.nu.30. in verbo, successiue fol. 282. Tom.decimoquinto, Par.prima.
Christi effusio, & mors peccatorum remmissionē operatur. Ant. Rosel.de indulgentijs nu.65.f.150.T.14.
Item est etiam thesaurus Ecclesiæ.ibi.nu.110.f.151.T.eod.
Gutta sufficiens est ad saluandum totum genus humanum. Pet. Albin.de pontif.potesta.verbo,diuini numinis.num.117.fol.137. Tom.13.Par.1.
Minima gutta sufficiebat ad luuionem omnium peccatorum nostrorum.idem Albin.eo.titu.nume.147.fol.139.Tom.decimotertio,Par.prima.
Septem effusiones denotant aquæ septem aspersiones quæ fiunt super altari dum consecratur.Ioan.de Selua de beneficio.Par.1. q.5.nu.136.f.17.T.15.P.1.
Sola gutta fuisset sufficiens in redemptionem totius humani generis.Felin.Sandæus de indulgentijs.nume. 3.in principio.folio 157.Tom.14.
Effusionem non potest imperare Episcopus, etiam Imperatoris auctoritate.Franc. Arias,de bello,& eius iustitia, nume.148.folio 333.Tom.16.
Emanatio in duello percussori est honori.Paris a Puteo de re militari.verbo,Duo,in hastiludio.nu.2.f.417.T.16.
Et carnis iura magis transfunduntur in filios,quàm in nepotes. Hier.Gigas de crimi.lęsæ maiest.quæst.8.nume.2.fol.75.Tom. 11.Par.prima.
Fauore debiti remmissio præsumitur.Matth. de Affl. de iure prothomiseos.verbo,super ista rub.nu.23.f.3.T.17.
Fluxum incurrit cogitans de rebus rubeis.Paris a Puteo de re militari. verbo,singul.decreto nu.5.f.196.T.16.
Humani effusionem natura abhorret.idem Paris a Puteo.eo.titu. verbo. An Rex.nu.2.f.390.T.16.
In causa & criminali ex administratione iustitiæ, incurritur irregularitas.Ioan.Staphil.super commissionib.& litteris iustitiæ. nu. 78.fol.202.Tom.15.Par.1..
Iudicium clericus agitare non potest, nec minus sententiam dictare.Ioann. Franc. Pauin.de visitatio.quæstio.7. 1.Par.numero 72. fol.186.Tom.14.
Iura non perdit neque suitatis religionem ingressus.Bon. de Curtili,de nobilit.P.7.nu.33.f.20.T.16.
Per quemcumque honorem vel dignitatem non disoluuntur.Guliel.de Monferrat.de successio.Regum,dub.1.nume.5.fol. 178. Tom.decimosexto.
Quibus attributa idem Guliel.eod.titu.dub.5.numero secundo, fol.183.Tom. eod.
Iure carent bastardi nec dicuntur agnati, aut cognati, aut coniuncti,nec possunt arma domus Ferre. Matth.de Affl.de iure prothomiseos,verbo,tota hæc lex.numero trigesimosecundo,fol.6. Tom.decimoseptimo.
Ius est immutabile.Pet.Rebuf.de nominatio.quęst.12.princ.num. 44.fol.317.Tom.15.Par. 2.Et Bon.de Curtili de nobilit. Par.7. nu.29.fol.20.Tom.16.
Vel generis non potest remitti expresse,nec tacitè quo ad præiud. generis.Ioan.Arz.de nobilit.Hispanię &c.capitu.9.nume.9.fol. 244.Tom.16.
Munus numeratur quarto loco inter munera quæ inducunt Simoniam.Guliel.Redoan.de Simo.mental.Par.3. capitu. 10. nu.11. fol.91.Tom.15.Par.2.
Ordo, & coniunctio quibus casibus consideretur, & quibus non. Matth.de Affl.de iure prothomiseos.verbo,super ista rub.nu.4. 9.12.& 13.fol.2.& 3.T.17.
Pœna non semper inducit irregularitatem. Pet. de Baisio directo. electio.capitu.29.2.Par.numero quinto,fol.390.Tom. decimoquinto,Par.prima.
Pœnam delictis requirentibus, an super eis licitum sit transigere. Iac.Nouel. tractat.ad defens.verbo,solet communi sententia. nu.59.fol.224.Tom.11.Par.1.
Ratio excusat vt donatio non videatur facta in potētiores. Matth. de Affl.de iure prothomiseos §. 5. numero quinto, fol.decimoquarto,Tom.17.
Ratione an coniuncti omnibus alijs sint præferendi.Iac.Nouel.de iure prothomiseos §.2.nu.14.f.31.T.17.
Competitur ius congrui formula libelli Matth. de Affl. de iure prothomi.§.2.nu.36.f.9.T.17.
Multa conceduntur quæ aliàs non concederentur idem Nouel. eo.tit.§.6.nu.61.fol.43.T.eo.
Quando Episcopus conferens simoniam committat.Guliel. Redoan.de Simo.ment.Par.3.capitu.10.numero 12.folio 91.Tom. 15.Par.secunda.
Quando debentur alimenta, qui alere tenetur etiam medicinas præstare tenetur. Cornel.Beninc. de paup.& eius priuileg.q.8. nu.36.fol.149.Tom.18.
Regressus qui fiunt,sunt illiciti.Guliel.Redoan.de simo. mental. Par.3.cap.10.nu.9.f.90.T.15.P.2.
Sententiæ qui intersunt,aut scribendo,aut legendo,aut aliter,sunt irregulares.Beat.Anto.de irregula.capitul.2. nume. 6.folio 403. Tom.decimoquarto.
Super pœna in casu occurrenti clericus de iure respondens. efficitur irregularis.Ioann.Staphi.de gratijs expect.&c. verbo,in hac parte subijciam.nu.115.f.279.T.15.P.1.
Vindictæ, qui interfunt si non præstent auxilium,non sunt irregulares.Beat.Ant.de irregularit.capitul. 2.numero primo,fol.403. Tom. decimoquarto.
*SANGVINOLENTI ludi sunt reprobati. Steph. Costa de ludo §.2.nu.32.fol.164. Tom.7.
*SANGVINOLENTVS gladius in manu alicuius exeuntis domū occisi indiciat ad torturam.Francisc.Brun.de indicijs. & tortura.nu.297.f.275.T.11.P.1.

Sanguis qualiter considere tur,& quid operetur.

*SANGVIS Christi & sanctorum Martirum est thesaurus in scrinio ecclesiæ.Pet.Albin.de pontifi.potesta.nume.118. folio 137. Tom.13.Par.1.
Clamat vindictam contra interfectorem.Fran. Cason. de maleficijs.cap.3.nu.2.f.282.T.11.P.1.
Et aqua processerunt de latere Christi.Isidorus Episcop. contra Iudæos,&c.verbo,Iudæi nefaria.numero 47. folio vigesimosexto, Tom.decimoquarto.
Et lepra in sacra scriptura quid significent.Pet. a Monte de potesta te Pontif.verbo.hinc sumpta.numero 8 fol.151. Tom. decimotertio,Par.prima.
Exiens ante occisores,an faciat indicium.Marcus Blancus de indicijs,& tort.nu.408.f.280.T.11.P.1.
Iustorum clamat ad Deum. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidel.P.3.c.1.nu.46.f.57.T.14.
Paternus vltra vnum non protenditur gradum. Prosdo. de Comi. de consangui. verbo,incipit Arbor.nu.71.f.143.T.9.
Regni est perpetuus,ideo fiscum excludit Guliel.a Monfer.de Succession.Regum,dubio 1.nu.39.f.180.T.16.
Secundus hominis,an dicatur res. Iac. Nouel. de iure prothomiseos.verbo,quod si fortè nu.216.f.28.T.17.
Sicut de iure ciuili redimitur,ita de iure canonico redimitur vexatio.Guliel.Redoan.de simo.menta.Par. 2. capitul. 26. nume. 12. fol.75.Tom.15.Par.2.
*SACRI homines an possint quadragesimali tēpo vesci carnib.vbi viget pestis.Ant.Nicel. de glos. cont. verbo,dubium posset oriri nu.1.fol.183.Tom.18.
*SANIORITAS eligentium in opere,& effectu cōsistit.Pet.de Baisio directo.electio.capitu.35.3.Par.nume.18. fol. 400. Tom.15. Par. prima.
In quibus consistat.idem Pet. de Baisio eo.capitu. & tit. num.15. fol.Tom.& Par.eisd.
*SANITAS animæ, & corporis est in soluendis decimis. Pet. Rebuf.de decimis.quæstio.vlt.numero 10.fol. 142. Tom. decimoquinto, Par.2.
Mentis & non corporis in testante requiritur. Angel. de Gambel. de testamen.glos.3.nu.1.f.34.T.8.P.1.
Quid sit Rainal. Cors.indagat.iur.lib.1.cap.11.num. 2. folio 280. Tom.primo.
*SANITATE corporis humani quis fruitur ex rusticatione. Renatus Chopp.de priuileg. rustico. capitu. 1. colum. 4. Par. 3. 2.lib. fol. 100.Tom.18.
*SANITATIS pro remedio an licite deferantur nomina Hæbraica Dei,& Angelorum ab aliquibus confecta.Paul.Girlan.de Sortilegijs.q.6.nu.23.f.387.T.11.P.1.
*SANSON, an sit excusatus, quòd se cum hostibus oppresserit. Franc. Arias.de bello,& eius iustitia.nume.133.folio 332.Tom. decimosexto.
Multos,& se ipsum occidit,& similiter Dauid, & Golia spiritusancto inducti.Iac.Castil.de Duello.nume.17. in princip. fol. 285. Tom.duodecimo.
Se ipsum occidens, & Dauid comedens panes propositionis non peccauerunt.Arnal.Alber.de asers.cathol.&c.quæst.30. num.9. fol.102.Tom.11.Par.2.
*SANVM aliquem peste laborans sciens si amplexari voluerit vel se adhærere,an iste sanus non valens pestilentem illum euitare possit eum gladio vulnerare.Ant.Nicel.de glos. contrarijs. verbo,denuo quæritur.nu.1.f.183.T.18.
Et quid si ex tali vulnere ille pestilens moriatur, an iste sanus teneatur de occiso.ibi.
Est,Romæ morari nisi de mense augusti. Hier. Præuidel. de peste, & eius priuileg. verbo, sed quia superius.numero primo, folio 177.Tom. 18.
Se esse debet probare qui semel fuit infirmus. Pet. de Baisio. directo.electio.c.5.2.P.nu.5.f.337.T. 15.P.1.
Venditor promittens,& morbosum præstans qua teneatur actione,& per quem conueniatur. Bapt. de Sancto Bla.de actio. & eius natura. fragmento centuriæ.3.actio.201. nume. 1. folio 56. Tom.3.Par.2.
*SANVS non indiget medico.Ioan.Hier.Alban.de potestate Papæ nu.248.f.81.T.13.P.1.Et eo.titul.Par. 3.nume.20.fol.83.Tom.& Par.eisd.& Pet.And.Gamb.de veritate,ac Excellen.legal. scientiæ.nu.44.fol.133.T.1.
Sed nunquid teneatur medico subijcere.Io.a Capistr.in suo Speculo conscientiæ.nu.281.f.365.T.eod.
*SAPHET Rex syriæ qualiter perijt incuria cum sua classe.Iul. Ferret.de re nauali nu.11.lib.17.f.337.T.12.

Sapiens

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Sapiens quis dicatur, & ſit, quomodo cognoſcatur & qualiter ſe debeat habere in omnibus ſibi occurrentibus.

*SAPIENS audit conſilia. Thom. Actij de ludo ſchocorum q. 12. princip. nu. 65. f. 192. T. 7.
Debet eſſe munitus ad omnem incurſum. Rolan. de teſtamentis, & vlt. volunta. rub. 34. nu. 1. f. 23. T. 8. P. 1.
Eſt vir fortis, & vir doctus eſt robuſtus Ioan. Redin. de maieſt. princip. verbo, poſt victoriam. nu. 18. f. 167. T. 16.
Et potius in animi virtute, quàm in viribus corporis. ibi.
Iudicialis quo ſapientię genere præſtare dicatur. Pac. Scala de cõſil. ſapientis libro. 1. c. 3. f. 332. T. 3. P. 1.
Maxime præſumitur doctor habens magnum ſalarium, & maximæ eſt auctoritatis Ant. Maria Coratij de electio. opinionum. verbo, auctoritas doctorum. nu. 60. & 64. f. 228. T. 18.
Quod tamen declara, vt ibi. nu. 65. & 66. T. eod.
Non gloriabitur in ſapientia ſua. Ioan. a Capiſtra. in ſpeculo. conſcien. nu. 212. fol. 349. Tom. 1.
Non petit illicita Pet. Rebuf. de priuil. ſcholarum. priuil. 48. nu. 9. fol. 42. Tom. 18.
Nulli nocere intendit. idem Rebuf. ibi. eo. priuileg. 48. numero 10. fol. 43. Tom. eod.
Nuncupatur ſacerdos, & Antiſtes, atque alijs denominationibus Pac. Scala, de conſ. ſapient. lib. 1. capitul. 3. fol. 332. Tom. tertio, Par. prima.
Poteſt contrahentes certiorare in his quæ ſunt iuris, & a facto ſe abſtinere. Pac. Scala de conſ. ſapient. lib. vlt. capitu. 4. folio 352. Tom. 3. Par. 1.
Solennizare inſtrumentum. Ioan. de Graſ. de ſubſtantial. procurat. verbo, dic. tamen ſapientis. numero primo, folio. 374. Tom. 3. Par. prima.
Solita etiam ex conſuetudine in contractu inſeri in eod. apponere, & quæ ſunt de natura contractus. Pac. Scala de conſil. ſap. lib. vlt. c. 1. f. 352. T. 3. P. 1.
Pro contractu, vel inſtrumento cõficiendo an eligatur ex publice conſtitutis Pac. Scala. eod. tit. lib. vlt. capitu. 7. fol. 353. Tom. tertio, Par. prima.
Qualiter quis probetur. Guliel. le Rouil. de iuſti. & iniuſti. cap. 15. nu. 3. fol. 379. Tom. 1.
Quis dicatur. Pet. Rebuf. de priuileg. Scholar. priuileg. 48. num. 2. fol. 42. Tom. 18.
Probatur ex actibus, & verbis ex quibus cognoſcitur etiam diſpoſitio mentis. Guliel. le Rouille, de iuſt. & iniuſt. capitu. 15. num. 3. & 4. fol. 379. Tom. 1.
Quomodo cognoſcatur. Pet. Rebuf. de priuileg. ſcholar. priuileg. 48. nu. 8. fol. 42. Tom. 18.
Rerum humanarum qui eſſe cupit, in quibus verſari, agere, & ſe exercere debeat. Ant. Maſſa. Gales. de exercitatio. iuris. perit. nu. 2. fol. 169. Tom. 1.
Rex eſt ſtabilimentum populi. Angel. de Peruſio. de ſindic. verbo. Rex autem. nu. 15. f. 229. T. 7.
Si præſens ſit iudex ore proprio omnia notificare debet. Iac. Gentilis. Peruſ. de ordin. iudic. nume. vigeſimonono, fol. 41. Tom. 3. Par. prima.
Solus liber eſt. Michael. Vlcur. de regim. mundi. Par. 2. numero 11. fol. 111. Tom. 16.
Vere quis ſit. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 48. nume. quarto, fol. 42. Tom. 18.
Vir bonus a ſe abijcit quòd libertatem animi aufert. Ioann. de Ligna. de amicitia, verbo, viſum eſt. numero ſexto, folio 227. Tom. duodecimo.
Duo in amicitia tenere debet. idem Ioann. de Ligna. eo. titu. verbo, conſequenter de amicorum delectu. numero quinto, folio 241. Tom. eod.
*SAPIENTEM decet omnia experiri priuſquàm armis. And. Alciatus de ſingul. certamine. capitu. 16. numero ſecundo, fol. 296. Tom. duodecimo.
Prius conſilium experiri, quàm armis certare. Ioan. Redin. de maieſt. Princ. verbo, maieſtatem principis. numero 33. folio 148. Tom. decimoſexto.
Non eſſe bonum eſt impoſſibile. Pet. Rebuf. de priuileg. ſchol. priuil. 48. nu. 5. fol. 42. Tom. 18.

Sapientes in caſu nominatiuo qui & quales eſſe debeant & quid facere poſsint.

*SAPIENTES a literatis qualiter differant remiſſiue. Pet. Rebuf. de priuileg. ſchol. priuil. 48. nu. 10. f. 43. T. 18.
Antiquorum iuriſconſultorum imaginem referunt. Pac. Scala, de conſ. ſap. lib. 1. c. 3. f. 332. T. 3. P. 1.
Cogi non debent ancipites periurium ſubire. Pac. Scala, eo tit. lib. 3. c. 18. f. 345. T. 3. P. 1.
Conſulunt ex credulitate. idem Pac. Scala eo. titu. lib. 4. capitu. 21. fol. 350. Tom. 3. Par. 1.
Debent eſſe magiſtratus, & nobiliores, ditiores, ac deum timentes. Martinus Laud. de official. dominorum. quæſtio. 38. colum. 3. fol. 279. Tom. 16.
Eligunt ex duobus malis, minimum malum. Tho. Actij. de ludo ſchocorum. q. 12. princ. nu. 45. f. 191. T. 7.
Luſitarunt interdum cum pueris. Steph. Coſta. de ludo §. 1. nu. 5. fol. 162. Tom. 7.
Omnes, & Plato multum ſemper tribuerunt legibus, & conſuetudinibus antiquis. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 31. num. 34 fol. 160. Tom. 11. Par. 2.
Priſci, & probi viri ſeptem duellum vitarunt. Paris a Puteo de re militari, verbo, an officialis exercetur. nu. 4. f. 409. T. 16.
Publice conſtituti quo ad cõſilij traditionem inſtar ordinariorum iudicum ſunt. Pac. Scala. de conſ. Sap. lib. 2. cap. 11. fol. 339. Tom. 3. Par. prima.
Quales eſſe debeant. idem Pac. Scala, eo. tit. lib. 1. cap. 6. fol. 333. & lib. 4. c. 11. f. 349. T. & P. eiſd.
Studij, & ſcholares ſi inter ſe diſcordent in eligendo, quis præferatur. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priuil. 48. numero primo, folio 42. Tom. 18.
Sunt vt faciant mala, bene autem neſcierũt. Ioã. a Capiſtra. Speculo conſcien. nu. 84. f. 228. T. 1.
Tacent id quod probare non poſſunt. Pet. Rebuf. de priuil. ſchola. priuil. 48. nu. 9. f. 42. T. 18.
Viri legere poſſunt, permiſſu tamen ſummi Pontificis. libros hæreticorum eos præſertim qui religionis non ſunt. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 38. numero vigeſimoprimo, fol. 169. Tom. 11. Par. ſecunda.
Multi diuitias meritò laudant ſi cum ſapientię coniuncta ſint. idem Simanc. eo. titu. de cathol. inſtitut. tit. 45. nume. 31. fol. 178. Tom. 11. Par. 2.
Non probant quæſtionum, & tormentorum vſum. idem Simanc. eo. titu. de cathol. inſtitut. titu 45. numero 2. fol. 203. Tom. vndecimo, Par. ſecunda.

Sapiẽtes in caſu, accuſatiuo plurali quid infatuet, & quos eligendos, & a quibus.

*SAPIENTES conſiliarios multos debet princeps ſecum habere. Mart. Laud. de princ. q. 154. col. 1. nu. 207. T. 16.
Suos quia Robam audire noluit, perdidit Regnum ſuum. Mart. Laud. de conſil. princip. q. 19. col. 3. f. 212. T. 16.
Et peritos Moyſem ex tribubus elegiſſe, qui docerent populum, & difficiliora ad ipſum Moyſen referrent minora tantum iudicantes. Lelius Iordan. de Rom. fædis origine, &c. cap. 2. nume. 2. fol. 3. Tom. 13. P. 2.
Luxuria infatuat. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priuil. 21. nume. 2. fol. 38. Tom. 18.
Solos Stoici nobiles eſſe volunt. Bon. de Curt. de nobilit. P. 2. nu. 48. fol. 3. Tom. 16.
Vinum, & mulieres præſertim ſi ſint pulchrę apoſtatare faciunt. Tho. Actij de ludo ſchac. quæſtio. 9. princ. numero 98. fol. 186. Tom. ſeptimo.
*SAPIENTI cuilibet & iuſto naturaliter eſt inſita legum obſeruatio. Ioan. Quin. Hedui. Ariſtocratia Chriſt. ciuit. q. 4. princ. num. 62. fol. 110. Tom. 16.
Da occaſionem, & ſapientior erit. Conradin. Brun. de hæret. cap. 2. nu. 16. f. 295. T. 11. P. 2. Et Guliel. Duran. de mo. general. Concil. celeb. P. 2. nu. 2. f. 157. T. 13. P. 1.
Homini nõ eſt neceſſe maiora ſe quærere, quia plus poteſt inſipiẽs interrogare, quàm ſapiens reſpondere. Micha. de Anin. de vnit. Ouil. & Paſto. c. 18. nu. 11. f. 38. T. 13. P. 2.
Si iudex viſis allegationibus vtriuſque partis dubitat ſuper quæſt. & committat cauſam conſulendam, cuius expenſis fieri debeat. Paris a Puteo. de ſindicatu. verbo, An ſindicatores. nume. 4. & 5. fol. 306. Tom. 7.

Sapientia, quæ, & qualis ſit, quid dicatur, quid in ſe complectatur, & quid operetur.

*SAPIENTIA amicos Dei imbuit, & in animas ſanctas ſe transfert. Io. a Capiſtra. Specul. conſcientiæ. nu. 81. f. 343. T. 1.
Ciuilis, & canonica pretio nummario deuaſtari non debet. Ioan. Franc. Pauinus. de viſitationibus quæſtio. 9. 1. Par. nume. 28. fol. 188. Tom. 14.
Clara eſt, & quæ nunquàm marceſcit. Conrad. Brun. de hæret. c. 4. nu. 6. fol. 311. Tom. 11. P. 2.
Chriſtianorum per ſpiritum ſanctum. idem Brun. eo. tit. cap. 5. nu. 48. fol. 275. Tom. & Par. eiſ.
Cum religione maxime cohæret. Pac. Scala de conſ. ſap. lib. 1. c. 14. fol. 334. Tom. 3 P. 1.
Cum ſit vna, omnia poteſt. Michael. de Anin. de vnit. ouil. & Paſt. c. 10. nu. 19. fol. 31. T. 13. P. 2.
Debet eſſe in Regibus. Pet. Foler. de contract. cenſuarijs verbo, Alfon. nu. 3. f. 118. T. 6. P. 2.
Dei alia eſt, & alia mundi. Conrad. Brun. de hæret. cap. 5. nume. 46. fol. 274. Tom. 11. Par. 2.
Et virtus vocatur Chriſtus. Bon. de Curtil. de nobilit. Par. 2. num. 26. fol. 2. Tom. 16.
Diuina clamat. Alex. Carerij de ſponſa. & matrimo. verbo, attendo qui. nu. 4. fol. 78. Tom. 9.
Coniungit principia primorum vltimis ſecundorum. Io. a Capiſtra. Specul. conſcient. nu. 48. & 306. f. 327. T. 1.
Eſt cognitio humanarum rerum, & diuinarum. Guliel. le Rouil. de iuſtit. & iniuſtit. c. 15. nu. 1. f. 379. T. 1.
Filia memoriæ, & vſus. ibi.
Et eo ſemper contenta quod adeſt. ibi.
Et ſtultitiæ contraria. ibi.
Habitus ſpeculatiuus conſiderans cauſas altiſſimas & ſpectat etiã ad iuriſtas Bart. de teſtib. nu. 70. f. 67. T. 4.
Regere ſe ipſum. Ioan. Franc. Ponz. de lamijs. numero 24. fol. 352. Tom. 11. Par. 2.

Source : BIU Cujas

Rerum diuinarum atque humanarum ſcientiæ. Rainal.Corſius. indagatio.iuris lib.primo,cap.11.numero quinto, folio 280.Tomo primo.
Res ſpiritualis,& rebus cunctis precioſior. Io. de Selua.de benef. P.1.q.7.nu.37.f.27.T.15.P.1.
Et induſtria qualiter inter ſe differant.Gul.le Rouil.de iuſt.& iniuſti.c.15.nu.3.f.379.T.1.
Exemplo Salomonis ſuper omnia petenda. And.Barb.de præſtan. Card.q.10. Baſil. 1.P.nu.2.f.83.T.13.P.2.
Filia vſus,& memoriæ. Anto.Maria Coratij.de electio.opinio.verbo aucto. Doc.nu.46.f.228.T.18.
Filij eſt gloria patris. Corn.Beninc.de paup.& eius priuil.q.8.n.35. fol.149 T.18.
Huius mundi ſtulta. Pet.Albin.de pontificia poteſt.nume.271.fol. 143.T.13.P.1.
In malam animam non intrabit.Pet. Rebuf. de his quæ neceſſaria ſunt literarū ſtudioſis neceſſario primo.num. 2.f.64.Tom.18.& Proſdocemus,de Comitibus,de conſanguinit.nume. tertio,fol. 141.Tom.9.
Iuris non eſt ſcientia ſecundum propriam diffinitionem.Pet.And. Gamb.de veritate ac excel.legal. ſcientiæ.nume.primo, fol.132. Tom.primo.
Quid ſit.ibid.nu.8.
Nobilitatem cauſat ſecundum aliquos. Paris a Puteo de re milita. lib.7.verbo,quia ſepe.nu.27.f.406.
Non eſt appellanda ſcientia ſine iuſtitia, quæ potius caliditas dicitur,quàm ſapientia.Io.Redin.de maieſt.Prin. verbo,poſt victoriam.nu.23.f.167.T.16.
Patris æterni Ieſus benedictus. Nic.Moron.de fide treug.& pace. q.68.nu.15.f.428.T.11.P.1.
Procedit a Deo ipſo trino, & vno, & a timore domini ſumpſit initium.Gul.le Rouil.de iuſt.& iniuſt.cap.15.nu.3.& 4.fol.379.Tomo primo.
Quid in ſe complectatur. Conſtan. Roger. de ſummo bono. verbo,4.Princ.nu.18.f.6.T.3.P.2.
Quotupliciter ſummatur.Pet.Rebuf. de priuil.ſchol.priuileg.48. nu.3.f.42.T.18.
Romuli in conciliandis hoſtium animis.Conra.Brun.de ſedit.c.8. nu.5.f.113.T.11.P.1.
Scientia,& ars appellari poteſt.ius ciuile.Bart. de teſtib.nume.72. fol.67.Tom.4.
Sine eloquentia plerunque nocet ciuitatib. prodeſt vero nunquàm Tullio teſte.Ant.Corſet.de poteſt.regia.q.3.princ.nume.1.folio 130.Tom.16.
Religione verè conſiſtere non poteſt.Petr.Rebuf.de priuil.ſchol. priuil.48.nu.7.f.42.T.18.
Vera eſt virtus conſcientia.idem Rebuf.eo.ti.& priuil.num.6.folio & Tom.eiſd.
Vnde ſumpſit originem.Gul.le Rouil.de iuſt.& iniuſt.ca.15.nu.4. fol.379.Tom.1.

Sapientia in caſu ablatiuo ſingulari, quid operetur.

* SAPIENTIA diuina Petrus imbutus magnalia Dei loquebatur. Mar.Mantua.in dialog.de conc.numero 114.fol.187.Tomo 13. Par.prima.
Reges regnant.Io.Redin.de maieſt. Princ. verbo, legib.nume. 21. fol.155.T.16.
* SAPIENTIBVS conuerſandum.Nic. Moron. de fide treu.& pac. q.68.nu.16.f.428.T.11.P.1.
Corã fieri debet diſputatio de fide. Arnal. Alber. de agnoſc.aſſeſſio.hæret.q.13.nu.17.f.63.T.11 P.2.
Datum arbitrium ſuper vtilitate publica, vel ciuitatis ſtatu princ. non ſecundario intelligitur.Hier.Gig.de crim.leſæ maieſt.q.17. nu.2.f.38.T.11.P.1.
Olim abſcondita Dei cognitio.Marq.de Suſ.de Iudæis,& alijs infi delib.c.1.P.3.nu.4 f.51.T.14,
Viſum eſt ei audientiam denegare,qui tanto tempore tacuit.Iaco. Nouel.de iure prothomiſeos.§.6.numero 26.fol.43.Tomo decimoſeptimo.
Vſus eſt apud ſe Rex Aſſuerus.Io. Redin. de maieſt. Princ.verbo. legib.nu.17.f.155.T.16.

Sapientiæ,quæ,& qualia ſint præcepta,& Ianuam quomodo ingrediatur.

*SAPIENTIÆ actus.Card.Iacobat.de conc.lib.5.art.1.num.4.fol. 258.T.13.P.1.
Donum quid operetur.Io.Fran.Pauin.de viſitat.q.10.2.P. num.68. fol.212.T.14.
Duo ſunt præcepta.Petr. Rebuf.de priuil.ſchol.priuil.48.nume.8. fol.42.T.18.
Et ſapientis definitio.Gul.le Rouil.de iuſt. & iniuſt.c.15. nume.1. fol.379.Tom.1.
Ianuam ingredimur per paupertatem vnam ex clauibus ipſius Ianuæ.Corn.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.2. nume.22. folio 140.Tom.18.
In libro virtutes quatuor ſunt deſcriptæ. Ioan. de Selua.de benefi. Par.1.q.5.nu.137.f.17.T.15.P.1.
Nouç laus,& illius fundator.Benedi.Quidel.Peruſin.Octauius Simoncellus.de decretis.nu.39.lib.2.ti.4.f.304.T.6.P.2.
Veteris Peruſinæ Ludi prohibẽtur.Horat.Lucius de priuileg. ſcholia.in præfatione.nu.25.f.71.T.18.

Sapientiam, quis det quis optauerit, & quis ſpreuerit.

* SAPIENTIAM dat dominus,& conſilium, & qui negligit legem, & conſilium eius perdetur a paruulis,& a ſtultis.Fran.Caſon.de malef.tractatu.9.nu.11.f.289.T.11.P.1.
Et conſcientiam,& ita duos ſales debet habere iudex.Aymo. Crauet.de antiq.tempo.verbo,circa primam partem. nume.57.fol. 123.Tom.17.
Et doctrinam ſtulti deſpiciunt.Thom.Actij,de Lud. Scacch.q.12. prin.nu.65.f.192.T.7.
Ita Salomon a Deo propoſcit,vt daretur ſibi cor prudens audire, & iudicare cum iuſtitia.Benuenut.Straccha,de mercat.vl.partic. verbo,reliquum eſt.nu.9.f.337.T.6.P.1.
Optauit Salomon,reliqua ſpreuit. Io.Redin.de maieſt.Prin.verbo, legibus.nu.18.f.155.T.16.
Quærunt Græci, nos autem prędicamus Chriſtum crucifixum. Conrad.Brun.de hæret.capitu.quinto, numero 43.fol.274.Tomo 11.Par.2.
Robori corporis reponderare multorum teſtimonijs demonſtratur.Ioan.Redin.de maieſt.Princ.verbo,poſt victoriam.num.19. fol.167.T.16.
Spreuit Roboam filius Salomonis,& ideo regnum amiſit. Io.Redin.eo.titu.de maieſta.Princip. verbo, legibus.numero 19. folio 155.Tom.16.
* SAPIENTIARVM Peruſinarum, & aliorum collegiorum immunitas.Horat.Lucius.de priuil.ſchol.priuil.52.&79.fol.80.& 83. Tom.decimooctauo.
* SAPIENTIORES, & doctiores ciuitatis ad collegium admittuntur.Pac.Scala.de conſ. ſapientis.lib.1. ca.5.fol.333. Tom.tertio, Par.prima.

Sapientis conſilio, quando ſit vtendum, & quid ſit committendũ ac quales ſint operationes.

* SAPIENTIS a conſilio apud quẽ ſunt acta cauſæ, donec cauſa pẽdent,non currit inſtantia.Io.Bertach.de epiſcop.P.1.nu.89.folio 317.T.13.P.2.
An conſilium teſtamẽtum valeat,quid operetur hæc clauſula Celſus.Vgo.de clauſ.num.325.f.505.T.18.
Ad ſenſum ſapiẽtis clauſula quid operetur.Celſ.Vgo. de clauſ.nu. 295.fol.503.Tom.18.
Animum ſuſpicio modica non immutat.Io.Fran.Pauin. de viſitatio.q.1.1.P.nu.42.f.179.T.14.
Pauliſper moueri,& contrahi,& paleſcere neceſſe eſt non opinione mali percepta,ſed quibuſdam motibus rapidis, & inconſultis officium mentis,atque rationis peruertentibus. Franc.Caſo. de maleficijs.c.7.nu.4.f.188.T.11.P.1.
Animus non inducitur in dubitationem.Ant.de But. de notorio. art.1.nu.5.fol.50.T.4.
Conſilij in petitione poſita clauſula quid iuris,quid importet.Cel. Vgo.de clauſ.nu.189.f.499.T.18.
Conſilio cauſa remiſſa quando eo minime expectato, iudex cauſam poſſit expedire.Sebaſt.Vantius.de nullit.ex defect.Iſid.nume.151.f.392.T.4.
Pendente etiam inſtantia cauſæ,ſuſpenditur ſecundum aliquos. Lancellot.de attenta.Par.ſecunda,capit.9.nume.ſecundo, folio 342.Tom.5.
Si cauſa de conſenſu partium ſit commiſſa poteſt per iudicem reuocari etiam partibus inuitis.Ioan.Bertach.de epiſcop. P.1.n.90 fol.317.T.13.P.2.
Stare quando partes promittunt ſub quacunque forma conſulatur,tenentur ſtare ſententiæ. Catal.de Boncompa.de ſindic.nu. 169.fol.360.T.7.
Conſilium a iudice petitum pro maiore animi ſui ſatisfactione non ſuſpendit iuriſdictionem, neque eſt expectandum. idem Lancelot.eo.titul.de attentat.Par. ſecunda,capitul.9.numero 7. fol.342.Tom.5.
Calumniosè, & malitiosè petitum atque a iudice obtentum nõ debet retardare proceſſum.ibi.nu.9.
Diſpoſitio loquens de ſapientis conſilio recipit interpretationẽ, niſi calumniosè petatur.ibi.nu.10.
Petitum ſuper articulo,qui non habet probabilem iuris dubitationem poteſt contemni.ibid.numero decimoquarto,folio 343. Tom. eodem.
Secus ſi ſit petitum ex forma alicuius ſtatuti ibi.numero 8.folio 342.Tom.eo.
An & quando iudex ſequi debeat in ſententia. Sebaſt.Vant.de nullit.ex defect.iuriſd.nu.152.f.392.T.4.
An euaneſcat mortuo conſulente priuſquàm ſit iudicatum ſecundum conſilium vel illud veniat ad manus petentium. Catal.de Boncompa.de ſindica.nu.163.f.359.T.7.
Cuius expenſis ſit quærendum.Ioan. de Graſ.arbor. iudic. de ramis arbor. iudiciariæ. verbum quartum princip. nume.20. fol. 25.Tom.13.P.1.
Debet a iudice ante ſententiam aperiri, & legi. Sebaſt.Vant. de nullitat.ex defect.iuriſdict.numero 154.folio 392.T.4.
Haberi,clauſula quid operetur.Celſ.Vgo.de clauſ.nume.156.fol. 498.Tom.18.
Non eſt concedendum in caſu claro.Sebaſt.Vant. de nullitate ex defectu iuriſdictio.nu.149.f.391.T.4.
Quod a iudice dubitante requiritur in 16. arboris iudiciarię ramo.ſituatur.Io.de Graſ.de ramis arbor. indicia.ver.4.princi.nu. 19.fol.25.T.3.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Requirens ſtatutum non debet intelligi vbi cõſilium calumnioſè peteretur. Ioan. Redin. de maieſta. Princip. nume. 138. fol. 165. Tom. decimoſexto.

Si de forma ſtatuti petitur, non poteſt prætermitti. Catal. de Boncomp. de ſindicatu. nu. 161. f. 359. T. 7.

Si ſit neceſſarium dari debent ſuſpecti hincinde, & confidentes. Iacob. Gentil. Peruſ. de ordine iudicio. numero 27. folio 41. Tomo 3. Par. 1.

Cuiuſpiam rogatu producto inſtrumento, an poſſit quid inde adijci, aut detrahere ab ipſo ſapiente. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. verbo, quæritur etiam in hoc materia. numero 3. folio 132. Tom. 17.

Dictamen, an teneatur tabellio ſoluere. Ioan. de Graſ. de ſubſtantialibus procurat. verbo, dictamen ſapientis. num. tertio, fol. 374 Tom. 3. Par. 1.

Duo ſunt opera non mentiri de quibus nouit, & mentientem manifeſtare poſſe. Card. Iacobat. de concil. lib. 5. artic. 1. num. 3. fol. 258. Tom. 13. P. 1.

Ducis eſt in vniuerſum diſcordiarũ inter hoſtes ſerere cauſas. Conrad. Brun. de ſeditioſ. c. 8. nu. 4. f. 131. T. 11. P. 1.

Eſſe dubitare etiam in iure claro. Anton. Maria Coratij. de electio. opinio. verbo, quid ſit communis opinio. numero 16. folio 224. Tomo 18.

Eſt commiſſionem non excedere. Pac. Scala de conſ. ſapient. lib. 3. c. 17. f. 345. T. 3. P. 1.

Eſt etiam ea in contractu apponere quæ ſunt de natura cõtractus, & quæ ex conſuetudine inſeri ſolet. idem Scala. eo. ti. lib. vlt. c. 1. fol. 352. T. & P. eiſd.

Eſt facere, quod nunquàm mutandum ſit. Anto. Maria Coratij. de electio opinio. verbo, auctoritas doctorum. numero 67. fol. 228. Tom. decimooctauo.

Mutare conſilium. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 121. num. 194. f. 439. T. 11. P. 1.

Reuocare quod male factum eſt. Io. Franc. Pauin. de viſitat. q. 5. 2. P. nu. 53. f. 199. T. 14.

Et ſapientiæ definitio. Gul. le Rouil. de iuſtitia, & iniuſtit. c. 15. n. 1. fol. 379. T. 1.

Iudicis eſt meminere ſe hominẽ. Io. Redin. de maieſt. Prin. verbo. ad recta igitur. nu. 58. f. 159. T. 16.

Officium. Card. Iacobat. de conc. lib. 5. articu. 1. numero 5. fol. 258. Tom. 13. Par. 1.

Solertia nullo in actu eſt negligenda. Pac. Scala. de conſ. ſapient. libro vlt. c. 2. f. 352. T. 3. P. 1.

*SAPIENTISSIMI Franciſci Mariæ. 11. Vrbini Ducis laudes. Tho. Actij. de Ludo Scaccho. q. 6. prin. nu. 8. f. 177. T. 7.

Viri mercaturam exercuere, & de mercaturæ commodis, Benuen. Straccha. de mercat. Par. ſecunda, numero 3. fol. 290. Tom. ſexto, Par. prima.

*SAPIENTISSIMVS Peruſiæ, & Vmbriæ legatus Marinus de Grimanis Cardinalis. Reuerendiſ. & illuſtriſ. Reſt. Caſtal. de Imperat. q. 54. nu. 19. f. 55. T. 16.

Sapientum conſilio quis vti debeat, & operationes, quæ impediant.

*SAPIENTVM ab auribus abſurda, & abhorrenda, ſunt reijcienda. Ioan. Hier. Alba. de poteſt. Papæ. Par. 2. numero 37. folio 75. Tom. 13. Par. 1.

Animi ad ea adaptantur, quæ ſunt faciliora per viam implementi. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. quæſt. 119. numero 97. fol. 438. Tom. 11. Par. 1. & quæſt. 126. eodem titu. numero 17. fol. 441. Tom. eod. & quæſt. 147. eod. titu. etiam numero 4. fol. 447. T. & Par. eiſdem.

Conſilio vti debet Imperator in legibus condendis. Michael. Vlcur. de regim. mundi. quæſt. ſecunda, princ. numero 30. fol. 113. Tom. decimoſexto.

In conſilijs clauſulæ, quæ ſubaudiuntur. Celſ. Vgo. de clauſ. num. 189. f. 499. T. 18.

Lumina excecant munera. Paris. de Put. de ſindic. in verbo, conſiliarij. nu. 2. f. 294. T. 7.

*SARACENÆ ſe immiſcens Chriſtianus qualiter plectatur. Marq. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidel. c. 3. nu. 21. f. 43. T. 14.

Saraceni qui ſint, & quales, vnde dicantur, traxerinq; originem, quos mores habeant, & quomodo a Chriſtianis diſtinguatur.

*SARACENI ab eccleſia Chriſtianorum ſunt excommunicati. Paris de Puteo de re militari verbo, an ſi ad duellum. nume. 4. fol. 395. Tom. 16.

Alio nomine appellat etiam ſunt gentiles, & de hoc verbo, gentilis. Marquar. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidelibus. c. 1. nume. 17. fol. 28. Tom. 14.

Appellantur etiam Pagani. ibi. eod. c. 1. nu. 19.

Et vnde dicti pagani. ibi. nu. 20.

Dicuntur, qui nec vetus, nec nouum teſtamentum recipiunt, ſed Deos plures colunt. Benuenut. Straccha. de mercatura. Par. 2. nu. 42. f. 291. T. 6. P. 1.

Deos, & deas colunt. Gul. Redoa. de ſimo. mental. Par. 1. ca. 5. nu. 5. fol. 34. T. 15. P. 2.

Et Iudei ſuſtentantur ex pietate, & gratia. Anto. Corſ. de poteſt. regia. P. 5. & vlt. nu. 17. f. 141. T. 16.

Et Turcæ non habent iura poſtliminij. Hier. Prequidel. de peſte, & eius priuil. ti. de vlt. voluntatib. nu. 8. f. 172. T. 18.

Hodie Iudeizant, & ead. cauſa prohibetur eſus cum eis qua cum Iudeis. Marq. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidelib. c. 4. nume. 22. fol. 31. Tom. 14.

Hoſtes populi Rom[illegible]i. Ioan. Bap. de arbitris. cap. 9. numero 3. fol. 233. Tom. 3. P. 1.

Milites ſi habent in ſcuto ſuo hæc verba, nullus alius victor niſi Deus, quanto magis Chriſtiani milites, debent habere hoc in memoria. Mart. Laud. de milite. queſt. decima ſeptima, colum. 4. fol. 456. Tom. 16.

Poſſunt ſine peccato dominia habere non ſolum, ſed, & poſſeſſiones, & iuriſdict. Ant. Corſ. de poteſtate regia. quinta, & vlt. P. nu. 24. & 31. f. 141. & 142. T. 16.

Qui ſint. Marquar. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidel. c. 1. nume. 13. & 18. f. 28. T. 14.

Quomodo puniant furtum. Pet. Foller. de contract. cenſuarijs. nu. 206. f. 136. T. 6. P. 2.

Quos libros veteris teſtamenti admittunt quidam ex eis. Marquar. de Suſa. de Iudeis, & alijs infid. c. 1. nu. 18. f. 28. T. 14.

Vnde originem traxerint. idem Marquar. de Suſa. eod. titu. & cap. nu. 16. f. & T. eod.

Vnde ſint dicti. Iulius Ferret. de Gabellis. nume. 268. fol 86. Tom. duodecimo.

Vtriuſque ſexus debent habitu a Chriſtianis diſtingui. Marquard. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidel. c. 4. num. 1. f. 3. T. 14.

Ita etiam Iudei. ibid.

Saraceni in caſu genitiuo ſingulari operationes.

*SARACENI, & Chriſtianę filius ſi pater Saracenus efficiatur Chriſtianus, an ipſe filius efficiatur legitimus. Marq. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidel. c. 3. nu. 24. f. 43. T. 14.

Saracenis quando conuerſandum, & quid deferendum liceatve.

*DEFERENTES, vel mittentes prohibita arma ferrum, lignamina, victualia, equos, naues & alia ſimilia, & qui ſunt in cauſa, vt mittantur omnes ſunt excommunicati. Io. a Capiſtra. de excommunicatio. ſpecia 14. col. 2. circa med. f. 393. T. 14.

Et hoſtibus poſſunt mercatores Chriſtiani inita pace, vel pacis inditijs habere commercium. Benuen. Straccha. de mercat. P. 2. nu. 43. f. 291. T. 6. P. 1.

Et Iudæis, an liceat contrahere, & diſtrahere cum Chriſtianis, & Chriſtianis cum eis, necnon, & deferre merces ad infideles. Marquar. de Suſa. de Iudeis, & alijs infidelib. c. 5. nu. 1. f. 31. T. 14.

Permiſſa, & denegata. Franc. Squilacen. de fide cathol. c. 48. nu. 1. fol. 6. Tom 14.

Habentibus bellum cum Chriſtianis nullum datur commercium. Ioan. Fran. Pauin. de viſitatio. quæſtio. 8. ſecundæ Par. nume. 53. fol. 207. T. 14.

Licitè bellum indicitur. Marq. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidel. capitu. 6. num. 10. f. 33. T. 14. & Ant. Corſ. de poteſt. regia. q. 71. nu. 19. 20. 27. & 35. f. 141. & 142. T. 16.

Non poſſunt clerici pugnam indicere propter clericatum. Remigius. de Gon. de charitatiuo ſubſid. quæſt. 59. nume. 37. fol. 182. Tom. 15. Par. 2.

Poſſunt omnes (mercatoribus Chriſtianis exceptis) merces generis cuiuſcunque exportare. Benuen. Straccha. de mercatura. P. 2. nu. 48. f. 291. T. 6 P. 1.

Vel Iudæis ſeruientes veniunt excommunicandi. Steph. Aufrer. de poteſta. eccleſ. nu. 41. f. 299 T. 16.

*SARACENO nulli eſt auferenda poſſeſſio iuſte, & Deo auctore poſſeſſe. Ant. Corſ. de poteſtate regia. Par. 5. & vlt. num. 25. & 26. fol. 141. Tom. 16.

Saracenorũ ſecta qualis ſit quomodo principium habuit, & quales ſint ritus, & mores.

*SARACENORVM ad ſectam tranſiens Iudæus, an ſit puniendus. Marq. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidel. capit. 3. numero 23. fol. 43. Tom. 14.

Auxilio vti poſſunt Chriſtiani habentes guerram imminente neceſſitate, ſi tamen eo inſtanti Saraceni ipſi non habuerint guerram cum Chriſtianis. Franc. Arias. de bello, & eius iuſtitia. num. 192. f. 334. T. 16.

Et cæterorum infidelium ritus non ſunt tolerandi. Marqu. de Suſ. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 2. nu. 7. f. 29. T. 14.

Et cur non ſic in Iudeis. ibid.

In nauibus exercentem piraticam contra infideles, an ſint excommunicati. Fran. de Pla. de excommunica. §. 28. nu. 4. f. 355. T. 14.

Regna, & quæ tenentur per eos poſſunt Papa, vel Imperator concedere regib. noſtris Chriſtianis. Mart. Laud. de princip. q 73. colum. 4. f. 205. T. 16.

Secta minus mala, quàm ſecta Hebreorum. Benuen. Straccha. de mercatura P. 2. n. 46. f. 291. T. 6. P. 1. & Bermon. Chouer. de pub. concub. verbo, ſupereſt. nu. 32. f. 149. T. 11. P. 1.

Principium habuit anno 615. Io. Roias. de hæret. num. 14. fol. 210. Tom. 11. P. 2.

*SARACENOS compenſandos ab inuocatione publica Maumetis, & de eorum templis, & pœna contrafacientium. Marq. de Suſ. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 1. nu. 14. f. 28. T. 14.

Iudeos

Source : BIU Cujas

Iudęos non poteſt Princeps ſine peccato de regno,& territorio ſuo expellere,neque eis auferre bona ſua:immo debet Papa eos tolerare neque Papa debet præcipere, vel perſuadere Principib. vt eos expellant, niſi Chriſtianis ſcandalum immineat, vel periculum.Mart. Laud.de princip.quæſtio.9.colum.3.folio 204.Tomo decimoſexto.
Non debent permittere Principes Chriſtiani publice adorare Mahometum in terris ſuis Chriſtianis.idem Mart. Laud.eo.titu.de Princip.q.363.col.4.f.209 T.eo.
Non poteſt Papa compellere ad obſeruationem iuris naturalis.Michael.Vlcur.de regim.mundi.quæſt.2.princ.numero 96.fol.116 Tom.decimoſexto.
Vel Iudæos non poſſunt Principes priuilegiare in his, quæ ſunt verecunda,& opprobrioſa fidei Chriſtianæ.Mart.Laud. de priuileg q.55.col.1.f.3.T.18.
*SARACENVS, & Iudæus hęretici nequaquam dici queunt. Gondis.Villadiego.de hæret.quæſt.2. nume. ſecundo,fol.33.Tomo 11.Par.ſecunda.
Et Iudæus qualiter iurare debeant.Marq.de Suſa.de Iudæis,& alijs infidelibus.c.5.nu.10.f.45.T.14.
Factus Chriſtianus concubinam Chriſtianam quam habebat ducens,an legitimet ante natos.Ant. de Roſel. de legitimat.verbo, viſo de cauſa efficienti.nu.28.f.77.T.8.P.2.
Nobilis apud nos difficile gaudebit immunitate noſtra contra Bart.auctorit.Io.Arz.de nobilitate. Hiſp.&c. ca.5.nume.15.fol. 223.Tom.16.
Captus a nobis,& manumiſſus,an gaudeat nobilitate noſtra. ibi. eo.c.5.nu.8.f.& T.eod.
Vel Turca habens rem Veneream cum Chriſtiana, qualiter punia tur.Marquar.de Suſa.de Iudæis,& alijs infidelibus.c.3.num.20. fol.43.Tom.14
*SARDANAPALVS in morte tantum ſe virum oſtendit.Alber.Bolog.de lege,iure,& æquitate.c.4.nu.11.f.293.T.1.
*SARRA Columna Cardinalis captus a Piratis diu remigauit.Card. Iacobat.de conc.lib.7.art.nu.156.f.307.T.13.P.1.
*SATELLITES nunquid poſſint pro poteſtate in ſindicatu teſtificari.Alber.de Malet.de teſtib.cap.ſecundo,nume.36.37.& 38.fol. 164.Tomo 4.
Occidentes gladio decapitandum propter ereptionem timoris,an puniendi.And.Barb.de præſtant.Card.q.9. Baſil.1.P.numero 4. fol.82.T.13.P.2.
*SATHANAS mentes infidelium deludit multis modis.Mart.de Arles.de ſuperſtitionib.nu.11.f.403.T.11.P.2.
Quam multa ſuis præſtigijs efficiat.Ant.Gub.de matrimo. verbo ſecundum leges.nu.99.f.45.T.9.
Transfigurat ſe in angelum lucis.Zanc.Vgol.de hæret.c.3. nu. 15. fol.272.T.11.P.2.
Vt ſimplices decipiat.Io.a Capiſtra. Speculo conſcientiæ. nume. 196.f.332.T.1.
*SATIRA lex,& cur ita appellata Conſt. Roger. de iuris interpret. nu.11.f.386.T.1.
*SATIS (dictio) quomodo intelligenda, & interpretanda. Hieron. Garz.de laudo meri iuris.§.4.gl.5.nu.1.f.317.T.3.P.1.

Satiſdandi onere qui liberentur,& non.

*SATISDANDI ab onere,an annua præſtatio liberet.Iacob.Venenti.de annua præſtatio.quæſtio.34.col.1. circa medium. nume.1. fol.250.T.6.P.2.
In datione lapidis precioſi quis excuſetur.patroci.pupillo. de tut. & curat.c.6.nu.56.f.360.T.8.P.2.
An releuetur poſſidens annuos redditus.Iaco.Nouel. de iure prothomiſeos.nu.112.f.27.T.17.& idem Nouel.eo.ti.§.2. num.110. fol.33.eo.ti.T.eod.
Annui redditus,& cenſus excuſant.Gul. Redoa.de reb.eccleſ.non alienan.rub.16.nu.29.f.419.T.15.P.2.
Quando excuſent,& releuent.idem Redoa.eod.ti.rub.13.nu.30. fol.416.T & P.eiſd.
Montes Romanæ Curiæ releuant eriam ab huiuſmodi onere. idē Redoa.eo.ti.& rub.13.nu.31.f.416.T.& P.eiſd.
Item præſtita Venetiarum.ibid.
Item mons Sancti Georgij Ianuæ.ibid.
Onere liberatur etiam immobilia poſſidens.Feder.Schench.de ſatiſdatione.nu.14.f.135.T.3.P.2.
*SATISDANS de parendo mandatis iudicis,an renunciet fori priuilegio.Pet.Pech.de iure ſiſten.c.15.nu.3.f.166.T.3.P.2.
Procurator iudicatum ſolui ſine mandato tenetur ipſe iudicatum ſoluere,non Dominus.Feder.Schenc.de ſatiſdatione. nume.13. fol.135.T.3.P.2.

Satiſdare qui teneatur, & non, quomodo, qualiter,& quando & quis compellatur,& non.

*SATISDARE aliud eſt,& aliud iurare, atq; aliud promittere. Dāhoud.de tut.& cur.c.7.nu.3.f.360.T.8.P.2.
An debeat excuſator in cauſa capitali de præſentando finita abſentiæ cauſa.Io.Ant.de Cana. de excuſatore,partic.2.num.22.f.310. Tom.11.Par.1.
Hæres cum inuentario legatorum nomine.Sebaſt.Montic. de inuēta.c.9.nu.61.f.219.T.8.P.2.
An & quando debeat allegans cauſam abſentiæ in cauſa ciuili. Io. Ant.Rub.de poteſta.procuratoris &c.nu.180.f.207.T.11.P.1.
Quid de allegante cām abſentiæ in cauſa criminali,an & ipſe debeat ſatiſdare de pręſentando,vel de iudicatum ſoluendo.Ioan. Ant.Rubeus.de poteſt.procurat.&c.nu.178.f.207.T.11.P.1.
An teneatur de iudicatum ſoluendo conuentus actione perſonali ſuo nomine.Ant.Nicel.de glo.contrarijs.nume.411.concordia. 76.fol.214.T.18.
Curator etiam de iudicato ſoluendo.Odofred.de curat.bonis dā do.nu.74.c.7.f.235.T.17.
An habens dilationem ad ſoluendum. diſtinguas prout. nume.4. Bal.de ſtatut.verbo,cauere cautio.nu.3.f.97.T.2.
An hoſpitalium rectores cum debeant etiam ad inſtar tutorum,& curatorum iuramentum præſtare,ac de bonis locorum inuentarium conficere.Lap.de Caſtel. de hoſpitalitat. numero 29.folio 164.Tomo 14.
An manifeſtè idoneus ex forma legis,vel ſtatuti.Damhou. patroc. pup.c.6.nu.38.f.360.T.8.P.2.
An maritus, & eius filij ſoluto matrimonio de dote reſtituenda adueniente termino, & legatione legali ipſis conceſſa ad ſolutionem dotis.Ioan.Guterij.de contractib.iura.cap.21. nume.8. fol.69.T.6.P.2.
An poſſeſſor bonæfidei in iudicio damni infect.Iul.Ferre.de re na ual.lib.11.nu.17.& 21.f.346.T.12.
An tutor a quocunque datus.Vital.de Camba.de clauſ. verbo.ſupereſt vt videamus.nu.32.& 33.f.446.T.18.
Coactus an dando pignora,vel fideiuſſores liberetur.Ant.Neguſa. de pignoribus,& hypothecis.1.memb.5.Par.numero 4.fol.222. Tom.6.Par.1.
Clericus non reperitur in iure, quod teneatur.Gul.Redoa.de ſpol. eccleſiaſt.q.3.nu.23.f.224.T.14.
Cui,& qualiter teneatur vſufructuarius.Bap.de S. Blaſio. de correlat.in prin.nu.14.f.262.T.18.
De iudicio ſiſti mercator quis teneatur,& quis non.Ioā. Bap. Caccialup.de debit.ſuſpect.& fug.q.1.nu.10.f.148.T.3.P.2.
De lite proſequenda, aut de iudicio ſiſti,quis non tenetur coram arbitro. Rober.Lancel.de attenta.Par.2. cap.15. numero 8. fol. 388.Tom.5.
Debet curator bonis datus ſerno publico. Odofred. de curato. bonis dando nu.72.f.407.T.8.P.2.&iterum idem Odofred.ti.eod. nu.eod.f.235.T.17.
Curator de ratihabitione. Nepos a Montalbano de exceptio, art. 12.nu.3.f.113.T.3.P.2.
Debitor ſi vult poſſe vti dilatione a maiori parte creditorum ceſſa ſi tamen petita ſit ſatiſdatio.M.Ant.Cucch.de morat.præſcrip.nu.33.f.202.T.17.
Perſona ſuſpecta contra quam pro re mobili litigatur eius rei nomine,aliàs res ipſa apud officium deponitur.Feder.Schench.de ſatiſdat.nu.18.f.135.T.3.P.2.
Procurator actoris de cuius mandato non conſtat ratam rem dominum habiturum , idque fideiuſſoribus datis , ſecus ſi de mandato appareat.Idem Schench.eo.ti.nu.8.f.T.& P.eiſd.
Item ſe defenſurum dominum in cauſa reconuentionis. ibidem numero 10.
Procurator rei iudicatum ſolui . Nepos a Montalbano de exceptio.artic.8.nu.42.f.111.T.3.P.2.
Item ſe iudicatum ſolui ſtipulatione,ſiue mandatum habeat,ſiue non.ibid.nu.11.& 16.
Item rem ratam dominum habiturum præter cautionem, iudicatum ſolui,ſi tamen mandatum non habuerit. idem Schench. vbi ſup.nu.15.
Teſtis de non recedendo,& ſi non poteſt debet iurare,& alterum non faciens ad carceres debet deduci.Nellus a S. Gem.de teſtibus.nu.40.f.81.T.4.
Etiam ſi ſit paratus agens nomine alieno quem conſtat mandatū non habere repellendus eſt, niſi perſonæ coniunctæ nomine agat.Feder.Schench de ſatiſdat.nu.9.f.135.T.3.P.2.
Excuſantur habentes bona ſtabilia.Benedict.Bonius,de cēſib. art, 15.nu.37.fol.167.T.6.P.2.
Grauatus, defectu poſſeſſionis bonorum immobilium ſi poſſidet cenſus perpetuos, releuabitur.Benedict.Bonius de cenſib.n.33. fol.166.Tom.6.Par.2.
Iudicio ſiſtendi cauſa debet reus immobilia non poſſiden. Feder. Schench.de ſatiſdatione nu.5.f.135.T.3.P.2.
Nemo cogitur pignoribus aut pecuniæ depoſitione. idē Schench. eod.tit.nu.22.f T.& P. eiſd.
Nolentes tutores,& curatores cogi debent mulcta in dicta. Ioan. Crot.de teſtib.verſicu.teſtes qui poſſunt cogi &c.numero 15.fol. 214.Tom. 4.
Non compellitur pauper.Sebaſt.Medic.de fortui. caſib.Par.2.q.4. nu.23.fol.213.Tom.7.
Non debet allegans cauſas abſentiæ facti. Io. Ant.Rubeus.de poteſt.procurato.in princ.nu.31.f.215.T.11. P.1.
Non tenetur curator datus in teſtamento. Odofred. de curato.bonis dando nu.73.f.407.T.8.P.2.
Fiſcus pro legato ſibi vſufructu . Franc. Lucan. de priuileg.Fiſci. nu.14.in princ.fol.7.Tom.12.
Hæres cum inuentario licēt hæreditas ſit exigua . Sebaſt. Monticul.de inuentario.cap.9.nu.59.f.219.T.8.P.2.
Mercator de iudicio ſiſti qui habet multas merces,quę difficile amoueri poſſunt,ſi conueniatur.Benuenut.Strac.de mercat.P.2. nu.25.f.291.T.6.P.1.
Non valens an admittatur probatio per ſacramentum.M. Ant.Bauer.de virtute,& viribus iuramenti.nu.93.f.369.T.4.
Vſufructuarius ob inopiam vſufructu priuatur.Ioan.Bap. Caccialup,de curat.ſuſpect.& fugit.quæſt.11.nu.ſeptimo,folio 154.Tomo 3.Par.2.
Promittens an videatur ſolutionem promittere.Bal. de ſtatu. verbo,ſecuritas.nu.4.f.142.T.2.
Quando debeat curator bonis datus.Odofred.de curat.bonis dando.nu.67.f.407.T.8.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quemadmodum debet actor. Feder. Schench. de satisdat. num. 4. fol. 135. T. 3. P. 2.

Qui tenetur admittitur iuratoria cautione si fideiussores non reperit. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuileg. septimo speciali. nu. 10. f. 167. T. 18.

Quid sit. Federic. Schench. de satisdatio. nume. primo, fol. 135. Tomo 3. Par. 2.

Soluere cauere fideiussorem præstare, & restituere, quomodo inter se differant relatiuè, Benuen. Straccha. de assecuratio. nu. 68. fol. 362. T. 6 P. 1.

Seu cauere obligatus idonee non satisfacit si sub hypotheca rerũ suarum caueat, nisi admodum locuples sit. Feder. Schench. de satisdatio. nu. 24. f. 135. T. 3. P. 2.

Tenetur condemnatus cui datur terminus ad iudicatum soluendum. Matth. Brun. de cessio. bonorum. q. 7. princ. num. 3. fol. 194 Tom. 3. Par. 2.

Creditor pignoratitius de damno infecto. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 11. nu. 18. f. 346. T. 12.

Debitor cui datur a Principe dilatio ad soluendum creditoribus. Matth Brun. de cessio. bonorum. quæst. 7. princip. num. 4. fol. 194. Tom. 3. Par. 2.

Debitor in diem si incipit bona sua dilapidare, vel si aliàs de dilapidatione sit suspectus. Amodeus Iustin. de Castello. de sindica. nu. 93. f. 356. T. 7.

In re aliena ædificans, sed si in suo, repromittere tenetur ex stipulatione damni infecti. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 11. numero 40. fol. 346. T. 12.

Maritus pro assecuratione dotis in pecunia consistentis. Matthe. Brun. de cessio. bon. q. 7. prin. nu. 2. f. 194. T. 3. P. 2.

Vsufructuarius cum idoneo fideiussore, quod proprietati lesionẽ non afferret. idem Brun. eo. ti. & quæst. numero quinto, fol. Tomo & Par. eisd.

Et si non poterit propter paupertatem, vsufructu priuari non debet. Sebast. Medi. de fortuit. casib. quæstio. 4. numero 47. folio 213. Tomo 7.

*SATISDARI potest in quacunque parte iudicij. Bertach. de gabellis &c. nu. 38. f. 69. T. 12.

*SATISDAT hæredi filius cuius hærede testamentario præstanda est legitima se restituturum, quod supra legitimam consequutus fuerit. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuileg. septimo speciali. nu. 7. f. 167. T. 18.

Pignoribus reus fideiussionem non inueniens quibus deficientib. iuratoriam præstat cautionem. Feder. Schench. de satisdatio. nume. 7. f. 135. T. 3. P. 2.

Possessor hæreditatis de qua est controuersia cum prohibetur ne quid ex ea alienet. Feder. Schench. eo. ti. nu. 19. f. T. & P. eisd.

Satisdatio, quæ sit, & qualis a quibus præstanda, & non, qualiter, quomodo, & quando, & quid operetur.

*SATISDATIO contra leges, & bonos mores non est seruanda. Alber. Rosa. de statu. P. 2. q. 22. nu. 7. T. 2. f. 32.

Coràm vno iudice exposita non obtinet firmitatem coram alio. Guido. de Suza. de ord. iudic. verbo, infra quod tempus causa appellationis &c. nu. 128. f. 39. T. 3. P. 1.

Damni infecti sub qua exceptione possit exigi. Iaco. de Arena de positio. §. 3. nu. 11. f. 6. T. 4.

De iudicio sisti sequestri releuatoria in qua forma præstanda. Fran. Curt. senior. de sequestr. quæstio. 18. numero 68. fol. 147. Tom. 3 Par. secunda.

De iudicio sisti dumtaxat, an in arresto relaxando sufficiat. Petr. Pech. Ziriz. de iure sistendi. cap. 45. numero 7. folio 176. Tomo tertio, Par. 2.

De non offendendo per impressionem officij extorta est inualida. Alber. a Ros. de statut. Par. 2. quæstio. 22. numero quinto, fol. 32. Tom. secundo.

De soluendo qualiter fiat mulieri. Io. Copp. de fructib. c. 4. nu m. 9. fol. 249. T. 17.

Impletur per iuratoriam cautionem. M. Ant. Bauer. de virt. & viribus iuramen, nu. 119. f. 370. & nu. 152. f. 372. vbi satisdationẽ supplet iuramentum. T. 4.

In arresto quatenus se extendat. Pet. Pech. Zirice. de iure sisten. ca. 45. f. 176. T. 3. P. 2.

Iudicatum solui cuiusmodi clausulas contineat. Feder. Schenc. de satisdat. nu. 12. f. 135. T. 3. P. 2.

Legitima per tutorem, & curatorem debet offerri, aliàs processus vitiabitur. Ant. Piaggi. de tutor. & curato. q. 7. num. 23. & 24. fol. 329. Tom. 8. P. 2.

Limita primò, vt ibid.

Limita secundò, vt ibid.

Limita tertiò, vt ibid.

Limita quartò, vt ibid.

Licèt a principio præstita non fuerit, postea interueniente, ius pristinum recipit. Odofre. de curato. bonis dando. nu. 104. fol. 408. Tom. 8. Par. 2.

Licita, & honesta seruanda est. Alber. a Ros. q. 23. de stat. nu. 2. fol. 32. Tomo 2.

Maleuolum tutoris animum non immutat. Gul. Redoa. de reb. eccle. non alienan. q. 21. verbo, habetur pariter. nume. 26. f. 508. Tomo 15. Par. 2.

Nisi præstetur, vbi sit petita, non prosunt inducię. M. Ant. Cucch. de Morato. præscrip. nu. 53. f. 212. T. 17.

Non cadens, nisi transiuerit in rem iudicatam, quæ sit. Fran. Curt. senior. de sequest. q. 18. nu. 67. f. 147. Tom. 3. P. 2.

Non est exigenda a marito, aut patre eius pro dote. Io. Bosche. de nuptijs. lib. 4. nu. 55. f. 92. T. 9. & de hoc assignatur ratio ibid.

Non recipitur in tutelis, & curatis prouincia, nisi per fideiussores roborata pupillorum patrocinio. de tut. & cur. c. 6. num. 8. f. 359. Tom. 8. Par. 2.

Nunciationem noui operis ad eum statum redigit, vt nunciatio sit remittenda. Rober. Lancel. de attenta. P. 2. ca. 20. limitatio. 2. nu. 12. fol. 413. T. 5.

Quæ satisdatio operatur, non solum quando statim post nũciationem offertur, verùm etiam si offeratur inde ad tres menses. ibid. nume. 13.

Quod procedit, etiam si nuncians offerat se incontinenti probaturum, quòd nunciatio ius ædificandi non competit. ibi. nu. 14.

Omittitur tempore necessitatis. Sebast. Medic. de fortuit. casib. P. 1. q. 6. nu. 51. f. 201. T. 7.

Per curatorem danda, cum fideiussoribus fieri debet, & non cum pignoribus. Odofre. de curato. bonis dando. n. 69. f. 407. T. 8. P. 2.

Potest curatori remitti, si persona est idonea, & honesta, & substantia modica. idem Odofre. eo. ti. nu. 71. f. T. & P. eisd.

Præstita de non offendendo in territorio, an extendatur ad aliud, & in alienum territorium. Alberic. a Ros. de statur. P. 2 q. 23. nume. 1. f. 32. T. 2.

Qua arrestum soluitur, apud quem interponi debeat. Pet. Pech. Zirice. de iure sistendi. c. 45. nu. 5. f. 176. T. 3. P. 2.

Quid sit. Sebast. Med. de diffinitionib. c. 63. nu. 14. f. 309. T. 18.

Remittitur, quando persona est honesta, & substantia modica, maximè vbi concurrit pupilli fauor, licèt lex requirat satisdari, quẽadmodum in tutore, & curatore, vt supra patroc. pupil. c. 6. de tuto. & curat. nu. 43. f. 360. T. 8. P. 2. & Barth. Tæg. tractatu crimi. P. 14. nu. 64. f. 20. T. 11.

Vel fideiussio de iudicio sisti, quando finiatur, & an duret coràm iudice appellationis. Fran. Cur. senior. de sequestris. q. 18. 67. fol. 147. T. 3. Par. 2.

Satisdatione, qui oneratur, & non, & quid operetur.

*SATISDATIONE consulitur ei, cui nunciatum est nouum opus, ne ipsum cetum opus diutius interruptum pendeat. Feder. Scẽc. de satisdat. nu. 21. f. 135. T. 3. P. 2.

De iudicio sisti excusantur, qui habent annuos census, quia annui census computantur inter immobilia. Verginius de Boccat. de interdic. vti possid. c. 18. nu. 60. & 61. f. 321. T. 3. P. 2.

In satisdatione huiusmodi sufficit iuratoria cautio. patroci. pupil. de tut. & cur. c. 6. nu. 7. f. 359. T. 8. P. 2.

Non oneratur electus, vt idoneus. patroci. pupil. eo. ti. c. 5. n. 68. fol. 355. T. 8. P. 2.

Oneratur arrogator non etiam vnitus. Iaco. Ricchij. de vnio prol. c. 9. nu. 45. f. 28. T. 6 P. 1.

Prospicere debet idonea magistratus ĩ tutela minorũ, & cura aliàs damnum in ipsum in hæredes ipsius, & in fideiussores redũdat. patroc. pupil. de tut. & cur. c. 6 nu. 21. & 22. f. 359. T. 8. P. 2.

Quando potest prouideri sequitiæ viri, ea præstanda est, & diuortiũ non est faciendum. Io. Cauterij de iuram. confir. &c. nu. 74. fol. 40. Tom. 6. P. 2.

Tollitur sequestratio, & in possessionem missio. Petr. Pech. Zirice. de iure sisten. c. 45. nu. 4. T. 3. P. 2. f. 176.

Satisdationem qui dare teneantur, & non, & negligentes, quæ incõmoda, & pœnas patiantur.

*SATISDATIONEM a marito extraneus dans, dotem petere non potest, sicut, nec vxor, vel eius pater dans dotem, hoc posset. Ioã. Guter. de contrac. iurat. c. 21. nu. 12. f. 69. T. 6. P. 2.

Dare tenetur vsufructuarius de vtendo, arbitrio boni viri, & de restituendo, finito vsufructu. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuil. 7. speciali. nu. 13. f. 167. T. 18.

Non dat curator datus in testamento. Odofre. de curato. bonis dãdo c. 7. nu. 73. f. 235. T. 17.

Nullam dare compellitur reus suo nomine conuentus pro litis estimatione. Feder. Schench. de satisdatio. nu. 6. f. 135. T. 3. P. 2.

Præstare tenetur facultatib. manifestè idoneus. patroci. pupil. de tut. & cur. c. 6. nu. 37. f. 360. T. 8. P. 2. & Barth. Tæg. tracta. crimin. P. 14. nu. 62. vbi diuitiæ excusant. f. 20 T. 11. P 1.

Olim dabat reus cum libellum recipiebat desistendo, vsque in finem litis, sed hodie hoc aliter obseruatur, Tancret. de ordi. iudic. ver. sequitur. sub rub. de satisdatio. f. 56. T. 3. P. 1.

Et ibi subsequenter habetur de satisdatione procurato. actoris. item, & procuratoris rei, & de effectu etiam satisdationum. ibidem fol. 57.

Præstans, seu fideiussorem de se representando ad iudicis mandatum, censetur tacitè confiteri, se iustè fuisse detentum. Ioan. Bap. Caccialup. de debit. suspect. & fugit. quæstio. 15. num. 4. fol. 155. Tom. 3. Par. 2.

Quomodo acceptilatio liberet. Sebast. Medices. de nouat. q. 12. nume. 39. f. 403. T. 6. P. 2.

Si magistratus non exegerit idoneam a tutoribus, curatoribusve legitimis, & datiuis rem scilicet minoris saluam fore, vel si moniti ipsi non dederint, dareve, vltra quàm iustum sit, distulerint, detrimentum omne, quod inde sequetur, idem magistratus ipse patietur. patroci. pupil. de tuto. & curat. c. 6. numero 22. folio 359. Tom. 8. P. 2.

*SATISDATIONES de lite prosequenda, an corã arbitro conuentionali, pręstentur. Io. Bap. de arb. lib. 9. c. 8. nu. 1. f. 271. T. 3. P. 1.

Et quid

Source : BIU Cujas

Et quid de iuramento calumniæ, aut de satisdatione iudicio sisti.ibidem.
Vbi sunt in vsu ante litem contestatam, exigi debent Io.de Gras.de substantial.procurat.verbo,& omnia soluet &c.num.1.fol.374. Tom.3.Par.1.
*SATISDATIONI idoneæ tutores, ac curatores sunt obnoxij. patroci.pupil.de tut.& cur.c.8.nu.1.f.359.T.8.P.2.
Vel cautioni iuratoriæ non statur,si tutor in suscipienda tutela nõ potest idoneæ,cauere,& ibi dantur casus,in quibus negare iuratoriæ cautioni standum sit remissiuè.ibi. eod.c.6. nu.9.& 10.fol. Tom.& P.eisd.
*SATISDATIONIBVS frustratorijs non est vtendum.eo. patro.pupil.c.6.nu.44.f.360.T.& P.eisd.
*SATISDATIONIS ab onere eximuntur tutores,& curatores testamentarij.patroc.pupil.de tut.& cur.c.6.nu.15.f.359.T.8.P.2.
Item eximuntur tutores,& curatores codicillarij.ibid.nu.18.
Item illi,quos prætor constituit ob inquisitionem.ibid.num.19.
Reliqui omnes, nisi satisdederint quicquid eorum nomine egerint,irritum est.ibid.nu.20.
Non datæ huiusmodi exceptio impedit litem contestari, quotiescunque opponitur contra actorem, quòd non satisdedit de lite prosequenda, & reficiendis expensis, sed hodie talis satisdatio non est in vsu.M.Ant.Blanc.de compromis.q.4. verbo,exceptio satisdationis.nu.125.f.176.T.3.P.1.
*SATISDATVR ex integro si vitiosè satisdatum est dotis causa.Io. Bernar.de dotatio.Centuria.4.nu.53.f.460.T.9.
*SATISDET quis per fideiussores,aut per pignora,nihil interest.Federi.Schenc.de satisdat.nu.23.f.135.T.3.P.2.

Satisfacere, qui teneantur,& non, cui, vel quibus, quomodo, qualiter,& quando.

*SATISFACERE aliqui si nolunt,an debeant, quo ad eos interdictum relaxari.Ioan.Calde.de interdictis.P.2.nu 30.f.333.T.14.
An cogi possint hæredes pœnitentiam iniunctam suo auctori, qui decessit non peracta pœnitentia in forma procedendi contra inquisitos de hæresi. rub. de hæredib.hæret. &c. numero 2.f. 417. Tom.11.Par.2.
Et quid in hæredibus receptatorum fautorum, & defensorum hæret.ibi.eod.tit.rub.de pœnis receptatorum.num.5. folio 418. Tom.& P.eisdem.
An dicatur implens pœnitentiam in peccato mortali.Nic.Plouius de sacramentis.c.7.4.P.nu.2.f.85.T.14.
Creditori debitor cogi potest inuitus.Corn.Beninc. de paupert.& eius priuil.q 8.nu.1.& 3.f.152.T.18.
Creditoribus antiquis is tenetur,cuius bona confiscata fuere,si restituatur.Hier.Gigas.de crim.lęsæ maiest.quęst.24.num.7.folio 71.Tom.11.P.1.
Possunt clerici de fructibus beneficiorum.Corn.Beninc. de pauper.& eius priuil.q.8.nu.17.f.157.T.18.
Quòd procedit etiam in clericis administrationem habentib. ibid.nu.18.
De fructibus ab ipso receptis,quòd cogatur prælatus, qui mutuũ recepit,satis esse videtur.Gul.Redoa.de reb.eccl. non alien.q.4. verbo,& deueniendo.nu.4.f.474.T.15.P.2.
De quolibet crimine quælibet ecclesia potest compellere.Do.Damasi.de Brocardis memb.2.nu.49.f.511.T.18.
De suo rector creditori tenetur,qui non conuertit in vtilitatem ecclesiæ.Gul.Redoa.de rebus ecclesiæ non alienan.verbo, item dicit Imola.nu.12.f.436.T.15.P.2.
Debet absolutus ab excommunicatione iuxta proprias facultates. Beat.Anto.de excommunic.c.47.nu 7.f.377.T.14.& Franc. de Plat.de excommunic.§.59.nu.4.f.362.T.14.
Cedens bonis creditoribus,si ad meliorem fortunam peruenerit. Cornel.Beninc.de paupert.& eius priuileg.q 8.numero 27.fol. 153.Tom.18.
Fallit,quando pœnas passus fuerit corporales.ibid.
Excommunicatus de eo,pro quo excommunicatus est,& quomodo.Gondisal.Villadiego de legatis.quęstio.13.nume.15.fol.271. Tom.13.Par.2.
Fiscus creditoribus hæretici ante eius hæresim ex publicatis bonis.Iac.Siman.de cathol.institut.titu.9.numero 121.fol.126. Tomo 11.Par.2.
Et inquantum fiscus ipse teneatur.ibid.nu.122.
Hæres non confecto inuentario ecclesiæ creditrici defuncti, etiã vltra vires hæreditatis. Roland.a Valle de confectio. inuentarij verbo,si ecclesia est creditrix.nu.1.f.195.T.8.P.2.
Prius iudex,qui in officio malè rem gessit illis,quos læsit, & deinde puniri.Paris.de Put.de sindic.verbo,iudices.nu.5.f.238.T.7.
Debent clerici pro suis Episcopis,pro his,quę in vsum laicorum,& aliorum impenduntur.Aegid.Thomati. de collectis verbo,non obstant.nu.26.f.119.T.12.
Debita,quando clericus habet de patrimonio.Gul. Redoa.de spolio.eccles.q.10.nu.27.f.251.T.14.
Dominis mercium deperditarum in naufragio, an nauta, qui tuto potuit nauigare per aquas mortuas,si nauigauit in mari,& fregerit nauim.Iul.Ferret. de re nauali. libro 12. numero 118.fol.350. Tom.duodecimo.
Et satisfatio, quid comprehendat,& multa de his quotidiana.Benuen.Strac.de assecurat.nu.62.f.362.T.6.P.1.
Non tenetur creditoribus hæres, confecto inuentario de eo, quod capit causa conditionis implendæ,si illud datum fuit,non vt hęredi,sed vt extraneo.Rolan.a Valle de confectio.inuentarij.verbo,an hæres de eo quod capit. numero primo, fol.185. Tom.8. Par.secunda.
Non tenentur pauperes,ministris montis pietatis, nisi quo ad aliquid tantum.Tho.de Vio.de Monte pietat.c.8.nume.1.fol.421. Tom.6.Par.1.
Non valens est absoluendus ab excommunicatione. Quint. Mandos.de monitorijs.q.37.nu.10.f.66.T.3.P.2.
Operis.humanum.Gaspar Beatius.de inop.debitor. &c.cap.2.nu. 42.f.211.T.3.P.2.
Potest beneficiatus,ære alieno grauatus,de fructibus,non tamen alienare bona ecclesiæ.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alien.rub. 19.nu.103.f.425.T.15.P.2.
Hæres cum beneficio inuentarij integraliter creditoribus, vel legatarijs primò venientibus,quamuis posterioribus.Rolan.a Valle de confectio.inuentarij.verbo,octaua est vtilitas.num.1.f.183 Tom 8.Par.2.
Quæcunque legata,an filius teneatur volens retinere feudum.Frã. Sonsbe.ad vsus feudorum.Par.decimatertia,nu.155.fol. 158.Tomo 10.Par.2.
Quibus debeant,exigentes pedagia a clericis.Franc.de Pla. de excommunic.§.38.nu.3.f.359.T.14.
Quomodo debeat,rector clericis collectam imponens,antequàm absoluatur.idem Franc.de Plat. eodem titu.§.36.nu.7. fol.358. Tom.eodem.
Quomodo debeat,vsurarius manifestus de vsuris perceptis.idem Fran.de Pla.eo.ti.§.5.nu.11.f.351.T.14.
Quomodo dicatur,hæreticus.Ioan.Royas.de hæret.nume.74.fol. 212.T.11.P.1.
Sibi debet creditor ex fructibus rei pignoratæ pro sorte princip. & pro vsuris,postea res ad ecclesiam reuertitur. Gul.Redoa.derebus eccl.non alie.rub.10.nu.25.f.413.T.15.P.2.
Suis creditoribus non potest clericus de fructibus obligatis ad solutionem pensionis.Hier.Gigas.de pensionib.ecclesiast.q.39.nume.4.f.344.T.15.P.1.
Tenetur clericus, de fructibus beneficij suis creditoribus, etiam pro debito priuato.idem Gigas.ibid.nu.3.
Creditoribus eximens debitorem in manib. curiæ.Benuen.Strac cha.de decoctorib.P.2.vlt.P.nu.10.f.326.T.6.P.1.
Hæres,qui adiuit hæreditatem,cum beneficio inuentarij de commoditatib.feudi hæreditarij.Rolan.a Valle.de confectio.inuentarij,verbo,Nunquid hæres.nu.29.f.188.T.8.P.2.
Vsurarius Deo,& proximo.Laur.de Rodul.de vsu.P.2. nume.36. fol.19.Tom.7.
Verbum,quid importet.Sebast.Medic.de definitionib. diffinitio. 23.nu.2.f.298.T.18.
*SATISFACIENDVM est constitutioni.Bonicont.de appellat.§.6. fol.52.nu.37.Tom.5.
Offenso.Nic.Moron.de fide,treug.& pace.quęst.166. num.14.fol. 451.Tom.11.Par.1.
*SATISFACIENS, quis sibi de bonis debitoris, an peccet. Beat. Io.a Capistra.de vsuris.P.1 secundę.P.princ.nu.46.f.101.T.7.
*SATISFACIT Deo vsurarius mentalis per pœnitentiam ob prauam intentionem de diuersis contractibus vsurarum incerto auctore.nu.29.fol.71.T.7.

Satisfactio quid sit,& qualis, cui, per quos, quando, qualiter, & quomodo sit facienda, & quid operetur.

*SATISFACTIO ablatorum,qualiter,& quando sit facienda.Nic. Plouius.de sacramen.capitu.9.quartę. Par. vltra medium, folio 86.Tom.14.
An liberet a delicto. Alber.a Rosate de statut.quęstio. 69.nume.3. fol.77.Tom.2.
Attici Constantini Neapolitani Episcopi. Conrad. Brun. de hęret. c.6. nu.7.fol.298.T.11.P.2.
Contumeliarum,quomodo fieri debeat. Paris de Put. de sindica. verbo,quia pluries.nu.5.& 6.f.261.T.7.
Debet præcedere,vt pœna remittatur.Anto. Ros. de indulgentijs. nu.73.f.150.T.14.
Delicti est pœna.Barth.Tęg.tractatu crim.P.9.nu.1.f.14.T.11.P.1. & Paris.de Put.de sindic.verbo,quia pluries.nu.7.f.261.T.7.
De sacerdote occiso,cui pręstari debeat.idem Paris.de Put. eod.ti. verbo,vltimo,nu.9.f.262.T.eod.
Est pars pœnitentię.Anto.Rosel.de indulgen.nu.49.f. 150.T.14.
Et donatio debet fieri in scriptis.Conrad.Brun.de hęret. c.6.nu.6. fol.298.Tom.11.Par.2.
Melioramentorum,qualiter sit debita.Ant.Negus.de pignorib. & hypothe.quarto membro.quinta P.nu.16.f.238.T.6.P.1.
Non dicitur facta, vinculo obligationis manente. Ioan. de Ligna. de amicitia.rub.de retributio. filij erga patrem numero 2. folio 234.Tom.12.
Non potest fieri,pœna ęterna durante. Ant. Rosell. de indulgen. nu.96.fol.151.Tom.14.
Offensionis,quę debet pręstari offenso, cui pręstanda sit. Paris de Puteo.de sindic.verbo.vlt.nu.8.& 10.f.261.& 262.T.7.
Per excommunicatos,cui fieri debeat.Io.Franc.de Pla. de excom. munic.§ 5.nu.18.f.351.T.14.
Plena quæ sit.Ioan.de Ligna.de amicitia.rub.de retributio.& eius mensura.nu.1.f.233.T.12.
Qualiter sit formanda cum resipiscit hęreticus.Contra. Bru.de hæret.c.6.nu.f.298.T.11.P.2.
Quæ est tertia pars pœnitentiæ,quid sit.Nic.Plou. de sacramentis. c.7.4.P.nu.1.f.85.T.14.
Quid propriè supponat.Io.de Ligna.de amicitia.rub. de subuent. pater.& filiali.nu.3.f.238 T.12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Item,& reſtitutio,ſolutio,& retributio.ibid.
Quid ſignificet. Idem Ioan.de Lignag.eod.titu.& rub.numero 9. ibidem.
Quomodo,qualiter,& quando intelligatur facta, ſic, quod iudex non poſſit remittere,nec minuere pœnam ordinariam,vel extra ordinariam.Paris de Puteo de ſindicatu.Verbo,quia pluries.nume.1.fol.261.T.7.
Teſtamento mandata quos creditores includat Ange.de Gambel. de teſtamen.gl.18.nu.3.f.42.T.8.P.1.
Vel pœnitentia iniuncta, non debet contemni ob indulgentiæ ſuſceptionem.Anton.Roſel.de indulgentijs.nume.78.fol.150.Tomo decimoquarto.
Verberationis factæ a plebeio homine in virum nobilem,quomodo fieri debeat.Paris de Puteo. de ſindicatu.verbo,quia pluries. nu.8.& 9.f.261.T.7.
*SATISFACTIONE celeri ſibi prouidere poteſt Emphyteuta eccleſiæ.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.verbo,ſed quòd emphyteuta.nu.15.f.519.T.15.P.2.
Pace concordia, & vindicta.vide Ludouicum Carbon. de re pacifica &c.capitu.14.ſecunda columna,vltra medium.fol.255.Tomo duodecimo.
*SATISFACTIONEM, & pœnitentiam ſibi iniunctam,adimplere recuſans, qualiter puniatur in forma proced. contra inquiſitos de hæreſi.rub.de hæreticis contumacibus.numero 1.fol.416.Tomo 11.Par.2.
Iniuriæ,quis remittere non tenetur,ſed rancorem ſic. Gondiſ.Villadiego. de legatis.quæſtio.13. numero 16. fol.271. Tom.decimotertio,Par.2.
Petere poſſunt clerici de damnis ſibi illatis. Pet.de Baiſio directo. electio. c.29.2.P.nu.6.f.390.T.15.P.1.
Quam faciat excommunicatus pro iniectione manuum violenta in clericum.beat. Ant. de excommunicatione.cap.77.nume.14. fol.385.T.14.
Quando probet confeſſionis dotis inſtrumentum. Sebaſt. Medi. de nouat.q.12.nu.22.f.403.T.6.P.2.
*SATISFACTIONIS loco habetur contritio. Ant.Roſel.de indulgens. nu.74.f.150.T.14.
Magnus eſt effectus,quando iuri ſatisfit. Phil.Prob.de iure Regal. q.26.nu.9.f.397.T.12.
*SATISFACTORIA opera ſunt tria.Nic.Plouius.de ſacra.c.7.4.P. nu.3.f.85.T.14.
*SATISFACTVM actori a reo, quando dicatur.And.Alcia.de eo, quod intereſt.nu.63.f.12.T.5.
Donec ſibi fuerit de mercede, poteſt ſcriptor retinere quinternos. Gul.Redoa.de rebus eccl.non alienan.verbo, ſed in caſu.nu.24. fol.516.T.15.P.2.
Eſſe creditori,quando dicatur.Pet.Pech.Zirice.de iure ſiſten.c.52. nu.1.f.179.T.3.P.2.
Niſi ſit offenſo,venia non concedenda.Nic.Moron.de fid.treug.& pace.q.5.nu.15.f.419.T.11.P.1.
Vbi eſt legi,quis plura remedia ſequi non poteſt. Pet. And.Gamb. de extenſio.nu.146.f.257.T.18.
*SATISFECISSE, an dicatur promittens dare ſcacchum mattum cum pedona,ſi dederit cum pedona facta regina. Stepha.Coſta de Ludo.art.2.poſt. nu.31.f.166.T.7.
*SATISFIT Deo ſola pœnitentia.M.Ant.Mars.de eccleſiaſt. reddi tib.c.3.nu.28.f.363.T.15.P.2.
*SATRAPA Dux pœnorum, pulſus a Cęſare in ſcopulos,qua arte euaſerit cum claſſe ſua, decepto Cæſare.Iul.Ferret.de re nauali verbo,Naualis Belli.nu.13.f.348.T.12.
*SATRAPÆ dicũtur Reges,vel Duces,vel præfecti.Mart.Laud.de Princip.q.445.col.4.in fi.f.210.T.16.
*SATVR non bene diſcernit maximè in ludo Scacchorum ſpeciem prælij.Tho.Actij.de Ludo. Scacchorum.q.10. princi.nume.65. fol.188.T.7.
*SATVRNALIA viris,dicata erant.Benedic.Bonij.de cenſib.art.7. col.2.in prin.f.165.T.6.P.2.

Saul,qualis fuerit, & quomodo vitam finierit.

*SAVL cum prophetis prophetabat, & cum iniquis inſaniebat.Ioã. Royas.de hæret.nu.74.f.224.T.11.P.2.
In qua parte corporis,vnctus fuerit.Reſtaur. Caſtal.de Imperat.q. 21.nu.2.f.41.T.16.
Percuſſus a muliere, ſe occidi mandauit,ne a muliere occiſum dici,poſſet.Hier.Gigas.de crim.lęſæ maieſt.q.33. numero 9.fol.72 Tom.11.Par.1.
Poſt inuentas aſinas cum moribus,& virtutibus longè præſtaret, fuit in Regem aſſumptus.Bonus de Curtil.de nobilita.P.3.n.52. fol.8.T.16.& Pet.And.Gamb.de aucto. leg. de lat.lib.7.nu.261. fol.208.T.13.P.2.
Rex iniquiſſimus,& inſignis peccator fuit,a patre iudicio Dei diuiſus, nec Dauid pater auſus eſt aduerſum eum inſurgere, appellans eum Chriſtum Domini.Ioan.Hier.Alban.de poteſta.Papæ Par.1.nu.160.& ſeq.f.71.T.13.P.1.
*SAXA, dum vehit fabricator,ſi occidat aliquem,non punitur. Sebaſt.Medices de fortui.caſib. Par.2.q.1.numero 45. Tom.ſeptimo,folio 212.
*SAXONICA lex prohibens ægrotum vltra ſolidos tres non poſſe diſponere,ad omne in hæreditate contentum trahitur.Lancellot.Gal.de ſtatut.verbo,& licet noſtra.quæſtio.3.numero 14.Tomo 2.fol.331.
*SEBASTIANI Ciani tempore Ducis.41. erectæ fuerunt illæ duæ columnæ magnæ in Platea Venetiarum.Iul.Ferret.de re nauali. c.12.nu.70.f.340.T.12.

S. C.

De Scacchis & eorum ludo, atque luſoribus.

*SCACCHI in ludo æſtimantur ex vtilitate,quam Duci præbent,& quare ab vna parte ſint albi omnes, reliqui verò nigri. Thom. Act.de ludo Scaccho.q.6.prin.nu.12. & 90.& ſequenti.fol.177. & 179.Tom.7.
Qua ratione in ludo ſint albi,& nigri.idem vbi ſup.q.5.prin.num. 106.fol.176.
*SCACCHIS, ſeu ad ſcacchos ludens modum ſeruare nequit.Stepha.Coſta de ludo art.2.nu.30.f.166.T.7.
*SCCACHORVM a quo ludus introductus ſit, & quare.Thom. Act.de ludo.Scaccho.q.3.prin.nu.2. cum ſequenti,& nume.13. & ſequenti,& cur Scacchi dicantur etiam latrunculi.ibid.num. eo.f.170.T.7.
In ludo, quando filius aliquid amiſit, an pater poſſit conueniri. Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.9.prin.nu.74.& 76.f.186.& nu. ſequenti,vbi quod ſciẽtia filij eſt laus,& gloria patris, & an poſſit cogi a filio cupiente ſtudere ſumptus miniſtrare. ibid. nu.81. fol.186.Tom.7.
Venditum,an ſit reſtituendum.Paris.de Put.de Ludo.nu.31.folio 153.Tom.eod.
Ludum inuenit Palamedes, & aleæ luſum. Thom. Act. de Ludo. Scaccho.quæſtio.3.princip. numero 3. & 4. cum ſequenti. folio 170.Tom.7.
Ludus a quo inuentus ſit. Paris de Put. de Ludo. numero 5. folio 151.Tom.eod.
An ſit permiſſus. Guliel. Bont. de vſur. numero 12. folio 75. Tomo eodem.
Pœnitentię tempore,an poſſit exerceri Thom.Act.de Ludo Scaccho.q.10.princ. numero 6. folio 186.Tom.eo.& an diebus feſtis liceat ludere.ibidem,& an ad relaxationem.ibidem,& an ſcholaribus liceat.ibidem,& quando ei opera dari poſſit.ibid.
Præfertur ludo pilæ ex difficultate,alijsque cauſis.Thom.Act. de de Ludo Scaccho.q.4.prin. nu.29.f.172.T.7. immo cæteris omnibus maior eſt, atque laudabilius, cum cuilibet ſit permiſſus. ibid.nu. 40. illiusque peritiam profitentes ab initio ludi ſciunt cuius futura ſit victoria.ibid.nu.14.f.eo.T.eod.
Qualis ſit permiſſus. Paris de Put. de Ludo. numero 5. folio 151. Tom.ſeptimo.
Reddit ludentes precioſiores. Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.9. prin.nu.75.f.186.T.eo.
Luſor ſubtiliſſimus fuit Leo Pontifex maximus. Thom. Act.de Ludo Scaccho.q.4.prin.nu.17.f.172.T.7.
Nunquid indiſtinctè permittatur ipſe Ludus. Steph. Coſta. de ludo.art.2.nu.23.& 25.f.166.T.7.
Licitus ſit,& quibus ipſe ludus, & quid de ludo pilæ. Caccialup. de ludo.nu.9.in præfatio.f.156.T.eo.
Prohibitus eſt ludus propter tempus,quod in illo conteritur. Caccialup.vbi ſup.nu.27.f.157.T.eod.
Scholaribus ludus ipſe eſt peſtilens,& quare.Paris de Put.ibid.nume.12.f.152.& doctoribus ludus eſt maximè prohibitus.ibidem numero 11.
Scientia non modica.Thom. Act.de Ludo.Scaccho.q.11.princip. fol.190.nu.48.T.eod.
*SCACCHVM mattum promittens dare cum pedona, an ſatisfeciſſe dicatur,ſi dederit cum pedona facta Regina. Steph. Coſta de ludo.art.2.poſt.nu.31.f.166.T.7.
*SCACCHVS mattus quid ſignificet.Thom. Act.de Lud.Scacch. q.3.prin.nu.17.f.170.T.7.

De Scalis.

*SCALA ante feneſtram poſita indicium furti denotat.Blanc. de indic.& tortu.titu.indicia furti.numero 428.folio 280.Tom.vndecimo,Par.1.
Eccleſiæ an gaudeat immunitate.Remig. de Gon.de immunit.eccle.ampliat.9.numero primo,colum.prima,fol.92.Tomo decimotertio,Par.1.
*SCALÆ an domus appellatione veniant.Cæpol.de ſeruit.vrb.prædio.c.54.nu.8.f.200.T.6.P.2.
Lapideæ an iuxta murum communem per vnum per vnum ex ſocijs apponi poſſint.Cępol.vbi ſup.nu.2.
*SCALAS apponere muro alterius cauſa ingrediendi eius domũ, quæ pœna ſit apponenti.Cępol.vbi ſup.nu.10.
In muro communi apponere licitum eſt vni ex ſocijs, ſi nullum damnum parieti fiat.ibid.nu.1.
In muro ſupra ſolum vicini, vel publicum, an quis facere poſſit. ibid.num.7.
In ſolo publico iuxta domum ſuam, ſi quiſpiam ædificare voluerit,an poſſit.ibid.nu.6.f.200.
Non ſolum,ſi quiſpiam velit appropinquare, ſed etiam tigna, vel lapides immittere,an poſſit.ibid.nu.3.

Scandala quomodo euitanda ſint.

*SCANDALA ad euitanda ceſſat ſequeſtrum fiendum, ſi conſtat de vero poſſeſſore, an requirat citationem.Ponta. de ſpol.lib.4. c.5.nu.71.f.307.T.14.
Multa conceduntur,quæ aliàs non concederentur. Greg.Magal. de ſecurit.& ſaluocond.P.2.nu.13.f.236.T.11.P.1.
Ad tollenda poteſt iudex ad ſe aduocare poſſeſſionem etiam lite pendente.Lancellot.de attenta.Par.2.c.4.declaratio.4. num.37. fol.338.Tom.5.

Poteſt

Source : BIU Cujas

Poteſt præcipere iudex alicui, ne tranſeat ante domum inimici. Nicola.Moro.de fide treug.& pac.q.187. numero 2.fol.454.Tomo 11.Par.4.

Et diſſolutiones exemptio in religione multas nutrit.Durand.de modo genera.conci.celebran.rub.4. nume.68. fol.157.Tom.decimotertio,Par.1.

Et rixæ vt tollantur multa tolerantur.Lancel.de attent.P.2.cap.4. ampliatio.2.nu.1.f.319.T.5.

Ex inuito matrimonio generantur.Couer.de pub. concub.num.4. fol.195.T.11.P.1.

Licèt ſit neceſſe,vt veniant, tamen,vel illi per quem ſcandalum veniet.Conra.Brun.de hæret.c.3.nu.13. fol.296.Tom.vndecimo, Par.ſecunda.

Maiora ad euitanda eccleſia multa tolerat, & diſſimulatione pertranſit.Couer.de publi.concubina.col.2. nu.5. fol.195.Tom.vndecimo,Par.1.

Quare patienter toleranda ſint. Ioan.a Capiſtr.de vſu.numero 27. fol.93.Tom.7.

Si quæ ex collatione ſuboriri poſſent laicorum beneficia,quod aliter non conferat legatus ad euitanda ipſa ſcandala ad effectum ne ipſi laici a fundatione retrahantur,niſi in caſibus &c.Gamb. de auctorit.leg. de late.libro 3.numero 240.fol.170. Tom.decimotertio,Par.2.

Vt tollantur poteſt pariter iudex ſe in cauſa intromittere poſt aduocationem.Lancel.de attenta.P.2.c.10.nu.37.f.344.T.5.

Si committit oculus tuus contra te, & te ipſum ſcandalizet,erue eum.Conrad.Brun.de hæret.cap.3.nu.14.fol.296. Tom.vndecimo,Par.ſecunda.

Vide reliqua infra in ver.ſcandalum.

Scandali cauſa quæ ſit,& quomodo vitanda.

*SCANDALI allegatio non ſufficit,niſi illud probetur.Lancel.de attent.c.4.limitat.13.nu.10.f.330.T.5.

Eiuſdem reſpectu exhumari iterum poteſt corpus mortui lite pendente,neque etiam ex priuilegio attentatorum.ibidem numero ſecundo.

Euitandi cauſa plura fiunt, vt fecit dominus, qui ſoluit propterea tributum. Petr. Albin. de pontifi. poteſta. numero vndecimo, fol.131.T.13.P.1.

Et ratione publici intereſſe homines compelluntur ad pacem. Card.Iacoba.de concil.lib.3.art.primo,nu.213.f.235.Tom.eo. Par.ea.& detrahendum eſt ſecuritati.ibidem artic.4.lib.7.nu.3. folio 309.& executiones,incontinenti fieri poſſunt. Auguſti.Paleot.de ſindic. numero 52. folio 262. Tom.7. & iudices propter ſcandalum euitandum accelerare poſſunt executiones. Ioan.Redin.de maieſt Prin.numero 53. folio 156.Tomo 16. & multa ob ſcandalum prohibentur. Pet.Rebuf. de priuileg.ſcholar.priuil. 110.numero 2.folio 54.Tom.18.& propter tale ſcandalum concilium poteſt repellere contendentes de Papatu, & tertium eligere.M.Mant.in dial.de conci.nu.54.f.185. Tom.decimotertio, Par.prima.

Ex cauſa debere cedere epiſcopum epiſcopatui, dato ſibi æquali cambio,quomodo intelligatur. Card. Iacob.de concil.lib.9.artic.3.num.37 f.340.T.13.P.1.

Euitandi reſtringenda ſunt priuilegij verba.Gondiſal. Villadie.de legat q.14.nu.34.f.272.T.13.P.2.

Infamatus debet ſe purgare. Cataldi.de Boncompag.de poteſta. Papæ.num.47.f.19.T.13.P.1.

Magis peccat peccans publicè. Gondiſ. Villadie.de lega.q.14.nu. 12.fol 272.T.13.P.2.

Nemo cogitur dimittere bona ſua temporalia, vel ſpiritualia propter aliorum ſcandalum. Cardin. Iaco.de concil.lib.9.art.3. nu.41.f.340.T.13.P.1.

Papa ſi caſſaſſet in totum canonem, ſi quis ſuadente,talem caſſationem reuocare debere.Cardin.Iacob.de concil.lib.9. artic.12. nu.39.f.343.T.13.P.1.

Prouiſio etiam facta retractatur.Alberti. de agnoſcen. aſſert. hæretico.q.21.nu.7.f.73.T.11.P.2.

Rationeque vitandi ſæpius receditur a regulis iuris.Cardin.Iacobat.de concil.libro tertio,artic.12.numero 114.fol.346.Tom.13. Par. prima.

Rationeque vitandi ſic inferioribus Papæ non indicitur purgatio,& ſi purgatio aliqua fuit facta per Papam,fuit ſponte,& non neceſſitate aliqua.Card. Iacob.de concil.lib.9.art.12.nume.180. fol.350.T.eo.P.ead.

Vitandi caſſatur vtraque electio,etiam ſi una ſit bona, & quomodo intelligendum ſit.ibid.nu.164.f.349.

Exceptio an opponi poſſit contra agentem ad reuocationem attentatorum,& concluditur,quod ſic.Lancel.de attent.P.3.ca.24.q. 18.nu.1.& 4.f.435.T.5.

Gratia euitandi multa prohibentur.Cardi.Iacoba.de concil.lib.9. art.3.nu.28.vbi quod pariter multa etiam conceduntur.fol.339. Tom.13.Par.1.

Nec fit reſtitutio ſpoliati vbi periculum imminet de ſcandalo. Lancellot.de attenta.Par.2.capitu.9.limitatio.13.nume.tertio, folio 329.Tom.5.

Petra his qui non credũt verba Dei, & lapis offenſionis ſolus Chriſtus dicitur:offendunt enim in lapidem, qui alij innittunt fundamento,volentes propriam ſtatuere iuſtitiam,iuſtitiæ Dei non ſubiecti.Pet.de Bais.in directo.electio.c.49.3. P. numero 16.fol. 405.Tom.15.P.1.

Propter periculum Epiſcopi translatio permittitur. Redoa.de rebus eccle.non alien.rub.18.numero 54.folio 422.Tom.decimoquinto,Par.2.

Ratione concilium contendentes de Papatu poteſt repellere, & tertium eligere Marc.Mant.in dialo.de concil.numero 54.folio 185.Tom.13.P.1.

Ratione euitandi conſuetudo tolerata ſtatuta epiſcopi non tollit. Henric.Bote.de ſino.epiſc.artic.2. concl.1.numero 66.folio 402. Tom.13.P.2.

Ratione remedium attentatorum ceſſat. Lancel.de attent.P.2 c.4. limitatio.13.nu.1.f.329.T.5.

Ratione ſuperior etiam poteſt deponi. Card. Iacob.de concil.li.9. art.12.nu.21.f.343.T.13.P.1.

Ratione vitandi executiones incontinenti fieri poſſunt.Augu.Dulcet.de ſindica.nu.52.f.362.T.7. & ſcaadali ratione pœnam ampliare & arctare iudices poſſunt ante,Paris. de Put.de ſindic. in ver.an facta.nu.4.f.260.T.7.

Timor quoties viget,etiam inferior iuriſdictione carens, ne partes deueniant ad arma,poteſt citra omne periculum attentatorum impedire,& aggredi negotium, illudque ſic aggreſſum cognoſcere,non obſtante quacunque pendentia litis.Hiero.Manfred. de attent.lib.2.concl.117.f.250.T.5.

Timor ſcandali licèt quis nullum patiatur defectum,facit illum impromouibilem.Cardin.Iacob.de concil.lib.7.artic.6.num.8. fol.323.T.13.P.1.

Vitandi cauſa interdum fit ſequeſtrum,citata tamen parte, etiam non conſtito de poſſeſſore certo. Ponta.de ſpol.cap.1.nume.72. fol.307.Tom.14.

Præcepta iuris relaxantur. Card. Iacoba. de concil.lib.9.artic.12. nu.36.f.344.T.13.P.1.

Vitandi gratia multa conceduntur.Thom.Act. de Ludo.Scaccho. q.9 prin.nu.43.f.185.T.7.

Quæ concedantur alias non concedenda. And.Barb.de præſtan. Card.1.q.baſil.1.P. nu.37. & multa in materia ſcandali.nu.38. & ſcandali euitandi cauſa non omittenda ſunt, quæ ſine peccato omitti non poſſunt.ibid.nu.38.f.67.T.13.P.2.

Scandalis quomodo cauendum ſit.

*SCANDALIS eſt cauendum, & pro illis vitandis licet recedere a regulis iuris.Reſtau.de ſimo.menta.ca.3. numero 16.fol.32.Tomo 15.Par.2.

Eſt obuiam eundum.Octauia. Velpel. de treug.& pace.q.11.nu.7. fol.407.T.11.P.1.

Specialia plura inducta pro illis vitandis.Pet.Albi.de pontific.poteſt.col.3.in fi.nu.12.f.131.T.13.P.1.

De ſcandalizantibus,& ſcandalizatis.

*SCANDALIZANS alios grauiter peccat. Durand. de mod.genera.conci.celebran.rub.4.nu.74.f.157.T.13.P.1.

Etiam ſine praua intentione punitur,& exemplum eſt in Petro. Cardina.Iacobat.de conci.lib.9.art.12.nume.22. & 23.fol.343. Tom.13.Par.1.

*SCANDALIZANTE Papa in facto,an tolerandus ſit. Ioann.le Cir.de primogenitu.quæſtio.7.1.lib.nume.23.fol. 22. Tom.10. Par.prima.

*SCANDALIZARE aliquem quid ſit. Cardina. Iacobat. de conci.lib.9.art.12.nu.29.f.343.T.13.P.1.

Quando dicatur Papa eccleſiam ad hoc vt propter ipſius incorrigibilitate poſſit in concilio accuſari. idem vbi ſup.lib.8. articu. 4.nu.1.fol 331.

Quando Papa dicatur ſua incorrigibilitate ſcandalizari vniuerſalem ſtatum eccleſiæ.ibidem nu.9.

*SCANDALIZARET vt non Chriſtus alios Cęſari ſoluit tributũ, & non quia teneretur.Gig.de crim.lęſæ maieſta.quæſtio. 36.nu. 12.fol.44.Tom.11.Par.1.

*SCANDALIZARI ne contingat populus, ideo quàm maximè prælati eccleſiarum cauere debent, ne eorum facto populum ipſum ſcandalizent.Gamba.de auctorit.lega.de late.lib.9.nu.119. fol.220 Tom.13.Par.2.

*SCANDALIZAT ſi Papa eccleſiam, ipſe etiam de lege naturæ ob delictum notorium, de quo eſt incorrigibilis debet deponi, Cardin.Iacobat.de concil.lib.9. articu.12.nu.52. item inſpecta. l.cano.ibidem,& an ſit verum.numero 112.fol.344.& 346.Tomo 13.Par.1.

Si vir vxorem,vxor poteſt dimittere ipſum virum.ibidem numero 179.folio 350.

*SCANDALIZATVR eccleſia vbi Papa notorie incorrigibilis habetur pro hæretico.Arelata.de hæretic. notab.12.num.2.fol.30 Tom.11.P.2.

Minime eccleſia de ſola voluntate.Redoa.de ſimo.menta.c.2. nume.4.fol.30.T.15.P.2.

Quando ex facto Papæ uniuerſalis eccleſia non præſumitur in eo cauſa Redoa.de rebus eccle. non alie. cap.4.nume.36.folio 448. Tom.15.Par.2.

Status eccleſię ſi de aliquo quod Papa prȩcipit intolerabile ipſi Papæ obtemperandum non eſt.Cardin.Iacobat.de concil.lib.9. articu. duodecimo, numero 43.folio 343. Tomo decimotertio, Par.prima.

*SCANDALO aliqua traduntur.Alphon. Hoied. de beneficio. incompatibilita.Par.prima, capitu.23.num.19.fol.143.Tom.decimoquinto,Par.1.

Graui pro euitando licitè epiſcopus ſuam dimittit eccleſiam. Gig.de reſiden.epiſcop. capitu. decimoſeptimo, nu.19.fol.376. Tom.13.Par.2.

Pro euitando lex iniqua ſeruanda eſt, niſi ſit iniqua per contrarietatem ad ius diuinum.Henric.Bote.de ſino.epiſcop.artic.2.conclu.1.nu.101.f.403.T.13.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quis ea committere poteſt quæ ſine peccato committi poſſunt. ibidem nume. 102.

Vbi ſine ipſo eccleſia nequit exigere decimas eas non debet requirere. Balb. de præſcriptio. quæſtio. 7. numero 6. fol. 88. Tom. decimoſeptimo.

Vitando, ſeu ab abſurdo validum eſt argumentum. Alphon. Hoie. de beneficio. incompatibilita. Par. 1. capitu. 21. nu. 4. folio 140. Tom. 15. Par. 1.

Scandaloſum quid ſit.

* SCANDALOSA dicitur in populo humani corporis exhumatio. Lancel. de attenta. Par. 3. capitu. 28. quæſtio. 18. numero 2. folio 435. Tomo 5.

Eſt aſſertio ſeu piarum aurium offenſiua, illa quæ præbet occaſionem ruinæ auditoribus, hoc eſt facilitatem cadẽdi in hæreſim, vt ſunt multæ propoſitiones, quæ licèt cum modificatione adiunctæ ſunt veræ, per ſe tamen, & abſolutæ ſine modificatione prolatæ videntur fouere propoſitionibus hæreticalibus. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. quæſtio. 7. nume. 10. folio 56. Tomo 11. Par. 2.

Eſt errans, & temeraria aſſertio, dubia & ſcandaloſa aliquando hęreticorum. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. q. 20. num. 13. fol. 70. T. 11. P. 2.

Omnia epiſcopi in ſuis dięceſibus poſſunt prohibere, & contra ſuſpectos de hæreſi procedere, & ita inquiſitor Apoſtolicus. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. quæſtio. 11. nume. 10. fol. 61 Tom. 11. Par. 2.

Propoſitio quæ ſit. Siman. de cathol. inſtitutio. ti. 54. nu. 13. fol. 192. Tom. 11. Par. 2.

Temeraria, & erronea, quę ſit, & quę ſit blaſphema iniurioſa piarum aurium offenſiua, ſeditioſa ſchiſmatica, malè ſonans, ſeu ſapiens hæreſim. Royas de hæretic. Par. 2. numero 311. fol. 230. Tomo 11. Par. 2.

* SCANDALOSIS, & temerarijs de propoſitionibus confeſſus, vel conuictus qualiter puniendus ſit. Royas de hæretic. P. 2. nu. 310. aſſertio. 33. f. 203. T. 11. P. 2.

* SCANDALOSVM eſt, & ſapiens hæreſim dicere virginem Mariã non eſſe mortuam. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. q. 18. nu. 3. vbi traditur quid ſit dicere ſapere hæreſim. fol. 66. & quod Maria Virgo mortua fuit, vt conformaretur capiti Chriſto filio eius. nu. 17. f. 67. & nu. 19. & 22. f. eo. T. 13. P. 2.

Sponſum eccleſia debet poſſe eijcere. Cardin. Iacobat. de concil. libro 9. art. 12. nu. 55. f. 344. T. 13. P. 1.

Si aliquid prædicator examinatus & approbatus dixerit quomodo coercendus ſit. Siman. de cathol. inſt. titu. 49. num. 3. fol. 188. Tom. 11. Par. 2.

Scandalum vnde oriatur, & ortum quomodo ſit euitandum.

* SCANDALVM ad effectum, vt euitetur multa permittuntur, quæ aliàs non permitterentur. Philip. Prob. de iure Regal. quæſt. 23. numero 3. fol. 396. Tom. 12. & oppoſitum ſcandalum incontinẽ tiæ abbatiſſæ reſtituendæ in ſpolio. Ponta. de ſpol. lib. 3. nu. 82. fol. 298. T. 14.

Receditur a regulis iuris communis, & licet tranſcendere leges. Couerro. de pub. concubina. rub. de peccato ſodomitico. nu. 9. fol. 159. T. 11. P. 1.

Chriſtianis niſi eſſent bona Iudęorum Princeps non poteſt ea ipſis auferre. Martin. de Carat. de Principibus. quæſtio. 101. folio 206. Tom. decimoſexto.

Cum ſequeretur excuſatur non obtemperans ſuperioris mãdato. Alphon. Hoie. de beneficio. incompatibilita. Par. 1. c. 21. num. 5. fol. 140. Tom. 4.

Debere cedere epiſcopum epiſcopatui, dato ſibi cambio æquali, quomodo intelligendum ſit. Cardin. Iacob. de concil. lib. 9. art. 3 nu. 37. f. 340. T. 13. P. 1.

Diſpenſatur ob ieiunium vxoris, ſi vir ſcandalizaretur. Iac. Zocch. de ieiun. nu. 95. col. 4. f. 161. T. 14.

Diſſenſionesque quid operentur. Pauin. de viſitationib. q. 10. 2. Par. nu. 124. f. 213. T. 4.

Dummodo non ſequatur alienatio omnis Papæ indiſtinctè ſubſtinetur. Redoa. de rebus eccle. non aliena. caſu. 4. numero 30. fol. 448. Tom. 14.

Eius cauſa iuri quæſito epiſcopus renunciare compellitur. Marc. Mant. in dialo. de conci. nu. 55 f. 185. T. 13. P. 1.

Eſt tales perſonas ſupra ſe poſitas habere, quas vltra modum vitioſas eſſe conſtat. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 9. art. 12. nume. 26. fol. 343. T. 13. P. 1.

Eſt vitandum. Ioan. a Capiſtra. de auctorita. Papæ. titu. ſuper quos Papæ poteſtas extendatur. numero 181. fol. 51. Tom. decimotertio, Par prima.

Euitandi cauſa quandoque crimen multum remanet. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priuil. 102. nu. 5. f. 51. T. 18.

Eccleſia, quandoque crimen tolerat, & ſimiliter ratione multitudinis. Cępol. de ſimulatio. contract. nu. 247. f. 15. T. 7.

Eius exemplum in exhumatione corporis mortui facta appellatione pendente. Lancel. de attenta. Par. 2. c. 12. limitat. 46. numero 2. fol. 376. Tom. 5.

Eligi in eccleſia quis prohibetur licèt non deliquerit, vbi ipſum ſcandalum timetur. Ioan. de Sel. de benefic. q. 23. num. 36. fol. 49 Tom. 15. Par. 1.

Eſt dictum, vel factum ruinæ occaſionem alteri præbens. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. q. 12. prin. nu. 14. f. 190. T. 7.

Eſt vitandum, & amouendum. Ioan. Lup. de confederatio. Prin. memb. 1. nu. 14. f. 304. T. 16.

Et ſi tollat, & ſignum ſit verecundiæ in occulto peccare pertinet ad diminutionem peccati. Barthol. Theg. in tracta. crim. P. 17. nume. 4. f. 21. T. 11. P. 1.

Ex cauſa vitandum Chriſtus ſe tributarium fecit. Reſtau. Caſtal. de Imperat. q. 52. nu. 13. f. 53. T. 16.

Ex quo poſſit oriri ex mãdato Papæ, vel alterius ſuperioris iniuſto, non eſt parendum. Franciſchi. Curt. de feud. q. 3. numero 8. folio 52. Tom. 10. P. 1.

In prælatis maximè eſt euitandum, & rector eccleſiæ non dicitur dominus, ſed diſpenſator. Gamba. de permutatio. beneficio. nu. 15. f. 213. T. 15. P. 1.

Incidit lucifer propter diuiſionem. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. c. 12. nu. 10. f. 32. T. 13. P. 2.

Inquiſitores, ſi vel ob timorem euitandum omittant contra aliquẽ procedere, excommunicati non ſunt. Franc. de Plat. de excõmunicatio. §. 24. nu. 1. f. 355. T. 14.

Membra afferentia præcidenda ſunt. Card. Alba. de poteſta. Papæ Par. 1. nu. 159. f. 71. T. 13. P. 1.

Mulieres Chriſtianæ Iudęorum pueros non debent lactare. Paui. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 3. f. 206. T. 14.

Nam vtilius eſt naſci, quam veritatem relinqui, & ſcandalum paſſiuum non eſt curandum, quando Papa deſerit iuramentum ex cauſa. Cardin. Iacob. de concil. lib. 7. articu. 5. nume. 222. fol. 319. Tom. 13. Par. 1.

Ob ieiunium vxoris in viro cum ea diſpenſari poteſt. Iaco. Zocch. de ieiun. col. 4. nu. 95. f. 161. T. 14.

Ob euitandum inconſueta tolerantur. Couero. de pub. concub. in verb. ſtatuimus. nu. 25. f. 162. T. 11. P. 1.

Tributum Chriſtus ſoluit. Duran. de mod. genera. conci. celebrã. rub. 4. nu. 73. f. 157. T. 13. P. 1.

Ob quodcunque veritas non eſt deſerenda. Duran. de mod. genera. conci. celebran. rub. 4. nu. 73. f. 157. T. 13. P. 1.

Ob quodcunque veritas non eſt deſerenda. Conra. Brun. de hæret. c. 16. nu. 26. f. 323. T. 11. P. 2.

Papa afferens papatui renunciare non cogitur, nec de ſede eijci poteſt. Cardina. Alba. de poteſta. Papæ. numero 197. Par. 1. fol. 72. Tom. 13. Par. 1.

Pontificis præcepta afferentia, & quæ ſine dedecore eccleſiæ recipi non poſſunt, parenda non veniunt. Cardin. Alba. de poteſt. Papæ. P. 2. nu. 101. f. 76. T. 13. P. 1.

Potius permitti debet, quàm veritas relinquatur. Io. Lup. de confęderatio. Princ. §. iſta quæſtio. nu. 4. f. 307. T. 16.

Propter epiſcopum debet recedere epiſcopatui dato ſibi æquali cambio, quomodo intelligatur. Cardin. Iacob. de concil. libro 9. artic. 3. nu. 37. f. 340. T. 13. P. 1.

Qua macula inducatur iudicis arbitrio relinquitur. Pet. de Bais in directo. elect. c. 19. 2. P. nu. 2. f. 89. T. 15. P. 1.

Quam maximè vitari ſapientem euitari oportet. Gamb. de auctor. leg. de late. lib. 9. nu. 112. f. 220. T. 13. P. 2.

Quando eſt oriturum, non poteſt Papa committere criſma clericis inferiorib. & Papa quare ſibi ſucceſſorem eligere non poteſt. Troyl. Maluil. de oblatio. dub. 2. nu. 28. f. 138. T. 14.

Quando ex reſtitutione ſequeretur, ſpoliatus non reſtituitur. Lancel. de attent. q. 18. f. 435. nu. 5. T. 5.

Quando generatur in vniuerſali eccleſia, an poſſit Papa deponi. Cardin. Iacob. de concil. lib. 9. artic. 12. numero 139. fol. 348. Tomo 13. Par. 1.

Quando in populo cauſaret, attentatorum reuocatio dicitur prohibita. Lancel. de attent. q. 18. nu. 3. f. 435. T. 5.

Quando oriretur ex electione alicuius eligi non poteſt. Pet. de Bais in directo. electio. cap. 4. 2. Par. numero primo, fol. 387. Tom. 15. Par. prima.

Quid ſit, & quotuplex. Alphon. Hoie. de beneficio. incompatibilita. P. 1. c. 21. num. 6. f. 140. & nu. 8. & 9. f. 141. T. eod. P. ea. & vtrum ſit peccatum, & cui competat, & quæ ſunt dimittenda propter ſcandalum. Card. Iacoba. de concil. lib. 9. art. 3. numero 43. folio 340. Tom. 13. P. 1.

Quod oriatur ſi Papa vendat epiſcopatus, & monitus nõ deſiſtat, ex quo ſcandalizatur vniuerſalis eccleſia, an poterit deponi per concilium, & argumentatur, quod ſic a Cardin. Iacobat. de concil. libro 9. artic. 12. nu. 1. 2. 5. 6. 10. 11. 13. & 18. folio 342. & nu. 25. 27. 33. 34. 40. 42. 47. & 48. f. 343. & nu. 54. 57. 59. 62. 64. 65. 67. 68. & 69. f. 344. & atgumentum quod non. nu. 86. vſque ad nu. 99. fol. 345. & 346. & auctoris opinio. nu. 100. vſque ad numerũ 149. folio 346. 347. & 348. & reſpondetur ad contrarium. nume. 150. folio 348. T. 13. P. 1.

Quod paſſæ ſunt eccleſiæ, ad illas mitti poteſt hæretici adiurantis libellus, & quare id cautum fuerit. Alberti. de aſſertio. catholic. ti. 1. nu. 11. f. 119. T. 11. P. 2.

Remoueri debet, dummodo ſine peccato mortali id fieri poſſit. Thom. Act. de Ludo Scacch. q. 5. prin. nu. 23. f. 174. T. 7.

Si oriatur, diſpenſatio non fit. Io. de Sel. de benefic. P. 4. q. 6. nu. 17. folio 105. T. 4.

Si oriretur ex celebratione priuilegiatorum in loco interdicto non debent celebrare. Io. And. de interdic. nu. 75. f. 346. T. 14.

Si timeant inquiſitores Hiſpaniæ ex multitudine, & qualitate eorum, qui de hæreſi ſuſpecti ſunt quid facere debeant. Siman. de cathol. inſtit. ti. 45. nu. 33. f. 178. T. 11. P. 2.

Vbi eſt ortũ ex aliqua qõne catholicæ fidei, pñt inquiſitores cognoſcere. Iac. Siman. de cathol. inſt. titu. 34. nu. 30. f. 164. T. 11. P. 2.

Vbi ex reuocatione attentatorum proueniret, tunc reuocatio ceſſat. Lancel. Gal. de attenta. P. 2. c. 12. limitatio. 46. nu. 1. f. 376. T. 5.

Vbi

Source : BIU Cujas

Vbi oriretur rem meam recuperare non possum, licet mihi nõ administretur iustitia. Troyl. Maluit. de oblationib. dub. 2. nu. 29. fol. 138. Tom. 14.
Vbi oriturum est, oblationes facere non licet de licitè quæsitis. ibidem. nume. 26.
Vel si imminet periculum destructionis ecclesiæ, prælatus si non cedat, inuitus cogitur cedere. Federic. de Senis. de permutatio. beneficio. col. 1. in princ. nu. 40. f. 189. T. 15. P. 1.
Visitator debet attendere, ne nihil cum scandalo, aut forali strepitu in causis pauperum diffiniatur. Pauin. de visitatio. q. 5. 2. P. nu. 70. fol. 199. T. 14.
Vt maius euitaretur, Moyses permisit dare libellum repudij. Couerro. de public. concubina. rub. de fornicatio. in genere. nu. 10. fol. 147. T. 11. P. 1.
Vtilius nasci permittitur, quàm veritas relinquatur. Alphon. Hoie. de beneficio. incompatibilita. P. 1. capitulo vigesimoprimo. nu. 7. fol. 140. T. 15. P. 1.
Vide sup. reliqua in rub. scandala.

Scelera per quos perpetrantur, & perpetrata quomodo puniantur.

*SCELERA eadem in quibusdam prouincijs grauius, & in quibusdam leuius puniuntur. Bartholom. Theg. in tracta. crimina. P. 15. nu. 1. fol. 20. T. 11. P. 1.
Eorum hæretici in catholicos retorquent. Conrad. Brun. de hæret. c. 10. nu. 21. f. 280 T. 11. P. 2.
Et delicta horrenda per Iudæos contra Christianos, referuntur a Marquar. de Susa. de Iudæ. capitulo septimo. nume. 2. fol. 34. Tom. 14.
Grauissima appellantur crimina publica, vbi imponitur pœna mortis. Bartholom. Theg. in tracta. crimina. P. 1. nume. 16. fol. 10. Tom. 11. P. 1.
Paterna in eorum, qui inciderũt in crimine lęsæ maiestatis in filios plectuntur Bart. Thegi. in tracta. crimina. P. 9. n. 9. f. 14. T. 11. P. 1.
Proni, & indocti presbyteri ex episcoporũ abusibus remanent impuniti. Bal. de exeptionib. nu. 25. f. 197. T. 12.
Propter grauissima leges humanæ etiam innocentes puniunt, & quare sint grauissima scelera. Conrad. Brun. de hæret. c. 16. nu. 19. & 20. fol. 323. T. 11. P. 2.
Propter parentum filios interdum punire iustissimum est Siman. de catholic. institutio. titu. vigesimonono. num. 1. fol. 154. Tom. eod. Par. ead.
Propter populi punitiones mulæ oriuntur. Iacob. a Canibus. de represal. rub. de indic. & damno dato. nu. 14. f. 276. T. 12.
Purgare ignem in quam pluribus dicit. Gamb. de auctorita. leg. de late. lib. 8. nu. 89. f. 211. T. 13. P. 2.
Quatuor improperata Israel. Beat. Ioan. a Capistra. de vsu. P. 2. 2. P. princ. nu. 61. fol. 107. T. 7.

Sceleratorum, scelerumque in communi consideratio.

*SCELERATIOR est diuisio ab vnitate ecclesiæ, quàm idolatria, & prophetici libri exustio, quia grauius fuit a domino punita. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & pasto. capitulo decimo. nume. 3. fol. 30. T. 13. P. 2.
*SCELERATOS homines occidere non esse contra præceptum Dei, dicit Micha. Vlcur. de regim. mund. quæst. 3. princ. nu. 12. fol. 127. Tom. 16.
*SCELERATIS parentibus, qui nati sunt eos punire decet ob patrũ scelera, & e contra filios nobilium in patria haberi æquum est propter parentum merita. Iacob. Siman. de cathol. institutio. tit. 29. nu. 11 fol. 154. T. 11. P. 2.
Præstare patrocinium legibus, & naturæ contrarium est. Nicol. Moro. de fide treug. & pace. quæstio. 108. nume. 24. fol. 434. Tomo 11. Par. 1.
*SCELERATIVS delictum est grauius vindicãdum. Cataldi. de Bõ compag. de potesta. Papę. nu. 29. f. 18. T. 13. P. 1.
*SCELERATVM, & nefarium immo est, & non modo turpe Rempublicam quæstui habere. Ioan. Redin. de maiesta. Princ. nume. 27. fol. 169. T. 16.
*SCELERE consumato clericus quibus casibus ipso iure beneficio priuetur. Christopho. Roffiniac. de benefic. capitulo 20. num. 3. fol. 275. T. 15. P. 1.
Damnatus clericus non priuatur beneficio. ibid. nu. 4.
Dei iracundiam oblationes non placant. Maria. Soci. de oblatio. libel. 6. nu. 8. f. 125. T. 14.
Quæ offeruntur hostiæ impiorum abhominabiles sunt. Troyl. Maluit. de oblatio. dub. 2. nu. 21. f. 138. T. 14.
*Sceleribus iudices, quos se maculasse constiterit inter pessimos, & plebeios habentur. Franc. Redin de maiesta. Princip. nume. 32. fol 169. Tom. 16.
Suis, & de socijs adhibitis etiam tormentis rei, si suspitione aliqua præmuntur. Siman. de catholic. institutionib. tit. de ord. proced. nu. 28. fol. 176. T. 11. P. 2.
Suis hæretici mulierculas sibi adiutrices semper soliti sunt assumere. Simanc. de catholic. institutionibus. titu. 31. nume. 46. fol. 161. T. 11. P. 2.
*Sceleris ex aggerandi argumenta. Constan. Roge. de summo bo. nu. 49. & 50 52. & 53. f. 13. T. 3. P. 2.
*SCELERVM conscientia mille testes. Franc. Caso. de malefic. c. 4. nu. 11. fol. 288. T. 11. P. 1.
Ob diuersa accidentia raro delinquentes puniuntur pœnis ordina rijs. Bartholom. Theg. in tracta. crimina. nume. 26. fol. 18. Tom. 11. Par. secunda.
*SCELESTVS prouocator, & infamis refellitur. Andr. Alcia. de singula. certam. c. 18. nu. 1. f. 296. T. 12.
*SCELVS animal brutum potest comburi ex sententia. Andre. Barbat. de præstan. Cardinal. 9. quæstio. Basil. 1. Par. nume. 6. fol. 82. Tom. 13. P. 1.
Et nephãdum Cincini Romani in Gregorium Papam septimum, refertur ab Alber. Brun. de seditios. capitulo quinto. nume. 33. fol. 103. T. 11. P. 1.
Homines potius, quàm in virtutem propensiores sunt, quatenus accipiendum sit, & verum sit, variè huius rei sentẽtiæ, & ibi etiam quomodo flagitia propellenda arcendaue sint. Cõstan. Roge. de summo bo. P. 7. & vlt. nu. 1. & 2. f. 15. T. 3. P. 2.
Nephandum. C. pub. in lucrum Papirium a CC. Roman. & dictat lex vt bona debitorum, non autem, vt eorum corpora essent debitis obnoxia. Gasp. Beat. de inop. debito. c. 1. nu. 59. & nu. 63. fol. 208. & 209. T. 3. P. 2.
Patris nocere non debet filijs illis, qui nati sunt post dictum scelus commissum quemadmodum filius natus ante dignitatẽ patris eius prorogatiuas, & honores non consequitur. Siman. de catholic. institutio. tit. 29. nu. 28. f. 155. T. 11. P. 2.
Propter nepharium in vxorem leuitæ perpetratum tribus Beniamin a reliquis tribubus ad internicionem propemodum est cęsa. Conrad. Brun. de seditios. capitulo tertio. numero 5. fol. 122. Tom. 11. P. 1.
Quasi idolatriæ dicitur committere, & est hæreticus constitutionibus canonicis repugnans. Marquar. de Susa. de celiba. sacerdo. c. 1. nu. 7. fol. 118. T. 14.

Schisma quid sit, & quomodo puniatur.

*SCHISMA abiurandi formula refertur a Iacob. Siman. de catholic. institutio. tit. 1. nu. 17. f. 119. T. 11. P. 2.
An possit notari aliqua differentia inter ipsum, & hæresim, & quid de schisma radicato. Cardina. Iac. de conci. lib. 3. art. 1. num. 249. fol. 236. T. 13. P. 2.
Anni 1378. post mortem Gregorij XI. quale fuerit. Io. Royas. de hæretic. nu. 509. & 510. & quot annis durauerit. nu. 511. & vsque ad quod tempus protensum fuerit. nu. 512. & 513. & quãdo euanuerit. nu. 516. f. 218. & 219. T. 11. P. 2.
Capitur generaliter, minus generaliter, & strictè. Cardina. Iaco. de de conci. lib. 8. art. 5. nu. 7. f. 332. T. 13. P. 1.
Duobus modis sumptum non dicitur hæresis, tertio autem modo sic. Cardina. Iacob. de conci. lib. 9. articulo primo. nume. 65. fol. 338. Tom. 13. P. 1.
Est crimen, quod & diuinam & humanam habet vindictam. Conrad. Brun. de hæretic. capitulo decimooctauo. nume. 2. fol. 324. Tom. 11. P. 2.
Est cum ecclesiæ dissentiunt ab ecclesia Romana, & non dicitur ecclesia, in qua est schisma. Cardin. Iacob. de concil. lib. 6. art. 2. nu. 57. f. 279. T. 13. P. 1.
Est monstrum in natura, sicut homo duo capita habens. Royas. de hæret. nu. 524. f. 219. T. 11. P. 2.
Est nomen Græcum. Conrad. Brun. de hærctic. capitu. 16. nume. 1. fol. 284. T. 11. P. 2.
Et hęresis nostri temporis vnde originem habuerint. Conrad. Bru. de seditio. c. 4. nu. 18. f. 112. T. 11. P. 1.
Et hæresis differunt inter se Card. Iacob. de concil. lib. 7. artic. 1. nu. 80. f. 302. T. 13. P. 1.
In quibus discrepent. Gondisal. de hæretic. quæstio. 3. num. 1. fol. 33. Tom. 11. P. 2.
Quomodo inter se differant. Card. Iacob. de concil. artic. 5. nu. 2. fol. 332. T. 13. P. 1.
Strictissimè sumptum æquiparantur. Card. Iac. vbi sup. lib. 9. art. 1. nu. 51. fol. 337. T. 13. P. 1.
Ex negligentia prælatorum oriuntur. Conrad. Bru. de seditio. c. 12. nu. 4. fol. 116. T. 11. P. 1.
Extinguit charitatem. Franc. Caso. de malefic. nume. 2. fol. 285. Tom. 11. P. 1.
Græcum nomen est, latinè scissuram significat. Royas de hæretic. nu. 500. f. 218. T. 11. P. 2.
In Imperio per obitum Henrici septimi anno domini 1314 Refertur ab Albert. Brun. de seditio. capitulo tertio. num. 20. fol. 100. Tom. 11. P. 1.
In quibus differunt. Royas. de hæretic. nume. 498. & 499. fol. 218. Tom. 11. P. 2.
Inter Papam, & concilium non debet esse. Cardi. Alba. de potesta. Papæ. P. 2. nu. 56 f. 75. T. 13. P. 1.
Inueteratum fouens dicitur hæreticus. Pet. a Mont. de potesta. Pontific. tit. de concil præeminen. nu. 15. f. 149. T. 13. P. 1.
Laicorum Henrico Quarto Romanum Imperium gubernante, refertur a Conrad. Brun. de seditios. capitulo 5. nume. 9. fol. 124. Tom. 11. P. 1.
Multiplex & primum in fide. Conrad. Brun. de hæret. c. 16. nu. 12. fol. 285. T. 11. P. 2.
Non dicitur duobus contendentibus de Papatu, credentibus Papatum ad se pertinere, si strictissimè sumptum sit. Cardina. Iacobat. de concil. libro nono. articulo primo. nume. 52. fol. 337. Tom. 13. P. 1.
Nullum est sine hęresi. Ioan. a Capistr. de auctorita. Papæ. P. 2. 2. P. princ. titu. super quos Papæ potestas extendatur. num. 10. fol. 38. Tom. 13. P. 1.
Potest esse sine hæresi. Cardin. Iacob. de concil. lib. 8. art. 5. num. 10. fol. 332. T. 13. P. 1.

Proprie

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Propriè ſumptum via eſt ad hæreſim.ibid.nu.5.
Quadragenaria in concilio Coſtantienſi ſedatur depoſitis tribus Antipapis.Ioan Brunel.de ſponſalibus & matrim.concl. 18. nu. 4.fol.19.Tom.9.
Quæ labitur in hæreſim illa eccleſia perdit iura ſua, & poſſeſſoribus.nu.300.f.552.T.15.P.2.
Quædam eſt illicita ſciſſura ab vnitate eccleſiæ, & eſt maius peccatum,quam hæreſis.Royas.de hæretic. numero 527. folio 219. Tom.11.P.2.
Quando eſt in Imperio tunc gratificatio locum habet. Ioan. le Cirier.de primogenitura.quæſtio. decima.1. libro. nume.2.fol. 24.Tom.10.P.1.
Quando non eſt clarum nulli ſequentes vnam partem vel aliam poſſunt dici clare ſchiſmatici.Cardina.Iacob.de concil.lib.3.artic.1.nu.252.f.236.T.13.P.1.
Quid diu ſi durauerit,quomodo capiat,an generaliter ſcilicet minus generaliter,vel ſtrictè. Card.Iacob.de concil.lib.8.art.5.nu. 7.fol.332.T.13.P.1.
Quid ſit ex Hoſtienſe,cuius diffinitio comprobatur.Royas de hæretic.nume.501.& 502.fol.218.Tom.11. Par.2. Ioan.a Capiſtra. de auctorita. Papæ. Par.3.2.Par. princip.numero 52.fol. 59. Tomo 13.P.1.
Se habet ad hæreſim per additionem.Royas.de hæretic.num.528. fol.219.T.11.P.2.
Secundum ea,in quibus per ſe, & directè opponuntur, in quo diferant.Royas.de hæretic.nu.525.f.219.T.11.P.2.
Strictiſſimè ſumptum quando dicatur. Card. Iacob.de concil.lib. 9.art.1.nu.53.f.337.T.13.P.1.
Temporis ſpatio labitur in propriam,& veram hæreſim.Cardina. Iacobat.de concil.libro ſeptimo.articulo primo.nume. 82. folio 303.Tom.13.P.1.
Totam eccleſiam tangit. Pet. a Mon. de poteſta. Pontifi. titu.de conci.præeminen.nu.5.f.148.T.13.P.1.
Vnde dictum ſit.Remig.de Gon.de immmunit. eccle. num.1.fol. 99.Tom.13.P.1.
Vnitatem, & amicitiam ciuitatum , & populorũ miſerabiliter diſſipat.Simanc.de cathol.inſtitutio. titu. 46. numero 20. fol. 180. Tom.11.P.2.

Schiſmata quæ ſint, & quomodo incurrantur.

*SCHISMATA, & hæreſes ad tollenda, an ſint vtilia colloquia, & & diſputationes.Conrad.Brun.de hæretic.capitu. 12.nume.28. fol.302.T.11.P.2.
An bellis indictis,& armata manu poſſint tolli.Conrad. Brun.de hæret.capitulo decimonono.nume.1.3.& 4.fol.308.& num.12. fol.309.T.11.P.2.
Orta ſunt,quia ſacerdoti Dei non eſt obtemperatum.Card.Iaco. de concil.lib.7.nu.84.f.303.T.13.P.1.
Qualiter ſunt extirpanda.Conrad.Brun.de hæretic.c.9. nu.9.fol. 300.T.11.P.2.
Sunt orta eo quod ſacerdoti Dei nõ obtemperatur. Conrad.Bru. de hæretic.c.5.nu.29.f.274.T.11.P.2.
Et ſchiſmatibus.Iac.Nouel.ad defenſ.f.226.T.11.P.1.
Exorta ſunt, quia vni ſacerdoti Dei non obtemperatur. Michael. de Anino.de vnita.ouil.& paſto.capitulo tertiodecimo. nu. 13. fol.33.T.13.P.2.
Hæreſesque ſunt cauſæ propter quas omnes in Republica leges,& iudicia peruertuntur.Conrad.Brun.de hæretic. c.16.num.6.fol. 293.T.11.P.2.
Ita vt ex hæreſibus,ſicut ex hęreſibus hæreſes,& ſeditiones naſcũtur.ibid.c.15.nu.1.f.293.
Plura referuntur a Card.Iacob.de concil.lib.8.art.6.nu.5. fol.333. Tom.13.P.1.
Quæ, & quot fuerint in eccleſia Dei.ibidem.lib.9.artic.6.nume.4. fol.341.
Viginti nouem in eccleſia de contentione Pontificatus numerantur ab Alber.Brun.de ſeditios.capitulo tertio.nume. 10. fol.100. Tom.11.P.2.

Schiſmate, & ſchiſmatibus.

*SCHISMATE,& hæreſis quid diferat.Pauin.de viſitatio.q.10.2.P. nu.14.fol.211.T.14.
Papa poteſt accuſari.Cardin.Iacob.de concil.lib.7.art.6.nu.13.& 14.fol.323.T.13.P.1.
Stante Imperij an poſſit dari priuilegium.Io.le Cirier.de primogenitu.nu.17.f.22.T.10.P.1.
*SCHISMATIBVS,& hæreſibus ſunt multa crimina adiuncta,& quæ.Conrad.Brun.de hæretic.capitulo vigeſimo. nu. 1.fol.325. Tom.11.P.2.

Schiſmatica aſſertio quæ ſit.

*SCHISMATICA aſſertio eſt hæc videlicet,quod male prælato,ſeu Regi non eſt obediendum, & huiuſmodi. Alberti.de agnoſcen. aſſertio.hæretico.q.6.nu.11.f.56.T.11.P.2.
Conſueuit eſſe eccleſia Conſtantinopolitana. Cardinal. Iacobat. de concil.libro primo articulo primo. nume. 188. fol. 200. Tomo 13.Par.1.
Et erronea,temeraria, ſcandaloſa,blaſphema,iniurioſa,piarum aurium offenſiua ſeditioſa,male ſonans, ſeu ſapiens hæreſim poſitio quę ſit, remiſſiuè ponit. Io. Royas.de hæret. P. 2. aſſert. 33.nu.311.fol.230.T.11.P.2.

Schiſmatici qui ſint, & quæ incommoda ſentiant.

*SCHISMATICI ab eccleſia etiam Aphricana electi ad Papã per appellationem recurrebant. Lęl.Iorda.de Roma. ſed.orig. c.10. nu.20.f.13.T.13.P.2.
Abiurãtes aliàs Papam eccleſiæ vniuerſalem epiſcopum fatentur. ibidem.nu.28.
Abiurare debent ſchiſmata.Alberti.de aſſertio.cathol.col.4. num. 15.fol.119.T.11.P.2.
An hæretici crudelitatem per vim exerceãt. Conrad.Brun.de hæret.nu.4.c.8.f.289.T.11.P.2.
Non ſolum ſacerdotes catholicos non honorant, ſed etiam atrociſſimis iniurijs proſequuntur. ibidem. capitulo quarto .nume. 5.fol.287.
Sunt præcipui hoſtes catholicæ religionis,& fidei. ibidem. c.25. nu.4.fol.305.
Appellantur qni vnitatem eccleſiæ diuidunt quique indiſciſſam domini tunicam , & deſuper contextam per fruſtra diſcerpunt. Conrad. Brun.de hæretic. capitulo ſextodecimo. nume. 11.fol. 285.Tom.11.P 2.
Calumniantur leges,& canones eccleſiæ Romanæ.Conrad.Brun. de ſeditios.c.10.f.5.f.337.T.11.P.2.
Cardinales declarati,ſi mortuo Pontifice ſe excuſent,quod iniuſtè odio Principum, & ignominia illa affecti ſunt, concilij iudicium eſt.Hierony.Manfred.de Cardinalib.deciſio.390.fol.105. Tom.13.P.2.
Dicuntur diſcedentes ab obedientia Papæ ante ſententiam. Cardina.Iacobat.de concil. lib.7.articulo primo. nume. 58. fol. 301.Tom.13.P.1.
Reſtituti,nunquid recuperent dignitates, beneficia, & bona in alios translata.Cardina.Iacobat.de concil.lib.7.num.1.fol.308. Tom.eod.P.ead.
Declarati in caſu propoſito per ipſum auctorem, an ſint admittẽdi in conclaui.ibidem.lib.7.art.1.nu.143.fol.306.& num.159.& 163.& 161.& nu.165.f.307.
Dicuntur qui ſubeſſe renuunt ſummo Pontifici.ibidem.nume.83. fol.303.
Duplici nomine dicuntur. Franciſc. Caſo. de malefic. fol. 284. Tom.11.P.1.
Eiſdem ferè pęnis coercentur,quibus hęretici. Simanc. de cathol. inſtitutio.tit.58.nu.7.f.195.T.11.P.2.
Et hæretici munera publica fungi non poſſunt, quod legibus ſancitum eſt. Conrad.Brun.de hæretic.capitulo 18.num.4. fol. 308. Tom.11.P.2.
Nil penitus poteſtatis habent.Cardin.Alba.de poteſta.Papæ.P.1. nu.128.f.70.T.13.P.1.
Qua fraude vtantur ad auertendos homines a catholicæ eccleſiæ communione.Conrad.Brun.de ſeditio.capitu.15.nu.17. fol. 117.T.11.P.1.
Rationabiliter occiduntur.Io.a Capiſtra.de auctorita.Papæ.P.2. 2.P. princ.nu.12.f.38.T.13.P.1.
Refutant ſacros canones quatenus repugnant eorum doctrinæ. Conrad.Brun.de hæretic.capitulo vndecimo.nume.13. fol.291. Tom.11.P.2.
Si moniti ſint abdurati excommunicentur. Conrad. Brun.de hęret.c.4.nu.8.fol.297.T.11.P.2.
Etiam dicuntur Epiſcopi,vel alij prelati,qui verorum paſtorum iuriſdictionem vſurpant.Conrad.Brun.de hæret.cap.16. num.31. fol.285.T.11.P.2.
Gentilibus adęquantur.Conrad.Brun.de hęretic.c.18.nume.3.fol. 324.T.11.P.2.
Grauiter puniuntur.Paui.de viſitatio.quæſtio. ſecunda.2. P.nu.59. fol 194.Tom.14.
Hęretici,& peccatores ſi ſunt in eccleſia,in ea etiam ſunt viri probi.Marc.Mant.de concil.nu.2.f.183.T.13.P.1.
In nouo teſtamento multi recenſentur. Albert.Brun. de ſeditios.c. 3.nu.8.fol.100.T.11.P.1.
Largè dicuntur excommunicati.Io.de Ligna.de cenſu.eccleſia.nu. 13.fol.322.fol.14.
Plures enumerantur, qui humano auxilio de ſede fuerunt expulſi.Cardina.Iacobat.de concil.libro octauo.artic.6.nume.3. fol. 333.T.13.P.1.
Saluari non poſſunt, quàm diu extra eccleſiam manent. Conrad. Brun.de hæret.c.16.nu.29.f.285.T.11.P.2.
Si Cardinales reſtituantur,quid agendum.Gamba.de auctorita.lega.de late.f.204.T.13.P.2.
Sunt organa diaboli.Conrad.Brun.de ſeditios.capitulo 16.num.8. fol.119.T.11.P.1.
Sunt qui nouam ſectam veritati catholicæ cõtrariam eligentes ab vnitate eccleſiæ deficiunt,ſiue multi,ſiue pauci ſint.Cõrad.Bru. de hæret.c.11.nu.20.f.280.T.11.P.2.
Repellendi a concilio ſunt,fallit ad eos conuincendos de hæreſi. Cardina.Iacobat.de concil.libro ſecundo.articu.6. nume. 8.fol. 222.T.13.P.1.
Vide reliqua infra in verſ.ſchiſmaticus.

Schiſmaticis quæ pœna applicetur.

*SCHISMATICIS, ac hæreticis eſt peculiare, vt quod per ſe non poſſunt aliorum auxilio adiuti perficiant. Conrad. Brun. de hæretic.

Source : BIU Cujas

hæretic.capitulo quartodecimo.num.1.fol.292.T.11.P.2.
Nunquid possit legibus & pactis Principum permitti eos veram ecclesiam esse,& veros episcopos.Conrad.Bru.de hæretic. c.16. nu.8.fol.306.T.11.P.2.
Declaratis obstat exceptio hæresis in electione Pontificis. Cardin. Iacobat.de concil.libro septimo,articulo primo.nume. 147.fol. 306.Tom.13.P.1.
Et hæreticis blasphema in Deum est familiaris.Conrad.Brun.de hæret.c.2.nu.5.f.286.T.11.P.2.
Forma scribendi per Papam.Cardi.Iacob.de concil.lib.9.art.1.nu. 55.fol.337.T.13.P.1.
Punitiones secutæ eos,qui cum ipsis participarunt.Cardina. Iacobat.de concil.libro septimo.articulo primo.nume.146. fol.306. Tom.13.P.1.

Schismatico quid obstet.

*SCHISMATICO communicans ratione dubij intricati euitat excommunicationem.Cardina.Iacob.de concil.lib. 3.artic.1.nu. 153.fol.232.T.13.P.1.
Comparantur Zizaniæ,mali catholici comparantur paleis, & ipsi schismatici spicis corruptis.Conrad.Bru.de hæretic.c.16.nu.15. fol.285.T.11.P.2.
Hęretico vel excommunicato,vel depositio ordinati ordinis executionem non recipiunt.Beat.Anto.de interdic.c.4.nume. 11.fol. 343.Tom.14.
Papa notorio quid agendum.Andr.Alciat.de singula. certam.fol. 298.Tom.12.
Papæ Imperator bellum potest indicere.Restau.Castal.de Impera to.q.108.nu.7.f.76.T.16.

Schismaticorum pœnæ, & incommoda ponuntur.

*SCHISMATICORVM bona confiscanda sunt. Conrad. Brun. de hæret.c.18.nu.7.f.324.T.11.P.2.
Pœnæ ex vtroque iure ponuntur ab eodem vbi sup.nu.4.& 5.
Receptatores qualiter puniantur.Conrad.Brun.de hęret.c.18.nu. 8.fol.324.T.11.P.2.

Schismaticos quomodo fugiendos, & puniendos esse.

*SCHISMATICOS contra, & hæreticos procedendum quomodo sit.Cardina.Alba.de potesta.Papæ.P.3. nume. 10. & 18.fol.83. Tom.13.P.1.
Quo pacto recipiendos præcipiat Leo Papa.Alberti.de assertio.catholic.col.4.nu.16.f.119.T.11.P.2.
Rerum ecclesiasticarum alienationes factæ non valent. Conrad. Brun.de hæret.c.18.nu.6.f.324.T.11.P.2.
Tempore Pij Quarti Lęlius Iordanus inuehens ostendit vnitatem ecclesiæ conseruari,maximè consensu, & obedientia in Romanam sedem Apostolicam,& taxantur etiam obloquentes probari omnes Apostolos fuisse potestate pares, & eorum refertur argumentum,& reprehenduntur ijdē pertinaces dicentes quemlibet episcopum iure diuino in sua diœcesi supremum esse. Lęl. Iorda.de Roma.sed.orig.capitulo nono.nume.4.5. & 6. fol.11. Tom.13.P.2.
Vel hæreticos aduersus lites ecclesiarum an possint tolli,vel ad tēpus suspendi pactis Principum.Conrad.Brun.de hęret.c.17.nu. 4.fol.306.T.11.P.2.
*SCHISMATICORVM opera bona facta an sint eis vtilia.Pau.Girlan.de hæret.q.2.nu.10.f.25.T.11.P.2.
Papam Romani si admittant an deberent priuari priuilegijs,& immunitatibus.Cardina.Iacobat.de concil.lib.8.artic. 6. nume.1. fol.333.T.13.P.1.

Schismaticus quæ incommoda sentiat.

*SCHISMATICVS ad dignitates ecclesiasticas non potest eligi. Pet.de Bais.in directo.electio.capitulo secundo.2.P. num.3.fol. 386.T.15.P.1.
An dicatur intrusus in Papatum iusto errore.Cardina.Iac.de concil.lib.9.art.1.nu.61.f.337.T.13.P.1.
An talis contendens de Papatu etiam quod non esset verus Papa diceretur.ibid.nu.60.
Dici meretur qui superbè,& contumaciter Papæ subijci non vult. Gondisal.de hæret.q.3.nu.2.f.333.T.11.P.2.
Dicitur ille,qui scienter ab obedientia ecclesię diuisus est,& schisma inueteratum est hæresis,non tamen est talis,qui indirectè ab ecclesia diuisus est.Cardina.Iacobat.de concil.lib.7.artic.7. nu. 16.fol.324.T.13.P.1.
Dicitur intrusus in Papatum nullo errore ductus, & etiam dicitur Apostaticus,& anathematizatus. ibidem. articu. 1. lib.9.nume. 58.fol.337.
Electus quondam an possit confirmari.Bertach.de episco.num.3. tit.de caus.materia confirmat.f.319.T.13.P.2.
Episcopus electus post abiuratum schisma an possit dispensatiue confirmari per legatum de latere.Bertach.de episcop.nu. 4. fol. 319.T.eod.P.ead.
Est etiam deponendus.Ioan.Royas.de hæretic.num. 532.fol.219. Tom.11.P.2.
Est qui ab Apostolicis sedib.est diuisus Conrad.Bru.de hęret.c.16. nu.17.f.285.T.eo.
Est qui contra singularem cathedram alteram collocaret. Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. capitulo vndecimo. numero 9.fol. 16. Tom.13.P.2.
Est quicunque hæreticus,non autem ècontra.Royas.de hæret.nu. 525.fol.219.T.11.P.2.
Et apostata an sint propriè hæretici,& quis propriè dicatur,& vnde schisma. Paul. Ghirlan. de hæretic.quæstio.2.nume.6.fol.25. Tom.11.P.2.
Et hæreticus vnde dicantur.Card.Iacob.de concil.lib.8.art.5. nu. 3.fol.332.T.13.P.1.
Fieri potest Papa licet sit caput ecclesiæ, & se subtrahendo ab vniuersali ecclesia incidit in schisma.Card.Iaco.de concil. vbi sup. nu.15.& 17.fol.332.
Hęreticus quis sit.Pauin.de visitatio. quæstio. septima. 1.P.nu.34. fol.184.Tom.14.
Incapax est beneficiorum.Pet.Rebuff.de pacific.possesso. nu. 238. fol.550.T.15.P.2.
Largè quis dicatur.Fran.de Plate. de excommunicatio. §.27.nu.3. fol.335.Tom.14.
Non est hæreticus.Pet.de Bais.in directo.electio.c.2.2.P. nu.3.fol. 386.T.15.P.1.
Nunquid in Episcopum possit eligi.Bertach.de Episc.lib.2.nu.80. fol.312.T.13.P.2.
Omnibus beneficijs priuatur.Coras.de benefic.capitu.6.num. 19. fol.294.T.15.P.2.
Propriè quis dicatur.Franc.de Plat.de excommunicat.§. 27.nu.3. fol.335.Tom.14.
Quando non censeatur resistens præceptis Papæ allegationes in materia hæresis.§.2.nu.10.f.20.T.11 P.2.
Quis propriè dicatur.Pau.Ghirlan.de hæret.quæst.2. nume. 6.fol. 24.T.eod.P.ea.
Qui propriè sit. Petr. de Perus. de reuocat. benefic. fol.244.Tom. 15.Par. prima.
Relapsus semper non est recipiendus hæreticus, schismaticus verò sic.Cardina.Iacobat.de concil.lib.7.articulo quarto.nume.2. fol.309.T.13.P.1.
Reuersus per Episcopum dispensatur.Bonagui.de dispensatio. nu. 13.fol.173.T.14.
Semper est hæreticus,sed non è contra.Pau.Ghirlan.de hæret.q.2. nu.7.fol.25.T.11.P.2.
Si ordinem receperit,a Papa solo dispensatur. Bonagui.de dispensatio.nu.74.fol.174.T.14.
Volens redire ad vnitatem,an sit restituendus ad priora.Card.Iac. de concil.lib.7.art.4.nu.1.f.309.T.13.P.1.

Schismatis incommoda.

*SCHISMATIS an Papa possit accusari. Card. Iacob.de concil.lib. 8.nu.1.art.5.f.332.T.13.P.1.
Concilium est iudex in ecclesia.Card.Iacob.vbi sup.lib.7.artic.1. nu.140.fol.306.T.13.P.1.
Diffinitio per Ioan. de Anino. refertur ab eod. vbi supra. numero 87.fol.303.
Exceptio,vel simoniæ obstat in spolio. Ponta. de spol. lib.3. nu.11. c.2.fol.293.T.14.
Formulæ abiurandi traduntur a Conra.Brun.de hæretic.c.6.num. 10.fol.298.T.11.P.2.
In casu a cardinalibus conuocandum esse concilium,alij autem dicunt ab Imperatore esse conuocandum,alij a Papa. Manfre. de card.decis.355.f.104.T.13.P.2.
In crimine quæ,& quot considerantur.Conrad.Bru.de hæret.c.1. nu.4.f.271.T.11.P.2.
Mandatio quæ sit, & eius emendatio fit a Deo, & abhomine.ibidem.nume.5.
Modi sedandi referuntur a Card.Iacob.de concil.lib.9.art.4.nu.1. 2.3.5.6.7.& vsque ad nu.9.f.338.T.13.P.1.
Occasione concilium generale congregatur, & declarat quis sit verus Papa illudque congregare pertinet ad collegium cardinalium. Royas. de hæretic. numero 518. 519.& 520.fol.219.Tom. 11.Par.secunda.
Quæstio de Papatu iudicari potest a cōcilio.Card.Alba.de potest. Papæ.nu.10.& 11.f.66.T.13.P.1.
Scandalum quàm maximè euitari oportet.Gamba.de auct. leg.de lat.lib.9.nu.112.f.220.T.13.P.2.
Tempore an Episcopus consecrari possit.Bertac.de episc.P.2. 3.P. princ.nu.5.f.322.T.13.P.2.
Quis ex pontificibus legitimare possit.Ludo.de Sard. de nat. lib. ac succes.eorum.tit.de legitimat.per rescriptum. nume. 15.fol. 37.T.8.P.2.
Vitandæ causa ecclesiam Christus ædificauit super se ipsum montem immobilem,& supra Petrum vt Vicarium.Lęl.Iord.de Roma.sed.orig.c.9.nu.37.f.12.T.13.P.2.
Vt tollatur occasio.ibid.nu.34.
* SCHISMATVM in remedium vnus fuit præpositus,ne vnusquisq; ad se trahens christi ecclesiam rumperet vnitate pastoris,succurri debuit malo tam pestifero.Micha.de Anino.de vnita.ouil. & pasto.c.13.nu.10.f.33.T.13.P.2.

De scholis.

*SCHOLA medicorum, & Philosophorum quæ sit. conrad. Brun. de hæret.c.5.nu.10.f.330.T.11.P.2.

Quid

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quid sit.ibidem.nu.1.f.329.
Sacra quæ dicatur.ibid.nu.8.
*SCHOLÆ catholicorũ quomodo restituendæ sunt. Conrad. Brun. de hæret.c.4.nu.33.f.329.T.11.P.2.
Et collegia studiorum generalium, & artium mechanicarum approbantur. Conrad. Brun. de hæretic. capitulo quarto.fol.428. Tom.11.P.2.
Hereticorum quomodo destruuntur.Conrad.Brun.de hæret. c.4. nu.27.fol.329.T.11.P.2.
In cathedralibus ecclesijs sunt instituendi.ibidem.capitulo 5.nume.21.fol.330.
In quibus docentur adulterinæ doctrinæ non habent priuilegia scholarium.idem vbi sup.c.4.nu.32.f.329.
Particulares quæ dicantur.idem vbi supra.capitulo quinto. num. 20.fol.330.
Vndecim militares referuntur a Pet.Belli.de re milita.titu.6.nu.9. fol.236.Tom.16.
*SCHOLAM contra samitariorum casus,non obstante annorum triginta cursu.D.Iacob.a Curtiuo.& in quibus casibus currat præscriptio,& in quibus non.Iacob.Nouel.de iure prothomis. §. 8. & 9.nu.47.fol.46.T.17.
*SCHOLAREM non esse probari ex matriculæ inspectione quidã tenent.Franc.Hercula.de negati.proban.nume.169.& contra tenet ipse author.f.21.T.4.

Scholares quibus priuilegijs, & facultatibus gaudeant, & quibus non.

*SCHOLARES Abbates compelli possunt, vt concedat licentiam eundi ad studia.Horat.Lut.de priuileg.scholar.priuileg.86. fol. 84.Tom.18.
Absentium commodis potiuntur.idem vbi sup.priuil.11.fol.73.& absentia causa studiorum dicitur iustissima probabilis priuilegiaria,legitima, rationabilis & causa publicæ vtilitatis. ibidem. & absentes causa studiorum restituuntur in integrum. ibidem. priuil.78.f.84 & absenti causa studiorũ ęque ac si esset præsens, & commentalis beneficium conferri potest. ibidem. priuileg. 95.fol.85.
Abstinere debent venere,vino,& somno nimio.Horat.Lut.de priuil.scholar.in præfatio.nu.18.& 19.f.70.T.18.
Actores non habent priuilegium eligendi.idem vbi sup.priuil.66. limitat.9.f.83.T.18.
Sunt fauorabiliores,quàm rei.ibid.priuil.77.f.84.
Agere possunt contra patres.idem vbi sup.priuil.71.f.83.
Diebus feriatis.ibid.priuil.75.
Altius tollere non licet ędes suas,si eorũ luminibus officiatur. Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.47.f.80.T.18.
Appellari possunt a quolibet onere. idem vbi supra. priuileg.72. folio 83.
Ad Imperatorem omisso medio.ibid.priuil.71.
Appellare non licet a sententia lata in fauorem ipsorum. ibidem. priuileg.74.
Apti studijs,qui esse dicantur.idem vbi sup.priuileg.16. limitat.7. fol.74.Tom.18.
Arbitrio iudicis committitur, quando nimia est inęqualitas. idem vbi sup.priuil.27.limitat.12.nu.78.
Armatos incedere an conueniat.Horat.Lut.de priuil. scholar.priuil.5.in fi.f.73.T.18.
Artes liberales eorum quæ sint. ibid. priuil.16.f.74.
Artifices an magis sint necessarij in Republica, quàm Doctores. idem vbi sup.priuil.46.f.79.T.eo.
Beneficia debent magis conferri ipsis studentibus in vniuersitate famosa,quàm alijs.Horat. Lut. de priuil. scholar. in præfat.nu. 22.fol.71.T.18.
Maiora plura conferri debent scholaribus.ibid.
Beneficiorum fructibus gaudent etiam absentes.idem vbi sup.priuil.100.fol.86.T.18.
Beneficium facilius confertur eis,quàm alijs.ibidem priuileg. 97. folio 85.
Bidelli eorum gaudent priuilegijs scholarium.Horat.Lut.de priu. scholar.in præfat.nu.16.f.70.T.18.
Blasphematores non gaudent ipsorum priuilegijs. ibidem. numero 16.
Bononienses renunciauerunt auth.habita.Horat.Lut.de priuileg. scholar.priuil.66.ampliat.1.f.81.T.18.
Castrense peculium habent.idem vbi sup.priuil.6.f.73.
Causæ ob quas ipsis sunt concessa priuilegia.idem vbi sup.in præfat.nu.3.cum sequenti.f.67. & causa lucri studere illiberale dicitur.Horat.Lut.de priuileg.scholar.priuileg.primo,versicu. non inferior.fol.72.
Causa studij dicitur fauorabilis.ibid.priuil.13.f.74.
Causam trahens ipsorum ad alium iudicem,quàm suum,cadit ipsa causa.idem vbi sup.priuil.65.f.82.
Cautelæ vt libros conferre non teneantur, ponitur ab Horat.Lut. de priuil. scholar. priuileg.27.ampliat.10.fol.77.& priuileg.29. fol.78.Tom.18.
Cessio,si ipsis facta sit,valet.idem vbi sup.priuil.25.f.77.
Cibi aliqui ipsis nocent.Horat.Lut.de priuileg. scholar. priuil.16. limitat.3.f.74.T.18.
Cibus plurimus ingenijs eorum nocet. ibidem in præfat. nume. 18.fol.70.
Citatione non adimitur eis eligendi facultas. idem vbi sup. priuileg.67.fol.83.
Ciuium priuilegijs gaudent,& non incommodis.Horat. Lut. de priuil.scholar.priuil.9.f.73.T.18.
Ciues deberent alere in studio. ibidem. priuileg. 16. ampliatio. 10.fol.75.
Clericorum priuilegijs gaudent.ibid.priuil.2.f.72.
Clericus an habeat electionem iudicum eorum.idem vbi sup. priuil.66.limit.1.fol.82.
Collectas non tenentur soluere.Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil. 54.fol.80.T.18.
Collegium eorum est approbatum.ibidem.priuileg.51.& collegio priuari debent illi, qui non student. ibidem.numero 7.in præfat. fol.70.
Compensatio contra eos non admittitur.idem vbi supra. priuileg. 20.fol.76.
Comparere tenentur & priuilegia sua allegare. Horat. Lut.de priuil.scholar.priuil.65.in fi.f.82.T.18.
Conferre libros non tenentur.idem vbi sup.priuil.27. vbi latè ampliatur,& limitatur.f.77.T.18.
Nullo casu tenentur, si eorum æstimationem offerant. idem vbi sup.priuil.30.f.78.
Consuetudo soluendo vectigalia contra eos non attenditur. ibid. priuil.56.fol.81.
Vt præiudicet ipsis non valet.idem vbi supra. priuileg. 100. ampliat.2.fol.86.
Consumentes pecunias in malos vsus ad collationẽ vrgeri possunt. Ibidem.priuil.27.ampliat.8.f.77.
Conueniri non possunt de delictis, vel cõtractibus,alibi commissis.idem vbi sup.priuil.9.f.73.
Creditoribus quibuscunque præferuntur.Horat. Lut. de priuileg. scholar.priuil.34.f.79.T.18.
Delinquentes mitius sunt puniendi.Horat. Lut.de priuil. scholar. priuil.74.fol.83.T.18.
Discipuli an sint verberibus castigandi.ibidem.in præfat.nu.21. & 22 fol.70.& 71.
Dispensationes facilius obtinent, quàm alij. ibidem. priuileg. 97. folio 85.
Dispensationes obtinent,vt quis eorum studiorum causa vsque ad septẽnium promoueri non teneantur.ibid.priuil.98.vbi latè declaratur.fol.85.
Distributiones quotidianas an percipiant etiam absentes causa studiorum.ibid.priuil.100.f.86.
Diuersæ gentis cur diuersis scientijs addicti sint.ibid.priuileg. 16. limit.6.fol.74.
Et ibi quod diuersis diuersa placent.ibid.
Dociles qui sint. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuileg.16.fol. 74.Tom.18.
Doctorum priuilegia gaudent.ibid.priuil.4.f.72. & ibi habes quæ sint doctorũ priuilegia.& an doctores magis necessarij sint Reipublicæ,quàm artifices.ibid.priuil.46.f.79.
Dominus etiam inuitus domos ipsis scholaribus locare compellitur.ibid.pri.33.f.79. & quòd domini locantes domos in scholarium conductorum præiudicium sunt excommunicati.ibi. pri. 42.fol.79. & ibi etiam quòd dominus scholasticũ conductorem expellere nequit.ibid. priui. 40. & quòd dominus alijs domum locare non poterit, si scholares idem quod alij obtulerunt. ibidem.priuil.41.
Donatio ipsis facta sine insinuatione valet.Horat.Lut.de priuileg. scholar.priuil.23.f.71.T.18.
Donare ipsis pater præsumitur causa studij.ibid.priuil.26.
Dormiẽtes in scholis an sint digni priuilegijs ipsorum. ibid.in præfat.nu.32.in fin.f.71.
Dotis priuilegijs gaudent.ibid.priuil.3.f.72. & dotis priuilegia recensentur.ibid.in fin.
Ecclesiæ seruire dicuntur,qui student. Horat. Lut. de priuil.scholar.priuil.2.f.72.T.18.
Ecclesiarum priuilegijs gaudent.ibid.
Editio fieri debet ipsis actoribus ibid.priuil.76.f.83.
Eligere possunt sub quo iudice malint conueniri.ibid.priuil.66.vbi declaratur latissimè.f.82.
Emancipati conferre non tenentur.ibid.priuil.29.f.78.
Episcopus est iudex ipsorum.ibid.priuil.65.in princ. f.82. & ipse Episcopus cum maiori parte capituli statuere potest, vt quilibet contribuat in subsidium ipsorum scholarium pauperum. ibid. priuil.91.f.84.T.18.
Exactione quacunque liberi sunt.ibid.priuil.54.f.80.
Excommunicati non gaudent priuilegijs ipsorum. ibid. in præfat. nu.14.in fin.fol.70.
Excommunicati sunt patres,qui denegant sumptus in studio.ibid. priuil.16.ampliat. 1.f.74 & locãres etiam domus in scholarium conductorum præiudicium.ibid.priuil.42.f.79.
Excusantur a muneribus personalibus.ibid.priuil.58.vbi ampliat. fol.81.T.eo.18
Executio in libris fieri non potest ipsis.ibid.priuileg.32.vbi limitatur.fol.79.
Exigens aliquid ab ipsis pauperibus simoniam committit.ibid.priuil.89.fol.84.
Expelli non possunt, etiam si domini vsibus domus necessaria sit. ibid.priuil.40.f.79.
Expelli potest faber malleo obstrepens iuxta ipsorum domos, vel scholas.ibid.priuil.46.f.79.
Expendentes in studia contra voluntatem patris, repetere possunt ab ipso patre. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuileg. 19. fol. 76.Tom.18.
Expendisse præsumuntur in causis scholasticis.ibid.priuileg.18.in fin.fol.76.& expendisse præsumuntur patres ex bonis filij. ibid. priuil.16.limitat.5.f.74.
Expensa ipsorum in studia præsumuntur, & taxantur arbitrio boni.ibid.priuil.16.limitat.2.

Expensæ

Expensæ magnæ ipsorum studijs sunt,& fiũt,& quare.Horat.Lut. de priuil.scholar.priuil.27.ampliat.1.fol.77.T.18.& expensę cõsumptæ non sunt conferendæ.ibid.ampliat.2.
Expensæ studij ipsorum quæ sint.ibidem. priuileg. 16. ampliat. 2. folio 74.
Faber malleo obstrepens iuxta ipsorum domos, seu scholas,expellitur.ibid.priuil.46.f.79.
Falsum dicentes coram aliquo iudice,amittunt priuilegium eligẽdi.ibid.priuil.66.limitat.4.fol.82.T.18.
Famuli ipsorum gaudent illorum priuilegijs. ibidem in præfat. num.2.fol.69.
Fauorabiles dicuntur illorum causæ. ibidem. priuileg. tertiodecimo.fol.74.
Fauorabilia priuilegia extenduntur ad eos.ibid.
Fauorabiliores sunt,quàm alij etiam si essent actores.ibidem. priuileg.77.fol.84.
Feriatis diebus agere possunt.Horat.Lut.de priuil.75.nu.83.Tom. 18.& Ferrariense Gymnasium est approbatum.ibidem in præfatione.nu.27.fol.71.
Festis diebus ipsis studere licèt.ibid.priuil.50.f.80.
Fidei commissum alienari potest, & causa ipsorum studij.ibidem. priuil.17.fol.76.
Fideiussores ipsorum non habent eligendi facultatem.ibidem.priuil.66.limitat.12.f.83,
Filij possunt compellere patres, vt sibi ministrent sumptus in studia.ibidem.priuil.16.vbi latissimè declaratur.f.74
Renunciantes hæreditates paternas, vt consequantur sumptus in studia,an conferre debeant.idem vbi sup.priuileg.27.limitat.4. fol.78.& possunt agere contra patrem.ibid.priuil.71.f.83.
Filij familias testari possunt.Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.60. fol.81.Tom.18.& quis sit finis scientiarum. ibid.priuil.1.vbi latissimè.fol.71.
Fratri minori causa studij potest donari,& legari.ibidem.priuileg. 92.& 93.fol.85.
Fratres tenentur in studia impendere pro fratribus.ibidem priuil. 16.ampliat.3.fol.75.
Iurari solent eorum bona famuli,hospites,& mercatores,& caupones.idem vbi sup.in præfa.nu.17.f.70.
Gabellam soluere non tenentur.idem vbi sup.priuil.54.f.80.
Gimnasijs singulis habent eorum priuilegia.Horat. Lut. de priuileg. scholar. in præfatio. & priuileg. sexagesimoquinto. in fin. fol.82.Tom.18.
Honestè viuentes, an gaudeant priuilegijs ipsorum licet non studeant.ibidem.in præfatio.nu.8.f.70.
Ieiunare oportet,& quare.ibid. in præfat.nu.18.f.70.
Ignorantes non gaudent priuilegijs ipsorum.ibid.nu.36.f.71.
Imperator pollicetur defendere.Horat.Lut.de priuil. scholar. priuil.14.fol.74.T.18.
Potest legitimare,dummodo sint scholares de terris ecclesiæ.ibidem.priuil.15.
Imperium merum habent doctores in eos. ibidem. priuileg.70. folio 83.
Incertà promissio fauore ipsorum valet.ibid.nu.38.f.79.
Incertum legatum causa studij valet.ibi.priuil.61.f.81.
In debitum ipsis triennio solutum in futurum quoque præstari oportet.ibid.priuil.63.f.81.
Indocti libros conferre tenentur.Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.27.limital.10 f.77.
Ingenijs ipsorum nocent cibi quidam,& nimij. Horat.Lut.de priuileg.scholar.in præfat.nu.18.f.70.T.18
In geniorum ipsorum proprietates.ibid priuil.16.limitat.6.f.74. & ipsorum ingeniorum diuersitas.ibid.
Iniuria aliqua non sunt afficiendi.ibid.priuil.79.f.84.
Iniuria afficiẽtes,vel illos visitantes , quomodo priuandi sint.ibid. priuil.81.fol.84.
Iniurias ipsorum vindicare negligentes puniuntur. ibidem. priuileg.82.
In quiri potest,ac debet de iniuria ipsis illata.ibid.priuil.83.
Insinuatio non requiritur in donatione facta ipsis. ibidem. priuileg.23.fol.77.
Instrumentum in eorum fauorem præsumitur' prius confectum. ibid.priuil.35.f.79.
Interesse singulare cadit in eorum libris.ibid.priuil.32.
Intrantes scholas in fraudem non gaudent priuilegijs.Horat.Lut. de priuil.scholar.in præfat.nu.10.& 11.f.70.T.18.
Iudices tres,vel quatuor potius habent.ibid.priuil.65. vbi latè declaratur.f.82.& tales iudices possunt delegare eorum iurisdictionem.ibidem.
Iudex,qui alios præuenit in citando ipsos non est potior. ibidem. priuil.67.fol.83.
Iudicandum est in dubio in fauorem ipsorum. ibidem. priuilegio.77.
Iurare de calumnia non tenentur iudicem recusantes.ibidem.priuil.69.fol.83.& iurisconsultorum finis qualis sit.ibidem.priuil. 1.versic.quilibet.fol.72.& iurisconsulti dicuntur sacerdotes,& religiosissimi,& meliorem vitã ducere, quàm monachi, & alij religiosi.ibid.vers.non est igitur.
Iuris studiosi magis priuilegiati videntur.ibidem.in præfatio. nume.32.fol.71.
Iuuenes discere oportet.ibid.nu.37.f.71.
Laborandum est ipsis studentibus.ibid.in præfatio.nu.11.& labor iustus præmijs,& honore decoratur.ibid.
Lacedemonij laudantur, quod magnum studium in pueros confere bant.ibid.priuil.16.ampliat.10.f.75.
Laudes ipsorum ponuntur.ibid.in præfatio.nume.27. fol.71. & priuil.12.fol.73.
Legata in causam studij ipsis scholaribus connumerantur inter legata pro cultu diuino.ibid.priuil.2.fol. 72. & legatum incertum studij causa valet.ibid. priuil.72.f.79. & legatum nullum quod triennio præstitum sit in futurum quoque præstari oportet. Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil.63.f.81.T.18.
Libri eorum an debeant a parentibus emi inauratis literis ornati. ibid.priuil.16.limitatio.18.f.75.
Libros non videtur pater donare,quando inuitus emit.ibid. priuileg.16.in fin.& ipsorum scholarium libri præcipui esse debent. ibid.priuil.27.f.77.& libri post cessionem empti scholaribus nõ auferuntur.ibid.priuil.31 fol.79.& libri ipsorum non possunt capi pro executione rei iudicatæ.ibid.priuil.32.& inter res precio sas olim connumerabantur.ibid.priuil.27.in fin. f.77. & libros proprios retinere valde studiosi interest.ibid.priuil.32.fol.79.& non censentur obligati.ibid.priuil.33.f.79.
Licentiam studendi concedere cogitur ipsis superior. Horat. Lut. de priuil.scholar.priuil.85.fol.84.T.18.& licentia percipiendorũ fructuum in absentia causa studiorum an opus sit.ibid.priuileg. 98.limitat.3.f.85.
Gratis dari debet.ibid.priuil.99.ampliat.2.
Licentiam studendi ipsis scholaribus clerici petere debent.ibid.limitat.1.fol.86.
Licentiati, an gaudeant priuilegijs doctorum. ibidem. priuileg. 4.fol.72.
Non conferunt libros. ibidem. priuileg. vigesimoseptimo. ampliat.8.fol.77.
Literarum sunt honores,& augmenta vniuersali ecclesiæ.ibidem. priuil.2.in fin.f.72.& literæ conseruatoriæ nemini,nisi scholaribus suffragantur.ibid priuil.103.f.87.
Locare domos ipsis compellitur dominus etiã inuitus.Horat.Lut. de priuil.scholar.priuil.39.f.79.T.18.
Locari alijs domus non potest, si ipsi idem quod alij obtulerunt. ibid.priuil.41.f.79.
Lucri causa studere non debẽt.Horat.Lut.de priuil.scholar.priuil. 1.vers.non inficior.f.72.T.18.
Lucri cupidi sunt,vt putà & omnes homines.ibidem.priuileg.primo,in fi.
Ludentes non gaudẽt priuilegijs ipsorum scholarium. Horat.Lut. de priuil.scholar.in præfat.nu.15.in fi.f.70.T.18.
Luxurioſi,an sint existimandi scholares.ibidem. nume.27. fol.71. & luxuria, quamplurimum nocet ipsis scholaribus. ibidem.nume.3.fol.69.
Macedonianum senatusconsultum non procedit in ipsis. Horat. Lut.de priuil.scholar.priuil.18.f.76.T.18.
Magistris leuis castigatio est concessa in scholares. ibid. in præfat. num.21.fol.70.
Mali probis obesse non debent.ibid.nu.29.f.71.
Mandatum de prouidendo, quod est in fauorem ipsorum scholarium præsumitur prius confectum.ibid.priuil.37.f.79.
Matriculatus esse oportet.Horat.Lut. de priuil. scholar. in præfat. nu.20.fol.70.T.18.
Melancolia oritur ipsis studentibus ex studio.ibid.d.n.20.
Memoria opus est ipsis.ibid.priuil.16.limitatio.6.f.82.
Memoria artificiosa damnanda est in ipsis.Horat.Lut.de priuileg. scholar.priuil.98.ampliat.2.vbi dicit, quod nulla ars melior studio est f.87.T.18.
Mercedes præceptoribus soluere debent. Horat. Lut. de priuileg. scholar.priuil.89.f.84.T.18.
Meretrices eorum non sunt dignæ eorum priuilegijs. ibid. in præfat.num.3.fol.69.
Possunt expelli ab ipsis scholaribus.ibid.
Militum priuilegijs gaudent, & quæ sint ista priuilegia militum, & quod milites Rempublicam cum armis defendunt. ibidem. priuileg.5.fol.73.
Minores studentes excusantur a muneribus personalibus.ibidem. priuil.58.fol.81.
Misereri oportet eorum.ibidem.in præfat. nu. 13. & quare.nu.14. & sequenti.fol.70.
Monachi, quando sunt in scholis , & agere , & conueniri possunt. ibidem. priuileg. 85. fol. 84. & priuileg. 86. vbi quod monachus potest agere,vt sibi sumptus Abbas subministret.f.84.
Monachi studij fauore possunt in magistros assumi.Horat. Lut.de priuil.scholar.priuil.61.f.81.T.18.& quod causa studij Monasterium possunt obligare ibidem.priuile. 87. fol. 84. & si maneant in studio sine licentia non gaudent priuilegijs scholarium.ibid. in præfat.nu.18.fol.70.
Morbi diuersi oriuntur ipsis ex studio.ibidem.in præfatione.num. 20.fol.70.
Mulierum domos frequentantes non præsumuntur dicere Pater noster.ibid.in præfat.nu.27.f.71.
Muneribus personalibus non astringuntur . ibid. priuileg. 58. vbi declaratur.fol.81.
Mutuum ipsis dari potest.ibid. priuil.18.f.76.
Repetunt parentibus etiam inuitis,si qui scholastici aliquid immutuum dederunt.ibid.priuil.19.f.76.
Natura ipsorum spectanda est quando est dubium cui scientiæ tradi debeant.ibid.priuil.26.limitat.6.f.78.
Natura repugnante nihil decet.ibid.
Neapolitanum gymnasium est approbatum ipsis. ibidem. in præfat.nu.3.fol.69.
Necessaria ipsis operam dantibus referuntur.ibidem.priuileg.6 limitat.7.fol.63.
Necessarius ipsis dicitur esse sumptus in studia. ibidem. priuileg. 16.fol.74.
Notarij vniuersitatis non gaudent priuilegijs ipsorum.ibidem. in præfat.nu.4.in fin.f.69.

Source: BIU Cujas

Index Tractatuum

Nouitij ſemper credunt ſe decipi.ibid.in præfat.nu.24.f.71.
Obligati non cenſentur libri eorum.ibid.priuil.33.f.79.
offendentes ſcholas, vel domos ſcholarium committunt ſacrilegium. Horat. Lut. de priuileg. ſcholar. priuilegio. 80. folio 84. Tom.18.
Officium aliquod aſſumentes non gaudent priuilegijs ſcholariũ. Horat.Lut.de priuil.ſcholar.in fi.nu.29.f.89.T.18.
Officio iudicis patres coguntur in ſtudia impendere.idem vbi ſup. priuil.16.limitat.1.f.75.T.18.
Ordinarij iudices recuſantur ab ipſis. Horat. Lut. de priuil.ſchol. priuil.68.f.73.
Ordines ſumere non poſſunt ab epiſcopo ſtudij,ſine facultate epiſcopi originis.ibid.priuil.69.f.83.& ipſi ordines minores conferri poſſunt.ibid.priuil.101.f.87.
Parentes debent erudire.Horat.Lut.de priuil. ſcholar. priuile.16, ampliat.7.& 9.f.74.T.18.
Patauini priuilegia gymnaſij ipſius habent. ibid. priuil.100. limit. 1.& 3.f.87.& in fi.nu.23.f.89.
Pater compelli poteſt,vt ſumptus in ſtudia ipſi ſubminiſtret. ibid. priuil.16.vbi latiſſimè declaratur.f.74.
Qui ſumptus in ſtudia ipſis denegat eſt excommunicatus,& malum ſortitur euentum.ibid.d.priuil.16.& debet æqualiter teſtari inter ipſos filios.ibidem.priuil.27.f.77. & pater naturalis tenetur ad ea quæ ad diſciplinam pertinent. ibid.priuil.16. ampliat. 15.folio 75. & an ex bonis filijs expendi præſumatur. ibidem. priuilegio. 16. limitat. 5.& pater filio donare poteſt cauſa ſtudij. ibidem.priuileg.22. fol.76. & filio ſcholaſtico cedere poteſt. ibidem.priuile. 25. fol.77.& filio donare præſumitur cauſa ſtudij. ibid.priuil.26.
Patria ipſis,& cuique dulciſſima,& gratiſſima eſt.ibidem. in præfat.nu.14.fol.70.& cauſa ſtudij patruus poteſt ſtipulare in fauorem ſui nepotis abſentis.ibid.priuil.vlt.f.87.
Pauperum priuil.ad ipſos extenduntur.ibid.priuil. 7. fol.73.& ibi quis ſit pauper, & eius priuilegia, quæ ſint, & pauperi ſcholari ſubueniri poteſt ab epiſcopo cum maiori parte capituli in præiudicium aliorum.ibid.priuil.91.f.84.
Pecuniæ in ſtudia ipſis erogari debent a parentibus iuxta qualitatem ſtudentium, modum, facultatem dignitatem natalium, & conſuetudinem aliorum ſtudentium.ibidem.priuileg. 13. limitat.3.fol.74.
Pecunias male conſumentes ad collationẽ vrgeri poſſunt. Horat. Lut.de priuil.ſcholar.priuil.27.ampliat.3.77.T. 18. & quod habent peculium Caſtrenſe.ibid.priuil.6.nu.73.
Pedagogi non ſecus dominantur, ac tyranni. ibidem.in præfatio. nu.22.& nu.23.& pedagium ſoluere non tenentur.ibidem. priuileg.85.fol.80.
Peregrinatio eſt ipſis amara.ibid.in præfat.nu. 14.f. 70.& ideo peregrinorum miſereri oportet. ibid.nu. 15. & quod peregrinatio paupertatem generat.ibid.nu.16.
Peregrinorum priuilegia habent.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.8.f.73.T.18.& peregrini dicuntur. ibid. & peregrinis fauendum eſt,& quare.ibid.
Pericula ipſorum referuntur in præfat.ibid.nu.21.f.70.
Perpetuò ipſis multa fieri prohibentur, quæ ad tempus liceat. ibi. priuil.98.circa principium.f.85.
Quia dicitur cauſa eorum omnium.ibid.priuil.1.f.72.
Pium dicitur datum ipſis. ibidem.in præfatio. verſiculo. moueor. etiam.fol.70.
Poteſtas eſt iudex ipſorum.Horat.Lut.de priuil. ſcholar. priuilg. 65.in princip.& non ſeruans eorum priuilegia.ibidem.ampliat. 1.fol.82.
Præceptoribus debent ſoluere mercedes. ibidem. priuileg. 89. fol. 84.& præceptor tenetur alere ſcholares pauperes.ibidem.priuil. 16.ampliat.6.fol.74.
Præmia virtutis ſunt ipſis tribuenda. ibid. in præfat. nu.4.cum ſequenti.fol.69.
Præſentes exiſtimantur, & præſentium commodis fruuntur. ibid. priuil.10.fol.73.
Præſumitur contra ipſos alloquentes mulieres.ibidem. in præfat. num.27.fol.71.
Priuilegia ipſorum ſunt contra leges.ibi d.in præfat.nu.1.fol.69.& quare.nu.6.8.& 9.f.70.
Leges duodecim tabularum ſcire noluerunt. ibid.nu. 2. fol.69.& quare.nu.7.fol.70.
Quare ipſis ſint conceſſa. ibidem. in præfat. nume. 3. & ſequenti.fol.69.& merentibus irrogari debent.ibidem. nume.5. fol.69. & nu.6.fol.70.
Sunt ſtrictè interpretanda præter ipſorum priuilegia.ibidem.priuileg.13.fol.74.
Priuilegiarij quando vtantur priuilegijs ſuis contra alios priuilegiarios.ibid.priuil.66.limitat.10.f.83.
Priuilegijs ipſorum clauſis in corpore iuris non intelligitur derogatum per clauſulam, non obſtantibus. ibidem. priuilegio. 100.fol.86.
Priuilegium allegare debent. ibidem. vbi ſupra. priuileg. 69. in fin.fol.83.
Profiteri debent apud publicanum,ibidem. priuileg. 55. limitat. 10.fol.81.
Promiſſio incerta ipſis facta fauore ſtudij valet.Horat. Lut.de priuil.ſcholar.priuil.38.f.79.T.18.
Promoueri non tenentur vſque ad ſeptennium. ibidem. priuileg. 98.fol.85.
Publica vtilitas verſari dicitur in ipſis,& ideo prærogatiuis in eius fauorem introductis gaudent.ibid.priu.12.f.73.
Publicani illicitè aliquid ab ipſis extorquentes valde puniuntur. ibid.priuil. 57.f.81.
Pueri nimio cibo, & ſomno ebetiores fiunt.Horat.Lut.de priuile. ſcholar.in præfat.nu.18.f.70.T.18.
Pulchri in eorum corpore virtus eſt gratior.ibidem.priuileg.16.limitat.7.fol.75.
Puniri mitius debent.ibid.priuil.74.f.83.
Pupilli dicuntur nouitij.ibid.in præfat nu.24.f.71.
Quotidianas diſtributiones an habeant, cum ſint abſentes cauſa ſtudiorum.Horat.Lut.de priuil.ſcholar. priuileg. 100.limitat.1. fol.87.Tom.18.
Rationes,vt Peruſij appellant prohibentur ipſis.ibid.in præfat.nu. 25.cum ſequen.f.71.& in fi.nu.7.f.88.
Reconuentio an ipſis fieri poſſit. ibidem. priuilegio. 66. ampliat. 3.folio 82.
Rector eſt iudex ipſorum.ibid.priuil.65.in princ.f.82.
Rector ipſorum an clericus,vel laicus creari debeat.ibid.priuileg. 66.limitat.1.fol.82.
Rectori inobedientes non gaudent priuilegijs ſcholarium. idem. vbi ſup.in fin.nu.19.fol.88.
Recuſari poſſunt iudices ordinarij ipſis. ibidem. priuilegio. 68. folio 83.
Repeti non poteſt in debitum ipſis per errorem ſolutum.ibid.priuil.41.f.79.& priuil.21.f.76.
Repræſaliæ ad ipſos non extenduntur.ibid.priuil.52.f.80.
Reſcripta facilius obtinent quàm alij. Horat. Lut.de priu.ſcholar. priuil.92.f.85.T.18.
Reſidere non tenentur in ſuis eccleſijs ſtudiorum cauſa. ibidem. priuil.99.fol.85.
Reſtitutio in integrum concedenda eſt ipſis cauſa ſtudiorum.ibidem.priuil.78.fol.84.
Retorquutio fieri non poteſt contra ipſos.ibidem.priuileg.66.ampliat.5.fol.82.
Reuerentia ipſis cauſa ſtudiorum debetur.ibidem.in præfat.num. 10.fol.70.
Reuocari,an,& quando poſſit diſpenſatio ipſis facta. ibidem. priuil.98.fol.85.
Reus tenetur edere ſcholaribus actoribus. ibidem. priuilegio. 76.fol.83.
Romanum gymnaſium eſt ipſis antiquum, & approbatum. ibid. in fin.num.22.fol.88.& nu.23.f.89.
Sacrilegium committit offendens loca ipſorum.ibidem.priuileg. 80.fol.84.
Salamantinum ſtudium eſt ipſis approbatum. ibidem. in fin. nume.23.folio 89.
Salernitanum gymnaſium approbatum eſt ipſis.ibid.
Sunt Imperatoris ſub protectione.ibid.priuil.14.f.74.
Sunt liberi a ſenſu,& exactionibus quibuſcunque. ibidem. priuileg.54.fol.80.
Sunt puniendi acriter, & expellendi ſi ſunt diſcoli. ibidem. priuileg.90.fol.84.
Studentes dicuntur laborare pro vtilitate totius eccleſię. ibid. priuil.2.f.72.& priuil.12.f.73.
In propria ciuitate,an gaudeant priuilegijs ſcholarium. ibidem. in fin.nu.27.fol.89.
In ſtudijs non generalibus non gaudent priuilegijs ſcholarium. ibidem.in fi.nu.23.
Parum,aut nihil,an gaudeant priuil.ſcholar.& an collegio priuari debeant.ibid.in fin.nu.5.& 7.f.78.
Poſt vigeſimum quintum annum,an gaudeant priuilegijs ſcholarium.ibid.nu.37.fol.89.
Studere diebus feſtis licitè poſſunt. Horat. Lut.de priuil. ſcholar. priuil.49.fol.79.T.18.
In ciuitate interdicta non poſſunt, & ſi ſtudeant non gaudent priuilegijs.ſcholar.ibid.in fin.nu.22.f.88.
Nimis nocet eis.ibid.in præfat.nu.20.f.70.
Poſſunt inuitis patribus.ibid.priuil.16.f.74.
Studium pallorem eis generat, & diuerſas ægritudines. ibidem. num.19.& 20.fol.70.& ſtudium eccleſiæ vtiliſſimum eſt.ibidem. priuileg. 2. in fin. fol.72. & eſt vtiliſſimum religioni. ibidem. & magis eſt priuilegiatum quàm dos. ibidem. priuilegio. 3. folio 72.
Succeſſores an teneantur ſtare locationi factæ per ſcholarem. Horat.Lut.de priuil.ſcholar.prinil.100.in fi.f.87.T.18.
Sumptus in ſtudia,an ſit ipſis neceſſarius. ibidem. priuileg.ſextodecimo.fol.74.
Præſtari debet in principio anni. ibidem. priuileg. 16.ampliat. 15.fol.75.
Qualis,& quantus eſſe debet.ibid.limitat.3.
Symoniam committit, qui aliquid exigit a pauperibus ipſis ſcholaribus.ibid.priuil.89.f.84.
Teſtari poſſunt filij familias.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuile. 60.fol.83.T.18.
Quomodo volunt, & quomodo poſſunt. ibidem. priuilegio. 61.fol.81.
Turbantes alios ſcholares pulſando, vel irridendo his priuilegijs eſt indignus.ibid.in fi.nu.12.f.88.
Vagi nunquam efficiuntur magiſtri.ibid.in fin.nu.6.f.88.
Priuilegijs his non gaudent.ibid.nu.7.
Vectigal.nullum ab ipſis eſt exigendum.ibid.priuil.55.f.88.
Vendere non poſſunt fructus beneficiorum.ibidem.priuileg.100. in fin.fol.87.
Veneris damna eis referuntur.ibid.in fi.nu.3.
Remedia ponuntur.ibid.
Viatores dicuntur. Horat. Lut.de priuileg. ſcholar. priuileg.8.fol. 73.Tom.18.
Vinum non modicum ſumptum per ipſos multa mala eis cauſat. ibid.in præfat.nu.18.f.70.

Vigilare

Source : BIU Cujas

Vigilare debeant.ibid.nu.19.
Visitantes habent priuilegia.ibid.in fin.nu.2.f.87.
Virturem labore quærunt.ibidem.in præfat.num.11. fol.70. & ibi habes,quod virtuti præmia sunt tribuenda.ibid.nu.4.& 5.f.69. & quod virtutis præmium est honor.ibid.
Viuentes inhonestè,an gaudeant priuilegijs scholarium.ibid.in fi. num.13.fol.88.
Vtilitas publica versari dicitur in ipsis,& quære.Horat.Lut.de priuil.scholar.priu.12.f.73.T.18.
Vide reliqua infra in subsequenti proxima rubrica.

Scholares quid possint, & non, & a quibus abstinere debeant.

* SCHOLARES a domo,seu camera recedentes, an alium non rixosum in eorum locum subrogare possint.Pet. Rebuff. de priuile. scholar.priuil.12.nu.1.f.36.T.18.
A qualibet interlocutoria appellare possunt.Pet.Rebuff.de priuil. scholar.priuil.163.nu.1.f.60.T.eo.
Ab executione rescripti apostolici excusantur. Pet. Rebuff.de priuil.scholar.priuil.81.nu.1.f.48.T.18.
Ab omnibus collectis,taleis,& muneribus sunt exempti. idem vbi sup.priuil.149.nu.1.f.58.
Ab omnibus tueri debent.ibid.priuil.129.nu.3.f.56.
Actores forum rei non sequuntur.Pet.Rebuff.de priuile.scholar. priuil.162.nu.1.fol.6.T.18.
Ad approbandos requiruntur ad minus septem doctores. Ant.Maria.Corat.de electio.opinio.nu.25 f.225.T.eo.
Ad Papam omisso medio appellant.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil.164.nu.9.f.60.T.18.
Agere contra eos a studio recedentes quis inuitus cogitur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.17.nu.1.f.37.T.18.
Aliquid scribentes, quomodo debeant scribere, & scholaris perit us debet præcedere doctorem ignorantem, & doctoratus laurea nõ consideratur.Ant.Mar.Corat.de electio.opinio. inspect. 11.nu.131.fol.233.T.18.
Alteri stipulari possunt.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuileg.104. nu.14.fol.52.T.18.
An,& quãdo possint compellere aliquem ad locandũ ipsis equos, vt domum eant.idem vbi sup.priuil.7.nu.3.f.34.
An possint arma portare.ibid.priuil.129.nu.2.f.56.
An possint expelli per dominos, si rebus locatis ipsi domini indigeant.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.octauo.nume.1. fol.35.Tom.18.
An pro equo deteriorato detineantur. ibidem.vbi supra. priuil.7. nu.16.fol.35.
Pro equo æstimato dato,& mortuo, & quid operetur æstimatio. Pet.Rebuff.de priuileg.scholar. priuileg. septimo. nume.15.fol. 35.Tom.18.
Si sit effectus macer equus,quia non dedit auenam. ibidem. nume.5.fol 34.
Beneuestiti incedere debent.Renat.Choppi.de priuil.rustico. fol. 94.Tom.18.
Bidelli eorum non debent conducere domos scholaribus locatas. Pet.Rebuff.de priuilegio.scholar.priuileg.decimo.nume.4.fol. 35.Tom.18.
Bjrruarij non possunt præcipere ipsis, vt eos adiuuent ad capiendum aliquem.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuile.47.nume.2. fol.42.Tom.18.
Boni ingenij ante quinquennium possunt effici doctores. Pet. Rebuff.de priuileg.scholar. priuileg.octuagesimoquarto.nume.1. fol.48.Tom.18.
Non solum verbis, sed etiam rebus suo præceptori gratias referunt.Pet.Rebuff.de priuilegio.scholar.priuilegio.7.nume.1.fol. 65.Tom.eod.
Cessantibus soluere collectas ipsis, an rustici teneantur soluere totam exemptorum portione non diminuta.Pet.Rebuff. de priu. scholar.priuil.149.nu.4.f.58.T.18.
Circa libros suos, ponit Cornel.Beninca.de pauperta. specia.9.fol. 161.Tom.18.
Ciuitate interdicta audire possunt lectiones.Pet.Rebuff.de priuil. scholar.priuil.143.nu.1.f.57.T.18.
Clerici non tenentur conferre libros,nec alias res.Pet.Rebuff. de priuil.scholar.priuil.55.nu.8.f.44.T.eo.
Clerici aliquem verberantes, an ad emendam honorabilem condemnari possint.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuileg.194. nu. 2.fol.58.Tom.18.
Collegia gaudent priuilegijs ipsorum.ibidem. priuileg.166.nu.16. fol.61.Tom.eod.
Commodatum factum per eos, qui volunt recedere vsu non finito reuocatur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuileg.16.nume.2. fol.37.Tom.eod.
Communiter pauperes sunt.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuile. 11.nu.19.fol.36.T.eo.
Compelli non possunt ad aliquod opus faciendum, sicut nec nobiles.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar. priuileg. 47. nume.1.fol. 42.Tom.18.
Compensatio, an fiat contra ipsos petentes stipẽdia. idem vbi sup. nu.1.fol.61.T.13.
Conductori non fit remissio ob pestem per eum procuratam. idẽ si conductor esset malus vir, vsurarius, blasphemator, sodomita.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.vndecimo.nume.13. fol.36.Tom.eod.
Conuentio licèt inter ipsos de stando simul fiat,tamen si vnus eorum fuerit molestus, ab illa conuentione recedere poterit. Pet. Rebuff.de priuileg.scholar.fol.36.T.18.
Cum eis cancellaria dispensat,vt dum sunt in studio percipiant fructus beneficiorum suorum,ac si residerent.Pet. Rebuff.de priuileg.scholar.priuile.31.nume.1. limita.prout infra. num.3.& 4. fol.40.Tom.eod.
Curati,an teneantur infra annum promoueri,& an cum eis dispẽsari possit,licèt non habeãt tempus ad promouendum,& dispẽsatus per Papam, vt non teneatur promoueri ante vigesimum quintum annum,si postea Episcopus cum eo dispenset,non currit tempus ante finitum tempus dispensationis Papæ. Pet. Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.trigesimosexto.nume. 1. 2. & 3.fol.41.Tom.18.
Damnum inferentes consanguineis, seu nuncijs ipsorum scholarium in quadruplum puniuntur. Pet.Rebuff.de priuil. scholar. priuil.79.nu.1.f.47.T.18.
De bonis donatis per patres,vel alios testari possunt.idem vbi sup. priuil.128.nu.1.f.56.
De scientia doctoris testantes credũtur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil.68.nu.1.f.46.T.18.
Debent aduertere,ne obstrepitum a lectione auertantur. idem vbi sup.priuil.4.nu.3.& 4.f.65.T.eo.
Cauere se inutili ocio dare.ibid.priuil.9.nu.6.f.66.
Etiam humiles esse,quia superbis resistit Deus. ibidem. priuileg. 2.num.1.fol.64.
Dicuntur continuè per quinquennium studuisse,licèt tempore vacationum fuerint absentes, & testes hoc deponentes non essent periuri.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.23.nume.8.fol. 39.Tom.18.
Dimittentes vicarium in suo beneficio,an excusentur ab horis canonicis dicendis.Petrus Rebuff.de priuil.scholar.priuil.28.nu. 1.fol.39.Tom.18.
Dispensationem eis factam Episcopus reuocari non potest. Pet. Rebuff.de priuilegio.scholar. priuileg. trigesimoseptimo.nu.1. fol.41.Tom.18.
Docendo doctores efficiuntur. ibidem. priuileg. 51.nume.1.folio 43.Tom.18.
Doctor non debet verberare.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil. 71.nu.2.fol.46.T.18.
An suos pauperes alere teneatur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.pri uil.66.nu.1.& 3.f.45.T.18.
Doctores possunt esse testes pro ipsis scholaribus. Pet. Rebuff.de priuil.scholar.priuil.67.nu.1.f.45.T.eo.
Vtrum iurisdictionem in ipsos habeant.Pet.Rebuff.de priu.scholar.priuil.158.nu.1.f.60.T.18.
Doctoribus interdictis interdicti non censentur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.143.nume.2.fol. 58.& scholares docti dotem maiorem habere debent.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.52. nu.1.fol.43.T.18.
Domum conducentes scholari locatam excommunicati sunt. idẽ vbi sup.priuil.10.nu.1.f.35.
Donatio facta ipsis valet.ibid.priuil.56.nu.3.f.44.
Inter viuos,hospiti animo recedendi a studio, si non recedat facta donationem reuocare poterunt.Pet.Rebuff.vbi sup. priuile. 63.num.1.fol.45.
Vltra summam 500.aureorum facta ipsis,resinuatione non eget. ibid.priuil.64.nu.1.f.45.
Edere libros,quis ipsis tenetur ad intentionem suam fundandam. idem vbi sup.priuil.116.nu.1.f.55.
Eis ab Episcopo cum maiore parte capituli statutum fieri potest, vt quilibet canonicus aliquid contribuat.Pet. Rebuff. de priuil. scholar.priuil.92.nu.1.f.42.T.18.
Eis beneficia maiora dantur.idem vbi supra.priuileg. 27. nume.1. & ibi quare ipsis scholares discant,& ad quem finem.f.39.
Eorum libri non sunt tacitè pro pensione domus obligati.Pet. Rebuff. de priuileg. scholar. priuileg. decimonono. nume. 1.folio 37.Tom.18.
Eorum prodispensatione facta Episcopus nihil accipere debet.idẽ vbi sup.priuil.38.nu.1.f.41.
Episcopus statuere potest cum maiori parte capituli, vt quilibet canonicus aliquid contribuat in ipsorum studium.ibid. priuile. 42.nu.1.fol.42.
Et religiosi vendentes libros qualiter puniantur. Pet. Rebuff. de priuileg.scholar.priuileg.quinquagesimoseptimo. nume. 4.fol. 44.Tom.18.
Falcidia non detrahitur de legato facto ipsis scholaribus. idẽ vbi sup.priuil.134.nu.1.fol.37.
Famuli eorum,an & quando possint petere salariũ, & si relinquãt dominum culpa sua,mercedem futuram perdent.idem vbi sup. priuil.167.nu.1.& 2.f.61.
Habent priuilegia propter ipsos scholares.idem vbi sup.priuileg. 69.nu.2.fol.47.
Quandoque intrantes scholas non dicuntur scholares. idem vbi sup.priuil.165.nu.6.f.61.
Fuga indicium non facit contra ipsos, si post delictum imputatum domumeant. idem vbi supra. priuileg. quintodecimo. nume.1.fol.37.
Habent ius optandi etiam si non resideant,sicut residentes. idem vbi sup.priuil.32.nu.1.f.40.
Hospes sine licentia ipsorum alium rixosum scholarem recipere in domo non potest.idem vbi supra.priuileg.duodecimo.num. 2.fol.36.
Id quod expendunt in causa studij dicuntur expendere in vtilitatem ecclesiæ.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.145.nu.1. fol.58.Tom.18.
Ignorantes expendentes falsam monetam, an de falso puniri possint,cum scholares magis iura, quàm pecuniam scire præsumãtur,

Index Tractatuum.

tur,& quomodo probabitur,quod ignorauerint esse falsum.idem vbi sup.priuil.110.nu.1.2.& 3.f.54.

Illis tempus vacationum computatur,quoad nominationem,& gradus.idem vbi sup.priuil.23.nu.7.f.39.

In casibus in quibus libros conferre tenentur eorum æstimationem soluendo liberantur.idem vbi supra. priuileg. 57. nume.1. fol.44.Tom.18.

In domo locata quomodo,& quando præferantur, ibid.priuile.9. nu.3.fol.35.Tom.18.

In fraudem abesse non videntur.Pet.Rebuff.de priuil.scholar.priuil.33.nu.1.fol.40.T.18.

In Gallia quando habeant nominationes ad beneficia.ibid.priuil. 22.nu.1.fol.38.T.eod.

In gramatica priuilegijs scholarium vtuntur. Pet. Rebuff.de priuil.schol.priuil.vlt.nu.1.f.64.T.18.

In loco studij domicilium non habent.idem vbi sup. priuile. 121. num.2.fol.55.

In principio mensis per patres debet eis dari sua pensio. ibid. priuileg.54.num.1.

In rescriptis eiusdem datæ,alijs præferuntur.ibidem.priuil.82.nume.1.fol.48.

Iniuriam factam prosequi possunt alijs scholaribus. & amicus iniuriam illatam amico, vti consanguineo. ibidem. priuileg.104. folio 52.

Inobedientes, Rector potest matricula legitimè priuari. Pet. Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.septuagesimoquinto. num. 6. fol.47.Tom.18.

Inter se debent humanius habere, quàm inter extraneos. Pet. Rebuff.de priuileg.scholar.priuileg.10.nu.2.fol.35.T.18.

Iudæi,vel alij ementes libros ipsorum furtiuos,eos non possunt retinere,donec per veros dominos precium soluatur. Pet.Rebuff. de priuil.scholar.priuil.115.nu.1.f.55.T.18.

Iudicem ordinarium recusare possunt.ibidem.priuilegio. 69. nume.2.fol.46.

Iurantes residere, & non residentes an fructus percipiant beneficiorum,ac si residerēt.ibidem.priuileg.trigesimoprimo.num.1. folio 40.

Iurantes non recedere a patre, vocatus licitè recedit. Pet. Rebuff. de priuil.schol.priuil.73.nu.1.f.46.T.18.

Sumere gradum in aliqua vniuersitate in alia sine metu periurij gradum reijcere poterunt.ibidem.priuileg. septuagesimoseptimo.num.1.fol.47.

Iussi matriculari pro matriculatis habentur quoad pœnam impositam per statutum,offendenti scholarem, si ante descriptionem offenditur.ibid.priuil.141.nu.1.f.57.T.eo.

Iuuenes immunes sunt in eundo,stando,& redeundo. ibid.priuil. 151.num.1.fol.59.

Læsi durante studio,possunt petere restitui. ibid. priuil. 119.nu.1. fol.55.& limita,prout ibid.nu.3.& sublimita,vt num.4. idem si rem communem habet cum fratre,quæ sit præscripta, & limita prout ibid.d.nu.2.f.eod.

Legatum alimētorum,factum ipsis, debebitur eisdem in pecunia. ibid.priuil.132.nu.1.f.57.T.eo.

Factum si sit fratri minori prædicatori, vel alteri mendicanti pro studio valet,Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.135. & limita. vt ibid.nu.1.& 4.f.57.T.18.

Incertum ipsis factum causa studij, valet. ibidem. priuileg.133. num.1.fol.57.

In principio anni debetur ipsis scholaribus si sit factum legatum annuum.ibid.priuil.136. nu. 1. f.57.T.18.

Relictum de alimentis ipsis scholaribus,debebitur scholari in pecunia.ibid.priuil.132.nu.1.f.57.T.eod.

Si sit factum alicui librorum legalium,si doctor erit in iure, & medicinæ,si in medicina,si in vtraque facultate doctoretur,omnes tales libros habebit.Pet.Rebuf.de priuil.scholar. priuil.130. nu.1.fol.56.T.18.

Legere possunt,vt discant potius,quàm doceant.ibid. priuileg.51. num.2.fol.43.T.eod.

Libros eorum a patre emptos,an eos conferre teneantur,& an eos habeant præcipuos.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.55.nu.1. 9.11.12.14.15.& 16.f.43.& 44.T.18.

In legitimam non imputant.ibid.priuil.56.nu.1.limita remissiuè vt infra.nu.4.fol.44.

Licèt sint in studio,dicuntur continui commentales legati.ibidem priuil.26.nu.6.f.39.

Lite cepta coram alio iudice possunt eligere sub quo malint conueniri.ibid.priuil.157.nu.1.f.59.T.18.

Locator non potest locare domum ipsis scholaribus locatam. ibi. priuil.10.nu.5.fol.35.

Ludus ipsis quare sit prohibitus,etiam pilæ,vel schacchorum.ibi. priuil.11.nu.6.f.67.T.18.

Lusores nunquam ad frugem perueniūt.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.11.nu.67.T.18.

Matricula delati,vel priuati, an gaudeant priuilegijs scholarium. Petr. Rebuf. de priuilegio. scholar. priuileg.142. nume.1.folio 57.Tom.18.

Mercator habens penes se ipsorum libros, potest cogi ad exhibendum per scholarem, vt videat an sint sui. ibidem. priuileg. 116. num.2.fol.55.

Montis pessulani vsque ad quinq; dietas suos aduersarios trahunt. ibid.priuil.161.nu.1.f.60.

Nati in loco,in quo legerunt patres, originem paternam retinent. Pet.Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. septuagesimoquinto. nu.1.fol.45.T.18.

Non facit studium, sed boni mores. ibidem. priuileg. 20. nume. 8.fol.38.

Non obedientes Rectori pro scholaribus haberi non debent. Pet. Rebuff.de priuileg.schola.priuileg.septuagesimoquinto. nu. 5. fol.47.Tom.eod.

Non possunt in loco studij conuenirì pro debito alibi contracto. idem vbi sup.priuil.126.nu.3.f.56.T.eo.

Non potest recusari Doctor in iudicem in causa ipsorum scholarium.ibid.priuil.69.nu..f.46.T.eo.

Non subeunt onera ciuitatis, in qua student etiam si statutum diceret,quod stans tāto tempore in tali loco soluat. idem vbi sup. priuil.127.nu.1.f.56.T.eo.

Non sunt a suis studijs reuocandi, nec bona eorum capienda. idē vbi sup.priuil.83.nu. 1.f.48.T.18.

Notoriè periti quando gradum licentiæ suscipiunt examinandi nō sunt.Pet.Rebuf.de priuile. scholar. priuileg. octuagesimosexto. nume 1.fol.48.T.18.

Nullum onus subeunt pro hospicijs in quibus habitant. idem vbi sup.priuil.18.nu.1.f.37.

Ob verberationem modicè in clericum factam a conseruatore Apostolico absolui potest. idem vbi supra priuileg. 144. nume. 1.folio 58.

Occupati ad legendum ad audiendum lectionesve poterunt simul omnes horas dicere. idem priuileg. vigesimooctauo. nu.4. fol.40.Tom.18.

Pacifici sunt ad doctrinam aptiores.idem vbi sup.nu.2.f.67.

Parisienses alios coram suis conseruatoribus contrahunt. Pet.Rebuf.de priuileg.scholar.priuileg.152.nu.6.f.59.T.18.

Nec eorum magistri excommunicari possunt. ibidem. priuileg. 159.nume.2.

Parum commedere debent.idem vbi sup.nu.1.f.66.

Patres in dubio videntur donare libros ipsis scholaribus. Pet. Rebuff.de priuil.scholar.priuil.56.nu.1.& limita remissiuè, vt nu. 4.fol.44.Tom.18.

Pauperibus debent esse grati, & humiles,quia humilitas in discendo suadetur.ibid.priuil.2.nu.2.f.64.

Peccata cui confiteri debeant,& teneantur.Pet.Rebuff.de priuile. scholar.priuil.129.nu.1.f.57.T.18.

Peregrinorum priuilegijs gaudent. idem vbi supra. priuileg. 129. nume.1.fol.56.

Pestis modicum tempus an debeat ipsis detrahi. ibidem priuileg. 11.num.16.& 18.

Pœnitentia quando in delictis inter ipsos admittatur.ibidem.priu. 124.num.1.fol.55.

Possunt a domo eis locata recedere ob mortis timorem, & pestis. idem vbi supra.priuileg.111.nume.2.fol.35.& limita, vt nume.8. & 11.fol.36.Tom.eod.

Cogere ad ipsis locandum cameram. ibidem. priuileg. septimo. nume.8.fol.34.

Doctorem suum reijcere ab examine si sit suspectus. ibidem priuil.87.nu.1.f. 48. & compellere dominos domum ad locādum. ibidem.priuil.7.nu.1.f.34.

Postquam sunt graduati cum dispensatione quatuor beneficia obtinere possunt.idem vbi sup.priuil.40.nu.1.f.41.

Præceptores timere debent.Pet.Rebuff.de priuil.scholar. priuil.6. num.5.fol.65.Tom.18. & scholares docti ostendunt se habuisse doctum præceptorem, quia præceptor malus non potest facere bonum scholarem. Ant.Mar. Corat.de electio,opinio.num.52. col.2.fol.228.T.18.

Vti patrem diligere debent.Pet.Rebuff.de priuil. scholar. priuil. 6.nu.1.fol.65.Tom.18.

Præferendi sunt doctorellis impetrantibus sub eadem data. idem vbi sup.priull.50.nu.2.f.43.T.14.

Præsumuntur ignorare consuetudines ciuitatis, sicut peregrini. Pet.Rebuff.de priuilegio. scholar. priuilegio.129.nume.5.folio 56.Tom.18.

Priuilegium concessum Parisijs studentibus habent circa immunitates.Idem vbi sup.priuil.147.nu.1.f.58.T.18.

Priuilegium ipsorum in corpore iuris clausum motu proprio concessum censetur.ibid.priuil.178.nu.1.f.63.

Resque aliæ concessæ contra ipsos retorqueri non possunt. ibid. priuileg. 178. nume. 3. fol.63.& scholares in grammatica priuilegio scholarium vtuntur. ibidem. priuilegio. vltimo. numero 1.folio 64.

Priuilegium per Regem Galliæ concessum scholaribus Parisiensibus,& eorum famulis habent.ibid.priu.166.num. 15.fol.61.& priu.119.nu.2.f.58.

Profectò studio peracto debent gubernare Respublicas. Pet. Rebuf.de priuileg.scholar. priuileg. quadragesimonono. nume.1. fol.43.Tom.18.

Pro repræsalijs capi non possunt. ibidem. priuilegio. 150. numero 1.fol.59.

Publicani,an possint capsas ipsorum aperire. ibidem. priuile.147. nume.4.fol.58.

Cogentes soluere vectigalia,quam pœnam patiantur. Pet.Rebuf. de priuil.scholar.priuil.148.nu.1.f.58.T.18.

Quæ sint ipsis necessaria.ibid.priuil.3.nu.2.f.65.

Quando teneantur de morte equi.idem vbi supra.priuileg. 7. nu. 4.fol.34.

Quandoque intrantes scholas non dicuntur scholares.Pet.Rebuf. de priuil.scholar.priuil.166.nu.6.f.61.T.18.

Qui iurauerunt non recedere,si superueniente mandato patris,vel Episcopi recedant, an dicantur periuri. Hierony. Præuidel. de peste,& eius priuile.tit.de contractib. & alijs actib.inter uiuos. num.14.fol.180.T.18.

Qui portent libros iuramento eorum, vel suorum nunciorum probatur.Pet.Rebuff.de priuile8.scholar.priuileg.147.nume.1. fol.58.Tom.18.

Qui

Qui sint malæ vitę, de collègio & ſocietate eijci debent. Hierony. Præuidel.de peſte,& eius priuileg.colum.ſecunda.nume. 6.fol. 172.Tom.18.
Quidam ſtudendo congelauerunt ſe Bononiæ, & mane aperto cubiculo mortui fuerunt reperti.Hieron.Præuidel.de peſte.col. 1. nu.6 fol 179.T.18.
Quinque ipſis vtilia ſunt,quæ refert.Pet.Rebuf.de priuil. ſcholar. priuil.6.nu.6.f.65.T.eo.
Quot teſtes requirantur ad probandum ipſorũ ſcientiam contra doctorem.ibid.priuil. 50.nu.5.fol.43.
Quo tempore penſionem ſoluant.ibidem.priuile.7. nume.10.fol. 34.Tom.eod.
Quomodo debeant ſe habere aduerſus doctores. Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil.71.nu.3.f.46.T.eo.
Se probent eſſe ſcholares,ſi per publicanos vegentur.ibid. priui. 147.nu.5.fol.58.
Re integra mandatum fauore ipſorum morte mandantis non expirat.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuil.80. nu.1. & 3.& quod idem eſt libertatis fauore. ibidem. numero 2. folio 47. & 48. Tom.18.
Recedentes a ſtudio,vt melius ſtudeant,ſtudij priuilegijs gaudent ibid.priuil.34.nu.1.f.40.
Ante finitam locationem totam penſionem non ſoluit. ibidem. priuil.11.nu.1.f35.T.18.
Receptantes ſcholarem bannitum mitius puniri debent. ibid.priuil.104.nu.24.f.52.T.eo.
Rectores qui dicantur.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuile.68.fol. 46.Tom.18.
Pariſijs in quibus iuriſdictionem in ipſos ſcholares habeant.Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.152.nu.2.f.59.T.18.
Sub debito iuramenti ſcholaribus præcipere poſſunt. idem vbi ſup.priuil.75.nu.5.f.47.T.eo.
Relictum eiſdem quo in loco ſoluendum ſit. Albert.Brun.de reb. dub.nu.5.f.363.T.18.
Remiſſio non eſt facienda ipſis conducentibus in loco naturaliter peſte ſubiecto.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.11. nume.15. fol.36.Tom.18.
Scholaris abſentis libros non debent alicui tradere, ſine abſentis expreſſo mandato.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil. 114.nu. 1.fol.54.T.18.
Scriptores eorum priuilegijs gaudent.idem vbi ſup. priuil.166.nume.4.fol.61.T.18.
Se eſſe aſſerentes in mandato de prouidendo ſufficit,quod parum ante impetrationem fuerint deſcripti.idem vbi ſupra.priuil.35. num.2.f.41.T.18.
Si a bibliopolis decipiantur in emendo libros defectuoſos, quando reſtitui poſſint.Pet.Rebuf.de priuil. ſcholar. priuile.120.fol. 55.Tom.18.
Si aufugiant propter peſtem non tenentur ad penſionem domus conductæ Hiero.pręuidel.de peſte.nu. 12.f.180.T.18.
Si cum alio iniurientur,& etiam illi qui ſunt ſecum agunt coram conſeruatoribus vniuerſitatis.Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar. priuil. 106.nu.1.f.53.T.18.
Si dicant hoſpiti tradas veſtimenta mea illi, quem miſero, ſi quis audiens illa verba eat nomine ſcholaris, cui hoſpes tradit, non eſt liberatus.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuile. 114. nume.4. fol.54.Tom.18.
Si emerint libros defectuoſos ad quid agant. Pet.Vandera.de priuil.credito.c.2.f.112.T.18.
Si ex pluribus ſcholaribus ſpaciatum euntibus,vnus ipſorum inueniant pecuniam,alij nõ habebunt ſuas partes.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar priuil.12.nu.6.f.36.T.18.
Si in domo conducta meretrices inducant; nõ poſſunt prohiberi. idem vbi ſup.priuil.20.nume.1.& limita prout.nu.3.& vide.nu. 7.fol.38.T.eod.
Si iterum ad ſtudium poſt quinquennium reuertantur matriculam ſoluere non tenentur.idem vbi ſupra. priuileg. 35. numero 1.fol.41.
Si iudicant contra communem opinionem, ſequendo opinionem eorum Doctoris,an excuſentur.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.72.nu.1.fol.46.T.18.
Si mittant libros alicui per famulos, & ille negat ſibi traditos, nec mandãs,nec famulus poterit eſſe teſtis.idem vbi ſup. priuil.114. nu.9.fol.54.T.eod.
Si mittant literas depoſitario ſuorum librorum,vt eos mittat,ſi tradat portanti literas,qui aufugit,non liberatur.ibid.nu.5.
Si non voluntagere eorum ſeptimanã, alij contra eos actione pro ſocio agere poſſunt.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil. 12. nu. 5.fol.36.Tom.18.
Si quis occidat, nec occidens capiatur, decem domus proximiorum interdicuntur.Idem vbi ſupra.priuileg. 108. nume.1.folio 54.Tom.18.
Simplices non faciunt numerum pro communi. Ant.Mar.Corat. de electio.opinio.tit. qui doctores faciant opinionem, &.n. in commu.nu.126.& contrarium.nu.127.& cõcluditur. nu.130.inſpect.11.f.233.T.eo.
Socij inter ſe diſcordant,cuius conſuetudo ſeruari debeat, putà ſi vnus vult ieiunare,alter verò non.Pet.Rebuff.de priuil. ſcholar. priuil.12.nume.13.fol.37.Tom.18. & ſcholares circa libros ſuos magnam habent affectionem, & ipſi dicuntur boni ſcholares, qui ſuos libros diligunt, & ipſis mortuis eorum libri pro funeribus ab hoſpite retineri poſſunt.ibidem priuilegio. 19. nume.3. 4.& 5.
Socijs inuitis, an poſſint meretrices in domum inducere. Pet. Rebuff.de priuilegio.ſcholar.priuileg. vigeſimoprimo. num.1. fol.38.Tom.18.
Statutum,quod pro ciuibus habeãtur,intelligitur quoad commoda,non autem incommoda.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priui. 126.nu.1.fol.56.T.18.
Suis præceptoribus ſtipendia ſoluant. Idem vbi ſupra. priuilrg.7. num.1.fol 65.
Sumentes veſtes doctorales de falſo puniri debent.Pet.Rebuff.de priuil.ſchola.priuil.94.nu.7.f.50.T.18.
Suos debitores coram ſuis iudicibus vſque ad quatuor dietas trahere poſſunt Pet.Rebuff.de priuil. ſcholar. priuile.161.nume.1. fol.60.Tom.18.
Superbi ſe ſapientibus prę ferentes in beſtias conuertentur.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil.2.nu.4.f.64.T.18.
Tales præſumuntur,quales in veſtibus reperiuntur.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar priuil.94.nu.6.f.50.T.18.
Tempus quo exeunt tempore nocturno meretrices in domum inducunt,& ſcholares venerei, & maximè muſicè rarò literas diſcunt.idem vbi ſup.priuil.20.nu.4.& 9.f.38.
Vacationum belli, & peſtis ſibi ipſis computant in tempore ſtudij,& eorum priuilegio gaudent.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.23.nu.1.f.39.T.18.
Ter moneri debent,antequam matricula priuentur.idem vbi ſup. priuil.140.nu.1.fol.57.
Tres iudices habent, poteſtatem ſcilicet,rectorem, & Epiſcopum. ibid.priuil 142 nu.1.
Vectigalia non ſoluunt ibid.priuil.96.f.50.
Venerei,& maximè muſici rarò periti veniunt. Pet.Rebuff.de priuil.ſchola.priuil.20 nu.9.f.38.T.18.
Venia non petita in ius non vocant ſuos doctores. idem vbi ſupra. priuil.70.nu.1.f46.T.18.
Vno recedente ipſorum ob iuſtam cauſam,an alij teneantur ad integram mercedem famuli. Pet.Rebuff.de priuil. ſcholar. priuil. 12.nu.11.fol 37.T.18.
Vtrum renunciare poſſint iudicem doctorem eorum.idem vbi ſupra.priuil.69.nu.1.f.46.T.18.
Vxorati an ſint immunes pro bonis dotalibus vxoris. Pet. Rebuff. de priuil.ſcholar.priuil.149.nu.5.f.59.T.18.
Vide infra in proxima ſubſequenti rub.

Scholares quæ commoda, & incommoda habeant.

*SCHOLARES abſentes a ſtudio vltra ſex menſes, non gaudent priuilegio ſcholarium.Pet.Rebuff.de nominatio.nu.23.q.10. prin. fol.313.Tom.15.P.2.
Acta in ſcholis per ipſos ibidem exiſtentes probantur.Pebuff.de nominatio.quæſtio.duodecima.princip.nume.3.fol.314. Tom. eod. Par.ead.
Ad quæ munera teneantur.Io.le Cirier.de primogenitu.q.7.2.lib. nu.10.fol.53.T.10.P.1.
An ali debeãt ſi ſint pauperes,a doctoribus diuitibus. Pet.Lenaude.de priuil.docto.P.4.nu.36.q 19.f.12.T.18.
An appellent ad Imperatorem omiſſo medio.Reſtau. Caſtal. de Imperato.q.95.nu 3.f.70.T.16.
An gaudeant immunitate aduerſus repreſalias, & quando, & an bidelli ſint de appendicibus ſtudij.Io.Iacob. a Canib. de repreſal.rub.de iniur.& damno dato.nu.43.f.278.T.12.
An propter ſubſtitutionem habeant vim iuris accreſcendi, & frater vtrinque coniunctus quando præferatur alijs in ſubſtitutionibus.Io.Dilect.de arte teſtan. caut. 21. nu.1. fol.124.T.8.P.1.& an propter acceſſum ad fanteſcas aliorum puniãtur. Hippol.Bonacos.de ſeruis,vel famu.q. 50.nu.1.f.124.T.6.P.1.
An teneantur in quantum facere poſſint.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.112.nu.3.f.54.T.18.
Soluere collectam doctoribus.Pet.Lenaud.de priuil. docto. P.4. nu.4.q.22.f.12.T.18.
Arma portantes præſumuntur mali.Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.110.nu.3.f.54.T.18.
Atque doctores conducendentes hoſpitia inquilinis irrequiſitis, ſunt excommunicati.Beat.Anto de excommunicatio. c.39.nu. 1.fol.375.Tom.14.
Aut doctores verberantes cauſa diſciplinæ ſcholares clericos, non ſunt excommunicati.Beat.Ant.vbi ſup.c.1.nu.29.f.367. T.eod.
Aut doctores reſumentes argumenta aliorum,an teneantur de neceſſitate verba formalia reaſſumere. Pet.Lenaude. de priuil.docto.nu.73.q.47.f.13.T.18.
Catelani comedentes carnes in ſtudio Toloſæ die ſabbati peccãt, qui non peccarent in patria ratione cõſuetudinis,quæ valet. Hieron.de Zanetti de foro conſcien.& contentio. col.3.nu.82.fol. 408.T.3.P.1.
Cauſa ipſorum ſummariè tractari debet.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.5.nu.1.f.34.T.18.
Clerici, an poſſint horas ſuas ſimul perſoluere ratione ſtudij Albert.de Ferra.de horis canonic.nu.20.f.561.T.15.P.2.
Comites qui ſint.Io.Pyrrhi de magiſtratib.Roma. col.4.nume.23. fol.202.Tom.16.
Conducentes famulum, quando debeant ei ſalarium augere. Albert.Brun.de augmen.numero 7.concluſ. 13.princip.folio 363. Tom.17.
Contra moleſtantes agunt coram conſeruatoribus vniuerſitatis. Pet.Rebuff.de priuil.ſcholar.priuil.106.nu.1.f.53.T.18.
Cupientes proficere,quem locum debeãt elige.Io. Montaig. de parlamen.nu.3.f.274.T.16.
De libris an teneantur ad gabellas. Bertachi. de gabel. P. 7.princ. nu.52.fol.66.T.12.
Debent præſtare alimenta præceptori, qui non habet vnde ſe alat.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Aſcan.Clemens. de patr.poteſta.effect.tertio.nume.12.fol.107. Tom.8.P.2.

Debent vti eorum priuilegijs.Renat.Choppi.de priuil.ruſtico.fol. 99.Tom.18.

Dicatiſſimos,& candidatos vocat Imperator.Reſtau.Caſtal.de Imperato.q.63.nu.10.f.58.T.16.

Dimittentes regulas, & implentes eorum capita caſibus ſingularibus exclamat.Bartholom.de Salice.in l quod te.ff.eo.Tho.Act. de Lud.Scaccho.col.4.nu.42.f.172.T.7.

Doctiſſimi,qui ſint. Pet.Belli. de re milita. numero 31. folio 365. Tom.16.

Vtrum præferantur doctoribus imperitis.Cępol.de Imper.milit. deligen.nu.17.f.320.T.16.

Epiſcopus an debeat habere canonicam portionem de eo quod relinquitur vniuerſitati ſcholarium, vel collegio mercatorũ. Pet. de Vbal.de cano.Epiſcop.& parrochia.q.14.princ.num. 10. fol. 209.T.15.P.2.

Et clerici an poſſint in eccleſia ad ſua concilia congregari. Franc. de Plate. de excommunicat.§.trigeſimo. numero 13. folio 356. Tom.14.

Et doctores poſſunt conſulere diebus feriatis,dummodo cauſa lucri non facient. Thom. Act.de Ludo.Scaccho.q.10.num.14.fol. 187.Tom.7.

Vniuerſitatis an debeant gaudere priuilegio, ſi actu non legant, & ſtudeant Pet.Lenaude.de priuil.docto.P.4. quæſtio. 8. nume. 19.fol.11.Tom.18.

Et eorum bona arreſtari non poſſunt.Pet.Pechi.de iure ſiſten. c.5. nu.1.fol.161.T.3.P.2.

Ex contractibus alibi initis in loco ſtudij conueniri non poſſunt. Pet.Rebuff.de priuileg.ſcholar.priuileg.121. nume. 1.folio 55. Tom.18.

Excellentis doctrinæ præcedunt doctores indoctos. Pet.Rebuf.de nominationibus.quæſtio.vigeſimaprima.princip. nume.13. fol. 336.T.15.P.2.

Expelli non poſſunt etiam ſi domini vſibus domus neceſſaria ſit. Horat.Lut.de priuilegio. ſcholar. priuileg. quadrageſimo. fol. 79.Tom.18.

Gymnaſia ſingula habent ſua priuilegia.idem vbi ſupra.in præfat. nu.123.fol.71.T.eo.

Ignari libenter feſta celebrant,vt ludant,ideo docti non euadunt. Pet.Rebuff.de priuileg.ſcholar.priuileg.1. numero 3. folio 32. Tom.18.

Imperator in terris eccleſiæ non legitimat. idem vbi ſupra. priuil. 98.num.1.fol.51.

In debitis cauſa ſtudij alijs præferuntur.idem vbi ſup priuile.118. num.1.fol.55.

In diebus feſtis ſtudere,poſſunt omni iure. Pet.Rebuff.de priuileg. ſcholar.priuileg.1.nume.1.& 5.fol.32. & nu. 8.12. & 15. fol.33. Tom.18.

In ſcholis capi non poſſunt.idem vbi ſupra.priuileg.102.nume.1. folio 51.

Ridentes poſſunt expelli, tanquam ſilentij turbatores. Matthæ. de Afflic.de iure prothomis.in præfat.nu.5.f.2.T.17.

In vniuerſitatibus,qui ſint.Pet.Rebuf.de nominatio.nume.13.fol. 315.Tom.15.P.2.

Inopes gratis edoceri debent.Cornel.Beninc.de pauperta.q.2.nu. 19.fol.140.T.18.

Iudæi,vel alij ementes libros ipſorum furtiuos,eos non poſſunt retinere,donec per veros dominos precium ſoluatur. Pet.Rebuf. de priuil.ſcholar.priuil.115.nu.1.f.55.T.18.

Iura de amicis loquentia poſſunt etiam intelligi in ipſis. idem vbi ſupra.priuil.103.nu.2.f.51.

Lectionibus plus ſtudij ponere deberent matutinis,quàm veſpertinis, quia omnes fatentur, quod tempus illud magis aptum eſt ad diſcendum. Thom. Act.de Ludo.Scaccho. q. 10. princ. nu. 54.fol.188.Tom.7.

Legum ſunt latores,& ideo indocti,qui ſi non luſiſſent,doctiſſimi euaſiſſent.Caccialup.de ludo. columna quarta. nume. 16.folio 156.Tom.7.

Licentiati qui ſint,an adhuc ſint ſcholares, & pro ſcholaribus habeantur,vel pro doctore.Pet.Lenaude.de priuileg.docto.nu.96. fol.15.Tom.18.

Scholarium priuilegijs,an gaudeant. ibidem. nume.33.quæſtio. 16.fol.12.

Vtrum non obſtante iuramento alibi gradum aſſumere poſſint. Georg.Natam.de pact.columna quarta. nume. 17.folio 30.Tomo 6.Par.2.

Magis iura,quàm pecuniam ſcire præſumuntur.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.110.nu.2.f.54.T.18.

Magiſter concedendo,vel negando feſtum ipſis,an,& quando cõmittat ſimoniam.Ioan.Caraf.de ſimo.nume.80.colum.4.in fin. fol.119.T.15.P.2.

Habens beneficium pro legendo ſcholaribus, an ipſis collectam petere poſſit ſine incurſu ſimoniæ.ibid.nu.78.f.119.

Ne libros mutuantes luſoribus, qui eos ludo perdiderũt repetant. Caccialup.de Ludo.nu.64.f.160.T.7.

Non in ſcholis capi poſſunt.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuileg. 102.nu.1.f.51.T.18.

Non ſtudentes,licèt ſint in matricula deſcripti,ſcholarium priuilegio non gaudent.Boni.de Curti.de nobilita.P.3.nume.87.fol.4. Tom.16.

Notarios atque pedellos vniuerſitatum, ſeu gymnaſiorum priuilegijs ipſorum non gaudere,tametſi eorum nomina in matriculam ſtudioſorũ ſint relata,niſi huiuſmodi miniſtri, & ipſi ſcholares quoque eſſent.Franc.Zoannet.de Roma.Impe.num. 261. fol.30.T.16.

Nouitij infra annum ſunt.Quintilia.Mandoſ.in annalib.caſib.nu. 73.fol.213.T.17.

Nunquid ſint vocandi.Redoa.de reb.eccle.non aliena.rub.23.nu. 63.fol.435.T.15.P.2.

Omiſſis regulis ad ſingulares caſus attẽdentes taxantur,& qui huius cauſa ſunt. Matthę. de Afflict. de iure prothomis. in præfat. nu.2.fol.2.T.17.

Pariſienſes qualem aduerſus ciues tẽpore. D Ludouici. Regis mouerint ſeditionem,& Paſtorelli in Frãcia,qui fuerint, & qualem fecerint ſeditionem.Nicol.Boer. de ſeditios. numero 22. fol.91. Tom.11.P.2.

Priuilegia quæ habeant.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuileg.100. fol.86.Tom.18.

Profectum facere volentes,quid attendere debeant. Ioã.Montaig. de parlam.nu.8.f.275.T.16.

Pro libris, quos ſecum portant nõ debent ſoluere gabellam.Marc. Ant. Bauer.de virtu. & viribus iuramen. q.9.princip.nume.85. fol.368.Tom.4.

Publicè legere non poſſunt etiam tamquam ſubſtituti.Io.Staphil. de grat.expectatiu.col.4.nu.55.f.288.T.15.P.1.

Qui non intrant ſcholas,non gaudent priuilegijs ſcholarium.Pet. Lenaude.de priuil.docto.nu.50.f.5.T.18.

Qui ſint Reſtau.Caſtal.de Imperato. quæſtio. octuageſimatertia. nu 8.f.66.T.16.

Quot priuilegia habeant,& quod doctores.Thom.Act.de Ludo. Scaccho.nu.70.f.186.T.7.

Rex Francię Auinioni legitimat.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuil.98.nu.6.fol.51.T.18.

Scholaſtice viuentes in vniuerſitate ſe ſubmittunt rectori per eos electo,nec poſſunt eius iuriſdictionem declinare.Pet.Lenaude. de priuil.docto.nu.150.q.82.f.17.T.18.

Scientijs, & non vanitatibus, & diſſolutionibus vacare debent. Durand.de modo genera.conci.celebran.rub.45.nu.3. fol. 180. Tom.13.P.1.

Sedere poſſunt cum iudicibus. Paris de Put. de ſindica. nume.13. fol.289.Tom.7.

Si a doctoribus conſilium petant, & ipſi doctores a ſcholaribus Thom. Act.de Ludo.Scaccho.columna ſecunda. nume.83.fol. 192.Tom.7.

Si exceſſerint vigeſimumquintum annum, non præſumũtur quod in futurum bene addiſcant.Pet.Lenaude.de priuile. docto.P.1. q.1.nu.31.fol.5.T.18.

Si poſt emptionem librorum cedant bonis, non poterunt illis libri auferri, quod declaratur ab Aſca. Clemen. de patr.poteſta. nu.41.effec.17.f.122.T.8.P.2.

Sunt exempti ab onere diſputandi in domibus ſuis. Paris de Put. de ſindica col.3.nu.2.f.262.T.7.

Valde docti, vbi confiteri teneantur. Hiero. de Zanett. de foro conſcien.& content.nu.19.f.410.T.3.P.2.

Viſitantes & magiſtros ſcholarium,de quibus eos interrogent. Paum.de viſitatio.q.7.2.P.nu.65.f.204.T.14.

Vide infra in ver.ſcholaris.

Scholari quæ competant priuilegia, & facultates

*SCHOLARI etiam ſpurio, & filio naturali pater cedere poteſt. Pet.Rebuf.de priuileg.ſcholar.priuileg.127.numero 6.folio 62. Tom.18.

Filio in poteſtate,ſiue emancipato pater poteſt cedere litem. ibid. nu.1.fol.62.& nu.12.fol.63.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil. 25.fol.77.Tom.18.

Iuramento præſtito clerico de non recedendo a ſtudio, niſi ſoluto debito creditori ſuo,ſi factum fuit proclama de redeũdo infra tot dies a ſuo Epiſcopo, an poſſit ſcholaris clericus recedere, non obſtante iuramẽto,ita vt obediat ſuo ordinario.Pet.Lenaude.de priuileg.docto.quæſtio.nonageſimaſexta.nume. 194. fol. 20.Tom.18.

Non licet aliquid,& quæ ſint neceſſaria ipſi.Pet.Rebuff. de priuil. ſcholar.requiſi.3.nu.2.f.65.T.18.

Quando teneatur famulus reſtituere pęnam, quàm pro eo ſoluit. Hippol.Bonacos.de ſeru.vel famu.quæſtio.141.nume.1.fol.127. Tom.6.P.1.

Si ſcribat mercator ſe recepiſſe pecuniam a patre ipſius, quàm illi ſoluet, conſtitutum reſultare dicitur.Caccialu.de pact.q.7.prin. nu.4.fol.12.T.6.P.1.

Tempus quo legit ante doctoratum computatur ad comitatum, quod quis conſequitur legendo per viginti annos. Pet. Rebuff. de priuilegio. ſcholar. priuileg. centeſimo,ſeptuageſimoſexto. nu.1.fol.62.T.18.

Scholaribus quid liceat, & non.

*SCHOLARIBVS contra famulos aliter expendentes pecunias, an ſuccurratur.Hippol.Bonacos.de ſeru.vel famul.quæſtio.49.fol. 124.T.6.P.1.

Datur priuilegium.Bartholom.Theg.in tracta. crimina. nu.4.fol. 22.T.11.P.1.

Et doctoribus ludus eſt prohibitus.Paris de Put.de ludo. num. 11. fol.152.Tom.7.

Feſtis diebus licitum eſt ſtudio literarum incumbere. Marqua. de Suſa.de Iudæ.nu.1.f.27.T.14.

In collegijs expenſæ quomodo partiendæ. Ioan. le Cirier. de primogenitu.quæſtio.tertia. ſecundo libro. numero 10. fol. 43. Tom.10.P.1.

Ius

Source : BIU Cujas

Ius patronatus, si spectet, vel ad vniuersitatem scholarium, in qua sunt plures laici, quàm clerici, quale reputetur. Gamb. de aucto rita. leg. de late. lib. 3. nu. 371. f. 171. T. 13. P. 2.
Mutuum dantes, & parentibus etiam inuitis repetunt. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 19. f. 76. T. 18.
Mutuum dari potest. ibidem. priuil. 18.
Neque libri possunt auferri. Arnulph. Ruze. de iure regal. fol. 388. Tom. 12.
Non potest fieri executio in eorum libris, nec militibus in armis. Cornel. Beninc. de pauperta. quæstio. octaua. nume. 10. fol. 157. Tom. 18.
Quid liceat ludere. Caccialup. de ludo. nu. 26. f. 157. T. 7.
Studere licet etiam diebus festis. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 50. fol. 80. T. 18.
Vendere quis cogitur locum ad scholas aptum. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 100. nu. 1. f. 51. T. 18.

Scholaris a quibus sit immunis, & non.

*SCHOLARIS absens a studio, si reuertitur, an teneatur ad gabellas. Bertachi. de gabell. P. 7. princ. nu. 12. f. 64. T. 12.
Actio vtilis pro socio, quãdo habeatur ab eo. Pe. de Vbal. de duob. fratrib. P. 14. nu. 6. f. 172. T. 6. P. 1.
Alimenta indebitè ipsi soluta non repetuntur. Pet. Rebuf. de priui. scholar. priuil. 174. nu. 1. f. 62. T. 18.
An inuito socio si recessit a societate communiter inita, an possit alium in locum suum ponere. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 79. fol. 333. Tom. 12.
An teneatur soluere gabellas. Iul. Ferret. de gabel. nume. 168. folio 83. Tom. eod.
Appellatione venit doctor. Andr. de præstan. 1. q. Basil. 1. P. nu. 35. fol. 66. Tom. 13. P. 2.
Bannitus, & restitutus, an dicatur contrahere domicilium in loco studij. Iul. Ferret. de gabel. nu. 170. f. 83. T. 12.
Bona quis probabit bona esse, vel non esse. Pet. Pech. de iure sisten. c. 5. nu. 2. f. 161. T. 3. P. 2.
Continuè debet studere, & non vagari. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 10. nu. 1 f. 66. T. 18.
Coram quo respondere velit optionem habet Nepos a Montalba. de exceptio. art. 6. nu. 14. f. 109. T. 3. P. 2.
Coram suo iudice conuentus reconuenire potest. Pet. Rebuf. de priuil. schola. priuil. 160. nu. 1. f. 60. T. 18.
Debet audire doctorem sine intermissione. Pet. Lenaude. de priui. docto. P. 4. nu. 3. f. 11. T. 18.
Esse bonis moribus ornatus. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 11. nu. 1. vbi vide aliqua de moribus. f. 67. T. 18.
Esse sine cura familiari. ibid. priuil. 9. nu. 1. f. 66.
Debitor, qui bonis cessit, nec capi nec carcerari potest. Matth. Bru. de cessio. bono. q. 3. princ. nu. 7. f. 180. T. 3. P. 2.
Doctus citra modum quis dicatur. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. fol. 60. Tom. 18.
Sine peccato potest appetere doctorari. Hier. Zanetti. de foro cõscien. & contentio. col. 2. nu. 126. f. 410. T. 3. P. 1.
Demum propè doctorem cõducens, quo gaudeat priuilegio. Matthę. de Afflic de iure prothomis. nu. 3. col. 4. f. 2. T 17.
Eruditus est præferendus imperito doctori. Andre. Barbat de præstan. Cardina. prima quæstio. Basil. 1. Par. nume. 46. fol. 68. Tom. 13. Par. secunda.
Et mercator forensis possunt conueniri in loco, vbi inhabitant ratione initi contractus. Boui. de statuta. vrb. præscript. gl. 19. num. 179. fol. 188. T. 17.
Existens in studio tam in ciuilibus, quàm in criminalibus agere potest sine patris consensu. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 155. num. 1. fol. 59. T. 18.
Factus doctor dicitur fulgere. And. Barbat. de præstan. Cardi. 7. q. Basil. 1. P. nu. 9. f. 80. T. 13. P. 2.
Famulus si portauit libros ad Hebræos, qui negant, quomodo cogantur. Hippol. Bonacos. de seru. vel famu. quæstio. 51. folio 124. Tom. 6.
Fideiussor volens ire ad studium potest petere a creditore, vt aliũ subroget. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 172. nu. 1. fol. 61. Tom. 18.
Habitu, & non actu non est appellandus scholaris, & potest puniri tanquam mendax. Pet. Lenaude. de priuil. docto. P. 4. nu. 4. q. 1. fol. 11. Tom. 18.
In iuuentute discere incipiat. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. requisi. 3. nu. 1. fol. 65. T. 18.
Iuramento de non doctorando alibi, qualiter intelligendũ sit. Bertachi. de gabel. P. 2. nu. 14. f. 56. T. 12.
Iuramentum de non doctorando se alibi, quàm Bononiæ, intelligitur rebus sic stantibus. Andre. Alcia. de præsumptio. 16. nu. 7. fol. 323. Tom. 4.
Lectiones præuidere debet, auditasque apud se referre. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 5. nu. 1. f. 65. T. 18.
Legans bona, quæ in vniuersitate habet, an videatur legasse libros. Ioan. le Citier. de primogenitu. quæstio. octaua. 2. lib. nu. 5. f. 53. Tom. 10. P. 1.
Libri siue bulletta an cadant in commissum. Bertac. de gabel. P. 9. princ. nu. 32. fol. 75. T. 12.
Lusor raro ad bonam frugem peruenit. Caccialup. de ludo. nu. 16. fol. 156. Tom. 7.
Matriculati statutum habere locum in eam quem Doctor iussit matriculari. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. quæst. 8. princ. nu. 3. fol. 182. Tom. 7.
Non debet erubescere nescire quod ignorat. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. requisit. secundo. nume. 8. fol. 65. T. 18.
Nubere, si est clericus, quamuis nubere sit honestum, sed nõ omnibus permissum. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. quæst. 2. princ. num. 19. fol. 170. T 7.
Nondum attingens ætatem vigintiquinque annorum priuilegio immunitatis personalis gaudere debet, sed compellitur soluere munera patrimonialia. Ægyd. Thomat. de collect. nume. 10. fol. 147. Tom. 12.
Non erubescat confiteri. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. nume. 19. fol. 170. Tom. 7.
Non intrans scholas, sed domi studẽs, an gaudeat priuilegijs scholarium. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 165. nume. 1. fol. 60. Tom. 18.
Non ligatur statutis loci, vbi studet, etiam si in dicto loco extet statutũ, quod scholaris habeatur pro ciue. Boui. de statuta. vrb. prescriptio. nu. 167. fol 188. T. 17.
Non matriculatus non gaudet priuilegijs scholarium. Pet. Rebuf. de nominatio. col. 4. nu 25. f. 315. T. 15. P. 2.
Non militare dicitur. Franc. de Porcelli. de duob. fratrib. num. 33. fol. 180. T. 6. P. 1.
Non potest repelli in testem pro socio, & amico, & maximè in causa studiorum. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 170. nume. 1. fol. 62. Tom. 18.
Opinionem præceptoris defendere debet. Idem vbi supra. priuil. 6. nu. 2. fol. 65. T. 18.
Ordinatus, & sobrius esse debet, quia crapula multi periere. idem vbi sup. priuil. 8. nu. 2. f. 66.
Potest in fideiussorem dare scholarem, licet ad conueniendum sit difficilis. Pet. Rebuff. de priuileg. scholar. priuileg. 171. nu. 1. fol. 62. Tom. 18.
Præceptorem timere debet. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 6. nu. 5. fol. 65. T. 18.
Præfectus vigilium capiens scholarem offerentem fideiussores nõ relaxans iniuriarum tenetur, & hoc procedit in causa ciuili, secus autem in criminali. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 173. num. 1. fol. 72. T. eo.
Præsumitur pauper. Andr. Barbat. de præstan. Cardi. 3. q. Basil. 1. P. num. 19. f. 73. T. 13. P. 2.
Pro doctore non potest legere. Caccialu. de debito. suspec. & fugiti. q. 3. princ. nu. 5. f. 149. T. 3. P. 2.
Pro libris, & rebus, quomodo teneatur. Franc. Luca. de priuil. fisci. nu. 38. fol. 7. T 12.
Pro toto anno, si emerit frumentum, & vinum pro victu suo, & mutato proposito id vendiderit, an teneatur soluere gabellam. Iul. Ferret. de gabel. nu. 174. col. 3. in fin. f. 83. T. eo.
Probat nobilitatem suam coram quo iudice seculari velit, quando sunt duo, vel plures iudices seculares, inter quos est locus præuentionis. Pet. Rebuf. de nominatio. quæstio. 12. Princ. num. 27. fol. 317. T. 15. P. 2.
Promittens cum iuramento non recedere de Bononiensi territorio, sine venia creditoris, si recessit iussu patris, vel superioris, quod in periurium non inciderit. Strac. de nauigatio. col. 2. nu. 21. fol. 315. T. 6. P. 1.
Quando dicatur contrahere domicilium in loco studij. Bertachi. de gabell. nu. 53. f. 66 T. 12. & col. 3. nu. 170. f. 83. T. eo.
Quandoque intrans scholas non dicitur scholaris. Thom. Act. de Ludo Schaccho. col. 4. nu. 20. f. 182. T. 7.
Qui perdidit suam tesseram, potest agere contra tabernarium, vt suam exhibeat Lauren. Silua. de feud. recognit. quęst. 89. num. 1. fol. 91. T. 10. P. 1.
Quis dicatur. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 10. nume. 1. fol. 66. T. 18.
Quod desierit studere, & ad exercitium armorum se transtulerit, quomodo probabitur quod talis esse desierit. Bart. de testib. nu. 65. fol. 67. T. 4.
Quando possit esse aduocatus. Franc. de Porcelli. de duob. fratrib. nu. 34. f. 180. T. 6. P. 1.
Si fecit impensam in infirmitate vel funere socij libros restituere hæredibus non tenetur, nisi prius sibi satisfiat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. nu. 121. f. 171. T. 6. P. 1.
Si pro socio dederit, testimonium non repellitur, & maximè in causa studiorum. Pet. Rebuf. de prinileg. scholar. priuil. 170. num. 1. fol. 62. Tom. 18.
Si socium altè legendo impediat, an hæc sit iusta causa diuidendi Pet. de Vbal. de duob. fratrib. nu. 94. f. 169. T. 6. P. 1.
Siue doctor laycus caractere clericali nõ insignitus, an possit eligi seu constitui rector alicuius vniuersitatis. Pet. Lenaude. de priuil. Docto. nu. 138. q. 82. f. 16. T. 18.
Summa ope, & alacri, studio audiat lectiones. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 4. nu. 1. f. 65. T. 18.
Suo magistro contradicere non debet, sed audiendo. tacere debet. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. septimo. nume. 3. fol. 66. Tom. 18.
Tenentur doctori. Steph. Costa. de ludo. nu. 16 f. 163. T. 7.
Vagans quis dicatur. Thom. Act. de Ludo. Schaccho. q. 2. princip. nu. 15. fol. 170. T. 7.
Vtrum teneatur repatriare, an verò in ciuitate studij possit recipere confessionem, & sacramenta. Hierony. de Zanetti. de foro conscien. & contentio. columna prima. numero 119. fol. 410. Tom. 3. P. 1.

Scholarium appellatione qui veniant.

*SCHOLARIVM appellatione an comprehendãtur doctores. Pet. Lenaude. de priuil. Docto. nu. 67. f. 13. T. 18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Burſa vna eſt. Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.124.nume. 5. fol. 52.Tom.18.

Clericorum fabrorum, pelliparіorum, & ſimilium perſonarum vniuerſitas bonis cedere poteſt. Matthę. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. ſecunda. quarta quæſtio. princip. nume. 2. folio 182. Tom.3.P.2.

Collegium, & mercatorum non eſt deputatum ad pios vſus. Pet. de Vbal.de cau.epiſcop.& parochia.quæſtio.14.princ.num.24. fol.209.T.15.P.2.

Familiares,an in teſtes recipiantur. Alberi.de Malet.de teſtib.c.2. nu.35.fol.164.T.4.

Famuli,vel artificum,an faciant collegium.Hippol. Bonacos. de ſerui,vel famu.quæſtio.quadrageſimaſeptima. fol.124. Tom. 6. P.1.& an ipſi famuli gaudeant priuilegijs ipſorum ſcholarium. ibidem.q.52.

In adminiſtratione Epiſcopus an ſuccedat mortuo gubernatore teſtamentario,relicto a fundatore collegij.Bertac. de epiſc. P.3. 4.lib.nu.17.fol.334.T.13.P.2.

In cauſa doctor,quomodo teſtis eſſe poſſit.Monticel.in reperto.de teſtib.fol.239.T.4.

In cętu arma portantium quomodo, & per quem puniantur ipſi, & ſi birruarij in cętu ſcholarium arma deferant.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.110.nu.1.f.54.T.18.

In vniuerſitate Epiſcopus ſi ſit vti Epiſcopus vniuerſitatem ipſam eccleſiaſticam iudicari.Gamb.de auctorita.lega.de late.nu.381. lib.3.f.171.T.13.P.2.

Index in locis ſtudiorum an ſit Epiſcopus.Bertach.de Epiſco.P.5. 4.lib.nu.27.f.349.T.13.P.2.

Libri abſentium non debent alicui tradi ſine expreſſo eorum mandato.Pet.Rebuff.de priuileg.ſcholar.priuileg.114.num.1.folio 54.Tom.18.

Sicut arma militum non poſſunt,ex aliqua cauſa capi.Pet.Rebuf. do priuil.ſcholar.priuil.113.nu.1.f.54.T.eo.

Loca nullus occupare debet.ibidem.priuil.101.nu.1.f.51.

Magiſter an gaudeat priuilegijs ipſorum. Amode. de ſindica.nu. 110.fol.340.T.7.

Multa habentur a Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.9.princ.81.fol. 186.Tom.7.

Officium quale debeat eſſe.Conrad.Brun.de hæret.c.5.nu.22. fol. 330.Tom.11.P.2.

Parentes an arreſtari poſſint.Pet.Pech.de iure ſiſten. c. 5.nu.3.fol. 161.T.3.P.2.

Priuilegia ad doctores protrahuntur. Bapt.a S.Blaſ.de correlatiu. nu.23.fol.263.T.18.

Priuilegijs qui gaudeāt.Matthę.de Afflict. de iure prothomis.col. 4.nu.3.f.2.T.17.

Rector præcedit in ſtudio Epiſcopum.Ioan.le Cirier.de primogenitu.q.32.lib.nu.36.f.45.T.10.P.1.

Scilicet ſocietas ſindicum creare poteſt.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar. priuil.107.nu.1.f.54.T.18.

Seruitoribus,miniſtris & bidellis quid dicendū ſit, ſcilicet an gaudeant priuilegijs ipſorum ſcholarium.Pet.Pech.de iure ſiſten.c. 5.nu.5.fol.161.T.3.P.2.

Varia ſunt genera.Conrad.Brun.de hæret.capitulo quinto.num.3. fol.329.Tom.11.P.2.

Vitia numerantur ab Horat. Lut. de priuilegio. ſcholar. folio 82. Tom.18.

Vniuerſitas, coram quo iudice eſt aduenienda. Pet. Lenaude. de priuil.docto.nu.198.q.99.f.21.T.eod.

Vniuerſitas continens clericos coram eccleſiaſtico conuenitur. Ioan.le Cirier.de primogenitu. quæſtio. nona. 1. lib.nu.21.f.24. Tom.10.P.1.

Vniuerſitatis rector præcedit Epiſcopos ſcholares.Anto. de Præt. de iuriſdiction.Epiſcop.c.6.nu.53.f.357.T.13.P.2.

De ſcholis.

*SCHOLARIVM militariū multa genera,referuntur a Cōrad.Bru. de hæret.c.5.nu.9.f.328.T.11.P.2.

*SCHOLAS intrans in fraudem an gaudeat priuileg. ſcholar. Horat. Lut. de priuilegio.ſcholar.in fin.numero 10. & 11.folio 88. Tom.18.

Offendens,vel domos ſcholarium quomodo puniatur.Horat.Lut. de priuil.ſcholar.priuil.80.f.84.T.eo.

*SCHOLIS dormientes, an gaudeant priuilegijs ſcholariū. Horat. Lut.de priuil.ſcholar.col.3.in med.nu.32.f.89.T.18.

Eſt ſeruanda vetus conſuetudo.Conrad.Brun.de hæret.c.4.nu. 35.fol.329.T.11.P.2.

Expelli poteſt quis habens locum aptum, & cogitur vendere pro ſcholis.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.48.fol.80.T.18.

Ferrarienſe gymnaſium refertur ab eadem vbi ſup.nu.23.f.89.

Hęreticorum deprauata inſtitutio refertur a Conrad.Brun.de hæret c.4.nu.25.f.329.T.11.P.2.

Sublatis etiam libri ſunt tollendi.ſidem vbi ſupra. capitulo 6. nume.1.fol.331.

Legens doctor ſi permiſerit religioſum ingredi,an ſit excommunicatus.Pet.Lenaud.de priuileg.doct.nume. 202.quæſtio.101.fol. 21.Tom.18.

Neapolitanum gymnaſium eſt approbatum.Horat.Lut. de priuil. ſcholar.in fin.nu.3.f.87.T.18.

Quales debent eſſe auctores.Conrad.Brun.de hæret.c.4. num.36. fol.329.T.11.P.2.

Quando eſt monachus quid agendum.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.32.f.79.T.18.

Vide ſupra in verb.ſchola.

Sciens quis dicatur, & præſumatur, & non.

*SCIENS eſſe infames teſtes & criminoſos,dum producuntur, ſi nihil dixit,an ſibi præiudicet, ita vt eos reprobare non poſſit. Iac. Butr.de teſtib.nu.29.f.62.T.4.

Eſſe præſumitur vicinus factorum vicini.Ioan.Campeg. de teſtib. reg.441.fol.125.T.eo.

Eſſe teſtis dicitur,nedum qui vidit, ſed qui confiteri partem audiuit.Franc.Curt.de teſtib.nu.114.f.140.T.4.

Fſſe tutorem nequaquam ſe,& pro tutore ſe gerens, qua teneatur actione,ſi res pupilli alienauerit, & qualiter aduerſus eum concipiatur libellus ex edicto, quod negocium geſtum eſſe dicatur falſo tutore auctore.Odofred.de libel. forman. c. 24. nu. 12.fol. 86.Tom.3.P.2.

Maritus a principio ſe non poſſe integram dotem reddere, ſi eam accepit,vel habuiſſe confeſſus fuit, an ex hoc in dolo fuiſſe præſumatur,& ſic in ſolidum condemnari debeat, vel beneficium habeat, vt non conueniatur vltra quam facere poſſit. Matthæ. Brun.de ceſſio.bonor.quæſtio.vigeſima.4.quæſtio.princ.nu.11. fol.189.T.3.P.2.

Intellectus ad l.pęn.ff.de iur.dot.ibid.

Super frumento venditor futurum edictum, ſi illud vendit ſtatim carius, ad reſtitutionem tenetur, & ad intereſſe. idem vbi ſup. q.304.q.princ.nu.2.f.192.T.3.P.2.

Idem eſt de expendente monetas,quæ ſtatim per edictum prohiberi debent.ibid.nu.eod.

Tempore contracti debiti debitor ſe non eſſe ſoluendo ad bonorum ceſſionem non admittitur, & quomodo hoc procedat. Matthę.Brun.de ceſſio.bonor.quæſtio.31.4.quęſt.princ.num.1. fol.192.T.3.P.2.

Textus in l. penulti. ff. de iur.dot. quomodo procedat.ibidem. nume.eod.

Tertius cauſam agi, & non comparens, ſi a ſententia in cauſa lata appellatio,nō impedit executionem.Lancel.de attent. P.2.c.12. ampl.13.nu.13.f.354.T.5.

Quod intellige quando tempore petitæ executionis poſſeſſio nō fuiſſet vacua ſecundum aliquos.ibid.nu.14.

Secus ſi fuiſſet vacua.ibid.nu. 15.& quando eſt vacua etiam per comparitionem tertij, impeditur executio ſecūdum communē opi.ibid.nu.16.T.eo.f.eod.

Vel notitiam aliquis habens, procuratorem ſuum aliquid egiſſe, non proteſtando,dicitur factum ſuum approbare. Ant.Bard.de temp.vtil. c.11.poſt.nu.16.f.218.T.5.

Sciens aliquid ad quæ teneatur, & non.

*SCIENS bona eſſe aliena illis nullo tempore præſcribere dicit. Franciſc. Zoannet. de Roman. Imperat. numero 170. folio 27. Tom.16.

Canonicus abſens vacationem,an ſit vocandus, & quando certiorari debeat,& quando non.Pet.de Bais.in directo. electio. c.10. 3.P.nu.2.f.344.T.15.P.1.

Collator,an inſinuandus ſit ei.Pet.Rebuf.de nominatio. q.14.prin. nu.193.f.325.T.15.P.2.

Conditionem,quæ in ſponſione deducitur,ſi aliquem ad ſponſionem dolo malo traxit, quomodo conſulatur circunuento. Stracca.de ſponſionibus.numero 1.colum.prima.in fin.fol.306. Tom.6.P.1.

Creditor lapſum eſſe tempus ſolutionis non petens debitum, imo patiēs cum eo debitorem negociari, vel emptorem fructus percipere, non impeditur poſtea petere debitum ſuum, vel preciū non ſolutum cum vſuris.Io.Gutte.de contractib.iurat.c.4.num. 25.fol.48.T.6.P.2.

Deberi plus ſibi, an ſibi præiudicet minus recipiendo. Albert. Brun. de monet. limitatio. quarta. numero quarto. folio 217. Tom.12.

Dolum non infertur ſcienti,& volenti.Georg.Natam.de ſucceſſio. nu.37.col.4.f.31.T.6.P.2.

Dolus ei non fit,etiam ſi velit.Ioan.Regnaud.de menſu.col.4.nu. 16.fol.223.Tom.12.

Dominum eſſe mortuum, ius autem ignorans,quod morte hominis mandatum reuocetur,repetit quod ſoluit.Strac.de adiec.nu. 114.P.3.f.394.T.6.P.1.

Dominus procuratorem ſuum fines mandati excedere, & non cōtradicens aſſentire videtur.Strac.de mercatu.colum.1.num. 18. fol.301.T.6.P.1.

Ei denunciatur tutius, & opus eſt ſcienti denunciari. Gaſpar. Caballi.de euictio.§.tertio.numero quarto.folio 84. Tom. ſexto.Par.prima.

Ei dolus non infertur.Redoa.de reb.eccle.non aliena.q.4. num.8. fol.473.T.15.P.2.

Ei nocet error.Vital.de clauſul.nu.11.f.403.T.18.

Ei quando fiat denunciatio, & ſit facienda. Pet. Rebuff. de nominationibus.quæſtio.decimaquarta.princip.nume. 194. fol.325. Tom.15.P.2.

Elector diem electionis non eſt amplius vocandus. Pet. de Bais. in directo.electio.capitulo decimo.3.Par.nume.4. fol. 394. Tomo 15.Par.1.

Electus ſe dignum, & idoneum mortaliter peccat dignitatem ſibi oblatam refutans.Pet.de Bais.in directo.electio. c.42.3. P.nu.9. fol.402.T.15.P.1.

Eſſe fingitur iurans omnia, quæ in iure conſiſtunt.Georg. Natam. de pact.nu.53.col.4.f.32.T.6.P.2.

Source : BIU Cujas

Eſt melius venditor rem venditam defendere. Gaſp. Caballi. de euictio. §. 3. nu. 3. f. 84. T. 6. P. 1.
Excommunicari an poſſit ab epiſcopo furtum, & nō reuelans. Bertachi. de epiſc. tit. de poteſta. & auctorit. Epiſc. circa ſpiritua. nu. 39. col. 4. fol. 327. T. 13. P. 2.
Excommunicationis naturam, ob quam lata eſt prælato eccleſiæ, & non damnum paſſo reuelare tenetur. Bea. Ant. de excommunicatio. c. 74. nu. 2. f. 382. T. 14.
Hæreditatem ſibi deltam, & tacens per triennium eam amittere, & recuſare videtur. Nicol. Valla. de rebus dub. nume. 22. folio 345. Tom. 18.
In eum non cadit dolus, aut iniuria. Vital. de clauſ. num. 20. f. 449. & nu. 32. fol. 450. T. eod.
Me aliena vendere atque emens impēſas a me ex cauſa euictionis non conſequitur. Ioan. Garſ. de expenſ. & melioratio. c. 7. nu. 17. fol. 277. Tom. 17.
Medicus ſpiritualis, & corporalis eſſe debet in claſſe. Ioan. Garſ. de expenſ. & melioratio. c. 5. nu. 23. f. 337. T. 17. Iul. Ferret. de re naua. col. 4. nu. 5. lib. 6. f. 336. T. 12.
Mercator biduo, aut triduo proclamationem fieri, quo frumentū vilius vendi præcipietur, ſi ob id tacens frumentum vendidit, ad id quod intereſt emptor contra eum poteſt agere. Stracca. de ſponſionib. nu. 2. col. 2. f. 306. T. 6. P. 1.
Morbum ſi tacuit vendens cum omni magna non liberatur. Gaſp. Caballi. de euictio. c. 2. nu. 24. f. 98. T. 6. P. 1.
Non fit ei iniuria iuris regula prouiſum eſt. Gamba. de auctorita. legat. de late. libro ſexto. numero 205. folio 194. Tom. tertiodecimo. Par. 2.
Non iuuatur, ſed ignorans. Ioan. Calderi. de interdic. eccleſia. nu. 78. col. 4. f. 329. Tom. 14.
Parum, & ignorans æquiparantur. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 50. nu. 5. f. 43. T. 18.
Pater filium contra legem machinari non tenetur illum Regi reuelare. Gig. de crimi. læſæ maieſta. quæſtio. nona. nume. 3. folio 57. Tom. 11. P. 1.
Patrem ſuum velle grauiter delinquere contra dominum ſuum, contra quem non committitur crimen læſæ maieſtatis, & non reuelans eum non perdit feudum, ſecus ſi alius præter patrem. Gig. de crimi. læſæ maieſta. quæſtio. octaua. nume. 8. f. 56. Tom. eod. Par. ead.
Peccatum occultum debet procurare ſalutem proximi. Albertin. de aſſertio. catholic. quęſtio. trigeſimatertia. nume. 28. fol. 112. Tom. 11. P. 2.
Poteſt quis eſſe ab aliquo, vt a quolibet homine, & vt a iudice a procuratore, velut alia huiuſmodi perſona. Maſſa. Galles. ad for. camera. obligatio. titu. de proceſſu ipſo. nume. 7. fol. 361. Tomo 6. Par. ſecunda.
Princeps, & tolerans conſentire videtur. Pet. Antibo. de mune. P. 3. princ. nu. 54. fol. 25. T. 12.
Proditionem contra Principem, vel Rem publicam, ſi non reuelarent, pęna capitali eſt puniendus. Ioan. Royas. de hæret. P. 2. nu. 82. & 83. fol. 224. T. 13. P. 2.
Promiſit, clauſula quid operetur. Celſ. Vgo. de clauſ. num. 288. fol. 503. Tom. 18.
Proxeneta non idoneum nomen, & laudans, & proxeneticum recipiens his tribus concurrentibus, de dolo tenetur. Strac. de proxenet. P. 3. nu. 20. fol. 340 T. 6. P. 1.
Quando venditor habet inſtrumentum ad victoriam, & vltro nō exhibet emptori in lite mota; alia non requiritur interpellatio, quod reprobatur. Gaſp. Caballi. de euictio. §. 3. nume. 72. fol. 86. Tom. 6 P. 1.
Rem alienam ſi vendideris omnino de impenſis traditis teneris. Ioan. Garſ. de expenſ. & melioratio. capitulo ſeptimo. nume. 18. fol. 277. Tom. 17.
Rem alteri non eſſe obligatam, quid operetur iſta clauſula. Celſ. Vgo de clauſ. nu. 240. fol. 501. T. 18.
Rem communem inſolidum ſuam eſſe quiſpiam deſcribi patitur, an ſibi pręiudicet. Nicol. Feſtas. de æſtim. & collect. c. 1. num. 41. fol. 174. Tom. 12.
Remittenti æquiparatur. Fabia. de Mon. de emptio & venditio. q. 8. princ. nu. 19. f. 66. T. 6. P. 1.
Renunciati comparatur, & rem vendens ſcienter. Pet. Santer. de aſſecuratio. Par. 5. nume. 3. f. 356. T. eo. P. ea.
Res effectus religionis, & emens incidit in crimen læſæ religionis. Strac. de mercatu. P. 4. nu. 5. f. 296. T. 6. P. 1.
Se decipi vltra dimidiam, iſta clauſula quid operetur. Celſ. Vgo. de clauſ. nu. 261. f. 502. T. 18.
Si quis duxit vxorem alienam, a quibus puniendus ſit, vt mulier, quæ ſcienter pariter nubit alterius viro a quibus puniendaveniat. Simanc. de cathol. inſtitu. numero 5. fol. 170. Tom. vndecimo. Par. 2.
Valoris agri fuiſſe præſumitur, qui vendit eum. pet. Santer. de aſſecuratio. P. 5. nu. 8. f. 357. T. 6. P. 1.
Vaſallus domino magnum periculum imminere, ſine interpellatione tenetur eum defendere. Baue. de mora. nume. 20. fol. 409. Tom. 6. P. 2.
Tenetur dominum defendere vi iuramenti. Gaſp. Caballi. de euictio. §. 3. nu. 27. f. 85. T. 6. P. 1.
Venditor iuratus litem motam ſuper re uendita, ad quæ teneatur & an teneatur ad defenſionem emptoris ſine appellatione. Baue. de mora. Par. ſecunda. numero 21. folio 409. Tomo ſexto. Par. ſecunda.
Vxor virum velle committere crimen læſæ maieſtatis, licet illum accuſare non debeat, illum diſſuadere tamen debet. Gigas. de crimin. læſæ maieſta. quæſtio. ſextadecima. nume. 8. folio 58. Tomo 11. Par. 1.

Scienter faciens aliquid, quomodo, & ad quæ teneatur.

*SCIENTER donans rem alienam, ſi euincatur, ad ſumptus in eam per donatarium factos tenetur. Placenti. de actio. perſonali. tit. 29. nu. 3. fol. 42. T. 3. P. 2.
Negans poſitiones, præſumitur in dolo. Mar. Ant. Cuch. de mentien. circa poſſeſſ. nu. 103. f. 294. T. 3. P. 2.
Re in aliena laborantes, turbare dicuntur. Vergi. de Boccat. de interdi. vti poſſidet. c. 11. nu. 12. f. 307. T. 3. P. 2.
Re in aliena ſi quis aliquid impenderit, id omne donare videtur. Lancel. Gal. de ſtatu. poſt ver. non poſſit. q. 6. melioramēta. nu. 2. fol. 307. Tom. 2.
Rem alienam, vel alteri obligatam ſi quis emit, euictionem nō habet. ibidem. nu. 37.
Res alienas tradens ad cuiuſmodi intereſſe teneatur, & quid ſi ignoranter. Andre. Alciat. de eo quod intereſt. nume. 80. & 82. fol. 13. Tom. 5.
Vel ignoranter verba legati de facto ponunt in reſeruationibus. Mandoſ. de inhibitionibus. quæſtio. vigeſimaſexta. nume. 8. fol. 92. Tom. 5.
Vendens rem litigioſam precium emptori reddit, & tertiam partem de ſuo. Lancellot. de attenta. P. 3. capitulo 31. num. 205. fol. 464. Tom. 5.
Venditor, & emptor, ſi ſuper religioſa contaxerunt, tunc emptor non agit contra venditorem, nec ad precium, nec ad tertiam partem de ſuo. idem vbi ſupra. numero 206. folio 464. Tom. eod.
Vſuras, qui defenderent, & iudicarent, iudex aduocatus & procurator ſunt periuri, & infames. Ioan. Bapt. Lup. nu. 24. in c. nauigāti. de vſuris. f. 137. Tom. 7.
Idem in teſtibus, qui ſcienter interuenirent actui vſurario. ibidē. num. 25. fol. eod.
Quid in mediatoribus, & proxenetis, ad quid teneantur. ibidem. nume. 26.
Vtrum emptor rem litigioſam emens teneatur rem reddere, & precium reddere fiſco applicandum. Lancellot. de atteuta. P. 3. c. 31. nu. 204. f. 464. Tom. 5.
Vtrum inſtrumento conficientes tabelliones ſuper vſuris ſint ad reſtitutionem obligati. Lauren. de Rodulph. de vſu. P. 2. nume. 45. quæſtio. 58. fol. 27. Tom. 7. & ſi ſcienter ſoluo id, quod non debeo, donare videor. Ambr. de Vigna. de vſu. capitulo ſalubriter. num. 209. fol. 63. Tom. 7. & ſcienter emens rem alienam, an eam reſtituere teneatur. Auct. incert. de contractib. vſura. nu. 3. fol. 70. Tom. 7.

Scientes qui ſint, & quid debeant.

*SCIENTES creditores debitorem bonis cedere velle, ſi iuri incarcerandi renunciauit, debitor ad ceſſionis refugium non admittitur. Matthæ. Brun. de ceſſio. bonor. quæſt. 25. 4. q. princ. num. 1. fol. 193. T. 3. P. 2.
Iudices in cauſa fuiſſe concluſum, & admittens aliquid ſuper probatione attentatorum, cenſerentur concluſionem reuocare. Lancellot. de attent. P. 3. capitulo 23. nume. 46. fol. 426. Tom. 5. & iudex præſumitur ſcire concluſionem in cauſa fuiſſe factam ibidem. num. 47.
Partes teſtem criminoſum tempore iuramenti, vel depoſitionis, quæ non appoſuit, an in poſterum opponere poſſit. Alberic. de teſtib. c. 3. nu. 65. f. 167. T. 4.
Se eſſe excommunicatos per ſolam famam, non poteſt allegare probabilem ignorantiam. Crot. de teſtibus. titu. in cauſ. ciuilib. qui poſſint eſſe teſtes, qui verò non. nu. 59. f. 209. T. 4.
Reliqua vide ſupra in verbo, ſciens.

Scientia, quæ ſit, in quibus præſumatur, & non.

*SCIENTIA abſque ſuperioris populus an poſſit præſcribere. Iacob. Nouel. de iure prothomis. columna tertia. nume. 97. folio 22. Tom. 17.
Aliquando ex fama interdum ex vicinitate præſumitur. Iacobat. Nouel. de iure prothomis. §. ſeptimo. numero 24. folio 44. Tomo decimoſeptimo.
An præſumatur in ſucceſſore maioratus poſſeſſionis occupatæ: Melch. Pala. maiorat. Par. 3. quæſtio. ſexta. numero 15. fol. 442. Tom. 10. P. 1.
Certa Principis non apparet ex verbis reſcripti, & Impetrator velit probare per teſtes certam ſcientiam, nō ſufficiet. Conſtan. Roge. de leg. poten. nu. 71. f. 402. T. 1.
Quos effectus producat. ibid. d. nu. 71.
Clauſula ex certa, effectus cuius ſit. Marc. Anto. Cucc. de morato. præſcript. nu. 249. f. 206. T. 17.
Doctor excellentior licet in doctoratu iunior. debet pręferri docto ri minus ſcientifico. Pet. Lenaude. de priuile. docto. quæſt. 7. nu. 18. fol. 9. Tom. 18.
Doctor, & genere nobilis debet præcedere nobilem ſcientia tantum. ibid. q. 8. nu. 21.
Domini abſentis, nec contradicentis, an habeatur pro cōſenſu, nec ne. Zaſi. de feud. P. 9. nu. 41. f. 316. T. 10. P. 1.
Eſt, cum res aliqua certa ratione percipitur, vnde philoſophus dicit, quod ſcire eſt rem per cauſam cognoſcere. Io. a Capiſtra. in Spec. conſcien. nu. 18. f. 325. T. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et patientia aduersarij an requiratur in præscribenda libertate seruitutis. Balb. de præscripio. quæstio. quarta. numero 1. fol. 75. Tom. 17.

Et patientia superior est necessaria, vbi contra eos præscribitur iurisdictio. Balb. de præscriptio. quæstio. tertia. nume. 8. fol. 94. Tom. 17.

Et potentia per cõtraria deffiniri possunt. Raynal. Corss. indagatio. iuris lib. 1. nu. 3. f. 280. T. 1.

Et sanctitate, nisi præcellat villissimus reputandus est, qui est honore præstantioe. Ioan. a Capistra. in Specu. conscien. nu. 160. fol. 358. Tom. 1.

Et vóluntas spontanea excludit fraudem, & iniuriam. Stepha. de Federic. de interpretatio. iur. Par. prima. numero 124. folio 217. Tom. 1.

Ex certa an operetur tantum, quantum clausula non obstante lege, in contrarium faciente, ita, & eo modo, vt valeat rescriptum contra ius sine clausula non obstante. Constantino. Roge. de legat. poten. columna tertia. numero 76. folio 402. Tomo primo.

Ex certa clausula validat gratiam nullam, & operatur dispensationem. Boui. de statuta. vrba. præscriptio. gloss. 1. nume. 26. fol. 177. Tom. 17.

Ex certa, & de plenitudine potestatis aptæ sunt tollere etiam ius tertij quando sunt coniunctæ. Marc. Ant. Cucch. de morato. præscriptio. nu. 274. f. 207. T. 17.

Ista clausula habet mirabilem potentiam, quia quicquid facit Princeps ex certa scientia operatur perinde ac si dixisset se facere ex plenitudine potestatis. Constan. Roge. de leg. poten. col. 3. nu. 77. fol. 402. T. 1.

Facti alieni an duplex sit. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 7. nu. 21. fol. 44. T. 17.

Præsumpti an ex consanguinitate oriatur. idem vbi supra. numero 23.

Filij gloria est, & lętitia patris. Ascan. Clementi. de patr. potesta. effect. 17. nu. 34. f. 122. T. 8. P. 2.

Illius contra quem præscribuntur tributa non est necessaria. Boui. de statuta. vrb. præscriptio gloss. quarta. numero 5. fol. 179. Tom. 17.

In dubio præsumitur saltem in genere. Dam houde in pupill. patrocin. nu. 15. f. 382. T. 8. P. 2.

Infallibilis an ea dicatur, quæ per sensum corporis per[illegible] Iacobat. Neuel. de iure prothomis. §. septimo. numero [illegible]. Tom. 17.

Inflat. Pet. Albi. de Pontific. potesta. numero 270. folio 14[illegible] Tom. 13. Par. prima.

Iuris diuini scilicet legis, & Prophetarum euangelij, & apostolicæ doctrinæ pertinet ad prælatos, talia enim tenentur scire episcopi, & maiores prælati, qui tenentur omni poscenti reddere rationem de ea quæ est in eis fide, & spe. Ioan. a Capistra. in Specul. conscien. titu. de ignoran. iur. numero 153. folio 331. Tom. 1.

Magna Abbatibus non est necessaria, modò sint discreti, & in regula periti. Marc. Mant. in Dialo. de concil. nume. 122. fol. 187. Tom. 13. P. 1.

Mandatum tacitè probatur, & ex patientia partis ex eo quod quis agit sciente, & patiente domino. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. nu. 57. f. 137. T. 17.

Naturalis ex sola Philosophia. Prosdocim. de Comitib. de consanguinit. col. 1. nu. 80. f. 143. T. 9.

Nisi concurrentibus Principis, & patientia in his, in quibus possessio, seu quasi non quæritur sine licentia, & partis, præscriptio non currit contra Principem, aut superiorem. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. nu. 15. f. 161. T. 17.

Nisi probetur in suis, & necessarijs hęredibus presumitur ignorantia eorum, quæ in testamento continentur, & hoc ante additionem hæreditatis, secus verò potest. Ioan. Gutte. de testibus. indicia. iurat. capitulo secundo. numero 13. folio 387. Tom. tertiodecimo. Par. 1.

Nobilitas, & vitæ sanctimonia, quem præferunt antiquiori promoto. Pet. a Mon. de potesta. Pontific. titu. ordo assistentium concilio. nu. 5. fol. 147. T. 13. P. 1.

Non acquiritur, nisi cum labore. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 5. arti. 8. nu. 35. fol. 265. T. 13. P. 1.

Non augetur, licèt illam plures sciant. Albert. Brun. de augmen. cõcil. 2. princ. nu. 7. f. 350. T. 17.

Omni Ægyptiorum, & Caldeorum eruditi erant. Moyses, & Daniel. Marc. Mantu. in Dialog. de concil. numero 108. folio 187. Tom. 13. P. 1.

Partis si non fuerit in acceptatione compromissi, an terminus compromissi currat si iudex acceptauerit. Blanc. de compromis. inter coniunct. col. 4. nu. 35. f. 143. T. 3. P. 1.

Principis ad consuetudinem, an interfuerit, nec ne, an curanda sit. Lancellot. Gal. de statu. præfatio. quarto. numero 24. folio 285. Tom. 2.

Principis in quibus casibus est necessaria in præsumptione, aut consuetudine, & an sufficiat scientia eius procuratorum, seu officiorum, & an eorum scientia Principi præiudicet, & quid de procuratore etiam cum libera, an eius scientia domino præiudicet. Aymon Crauet. de antiquita. tempo. nume. 23. 24. 25. & 26. fol. 162. Tom. 17.

Probari debet vbicunque quis accusatur de receptione. Bal. de statu. nu. 1. col. 4. f. 140. T. 2.

Probata possessione tanti temporis, cuius initij memoria non extet, non est necessaria probatio ipsius scientiæ, & patientiæ susuperioris in præscriptionibus. Balb. de præscriptio. quæstio. 6. num. 22. f. 64. T. 17.

Quæ, & quorum pertinent ad fidem debet esse in omnibus, & omnes tenentur scire communiter ea, quæ sunt fidei, & vniuersalia iuris præcepta, singuli autem ea, quæ ad eorum statum, vel officium spectant, & vnusquisque tenetur scire ea, quæ ad suum spectant officium. Ioan. a Capistra. in Specu. conscien. col. 1. nu. 144. fol. 331. T. 1.

Qualis requiratur in aduocato cum in eo illa est necessaria, quæ non solum ciuilia, verum Pontificia iura complectantur. Steph. Aufre. de recusatio. colum. 1. in fin. versic. nemo opinor. fol. 363. Tom. 3. P. 1.

Quando præiudicet. Hierony. Garzo. de laudo meri iuris. col. 1. nu. 43. fol. 320. T. 3. P. 1.

Quibus casibus non sit necessaria corporalibus præscribendis illius, cõtra quem præscribitur. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. col. 4. nu. 21. f. 162. T. 17.

Quid sit. Ioan. Franc. de essent. infan. capitulo duodecimo. num. 9. fol. 293. T. 8. P. 1.

Quomodo probetur. Phanut. de inuenta. hæred. P. 1. nume. 12. fol. 268. T. 8. P. 2.

Rei alienæ etiam sine mala fide impedit præscriptionem. Balb. de præscriptionibus. columna prima. numero 20. folio 119. Tom. 17.

Rei alienæ quomodocumque superueniens semper impedit præscriptionem. Balb. de præscriptionibus. num. 3. quæst. 18. col. 3. fol. 69. Tom. 17.

Requiritur in adeunda hæreditate, & pariter intelligentia adeuntis. Ioan. Francisc. Fasa. de essen. infan. capitulo 24. num. 3. f. 400. Tom. 8. P. 2.

Requiritur in petitione bonorum possessionis. ibidem. capitu. 26. nume. 3. fol. 402.

Seu patientia partis, an requiratur in præscriptione. Balb. de præscriptionibus. quæstio. vigesimaoctaua. princip. nume. 1. fol. 82. Tom. 17.

Si est de substantia, an scienti necessaria sit denunciatio. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 3. nu. 30. f. 35. T. 17.

Sine contradictione habetur pro consensu expresso. Ioan. Blanc. in epit. feudo. c. 3. nu. 35. f. 266. T. 10. P. 1.

Sola an sufficiat ad excludendum agentem a iure congrui. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. quarto. numero 19. folio 38. Tom. 17.

De machinationibus contra Principem facit quem teneri de maleficio. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 1. num. 77. fol. 302. Tom. 13. P. 1.

Testificatorum ante publicationem, an excludat, quem a potesta te producendorum testium. Maria. Soci. de testib. col. 2. num. 46. fol. 193. Tom. 4.

Tutoris, & curatoris sufficit quo ad transmittendum ius bonorum possessionis. Anto. Piag. de tuto. & curato. quæst. 15. nu. 71. fol. 331. Tom. 8. P. 2.

Testamenti præsumitur in hærede extraneo postquam adierit hæreditatem, secus in necessarijs tantum hæredibus. Ioan. Gutte. de actibus iudicia. iurat. capitulo secundo. numero 12. fol. 387. Tom. 3. P. 1.

Tituli ad causandam bonam fidem est necessaria. Balb. de præscr. q. 9. nu. 2. f. 58. T. 17.

In initio possessionis non est præscribenti necessaria, sed tantum quod scientia tituli superueniat ante completam præscriptionem. Balb. de præscriptio. vbi sup. nu. 6.

Legitimè, ac clarè probari debet, vbi agitur de amissione iuris acquisiti, nec sufficit fama, aut scientia præsumpta. Lancellot. de attenta. Par. secunda, capitulo quarto. numero 68. folio 302. Tom. 5.

Scientia habet multas uires, & facultates.

*SCIENTIA, & ratificatio domini generalis, quæ aliàs non facit litem, causaret attentata, si in specie ratificaretur actus, qui dicitur attentatus. Lancellot. de attentat. Par. secunda. capitulo quarto. numero 71. folio 302. Tom. quinto. & ratum. habens delictum ita punitur, sicut mandans. ibidem. eo. capitulo quarto. nume. 72.

Citationis non colligitur ex generali mandato ante prætensam citationis executionem facto. idem vbi supra. P. 2. capit. 4. nu. 123. fol. 303. T. eod. 5.

Ex certa potest tollere Princeps ciuilem, ac naturalem possessionem, & vitium spolij. ibidem. numero 399. folio 309. & non præsumitur tamè Principem voluisse alium spoliare, nec cuipiã præiudicare. ibid. nu. 402.

Non dicitur ab aliquo haberi, nisi habeat notitiam omnium qualitatum ipsis rei, præsertim quando agitur de amissione iuris, aut de faciendo aliquem incidere in pœnam. Lancellot. de attenta. Par. 2. capitulo quarto. limitat. 27. nume. 19. & 20. fol. 336. Tom. 5.

Litis non sufficit, vt tertio, qui non fuit in lite currant decem dies ad appellandum, sed requiritur scientia scientiæ. idem vbi sup. c. 11. nu. 48. f. 346.

Idem operatur, quod denunciatio dummodo sit plena scientia. Lancellot. de attenta. Par. 2. capitulo vigesimo. limitat. trigesima. numero 7. & 8. folio 419. Tom. quinto. & capitulo duodecimo. ampliat. quintadecima. numero 39. folio 356. & idem de scientia simplici. ibidem. ea limitat. trigesima. numero 33. fol. 419. Tom. eodem.

Non dicitur ab aliquo haberi de aliqua re, nisi ipse notitiam etiam habeat omnium suarum qualitatum. Lancellot. ibidem. ea limitatio. 30. f. 419. nu. 9. T. eo.

Probanda

Source : BIU Cujas

Probanda eſt concludenter ad inducendam amiſſionem, & pęnã incurrendam. ibidem. nume. 10. & non ſufficit quid ſciria parte, niſi etiam conſtet iudici. ibidem. nume. 10. & idem operatur, quod denunciatio. ibidem. P. 2. capitu. 12. ampliat. 15. nume. 39. fol. 356. Tom. eod. 5. & ſcienti non eſt facienda intimatio. Lancellot. de attenta. P. 2. capitulo 11. limitat. 3. nume. 32. fol. 362. Tom. eod.

Quæ eſt in procuratore nunquid in dubio ſit in domino eorum vi delicet, quæ per ſuum procuratorem geruntur. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. limitat. 50. nu. 94. fol. 379. T. 5. & quod non præſumatur, quando ſi contra fecerit, incideret in aliquam pœnam. ibidem. num. 95.

Scientię citationis in citato preſumitur, ſi vltra citationem factam ad domum ipſa quoque ſententia fuerit ad domum intimata. Lancel. de attenta. Par. 2. capitulo duodecimo. limitat. 50. num. 156. fol. 380. Tom. 5. de quo dicto facit feſtum. Bald. ibidem. nume. 157.

Sententiæ talis eſſe debet, vt quis ſciat eam latam, & ſic latam. Lancellot. vbi ſupra. num. 158. fol. eod. T. eo. & ſcientia litis non ſufficit, ſed requiritur ſententia ſententiæ ad hoc, vt currat tempus ad appellandum. Lancellot. vbi ſupra. numero 171. folio eodem. Tom. eod.

Vide infra in proxima rub.

Scientia multa operatur.

*SCIENTIA citationis licèt minus valide executa, ſufficit, & citatio, vel inhibitio domi exequi poterit id ſtatuto, vel conſuetudine diſponente, item ſi per reſcriptum id concedatur. Quintilia. Mandoſ. de inhibitio. quæſtio. ſeptuageſimaſeptima. nume. 10. 11. 12. fol. 98. Tom 5.

Diſtinguitur minimè ab ignorantia. l. fin. C. de preſcript. longi temporis idque rationibus annexis declaratur. Bola. de reſtitutio. in integ. c. 57. nu. 4. f. 129. T. 5.

Simplex, & an idem operetur, quod denunciatio. Mandoſ. de inhibitionib. q. 80. nu. 2. fol. 104. T. eo.

Simplex non ſufficit, quando requiritur notitia alicuius ad effectum vt aliquid faciat, vel non faciat. idem vbi ſup. q. 80. num. 7. fol. 105. num. 5.

Et ignorantiæ caſus diuerſi referuntur a Bola. de reſtitutio. in integ. c. 57. num. 10. f. 129. T. 5. & ſcienti minus, quàm ignoranti in quibuſdam caſibus fauendum, & ſubueniendũ eſſe dicit idem vbi ſupra. nu. 11. fol. 129.

Et ſcientia requiritur, vt attentatum reuocetur in appellatione a diffinitiua. Hieron. Manfrend. de attenta. P. 7. nume. 81. fol. 237. Tom. eod.

In attentatis per anteceſſorem operatur, vt etiam ſucceſſor teneatur ad reuocationem attentatorum. Lancellot. de attent. P. 1. c. 1. num. 63. fol. 291. T. eo.

In ratihabitione requiritur ratificantis ad hoc, vt aliquid ratihabitio ipſa operetur. Lancellot. ibidem. eod. capitulo primo. nu. 72. fol. 291. Tom. eod.

Quia ratificatiò non extenditur ad ignota. ibidem. nu. 73.

Requiritur ſcientia in ſpecie, & non in genere. ibidem. numero 76.

Et ſcire non dicitur, niſi qui certo ſcit. ibid. nu. 77.

Multipliciter geſtorum a ſuo procuratore poteſt haberi a domino. ibid. c. eo. nu. 78. & nu. ſequenti.

Domini actus attentati colligitur ſi ex actu attentato aliquid in eius commodum, & vtilitatem conuerſum eſt. Lancellot. de attenta. P. 1. c. 1. nu. 79. f. 291. T. 5.

Domini præſumitur ex eo, quod actus attẽtatus á procuratore ſit de arduis, & talis, vt veriſimiliter fieri non deberet ignorante domino. ibidem. d. c. 1. nu. 82.

Eadem interueniſſe præſumitur in actu attentato per procuratorem, ſi actus requirit talem impenſam, quam non ſit veriſimile procuratorem de ſuo feciſſe, eo capitulo primo. ibidem. num. 85. fol. eod. T. eod.

Percipitur domini, & colligitur quando de attentat. per procuratorem conſtat in actis. ibidem. nume. 86. & elicitur ipſa ſcientia domini in geſtis a procuratore ex lapſu longi temporis ex grauitate actus, & ex qualitate perſonarum. ibid. nu. 87.

Præſumitur nequaquam in domino ſcientia attentatorum. ibid. eo. c. 1. num. 88.

Non præſumitur haberi a domino de geſtis per ſuum procuratorem ad hoc, vt incidat in pœnam. l. ſi quis maior. C. de tranſactio. Lancellot. vbi ſupra. eo. capitulo primo. nume. 89. Tom. & fol. eod.

Nec ſufficit generalis litis motæ, ſed ſpecialis requiritur, vbi agitur de priuatione, ſeu de præiudicando alteri. Lancellot. de attenta. Par. ſecunda, capitulo quarto. numero 66. & 67. fol. 302. Tom. 5.

Nunquid ſit habitus ſpeculatiuus ratione vera conſiderans cauſas inferiores, & hæc ſpectet ad naturales. Barthol. de teſtibus. fol. 67. nume. 71. Tom. 4. & ſcientia alicuius tripliciter ſumitur. Bart. de teſtib. nu. 104. f. 69. T. eo. 4.

Quomodo eius cauſa a teſte reddenda ſit. Federic. Schenc. de teſtibus. nume. 43. fol. 78. T. 4. ſi dixerit, quia præſens fui, probat viſum & non auditum alterius. Nell. a S. Geminia. de teſtib. P. 2. nu. 143. fol. 85. T. 4.

Quomodo interrogatus teſtis eius cauſam reddere teneatur. Fran. Curt. de teſtib. conclu. 28. num. 59. fol. 128. T. 4. & in cauſa ſcientiæ ſtat omnis effectus teſtimonij. Franc. Curt. de teſtib. num. 84. fol. 130. Tom. 4.

Sapientia, & prudentia differunt. Bartholom. de teſtibus. fol. 67. numero 69. Tom. quarto. & teſtis interrogatus in cauſa ſcientiæ, ſi dixerit, ſcio, qua ſcio non probat. ibidem. numero tertio. folio 64.

Teſtimonio eius æquipollet teſtimonium non recordationis. Tynda. de teſtib. c. 9. nu. 2. f. 150. T. 4.

Vtrum eius cupidus fuiſſet Baldus, qui fuit diſcipulus Bartoli. Tynda. de teſtibus. capitulo primo. numero 28. folio 147. Tom. 4.

Vtrum factorum vicinorum præſumatur in vicino. Ioan. Campeg. de teſtib. regu. 441. f. 125. T. 4.

Vide reliqua infra in proxima ſubſeq. rub.

Scientia in multis debet eſſe, & quæ.

*SCIENTIA, & ſcire dicitur quod vehementer opinamur, & quid ſit ſcire. Franciſc. Curt. de iur. iuran. propter calumniam. §. quod obſeruari. nume. 5. fol. 132. Tom. 3. Par. 2. & ſcientia ipſa propriè dicitur verorum. idem ibid. nu. 6. f. eo.

Illã qui publicè prælegit, profeſſor dicitur. Gaſp. Beat. de inop. debit. c. 16. nu. 131. f. 237. T. 3. P. 2.

Et patientia aduerſarij requiritur quando fines præſcribuntur. Hieronym. de Mon. de finibus. regun. capitulo 75. nume. 12. fol. 351. Tom. 3. P. 2.

Iuriſdictio quando preſcribitur, illa Principis requiritur. Hierony. vbi ſupra. capitulo ſeptuageſimoſeptimo. numero 6. folio 352. Tom. 3. P. 2.

Non requiritur tamen, ſi iuriſdictio fuit per tãtum tempus, quod non ſit in contrarium memoria. ibid. nu. 7.

Quando præſcribitur, quorum ſcientia requiratur. ibidem. numero 8.

Tanto temporis ſpatio iuriſdictio præſcribitur, quo territorium. ibidem. num. 9.

Patientiaque longa concurrente præſumitur conſenſus in præiudicialibus. Hiero. de Mon. de finib. regun. capitu. 105. num. 14. fol. 357. T. 3. P. 2.

De certis eſſe debet. Gamb. de verita. ac excellent. lega. ſcient. nume. 1. fol. 132. T. 1.

Eſt rei per cauſam cognitio, quæ aliter ſe habere non poteſt. ibid. nu. 3. fol. eod.

Et vt ſenſit Ariſtoteles. 6. Ethicorum. ſciẽtia vera, & propria eſt ſola ęternorum cognitio. ibid. nu. 8. fol. eod.

Sed iuris ſapientia eſt temporalium conſtitutionum cognitio, propterea non poteſt dici ſcientia vera, & propria. ibidem. numero eodem.

Rebus in humanis eſt, ſapientia autem in ætenis tantum rebus. ſecundum Auguſtinum, quem allegat. Gamb. vbi ſupra. num. 20. fol. eodem.

Subalternatur priori legi naturali illa ſcilicet ſcientia legalis. ibid. nu. 34. fol. 133.

Vtrum ſit ſubſtantia doctoratus. Thom. Act. de ludo. Scac. quæſt. octaua. princip. nume. 30. fol. 182. Tom. 7. & ſufficiens, nec eminens requiritur. ibidem. vt nume. 55. & ampliatur. vt nume. 72. cum ſeq. & quæ dicatur eminentis ſcientia, & in quibus requiratur remiſſiue. ibid. nu. 76. f. 164. T. eod.

Vtrum vbi non probatur, ignorantia, præſumatur. Med. de fortuit. caſib. P. 1. q. 3. nu. 15. f. 197. T. 7.

Scire eloquentia quæ dicatur. Par. de Put. de ſindica. nume. 4. fol. 236. Tom. 7.

Triuialis quæ dicatur. Caccialup. de Ludo. in præfatio. nu. 5. fol. 156. Tom. 7. & quibus obſtantibus non poſſit ab hominibus perfecta haberi. Cataldi de Boncomp. de ſindica. nu. 1. fol. 351. Tom. 7. & nulla ſi ſit, quia ex falſis allegationibus lata, nulla etiã executio datur, & minus debetur. Lancel. de attenta. P. 2. cap. 17. nu. 9. fol. 395. T. 5.

Vtrum vbi nulla fuerit, & iudex velit eam exequi, poſſit ſibi de facto reſiſti ſecundum aliquos, quos allegat Lancel. de attent. P. 2. capitulo decimoſeptimo. nume. 51. fol. 396. Tom. 5. & nullitas ipſa executionem retardat, & multoties impedit tam in ciuilibus tam in criminalibus. ibi. nume. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. & 59. & nulla large, & impropriè ſententia nuncupatur. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. quæſtio. octaua. princip. nume. 62. folio 183. Tom. 7.

Scientia certa vbi requiratur, & præſumatur.

*SCIENTIA ex certa clauſula, in quo differat a clauſula motus proprij. Ioan. Staphil. de grat. expectatiu. nume. 12. 14. 16. 17. & 18. fol. 280. T. 15. P. 1.

Ex certa Principis idem operatur, quod clauſula, non obſtante. idẽ vbi ſupra. nu. 15. & per teſtes probari poteſt, ſed motus proprius non. idem. nu. 13.

Ex certa ſi aliquid fiat, vel quod fiat mentio de obſtantibus, paria ſunt. Ibidem. nu. 37.

Et clauſula motus proprij non tollit defectum intentionis, ſed certa ſcientia purgat illum. ibid. nu. 16.

Et viri eminentis ſcientia vix ad culmina dignitatum, nedum ad præbendas reperiri valent, & ibi conſuetudo, vel ſtatutum reprobatur, diſponens quod non amittatur in canonicum, niſi nobilis. Ioan. Staphil. de grat. expectatiue. numero 6. folio 290. Tom. quintodecimo. Par. prima. & nobilis moribus & ſcientia nobili tantum ex genere eſt præferendus. ibidem. numero 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Ex certa Papæ derogat regulæ cancellariæ, & constitutioni. Ioan. Staphil. super commissio. & lite. iustit. tit. de rescript. in for. breuium. nu. 25. fol. 301. T. 15. P. 1.

Papæ importat plenitudinem potestatis. Pau. Roma. de pensionib. Ecclesiast. num. 4. quæstio. 7. fol. 321. Tom. 15. P. 1. & confirmatio ex certa scientia facit monachum obedientiarium Papæ. Gig. de pensionibus ecclesia. quæstio. quintadecima. num. 3. fol. 336. Tom. 15. P. 1.

Et beneficium manuale confirmatum ex certa scientia religioso, fit illi perpetuum. ibid. nu. 4.

Partis citatio non est necessaria, quãdo Princeps ex certa scientia, & potestatis plenitudine gratiam facit. Gig. de pensionib. ecclesia. q. 37. nu. 2. f. 343. T. 15. P. 1.

Sufficiens & grauis in moribus, & ætatis legitimæ eligendus ad ecclesiasticam dignitatem debet esse, & clericus ioculator, Goliardus, aut bufo & ineligibilis. Pet. de Bais. in directo electio. P. 2. c. 1. nu. 1. f. 286. T. 15. P. 1.

Magna debet esse in Episcopo, & Abbate. ibidem. nume. 3. & dignitatem ecclesiasticam acceptans peccat, si scientiam dignitati competentem non habeat, sed scientia sufficiens in prelato toleratur. ibidem. nu. 4.

Principis ex certa quando dicatur facta confirmatio. Pet. de Bais. in directo, electio. capitulo quadragesimotertio. 1. P. nume. 10. fol. 403. T. 15. P. 1.

Quid importet clausula ex certa scientia. Redoa. de simo. menta. c. 13. nu. 50. f. 66. T. 15. P. 2.

Qualiter in materia simoniæ aggrauat. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 25. nu. 22. fol. 74. T. 15. P. 2.

In simonia, & Papę tolerantia excusat. Ioan. Caraf. de simo. nu. 15. col. 4. f. 117. T. eod. P. ead.

Necessaria in incorporalibus. Ioan. Coras. de benefi. c. 5. nu. 6. fol. 291. Tom. 15. P. 2.

Necessaria in promouendo. idem vbi sup. c. 5. nu. 1. f. 293.

Necessaria quæ in clericis exigitur. ibid. nume. 5. & eminens quæ sit scientia. ibid. num. 7.

Qualiter, & patientia habeatur pro consensu. Coras. de benefic. c. 6. nu. 28. fol. 300. T. 15. P. 2.

Filia eius est nobilitas, quæ hominem nobilitat. Boni. de Curti. de nobilita. nu. 4. f. 3. T. 16.

Generis nobilitati, & quando sit præferenda. ibidem. numero 49. folio 4.

Hominem nobilitat. Boni. de Curti. de nobilita. Par. 3. nume. 94. fol. 7. Tom. 16.

Ingenij nobilitati accidentali præferatur. ibid. nu. 96.

Sola sufficiat ad aliquem nobilitãdum, an verò requiratur, quod dignitas doctoratus concurrat. ibid. nu. 97.

Qualiter nobilem minime, sed rusticum inflet. Boni. de Curti. de nobilita. P. 3. nu. 111. fol. 8. Tom. 16. & qualiter destinatione animi, quæ agi oportet, non nisi ex certa scientia posse confici, dicit Francisc. Zouannet. de Roma. Impera. colum. quarta. nume. 41. fol. 22. Tom. 16.

Sola puniatur in crimine læsæ maiestatis, & quando, & nouiter subtinetur opinio Bartoli, & sequentium. Ioan. Quintin. Hed. in aristocrat. Christia. ciuita. q. 118. nu. 5. f. 90. T. 16.

Quomodo Adam appetita boni, & mali, & similium induxerit ipsum ad peccandum. Micha. Vlcur. de regim. mun. P. 2. nu. 13. fol. 111. Tom. 16.

Aut sine iustitia, calliditas potius, quàm sapiẽtia est appellãda, & fortitudo sine iustitia non censetur virtus. Ioan. Redin. de maiesta. Princ. col. 4. nu. 23. f. 167. T. 16.

Circa ea, quæ publice fiunt præsumatur Guliel. a Monfer. de successio. Regum dub. 4. num. 13. fol. 183. T. 16. & scientia, vel virtus personam sequitur. Ioan. Arz. de nobilita. Hispan. c. 5. nume. 4. fol. 222. Tom. 16.

Immunitatis in præscriptione requiratur in Principe. Ioan. Arz. de nobilita. Hispan. c. 7. nu. 19. f. 230. T. 16.

Rei militaris in Imperatore requiratur. Cępol. de Imperato. mili. deligen. nu. 1. fol. 314. col. 4. T. 16. & scientia rei militaris in quibus consistat. ibidem. nume. 3. & per experientiam cognoscitur. ibidem. num. 6.

Solertia & fide conditores legum debeant pollere. Cępol. de Imperato. milit. deligen. nu. 20. f. 317. T. 16.

Si digniores etiam meritis sunt ad prælaturam, sunt præferendi. ibid. nu. 31. f. 318. T. eo. 16.

Si ex certa Papæ iudex electus sit, an possit recusari. ibidem. nume. 49. fol. 319.

Si milites armatæ militiæ, & milites scientiæ sint, an æquiparentur. Paris a Put. de re milita. columna secunda. numero 5. fol. 411. Tom. 16.

Vtrum petenti sit docenda. Matthe. de Afflict. de iure prothomis. in præfat. nu. 4. f. 2. T. 17.

Scientia quando nobilitet, & non.

*SCIENTIA distinguitur inter gradus iure naturali prohibitos, & iure positiuo ad ostensionem erroris. Alberti. de agnoscen. assertio. hæretico. q. 23. nu. 89. f. 84. T. 11. P. 2.

Et scire quis præsumitur, quæ publicè dicuntur. Alberti. de assertio. catholic. quæstio. trigesima. nume. 31. fol. 103. Tom. 11. Par. 2. nec licet contrarium eius asserere, quod quis teneatur scire. ibidem. num. 33.

Est nobilior Theologia cæteris ratione subiecti. Royas. de hæretic. num. 390. fol. 216 T. 11. P. 2.

Et scientiarum omnium dignissima est Theologia. Bernar. Cõmen. in Lucer. inquisito. nu. 4. fol. 350. T. 11. P. 2. & ius canonicũ, vel ciuile non est scientia. ibid. nu. 4. & ius ciuile est scientia practica, & speculatiua. ibid. nu. 16. f. 351.

Iuris est certissima, nobilis, & omni honore digna. idem vbi supra. nume. 18.

Nobilissima est, nobilissimos reddens suos professores. ibidem. nu. 22. fol. 352.

Sapientia est, & res sanctissima. ibid. nu. 23.

Sapientum omnium est dogma. ibid. nu. 25. f. 352.

Quælibet suas proprias imaginationes, rationes, & disputationes habet. ibid. nu. 26.

Scientijs omnibus illa Theologica est præstantior. Frat. Bartholo. Spina. de præeminentia sacræ Theologiæ. cap. 3. col. 4. fol. 369. Tom. 11. P. 2.

Legum practica est, & nullo modo propriè speculatiua. idem vbi sup. col. 4. c. 8. f. 371. & earum scientiam meritò glorificare sui cultores, sed suos magis Theologiam. ibid. col. 1. c. 9. f. 372. & ipsa scientia legum, tametsi sanctissima sit, & sapientia meritò secũdum aliquid nominetur, non tamen sacræ Theologiæ in aliquo præstantior est. Frat. Barthol. Spina. de præeminen. sacræ Theolog. c. 10. col. 4. f. 374. T. 11. P. 2.

Sola in crimine læsæ maiestatis punitur. Barth. Theg. in tracta. crimina. P. 5. nu. 5. f. 11. T. 11. P. 2. & nisi probetur ipsa scientia semper præsumitur ignorantia. ibid. P. 13. nu. 16. f. 17. & scientia banni non sufficit in genere, nisi probetur scientia qualitatis banni prohibiti a statuto. ibid. nu. 17.

Sola punitur, quando maleficium est committendum in personã eius, cuius maleficium committere volens est subditus, puta in personam Principis. Marti. Lauden. de crim. læsæ maiesta. q. 13. fol. 23. T. 11. P. 1.

Sola punitur læsæ maiestati in crimine, non subsecuto aliquo consensu, consilio, vel facto. Gig. de crimi. læsæ maiesta. q. 2 nume. 1. fol. 84. T. 11. P. 1.

Quando maleficium committi debet in personam eius, cui ipse sciens suppositus est. ibid. nume. 2. & scientia filij de nece patris punibilis est. ibid. nu. 3. & vasalli de morte domini est punibilis. ibid. nu. 4. sed illa quæ probari non potest in crimine læsæ maiesta. non est punibilis. ibid. nu. 8. f. 85.

Vxoris scientis maritum nelle committere crimen læsæ maiestatis, & ècontra non est punibilis. ibid. nu. 12. & scientia non subditi in crimine læsæ maiestatis non est punibilis. ibid. nume. 13. & scientia constitutionis Principis præsumitur duobus mensibus elapsis. Couerro. de public. concubina. nu. 5. f. 164. T. 11. P. 1.

Vtrum falsi crimen, quando apparet excerta remissum, tunc rescripto remitti censeatur. Gregor. Magalot. de securita. & saluocon duc. P. 3. nu. 15. f. 238. T. 11. P. 1.

Habitus animæ dicatur ex difficili acquisibilis. Nicol. Moro. de fide treug. & pace. q. 68. nu. 4. f. 428. T. 11. P. 1.

Longo tempore acquiratur. ibid. nu. 5.

Non insita natura, & non faciat artem, sed disponat. ibidem. nume. 14.

Præsumatur ex conuersatione. ibid. nu. 18.

Præsumatur ex cohabitatione donationis. ibidem. nume. 19. Nicol. Moro. de fide, treug. & pace. quæstio. 146. nume. 10. fol. 447. Tom. 11. P. 1.

Scientia quæ dicatur, & quas uires habeat.

*SCIENTIA dicitur nobilitare. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 7. nu. 265. fol. 207. T. 13. P. 2.

An sit in mortuis, quid agant viui. Duran. de mod. genera. conci. celebran. rub. 6. nu. 3. f. 174. T. 13. P. 1. & sciens, & non reuelans in crimine læsæ maiestatis tenetur. Ioan. a Capistra. in Specu. conscien. nu. 102. f. 356. T. 1. & scientium varia voluntas. ibid. nu. 28. fol. 326. & sciens pars testem criminosum tempore iuramenti, vel depositionis, quæ non apposuit, an in posterum opponere possit. Alberic. de testib. c. 3. nu. 65. f. 167. T. 4. & sciens se esse excommunicatum per solam famam, non potest allegare probabilem ignorantiam. Crot. de testib. tit. in caus. ciuilib. qui possint esse testes, qui verò non. nu. 59. fol. 209. Tom. 4. & sciens testes infames, & criminosos dum producuntur, si nihil dixit an sibi præiudicet, ita ut eos reprobare non possit. Iac. Butr. de testib. tit. qualiter exceptiones &c. nu. 20. f. 62. T. 4.

Certa & operatur, vt derogatio aliqua necessaria non sit. Gamba. de auctorita. legat. de late. libro decimo. nume. 308. fol. 228. Tom. 13. P. 2.

Certa Principis inducitur per secundas iussiones, aliàs onus probandi impetranti incumbere dicit. Gamba. de auctorita. legat. de late. libro decimo. numero 312. folio 228. Tomo eodem. Par. eadem.

Certa Principis quando constare dicatur. Ibidem. nu. 311.

Certa quando Papa vtatur illi credendum est, quodque sciuerit præsumendum est, vsque adeo, vt onus probandi contrarium in aduersarium transferatur. ibi. nu. 310.

Competens in sacerdote toleranda est. Ioan. Vgo. de offic. quat. prælato. nu. 4. f. 296. T. eo. P. ea.

Cuius requitur in præscriptione immemorialis iuris exigendi gabellas & an requiratur perseuerantia. Bertach. de gabel. P. 1. nu. 29. fol. 54. T. 12.

De minore. cum quo contulit, licèt iuret ipse minor se maiorem, non releuat. Thom. Campeg. de concil. quæstio. tertiadecima. numero 5. folio 420. Tom. 11. P. prima. & sciens delictum debere perpetrari, & non prohibens, an puniatur, maximè si sit forensis. Lauren. Silua. de feud. recognitio. numero 32. fol. 95. Tom. 10. P. 1.

Et patien-

Source : BIU Cujas

Et patientia multum operatur.Iul.Ferret.de re naua.nume.2.fol. 359.Tom.12.
Ex certa Episcopus si ignoret scientiam in qua regere debet suam ecclesiam licitè illam dimittere potest.Gig.de residen.episcop.c. 17.col.3.nu.13.f.376.T.13.P.2.
Collationes suas ordinarium facere consueuisse, & de rebus, & personis ecclesiæ suæ plenè informatum præsumi dicit.Gamba. de auctor.leg.de late.ti.de potesta.leg.in regula.atq; exempt.libro 8.nu.26.f.216.T.13.P.2.
Non obstante,clausulę cuius sunt effectus.Bertach.de gabel.P.7. prin.nu.28.f.65.T.12.
Feudi in vasallo si sit,& neget,illud amittit. Io.Blanc.in epit.feud. lib.2.nu.104.f.282.T.10.P.1.
In iudice attenditur,vt etiam conscientia.Gamb. de auctorita.leg. de late.lib.10.nu.53.f.224.T.13.P.2.
Locorum est habenda,vbi nauigatur.Iul.Ferret.de re naua.lib.17. nu.11.f.357.T.12.
Opus est, vt sit in nauigante, ventorum, siderum, & locorum vbi nauigat.idem vbi sup.lib.8.num.21.f.340. & præliantes in Pelago tenentur scire naturam aquarum.ibid.lib.16.numero 2.folio 354.& classium Duces scire debent patruorum bonitatem, & iustitiam.ibid.d. numero 2.& locorum est habenda scientia vbi nauigatur.Arnulph.Ruze.de iure Regal.nu.11.f.358.
Præsumitur in Principe,& consequenter dispensatio, quando impedimentum notorium existat. Gamb. de auctor.leg. de late.libro 10.nu.314.f.228.T.13.P.2.
Punitur a lege,non autem ignorantia.Gig. de crim.lęsæ maiest.q. 10.nu.9.f.87.T.11.P.1.
Quæ hodie in Abbatibus, & presbyteris requiratur,non de facili explicari potest, nisi locorum, & personarum qualitate pensata. Gamba.de auctorit.lega.de late. libro 7.nume.460.fol.209. Tomo 13.Par.2.
Reddit quem nobilem.Nicol.Festas.de æstim. & collec.c.3.nu.48. fol.187.Tom.12.

Scientia multa inducit.

* SCIENTIA an de contingibilibus sit.Petr.And. Gamba.de extensio.numero 3.fol.248.T.18.
An nulla sit infinitorum.ibid.nu.4.f.248.
Canonum,& legalium constitutionum per ora Principum diuinitus emanauit.Ioan.de Ligna.de censu.ecclesia.§.4. numero 17. fol.310.T.14.
Certa facit præsumi Principem velle.Redoa.de spol.ecclesia.§. his q.7.nu.48.f.238.T.eod.14.
Ciuilis est inæstimabilis. Lanfran. de priuil.nume.decimoquarto, fol.21.T.18.
Clerico an possit esse,& quæ,& clerici an possint incumbere scientijs triuialibus,& quadriuialibus,& quæ sint istæ scientiæ. Ioan. de Sel.de benefic.Par.2.q.4.nu.17.f.56.T.15.P.1.
Data paritate eius præhonoratur natus de meliori sanguine.Ioan. de Sel.de benef.Par.3.quæst.6.numero 16.fol.59.Tom.decimoquinto,Par.1.
De paupere diuitem facit.Pet. Rebuf.de priuil.scholar.priuil.43. nu.1.f.42.T.18.
Doctorum professentiũ mundus illuminatur.Pet. Calef.de equest. dignita.nu.97.f.31.T.18.
Dubia inducit tertium statum inter bonam,& malam fidem, quæ si initio aduenerit,operatur malam fidem,secus si postea.Pont. de spol.lib.1.nu.153.c.14.f.278.T.14.
Eam beneficiati debent habere,& scientia triplex est. Io. de Sel.de benef.P.3.q.5.nu.1.f.55.T.15.P.1.
Effectus augetur.And.Barb.de præstan.Card.5.q.basilic.1.P.n.13. fol.78.T.13.P.2.
Eius præsumptio inducitur consanguinitate. Ponta. de spol.lib.2. c.12.nu.75.f.283.T.14.& ignorantia affectata æquiparatur.Bea. Ant.de excommunic.c.33.num.15.f.374.T.14.
Et virtus faciunt quem nobilissimum.Pet.Rebuf.de priuil.schola. priuil.45.nu.6.f.42.T.18.
Ex certa clausula quid operetur in rescripto Papæ,& in ipso rescripto an delegationem factam valere faciat, & an faciat præsumi Principem velle etiam si non sit clausula,non obstante tali lege, & nisi ipsa clausula opponatur, an præsumatur Papam ex certa scientia facere.Cels.Vgo.de clauſ. numero 54.55.56.fol.494.Tomo decimooctauo.
Verum in rescripto parte absente impetrato operetur.ibid.num. 57. & quid operetur in commissione causæ appellationis. ibidē & quando requiratur. ibidem.d. numero 57. & quid operetur in rescripto.ibidem numero 58. & quod nihil operatur in rescriptis,nisi in his de quibus Princeps notitiam habere præsumitur ibidem numero 59.& quid operetur in contractibus.ibid.num. 60.& quod per testes probari potest. ibidem numero 61.f. eod. T.eod.And.Barbat.de Card. leg.de late.q.4.basil.num.4.f.139. Tom.13.P.2.
Verum Principis translatum in aliud domicilium censeatur,liberatur ab oneribus prioris domicilij.Nicol.Boer.de Card. leg.de late.numero 74.fol.147.Tom.13.Par.2. & ea non obstante enormem in rescripto prætendens potestatem allegare. ibid. nu.77. fol.147.& in rescripto non apposita,an, & quando tacitè subintelligatur.ibidem numero 78. & ipsa clausula ex certa scientia quid operetur.Ioan.Stafil.de grat.expectatiu.numero 8.fol.280 Tom.15.Par.1.
Facti dupliciter haberi dicitur verè,& præsumptiuè. Stracc.de assecurat.gl.27.nu.4.f.377.T.6.P.1.
Filij est gloria,& laus patris.Pet.Rebuf.de priuil. schol. priuil.50. numero 6.fol.43.Tom.18.
Est laus patris.Franc.de Porcel.de duob. fratr.q.2.prin.nume.19. fol.179.T.6.P.1.
Hominem nobilissimum facit.Lanfranc. de priuil.numero 56. fol. 23.Tomo 18.
Humana monachi studere non possunt. Franc.de Plat.de excommun.§.7.nu.10.f.351.T.14.
Impedimenti matrimonialis,quoad prolem sufficit ante natiuitatem quandocunque.Ponta.de spol.libro 1.cap.14.numero 152. Tom.decimoquarto.
In clericis debet esse illorum, quæ ad eorum officium pertinent. Ioan.de Sel.de benefic.Par.3.quæst.5.numero 14.fol.56. Tomo 15.Par.prima.
In Papa,an sit necessaria de iure diuino.idem vbi sup.nu.6.
In qua episcopi periti esse debent,& cuius ætatis esse debeant. ibidem num.8.
Iuris an sit ponenda inter artes liberales.Horat.Lut.de priuil.scholа.priuil.16.f.74.T.18.
Cur inuenta sit.ibid.priuil.46.f.82.
Laici ad ordines promouendi quę esse debeat.Io.de Sel.de benef. Par.3.q.5.nu.15.f.56.T.15.P.1.
Legalis adipisci rectè non potest sine literis Græcis, & latinis. Benedic.Boni.de censib.nu.71.art.45.f.171.T.6.P.2.
In omnes alias scientias imperium tenet.ibid. articu.56. numero 86.folio 172.
Legati de aliquo qui sit monachus per viam commendę eidem prouidere non facit.Gamba.de auctor.leg,de late.titu. de potesta.lega.in commendan. benefi. numero 230.fol.181.Tomo 13. Par.secunda.
Maior debet esse in Papa, quam in alijs. Io.de Sel.de benefic.q.5. Par.3.nu.6.f.56.T.15.P.1.
Requiritur ei qui curæ virorum magnorum præponitur, quàm infirmorum.Pet.Rebuf.de priuil.schol.priuil.25. numero 2.fol. 39.Tomo 18.
Multa tractantur circa clausulam ex certa scientia per Alphon.Hoie.de benefic.incompatibil.Par.1.cap.24.numero 54.fol.158.Tomo 15.Par.1.
Nisi probetur semper præsumitur ignorantia. Redoa. de spol.ecclesia.q.24.nu.50.f.257.T.14.
Non solum tribuit nobilitatem,sed etiam immortalitatem. Petr. Rebuf.de priuil.scholar.priuil.45.numero secundo,fol.42.Tomo decimooctauo.
Papæ certa,an dispensationem inducat. Io. de Sel.de benef.Par.3. q.8.nu.40.f.61.T.15.P.1.
An in prouisione sit exprimenda.ibid.nu.41.
An possit per testes probari.ibid.nu.57.
Papæ multa operatur.Cępol.de seruit.vrban. præd.nume.6.f.190. Tom.6.Par.2.
Et quomodo probetur.Leobin.de mandat.apostolic.num.115. fol.229.T.15.P.1.
Per præsentiam non probatur.Ant. de Canar.de insinuat.num.29. fol.275.T.6.P.2.
Principis certa facta confirmatio tollit spolium.Ponta.de spol.li.1. nu.24.c.5.f.272.T.14.
Principis præsumitur,qnod ipse Princeps sciat vulgares. Ioan.de Sel.de benefic.nu.96.f.74.T.15.P.1.
Quæ in Abbatibus esse debeat.Ioan.de Sel.de benefic.quæst.5.nume.10.& quam ætatem habere debeant. nume. 21. & 23. fol.56. Tom.15.Par.1.
Quę requiritur in Episcopo.Redoa.de spol.ecclesia.§.fiet ergo.nume.26.f.249.T.14.
Quælibet habet sua vocabula.Strac.de assecurat. numero 4.f.358 Tom.6.Par.1.
Quando potentia sit præferenda.Io. de Sel. de benefi.P.3.q.7.n.2. fol.59.Tom.14.
Quandocunque proueniens de vitio spoliatiuo sufficit ad effectum. c.sępe de rest.spol.Ponta.de spol.in præfat.c.14.num.151. fol.278.Tom.14.
Quem finem habeat. Horat. Lut. de priuil. schol. priuil.1.fol.71. Tom.decimooctauo.
Qui caret, beneficium est incōpatibile in eo Alphon. Hoie.de benefi.incompatib.Par.1.cap.14. numero 28.fol.157.& nume. 42. fol.158.T.15.P.1.
Quid differant credulitas,& fides.Medic.de definit.definit.15.nume.9.f.295.T.18.
Quid sit.ibid.nu.1.
Quis nobilis efficitur.Hieron. Preuidel. de peste.numero 4.col.3. fol.184.Tom.18.
Quomodo Christiani debeāt esse circa ea quæ ad fidem pertinēt. Ioann. de Sel.de benefic. Par.3. quæst.4.numero 19.fol.56. Tomo 15.Par.1.
Quot modis percipiatur. Med. de definit. definit.15.nume.2.fol. 295.Tom.18.
Requiritur secundum locum dignitatem, & ordinem ad quem quis sumitur.Redoa. de spol. ecclesia.§. fiet ergo.nume.25. fol. 246.Tom.14.
Requisita minime sublocatarius etiam pœnam.l. non ab re.C.vnde vi.Ponta.de spol.libro secundo,numero 70.ca.9.fol.383.Tomo decimoquarto.
Si aliquis habeat eam præferendus est nato de nobili genere ignoranti.Ioan.de Sel.de benefic.Par.3.quæst.7.nume. 14.fol.59.Tomo 15.Par.1.
Simplex non sufficit,sed inhibitio ne soluat. Gasp.Cabal.de euict. §.3.col.4.nu.16.f.84.T.6.P.1.
Sine experientia parui est momenti.Damhoud.de subhastat.ca.1. num.4.fol.77.Tom.6.P.1.

Sine

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sine ea mundus regi non poteſt. Redoa.de ſpol.eccleſ.§.fiet ergo. num.20.fol.248.T.14.

Sola largo modo facit quem nobilem, & nobilitas ſola literaturã in clerico non ſupplet,& quomodo ipſa nobilitas capiatur. Ioã. de Sel de benefi.P.3.q.7.nu.13,f.59.T.15.P.1.

Succeſſionis probari tenetur ab agente remedio c. ſępe de reſtitutione ſpol.Ponta.de ſpol.lib.ſecundo,nume.74. cap.12.fol.283. Tom.decimoquarto.

Tenentur parentes eam docere filijs,& patres tenentur ipſos filios docere filios ſe ſignare credo paruum, & decem præcepta, aliter peccant mortaliter, & an ſit neceſſe, quod ordinate ſciant præcepta legis,& credo.Io.de Sel.de benefic. P.3.q.5.nume. 20. fol.56.T.15.P.1.

Vbi inflat,charitas ædificat.Pauin.de viſitat.q.10.2.P.num.49.fol. 212.Tom.14.

Vt theſaurus eſt effodienda.Pet.Rebuf.de priuil.ſchol.priuil.8.nu me.8.f.66.T.18.

Scientiæ vis & effectus multiplices.

*SCIENTIÆ a die incipit currere terminus. Boui. de ſtatuta. vrba. præſc.nu.18.& 24.gl.19.f.184.T.17.

Aliæ plures quæ referuntur a Montic.de inuenta.c.6.fol.211.T.8. Par.ſecunda.

Cauſa nobilis quis efficitur,& literatæ perſonæ æquiparantur nobilibus.Pet.Lenaude.de priuil.docto.Par.3. quæſt.2.numero 8. fol 9.T.18.

Cauſam per quam quis dicit ſe audiuiſſe id, quod percipitur per viſum,putà, interrogatus ſi ſit ingreſſum talem domum,vel talem fundum,& reſpondet, quod ſic, & interrogatus de cauſa ſcientiæ reſpondit,quod audiuit ipſum ingredi,an talis ratio dicatur concludere.Alber.de teſtib.colum.3. in fin. nume.28. fol. 178.Tom.4.

De cauſa interrogatus teſtis,qualiter reſpõdere debeat. Monticel. de teſtib f.261.T.4.

Error inualidæ, quæ putabatur valida excuſat a damno. Aymon. Crauet.de antiq.temp.nu.10.f.167.T.17.

Iuris finis eſt animo conſulere.Horat.Lut.de priuil. ſchol.priuil.1. ver.quilibet.f.72.T.18.

Nunquid iuris clericus poſſit operam dare.And.Barb.de prẽſtan. Card.10.quæſt.baſilic.1.Par.numero ſeptimo,fol.83.Tomo 13. Par.ſecunda.

Nobilitas facultatibus,& maiorum antiquitati prẽfertur.Chriſtopho Lanfran.de priuil.nu.56.f.23.T.18.

Nomine,qua quis præditus eſt, an poſſit recedi a iure communi, & ſtatuto.Bal.de ſtatut.nu.1.f.146.T.2.

Profeſſores appellantur doctores,& ſacerdotes.Lanfran.de priuil. col.1.nu.21.f.22.T.18.

Veritas de fonte auriri debet.Io.a Capiſtra. in Spec. conſcien.n.19. fol.126.T.1.

Veritatis quæſit Conſtan.Rog.de ſummo bo.numero 12.fol.6.To mo 3.Par.2.

Scientiam quis habens, quæ commoda ſentiat.

*SCIENTIAM addens,laborem addit.Petr.Rebuf.de priuil.ſchol. priuil.10.nu.3.f.67.T.18.

Aliquam habent proximi pubertati.Io.Franc. Fara.de eſſen.infan. c.29.nu.7.f.403.T.8.P.2.

Ama, & carnis vitia non amabis.Steph.Aufre.de recuſat.q.5. n.4. fol 361.T.3.P.1.

An requirat Principis,ſicut præſcriptio conſuetudo etiam contra ius.Aymon.Crauet.de antiq temp.nu. 50.f.160.T.17.

Certam Principis,an teſtis probare poſſit. Monticel. in reperto. de teſtibus colum.ſecunda, in verb.ſcien.& ignoran. fol. 293. Tomo quarto.

Et ignorantiam medium eſt dabile.Balb.de præſcrip.q.2. nume.5. fol.62.Tom.17.

In ſe neceſſariò includit patientia. Balb.de præſcrip.q.10.numero 30.fol.60.T. eod.

Iuuenes ſunt alijciendi potius blandis verbis, quàm verberibus. Pet.Rebuf.de priuil.ſchol.priuil.71.nu.4.f.46.T.18.

Legum ſui municipij quilibet habere præſumitur.Lancell. Gal.de ſtat.q.7.nu.52.f.318.T.2.

Principis,an neceſſariò requirat præſcriptio regalium, aut reſeruatorum Principi,& regalia,aut Principi reſeruata,ſi quis præſcribat ipſo Principe ſciente,& patiente,an iſto caſu adhuc erit præſcriptio temporis, cuius initij memoria non extat in contrariũ, & regalia,aut reſeruata Principi ſunt incorporalia,quæ præſcribi non poſſunt ſine ſcientia,& patientia ipſius Principis.Aymo. Crauet.de antiquita.tempo.numero 14.16.17.& 18.fol.162.To mo decimoſeptimo.

Quam habere debeant prælati eccleſiarum. And. Barbat. de præſtant.Cardina.10.quæſt.baſil.1.Par.numero ſexto, fol.83.Tom. 13.Par. ſecunda.

Scientiarum conſideratio.

*SCIENTIARVM culmen perueniunt citius iuuenes pauperes. Corn.Beninc.de paupert.q.2.nu.20.f.140.T.18.

Finis quis ſit.Hora.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.1.fol.72.Tom.decimooctauo.

In Principijs reperitur triplex gradus certitudinis. Gamba. de extenſio.numero 8.fol.248.Tom.18.

Omnium Deus eſt auctor.Pet.Rebuf. de priuil.ſchol. neceſ.1.n.4. fol.64.Tom 18.

*SCIENTIFICVM omne,quantò profundius quæritur, tantò glorioſius inuenitur.Pet.Rebuf. de priuil.ſchola.priuil.1.nume.14. fol.33.Tom.18.

*SCIENTIFICVS doctor ignobilis, an præferatur doctori nobil. imperito.Pet.Lenaud.de priuil.docto.q.9.numero 22.fol.9.Tomo decimooctauo.

*SCIENTIIS operam dantibus ingenio bono opus eſt. Horat. Lut. de priuil.ſchol.priuil.16.limitat.7.f.74.T.18.

Scire quis dicatur,& non.

*SCIRE aliquid an dicatur, quando ſeries facti optimè dignoſcitur.Iacob.Nouel.de iure prothomiſ.§.4.nume. 36. fol.38.Tom. decimoſeptimo.

An demones poſſint futura.Pet.Lennaude.de priuil. docto. quęſt. 14.nu.31.fol.12.Tom.18.

Coniuncta perſona præſumitur ætate ſui coniuncti. Boui de Statuta.vrb.præſcriptio.gloſ.7.nu.5.f.180.T.17.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti, & ideo optima eſt ratio in teſte quia coniunctus,intellige tamen ſuper h.s, quæ reſpiciunt iura ſanguinis.Crot.de teſtib.Par.9. nume. 14. fol. 228. Tom.quarto.

Eſt rem per cauſam cognoſcere. Medic. de diffinitio. deffinit. 15. nu.3.fol.295.Tom.18.

Et noſcere eſt referre tantum quæ audiens, & ſcire eſt reddere rationem quam noueris.Ioau.a Capiſtra. in Spec.conſcien. num. 22.fol.326.Tom.1.

Et ſcire debere paria ſunt.Dammhoud.in pupillo. patroci. cap. 9. nu.72.fol.367.nu.322.f.368.T.8.P.2.

Facta vicini vicinus præſumitur.Guido Pap.de præſumptio.col.3. nu.63.fol.302.Tom.4.

Leges non eſt ſolum earum verba tenere, ſed vim, & poteſtatem. Albert.Bolognet.de leg.iur.& æquita.nume.2.capitul. 30.folio 318.Tom.1.

Non præſumitur filius aut filia fideicommiſſum relictum in teſtamento patris.Guido Pap de præſumptio.colum.2. numero 57. fol.302 Tom.4.

Omnes tenentur ea quæ ſunt fidei, & vniuerſalia legis præcepta. Ioan.a Capiſtra.in Spec. conſcien.colum.3.nume. 191.fol. 332. Tom.primo.

Perfectè an quis dicatur,cum ſciat perfectionem, & abſolutionẽ contractus.Iacob.Nouel.de iure prothomiſ.§.7. numero 12.fol. 44.Tom.17.

Præſumitur dominus confinia rei ſuæ. Hieron. de Mon. de finib. regun.c.84.nu.1.f.354. T.3.P.2.

Facta vicini, & conſanguineus conſanguinei, ſed hæc regula habet locum in prẽſente,non autem in abſente.Hiero.Preuidel.de peſte.nu.1.& 2.f.179.T.18.

Id Princeps,quod ſui officiales ſciunt. Balb. de præſcrip.q.4 n.4. fol.94.Tom.17.

Quid laici teneantur.Io.a Capiſtr. in Spec.conſcien.ti.de ignorã. iuris.nu.154.f.331.T.1.

Quis nõ dicitur,niſi ſciat cum omnibus ſuis qualitatibus.Phanut. de inuenta.hęred.P.1.nu.11.f.268.T.8.P.2.

Quis prẽſumitur ſcire id,de quo eſt publica fama,ſeu quòd eſt publice notum.Balb. de præſcriptio.numero 51. folio 115. Tomo decimoſeptimo.

Se nihil dicens teſtis quid agendum. Monticel. in reperto.de teſtib.rub.dicens eſſe f.257.T.4.

Se teſtis dicens, id quod deponit, non per certam ſcientiam, ſed per auditum,& famam,probat Crot.de teſtib.Par. 9. nu. 2.fol. 226.Tom.eod.

Vel diſcere quantum in ſe eſt,numquam malum eſt,quia cuius generatio eſt mala ipſum eſt malum. Io. a Capiſtra. in Spec. conſcien.nu.27.fol.326.T.1.

Vxor facta viri præſumitur, & ſimiliter conſanguineus facta ſibi coniunctorum.Guido Pap.de præſumptio.colum.3. nume. 93. fol.303.Tom.4.

Sciri ſciuiſſe ſcit. & ſciunt.

*SCIRI an multa præſumptiue poſſint.Iacob.Nouel.de iure prothomiſ.§.7.nu.18.fol.44.T.17.

Sciuiſſe non dicitur qui ab alio ſciuit.Lauren.de Rodulph.de vſu. col.2.nu.19.f.18.T.7.

Scit aliquid,vel ſcire debet,paria ſunt.Cęp. de ſimulat.contrac.nume.196.f.11.T.7.

Et tolerat Papa penſionum emptiones. Gul. Bont.de vſu.num.75. fol.78.Tom.7. & ſcire leges vnuſquiſque tenetur, niſi ſit miles, qui arma ſcire debet.Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.6.prin.nume.70.fol.178.Tom.7.& quæſt.8. princ.numero 76.fol.184.Tomo eodem.

*SCIVNT animalia ſingula pugnam quandam, & a quibus eſt cauendum.Thom.Act.de Ludo.Scaccho.q.7.prin.fol.180.nume. 35.Tom.7.& ſcire qui multa cupit,ei multi libri ſunt neceſſarij. Thom Act vbi ſup.q.8.prin.f.183.

Parum qui dicantur habito reſpectu ad eos, qui plus ſciunt.ibidem nu.12 f.182.& ſcire, vel de facili ſcire poſſe,æquiparantur. ibid.nu.4.q.f.& T.eiſd.

Scribarum.

Source : BIU Cujas

Scribarum, scribentiumque materia, & consideratio.

* SCRIBÆ ad officiũ spectat notare, & scribere ordinatim ordinationem, & de ea fidem facere, quando sit opus. Redoa. de simo. menta P. 2. c. 24. nu. 28. f. 73. T. 15. P. 2.

* SCRIBARVM ordo quis fuerat, & quis erat decurio Palatij. Ioan. Pyrrhi. de magistratibus. Roma. numero 31. & 33. Par. 1. f. 202. & 203. Tom. decimosexto.

Scribendorum, scribentiumq; consideratio.

* SCRIBENDI mos apud Hebrços an sit rationabilior ritus scribẽdi apud Christianos, & concluditur pro ritu Christianorũ. Marquar. de Susa. de Iudæ. nu. 1. f. 40. T. 14.

* SCRIBENDVM propria nuncupatione, nequaquam Dei nomen pro veteri testamẽto sancitum est. Gamb. de auct. leg. de lat. li. 8. nu. 210. f. 213. T. 13. P. 2.

Quomodo sit. Roland. de testamen. f. 30. nu. 3. T. 8. P. 1.

* SCRIBENS alicui contra honorem alterius, an illi scriptum censeatur. And. Alc. de singula. certam. numero 44. fol. 303. Tomo duodecimo.

Et falsum recitans ad damnum Principis incidit in crimen lęsæ maiestat. Gigas. de crim. lęsæ maiesta. quæst. 43. numero 1. fol. 44 Tom. 11. par. 1.

Immunitatis instrumentum, prægnantem necãs cedis auctor, malandrinorum receptator, debilitatum fingens, iudex matrem familias in publicum vocans, & ripas destruens morti subduntur. Pet. Pech. de amortizat. bono. colum. 3. in prin. numero 5. f. 328. Tom. eod. P. ead.

Scienter in libris Reipublicæ, vel Principis ad damnũ ipsius Principis, incidit in crimen lęsæ maiest. Gig. de crim. lęsæ maiesta. q. 43. nu. 2. f. 44. T. eo. P. ead.

Librum ad alicuius infamiam, & famosum libellum apponẽs, vel consentiens, quas pœnas patiatur. Conrad. Brun. de sedit. c. 11. nume. 9. f. 138. T. 11. P. 1.

Literas de mandato alterius a mandante cẽsentur scriptæ. Couer. de pub. concub. col. 1. nu. 2. f. 167. T. 11. P. 1.

Non dolosè, hostibus eisque nuncium mittens, eisque signũ dans, non vt Principi noceat, vel ciuitati, non incidit in crimen lęsæ maiest. Gig. de crim. lęsæ maiesta. quæst. 20. numero 4. fol. 39. Tomo 11. Par. 1.

* SCRIBENTES sic sigillant facta aliena in literis, sicut notarij signant eorum instrumenta. Tynda. de testib. lib. 2. ca 8. nume. 13. fol. 156. Tom. 4.

* SCRIBENTI dicta testium creditur, si est notarius, & quid in nuncio aliquem citasse referenti. Franc. Curt. de testib. nume. 85 fol. 118. Tom. 4.

Quando literæ pręiudicent. Marian. Soc. de iud. fol. 99. Tomo tertio, Par. prima.

* SCRIBENTIS error non nocet. Medic. de fortuit. casib quæst. 3. fol. 197. Tom. 7.

* SCRIBENTIVM in hæreticos laus, si tamen piè, doctè, ac pruden ter scribant. Siman. de cathol. inst. tit. 20. numero 10. fol. 143. Tomo 11. Par. 2.

Scribere quid liceat, & non.

* SCRIBERE aliquid in libro rationum contra omittentem præsumitur dolus, & subtractio, quæ præsumptio transfert onus probandi in aduersarium. Io. Gutte. de contract. iurat. c. 40. num. 24. fol. 87. T. 6. P. 2.

Debet notarius maleficiorum citationes, & processus de omnibus maleficijs, & dare copias reis, & partibus petentibus, & si fuerit negligens, tenetur de negligentia, non autem obligat suos magistratus. A mode. de sindica. colum. prima, numero 103. fol. 340. Tom. septimo.

Vacillationem, & gestus testis. Lanfran. de probat. numero 18. fol. 34. Tom. 4. & debet scribere largè rogitum partibus, & testibus, aliàs instrumentum est nullum, & punitur de falso. Paris. de Put. de reassump. instrumento. rub. 1. numero secundo, folio 36. Tomo quarto.

Librum aliquis, si quis promisit, vel ire Romam, & si non fecerit promisit pœnam, an pœna præsumatur adiecta in fraudem vsu, ræ. Ambros. de Vigna. de vsu. colum. tertia, numero 95. fol. 57. Tomo septimo.

Non debet notarius dictum testis abbreuiatum, sed extensè. Ioan. Campeg. de test. reg. 240. f. 106. T. 4.

Non præsumitur infirmus publicam vocem, & famam. Medic. de fortuit. casib. q. 6. nu. 3. f. 213. T. 7.

Per se debet testator nomen hęredis. nepos a Montalb. de excep. art. 20. nu. 5. f. 117. T. 3. P. 2. T. 10.

Per se librum promittẽs etiam si efficiatur monachus tenetur scribere. Pet. Rebuf. de priuil. schol. priuil. 95. num. 3. & limita prout nu. 13. f. 50 T. 18.

Potest iudex acta coram se, si sit notarius. Paris. de Put. de sind. numero 11. & 15 f. 275. & 276. T. 7.

Quid debeat facere iudex, quando in loco differentiæ erit. Hiero. de Mon. de fin. regun. cap. 101. numero 10. fol. 357. Tom. tertio, Par. secunda.

Si sciat aliquis quomodo subscribere teneatur. Med. de fortuit. casib. fol. 217. Tom. 7.

Scribi quid debeat, & non.

* SCRIBI debent testium dicta, aliàs sententia non valet, nec dicta per iudicem, & notarium probant. Nell. de testib. nume. 98. fol. 83. Tom. 4.

Debet extensè dictum testis, & an possit deponere per relationem alterius iudicis. Monticel. in reperto. de testibus dictum. fol. 259. Tom. quarto.

Facere an teneatur iudex in actis, quare non adhibet fidem testib. Nellus a San. Gemin. circa mate. test. fol. 87. numero 219. Tomo quarto.

Facere tenetur iudex ex officio dicta testium per personam publicam, ne veritas pereat, & omnia, quæ a partibus dicuntur in iudicio. Iacob Butrig. de testib. nu. 19. f. 61. T. 4.

Inuentarium debet per manum publici notarij. Nepos a Montalba. de excep. art. 16. nu. 2. f. 114. T. 3. P. 2.

Latè debet nuncij relatio, & pronuncij verbis, nec testis præsumitur. Matthe. Vgo. de pręstan. Patriarcha. quęst. 5. num. 7. fol. 283. Tom. 13. Par. 2.

* SCRIBIT notarius vacillationem testis de mandato iudicis trepidationem, & mutationem, coloris. Balb. circa mate. test. Par. 2. post. nu. 2. f. 71. T. 4.

* SCRIBITVR ius vigilantibus, non autem dormientibus. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. q. 1. prin. nu. 33. f. 169. T. 7.

* SCRIBVNT mercatores Titius, & socij, de qua formula multa habetur a Benuenu. Strac. de mercat. colum. 3. numero 17. fol. 299. Tom. 6. Par. 1.

* SCRIBVNTVR ideo iudicij acta, vt veritati locus sit, & falsitas aboleatur. Lanfran. de probation. nu. 1. f. 33. T. 4.

* SCRIPSIT notarius Titius iurato suo sacramento, testificando respondit &c. quot requirantur ad hoc vt præsumatur, & intelligatur iuramentum interueniisse. Ioan. Campeg. de testib. regu. 346. fol. 116. Tom. 4.

Scripta quid operentur.

* SCRIPTA doctorum sanctorum Sancti Augustini, & aliorum de fide catholica, & damnatione hęreticorum sunt approbata ab ecclesia, & nulli licèt eis contradicere. Alberti. de agnosc. assert. hæret. q. 15. nu. 12. f. 65. T. 11. P. 2.

Erasmi qualia sunt. Contra. Brun. de hæret. cap. 10. num. 19. fol. 279 Tom. eo. P. ead.

Hæreticorum cur reijcienda sint. Couer. de pub. concub. num. 10. fol. 168. T. 11. P. 1.

Reijcienda sunt. Io. Nicol. Arelata. de hæret. numero 1. fol. 30. Tomo 11. Par. 2.

Licèt non sint in actis nomina testium, nihilominus acta ipsa iudicialia valent. Nel. a S. Gem. circa mater. test. Par. 2. num. 220. fol. 87. Tomo 4.

Protocolla per notarium habentem fidem ex auctoritate scribentis sibi data a Principe, probant. Paris. de Put. rub. 18. numero 24. fol. 41. T. eod. 4.

Sanctæ inquisitionis, & actorum, quomodo custodienda sint, & quibus eorum cura demandanda sint. Siman. de cathol. inst. tit. 41. nu. 9. f. 172. T. 11. P. 2.

Sanctorum non inittuntur infallibili veritati, cum in eis possit esse dubietas, vel falsitas. Alberti. de agnoscend. assert. hæretico. q. 15. nu. 9. f. 65. T. 11. P. 2.

Scriptæ si sint res aliquæ quid operentur.

* SCRIPTA ad nostram doctrinam sunt scripta. Vital. de claus. nume. 11. f. 460. T. 18.

Emptioni reperta in margine libri notarij habentis alia sua essentialia, nõ minus creduntur, quam si sint in corpore libri, & quia non refert, an in collo cartæ, an in alia parte scripta sit scriptura notarij. Paris. de Put. de reassump. instrumento. rub. 30. num. 11. fol. 46. Tom. 4.

In lapidibus terminorum plene probant, & in lapidibus scriptę dicuntur scripturæ publicę. Hier. de Mon. de fin. regun. c. 65. nu. 5. & 6. fol. 349. T. 3. P. 2.

Quę sunt in anteriori parte contractus, an censeatur repetita in posterioribus. Vital. de claus. nu. 1. f. 369. T. 18.

Rubricellæ in margine protocollorum in his quæ habent dependentiam a protocollo, probant. Paris. de Put. de reassump. instrumento. rub 20. nu. 17. f. 44. T. 4.

* SCRIPTVM catholicorum, & Etnicorum in quo differat. Conra. Brun. de hæret. c. 6. nu. 22. f. 331. T. 11. P. 2.

Damnatis hæreticis venit damnandum etiam, & ipsum. idem vbi sup. nu. 24. f. 332.

Hieronymi, Augustini, & Isidori grauiter est tenendum in dubijs diffiniendis. Card. Alba. de potesta. Papæ Par. 3. num. 62. fol. 85. Tom. 13. Par. 1.

Scripti vis, & efficacia.

* SCRIPTI appellatione quid veniat cum dicimus scripti esse controuersiam. Claud. Clanciunc. de offic. iud. c. 5. nu. 3. fol. 74. Tomo 3. Par. 1.

Contractus quando dicatur fieri. Fabia. de Mon. de emp. & vend. q. 5. prin. nu. 76. f. 55. T. 6. P. 1.

Controuersia ex tribus dumtaxat generib. fieri dicit. Claud. Clanciunc. de offi. iud. nu. 7. f. 75. T. 3. P. 1.

Et volun-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Et voluntatis controuersia exempla aliquot referuntur ab eodem vbi sup. nu. 16. & 14. f. eod. T. eod P. ead.
Quęstionem vnam tantum esse, & simplicem dicit idem vbi sup. numero 13.

Scriptis redigi quid debeat.

*SCRIPTIS abiurare hæreses inueteratus, & solemnis mos est. Iacob. Siman. de cathol. institut. numero 10. fol. 119. T. 11. P. 2.
Citari debet episcopus. Rube. Alexandri. de potesta. procurat. num. 239. fol. 209. T. 11. P. 2.
Fieri an debeat renunciatio ex causa permutationis. Ægid. de Bellame. de permutat. beneficio. Par. 8. quæst. 1. numero 2. fo. 205. Tom. 15. Par. 1.
Qualiter fiat, & redigatur testium publicatio, quæ si ommittatur, tamen valet iudicium. Nell. a S. Gemin. circa mate. test. Par. 2. nu. 120. f. 84. T. 4.
Sanctorum quibus innitantur. Alberic. de agnoseen. assert. hęretico. q. 15. nu. 9. f. 65. T. 11. P. 1.
Sunt redigenda dicta testium, aliàs non creditur iudici, nec notario dicentibus testes ita deposuisse. Crot. de testib. in for. test. examinatio nu. 187. fol. 224. T. 4.
Testamento solemnitates, vtrum possint per statutum, aut consuetudinem minui aut mutari. Ange. de Gambellio. de testamen. glos. 6. nu. 1. f. 38. T. 8. P. 1.
Testamentum rustici an dicatur, vel nuncupatiuum, & quot testes requirat Ange. de Gambellio. de testamen. glos. 5. nu. 6. & 7. fol. 38. Tom. eod. Par. ead.

Scriptor quid possit, & ad quæ teneatur, & non.

*SCRIPTOR appellatur deputatus ad scribendum, licèt nondum incœperit. Ioann. de Sel. de benefic. Par. 3. quæst. 6. nume. 9. fol. 58. Tom. 15. Par. 1.
Cedendo bonis, non liberatur a promissione. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 44. f. 79. T. 18.
Et impressor tenetur scribere suo atramento, & alijs necessarijs. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. numero primo, priuil. 96. folio 50. Tom. decimooctauo.
Libri, an teneatur librum ostendere. Iul. Ferret. de Gabel. num. 87. col. 4. fol. 81. Tom. 12.
Obligatus ad scribendum, scribere non poterit noctu, nam opera diurna est. melior. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. priuil. 96. nu. 2. fol. 58. Tom. 18.
Per discipulum scribere non potest. Petr. Rebuf. de priuil. scholar. vbi sup. nu. 3.
Potest retinere quinternos, donec fuerit sibi de mercede satisfactū Redoa. de rebus eccl. non aliena. numero 24. fol. 515. Tomo 15. Par. secunda.
Qui promisit librum, tenetur scribere etiam rubricas. Petr. Rebuf. de priuil. schol. priuil. 96. nu. 4. f. 50. T. 18.
Si per errorem expressit in gratia valorem secundum communem æstimationem, & non secundum taxationem decimæ, an expectanti noceat. Ioan. Stafil. de grat. expectat. for. 4. num. 14. & 16. fol. 266. T. 15. P. 1.
Testamenti potest esse testis in testamento. Monticel. in reperto. de testib. rub. scriptor. f. 282. T. 4.
Vide reliqua infra, verbo, scriptores.
*SCRIPTOREM non excusat scriptor. Horat. Lut. de priuil. schol. 45. f. 79. T. 18.
*SCRIPTORES, an constitutio extendatur. Fran. de Plat. de excōmunicat. nu. 6. f. 361. T. 14.
Canonis sacri nullatenus errare potuerunt. Alberti. de agnoscend. assert. hęret. q. 15. nu. 10. f. 65. T. 11. P. 2.
Canonum referuntur a Cardina. Alba. de potesta. Papę. nume. 66. fol. 85. T. 13. P. 1.
Catholici quibus in rebus salua fide dissentire possunt. Simanc. de cathol. institutio. tit. 30. numero sexto, fol. 157. Tom. vndecimo, Par. secunda.
Contra hereses enumerantur a Conrad. Brun. de sedit. c. 14. nu. 20. fol. 110. T. 11. P. 1.
Doctores dicūtur. Signoro. de Homodęis, vtrū prędferri. Doc. &c. nu. 36. f. 25. T. 15.
Legum clarissimi, Dynus, Cynus, Petrus de Bellapertica, & Iacob. Butrig. & Bartolus qui anno ętatis suę. 44. vita functus est. Tynd. de testib. lib. 2. c. 9. nu. 2. f. 157. T. 4.
Literarum gratię decem Turonenses grossos ad summum exigere possunt, nisi in forma pauperum scribantur, quia tunc minus exigunt. Conra. Bonin. quęstio. septima, numero 14. fol. 152. Tomo decimooctauo.
Possunt quinternum libri retinere, donec integre merces eis soluatur. Ant. Corset. de minim. P. 2. nu. 4. f. 271. T. 18.
Qui de potestate, seu auctoritate, seu primatu Romanę Ecclesię, siue Papę scripsere referuntur a Lęl. Iorda. de Roma. sed. orig. c. 9. nu. 1. fol. 11. T. 13. P. 2.
Sacri canonis nullatenus errare potuerunt. Alberti. de agnoscend. assertio. hęretico. quęstio. decimaquinta, numero 11. fol. 65. Tomo 11. Par. 2.
Statutorum contra libertatem ecclesiasticam quando sint excommunicati. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 3. nume. 1. fol. 356. Tom. decimoquarto.
*SCRIPTORIS varij varia scripserunt. Bertachi. de Gabel. in prothom. n. 1. fol. 51. Tom. 12. & cuiuscunque laudandus conatus. ibid. num. 2.

Scriptum quod rectè sit, & non.

*SCRIPTVM in instrumento præsumitur scriptum de commissione, & voluntate eius qui rogauit, & volens probare contrarium efficeretur duriori probatione. Andre. Alcia. de præsumptio. regu. 3. præsumpt. 13. nu. 2. f. 335. T. 4.
Non censetur rescriptum pro eo qui venit contra rescriptum. Cacialup. de transactio. quęstio. 14. numero quinto, fol. 35. Tom. 6. Par. prima.
Obscurè pro non scripto habetur. Vital. de clausc. colum. 4. nume. 1. fol. 411. Tom. 18.
Priuatum, an probari potest per testes. Iul. Ferret. de re naua. lib. 10. nu. 28. fol. 344. Tom. 12.
Quando habet executionem paratam, & quando non. ibidem nume. 27.
Quando in actis reperitur, quod talis composuit se cum curia, nolēs cum ea litigare pro decem pro tali delicto, videtur per viam transactionis hoc feciſse. Paris de Put. de sindica. numero 1. fol. 268. Tom. 7.

Scriptura tam publica, quam priuata quid operetur, & vbi requiratur.

*SCRIPTVRA absque Princeps potest proferre sententiam. Martin. Lauden. de principib. q. 432. f. 210. T. 16.
Ac viua vox quid operetur. Restau. Castal. de Imperato. folio 39. Tom. decimosexto.
Ad probationem vbi requiritur iuramentum decisorium locum non habet Gondisal. Villadie. de legat. quæstio. 6. nume. 24. fol. 260. Tom. 13. Par. 2.
Ad quem fit comparatio trium testium, subscriptione fulta esse debet. Lanfranc. de fide instrumento. nu. 61. f. 33. T. 4.
Adiuta comparatione literarum, si sit priuata non probat etiam se miplenè contra tertium. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. nu. 70. fol. 134. Tom. 17.
An etiam debeat in iudicio exhiberi. Horat. Mandos. de priuil. ad inst. fol. 132. Tom. 18.
Confirmata esse subscriptione trium testium, quando agitur cōtra ipsum debitorem principalem, qui negat illam scripturam esse suam, an verò quandu agitur contra tertium tantum. Aymon Crauet. de antiquita. tempo. numero 58. folio 134. Tom. decimoseptimo.
An in obligationibus cameralibus necessariò requiratur. Massa. Galles. ad form. camera. obligatio. nu. 2. & quod neque procuratoris constitutio, neque probatio necessariò scripturam requirit nu. 3. fol. 358. Tom. 6. P. 2.
An necessaria sit in alienatione rei Ecclesiasticæ. Redoa. de reb. eccle. non aliena. casu. 6. numero 12. fol. 450. Tom. decimoquinto, Par. secunda.
An requiratur in legitimatione per Principem faciendam. Ludou. de Sard. de nat. libe. ac succes. eorum numero 16. fol. 41. Tom. 8. Par. secunda.
An sit de fama substantiali legis, vel statuti. Bal. de statu. versic. scriptura. nu. 1. fol. 146. T. 2.
Aperta est in stilo in ministerijs occulta illa scilicet scriptura sacra. Conrad. Brun. de hæret. capitul. 5. numero 50. fol. 275. Tom. 11. Par. secunda.
Archiuij an probet extra territorium ipsius Archiuij Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. nu. 11. f. 135. T. 17.
Publici priuata an probet, & quæ, quæve debeant eo concurrere. Aymon. Crauet. vbi sup. nu. 1. fol. 135.
Reperta priuata in Archiuio publico, an debeat esse locata inter antiquas ad hoc vt probet, & consuetudinē an probare debeat, qui illa nititur in scriptura priuata reperta in Archiuio publico. ibidem. nu. 2. & 4.
Atque bullatio non est de substantia gratiæ. Gig. de pensio. Ecclesia. nu. 3. q. 34. f. 341. T. 15. P. 1.
Authentica quando sigillo munita sit, & quo casu fidem faciat. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 8. nu. 223. fol. 213. Tom. 13. Par. secunda.
Canonica quæ dicatur. Micha. Vlcur. de regim. mundi numero 3. fol. 110. Tom. 16.
Continēs anteriorem hypothecam si sit solemnis præfertur instrumento cōtinenti posteriorem. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. glos. 14. nu. 4. fol. 182. T. 17.
Crimen non probatur minus solemni, licèt reperta in Archiuio publico sit. Aymon. Crauet. pe antiquita. tempo. quæstio. 4. nu. 13. fol. 135. Tom. 17.
Cum non appareat præsumitur, si non negatur. Redoa. de reb. eccle non alienan. c. 11. nu. 17. f. 443. T. 15. P. 2.
Cum sine obligatione camerali contracta executio parata dari poteſt. Massa. Galles. ad form. camerali. obligatio. nume. 6. fol. 358. Tom. 6. Par. 2.
Cum testium subscriptorum recognitione qualis esse debeat. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. numero 59. folio 134. Tomo decimoseptimo.
De solemnitatibus in contractibus minorum de consuetudine nō seruatur si sit separata. Simoncel. de decret. lib. 1. art. 1. nu. 104. inspect. 7. f. 297. T. 6. P. 2.
De substantia gratiæ non est per Papam vel Principem concessæ. Pet. de Bais. in directo. electio. capitu. 28. 3. Par. nume. 6. fol. 398. Tom. 15. Par. 1.
Non est pacti. Medic. de diffinitio. deffinitio. 46. numero 12. fol. 304. Tom. 18.

Dimissa

Source : BIU Cujas

Dimissa in testamento cui testator stari voluit, licèt non sit manu testatoris scripta, nec habeat testes, probat, quia semel vires suscepit per testamentum. Paris. de Put. de reassump. instrumēto. rub. 20. nu. 14. f. 44.
Domestica, seu priuata semiplenè probat. arbor iudicio. de scriptu. domest. f. 26. nu. 1. T. 3. P. 1.
Donationem imperialem non indigere, dicit. Gamba. de auctorita. lega. de late. libro secundo, nume. 642. fol. 199. Tomo 13. Par. secunda.
Episcopi notarius an possit aliquid recipere pro ipsa scriptura ordinationis a clerico ordinato. Bertachi. de episcop. Par. 2. nu. 41. fol. 360. T. 13. P. 2.
Est de electionis per scrutinium factæ substantia. Pet. de Bais. in directo. electio. cap. 28. 3. Par. numero 5. fol. 398. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Est de substantia testamenti. Vital. de clausc. colum. 3. nume. 13. fol. 410. Tom. 18.
Est necessaria in quibusdam actibus notatis a Nicol. Valla de reb. dub. nu. 21. f. 319. T. 18.
In vnione. Ioan. Ricchi. de vnio. prol. cap. 6. nume. 30. fol. 22. Tomo 6. Par. 1.
Est minime de substantia gratiæ. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 55. nu. 5. f. 374. T. 12.
Est minime necessaria ad substātiam gratiæ Papalis licèt secus quo ad probationem. Bertach. de episcop. Par. 1. numero 53. fol. 316. Tom. 13. Par. 2.
Est suspecta propter immundam cartam. Anton. de Canar. de insinuat. col. 4. nu. 49. f. 276. T. 6. P. 2.
Est testamentum vetus, & nouum scriptura sacra, & hic testamenti veteris libri numerantur iuxta concilium Tridentinum, sess. 4. c. 1. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & pasto. c. 26. num. 2. fol. 46. Tom. 13. Par. 2.
Et sine scriptura obligatio quæ fit, est eiusdem effectus, quia fides, non scriptura est seruanda. Paris. de Put. de reassump. instrumē. rub. 17. nu. 13. f. 10. T. 4.
Etiam probari absque ea posse gratiam Principis dicit. Gamba. de auctorita. leg. de late. numero 641. fol. 199. Tom. decimotertio, Par. secunda.
Etiam si nil de publico recipiat notarius nō debet recipere aliquid Paui. de visitatio. quæstio. 4. 2. Par. numero quarto, fol. 197. Tom. decimoquarto.
Ex his quæ abundat non solet vitiari. Gig. de crim. lęsæ maiesta. q. 12. nu. 6. f. 33. T. 11. P. 1.
Ex priuata apocha expressa iure nititur publicatio instrumēti obligationis. Massa Galles ad form. camera obligatio. numero 15. & refert quibus verbis in priuatiua apocha factum sit obligatione cameral. extendenda. ibidem nume. decimoseptimo, & verbotū formula in priuatis apochis opponenda ad extendendum, & publicandum obligationis cameralis instrumentum, & declaratio effectus ipsorum verborum in huiusmodi formula positorum. ibidem numero decimooctauo, & 19. fol. 358. Tom. sexto, Par. secunda.
Ex priuata extensum obligationis cameralis instrumentum anteriorem hypothecam non probat. ibid. nu. 15.
Ex tribus interpretationem recipit. Stepha. de Federic. de interpretat. iur. nu. 54. f. 220. T. 1.
Excepta apocha probata per comparationem literarum, & fidem faciat contra tertium si sit priuata, licèt non habeat partium subscriptionem, & testium. Aymon. Crauet. pe antiq. tempo. colum. 3. f. 69. T. 17.
Facile concordabit. Renat. Coppi. de priuil. rustico. fol. 94. Tom. decimooctauo.
Facta aliena manu pro se magis probat, quàm si propria, contra verò seipsum magis probat propria. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. nu. 21. f. 140. T. 17.
Manu creditoris subscripta tribus testibus, sine alia subscriptione debitoris, an fidem faciat concurrētibus recognitione testium, & comparatione literarum. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. nume. 80. & f. 134. T. 17.
Generaliter & simpliciter approbata, vtrum amplius possit reprobari. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. numero 78. fol. 131. Tomo decimoseptimo.
Habens partium subscriptionem, & vnus testis tantum, & probata per comparationem literarum etiam respectu subscriptionis illius testis, an quid illa probabit. idem vbi sup. num. quinquagesimoseptimo, fol. 134.
Hominis licèt semper vigeat, non tamen homo semper consentit. Bal. de constitu. nu. 7. f. 38. T. 6. P. 1.
Infallibilis veritas est in sacra scriptura, cui est omnino standum. Alberti. de assertio. cathol. quæstio. 30. numero 52. fol. 105. Tomo 11. Par. 2.
In alienatione non est necessaria, fieri tamen debet ad probandum contractum. Redoa. de rebus eccle. bon aliena. rub. 23. num. 37. fol. 433. T. 15. P. 1.
In casibus quibus requiratur remissiuè ponit. Franc. Hercula. de negatiu. proba. numero 93. fol. decimooctauo, Tom. quarto, & scriptura probatoria duplex est, priuata scilicet, & publica, & instrumentum publicum, quod dicatur. Lanfranc. de fide instrumento. nume. quarto, fol. 29. Tom. eodem & ibi quæ continere debeat instrumentum, vt dicatur publicum. ibidem nume. 8. & scriptura priuata in triplici reperitur differentia, & an, & quando apodissa plenam faciat probationem. ibid. nu. 54. fol. 32. & si erit cum subscriptione partium, & testium, an faciat plenam fidem. ibid. nume. 55. dupliciterque etiam potest considerari. ibidem num. 60.
In eo, qui ab hęresi reuertitur, requiritur. Bernar. Com. in lucer. inquisito. nu. 89. f. 356 T. 11. P. 2.
In Gallia solet ab initio adhiberi. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 23. nu. 38. f. 453. T. 15. P. 2.
In gratia apostolica non requiritur. Petr. Rebuf. de nominat. q. 10. prin. nu. 21. f. 313. T. eo. P. ead.
In lapide plene probat, quando facta esset ab illo, qui posset dare fidem scripturæ. Hieron. de Mon. de fin. regun. c. 65. nume. 3. fol. 349. Tom. 3. P. 2.
In nominationibus requiritur. Pet. Rebuf. de nominat. q. 10. princ. nu. 20. f. 313. T. 15. P. 2.
In quibus casibus requiratur remissiuè ponit. Fran. Hercula. de negat. proba. nu. 93. f. 18. T. 4. Iacob. Ægid. de reprobat. test. post. nu. 47. f. 75 T. eod.
Licèt non sit a principio necessaria pro substantia contractus, oportet tamen quòd quandoque fiat ad probandum actum. Redoa. de rebus eccle. non aliena. rub. 29. numero sexto, fol. 443. Tomo 15. Par. secunda.
Libri mercantilis differt ab apodissa. Negusan. de pigno. & hypothec. memb 2. 5. P. nu. 48 f. 236. T. 6. P. 1.
Mandatum Vicarij probari. Roffinia. de benefic. c. 11. nu. 1. f. 264 Tom. 15. Par. 2.
Mercatoris defenditur, in quo dicitur Titius, & socij vnicum sociū tametsi Titius habuerit. Strac. de assecærat. nume. 20. f. 29. f. 247. Tom. 6 Par. 1.
Mercatorum formam libri non habens, an plenam fidem faciat contra scribentem in fauorem absentis. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. nu. 27. f. 140. T. 17.
Mercatorum, quod mercatores oportet seruare æquitatem ex circunstantijs a lege consideratam, & pulchra dicta referuntur. Strac. quo in casu mercator sit partic. vlt. nume. 5. fol. 337. Tomo 6. Par. 1.
Minus solemni ex obseruantia longi temporis datur fides. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. numero 17. colum. quarta, fol. 135. Tom. decimoseptimo.
Non eget donatio imperialis. Gig. de pensionib. ecclesia. q. 34. nume. 2. f. 341. T. 15. P. 1.
Non est necessaria in causa dilapidationis prælati. Paris. de Put. de sind. nu. 8. f. 284. T. 7.
Non præiudicat rei veritati. Iacob. Ricchi. de vnio. prol. c. 6. nu. 34. fol. 24. T. 6. P. 1.
Non priuata omnino in aliquo deficiens, an probet in antiquis. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. nume. decimosexto, fol. 141 Tom decimoseptimo.
Notarij an necessaria sit in compromissis conuentionalibus. Ioan. Bap. de arb. libro sexto, capitu. quarto, numero primo, fol. 252. Tom. 3. Par. 1.
Probat tantum contra eum, & non pro eo. Aymon. Crauet. de antiq. temp. nu. 67. f. 137. T. 17.
Qui attestatur cancellarum de voluntate partium facit protocollum suspectum, sicut vnus testis, qui contra illum deponeret. Paris de Put. de reassump. instrumento. rub. 33. numero 2. folio 47. Tomo. 4.
Semel absoluta est inemendabilis. Anto. de Cana. de insinuat. nu. 40. f. 276. T. 6. P. 2.
Supranaturaliter fidem facit. Io. de Sel. de benefic. P. 3. q. 22. n. 5. fol. 84. T. 15. P. 1.
Num necessaria sit ad inducēdam consuetudinem. Pet. Rau. de statu. sect. 1. nu. 4. f. 381. T. 2.
Nunquid conficiatur, si Pontifex beneficium se alicui cōferre pronunciauit, & ius ei acquisitum esse intelligatur. Franc. Duare. de benefic c. 6. f. 20. T. 15. P. 2.
Officialis in causa vniuersitatis, an fidem faciat. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. limitat. 4. numero 79. folio 137. Tomo decimoseptimo.
Omnis regulariter fit ad probandum, & demonstrandum. Paris. de Put. de reassumpt. instrumento. rub. 17. numero 12. fol. 40 Tomo quarto.
Partium subscriptionem requirens, an contenta sit earum sigillo loco subscriptionis, Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. col. 3. in med. nu. 44. f. 133. T. 17.
Penes aliquem reperta, an præsumatur tradita. Hieron. Garzo. de lau. meri uir. §. 4. glo. 8. numero secundo, fol. 318. Tomo tertio, Par. prima.
Per aliquem ex interuallo facta confirmat actum antea gestum. Ioan. de Sel de benefic. Par. 3. quæstio. 22. numero 8. fol. 84. Tomo 15. Par. 1.
Persona primo nominata, an sit dignior. Ioan. Stafil. de grat. expectatiu. nu. 8. f. 289. T. eo. P. ead.
Potest interuenire in consuetudine, & non definit esse consuetudo. Ioan. de Sel. de benefic. Par. 3. quæst. 22. nume. 3. fol. 83. Tomo 15 Par. 1.
Præsumitur ex antiquitate temporis modò interueniat factum hominis. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. numero 40. folio 150. Tom. decimoseptimo.
Presbyteri qui non sit notarius non facit fidem. Ioan. Dilect. de arte testan. caut. 7. nu. 1. f. 114. T. 8. P. 1.
Prima notarij, quibus nominibus vocetur. Anton. de Canar. de insinuatio. numero quadragesimosecundo, colum. 3. fol. 276. Tomo 6. Par. 2.
Prima, quam conficere debet notarius dicitur scriptura notularij. Ioan. de Grasc. de substantialibus procurato. numero 5. fol. 367. Tom. 3. Par. 1.
Principis faciens mentionem de alia plenè probat. Paris. de Put. de reassump. instrumento. rub. decimoseptimo, num. 27. fol. 40. Tom. quarto.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

De ſcriptura priuata.

*SCRIPTVRA priuata habens ſubſcriptionem trium teſtium fidē facit in antiquis. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. col. 3. nu. 10. fol. 129. Tom. 17.

Nunquid probet in antiquis. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. nu. 1. & an probet contra partem, quando pars dixit, quod ſemper fides ſcribentis probauit. ibidem numero 117. fol. 29. Tomo decimoſeptimo.

Nunquid requirat diem, & locum. Lanfran. de fide inſtrumento. nu. 65. f. 33. T. 4.

Priuata approbata dicitur parte, contra quam partem producitur nihil opponente. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. nume. 23. fol. 132. Tom. 17.

Facta manu alicuius tertij non poteſt in parte acceptari etiam in capitulis ſeparatis. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. numero 72. fol. 131. Tom. eod.

Fidem facit contra tertium habentem. cauſam a recognoſcente ante ceſſionem in alium factam, ſecus autem ſi poſt. ibidem nume. 16. fol. 129.

Habens ſubſcriptionem trium teſtium fidem facit in antiquis. Aymon. Crauet. de antiquit. tempo. vbi ſup. nu. 10.

Habentis alicuius auctoritatem a publico cum alijs adminiculis probat. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumento. rub. 18. nume. 23 fol. 41. Tom. 4.

In factis non antiquis non probat, facit tamen aliqualē præſumptionem. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. nume. 6. & 7. fol. 129. Tom. 17.

In inſtrumento quid differat. ibid. nu. 76. f. 131.

In quibus caſibus plenè probet. Maſſa Galles. ad form. camera. oblig. nu. 10. f. 358. T. 6. P. 2.

In triplici reperitur differentia, & an, & quando apodiſſa plenam faciat probationem. Lanfrac. de fide inſtrumen. num. 54. fol. 32. Tom. 4. & ſi erit cum ſubſcriptione partium, & teſtiū, an faciat plenam fidem. ibid. nu. 55. duplicitetquè etiam poteſt conſiderari. ibid. num. 60.

Inciſa in lapidibus, aut columnis, an probet plenè, aut certè ſemiplenè in antiquis, & quid in facto recenti. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. colum. tertia, numero 14. & 15. fol. 141. Tomo decimoſeptimo.

Inter duos cum vno teſte integro, an plene probet, & quid de libro æſtimi nunquid præſumptionem faciat cōtra tertium. idem vbi ſup. P. 2. nu. 45. f. 145. T. 17.

Longo tempore obſeruata pro publica probat, & illa diuturna, & longa obſeruantia non vbiquè neceſſaria ſit. ibidem num. decimoquarto, & quomodo id accipiatur. numero 15. & 16. fol. 135 Tom. decimoſeptimo.

Non probat, nec præſumptionem facit in antiquis, niſi habeat requiſita ſolemnia ad ſcripturam publicam. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. col. 3. fol. 129. f. 17. & non probat etiam fauore pię cauſæ. ibid. nu. 14.

Nunquid probet coram arbitratore. ibidem numero primo, & tertio, fol. 141.

Probari nunquid poſſit per ſimplex verbum nobilis. And. Barba. de Card leg. de lat. nu. 1. f. 133. T. 13. P. 2.

Quæ ex conſuetudine habetur pro publica non probat contra non ſubditos. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumento. rub. 8. nume. 8. fol. 39. T. 4.

Recognita per ſcribentem probat contra eum, & habentem cauſam ab eo. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. nume. 15. folio 129. Tom. 17.

Refertur duplex a Io. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcriptio. gloſ. 14. nu. 2. fol. 181. Tom. 17.

Reperta in actis plenam fidem, an faciat. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. num. 20. & vt fidem faciat opus eſt teſtimonio notarij actorum ibidem. nu. vigeſimoſecundo, f. 135. & 136. Tomo eodem.

Solutionem penſionis probari. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 6 nu. 446. f. 196. T. 13. P. 2.

Sub fide publica exiſtens, & de nullius tractatur præiudicio, an fidem faciat, & probet. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 5. colum. 3. nu. 90. f. 41. T. 17.

Vel debeat de neceſſitate ſigillari, vel non, diſcutit. Bertach. de epiſco. P. 1. nu. 25. f. 315. T. 13. P. 2.

Vt habeat vim inſtrumenti publici requiritur, quod ſit tribus teſtibus maſculis ſubſcripta. Hieron. Zanet. de differen. iur. ciuil. & cano. nu. 38. f. 200. T. 1.

Vt probet ſemiplenè contra tertium in antiquis, an ſit neceſſe cōſtare eam eſſe illius, qui dicitur ſcripſiſſe, ſi negetur. Aymon. Crauet. dè antiquita. tempo. colum. ſecunda, numero 3. fol. 129. Tom. decimoſeptimo.

Vtrum cenſeatur approbata ab eo, qui eam ſępe præ manib. habuit, nec contradixit. ibidem colum. quarta, numero vigeſimoſecundo.

Vtrum contineatur appellatione inſtrumenti. Bal. de ſtatut. verſi. gabella. nu. 1. f. 116. T. 2.

Scriptura multa operatur, & quæ.

*SCRIPTVRA priuilegij qualiter poſſit falſa deprehendi. Nepos a Montalba. de exceptio. articul. ſecundo, numero 8. folio 107. Tom. 3. Par. 2.

Pro tertio quando probet ipſa mercatoris contra tertium. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. numero 31. & id quomodo accipiendum nume. 32. & mercatoris iuramentum generale ſuper ſua ſcriptura debet ab initio interuenire, non ſubſequi ſcripturam, cui vult fidem adhiberi. ibidem nu. 33. f. 140. T. 17.

Probat ſubſcriptis teſtibus mortuis, modo facta literarum compa ratione. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. colum. 4. num. 54. fol. 133. Tom. eod.

Probatio ſemiplena inducta ex priuata in antiquis an locum habeat contra tertium. ibidem col. 1. nu. 2. f. 129.

Probationes leuiores, an ſufficiant in ſcriptura priuata contra tertium in antiquis. ibidem. nu. 5.

Probatoria a duplex eſt, priuata ſcilicet, & publica, & inſtrumētū publicum quod dicatur. Lanfranc. de fide inſtrumento. nu. 4. & quæ continere debeat inſtrumentum, vt dicatur publicum. nu. 8. fol. 29. Tom. 4.

Protocolli tabellionis ordo ſuper inſtrumento prioritate in dubio attenditur, & idē de teſtamentis. Nicol. Boer. de ord grad. vtriuſque fori. P. 2. nu. 35. f. 270 T. 16.

Pro vt eſt priuilegium corpore iuris clauſum inducit notorium. Guliel. a Monferre. de ſucceſſio. Reg. dub. 1. numero 32. fol. 180. Tom. decimoſexto.

Quæ in electione Pontificis quæ eſt fienda certo loco, requiratur. Hieron. Præuidel. de peſte nu. 3. col. 4. f. 181. T. 17.

Quæ ſine ad executionem obligationis cameralis inita ſit via executiua procedi non poteſt, & quare. Maſſa. Galles. ad form. cameral. obligatio. col. 2. nu. 4. f. 358. T. 6. P. 2.

Quælibet repelli poteſt propter naturam, vel ſuperlinearum ſcripturam. Nep. a Montalba. de exceptio. art. 2. num. 1. fol. 107. T. 3. Par. 2. & carens ſigno, & ſubſcriptione perſonæ publicę, non caret ſuſpicione. ibidem. nu. 2.

Quandoque continet aliud, quàm verum. Vital. de clauſ. nume. 2. fol. 416. Tom. 18.

Quibus in caſibus requiratur. Pauin. de viſitatio. quæſt. 4. 2. Par. nu. 43. fol. 197. Tom. 14.

Quòd ſit authentica non eſt neceſſarium, quādo reperitur ſub publica cuſtodia quia cum inuenitur ſub publica cuſtodia ei plena fides adhibetur Hiero. de Mon. dā finib. regun. c. 62. nu. 4. & c. 63. nu. 1. fol. 348. T. 3. P. 2. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. col. 1. nu. 85. f. 138. T. 17.

Quoad probationem gratiæ, & priuilegij eſt neceſſaria. Io. de Sel. de benefic. P. 3. q. 22. nu. 13. f. 84. T. 15. P. 1.

Regulariter non eſt neceſſaria in alienationibus. Redoan. de reb. eccle. non aliena. rub. 29. nume. ſeptimo, fol. 443. Tom. decimoquinto, Par. 2.

*SACRA contra falſa pondera, & menſuras ſatis exardeſcit. Ioann. a Capiſtra. in ſpecu. conſcien. nu. 341. fol. 367. Tom. 1. & qui ſcripſerit abſentes, tamquam præſentes falſum committit, vbi ſup. nu. 316. fol. 366.

Innititur reuelationi factæ Apoſtolis, & prophętis. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. quæſt. 15. nume. 11. fol. 65. Tom. 11. Par. ſecunda.

Si non contineret infallibilem veritatem maximum eſſet inconueniens. ibid. nu. 8.

Spumeum ſapientiæ horret ambitum. Bea. Anto. de irregularita. nu. 6. fol. 402 Tom. 14.

Scripta, aut ſubſcripta partibus, & tribus teſtibus, an per ſe fidem faciat ſine recognitione ipſorum teſtium. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. nu. 50. f. 133. T. 17.

Si apparet de voluntate adiecti ſolutum hæredi putatiuo, non inducitur mandati, ſed promiſſio de ſoluendo. Strac. de adiect. P. vlt. nu. 27. f. 404. T. 6. P. 1.

Sine Cardinali creditur de actis coram ſe geſtis. Paui. de viſitatio. nu. 38. fol. 190. Tom. 14.

Sine numquid lex valeat, & liget. Io. de Sel. de benefic. Par. 3. q. 22. nu. 14. fol. 84. T. 15. P. 1.

Sine valet ne aliquid. Alphon. Hoie. de beneficio. compatibilita. P. 1. f. 161. T. 15. P. 1.

Solemnizata inducit prioritatem, & priuilegium prælationis. Neguſan. de pigno. & hypothec. memb. 2. 5. Par. nume. 48. fol. 230. Tom. 6. Par. 1.

Supplet defectum præſentię poſtquam peruenit ad manus eius, cui ſcribitur. Aymon. Crauet. de indemnitatib. mulie. nume. 31. fol. 282. Tom. 6 Par. 2.

Tabellionis præter ipſum duos teſtes habere debet. Nepos a Montalba. de exceptio. articu. 2. nume. 3. fol. 107. Tom. 3. Par. 3. quomodo poſſit deprehendi falſa. ibidem. nu. 4. & ſcriptura penitus priuata non eſt recipienda vbi continet plura capitula diuerſa & ſeparata poteſt acceptari in parte, & in parte nō. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. colum. 2. numero 24. fol. 140. Tom. decimoſeptimo.

Vbi eſt de ſubſtantia rei, obligatio non incipit tempore inchoate ſcripturæ, ſed demum ea perfecta, & conſumata. Alberic. de Statu. lib. 3. q. 26. nu. 13. f. 58. T. 2.

Vbi continet conſuetudinem, an eam probet, ſi ſit ſcriptura priuata reperta in Archiuio publico. Aymon. Crauet. de antiquita. tēpo. limita. 4. nu. 4. f. 135. T. 17.

Vel nata quando fiat denegatio. Medic. de nouatio. quæſt. 7. nu. 3. fol. 389. Tom. 6. Par. 2.

Vel per procuratorem an poſſit teſtis deponere. Monticel. in reperto. de teſtib. rub. deponere f. 259. T. 4.

Vltima in legato, & teſtamento inſpicitur. Medic. de nouatio. in ver. ſcriptura fol. 399. T. 6. P. 2.

Vna ſeparata notarius debet omnes ſolemnitates, quæ in decreto interuenerunt comprehendere, & ſi notarius in inſtrumento ſcribat appoſitum fuiſſe decretum cum debita cauſæ cognitione, ei non creditur, niſi de ſolemnitatibus ſcriptura ſeparata appareat, immo nec etiā iudici creditur. Simoncel. de decret. lib. 1. art. 1. inſpect. 7. nu. 100. & 101. f. 297. T. 6. P. 2.

Vna

Source : BIU Cujas

Vna verificatur per aliam, & vni ſcripturæ fides datur per aliam ſcripturam. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumento. rub. 17. nu. 5. & 6. fol. 40. T. 4.
Vide reliqua infra, in ver. ſcripturæ.

Scripturæ vbi requirantur, & tam priuatæ quam publicæ quid operentur in varijs materijs.

*SCRIPTVRÆ ab ordine argumentum vim in iure an ſemper habeat. And. Barbat. de præſtan. Card. 1. quæſt. baſil. 1. P. nume. 51. fol. 68. T. 13. P. 2.
Æquiparatur iuris præſumptio. Paris. de Put. de reaſſumpt. inſtrumento. rub. 13. nu. 11. f. 39. T. 4.
An impediat fidem abſentia, & noceat confeſſioni, quæ fit per ſcripturam. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. limit. 4. num. 53. & 54. fol. 137. T. 17.
Appellatione quid contineatur. Iac. de Are. de poſit. §. 3. poſt. nu. 6. fol. 6. Tom. 4.
Auctoritatem eccleſiaſticę traditionis ęqualem eſſe probatur multis rationibus, & auctoritatibus. Siman. de cathol. inſt. tit. 24. nu. 27. f. 149. T. 11. P. 2.
Auctoritates plures in ſacra ſcriptura ſunt intelligendæ non prout iacent, ſed ſecundum expoſitionem catholicorum Doctorum. Albert. de agnoſcen. aſſert. hæretico. quæſt. 14. numero 4. fol. 64. Tom. eo. Par. ead.
Authenticæ fidem facientes in vno loco, an etiam fidem faciant in alio. Iacob. de San. Georg. de feud. nume. duodecimo, folio 224. Tom. 10. Par. 1.
Canonicæ quæ ſunt. Albert. de agnoſc. aſſert. hæret. q. 21. nume. 52. fol. 76. T. 11. P. 2.
Conſuetudo quod ſtetur priuatæ, an valeat. Aymon. Crauet. de antiq. temp. nu. 27. f. 130. T. 17.
Cum requiratur ad eſſe gratiæ, & non per teſtes probari poſſit. Gāba. de auctorita. lega. de late. libro 10. numero 500. fol. 230. Tomo 13. Par. 2.
De iure communi Regum, vel Ducum, licèt non faciat fidem, tamen ſecus de conſuetudine. Mart. Lauden. de Princip. q. 379. fol. 210. Tom. 16.
Diuerſæ ab eadem parte productæ, quæ poſſunt parti præiudicare, ſibi inuicē obſtant, vt veritatis fides detur ſecus in teſtes producente. Franc. Curt. de teſtib. nu. 110. f. 150. T. 4.
Contrariæ ex eadem parte productæ non valent. Iac. Butrig. de teſtib. nu. 3. f. 62. T. 4.
Sibi inuicem fidem derogant. Iac. de Are. de poſit. §. 3. poſt. nu. 6. fol. 6. Tom. 4.
Diuinæ intelligentia vnde ſumenda ſit. Siman. de cathol. inſt. titu. de ſcriptu. diuin. nu. 12. f. 196. T. 11. P. 2.
Duorum mercatorum ſuper eodem facto, an plenè probent. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 30. f. 140. T. 17.
Epiſcopi cum ſigillo creditur. Pauin. de viſitat. q. 4. 2. Par. nume. 38. fol. 197. T. 14.
Error an noceat. Vital. de clauſ. colum. quarta, numero ſexto, folio 408. Tomo 18.
Et inſtrumenta ſunt inuenta ab aliquid perpetuæ rei memoriæ conſeruandum. Hiero. de Mon. de finib. regun. ca. 62. numero 4. fol. 348. T. 3. P. 2.
Et ordine miles doctori præfertur. Signoro. de Homode. verū præferatur doctor &c. numero 42. fol. 25. & vide numero 84. fol. 26. Tom. decimooctauo.
Factæ de voluntate partium ſtatur inter eas. Paris. de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub. 4. nu. 3. f. 37. T. 4.
Fides indiuiſibilis eſt. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. col. 3. n. 75. fol. 131. Tom. 17.
In lapidibus ſcriptæ faciunt plenam probationem in non tendentibus in alicuius præiudicium. Hiero. de Mon. de fin. regun. cap. 65. numero primo, fol. 349. T. 3. P. 2. & literæ in lapidibus ſcriptę non plenè probant, ſed adminiculantur vbi agitur de graui præiudicio. ibidem num. 2. eis ita præſtatur fides, ſicut ſcripturis publicis. ibid. nu. 4. & ſcriptæ in lapidibus terminorum plenè probant. ibidem num. 5. & in lapidibus ſcriptæ dicuntur ſcripturæ publicæ. ibid. nu. 6.
In marmore ſcriptæ de iure ciuili non ſtatur, ſecus de iure canonico. Proſdocim. de Comitib. de differen. iur. ciui. & can. num 89. fol. 194. T. 1. Hier. Zanet. ibid. nu. 324. f. 208. T.
In traditione, aut tabellionis vis tota irreuocabilitatis, melioritionis, aut maioratus conſiſtit. Melch. Pala. maior. P. 1. q. 65. num. 7. fol. 405. T. 10. P. 1.
Interueniunt in precario, & in vſufructu. Redoa. de rebus eccle. nō aliena. rub. decimaquarta, nume. 9. fol. 416. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.
Librorum non authenticorum plenam faciunt fidem. Hieron. de Mon. de finibus regun. ca. 63. numero ſecundo, fol. 348. Tom. 3. Par. ſecunda.
Maior fides datur ex morte viri inculpatæ, & integræ vitæ, & opinionis. Aymo. Crauet. de antiq. temp. numero decimotertio, fol. 138. Tom. 17.
Maioratus ſi ob aliquem defectum ſunt inualidæ, an maioratus ſubſtineatur. Melch. Pala. maior. Par. 1. quæſt. 62. nu. 19. fol. 404. Tom. 10. Par. 1.
Mercatorum, & campſorum non faciunt plenam fidem, niſi ſtatutum, vel conſuetudo contrarium diſponeret. Bal. de ſtatu. in verſ. ſcriptura. nu. 3. f. 146. T. 2.
Minus ſolemnis approbatio, an poſſit etiam tertio abſenti. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 43. & 47. f. 130. Tom. 17.
Non creditur maſſarij cōmunis, niſi ſit notarius, vel notarius ſubſcribat. Martin. Lauden. de officialibus domino. quæſt. 42. folio 279. Tomo 16.
Non probant, niſi conſtet de voluntate ſigillantis. Vital. de clauſ. nu. 11. f. 400. T. 18.
Notarij ſtatur ſine teſtibus. Paui. de viſitat. q. 4. 2. Par. num. 34. folio 197. Tomo 14.
Ordo quando attendatur. Nicol. Boer. de ord. grad. vtriuſque fori. Par. 1. nu. 5. f. 266. T. 16.
Præcepta tria ſunt. Pauin. de viſitat. quæſt. 9. 2. Par. numero 94. fol. 210. Tom. 14.
Præfertur inſtrumentum publicum domini priuatæ ſcripturę procuratoris. Neguſa. de pigno. & hypothec. numero 50. fol. 230. Tomo ſexto, Par. 1.
Priuatæ, an ſit danda fides, ita pacto conuento. Iul. Ferret. de re naua. nu. 74. f. 327. T. 12.
Approbatio in antiquis, an valeat. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 25. & 26. f. 130. T. 17.
Datur quandoque fides. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrum. rub. 6 nu. 3. f. 37. T. 4.
Det ne robur conſuetudo, ſi ſit reperta ipſa ſcriptura in archiuio, an potius ipſum archiuium. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. limitatio. 4. nu. 17. f. 135. T. 17.
Duorum mercatorum probatæ opinionis ſemiplenè probant, & erit locus delationi iuramenti. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumen. rub. 18 nu. 21. f. 41. T. 4.
Ex ſtatuto verbis executionem paratam habent Maſſa Galles. ad form. camera. obligatio. num. duodecimo, col. 3. fol. 358. Tom. 6. Par. ſecunda.
In facto antiquo facit ſemiplenam probationem. Crot. de teſtib. in for. teſtam. examinatio. nu. 17. f. 217. T. 4.
In iudicijs, an credatur. Vital. de clauſ. ti. enunciatiua verba in epiſtolis prolata. nu. 19. f. 401. T. 18.
Probant dominium, & iuriſdictionem. Hieron. de Mon. de finib. regun. c. 63 numero 7. fol. 348. Tom. 3. Par. ſecunda, pro ſcriptura priuata, vt veritatem contineat, & non falſitatem faciunt præſumptionem nobilitas, & legalitas. ibidem nume. 8. & ſcripturis priuatis in antiquis plena fides adhiberetur, ſi iuramentum præſtari poſſet. ibid nu. 9.
Quod fides adhibeatur mercatores decernere poſſunt. Strac. de decoctoribus partic. 1. vlt. Par. princ. numero 28. fol. 331. Tom. 6. Par. prima.
Probatio quando fit ex recognitione teſtium, & comparatione literarum, an ſit etiam neceſſaria literarum comparatio, etiam quoad ſubſcriptiones ipſorum teſtium. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. nu. 79. f. 134. T. 17.
Publicæ & authenticæ exemplum quando originalis eſt deperdita, facit ſemiplenam probationem. Paris. de Put. rub. 18 num. 18. fol. 41. Tom. 4.
Quę dat robur conſuetudo aliàs minus ſolemni, an extendatur extra territorium, & probationem afferat ſcriptura. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. limitat. 4. numero 6. 8. & 10. fol. 135. Tomo decimoſeptimo.
Quando magis ſtandum in dubio ſit. Franc. Curt. de teſtibus fol. 150. nu. 88. T. 4.
Quando credatur ſtante conſuetudine, quod ſcripturæ priuatæ credatur. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. limitat. 4. numero 12. fol. 135. Tom. 17.
Sacræ quomodo ſpiritu ſancto proceſſerint. Caccialup. de penſio. eccleſia. nu. 36. & 37. f. 327. T. 15. P. 1.
Semel productæ & copiatæ in actis fidem faciunt, ex quo ſemel fidem aſſumpſerunt, licèt reperiatur delatum, quod non nocet. Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumento. rub. 20. numero 13. folio 44. Tom. quarto.
Seu inſtrumentum publicum fraudare carere cenſentur. Montic. de inuenta. capitu. ſeptimo, numero 31. fol. 213. Tomo octauo, Par. ſecunda.
Stante ſtatuto Florentino, quod librorum mercatorum, vel artificum deſcriptæ, ſeu exemplatę ex mandato iudicis pro inſtrumento publico habeantur, & paratam habeant executionem prout inſtrumenta guarentigię, & bona intelligantur hypothecata ipſius debitoris ſcribentis ex dictis ſcripturis, vt ſup. prę ferat poſteriori creditori habenti publicum inſtrumentum. Siracch. quo in caſu mercator procurator ſit. col. 2. nume. 7. folio 335. Tom. 6. P. 1.
Statutum vel conſuetudo, quod credatur priuatę alterius quomodo debeat accipi. Aymon. Crauet. de antiq. tempo. nume. 32. fol. 130. Tom. 17.
Tactus in iuramento, quando requiratur. Maſſa Galles. ad form. camera. obligatio. numero 10. colum. prima, fol. 358. Tom. ſexto, Par. ſecunda.
Tertij factę vtraque parte mandante, an plenè probent, & an neceſſaria ſit partium ſubſcriptio. Aymon. Crauet. de antiq. temp. nu. 74. col. 3. f. 134. T. 17.
Teſtamenti creditur teſtatore mortuo nihil dicente. Iaco. de Beluis. de excommunicatio. numero vigeſimooctauo, fol. 388. Tomo decimoquarto.
Vel inſtrumenti teſtes propter amicitiam non repelluntur. Nell. a San. Geminia. de teſtibus poſt. numero ſexto, fol. octuageſimo, Tom. quarto.
Verba non cenſentur verba notarij, ſed partium. Vital. de clauſ. nume. 9. col. 1. f. 409. T. 18.
Verba ſacrę ad prophanas res non eſſe detorquendas cauetur in quarta ſeſſione concilij Tridentini. Siman. de cathol. inſt. tit. 39. nu. 16 f. 196. T. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Verbis passim abutuntur hæretici.ibidem.nu.9.
Villæ, sine iuramento non plenè probarent mille nisi post quam essent solemniter publicatæ auctoritate iudicis. Paris de Put. de reassumptio. instrumento. rub.18.nume. vigesimosecundo, fol.41.Tom.4.
Reliqua vide sup.in ver.scriptura.

Scripturam producere cui opus sit, & quid eam requirat.

*SCRIPTVRAM aliquam approbare dicitur, qui ea in iudicio vtitur.Lanfranc.de fide instrumento.nu.62.f.33.T.4.
Aliquam producens,an censeatur fateri etiam ea quæ enunciatiue scripta sunt Aymon. Crauet. de antiquita.tempo.nume.60.fol. 131.Tom.17.
Producens an possit idem eam reuocare pœnitentia ductus. ibidem.nu.1.fol.132.
Producens videtur fateri omnia contenta in ea esse vera, etiam si scriptura producta non sit solemnis.Paris de Put.de reassumpt. instrumento.rub.30.nu. 10.f.46.T.4.
An Episcopi,quando sunt in curia Romana iurantes tangant, & quando,& quomodo iurent.Restau.Castal.de Imperato.quæst. 38.nu.4.fol.45.T.16.
An Imperator iurando tangat & quam.ibidem.nu.1.& 2.
An requirat collatio beneficij.Io.de Sel.de benefic. quæst.22.P.3. nu.1.fol.83.T.15.P.1.
An requirat commissio citationis facta nuncio. Andre. Alcia.de præsumptio. regu. 30.præsumpt. 14.numero octauo,folio 335. Tom.quarto.
Appetit negotium.Simanc.de catholic.institutio.tit. 64. nume.10. fol.199.Tom. 11.Par. 2.
Authenticat sigillum prælati.Beat.Ioan.a Capistra.de vsu.Par.2.2. P.princ.nu.135.fol.110.T.7. Troylus Maluit.de canonizat. sancto.col.4.nu.19.f.102.T.14.
Consensus requirens, & subscriptionem per consensum prælati, & clericorum tenent ante subscriptionem, & descriptionem. Redoan.de reb.eccle.non aliena.rub.29.nume.4.fol. 443.Tom. 15. Par. 2.
Continentem plura capitula producens, an possit in parte producere,& in parte non.Aymon.Crauet.de antiquita. tempo.num. 71.&74.fol.131.T.17.
Contractus requirens recipit substantiam a consensu contrahentium.Redoa. de reb.eccle.non aliena.rub.29. nume. 3. fol. 443. Tom.15.Par.2.
Cum contractus requirat ad sui vtilitatem regulariter nullus est, sed ideo ea fit,vt quod actum est facilius probetur.Simoncel.de decret.in prælat.nu.30.f.286.T.6.P.2.
Debitor vtrum non possit probare solutionem,nisi per eam.Vital. de clausnu.1.f.431.T.17.
Diuinam a suo tantũ Luthero fuisse intellectã sceleratissimi Lutherani impijssimè asserunt.Siman.de cathol.institutio. num.4. fol.196.T.11.Par.2.
Feudum si quo casu requirat ad sui probationem,an sufficiat præsumptione probare.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo. col.3. nu.13.fol.175.Tom.17.
In precaria requiritur, & in concessione ad vsum fructum rei Ecclesiæ.Redoa.de reb.eccle.non aliena.casu 21. num. 28.fol.461. Tom.15.Par.2.
Instrumenti producens, an censeatur confiteri omnia contenta esse vera,& sibi eo præiudicet.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo.nu.39.fol.131.T.17.
Intelligere sacram, aliter quàm spiritussanctus docuit,quomodo intelligatur.Albert.de assertio.catholic.quæst.20.nume. 37.fol. 101.Tom.11.Par.2.
Ius si non exigit, & actus est de recenti, an præsumatur solemnitas,si verò de antiquo,an præsumatur.Redoa.de reb. eccle.non aliena.casu.11.numero 18.& 19.folio 443.Tom.decimoquinto, Par.secunda.
Licèt requirat probatio substantiæ feudi,qualitas tamen testibus probari potest.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo.numero 12. col.3.fol.175.T.17.
Maioratus quantumcumque antiquissimam, quæ caret testibus, vel signo tabellionis,aut alijs similibus substantialibus,nõ probare,& possessor maioratus ad fratrum petitionem tenetur exhibere instrumentum maioratus. Melch. Pala. maiorat. Par.4. quæstio.vigesima,numero vigesimooctauo,folio 475.Tom. 10. Par.prima.
Si nõ sit solemnis,an possit adiuuare dictum testis. idem vbi sup q.65.nu.12.fol.405.T.10.
Minime exigunt statuta per Episcopum facta de necessitate ratione formæ,sed sic ratione obseruantiæ.Henric.Bote.de syno.episcop.col.2.nu.117.f.387.T.13.P.2.
Multitudine in iudicio productam probat notarij auctoritas. Paris de Put.de reassumptio.instrumento.rub.3. numero 22. folio 37. Tom. 4.
Non solemnem producens,an prẽter ea,quę scripta sunt,quid censeatur approbare.Aymon.Crauet.de antiquita. tempo. nu. 37. & 38.fol.130.Tom.17.
Pertinens omnis controuersia excitata, non autem explicanda est, quam ecclesię luminaria exposuerunt. Simanc. de catholic. institutio.numero decimonono,folio 146. Tom. vndecimo, Par.secunda.
Prẽter, quàm contra ipsius tenorem probatur facilius aliquod supra.Vital.de clausnu.12.f.410.T.18.
Principi donatio quę fit a priuato requirit. Maria. Socci. de oblatio.libe.9.nu.38.f.128.T.14.
Priuatę tria sunt genera, & quę sunt. Strac.quo in casu mercator procurat.sit nu.8.f.335.T.6.P.1.
Priuatam omnino an censeatur illam approbare. Aymon.Crauet. de antiquita.tempo.col.3.nu.42.f.130.T.17.
Probationem ad causę facientem,an puniendus, ac si falsum produceret instrumentum, & an appellatione instrumentorum veniant apodissę,& priuatę scripturę.Franc. Curt.de iureiuran. propt.calumn.nu.20.f.131.T.3.P.2.
Producens minus solemnem, si aduersarius contra eam agat, an tenebitur ei stare.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo. numero 50. folio 130. Tom. decimoseptimo, & idem vbi sup. numero 35 folio 130.
Publicam statuta requirunt, & consuetudines ferè omnes. Iacob. Ricchi.de.vnio.prol.capitu.6.nume.trigesimosecundo, fol.22. Tom.6.Par.1.
Sacram perperam,& obliquè in confirmationem suarũ hæresum adducere solent hæretici, & scripturas verbis passim abutuntur hęretici.Siman.de cathol.institut.tit.59. numero 8. fol.196. Tomo 11.Par.2.
Interpretans ad sensum incongruum, est hęreticus.Pau.Ghirlan. de hæretic.quæstio.secunda, numero quinto,fol.25.Tomo 11. Par.secunda.
Scire ad instruendum alios Episcopi,& alij prælati debent.Alberti.de agnoscen.assert.hęretic.quęstio.28.numero 28.fol.98. Tomo 11.Par.2.
Viri docti, & pij frequenter legere debent. Siman. de cathol.institutio.titu.de scripturis diuinis.nume. decimoquinto,fol.196. Tom.eo.Par.ead.
Se vidisse talem fieri testium confessio.& asseuerantium, an fidem faciat,non adiuta literarum comparatione.Aymon.Crauet.de antiq.temp.nu.71.f.134.T.17.
Si ius exigit,non probationem,si enunciatur solemnitas,tunc præsumitur interueniisse.Redoa.de reb.eccl.non aliena.casu.11.nume.15.f.443.T.15.P.1.
Solemnem minus contra se productam, an possit quis acceptare in parte, & in parte non data capitulorum diuersitate. Aymon. Crauet.de antiquita.temp.numero sexagesimooctauo, fol.131. Tom.decimoseptimo.
Vel nuncium mittens.Franc. Sarmen.de redditib.ecclesia. num.1. fol.376.T.15.P.2.

Scripturarum effectus.

*SCRIPTVRARVM comparatio quomodo, & qualiter facienda sit.Aymon.Crauet.de antiquit.tempo. numero 74. colum.3.fol. 134.Tom.17.
Diuinarum lectio debet fieri in mensa Papæ Cardinalium,& aliorum prẽlatorum.Duran.de mo.general. concil.celebran. rub.5. num.1.f.173.T.13.P.1.
Duplex donum confert.Pet.Rebuf. de priuil.scholar.num.4.f.32 Tom.18.
Exempla regalium donationum qualiter probent.Melch.Pala.maior.P.1.q.62.nu.18.f.403.T.10.P.1.
Fures adpellantur hęretici,& adulteri.Conra.Brun. de hęret.c.13. nu.22.f.304.T.11.P.2.
Ignorantia est ignorantia Christi.Corne.Beninc.de pauperta.q.4. nu.17.f.142.T.18.
Interpres est ecclesia tantum, & illi, quibus interpretandi munus ab ecclesia demandatur.Conra.Brun. de hęret.c.13.nu.2.7.& 8. fol.303.& nu.19.f.304.T.11.P.2.
Ordo quando curandus.Io.le Cirier.de primogen.q.7.1.lib.nume. 24.f.22.T.10.P.1.
Quæ requirantur,vt consuetudo possit operari in remissione solẽnitatum scripturarum.Melch. Pala.de maiorat.P.1.q.62.nu.12. fol.403.T.10.P.1.
Sacrarum,& canonicarum quę dicantur.Cardina.Iacobat.de concil.lib.8.articu.primo,numero 38.fol.328.Tomo decimotertio, Par.prima.
Solemnitatibus, an per consuetudinem derogare possit. Melchio. Palaez.de maiorat.Par. prima,quęstio.62. num.quinto,fol.403. Tom.10.P.1.
Veritas ex prẽcedentibus, & sequentibus patet, & illarum circunstantię intellectum illuminant.Io.a Capistra.in Specu.conscien. nu.29.& 31.f.341.T.1.

Scripturas quis,& quomodo interpretari teneatur.

* SCRIPTVRAS canonicas hæretici non solum calumniantur, sed etiam sanctorum patrum sanctiones,& decreta. Conra.Brun. de hęret.c.10.nu.12.f.279.T.11.P.2.
Diuinas adulterare solent impijssimi hęretici. Iacob.Simanc. de cathol.institut.titu.59. numero secundo,fol.196.Tomo vndecimo,Par.secunda.
Pro intellectu ipsarum orandum est. Conra.Brun. de hæret.lib.3. c.1.nu.10.f.295.T.11.P.2.
Quasdam repudiant hæretici.Conra.Brun.de hęret.c.13.num.27. fol.304.T.eo.P.ead.
Quod iubet statutum manu propria mercatorum scriptas exequendas esse,quòd locum habeat etiam in subscriptis, item in Par.prima.

scriptis

Source : BIU Cujas

ſcriptis ab alio mandato mercatoris. Strac.de decocto.num.30 partic 1.vlt.part.princip.num.30.f.331.T.6.P.1.
Quomodo ſacras interprætantur hæretiti. Siman.de cathol.inſtit. tit.59.num 6.f.196.T.11.P.1.
Sacras,qui prophanis rebus admiſcent grauiſſime a Deo puniri ſolent.Simanc.de cathol.inſtitutio.vbi ſupra.num.17.f.196.
Perperam, & oblique in confirmationem ſuarum hæreſum addu cere ſolent hæretici.idem vbi ſupra.nume.8. Ioann. de Graſſ.de ſubſtantia procurato.nume.7.f.367.T.3.P.1.
Tres de omnibus ſuis rogationibus tabelliones conficere debent. idem vbi ſupra.num.4.f.367.T.eod.P.ead.
Tria ſunt genera earum publica,ſcilicet priuata,& ſolem nis.Strac. quo in caſu mercator procurat. ſit. nnme. quinto. folio 335. T.6.P.1.
Vſurarias ſigillantes,vel prelati ſe ſubſcribentes quomodo puniãt. Ioann.a Capiſtra.de vſu.par.2.2. part. princip. numero 134. folio 110.T.7.

Scripturis quæ veniat varia conſideratio,

*SCRIPTVRIS ab electis perſonis annotatis creditur. Nicola. Feſtaſ. de æſtim. & collect. nu. 34. cap. primo. folio 182.T.12.
Aequipollet probatio per confeſſionem.Redoa.de reb.eccleſ.non non alien.c.8.num.10.f.451.T.15 P.2.
Allegare poſſunt Doctores, ſed legentes non poſſunt poſtulare. Petr. Lennnaude de priuileg. ſcholar.par.quarta.numero 9.folio 11.T.18.
An probetur cenſus,vel per libros cenſuales. Brun. de ſtatuta.nob. præſcriptio.num.222.f.189.T.17.
An ſit ſignum de ſubſtantia in ipſis.Melchi.Pala.maiorat. p1.q.62. num.4.f.402.T.10.P.1.
Antiquiſſimis creditur, quando agitur de magno præiuditio.Hieron.de Mon.de finib.regun.cap.63.nume.3.fol.348.T.3.P.1. etiam faciunt plenam probationem, ſi repertæ fuerint in loco, vbi authenticæ ſolitæ ſunt cuſtodiri,vel ſi a maioribus ſolet præſtari fides.Hieron.de Mon.c.63.num.4.f.eod.T.eod.P.ead.& ex ipſis multa inſurgit præſumptio. ibidem nu.5.
Compoſiti canones ſunt hæreticorum. Conrad.Brun. de hæretic. c.13.num.23.f.304.T.11.P.2.
Eſt nomen domini ponendum, niſi contrarium caueat conſuetudo.Melch.Pala.maiorat.P.1.num.8.quæſtio. ſexageſima ſecunda.f.403.T.10.P.1.
Fidem an poſſit tollere ſtatutum. Io. Bap. Boui. de ſtatu. vrb.præſcrip.gl.28.nu.1.f.198.T.17.
In foro ciuili,vel canonico,in quo ipſis ſcripturis ſtandum eſt, ſi ſolum interueniret hæc præſumptio, quod res pro parte eſſet vendita, & pro parte donata, etiam cum pacto de retrouendendo non ſufficeret ad præſumendum contractum ſimulatum, vel vſurarium.Cæpol.de ſimulatio.contract. nu.111. folio eod. T.7.
Locus eſt neceſſarius, & an hac conſuetudine derogari poſſit. Melchi.Pala.maiorat.p.1.q.62.num.11.f.403.T.10.P.1.
Non tactis teſtis iurans deponendo falſum priuari poteſt. Nellus a S.Geminia.de teſtib.num.64.f.82.T.4.
Pecuniæ verbũ intelligitur de numerata.Gig.de crim.læſæ maieſt. q.34.nu.9.f.43.T.11.P.1.
Priuatis comparationi literarum probat excepta apocha.Aymon Crauet. de antiquit.temp.nu.64.f.134.T.17.
Priuatis in antiquis plena fides adhiberetur, ſi iuramentum præſtari poſſet.Hieron.de Mon.de finib. regun. cap.63.nume.9. folio 348.T.3.P.2.
Tribns concurrentibus fides an ſit adhibenda.Iaco.Nouel.de iure prothomis §.5 num.91.f.41.T.17.
Priuilegium quod detur plena fides, aut libris Hebræorum an valeat. Aymon Crauet. de antiquit.temp. nu.28.f.130.T.17.
Publicis requiritur dies, & quid in priuatis, & quid in hoc faciat conſuetudo.Melch.Pala.maiorat.p.1. quæſtio.62. nume.10. folio 493.T.19.P.1.
Quæ municipalis lex iubet mercatorum plenam fidem habere valet,& fides habetur inter eos,& ſi alibi agatur,ſeu in aliquo loco producantur. Stracca de decoctorib. 1.partic.vlt.p.princ.nu.31. f.331.T.6.P.1.
Quibuslibet ſtatutum tollens fidem quomodolibet priuilegiatis non extẽditur ad ſcripturas priuilegiatas ex cauſa miſerationis, vt locorum piorum, niſi fiat expreſſa mentio.Boui.de ſtatu.vrb. præſcriptio.gl.28.nu.7.f.199.T.17.
Quod non ſit expreſſum in ſacris,hæretici noui aiunt nihil eſſe credendum.Simanc.de cathol.inſtitutio. titu. 59. nume.7. fol. 196. T.11.P.2.
Sanctis piſcatores inueniuntur ſancti & non venatores. Rodoa.de ſpol. eccleſ.num.7.q.2.f.218.T.14.
Tactis manibus teſtis debet iurare.Alberic.de teſtib.c.7.nume.50. f.174.T.4.
Tantum acta iudicialia probari poſſunt.Vital.de clauſ. num.6. folio 408.T.18.
Vbi opus eſt,verba enunciatiua non probant.Redoa.de reb.eccle. non alie.c.8.nu.9.f.451.T.15. P.2.
Vel teſtibus ſi non fiat,nunciatio facta alicui non ſtringit.Albe.de aſſertio.cathol.q.30.nu.75.f.107.T.11.P.2.
Reliqua vide ſup.in ver.ſcripturę.

Scrutandorum, ſcrutatorum, ſcrutiniorumq; materia, & conſideratio.

*SCRVTANDI omiſſio vnum ſolum electionem reddit inualidã. Pet.de Baiſ.in directo.electio.c.27.3.p.n.2.f.398.T.15.P.1.
*SCRVTATORES aliqui ſi moriantur, aut infirmitate grauentur ſic quod ſcrutinium cęptum abſoluere nequeant,debent alij in locum eorum ſubrogari. Pet.de Bais.in directo.electio.cap.25. 3.P.nu.7.f.397.T.15.P.1.
De collegio ad quos pertinet electio aſſumendi ſunt ibidem cap. 24.3.Par.nu.1.fol.397.
Electionis neceſſariò ſunt per collegium aſſumendi. ibidem cap. 22.3.Par.nume.1.
Ternario in numero debent aſſumi, & quare.ibidem capitu.23. 3 Par.nume.1.
Electionum quale præſtari debeant iuramentum. ibidem cap. 24. 3.Par.nume.7.
Quales eſſe debeant.ibidem nu.4.c.24.3.P.f.397.
Quare de collegio eſſe debeant eccleſiæ vacantis.Pet. de Bais.in directo.electio.cap.24.3.Par.num.3.fol.297.Tom.decimoquinto, Par.prima.
Quot,& qualiter ſunt ad faciendum ſcrutiniũ aſſumendi, vtrumve aliũde quam de collegio eſſe poſſunt. Mandagot. de electio. nouo.prælato.c.23.per tot.f.415.T.15.P.1.
Seorſum ab eligentibus ſeparati eſſe debent. Pet. de Bais.in directo.electio.c.25.3.P.nu.3.f.397.T.15.P.1.
*SCRVTATORIBVS potius creditur, quam ſingulis eligentibus. ibidem c.28.3.P.nu.3.f.398.
*SCRVTATORVM electorum vota ſunt in electione ſeruãda. idẽ vbi ſup.c.27.3.P.nu.1.
Infamiam electio non caſſatur. idem vbi ſup. capitu.24.3.Par.nu. 5.fol.397.
Per vnam electio qua forma ſit publicanda.Pet.de Bais.in directo. electio c.29.3.P.nu.2.f.398.T.15.P.1.
Vota ſunt ſcriptis redigenda.ibidem c.28.3.P.nu.1.f.398.
Sunt ſeruauda in electione.ibidem c.27.3.P.nu.1.
*SCRVTINIA electio nulla cenſetur, ſi aliquid de requiſitis omittatur,& eligentes peccatores in forma eligendi canonica ea vice priuatur eligendi poteſtate. Pet.de Bais. in directo.electio.c.20. 3.P.nu.3.fol.396.T.15.P.1.
*SCRVTINIANÆ electionis forma traditur ab eod. vbi ſup.c.33. 3.Par.nu.8 fol.399.
Electionis ſubſtantialia quot reperiantur hodie,& ordo eſt vniuſcuiuſque rei augendæ modus, quo omiſſo non valet quod agitur.Pet. Bais.in directo.electio.capitu.38.3.Par.nume.4.fol.401. Tom.15.Par.1.
*SCRVTINII forma,& ſubſtantialia quæ ſunt in eadem. Mandagot.de electio.nouo.prælato.capitu.22.folio 414.Tom.decimoquinto,Par.prima,
Per formam proceditur ordinandus.Mandagot. de electio.nouo. prælato,for.7.fol.428.T.15.P.1.
Per modum forma eſt valde difficilis. Pet. de Bais. in directo.electio.nu.1.c.20.3.P.f.396.T. 15.P.1.
Per vim ſolet fieri.idem vbi ſup.nu.2.& per viam ſcrutinij quæ fit in electione proceſſus Mandagot.de electio. nouo. prælato.nu. 2.fol.438.T.15.Par.1.
Publicatione facta in capitulo numeri meriti, & zeli fit collatio,& per quem.Pet.de Bais.in directo.electio.c.31.3.Par.nume.5.fol. 399.Tom.15.Par.1.
Quando per formam electio eſt celebrata qualiter electionis decretum debet fieri Mandagot. de electio. nouo. prælato. for.14. fol.431.Tom.15.Par.1.
*SCRVTINIO electio epiſcopi an poſſit aliter fieri. Bertacchi. de epiſco.nu.94.P.1.f.318.T.13.P.2.
Facto,& collatione an debeat electio epiſcopi publicari. ibidem nu.68.fol.317.
In doctorando non requiritur citatio.Hieron. Preuidel. de peſte nu.330.fol.210.T.18.
Nominatos abſque ambitionis nota poteſt electionem proſequi. Pet.de Bais.in directo.electio.capitu.34.3.Par.nume.8.fol. 400. Tom.15.Par.1.
Nominantes indignum ſcienter non priuantur voce, niſi ſequatur electio.Pet.de Bais.in directo.electio.cap. 30.3. Par. num.3.fol. 398.Tom.15.Par.1.
Nominatio vbi exprimitur conſenſus de præſenti,& poſtea publicatur, tribuit ius nominato.Pet.Rebuf.de nominatio.q.1.num. 27.fol.302.Tom.15.Par.2.
Prolixiorem requirentem temporis tractum ad neceſſaria naturæ conuerti poteſt.Pet.de Bais.in directo.electio. nu. 10. cap.25.3. Par.fol.397.T.15.P.1.
Publicato electionis Pontificis fieri, & aliter factas, & ſuſpectas haberi canonum diſpoſitione cautum eſt,& prouiſum. Gamba. de auctorita.lega.de late. numero 97. lib.9.fol. 220. Tom.decimotertio,Par.2.
Publicato nominantes variare non poſſunt.Ioann.de Sel.de benefic.P.3.q.1.nu.24.f.51.T.15.P.1.
Non poſſunt electores variare,cum ſit facienda collatio, & electio celebranda,ad quod per ſuperiorem,ſi neceſſe fuerit,compellantur.Mandagot. de elect.nono.prælato.capitu.58. fol.439. Tom.15.Par.1.
Publicato,ſi canonici non eligant illum quem nominauerunt,deuoluitur poteſtas eligendi ad ſuperiorem,qui debet illum nominatum in ſcrutinio eligere Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio.P.5.q.1.nu.3.f.202.T.15.P.1.
Vel datis ſcrutatoribus,ſi qui ſuperueniãt canonici, vtrũ id quod factum erat debeat retractari.Mandagot.de electio.nouo.prælato.c.33.f.418.T.15.P.1.
Qualiter, & quando vota in ſcrutinio præſtita debent publicari. idem vbi ſup.c.30.f.417.
Qualiter quis debeat exprimere votum ſuum.ibidem capitu.vigeſimoſexto,fol.416.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quando in eodem tunc plures Cardinales nominare possit vnus, & accessus fiat sine præiudicio vocis alteri datæ. Gamba. de auctorita.lega.de late.lib.9.num.198.fol.221.Tom. decimotertio, Par.secunda.

Quando variare possint electores eo publicato.Pet.de Baiſ.in directo.electio c.30.3.P.nu.6.f.398.T.15.P.1.

Quem nominauerunt electores compelli possunt ad eligendum idem vbi sup.c.34.3.P.nu.4.f.399.

Scienter habito qui eligitur, iustam debet habere ætatem, bonos mores, scientiam, ex legitimo thoro natus, & eligentes scienter indignum priuantur eligendi munere, & facultate. Mandagot. de electio.nouo. prælato.capitu.septimo, fol.439.Tom.decimoquinto, Par.prima.

Si maior pars eligit scienter indignum, valet electio partis minoris de digno.Mandagot.de electio.nouo.prælato.c. 53. fol.439. Tom.15.Par.1.

Substantialia decem & octo enumerantur ab eod. vbi sup.num.3. fol.437.T.eod.P.ead.

Testes admitti possunt.Pet.de Bais.in directo. electio.c.25.3.Par. nu.4.fol.397.T.15.P.1.

Vota præstita per quem, & qualiter sint scribenda. Mandagot. de electio.nouo.prælato.capitu.vigesimooctauo, fol.416.Tom.15. Par.prima.

Vtrum cum per formam compromissi proceditur sit per vnum facienda electio in communi, & an in cantando, te Deum laudamus, &c.seruari debeant, quæ in forma scrutinij obseruantur. idem vbi sup.c.51.f.422.

*SCRVTINIVM factæ electionis non est de substantia gratię per Papam, vel Principem concessæ.Pet.de Bais.in directo. electio. c.28.3.P.nu.5.f.398.T.15.P.1.

Secretè debent exquiri vota electorum in electione.Pet.de Bais.in directo.electio.capitu.25.3.Par.nume. 1.fol. 397.Tom.decimoquinto, Par.prima.

Secretò fieri debet. Bertachi.de episc. num.86.fol.317.Tom. decimotertio, Par.2.

Si non possit perfici vna via, an continuari valeat in sequentem. Mandegot.de electio.nouo.prælato.capitu.29.fol.417.Tom.decimoquinto, Par.1.

Vno die pluribusve continuari potest iuxta scrutandorum numerum.Pet.de Bais.in directo.electio.capitu.25. 3.Par. nume.9.& scrutinio prolixiorem requirente temporis tractu ad necessaria naturæ diuerti potest.ibidem fol.397.T.15.P.1.

Secreta miscellaneę considerata, quæ, & qualia, & quomodo reuelantes castigentur.

*SECRETA ad aures locutio, si statim sequatur homicidium, concurrente capitali inimicitia, plenè probat pensamentum. Barth. Tægij.tracta.crim.P.8.nu.21.f.14.T.11. P.1.

Animi interiora indicāt exteriora.Io.Royas de hæret.nu. 285.286. & 291.fol.215.T.11.P.2.

Consilij, non debent consiliarij principis renunciare, aliàs puniuntur. Mart.Laud.de consi.princip.quæstio.2. colum. 2.folio 212. Tom.decimosexto.

Conuentio, & locutio habita inter plures, si post exeuntes ex loco hominem occiderunt, oritur indicium tractatus. M.Ant. Blanc. de indicijs, & tortura, numero 232.folio 273.Tom.vndecimo, Par.prima.

Cordis humani, solus Deus potest rimari.Paul. Girlan.de sortileg. q.10.nu.2.f.392.T.11.P.2.

Rimari, non est hominis.idem Girlan.de hæret. q. 2.nu.4.fol.25. Tom.11.Par.2.

Credentiæ reuelans, punitur.Nic.Moren.de fide treug. & pace.q. 110.nu.5.f.435.T.11.P.1.

Dei (vt potè, quæ nobis altiora sunt) minime inquirere debemus. Gondis.Villadieg.de hæret.quæst.4.nume.6.fol. 33.Tom.vndecimo, Par.secunda.

Domini dolosè vassallus reuelans cadit.Franc.Sonsbe.ad vsus feudorum.P.12.nu.62.fol.145.T.10.P.2.& Fran.Curt.de feud.P.4. princ.nu.76.f.77.T.& P.eis.

Si vassallus reuelat, contrafacit iuramento fidelitatis, quod tamen non est semper necessariū. Laur.Syl.de feudi.recognitio. q.109. nu.42.f.95.T.10.P.1.

Vassallum reuelantem, feudo priuandum esse, quomodo intelligendum.Vdaric.Zasi.de feud.Par.10.nume. 44. fol. 318.Tom. 10.Par.prima.

Duorum, quia Sysiphus patefecit hominibus, apud inferos punitur.Hier.Gigas.de crimine lęsæ maiest.quæst.21.num.20.fol.40. Tom.11.Par.1.

Loca suspectis personis interdicūtur.Pet.Lenaud. de priuil. Doct. nu.79.q.49.fol.14.T.18.

Omnia, & arcana se fideliter celaturos, iurare tenentur, consultores, inquisitores, magistratus, & cæteri.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.41.nu.31.& 32.f.173.T.11.P.2.

Peccata, confessione secreta, & occulta, etiam satisfactione, sunt purganda.Ioan.Royas de hæret.numero 274. assertio.27.folio 229. Tom.11.Par.2.

Partis aduocatus reuelans, incidit in falsum.Paris de Puteo. de sin dic.de excessib.aduoc.nu.4.f.232.T.7.

Patrimonij, vbi sunt probanda, admittuntur inhabiles ad testificandum.Rolan.a Valle de confectio. inuenta. verbo, modo videndum.nu.2.f.190.T.8.P.2.

Principis hostibus reuelans, pœna mortis punitur.Matth. Vgo.de præstan.Patriar.quæstio.prima, num.36.fol.281.Tom. decimotertio, Par.secunda.

Protestatio, quando fieri possit.Constant.Roger.de protestatio.verbo, tertiò videndum.num.15.f.224. T.17.

Quia Franciscus Alidosius Cardinalis Papiensis, dum præesset exercitui ecclesiastico, vt legatus, Ducibus Gallici exercitus inimicis nunciabat, ideo licitè potuit occidi a Francisco Maria Feltrio de Ruuere Vrbini Duce, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Capitaneo generali.Hier.Gigas de crimi.læsæ maiest.q.5. num.22. f.35.T.11.P.1.

Regni alieni scrutari non licet. Io.Fran.Pauin.de visitatio.quæst.5. primæ p.num.22.f.182.T.14.& Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.3.nu.547.f.173.T.13.P.2.

Reipublicæ Decurionis reuelantis, pœna est remotio a munere. Vdari.Zasi.de feud.numero 47.p.decima.folio 318. T.10.P.1.

Reuelans, fidem non seruat. Nic.Moron. de fide, treug. & pace. quæst.110.num.1.f.435.T.11.P.1.

Falsi pœna tenetur.ibi.num.2.

Quid in secretis Principis, nec manifestanda.ibi. num.3.

Inimicis, incurrit crimen proditionis, & falsitatis simul.Hier.Gigas de crimine læsæ maiest.quęstio.vigesimaprima.num.3.f.39. T.11.P.1.

Is, qui non sit secretarius, vel vasallus principis, qua pœna teneatur.ibi.num.16.f.4.

Proditor est.Nic.Moron.de fide, treug.& pace.q.110. num.4. folio 435.T.11.P.1.

Qualiter puniatur.Nicol.Moron.eod.titu. quæst.16. nu.14.f.420. T.& P.eisd.

Reuelantes, pacem violant, si inter federatos violatio secreti interueniat.Matth.Vgo.de præstan.Patriar. quæst.1.num.35.fol.281. T.13.P.2.

Qua pœna a legibus puniantur remissiuè.Tho. Actij de ludo scachorum.q.12.princip.num.41.f.191.T.7.

Seu credentiæ Principum, quæ vulgo nesciuntur, non debent manifestari.Martin.Lauden. de Princip. quæstio.190. colum.3. folio 207.T.16.

Si inimicis vassallus nunciauerit, feudum amittit.Ioann.Blanc.Epitomæ feudorum. libro secundo. numero 10.fol. 273. Tomo 10. P. prima.

Sua, Deus amicis reuelat.Barth.de Spina.de potesta.Papæ.nu.151. f.32.T.13.P.1.

Sui Domini, non debet reuelare vassallus. Iacob. de Sancto Geor. de feud. verbo, Quiquidem inuestiti. numero 4. fol.202. T.10. P.prima.

Reuelans debet feudo priuari.idem Iacob.de Sancto Georg.eod. titu. verbo, dictiq; vassalli. numero 28. folio 213. Tom. & P. eisdem.

Testamenti in scriptis potest ignorare notarius. Sebastian. Monticul.de inuenta. de iure deliberandi. numero 38. folio 239.To.8. P.secunda.

Testium causæ, vel alterius rei, etiam si sit testis, iudex, vel notarius, pœna falsi tenetur, si reuelauerit.Angel. de Perusio in suis additio.ad Iacobum Egidium de reprobatio.testium, verbo, item cū agitur.num. 17.f.75. T.4.

*SECRETAM rem, vel credentiam, qui iurant tenere, non tenentur tenere secretam, quando est contra Rempublicam. Martin. Laud.de. legat. princip.quæst.32.col.4.f.212.T.16.

Rem sibi datam secretò, seruare debet literarum credentiæ lator. Matth.Vgonij.de præstan.Patriar.q.1. tertiæ partis. num.35. folio 281.T.13.P.2.

*SECRETARII dicuntur,& vocantur, qui a secretis dominorum sunt.Pet.Bellin.de re milit.tit.10.nu.8.f 337.T.16.

Principum dignitatem habent.Bonus, de Curtilio, de nobilita.p.3. nu.143.& 157.f.9.& 10.T.16.

*SECRETARII casus genitiui, scientia habetur pro scientia papæ.Hier.Gigas de crimi.læsæ maiest.quæstio.21.nume.6. fol.39. T.11.P.1.

*SECRETARIIS patet ingressus ad Imperatorem.Rostau.Castald.de Imperato.quæst.83.nu.4.f.66. T.16.

Videtur tacitè princeps mandare, vt apponant clausulas consuetas. Melch.Palaez. tractatu maiorat. quæstio. 67. nume.7.folio 406. T.10 P.1.

*SECRETARIVS Principis, vel Reipublicæ dicitur in dignitate constitutus.Hier.Gigas de crimi.læsę maiest.quæst.21.num.5. f.39.T.11.P.1.

Secretè, aduerbium quid dandum uel faciendum sit.

*SECRETE dari debent interrogatoria iudici per partem, vt precidat superflua, & calumniosa, ac suppleat ex officio supplenda, vt ibi. Alberic. de Malet. de testib. cap. octauo. nume.2. folio 177.T.4.

Debent testes recipi, qui deponere debent de his, quæ percipiuntur sensu corporeo, non iudicio intellectus. Nellus a sancto Geminia.de testib.post nume. 89. fol.83. & nume. 194. p.2. fol.86. T.4.aliter eorum dictum nihil valet.Ioan.Campeg.de testibus. reg.219.fol.105.& Lanfranc.de Oriano.de testib.fol.180.Ioann. Crot.eod.titu.forma in testium examina. vbi dicit testes examinandos secretè præsentibus iudice, & notario. nume. 180. quòd intellige, v. ibi nume.sequenti.fol. 224. Nicol. Lescut.de testium examinatio. verbo, aut quamquam. folio ducentesimo trigesimotertio.& Ioann.Maria Monticell.de testib. rubr.examinatio. f.259.T.4.

Et clam, qui officia, & dignitates postulant, incidunt in l.Iuliam ambitus.Bermon.Chouer.de pub.concub. verbo, impropriè Papa.num.23.f.183.T.11.P.1.

Secus

Source : BIU Cujas

Secus ſi palam. ibi.
Idem dicendum eſt in beneficijs eccleſiaſt. ibi.
Et redditur ratio.ibi.
Loquentes,vel mittentes ſcripturam, vel nuncium Cardinalibus, quando ſunt in conclaui,ſunt excommunicati. Io.Franc.de Pla. de excommun.§.8.nu.2.f.349.T.14.

Secretorum an ſit reddenda ratio,vel quęrenda ſcientia, & quomodo reuelatores caſtigentur.

*SECRETORVM Dei non reddenda ratio.Io.le Cirier.de primogenit.q.8.tertij lib.nu.21.f.69.T.10.P.1.
Diuinorum non eſt quærenda ratio. Arnald. Albert.de agnoſc.aſſertio.hæret.q.19.nu.12.f.68.T.11.P.2.
Naturæ, & rerum naturalium maiorem cognitionem habet diabolus,quàm omnes homines ſimul. Paul. Girlan. de ſortileg.q. 6.nu.2.f.386.T.11.P.2.
Interiorum efficax iudicium & argumentum ab exterioribus ſumi poteſt.Io.Maur.Bollan. de reſtitutione in integrum cap.359. nu.2.fol.199.Tom.5.
Principis ſcientia,quàm maxime fugienda eſt. Hier. Gigas. de crimi.lęſæ maieſt.quæſtio.21.numero 27.fol.40.Tom.vndecimo, Par.prima.
Reuelatores caſtigãtur.Marqua.de Suſa.de cælib. ſacerd.non abrog.c.7.nu.7.f.109.T.14.
Aut viui exuruntur, aut furca ſuſpenduntur. Hier. Gigas de crimi.lęſæ.maieſt.quæſtio.21.numero ſeptimo,fol.39.Tom.vndecimo,Par.prima.
Reuelatrices mulieres garulæ. Marqua.de Suſa.de cælib. ſacerd. non abrog. c.7.nu.6.f.109.T.14.
Suorum princeps propter timorem reuelationis, non tenetur admittere prælatum ſibi ſuſpectum.Hier.Gigas.de crim.lęſæ maieſt.q.21.nu.31.f.40.T.11.P.1.

Secretum,quid dicatur, vel ſit & quale,quibus datum,an reuelandum, & quando, & reuelantes quibus incommodis, & pœnis ſubijciantur.

*SECRETVM aliquod,ſi Anciani ciuitatis iurauerunt tenere, & id reuelent,in damnum cõmunitatis, ab officio remoueri debent. Hier.Gigas.de crim.lęſæ.maieſt.quæſtio.21. numero 19. fol.40. Tom.11.Par.1.
Amilcaris Ducis pœnorum in bello nauali datum Gubernatoris nauium ſuarum.Iul.Ferret. de re nauali.lib.6.nume. vndecimo, fol.337.Tom.12.
An reuelandum.Nic.Moron.de fide.treug.& pace.q. 110.num.7. fol.435.Tom.11.P.1.
Cæſaris occultum datum gubernatori ſue claſſis. idem Ferret. eo. tit.lib.6.nu. 15.f.& T.eod.
Dictum amico ſub ſigillo confeſſionis,an debeat denunciari, etiã ſi fierent monitiones ſub pœna excommunicationis. Pet. Rebuf.de priuileg ſcholarium.priuileg.104.Tom.decimooctauo, nume.25.fol.52.
Domini ad hoc,vt vaſſallus reuelans, perdat feudum, tria requiruntur.Hier.Gigas.de crim.lęſæ maieſt.quæſtio.21.nu. 12.fol.40. Tom.11.Par.1.
Vaſſallus reuelans Sempronio, quòd ipſum dominus vult interfieere,non amittit ex hoc feudum.Idem Gigas eod.tit.& q.nume. 15.fol.Tom.& Par.eiſdm.
Id etiam non nunquàm dicitur,quod eſt pluribus notum.Troilus. Malui.de canonizatio.ſancto.dubio.4.& vlt.nume.24. & 26.fol. 103.Tom.14.
Panditur varijs modis.Hier.Gigas da crim.lęſæ maieſt.q. 21.num. 23.fol.40.T.11.P.1.
Philippi Regis Macedonum,quo euaſit a periculis,& ab arctis locis cum claſſe ſua.Iulius.Ferret.de re nauali lib.6.num.11.& 13. fol.337.Tom. 12.
Pompeij,in Bello nauali, in literis datum gubernatori nauis prætoriæ,quale fuerit.idem Ferret.eod.tit.& lib.numero 10.fol.& Tom.eod.
Principis reuelans non animo damnificandi eum,ſed animo iniuriandi tertium,qua pęna puniatur.Hier.Gigas.de crim. lęſæ maieſt.q.21.nu.19.f.39.T.11.P.1.
Super re honeſta, & alteri non nociua, pœna mortis eſt puniendus,etiam ſi quis iuraſſet non reuelare, tenetur illi,cui prodeſſe poteſt,& non obeſſe patefacere.idem Gigas eod.titu.& q.nu.17. fol.40.Tom.eo.P.eiſdem.
Proprie eſt,quod vulgus ignorat.idem Gigas.eod.titu.& q.nu.26. fol.Tom.& Par.eiſd.
Quale dicatur.Hyppol.Bonacoſa.quæſtio.211. colum.2.folio 129. Tom.6.Par.1.
Quid ſit.Nic.Moron.de fide.Treug.& pace q. 110. nu.5. fol.435. Tom.11.Par.1.
Quod dicatur.Laur.Syl.de feudi recognitione.q.109.num.42.fol. 95.T.10.P.1.& Hier.Gigas de crim.lęſæ maieſt.quæſt.21.nu.24. Tom.11.Par.1.
Quod eſt inter fœderatos ad pacem,qui manifeſtat pacem ipſam, violari dicitur.idem Gigas.eod.tit.& quæſt.nu.18.fol. 80.Tom. & Par.eiſd.
Si reuelet vaſſallus non animo damnificandi dominum,ſed fortè, ex eo putans dominum laudare,feudum non admittut.idem Gigas eod.tit.& q.num.13.f.T.& P.eiſd.
Si vaſallus doloſè reuelet,feudum doloſè neget,canonem conuentum per triennium contra Dominum dicat,cadit, & feudum ad dominum reuertitur.Franc.Sonsbe.ad vſus feud.p.13. num.45. f.153.T.10.P.2.
Sibi commiſſum,qui publicat,proditor dicitur.Hier.Gigas de crimi.læſæ maieſt.de proditorib.q.1.num.3.f.79.T 11.P.1
Dictum,promittens cum iuramento non reuelare, ſi producatur in teſtem,reuelare tenetur.Io.Crot.de teſtib.verſ.teſtes, qui poſſunt cogi ad teſti.numero 18.& numero ſequenti. folio 214.Tomo quarto.
Sub confidentia confeſſionis,an reuelandum. Nic.Moron.de fide, treug.& pace.q.110.num.8.f.435.T.11.P.1.
Sui Principis reuelantes, qua pœna teneantur ſubditi, quibus, vt plurimum ſecreta principum committuntur.Hier.Gigas de crimi.læſæ maieſt.quæſtio.vigeſima prima.numero 11.folio trigeſimo nono.T.11.P.1.
Vnde dicatur.idem Gigas eod.titu.& quæſtione. nume. 25. fol.40. T.& P.eiſd.

Secta quæ ſit, & qualis, quàm diuerſa, quantum damnetur, & quomodo accipiatur.

*SECTA Adamitarum,ſeu Bicardorum quæ fuerit.Conrad.Bru. de ſeditio.c.10.num.3.f.114.T.11.P.1.
Beguinarum damnatur.Pet.Albin.de poteſta.Pontificia.num.267. f.143.T.13.P.1.
Furioſa,& inhumana anabaptiſtarum,& eius mores.Conrad.Bru. de ſeditio.cap.10.num.4.f.114.T.11.P.1.
In quo, ab hæreſi differat,& vnde vtraque dicatur.Io.Royas de hęret.nu.479.& 481.f.218.T.11.P.2.
Iudæorum,an ſit peior,quàm ſecta Agarenorum. Arnald.Albert. de agnoſc.aſſertio.hæret.quæſtio. vigeſimatertia. nume. 57. folio 82.T.11.P.2.
Mahumeti, vnde ortum habuit.Ant.Corſ.de poteſta.5.& vlt.p.q. 71.num.22.f.141.T.16.
Ex reliquijs Anianæ hæreſis orta eſt Conra.Brun.de ſeditio. cap. 12.nu.6.f.116.T.11.P.1.
Vnde duxit originem.idem Brun.de hęret.cap.6.nume.19.f.275. T.11.P.2.
Quandoque pro communione accipitur.idem Brun.eod. tit. de hæret.cap.13.nu.2.f.321.T.11.P.2.
Quælibet hæreticorum, omnes crudelitates in catholicos exercet. Conrad Brun.de hæret.cap.decimo. numero 6. fol. 398. T. 11. P.ſecunda.
Quid ſit,& multoties capitur pro religione.Io.Royas de hæret. nume.482.& 483.f.218.T.11.P.2.
Saracenorum,habuit principium anno.615.idem Royas de hęret. num.14.f.209.T.11.P.2.

Sectæ caſus nominatiui pluralis, quæ fuerint, & quid in ſe contineant.

*SECTÆ duæ Iuriſconſultorum,a quibus inductæ. Odofred.de curato.bonis dando.cap.3.nu.5.f.236.T.17.
Factæ cum pactis iuramento firmatis ad exitium principis, continent crimen læſæ maieſtatis.Hier.Gigas de crimi. læſæ maieſtat. quæſt.38.nu.1.f.44.T.11.P.1.
Hæreticorum, ac denominationes, tot ſunt, quot ſunt errores, in quos incidunt,& ſunt infinitæ.Zanch.Vgol.de hæret.cap.2.nume.21.f.235.T.11.P.2.
Inter ſe diuiduntur.Conrad. Brun. de hæret.cap. 8. nume.36. folio 277.T.11.P.2.
Ita, & inter Anianos. ibi.num.36.
Quantumlibet ab initio concordes, tamen tractu temporis in diuerſas partes ſcinduntur.idem Brun.eod tit. cap.15. nume.3.folio 293.T.11.P.2.
Tres laicorum.M.Anton. de eccleſiaſt. redditibus. cap.3. nume.8. f.341.T.15.P.2.

Sectæ, caſus genitiui, effectus.

*SECTÆ Mahumeticæ turpitudo, & Mahumetis vitia. Iaco. Simanc.de Cathol.inſtitu.tit.39.num.2.f.169. T.11.P.2.

Sectæ, caſus datiui, attributum incommodum.

*SECTÆ Mahumetis, ſe Chriſtianus adijciens,quomodo punien dus. Iacob.Simanc.de Cathol.inſtitut.titu.trigeſimono. num.6. f.169.T.11.P.2.
*SECTAM Mahumetiscum ſit ridicula, cur tot homines ſequantur.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.trigeſimonono.nume.3. f.169.T.11.P.2.
Nouam Mahumetanam inſtituit Sergius Monacus Arianus hæreticus fugiens Heraclium Imperatorem, quando in Arabiam ſe contulit.Conrad.Brun.de hæret. cap.16. nume.12. folio 293. T.11.P.2.
*SECTAS perditionis innumerabiles pro ſua libidine introduxerunt intra breue tempus hæretici.Iac.Simanc.de cathol. inſtitu. tit.31.num.47.f.161.T.11.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Tres habebant Iudæi, Iudas verò, & Saduceus quartam introduxerunt. Conrad. Brun. de hæret. cap. 15. numero 5. fol. 293. Tom. 11. Par. secunda.

*SECTATORES apud Romanos, qui erant. Conrad. Brun. de seditio. c. 2. nu. 12. f. 140. T. 11. P. 1.

*SECTIONEM beneficij non permitti. Pet. And. Gamb. de auctorit. leg. pe lat. lib. 6. nu. 389. f. 196. T. 13. P. 2.

*SECTIS in nouis multa hæretica docentur. Conrad. Brun. de hæret. c. 10. nu. 9. f. 279. T. 11. P. 2.

Varijs, & opinionibus hæretici recentes se addicunt, cum non possint vnum esse. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 58. nù. 12. f. 195. Tom. 11. Par. 2.

*SECTVVS vnde dicatur. Rolandi. Bononien. de testam. & vlt. voluntrub. 10. nu. 5. f. 4. T. 8. P. 1.

*SECVNDA offensio nullum affert prejudicium fisco, nec vitat pę nam legalem ex secunda controuentione. Nic. Moron. de fide. treug. & pace. q. 126. nu. 10. f. 441. T. 11. P. 1.

Secundæ literæ, aut nuptiæ quæ dicantur, & quid operentur.

*SECVNDÆ Apostolicæ literæ facere debent mentionem de clausula in primis apposita, & de omni earum seriè, & tenore. Io. de Gras. de rescript. apostol. nu. 70. f. 33. T. 3. P. 2.

Et an de primis mentionem etiam facere debeant. ibi. nu. 72.

Literæ, si non continent totam seriem primarum, nihil valent. Innocen. quart. de exceptionib. contra lit. & sigil. nume. 4. fol. 104. Tom. 3. Par. 2.

Nuptiæ, an dicantur, quæ post primas contrahuntur, non tamen secuta copia. Ioan. Garon. de secundis nupt. verbo. colligo. nu. 4. fol. 116. Tom. 9.

An veniant appellatione nuptiarum. ibi. nu. 1.

Cogunt matrem satisdare in lucris nuptialibus mobilium filijs primitori, & bona propria tacitè hypothecantur. idem. Ioann. Garon. eo. tit. de pœnis secundo nubentium. nume. 24. & 25. fol. 118. Tom. eod.

Faciunt iniuriam filijs primitori, propterea multas conditiones cessare faciunt. ibi. nu. 23.

Lege veteri approbatæ Marqua. de Susa. de cælib. sacerd. non abrog. c. 8. nu. 3. f. 117. T. 14.

Non sunt benedicendæ. Io. Frac. Pauin. de visitatio. q. 8. 2. P. num. 73. fol. 207. Tom. 14. & Ioan. Bosche. de nupt. lib. 2. nume. 39. fol. 88. Tom. 9.

Quare, ita dicantur. Odofred. de primo, & secundo decreto nu. 9. fol. 136. Tom. 3. P. 2.

Quæ dicantur. Ioan Garon. de secundis nupt. in princ. numero 3. fol. 115. Tom. 9.

*SECVNDARIA intentio, an inducat vsuram. Beat. Anto. de vsuris c. 2. §. 1. nu. 4. f. 81. T. 7.

*SECVNDAS nuptias contrahentes, prima vxore viuente, officio inquisitionis hæreticæ prauitatis, qua pœna in Hispania, puniãtur, & quòd vnius criminis cognitio spectet ad officiũ inquisitionis. Ioan. Royas de hæret. numero 546. & 549. fol. 219. Tom. 11. Par. secunda.

Contrahenti matri datur annus ad petendum tutorẽ filijs. Quintil. Mandos. annales casus. nu. 114. f. etiam. 214. T. 17.

Eadem, qua priores, dote contrahi, restringit. Constant. Roger. de dote. verbo, tertio per ordinem. nu. 1. f. 336. T. 9.

Secundi decreti, vel iudicis distinctiones, vel operationes, & impedimenta.

*SECVNDI decreti ante, vel post litem contestatam interpositi distinctiones multæ. Iac. de Beluis. & vido. de Suza. de primo. & secundo decreto nu. 57. & 59. f. 138. T. 3. P. 2.

Decreti, per interpositionem, paratur iusta causa possidendi, & præscribendi. Iac. de Beluis. eod. titu. nume. 52. fol. eod. Tom. & Par. eisd.

Iudicis impetrationem, impedit exceptio litis pendentiæ. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. capitu. 4. limitatio. 2. numero 67. fol. 326. Tom. 5.

Similiter, & processum. ibi.

Et compromissum, & ilius petionem. ibi. nu. 68.

Etiam si actor esset paratus renunciare inchoatæ instantiæ. ibi. numero 69.

Etiam si iudicium esset summarium. ibi. nu. 70.

Processum non inualidat exceptio litis pendentiæ coram primo iudice, non in forma iudicij, sed per defectus, & contumacias institutæ. Robert. Lancel. de attenta. eod. limitatio. 2. nume. 73. fol. & Tom. eisd.

Processus, an valeat, non obstante pendentia litis super eadem re coram primo iudice, stante etiam inhibitione dicti primi iudicis. Quint. Mandos. de inhibitio. quæstio. 121. numero primo, fol. 113. Tom. 5.

Et quod valet ex communi regula canonistarum. ibi. numero nono.

Processus valet etiam post oppositionem partis, quando lis, de qua opponit, fuisset dolosè, & in fraudem instituta. Robert. Lancellot. eod. titu. de attenta. capitu. 4. limitatio. 2. numero 72. folio 326. Tom. 5.

*SECVNDIS nuptijs abstinere non debet mulier vidua, quæ continere non potest. Ioan. Bosche. de nuptijs. lib. 2. nume. 37. folio 88. Tom. 9.

Secundo vel primo decreto iudicis, aut dicto testis, an standum sit, & quando, ac quomodo, & quis excusetur.

*SECVNDO decretò, missus in possessionem etiam contra dominum, non fit statim Dominus, sed possidere incipit. Simon vincenti. de iudicia. missio. in possessio. numero 20. fol. 135. Tom. 3. Par. secunda.

Dictio testis contrario standum est, vbi primum dictum sine tormentis, probatum est, secundo verò cum eis. Tindar. de testib. c. 3. nu. 1. 2. 3. & 4. f. 148. T. 4.

Et ibi intellectus ad. l. si vnus. §. testes. ff. de quæst. 161.

Et, an secundo dicto sine tormentis, potius standum sit ibi.

Et, si secundum dictum contrariatur primo, negari non potest, quominus alterutrum dictum falsum sit. ibi.

In quibus casibus stetur, omisso primo. idem Tindar. eod. tit. P. 3. princ. c. nu. 2. f. 159. T. 4.

Standum est quando testis primo deponit per verbum, non recordor, & secũdo per verbum, scio, vel recordor. idem Tindar. eod. tit. c. 9. nu. 1. f. 150. T. 4.

Statur prima vice dubitando, secunda confirmando. idem Tindar. eod. tit. c. 7. nu. 1. f. 149. T. eod.

Et primo decreto qualiter iudex formare debeat eius sententiam. Iacob. de Beluis, & Guido de Suza. de primo, & secundo decreto. nu. 83. f. 139. T. 3. P. 2.

Ex decreto possidens debet manuteneri. Virgi. de Bochatijs. de interdicto. vti possidetis. capitu. 2. numero 56. folio 303. Tom. 3. Par. secunda.

Loco, offendens excusatur a pœna conuentionali. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 126. nume. 2. fol. 441. Tom. 11. Par. 1. & q. 128. nu. 1. ibi.

Et, an dictam pœnam petere possit. ibi.

Secundò nubens, & nubentes, quæ commoda aut incommoda patiantur.

*SECVNDO nubens, an teneatur lugere consanguineos. Io. Garon. de secundis nupt. de pœnis secundò. nubent. numero 34. folio 119. Tom. 9.

Quæ remedia habeat, vt euitet pœnas, & per quem remitti possint. idem Garon. eod. tit. remedia. pro secundò nubent. nu. 1. & 4. fol. 120. Tom. 9.

Mulier, an possit prætextu ingratitudinis reuocare donationem in filios primitori collatam. idem Io. Garon. eod. tit. de pœnis secundò nubent. nu. 3. f. 116. T. eod.

Liberis primitori existentibus, an in dubio videatur dare secũdo viro illam dotem, quam primo dederat. idem Garon. eod. titul. nu. 47. fol. 120. Tom. eod.

Pœnis quibusdam mulctatur, etiam si secundò nupserit post annum nuptus. Io. Bosche. de nupt. lib. 2. nu. 37. f. 88. T. eod.

Nubentes quadraginta nouem pœnis de iure hic enumeratis puniuntur. Io. Garon. de secundis nupt. de pœnis. secundo nubent. nu. 1. fol. 116. Tom. eod.

Fœminæ, dignitatem, quam ex priore marito acquisierant, perdunt, nisi ex principis rescripto eam retineant. Ioan. Bosche. de nupt. lib. 7. nu. 9. f. 96. T. 9.

Viri, quibus, & ipsis afficiantur pœnis, & an sint communia, quæ dicta sunt de mulieribus viduis. Marqua. de Susa. de cælib. sacerd. non abrog. c. 12. nu. 6. f. 113. T. 14.

Viua prima vxore, quam pœnam de iure regio mereantur. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. c. 1. nu. 74. f. 209. T. 3. P. 2.

Nubenti, quæ pœnæ tollantur, & quæ locum habeant. Marqua. de Susa. de cælib. sacerd. non abrog. capitu. 12. nume. 5. fol. 113. Tom. decimoquarto.

Nubentium mulierum, pœnæ iure Canonico abrogatæ. Ioan. Bosche. de nupt. lib. 2. nu. 34. f. 87. T. 9.

Si nubat superstes, an veniat sub statuto de cõpromissis inter conjunctos. M. Ant. Blanc. de compromis. quæst. 3. nume. 25. fol. 117. Tom. 3. Par. 1.

Secundum, dictio, & propositio, quid inferat, & quomodo intelligatur.

*SECVNDVM conscientiam, clausula quantę sit operationis. Ioan. Bapt. de arbitris lib. 10. capitu. 15. nume. 1. & 3. fol. 281. Tom. 3. Par. 1. & Par. de Put. de sindic. in verbo, an iudex. nume. 4. Tom. 7. folio 280.

Eius gratiam vel misericordiã, clausula quid operetur. idem. Io. Bapt. ibi. nu. 5.

Eius volũtatem, vel per alia verba liberam voluntatem denotantia clausula cuius sit effectus. idem. Io. Bapt. eod. titu. & lib. cap. 17. nu. 1. fol. 282.

Æquitatem clausula quam virtutem habeat, & ad quod ius referatur. idem. Ioann. Bapt. eod. titu. & lib. capitu. 13. nume. 1. fol. 28. Tom. 3. Par. 1.

Et ibi quid sit æqũitas, & de eius effectu. nu. 2. ibi.

Veritatem, vel de veritate, vel facta fide, vel habitis legitimis probationibus, vel liquidis, quid hæc clausula operetur. idem. Ioan. Bapt. eod. titul. & lib. capitu. 16. fol. 281. numero primo, Tom. 3. Par. prima.

Secundũ, dictio quomodo sit intelligenda, & interpretanda. Hier. Garzo. de laudo meri. iuris. §. 4. glos. 2. nu. 5. f. 314. T. 3. P. 1.

Source : BIU Cujas

Secundum, nomen miſcelaneę conſideratum, quomodo accipiatur.

*SECVNDVM beneficium, qui impetrat debet facere mentionem de primo. Nepos de Montalba. de exceptionibus. artic. 1 num. 14. & 15. f. 106. T. 3. P. 2.

Decretum, a quibus iudicibus poſſit interponi. Iac. de Beluiſ. & Guido de Suza. de primo, & ſecundo decreto. nu. 39. f. 140. T. 3. P. 2.

An debeat interuenire in actione reali. Guido de Suza. de ordi. iudicio. nu. 69. f. 25. T. 3. P. 1.

An habeat locū vbi in eadem reali actione, actor miſſus eſt in poſſeſſionem. Simon Vincenti de iudicia. miſſio. in poſſeſſ. nu. 9. & 16. f. 135. T. 3. P. 2.

An interponatur in prætorijs ſtipulationibus, quæ vicem obtinent actionum. Iac. de Beluiſ. & Guido de Suz. de primo, & ſecundo decreto. nu. 50. f. 138. T. 3. P. 2.

Et quid in actione ex empto. ibi. nu. 24.

Et quid in actionibus perſonalibus. ibi. nu. 23.

Et quando. ibi. num. 34.

Antequā interponatur cognitio cauſæ requiritur. Guido Papa, eo. tit. de primo, & ſecundo decreto. num. 28. f. 139. T. 3. P. 2.

Et plena licèt ſemiplena ſufficiat in primo decreto. ibi. nu. 29.

Dicitur iuſſus ſecundus a prætore factus ſuper poſſeſſione decernenda. idem Guido Papa, eod. titu. nume. 24. fol. 139. T. & P. eiſdem.

Eſt interponendum verbis, & facto. idem Guido, eodem titulo. numero 31.

Habet propriè locum in cauſa damni infecti, & ita etiam primum decretum. Simon Vincenti de iudicia. miſſio. de poſſeſſio. nu. 19. f. 136. T. 3. P. 2.

Et etiam in noxali actione, & non in alia perſonali. ibi. nu. 21.

In actione reali non interponi, qualiter debeat intelligi. Guido Papa, eod. tit. num. 37. f. 140. T. 3. P. 2.

Intra quantum temporis ſpacium interponi poſſit poſt primum. Guido Pa. eod. tit. nu. 27. f. 139. T. & P. eiſd.

Non expeditur per legatum cum cauſæ cognitionem deſideret. Iacob. de Beluiſ. & Guido de Suza. de primo, & ſecundo decreto. nu. 79. f. 138. T. 3. P. 2.

Non interponitur in rei vendicatione. Iac. de Beluiſ. & Guido de Suz. eod. tit. nu. 19. & 21. f. 138. T. 3. P. 2.

Et ibi datur ratio, quare non interponatur in huiuſmodi rei vendicatione. nu. 34. & 35. f. 140.

Neque in actionibus perſonalibus, in quibus petitur rem reſtitui, vt in commodato & depoſito. ibi. nu. 22.

Non poteſt interponi contra abſentem. Guid. Pap. de primo, & ſecundo decreto. nu. 30. f. 139. T. 3. P. 2.

Patitur minor annorum vigintiquinque. Matth. Brun. de ceſſio. bonorum. quæſtio. 3. quartæ quæſt. princip. nume. 8. 12. & 16. f. 183. T. 3. P. 2.

Poſt quod interuallum ad primū ſequi debeat. idem Guido Papa, eod. tit. nu. 26. f. 139. T. 3. P. 2.

Poteſt interponi tribus concurrentibus. ibi. nu. 25.

Qualiter interponatur in ſeruitutibus vrbanorum, vel ruſticorū prædiorum. Iac. de Beluiſ. & Guido de Suz. de primo, & ſecundo decreto. num. 68. f. 138. T. 3. P. 2.

Quando, quare, & in quibus cauſis, & actionibus interponatur. Odofre. de primo, & ſecundo decreto. num. 15. & 16. f. 136. T. 3. P. 2. & Iac. de Beluiſ. & Guido de Suz. eod. tit. nu. 45. 46. 47. & 61. f. 136. & Gui. Pa. eod. tit. nu. 33. f. 140. T. & P. eiſd.

Quare, ita dicatur. Odofred. de primo, & ſecundo decret. num. 8. f. 136. T. 3. P. 2.

Quibus in caſibus nō interponatur. Iac. de Beluiſ. & Guido de Suza. eod. tit. num. 62. f. 138. T. 3. P. 2.

Quid in duplicibus cauſis, ſi prouocatns ad diuiſionem, non venit, an ſit interponendum. Iac. de Belui. & Guido de Suz. eod. tit. nu. 63. 65. 67. 68. f. 138. T. 3. P. 2.

Quid operetur in ſpiritualibus. ibi. nu. 74.

Quis ſit eius effectus. Odofred. de primo, & ſecundo decreto. nu. 27. fol. 136. T. 3. P. 2. & Iaco. de Beluiſ. & Guido de Suza. eod. titu. nu. 81. f. 138. & Guido Papa, eod. tit. nu. 39. f. 140. T. 3. P. 2.

Quo Iure, & per quam actionem petatur. ibi. nu. 28.

Et ibi plenè etiam ſimul tractatur de primo decreto eod. nume. fol. 136. & Guido de Suza. ac Iac. de Beluis. eod. titu. nume. 8. fol. 138. T. 3. P. 2.

Quomodo interponatur in actione noxali, & damni infecti. Odofred. eod. tit. nu. 26. f. T. & P. eiſd.

Solet interponi duplici de cauſa. Guido. Papa. eod. titu. nume. 32. fol. 139. T. 3. P. 2.

Iuramentum non ligat iurantem contra primum Io. de Selua, de Iureiurando. P. 3. quæſt. 1. nu. 43. f. 352. T. 4.

Matrimonium, lite pēdente, & poſt inhibitionem contractum, an dicatur attentatum, & pœnę alicui locus ſit. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæſt. 90. nu. 1. f. 107. T. 5.

Contrahens, lite pendente, ſuper validitate primi licèt non attentet, punitur tamen pœna extraordinaria. Robert. Lācellot. de attenta. P. 2. c. 4. limitatio. 17. nu. 3. f. 331. T. 5.

Si eſſet contractum, lite huiuſmodi pendente ſuper validitate primi valet, quando primum declaretur nullum. Idem Lacellot. eod. tit. c. & limitatione. nu. 1. f. & T. eod.

Et valet, quia eſt irretractabile, ſi primum declaretur inualidū. Idem Lancellot. eo. tit. & p. c. 24. q. 17. nu. 2. f. 435. T. eod.

Quos deus coniunxit homo non ſeparet. ibi. nu. 3.

Peti non debet niſi obtento primo. Laur. de Rodulf. de vſuris. P. 2. q. 129. nu. 15. f. 34. T. 7.

Et qualiter hòc intelligatur. ibi.

Reſcriptum de primo nullam mentionem faciens eſt inualidum. Nepos de Montalbano. de exceptio. articu. 1. nume. 8. fol. 105. Tom. 3. Par. 2.

Teſtamentum iuratum tollit primum, habens clauſulam derogatoriam. M. Ant. Bauer. de virtu. & viriſi. iuramen. numero 68. fol. 368. Tom. 4.

Secundus, quis dicatur, creditor, iudex, vel offendens, aut vir, quid poſsint, & ad quid teneantur.

*SECVNDVS contractus, ſi incontinenti factus eſt, videtur a primo receſſum. Bald. de Peruſ. de contract. licitis nume. 77. fol. 7. Tom. 6. Par. 1.

Contraueniens, non poteſt petere pęnā. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 165. nu. 7. f. 450. T. 11. P. 1.

Non tenetur ad pœnam, ſed primus. ibi. eod. quæſt. 165. nume. 1. fol. Tom. & Par. eiſd.

Creditor, an poſſit offerre ementi a debitore vt ſatisfaciat creditori primo. Ant. Neguſ. de pignorib. & hypothe. 3. memb. quintæ. P. nu. 3. fol. 231. T. 6. P. 1.

An, & quo pacto poſſit vendere pignus. idem Neguſ. eod. Tom. 1. memb. 6. P. principal. nu. 3. f. 242. T. 6. P. 1.

An in rebus poſt quæſitis ſit potior primo. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. clauſ. & ſpecialiter obligauit, &c. numero 34. folio 379. Tom. 18.

Offerens ſolutionem pignoris primo efficitur anterior. Ant. Neguſ. de pignorib. & hypothe. ſecundo memb. 5. P. nume. 29. fol. 228. Tom. 6. Par. 1.

Itē ſuccedit primo in ius hypothecæ prioris creditoris nec non, & perſonalis actionis. idem Neguſ. eod. tit. 3. memb. 5. P. nu. 13. fol. 231. T. 6. P. ead.

Poteſt offerre primo creditori ſuum creditum, & liberare pignus a primo credito, & ſuam hypothecam confirmare. idem Neguſ. eod. titu. tertio membro. quintæ Par. nu. 1. fol. 230. Tom. & Par. eiſd.

Intellige quòd poſſit offerre primo creditori hypothecario, ſed non chyrographario. ibi. nu. 6.

Qui gratis a primo conductore domum recepit, an teneatur de domus deterioratione, vt pro ea dicantur, res illatæ tacitè obligatæ. idem Neguſ. eod. tit. 4. membro. ſecundæ partis princ. nu. 137. fol. 210. T. 6. P. 1.

Iudex poteſt ſtatim, & abſque alia cognitione primo iudici inhibere, quando cauſa eſt incidens, & de ſui natura præiudicialis cauſæ, quæ tractatur per primum, ſecundum aliquos. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. capitul. 20. numero 160. folio 407. Tom. quinto.

Quod intellige dummodo ſecundum iudex non fuerit aditus per viam appellationis, ſed alia via ordinaria ex eo, quia primus iudex non poterat cognoſcere de ipſa cauſa incidenti, & præiudiciali, vt ibi. nu. ibi.

Procedens ad inſtantiam partis, ſolum inualidat proceſſum primi iudicis inferioris, a tempore ſcientiæ, non autem ante notitiam. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. c. 4. limitatio. 2. nu. 53. fol. 326. Tom. 5.

Offendens, non poteſt dici quod fecerit ex cauſa primęua, nec tenetur pœna conuentionali. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 126. nu. 9. f. 441. T. 11. P. 1.

Non tenetur pœna pacis ſtactæ vbi totaliter per primum pax eſt reſoluta. idem Moron. eo. tit. & quæſtio. 126. numero primo, fol. Tom. & Par. eiſdem.

Vir vbi vidua alteri nupſerit, poteſt petere dotem cum vſuris. Io. Bapt. Lup. de vſuris. §. 4. nu. 25. f. 119. T. 7.

Securè aduerbium, quid operetur.

*SECVRE non venit, qui ſecurè ſtare non poteſt. Pet. Rebuf. de priuileg. ſchol. priuileg. 151. nu. 2. f. 59. T. 18.

*SECVRI debēt eſſe tempore treguæ Mercatores, & Ruſtici. Mart. Laud. de confede. pace, & conuen. Princ. quæſt. 30. colum. 4. fol. 302. Tom. 16.

Securitas quæ dicatur, cui præſtanda, quantum extendatur, a quibus detur, quotuplex ſit, & quibus caſibus ſeruanda.

*SECVRITAS a re rei, quæ dicatur. Greg. de Magalot. de ſecurit. & ſaluocond. in princ. nu. 9. f. 231. T. 11. P. 1.

Ad annos centum, an poſſit dari illi, qui non poteſt rebanniri. Nel lus a ſancto Geminia. de bannitis. P. 3. ſecundi temporis. nu. 19. fol. 392. T. 11. P. 1.

Alicui data a principe, non extenditur ad debitum fiſcale, niſi id expreſſe dicatur. Mart. Laud. de fiſco. q. 194. col. 1. f. 5. Tom. 12. & Fran. Lucan. de priuileg. Fiſci. nu. 32. f. 7. T. eod. & iterum. idem Mart. Laud. eod. tit. q. 268. col. 2. f. 3. T. eod.

Præſtita, an extendatur ad eius familiam. Guliel. de Cuneo. de ſecurit. in principio. nu. 25. f. 242. T. 12.

An inducatur a lege idem Guliel. de Cuneo. eod. titu. ibi. nu. 3. fol. 242. Tom. eod.

An poſſit peti a conſortibus eius, a quo petitur. ibi. eod. titu. nu. 23. fol. & Tom. eod.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Campi, non debet violari. Paris. de Puteo. de re mili. verbo, succeſſit caſus. nu. 2. f. 418. T. 16.

Chriſtiano conceſſa, & eius ſocijs, an cenſeatur concedi Iudæis in eius ſocietate exiſtentibus. Ludu. Monta. de reprobatione. ſentē. Pilati. verbo, vos inquam. nu. 11. f. 22. T. 14.

Data a lege bannitis non cenſetur data hoſtibus. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priuileg. 151. nu. 4. f. 59. T. 18.

An ad delicta de nouo committenda extendatur. Vital. de Camba. de clauſ. verbo, nil nouari, ſecuritate pendente. nume. 24. fol. 384. Tom. 18.

Bannito per priuatum, an ſit ſeruanda. Greg. Magal. de ſecurit. & ſaluocond. Par. 2. numero trigeſimoſecundo, fol. 237. Tom. 11. Par. prima.

Generaliter data ad quas cauſas ſe extendat, & quos comprehendat. Vitalis de Camba. de clauſ. ver. nil nouari ſecuritate pendente. nu. 10. & 12. f. 383. T. 18.

Inueniendo cenſetur etiam data inſtando. idem Magal. eo. ti. P. 3. nu. 26. f. 238. T. & P. eiſd.

Non ſubdito, an ſit ſeruanda. idem Magal. eo. tit. P. 2. numero 29. fol. 236. T. & P. eiſd.

Patri, & filio etiam data cenſetur. Nic. Moron. de fide treu. & pace. q. 135. nu. 9. f. 444. T. 11. P. 1. & Matth. de Affli. de. iure prothomiſeos. rub. 1. nu. 19. f. 3. T. 17.

Pro ſe, & ſocijs extenditur ad Iudæum. Marq. de Suſa. de Iudę. & alijs infidel. Par. ſecunda, princ. cap. 1. numero 12. fol. 41. T. 14. & Greg. Magal. de ſecur. & ſaluocond. Par. 3. nu. 27. fol. 238. Tomo 11. P. 1. & Hier. Gig. de crim. lęſæ maieſt. q. 33. num. 11. & 13. fol. 42. T. & P. eiſd.

Datur a iudice, & ab alijs. Greg. de Magal. de ſecur. & ſaluocond. in prin. nu. 5. f. 231. T. 11. P. 1.

De iure ciuili, quot modis præſtetur. idem Greg. de Magal. eod. ti. Par. 1. num. 4. f. 232. T. 11. P. 1.

Debet prodeſſe reſpectu concedentis vbiquè. idem Magal. eod. ti. Par. 3. nu. 31. f. 239. T. & P. eiſd.

Definitur. Greg. de Magal. de ſecur. & ſaluocond. nu. 3. in prin. fol. 231. T. 11. P. 1.

Dum præſtatur, quatuor conuenienter attenduntur. Gul. de Cune. de ſecur. nu. 17. f. 242. T. 12.

Fundi, & redeundi, qualiter intelligenda. Greg. Magal. de ſecur. & ſaluocond. P. 3. nu. 34. f. 239. T. 11. P. 1.

Excludit ſocium maioris conditionis. ibid. nu. 33.

Locum habet de re ad rem, & de perſona ad perſonam. Gul. de Cun. de ſecur. nu. 7. f. 242. T. 12.

Perpetua non poteſt dari, niſi a Principe, vel habente locum, & ius Principis. Amodeus. Iuſtin. de Caſtel. de ſindic. numero 92. fol. 356. Tom. 7.

Plena quæritur emptori quantum ſit reſpectu hypothecæ creditorum, & eo magis ſi res vendatur cauſa ſatisfaciendi creditorib. hæreditarijs. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. n. 154. 155. 156. & 157. f. 293. T. 8. P. 2.

Pleniſſima dicitur, quando non datur reſtitutio. Io. Bap. Boui. de ſtatu. vrb. præſc. nu. 11. f. 184. T. 17.

Præſtatur periculum iuſtè timenti. Gul. de Cuneo. de ſecur. nu. 12. fol. 242. T. 12.

Per adhibitionem perſonæ publicæ. ibid. nu. 28.

Per ſigni, vel tituli appoſitionem. ibid. nu. 30.

Tribus mod. ibid. nu. 20.

Quando, & quibus bt præſtanda. ibid. nu. 4.

Quando orta eſſe dicatur Greg. de Magal. de ſecur. & ſaluocond. Par. 1. nu. 1. f. 232. T. 11. P. 1.

Quæ datur, vel præſtatur a lege, vel iudice homine, quæ ſit. Grego. de Magal. de ſecur. & ſaluocond. in princ. numero 15. folio 231. Tom. 11. Par. 1.

A perſona perſonæ, quæ dicatur. ibid. nu. 14.

A perſona rei, quæ ſit. ibid. nu. 13.

A re perſonæ, quæ dicatur. ibid. nu. 10.

A re rei, quæ dicatur. ibid. nu. 9.

Quibus caſibus ſeruari debeat. idem Greg. Magal. eod. ti. P. 2. nu. 1. fol. 235. T. & P. eiſd.

Quid ſit propriè dicta. Gul. de Cun. de ſecur. nume. ſecundo, fol. 242. Tom. 12.

Quotuplex ſit, & quibus concedatur. Vi tal. de Camb. de clauſ. verbo, nil nouari ſecuritate pendente. numero primo, fol. 383. Tomo decimooctauo.

Seu ſaluuſconductus a creditoribus, vel præſide prouinciæ decoctori cōceſſæ, quibus modis defendi, oppugnatiuè poſſit, & qua forma concipiendus ſit relatiuè. Bēue. Straccha. de decoctorib. Par. 7. & vlt. nu. 26. f. 324. T. 6. P. 1.

Valida conceſſa bannito, an intelligatur cōceſſa etiam pro redeundo. Nellus a San. Gemin. de bannitis. Par. 3. ſecundi temporis. nume. 17. f. 392. T. 11. P. 1.

Et an intelligatur pro vna vice tantum. ibid. nu. 18.

Securitate quis fruatur, & gaudeat, & ea pendente an quis poſſit offendi.

*SECVRITATE, an verſetur cognitio. Gul. de Cun. de ſecur. n. 16. fol. 242. T. 12.

Data bannito liberè veniendi, &c. an ea pendente, bannitus ipſe poſſit impunè occidi, & ibi plenè tractatur de materia ſecuritatis. Nel. de S. Gem. de bannitis. P. 2. ſecundi temporis. nu. 15. fol. 379. T. 11. P. 1.

Et quid, ſi tali ſecuritate pendente, graue aliquod maleficium bannitus ipſe committit. ibid. nu. 16.

Venientibus ad nundinas, an comprehendantur banniti. idem Nellus a ſancto Geminia. eodem titu. p. 3. ſecundi temporis. nume. 15. f. 392. T. 11. P. 1.

Gaudent fugientes ad eccleſiam. Greg. de Magalot. de ſecurit. &c. in p. num. 7. f. 231. T. 11. P. 1.

Generali data, quòd nullus poſſit capi pro debito, an bannitus pro maleficio poſſit vti dicta ſecuritate. idem Nellus a ſancto Geminia. eod. tit. & p. num. 16. f. T. & P. eiſd.

Non fruitur, delinquens in eccleſia, vel cimiterio. Remig. de Gonis de immunit. eccl, fallen. 3. nu. 1. & 2. f. 96. T. 13. P. 1.

Intellige tamen, vt ibi. num. 3. & ſequentibus.

Exiſtens, ſeu conſtitutus in eccleſia, mandans extra eccleſiam delictum committi. ibi eodem titu. ſalentia 5. nume. 1. fol. 97. T. & P. eiſdem.

Et vbi conueniri debeat, exiſtens in vno loco, ſi mandet delictum committi in alio. ibi. num. 2.

Et quando inſpici debeat locus percuſſionis. ibi. num. 3.

Pendente nihil eſt innouandum. Sebaſt. Medic. de nouati. verbo, ſecuritas. col. 3. f. 399. T. 6. p. 2.

Plena matrimonium gaudere debet. Ioan. Franciſ. Pauin. de viſitationib. q. 8. ſecundę p. num. 55. f. 207. T. 14.

Superuacua non eſt vtendum. Guliel. de Cune. de ſecurit. nume. 5. f. 242. T. 12.

Securitatem frangere quis pręſumatur, quis dicatur habere, quis poſsit dare, & frangentes, quomodo puniendi.

*SECVRITATEM ad frangendam opem præſtans ei, qui ipſam præſtiterat, an teneatur pœna pacis factæ, ſicut & principalis. Gul. de Cuneo de ſecurit. nu. 41. f. 243. T. 12.

An cenſeatur fregiſſe irrogans iniuriam ei, cui ſecuritatem præſtitit. Guliel. de Cun. ibi. nu. 38.

An poſſit dare poteſtas malefactori. Paris de Puteo de ſindicatu. verbo, ſaluuſcond. nu. 1. 2. & 3. f. 307. T. 7.

Concedens tamquam poteſtatem habens, & promittens damna reficere ſub pœna in caſu, in quo moleſtetur, num reo patefacta, quòd poteſtatem non habuerit, damno paſſo, ſuccurrendum ſit contra concedentem. Benuen. Straccha de aſſecurat. glo. 5. nu. 3. fol. 364. T. 6. P. 1.

Dans ſtatutum ob cauſam neceſſariam omnia delicta atrocia comprehendit. Greg. Magalot. de ſecurit. & ſaluocond. p. 3. num. 25. f. 238. T. 11. P. 1.

Dare poteſt debitori maior pars creditorum alijs inuitis. Pet. Bellin. de re milita. titu. vnico. de ſaluiſcond. nume. 36. fol. 363. Tom. 16.

De iure gentium dicuntur habere ambaſciatores. Hier. Gigaſ. de crimi. læſæ maieſta. quæſtio. decimaſexta, numero 5. folio 38. T. 11. P. 1.

Delinquentibus, an iudex præſtet. Greg. de Magalot. de ſecurita. & ſauocond. p. 1. nu. 57. f. 233. T. 11. P. 1.

Et fiduciam præſtare cenſetur dominus terræ, dans bullettam tranſeuntibus. Nicol. Boer. de cuſtodia clauium. nume. 80. fol. 286. Tom. 16.

Frangens extra territorium iudicis, coram quo, ipſam promiſerat, an per eundem poſſit puniri. Guliel. de Cun. de ſecurita. nu. 34. f. 243. T. 12.

Qua ſit pœna plectendus. idem Guliel. de Cun. eod. tit. nume. 32. ibi. & Octauian. Velpell. de treu. & pace. quæſt. 51. nume. 4. f. 412. T. 11. P. 1.

Habet confugiens ad perſonam principis. Remig. de Gon. de immunit. eccleſ. ampliat. 24. nu. 1. f. 96. T. 13. P. 1.

Habent a lege legati hoſtium. Greg. de Magalot. de ſecurit. & ſaluocond. in princ. num. 6. f. 231. T. 11. P. 1.

Habentem a Dominis Venetis, vel ab aliquo alio, ſuperiorem non recognoſcente, ne ab eo vexetur, offendens, crimen læſæ maieſtatis, committit. Hier. Gigas. de crimi. læſæ maieſta. q. 18. nume. 1. f. 38. T. 11. P. 1.

De iure ciuili, ſeu ſaluumconductum a principe, ſiue a iudice, qua pœna ſit puniendus. idem Gigas. eod. tit. quæſt. 33. num. 7. fol. 42. T. & P. eiſd.

Perpetuam quando poſſit dare ciuitas. Greg. de Magalot. de ſecurit. & ſaluocond. p. 1. nu. 40. f. 233. T. 11. P. 1.

Petensiniuſte contra aliquem, an teneatur actione iniuriarum. Guliel. de Cun. de ſecurit. nu. 36. f. 243. T. 12.

Poteſt dare iudex inquiſito, vel accuſato, nondum condemnato. Grego. de Magalot. de ſecurit. & ſaluocond. p. 1. nume. 70. f. 234. T. 11. P. 1.

Petere ille, qui timet. Sebaſtia. Medic. de fortuit. caſib. p. 1. q. 7. nume. 16. f. 202. T. 7.

Præſtans, an teneatur fideiubere. Gul. de Cun. de ſecurit. nume. 21. f. 242. T. 12.

An promittat ſingula ſub iuramento. ibi. nu. 26.

Quid promittere debeat. ibi. num. 24.

Præſtat præſentia publicæ perſonæ. Greg. de Magal. de ſecurit. & ſaluocond. p. 1. num. 5. f. 232. T. 11. P. 2.

Signum de publico appoſitum. ibi. nu. 6.

Promittere delinquenti eſt proditio. Io. Redin. de maieſt. Princip. Rub. ſed etiam per legitimos tramites &c. nume. 25. fol. 162. Tom. 16.

Quando poſſit iudex concedere delinquenti. Greg. de Magalo. de ſecurit. &c. p. 1. num. 60. f. 234. T. 11. P. 1.

Rumpens datam a principe incurrit crimen læſæ maieſtatis. Hier. Gigas de crimi. læſæ maieſt. q. 16. nu. 2. f. 38. T. 11. P. 1.

Si captus

Source : BIU Cujas

Si captus habeat, & ſtatuto caueatur, quod capiens bannitum habeat centum a communi,an capiens illa habebit.Nellus de ſan. Gemin.de bannitis.Par.2.ſecundi temporis.num.17.fol.279.Tomo 11.Par.1.
Si quis petijt,& mortuus,vel vulneratus repertus fuerit,an ſit præſumptio contra eum, qui ſecuritatem præſtitit. Gul.de Cun. de ſecurit.nu.37.f.243.T.12.

Securitates in accuſatiuo plurali qui faciant.

*SECVRITATES, & ſaluosconductus, qui concedere poſſint,& quibus caſibus.Vital.de Camba.de clauſ.verbo,nil nouari,ſecuritate pendente.nu.14.& 23.f.384.T.18.
Facientes pro alijs in mutuis cum certa ſcriptura, & aliquid pro hoc recipientes,an ſint vſurarij.B.Antonin.Archiep. Florent.de vſuris.c.1.§.2.nu.16.f.79.T.7.
Omnes Principes poſſunt præſtare. Greg.de Magalot. de ſecur.& & ſaluocond.P.1.nu.11.f.232.T.11.P.1.

Securitates in nominatiuo plurali, quomodo faciendæ.

*SECVRITATES qualiter ſint faciendæ. Laur. de Rodulf. de vſuris.P.3.nu.8.f.37.T.7.
Qu.bus concurrentibus poſſint concedi.Io. Feral.de iurib. & priuileg.Regni Franciæ.nu.40.f.177.T.16.

Securitatis.

*SECVRITATIS beneficio, an reus poſſit renunciare in caſu imponendæ pœnæ afflictiuæ corporis.Greg.de Magal. de ſecurita.& ſaluocond.P.1.nu.72.f.234.T.11.P.1.
Et ſaluiconductus materia relatiuè,vbi multa Strac.de aſſecur.nu. 61.f.361.T.6.P.1.
Præſtatio quanto tempore cenſeatur durare.Gul.de Cun.de ſecurit.nu.35.f.242.T.12.
Species ſunt quinque,quæ ibi declarantur.Greg.de Magal.de ſecurit.& ſaluocond.in prin.nu.8.f.231.T.11.P.1.
Tacitè exempla recenſentur. idem Magal.eo.ti.P.1.nume.9.f.232. Tom.& P.eiſd.
*SECVRVM facere aliquem promittens,quid promiſiſſe intelligatur.Benuenut.Straccha. de aſſecurat.nu.52.f.361.T.6.P.1.
Aliquem facere promittens de eo,quod Titius debet, ſufficit eum ſolemniter inſtrumento obligari.ibid.nu.54.
Quòd ſtatim poſſit conueniri, quemadmodum, qui promiſit ſe obligaturum.ibid.nu.58.
Si fideiuſſor reddiderit creditorem, nunquid licitè ſtipulari poſſit lucrum ex cauſa fideiuſſionis.Ioan.Bap. Lup.de vſur.numero 7. fol 135.Tom.7.
*SECVRVS nomen duobus modis acciprtur.Benuen. Straccha.de aſſecurat.nu.50.f.361.T.6.P.1.
Quid propriè ſignificet,belliſſimè declaratur.idem Strach. eo.ti. nu.60 f.T.& P.eiſd.
*SED, coniunctio,quam vim habeat. Leobin. Aurelia. de mandat. apoſtol.in prin.nu.16.f.221.T.15.P.1.
Cuius naturæ ſit. Io. Rub. Alex.de poteſta.procur.&c.nume.328. fol.212.T.11.P.1.
Quid importet.Bald.de Peruſ.circa materiam.teſt.Par.1.nume.1. fol.71.Tom.4.

Sede vacante quid fiat, vel fieri poſsit, & cui, vel quibus pertinent eius dictio,& qualis.

*SEDE vacante,an beneficium curatum coràm capitulo,vel eius Vicario poſſit admitti.Io.Fran.Paui.de offi.& poteſt.c.ſede vacan. q.10.1.P.prin.nu.22.f.420.T.13.P.2.
An capitulum poſſit admittere poſtulationem.idem Fran.Paui.eoti.q.4.2.P.prin nu.8.f.424.T.& P.eiſd.
Item renunciationes ex cauſa permutationis factas Ægid. Bellamer.de permutat.beneficio.quæſtio. quarta,nume.12.fol.191. Tom.15.Par.1.
Item reſignationes,& etiam authorizare permutationes beneficiorum.Io.Fran.Paui.de of.& pote.c.ſede vac.q.2.2.P.prin.n.1. fol.422.T.13.P.2.
Alienare aliqua de bonis prælaturæ vacantis.idem Ioan.Fran.Pauin.eod.ti.quæſt.8. ſecundæ Par.princ.numero 1.fol.426.Tomo & Par.eiſd.
Authorari vnioni eccleſiarum ſubiectarum Diœceſano.Petr.de Peruſ.de vnio.eccleſ. cap. quarto,numero 29.fol.238.Tomo 15. Par.prima.
Authorizare permutationi.Pet. de Vbal. de permutat.benefic.in prin.nu.39.f.184.T.15.P.1.
Cognoſcere de cauſa matrimoniali.Ioan. Franc.Pauin.de offic.& poteſt.cap.ſede vacan.quæſt.10.primæ Par.princi.nu.6. fol.420. Tom.13.Par.2.
Item de cauſis feudalibus de quibus cognoſceret prælatus ſi viueret.ibi.eo.ti.q.nu.14.f.T.& P.eiſd.
Item de congrua portione.Pet.Rebuf.congruæ portio.num.57. fol.243.T.15.P.2.
Commendare beneficia ad collationem Epiſcopi ſpectantia. Pet. And.Gamba.de author.leg. de lat. libro 4. num. 153. folio 180. Tom.13.Par ſecunda.
Item ſpectantia ad collationem Papæ. Io. Franc. Pauin.pe offic. & poteſt.cap.ſede vacan.q.3.ſecundæ par.princ.num.4.& 5. fol. 423.T.13.Par.2.
Vel ad inuicem vnire,vel vnita dimembrare. idem Io. Franc. Pauin.eod tit.& quæſt.num.1.f.T.& P.eiſd.
Conferre beneficia ad collationem epiſcopi ſpectantia eriã deuoluta.idem Pauin.eod.tit.p.2.q.1.ſecundæ p.princ.num. 1. f.421. T.13. P.2.
Et ibi quid ſit donferre. nume.2. & 3.
Item beneficia ſpectantia epiſcopo cum conſilio, vel aſſenſu capituli.Io.de Selua de beneficio.p.2.q.11.nume.11.& ſequen.f.39. T.15.p.1.
Confirmare electiones facta per inferiores.Io.Fran. Pauin. de offi. & poteſt.cap. ſede vacan. quæſt.4. ſecundæ p. princip. nume.1. f.424.T.13.P.2.
Et ibi quod confirmare ſit minus,quàm conferre.nu.1,
Cõſentire penſioni in tranſactione,prout Epiſcopus poterat.idem Pauin. eod. titu. quæſtio.8. primæ. p. princip.nume. 6. fol.418. T.13.P.2.
Item volentibus ad inuicem permutare.ibi.eo.tit.quæſt.2. ſecundæ p princ.num.17.f.422.T.& P. eiſd.
Conſtituere officiales,aut vicrrios generales, vel ſpeciales,ſicut poſſet prælatus viuens.idem Io. Franc.Pauin.eod.tit. q.10. ſecundæ p.princ.num.1.& 6.f.428.T.& P. eiſdem.
Creare Oeconomum.idem Pauin.eo.ti..quæſt.9. ſecundæ p.princ. num.7.f.T. & P.eiſd.
Dare indulgentias,quas Epiſcopi viuentes dare poſſunt. Io.Franc. Pauin. eod. titu. quæſtio. 4. primæ p.princip. nume.1. fol.416. T.13. P.2.
Item licentiam alicui ædificandi, vel reædificãdi eccleſiam.idem Pauin.eod.tit.quæſtiu.10. primæ p.princip.nume.13. fol.320.T. & P. eiſd.
Item licentiam ſubditis tranſeundi ad aliam diœceſim. idem Pauin.eod. tit. quæſtio. 8. primæ p.prioc. nume.1.fol.418. T. & P. eiſdem.
Item literas commendatitias ad ordines ſuſcipiendos per ſubſtitutos ſuos ab alijs Epiſcopis in aliena diœceſi. idem Pauin.eod. tit.& quæſt.nu.9. f.T. & P.eiſd.
Item remiſſoriam ad partes,tanquam ordinarius.Idem Pauin.eo dem titu.quæſtio.10. primæ par.princip.nume.9. fol.420.T. & P.eiſd.
Deſtituere,priuate, ſeu deponere abbates.idem Pauin.eod.tit.quæſtio.6.ſecundæ par.princip.nume.3.fol.425. T. & P.eiſd.
Diſpenſare generaliter ſicut viuens poſſet prælatus.idem Pauin.eo dem tit.quæſtio.5. primæ par.priucip.nume.1.& 2.fol.416.T.& P.eiſd.
Ea committere alicui Epiſcopo,quæ ſunt ordinis epiſcopalis.idem Pauin eod.tit.quæſtio.3. primæ part. princip. num.1. fol.415.T. & P.eiſd.
Eligere pauperes,quibus diſpenſetur, quando teſtator voluit hæreditatem inter pauperes Chriſti diſpenſari. Io. Franc. Pauin.de offic.poreſt.cap.ſede vacan.queſt.7.ſecundæ p.princ.nu.5.f.426. T.13.P.2.
Ex cauſa abſoluere, vel excommunicare,aut deſtituere beneficiatos.idem Pauin.eod.tit.quæſt.6. ſecundæ part.princip. nume.1. f.425.T.& P.eiſd.
Exercere omnia æqualia, vel minora his, quæ ſibi expreſsè pmiſſa reperiuntur in iure.idem Pauin.eod. tit.q.1. primæ p.princip. num.10.f.415.T.& P.eiſd.
Expedire permutationem.Aegid.Bellam.de permuta.benef.p.2. q.4.nu.6.f.193.T.15.P.1.
Facere ea,quæ ſunt iuriſdictionis volũtariæ.Io.Fran.Pauin.de officio & poteſt.cap.ſede vacan.q.2.ſecundæ p. princip. num.141. f.422.T.13.P.2.
Item inueſtituras feudorum,& de nouo.aut antiquas renouare. idem Pauin.eod.tit.quæſt.10. primę p.princ.num.15. fol.420. T. & P.eiſd.
Generaliter ſuccedere in iuriſdictione ſui prælati. idẽ Pauin.eodem titu. quæſtio. 1. primæ part. princip. nume. 3. fol. 414. T.& P.eiſd.
Habere iuriſdictionem ordinariam. idem Pauin.eo.tiut.quæſt.2. primæ p.princ.num.1.& 5.f.415. T.& P. eiſd.
Indiſtincte abſoluere excommunicatos quoslibet ab homine,vel a iure,ſicut potuiſſet prælatus defunctus.idem Pauin. eod. titu. quæſtio. ſexta. ſecundæ part. princ. nu. 6. fol. 425. T. & P.eiſd.
Inſtituere præſentatos per patronos beneficiorũ. idem Pauin.eo dem titu.quæſtio.5.ſecundæ part.principp.num.1. f.424.T.& P. eiſdem,& Chriſtoph. Roffiniaci.de benef.cap.8.num.13.f.260. T.15.P.2.
Iudicialiter experiri de bonis,& iuribus prælaturę vacantis. Ioan. Franc.Pauin.de offic.& poteſt.cap.ſede vacan.quæſt.9.ſecundę q. princ.num.1.f.427.T.16.P.2.
Penunias mutuo ſine authoritate ſuperioris ꝓ neceſſitate eccleſię vacantis ſuſcipere.idem Pauin.eod. tit.q.8. ſecundę p.princi. num.20.f.427.T.& P.eiſd.
Petere ſubſidiũ charitatiuum a clericis diœceſis. idem Pauin.eo dem titn.q.10.primę part.princip.num.18.fol. 420. T. &P.eiſd.
Prę ſcribere aliqua, quę ſibi aliàs de iure communi nõ competũt. idem Pauin.eod.tit.queſt.9.primę p.princ.num.1. fol.419. T.& P.eiſdem.
Priuare beneficiatos,tanquam vicegerẽs Epiſcopi. idem Pauin.eo dem titu.quęſtio.ſecunda,ſecundę part.princip.num.19. f.422. T.& P.eiſd.
Quicquid poteſt viuens Epiſcopus in corrigẽdo crimina, & mores reformando, & puniendo.idem Pauin.eod.tit.queſt.6.ſecun dę p.princ.num.2.f.425. T.& P.eiſd.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Recipere reſignationem beneficij ſpectantis ad inſtitutionem epiſcopi defuncti.idem Pauin.eod.titu.q.2.2.P.princ.nu.11.fol. 422.Tom.& Par.eiſd.

Item beneficiorum pertinentium ad collationem ſolius epiſcopi ex cauſa permutationis. Pet.de Vbald.de permutatio.benef. nume.40.fol.184.Tom.15.P.1.Et Federic.de Senis.eod.titu.nu. 61.fol.190.Tom.& P.eiſd.

Se intromittere de executionibus vltimarum voluntatum. Ioan. Franc.Pauin.de officio,& poteſt.cap.ſede.vacan. q.7.2.P.princ. nu.1.& 2.f.425.T.13.P.2.

Statuta facere,quæ prælatus viuens facere poſſet.idem Pauin.eo. tit.q.6.1.P.princ.nu.1.f.417.T.& P.eiſd.

Viſitare Diœceſim,vel prouinciam ſuam.idem Fran.Pauin.eod. tit.q.7.1.P.princ.nu.1.f.417.T.& P.eiſd.

Item,& monaſteria monialium exempta.ibi.eod.titu.& q.nu.7. fol.418.T.& P.eiſd.

Vnire ſimul inuicem plura beneficia.idem Pauin.eod.titu.q.3.2. P.princ.nu.1.& 17.f.423.T.& P.eiſd.& Io. Bapt. Caccialup. de vnionib. art.3.nu.23.f.25.T.15.P.2.

Vel vnita dimembrare.idem Pauin.ibi.nu.1.

Vocare vicinos epiſcopos cum cautelæ ſtudio ad illa exercenda, quæ requirunt ordinem epiſcopalem.idem.Ioan. Franc.Pauin. eod.tit.q.3.1.P.princ.nu.4.f.415.T.13.P.2.

Verba illa cautelæ ſtudio quid denotent.ibi.nu.5.

An Cardinales poſſint creare alios Cardinales.Pet.And.Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.9.nume.51.fol.219.Tom.13. Par.2.& Pet.a Monte de poteſt.Pontif.titu.Card.numero primo,fol.150.Tom. 13.Par.prima.

Diſpenſare contra conſtitutionem Papæ, vel eis addere, aut minuere.Card.Iacobat.de conc.lib.5.articu.17. nume. 10. fol.271. Tom.13.Par.1.

Habere iuriſdictionem pontificalem. Hier. Alban. de Card. q. 40.fol.124.Tom.13.Par.2.

Reuocare legatum de latere per Papam, & collegium creatum. idem Card.Iacobat.de concil.lib.4.articu.3.nu.12.fol.244.T.13. Par.1.& Gondiſſal.Villadiego.de legat.quæſt.16.nu. 14.f. 278. Tom.13.Par.2.

An Cardinalium cætus poſſit aliquem Cardinalem creare legatũ, & eum inuitum extra curiam mittere.Gondiſſal. Villadiego. de legat.q.1.nu.3.f.258.Tom.13.P.2.& Mart.Laud.de Card.q.34. col.2.fol.61.T.& P.eiſd.

Quid de alio legato non Cardinali.ibi.nu.4.

Facere Vicarium.Ioan. Franc.Pauin.de officio,& poteſt. capitul. ſede vac quæſtio.10.2.Par.princ.numero 39.folio 430.Tom.13. Par.ſecunda.

Reſtituere famæ.Mart.Laud.de Card.quæſt.33.colum. 2. fol.61. Tom.13.Par.2.

Item, & reuocare Cardinalem legatum miſſum a Papa. idem Mart.Laud.eod.titu.quæſtio. 99. colum.4 fol.62.Tom.13.Par.2. Et Ioan.Franc.Pauin.de viſitatio.quæſtio.10.1.P. nume. 44. fol. 194.Tom.14.

An Cardinalium collegium poſſit reſtituere depoſitum per Papam.Card.Iacobat.de concil.lib.7.nume.143.fol.306.Tom.13. Par.prima.

Et an hoc ſit verum.ibi.nu.eod. & ſequenti remiſſiue.

An circa poteſtatem capituli ſit danda regula affirmatiua, vel negatiua.Ioan.Fran.Pauin.de officio,& poteſt.c.ſede vac.q. 1.1.P. princ.nu.1.f.414.T.13.P.2.

An concilium poſſit cognoſcere de reſeruatis Romano pontifi. Pet.a Monte.de poteſt.Pontif.titu. de Card. numero 12.fol.151. Tom.13.Par.1.

Creare Cardinales ex cauſa neceſſaria. vt ibi in exemplis. Card. Iacobat.de concil.lib.6.articu.7.nume.1.fol.290.Tom.decimotertio,Par.prima.

Et mittere legatum inuitum.ibi.nu.13.& 14.

Et quod ex cauſa neceſſitatis poſſit.ibi.numero 7.10.18. 20.& ſequenti.

Quem caſum non poſſe contingere,dicit author ibi.nu. 23.

Dare indulgentias,& quas.idem Card.Iacobat.eod.tit. lib.6.art. 4 nu.60.f.28.T.& P.eiſd.

Et concludit author, quòd non poſſit dare plenarias indulgentias.ibi.nu.62.

Diſponere contra iura poſitiua,& illa tollere.Card.Iac.de concil. lib.6.art.6.nu. 1.f.289.T.13.P. 1.

Et tenet author,quod non.ibi.

Et limitat,vt ibi.nu.eod.& nu.2.

Omnia,quæ Papa poteſt.idem Card.Iacobat.eod. tit.& lib.art.4. nu.47.f.287.T.& P.eiſd.

Tollere iura poſitiua,vel contra illa diſponere. idem Card.Iacobat.eod.titu.de concil.lib.5.articu.17.nume.3. fol. 271.Tom.13. Par. prima.

Et,quod ſic ibi.nu.eod.

Immo,quod non.ibi.nu.4.

Limita remiſſiue,vt ibi.nu.5.& 6.

An currat præſcriptio contra capitulum ſede vacante in re communi epiſcopo,& capellano.Pet.Rebuf.de priuileg. ſchol. priui leg.106.nu.37.f.53.T.18.& Ioan.Fran.Balb.de præſcriptio.q.4. nu.3.fol.87.Tom.17.

An delegatus ab Epiſcopo,vel capitulo, vacãte ſede,aut etiam ab inquiſitore,poſſit hæreticum perſonaliter capere. Gondiſſal. de hæret.q.11.nu.9.f.36.T.11.P.2.

An detur capitulo aduerſus Epiſcopum præſcribendi ius aut ante cæptam præſcriptionem continuandi.Chriſtoph. Roffiniac. de benef.c.8.nu.8.f.26.T.15.P.2.

An liceat auditoribus rotæ in cauſis inceptis alterius procedere. Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat. lib.9.n. 63.f.219.T.13.P.2.

Cardinalibus legatos creare, & illis in ſubditos iuriſdictionem tribuere,& beneficia conferendi,authoritatem præſtare. idem Gamb.eod. tit.& lib.nu.46.f.T.& P.eiſd.

Legato vti facultatibus, vel potius pro reuocato, ipſe cenſeri debeat.idem Gamb.eod.tit.nu.27.f.218.T.& P.eiſd.

An ſuccedat capitulum in his, quæ iure ſpeciali competant Epiſcopo.Io.Fran.Pauin.de officio,& poteſtate cap.ſede vac. q.7.1. P.princ.nu.8.f.418.T.13.P.2.

In electione dignitatum.idem.Io.Franc.Pauin.eod.tit.P.2.q.1.2. P.princ.nu.8.f.421.T & P.eiſd.

In iuriſdictione integra quemadmodum ſpectabat Epiſcopo. Chriſtoph.Roffiniac.de benef.cap.8.nume.1.fol. 259.Tom.15. Par.ſecunda.

In omni poteſtate cognoſcendi, & terminandi contra hæreticos. Io.Franc.Pauinus.de off.poteſt.cap.ſede vacante. quæſt.10.1.P. princ.nu.24.f.420.T.13.P.2.

In poteſtate Doctorandi ſcholares. idem Pauinus.eod.titu.& q. nu.16.fol.Tom.& Par.eiſd.

An valeat quod geritur contra epiſcopum.Ioan. Bertachi. de epiſto.P.5.lib.4.nu.33.f.349.T.13.P.2.

An valeant facta per Epiſcopum,vel capitulum.Io.Fran.Pauin.de officio & poteſt.cap.ſede vaca.præludio.7.& vlt.nume.17. folio 414.Tom.Par.2.

An vicarius capituli poſſit eſſe delegatus.idem.Pauin. eod.tit.q.11. 2.P.nu.5.f.428.T.& P.eiſd.

Item,an poſſit de conſenſu capituli in totum,vel in partem,& ad tempus,ex cauſa committere vices ſuas.idem Pauin. eod.tit. & q.nu.20.fol.429.T.& P.eiſd.

Generalis Epiſcopi, aut capituli cognoſcat de criminis hæreſis. Gundiſſal.de hæret.q 7.nu.14.f.34.T.11.P.2.

Apoſtolica vacante,aliquæ iuriſdictiones in vrbe quieſcunt,aliquę continuãtur,& aliquę renouantur.Ant.Bard.de tempore vtili.c. 15.poſt.nu.1.f.221.T.5.

Camerarij Papæ officium durat.Io.Fran.Pauin.de viſitatio. q.2.1. P.nu.29.f.180.T.14.

Capitulo epiſcopali vicarium facere permiſſum.Pet. And.Gamb. de auth.leg.de lat.lib.2.numero 48.fol.219.Tom.decimotertio, Par.ſecunda.

Capitulum beneficia commendat ad epiſcopi diſpoſitionem pertinentia.Philip.Probus.de iure regal.quæſtio.19. nume. 5.folio 395.Tom.12.& Ioan.Coraſ.de benef.capitu.7.nume.4.fol. 292. Tom.15.Par.2.

Contrarium tamen tenet.Ægid. Bellamera de permutatione benef.P.1.q.4.nu.9.f.191.T.15.P. 1.

Sed tamen concordet vt ſupra.ibi.nu.10.

Confert nominatis.Pet.Rebuf.de nominatio.quæſt.8. princ. nu. 49.fol.308.Tom 15.P.2.

Contrarium vide,& diſtingue,prout.Io.Coras. de benef. cap.7. nu.2. fol.292.T.& P.eiſd.

Et adminiſtratores deputati per eum facere debent inuentarium de omnibus inuentis poſt mortem prælati,quæ cuſtodiri debẽt. Ioan.Fran.Pauin.de officio,& poteſt. c. ſede vac.q.8.2.P.princ. nu.13.f.427.T.13.P.2.

Habet adminiſtrationem in temporalibus, & ſpiritualibus. Pet. de Peruſ.de vnio.eccleſia.c.11.nu.10.f.241.T.15.P. 1.

Item & ordinariam iuriſdictionem.Io.Bertach. de Epiſcop.c.5. nu.4.f.365.T.& P.eiſd.

In quibus cenſeatur ſuccedere.Pet.de Baiſio.directo. electio. c.5. 3.P.nu. 1.f.392.T.15.P.1.& Io.de Selua de benef. P.3. q.66. nu.8. fol.99.Tom.& Par.eiſd.

Non poteſt in præiud.epiſcopi, vel cathedralis eccleſiæ condere. ſtatutum. Barth.Bellen.de charitati.ſubſid.q.45.num.3.fol.154. Tom.15.Par.2.

Nec permutationes facere.Ægid.Bellamera de permutatio. benef.P.1.q.4.nu.11.f.191.T.15.P.1.

Nec recipere reſignationem gratioſè factam.ibi.ead. q. 4. nu.5. fol.Tom.& Par.eiſd.

Non ſolum non ſuccedit, ſed etiam prohibetur ſe intromittere in litigijs.Robert. Lancellot.de attentat.P.2.cap.20.limit.24.nu. 12.fol.417.Tom.5.

Nunquàm ſuccedit in his, quæ competunt epiſcopo iure ſpeciali.Arnulf.Ruzæus de iure regal.priuileg. 16. nume.5. folio 370 Tom.duodecimo.

Neque in priuilegijs,& immunitatibus Epiſcopali dignitati cõceſſis ibi.nume.6.

Poteſt congregare ſynodum Epiſcopalem. Henric. Bot. de ſynodo epiſco.P.1.nu.40.f.379.T.13.P.2.

Item dare indulgentias.Io.de Selua de benef.P.2.q.11.nu.5.fol. 39.Tom.15 Par.1.

Item & licentiam electo in prælatum alterius eccleſiæ ſe transferendi ad illam eccleſiam.ibi.nu.5.

Item diſpenſare in caſibus, in quibus etiam poteſt Epiſcopus. ibi.nume.4.

Item,& facere commendas eccleſiarum, donec eccleſijs prouiſum fuerit.ibi.nu.eod.

Item pecunias mutuò ſuſcipere pro neceſſitate Eccleſiæ vacantis.Gul.Redoan.de rebus eccleſ.non alien.rub.28.caſu.2. num. 17.fol.438.Tom.15.Par.2.

Item reuocare ſtatuta ſicut Epiſcopus.Gondiſ.Villadiego.de legat.q.10.nu.17.f.269.T.& P.eiſd.

Item,& viſitare.Henric.Bot.de Syndone.Epiſcop. P.1. num.41. fol.379.Tom.& Par.eiſd.

Item vnionem ſoluere. Io. Bapt. Caccialup.de vnio.art.5.nu.1. fol.234.Tom.15.Par.1.

Regulariter ſuccedit.Reſtau.Caſtal.de imperat.quæſt.90.num.7. fol.68.Tom.16.

Repreſentat

Repreſentat Epiſcopũ, & ſuccedit in his quæ ad epiſcopum ſpectant. Petr. Rebuff. de nominatio. quæſt. 14. primò. num. 130. fol. 323. Tomo 15. Par. 2.
Succedit in facultate condendi ſtatuta. Barth. Bellen. de charita. ſubſid. q. 45. nu. 1. fol. 154. Tom. & Par. eiſdem.
Item in iuriſdictionẽ. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alienan. rub. 30. caſu. 2. nu. 1. fol. 446. T. 15. P. 2.
Itẽ in omnibus & poteſt omnia quæ ad merum, & mixtũ imperium pertinent ecceptis paucis. ibi. nu. 3.
Itẽ & in poteſtate abſoluendi. Petr. de Baiſio. directo. electo. c. 15. tertiæ. P. nu. 1. fol. 345. T. 15. P. 1.
Cardinales licèt Papa eligant non tamen poſſunt alios Cardinales creare. Philip. Prob. de iure regal. quæſt. 14. num. 13. fol. 394. Tomo 12.
Nec ipſorum collegiũ ſe intromittunt de epiſcopatibus & alijs, quæ Papæ ſunt reſeruata. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 6. nu. 6. fol. 289. T. 13. P. 1.
Succedunt in iuriſdictionalibus. Idem Card. Iacobat. eo. tit. lib. 3. art. 1. nu. 2. fol. 224. T. & Par. eiſdem.
Item in his, quæ indigẽt celeritate, & ſunt vtilitatis, & neceſſitatis eccleſiæ. ibidem.
Vtũtur iuriſdictione Papæ ex cauſa grandi, aliàs non. Mar. Laud. dɔ Cardina. quæſtione 14. columna prima. f. 60. Tomo. 13. P. 2.
Cardinalium cœtus concilium conuocat. Ioan. Franc. Pauin. de viſitatio. quæſt. ſecunda. primæ. Par. nu. 26. f. 180. T. 14.
Non tamen exercet iuriſdictionem Papalem, niſi in quãtum admittit concilium Lugdunenſe. Guliel. Mandag. de electio. nou. prælat. cap. 2. ne Romani. col. 4. fol. 440. T. 15. P. 1.
Collegium pro expenſis conclauis & alijs neceſſarijs mutuo accipit pecunias, & officia perſonalia obligat. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alien. Rub. 28. caſu. 2. nume. 19. fol. 438. To. 15. Par. ſecunda.
Sed non ſuccedit quo ad canones condendos. Henric. Bot. de ſinodo epiſcopali. Par. 3. num. 124. f. 387. T. 13. P. 2.
Poteſtatem arctatam eſſe vti vni electionis negotio incumbere poſſint. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. li. 9. nu. 52. fol. 219. Tomo 13. P. 2.
Clerici nihil habent diſponere de rebus eccleſiæ. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. Rub. 18. nume. 50. folio 421. T. 15. Par. ſecunda.
Collegijs plerique multa permitti, quæ ſede plena denegari contingit. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. libro 9. numero 155. fol. 220. T. 13. P. 2.
Concilium Conſtantienſe confirmauit Archiepiſcopos, dedit indentias, diſpẽſauit ſuper irregularitate, & exercuit reſeruata Papæ. Card. Iacobat. de concil. libro 6. articu. 4. numero 5. fol. 286. Tomo 13. P. 1.
Quod dicitur de indulgentijs declaratur. ibi. nu. 44.
Generale ſi congregatum eſſet, quam authoritatem habebit. Idẽ Card. Iacobat. eo. tit. lib. & artic. num. 1. fol. T. & Par. eiſdem.
Et quod poſſit omnia, quæ papa. ibi. numero 2. 3. 5. 6. 9. 10. 11. 13. 14. & 19.
Et ad primum datur reſponſio. ibi. nu. 42.
Conſenſus capituli in alienatione rerum eccleſiæ adhiberi debet. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alien. Rub. 28. caſu. 1. nu. 1. fol. 438. T. 15. P. 2.
Debet appellari ad collegium cardinalium. Ioan. Franc. Pauin. de poteſta. cap. ſede nec præludio. 6. numero 7. folio 412. Tomo 13. Par. ſecunda.
Epiſcopus quid poſſit. Ioan. de Selua de iureiuraudo. q. 3. quartæ. Par. numero 1. fol. 358. T. 4.
Et conciſtorio qualiter Cardinales ordinentur. Nico. Boc. de ord. grad. vteiuſque fori. Par. 1. nu. 13. fol. 266. T. 16.
Ex mutuo, à capitulo gratia neceſſitatis contracto eccleſia, & prælatus ſucceſſor obligantur. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu. 22. nu. 31. fol. 462. T. 15. P. 2.
In quibus capitulum interponat decretum. Ioann. Franc. Pauin. de offic. & poteſta. cap. ſede vac. quæſt. 10. primæ P. prin. nu. 12. fol. 420. Tomo 13. P. 2.
Succedat cardinalium cœtus in iuriſdictione, & exercitio. Ioan. Pauin. de viſitario. quæſtione 2. primæ. Par. numero 27. fol. 180. Tomo 14.
Iuriſdictionem aliquam Cardinalibus non competere, & negotio electionis tantummodo intento eſſe oportere. Petr. Andr. Gamb. de auth. leg. de lat. libro nono. numero 56. fol. 219. Tom. 13. Par. ſecunda.
Ius adminiſtrandi capitulo competit. Petr. Andr. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 2. nu. 354. fol. 162. T. 13. P. 2.
Vniendi tranſit in capitulum, ſed non alienandi. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alien. cap. 40. numero quinto. fol. 404. T. 15. Par. ſecunda.
Licèt non ceſſet officium camerarij, & auditoris cameræ ſuam tamẽ limitatã habuit iuriſdictionẽ, nec aliter ad vniuerſale regimen, ſicu cœtus reuerendiſſimorum cardinalium idonei reputantur. Pe. And. Gamb. de auth. leg. de lat. libro nono. nu. 180. fol. 221. T. 13. P. 2.
Neceſſitate exigente potetit capitulum aliqua bona alienare. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alien. Rub. 28. caſu. 1. nume. 2. fol. 438. Tomo 15. P. 2.
Nihil debet innouari in præiudicium eccleſiæ. Card. Iacobat. de concil. libro ſeptimo. art. 5. numero 213. fol. 319. Tomo 13. Par. prima. & Ioan. Franc. Pauin. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. quæſtione 7. ſecundæ. Par. princip. numero 1. & 2. folio 425. T. eodem. Par. 2.
Eſt immutandum. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. Rub. 18. num. 51. fol. 421. Tom. 15. Par. ſecunda.
Non ceſſare legati officium Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. libro 8. rub. quid poſſit legatus. nu. 6. f. 215. T. 13. P. 2.
Non expirat camerariatus officium. Card. Iacob. de concil. libro 8. art. 1. nu. 5. f. 327. T. 13. P. 1.
Tamen non ſe intromittit de his, quæ Papæ ſunt reſeruata. ibid. num. eod.
Non poſſunt Cardinales concedere indulgentias vltra ipſis cõceſſas ex conſuetudine. idem Iacobat. tit. eod. lib. 4 art. 3. nume. 16. fol. 245. T. 13. P. 1.
Nec aliquem Cardinalem creare, licèt poſſint Papam eligere. idem Card. Iacobat. eo. ti. lib. 6. art. 7. numero 2. fol. 290. Tom. & Par. eiſdem.
Nec tenent locum capitis, ſed tantum vicem curiæ. idem Iacob. eo. ti. lib. & art. nu. 3. f. T. & P. eiſd.
Non poteſt capitulum ſtatuere in prẽiudicium futuri prælati. Henric. Bot. de ſynodo epiſcop. Par. 3. numero 130. fol. 387. Tom. 13. Par. ſecunda.
Nec facere viſitationem totius Diẽceſis, ſed ſpecialem ſit. ibid. numero 134.
Non ſe impediet legatus de temporali iuriſdictione epiſcopi. Gon diſal. Villadieg. de legat. qnæſt. 8. numero 6. fol. 262. Tomo 13. Par. ſecunda.
Notarij, & literarum exeçutores aſſumendi ſunt cum iuramento. Pet. de Baiſio, directo. elect. cap. 5. 3. Par. numero 4. fol. 393. Tomo 15. Par. 1.
Nullam Cardinales recipiunt iuriſdictionem. Card. Iacobat. de concil. libro 7. numero 108. & 112. fol. 314. & 315. Tom. decimotertio, Par. 1.
Sed tantummodo poſſunt explicare ea, quæ faciunt ad celerem electionem ſummi Pontificis propter imminens periculum ex tarditate, vel quia claues datæ ſunt Petro tantum, & ſucceſſorib. immediatè a Chriſto. ibid.
Officia conquieſcunt, & plures iuriſdictiones ſuſpenduntur. idem Card. Iacobat. eo. ti. de concil. lib. 6. art. 4. numero 29. fol. 287. Tomo 13. Par. 1.
Pœnitentiarius, vel eius officium durat. Io. Franc. Pauin. de viſitat. q. 2. 1. P. nu. 29. f. 180. T. 14.
Permittitur capitulo punitio criminum. Ioan. Fran. Pauin. de offic. & poteſt. cap. ſede vac. quæſt. 6. 1. P. prin. numero 4. fol. 417. Tomo 13. Par. 2.
Poteſt capitulum dare licentiam volẽti ædificare eccleſiam, vt fiat patronus. Ioan. Franc. Pauin. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. quæſt. quinta, ſecundæ Par. princ. numero 5. fol. 424. Tomo 13. Par. ſecunda.
Vel prior excommunicare. Bea. Anto. de excommunica. ca. 75. nume. 4 f. 383. T. 18.
Poteſt concilium anathematizare intruſum in Papatũ, & hoc propter neceſſitatem, quia non eſt, ad quem poſſit recurri, & ita ex neceſſitate dicendum, quod etiam poſſit creare Cardinales. Card. Iacobat. eodem titu. & lib. art. 7. numero 10. folio 290. Tomo 13. Par. 1.
Poteſtas Vicarij Chriſti non tranſit in concilium. idem Card. Iacobat. eod. titu. & libro, articu. 4. numero 48. fol. 287. Tomo & Par. eiſdem.
Præſcriprionem non currere. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. libro 9. nu. 57. f. 219. T. 13. P. 2.
Propter hæreſim Papæ ſchiſma inuereratum, poſſunt Cardinales exercere reſeruata Papæ. Card. Iacob. de concil. lib. 6. art. 4. n. 51 fol. 287 T. 13. P. 1.
Quæ epiſcopalis digniras capitulo competat. Io. Franc. Paui. de of. & poteſt. c. ſede vac. quæſt. 4. 1. Par. princ. numero 2. fol. 416. Tomo 13. Par. 2.
Qualiter iuriſdictio vacantis ſedis ad capitulum deuoluatur, Ioan. Fran. Pauin. de of. & pote. c. ſede vac. q. 10. 2. P. prin. nu. 4. fol. 428 Tom. 13. Par. 2.
Quando Archiepiſcopis permittatur electos in epiſcopos confirmare. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 9. num. 60. fol. 219 Tom. 18. Par. 2.
Cardinalibus permiſſum ſit dare aliquid adiunctum camerario Eccleſiæ Romanæ, vel arcium cuſtodibus, vt pariter bona Romanæ Eccleſiæ adminiſtrent, & arces cuſtodiant. Pet. And. Gamba. eo. ti. & lib. nu. 53. f. T. & P. eiſd.
Item, & Epiſcopos electos confirmare. ibid. nu. 59.
Epiſcopo, & legato indulgentias concedere, quando non permiſſum. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 8. rub. quid poſſit legatus. nu. 5. f. 215. T. 13. P. 2.
Quemadmodum Cardinales non poſſunt creare aliquem Cardinalem de nouo, ita nec iam creatum poſſunt conſtituere legatũ inuitum, bene tamen uolentem. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 7. nu. 5. & 12. f. 290. T. 13. P. 1.
Quicquid fit de bonis, & cauſis ſedis vacãtis, non valet, quia eccleſia fungitur vice minoris. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alien. rubr. 28. caſu ſecundo, numero quarto, fol. 438. Tomo 15. Par. ſecunda.
Quo caſu ſuccedat capitulum prælato defuncto. in iuriſdictione iure, vel homine delegata. Ioan. Fran. Pauin. de offi. & P. cap. ſede vacan. quæſt. 10. 1. Par. princ. numero 1. & 2. fol. 419. Tom. 13. Par. ſecunda.
Quod poſſint Cardinales nihilominus cogere Epiſcopos, & alios inferiores ad ſubeundum munus legationis, immo etiam aliquem nolentem, & inuitum ex Cardinalibus ipſis, quando vrget neceſſitas. Nic. Boer. de poteſt. leg. de lat. in exordio. num. 17. fol. 151. T. 13. P. 2.
Quod concilium non poſſit omnia, quæ Papa. Cardin. Iacoba. de concil. libro ſexto, articu. quarto, numero 55. fol. 288. Tom. decimotertio, Par. 1.

Et reſpon-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et reſpondetur ad contraria.ibi.a nu. 2.vſque ad 19.

Quod ſtatuitur in cætu Cardinalium,eſt ſpeciale.Io. Franc.Pauin. de officio,& poteſt.cap.ſede vacan.q.6.1. P. princ.nu.3.fol.417. Tom.13.Par.2.

Quomodo concilium poſſet congregari.Io. a Capiſtra. de autho. Papæ 2.P.princ.nu.107.f.64.T.13.P.1.

Si alienatio fiat an valeat, diſtinguũtur tres caſus, aut alienatio eſt damnoſa,aut vtilis,aut dubitatur. Guliel.Redoa.de reb. eccleſ. nonalien.rub.28.caſu.2.nu.10.f.438.T.15.P.2.

Si contigerit vacare epiſcopatum,electio,& confirmatio in partibus facta tenet,& valet.Pet.And.Gamb.de auth. leg. de lat.lib. 3.nu.197.f.169.T.13.P.2.

Si interim vicarius, ſeu officialis Epiſcopi deputatus per capitulũ fuerit inhibitus,talis inhibitio nõ afficit ſucceſſorem,& modernum Epiſcopum,vt ſi ille contraueniat inhibitioni, dicatur attẽtaſſe.Rob.Lancellot.de attent.Par.2.capitu.20.limit.28.num.5. fol.418.Tom.5.

Si ordinarius deponitur,eo depoſito,capitulum ſuam ſententiam exequetur vſque in aduentum ſucceſſoris.Ioan.Franc. Pauin.de offic.& poteſt.cap.ſede vac.quæſt.10.1.P. princ.nu. 21.fol.420. Tom.13.Par.2.

Si ſint capitula,quæ nullum habeant ſpecialem prælatum,per quẽ fiat contractus eccleſiæ,an alienatio facta per capit. authoritate Diœceſani valeat.idem Pauin.eod.tit.q.8.2.Par. princ.nu.4.fol. 426.Tom.& Par.eiſd.

Sicut non poteſt capitulum res alienare,ita nec perſonas. idem Pauin.eod.titul.quæſt. 8.1.Par. princ.numero 4.fol.418.Tom.& Par. eiſd.

Sindicus creatur Vicarijs factis ad actus capituli exercendos. Pet. de Baiſio.directo.electio.cap. 5.3.Par. numero 3.fol.393.Tom. 15. Par. 1.

Statuta capitulum facere poteſt. Henric.Bot.de ſynodo Epiſcopi. P.3.nu.124.f.187.T.13.P.2.
Sed in his,in quibus Epiſcopo non ſuccedit,non poteſt facere ſtatuta ibi.nu. 128.

Succedit capitulum Epiſcopo in iuriſdictione. Henric. Bot.de ſynodo Epiſcopi.1.Par. numero 42.fol. 379. Tom. decimotertio, Par. prima.

Tempore Gregorij xj & electione facta per Cardinales illius temporis metu Populi, & poſtmodum ipſis reductis ad locum tutũ (irrequiſitis tamen quibuſdã ex ipſis)& facta electione de Clemente V. an propter contemptum Cardinalium non requiſitorum electio Clementis V. ruat.Card. Iacobat. de Concil. lib. 4. art.4.nu.166.f.257.T.13.P.1.

Tranſeunt in capitulum ea,quæ ſunt iuriſdictionis.Ioan. Fran.Pauin.de offic.& poteſt.c.ſede.vac.q.5.2.P.princ.nume.2.fol.424. Tom.13.Par.2.

Vicaria vniuerſalis Eccleſiæ non ſpectat,nec tranſit ad cætum Cardinalium.Mart.Laud.de Cardinalib.quæſt.25. colum.1.fol.60. Tom.13.Par.2.

Vicariatus capituli non eſt incompatibilis cum alio beneficio. Alfon.Hoieda.de benef.compatibilib.P.2.cap.10.num.17.fol.176. Tom. 15.Par.1.

Vicarij creandi,per quos fiant,quæ ad capitulum ſpectant. Pet.de Baiſio.directo.electio.cap.5.3.Par.numero 2.fol. 392.Tom. 15. Par.prima.

Vicarius generalis Epiſcopi,aut capituli, an cognoſcere poſſit de crimine hæreſis.Gondiſſal.de hæretic.quæſt.7.nume. 14.fol. 34. Tom.11.Par.2.

Viuit iuriſdictio Camerarij, qui eo tempore regit vrbem. Guliel. Redoan.de Simo.mental.Par.1.cap.13.nume.6.fol.43.Tom.15. Par.ſecunda.

Sedem quis primus in vrbe collocauerit, & quis poſsit mutare,ac quam & qualem.

*SEDEM apoſtolicam appellantem nullus audeat condemnare. Ioſeph.Steua.de ador.pe.Roma.Pontif.cap.8.col. 3.nu. 20. fol. 55.Tom.13.Par.2.

Apoſtolicam,& Epiſcopatus,ac dignitates multis ex Iudæis,& cõuerſis ſunt adepti Ioan.Arz.de nobil.Hiſp.&c.capitul.7.nu.10. fol.241.Tom.16.

Nũquàm mori dicimus.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.9. nu.29.fol.218.T.13.P.2.

Conſtantinopolitanam fieri patriarchalem Theodoſius coegit 150.Patres.Ioan.a Capiſtra.de auth.Papę.P.3.2. Par. princ.nu. 58.fol.59.Tom.13.Par.1.

Imperialem Conſtantinus reliquit eccleſiæ.Ioan.a Capiſtra.de auth.Papæ Par.2.2.Par.princ.numero 179.fol.51.Tom.decimotertio,Par.prima.

In vrbe primus collocauit Petrus,& caput apoſtolorum ſedit. Lel. Iordan.de Roma.ſedis origine &c.cap.11.nume.8.fol.15.Tom. 13.Par.ſecunda.
Et 25.annis cathedram Romæ tenuit vſque ad vltimum Neronis annum.ibi.nu.13.

Iuſſus eſt Petrus transferre de Antiochia Romam per iſta verba, vado Romam iterum crucifigi. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. art.6.nu.25.f.334.T.13.P.1.

Mutauit Petrus Antiochiæ Romam.Pet.a Monte. de poteſt. Pontif.in princ.nu.15.f.145.T.13.P.1.

Primam locauit Petrus apud Antiochos.Ioann. Bertachin. de epiſcop.in princip.præludio.nu.1.f.301.T.13.P.2.

Poſt Romanam obtinet eccleſia Conſtantinopolitana.Catal.de Boncomp.de poteſt.Papæ in præludijs.nume. 62. fol. 20. Tom. 13.Par.prima.

Romanam non poteſt Papa mutare in alium locum, ſicut nec dare licentiam non præsbytero conficiendi ſacramentum Euchariſtiæ.Ioan.de Selua.de benef.Par.3.quæſt.8.numero 21.fol.60. Tom.15.Par.1.

Primam quæ conuocet concilia, & iudicet Epiſcopos Nicænum concilium probat.Lelius.Iordan. de Roma. ſedis orig. c.10.nu. 48.fol.14.Tom.13.Par.2.

Sedendi ordo quis,& qualis inter principes, Cardinales,& alios,tum apud Papam, tum vbilibet locorum.

*SEDENDI in ordine, nunquid Imperator Papam præcedat. Nic. Boe.de ordi.grad.vtriuſque fol.Par.prima, numero 10. fol. 266. Tom.decimoſexto.

Locus nobili dandus eſt in iudicio.Bon.de Curt.de nobilit.P.5.nu. 79.fol.17.Tom.16.

Ordo in concilio,& primum obtinet Papa. Card.Iacobat.de concil.lib.1.nu.94.f.196.T.13.P.1.
Secundum obtinet Epiſcopus Hoſtienſis.ibi.nu. 95.
Tertium obtinet Patriarcha Conſtantinopolitanus.ibi.nu. 97.
Et videbis ibi per ordinem de alijs ſequentibus, quomodo ſe habeant in ſedendo, tum in concilio, tum vbilibet locorum. numero ſeq.

Sedendo eundo,& ambulando,quis ordo ſeruandus,& quis ſit præferendus.

*SEDENDO, & ambulãdo Vicarius Epiſcopi pręcedit canonicos, etiam Epiſcopos.Ant.de præt.de iuriſdict. Epiſcopi defenſ. nu. 55.fol.367.T.13.P.2.

Et eundo Archidiaconus præferri debet Archipręsbytero,licèt ſecus ſit indiuinis.Henric.Bot.de ſyndo.Epiſcop.Par. 3. nume.24. fol.385.Tom.13.Par.2.

Et in præcedendo ordo electorum cum Imperatore, & Auguſta. Reſtaur.Caſtal.de Imperat.quæſtio.66.numero 7. fol. 59.Tom. decimoſexto.

Et in proceſſione quis locus honorabilior dicatur. Gondiſſal. Villadieg.de leg.q.7.nu.13.f.261.T.13.P.2.

Qualis Epiſcoporum ordo.Card.Iacobat.de concil.lib. art. 1. nu. 272.fol.205.T.13.P.1.
Et quid quando Epiſcopi ſunt per omnia pares. ibi.

Sedendum quomodo ſit in concilio, & extra, qui debeant inuitari,& a quibus.

*SEDENDVM debent doctores inuitari a quocumque magiſtratu.Pet.Lenaud.de priuileg.doct.Par.2.§.20.numero 24. folio 8. Tom. decimooctauo.

Quomodo,& quo ordine ſit in concilio.Thom. Campeg.de concil.c.15.col.4.f.406.T.13.P.1.

*SEDENS ad dexteram ſuperioris, dicitur magis honorari, quàm ſedens ad ſiniſtram.Io.Stafil.de grat.expectat.&c.verbo. videndum eſt nunc de 6. Par. princ.&c. numero 41.fol.290.Tom. 15. Par.1.& Nic.Boe.de ord.grad.vtriuſque fori.Par.1. numero 23. fol.267.Tom.16.

Dicitur magis honorari,quàm ſtans.Nic.Boer.de ord. grad.vtriuſque fori.P.1.nu.9.f.266.T.16.

In conciſtorio,vel menſa,vel alio loco, ſibi non condigno debet ammoueri.Mart.Laud.de dignita.quæſtio.14.colum. 2. fol.primo,Tom.16.

*SEDENTIS anima fit prudentior quieſcendo.Ioan. Franc. Pauin. de offic.& poteſt.capitu.ſede vac. præludio. 6.nume.4.fol.412. Tom.13.Par.2.

Sedere qui debeãt,& quomodo digniores, in concilio, menſa, collegio, conciſtorio, vel conſilio, atque locorum, vbilibet.

*SEDERE a deſtris honorabilius eſt, quàm a ſiniſtris. Henric. Bot. de ſynodo epiſcopi.P.3.nu.18.f.384.T.13.P.2.

Cum iudice quomodo debeant Epiſcopi accuſati. And. Barb. de præſtantia Card.q.8.Baſil.1.P.nu.81.T.13.P.2.

Debet dignior a dexteris.Reſtau.Caſtal.de Imperat. q. 88.num.8. Tom.16.& Ioan.le Cirier.de primogenitura.nume. 5.q. 3.2.lib. fol.42.Tom.10.Par.1.

Debent digniores in altiori loco. Io.Staf.de grat.expectati. &c.verbo.videndum eſt.nu.38.f.290.T.15.P.1. & Ioan. le Cirier.q.3.2. lib.de primogenitu.nu.2.f.42.T.10.P.1.

Iudices in bancho iuris diebus iuridicis ad ius redendum a mane vſque ad Veſperas.Amodeus.Iuſtin.de Caſtel. de ſindic. nu. 68.fol.337.Tom.7.
Sed hodie ſedent vbique ex forma ſtatutorum vigentium in loco,vbi ſedere debent.ibi.nu.eod.

Patriarchæ immediatè poſt Papam Hier. Gigas de reſidentia epiſcop.c.18.nu.7.f.377.T.13.P.2.
Patriarcha Greca lingua dicitur ſummus Patrum ibi.nu.6.

Primogeniti a dexteris Patris. Nic. Boer. de ord. grad. vtriuſque fori.verbo,nunc condeſcendendo.numero tertio,fol.269. Tom. decimoſexto.

Source : BIU Cujas

Proceres, & Barones ordine consueto iux. Regem vel Ducem. Mart. Laud. de princ. q 292. col. 4. f. 208. T. 16
Prothonotarij participantes post episcopos. Card. Iacobat. de cõcil. lib. 1. art. 5. nu. 2. f. 208. T. 13. P. 1.
Deberent correpiscopi post Episcopos. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 5. nu. 1. f. 28. T. 13. P. 1.
Sed hodie tales non extant, nec reperiuntur. ibi. nu. eod.
Digniores altiori loco, qui, & alijs sunt præferendi. Bon. de Curtil. de nobilit. P. 2. nu. 12. 15. f. 2. T. 16.
Immediate post episcopum est signum maioritatis, respectu inferiorum dignitatum. Io. Staphil. de grat. expectati. &c. verbo, videndum est nunc. nu. 39. f. 290. T. 15. P. 1.
In altiori loco maior dignitas nonnunquàm reputatur. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 3. nume. 108. fol. 168. Tom. decimotertio, Par. 2.
Denotat superioritatem. Henric. Bot. de synodo episc. P. 3. nu. 12. fol. 384. Tom. & Par. eisd.
In eadem mensa non debent illegitimi cum legitimis natis, nec legitimati. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 7. nume. 75. fol. 204. Tom. 13. Par. 2.
In sede Petri soli Papæ Datum. idem. Gamb. eod. tit. lib. 2. nu. 274. fol. 160. T. & P. eisd.
In synodo Episcopi debent singuli iuxta suam prærogatiuã. Henric. Bot. de syndone Episco. Par. 3. numero 9. folio 384. Tom. 13. Par. secunda.
Non decet aduocatos cum iudicibus. Ioan. Franc. Pauin. de offic. & potest. cap. sede vac. præludio. 6. nume. 5. fol. 412. Tom. decimotertio, Par. 2.
Potest Episcopus pro tribunali in quolibet loco suæ Diœcesis. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuileg. 39. nu. 5. f. 379. T. 12.
Qualiter debeant prælati in concilio. Ioann. Franc. Pauin. de offic. & potest. cap. sede vac. præludio. 6. numero 4. fol. 402. Tom. 13. Par. secunda.
Quomodo debeant Abbates, qui non vtuntur mitra. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 6. nu. 5. f. 209. T. 13. P. 1.
Et an post Canonicos cathedralis, vel eis præferantur, & vbi. ibi.
Debent concilio asciti. Pet. a Monte. de potesta. pontif. q. 5. nu. 1. fol. 147. Tom. 13. Par. 1.
Legati, & Oratores in concilio. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 7. nu. 1. f. 209. T. 13. P. 1.
Sedet princeps Venetus, tamquàm dignior in medio sex consiliariorum. Barth. Cepola. de Imp. milit. deligendo. verbo, ratione dignitatis. nu. 10. f. 313. T. 16.
Vbi debeat Dominus iudicans in causa. Vassallorum. Iacobin. de sancto Georg. de feudis. verbo, & dicti Vassalli. num. 28. fol. 223. Tom. 10. Par. 1.
Debent principes magni in concilio. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 7. nu. 4. f. 209. T. 13. P. 1.
Imperator, & Rex si adsint in concilio, & in qualibus sedibus. idem Iacobat. eod. tit. & art. nu. 7. f. T. & P. eisd.
Et in specie de sede Imperatoris. ibi.
Reges autem. ibi. nu. 9.
Et tali casu, quis erit locus diaconorum Cardinalium assistentium ibi.
Et de ornatu Imperatoris, & Regum. ibi. nu. 8. & 10.

Sedes, quid sit, & quorum sit, quo dicatur, quid in se habeat, vel contineat, & a quibus, ac quomodo sublimata.

*SEDES apostolica aliud est, & aliud est legatus de latere. Franc. de Pla. de excommunicatione. § 11. nu. 2. f. 352. T. 14.
Apostolica cunctis in orbe terrarum præfertur ecclesijs. Catal. de Boncompa. de Potesta. Papæ. post præludia. in princ. nu. 89. f. 22. Tom. 13. Par. 1.
Dicitur esse sicubi Papa sit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 3. nu. 705. f. 175. T. 13. P. 2.
Facere videtur id, quod legatus facit. Ant. Rosel. de indulgen. nu. 424. fol. 156. Tom. 14.
Habet prærogatiuam potestatis in vniuersi orbis Ecclesias, cui, qui resistit. Deo resistit. Lel. Iord. de Roma. sedis orig. &c. cap. 10. nu. 67. f. 14. T. 13. P. 2.
Et ibi de potestate Papæ plura ex Bernardo. nu. eod.
In, & de quo verificetur. And. Barb. de Card. leg. de lat. verbo, circa secundum membrum. nu. 13. f. 134. T. 13. P. 2.
Et ibi intellectus. c. cum a nobis. de testib. nu. eod.
In signum specialis Dominij aliqua sibi reseruauit, quæ in quacumque legatione per apostolicum alteri commissa non venũt vt ea infringere possit. Catal. de Boncompa. de potesta. Papæ post. præludia in princ. nu. 94. f. 22. T. 13. P. 1.
Nunquàm moritur. Ioan. Fran. Pauin. de offic. & potesta. cap. sede vac. præludio. 6. nu. 1. fol. 411. Tom. 13. P. 2. quia durat perpetuò. Bermon. Chouer. de publi. concub. verbo, apparet ergo. nu. 8. fol. 172. T. 11. P. 1. & Card. Iacobat. de concil. lib. 6. art. 4. nu. 4. fol. 286. Tom. 13. Par. 1.
Olim erat apud Antiochiam. Bermon. Chouer. de pub. concub. verbo, apparet ergo. nu. 7. f. 172. T. 11. P. 1.
Potest donata inter viuos commutare. Marian. Socin. de oblationib. libel. 19. nu. 6. f. 136. T. 14.
Quibus Canonicis causas delegare soleat. And. Barb. de præst. Card. q. 1. basil. 1. P. nu. 43. f. 67. T. 13. P. 2.
Quorum absolutionem sibi reseruauerit. Io. de Lignano. de cens. ecclesias. §. 26. nu. 3. f. 323. T. 14.
Referendarios introduxit, cum indignum quemquàm, & minus versatum, Pontifici aures abtundere, incongruam visum sit, & ad id passim omnes admittere. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. post exordium, verbo, ingressus verò. nu. me. 35. fol. 153. Tom. 13. Par. secunda.
Statuta conciliorum secundum euentum temporum in totum, vel in partem, corrigit, & emendat. Catal. de Boncomp. de Potesta. Papæ. post præludia. in princ. numero 102, fol. 23. Tom. 13. Par. prima.
Vntuersis præsidet ecclesijs. Io. a Capistra. de auth. Papæ. P. 3. 1. P. princ. nu. 2. f. 35. T. 13. P. 1.
Item cunctis præfertur ecclesijs. idem. Io. a Capistra. eod. tit. P. 2. 2. P. princ. nu. 105. f. 45. T. 13. P. 1.
Voluntate diuina fundata, & permansura, & Ideo omnia, quæ dicuntur de Romana ecclesia, illi competere existimandum est. Iacob. Simanc. de cathol. institut. tit. 24. nu. 23. fol. 149. Tom. 11. Par. secunda.
Cardinalium in vrbe consistentium æquiparatur ecclesijs episcopalib. Io. Fran. Pauin. de offic. & potest. cap. sede vac. præludio. 6. nu. 9. f. 412. T. 13. P. 2.
Constantinopolitana, quando in patriarchalem fuerit sublimata. Card. Iacob. de concil. lib. 1. nume. 54, 194. Tom. decimotertio, Par. prima.
De iure, & de facto debet esse repleta, aliàs succedit regaliæ apertura. Iul. Ferret. de re naual. verbo, venio nunc ad priuilegia. nu. 1. fol. 360. Tom. 12.
Dicitur quasi vacare Papa existẽte hæretico. Card. Iacobat. de concil. lib. 8. art. 1. nu. 4. f. 327. T. 13. P. 1.
Vacare incontinenti, quod Episcopus est translatus ad aliam sedem. Arnulf Ruzæus. de iure regal. priuileg. 41. nu. 2. & P. per totum fol. 396. Tom. 12.
Episcopalis, an per adeptionem dignitatis censeatur vacare. Arnulfus Ruzeus eod. tit. priuileg. 13. nu. 2. f. 368. T. 12.
Episcopi, quare sit in ciuitatibus. Guliel. Redoan. de simo. mentali. P. 1. c. 18. nu. 9. f. 47. T. 15. P. 2.
Et cathedræ Patriarcharum deputatæ per Petrum, vbi quòd loco Prothoflaminum sunt hodie patriarchę, & Archiflaminum loco sunt Archiepiscopi, & Flaminũ sunt Episcopi. Guliel. Redoan. de Simo. mental. P. 1 c. 16. nu. 8. f. 45 T. 15. P. 2.
Idem est quod pedum positio. Ioann. Franc. Pauin. de offic. & potest. capitu. sede. vac. prẹludio. 6. numero 23. fol. 413. Tom. decimotertio, Par. 2.
Imperij, an dicatur pro vt aliàs sedes apostolica. Restau. Castal. de Imperat. q. 87. nu. 1. f. 67. T. 16.
Olim Cõstantinopolis vrbs regia noua Roma. idem Castal. eod. eod. tit. c. 77. nu. 7. f. 64. T. eod.
Inferior potiorem dissoluere non potest. Catal. de Boncomp. de Potesta. Papę. post prẹludia. in princ. nume. 51. fol. 20. Tom. 13. Par. prima.
Nulla alia est decentior, aut magis Christo, accepta, quàm Romana. Lel. Iord. de Roma. sedis orig. &c. cap. 11. numero 20. fol. 16. Tom. 13. Par. 2.
Prẹfecti prẹtorio, & aliorum iudicum, etiam dicitur sedes. Restau. Castal. de Imperat. q. 87. nu. 1. & 2. f. 67. T. 16.
Prima est Romana ecclesia, quam Apostoli Petrus, & Paulus suo martirio consecrarunt. Fran. Arias de bello, & eius iustitia. num. 206. fol. 334. T. 16.
Principis iusti, cui non aduersatur quicquàm malignum. Aymon. Craue. de antiquita. tempo. verbo, non admitto. numero, 18. fol. 124. Tom. 17.
Propria Imperij, quę sit hodie, & olim. Restau. Castal. de Imperato. q. 77. nu. 1. f. 64. T. 16.
Quando dicatur vacare per ingressum religionis Io. Franc. Pauin. de offic. & potest. cap. sede. vac. præludio. 7. & vlt. nu 10. fol. 413. Tom. 13. Par. 2.
Vel quasi vacare, quo ad iurisdictionem capituli. ibi. nu. 14.
Participium, vacante, multipliciter assumitur in iure. ibi. nu. 1.
Romana est similis auro puro, quia, quantò magis exagitatur, tantò magis fit illustris. Ioan. Hier. Alba. de potest. Papę. nu. 258. fol. 81. Tom. 13. Par. 1.
Seruanda est. Guliel. Duran. de modo gener. concil. celeb. Par. 1. rub. 3. nu. 6 f. 154. T. 13. P. 1.
Super omnes alias principatum obtinet. Marc. Mant. dialog. de concil. nu. 77. f. 186. T. 13. P. 1.
Santę Romanę Ecclesię primatum omnium Ecclesiarum, tenet, & sine ea maiores causas tractari, nec damnati Episcopos posse. Lel. Iordan. de Roma. sedis orig. &c. cap. 3. nu. 46. fol. 5. Tom. 13. Par. secunda.
(Terminus) multipliciter sumitur. Ioan. Franc. Pauin. de offic. & potest. capitu. sede vac. prẹludio. 6. num. 1. fol. 411. Tom. decimotertio, Par. secunda.
Vacare, dicitur, cum de Papatu contenditur. Pet. a Monte. de potesta. Pontif. rub. de concilij prẹeminentia. nume. 2. fol. 148. Tom. 13. Par. prima.
Ficte, si prẹlatus a paganis, siue sciſmaticis, capiatur, aut captiuus detineatur. Io. Fran. Pauin. de offic. & potest. cap. sede vac. prẹludio. 7. & vlt. nu. 13. f. 413. T. 13. P. 2.
Per adeptionem, incompatibilis. ibi. nu. 11.
Per lapsum temporis de promouendis, & consecrandis. ibi. numero duodecimo.

Sedes in nominatiuo plurali, quæ & quales.

*SEDES Patriarcharum Principalium, quæ sint post Romanam. Marcus Mant. Dialog. de concil. numero 76. folio 186. Tom. 13. Par. prima.

Quatuor

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Quatuor Patriarchales Romæ ſunt.ibi.nu.79.

*SEDET aduocatus antiquior in Francia pro iudice ordinario.Pet. Rebuf de nominationib.q.12.princ.nu.30.fol.317.T.15.P.2.

Cardinalis Hoſtienſis immediate poſt Papam,& omnes alios Cardinales præcedit Mart.Laud.de Card.quæſt. 38. colum. 2.f.60. Tom.13.Par.2.

Imperator in conciſtorio,& capella immediate ad latus Papæ ſiniſtram.Io.Franc.Pauin.de offic.& poteſt. c. ſede vac.præludio.6. nu.11.f.412. T.13.P.2.

Primogenitus Regis ad dextris Regis.Ioã.Stafil.de grat.expectat. verbo,videndum eſt nunc.nu.40.f.290.T.15.P.1.

Sedi qui ſubiaceant, & ſubiacere debeant, & qui teneantur obedire.

*SEDI Apoſtolicæ cauſæ fidei ab omnibus Epiſcopis referendæ. Conrad.Brun.de hæret.c.5.nu.15.f.298.T.11.P.2.

Apoſtolicæ cauſa ſanctæ religionis, tanquàm omnium Eccleſiarũ capiti referri debet. Lelius. Iord.de Roma.ſedis orig.&c.cap.4. nu.9.fol.6.Tom.13.Par.2.& cap.10.eod.tit.nu. 41. vbi dicit etiã quod hæc eſt regula per vniuerſum orbem ſeruata.fol.14.Tom. & Par.eiſd.

Et non Papæ quando abſolutio intelligatur reſeruata. Pet. And. Gamb.de auth.leg.de lat.lib.8. verbo,legatus de lat. nu. 15.fol. 215.Tom.13.Par.2.

Immediate ſubiectus,quid importẽt hæc verba.Pet. And. Gamb. de poteſt. leg. de lat.in exordio nu.16.fol.115.Tom.decimotertio,Par.ſecunda.

Mittenda ſunt acta ſi inquiſitor non erit concors in ſententiando cum Epiſcopo Conrad. Brun.de hæret. cap. 2.nume.8.fol.310. Tom.11.Par.2.

Mittendi ſunt effractores Eccleſiarum,ſeu ſpoliatores. Steph. Aufrer.de poteſt.eccleſ.ſuper laicis,&c.in princ.nume. 39.fol.299. Tom.decimoſexto.

Omnia contra Epiſcopos mittere debent, & referre inquiſitores hæreſis,quia ipſi non poſſunt contra Epiſcopos procedere, cum in generali mandato inquiſitionis criminum non cõtineatur ſimilis poteſtas.Conrad.Brun.de hæret.capitu.2. nume.25.& 26. Tom.11.Par.2.

Preces porrectæ ſiue in ſcriptis,ſiue ſine ſcriptis non ſunt deſpicie dæ.Lel.Iorda.de Roma.ſedis.orig.&c.capitu.5.numero 6.fol.6. Tom.13.Par.2.

Præfuere complures ex ſacerdotibus nati.Bartho. Cæpola de Impera.milit.deligen.nu.34 f.318.T.16.

Quæ ſint reſeruata remmiſſiuè.Pet de Baiſio directo.electio.cap. 31.2.P.nu.3,f.390.T.15.P.1.

Quiſquis aſſerens ſe Chriſtianum ſi non vult obedire,peccatum Paganitatis incurrit.Fran.Vargas. de auth. Pontif. confirmatio. 13.nu.7.f.122.T.13.P.1.

Reſeruata diſpenſatio,quod quis poſſit eſſe triplex in Eccleſia.Pet. And.Gamb.de auth.leg.de lat.lib.2,nume. 350. fol. 162. Tom. 13.Par.ſecunda.

Quæ ſint, remiſſiuè Gondiſſal,Villadiego de leg.q.14.nu. 50.fol. 273.Tom.13.Par.2.

Romanæ a domino data eſt ligandi, & ſoluendi ex ſpeciali priuilegio.ſuper alios poteſtas Lælius Iorda.de Roma.ſedis orig.c.5. nu.5.fol.6.Tom.13.P.2.

Cui omnis eſt ſubiecta, ceſſit Antiochena, quę olim prima erat. Lælius Iord.de Rom.ſedis orig &c.cap.10.nume. 18. fol. 13.T. 13.Par.ſecunda.

Seruatum eſt diuino iudicio Epiſcoporum iudiciũ.Conrad. Brun. de hæret.c.2.nu.27.f.310.T.15.P.2.

Submittitur Imperator.Ioan.a Capiſtra. de vſuris, ſeu cupidita.in princ.nu.90.f.97.T.7.

Summarum diſpoſitiones cauſarũ, & negotia Eccleſię ſunt a Domino vt capiti tradita.Lælius. Iorda. de Roma. ſedis orig.&c.c. 10.nu.17.fol.13.P.2.

Tranſmittenda ſunt acta aliquorum inquiſitorum ex hæreſi. Cõrad.Brun.de hęret.capitu.5.nume. 3. fol. 297.Tom. vndecimo, Par.ſecunda.

Et referenda dubia qualiacumque & quęſtiones fidei non deciſę.Ioan.Hier.Alban.de poteſt.Papę.Par.2.num.73.fol.75.Tom. 13.Par.prima.

Vti ad ſedem Petri ibi.

*SEDIA, quę nam ſit nauis?Iulius,Ferret. de re naual.nume.29.fol. 330.Tom.12.

Sedis acta,& auctoritas quę & qualis ſit,& in quibus ac quando requiratur conſenſus.

*SEDIS Apoſtolicę acta,vel legati diuerſimodè ſpecificari, & vnius appellatione alterum non venire.Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat.in exordio.nu.47.f.151.T.13.P.2.

Apoſtolicę appellatione comprehenditur legatus de latere. Maria.Socin.de oblationib.libel.19.nume.8.fol.136.Tom. 14. & Nic.Boer.de Card.leg.de lat.verbo,de Throno Dei. nume.14. fol.144.Tom.13.Par.2.

Et quando.Pet.And.Gamb de autho. leg. de lat. lib.5. verbo,vt rem hanc.nu.116.f.187.T.13.Par.2.& idem Gamb. iterum eod. tit.lib.2.nu.311.f.161.T.& P. eiſd.

Authoritas præſumitur interueniſſe quando cum diuturnitate temporis concurrit ſcientia eius, cuius requirebatur conſenſus. Guliel.Redoan.de reb.eccleſ.non alien.caſu.8.num. 16.fol.451. Tom.15.Par.2.

Authoritate fiunt omnes translationes Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum.Arnulf.Ruzęus.de iure regal.priuileg. 41. num.7. fol.396.Tom.12.

Camerarij poteſtas in quo præcipue verſetur. Sebaſt. Vanci. de nullitatib.Rub.de nullitate ex defect.iuriſdict. deleg. nume.10. fol.395.Tom.4.

Conſenſus quando celeritas adſit,ſi ita commode non poteſt haberi.prælatus alienat non obſtante conſtitutione ambitiosè.Guliel.Redoan.de reb.eccleſ.non alien. rub. 12.nume. 14. fol.414. Tom.15.Par.2.

Contemplatione ſi aliquando reſeruatio fieri contingat, an contemplatione beneplaciti Papę diuerſimodè deiudicari intelligatur.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat lib.3.num.196.f.169. Tom.13.Par.2.

Decreta immutare non poſſunt inferiores prælati.Bermon.Chouer de pub.concub.verbo,hoc enim verbum.nume.15.fol.161. Tom.11.Par.1.

Et pontificis maximi autho.ac poteſta.negant Luterani.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.titu.45.nume.15.fol.167.Tom. vndecimo,Par.ſecunda.

Et quomodo talem authoritatem, & poteſtatẽ leuare ſtudeant Luterani,videas.ibi.nu.16.

Factum dicitur(interpretatiue tamen) quod a legato factum fuit. Pet.And.Gamb.de poteſt.leg.de lat.in exordio.nume. 43.f.151. T.13.P.2.& iterum idem Gamb.eod. tit.lib.2.nu.404.& 414.fol. 162.T.& P.eiſd.& lib.5.eod.tit.verbo,erigere poſſunt.num.15. fol.184.T.& P.eiſd.

Imperiũ auctum extitit operibus Charitatis gratis Deo, & hominibus.Pet.And.Gamb.de autho.leg de lat.lib.7.nu.128.fol.204. Tom.13.Par.2.

In neceſſitatibus non prodeſt immunitas. Nic. Moron. de fide treug.& pace.quęſtio.120.numero 115.folio 438.Tom.vndecimo,Par.prima.

Indulti nõ poſſe clericos diſponere de redditibus eccleſiaſt. Frã. Sarment.de redditib.eccleſias.capitu.8.nume. 3. fol. 379. Tom. 15.Par.ſecunda.

Inuaſor poteſt a laicis impunè repelli. Steph.Aufrer.de poteſta. ſecul.ſuper eccleſiaſt.perſo.regul. 3. numero vigeſimoſecundo, fol.293.Tom.16.

Iudices delegati ad vniuerſitatem cauſarum, & in cauſis fidei ſunt inquiſitores. Ioan. Royas de hęret.numero 438.folio 217. Tom.11.Par.2.

Declaratur.ibidem.440.& 441.

Eſt eis iuriſdictio ſimul,& inſolidum competit.ibi.nu.439.

Et in cauſis non tangentibus fidem ſine Epiſcopo procedunt ibi.nume.444.

Et quando priuate,non cumulatiue.ibi.nu. 443.

Et quòad ordinarios cumulatiuè, non priuatiuè, & in quibus. ibi.nume.442.

Iuriſdictione,in quibus legatus fungatur.Ioan.Franc. Pauin.de viſitationib.q.2.1.P.nu.28.f.180.T.14.

Iuſta non cuſtodientes ſunt excommunicandi.Io. de Lignano.de cenſ.eccleſias.§.21.nu.6.f.320. T.14.

Legati a legatis imperatoris qualiter diferant. Pet. And. Gamb. de autho.leg.de lat.lib.2.nume.84.fol.157. Tom. decimotertio, Par.ſecunda.

Legatus dignitates electiuas per pręuentionem conferre non poterit.Ioan.de Selua de benef.Par.2.quęſtio.1.nume. 30. fol.31. Tom.15.Par.1.

Et an poſſit vnire eccleſiam ſine conſenſu ſui capituli cathedralis eccleſię,vide Petrum de Peruſio de vnione eccleſ. cap. 5. nu. 18.fol.239.Tom.15.Par.1.

Loco deputantur legati ad id potiſſimum vt cunctis prouincię neceſſitatib.occurrant,corrigenda corrigant, & aſpera in plana conuertant,Pet.And.Gamb.de auth leg.de lat.lib.7.nu.195.fol. 205.Tom.13.Par.2.

Locum tenet legatus.idem.Gamb.eod.titu.lib.2.nu. 181.fol.159. Tom.& Par.eiſd.

Nomine Papæ,& legatus venit. Gondiſſal. Villadiego de legat.q 15.nu.19.f.277.T.13.P.2.

Partem immediatam Cardinales cenſeri, & illius patrocinium eiſdem cõpetere.Pet.And.Gamb.de auth. leg. de lat.lib.8.rub. quid poſſit legatus nu.13.fol.215.T.13.P.2.

Poteſtas vnde fuerit aucta.Card.Iacoba.de concil.lib. 10. artic.8. nu.17.18.&19.f.397.T.13.P.1.

Præcepta contemnens eſt hæreticus. Paul. Girlan. de hæret.q.2. nu.5.fol.25.T.11.P.2.

Qui non cuſtodiunt,debent excommunicari.Beat. Anto. de excommuni.c.75.nu.25.f.383.T. 14.

Priuilegia non poſſunt minui,infringi, nec commutari. Io. Hier. Alba.de poteſta.Papæ.P.1.nu.123.f.70.T.13.P.1.

Priuilegio,an laici poſſint conferre beneficia, vel eligere.Reſtaur. Caſtal.de Imperat.q.100.nu.13.& 17.fol.72.T.16.& Hier.Gigas de penſionib.eccleſias.q.21.nu.5.f.337.T.15.P.1.

Priuilegium eſt ab Apoſtolis ſtatutum, illeſum conſeruatum de iudicandis Epiſcopis.Læl.Iorda.de Rom.ſedis orig. &c. cap.3. nu.33.f.4.T.13.P.2.

Regiſtra propemodũ eſſe infinita. Pet. And. Gamb. de auth.leg. de lat.lib.8.verbo,legati in concilijs prouincialib.nume.40.fol. 214.Tom.13.Par.2.

Romanæ vnitas quæ caput eſt omnium eccleſiarum,eſt procurãda.Lęlius Iord.de Rom.ſedis orig.&c.cap. 10. nume. 56.fol.14. Tom.13.Par.2.

Conſtantino-

Source : BIU Cujas

Constantinopolitanæ erectio Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. num. 58. fol. 326. T. 13. P. 1.
Et vbi fuerit constituta prima post Romanam. ibi.
Vacatione existente, obeuntur ne in capitulari comitiatu ea munera, quæ ad functionem pertinent ordinis Pōtificalis? Christoph. Roffiniac. de benef. c. 8. nu. 2. f. 259. T. 15. P. 2.
Vacantis tempus deducitur in computatione temporis fatalium. Robert. Lancellot. de attenta. c. 12. nu. 51. f. 347. T. 5.

Seditio quid sit, qualis dicatur, & quomodo committatur vel quando, & a quibus.

SEDITIO a Fabio Ambasto tribuno plebis excitata qualis fuerit. Albert. Brun. de seditio. c. 3. nu. 14. f. 100. T. 11. P. 1.
A seorsum eundo dicta. Conrad. Brun. de seditio. cap. 1. nu. 1. f. 98. Tom. 11. Par. 1.
Anamabtistarum monasterij vnde ortum habuerit. Conrad. Brun. de seditio. c. 5. nu. 3. f. 112. T. 11. P. 1.
Apud Antiochiam inter Anianos, & catholicos orta. idem Cōrad. Brun. eod. tit. c. 11. nu. 8. f. 115. T. & P. eisd.
Anianorum contra Grisostomum pernitiosa. idem Conrad. Brun. eod. tit. c. 10. nu. 7. f. 114. T. & P. eisd.
Leoncio Aniano Antiochenam ecclesiam gubernante. idem. Cōrad. Brun. eod. tit. c. 11. nu. 5. & 6. f. 115. T. & P. eisd.
Caij Gracchi, & Fuluij Flacci qualis fuerit, & eius exitus Conrad. Brun. de seditiosis c. 17. nu. 2. f. 119. T. 11. P. 1.
Canuleij Tribuni plebis Romæ aduersus patres. idem Brun. eod. tit. c. 4. nu. 16. f. 112. T. & P. eisd.
Choræ datham, & Abyron contra moysem, & Aaron. Albertin. Brun. de seditio. c. 3. nu. 7. f. 100. T. 11. P. 1.
Qualis fuerit, & qualiter perierint qui in seditione fuerunt. Nico. Boe. de seditio. verbo. 7. & vlt. præsuppono. num. 45. fol. 97. Tom. 11. Par. prima.
Contra Tarquinium superbum vnde orta. Conrad. Brun. de seditio. c. 5. nu. 6. f. 112. T. 13. P. 1.
Describitur. Conrad. Brun. de seditio. lib. 1. cap. 1. numero 3. fol. 99. Tom. 11. Par. 1.
Dicitur bellum ciuile, & differt a rixa. idem Brun. eod. titu. & cap. nume. 10.
Et perturbatio quietis seu pacis publicæ. Nic. Boer. de seditio. verbo 2. præsuppono. nu. 1. f. 92. T. 11. P. 1.
Differt a rebellione. Albert. Brun. de seditio. lib. 1. cap. 1. nu. 12. fol. 99. Tom. 13. Par. 1.
Ab æmulatione inter ciues. idem Brun. eod. titu. & cap. nume. 14. Tom. & Par. eisd.
Diuiditur in factionem, & rebellionem, & quæ vtraque sit. idem Brun. eod. tit. & libro. c. 4. nu. 1. f. 100. T. 11. P. 1.
Domestica, nisi cito comprimatur, vix ad concordiam reduci potest. Conrad. Brun. de seditio. capitu. 4. nume. 5. fol. 128. Tom. 13. Par. prima.
Quæ sit. Albert. Brun. de seditio. lib. 1. cap. 2. num. 6. fol. 99. Tom. 11. Par. prima.
Est crimen graue, & enorme. Nic. Boer. de seditio. verbo. 7. & vlt. nu. 1. fol. 95. T. 11. P. 1.
Est quælibet Hæresis per se. Conrad. Brun. de seditio. c. 10. nume. 8. fol. 114. T. 11. P. 1.
Et discordia generatur si alijs alleuiatis, alij nimis in collectis grauentur. Nic. Boer. de seditio. in princ. numero 3. fol. 90. Tom. 11. Par. prima.
Et tumultus non patitur moram, & propter illum sedandum multa permittuntur illicita. Læl. Iorda. de Rom. sedis orig. capitu. 12. nu. 4. f. 16. T. 13. P. 2.
Ex causis bona, vel mala iudicanda est. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. c. 2. nu. 12. f. 133. T. 11. P. 1.
Ex paruis initijs est, & nisi extinguatur in infinitum crescit. idem Conrad. Brun. eod. utu. lib. 4. capitu. 4. numero 3. fol. 128. Tom. 13. Par. prima.
Ex Tyrannis quomodo differāt. idem Conrad. Brun. eod. tit. lib. 1. c. 1. nu. 7. fol. 99. T. & P. eisd.
Facilius oritur si delicta nō puniātur. Nic. Boer. de seditio. in princ. nu. 4. fol. 90. T. 11. P. 1.
Facta in vna ciuitate non potest de ea cognoscere iudex alterius ciuitatis. Nic. Boer. eod. tit. verbo. 7. & vltimo. nu. 3. fol. 95. Tom. & Par. eisd.
Fit per turbulentiorem Populi motum. Conrad. Brun. de seditio. lib. 1. c. 1. nu. 1. f. 98. T. 11. P. 1.
Generatur per proprij commodi procurationem. Nic. Boer. de seditio. in princ. nu. 1. f. 89. T. 11. P. 1.
In Alexandria sub Theodosio Imperatore inter gentiles, & Christianos, cruenta. Conrad. Brun. de seditio. cap. 10. nu. 12. fol. 114. Tom. 11. Par. 1.
In Appium Claudium Decemuirum vnde orta. Conrad. Brun. de seditio. c. 5. nu. 7. f. 112. T. 11. P. 1.
Inter Arrianos, & catholicos apud Mediolanum pernicioſa. idem Brun. eod. tit. c. 11. nu. 7. f. 115. T. 11. P. 1.
Carnem, & spiritum quàm sit periculosa, & grauis. Albert. Brun. de seditio. lib. 1. c. 2. nu. 2. f. 99. T. 11. P. 1.
Et ibi assignatur ratio nu. 3.
Catholicos, & hæreticos pernicioſa. Conrad. Brun. de seditios. c. 10. nu. 6. f. 114. T. 11. P. 1.
Duos Iuuenes in nuptias eiusdem tendentes. Conrad. Brun. de seditio. c. 13. nu. 3. f. 116. T. 11. P. 1.
Eleazarū Ducem Militum temporibus Claudij Imperatoris, & Pontifices ac Phariseos. idem Conrad. Brun. eod. tit. cap. 10. nu. 5. fol. 114. Tom. 11. P. 1.
Gaianitas, & Theodosianos. idem Brun. eod. tit. cap. 11. nu. 9. f. 115. T. & P. eisd.
Iudęos, & Syros circa Cæsaream. idem Brun. eod. titu. cap. 8. nu. 2. f. 113. T. & P. eisd.
Tribum Beniamin, & alias Tribus vnde orta sit. Conrad. Brun. de seditio. cap. 12. nu. 12. f. 116. T. 11. P. 1.
Iudæorum aduersus Christianos, eorumque facinus contra infantulum Christianorum. Conrad. Brun. de seditio. cap. 10. num. 16. & 17. f. 115. T. 11. P. 1.
Liuij Drusi, & aliorum Romanorum qualis fuerit. Nic. Boer. de seditio. in princ. nu. 21. f. 90. T. 11. P. 1.
Lucij Catilinæ olim Romani qualis. idem Boer. eod. tit. & loco. nume. 14. f. T. & P. eisd.
Malum est, quia est priuatio alicuius boni. Conrad. Brun. de seditio. lib. 3. cap. 1. nu. 1. f. 121. T. 11. P. 1.
Marij, & aliorum Romanorum militum qualis fuerit. Nic. Boer. de seditio. in princ. nu. 16. f. 90. T. 11. P. 1.
Matronarum Romanarum abrogationem legis Oppię petentium, & quid dicta lex statuerit. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. cap. 3. nu. 4. & 5. f. 133. T. 11. P. 1.
Monastica inter carnem & spiritum periculosa est. Conrad. Brun. de seditio. lib. 4. cap. 4. nu. 4. f. 128. T. 11. P. 1.
Mota tempore quo, bellum cum externis geritur seueriori pœna digna est, quàm quæ tempore pacis. Conrad. Brun. eod. tit. lib. 5. cap. 7. nu. 10. f. 136. T. & P. eisd.
Non semper est crimen. idem Brun. eod. tit. lib. 5. cap. 2. nu. 7. f. 133. T. & P. eisd.
Ob dissimilitudinem orta tolli non potest nisi dissimilitudine sublata. idem Brun. eodem titu. libro sexto. cap. 5. nume. 8. fol. 143. T. 11. P. 1.
Ob monetæ mutationem Parisijs fuit tempore Ioannis Regis. Nicol. Boer. de seditio. in princip. numero 27. folio nonagesimo primo. T. 11. P. 1.
Opponitur iustitiæ, & communi bono. Nic. Boer. de seditio. verbo septimo & vlt. nu. 44. f. 97. T. 11. P. 1.
Orta auaritia eorum, qui Rempublicam regunt, quomodo extinguatur. Conrad. Brunde seditio. libro 6. cap. primo. num. 4. f. 139. T. 11. P. 1.
Pacis & concordiæ priuatio est. Conrad. Brun. de seditio. lib. 3. c. 1. nu. 4. f. 121. T. 11. P. 1.
Parisiana ob nouum tributum genus institutum, Carolo sexto regnante. Conrad Brun. de seditio. capit. 16. numero 11. folio 119. T. 11. P. 1.
Plebis Norimbergensis aduersus se natum anno 1539. idem Brun. eod. tit. cap. 10. nu. 3. f. 107. T. 11. P. 1.
Politica, quæ sit. idem Brun. eod. tit. lib. 1. cap. 2. num. 7. fol. 100. T. & P. eisdem.
Potest esse vbicunque est hominum multitudo. idem Bru. eod. tit. & lib. cap. 1. num. 5. f. T. & P. eisd.
Propter additum mithræ Alexandriæ Christianis pernicioſa. idem Brun. eodem titu. cap. decimo. numero decimo. folio 114. T. & P. eisdem.
Appij scelus in Virginij filiam perpetratum concitata fuit. idem Brun. eodem titu. capitu. decimonono. numero 8. folio 120. T. 11. P. 1.
Et ibi describitur.
Ioannem Grysostomum excitata, qualis fuerit, non semel, sed iterum. idem Brun. eodem tit. cap. vndecimo. nume. 2. & 3. fol. 115. T. & P. eisd.
Propter fit inter partes multitudinis inter se dissentientes, & bellum, & rixa differunt a seditione. Nico. Boer. de seditio. verbo, secundò præsuppono. nu. 3. f. 22. T. 11. P. 1.
Qualis in monte Pessulano fuerit tempore Caroli Quinti Francorum Regis. Nicol. Boer. de seditio. in princip. nume. 30. fol. 91. T. 11. P. 1.
Qualis a Tyberio Graccho Africano excitata fuerit. idem Boer. eo. tit. & loco. nu. 19. f. 90. T. & P. eisd.
Et ob quam rem apud Attrebatum orta fuerit temporibus Ioannis Regis. idem Boer. eod. tit. & loco. nume. 26. folio 61. T. & P. eisdem.
Quam in militibus excitauit Appij Claudij Seuitia, qualis fuerit. Conrad. Brun. de seditio. lib. secundo, cap. 5. nume. 8. folio 112. T. 11. P. 1.
Quam pernicioſior sit externo bello. idem Brun. eod. tit. cap. 4. nume. 10. f. 123. T. & P. eisd.
Quam pestifera, & pernitiosa sit Reipublicæ. Iacob. Simanc. de Cathol. institut. titu. quadragesimo sexto. numero 18. folio 180. T. 11. P. 2.
Quando ex aliquo opere oritur illud opus destrui debebet. Ludouic. Montal. de reprobatio. sentent. Pilati. arti. secundo. num. 14. f. 12. T. 14.
Quanta fuerit Luteciæ aduersus Carolum Regem Ioannis Regis primogenitum. Nicol. Boer. de seditio. in princip. num. 29. fo. 91. T. 11. P. 1.
Quæ in loco sacro concitatur atrocior est, quàm quæ in prophano. Conrad. Brun. de seditio. libro quinto, cap. 7. num. 9. fol. 136. T. 11. P. 1.
Quid propriè dicatur, & vnde. Ludouic. Montal. de reprobat. senten. Pilati. artic. 2. nu. 1. f. 2. T. 14.
Quid sit, & in quibus loc ū habeat. Nic. Boer. de seditio. verbo, secundo præsuppono. nu. 4. f. 92. T. 11. P. 1.
Romanæ plebis contra potentiores propter æs alienum. Conrad. Brun. de seditio. cap. 15. nu. 11. f. 117. T. 11. P. 1.
Rusticorum diœcesis Spirensis aduersus Episcopum Spirensem, & Canonicos quàm fuerit crudelis, cuius coniurationis articuli quatuordecim numerantur. Conra. Bru. de seditio. cap. decimo. nume. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

numero 4.& 5.fol.99.Tom.vndecimo,Par.prima.
In Germania anno 1525.idem.Brun.eod.tit.cap.7.nu.15.fol.144. Tom.& Par.eisd.
Sub specie euangelij anno 1525. terribilis, & pernicioſa. idem. Brun.eod.tit.c.10.nu 6.f.100.T.& P.eisd.
Verius deffinitur.Conrad.Brun.de ſeditio.lib.1.cap.1. nu.4.fol.99. Tom.11.Par.1.
Vna parit aliam.idem Brun.eod.tit.lib.3.cap.10.nu.1. f.126.Tom. & Par.eisd.
Quod exemplis etiam comprobatur.ibi.nu.2.
Vnde nomen & formam accipiat.idem Brun.eod. tit. lib.1.nu.13. fol.99.Tom.& Par.eisd.
* SEDITIONARII nunquàm in clericos ordinantur.Ioann.Franc. Pauin.de visitationib.quæstio. 2.2. Par.nume. 52.fol.194.Tom. decimoquarto.

Seditione quid operetur, & quanta incommoda oriantur, & mala.

*SEDITIONE Anamabaptistarum Rex monasterij in Vuestra alia. Rulléus. Batauus Creatus.Conrad.Brun. de seditio. cap. 16.nu. 12.Tom.11.fol.19.
Aut Ambitu principatum occupare malum est, ac pernicioſum. Tho.Actij de ludo scacchorum. numero 58. folio 185. Tomo septimo.
Clericos arcens non incidit in Canonem,si quis, suadente diabolo.Nic.Boer.de seditio.in princ.nu.7.f.90.T.11.P.1.
Et partialitate crudelitas nimia descendit, atque ex seditione fatuitas maxima oritur.idem Boer. eod. tit.in princ. num. 10.fol. Tom.& Par.eisd.
Et qua arte. Timotheus Herulus Alexandriæ Episcopatum adeptus sit.Conrad.Brun.de seditio.capitu. 15. numero 15.fol. 118. Tom.11.Par.1.
Lemouicenses Marcum exactorem tributorum.tempore Chilperici Regis interemerunt. Nic.Boer.de seditio.in princ. nu. 21. fol. 90.Tom.11.Par.1.
Militum Iulius Maximinus vna cum filio apud Aquileiam discerptus est.Conrad.Brun.de seditio.lib 6.cap.3.nume.26. fol. 142. Tom.11.Par.1.
Qui intronizatus est,etiam est excommunicatus. Io.Franc.de Pla. de excommunicatio. declaratione excommunicationum. §. 1. nu.15 fol.350.Tom.14.
Relinquentes obedientiam Dominorum suorum varijs nominibus nuncupantur.Conrad.Brun.de seditio.lib.5.cap.5.nu.3.fol. 134.Tom.11.Par.1.
Remota Arati prudentia in liberanda patria idem.Brun.eod.titu. lib.6.c.1.nu.8.f.140.T.11.P.1.
Sedanda,vel mouenda quibus consilijs vsus fuerit Catilina. Conrad Brun.de seditio.c.17.num.5.6.7.8.9.10.&11.fol. 119.& 120. Tom.11.Par.1.
Vbi oritur schisma pœna mortis non imponitur. Lud. Montalt. de reprobatio.sent.Pilati art.2.nu.7.f.12.T.14.
Vnitas ciuilis societatis scinditur, & perturbatur. Albert. Brun. de seditio.lib.1.capitu.3.numero 11.13.& 15.fol.100. Tom. vndecimo,Par.prima.

Seditionem facientes quomodo puniuntur, & quis facere dicatur.

*SEDITIONEM faciens, vel tumultum. Populus, vel vniuersitas qualiter debeat puniri.Nic. Boer.de seditio.verbo.7. & vlt.nu.6. fol.95.Tom.11.P.1.
Facientes milites ex proposito, & dolosè in exercitu Belli debent capite plecti.idem Boer.eod.titu.& loco.nume. 61.fol.98.Tom. & Par.eisd.
Grandem mouerunt Parisienses aduersus Carolum sextum ob nimiam victigalium exactionem.Nic. Boer. de seditio. in princ. nu.31.fol.91 T.vndecimo,P.prima.
Meditatus Catilina aduersus Patriam quorum commercijs vsus fuerit,Conrad. Brun.de seditio.capitu.15.nu. 5.fol.117.T. vndecimo,Par.prima.
Miles, qui per lassiuiam fecerit aliquibus rixantibus militiæ gradu debet priuari.idem Boer.eod.tit.verbo.7.& vlt.num. 63.fol. 98.Tom.& Par.eisd.
Mouit & vnus Syrus prætextu inspirationis numinum.idem Brun. eod.tit.c.16.nu. 5.f.118.T.vndecimo,P.prima.
Parit verbum stolidum.idem Brun.eod.tit.c. 13.nu. primo, f.116. Tom.& Par.eisd.
Qua causa motus populus. Israel. contra verbum Beniamin mouerit.Conrad. Brun.de seditio.c.15.nu.10.fol. 117. Tom. vndecimo,Par.prima.
Qualem mouerint scholares Parisienses aduersus ciues tempore diui Ludouici Regis Nic. Boer.de seditio.in princ.nu.22.fol.91. T.vndecimo,P. prima.
Et Pastorali in Francia,& qui fuerint isti Pastorali. idem Boen.ibi. numero eod.
Gandenses ob nimiam pecuniarum exactionem aduersus Ludouicum Flandrensium comitem excitarint.idem Boer. eod.tit.& loco nu.33 f.91.T.& P.eisd.
Quantam fecerint Luterani tempore Caroli sexti. idem Boer. eod.titul. & loco numero 34. 35. & 36. folio 91. & 92.Tom.& Par. eisd.

Seditiones quomodo oriantur & excitentur, a quibus excitatæ fuerint, & qua de causa.

*SEDITIONES aliquando casu oriuntur. Conrad. Brun. de seditio. c.13 nu.2.f.116.T.vndecimo,P.prima.
Aliquando ex populi negligentia oriuntur.Conrad. Brun. eod.tit. c.12.nu.13.f 116.T.& P. eisd.
Causantur etiam aliquando ex fœnore quod & deterimum auaritiæ genus, propter quod subditi facile prouocantur. idem. Brun.eod.titu.lib.2.capitu.2.numero 19.fol.111. Tom. vndecimo,Par.prima.
Contra hominum multitudinem corroborantur. Conrad. Brun. de seditio.c.15.nu.13.f.118.T.& P.eisd.
Duæ plebis Romanæ contra senatum.idem Brun.eod.tit. c. 17.nu. 12.f.120.T.& P.eisd.
Et Bella ciuilia post Marium,& Syllam. Conrad. Brun. de seditio. c.9.nu.15.f.126.T.vndecimo,P.prima.
Et Schismata nascuntur ex hæresibus, sicut etiam hæreses. Conrad.Brun.de hæret.capitu.decimoquinto,nume.primo,& 4.fol. 293.To.vndecimo,P.2.
Ex ambitu ortæ quibus remedijs supprimantur.Conrad. Brun.de seditio.lib. 6. capitul.2. numero 27. folio 141. Tom.vndecimo, Par.prima.
Ex quatuor generibus causarum oriuntur,efficiente,materiali formali,& finali.idem Brun.eod.tit.lib.2.c.primo,nu. primo,folio 110.Tom.vndecimo,P.prima.
Fiunt propter diuersitatem religionis.Conrad. Brun.de seditio.c. 10.nu.primo,f. 114.T.vndecimo,P. prima.
Propter præpotentiam, & incrementum excessuum.idem.Brun. eod.tit.lib.2.c.6.nu.2.f.112.T.vndecimo,P.prima.
Item propter contemptum.idem Brun.eod.titu.& libro c.4.nu. primo,f.111.T.& P.eisd.
Gracchorum excitatæ,legibus agrarijs, initium fuerunt bellorum ciuilium.Conrad.Brun.de seditio.cap.9.nu.2.f.125. Tom. vndecimo,Par.prima.
Quales fuerint. Albert. Brun. de seditionib. lib. primo,c.3.nu.12. fol.100.T.vndecimo,P.prima.
Grauius,& mitius secundum circumstantias puniendæ sunt.Conrad.grun.de seditio.lib.5.cap.primo,nume.6.fol. 132. Tom.vndecimo,Par.prima.
In Republica oriuntur propter incrementum excessuum.Conrad. de seditio.capitu.7.numero primo, folio 113. Tom. vndecimo, Par.prima.
Et id quomodo.ibi nu.6.
Interdum inter sacros Magistratus oriuntur.idem Brun. eod.titu. c.9.nu.4 f.114.T.& P.eisd.
Inter gentiles,& Christianos pernicioſe.idem Brun.eod.titu.c.10. nu.9.f.114.T.vndecimo,P.prima.
Magnæ sepæ a malis concitatæ sunt.Conrad.Brun.de hæret. c. 11. nu.7.f.291.T.vndecimo,P.2.
Mediolani per Arrianos.Conrad.Brun.eod.tit.de hæret.c. 15. nu. 14.f.293.T.vndecimo,P.2.
Nobilium & plebeiorum inter se frequentiores sunt, & crudeles. Conrad.Brun. de seditio.capitu.9.nume. primo,fol. 114. Tom. vndecimo,Par.prima.
Et assignatur ratio ibi.nu.2.
Omnium maximè oriuntur ex negligentia in coercendis subditorum delictis.Conrad.Brun.de seditio.c. 12. nu.vndecimo,folio 116.T.vndecimo,P.prima.
Oriuntur ex contemptu partium inuicem se spernentium. idem. Brun.eod.titu.lib.2.capitu.4.nume.decimoquinto, f.112.Tom. vndecimo,P.prima.
Propter facilitatem & negligentiam principum seculariũ in his rebus quæ ad prophanarum rerum administrationem pertinet. Conrad.Brun.de seditio. capitu. 12.nume.10.fol.116. Tom.vndecimo,Par.prima.
Quod exemplis comprobatur. ibi.
Per Arij hæresim.Conrad. Brun.de hæret.cap.15.nume.8.fol.293. Tom.vndecimo,Par.2.
Per Donatistas.ibi.nu.9.
Per metum Tyrannicum concitatæ quibus remedijs submoueantur.Conrad. Brun.de seditio lib.6.c.3.nu.11. & vsque ad. 45.fol. 141.& 142.T.vndecimo,P.prima.
Propter metum Tyrannidis concitantur.idem Brun. eod.lib.tit.& c.nu.3.f.T.& P.eisd.
Quamplures inter Catholicos in electione prælatorum. Conrad. Brun.de hæret.capitu.decimoquinto,numero 12.fol.293.Tom. vndecimo,Par.2.
Quanta mala pariant,& quanta incommoda. Conrad. Brun. de seditio.lib.3.capitul. 4.numero 5. & 8.fol.123.Tom.vndecimo, Par.prima.
Quædam bonæ,& vtiles.Conrad. Brun.de seditio.lib. 5.c.2.nu.vndecimo,fol.133.T.vndecimo,P. prima.
Quo remedio facilè tollantur.idem Brun.eod.tit.cap.10.nu. 3. fol. 132.T.& Par.eisd.
Quomodo ex deliberatione oriuntur.idem Brun.eod. tit. cap.17. nu.4.f.119.T.vndecimo,P.prima.
Rauennæ per Iconoclastas.Conrad. Brun.de hæret.c.15.nu.10.fol. 293.T.vndecimo,P.2.
Rusticorum in Germania idem Brun.eod.titu.& c. nu. vndecimo, fol.T.& Par.eisd.
Sepe. propter discordias collegarum in eodem officio commouentur,& propter artis dissimilitudinem inter eosdem artifices.

Conrad.

Source : BIU Cujas

Conrad.Brun.de ſeditio.capitu.9.nume.5.& 6.fol.114.Tom.vndecimo,Par.prima.
Variæ, & immanes populorum Romanorum tempore contra eorum legatos.idem Brun.eod.tit.cap.9.nu.3.fol.125.Tom.vndecimo,Par.prima.
Ex auaritiæ radicibus.idem Brun.eod.tit.lib.2.cap.2.num. 21.fol. 111.T.& Par.eiſd.
Gallieni temporibus fuerunt.idem Brun.eod.tit.& lib.cap.4.nu. 11.f.112.T.& P.eiſd.
Vi armata ſupprimi poſſunt & extingui.idem Brun.eod.tit.lib.4.c. 10.nu.1.f.132.T.11.P.1.

Seditiones in caſu accuſatiuo qui fecerint, & quid pariat.

*SEDITIONES, & propoſitum indicant conuiuia. Franc.Caſo.de maleficijs capitu.primo,numero quarto,fol.284.Tom. vndecimo,Par.prima.
Facere,& ſępæ ad eas commouentur mulieres, quod Amazonum probatur exemplo.idem Brun.eod.tit.lib.5.cap.3.nu.3.fol.133. T.vndecimo,P.prima.
Fugere,qui debeant & crimina, quæ ex ſpartialium ſeditionibus oriantur Nic.Boer.de ſeditio in princ.nu.13.f. 90. Tom.vndecimo,Par.prima.
Parit,& Bella,ordinis prætermiſſio, quo res omnes conſeruantur. idem Brun.eod.tit.lib.6.cap.5.nume.3.& 4.fol.143.Tom.vndecimo,Par.prima.
Et quanta bona ſint,ordinis.vide ibi.nu.6.& 7.
Pariunt tumultus ſubitanei.idem Brun.eod.tit.c.17.nu. 1.fol.119. Tom.& Par.eiſd.
Quatuor cruentas lex agragria peperit.idem Brun. eod.tit. cap.9. nu.6.fol.107.T.11.P.1.& idem Brun.de hæret.c.11.nu.9.fol.241. T.vndecimo,Par.2.
Sedandas,eloquentia eſt aptiſſimum inſtrumẽtum.Conrad. Brun. de ſeditio.capitu. decimooctauo,numero 3.folio 120. Tom.vndecimo,Par.prima.
Quod exemplis comprobatur ibi.nu.4.& 5.

Seditioni fauentes & incumbentes quomodo puniantur.

*SEDITIONI alia facinora adiungens grauius puniendus eſt.Conrad. Brun.de ſeditioſ.lib.5.capitu.10.num.primo,fol.137.Tom. vndecimo,Par.prima.
Fauens,hoſtes adiens, patriam prodens, viarum agreſſor, fur famoſus,& Pupillę corruptor, morti traduntur, & alij vt ibi. Guliel. Bont.caſus in quibus pœna mortis,&c. nu. 4.fol. 328. Tom. vndecimo,Par.prima.

Seditionibus qui affligantur, & quare & quid mutetur,quomodo ſit obuiandum.

*SEDITIONIBVS, & alijs perſequutionibus permittit nos affligi Deus propter peccata noſtra.idem Conrad. Brun.eod. tit.lib.2. c.13.nu.7.f.116.T.& P.eiſd.
Incommoda proueniẽtia,quædam ad corpus Reipublicæ,& quædam ad ſingulas eius partes referuntur. Conrad. Brun. de ſeditio.lib.3.c.5.nu.1.f.123.T.11.P.1.
In tempore occurrere potiſſimum remedium eſt. idem Brun.eod. tit.lib.4.c.4.nu.2.f.128.T.& P.eiſd.
Leges tabellariæ fuerunt inuentæ, quæ permittebant ſuffragia. Conrad. Brun.de hæret.capitu.12.nume.4.fol.291. Tom. vndecimo,Par.2.
Multæ leges abrogatæ,& ſubrogatæ ſunt.idem Brun. eod.titu.de hæret cap.11.nu.8.f.291.T.11.P.2.
Multis Corcira obnoxia.idem Brun.de ſeditio.cap.16.num.15.fol. 119.T.vndecimo,P.1.
Mutatio ſtatus Reipublicæ oritur. Conrad. Brnn.de ſeditio. lib.3. c.7.nu.1.f.124.T.11.P.1.
Mutatur Ariſtocratia ſiue optimatum poteſtas. Conrad. Brun.de ſeditio.lib.3.c.7.nu.15.f.124.T.11.P.1.
Et quomodo exemplis comprobatur.ibi.nu.16 & 17.
Obuiare debet iudex toto conatu,& officiũ Irenarchæ quale. Nic. Boer.de ſeditio.in princ.numero ſexto,fol. 90. Tom.vndecimo, Par.prima.
Opprimendis Caroli V.Imperatoris Prudentia. Conrad. Brun.de ſeditio.lib.4.c.4.nu.9.f.128.T.11. P.1.

Seditionis Auctores qui fuerint, & quibus pœnis puniti, & quæ cauſæ.

*SEDITIONIS Antonianæ ſatelites qui fuerint. Conrad. Brun.de ſeditioſ. lib.3.c.5.nu.6.f.123.T.11.P. 1.
Seditionis Auctor furcha ſuſpenditur.Franc.Lucan. de fiſco, & eius Priuilegijs.rub.de crim.lęſæ maieſt.nume.2.fol.vndecimo, Tom.duodecimo.
Auctores aliquando Aruerni fuere,Ducem ſibi Petrum Bruerium conſtituentes,& Gandenſes. Caroli VII. Tempeſtate a ſuo Philippo Borgundorum Duce diſciuerunt. Nic. Boer.de ſeditio.in princ.nu.37.f.92.T.11.P.1.
E medio tollendi.Conrad.Brun.de ſeditio.lib.6.c.6.nu. 4.fol.144. Tom.11.Par.1.
Et an eorum filij.ibi.nu.5.
Sunt capite puniendi.Nic.Boer.de ſeditio. verbo 7. & vlt. nu.38. fol.97.Tom.11.Par.1.
Sunt Illaqueandi furcis idem Boer.eod.tit.in princ. nu.25.fol.91. Tom.& Par.eiſd.
Et Domum delicatam habere noſtra non intereſt,ne ob id a forenſibus vexari nos oporteat.ibi.nu.eod.
Cauſa fuit variatio monetæ tempore Philippi Pulchri Pariſijs. idẽ Boer.eod.tit.in princ.nu.23.f.91.T.11.P.1.
Et ſunt interfecti Paſtores Francigenæ Syriam profecturi propè Carcaſſonam ibi.nu.eod.
Moram non recipit.Conrad.Brun.de ſeditio.lib. 4.cap.4. num.7. fol.128.Tom.11.P.1.
Concitator cap.puniendus.Pet.Bellin.de re milit.tit.vnico de delictis militarib.&c.nu.49.T.16.
Fuerunt Ianuenſes populares aliquando aduerſus Nobiles,& Agenẽſes ob ſubſidium ſuper rebus venalibus.Nic. Boer. de ſeditio. in princ.nu.38.vſque ad 42.f.92.T.11. P.1.
Gracchanæ motus non fuiſſe iniuſtos quibuſdam viſum eſt. Conrad. Brun.de ſeditio.lib.6.c.4.nu.5.f.143.T.11.P.1.
Gracchorum quæ fuerit cauſa. Conrad. Brun. de ſeditio.lib.2.c.5. nu.5.f.112.T.11.P.1.
In crimine ſpectatur euentus.idem Brun.eod.tit.lib.5.cap.8.nu.6. fol.136.T.11.Par.1.
Perſonarum diſtinctio,& conſideratio etiam eſt habenda idem Brun.eod.tit.& lib.c.3.nu.1.f.133.T.& P.eiſd.
Seruandus eſt ordo iudiciorum ſicut in cæteris criminibus. idem Brun.eod.tit.& lib.c.12.nu.1.f.138.T.& P.eiſd.
Mater,eſt multitudo.Card.Iacobat.de concil. lib. 2.nu. 2.fol.222. Tom.13.Par.1.
Non fuerũt immunes aliquando Thracenſes. Nic. Boer.de ſeditio. in princ.nu.42.f.92.T.11.P.1.
Ob crimen,vniuerſitas,ſiue committendo, ſiue omittendo perpetratum,ciuiliter,& criminaliter puniri poteſt. Conrad.Brun. de ſeditio.lib.5.c.9.nu.8.f,136.T.11.P.1.
pernicioſiſſima cauſa in Republica eſt hæret.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.46.nu.19.f.180.T.11.P.2.

Seditionum cauſæ tum finales, tum inſtrumentales,quæ,quot genera,quæ occaſiones,& remedia, & ſedandarum ratio.

*SEDITIONVM aliquando cauſa fuit ſitus ciuitatũ.Conrad.Brun. de ſeditio.lib.2.c.13.nu.4.f.116.T.11.P.1.
Auctores dupliciter peccant.Conrad. Brun.eod.tit.lib.5. cap.6.nu. fol.135.Tom.11.Par.1.
Et grauiſſimè ibi.nu.4.
Sępæ fuerunt ſerui.idem Brun.eod.tit.lib.2.cap.1. nu.3.f.110.T. & Par.eiſd.
Tenẽtur etiam ciuiliter de omnibus damnis,& iniurijs. Conrad. Brun.eod.tit.lib.5.c.6.nu.9.f.136.T.& P.eiſd.
Auctorum pœna legibus extat,prout ibi.idem Brun.eod.tit. lib.& c.nu.8.f.T.& P.eiſd.
Cauſa finalis quæ ſit.Conrad.Brun.de ſeditio.lib. 2.c. 19.nu.5.fol. 120.Tom.11.Par.1.
Præcipua eſt felicitas nimia.idem Conrad. Brun.eod.tit. & lib.c. 14.nu.1.f.116.T.& P.eiſd.
Et quid dicatur felicitas.ibi.nu.2.
Cauſæ inſtrumentales,quæ ſint idem Brun.eod. tit.& lib. c.15.nu. 1.fol.117.T.& Par.eiſd.
Multæ numerantur, quarum remotiſſima quæ rebellionis carnis dicitur,quomodo ſupponatur Conrad.Brun.eod.tit.lib. 6. nu.2. & 3.fol.139.T.11.P.1.
Quibus remedijs tollantur.idem Brun.eod.titu. & lib.c.7.nu.13. fol.144.T.& Par.eiſd.
Sunt vis,& dolus.idem Brun.eod.tit.lib.& cap. num.1.fol.Tom. & Par.eiſd.
Cauſas diligenter ſpectare conducit ad ſeditioſorum conſilia diſrumpenda.idem Brun.eod.titu.lib.4.capitu.8.nume.6.fol.131. Tom.11.Par.1.
Quod exemplis comprobatur.ibi.nu.eod.
Ciuilium diuiſio.idem Brun.eod.titu.lib.1.cap.3.nume.1.fol.99. Tom.11.Par.1.
Crudelitates in innocentes.idem Brun.eod.tit.lib.3.cap.9. num.1. fol.125.Tom.& P.eiſd.
Et ibi datur exempla.
Cruentarum,recenſentur exempla. Nic. Boer.de ſeditio. in princ. nu.15.fol.90.T.11.P.1.
Earum,quos inferiores aduerſus ſuperiores concitant, ſubiectum & materia ſunt Principes,& magiſtratus tam eccleſiaſtici,quàm ſeculares.Conrad.Brun.de ſeditio.lib.2.c.19.nu.4.fol.120.Tom. vndecimo,Par.prima.
Et Morborum comparatio.idem Brun.eod.tit.lib.6. cap. 6.num.1 fol.143.Tom.11.P.1.
Et omnium malorum,cauſa eſt auaritia idem Brun.eod.titu.lib.2. c.2.nu.1.f.110.T.& P.eiſd.
Forma eſt,a qua denominatur ſeditio.idem Brun. eod. tit.lib.2.c. 19.nu.6.f.120.T.& P.eiſd.
Genera,varia ſunt.idem Brun.eod.titu.lib.1.cap.2.nume.1.fol.99. Tom.& Par.eiſd.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

In materia, fraus duplex, quę vtraque fit, & quid ad vnumquodq; genus pertineat. idem Brun. eod. tit. lib. 2. c. 15. nume. 2. & 3. fol. 117. Tom. 11. Par. 1.

Materia datur, si in honoribus distribuendis non seruatur æqualitas idem Brun. eod. tit. lib. 2. capitu. 3. nume. 1. fol. 111. Tom. & Par. eisd.

Homines sunt. idem Brun. eod. tit. lib. 2. cap. 19. nume. 1. fol. 120. Tom. 11. Par. 1.

Mulieres quædam auctores fuerunt. Conrad. Brun. de seditio. lib. secundo, capitu. primo, nume. quinto, fol. 110. Tom. vndecimo, Par. prima.

Multarum sępæ causa fuit negligẽtia eorum, qui Respublicas administrant. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. capitu. 12. num. 1. fol. 115. T. vndecimo, P. prima.

Et exemplis comprobatur. ibi. nu. 2. & 4.

Non natura malum, quare malum coercemus. idem Brun. eod. tit. lib. 3. c. 1. f. 121. T. 11. P. 1.

Occasiones præbet diminutio Imperij. idem Brun. eod. titul. lib. 4. capitu. 9. nu. 5. f. 131. T. 11. P. 1.

Pœnæ in mulieres. idem Brun. eod. tit. lib. 5. c. 3. nn. 7. fol. 133. Tom. & Par. eisd.

Vel seueriores constituuntur, vel mitiores propter personas eorũ, in quos seditiones exercentur. idem Brun. eod. titul. & lib. cap. 5. nu. 1. f. 134. T. 11. P. 1.

Quæ propter metum oriuntur, siue sedandarum, siue extinguendarum, non vna ratio est. idem Brun. eod. tit. lib. 6. cap. 3. num. 1. fol. 141. T. vndecimo, P. 1.

Remedia, duplicia sunt. idem Brun. eod. titu. lib. 4. c. 3. nu. 1. f. 127. Tom. vndecimo, P. prima.

Sedatores, summopere laudantur. idem Brun. eod. titu. & lib. nu. 4. fol. 127. T. vndecimo, P. prima.

Seditiosis gratos esse oportere ibi. nu. 7.

Sedandarum, ratio eadem ferè est, quæ curandorum morborum corporis. idem Brun. eod. tit. & lib. cap. 4. num. 1. fol. 128. Tom. & Par. eisd.

Sępæ causa fuit Ambitio eorũ, qui ad honores etiam indignè aspirant. idem Brun. eod. tit. lib. 2. cap. 3. nu. 5. f. 111. Tom. vndecimo, Par. prima.

*SEDITIOSA est pluralitas principum. Philippus Probus. de iure regal. q. 33. nu. 7. f. 399. T. 12.

Propositio, quæ sit. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 54. num. 15. fol. 152. T. 11. Par. 2. & Ioan. Royas de hæret. P. 2. nu. 311. f. 230. T. vndecimo, Par. ead.

Verba Menenij ad plebem seditiosam. Conrad. Brun. de seditio. lib. 4. capitu. octauo, numero secundo, fol. 131. Tom. vndecimo, Par. prima.

*SEDITIOSAM ad plebem ratio Titij quinti. Conrad. Brun. de seditio. lib. 4. capitu. 9. numero sexto, folio 131. Tom. vndecimo, Par. prima.

Fuisse Alexandriam quasi fataliter & suopte more. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. capitu. decimotertio, nume. 5. fol. 116. Tom. vndecimo, Par. prima.

Romam fataliter ibi. eod. c. 13. nu. 6. f. T. & P. eisd.

Seditiosi qui fuerint, qualiter puniendi, & quando, quales sunt, quantum fugiendi, & quomodo etiam, a Deo puniti.

*SEDITIOSI a Republica eijciendi sunt. Andreas Alciat. de sing. certamine c. 16. nu. 3. f. 296. T. 12.

Agenenses, de quibus arguantur. Nic. Boer. de seditio. verb. septimo, & vltimo. nu. 49. f. 97. T. 11. P. 1.

Alienas ædes expillantes capite plectuntur. idem Boer. eod. titu. & loco. nu. 29. f. 89. T. & P. eisdem.

Aurelianenses clamantes aduersus scholares, moriantur, vel occidantur, pecuniaria pœna mulctati sunt. idem Boer. eod. tit. & loco. nu. 53. f. 98. T. & P. eisd.

Clerici in proprium episcopum, depositi traduntur curiæ seculari, & extrahentes aliquem de ecclesia, crimen lęsæ maiestatis incurrunt. Nic. Boer. de seditio. verbo. 7. & vlt. nu. 56. fol. 98. Tom. vndecimo, Par. prima.

De robatores vniuntur per l. si quãdo. C. vnde VI. idem Boer. eod. tit. & loco. nu. 32. f. 90. T. & P. eisd.

Ex proposito dolo, & conspiratione machinata mouentes pro dignitatis qualitate sunt puniendi. idem Boer. eod. tit. & loco. nu. 33. fol. Tom. & Par. eisd.

Insidiantur famæ, & vitæ magistratuum. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. c. 11. nu. 1. f. 138. T. 11. P. 1.

Milites, qualiter puniendi. Pet. Bellin. de re milit. tit. vnico de delictis militarib. & c. nu. 50. f. 360. T. 16.

Et ibi declaratur lex tertia. §. qui seditione. ff. de re milit. melius, quàm ab alijs.

Mores Tribunorũ Plebis. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. c. 9. nu. 3. fol. 114. T. vndecimo, P. prima.

Mori debent si seditio inualuit cruenta, & fractio prærrupta. Nic. Boer. de seditio. verbo. 7. & vlt. numero 35. fol. 90. Tom. vndecimo, Par. prima.

Non dicuntur, qui regimẽ tyrannicum perturbare nituntur. idem Boer. eod. titu. verbo. 5. iuxta præmissa. nume. sexto, fol. 93. Tom. & Par. eisd.

Non modo, sed etiam pestiferi, atque euersores Reipublicæ sunt Luterani, & hæretici. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 47. num. 66. fol. 186. T. vndecimo, P. 2.

Opprimunt legum & magistratuum authoritatem. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. c. 15. nu. 4. fol. 117. T. vndecimo, P. prima.

Propter diuitias cuius naturæ sint. idem Brun. eod. titu. & lib. c. 16. nu. 3. f. 119. T. & P. eisd.

Qua sint pœna afficiendi. Nic. Boer. de seditio. verbo 7. & vlt. num. 28. f. 89. T. vndecimo, P. prima.

Qui, & quales sint, ac quanta temeritate vtantur. vide Claudium Cotæ. de iure, & priuilegio militari. c. 5. col. 4. fol. 447. & col. 1. & 2. fol. 448. Tom. 16.

Quomodo a Deo Puniti sunt. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. c. 13. nu. 9. f. 139. T. vndecimo, P. prima.

Statim debẽt puniri. Thom. Actij de ludo Scachorum q. 6. princ. nu. 69. fol. 178. Tom. 7.

Sunt ambitiosi. Conrad. Brun. de seditio. lib. 2. c. 16. num. 2. fol. 118. T. vndecimo, P. prima.

Turpia honestis palliant vocabulis. idem Brun. eod. tit. lib. & cap. nu. 4. fol. T. & P. eisd.

Vt cumque sunt excusandi, si magistratus, aut consulum authoritate seditionem fecerint. Nic. Boer. de seditio. verbo 7. & vlt. nu. 55. f. 98. T. vndecimo. P. prima.

*SEDITIOSIS toto conatu resistere licet, etiam eos occidẽdo. Nic. Boer. de seditio. verbo 7. & vlt. numero 47. fol. 97. Tom. vndecimo, Par. prima.

Seditiosorum coniurationes dispersitæ, & dissipatæ, qui sint mores, ac natura, & quanta sæuitia.

*SEDITIOSORVM cætus & coniurationes diuisio dissipat. Conrad. Brun. de seditio. lib. 4. c. 8. nu. 1. f. 130. T. 11. P. 1.

Coniurationes quo remedio dissoluantur. idem Brun. eod. lib. & c. nu. 3. f. 131. T. & P. eisd.

Conuenticula numeratur inter illicitos contractus, seu conuentos. idem Brun. eod. tit. lib. 6. c. 7. nu. 12. f. 144. T. 11. P. 1.

Mores, & multitudinis natura, quæ sit. idem Brun. eod. titu. lib. 2. c. 16. nu. 1. f. 118. T. vndecimo, P. 1.

Multitudo duplicis generis est. idem Brun. eod. titu. lib. 5. c. 9. nu. 1. fol. 136. T. vndecimo, P. prima.

Munitiones distruendas esse exemplis comprobatur. idem Brun. eod. tit. lib. 6. c. 7. nu. 16. & 17. f. 144. T. 11. P. 1.

Quanta fuerit seuitia exemplis comprobatur. idem Brun. eod. tit. lib. 3. c. 9. nu. 21. f. 126. T. 11. P. prima.

Seditiosos coercendos esse & quomodo.

*SEDITIOSOS circa, quid lex ciuilis disponat. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. c. 1. nu. 5. f. 132. T. 11. P. 1.

Omnes coercendos esse, & qualiter in eos sit sumenda vindicta. Conrad. Brun. de seditio. lib. 5. c. 1. nu. 1. f. 132. T. 11. P. 1.

Si aduersus potentiores iudex non processerit nihil sibi est imputandum. Nic. Boer. de seditio. nu. 9. in princ. f. 90. T. 11. P. 1.

Vti persequutus est Christianos Iulianus Apostata. Conrad. Brun. de seditio. c. 10, lib. 2. nu. 18. f. 115. T. 11. P. 1.

Seditiosus, quis dicatur, & sit, quis fuerit, & quando morte plectendus.

*SEDITIOSVS ad mortem iure damnari potest. Ludouic. Mõtalt. de reprobatio. senten. Pilati. art. 2. nu. 17. f. 13. T. 14.

Dicitur, qui animorum dissensiones facit, & discordias gignit. Nic. Boer. de seditio. verbo, secundo præsuppono nu. 2. fol. 92. T. 11. Par. prima.

Est tyrannus in populo sibi subiecto & ideo expellendus. idem Boer. eod. tit. verbo quinto iuxta præmissa. nu. 7. f. 93. Tom. vndecimo, Par. prima.

Est etiam faciens collegium illicitum, & vt talis punitur. Ludouic. Montalt. de reprobatio. sent. Pilati. artic. 2. nume. vndecimo, fol. 12. Tom. 14.

Et conspirator non potest esse testis. idem Montaltus eod. tit. & c. nu. 1. fol. T. & P. eisd.

Factus est Catilina metu iudiciorum. Conrad. Brun. de seditio. llb. 2. c. 5. nu. 2. f. 112. T. 11. P. 1.

Morte punitur quemadmodum, & alij, de quibus ibi fit mentio. Guliel. Bont. casus, in quib. pœna mortis, &c. numero 2. fol. 328. T. vndecimo, P. prima.

Non fuit Christus, sed vere pacificus, cuius præcepta seruare, est pacifice viuere. Ludo. Montalt. de reprob. sent. Pilati. nume. 17. fol. 18. Tom. 14.

Quãdo morte plecti possit. Ludouic. Montalt. de reprobatio. sent. Pilati. art. 2. nu. 4. f. 12. T. 14.

Statim puniri debet sicut & rebellis ne cæteri contaminentur. Ludouic. Montalt. eod. tit. art. 4. nu. 20. f. 16. T. 14.

Tenetur lege Iulia. de vi publica. idem Montalt. eod. titu. art. 2. nu. 9. fol. 12. Tom. 14.

*SEDIVM quærendarũ causa mouentur bella. Pet. Bellin. de re milit. Par. 2. rub. quæ sint Belli inducendi causæ. titu. 1. nume. 6. fol. 342. Tom. 16.

*SEDVCENS, & deflorans virginem ad quid teneatur. Hier. de Zanet. de foro conscientiæ, & contentioso. nume. 142. fol. 410. Tom. 3. Par. 1.

Et vitians virginem tenetur eam dotare. Bapt. de sancto Bla. de priuil. dotalib. centu. 3. nu. 62. f. 458. T. 9.

*SEDVCENTIS cor suum, vana est religio. Conrad. Brun. de hęret. c. 10. nu. 18. f. 279. T. 11. P. 2.

*SEDVCTA

Source : BIU Cujas

*SEDVCTA ab Eutichianis hæreticis fuit Theodora vxor Iustiniani Imperatoris. Conrad. Brun. de hæret. ca. 14. nume. 19. fol. 292. Tom. 11. Par. 2.
*SEDVCTORIBVS maior pœna a iure imponitur, quàm delinquẽtibus. Io. Royas. de hæret. P. 2. num. 342. assertio. 43. fol. 231. Tomo 11. Par. 2.
*SEDVCTVS dolo, præsumitur minor, si cõtrahendo cum patruo, enormiter lædatur. Iodoc. Damhouder. patroci. pupil. c. vnic. nu. 24. f. 377. T 8. P. 2.
*SEGETEM immaturam desecãs, vel oliuam descerpens, aquilia tenetur. Io. Copi. de naturalib. fructib. c. 7. nu. 1. f. 238. T. 17.
*SEGNITIES militis est in crimine. Pet. Bellin. de re mil. tit. vnic. de delictis militarib. &c. nu. 63. f. 360. T. 16.
*SELLA, an veniat equo vendito Fabia. de Mon. de emp. & ven. q. 6 prin. nu. 32. f. 60 T. 6. P. 1. & Hyppolit. Bonac. de equo siue Cabal lo. q. 24. col. 3. f. 109. T. & P. eisd.
Quandoque ponitur pro sede. Io. Franc. Paui. de of. & pote. ca. sede vac. præludio. 6. nu. 2. f. 411. T. 13. P. 2.
*SELATA nauis, quæ nam sit. Iulius Ferret. de re naual. lib. 2. nume. 29. fol. 330. T. 12.
*SEM filius Noe fuit dictus Melchisedech. Io. Vgo. de offic. quatuor prælat. de orig sacerdotij, & imperij. nu. 5. f. 290. T. 13. P. 2.

Semen quod dicatur, quando & ad quid sit necessarium, quomodo consideretur, & quando possit deduci.

*SEMEN deputatum causa seminandi, fundi instrumentum esse dicitur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. circa. 11. P. princ. nume. 40. fol. 165. T. 6. P. 1.
Filij prioris mortui ad suscitandum, filij Iudæ Patriarchæ mandato patris eidem mulieri nupserunt. Barth. de Spina. de potest. Papæ. nu. 124. f. 30. T. 13. P. 1.
Mendax & filij perditionis, hæretici. Conra. Brun. de hær. c. 13. nu. 16. f. 283. T. 11. P. 2.
Necessarium non est ad venerem. Anto. Gub. Costa. de matri. rub. de his, qui nuptias contrahere possunt. nu. 73. f. 53. T. 9.
Vel sumptus, an, & quando nõ deducat colonus partiarius. Alber. Brun. de reb. dub. nu. 44. f. 352. T. 18.
*SENIORIBVS si blasphemias, aut hæreses dixerit, puniendus est, mitius tamen. Iac. Siman. de cathol. inst. tit. 17. nu. 50. f. 140. Tomo 11. Par. 2.
*SEMINARE debet visitator verbum Dei. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 1. 1. P. nu. 23. f. 179. T. 14.
Fundum commune, si vult vnus ex fratribus, & alter recuset, si seminatur, an frater recusans tenebitur respõdere de frugibus fundi pro parte sua cum fratre suo. Iaco. Nouel. de iure prothomis. nu. 66. f. 26. T. 17.
*SEMINARII rationes anno quolibet Episcopus accipit. Quintil. Mandos. annales casus. nu. 164. f. 215. T. 17.
*SEMINATI agri hoc anno fructus emere, an licitè quis possit. bea. Anto de vsuris. c. 3. §. 9. nu. 19. f. 88. T. 7.
*SEMINE viri, non matris, filij procedunt. Hiero. Glg. de crim. lęsæ maiest. q. 17. nu. 12. f. 78. T. 11. P. 1.
Filius assimilatur patri, non matri. ibid. nu. 13.
Et a patre non a matre generationem consequitur. ibi. nu. 14.
*SEMINIS paterni, & materni concursus, an requiratur in generatione. Hier. Gig. de crim. lęsæ maiest. q. 17. nu. 16. f. 78. T. 11. P. 1.
Suscitatio de primogenito qualiter in antiquo testamento consideranda. Io. le Cirier. de primogenit. quæst. 3. secundi. lib. nu. 32. fol. 44. T. 10. P. 1.

Semiplena probatio quid sit, & eius effectus.

*SEMIPLENA probatio est sufficiens ad iuramentum suppletorij, & eius delationem. Paris. de Put. de reassump. instrumentorum. rub. 18. f. 41. nu. 15. T. 4.
Impeditur per modicum defectum. Franc. Curt. de testib. concluf. 30. nu. 66. f. 128. T. 4.
In ciuilibus facit indicium in criminalib. Fran. Brun. de inditijs, & tort. nu. 224. f. 272. T. 11. P. 1.
Releuat accusatorem a calumnia, nisi reus contrarium plenè probet. Franc. Cason. quæst. crim. ca. 5. nu. 5. f. 456. T. 11. P. 1. & Paris de Put. de sindic. in verbo, dixit constitutio. nu. 11. f. 274. T. 7.
Sufficit in causa possessoria. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 15. n. 3. fol. 448. T. 10. P. 1.
*SEMIPLENAE probationes ex sua specie perfectæ iunguntur ad pœnam. Fran. Curt. de testi. concluf. 43. 46. nu. 93. f. 129. T. 4.

Semiplenè aduerbium quid operetur.

*SEMIPLENE creditur testibus quorum dicta reperiuntur, sed nõ iuramentum, nec hoc parti potest imputari. Tyndarus. de testib. lib. 2. c. 6. nu. 33. f. 154. T. 4.
Probans, cui defertur iuramentum, an præiudicet probationi plenè in articulo diuerso. Franc. Curt. de testib. conclusio. 58. nume. 111. fol. 130. T. 4.
Obtinet in summario possessorio. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 187. f. 454. nu. 4. T. 11. P. 1.
Vel plenè, an probet fuga officialis. Paris. de Puteo. de sindic. verbo, contra officiales. nu. 7. f. 301. T. 7.
Vt probet testis, quo ad condemnationem debet esse omni exceptione maior. Marc. Blanc. de indicijs, & tortura, num. 325. folio 276. Tom. 11. P. 1.

Semiplenam probationem, quæ faciant, vel inducant, & quid requiratur ad eam.

*SEMIPLENAM, an plenam inducat probationem fama sufficienter probata. Amodeus Iusti. de Castel. de sindic. nume. 53. folio 337. Tomo 7.
Et dubiam probationem sufficere in probanda innocentia. Barth. Tegij. tracta. crimi. Par. decima quarta, numero 26. folio 20. Tomo 11. Par. 1.
Et minorem probationem in antiquis vim obtinere plenæ probationis. Hier. de Mon. de finibus regun. capitu. 50. num. 3. fol. 344. Tom. 3. Par. 2.
Facit probationem confessio nouiter facta. Paris. de Put. de sindic. in verbo, viso de repertio. nu. 1. f. 328. T. 7.
Testis vnus de visu, dummodo aliæ circunstantiæ non resistant. Marc. Blanc. de indicijs, & tortu. nu. 324. f. 256. T. 11. P. 1. & Frã. Cason. de torment. c. 6. nu. 312. T. & P. eisd.
Faciunt probationem quo ad tertium, libri rationum eorum, qui a principio iurant eorum artem fideliter exercere. And. Alciat. de præsumptionib. reg. 3. præsumptio. decima sexta, numero 4. fol. 336. Tom. quarto.
Fidem faciunt contra alium dicta testium examinatorũ inter aliàs personas, si de nouo examinari non possunt. Tyndar. de testibus lib. 2. c. 16. nu. 32. f. 153. T. 4.
Inducit probationem aliquando præsumptio. Anto. Corset. Sicul. de iuramen. &c. nu. 2. f. 359. T. 4.
Probationem ad hoc, vt faciat testis, requiritur, quòd assignet rationem dicti sui, vt possit deferri iuramentum suppletorium. Ioan. Crot. de testib. verbo, forma in testium examinatio. &c. nu. 115. f. 221. T. 4.
An, & quando faciat fuga. Catal. de Boncompa. de sindic. nu. 74. fol. 354. Tom. 7.
An faciant duo testes de fama. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 183. nu. 16. f. 445. T. 11. P. 1.
An faciat fama. Tyndar. de testib. lib. 2. capitu. 6. numero 29. folio 154. Tomo 4.
Et quòd in ciuilibus sola fama faciat probationem semiplenã, & communis opinio. vt ibi. & per Ioan. Crot. numero 42. fol. 209 Tom. eodem.
Sed in criminalibus sola fama non inducit semiplenam probationem, vt ibi dicit. Io. Crot. nu. 49. T. eod.
Nec quando agitur de matrimonio dissoluendo.
Sed fallit si ageretur de dissoluendis sponsalibus de futuro, quia tunc fama equipollet vni testi legitimo. idem Io. Crot. ibid. nu. 53. fol. & T. eod.
An vnicus testis facere possit. Tyndar. de testib. lib. 2. c. 6. num. 41. fol. 154. T. 4. & Lanfranc. de Orian. de testibus. nume. 28. fol. 180. Tom. eo. & Nic. de Lescut. de testium examinat. verbo, semiplena. fol. 232. T. eod.
Et quando vnicus testis non sufficiat ad probationem semiplenam, vide Lanfran. de Oria. ibi. nu. 75. f. 185. T. eod.
Facerent infantes duo. Franc. Curt. de testib. concluf. 62. num. 115 fol. 130. Tom. 4.
Facit confessio extra iudicium cum causa de per se considerata. Tyndar. de testib. lib. 2. c. 6. nu. 30. f. 154. T. 4.
Item, & confessio nouiter facta. Paris de Put. de sindic. verbo, viso de repetitione. nu. 1. f. 328. T. 7.
Facit fama. Paris. de Put. de reassumptione instrum. rub. 12. nu. 3. fol. 39. Tom. 4.
Item & notarij protocollum ibi. eo. ti. rub. 13. nu. 12. f. & T. eisd.
Facit instrumentum notarij prædefuncti, in quo deficiunt aliquæ solemnitates requisitæ. Paris. de Put. de reassump. instrumento. rub. 18. nu. 19. f. 41. T. 4.
Item, & scheda notarij, siue imbreuiatura. Paris. de Put. eod. tit. rub. 19. nu. 51. f. 43. T. eod.
Quando faciat confessio extra iudicium. Tyndar. de testib. lib. 2. c. 6. nu. 43. f. 154. T. 4.
Quando non faciat vnicus testis. Lanfranc. de Oria. de testib. nume. 75. fol. 185. T. 4.
*SEMIPLENVM siue dubitatum indicium, quod dicatur. Pau. Girlan. de quæstionibus, & tortu. quæstio. 3. nume. primo, folio 294. Tom. 11. Par. 1.
Reliqua de indicijs, & de semiplenis probationibus vide supra in verbo, indiciũ, & in verbo, probatio, vel probationes, vbi plenius huiusmodi materia describitur.
*SEMISSES vsuræ, quæ? Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 3. nume. 25. folio 116 Tomo 7.
*SEMISSIS dicitur quod ex dimidia parte fit. Lancellot. Gallia. de statut. verbo, solidos. numero 11. f. 330. T. 2.
*SEMIVNCIARIAE vsuræ, quæ? Ioan. Bap. Lup. de vsur. §. 3. num. 29. fol. 116. T. 7.
*SEMPER, dictio quomodo exponatur. Tyndar. de testib. P. 3. prin. c. 6. nu. 14. f. 160. T. 4.
Semper, idem populus, & eadem vniuersitas. Petr. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. libro tertio, numero 315. folio 170. Tomo 13. Par. secunda.
Semper, & ante omnia actus debet subsistere ex persona, aliàs corruit. Iodoc. Damhouderius. de tuto. & curato. c. 9. num. 42. folio 366. Tom. 8. P. 2.
*SEMPRONIANAE leges, quæ fuerint, & quales. Vide Vlric. Zasi. in catalogo. l. antiquarum. f. 265. T. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Senator, quis dicatur, esseve possit, cuius ætatis sit eligendus, & qualis, quid possit, & non, & quam habeat auctoritatem.

*SENATOR, aut in senatorem Romæ, quòd nullus eligatur notabilis præeminentiæ, potestatis, & dignitatis. Fran. de Plat. de excommunic. §. 53. nu. 1. f. 361. T. 14.
Et c. fundamenta. de electio. in 6. quare factum fuerit. ibidem numero eodem.
Cum hodie sit vnus Romanus, ipse non habet priuilegium senatus. Mart. Laud. de priuileg. q. 38. col. 4. f. 2. T. 18.
Habet domicilium in vrbe Principis. Martin. Laud. de consiliarijs princ. q. 29. col. 4. f. 212. T. 16.
In vrbe ad annum. Quint. Mandos. annales Cas. num. 126. fol. 214. Tom. decimoseptimo.
Non potest renunciare priuilegio sibi a iure communi veteri (iam hodie correcto) concesso, ne libertam vxorem ducere possit. Ioã. Guterij. Plac. Hisp. de contrac. iura. cap. 16. numero 60. folio 63. Tom. 6. Par. 2.
Non sua culpa, dignitate senatoria spoliatus, senatoris immunitate fruetur. Ægidi. Thomat. de collect. verbo, Medici vero. nu. 14. fol. 145. T. 12.
Potest renunciare propriæ origini. Mart. Laud. de consilia. princip. q. 28. col. 4. f. 212. T. 16.
Secus tamen in alijs. ibid.
Qua ætate esse possit Restaur. Castal. de Imperat. q. 73. numero 39. fol. 63. Tom. 16.
Quis dicatur. Gul. le Rouil. de iust. & iniust. cap. 11. lib. 3. nume. 6. fol. 381. Tom. 1.
Vel in senatorem electus quas patiatur pœnas. Franc. de Platea de excommunic. §. 53. nu. 2. f. 361. T. 14.
Vnus hodie Romæ est, & quam habeat potestatem. Ioã. Montaig. de parlamen. §. hoc præassumpto additione. Nic. Boer. nu. 8. fol. 274. Tom. 16.
Vrbis dicitur præses. Paul. Roma. de pensio. eccleſiast. c. 7. nume. 6. fol. 314. T. 15. P. 1.

Senatores qui appellentur, & esse possint, quot fuerint Romæ ad quid tenerentur, qui propriè dicantur, & de eorum officio, & auctoritate.

*SENATORES accipiendi sunt, qui a Patricijs, & consulibus vsque ad omnes illustres descenderunt, quia hi soli in senatu dicere sententiam poterant. Martin. Laud. de dignitate &c. q. 65. col. 4. fol. 1. Tom. 16.
An eodem tempore duo fratres esse possint. Io. le Cirier. de primogen. q. 7. primi libri. nu. 8. f. 22. T. 10. P. 1.
An leges cõdere possint. Io. Montaig. de parlam. §. hoc præassumpto additione Nicolai Boer. nu. 3. f. 274. T. 16.
Et quid de consiliarijs. ibid.
An veniant populi appellatione. ibid. nu. 2.
Centum fuerunt Romæ a principio. Gul. le Rouil. de iust. & iniusti. c. 11. lib. 3. nu. 6. f. 381. T. 1.
Conuocati, cogebantur adesse. Valent. Forster. historia iuris ciuil. Romani. quarta mutatio. Reipub. Roma. col. 3. vltra medium. verbo, de senatu. f. 31. T. 1.
De consilio examinare debent causas legitimas ad alienãdum bona maioratus. Melch. Palaez. tract. maiorat. limitatio. 1. num. 16 fol. 459. T. 10. P. 1.
Debent nominationem facere. Petr. Rebuf. de nominat. q. 1. nu. 22. fol. 301. T. 15. P. 2.
Ecclesiæ sunt Cardinales. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 13. nu. 17 f. 346. T. 15. P. 2.
Et pars etiam corporis ipsius summi pontificis. ibidem numero decimooctauo.
Erant numero centum, & dicuntur patres, prouidẽtes reipublicę, & senatores prudentia, & non fiebant magistratus, nisi prout illi finiebant. Mart. Laud. de consilia. princip. quæst. 31. col. 4. folio 212. To. 16.
Et Patricij, quomodo esse possunt ciues Romani. Franc. de Plat. de excommunic. §. 53. nu. 3. f. 361. T. 14.
Exempti sunt a muneribus. Barth. Bellen. de charit. subsid. q. 66. nume. 1. f. 159. T. 15. P. 2.
In quorum numero est Imperator, siue Principes, sunt ab omni iniuria defendendi. Martin. Laud. de consil. Princip. q. 26. col. 4. fol. 212. T. 16.
Qui excusabantur, ne adessent. Valent. Forest. histo. iuris ciuil. colum. tertia, vltra medium ver. de senatu. fol. trigesimo primo, Tom. primo.
Quomodo vocentur ab Imperatore. Restau. Castal. de Imperato. q 63. nu. 11. f. 58. T. 16.
Sicut se habent ab Imperatore ita Cardinales ad Papam. Andre. Barbat. de præstant. Card. quæst. 2. basil. 1. Par. numero 16. fol. 70. Tom. 13. Par. 2.
Vnde dicti, & qui propriè dicantur. Io. Montaig. de parlam. §. hoc præassumpto, additio. Nico. Boer. numero 6. & 8. fol. 274. Tomo decimosexto.
Volentes condere legem, consensum suum, non in domo singulariter præstare debent, sed collegialiter. Petr. Baisio. directo elect. c. 21. 3. P. nu. 5. f. 397. T. 15. P. 1.

Senatores in casu accusatiuo, quomodo Imperator vocauerit, & in Francia quis primus instituerit.

*SENATORES, & consiliarios suos, quibus nominibus vocauerit Imperator. Io. Montaig. de parlam. §. hoc præsumpto additione. Nic. Boer. nu. 1. f. 273. T. 16.
In Francia, quis primò instituerit. Ioan. Pyrrhi de magistrat. Rom. Par. 1. nu. 8. f. 202. T. 16.
Inter, Imperator se ponit. Restau. Castal. de Imperat. q. 73. num. 39 fol. 63. Tom. 16.

Senatoribus, qui æquiparentur, & quid liccat, & non.

*SENATORIBVS antiquis, an æquiparentur Cardinales, & in quibus. Card. Iacobat. de concil. lib. primo, numero 168. fol. 199. Tom. 13. Par. 1.
Assurgit Imperator. Restaur. Castal. de Imperat. quęst. 65. nume. 5. fol. 59. Tom. 16.
Dolanis priuilegium competens, ad eorundem famulos vere, & actu ipso in seruientes, extenditur. Ioan. Maurit. Bolan. de restitutio. in integrum capitu. 338. nu. 5. f. 395. T. 5.
Equiparantur Cardinales. Bartho. Bellen. de charitat. subsid. q. 66. nu. 2. f. 159. T. 15. P. 2.
Et consiliarijs eligendis, an potius inspiciẽda sit ætas quàm virtus. Gul. le Rouil. de iust. & iniust. capit. 11. lib. 3. numero 7. & 8. folio 381. Tom. primo.
Patricijs de iure patet ingressus ad Imperatorem. Restaur. Castal. de Imperat. q. 83. nu. 2. f. 66 T. 16.
Et, qui, hi sint. ibi. nu. eod. & seq.
Non licèt abiectam fœminam ducere. Ant. Gub. Costa. de sponsal. rub. de his, qui nuptias contrahere possunt. numero 130. folio 54. Tomo 9.
Prius, an scribere debeat Doctor, vel alius cupiens pro negocijs arctius literas dare Imperatori. Pet. Lenaud. de priuile. Doc. num. 167. q. 85. f. 19. T. 18.
Senatorij officij exercitium non liberat senatores a muneribus patrimonialibus, sed tantum a personalibus, & extraordinarijs, & sordidis. Ægid. Thomat. de collec. verbo, Medici verò. nume. 12. fol. 144. Tom. 12.

Senatoris iurisdictio, & potestas, & qui immunitate ac priuilegio gaudeat.

*SENATORIS Almæ vrbis potestas, & iurisdictio. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu iurisdictio. delegatæ. nnme. decimoquarto, fol. 395. Tomo 4.
Dignitatem, vel aliud regimen assumentes sine licentia Papæ excõmunicati sunt. beat. Anton. de excommunicat. cap. 43. nume. 1. fol. 376. Tom. 14.
Immunitate fruetur senator non sua culpa, senatoria dignitate spoliatur. Ægid. Thomat. de collect. verbo, Medici verò. nume. 14. fol. 145. Tom. 12.
Priuilegio non gaudet vidua relicta, quo viuens maritus fruebatur, quia persona extincta etiam priuilegium concessum extinguitur. idem Aegid. Thomat. eodem titu. & loco. nume. 15. fol. & Tom. eod.
Propria vestis, laticlauus. Petrus Calefatus de equestri dignitate, &c. nu. 7. f. 28. T. 18.
Si persona sit clara, & in ea causa sit, vt bona eius veneant curator dandus est, & si bonis non censerit. Benuen. Straccha de decotorib. Par. 7. & vlt. nu. 8. f. 324. T. 6 P. 1.
*SENATORIVM munus, quàm diu durauerit. Valent. Foster. hist. iuris ciuilis &c. colum. 3. vltra medium. versicu. de senatu. folio 31. Tomo 1.
*SENATORIVS sensus, qui, & qualis esset. Benedic. Bon. de censi. art. 1. nu. 6. f. 164. T. 6. P. 2.
Ordo, a quo institutus, vel statutus sit, & quales eligerentur senatores. Aymar. Riual. histo. iuris ciuil. & Pontifi. numero 78. fol. 11. Tom. primo.

Senatorum numerus qualis, & census quantus, ac cętus illustris, vel superillustris.

*SENATORVM a sententia, an possit appellari. Ant. Nicelli de cõcordia glossa. nu. 133. f. 197. T. 18.
Cætui æquiparatur Cardinalium cætus. Gondis. Villadieg. de orig. Card. nu. 59. q. 12. f. 59. T. 13. P. 2.
Cætus erat illustris, vel superillustris, singuli verò senatores clarissimi. Pet. Calefat. de equest. dignit. &c. nume. decimoquarto, fol. 28. Tom. 18.
Et equitum census quantus foret. Asca. Clem. Amer. de patria potesta. verbo, ius autem. nu. 130. f. 138. T. 8. P. 2.
Filij vsque ad legitimos annos erãt equites. Pet. Calefat. de equest. dignit. &c. nu. 6. f. 28. T. 18.
Numerus qualis, & quantus fuerit. Valent. Forster. histo. iur. ciuil. &c. colum. tertia, vltra medium, verbo, de senatu. fol. 31. Tomo 1. Aymar. Riual. histo. iur. ciuil. & pontif. num. 78. f. 11. T. 1.

*SENATV,

Source : BIU Cujas

*SENATV, & de senatu quid statutum fuerit, vide Valent. Forster. histo.iur.ciui.Rom.4.mutatio Reipub.colum.3. vltra medium, vbi etiam de legibus.12.tabularum fit mentio.verbo.de senatu. fol.31.Tom.1.
Habendo ceremoniæ,& ritus, vide eundem.Forster.eo. ti.& loco.
Quomodo legebantur senatores, & quæ in legendis personis obseruabantur. Valent.Forster.eo.ti.f.& T.eod.
*SENATVI æquiparatur capitulum ecclesiæ.Io.Fran.Pauin.de visitat.q.10.1.P.num.68.f.190.T.14.
Romano, quæ literæ fuerint scriptæ de Christo a Lentulo.Pet.Lenaud.de priuil.Doc·nu.169.q.85.f.19.T.18.
Item Pontij Pilati ad Tiberium Imperatorem. ibid.nu.170.

Senatum conuocare, qui possint, vel quis instituerit, & qualem.

*SENATVM conuocandi, quæ fuerit ratio.Valent.Forste.histo.iur. ciui.fol.50.& 51.per totum,& Ioan.Coras.de iure ciuil.&c.cap. 12.fol 69.T.1.
Conuocandi, qui habuerint potestatem.idem Valent.Forster.eod. ti.& Io Coras.ibid.
Legem facere non potuisse, affirmatur.Hier.Muscorni.de iurisdic. & Imperio num.80.f.21.T.3.P.2.
Romanum, quis instituerit, & penès quos legendi munus fuerit. idem Valent.Forster.eodem titu.& Io.Coras vbi sup.
Venire, quibus licuerit.eo.ti.& loco vbi supra.

Senatus quid, & vnde dicatur quid, possit, & non, quid prohibeat, & quotuplex fuerit, vel sit.

*SENATVS a senibus dictus.Restaur. Castal. de Imperat.q.73.nume.14.fol.62.T.16.
Ac collegia plerunque in decidendis quæstionibus inter se dissentire, quinimmo.idem Doctor solet sibi ipsi aduersari. Marc.Anton.Marsil.de ecclesiast.redditibus.cap.34.nume.2.fol.366.Tomo 15.Par.2.
An dici possit collegium Cardinalium. Card.Iacob.de concil.li.1. nu.168.f.199.T.13.P.1.
An restituat ad famam.And.Barb.de præstan. Card.q.1.basil.1.P. nu.12.f.64.T.13.P.2.
Ciuitatis iure regio distribuit collectam inter ciues vsque ad octo aureos,& non plus etiam ex causa maxima, & egestatis. Gaspa. Beat.de inope & debito.&c. capitu.13. numero quarto,fol.227. Tom.13.Par.2.
Dat licentiam ædificandi in publico.Mart.Laud. de consil.princi. q.3.col.2.f.212.T.16.
Ecclesiæ vocatur Cardinalium cætus. And.Barb. de præst.Cardin. q.1.Basil.1.P.nu.11.f.64.T.13.P.2.
Et Princeps, an possit restituere famam.Iac.Nouel.de iure prothomiseos.§.5.nu.110.f.42.T.17.
Mediolanensis declarauit non valere decretum Ducis Mediolani, vt sibi aliquid suis literis testanti credatur. Marc. Ant.Cucch.de morato. præscrip.nu.237.f.206.T.17.
Et ibi redditur ratio, quare sic declarauerit.nu.138.ibid.
Et quando sit credendum verbis enunciatiuis Principis, remissiuè.ibid.nu.239.240.& 241.
Non admittit statutum Papiæ tollens iuramentum a minore præstitum non valere.M.Ant. Cucch.de morato.præscrip.nu.64.& 65.f.203.T.17.
Non perdidit potestatem legem condendi per legem regiam.Aymar.Riual.histo.iur.ciuil.& pontifi.lib.tertio,numero 3.fol.18. Tom.primo.
Papæ dicitur collegium Cardinalium.Card.Iacobat. de concil.libro 6.nu.33.f.296.T.13.P.1.
Et propter, quod sine eis non potest Papa se alicui subijcere.ibidem.
Et circa hoc dictum Innocentij cum distractione.ibid. & numero sequen.
Populusque Romanus quam vindictam exercuerit in cõmodum Imperatorem.Conrad. Brun.de seditio.cap.3.numero 44. folio 142.Tom.11.P.1.
Prohibet pecuniam ludere, & sponsionem facere de pignore ponendo.Pet.Santer.de assecur.& spon.merca.Par.2. nume.6.fol. 349.Tom.6.P.1.
Quo loco haberetur.Valent.Forster.hist.iur.ciuil.&c.fol.50. & 51. & Ioan.Coras.de iure ciuii.in artem redigendo capitu.12. folio 69.Tom.primo.
Quotuplex fuerit.Valent.Forster.eodem titu. & Ioan. Coras.ibid. fol.& Tom.eod.
Romanus cur ludum interdixerit.Paris de Puteo de ludo.nume.1. fol.151.Tom.7.
Ludi receptator in propria domo potest impune offendi.ibid.
Et ibi de alearum vsu,& lusoribus.
Poterat facere legem generalem, & tamen non concedere veniam &c.Pet.Calefat.de equestri dignit.&c. num.71.fol.30.Tomo decimooctauo.
Venetiarum semper solitus fuit eligere Episcopos. Hieron. Gigas de resident.episco.cap. decimooctauo, numero 15.fol.377.Tomo 13.Par.2.
Item,& Patriarcham Venetiarum.ibid.nu.eod.
Vnde dicatur.Gul.le Rouil.de iust.& iniust.cap.2.lib.3.numero 6. fol.381.Tom.1.

Senatus in casu genitiuo singulari ratio, & sententiæ.

*SENATVS habẽdi ratio per legem Papiriam inter leges antiquas declaratur per Io. Vlric. Zasi. catalogo legum antiquarũ. col.2. fol.265.Tom.1.
Sententiæ,& de illis rogandis, atque alijs multis, vide Valent. Forster.histor.iur.ciuil.&c.fol.50.& 51 per totum,& Ioan. Coras. de iure ciuil. in artem redigendo.capitu. duodecimo, folio 69. Tom.eodem.

Senatusconsulta a quibus, & pro quib. inuenta, & quo tempore facta fuerint.

*SENATVSCONSVLTA hæc videlicet.
Aprouianum.
Artificulianum.
Claudianum.
Damasianum.
Emilianum.
Largianum.
Libonianum.
Macedonianum.
Orficinianum.
Pergasianum.
Pisonianum.
Plencianum.
Rubrianum.
Sabinianum.
Sillanianum.
Tertullianum.
Trasianum.
Trebellianum.
Turpillianum.
Velleianum.
Vincianum.
Viuianum.
Ad quid,& pro quibus personis fuerint inuenta,& introducta.Placent.tracta.de. senatusconsultis.fol 134.135.per totum.Tom.1. vbi per te ipsum omnia plenius ad satisfactionẽ videre poteris.
Et Principum constitutiones, æquitatis scriptæ portionem esse, Claud.Clanciunc de offic.iud. capitu.7.numero 4.folio 76. Tomo 3.Par.1.
Mulierbria tempore Heliogabali Antonini Carachallæ filij facta fuerunt. Ioan.Thom. Marin. de feud.titu.11.numero 6.fol. 147. Tom.10.Par.1.

Senatusconsulti beneficio, vel exceptione qui iuuentur, vel repellantur.

*SENATVSCONSVLTI exceptione repellitur, agens contra Macedonianum.Tyndar.de compensat.articu.numero 26.fol. 252. Tom.6.Par.2.
Macedoniani beneficio. iuuatur filiusfamilias mutuo recipiens pecuniam. Vincen. Paleot. Bononien. de dote. numero 130. folio 408.Tomo 9.
Beneficium non denegatur hæretico.Ioan.Nic.Arelatan. de hæret.notabil.18.nu.2 f.30.T.11.P.2.
Exceptio, an sit introducta ad instar exceptionis Velleiani. Vital. de Camban de clausf.de renunciatio. benef.Macedo.numero 1. fol.473.T.18.
Exceptio odiosa, & ideo non extendenda. Nico.Moron.de fide treug.& pace.quæstio.145.numero sexto, fol.447.Tom.vndecimo,Par.prima.
Exceptione nõ iuuatur filiusfamilias mutuam pecuniam pro dote constituenda accipiens.Ioan. Boschei.de nup.lib.6. nume. 20. fol.95.Tom.9.
Tertulliani in constitutionem, quando incidat mater.Ascan.Clemen.Amer.de patria potesta.capitu.quarto,numero 35.fol.100. Tom.8.Par.2.
Velleiani auxilio tutæ sunt fœminæ pro alijs interdicentes. Io. Boschei.de nup.lib.7.num.15 f.96.T.9.
Auxilium competit etiam hęredi mulieris.Iac.de Aren.de cessio. actio.nu.52.f.76.T.3.P.2.
Beneficio iuuatur mulier, quando intercedit pro alio.Vincen. Paleot.de dote.nu.54.f.406.T.9.
Limita in dote.ibid.
Beneficio non tenetur mulier renunciare quando iuramentum interuenit.Anton.Cors.de iuramen.nu.trigesimoseptimo,folio 361.Tom.quarto.
Beneficium denegatur mulieri hæreticæ.Ioan.Nic.Arenat.de hæret.notab.18.nu.1.f.30.T.11.P.2.
Clausula certiorata; &c.an probet certiorationem. Cels. Vgo. de clausf.nu. 290.f.503.T.18.
Exceptio,an possit opponi contra præceptum, vel instrumentum guarentigiæ.Guido.de Suza. de instrum.guarentigiato.num.3. fol.338.T.6.P.2.
Et in quibus casibus pertineat.Io. Ferrar. de appellatio.lib.5.ca. 41.nu.345.f.82.T.5.
Priuilegio potest mulier renunciare.Io. Boschei.de nup.lib.7.nume.16.fol.96.Tom.9.
*SENATVSCONSVLTIS, & de prętorum edictis, vide Valen.Forster.histo.iur.ciuil.&c.lib.2.col.1.fol.40.T.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Senatuſconſulto qui iuuentur, & non & quando.

*SENATVSCONSVLTO Claudiano olim ingenuas mulieres propria dignitate,& bonis omnibus mulctatas,quæ ſeruili amore Baebatę,nolente domino,cum ſeruis concubuiſſent.Gabriel.Paleot.de Nothis,ſpurijsque filijs.c.13.nu.2.T.8.P.2.

Claudiano ancilla libero nupta efficiebatur libera,quod apud gallos etiam num in nobilibus obſeruatur.Io.Boſche.de nup.lib.7 nu.10.f.96.T.9.

Velleiano iuuanda non videtur mulier contractum iniens,& iurās. Ioan.Maur.Bolan. de reſt.in integ.cap.112.nume. ſecundo,fol. 141.Tom. 5.

Item neque eis ſubuenitur etiam ſi eius effectus non intellexiſſe credatur.idem Bollan.eod. ti.cap.113. & cap.114.numero 8. fol.142.Tom.eod.

Quando autem iuuetur ſaltem ope exceptionis vide ſupra ibidem in verbo mulier,vbi hæc materia ad longum tractatur.

Mulier non iuuatur in cauſa dotis.Ant.Gub.Coſta.de ſponſ.rub. dotium ſingularia.nu.2.f.60.T.9.

Non iuuatur etiam,quando promiſit aiterius nomine dotem dare,aut receptam reſtituere,etiam ſi nudo pacto promiſerit. Ioā. Boſchei.de nup.lib.6. numero 19.fol.95.Tomo 9.& Bal.Nouel. de dote priuileg.12.nume.1.& ſecundo,fol.196.Tom.eodem & Bap. de Sancto Blaſ.de priuileg. dota. cent.1.numero 51.f.452. Tom.eodem.

*SENATVSCONSVLTVI Velleiano, vel illius beneficio quando mulier renūciet.Vital.de Camb. de clauſ.rub. mulier poſſit &c. nu.1.f.472.T.18.

Senatuſconſultum quid tribuat,vel prohibeat, & quid ſit,& quale.

*SENATVSCONSVLTVM Claudianum, quod beneficium tribuat,& quale.Anto.Gub.Coſta. de ſponſ.rub.de his qui nuptias contrahere poſſunt.nu.58.f.52.T.9.

Clementianum, quod quandoque vocatur oratio, introduxit decretum.Octaui.Simoncel. de decret in præfat.num.13.fol.285. Tom.6.Par.2.

An dicatur prohibere pupillorum tutores, & etiam adultorum curatores.ibi.nu.17.

Hodie locum habet omnibus in rebus quæ poſſunt ſeruando ſeruari.ibid.nu.15.

Cuius nomen non habemus,quid vetuit, & qualiter intelligendū. Ioan.Bap.Caccialup.de ludo.in præfatio. poſt nume.21.fol.157 Tom.ſeptimo.

Macedonianum ceſſat, quando filiofamilias fuerit mutuatum in cauſa dotis.Bald.Nouel.de dote.priuileg.57.nume.primo, folio 210 Tom. 9.

Cur ſit o dioſum.Conſtant. Rogerij de iuris interpretat.nume.8. fol 391.T.1.

Qualiter fiebat,& cuius erat roboris,& circa quæ, & quando cepe rit.Aymar.Riual.hiſto.iur.ciui. & pontif.lib.3.numero 4.fol.18. Tom. primo.

Turpillianum introductum contra accuſatores ab accuſatione deſiſtentes ceſſat,ceſſat pariter titulus de abolitione generali.Ant. Columbus.de pœnis omnifar. coitus. articu.14.num.14.fol.342. Tom.11.Par.1.

Impetrare nemo neceſſe habet, vt deſiſtere poſſit ab accuſatione.ibid.nu.eod.

Incidit deferens illegitime crimen publici iudicij. Placent.de accuſationib.ti.5.nu.1.f.3.T.11.P.1.

Velleianum decipientibus mulieribus non opitulatur, ſed deceptis duntaxat.Io.Boſche.de nup.lib.7.nu.16.f.96.T.9.

*SENE Phormione deliri verba Annibalis.Conra.Brun .de ſedit.ca. 10.nu.2.f.132.T.11.P.1.

*SENECÆ loci circa pueros caſtigando per magiſtros,vel pedagogos.Horat.Lucius.de priuil.ſchol.in præfat.nu.23.f.71.T.18.

Et pater circa ſumptus ſtudiorum filij.idem Horat.Lut.eod.tit. priuil.16.limitat.3.4.& 7.f.75.T.eod.

*SENECTA confectos genitores enutriunt Ciconeæ pietate inſignes.Io.Garſias.Hiſpa de expen.& meliorat.cap.4.num.53.fol. 270.Tom.17.

Senectus quid ſit,a quo excuſet, quando incipiat, & quæ habeant priuilegia.

*SENECTVS duello præſtat impedimentum,& per ſe morbus eſt. Iac.Caſtil.de duello.c.4.nu.1.f.287.T.12.

Eſt egritudo.Gaſp.Beat.de inope debitore &c.cap.7.nume.11.fol. 221.Tom.3.P.2.

Eſt proxima cauſa mortis Catal. de Boncompa. de poteſta. Papæ ver.hiſita pro præludijs.nu.99.f.23.T.13.P.1.

Eſt quædam nobilitas.Gaſpar. Beati. de inope,& debit.&c.c.7.nume.9 fol.221.T.3.P.2.

Et infirmitas,an iudicentur ad paria.And. Alc. de præſump.reg.1. præſump.53.nu.2.f.319.T.4.

Virtutem cordis ſępe augmenta t. Io.de Sel.de benef.q.4.P.2.nume.2.f.35.T.15.P.1.

Excuſat iure regio a muneribus perſonalibus.Gaſp.Beat .de inope, & debit.&c.c.7.nu.8.f.221.T.3.P.2.

Et ibi de alijs etiam excuſationib.ibid.

Homini prudentiam affert. Claud.Cantiunc.de of.iud.c.3.nu.29. fol.74.T.3.P.1.

Incipit,vt plurimum,a quinquageſimo anno. Gul. le Rouil.de iuſti.& iniuſt.cap.14.de ſene ſine religione.num.1.f.379.T.1.

Non attenditur,vbi alias de perſonæ,conſtat qualitate. Barth. Cępola.de Imperat.mil. diligen.verbo pro Imperat. vero num.31. fol 318.Tom.16.

Quadruplex eſt,ſcilicet naturæ,gratiæ,culpæ, & æternæ gloriæ,& quæ quælibet ſit.ibi.deſcribitur. Card.Iacobat. de concil.lib.1. nu.20.art.2.f.207.T.13.P.1.

Quinquaginta habet priuilegia. Barth Cępola.de Imperat. milit. deligendo verbo, Bartholomeus Coleon.nu.4.f.308.T.16.

Quo pacto cognoſcatur iudicis arbitrio relinquitur. Alfon.Hoied. de benef.incompatib.P.1.c.17.nu.18.f.130.T.15.P.1.

Seu antiquitas in omnibus eſt veneranda.Barth.Cępola.de Imperat.milit.deligen.verbo.Bartholomeus. Coleon. num.ſecundo, fol.308.T.16.

Seu decrepitas, nunquid impedire habeat matrimonium. Hiero. Mangia.in arbor.conſanguin.nu.225.f.173.T.9.

Veneranda eſt. Chriſtoph. Lanfran.de priuil.verbo,Rom.ſatis arduam.nu.48.f.22.T.18.

*SENECTVTE diminui libido præſumitur.And.Alc.de præſump. reg.1.præſumpt.53.nu.1.f.319.T.4.

Vel infirmitate perſona impedita per campionem prouocare poteſt.Iacob.Caſtil.de duello.capitu.4.numero primo,fol.287.Tomo duodecimo.

*SENECTVTI pium eſt prouidere de alimentis. Gul. Redoa. de ſimo.menta.P.2.c.17.nu.3.f.69.T.15.P.2.

Sapientis, quando, & in quibus tribuatur. Pac Scala.libro primo, de conſan.ſapien.cap.decimoquinto,fol.335.& lib.3.cap.6.fol. 343.Tom.3.P.1.

Senectutis cauſa quid fieri poſſit,& non,& quę ſint priuilegia.

*SENECTVTIS cauſa,an poſſit epiſcopus petere relaxationem Epiſcopatus.Paul.Roma.de penſio. eccleſiaſ.c.8.nume.27. fol.319. Tom.15.Par.1.

Defectus,ſiue imperfectiones, remiſſiuè.Card. Iacobat. de concil. lib.1.art.2.nu.20.f.207.T.13.P.1.

Laudes,& præeminentię.idem Card.Iacobat.eo.ti.lib.& artic. nume.9.10.15.16.& 19.f.206.& 207.T.& P.eiſd.

Priuilegia,quæ ſint,remiſſiuè.Chriſtoph.Lanfran.de priuil.verbo. rem ſatis arduam.nu.49.f.22.T.18.

Ratione,liberatur quis ab obligatione ſeruiendi,& operarum prę ſtatione, etiam ſi teneatur ad ea ratione delicti commiſſi. Gaſp. beat.de inope debitore &c.capitu.7.numero 4.fol.220. Tom.3. Par.ſecunda.

Reſpectu conſideranda maioritas.Card. Iacob.de concil.lib.1.artic.2.nu.6.f.206.T.13.P.1.

Seu antiquitatis priuilegia,quæ ſint.Barth.Cępola de Impera.milit.deligendo.Verbo,Bartholomeus Coleonus.nume.4.fol.308. Tom.decimoſexto.

*SENEM magis peritum eſſe iuuene.Ant.Maria Corat.de elect.opinio.verbo.aucto.Doctorum.nu.33.f.227.T.18.

Fallit vt ibi.nu.35.

*SENENSIVM prędidentium iuramentum.Roch. Curt. de ſtatut. c.11.nu.34.f.248.T.2.

Senes a quibus excuſentur, & non, qui dicantur, & ſint quantum honorandi,& quæ priuilegia, commoda, vel incommoda habeant,aut ſentiant.

*SENES a militia excuſantur.Pet. Bellin.de re mil.titu.7.numero 2. fol.337.Tom.16.

An inter infirmos connumerentur. Alfonſ. Hoieda.de benefic.incompatibilibus.Par.prima,capitu.17.num.17.fol.130.Tum.15. Par.prima.

An ſint apti ſtudijs.Horat.Lut.de priuil.ſchola.numero 37.in fine fol.79.Tom.18.

Apud Meſſagetes a ſuis conſanguineis occidebantur.Thom. Act. de Ludo.Scac.q.6.prin.nu.11.f.177.T.7.

Cur fiant celerius fœminæ,quàm mares. Anto.Gub.Coſta.de matrim.de his,qui nuptias &c.nu.27.f.52.T.9.

Decrepitæ ætatis non debent torqueri.Bernar. Comm.lucer.inquiſitio.hęret.prauita.nu.34.f.347.T.11.P.2.

Sed fallit in crimine lęſæ maieſt.ibid.nu.eo.

Qui ſanæ mentis compotes non fuerint, eodem in loco,atq; infantes,& dementes habendi ſunt.Iaco.Siman.de cathol.inſt.tit.17. nu.15.f.138.T.11.P.2.

Et alij ſinguli priuilegiati compelluntur teſtificari, vbi veritas aliter apparere non poteſt, quia tunc nemo excuſatur., ne ipſa veritas pereat.Alber.de Malet.de teſtibus.capitu.6.nume.24.folio 172.Tom.4.

Et decrepiti,a quibns muneribus excuſentur.Sebaſt.Medi.de fortui.caſib.q.5.nu.44.f.215.T.7.

Et pueri in ætatem conueniunt.Guliel.le Rouil.de iuſtit.& iniuſt. capitu.decimoquarto, de ſene ſine religione.numero tertio,fol. 379.Tom.primo.

Non excuſantur,cum magna eſt neceſſitas.Pet.Bell.de re mil.ti.7. nu.3.fol.337.T.16.

Et valetu-

Source : BIU Cujas

Et valetudinarij, qui dicantur. Io. Crot. de testib. forma in testium examinatio. nu. 40. f. 18. T. 4.
Non admittuntur ad testificandum. Iac. Aegid. ad reprobatio. testi. nu. 54. f. 75. T. 4.
Ex præcepto Dei sunt honorandi. Michael. Vicur. de regim. mundi. q. 3. prin. nu. 43. f. 106. T. 16.
Firmiores, & ideo a senibus dictus senatus. Restaur. Castal. q. 73. nume. 14. f. 62. T. 16.
Habent multa priuilegia, atque etiam multa incommoda. Guliel. le Rouil. de iust. & iniust. c. 14. de sene sine religione. num. 4. & 5. & nu. 7. f. 379. T. 1.
In honoribus, & dignitatibus consequendis, iuuenibus præferuntur. Bartho. Cępol. de Imperat. mili. deligen. ver. Bartholomeus Coleonus. nu. 18. f. 309. T. 16.
Inuiti testimonium non dicunt. Anton. de Can. de q. & tormen. 4. memb. nu. 21. f. 198. T. 11. P. 1.
Licèt in victoria polleant, tamen ad certandum non sunt compellendi. And. Alc. de singul. certam. c. 29. nu. 2. f. 298. T. 12.
Maiores septuagenarijs habent vacationem a publicis munerib. Claud. Clanciunc. de of. iud. c. 3. nu. 38. f. 74. T. 3. P. 1.
An teneatur ad onera ciuitatum. Iul. Ferret. de gabel. vectig. &c. nu. 488. f. 93. T. 12.
Minime vel raro sentiunt pestilentiam. Hieron. Præuid. de peste, & eius priuileg. verb. certum est de iure. nu. 4. f. 179. T. 18.
Monachi ex regula Beati Benedicti non coguntur regulæ præcepta seruare. Gasp. Beat. de inope debit. &c. cap. 7. num. 7. fol. 221. Tom 3. Par. 2.
Non debent, quod excogitarunt iuuenibus audientibus referre. Conrad. Brun. de hæret. c. 17. nu. 36 f. 307. T. 11. P. 2.
Non possunt ideſt non coguntur testificari vt sunt maiores annis. 70. valetudinarij, qui sunt cum magistro Reipublicæ missi a militia ignominiæ causa publica, absentes ex probabili, & necessaria causa, & qui conduxit præbendam vehendã. Alber. de Malet. de testib. c. 6. nu. 1. f. 171. T. 4.
Olim summo in pretio habiti sunt. Claud. Canciunc. de offic. Iud. c 3. nu. 30. f. 74. T. 3. P. 1.
Potissimum ad iudicandi munus assummendi. Claud. Clanciunc. eod. tit. de offi. Iud. c. 3. nu. 28. f. 74. T. 3. P. 1.
Præsumuntur iuuenibus sapientiores. Barth. Cępola. de Imperat. milit. deligendo. verbo. Bartholomeus Coleonus nume. 14. fol. 309. Tom. 16.
Immo sunt etiam astutiores Iuuenibus ipsis. ibi. nu. 16.
Item & grauiores. ibi. nu. 15.
Proprio priuilegio omnes excusantur (si volunt) ad testificandum, tamen quotiescumque volunt testificari tenetur Iudex mittere ad eos recipiendos. Alberic. de Malet. de testib. capitu. 6. nume. 23. fol. 171. Tom. 4.
Quando admittantur in testes, & possint testificari. Ioann. Maria Monticel. de testib. rub. Senium, & valetudinariorum &c. folio 252. Tom. 4.
Et an possint cogi ad testificandum. ibi. rub. senes. folio 258. Tom. eod.
Qui dicuntur. Ant. de Can. de quęstionib. & tormen. quarto mẽb. nu. 21. fol. 198. T. 11. P. 1.
Septuagenarij non coguntur testificari. Guido. a Suſ. de indicijs. & tortu. q. 2. 1. P. nu. 16. f. 247. T. 11. P. 1.
Seu decrepiti non torquentur, nec aliàs corpore imbecilles. Franc. Cason. de tormen. c. 10. nu. 11. & 12. f. 313. T. 11. P. 1.
Sexagenarij, & minores. 25. annis, an duellare teneantur. Iul. Ferret. de duello. nu. 59. 69. & 70. f. 310. T. 12.
Summa senectute confecti, pueri censendi. Iac. Simanc. de Cathol. institut. tit. 17. nu. 27. f. 140. T. 11. P. 2.
Sunt sapientes, & prudentes. Io. Fran. Fara. de essentia infantis. cap. 12. nu. 12. f. 393. T. 8. P. 2.
Torqueri non debent. Ant. de Can. de quæstionib. & tormentis. 4. memb. nu. 21. f. 198. T. 11. P. 1.

Senes in casu accusatiuo, aliquos dici sceleratos, & alios stultos, & qui examinare possint ac quando.

*SENES sceleratos, Daniel singulatim, & secretò examinauit, vt veritatem facilius erueret Pet. de Baisio. directo. electio. c. 25. 3. P. nu. 2. f. 397. T. 15. P. 1.
Scriptura vocat, non eos, qui ætatæ tantum, sed qui morum grauitate, maturi sunt. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 2. nu. 18. fol. 207. Tom. 13. Par. 1.
Stultos, ait Cęcilius Comic. Æguin. Baro. de diuid. & indiuid. obligationib. c. 6. nu. 17. f. 375. T. 6. P. 2.
Testes, & valetudinarios examinare potest iudex, a quo, appellatione pendente. Quintil. Mandos. de inhibitio. quæst. 34. num. 3. fol. 92. Tom. 5.
Etiam ad perpetuam rei memoriam, citra vitium attentatorum, nisi sit inhibitus. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. cap. 12. limit. 38. nu. 1. fol. 374. T. 5.
Et Horum testium sic examinatorum dictum validum videtur Si post receptionem mortui sunt, aut impediti. ibi. ead. limit. 38. numero 3.
Aliàs videtur quod istorum examinatio sit repetenda. ibi. numero quarto.
Et ibi assignatur ratio, cur iudex, a quo possit tales senes, & valetudinarios etiam pendente appellatione examinare ibi. ead. limita. 38. nu. 6. fol. 375. T. eod.
Quos, eosdem potest etiam ordinarius in partibus examinare, lite in curia pendente. ibi. nu. 2. & eod. c. 12. limita. 43. nu. 3. fol. fol. 376. Tom. eod.
Et possunt tales testes examinari etiam tempore feriato, vt ibi. numero 4.
Et ratio est, quia periculum est in mora, vt ibi. num. 5. & cap. 20. ampliatio. 1. ead. P. 2. nu. 24. f. 409. T. eod. dummodo non sit inhibitus vt supra, & ibi, ead. ampliatio. 1. nu. 25.
* SENESCENS homo non efficitur alius homo. Albert. Brun. de diminutio, & deterioratio. conclus. 1. nu. 11. f. 370. T. 17.

Senex quis dicatur, quid possit, & non, a quibus excusatur ad quid teneatur, & quę commoda aut incommoda patiatur.

*SENEX Cato maior discebat. Horat. Luc. de priuileg. Schol. priuileg. 16. limit. 6. in fine. f. 75. T. 18.
Confectus ætate non subijcitur torturæ. Paul. Girl. de pœnis omnif. cortus. q. 6. nu. 5. f. 297. T. 11. P. 1.
Remanet sub regula affirmatiua torturæ. ibi. nu. 6.
Delinquẽs misericordiam meretur. Gasp. Beat. de Inop. debit. &c. c. 7. nu. 12. f. 221. T. 3. P. 2.
Dicitur qui compleuit septuaginta annos. Iac. Aegid. ad reprobatio. testium. nu. 54. f. 75. T. 4.
Est maioris a uthoritatis iuuene. Ant. Maria Corat. de electio. opinio. verbo, Authoritas Doctorum. nu. 32. f. 227. T. 18.
Etiam si sit ad generandum inhabilis adolescentulam potest vxorem ad humanitatis solatium ducere. Io. de Lignano. de amicit. viri ad vxorem. nu. 6. f. 237. T. 12.
Excusatur quemadmodum & puerilis ætas. Sebast. Medic. de fortuit. casib. q. 17. & vlt. nu. 8 & 9. f. 211. T. 7.
Inops creditori addictus, liberatur, dispositione legis Hispaniæ. Gaspar. Beat. de inope debito, &c. cap. 7. nu. 14. fol. 221. Tom. 3. Par. secunda.
Libertus tenetur adhuc operas patrono præstare. Gasp. Beat. de inope debit &c. eod. capitul. 7. numero primo, fol. 220. Tom. 3. Par. secunda.
Maiori adiutorio indiget quàm iuuenis. Pet. Rebuf. congr. portio. princ. nu. 77. f. 244. T. 15. P. 2.
Non excusatur a munere consilij præstandi. Pet. Antibo. de munerib. Par. 3. princ. de excusatio. munerum numero 11. folio 23. Tom. duodecimo.
Non potest esse testis. Ioan Campeg de testib. regula. 115. fol. 97. Tom. quarto.
Quod tamen intellige si est annorum 80. ibi.
Secus si minor. ibi.
Sed alij intelligunt annorum. 70. vt idem Io. Campeg. eod. titu. regula. 156 fol. 99. Tom. eod.
Potest de iuuene fœmina procreare. Anton. Gub. Costa. de matrimo. rub. de his qui nuptias &c. nume. sexagesimo secundo, folio 53. Tomo 9.
Præsumitur citius mori, quàm iuuenis, alioquin turbatur ordo naturæ. And. Alc. de præsump. reg. 1. præsumpt. 43. nu. primo, folio 316. Tom. 4.
Dicere verum, quia propinquus morti. Card. Iacobat. de concil. libro primo artic. 2. nu. 14. f. 206. T. 13. P. 1.
Prouocatus pugnare non tenetur. Paris. a Put. de re mil. rub. quòd prouocator debet &c. nu. 4. f. 391. T. 16.
Quando attingit 70. annum qui est aliarũ ætatum terminus (quantumcũque sit bene complessionatus) prẽsumitur in breuius moriturus. Gul. le Rouil. de iust & iniust. c. 14. de sene sine religione nu. 2. f. 379. T. 1.
Quantumuis sperat adhuc viuere anno. Quintil. Mandos. annales casus. nu. 103. f. 213. T. 17.
Quinquagenarius examinari potest ad perpetuam rei memoriam. Alciat. de præsump. reg. 1. præsumptio. 53. nume. primo, fol. 319. Tom. quarto.
Quod iam virtutem quæreret exclamat Eudamidas contra Xenocratem. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuileg. 37. in fin. folio 79. Tom. decimo octauo.
Rarius, & mitius torquetur robustis iunioribus. Paul. Girlan. de pœnis omnif. coitus quæstio. sexta, num. 9. folio 297. Tom. vndecimo, Par. 1.
Recusat certamen iuuenis. And. Alciat. de singul. certam. cap. 29. nu. 1. fol. 298. Tom. 12.
Et veteranorum priuilegio gaudet. ibi. nu. eod.
Semper videtur esse in morte. Gasp. Beat. de inope debitore. &c. c. 7. nu. 12. f. 221. T. 3. P. 2.
Si beneficium pingue cum tenui permutet cum nepote, præsumitur fraus. Guliel. Redoan. de simo. mental. Par. 3. c. 10. nu. 28. fol. 91. Tom. 15. Par. 2.
Valde, quis dicatur. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. art. 2. nu. 21. fol. 207. Tom. 13. Par. 1.

Seni quando dandus sit coadiutor & quid possit concedi vel assignari.

* SENI, & inepto datur coadiutor. Guliel. Redoan. de simo. ment. Par. 3. capitu. 8. numero vndecimo, fol. 90. Tom. decimoquinto, Par. secunda.
Et iuueni vsufructu legato debet fieri computatio de toto secundum ætatem illius iuuenis. And. Alciat. de præsumptionib. regula. 1. præsumpt. 43. nu. 2. f. 316. T. 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et valetudinario dabatur coadiutor in eccleſia, qui dignus repertus poſt obitum deputabatur ſucceſſor. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. P. 2. c. 13. nu. 27. f. 66. T. 15. P. 2.
Sed hodie coadiutor videtur dari cum futura ſucceſſione. ibidem num. 28.
Vide de coadiutoria ſupra in litera C, in verbo coadiutor, & coadiutoria.
Renuncianti beneficio poteſt epiſcopus ſuper fructibus penſionē aſſignare. idem Redoa. eo. ti. & P. 2. cap. 21. num. 35. fol. 72. Tom. & Par. eiſd.

Senibus.

*SENIBVS attribuitur prudentia. Pet. Albin. de Pontif. poteſt. num. 212. f. 141. T. 13. P. 1.
Credendum, vbi non eſt authoritas ſcripturæ, vel doctoris. Card. Iacob. de concil. lib. 1. art. 2. nu. 12. f. 206. T. 13. P. 1.
Onera imponenda pro modo virium. Claud. Clanciunc. de of. iud. c 3. nu. 31. f. 74. T. 3. P. 1.
Pœna mitigatur ob ætatem. Barth. Tęg. tract. Par. 6. nume. 61. f. 13. Tom. 11. Par. 1.
Perſpicaciores, quomodo dicantur iuniores. Thom. Act. de Ludo. Scacc. q. 5. prin. nu. 33. f. 174. T. 7.
Septuagenarijs munus Reipublicæ gerendæ indici non poteſt, nec officium tutelæ alicuius. Ægid. Thom. de collect. verbo, paup. nu. 8. f. 147. T. 12.
* SENILI ætati multum deferunt Veneti. Chriſtoph. Lanfranc. de priuil. verbo. rem. ſatis ar duam. nu. 47. f. 22. T. 18.
* SENILIS ætas & decrepita, quæ dicatur. Franc. Caſon. de tormen. c. 10. nu. 12. f. 313. T. 11. P. 1.
Ætas ſi occidit, an excuſetur a pœna homicidij. Iac. Nouel. tractat. ad defenſam. nu. 43. f. 218. T. 11. P. 1.
*SENIO grauatus quis dicatur. Card. Iacob. de concil. lib. 1. artic. 2. nu. 21. f. 207. T. 13. P. 1.

Senior quando anteponendus, quid ſignificet, quid poſſit, & quis dicatur.

*SENIOR debet anteponi, ſi duo electi Imperatores ſunt pares. Bartho. Cępol. de Imperatore mil. deligendo verbo, circa hanc quę ſtionem. nu. 16. f. 320. T. 16.
Et prudentior in expertem monere conſueuit. Quint. Mandoſ. de monito. q. 1. nu. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. f. 59. T. 3. P. 2.
Et ibi, quomodo intelligatur hoc verbum, monere &c.
In capitulo cæteros conuocare poteſt. Io. le Cirier. de primogenit. q. 2. ſecundi lib. nu. 6. f. 41. T. 10. P. 1.
In dubio præferri debet in publicis functionibus. Barth. Cępol. de Imperat. mil. deligendo verbo, Bartholomęus coleonus. num. 3. fol. 308. Tom. 16.
Præſumitur ſapientior. Card. Iacob. de concil. lib. 1. art. 2. num. 12. fol. 206. T 13. P. 1.
Quid, & Segnior. Io. Garſ. Hiſpa. de expen. & meliorat. c. 12. nu. 29. & 30. f. 300. & 301. T. 17.
Quis dicatur, an reſpectu ætatis, an reſpectu temporis in quo pro Republica diutius elaborauit. Chriſtoph. Lanfran. de priuil. verbo, rem ſatis arduam. nu. 50. f. 22. T. 18.

Seniores quomodo appellandi, & quibus præferendi.

*SENIORES appellandi patres. Io. le Cirier. de primogen. q. 3. ſecũ di. lib. nu. 41. f. 45. T. 10. P. 1.
Doctores regulariter præferendi ſunt. Bon. de Curt. de nobili. P. 3. nu. 62. f. 6. T. 16.
Eccleſiæ pueros verberantes non ſunt excommunicati. Bea. Anto. de excommunic. c. 1. nu. 36. f. 367. T. 14.
Pueros corrigere poſſunt. Ioã. de Ligna. de cenſura eccleſiaſt. §. 6. nu. 8. f. 312. T. 14.
Teſtes iunioribus præferuntur. Hier. de Monte. de fin. reg. c. 54. nume. 10. f. 347. T. 3. P. 2. & Nellus a ſancto Geminiano. de teſtib. nu me. 101. f. 83. T. 4.

Senioribus qui proponendi, & quantum credendum aut deferendum.

*SENIORIBVS alijs ſunt pręponendi doctiores Doctores. Bon. de Curtili. de nobil. P. 3. nu. 63. f. 6. T. 16.
Credẽdum in dubio Steph. de Feder. de interpretatione iuris. Par. vlt. nu. 116. f. 225. T. 1.
Deferendum eſt. And. Alc. de præſump. regula. 1. præſump. 45. nu. 1. fol. 317. Tom. 4.
Magis credendum eſt. Ioã. le Cirier. de primogen. q. 3. ſecundi lib. nu. 38. f. 45. T. 10. P. 1.
*SENIORIS vmbra plus valet, quàm iunioris eloquentia. Io. le Cirier. de primogen. quæſt. 2. ſecundi lib. nume. 9. fol. 41. Tom. 10. Par. prima.
*SENIORVM fœtus ſicut, & iuniorum ſunt imbecilliores alijs. Anto. Gub. de ſponſal. rub. de his qui nuptias &c. nu. 60 f. 52. 1. 9.
Integrum eſt iudicium, quod plurimorum ſententijs confirmatur. Michael de Anin. de vnita. ouil. & paſto. cap. 27. num. 11. fol. 47. Tom. 13. Par. 2.
Et ibi vide multa in honorem antiquitatis. nu. eod.

Senis conſilium, perſona, ſententia, teſtimonium, & verba, quantum operantur, & polleant.

*SENIS conſilium eſt ſanius conſilio iuuenis. Anton. Maria Corat. de electio. opinio. verbo. autho. Doc. numero 34. folio 227. Tomo decimooctauo.
Obſtinatio maior eſt inter abuſiones ſeculi. Guliel. le Rouil. de iuſtit. & iniuſt. c. 14. de ſene ſine religione. num. 4. 5. & 7. fol. 379. Tomo primo.
Perſona honoranda. Gaſp. Beat. de inop. debit. &c. capitu. 7. numero 14. fol. 221. T. 3. P. 2.
Sententia præfertur opinioni iuuenis. Anto. Maria. Corat. de elect. opin. verbo, autho. Doc. nu. 31. f. 227. T. 18.
Fallit vt ibi. nu. 37.
Teſtimonium an præferatur iuniori. Io. Maria Monticel. de teſtib. rub. ſenes iunioribus fol. 297. T. 4.
Torti confeſſio, etiam ſolemniter ratificata nulla eſt, nec ei in aliquo præiudicat. Franc. Caſon. de tormentis. c. 10. nume. 13. folio 313. Tom. 11. P. 1.
Verba plus operantur, quam enſis iuuenis. Pet. Lenaud. de priuile. Doc. q. 7. nu. 19. f. 9. T. 19.
Vmbra plus valet quàm arma iuuenis, & ideo expedit regi a ſeniori, & veh. Regno, cui Rex puer erit. Card. Iaco. de concil. lib. 1. artic. 2. nu. 8. f. 206. T. 13. P. 1.
*SENIVM quotuplex ſit. Gul. le Rouil. de iuſt. & iniuſt. c. 14. de ſene ſine religio. nu. 3. f. 379. T. 1.
*SENSATIO non fit a non ente, nec intellectus. Bal. de ſtatu. verb. collecta. nu. 2. f. 98. T. 2.
*SENSIBILE, aliud eſt rationale, aliud irrationale. Sebaſt. Medi. de diffinit. c. 100. nu. 15. f. 316. T. 18.
*SENSIBVS omnium hominum ius naturale inhęret. Pet. And. Gãba. de extenſionib. nu. 9. f. 248. T. 18.
*SENSITIVÆ facultatis inſtructus ex Vlpiano, & Iuſtiniano. Alber. Bologne. de l. iure, & æquit. capitu. ſecundo, numero 3. folio 290 Tom. primo.

Senſu, quid fieri poſſit, & qui abundare dicantur ac quo, & quali ambigua ſint intelligenda.

*SENSV a contrario, & ad correctionem iuris communis, an ſummatur argumentum, quando aliàs in ſenſu directo nihil operaretur. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. 4. Par. nume. 114. fol. 155. Tom. 17.
Non ſumitur argumentum vbi abſurdum aliquod ſequeretur. Marc. Anton. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. capitu. 26. num. 3. folio 359. T. 15. P. 2.
Quando huiuſmodi argumentum ſit ſumendum. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſiaſ. q. 5. nu. 10. f. 233. T. 14.
Audientis, vel dicentis, an debeat intelligi propoſitio ambigua, ad hoc, vt catholica, vel hæretica ſit cenſenda. Arnal. Albert. de agnoſc. aſſert. hæret. q. 7. nu. 1. f. 57. T. 11. P. 2.
Communi, vel ſecundum ſenſum communem, an verba debeant intelligi. idem Alber. ea. q 7. nu. 2. f. T. & P. eiſd.
Corporeo, teſtis deponere debet. Tyndar. de teſtib. c. 5. numero 4. fol. 149. Tom. 4.
Et mente, atque in intellectu verborum virtus potius verſatur, quàm in eo cortice. Ioã. Royas. de hæret. numero 103. f. 212. Tomo 11. Par. 2.
Ex quolibet corporis, poſſunt mulieres corrumpi. Thom. Act. de Ludo. Scac. q. 7. prin. nu. 9. f. 180. T. 7.
Quando tamen vi conſtuprantur inuiolatæ exiſtimationis remanent. ibid. num. 14.
Et plus debent honorari, quàm viri. ibi. nu. 69. f. 181. T. eod.
In ſuo, quęlibet prouincia abundat. Iacob. Zoccha. de ieiunio. nu. 109. f. 162. T. 14. & Io. Stafil. de grat. expecta. &c. verbo, videndũ eſt nunc. nu. 17. f. 289. T. 15. P. 1.
Non eſt peritia legis, ſed in verbis. Pet. And. Gamb. de extenſionib. nu. 13. f. 248. T. 18.
Ortum habet omnis noſtra cognitio. Io. Fran. Fara. de eſſen. infant. c. 12. nu. 19 f. 393. T. 8. P. 2.
Proprio, res in dubio debet intelligi, non autem in proprio. Franc. de Porcel. de duob. frat. P. 1. princ. q. 1. 1. Par. princ. num. 82. folio 176. Tom. 6. P. 1.
Conſcientia etiam, & corde exiſtit animus, intentio, bona, vel mala credulitas. Io. Royas. de hæret. nu. 231. f. 214. T. 11. P. 2.
Quo, & quali accipiendum ſit, a laicis in pauperes decimas tranſmitti. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 27. nume. 32. fol. 361. Tom. 15. Par. 2.
Accipiantur concubinæ in ſacris Biblijs. Anton. Guber. Coſta. de matrim. rub. quid ſit matrimonium. nu. 11. f. 49. T. 9.
Dicantur vxores communes in c. dilectiſſimis. idem Gubert. eod. ti. & rub. nu. 8. f. & T. eod.
Suo abundare, in rebus indifferentibus cuilibet licet. Io. a Capiſtr. Spec. conſcien. nu. 43. f. 342. T. 1.
Suo quiſque abundat. idem Ioan. a Capiſtra. eod. titu. num. 48. fol. & Tom. eod.
Et in quibus liceat cuique ſuo ſenſu abundare. idem Ioan. a Capiſtra. eo. ti. nu. 110. f. 345. T. eod.
*SENSVALES paſſiones & flagella non explicantur per alium. Nic. Moron. de fide treug. & pace. quæſtio. 22. nnmero ſecuodo, fol. 421. Tom. 11. P. 1.
*SENSVALITATIS motum impoſſibile eſt in ſenſum hominis nõ cadere. Ioan. Fran. Pauin. de viſitationibus. q. 9. ſecundæ Par. nume. 9. fol. 202. T. 14.

Senſui,

Source : BIU Cujas

Sensui, quid contrarietur, vel insit, & non, & quando quid committitur, de quo intelligendum.

*SENSVS alicuius, si quid committatur, intelligitur de sensu approbato. Catal. de Boncomp. de sindic. num. 61. f. 354. T. 7.
Et de approbato non solum secundum veritatem, sed etiam secundum conscientiam. ibid.
Error valde contrarius. Sebast. Medic. de fortuit. casib. P. 1. q. 2. nume. 1. f. 196. T. 7.
Non inest legis peritia, sed consistit in verbis. Pet. And. Gamb. de extensio. nu. 13. f. 248. T. 18.
Vel in sensu prius omnia insunt, quàm in intellectu. Ioan. Royas. de hæret. nu. 280. f. 215. T. 11. P. 2.
Voluntario accommodare, seu attrahere scripturas proprium est hæreticorum. Conrad. Brun. de hæret. c. 13. numero 21. fol. 304. Tom. 11. P. 2.

Sensum approbatum, qui habeant, quem quis quærere debeat, & tenere, recipiantve iura, leges, & verba.

*SENSVM acutiorem habent Dæmones in aere habitantes, quàm homines. Troil. Maluit. de fortib. P. 1. de præscient. futuro. n. 24 fol. 39. T. 11 P. 2.
Catholicum, & hæreticum habentia verba dubia, vel ambigua alicuius præpositionis potius sunt intelligenda in sensu catholico, quàm in hæretico. Io. Royas de hæret. num. 366. 367. 368. & 369. fol. 216. T. 11. P. 2.
Declaratur. ibid. nu. 373. & iterum. idem Royas. eod. ti. P. 2. num. 164. decima assertio. f. 226. T. & P. eisd.
Crassum generat venter pinguis. Iac. Zoccha. de ieiunio. nume. 39. fol. 160. T. 14.
Duplicem si habet assertio, interrogandus est accusatus, in quo casu intellexit. Arnal. Alber. de assertio. cathol. &c. q. 34. nume. 49. fol. 116. T. 11. P. 2.
Extraneum quærere non debemus ex scripturis, sed sensum capere veritatis. Catal. de Boncompa. de potesta. Papæ, verbo, his ita pro præludijs. nu. 100. f. 23. T. 13. P. 1.
Legis, & non verba spectare debemus. Pet. And. Gamb. de verita. ac excellent. legal. scientiæ. nu. 54. f. 132. T. 1.
Non mutat geminatio. Albert. de Pergamo. de prępositionib. nu. 73. f. 276. T. 18.
Nouum in lege proponere, an liceat. Io. a Capistra. Spec. conscien. nu. 103. f. 344. T. 1.
Nullum habent infantes, & proximi infanti. Io. Franc. Fara. de essentia infan. c. 12. nu. 13. f. 393. T. 8. P. 2.
Item, & nullum intellectum quo ad negociationem. idem Fara. eo. ti. c. 33. nu. 1. f. 404. T. & P. eisd.
Quem habeant illa verba, quæ passim leguntur, ecclesia vestra, ecclesia tua &c. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. cap. 24. num. 45 & 49. f. 357. T. 15. P. 2.
Recipiant iura, quæ dicunt beneficiarios, quandoque ad restitutionem fuisse compulsos. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 30. nu. 21. f. 363. T. 15. P. 2.
Sectari debeamus in sacris literis. Barth. de Spina. de potest. Papę nu. 122. f. 30. T. 13. P. 1.
Vbi habemus, cessat infirmitas intellectus. Nic. Moro. de fide treuga & pace. q. 33. nu. 6. f. 422. T. 11. P. 1.

Sensus casus nominatiui singularis diuersimode consideratus quomodo accipiatur, & quid operetur, ac quis, & qualis capiendus.

*SENSVS a contrario summi nō debet, vbi est absonus iuris intellectus. Barth. Bellen. de charitat. subsid. q. 32. nume. 4. fol. 151. Tomo 15. Par. 2.
Animi cognoscentis bonum, & malum est conscientia. Io. Royas. de hęret. nu. 219. f. 214. T. 11. P. 2.
Azonis ad l. eam, quam. C. de fideicommissis communiter approbatur. Rayner. Cors. indagat. iuris. lib. 3. cap. 19. numero 1. folio 288. Tom. 1.
Contrarius, cui proficuus. Constan. Rog. in l. si cum dotem. ff. soluto matrim. nu. 63. f. 351. T. 9.
Corporis in causa scientiæ quomodo considerandus. Ioan. a Capistra. Spec. conscien. nu. 23. f. 326. T. 1.
Et mens præfertur verbis, sicut anima corpori. Io. a Royas. de hæret. nu. 102. f. 212. T. 11. P. 2.
Et ratio naturalis præsumitur in quolibet homine. And. Alciat. de præsumptio. reg. 1. præsumptio. trigesima quarta, numero 1. fol. 315. Tom. 4.
Iasonis. l. vnicæ. C. qui pro sua iurisdictione iudic. dare, datiuè pos. traditus, ab aliorum obiectionibus defenditur. Hier. Muscor. de iurisdic. & Impe. nu. 137. f. 25. T. 3. P. 2.
Ille cupi debet, ex quo aliquid cum antecedenti repugnans, non sequatur. Steph. de Federic. de interpretatio. iuris. Par. 3. nume. 41. fol. 220. T. 1.
Similiter, & qui conueniat vulgari, & vsitato sermoni. ibid. nu. 68. fol. 221.
Potius eligendus est, qui est de iure communi, quàm de iure speciali. ibid. num. secundo, & seq.
Illorum verborum Christi Petro, mitte gladium tuum in locum suum, quomodo accipiatur. Frā. Varg. de auth. Pontif. respon. 6. verbo, postremo. nu. 1. f. 125. T. 13. P. 1.
Legis capiendus est, qui vitio caret. Steph. de Federic. de intetpretat. iur. Par. 3. numero secundo, & sequen. fol. 219. & 220. Tomo primo.
Et eligendus, per quem legis effectum sortiamur. ibid.
Et qui dubitabilis fuerat, & est fauorabilior. ibid.
Et per quem etiam via sit tutior, & res proportionabilior, magis què ad finem negotij, deueniatur, ac qui magis congruat in eo. genere cum copulato, vel disiuncto. Steph. de Federic. eod. titu. de interpretatio. iur. Par. 3. num. 2. 6. 8. 9. 10. 11. 20. 22. & 30. folio 219. & 220. T. 1.
Literalis est efficax argumentum contra hæreticos, non misticus seu spiritualis. Arnal. Albert. de agnosc. assert. hæret. q. 21. nu. 22. fol. 74. T. 11. P. 2.
Sacrę scripturę quis sit. idem Alber. eo. ti. q. 6. num. 15. fol. 56. Tomo & P. eisd.
Magis, quàm verba spectandus. Fran. de Porcel. de duob. frat. P. 1. prin. q. 1. nu. 61. f. 175. T. 6. P. 1.
Mentis est ponderandus in confessione, quo scilicet firmatur confessio, non similitudo confessionis. Conra. Brun. de hęret. c. 8. nu. 20. fol. 277. T. 11. P. 2.
Non sentit obiectum remotum, nisi per credulitatem. Nic. Moro. de fide treug. & pace. q. 33. nu. 8. f. 423. T. 11. P. 1.
Nullus est prodigi. Fabia. de Monte. de emp & vend. q. 3. princ. nu. 37. f. 43. T. 6. P. 1.
Pluribus intentus minor est ad singula. Gul. Durand. de modo gener. concil. cęleb. rub. 4. nu. 7. f. 155. T. 13. P. 1.
Quem recentiores. l. vnicę. ff. si quis iudic. non obtemperauerit, no ue accommodant, confutatur, & noua affertur ratio. Hiero. Muscor. de iurisdict. & imp. nume. 119. & 120. f. 24. T. 3. P. 2.
Testis notitiam debet habere non impressionem intellectus. Nellus a sancto Gemin. circa materiam testium. Par. 2. num. 168. fol. 86. Tom. 4.
Verbis debet prę ferri. Steph. de Feder. de interpret. iur. Par. 3. n. 2. & seq. f. 219. & 220. T. 1.
Verborum diui Thomæ a multis pro libito acceptis. M. Ant. Marsc. de ecclesiast. redditibus cap. 37. numere primo, fol. 368. Tom. 15. Par. secunda.
Veritatis, multoties amittitur, dum proprietas verborum attenditur. Io. Royas. de hęret. nu. 381. f. 216. T. 11. P. 2.
Verus & non extraneus ex scripturis est assumendus. Io. a Capistr. Spec. conscien. nu. 108. f. 345. T. 1.
Legis sancimus. C. in quibus caus. restitutione in integrum nō est necessaria, quis sit, & casus in ea ad quas actiones referendus. Io. Maur. Bolan. de rest. in int. capitu. 93. numero 6. & seq. fol. 136. Tom. quinto.
Visus est generalis ad omnem sensum corporis Bald. circa mate. te sti. Par. 3. nu. 23. f. 72. T. 4.
Quomodo pro omni sensu corporeo accipiatur. Nell. a San. Gemin. circa mate. testi. nu. 131. f. 85. T. 4.

Sensus casus genitiui singularis effectus.

*SENSVS & rationis luctatio semper extitit post primum hominis lapsum. Alber. Bolog. de lege iure & ęqui. cap. 11. nume. 3. fol. 301. Tom. 1.
Ebetudinem parit gula, contrarium autem efficit abstinētia. Tho. Actij, Ludo. Scaccho. q. 10. prin. nu. 63. f. 188. T. 7.
Pauci est signum sumptuosa vestis. Thom. Actij. de Lud. Scacch. q. 5. prin. nu. 27. f. 174. T. 7.

Sensus casus nominatiui pluralis qui sint quot, & qualis.

*SENSVS corporis, qui, & quot sint. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 10. 2. Par. nu. 98. f. 213. T. 14.
Exteriores sunt quinque, & qui interiores. Nellus a San. Gemin. circa mate. testi. P. 2. nu. 152. f. 85. T. 4.
Hominis nobiliores qui sint. Franc. Curt. de testib. conclus. 61. nu. 114. f. 130. T. 4.
Hominum sunt quinque exteriores, & quinque interiores, vel vt alij volunt quatuor. Io. Fran. de essentia infan. c. 12. nume. 14. fol. 398. T. 8. P. 2.
Omnes corporis intelliguntur appellatione visus. idem Fara. eo. tit. & c. nu. 17. f. T. & P. eisd.
Sunt in capite. Gul. le Rouil. de iust. & iniust. lib. 2. cap. 2. nume. 1. fol. 375. Tom. 1.
*SENSVVM acumen operatur, & ęgritudinem fugat cibus moderatus. Iac. Zocc. de ieiunio. nu. 43. f. 161. T. 14.

Sententia, quid & qualis sit, quę declaratoria, quę diffinitiua, quæ interlocutoria, quę nulla, quantum valeat, & quando an possit reuocari, per quos, & contra quos sit exequendum.

* SENTENTIA a falso iudice delegato data, an possit ratificari per ordinarium, cuius nomine exercuit, vt ratificatio eum excuset. Paris. de Put. de sindic. verbo, delegatus iudex. numero 5. folio 262. Tom. 7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum

Indice debet legi partibus e ſcripto Feder. Scench. de ſententijs, & re iud. nu. 27. f. 2. T. 5.
Alioquin nomen ſententiæ non obtinet. ibid. nu. 29.
Suſpecto lata eſt retractanda. Lud. Montal. de reprobat. ſentē. Pila. verbo, & hæc ſufficiant. nu. 54. f. 20. T. 14.
A muliere lata eſt ipſo iure nulla. Io. Mona. de defenſo. iur. contra ſententiam. nu. 15. f. 127. T. 3. P. 2.
A non ſuo iudice lata eſt ipſo iure nulla. Nepos a Montalb. de exceptionibus. articu. 22. nume. decimotertio, fol. 118. Tom. 3. Par. 2. & Io. Monac. de defenſorio. iur. contra ſent. poſt. num. 7. fol. 127. Tom. & P. eiſd.
A qua, non eſt appellatum, habet iuris præſumptionem pro ſe. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alien. rub. 30. caſu. 8. num. 6. f. 450. Tom. 15. P. 2.
Non poteſt appellari ſtatim mittetur executioni. Aug. Dulcet. de findic. nu. 48. f. 362. T. 7.
A ſciente iudice in ægrotum lata, etiam eſt nulla. Io. Maur. Bol. de reſt. in integ. c. 283. nume. 7. fol. 183. & cap. 339. nume. primo, fol. 196. Tom. 5.
A ſeruo lata, patiter ipſo iure annullatur. nepos a Montalbano. de excep. artic. 22. nu. 14. f. 118. & Io. Monac. de defenſorio iur. contra ſent. nu. 8. f. 127. T. 3. P. 2.
A ſubrogato obtenta per audientiam literarum contradictarum, ab ſubrogationis intimatione eſt nulla. Rober. Lancel. de attent. Par. 2. c. 4. nu. 170. f. 304. T. 5.
Sufficeret tamen intimatio facta procuratori per contradictas. ibid. num. eod.
Quicquid fieri poteſt cum procuratore præſente, eo etiam abſente per contradictas poteſt expediri. ibid. nu. 171.
Ab amatore lata non valet. Thom. Act. de Ludo. Scacch. q. 9. princ. nu 95. & 97. f. 187. T. 7.
Et ibi adducitur ratio.
Ab Epiſcopo depoſito qui appellauit lata dicitur, valida. Robert. Lancello. de attentat. Par. ſecunda, cap. 12. numero 86. folio 348. Tom. quinto.
Ab excommunicato lata nihil valet. nepos a Montalba. de except. art. 22. nu. 25. & Io. Monac. de defenſo. iur. contra ſent. nume. 4. fol. 127. T. 3. P. 2.
Ab hæretico, ludæo, vel quouis infideli lata eſt ipſo iure caſſa, & nulla. nepos a Montalb. eo. ti. & artic. nu. 15. & Io. Monac. etiam eo. ti. poſt. nu. 8. f. 127. T. 3. P. 2.
Ab incompetenti iudice lata de partium conſenſu, acceptari non poteſt. Io. de Graſ. arbor. iudic. verbo. 1. princ. nume. 5. fol. 22. Tomo 3. Par. 1.
Ab interlocutoria de iure ciuili regulariter non appellatur, ſecus de iure canonico. Proſdoc. de Comitib. de differē. iur. ciuil. & canonic. nu. 79. f. 194. T. 1.
Ab vno ex arbitris, quomodo proferri debeat, vt valeat. Fed. Schēc. de ſent. & re iud. nu. 36. f. 2. T. 5.
Abbatis reijcitur, quòd Papa non ſolum poſſit efficere, ſed debeat. de monacho, nō monachum, & quòd efficiatur laicus, & capiat vxorem, etiam ſi eſſet ſacerdos. Thom. Act. de Ludo. Scac. q. 2. prin. nu. 20. & 21. f. 170. T. 7.
Abiurationis contra reum profertur. Iac. Siman. de abiurat. ti. 1. nume. 28. f. 120. T. 11. P. 2.
Et ibi abiurandi formula. nu. 30. ibid.
Abſolutionem, vel condemnationem non continens eſt ipſo iure nulla. nepos a Montalba. de except. articu. 22. numero 8. fol. 118. Tom. 3. Par. 2.
Abſolutoria ab obſeruatione iudicij dicitur eſſe interlocutoria, non diffinitiua. Rober. Lancel. de attent. Par. 2. cap. 4. num. 227. fol. 306. Tom. 5.
In rei vendicatione debet cauſam continere. Ioā. Graſ. arbo. iudicia. nu. 8. f. 28. T. 3. P. 1.
Non eſt minoris virtutis, quàm condemnatoriæ, & poteſt ferri ſuper iure actoris, ſi ius ſuum actor ipſe probauerit, licèt per eam reus non poſſidens abſoluatur, quia non poſſidet. Marc. Anton. Cucch. de mentiente circa poſſeſſionem. numero 60. & 61. Tomo 3. Par. 2. f. 294.
Non prodeſt, niſi eo tempore, quo non poſſidet. idem Cucch. eo. ti. nu. 62. f. T. & P. eiſd.
Poteſt peti in ſpolio, ſi actor in petitorio tantum cumulato obtinuerit. Io. Bap. Pontan. de ſpolio lib. 4. capitu. 1. numero 7. f. 303. Tom. decimoquarto.
Pro vxore lata adhuc non impedit quin ſolutum repeti poſſit. Lācellot. Gallia. de ſtatut. quæſt. 1. poſt verbum non poſſit. num. 54. fol. 303. T. 2.
Qualiter feratur in actione iniuriarum ciuili ex l. Cornel. Herman. Barens. de formandis libellis. libello. 94. numero ſecundo, fol. 101. T. 3. P. 2.
Accelerata, etiam Principis eſt ipſo iure nulla. Ioā. a Graſ. arbore iudic. nu. 13. f. 28. T. 3. P. 1.
Quando ſit valida ibid. nu. 12.
Ad hoc, vt habeat præſumptionem pro ſe, quæ requirantur. Hier. de Monte de fin. reg. c. 104. nu. 2. f. 357. T. 3. P. 2.
Æquiparatur confeſſioni quo ad defectum. Bermon. Chouer. de pub. concub. verbo, hæc verba exponi debent. nu. 4. fol. 176. Tomo 11. P. 1.
Alia non expectatur, quando aliqua diſpoſitio a ſtatutis infertur. Ant. Nicel. de gl. contra. nu. 337. f. 210. T. 18.
Aliqua, quando per appellationem retractetur. nepos a Montalb. de excep. art. 23. nu. 1. f. 119. T. 3. P. 2.
Aliquando eſt, & dicitur nulla ratione litigantium, aliquando ex perſona iudicis, aliquando ratione iuriſdictionis, aliquando vitio ſui ipſius, interdum ex alijs cauſis exterioribus. Tancred. de ord. iudicio. lib. 4.
Verbo, quæ ſententia ipſo iure ſit nulla. fol. 68. Tomo decimotertio, Par. prima.
Adiudicatoria, quare ita dicatur. Io. Ferra. de appellat. lib. 3. cap. 1. nu. 200. f. 72. T. 5.
Aduerſus matrimonium lata, nunquàm tranſit in rem iudicatam. Feder. Schenc. de appellatio. nu. 16. f. 56. T. 5.
Quam, petitur reſtitutio in integrū, ſi non eſt, executioni deman danda, data cautione, multò fortius, quando petitur reſtitutio ad appellandum ex certis, legitimisquè cauſis, & vt ibi. Frā. Hercul. de attent. c. 23. nu. 10. f. 270. T. 5.
An det titulum, & quid in confeſſione partis. Pet. Rebuf. de pacifi. poſſeſ. nu. 193. & 194. f. 548. T. 15. P. 2.
An, & quando valeat contra tranſactionem. Ioan. Bap. de tranſact. q. 27. nu. 1. f. 37. T. 6. P. 1.
An & quando perpetuam irroget infamiam excommunicato. Alberic. de Malet. de teſtib. c 3. nu. 38. f. 166. T. 4.
Poſſit eſſe malam ob defectum conſilij ſapientis. Sebaſt. Vant. de nullitate ex defectu iuriſdict. nu. 146. f. 391. T. 4.
Reuocetur nouorum inſtrumentorum obtentu. Federic. Schenc. de ſenten. & re iud. nu. 19. f. 2. T. 5.
An executioni mandetur, pendentia nullitatis non obſtante. Vital. de Camba. de clauſ. verbo, nil nouari, nullitate pendente. nu. 1. fol. 381. T. 18.
An exequi poſſit iure ex cauſa de præterito ſuperueniente. Vital. de Camb. eod. titu. verbo, nil nouari lite pendente. numero 20. fol. 388. Tom. 18.
Et an ius illud certa cauſa expreſſa proficiat. ibid. nu. 21.
An plus habeat facti, quàm iuris, aut econuerſo. Io. Franc. Balb. de præſcr. q. 32. nu. 3. f. 84. T. 17.
An poſſit contra procuratorem executioni demādari. Io. de Graſſ. de ſubſtant. procurat. verb. & volentes &c. numero 5. folio 374. Tom. 3. Par. 1.
Sed contra dominum executioni mandatur ibi. verbo, renūcian do ſolenniter &c. nu. f. T. & P. eiſd.
Dici, perperam lata in libello appellationis, quando appellatur a ſententia Epiſcopi. Io. Bertach. de Epiſcop. P. 7. quarti libri. nu. 41. fol. 358. T. 3. P. 2.
Ferri a iudice ſtante, & non ſedente. Guido. de Suza. de ord. iudi. nu. 106. f. 38. T. 3. P. 1.
Ferri parte abſente. Ant. Nicel. de gloſ. contrarijs. nume. 284. fol. 207. Tom. 18.
Ferri per arbitrum, partibus abſentibus, ſed citatis. M. Ant. Blanc. de comprom. q. 9. nu. 10. f. 191. T. 3. P. 1.
Homologari, quando pœna addita compromiſſum ſit. Fort. Garciæ de vlt. fin. iur. cano. & ciuil. nu. 161. f. 115. T. 1.
Ligare ſubditum de delicto alibi commiſſo. Ant. Roſel. de indulgen. nu. 217. 221. 235. & 239. f. 153. T. 14.
Proferri ab arbitro abſque eo quod videat cōpromiſſum, & ſciat ſe eſſe arbitrum. M. Ant. Blanc. de compromiſ. q 9. nume. 1. folio 190. Tom. 3. P. 1.
Quid ſi per partes facta eſt prorogatio, an de ea debeat habere ſcientiam. ibid. nu. 2.
Valere pro parte. Anton. Roſel. de indulgent. numero 421. folio 156. Tom. 14.
Item ſine probationibus. Ant. de Butrio. de notorio arti. 26 poſt nu. 32. f. 52. T. 4.
An præbeat iuſtum titulum præſcribendi. Io. Fran. Balb. de præſcri. q. 11. nu 1. f. 61. T. 17.
An præſumatur continere acta requiſita, non facta de eis ſpecifica mentione. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. P. 2. numero 8. folio 144. Tom. 17.
Idem in antiquis quo ad eadem acta. ibid. numero 5. & 6. f. 143. Tom. eodem.
Quid de laudo, & quid de inſtrumento vnionis. ibid.
An reprobetur reprobato inſtrumento. Vital. de Camba. de clauſ. non errore duct. &c. nu. 32. f. 404. T. 18.
An requiratur in omni pœna. Paris. de Put. de findi. in verbo, quid ſi per ſtatutum nu. 5. f. 295. T. 7.
In priuatione feudi. Iacob. de S. Georg. de feud. nu. 42. verbo, qui quidem inueſtiti. f. 205. T. 10. P. 1.
Quid in priuatione, vaſallo dominum offendente. ibid. f. 211 nume. 9. & P. eiſd.
Item ob non reſidentiam. Io. de Selua. de benef. P. 4. q. 1. nume. 5. fol. 100. T. 15. P. 1.
Quid in priuatione fienda propter abſentiam. Ioan. de Selua de benef. P. 4. q. 5. nu. 6. f. 102. T. & P. eiſd.
Quid vt feudum indebitè alienatū perdatur, vel ipſo iure omittatur. Ioan Thom. de Marinis de feudis. ti. 2. nume. 23. folio 126. Tom. 10. P. 1.
Quid, vt quis dicatur infamis opi. alicuius, ſi apud graues viros eſt onerata. And. Alciat. de ſingul. certam. cap. 18. nume. 3. folio 296. Tom 12.
In prodigo ad ſupplendam ſibi adminiſtrationem bonorū. Fab. de Monte. de emp. & vend. q. 22. nu. 30. f. 50. T. 6. P. 1.
An retractetur prætextu erroris calc. Vital. de Camb. de clauſ. verbo, expleto errore. nu. 2. f. 413. T. 18.
An ſine ſcripto recitari poſſit vbi libellus non eſt neceſſarius. Frac. de acceptan. de ſent. diffin. & interlocuto. nu. 44. f. 6. T. 5.
An ſit cenſenda nulla ſi ordo iudicij non ſeruatur. Iaco. Nonel. de iure prothomiſ. &c. nu. 290. f. 30. T. 17.
An ſit de recenti, vel de antiquo, vt præſumatur pro ea. Aym. Crauet. de antiq. temp. P. 2. nu. 41. f. 145. T. 17.
Diſtinctione opus eſt, vt ibi. nu. eod.
An teneat ad fauorem non citati, ſtātibus verbis ſtatuti, quod procedatur ſola mera &c. M. Ant. Blanc. de compromiſ. q. 9. num. 6. fol. 191. Tom. 3. P. 1.

Quid

Source : BIU Cujas

Quid si per partes conuentum est, quod arbiter ferat sententiã, ipsis absentibus.ibid.nu.4.
Lata secundum voluntatem arbitri.ibid.ead.quæst.9. nu. 19.fol. 192.Tom.3.P.1.
Quid si est lata contra compromissum.ibid.nu.20.
Quid si contineat errorem.Iuris expressum.ibid.nu.21.
Quid si cum causa erronea arbitri concurrat alia causa non erronea.ibid.nu.22.
Quid si fuerit lata contra consuetudinem.ibid.nu.23.
Quid si contra statuta ciuitatis.ibid.nu.24.
Quid si fuit lata pretio,vel dolo ipsius arbitri.ibid.nu.25.
Parte non citata si est interlocutoria.Marc.Ant.Blanc.eod.tit. de compromis.q.9.nu.7.f.191.T.3.P.1.
Si ex actis constat de quantitate, & ad eam habita sit relatio. M. Anto.Blanc.eod.titu.de compromis.quæstio.septima.nume.36. fol.184.T.& P.eisdem.
Sine citatione si fertur in vltima die compromissi.idem Blanc.eo. tit.q.9.nu.8.f.191.T.& P.eisd.
An valeat lata,habita relatione ad acta.idem Blanc.eod.titu.& q. nu.32.fol.193.T.& P.eisd.
Lata in alium quod compromittatur.idem Blanc.eo. titu. & q.9. nu.75.fol.200.T.3.P.1.
Lata verbis,enunciatiuis,vt putà, credo Titium debere centum Caio,vel pronuncio te posse petere.M.Ant.Blanc.eo.tit. & q.9. nu.73.fol.200.T.& P.eisd.
Quæ fertur pro actore iurare de calumnia renuente.Franc. Curtius.de iureiuran.propter cęlum.nu.9.f.31.& §.quod etiam.nu. 9.fol.134.T.3.P.2.
Quando sunt plures iudices pronũciantes, quorum vnus est corruptus,alij non.Paris.de Put. de sindic. verbo, an sit tempore. nu.4.fol.258.T.7.
Si dicat,pronũcio Titium nihil debere Sempronio,& si Sempronius senserit se grauatum, quod debeat iterum compromitti, Marc. Ant.Blanc.de compromis.ead. quæst.9.num.76. fol. 200. Tom.3.P.1.
Si habita est relatio ad acta conditionaliter, nec est dictum aliàs absoluo.idem Blanc.eod.titu.de compromis. quæst.7. num.37. fol.182.T.3.P.1.
Si iudex se retulerit ad scripturam non productam in actis. Paris de Put.de sindic.in verbo,an si iudex.nu.5.f.311.T.7.
Si lata est per relationem ad aliqua extrinseca. M.Ant. Blanc. de compromis.ead.q.7.nu.39.f.184.T.3.P.1.
Si lata est per verba conditionalia de futuro.idem Blanc.eo.tit.& q.7.nu.40.f.T.& P.eisd.
Si per sententiam habita est relatio ad acta probatoria conditionaliter.idem Blanc.eodem titu.& quæstio.nume.37. fol. Tom. & Par.eisdem.
Si pronunciat te condemnandum, vel absoluendum in centum. idem Blanc.eodem titu.quæstio.nona.nume.74. fol. 200.Tom. & Par.eisdem.
Tanquam condemnatoria,si iudex ex forma statuti,misit ad consilium sapientis,& dixerit pronuncio, vt in consilio continetur. Paris de Put.de sindic.verbo,an si iudex.nu.4.f.311.T.7.
Vti diffinitiua, si iudex dixerit pronuncio, vt in consilio. Pac. Scala.de consilio Sapient.libro 4.capitulo duodecimo. num. 1. fol.349.T.3.P.1.
Annotationis bonorum non dicitur propriè sententia. Ioan. Anto. Rube. Alexan. de potesta. procurat. &c.nume.206.fol. 208. Tomo 11.P.1.
Antequam feratur, non potest fiscus occupare bona hæretici.Iacob Simanc. de cathol.institut.titu.nono. numero 174. fol. 129. Tom.11.P.2.
Antiqua ideſt. 30. vel 40. annorum præsumitur ritè, & rectè lata, maximè,si in ea enunciaretur substantialia interuenisse.Sebast. Vant.de nullit.ex defectu proces.&c.num.28.fol.421.T.4.
Appellationis ad primam sententiam refertur.Vital.de Camb. de claus.verbo,explicato errore.nu.4.f.413.T.18.
Iudici a quo nõ præiudicat.Amodeus.Iustin.de Castel.de sindic. nu.135.fol.341.T.7.
Vtrum per appellationem suspendatur. Ioan.Brunel. de sponsalibus,& matrimo.conclus.trigesimoquinto.nume. 18. limit.11. fol.39.Tom.9.
Appellatur natura necessaria,& inuitabilis,& est id, quo primum res aliquid est.Sebast.Vant.de nullit.ex defectu proces. &c. nu. 11.fol.413.T.4.
Apperte iniqua non est exequenda. Lancellot.de attenta.P.2.c.12. limit.8.nu.31.T.5.f.365.
Approbatoria,vel confirmatoria legati,etiam de partium consensu,validitatem legati non operatur. Lancellot. Gallia. de statut. q.4.post verb.non possit.nu.3.f.306.T.2.
Arbitralis in ciuitate,loquitur generaliter. Franc. Solsonę. Lucerna.laudemiorum,cellula.6.nu.9.f.213.T.10.P.2.
In hortis & Vineto non loquitur generaliter.Franc. Solsonę. Lucerna.laudemiorum,cellula.6.nu.11.f.213.T.10.P.2.
Quia in ciuitate & hortis est localis.idem Solsona.eo.tit.cellula. 1.nu.3.f.207.T.& P.eisdem.
Non comprehendit extraneos.idem Solsona.eo.tit.cellula. 8. nu. 50.fol.220.T.& P.eisdem.
Tota se fundat in Allodijs ecclesiæ idem Solsona.eo.tit.cellula.6. nu.3.f.213.T.& P.eisd.
Vel laudum qualiter per arbitrum feratur.Io.Bap.de arbit.lib.9. c.15.nu.1.f.272.T.3.P.1.
Arbitramentalis lata in ecclesia valet,& lata in alio loco,quàm vbi factum sit compromissum an valeat.Lanfranc.de Oria.de arbit. memb.5.nu.22.& 23.f.212.T.3.P.1.
Non homologatur per præsentiam partium non contradicentiũ, etiam si notarius scripserit, præsentibus partibus non contradicentibus. &c. Lanfranc. de Oria. de arbitr. numero 41.fol.208. Tom.3.P.1.
Arbitratoris de nocte lata, an valeat, & quid in sententia arbitri.Ioan.de Selua.de benefi.P.3.quæstio.decimoseptimo. num. 4.fol.80-Tom.15.P.1.
Et quòd valeat.Federic.Schenc.de senten.& re indica. nume. 41. fol.3.Tom.5.
Generaliter debitorem absoluens, an & quando sit valida. Lanfranc.de Oriano.de arbitr.memb. quinto. numero 16. fol.212. Tom.3.P.1.
Lata,partibus absentibus,an valeat.Idem Lanfranc.eodem.tit.& memb.nu.18.f.T.& P.eisd.
Si contineat modicam iniquitatem, vtrum reducatur ad arbitrum boni viri.Guido.de Suza.de ordin. iudic. nume.150.fol.4. Tom.3.P.1.
Sub quacunque conditione potest fieri.Vital.de Camb. de claus. verbo,nunc subijciamus.nu.5.f.413.T.18.
Vtrum possit homologari tacitè Vital.de Camb.eo.tit. verbo,videamus.nu.5.f.457.T.eo.
Arbitri conuentionalis,an sit nulla,si pronuncietur aliter,quàm dictum sit in compromisso debere procedi,vel pronunciari. Ioan. Bapt.de arbit.lib.10.c.1.nu.1.f.276.T.3.P.1.
An debeat esse conformis libello actoris, item & compromisso. Ioan.Baptist.de arbit.capitulo quintodecimo. nume.7.fol.272. T.& P.eisdem.
Fundata super iure,an super æquitate.ibid.nu.8.
An & quando peti possit, vt reducatur ad arbitrium boni. viri Baptist.Sancto Blasio. de arbit. & arbitrat. numero 51. fol. 307. Tom.3.P.1.
Secus in arbitratore,si enormiter lędat.ibid.nu.52.& 56.
An possit homologari,plusquam feratur, vel possit agi, vt non liceat partibus supplicare,vel aliter reclamare contra eam. Io.Baptist.de arbit.lib.7.capitulo tertiodecimo. nume. 1. fol.259.Tomo 3.Par.prima.
An sit ferenda in scriptis,& arbitro pro tribunali sedente.Io.Bap. eo.tit.c.15.nu.19.ibid.
An valeat de nocte,lata,si arbiter est de iure,& de facto. M. Ant. Blãc.de compromis.q.9.nu.49.f.194.T.3.P.1.& Io. Bap.de arbi. c.15.nu.22.f.231.T.3.P.1.
Contra vasallum lata, agnatis non præiudicat. Vdaric. Zasi.de Feud.P.9.nu.24.f.316.T.10.P.1.
Generalis,ad prosecuta tantum, quando referri debeat. Io.Bapt. de arbit.c.15.nu.13.f.272.T.3.P.1.
Indistinctè non infamat. Guido.de Suza.de ordin.Iud.c. nu. 156. fol.40.T.3.P.1.
Lata per pecuniam nõ est ipso iure nulla. Guliel.Redoa.de simonienta.P.2.c.3.nu.18.f.79.T.15.P.2.
Per errorem,est ipso iure nulla. Sebast. Medic. de diffinitionib. c.19.num.8.f.296.T.18.
Lata,qualiter debeat experiri actor.Guido.de Suza.de ord.iudic. nu.163.f.40.T.3.P.1.
Lata super vna parte,aut super aliquibus, & non totis rebus compromissi,an valeat.Ioan.Baptist.de arbitr.capitulo 15.nume. 11. fol.272.T.3.P.1.
Mixta an requirat peremptorium.Io.Bapt.ibi.nu.18.
Nisi infra decem dies ab ea reclametur, & ipsa homologatur. Robert.Lancellot.de attenta.P.2.capitulo 12.limit.50.num.110. fol.379.Tom.5.
Præsertim in arbitro statutario,vt ibi.nu.112.
Secus est in laudo arbitratoris, a quo etiam vsque ad 30. annos reclamatur secundum communem opinionem. ibidem. nume. 111.& 113.
Non impedit translationem dominij.Fabia.de Mõte. de emptio & venditio.q.22.nu.31.f.50.T.6.P.1.
Et quando per huiusmodi arbitri sententiam, dominij translatio impediatur.ibid.nu.32.
Non transfert Dominium.idem Fabian.de Monte. eod. tit. & q. nu.3.f.48.T.& P.eisd.
Non valet, quando arbiter aliter dicit, quàm fuerit sibi commissum. Paris. de Puteo.de sindic.verbo,dicitur in literis. nume. 2. fol.254.Tom.7.
Valebit tamẽ,etiam si arbiter pecunia fuerit corruptus.Catald. de Boncomp.de sindic.nu.25.f.352.T.eo.
Per partes homologata, quando habeat executionem paratam. Baptist.a Sancto Blas.de arbit.& arbitrat.quæstio.50.nume. 57. fol.307.T.3.P.1.
Et quæ actio ex illa competat.ibi.nu.58.& 59.
Quando pro nihilo sit habenda.Pet.Iacob.a Monte.Pessul.de arbit.& arbit.nu.5.f.309.T.3.P.1.
Recusati,valet etiam de iure canonico.sed contra eam doli exceptio competit,& ita etiam contra processum ab ipso arbitro fabricatum ante sententiam ipsam.Robert.Lancellot. de attenta. P.2.c.6.nu.44.& 45.f.340 T.5.
Reductione ad arbitrum boni viri pendente,an possit exequi,& dicatur attentari.Robert.Lancellot.de attenta.P.2.cap.16. nu.1. fol.393.Tom.5.
Si non pereat, pęna compromissi legitime exigi potest. Ambros. de Vignat. de vsur. Par.3. capitulo salubriter. nume.94.fol.57. Tom.septimo.
Arbitrorum,an pariat actionem. M.Ant. Blanc.de compromis.q. 9.nu.91.f.202.T.3.P.1.
Item,& infamiam.ibi.nu.96.
An propriè dicatur sententia.idem Blanc. eo. tit. de compromis. q.ead.nu.90.f.202.T.& P.eisd.
Discordantium in summa.& quantitate,an,& in quo teneat. Ioã. Baptist.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Baptiſta.de arbitr.libro nono.capitulo quintodecimo. num.25. fol.274. .3.P.1.

Quid ſit.Pet.Iaco.a Monte Peſſul.& arbit.& arbitrat. nu. 15.fol. 310.Tom.3.P.1.

Si in rem iudicatam tranſiuit,an retractari poſſit per inſtrumenta de nouo reperta.M.Ant.Blanc.de compromiſſ.quæſt. 10.nu.21. fol.204.T.3.P.1.

Statutariorum,parit omnes illos effectus, qui etiam oriuntur ex ſententia ordinarij, & habet eundemmet locum. idem Blanc. eodem titu.de compromiſ.quæſtio.nona.nume.98.fol.202.Tomo & P.eiſdem.

Trium diuerſimodè iudicantium, quæ ſit præferenda.Lanfranc. de Oria.de arbitr. numero 25. quinto membro. fol. 212. Tom. 3.Par.prima.

Aſtenſis de maleficijs.Ant.Gub.Coſta.de matrimo.rub.de his,qui nuptias contrahere poſſunt.nu.81.f.53.T.9.

Attentatorum dicitur interlocutoria, vim habens diffinitiuè, in qua non habet locum.Clem.1.de ſeq.poſſ.Ioan.Bapt.Ponta. de ſpol.lib.4.c.1.nu.5.f.303.T.14.

Exequenda venit nullitate non obſtante.Hier.Manfred.de attenta.lib.2.concluſ.362.f.254.T.5.

Authoris,quare Infortiatum ita fuerit appellatum. Raynal. Corſ. indagatio.iur.lib.1.c.1.nu.4.f.280.T.1.

Aymonis Crauettę reijcitur,& in quo.Io.Bap.Lup.de vſur.§.6.nu. 22.fol.121.T.7.

Banni dicitur interlocutoria, & facilè remouetur contrario Imperio,& ideo bannitus nō dicitur interim amiſiſſe omnia iura ſua. Aſcan.Clem. Amer.de pat.poteſt.capitulo vlt.nume.5. fol.124. Tom.8.P.2.

Beneficialis poſſeſſoria ſequeſtrum poteſt operari.Io.Bapt. Ponta. de ſpol.lib.4.c.5.nu.70.f.307.T.14.

Biantis,quid conſequatur hæres,cui falcidia de legata eſt.Raynal. Corſ.indaga.iur.lib.2.c.4.nu.2.f.283.T.1.

Bona,pronunciata ſine conſilio ſapientis, an teneat,ſi iudex tenebatur pronunciare cum conſilio ſapientis. Paris de Put.de ſindica.verbo,dicitur in literis.nu.3.& 5.f.254.T.7.

Et quid in notorio.ibid.nu.4.

Camilli Plauci, quod īfans ſit minor ſeptem annis diſtinctione putatur.Ioan.Franc. Fara.de eſſentia infantis.capitulo 4. nume. 8. fol.390.T.8.P.2.

Canonis omnes aſtringit.Io.de Ligna. de cenſu.eccleſias.§.10.nu. 5.& 10.fol.316.T.14.

Capitalis contra reum proferri poteſt ex indicijs indubitatis, & a iure approbatis.Franc.Caſon.de Maleſi.tracta.9.nu.37.fol.290. Tom.11.P.1.

Carthaginēſis conſilij contra Cęleſtinū hæreticum. Conrad.Bru. de hæret.c.4.nu.9.f.297.T.11.P.2.

Cauſa cognita in dubio lata præſumitur, præterquam ſi intra modicum tempus feratur,quia tunc præſumitur præcipitata, & eſt nulla.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſ.&c.nume.34.fol. 414.Tom.4.

Certa;ferri in re dubia graue eſt. Guliel. Redoa. de reb.eccleſ.non alien.verbo,concluſ.autem.nu.12.f.527.T.15.P.2.

In re dubia non eſt danda.Io.a Capiſtra.Specu.conſcien.nu.184. fol.348.Tom.1.

Chriſtiana de tolerandis tyrannis ex Apoſtolo. Conrad.Brun.de ſeditio.lib.6.c.3.nu.45.& 46.f.142.T.11.P.1.

Ciceronis aliorumque,greſſus qualis eſſe debeat.Tho. Actij. de Ludo.Scaccho.q.5.princ.nu 42.f.174.T.7.

In libro primo de oratore circa iuris ciuilis cognitionem damnatur.Benuen.Straccha.de adiecto.Par.4.nume.1. fol. 398. Tom. 6.Par.prima.

Cipriani eſt Regem nō iniquum,ſed iniquorum correctorem eſſe oportere.Ioan.Redin.de maieſt.Princ.verbo,omnibus prodeſſe debet.&c.nu.5.f.174.T.16.

In eandem ſententiam quamplurima iura expenduntur,& Ciceronis,aliorumque illuſtrium virorum ſententiæ referuntur vſq; ad finem huius operis.ibid.nu.eo.

Communis eſt, clericos eſſe dominos reddituum eccleſiaſticorū, ſeptuaginta trium interpretum authoritate recepta,ſi conſuetudo admittatur.M.Ant.Marſ.de eccleſias.redditib. capit. 36.nu. 5.fol.367.Tom.15.

Habet locum contra Archidiacononum,ne dum ſi clerici honeſtè viuant,ſed etiam ſi liberiorem vitam agant. idem Marſil. eo. tit.& c.nu.10.fol.368.T.& P.eiſd.

Et qui contrarium ſentiunt.ibid.nu.12.

Non eſt attendenda ſi ſit iuri contraria.Io.le Cirier.de primogenit.q.1.nu.25.f.71.T.10.P.1.

Tenet,quod recognitio feudi ſit contractus.idem Io.le Cirier.eo. tit.q.3.nu.1.f.72.T.& P.eiſd.

Conciiij in cauſa fidei eſt maior ſententia Papæ.Card.Iac.de concil.lib.10.art.6.nu.7.f.355.T.13.P.1.

Præfertur ſententiæ Papæ in tribus caſibus, hæreſis, ſchiſmatis, & vbi agitur principaliter de bono vniuerſalis eccleſiæ, non ſecundario.Cardi.Iacobat.de concil.lib.6.arti.2. nu. 59. fol. 279. Tom.13.P.1.

Prævalet ſi Papæ contradicat. Marcus Mant. Dialog. de concil. nu.160.fol.188.T.13.P.1.

Vide tamen,& infra.nu.173.vbi diſtinguit.

Prouincialis prævalet ſententiæ Archiepiſcopi. Card.Iacob. de concil.lib.6.arti.2.nu.26.f.278.T.13.P.1.

Quomodo ferenda ſit.Pet.a Monte,de poteſtate pontif.q.7.nu.4. fol.147.T.13.P.1.

Concipi debet in perſonam principalis,& procuratoris domini litis effecti,vt opiniones euitentur.Sebaſt.Vant. de nullit.ex defectu,citat.nu.86.f.410.T.4.

Condemnationis ferri non debet diebus feriatis.Pau.Girl.de relaxatio carcerat.Rub.de abſolutio Innocent.quęſtio.1. nu. 3.fol. 350.Tom.11.P.1.

Condemnatoria continere debet tempus ex quo reus in hæreſim incidit.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.titu.60.num.3.fol.196. Tom.11.P.2.

Ferri non poteſt ſuper inquiſitione inualida, ſed debet inchoari nouus proceſſus.Ant.Columb.de controuerſ.crimi.art.149. nu. etiam 149.f.345.T.11.P.1.

Lata contra non poſſidentem, quia liti ſe obtulit, an poſſit mitti executioni contra eum ſi poſſeſſio ad eum peruenerit. M.Anto. Cucch.de menti. circa poſſeſſio.nu.63.f.294.T.3.P.2.

Non poteſt fieri contra procuratorem, ſed contra perſonam domini fieri debet.Iul.Ferret.de duello.nu.21.f.310.T.12.

Qualiter formabitur in crimine hęreſis.Conrad.Brun.de hæret. c.10.nu.5.6.& 7.f.314.T.11.P.2.

Quid continere debeat.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.60.nu. 6.fol.197.T.11.P.2.

Quid continere debeat.Iac.Simanc.de cathol.inſtitut.tit. 60. nu. 6.fol.197.T.11.P.2.

Quomodo formanda ſit ab Inquiſitoribus.idem Simanc. eo. tit. nu.2.fol.196.T.& P.eiſd.

Conditionalis,an,& quando valeat.Sebaſt.Vant.de nullit. ex defectu proceſſus.&c.nu.107.f.418.T.4.

Etiam pendente conditione dicitur agrauare. Robert. Lancellot. de attenta.Par.2.capitulo duodecimo.limita. 50. nume.107.fol. 379.Tom.5.

Valere poteſt,ſi conditio non ſit extranea. Io.Bapt.Caccialup.de tranſactio.q.18.nu.8.f.36.T.6.P.1.

Valet quando non implicat contraria.Bal.de Statut.verbo,pęna. nu.16.fol.135.T.2.

Confirmata a Principe valet,quando duo ordinarij proferunt ſententias contrarias.Mart.Laud.de Princip.quæſtio.383.col.1.fol. 210.Tom.16.

Per Papam, reuocari non poteſt per inferiorem. Federic. de Sen. de permutatio.benef.nu.25.f.188.T.15.P.1.

Confirmatoria, vel infirmatoria, ſi de iure partium nō conſtiterit, dari non poleſt, ſed tunc danda eſt abſolutoria ab inſtantia iudicij.Sebaſt.Vāt.de nullitatib. rub quot & quibus modis nullitas in iudicio &c.nu.111.f.381.T.4.

Cōfiſcationis bonorum,eſt ſtricti iuris. Melch.Palaez. tractat.maioratuum.q.23.nu.77.f.486.T.10.P.1.

Lata contra mortui memoriam,non ex eo, quod mortuus machinatus eſſet contra Cęſarem,aut Rempublicam,ſed in alijs capitulis.6.Iuliæ eſt ipſo iure nulla.Hier.Gigas.de crim.læſæ maieſt. q.25.nu.2.f.54.T.11.P.1.

Confeſſioni ęquiparatur, quoad effectum. Bermon. Chouet.de publ.concubi. verbo.Hæc verba exponi debent.num.4.fol.176. Tom.11.P.1.

Et confeſſio ſimiliter ſententiæ.ibid.nu.eo.

Conformanda eſt accuſationi,& delicto. Alber.a Roſate.de ſtatu. q.44.nu.4.f.35.T.2.

Petitis.Io.Bap.Pontan.de ſpolio lib.2.nu.7.f.280.T.18.

Conformis eſſe debet inquiſitioni. Alber.a Roſa..de ſtat.q.46.nu. 9.fol.36.Tom.2.

Conſtituit feudum,quando vaſallus dicat feudū eſſe, & dominus negat.Mart.de Silima.de feud. rub.quibus modis feudum conſtituatur.nu.68 f.4.T.10.P.1.

Conſueuit impugnari per viam nullitatis,ratione defectus proceſſus triplici modo.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectus proceſſ.&c. nu.13.f.414.T.4.

Continens errorem intolerabilem,eſt nulla ipſo iure.Nicol.Plou. de excommu.rub.de forma ferenda excommunicationis.nu.4. fol.366.T.14.

Contra abſentem non citatum lata,eſt ipſo iure nulla.Pet.Pec. Zirice. de iure ſiſten. capitulo trigeſimonono. nume. 1. folio 174. Tom.3.P.2.

Quādo valeat in cauſa criminali.Nepos.a Montalb.de exceptio. artic.23.nu.10.f.119.T.3.P.2.

Contra aliam ſententiam ſuper eadem re & eadem cauſa lata, eſt nulla. Lanfranc. de Oria. de fide inſtrument. numero 33.&35. fol.35.Tom.4.

Contra conſcientiam iudicis, vel partis lata, fructibus per vermes perforatis eſt comparanda.Ioan.a Graſſ.arbo.iudicia.num. 25. fol.28.T.3.P.1.

Conſuetudinem lata, non minus efficitur nulla, ac ſi contra legem lata eſſet. Lancellot. Gallia. de ſtatut. præfatio. nume. 28. fol.285.Tom.2.

Ius expreſſum ferri dicitur ſi contra iuris expreſſam terminationem feratur.Ioan.de Graſſ.arbitr.iudic.numero23.folio 28.Tomo.3.Par prima.

Ius legis lata, valet. Catald. de Boncompa. de ſindica. nume. 33. fol.352.Tom.7.

Legem in extrauag.cōprehenſam lata.Valet.Io. de Graſſ. ea.arb. iud.nu.22.fol.28.T.3.P.1.

Legem lata,in quibus caſibus valeat.idem Io.de Graſſ.eo.tit.nu. 21.fol.T.& P.eiſd.

Minorem lata,executioni mandari non debet, niſi prius de reſtitutione conſtet.Ioan.Maurit.Bollan.de reſtit.in integ.c.269.nu. 1.fol.180.Tom.5.

Principalem lata, an aduerſus fideiuſſorem exequi poſſit.Octau. Vulpel. de treug. & pace. quæſtio. 104. nume. 2. folio 417.Tomo 11.Par.1.

Principalem, non mandatur executioni ſine nouo proceſſu contra fideiuſ. contract. ſecundum magis communem opinionem. Lancellot.de attent.P.2.c.20.limit.6.13.& 14.f.414.T.5.

Pupillum

Source : BIU Cujas

Pupillum ſine tutore lata, eſt ipſo iure nulla. Nepos a Montalb. de exceptio articu. vigeſimoſecundo. nume. 12. fol. 118. Tom. 3. Par. ſecunda.
Controuerſiarum feudalium, an ſit diffinitiua, & de earum appellationibus, & temporibus. Guliel. Hanneto. de iure feud. c. 5. col. 3. fol. 178. T. 10. P. 1.
Contumacialis non irrogat infamiam. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 183. nu. 3. f. 444. T. 11. P. 1.
Cornelij Taciti, quòd Caſſa habeantur, quæ accipi non poſſunt, nec dari ſalua Republica. And. Alciat. de ſingul. certa. c. 44. nu. 5. fol. 301. Tom. 12.
Corporis afflictiua, non poteſt iure cõmuni retractari poſt lapſum decem dierum, licèt appareant probationes Innocentiæ, ſed ex gratia ſpeciali fit reſtitutio a Principe. Rernard. Com. Lucern. inquiſit. hæretic. prauita. nume. 6. columna prima. fol. 345. Tom. 11. Par. ſecunda.
Criminalis, an Mox executioni mandetur, an verò decendio ad appellandum expectato. Gondiſſ. de hæret. quæſtio. 19. nume. 4. fol. 39. Tom. 11. P. 2.
Præcipiti feſtinatione lata, valet. Auguſt. Dulcet. de ſindic. nu. 47. fol. 362. Tom. 7.
Damaſi Papæ in duos hæreticos. Cõrad. Brun. de hæret. c. 4. nu. 12. fol. 297. T. 11. P. 2.
Damnationis in Acatium. idem Brun. eod. titu. & capitu. nume. 11. fol. T. & P. eiſd.
Data ab vno ex pluribus iudicibus non inſolidum datis regulariter non valet. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defec. iuriſdict. num. 176. fol. 393. Tom. 4.
Contra leges eſt mero iure nulla, iure canonum. Ioan. Redin. de de maieſta. Princip. rubri. ſed etiam legibus. &c. nume. 22. fol. 155. Tom. 16.
Eodem tempore pro vno in petitorio, & pro alio in poſſeſſorio, ea exequitur, quæ lata eſt in petitorio, quæ abſorbet poſſeſſorium. Virg. de Bocca. de interdicto vti poſſidetis. cap. 17 nume. 16. fol. 311. Tom. 3. P. 2.
In interdicto, vti poſſidetis fauorem ſui authoris iuuat hæredem turbati. Hiero. de Monte. de finibus. Regun. capitulo 42. nume. 5. fol. 342. & Virg. de Bocca. titu. vti poſſidetis. capitu. 9num. 11. fol. 307. T. 3. P. 2.
Inter falſos procuratores quo ad ipſos valida exiſtit. Sebaſt. Vant. de nullitat. ex defectu inhabilitatis perſonæ. numero 72. folio 401. Tom. 4.
Datur actori in retinenda, quando liquet de eius iure, & non liquet de iure rei in petitorio. Virg. de Bocca. de interdict. vti poſſidetis. c. 17. nu. 14. f. 311. T. 3. P. 2.
De Antiquo præſumitur lata, parte citata, & in inſtrumento antiquo, in quo fit mentio de conſtituto, præſumitur poſſeſſionem fuiſſe apud conſtituentem, & vide ibi alia ſimilia. Melch. Palaez. tracta. maioratuum. quæſtio. vigeſimo. nume. 58. fol. 478. Tom. 10. P. 1.
Producta in iudicio, an præſumatur lata cum ſolennitate debita. Guido Papa, de præſumptio. nu. 90. f. 303. T. 4.
De incarnatione Chriſti contra Euthicletem, & alios ſequaces per Chalcedonenſe concilium. Conrad. Brun. de hæret. c. 12. num. 32. fol. 303. T. 11. P. 2.
De ingrediendo, licèt iniqua, eximit a pœna violentiæ. Io. Bapt Põtan. de ſpolio. c. 1. nu. 117. f. 300. T. 14.
De nocte in cauſa dotis ferri poteſt. Bapt. de Sancto Blaſ. de priuil dotalib nu. 31. centu. 4. f. 460. T. 9.
Lata, an valeat. Anton. Nicelli. de Gloſ. contrarijs. nume. 179. fol. 200. Tom. 18.
Quando valet, tria luminaria interuenire debent. idem Nicellus. eod. tit. & loco. nu. 180. f. & T. eo.
Debet continere, aut abſolutionem, aut condemnationem. Sebaſt. Medic. de diffinitio. rub 21. nu. 9. f. 297. T. 18. & Placen. de iudi. tit. 19. de ſent. nu. 4. f. 96. T. 3. P. 1.
Aliàs non valet, & publice etiã, & non in ſecreto eſt ferenda. Odofred. de ordine. iud. nu. 57. f. 33. T. 3. P. 1.
Debet eſſe certa, & liquida, etiã quod res deducta eſſet generalis, & obſcura, quia aliàs exequi non poſſe. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu proceſſ. &c. nu. 102. f. 417. T. 4.
Eſſe conformis libello. Raynald. Corſ. indagat. iuris. lib. 2. cap. 27. nu. 4. fol. 285. T. 1. & Pet. Rebuff. de cong. portio. nu. 54. fol. 243. Tom. 15. P. 2. Iac. Gentil. de ordi. iud. nu. 51. f. 43. T. 3. P. 1. Lanfranc. de Oria de petitionib. num. 19. fol. 79. T. 3. P. 2. & Virg. de Bocca. de interdic. vti poſſidetis. cap. 17. nu. 1. f. 310. T. 3. P. 2. ac Hiero. de Monte. de finib. regund. capitulo 42. nume. 5. fol. 342. Tom. & P. eiſdem.
Debet ferri cum maxima deliberatione. Ludou. Montalt. de reprobatio. ſent. Pilati. artic. 4. nu. 19. f. 16. T. 14.
In die, & non in nocte, aliter pars poteſt excipere, & appellare. Bernard. Com. Lucer. inquiſitio. hæret. prauita. col. 4. num. 2. fol. 344. T. 11. P. 2.
Si tamen pars præſens non excipit, nec appellat, ſententia ſic lata, tenet. ibid. nu. eo.
Similiter dicendum eſt de interlocutoria, & de omnibus alijs actibus expediendis, iudice pro tribunali ſedente. ibidem. numero 3.
In loco ſolito maiorum, & tempore congruo. Sebaſt. Vant. de nullita. ex defectu proceſſus. &c. nu. 80. f. 416. T. 4.
Salua maieſtate Imperij in loco maiorum, & conſueto. Hieron. Præuidel. de peſte, & eius priuileg. verbo. item ex prædictis. nu. 3. fol. 178. Tom. 18.
Niſi tempore peſtis, quia locus poteſt mutari. ibi. nu. 4.
Super quantitate certa, aliàs nihil valet. Nepos a Montalb. de exceptionib. art. 23. nu. 28. f. 119. T. 3. P. 2.
Super toto negocio, de quo eſt controuerſia non ſuper parte. Frãciſc. de acceptandis. de ſent. diffinit. & interlocutoria. num e. 12. fol. 3. Tom. 5.
Debet legi, & recitari ab ipſomet iudice non ab alio, ſaltem in ſubſtantia, & concluſione ipſius ſententiæ ſi iudex non fuerit illuſtris. Sebaſtia. Vant. de nullit. ex defectu proceſ. &c. num. 85. fol. 416. Tom. 4.
Debet proferri a iudice ſedente non ſtante, vel procedente, ſcilicet in cauſis plenarijs, ſecus in ſummarijs, & leuibus. idem Vât. eod. tit. & loco. nu. 84 & T. eo.
Partibus præſentibus, vel contumaciter abſentibus. Hier. de Mõte. de finib. regun. c. 103. f. 357. nu. 1. T. 3. P. 2.
Item iudice ſedente, aliàs eſt nulla. Bernard. Com. Lucer. inquitio. hæret. prauitat. col. 1. nu. 9. f. 345. T. 11. P. 2.
Debet retractari intra Biennium. Io. Ferrar. de appellationib. lib. 4. c. 3. nu. 273. f. 77. T. 15.
Decij examinata de l. 2. C. de cond. inſer. Raynald. Corſ. indag. iur. lib. 1. c. 20. f. 281. T. 1.
In quæſtione illa, an in his, quæ per accuſationem expediuntur officium iudicis nobile verſari dicatur ab recentiorum obiectionibus defenditur. Hier. Muſcor. de iuriſdic. & imper. nu. 68. fol. 20. Tom. 13. P. 2.
Declaratoria, an ſit neceſſaria in notorijs criminib. Conrad. Brun. de hæret. c. 12. nu. 5. f. 315. T. 11. P. 2.
In rebelle. Nic Moron. de fide, treug. & pace. quęſtio. 33. num. 1. fol. 423. T. 11. P. 1.
Super auocatione poſſeſſionis. idem Nic. Moron. eo. tit. q 32. nu. 2. fols T. & P. eiſd.
Vt pro confeſſo habeatur. idem Moron. eo. tit. q. 35. nume. 7. fol. 424. T. & P. eiſd.
An ſufficiat ſuper facto. idem Moron. eo. tit. & quæſt. 35. nume. 8. fol. T. & P. eiſd.
Cur proferatur. Ant. Maſſa. ad formam cameræ obligatio. rub. reliqua. de proceſſu. nu. 40 f. 363. T 6. P. 2.
Eſt neceſſaria iudicis eccleſiaſtici in cauſa hæreſis. Zanch. Vgol. de hæret. c. 18. nu. 5. f. 252. T. 11. P. 2.
In, & ſuper pactis non ſeruatis, vel ingratitudine. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 31. nu. 1. f. 423. T. 11. P. 1.
In pœnis, quæ ipſo iure infliguntur. ibi. nu. 4. & q. 36. eod. tit. nu. 6. fol. 424. T. & P. eiſd.
Quamuis pœna ipſo iure incurratur. Alphonſ. Hoieda. de benefic. incompatibilibus. Par. 1. capituto decimooctauo. nume. 20. fol. 134 T. 15. P. 1.
Lata in beneficialibus, an tranſeant in rem iudicatam. Ioan. de Selua. de benefic. Par. 3. quæſtio. vigeſimaprima. num. 13. fol. 83. Tom 15 P. 1.
Minoris ętatis, an, & quando in alijs iudicijs fidem faciat. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitutio. in integrum. capitu. 324. nume. 2. fol. 192. Tom. 5.
Non eſt neceſſaria quando eſt notorium ſpolia prouenire ex beneficijs. vel ex illicite negociatis. Guliel. Redoa. de ſpolio eccleſias. q. 17. nu. 16. f. 262. T. 14.
Non requiritur ad hoc, vt vacent beneficia promoti in epiſcopũ. Alphonſ. Hoieda. de benefic. incompatib. P. 1. cap. 4. num. 6. fol. 115. Tom. 15. P. 1.
Nec ſuper deſertione appellationis pro reuocatione attentatorum. Hier. Manſ. de attent P. 8 nu. 25. f. 238. T. 5.
Quando ſit neceſſaria, vel non ad priuationem. feudi, Io. Ferrar. Montan. in vſib feud. lib. 4. c 3. f 110. T 10. P. 2.
Requiritur ad hoc, vt non reſpondens poſitionibus, habeatur pro confeſſo. Hieron. de Monte. de finibus regun. cap. 46. nu. 12. fol 343. T. 3. P. 2.
In pœnis, quæ ſine executione infliguntur, ipſo iure. tracta. de crimi. læſæ maieſta. incerto. Authore. quæſtio. 11. nume. 3. fol. 33. Tom. 11. P. 1.
Item vbicumque iudicis motus eſt requiſitus Franciſc. Curt. de de iureiuran. propter calumniam. §. quòd ſi actor. nume. 12. fol. 134. T. 3. P. 2.
Item, vt ficta confeſſio tranſeat in hæredem. Stepha. Coſta. de Ludo. § 2. nu. 35. f. 164. T. 7.
Item vt vxor priuetur dote propter adulterium, niſi notorium fuerit ipſum adulterium & manifeſtum. Bermon. Chouer. de publ. concub. verbo, ſupereſt, vt ad ſpecies fornicationis. &c. nu. 41. fol. 149. T. 11. P. 1.
Item, vt Simoniacus, clericus, homicida, vel irregularis priuetur beneficijs. ibid. nu. 42.
Idem in excommunicato, qui ante declarationem non eſt vitandus. ibi. nu. eod.
Secuta, an ſit locus purgationi moræ. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 35. nu. 10. 424. T. 11. P. 1.
Super caducitate, an iudicis, vel partis ſufficiat, & an ſuper facto tantum. idem Moron. eodem. titu. quæſtio. trigeſimaſecunda. fol. 423. T. & P. eiſdem.
Super confiſcatione bonorum, & eius executione ferri debet vbique per iudicem eccleſiaſticum. Zanch. Vgol. de hæret. c. 25. nu. 2. fol. 259. T. 11. P. 1.
Deformis dicitur, quæ abſque forma debita pronunciatur. Ioan. a Graſſ. arbore. iud. nu. 17. f. 28. T. 3. P. 1.
Deputatorum circa ſolutionem laudemij, qualiter formãda. Frãc. Solſo. Lucerna Laudemio. rubr. de laudemio duplicato. nu. 54. col. 4. fol. 232. in fine. T. 10. P. 2.
Dicitur de antiquo, quando lata eſt, contra abſentem, & contumacem, vera contumacia. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. P. 2. nu. 2. fol. 144. T. 17.
Declaratio, ſeu diffinitio cõtrouerſię ,ppoſitę a iudice legitimè facta. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu proceſ. &c. n. 89. f. 417. T. 4.

Eſſe

Index Tractatuum.

Esse conformis libello si contineat rem, causam, & actionem. Rayn. Corsi. indag. iuris. libro secundo. nume. 8. capitulo 27. fol. 285. Tom. 1.

Nulla quando processus non apparet. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu. proces. &c. nu. 14. f. 414. T. 4.

Nulla iterum ratione impossibilitatis, siue sit impossibilis de iure, siue de facto. Sebast. Medic. de fortuit. casib. P. 1. quæst. 5. nu. 34. fol. 200. T. 7.

Stricti iuris, & quomodo eius verba, sint accipienda. Aymon. Crauet. de antiquitate temp. P. 4. nu. 64. f. 153. T. 17.

Vbi constat de notoria iniustitia, & impeditur executio. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 185. numero 4. folio 455. Tom. 11. P. 1.

Didaci couaruuias reijcitur, & in quo. Ioan. Bapt. Lup. de vsur. §. 6. nu. 25. fol. 121. T. 7.

Die feriato lata est ipso iure nulla. Nepos a Montalb. de exceptionib. art. 22. nu. 3. f. 118. & Io. Monac. de defensor. iur. contra sent. nu. 2. fol. 126. T. 3. P. 2.

Diffinitiua, an extinguat compromissum. M. Ant. Blāc. de compromissis. q. 7. nu. 35. f. 184. T. 3. P. 1.

An ferri possit proposito peremptorio ad domū rei, cum ipse nō sit inuentus. Guido. de Suza. de ordi. iudic. numero 52. folio 36. Tom. 3. P. 1.

An possit ferri contra contumacem ob verba statuti rescripti, vel compromissi sola pura, veritate inspecta. M. Ant. Blanc. de compromis. q. 4. princ. nu. 40. f. 139. T. 3. P. 1.

An sine litis contestatione feratur. Hier. Zanet. de differentia inter ius ciuile, & cano. nu. 281. fol. 207. T. 1.

De iure ciuili nulla expressa in ea causa, valet, sed de iure canonico, causa condemnationis, vel absolutionis poni debet. Prosdoce. de comit. de differentia iuris ciui. & canon. numero 77. folio 194. Tom. 1.

Dicitur in spolio lata. Robert. Lancellot. de attent. P. 3. c. 28. nu. 15. fol. 446. Tom. 5.

Item quæ diffinit negocium, & causam principalem. ibi. eod. c. 28. nu. 22. fol. & T. eod.

Est diffinitio iudicialis principalem determinans quæstionem. Ioan. de Grass. arbo. iudic. verbo. 7. princip. nume. 3. fol. 28. Tom. 3. Par. prima.

Et interlocutoria quæ sint. Beat. Ant. de excommunicatio. cap. 50. nu. 2. fol. 377. T. 14.

Et possessio eius vigore capta pendente appellatio. ab interlocutoria antequam esset inhibitum, non dicitur attentata, aut sequestranda. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. limit. 1. nu. 9. fol. 358. Tom. 5.

In fauorem non citati lata, non valet, secus in interlocutoria. Ant. Nicel. de glos. contrarijs. nu. 254. f. 206. T. 18.

Ipso iure nulla censetur, quæ contra aliam, quæ in rem iudicatā transiuit, fertur. Ioan. Bapt. Caccialu. de transactio. q. 9. nume. 5. fol. 32. T. 6. P. 1.

Lata in negocio principali post appellationem ab interlocutoria non reuocatur amplius neque attentatorū beneficio. Hier. Mās. de attenta. P. 8. nu. 18. f. 238. T. 5.

Lata post appellationem antea ab interlocutoria interposi tam, valet secundum aliquos. Robert. Lancellot, de attenta. c. 12. P. 2. limit. 1. nu. 106. fol. 360. T. 5.

Sed contrarium est verius. vt ibi. nu. 107.

Lata si sit a iudice non sedente pro tribunali in loco consueto, vbi ius solet reddi, non valet. Innocent. Quart. de exceptio. contra diffinit. sent. nu. 2. f. 105. T. 3. P. 2.

Mutari vel corrigi non potest, sed bene iudex potest suam sentētiam interpretari, & declarare. Quint. Mandos. de inhibitionib. q. 72. post. nu. 20. f. 102. T. 5.

Quod spectat solum ad solos magistratus maiores. ibidem. numero 24.

Non requiritur in causis spoliorum, sed declaratoria. Guliel. Redoan. de spol. eccles ias. quæstio. decimaseptima. nume. 9. folio 262. Tom. 14.

Non solet ferri ante litis contestationem. Iacob. de Beluis. & Guido. de Suza. de primo, & secundo decreto. numero 66. fol. 138. Tom. 3. P. 2.

Omnibus controuersijs siue negocijs finem imponit. Tancre. de ordin. iudiciorum. libro quarto. de sententia diffinit. folio 67. Tom. 3. P. 1.

Per inferiorem lata etiam si iniusta sit, ex instrumentis nouiter inuentis etiam de partium consensu per ipsum inferiorem reuocari non potest. Gondiss. Villadiego. de legatis. quæst. 14. nu. 64. fol. 274. T. 13. P. 2.

Per iudicem reuocari non potest, interlocutoria autem sic. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 3. capitu. vigesimooctauo. nu. 26. fol. 446. Tom. 5.

Potest confirmari propter nouiter producta. Vital. de Camb. de clauss. verbo, expleto errore. nu. 15. f. 414. T. 18.

Pro veritate habetur. Fabian. de Mont. de empt. & venditio. q. 8. princ. nu. 22. f. 66. T. 6 P. 1.

Qua debitor addictione creditoris liberatur, si transiuit in rem iudicatam non potest reuocari. Gasp. Beat. de inop. debit. &c. c. 19. nu. 7. f. 243. T. 3. P. 2.

Quæ dicatur. Feder. Schenc. de sententia, & re iud. nume. 31. fol. 2. Tom. 5.

Quid sit. Fran. de Acceptan. de sent. diffinit. & interlocuto. nu. 11. fol. 3. Tom. 5.

Quomodo ab interlocutoria differat. idem Franc. de Acceptan. eo. tit. nu. 6. f. & T. eo.

Item quomodo interpretanda. Mattheſi. de electio. opin. verbo, cum opiniones sint. nu. 9. fol. 221. T. 18.

Quot casibus, & quibus remedijs reuocetur. Vital. de Cambaris. de clauss. verbo, nil nouari relatione, seu cōsultatio. pēdente &c. nu. 12. & 13. f. 389. T. 18.

Reuocari non potest a iudice, qui eam tulit. Fed. Schenc. de sent. & re iudic. nu. 9. f. 2. T. 5.

Sed si fuerit nulla poterit iudex ordinarius illam corrigere. ibidem. num. 10.

Reuocatur nonnunquam per restitutionem in integrum. Feder. Schenc. eo. tit. nu. 11. & nu. 18. f. & T. eo.

Item quando aduersariorum conspiratione ex falsis testimonijs lata fuit. ibid.

Si fuerit nulla, iudex ordinarius illam corrigere poterit. ibidem. nume. 10.

Si sit lata ab eo, qui non habuit iurisdictionem contra eam excipitur. Innocent. quart. de exceptio. contra diffinit. sent. num. 1. fol. 105. T. 3. P. 2.

Diuortij lata super primo matrimonio, nec appellatur, an excusetur mulier sciens de primo, nec est appellabilis, & an proles sit legitima. Hier. Mangiari. in arbo. consang. & affinit. nu. 220. fol. 172. Tom. 9.

Donec sequatur vasallus non priuatur feudo propter commissum Arnulph. Ruzę. de iure reg. priuileg. trigesimoquinto. nume. 12. fol. 378. Tom. 12.

Dotis, non continentis certam quantitatem in causa dotis, valet. Bapt. de Sancto Blas. de priuileg. dota. cent. 4. priuileg. 301. nu. 8. fol. 459. T. 9.

Si pro patre lata sit actio iudicati soli filiæ competit. Odofred. de dotis restitutio. nu. 38. f. 473. T. 9.

Dos in hæreditate patris esse non dicitur ibid. nu. 39.

Dubia, vel obscura, coatrouersiam non diffinit, ideo non valet. Sebast. Vant. de nullit. ex defect. processus &c. nume. 101. folio 417. Tom. 4.

Duelli est nulla, & appellabilis, & nunquam transit in rem iudicatam. Iul. Ferret. de duello. nu. 121. f. 313. T. 12.

Ea est nulla, quam iudex non per se recitauit. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 22. nu. 11. f. 118. T. 3. P. 2.

Ea retractatur, in qua mortuus condemnatur. idem Nepos. a Montalb. eo. tit. & art. nu. 24. & Io. Monac. de defenso. iur. contra sen. nu. 4. fol. 127. T. 3. P. 2.

Ecclesiastici iudicis non parit exceptionem rei iudicatæ coram seculari. Arnal. Albert. de agnoscen. assertio. hęret. q. 25. nu. 60. fol. 92. Tom. 11. P. 2.

Efficit notorium, & quando lata est in rei fauorem, cessat etiam possessorium recuperandę. M. Ant. Cucchus de mentiente circa possessionem. nu. 310. & 311. f. 298. T. 3. P. 2.

Eorum qui præsumunt donationem intelligi in cessione, in qua causa cessionis nō continetur, non est vera. Iac. de Arena. de cessio. actio. nu. 17. f. 75. T. 3. P. 2.

Quid si in fine, vel alibi in instrumento reperiatur, quòd pro præ dicta causa, cedens aliquid habuisse, vel sibi satisdatum esse, cōfessus sit, an causa ex hoc intelligatur expressa saltem venditionis. idem Iacob. de Arena. eodem. titu. nume. 18. & 20. fol. Tom. & Par. eisdem.

Episcoporum contra Episcopum si omnes non sunt concordes, an valeat. Ioan. Bertachin. de Episcop. octaua. P. 4. lib. nume. 6. fol. 358. Tom. 13. P. 2.

Eronea exequi non debet. Sebast. Medic. de compensatio. q. 31. nu. 12. fol. 272. T. 6. P. 2.

Est de processu. Paris de Put. de sindic. vebo, vtrum iudex. num. 14. fol. 308. Tom. 7.

Est grauioris prejudicij, quàm alij actus. And. Barbat. de Card. leg. de lat. q. 5. Basil. nu. 2. f. 140. T. 13. P. 2.

Est indiuidua. Ioan. Maurit. Bollan. de restitut. in in integ. c. 421. nu. 1. fol. 209. Tom. 5.

Est interlocutoria, quando dixit sapiens, consulo Titium esse restituendum, & iudex dixit esse restituendum pronuncio. Pac. Scala. de consil. sapient. libro quarto. capitulo duodecimo. fol. 349. Tom. 3. P. 1.

Est necessaria, vbi tractatur, & disputatur articulus de perditione feudi ob non petitam inuestituram intra tempus. Io. Thom. de Marinis. de feudo. &c. tit. 2. nu. 62. f. 128. T. 10. P. 1.

Est nulla dolo lata. Sebast. Medices. de fortuit. casib. quæst. 10. nu. 30. fol. 206. T. 7.

Est nulla ipso iure si reus fictè confessus condemnatur ex inordinato processu. Hiero. Gigas. de crim. læsæ maiest. quæst. 21. num. 9. fol. 59. Tom. 11. P. 1.

Lata cōtra absentem cum allegatione dolosa. Paris de Put. de sindic. verbo, iudex malè iudicans. nu. 2. f. 278. T. 7.

Lata contra legem, & pariter contra rationem legis. Ant. Massa. Gal. de exercit. iuris perit. lib. 2. nu. 71. f. 176. T. 1.

Et quid de lata contra simile legi. ibid.

Lata contra mortuum. Amodeus Iustin. de Castel. de sindic. nu. 157. fol. 342. T. 7.

Lata per errorem de iure canonico, & errore probato, sed de iure ciuili, valet, & quod error sit expressus in ea. Prosdoc. de Comit. de different. iur. ciuil. & cano. nu. 150. f. 197. T. 1.

Lata per metum. Sebast. Medic. de fortuit. casib. quæstio. 7. nu. 48. fol. 203. Tom. 7.

Lata per precium. Catald. de Boncompa. de sindic. nume. 51. fol. 353. Tom. 7.

Quod intellige in sententia iudicis. ibid.

Sed secus in sententia arbitri. ibid.

Lata sine consilio sapientis vbi tamen ex forma statuti, consilium requiritur. Amodeus. Iustin. de sindic. numero 126. folio 341. Tom. 7.

Qua pronunciatur liberti inter cohæredes diuidendi. Pet. Antibo. de

Source : BIU Cujas

bo.de munerib.§.4.ſuper plurib.quęſtionibus munerum.num. 184.fol.50.Tom.12.
Ratione impoſſibilitatis, ſiue ſit impoſſibilis de iure, ſiue de facto.Sebaſt.Medic. de fortuit. caſibus. quæſtio. quinta. numero 34.fol.200.
Si aduocatus fuit corruptus pecunia.Thom.Actij. de ludo Scacho.q.12.princ.nu.27.f 191.T.7.
Si autem fuiſſet corruptus per preces,erit aliqua, poterit tamen peti reſtitutio aduerſus illam.ibid.
Si iudex certificatus de impedimento citati ad ſententiam, & nõ comparentis pronunciet.Robert. Lancellot. de attent.P.2.c.12. ampliatio.15.nu.31.f.355.T.5.
Eſt præferenda a iudice ſedente non ſtante. Feder. Schenc.de ſent. & re iudic.nu.28.f.2.T.5.& Franc.de Acceptan.de ſent.diffinit. & interlocuto.nu.9.f.3.T.5.
Et quid in interlocuto.ibid.nu.10.
Iuxta formam petitionis.Conrad.Brun.de Hæret.cap.5. num.42. fol.312.T.11.P.2.
Et alia geſta per iudicem, poſtquam remiſit cauſam ad conſilium ſapientis,& illo non expectato,ſunt nulla.Robert. Lancellot. de attent.P.2.c.9.nu.4.f.342.T.5.
Et concluſio in cauſa equiparantur.Quintil.Mandoſ.de inhibitio. q.108.nu.3.f.110.T.5.
Et confeſſio,an ſemper notorium inducant.Ant.de Butr. de noto. artic.2.nu.33.f.52.T.4.
Et decretum quid differant, & an æque ſuper eis iudicis aſſertioni credatur,quantum ad ſolemnia.Aymo.Crauet.de antiquita.tẽpo.P.2.nu.15.f.144.T.17.
Et diſpoſitio Principis ſubijcitur nullitatibus a iure duntaxat naturali prouenientibus,non autem a iure poſitiuo. Sebaſt. Vant.de nullitatibus.rubr.an quælibet ſententia.&c.nume.13.& 19.fol. 378.Tom.4.
Et notorium æquiparantur. Quintil. Mandoſ. de inhibitio. q. 91. nu.2.fol.107.T.5.
Quando æquiparẽtur.Fabian.de Monte. de emptio. & venditio. q.22.nu.30.f.50.T.6.P.1.
Et proceſſus iudicis poſt relationem cauſæ dicuntur ipſo iure nulla.Robert.Lancellot de attentat.Par.2.capitulo octauo. num.7. fol.342.Tom.5.
Et ſi ferri queat in creditores abſentes, etiam non citatos, tamen iccirco litem conteſtari,verè non poſſe, ſecundum opinionem Baldi.Io.Maurit.Bollan.de reſtitutio.in integrum.cap.138.nu.1. fol.149.Tom.5.
Etiam annullatur ſi de voluntate partium iuris ordo omittatur. Ioan. a Graſſ. arbore ſeptimo. princip. nume. 15. fol. 28. Tom. 3.Par.prima.
Etiam Imperatoris, ſine citatione legitime lata,eſt nulla.Ant.Columb.in controuerſ.crimi.artic.148.& num. etiam 148.fol.345. Tom.11.P.1.
Iudicium nullum redditur etiam in extraordinarijs,omiſſo qualitatis ordine.ibid.& etiam.nu.250.
Etiam præfectorum prætorio poteſt ex vitio nullitatis impugnari. Sebaſt.Vant.de nullitat.rub.an quælibet ſententia. nume. 3.fol. 378.Tom.4.
Euidenter iniuſta eſt iure nulla.Lanfranc.de Oria.de fide inſtrum. nu.32.fol.34.T.4.
Ex aliquo deffectu nulla,ſi conſtabit illam (quo ad cauſæ merita) iuſtitiam continere,a iudice appellationis ſeu nullitatis, confirmari,aut reformari poterit,ideo bonum eſt,quod cauſa in negocio princ.rectè inſtruatur, & conſtet iudici de bono iure partis. Sebaſt.Vant.de nullit.rubr.qualiter ſententiæ,& proceſſus.&c. nu.129.fol.427.T.4.
Ex quocunque etiam iuriſdictionis defectu, nulla poteſt per iudicem appellationis confirmari.Sebaſt.Vant.eod.tit.& rub.num. 26.fol.421.T.eo.
Ex vera,& iuſta cauſa præſumpta lata,ſi ab ea non appellatur,præſumitur aliqua,& tenet.Sebaſt.Vant.de nullita. ex defectu proceſſus.nu.39.fol.415.T.4.
Excommunicationis a Deo mediante hominis miniſterio, qualiter feratur.Ioan.de Ligna.de cenſura eccleſiaſt.§.8.nume.1. fol. 313.Tom.14.
Caſus, quibus fertur ſententia excommunicationis a Deo mediante lege mortua,nu.quot ſint.ibid.eod.titu.§.7.nume.16.fol. 312.Tom.eod.
An poſſit ferri ſub conditione.Do.Damaſus.de Brochardis.mẽb. 3.nu.16.fol 512.T.18.
An poſſit fieri in collegium,ſeu vniuerſitatem.Alphonſ.Hoieda. de benefic.incompatibil.P.1.capitulo vigeſimotertio.num.111. fol.151.T.15.P.1.
An ſit ferenda ſub conditione,vel in genere. Ioan. de Ligna. de cenſ.eccleſias.§.24.nu.7.f.321.T.14.
Continens intolerabilem iuris errorem eſt nulla. Barth. Bellen. de charitat. ſubſid. quæſtio. vigeſimaquarta. nume. 4. fol.150. Tom.15.P.2.
Contra inopem notorium eſt nulla. Quintil.Mandoſ. demonito. q.37.nu 8.f.66.T.3.P.2.
Contra quem ferri poſſit. Io. de Ligna. de cenſura eccleſiaſt.§.9. nu.1.fol.313.T.14.
Contra recuſantes ſoluere ſubſidium charitatiuum,an ſit ipſo iure nulla.Remig.de Gonnyſ.de charitat.ſubſid.q.9. nume. 6.fol. 173.T.15.P.2.
Donec in euentum diei,vel conditionis lata, ſi purificetur, ſemper ab ea appellari poterit.Io.de Ligna.de eccleſiaſt.interdicto. nu.17.fol.336.Tom.14.
Epiſcopi,an ſit timenda.Ioan.Bertachin.de epiſco.P.2.nu.83.fol. 329.T.13.P.2.
Eſt indiuiſibilis,nec pro parte poteſt ſubſtineri,& pro parte non. Ant.Maſſa.Galles.de formam camera obligationis. q. poſt proceſſum incidentium.nu.36.f.364.T.6.P.2.
Ferri poteſt ex tribus cauſis.Nic.Ploui.de excommunicatio. rub. de forma ferendæ excommunicationis.nu.2.f.366.T.14.
Fertur contra impedientes iuriſdictionem,quę competit eccleſię de iure vel de conſuetudine.Pet.Bertran.de iuriſdict.&c.q.3.nume.26.fol.411.T.12.
Fertur etiam propter contumaciam. Quintil. Mãdoſ.de monito. q.37.nu.9.f.66.T.3.P.2.
In quibus caſibus ipſo iure ſit nulla.Beat.Ant.de excommunicatio.c.73.nu.8.& 11.f.382.T.14.
In quinque caſibus nulla eſt ipſo iure.Nico.Plou.de excommunicatio.rubr.de forma ferendæ excommunicatiocis. nume.3.fol. 366.Tom.14.
Indiſtinctè,nunquid ſit retranda.Io.Ligna.de cenſura eccleſiaſt. §.25.nu.13.f.322.T.14.
Infra tempus ad appellandum lata, non reuocatur via attentati, ſecundum communem opinionem.Robert. Lancellot.de attenta.P.2.c.11.nu.34.f.345.T.5.
Iudicis, vel hominis quæ dicatur.Beat.Ant. de excommunicatio. c.74.nu.4.fol.382.T.14.
Lata poſt appellationem legitimè interpoſitam, eſt ipſo iure nulla.Nic.Plou.de excommunicatio.rub.de forma ferendæ excommunicationis.nu.3.f.366.T.14.
Non ſolum,ſed omnis alia,quæ ſecum trahit executionem, operatur,vt geſta (pendente tempore ad appellandum) non ſint attentata.Robert.Lancellet.de attenta.Par.2 capitulo vndecimo. nume.36.fol.345.& capitulo decimoquarto. nume.22.& 23.fol. 387.Tom.5.
Poteſt ferri a iure,vel ab eo,qui poteſt generalem facere conſtitutionem.Beat.Anto.de excommunicatio.capitulo 74.num.3.fol. 382.Tom.14.
Qua forma ab homine proferatur.B.Ant.eod.titu.c.74. nume.1. fol.382.T.eod.
Et qua forma quando perſona ignoratur, quæ maleficium commiſerit.ibid.nu.2.
Quando eſt nulla,fit relaxatio,quando tenet,fit abſolutio ad cautelam,quando vero eſt dubia,datur abſolutio etiam inuita parte.Pau.Roma.de penſio.eccleſiaſti. capitulo octauo. nume. 26. fol.319.T.15.P.1.
Regulariter factum hominis requirit.Guliel.Redoa.de ſpolio. eccleſiaſt.q.17.nu.32.f.263.T.14.
Requirit etiam monitionem perſonalem.Bart. Bellen. de charit. ſubſid.q.101.nu.2.f.165.T.15.P.2.
Secum trahit executionem.Io.de Ligna.de cenſura eccleſiaſt.§.9. nu.17.f.314.T.14.
Sub conditione lata, ante conditionem exiſtentem non ligat. Beat.Anto.de excommunicatio.capitulo ſeptuageſimoquarto. nu.11.f.382.T.14.
Excuſſionis,an tranſeat in rem iudicatam, ita quòd ab illa appellari non poſſit.Ant.Neguſ. de pignorib. & hypoth. memb.1.8.P. nu.39.f254.T.6.P.1.
Executa ſi fuerit,appellatione deſerta, dicitur attentata,ſi appellãs iuſto impedimento fuit impeditus, vt non potuerit appellationem proſequi.Robert. Lancellot. de attenta. cap. 12. amplia.1. nu.43.fol.350.T.5.
Exequi non debet,ſi de nullitate opponitur, & quando. Pet. Foller.de contract.cenſuarijs. nume.5.verſi. tanquam aduerbium. fol.157.T.6.P.2.
Non poteſt in re exiſtente in alterius territorio, ſine licentia iudicis,vbi ſita eſt. Anton. Roſelli. de indulgen. numero 265.folio 153.Tom.14.
Poteſt, etiam ſi appellans intra terminum fecit cauſam committi,ſi commiſſio ſtetit in bancho curſorum per tres menſes abſq; eo, quòd fuerit præſentata. Robert. Lancellot.de attenta.P.2.c. 12.amplia.1.nu.42.f.350.T.5.
Executioni non mandatur, appellatione pendente in criminalib. Robert.Lancellot.de attenta.P.2.c.12.amplia.4,nu.1.2.& 4.fol. fol.352.Tom.5.
Mandatur contra fideiuſſorem de iudicato ſoluendo, etiam ſine nouo proceſſu.Gaſp.Beat.de inop.debit.&c. capit. 5.num.5.fol. 215.T.3.P.2.
Limitatur,vt ibi nu.6.
Exigitur in notorio facti, non tamen tunc neceſſariò fertur in ſcriptis,& in quibus notorijs requiratur.Ant.de But.de notorio. artic.4.nu.51.& 52.fol.56.T.4.
Expenſatum condemnatoria dicitur interlocutoria, ideo ſine ſcriptis proferri poterit. Sebaſt.Vant.de nullita. ex defectu proceſſus.&c.nu.75.fol.416.T.4.
Facit de indebito debitum.Tyndar.de compenſatio.nume.71.fol. 254.T.6.P.2.
Ius inter partes. idem Tyndar. eodem. titu. nume. 64. fol.Tom. & P. eiſdem.
Notorium.Lanfranc.de Oria.de probatio.nu.34. fol.34. Tom.4. Alphonſ.Hoieda.de benefic.incompatibil.P.1.capit.13. nu.78. fol.125.Tom.15.P.1.& Cardin.Iacobat.de concil.lib.9.nu.9.fol. 336.T.13.P.1.
Facta a lege,quando tantum operetur, quantum lata ab homine. Alber.a Roſate.de ſtatut.libro quartodecimo.quæſtio.98. nu.1. fol.85.Tom.2.
Ferenda eſt non ſecretè,ſed publicè coram notorio,& officialibus. Sebaſt.Vant.de nullita.ex defectu proceſſus.&c.nume.81.folio 416.Tom.4.
Ferenda in cauſa attentatorum, cum minori maturitate videtur ferri, quàm ferantur aliæ ſententiæ diffinitiuæ. Robert.Lancellot.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Iot.de attenta.P.3.capitulo 25.nume.42.fol.438.T.5.

In fauorem fiſci, quando eſt in paritate probationum. Franciſc. Lucan.de priuileg.fiſci.Par.1.princip.nume.82.f.8.T.12.

In hæreſeos crimine, quo ordine, quove modo pronuncianda ſit. Gondiſſ. de hæretic. quæſtio.quintadecima. nume.1.fol.38. Tom.11.P.2.

Semper iudice ſedente. Franc.de Acceptandis,de ſent.diffinit. & intelocut.nu.9.& 10.f.3.T.5.

Ferri debet cum conſilio aſſeſſorum, aliàs eſt ipſo iure nulla. Anton.Colomb.in controuer.crimi.numero 227. articulo 227. fol. 347.Tom.11.P.1.

Non debet,niſi prius obſeruato ordine iudiciario ſecus in interlocutoria.Franc.de Acceptan.de ſenten.diffinit. & interlocutorio. nu.7.fol.3.T.5.

Ferri non poteſt,nec iudex ſententiare, niſi relatio citationis facta ſit.Ant.Nicelli.de gl.contrarijs.nu.365.f.212.T.18.

Contra infantem, & proximum infanti, vel pro eis. Ioan. Franciſc.Fara.de eſſent.infantis.capitulo vigeſimoſeptimo.nu. 9.fol. 402.T.8.P.2.

Ferri poteſt,in teſtes ſimul concordantes,quoniam rectè probant. Iacobat.Nouellus.de iure prothomiſeos.§.5. numero 120.folio 42.Tom.17.

Poſſet in abſentem in cauſa appellationis, vbi agitur de crimine. Ioan.Ant.Rubeus.Alex.de poteſtate procurat.&c.num.231.fol. 209.T.11.P.1.

Fertur, per verba præſentis temporis aliquando hoc modo, ſicut poſſidetis,ita poſſideatis.Virg.de Boccat.de interdic.vti poſſidetis.c.17.nu.15.f.311.T.3.P.2.

Super damnis, & intereſſe, etiam non facta eorum petitione in interdicto,vnde vi.Io.Bapt.Pont.de ſpol. lib. 4.capitulo 1.nu.1. fol.303.T.14.

Super quæſtione emergenti,exitu principalis cauſæ non expectato.Odofred.de ord.iud.nu.63.f.33.T.3.P.1.

Formanda eſt ſecundum petitionem.Lanfranc. de Oria.de arbitr. nu.6.fol.215.T.3.P.1.

Fundamentũ non habens difficilius roboratur,quàm quæ eſt ſolẽnitate debita celebrata.Fortun.Garzia.de vlt.fine iuris can.& ciuil.nu.158.f.114.T.11.

Generalibus verbis,& negatiuè concepta, magis videtur,quàm ſic incerta.Raynal.Corſ.indagatio iur.libro primo. capitulo 7. nume.1.fol.280.T.1.

Gulielmi a Cuneo,qua præſcriptionem vtranq; pari paſſu progredi affirmauit,ab authore conceditur.Io.Maur.Bollan.de reſtitutio.in integ.c.93.nu.13.f.136.T.5.

Habet effectum, quaſi contractus, & quaſi contractus claudicare non debet.Bapt.de Sancto Blaſ.de correlat.in princip. num.22. fol.263.Tom.18.

Præſumptionem ſecundum verba. Hiero.Garzo.de laudo meri. iu.P.3.q.4.nu.6.f.327.T.3.P.1.

Hæc,excommunico Titium prælatum talis eccleſiæ,an recipiat dignitatem.Pet.de Vbald.de cano.Epiſc.& parochial. c.5. num.6. fol.213.T.15.P.2.

Hieronymi Cagnoli reijcitur circa intereſſe alterius intereſſe. Ioã. Bapt.Lup.de vſur.§ 6.nu.20.f.121.T.7.

Homeri circa ætatem.And.Alciat.de ſing.certa. capit.19.nume.5. fol.298.Tom.12.

Hominis an requiratur circa pœnas vſurarijs impoſitas, vel intelligantur ipſo iure.Io.Bapt.Lup.in c.quamquam de vſur.in præfatio.nu.21.fol.147..T.7.

Non ligat proferentem.Bald.de ſtatut.verbo, excommunicatio. nu.2.fol.111.Tom.2.

Sicut locum non habet in proferente, ita nec ſententia ſtatuti in promulgante.Roland.a Valle.de dote.quæſtio.84.nume.5. fol. 383.Tom.9.

Hypothecariæ non transfert Dominium in creditorem, & ſententia lata in ea contra vnum,non poteſt exequi contra alium. Anto.Neguſ.de pigno.& hypothe.memb.1. 8. P. nume.45.fol.255. Tom.6.P.1.

Iacobi Triuultij ſuper imparitate duellare volentium. And.Alcia. de ſing.certam.c.30.nu.2.f.292.T.12.

Illa,condemno Titium in centum,ſecũdum formam ſtatuti, quia inſultauit Meuium,& re vera,nulla pœna erat ſtatuto determinata pro inſultu,an valeat. Alberic. de Roſa.de ſtatut.P.2.quæſtio. 150.nu. 1.f.44.T.2.

Illa, vitanda,ex qua malum ſuccedere poteſt. Nic. Moron.de fide, treug.& pace.quæſtio.centeſimaquinta. nume.30.fol.433. Tomo 11.Par.1.

Immunitatis, & nobilitatis in particularis fauorem, qualiter formetur. Ioan. Arz. de nobilit. Hiſpa.&c.capitulo nono.nume.1. fol.232.Tom.16.

In his immunitatis cauſis in fiſci fauorem lata, an valeat,ſi non feratur cum communitate.ibid.nu.4.

In his cauſis debet ferri cum defuncto,& cum filijs,& procuratore illius,tanquam cum ſucceſſoribus inſtantiæ.ibid.nu.5.

In his cauſis,an noceat,& profit toto regno.ibid.nu.8.

In his cauſis venit cõdemnatio de præſenti,& cautio in futurum, ſicut in confeſſoria,& negatoria.ibid.nu.9.

Imperatoris non requirit exactum ordinem iudic.Arnald.Albert. de agno.aſſertio.hæret.q.21.nu.17.f.74.T.11.P.2.

In cauſa attentatorum eſt ferenda cum condemnatione fructuum perceptorum, qui percipi potuerunt, ac etiam expenſarum remiſſiuè.Robert. Lancellot.de attentat.P.3.capitu. 28.num.149. Tom.5.fol.449.

Appellationis non neceſſariò continet abſolutionem, vel condemnationem.Ioan.de Graſſ. arb. iudiciali.7. princip. nume.4. fol.28.T.3.P.1.

Item poteſt ferri aduerſus reum criminis abſentem. Ioan. Anton.Rubeus. Alexan.de poteſta.procura.&c.P.2.nu.40. fol. 215. Tom.11.P.1.

Beneficiali,an tranſeat in rem iudicatam. Ioan. Brunel.de ſponſ. & matrimo.concluſ.35.nu.5.7.& 13.f.38.T.9.

Et ibi ponuntur.11.limitationes,quas per te videre poteris.

Criminali ſemper eſt neceſſaria,alioquin nunquam,quis pro cõdemnato haberi debet.Franc.Brun.de indicijs & tortu.q.6.2.P. nu.30.fol.258.T.11.P.1.

Fiſci propter omiſſas probationes,retractatur. Io.Royas. de hæret.P.2.nu.388.f.232.T.11.P.2.

Hæreſis,eſt declaratoria.idem Royas.eo.titu. & P.nume.395.fol. Tom.& P.eiſdem.

Fauore fidei,non tranſit in rem iudicatam.idem Royas. ibi.nu. 386.387.393.& 449.

Hodie non ſententiat Epiſcopus ſine inquiſitore.B.Ant.de excõmunicatione.c.4.nu.3.f.369.T.14.

Matrimoniali contra matrimonium, non tranſit in rem iudicatã. Io.Rayas.de hæret.P.2.nu.389.f.232.T.11.P.2.

Idem in cauſa beneficiali ibi.nu.390.

Idem in cauſa fidei.ibi.nu.391.

Quòd declaratur.ibid.nu.392.

Nobilitatis contra patrem lata,an præiudicet filijs, latiſſimè diſputatur.Melch.Palaez.tract.Maiorat.P.2.quæſt.4. illatio.2.nu. 9.Tom.10.P.1.

Nullitatis iuxta formam libelli dictanda eſt, & qualiter formanda ſit,tàm ex parte rei, quàm actoris, & quòd iudex nullitatis poteſt etiam ſuper negocio principali pronunciare.Sebaſt.Vãt. de nullita.quot,& quibus modis nullitas in iudicio.&c.nu.108. 109.& 110.cum plurib.ſeqq.f.381.T.4.

Lata,quando alijs etiam litis conſortibus proſit, & quando nõ. ibid.nu.122.& 125.

Principaliter intẽtata ferri non poteſt ſine partis citatione, quia habet vim diffinitiuè.ibi.nu.126.

Spolij lata, pendente attentatorum iudicio dicitur eſſe nulla. Robert.Lancellot.de attenta.Par.3.capitulo trigeſimo.num.29. fol.454.Tom.5.

In criminalibus non poteſt ferri contra abſentem, nec in cauſa appellationis.Io.Ant.Rubeus.Alex.de poteſta.procur.&c.nu.207. fol.208.T.11.P.1.

Et quæ ſit ratio.ibid.nu.224.f.209.T.& P.eiſd.

Sub conditione lata,an valeat.Ant.Columb.de controuerſ. crimi.nu.131.132.& 133.T.11.P.1.

In crimine hæreſis ſecundum Archid. non eſt ferenda, quia iam per canones eſt promulgata.Bernard.Comm.Lucer.inq.hæreticæ prauit.nu.1.col.4.quaſi in fine.f.344.T.11.P.2.

In curia Delphinatus demandatur executioni, etiam appoſita, tũ principaliter,tum incidenter illius nullitate.Robert. Lancellot. de attenta.P.2.c.17.nu.6.f.395.T.5.

In dando differt a ſententia,quæ ſonat in faciendo.Guliel.Redoa. de reb.eccleſ.non alienan. verbo, vnde in hac materia.nume.4. fol.500.T.15.P.2.

In dote pro actore valet,duobus ex delegatis abſoluẽtibus,& duobus condemnantibus.Bap,.de S.Blaſ.de priuileg. dotal. cent. 3. nu.34.fol.458.T.9.

In dubijs eſt contra actorem pro reo ferẽda,Paris de Put.de re milit.rub.quando ambo equites.nu.2.f.413.T.16.

In dubio rationabilior, æquior, & quæ rem facit tutiore loco conſiſtere,ſemper pręferenda.Franc.Sonsbec.ad vſusfeud.P.13.nu. 200.fol.159.T.10.P.2.

In interdicto, vti poſſidetis, an ſit diffinitiua, vel interlocutoria. Virg.de Bocca.de interdicto,vti poſſidetis.capitulo 17.nume.2. fol.310.T.3.P.2.

In iudicio hypothecaria,cuius formæ eſſe debeat.Anto.Neguſ.de pignoribus.& hypothe.memb.3.8.P.princip. num. 27.fol.258. Tom.6.P.1.

In notorijs mandatur executioni,etiam pendente tempore ad appellandum.Robert.Lancellot.de attenta.P.2.cap.11.nume.26. fol.345.Tom.5.

Nõ eſt opus,vt proferatur,nec etiam declaratoria, in quibus, nec appellatio admittitur.Conrad.Brun.de ſeditio.c.12.lib.5.nu.5. fol.138.T.11.P.1.

In notorio fertur ſine ſcriptis.Bal.circa materiam teſtium.P.2.poſt nu.15.fol.71.T.4.

In omni caſu, nunquid poſſit ferri, ſine ſcriptis de conſenſu partium.Ioan.Monac.de defenſorio iur.contra ſententiam.num.7. fol.127.T.3.P.2.

In petitorio,an præiudicet poſſeſſorio. Anto.Nicelli.de gl.contrarijs.nu.204.f.202.T.18.

In qua iudex condemnat maritum ad reſtitutionem dotis,valet,licèt res ſpecificatæ non ſint.Ioan.Campeg.de dote.P.1.q.4.nu.9. fol.275.Tom.9.

In qua non procurator,ſed dominus, qui iudicio nunquam interfuit,condemnatur,eſt nulla.Feder. Schenc.de ſentent. & re iud. nu.30.fol.2.T.5.

In quibus caſibus ſine ſcriptis ferri poſſit. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ.non alienan.verbo.ſed in caſu.numero 17.folio 515.Tomo 15.P.ſecunda.

Præiudicet tertio,videtur pariter contra tertium pręſumi pro ſententia.Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. Par.2.nume.43.fol. 145.Tom.17.

In reali actione, in quo differat a ſententia in perſonali.Ant.Nicelli.de gl.contrarijs.nu.310.f.209.T.18.

In ſummarijs,& notorijs eſt nulla,ſi iudex defenſionibus inauditis procedat.Anton.de Butrio.de notorio.articulo 4.nume. 29.fol. 55.Tom.4.

In vim

Source : BIU Cujas

In vim ſententiæ nulla, in vim pacti poteſt firmari. Io. de Graſſ. arb. iud. 7. princ. nu. 16. f. 28. T. 3. P. 1.
Incerta in condemnatione expenſarum lata, eſt valida. Lanfran. de Ariano. de expenſis. poſt. nu. 23. f. 397. T. 3. P. 2.
Quando admittatur. Federic. Schenc. de ſent. & re iudicata. num. 42. fol. 3. Tom. 5.
Indiuidua eſt, ex quo non poteſt ſuper vno capitulo pro parte valere, & pro parte non. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. expleto erro re. nu. 5. fol. 413. T. 18.
Inferioris contra ſuperiorem, quamuis ex iuſta cauſa procedat, eſt nulla ipſo iure. Cardi. Iacobat. de concil. lib. 7. artic. 7. nu. 61. fol. 326. Tom. 13. P. 1.
Superioris ius non tollit. Pet. a Monte. de poteſta. pontif. rub. de concilij præeminentia. nu. 22. f. 149. T. 13. P. 1.
Iniqua, a qua fuit appellatum. Amod. Iuſtin. de Caſtel. de ſindica. nu. 134. fol. 341. T. 7.
Et iniuſta non debet executioni mandari. Quintil. Mandoſ. de inhibitionib. q. 58. nu. 7. f. 96. T. 5.
Iniquiſſima, & perſecutio. Henrici Vandalorum regis Arriani, & Anabaptiſtæ contra Hortelanum Florẽtinianum, & alios catholicos Epiſcopos. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 15. lib. 2. nu. 21. & 22. fol. 118. Tom. 11. P. 1.
Iniuſta dicitur, a qua licitè appellatur. Guid. Papæ. de appellationib. fol. 61. nu. 95. T. 5.
Dicitur fortuitus caſus. Sebaſt. Medic. de fort. caſib. P. 2. q. 12. nu. 2. fol. 224. Tom. 7.
Et ſi timenda ſit, eccleſia tamen neminem intendit iniuſtè ligare. Nic. Ploui. de excommunicatio. rub. de effectu excõmunicationis. nu. 5. fol. 364. T. 14.
Valida dicitur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 185. nume. 2. fol. 454. T. 11. P. 1.
Inter alios dicta non facit alijs præiudicium, etiam in ſimili ſpecie. Nic. Valla. de reb. dubijs. in princ. nu. 6. f. 318. T. 18.
Interdicti debet fieri in ſcriptis, & cauſa in exprimi, & copia interdictis tradi. Ioan. And. de bono. de interdict. ciuitatis. &c. num. 26. fol. 345. T. 14.
Improuide lata, relaxanda eſt, ſine difficultate. idem Ioan. Andr. eo. tit. fol. 346. T. eo.
Poſtquam eſt lata per inferiores prælatos, non poteſt per minores relaxari ſine congrua ſatisfactione. Beat. Ant. de interdicto. c. 5. num. 5. f. 341. T. 14.
Quando ſuſpenſa eſt, appellari poteſt. Beat. Ant. eo. titu. de interdicto c. 5. nu. 4. f. & T. eo.
Sicut verbaliter fuit data, ita, & verbo fieri debuit relaxatio. Ioã. Cald. de interdic. eccleſias. nu. 60. f. 328. T. 14.
Sufficit, quòd publicè promulgetur, nec oportet, quod aures ſingulorum intimetur. Io. And. de bono. de interdictis ciuitatis. &c. nu. 70. fol. 346. T. 14.
Suſpendi poteſt, & quando eſt ſuſpenſa celebrari poteſt. Beat. Ant. de interdicto. c. 5. nu. 3. f. 341. T. 14.
Vt liget, cauſa publicè promulgari ſufficit. Beat. Ant. eo. tit. & cap. nu. 2. fol. & T. eo.
Interlocutoria, an, abſentibus partibus, ferri poſſit. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. nu. 421. f. 215. T. 18.
An dicatur iudicis pronunciatio, qua, aliquem appellare non potuiſſe, profert. Guido. Papæ. de appellatio. numero 76. folio 60. Tom. 5.
An valeat de nocte. M. Ant. Blanc. de compromiſſis. q. 9. num. 52. fol. 194. To. 3. P. 1.
Appellatur iudicis Decretum. Bermon. Chouer. de pub. concub. verbo, Papa hic declarat. nu. 3. f. 175. T. 11. P. 1. & Ant. Columb. de controuerſijs. crimi. nu. 98. f. 344. T. 11. P. 1.
Item & iuſſus iudicis. Franc. de Acceptandis. de ſent. diffinit. & interlocutoria. nu. 14. f. 4. T. 5.
Arbitri, an requirat citationem partium. Io. Bapt. de arbit. lib. 9. c. 15. nu. 2. f. 272. T. 3. P. 1.
Citationem partis, an requirat. Ioan. Staphil. ſuper commiſſio. & literis ſufficit. verbo, auditor non poteſt. numero 8. folio 297. Tom. 15. P. 1.
Contra minorem, ſine interuentu curatoris lata, eſt nulla, & hoc in quacunque inſtantia. Sebaſt. Vant. de nullita. ex defectu inhabilitat. perſonæ. nu. 34. f. 400. T. 4.
Dicitur etiam illa, quę fertur ſuper his, quę incidunt, vel emergunt, pendente cauſa principali. Franc. Hercul. de attentat. c. 19. nu. 2. fol. 267. T. 5.
Item inhibitio. Quintil. Mandoſ. de inhibitionib. q. 17. nu. 4. fol. 88. & q. 74. nu. 2. f. 103. T. 5.
Præterquam, ſi fuiſſet, facta ex officio. Robert. Lancellot. de attent. c. 20. P. 2. nu. 30. & 31. f. 405. T. 5.
Item, & illa, qua inſtrumentum exequendum pronunciatur. Anton. de Canario. de executione inſtrumenti. numero 87. folio 45. Tom. quinto.
Item, & monitio iudicis facta hæredi de legatis ſoluendis. idem Ant. de Canario. eo. tit. nu. 88. f. & T. eod.
Item, & ſententia, quæ lata eſt ab obſeruatione iudicij. Quintil. Mandoſ. de inhibitionib. quæſtio. 114. nu. 3. f. 112. T. 5.
Item, & illa, quæ fertur ſuper his, quæ incidunt, & emergunt in proceſſu. Robert. Lancellot. de attentat. P. 3. capitu. 28. num. 20. fol. 446. Tom. 5.
Item, & quæ lata apparet ſuper attentatis ſecundum alios, quæ verior, & magis communis dici poteſt. Robert. Lancellot. eo. tit. de attentat. P. 3. c. 28. nu. 17. 19. & 30. f & T. eod.
Eſt etiam lata ſuper attentatis, & quandoque diffinitiua. Hieron. Manfred. de attentat. P. 7. nu. 26. f. 236. & lib. 2. eod. titu. concluſ. 12. fol. 247. T. 5. & Franc. Herculanus. eo. titu. capitu. 19. nume. 1. fol. 267. T. eod.
Eſt præceptum de ſoluendo factum in confeſſum. M. Ant. Cucchus. de mentiente circa poſſeſſionem. numero 50. folio 293. Tom. 3. P. 2.
Eſt præceptum iudicis iudiciale. Paris de Put. de ſindic. in verbo. quia ſæpe. nu. 8. f. 300. T. 7.
Et diffinitiua, quæ ſint. Beat. Ant. de excommunicatio. c. 50. nu. 2. fol. 377. T. 14.
Executioni mandata, quot caſibus reuocetur. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. Nil nouari, relatione, ſeu cõſultatione pẽdente. &c. nu. 11. f. 389. T. 18.
Habens vim diffinitiuę, quæ dicatur. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 12. limit. 1. nu. 57. f. 359. T. 5.
Idem, & nu. 19. ibid. remiſſiuè.
Regulatur ſecundum naturam diffinitiuè. ibidem. num. 52. fol. & Tom. eod.
Reuocari non poteſt, niſi ab ea fuerit per partem appellatum.
Idem Lancellot. eodem. capitulo, & limitat. prima. num. 18. fol. 358. Tom. eod.
In iudicio lata ex abrupto, non inducit notorium. Ant. de But. de notorio. art. 2. nu. 34. f. 52. T. 4.
In iuriſdictione voluntaria, etiam fertur quandoq;. Gondiſſ. Villadiego. de leg. q. 15. nu. 14. f. 277. T. 13. P. 2.
Inter iudicij acta, an numeretur. idem Villadiego. eo. tit. & q. nu. 13. f. 276. T. & P. eiſd.
Modicè lædens, an grauamen inferat. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 174. nu. 15. f. 452. T. 11. P. 1.
Non eſt nulla, etiam lata ſine conſilio exſtante generali lege de conſilio habendo. Pac. Scala. de conſilio ſapientis. lib. 4. capitu. 1. fol. 347. T. 3. P. 1.
Non habens vim diffinitiuę, poteſt fieri ſine ſcriptis. Sebaſt. Vanci. de nullita. ex defectu proceſſus. &c. nu. 74. f. 416. T. 4.
Perpetuum ſilentium imponens, vim habet diffinitiuę. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. &c. membr. 1. 8. Par. princip. nume. 3. fol. 72. Tom. 12.
Plura equiuoce complectitur. Franc. de Accept. de ſent. diffinit. & interlocuto. nu 17. f. 4. T. 5.
Poteſt ferri, parte non citata. Octauius Simonc. de decret. &c. in præfatio. nu. 4. f. 285. T. 6. P. 2.
Et quæ ſit ratio. ibid.
Poteſt quandoque a iudice, qui eam tulit, etiam reuocauit, & ab ea appellari debet infra decendium. Quint. Mandoſ. de inhibitionib. q. 83. nu. 2. & 3. f. 105. T. 5.
Quæ dicatur remiſſiuè. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 12. limit. 1. nu. 4. f. 358. T. 5.
Quæ fuiſſet per iudicem, aut partem mandata executioni, regulariter non reuocetur. Robert. Lancellot. ead. limit. 1. c. 12. num. 23. fol. 358. T. 5.
Niſi reuocatio fieret de conſenſu partium. ibi. nu. 24.
Vel cum cauſæ cognitione. ibid. nu. 25.
Vel ipſa interlocutoria fuiſſet inualida. ibid. nu. 26.
Quæ ſit, & quando dicenda. Io. Bapt. de arbit. lib. 9. c. 15. nu. 1. fol. 272. T. 3. P. 1.
Quædam eſt, edictum. Gondiſſ. Villadiego. de legat. q. 15. nu. 13. fol. 277. T. 13. P. 2.
Dicitur præceptum Guarentigiæ, quæ in ſcriptis non profertur. Anto. de Canario. de executione inſtrumentorum. num. 54. fol. 42. Tom. 5.
Quid differat a ſententia diffinitiua. Sebaſt. Medic. de diffinitionib. rub. 21. diffinitio. ſent. nu. 11. f. 297. T. 18.
Quid ſit, atque ibi examinata Azonis diffinitio. Franc. de Acceptan. de ſent. diffinit. & interlocuto. nume. 13. fol. 3. Tom. 5. & Sebaſt. Medic. de diffinitionibus. rub. 21. diffinitio ſententiæ. num. 10. fol. 297. Tom. 18.
Quòd ad torturam proceditur, an appellationem recipiat. Marc. Blanc. de indicijs, & tortura. nu. 9. f. 264. T. 11. P. 1.
Sæpe, ac ſæpius poteſt ab eod. iudice reuocari. Ant. Maſſa. Galles. ad formam cameral. obligationis. rubr. reliqua. de proceſſu. nu. 30. f. 362. T. 6. P. 2. & Sebaſt. Medic. de nouationib. verbo, interlocutoria. col. 4. in fi. f. 397. T. & P. eiſd.
Si lata ſit de aliquem torquendo, & ab ea appelletur, non poteſt (appellatione pendente) executioni demandari. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. limitatio. 1. nu. 93. f. 360. T. 5.
Etiam ſi iudex, a quo non fuerit inhibitus. ibi. nu. 94. & 98.
Simplex, an dicatur ordinatio iudicis facta ſuper attentatis, appellatione pendente. Guido. Papæ. de appellationib. nume. 106. fol. 62. Tom. 5.
Super quo feratur. Sebaſt. Medic. de diffinitionib. rub. 21. diffinitio. ſent. nu. 12. f. 397. T. 18.
Vim diffinitiuè non habens, neque multum grauans poteſt ferri abſque citatione. Sebaſt. Vant. de nullit. qualiter ſentẽtia, & proceſſus. &c. nu. 106. f. 426. T. 4.
Iudicis, ad quem pronunciantis appellationem deſertam, an dicatur diffinitiua, vel interlocutoria. Guido. Papæ. de appellationibus. nu. 16. f. 58. T. 5.
An extendatur ad antecedens neceſſarium. Aymo. Crauet. de antiquitate temporis. P. 4. nu. 66. f. 153. T. 17.
An ſit neceſſaria, vt dicatur facta liquidatio. Anto. Maſſa. Galles. ad formam cameral. obligationis. rubr. de liquidatio. nume. 13. fol. 361. T. 6. P. 2.
Clara, & certa eſſe debet. Nic. Valla. de reb. dub. in prin. num. 23. fol. 319. Tom. 18.
Eſt proprie ſententia. Sebaſt. Med. de diffinit. rub. 76. diffinitio. teſtamenti. nu. 11. f. 311. T. 18.
Excommunicati, an valeat. Io. de Selua. de benef. P. 3. q. 2. nu. 11. fol. 51. T. 15. P. 1.
Quid de colatione beneficij per eum facta. ibid.

Laici,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Laici, an Episcopus obseruet, & eam exequatur. Ioan. Bertach. de Episco. P. 5. quarti lib. 76. f. 351. T. 13. P. 2.

Lata habet executionem in alterius territorio. Georg. Nata. de statut. q. 4. nu. 38 f. 258. T. 2.

Et quid de statuto. ibi. nu. eo.

Licèt retractetur, non tamen præsumitur eum aliquid fraudolentum fecisse, nec facere. Andr. Alciat. de præsumptio. reg. 3. præsumptio. 9. nu. 3. f. 332. T. 4.

Immo pro iudice præsumitur, quòd rectè faciat ea, quæ suo incumbunt officio. ibid. nu. 1.

Limita vt ibi. nu. 10. 14. 18. 23. 27. & 28.

Nam iudicis verba sunt referenda ad ius, etiam ea impropriando. ibid. num. 2.

Non vitiatur, si exequi non potest intra tempus in ea contentum. Hierony. Gigas. de pensionibus Ecclesiast. quæstio. 27. nume. 4. fol. 339. T. 15. P. 1.

Ordinarij, an excuset a solutione laudemij. Franc. Solson. Lucer. laudemiorum. de laudemio duplicato. numero 45. folio 232. Tom. 10. P. 2.

Præsumitur iusta, nisi appellatio sit interposita. Arnal. Albert. de assertio. cathol. &c. quæstio. vigesimanona. numero 32. folio 101. Tom. 11. P. 2.

Quando ad fructus post rem iudicatam perceptos, extendatur. Ioan. Copi. de naturalibus fructibus. capitulo quarto. nume. 6. fol. 246. Tom. 17.

Qui potest solum pronunciare in decem si in viginti pronunciauit, an valeat in decem. Anton. Roselli. de indulg. nume. 422. fol. 156. Tom. 14.

Reprobãtis testes, an ipsos infamet. Alberic. de Malet. de testib. c. 4. nu. 39. f. 167. T. 4.

Requiritur, vel confessio in iudicio ad hoc, vt quis sit infamis. Ioan. Crot. de testibus in causis criminalibus. numero 162. folio 206. Tom. 4.

Retractatur, quando fundat se super notorio, & non est notorium. Cardina. Iacobat. de concil. libro septimo. nume. 110. fol. 304. Tom. 13. P. 1.

Tenet, si occultè fuerit suspensus, vel excommunicatus. Pet. de Perus. de mutatio. status. &c. nu. 24. f. 178. T. 14.

Iulij Capitolini de Antonino Pio. Io. Redin. de maiest. Prin. rub. vt vtrunque tempus. nu. 35. f. 159. T. 16.

Iuramentum, & confessio de iure communi habent executionem paratam. Anto. de Canario. de executione instrum. nume. 6. fol. 40. Tom. 5.

Iure non datur, quæ contra leges, vel Senatusconsulta, vel consuetudines fuerit prolata. Ioan. Ferrar. de appellationib. c. 6. nu. 83. fol. 66. Tom. 5.

Iuris, ob crimen plus ligat. Ioan. Staphil. de grat. expectat. &c. rub. de vi, & effectu. claus. nu. 10. f. 280. T. 15. P. 1.

Iusta, quæ dicatur, in diffinitione testamenti. Marc. Ant. Cucchus. de morato. præscript. nu. 16. f. 202. T. 17.

Lata a iudice non sedente, est nulla. Nepos a Montalb. de exceptionibus. art. 22. nu. 9. f. 118. T. 3. P. 2. & Io. Monac. de defenso. iur. cõtra sententiam. nu. 6. f. 127. T. & P. eisd.

A iudice ex relatione extimatorum, vel aliorum peritorum, & ex probationibus priuilegiatis, & incertis, nunquid transeat in rem iudicatam. Io. Bapt. Lup. de vsur. in l. 2. C. de pactis. inter empto. & vendito. §. 5. nu. 42. f. 134. T. 7.

A iudice seculari rata debet haberi per Episcopum. Bal. de statut. verbo, arbitrium. &c. nu. 42. f. 90. T. 2.

A primis iudicibus reuocatis ante notitiam reuocationis, valet. Pet. Rebuff. de nominatio. quęstio. quartadecima. princ. nu. 117. fol. 322. Tom. 15. P. 2.

A Principe, qua aliquem declarat prodigum, sine citatione caret robore. Damhoud. patroci. pupil. capitulo octauo. nume. 65. fol. 364. T. 8. P. 2.

Ab incapacibus iure naturæ absque ope exceptionis, est ipso iure nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu iurisdict. deleg. num. 41. fol. 396. Tom. 4.

Ab obseruatione iudicij, quid. Franc. de Accept. de sent. diffinit. & interlocut. nu. 21. f. 3. T. 5.

Absque citatione, est nulla. Marianus. Soci. Iunior. de duello. consil. dirigat dominus verba mea. in tractatu. And. Alciat. de singu. certam. nu. 33. f. 306. T. 12. & Conrad. Brun. de hæret. cap. 6. nu. 2. fol. 312. T. 11. P. 2.

Eodem modo est irrita lata in absentem sine tamen citatione. vt ibidem.

Ad consilium sapientis, per sapientioris consilium retractari potest. And. Barbat. de Cardin. leg. de lat. q. 2. Basilica. nu. 11. f. 135. Tom. 13. P. 2.

Aduersus constitutiones, etiam iudicio allegatas, non semper est dicenda. nulla. Federic. Schenc. de senten. & re iudic. nume. 13. fol. 2. Tom. 5.

Aduersus vasallum, quatenus domino etiam ignoranti præiudicet. Vldaric. Zasi. de feud. Par. 6. nume. 28. & 33. folio 309. Tom. 10. Par. prima.

Lata contra absentem, & postea confirmata arresto, an suum sortiatur effectum. Ant. Columb. de cõtrouersijs feudalib. nu. 155. fol. 345. Tom. 11. P. 1.

Absentem, falsis allegationibus, est ipso iure nulla, & si aduersarius omiserit allegare exceptiones absenti competentes, valebit sententia ipso iure. Bathol. Tęgij. tract. crimi. P. 5. nume. 39. fol. 12. T. 11. P. 1.

Aliam rem iudicatam, de qua fuit oppositum, est ipso iure nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nume. 125. fol. 418 Tom. 4.

Aliquem, quòd caracter remaneat, & executio. Pet. And. Gamb. de authorit. legat. de lat. libro decimo. nume. 464. fol. 230. Tom. 13. Par. secunda.

Aliquos de vniuersitate, an præiudicet cæteris de eadem, super eadem materia. Pet. Antibo. de munerib. P. 3. princ. de excusatio. munerum. nu. 40. f. 24. T. 12.

Colonum, vel alium detentorem, non facit præiudicium domino. M. Ant. Cucchus. de mentiente circa possessionem. num. 141. fol. 295. T. 3. P. 2.

Communem doctorum opinionem, non est nulla, quamuis iudex, ita sententiando, in sindicatu tenetur. Sebast. Vant. de nullitate ex defectu processus. &c. nu. 120. f. 418. T. 4.

Est notoriè iniqua. Anton. Maria Coratij. de elect. opin. rubri de pœna contra communem indicantium. numero 21. folio 245. Tom. 18.

Sed contrarium vide. ibi. nu. 22.

Tanquam iniqua retractatur. ibi. nu. 9.

Et est ipso iure nulla. ibi. nu. 10.

Contrarium vide. ibi. nu. 13.

Fallit, vt ibi. nu. 18.

Condemnatum, quando substitutis noceat, & alijs ius prætendẽtibus. tractatu de crimi. læsæ maiest. incerto authore. q. 3. nu. 8. fol. 26. T. 11. P. 1.

Constitutionem habentem verbum irritans, est nulla. Ioan. Baptist. Bouij. de statut. vrbis præscriptio. glos. decimaseptima. nume. 2. fol. 182. Tom. 17.

Consuetudinem notoriam, est nulla. Hiero. Gigas. de crimi. læsæ maiest. q. 25. nu. 6. f. 54. T. 11. P. 1.

Propter dubium facti, valet. Pet. Rauen. de statut. sectio. 4. num. 37. fol. 386. Tom. 2.

Contumacem absentem, non facit ius, quò ad omnes, etiam in causa statut. Ioan. Arz. de nobilit. Hispa. capitulo octauo. num. 9. fol. 243. Tom. 16.

Creditorem agentem, an præiudicet debitori. Anton. Negus. de pignoribus. & hypothe. memb. 3. 6. P. princip. nume. 42. fol. 248. Tom. 6. P. 1.

Conuentum præiudicat debitori scienti, & patienti. ibidem. nume. 41.

Debitorem, post rem obligatam creditori, præiudicat ipsi creditori scienti, & potẽti. Ant. Negus. de pignorib. & hypothe. mẽb. 3. 6. P. princ. nu. 39. f. 248. T. 6 P. 1.

Et similiter lata, antequam res sit creditori obligata. ibidem. nume. eodem.

Quo casu præiudicet creditori, & quo casu non. ibi. nu. 40.

Decisiones dominorum de Rota quamuis magistrales sint, ipso iure tenet. Sebast. Vant. de stullit. ex defectu processus. &c. folio 418. nu. 121. Tom. 4.

Defunctum, nõ præiudicat hæredi venienti ex proprio iure. Phanut. de Phanut. de inuent. hæred. verbo, Enucleatis casibus. nu. 249. f. 319. T. 8. P. 2.

Vel pro eo lata, est nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu iurisdict. & c. nu. 106. f. 389. T. 4.

Dominum, qui in iudicio non fuit (omisso procuratore) nõ valet, exceptis duobus casibus. vt ibid. in nume. seq. Hietony. Zannet. de differentia. iur. ciuil. & canon. numero 66. 67. & 68. folio 201. Tom. 1.

De iure tamen canonico, valet, sed requiritur, vt procurator citetur. ibid. nu. 68.

Electum in causa confirmationis, an noceat electoribus. Ioan. Bertachi. de Episcop. verbo, vlt. de causa finali. &c. num. 12. fol. 321. T. 13. P. 2.

Emptorem, an exequi possit contra venditorem. Gasp. Cabal. de euictio. §. 3. nu. 165. f. 91. T. 6. P. 1.

Venditor ab ea appellare potest intra decem dies, a die scientię. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. capitulo 12. limita. 50. nume. 169. fol. 380. T. 5.

Etiam si sciuerit causam agi. ibi. nu. 170.

Eum, cui bonis est interdictum absque suo curatore, non valet. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu inhabilitatis personæ. nu. 20. fol. 399. Tom. 4.

Lata tamen in fauorem, erit valida. ibid. nu. eo.

L. non eo minus. C. de procuratoribus loquens in minore, extenditur ad omnes, qui tutoris, vel curatoris auxilio iuuantur. ibid. num. 21.

Extrauagantem non registratam in volumine statutorum tenet. Paris de Put. de sindic. verbo, statutum si potestas. &c. nume. 3. fol. 312. Tom. 7.

Quòd sui natura, nulla sit, & inualida sicut, & quando lata est cõtra legem scriptam. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 2. nu. 395. & 396. f. 162. T. 3. P. 2.

Fideiussorem, vel principalem, & per eum, appellatione interposita. & pendente, non obstãte, potest alter, vel fideiussor, vel principalis non conuentus conueniri ab eodem, neque inhibitio facta vni, nocet alteri Robert. Lancellot. de attentat. P. 1. c. 3. num. 150. fol. 296. T. 5.

Fiscum, absente eius aduocato, est nulla. Mart. Laud. de fisco. q. 146. col. 2. f. 4. T. 12. & Franc. Lucan. de priuileg. fisci. 1. P. princ. post. nu. 8. f. 7. T. & P. eisd.

Formam mandati, an valeat. Albert. Brun. de reb. dub. rub. sequitur videre de situ. nu. 8. f. 366. T. 18.

Fratrem in causa nobilitatis, non præiudicat fratri. Melchior. Palaez. tracta. maiorat. P. 2. quæstio. 4. illatione. 2. nume. 10. fol. 421. Tom. 10. P. 1.

Iuris dispositionem expressam, est nulla. Hieron. Gigas. de crimi. læsæ maiesta. quæst. 25. nume. 3. fol. 54. Tom. 11. P. 1. & Paul. Girlan. de relaxatione carceratorum. quæstio. 6. nume. 4. fol. 349. T. & P. eisdem.

Ius li-

Source : BIU Cujas

Ius litigatoris quantuncunque iniusta, per transitum in rem iudicatam valet. Card. Iacobat. de concil. lib. 8 articu. 1. nume. 3. fol. 327 T. 13. P 1.
Ius, non expresso errore, valet. Michael. Vlcur. de reg mundi. q. 3. princ nu. 2 & 8. f. 127. T 16
Ius, vel constitutionem debet retractari. Nepos a Montalba. de except. art. 22. nu. 21. f. 118. T. 3. P. 2.
Legem nouam extrauagantem, seu statuta a parte non producta, nec allegata, quando iudex ea probabiliter ignorare potest non est nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 124. f. 419. Tom. 4.
Legem, vel consuetudinem, est nulla. Ant. Maria. Coratij. de electio. opi. Rub. de pœna contra communem iudicantium. nu. 11. fol. 244. Tom. 18.
Leges canonicas, est nulla. Io. Franc. Paui. de visitationib. q. 5. 2. P. nu 73. fol. 199. T. 14.
Minorem in iudicio indefensum, ipso iure est nulla. Ioan. Maur. Bollan. de restitut. in integrum. capitulo 198 numero 1. fol. 165. Tom. quinto.
In iudicio stantem sine tutore, est nulla. Alber. de Rosa. de statu. lib. 4. q. 60. nu. 89. f. 75. T. 2.
Et quid de bannito. ibid.
Et si non sit opposita banni exceptio, quæ debuit opponi, an valeat. ibid. nu. 10.
Quid, si tutor minoris medio tempore esse desinat, an sententia contra minorem lata valebit. ibi. eod. titu. quæstio. 84. nume. 2. fol. 81. T. eod.
Similiter nulla erit, nec tenebit, si lata fuerit contra minorem minus legitimè defensum. Ioan Franc. Pauin. de offic. & potesta. cap. sede vac. quæstio. 8. 2. Par. princ. nume. 7. fol. 426. Tom. 13. Par. secunda.
Notorium iuris, aut facti, non valet, ex quo notorium equipollet expressioni. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 126. fol. 419. T. 4.
Ordinem in lege expressum, est nulla. Stepha. de Feder. de interpretatione iur. nu. 93. P. vlt. f. 224. T. 1.
Secus si ordo de interpretatione esset. ibid.
Particularem, quæ transiuit in rem iudicatam, an noceat eius filijs, & nepotibus. Ioan. Arz. de nobilit. Hispa. &c. cap. 4. nu. 8. fol. 249. Tom. 16.
Personam, alterius territorij, & nullomodo suppositam non tenet. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu iurisdictio. &c. nume. 100. fol. 389. Tom. 4.
Possessorem maioratus, per confessionem possessoris, non nocet successori. Melch. Palaez. tractatu maioratuum. q. 2. num. 31 fol. 416. T. 10. P. 1.
Idem, quæstio. decimaquarta. numero 16. folio 467. Tom. & Par. eisdem.
Possessorem pro aliquo delicto condemnatum, non nocet alijs vocatis. idem Melch. Palaez. eo. trac. maioratuum. q. 14. num. 13. fol. 469. T. & P. eisd.
Possidentem in hypothecaria, an possit excipi de non facta diuisione. Benedict. de Plumbi. de discussio. numero 19. fol. 142. Tom. 3. P. 2.
Principalem, facit ius etiam quò ad eos, qui læduntur in consequentiam. Phanu. de Phanutijs. de inuentario hæred. verbo, explicitis inuentarij. &c. nu. 26. f. 286. T. 8 P. 2.
Principalem debitorem, an noceat fideiussori. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. nu 242. f. 205. T. 18.
Mandatur recta via executioni contra eius fideiussorem de iudicato soluendo, absq; processu, quòd secus est tamen in fideiussore contractus. Ioan. Guter. de actibus iudicialib. iurat. nume. 37. fol. 386. T. 3. P. 1.
Præiudicat etiam non citatis venientibus in consequentiam. Phanu. de Phanutijs de inuentario. hæred. verbo, explicitis inuentarij. &c. nu. 25. f. 286. T. 8. P. 2.
Declaratur, vt ibi. nu. 32.
Priuilegiatos non comparentes, valet. Pet. Rebuff. de priuil. schol. priuil. 154. nu. 1. f. 59. T. 18.
Quid, quando citatur scholaris coram non suo iudice. ibidem. nume. 2.
Quid quando citatur clericus. ibid. nu. 3.
Quid in mendicantibus. ibi nu. 4.
Priuilegium, an sit ipso iure nulla. Hiero. Gigas. de pensionib. ecclesiast q. 60. nu. 1. f. 151. T. 15. P. 1.
Rationem legis etiam loquentis in alijs terminis, est nulla. Hierony. Gigas. de crimi. læsæ maiesta. quæstio. 25. numero 4. fol. 54. Tom. 11. P. 1.
Regem, an obstet filio primogenito Marti. Laud. prin. de q. 446. col 1. in princ. f. 211. T. 16.
Sponte, & verè confessum, vel conuictum, facit illum infamen, quò ad omnes. Hiero. Gigas. de crimi. læsæ maiest. q. 21. num. 12. fol. 59. T. 11. P. 1.
Secus si ex ficta confessione, quia non est inhabilitatus, nisi quo ad illam personam tantum, ad cuius instantiam fuit condemnatus. ibid. num. 13.
Statum, est nulla. Hier. Gigas. de crimi. læsæ maiest. q. 25. nu. 5. fol. 54. Tom. 11. P. 1.
Vel consuetudinem ciuitatis, an teneat. Alberic. a Rosa. de statu q. 195. nu. 1. f. 51. T. 2.
Tertium, non præsumitur pro sententia. Aymo. Crauet. de antiquita. temp. P. 2. nu. 42. f. 145. T. 17.
Vasallum ab alio, quàm a domino, an domino præiudicet. Ioan. Blanc. Epitomę. feudo. verbo, dictum est supra. nu. 110. fol. 295. Tom. 10. P. 1.
Vasallum quòd feudum ad alium pertineat, an prejudicet vasalli succumbentis. Iacob. de S. Georg. de feud. verbo, & dicti vasalli. nu. 33. fol. 223. T. 10. P. 1.
Vēditorem, an noceat singulari successoti. Nicol. Moron. de fide, treuga. & pace. quæstio. vigesimaoctaua. numero 422. Tom. 11. Par. prima.
Vel eius vicinum emptori non præiudicat. Ioan. Blanc. Epitō. feud. verbo, dictum est supra. numero 105. folio 235. Tom. 10. P. prima.
Vtrum, an noceat alteri. Anto. Bard de temp. vtili. cap. 18. post. nu. 7. fol. 227. T. 5.
Ex duobus reis nō nocet alteri. Robert. Lancellot. de attent. P. 1. c. 3. nu. 149. f. 96. T. 5.
Lata cum ficto procuratore, est etiam nulla. Nepos a Montalb. de exceptionibus. articulo vigesimosecundo. numero 27. fol. 118. Tom. 3. P. 2.
De antiquo, an ita pro ea demum præsumatur, si lata sit contra præsentem, aut contumaciter absentem, an verò etiam si contra absentem non contumacem. distingue. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. P. 2. nu. 39. f. 145. T. 17.
De nocte, an valeat. Ioā. de Selua. de benef. P. 3. q. 17. nu. 2. fol. 80. Tom. 15. P. 1.
Die feriato, an valeat. Marian. Socin. de iudi. numero 53. fol. 98. Tom. 3. P. 1.
Etiam in eum, qui voluntariè, & absque cōtumacia abest, est nulla, nec talis restitutionis auxilio eget. Io. Maur. Bollan. de restitu. in integ. c. 343. nu. 4. f. 196. T. 5.
Ex causa notoriè falsa, est nulla. Sebast. Vant. de nullitate ex defectu processus. &c. nu. 128. f. 410. T. 4.
Ex confessione in causa nobilitatis, non nocet successoribus. Melchior. Palaez. tractatu maioratuum. quęstio. 14. num. 9 fol. 468. Tom. 10. P. 1.
Ex consilio duorum, vel plurium an valeat, si lex dicat, vnum tantum sapientem esse eligendum, & consulendum. Pac. Scala. de cons. sap lib. 4. c. 6. f. 348. T. 3. P. 1.
Quid in sententia lata ex consilio, in quo expresè sunt bonæ, vel falsæ rationes. Pac. Scala. eodem titu lib. 4. capitu. 7. fol. Tom. & Par. eisdem.
Quid, si lata sit ex consilijs contrarijs. ibid.
Quid, si petatur iustitiam fieri secundum formam iuris, & statutorum, & sapiens consulat tantum secundum statuta. ibi. cap. 8. fol Tom. & P. eisd.
Quid, in sententia lata ex consilio extra tempus a statuto præfixum. ibid. c. 9 f. T & P. eisd.
Quid, si lata fuerit ex consilio sapientis corrupti. ibid. ca. 11 fol. 349. T. & P. eisd.
Quid, in sententia lata ex consilio, vel pro, vel contra eum, qui interim decesserit. ibidem. capitulo decimo. folio 349. Tom. & Par. eisdem.
Ex dicto medicorum, vtrum retractari facile possit. Andre. Barbat. de Cardina. leg. de lat. quæstio. secunda. Basilica. nume. 10. fol. 135. T. 13. P. 2.
Ex iuramento necessario, speciale est, vt retractetur per instrumēta de nouo reperta, restitutione tamen petita. Ioan. Guter. de actibus iudicialibus iurat. capitulo septimo. nume. 10. & nu. 11. fol. 394. T. 3. P. 1.
Et quo tempore debeat peti hæc restitutio. ibid. nu. 12.
Et est opus noua instantia. ibid. nu. 13.
Ex præsumptione, quòd nunquam transeat in rem iudicatam, an semper possit retractari veris probationibus apparentibus. Pet. Andre. Gamba. de autho. legat. de lat. lib. 3. nume. 335. fol. 171. Tom. 3. P. 2.
Ex præsumptionibus non transit in iudicatum. Nic. Moron. de treug. & pace quæst. 185. nume. 1. fol. 454. Tom. 11. P. 1. & Guliel. Redoan. de simo. ment. P. 4. capitu. 3. num. 5. fol. 104. & c. 6. nu. 9. fol. 106. T. 15. P. 2.
Idem ex consilio sapientis. ibid. nu. 2.
Expresè contra leges claras in corpore iuris clausas manifestè ipso iure non tenet, & qualiter hoc procedat. Sebast. Vant. de nullita. ex defectu processus. &c. nu. 118. f. 418. T. 4.
Se referens per modum causæ ad actum nullum, seu falsum erroneum, vel a iure reprobatum, est nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. & cætera. numero 129. fol. 419. Tom. eodem.
In absentem hæreticum, & contumacem coràm omni populo est recitanda, eiusque statua comburenda, & bona publicanda. Arnald. Albert. de assertio. cathol. &c. titu. 2. nume. 8. fol. 120. Tom. 11. P. 2.
In absentiam, vel in absentem non infamat. And. Barba. de testib. P. 4. nu. 6. f. 139. T. 4.
In actione reali non transfert dominium. Marc. Anton. Cucchus. de mentiente circa possessionem. numero 305. folio 298. Tom. 3. Par. secunda.
In causa appellationis nouiter deductis debet etiam causam continere. Ioan. de Grassis. arbo. iudiciali. 7. princip. nume. 9. fol. 28. Tom. 3. P. 1.
Appellationis, ab interlocutoria, an sit diffinitiua, an verò interlocutoria. Francisc. de Accept. de sent. diffinit. & interlocut. nu. 19. fol. 3. T. 5.
Appellationis, bene appellatum, nocet in omnibus attentat. Hieronym. Manfred. de attentat. Par. secunda. nume. 104. folio 237. Tom. 5.
In causa attentatorum, super totali possessione apponitur sequestrum. Robert. Lancellot. de attenta. P. 3. capitu. 28. nume. 147. fol. 449 Tom. 5.
In causa matrimoniali, per lapsum temporis in rem iudicatam non transit, nec est opus, vt in scriptis feratur matrimo-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

nialis ſententia.Proſdoc. de Comit.de different.iur.ciuil.& can. nu.94.fol.195.Tom.5.
Quòd tamen procedit de iure canonico, ſed non de iure ciuili. Hiero.Zannet. de different.iur.ciuil.& canon.num.275.fol.207. Tom.eod.

In cauſa principali(cauſa attētatorum pendente) valet, ſi iam attentatis erat renunciatum.Robert.Lancellot.de attent.P.3.c.30. num.55.fol.454.T.5.
Sed lata in eadem cauſa principali poſtquam fuerat commiſſa cauſa attentatorum,& de illis erat datum,dicitur nulla.ibid.eo. c.30.nu.117.& 22.f.455.T.eo.
Etiam ſi pars non fuerit proteſtata, quod prius procedatur ſuper attentatis, quàm ſuper negocio principali. vt ibidem. numero 118.

In cauſa ſimoniæ eſt ſtatim exequenda, ideo ab ea non appellatur.Guliel.Redoan.de ſimo.menta.P.4.capit. 10.nu. 24.fol.110. Tom.15.P.2.

In cauſa ſtatus,an poſſit contra illam præſcribi.Ioan.Arz.de nobilit.Hiſpaniæ.&c.c.4.nu.10.f.249.T.16.

In cōditione,vel diem ſuſpendit. Io.de Ligna.de eccleſiaſt. interdicto.in princ.nu.9.f.335.T.14.

Lata in fauorem creditorum contra hæredem, nocet legatarijs. Georg. Natam.de pactis. Par. ſecunda.nume.75.folio 34.Tom. 6.Par.ſecunda.

Furioſi, ſeu infantis, abſque interuentu legitimæ perſonæ pro illis,eſt nulla.Sebaſt.Vant.de nullit. ex defectu inhabilit. perſonæ.nu.16.fol.399.T.4.

Mandatarij,an profit mandatori,vel ècontra.Alberic.a Roſate. de ſtatut Par.2.libro tertio.quæſtio.quadrageſimaquinta. nu. 1. fol.62.Tom 2.

Patris,vel aui in cauſis nobilitatis,vel contra,an profit,vel noceat filijs,& nepotibus.Ioan.Arz.de nobilit.Hiſpaniæ. &c.c.8.nu.7. fol.242.T.16.
In ſimilibus cauſis,quatuor caſibus, ſententia lata non facit ius quò ad omnes.ibi.nu.8.

Poſſeſſoris malè fidei, non purgat ipſius malam fidem. Ioan. Franc.Bald.de præſumptionibus. quæſtio. quinta. nume. 1.fol. 63.Tom.17.

Tertij creditoris contra primum,an præiudicet ſecundo. Anton. Neguſ.de pignorib & hypothe.memb.3.6.P.princ. num.43.fol. 248.Tom.6.P.1.

Tertij,qui,lite pendente,venit ad cauſam,& contra eū, qui prius egerat contra intruſum, poteſt contra intruſum etiam appellatione interpoſita per præfatum actorem,& illa pendente,executioni demandari.Robert.Lancellot.de attent.P.2.cap.12.limit. 51.nu.3.f.381.T.5.

Vnius ex correis,an alteri profit.Stepha.de Federicis. de interpretatio.iur.nu.113.f.213.T.1.

Lata in interdicto,vti poſſidetis, quomodo cognoſcatur, quòd ſit diffinitiua, vel interlocutoria. Virg. de Bocc. de interdicto. vti poſſidetis.c.17.nu.7.f.310.T.3.P.2.

In iudicio particulari,valet,non obſtante quòd fuerit lata, pendē te iudicio.vniuerſali.Robert.Lancellot.de attent. P. 2.c.4.limit. 26.nu.3.f.331.T.5.

In loco parum idoneo,& tempore minus cōgruo, parte non opponente,ſuſtineretur. Sebaſt.Vant.de nullit. ex defectu proceſſus.&c.nu.83.f.416.T.4.

In materia feudali, ad quem ſit appellandum. Iacob. de Sancto Georg. de feud. verbo, & dicti vaſalli. nume. 36.fol.223.Tom. 10.Par.prima.

In momentanea poſſeſſione,eſt diffinitiua,vel quaſi.Bartholom. Cœpola. de cognitio. lib. iuris canon. numero 22. folio 182 Tom.primo.

In negocio Princip.non purgatis attentatis,dicitur nulla.Robert. Lancellot.de attentat.Par.3. capitulo trigeſimo. nume. 159.fol. 456.Tom.5.

In petitorio colorat poſſeſſionem in retinenda, & lata in poſſeſſorio plenario, colorat poſſeſſionem. Virg de Bocca. de interdicto.vti poſſidetis.capitulo nono.numero.5.& 6.folio 306.Tom. 3.Par.ſecunda.

In poſſeſſore per pendentiam petitorij, non reuocatur per viam attentati. Hieronym. Manfred. de attenta. Par. 3. nume.12.fol. 230.Tom.5.

In ſcriptis,per verbum, condemno, vel abſoluo,cauſa cognita, dicitur diffinitiua in interdicto, vti poſſidetis. idem Virgin. de Boccatijs.eodem titu.capitulo decimoſeptimo.num.6.fol.310. T.& P.eiſd.
Præſumitur,quando notarius appoſuit illud verbum,lata,lecta, & ſententialiter promulgata &c.Sebaſt. Vant. de nullit.ex defectu proceſſ.&c.nu.78.f.416.T.4.

In vno iudicio,facit ius in alio. Nic. Moron.de fide,treu.& pace. q.185.nu.3.f.454.T.11.P.1.

Inter alios, inducit præſumptionem propter colorem iudicij. Aymo.Crauet.de antiquit.temp.P.1.verbo,propoſitum noſtrū. nu.30.fol.125.T.17.
Inter alios per verba enunciatiua facit præſumptionem contra tertium.ibid.nu.23.

Inter contendentes de feudo certi loci, an omnibus illius loci præiudicet.Iacob.de Sancto Georg.de feud. verbo, & dicti vaſalli. nu.34.f.223.T.10.P.1.

Inter duos contendentes de feudo caſtri, an præiudicet hominibus illius caſtri.Franciſci.Curt.de feud.P.7.princ.& vlti. nu.30. fol.92.T.10.P.2.

Inter partes ſi contineat,qualiter tale fundum ſpectat ad Titium, & filios,tunc ita admittentur fœminæ,ſicut maſculi. Franciſcus Curt.de feud.P.3.prin.nu.15.f.64.T.10.P.2.

Inter ſubditos,an noceat Principi.Mart.Laud.de Princip. q.487. col.3.f.211.T.16.

Iuris ordine prætermiſſo,an valeat.Catald.de Boncompa.de ſindic.nu.58.f.353.T.7.

Iuxta conſilium,an valeat,vti condemnatoria, ſi in conſilio dicatur,non video cur Titius non ſit condemnandus,vel alia ſimilia verba.Pac.Scala.de conſ.ſap.lib.4.c.13.nu.1.f.349.T.3.P.1.

Lite non conteſtata,an fieri poſſit,& valeat contra fraudantē collectas,& gabellas.Iul.Ferret.de gabellis,& vectig.num. 230.fol. 85.Tom.12.
In triginta ſeptem caſibus enumeratis,valet. ibid. fol.73.nume. 27.Tom.eod.

Metu,an valeat. Stepha.de Feder. de interpretatio. iur. nu.441. fol.130.Tom.1.

Non præcedēte cauſæ cognitione,eſt ipſo iure nulla. Sebaſt. Vāt. de nullit.ex defectu proceſſ.&c.nu.31.f.414.T.4.

Non viſo teſtamento, non retractatur prætextu teſtamenti nouiter reperti.Ioan.Guter.de actibus iudicial.iurat. cap. 2.num.27. fol.389.T.3.P.1.

Lata per arbitros, an tranſeat ad hæredes, ſi altera pars tantum in compromiſſo promiſit pro hæredibus.Marc.Anton.Blanc.de compromiſſis.quæſtio.7.verbo,ex perſona partis.nume. 34.fol. 182.Tom.3.P.1.

Per arbitrum,an reſcindi poſſit per eundem ordinarium poſtea factum.Mar.Ant.Blanc.de comprom. quæſtio. 2. nume. 51.fol. 150.T.3.P.1.
Quid,ſi in fauorem eccleſiæ,ſuper compromiſſo nullius ſolemnitatis,nunquid poſſit acceptari.Ioan.Bapt.de arbit.lib.2.c.111. nu.11.f.231.T.3.P.1.
Super futuris,an valeat.M.Ant.Blanc.eod.tit.de comprom.q.9. nu.86.f.200.T.3.P.1.

Per colluſionem,eſt nulla.Hier.Gigas.de penſionib. eccleſiaſt.q. 42.nu.2.f.344.T.15.P.1.
Et quomodo probetur colluſio,& quid ſit.ibi.nu.3.& 4.

Per colluſionem,& corruptionem procuratoris extorta,mero iure tenet.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſ.&c.num. 140. fol.419.Tom.4.

Per confeſſionem.

Per dictum teſtium reddentium cauſam ſcientiæ,quia vicini,aut coniuncti,nunquam tranſit in rem iudicatam.Ioan. Crot.de teſtib.quando,& quomodo contra teſtes excipiatur.nume.17.fol. 225.Tom.4.

Per falſas probationes ac teſtes corruptos,& ſubornatos,mero iure tenet.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſ.&c. num.132. fol.419. Tom.4.
Priuſquam tamen talis ſententia per viam falſi impugnetur,reſtitutio in integrum ad reſcindendum impetrari oportet.ibid. nume.134.

Per falſum iuramentum,an valeat. Sebaſt. Vant. eod. tit.& loco. nu.139.f.T.& P.eiſd.

Per iniuriam iudicis non nocet emptori quando venditor erat inimicus iudicis. Gaſp. Caball. de euictio. §.5.nume.13.fol.94. Tom.6.P.1.
Quod tamen intellige ſaluo modo.vt ibi.nu.14.

Per inquiſitorem debet ſtatim ſine dilatione per iudicem ſecularem executioni mandari.Bernard. Comm. Lucer. inqui.hæret. prauitat.nu.5.col.1.in princ.f.345.T.11.P.2.

Per iudicem,antequam reddatur conſilium petitum, & eo non expectato,an valeat.Ioan.Bertachi.de epiſcop.P.1.num.88. fol. 317.T.13.P.2.

Per Iudicem pecunia corruptum, tamquam venalis,eſt ipſo iure nulla, etiam ſi pecunia fuiſſet data, vt iuſtam ſententiam ferret. Sebaſt.Vant. de nullita.ex defectu proceſſus. &c. nume.136.fol. 419.Tom.4.

Per iudicem recuſatum,licèt ſit nulla,ſi tantum fuerit luſta,poterit confitmari.Robert.Lancellot.de attent.P.2.cap.6.nume. 53. fol.341.Tom.5.

Per metum ipſo iure tenet, ſed per actionem quod metus cauſa venit retractanda.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſ. &c. nu.142.fol.420.T.4.

Per minorē annis 18.eſt inualida.Nepos a Montalb.de exceptionib.art.22.nu.31.f.119.T.3 P.2.
Et contra minorem 25. annis lata, ſine tutoris authoritate, eſt etiam nulla.ibid.& Io. Monac. de defenſo. iur.contra ſententiā poſt.nu.7.f.127.T.3.P.2.

Per Papam, non poteſt infirmari per inferiorem. Bellamera. de permut.benefi.P.3.q.6.nu.2.f.197.T.15.P.2.

Per pecuniam,eſt ipſo iure nulla. Guliel. Redoan.de ſimo.ment. P.2.c.30.nu.16.fol.79.Tom.15.P.2.& cap.32.eod.titu. num.52. fol.82.T.& P.eiſd.
Si verò metu,odio,vel amore fuerit lata,non eſt nulla,ſed annullanda,& irritanda.ibi.nu.eo.

Per pecuniam,tāquam venalis,eſt nulla.Aymar. Riual.Hiſto.iur. ciuil.& pontif.nu.84.f.12.T.1.

Per ſecundum iudicem,pendente appellatione, a ſententia lata per primum iudicem,etiam ſuper eadem re, & inter eaſdē partes,valet, nec dicitur attentata, quando ſuper eadem re coràm diuerſis iudicibus,partibus non opponentibus, fuit proceſſum. Robert.Lancellot.de attenta. P.2.c.12.limit.47.nu.1.f.376.T.5.

Per ſordes,ideſt prece,timore,vel odio,ſiue per gratiam, aut dolum iudicis,ſeu ambitionem,mero iure tenet, quāuis iudex puniendus ſit. Sebaſt. Vant.de nullit. ex defectu proceſſus &c.nu. 135.fol.419.T.4.

Poſt inhibitionem emanatam vigore commiſſionis auocatoriæ, ſubreptitiæ,& non tribuentis iuriſdictionem, dicitur attentata. Robert.de attenta.P.2.c.20.amplia.11.nu.17.f.410.T.5.

Niſi

Source : BIU Cujas

Nisi iudex,aut pars essent certi de huiusmodi iurisdictionis defectu.ibid.num.18.
Post iuramentum in litem non poterit retractari nouis probationibus.Phanu.de Phanu. de iureiurando in litem. P.3. c.4.nu.2. fol.393.Tom.3.P.2.
L.admonendi de iureiurando procedit in omni iuramento loco probationis a iudice delato.ibid.nu.3.
post litis renunciationem,nihil valet,etiam si renunciatio non fit facta a domino,sed a procuratore speciali.Robert.Lancellot.de attentat.P.2.c.4.nu.250.f.306.T.5.
Post terminum instantiæ lapsum,est nulla,tanquam a non iudice lata,& prima transit in rem iudicatam.Io.Guter. de actib. iudicialib.iurat.c.5.nu.12.f.393.T.3.P.1.
Præfixum iudici,& iurisdictioni,est nulla, & pœna debetur. ibidem.nume.13.
Secus si terminus erat præfixus iudici tantum, quia tunc lata post dictum terminum, valet, & iudex punitur. ibidem. nume.eodem.
Postquam iudex fuit dictus suspectus, est nulla. Robert. Lancellot.de attenta.P.2.c.6.nu.11.f.340.T.5.
Præcipiti festinatione, non valet, & ibi exornatur atque ampliatur.Thom.Actij.de Ludo.Schaccho.quæstio. quinta. princ.nu. 46.fol.174.T.7.
Præsente parte,& non reclamante, præsumitur rite & rectè lata, & se ipsam absque alio processu iustificat.Sebast. Vant.de nullit.ex defectu processu.&c.nu.27.f.421.T.4.
Præsentibus partibus non præsumitur habere omnes solemnitates enunciatas,nisi post lapsum tempus ad appellãdum. Aymo. Crauet.de antiquit.temp.P.2.nu.4.f.144.T.17.
Præsumptionibus,non transit in iudicatum.Benedict.Bonius.de de censib.art.40.nu.66.f.170.T.6.P.2.
Præter legem,an valeat.Alberic.a Rosa.de statut.P.2.q.150.nu.2. fol.44.Tom.2.
Prætextu falsorum instrumentorum vsque ad 20.annos rescinditur.Ioan.Francisc.Pauin.de visitatio.quæstio.5.2.P.num.67.fol. 199.Tom.14.
Prætextu falsorum testium est retractanda. Alberic.a Rosate.de statut. quæstio. quinquagesimaseptima. nume. 9.& 15.folio 11. Tom.secundo.
Prætextu probationum a iure reprobatarum,est nulla.Alber.de Maler.de testib.c.6.nu.12.f.172.T.4.
Pro actore absente, non debet continere condemnationem expẽsarum.Feder.Schenc.de expensis in iudicio factis.P.num.1.fol. 397.Tom.3.P.2.
Pro banniro contra debitorem, qui banni exceptionem non opposuit,an valeat.Nellus a S.Geminia.de bannitis.P.3.secundi tẽpo.nu.3.fol.390.T.11.P.1.
Pro domino debet prodesse vasallo,sicut sententia lata pro domino prodest vsufructuario.Ioan.Blanc.Epit.feud.lib.4.c.1. nu.45. fol.291.T.10.P.1.
Pro vno ex fratribus ex eodem patre natis, quòd sit ciuis, alteri prodest.Pet.Rebuff.de priuileg.scholar.priuil.106.num.30.fol. 53.Tom.18.
Pro vno,in causa,in qua agens,non petit sibi aliquid dari, vel fieri,prodest omnibus.Ioan.Ant.Rub.Alex.de potest.proc.&c.nu. 395.f.213. T.11.P.1.
Pro vno,vel contra vnum,an prosit, vel noceat alteri in pœnis pro uenientibus a statuto.Alberic.a Rosate. de statut. P.2.quæst.65. nu.1.fol.65.Tom.2.
Quando fuit in possessorio,tunc vendicat sibi locum. Clem.1. de seq.poss & fruct.Robert.Lancellot.de attenta. P.3.c.28.nu.137. fol.449.Tom.5.
Vel quando fuit lata diffinitiua.ibid.nu.138.
Quo ad legitimationem, an omnibus præiudicium faciat. Mart. Laud.de legitimatio.nu.154.f.96.T.8.P.2.
Secundum consilium sapientis iuxta formam statuti, nunquam transit in rem iudicatam.Io.Crot.de testib.forma in test.examinatio.&c.nu.53.f.218.T.4.
Secundum opinionem rationabilem,nõ retractatur,licèt illa opinio per superuenientem legem reprobetur.Steph.de Fed.de inpreta tio.iur.nu.120.vlt.P.f.225.T.1.
Sine alicuius petitione,an valeat.Bald.de statut. in verbo, sententia.nu.11.fol.142.T.2.
Sine causæ cognitione,est ipso iure nulla.Io.Anto.Rubeus.Alex. de potesta.proc.&c.nu.372.f.213.T.11.P.1.
Vbi apparet,cessat præsumptio,quæ cessat in casu claro, vbi aliter de veritate apparet.Aymo.Crauet. de antiquitate temp.P.2. nu.51.f.146.T.17.
Sine consilio sapientis, quando censeatur nulla, & quomodo dignoscatur, iudicẽ consilio sapientis vsum non esse.Pac.Scala.de cons.sap.lib.4.c.1.nu.347.T.3.P.1.
Sine plena causæ cognitione, non facit ius quò ad omnes. Ioan. Arz de nobilita.Hispaniæ.&c.capitulo octauo. numero 11. fol. 243.Tom.16.
Idem in sententia absolutoria.ibid.nu.12.
Lata sub conditione,an valeat.Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q.180. nu.4.fol.49.T.2.
Sub ista conditione, condemno te in eo, quod probatum fuerit, an valeat,art.est dubius. Sebast. Vant. de nullitate proces. &c. nu.112.f.418.T.4.
Sub modo,an teneat,& valeat.Iac.Nouellus.de iur.pthomiseos. nu 160.f.28.T.17.
Super appellatione extra decem dies interposita, est nulla, etiam si super tali appellatione ambę partes sponte,& scienter processissent.Robert.Lancellot.de attentat.P.2.capitulo 12. limit. 50. nu.75.fol.379.T.5.
Super appellatione interposita post 10.dies datos ad appellandũ, etiam si de facto talis appellatio fuisset per partes prosecuta, nõ valet.Robert.Lancellot.de attenta.P.2.c.12. ampliatione.2.nu. 18.fol.352.T.5.
Super attentatis,a iudice incompetente,quando sit nulla. Hiero. Manfred.de attenta.lib.2.conclusio. 253. & in 1.P. lib.1.nu.1. & 11.T.5.fol.227.
Super attentatis,debet ante omnia executioni mandari, dummodo sit diffinitiua,vel vim habeat diffinitiuę.Robert. de attentat. P.3.cap.24 quæstio.30.num.2.& 3.fol.437.T.5.& nu.154.q.ead. fol.456.Tom.eod.
Excepto quando fuisset lata ab incompetente iudice.eo.cap.30. nu.237.fol.458.T.eo.
Super attentatis, sapit naturam meri possessorij. Robert. Lancellot. de attenta. in præfatione. primæ. Par. numero 79. folio 288.Tom.5.
Et tunc tali sententia lata,non opponitur sequestrum. ibidem. nnme.80.
Et sententia huiusmodi dicitur interlocutoria, vt per multas authoritates conatur probare.Franc.Hercu.de attent.c.19.nu.1.& per totum.cap.fol.267.T.5.& Robert.Lancellot.eo.tit.P.3.c.28. nu.17.fol.446.T.5.
Immo secundum aliquos,dicitur diffinitiua,vel saltem vim diffinitiuę habere.Robert.Lancellot..de attent.P.3.c.28.nu.12.fol. 446.Tom.5.
Verior tamen,& magis communis est,vt sit interlocutoria.Robert.Lancellot.ibid.nu.19.& 30.
Quando fuisset seruatus ordo iudiciarius, aliqui tenuerunt talẽ sententiam esse diffinitiuam,licèt minus verè.ibidem.nume.37. eod. capitu.28.
Vim tamen diffinitiuę habebit quo ad hoc, vt tãquam interlocutoria non possit per iudicem reuocari. idem Lancellot. eod. titu.& capitulo nume.40 fol.& Tom.eod.& capitu.30.ead.P.3. nume.147.ibid.
Si verò pronunciatur negatiuè, videlicet attentata non reuocanda,videtur huiusmodi sententiam esse diffinitiuam.ibi.c.28. num.41.f.& T.eo.
Super compromisso nullo, an possit rescindi. Marc. Anton. Blanc.de compromissis. quæstio. septima. nume. 43. folio 184. Tom.3.P.1.
Super confessione,& spontanea rei,valet,si totum iudicium esset nullum, tamquam lata super notorio. Ioan. Anton. Rube. Alexand. de potest. proces. &c. numero 401. folio 214. Tom. 11.P.prima.
Super conuentione, omissa reconuentione, ipso iure tenet,si non appelletur.Sebast.Vant.de nullit.ex defectu processus.&c.num. 99.fol.417.T.4.
Super crimine falsi contra producentem instrumentum falsum, an noceat notorio,qui ipsum confecit.Lanfranc.de Arria. de fide instru.nu.42.f.32.T.4.
Super exceptione peremptoria,an sit interlocutoria, vel diffinitiua.Francisc.de Acceptan.de sent.diffinit.& interlocut.num. 18. fol.3.Tom.5.
Super feudo contra vasallum, an nocent agnatis illius contra quẽ est pronunciatum.Franc.Curt.de feud.P.7.& vlt.nume. 29. fol. 92.Tom.10.P.2.
Super matrimonio tacitè continere videtur alimentorum præstatione ex omni equitate. Robert.Lancellot. de attent.P.2.c.12.limit.24.nu.4.f.372.T.5.
Et a tali sententia non datur appellatio,præsertim, quò ad effectum suspensiuum.idem Lancellot.eod.titu.P.cap.& limit. nu. 5.& 6.f.& T.eod.
Super matrimonio contra matrem,an præiudicet filio,qui prętẽdit successionem maioratus.Melchior.Palaez.tract. maioratuũ. q.15.nu.31.f.450 T.10.P.1.
Super modico (forma iuris non seruata) non corruit.Lancellot. Gallia.de statut.vers.20.nu.8.f.337.T.2.
Super negocio,in quo proceditur summariè,& de plano,est diffinitiua.Franc.de Acceptandis.de senten.diffinit.& intelocut.nu. 43.fol.3.T.5.
Super notorio, irreuocabiliter tenet etiam si iudici totorium non sit.Ant.de But.de notorio.art.4.nu.34.f.55.T.4.
Super notorio, non auditis defensionibus eius, contra quem allegatur, non tenet.idem Butrius.eodem titu.& capitu.num.28. fol.& T.eod.
Potest executioni mandari decendio non expectato,appellatione non obstante.idem Butrius.eodem titu. & capitu. nume. 61. fol.56.Tom.eod.
Super nullitate principaliter intentata,habet vim diffinitiuę. Sebast.Vãt.de nullit.quot,& quibus modis nullitas in iudicio.&c. nu.26.fol.379.T.4.
Super partu supposito contra matrem, an præiudicet filijs. Melchior.Palaez.tract.maiorat.quæstio.15.nume.32.folio 450. Tomo 10.P.1.
Super possessione non facit præiudicium iudicio proprietatis.Feder.de Schec.de sent.& re iudicata.nu.35.f.2.T.5.
Super possessorio, sit ne diffinitiua, an interlocutoria. Francisc. de Acceptan.de sentent.diffinit.& interlocutoria.nume.41.fol. 3.Tom.5.
Super principali,non præiudicat incidenti, de quo non fuit plenè cognitum.Sebast.Vant de nullit. quot, & quibus nullitas in iudicio.&c.nu.37.f.380.T.4.
Super restitutione,ob quem lis est principaliter excitata,etiam eo extenditur, vt ætas quoque minoris sufficienter probata videatur.Ioan.Maurit.Bollan.de restitut.in integrum. capit.324.nu.4. fol.192.Tom.5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Super vno attentato, non nocet, nec prodeſt in alio, quia in attẽtatis proceditur gradatim. Hieron. Manfred. de attent. P. 2. nume. 13. fol. 229. & P. 7. nu. 103. fol. 237. & lib. 2. eod. tit. concluſ. 4. fol. 247. Tom. 5.

Super vno ex pluribus attentatis non præiudicat quò ad alia attentata, quæ non fuerunt petita. Robert. Lãcellot. de attent. P. 3. c. 28. nu. 150. f. 449. T. 5.

Super vno libello attentatorum non nocet, nec prodeſt in alijs, nec alia reuocat attentata. Franc. Herculanus. de attent. c. 19. nu. 6. fol. 267. T. 5.

Super vſuris etiam certam quantitatem continere debet. Federi. Schenc. de ſent. & re iudicata. nu. 17. & 26. f. 2 T. 5.

Vigore confeſſionis in tortura iniuſtè extorta, an ſit nulla ipſo iure, vel erit opus appellatione. Franc. Brun. de indicijs. & tortura. q. 5. 2. P. nu. 48. f. 256. T. 11. P. 1.

Vltra tempus inſtantiæ, an valeat. Maria. Soc. de iudicijs. num. 47. fol. 98. T. 3. P. 1.

Laudata tranſit in pactum. Hiero. Garzoni. de laudo meri iur. P. 3. q. 3. nu. 4. f. 327. T. 3. P. 1.

Legati cum non poſſit condemnare Epiſcopum, quòd diffinitiuę vim non habeat. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 2. nu. 165. fol. 159. T. 13. P. 2.

Legis municipalis, vel canonis tantum operatur, quantum ſententia hominis. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 4. quæſtio. 38. fol. 72. num. 3. Tom. 2.

Libello cõformis eſſe debet in actione de dolo. Herman. Baren. de formand. libellis. libello. 88. nu. 3. f. 100. T. 3. P. 2.

Seu petione diformis, eſt nulla. Pau. Girlan. de relaxatio. carcerat. q. 6. nu. 5. f. 349. T. 11. P. 1.

Liceat, debeat legi, & proferri per ipſum iudicem, hoc tamen fallit in inquiſitore hæreticæ prauitatis. Bermon. Com. Lucetna. inquiſitionis hæreticæ prauitatis. col. 1. nu. 9. f. 345. T. 11. P. 2.

In criminalibus ſit ſtatim exequenda, tamen ſi Princeps ſeuerius ex iracundia profert ipſam, eſt diferẽda vſque ad 30. dies. Mart. Laud. de Princip. q. 221. col. 4. f. 207. T. 16.

Lapſu anni habeatur pro veritate, verum eſt, quantum ad effectũ non eſſentialiter. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 185. num. 7. fol. 454. T. 11. P. 1.

Regulariter debeat eſſe libello cõformis, nihilominus fallit in iudicio iurgiorum finalium. Hiero. de Monte. de finib. reg. c. 101. nu. 7. f. 257. T. 3. P. 2.

Lyſſandri, hoſtes vinci pelle. vulpis, ac Leonis viribus. Iu. Ferret. de re nauali. lib. 10. nu. 16. f. 344. T. 12.

Marcellini, in ſe ipſum, & illius executio. Card. Iac. de concil. lib. 9. nu. 20. f. 336. art. 1. T. 13. P. 1.

Te ipſum iudica, verba, quomodo intelligenda. nu. 24.

Marcida dicitur, quæ contra ipſam legem per contemptum fertur. Ioan. de Graſſ. arbor. iudiciali. 7. princip. nume. 20. fol. 28. Tom. 3. P. 1.

Et quæ etiam miſericordiam prohibet. ibid. nu. 24.

Matrimonialis, an lapſu decem dierum, fiat irretractabilis. Io. Bru. de ſponſal. & matrimo. concluſ. 35. nu. 14. limit. 10. f. 39. T. 9.

An tranſeat in rem iudicatam, vbi nota quinque ampliatio. Ioan. Brunel. de ſponſ. & matr. concluſ. 35. nu. 1. & 2. f. 38. T. 9.

Quid reſpectu tertij. ibid. nu. 6.

Quid ſi fecerit lata in fauorem matrimonij. ibi. nu. 8.

Quid quo ad expenſas. ibi. nu. 10.

Quid reſpectu inſtantiæ. ibi. nu. 11.

Per duas ſententias confirmata, vtrum ſit retractabilis. Io. Brunel. eo. tit. conc. 28. nu. 26. f. 31. T. eo.

Mero iure lata, an teneat, & an appellari poſſit. Vital. de Camb. de Clauſ. verbo. Nil nouari relatione, ſeu conſultatione pendente. nu. 10. fol. 389. T. 18.

Momentaneę poſſeſſionis, an ſit interlocutoria. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. in Principio. nu. 28. f. 192. T. 18.

Multorum non præferetur ſemper vnius opinioni. Io. Hier. Alban. de poteſta. Papæ. P. 2. nu. 143. f. 77. T. 13. P. 1.

Neceſſaria eſt in crimine notorio. Iac. Simanc. de cathol. inſtit. titu. 9. nu. 166. f. 128. T. 11. P. 2.

Nil noui inducit, ſed quod inductum eſt declarat. And. Alciat. de præſumptio. reg. 1. præſumptio. 36. nu. 4. f. 315. T. 4.

Nil operat. niſi exequatur. Ant. Nicelli. de gloſſ. contrarijs. nu. 442. fol. 217. Tom. 18.

Niſi præcedat, pęnę pro hæreſi impoſitæ, exequi non poſſunt. Ioã. Hier. Alban. de poteſta. Papę. P. 1. nu. 138. f. 71. T. 13. P. 1.

Non confirmat contractum illicitum, licèt eius excuſſio per exceptionem vſurarum impediri non poſſit. Ioã. Bapt. Lup. de vſur. in l. 2. C. de pactis inter emptorem, & venditorem. §. 3. nume. 3. fol. 130. Tom. 7.

Non æquiparatur iuramento reſpectu maioris præiudicij. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. verbo, propoſitum noſtrum. P. 1. nu. 39. fol. 126. T. 17.

Nõ debet exequi, nec res iudicata, quãdo pars fuit admiſſa ad ꝓbandum de iniquitate illius, nec fuit aliquid oppoſitum, nec minus appellatum. Robert. Lencellot. de attenta. P. 3. cap. 24. q. 31. nu. 5. fol. 437. Tom. 5.

Immo conſtito de illius iniquitate, debet iudex illam reuocare. ibid. num. 4.

Secundum communem opinionem. vt ibi. nu. 5.

Ferri, ante litis conteſtationem. Nepos a Montalb. de exception. art. 22. nu. 26. f. 119. & Io. Monachus. de defenſorio. iur. cõtra. ſententiam. nu. 10. f. 127. T. 3. P. 2.

Et in quibus caſibus valeat, lite non conteſtata. Io. Monac. ibid.

Ferri dilatione pendẽte. Sebaſt. Vant. de nullitat. ex defect. iuriſdict. nu. 157. f. 392. T. 4.

Ferri, dueꝫum eſſe licitum. Herman. Baren. de formandis libellis, libell. 57. nume. 4. fol. 96. Tom. 3. P. 2.

Ferri per iram. Guliel. Duran. de mo. gen. concil. celeb. rub. 38. nu. 3. fol. 179. T. 13. P. 1.

Ira Innocentes ſæpe ad crimen adducit. ibid. nu. 4.

Iræ dandus eſt locus. ibid. nu. eod.

Fieri contra defunctum in crimine lęſæ maieſtatis, ſed contra defuncti memoriam. Hieron. Gigas. de crimi. lęſæ maieſtatis. q. 22. num. 3. f. 54. T. 11. P. 1.

Non dependet, & minus eſt de proceſſu iudicis, a quo, per ſeparationem. articuli, & quando. Hierony. Manfred. de attent. P. 3. nu. 5. fol. 229. T. 5.

Et quomodo detur ſeparatio ad euitandum attentata. ibi. nu. 6.

Non dicitur facere rem litigioſam. Robert. Lancellot. de attent. P. 3. c. 26. nu. 12. f. 440. T. 5.

Præceptum de ſoluendo, ſed executio. Bertac. de Gabellis, ſeu de vectigal. &c. memb. 1. 8. P. princ. nu. 4. f. 72. T. 12.

Non eſt exequenda, quando conſtat de melioramentis, & illa, vel ſunt liquida, vel parata eſt. pars incontinenti liquidare. Robert. Lancellot. de attent. P. 3. c. 24. q. 29. nu. 8. f. 437. T. 5.

Etiam ſi vellet pręſtare cautionem de illis reficiendis. ibi. nu. 9.

Immo quando probatum eſt extare melioramenta, procedit retentionis exceptio, etiam in executiuis, & priuilegiatis. ibidem numero 10.

Non eſt ferenda de nocte, nec aliquis alius actus iudicialis expediendus. Bern. Cum. Lucerna. inquiſit. hæret. prauitatis. col. 1. nume. 1. f. 342. T. 11. P. 2.

Ferenda quando multitudo eſt in culpa. Franc. Arias. de Bello, & eius iuſtitia. nu. 95. f. 329. T. 16.

Intimanda parti, quæ habuit illius notitiam. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. ampliat. 15. nu. 34. f. 356. T. 5.

Non eſt omnis vox iudicis. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. limit. 50. nu. 69. f. 379. T. 5.

Non expectato ſapientis cõſilio, lata, an teneat. Vital. de Camban. de clauſ. verbo, nil nouari relatione, ſeu conſultatione pendente. nu. 9. fol. 388. T. 18.

Non facit quem deſinere, eſſe hæredem ipſo iure. Mart. Laud. de crimi. læſæ maieſt. q. 32. col. 2. f. 23. T. 11. P. 1.

Fallit in damnato, qui fecit contra Rempub. vel Principem. ibi.

Non fertur contra partem inauditam. Io. Franc. Paui. de viſitatio. q. 5. 2. P. nu. 45. f. 199. T. 14.

Non ligat, a non ſuo iudice lata. Pet. Antibo. de munerib. §. 1. num. 12. fol. 30. T. 12.

Non mittitur executioni, niſi facta liquidatione melioramentorum. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alien. ante. q. 18. verbo. vnde in hac materia. nu. 3. f. 500. T. 15. P. 2.

Non nocet poſſeſſori maioratus, quando eſt lata per iudicem incompetẽtem. Melch. Palaez. tractatu. maioratuum. q. 14. nu. 14. fol. 468. T. 10. P. 1.

Non obſtante, quòd tranſiuerit in rem iudicatam, datur commiſſio ſuper nullitate. Io. Staph. ſuper commiſſionib. & literis. iuſtitiæ. verbo, in primis igitur. nu. 66. f. 292. T. 15. P. 1.

Non per ſe continens, vel per æquipollens abſolutionem, vel condemnationem, aut declarationem cõtrouerſiæ propoſitæ, eſt ipſo iure nulla. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu, proceſſus. &c. nu. 90. fol. 417. T. 4.

Non poteſt ferri aduerſus furioſum, & ſi feratur, eſt nulla. Nepos a Montalb. de exceptio. att. 22. nu. 27. f. 119. T. 3. P. 2.

Noctis tempore, & ſi feratur, nihil valet. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu iuriſdict. &c. nu. 132. f. 391. T. 4.

Per verbum Gerundium, vt dicimus talem abſoluãdum, ex quo, illud verbum habet tractum de futuro, quòd non eſt in poteſtate iudicis. Sebaſt. Vant. de nullitate. ex defectu proceſſus. &c. nu. 91. fol. 417. Tom. 4.

Quãdo iudex naturaliter, ſiue accidentaliter defectum aliquem iuriſdictionis impeditiuum patiebatur. Sebaſt. Vãt. de nullit. ex defectu. iuriſdictionis &c. nu. 133. f. 391. T. 4.

Quinimo nec exequi feriarum diuinarũ tempore. idem Vant. eo. tit. nu. 131. f. & T. eo.

Super re incerta. Io. Monac. de defenſo. iure cõtra poſitiones, poſt nu. 4. fol. 126. T. 3. P. 2.

Vtraque parte abſente. Vital. de Camb. de clauſ. verbo, an autem iuris ſolemnitatibus. nu. 13. f. 480. T. 18.

Non poteſt mandari executioni rebus dotalibus pro debito uiri, immo nec etiam pro debito communi viri, & vxoris. Bald. Nouellus. de dote. priuil. 18. uu. 1. f. 225. T. 9.

Mitti executioni contra reum, quãdo proceſſio ad eum peruenit ex noua cauſa. M. Ant. Cucchus. de mentiente circa poſſeſſionẽ. nu. 66. f. 294. T. 3. P. 2.

Regulariter fieri in cauſa ciuili abſque eo, quòd aliqua ex partibus inſtet apud iudicem. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu proceſſus. &c nu. 98. f. 417. T. 4.

Subſequi de occiſo ſuper inquiſitione de vulnere. Alberi. a Roſa. de ſtatut. P. 2. q. 46. nu. 1. f. 35. T. 2.

Non reſcinditur aliter, niſi per inſtrumenta de nouo reperta. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitutione in integ. capitu. 388. nume. 1. fol. 204. Tom. 5.

Contrarium vide, quod, immo per huiuſmodi inſtrumenta de nouo reperta non reſcindatur. eo. tit. c. 420. nu. 1. f. 209. T. eo.

Quod limita. vt ibid. nu. 4.

Non retractatur teſtibus de nouo productis. Io. Guter. de actib. iudicial. iurat. c. 7. nu. 5. f. 394. T. 3. P. 1.

Non ſemper eſt de actis. Lanfran. de Arria. de probatio. nume. 10. fol. 34. Tom. 4.

Non ſolum probat, verumetiam inducit notorium. Bermon. Chouer. de publico. concub. verbo, Papa hic declarat. nu. 1. fol. 175. Tom. 11. P. 1.

Non

Non tenebit, si non visis actis, iudex quæstionem decidat. Paris a Puteo de sindic. verbo, iudex malè iudicans. nume. 5. fol. 278. Tom. septimo.
Non tenet vbi iudex in plenario iudicio dicit se summariè cognouisse. Ioan Ant. Rubeus. Alex. de potesta. proc. &c. num. 390. fol. 213. T. 11. P. 1.
Non transit in rem iudicatam in 20. casibus ibi enumeratis. Hiero. de Monte. de finibus regund. capitulo 101. nume. 9. fol. 257. Tomo 3. Par. 2.
Non valet, si iudex in ea ferenda pluribus iuribus initur, quorum vnum sufficit, alterum non. Ioan. de Selua. de benefic. q. 41. P. 3. num. 5. f. 92 T. 15. P. 1.
Non validabitur per aliquem consensum. Paris de Put. de sindicatu. verbo, iudex malè iudicans. nu. 4. f. 278. T. 7.
Non vitiatur propter finium errorem. Hier. de Monte. de finib. regund. cap. 103. nu. 3. fol. 357. T. 3. P. 2. & idem cap. 84. num. 6. fol. 354. T. & P. eisd.
Notoriè iniqua, est nulla. Hiero. Manfred. de attent. P. 5. nu. 10. fol. 233. Tom. 5. & Ant. Maria Coratij de electio. opin. de pœna contra communem iudicantium. nu. 24. f. 245. T. 18.
Et iniusta, est etiam nulla. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 127. f. 410. T. 4.
Non exequenda, sed retractanda. Anton. Maria. Coratius. de electio. opinio. de pœna contra communem iudicantium. nu. 19 & 20. fol. 245. Tom. 18.
Et ibi, quid sit notorium. nu. 23.
Noua non est opus super hæresis antiqua. Conrad. Brun. de hærct. c. 12. nu. 1. f. 314. T. 11. P. 2.
Nec hæreticus de hæresi condemnatus, iterum condemnandus est. ibid. num. 2.
Nulla, an per appellationem censeatur confirmata. Guid. Papa. de appellationib nu. 14. f. 58. T. 5.
An possit confirmari. Pet. Pech. de amortizat. bonorum. c. 10. nu. 1. fol. 319. T. 11. P. 1.
Dicitur, quæ est lata contra ll. senatusconsulta, vel constitutiones Principis. Ant. Maria. Coratius. de electio. opinionum. de pœna cõtra communem iudicantium. nu. 14. f. 244. T. 18.
Item lata contra expressam iuris formam. ibi. nu. 15. falent. 17.
Erit, & est, si iudex, cui sit commissa causa ad consilium sapientis, dixerit pronuncio, prout in consilio, dato per talem. Pet. Andre. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. nu. 191. f. 213. T. 13. P. 2.
Etiam dicetur, si venalis fuerit. Ioan. Ferrar. de appellatio. c. 6. nu. 92. fol. 67. T. 5.
Etiam poterit dici lata in possessione, quamuis prouocatio non admittatur. Io. Ferrar. eo. titu. c. 5. nu. 47. f. 65. T. eo.
Etiam redditur, si notoriè esset, iniqua. Io. Ferrar. eo. tit. lib. 3. c. 3. nu. 213. f. 73. T. eod.
Quid si sententia nulla per appellationem confirmetur. ibid. nume. 214.
Ex defectu iurisdictionis, vtrum possit consensu partium confirmari. Vital. de Camba. de clausu. verbo, an autem iuris solemnitatibus. &c. nu. 8. f. 478. T. 18.
Fit valida in vim pacti. Melch. Palaez. tractatu maiorat. q. 2. num. 21. fol. 465. T. 10. P 1.
Ius competens, excludere nõ potest. Vital. de Camb. de clausu. verbo. clausula. si ita tibi constiterit, vel &c. nu. 13. f. 375. T. 18.
Non est sententia, & ideo executionem non meretur, & aduersus eam poterit opponi nullitatis exceptio. Io. Guter. de contract. iurat. nu. 36. f. 38. T. 6. P. 2.
Idem etiam dicitur de contractu nullo. ibid. nu. eo.
Non impedit testes prius publicatos, iterum examinari. Vant. de nullita. quoties, & intra quod. nu. 41. f. 384. T. 4.
Non potest exequi. Sebast. Medic. de compensationib. q. 31. num. 13. fol. 272. T. 6. P. 2.
Non tollit remedium spolij. Sebast. Vant. de nullitat. quoties, & intra quod tempus. nu. 40. f. 384. T. 4.
Ob nimiam iudicis præcipitationem reformari potest, vel per superiorem, vel per eum ipsum iudicem, qui sententiam tulit, non etiam delegatus. Feder. Schenc. de sent. & re iudicata. nume. 4. fol. 2. Tom. 5.
Potest per iudicem appellationis confitmari. Anto. Negus. de pignoribus, & hypothe. secundo memb. 3. Par. nume. 23. fol. 217. Tom. 6. P. 1.
Quòd a iudice appellationis possit, quo ad causæ merita, & iustitiam confirmari, est communis opinio. Sebast. Vant. de nullit. qualiter sententiæ, & processus. &c. nu. 132. f. 427. T. 4.
Vt valeat vti sententia, partium consensu conualidari non potest. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. nu. 221. f. 204. T. 18.
Nunquid retractanda, detecta suspicione. And. Barbat. de Cardi. leg. de lat. q. 5. Basili. nu. 7. f. 141. T. 13. P. 2.
Omnis, quid continere debeat. Bart. de consilijs habendis. nu. 17. fol. 331. T. 3. P. 1.
Et quòd continere debet, condemnationem, vel absolutionem. ibid. nu. eod.
Panormitani impugnatur, & minorem ad omissum lucrum esse restituendum rationibus euidentibus probatur. Io. Maurit. Bollan. de restitut. in integ. c. 141. nu. 6. f. 150. T. 5.
Reprobatur, circa distinctionem ab eo datam, an, & quando cumulatio vtriusque iudicij sit necessaria, & communis a praxi crebriori approbata, concluditur. idem Ioan. Maurit. eo. tit. c. 9. num. 12. fol. 117. T. 5.
Papæ a nullo debet retractari, & ipse omnium solus retractare potest. Ioseph. Stephan. de ador. Pe. Ro. Pont. col. 3. nume. 8. fol. 55. Tom. 13 P. 2.
An cõcilij præferatur, quando est dubium, an aliquid sit peccatum lege Dei, an verò cõtra ius naturale. Card. Iacob. de concil. lib. 6. artic. 2. nume. 84. fol. 280. Tom. 13. P. 1.
An, & quando præferatur opinionibus concilij. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. P. 2. nu. 116. f. 76. T. 13. P. 1.
An præferatur patrum opinionibus in decidendis ecclesiæ quæstionibus. idem Alban. eodem titu. & P. nume. 108. fol. 75. Tom. & Par. eisdem.
Et concilij si contrariantur, potius standum est sententiæ Papæ. Cardina. Iacobat. de concil. libro 5. articulo decimoseptimo. nu. 7. fol. 271. T. 13. P. 1.
Et quod immò standum sit sententiæ concilij, argumentatur. Cardin. Iacobat. de concil. lib. 6. articu. 2. & multa adducit, a nume. 1. vsque ad nume. 41. & vltra vt ibi videre poteris. fol. 277. Tom. 13. P. 1.
Immo quòd Papæ. ibid. nu. 42. 44. & 45.
In melius potest reformari. Ioan. Staphll. super commissionib. & literis iust. verbo, in primis igitur. nu. 96. f. 294. T. 15. P. 1.
Præfertur in eo, quòd est peccatum de iure positiuo. Cardi. Iaco. de concil lib. 6. art. 2. nu. 55. f. 279. T. 13. P. 1.
Quia ipse est supra ius, & non ligatus legibus iuris positiui. ibi.
In dubio tamen præfertur sententia concilij ibi.
Sed fallit. vt ibi nu. 56.
Immo quòd præferatur sententia Papæ. idem Cardina. Iacobat. eodem titu. de concil. libro 10. articu. 6. nume. 26. fol. 356. Tom. & P. eisdem.
Præsumitur ratione fulcita. idem Card. Iacob. eo. tit. lib. 6. arti. 2. num. 103. f. 281. T. & P. eisd.
Prævalet super omnes Ioan. Capistr. de auct Papæ. P. 3. 2. P. prin. nu. 37. f. 57. T. 13. P. 1.
Quando concurrit cum decisione aliàs facta in concilio, prævalet sententiæ concilij Card. Iacob. eo. tit. lib. 10. artic. 6. num. 45. fol. 357. T. & P. eisd.
Vel Imperatoris facit ius, quò ad omnes. Mart. Laud. de princ. q. 444. col. 4. fol. 210. T. 16.
Consultatio tamen Principis, & responsio non facit. ibid.
Pastoris siue iusta, siue iniusta ligat. Barth. Bellen. de charitat. subsid. q. 24. nu. 1. f. 150. T. 15. P. 2.
Per appellationem retractatur, si per metum vel errorem partes in eam non consenserint. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 23. nu. 2. fol. 119. T. 3. P. 2.
Per contumaciam lata, non præiudicat alijs non citatis. Phanut. de Phanutijs. de inuentario. hæred. Par. 5. nume. 31. fol. 286. Tom. 8. Par. secunda.
Per errorẽ iuris, vt vitietur, expresse requiritur, vt talis error sit patens oculo corporali, & fuerit lata potius contra ius partis, quàm ius cõstitutionis. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 122. fol. 418. T. 4.
Lata, an valet, si error non est expressus in sententia, sed exactis apparet, iudicem erasse. Ioan. Campeg. de dote. quæst. 254. nu. 2. fol. 324. Tom. 9.
Reuocatur. Sebast. Medic. de fortuit. casibus. P. 1. quęstio. 2. num. 24. fol. 196. Tom. 7.
Per falsum procuratorem obtenta, non valet, & potest etiam vsque ad mille annos dici ad eius nullitatem. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 20. amplia. 5. nu. 4. & 5. f. 409. T. 9.
Per iudicem recusatum lata, licet sit nulla, & attentata, potest confirmari, si aliàs esset iusta. idem Lancellot. eod. titu. P. 3. cap. 29. nu. 68. fol. 451. T. eo.
Per metum lata, est nulla. Sebast. Medic. de fortuit. casib. P. 1. q. 7. nu. 48. fol. 203. T. 7.
Per probationem duelli prolata, quando teneat. Paris a Put. de re milit. rub. an accusatus. de homicidio. nu. 2. f. 428. T. 16.
Per quam indicitur purgatio, an sit interlocutoria, vel diffinitiua. Bernar. Com. Lucern. inquis. hæret. prauitat. col. 4. nu. 5. fol. 343. Tom. 11. P. 2.
Quis condemnatur ad purganda attentata nõ dicerẽtur illa probari si sententia tanquam notorie iniusta reuocaretur in dubiũ. Robert. Lancellot. de attent. P. 3. c. 26. nu. 106. f. 442. T. 5.
Etiam si in rem transiuisset iudicatam. ibi. nu. 107.
Per saltum lata, quæ sit. Pet. Rebuff. de nominationib. q. 21. princ. nu. 41. f. 337. T. 15. P. 2.
Petitioni non conformis, & cõtrouersiæ fatua, & inualida reputat. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. n. 97. f. 417. T. 4.
Et ibi redditur ratio, vbi videbis.
Pilati reprobatur. Io. Redin. de maiest. Princ. rub. sed etiam per legitimos. nu. 44. fol. 162. T. 16.
Platonis in materia ædilitia. Gasp. Cabal. de euictionib. c. 1. de ędilitijs actionib. nu. 2. f. 97. T. 6. P. 1.
Pulchra nominum sunt pueris imponenda. Thom. Actij. de Ludo. Scacchor. q. 4. princ. nu. 35. f. 172. T. 7.
Plurium discordantium, quæ de iure ciuili, & quæ de iure canonico pualeat. Hier. Zanet. de differ. iur. ciu. & can. n. 238. f. 206. T. 1.
Obtinet, iudicibus. Feder. Schenc. de sententia, & re iudicata. nu. 20. fol. 2. T. 5.
Pontificis præfertur sententijs omnium Episcoporum, nisi contra fidem loquatur. Ioan. Hiero. Alban. de potest. Papæ. P. 2. nu. 138. fol. 77. T. 13. P. 1.
Et quando dicatur, Papam loqui contra fidem. ibi. nu. 139.
Populi requiritur in ordinando sacerdote. Guliel. Duran. de mo. gen. concil. cęleb. rubri. quintadecima. nume. 5. fol. 161. Tomo 13. P. 1.
Post diffinitiuam non suspensam, lata, est ipso iure nulla. Nepos a Montalb. de exceptio. art. 22. nu. 17. f. 118. T. 3. P. 2.
Post multos annos potest dici, & declarari nulla. Io. Franc. Balb. de præscriptio. q. 32. nu. 4. f. 84. T. 17.
Post terminum a superiore præfixum lata, est etiam nulla. Nepos a Mõtalb. eo. tit. & art. nu. 23. f. T. & P. eisd.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Postquam est nulla, iudex ordinarius iterum cognoscit. Pet. Rebuff. de nominationibus. quæstio. decimaseptima. princ. nu. 21. fol. 331. Tom. 15. P. 2.

Transiuit in rem iudicatam, solemnitatum præsumptionem habet, quando agitur ad eius effectum, ad quem iudex pronunciauit. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. P. 2. nu. 32. f. 145. T. 17.

Et quid si agatur ad alium finem, modò non ex diuersa causa, maximè vbi obstat exceptio rei iudicatæ. ibi. nu. 33.

Potest exequi in debitorem census. Pet. Foler. de contract. censuasuarijs. verbo. census enim dici solet. &c. nu. 29. f. 142. T. 6. P. 2.

Potest ferri contra confessum, lapsa instantia. And. Barb. de testib. P. 4. nu. 3. f. 139. T. 4.

De noctè tempore necessitatis. Sebast. Medic. de fortuit. casib. P. 1. q. 6. nu. 53. f. 202. T. 7.

Diebus feriatis in fauorem Innocentis. Pau. Girlan. de relaxatio. carcerat. rub. de absol. Innocent. nu. 2. f. 350. T. 11. P. 1.

Item, & in similibus diebus potest fieri examinatio, & tortura contra latrones famosos. ibid.

Sed condemnationis sententia non debet ferri. ibid. nu. 3.

In petitione hæreditatis nulla ex re specificata. Herman. Baren. de forman. libell. libello. 79. nu. 3. f. 98. T. 3. P. 2.

Per arbitratorem in die feriato in honorem Dei. Lãfran. de Oriano. de arbit. 5. memb. nu. 19. f. 212. T. 3. P. 1.

Per verbum, credo, vel non video, seu videtur mihi, siue per verbum, statuimus, præcipimus, & similia. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 92. f. 417. T. 14.

Pro camera, etiam ipsa non instante. Guliel. Redoan. de spol. ecclesiast. q. 17. nu. 98. f. 264. T. 14.

Secundum ius contra consuetudinem, si compromissum de iure, & bona consuetudine factum sit. Bart. quæstio. de arbit. num. 4. fol. 296. T. 3. P. 1.

Vltima hora instantiæ, non citata parte. Amodeus. Iustin. de Castel. de sindic. nu. 232. f. 348. T. 7.

Potest proferri in causis breuioribus, sine scriptura. Paris de Put. de sindic. in verbo, sententia. nu. 3. f. 307. T. 7.

Proferri sub modo. Sebast. Vãt. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 116. f. 418. T. 4.

Super parte, quando res est diuisibilis, sed si est indiuisibilis debet ferri super toto, aliàs non valeret. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 100. f. 417. T. 4.

Fallit tamen. vt ibi.

Potest sortitam esse executionem, quamuis tranierit in rem iudicatam. M. Ant. Cucchus. de morato. præscriptio. nume. 114. fol. 204. Tom. 17.

Præcepti vim habet diffinitiuę. Vital. de Camban. de clausi. clausi. non errore ductos. &c. nu. 34. f. 404. T. 18.

Præceptoris, an semper sit amplectenda. Thom. Actij. de Ludo. Scaccho. q. 8 princ. nu. 63. f. 183. T. 7.

Præceptum, vel arbitrium ab excommunicato latum, non valet. Bagarot. de reprobatio. testium. nu. 22. f. 299. T. 4.

Præcipiti festinatione lata, non valet. Thom. Actij. de Ludo. Schacho. q. 5. princ. nu. 46. f. 174. T. 7.

Et ibi exornatur, atque ampliatur.

Præiudicat successoribus si cum confessione litigantis, super re maioratus adsunt aliquę coniecturæ. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 14. nu. 8. f. 468 T. 10. P. 1.

Præsentibus partibus, est ferenda. Federic. Schenc. de sent. & re iudicata. nu. 24. f. 2. T. 5.

Præstat causam prescribendi, si sit nullitas ignota, & in bona fide lata. Ioan. Francisc. Balbus. de præscriptio. præscriptione. 11. nu. 2. fol. 61. Tom. 17.

Præsumitur valida, si lata sit vtraque parte præsente, & non contradicente. Lanfranc. de Arrian. de fide instrument. nume. 41. fol. 35. Tom. 4.

Prima in interdicto, vti possidetis, quæ sit, & quæ secunda. Herman. Baren. de formandis libellis. libello. 92. nu. 2. & 3. fol. 100. Tom. 3. P. 2.

Ad libellum, & secunda ad primam referẽdæ sunt, ideo error relati censetur inesse ipsi referenti, & vitiat. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus &c. nu. 131. f. 419. T. 4.

Si confirmatur, an ex ea agatur. Ant. Nicelli. de glo. contrarijs. nu. 219. fol. 204. T. 18.

Principis, ac etiam Romanæ sedis, quandoque in melius conuertitur, & corrigitur, & emendatur. Sebast. Vant. de nullitatib. rub. an quælibet sententia. nu. 25. f. 378. T. 4.

Principis, an, & quando facit ius generale. Iacob. de Sancto Georgio. de feud. verbo, præsentes, & recipientes. nume. 8. fol. 186. Tom. 10. P. 1.

Capitalis, quàm ira seu furore ductus, tulit in aliquem, non est statim executioni mandanda, sed diferenda per 30. dies Iacob. de Sancto Georgio. de feud. verbo, sed an Princeps. num. 8. fol. 183. Tom. 10. P. 1.

Debet proferri in scriptis. Paris de Put. de sindic. in verbo, sententia. nu. 2. f. 307. T. 7.

Est executioni mandanda, etiam si aduersus eam fuerit petita restitutio, in integrum. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 18. nu. 101. fol. 402. T. 5.

Quidquid aliqui in contrarium censuerint. ibid. nu. 106.

Et huius specialitatis tres assignantur rationes. ibi. nu. 103.

Et talis executio est facienda, etiam pendente restitutione petita. ibi. num. 107.

Etiam si fuerit lata huiusmodi sententia per alium de Principis mandato, vt ibi. nu. 108.

Dummodo non sit lata ad relationem alterius, quia tunc cũ appellari possit, impediretur executio. ibi. nu. 109.

Quid si a principio causa committatur per Principem ad referẽdum, deinde ipsemet Princeps eam videat, an detur appellatio, & propter hanc Principis, vel Papæ visionem, fuit in contingentia facti resolutum, non dari appellationem. vt ibi. nu. 110.

Verior tamen est opinio, quod præstetur cautio. ibi. nu. 111.

Et ita fuit notatum in consilio Neapolitano. ibi. nu. 112.

Cautio, de qua supra præstatur, dummodo petatur. ibi. nu. 110.

Et sufficit iuratoria, si alia non reperiatur. ibi. nu. 114.

Executio facta, illa non præstita, non conualesceret, si postmodũ præstaretur. ibid. nu. 115.

Restitutio in integrum, ita Demon retardat executionem, si fuit intentata, antequam esset petita executio. ibi. nu. 116.

Non tamen sufficeret sola executionis petitio secundũ aliquos, & bene. ibi. nu. 117.

Etiam si fuisset a iudice obtenta, & iam commissa. ibidem. nume. 118.

Habetur pro lege generali, si non contradicit iuri communi. Ioã. le Cirier. de primogenit. q. 1. nu. 19. f. 71. T. 10. P. 1. & Card. Iaco. de concil. lib. 7. nu. 153. f. 307. T. 13. P. 1.

In his, quę notoriæ non sunt sine citatione lata, non tenet. Hiero. Gigas. de crimi. læsæ maiest. q. 6. nu. 6. f. 50. T. 11. P. 1.

Lata de consilio procerum habet vim priuilegij in corpore iuris inclusi. Lauren. Siluan. de feudis. quæstio. 1. nume. 11. fol. 70. Tom. 10. P. 1.

Licet iniqua, tamen est exequenda per inferiorem. Mart. Laud. de princ. q. 213. col. 4. f. 207. T. 16.

Non præsumitur lata sine citatione partis, & si aliter appareret, non præsumitur pro ea. Hiero. Gigas. de pensionib. ecclesiast. q. 37 nu 8. f. 343. T. 15. P. 1.

Quando faciat ius inter alios. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. delat. lib. 2. nu. 250. f. 160. T. 13. P. 2.

Requirit citationem, licet in processu citatio ipsa non requiratur. Io. Bapt. Pontan. de spolio. lib. 3. nu. 98. f. 299. T. 14.

Sine citatione, non valet, nec præsumitur causa, nisi probetur. Andre. Alciat. de præsumptio. regula 3. præsumptio. 8. nume. 8. fol. 332. Tom. 4.

Prior est in suspenso, appellatione interposita hinc appellatio dicitur ius. Ioan. Ferrar. de appellationibus. capitulo primo. nu. 8. 8. fol 64. Tom. 5.

Priuationis non requiritur in contrahente incestas nuptias, quia statim vt contraxit, ipso iure priuatur bonorum suorum dominio. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. de incestu. nu. 12. & 14. fol. 154. & 155. T. 11. P. 1.

Priuatoria quorumcunque beneficiorum, pensiones non comprehendit. Hier. Gigas. de pensionib. ecclesiast. quæstio. 94. num. 6. fol. 363. T. 15. P. 1.

Comprehendet, nihilominus pensiones, quę dantur in titulum. idem Gigas. eo. tit. q. 97. nu. 10. f. 365. T. & P. eisd.

Prius debet scribi, quàm proferatur, aliàs non valeret si omitteretur, vel præposteraretur ordo, ideſt q̃ prius recitaretur, & postmodũ scriberetur. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu proces. &c. nu. 70. fol. 416. T. 4.

Et taliter scribi debet, vt *legi, & intelligi possit clare, & ea lingua qua fuerit intelligibilis in loco iudicij.* ibi. nu. 72.

Et an possit a partibus iudici, ac solemnitati huiusmodi renunciari, quòd proferetur sine scriptis. ibid. nu. 73.

Pro procuratore accusantis prodest accusatori. Io. Ant. Rubeus. Alexand. potest proc. &c. nu. 396. f. 213. T. 11. P. 1.

Pro quo ferri debeat, quando ex vtroque parte testes sunt pares, & in numero, & in dignitate. Iac. Butr. de testib. de contrariet. &c. nu. 6. fol. 62. T. 4.

Pro reo lata (duobus iudicibus diuersas sententias proferentibus) tenet, nisi in causa fauorabili. Franc. Curt. de testib. concluſ. 21. nu. 44. fol. 127. T. 4.

Tenet, si visitatores in sententia ipsa discordent. Troylus Maluit. de oblatio. q. 4. 1. P. nu 14 f. 182. T. 14.

Idem, quando duo iudices ordinarij diuersam ferunt sententiam. Ioan. Franc. Pauin. de visitatio. quæstio. 5. 2. P. nume. 75. fol. 199. Tom. eod.

Quod tamen limita. vt ibi.

Pro veritate accipitur. Guid. de Suza. de instrumento guerentegia. in princ. nu. 50. f. 339. T. 6. P. 2.

Pro vno ex socijs in seruitutibus lata prodest alteri, & si lata est cõtra, non nocet. Baptist. de Sancto Blas. de correlatiuis. nume. 64. fol. 266. Tom. 18.

Pro vno lata, alij prodest. Ioan. Blanc. Epit. feud. lib. 4. cap. 1. nu. 46. fol 291. T. 10. P. 1.

Proferenda est in scriptis. Conrad. Brun. de hæret. c. 5. num. 43. fol. 312. T. 11. P. 2.

Prolata contra citatum extra territorium citantis, est ipso iure nulla. Federic. Schenc. de sent. & re iudicata. nu. 37. f. 3. T. 5.

Cõtra ordinem iudiciorum, est etiam nulla. idem Feder. Schenc. eod. tit. nu. 32. f. 2. T. eo.

Pura p̃t ferri, licèt pęna cõditionaliter fuerit petita in terminis. l. nõ ab re. C. vnde vi. Io. Bap. Pont. de spol. lib. 4. c. 1. nu. 10. f. 303. T. 14.

Pyrrhi Epyrrhotarum Regis de captiuis restituendis. And. Alciat. de sing. certami. c. 43. nu. 4. f. 301. T. 12.

Qua, in hæresim lapsi ecclesiæ reconciliantur, debet continere illos hæreticos fuisse. Iacob. Siman. de cathol. institut. tit. 6. nu. 5. fol. 196. T. 11. P. 2.

Sed non debet continere illos esse, aut fuisse hæreticos, vt non nulli asserunt. ibi. nu. 4.

Qua mulcta dicitur, quando nulla dicatur. Io. Ferrar. de appellatio. c. 6. nu. 98. f. 67. T. 5.

Qua, pronunciatur desertam esse appellationem, sit ne diffinitiua, an interlocutoria. Franc. de Acceptan. de sent. diffin. & interlocuto. nu. 38. f. 3. T. 5.

Quid

Source : BIU Cujas

Quid in lata in confessum.ibid.
Item in ea, qua, vel instrumenti, vel sententiæ executio mandatur.ibid.nu.41.
Qua, quis, aut suam, aut præcessoris sui sententiam reuocat, adeo nulla est, vt nec ab ea appellari sit necesse. Federic. Schenc.de sent.& re iudica.nu.25.f.2.T.5.
Qua, reus ad tormenta damnatur, notificanda est promotori fiscali.Iacob. Simanc. de cathol. institut. titulo 65.nume. 53.fol. 205.T.11.P.2.
Quæ ad actionem hypothecariam sequi possit.Herman.Baren.de forman.libellis.libello.17.nu.2.f.92.T.3.P.2.
Quæ aduersus filium vocantem parentem in ius sine venia. idem Baren.eo.tit libello.22.nu.2.f.92.T.3.P.2.
Seruum iniustè se liberum asserẽte.idem Baren.eo tit.libello.25. nu.4.f.93.T.& P.eisd.
Quæ aliàs data fuit, prout in cedula, deinde eius aperitio, seu subscriptio retrotrahitur ad diem datæ cedulæ.Ant. Bardus. de tẽpo.vtili.c.11.nu.12.f.217.T.5.
Et ibi difundere diem, & perendinare diem, quid sit. capitu.& nume.eodem.
Quæ arbitrorum præualeat, quando vnus ex tribus arbitris condẽnauit alius absoluit a contentis in petitione, & alius absoluit ab instantia iudicij.Lanfranc.de Oriano. de arbit.5. memb. nu.58. fol.212.T.3.P.1.
Quæ certum continet ex relatione ad aliud, non est incerta.Fede. Schenc.de sent.& re iudicata.nu 16.f.2 T.5.
Quæ contra absentem non contumacem fertur, ipso iure annullatur.Nepos.a Montalba.de exceptio.articulo 22.num.4.fol. 118. Tom.3.P.2.
Quæ contra corrumpentem album prætoris.Herman. Baren.de forman.libell.libello.21.nu.5.f.92.T.3.P 2.
Quæ contra rebelles, ecclesiæ, & Imperio fit, citationem non requirit.Anton.Nicelli.de gloss. contrarijs. numero 269. fol. 207. Tom.18.
Quæ debeat ferri secundum libellum in actione ex conducto formatum.Herman.Baren.de forman.libell.libello.52.num.2. fol. 95.Tom.3.P.2.
Quæ dependet a sententia attentata, venit reuocanda per viam attentati.Hiero.Manfred.de attent.lib.1.P.3.nu.1.2.3. & 17. f.252. T.5.lib.2.conclus.232.f.253.T.eo.
Et ibi quando, & quomodo dependeat. conclusio. 233. folio & Tom.eodem.
Item, & quando dicatur dependens ad incurrendum vitium attentati. ibidem. nume. 2. 4.17. & Par.5. nume. 11. folio 233. Tom.eodem.
Quæ dicit de iure, statuto, vel consuetudine, standum esse iuramẽto alicuius, ea intelligenda est, dummodo verisimilia asserat, nõ autem si præsumptio sit in contrarium. Damhoud. Patroc. Pupill.cap.vnico.de iustificatione rationis tutorum,& curatorum. nu.28.fol.367.T.8.P.2.
Quæ est indiuisibilis non valet, etiam quò ad partem sub iurisdictione comprehensam, secus si diuisibilis.Sebast.Vant.de nullit. ex defectu iurisdictio.&c.nu.35.f.387.T.4.
Quæ est nulla ob defectũ processus substantialis, aut libelli ineptitudinem, non potest reformari, sed debet declarari nulla, idem Vant.de nullitat. ex defectu processus. &c. numero 7. folio 413. Tom.quarto.
Quæ, & qualiter formanda erit in finium regundorum iudicio. Hierony.de Monte.de finibus regundis.capitu 103.nume.2.fol. 357.Tom.3.P.2.
Quæ ex libello in actione directa tutellæ formato. Herman. Baren.de libell.forman.lib.70.nu.2.f.97.T.3.P.2.
Quæ feratur ad libellum porrectum in actione furti manifesti. Herman.Baren.de libell.formandis libro 53.numero 2. fol.95. Tom.3.P.1.
Contra eum, qui tenetur actione legis Aquiliæ. idem Baren. eo. tit libello.58.nu.2.f.96.T.& P.eisd.
Ex libello in actione mandati directa formato.idem Baren.eo.ti. libello.44.nu.2.f.95.T.3.P.2.
In actione ex edicto quorum bonorum.idem Baren. eo. tit.libello.91.nu.2.f.100.T.3.P.2.
In actione ex empto redhibitoria.idem Baren.eo.tit. libello.50. nu.3.fol.95.T.& P.eisd.
In actione noxali legis Aquilię. idẽ Baren. eo.tit.libello.87.nu.4. fol.100.T.& P.eisd.
Iuxta formam libelli in actione de pauperie porrecti. idem Baren.eo.tit.lib.90.nu.2.f.100.T.& P.eisd.
Iuxta libellum in conditione ex lege non scripta porrectum. idẽ Baren.eo.tit.libello.38.nu.3.f.94.T.& P.eisd.
Iuxta tenorem libelli porrecti in actione arbitraria de eo, quod certo loco.idem Baren.eod.titu.libello.86.num.2.fol.99. Tom. & Par.eisdem.
Secundum libellum in actione negociorum gestorum directa oblatum.idem Baren.eodem.titu.libello. 68.numero 2. fol. 97. Tom.& P.eisd.
Quæ ferri debeat iuxta libellum formatum in actione. vi bonorum raptorum. idem Baren. eodem titu.libello.56. num. 2.fol. 96.Tom.3.P.2.
Iuxta libellum porrectum in actione, quod metus causa.idem Baren.eo.tit.libello.65.nu.2.f.97.T.& P.eisd.
Iuxta tenorem libelli in actione communi diuidundo. idem Baren.eo.tit.libello.60.nu.2.f.96.T.3.P.2.
Quæ ferri possit, actore in litem iurare nolente, sed consequi volente, quanti ea res est.idem Baren.eo.titu.libello.4. num. 4.fol. 90.T.& P.eisd.
Ad libellum in actione directa pro socio porrectum.idem Baren. eo.tit.libello.46.nu.2.f.95.T.& P.eisd.
Ad libellum in actione ex locato datum. idem Baren.eo.tit.libel lo.51.nu.2.f.& T.eo.
Ad libellum in actione familiæ,& herciscundæ porrectum.idem Baren.eo.tit.libello.59.nu.2.f.96.T.& P.eisd.
Ad libellum in actione finium regundorum formatum.idem Baren.eo.tit.libello.61.nu.3.f.97.T.& P.eisd.
In bonorum possessoria hæreditatis petitione.idem Baren.eo.tit. libello.80.nu.3.f.99.T.& P.eisd.
In conditione ex lege.Institut.de actionibus.§.tripli.idem Baren. eo.tit.libello.64.nu.3.f.97.T.& P.eisd.
In condictione ex moribus pro feudo aperto.idem Baren. eo.tit. libello.39.nu.2.f.94.T.& P eisd.
In Publicana pro re immobili.idem Baren.eo.tit.libello.13.nu.5. fol.91.T.& P.eisd.
Secundum libellum in actione de dolo porrectum.idem Baren. eo.tit.libello.88.nu.4.f.100.T.& P.eisd.
Quæ fertur per attentationes testium de credulitate, non transit in rem iudicatam.Laurus Siluius.de feudi recognitio. q.67. nu. 2.fol.85.T.10.P.1.
Per peritos in arte, nunquam transit in rem iudicatam, ideo publicatis attestationibus, possunt testes produci.Alberi.de Malet. de testibus.c.7.nu.131.& 132.f.177.T.4.
Idem in matrimonio.ibid.
Quæ fieri possit, & ferri in actione de actione depositi contraria. Herman.Baren.de libellis formãdis.libello.43.n.2.f.94.T.3.P.2.
Quæ in actione in factum de calumniatoribus.idem Baren.eo.tit. libello.66.nu.2.f.97.T.& P.eisd.
Quæ in rem trãsiuit iudicatam post biennium, dicitur de antiquo, vel si est lapsum decem annorum spatium.Hiero.de Monte. de finibus regundis.c.104.nu.6.f.357.T.3.P.2.
Quæ iuxta libellum in actione ex vendito de peculio, formatum. Herman.Baren.de libellis formandis.libello.19.nume.3.fol.92. Tom.3.P.2.
Quæ iuxta tenorem libelli de rescissoria in rem actione. idem Baren.eo.tit.libello.15.nu.2.f.92.T.3.P.2.
Quæ misericordiam vetat, fugienda est.Io.Fran.Paui.de visitatio. q.10.1.P.nu.116.f.191.T.14.
Quæ non patitur vitium incompetentiæ iurisdictionis, non potest reuocari remedio nullitatis attentatorum. Hiero. Manfred.de attent.P.5.nu.9.f.233.T.5.
Quæ non tenet, potest partium consensu vi pacti valere. Paris de Put.de reassumptione instrumentorum.rub.4.nu.13.f.37.T.4.
Quæ nulla est, ratihabitione reconualescit.Io.de Ligna.de censura ecclesiast.§.9.nu.42.f.315.T.14.
Non dicitur sententia.Pet.Pecch.de amortiz. bonorum. c.21.nu. 3.fol.323.T.11.P.1.
Quæ per iudicem primę instantiæ fertur super nullit.processus, an diffinitiua, vel interlocutoria dicatur.Guid.Papa, de appellatio. nu.17.f.58.T.5.
Quæ possit ferri iuxta libellum in actione ciuili ex empto quanti minoris porrectum.Herman. Baren.de libell.forman.libello.48. nu.2.fol.95.T.3.P.2.
Quæ potest mitti executioni contra eum, qui absolutus est, multò magis debet mitti posse executioni contra eum, qui est condemnatus.Mar.Anto. Cuchus.de mentiente circa possessionem. nu. 64.fol.294.T.3.P.2.
Quæ præualeat, si vnus arbiter condemnauit in plusquam alter. M.Ant.Blanc.de compromis.q.9.nu.65.f.199.T.3.P.1.
Quę proferri possit secundum libellum petentis restitutionẽ in integrum.Herman. Baren.de formandis libellis.libello.14.num.2. fol.92.T.3.P.2.
Quæ secundum libellum in actione de constituta pecunia porrectum.idem Baren.eo.tit.libello.18.nu.2.f.92.T.& P.eisd.
Quæ sit executioni mandanda.Guido. de Suza. de ordine iudiciorum.nu.141.f.39.T.3.P.1.
Et a quibus, & in quibus rebus, & post quod tempus, Tancred. de ordine iudiciorum.lib.4.de sent.diffinit.rub.de executione sententiæ.f.69.T.3.P.1.
Quæ sit ferenda, quando intentatum est petitorium, & possessorium retinendæ.Virgi.de Bocc.de interdicto.vti possidetis.c.17. nu.12.f.310.T.3.P.2.
Quæ status diminutionem respicit, & in animam, & in personam infligitur, sicut leprosi personã prosequitur. Anto.Rosselli.de indulgentijs.nu.212.f.152.T.14.
Quæ transiuit in iudicatum, quæ nulla appellatione suspensa est, reuocatur per viam attentati, pendente causa restitutionis in integrum ad appellandum.Hier.Manfred.de attentat. lib. 2. concluf.170.f.251.T.5.
Item potest reuocari simpliciter, quando etiam simpliciter transiuit in iudicatum.ibi.eo.tit.& concluf.218.f.252.T.eo.
Mandari debet executioni, quomodo intelligatur hæc regula. Franc.Hercul.de attent.c.23.nu.11.f.270.T.5.
Quælibet potest dici nulla.Sebast.Vant.de nullit.rub.an quælibet sententia.nu.1.f.377.T.4.
Valida sex principaliter requirit.Ioan. de Graff.arbo.iudiciali.7. princ.nu.6.f.28.T.3.P.1.
Qualis contra impedientem alium, ne in iudicio sisteret.Herman. Baren.de forman.libell.libello.24.nu.2.f.93.P.2.
Debeat esse in causa hęresis, vide in forma procedendi contra inquisitos de hæresi rubr.de sententia inquisitorum. nu. 1.fol.420. Tom.11.P.2.
In causis priuilegiorum.Ioan.Arz.de nobilitat.Hispaniacæ.&c. c.8.nu.4.f.259.T.16.
Debet esse in possessorio generali, vel locali.idem Ioan.Arz. eod. tit.c.3.nu.7.f.236.T.eo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Esse debeat condemnans aliquem esse filium alicuius. Herman. Baren. de formand. libell. libello vigesimooctauo. nume. 3. fol. 93. Tom. 3. P. 2.

Ferri possit in negatoria in rem actione. Herman. Baren. de formand. libell. libello. 11. nu. 4. f. 91. T. 3. P. 2.

In actione in factum Pauliana idem. Baren. eod. titu. libello. 16. num. 2. fol. 9. T. & P. eisd.

In actione, qua quæritur, an aliquis sit liber. idem Baren. eo. tit. libello. 27. nu. 3. f. 93. T. 3. P. 2.

Secundum tenorem libelli in actione in factum, ex iureiurando formati. idem Baren. eodem. titu. libello. 20. num. 2. fol. 92. Tom. & P. eisdem.

Qualiter concipiatur in fauorem fisci, & communitatum. Ioan. Arz. de nobilita. Hispaniæ. &c. capitulo quarto. nume. 7. folio 249. Tom. 16.

Debet proferri super iurisdictione. Herman. Barens. de formand. libell. libello. 7. nu. 4. f. 91. T. 3. P. 2.

Diffiniatur in genere. Sebast. Medic. de diffinitio. diffinit. 22. nu. 9. fol. 298. Tom. 18.

Ex defectu iurisdictionis, quot modis consueuerit impugnari. Sebast. Vant. de nullit. qualiter sententiæ, & processus. &c. num. 34. fol. 422. Tom. 4.

Qualiter feratur ad conditionem, ex constitutione, Imperialem, quando Vasallus. &c. Herman. Baren. de libell. fomand. libello. 40. nu. 3. f. 94. T. 3. P. 2.

Aduersus corrumpentem seruum. idem Baren. eod. tit. libello. 63. nu. 2. fol. 97. T. & P. eisd.

Contra conuictum de furto. idem Baren. eo. tit. libello. 55. num. 2. fol. 96. T. & P. eisd.

Iuxta tenorem libelli in conditione furtiua formati. idem Baren. eo. tit. libello. 29. nu. 2. f. 93. T & P. eisd.

Secundum libellum in actione, exempto, formatum. idē Baren. eod. titu. libello. 47. nu. 2. f. 95. T. & P. eisd.

Qualiter ferenda iuxta tenorem libelli in pignoratitia actione directa porrecti. idem Baren. eod. titu. libello. 75. nume. 2. fol. 98. Tom. 3. P. 2.

Ferri debeat ad libellum porrectum in actione de rationibus distrahendis. idem Baren. eodem titu. libello. 71. nume. 2. fol. 98. Tom. 3. P. 2.

In actione iniuriarum ciuili ex l. Cornelia. idem Baren. eod. tit. libello. 94. nu. 2. f. 101. T. & P. eisd.

Ferri possit ad libellum in actione contraria formatum. idem Baren. eo. titu. libello. 45. nu. 4. f. 95. T. 3. P. 2.

Secundum tenorem libelli in confessoria in rem actione formati. idem Baren. eo. tit. libello. 6. nu. 2. f. 90. T. & P. eisd.

Formabitur iuxta libellum formatum in condictione certi generalis ex stipulatu. idem Baren. eodem titu. libello. 32. num. 2. fol. 93. T. & P. eisd.

Qualiter formari debeat secundum formam libelli formati in cōdictione ex l. 2. & fi. C. de iure Emphyt. idem Baren. eo. tit. libello. 36. nu. 2. f. 94. T. & P. eisd.

In Publiciana pro re mobili, & qualiter etiam pro re immobili. idem. Baren. eo. tit. libello. 12. nu. 2. f. 91. T. & P. eisd.

Secundum tenorem primi libelli in rei vendicatione. idē Baren. eo. tit. libellu. 1. nu. 2. f. 90. T. & P. eisd.

Qualiter formari possit, quando in libello dictum fuit, dico sentē tiam nullam, & si qua est, appello. Sebast. Vant. de nullitat. rub. quot, & quibus modis. nu. 114. f. 381. T. 4.

Formetur iuxta libellum porrectum in petitione hæreditatis. Herman. Baren. de libellis formand. libello. 79. nume. 2. fol. 98. Tom. 3. P. 2.

In actione ad exhibendum. idem Baren. eod. titu. libello. 85. nu. 2. & 3. fol. 99. T. & P. eisd.

Pronuncietur in actione depositi propter incēdium. idem Baren. eo. tit. libello. 62. nu. 2. f. 97. T. & P. eisd.

In actione in rem pro re emphyteuticaria &c. idem Baren. eo. tit. libello. 2. nu. 2. f. 90. T. & P. eisd.

Qualiter sit ferenda contra depositarium. idem Baren. eo. tit. libello. 42. nu. 3. f. 94. T. & P. eisd.

In conditione ex l. imperialem. §. calidis. quando feudum. &c. idē Baren. eo. tit. libello. 37. nu. 2. f. 94. T. & P. eisd.

Iuxta libellum in actione rerum amotarum. idem Baren. eo. titu. libello. 84. nu. 5. & 6. f. 99. T. 3. P. 2.

Pro consuetudine seruitutis de pascendi pecora. idem Baren. eo. tit. libello. 10. nu. 2. f. 91. T. & P. eisd.

Pro reo adulterij accusato, vel alterius delicti. idem Baren. eo. tit. libello. 55. nu. 6. f. 96. T. & P. eisd.

Secundum libellum in actione in rem contra eum, qui dolo possidere desijt. idem Baren. eodem titu. libello. 4. nume. 2. fol. 90. Tom. & P. eisdem.

Qualiter sit formanda, quando a sententia, quæ erat nulla, fuit appellatum. Sebast. Vant. de nullit. rub. quot, & quibus modis. nu. 115. 118. 119. & 120. f. 381. T. 4.

Impugnanda, seu impugnari possit, ratione solemnitatis ipsiusmet omissæ. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 69. fol. 416. T. 4.

Proferenda, seu qualiter proferatur contra prouocatum contumacem. Paris a Put. de re milit. lib. de sentent. & de appellat. nu. 4. fol. 427. Tom. 16.

Seu ferri debeat pro interesse. Placentin. de iudicijs. titu. 20. si pro eo, quòd interest. &c. nu. 1. f. 96. T. 3. P. 1.

Item contra eum, qui vi exemit in ius vocatum. Herman. Baren. de formand. libellis libello. 23. nu. 2. f. 92. T. 3. P. 2.

Sit proferenda in pugna. Paris a Put. de re milit. libro. de sent. & appellatione. nu. 1. f. 427. T. 16.

Quamuis in scriptis ferri debeat, lata tamen per testes probari poterit. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nume. 78. fol. 416. Tom. 4.

Scripta, & partibus data, est nulla, nisi sit a iudice recitata. Nepos a Montalbano. de exceptio. articulo vigesimosecundo. num. 13. fol. 118. Tom. 3. P. 2.

Quando dicatur antiqua iudicis arbitrio relinquēdum, qui iudex variè arbitrabitur secundum qualitates iudicum, qui pronuncia rint. Aymo. Crauet. de antiquitate tempo. Par. 2. nume. 38. folio 145. Tom. 17.

De antiquo lata, vt pro ea præsumatur, etiam in ea, non facta men tione solemnium, aut actorum. idem Crauetta. eo. tit. & P. num. 37. fol. & T. eo.

Esse de antiquo. Hiero. de Monte. de finib. regundis. capitu. 104. nu. 1. fol. 357. T. 3. P. 2.

Quando displicet ab ea est appellandum, aliàs per taciturnitatem partium censetur approbata. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 4. f. 415. T. 4.

Quando est nulla ex defectu mandati, tunc nullitas per aliquam signaturam non sanatur. Ioā. Staphil. super commissionibus, & literis iustitiæ. verbo, in primis igitur sciendum est. num. 30. fol. 293. Tom. 15. P. 1.

Idem etiam, quando processus est nullus. ibi. nu. eo.

Et tunc vexatio redimi potest. Guliel. Redoan. de simo. menta. P. 3. c. 21. nu. 10. f. 98. T. 15. P. 2.

Ipso iure non potest confirmari. Io. Ferrar. de appellationib. c. 6. nu. 98. fol. 67. T. 5.

Quando legitimè mandata est executioni, potest ordinarius conferre beneficium litigiosum, lite finita per sententiam. Robert. Lancellot. de attenta. P. 1. c. 3. nu. 126. f. 226. T. 5.

Quando facit ius inter omnes, semper instantia transit. Io. Arz. de nobilit. Hispaniæ. &c. c. 6. nu. 9. f. 240. T. 16.

Quando ferenda est secundum alicuius conscientiam, citatio non requiritur. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. nu. 248. fol. 205. T. 18.

Fertur contra eum, qui carceres fregit, nō requiritur citatio. Ant. Nicelli. eo. tit. nu. 352, f. 211. T. eod.

Quādo liqueat de iure actoris in petitorio, & de iure rei in possessorio, debet ferri in petitorio. Virg. de Boc. de interdicto vti possidetis. c. 17. nu. 13. f. 311. T. 3. P. 2.

Non transit in iudicatum, potest etiam extra decem dies appellari. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. cap. 12. limit. 50. nume 70. fol. 379. Tom. 5.

Quando nullus libellus oblatus est in causa, tunc etiam nihil valet. Nepos a Montalb. de exceptionib articu. vigesimosecundo. nu. 25. fol. 118. T. 3. P. 2.

Quando pariat effectum intra decem dies. Franc. de Acceptan. de sententia diffinitiua, & interlocut. nu. 2. f. 3. T. 5.

Quando partim confirmari, & partim corrigi possit. Io. Ferrar. de appellationib. lib. 3. c. 10. nu. 251. f. 75. T. 5.

Et quod in confirmatione, vel reuocatione causæ sint exprimendæ. ibid. nu. 252.

Quando pro parte est inualida, an in totum, malè iudicatum videatur. Ant. Nicelli. de gl. contrarijs. nu. 384. f. 213. T. 18.

Quando sit ferenda, Tancredus de ord. iudiciorum. lib. 4. de sent. diffinit. fol. 68. T. 3. P. 1.

Sit nulla. Guido. de Suza. de ord. iudicio. nu. 110. fol. 38. T. 3. P. 1. & Io. Ferrar. de appellatio. c. 6. nu. 104. f. 67. T. 5.

Quando transit in iudicatum, tunc processus ritè, rectéque factus præsumitur, & etiam contra absentem, & contumacem ex contumacia vera, vel ficta. And. Alciat. de præsumptionib. reg. 3. prę sumptione. 9. nu. 21. f. 333. T. 4.

Quarta, quæ sit, in actione de eo, quod certo loco. Herman. Baren. de formandis libellis. libello. 86. nu. 4. f. 99. T. 3. P. 2.

Quibus casibus de iure fieri potest in absentem. Io. Ant. Rubeus. Alex. de potesta. proc. &c. nu. 176. f. 207. T. 11. P. 1.

Generaliter ferri possit, ideſt absque certa quātitate. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 106. f. 417. T. 4.

Quibus ex causis reddatur nulla. Feder. Schenc. de sent. & re iudicata. nu. 39. f. 3. T. 5.

Quibus modis suspendatur. Sebast. Medices. de diffinitio. diffinitione. 22. nu. 10. f 298. T. 18.

Quibus nocet, regulariter nocent, & acta, & èconuerso. Francisc. Curt. de iureiuran. propter calumniā. §. quòd obseruari. nu. 10. fol. 132. T. 3. P. 2.

Quid, & vnde, & quarum controuersiarum sit decisio, & quemad modum concipienda. Ioā. Gilloti. de iurisdict. & Imperio. lib. 2. c. 17. nu. 1. f. 14. T. 3. P. 1.

Quid sit. Sebast. Medices. de diffinitionib. diffinitione. 21. num. 1. fol. 297. T. 18 & Io. Monac. de defensorio. iur. contra sententiam. nu. 1. f. 126. T. 3. P. 2.

Quo iure possit ferri in possessorio in fauorem particularis cū ex parte Principis sit fundatum ius proprietatis. Io. Arz. de nobilit. Hispaniæ. &c. c. 4. nu. 11. f. 437. T. 16.

Sit executioni mandanda. Guido. de Suza. de ordine iudicio. nu. 135. fol. 39. T. 3. P. 1.

Quòd de noctè fieri possit, consuetudo an valeat. Io. de Selua. de benef. q. 17. nu. 6. f. 80. T. 15. P. 1. & M. Ant. Blanc. de comprom. q. 9. nu. 51. f. 194. T. 3. P. 1.

Et consensus partium, an facere possit, quòd sententia feratur de noctè. M. Anto. Blanc. de compromissis. quæst. 9. nu. 50. fol. 194. Tom. 3. P. 1.

Quòd fuerit lecta per narratiuam eiusdem sententiæ, & aliàs de facili probabitur. Sebast. Vant de nullit. ex defectu processus. &c. nu. 87. f. 416. T. 4.

Quod proferatur sine scriptis, an possit a partibus indici, ac solennitati huiusmodi renunciari. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus. &c nu. 73. f. 415. T. 4.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd Trebellianica non perdatur omissione inuentarij limitatur per Curtium, & alios, quod per authorem non probatur. Phanut.de Phanutijs de inuentario hæreditatis.nume.37.Par.7.fol. 310.Tom.8.P.2.
Quomodo contra hæreticum defunctum sit formanda. Zanchi. Vgol.de hæret.c.41.nu.3.f.269.T.11.P.2.
Iuribus hæc formula comprobatur.ibid.nu.4.
Deprehenditur esse nulla. Io.a Capist.de Speculo conscien.num. 136.f.330.T.1.
Feratur ex actis in conditione speciali ex mutuo. Herman.Baren. de formandis libellis libello.31.nu.2.f.93.T.3.P.2.
In actione pro iure depascendi pecoris. idem Baren.eo.tit.libello.91.nu.3.f.91.T.3.P.2.
Secundum libellum formatum in actione commodati contraria.idem Baren.eodem titu.libello.41.numero 2.fol.94.Tom.& Par.eisdem.
Ferenda est cum inquisitores dissentiunt.Iac.Siman.de catho.instit.ti.60.nu.10.f.197.T.11.P.2.
Ferri debeat,vbi fuerint iudices delegati.Ioan.Ferrar.de appellationib.c.6.nu.94.f.67.T.5.
Formari debeat.Iac.Gentil.de ord.iudiciorum.numero 54.fol.43 Tom.3.Par.1.
Inter duellantes proferatur,quando alter die statuta in campum non venit,nec excusatorem mittit. Iac.de Castil.de duello.c.11. nu.2.fol.292.Tom.12.& Iul. Ferret. eod.tit. de duello,nu.50.fol. 310.Tom.eod.
Possit fieri iuxta tenorem libelli in conditione ex l. formati.Herman.Baren.de formand.libellis.libello.35.numero 2.fol.94.Tomo 3.Par.2.
Pronunciari possit iuxta libellum in rei vendicatione, quæ comperit ex cessione formatum.idem Baren.eo.ti.libello.5.nume.2. fol.90.T.& P.eisd.
Secundum libellum in conditione generali porrectum. idem Baren.eo.ti.libello.30.nu.2.f.93.T.& P.eisd.
Sit ferenda, appellatio quomodo interponēda, & executio quomodo facienda in causa attentatorum.Fran.Hercula.de attenta. c.14.nu.21.f.265.T.5.
Sit ferenda in actione confessoria pro seruitute personali vsusfructus.Herman.Baren. de libellis formandis, libello.8.num.2.fol. 91.Tom.3.P.2.
Secundum libellum porrectum in conditione incerti. idem Baren.eo.tit.libello.34.nu.3.f.93.T.& P.eisd.
Vitietur.Ioan.Ferrar.de appellationibus capitu.1.nume. 197.fol. 72.Tom.quinto.
Quot rationibus,& modis dicatur nullius momenti.Io. Ferrar.de appellationibus.lib.3.cap.3.nu.205.f.72.& c.4.lib.eod.num.217 fol.73.Tom.5.
Quot significationes habeat verbum (sententia) Sebastia.Medices de definit.diffinit.21.nu.2.f.297.T.18.
Rata manent,appellatione deserta. Io. de Ligna. de censura ecclesiast.§.14.nu.12.f.317.T.14.& Io.Ferrar.de appellationib.lib.2. c.16.nu.191.f71.T.5.
Rationis reddendæ ad reliqua,qualem extensionem admittit.Dāhoud.patroc.pupil.c.nu.2.f.375.T.8.P.2.
Reconciliationis,sit ne magis interlocutoria, quàm diffinitiua.Iacob.Siman.de cathol.institut.tit.60.numero 9.fol.197.Tom.11. Par secunda.
Rectè lata non retractatur prætextu nouorum instrumentorum, nisi in negotio publico ex causa.Ioan.Guter.de actib. iudicial.iurat.c.7.nu.4 f.394.T.3.P.1.
Regia facit argumentum,quòd vnum tantum soluatur laudemiū. Franc.Solso.lucerna laudemior.cellula.10. numero 65.fol. 225. Tom.10 Par.2.
Regiæ audientiæ,quæ sit.idem Franc. Solso.eo.ti.& cellula.nu.63. fol.T.& P.eisd.
Regis Anglorum, Giocis mixta inter duos duellantes, quo illusit. And.Alciat.de singu.certam.cap.septimo, numero 11.folio 294.Tomo 12.
Regulariter super incidenti non profertur. Sebast. Vant. de nullitat.rub. quot.& quibus mod.&c.nu.40.f.380.T.4.
Relata in dubio censetur ad acta probatoria, non assertoria, siue nunciatiua, ideo satis est, quòd in illis certa quantitas reperiatur. Sebast.Vant. de nullit. ex defectu processus,&c.nume.105. fol.417.Tom.4.
Relegans aliquem indeterminatè intelligitur per decennium relegare.Sebast.Vant. de nullit. ex defectu processus,&c.nume.95. fol.417.Tom.4.
Requirit pronunciationem continentem condemnationem, vel absolutionem.Lanfran.de Oria.de arb.5.memb.nume.12.f.212. Tom.3.Par.1.
Requiritur ad feudi priuationem etiam delicto existente notorio. tractatu.de crim.lęsæ maiest.incerto autho.quæst.1.numero 22. fol.25.T.11.P.1.
Notorium pro sententia non habetur.ibid.
Etiam in notorijs.Io.Redin. de maiest.Prin.verbo, sed etiam per legitimos tramites,&c.nu.95.f.164.T.16.
In vasallo negante,quia non priuatur ipso iure. Gul. Redoa. de rebus eccl.non alie.rub.de caducitate ob negationem. nume.5. fol.526.T.15.P.2.
Licèt homicida, vel notorius concubinarius sit, ipso iure depositus.Bermon.Chouer.de pub.concub.rub.notorium est.num.18. fol.177.T.11.P.1.
Rescinditur non solum ipsa restitutione aduersus eam impetrata,sed & illius executio.Iac.Arz.de nobil.H.sp.&c.c.6.num.18. fol.251.Tom.16.
Et retractatur ex falsis probationibus.Ioan.Ferrar. de appellationibus lib.4.cap.9.num.325.fol.80.Tom.5.
Etiam & retractatur per probationes de nouo repertas. idem Io. Ferrar.eo.ti.& lib.& c.nu.326.f.& T.eod.
Item & res iudicata,an,& quando possit rescindi.ibid.
Propter absentiam aduocati fiscalis Mart. Laud.de fisco.q.39.colum.4.fol.2.Tom.12.& Franc.Lucan.de priuileg fisci.nume.66. fol.8.Tom.eod.
Rescissa & retractata, omnia quoque acta præcedentia ipsam, rescissa,& retractata intelliguntur. Ioan. Ferrar.de appellationib. lib.4.c.9.nu.317.f.80.T.5.
Restitutionis in integrum super principali,an trahatur ad fructus, qui accessoriè veniunt. Aymo.Crauet.de antiq.temp.P.4.nume. 65.fol.153.T.17.
Tantum restituit, quantum sententia condemnationis ademit. Paul.Girl.de hæret.q.6.nu.2.f.27.T.11.P.2.
Retractari non debet prætextu nouorum instrumentorum repertorum.Ioan.Franc.Pauin.de visitat.quæst.5.secundæ Par.nu.74. fol.199.Tom.14.
Reuocatur, cum citatus de legitimo impedimento nocet. Albert. de Malet.de testib.c.7.nu.4.f.173.T.4.
Propter probabilem errorem, & sententiam, non reuocat error detectus.Pet.de Vbal.de canoni.episcop.& parochiali.c.7.n.31. fol.216.T.15.P.2.
Robur habet ab actorum mente.Vital.de Camba.de clauſ.verbo, expleto errore.nu.8.f.413.T.18.
Romanæ sedis est præferenda sententiæ totius ecclesiæ, a qua non appellatur ad aliquem.Pet a Monte de potesta.Pontifi.rub. de concilij præeminentia.nu.17.f.149.T.13.P.1.
Satis est, quòd declaret factum, quando lex super tali facto certā pœnam imposuit,seu aliàs disposuit.Sebast. Vant. de nullita. ex defectu processus,&c.nu.93.f.417.T.4.
Secunda confirmatoria primæ,an sit nulla,vel iniusta.Io.Stafil.super commissionib.& literis iustitiæ.verbo, in primis igitur sciendum est.nu.45.f.292.T.15 P.1.
Contra primam, quæ in rem transiuerat iudicatam, quando valeat.Quintil.Mandos.de inhibit.q.99.nu.5.f.108.T.5.
Quæ sit in actione iniuriarum ex l. Cornelia. Herman.Baren. de libellis formandis,libello.nu.94.num.3.f.101.T.3.P.2.
Semel lata,non potest ab eo, qui eam tulit, reuocari, siue sit iusta siue iniusta.Sebast. Medic.de nouationibus verbo, sententia.colum.3.f.399.T.6.P.2.
Semper in ambiguis est ferenda pro pia causa. Ioā. Hier.Alban.de donatio.constat.in Prin.nu.19.f.567.T.15.P.2.
Semper requiritur declaratoria, licèt constitutio irroget pœnam ipso iure.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alien.verbo,sed licèt alienatio,&c.nu.11.f.510.T.15.P.2.
Semper requiritur, quando factum reuocatur in dubium. idem Redoa.eo.ti.& loco.nu.7.f.T.& P.eisd.
Semper requiritur, vbi verba futuri temporis apponitur.Petr.de Baisio directo.electio.cap. 22.1. Par.num. secundo,fol.384.Tomo 15.Par.1.
Senis prefertur opinioni iuuenis. Anton. Maria Coratis. de elect. opinionum.verbo,authoritaa Docto. numero 31.fol.227.Tom. decimooctauo.
Fallit,vt ibi.nu.37.
Separationis thori,an transeat in rem iudicatam. Io. Brunellus.de sponſ.& matrim.conclus.35.nu.16.f.39.T.9.
Seu instrumentum solummodo per testes probatum, non habet solitum fauorem,neque executionem,ita paratam,prout quando apparet Sebast. Vant.de nullita.ex defectu processus,&c. nu. 79.fol.416.T.4.
Seu res indicans,quid sit.Fran.de Acceptan.de sent. diffinit.& interlocut.nu.4.f.3.T.5.
Si contineat plura capita,& ab vno, fuerit appellatum, si tempore appellationis non erat publicata, quo ad alia capita, non censetur transijsse in rem iudicatam,cum in dubio pro non desertione præsumatur.Rober.Lancel.de attent.Par.2 ampliat.1.nume. 25.f.350.T.5.
Si cōtra absentem causa Reipublicæ fertur per in integrum restitutionem reuocatur. Nepos a Montalb.de exceptionib.articu. 23. nu.8 f.119.T.3.P.2.
Ex legitima causa lata sit,quid iuris.idem nepos a Montalb.eod. ti.& art.nu.7.f.T.& P.eisd.
Filiumfamilias, sine patris assensu in iudicio existentem, lata sit, quid.idem nepos a Montalb.eod. ti. & art.numero 4.fol.Tomo & Par.eisd.
Fiscum lata fuerit eius aduocato absente, est nulla. idem nepos a Montalba.eodem titu.& articu. numero 30.fol.119.Tom.& Par.eisdem.
Si de nocte fuerit lata,an, & quando valeat.nepos a Montalba. de except.art.25.nu.2.f.119.T.3.P.2.& Io.Monac.defensorio iur.cō tra sententiam.nu.6.f.127.T.& P.eisd.
Si debeat ferri cum consilio sapientis,aliter facta non valet, statuto ita disponente.Bal.de statut.verbo, sententia. numero 3.folio 142.Tom.2.
Si deficit iniustitia naturali, non potest per Papam confirmari.Io. Stafil.super commissionib.& literis iust. verbo, in primis igitur sciendum est.nu.43.f.293.T.15.P.1.
Si detur contra vniuersitatem,& condemnetur ad summam pecuniæ,quisque pro facultate patrimonij ad solutionem taxabitur. Ægid.Thomat.de collectis verbo, exposuimus supra nume.23. fol.163.Tom.12.
Si dicat possessionem restituendam ad pristinum statum,intelligitur de statu bono & legitimo.Rober.Lancel.de attent.P.3.c.29. num.92.f.451.T.5.
Si dictum sit, viso compromisso,an valeat,vt sententia. M.Anto. Blanc.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Blanc.de compromiſſis.quæſtio.9.princ.numero 200. folio 205. Tom.3.Par.1.
Et an per huiuſmodi verba probetur factum fuiſſe compromiſſum.ibidem.
Si dolosè feratur,dicitur iniuſta.Catal.de Boncompa.de ſindi.nu. 159.f.359.T.7.
Si eſt incerta, non hoc reſpectu, an debeatur, vel quid debeatur, ſed de qua re iudex ſenſit, tunc eſt certificanda ex ipſo libello, Bal.Nouel.de dote.P.2.nu.2.f.186.T.9.
Si eſt nulla,non poteſt dici res iudicata.Ioan. Stafil.ſuper commiſſionibus,& lite.iuſtitiæ.verbo,quando conceditur. nnm.10.fol. 297.Tom.15.Par.1.
Si feratur contra bannitum,cui data fuerat fidantia, ſi appellet,nõ audiatur, non obſtante ſtatuto, quòd bannito ratio non reddatur.Alber.de Roſate.de ſtatut.lib.4.quæſtio.40. numero primo, fol.73.Tom.2.
Per Iudicem,nec in ea exprimatur, pro, an contra talem, an dies 10.ad appellandum currant.Iaco.Nouel.de iure prothomiſ.§.7. nu.17.f.44.T.17.
Si fuerit euidenter iniuſta,etiam in poſſeſſorio, facit eſſe locum appellationi,quæ operatur effectum ſuſpenſiuum, & impedit executionem.Rober.Lancel.de attenta.Par.2.ca.12.limit.25.nu.15. fol.372.Tom.5.
Dolo lata,eſt nulla.Sebaſt.Med.de fortuit.caſib.Par.1.q.10.f.206. num.30.Tom.7.
Nulla,an iudici de nullitate ſuæ ſententiæ cognitio competat, & cognita nulla,an ex eodem conſilio denuo poſſit dici ſententia, & publicari.Pac.Scala.de conſ.ſapient.lib.4.cap.14.fol.349.Tomo 3.Par.1.
Si in loco minus honeſto feratur,etiam retractatur. nepos a Montalbano. de exceptionibus.art.22.numero 18.folio 118. Tom. 3. Par.ſecunda.
Si in ſcriptis non feratur,eſt nulla.idem nepos a Montalb.eo.tit.& art.nu.10.f.T.& P.eiſd.
Si iudex dixerit pronuncio, vt in conſilio,an valeat,vti diffinitiua. Pac.Scala.de conſ. ſapient.lib. quarto, cap.12.fol.349. Tomo 3. Par.prima.
Si iuris ordine non ſeruato, publicetur, eſt etiam nulla. nepos a Montalbano.de excep.art.22, numero 19. & ſequen.fol.118. Tomo 3.Par.2.
Si lata eſt domino præſente, & non apparet, quòd eo præſente ad hoc,ſi quidem fuit citatus,ad audiendam ſententiam, vel teſtes producendos,ad hunc effectum præſens cenſetur,ad quem citatus fuit.Alber.Malet.de teſtib.c.7.nu.16.f.174.T.4.
In fauorem non citati,quid.M.Ant.Blanc.de compromiſ.q.9.nume.5.f.191.T.3.P.1.
Si lata fuerit in ſindicatu contra officialem,an ab ea poſſit appellari.Paris.de Put.de ſindic.verbo, appellatio. numero 16.fol. 242. Tom.ſeptimo.
Sit in adminiſtratorem minoris, dabitur num ob id minori reſtitutio?Io.Maur.Bol.de reſt.in integ.c.201.in princ. & numero 1. fol.165.Tom.5.
Per arbitrum, quomodo executioni mittatur.Fortun.Garcia. de vlt.fin.iur.canon.& ciuil.nu.159.f.114.T.1.
Per imprudentiam,ſeu iudicis iniuriam quid?Gaſp. Cabal.de euictionib.§.5.nu.6.f.94.T.6.P.1.
Si non fuerit appellatione ſuſpenſa, regulariter debet executioni mandari.Rober.Lancellot.de attent. Par.2,cap.17.numero 20. fol.395.Tom.5.
Subſcripta,etiam fatalia currunt.Rober.Lancel.de attent. P.2.ca. 12.nu.30.f.347.T.eo.
Si nulla ſit,iudex vel eius ſucceſſor,quomodo cognoſcere poterit. Odofre.de ord.iud.nu.62.f.33.T.3.P.1.
Si occultaretur qualiter a iudice appellationis pronunciari poſſet. Sebaſt.Vant.de nullitat. ex defectu proceſſus, &c. numero 109. fol.418.T.4.
Si pars contra quam fertur, legitimè non vocetur, annullatur.Nepos a Montalb.de exceptionibus articu.23,numero 23.fol. 119. Tom.3.Par.2.
Si partes conuenerint, vt iudex ſuper pluribus iudicet,vt tali ſapiẽti videbitur, an valeat ex illius ſapientis conſilio lata, Pac. Scala de conſ.ſapien.lib.4.c.4.f.348.T.3.P.1.
Et quid ſi ſuper vno articulo tantum conſuluerit. ibidem numero eodem.
Si per cartam falſam feratur,quid nepos a Montalb. de excep.art. 23.nu.6.f.119.T.3.P.1.
Si per falſos teſtes,vel ob falſa inſtrumenta fereretur, & iam retractatur. Nepos a Montalb.eo.ti.& art.nu.5.fol.Tom.& Par.eiſd. & Io.Monac.de defenſorio iure contra ſententiam.numero 11. fol.127.T.& P.eiſd.
Si per gratiam,& fauorem fertur, quid?Idem Nepos a Montalba. eo.ti.& art.nu.4.f.T.& P.eiſd.
Si per ſubreptionem lata fuerit etiam retractatur. idem Nepos a Montalba.eodem tit.& art.numero 29.fol.T.& P.eiſd.& Io.Monac.de defenſ.iure contra ſententiam.numero 5.fol. 127. Tomo & Par.eiſdem,
Si præceptũ impoſſibile contineret,eſt etiam nulla.Nepos a Montalbano eodem titu.& articu.numero vigeſimoquarto,fol,Tom, & Par.eiſdem.
Si quando tranſiuerit in rem iudicatam,quòd ſit ius quæſitum patrono.Pet.And.Gamb.de auct.leg,de lat.lib.3.num.498.fol.173 Tom.13.Par.2.
Si ſit euidenter iniuſta,etiam in poſſeſſorio facit eſſe locum appellationi,quæ operatur effectum ſuſpenſiuum, & impedit executionem Rober.Lancel.de attent.P.2.capitu.12,limi.25. numero 15.folio 372.
Si ſit lata in cauſa ſpolij pendente attentatorum iudicio,dicitur eſſe nulla.Robert.Lancellot.de attentat.capitu.30.numero 29.fol. 454.Tomo 5.
Super vulnere, an poſtea agi poſſit de occiſo,ſi mors ex eodẽ vulnere ſit conſequuta. Alber.a Roſat.de ſtatut.q.52.nume.1. folio 36.Tom.ſecundo.
Si ſit nulla,retractatione non eſt opus.Vital.de Camb.de clauſ.verbo,expleto errore.nu.19.f.414.T.18.
Si tranſiuit in rem iudicatam,appellatio nihil valet.Card.Iacobat. de concil.libro 10.numero 63.articu. primo,fol. 353. Tomo 12. Par.prima.
Poteſt etiam reuocari in viam attentatorum.Hieron.Manfred.de attenta.Par.5.numero 16.fol.233.& Par.10.numero 67.fol.244. Tom.quinto.
Si ſub conditione de futuro lata reperiatur, an valeat. Nepos a Montalbano. de exceptionibus articu.23.numero 3. fol.119.Tomo 3.Par.2.
Sine citatione etiam a Principe lata,eſt nulla.Maria.Soc.Iunior in ſuo conſilio circa materiam duelli.incipiente. Dirigat dominus verba mea,regiſtrato per And.Alc.in tit.de ſingulari certamine. nu.38.f.306.T.12.
Sine excuſſione principalis.facta,an valeat.Iac.de Arena.de excuſſione bonorum.nu.36.f.141.T.3.P.2.
Sine medijs probationum lata,eſt etiam nulla.And.Barb.de præſtantia Card.quæſt.11.Baſil.primæ Par.numero 3.fol.83. Tomo 13.Par.ſecunda.
Sine proceſſu ſubſtantiali cõſiſtere non poteſt.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſus,&c.nu.10.f.413.T.4.
Sine ſcriptis,in quibus caſibus ferri poſſit. Nepos a Mõtalb. de excep.art.22.nu.11.f.118.T.3.P.2.
Siue abſolutoria ſit,ſiue condemnatoria, de conſilio peritorum in cauſa hæreſis eſt ferenda.Conrad.Brun.de hæret.c.10. nu.3.fol. 314.Tom.11.P.2.
Sola non ſufficit ad purgationẽ attentata; niſi fuerit executioni demandata.Rober.Lancel.de attenta.Par.3.cap.29. nume.17. fol. 450.Tomo 5.
Tam quò ad expenſas,vt ibi.nu.18.
Quam quò ad fructus,vt ibi.nu.19.
Licèt ſecus ſit quò ad damna, quia ſi illa non ſunt reſtituta, non per hoc retardatur cognitio negotij principalis, vt ibidem numero 20.
Sola rima lata contra poſſeſſorem maioratus, non nocet ſucceſſoripniſi extiterit confirmata.Melch.Palaez.trac.maiorat.q.14.nume.10.f.468.T.10.P.1.
Solonis,nullus homo,quàm diu viuit,fœlix dici poteſt.Tho.Actij de Ludo.Scaccho.quæſt. quarta, princ.numero 44.fol.172. Tomo ſeptimo.
Spiritualis,an ex eadem cauſa iteretur.Io.de Ligna.de eccleſiaſ.interdic.in prin.nu.15.f.335.T.14.
Spolij varijs modis fertur.Ioan.Bap.Ponta.de ſpolio.lib.4.ca.1.nume.1.fol.303.T.14.
Status,lata contra matrem,quando noceat filijs.Io. Arz.de nobil. Hiſp.&c.c.4.P.3.nu.9.f.249.T.16.
Lata ſine legitimo contradictore, non facit ius quò ad omnes.idẽ Ioan.Arz.eodem titu.Par.ſecunda, cap.8.numero 10.folio 243. Tom.eodem.
Statuti,& reformationis æquiparatur ſententiæ iudicis. Bal.de ſtatut.verbo,ſententia.nu.6.f.142.T.2.
Stricti iuris eſt.Anton. Nicel.de gloſ.contrarijs.numero 207. folio 202.Tom.18.
Sub conditione a legato prolata ceſſante legatione ante conditionis euentum,quando extinguatur.Pet.And.Gamb.de auth.leg. de lat.lib.9.nu.217.f.221.T.13.P.2.
Sub verbo, primæ perſonæ concepta in ſcriptis lata præſumitur, ſecus ſi ſub verbo,tertiæ perſonæ lata fuerit.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſus,&c.nu.76.f.416.T.4.
Subhaſtationis,cur per reſtitutionem in integrum ſuſpendi nõ debeat,nouæ authoris rationes.Io.Maurit.Bol.de reſti.in integ.ca. 423.nu.4.f.210.T.5.
Super actione inepta,eſt nulla.Bap.de Sancto Blaſ.de actione, & eius natura, fragmento centuriæ tertiæ. numero 7.folio 57. Tomo 3.Par.2.
Super attentatis lata,an ſit diffinitiua, vel interlocutoria. Robert. Lancel.de attenta.Par.3.cap.28. num.3.& 11.fol.445.& 446.Tomo eodem.
An poſſit per iudicem reuocari.ibid.nu.8.f.445.& num.26.27.& 29.fol.446.T.eod.
Eſt ante omnia executioni demandanda, dummodo diffinitiua ſit,vel vim habeat diffinitiuæ.Rober. Lancel.de attent.P.3.c.24. q.30.nu.2.& 3.fol.437.& cap.30.eadem Par.3. numero 154. fol. 456.Tom.5.
Non mandatur ante omnia executioni,quando fuiſſet lata ab incompetenti iudice.Rober.Lancel.de attent.P.3.cap.30.numero 237.f.458.T.5.
Poteſt eſſe expreſſa,& tacita.idem Lancel.eod.ti.de attent.& P.3. c.28.nu.1.f.445.T.eod.
Quò ad taxam notario ſoluendam, dicitur habere vim diffinitiuę.idem Lancel.de attentat.eod.ti.Par.& cap.28.nume.32.folio 446.Tom.eod.
Super calculo non tranſit in iudicatum.Nic.Moron.de fide treug. & pace.q.19.nu.11.f.421.T.11.P.1.
Crimine,vt bona publicentur,an ſit neceſſaria. Vital.de Camba. de clauſ.verbo,nil nouari,accuſatione pendente.nume.33.folio 386.Tom.18.
Deterioratione debet fieri ad hoc, vt emphyteuta poſſet expelli. Guliel.Redoa,de rebus eccleſ.non alienand.rubr. de caducitate ob rei

Source : BIU Cujas

ob rei deteriorationem.num.23.fol. 521.Tom.15.Par.2.
Exceptione inuentarij est interlocutoria. Phanut. de Phanutijs. de inuentario hæredit.P.8.nu.12.f.323 T.8.P.2.
Futuris per arbitrum lata, an valeat.M.Anto. Blanc.de compromissis.q.9.nu.86.f.201.T.3.P.1.
Matrimonio lata,nunquàm transit in rem iudicatam.Card.Iaco. de concil.lib.4.artic.2.nu.7.f.241.T.13.P.1.
Notorio lata sine citatione, licèt notorium iudici non constet, vt tale,nihilominus valet.Card.Iacobat.de concil.lib.7.artic.1.nu. 90.f.303.T.13.P.1.
Et comprobatur.ibid.nu.91.& 95.
Notorio non est necessaria.Hier.Gig. de crim.lęsæ maiest.q.9.nume.2.f.36.T.11.P.1.
Nullitate contractus ferri debet.Gul Redoa.de reb.eccl.non alie. verbo,sed licèt alienatio.nu.1.f.509.T.15.P.2.
Principali negotio lata,videtur nullitatem reprobare,quando de ea fuit exceptum,& cognitum.Sebast. Vant.de nullit.rub.quot, & quibus modis &c.nu.45.f.380.T.4.
Quid debeat ferri.Sebast.Medic.de definitionib. definitione.21. nu.8.f.297.T.18.
Re ecclesiastica per iudicem secularem lata, est ipso iure nulla. nepos a Montalb.de exceptionib.artic.22. num.16.fol.118.T.3. Par.2.& Io.Monac. de defensorio iure contra sentẽtiam post.nume.8.f.127.T.& P.eisd.
Tertia appellatione,an ipso iure sit nulla.Quint.Mandos.de inhibitionib.q.29.f.90.nu.4.T.5.
Supremarum curiarum, cur arresta dicta sint.Pet.Pech.Zirice.de iure sisten.c.1.nu.1.f.155.T.3.P.2.
Supremi principis,an, & quibus nullitatibus subijciatur. Sebastia. Vant.de nullit.rub.an quælibet sententia.nu.11.f.378.T.4.
Suspenditur per appellationem.Sebast.Medic.de diffinitionib.dif finitione.21.nu.17.f.297.T.18.
Taliter debet scribi,vt legi,& itelligi possit clare, & ea lingua,qua fuerit intelligibilis in loco iudicij.Sebast. Vant.de nullit.ex defectu processus &c.nu.72.f.416.T.4.
Taxationis expensarũ,potius videtur habere vim diffinitiuè,quàm interlocutoriæ.Robert.Lancello.de attenta.P.2.c.12.limit.1.nu. 110.f.360.T.5.
Tempore necessitatis potest ferri de nocte. Sebast.Medices de fortuit.casib.P.1.q.6.nu.53.f.202.T.7.
Tertia in actione arbitraria de eo, quod certo loco,q̃ sit.Herman. Baren. de forman.libel. libello.86.nu.3.f.99.T.3.P.2.
Quæ sit in actione iniuriarum ex l. Cornelia. idem Baren. eod.ti. libello.94.nu.4.f.101.T.& P.eisd.
Tollit ius sanguinis.Alberic. a Rosate. de statut.q.103. numero 6. fol.40.Tom.2.
Transacta in rem iudicatam probationes amplius non sunt admittendę.Io.Crot.de testib.forma in testium examinatio,&c. num. 47.fol.218.T.4.
Limitatur tamen, vt ibid.
Transiens in iudicatum, aduersæ parti, ius esse quæsitum videtur Io.Maur.Bol.de rest.in integ.c.405.uu.1.f.207.T.5.
Transit in rem iudicatam (si tantum vnus ex pluribus appellauit) quo ad non nominatos in appellatione, quia vnius appellatio alios non iuuat.Robert.Lancel. de attent.P.2.ca.12.ampliat.11. nu.11.& 14.f.354.T.5.
Transita in rem iudicatam rescinditur, quando notorietatem facti,constat contra illam.Melch.Palaez. trac.maiorat.illatione.2. nu.11.f.422.T.10.P.1.
Triennali termino ad instantiam finiendam elapso,redditur inualida.Ioan.Maur. Bol.de restitut.in integrum. cap.47. numero 3. fol.127.T.5.
Trium arbitrorum, quorum duo pronunciant,tertiò tacente, an valeat.Ioan.Bap. de arbitr. libro 9.cap.15. numero 24.fol. 274. Tom.3.Par.1.
Et quid si omnes non sedeant?ibid.
Item si aliquis eorum sit absens,& reuersus confirmet. ibidem num.eodem.
Tutior est qua maiorum sequimur documenta. Io. Hier.Alban.de potesta.Papæ.P.3.nu.76.f.86.T.13.P.1.
Valerij de Cimbris perpenditur.Io.Redin.de maiest.prin.P.2.capitis non armis solum decoratam.nu.105.f.151.T.16.
Valet,quando iudex qui tenetur sequi consilium,rationes,quibus sapiens mouetur ad ita consulendum falsas existimauit, & alijs rationibus iuxta consilium pronunciauit.Pac. Scala de consil.sapien.lib.4.c.7.f.348.T.3.P.1.
Valida qualiter subleuetur.Tãcredus. de ordine iudiciorum.lib.4. de sent. diffin.verbo,quæ sententia ipso iure sit nulla.fol.69.Tomo 3.Par.1.
Vbi contra ius lata non debet valere, oportet ius esse expressum. Io.Ferrar.de appellat.c.6.nu.89.f.67.T.5.
Quid de sententia contra litigatoris ius prolata.ibidem numero 90.& 91.
Vbicunque generat plenum prejudicium,iudicium dicitur plenarium,& tunc ordo iudicialis seruandus est. Sebast. Vant.de nullit.ex defectu processus &c.nu.51.f.415.T.4.
Vbi dati essent duo iudices,& alter sine altero,sententiam ferret, est inualida.nepos a Montalba.de excep.artic.22.nume.22. fol. 118.Tom.3.P.2.
Vbi est lata a lege non potest reuocari confessio. Gul. Redoa. de spol.ecclesiast.q.17.nu.25.f.262.T.14.
Ex conuentione partium non nocet successori maioratus.Melch. Palaez.tractatu maioratuum.q.14.nu.12.f.468.T.10.P.1.
Vbi reuocatur in dubium ex nouiter deductis,pars non condemnatur in expensis.Rober. Lancellot. de attenta.P.3.c.31.nu.141 fol.463.Tom.5.
Præsertim si adsit aliqua iusta causa, iudici bene visa, prout quandoque solet facere Rota,quãdo narratur paupertas,vel minor ætas vt ibi.nu.142.
Venalis est nulla.Gul.Duran.de mod.gen.concil.celeb.rub.67. nume.2.f.170.T.13.P.1.& nepos a Montalb.de excep. art.22.nu.2. fol.118.T.3.P.2.
Verbum plura significare.Ant.Maria Corat.de elect.opinionum. rub.quid sit communis opin.nu.2.f.223.T.18.
Veterum consilio,quis valet vsque ad 60.annos. Thom. Actij.de Lud.Scacch.q.6.prin.nu.10.& 60.f.177.& 178.T.7.
Quæ autem consilia sint in bello meliora,vide.ibid.nu.28.
Videtur ab illa communitate homologata,quæ diu permisit stare terminos in illa nominatos.Hier.de Mon.de fin.reg.c.105.nu.1. fol.357.T.3.P.2.
Vitiatur ex conditione falsa ad eam relata.Sebast.Vant.de nullitate processus &c.nu.114.f.418.T.4.
Quando constat,iudicem totaliter fundasse sententiam super aliquo erroneo,& legi aduersatiuo.idem Vant.eod.tit. nu.123.fol. 418.Tom.eod.
Secus si in eo, se fundasset apponendo dictionem,maximè, vel præsertim.ibi.nu.eod.
Si in ea non sit posita clausula,lecta,data,&c.Cels.Vgo.de claus. nu.232.f.501.T.18.
Et ibi quid operetur, & importet huiusmodi clausula. numero 134.&135.
Et de alijs clausulis in sententia necessarijs.ibid.nu.236.
Vltra territorium extenditur.Mart. Laud.de legitimatione.nu.18. fol.91.T.8.P.2.
Vna contraria,an & quando tollat consuetudinem. Rochus Curt. de statut.sect.4.nu.73.f.363.T.2.
Vna lata per ordinarium, si arbiter est assumptus, an a sententia reductionis iterum possit peti reductio.Marc. Anton. Blanc.de compromissis. quæstio. 10.numero 20. folio 204. Tomo tertio, Par.prima.
Vna quæ transiuit in iudicatum,& quæ executionem meretur,tribus sententijs æquiparatur.Matth.Brun.de cessio.bon.q.2.n.12 fol.18.T.3.P.2.
Vnde dicatur.Paris.de Put.de sindic.in verbo,iudex malè iudicãs. nu.6.f.279.T.7.
Vnius fratris in causis nobilitaris,nec omnino prodest, nec nocet alteri.Ioan.Arz.de nobil.Hispan.&c.cap. octauo, numero 6.fol. 242.Tom.16.
Vnius potest plures trahere ad suam partem. Catal. de Boncompa.de potestate Papæ.in princ.post præludia.numero 40.fol.19 Tom.13.Par.1.
Vnius quandoque plurimorum prę̃ferenda est sententijs. Bartho. Cepola de Imperatore militum deligen.verbo,pro Imperatore. nu.29.f.317.T.16.
Voluntario consilio non expectato,an valeat.Pac. Scala.de consil. sapient.lib.4.c.3.f.347.T.3.P.1.
Et quid si iudex iuxta consilium habẽdum pronunciauerit.ibi.
Vt dicatur nulla, exigitur, quod vitium patens sit.Marian.Soc. Senior.de testib.nu.110.f.197.T.4.
Particularis,tria requirit.Ioan. Bab.de arb.lib.1.c.7. num.2.f.226. Tom.3.Par.1.
Vt per Papam confirmetur, requiritur quòd sit iustè lata, quando procedit ex potestate ordinaria.Ioã. Stafil.super commissionib. & literis iustitiæ, verbo, in primis igitur sciendum est.nume.41. fol.293.T.15.P.1.
Vt præiudicet,debet abesse collusio,& fraus.Phanut.de Phanut.de inuent.hæred.nu.30.f.286.T.8.P.2.
Ei qui secundario lęditur,is etiam citandus est. idem Phanut. de Phanut.eo.ti.nu.24.f.T.& P.eisd.
Illi tertio de cuius præiudicio in consequentiam agitur, an saltẽ generalis citatio requiratur.Ant.Nouel.de glos.contrarijs.num. 241.f.205.T.18.
Tertio consilium est,vt semper ille citetur.idem Phanut.de Phanut. de inuentario hæred. numero 33. folio 287. Tomo octauo, Par.secunda.
Vt probetur,qualiter testes deponere debeant. Io.Maria. Montic. de testib.rub.sententia.f.293.T.4.
Vt tertio noceat, eius citatio est necessaria. Georg. Natan. de pact. Par.2.nu.76.f.34.T.6.P.2.
Quod tamen limita,vt ibid.
Vtrum possit ferri si sit absolutoria contra Principis conscientiam. Vital.de Camba.de claus.rub. an defensionib. possit renunciari. nu.4.f.474.T.18.
Secus si condemnatoria.ibid.nu.eo.
Vtrum vitietur si iudex cognitionem causæ omittat.idem Vital.de Camba.eod.tit.rub.an solemnitatibus iuris,&c.nume.9.fol.479 Tom.eodem.

Sententia casus ablatiui singularis, quis ligetur, quando sit opus,in quibus rebus, quid acquiratur,quid probetur,& in ea proferenda quid sit, obseruandum.

*SENTENTIA a diffinitiua regulariter est prouocatio. Ioã. Ferrar. de appellationib.c.4.nu.23.f.64.T.5.
Ab interlocutoria si appellatur,appellatio est ipso iure nulla.Anto. de Canar.de execut.instrum.nu.84.f.44.T.5.
Absolutoria super obligatione principali lata in fauorem debitoris tollitur hypotheca.Ant. Negus.de pignorib. & hypothec.secundo memb.6.P.prin.nu.11.f.245.T.6.P.1.

Acquiritur

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Acquiritur ius fisco, cui mulcta applicatur, & iudex eodem die sententiam mutare non potest. Gasp. Beatius de inop. debit. &c. cap. 18. num. 1. f. 242. T. 3. P. 2.

Adiudicatum, vel rem sibi adiudicatam nemo potest capere propria authoritate. Christoph. Roffiniacij de benefi. cap. 12. nu. 4. f. 264. T. 15. P. 2.

An extinguatur compromissum, si pronunciat arbiter se non esse arbitrum. Marc. Ant. Blanc. de compromiss. q. 7. num. 34. fol. 184. T. 3. P. 1.

An possit Archiepiscopus, qui est ordinarius prouinciæ, ligari. Ioann. de Ligna. de censura ecclesiast. §. nono. nume. 11. & 12. folio 314. T. 14.

An sint excommunicandi violantes bona ecclesiarum. idem Io. de Ligna. eod. tit. §. 7. num. 9. f. 312. T. eod.
Et qua excommunicatione ligentur etiam vsurpantes. ibi. nume. eod.

Appellatione non suspensa, lis finitur. Ioann. Staphil. super commissio. & literis iustit. verbo, dicendum est modò. nume. 57. folio 296. T. 15. P. 1.

Arbitri, an possit alienatio prohiberi. M. Anto. Blanc. de compromissis. q. 9. nu. 97. f. 202. T. 3. P. 1.

Regulariter de iure communi, non oritur actio. Io. Gute. de actib. iudicial. iurat. cap. 13. nu. 1. f. 398. T. 3. P. 1.
Et ibi referuntur remissiuè ampliationes, & limitationes.

Capitali in proferenda, iudex instruitur. Nicol. Moron. de fide, treuga, & pace. questio. 183. num. 17. folio 454. T. 11. P. 1.

Data in interdicto, vti possidetis, non datur restitutio in integrum. Virg. de Bocc. de interdicto vti possidetis. cap. 17. num. 17. f. 311. T. 3. P. 2.

Tamen datur hæc in integrum restitutio ex aliquibus iustis causis. ibi. nu. 18.

Declaratoria opus est ad annullandam ordinarij collationem, si conferat non obstante inhibitione. Aeneas de Falco. de reseruat. benefi. q. 4. principali. nu. 6. f. 262. T. 15. P. 1.

Eadem, & ex eodem processu, poterit iudex appellationis, & nullitatis, declarare primam sententiam nullam, & nihilominus partem non fouentem iustitiam in negotio princ. condemnare. Sebast. Vant. de nullit. qualiter sententia & processus. &c. nu. 134. f. 427. T. 4.

Etiam prouisionali lata in lite subhastationis bonorum, restituitur maior ex causa, vt ei liti pro sententiæ diffinitiuæ prosecutione adsit, etiam si antea se (quod aiunt in praxi) non opposuisset, cum tamen necessario illud egisse debuisset. Ioann. Maur. Bollan. de restitutione in integrum. cap. 406. per totum. fol. 207. T. 5.

Excommunicationis etiam bruta moriuntur. Pet. Lenaud. de priuileg. Doct. q. 1. nu. 69. f. 6. T. 18.
Et ibi vide notabile dictum pro timenda excommunicatione.

Innodantur domini temporales cogentes celebrare diuina in loco interdicto. Sleph. Aufrer. de potest. ecclesiast. super laicis. in princ. nu. 42. f. 299. T. 16.

Executa si aliquid petitur super materia executionis, vel subreptionis monitorij, nil per signaturam datur, quòd rem iudicatam tãgat. Io. Staphil. super commissionib. & literis iustitiæ, verb, oin primis igitur sciendum est. num. 64. f. 292. T. 15. P. 1.

Habente plura capita, quomodo in ea erit soluenda gabella. Iul. Ferret. de gabellis, seu vectigal. nu. 391. f. 90. T. 12.

Habita, an possit iudex aliquid adiicere, vel corrigere. Vital. de Camban. de clauf. verbo, sed an iudex, &c. numero secundo. folio 415. T. 18.

Hæresis in causa proferenda Episcopus requirit consilium capituli. Beat. Anto. de excommunicatione. c. 4. nu. 2. f. 369. T. 14.
Hodie tamen in huiusmodi causa Episcopus non sententiat sine inquisitore. ibid. num. 3.

In ferenda, quæ sit adhibenda solemnitas in iudicio feudi Io. Blan. epito. feud. lib. 4. c. 1. nu. 153. f. 297. T. 10. P. 1.

Iudex victum ab expensis absoluere non potest, causa non expressa. Lanfr. de Ania. de expensis. nu. 12. f. 396. T. 3. P. 2.

Iudicis, furiosus absolutus, an si redeat ad sanam mentem, possit a creditoribus peti ad seruitiũ. Gasp. Beat. de inope debit. &c. cap. 9. nu. 9. f. 123. T. 3. P. 2.

Non fit nouatio, ad incommodum Victoris. Vitalis de Camb. de clauf. ver. sequitur videre. nu. 2. f. 458. T. 18.

Lata, an procurator minoris, sine alio mandato restitutionem petere possit. Ioann. Maur. Bollan. de restitut. in integr. cap. 26. nu. 1. fol. 121. T. 5.
Et de hoc pleuè tractat Panorm. in cap. suscitata. de in integrum restitutione, vt etiam notatur ibid.

Compensatio opponi potest, Sebast. Medi. de compensatio. q. 25. nu. 1. f. 271. T. 6. P. 2.

Etiam in causa criminali, in qua probationes non sunt coarctandæ, admittitur reus ad criminis excusationem. Io. Maur. Bollan. de restit. in integ. c. 390. nu. 1. f. 204. T. 5.

Ex consilio sapientis, an possit appellari. Pac. Scala, de conf. sapien. lib. 4. c. 12. f. 349. T. 1.

In causa attentatorum apppellari non potest, quando sumus in attentatis, aliqua lite pendente, in qua de iure erat prohibita appellatio. Robert. Lancellot. de attent. par. 3. cap. 28. numero 130. folio 449. T. 5.

Iudex definit esse iudex. Odoffred. de ordine iudicio. nume. 59. folio 33. T. 3. P. 1

Liberatur fideiussor de iudicio Sisti. Paris de Puteo. de sindic. verbo, fideiussor. nu. 5. f. 267. T. 7.

Minor admittitur ad exhibitionem instrumentorum de nouo repertorum secundum crebriorem Doctorum sententiã. Io. Maur. Bollan. de restit. in integ. c. 293. nu. 1. f. 186. T. 5.
Et ibi ad quæ extendatur communis regula, non retractari sententiam prætextu instrumenti de nouo reperti. nu. 3.
Quòd tamen debet intelligi, verum, si iusta superuenerit causa vt ibi. c. 294. nu. 1. T. & f. eod.
Licèt non nulli contrarientur. ibid.

Pendente iudicio contra fideiussorem potest fieri executio contra reum. Robert. Lancellot. de attent. Par. 1. cap. 3. num. 151. fol. 296. Tom. 5.
Et id limitatur remissiuè, prout. ibi.

Per electum in bonum virum, an iterum possit peti reductio. M. Ant. Blanc de compromissis. quæstio. 10. numero 19. folio 204. Tom. 3. Par. 1.

Per iudicem, ad quem, illius iurisdictio expirat. Guido Pap. de appellationib. nu. 3. f. 57. T. 5.

Per iudicem appellationis, malè appellatum, & benè iudicatum, attentata non reuiuiscunt. Hier. Manfred. de attenta. Par. 8. num. 41. fol. 238. Tom. 5.

Per pares iniustè, miles per sex hebdomadas in possessione remanet, & causam ad curiam Imperatoris, vel Regis defert. Pet. Bellapert. de feud. tit. 15. nu. 28. f. 9. T. 10. P. 2.

Post processum requiritur, vt quis ex confessione in criminalibus condemnetur. Tyndar. de testib. lib. 2. capitu. 6. numero 24. fol. 154. Tom. 4.

Prima approbata in causa appellationis, vtrum sit agẽdum ex prima sententia, vel ex secunda. Guido. de Suza. de ord. iudic. num. 134. fol. 39. T. 3. Par. 1.

Priuandus est clericus, quando beneficijs, & officijs priuatur. Beat. Anto. de excommu. capitu. decimoq uinto, numero 2. folio 371. Tom. 14.

Proprietatis, imponitur perpetuum silentiũ, secus in sententia possessionis. Ioan. Arz. de nobil. Hispaniæ, &c. cap. 9. numero 11. fol. 233. Tom. 16.

Reconciliationis iam lata, quomodo iterum reus examinari possit. Iacob. Siman. de cathol. inst. titu. 60. numero octauo, fol. 197. Tom. 11. Par. 2.

Si dictum est, viso compromisso, an probetur compromissum factum fuisse, vt sententia valeat. M. Anton. Blanc. de compromis. q 9. nu. 100. f. 202. T. 3. P. 1.

Si plures fuerint condemnati, & vnus appellet, ea appellatione pẽdente, non potest fieri executio contra alios, qui non appellauerat. Robert. Lancel. de attenta. Par. 2. c. 12. amplia. 11. numero 1. fol. 353. Tom. 5.
Huiusmodi enim appellatio per vnum ex consortibus interposita, iuuat etiam alios. ibid. nu. 2.

Super fructibus, & expensis lata, non potest appellari, quando appellari non poterat in causa principali. Rober. Lancel. de attent. Par. 3. c. 28. num. 132. f. 449. T. 5.

Possessorio, quæ trãsitum fecit in iudicatum (licèt videatur lis finita) tamen remanent tales reliquiæ, quòd non potest beneficiũ resignari in manibus ordinarij, vel nuncij. Robert. Lancellot. de attent. P. 1. c. 3. nu. 124. f. 296. T. 5.
Et ratio allegatur. ibi. nu. 125.

Totali possessione in causa attentatorum apponitur sequestrum. Robert Lancello. de attent. Par. 3. c. 28. numero 147. fol. 449. Tomo quinto.

Taxationis expensarum, an debeat citari pars. Io. Stafil. super commissio. & literis iustitiæ verbo, latis tribus sententijs. numero 1. fol. 298. T. 15. P. 1.

Sententiæ casus genitiui singularis, appellationis quid veniat, defectus, quando sanentur, effectus qui sint, executio quando & quomodo sit facienda, & quando impediatur, a quibus, & contra quos.

*SENTENTIÆ a recitatione tenetur regulariter dominus, qui fuit absens in prolatione ipsius appellare intra 10. dies, si pro eo interfuit eius procurator, vel fuit verus contumax. Robert. Lancel. de attent. P. 2. c. 12. limit. 50. nu. 80. f. 379. T. 5.
Quòd dictum exclamat Imola. ibid. nu. 81.
Et omnes tenent. ibid. nu. 82.

Ab executione, an appellatio sit nulla, quo ad omnes effectus suos Anton. de Canario. de execut. instrum. nu. 86. f. 45. T. 5.
Et quòd non appelletur. Ioan. Ferrar. de appellat. cap. 5. num. 50 fol. 65. Tom. eod.

Non receditur per acceptionem pignorum. Io. Ferrar. de appellatio. lib. 5. c. 3. nu. 363. f. 82. T. 5.

Nouatione receditur. idem Ferrar. eod. titu. & capitu. nume. 362. fol. & Tom. eod.

Absolutoriæ forma. Zanch. Vgol. de hæret. cap. 41. nu. 10. fol. 269. Tom. 11. Par. 2.

Ad executionem, appellatione deserta, quando iudex procedit, an requiratur citatio. Ant. Nicelli de glos. contrarijs. nume. 308. fol. 209. Tom. 18.

Debet citari appellans. Io. Ferrar. de appellationib. lib. 2. cap. 16. nu. 193. fol. 72. Tom. 5.
Et ibi, ad quem spectet sententiam exequi. nu. 194.

Alicuius, probatio non est necessaria, vbi tantum tempus effluxit, cuius initij memoria non erit in contrarium. Hieron. de Monte de finibus regun. cap. 105. numero duodecimo, fol. 357. Tom. 3. Par. secunda.

Ante tempus, an liceat appellare. Iac. de Arena. de præcep. iud. nume. 11. f. 34. T. 3. P. 1.

Source : BIU Cujas

Appellatione de proprietate ſermonis, venit ſententia diffinitiua. Sebaſt.Medic.de diffinitionibus definit.21.numero 14.fol.297. Tom.decimoquarto.
In ſtatutis,venit diffinitiua. Bertach. de Gabellis,ſeu vectiga.&c. primo memb.8.P.prin.nu.2.f.72.T.12.
Intelligitur diffinitiua.Bermon. Chouer.de pub.concub. verbo. Papa hic declarat.nu.2.f.175.T.11.P.1.
Non diffinitiuam ſolum, ſed & interlocutoriam etiam intelligi poſſe affirmat contra omnes-Hier.Muſcor.de iuriſd.& imperio. nu.30.f.17.T.3.P.2.
Suſpēſæ,quæ ſit virtus.And.Alc.de præſump.regula 3. prę ſump. 9.nu.8.f.352.T.4.
Approbatio præſumitur ex præſentia,& taciturnitate partium. Aymo.Crauet.de antiq.temp.Par.ſecunda,numero 19.fol. 144. Tom.decimoſeptimo.
Arbitralis duo nota loca.Franc.Sonſo.Lucerna laudemiorum cellula.6.nu.4.f.213.T.10.P.2.
Arbitramentalis iniquitas, vſque ad quam enormitatis partem extendi debeat, vt reductionem ad arbitrium boni viri operetur. Lanfran.de Oria.de arb.nu.3.f.206.T.3.P.1.
Authoritas,quæ ſit.Vital.de Camb. de clauſ.rub. enunciatiua verba in ſententijs.nu.4.f.395.T.18.
Capitalis alicuius ſi Princeps mandaret contra aliquem fieri executionem,non erit illicò parendum,quando appareret de innocentia rei poſt ſententiam, ſed expectanda eſſet ſecūda iuſſio, & Principi reſcribendum.Hier. Gig.de crim.lęſæ maieſtat.q 16. nu.4.f 52.T.11.P.1.
Et ibi ſanum eſſe conſilium dicitur ſuperſedere, & reſcribere cum aliquid a Principe contra ius mandatur.numero 11.& decimoquarto.
Sed ſecus erit in executore,qui ſententiam ſuperioris etiam ſiniuſtam exequi debet.ibid.nu.13.
Et etiam quādo Princeps motu proprio ſcriberet,vt aliquis mor ti tradatur,quia tunc non eſt expectanda ſecunda iuſſio.ibidem numero 15.
Secunda iuſſio, & motus proprius æquiparatur.ibid nu.16.
Et ibi etiam de Antiocho Rege tertio Aſiæ, qui omnibus Regni ſui vrbibus ſcripſit,quòd ſi aliquid in literis, quæ eius nomine ſcriberentur,eſſet,quòd legibus aduerſari videretur,crederent eas (ſe ignaro) ſcriptas fuiſſe, & propterea eis non parerent. ibidem num.10.
Circa executionem,quis ordo ſit ſeruandus.Guid.de Suza.de ord. iud.num.139.f.39.T.3.P.1.
Clauſula (ſaluo ſemper) & reſeruato &c. quid operetur.Amod. Iuſtin.de Caſtel.de ſindic.nu.235.f.348.T.7.
Contra criminoſum latæ,executio ſuſpenditur,ſi malè eam latam appareat.Ioan.Maur.Bol.de reſt.in integrum.cap.318.nume.3. fol.193.T.5.
Criminalis executio mandari poteſt. non tamen propterea conſequens eſt,ius gladij,aut cuiuſcunque coerctionis in alium transferre,& quæ ſit differentia inter verba iuris,& facti.Io.Gilot. de iuriſd.Imperio.lib.2.c.9.nu.5.f.12.T.3.P.1.
Executio qua ratione ſit meri Imperij.idem Io.Gilot.eo.ti.& lib. c.5.nu.10.f.8.T.& P.eiſd.
De iniuſtitia,quando notoriè apparet, non eſt pro ea præſumptio. Lanfranc.de Arriadno.de probationibus.numero 31.fol.35.Tomo quarto.
Declaratio,& interpretatio ſpectat ad iudicantem.Ludouic.Bolo. de indulg.nu.82.f.146.T.14.
Defectus ex capite iniuſtitiæ ſanatur,& quo caſu.Io. Stafil.ſemper commiſſionibus ex literis iuſtitiæ. verbo, in primis igitur ſciendum eſt.nur46.f.292.T.15.P.1.
Diffinitiuæ vim dicitur habere ſecundum aliquos ſententia lata ſuper ſpolio attentato.Rober.Lancel. de attent.P.3.c.28.nu.33. fol.446.Tom.5.
Licèt alij contra ſenſerint.ibid.nu.34.
Solutio colligitur.ibid.nu.35.
Tunc autem huiuſmodi ſententia dicitur habere vim diffinituę,quando fuit principaliter, ſecus ſi reuocatio fuiſſet incidēter propoſita.ibid.num.36.
Vel interlocutoriæ,an confirmatio vim habeat. Ioan. Bertach.de Epiſcop.verbo, vltimo de cauſa.numero ſecundo, fol.320. Tomo 13.Par.2.
Vim habet,& executionem paratam guarentigiæ inſtrumentum. Stepha.Coſta.de Ludo.articu.5.princ.numero 3.fol.168. Tomo ſeptimo.
Diuiſio.Franc.de acceptand.de ſentent. diffin.& interlocuto.nu.5. fol.3.Tom.5.
Effectum vendens aſſeſſor,vel alius punitur pœna fuſtigationis.Paris.de Puteo. de ſindic.verbo,corruptio.nume. duodecimo,fol. 258.Tomo 7.
Effectus in interdicto,vti poſſidetis, eſt, vt aduerſarius compellatur deſiſtere a turbationib. Virg.de Bocc.de interdicto.vti poſſidetis.c.17.nu.9.f.310.T.3.P.2.
Maximus eſt,quoniam de non iure facit ius,inter quos lata reperitur,tranſitquè in iudicatum,etiam ſi lata ſit contra ius litigatoris dummodo non feratur contra ius ſcriptum. Tancretus de ordine iudiciorum.lib.4.de ſenten.diffin.ibi de effectu ſententiæ. fol.68.Tom.3.P.1.
Non extenditur ad augumentum accedens rei limitatæ, Albert. Brun.de augmento,&c. concluſ.6. princip.numero primo,folio 358.Tom.17.
Et rei iudicatæ,exceptio poteſt opponi in interdicto,vti poſſidetis, quia æquiparatur exceptioni dominij probati ex partis confeſſione.Virg.de Boccat.de interdic. vti poſſid.cap.5.nume.4.& 5. fol.305.T.3.P.2.
Executio a die recitationis poſt decem dies, non reuocatur per viā attentati.Hieron.Manfred. de attenta.Par.5. numero ſexto, fol. 233.Tomo 5.
Aduerſus quam fuit petita reſtitutio in integrum ad appellandū non reuocatur per viam attentati, etiam ſi ille fuerit poſtmodū reſtitutus.Robert.Lancello.de attent.Par.2.c.12.limit.50.nu.23. fol.378.Tom.5.
An fieri debeat exceptione nullitatis oppoſita, ſi conſtet de ea, Ioan.Ferrar.de appellationibus libro quinto,cap.3. nume. 340. fol.81.Tom.5.
An retardanda,ſi ſimus in confeſſo,& conuicto. Quint.Mandoſ. de inhibit.q.97.nu.2.f.108.T.5.
An ſpacio annorum.30.ſummoueatur.Iac.Nouel.de iure protho miſeos §.8.& 9.nu.50.f.46.T.17.
An tranſeat in hæredem.Sebaſt.Mont.de inuenta.nu.103.in præfatione.f.204.T.8.P.2.
Contra hæreticum redeuntem,& conuerſum, ad quem ſpectet, videbis in forma procedendi contra inquiſitos de hæreſi. rubr. de executione ſententiæ in crimine hæreſis.nu.2.f.421.Tom.11. Par.ſecunda.
Obſtinatum relapſum,& traditum brachio ſeculari, ad quē ſpectet.ibid.nu.1.
Receptatores, fautores, & defenſores hæreticorum pertinet ad inquiſitores.ibid.nu.5.
Coràm quo iudice petenda.Pet.Rebuf.de priuil.ſchol.priuil.20. nu.7.f.38.T.18.
Dicitur fieri iuſtè a qua appellatum non fuit.Anton.de Canar.de executione inſtrum.nu.48.f.42.T.5.
Differtur,quando præiudicium eſt irreparabile.Quint.Mandoſ. de inhib.q.74.nu.11.f.103.T.5.
Et inſtrumentum in forma cameræ a pari procedunt.Quint.Mādoſ.de inhib.q.49.nu.2.f.95.T.5.
Facta pendente appellatione retractatur.Phil.Franc.de diſputat. petitorij poſt.num.25.f.328 T.3.P.2.
Poſt appellationem vnius ex conſortib. dicitur attentata, & venit reuocanda,etiam reſpectu aliorum conſortum.Robert.Lancel de attent.P.2.c.12.ampliat.12.nu.4.f.353.T.5.
Fieri poteſt appellatione deſerta, etiam ſi ſuper deſertione non pronuncietur.Rober.Lancel.de attent.P.2.c.12.ampliat.1.n.35. fol.350.T.5.
Dummodo ſimus in iudice ordinario.ibid.nu.36.
Secus in delegato.ibi.nu.37.
Etiam ſi eſſet deſerta appellatio per lapſum terminum hominis.ibid.nu.38.
Quòd procedit,tàm in appellatione a diffinitiua, quàm interlocutoria.ibid.nu.39.
Et tàm per iudicem ordinarium, quàm delegatum. ibidem numero 40.
Fieri poteſt etiam die feriato.Lanfran. ab Arriadno.de citationibus.nu.19.f.59.T.3.P.2.
Item in alieno territorio ad imploratoris literas.Io.Ferrar.de appellat.lib.5.c.5.nu.378.f.83.T.5.
Item pendente nullitate principaliter petita ſecundum Doctores,qui hic allegantur. Rober.Lancello.de attenta.P.2.c.17.nu. 27.f.395.T.5.
Quod procedit,tàm de iure ciuili,quàm canonico.ibid.nu.28.
Et videtur communiter teneri,vt ibi.nu.31.& 32.
Et huic opinioni,tanquàm veriori, & communiori adhærendū eſt,vt ibi.nu.38.
Impeditur per appellationem a tertio pro ſuo intereſſe interpoſitam.Robert.Lancello.de attent.P.2.c. 12.ampliatione.14.nu.2. fol.354.Tom.5.
Etiam ſi iudex ipſi appellationi non detuliſſet.ibid.nu.3.
Item impeditur per exceptionem falſitatis.Petr. Foller. de contrac.cenſuarijs verbo, vt vides diſertiſſimè lector.num.3.fol.159 Tom.6.Par.2.
Item quando de illius iniquitate conſtat per confeſſionem partis,quæ ſit clara. Rober. Lancel.de attent.Par.3.c.24.q.1.nu.70. fol.429.T.5.
In criminalibus ob vtilitatem ppblicam,maiorem habet rationē, quàm in ciuilibus. Anton.de But.de notorio.artic.4.numero 54 fol.56.Tom.4.
In materia feudali qualiter ſit facienda.Iac.de S.Georg. de feud. in verbo,& dicti vaſalli.nu.39.f.224.T.10.P.1.
Iudicis delegati,quando impediatur.Ioan.Ferrar. de appellat.libro 5.c.5.nu.374.f.83.T.5.
Non ad delegatum, ſed ad ſuperiorem ſpectat Greg.de Magal. de ſecur.& ſaluocond.P.1.nu.59.f.234.T.11.P.1.
Non debet,nec poteſt impediri,vt executor cognoſcat, an ſit iuſta,vel iniuſta ſententia. Guid. de Suz.de ord.iud.nume.137.fol. 39.Tom.3.P.1.
Neque in executionis præiudicium falſi exceptio debet admitti.ibid.nu.138.
Non eſt differenda, licèt appelletur, quando ſumus in caſu, quo ius appellationem reijciat Bern.Comin.Lucerna Inquiſit.hęret. prauit.col.2.cir.med.nu.2.f.337.T.11.P.2.
Non fit,lite pendente ſuper reſtitutione in integ.Quint.Mandoſ. de inhib.q.107.nu.3.f.110.T.5.
Non Poteſt fieri contra tertium poſſeſſorem.Petr. Foller.de contrac.cenſuar.verbo,tanquàm aduerbium.nu.22.f.158.T.6.P.2.
Non retardatur in criminalib.ob pendētiam appellationis,quando periculum eſt in mora.Rober. Lancel.de attent.P.2,cap.12. limit.43.num.8.f.376.T.5.
Etiam ſi appellatio fuerit ex iuſta cauſa interpoſita.ibid.nu.9.
Nec per appellationem interpoſitam a iudice, a quo non poteſt appellari.Rober.Lācel.de attē.P.2.c.12.amplia.4.n.18 f.352.T.5

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd obſeruatur etiam in magna curia Neapolitana, vbi in criminalibus appellatio interpoſita non retardat executionem aliquo modo.ibid.nu.19.

Nec per ſupplicationem principi porrectam. Hier.de Mõte de finib.regund.c.108.nu.14.f.358 T.3.P.2.

Nec ſi confeſſus, & conuictus appellet ſecundum communem opinionem,immo peccaret iudex,ſi illam admitterer, ſecundũ aliquos.Robert.Lancellot.de attenta. Par. 2.c. 12.ampliat 4.nu. 12.fol.352.Tom.5.

Officio iudicis,petenda eſt.Odofred.de ord.iud.nume.67.ſol.33. Tom.3.Par.1.

Petita ante petitam reſtitutionem in integrum non retardatur, ob pendentiam reſtitutionis in integrum.Robert. Lancellot.de attent.P.2.c.16.nu.49.f.393.T.5.

Poteſt fieri etiam poſt appellationem in poſſeſſorio ſecundum Baldum in l.2.C.de epiſcopali audientia.col. fin. verſiculo.vltimo quæritur.Hier.Manfred.de attentat. lib. 2.concluſione 200. fol.252.Tom.5.

Et de executione ſententiæ reuocanda per viam attentatorum, vide ibid.concluſ.358.f.254.T. eod.

Poteſt impediri per compenſationem. Sebaſt. Medices. de compenſatio.q.25.nu.10.f.264.T.6.P.2.

Quinimo in eius executione poteſt opponi compẽſatio. Sebaſt. Medic.eod.tit.P.2.q.10.nu.4.f.269.T.& P.eiſd.

Et ita executio impeditur.ibid.& q.25.eod.tit.nu.2.fol. 271.& q.31 nu.9.f.272.T.& P.eiſd.

Qualiter fiat contra hæredem.Pet.Foller.de contract.cenſuarijs. verbo.Tanquàm aduerbium.nu.14.f.157.T.6.P.2.

Quare in loco alterius fieri prohibeatur. Ant.Roſelli.de indulgent.nu.224.& 225.f.153.T.14.

Quæ nulla eſt, reuocari poteſt nullitate probata. Lanfranc. de Ariad.de probationib.nu.4.f.34.T.4.

Quot modis fieri, & peti poſſit. Bapt. de ſancto Blaſ.de actio. & eius natura centur.2.actione 171.nume.71. fol. 55.Tom.tertio, Par.ſecunda.

Quot modis imploretur.Fran.Curt.de iureiuran.propter calumniam in omnib.cauſis.nu.13.f.130.T.3.P.2.

Retardatur per conceſſionem reſtitutionis in integrum, cũ clauſula prout de iure, etiam ſi adhuc non fuiſſet obtenta. Robert. Lancellot.de attenta.P.2.c.4.nu.222.f.306.T.5.

Limita duobus modis,vt ibi.nu.223.& 224.

Si fit,debent primo capi ea,quæ habent faciliorem expeditionẽ. Guliel.Redoan.de rebus eccleſ.non alienan.rub. 18.nu.96. fol. 423.Tom.15 Par.2.

Si impediretur prætextu nullitatis, principaliter propoſitæ,eſſet quodammodo dare executionem ſententiæ, non dum latæ, vt ibi declaratur.Robert.Lancellot.de attent.Par. 2.cap. 17. nu.19. fol.395,Tom.5.

Suſpenditur per appellationem. Laur. de Rodulf. de vſur.P.2.q. 130.nu.18.fol.34.T.7.

Validæ fit,pendente reſtitutione in integrum,quando inſurgit,& præcedit calumniæ præſumptio,quæ hoc facit, & operatur, vt valida ſit ſententiæ executio.Robert.Lancellot.de attent.Par.2. c.4.limit.4.f.327.nu.4.T.5.

Vbi eſt irretractabilis,tunc non fit,nec fieri debet,etiam ſi ſumus in caſu,in quo aliàs, reſtitutione pendente poſſet executio fieri. Robert.Lancellot.de attent.Par.2.capitu. 18.numero 134. folio 402.Tom.5.

Prout eſt carceratio,vel tortura,vt ibi nu.135.

Quia hoc caſu indiſtinctè executio retardatur ſecundũ aliquos. ibi.nume.136.

Vel eſſemus in executione ſentẽtiæ in aliquo caſtro in expugnabili,& difficili ad recuperandum,vt ibi.nu.137.

Executionem ad impediendam,poſſunt deduci attentata per modum exceptionis.Hier.Manfred.de attent.Par. 8.nu. 29.f.238.& lib.2.eod.tit.concluſ.98.f.249.T.5.

Ad impediendam,quæ exceptiones poſſent opponi. Guido de Suzaria de ord.iudiciorum nu.144.f.39.T.3.P.1.

An,& quando exceptio nullitatis impediat. Io.Staphil.ſuper cõmiſſionib. & literis iuſtitæ verbo,in primis igitur ſciendum eſt. fol.293.nu.69.T.15.P.1.

An impediat inhibio a iudice cauſæ reſtitutionis in integrum. Quintil.Mandos. de inhibitionib. quæſtio.107. numero 1.folio 110.Tom.5.

An impediat iudicis inhibitio, cui commiſſa eſt cauſa nullitatis inſtrumẽti in forma cameræ.Quintil.Mandos. de inhibitionib. q.49 nu.1.fol.95.T.5.

Impedit beneficium reſtitutionis. Io. Maurit. Bollan.de reſtitutio.in integrum c.32.nu.9.f.123.T.5.

Quod procedit etiam ſi incidenter fuerit petitum ex ſententia Bart.quam author.limitat.ibi eod.titu.capitu.136.nume.7.folio 148 Tom.eod.

Impedit inhibitio emanata a iudice nullitatis principaliter propoſitæ.Robett.Lancellot.de attent.Par.2.cap. 17. nume.63.fol. 396.Tom.5.

Præſertim,quando nullitas conſtat notorie ex actis, vel incontinenti probari poſſet ſecundum aliquos.ibi.nu.65.

Licèt aliqui contrarientur.vt ibi.nu.64.

Impedit nullitatis exceptio.Gondiſſal.de hæret.q.19.num.7.fol. 39.Tom.11.Par.2.

Impedit reſtitutio in integrum, etiam ſi incontinenti non probetur,niſi ſubſit timor calumniæ.Fran.Herculan. de attent. c. 23. nu.15.fol.270.Tom.5.

Sed non pendentia reſtitutionis in integrum, neq; abſolutionis a iuramento impediet executionem inſtrumenti. ibid.nu.16.

In criminalibus iudex omni ingenio, quo poteſt debet diferre executionem.Robert.Lancellot.de attent.Par.2.c.12. ampliat.4. nume.2.fol.352.Tom.5.

Non habet impedire nullitas, quando requirit altiorem indaginem.Ambros. de vignat. de vſur. capitu. ſalubriter. nume.141. fol.60.Tom.7.

Non impedit exceptio,de qua cognoſcitur, ſed tamen quò ad ea cognoſcatur petens executionem ſatiſdat.Io.Ferrar. de appellationib.lib. 5.c.3.nu.341.& 342.f.81.T.5.

Non impedit nullitatis exceptio, quando ſententia ex forma ſtatuti habet executionem paratam.Io. Bertach.de epiſcopis. 5. P. quarti libri.nu.56.f.350.T.13. P.2.

Niſi nullitas ſit euidens.Lanfranc.de Arriad.de exceptio. num. 10.fol.103.Tom.3.Par.2.

Non impedit petitio reſtitutionis,ſi quidem cepta iam executione,fuerit implorata.Ioan.Maurit. Bolla.de reſtitutione in integ. c 423.nu. 5.fol.210. T.5.

Non poteſt is impedire, aduerſus quem tres conformes ſentẽtiæ latæ ſunt.Feder.Schench.de ſent.& re iudicata nu. 38.f.3.T.5.

Non retardabit falſi exceptio.Guido Pap. de compulſo. literis.q. 17.nu.1.fol.72.T.3.P.2.

Non ſuſpendit appellatio.quàm conſtat euidenter non eſſe recipiendam.Federic.Schench.de appellationib.nu.23.f.56.T.5.

Patitur incontinenti appellationis deſertor, non expectato tempore,quod condemnatis datur.Troyl.Maluit.de canon.SS.dub. 3.§.32.fol. 100.Tom.14.

Poteſt quilibet populo impedire, vbi delinquens condemnatus, eſſet inſignis artifex,vel roboris inſueti. Bartho. Tegij.trac.crim. P.14.nu.8.f.19.T.11.P.1.

Immo delinquens huiuſmodi propter inſigne aliquod artificium, vel robur, poteſt conſulto principe,impunitus dimitti. ibi.nume.eod.

Quæ exceptiones impediant. Io. Ferrar.de appellat.lib. 5.nume. 358.360.361.364.387.& 388.f.82.T.5.

Regulariter retardat nullitas propoſita per modum excipiendi. Franc.Hercul.de attent.c.23.nu.5.& nu.8.f.269,T.5.

Et quid ſi proponatur per modum actionis.ibid.

Et quomodo prima procedat,& ratio.ibid.nu.6.

Et de his multa ibid.

Et quod nullitas per modum actionis propoſita,huiuſmodi executionem non impediat, & ſi incõtinenti probetur.tradit idem Franc.Hercula.eodem titu.de attent. cap.13.numero 14.fol.264 Tom.eodem.

Licèt ſecus ſi proponatur per exceptionem.ibid.vt ſupra.

Retardare ſolet nullitatis exceptio contra ea oppoſit.Rober.Lancellot.de attent.Par.ſecunda,cap.17.nume.47.f.396.T.5.

Et iſta eſt communis opinio,vt ibi nu.49.

Retardat excommunicationis exceptio.Rober.Lancel. de attent. Par.3.c.24.q.3.nu.6.f.429.T.5.

Secundum aliquos non retardat inhibitio emanata vigore appellationis per confeſſum, & conuictum interpoſitæ.Robert. Lancellot.de attent.Par.ſecunda,cap. 12.ampliat.4. nnmero 14.fol. 352.Tom.5.

Neque appellatio in criminalibus, vbi periculum eſt in mora. ibid.num.16.

Immo ratione periculi, poteſt iudex exequi, & deinde proceſſum ſcribere.ibid.nu.17.

Executioni æquiparantur inſtrumenta executionẽ paratam habentia a lege municipali.Paris.de Put.de reaſſump. inſtrumentorũ. rub.19.nu.23.f.42.T.4.

Obſtat appellatio.Io.Ferrar.de appellationib. lib.5.c.4.num.357. fol.82.Tom.5.

Executionis exceſſus in appellatione debet exprimi in ſpecie.Hiero.Manfred.de attent.P.8.nu.32.f.238.& lib.2.eo. titu. concluſ. 100.f.249.T.5.

Simplex petitio,an excludat reſtitutionem in integ. Quint.Mandoſ.de inhibit.q.107.nu.5.f.110.T.5.

Executori,legis,vel ſtatuti,ſiue banni,quid obſeruandum. Alberi. a Roſat.de ſtatut.lib.4.q.18.nu.4.f.68.T.2.

Ferendæ forma ſuper deſtructione domus, in qua hæretici conuenientes conſolationem fecerunt.Zanc. Vgol.de hæret.c.41.nume.5.f.269.T.11.P.2.

Et ex quibus hæc forma probetur.ibid.nu.6.

Formula in cauſa attentatorum.Rober.Lancel. de attent.P.3.ca. 28.nu.155.f.449.T.5.

In calculo multi opinionem mutarunt.M.Ant.Cucch. de morat. præſcriptione.nu.120.f.204.T.17.

Fides eſt facienda per publicum inſtrumentum.Rober.Lancel. de attent.P.2.c.12.limit.50.nu.159.f.380.T.5.

Forma contra adiurantes. Gondiſ. de hæret. quæſt.20.nu.9.fol.40. Tom.11.Par.2.

Contra relapſum,vnde ſummi poſſit.Iac.Siman.de cathol.inſtit. ti.60.nu.7.f.197.T.11.P.2.

In cauſa reuertentis conuerſi.in forma procedendi contra inquiſitos de hæreſi. rub.de ſentent.inquiſitorum.num.2.fol.421.Tomo 11.Par.2.

In hæreticum ferendo.Franc.Squilacen. de fide cathol.c.44.n.1. fol.6.Tom.14.

Qua ſuſpecto, ſeu redeunti pœnitentialis pœna imponitur. Zanc. Vgol.de hæret.c.41.nu.8.f.269.T.11.P.2.

Quid ſi rediens relapſus fuerit.ibid.nu.9.

Quæ ſit ad libellũ ex interdicto, vnde vi latæ. Herman.Baren.de libellis formand.libell.93.nu.2.f.100.T.3.P.2.

Quæ ſit qua viuens hæreticus condemnatur. Zanc. Vgol.de hæret.c.41.nu.1.f.268.T.11.P.2.

Et quibus iuribus dicta ſententia fulciatur.ibid.nu.2.

Fructus,eſt executio.Ioan.Bapt.Pontan.de ſpol. lib. quarto,cap. 1. nume.

Source : BIU Cujas

nume.59.fol.306.Tom.decimoquarto.
In executione numquid sit dandus libellus. Guido. de Suza. de ord.iud.nu.136.f.39.T.3.P.1.
In possessorio latæ fit executio etiam infra 10.dies datos ad appellandum.Rober.Lancel.de attent. Par.2.cap.11. numero 27.fol. 345.Tom.5.
Nisi fuisset in ea ordo iuris omissus.ibid.nu.28.
Nisi loquamur de iure canonico ibid.nu.29.
In principio,iudex nomen domini debet inuocare Henric. Bot.de synodo Episcopi.P.3.nu.3.f.384.
In prolatione,quæ solemnitas requiratur.Vital.de Camb.de clausu.verbo,sed an iudex.nu.4.f.415.T.18.
Instrumentum,nisi fuerit publicum,& in forma probante pro ea non præsumitur. Aymo.Crauet.de antiq.temp.P.2.num.57.fol. 146.Tom.17.
Interdicti,vti possidetis vigore, & rei iudicatæ, debet turbator cõpelli ad cessandum a turbatione,& etiam illius hæres. Virg.de Boccat.de interdicto vti possidetis. cap.17. numero 10.fol. 310. Tom.3.Par 2.
Non dicitur de nullitate in huiusmodi interdicto, vti possidetis. ibid.nu.22.f.311.T.eod.
Qualiter fiat restitutio possessionis in tali eodem interdicto.ibid. numero 21.
Interpretatio ad iudicem spectat. Alberic.de Malet.de testib.ca.4. nu.33.f.168.T.4.
Intimatio debet esse talis, vt per eam quis sciat eam latam, & etiã sic latam,quando fit intimatio per partem Robert.Lancellot.de attent.Par.secunda,cap.12.limit.50. numero 160.folio 380.Tomo quinto.
Secus si fieret intimatio authoritate iudicis,quia tunc sufficit tãtum intimare sententiam, esse contra se latam,licèt tenor nõ inseratur.ibid.nu.161.
Non videtur necessaria,quando pars haberet sententiæ, & tenoris illius aliunde notitiam,remissiuè. Rober.Lancel eo.ti.P.& c. ac limitat.nu.162.f.& T.eod.
Ius potest cedi.Rober.Lancel. de attent.P.3.c.22.numero 22. folio 422.Tom.5.
Etiam in executiuis,vt ibi.nu.23.
Latæ canon habet vim sententiæ hominis. Melch. Palaez tractatu maioratuum.Par.1.quæst.prima,numero 83.fol.343.Tomo 10. Par.prima.
Latæ contra defunctum,non potest fieri executio contra hæredem pendente dilatione confectionis inuentarij.Rolan.a Vall.de cõfectione inuentarij.verbo,quarta est vtilitas.nu.3.f.181.T.8.P.2. & verbo,sciendum quoque est.numero primo,fol.182. Tom.& Par.eisdem.
In interdicto,vti possidetis,qualiter fiat executio. Virg.de Bocca. de interdicto,vti possidetis.c.17.nu.20.f.311.T.3.P.2.
In possessorio potest fieri executio,etiam pendente appellatione, nisi subsequuta fuerit inhibitio.Rober.Lancel.de attent.P.2.ca. 20.ampliat.1.nu. 18.&19.f.409.T.5.
Sed beneficio iniustitiæ retractatur.idem Lancel.eo.tit.P.3.c.21. nu.31.f.421.T.eod.
Quemadmodum, & eodem modo reuocatur executio sentẽtiæ facta,pendente appellatione,quando appellans intra terminum præfixum non docuit de prosequutione,vt ibi.nu.30.
Et attentata pariter post appellationem a sententia iudicis,cuius fuerat onerata conscientia,vt ibi.nu.32.
Si fiat huiusmodi executio pendente tempore ad appellandum non dicitur attentata. idem Lancel.eo.ti. P.2.c.12.limit.25.n.12. fol.372.T.eod.
Nisi loquamur de iure canonico,vt ibi.nu.13.
In remedio l.fi.C.de edicto diui Adriani tollendo, appellatione pendente,executio non reuocatur,attentatorum priuilegio.Hiero.Manfre.de attent.P.9.nu.25.f.240.T.5.
In retinenda exceptio non parit exceptionẽ in recuperanda. Virg. de Boccat.de interdicto vti possidet.cap.5.numero 16.fol.305. Tom.3.P.2.
Super attentatis, an possit fieri executio post interpositam appellationem,antequàm sit inhibitum,sicut in interlocutorijs,an vero ab executione etiam pendente tempore ad appellandum,abstinendum sit,sicut in diffinitiuis.Rober.Lancel.de attenta.P.3. c.28.nu.10.f.445.T.5.
Sed facta executio in negotio principali non purgatis attentatis, est nulla,& inualida.idem Lancello.eod.tit. cap.30.num.38.fol. 454.Tom.eod.
Nisi hoc casu,in pẽdente reuocatione intentatorum prẽsumeretur calumnia.vt ibi.nu.39.
Neque executioni huiusmodi sententiæ latæ super attẽtatis præscribitur spatio.30.annorum, quando illa antea fuit cẽpta,licèt non fuerit finita.idem Lancel.eod.ti. Par.3.cap.23.num.94.fol. 426.Tom.eod.
Vim habet decretum cum causæ cognitione. Gondis. Villadieg. de leg.q.11.nu.69.f.267.T.13.P.2.
Notitiam non sufficit habere, & eam simpliciter latam fuisse, vt currat terminus.10.dierum, nisi etiam sciamus illius tenorem, & eam sic fuisse latam.remissiuè Rober.Lancel.de attent. Par.2 c.11.nu.49.f.346.T.5.
Notitia præsumitur propter temporis diuturnitatem in his casib. in quibus absens post notitiam habitam,tenetur appellare. Aymo.Crauet.de antiq.tempo.verbo,ex præmissis.Par.2. num.40. fol.145.T.17.
Nullitas causatur ex libelli ineptitudine.idem Crauet.eo.ti.& Par. nu.53.f.& T.eod.
Et an pro ea sententia possit præsumi.ibid.
Ex defectu mandati, non sanatur etiam refectis expensis.Io. Stafil.super commissionibus, & literis.iustit.verbo,in primis igitur. nu.31.f.293.T.15.P.1.
Prius in iudicio proposita principaliter per modum actionis, an impediat executionem postea petitam,& factam.Io.Guter.de contrac.iurat.c.2.nu.10.f.43.T.6.P.2.
Nullitatem quis cognoscet. Guido. de Suz.de ord.iud.nu.111.fol. 38.Tom.3.P.1.
Parlamentalis,executio non differtur propter inducias quinquennales concessas a Principe.M.Ant.Cuch.de morat.præsc.nume. 112.fol.204.T.17.
Priuatoriæ forma secundum Geminianum,qui dicit,quòd inquisitores, & Episcopi in eorum sententijs vtuntur verbis prout iacent,scilicet priuamus,& priuatos denunciamus,&c.& ista practica est tutior.Bern.Com.Lucerna inquisitionis hæret. prauita. nu.8.col.1.f.345.T.11.P.2.
Pro certitudine potest se ad acta referre,nõ tamen ad alia quæ sint extra processum.Sebast.Vant.de nulli.ex defectu processus,&c. nu.103.f.417.T.4.
Qualitas exprimi,debet,item,& qualitas appellantis, & nomen in appellatione,quando appellatur ab ea,non appellatio regulariter debet continere hæc omnia,sententię qualitatem,nomen appellantis,appellati,iudicis a quo,& ad quem, super quo,& causam,quare appellatur.Rober.Lancel.de attent.P.2.c.12.limi.50. nu.188.189.f.381.T.5.
Quæ sit forma in fideicommissaria hæreditatis petitione. Hermã. Baren. de forman.libel.libello.81.numero secundo,fol.99.Tomo 3.Par.2.
Ratione,quæ impugnatur, nullitatem opponens, excluditur,putà si opponat ad impediendum decretum, siue relaxationem sequestri,siue contra sententiam in consistorio Principis latam,vel ab eodem Principe confirmatam, vel opponatur contra sententiam,quòd ab alia sententia,quæ in rem transiuit iudicatam,cõfirmata fuit.Sebast.Vant.de nullit. sententiæ, & processus,&c. nu.21.22.23.&25.f.421.T.4.
Retractandę in causa matrimoniali duo remedia.Ioan.Brunel.de sponsal.& matrimo. concluf.35. numero 11.fol.39.limit.7. Tomo nono.
Retractatione, vel pro ea retractanda quando sit supplicandum. Nepos a Montalb.de excep.art. vigesimotertio, num.9.fol.119. Tom.3.Par.2.
Solemnitatem non interuenisse,acta an probent.Aymo.Craue.de antiq.temp.P.2.nu.54.f.146.T.17.
Solemnitati,an possint partes renunciare, præsertim quòd proferatur sine scriptis,& alijs,&c. Sebast.Vant.de nullit.ex defectu processus,&c.nu.13.f.416.T.4.
Transactæ in iudicatum, ne fiat executio non potest iudex meræ nullitatis inhibere secundum aliquos.Rober.Lancel.de attenta. Par.2.c.21.num.64.f.406.T.5.
Licèt contrarium videatur verius, quod immo iudex nullitatis inhibeat.ibid.nu.65.
Nisi nullitas opponatur contra tres conformes,vt ibid.nu 66.
Nisi altiorem requirat indaginem.ibi nu.67.
Validitas,an a futuro euentu pendeat. Vital.de Camba.de clausu. verbo,nil nouari relatione seu consultatione pendente nume.8. fol.388.T.18.
Vel instrumenti executio, si petatur, an finiatur intra 20.dies statuto stante,quòd instantia finiatur cursu tacito.Ant.de Cana de execut.instrum.nu.71.f.44.T.5.
Verba(declaramos al dicho fulano por hombre hijo dalgo) denotant ius nobilitatis,& immunitatis esse reale.Ioan.Arz.de nobil. Hispan.&c.c.9.nu.7.f.232.T.16.
Distinguuntur propter necessitatem.Sebast.Med.de fortuit. casibus.P.1.q.6.nu.54.f.202.T.7.
Intelligi debent secundum quod iudex de iure pronunciare debebat.Steph.de Federic. de interpretatione iuris.numero 7. fol. 219. Tomo 1.
Noueris te subiacere excommunicationi, an sint latæ sententiæ. Ioan.de Ligna de censura ecclesiast.§.24.uumero 3.fol.321. Tomo decimoquarto.
Possunt mutari, consensus nunquàm. Vital. de Camba. de clauf. verbo,sed an iudex nu.11.f.415.T.18.
Quomodo intelligenda.Fabia.de Mon.de emp.& vend.q.6.princi.nu.43.f.61.T.6.P.1.
(Ser hombre hijo dalgo) denotant proprietatem, & essentiam. Ioan.Arz.de nobilit.Hispan. &c.cap.9.numero sexto,folio 232. Tomo 16.
Sunt strictè intelligenda.Fabian. de Mont.de empt.& vend.q.2. prin.nu.6.f.39.T.6.P.1.& And.Alc.de sing.certam.in conf.Maria.Soc.iunio. incipiẽte dirigat dominus verba mea,ibi registrato.nu.41.f.306.T.12.
Idem de verbis decreti iudicis.ibid.
Verbo standum est.Paris de Put.de sindic.in verbo,an si iudex nume.1.fol.310.T.7.
Verbum significare firmam,& indubitatam responsionem. Anto. Maria Corati.de elect.opin,rub.quid sit communis opin.nu.19. fol.224.Tom.18.
Simpliciter prolatum,an referatur ad interlocutoriam,an ad diffinitiuam.Tanc. de Acceptand.de sent.diffin.& interlocut.n.45. fol.6.Tom.5.
Vim habere quodammodo videtur in effectu principis confirmatio,cũ causæ cognitione, partisquè citatione. Robert.Lancel.de attent.P.3.c.29.nu.69.f.451.T.5.
Habet,& rei iudicatæ,confessio facta in iudicio.Ioan. Bap Bouij. de statut.vrbis præscriptio. glo. vigesimasexta, numero 8. folio 198.Tomo 17.
Item,& guarentigiæ præceptum. Guido.de Suza.de instrumen.

guarentigiato

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

guarentigiato.nu.1.f.338.T.6.P.2.& Ant.Massa Galles.ad form. camer.oblig.P.1.q.2.nu.19.f.351.T.& P.eisd.
Item,& instrumenta guarentigiata.M. Ant.Bauer.de mora.P.2. nu.22.f.409.T.& P.eisd.
Item & præceptum iudicis factum cum causæ cognitione. Paris.de Put.de sindic.verbo,quia sępe.nu.3.& 5.f.299.T.7.
Non obtinet sola iudicis suasio.Feder.Schench.de sent.& re iudi cata.nu.34.f.2.T.5.
Obtinet electionis confirmatio, & ab ea debet appellari intra decem dies.Robert.Lancello. de attent.P. 2.ca.12.limit.50.num. 141.fol.380.T.5.& Ioan.Bertach.de episcop.P.4.2.prin. num.2. fol.320. T.13.P.2.
Vt habeat non sententia,inferior facere non potest.Gondis.Villadieg.de leg.q.11.nu.70.f.267.T.13.P.2.

Sententiæ casus datiui singularis, quis acquiescere dicatur, quid æquiparetur, quando standum, & quorum adhærendum sit.

*SENTENTIÆ acquiescere videtur,qui non appellat.Alberi.a Ro sat.de statut.P.2.q.153.nu.4.f.45.T.2.
Acta enuncianti,an stetur.Pet.Foller. de contrac.censuar.verbo,te nor enim,nu.14.f.122.T.6.P.2.
Æquiparatur iuramentum . Sebast. Medic.de compensationib.q. 25.nu.6.fol.264.T.6.P.2.
Decretum,secundum Baldum.Iod.de subhastationib. ca.2.num. 23.fol.78.Tom.6.Par. 1.
Transactio,& est cõtractus liberatorius.Fabian. de Mont.de emptio.& vendit.q.8.princ.nu.11.f.65.T.6.P.1.
Æquipollet pręceptum factum,cum causę cognitione.Ant.de Butrio.de notorio.art.2.post.nu.34.f.52.T.4.
Alicuius stare iurans, potest appellare ab ea, si in ipsa agrauatur. Ioan.Guterij de contractib.iurat.capitu.37.numero 25. fol. 83. Tom.6.Par.2.
Antiqua acta referenti,an sit credendum . Hier.de Mon. de finib. regun.c.104.nu.1.f.357.T.3.P.2.
Creditur absque alia distinctione.ibid.nu.3.
Arbitri est parendum, siue æque, siue iniquè.Vital.de Camba. de clausul.verbo,an reductioni.nu.3.f.448.T.18.
Infra quod tempus sit parendum.Guido. de Suza.de ord.iud.nu. 162.f.40.T.3.P.1.
Paretur metu pœnæ.Lanfran.de Oria.de arbit.4.patticula.num.6 fol.211.T.3.P.1.
Promittens minor sub pœna parere,non cadit in pœnam, si petat restitutionem in integrum,vel reductionem,&c.Georg. Natan. de Pactis.nu.53.in principio.f.32. T.6.P.2.
Standum est.Ioan.Monach.de defenso.iur. cõtra arbit.post.nu.1. fol. 123.Tom.3.Par.2.
Tamen non tenentur partes illam sententiam seruare, nisi vellint,si pœna non fuerit apposita in compromisso, vel iuramentum,quia tunc seruari debet.ibid.nu.3.
Et ea in scriptis est ferenda. ibid.nu.5.
Et quomodo hoc intelligatur . Marc.Ant. Blanc.de compromi. q.9.nu.26.f.192.T.3.P.1.
Statur,& non recurritur ab ea.Vital. de Camb.de claus. verbo,an reductioni.nu.58.f.453.T.18.
Et rei iudicatæ æquiparatur consilium decisiuum.Ant.Maria Coratij.de electione opinio.rub.qui Doctores faciant. &c. nu. 75. fol.231.Tom.14.
Iudicis reclamans post debitum tempus,tenetur probare aliter esse,quàm iudex asseruerit, si ex tali assertione velit arguere nullitatem.Aymo.Crauet.de antiquit.temp.Par. 2.numero 25.fol. 145.Tom.17.
Non potest renunciari expressè,licèt bene tacitè.Lanfran.de Arria. de probatio.nu.37.f.34.T.4.
Postquàm transiuit in iudicatum, de consensu partium. ibidem numero 34.
Pastoris,siue iusta,siue iniusta obediendum est.Io.a Capistra.Speculo conscient.nu.135.f.330.T.1.
Præsumitur acquiescere,qui intra 10. dies non appellat.Guido.Papa, de præsump.nu.120.f.304.T.4.
Quotiescunque non correspondet executio, sed eius modum superat,nulla est, & per exceptionem impeditur.Io. Ferrar.de appellat.lib.5.c.5.nu.365.f.82.T.5.
Semel parens per restitutionem rei, an si res iterum redeat ad cõdemnatum,possit iterari executio.Ant.Negus.de pignoribus,& hypothe.3.memb.6.P.prin.nu.44.f.248.T.6.P.1.
Vnius,cui vult,potest Episcopus,qui duos vicarios insolidum constituit,adhærere,quando illi contrarias protulerunt. Io. Bertac. de Episcop.P.5.quarti lib.num.69.f.351.T.13.P.2. & P.7.quarti lib.nu.20.f.357.T.& P.eisd.

Sententiæ casus nominatiui pluralis, quæ sint, & quales,& quid operentur miscellaneè considerate.

*SENTENTIÆ absolutoriæ in fauorem hæreticorum occultorum nunquàm transeunt in rem iudicatam, ex constitutione Pij. V. Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.60.nu.13.f.197.T.11.P.2.
Acceleratæ inconsultæ,& sine causa latæ, sunt fructibus immaturis assimilandæ.Ioan.a Gras.de arbore.iud.7. princ.num.11.fol. 28.Tom.3.Par.1.
Vt plurimum sunt odiosæ.Ant.de Butrio. de notorio. art.4.num. 13.fol.54.Tom.4.
Antiquæ iudicum incompetentium , quibus olim aliqui antiqui fuerunt nobiles declarati,an noceant, vel prosint in causis nobilitatis Ioann.Arz. de nobilit. Hispaniæ &c. cap.4. numero 2.fol. 249.Tom.16.
Arbitrorum,quibus casibus sine scriptis nudo verbo ferri possint. Ioan.Bapt.de arbit.c.15.nu.20.lib.7. f.272.T.3.P.1.
Censuræ,quæ dicantur. Io. de Gras. de substantial. procurat.verbo,cum literis absolutorijs.&c.nu.2.f.373. T.3.P.1.
Contra hæreticos descendentes ex iudæis, & ex Mauris, quomodo in Hispania proferebantur.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit. 60.nu.12.f.197.T.11.P.2.
Iura latæ sunt fructibus marcidis æquiparandæ. Io. de Gras.arb. iud.7.princ.nu.18.f.28.T.3.P.1.
Cum publicæ proferuntur aduersus hæreticos, quis ordo cum illis seruari soleat.Iac.Simanc.de cathol.institut.tit.60. nu.11.fol. 197.Tom.11.Par.2.
Demandantur executioni secundũ statuta loci.Quintil. Mandos. de inhibit.q.82.nu.27.f.103.T.5.
Diffinitiuæ dicuntur fructus iudiciorum . Io.de Gras.arbore iudiciali.in prælud.post.nu.4.f.22.T.3.P.1.
Et interlocutoriæ in figura iudicij ferri debent. Iac. de Arena.de præceptis iudicum.nu.1.f.34.T.3.P.2.
Sunt fructibus maturis comparandæ.Io.de Gras.arb.iud.7.prin. nu.1.fol.28.T.3.P.1.
Quinimo sunt ipsimet fructus. ibid.
Duæ conformes si latæ sint, petitio restitutionis in integrum non potest executionem impedire, si petens restitutionem cauere. Ant.de Canario,de executione instrum.nu.50.f.42.T.5.
Duæ diffinitiuæ contrariæ quando ferri possint . Lanfranc. de Arriad.de probatio.nu.36.f.34.T.4.
Duæ feruntur in arbitrarijs actionibus.Hier.de Mont.de finib.regund.c.69.nu.13.f.350.T.3.P.2.
Duæ Florentiæ faciunt rem iudicatam, sic etiam Romæ, & Senis. Quintil.Mandos.de inhibitionib.quęst.62.nume. 25. & 26.fol. 103.Tom.5.
Duæ in contrariam rationem ab eodem iudice latę ob earum conflictum,nõ constito,vtra fuerit prior, se innicẽ ellidunt. Christ. Roffiniacij.de benef. capitu.duodecimo, nume.34.f.266.T.15. Par.secunda.
Duæ requiruntur,vbi defertur iuramentum in litem, atque etiam in actionibus bonæ fidei,& quo casu,& quomodo feruntur, an vtraque sit diffinitiua. Phanutius de Phanutijs . de iureiurando in lite.P.2.c.5.nu.10.11.& 14.f.385.& 386.T.3.P.2.
Et opiniones,quę tenendę.Ioan.Bapt.Caccialup.de ludo. in prefatio.nu.26.fol.127.Tom.7.
Et processus qualiter ex iurisdictionis defectu regulariter impugnari cõsueuerint.Sebast.Vant.de nullit.ex defectu iurisdic.&c. nu 8.fol.386.Tom.4.
Excommunicati,nil valent.Beat.Ant.de excommuni. cap.76. nu. 19.fol.384.Tom.14.
Excommunicationis,interdicti,& suspensionis contra fratres prædicatores,& minores latę,sunt nullę, ob eorum priuilegium.B. Anto.de interdicto c.5.nu.13.f.341.T.14.
Factę in ecclesia non tenent,sed bene contractus. Fran.de Pla.de excommunica.§.30.nu.16.f.356.T.14.
In notulis descriptę in curia Romana debent apperiri iuxta decẽ dies,aliàs resoluuntur.Fran.Hercul.de attent.cap.13.numero 9. fol.264.Tom.5.
In quibus casibus non sunt conformes libello. Hier. de Mon. de finib.regund.c.101.nu.8.f.257.T.3.P.2.
Iuris solennitate carentes nomen sententiæ non merentur.Ioann. Hier.Alba.de potest.Papę,& concilij.nume.18.in princ. fol.66. Tom.13.Par.1.
Nobilitatis,quæ in personis prouincię Beticę feruntur, semper referuntur ad vsum locorum,& prouincię.Ioann. Arz de nobilit. Hisp.&c.c.4.nu.11.f.238.T.16.
Nullę executioni mandantur.Ioann.Staphil. super commissionib. & literis iustit.verbo,in primis igitur sciendum est.nume.68.fol. 292.Tom.15.Par.1.
Per falsos testes instrumẽta falsa,& probationes falsas latę, quibus equiparentur fructibus.Ioan.de Gras.arb.iud.7.prin. nume.29. fol. 29.Tom.3.Par.1.
Perempta instantia latę, fructibus a tempestate tactis equiparantur.idem Io.de Grassis.cod.tit.nu.30.f.T. & P.eisd.
Plures,quando latę essent,& non vna contra plures, tunc vnius appellatio non iuuat alios.Robert.Lancellot.de attent.Par.2.c.12. amplia.11.nu.10.11.& 12.f.354.T.5.
Si reperiantur conformes,iudex non tenetur. Amod. Iustin. de Castel.de sindic.nu.136.f.341.T.7.
Super vna re fieri non possunt, neque plura arbitria . Vital. de Camba.de clausul. verbo, Nunc subijciamus . numero primo, fol.412.Tom.18.
Prouisionales solent mandari executioni ex forma statuti Burgundię licèt ab eis prouocatum sit. Io. Maurit.Bol. de restitu.in integ.cap.393.fol.205.T. 5.
Quales sint, quę nunquàm quo ad effectum irretractabilem transeunt in rem iudicatam.Io. Brunel. de spons. & matrim. cõclus. 35.nu.17.fol.39.Tom.9.
Quando licitè proferantur, quas plerumque ferunt prouisores, seu executores in contradictores, & rebelles. Ioan. de Ligna.de cens.eccleśiast.§.25.nu.8.f.322.T. 14.
Quandoque nec sunt condemnatoriæ, nec absolutoriæ. Zanch. Vgol.de hęret.capitu.41.numero septimo,fol.269. Tom. vndecimo,Par.secunda.

Quę

Source : BIU Cujas

Quæ a iudicibus proferuntur, multis modis annullantur. Nepos. a Montalb. de exceptionibus. artic. 22. nu. 1. fol 118 Tom. 3. Par. 2.
Quæ sine appellatione rescinduntur, quæ sint. Ioã. Monac. de defenso. iure contra sententiam. nu. 9. f. 127. T. 3 P. 2.
Quæ sunt illæ, a quibus religiosi, si absoluunt, sunt excommunicati. Franc de Plat. de excommunicat. rub. de religiosis, qui absoluunt, &c. nu. 4. f. 353. T. 14.
Quædam sunt, quæ ius tribuunt, licèt sint iniustæ. Paris. de Put. de sindic. in verbo, an si senten. nu. 1. f. 311. T. 7.
Quibus remedijs sint executioni mandandæ, & qualis ordo seruari debeat in ipsis sententijs exequendis. Io. de Gras. arb iud. rub. de executione sententiarum. nu. 1. & 2. f. 29. T. 3. P 1.
Ritè, & rectè latæ, sunt fructibus maturis comparandæ. idem Ioã. de Gras. eo. ti. nu. 31. f. 29. T. & P. eisd.
Sine iuris ordine latæ, fructibus deformibus assimilantur. idem Io. de Gras. eo. ti. nu. 14. f. 28. T. & P. eisd.
Tot sunt, quot sunt illius capita. Rober. de Lancel. de attent. Par. 2. c. 12. limit. 2. nu. 11. f. 360. T. 5. & Alberic. a Ros. de stat. P. 1. q. 135 nu. 2. fol. 19. T. 2.
Tres conformes in contradictorio iudicio, cuius sint effectus, & quando duæ sufficiant. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 2. nu. 150. f. 158. T. 13. P. 2.
Tres in causa attentatorum latæ, præsupponunt appellationem. Rober. Lancellot. de attent. Par. 3. ca. 28. numero 47 fol. 447. Tomo quinto.
Vel mandata, vel ordinationes, quomodo in concilio formari debeant. Gondis. Villadieg. de leg. q. 10. nu. 31. f. 269. T. 13. P. 2.
Venales, & ex gratia, vel inimicitia latæ, quibus fructibus sint comparandæ. Io de Grassis, arbo. iud. 7. princ. numero 28. fol. 29. Tomo 3. Par. 1.
Nullæ sunt. Gul. Duran. de modo gen. concil. celeb. rub. 67. nu. 2. fol. 170. T. 13. P. 1.
Venetorum non transeunt in rem iudicatam. Io. Crot. de testib. forma in testium examinatione, &c. nu. 193. f. 224. T. 4.

Sentẽtiam quis dicere possit, vel interpretari, supplere, aut declarare, vel exequi, quando, & quomodo, & in quibus.

* SENTENTIAM a se latam iudex rescindere nequit, sed quo ad illam causam iudex esse desinit. Placent. de iud. titu. 20. si pro eo, quòd interest, &c. nu. 3. f. 96. T. 3. P. 1.
Ab arbitro latam, vt iudex sequatur, adigi non potest. Ioan. Maur. Bol. de rest. in inte. c. 39. nu. 1. f. 125. T. 5.
Aduersus, qualiter concedatur restitutio, quando de paupertate narratur. Io. Strafil super commissionib. & lit. iustit. verbo, dicendum est modò. nu. 45. f. 295. T. 15. P. 1.
Aliàs validam, iudex excommunicatus facit nullam. Lanfranc. de Arriad. de excep. nu. 15. f. 103. T. 3. P. 2.
Alienum, iudex absque imploratione non exequitur. Io. Ferrar. de appellat. lib. 5. c. 5. nu. 379. f. 83. T. 5.
Huiusmodi tamen sententiam magistratus requisitus exequi cogitur. ibid nu. 380.
An corrigere possit delegatus, seu mutare. Vital. de Camb. de clausul. verbo, sed an iudex. nu. 7. f. 415. T. 18.
An directò impugnet nullitatis exceptio. idem Vital de Camb eo. ti. causa si ita tibi constiterit. nu. 10. f. 374. T. eod.
An omnes arbitri, si plures fuerint vnius compromissi pronunciare debeant. Ioan. Bap. de arb. lib. 7. cap. 15. numero 23. folio 272. Tom. 3. Par. 1.
An ordinarij possint ferre de nocte. Iul. Ferret. de re naual. nu. 146. fol. 350. T. 12.
An possit dicere arbiter, si sibi non constat de meritis causæ. Marc. Ant. Blanc. de compromissis. q. 9. nu. 30. f. 193. T. 3 P. 1.
Emẽdare, vel mutare si errauit in ea. Io. Bap. de arb. lib. 7. c. 15. nume. 16. f. 272. T. 3. P. 1.
Ferre secundum voluntatem partium. M. Ant. Blanc. de compromis. q. 9. nu. 67. f. 199. T. 3. P. 1.
Et an noctis tempore ibi eadem. q. 9. nume. 47. fol. 194. Tomo & Par. eisdem.
Interpretari si in ipsa sententia scripserit, vel posuerit verba obscura. Ioan Bap. de arbit. libro 7. cap. 15. numero 17. fol. 272. Tomo & Par. eisd.
Pronunciare super duplo crescente in actione. I. Aquiliæ. M. Anton. Blanc. de compromissis. quæst. 9. numero 78. fol. 2. Tomo & Par. eisdem.
Supplere, seu declarare, item & corrigere, seu emendare. M. Ant. Blanc. eo. ti. & q. nu. 64. 199 T. & P. eisd.
An Princeps sine citatione ferre possit. Anton. Nicel. de gl. contrarijs. nu. 236. f. 205. T. 18.
An valeat arbiter dicere, vt partes adinuicem possint succedere. Marc. Anto. Blanc. de compromissis. ead. q. 9. nume. 88 folio 200. Tom. 3. Par. 1.
An videatur iudex suffulcire, vt porrò impugnari nequeat in pronunciando bene iudicatum, & malè appellatum. Ioã. Ferrar. de appellat. lib. 3. c. 4. nu. 219. f. 73. T. 5.
An vitiet actionis ineptitudo. Paris. de Put. de sindic. in verbo, an dictum. nu. 5. 8. & 11. T. 7. f. 308 & 309.
Expressio falsæ causæ. Ant. Nice. de gl. cõtrarijs. n. 376. f. 212. T. 18
Iudicis error. Vital. de Camb. de clausul. verbo, expleto errore. n. 7. fol. 413. T. 18.
Et quando. ibid. nu. 11.
Antequàm ferat iudex debet omnia rimari. Paris. de Put. de sindi. in verbo, an si iudex. nu. 1. f. 311. T. 7.
Antiquorum quod patres comederint vuas acerbas, & dentes filiorum obstupuerint seruatorem nostrum improbasse. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib 7. nu. 38. f. 203. T. 13. P. 2.
Arbiter, an ferre debeat secundum allegata, & probata, an verò secundum suam conscientiam. M. Ant. Blanc. de comprom. quæstio. 9. nu. 27. f. 193. T. 3 P. 1.
In scriptis ibid. nu. 42. f. 194. T. & P. eisd.
Quid si est causa parua? ibid. num. 23.
Quid si interlocutoria? ibid. num. 44.
Quid si est causa summaria, in qua proceditur summariè de plano? ibid. nu. 45.
Quid, si parres consentiant, quòd sententia feratur sine scriptis? ibid. num. 46.
Et an tempore noctis? ibid. num. 47.
Quid si in die sequenti expiraret compromissum? ibid. nu. 48.
Arbitralem exequuntur iudices ordinarij. Lanfranc. de Oria. de arbit. nu. 9. f. 207. T. 3. P. 1.
Archidiaconus, Episcopus, tanquam superior, an exequi possit. Io. Bertach. de episc. p. 5. quarti lib. nu. 55. f. 350. T. 13. P. 2.
Concilij præferri sententiæ Papæ, quando ad inuicem contrariantur, quomodo intelligendum. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 2. nu. 137. & 145. f. 282. T. 13. P. 1.
Condemnatoriam non potuit ferre Imperator, pro crimine læsæ maiest. contra Regem Robertum, quia non erat eius subditus. Hier. Gigas de crim. læsæ. rub. qualiter, & a quibus, &c. q. 4. nu. 1. f. 35. T. 11. P. 1.
Confirmare videtur qui non appellat. Iac. de Arena de præcep. iud. nu. 9. f. 34. T. 3. P. 2.
Confirmatam iudex primus exequitur, & non secundus. Ioan Staphil. super commissionib. & lit. insti. verbo, in primis igitur sciendum est. nu. 49 f. 292. T. 15. P. 1.
Contra dominum latam, tenetur procurator sibi domino denunciare, si ex causa ipse non vult appellare. Rob. Lancellot. de attent. p 2. c. 12. ampliat. 15. nu. 37 f. 356. T. 5.
Non est tamen facienda huiusmodi denunciatio per procuratorem, si dominus aliunde certior factus est de sententia. ibidem. numero 38.
Scientia idem operatur, quod denunciatio. ibid. num. 39.
Hæresis reos, Episcopus, aut Inquisitor solus proferre non potest. Iacob. Siman. de cathol. institut. titulo primo. nume. 27. fol. 120. T. 11. P. 2.
Laicum an iudex ecclesiasticus in rebus temporalib. mandare possit executioni. And. Barbat. de præstantia Card. q. 9. Basili. primę p. nu. 2. f. 82. T. 13. P. 2.
Se fert, qui de alio iudicat. Io. Franc. Paui. de visitationib. q. 3. primæ p. nu. 3. f. 181. T. 14.
Cordoralem in causa capitali, num possit iudex exequi, tempore ad appellandum pendente. Vital. de Camba. de clausul. clausul. innouari. nu. 16. f. 381. T. 18.
Criminalem in defunctum non ferri. Albert. Brun. de reb. dub. in princ. nu. 7. f. 349. T. 18.
Iniustam iudex inferior videns, eam exequi non debet, sed principi scribere, vt eam reuocet. Gondis. Villadiego, de legat. q. 14. nume. 65. f. 274. T. 13. P. 2.
Curtij de restitutione minoris esse prauam. & text. in l. nam & postea. §. si minor. ff. de iureiurando. in siniſtrum sensum detectum. Ioan. Maurit. Boll. de restitutione in in integrum. cap. 50. nu. 7. f. 128. T. 5.
De præsenti, & de futuro, quàm longe diferre Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 2. nu. 164. f. 159. T. 13. P. 2.
Debet proferre iudex cum deliberatione. Odofred. de ord. iud. nume. 55. f. 33. T. 3. P. 1.
Temperare iudex cui non liquet plenè de testis falsitate. Bald. circa materiam testium. p. 2. num 17. f. 71. T. 4.
Declaratoriam requiri locum esse regressui ob non solutam pensionum. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. nu. 472. fol. 197. T. 13. P. 1.
Delegatus, an super causa nullitatis possit reformare. Vital. de Camb. de clausul. verbo, sed, an iudex. numero 9. folio 415. Tomo 18.
Ferens, an legatum compellat, vt eam exequatur. Gondis. Villadiego de legatis. q. 8. nu. 15. f. 262. T. 13. P. 2.
Dicere non potest iudex inferior, præsente maiore magistratu. Sebast Vant. de nullit. ex defectu iurisd. &c. nu 138. f. 391. T. 4.
Diffinitiuam debet iudex in scriptis p, oferre. Paris de Puteo de sindic. in verbo, sententia. nu. 1. f. 307. T. 7.
Etiam princeps. ibid. num. 2.
Non licet Episcopo sine Inquisitore contra hæreticum proferre, nec eum diro carceri mancipare, nec tormentis subiicere. Gondis. de hæret. q. 8. nu. 4. f. 35. T. 11. P. 2.
Limita, & declara, vt ibi.
Non potest audire procurator nisi ad hoc fuerit constitutus. Nepos a Montalba. de exceptionibus. artic. octauo. nume. 9. folio 110. T. 3. P. 2.
Doctor diuersis temporibus mutans non dicitur sibi contrariari. Ant. Maria Coratij de electione opin. rub. qui Doctores faciant opinionem &c. nu. 29. f. 230. T. 18.
Eo die, quo iudex rulit, poterit supplere, si quid erratum est. Dinus de Mugillo. de præscriptionib. nu. 2. f. 50 T. 17.
Error non vitiat, quando reperitur in actis, ad quæ sententia, nec expressè, nec tacitè se refert. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu processus, &c. nu. 130. f. 419. T. 4.
Euadit conuentus actione personali fatendo debitum. M. Anton. Cucchus de mentien. circa process. nu. 47. f. 293. T. 3. P. 2.
Etiam paratus soluere. ibid. num. 51.
Et si confiteatur solum post litem contestatam. ibi. nu. 52.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et quæ sit differentia,an quis sit paratus soluere ante litem contestatam,an post.nu.53.

Et quomodo procedatur cõtra eum, qui neque vult soluere,neque confiteri,neque litem suscipere.ibid.nu.54.

Ex falso iuramento latam,nunquid poterit iudex ex officio inquirens contra periurum incidenter retractare. Phanut.de Phanutijs de iureiurando in litem.Par.3. cap.4.numero 5.fol.394. Tomo 3.Par.2.

Ex quocunque defectu nullam, reformare consueuit iudex appellationis.Sebast.Vant.de nullit. ex defectu processus,&c. num.8. fol.413.Tom.4.

Excommunicationis,an incurrat detinens clericum in custodiam publicam. Steph.Aufrer.de potestate seculari. super ecclesiast. perso.regula.3.nu.5.f.336.T.11.P.1.

Quid de percutientibus clericos de mandato prælatorum? an & ipsi excommunicationis sententiam incurrant?ibidem numero vndecimo.

Quid in percutiente eundem turpiter inuentum cum sibi propinqua?ibid.nu.20.

Diœcesani publicant contra exigentes datia, vel pedagia a personis ecclesiasticis pro proprijs rebus, quas non negotiandi causa deferunt.Mart.Laud.de fisco.quæst.185.colum.1.fol.5.Tom. duodecimo.

Incidit hæreticus,qui hæresim, quam corde concipit, verbo, aut scripto parit,licèt occultissimè.Iac.Siman. de cathol.inst.tit.42. nu.7.f.173.T.11.P.2.

Quid in hæretico purè mentali.ibid.nu.9.& 10.

Incurrunt recipiẽtes res ecclesiæ medio alienationis factæ a schismatico.Steph.Aufrer.de potesta.eccles.in prin. numero 40. fol. 128.T.13.P.1.

Quando volunt facere iudices quomodo dicatur.B.Ant.de excõ mun.c.74.nu.9.f.382. T.14.

Quinquaginta casibus quis incurrere potest ipso facto.Nic.Plou. de excommunic.in princ. numero octauo, fol.363.Tomo decimoquarto.

Exequi potest iudex a quo,appellante aliter nõ citato, si per ipsum appellantem intra terminum sibi præfixum non fuerit idem iudex a quo certificatus de prosecutione appellationis. Robert. Lancello de attent.Par.secunda,cap.12.limit.14. numero 5. fol. 368.Tom.5.

Quòd procedit etiam,si appellans ipse fuisset iusto impedimento detentus.ibid.nu.6.

Tamen huiusmodi executio retractari potest per viam iustitiæ, licèt non per modum attentati.ibid.nu.7.

Etiam appellatione pendente, quando sumus in notorijs in quibus interposita appellatio regulariter nõ suspendit iurisd. idem Lancellot.eodem tit.Par.& cap.limit.9.nume.secundo,& 3.fol. 366.Tom.eod.

Item appellatione pendente ab interlocutoria, & regulariter, valet executio.idem Lancel.eod.tit.P.& cap.limit.1.nume.10.fol. 358.Tom.eod.

Item contra administratorem loci pij condemnati ad reddendas rationes non obstante appellatione per eum interposita. idem Lancellot.eodem ti.Par.& cap.limit.19.numero secundo,f.370. Tom.eodem.

Item contra officialem in sindicatu condemnatum, quia a sententia sindicatus non potest appellari,nisi esset interlocutoria, & ita datur casus in quo ab interlocutoria potest appellari, vbi a diffinitiua prohibita esset appellatio.idem Lancel.eo.ti.P.& ca. limit.20.nu.2.3.4.& 5.f.370.T.eod.

Item & quando periculum est in mora, & deinde scribere processum.idem Lancel.eodem ti.Par.& cap. limit.43. numero 10. fol.376.Tom.5.

Iudici exequi volenti post appellationem interpositam potest impunè resisti.idem Lancel.eod.tit.P. & c.ampliat.20.nume 1.& 3. fol.357.Tom.eod.

Exequitur delegatus infra annum. Quint. Mandos. annales casus. nu.136.f.214.T.17.

Item subdelegatus.nu.137.

Ferre bene potest iudex ecclesiasticus, ex qua non venit principaliter sanguinis effusio, licèt ex post facto, & accidentaliter sequatur.Paul.Girlan.de relaxatione carceratorum q.5.nu.2.fol.348. Tom.11.P.2.

Debeat arbiter,an secundum eius conscientiam, & voluntatem, an verò secundum voluntatem a iure informatam.M. Ant.Blãc. de compromis.q.9.nu.18.f.192.T.3.P.1.

Ferendam, assessor qui indicat,an teneatur.Nic.Moron.de fide treug.& pac.q.110.nu.9.f.435.T.11.P.1.

Ferens iudex de consilio sapientis non excusatur propter consiliũ, quia non tenetur ipsum sequi,Catald.de Boncomp. de sind.nu. 43.f.353.Tom.7.

Iudex iniquam,a qua fuit appellatum,non tenetur,appellatione pendente,nisi ad sumptus litis, quia pars poterit consequi interesse coràm iudice appellationis. Amodeus Iustinus. de Castel. de sindic.nu.242.f.348.T.7.

Non citata parte,etiam tenetur, nec sufficit ad audiendam iudicis voluntatem.Amodeus.Iustin.eod.ti.numero 154.fol.342.Tomo eodem.

Vasallus aduersus dominũ,an,& quando feudum perdat.Vdalr. Zasi.de feudis.Par.10. numero 55.56.& 58.fol.319.Tomo decimo,Par.prima.

Fert iudex quandoque per verbum,videtur,nec propterea incerta redditur.Tyndar.de testib.c.5.num.11.f.149.T.4.

Fustigationis ferre,an possit iudex ecclesiasticus,& mãdare exequi per milites, & executores. Paul. Girlan.de relaxatione carcerat. q.5.nu.1.f.348.T.11.P.1.

Humaniorem amplecti in dubio debemus. Paris de Puteo de re milit.rubr.an vincens possit victo, &c. nume.13. folio 422. Tomo decimosexto.

Iam latam,an possit arbiter mutare dando nouã formam.Io.Bapt. de arbit.lib.9.c.15.nu.13.f.272.T.3.P.1.

In criminalib. potest iudex exequi ratione periculi, & deinde processum scribere.Robert.Lancellot.de attent.p.2.cap.12.amplia. 4.nu.17.f.352.T.5.

In fauorem absentis latam citatio annullat. And.Alciat.de singul. certam.in consi.Mariani Soci.in materia duelli incipiente,Durigat Dominus verba mea.ibid.regist rato,nu.37.f.306.T.12.

In mitiorem partem declinare in obscuris tutius est.Io.a Capistra. Speculo conscientiæ.nu.44.f.342.T.1.

Inefficaciter facit proferre locus inhonestus.Io.Ferrar.de appellat. lib.3.c.3.num.207.f.72.T.5.

Idem si prolata fuisset nefastis diebus.ibid. nu.208.

Iniquam si per dolum iudex tulit, grauius punitur, quàm si culpa lata. Amod.Iustin.de Castel. de sindic. num.129. folio 341.Tomo septimo.

Iniustam,an sit licitum redimere. Pau.Roman.de pensio.ecclesia. cap.6.num.19.f.369.T.15.P.1.

Et quod liceat redimere sententiam iniustam. Vide Guliel. Redoan.de simo.ment.p.3.cap.21.nu.11.f.98.T.15.P.2.

Si iudex tulerit propter metum, non tenetur. Paris de Puteo de sindic.in verbo,vtrum iudex. nu.1.f.307.T.7.

Videns iudex debet in executione supersedere. Paris de Puteo de sindic.in verbo,aut stetur.num.32.f.324.T.7.

Inquisitorum, quo in casu sentiant Igneus & alii, iudicem secularem exequi non deberet.Iac.Simanc.de cathol.institi.36. nu.8. fol.166.T.11.P.2.

Et ibi notatur Ignei temeritas,& procacitas.ibi.nu.9.

Inter alios latam,tertio siquidem non præiudicare.Pet.And.Gam. de auth.leg.delet.lib.6.nu.769.f.201. T.13.P.2.

Interlocutoriam suam.arbiter reuocare potest. Rober.Lancello.de attent. p.2.cap.12.limit.1.nu.17.f.358.T.5.

Non est necesse è scripto proferri.Franc.de Accep.de sent.diffini. & interlocut.nu.8.f.3.T.5.

Qua,se iudex pronunciauit incompetentem.idem iudex reuocare non potest. Guido papa,de appel.nu.53.f.59.T.5.

Suam quoties iudex reuocare possit. Alber.Brun. de reb.dubijs. rub.transeamus ad dubias dispositiones, &c. nume.2. fol. 367. Tomo 18.

Suam reuocare potest iudex etiam post inhibitionem quando illa non erat legitima,nec canonica. Robert. Lancellot.de attent. p.2.c.20.limit.1.nu.12.f.413.& limit.23.eod.cap.20. nu.1.2.& 3. fol.417.T.5.

Interpretari,cuius sit.Vital.de Camba.de clausu.verbo, iudex. nume.12.f.415.T.18.

Iudex ferre debet in scriptis,& eam legere. Iac. Gentil.de ord.iud. num.51 f.43.T.3.P.1.

Ferre non debet,donec plenè certioratus fuerit de negotio. Herman.Barens de forman libel.libello 29.num.3.folio 93. Tom.3. P.secunda.

Item nec ante horam.Amodeus Iust.de Castel.de sindi. nu.156. f.342.T.7.

Laturus,veritatem sequi,& legum rationes,& iustitiæ vestigia obseruare debet.Placent.de iudicijs tit.19. de senten. num.1. f.96. T.3.P.1.

Legum imperitus debet formare secundum consilium periti. Paris de Puteo de sindic.in verbo,iudex malè iudicans.nu.8.f.278. T.septimo.

Nullam videns, eam in criminalibus exequi non debet. Ant.Nicelli.de concord.gl.nu.157.f.198.T.18.

Qui dedit secundum vnam opinionem,an teneatur in sindicatu. Paris de Puteo de sindic.verbo,an si iudex.num.1.2.& 3.fol.280. T.septimo.

Qui fert falsam metu tyranni,an excusetur. Ant. Nicelli.de glos. contrarijs.verbo,denuo quæritur. numero 2.folio 183. To. decimooctauo.

Reuelans, quam laturus est,de falso tenetur. Ang. de Perus.additionibus suis,ad reprobationem testium.Iac.Ægidij.num.18. folio 75.T.4.

Iudicis,dici opinionem. Anto. Maria Coratij de electio.odin.rub. Quid sit communis opinio.num.17.f.224.T.18.

Ecclesiastici iniquam, iudex laicus executioni mandare non debet. Gondiss. de hæret.quæstio. decimanona.nume.8.folio 39. T.11.P.2.

In causa hæresis,an iudex secularis exequi teneatur,nulla de iustitia ipsius,facta cognitione,vel fide. Iac.Simanc.de cathol.institit. tit.36.num.4.f.166.T.11. P.2.

Iudicem secularem aliquando non teneri exequi,quorundam est falsa opinio.idem Simanc.eod.tit.nu.6.f.T.& P.eisd.

Laici, Episcopus,an teneatur exequi.Io.Bertach.de epis.p.5.quarti lib.uu.51.f.350.T.13.P.2.

Requirit omnis pœna. Franc. Sonsbe ad vsus fud. p.13.nu. 188. f.159.T.10.P.2.

Solet prouocatio suspendere.Io.Maurit.Bollan. de restit. in integ. ca.374.nu.1.f.202.T.5.

Iuris simili reclamantem non esse nullam,& cur.Constant.Roger. de iur.interpret.num.9.f.388.T.1.

Latam a Papa, vel inferioribus suis inferiori ab eo, vel eis retractare non permissum,nisi ex causis iuris.Pet.And.Gamb. de autho. leg.de lat.lib.10.nu.463.f.230.T.13. P.2.

Contra communem,esse ipso iure nullam.Ant.Maria Coratij,de elect.opinio. rubr. de pœna contra communem iudicantium. nnm.10.f.244.T.18.

Contrarium.

Source : BIU Cujas

Contrarium.ibid.nu.13.
Fallit,vt ibi nu.18.
Cum causa iniqua,& iniusta, quæ tamen aliàs secundum processum erat ferenda,an iudex,ad quem,debeat confirmare.Guido Papa. de appellation.nu. 2.f.58.T.5.
De expresso consensu Papæ non tollit generalis sententiarū non obstantia.Ioā.Stafil. de grat.expectat.&c.verbo,post prædictas clausnu 9.f.283.T.15.P.1.
Esse vel de proximo ferendam paria sunt. M.Anton.Cucchus.de morat.præscrip.nu.119.f.204.T.17.
Et esse in causa concluſum,sunt paria.Lancel. de attent.P.3.c.23. nu.20.f.424.T.5.
Iudex declarare potest.Henric.Bot. de synodo episcopi.P.2.n.79. fol.383.T.13.P.2.
Lata sententia iudex potest testificari ad animi sui declarationem.ibidem.
Negans appellatus,ipsius sententiæ quomodo priuabitur.Guido Papa. de appellation.nu.47.f.59.T.5.
Sine sapientis cōcilio a lege impositō, an sit necesse declarari nullam.Pac.Scala,de consapient.libro 4.cap.secundo,fol.347.Tomo 3.Par.1.
Laturus,excommunicationis præsertim,maturè procedere debet. Nicol.Plou.de excommunicatione.rub.de forma ferendæ excō municationis.nu.1.f.366.T.14.
Licèt possit Papa ferre in absentem,non tamen contra non omnino citatum,vel citatum ad locum non tutum. Card.Iacob.de cō cil.lib.7.artic.1.nu 96.f.303.T.13.P.1.
Maioris excommunicationis incurrunt inquisitores præter aliàs pœnas,quibus puniendi sunt,si hæreticos, vel suspectos nō coerceant,& innocentes infament.Iac.Siman.de cathol.inst.ti.34. nu.40.f.164.T.11.P.2.
Multum tempore debet iudex, quando procedit ex præsumptione.Gul.Redoa.de simo.menta.Par.4.cap.6.nn.46. & 54.fol.107. Tom.15.P.2.
Idem si procedit ex sola suspicione.ibid.nu.53.
Mutare in consilijs, nemini immediatum præiudicium afferre. Anto.Maria Corat.de elect.opin.rub.quid Doctores faciant.nu. 27.f.230.T.18.
Non potest iurans coràm nō suo iudice litigare.M.Ant.Bauer.de virtute,& virib.iuram.nu.28.f.366.T.4.
Vel emendare potest aliquando iudex.Nico. Valla.de reb.dub.in prin.post præfationem.nu.24.f.319.T.18.
Nemo dicere potest in causa propria,& si dixerit est nulla. Sebast. Vant.de nullita.ex defectu iurisdict.&c.numero 94.fol.389.Tomo quarto.
In causa tamen suorum prolata,valet.ibid.nu.97.
Non debet iudex exequi facere, vbi post ipsam sententiam condēnatoriam sibi de innocentia rei appareret, sed Principi id scribere debet.Hier.Gigas.de crim. lęsæ maiest.q.16.nume.3.fol. 42. Tom.11.P.1.
Non perimit exceptio inuentarij,aut elidit,quia est intentionis, & facti exceptio, quæ contra sententiam non venit. Matthe. Brun. de cessione bonorum.quæst.20.princ.num.secundo,fol.199.Tomo 3.Par.2.
Non potest exequi arbiter.Io.Ferrar. de appellationib.lib.5.cap.5. nu.376.f.83.T.5.
Ferre arbiter in ecclesia.Bap.a S.Blas.de arb.& arbit.q.50.nu.50. fol.307.T.3.P.1.
Secus in arbitratore.ibid.
Et quid in diebus feriatis.ibid.nu.64.
Non proferat iudex absque magna deliberatione. Placen.de iudicijs.ti.19.de sent.nu.3.f.96.T.3.P.1.
Non retractat error detectus in eam.Ambros.de Vigna.de vsur.c. salubriter.nu.137.f.60.T.7.
Immo quòd retractetur propter periculum animæ. ibidem numero 138.
Non vitiat conditio de præsenti, vel præterito etiam impertinens, nec conditio de futuro ad negotium pertinens prout si iurauerit te absoluo,&c.Sebast.Vant.de nullit.processus.numero 110. & 111.f.418.T.4.
Nullam,an possint partes ex se validare, vel facere quid semiplena probatio sit plena probatio ex pacto,vel conuentione.Iul. Ferre. de re nauali.nu.75.f.327.T.12.
Ferens iudex non facit litem suam, & quare.Ant.Maria Coratij. de elec.opin.rub.de pœna contra communem iudicantium.nu. 41.& 43.f.245.T.18.
Non reddit conditio de futuro impertinens,putà,si nauis ex.Asia venerit.Sebast.Vant.de nullit.processus,&c. numero 113.f.418. Tom.quarto.
Obtinens dominus contra vasallum suum,qui vasallus,lata sentē tia Titio concessit illud feudum, qui 30.annis possedit, an contra illum Titium sententia lata executioni sit mandanda.Ioann. Blanc.epit.feud.libro quarto, cap.1. numero 104.folio 234. Tomo 10.Par.1.
Pœnalem, quando delegatus exequatur.Ioan. Ferrar. de appellat. lib.5.c.5.nu.375.f.83.T.5.
Per interlocutoriam lis non finitur,nisi quando quis pronunciat se iudicem incompetentem.Quint.Mandos.de inhibi.q.114.nume.4.f.112.T.5.
Per pares latam quis exequetur.Ioan.Blanc.epit.feud.lib.4.c.1.nume.157.f.298.T.10.P.1.
Per se obtinens,si super ea cognosci patiatur,sibi præiudicat. Ant. Nicel.de concord.gl.nu.27.f.192.T.18.
Petens reduci ad arbitrium boni viri, & succumbens in ea,incidit in pœnam,si erat appositа.Guido. de Suza. de ord.iud.nu.149. fol.40.T.3.P.1.
Petere nequit executioni mandari procurator ad lites,& causas.Ioan.Bap.Caccialup.de debit.suspecto,& fugit.quæst. 2. nume.3. fol.149.T.3.P.2.
Potest episcopus legere per substitutum.Ioann.Anton. Rubeus Alex.de potest.procura.&c.num.240.flio 209.Toomo vndecimo. P.prima.
Ferre iudex in causa fiscali.Catald.de Boncom pag.de sindic. nume.134.f.358.T.7.
Iudex in causa proferre, etiam post lapsum termini instantiæ, si per statutum est impositа pœna iudici non sententianti intra certum terminum.Io.Guter.de actib. iudic.iurat.cap.5. num.11.folio 393.T.3.P.1.
Postquam iudex tulit, dicitur functus officio suo. Robert.Lancellot.de attent p.3.cap.23.nu.19.f.424.T.5.
Primam,si habuit attentans in fauorem, videtur excusandus a refectione expensarum si in secunda vel tertia instantia reportauit deinde sententiam contra.Robert.Lancellot.de attent.p.2.c.31. num.131.f.463.T.5.
Priuatiuam feudi, an possit pati vassallus post felloniam Domino factam furiosus effectus ex felonijs,& culpis præcedentibus.Iacob.de S.Georg.de feud.verbo,Dictiq; vassalli,&c.num.21.folio 212.T.10.P.1.
Proferens iudex,quando processus est nullus, non tenetur ad interesse.Paris de Puteo de sindic.verbo, quæro de quæstione facti. num.7.f.282.T.7.
Proferre an semper iudex teneatur in scriptis. Andr. Barbat. de Card.leg.de lat.quæstio.quinta. Basilica.nume.12.f.141.To.13. P.secunda.
Proferri per alium valet consuetudo,modò iudex,verbo,condemno,vel absoluo pronunciet.Rochus Curt. de statut.sectio.1. nume.17.f.351.T.2.
Profert ensis,qui inter duellantes est iudex. Iac. Castil. de duello. cap.11.nu.1.f.292.T.12.
Qua iudex decurionem relegandum pronunciauit, mutare non potest.Paul.Girl.de relaxartone carcerat. quæst. 6.nu.3. fol.348. T.11.P.1.
Quam daturus est iudex si parti declarat pœna falsi tenetur. Paris de Puteo de sindica. verbo, subijcio subtilem, &c. nume.7.folio 268.T.7.
Quando,& quo tempore iudex, a quo possit executioni mandare. Vital.de Camb.de clausul.claus.nil nouari.nu.11.& 15.f.380.& 381.T.18.
Falsa causa allegata vitiet.idem Vital.de Camb.eod.tit.verbo,expleto errore.nu.13.f.414.T.eod.
Possit arbiter iterū ferre, & super illa cogi. Bapt.a sancto Blas. de arbitr.& arbitrat. quæsti.quinquagesima.nu.46.& 48.folio 307. T.3.P.1.
Quis debet pferre de consilio aliquorum, intelligitur de maiori parte.Gondiss.de hæret.quæstio.vigesima. num.12. fol.40. T.11. P.secunda.
Quis pro se habuit, & petit illius executionē,an requiratur libellus,vel iudicis officium implorari debeat.Paris de Puteo de reas sumptione instrum.rub.19.num.26. f.42.T.4.
Qui exequitur illius authoritatem,intelligitur comprobare. Ioan. Hieron.Alban.de potest.Papę.p.secunda.num.211.fol.80.T.13. P.prima.
Qui falsam,& fidei contrariam pertinaciter defendit,hęreticus dicitur.Gondiss.de hæretic.quæstio.secunda.num.3. fol.33.T.11. P.secunda.
Qui habet,præfertur in petitorio, quando probationes sunt pares in possessorio. Vir.de Bocc.de interdicto, vti possidetis. cap.10. nu.13.f.307.T.3.P.2.
Qui pro se habet,dicitur habere victoriam.Matth.de Afflict.de iure prothomiseos.§.6.nu.16.f.16.T.17.
Qui pro se obtinuit, non potest rei sibi adiudicatæ possessionem propria authoritate capere, sed id iudicis authoritate facere debet.Christoph.Roffinia.de benefic.cap.23.num.5.f.276.T15. P.secunda.
Quis iudex possit executioni mandare.Guido de Suz. de ord.iud. num.140.f.39.T.3.P.1.
Reformare an possit iudex ad quem,ad petitionem appellati.Guido Papa,de appel.nu.79.f.60.T.5.
Repugnantem varietati opinionum, non esse nullam. Constant. Roger. de iur. interprætatione. numero 16. folio 388. Tomo primo.
Sanguinis, an legatus possit proferre remissiuè.Petr. Andr.Gamb. de autho.leg.de lat.libro octauo. num. 187. folio 213.Tom.13. P.secunda.
Si arbiter profert simpliciter, & est certum, quod sibi non constat de causa,quid iuris?M. Ant. Blacn.de compromissis. q.9. nu.31. f.194.T.3.P.1.
Si ferat arbiter vltima die compromissi, an valeat. M.Ant.Blanch. eod.tit.& q.nu.41.f.T.& P.eisd.
Si iudex dixerit super re,ad quam non est datus,erit nulla.Nepos a Montalb. de excepio.artic. vigesimosecundo. num.29. fol.119. T.3.P.2.
Protulit sine consilio assessoris, propter quod pars aduersa dicit eam esse nullam,& ille in cuius fauorem fuit prolata,petit in sindicatu expensas,& interesse ab ipso iudice,quia nulliter pronunciauit,quæritur,an teneatur.Paris de Puteo de sindic.verbo, dicitur in literis.nu.1.f.254.T.7.
Si nulliter arbiter tulit,an ei liceat iterum pronunciare. Io.Bapt.de arbit.lib.7.cap.15.nu.14.f.272.T.3.P.1.
Si quis patiatur contra se ferri, quod aliter moram purgare non possit.Pet.And.Gamb.de author.leg.de lat.lib.6. num.488. folio 197.T.13.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Tulerit contra dominum ſuum, & ſententia illa reuocetur in cauſa appellationis non ex eiſdem actis,an priuetur feudo. Paris de Puteo.de ſindic.in verbo,appellatio.nu.2.f.242.T.7.

Si ſemel de vna re tulerit arbiter,an iterum de eadem et poſſit ſententiam dicere,ſiue ſit nulla.ſiue ſit aliqua.M.Ant.Blanc.de cõpromiſſis.q.9.nu.61.f.197.T.3.P.1.

Si ſunt plures arbitri,& vnus iurat ſibi non liquere de cauſa, an cęteri poſſint proferre.M.Ant.Blanc.de compromiſſis. q.7. nu.35. fol.184.Tom.3.Par.1.

Si tres ſunt arbitri,an duo ferre poſſint,abſentere tertio.idē Blanc. eod.tit.q.9.nu.53.f.194.T.& P.eiſd.

Quid ſi abſens reuerſus velit ſententiam ratificare.ibi.nu.54.

Quid ſi ſunt omnes arbitri præſentes,& taceat vnus?an alij duo ſententiam dicere poſſint ibi.nu.55.

Si tulerit arbiter contra voluntatem partium, an valeat. M. Ant. Blanc.eod.tit.& q.9.nu.68.f.199.T.& P.eiſd.

Per errorem,an ipſa ſententia valeat.Io.Bapt.de arbit.lib. 9.c.15. nu.28.f.274.T.3.P.1.

Per ſordes,& eam fecerit venalem,nunquid valide,& rite ſit pronunciatum. Ioan.Bapt.eod.titu.& capitu. numero 26. fol. Tom. & Par.eiſd.

Super parte quæſtionis,ſeu cauſæ, an valeat. M. Ant. Blanc. de compromiſſis quæſtio.9.numero 60. fol. 198. Tom. tertio,Par. prima.

Suam,an poſſit arbiter per alium pronunciare. Io. Bapt. de arbit. lib.9.c.15.nu.17 f.272.T.3.P.1.

Exequi iudex cauſę principalis,appellatione deſerta.Guido.Pap. de appellationib.nu.23.f.58.T.5.

Suam diffinitiuam, an iudex corrigere poſſit.Vital.de Camb.de clauſul.verbo.de errore teſtis.nu.13.f.412.T.18.

Qui ſint iudices,qui ſententias proprias corrigere poſſint.Vital. de Cambanis. eod.titu.verbo.nunc ſubijciamus.numero 2.folio 413.Tom.eod.

Arbiter mutare,& corrigere nequit. idem Vital. de Camb. eod. tit.& verbo.nunc ſubijciamus.nu.3.f.416.T.eod.

Exequi regulariter poteſt,appellatione pendente, iudex datus cũ clauſula,appellatione remota. Robert. Lancellot. de attent. in præfatione.nu.41.f.287.T.5.

Niſi ſit inhibitus.ibid.nume.42.& capitu.3.Par.1.nume.11.fol. 243.Tom.eod.

Exequitur delegatus a principe, & ſententiæ executio pars eſt iuriſdictionis cauſæ.Philip.Francus de diſputatione petitorij. ſecundo dubio poſt nu.7.f.330.T.3.P.2.

In criminali ſi iudex exequitur non obſtante appellatione, quam debet admittere,capite plectitur. Guido Pap. de appellationib. nu.94.fol.61.Tom.5.

In quo loco arbiter debeat ferre.M.Ant.Blanc. de compromiſ.q. 9.nu.11.fol.191.T.3.P.1.

Quid ſi locus eſt inhoneſtus ipſis partibus? ibid.nu.12.

Quid,ſi locus non eſt tutus parti, vel aduocato vbi arbiter vult ſententiare?ibid.nu.13.

Quid, ſi eſt ſuſpicio peſtis in loco ſententiæ ferendæ ? ibid. numero 14.

Quid, ſi locus accipitur ſtrictè, in quo iudicet arbiter. ibi. numero 15.

Quid ſi arbiter locum elegit,an poſſit poſtea ipſum mutare.ibi. numero 17.

Et an in quocumque loco ciuitatis poſſint arbitri iudicare, ibi. numero 16.

Interlocutoriam poteſt iudex reuocare, ſi modò vim diffinitiuę non habeat. Federic. Schen. de ſent. & re iudicata. numero 7. fol.2.Tom.5.

Et intra quantum temporis ſpacium,poſſit hæc interlocutoria reuocari.ibi.nu.8.

Iudex declarare poterit, & ibi ſententiæ interpretationis exemplum.Ioann.Ferrar.de appellat.capitu. 5.numero 53.& 54 folio 65.Tom.5.

Et quòd ab iniqua ſententiæ interpretatione appelletur. ibid. numero 58.

Et declarare poterit ſine citatione.Ant.Nicelli.de gloſ.cõtrarijs. nu.233.f.204.T.18.

Idem etiam de proceſſu dicendum eſt.ibi.nu. eod.

Non poteſt delegatus exequi,ordinarius autem ſic de iuris rigore.Læl.Iord.de Ro.ſed.orig.&c.cap.8.nume. 10. fol.8. Tom.13. Par.ſecunda.

Nullam,an poſſit iudex delegatus reuocare. Federic. Schen. de ſent.& re iudicata.nu.12.f.2.T.5.

Pedaneus iudex quando poſſit executioni mandare Claud.Clanciuncu. de officio iud.capitul. 3. numero 27. fol.80. Tom. tertio,Par.prima.

Poteſt corrigere princeps. Paris de Puteo.de ſindic.in verbo. an dictum.nu.16.f.309.T.7.

Quàm falſis inſtrumentis circumuentus iudex tulit, retractare poteſt.idem iudex.Federic.Schench.de probat.num. 27.fol.29. Tom,quarto.

Quamuis falſam, non pertinaciter, ſed cum intentione acquieſcendi veritati,defendens, non eſt inter hæreticos deputandus. Ioann. a Capiſtra.Speculo conſcientiæ. numero 47. folio 342. Tom.primo.

Quando legatus non per ſe, nec per alium recitatam proferre poſſit.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat. lib.8.nume. 190. fol. 213.Tom.13.Par.2.

Quandoque Deus mutat. Catald. de Boncompa. de poteſta. Papæ.nu.103.fol.23.T.13.P.1.

Qui poteſt exequi, poteſt etiam exequutori per violentiam committere.Læl.Iord.de Ro.ſed.orig.c.8.nu.34.f.9.T.13.P.2.

Si per alium legatus recitare poſſit. Pet. And. Gamb. de autho. leg.de lat.lib.8.nu.188.f.213.T.13.P.2.

Temperare iudex debet,quando aliquem condemnat, præſumptionibus,& indicijs.Hier.Gigas de crim. lęſæ maieſt. q. 29.nu. 4.fol.66.Tom.11.P.1.

Valde temperare debet iudex per præſumptionem procedens. Franc.Curt.de indicijs,& tortura,quæſt.4.1.Par.nu.14. fol. 250. Tom.11.Par.1.

Sui prædeceſſoris iudex non reuocat, neque ſuſpendit. Greg. de Magalot.de ſecurit.& ſaluocond.Par. 1.nume.58.fol.233.Tom. 11.Par.prima.

Superioris, iudex inferior reſcindere non debet. Vital. de Camb. clauſul.ſi ita tibi conſtiterit.numero duodecimo,fol.375.Tom. decimooctauo,& verbo. expleto errore. numero 18.folio 414. Tom.eod.

Suſpendit appellatio legitima.Sebaſt.Medic.de diffinit.diffinitione 22.nu.5.fol.298.T.18.

Terribilem protulit Petrus ſolus contra Ananiam, & Zaphiram, & in Simonem Magum, pro ſimonia, qua gregem ſuum maculare volebant.Michael.de Anin.de vnitate ouil. & Paſto.cap.16. nu.5.fol.36.T.13. P.2.

Tulit Petrus in primitiua eccleſia cõtra fures.Pet.Bertran. Eduenſ. de iuriſdict.&c.q.3.nu.7.f.411.T.12.

Vitiat clauſula,in his ſcriptis pronunciamus omiſſa.Gęlſ. Vgo. de clauſul.nu.231.f.501.T.18.

Libelli ineptitudo, & quocumque de iſto defectu quæri poteſt. Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu proceſſus. &c.numero 22.fol. 414.Tom.4.

Sed in cauſis neceſſariò libellum non requirentibus, non vitiat, dummodo ex eo poſſit deprehendi actoris intentio, ibid.numero vigeſimoquarto.

*SENTENTIANDO arbiter, an debeat ſequi æquitatem M. Ant. Blanc.de comprom.quæſtio.9.nume. vigeſimooctauo,fol.193. Tom.3.Par.1.

Quid,ſi compromiſſum eſt factum vno die, & eod.die eſt lata ſententiam ibi.nu.29.

Quid,ſi ex actis non conſtat de quantitate?ibi.nu.33.

Quid,ſi in ſentētia dicit ſibi non liquere de cauſa?an valeat ſententia.ibi.nu.34.

Sententiare qui poſſit,quãdo, quomodo, in quibus rebus, & in quo loco.

*SENTENTIARE, an poſſit arbiter de nocte, ſi in die ſequēti expiraret compromiſſum. M. Ant. Blanc.de compromiſ. q.9. num. 48 fol.194.Tom.3.P.1.

An poſſit arbiter,& iudicare generalem quietationem inter partes fieri debere.idem Blanc.eod.titu. de compromiſ.& ead.q.9.nu. 84.fol.200.T.3.P.1.

Totam rem vni,ſuper qua erat cõpromiſſum,& alteri quid aliud. idem Blanc.eod.tit.& q.nu.85.f.T.& P.eiſd.

An poſſit arbiter in cauſa non probata,ſi eſt clauſula, ſola, pura, mera,&c.idem Blanc.eod.titu.& quæſtio.numero 72.fol. Tom. & Par.eiſd.

Super acceſſorijs iterum pronunciare,ſi ſuper principali pronunciauit,illis omiſſis.idem Blanc.eod.titu.& quæſt.nu.81.fol.Tom. & Par.eiſd.

Super fructibus,pœna,vel intereſſe.idem Blanc.eod.titu.& q.nu. 80.fol.Tom.& Par.eiſd.

Super qualitate rerum ſi eſt differentia idem Blanc.eod.titu.& q. nu.84.fol.T.& Par.eiſd.

Vel ſtatuere diem ſolutionis vltra,vel citra quàm a lege ſit terminatum,& quis effectus ex ea re oriatur.idem Blanc. eod. tit.& q.nu.79.f.T.& P.eiſd.

An poſſint arbitri, vel iudicare in quocumque loco ciuitatis. M. Ant. Blanc.de compromiſſis quæſtio.9.nume.16. fol. 191.Tom. tertio, Par.prima.

Quid, ſi arbiter locum elegit an poſtea poſſit ipſum mutare ibid.nume.17.

Et cognoſcere,an poſſit arbiter ſuper qualitate rerum, ſi eſt differentia.idem Blanc.eod.titu.& quæſtio.nume.83. fol. 200.Tom. & Par.eiſd.

Nũquid poterit iudex in die peremptorij.Guido.de Suza. de ord. iud.nu.54.f.36.T.3.P.1.

Et quid in nocte,an poterit iudex pronunciare, vt ſententia valeat.ibi.nu.55.

Et ſi citatus non venerit ad reſpondendum, quid fiat. ibid. numero,56.

Et an credendum ſit nuncio,ſeu miniſtrali,qui dicit ſe præcepiſſe reo vt veniat ad audiendum ſentētiam diffinitiuam. ibid.numero 53.

Sententiarum ciuilium, & criminalium ac quarumcumque executores qui ſint,quot genera, & quæ ac qualis ſit interpretatio, & a quibus.

*SENTENTIARVM appellatione veniunt excommunicatio, ſuſpenſio,& interdictum. Henric. Bot.de ſynodo Epiſcopi.artic.5. nu.4.fol.406.T.13.P.2.

Ciuilium,in executionibus verſatur merum Imperium, nullaque in eis cauſæ cognitio admittitur, & qua ratione. Ioann. Gillot. de iuriſdict.

Source : BIU Cujas

de iurisdict.& imperio.cap. sexto.numero 1.2,3.& 6.folio 9.To, mo 3.P.1.
Criminalium, in executionibus merum imperium versari, nec vllam causæ cognitionem admitti.Ioan.Gillot.eod.tit.cap.5.nu.7, & 9.f.8.T.3.P.1.
Duarum conformium vtra sit executioni mandanda.Ioann.Ferrari.de appellationibus.libro tertio.cap.decimo.num.250. fol.75, T.quinto.
Executores an possint defendere, & tueri missum in possessione, & quando.Virg.de Bocc.de interdicto,vri possidetis. cap.21.nume.18.f.323.T.3.P.2.
Genus triplex videlicet diffinitiua,interlocutoria, & mixta remissiuè.Robert.Lancellot.de attent.p.2.cap.12. limit.1. numero 5.folio 358.T.5.
In executionibus, quomodo, aut circa quæ causæ cognitio admittatur.Io.Gilot.de iurisdict.& imperio.cap.9.num.2.folio 12. Tomo 3.P.1.
Non obstantia generalis non tollit sententiam latam de expresso Papæ consensu.Io.Staphil.de grat.expect.&c.verbo, post prædictas clausulas.nu.9.f.283.T.15.P.1.
Rationes reddunt in scriptis auditores Rotæ Florentiæ. Quintil. Mandos.de inhibitionibus. quæstio.72. numero 20.folio 102. T quinto.
Stricta fit interpretatio.Pet.And.Gamb.de extensionibus. nu.195. fol.260.T.18.
Trium conformium executionem non impedit attentatum. Hier. Manfred.de attent.p.7.nu.77.f.237.T.5.
Verba impropriantur, vt reducantur ad intellectum iuris. Melchior.Padaez.tract.maiorat. quæstio.prima. nume. 82. fol.343. T.10.P.1.

Sententias contrarias, corporales, seu diuersas, vel alias quascunque quis qosit ferre, cui liceat corrigere, emendare seu mutare, & quis exequatur.

*SENTENTIAS aduersus, datur restitutio in beneficialibus, in prophanis non,sed causa restitutionis committitur. Ioann.Staphil.super commis. & lit.iust.verbo,dicendum est modò.nu.48. f.295.T.15.P.2.
Contrarias, quando possit ferre iudex. Matth. Matthæsil.de elect. opinio.verbo,cum opiniones,&c.nu.10.f.222.T.18.
Corporales,an possit ferre vicarius sine potestate. Io. Bertach.de epis.q.7.quartr lib.nu.16.f.357.T.13.P.2.
Diuersas,an arbitri ferre possint.Lanfr.de Oria.de arbit.5. memb. nu.57.f.199.q.9.T.3.P.1.
Duobus iudicibus ordinarijs proferentibus, pro reo lata tenet,nisi in causa fauorabili, & ibi datur intellectus ad l. duo sunt iudices.ff.de re iudicata.Io.Crot.de testib. addit. per do.Petrum Hispan.nu.4.f.226.T.4.
Eorum esse potissimum amplectendas, a quibus dissentientes opiniones ad concordiam adducantur.Io.Hier.Alban. de donatione Constantini.nu.3.f.567.T.15.P.2.
Etiam ciuiles exequendi potestatem, non iure magistratus competere,sed specialiter lege dari. Ioã.Gillot.de iurisdict.& imperio. cap.9.nu.1.f.12.T.3.P.1.
Exequendi,ius si subdelegatus habeat,poterit exequi.Io.Ferrar.de appellationib.lib.5.cap.5.nu.373.f.83.T.5.
In hæreticos prolatas ab inquisitoribus, & ordinarijs, mutari non posse.Ioan.Royas de hæret.p.2.nu.382.38.& 407.fol.232.T.11. P.secunda.
Interdicti a minoribus latas, maiores obseruari facere debent, nec debent eas sine licentia latorum relaxare. Io. And.de Bonon.de interdictis ciuit &c.nu.66.f.346.T.14.
Iudicum rectè latas,princeps potest vno verbo cassare.Paris de Puteo.de sindic.verbo,restat.nu.7.f.310.T.7.
Non exequntur delegati,nec etiam si delegentur a principe. Ioan. Ferrar.de appellationib.libro quinto.cap.quinto. nu.371.& 372. fol.83.T.5.
Omnes,quas vocant,prouisionales mixti imperij esse,& contra ius ciuile introductas.Io.Gillot.de iurisd.& imperio.cap.12.lib.2.nume.4.f.14.T.3.P.1.
Per alios proferre possunt inquisitores.Iac.Simanc.de cathol.insti. tit.60.nu.1.f.196.T.11.P.2.
Plures,arbiter an ferre possit.M.Ant.Blanc. de compromissis. q.9. nu.59.f.197.T.3.P.1.
Quid, si in vna re,interloculoriam dixerit vnam, an possit iterũ de eadem re iudicare?ibi.nu.62.
Quid, si incontinenti arbiter mutaret sententiam? ibidem. numero 63.
Proferre, frustra esset, si executionem non consequerentur. Ioann.Ferrar.de appellationibus. libro quinto. cap.4. nume.357. fol.82. T.5.
Proferri parum esset, nisi etiam debitæ executioni demandentur. Robert.Lancellot.de attent.p.2.cap.decimoseptimo. nume.22. fol.395.T.5.
Proprias corrigere,qui iudices possint'& quibus permittatur. Vital.de Camb.de clausul. verbo, nunc subijciamus. nume.2. folio 413.T.18.
Suas diffinitiuas corrigere, vel emendare non possunt auditores sacri palatij. Ioann.Francisc.Pauin.de officio, & potest.cap.sede vacante.quæstio.2. primæ p.princip. num.3. folio 415.T.13. P.secunda.
Tres conformes habens contra se,an sit audiendus, si petat,quòd ante omnia canonizetur subrogatio subrogati. Ioan. Staphil.super commissionib.& literis iustit. verbo, dicendum est modò. nu.55.f.295.T.15.P.1.
Vicinorum Episcoporum obseruare, an sint cogendi vicini Episcopi.Ioan.de Ligna.de censura ecclesiast. §. 26.numero 2.fol. 323. Tom.decimoquarto.
Vt plurimum ferunt iniquas præsidentes duellis.Paris a Puteo.de re milit.rub.an a sententia lata in duello.&c.nu.8.f.428.T.16.

Sententijs diuersis latis quæ recipienda sit, a quibus appelletur,quis ligetur,& quando.

*SENTENTIIS, aliquando causa est exprimenda, & quando,& in quibus.Ioan.a Gras.Arbo.iud 7.princ.num.7.fol.28.Tom.3. Par.prima.
Arbitratorum,an appelletur.Iul.Ferret.de re nauali. lib.12.nume. 145.fol 350.Tom.12.
An sit parendum.idem Iul.Ferret.eod.tit.& lib. num.144.fol.& Tom.eod.
Diuersis,a paribus numero iudicibus latis,vtra recipienda sit. Federic.Schench.de sent.& re iudicata.nu.22.f.2.T.5.
Et appellationibus feudalibus, quid agendum sit,& quæ formaseruanda.Io.Fer.Mon.collect.in vsus feud. cap.6.per totum.fol. 115.Tom.10.Par.2.
Excommunicationis & interdicti,quid seruandũ. tractatu.de modo.proced.contra apostat.incerti authoris.nu.12. fol.408.Tom. 11.Par. secunda.
In arbitrarijs,an obseruetur æqualitas.Iac.Nouel. de iure prothomiseos §.7.nu.49.f44.T.17.
Ordinariorum per statuta latis,ignorantes non ligantur. B. Anto. de excommunicatio.c.75.nu.26.f.383.T.14.
Pluribus ligatus,an possit vna absolutione absolui. Franc.de Pla. de excommun.§.47.nu.8.f.360.T.14.
Prælatorum suorum religiosi etiam extra Monasterium ligantur. Beat.Anto.de excomm.c.75.nu.19.f.383.T.14.
Supremæ curiæ non appellatur. Pet. Pech.Zirice.de iure sistendi. c.5.nu.2.fol.155.T.3.P.2.
*SENTIENDI facultatem,Socinus naturæ legem nominat.Alb.Bolog.de lege iure,& æquitate.c.2.nu.5.f.290.T.1.

Sentiens, diuersimode consideratum, quomodo accipiatur & quem hebeat sensum.

*SENTIENS aliter de articulis fidei,quàm Romana ecclesia,an hæreticus sit habendus.Fran.Squillacen.de fide cathol. capitu.21. nu.1.fol.4.Tom.14.
Commoda,sentire debet,& incommoda. Ludouic. Montalt.de reprobatione sent.Pilati art.3.nu.5.f.13.T.14.
Commodum, debet subire onus. Remig. de Gonis.de Charitat. subsidio.q.62.nu.56.f. 188.T.15.P.2.
Etiam in consequentiam, quando possit testificari. Nellus.de S. Geminiano.de testib.nu.105.f.83.T.4.
Et ibi intellectus ad l.qui testamento.§ legataiij.ff.de testa.ibid.
Lucrum ex dolo illum tenetur pugnare.Sebast. Medic.de fortuit. casib.P.1.q.10.nu. 41.f.206.T.7.
Malè de sacramentis ecclesiæ,vt incurrat hæresim, quid debeat dicere.Arnald.Albert.de agnoscend.assertio.hæret. quæst. 23.nu. 52.fol.81.Tom.11.Par.2.
Se grauatum in æstimo potest petere intra annum, vt exgrauetur. Mart.Laud.de fisco.q.176.col.4.f.4.T.12.
*SENTIRE malè de sacramentis ecclesiæ,quis dicatur.Arnald.Albert.de agnosc.assertio.hæret.q.23.nu.50.f.81.T.11.P.2.
*SENVVM priuilegia,& incommoda,quæ qualia, & quanta. Guliel.le Rouille.de iustit.& iniustit.cap.14.num.4.5.& 7. fol.379. Tom.1.& Card Iacobat.de conc.lib.1.art.2.nume.15.& 16.fol. 206.& 207.T.13.P.1.

Separabile quid sit, quale & quando, & quid operetur.

*SEPARABILE augmentũ,& inseparabile,cui acquiratur. Albert. Brun.Astens.de augmento.&c.cõclus.18.princ. n.4.f.368.T.17.
Facit necessitas,quod consueuit esse inseparabile. Iac. Nouel.de iure prothomiseos.§.4.nu.87.f.39.T.17.
Non est commodum charitatiui subsidij a cõmodo ecclesiæ. Bartho.Bellen.de Charit.subsid.q.47.nu.6.f.155.T.5.P.2.
Quando est commodum Episcopi a commodo ecclesiæ, remitti potest.idem.Barth.Bellen.eod.tit.& q.nu.5.f.T.& P.eisd.
*SEPARABILI in materia vtile per inutile, non vitiatur.Laur.de Rodulf.de vsur.P.2.q.135.nu.31.f.35.T.7.
Idem in separabilibus Guliel.Redoan.de reb.eccles. non alien. verbo,item ex præmissis.nu.21.f.481. T.5.P 2.
*SEPARABILIS est qualitas attentati ab ipso spolio. Robert. Lancellot.de attent.P.3.c.28.nu.120.f.449.T.5.
*SEPARABILITAS, & inseparabilitas personæ a loco quomodo cognoscatur.Pet.de Vbald.de canon.Episcop.vel Parochiali.q. 14.nu.9.fol.208.T.15.P.2.
*SEPARANDI, an sint milites, qui longo tempore pugnauerunt, nec possunt se innicem superare Paris a Puteo. de re milit. rub. quando duo longo tempore,&c.nu.1.f.417.T.16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*SEPARANS princeps caſtrum a ciuitate, dando omne Imperiũ, & iuriſdictionem caſtro, vt ſint multa caſtra in Lombardia, tũc habitans in ciuitate non præſcribit rem immobilem contra habitantem in caſtro ſpatio 10. annorum, ſed requiruntur 20. cum titu. & bona fide Mart. Laud. de Caſtellanis, & Caſt. q. 16. col. 2. fol. 278. Tom. 16.

Se ab eccleſia, nec recipiens communionem hęreticus eſt. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 14. nu. 1. f. 317. T. 14.

*SEPARANTVR difficilè incorporalia. Sebaſt. Medic. de compenſationib. q. 21. nu. 4. f. 263. T. 6. P. 2.

Matrimonia legitima, & iuſta propter hæreſim ſuperuenientem. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 40. nu. 25. f. 170. T. 11. P. 2.

Separare quis poſſit, & quid, ac quando, & ex qua cauſa.

*SEPARARE a menſa videtur conferre eccleſiam menſæ vnitam, non tamen ex hoc præiudicatur ſucceſſori. Pet. Rebuf. cong. portionis. in princ. nu. 35. f. 242. T. 15. P. 2.

Duellum, an poſſit Dux belli in detrimentum alterius partis. Paris a Puteo. de re milit. rub. quando vnus erat percuſſus. &c. num. 1. fol. 420. Tom. 16.

Nõ decet ratio iuris, quòd ratio connectit. Vital. de Camb. de clau ſul. verbo, quia ſupra viſum eſt. nu. 45. f. 444. T. 18.

Poteſt legatus a latere regem, & reginam ex cauſa. Nic. Boer. de Card. legat. de lat. verbo, quarto, quid. nu. 18. f. 144. T. 13. P. 2.

Mors ſola, quos Deus coniungit. Io. Campeg. de dote. q. 83. nu. 2. fol. 301. Tom. 9.

Vel ſecernere poteſt filius res proprias a paternis. Sebaſt. Monticul. de inuent. c. 11. nu. 29. de iure deliberan. f. 239. T. 8. P. 2.

Separari qui debeant quando, & quomodo, & quid poſſit, & non.

*SEPARARI debẽt leproſi ab alijs. Guliel. Duran. de mo. gen. concil. celeb. rub. 17. nu. 2. f. 175. T. 13. P. 1.

Debent mulieres a virorum cętibus. Guliel. Durand. de mo. gen. concil. celeb. rub. 69. nu. 1. f. 170. T. 13. P. 1.

Matrimonium, an, quando, & quomodo poſſit. Io. a Capiſtra. de quodam matrimonio. nu. 38. f. 80. T. 9.

Non debet pars a toto. Io. de Ligna. de amicitia. rub. An liceat patri. nu. 2. fol. 239. T. 12.

Non poteſt cõfeſſio qualificata. Gondiſ. Villadiego. de legat. q. 11. nu. 98. fol. 268. Tom. 13. P. 2.

Res a iuriſdictione aut perſona ſubdita. Ægid. Thoma. de collec. verbo, videndum nunc eſt. nu. 6. f. 129. T. 12.

Per ſententiam poſſunt fratres vtrinq; cõiuncti, & ita, vt vnus pronuncietur nobilis, alter plebeius. Ioann. Arz. de nobilit. Hiſpaniæ. &c. c. 8. nu. 5. f. 242. T. 16.

Poteſt in partes pluralis ſermo. Eguina. Baro. de diuid. & indiuit. obligationib. c. 10. nu. 9. f. 382. T. 6. P. 2.

Quandoque mandatur matrimonium per eccleſiam ob impotentiam coeundi. Paul. Girl. de ſortilegijs. quęſt. 6. nume. 14. fol. 387. Tom. 11. Par. 2.

Separat, miſcellaneè conſideratum quem ſenſum habeat & quid inferat.

*SEPARAT amor, & odium homines a rectitudine. Io. Royas. de hæret. P. 2. nu. 233. aſſertio. 20. f. 227. T. 11. P. 2.

A Deo, excommunicatio. Nic. Plou. de excõmunicatione. in princ. nu. 5. fol. 363. Tom. 14.

A communione fidelium etiam excommunicatio. Ioann. And. de Bonon. de interdictis ciuitatis. &c. nu. 4. f. 345. T. 14.

A qualibet communione licita, & actu legitimo etiam excommunicatio. Nic. Plou. de excommunicatione. in princ. nume. 5. fol. 363. Tom. 14.

A ſacra communione de iure ciuili etiam excommunicatio. Iac. de Beluiſo. de excommunicatione. nu. 10. in princ. f. 387. T. 14.

Diabolus hominem a Deo per inobedientiam, & inobedientia comparatur hæreſi. Guliel. le Rouille. de iuſtit. & iniuſtit. c. 13. nu. 4. fol. 378. Tom. 1.

Fides, fideles ab infidelibus. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 4. num. 21. fol. 334. Tom. 12.

Maior excommunicatio a communione fidelium, & ſacramentorum. Io. de Ligna. de cenſ. eccleſiaſt. §. 3. nu. 5. f. 308. T. 14.

Sed minor a communione ſacramentorum tantum. ibi. nu. eod.

Peccatum ſic a Deo, ſicut charitas iungit eidem. Ioan. de Ligna. de cenſ. eccleſiaſt. §. 10. nu. 2. f. 316. T. 14.

Separata caſus nominatiui quæ cauſa ſit vel materia, & quem ſortiatur effectum.

*SEPARATA cauſa dotis a matrimonio, eſt prophana. Io. Staphil. ſuper commiſſionib. & literis iuſtitiæ. verbo, dicendum eſt modo. nu. 7. f. 295. T. 15. P. 1.

Eſt cauſa attentatorum a cauſa principali, & de ſui natura ſcorſum examinatur Robert. Lancellot. de attent. Par. 3. cap. 23. num. 34. fol. 424. Tom. 5.

Materiæ vendicatio, quando competat, & quomodo ædificatori, vel reædificatori mala fide. Io. Garſ. Hiſp. de expenſ. & meliorationib. cap. 5. nu. 19. f. 272. T. 17.

Et ibi de l. 2. C. de rei vend. & §. ex diuerſo. defenditur, gloſſa cõtra minores, & de ſolo, & ſuperficie. nu. eod.

Mulier a viro quo ad thorum, & mutuam cohabitationem, ſi adulterium committat, poterit eam vir accuſare criminaliter. Ioann. Guterij Placent. Hiſpani. de contract. iurat. cap. 1. num. 72. & 76. f. 39. & 40. T. 6. P. 2.

Præbenda a canonicatu poteſt aſſignari laico. Hier. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. q. 21. nu. 3. f. 337. T. 15. P. 1.

Quamuis ſint paſcua empta, vt fundo ſeruiant, nihilominus cedũt in fundi venditione. Alber. Brun. Aſtenſ. de augmento. &c. concluſ. 5. princ. nu. 21. f. 357. T. 17.

Vxor a viro quo ad thorum, & mutuam cohabitationem, non poteſt committere adulterium etiam de viri licentia, immo ſi hoc contingat, ambo puniẽtur. Io. Guterij, de contractibus iurat. rub. de alienatione rerum dotalium. c. 1. nu. 77. f. 40. T. 6. P. 2.

Separata caſus ablatiui, quid veniat.

*SEPARATA bulla a literis apoſtolicis, non valet reſcriptum. Mart. Laud. de priuileg. q. 88. col. 3. f. 3. T. 18.

Reaucta, quando veniant futura augmentata. Albert. Brun. Aſten. de augmento, &c. concluſio. decima princip. numero 22. folio 361. T. 17.

*SEPARATÆ animæ a corpore, an poſſint aliqua verba pronunciare. Troyl. Maluet. de ſortib. p. 1. de præſcientia futurorum. nume. 28. f. 399. T. 11. P. 2.

Et diſtinctæ ſpecies, an ſint nomina debitorum a bonis mobilibus, & immobilibus. Iacob. Nouell. de iure prothomiſeos. nume. 126. f. 23. T. 17.

Et diuerſæ actiones iudicari debent inſtitutoria, & reſtitutoria, & ibi approbatur communis opinio. Io. Maurit. Bollan. de reſtit. in integ. cap. 5. nu. 6. f. 115. T. 6.

*SEPARATAM rationem habent acquiſitionis, item & amiſſionis, quæ per ſe ſubſiſtunt. Io. Garſia. Hiſp. de expenſis, & meliorationib. cap. 22. nu. 4. f. 332. T. 17.

*SEPARATAS duas, aut plures prouiſiones ab eódem legato habere, quando poſſibile ſit. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 3. nu. 589. f. 174. T. 13. P. 2.

Limitatur in caſu, ſi legatus haberet collationem, vt ibi. nu. 590.

*SEPARATI fructus a ſolo, ſunt clerici, pendentes verò, ſunt eccleſiæ. Gul. Redoan. de ſpol. eccleſiaſt. q. 3. num. 21. f. 224. T. 14.

Vt ſunt a ſolo, quare non fiant fructuarij. Io. Copi. de natur. fruc. cap. 2. nu. 2. f. 246. T. 17.

Vbi duo fratres, vel ſocij diu ſteterunt, an pręſumatur bonorum diuiſio, poſſidente quolibet vnam partem. Io. Franc. Balbi. de præſcriptio. q. 10. nu. 39. & 41. f. 61. T. 17.

*SEPARATIM multa dicimus, quæ non tenemus, quando ſumus congregati, & de ratione. Guliel. Redoan. de reb. eccle. non alien. caſu 5. nu. 9. f. 440. T. 15. P. 2.

Si plures vendunt aliquam rem, an quilibet ad luitionem ſuæ partis admittatur. Iacob. Nouel. de iure prothomiſeos. verbo, quòd ſi fortè. nu. 118. f. 27. T. 17.

Separatio, quando, quomodo, & quarum rerum ſit facienda, facta, quid operetur. & antequam fiat, quid ſit agendum.

*SEPARATIO aliqua antequam fiat, debet ſolui decima de toto cumulo, nec deducuntur aliquæ expenſæ, nec ſemen computandum. And. Hiſp. de reg. decimarum. quæſtio. 14 num. 1. folio 147. T. 15. P. 2.

Antequam fiat, danda eſt vtraque decima. Andr. Hiſp. eod. tit. q. 9. nu. 2. f. 144. T. & P. eiſd.

Eccleſiæ dicitur excommunicatio. Io. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 20. nu. 2. f. 320. T. 14.

Et abraſio conceſſa eſt ſemper malæfidei poſſeſſoribus meliorationum vtilium, & voluptatis ſine læſione rei. Ioann. Garſia. Hiſpan. de expenſ. & meliorationib. cap. quinto. numero 16. folio 271. T. 17.

Matrimonij per infidelitatem. Io. de Capiſtra. de quodam matrimonio. verbo, circa primum. nu. 39. f. 80. T. 9.

Et quid in hæreſi. ibid. num. 40.

Propter adulterium. ibid. num. 41.

Et ibi matrimonium, quid? ibi. num. 42.

Si facta eſt, antequam decima deducatur, ſoluitur ipſa decima per patronum, & colonum. Andr. Hiſp. de regula decimarum. q. 14. nu. 2. f. 147. T. 15. P. 2.

Idem in primitia. ibi. nu. eod.

Thori fit propter hæreſim, & dos fiſco applicatur. Ant. Gub. Coſta. de ſponſalib. rub. de his, qui nuptias contrahere poſſunt. nume. 146. f. 55. T. 9.

Quibus ex cauſis fiat, & concedatur. Io. Brunel. de ſponſal. & matrim. concluſ. 1. nu. 5. f. 4. T. 9.

Quod ex cauſa permittatur, & quòd ſuccedat loco diuortij, & ex quibus cauſis permittatur, & alia circa eam. Benuenut. Straccha de aiecto. p. 3. nu. 141. f. 396. T. 6. P. 1.

Sapit exilium. Io. Ant. Rubeuj. Alex. de poteſt. proc. &c. num. 256. f. 209. T. 11. P. 1.

*SEPARATIONE, & diuortio facto inter virum, & vxorem, lucra, quæ acquirit is, cuius culpa fuit factum diuortium, acquiruntur,

Source : BIU Cujas

runtur pr dimidia parte alteri coniugi, qui in separatione culpam non abuit. Ioan. Guter. de contractib. iurat. cap. 1. num. 61. fol. 39 Tm. 6 P. 2.
Thori, solus Matrimonio, non potest alia super induci vxor. Christoph. Rosinia. de beneficijs. cap. 24. nume. 9. fol. 277. Tom. 15. Par. secunda.
Titulorum, iuersitas criminum arguitur. Hiero. Gigas. de crim. lę sæ maiesq. 40. nu. 10. f. 44. T. 11. P. 1.

Separationem, qui possint impetrare vel petere, de quibus rebus, quid denotet vel inducat, & quid significet.

*SEPARATIONEM bonorum impetrare possunt creditores, si forte decoctoris hæres soluendo non sit. Benuenut. Straccha. de decoctorib. P. 7. & vlt. nu. 18. f. 324. T. 6. P. 1.
Denota præpositio, a, & quomodo exponatur. Albert. de Pergamo. de præpositionib. nu. 8. & 9. f. 274. T. 18.
Iden denotat etiam præpositio, ab, ibid, nu. 10.
Non inducit vir, & vxor propter crimen commissum contra naturam extra vas naturæ. Bermon. Chouer. de Pub. concub. rub. de peccato sodomitico. nu. 19. f. 159. T. 11. P. 1.
Petere potest filius pro legitima. Phanut. de Phanutijs. de inuent. hæred. P. 5. nu. 20. f. 85. T. 8. P. 2.
Hæres cum beneficio innentarij pro sibi satisfaciendo in bonis. idem Phanut. eod. tit. nu. 19. f. T. & P. eisd.
Quandam denotat Anathema a Deo. Fran. Squillacen. de fide cathol. primo dub. nu. 31. f. 10. T. 14.
Quæ non recipiunt, potest quis in eis considerari, non tanquàm ipse, sed tãquàm tertius, aut extraneus. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. verbo. absolutis different. nu. 34. f. 163. T. 17.
Subditorum a iurisdictione domini propter nimiam illius seuitiã potest concedere princeps superior. Mart. Laud. de principib. q. 451. col. 1. nu. 211. T. 16.
Vel exclusionẽ, an significet dictio, de Iac. Nouel. de iure prothomiseos. §. 5. nu. 59. f. 41 T. 17.
Et quid ea dictio, de, significet, & denotet. nu. 60. & 61. ibid.
*SEPARATIONIS thori causa, an possit per procuratorem agitari. Io. Ant. Rubeus. Alex. de potesta. proc. &c. numero 254. fol. 209. Tom. 11. Par. 1.

Separatis quid æquiparetur, & quid possit operari.

*SEPARATIS, & ex diuersis, an valeat argumentum. Gul. a Monferrato. de successione Regum. primo dubio. nu. 42. f. 180. T. 16.
Fructibus a solo æquiparatur pensionis dies cessus. Io. Bertach. de Gabellis P. 5. princ nu. 3. f. 61. T. 12.
Non fit remissio pensionis ob damnum a colono acceptum, sed in fundo adhuc existẽtibus. Albert. Brun. Astens. de diminutione, & deterioratione. concluf. 6. nu. 72. f. 374. T. 17.
In bonis, vbi nulla habetur proportio, non præsumitur bonorum diuio. Io Fran. Balbi. de præscript q. 10. nu. 44. f. 61. T. 17.
Rebus in pluribus non perimitur facta dispositio, pereunte maiori earum parte. Albert. Brun. Astens. de interitu, & perempt. nu. 32. f. 381. T. 17. & iterum idem Albert. Brun. de mutatio, & transmutatione. nu. 58. & 82. f. 393. & 394. T. eod.
Vel ex diuersis non fit illatio, vel consequentia. Io. Arz. de nobilit. Hispaniæ. &c. c. 5. nu. 13. f. 223. T. 16.
Vel in recolectis a solo, si casus eueniat non fit remissio. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alien. quæstio. 18. numero 13. fol. 500. Tom. 15. Par. 2.

Separatorum ratio, vel consideratio quæ sit habenda.

*SEPARATORVM corporum quantitas, quorum numeratio est facilis, fit per numerationem. Bart. de testib. numero 52. folio 66. Tom. 4.
Fructuum a solo iura singularia. Renatus Copin. de priuileg. rustico. c. 9. per totum. f. 98. T. 18.
Non fit illatio. Nic. Moron. de fide. treug. & pace. q. 125 num. 3. fol. 441. Tom. 11. Par. 1.
Ratio est separata. Vital. de Camba. de clausul. verbo, de metu matrim. nu. 20. f. 428. T. 18.
Separata debet esse ratio, & iuris varia dispositio. Paris de Puteo. de reassumpt. instrument. rub. 19. numero 35. folio 43. Tomo quarto, & Tyndar. de testib. capitu. decimotertio, numero quarto, fol. 151. Tom. eod.
*SEPARATOS fructus a solo, facit suos possessor bonæ fidei. Guliel. Redoan. de spol. ecclesiast. quæstio. 9. numero 54. folio 248. Tom. decimooctauo.
Perceptos, & reconditos a solo vsufructuarius facit suos. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. rub argumenta contraria po nuntur. nu. 3. f. 463. T. 15. P. 2.
*SEPARATVM augmentum non cedit vsufructui fundi. legato. Albert. Brun. Astens. de augmento. &c. nu. 31. concluf. 15. princ. fol. 365. Tom. 17.
A castro, quid est, iurisdictio. Guliel. Redoa. de reb. eccles. non alienan. q. 15. nu. 12. f. 493. T. 15. P. 2.
*SEPARATVR facilè quantitas debita ab indebita. Barthol. Bellen. de charitat. subsid. quæstio. 46. nume. 1. folio 154. T. 15. P. secunda.
Matrimonium, quo ad thorum ob fornicationem, tam spirituale, quàm carnalem. Ioan. And. de consanguinitate, & affinitate. verbo, Christi nomen inuocans. nu. 87. f. 140. T. 9.

Separatus quis dici possit, & a quibus, quis dicatur.

*SEPARATVS a Christi vnitate, vitam non habebit. Franc. Arias. de bello, & eius iustit. num. 72. f. 328. T. 16.
A sacrosancta ecclesia, testimonium dicere non potest, nec qui hęreticorum vocabulo continetur. Iacob. Butrig. de testib. num. 43. & 45. f. 61. T. 4.
Ab agnatione per reformationem, nunquam veniet sub statuto de compromissis inter coniunctos. M. Ant. Blanc. de comprom. q. 3. num. 20. f. 155. T. 3 P. 1.
Est ab ecclesia. Hæreticus etiam occultus. Arnald. Albert. de assertionib. cathol. &c. quæstio. vigesimanona. numero 38. folio 101. T. 11 P. 2.
Hortus licet emptus ad vsum domus, an cedat legato domus. Albert. Brun. Asten. de augmento, &c. conclusio. 15. princip. nu. 16. fol. 365. T. 17.
*SEPARETVR ne frigidus ab vxore. Ioann. Andr. de consanguinitate, & affinit. verbo, Christi nomen inuocans. numero 83. fol. 140. T. 9.
An maleficiatus. Ioan. And. eod. tit. & loco. nu. 34. f. & T. eod.
*SEPELIANTVR corpora in cimiterijs, & quare. Io. Franc. de Pla. de excomm. §. 5. nu. 3. f. 350. T. 14.
*SEPELIEBANTVR antiquitus mortui in eorum domibus. Ioann. de Selua, de beneficio. p. prima. quæstio. 5. num. 107. folio 15. T. 15. P. 1.
Nobiles in montibus. Guliel Redoan. de simo. ment. p. 3. c. 16. nume. 31. f. 95. T. 15. P. 2.
Olim homines in proprijs domibus. idem Redoan. eod. tit. & cap. nu. 30. f. T. & P. eisd.
*SEPELIENDA non sunt corpora hæreticorum inter corpora Christianorum. Iac. Simanc. de cathol. instit. tit. 18. nu. 7. & 8. folio 141. T. 11. P. 2.
Quod Iosiæ, & aliorum exemplis comprobatur. ibib. nu. 8.
Sunt cadauera punitorum, quæ non sunt relinquenda insepulta. idem Simanc. eod. tit. nu. 4. f. T. & P. eisd.

Sepelienda casus nominatiui singularis quæ sit, & vbi.

*SEPELIENDA vbi sit vidua plurium virorum. Ang. de Gambell. de testam. gl. 8. nu. 3. f. 39. T. 8. P. 1.

Sepeliendi casus nominatiui pluralis, qui sint, & vbi, ius & onus qui habeant, & quibus antiquitus incumbebat, modus quis fuerit, & quomodo nunc sint Cardinales, & alia.

*SEPELIENDI an sint leprosi cum alijs in cimiterio. Lapus de Castelliono. de hospital. nu. 76. f. 166. T. 14.
An sint dantes causam interdicto, licèt non sint nominati. B. Anto. de excomm. c. 33. nu. 4. f. 374. T. 14.
In quibus ecclesijs sint, regulares, & religiosi. Pet. de Vbal. de cano. episc. & paroch. cap. 9. nu. 33. f. 237. T. 15. P. 2.
In quo loco sint, confinati, & relegati. idem Pet. de Vbal. eod. tit. & cap. nu. 6. f. 235. T. & P. eisd.
Ius, & ius patronatus, an iudicetur per iudicem secularem. Guliel. Redoan. de simo. ment. p. 3. c. 20. nu. 28. f. 98. T. 15. P. 2.
Et ius decimandi an possint laici possidere. Paul. Roman. de pensio. ecclesiast. cap. 6. nu. 10 & 11. f. 368. T. 15. P. 1.
Potest possideri per laicum. Guli. Redoan. de simo. ment. p. 3. cap. 20 nu. 27. f. 98. T. 15. P. 2.
Vel cimiterium habere potest ecclesia sine cura. Gondissal. Villadiego. de legat. q. 14 nu. 87. f. 275. T. 13. P. 2.
Mortui vbi, & qualiter sint. Ang. de Gambel. de testam. glo. 8. nu. 1. f. 39. T. 8. P. 1.
Mortuos, & baptizandi onus antiquitus Cardinalibus incumbebat, & propterea Cardinalatum non dignitatem, sed officium esse. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 7. num. 124. fol. 204. T. 13. P. 2.
Non sunt cum alijs fidelibus notorij concubinarij perseuerantes vsque ad mortem. Bermon. Chouer. de pub concub. rubr. notorium est. nu. 17. f. 177. T. 11. P. 1.
In cimiterio moriẽtes in peccato mortali. And. Hisp. de regula decimarum. verbo, decima est iure naturali. nu. 18. f. 143. T. 15. P. 2.
Per actum, vel baptizandi, ecclesia non dicitur curata. Ioann. Staphil. de grat. expectat. &c. verbo, vsciri possit. nume. 23. f. 273. T. 15. P. 1.
Qui modus fuerit Græcis, & de sepulchro facto Mausolo Regi Cariæ, & de sepulchro Clusij ciuis Romani. Io Garsia Hisp. de expens. & meliorat. cap. 8. nu 6. & 7. f. 279. T. 17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quibus expensis sint,& funerandi summus Pontifex, & Episcopi. idem.Io.Garsia.eod.tit.& c.nu.51.f.282.T.eod.

Orationibus sint mortui. Guliel. Duran.de mo. gen.conc. celeb. rub.6.nu.1.f.174.T.13.P.1.

Quomodo,& qualiter sint,qui sibi mortem conscisc unt,& an pro eis orandum.Conrad.Brun.de hæret.cap.17. numero 7.fol.324. Tom.11.Par.2.

Sint clerici tempore interdicti.Beat.Ant.de interdicto.c.4.nu.24. fol.340.Tom.14.

Sunt Cardinales in suo habitu. Gondis.Villadiego.de orig.Card. q.1.nu.53.fol.59.T.13.P.2.

Vbi,& quomodo sint Cardinales.Hier.Alban.de Cardinal. q.50. col.3.fol.131.T.13.P.2.

Vbi sint vagabundi, qui sunt sine domicilio, & damnati ad mortem.Pet.de Vbald.de canonica. episcop.& Parochia. c.9.nu.5. fol.235.Tom.15.Par.2.

Sepeliendus vbi, & non quis sit,& cuius sumptibus.

* SEPELIENDVS est Parochianus,vbi sepeliri elegit.Pet.de Vbald. de Canon.episcop.& parochia. verbo redeamus nunc.nu.2.fol. 234.Tom.15.Par.2.

Est prælatus sumptibus ecclesiæ, & ob hoc potest largiri centesima.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alien. verbo. & prælatus successor.nu.3.f.478.T.15.P.2.

In cimiterio, an sit puer in vtero matris baptizatus, & natus mortuus.Nic.Plou.de sacramentis.c.4.1.P.nu.4.f.78.T.14.

Non est in ecclesiastica sepultura infans ductus ad Baptismum si moriatur in via,quia non saluatur.Arnald.Albert.de agnosc ēd. assertio hæret.q.19.nu.16.f.69.T.11.P.2.

Secus erat ante legem euangelicam, quia ante octauum diem taxatum circumcisioni,si moriebantur,saluabantur.ibi.nu.19.

Vbi sit Rector ecclesiæ curatæ. Pet.de Vbald.de Canon.episcop. & parochia.c.9.nu.37.f.237.T.15.P.2.

* SEPELIENS manifestum vsurarium, vel excommunicatum publi cè,vel nominatim interdictum,an sit excommunicatus. B.Ant. de excomm.c.33.nu.10 f.374.T. 14.

Mortuum in prelio alieno,qua actione teneatur,& qualiter in hac actione in factum ex edicto,qui intulit mortuum.&c.formetur libellus.Odofred.de libel. formand.cap.18.nume.1.& 2.fol.85. Tom.3.Par.2.

Sepelientes iniustè, & tempore interdicti vel prohibitos sepeliri quibus afficiantur pœnis.

* SEPELIENTES corpora clericorum, qui seruarunt interdictum in cimiterijs,non sunt excommunicati.Io.Fran.de Pla.de excōmunic.§.5.f.350.Tom.14.

Clerici iniustè quid restituere teneantur.Fran.de Pla. de excomm. rub.de clericis secularibus.&c.nu.4.f.354.T.14.

Scienter hæreticos,credentes,receptatores, & eorū fautores sunt excommunicati.Franc.de Platea. de excomm.§.1. nume.9. fol. 347.Tom.14.

Tempore interdicti,excommunicatos, vsurarios manifestos, aut nominatim interdictos,vel alios quoscumque in cimiterijs,etiā sunt excommunicati.idem Franc. de Platea.eod. titu.§ 2.nu.17. & 19.fol.348.T.eod.& §.1.nu.5.vbi dicit quòd omnes isti etiam excommunicationem maiorem incurrunt, & idem etiam tenet. ibid.eod.tit.§.7.nu.2.f.349.T.eodem.

Corpora infra ciuitatem mulctandi veniunt pœna, quam statuit Adrianus Imperator quadraginta aureorum.Hier.Præuidel.de peste,& eius priuileg.verbo, Diuus Imperator Adrianus. nu.1. fol.185.Tom.18.

De facto,an teneantur satisfacere his, quorum violatur interdictū. Lapus de Castellio. de cano. portione. verbo, quia de canonica portione.nu.54.f.197.T.15.P.2.

Defunctus in cimiterijs,vel ecclesijs,in casibus non concessis,tempore interdicti, quomodo puniantur.B.Anto.de interdicto.c.4. nu.33.fol.341.Tom.14.

Defunctum in loco cimiteriato tempore interdicti sine officio clericorum,an sint excommunicati.Io.Calderin. de interdict. P.2. nu.26.fol.332.Tom. 14.

Sine officio in loco cimiteriato an sint excommunicati. B. Anto. de excomm.c.33.nu.7.f.374.T.14.

Extra ecclesiam,& cimiterium tempore interdicti, an interdictū violent.Io.Cald.de interdict.P.2.nu.22.f.332.T.14.

Hæreticos,non possunt absolui,nisi eos exhumauerint.Franc. de Platea.de excommunicatione.§.48.nu.1. f.360.T.14.

Aut eorum fautores,& receptatores, sunt ipso facto excommunicati.Nic.Phouius, de excommunicatione,in princ.nu.14.f.363. Tom.14.& B.Anto.de excomm.capitu. 5.numero primo,folio 369.Tom.eod.

In cimiterijs tempore interdicti, ipso facto sunt excommunicati. Nic.Plou.de excommunicatione,in princ.nu.17.f.363.T.14.

Interdictos,excommunicatos, & publicos vsurarios, sunt excommunicati.B.Anto.de excomm.c.33.nu.1.f.374.T. 14.

Laici defunctum,tempore interdicti sine officio clericorum, quomodo puniantur Ioann.And.de Bono.de interdictis. num.153. fol.347.Tom.14.

Publicos vsurarios, quam excommunicationem incurrant. Beat. Anto.de Vsur.c.1.f.79.T.7.nu.12.

Sepelire qui possint,vel debeant, aut cogntur, & quando, vel quos.

* SEPELIRE aliquos de alia progenie,an possint religiosi,qui habēt capellas in eorum ecclesijs concessas quò ad vsum sepulturæ alicui domui nobilium filiorum,& descendentium. Et. de Vbal. de Canon.episcop.& parochia. capitu.10. nume. 4& 6.fol.238. Tom.15.Par.2.

Cum clerici nollent, nisi fieret eis cautio eorum, qui prtantur in funere, est simonia.Guliel.Redoan.de simo.menta. 2.cap.17. nu.5.fol.95.T.15.Par.2.

Item quando nollent sepelire sine pecunia.ibi.nu.eo.

Defunctum,an successores cogantur,etiam hæreditate non adita. Ioann.Bertach.de Episcop.Par.3.quarti.lib.numero 3.fol.334. Tom.13.Par.2.

Est officium clericorum.Ioan.Cald.de interdict. P. 2.nu27.& 28. fol.332.Tom.14.

In ecclesia indignum abusus videtur.Guliel.Redoan.de simo.mēta.P.3.c.16.nu.27.f.94.T.15.P.2.

Vel vt sepeliant hæreticos,& eis credentes, clerici non sunt priuilegiandi.Ioan.Franc.Pauin.de visitationib.quæst.3.2.P.nume.58. fol.196.Tom.14.

Sepeliri vbi quis debeat,quādo per quos, & cuius sumptibus, & an quis possit interdici a sepultura per quos,& ex qua causa.

* SEPELIRI alibi cum vult parochianus,ecclesiæ parochiali fit iniuria.Pet.de Vbald.de cano.episcop.& parochia. tit. de canonica parochiali.c.2.nu.2.f.220.T.15.P.2.

An debeat concubina in sepulchro Amasij.idem Pet. de Vbaldo. eod.tit.c.9.nu.26.f.236.T.15.P.2.

Corpus sine missa.Io.de Selua de beneficio.Par.1.q.5.nume.124. fol.16.Tom.15.Par.1.

Frater non habens domicilium in ecclesia parochiali, sui fratris habentis domicilium.Pet. de Vbal. de canon.episcop.& paroc. c.9.nu.18.f.236.T.15.P.2.

In ecclesia,vel cimiterio. mulier in partu defuncta. Io.de Selua. de benef.P.1.q.5.nu.111.f.16.T.15.P.1.

Et quid de partu?ibid.nu.eod.

An debeant in monasterio conuersi ecclesiarum seculariū. Pet. de Vbal.de cano.episcop.& paroc.capitu.9.numero 35.fol.237. Tom.15.Par.2.

Leprosi in cimiterio illorum,qui leprosi non sunt. Ioan.de Selua de benef.P.1.q.5.nu.113.f.16.T.15.P.1.

An,& quando in cimiterio debeat ille, qui rediens ex postribulo, vel ex aliquo loco,in quo fornicatus est in via est,occisus.Ioann. de Selua.de benef.Par.1. quæstio.5. nume.110. fol.16. Tom.15. Par. prima.

An possit filius adoptiuus, vel arrogatus in sepulchro patris adoptantis,vel arrogantis.Pet.de Vbal.de cano. episcop.& paroc.c. 9.nu.14.f.236.T.15.P.2.

In cimiterio, & in capella ecclesiæ celebrari, quando interdicta est ecclesia.B.Anto.de interdicto.c.3.nu.6.f.339.T.14.

In patria,damnatus pro crimine lesæ maiestatis, si extra patriam moriatur.Hier.Gigas.de crimi.lesæ maiest.q.34.num.1. fol.72. Tom.11.Par.1.

An possint corpora morientium ex peste in maiorum suorum monumentis.Hier.Præuidel. de peste, & eius priuileg. verbo.diximus cadauera.nu.1.f.185.T.18.

Et quid de leprosis?ibi.nu.2.

Filij,spurij,& vulgo quæsiti in sepulchro matris eorum, & filius, qui repudiat hæreditatem patris, in sepulchro patris. Pet. de Vbal.de cano.episcop.& paroc.cap.9.numero 15.fol.236.Tom. 18.Par.secunda.

Et quid de filio exhæredato, vel præterito a patre? ibi. numero eodem.

Mortui solenniter in loco interdicto in festiuitatibus solennioribus anni.Ioann.Calder.de interdict.Par.2.numero 14. fol. 332. Tom.decimoquarto.

Apud quam Ecclesiam vnusquisque debeat.Bartho. Cæpol.de seruitut.Vrban.prædio.rub.de sepulchro.cap. 82.nume. 9.fol.209. Tom.6.Par.2.

Corpus,an possit interdicere sacerdos propria authoritate. Pet.de Vbal.de cano.episcop.& paroc.rub.de cano. Paroc.cap. 3.nu.9. fol.221.T.15.Par.2.

Vxoris, si non fecit maritus cum debitis solennitatibus propter inopiam,excusatur.Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg.q. 4.nu.21.fol.143.T.18.

De quibus bonis debeat prælatus,vel rector alicuius ecclesiæ, qui est clericus secularis,& habet bona patrimonialia.Pet. de Vbal. de cano.episcop.& paroc.capitu.13.numero 8.fol.240.Tom.15. Par.secunda.

Expensis debeant nuntij apostolici, de quibus loquitur.c. Accedens,de præscript.idem Pet.de Vbal.eod.tit.& cap.nume.7.fol. Tom. & Par. eisd. debet habens canonicatum,& præbendam in ecclesia seculari.idem Pet.de Vbal.eod.tit.& cap. num. 5.fol. Tom.& Par.eisd.

Redditibus possit si quis habet ecclesiam curatam in titulum, & aliam curatam in commendam.idem Pet.de Vbal.eod.tit.& c. nu.6.fol.T.& Par.eisd.

Debet Archiepiscopus cum palio.Io. Franc. Pauin.de visitationib.q.3.2.P.nu.61.f.196.T.14.

Ea die,

Source : BIU Cujas

Ea die, qui ſuſpenſus eſt, nec permittet Iudex, huius cadauer manere in ligno vltra illam diem. Hier. Gigas. de crimi. lęſæ maieſt. rub. de pœnis committentium crimen lęſæ maieſt. q. 1. nu. 10. fol. 67. Tom. 11. P. 1.

In loco ſacro, interfectus in latrocinio, aut in ludis gentilium, putà in torneamentis. Ioan. de Selua. de benef. Par. 1. quæſt. 5. nu. 108. fol. 16. Tom. 15. P. 1.

Contrarium tamen erit verius. ibid. nu. eod. tamen conſidera.

Quid de interfectis in ludis licitis? & an cum exequijs, & pſalmis ſepeliri debeant? ibid.

Quid de occiſo in rixa, ſi impęnitens fuit, nec ſacerdotem petijt? ibid.

Quid de occidente ſemetipſum? Ibi.

Quid de illo, qui iudicio Dei ſtatim moritur? ibi. nu. 109.

Prælatus ante electionem ſucceſſoris. Io. Fran. Pauin. de viſitationib. q. 3. 2. P. nu. 61. f. 196. T. 14.

Debent Epiſcopi de bonis eccleſię cathedralis. Pet. de Vbal. de cano. epiſcop. & paroc. cap. 13. nu. 2. fol. 239. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Quid de abbatibus, an & ipſi ſepeliantur de bonis monaſterij? ibi. nume. eod.

Vir, & vxor in eodem ſepulchro. Io. de Selua de benef. Par. 1. q. 5. nu. 112. fol. 16. T. 15. P. 1.

Et quilibet ſepeliri debet in ſepulchro parentum, niſi alibi ſepulturam elegerit, vbi etiam quòd ſepeliri poſſunt in loco eccleſiæ ſuſpenſi, & ad mortem condemnati. ibid.

Debuit Chriſtus, & ſuper ſepulchrum eius etiam poni lapis. Iſid. epiſc. Hiſpalen. contra Iudęos, in princ. numero 48. & 49. fol. 26. Tom. decimoquarto.

In ciuitate Romana cadauera mortuorum lege prohibebantur. Hier. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. quæſt. 34. nume. 3. fol. 72. Tom. 11. Par. prima.

Idem etiam ſtatutum erat lege. 12. tabularum. ibid. nu. 4.

In dubio, quis debet in eccleſia cathedrali. Marian. Socin. de oblationib. libello. 18. nu. 41. f. 135. T. 14.

In eccleſia corpora mortuorum, canonum diſpoſitione introductum eſt. Hier. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. quæſt. 34. nu. 5. fol. 72. Tom. 11. Par. 1.

In qua eccleſia debeat, qui habet canonicatum, & præbendam in eccleſia cathedrali, & illi canonicatui ſit annexa parochialis eccleſia, an in eccleſia cathedrali, an verò in parochiali. Pet. de Vbal. de cano. epiſco. & paroc. cap. 9. nume. 38. fol. 237. Tom. 15. Par. ſecunda.

Debeant Peregrini. idem Pet. de Vbal. eod. tit. cap. 7. nu. 22. & 23. fol. 232. Tom. & Par. eiſd.

In qua parochia debeat dominus, vel inquilinus, ſi mori contingat, & domus ſit poſita in confinio duarum parochiarū. Iac. Nouel. de iure prothomiſeos. nu. 98. f. 26. T 17.

In quibus eccleſijs debeant prælati, quando decedunt, non electa ſepultura. Pet. de Vbal. de canon. epiſcop. & paroc. cap. 9. nu. 28. fol. 236. Tom. 15. Par. 2.

Laici non debent in eccleſia, nec in cimiterio, tempore interdicti. B. Anto. de interdicto. capitu. quarto, numero 26. fol. 340. Tom. decimoquarto.

Neque etiam laici non interdicti poſſunt in cimiterio, vel loco interdictò tempore interdicti ſepeliri. ibid. nu. 27.

Licèt non debeat excommunicatus, vel interdictus propter ſuā culpam in eccleſia parochiali, nunquid tamen illi eccleſiæ teneatur ad damna, & intereſſe. Pet. de Vbald. de cano. epiſcop. & parochiali. capitu. ſexto, nume. ćtauo, fol. 228. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Mortui non poſſunt tempore interdicti, etiā in feſtiuitatibus quatuor, in quibus celebrari poteſt. B. Antonin. de excommunic. c. 33. nu. 2. f. 374. Tom. 14.

Ne debeat mortui debitoris cadauer, poſſunt creditores de iure communi ſecundum aliquos impedire, ſi debitor erat obligatus eiſdem vigore inſtrumenti guerentegiati. Robert. Lancellot. de attent. Par. ſecunda, capitul. 4 limit. 13. numero ſexto, fol. 330. Tom. quinto.

Quod admittitur Angliæ ex ibi inueterata, & diu cōſeruata cōſuetudine, vt ibi. nu. 4. & nu. 5.

Nequeunt, & minus ad cōfeſſionem recipi publici vſurarij. B. Anto. de vſur. capitu. 5. §. 1. nume. 2. fol. 91. Tom. 7. & Io. Bapt. Lup. in c. quamquàm de vſuris. in præfatione. numero 10. & 11. folio 146. Tom. eod.

Non coguntur religioſi extra monaſteria ſua. Ioann. Franc. Pauin. de viſitatio. q. 3. 2. P. nu. 64 f. 196. T. 14.

Non debet excommunicatus in loco ſacro. Hier. Gigas. de penſionib. eccleſiaſt. q. 36. nu. 9. f. 342. T. 15. P. 1. & B. Anto. de excōmu. c. 76. nu. 26 fol. 384. T. 14.

Nec poteſt oblatio pro eo ſuſcipi, nec pro eo oratio fieri, niſi ſigna contritionis apparuerint Beat. Anto. ibid. nu. eod.

Peccator, & indignus in eccleſia. Io. de Selua. de benef. Par. 1. q. 5. nu. 105. fol. 15. T. 15. P. 1.

Non debēt mortui, cum priuilegiati celebrant tempore interdicti. Ioan. Franc. Pauin. de viſitationib. quæſt. 3. 2. Par. nume. 58. fol. 196. Tom. 14.

Non poteſt in terra ſacra vſurarius manifeſtus, ſecus in prophana. Matth. Brun. de ceſſione bonorum. quæſtio. 3. nume. 8. fol. 180. Tom. 3. Par. 2.

Laicus, etiam non interdictus tempore interdicti, etiam ſub ſilentio cum officio in eccleſia, vel cimiterio. Ioann. And. de Bono. de interdictis. nu. 150. f. 347. T. 18.

Nō poſſunt damnatorum corpora abſque principis licentia. Hier. Præuidel. de peſte, & eius priuileg. verbo, cauſa peſtilentiæ. nu. 3. fol. 185. Tom. 18.

Tamen cuicumque petenti, ſunt concedenda, etiam ſi fuerint damnati crimine læſæ maieſt. vel Paricidij. ibid. num. 4.

Corpora defunctorum tempore interdicti, exceptis clericis, qui ſeruarunt interdictum in eccleſia, vel cimiterio. Io. And. de Bono. de interdict. nu. 148. f. 347. T. 14.

Non poterit in ciuitate mortuus, qui dum viueret, in ea manere nequiuit. Alber. Brun. Aſtenſ. de interitu. & perempt. nu. 96. folio 385. T. 17.

Nullum corpus debet prope altare, niſi corpora ſanctorum, &c. Guliel. Redoan. de ſimo. ment p. 3. cap. 16. nu. 29. fol. 95. Tomo 15. P. ſecunda.

Nunquid debeat ſpurius in ſepulchro patris, ſi legitimatur a principe. Pet. de Vbal. de Cano. epiſcop. & paroc. cap. 9. num. 13. folio 236. T. 15. P. 2.

Debeant nouitij, qui decedunt intra probationis annum de bonis monaſterij. idem Pet. de Vbal. eod. cap. 13. num. 3. fol. 339. T. & P. eiſd.

Poſſunt clerici, & non alij in cimiterio apud eccleſiam in loco interdicto, licèt diuina ibi non debeant celebrari. Io. And. de Bono. de interdict. ciuitatis, &c. nu. 46. f. 346. T. 14.

In eccleſia interdicta, priuilegiati. Idem Io. And. de Bono. eod. tit. nu. 47. f. & T. eod.

Viatores decedentes in eccleſia cathedrali, vel parochiali, in qua mortui ſunt. Franc. de Platea. de excom. §. 21. num. 9. folio 354. Tomo 14.

Prælatum honeſtum eſt, priuſquam ad electionē procedatur ſucceſſoris. Pet. de Baiſio. directo. electio. cap. 2. tertiæ p. num. 2. folio 392. T. 15. P. 1.

Prohibebat in vrbe, & extra vrbem lex xij. tab. Ludo. Charon. ad leges xij. tab. f. 268. T. 1.

Prohibet etiam lex Chriſtianorum. Aymon. Riual. hiſtor. iur. ciuil. & pont. lib. 2. nu. 20. fol. 5. T. 1.

Promittentes clerici in cimiterio tempore interdicti, ipſo facto excommunicationem incurrunt. Nico. Plou. de eccleſiaſt. interdicto. nu. 25. f. 334. T. 14.

Quæ corpora defunctorum in eccleſia debeant. Guliel. Duran. de mo. gen conc. celeb. rub. 11. nu. 2. f. 174. T. 13. P. 1.

Poſſint. Sebaſt. Medic. de diffinit. diffinitio ſepult. 32. nume. 3. folio 300. T. 18.

Prohibeantur penes altare, vbi eſt corpus Chriſti. Io. de Selua. de benef. p. prima. quæſtio. quinta. nume. 106. folio 15. Tomo 15. P. prima.

Quando elegit parochianus apud eccleſiam parochialem ei debetur canonica. Pet de Vbal. de cano. epiſco. & paroch. cap. 4. nu. 5. fol. 222. T. 15. P. 2.

Poſſit in eccleſia vſurarius manifeſtus. Io. Franc. de Platea. de excomm. §. 5. nu. 12. f. 351. T. 14.

Poſſint in cimiterio priuilegiati tempore interdicti. Io. And. de Bono. de interd. nu. 151. f. 347. T. 14.

Quis non poteſt in eccleſia, vbi elegit ſepulturam propter impedimentum iuris, tunc ceſſat canonica Parochialis. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. verbo, redeamus nunc. num. 15. f. 235. T. 15. P. 2.

Quare debeant corpora defunctorum in locis ſacris, & quòd homines debent ſepeliri, vbi eſt maior populorum concurſus. Ioann. de Selua. de benef. p. prima. quæſtio. quinta. num. 102. fo. 15. T. 15. P. 1.

Quo in loco debeant mulieres, quæ vocantur incarceratæ. Petr. de Vbal. de cano. epiſcop. & paroch cap. 9. num. 42. folio 237. T. 15. P. ſecunda.

Quomodo poſſint in cimiterio clerici, qui interdictum ſeruarunt. Ioann. Andr. de Bono. de interdict. ciuitatis, &c. num. 51. fol. 346. Tomo 14.

Vbi debeat cardlnalis depoſitus per Papam in curia a dignitate Cardinalatus, vel qui renunciat Cardinalatui in manibus Papæ. Petr. de Vbald. de canon. epiſc. & paroch. cap. 9. num. 31. folio 237. T. 15. P. 2.

Cardinalis. Gondiſſal. Villadie. de orig. Cardin. q. 1. nu. 52. f. 39. T. 13. P. 2. eod. tit. quæſtio. & nume. fol. Tom. & P. eiſdem.

Heremita. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. cap. 9. num. 41. folio 237. T. 15. P. 2.

Monachus, qui decedit intra probationis annum. idem Petr. de Vbal. eod. titu. & cap. num. 34. f. 237. T. & P. eiſd.

Profeſſus, qui nulli præeſt adminiſtrationi, & cum quibus expenſis. Item & profeſſus, qui præſidet beneficio manuali, quòd eſt de membris monaſterij. Idem Pet. de Vbal. eod. tit. cap. 13. nu. 4. f. 239. T. 15. P. 2.

Qus debet, ſi ſit interdicta eccleſia, & quòd in eccleſia cathedrali, quæ loco interdictæ ſubrogata eſt, ſepeliendus ſit. Franciſc. de Platea. de excommunicatione. §. 21. nume. 7. & 8. folio 354. T. 14.

Vbi debeant clerici ſeculares, præſidentes, regimini aliquarum eccleſiarum. Pet. de Vbal. de cano. epiſc. & paroch. cap. 9. nu. 36. f. 237. T. 15. P. 2.

Corpora defunctorum. Guliel. Duran. de modo. gen. conc. celebr. rubr. 11. nu. 1. f. 174. T. 13. P. 1.

Mortui in obſidione, aut in peregrinatione, aut in mari. Ioann. de Selua. de benef. p. 1. quæſtio quinta. numero 107. folio 15. Tomo 15. P. 1.

Parochiani tempore interdicti, quando eccleſia eſt ſingulariter interdicta ob delictum clericorum, vel in pœnam populi. Beatus Anton. de interdicto. capitulo quarto. numero 25. folio 340. Tomo 14.

Vel ad ſepulturam efferri, quomodo, & a quibus debeat mortuus. Ioann. de Selua. de benef. p. 1. quæſtio. quinta. nume. 128 folio 16. T. 15. P. 1.

Vetantur

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Vetantur in ſacro loco,occiſi in torneamẽtis.Fran. Sonsbe.ad vſus feud.P.15.nu.87.fol.165.T.10.P.2.

Sepelitur, quid quomodo & quando, ac vbi & an quis hodie extra Eccleſiam.

*SEPELITVR Archiepiſcopus cum palio. Guliel. Redoa.de ſimo. ment.P.1.c.16.nu.9.f.46.T.15.P.2.
Et quomodo,& ſub qua forma detur,& tradatur, & quid ſit,& vnde aſſumatur palium huiuſmodi,& in quibus diebus poſſit vti palio,& quare Papa ſemper,& vbique vtatur,vide ibid.nu.5. 6.7.8.& 9.fol.eod.
Filius,viuente patre in ſepulchro aui. Petr. de Vbal. de cano.epiſcop.& parochiali.capitu.9.nu. 8.fol.235. Tom.decimoquinto, Par.ſecunda.
Hodie nullus extra eccleſiam,vel cimiterium . Guliel.Redoan.de ſimo.ment.Par.3.cap.16.numero 32.fol.95.Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
Palium Archiepiſcopi cum perſona illius,quod etiam dicitur perſonale.Philip.Prob.de iure regal.quæſtio.38. numero 2.fol.401. Tom.duodecimo.
Rex,ſi moritur in aliqua eccleſia ſui Regni . Pet.de Vbal.de cano. epiſcop.& paroc.cap.7.nume.3.folio 230.Tom.decimoquinto, Par.ſecunda.
Si alibi parochianus eccleſiæ cathedralis de relictis eccleſiæ ſepulturæ,debetur quarta capitulo eccleſiæ cathedralis. Marian.Socin.de oblationib.4.dub.nu.70.f.141.T.14.
Vxor cum viro vltimo . Pet.de Vbal.de cano.epiſcop.& paroc.c.9. nu.11.f.236.T.15.P.2.
*SEPELIVNTVR corpora duobus modis.Guliel. Redoa.de ſimonia ment.Par.1.c.4.nu.4.f.33.T.15.P.2.
Hodie corpora,olim verò cõburebantur.Paris de Puteo. de ſindic. in verbo.Mortuus.nu.5.f.285.T.7.
*SÆPES in finibus fundi ſui,an facere licitum ſit . Bartho. Cæpola de ſeruitut. ruſtic. prædiorum capitu. 21. numero 14.folio 235. Tom.6.Par.2.
*SEPTA eccleſiæ,quando gaudeant immunitate.Remig.de Goniſ. de immunit.eccleſiæ,ampliat.11.num.1.fol.92. Tom.decimotertio,Par. prima.
*SEPTENARII numeri ratio arguit pubertatem ciuilem. Ant.Gubert.Coſta.de matrim.rub. de his, qui nuptias contrahere poſſunt.nu.29.fol.52.T.9.
*SEPTENNIS, ſi ſit pœnitẽtia alicuius, ſi ea die det ſeptem numos habentibus remiſſiones annales,an ſtatim ſit liberatus. Hier. de Zanet.de foro conſcientiæ & contentioſo. numero 180.fol.412. Tom.3. Par.1.
*SEPTENTRIO eſt ventus contrarius auſtro.Iul.Ferret.de re naua li.lib.9.nu.26.f.342.T.12.
*SEPTENTRIONALES, qui nam ſint venti.idem Iul.Ferret.eod. tit.lib.8 nu.24.f.340.T. eod.
*SEPTENTRIONALIVM ventorum, quæ nam ſit natura,item & Orientalium,meridionalium,& occidentalium.Iul.Ferret.eod. titu.de re nauali. nu.6.& 24.lib.8.f.346.T.eod.
*SEPTIES, verbum,quomodo intelligendũ.Card.Iacobat.de concil.lib.7.art.7.nu.45.f.325.T.13.P.1.
*SEPTIMIÆ nuptias,cur Aguſtus improbarit.Ant. Gubert. Coſta. de matrim. rub. de his, qui nuptias contrahere poſſunt.nume. 56.fol.52.Tom.9.
*SEPTIMIVS Seuerus,qualiter imperium adeptus eſt,& rexerit,& quid ſanxerit.Aymar.Riual. Hiſto.iur. ciuil.& pontif.lib.2. nu. 60.& lib.4.nu.21.f.9.& 21.T.1.
*SEPTIMVS teſtis ex teſtamẽtarijs inſufficiens , an officiat tabulis. Fran.Curt.de teſtib.concluſ.1.nu.3.f.125.T.4.
*SEPTVAGINTA annis maior non cogitur eſſe teſtis. Nellus a S. Geminia.de teſtib.nu.36.f.81.T.4.
Duo teſtes requiruntur in depoſitione Epiſcopi Cardinalis, 44. in præsbytero Cardinale,26.in Diacono Cardinali,7.aliorum clericorum.Nellus a S.Geminia.de teſtib.nu.83.f.82.T.4.
*SEPTVM eccleſiæ,locus ſacer dicitur. Remigius de Goniſ.de immunit.eccleſ.ampliat.11.numero 2.fol.92. Tom.decimotertio, Par.prima.
Eccleſiæ,quid ſit? Ioann. de Viſchis.de immunit.eccleſ.nu.13.fol. 12.Tom.13.Par.1.
Paſſus,clauſtrum,cimiterium,in quibus differant . Remig.de Goniſ.de immunit.eccleſ.ampliat.12.num.5.fol.93.Tom. decimotertio,Par.prima.

Sepulchra quę eſſent & qualia apud Antiquos, quę hodie ſint, an violanda, & an poſſint vendi, & vbi iam fierent.

*SEPVLCHRA antiquorũ,quæ erant,& quid recentiorib.temporibus de cadaueribus ſepeliendis cautum fuerit. Bartho. Cæp. de ſeruit. Vrba. prædiorum.tub.de ſepulchro.cap.82. nu.7.fol. 209.Tom.6.Par.2.
Et cimiteria Iudæorum non eſſe violanda, nec eorum cadauera exhumanda.Marqua.de Suſa.de Iudæis, & alijs infidelibus c.3. nu.18.fol.29.Tom.14.
Monumenta,ſeu Capellæ,an vendi poſſint. Io. Caraf.de ſimo.nu. 140.fol.122.T.15.P.2.
Olim fiebant in agris extra ciuitatem. Sebaſt. Monticul.de patria, poteſta.nu.69.f.131.T.8.P. 2.
Sua,vt magnificet,Epiſcopus poteſt dare vſque ad centeſimã. Guliel.Redoan.de reb.eccleſ.non alien.cap. 9.numero 2. & 14.fol. 457.Tom.15.Par.2.
*SEPVLCHRI familiaris ius tranſit ad hæredes extraneos . Ioann. Thom.de Marin.de feud.tit.de feudo ex pacto, & prouidentia. nu.8.fol.114.Tom.10.Par.1.
Viam,qui non habet,precario a vicino impetrare poteſt, & ſi concedere noluerit,qua actione cogi poterit. Barth. Cæpol.de ſeruit.Vrba.prædiorum capitu.82.rub. de ſepulchro. nume. 4.fol. 209.Tom.6.Par.2.
Violator, qualiter, & quibus legibus, puniebatur.Aymar.Riual. Reſtaur.iur.ciuil.& pont.lib.2.nu.60.f.9.T.1.
Vſum in eccleſia,vel eius cimiterio,Epiſcopo reclamante, quis nõ poteſt habere de iure ſcripto.Pet.de Vbal.de cano.epiſcop.& paroc.c.12.nu.6.f.239.T.15.P.2.

Sepulchro qui ſepeliendi ſint, & in quo, portantes, ſeu inferentes quibus afficiantur incommodis,& quãdo ac quomodo teneantur.

*SEPVLCRO ædificando, cui, & contra quem competat interdictum,qualiterque in eo formetur libellus. Odofred. de interdictis.c.2.fol.82.T.3.P.2.
Amaſij an ſepeliatur concubina.Pet.de Vbal.de cano.epiſco.& paroc.c.9.nu.26.f.236.T.15.P.2.
In alieno miſſum cadauer non poteſt exhumari ſine licentia Epiſcopi.Io.Bertachin.de Epiſcop.3.P.quarti lib.nume.26. fol.334. Tom.13.Par.2.
In eodem ſepeliri debent,vir,& vxor.Io.de Selua.de benef. Par.1. q.5.nu.112.f.16.T.15.P.1.
Et quilibet debet ſepeliri in ſepulchro parentum,niſi alibi ſepulturam elegerit, vbi etiam quod poſſunt ſepeliri in loco eccleſiæ ſuſpenſi,& ad mortem condemnati.ibi.nu.eod.
Inferentes,ſeu ad ſepulchrum portantes, an ſint excommunicati. Io.Fran.de Platea de excomm.§.5.nu.14.f.351.T.14.
Quid de comitantibus funus,& fodientibus ibid.
Quid de prælatis patientibus tempore interdicti in cimiterijs ſepelire,& de dicentibus officium ſupra funus?&c.ibid.
Mariti,infertur vxor mortua.Ant.Gubert.Coſta. de matrimo.rub. quid ſit matrimonium.nu.26.f.50.T.9.
An ſepelietur ſponſa matrimonio contracto, non tamen ſequuta copula,nec ducta adhuc ad domum viri.Pet.de Vbaldis.de can. epiſcop.& paroch.capitu.9.numero 22 fol. 256. Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
An ſepelietur vxor,lata ſententia diuortij,quò ad thorum,ſi maritus eam ſibi reconciliat.idem Pet.de Vbald.eod.tit.& cap.nu. 23.fol.Tom.& Par.eiſd.
An ſepeliri debeat vxor,lite pendente ſuper adulterio,quò ad ſeparationem Thori.Pet.de Vbal.eod.titu.& cap.nu.24.fol.Tom. & Par.eiſd.
Quid ſi maritus,elegit ſibi ſepulturam in aliqua eccleſia , & ibi ſepultus eſt de facto,ſed non de iure , an eius vxor ſepelietur in tali ſepulchro?ibid.nu.25.
Patris damnati de crimine lęſæ maieſt. an ſepelietur filius . idem Pet.de Vbal.eod.titu.& capitu.numero 16. fol. 236. Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
Si quiſpiam porticum,an ſtillicidium immiſerit, qua actione contra eum agi poſſit. Bartho. Cæp. de ſeruitut. vrbanorũ prædiorum rub.de ſepulchro capitu 82.numero 6.fol.209. Tom.6.P.2.
Vltimi viri ſepelitur mulier,quę habuit plures viros. Nico.Faianus de muliere tranſeunte ad ſecunda vota . numero octauo, folio 121.Tom.9.
*SEPVLCHRORVM iura vxori relinqui poſſunt prohibitione nõ attenta.Lancellot.Gallia.de ſtatut.q. 5.poſt verbum viginti nu.1. fol.338.Tom.2.
Ius aliquando eſt hæreditarium,aliquando non . Phanut.de Phanutijs.de inuent. hæred.Par. ſexta,numero 68. fol. 299.Tom.8. Par.ſecunda.
Violatores quomodo coerceantur. Bapt.de S.Blaſ. de actione, & eius natura,centuria,ſecunda actione.133.nu.33.fol.52. Tom.3. Par.ſecunda.
Violatoribus,quæ ſit pœna indicta.Fran.Lucanus.de fiſco, & eius priuileg.P.2.princ.nu.37.f.10.T.12.

Sepulchrum miſcellaneè conſideratum, quomodo accipiatur, quid operetur, & violantes qua actione teneantur.

*SEPVLCHRVM an probetur eſſe alicuius ex literis ſuper eo inſculptis,vel pictis. Ioan.Bertach. de Epiſcop.P. 3. quarti. lib.nu. 30.fol.334.Tom.13.P.2.
Accurtij Gloſſatoris legum,& Franciſci eius filij.Ioann. Fichar.in vitis recentiorum iuriſconſ.in princ.f.156.T.1.col.4.
An veniat in diuiſionem, & vendicetur.Alber.a Roſate. de ſtatut. lib.2.q.156.nu.5.f.45.T.2.
Anaxagoras Barbari negligebat, & redditur cauſa ex Cicerone. Ioan.Garſia.Hiſpa de expenſ.& meliorationibus cap. 8.num.5. fol.279.Tom.17.
Chriſti accedens ſine licentia Papæ, eſt excommunicatus, & eius abſolutio Papæ reſeruatur,& ſummo pœnitentiario.B.Anto.de excomm.

Source : BIU Cujas

excomm.capitu.30.numero 8.fol.374.Tom.14.
Est locus,vbi corpora,ossaue hominis condita sunt.Bartho.Cæpola de seruitut.Vrba.prædiorum.rub.de sepulchro. cap.82.nu.1. fol 209.Tom.6.Par.2.
Excommunicati in loco sacro sepulti,cum absoluitur,verberatur, sed cadauer non exhumatur.B.Ant.de excommunicatione.cap. 77.nu.15.f.385.T.14.
Habens, & non habens iter eundi ad illud, cogere potest vicinos ad illud prestandum.Cornel.Beninc.de paup.& eius priuileg.7. speciali in contractibus.nu.13.f.160.T. 18.
Idem de habente possessionem suam in medio bonorum alterius,& non habente viam eundi ad eam,quia,& ipse cogere potest vicinum ad eam præstandam.ibi.nu.eod.
Habenti maiorum suorum, non est nouum comparandum, & de iure sepulchrorum.Io.Garsia.Hispa.de expēsis,& meliorat.c.8. nu.4.fol.279.T.17.
Hostium violans non tenetur. Alberic.a Rosate. de statut.lib.2.q. 93.nu.2.fol.84.Tom.2.
Si habet pater in vna ecclesia, & mater in alia habeat sepulturam maiorum suorum, in qua ecclesia sepelitur filius. Petrus de Vbal.de Cano.episco.& paroc.capitu.9.nume.17.fol.236.Tom. 15.Par.secunda.
Si quispiam effodere voluerit, quantum spacij relinquere debeat. Bartho.Cæpola de seruitut.Vrba.Prædiorum rub.de sepulchro c.82.nu.3.fol.209.T.6.P.2.
Violans,vel mortuum spolians, qua actione teneatur, & qualiter concipiatur libellus in hac actione ex edicto,de sepulchro violato.Odofred.de libellis formand.cap.34.numero 1.& 2.fol.88. Tom.3.Par.2.
Vnius,an possit rector ecclesiæ concedere alteri.Ioann.Bertach.de episcop.Par.3.quarti.lib. nume. 27.fol.334. Tom.decimotertio, Par.secunda.
*SEPVLTA cadauera rebellium extra ciuitatem,princeps solus cōcedere potest,vt reducantur in ciuitatem. Hier. Gigas de crimi. lęsæ maiest.q.34.nu.6.f.72.T.11.P.1.
*SEPVLTI extra cimiterium tempore interdicti,ipso relaxato,possunt ad cimiterium transferri.Nic.Ploui.de ecclesiast.interdicto nu.15.fol.334. Tom.14.
Si essent excommunicati in ecclesia, vel cimiterio, debent exhumari,dummodo eorum ossa possint discerni ab ossibus non excommunicatorum.Pet.de Vbal.de Cano.episcop.& paroc.cap. 14.nu.2.fol.240.T.15.P.2.
Tempore interdicti an exhumari debeant. Io. Fran.de Platea de excomm.§.5.nu.17.f.351.T.14.
*SEPVLTIS extra ecclesiam tempore interdicti,eo relaxato, quando danda sit translatio ad cimiterium. Io.And.de Bono. de interdictis.nu.152.f.347.T.14.
In inferno plus valeret momentum temporis ad pœnitentiam agendam,quàm totum mundi aurum.Ioan.de Selua.de benef. P.1.q.2.nu.5.f.3 T.15.P.1.
*SEPVLTO aliquo in loco exempto parochialis ecclesia iniuriam accipere censetur a loco eodem,in quo ipse parochianus sepultus est.Pet.de Vbald.de Cano.Episcop. & paroc.cap.6.nu.2 fol. 228.Tom.15.Par.2.
Nondum clerico,an conferatur beneficium.Ioan.Coras.de benef. c.7.nu.7.f.289.T.15.P.2.
*SEPVLTORVM cadauera a schismaticis,an exhumanda sint. Io. Franc.Pauin.de visitationib.quæst.6.2.Par.nume. decimoquinto,fol.201.Tom.14.
Mors an probetur ex libris rectorum ecclesiasticorum, & quid de excomm.Aymo.Crauet.de antiquit.tempo. verbo.vidimus, & abunde.nu.1.f.139.T.17.
Nomina, an habeat exprimere petens canonicam parochialem. Pet.de Vbald.de cano.Episcop.& paroc.rub.de canon.parochiali nu.23.f.222.T.15.P.2.

Sepultura quomodo accipiatur, & consideretur, quibus concedatur vel denegetur,per quos, quando,& qualiter,quid sit,& quando præsumitur electa.

* SEPVLTVRA accipitur pluribus modis.Guliel.Redoan.de simo. ment.P.1.c.30.nu.6.f.57.T.15.P.2.& iterum eodem tit.P.3.cap. 16.nu.14.f.94.T.& P.eisd.
Accipitur pro officio,quòd impellitur sepeliendis,& tunc, si venditur,est simonia.idem Redoan.eod.tit.Par.1.c.30. nu. 6.fol.57. Tom.& Par.eisd.
Pro tumba marmorea, & si sit non sacrata, venditur sine simonia, vbi, quod in spelunca duplici Ephron,fuit sepultus adam, & eua.Redoan.eod.titu.& Par.prima,capitu. eod. nume.5.fol. Tom.& Par.eisd.
Alibi non electa habens ecclesiam curatam in commendam, an ibi sepelietur.Pet.de Vbal.de cano.Episcop.& paroc. cap. 9.nu. 39.fol.237.T.15.P.2.
An debeat interdici vsurario occulto, defuncto antequàm sepeliatur, si veniant debentes recipere, sed vsurarij hæres negat. Laur.de Rodulf. de Vsur. Par. secunda, quæstio.105.numero 8. fol.32.Tom.7.
An fieri possit tempore interdicti in festiuitatibus cōsuetis, in quibus, & celebrantur diuina.Beat. Anto.de interdicto. cap. 4.nu. 14.fol.340.Tom.14.
An gratis præbenda sit,& an ab infirmis extorquenda. Angel.de Gambel.de testam.glosa 8.nu.2.& 4.f.39.T.8.P.1.
An possit eligi propè altare,& ibi,quis sepeliri.Io.Lup.de libertate ecclesiast q.15.nu.2 f.10.T.13.P.1.
An sit deneganda excommunicatis excommunicatione minori. Ioan.Franc.de Platea de excomm.§.5.numero 20.fol.351.Tom. decimoquarto.
An sit interdicta tempote interdicti. Io. Andr. de Bono.de interdict.&c.nu.45.f.346.T.14.
Christianorum qualiter de iure consideretur.Io.Lup.de libert.ecclesiast.q.15.nu.1.f.10.T.13.P.1.
Cimiteriata vendi non potest.& Abraam emit terram non consecratam Guliel.Redoan.de simo.ment.P.1.cap.30.num.4.fol.57. Tom.15.Par.2.
Conceditur excommunicato, qui in morte pœnitens per presbyterum fuit absolutus.Io.Franc. Pauin.de visitationib.q.3.2.Par. nu.64.fol.196 Tom.14.
Debet esse circa ecclesiam.Hier.Preuidel.de peste,& eius priuileg. verbo,diuus Imperator.nu.2.f.185.T.18.
Deneganda est illis,qui detinent decimas ecclesiæ.Pet. Vbal. de cano.episco.& paroc.capitu.14.nume. 3.fol.240.Tom.decimoquinto,Par.secunda.
Hæreticis,eorumque fautoribus.Conrad. Brun.de hæret.rub.de pœnis cano.hæret.capitu.3.numero 8.fol.317. Tom.vndecimo, Par.secunda.
Denegatur tempore interdicti nisi in casibus a iure concessis. Pet. de Vbal.de canon.Episcop.& paroc.capitu.14.nume.4. fol.240. Tom.15.Par.2.
Ecclesiastica,an denegāda mortuis in torneamentis.Steph. Costa. de ludo 42.art post.nu.1.f.164.T.7.
An concedatur tempore interdicti in quatuor festiuitatibus, in quibus licèt celebrare.Io.And.de Bono.de interdict.nu.146.fol. 347.Tom.14 & Io.Franc. de Platea de excommunicatione. §.5. nu.6.fol.351.Tom.eod.
Deneganda est corporibus hæreticorum, & qui ea ecclesiasticæ sepulturæ tradere ausus fuerit ipso iure pœnam excommunicationis incurrit.Gondis.de hæret.quæst.22.nu.7.fol.41. Tom.11. Par.secunda.
Et licet aduersus hæreticorum fautores accusatio post mortem nequaquàm instituatur, eis tamen etiam denegatur ecclesiastica sepultura.ibid.nu.8.
Denegatur his,qui in torneamentis decedunt.Ioan. de Ligna.de duello.verbo,circa tertium.nu.15.f.282.T. 18.
Item & morientibus in duello, simul & Eucharistiæ sacramentum.Iul.Ferret.de duello.numero 34.fol.310. & numero 94.fol. 311.Tom.eod.
Non prohibetur principaliter & per se, per interdictum ecclesiasticum.Ioann.Calde.de interdict. Par. secunda,nume.17.fol. 332.Tom.14.
Quando morientibus in torneamentis sit deneganda. Thom. Actij.de ludo scacho.quæstio quarta,princ.numero 49.fol.172. Tom.septimo.
Quibus denegetur.Io.Fran.Pauin.de visitationib q. 3. 2. Par.nu. 57.fol.196.Tom.14.
Quibus in casibus interdicatur, vel interdici possit, aut debeat, & ibi casus multi describuntur remissiuè tamen.Io.Cald.de interdict.Par.2.nu.20.f.332.T.14.
Et cimiterium sacrum, & benedictum non venditur sine simonia. Guliel.Redoan.de simo.menta.Par.1. capitul. 3.nume.2.fol. 56. Tom.15.Par.2.
Et ibi notatur, quòd ager efficitur religiosus in quo de consensu domini mortuus sepelitur.ibid.
Et viaticum an concedi debeant mortuo pro derelicto. Io. Brunel. de sponsal.& matrim.conclus.2.nu.22.f.8.T.9.
Gallorum,est Italia.And.Barbat.de prestantia Cardi. q. 1. Basil.1. P.nu 56.fol.68.T.13.P.2.
Hominis non recipit dilationem Bartho.Bellen.de Charit.subsid. q.55.nu.6.f.157.T.15.P.2.
In quibus casibus denegatur.Pet. de Vbal.de cano. Episcop.& Paroc.c.14.nu.1.f.240.T.15.P.2.
In quo loco poni debeat.Sebast.Medices. de difinitionib. diffinitio sepulturæ 32.nu.2 f.300.T.18.
In tali,vt quis ponatur pro tanto, quando hoc modo taxatur, est simonia Guliel.Redoan.de simo.menta.Par.2.cap.17.nu.3. fol. 95.Tom.15.Par.2.
Iudæorum immunitate donatur. Remig. de Gonis de immunit. ecclesiæ. ampliat. 22. numero primo, folio 96. decimotertio, Par.prima.
Libera,quę dicatur.Pet.de Vbal.de cano.episco.& paroc.capitu.6. nu.33.fol.230.T.15.P.2.
Matriciæ ecclesiæ competit & iust. tale præscribi potest.Io. Franc. Pauin. de visitationib.quæstio.3.2.Par.nume. 62. fol.196. Tom. decimoquarto.
Negatur tempore generalis interdicti.idem Pauin. eod. titu. & q. nu.59.fol.& Tom.eod.
Non denegatur mortuo in torneamentis, qui causa videndi conuenerat.Iul.Ferret.de duello. numero nonagesimoquarto,folio 312.Tom.12.
Non est deneganda furcha suspensis sicut nec communio, nec Eucharistia.Ioan.Franc.Pauin.de visitationib. quæst.10. 2.Par.nu. 43.fol.212.Tom.14.
Mortuo,cui viuo ecclesia communicauit.idem Pauin. eod.tit.q. 3.2.Par.nu. 56.fol.196.T.eod.
Non potest suspendi,vel sequestrari cadauero debitoris ad instantiam creditorum.Io.Bertach.de Episcop. P. 3. quarti lib.nu.24. fol.334.Tom.13.P.2.
Quid sit.Sebast.Medic.de diffinit. diffinitio sepulturæ 32.nume.1. fol.300.Tom.18.& Pet.de Vbal.de cano.Episcop.& Paroc.cap. 12.nu.5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

12.nu.5.fol.239.T.15.P.2.& Guliel. Redoa. de simo.menta.P.3. c.16.nu.18.f.94.T.& P.eisd.
Quot modis accipiatur.Io.de Selua.de benef.P. 1.q.7.nu.69. fol. 28.Tom.15.Par.1.
Si venditur,quando simonia committatur.idem Io. de Selua eod. tit.& Par.ac q.nu.69.f.T.& P.eisd.
Videtur electa ex tacita mente testatoris.Pet.de Vbal. de cano.epi scop.& Paroc.capitu. 6.nume. 19.fol.229.Tom.decimoquinto, Par.secunda.

Sepultura casus ablatiui,qui priuandi, aut suspendi,qui careant,& quando,& an quid pro ea exigi possit.

*SEPVLTVRA, an debeat suspendi reus criminis mortuus,lite pẽ dente.Io.Bertach.de episcop.Par.3.quarti. lib.num. 25.fol.334. Tom.13.Par.2.
Alibi non electa an habens ecclesiam curatam in commendam, ibi sepelietur?Pet.de Vbal.de cano. episcop. & paroc.cap.9.nu. 39.fol.237.Tom.15.Par.2.
Carere debet defunctus in torneamẽtis.Guliel Duran.de mo.gen. concil.celeb.rub.62.numero tertio,fol.169.Tom.decimotertio, Par.prima.
Christiana priuandus est blasphemator, si antequàm confiteatur crimen Blasphemiæ moriatur. Iac. Nouell.tract. ad defensam. rub.quæ personæ accusare non possunt nu.51.fol.222.Tom.11. Par.prima.
Ecclesiastica carent mortem sibi inferentes, nec pro eis orandum est.Franc.Arias.de bello,& eius iustitia.num.131.fol.332.Tom. decimosexto.
Priuantur non soluẽtes decimas.Pet.Rebuf.de decimis.quęst.vlt. nu.16.fol.142.T.15.Par.2. & And.Hispa.de regula decimarum. quæsito.2.nu.8.f.143.T.& P.eisd.
Item dantes tutores,aut curatores clericos. Ant. Piaggij.de tut. & cura.q.3.nu.2.f.326. T.8.P.2.
Priuatur excommunicatus, si pendente excommunicatione moriatur.Ioan.de Selua.de benef.Par.3.quæstio.4. nume.4.fol. 54. Tom.15.Par.1.
Quid si fuit excommunicatus post constitutionem procuratoris? ibid.
Quid si tempore constitutionis erat excommunicatus, & tempore assumptionis erat absolutus?ibid.
Quid si vtroque tempore erat excommunicatus, nũc autem sit absolutus?ibi.nu.43.
Nõ electa,filius vbi sepeliri debeat.Pet. de Vbal.de cano. episcop. & paroch.c.9.nu.7.f.235.T.15.P.2.
Cardinales vbi sepeliantur. idem Pet.de Vbal.eod.tit.& c.nu.29. fol.237. Tom.& Par. eisd.
Episcopi,Archiepiscopi, & Patriarchæ decedentes in qua ecclesia sepelientur.idem Pet.de Vbal.eod.tit.& cap.num. 32. fol.T. & Par.eisd.
Legatus si decedit in prouincia legationis suæ in qua ecclesia sepelietur ? idem Pet.de Vbal. eod. titu. & capitu.numero 30. fol. Tom.& Par.eisd.
Vxor decedentis,in qua ecclesia sepelietur. idem Pet. de Vbald. eod.tit.& cap.nu.20.f.236.T.& P.eisd.
Nulla alibi electa, audiens diuina in vna ecclesia, & in alia percipiens sacramenta ecclesiastica,in qua illarum sepelietur. idem Pet.de Vbal.eod.titu.& capitu.numero 2.& 3.fol.235.Tom.& Par. eisd.
Priuari debent non solum cadauera,sed & ossa,& cineres hæreticorum.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.18.nume.10.fol.141. Tom.11.Par.2.
Quãdo priuentur vsurarij Manifesti.B. Ant. de excommunicatione.c.33.nu.5. f.374.T.14.
Vel pro mortuorum exequijs nil exigi potest.Io. Fran.Pauin.de visitationib.q.3.2.P.nu.63.f.196.T.14.
Idem pro alijs spiritualibus aliquid solui non debet Guliel.Duran.de mo.gen.conc.celeb.rub.20.numero 7.fol. 162.Tom.13. Par. prima.

Sepulturæ casus genitiui singularis,iura quæ sint,priuilegium generale, qui concedat, expensæ cui pertineant,& electio cui spectet.

*SEPVLTVRE a prima electione potest recedi. Pet.de Vbal.de cano.episcop & paroc.cap.6.nume.14.fol.229. Tom. decimoquinto,Par.secunda.
Ad vsum terra deputata vendi non debet, sicut nec benedicta.Io. Cald.de interdict. P.2.nu.21.f.332.T.14.
Cura an sit adhibenda.Marqua.de Susa de Iudæis,& alijs.infidelib.c.3.nu.20.f.30.T.14.
Ecclesiasticæ priuatio,ab hæreticorum excommunicatione descẽdit.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.18.nume.9.fol.141.Tom. 11.Par.secunda.
Electio variari potest,etiam de loco magis solenni ad minus solen nem Sebast.Medic.de nouationib.verbo,sepultura. col. 3.folio 399.Tom.6.Par.2.
Electione carent religiosi. Angelus de Gambel.de testamẽtis. glos. 8.nu.4.fol.39.Tom.8.P.1.
Ex sola electione non recipit iniuriam Parochialis ecclesia, sed ex ipsa sepultura.Lapus de Castel.de cano.portione.verbo,quia de canonica.nu.51.f.197.T.15.P.2.
Iura,& parochiæ sunt diuersa.Pet.de Vbal.de cano.episcop.& paroc.c.7.nu.33.f.232.T.15.P.2.
Ius aliud est,& aliud ius funerandi.Lapus de Castelliono.de cano. portione.verbo,quia de canonica.numero 73. fol.199.Tom.15. Par.secunda.
Habent moniales Sanctę Clare,non secus,ac fratres minores.Horat.Mandos.de priuileg.ad instar. quæstio. 4.numero 6.fol.126. Tom.decimooctauo.
Quid sit, & quæ ecclesiæ habeãt de iure communi sepulchrum. Guliel.Redoan.de simo.menta.Par. 1.capitu.30. nume.1.fol.56. Tom.15.Par.2.
Et ibi,quod nil exigitur pro sepultura sine simonia. ibid.
Et quid sit sepultura.ibid.
Et affertur ratio,quare catholici requiescant in cimiterijs. ibid. nume.eod.
Loco quantum ad effectum non curatur,quoniam domini est terra,& plenitudo eius.Bartho Cæpola.de seruitut.Vrban.Prædiorum.rub.de sepulchro.capitu.82.numero 8.fol. 209. Tom. sexto,Par.secunda.
Locum authoritate Episcopi deputatum vendere,est simonia.Guliel.Redoan.de simo. menta.Par.3. cap. 16. nu. 15.fol.94.Tom 15.Par.secunda.
Per electionem non debet tolli ecclesiæ fauor. Pet. de Vbal.de cano.episcop.& paroc.c. 11.nu.14.f.239.T.15.P.2.
Prælaturæ onus expẽsarum cui prælatorum incumbat. idem Pet. de Vbal.eod.tit.c.13.nu.1.f.T.& P.eisd.
Priuilegium generale dat solus Papa per totum orbem.idem Pet. de Vbal.eod.tit.c 12.nu.4.f.T.& P.eisd.
Quis possit dare.idem Pet.de Vbal.eod.titu.& cap. nume.1.fol. Tom.& Par.eisd.
Specialis prohibitio quo casu fiat.Io.Cald. de interdict. Par.2.nu. 15.fol.332.Tom.14.
Spolium non admittit exæquitate cadaueris exhumationem. Io. Bapt.Pontan.de spolio.lib.3.nu.8.f.298.T.14.
Vel funeris impensa,quæ dicatur.Pet.de Vbal.de cano. Episcop.& paroc.c.13.nu.10.& 11.f.240.T.15.P.2.

Sepulturæ casus datiui singularis, qui sint tradendi, & non,& quæ loca essent olim deputata.

*SEPVLTVRE ecclesiasticæ nõ sunt tradendi fautores,defensores, & receptatores hæreticorum Zanch.Vgol.de hæret. cap.17.nu. 3.fol.251.Tom.11.P.2.
Immo etiam sunt incapaces quorumcumq; beneficiorum.ibid.
Loca deputata olim erant religiosa.Guliel. Redoa.de Simo.ment. P.3.c.16.nu.11.f.94.T.15.P.2.
Locus deputatus potest vendi ab vna ecclesia Altari.idem Redoa. eod.tit.& c.nu.21.f.T.& P.eisd.
Non dum tradito corpore prælati, possunt eligentes ad electionẽ procede.Pet de Baisio.directo.electio.Par.3.cap.2. nume.1.fol. 392.Tom.15.Par.1.
Non traduntur excommunicati excommunicatione minori monentes tempore interdicti.Beat. Anto.de excommu. cap.33.nu. 3.fol.374.Tom.14.
Tradi non debent hæreticimorientes. forma procedendi contra inquisitos de hæresi.rub.de pœnis hæret. post mortem. num.1. fol.415.Tom.11.P.2.
Vel ad sepulturam portantes interdictos,excommunicatos,& publicos vsurarios,seu committantes, vel sepulchrum fodientes, aut aperientes,licèt non sepeliant, an sint excommunicati.Beat. Anto.de excommu.c.33.nu.6.f.374.T.14.

Sepulturæ casus nominatiui pluralis,quomodo & vbi fiebant apud antiquos.

*SEPVLTVRÆ antiquorum quibus locis fiebant. Bapt. de S.Blas. de actione,& eius natura.cent.2.actione.116.n.16.f.52.T.3.P.2.
Et loca sacra,quas habeant actiones.Bapt.de S.Blas.eod.tit.cent.2. actione 53.nu.67.f.49.T.& P.eisd.

Sepulturam quis possit eligere,pro quo,vbi, qualiter,& quando & qui non eligit, vbi sepeliatur.

*SEPVLTVRAM an possint eligere Christiani in sepulchro Iudæorum,vel saracenorum. Pet. de Vbal.de cano. Episcop.& paroc. cap.10.nu.7.f.232.T.15.P.2.
An possint eligere damnati ad mortem.idem.Pet.de Vbal.eod.tit. c.11.nu.16.fol.239.T.& P.eisd.
An possit eligere auus pro nepote. idem Pet. de Vbal.eod.tit.& c. nu.5.fol.Tom.& Par.eisd.
Dominus pro seruo.idem Pet. de Vbald. eod.tit.& cap.nu.8.fol. 238.Tom.& Par.eisd.
Exisistens intra annum probationis.idem Pet.de Vbal. eod. tit.& cap.nu.10.fol.T.& P.eisd.
Frater pro fratre suo impubere.idem Pet. de Vbald.eod.titu.& c. nu.6.fol.Tom.& Par.eisd.

Pater

Source : BIU Cujas

Pater pro filijs impuberibus, vel pro naturalibus, & ſpurijs legitimatis authoritate principis.idē Pet.de Vbal.eod. titu.& c.nu.4. fol.Tom.& Par.eiſd.
Et an pro filio emancipato impubere.ibi.nu.eod.
Nunquid pro filio adoptiuo ibi.nu.eod.
Sibi impubes, qui eſt in pupillari ætate cum authoritate tutoris. idem Pet.de Vbald.eod.titu.& capitu.numero 2.fol.238.Tom. & Par.eiſd.
Vxor,inuito marito,& ſi non elegerit,vbi ſepelienda. Ioan.Montaign.de Bigamia.q.1.nu.16.f.124. T.9.
Apud aliam eccleſiam, ſi parochianus eccleſiæ cathedralis eligit, & ibi ſepelitur, an ipſa parochialis eccleſia quartam habebit. Pet.de Vbal.de cano.epiſcop.& paroc.capitu.4.nume.3.fol.202. Tom.15.Par.2.
Concedere,humanum eſt,& pium,non concedere impium. Ioan. Franc.Pauin.de viſitationibus.quæſtio.3.2.Par. numero 60.fol. 196.Tom.14.
Cum canibus habet, & Euchariſtia etiam priuatur, qui in ſtadio occumbit.And.Alciat.de ſing.certami.capitu.16. numero 4.fol. 296.Tom.12.
Curam animarum non arguere.Pet.And.Gamb. de autho. leg.de lat.lib.5.rub.an legatus poſſit plura beneficia.&c.nume.18.fol. 186.Tom.13.Par.2.
Eccleſiaſticam concedendam eſſe relapſis verè pœnitentibus. Iac. Simanc.de cathol.inſtitut.titu.57. numero 17.fol. 194.Tom.11. Par.ſecunda.
Eligere in eccleſia cathedrali,qualiter quis debeat.Pet. de Vbal.de Cano.epiſcop.& paroc.capitu. 10.numero 3. fol. 238.Tom.15. Par.ſecunda.
In loco minus religioſo,an aliquis ſibi poſſit. idem Pet.de Vbal. eod.tit.& c.nu.1.f.237.T.& P.eiſd.
In quacumque eccleſia etiam minus religioſa, quilibet poteſt. idem Pet.de Vbal.eod.titu.& capitu. nume. 2. fol.238. Tom.& Par. eiſd.
Iurans,vel vouens motu proprio,in tali loco votum, & iuramentum ſeruare tenetur.Franc.de Platea,de excommu.§.21.num.3. fol.354.Tom.14.
Elegit Parochianus in eccleſia cui donauit, an de illis donatis debeatur canonica eccleſiæ parochiali?Pet. de Vbal. de Cano.epiſcop.& paroc.capitu.4.numero ſecundo,fol.222. Tom.decimoquinto,Par.2.
In alia eccleſia eiuſdem Diœceſis, cui legauit prædium conſtitutum in alia Diœceſi,cui eccleſiæ debebitur quarta ? idem Pet. de Vbal.eod.titu.capitu.7.numero 24.folio 232. Tom.decimoquinto,Pat.2.
Homines interdicti non habent, nec extremam vnctionem in loco interdicti.Ioan.And.de Bono.de interdict.nume.48. fol.346. Tom.decimoquarto.
In aliquo loco,vt facere poſſim, ſi religioſi concedant, & ibi ſepelire cęperim,ſi poſtea cum eis conueniam, ne ſepeliam, niſi vſque ad certum numerum, & quod non poſſim inhibi monumentum cum lapidibus, niſi vſque ad certam mēſuram extruere,an talis conuentio valeat.Bartho. Cæpola de ſeruitutib. Ruſticorum prædiorum.rub.de ſeruitute terræ. cap.15.num.2.fol. 234.Tom.6.Par.2.
In poteſtate exiſtentes, an poſſint ſine conſenſu eligere. Ang. de Gambel.de teſtam.gloſa.8.nu.3.f.39.T.8.P.1.
In quibus caſibus prohibeatur eligere.Pet. de Vbal. de Cano.epiſcop.& paroc.capitu.11.numero 9.& 13.fol.238.Tom. decimoquinto,Par.2.
Poſſe eſſe vbique.Io. Bertach.de epiſcop.Par.3.quarti.lib. num.29. fol.334.Tom.13.Par.2.
Poteſt ſibi filius familias in vltima voluntate eligere licèt non poſſit teſtari.Ioan.Bertach.de epiſcop.P.3. quarti lib.nume.28.fol. 334.Tom.13.Par.2.
Quæ perſonæ poſſint ſibi eligere.idem Pet.de Vbal. eod.tit. & c. nu.1.fol.Tom.& Par.eiſd.
Quando profeſſus poſſit eligere.Pet.de Vbal.de Cano. epiſcop.& paroc.c.11.nu.12.f.238. T.15.P.2.
Qui nullam eligunt in qua eccleſia ſepeliri debent. idem Pet.de Vbal.eod.tit.c.9.nu.1.f.235.T.& P.eiſd.
Quilibet poteſt ſibi in qualibet eccleſia ædificare,& eligere.Ioan. de Selua de benef.Par. 1. quæſtio.6.numero 7. fol. 23.Tom.15. Par.prima.
Si elegit maritus in aliqua eccleſia, & ibi ſepultus eſt de facto,ſed nō de iure,an eius vxor ſepelietur in tali ſepulchro.Pet.de Vbal. de Cano.epiſcop.& paroc.capitu.9.nume.25. fol. 236.Tom.15. Par.ſecunda.
Si eligit parochianus vnius eccleſiæ in alia eccleſia,& illi legat,ſed ibi non ſepelitur propter impedimentum iuris, an de illo legato,debebitur canonica eccleſiæ parochiali?idem Pet. de Vbald. eod.tit.c.6.nu.16.f.229.T.15.P.2.
Si non eligant fratres tertij ordinis Beati Franciſci, an ſepelientur apud mendicantes ? idem Pet.de Vbal.eod.titu.c.9.nu.40.f.237. Tom.& Par.eiſd.
Sibi eligere poteſt epiſcopus extra Cathedralem. Guliel.Redoan. de reb.eccleſiæ non alienan.caſu.9.nume.12. fol. 457.Tom.15. Par.ſecunda.
Elegit profeſſus,& tandem factus eſt Abbas in monaſterio,an ſepelietur in loco,in quo ſepulturam elegit?Pet.de Vbald. de Cano.epiſcop.& paroc.capitu.11.nume.11.fol. 238. Tom. decimoquinto,Par.2.
Suam ſi quis elegit apud eccleſiam hoſpitalis,nunquid eccleſia parochialis debeat habere quartam? Lapus de Caſtel. de hoſpitalit.nu.77.fol.166.T.14.
Et quid ſi ibi non elegit ſepulturam apud eccleſiam hoſpitalis, ſed ibi de iure ſepeliendus erat,quia ibi habet ſepulchrum maiorum?ibi.nu.78.
Et quid ſi de facto fuit ibi ſepultus?ibi.nu.79.80.& 81.
Et ibi de hac materia plura a numero 81. vſque ad numero 90. excluſiuè.
Vt eligant apud eos ſi clerici, vel religioſi induxerint aliquos non ad iurandum,vel vouendum,non ligantur pœna. cap. 1. de ſepulturis.lib.6.Franc.de Platea.de excommu. §. 21. nume. 1.fol. 354.Tom.14.
Idem ſi inducant ad vouendum non apud ſuam eccleſiam. ibi. nume.ſecundo.
*SEPVLTVRAS ad eligendum clerici inducentes aliquem in ſuis eccleſijs,vel vt electam non mutent,ſunt excommunicati.Fran. de Platea.de excommunicatione. §. 1. numero 8. fol.347.Tom. decimoquarto.
*SEPVLTVRIS cooperientes tēpore interdicti ſicut foueam facientes,& mandantes,& non prohibentes,ſunt excommunicati. Io. And.de Bon.de interdict.nu.155.f.347.T.14.
Vel pro exequijs,& huiuſmodi nil exigitur. Guliel.Redoan.de ſimo.ment.Par.3.capitul.3. nume.9. fol.87.Tom.decimoquinto, Par.ſecunda.

Sepultus Paganus, excommunicatus, profeſſus, pęnitens, & impęnitens extra cimiterium, vel ecclęſiam tempore interdicti, quid agendum, & quando pœnitens reſtituendus ſit.

*SEPVLTVS in aliquo monaſterio ſi ſit aliquis, quia eccleſia ſua erat interdicta,quid debeat habere eccleſia parochialis. Franc. de platea de excommu.§.21.nu.10.f.354.T.14.
Quando eſt Paganus,vel infidelis in aliquo cimiterio illius, fit reconciliatio.Ioan.de Selua de benef.Par.1.q.5.num. 198.fol.20. Tom.13.Par.1.
Non eſt teſtator in eccleſia vbi elegit ſepeliri propter impedimētum facti,an ibi debeatur canonica. Lapus. de Caſtel. de canonica portione.verbo.quia de canonica portione.nu.50. fol. 197. Tom.15.Par.2.
Quandoque ligatur & ſoluitur.Io.Franc.Pauin. de viſitationibus. q.3.2.P.nu.65.f.196.T.14.
Si eſt in eccleſia Paganus,vel excommunicatus, ipſa eccleſia nō eſt dedicanda,nec conſecranda.Io.de Selua. de benef.P. 1. q.5.nu. 176.f.19.T.13.P.1.
Secus ſi mulier pregnans in ea ſit ſepulta cum partu, licèt partus non ſit Baptizatus.ibi.nu.eod.
Idem niſi prius ſit dotata de licitè acquiſitis.
Idem in ea,quæ eſſet ædificata ex licito quæſtu.ibid.
Si non fuit pœnitens in cimiterio tempore interdicti, eo relaxato in cimiterio ſepeliri debet.B.Anto.de excommu.cap. 33.nu.11. fol.374.Tom.14.
Si quis ſit in eccleſia, nulla præcedente electione ſepulturæ, an de eo,quod illi eccleſiæ obuenit, debeatur canonica parochiali eccleſiæ.Lapus. de Caſtelliono.de cano.portione.verbo, Quia de Canonica.nu.52.& 53.f.197.T.15.P.2.
*SEQVENDA eſt reſcribentis intentio. Sebaſt. Medic. de fortuit. caſib.P.1.q.1.nu.14.f.196.T.7.
Non eſt communis opinio,vbi iudex noſcit illam non bonā. Tyndar.de teſtib.lib.2.c.10.nu.21.f.158.T.4.
*SEQVENDÆ ſunt deciſiones auditorum Rotæ, tamquàm magiſtrales ab alijs iudicibus. Sebaſt. Vantius.de nullitat.ex defectu iuriſdict.delegatę.nu.20.f.395.T.4.
*SEQVENDVM eſt in dubio ius pōtificium. Lanfranc.de Oria.de teſtib.nu.39.fol.182.T.4.
*SEQVENS actus præſumitur factus in executionem præcedentis tractatus.And.Alciat.de præſumptionib. regula. 2. præſumpt. 24.nu.1.fol.326.T.4.
Limita,vt ibi.nu.5.9.11.13.14.& 15.
Opinionem Erroneam a peccato non excuſatur.Hier. de Zanetis. de foro conſcientiæ,& contentioſo.nume. 104.fol.409. Tom.3. Par.prima.
*SEQVENTIA a principijs neceſſitatem trahunt. Alberic.a Roſate.de ſtatut.lib.2.q.178.nu.6.f.49.T.2.
Declarare ſolent præcedentia,& e contra, & vna pars legis per aliā declaratur.Ioann.Royas.de hæret.Par.2.nu.38.fol.223.Tom.11. Par.ſecunda.
Recipiunt interpretationem a præcedētibus. Ioann. Ant. Rubeus Alex.de poteſtate proc.&c.nume. 278.fol.210. Tom.vndecimo, Par.prima.
*SEQVENTIBVS inſtrumentis,an cenſeatur repetitum milleſimū in principio libri Notarij appoſitum. Lanfranc.de Arriadno.de fide inſtrument.nu.44.f.32.T.4.
Et an indictio in principio appoſita, & dies ſimiliter cenſeatur in ſequentibus repetita.ibid.nu.45.& 46.
Quid de ſigno Notarij in principio lib. appoſito,an ſimiliter cēſeatur repetitum in cæteris?ibid. nu.47.
*SEQVENTIS temporis curſum impedit proteſtatio, non præteritum.Bonus Conti.de Appellationib.§.6. nume. decimoquarto,fol.51.Tom.5.
*SEQVERE me,expoſitio huius verbi. Pet. Albin. de Pontif. poteſta.nu.85.f.136.T.13.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sequester cui æquiparetur, quid posit, & non & quis dicatur, & sit.

*SEQVESTER æquiparatur administratori, sede vacante. Hier. Gigas. de pensionib. ecclesiast. quæst. 72. nume. 4. fol. 356. Tom. 15. Par. prima.

An beneficia conferre possit. Franc. Duaren. de benef. & ad ea pertinentib. lib. 3. c. 10. col. 2. in princ. f. 11. T. 15. P. 2. & Io. Coras. de benef. c. 6. nu. 1. f. 292. T. & P. eisd.

An dicatur officialis, & quod officium habeat. Franc. Curt. senior. de sequestris. q. 2. nu. 25. f. 145. T. 3 P. 2.

An, & quando possit deponere sequestrum. Fran. Curtius. eod. tit. & q. 2. nu. 27. f. T. & P. eisd.

An possit conferre, vel præsentare. Io. de Selua. de benef. P. 2. q. 9. nu. 1. 8. & 10. f. 38. & 39. T. 15. P. 1.

Rem sequestratam restituere ad mandatum solius iudicis. Franc. Curt. senior. de sequestris. questio. 26. nume. 8. f. 148. Tom. tertio, Par. secunda.

Dicitur, qui certantibus interuenerit medius. idem Fran. Curt. Senior. eod. tit. nu. 21. & 29. f. 144. T. 3. P. 2.

Iacturam pati non debet. idem Franc. Curt. senior. eod. titu. de sequestris. q. 24. nu. 78. f. 147. T. 3. P. 2.

In dubio possidet. idem Curt. eod. tit. quæst. 5. nu. 29. fol. 145. Tom. & Par. eisd.

In re apud eum sequestrata aliquale titulum habet. Io. de Selua. de benef. P. 2. q. 9. nu. 9. f. 39. T. 15. P. 1.

Et an differat ab habente pignus. ibid.

Et ibi quòd patronus, lite mota super castro habente ius præsentandi, lite pendente, præsentat. ibid.

Modo rem detineat, potest conueniri, & cadere in legem. M. Ant. Cucchus. de mentiente circa possess. nume. 441. fol. 300. Tom. 3. Par. secunda.

Nisi transtulisset omnem possessionem. ibid. nu. 443.

Necessarius authoritate iudicis positus, non possidet. Ioan. de Selua. de benef. Par. 2. quæstio. 9. nume. 7. fol. 39. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Omnis confert. Ioan. Coras. de benef. cap. 6. nu. 3. fol. 292. Tom. 15. Par. secunda.

Plenam curam habere debet de beneficio. Hier. Gigas. de pensionib. ecclesiast. q. 72. nu. 2. f. 356. T. 15. P. 1.

Potest præsentare, & eligere, si præsentatio, vel electio spectat ad rectorem beneficij. idem. Hier. Gigas. eod. tit. & quæst. nu. 3. fol. Tom. & Par. eisd.

Præsentat, & confert. Arnulf. Ruzeus. de iure regal. priuileg. 10. nu. 4. fol. 366. Tom. 12.

Propriè, qui sit. M. Anto. Cucchus. de mentiente circa possess. nu. 430. & seq. fol. 300. T. 3. P. 2.

Quando conferre possit, & præsentare. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 4. nu, 288. f. 181. T. 13. P. 2.

Possideat, & debeat manuteneri. Virg. de Bocc. de interdicto. vti possideris c. 2. nu. 53. f. 303. T. 3. P. 2.

Pro possessore habendus. Angel. de Perus. de sequestris. nu. 3. fol. 142. Tom. & Par. eisd.

Qui deposuit, an possideat. M. Anto. Cucchus. de mentiente circa possess. nu. 425. f. 300. T. 3. P. 2.

Quod conferat beneficia non est resolutum. Arnulf. Ruzeus. de iure regal. priuileg. 10 nu. 11. f. 366. T. 12.

Quotuplex sit, & eius descriptio. Angel. de Perus. de sequest. folio 142. Tom. 3. Par. 2.

*SEQVESTRANDA non est mulier, quæ est cum viro licèt alius suam esse vxorem prætendat. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. c. 4. declaratione. 4. nu. 10. f. 337. T. 5.

Secus vbi matrimonium secundum valeret, etiam si esset contractum post inhibitionem emanatam vigore commissionis cau se super validitate primi matrimonij, quia hoc casu mulier est sequestranda. idem Lancellot. eod. tit. Par. 2. c. 20. limit. 18. nu. 1. & 2. fol. 416. Tom. eod.

Non manutenenda est attentata possessio. Virg. de Boccatijs. de interdicto, vti possidetis. capitu. 3. nu. 10. & 21. fol. 304. Tom. 3. Par. secunda.

Quando dos sit. Cõstantinus Roger. de dote. verbo. decimoquarto videre. nu. 33. f. 346. T. 9.

Mulier sit, lite existente super matrimonio. Quintil. Mandos. de inhibitionibus q. 90. nu. 3. f. 106 T. 5.

*SEQVESTRANDI an sint fructus, appellatione pendente. Angel. de Perus. de sequest. nu. 7. f. 142. T. 3. P. 2.

Modus triplex. Franc. Curt. senior. de sequest. numero 18. fol. 144. Tom. 3. Par. 2.

*SEQVESTRANTVR fructus suspecto de dilapidatione. Robert. de attent. P. 2. c. 4. declaratione. 4. nu. 19. fol. 337. T. 5. & Federic. Schench. de Appellationib. nu. 24. f. 56. T. eod.

Fructus ad instantiam emptoris rei, venditore appellante a sententia lata de exequendo venditionis instrumento. Ant. de Canar. de execut. instrum. nu. 89 f. 45. T. 5.

Item etiam interim ad instantiam partis, & possessio rei per superiorem ad se auocari potest, appellatione ab excessu executionis pendente. Robert. Lancellot. de attentat. Par. 2. cap. 12. limit. 53. nu. 30. fol. 384. Tom. 5.

Immobilia debitoris suspecti. Sebast. Monticul. de inuentario. c. 9. nu. 340. fol. 229. Tom. 8. P. 2.

Vel inuentariantur, aut ad manus tertij deponuntur fructus pendentes, vbi est suspitio de dilapidatione. Robert. Lancellot. de attenta. Par. secunda, capitu. 4. declaratione. 4. numero 20. folio 337. Tom. 5.

*SEQVESTRARE an possit Episcopus corpus vsurarij defuncti, quousque hæredes caueãt de vsuris restituendis. Ioan. Bertach. de episcop. P. 3. quarti lib. nume. 23. fol. 334. Tom. decimoterzio, Par. secunda.

Fructus quando possit visitator. Io. Fran. Pauin. de visitationib. q. 5. 2 P. nu. 54. fol. 199. T. 14.

Potest iudex, a quo, vel etiam ordinarius secũdum aliquos possessionem beneficij, tertio appellante a diffinitiua lata contra possessorem illius. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 12. limit. 4. nu. 11. fol. 363. Tom. 5.

Sequestrari quid debeat, & non, quando & pro quo, & ad quos teneatur sequestrari faciens.

*SEQVESTRARI an debeat pensio, lata prima sententia contra pensionarium pro rectore Beneficij in Romana Curia. Hier. Gigas. de pensionib. ecclesiast. quæstio. 46. nume. 1. fol. 345. & 346. Tom. 15 Par. 1.

Et ibi dicitur clementinam primam de sequestrandis possessione, & fructib. esse exorbitantem.

Dotem petere potest mulier, marito bona dotalia dissipante, quãuis aliàs ditissimo. Ioann. Boscheus. de nuptijs. lib. 6. numero 27. fol. 95. Tom. 9.

Faciens, summariè de debito iudici fidem facere debet. Iac. Gentil. de ord. iud. verbo, de sequestra. nume. 37. fol. 42. Tom. tertio, Par. prima.

Fructus peti possunt per emptorem rei, venditore appellante a sententia lata de exequendo venditionis instrumento. Anto. de Canario. de executione instrumentorum. numero 89. folio 45. Tom. quinto.

Non possint pensiones censualium, aut cõparari. Petr. Foller. da contract censuarijs verbo, disponit. numero 1. fol. 162. Tom. 6. Par. secunda.

Non potest corpus defuncti debitoris ad creditoris instantiam. Matth. Brun. de cessione bonorum. quæstio. 3. nume. 8. fol. 180. Tom. 3. Par. 2.

Possunt bona illius, qui est de fuga suspectus, etiam appellatione pendente. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 12. limit. 31. nu. 2. fol. 373. Tom. 5.

Fructus, appellatione pendente iuxta clementinam primam. de sequestrandis possessione, & fructibus, quæ sequestratio etiam procedit in possessore agrum dilapidante appellatio. pendente. And. Alciat. de præsump. reg. 3. præsumpt. 9. nume. 12. & 13. fol. 332. Tom. 4.

Pro debito beneficiarij fructus. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 3. nu. 6. f. 367. T. 15. P. 2.

Potest, vbi nõ constat, quis possideat. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 187. nu. 3. f. 454. T. 11. P. 1.

Vel permutari an possit pensio, & an debeatur ante literarum præsentationem. Pet. Rebuf. de pacificis possesso. nu. 143. & 144. fol. 545. Tom. 15. Par. 2.

Vel suspendi a sepultura non potest debitoris cadauer. ad creditorum instantiam. Ioan. Bertach. de episcop. P. 3. quarti. lib. num. 24. fol. 334. Tom. 13. P. 2.

*SEQVESTRARIA actio depositi, quæ sit, & cui, & pro qua re competat. Placent. de actionib. personalib. tit. 13. nume. 1. fol. 40. Tom. 3. Par. 2.

*SEQVESTRARII dolus an veniat in actione contra sequestrariũ competentem. Iac. de Arena. de sequestrationib. num. 5. fol. 143. Tom. 3. Par. 2.

*SEQVESTRARIO an possit iudex salarium constituere. Franc. Curt. Senior. de sequestris. quæst. 24. nu. 78. fol. 147. Tom. tertio, Par. secunda.

Dantur inducię præstandæ fidei soluendo iura domini patrono. Nic. Valla. de reb. dubijs. nu. 17. f. 345. T. 18.

*SEQVESTRARIVS an ante tempus possit officium sibi datum deponere. Iac. de Arena. de sequest. num. 4. fol. 143. Tom. tertio, Par. secunda.

Cadẽs a possessione rei sequestratæ, an habeat actionem ad ipsam recuperandam. Iac. de Arena. de sequestra. numero 18. fol. 143. Tom. 3. Par. 2.

Cui teneatur rem restituere. Franc. Curt. senior. de sequestr. q. 15. nu. 58. fol. 147. T. 3. P. 2.

Et contra eum datur actio depositi, & interdum præscriptis verbis. ibid. nu. 59.

Si nolit reddere sequestrata tempore reddendi, quæ actio competat contra eum. idem Iac. de Arena. de sequestrationib. nu. 5. fol. 143. Tom. & Par. eisd.

*SEQVESTRAT iudex possessionem, quando vterque agat in interdicto retinendæ. Robertus Lancellot. de attent. Par. 2. cap. 4. declaratione, 4 nu. 38. f. 338. T. 5.

Idem si sit contentio inter duos de vna possessione. Paris de Puteo. de sindic. verbo. iudex. nu. 1. & 2. f. 287. T. 7.

Sequestrata (casus nominatiui singularis) res an possit vendi.

*SEQVESTRATA res, si seruari non potest, an possit vendi per sequestrarium. Iac. de Arena de sequestrationibus. numero 19. fol. 143. Tom. 3. Par. 2.

Source : BIU Cujas

Sequestrata(casus ablatiui singularis)re, vel possessione quid agendum.

*SEQVESTRATA possessione ex causa necessaria, datur sequestrũ passo manutentio. Virg. de Boccat. de interdicto. vti possidetis. cap. 2. nu. 51. fol. 303. T. 3. P. 2.
Item, & quando est timor scandali. ibi. nu. 101.

Sequestrata, casus accusatiui pluralis, quis alienet.

*SEQVESTRATA bona an possit debitor, vel hæres alienare. Sebast. Monticul. de inuent. capitu. 9. numero 341. fol. 229. Tom. 8. Par. secunda.

Sequestratę (casus genitiui singularis) rei vel possessionis effectus.

*SEQVESTRATÆ possessionis relaxatio, videtur trahere secum executionem. Robert. Lancellot. de attentat. Par. 2. cap. 11. num. 37. fol. 345. Tom. 5.
Rei possessio, an per sequestrationem amittatur. Fran. Curt. senior de sequestrationibus. quæstio. 20. nume. 71. fol. 147. Tom. tertio, Par. secunda.

Sequestratę casus nominatiui pluralis res, cuius incommodo cedant.

*SEQVESTRATÆ res si incendio pereant, an apparitor teneatur. Pet. Pech. Zirice. de iure sistend. cap. 44. num. 5. fol. 176. Tom. 3. Par. secunda.
Res seu arrestatæ si perierint, Arrestum seu sequestrum perperam faciens obligatur debitori ad earum æstimationem. idem Pet. Pech. eod. tit. & c. nu. 6. f. T. & P. eisd.
*SEQVESTRATAS seu Arrestatas pecunias, si apparitor consumpserit, quo remedio, vel pacto creditori Arrestanti succurratur. Pet. Pech. Zirice. de iure sisten. cap. 44. nume. 8. fol 176. Tom. 3. Par. secunda.
*SEQVESTRATI fructus quando distrahendi. Fran. Curt. senior. de sequestris. q. 23. nu. 77. f. 147. T. 3. P. 2.

Sequestratio quid sit, & qualis, quando, & qua authoritate facienda, quid inducat, quando cessat, vel prohibeatur, quotuplex sit, & quare fiat.

*SEQVESTRATIO an locum habeat in regaliæ instantia. Philip. Prob. de iure regal. q. 43. nu. 1. f. 402. T. 12.
An impediatur cautione iuratoria. Fran. Curt. senior. de sequestris. q. 14. nu. 56. f. 146. T. 3. P. 2.
An includatur ex clausula in debito apposita, si non satisfecerit, creditor propria authoritate capere, &c. Franc. Curt. senior. de sequestris. q. 22. nu. 73. f. 147. T. 3. P. 2.
Et quid hæc clausula operetur. &c. ibi. nu. eod.
An possit fieri ante sententiam. Fran. Curt. senior eod. tit. q. 11. nu. 52. fol. 146. T. 3. Par. 2.
Fieri die in honorem Dei feriato, & quando. Fran. Curt. eod. tit. q. 10. nu. 47. f. 146. T. & P. eisd.
Reuocari tali die feriata. idem Curtius. eod. titu. q. 11. nu. 48. f. T. & Par. eisd.
Bonorum, & captura personæ inducit litem secundum aliquos, Robert. Lancellot. de attentat. Par. 2. capitul. 4. numero 208. fol. 205. Tom. 5.
Contrarium quo ad capturam personæ. ibi. nu. 209.
Et etiam quo ad sequestrationem bonorum. ibidem. nu. 210.
Mobilium inquisiti fieri potest, etiam accusatione pendente, vbi est timor Baratationis. Robert. Lancellot. de attentat. Par. 2. c. 5. nu. 23. f. 339. Tom. eod.
Pro qua hæresi fiat, quomodo, & ad quid, & pro qua non. Ioann. Royas. de hæret. Par. 2. num. 45. 46. 47. 50. & 51. fol. 223. Tom. 11. Par. secunda.
Cessat, ne quis fame pereat. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. declarat. 4. nu. 23. fol. 337. T. 5.
Contentiosa quæ dicatur. Iac. de Arena. de sequestrationib. nu. 2. fol. 143. Tom. 3. Par. 2.
Conuentionalis quæ dicatur. idem Iac. de Arena. eod. tit. nu. 1. fol. Tom. & Par. eisd.
De iure ciuili prohibita, in quibus casibus fiat, & quod de iure canonico in vndecim casibus fit, & conceditur. Prosdocemus. de Comitib. de diferentijs. iur. ciuil. & canon. num. 41. & 42. folio 193. Tom. 1.
De quibus rebus sit prohibita, & in quibus casibus fallat. Franc. Curt. senior. de sequest. numero 6. 7. 9. & 12. fol. 144. Tom. tertio, Par. secunda.
Dicitur executio. idem Fran. Curtius eod. titu. q. 22. nu. 75. fol. 147. Tom. & Par. eisd.
Et depositio rei interim facienda est, dum suspẽditur executio sententiæ super illa re ex aliqua causa. Ioann. Ant. Rubeus. Alex. de potesta. proc. & c. nume. 228. fol. 209. T. 11. Par. 1.
Et depositum quomodo diferant. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 43. nu 4. f. 174. T. 11. P. 2.
Facienda est, cum timor est, ne fructus depopulentur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuileg. quæstio. 10. nume. 8. folio 150. Tom. decimooctauo.
Facilius inducitur in iudicio vniuersali, quàm singulari Frã. Curt. senior. de sequest. nu. 24 f. 144. T. 3. P. 2.
Facta, appellatione pendente non reuocatur beneficio attentati, etiam in beneficialibus. Hier. Manfred. de attentat. Par. 7. nume. 118. fol. 237. Tom. 5.
Fieri potest, si fuerit in sententia decreta, etiam si ab ordinario secundum formam Clementinæ, ad compescendas, de sequestratione possessionis & fructuum, iterum appelletur. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 12. limit. 12. nu. 9. f. 368. T. 5.
Nisi idem ordinarius appellationi detulerit. ibi. nu. 10.
Citra vitium attentati, nullitate pendẽte. Robert. Lancellot. eod. tit. P. 2. c. 17. nu. 146. f. 398. T. 5. videlicet.
Ipsius rei, si sit mobilis, vt ibi. nu. 147.
Vel fructuum, si sit immobilis. vt ibi. nu. 148.
Dummodo adsit in victore suspitio dilapidationis, vt ibi. numero 149.
Fit etiam appellatione pendente ab executione. Robert. Lancellot. eod. tit. de attentat. Par. 2. capitu. 12. limit. 12. numero 19. fol. 368. Tom. 5.
Præsertim si sumus in re mobili. ibi. nu. 20.
Etiam si possessor non sit suspectus de dilapidatione, atque etiã si appellaretur ab excessu executionis. ibi. nu. 21.
Propter contumaciam non comparentis. Angel. de Perus. de sequest. nu. 10. f. 143. T. 3. P. 2.
In prophanis non semper est faciẽda Virg. de Bocc. de interdicto. vti possidetis c. 3. nu. 11. f. 304. T. 3 P. 2.
Iudicialis, quæ dicatur, & sit. Iac. de Arena. de sequestrationibus. nu. 2. fol. 143. T. 3. P. 2.
Quando, & in quibus casibus sit licita huiusmodi sequestratio iudicialis. idem Iac. de Arena eod. tit. num. 3. 10. & 11. fol. Tom. & Par. eisd.
Quanto tempore duret. idem Iacob. de Arena. eod. tit. nu. 12. fol. 143. Tom. & Par. eisdem.
Si sit contentio de possessione fundi, & vterque velit colligere fructus, an fiat hæc iudicialis sequestratio. idem Iacob. de Arena. eod. tit. nu. 7. f. 143. T. & P. eisd.
Licèt de iure prohibita, sit tamẽ datur casus, in quo fieri debet fructuum depositio. Iac. de Arena. de sequestrationib. num. 21. fol. 143. Tom. 3. Par. 2.
Regulariter sit prohibita, tamen speciali fauore mulieris, & dotis est permissa viro incipiente malè tractare bona dotalia. Bald. Nouel. de dote. priuileg. 70. nu. 1. f. 213. T. 9. & priuileg. 25. nu. 1. fol. 226. Tom. eod.
Litigiosi fundi per partes tumultuantes, petita, qualiter per iudicem concedenda. Fran. Curt. senior. de sequest. num. 12. fol. 144. Tom. 3. Par. 2.
Ne dum in pecunia, sed etiam in cæteris rebus prohibita est. Lancellot. Gallia. de statut. quæst. 3. post verbum, solidos. numero 6. fol. 331. Tom. 2.
Ne fiat, quæ requirantur. B. Anto. de excomm. cap. 50. post. num. 3. fol. 377. Tom. 14.
Necessaria est regulariter prohibita, & quomodo, & per quem fiat, & quando fallat. Angel. de Perus. de sequest. nu. 2. 4. 6. 8. & 11. fol. 142. & 143. T. 3. P. 2.
Qualem naturam habeat. Angel. de Perusio. eod. titu. nu. 11. fol. Tom. & Par. eisd.
Non finitur causa appellationis siue prima, siue secunda durante. Fran. Curt. de sequestris. quæstio. 18. numero 65. fol. 147. Tom. 3 Par. secunda.
Non solum fructuum, sed beneficiorum, fit. B. Anto. de excomm. c. 50. nu. 3. f. 377. T. 14.
Personę an correspondeat sequestrationi rerum. Fran. Curt. senior. de sequest. q. 12. nu. 51. f. 146. T. 3. P. 2.
Personarum, & rerum prohibita est. Quintil. Mandos. de monitorijs. q. 8. nu. 3. f. 60. T. 3. P. 2.
Possessionis fieri potest, etiam appellatione pendente secundum formam Clementinæ. ad compescendas. de sequestratione. possess. & fructuum. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. c. 12. limit. 12. nu 2. fol. 367. T. 5.
Et fructuum beneficij, lata sententia, quando fieri non possit. Franc. Curt. senior. de sequest. numero 14. fol. 184. Tom. tertio, Par. secunda.
In causa prophana post appellationem facta, censetur attentata. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. cap. 12. limit. 12. nume. 3. fol. 367. Tom. 5.
Etiam si fieret ad tollenda scandala. ibid. nu. 4.
Sed melius. nu. 22.
Priusquam concedatur, quam requirat probationem. Fran. Curt. senior. de sequestris. q. 6. nu. 30. f. 145. T. 3. P. 2.
Quando, & in quibus casibus sit licita. Iac. de Arena. de sequest. nu. 10. & 11. f. 143. T. 3. P. 2.
Fiat tam de iure ciuili, quàm canonico. Hier. Zanet. de different. iur. ciuil. & canon. nu. 280. f. 207. T. 1.
Prohibita sit. Io. le Cirier. de primogenit. concluſ. 3. q. 11. nu. 18. fol. 26. Tom. 10. Par. 1.
Quare fiat. Ioan. de Selua. de benef. Par. 2. quæst. 9. nume. 4. fol. 38. Tom. 15. Par. 1.
Quo casu possit tolli per fideiussorum, & quo non. Iacob. de Are. de sequestratio. nu. 9. & 10 f. 143. T. 3. P. 2.
Quo pacto fieri debeat. Iac. Simanc. de cathol. institut. titu. 43. de officio

Index Tractatuum.

officio recept.nume.5.fol.174.Tom.11.Par.2.
Quotuplex sit, maximè quæ fit iudicis mandato. Franc. Curt.senior.de sequestris.nu.19.22.& 24.f.144.T.3.P.2.
Et quibus modis fiat.ibid. post nu.24.
Specierum admittitur, pecuniæ autem non prohibetur. Placenti. de actionib.personal.tit.13.nu.2.f.40.T.3.P.2.
Vbi est dilapidationis timor, an sequestratio possit obtineri, non dum lata sententia. Franc.Curt.senior.de sequestris nume.8.fol. 144.Tom.3.Par.2.
Et quando dicatur iustum dilapidationis timorem adesse ad sequestrationem petendam.ibi.nu.9.
Voluntaria qualiter fiat,& de quibus rebus.Angel. de Perusio. de sequestris.post.nu.3.f.142.T.3.P.2.
*SEQVESTRATIONE bonorum,aut per capturam personæ de fuga suspectæ non inducitur litis pendentia.Ioan. Bapt. Caccia lup.de sequest.q.15.nu.3.f.155.T.3.P.2.
Licèt ptohibita,an per partem possit peti inuentarium fructuum, & rerum.Franc.Curt.senior. de sequestris.numero 15.folio 144. Tom.3.Par.2.
*SEQVESTRATIONEM fructuum impediens,excommunicatus est.B.Anto.de excomm.c.50.nu.1.f.377.T.14.
Mercium alterius mercatoris faciens mercator, & nihil probans, quòd reuocata sequestratione per sententiam,damna, & interesse peti possint,licèt in sententia de his nil dictum fuerit. Benuenut.Straccha.quo in cau.merc. proc.sit.tertia partic. vltimæ. Par.princ.de libel.seu petitionib.nume.18.fol.334.Tom. sexto, Par.prima.
Petenti, & suspectum alleganti, quando iudex assentire teneatur. Franc.Curt.senior de sequest.quæst.6.nume.32.fol.145.Tom.3. Par.secunda.
Tollit satisdationis remedium cõtra sequestrationem inductum. Franc.Curt.senior. eod.titul.de sequest.quæst.14. nume.55.fol. 146.Tom.3.Par.2.
Quod quatuor modis.limitatur.vt ibi.
*SEQVESTRATIONI rerum, an correspondeat sequestratio personæ.Franc. Curt.senior.eod.tit.de sequestris.quæst.12.num.51. fol.146.Tom.3.Par.2.
*SEQVESTRATIONIBVS bonorum debet adesse receptor. Iac. Simanc.de cathol.institut.tit.43.de officio receptoris. nu. 3.fol. 174.Tom.11.Par.2.
*SEQVESTRATIONIS diffinitio, & vnde dicta. Franc. Curt. sequest.nu.26.& 27.f.144.T.3.P.2.
Remedium locum habet, si maritus dissipat res dotales æstimatas.Ioan.Campeg.de Dote.quæstio.45. nume.secundo,fol.307. Tom.nono.
*SEQVESTRATIO in beneficio,an habeat locum decretum de pacificis possessoribus.Pet.Rebuf.de Pacificis possessorib.num. 101.fol.544.T.15.Par. 2.
Et ibi quòd sequestratio necessaria non priuat quem possessione.nume.eod.
*SEQVESTRATOREM retinere fructus alieno nomine, & illos ad restituendũ teneri.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat.lib.4. nu.290.fol.181.T.13.P.2.
*SEQVESTRATORES consimilem habere facultatem cum visitatoribus.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat.lib.4.nu.287.fol. 181.Tom.13.Par.2.
*SEQVESTRATORVM fructuum consignatio, facta post inhibitionem totalem, simul & sequestri relaxatio, in fauorem eius, qui ante inhibitionem, vigore laudi fuerat immissus in possessionem,non dicitur attentata Robert.Lancellot.de attent.Par.2. c.4.limit.1.nu.84.f.324.T.5.
*SEQVESTRATVR beneficium quando causa est intricata, & cognoscitur de bono iure principalis Robert. Lancellot. de attentat.P.3.c.24.q.19.nu.5.& 6.f.435.T.5.
Possessio pariter quando hincinde sunt attentata idem Lancellot. eod.tit.P.3.c.24.q.8.nu.32.f.431.T.eod.
Quando timetur de scandalo.Card.Iacobat.de cõcil.lib.3.art.1. nu.247.fol.236.T.13.P.1.
*SEQVESTREM, eum vocamus, apud quem res controuersa deponitur, vt finita lite, & controuersia restituatur victori.Franc. Duaren.de benef.& ad ea pertinentibus.lib. 3.cap. 10.in princ. col.2.fol.1.T.15.Par.2.

Sequestri effectus,& finis, quis,& violatio quomodo sit probanda.

*SEQVESTRI damnum ad quem spectet. Sebast. Medic. de fortuit.casib.q.10.nu.153.f.224.T.7.
Euitandi,remedium est cautio sufficiens.Federic.Schench. de appellationib.nu.25.f.56.T.5.
Exceptio, remoratur executionem obligationis cameralis. Ant. Massa.Galles.ad formam cameral.obligationis.q. 3.num. 3.fol. 355.Tom.6.Par.2.
Finis.Ioan. Coras. de benef.cap.6.de sequestro.numero 2.fol.292. Tom.15.Par.2.
Relaxatio, & sequestratorum fructuum consignatio post inhibitionem totalem facta in fauorem eius, qui ante inhibitionem vigore laudi fuerat immissus in possessionem, non dicitur attentata Robert.Lancellot.de attentat.Par. 2.cap.4.limit.1.num.84. fol.324.Tom.5.
Vigore, in sententia decreti etiam spiritualia, possunt sequestrari. idem Lancellot.eod.tit.de attentat.Par.2.cap.12. limit.12.nu.7. fol.368.Tom.5.
Violatio, appellatione pendente facta, vt probetur, datur remissoria.idem Lancellot.eod.titu.de attent. Par.3. cap.26.nume.119. fol.442.Tom.5.

Sequestro quid faciendum, pendente, & non, & quid tradendum & non, & facto quomodo procedendum.

*SEQVESTRO an possint fieri insinuationes.Pet.Rebuf. de nominationib quæstio.14.princ.numero 127. fol.323. Tom.decimoquinto,Par.secunda.
Bonorum clerici pendente, si non habeat ille, vnde se alimentet, debet alimentari ex fructibus sequestratis, & sibi ex eis ad alimenta,& litem,sufficientes fructus relaxari per iudicem debẽt. Ioann.Guterij. Hispa.de contract.iurat.cap.17.nume.19.fol.65. Tom.6.Par.2.
Ex officio post latam sententiam in causa attentatorum apposito, an purgatis attentatis, censeatur illum relaxatum,vel sint expectandæ desuper tres conformes remissiuè.Rober.Lancellot.de attent.c.28.nu.148.f.149.T.5.
Facto modus in procedendo.Franc. Curt.senior. de sequestris.q. 13.nu.54.f.146.T.3.P.2.
Pendente,an,& quando possessor fructuum ex eis ali debeat.idem Franc.Curt.eod.tit.nu.10.f.144.T.& P.eisd.
Quando non traduntur bona reorum.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.43.de officio recept.numero 7.fol. 174.Tom.vndecimo, Par.secunda.
Qui deposuit,potest conuenire,& conueniri.M. Ant. Cucchus.de mentiente circa possessionem. nume. 442. fol.300. Tom.tertio, Par.secunda.
Quomodo tradenda sunt bona reorum.Iac.Simanc.de cathol.institut.titu.43.de officio receptoris.numero 6.folio 174.Tom.11. Par.secunda.

Sequestrum quid sit,& quale,per quem,quando, qualiter,& quomodo fiat & admittetur, vel iubeatur,seu cesset,vel reuocetur,& in quibus rebus committatur.

*SEQVESTRVM acceptans,qua actione teneatur, & qualis competat actio aduersus eum.Franc. Curt.senior. de sequestris.q.2. nu.25.fol.145.T.3.Par.2.
Acceptare non cogitur inuitus.idem Curt.eod.titu.& q.ac nu.fol. Tom.& Par.eisd.
Ad impediendum remedium. Vital. de Camban.de clauf.verbo, nil nouari,accusatione pendente.nu.3.f.385.T.18.
An admittatur in bonis maioratus.Melch. Palaez. tractatu maioratuum.q.7.nu.5.f.443.T.10.P.1.
An possit fieri apud eundem iudicem, vt deponẽs liberetur. Fran. Curt.senior de sequestris.q.4.nu.28.f.145.T.3.P.2.
Fieri pro casu priuilegiato.Pet.Foller.de contract. censuarijs verbo.disponit.nu.9.f.162.T.6.P.2.
Iudex apud duos sequestrarios facere.idem Fran. Curt.eod.tit.q. 25.nu.80.f.148.T.& P.eisd.
An sit apponendum contra possessorem lata sententia in causa attentatorum.Robert.Lancellot.de attentat.P.2.cap.28.num.136. fol.449.Tom.5.
Et quòd non sit apponendum.ibid nu.139.
Apponitur super totali possessione lata sententia in causa attentatorum.Robert. Lancellot.de attentat.Par.3.cap. 28.nu. 147.fol. 449.Tom.5.
Appositum absque consensu partium, quid operetur. Franc.Hercul.de attentat.c.6.nu.50.f.260.T.5.
Et ibi differentia inter sequestrum verbale, & in facto. nu. eod.
Per iudicem curiæ Romanę,violantem,potest Episcopus declarare cecidisse a iure suo,licèt de causa in curia Romana pendente, se intromittere non valeat. Robert. Lancellot.de attentat.Par.2. c.4.limit.21.nu.7.f.333.T.eod.
Per iudicem post latam sententiam in causa attentatorum violans, non incurrit pœnas in quibus de clementina prima,de sequestris.Robert.Lancellot.de attentat.Par.3.cap.28.nume.140. fol.449.Tom.5.
Et ibi quod lata sententia in causa attentatorũ super totali possessione apponatur.nu.147.
Apud,fructus rei depositæ, apud eundem quoque deponi censentur.Io.Copin.de naturalib.fructib.c.5.nu.17.f.245.T.17.
Causa attentatorum factum, non subiacet pœnæ clementinæ primæ,de sequestranda possessione.Io. Bapt.Pontan. de spolio.lib. 4.c.5.nu.76.f.307.T.14.
Cessat ad præiudicium tertij, qui id prius obtinuerat. idem Pontan.eod.tit.& lib.ac c.nu.73.f.& T.eod.
Data fideiussione reuocatur.Quintil.Mandos.de monitorijs.q.10. nu.3.f.61.T.3.Par.2.
De partium voluntate est permissum. Pet. Foller. de contractib. censuarijs,verbo,disponit hic textus.nu. 3.fol. 162. Tom.6.P.2.
Decretum in sententia exequi potest in causa beneficiali appellatione pendente,etiam si fuerit appellatum a sententia,& ab omnibus inde secutis.Robert. Lancellot.de attent. P. 2. c.12.limit. 12.fol.367.Tom.5.
Effugitur etiam,quòd adsit dilapidationis suspitio,magnæ paupertatis ratione.Robert.Lancellot.de attent.P. 2. cap.4.declaratione.4.nu.22.fol.337.T.5.

Est officium

Source : BIU Cujas

Est officium voluntarium.Franc.Curt.senior de sequestris.q.2.nu. 26.f.145.T.3.P.2.
Est regulariter prohibitum.Pet.Foller.de contractibus censuarijs, verbo,disponit.nu.2.f162.T.6 P.2.
Et depositum quid differat inter se.Franc. Curt. senior.de sequest. q.5.nu.29.f145.T.3.P.2.
Factum a iudice,a quo in causa prophana ob timorem armorum, & ad vitanda scandala, appellatione pendente, dicitur attentatum.Rober.Lancellot.de attent.Par.2.ca.12.ampliat.7.nume.2. fol.353.Tom.5.
Secus in causa beneficiali.ibid nu.3.
Ad tollenda scandala,dicitur attentatum,etiam si fiat,lite pendẽte.Robert.Lancel.de attent.Par.2.cap.4. ampliat. 2.num.2.folio 319.Tom.5.
Etiam si fieret vigore breuis apostolici. ibid.nu.3.& cap.12.ampliat.7.nu.1.f.353.T.eod.
De consensu in manu creditoris interrumpit præscriptionem.Io. Bap.Bouius.de statut. vrbis præscriptione glo.21. nume.29.folio 194.Tom.17.
Per iudicem a quo post latam sententiam in possessorio, dicitur attentatum.Robert.Lancellot.de attent. Par.1.cap.2.numero 3. fol.292.Tom 5.
Voluntate partium priuat possessorem possessione,ideo ei nõ datur manutentio.Virg.de Boccat. de interdicto vti possidet. ca.2. nu.52.f.303.T.3.P.2.
Fiendum ad scandala euitanda cessat,si constat de vero possessore, ac requirit citationem.Ioan.Bap.Ponta.de spolio.lib.4.ca.5.nu. 71.fol.307.T.14.
Fieri potest secundum aliquos, pendente appellatione ad scandala tollenda.Rober.Lancellot.de attent.Par.2.cap.12.limit.12.nume.22.f.368.T.5.
Ex officio tamen iudicis non ad instantiam partis.ibidem num. vigesimotertio.
Vel saltem ad instantiam appellantis, non autem ipsius appellati.ibid.num.24.
Fit,hæreditate iacente,& quando timetur probabiliter, ne partes veniant ad arma.Virg.de Bocc.de interdicto vti possid.c.20.nu. 23.f.323.T.3 P.2.
Item quando duo eodem tempore prætendunt possidere. ibid. numero 24.
Item quando incertum est quis possideat.ibid.nu.25.
Interdum causa vitandi scandali, citata tamen parte, etiam non constito de possessore certo.Io.Bap.Ponta.de spolio.lib.4.num. 72.c.5.f.307.T.14.
Vbi extat instrumentum publicum.Pet.Foller.de contrac.censuarijs verbo,disponit.nu.4.f.162.T.6.P.2.
Impetranti, an onus probandi debitum per instrumentum incumbat.Franc. Curt.senior.de sequest. quæstio.12. numero 49.folio 146.Tom.3.P.2.
In beneficialibus potest fieri appellatione pendente, etiam si non in ipsa sententia,sed paulo post fuisset decretum,putà in sequenti audientia.Rober.Lancel.de attent.P.2.c.12 limit.12.nume.6. fol.368.Tom.5.
In beneficio potest apponi etiam post appellationem per tertium interpositam ex quo videtur respicere illius fauorem. Robert. Lancel.de attent.P.2.c.12.limit.16.nu.3.f.369.T.5.
In causa attentatorum,an sit apponendum cõtra possessorem. Rober.Lancel.de attent.P.3.c.28.nu.136.f.449.T.5.
Et quod non sit apponendum.ibid.nu.139.
Immò quod iudex ex officio possit illud apponere.ibi.nu.142.
Præsertim si notorie constat de non iure petentis reuocationem illorum.ibid.nu.143.
Vel aliàs est factum intricatum, aut pendet a negotio principali.ibid.144.
Vel quando contra mortuum lapsa sunt fatalia.ibid.nu.eod.
Vel aliàs generaliter ex causa domini bene visa.ibid.
In sententia decretum non impedit tertius appellans.Rober. Lancellot.de attent.P.2.c.12 limit.12.nu.8.f.368.T.eod.
Licèt non sit in sententia decretum, tamen fit, appellatione pendente,quando per possessorem fructus dissipantur. Robert.Lancel.eo. ti P.2.c.12.limit.12.nu.11.f.& T.eod.
Immo etiam si de dilapidatione dubitaretur.ibid.nu.12.
Lite pendente factum,an duret in causa appellationis.Fran.Curt. senior de sequest.q.18.nu.65.f.147.T.3.P.2.
Necessarium quod si iudice fit,non transfert possessionem.M.Anto.Cuc.de mentiente circa possessionem.nu.436.f.300.T.3.P.2.
Contrarium tenet author.ibid.nu.437.
Declaratur opinio contraria doctorum.ibid.nu.438.
Immo quod transferat possessionem,vbi constat de voluntate iudicis.ibid.nu.440.
Non apponitur, quando lata est sententia super attentatis.Robert. Lancellot.de attentat.in præfatione.nu.80.f.288.T.5.
Contra possessorem in causa attentatorum.idem Lancel.eo.tit.de attentat.P.3.c.28.nu.28.f.446.T.eod.
Non debet regulariter fieri contra possessorem appellatione pendente.idem Lancellot.eod.ti.de attentat.Par.2. ca.12. limit.12. nu.1.f.367.T.eod.
Non expoliat.Melch.Palaez.tractatu maioratuum.q.7. numero 2 fol.443.T.10.P.1.
Non validat consentiens deputationis sequestratorum,si aliàs erat inualidum,quia consensisse intelligitur, quatenus sequestro locus esset.Robert.Lancellot. de attentat.Par.3. capitu.26.nume. 75.fol.442.T.5.
Non videtur concedendum in prima instantia contra suspectum de dilapidatione,quando ille est soluendo.Robert. Lancello.de attent.P.2.c.12.limit.12.nu.13.f.368.T.5.
Secus in secunda instantia, in qua hæc consideratio non adhibetur.ibid.nu. 14.
Omissa citatione,an dicatur nullum.Fran. Curt.senior.de seque st q.7.nu.40 f.146.T.3.P.2.
Operari potest beneficialis sententia possessoria.Io.Bap. Ponta.de spolio.lib.4 nu.70.c.5.f.307.T.14.
Potest index, a quo decernere contra suspectum de dissipatione. Robert.Lancello.de attenta.Par.2.cap.12.limit.12. numero 17. fol.368.Tom.5.
Ante tamen quàm sit appellatio præsentata iudici, ad quem, & per superiorem recepta secundum communem opinionem. nume.18.ibidem.
Quando fiat,in interdicto,vti possidetis.Virg.de Bocc.de interdicto vti possidetis. capitu.20. numero vigesimosecundo, fol.323. Tom.3.Par.2.
Tollat possessionem.Io.Bap.Pontan.de spolio.lib.4.c.5. num.75. fol.307.Tom.14.
Recipere qualiter cogat iudex ex officio.Franc. Curt. senior. de sequestr.q.2.nu.26.f.145.T.3.P.2.
Si quis obtinuit, postea egit pro executione obligationis cameralis,etiam cautione præstita, non relaxatur sequestrum, donec ei satisfactum non sit,aliàs secus. Anton. Massa Gal.ad formam cameral.oblig. verbo, ex dictis, processu ad finem perducto, &c. nu.39.f.364.T.6.P.2.
Tollitur,præstito fideiussore. Sebast.Medic.de nouationibus, verbo,sequestrum col.3.f.399.T.6.P.2.
Violans,si pro purgatione huiusmodi attentati,mandetur restitui, possessionem in manibus sequestratorum,non satisfacit,si illam in manibus vnius ex tribus sequestratoribus dimittat, & de rigore iuris non censetur purgasse attentata.Rober.Lancel.de attenta.Par.tertia, capitu.vigesimonono,numero trigesimosexto, fol.451.T.5.
De æquitate verò, secus videtur, si appareat de magna diligentia attentantis, volentis dimittere etiam in manibus aliorum. ibid. numero 37.
Cessio, de qua supra mandatur, quandoque per dominos fieri, etiam si verè non adsint attentata, dummodo in litigante colligatur quidam contemptus in impetrando ab auditore cameræ id,quod poterat, & debebat impetrari ab auditore Rotæ.ibid. numero 38.
Vt fiat contra possessorem,appellatione pẽdente,sufficit timor dissipationis.Robert.Lancellot. de attent.P.2.c.12.limit.12. nu.15. fol.368.Tom.5.

Sequi quid debeat,actor iudex,vel tabellio.

* SEQVI debent iudices veritatem legum,vel iustitiæ vestigia. Bagarot.de reprobatione testium.nu.29.f.299.T.4.
Debet actor forum rei,Innocentius quart.de excep.contra iudicantem.nu.2.f.104.T.3.P.2.
Iudex communem opinionem in iudicando, nisi reperiatur falsa vel probabilibus argumentis conuinci possit.Hier.de Monte.de finib.regun c.58.nu.14.fol.347.T.3.p.2.
Mens iudicis in sententia. Sebast. Medic. de fortuit.casib.q.1.nu. 25.fol.196.T.7.
Iniustum consilium an teneatur iudex, qui ex statuto tenetur sequi consilium.Pac.Scala.de consil.sapient.lib.3. cap.25.fol.346. Tom.3.Par.1.
Non cogitur tabellio consilium sapientis pro contractu, vel testamento in concernentibus officium suum.Pac. Scala.de cons. sapient.lib.vlt.c.18.f.355.T.3.P.1.
Non potest condemnatio ex vno teste.Alber.de Malet. de testibus c.4 nu.38.f.168.T.4.
* SEQVITVR mulier dignitatem,& conditionem viri. Bald.de statut.verbo,mulier.nu.4.f.131.T.2.
* SEQVVTA citatione,reuocantur attentata.Hier.Manfre.de attenta.P.7.nu.48.f.237.T.5.
* SEQVVTVS opinionem doctorum, non est in expensis condemnandus.Federic.Schench.de expensis in iudicio factis.nu.5.fol. 398.Tom.3.Par.2.
* SERABITARVM religio.Nic.Boer.de statu, & vita eremitarum. q.vnica.nu.11.f432.T.13.P.2.
* SERVIVS sceuola iuris perituissimus, quo vsus est Mar. Antonius Philosophus Imperator in iuribus dictandis, præceptor Papiniani,& Seueri,qui post Iulianum Imperio præfuerunt,quæ scripserit.Aymar.Riual.Hist.iur.ciuil.& pontif.lib.5. nume. 23.fol. 24.Tom. 1.
De hoc eodem seruio, vide Bernardum Rutilium in vitis iurisconsul.col.1.in princ.f.156.T.eod.
* SERGIVS Galba legibus operam dedit. Io Redinus.de maiestate Princip.rub sed etiam legibus oportet esse armatam.num.2.fol. 155.Tom.16.
Quòd fecit etiam Iustinianus.ibi.nu.3.
Et Iulium Cæsarem feciſſe ostenditur.ibi.nu.4. & seq.
Monachus Arrianus hæreticus fugiens Heraclium Imperatorem in Arabiam se contulit,vbi Maumethi ope nouam sectam Maumethanam instituit.Conrad. Brun.de hæret. cap. 16.nu. 12.fol. 293.Tom.11.Par.2.
* SERICVM facientibus præponuntur facientes pannos. Thom. Actij.de Ludo.Scacho.quęstio.quarta,princ. numero sexto,fol. 171.Tom.7.
* SERIE instrumẽti mens colligitur.Sebast.Medic. de fortuit.casib. P.1.q.1.nu.22.f.196.T.7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sermo quid ſit, quid in ſe recipiat, ad quæ extendatur, quando intelligatur, quos comprehendat, & quid operetur.

*SERMO cotrectionis, eſt clauis apertionis. Conra. Brun. de hęret. c.4.nu.17.f.428.T.11.P.2.

Duplicatus vim maiorem oſtendit. Ant. Corſet. de verbis geminatis. in prin.nu.7.f.267.T.18.

Generalis ad ea non porrigitur, de quibus in ſpecie diſponi nõ poteſt. Hieron. Alban. de poteſt. Papæ. numero 269. folio 82. Tomo 13. Par. ſecunda.

Ad terminos habiles eſt referendus. M. Anto. Marſil. de eccleſiaſ. reddit. c.23.nu.33.f.353.T.15.P.2.

Non comprehendit perſonam loquentis. Ant. Neguſ. de pignoribus, & hypothe. 2. memb. prin. nu.32.f.197.T.6.P.1.

Fallit, vbi ſeruus obligat omnia bona domini de eius licentia, in tali enim obligatione comprehenditur ipſe ſeruus. ibidem numero eodem.

Ratione ſuadente reſtrictionem recipit. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gl.8.nu.15.f.133.T.18.

Gratiam (Dei nutu) & doctrinæ perfectionem recipit, & non ab alio. Catal. de Boncomp. de ſindic. poſt. nu.1.f.351.T.7.

Grecus Maſſilienſibus olim familiaris. Anto. Gub. Coſta. de matrimo. rub. de ritu nuptiarum. nu.60.f.58.T.9.

Hæreticorum, & doctrina, ita obſcuratur, atque deletur, ſicut libri iuxta aquas. Conrad. Brun. de hæret. c.13. numero 28. folio 283. Tom.11.Par.2.

Omnia peruertit. idem Conra. Brun. eo. ti. & c. num.31. fol. Tomo & Par. eiſdem.

Imperatoris paratas ad prælium acies, acutosque mucrones accendit, ſicut, & clamoribus incitatur pugilum fortitudo. Nico. Boer. de ſeditioſis. verbo, 7. & vlt. nu.64.f.98.T.11.P.1.

In futurum prolatus, ad tempus euenientis conditionis, non diſpoſitionis refertur. Gabriel. Paleot. de Notis, ſpurijsque filijs. c.29. nu.5.f.58.T.8..P.2.

Indefinitè prolatus, quando ad futura non trahatur. Albert. Brun. Aſten de augmento, &c. concluſ. 10. princ. numero octauo, folio 360. Tom.17.

Indefinitus verificatur, & intelligitur in primo actu, ſeu prima vice. Albert. Brun. de ſtatut. artic.6. nu.256.T.2.f.289.

Vniuerſali æquipollet. Io. Hier. Alban. de poteſt. Papæ. P.2. uume. 255.f.82.T.13.P.1.

Largus proferẽtem conijcit in promptum periculum. Iac. Richij. de vnione prolium. c.6. nu.49.f.22.T.6.P.1.

Nimius vitio vertitur. Fabia. de Monte. de emp. & vend. q.3. princi. nu.63.f.44.T.6 P.1.

Noſter vulgaris, ſub exceſſu Iuſtiniani cępit eſſe, & tum primum deſitum, eſt latine loqui. Sebaſt. Montic. de inuentario. c.11.n.6. fol.238.T.8.P.2.

Pluralis in partes ſeparari poteſt Eguinar. Baro. de diuiduis, & indiuiduis obligation. c.9. nu.4.f.382.T.6.P.2.

Quilibet de quauis re, ſeu negotio ſuſpectus a diffinitione proficiſci debet. Bald. Peruſ. de carceribus, capi.1. numero primo, fol. 200. Tom.11.P.1.

Rei ſubiectus eſt, non res ſermoni. Io. a Capiſtra. Speculo conſciẽtiæ. nu.32.f.342.T.1.

Simplex, quomodo intelligatur. Alber. Brun. de reb. dub. rub. tranſeamus ad dubias diſpoſitiones. nu.3.f.367.T.18.

Verificatur in prima vice. Arnulf. Ruze. de iure Regal. priuil.2. nume.2.f.361.T.12.

Simpliciter prolatus, intelligitur de primò actu, quãdo actus ſuapte natura non eſt irreuocabilis. Melchior. Palaez. tractatu maioratuum. q.26. num.15.fol.374.T.10.P.1. & Ioan. Boſchei. de nup. lib.5. nu.2.f.92.T.9.

Verbalis interuenire debet iuramento. Anton. Corſet. de iuramento, &c. nu.18.f.360.T.4.

Vulgaris ſi eſt dubius, ad literalem ſenſum recurritur. Steph. de Federic. de interpretatione iur. Par. tertia, numero 68. folio 221. Tomo primo.

Seu literalis cum eſt dubius, quid obſeruandum, vt verus ſenſus habeatur. Lancellot. Gallia. de ſtatut. q.7. poſt verbum. negare. nu.95.f.320.T.2.

Vulgi communis eſt attendendus. Ioan. de Ligna. de amicitia. rub. amicitia partes. nu.3.f.229.T.12.

Sermone generali, vel particulari, quid, & qui, comprehendantur, vel excipiantur, aut intelligantur.

*SERMONE Dei, paſcitur Moyſes, quadraginta diebus, & noctib. Iac. Zocchij. de ieiunio. nu.3.f.160.T.14.

Effuſo nimis, qui loquuntur, in promptum incidunt periculum. Arnulf. Ruze. de iure Regal. in præfatione. numero ſexto, folio 389. Tom.12.

Generali, & effuſo, ea veniunt, quæ moris, & conſuetudinis ſunt. Lancellot. Gallia de ſtatut. q.4. poſt verbum viginti. numero 48. fol.341. Tom.2.

Non continetur perſona priuilegiata. Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. vel alterius præeminentiæ fuerit. nu.7. fol.163. Tomo 11. Par.1.

In generali, intelligitur excepta perſona loquentis. Laurus Siluius. de feudi recognitione. q.109. nu.13.f.94.T.10.P.1.

Et an qui iurauit defendere contra omnem hominem, videatur excepiſſe patrem, filios, & fratres. ibid. nu. eod.

Intelligitur excluſa perſona loquentis. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſidio. quæſt.66. numero 6. fol.159.T.15.P.2. Arnulf. Ruze. de iure regal. priuil.14. num.3. fol.369. Tom.12. Catal. de Boncompa. de poteſt. Papæ. nu.92. in prin. f.22.T.13.P.1. Rolandus a Valle. de dote. nu.2.f.383.T.9. & Paris. de Put. de reaſſump. inſtru. rub.7. nu.12.f.37.T.4.

Nimis durum ſemper exceptum videtur. Steph. de Federi. de interpretatione iuris. nu.38.f.216.T.1.

Non veniunt comprehenſi exempti. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſiaſti. q.13. nu.39.f.256.

In ſuo, quid habeant narrare nautæ, & alij. Iul. Ferret. de re nauali lib.8. num.4.f.340.T.12.

In vniuerſali, an ſimiliter omnia veniant. Iac. Nouel. de iur. protho miſ. nu.132. in prin. f.23.T.17.

Sub generali non comprehenduntur legati de latere ob excellentiam gradus eorum. Pet. And. Gamba. de autho. leg. de lat. lib.9. nu.18.f.218.T.13.P.2.

*SERMONEM diui Hieronymi non debere legi in matutinis de aſſumptione Virginis Arnal. Alber. de agnoſcendis aſſert. hæret. q.17. nu.3.f.66.T.11.P.2.

Eundem præmeditatum plures teſtes aſſerentes, an repellendi. Tyndar. de teſtibus Par. tertia, princip. capitu. 10. numero 5. fol. 161. Tom.4.

Sermones quando faciliores, clariores, ſeu veriores efficiantur.

*SERMONES circa vniuerſalia faciliores, circa verò particularia, & clariores, & veriores exiſtunt. Benuen. Straccha de mercatura. Par.3. rub. de his, qui mercaturam exetcere non poſſunt. ntim.3. fol.295.T.6.P.1. & idem Straccha. quo in cau. merc. proc. ſit. nu mero 7. prima particula vltimæ Par. princip. folio 330. Tomo & Par. eiſdem.

Hæreticorum audientes, grauiter ſunt ſuſpecti. Franc. de Plat. de excomm. §.22. nu.9.f.354.T.14.

Noſtri quomodo reddantur veriores. Lancellot. Gallia. de ſtatut. in exordio. nu.7.f.283.T.2.

Veriores efficiuntur, cum ad indiuidua deſcendimus. Ludoui. Gomes. de grat. expectat. nu.24.f.304.T.15.P.1.

Sermonis elegantia, cui comparanda, qualitas, quid arguat, ratio, experimentum, & vis, quando, & in quo conſiſtat.

*SERMONIS materia, elegantia, tractata, margaritæ auro, artificio incluſæ comparandæ. Benuenut. Straccha de aſſecurationib. nume.6.f.358.T.6.P.1.

Qualitas arguit perſonæ qualitatem. Hiero. Garzo. de laudo meri iur. §.4.gl.8.nu.9.f.318.T.3.P.1.

Recti ratio ſemper ſpectanda eſt. Leobin. Daller. de mandat. apoſtol. nu.13.f.221.T.15.P.1.

Veri experimentum eſt concordare cum rebus ſenſatis. Io. Royas. de hæret. nu.339.f.216.T.11.P.2.

Vis eſt pro iudicio intellectus. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 121. nu.150.f.439.T.11.P.1.

*SERMONVM verorum experimenta cum rebus ſenſatis debent concordare. Ioan. Franc. Ponzin. de Lamijs. numero 46. fol.355. Tom.11.Par.2.

*SERTORII hiſtoria. Iul. Ferret. de duello. nu.28.f.310.T.12.

Claſſem, & naues, qualiter turbauerit Eurus, & Zephirus in bello nauali contra auium, & illam duxit in ſcopulos. Iul. Ferret. de re nauali. lib.8. nu.7.f.340.T.12.

*SERTORIVS miſerat pro duce claſſis Marium Sertorianum contra Syllam, ſed capitur a Lucullo. Iul. Ferre. de re naual. lib.5. nume.12. & 13.f.335.T.12.

Qualiter fuit doctus in omni bello. idem Iul. Ferret. eo. ti. lib.3. nume.15.f.331. Tom. eod.

Seruanda quæ ſint, & quæ poſſint ac debeant ſeruari, & non.

*SERVANDA æqualitas in contrahentibus, & vbique. Fabian. de Monte. de empt. & vend. quæſt.8. princi. num.8. fol.65. Tom.6. Par.1. & Thom. de Vio. de monte pietatis. c.14. num.5. fol.425. Tom. & P. eiſd.

An, & quando ſint pacta inter duellantes. Iul. Ferret. de duello. nume.24.38.79.96. & 120. f.310.311. & 312. T.12.

An ſemper ſit æqualitas in arbitrarijs ſententijs. Iac. Nouel. de iure prothomiſeos. §.7. nu.49.f.44.T.17.

In contractibus. idem Iacob. Nouel. eodem titu. & §. numero 47. fol. & Tom. eod.

In decretis interponendis. idem Nouel. eod. titu. & §. numero 57. fol. & Tom. eod.

In diuiſione inter fratres, ſi ætate, vel ſexu ſint diſpares. Ioann. de Cirier. de primogenitura. q.3. ſecundi libri. numero 25. folio 44. Tom.10. Par.1.

In dote, & contra dotem. idem Iaco. Nouel. eod. ti. & § nume. 53. fol.44. Tom. eod.

In iudicijs

Source : BIU Cujas

In iudicijs.idem Nouellus eo.ti.& §.nu.46.fol.& T.eod.
In materia poſſeſſorij.idem Nouel.eodem ti.& §.num.59.fol. & Tom.eodem.
In ſocietate. idem Nouel. eodem titu. & §. numero 48.fol.& Tomo eodem.
Inter diuidentes.idem Nouel.eodem titu.& §.numero 63.fol. & Tom.eodem.
Inter fratres.idem Nouel.eodem titu.& §.numero 50. fol.& Tomo eodem.
Inter ſocios.Io.le Cirier.de primogenit.q.15.ſecundi lib.num.11. fol.62.T.10.P.1.
An ſemper ſit excommunicatio.Ioan. de Ligna.de cenſ.eccleſiaſt. §.25.nu.11 f.322.T.14.
An ſit fides hoſti præſtita per priuatum.Greg.Magal.de ſecurit.& ſaluocond.P.2.nu.38.f.237.T.11.P.1.
Lex Moſaica in ſucceſſionibus inter Iudęos.Marquar.de Suſa.de Iudæis,& alijs infidelibus.capitu.quarto, numero 5.fol.43. Tomo decimoquarto.
Obedientia D.Damaſus.de Brocardis.memb.1.numero 18. folio 507.Tom.18.
Securitas perpetuoque valeat.Vital.de Camb. de clauſul.verbo, nil nouari,ſecuritate pendente.numero 7.& 8.fol.383.Tom.decimooctauo.
Conſuetudo.Pet.Rebuf.de nominationib.q.7. princ.num.5.folio 306.T.15.P.2.
Eccleſiæ Romanæ circa diuina officia dicenda. Gul.Durand.de mo.ge.concil.celeb.rub.55.nu.1.f.181.T.13.P.1.
Immemorialis,quod terræ Zerbidæ,& montuoſæ fiant occupantis Melch.Palaez.tractatu maioratuum.quæſt.20. num.48.folio 477.T.10.P.1.
In regalibus quantum ad feudi ſucceſſionē. Caccialup. de feud. art.5.nu.17.f.13.T.10.P.1.
Præſcripta.Gul.Redoa.de ſimo.mental.Par.3.c.26.num.6.f.101. Tom.15.Par.2.
Quia lex.Nic.Moron.de fide treug. & pace.q.117. nume.3.folio 436.T.11.Par.1.
Quòd venientes ad habitandum ciuitatem,certis fruātur immunitatibus.Melch.Palaez.tractatu maiorat.q.24.numero 17.fol. 371.Tom.10.P.1.
Vt Doctor antiquior præferatur.Pet.Rebuf. de nominatio.q.21. prin.nu.52.f.337.T.15.P.2.
Creditori fides.Eguinarius Baro. de diuiduis,& indiui.o bligationibus,verbo,nunc quoniam.numero ſecundo,fol. 377. Tom.6. Par.ſecunda.
Dilectio eſt, non ſolum in corde, ſed etiam opere eſt exhibenda. Bartho.Cæpola.de ſimulatione contractus. numero 93.folio 7. Tom.ſeptimo.
Erit antiqua menſura in diffiniendis finibus,licèt noua ſit melior. Hiero.de Monte de finibus regundis.cap.26. numero 6.fol.339. Tom.3.Par.2.
Sed quæ ſeruabitur in emptione,& vend.ibid.nu.7.
Conſuetudo eccleſiæ in honore deferendo Pontifici. Albert.Bru. de ſedit.c.5.nu.5.f.102.T.11.P.1.
Si apparet in ædificando,ſpacio intermiſſo, circa mœnia.Hiero. de Monte.de finibus regun.cap.5.numero 16. fol.334.Tomo 3. Par.ſecunda.
Eſt a laicis conſuetudo laudabilis. Pet.Rebuf.de decimis.q.1.n.24. fol.126.T.15.P.2.
Eſt ad vnguem forma iuramenti Epiſcoporum. Io.Franc.Pauin.de viſitationibus. quæſt.5.ſecundæ Par.numero 62. folio 199.Tom. decimoquarto.
Eſt æqualitas.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.num.154. rub.19. fol.426.T.15.P.2.
Inter fratres.Ioan.Guter.de contract.iurat.cap.3.num.22. fol.46. Tom.6.Par.2.
Et ibi,quod fraternitas in iure dicitur æqualitas nu.eod.
Inter liberos in ſucceſſionibus,& collationibus. idem Ioā. Guter. eo.ti.c.4.nu.13.f.47.T.& P.eiſd.
In iudicijs.Tyndar.de compenſationib.num.75.fol.254.Tom.6. Par.2.& Rober.Lancel.de attent.Par.2.c.20.limit.29.numero 6. fol.418.Tom.5.
Eſt antiqua conſuetudo creandi officiales. Mart.Laud. de officialibus dominorum.quæſtio.129.colum.tertia, in fine.fol.280.Tomo decimoſexto.
Eſt bona fides inter mercatores.Pet.Santerna.de aſſecur. & ſponſ. merca P.5.nu.12.f.357.T.6.P.1.
Eſt bulla Pij.V. in translatione cenſuum quæ fit poſt bullam de cenſibus antiquis, & ea non ſeruata vſurarij declarantur contractus cenſuum facti.Virg.de Boccatijs.de interdicto. vti poſſidetis.cap.decimooctauo,numero 58.& 59.fol.321. Tom.tertio, Par.ſecunda.
Eſt cōſanguinitatis arbor,vti authentica. Proſdocem.de Comitib. de arbore conſanguin.& affinita.numero 19. in princ.folio 141. Tom.nono.
Eſt conſtitutio Papæ in materia iuramenti, tàm in terris Imperij,quàm eccleſiæ.Georg. Natan.de pact.Par.ſecunda,num.70. fol.34.T.6.P.2.
Federici Imperatoris contra hæreticos. for. proced.contra inqui. de hæreſi,verbo,quartus,nu.6.T.11.P.2.
Eſt conſuetudo.Alfonſ.Hoieda. de benef.compatib.P.2.c.11.n.3. fol. 176.T.15.P.1.
Cuiuſcunque loci in confectione inuentarij.Rolan.a Valle. de cō fectione inuentarij.verbo, quæ autem dicta.numero 1. fol.179. Tom.8.Par.2.
Curię epiſcopalis,circa decreti impoſitionem.Iodoc.Damhoud. de ſubhaſtationib.c.1.nu.29.f.77.T.6.P.1.
In decimis.And.Hiſpa.de regu.decimarum.q.8.nume.4.& 7.fol. 144.T.15.Par.2.
In ieiunijs.Iac.Zocchi.de ieiunio. num.71.& 113.fol.161.& 162. Tom.decimoquarto.
In ludis,& an excuſet,ſi retentionem permittat,& pariter a pęna. Paris de Put.de ludo.nu.33.f153.T.7.
Inueterata,prolege.Damhoud.patroc. pupil.de tut.& cur.cap.5. nu.39.f.358.T.8.P.2.
Loci,circa decimas ſoluendas.Tyndar.de decimis.nu.68.fol.125. Tom.15.Par.2.
Niſi contrarium de iure ſit deciſum.Pau.Roman.de penſione,eccleſia.c.5.nu.7.f.368.T.15.P.1.
Patriæ,& militum inter duellantes.Iul.Ferret.de duello. num.79 fol.311.Tom.12.
Quod poſſit ſolui moneta argentea etiam ære contaminata pro aurea. Albert.Brun.de Monetis,&c.18.partic.limit.2.num.2.fol. 216.Tomo 12.
Rationabilis peccatum non continens.Iac.Zocchi.de ieiunio.nume.100.f.161.T.14.
Eſt conuentio iurata, quòd creditor non poſſit creditum probare, niſi per certam ſpeciem probationis.M.Anto.Bauer. de virtute, & virib.iuramenti.nu.141.f.371.T.4.
Eſt diligenter citationis forma ab executore, aliàs citatio non valeret.Sebaſt.Vant.de nullit.ex defectu citationis. num.132.& 152. fol.412.Tom.4.
Eſt diſciplina ſine miſericordia.Io.Franc.Pauin.de viſitat. q.9.2.P. nu.63.f.209.T.14.
Eſt,& attendenda maxima regaliæ,ſicut ordo iuris, vel legis debet ſeruari.Philip.Prob.de iure Regal.quæſtio.24.numero ſecundo fol.397.Tom.12.
Eſt fama.D.Damaſus de Brocardis.nu.31.f.510.T.18.
Eſt fides a Principe, vel publica poteſtate hæreticis data.Iacob. Simanc.de cathol.inſtitut.titu.46.numero 54.folio 182. Tomo 11. Par.ſecunda.
A lege præſtita.Nic.Moron.de fide treug.& pace.q.103. nume.1. fol.433.T.11.P.1.
Legis authoritate præſtita.idem Moron.eo.ti.q.104.nu.1.fol.T.& Par.eiſdem.
Pręter legis authoritatem,an ſit ſeruanda.idem Moron. eo.tit.q. 105.nu.31.f.T.& P.eiſd.
Eſt honeſtas in ludis.Thom.Act.de Ludo.Scac.q.2 prin.nu.9.fol. 170.Tomo 7.
Et ibi multa habentur ad hanc materiā,& quomodo ſummantur honeſtas,& honeſtus.nu.5.
Eſt hoſti fides.Ioan.Fran.Pauin. de viſitat.q.10.ſecundæ Par.num. 123.fol.213.T.14.
Publica,licèt priuata non ſit ſeruanda. Martin. Laudenſ. de confederatione pace, & conuentione Princip. quæſtio. 49. colum. prima,circa medium.fol.303.Tom.decimoſexto,& Bartho.Cæpola de Imperat.milit.deligendo verbo,pro Imperatore.nume. 23 folio 317.Tom.16.& Franc.Arias. de bello,& eius iuſtitia.numero 13.fol.326.Tom.eod.& Pet. Bel. de re mil.tit.14.nume.1. fol.345.Tom.eod.
Eſt iuſtitia in omni contractu.Fra.Hiero.de Luca.de cambijs,& March.diff verbo,ſequitur.nu.1.f.408.T.6.P.1.
Eſt lex ciuilis in foro conſcientiæ. Arnal.Alber.de agnoſcen.aſſert. hęret.q.10.nu.23.f.60.T.11.P.2.
Lex iniqua ob ſcandalum euitandum, niſi ſit iniqua per contrarietatem ad ius diuinum.Henric.Bot.de ſynodo Epiſcopi.art.2. concluſ.1.nu.101.f.403.T.13.P.2.
Municipalis.Guido.de Suza.de inſtrumento guarentigiato.n.18 fol.338.Tom.6.P.2
Principis, quantumcumque dura ſeruanda eſt, & ibi intellectus huius regulæ per authorem.Card.Iacobat.de concil.lib.5.artic. 17.nu.26.fol.272.T.13.P.1.
Quantumuis dura.Michael.de Anin. de vnitate ouil. & paſto. c. 20.nu.4.fol.39.Tom.13.P.2.& M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt. reddit.c.73.nu.3.f.352.T.15.P.2.
Eſt legis cautela.Philip.Prob. de iure regal.quæſt. 24.nume. 3.fol. 397.Tom.12.
Eſt pactio,ſi inter emptorem, & venditorem conueniat, vt venditor re euicta non teneatur.Fran.Duar.de pactis.cap. 4. nume.3. fol.14.Tom.6.Par.1.
Eſt patriæ,& loci conſuetudo, vſus etiam, ac ſtilus in ſubhaſtationibus obſeruandus.Iodoc.Brugens.de ſubhaſtationib. capitu.2, nu.5.fol.78.T.6.P.1.
Conſuetudo in pecunijs ſoluendis. Mart. Laudenſ. de monet.in princ.nu.5.f.203.T.12.
Eſt pax.Ioan.Franc.Pauin.de viſitationib.quæſt.10. 2.Par. nu.121. fol.213.Tom.14.
Eſt pratica,& ab ea vera interpretatio ſumitur.Reſtaur.Caſtald.de Imperat.q.24.nu.2.f.42.T.16.
Eſt principis conuentio cum populo interpoſita maximè in ſacris rebus authoritate Papali. Chriſtoph. Roffini. de benef.cap. 12. nu.24.fol.265.T.15.P.2.
Eſt ſolennitas inducta a conſuetudine,modò non ſit oneroſa.Guliel.Redoan.de reb.eccleſ.non alienan.rub.23.num.50. fol.433. Tom.15.Par.2.
Eſt tanquàm lex voluntas teſtantis. Cornel. Beninc. de paup.& eius priuileg.q.9.nu.16.f.165.T. 18.
Niſi ſit aperte contra leges.Nic.Valla.de reb.dubijs.in princ.nu. 8.fol.317.T.eod.& Pet.de Vbald.de Canon.epiſcop.& paroc.q. 14.nu.37.f.210.T.15.P.2.
Eſt treugua inuiolabiliter.Io.Fran.Pauin.de viſitationib.q. 10.2.P. nu.122.fol.213.T.14.
Et ibi quid ſit treugua.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et obſeruanda eſt æquitas in eccleſiaſticis. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſid. quæſt. 37. nume. 8. fol. 152. Tom. 15. Par. 2. & Remig. de Gonis. eo. ti. de charitat. ſubſid. quęſt. 44. nu. 2. fol. 179. Tom. & Par. eiſdem.

Fides, ac pax vbi ex omni parte ſeruatur. Nic. Moro. de fide treug. & pace. q. 112. nu. 1. f. 436. T. 11. P. 1.

An ſit, fidem nō ſeruanti. D. Damaſus. de Brocardis. memb. 2. nume. 1. f. 509. T. 18.

An ſit, data pro duello. Iul. Ferret. de duello. numero 18. fol. 309. Tom. duodecimo.

Ei non eſt, qui contra eam nititur. Mart. de Siliman. de feud. rubr. de forma iuramenti fidelitatis. nu. 5. f. 3. T. 10. P. 1.

Eſt in foro honoris, etiam priuato hoſti. Thom. Act. de Lud. Scac. q. 7. prin. nu. 42. f. 180. T. 7.

Etiam hoſtibus eſt. Conrad. Brun. de ſeditioſ. c. 9. num. 9. & 12. fol. 131. T. 11. P. 1.

Non eſt in malis. Sebaſt. Medic. de diffin. diffinit. 72. numero 15. fol. 310. Tom. 18.

Non eſt mercatori, eam non ſeruanti. Io. Fran. Pauin. de viſit. q. 7. ſecundæ Par. nu. 96. f. 205. T. 14.

Forma a procuratore in beneficiorum permutatione. Chriſtoph. Roffin. de benef. c. 34. nu. 3. f. 284. T. 15. P. 2.

Quæ ſit ex quouis iure in beneficiorum reſignationibus. idem Chriſtoph. Roffin. eodem titu. & cap. numero 1. fol. Tomo & Par. eiſdem.

Hoſti fides eſt, & quando. Io. Blanc. epit. feud. cap. 2. num. 13. f. 298. Tom. 10. Par. 1.

In feudalibus eſt conſuetudo cuiuſcunque territorij, Regni, vel ciuitatum. Franc. Sonsbech. ad vſus feud. Par. 14. num. 39. fol. 161. Tom. 10. Par. 2.

In forma ſpecifica eſt conditio appoſita. Paris a Put. de re mil. verbo, finitum eſt. nu. 2. f. 416. T. 16.

In precio eſt æqualitas in emptione, & venditione. Gul. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 1. nu. 8. f. 28. T. 15. P. 2.

Lex dura de iure ciuili. Ang. de periglis. de emp. & vend. P. 2. nu. 3. fol. 132. T. 6. P. 1.

Non eſt æquitas Iudęis. Marquar. de Suſa. de Iudęis, & alijs infidelib. c. 5. nu. 5. f. 44. T. 14.

Non eſt fides bannitis. And. Alc. de ſing. certam. c. 44. nu. 6. fol. 301. Tom. duodecimo.

Nec excommunicatis. ibid. nu. eod.

Fides eam non obſeruanti. Marian. Soc. de oblationib. libello. 16. nu. 14. f. 132. T. 14.

Hæreticis data. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 46. numero 52. fol. 175 Tom. 11. Par. 2.

Et quare. ibid. nu. 53.

Non eſt forma. c. Romana de cenſibus in 6. in religioſis. Io. Franc. Pauin. de viſitat. q. 7. 1. P. nu. 5. T. 13. P. 2.

Irrationabilis conſuetudo. Pet. Antibo. de munerib. §. 4. num. 209 fol. 51. Tom. 12.

Lex iniuſta, in foro conſcientiæ. Henric. Bot. de ſynod. epiſcopi, artic. 2. concluſ. 1. nu. 96. f. 403. T. 13. P. 2.

Maledicit Deus condentes leges iniquas, & eas obſeruantes peccant. ibid. nu. 97.

Omnino, & ad vnguem forma in ſtatutis. Iaco. Nouel. de iure prothomiſ. §. 3. nu. 15. f. 35. T. 17.

Pax an ſit bannito. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 37. nume. 1. fol. 409. T. 11. P. 1.

An ſit. Nic. Moron. de fide, treu. & pac. q. 107. nu. 1. f. 434. T. 11. P. 1. Declara, vt ibi. nu. 2.

Per viam compulſionis, non excluſionis. idem Moro. eo. ti. q. 120. nu. 131. f. 439. T. & P. eiſd.

Per omnia eſt rationabilis voluntas. Petr. de Vbal. de cano. epiſcop. & paroc. c. 6. nu. 15. f. 226. T. 15. P. 2.

Pro lege opinio Doctoris, vbi non eſt lex. Ant. Maria. Corat. de electio. opin. verbo, communis opin. nu. 24. f. 236. T. 18.

Quæ ſit conſuetudo. B. Io. a Capiſtra. de vſur. 2. P. ſecundæ P. prin. nu. 27. f. 105. T. 7.

Forma inferenda excommunicatione. Io. de Ligna. de cenſura eccleſiaſt. §. 17. nu. 1. f. 319. T. 14.

In abſolutione. idem Io. de Ligna. eod. titu. §. 19. numero 1. folio 320. Tom. eod.

Solennitas in creatione militis. Pet. Antib. de munerib. §. 4. nu. 17. fol. 40. Tom. 12.

Quando ſit, & attendenda æquitas ciuilis in foro canonico. Petr. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 10. numero 62. fol. 224. Tomo 13. Par. 2.

Forma antiquorum iurium. Bonincon. de appellation. §. 1. nu. 22. fol. 48. & §. 6. nu. 45. f. 52. T. 5.

In foro canonico lex Imperialis generaliter loquens. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. quæſt. 62. nu. 90. f. 189. T. 15. P. 2.

Quare ſit omnibus fides. Iul. Ferret. de re naual. lib. 4. nume. 21. fol. 334. Tom. 12.

Quomodo & qualiter ſit hoſti fides. Greg. Magalot. de ſecurit. ac ſaluocond. Par. 1. nu. 27. & 41. f. 232. & 233. T. 11. P. 1. & Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 37. nu. 4. f. 409. T. & P. eiſd. & q. 72. nume. 7. f. 414. T. & P. eiſd & Nicolaus Moron. de fide treug. & pace quæſtio. 102. numero 10. 12. 16. 17. 18. & 20. fol. 432. Tomo & Par. eiſdem.

Semper eſt legitima defenſio. Bonincont. de accuſat. & inquiſit. nume. 38. f. 7. T. 11. P. 1.

Maris conſuetudo. Pet. Santer. de aſſecurat. & ſponſionib. mercatorum. nu. 55. f. 352. T. 6. P. 1.

Teſtantis voluntas in alienando. Fab. de Mon. de emp. & vend. q. 5. prin. nu. 99. f. 57. T. 6. P. 1. & Iodoc. Brugen. de ſubhaſtationibus. c. 1. nu. 20. f. 78. T. & P. eiſd.

Vbique eſt generalis conſuetudo. Pet. Santer. de accuſationibus, & ſponſionibus mercat. P. 3. nu. 8. f. 350. T. 6. P. 1.

Voluntas teſtatoris. Melch. Palaez. tract. maiorat. Par. 2. num. 1. fol. 408. Tom. 10. P. 1.

Etiam ſi diſpoſitio reddatur multis. ibid. nu. eod.

Etiam tacita. ibid. nu. 3.

Etiam quando illud tacitum, tranſit ad diſpenſationem. ibidem numero 9.

Seruanda caſus nominatiui pluralis.

*SERVANDA, & cuſtodiēda ſunt, quæ nobis tradita ſunt a ſanctis apoſtolis, & localibus concilijs. Iac. Siman. de cathol. inſt. tit. 22. nu. 13. f. 145. T. 11. P. 2.

Ita iura tempore belli ſicut tempore pacis. Ioan. Redin. de maieſt. Prin. rub. vt vtrunque tempus, &c. nu. 18. f. 158. T. 16.

Non eſſe pacta Cęſaris, quibus res Romani Imperij fuerunt diſtracta. Franc. Zoanet. de Rom. Imp. nu. 196. f. 27. T. 16.

Non ſunt pacta contra bonum publicū. Pet. Bellin. de re mil. tit. 8. nu. 7. f. 349. T. 16.

Statuta, quæ ſunt contra libertatem eccleſiaſt. Io. Guter. Hiſp. de contrac. iurat. c. 38. nu. 7. f. 84. T. 6. P. 2.

Num ſint in alio foro ſtatuta mercatorum ſeu potius tātum coram eorum conſulib. Benuenut. Strac. quomodo in cauſis mercatorū procedendum ſit. prima partic. vlt. P. princ. nu. 16. 13. & ſeq. fol. 330. Tom. 6. P. 1.

Omnino canonum ſtatuta. Mich. Vlcur. de Regim. mundi. verbo, iſta quæſtio. nu. 16. f. 117. T. 16.

Sunt pacta conuenta in contractu matrimonij de lucris, conſtante matrimonio, acquirendis. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 9. num. 139. f. 128. T. 11. P. 2.

Pacta an ſint prouocatori bannito per victum ad fidem relaxatū. Paris. de Put. de re mil. verbo, an ſi quis. nu. 1. f. 424. T. 16.

Circa pecora paſcenda de iure ciuili. Ang. de Periglis. de empt. & vend. P. 2. nu. 5. f. 132. T. 6. P. 1.

Conformia ſecundum conſuetudinem. idem Angel. de Periglis. eo. ti & P. 2. nu. 7. f. T. & P. eiſd.

Pro lege præ cæteris, ſunt capitula pacis. Pet. Bellin. de re mil. P. 10. ti. 1. nu. 17. f. 364. T. 16.

Promiſſa. Io. a Capiſtra. de quodam matrim. verbo, circa primum. nu. 16. f. 79. T. 9.

Quatenus ſint in nouo teſtamento, dicta veteris teſtamēti. Georg. Natan. de pac. nu. 8. f. 30. T. 6. P. 2.

Sanguinis iura ſunt, quia immutabilia. Iac. Rich. de vnione proliū. c. 3. nu. 1. f. 16. T. 6. P. 1.

Sunt banna antiqua, & conſueta. Petr. Antibo. de munerib. §. 4. nu. 199. T. 12. f. 51.

Concilia quatuor, ſicut quatuor euangelia. Gul. Duran. de modo general. concil. celeb. rub. 3. nu. 9. f. 154. T. 13. P. 1.

Delegatorum iura. Io. Fran. Pauin. de of. & poteſt. c. ſede vac. q. 10. primæ Par. prin. nu. 3. f. 419. T. 13. P. 2.

Formalia legis ſemper. Iodoc. Damhoud. patroc. pupil. de tut. & cur. c. 3. nu. 8. f. 354. T. 8. P. 2.

Lex & conſuetudo patriæ. idem Damhoud. de tut. & curat. mercede. c. 1. nu. 31. f. 379. T. & P. eiſd.

Sunt pacta bona fide facta cum conditionibus licitis, quæ eis apponuntur. Fr. Io. Nider. de contrac. mercato. c. 1. n. 7. f. 280. T. 6. P. 1.

Et conuentiones, ſi abſque peccato ſaluari poſſunt. Gaſp. Cabal. de euict. §. 3. nu. 157. f. 90. T. 6. P. 1.

Et conuentiones circa ſumptus, & melioramenta. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 17. nu. 26. f. 495. T. 15. P. 2.

Facta a Principe, licèt non ſit veſtita ſtipulatione. Mart. Laud. de confœderatione, pace, & conuentio. princ. q. 46. col. 1. f. 303. T. 16.

Quæ facit Papa, vel Imperator cum ciuitate, niſi adſit dolus. Martii. Laud. eod tit. q. 25. col. 4. poſt principium. fol. 302. Tom. eod.

Sunt priuilegia Iudęis conceſſa per Romanos Pōtifices. Fran. Squilacenſ. de fide cathol. c. 48. nu. 2. f. 6. T. 14.

Imperatoris prorſus, vt ſonant. Pet. Antibo. de munerib. P. 3. prin. nu. 3. f. 24. T. 12.

Omnibus conceſſa. Petr. Antib. de muneribus. Par. tertia, princ. de excuſatione munerum. nu. 23. f. 24. T. 12.

Sunt ſtatuta circa publicationem bonorum. Fran. Lucan. de fiſco, & eius priuileg. rub. de publicatio. bonorum. numero 13. fol. 11. Tom. duodecimo.

Edita circa modum indicendi onera, & diuiſionem eorum. Nic. Feſtaſ. de eſtimo, & collect. Par. ſecunda, numero 46. & 47. folio 176. Tom. 12.

Loci certaminis. Iac. Caſtil. de duello. in princip. numero 53. folio 286. Tom. 12.

Limita. vt ibi.

Vnicuique ſunt iura ſua. Io. Fran. Pauin. de viſitat. q. 5. 2. P. num. 80. fol. 199. T. 14.

Vniuerſitatum ſtatuta eſſe. Pet. Rebuf. de nomiuat. q. 7. nu. 6. f. 306. Tom. 15. Par. 2.

Seruandæ caſus nominatiui pluralis, conſuetudines laudabiles, leges, & conſtitutiones, & vbi deficiunt, ſeruabuntur traditiones eccleſiæ.

* SERVANDÆ, & obſeruandæ ſunt eccleſiæ traditiones, ſicut a maiorib. traditæ. Gul. Duran. de mo. gen. concil. celeb. rub. 57. nu. 2. fol. 182. T. 13. P. 1.

Leges,

Source : BIU Cujas

Leges,vbi deficiunt canones. Ioan.Iac.a Canib. de repreſalijs poſt præfationem in princ.rub.de iniurijs,& damno dato. nume.11. fol.275 Tom.12.
Nullo modo ſunt leges contra legem diuinam.B. Io.a Capiſtra.de vſur.P.2.2.P.prin.nu.58 f.102.T.7.
Sunt conſuetudines laudabiles.Gul.Redoa.de ſimo.menta.Par.2, c.28.num.8.fol.76.Tom.15.Par.2.& cap.29.num.25.fol.78.Tomo & Par.eiſd.
Conſuetudines loci in deciſorijs, vbi eſt res, de qua contenditur. Io.Stafil.de grat.expectat.&c.verbo,videndum eſt. num.20.fol. 289.Tom.15.P.1.
Conuentiones factæ patrono fundanti eccleſiam. Gul. Redoa.de ſimo.menta P.2.c.3.nu.7.f.59.T.15.P.2.
Res naufragorum,& non rapiendæ, ſed dominis reſtituēdæ.Iul. Ferret.de re naual.lib.8.nu.56.f.341.T.12.
Solemnitates teſtamentorum in curia mercatorum. Benuē.Strac. quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit.rub. de exceptionib.nu.13.f.335.T.6.P.1.
Vbique ſunt conſtitutiones pontificiæ in hæreticos latæ. Iacob.Siman.de cathol.inſt.ti.23.nu 9.f.147.T.11.P.2.
Et qui ſeruare noluerint in territorio ſuo, quomodo puniendi. ibid.nu.eod.
Conſuetudines feudales,quæ vim legis habent per multas rationes.Franc.Sonſb.ad vſus feudorum.P.1.nu.22.f.123.T.10.P.2.
Et in vtroque foro debent ſeruari.ibid.nu.26.

Seruandæ caſus genitiui ſingularis, rei cauſa quid agendum.

*SERVANDÆ caſtitatis remedia quædam . Marq. de Suſa. de cęlib.ſacerd.non abrog.c.8.nu.12.f.121.T.14.
Vocis cauſa nunquid cantorib.clericis liceat quicquam comedere Stepha.Coſta.de ludo.ſecundo artic.poſt.nu.11.f.165.T.7.

Seruandam conſuetudinem, æquitatem, fidem, & rationem eſſe,quando,& non.

*SERVANDAM conſuetudinem eſſe in loco,quo viget affirmatur, non alibi.Nic.Feſtaſ.de æſtim. & collect. Par.2.c.1.nu.24.& 25. fol.176.Tom.12.
Æquitatem eſſe, & attendi debere in foro mercatorum ſuper cauſis decidendis.Pet.And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib.10.nu.68. fol.225 T.13.P.2.
Canonicam in cauſis miſerabilem perſonarum, indiſtinctè. ibidem num 61.
Eſſe eccleſiæ conſuetudinem,& pro lege tenendam. Pet.Aud.Gāba.de autho.leg.de lat.lib.7.nu 61.f.204.T.13.P.2.
Eſſe,& habere locum principalem,veritatem in omnibus. Anton. Maria Corat.de elect.opinionum. rub. qui Doctores, &c. nu.4. fol.229.T.19.
Non eſſe fidem in malis promiſſionib.etiam a Regib. Franc.Zoanet.de Rom.Imp.nu.197.f.27.T.16.
Rationem,deficiente lege,pro lege ipſa.idem Zoanet.eod.titu.20. fol.22 T.eod.
*SERVANDAS leges ante omnia eſſe. Anto. Maria Corat. de elect. opin.rub.communis opinio.nu.89.f.240.T.18.
*SERVANDI fructus per eum, qui eſt in poſſeſſione bonorum, ne deteriorentur.Bap de S.Blaſ.de actione, & eius natura. centu.2. actione.128.nu.28 f.52.T.3.P.2.
Populorum mores in deferendo honore Regibus.Conra. Bru. de ſeditioſis.c 7.nu.10.f.106.T.11.P.1.
Et ibi plurium mores referuntur.
*SERVANDIS legibus pulchra notantur.Benuenut.Strac.quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit,vltima particula.nume.4.f.337.T.6.P.1.
*SERVANDO ſeruari non poſſe, propriæ illæ res dicuntur, quæ in naturali ſua bonitate non poſſunt vltra triennium ſeruari. Octauius Simoncel.de decret.ti.8.nu.51.f.322.T.6.P.2.
Seruari non poteſt pecunia.Gul.Redoa.de reb.eccle. non alienan. rub.5.nu.9.f.408.T.15.P.2.
*SERVANDORVM legatorum cauſa miſſus in poſſeſſionem non poſſidet,ſed cuſtodiam habet.Virg. de Bocca. de interdicto vti poſſid.c.21.nu.7 f.323.T.3.P.2.
Et huic miſſo hoc modo in poſſeſſionem,ſi turbatio infertur,cō petit interdictum,ne ius fiat.ibid.nu.12.

Seruandum quid ſit, quale ius, vbi,quando, & a quibus,& quid non, & quale,& in quibus rebus.

*SERVANDVM an,& quando ſit ius canonicum, vel ciuile Octauius.Simoncel.de decret.libro 1. titu.1.numero 83.fol.295. Tomo 6.Par.2.
An ſit iuramentum coniugum,quod nunquam diuerterent a contracto matrimonio.Ioan.a Capiſtra.de quodam matrim.verbo, circa primum.nu.36.f.80.T.9.
Iuramentum in peiorem exitum vergens. Io.a Capiſtra.eo.titu.& loco nu.32.f.& T.eod.
Iuramentum illicitum. Bartho. Cępol.de Imperat.mil.deligēdo. §.iſta quæſtio.nu.10.f.307.T.16.
Metu extortum.Io.a Capiſtra. de quodam matrimo.verbo, circa primum.nu.29.f.80 T.9.
Quid de iuramento de non tranſigendo? Ioan.Bap.de tranſact. q.23.nu 1.f.37.T.6.P.1.
Per creaturam,vt per caput, & ſimilia.Marquard.de Suſa. de Iudęis,& alijs infidelibus Par. ſecunda, capitu.8. numero 14.folio 49.Tom.14.
Si timor mortis aut cruciatus immineat. Pet.Bellin.de re mil.ti.8. nu.4.f.349.T.16.
Et ibi in hoc reprobatur opinio dicentium, quòd non.nu.eod.
At ſit ius congrui in iudicijs optimo iure.Iaco.Nouel. de iure prohomiſeos in prin.nu.13.f.20.T 17.
Teſtatoris præceptum, quod pupillus apud aliquem commoretur.Georg.Natan.de pact P.2.nu.81.f.35.T.6.P.2.
An ſit,vbi Princeps,quid mandat de facto ſeruari.Nico.Moron.de fide treug.& pac.q.138.nu.31.f.445.T.11.P.1.
Vbique capitulum ex reſcrip.de loc.Franc.de Plat.de excommu. § 54.nu.3.f.361.T.14.
Erit iuramentum,quando ſeruari poteſt abſq; interitu ſalutis æternæ.Gaſp.Beatius de inope debitore,&c.cap.16.num.92.fol.235 Tom.3.Par.2.
Eſſe Imperatoris contractum pro generali lege. Franc. Zoanet. de Roma.Imperio.nu.145.f.25.T.16.
Eſt ab hærede minore abſque alio decreto, pactum de retrouendendo appoſitum a defuncto.Octa.Simoncel.de decret.ti.6.nume.2.f.308.T.6 P.2.
Eſt iuramentum, modò non declinet in perniciem ſalutis æternæ. Ægid.Thomati.de collect.verbo,ſanè ſi negotium,&c.num.26. fol.155.T.12.
Iudæi ſuper contractu cum Chriſtiano Marquar. de Suſa. de Iudęis,& alijs infid.P.2.c.8.nu.11.f.49.T.14.
Ex tali enim iuramento obligatur Iudæus ad eius obſeruātiam. ibid.nume.12.
Præcisè.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat.lib.10.numero 447. fol.229.T.13.P.2.
Quamuis ſuper obligatione nulla ſit appoſitum. Gul. Redoa. de rebus eccleſ.non alienandis.quæſtio 3.numero 7.fol.470. Tom. 15.Par.ſecunda.
Tàm de iure, quàm ex vſu armorum.Pet.Bellin de re mil.ti.8.nume.3 fol.349.T.16.
Eſt ius canonicum in foro canonico . Vital. de Camb. de clauſul. verbo,ſed nunc reſtat videre.nu.43.f.467.T.18.
Eſt ius commune in materia feudali, vbi non habetur caſus expreſsè deciſus.Fran.Curt.de feud.verbo,ſecundò principaliter. P.2. nu.63.fol.61.T.10.Par.2.& verbo,Expedita igitur. nu.5. ead.P.2. fol.66.Tom.& Par.eiſd.
Eſt pactum legis commiſſoriæ iuratum in pignoribns.M. Ant.Bauer.de virtute,& viribus iuramenti.nu.147.f.371.T.4.
Eſt ſtatutum Bononienſe, ſi Mutinenſis, qui emit merces Bononiæ, ad pretium conueniatur Mutinæ, rationibus,vt ibi.Benuenut. Strac. Quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit. prima partic.vltimæ.Par.princ.numero duodecimo, folio 330. Tom.6.Par.1.
Eſt ſemper iuramentum, quod ſine interitu ſalutis æternæ ſeruari poteſt.Robert.Lancellot.de attent.Par.3.cap. 24.q.12.num.4. fol.434.Tom.5.
Eſt tempus in denunciando.Gaſpar.Cabal.de euictionib. §.3.nu. 144.fol.89.T.6.P.1.
Eſt veriſimiliter quòd ſtatutum eſſet, ſi ſtatuentes interrogati fuiſſent,vbi caſus aliquis non reperitur deciſus a lege,vel ſtatuto.Io. Staphil.de grat.expect.&c.verbo, circa tertiam partem regulæ. nu.36.fol.288.T.15.P 1.
Eſt vſque quaque, iuramentum licitum.Guliel. Redoa. de reb.eccleſ.non alienan.q.3.nu.5.f.470.T.15.P.2.
Non eſſe iuramentum illicitum.Pet.Bel.de re milit.titu.17.num.9. fol.346.Tom.16.
Pactum contra bonos mores initum. Franc. Zoannet. de Roma. Imp.nu.192.f.27.T.16.
Nec factum in perniciem Reipub.ibi.nu.198.
Non eſt iuramentum directè redundans in præiudicium tertij. Georg.Natan.de pactis.nu.55.f.33.T.6.P.2.
Factum ſuper ſtatuto iniquo Franc.de Platea de excommu.§.60. nu 6 fol.363.T.14.
In damnum eccleſiæ.Guliel.Redoa. de rebus eccleſ.non alienan. verbo,facit ad materiam caſus.num. ſecundo, fol.467.Tom.15. Par.ſecunda.
Præſtitum in præiudicium ſalutis æternę.Hiero. Præuidel. de peſte,& eius priuileg. verbo, ſubijcitur nunc alia quęſtio.nume.1. fol.182.Tom.18.
Idem ſi vergat in damnum ſalutis temporalis . ibidem numero eodem.
Quando peius eſt,illud ſeruare,quàm non ſeruare. Bal.de ſtatut. verbo,iuramentum.nu.9.f 125.T.2.
Quòd occaſionaliter tendit in damnum ſalutis corporalis. Petr. Pech.Zirice.de iure ſiſtendi. capitu.8. numero 7.f. 171.Tom.3. Par.ſecunda.
Vergens ad diſpendium ſalutis æternę.Georg.Natan.de pact.nume.55.f.33.T.6.P.2.
Omnino eſt iuramentum.Sebaſt.Medic. de compenſationib.q.25 nu 3.f.264.T.6.P.2.
Et in forma ſpecifica. ibid.nu.5. & q.47.numero 4.fol.267.T.& Par.eiſdem.
Papæ præceptum licet iniuſtum.Pet.Alb. de pontificia poteſt.n.5. fol.133.T.13.P.1.
Patriæ inſtitutum in matrimonijs.Gabriel.Paleot.de Nothis, ſpuriijſque filijs.c.9,nu.4.f.49.T.8.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quid quando datur confidens? Ioan.Staphil.ſuper commiſſ.& liter.iuſtit.verbo,dantur literæ.nu.6.fol.298.T.15.P.1.

Quid ſit,& obſeruandum in materia regaliæ, ſi diuerſa reperiantur Iura?Philip.Prob.de iure regal.quæſt.58. numero 1.fol.408. Tom.duodecimo.

Et ſecundum legem,quæ tempore actus vigebat, eſt iudicandũ. ibid.num.2.

Quid ſit ſibi optimè cauere volenti in obligationibus?Anto.Maſſa Gall.ad formam camer.oblig.partic.3.q.3.nume. 9.fol.354.Tomo 6.Par.2.

Quid ſit in ſententijs excommunicationis,& interdicti? Tractatũ. incerti authoris. de modo procedendi contra apoſtatas. nu.12. fol.408.T.11.P.2.

Quo tempore ſit ieiunium.Sebaſt.Medic.de definit. definit.31.nume.5.f.300.T.18.

Et a quo,vide remiſſiuè.ibid.nu.6.

Semper eſt iuramentum non tendens in diſpendium ſolutis æternæ.Aſcan.Clem.Amer.de pat.poteſt.effectu.4. num.44.fol.109. Tom.8.Par.2.

Seruandus quis gradus,mos,ordo,& terminus ſit in rebus diuerſis,ſed præcipuè honor ſuus vnicuique.

* SERVANDVS ab Epiſcopo ordo.text.clem. 1.de iure patronatus. Pet.Rebuf.congruæ portionis. numero 30.fol.242. Tom. decimoquinto,Par.2.

Annus luctus.Quintil.Mandoſ.annales caſus.numero 38.fol.211. Tom.decimoſeptimo.

Differẽtiæ ordo, ſicut cęleſtium militiarum exemplar nos inſtruit. Michael.de Anin.de vnit.ouil.& paſto. cap.22.numero 13.folio 43.Tom.13.P.2.

Eſt honor ſuus vnicuique.Io.Fran.Pauin. de viſitat.q.1.1.Par.num. 48.f.179.T.14.

Eſt in claſſe officiorum ordo.Iul.Ferret.de re naual.lib.6.num.23. fol.337.T.12.

Eſt ordo certus in diuinis officijs.Ioã. de Ligna.de horis cano.poſt præfationem.nu.1.f.558.T.15.P.2.

In cunctis rebus. Sebaſt. Medic.de definit.1. Par.in proemio.nu. 15.f.282.T.18.

In deferendis honoribus etiam inter religioſos. Ioan.le Cirier.de primogenit.quæſtio.tertia,ſecundi lib.nume. 3.fol.42.Tom.10. Par.prima.

In dignitatibus,& gerendis honoribus.Nico.Boer.de ordine graduum vtriuſque fori.P.1.nu.6.f.266.T.16.

In electione, & etiam debet attendi in confirmatione electionis. Pet.de Baiſio directo. cap.38. tertiæ Par. numero 1.fol.401. Tomo 15.Par.1.

In iure prothomiſeos,vt primo parentes, poſtea ſocij, & poſtmodum lateranei.Iaco.Nouel.de iure prothomiſeos.§.2.nume. 68. fol.32.T.17.

Eſt ordo iuris etiam in cauſis, quæ Romani Pontificis inditio deciduntur.Sebaſt.Vant.de nullitatib. ex defectu proceſſus,&c.n.2. fol.413.T.4.& Bonincon.de accuſat.& inquiſit.poſt.nu.2.fol.5. Tom.11.P.1.

In cauſis fiſcalibus.Mart.Laud.de fiſco.quæſt.180.col.1.in princ. fol.5.Tom.12.

Iudiciorum in crimine ſeditionis,ſicut in cæteris criminib. Conrad.Brun.de ſeditioſis.cap.duodecimo,num.1.lib.5.fol.138.Tomo 11.Par.1.

Eſt tenor conceſſionis.Horat.Mandoſ.de priuil. ad inſtar.gl.7.nu. 38.f.132.T.18.

Inueſtituræ,licèt repugnet naturæ feudi.Franciſchinus Curt.de feud.q.6.c.7.nu.29.f.47.T.10.P.2.

Et hoc in deſcendentibus,ſicut in prioribus conceſſionibus obſeruatus eſt.Vldar. Zaſi.de feud.Par.6.numero 16.fol.309.Tomo 10.Par.1.

Gradus in honotibus gerendis.Barth.Cæpola de Imperat.mil.deligendo verbo,quod autem dictum eſt.numero quarto,fol.309. Tom.decimoſexto.

Mos cuiuslibet eccleſiæ.Gul.Duran.de mo.gen.concil.celeb.rubr. 57.nu.3.f.182.T.13.P.1.

Ordo prætoris ſaltem de facto. Anto. de Canar.de inſinuat.Par.2. prin.nu.41.f.279.T.6.P.2.

Qualis ſit ordo in venditione pignoris.Anton. Neguſ. de pignoribus,& hypothe.primo memb.6.Par.princ.nume. 7.fol.241.Tomo 6.Par.1.

Modus in torturis.Vital.de Camba.de clauſ.verbo, de metu tormento.nu.5.f.426.T.18.

Qui terminus ſit, publicato. inſtrumento obligationis cameralis per alium,quàm per notarium iudicis, coràm quo petitur executio Ant Maſſa.Gal. ad formam camer.oblig.rub.reliqua,de proceſſu.nu.1.f.342.T.6.P.2.

Regionis mos,qui legis vicem obtinet. Nic.Feſtaſ.de æſtimo,& collec.c.1.nu.16.f.174.T.12.

Semper modus honeſtus, & non cuiuſque luxuria ſubſequenda. Benuen.Strac.de proxe.P.2.nu.3.f.338.T.6.P.1.

Et ibi modus quid ſignificet?nu.eod.

Vetuſtatis mos. Nic.Boer.de ordine grad.vtriuſque fori.rub.de ordine conciſtorij regij.nu.20.f.270.T.16.

* SERVANTVR de ſtylo iudicis eccleſiaſtici inhibitiones. Robert. Lancel.de attent.P.2.c.20.nu.89.f.406.T.5.

Inter laicos eorum ſtatuta,deinde lex communis.Phil.Prob. de iure regal.q.57.nu.4.f.408.T.12.

Seruare quid deceat vnumquemque, quando, quomodo,& qualiter, & quid non.

* SERVARE an teneatur iudex fidem præſtitam malefactori. Remig.de Gon.de immun.eccleſ.fallentia.26.nume. 7.fol.103.Tomo 13.Par.1.

Æquitatem ex circunſtantijs a lege conſideratam mercatorũ oportet,& pulchra dicta referuntur. Benuen.Strac.quomodo in cauſis mercat.proced.ſit.vlt.particula num.5.f.337.Tom.6.Par.1.& Pet.Santer.de aſſecurat.& ſponſio.mercat.Par.3.nu.28.fol.351. Tom.6.Par.1.

Canones tenetur epiſcopus.Pet. Rebuf. de nominat.q.5.nume.37. & 39.f.304.T.15.P.2.

Caſtitatem per difficile poteſt tamẽ cum Dei adiutorio. Marquar. de Suſa.de cęlib.ſacerd.non abrog.cap. octauo, numero 1.folio 121.Tom.14.

Conſuetudines iurans Epiſcopus,quas hactenus ſui ſuperiores obſeruauerunt,intelligitur,ſi ſint honeſtæ, & laudabiles.M. Anto. Bauer.de virtute,& viribus iutamenti.numero 131.fol.370. Tomo quarto.

Continentiam,ſiue caſtitatem,difficile eſt ei qui ſępius illicitè concubuit.Io.Franc.Pauin.de viſitat.q.5.ſecundæ Par.nume.61.fol. 199.Tom.14.

Contractum iurans per metum, ſoluendo non cenſetur approbare.M. Anto.Bauer.de virtute,& virib.iuramenti.nume.151.folio 372.Tom.4.

Debent eandem formam legati in viſitatione, quam ſeruant Archiepiſcopi.Io.Fran.Paui. de viſitat.q.7.1. Par.nu. ſecundo,fol. 184.Tom.14.

Mercatores,quæ eis ſemel placuerunt.Benuenut.Strac.de mercatura.P.2.nu.10.f.290.T.6.P.1.

Debet clericus conſuetudinem eccleſiæ ſuæ in dicendis horis. Albert.de Ferrar.de horis canon.nu.63.f.564.T.15.P.2.

Nauta modum in nauigando,& culpa vacat,ſi agit, quod diligẽs faceret.Benuen.Strac.de nautis. Par.3. numero quarto,fol. 307. Tom 6.Par.1.

Pacta Emphyteuta.Gul.Redoa.de reb. eccl.non alien.q.19.nu.5. fol.503.T.15.P.2.

Excommunicationem homo in occulto,quando debeat.B.Ant. de excommu.c.74.nu.12.f.382.T.14.

Fidem,an debeat captiuus, qui promiſit reuerti in carcerẽ, hoſtis, ſi Princeps contrarium iubeat. Pet.Bellin.de re mil.titu.8.nu.5. fol.349.Tom.16.

An teneatur detentus pro repreſalijs, ſi relaxatus fuerit ſub fide de redeundo,vel portando pecunias pro ſe,& conſocijs. Iul.Ferret.de re naual.lib.5.nu.30.f.336.T.12.

Debet,ſi iurauit,iniuſtè carceratus,& relaxatus ſub fide.Mar.Anton.Bauer.de virtute, & viribus iuramen. numero 111.fol.370. Tom.quarto.

Maximè debet iudex, qui publica perſona eſt. Ioan.Redin. de maieſt.Princip.rub.ſed etiam per legit.&c.numero quarto, fol. 161.Tom.16.

Tenetur & compellendus eſt promittens aliquam ducturum in vxorem ſicut in cæteris contractibus contingit.Ioan. Guter.Hiſpa.de contract.iurat.capit.51. numero 4. fol.96.Tomo 6.Par.2.

Formam iuris communis in numero teſtium debet Iudæus teſtando. Marq.de Suſa.de Iudęis, & alijs infidelib.P.2.prin.c.1.nu.2. fol.41.Tom.14.

Et Iudęi, etiam pnblici fęneratores poſſunt teſtari. ibidem numero eodem.

Indemnem ſe licèt etiam in contractu mutui. Thom. de Vio. de Cambijs.c.2.nu.3.f.405.T.6.P.1.

Iudex debet litigantium leges in decidendo.Philip. Prob. de iure Regal.q.57.nu.2.f.408.T.12.

Iura municipalia,an teneatur tributorum exactor. Iul. Ferret. de re naual.lib.1.nu.141.f.328.T.12.

Iuramentum debet iurans ſoluere vſuras.M.Anto.Bauer.de virtute,& virib.iurament..nu.109.f.369.T.4.

Non tenetur iurans mercaturam vlterius non facere, ſi aliter vivere non poſſit. Benuen.Strac.de mercatu.Par.3.num.37.fol.296 Tom.6.Par.1.

Iurans ordinem iudiciarium in cauſis, non videtur iurare in his, quæ ordinem non requirunt.Rober.Lancel.de attent.P.3.c.25. nu.9.f.438.T.5.

Quod non habet non tenetur ex tali iuramento.Io.de Selua.de iureiur.P.3.q.1.nu.64.f.353.T.4.

Non debet iuramentum Princeps iurans non deliberate, ſed concitatus ira.Mart. Laud.de Princi.quæſtio.382.colum.prima,fol. 210.Tom.16.

Non tenetur iuramentum pars vna, ſi contrafactum ſit a parte altera.Ioan.de Selua.de iureiurando.Par.3.quæſtio.1.numero 46. fol.352.Tom.4.

Nunquid debeat vſurarius manifeſtus formam ſynodalem circa cautionem.Laur.de Rodul.de vſur.Par.2.quæſt.90.numero 24. fol.31.Tom.7.

Et qualiter,& quando huiuſmodi cautio per vſurarium manifeſtum, ſit præſtanda,vide ibidem numero vigeſimoquinto, vſq; 31.fol.eodem.

Ordinem originis in naturalibus,quando ſit neceſſe. Bal.de exẽpt. verbo,ſimilia ferè.nu.20.f.196.T.12.

Pacem,& procurare Reges tenentur.Ant.Corſ. Sicul. de priui.pacis.q.1.nu.1.f.224.T.18.

Et ibi,quid ſit pax?nu.9.

Hæredes tenentur. Nic. Moro.de fid.treug.& pac.q.111.nume.2. fol.435.T.11.P.1.

Source : BIU Cujas

Pacta cum defuncto inita, non minus hæres tenetur, quàm ipse defunctus tenebat, Ant. Massa. Gal.ad formam cameral. obligat P.2.q.1.nu.15,f.352.T.6 P.2.
Paupertatem, vtrum Apostoli fuerunt obligati,& emiserunt paupertatis votum.Fran.Sarmenta.Hispa.de redditib.ecclesiast.P.1 nu.4 & 6.f.369,T.15 P.2.
Piam consuetudinem laici compelluntur.Guliel.Redoa. de simo. ment.P.3.c.26.nu.8.f.101.T.15.P.2.
Promissa tenetur pater,vel dominus,promittens filium, vel seruũ non verberare.Gregor.Magalot.de securit. & saluocond. Par.2. nu.34.f.237.T 11.P.1.
Quem modũ debeant officiales in consiciendis rationibus. Benuen.Stracc.de mercatura.Par.2.numero 57.fol.292.Tom.sexto, Par.prima.
Quid debeant,& possint Actores in assertionibus, & rei in defensionibus.Ioann.Ferrar.de appellationib.lib.3. cap.5.nume.225. Tom.5.fol.74.
Debeat appellans,vt omne dubium tollatur. Bonicont.de appellatio.§.6.nu.58.fol.53.T.5.
Se indemnem nullus debet mortaliter peccando.B.Anto. de vsur. c.3.§ 4.nu.12.f.87.T.7.
Venditor potest,& qualiter intelligatur.Io.Bapt.Lup. in c.Nauiganti.de vsur.§.5.nu.4.f.142.T 7.
Statuta a collegio facta,consules mercatorum si iurant,num obligentur ad periurium, si non seruant statuta disponentia idem, quod ius commune. Benuen. Strac. quomodo in causis mercatorum procedendum sit.2.particula.vlt.P.princ.nu.32.fol.333. Tom.6.Par.1.
Statutum laicorum tenentur clerici negociatores Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæst. 65. numero 17.fol.193.Tom.15. Par.secunda.
Vel consuetudinem super vsuris si quis iurat, an tale iuramẽtum valeat.Laur.de Rodulf.de vsuris.Par. 2. quæstio. 137.nume.36. fol.35.Tom.7.

Seruari ab vnoquoq; quid debeat in rebus diuersis,& quid non,quando & quomodo.

*SERVARI a pugnantibus debet conuentio facta de modo pugnãdi.Paris a Puteo de re milit.rub.quando vnus pugnantium.&c. nu.2.fol.413.Tom.16.
A quibus debeat Decret.1.de electio.lib. 6. Bonicontus,de appellationib.§.6.numero 39.folio 52.& §.7.numero tertio, folio 53. Tom.quinto.
Debet adunguem verba statuti.Laur.Sylui.de feud.recognitione. q.7.nu.1.f.73.T.10.P.1.
Conditiones, quæ per relationem apponuntur in aliqua clausula maioratus.Melch.Palaez. tractatu maioratuum. illatione. 8. nu.21.f.425.T.10.P.1.
Et coli dies domini,& festiui.Guliel.Durã.de mo.general.concil. celeb.rub.53.nu.1.f.181.T.13.P.1.
In forma verba statuti.Pet.Antibo.de munerib. § 2.nume.47.fol. 35.Tom.12.
In publicatione seu confiscatione bonorum leges, & consuetudines illarum prouinciarũ in quibus prædia, & alia bona omnia publicanda consistunt.Iac.Simanc.de cathol.institut. titu.9.nu. 148.& 149.fol.128.T.11.P 2.
Iura vacantis ecclesiæ.Pet.de Vbal. de Cano. episcop. & paroc.c. 7.nu.14.f.231.T.15. P.2.
Pactiones tam ex natura contractus, quàm super alijs capitulis. Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan.rub.de caducitate ob inobseruantium pactorum.nume.4.fol.527.Tom.decimoquinto,Par.secunda.
Sex conditiones in contractu census. Guliel. Redoan. de reb.eccles.non alienan.cap.27.nume. 15.fol.401. Tom.decimoquinto, Par.secunda.
Debet ad vnguem forma,& substantia. Pet. Rebuf. de nominationib.q.9.nu.33.f.310.T.15. P.2.
Æqualitas in iudicijs.Tyndar.de decimis.num.27.fol.124.Tom. 15 Par.secunda.
Item in vno,& eodem iudicio vnius,& eiusdem causæ.Roland. a valle de confect.inuentarij.verbo.quia supra nume. 5.fol.182. Tom.8.Par.2.
Item æqualitas valoris in rebus commutatis. Io. Nider. de contract.merc.c.4.nu.5.f.283.T.6.P.1.
Cap. vt iuxta,de offic. ordina. in visitationibus monacorum.Io. Fran Pauin.de visitationibus quæstio.4.2. Par. numero 33.folio 197.Tom.14.
Et quid in visitatione proprij capituli.ibi.nu.eod.
Consuetudo in electione,quæ facit ineligibilem, eligibilem.Restau.Castal.de Imperat.q.73.nu.34.f.63.T.16.
Item in electionib.faciendis super vocandis, aut non vocandis. Pet.de Baisio.directo.electio.capitu.26.1.Par.nume. 6. fol.385. Tom.15.Par.1.
Item Metropolitanæ ecclesiæ in celebrandis officijs. Guliel.Durand.de modo gene. concil.celeb.rub.68.nume.1.fol.170.Tom. 13.Par.secunda.
Item vt vno,exaudito,exaudiatur alter. Guliel. Redoa.de simo. ment.c.34.nu.3.f.83.T.15.P.2.
Dignitas in omni pugnæ actu. Paris. de Puteo. de re milit. rub. quod in pugnis dignitas attenditur.&c.nu.1.f.410.T.16.
Forma data compromissarijs ad eligendum.Pet. de Bais.directo electio.c.17.3.P.nu.5.f.395.T.15.P.1.
Item forma dispositionis testatoris.Cornel.Beninc. de paupert. & eius priuileg rub.octauum speciale nu.18.f.168.Tom. 18.
In sua integritate status solitus,& antiquus rei,super qua est pensio fundata.Hier.Gigas de pensionib.ecclesiast. q. 29. nu.3.fol. 330 Tom.15.Par.1.
Iuramentum metu extortum donec absoluatur iurans. Ant.Corsi. de iuramento.&c nu 27.f.361.T.4.
Item non vergens in detrimentum salutis æteruæ. Pet. Antibo. de munerib.§.2.nu.45.f.35.T 12.
Iuris ordo in quocumque iudicio. Robert. Lancellot. de attent. P.3.c.25.nu.3.f.438 T.5.
Etiam in possessorio ibi.nu.4 & 23.
Et inter quascumq; personas etiam matrem & filium ibi. nu.5. Tam ab ordinario,quàm a delegatore inter quascumque personas vt supra,& in quocumque iudicio. Sebast. Vant. de nullitat.ex defectu processus nu.3.4.5.& 6.f.413. T.4.
Ius ciuile in terris Imperij,& canonicum in terris ecclesiæ. Ioan. Bapt.Caccialup. de pactis.q.13.nu.8.f.13.T.6.P.1.
Ius commune, si Papæ familiaris tempore assumptionis concurrat cum graduato in vniuersitate. Ioann. Staphil. de gratijs expectatiuis.&c.verbo.circa tertiam partem.numero 35. fol. 288. Tom.15.Par.1.
Ordo iudiciorum in causis decidendis Io.Redin.de maiest.Prin. rub.sed etiam legibus.nu.29.f.156.T.16.
Pactum de non expellendo emphytheutam ob non solutionem. Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan.verbo. sed quod Emphytheuta.nu.11.f.519.T.15.P.2.
Item pactum interueniens, cum res datur ecclesiæ. idem Redoan.eod.tit.rub.2.nu 6.f.405.T.& P.eisd.
Pro lege dispositio testatoris ad certum vsum. Marian. Socin.de oblationib.libello.19.nu.10.f.136.T.14.
Solennitas,de qua disponit statutum in confectione actus. Io. de Ligna.de cens.ecclesiast §.9.nu.32.f.315.T. 14.
In dubio debet æqualitas inter filios.Michael.Palaez.tractatu maioratuum.q.3.nu.9.f.350.T.10.P.1.
Et ibi vide multa bona,quod quando pater aliquem filium meliorat,adhuc gaudet dispositione testamenti inter liberos. ibid. num.eodem.
Ius idem debet in minoribus,quod in maioribus.Hier de Monte. de finib.regun.c.79.nu.4.f.353.T.3.P.2.
Non debent pacta contra leges facta. Gul. Redoa.de simo.menta. Par.2.c.3.nu.25.f.60.T.15.P.2.
Non debet iuramentum excludens id, quod est de genere bonorum.Ioan.Bap.de transactionibus quæst.23.numero 2. folio 37. Tom.6 Par.1.
Posse videtur in cognoscenda re magnæ quantitatis, regula quæ seruatur in cognoscendo modicum.Gul. Redoa. de rebus etcle. non alien.rub.9.nu.18.f.411.T.15.P.2.
Præsertim in ecclesiasticis æquitas debet.Hiero Gig.de pensionib. ecclesiast.q 88.nu.9.f.361.T.15.P.1.
Quando potest iuramentum secundum canones sine interitu salutis æternæ,debet seruari.Thom.Act.de Ludo.Scac.q.1.prin.nu. 20 fol.169 T.7.
Quid debeat in visitatione proprij capituli.Ioan.Franc.Panin.de visitationibus.quæstio.4. secundæ Par. numero 33. fol.197. Tomo decimoquarto.
Regulariter debet in iudicando communis opinio,alioqnin iudex tenetur in sindicatu.Io.le Cirier.de primogenitura.q.1.num.26. fol.71.T.10.P.1.
Rempublicam, vbi Reipublicæ leges, ac monita custodiuntur. Franc. Zoanneti de Romano Imperio.nume. 236. fol.28.T.16.
Vestes non possunt, quin veterascent. Gul. Redoa.de rebus eccles. non alien.rub.5.nu.8 f.408.T.15.P.2.
* SERVAT curia,quod clerici cedunt fructus creditoribus.Gul.Redoa.de spol.ecclesiast.q.10.nu.32.f.251.T.14.
Ecclesia solemnitates alienationis in diuisione extra iudiciali.Gul. Redoa.de rebus eccles.non alienan.cap.35.num.8. fol.403. Tomo 15.Par.2.
* SERVATA iustitia quod fit, id dicitur honestè, & rationabiliter factum.Catal.de Boncompa.de sindic.nu 60.fol.354. T.7.
* SERVATIS seruandis potest creditor vendere pignus. Anton.Negus.de pignotib.& hypothe.memb.6.Par.princ.nume.15. folio 241.Tom.6.P.1.
* SERVATO ordine iuris,debet iudicium procedere videlicet,precedente libello, litis contestatione,processus publicatione, & alijs solemnitatibus, sine quibus iudicium agitatum est regulariter nullum.Rober.Lancel.de attent.P.3.c. 25. numero 1. & 2. fol.438.Tom.5.
Sibi dominio,vsus vasorum argenteorum licitè vẽdi potest.B.Ant. de vsur.c.2.§.3.nu.10.f.81.T.7.

Seruatur diuersimodè consuetudo, æqualitas ius ordo,& defensio.

*SERVATVR ad vnguem æqualitas in iure prothomiseos. Iac.Nouellus de iure prothomiseos.§ 7.nu.65.f.44.T.17.
Apud Principes, vt vasalli possint diuidi numero inter dominos. Mart.Laud.de Princ.quæstio.158. colum.1. circa medium. folio 207.Tom.16.
Consuetudine, vt Doctor etiam non legens non capiatur.Gaspa. Beatius de inope debitore,&c.cap.16. numero 137.fol.237.Tomo 3.Par.2.
Idem de iure ciuili.ibid.nu.138.
Consuetudo cuiuscunque ciuitatis, velut tacita conuentio in feudis.Io.Thom.de Marinis.de feudis.ti.21. de feudo Lõgobardo. nu.5.f.154.T.10.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quæ non eſt grauis cameræ.Gul.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.5.nu me.3.f.233.T.14.

Forma.c.quia propter,de electionibus,quando prouidetur via electionis.Io.Staphil.de grat.expect.&c.verbo,ſupereſt modo.rub. de modis prouiſiuis.nu.5.f.279.T.15.P.1.

Clementinæ,cauſam,de electionib.in nominationibus. Petr.Rebuf.de nominationib. quæſt.14. princ.numero 144.fol.323. Tomo 15.Par.2.

Item & in mandatis.ibid.nu.eod.

Ius canonicum indiſtinctè in terris eccleſiæ.Anton.Maria Coratij. de elect.opin.rub. communis opinio. numero 155. fol.242. Tomo decimooctauo.

Et vtroque foro.ibid.numero 156.præſertim in materia hæreſis. Melch.Palaez. ex tractatu.maiorat.q.1. nu.73.f.343.T.10.P.1.

Ius ciuile in terris imperij extra materiam peccati.idem Anto.Maria Corat.eo.ti.& rub.nu.158.f.& T.eod.

Ius ſuum vnicuique,attentatorum remedio.Franc.Hercul.de attẽta.c.2.nu.4.f.256.T.5.

Licentia teſtandi inuiolabiliter a collectoribus ſpoliorum. Guliel. Redoan.de ſpol.eccleſiaſt. quæſt.7.§. occurrit.numero 18. folio 236.Tom.14.

Media via exigendi vſuras in legatis, & fideicommiſſis.Steph.Focat.de mora,& eius effectibus.Par.ſecunda,nume.26.folio 426. Tom.6.Par.2.

Quid in hæreditate.ibid.nu.eod.

Omnis legitima defenſio excommunicato. Ioan.Franc.Pauin.de viſitationibus.quæſt.5.ſecundæ Par. numero 69. folio 199. Tomo decimoquarto.

Triplex ordo in reuocatione attentatorum.Hier.Manfred.de attẽtat.P 7.nu.40.f.236.T.5.

*SERVATVRVM ſe iurans contractum,cenſetur ſe obligare quantum alius obſeruat pro parte. Ioan. de Selua.de iureiur.P.3.q.1. nu.47.f.352.T.4.

*SERVA, & liber an ritè nuptias contrahant.Anton.Gub.Coſta.de ſponſalib.rub.de his qui nuptias contrahere poſſunt.num.133. fol.54.Tom.9.

Serui caſus nominatiui pluralis, qui, & quales fuerint, & ſint,quomodo conſiderentur, vnde dicti, ſeu denominati quid poſſint, & non, & quæ commoda,atque incommoda patiantur.

*SERVI a dominis ſupra modum ſęuientibus in eos, non recedunt propria authoritate.Reſta.Caſtal.de Impera.q.82.nume.13.fol. 66.Tom.16.

A ſeruando dicti Petrus.Bellin.de re mil.titu.12.numero 7.fol.345. Tom.decimoſexto.

Accuſare non poſſunt excepta cauſa momentaneæ poſſeſſionis,& ſtatus.Bagarot.de excep.dilat.nu.22.f.129.T.3.P.2.

Admittuntur contra dominos in ciuilibus cauſis ex inopia probationum.Io.Crot.de teſtibus,in cauſis criminal.nume.57. & ſeq. & nu.62.f.204.T.4.

Et quid in criminalibus?ibid.

Ad probandum ſecreta domus.Rolan.a Valle.de confect.inuentarij,verbo,modo videndum.nu.3.f.190.T.8.P.2.

Item cum fratres,& vxores.ibid.nu.eod.

Alieni in cauſa pecuniaria poſſunt torqueri.Paul.Girl.de pęnis omnifar. coitus.q.7.nu.3.f.297.T.11.P.1.

Secus in nomine libero,qui regulariter non torquetur. ibidem num.eo dem.

An capientium fiant capti in bello.Iul.Ferret. de re naual. lib. 14. nu.30.f.353.T.12.

An efficiantur capti in bello duarum ciuitatum.Io. de Ligna.de bello.c.63.col.1.f.378.T.16.

Qui in ludum venatorium damnãtur. Sebaſt.Med.de venat.&c. q.39.nu.1.f.401.T.17.

Et ibi quid ſit damnare in ludum venatorium.nu.2.

An feudum acquirere poſſint, & quibus feuda acquirant.Franc. Sonsbec.ad vſus feudorum.P.7.qui feuda accipere poſſint.num. 21.f.129.T.10.P.2.

An fiant Chriſtiani capti a Chriſtianis hoſtibus.Petr. Bellin.de re mil.P.4.ti.1.num.1.f.347.T.16.

An habeant connubium.Anto.Guber.Coſta. de matrimonio.rub. de his qui nup.contrahere poſſunt.nu.13.f.51.T.9.

Contubernium.ibid.nu.14.

An peccent venãtes iuſſu domini venatione prohibita.Sebaſt. Medic.de venat.&c.q.38.nu.1.f.401.T.17.

An poſſint torqueri,& contra quem.Anto.de Can.quarto memb. de quæſtionib.& tormentis.nu.31.f.199.T.11.P.1.

An teneantur vbiqúe ſequi dominum ad Bellum? Io. de Ligna.de bello.c.39.col.3.f.376.T.16.

Anno quolibet donabantur libertate decembri. Quint. Mandoſ. annales caſus.nu.23.f.211.T.17.

Aſcriptitij,vel cenſiti pars fundi cenſentur.Phil.Franc. de diſputatione petitorij.nu.34.f.328.T.3.P.2.

Benemeriti libertate donari poſſunt,& eis manumiſſis victus conferri,iuxta tamen taxam a canone expreſſam. Guliel. Redoa.de rebus eccleſ. non alienan.rub. 10. numero octauo,fol.412. Tomo 15.Par.2.

Qui dicantur.idem Redoan.eodem tit.& rub.nume. 12.fol.T.& Par.eiſdem.

Capientium fiebant licitè Indi ſubacti ab Hiſpanis.Petr. Bel.de re mil.P.3.ti.12.nu.5.f.345.T.16.

Fiunt capti in bello per Papam,vel Imperatorem indicto. idem Pet.Bel.eo.ti.de re mil.P.4.ti.1.nu.2.f.348.T.16.

Fallit de conſuetudine.ibid.

Cenſiti agros colebant ſub annua quadam penſione, quam dominis pendebat quotannis calendis,Martijs.Bened.Bonus.de cenſib.art.3.per totum.col.2.& 3.f.164.T.6.P.2.

Qui fuerint,& vnde originem traxerint,vide ibid.

Ob famem abſque terra alienantur, licèt aliàs non poſſint Lancelot.Gallia.de ſtatut.q.6.poſt verbum.Vltra numero 16.fol.332. Tom.ſecundo.

Ruſtici, & originarij non poſſunt alienari ſine terra.Cornel. Beninc.de paupert.& eius priuil.quæſt.7.numero 23.fol.159.Tom. decimooctauo.

Quod tamen fallit ex cauſa neceſſitatis famis.

Chriſtiani poſſideri,non debent ab hæreticis,Iudæis,aut Maumetanis.Iac.Siman.de cathol.inſtitu.titu.61.numero 10.fol.197.Tomo 11.Par.2.

Chriſtianorum non efficiuntur Chriſtiani bello capti. idem Simanc.eo.ti.61.nu.2.f.T.& P.eiſd.

Criminoſi,& infames admittuntur in teſtes contra clericos in crimine lęſæ maieſt.Hier.Gig.de crim.lęſæ maieſt.q.16.num.1.fol. 64.T.11.P.1.

Contra clericum malæ vocis, & famæ ſicuti contra laicos.idem Gig.eo.ti.& q.nu.2.f.T.& P.eiſd.

Secus ſi eſt bonæ vocis,conditionis,& famæ.ibid.nu.3.

Et aliàs inhabiles, an admittantur ad excuſandum reum inculpatum de crim.lęſæ maieſta.idem Gig.eod.tit.q.17.nume.1.fol. Tom.& P.eiſd.

Debeat habere præcipua veſtimenta,cum dominis miniſtrant, vel eum ſequuntur.Thom.Act. de Ludo.Scaccho.q.11.prin.nu.33. fol.189.Tom.7.

Diaboli ſunt hæretici.Conrad.Brun.de hæret.lib.1.c.15.nume.12 fol.284.T.11.P.2.

Dominis inuitis matrimonium contrahunt. Ioan. And.de conſanguinitate verbo,Chriſti nomen inuocans.numero 23.folio 139. Tom.nono.

Suis inſidiati,vel dominabus carnaliter commixti exurũtur igni. Placent.de aecuſat.ti.7.nu.17.f.T.11.P.1.

Dotales quando marito acquirant,& quando non.Io.Cop. de fructib.c.4.nu.5.f.249.T.17.

Duo eodem momento poſſunt eſſe ſerui,& liberi.Paris a Puteo de re mil.rub.quando ambo mortui ceciderunt.num.3.fol.416.Tomo decimoſexto.

Eccleſiæ fugitiui alienari poſſunt per prælatum.Gul. Redoa.de rebus eccl.non alien.rub.10.nu.2.f.412.T.15.P.2.

Intellige tamen,vt ibi.nu.7.

Manumitti non debent, niſi retento eccleſiaſtico patrocinio. idẽ Romanus eo.ti.& rub.nu.10.f.T.& P.eiſd.

Miſerationis intuitu manumittuntur,modò non ſit ruſticũ mancipium.idem Redoa.eod. ti.rub.20.numero 8.fol.428.Tomo & Par.eiſdem.

Non fugitiui alienari prohibentur. idem Redoa.eo.ti.rub.10.n.4. fol.412.T.& P.eiſd.

Eorum,qui labuntur in hæreſi, ſi Chriſtiani ſint, libertate ipſo iure donari ſolent.Iac.Simanc.de cathol.inſt.ti.61.num.8.fol.197 Tom.11.Par.2.

Et ancillæ excuſantur, ſi cum domino excommunicato merentur. Io.Ant.de Bonon.de excommu. rub.de participatione cum excommunicatis.nu.15.f.365.T.1.

Et mulieres accuſare poſſunt in actione frumẽtaria.Vig.de Bocca. de interdict.vti poſſid.c.18.nu.211.f.317.T.3.P.2.

Et piſcatoriæ, an pro aſſeſſorio accedant legatis prædiorum maritimorum.Iul.Ferret.de re naual.libro 14. nume. 31.fol.353.Tomo duodecimo.

Et quilibet criminoſi admittũtur ad accuſandum in crimine ſimoniæ.Gul.Redoa.de ſimo.mental.P.4. c.10.numero 33.fol.111.Tomo 15.Par.2.

Et vaſalli,an contineantur rerum appellatione.Bald.de ſtatut.verbo,res.nu.1.f.141.T.2.

Etiam ſi eſſent remunerandi, habet locum cauſa remunerationis. Gul.Redoa.de rebus eccle.non alie.caſu.21.numero 19.fol.461. Tom.15.Par.2.

Ex quo genere hodie ſint,& quales.Iac.Siman.de cathol.inſt. ti.61 nu.4.f.197.T.11.P.2.

Familiares,an ad accuſandum admittantur.Iac.Nouel.trac.ad defenſam.rub. quæ perſonæ accuſare non poſſunt.numero 17. fol. 221.Tom.11.P.1.

Feudorum ſunt capaces, ſi feudi dominus eorũ conditionem non ignoret.Vdalric.Zaſi. de feud.Par. 5.princ.numero 41.fol.308. Tom.10.Par.1.

Fugitiui dum ſunt in fuga,ſub conditione,ſi apprehendantur, vendi poſſunt non ſimpliciter, & de ratione.Gul.Redoa.de reb.eccle.non alien.rub.10.nu.3.f.412.T.15.P.2.

Eccleſiæ,& malè meriti.Gul.Redoa.eo.ti.rub.8.nu.3.f.410.Tom. & Par.eiſdem.

Grauius puniuntur,quàm liberi.Conra. Brun.de ſedit.c.4.num.8. fol.134.T.11.P.1.

Hæreditatis in controuerſia ſuper omiſſione rerum hæreditariarũ in inuentario,an torquendi.Franc.Porcellin.de confectione inuentarij.q.3.4.5.& 6.c.3.nu.8.f.159.T.8.P.2.

Hæretici quomodo puniendi ſint. Iac.Siman.de cathol.inſt.ti.61. nu.11.f.197.T.11.P.2.

Hodie contrahunt matrimonium, etiam inuito domino. Gabriel Paleot.de Nothis,ſpurijsque filijs.c.15.nu.1.f.51.T.8.P.2.

Iudęorum an poſſint inuitis dominis baptizari.Marq.de Suſa. de Iudęis,& alijs infidelib.c.2.nu.8.f.64.T.14.

Legum

Source : BIU Cujas

Legum ſumus, vt liberi ſimus. Ioã. Redin. de maieſt. Princip. Rub. ſed etiam legib. &c. nu. 66. f. 157. T. 16.
Liberi, liberti, & ſtatu liberi poſſunt torqueri. Franc. Brun. de indicijs, & tortura. quæſtio. quarta 2. P. nume. 1. fol. 252. Tom. 11. P. 1. & Bald. de quæſtionib. & tormentis. capitulo 1. nume. 3. fol. 292. Tom. & P. eiſd.
Militia arcentur. Pet. Bellin. de re. milit. titu. 6. nume. 8. fol. 336. Tom. 16.
Militum fiunt, aut natura, aut Bello, aut precij participatione. Claud. Cota. de iure, & priuileg. militum. cap. 28. in princ. f. 444. col. 4. vltra medium. T. 16.
Nobilium an ſint melioris conditionis, quàm plebeiorum. Hippolitus. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſt. 3. col. 4. in princ. nu. 1. fol. 123. Tom. 6. P. 1.
Non efficiuntur bello capti inter Chriſtianos. Bartholo. Cœpola. de ſeruitut. Vrban. præd. capitulo primo. nume. 4. fol. 177. Tom. 6. Par. ſecunda.
Non habent filios in poteſtate. Aſcan. Clem. Amer. de patria poteſta. c. 3. nu. 2. f. 99. T. 8. P. 2.
Et ibi vide rationem.
Non poſſunt eſſe teſtes in teſtamento. Thomas. de Piperata. de fama. nu. 29. f. 9. T. 11. P. 1.
Fieri iudices, quia quo ad leges habentur pro mortuis. Sebaſt. Vant. de nullitatib. ex defectu iuriſdictionis delegatæ. nume. 74. fol. 397. Tom. 4.
Idem in monachis, & religioſis, quia adequantur ſeruis, immo ſunt ſerui eorum religionis. idem Vantius. ibidem. numero 76. & 77.
Manumitti in teſtamento in fraudem creditorum, etiam ſi teſtator ſit perſona priuilegiata. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. ſecundo ſpeciali, in vlti. voluntatibus. nume. 6. & 8. fol. 163. Tom. 18.
Non ſunt capti inter Chriſtianos. Pet. Bell. de re milit. tit. 5. cap. 11. fol. 336. Tom. 16.
Capti in bello contra Imperatorem inter Chriſtianos. idem Bellin. eo. tit. de re milit. tit. 18. nu. 1. f. 346. T. eo.
Originarij, Ruſtici, & cenſiti non poſſunt alienari ſine terra. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuileg. quæſt. ſeptima. num. 23. fol. 159. Tom. 18.
Quod tamen fallit ex cauſa neceſſitatis famis. ibid.
Pœnæ efficiuntur damnati ad mortem. Aſcan. Clem. Amer. de patria. poteſta. c. vlt. nu. 29. f. 124. T. 8. P. 2.
Et libertatem amittunt damnati in metallum. Conrad. Brun. de hæret. c. 4. nu. 11 f. 322. T. 11. P. 2.
Qui efficiantur, & ſint. Io. Bapt. de arbit. lib. 1. cap. 5. nume. 2. fol. 233. T. 3 P. 1.
Poſſunt contrahere matrimonium dominis inuitis. Ioan. Andre. de conſanguinitate. verbo, Chriſti nomen. numero 23. folio 139. Tom. 9.
Pro præmio quando libertatem accipiunt. Paris a Put. de re milit. rub. an captus in duello. &c. nu. 2. f. 425. T. 16.
Propter penuriam poſſunt eſſe milites Bermon. Chouer. de pub. concub. rub. qui etiam filios. &c. nu. 88. f. 188. T. 11. P. 1.
Publici ſunt Tabelliones, & ideo munus eorum eſt vile. Gabriel. Paleoti. de nothis, ſpurijsque filijs. capitulo 56. nume. 1. & 2. fol. 70. Tom. 8. P. 2.
Quales fuerint apud antiquos. Iaco. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 61. nu. 1. f. 197. T. 11. P. 2.
Quando de facto ſuo poſſint interrogari. Placentin. de accuſationib. tit. 6. nu. f 4. T. 11. P. 1.
Quaſi ſunt obſides, qui teſtari non poſſunt ſine Principis licentia cui dati ſunt. Hier. Gigas. de crim. læſæ maieſt. q. 19. nume. 3. fol. 39. Tom. 11. P. 1.
Quo pacto educari debeant. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 61. nu. 6. fol. 197. T. 11. P. 2.
Quodammodo fiunt obſides, qui, & captiuis æquiparantur. idem Hiero. Gigas. eo. tit. & q. nu. 5. f. T. & P. eiſd.
Quot modis dicantur. Io. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia ſerui ad dominum. nu. 2. f. 236. T. 12.
Recepti. & poſtliminio reuerſi, qui, & quales. Claud. Cota. de iure, & priuileg. milit. capitu. 29. colum. prima. vltra medium. fol. 445. Tom. 16.
Regulariter in occultis maximè, quando per alios melius detegi non poteſt, quòd domi fit, admittuntur ad accuſandum. Hieron. Gigas de crimine læſæ maieſta. quæſtio. vndecima. nume. 3. fol. 57. T. 11. P. 1.
Et in lege Iulia. de ambitu. ibi. nu. 4.
Item in lege Iulia. annona. ibi. nu. 5.
Reipublicæ qui eſſe debeant. Ioan. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia ſerui ad dominum. nu. 3. f. 136. T. 12.
Ruſtici, originarij, & cenſiti, non poſſunt alienari ſine terra. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuileg. quęſtio. ſeptima. num. 23. fol. 159. Tom. 18.
Deſtinati culturæ agrorum vocantur membra terræ, & ſequuntur naturam agrorum, quibus cohærent. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rubri. decima. numero 28. fol. 412. Tom. 15. Par. ſecunda.
Sępe fuerunt authores ſeditionum, & comprobatur exemplis. Cõrad. Brun. de ſeditio. libro 2. capitulo primo. nume. 3. fol. 110. Tom. 11. P. 1.
Sententia paſſi non appellent, ſed domini ipſorum, & quando eis liceat ſupplicare. Ioan. Ferrar. de arpellationib. cap. 5. nume. 75. 76. & 79. f. 66. T. 5.
Et ibi pariter de pœnis duriſſimis, quæ adhibebantur ſeruis per dominos ſuos. nu. 77. & 78. c. f. & T. eiſd.
Solum in tribus caſib. diuortij torquentur & examinantur. Sebaſt. Mõticul. de patria poteſtate. verbo, matrimonium. num. 89. fol. 132. T 8. P. 2.
Sub conditione legati, pendente conditione In dominio hæredis ſunt Marc. Anton. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. ib. P. 3. num. 6. fol. 351. T. 15. P 2.
Sunt liberis ſeuerius puniendi Placentin. de accuſationib. tit. 7. nu. 4. fol. 4. T. 11. P. 1.
Et ibi quòd perſona in crimine puniendo eſt attendenda.
Et quòd famoſi etiam ſeuerius debent puniri, quàm hi, qui famæ ſunt integræ. ibi. nu. eo.
Nati ex reductis in priſtinam ſeruitutem propter ingratitudinem. Mart. Laudenſ. de crimine læſæ maieſta. quæſtio. 5. num. 10. fol. 28. Tom. 11. P. 1.
Vel filij facientes aliquid de mandato patris, vel domini, an excuſentur. Bartholo. Tęgij. tractatu criminali. P. 10. nume. 35. fol. 16. Tom. 11. P. 1.
Vel habentes aliquod obſtaculum dependens, an poſſint in arbitrum, vel arbitratorem compromittere, maximè conuentionalem. Ioan. Baptiſt. de arbit. libro ſecundo. capitu. 1. nume. 1. fol. 230. T. 3. P. 1.
Obſtaculum dependens a ſeruitute, an poſſint eſſe arbitri, vel arbitratores conuentionales. Io. Bapt. de arbit. lib. 4. c. 1. nu. 1. fol. 242. T. 3. P. 1. & M. Anto. Blanc. de compromiſſis. q. 2. nume. 18. fol 147. T. eod.
Sed ſi eorum quis factus arbiter, poſtea liber ſententiam proferat, an valeat. idem Blanc. ibid. nu. 19.
Virgis, & flagellis, non armis vincendi. Conrad. Brun. de ſeditio. lib. 4. c. 10 nu. 5. f. 132. T. 11. P. 1.
Vnde denominati. Io. Vgo. de officio quatuor prælatorum. Rub. quod iure gentium. nu. 2. f. 298. T. 13. P. 2.
Vrbani qualiter a ruſticis diſcernantur. Albert. Brun. de reb. dub. Rub. nunc dicamus. &c. nu. 17. f. 365. T. 18.

Serui caſus genitiui ſingularis, quis effectus, actio quæ competat, contra quem detur, & conſideratio, quæ habeatur.

* SERVI agentis, aut conuenti pro libertate cautioni iuratoriæ ſtari debet. Io Bapt. Caccialu. de debitore ſuſpecto, & fugitiuo. q. 11. nu. 2. f. 154 T. 3. P. 2.
Amicitia ad dominum nunquid eſſe poteſt. Ioan. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia ſerui ad dominum. nume. 1. fol 236. Tom. duodecimo.
Aut ancillæ venditor, partu euicto, vel hæreditate, quàm ſeruus adierat, euicta, tenetur emptori in id quod eius intereſt. And. Alciat. de eo, quòd intereſt. nu. 74. f. 12. T. 5.
Contractum an poſſit Dominus acceptare, abſq; modis, & conditionibus. Hippol. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſt. 229. col. 4. in princ. nu. 1. f. 129. T. 6. P. 1.
Corrupti actio locum habet contra corrumpentem animum ſerui. Odofred. de libellis formandis. capitu. quadrageſimotertio. nu. 1. f. 82. T. 3. P. 2.
An teneatur ille qui perſuaſit ſeruo, vt amaret. Thomas. Actij. de Ludo. Scaccho. q. 9. prin. nu. 1. f. 185. T. 7.
In actione qualiter formetur libellus. Odofred. de libellis formãdis. c. 43. nu. 2. f. 82. T. 3. P. 2.
Tenetur qui animum ſerui corruptum facit. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de actione, & eius natura, actione. 49. numero 64. folio 48. Tom. 3. Par. 2.
Corruptionem ad filios extendi. Conſtantius Roger. de iuris interpretatione. nu. 20. f 393. T. 1.
Poſt filijs fuit prouiſum. ibi. nu. eo.
Ex contractu an obligetur præpoſitus. Iulius. Ferret. de re nauali. lib. 1. nu. 47. f. 327. T. 12.
Vbi quæritur actio domino, poteſt ſolui ſeruo. Benuenut. Straccha. de adiecto. P. 3. nu. 42. f. 391. T. 6 P. 1.
Idem ex contractu filij, vel Monachi. vbi quæritur actio. Abbati, vel patri. ibid. nu eo.
Ex delicto punitur dominus. Bartho. Tęgij. tractatu criminali. P. 9. nu. 2. f. 14. T. 11. P. 1.
Fuga impedit eius præſcriptionem ſicut fuga animalis. Io. Thierry. de fuga laconica. nu. 1. f. 240. T. 11. P. 1.
Fugitiui in ſpolio non nocet excommunicatio. Io. Bapt. Ponta. de ſpolio. lib. 3. nu. 4. f. 293. T. 14.
In perſona, an feudi datio ſubſiſtat. Ioan. Blanc. de feud. lib. 1. titu. quibus res in feudum dari poſſunt. capitulo quinto. num. 9. fol. 269. T. 10. P. 1.
Pro delicto, an & quando dominus teneatur. Hippol. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſtio. 113. colum. 4. vltra medium. num. fol. 126. T. 6. P. 1.
Quando dominus teneatur. idem Hippol. Bonac. eo. tit. q. 62. col. 3. in fine. nu. 1. f. 124. T. & P. eiſd.
Pro facto quando dominus teneatur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 138. nu. 19. f. 445. T. 11. P. 1.
Promiſſor de omni damno ſarciendo domino, an teneatur de furto. Hippol. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 110. col. 4. in princ. nu. 1. fol. 126. T. 6. P. 1.
Tacita hypotheca, an impediat eius manumiſſionem. Ant. Neguſ. de pignoribus hypothecis. 4. memb. 2. P. princ. num. 134. fol. 210. Tom. 6. P. 1.
Venditor non tenetur ob vitium eius, niſi illud ſciens reticuerit. Andre. Alciat. de eo, quod intereſt. numero 90. fol. tertiodecimo. Tom. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Seruiana actio quæ sit,& qualis, cui, contra quem,& pro quibus rebus competat, & vnde dicta sit.

*SERVIANA actio dicta a Seruio, quibus,& aduersus quos competat.Placentin.de rerum vendicatione.titu.vigesimosecundo.nume.1.fol.39.T.3.P.2.

Est vtilis in re prætoria,& arbitraria.idem Placentin.eo. titu.nu.3. fol.T.& P.eisd.

Nominatur hypothecaria.idem Placenti.eo.tit. & Bapt.de S.Blas. de actione,& eius natura centuria prima, actione. 2. nu. 27.fol. 44.T.3.P.2.

Pro quibus rebus competat.Placentin.eo.tit.vbi supra.num.2. fol. 39.Tom.3.P.2.

Quando competat, & quid requirat. Baptist. de Sancto Blas.de actione, & eius natu. centuria. 1. actione. 2. numero 26.fol.44. Tom.3.P.2.

Vel quasi,cui,& contra quem concedatur.Bapt.de S.Blas.eo.tit.& loco.nu.28.f.T.& P.eisd.

*SERVIENDI a necessitare iudex ob inopiam condemnati eximit debitorem,& mulctam remittere potest Gasp.Beatius.de inop. debitore.&c.c.18.nu.2.f.242.T.3.P.2.

Seruiendo, vel ad seruiendum, vel in seruiendo cuius iuris sit, quod acquiritur.

*SERVIENDO quinquennio liberabitur redemptus per aliquem, & pro precio retentus. Paris a Put.de re milit.Rub.an captus in duello possit redimi.&c.nu.2.f.423.T.16.

Vel ad seruandum domino, clerici æquiparantur vitiosis incurabilibus.Francisc.Sonsbec.ad vsus feud.Par.12.nume.147.fol.149. Tom.10.P.2.

Naturales curiæ dati legitimantur.Paris a Put.de re milit.Rub.an nobilis possit prouocari.&c.nu.5.f.411.T.16.

Vel de seruiendo in carcere,donec satisfiat creditori a debitore facta promissio valet.Cornel.Beninc.de paup.& eius priuileg.q.7. nu.13.fol.159.T.18.

Vel in seruiendo pro capellano,quæ acquisiuit clericus, sibi acquirit.Guliel.Redoan.de spolio ecclesiast.nume.32. quæstio. 3.fol. 224.Tom.14.

*SERVIENDVM est Deo propter Deum,non propter aliud.Guliel. Redoan.de simonia mentali.P.2.capitulo septimo. num. 32.fol. 62.Tom.15.P.2.

Vel ad personaliter seruiendum possunt canonici compelli. Io. de Selua.de benef.P.4.q.1.nu.3.f.110.T.15.P.1.

Vel ad seruiendum Deo diuitiæ præstant impedimentum. Marquar.de Susa.de Iudæis,& alijs infidelibus.P.3.cap. 1.num. 62. fol.60.Tom.14.

Principaliter debet habere intentum, habens regressum non ad beneficium.Guliel.Redoan.de simo.mentali. P. 2. c.20.num.5. fol.71.Tom.15.P.2.

Seruiens quis dicatur, & sit, de quo viuere debeat,& quid commodi, vel incommodi habeat,vel substineat.

*SERVIENS altari,vel qui altari seruit,siue sit pauper siue diues habet viuere de altari.Guliel.Redoan.de simo.menta. P. 2. cap.27. nu.15.fol.76.T.15.P.2. M. Anto. Marsil.de ecclesiast. redditib. cap.24.nu.37.fol.357.T.15.P.2.Pet.And.Gamb.de authorit.leg. de lat.lib.6.nu.366.f.196.T.13.P.2. Thom. Campeg. de beneficiorum pluralitate.Rub.an Papa labens simoniæ.&c.nu.9. fol. 532.Tom.15.P.2.Cornel.Beninc.de paup.& eius priuil.quęstio. 12.num.9.fol.151.Tom.18.& iterum.idem Cornel. Beninc. eo. tit.octauo speciali in contractib.nume.21.fol.161.Tom.eo.& Io. a Capistr.de autho.Papæ.P.2.secundæ partis.princip. nume.82. fol.42.T.13.P.1.

An per constitutum transferat possessionem.Hippolit.Bonac.de seruis, vel famulis.quæstio.101,colum.2.in fine.fol.126.nume.1. Tom.6.P.1.

De mandato domini sui vxorem interficiens,an excusetur. Io.de Ligna.de bell.c.130.col.3.in fine.f.383.T.16.

Deo, & altari mercedem dignam habere debet. Guliel. Redoan. de simo.menta. P. 2.capitulo vigesimoquarto.nume.35.fol.74. Tom.15.P.2.

Et non seruus sit filius alienatus a patre.Cornel.Beninc.de paup.& eius priuil.q.7.nu.27.f.159.T.18.

Hęreticorũ fundus,vel is,cui debetur seruitus,si publicetur,vtroq; casu durant seruitutes.Iac.Simanc.de cathol. institut. tit.9.nu.8. fol.125.T.11.P.2.

Miles in bello iniusto tenetur ad damna illata aduersarijs.Pet.Bellin.de re milit.tit.2.nu.4.f.342.T.16.

Per substitutum an gaudeat immunitate.Nic.Moron. de fid.treu. & pace.q.53.nu.1.f.426.T.11.P.1.

Prælato potest sperare beneficium ecclesiasticum, si non fecit pactionem, item dummodo hac spe principaliter non seruiat. itẽ si sit dignus.Guiliel.Redoan.de simo.ment.P.2.cap.8. nume. 1. fol.63.T.15.P.2.

Timore pœnæ non ducitur Spiritusancto,& Deo non placet. Fran. Arias.de Bello,& eius iustitia.nu. 137.f.332.T.16.

Vasallus contra dominum domino petente, an feudum amittat Ioan.Blanc.Epito.feud.lib.2.nu.3.f.274.T.10.P.1.

Domino per substitutum minus idoneum, an & qualiter sit feudo priuandus.Iac.de S.Georg. de feud.in verbo,& promiserũt. nu.32.f.210.T.10.P.1.

Vel deseruiens ecclesiæ clericus debet substentari ex eius redditibus.Alphonsi.Hoieda.de benefi.compatibilib. P.2.c.5. num.2. fol.170.T.15.P.1.

Vel qui inseruiuit ecclesiæ in aliquo, potest sperare remunerationem.Guliel.Redoan.de simo. menta. P. 2. capitulo7.nume.12. fol.62.Tom.15.P.2.

Seruit altari,de altari viuere debet.Guliel.Redoa.de simo.ment. P.1.c.16.nu.22.f.69.T.15.P.2.

*SERVIENTE in prædio,an sit licitum ædificare.Bartho.Cępol de seruitutib.vrba.præd.capitulo vigesimotertio.nume. 6. fol.185. Tom.6.P.2.

*SERVIENTEM locum, an reficere licitum sit. Bartholo. Cœpola. de seruit.vrbabano.prædio.capitulo vigesimotertio.num.9.fol. 185.T.6.P.2.

Seu apparitorem delinquentem,an iudex remoueat,an verò is,qui illum constituit.Pet.Pech.Zirice.de iure sistendi.c. 24. nu.9.fol. 170.T.3.P.2.

Vel eum qui inseruiuit ecclesię prælatus licite remunerat de bonis ecclesiæ.Guliel.Redoan.de spolio ecclesiast. quæstio.7.nume.7. fol.236.Tom.14.

Seruientes casus nominatiui pluralis, qui sint, & quales quomodo remunerentur,& a quibus, & quas immunitates, ac incommoda habeant.

*SERVIENTES Christiani Iudæis,vel Saracęnis veniunt excommunicandi.Stephan.Aufre.de potestate.eccles.super laicis.num.41. fol.299.Tom.16.

Idem.nu.41.eo.tractatu.f.128.T.13.P.1.

Clerici aliunde diuites, ab ecclesia stipendia accipiunt. Gulielm. Redoan.de simo.menta. P. 2. capitulo decimooctauo. nume.4. fol.96.T.15.P.2.

Sed non seruientes corporaliter non accipiunt partem. ibidem. nume.5.

Ecclesiæ clerici meritum a sacerdotibus consequi dicunt. Guliel. Duran.de mo.gen.concil.celebran.rub.quadragesimanona. nu. 1.fol.166.Tom.13.P.1.

Clerici, vel si seruierint, de patrimonio Christi viuere debent. Ioan.Copi.de fruct. sacerdotio.& benefic.titu.3. capitu.1.nu.2. fol.255.Tom.17.

Et prælatus de illius fructibus viuere debent. Gulielm.Redoan. de spolio.ecclesiastic.quæstio.tertia.§.verùm quia.nume.13. fol. 224.Tom.14.

Episcopo an gaudeant fructibus beneficiorum in absentia. Cardinal.Iacobat.de concil. libro quarto. articulo 6. nume.1.folio 261.Tom.13.P.1.

Et familiares militum non habent beneficium restitutionis in integrum. Mart. Laudens. de milite. quæst.7.colum.3.in fine.fol. 456.Tom.16.

In domo patroni mercede conducta an dicantur domestici. Iac. Nouellus.de iure prothomiseos.nu.89.f.26.T.17.

Iudici,qui sententiam tulit, quando possunt facere executionem, non est alius quærendus.Lęl.Iord.de Rom.sed.orig.&c.c.8.nu. 44.f.10.T.13.P.2.

Pauperibus veniunt etiam pauperum appellatione. Cornel. Beninc.de pauper.& eius priuilegijs.quæstio octaua.nume.27.fol. 156.Tom.18.

Principi, immo, & coquus ipse dignitatem largè habent.Thom. Actij.de Ludo.Scacho.q.6.princ.nu.43.f.178.T.7.

Pueri in choto, an gaudeant priuilegio clericorum. Hippolit. Bonac.de seruis & famul.quæstio.28.colum.3. vltra medium. fol. 123.Tom.6.P.1.

Qualiter sint creandi.Guliel.le Rouille.de iustit.& iniustit. c.9.nu. 1.2.3.& 4.f.385.T.1.

Similiter quales,& in qua ętate eligendi.ibi.nu.eo.

Qui nam sint Hippolit.Bonac.de seruis,vel famul. q.172.col.3.vltra.medium.nu.1.f.128.T.6.P.1.

Vel inseruientes Deo, nullam spem super spiritualibus habere possumus.Guliel.Redoan.de simo.ment. P.2. cap.7.anume.33. fol.62.T.15.P.2.

Vsurarijs an licite mercedem possint accipere. B.Ant. de vsur.c.4. §.1.nu.4.f.89.T.7.

Seruientes casus accusatiui pluralis, qui remunerent,& quis eligat.

*SERVIENTES quis possit creare. Guliel.le Rouille. de iustitia, & iniust.c.9.nu.1.2.3.& 4.f.385.T.1.

Vel eos,qui ecclesiæ exhibuerunt seruitia, licite prælatus remunerat de bonis ecclesiæ.Guliel. Redoan.de rebus eccles. non alienan. verbo, contra autem istam regulam. numero 7. folio 465. Tom.15.P.2.

*SERVIENTI loco canonici sine causa absentis conferuntur fructus præbendæ,& canonicatus.Ioan. Copi.de fructibus. cap.4. nu.6.fol.257.T.17.

Alicui,ecclesiæ,potest Abbas vnam possessionẽ donare, donec sit in seruitio.Guliel.Redoa.de rebus eccles.non alienan.verbo,cõtra autem istam regulam.nu.3.f.465.T.15.P.2.

Soli

Source : BIU Cujas

Soli creditur. Guliel. le Rouille. de iuſtitia. & iniuſtitia. c. 9. nu. 1. 2. 3. & 4. fol. 385. T. 1.

*SERVIENTIA fundo vel vt fundo ſeruiant paſcua empta, cedunt in fundi venditione quamuis ſeparata. Alberr. Brun. Aſtenſ. de augmento. &c. concluſ. 5. princ. nu. 21. 357 T. 17.

*SERVIENTIBVS eccleſiæ, ſed primo ſibi prælatus prouidere debet, reliqua verò, quæ ſuperſunt fidelibus miniſtrare. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alienan. verbo, in hac igitur materia. nu. 12. fol 468. T. 15. P. 2.

Vel qui ſeruierunt ſibi, in ægritudine de qua deceſſit, item & locis religioſis, ac pauperibus poteſt clericus mobilia conferre. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rubr. 8. nume. 34. fol. 411. T. 15. P. 2.

*SERVIENTIS deſcriptio, & de ſeruientibus. Guliel. le Rouille. de iuſtitia, & iniuſtitia. c. 9. nu. 2. 3. & 4. f. 385. T. 5.

Fundi, & dominantis dominus qualiter ſeruientis fundo vti poſſit, & ad quid dominus fundi ſeruientis teneatur. Bartholo. Cœpo. de ſeruitutibus. Ruſticorum prædiorum. capitu. 1. nume. 15. fol. 210. T. 6. P. 2.

Quotidianas diſtributiones effiici, & ratione diurni officij conſiderari, quomodo procedat. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. nu. 27. f. 192. T. 13. P. 2.

*SERVIENTIVM clericorum conſenſus, vel capituli requiritur in alienatione rerum eccleſiæ. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 23. nu. 34. f. 433. T. 15. P. 2.

*SERVILEM conditionem etiam in modico habere, maximum detrimentum. Gaſpar. Beatius. de inop. debit. &c. cap. 4. nume. 20. fol. 214. T. 3 P. 2.

*SERVILES perſonæ vti meticuloſæ, ſine ſocij inſtigatu, vel mandato, non conſueuerunt grandia delicta committere. Fran. Bru. de inditijs. & tortura. nu. 372. f. 271. T. 11. P. 1.

*SERVILI timore nemo adducatur quicquam contra veritatem ac iuſtitiam defendere etiã a magnis dominis requiſitus, ſed quiſq; vnum ſolum timeat Deum, ac reuereatur, qui vere poteſt vitam æternam, & fœlicem tribuere, animamque ipſam viuificare. Stephan. Aufrer. de recuſationib. Rub. de ſeruili timore. folio 362. Tom. 3. P. 1.

*SERVILIS amor effectu veræ amicitiæ caret. Ioan. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia ſerui ad dominum. numero 1. folio 236. Tom. 12.

Conditio vnde ortum habuerit. Ioan. Vgo. de officio quatuor prælatorum. Rub. de laicis, & ſeruilis ſtatus origine. num. 1. fol. 300. Tom. 13. P. 2.

Ex miſerimę conditionis eſſet Imperator, ſi aliquid donare non poſſet. Reſtaur. Caſtald. de Imperat. quæſtio. 104. nume. 7. fol. 74. Tom. 16.

Timor, initialis, & filialis, qui ſint. Io. Franc. Pauin. de viſitationib. q. 10. 2. P. nu. 67. f. 212. T. 14.

Seruire quis debeat, vel teneatur, cui, vel quibus, quando, quomodo, cuius ſumptibus, & qua de de cauſa.

*SERVIRE æque domino tenetur vaſallus infra terminum petendæ inueſtituræ, nec poſſet interim dominum derelinquere. Franc. Sonsbec. ad vſus feudorum. Par. 11. numero 10. folio 140. Tom. 10. Par. ſecunda.

Amico in neceſſitate, æquum eſt, & pium. B. Ant. de vſur. c. 2. §. 15. nu. 29. fol. 82. T. 7.

An, & quãdo teneatur vaſallus domino proprijs ſumptibus. Vdalric. Zaſi. de feud. P. 7. nu. 42. f. 311. T. 10 P. 1.

An poſſint beneficiati inferiores canonicis, per vicarium, ſi ſint in ſeruitio Epiſcopi. Io. de Selua. de benef. P. 4. quæſt. 6. nu. 33. fol. 103. T. 15. P. 1.

An poſſit beneficiatus habens duo beneficia requirentia reſidentiam, in vno per vicarium. Ioan. de Selua. eo. tit. q. & P. nu. 1. fol. 103. T. & P. eiſd.

In feudo monaſterium per ſubſtitutũ. Mart. de Silli. de feud. nu. 156. fol. 6. T. 10. P. 1.

Per alium vaſallus. Ioan. Blanc. Epitome. feud. lib. 2. c. 1. num. 44. 276. Tom. 10. P. 1.

An poterit vaſallus domino ſuo in bello per ſubſtitutum, ſi ſit homo nobilis famoſus, & potens. Iac. de S. Georg. de feud. verbo, & promiſerunt. nu. 27. f. 210. T. 10. P. 1.

An teneantur omnes filij vaſalli ſi plures filios vaſallus reliquetit. Ioan. Blanc. Epito. feud. libro 2. capitulo 1. nume. 46. fol. 277. Tom. 10. P. 1.

An teneatur domino in guerra vaſallus inueſtitus cum his verbis, concedo tibi feudum liberum, & francum. Iacobat. de Sancto Georg. de feud. verbo, & promiſerunt. numero 2. fol. 208. Tom. 10. Par. prima.

Et an ſuis ſumptibus. ibid. nu. eo.

Filius vaſallus poſt mortem patris, quòd ipſe pater cum voluntate domini in teſtamento ſuo de feudo diſpoſuit. Franc. Sonſbec ad vſus feud. P. 13. nu. 160. f. 149. T. 10. P. 2.

Omnibus dominis vaſallus, vel fidelitatem præſtare, vel inueſtituram petere ab omnibus. Ioan. Blanc. Epito. feud. lib. 1. c. 7. nu. 24. fol. 272. T. 10. P. 1.

Vaſallus plures dominos habens, cuilibet ipſorum inſolidum.. Ioan. Blanc. Epito. feud. libro ſecundo. capitulo 1. nume. 22. fol 274. Tom. 10. P. 1.

Et cui ſeruire teneatur. Ioan. le Cirier. de primogenit. q. 2. 2. lib. nu. 12. fol 42. T. 10. P. 1.

Quid ſi indeterminatè feudum illi ſit conceſſum. Ioan. Blanc. Epito. feud vbi ſupra. libro 1. capitulo tertio. nume. 37. fol. 266. Tom. 10. P. 1.

Aut operas præſtare paria ſunt. Gaſpar. Beatius. de inop. debitore. &c. c. 19. nu. 5. f. 243. T. 3. P. 2.

Cogitur mulier pro debito procedente ex redemptione creditori redemptori. idem Gaſpar. Beati. eod. tit. capitu. 25. nu. 24. fol. 230. Tom. 3. P. 2.

Creditori tenetur de iure ciuili debitor inoff. ex cauſa redemptionis. idem Gaſpar. Beatius. eod. tit. capitu. 2. fol. 16. & ibi de pluribus perſonis, quæ licèt eſſent liberæ, erant tamen ſeruilis conditionis. nu. 17. 18. 19. 20. 21. & 22. f. 210. T. 3. P. 2.

Cui debeat vaſallus duorum inuicem belligerentium. Pet. Bellin. de re milit. tit 3. nu. 2. f. 342. T. 16.

Potius debeat vaſallus viri, & vxoris. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de priuileg. Dotalibus centuria. 2. priuileg. 101. numero 33. folio 454. Tom. 9.

Prius debeat vaſallus ex duobus vaſallis iuſſus. Fran. Arias. de bello, & eius iuſtitia. nu. 190. f. 334. T. 16.

Cuius expenſis debeat vaſallus, & in quo loco. Iaco. de Ardi. ſumma in vſibus feudorum. cap. 5. colum. 2. circa medium. fol. 226. Tom. 10. P. 1.

Sumptibus debeat vaſallus domino, & quibus in locis. Franciſc. Sonsbec. ad vſus. feud. Par. 11. numero 43. & 44. folio 141. Tom. 10. Par. ſecunda.

De rebus ſuis domino, an debeat vaſallus. Io. Blanc. Epit. feud. lib. 2. c. 1. nu. 32. f. 275. T. 10. P. 1.

Debent vaſalli Ducis Regi Domino Ducis, & non duci contra regem. Pet. Bell. de re milit. tit. 3. nu. 11. f. 343. T. 16.

Debet canonice legi lex ſecularis. Io. Vgo. de officio quatuor prælat Rub. quod Imperator non eſt dignior ſacerdote. nume. 2. fol. 296. T. 13. P. 2.

Deo clericus debet per ſe, & non per Vicarium. D. Damaſus. de Brochar. memb. 2. nu. 17. f 509 T. 18.

Licite poſſunt Chriſtiani in ſuis domibus pęnitentiam agendo. Ioan. Franc. Pauin. de viſitationibus. quæſtio. 8. 1. P. num. 39. fol. 167. Tom. 14.

Principes debent in timore. Conrad. Brun. de hæret. c. 9. nume. 6. fol 300. T. 11. P. 2.

Et de hoc non nulla exempla Regum veteris teſtamenti. ibidem numero 7.

Et exempla etiam Regum noui teſtamenti. ibi. nu. 8.

Dominis ſuis, an famuli teneantur dieb. feſtis. Pet. Rebuff. de priuileg. ſcholar. priuil. 1. nu. 10. f. 33 T. 18.

Domino ſupremo debet vaſallus in voiuerſali bello, ſed in particulari domino immediato. Pet. Bellin. de re milit. titu. 3. nu. 12. fol. 343. Tom. 16.

Abſenti, an cogatur vaſallus. Iac. de Ardiz. ſumma in vſib. feud. c. 6. col. 3. in princ. f. 226. T. 10. P. 1.

An poſſit clericus per ſubſtitutum. Franciſchin. Curtius. de feud. ſecundo memb. tertiæ Par. princip. quæſtio. 1. nume. 19. fol. 68. Tom. 10. P. 2.

An teneatur vaſallus extra Prouinciam. Io. Blanc. Epit. feud. lib. 2. c. 1. nu. 31. fol. 275 T 10 P. 1.

Et quid in bello iniuſto. Pet. Bell. de re milit. titu. 2. nume. 3. fol. 342. Tom. 16.

Non obligantur omnes hæredes vaſalli inſolidum. Pet. Bellin. de re milit. tit. 3. nu. 10. f. 343. T. 16.

Non tenentur vaſalli de pecunia tempore neceſſitatis. Bonus. de Curtilli. de nobilit. P. 5. nu. 47. f. 16. T. 16.

Limita, vt ibi.

Poteſt vaſallus per alium, niſi promiſiſſet, ex ſua perſona. Laurus. Syluius. de feudi recognitione. quæſtio. 109. numero 44. fol. 96. Tom. 10. P. 1.

Duobus dominis contrarijs nullus poteſt. Ioan. de Ligna. de pluralitate beneficiorum eccleſiaſtic. in princip. numero 6. fol. 110. Tom. 10. P. 1.

Et offerre ſeruitium domino quibus caſibus, & cauſis vaſallus debeat quamuis ei non ſit denunciatum. Iacob de Ardi. ſumma in vſibus feud. capitulo 68. vltra medium. colum. 1. fol. 236. Tom. 10. P. 1.

Impubes an teneatur domino euocatus per ſe vel ſubſtitutum ante pubertatem. Franciſc. Sonsbec. ad vſus feud. P. 12. nume. 8. fol. 142. T. 10. P. 2.

Inferiori, vel ſe deteriori, an ſit dedecus Hippolit. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſtio. 204. colum. 2. poſt princip. & ante medium. fol. 129. T. 6. P. 1.

Iudæis poſſunt Chriſtiani in mecanicis, vt in fabricando. Marqua. de Suſ. de Iudæis, & alijs infidelibus captulo quarto. nume. 15. fol. 31. Tom. 14.

Licet mulieri per maritum. Io. Blanc. Epit. feud. c. 4. lib. 2. nu. 7. fol. 284. T. 10. P. 1.

Et ſi maritus non ſeruiat pro muliere, an feudum amittat. ibid. numero 8.

Vaſallo per ſe ipſum. Pet. de Bellapertica. de feud. P. 2. tit. 3. nu. 21. fol. 3. T. 10. P. 2.

Locatori regulariter licet per ſubſtitutum. Ioan. Guter. Placentin. de contract. iurat c. 16. nu. 73. f. 64 T. 6. P. 2.

Maiorē minori nulla iuſtitia ſuadet. Ant. de Prætis. de iuriſdictione Epiſcopi. c. 6. nu. 6. f. 366. T. 13 P. 2.

Non coguntur clerici non ſtipendiati. Guliel. Redoa. deſimo. men. P. 2. c. 18. nu. 3. f. 96. T. 15. P. 2.

Non poteſt clericus, etiam Cardinalis per alium in beneficio. Ioã. de Selua. de benefic. Par. 4. quæſtio prima. numero 4. folio 100. Tom. 15. P. 1.

Non tenebitur vaſallus, niſi vni ex dominus, licet mortuo domino pluribus illius hæredibus ſingulatim iurare teneatur. Franc. Sonsbec.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sonsbec.ad vſus feud.P.11.nu.19.f.140.T.10.P.2.
Non tenetur mulier nobilis viro in vilibus. Melchior Palaez.tractatu maioratuum.Par.4.quæſtio.vigeſimaſeptima. num.7.fol. 488.Tom.10.P.1.
Penſionarius, neque reſidere, dicitur tamen beneficiatus. Paul. Roma.de penſione eccleſiaſt.verbo,venio nunc.num.3.fol.316. Tom.15.P.1.
Vaſallus domino infami.Ioan.Blanc.Epit.feud.lib.2.c.4.num.3. fol.284.T.10.P.1.
Quid ſi propter ætatem, vel infirmitatem ſeruire non poteſt. ibid.nume.4.
Quid ſi pauper ſit vaſallus.ibid.nu.5.
Item neque in inhoneſtis,& iniuſtis.Franc.Sonsbec.ad vſus feu. nu.36.P.2.f.125.T.10.P.2.
Per Vicarium poſſunt religioſi,ſi beneficium eſt vnitum religioni. Ioan.de Selua.de beneficio.P.4. quæſtio.ſexta. nume.7.fol.103. Tom.15.P.1.
Poteſt etiam beneficiatus ex diſpenſatione.idem Io.de Selua.eo. tit.P.& q.6.nu.5.f.T.& P.eiſd.
Item ratione prædicationis,infirmitatis, peregrinationis, terræ ſanctæ,& abſentiæ probabilis.ibid.nu.9.10.11.&12.
Item propter augmentum cultus diuini, & quando ſe abſentat ad modicum tempus.ibid.nu.13.& 14.
Item, & quando ſe abſentaret ex eccleſiæ vtilitate. ibidem. nume.20.
Item,& quando eſſet in ſeruitio Papæ.ibi.nu.22.
Item, & quando exiſteret in ſeruitio legati. ibidem. numero 23.& 25.
Item,& quando ſeruiret,vel eſſet in ſeruitio Cardinalis,vel Archiepiſcopi.ibid.nu.26.& 27.
Item,& quãdo eſſet, vel exiſteret in ſeruitio Regis,vel Principis. ibid.nume.30.
Vt autem canonici hoc priuilegio gaudeant,debent eſſe in ſeruitio Papæ,vel Epiſcopi.ibi.nu.eo.
Et vbi beneficiatus ſine periculo mortis non poſſet in beneficio ſeruire, & etiam hoc caſu poterit per Vicarium ſeruire.ibidem. numero 38.
Perſonaliter non tenentur Barones extra Regnum, nec Adhoam præſtare coguntur. Iacob. de Ayello. de iure adhoæ.nume.15. fol.170.Tom.12.
Poteſt infirmus per ſubſtitutum.Sebaſt. Medic.de fortuit.caſib.q. 6.nu.26 fol.216.T.7.
Vaſallus per alium, ſi eſt minor,impubes, vel infans, quia tunc per ſe non cogitur, ſi verò eſt maior non admittitur ita de facili ſeruire per alium, niſi præſtaret medietatem reddituum feudi vnius anni.Iac.de Ardiz ſumma,in vſib.feud.cap.96,col.1. ante medium.f.241.T.10.P.1.
Qualiter domino teneatur vaſallus effectus Rex. Paris a Puteo. de re milit. verbo, an miles captus,& deuictus.numero 4.folio 422.Tom.16.
Quomodo debeat primo domino vaſallus vaſalli.Pet.Bellin.de re milit.tit.3.nu.6.f.342.T.16.
Poſſit vaſallus per ſubſtitutum.Mart.de Sylli.de feud.in prin. nu. 24.Rub.quis poſſit dare feudum.f.3.T.10.P.1.
Qui non poſſunt,an ſint feudi capaces remiſſiuè.Ioan.Blanc. Epit. feud.lib.1.c.5.nu.8.f.269 T.10.P.1.
Qui Principi tenetur an poſſit ſeruire per ſubſtitutum. Hippolit. Bonac.de ſeruis,vel famul.quæſtio.30.nume.1.col.3.in fine.fol. 123.Tom.6.P.1.
Quis non cogitur propter æs alienum.M.Ant.Cuch.de moratoria præſcriptione.nu.21.f.202.T.17.
Quis poteſt per ſubſtitutum.Pet.de Bellapertica. de feud.tit.3.nu. 17.fol.2.T.10.P.2.
Quando debeat vaſallus.Ioan.Blanc.Epit.feud.lib.2.cap.1.nu.29. fol.274.T.10.P.1.
Regi quando teneantur prælati per ſe,vel per alios. Remig.de Gonis.de charitat.ſubſid.quæſtio.ſexageſimaſecunda.num.76.fol. 188.T.15.P.2.
Seu ad ſeruiendum ſibi in bello euidenter iniuſto non poteſt Princeps cogere ſubditum.Pet.Bellin.de re.milit.titu.2.nume.7.fol. 342.Tom.16.
Si vaſallus non poteſt,an emptor feudi ſeruire cogatur. Ioã.Blanc. Epit.feud.lib.2.c.1.nu.83.f.280.T.10.P.1.
Suis creditoribus non debet cogi clericus vigore conſuetudinis, quæ eſt in laicis. Io.Guter.Placentin.Hiſpa.de contract.iurat.c. 17.nu.6.f.64.T.6.P.2.
Tenetur pro vxore maritus recipiens feudum in dotem a muliere. Bapt.de S.Blaſ.de priuil.dotal.centur.ſecũda.priuil.101. nu.32. fol.454.Tom.9.
Vel ad ſeruiendum tenetur eccleſiæ redemptus ab ea. Guliel. Redoan.de rebus eccleſ.non alienand. rubr.20.nume. 53. fol. 428. Tom.15.P.2.
Vel deſeruire beneficio,vtrum quis poſſit per vicarium remiſſiuè. Alphon.Hoieda.de benef.incompat.P.1.capitu.15.num.20.fol. 129.Tom.15.P.1.
Vel inſeruire militiæ clerici non debent,niſi vrgente neceſſitate. Ægyd.Thomati.de collect.verbo,non obſtant,quæ ſupra.nu.3. fol.113.Tom.12.
Vel iurare an poſſit filia vaſalli per filium, vel maritum. Ioan. Blanc.Epito.feud.libro primo.capitulo ſeptimo. nume. 27. fol. 272.T.10.P.1.
Vel,vt ſibi ſeruiat,pater nõ poteſt compellere filium.Io.Guter. de contract.iurat.c.5.nu.4.f.49.T.6.P.2.
Et quid filio ſuo cedente bonis.idem Guter.eo.tit.cap.18. nu.8. fol.67.T.& P.eiſd.

Seruis quid debeatur, conceſſum, interdictumve ſit, qui æquiparentur, & quantum tribuatur.

*SERVIS debetur ſalarium, quamuis infirmis.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.redditib.c.22.nu.11.f.351.T.15.P.2.
Dei interdicta eſt venatio.Guliel.Duran.de modo gen. concil.celeb.rub.51.nu.2.f.166.T.13.P.1.& M.Mantua.Dialogo. de concil.nu 82.f.186.T.& P.eiſd.
Omnibus legatis cum peculio, etiam ſi ſerui legati cenſentur, qui peculium non habent.Albert.Brun.Aſtenſ.de diminutio,& deterioratione.concluſ.6.nu.9.f.372.T.17.
Pro veſtiendis, quando ciuitas mercatoribus teneatur pro panno empto a prioribus. Hippolit. Bonac.de ſeruis, vel famul.q.207. col.2.circa.medium.nu.1.f.129.T.6.P.1.
Quando religioſi æquiparentur. Bonus.de Curtili.de nobilit.P.7. nu.34.fol.20.T.16.
Quo ad ciuilia, æquiparantur monachus, & religioſus. Sebaſt. Vant.de nullitat.ex defectu inhabilitatis perſonæ. nume.47. fol. 400.Tom.4.
Semel conceſſa libertas,non adimenda eſt, etiam ſi eorum domini hæretici ad fidem catholicam redeant. Iaco. Simanc. de cathol.inſtitut.tit.61.nu.9.f.197.T.11.P.2.
Vel de ſeruis,optione libera legata, ſi vnus ſubtrahatur, quòd optari non poſſit,optio ipſa impediri dicitur.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat.lib.9.nu.121.f.220.T.13.P.2.
Vel ex ſeruis nati,matrem ſequuntur, legitimi verò patrem. Gab. Paleot.de nothis,ſpurijsque filijs.capitulo quintodecimo.nu.2. fol.52.T.8.P.2.
Vel in ſeruis delinquentibus augetur pęna, & in nobilioribus minoratur.Cornel.Beninc. de paupert. & eius priuileg. q.4.nu.52. fol.144.Tom.18.
Vel in ſeruos ſeruire non licet dominis de iure Romanorum. Paris a Put.de re milit.Rub.an vincens poſſit victo.&c.num.3.fol. 421.Tom.16.
Vel inter ſeruos,ſunt iura cognationis.Gab.Paleot. de nothis ſpurijsque filijs.c.14.nu.1.f.51.T.8.P.2.
Vnum ex ſuis, poteſt pauper debitor in teſtamento cum libertate inſtituere etiam in præiudicium creditorum,ac etiam ſine libertate.Cornel.Beninc.de paup. & eius priuil.2. ſpeciali in vltimis voluntatib.nu.13.f.163.T.18.

Seruit, verbum, miſcellaneè conſideratum quem effectum pariat, & quomodo accipiatur.

*SERVIT aliter Rex Deo,vt Rex,aliter vt homo.Conrad.Brun.de hæret.c.13.nu.3.f.315.T.11.P.2.
Et huius multa exempla.ibid.nu.4.& Ant. Corſ. de poteſta. regia P.4.nu.17.f.138.T.16.
Dignus,ſi digne non eſt ſimoniacus.Guliel.Redoa. de ſimo.ment. P.2.c.8.nu.3.f.63.T.15.P.2.
Letamen ad ſtercorandum agrum. Pet.de Vbal.de duobus fratribus.circa.11.P.princ.nu.64.f.167.T.6.P.1.
Nemini res propria.Bartho. Cępol.de ſeruitutib. vrba. præd.c.24. nu.1.fol.185.T.6.P.2.
Nulli res ſua.Egui Baro,de diuid.& indiuid. obligationib.verbo, abſolui.nu.9.f.369.T.6.P.2.
Et quare.idem Eguin.Baro.eo.tit.vetbo,igitur Bartholi.nu.6 fol. 371.T.& P.eiſd.
Quis gratis ratione parentelæ & ſanguinis. Franc. de Porcell.de duob.fratrib.q.2.princ.nu.47.f.182.T.6.P.1.

Seruitia,qui teneantur pręſtare,qualia, quando,quomodo,qua de cauſa,& quibus, & non præſtantes, quæ patiantur incommoda.

*SERVITIA ad perſonalia dominis non tenentur vaſalli.Paris a Puteo. de re milit. Rub. an dominus poſſit cogere. nume. 2. folio 412.Tom.16.
Ad præſtanda tàm diu vaſallus domino tenetur,quàm diu feudũ. tenet.Vdalr.Zaſi.de feud.P.7.nu.27.f.310.T.10.P.1.
Ad quæ teneatur vaſallus domino ſuo.Iacob.de S.Georg.de feud. verbo,& promiſerunt.nu.1.f.208.T.10.P.1.
Ad ſibi exhibenda poteſt dominus compellere vaſallum excõmunicatum.Vdalr.Zaſi.de feud.P.7.nu.38.f.311.T.10.P.1.
Præſtanda, an dominus ſuperior poſſit compellere vaſallum ſui vaſalli.Franciſchinus Curtius.de feud. P.4. princ.nu.89.fol.78. Tom.10.P.2.
Rex poteſt cogere ſubditos ſi aliquod caſtellum de regno inuadatur.Iacob.de Ayllo.de iure aadhoę.nu.40.f.171.T.12.
An, & quando vaſallus, etiam non requiſitus præſtare domino teneatur.Vldaric.Zaſi.de feud.P.7.numero 28.folio 310. Tom. 10.Par.prima.
An teneantur præſtare,vel in adhoa contribuere, vitam, & militiã habentes ſumptibus tamen primogeniti.Iac.de Ayello. de iure adhoę.nu.93.f.181.T.12.
An vaſallus (pluribus hæredibus ſuccedentibus domino feudi) omnibus exhibere debeat, aut dumtaxat vni ex eis. Vdalric. Zaſi.

Source : BIU Cujas

Zasi.de feud.P.7.nume.15.fol.310.Tom.10.P.1.
Bonorum feudalium, an possint augeri per Regem vltra quàm ab antiquo fuerint constituta. Iacob. de Ayello. de iure adhoç. nu.50.fol.171.T.12.
Certa quæ dicantur.Guer. Pison. Soac. de feud. verbo.seruitia ad quæ tenentur.vasalli.colum. secunda. vltra medium. folio 107. Tom.10 P.1.
Coacta aspernatur Deus,& hylarem datorem diligit.Franc.Arias. de Bello,& eius iustitia.nu.135.f.332.T.16.
Consueta debent Episcopis exhibere monasteria. Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæstio. quinta. numero 50. folio 171. Tom.15.P.2.
Debita contra subditos denegantes qualiter dominus concipiat libellum,& consequatur.Odofred.de libell.formandis. capit. 18. nu.3.fol.83.T.3.P.2.
Domino præstare debent, & fidelitatem iurare possessores feudi transitorij etiam ad extraneos hæredes. Io.Thom.de Marin. de feud.tit.30.nu.4.f.162.T.10.P.1.
Vasallo domino denegante qualiter dominus formabit libellum contra eum.Odofred.de libell.formandis.P.4.capitu.4.num.4. fol.87.T.3.P.2.
Et labores debent recompensari.Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast. q.7.nu.4.fol.236.T.14.
Et merita debent probari respectu camerç.Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast.q.17.nu.53.f.263.T.14.
Exhibere cui teneatur vasallus vniuersitatis. Vdalr. Zasi.de feud. P.7.nu.50.f.311.T.10.P.1.
Impensa prælato debent præstita fuisse contemplatione ecclesiæ. Guliel.Redoan.de rebus eccles.non alien. verbo, contra autem. num.13.f.465.T.15.P.2.
Incerta,& determinata tenetur vasallus præstare domino pro feudo,habentem propriam naturam feud..Io.Thom. Marin. de feud.tit.18.nu.7.f.157.T.10.P.1.
Quæ nam sint.Guer.Pison.Soac.de feud.verbo.vltimo loco. col. 4.ante medium.f.107.T.10.P.1.
Indebita a seruis facta,an præsumantur extorta.Hippol. Bonac.de seruis,vel famul.quæstio.38.colum.4.vltra medium.fol.123.nu. 1.Tom.6.P.1.
Domino extorquente a vasallo debet vasallus implorare officiũ præsidis. Francisc. Curtius.de feud.Par.7.nume.36.fol.93.Tom. 10.Par.secunda.
Inhonesta pro feudo minimè præstanda. Pet.de Bellapertica. de feud.tit.1.nu.2.f.2.T.10.P.2.
Iniqua,vel iniusta, licèt pluries vasalli præstiterint, tamen non coguntur inuiti ad eorum præstationem. Gasp. Beat. de inop.debitore.&c.c.18.nu.11.f.243.T.3.P.2.
Labores,& merita, ex forma iustitiæ debent remunerari. Gulielm. Redoan.de rebus eccles.non alienan.casu.21.nume.29.fol.461. Tom.15.P.2.
Et recompensari debent precio vel præmio.idem Redoa.eo.titu. verbo.contra autem.nu.4.f.465.T.& P.eisd.
Non prestantem vasallum dominus expellendo non tenetur ad pęnam, quam promisit si expelleret. Pet. de Bellapertica. de feud. tit.14.nu.12.f.8.T.10.P.2.
Obsequialia vxoris in virum, remunerationem non exigunt, reliqua autem præmio digna sunt. Lancellot. Gallia. de statut.q.8. post verbum,solidos.nu.104.f.342.
Personalia domino debita, an conuerti possint in subsidium pecuniarium.Iacob.de Sancto Georg.de homagijs. nume. 31.fol. 174.Tom.10.P.2.
Præstare qualiter teneantur omnes Barones Regni, si Rex habet guerram extra Regnum,pro defensione tamen Regni.Iacob.de Ayello.de iure adhoç.nu.21.f.170.T.12.
Præstita fuisse, an probent verba donantis asserentis pro seruitijs donare.Guliel.Redoan.de reb. eccles. non alienan. casu. 21.nu. 33.fol.461.T.15.P.2.
Diu Principi, per aliquem committentem excessum,an sit in causa minorandi pęnam.Iac.Nouelli.tract. ad defensam. Rub. homicida.quib.ex causis.&c.nu.134.f.220.T.11.P.1.
Præsumuntur a dominis per vim esse extorta.Melch. Palaez.q.20. nu.10.f.474.T.10.P.1.
Quando feudi possessor præstitit domino directo per longissimũ tempus.30.annorum præscribit ius vtile, etiam in præiudicium domini directi,qui ignorantiam allegare potest.Aymo.Crauet. de antiquitate temp. verbo, absolutis diferentijs. nume.28.fol. 162.Tom.17.
Remunerat clericus de fructibus.Guliel.Redoa.de spol. ecclesiast. quęstio.3.nu.6.& §.verùm quia.num.7.quæstionis eiusdem.fol. 224.Tom.14.
Rusticorum dominis exhibita præsumuntur metu extorta.Guido. Papę.de præsumpt.nu.106.f.304.T.4.
Se recepisse prælatus confitens,quando illius assertio ecclesiæ non præiudicet.Guliel.Redoan.de rebus eccles. non alien. casu.21. nu.9.fol.461.T.15.P.2.
Si dominus, aliqua vasallo per centum annos non imposuit, vel non petijt homagium, an ob id vasalli libertatem præscribant. Aymo.Crauet.de antiquit.tempo.verbo,circa præmissa. nu.38. fol.174.Tom.17.
Si vir non præstat domino pro vxore,quæ feudum sibi dedit in dotem,an feudum amittetur.Iacob.de S.Geor.feud.verbo,& promiserunt.nu.31.f.210.T.10.P.1.
Solum ad expressa tenetur habens feudum francum. Francisc. Curt.de feud.quæstio.octaua.capitulo nono.nume.28.folio 50. Tom.10.P.2.
Vasalli,an,& quando dominus possit alteri delegare. Vdalr. Zasi. de feud.P.7.nume.62.f.311.T.10.P.1.
Vilia an possit vincens in duello exigere a victo.Paris a Put.de re milit.Rub.an vincens possit victo.&c.nu.1.f.421.T.16.
Non potest victor pręcipere victo in duello.Iul.Ferret.de duello. nu.49.f.310.T.12.
Præstare non debent victus victori.Iac.de Castil.de duello. c.10. nu,1.fol.291.T.12.

Seruitij quæ remuneratio sit facienda, cui,& a quibus, de quibus bonis,& quando, & quæ habeatur consideratio.

*SERVITII diurni ratione distributiones quotidianas considerari, & seruientis effici quomodo procedat. Pet. And. Gamb. de autho.leg.de lat.lib.6.nu.27.f.192.T.13.P.2.
Ecclesiæ impensi pro remuneratione possunt alienari res ecclesiæ. Guliel.Redoan.de spol.ecclesiast.quæstio.septima. nume.8.fol. 236.Tom.14.
Ex causa sicut ex causa necessitatis prohibitus alienare, potest alienare pro remuneratione.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alie. casu.21.nu.23.f.461.T.15.P.2.
Immo donatio facta de bonis eccles. ex causa remunerationis seruitij videtur licitè facta.ibid.nu.8.
Impensi vel impendendi ratione,redditus beneficiorum regulari. Pet. Andre. Gamba.de authori. legat. de lat.lib.6.nume.29. fol. 192.T.13.P.2.
In remunerationem,si sit ecclesiæ,vel prælato collatum, vel factũ potest dari res ecclesiæ mobilis.Guliel.Redoa.de reb.eccles.nõ alienan.rub.8.nu.26.f.410.T.15.P.2.
Potest clericus donare etiam in præiudicium successoris. idem Redoan.eo.tit.casu.21.nu.7.f.461.T.15.P.2.
Prestatio si non sit causa finalis,pactio facta de beneficio inter Episcopum,& clericum famulum est licita.Guliel.Redoa.de simo. ment.P.2.c.8.nu.18.f.63.T.15.P.2.
Pro remuneratione clerici, etiam in ægritudine constituti, donec viuunt,possunt donare,& facere elemosinam.Guliel. Redoa.de reb.eccles.non alien.rub.8.nu.25.f.410.T.15.P.2.
Promissa sunt præstanda.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alien. casu.21.nu.3.f.461.T.15.P.2.
Et debent verificari merita, quia non creditur assertioni prælati attestantis se seruitia recepisse.ibid.nu.6.
Ratione quòd circa rem venditor fecit res carius vendi potest. Io. Nider.de contract.mercatorum.capitulo secundo.nume.9.fol. 281.T.6.P.1.
Seu adhoç ad præstationẽ qualiter teneãtur Comites, & Barones. Iac.de Ayello.de iure adhoç.nu.66.f.172.T.12.

Seruitijs, vel a seruitijs, qui excusentur, & qui sint deputati.

*SERVITIIS a prestandis quibus ex causis excusetur vasallus apud dominum suum.Iaco.de Ardi.summa,feud.c.69.col.2.vltra medium.f.236.T.10.P.1.
Diuinis clerici qui se deputarunt est iustum,vt beneficientur. Guliel.Redoan.de simo.menta.P.2.capitulo septimo. num.67.fol. 63.T.15.P.2.
Episcopi assistens potest sperare perceptionem fructuum integralem suorum beneficiorum.Guliel.Redoan.eo.tit.& c.7.num.9. fol.62.T.& P.eisd.
Et in præstationibus personalibus sufficit præscriptio longi temporis.Ioan.Francisc.Balb.de præscript.quæstio.2.princip. nu. 6. fol.73.T.17.
Præstitis,& ex possessione anni vnius,præsumitur inuestitus vasallus.Francisc.Sonsbec.ad vsus.feud.Par.9.numero 41.folio 132. Tom.10.P.2.
Vel ad seruitia temporalia,& spiritualia clerico recepto, an valeat promissio certi annui salarij sibi facta per Episcopum donec sibi de beneficio prouiderit.Io.de Selua.de benefi. P.3.q.20. nu. 8.fol 82.T.15.P.1.
Vel ob seruitia acquisita sunt clerici ppria. Guliel. Redoa.de spol. eccles.q.15.nu.21.f.260.T.14.
Et benemerita pater potest donare filio,etiam eo casu,quo filius non posset pro eis petere salarium.Io.Guter.Placenti. Hispa. de contract.iurat.c.5.nu.13.f.49.T.6.P.1.
Sed adhuc requiritur quod merita, & seruitia æquiualeant rei donatæ ibi.nu.14.
Et seruitia huiusmodi, & benemerita sunt probanda per filium ad hoc,vt valeat donatio sibi a patre facta ab ea, quia non sufficit assertio patris, cum sit in præiudicium legitimæ aliorum filiorum.ibid.nu.16.
Et idem in donatione prælati de redditibus ecclesiæ. ibidem, numero 17.
Et sunt huiusmodi benemerita probanda, etiam si specifice declarentur in ipsa donatione.ibi.nu.19.
Quamuis quo ad forum conscientiæ sufficere videatur, quòd sint vera,licèt de eis non constet.ibi.nu.18.
Vel pro bonis seruitijs,& benemeritis possunt personæ prohibitæ donare concubinis.idem Ioan. Guter. eod. tit. capitu. 6.num.1. fol. 51.T.& P.eisd.
Sed benemerita, & seruitia sunt hoc casu probanda, cum aliàs non sufficiat assertio personæ prohibitæ donare.ibi.nu.12.
Seruitijs ecclesiæ impensis potest prælatus concedere possessionẽ ad vitam.Guliel Redoan.de reb.eccles.non alienan. c.8.nu.29. fol.411.T.15.P.2.

Et pro

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et pro talibus ſeruitijs accipiens debet probare ſeruitia. idem Redoan. eodem titu. caſu. 21. nume. 32. fol. 461. T. & P. eiſdem. & iterum. eodem titu. verbo, contra autem. nume. 10. fol. 465. Tom. & P. eiſdem.

Vel propter ſeruitia donari poſſunt bona Regni. Melch. Palaez. Palaez. tracta. maiorat. limita. 3. nu. 4. f. 461. T. 10. P. 1.

Seruitio qui ſint habendi, quando, in quo, & a quibus, & qui excuſantur, & non.

*SERVITIO belli quibus caſibus excuſetur vaſallus. Pet. Bellin. de re milit. tit. 3. nu. 1. f. 342. T. 16.

Epiſcopi exiſtenti quod debeantur fructus menſæ groſſæ. Petr. Andre. Gamba. de authorita. legati. de lat. lib. 6. nume. 30. 192. Tom. 13. P. 2.

Item & alia omnia, ſi quę ſint, vltra deſtributiones quotidianas. ibid. nu. 31.

Ex impenſo non debet quis grauari. B. Ant. de vſur. c. 2. §. 18. nu. 35. fol. 83. Tom 7.

In reali Iudæus poteſt habere Chriſtianum, & in aſcriptitium. Marquard. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelibus. cap. 5. nu. 21. fol. 45. Tom. 14.

In ſuo, vt ſint canonici, Epiſcopus, an poſſit cogere vltra duos canonicos. Ioan. de Selua. de benefic. P. 4. quæſtio. 6. nume. 32. fol. 103. T. 15. P. 1.

Iudæorum aſſiduo prohibitum eſt Chriſtianis ſe exponere, maximè ſimplicibus, & tàm in domo, quàm extra. Marquard. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelibus. capitu. quarto. nume. 14. fol. 31. Tom. 14.

Nullo determinato ſi Rex feudum conceſſit, an poſſit poſtea imponere. Iacob. de Ayello. de iure adhoę. numero 51. fol. 171. Tom. duodecimo.

Pro honeſto ſpes licitè poteſt haberi. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. P. 2. c. 8. nu. 4. f. 63. T. 15 P. 2.

Suo conſtitutum aliquem habens, quicunque ſit, ipſum alere tenetur. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuilegijs. quæſt. 8. num. 3. fol. 148. T. 18.

Vel a ſeruitio non præſtando domino multis de cauſis excuſatur vaſallus. Iacob. de S. Georg. de feud. verbo, & promiſerunt. nu. 30. fol. 210. T. 10. P. 1.

Vel ad ſeruitium ſuum quot canonicos Epiſcopus poſſit habere. Ioan. de Selua. de benefic. Par. 4. quęſtio. ſexta. nume. 19. fol. 103. Tom. 15. P. 1.

Vel in ſeruitio cur augeri debeat, quòd non augetur in beneficio. Albert. Brun. Aſtenſ. de augmento. &c. concluſ. 13. princ. num. 3. fol. 363. Tom. 17.

Epiſcopi, vel eccleſiæ exiſtentes dicuntur præſentes. Ægyd. de Bellamera. de permutatione benefic. P. 8. quæſtio. 3. nume. 7. fol. 204. T. 15. P. 1.

Monaſterij exiſtenti alicui poteſt Abbas donare de rebus Monaſterij. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alienan. caſu. 9. num. 19. fol. 457. T. 15. P. 2.

Vel pro ſeruitio inutili circa rem facto emptor expertus, nil velle dare preſumitur. Ioan. Nider. de contract. mercat. cap. 3. num. 9. fol. 282. T. 6. P. 1.

Recepto clerici poſſunt moderatè donare. Guliel. Redoan. de ſpol. eccleſiaſtic. quæſtio. tertia. §. quid dicendum. nume. 27. fol. 226. Tom. 14.

Regis, ſeu Regni poteſt Rex Tyrones, & milites ad hoc idoneos ex ciuitatibus eligere, vt accepto ſtipendio de ſuo Ærario militent. Iacob. de Ayello. de iure adhoę. nu. 43. f. 171. T. 12.

Temporali penſio laico aſſignata, vel propter eius benemerita nõ expirat per contractum matrimonij. Hieronym. Gigas. de penſionibus eccleſiaſtic. quæſtio. quinquageſima quarta. num. 1. fol. 349. T. 15. P. 1.

Nec reuocari poteſt per ſucceſſorem. ibid. nu. 2.

Vel propter ſeruitium altaris dantur quotidianæ diſtributiones. Guliel. Redoan. de ſpol. eccleſiaſt. quæſtio. tertia. nume. 26. fol. 224. Tom. 14.

Eccleſiæ Romanæ, vel Imperij milites militantes poſſunt paciſci de ſe inuicem inſtituendo. Mart. Laud. de milite. q. 47. col. 2. in princ. fol. 457. T. 16.

Sui domini ſi vaſallus defecerit, an dominus ipſe poterit propria authoritate apprehendere feudum, & abſque ordine iudiciario occupare. Iacob. de S. Georg. de feud. verbo, & prouiſerunt. nu. 35. fol. 211. T. 10. P. 1.

Seruitiorum conſideratio quæ ſit habenda & remuneratio de quibus bonis facienda.

* SERVITIORVM certorum feudum dicitur, quod datur ad certa aliqua ſeruitia. Franciſc. Sonsbec. ad vſus. feud. P. 3. num. 31. fol. 126. T. 10. P. 2.

Certorum obligatio, an magis ſtringat, quàm incertorum. Franc. Sonsbec. ad vſus feud. P. 12. nu. 115. f. 147. T. 10. P. 2.

Duo genera, quæ ibi declarantur. Io. Tho. de Marin. de feud. tit. 16. nu. 9. f. 157. T. 10. P. 1.

Incertorum feudum dicitur cum nullum ſeruitium deputatur. Franciſc. Sonsbec. ad vſus. feud. Par. 3. nume. 32. fol. 126. Tom. 10. P. ſecunda.

Cuius ſit naturæ. idem Sonsbec. eod. titu. P. 4. nume. 39. fol. 127. Tom. & P. eiſd.

Pro remuneratione poſſunt alienari res eccleſiæ, etiam in præiudicum ſucceſſoris. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ non alien. verbo, contra autem. nu. 8. f. 465. T. 15. P. 2.

Remuneratio fieri debet, & poteſt de bonis illius eccleſiæ, cui præſtita ſunt ſeruitia, & non alterius. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. caſu. 21. nu. 36. f. 461. T. 15. P. 2.

Seruitium quod ſit, & quale, quid certum, & quid incertum quale reale, & quale perſonale, debitum, & indebitum, quomodo conſtituatur, & qui facere teneantur, & non teneantur.

*SERVITIVM ad aliud non tenetur feudatarius cum pro certo annuo redditu datur feudum, niſi ad dictum redditũ. Iac. de Ayello. de iure adhoę. nu. 17. f. 170. T. 12.

Ad aliquid ſi tenetur vaſallus ratione feudi, quãdo ſunt plures hęredes eiuſdem domini qualiter illud præſtabit. Iacob. de Sancto Georg. de feud. verbo, quiquidem inueſtiti. num. 30. fol. 204. Tom. 10. P. 1.

Ad certum, & indeterminatè, vtrum poſſint dari illę res, quæ poſſunt dari, in feudum. Iacob. de Ardi. ſumma, in vſibus. feud. capitulo trigeſimotertio. colum. prima. vltra medium. fol. 231. Tom. 10. P. 1.

Ad incertum, an poſſit dari feudum. M. Ant. Bauer. de mora. P. 2. verbo, condeſcendo itaque. nu. 12. f. 408. T. 6. P. 2.

Ad perſonale tenetur domino feudatarius. Franc. Sonsbec. ad vſus feud. P. 13. nu. 60. f. 153. T. 10. P. 2.

Ad tale datum feudum laico, quod tàm clericus, quàm laicus, aut ſecularis præſtare poſſit, id clericus factus retinebit. Franc. Sonſbec. ad vſus. feud. P. 12. nu. 148. f. 149. T. 10 P. 2.

Aliquod, repertus ruſticus quotannis ſoluiſſe cuidam militi, & nihil tenet a milite, an tale ſeruitium præſumatur debere. Pet. Antibo. de munerib. nu. 84. f. 44 T. 12.

Suis hominibus vaſallo remittente, ſi feudum ad dominum reuertatur, an tenebitur ſtare illi remiſſioni. Iac. de Sancto Georg. de feud. verbo, ita etiam quod ipſi vaſalli. nume. 11. folio 196. Tom. 10. P. 1.

An debeat augeri, ſi feudũ creuit induſtria feudatarij. Iac. de Ayello. de iure adhoę. nu. 55. f. 171. T. 12.

An domino teneatur præſtare vaſallo infra annum, & diem determinatum ad petendum inueſtituram feudalem. Iacob. de Sancto Georg. de feud. verbo, quiquidam inueſtiti. num. 44. fol. 205. Tom. 10. P. 1.

An & quando cõſuetudo inducat. Paris de Put. de ſindic. Rub. de excellib. Baron. erga ſubdit. nu. 6. f. 230. T. 7.

An præſtare teneatur vaſallus, ſi non ſit requiſitus. Laurus Siluius. de feudi recognitione. quæſtio. centeſimanona. nume. 40. & 41. & quæſtio. 110. verſicu. quarta opinio fuit. fol. 95. & 97. Tom. 10. P prima.

Aucta re feudali, augeri quando debeat. Albert. Bru. Aſtenſ. de augmento. &c. concluſ. 13. princ. nu. 3. f. 363. T. 17.

Commenſuratum præſtatur per vaſallum, ſi feudum ſit limitatè conceſſum. Guliel. Redoan. de reb. eccle. non alien. q. 15. num. 2. fol. 493. T. 15. P. 2.

Debitum non eſt præſumendum, licet longo tempore præſtitum ſit. D. Damaſus. de Brocardis. memb. 2. nu. 46. f. 510. T. 18.

Vaſallus, qui requiſitus domino non pręſtitit, aut qui dominum in bello non adiuuit, vel deſeruit, feudum amittit. Vdalr. Zaſi. de feud. P. 10. nu. 24. f. 318. T. 10. P. 1.

Vbi potuit, ſi vaſallus non præſtitit domino, feudum etiam amittitur. Mart. de Silli. de feud. nu. 148. f. 6. T. 10. P. 1.

Domino debitum negans præſtare, vaſallus, an perdet feudum. Franciſc. Curt. de feud. Par. 4. princip. numero 61. fol. 76. Tom. 10. P. ſecunda.

Quantocunque tempore vaſallus non obtulerit, non propterea feudo expoliabitur. Pet. de Bellapertica. de feudis. Rub. qualiter feudum negligentia deperdatur. nu. 20. f. 6. T. 10. P. 2.

Subuaſallus offerens domino, ab eo expelli non poteſt. Pet. de Bellapertica. de feud. tit. 3. nu. 25. f. 3. T. 10. P. 2.

Exhibere non cogitur vaſallus domino excommunicato, bannito, aut rebelli. Vdalr. Zaſi. de feud. Par. 7. numero 37. folio 311. Tom. 10. P. 1.

Facti recipere nunquid poſſit creditor ex pacto abſque vſurarum vitio. Lauren. de Rodulph. de vſur. Par. 2. quęſt. decimaſeptima. nume. 17. fol. 23 T. 7.

Feudi debet eſſe perſonale, non reale. Guliel. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. c. 28. nu. 17. f. 402. T. 15. P. 2.

Exhibere ſi eccleſia negligat, ab eo cadit. Marti. de Silli. de feud. nu. 98. fol. 5. T. 10. P. 1.

Poteſt in totum, vel in partem remitti. vel diminui. Iac. de Ayello. de iure adhoę. nu. 19. f. 170. T. 12.

Quod in certo facto indiuiduo conſiſtit, hæredes defuncti vaſalli quomodo præſtare debent Vdalr. Zaſi. de feud. P. 12. num. 16. fol. 323. T. 10. P. 1.

Et quid in ſeruitio diuiduo. ibi. nu. eo.

Impenſum ex eo non probatur, quod aſſeratur. Hierony. Gigas. de penſionibus eccleſiaſtic. quæſtio. ſexageſima octaua. nume. 1. fol. 355. Tom. 15. P. 1.

Prælato, dicitur impenſum eccleſiæ. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 7. nu. 5. fol. 236. T. 14.

Romanæ eccleſiæ, quod minus ſatisfaciat ſeruitio, quod impendi debet proprijs Epiſcopatibus. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat.

Source : BIU Cujas

de lat.libro quinto.verbo,vt rem hanc teneas.num.230.fol.188. Tom.13.P.2.
Maius,vel ad maius,an teneantur filij plures vasalli,quàm teneba tur ipse vasallus Albert.Brun.Astens.de augmento. &c.conclus. 11.princ.nu.3.4.& 5.f.362.T.17.
Militare,seu adhoa,non minuitur propter onus vitæ militiæ.Iaco. de Ayello.de iure adhoę.nu.91.f.181.T.12.
Non tenetur vasallus domino offere,si paratus est seruire, quando ei denunciatur.Iacob.de Ardi.summa, feud.cap. 67.col.4. vltra medium.fol.235.T.10.P.1.
Et vtrùm sufficiat vasallo se paratum esse seruire, cum ei denunciatur.ibid.
Offerre domino, an teneatur vassallus.Ioan.Blanc.Epit.feud.lib.2. verbo,ex quo supra.nu.28.f.274.T.10.P.1.
Et quod non teneatur,nisi sciat periculum imminere. Iac.de S. Georg.de feud.nu.6.f.197.T.10.P.1.
Prælato præstitum,ecclesiæ videtur exhibitum. Guliel. Redoa.de rebus eccles.non alienan.casu vigesimoprimo.nume.11.fol.461. Tom.15.P.2.
Idem.nu.30.ibid.& eod.tit.verbo,contra autem.num.5.fol.465. Tom.& P.eisd.
Præstare domino non tenetur vasallus aduersus se ipsum. Vdalr. Zasi.de feudis.P.7.nu.33.f.310.T.10.P.1.
Tenetur,cum fuerit requisitus, si tempus non est appositū. Mart. de Silim.de feud.152.f.6.T.10.P.1.
Et debet etiam se offerre quando dominum in periculo videt. ibid.num.153.
Præstitum prælato, videtur præstitum ecclesiæ. Guliel. Redoan. de rebus eccles.non alienan.rubrica octaua. nume. 36. fol. 411. Tom.15.P.2.
Pro quo feudum datum erat si recusauerit vasallus facere domino perdit feudum.Ioan.Thom.de Marin.de feud.verbo, constitutio Regni.nu.76.f.130.T.10.P.3.
Propter quod feudum datum est non prestare,nulla iustior est causa feudi amittendi.Francischinus Curtius.de feud.4.P.princip. nu.80.fol.77.T.11.P.2.
Qualiter præstabunt hæredes plures feudum tenentes quod est obligatum domino ad aliquod seruitium.Iacob.de S.Georg.de feud.verbo,quiquidem inuestiti.nume.23.& 30.fol.203.& 204. Tom.10.P.1.
Quando debet fieri personæ Principis, non debet fieri per substitutum.Mart.Lauden.de princip.q.365.colum.4. ante medium. fol.209.Tom.16.
Impensum ecclesiæ pensionis constituendæ causam præstare. Pet.Andre.Gamba.de authorit. legat.de lat.lib.6.nume.128.fol. 193.Tom.13.P.2.
Quod pro feudo præstatur, an dicatur precium, vel merces. Martin. de Siliman. de feud. numero quadragesimoseptimo. fol.10.Tom.10.P.1.
Requirit erogatio in omnibus etiam si fit consanguineis, sed quando fit pauperibus, & locis religiosis ipsa erogatio,requirit tantum charitatem, & non seruitium. Gulielm.Redoan.de rebus eccles.non alienan.rubrica octaua.nume.35. fol.411. Tom. 15.P.secunda.
Si consistat in dando,per alium explicari potest, secus si in faciendo. Pet. de Bellapertica. de feud. titulo tertio.numero 19.fol.3. Tom.10.P.2.
Si in bello est præstandum, fœminæ non admittuntur ad donationem regiam.Melch.Palaez.tracta.maiorat.quæstio.6.nume.43. fol.430.T.10.P.1.
Si per pactum fuit remissum,an remaneat etiam feudum.rectum. Ioan.Thom.de Marin.de feud.titu.sextodecimo.num.8.fol.157. Tom.10.P.1.
Si præstitit vasallus per 30.annos,& rem, vt feudum possedit, debet omnino haberi pro vestito, etiam si dominus contrarium probare posset.Franc.Sonsbec.ad vsus.feud.Par.9.nume.42.fol. 132.Tom.10.P.2.
Tempore opportuno domino offerre, & præbere debet vasallus. Mart. de Siliman. de feud. numero 151. folio 6. Tom. decimo. Par.prima.
Vel ad seruitium equi,quando datur feudum. Iacob de Ardi.summa,in vsibus.feud.capitu. 34.colum.2. quasi in princip. fol.231. Tom.10.P.1.
Vel gratiarum actionem, & laudem, an liceat accipere ab eo, cui quis pecuniam mutuat. Ambros. de Vignat. de vsur. nume.21. fol.50.Tom.7.
Vel opem præstare domino non tenetur vasallus iniuste bellanti. Franciscus.Sonsbec.ad vsus. feud.Par.11.nume.26.fol.140.Tom. 10.Par.secunda.
Vel opus facienti ecclesiæ,potest prælatus aliqua dare gratia remunerationis.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan. Rub. dubium emergens.nu.5.f.464.T.15.P.2.
Vnam ex septem causis esse, ex quibus imponitur pensio, sicut & Dimissio.
Necessitas.
Paupertas.
Reseruatio.
Subrogatio.
Titulus.Pet.And.Gamb.de autho.legat.de lat.lib.6.nume.101. fol.193.Tom.13.P.2.
*SERVITOR an ali debeat ex bonis domini, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest.Hippolit. Bonac.de seruis, vel famul. quæstio.quadragesimaquinta.colum.1.propè medium. fol.124 Tom.6.P.1.

Seruitores, qui sint, quid debeant, & quomodo remunerantur, & quando, & a quibus.

*SERVITORES an debeant a dominis remunerari,& qualiter.Hippol.Bonac.de seruis,vel famul.quæstio.9.col.4.in fine.nu.1.fol. 122.T.6.P.1.
Duos conclaui quo casu Cardinalis possit habere. Francisc. de Platea.de excommu.Rub.de rectoribus ciuitatum.nume.7.fol. 361.Tom.14.
Episcopi an pro præsentibus habeantur.Hippol. Bonac. de seruis, vel famul.quæstio.sextadecima.num.1.colum.1.in fine. fol.123. Tom.6.P.1.
An possint accusare ipsum Episcopum.idem Hippolit.Bonac.eo. tit.q.17.nu.1.col.ead.f T.& P.eisd.
Infirmorum ministrantes quidquid petunt, an efficiantur irregulares. Ioan.a Capistra. Speculo. conscientiæ. numero 278.folio 364.Tom.1.
Papæ an possint obligare fructus suorum beneficiorum pro suis vrgẽtibus necessitatibus.Hippol.Bonac.de seruis,vel famul.q.3. nu.1.col.3.circa medium.f.122.T.6.P.1.
Plures an Cardinalis debeat habere.idem.Hippol. Bonac.eo.titu. q.5.nu.1.col 3.in fine.f.T.& P.eisd.
*SERVITORI suo volens dare in feudum rem emphytheoticam, an requirere teneatur domini consensum.Hippol.Bonac.de seruis,vel famul.quæst.120.colum.3. statim post medium. fol.129. Tom.6.Par.1.

Seruitoribus,quid debeatur,quid liceat, vel conueniat, & non.

*SERVITORIBVS inquisitorum hæreticæ prauitatis, an liceat arma deferre.Hippolit.Bonac.de seruis, vel famul.quæstio. trigesimasexta. numero 1. colum. quarta. quasi in medio.folio 123. Tom.6.P.1.
Mercedes relinquere poterit Episcopus, & presbyter de fructibus ecclesiæ,& mobilibus.Guliel.Redoan.de rebus eccles.non alienand. Rub. contineatur materia quæstionis. nume. 23. fol.467. Tom.15.P.2.
Pro suis,an possit Princeps contra ius positiuum dispensare. Hippolit.Bonac.de seruis,vel famul.quæstio.37.nume.1. col.4. circa medium.fol.123.T.6.P.1.
Relictum factum pro stipendio præcedit legitimam in computatione.idem Hippol. Bonac. eo.tit.q.192.col.1.ante medium.nu. 1.fol.129.T.6.P.1.
* SERVITORIS pro culpa obligatus,an censeatur obligatus pro dolo.idem Hippol.Bonac.eo.tit.q.163.nu.1.colum.2. quasi in fine. nu.128.T.6.P.1.
*SERVITVR melius, vel deseruitur ecclesiæ per plures idoneos, quàm per vnum.Guliel.Redoan.de simo.ment.P.2.cap.17. nu. 4.fol.69.T.15.P.2.

Seruitus, quæ sit, & qualis, quando & quomodo acquiratur, vel constituatur, & per quos & in quibus, quando extinguatur, & quomodo in genere,& in specie consideretur.

*SERVITVS acquisita,& palatium factum in feudali,an acquirantur domino feudi.Melch.Palaez.tract. maiorat. q.10.nume.23. fol.355.T.10.P.1.
Actus,qui erat penès alienantem rei venditæ,an debeatur.Fabian. de Mont.de emptio.& venditio.quæstio.6.princ. nume. 71.fol. 63.Tom.6.P.1.
Ædificio ne dum præsenti,sed etiam futuro, an possit imponi, vel acquiri.Bartho.Cępola.de seruitut.vrba.præsid.cap.16.num.2. fol.182.T.6.P.2.
Affirmatiua, & negatiua, quid differant inter se. Bartholom. Cœpola.de seruitut.rustico.præd.capitulo primo.nume. 26.fol.211. Tom.6.P.2.
Agri plurium,an possit constitui ab vno sociorum tantum.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.72.f.356.T.12.
Aliqua an sit realis,vel personalis, intelligere, quæ sequatur vtilitas.Bartho.Cępo.de seruitut.vrba.præd.Rub.de seruitute reali. c.2.nu.11.f.178.T.6.P.2.
Altius non tollendi, an requiratur, quod semper per vicinum imponatur.Bartholo.Cœpola.de seruitut.vrba.præd.c.27.nume.4. fol.187.T.6.P.2.
Altius tollendi,quare est rustica, & aliæ sunt vrbanæ. idem Cępola.de seruitut.rustico.prẹd.capitulo vndecimo.nume.2.fol.234. Tom.6.P.2.
Et ibi exemplum,quomodo ponatur.nu.3.
Et quomodo procedat, cum quis regulariter possit tollere domum suam vsque ad cœlum,etiam si seruitus non esset imposita.ibid.num.4.
Triplex esse dignoscitur. idem Cępol. eo. ritu.& capitu.nume.1. fol.Tom.& P.eisd.
Amittitur per non vsum longi temporis, licet ignoretur debita. Ioan.Franciſc.Balb.de præscriptionibus.quæstio.4.num. 2.fol. 75.Tom.17.
An ad superadditum extendatur.Albert.Brun.Asten. de augmento.&c.concluſ. 10.princ.nu.21.f.361.T.17.

An

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An dari possit omnibus hæredibus stipulatorijs. Æguinar. Baro. de diuid & indiuid.obligationibus.capitulo 7. nume. 2.fol.38. Tom.6 P.2.

An debeat præstari ab hærede legatario, vel a legatario hæredi. Pet.de Vbal.de duobus fratribus.Par.11. princip. nume.28.fol. 164.Tom.6.P.1.

An dicatur, si quis alicui promiserit, quòd per pontem suum sine gabella transire posset sicuti promisere Veneti Placentinis. Bartholo.Cœpola.de seruitut.vrba.præd.capitulo octauo. nume.4. fol.179.T.6.P.2.

An esse dicatur si ius habeam per fundum tuum ad domum meã. idem Cępol.eo.tit.c.11.nu.11.f.180.T.& P.eisd.

An extinguatur, quando vnus fundus seruit vni vel omnibus socijs ptædij dominantis omnibus socijs,vel vni particulari acquiritur.idem Cœpo.eodem titu.capitu. vigesimoquarto. nume.2. fol.185.Tom.& P.eisd.

An inducta sit,nec ne contra ius naturale.Michael. Vlcur.de regi. mundi.q.1.princ.nu.5.& 7.f.104.T.16.

An ne dum in toto fundo,sed in solo tantum, vel in superficie tantum constitui possit.Bartho.Cępo.de seruitut.vrba.prę̨d.cap.16. nu.1.fol.181.T.6.P.2.

An per communem communi debeatur.Æguinar.Baro.de diuid. & indiuid.obligationibus.verbo, igitur Bartholi. nume. 10.fol. 371.T.6.P.2.

An per partem nõ seruitutis,sed prædij possit retineri. Eguina. Baro de diuiduis, & indiuid. obligationib. verbo,igitur Bartholi. nu.4.fol.371.T.6.P.2.

An possit haberi ab vno fonte constituta inter plures.Iul.Ferret.de re nouali.lib.16.nu.31.f.355.Tom.12.

Hodie imponi in feudo sine assensu.Io.Thom.de Marin.de feud. verbo,constitutio Regni.nu.27.f.126.T.10.P.1.

Et quid de iure communi feud.

An præsumatur ex longissimis seruitijs. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul.quæstio.222.nume.1.colum.secunda.in fine. fol.129. Tom.6.P.1.

Ex quasi possessione.And.Alcia.de præsump.regula.2.præsum.1. nu.2.fol.319.T.4.

An pro parte acquiri,vel retiniri possit.Bart.Cęp.de seruitut.vrba. præd.c.22.nu.1.f.184.T.6.P.2.

Licèt ab initio pro parte acquiri nequeat.Eguinar.Baro.de diuid. & indiuid. obligationibus. verbo, absolui. nume. 8. folio 369. Tom.6.P.2.

An promissione acquiratur.Bart.Cępo.de seruit. vrba.præd.c.21. nu.fol.184.T.6.P.2.

An propter negligentiam viri in non vtendo seruitute debita prædio dotali amittatur.Ioan.Campeg.de dote.q.75.nu.1.col.1.in fine.fol.301.T.9.

An sit ius pecoris appulsus ad quam.Bart.Cęp.de seruitut. Rustic. præd.c.8.nu.2.f.230.T.6.P.2.

Et ibi,quid sit appulsus pecoris ad aquam.nu.1.

An vsu çapi possit, & quo temporis spatio. Nicol. Valla. de rebus dubijs.Rub.quemadmodum seruitutes prædiorum..&c.5.fol. 327.Tom.18.

Appulsus pecoris ad aquam,an nominata,vel innominata sit.Bartholo.Cępo.de seruitut.Rustic.præd.capitu. 8.nume. 3.fol.230. Tom.6.P.2.

Vt competat,quòd sint necessaria,& quomodo libellus, & positiones formentur.idem Cępo.eod.titu.& capitu. 8.nume.5.fol. Tom.& P.eisd.

Aquæ ducendæ atque ductus Adriani, an possint haberi per priuatum.Iul.Ferret.de re nanali.libro sextodecimo. nume. 30.fol. 355.Tom.12.

Per agrum an duci possit per omnem agri partem,vel ab vna parte tantum.idem Iul.Ferret.eod.titu.& lib.nume.53. & 54. folio 356.Tom.eod.

Aquæ ductus concedi non potest lacui, vel stagno. Bartho. Cępo. de seruitut. rustico. præd. capitulo trigesimo. nume. 3. fol.239. Tom.6.P.2.

Cui debetur,an causa aquæ ducendæ lapideum arcum facere teneatur.Bartho.Cępo.eod.titu.de seruitut.rustic.prędio.capit.4. num.85.f.226.T.6.P.2.

Cui,vel quibus concedi possit.idem Cępo.eo.titu.& cap.nu. 29. fol.220.T.& P.eisd.

Cur ex lacu fieri non possit.idem Cępo.eo.tit. cap.39.nu.3.f.238. Tom.& P.eisd.

Est ius ducendi aquam per fundum alienum.idem Cępo. eo. tit. cap.4.nu.1.fol.219.T.6.P.2.

Est sicut anima intellectiua tota in toto,& tota in qualibet parte. idem Cępo.eo.tit.& c.nu.13.f.T.& P.eisd.

In concessione sine alterius damno subintelligitur. idem Cępol. eo.tit.& cap.nu.23.f.220.T.& P.eisd.

Præscripta quanto tempore inducatur, & quæ, & quot ad istam præscriptionem inducendam requirantur.idem Cępo. eo.titu. cap.4.nu.55.f.223.T.6.P.2.

Quare sit cõcessa fratribus prædicatoribus, & cæteris monachis. Vital.de Camb.de clausclausula. quod non sit melior conditio. nu.15.fol.376.T.18.

Quomodo acquiratur.idem Cępo.eo.tit.& cap.num.24.fol.220. Tom.& P.eisd.

Quomodo, qualiter, quando, & per quem locum constitui possit,vel acquiri.idem Cępo.eodem titu.& cap.nume.32.fol.221. Tom.& P.eisd.

Seu aquæ ducendæ quanto tempore præscribatur.Io.Fran.Balb. de præscript.q.4.nu.1.f.74.T.17.

Si ex flumine debeatur,& ipsum flumẽ mutauerit alueum, quid iuris.idem Cępo.eo.tit.& cap.nu.35.f.221.T.& P.eisd.

Si fundo meo,qui est decem iugerum debeatur, & postea auctus fuerit, an propter hoc aquę ductus seruitus crescere debeat.Bartholo. Cępo. de seruitut.rustico. prædio.capitu.4.nume.18.fol. 220.Tom.6.P.2.

Aquæ haustus,an realis, & personalis sit. idem Cępo. eodem titu. de seruitut.rustico.præd. capitulo septimo. numero 3. fol. 229. Tom.6.P.2.

An rustica sit,vel vrbana.idem Cępo.eodem titu.& cap. num.5. fol.T.& P.eisd.

An seruitus dicatur.idem Cępo. eodem titu.& cap. nume. 2.fol. Tom.& P.eisd.

An sit nominata,vel innominata,idem Cępo.eo. tit. & cap. nu.4. fol.229.T.& P.eisd.

Quid proprie sit. idem Cępol. eodem titu. & cap. nume. 1. fol. 229.T.& P.eisd.

Quomodo amittatur. idem Cępo. eod. titu. & cap.nume.8.fol. Tom.& P.eisd.

Quomodo, & qualiter, & quando possit constitui. idem Cępol. eod. tit.& cap.nu.6.f.T.& eisd.

Aquæ tollendæ per totum ex laici, an imponi possit. idem Cœpo.eodem titu.de seruitut.rustico.præd.capitu.30.nume.4.fol. fol.239.T.6 P.2.

Cloacæ fundo rustico quando deberi dicatur.Bartho.Cępo.de seruitut.rustic. præd. capitulo duodecimo. nume.2.fol.234.Tom. 6.Par.secunda.

Cloca quid sit,quid Tubus.quid Fistula, & quid eorum appellationum veniat.idem Cępo.eod.tit.capitulo 6.nume.1.fol.228. Tom.& P.eisd.

Et quod sit ius cloacæ admittẽdę.idem Cępo.cap.12.vbi supra. nu.1.fol.234.T.& P.eisd.

Vel foueæ repletæ ad quem spectat illam curare.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.45.f.356.T.12.

Cui debeatur,an in prædio seruiente ædificare licitum sit.Bartho. Cępo.de seruitut.vrba. præd. capitulo vigesimotertio. nume. 6. fol.185.T.6.P.2.

Cui debetur per vnum aquæ ductus in vicini fundo, si velit iuxta pontem fossam facere, in qua aquæ congregentur, & ipsas postea per riuum ducere, an possit.Bartho.Cępo.de seruitut.rustico.prædio.c.4.nu.88.f.226.T.6 P.2.

Cuius iuris sit,& vnde prodijt. Io. Vgo. de officio quatuor prælat. Rub.quid sit libertas.nu.2.f.298.T.13.P.2.

De pecudibus,si simpliciter constituta sit, & reperiantur pecudes nobiles,sicut sunt Veronenses,& ignobiles sicut alię Italę,an de omnibus indiferenter ipsa seruitus constituta intelligatur. Bartho.Cœpo.de seruitut.rustico.præd.capitulo nono.num.19.fol. 231.Tom.6.P.2.

Debita fundo plurium personarum pro ea, omnes agere possunt. Virg.de Boccat. de interdicto vt possidetis. capitu. 24. nume.6. fol.325.T.3.P.2.

An existat colligenti pedagium.idem Cępo.deseruit. vrba.præd. c.8.nu.5.f.179.T.6.P.2.

Denominatur a prędio dominante. Barth.Cępo.de seruitut.vrba. præd.c.31.nu.1.f.189.T.6.P.2.

Depascendi pecora est rustica, quam vniuersitas habere potest. Herman.Baren.de forman. libell. libello. nono.nume.2.fol.91. Tom.3.P.2.

Discõtinua,an possit præscribi.Vital.de Camb.de clausclausnulnulla præscript.obstante.nu.1.f.373.T.18.

Præscribitur longo tempore,vbi probatur verus titulus habitus a tertio nõ domino,qui seruitutem constituissent inter viuos, vel in vltima voluntate.Ioan.Franc.Balb.de præscript. q.1.2.P.princ. nu.4.fol.72.T.17.

Diuidua est dare,vti,frui,& alia quædam.Ioan. Baro. de diuid. & indiuid.obligatio.verbo,de facti obligationibus.nu.7. fol. 173. Tom.6.P.2.

Est contra ius naturale. Raynal. Corsi.in dagatione iur. lib. 1.c.14. nu.2.fol.281.T.1.

Est contraria naturæ.Guliel.Redoan.de spol.ecclesiast.q.16. nu.12. fol.261.Tom.14.

Est de iure gentium adinuenta,& a iure ciuili confirmata,sed non est de iure naturali,nec canonico.Prosdoc.de Comitib.de diferent.iuris ciuil.& canon.nu.145.f.196.T.1.

Est vsusfructus.Sebast.Medic.de diffinitionibus diffinitio. num.2. fol.310.T.18.

Et quoddam onus est census. Benedict. de censib. nu.48.artic.23. fol.168.T.6.P.2.

Etiam venit in rationẽ eius quod interest. Ant.Fume. de eo, quod interest.nu.27.f.15.T.5.

Ex parte fundi seruiente in patientia est.Bartho. Cœpo.de seruitu. vrba.præd.c.13.nu.2.f.181.T.6.P.2.

Feudo acquisita cui cedat.Albert. Brun.Astensf.de augmento.&c. concluf.18.princ.nu.4.f.368.T.17.

Fontis an possit haberi.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16. num.30.fol. 355.T.12.

Formata siue titulata præscribitur longo tempore.Ioan. Franciſc. Balb.de præscript.quæstio.prima.secundæ P.princ.nume.5.fol. 72.Tom.17.

Foueæ, seu cloacæ repletæ ad quem spectat illam curare.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.45.f.356.T.12.

Fundi an sit ipsi fundo intrinseca,an extrinseca.And.Alciat.de eo, quod interest.nu.54.f.11.T.5.

Grauior effici non potest præter partium voluntate. Alber. Brun. Asten.de Augmento.&c.concluf.11.princ.nu.9.f.362.T.17.

Habens causam continuam quanto tempore præscribatur. Ioan. Franc.Balb.de prę̨script.quæstio.prima.secundæ P.princip. nume.2.fol.72.T.17.

Et

Source : BIU Cujas

Et quid de habente cauſam diſcontinuam. ibid. nu. 3.
Hæc, vel obligatio, an perſonalis eſſe dicatur ſi quiſpiam mihi promiſerit coquere panem in ſuo furno pro tota mea familia. Bartholo. Cœpola. de ſeruitutib. vrban. prædio. capitulo. 50. num. 3. fol. 199. T 6. P. 2.
Idolorum eſt auaritia. Franc. Squila. de fide cathol. cap. 15. num. 4. fol. 4. Tom. 14.
Et radix omnium malorum dicitur. Io. Franc. Pauin. de viſitationib. q. 2. 2. P. nu. 36. f. 194. T. 14.
Nonnunquam etiam dicitur immoderata cupiditas, quod tamen intellige, vt ibi declaratur. Io. Redin. de maieſt. Prin. Rub. largi, beneficium, liberalem. nu. 38. f. 170. T. 16.
Impoſita an videatur, ſi legetur domus, vel vendatur, vt ſubſtineat onera pertinentia, quæ actu ipſo ſubſtinebat. Bartholo. Cœpola. de ſeruitut. vrban. prædio capitulo trigeſimaſeptima. nu. 8. fol. 192. T. 6. P. 2.
In bonis, noſtris non eſt, nec extra bona. idem Cœpo. eod. tit. c. 12. nu. 4. fol. 180. T. & P. eiſd.
In re propria vel communi, an imponi valeat. idem Cœpo. eo. titu. c. 16. nu. 5. f. 181. T. & P. eiſd.
Incępit ſub Pharaone Io. Vgo. de officio quatuor prelat. Rub. quid ſit libertas. nu. 3. f. 292. T. 13. P. 2.
Indebitè impenſa de intellectu horum verborum, vide Guliel-mum. Redoa. de Simo. ment. P. 2. capitulo ſeptimo. nume. 7. fol. 62. T. 15. P. 2.
Indiuidua quæ meritò dicatur. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationib. verbo, ſequitur vt de vſufructu. nume. 6. fol. 372. Tom. 6. P. 2.
In quantum eſt vſus, quid in ſe contineat. Bartholom. Cœpola. de ſeruitut. vrban. prædio. capitulo quinto. numero 4. fol. 179. Tom 6. P. 2.
Itineris, & actus, an recipiat diuiſionem. Eguin. Baro. de diuiduis, & indiuid. obligationib. verbo, abſolui. capitulo quinto. nu. 15. fol. 370. T. 6. P. 2.
Seù actus, non ſolum eſt ruſtica, ſed etiam poteſt eſſe vrbana. Bartholo. Cœpo. de ſeruitut. vrban. præd. cap. 38. in princ. ante. nu. 1. fol. 192. T. 6. P. 2.
Sicut in certa fundi parte conſtitui poteſt, ita etiam pro certa temporis parte. Bart. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. cap. 1. nu. 14. fol. 210. T. 6. P. 2.
Vel iter, quale ſit ius eundi. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. nu. 67. fol. 356. Tom. 12.
Iuriſdictionalis eſt venatio. Sebaſt. Medic. de venatione. &c. q. 3. nume. 50. fol. 401. T. 17.
Iuris eundi an poſſit præſcribi. Bart. Cępo. de ſeruitut. ruſtic. pręd. c. 3. nu. 20. f. 215. T. 6. P. 2.
Hauriendi aquam, an tranſeat in hęredes. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. nu. 34. f. 355. T. 12.
Et quando in tali iure quis poſſit turbari de publico, vel ipſo iure priuari. ibi. nu. eo.
Iuris paſcendi, an ruſtica, vel vrbana exiſtat. Bartholom. Cœpola. de ſeruitat. ruſtic. prędio. capitulo octauo. numero 5 folio 230. Tom. 6 P. 2.
An perdatur ſi locus ſeruitutem debens per Tyrannum occupatus fuerit, qui illis paſcuis vſus ſit. idem Cępo. eod. tit. c. 9. nu. 34. fol. 232. T. 6. P. 2.
Cum certo pecudum genere, ſi vni debeatur, & ipſe cum alio genere, hac ſeruitute vſus fuerit, an propterea ipſa ſeruitus amittatur idem Cœpola. eodem titu. & capitulo nono. num. 23. fol. T. & P. eiſd.
Maximè per vniuerſitatem, qualiter, & quanto tempore præſcribatur. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptionib. quæſt. 3. nume. 1. fol. 74. Tom. 17.
Pro certo pecudum numero, ſi vni debeatur, & ipſe ampliori vſus fuerit, an propter hoc ipſa ſeruitus amittatur. Bartholom. Cœpola. de ſeruitut. ruſtic. prædio. capitulo 9. nume. 32. fol. 232. Tom. 6. P. 2.
Qualiter acquiratur. idem Cœpola. eo. tit. & cap. num. 6. fol. 230. Tom. & P. eiſd.
Quanto tempore præſcribatur. idem Cępo. eod. tit. & cap. nu. 24. fol. 231. T. & P. eiſd.
Quid propriè ſit. idem Cœpo. eodem titu. & cap. nume. 1. fol. 230. Tom. & P. eiſd.
Quomodo amittatur. idem Cœpo. eod. tit. & cap. nu. 31. fol. 232. Tom. & P. eiſd.
Mari per priuatum, an imponi videat. Bart. Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 16 nu. 3. f. 182. T. 6. P. 2.
Naturaliter diſcontinua, licèt non præſcribatur, niſi tanto tempore, cuius initij memoria non exiſtat, tamen amitti poteſt, & libertas talis ſeruitutis præſcribi. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptionibus. quæſtio. prima. de præſcriptione libertatis. nume. 3. fol. 75. Tom. 17.
Naui imponi non poteſt, vt cum importuerit, ſemper merces deferre teneatur. Bartho. Cœpo. de ſertuitut. ruſtie. præd. c. 39. nu. 1. fol. 238. T. 6. P. 2. & Benuenut. Straccha. de nauibus. P. 2. nu. 20. fol. 312. T. 6. P. 1.
Nauigandi ſi locus perpetuus in tuo fundo ſit, vt ad fundum meum perueniatur, imponi poteſt Bartholom. Cœpola. de ſeruitut. ruſtic. prædio. capitulo trigeſimonono. nume. 3. fol. 238. Tom. 6. P. 2.
Nauigationis, an ſit vrbana, vel ruſtica. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. nu. 63. f. 356. T. 12.
Negatiua acquiritur ex præſcriptione currente in his, in quibus interuenit factum hominis. Aymo. Crauet. de antiquita. tempor. verbo, circa præmiſſa. numero 39. & 40. folio 174. Tom. decimoſeptimo.
Qualiter conſtituatur. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. nu. 59. & 60. fol. 356. Tom. 12.
Quomodo conſtituatur. Bertachin. de gabell. ſeu vectig. &c. nu. 60. fol. 66 T. 12.
Ne luminibus officiatur, in quo diferat a ſeruitute ne proſpectui officiatur. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrba. præd. cap. 33. num. 2. fol. 190 T. 6 P. 2.
Ne proſpectui officiatur, capi poteſt duob. modis, ſcilicet in genere, & in ſpecie. idem Cœpo. eod. titu. & cap 33. nume. 1. fol. 190. Tom. & P. eiſd.
Cui debetur ſeruitus luminum ſufficit quod cœlum videre poſſit ibid nu. 3.
In quo diferat a ſeruitute ne luminibus officiatur. idem Cœpo. eo. tit. & cap. nu. 2 f. 190. T. & P. eiſd.
Verba (ne proſpectui officiatur) futuri temporis ſunt, quæ actum prohibendi reſpiciunt, ſeu proſpectum impediendi de futuro. idem Cœpola. eodem titu. capitulo trigeſimoquarto. num. 4. fol. T. & P. eiſd.
Neque ad tempus, neque ex tempore, neque ſub conditione, neque ad certam conditionem conſtitui poteſt. Bartholo. Cœpola. de ſeruitut. vrban. prædio. capitulo decimoſeptimo. nume. 1. fol. 182. T. 6. P. 2.
Non eſt ens priuatiuum ſimpliciter. Cornel. Beninc. de pauper. & eius priuil. q. 1. nu. 35. f. 139. T. 18.
Non eſt, vbi quis nihil concedit, aut permittit in ſuo, exceptis caſibus a legibus conſtitutis. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 25. nu. 2. fol. 186. T. 6. P. 2.
Non imponitur rei ſacræ. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. P. 2. cap. 3. nu. 22. f. 59. T. 15. P. 2.
Non inducitur ex delicto. Placentin. de accuſationib. titu. 3. nu. 15. fol. 3. T. 11. P. 1.
Non poteſt conſtitui in feudo. Pet. Foller. de contract. cenſuarijs. verbo, cenſus enim dici ſolet. &c. nu. 7. f. 142. T. 6. P. 2. & Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alieb. rub. 16. nume. 17. f. 419. T. 15. P. 2. qu od intellige, quoad præiudiciũ domini, quia in prędiudicium vaſalli poteſt conſtitui, vt ibi.
Imponi feudo ex pacto, & prouid. antiquo, ſine agnatorum, vel deſcendentium conſenſu licet domini aſſenſus interuenerit. Io. Thom. de Marin. de feud. ex pacto, & prouidentia antiquo, ſiue paterno. tit. 2. nu. 54. f. 122. T. 10. P. 1.
Per aliquem acquiri, niſi per alterum libertas acquiratur. Ioan. de Selua. de benefic. P. 3. quæſtio. trigeſimaſexta. num. 2. fol. 90. Tom. 15. P. 1.
Non tollit libertatem voluntatis. Ioan. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia ſerui. ad dominum. nu. 4. & 7. f. 236. T. 12.
Item nec paupertas. ibid.
Nunquid locari poſſit. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. pręd. c. 12. nu. 5. fol. 180. T. 6. P. 2.
Odioſa eſt, libertas autem fauorabilis. Nic. Feſtas. de eſtimo, & collect. c. 4. nu. 15. f. 188. T. 12.
Oneris ferendi, an perſonalis actio eſſe dicatur. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 58. nu. 4. f. 201. T. 6. P. 2.
Ad factum competit. idem Cępo. eod. titu. & cap. 58. num. 3. fol. Tom. & P. eiſd.
Eſt vrbana. idem Cœpo. eo. tit. c. 37. in princ. ante. num. 1. fol. 192. Tom. & P. eiſd.
Et poteſt eſſe etiam ruſtica, vt ibi. nu. 1.
Quid differat a ſeruitute Tigni immittendi. Bart. Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 58. nu. 1. f. 201. T. 6. P. 2.
Pactionibus, ſtipulationibus, teſtamentis, & contractibus conſtituitur. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrban. præd. cap. 19. num. 1. fol. 182. T. 6. P. 2.
Parieti communi licet per vnum tantum ex ſocijs imponi nõ poſſit, bene tamen ipſi domini imponi poterit. Barth. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 40. nu. 21. f. 195. T. 6. P. 2.
Paſcendi eſt prædialis. Pet. Rebuff. de decimis. quæſtio. 8. num. 11. 132. T. 15. P. 2.
Pecoris aquam appulſus quid ſit, & qualis. Bart. Cępo. de ſeruitu. ruſt. præd. c. 8. nu. 1. 2. & 3. f. 230. T. 7.
Per ſententiam non debet conſtitui, ſed quæ eſt, declarari. Pet. de Bellapert. de feud. tit. 6. nu. 11. f. 4. T. 10. P. 2. & Mart. de Silim. de feud. nu. 69. f. 4. T. 10. P. 1.
Perſonæ an poſſit præſcribi. Io. Franc. de præſcript. q. 6. num. 1. fol. 74. Tom. 17.
Perſonalis, an eſſe dicatur, colligere pomum ex arbore mea, vel ex mea ciſterna aquam haurire. Bart. Cœpo. de ſeruitut. vrb. pręd. c. 2. nu. 9. f. 177. T. 6. P. 2.
Apud Chriſtianos non exercetur. Gaſp. Caball. de euictionibus. tract. de ædilitijs actionib. c. 1. nu. 4. f. 97. T. 6. P. 1.
Extinguitur cum perſona. Sebaſt. Medic. de venatione. &c. q. 30. nu. fol. 401. T. 17.
Propter peccatum habuit ortum. Bart. Cępo. de ſeruit. vrba. pręd. c. 1. nu. 3. f. 177. T. 6. P. 2.
Quæ dicatur. idem Cœpola. eodem titu. & capitu. 1. nume. 1. fol. Tom. & P. eiſd.
Quid ſit. Io. Gaſ. Hiſpa. de eypenſ. & meliorationibus. c. 10. nu. 14. fol. 290. T. 17.
Quo iure interducta fuerit. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 1. nu. 2. f. 177. T. 6. P. 2.
Vel realis an ſit ius venandi. Sebaſt. Medic. de venatione. &c. q. 30. nu. 1. fol. 401. T. 17.
Poteſt ad certam partem fundi conſtitui. Alberic. de Roſate. de ſtatut. P. 2. q. 156. nu. 3. f. 45. T. 2.
Dari poſt moram, ſi rem ſpectes vtendam. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationibus. capitulo ſeptimo. nume. 8. fol. 380. Tom. 6. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Prima ex vino inducta fuit.Iacob. Zocchi.de ieiun. nume. 34.fol. 160.Tom.14.

Priuata mari, quod natura omnibus patet, non potest imponi. Bartho.Cœpo.de seruitute rustic. præd. capitu. 26. nume.1.fol. 237.Tom.6.P.2.

Proijciendi a prædio dominante denominatur.Bartho. Cœpo. de seruitut.vrb.c.31.nu.1.f.189.T.6.P.2.

Est vrbana,non rustica.idem Cępo. eod. titu. & cap.in princ.fol. Tom.& P.eisd.

Prospectus an differat a seruitute,ne prospectui officiatur. Bartho. Cœpola. de seruitut.vrba.prædio.capitulo 34.nume.3.fol.190. Tom.6.P.2.

Protegendi,licèt sit vrbana regulariter, tamen potest esse etiam rustica,quando fieret causa rustici fundi.idem Cœpo.eo.tit.c. 32. in princ.ante.nu.1.fol.190.T.6.P.2.

Et ibi quid sit protegere,& quid protectum.nu.1.

Quę eliciatur quando verba cõcessionis sonant in ius.Bart.Cœpo. de seruitutute vrba.præd.c.2.nu.7.f.177.T 6.P.2.

Quæ esse dicatur prætorium, vel protectum habere in fundo. idẽ Cœpola.de seruitut.rustic.prædio.capitulo tertiodecimo. nu. 1. fol.234.T.6.P.2.

Et ibi quid propriè dicatur prætorium.nu.2.

Et quid sit quod aliàs proiectum dicitur.ibi.nu.3.

Quæ habeat interualla.Ioan.Franc.Balb.de præscriptio.q.6. nu.2. fol.75.Tom.17.

Quædam & onerosa ecclesiæ est pensio beneficio cohęrens. Hier. Gigas.de pensionib.ecclesiast.q.45.nu.7.f.345.T.15.P.1.& q.87. nu.3.f.361.T.& P.eisd.

Est ius præstandi decimam.Pet.Rebuff.de decimis.q.9. num. 11. fol.132.T.15.P.2.

Qualis colligatur ex concessione quæ in ius sonat, quando est respectu incerti,sed certificãdi per eum,cui fuit.Bart. Cępo.de seruitut.vrb.præd.c.2.nu.8.f.177.T.6.P.2.

Qualiter, & quibus causis exerceatur. Iul. Ferret. de re nauali.lib. 16.nu.44.f.356.T.12.

Quando causam continuam, vel discontinuam habere dicatur. Bartholo.Cœpo.de seruitut.rustic.præd.cap.4.num.81.fol.225. Tom.6.P.2.

Debeatur.Iul.Ferret.de re nauali.libro sextodecimo.num.45.fol. 356.Tom.12.

Dicatur formata.Ioan.Franc.Balb.de præscript.quæst.1.num.14. fol.73.Tom.17.

Ex titulo allegato constituta præsumatur. Guido Papæ. de præsumpt.nu.71.f.302.T.4.

Quid,sit,& quotuplex sit.Sebast.Medices.de diffinitionib.diffinitione.71.nu.16.f.310.T.18.

Quod acquiri non possit in re sacra.Pet.And.Gamb.de autho.leg. de lat.lib.3.nu.274.f.170.T.13.P.2.

Ratio quare sit indiuidua. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationibus. verbo, igitur Bartholi.numero 1.folio 370.Tomo 6.Par.secunda.

Realis acquisita in prælio feudali,emphyteotico, aut Maiorie, cui cedat.Ioan.Garsia.Hispa.de expens.& meliorationibus. cap.22. nu.17.fol.333.T.17.

Actiuè & passiuè ad hæredes transfertur. Bartholom. Cœpola. de seruitut.vrba.prædio. capitulo secundo. nume. 13. fol.178. Tom.6.P.2.

An sit ius aquæ ducendæ ad piscariam. Sebast. Medic. de venatio.&c.q.61.nu.1.col.3.propè medium.fol.403.T.17.& Bart.Cępo.de seruitut.rustic.præd.c.4.nu.6.f.219.T.6.P.2.& c.42.eo.tit. nu.5.f.242.T.& P.eisd.

Et an tale ius aquæ ducendæ sit seruitus,rustica,vel vrbana.Bart. Cœpo.ibid.nu.7.

Et quid si huiusmodi ius aquæ ducendæ quis habuerit ex fundo tuo ad hortum suum irrigandum.ibid.nu.8.& 9.

Differt a personali. Albert. Brun. Astens.de interitu, & perempt. nu.67.fol.383.T.17.

Quæ dicatur.Bart.Cępo.de seruitut.vrban.præd.cap.2. nu.1. fol. 177.T.6.P.2.

Quędam qualitas est,non autem substantia.idem Cępo.eo.tit.& cap.nu.4.f.T.& P.eisd.

Quid sit.Io.Garsia Hisp.de expens.& meliorationib. c.10.nu. 15. fol.290.Tom.17.

Tantum,vel ius personale,etiam sit,& quomodo cognoscatur ius ducendi aquam per alienum fundum.Bart.Cępo.de seruitut.rustic.præd.c.4.nu.2.f.219.T.6.P.2.

Vel personalis,an sit ius venandi.Sebast.Medic.de venatione &c. q.30.nu.1.f.401.T.17.

Rei non potest acquiri per illud,cuius in nihilo interest.Vital.de Camban. de clausul. verbo, his peractis. numero 26.folio 470. Tom.18.

Res est odiosa,& potest generaliter constitui.Alberic.a Rosate. de statut.P.2.q.22.nu.4.f.32.T.2.

Retenta pro parte,an possit ab altero alteri remitti.Eguin.Baro.de diuid,& indiuid.obligationib.verbo,igitur Bartoli.q.5. nu.371. Tom 6.P.2.

Rustica an dicatur esse stabulum inferius nõ domui coniunctum. Bartholo.Cępo.de seruitutibus. vrba. præd.capitu.37.nume.1. fol.192.Tom.6.P.2.& eod.titu.capitulo vndecimo. nume.3.fol. 180.T.& P.eisd.

Aut vrbana quomodo amittatur.Ioan.Francisc.Balb.de præscriptionibus.quæstio.prima.de prescriptione libertatis.num.2.fol. 75.Tom.17.

Seclarij,cui competat,& quot partes habeat.Bartho. Cępo.de seruitut.vrba.c.66.nu.1.f.205.T.6.P.2.

Et ibi quid sit seclarium.nu.eod.

Et si quis iuxta parietem communem velit ędificare seclarium, an possit.ibid.nu.2.

Et si seclario aqua spargatur,& descendat per solarium ad parietem vicini inferiorem,vel solarium commune madefaciat,an prohiberi possit,ne amplius spargat.ibi.nu.3.

Et si murus seclarij sit communis, & propter pondus supellectilis appensæ debilitaretur, an prohiberi possit. ibidem. numero 4.

Et qualiter se habere debeant seclarij foramen, & fouea,ac eius camera.ibid.num.5.

Si mihi sit constituta aquam ducendi per fundum tuum ad meũ, & vbicunque voluero,an in hæredes meos continuetur.Anton. Bard.de temp.vtili.c.13.nu.6.f.219.T.5.

Simplex si in fundo debeatur ad quem spectat, in qua parte fundi seruitutem habere debeat.Bart.Cępo.de seruitut.vrb.prędcap. 23.nu.3.f.185.T.6.P.2.

Stillicidij auertẽdi,quomodo intelligatur.idem Cępo.eo tit.c.29. nu.1.fol.188.T.6.P.2.

Cui debetur in vicini aream,si stillicidium protendatur, vltra parietem supra vicini aream per medium pedem, & cassitet in aream vicini, etiam per medium pedem, vel circa, an vicinus possit ædificare in illa area vsque ad illum locum, vbi cassitat, & sic vsque ad medium pedem propè murum domini prædij dominantis.idem Cępo.eodem titu.capitu.28.nume.8.fol.187. Tom.6.P.2.

Tigni immittendi quid differat a seruitute oneris ferendi.Bartho. Cępo.de seruitut.vrb.præd.capitulo 58.nume.1.fol. 201. Tom. 6.Par.secunda.

Vbi existat,datur actio confessoria contra quemlibet impedientẽ, vel turbantem.Bart.Cępo.de seruitut.vrba.prędcap.2.num.12. fol.170.T.6.P.2.

Vel obligatio personalis an sequatur habentem cisternas. Bartho. Cępo.de seruitut.vrb.præd.capitulo quadragesimoseptimo.nu. 10.fol.198.T.6.P.2.

Vel pascendi ius si in fundo alieno constituta fuerit, an cum omni pecore cuiuscumque generis pascere possit. Bartholo. Cępo. de seruitut.rustic.prædio.capitulo nono.nume.18.folio 231.Tom. 6.Par.secunda.

Vel quasi,seu iuris pascendi possessio quomodo probetur.Bartholo.Cępo.de seruitut.rustic. prædio. capitulo 9. nume.5.fol.231. Tom.6.P.2.

Viæ,qualis sit.Iul.Ferret.de re nauali.libro sextodecimo.nume.68. fol.356.Tom.12.

Super fundo,in qua parte constitui debeat.idem Iul.Ferret. eod. titu.de re nauali.libro sextodecimo. nume. 53. 55. 64. & 66.fol. 356.Tom.eod.

Videtur,longa consuetudo,veluti iure imposita. Bartholo. Cępo. de seruitut. rustic. prædio. cap.4.nu.52.fol.222.T.6.P.2.

Vna,vel plures quando dicatur, & quomodo cognoscatur. idem Cępo.eo.tit.c.3.nu.7.f.214.T.& P.eisd.

Si ignoscatur,quę vtilitas resultet.idem Cęp. eo. tit.& c.nu.9.fol. Tom.& P.eisd.

Vnde fuerit introducta quę inter Christianos etiam toleratur. Io. a Capistra.de author. Papæ. P.2.2. P.princip.nume.166.fol.50. Tom.13.P.1.

Vrbana qualis sit,& quomodo noscatur. Bart. Cępo.de seruit.vrb. præd.c.11.nu.10.f.180.T.6.P.2.

Vsus, & vsufructus quadam ratione præscribuntur ad instar immobilium.Ioan.Franc.Balb.de præscript.quæst.2. nume. 4.fol. 73.Tom.17.

Vsusfructus diuidua est, cæteræ autem indiuiduæ. idem Cępola. de seruitut. vrban. prædio. capitulo decimo.numero 1.fol.180. Tom.6.P.2.

Quid differat ab operibus serui.Eguinar.Baro.de diuid. & indiuid.obligationib.c.3.nu.8.f.372.T.6.P.2.

Seruitute, quid acquiratur, quis vti possit,& in genere,ac specie considerata, quales effectus pariantur.

*SERVITVTE a duobus vendita sufficit vsum eius ab vno præstari. Nic.Valla.de reb.dubijs.verbo,huius materiæ interpretatio.nu. 34.fol.342.T.18.

Appulsus pecoris ad aquam qualiter quis vti debeat. Bartholom. Cępola.de seruitut.rusticor.præd.capitulo octauo.nume.4.fol. 230.T.6.P.2.

Qua actione aliquis vti debeat, & vt competat, quid necessaria sint,& quomodo positiones formentur.idem Cęp.eo.tit.& c.8. nu.5.fol.T.& P.eisd.

Aquæ ducendæ ex fonte,vel trahendæ de puteo,an habeat locum iudicium communi diuidũdo.Iul.Ferret.de re nauali. lib.3.nu. 103.& 104.f.334.T.12.

Aquæ ductus quid veniat,& quid non.Bart.Cępo.de seruitut. rustic.præd.c.4.nu.11.f.219.T.6.P.2.

Quomodo,& qualiter,quis vti debeat.idem Cępol. eo.tit.& c.4. nu.47.f.222.T.& P.eisd.

Aquæ haustus,qua actione agatur.idem.Cępo.eo.tit.c.7.nu.9.fol. 229.T.6.P.2.

Quomodo quis vti debeat.idem Cępod.eo.tit.& c.7.nu.7.f.229. Tom.& P.eisd.

Fontis aquæ si quispiam vsus fuerit,nec vi, nec clam precario quo minus vtatur,vim fieri prætor prohibet.idem Cępo.eo.tit. c.40. nu.1.fol.242.T.6.P.2.

Impositanon tradita, qua actione consequatur. Virginius. de Boccat.

Source : BIU Cujas

Boccat.de interdicto vti possidetis.capitu.24.nume. 17.fol.325. Tom.3.P.2.
In præscribenda mala fides præsumitur,& quare.And.Alciat.de præscriptio.regula.3.præsumpt.5.nu.6.f.331.T.4.
Itineris per se ipsum quod aliquis vsus fuerit,an sufficiat, & an satis sit,quod alius per se iuerit.Bart.Cœpo.de seruitut.rust. pręd. c.1.nu.28.f.211.T.6 P.2.
Per vicini fundum si quispiam vsus fuerit vsque ad illum locum, ad quem est ingressus,est in quasi possessione, & ei competit interdictum de itinere,actuque priuato.idem Cœpo.eo tit.& c.1. nu.29.fol.T.& P.eisd.
Vel actu quod quis vsus fuerit,nõ vi,nõ clam,nec præcario, quomodo probatur,& cui hoc onus probandi incumbat.idem Cępo.eo.tit.& cap.1.nu 32.f.212.T.& P.eisd.
Si quispiam vsus sit,sufficit,nec desideratur, quòd seruitus constituta fuerit,vel debeatur.ibid.nu.31.
Iuris hauriendi aquam,an quis possit turbari de publico, seu priuari,& an tale ius trãseat in hæredes.Iul.Ferret.de re nauali.lib. 16.nu.34.f.355.T.12.
Pascendi qua actione agi debeat.Bartho.Cępo.de seruitut.rustic. præd.c.9.nu.36.f.232.T.6.P.2.
Quomodo quispiam vti debeat.ibid.eod.capitu.9.num.17.fol. 231.T.& P.eisd.
Opere, vel re in specie legata, fit deductio falcidiæ per portionis æstimationẽ.Nic.Valla.de reb.dubijs. Rub. Aucunf.Arrest.&c. num.18.f.345.T.18.
L.2.& 3.ff.ad senatusconf.Trebell.explicantur.ibi.nu.19.
Seu pro seruitute competunt possessoria interdicta.Io.Blanc.Epit. feud.lib.4.c.1.nu.69.f.292.T.10.P.1.
Vel in seruitute actus factus,quando valeat.Pet.Rebuff.de priuilegijs.schoi.priu.106.nu.46.f.53.T.10.
Vel in seruitutem filius ingratus quo iure reuocetur.Ascan.Clem. Amer. de patria potesta. capitulo quinto. numero 71. folio 103. Tom.8.P.2.
Potest Imperator reuocare populos liberos. Pet. Calefa.de equestri dignitate.nu.138.f.32.T.18.
Qui dicantur suscepti.Gabriel.Paleot.de Nothis, spurijsq; filijs. c.13.nu.4.f.51.T.8.P.2.
Redigi debent filij ministrorum ecclesiæ,videlicet in seruitutem ecclesiæ.Guliel.Duran.de mo.gen.concil.celeb. rub. 7.nu.1. fol. 174.T.13.P.1.
Vel in seruitutibus,& iuribus personalibus, vel mixtis perdendis, an fiat temporum duplicatio. Ioã.Franc.Balb.de præscript.q.6. nu.1.fol.75.T.17.
Sententia pro vno ex socijs lata prodest alteri, & si lata est contra non nocet.Baptist. de Sancto Blas.de correlatiuis.nume.64.fol. 266.Tom.18.
Vel per setuitutem nobilitas amittitur. Sebast. Med. de diffinitionib.diffinitione.42.nu. 3.f.301.T.18.
Vel pro seruitute,an detur actio in rem contra singularem successorem.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.57.f.356.T.12.

Seruitutem, quis facere teneatur, quis imponere possit, vel acquirere aut præscribere, ad inducendam, quæ sint necessaria, & in quibus rebus debeat quis habere, seu imponere.

SERVITVTEM ad inducendam,an sufficiat pactum nudum. Pet. Antibo.de munerib.§ 2.nu.71.f.36.T.12.
Ad præscribendam in prædio ecclesiæ requiritur tempus 40. annorum.Io.Franc.Balb.de præscriptionib.P.2.4. P. princ.q.1.nu. 6.fol.72.Tom.17.
Alicui fundo qui impobere possunt eidem etiam acquirere valent. Bartholo.Cœpo.de seruitut.vrba.præd.capitulo 15. num.1.fol. 181.Tom.6.P.2.
Altius non tollendi ille,qui debeat,an supra eam latitudinem, arborem,vel ædificium habere possit.Bart.Cępo. da seruitut. vrb. præd.c.27.nu.2.f.186.T.6.P.2.
Ille,qui debet,an possit saltem alterius ædificare. idem Cępo.eo. tit.& c.nu.1.f.T.& P.eisd.
Si mihi debeas cum hac conditione ne luminibus meis officiatur,quomodo hæc verba intelligantur.idem Cœpo. eo.tit. & c. nu.3.fol.T.& P.eisd.
An arguant,præcidere sępem, mũdare,vel mundari facere in fundo vicini,ver per vicini fundum aquam ducere.idem Cœpo. de seruitut rustic præd.c.4.nu.56.f.223.T.6.P.2.
An impediat facer locus intermedius.Iul.Ferret. de re nauali. lib. 16.nu 47.f.356.T.12.
An imponere possit,qui vtile dominiũ habet, sicut est emphyteuta,vel liuellanus.Bartho.Cœpo.de seruitut.vrb.præd.c.14.nu.2. fol.181.T.6.P.2.
Dominus directus fundo suo.idem Cœpo.eod.titu.& c.14.nu.5. fol.T.& P.eisd.
Dominus qui adhuc non est, vel quasi, sed de proximo vel connuo futurus est.idem Cœpo.eodem titu.& capitu.14. nume.13. fol.T.& P.eisd.
Dominus, qui non est verus, sed quasi, sicut est bonæ fidei emptor in prædio alieno per ipsum bona fide empto. idem Cœpola.eodem titulo,& capitulo quartodecimo.nume. 1. fol. Tom.& P.eisd.
Dominus fundi, in quo alius vsufructũ habet in eodemmet fundo.idem Cœpo.eo.tit.& cap.nu.8.f.T.& P.eisd.
Hæres rei legatæ in ipsa re legata.idem Cœpo. eo. tit.& cap.nu.6. fol.T.& P.eisd.
Superficiarius in fundo superficiario.idem Cœpo.eod.tit.& cap. nu.4.fol.T.& P.eisd.
Vasallus,qui vtile dominium habet in fundo in eodemmet fundo.idem Cœpo.eo.tit.& cap.nu.3.f.T.& P.eisd.
An possit constituere vasallus.Guerin.Pison.Soac.in prælud. feud. illatione.2.col.3.quasi in fine.f.103.T.10.P.1.
Vniuersitas imponere in via publica. Matth.de afflicto. de iure prothomiseos.§.9.nu.11.f.17.T.17.
Aquæ ducendæ ad molẽdinum si quispiam habeat propter aquarum abundantiam, aliud molendinum construere non poterit. Bartholo.Cœpo.de seruitut.rustic.pręd.capitu. 4. nume.48.fol. 222.Tom.6.P.2.
De riuo qui ius habet, an cuniculum subterraneum, per quem aquam ducat facere valeat.idem Cœpo.eo.tit.& c.4. nume. 89. fol.226.T.& P.eisd.
Qui habet, vel ius, si aliam aquam admiscuit nunquid possit prohiberi.idem Cœpola. eodem titu. & cap. nume. 68. fol.224. Tom.& P.eisd.
Aquæductus habens,an riuum inseruiẽtis fundo facere possit, per quem aquam ad fundum dominantem ducat. idem Cœpo.eo. tit.& cap.nu.19.f.220.T.& P.eisd.
Propter fluminis mundationem non perdi.idem Cœpo.eo.titu. & c.4.nu.96.f.226.T.& P.eisd.
Qualiter quis tenere debeat.idem Cępo.eo.titu. & c.4.nu.93.fol. 226.T.& P.eisd.
Quomodo quis amittere possit.idem Cœpo.eo.tit.& c.4. nu. 95. fol.T.& P.eisd.
Si mihi debeas per fundum tuum ad fundum meum, non poteris in fundo tuo fodere,vel aliud facere,per quod aqua corrumpatur.Bartholo.Cœpo.de seruitut.rustic.præd.cap.18.nume. 2. fol.235.T.6.P.2.
Si tu, cui primo concessi,vis postea alijs concedere, an possis.idẽ Cœpo.eo.tit.c.4.nu.31.f.221.T.6.P.2.
Si vni concessi,an alteri postea cõcedere possim. idem Cœpo.eo. tit.& c.4.nu.30.f.T.& P.eisd.
Asserens se quis in re mea habere, seu ius, dicitur turbare.Virg. de Boccat.de interdicto.vti possidetis.capitu.11.nume.18. fol. 307.Tom.3.P.2.
Item etiam turbare dicitur, qui me impedit vti seruitute fundi in illa possessione.ibid.nu.19.
Captiuo, non debet imponere illum dono recipiens. Paris a Put. de re milit.Rub.An captus in duello,& donatus duci. &c.nu.3. fol.423.T.16.
Captiuorum iuri legitimo Aristotiles tribuit.Albert. Bolog.de lege,iure,& æquitate.c.20.nu.16,f.311.T.1.
Et huiusmodi seruitutes plerumque sunt cõtra naturam,vel saltem non simpliciter naturales.idem Albert. Bolog.eod.tit.c.25. nu.5,fol.314.T.eod.
Constituere an videatur,vel se personaliter obligare,qui solam patientiam permittit, nec per alia verba seruitutem constituit. Bartholo. Cœpola.de sertut.rustic. præd.capitu.4.nume.53.fol. 223.Tom.6.P.2.
Aut vsufructum super re,vel fundo est alienatio. Guliel.Redoan. de reb.eccle.non alienan.c.16.nu.1.f.398.T.15.P.2.
De coquendo panem in furno suo pro tota familia,si quispiam alt cui promiserit,an verè seruitus dicatur.Barth.Cœpo.de seruitu. vrb.præd.c.8.nu.3.f.179.T.6.P.2.
De extinguendo tractatur,vbi agitur de præscribenda libertate,& non de conseruando iure quæsito.Io.Franc. Balb. de præscript. q.3.de præscriptione libertatis.lib.7.f.75.T.17.
Debens an suis sumptibus reficere teneatur fenestrarum vitrea,vel tela, si facta essent adeo quòd in alterius domo videri possit. Bartholo.Cœpo.de seruitut.vrban.præd.capitulo 62. nume.12. fol.204.T.6.P.2.
Paries,vel columna,si reficiatur, ad quem ædifficiorum fultura spectabit,ne corruat.idem Cœpo. eod.titu.cap.37.nu.7.fol.192. Tom.6.P.2.
Debentis rei refectio ad quem spectat.idem Cępo.eod.tit.cap.59. nu.25.f.202.T.& P.eisd.
Deberi domino neganti,negatoria actio datur.Virg.de Boccat.de interdicto.vti possidetis.c.25.nu.1.f.325.T.3.P.2.
Et datur pro ea fundi parte pro qua vsus est seruitute. ibidem. numero 4.
Debitã vasallus retinet,& acquirere vsufructuario. Io. Blanc.Epit. feud.lib.2.nu.86.f.280.T.10.P.1.
Et ius,an sibi promittere videatur, si quis vni iter promittat. Bart. Cœpo.de seruitut.rust.præd.c.1.nu.3.f.210.T.6.P.2.
Secus qui factum promittit.ibi.nu.eo.
Eundi si habeas ad domum tuam per castellum meum, vel domum,vel curiam,vel scalas meas,an ego de nocte ianuam claudere possim.Bartholo.Cœpo.de seruitut.vrb.præd.cap.38.nu.1. fol.192.T.6.P.2.
Extingui, quando rem ipsam seruituti subiectam, nostram effici cõtigerit. Pet. And.Gamb. de autho. leg. de lat.lib.9.nu.26.fol. 218.T.13.P.2.
Feudo vasallus imponens nec domino præiudicat nec feudũ amittit.Vdalr.Zasi.de feud.P.10.nu.65.f.319.T.10.P.1.
Imponere possit vasallus,necne.idem Vdalr.Zasi.eod.tit.P.7.nu. 52.fol.311.T.& P.eisd.
Non potest vasallus imponere.idem Zasi.eo.tit.P.9. nume. 5.fol. 315.T.& P.eisd.
Fundo communi, an vnus ex socijs acquirere, vel retinere possit. Bartholo.Cœpo.de seruitut.vrb.præd.capitulo 22. nume. 2.fol. 184.T.6.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Suo an quiſpiam imponere valeat, in quo alius habeat ſeruitutem realem, in ipſius tamen præiudicium. idem Cœpo. titu. cap. 14. nu. 9. fol. 181. T. 6. P. 2.

Habens, alteri eam concedere non poteſt, niſi hoc ei permiſſum fuerit. idem Cępo. eodem titu. capitulo quartodecimo. num. 16. fol. 181. T. 6. P. 2.

Vno modo, ſi alio modo ea vtatur, eam perdit. Fortun. Garſia. de interpret. iur. vlt. P. nu. 57. f. 223. T. 1.

Habenti ruſticam, iure magis conſulitur, quàm habenti vrbanam. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. ruſt. præd. capitu. 1. nume. 33. fol. 212. Tom. 6. P. 2.

Habere prætendenti competit confeſſoria. Virgin. de Boccat. de interdicto. vti poſſidetis. capitulo 24. nume. 12. & 13. fol. 325. Tom. 3. P. 2.

Impedit locus ſacer, vel religioſus. Bart. Cœpo. de ſeruit. vrb. prędd. c. 18. nu. 1. f. 182. T. 6. P. 2.

Imponere prohibitus cenſetur, qui alienare prohibetur. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitutio. in integrum. capitulo 277. nume. 4. fol. 182. Tom. 5.

In meo conſtituendi, an verò animo donandi, vel ad meum beneplacitum conceſſiſſe videar, ſi tibi ſimpliciter conceſſerim, vt aliquid in meo apponeres. Bart. Cœpo. de ſeruit. vrb. prędd. c. 79. nu. 6. fol. 208. T. 6. P. 2.

In priſtinam reducitur libertus ingratus. Aſcan. Clem. Amer. de patria poteſta. c. 5. nu. 69. f. 103. T. 8. P. 2.

In re feudali, an poſſit vaſallus conſtituere. Iaco. de Sancto Georg. de feud. verbo, ita etiam quod ipſi vaſalli. nume. 10. folio 196. Tom. 10. P. 1.

Itineris fundus debens alluuione occupatus, quomodo in priſtinā ſeruitutem reſtitui debeat. Bart. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. c. 1. nu. 21. fol. 210. T. 6. P. 2.

Habēs, an poſſit ire, ne dum pedes, ſed etiam eques. idem Cępo. eo. tit. & c. 1. nu. 4. f. 210. T. & P. eiſd.

Si locum elegerit, licèt amplius variare non poſſit, ille tamē qui ſeruitutem cōceſſit, bene poteſt, ſi abſque alterius incommodo fiat. ibid. nu. 7.

Si velit ducere iumentum, & plauſtrum oneratum iumento, vel alijs rebus rebus, & etiam ipſe aſcendere, an ſuper ſeruientis fundum tranſire valeat. ibid. nu. 5.

Qui habet, an poſſit facere pontem ſupra locum per quem aqua ducitur inuito eo, cui aquę ductus ſeruitutis debeatur. idem Cępo. eo. tit. c. 4. nu. 87. f. 226. T. 6. P. 2.

Inſtrumenta agrorum ducere nequit, ſed qui actum habet ſic. idem Cępo. eo. tit. c. 2. nu. 4. f. 213. T. & P. eiſd.

Viæ, & aquæ ductus per fundum tuum ſi emerim, an ad vacuæ poſſeſſionis traditionem tenearis. Barth. Cępo. de ſeruitut. ruſt. præd. c. 1. nu. 16. f. 210. T. 6. P. 2.

Iuris paſcendi habens in fundo alieno, an ipſam ſeruitutem diuidere debeat. Bartholo. Cœpo. eodem titu. capitulo 9. nume. 22. fol. 231. T. & P. eiſd.

Maritus an fundo dotali imponere valeat. idem Cępo. de ſeruitu. vrb. præd. c. 14. nu. 10. f. 181. T. 6. P. 2.

Non habere aliquem quomodo probetur. Franc. Hercul. de negatiua prob. nu. 289. f. 26. T. 4.

Non poteſt feudatarius in domini præiudicium imponere, nec ad modicum, vel longum tempus dare in emphyteuſim. Gulielm. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rubr. 16. nume. 37. fol. 419. Tom. 15. P. 2.

Imponere Epiſcopus rei ſacræ. Iul. Ferret. de re nauali. verbo, quinta & vltima fuit opinio. nume. 6. fol. 360. Tom. 12. & Arnulph. Ruze. de iure regal. priuileg. quadrageſimonono. nume. 13. fol. 385. Tom. eod.

Vaſallus in feudo conſtituere in præiudicium domini Franc. Sōſbec. ad vſus feud. P. 11. nu. 52. f. 141. T. 10. P. 2.

Non videtur conſtituere promittens ſolū patientiam, aut per alia verba ſeruitutem promittens, ſed perſonaliter obligare. Bartholo Cœpo. de ſeruitut. vrba. præd. capitulo duodecimo. nu. 3. fol. 180. T. 6. P. 2.

Occidere eſt libertatem præſcribere. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptionibus. verbo, poſtquam ſupra latè vidimus. nume. 1. folio 74. Tom. 17.

Oneris ferendi qui debet, vel etiam aliam, an ſuis expenſis reficere debeat. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrba. præd. capitu. 37. num. 4. fol. 192. T. 6. P. 2.

Si munus vicini debet, ſi domus corruat, vel refectione indigeat, & ipſe vicinus non vult reficere, ſed ei cedere, & mihi relinquere, an poſſit. idem Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. capitu. 58. nu. 5. fol. 201. T. 6 P. 2.

Pecoris appellendi ad fontes cauſa agri mei ſtercorandi ſi quiſpiā mihi promiſerit, an hoc ſeruitus eſſe dicatur. idem Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 8. nu. 2. f. 179. T. 6. P. 2.

Ponere poteſt emphyteuta, in re emphyteutica, quouſq; durat ius emphyteuticum. Guliel. Redoan. de reb. eccle. non alien. verbo, emphyteuta quoque. nu. 38. f. 525. T. 15. P. 2.

Poteſt in mari imponere Princeps. Barth. Cœpo. de ſeruitut. vrba. præd. c. 14. nu. 18. f. 181. T. 6. P. 2.

Prædialem conſtituere an poſſit vaſallus in re feudali ſine conſenſu domini. Franciſchin. Curt. de feud. P. 4. princ. num. 105. fol. 81. Tom. 10 P. 2.

Prædio communi an vnus ex ſocijs legare valeat. Bartho. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 15. nu. 2. f. 181. T. 6. P. 2.

Præſcribendo, quæ ſpecialiter requirantur. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptionib. quæſtio. prima. 2. Par. 4. P. princip. nume. 16. fol. 73. Tom. 17.

Præſcribere volens neceſſe habet quod vltra tempus requiſitum vſus fuerit iure ſeruitutis, etiam ſciente, & patiente aduerſario. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcript. P. 2. 4. P. princip. nume. 9. & 12. fol. 72. Tom. 17.

Proijciendi in fundum vicinum habēs, an ſtercus vel vrinam fętidā, vel alia ſimilia proijcere poterit. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 31. nu. 5. f. 190. T. 6. P. 2.

Proſpectus qui debet non poteſt quicquam facere, quod noceat. Bartholo. Cœpol. de ſeruitut. vrba. præd. capitu. 34. nume. 1. fol. 190. T. 6. P. 1.

Quæ ad alios etiam pertineat eſſe indiuiduam, atque iccirco beneficio reſtitutionis contra eam amiſſam vni conceſſæ alios etiam conſortes frui debere, exploſis his, quæ a Petro, & Bartholo in contrarium afferuntur. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitut. in integrum. c. 186. nu. 4. & 5. f. 162. T 5.

Quando non expreſſit venditor fundi quæ in fundo vendito debetur, vel fundi venditi conditionem, & eam emptor ignorauit, qualiter venditor ipſe teneatur. Barth. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. c. 1. nu. 14. f. 210. T. 6. P. 2.

Qui debet facere, non cogitur, ſed pati. idem Cœpo. eo. tit. c. 4. nu. 73. f. 225. T. 6. P. 2.

Rei feudali vaſallus imponens, an mereatur feudum perdere. Iacob. de Sancto Georg. de feud. verbo, quiquidem inueſtiti. num. 63. fol. 206. T. 10. P. 1.

Retinet maior ex perſona minoris. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 3. nu. 365. T. 13. P. 2.

Sepulchro imponere an valeat, qui ius habet inferendi in ſepulchrum. Bartholo. Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. cap. 14. num. 12. 12. f. 181. T. 6. P. 2.

Si emphyteuta fundo emphyteutico, vel vaſallus fundo feudatario impoſuerit, & poſtea emphyteuſis, vel feudum finiatur, ſeruitutis impoſitio extinguitur. idem Cępo. eo. tit. de ſeruitut. vrb. præd. c. 24. nu. 3. f. 185. T. 6. P. 2.

Si fundus venditus alteri debeat, an in hoc emptori venditor teneatur. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. ruſti. præd. cap. 1. nu. 17. fol. 210. T. 6. P. 2.

Si habeat vicinus meus ſuper aream meam, vel tectum domus meæ per duos pedes, an vltra producere, ſeu extendere poſſit. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrba. præd. cap. 28. nume. 4. fol. 187. Tom. 6. P. 2.

Si mihi conceſſeris, vt opere manufacto aquam fluentem in meo, ex tuo deriuare poſſim, etiam ſi tibi noceat, an intelligatur, etiā ſi vltro modo noceat. Barth. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. c. 4. nu. 76. f. 225. T. 6. P. 2.

Si quis mihi debeat, vt in ſuis parietibus trabem, ſeu tigna habeā, per quæ ſolarium meum ſubſtineatur, an iſta ſeruitus tigni iniūcti, vel oneris ferendi eſſe dicatur. idem Cœpo. de ſeruitut. vrbā. præd. c. 37. nu. 7. f. 192. T. 6. P. 2.

Stillicidij auertēdi in aream meam, ſi vicinus meus habeat, quod ſtillicidium ſuper aram meam per duos pedes protenditur, an ego in area ædificare poſſim vbi ſtillicidium caſſitare cœperit. idem Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. capitulo 28. nume. 7. fol. 187. Tom. 6. P. 2.

Acquiſitam habens, an poſſit altius tollere, vel eleuare, vel deprimere murum, vel ædificium, ſuper quo habet ſtillicidium cadens ſuper domum, vel aream meam. idem Cœpo. eod. tit. & c. 28. nu. 5. fol. 187. T. 6. P. 2.

Sibi debitam ſi quis habeat, & ſublatum fuerit ædificium, ſiue corruerit, ex quo ſtillicidium cadit, an per hoc ſtillicidij ſeruitus cū effectu in totum extincta intelligatur. idem Cœpo. eod. tit. & c. 28. nu. 6. fol. T. & P. eiſd.

Totam aqueductus, qui habere, & concedere poſſit, & quis etiam ad aquam ducendam cogi valeat. idem Cœpo. de ſeruitut. ruſt. præd. c. 4. nu. 27. f. 220. T. 6. P. 2.

Vaſallus in feudo conſtituens an feudum amittat. Ioā. Blanc. Epit. feud. lib. 2. c. 1. nu. 85. f. 280. T. 10. P. 1.

Vel in ſeruitutem nimiam euadere libertatem nimiam. Franciſc. Zoann. de Rom. Imp. nu. 241. f. 28 T. 16.

Reuocans vaſallus dominum, errore excuſatur. Pet. de Bellapert. de feud. tit. 9. nu. 24. f. 6. T. 10. P. 2.

Reuocatio, cui pœnæ ſit æquiparanda, & an per procuratorem agitari poſſit. Io. Ant. Rubeus. Alex. de poteſta. procur. &c. num. 258. & 261. f. 209. & 210. T. 11. P. 1.

Reuocatur libertus pro leui culpa in faciendo, quod euenit pro leui in omittendo. Bartho. Tægij. tract. crimi. P. 5. nume. 46. fol. 12. Tom. 12. P. 1. & Hiero. Gigas. de crimi. læſæ maieſt. lib. 2. q. 13. nu. 2. fol. 57. T. 11. P. 1. ſi tamen dominum alere noluerit, vt ibi, quemadmodum tenetur.

Item & propter ingratitudinem poteſt reuocari in priſtinam ſeruitutem. Franciſchin. Curt. de feud. P. 4. princip. nume. 2. fol. 72. T. 10. P. 1.

Si vaſallus dominum redigi petierit, an amittatur feudum. Mart. de Silim. de feud. nu. 126. q. 5. T. 10. P. 1.

Vel ius aquæ ducendæ habens, an poſſit arcum, ſeu pontem lapideum facere ſupra alium aquæductum alienum. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. prædio. capitulo quarto. nume. 46. fol. 226. Tom. 6. P. 2.

Si quiſpiam mihi conceſſerit ex fundo ſuo ad fundum meū cauſa faciendi Balneum tantum in fundo meo, in quo panni lauari poſſint, vel pro aliquo alio vſu, qui fundum meum non concernat, an ſunt ſeruitus realis perſonalis erit. Bart. Cœpo. de ſeruitu. ruſt. præd. c. 4. nu. 4. f. 219. T. 6. P. 2.

Vendicare quis poſſit. Placentin. de rerum vendicatione. tit. 20. nu. 2. fol. 38. T. 3. P. 2.

Vſufructuarius imponere an poſſit fundo, in quo habet vſufructum. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrb. præd. cap. 14. num. fol. 181. Tom. 6. P. 2.

Seruitu-

Source : BIU Cujas

Seruitutes casus nominatiui pluralis, quæ sint,& quales,quomodo nominentur, & quid operentur.

*SERVITVTES acquisitę per vasallum, rem emphyteuticam sequũ tur.Guliel.Redoan.de reb.eccles.non alienan.quæst. 15. nu. 10. fol.493.T.15.P.2.

An dicantur,si quispiam mihi constituat, quod in fundo suo omni anno vnum frumenti sextarium recipiam,vel vnum pomum in viridario.Bart.Cęp.de seruit.vrb.pd.c 8.nu. 1.f.179.T.6.P.2.

An,& quomodo censeantur, vel numerẽtur inter immobilia. Guliel.Redoan.de rebus eccles.non alien.rub.13.num.22. fol.415. Tom.15.P.2.

An etiam veniant in venditione domorum. Bart. de Cępo. de seruitut.vrb.præd.c.49.nu.5.f.198.T.6.P.2.

An in partes indiuisas fecerni possint.Eguin. Baro. de diuid. & indiuid.oblig.c.1.nu.2.f.371.T.6.P.2.

An sint incertæ.Eguinar.Baro. de diuid. & indiuid. obligationib. lib.4.c.4.nu.13.f.387.T.6.P.2.

Calcis coquendæ,& arenæ fodiendæ, an sint nominatæ, vel innominatæ. Bartho.Cępo.de seruitut.rust.præd.cap.10.nume.3.fol. 234.Tom.6.P.2.

Captiuorum plerumque sunt contra naturam, vel saltem non simpliciter naturales.Albert. Bolog. de lege, iure. & æquitate.c.25. nu. 5.fol.314.T.1.

Constitutæ transeunt cum re.Fabian.de Monte.de empt. & vendi tione.q.6.princ.nu.72.f.63.T.6.P.1.

Et postliminia iure gentium inducta sunt,non iure Romano. Pet. Bellin.de re milit.tit. 5.nu.4.fol.336.T.16.

Ex quibus causis acquirãtur.Nic.Valla.de reb.dubijs.Rub.quemadmodum seruitutes.nu.2.f.327.T.18.

Habent causam continuam, & discontinuam, quomodo probentur remissiuè,& quanto tempore præscribantur.Ant.Bard. de temp.vtili.c.14.nu.7.f.220.T.5.

Habentes causam discontinuam,quæ sint.Bartho.Cępo.de seruit. vrb.præd.c.19.nu.3.f.182.T.6.P.2.

Quod tempus requirant in earum requisitione.Io.Montaig.de parlam.verbo,secundo facit stabilitas.nu.7.f.275.T.16.

Innominatæ quæ nam sint.Bart.Cępol.de seruit.vrb.præd.c.9.nu. 2.fol.180.T.6.P.2.

Quæ dicantur idem Cępo.de seruitut.rusti.præd.c.14.nu.1. fol. 234.Tom.6.P.2.

Mixtæ quæ dicantur.idem Cępo.de seruitut.vrb.præd.c.3.num.1. fol.178.T.3.P.2.

Multiplices sunt,& quę sint seruitutes habentes causam continuã, & quasi continuam,idem Cępo.eod.titu.capitu.19.nume.2.fol. 182.T.6.P.2.

Nec cõsistunt ad tempus,neque ex tempore,vsufructus contra, & diuiduus est contra naturam reliquarum seruitutum.Io.Garsia. Hisp.de expens.& meliorationib.c.10.nu.9.f.290.T.17.

Nominatæ,quæ appellentur.Bart.Cępo. de seruitut.vrb.præd.c.9. nu.3.fol.18.T.6.P.2.

Non constituũtur,vt aliquid in tuo facias.idem Cępo. eo.tit.c.20. nu.10.f.184.T.6.P.2.

Non solum existunt iura prædiorum, sed etiam libertates. idem Cępo.de seruitut.vrba.præd.capitulo vigesimosexto. nu. 3. fol. 186.Tom.6.P.2.

Omnes habent causas perpetuas ideſt continuas,& l. Foramen. ff. de seruitut.vrb.explicatur.Nic.Valla.de reb.dubijs.Rub.euemadmodum seruitutes.nu.6.f.327.T.18.

Personales quot sint. Eguinar.Baro.de diuid.& indiuid.obligationib.c.3.nu.1.f.372.T.6.P.2.

Tantum tres sunt, videlicet,vsusfructus, vsus, & habitatio. Bartholo.Cœpo.de seruitut.rustic.præd.capitu. 4. nume.3.fol.219. Tom.6.P.2.

Plures in eadem re,eodem tempore,an possint esse, & vna remissa tollatur alia.Alber.a Rosate.de statut.P.2.quæst.175.num. 5.fol. 46.Tom.2.

Resultant ad pluralitatem fundorum dominantium, etiã si vnus tantum fundus pluribus seruiat.Barth.Cępo.de seruitut. rustic. prędc.3.nu.8.f.214.T.6.P.2.

Quæ debentur prædijs vicinis transeunt ad emptores. Virg. de Boccatijs.de interdicto vti possidetis.capitu.24.num.5. fol.325. Tom.3.P.2.

Quæ per quatuor elementa versantur.Barth.Cępo.de seruitut.rustic.prędc.14.nu.2.f.234.T.6.P.2.

Quæ præscribi possint.Sebast.Medic.de venatione.&c.q.29.nu.3. fol.400.Tom.17.

Quibus præscribitur 10.annis inter prędentes,& 20.inter absentes, quæ dicantur.Bartho.Cępo.de seruitut.vrb.præd.c.19. num.4. fol.182.T.6.P.2.

Quo præscribentur tempore.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16.nu.62. & 64.fol.356.T.12.

Reales causam discontinuam habentes in memorialem requirunt præscriptionem.Io.Bertachin.de Gabellis.P.1.nu.31.54.T.12.

Et prædiales ipso iure non recipiunt certum tempus ex parte ante ad originem impediendam, sed conditionem. Bart. Cœpo. de seruitut.vrb.præd.c.20.nu.13.f.184.T.6.P.2.

Quomodo præscribantur.Io.Franc.Balb.de præscriptionib.P.2. 4.P.princ.q.1.nu 1.f.72.T.17.

Vel prædiales, quando sint, quomodo cognoscantur. Bartholo. Cœpola.de seruitut.vrba.prædio.capitulo secundo.nume.5.fol. 177.T.6.P.2.

Rusticorum prædiorum, quæ sint. Bartho. Cœpo.de seruitut.rust. prędc.in præfatione.nume.1.fol.209.T.6.P.2.

Sicut ab alio,quàm a domino imponi non possunt, ita nec ius pignoris in re aliena,aut communi constitui potest.Adrianus.Pulueus.de rei aliena.distract. cap.6.in princ.colum. 1. quasi ad finem.fol.335.T.6.P.2.

Sunt odiosæ,& ideo restringendę.Pet.Antibo.de munerib.§.2.nu. 76.fol.37.Tom.12.

Terræ quæ sint,& quibus imponantur. Bart.Cœpo.de seruitut.rustic.præd.c.15.nu.1.f.234.T.6.P.2.

Vrbanæ,quædam sunt affirmatiuæ,quædam negatiuæ, rusticæ autem omnes affirmatiuæ sunt,vt ire,agere,&c. Bart. Cępo.de seruitut.vrba.præd.c.26.nu.1.f.186.T.6.P.2.

Et rusticæ,vnde denominentur. Alberic.de Rosa.de statut.P.2.q. 141.nu.2. fol.44. T.2.& quæ sint.Iul.Ferret.de re nauali.lib.16. nu.61.70.&71.f.356.T.12.

Quæ dicantur,& quare ita appellentur. idem Cœpo. de seruitut. vrb.præd.c.9.nu.1.& c.11.nu.1.T.6.P.2.f.180.

Seruitutes casus accusatiui, quid impediat, & non, quis constituat, & cur lex dicat indiuiduas.

*SERVITVTES an impediat locus medius. Bart.Cœpol.de seruitu. vrb.præd.c.18.nu.3.f.182.T.6.P.2.

Duas,si domus tua domui meæ debeat, vnam, ne altius tollatur, aliam,ne stillicidium ædificiorum meorum recipere debeat, & tibi concessero ius etiam inuito me altius tollere ædificia tua,& sic remiserim tibi seruitutem altius non tollendi,an per hoc tibi concessisse videar,vt possis tollere,quantumcunq; vis, ita quòd etiam stillicidia mea recipere non tenearis. Bart.Cœpo.de seruitut.vrb.præd.c.28 nu.11.f.188.T.6.P.2.

Indiuiduas cur lex esse dicat.Eguinar.Baro.de diuid.& indiuiduis obligatio.c.6.nu.6.f.374.T.6.P.2.

Inter indiuiduas numerantur operarum obligationes. idem Eguinar. Baro. eodem titu. capitulo octauo. numero 10. folio 376. Tom.6.P.2.

Non esse in bonis nostris, quomodo intelligendum. Ant. Fumeus de eo,quod interest.nu.27.f.15.T.5.

Omnes præter vsumfructum indiuiduas esse constat. Eguinar. Baro.de diuid.& indiuid.obligat.lib.2.capitu.1.nume. 15.fol.371. Tom.6.P.2.

Seruituti, quid æquiparetur, vel subijciat, & non,& quid attribuatur.

*SERVITVTI æquiparatur feudum.Caccialup.de feud.artic.5.nu. 27.f.13.T.10.P.1.

Non ascribitur tributum, quod ex deuotione præstatur. Pet. de Bais directo.electio.capitulo tertiodecimo.2.P.num.4.fol.388. Tom.15.P.1.

Non potest Rex Regnum suum subijcere.Auton. Corset.de potesta.regia.P.5,& vlti. quæstio. septuagesimaprima. nume.61.fol. 144.T.16.& Marti.Laud.de princip.q.56. col. 3. vltra medium. fol.205.Tom.eod.

Quę prędio debebatur,vbi a pluribus renunciatum est,inter quos esset minor, si is contra eam renunciationem restituatur, an proderit illius consocijs talis restitutio. Ioan. Mauritius. Boll. de restitutione in integrum. capitulo 186. numero 1. & 2. folio 162.Tom.5.

Supposita est mercatura quæ vilis est, licèt necessaria. Bonus. de Curtili.de nobilit.P.3.nu.136.f.9.T.16.

Vel ad seruitutem mihi obligatus contrafaciens potest conueniri, vt in futurum desistat.Guliel.de Cuneo.de securit. nume. 8. fol. 242.Tom.12.

Qualiter cogi debeat. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. nume.44. fol.156.Tom.12.

Seruitutibus, constituendis, vel in præscribendis quid requiratur,& quid, cuiq; competat in eis acquirendis,seu conseruandis.

*SERVITVTIBVS aquarum circa vetustatem seu præscriptionem quantum temporis requiratur.Bartho. Cępo.de seruitut. rustic. prædio.c.4.nu.80.f.225.T.6.P.2.

Corporalibus quæ causam discontinuã habent,quispiam in quasi possessione esse dicitur, etiam si nullo modo sufficienti tempore vsus esset.Bartho.Cœpo.de seruitut.rust.præd.cap.1. num.36. fol.212.T.6.P.2.

Cum agitur,quæ probanda sint Virg.de Boccat. de interdicto. vti possidetis.c.14.nu.32.f.309.T.3.P.2.

Et finibus regundis. Valent. Forster. Hist. iur. ciuil. Roma. inter leges 12. tabul. quarta. mutatione Reipubli.Romanæ.folio 31. Tom.primo.

Et in operibus pro deriuandis aquis an habeat locum ędictum prætorium noui operis nunciatione,& interdictum quod vi,aut clàm.Iul.Ferret. de re nauali. libro sextodecimo. nume. 37. fol. 355.Tom.12.

Et in præstationibus annuis concluditur ad futuram præstationem. Pet. Rebuff. de decimis. quęstio. nona.nume.17.fol.133. Tom.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ex duabus vna ſublata, altera remanet. Pet. de Peruſ. de vnio. eccl. c. 4. nu. 6. f. 237. T. 15. P. 1.

In conſtituendis conſenſus eſt requirendus omnium habentium intereſſe in re. Iul. Ferret. de re nauali. libro ſexto. nume. 51. fol. 356. Tom. 12.

In præſcribendis an titulus requiratur. Barth. Cœpo. de ſeruit. vrb. præſt. c. 20. nu. 6. f. 183. T. 6. P. 2.

In realibus non cauſatur pręſcriptio ex poſſeſſione ciuili ſicut in re corporali. Ioan. Franc. Balb. de pręſcriptio. quæſtio. 2. princip. nu. 5. fol. 73. T. 17.

Itineris actus, & viæ. Iac. Reuar. ad leges duodecim. tab. capitu. 14. fol. 248. Tom. 1.

Liberare, ſeu a ſeruitutibus immunes facere, ſeu infranchire nobilis, an poſſit homines caſtri ſibi in dotem dati. Pet. Antibo. de munerib. §. 4. nu. 152. f. 48. T. 12.

Sub indiuiduis comprehendi opus facere, & ſtatuam facere. Eguinar. Baro. de diuiduis. & indiuid. oblig. capitulo 4. nume. 16. fol. 373. Tom. 6. P. 2.

Vel a ſeruitutibus feudalibus, aut oneribus hæreditarijs, an ſit liber filius renuncians feudo, & hæreditati paternæ, ſi poſtea illa poſſideat. Iac. S. Georg. de feud. verbo, ita qui ipſi inueſtiti. nu. 9. fol. 195. T. 10. P. 1.

Vel ſeruitutibus, an competat actio, quòd vi, aut clàm pro intereſſe. Iul. Ferret. de re nauali. libro ſextodecimo. numero 50. folio 356. Tom. 12.

An locum habeat præſcriptio. idem Iul. Ferret. eo. tit. & lib. nu. 62. & 64. fol. 356. T. 12.

Bona fides an ſit neceſſaria, quomodo intelligatur. Nic. Valla. de rebus dubijs. Rub. quemadmodum ſeruitutes. &c. num. 13. fol. 328. Tom. 18.

Quid lex Voconia introduxerit. Baptiſt. de Sancto Blaſ. de actione, & eius natura. centuria. prima. numero 6. folio 43. Tom. 3. Par. ſecunda.

Seruitutis differentia, ſpecies, quæ ſint, & quot, diſtinctio, & conſtitutio ad quem ſpectet, & conſideratio quæ habeatur.

* SERVITVTIS a principio conſtitutæ, ſi fundus dominans aqua indigebat, & nũc ex aliqua cauſa non indigeat, an ſeruitus in perpetuum competere deſinat. Bartho. Cępo. de ſeruit. ruſtic. præd. c. 4. nu. 17. f. 220. T. 6. P. 2.

Acceptilatio, quãdo teneat. Sebaſt. Medic. de nouationib. q. 12. nu. 44. fol. 403. T. 6. P. 2.

Ad præſcriptionem quod ſint neceſſaria. Bart. Cępo. de ſeruit. vrb. præ. præd. c. 20. nu. 1. f. 183. T. 6. P. 2.

Ad ſpeciem ſi quis conuentione deducitur, inualida eſt conuentio. Vital. de Camba. de clauſ. verbo, his peractis. nume. 25. fol. 470. Tom. 18.

Affirmatiuæ, & negatiuæ, quæ ſit differentia. Bart. Cępo. de ſeruit. ruſt. præd. c. 1. nu. 26. f. 211. T. 6 P. 2.

Aquæ ducendæ conceſſio tranſit ad quem, vis, ſucceſſorem. Alber. Brun. Aſtenſ. de interitu, & peremp. nu. 68. f 383. T. 17.

Aquæductus circa materiam quomodo in iudicio procedatur. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. cap. 3. nume. 99. fol. 227. Tom. 6. P. 2.

Præſcriptio inducitur per fluxum aquæ per ſe decurrentis. Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptionibus. quæſtio. quarta. nume. 3. fol. 74. Tom. 17.

Aquæ materia. Bart. Cępo. de ſeruitut. ruſt. præd. c. 25. nume. 1. fol. 237. T. 6. P. 2.

Aut libertatis in pręſciptione, an requiratur titulus. Io. Franc. Balb. de præſcript. q. 4. nu. 3. f. 75. T. 17.

Cauſa fuit vinum. Io. Vgo. de offic. quatuor prælat. Rub. quid ſit libertas. nu. 3. f. 298. T. 13. P. 2.

Quæ eſt perpetua. diſcernenda eſt ab ipſo vſu, vel poſſeſſione. Nico. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum. ſeruitutes. &c. nu. 9. fol. 327. T. 18.

Conſtitutio inducit limitationẽ. Albert. Brun. Aſten. de augm. &c. concl. 10. princ. nu. 1. f. 360. T. 17.

Vel impoſitio non recipiunt diem, neque conditionem. Nicol. Valla. de rebus dubijs. Rub. quemadmodum ſeruitutes. num. 7. fol. 327. Tom. 18.

Promiſſio verò ſic. ibid. nu. eo.

Conſtitutionem etiam comprehendit alienatio prohibita. Fabian. de Monte. de emptione, & venditione. quæſtio. 22. & vlt. nume. 13. fol. 49. T. 6. P. 1.

Continuæ pro quaſi poſſeſſione datur vtile interdictum. Virg. de Boccat. de interd. vti poſſidetis. c. 8. nu. 2. f. 305. T. 3. P. 2.

Non datur tamen hoc interdictum ſeruitutibus diſcontinuis. ibid. num. 3.

Ducendi aquam, quaſi poſſeſſionem quomodo probaſſe ſufficiat. And. Barbatia. de præſt. Cardin. quæſtio. 2. Baſil. 1. P. num. 20. fol. 71. Tom. 13. P. 2.

Electio quando facienda eſt, ad quem ipſa electio ſpectet, an ſcilicet illi, qui debet ſeruitutem, vel illi, cui ſeruitus debetur. Bartholo. Cępol. de ſeruitut. vrba. præd. capitulo vigeſimotertio. nu. 4. f. 185. T. 6. P. 2.

Et iurium incorporalium ad præſcriptionem, an ſit neceſſarius titulus. Ioan Franc. Balb. de pręſcriptionib. quæſt. 2. princ. num. 1. & 2. fol. 73. T. 17.

Et vſufructus, vel inter ſeruitutes, & vſumfructum differentia. Egui. Baro. de diuid. & indiuid. oblig. li. 3. c. 7. n. 6. f. 380. T. 6. P. 2.

Eundi ſimplici conſtitutione abſque alia expreſſione, an licentia faciendi ſcholas conceſſa videatur. Bartho. Cępo. de ſeruit. vrb. præd. c. 23. nu. 7. f. 185. T. 6. P. 2.

Formam quandam videtur inducere fidelitatis iuramentũ. Vdalr. Zaſi. de feud. P. 7. nu. 20 f. 310. T. 10. P. 1.

In iure, an ſit locus interdicto, vnde vi. Io. Blanc. Epit. Feud. lib. 5. nu. 86. fol. 293. T. 10. P. 1.

In præſcriptione tempus maius aliquando requiritur, aliquando minus. Io. Franc. Balb. de præſcriptionib. P. 2. 4. P. princ. nu. 8. fol. 72. Tom. 17.

Quo caſu requiratur probatio de ſcientia, vel patientia aduerſarij. idem Balb. eo. tit. P. & q. nu. 13. f. 72. T. eo.

Et limitatio eius. ibid. nu. 15.

Requiritur bona fides. idem Balb. eo. titu. P. & quæſtio. nume. 10. fol. & Tom. eod.

Itineris loco, ſi dubitetur, arbiter, vel communis amicus, qui hoc dirimere debeat, aſſumi debet. Bartho. Cępo. de ſeruitut. ruſtic. præd. c. 1. nu. 6. f. 210. T. 6. P. 2.

Iugo, ſi accepto precio minor, qui primum liber fuit, ſe ſubijci patiatur, non reſtituitur, quia ſit in totum eius ſtatus mutatur, ex ſententia Papiniani, quæ vera approbatur. Ioan. Maurit. Bolla. de reſtitut. in integrum. capitulo 242. numero 1. & 4. folio 175. Tom. 5.

Iure aquam ducendi ius per fundum tuum ſi habeam, & per Riuum appertum duxerim, & nunc riuum ſubterraneum facere velim, an poſſim. Bartho. Cępo. de ſeruitut. Ruſtic. præd. c. 4. nu. 61. fol. 224. T. 6. P. 2.

Aquam duxiſſe ſeruitutis vel iure ſimplicis facultatis, quando dicatur. idem Cępo. eo. tit. & c. 4. nu. 54. f. 223. T. 6. P. 2.

Nemo in re communi facere, aut prohibere poteſt. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationib. verbo, igitur Bartholi. num. 8. fol. 371. T. 6. P. 2.

Si aqua ſtillicidij vicini cadat ſupra domum meam, vel aream per tegulas, quę vulgariter cuppi nuncupãtur, an facere poſſim, quòd cadat per viam vnius canalis lignei, vel lapidei, vel etiam canalis exiſtentis ſuper ipſis cuppis. Bart. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 28. nu. 3. f. 187. T. 6. P. 2.

Turbans me vti, mihi competit contra ſic turbantem interdictũ vti poſſidetis. Virg. de Boccatijs. de interdicto. vti poſſidetis. c. 11. nu. 3. fol. 307. T. 3. P. 2.

Ius perpetuum quod dicatur. Bartho. Cępo. de ſeruitut. vrb. præd. c. 37. nu. 3. f. 192. T. 6. P. 2.

Et ibi datur differentia inter perpetuum, æternum, & ſempiternum. num. 2.

Laxatio qualiter fiebat in Iubileo. Ioan. Vgo. de offic. quatuor pręlat. Rub. de libertate diuina nume. 3. f. 299. T. 13. P. 2.

Libertas an de iure ciuili poſſit præſcribi cum mala fide. Io. Franc. Balb. de præſcriptionibus. titu. de præſcript. libertatis. q. 3. nu. 1. fol. 75. T. 17.

Per non vſum, quanto tempore præſcribatur. Nico. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum ſeruitutes. &c. numero 17. folio 328. Tom. 18.

Præſcribitur longo tempore ex negligentia non vtentis. Io. Fran. Balb. de præſcript. tit. de præſcriptio. libert. quæſtio tertia. nu. 2. fol. 75. Tom. 17.

Qualiter, & quanto tempore præſcribatur. idem Balb. eo. tit. q. 1. nu. 1. fol. 75. T. eod.

Libertate in præſcribenda an requiratur ſcientia, & patientia aduerſarij. idem Balb. eodem titu. & loco. quæſtio 4. nume. 1. fol. & Tom. eo.

Loco hodie talea ſucceſſit. Pet. Bellin. de re milit. titu. 3. nume. 6. & tit. 7. etiam. nu. eo. fol. 348. T. 16.

Mixtæ ſpecies quot ſint. Bart. Cępo. de ſeruitu. vrb. præd. c. 3. nu. 2. fol. 178. T. 6. P. 2.

Natura eſt vt quis aliquid faciat. idem Cępo. eo. tit. cap. 35. num. 3. fol. 191. T. 6. P. 2.

Perſonalis, vel mixtæ præſcriptio non currit, ſine titulo, & bona fide. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptionibus. quæſtio. 2. princ. nu. 3. fol. 73. T. 17.

Species eſt iuramentum. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 10. nu. 3. f. 419. T. 11. P. 1.

Per conuentionem ſi factum fuerit, vt ſuperior vicinus aquam in fundo ſuo retinere teneatur, vel inferior teneatur eam foſſa recipere, nunquid ſuperior, vel inferior teneatur purgare vel aggeres facere, aut munire. Bartho. Cępo. de ſeruitut. ruſtic. præd. c. 4. nu. 72. f. 225. T. 6. P. 2.

Poſt conſtitutionem, & determinationem, eius mutandæ facultas non eſt. Nic. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum ſeruitutes. &c. nu. 4. f. 327. T. 18.

Præſcriptio an contra ignorantes ſe ius ſeruitutis habere, currere habeat. Bartho. Cępo. de ſeruitut. vrba. præd. c. 24. nu. 6. fol. 185. Tom 6 P. 2.

Non poteſt per ciuilem poſſeſſionem cauſari. Io. Franc. Balb. de præſcript. q. 8. nu. 2. f. 74. T. 17.

Per præſcriptionem ſeruitutis neceſſariò extinguitur negatoria, quæ competit pro tuenda libertate. idem Balb. eod. tit. q. 7. nu. 2. fol. & T. eod.

Proteſtatio quomodo fiat. Nic. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum ſeruitutes. nu. 3. f. 327. T. 18.

Quaſi poſſeſſio, vt acquiratur, duo principaliter acquiruntur. Bart. Cępo. de ſeruit. vrb. præd. c. 17. nu. 2. f. 182. T. 6. P. 2.

Poſſeſſione acquirenda, ſcientia, & patientia aduerſarij requiritur. Virg. de Boccatijs. de interdicto. vti poſſidetis. cap. 25 nu. 12. fol. 325. T. 3. P. 2.

Probata datur manutentio. idem Virg. de Boccat. eod. titu. 2. nu. 79. fol. 303. T. & P. eiſd.

Ratione

Source : BIU Cujas

Ratione an agi possit communi diuidundo. Iul. Ferret. de re nauali lib. 16. nu. 31. f. 355. T. 12.
Realis diffinitio quæ nam sit. Bart. Cępo. de seruitut. vrb. præd. c. 2. num. 3. fol. 177. T. 6. P. 2.
Refectio, vel depressio, aut leuatio cuius expensis fieri debeat. idem Cœpol. eodem titu. capitulo vigesimotertio. nume. 12. fol. 185. Tom. 6. P. 2.
Speciē habet homagij præstatio. Philip. Probus. de iure regal. q. 1. nu. 4. fol. 389. T. 12.
Quandam implicat obligatio ad pugnam. Paris a Puteo. de remilit Rub. quando vnus miles dederat. & cætera. numero 3. fol. 396. Tom. 6.
Species dicitur Carcer. Ascan. Clem. Amer. de patria potesta. cap. vlt. nu. 33. f. 124. T. 8. P. 2. & M. Ant. Cucchus de moratoria præscriptione. nu. 21 f. 202. T. 17. & Vital. de Camba. de clauſ. verbo, his peractis nu. 4 f. 469. T. 18.
Census emptitius. Benedict. Bonius. de censib. artic. 9. nu. 25. fol. 165. Tom. 6 P. 2.
Plures remissiuè. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidel. c. 4. nu. 11. fol. 65. T. 14.
Tributum seu cēsum præstare. Ludouic. Montalt. de reprobatio. sent. Pilati. art. 3. nu. 17. f. 14. T. 14.
Venditor eiusque hæredes non tenentur seruitutem constituere, sed vsum eius præstare sufficit. Nic. Valla. de rebus dubijs. Rub Summa eorum, quæ in materia indiuidui. &c. nume. 25. folio 342. Tom. 18.
Vsus aliquando ex vno actu inducitur, aliàs ex pluribus, iure suo, vel iure seruitutis vti, quid sit, & non vi, non clam, non precario Nico. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum seruitutes. &c. nu. 12. fol. 328. T. 18.
Atque ædium, habitationis, fundi, pecoris, Bouum, armenti, & equi, quid sint remissiuè. Barth. Cępo. de seruitut. vrb. præd. c. 5. nu. 6 fol. 179. T. 6. P. 2.
Interdum est loco cessionis, ne dum traditionis. Nico. Valla. de rebus dubijs. Rub. quemadmodum seruitutes. &c. num. 11. fol. 328. Tom. 18.
Per partem retinetur. idem Valla. eod. titu. & Rub. nume. 18. fol. 328. Tom. eod.

Seruitutum diuisio, & species quæ sint, quot, & quales quæ natura, & vsus.

*SERVITVTVM diuisio. Nico. Valla de reb. dubijs. Rub. quemadmodum seruitutes. &c. nu. 1. f. 327. T. 18.
Et iurium incorporalium præsciptione septem requiruntur. Barthol. Cœpo. de seruitutibus vrb. præd. capitu. vigesimo. nume. 8. fol. 184. Tom. 6. P. 2
Duplex est species. Ioan. Franc. Balb. de præscriptionib. P. 2. quartæ P. princ. nu. 1. f. 72. T. 17.
Habentium causam discontinuam in præscriptione quando allegatur titulus, sufficit longum tempus. Ioan. Arz. de nobil. Hispaniæ. &c. c. 7 nu. 7. f. 230. T. 16.
In præscriptione, sententia requisita est, & quando, & quomodo præsumitur. Nic. Valla. de reb. dubijs. Rub. quemadmodum seruitutes. &c. nu. 15. f. 328. T. 18.
An sit necessarius titulus, & quis titulus. idem Nic. Valla. eo. tit. & Rub. nu. 14. f. & T. eo.
Non ea est natura, vt quis aliquid faciat, sed vt patiatur. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationibus. lib. 2. cap. 1. nu. 7. fol. 371 T 6. P. 2.
Omnium natura, quæ nam sit. Barth. Cępo. de seruitut. vrb. prēd. c. 12. nu. 1. f. 180. T. 6. P. 2.
Personalium, aut mixtarum, quanto tempore præscribantur. Ioan. Francisc. Balb. de præscriptionibus. quæstio, quinta. nume. 1. fol. 75. Tom. 17.
Præstatio per singulos hæredes promissoris insolidum, an sit impossibilis. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationib. lib. 3. c. 9. nu. 2. f. 381. T. 6. P. 2.
Quædam habent certam, continuam possessionem, idest vsum continuum, aliæ discontinuum, & incertam possessionem. Nic. co. Valla. de rebus dubijs. Rub. quemadmodum seruitutes. nu. 8. fol. 327 T 18.
Quasi possessione acquirenda septem requiruntur. Virg. de Boccatijs. de interdicto. vti possidetis. capitulo vigesimoquinto. nu. 11. fol. 325. T. 3. P. 2.
Temporibus, an vsus secerni queat. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationibus. lib. 2. capitulo primo. num. 12. fol. 371. Tom. 6. P. 2.
Vel inter seruitutes rusticas, & vrbanas differentia in quibus consistat. Bartho. Cœpo. de seruitut. vrb. præd. capitulo 18. nume. 2. fol. 18. T. 6. P. 2.
Vrbanorum prędiorum species quot sint. Barth. Cępo. de seruitut. vrba. præd. c. 25. nu. 1. f. 186. T. 6. P. 2.
Vsus an solum nudum vtendi actum habeat. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligationibus. lib. 2. capitulo primo. num. 8. fol. 371. T. 6. P. 2.
Sui natura indiuisus. idem Eguinar. Baro. eo. titu. & lib. c. 7. nu. 1. fol. 375. T. & P. eisd.
*SERVII Tulij disciplina militaris verior. And. Alciat. de singul. certami. c. 29 nu. 3. f. 298. T. 12.
*SERVIVNT multi viris literatis. Pet. Rebuff. de priuil. schol. priuil. 44. nu. 1 fol. 42. T 18.
Ecclesiæ Romanæ Cardinales. Io. Vgo. de officio quatuor prælat. P. 1. nu. 3 f. 290. T. 13. P. 2.
Et sunt fratres Papæ. ibid. num. eod.
Homini cuncta, & mare, & terra. Odofred. de curat. bonis dando, cap. 4. nu. 9. f. 247. T. 17.
Milites Christi, Christo. Franc. Arias. de bello, & eius iustitia. nu. 7. fol. 326 Tom. 16.
Reges Deo, puniendo peccata, & comprobatur exemplis. Albert. Brun. de seditio. c. 6. nu. 7. 8. & 9. f. 103. T 11. P. 1.
Vel inseruiunt officijs, per se ipsos inquisitores, & cęteri omnes ministri. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. 41. nume. 35. fol. 173. T. 11. P. 2.
*SERVIVS Sulpitius in orando post Ciceronem obtinnit primum locum. Pet. And. Gamb. de veritate, ac excellētia legalis scientię. nu. 40. f. 133. T. 1.
Ob iuris ignorantiam obiurgatus a Scęuola. Io. Redin. de maiest. Princip. Rub. sed etiam legibus. &c. nu. 24. f. 155. T. 16.
Tullius Tarquinij Prisci gener, Regnum opera Tranquilis adeptus est Aymar. Riuar. Histor. iur. ciuil. libro primo. num. 11. fol. 3. Tom. 1.
Regni hæres Lucij Tarquinij omnium primus instituit census, & multa circa ius suffragij, ac in quatuor partes vrbem Romanam diuisit. Benedict. Bonius. de censibus. artic. 1. nume. 2. & 6. fol. 163. & 164. T. 6 P. 2.
De hoc eodem seruio Tullio, vide etiam Valent. Forster. Histor. iur. ciuil. Rom. col. 2. in princ. f. 28. T. 1.

Seruo quid concessum esse intelligatur, vel liceat, quid detur, & non, & quando, ac quomodo danda libertas.

*SERVO adiecto a domino ad solutionem manumisso, non rectè soluitur. Benuenut. Straccha. de adiecto. P. 3. nume. 57. fol. 392. Tom. 6. P. 1.
Adiecto ab extraneo solutioni etiam manumisso rectè soluitur. idè Straccha. eo. tit. nu. 64. f. 392. T. & P. eisd.
Agenti negocia, quicquid datur vltra salarium censetur donatum. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio 92. nume. 1. fol. 126. Tom. 6 P. 1.
Alieno nec libertatem dari posse. Adria. Puluęus. de rei alienæ distract. c. 7 in princ. f. 335. T. 6. P. 2.
Non potest dari feudum. Mart. de Silim. de feud. in princ. nu. 38. fol. 4. T. 10 P. 1.
Quando legatur libertas tenetur hæres de euictione. Gaspar. Caball. de euict. § 4. nu. 30. f. 92 T. 6. P. 1.
An credatur, si non apparet de commissione domini. Bonac. de seruis, vel famul. q. 72. f. 125. T. 6. P. 1.
An iura cedantur. Ioan. de Grass. de cessione iur. §. 4. nume. 5. folio 73. T. 3. P. 2.
An liceat contra dominum suū indicere bellum. Ioā. de Ligna. de bello. c 105. col. 1. vltra medium. f. 381. T. 16.
Furari domino tantam quantitatem, quæ ęquiualeat suæ mercedi. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 114. quasi in fine. nu. 1. f. 126. T. 6. P. 1.
Se defendere sine iussu domini. Io. de Ligna. de bello. c. 98. f. 380. col. 4. in princ T. 16.
Aromatarius vendidit toxicum, qui dixit velle interficere mures, an excusetur. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. q. 205. col. 2. ante medium. nu. 1. f. 129. T. 6. P. 1.
Ascriptitio, vel censito in libertatem proclamantibus, datur actio contraria in rē præiudicialis. Odofred. de libell. forman. P. 4. c. 6. nu. 1. & 2. f. 87. T. 3. P. 2.
Et qualiter in tali actione in rem præiudiciali contraria sit formandus libell. ibid.
Communi, an socius possit donare libertatem. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 3. nu. 68 f. 332. T. 12.
Facta donatio, an conferri debeat inter socios, & hæredes suos Idem Iul. Ferret. eo. tit. nu. 57. f. & T. eo.
Legatum factum, non tribuit ius accrescēdi inter dominos. Ant. Fumeus. de coniunct Rub. de coniunct. legali. verbo, in legato facto seruo. &c. nu. 1. f. 281. T. 18.
Contrahenti cum proprio domino, quæ acquiritur obligatio naturalis, non re acquiritur ipsi domino. Io. Guter. Placentin. Hispa. de contractib. iurat. c. 41. nu. 4. f. 88. T. 6. P. 2.
Datur omnis defensio, quæ ipsum tuetur, & alium non grauat. Io. Staphil. super commissionib. & literis iustitiæ. verbo. auditor nō potest. nu. 5. f. 297. T. 15. P. 1.
Donatum an liceat domino propria authoritate auferre. Hippo. Bonac. de seruis vel famul. quæstio. 107. num. 1. col. 3. quasi in fine. fol. 126. T. 6. P. 1.
Etiam permittitur sua defensio. Alber. a Rosa. de statut. q. 52. lib. 4. nu. 2. f. 74. T. 2.
Et quid in hæreticis, & eorum fautoribus. ibi. nu. eo.
Exhibendo quis alimenta præstare teneatur. Virgi. de Boccatijs. de interdicto. vti possidetis. c. 22. nu. 41. f. 324. T. 3. P. 2.
Feudum non datur. Pet. de Bellapertica. de feud. lit. 4. Rub. quibus personis potest dari feudum. nu. 9. f. 3. T. 10. P. 2.
Hæredi instituto libertatem datum censeri. Quintil. Mandos. de inhibitionib. q. 7. nu. 4. f. 87. T. 5.
Hæreditas relicta comprehendatur ne, sub intereſſe intrinseco, an sub extrinseco. Ant. Fumeus. de eo, quod interest. n. 24. f. 15. T. 5.
Eo euicto, vel non tradito, quando veniat in rationem eius, quod interest. idem fumeus. eo. tit. nu. 25. f. & T. eo.
Iubet procurator fisci hæreditatem adire. Franc. Lucan. de priuil. fisci. P. 1. princ. nu. 93. f. 8. T. 12.
Legato si quid legetur, etiam id ei debetur, cui seruus legatus est. Io. Copi. de natural. fructib. c. 3. nu. 3. f. 243. T. 17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Legatum factum cuius contemplatione videatur relictum. Angel. de Gambel. de testam. glossa 36. nume. 2. fol. 47. Tom. 8. Par. 1. & Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 209. col. 2. vltra medium. nu. 1. f. 129. T. 6. P. 1.

Post mortem domini relectum, an efficiatur hæredis. Ioan. Copi. de natur. fruct. c. 3. nu. 3. f. 242. T. 17.

Libertas quomodo donabatur. Ioan. Vgo. de offic. quatuor prælat. Rub. quot. modis manumissio fiat. numero 2. folio 298. Tomo 13. Par. 2.

Libertatē dare volens Princeps debet precium eius domino persoluere. Paris a Puteo. de re milit. Rub. an si Princeps parcat victo. &c. nu. 4. f. 421. T. 16.

Manumisso in dubio, non censetur reseruatum peculium. Guliel. Redoan. de rebus eccles. non alienan. rub. 10. nume. 21. fol. 412. Tom. 15. P. 2.

Meo, si dico vade, & si obuiaueris seruo, liber esto, tu seruo tuo dicis, vade, & si obuiaueris libero, liber esto, serui isti, se obuiarūt, quis erit liber. Stepha. de Federicis. de interpretatione iur. secunda P. Princ. nn. 108. f. 218. T. 1.

Peculium legatum quid comprehendat. Io. Copi. de natural. fructib. c. 3. nu. 5. f. 242. T. 17.

Monachus æquiparatur. Pet. Rebuff. de pacificis possessorib. num. 330. fol. 533. T. 15. P. 2.

Non potest denegari defensio. Sebast. Medic. de compensationib. q. 3. nu. 5. f. 268. T. 6. P. 2.

Minor dare libertatem, sine decreto. Octauius Simoncell. de decret. titulo sexto. in spectione duodecima. numero 118. fol. 314. Tom. 6. P. 2.

Non prodest immunitas eccles. Gasp. Beat. de inop. debito. &c. c. 16. nu. 100. f. 235. T. 3. P. 2.

Nec alijs obligatis obsequium præstare. ibi. nu. eo.

Nubens mulier libera, olim seruilis conditionis efficiebatur. Ioan. Boschei. de nupt. lib. 2. nu. 32. f. 87. T. 9.

Onus dandæ libertatis per legatarium, non minuitur, minuito per falcidiam legato. Albert. Brun. Asten. de diminutio. & deteriora tione. concl. 11. nu. 60. f. 374. T. 17.

Peculium habenti est tacita, vel expressa domini permissione, religiosa comparari Pet. And. Gamb. de author. legati. de lat. lib. 6. nu. 276. f. 195. T. 13. P. 2.

Proprio mulier nobilis se carnaliter commiscēs, capite punitur, & seruus igne crematur. Paul. Girlan. de pœnis omnifari. coitus. q. 7. nu. 7. f. 303. T. 11. P. 1.

Quæ nam verba debeat facere dominus pro licentia sibi danda. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. 268. col. 3. in fine. fol. 130. T. 6. P. 1.

Quando præsumatur dominus mandasse delictum. Hippolit. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. 63. nume. 1. col. 4. in princ. fol. 124. T. 6. P. 1.

Si pecunia mutuata sit oportet probare versam in domini vtilitatem. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. quæst. 4. nu. 14. fol. 473. T. 15. P. 2.

Soluta mercede potest dominus vestem retinere. Ioan. Garsia. de expensis, & meliorationibus. c. 21. nu. 27. f. 330. T. 17.

Vel volenti, vel torto non creditur contra dominum. Franc. Brun. de indicijs, & tortura. quæstio. quarta. 2. Par. nume. 28. fol. 253. Tom. 11. P. 1.

Vendito, a venditore donatum ante traditionem, lucro cedit emptoris. Albert. Brun. Astens. de augmento. &c. conclus. 16. princ. nu. 4. f. 366. T. 17.

Seruo casus ablatiui diuersimode considerato qui producantur effectus.

*SERVO carcerato dominus admittitur procurator, nec solus dominus, sed & qui vis alius. Ioan. Anto. Rubeus. Alex. de potest. procurat. &c. nu. 117. f. 205. T. 11. P. 1.

Cui datum est scienter feudum, mortuo, qui illi succedat. Io. Blanc. Epit. feud. c. 1. P. 3. nu. 42. f. 288. T. 10. P. 1.

Legato, si quid legetur, etiam id ei debetur cui seruus legatus est. Ioan. Copi. de fructibus naturalibus. capitulo tertio. num. 3. fol. 243. Tom. 17.

Manumisso in dubio non censetur reseruatum peculium. Guliel. Redoan. de rebus eccles. non alienan. rub. 10. nume. 21. fol. 412. Tom. 15. P. 2.

Nolente obedire, quam actionem habebit dominus contra eum. Odofred. de libell. formand. capitulo quinto. num. 1. & 2. fol. 87. Tom. 3. P. 2.

Et qualiter etiam formabit libellum in hac actione in re præiudiciali per quam dominus vendicat seruum. ibi. nu. eo.

Non exhibito, cui delata erat hæreditas condemnandus est reus in omnem damnū amissæ hæreditatis. And. Alciat. de eo, quod interest. nu. 76. f. 12. T. 5.

Occiso, an affectio æstimanda sit. Sebast. Medices. de nouationib. c. 7. nu. 2. f. 388. T. 6. P. 2.

Non æstimatur ipsius domini affectio. Io. Copi. de natural. fructibus. c. 9. nu. 4. f. 239. T. 17.

Patre hostium effecto, quando valeant tabulæ pupillares. Pet. Bell. de re milit. P. 3. tit. 1. nu. 25. f. 347. T. 16.

Pignori obligato defuncto remanet petitio. Sebast. Medices. de fortuit. casib. q. 10. nu. 130. f. 222. T. 7.

Proclamante contra dominum in libertate potest dominus pugnare per campionem. Paris a Puteo. de re milit. verbo, pugna, vel duellum. nu. 2. f. 397. T. 16.

Seruorum laudes, crudelitas, Imperium & mores, atque effectus.

*SERVORVM ascriptitiorum emptor mala fide, eosdem cū fructibus venditori restituat. Ioan. Copi. de natural. fructib. c. 2. nu. 2. fol. 244. T. 17.

Bonorum laudes, & priuilegia. Ioan. Vgo de officio quatuor prælat. Rub. de laicis, & seruilis status origine. nu. 2. f. 300. T. 13. P. 2.

Concubinatus. Gabriel. Paleot. de Nothis, spurijsq; filijs. c. 13. nu. 5. fol. 51. T. 8. P. 2.

Crudelitas in Aphrica in dominos cathol. Conrad. Brun. de hære. lib. 2. c. 8. nu. 7. f. 289. T. 11. P. 2.

Digladiatio Badelucum appellatur. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. q. 129. f. 127. T. 6. P. 1.

Duorum emptio vno precio non tenet, si alter venditionis tempore moriatur inscio emptore. Albert. Brun. Astens. de diminutione, & deterioratione. numero 83. 89. conclusio. sexta. folio 375. Tom. 17.

Filij naturales quomodo succedant. Gabriel. Paleot. de Nothis, spurijsque filijs. c. 14. nu. 6. f. 51. T. 8. P. 2.

Genus peruersum, & nequam cursit. Iac. Simanc. de cathol. institu. tit. 61. nu. 5. f. 197. T. 11. P. 2.

Imperium. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. cap. 20. nu. 9. fol. 350. T. 15. P. 2.

In manumissione requiritur decretum. Octauius. Simoncell. de decret. nu. 122. f. 290. T. 6. P. 2.

Libertas cur, neque pia sit, neq; vtilis nostris temporib. Iac. Simāc. de cathol. institut. tit. 61. nu. 7. f. 197. T. 11. P. 2.

Meorum, tu es seruus, cur Alexandro Regi dixerit Diogenes Philosophus. Io. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitia serui ad dominum. nu. 5. f. 236. T. 12.

Omnium generale legatum valet, non obstante diminutione. Albert. Brun. Asten. de interitu, & peremptione. nume. 37. fol. 382. Tom. 17.

Opera dicitur fructus, vel saltem fructibus æquiparatur. Io. Campeg. de dote. q. 7. nu. 3. f. 376. T. 9.

Seruos quibus liceat castigaret, quis liberet, seu liberos faciat, quis possit habere, & quos esse oporteat ac quales.

*SERVOS a Regibus, & Reges a seruis oriri, Platonicum est. And. Alciat. de sing. certam. c. 19. nu. 3. f. 296. T. 12.

An liceat dominis castigare. Hippolit. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. nonagesimaquarta. nume. 1. colum. 2. parum ante medium. f. 126. T. 6. P. 2.

Bonos negligētes eligere, an puniantur. idem Bonac. eo. tit. q. 164. col. 2. in fine. nu. 1. f. 128. T. 6. P. 1.

Dotales vxoris quando liberare possit maritus a muneribus, aut manumittere. Pet. Antibo. de munerib. nu. 153. f. 48. T. 12.

Ementes & vendentes non cōtinentur mercatorum appellatione, sed hi mangones, seu venalitiarij dicuntur. Benuenut. Straccha. de mercat. P. 1. nu. 16. f. 285. T. 6. P. 1.

Non effici Christianos bello captos ex Vlpiani respōso deducitur Iac. Simanc. de catho. institut. tit. 61. nu. 3. f. 197. T. 11. P. 2.

Non militare. Claud. Cota. de iure. & priuil. milit. c. 11. col. 3. circa medium. f. 430. T. 16.

Potest habere municipiū, & Respublica. Gasp. Beatius. de inop. debitore. &c. c. 13. nu. 13. f. 227. T. 3. P. 2.

Rusticos emens, aut censitos, eosdem restituet, cū his, quæ per eos acquisiuit. Io. Copi. de fruct. 7. nu. 3. f. 254. T. 17.

Suos, dominus an possit torquere. Paris de Put. de sindic. An stetur nu. 10. & 11. f. 323. T. 7.

Habens testatur insolidum, & quosdam communes, legans suos, & communes legasse censetur. Benuenut. Straccha. de assecurationib. gl. 10. nu. 12. f. 367. T. 6.

Vel famulos Dei numquid oporteat litigare. Hippol. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. 266. colum. 3. circa medium. fol. 130. Tom. 6. P. 1.

Victos effici nefas est. And. Alciat. de singul. certam. cap. 43. nu. 2. fol. 301. T. 12.

Seruum quis defendere, seu etiam alere teneatur, quis manumittere possit, quando, qua de causa, & quomodo, & in manumissione quid agendum, conueniat, & quemadmodum, procedendum.

*SERVVM accusans ad pecuniariam coactionem repellitur. Dominicus Bagarot. de exceptio. dilator. & declinat. nume. 8. fol. 129. Tom. 3. P. 2.

Accusatum quatenus dominus possit defendere. Ioan. Anton. Rubeus. Alexand. de potest. proc. & cætera. nume. 150. fol. 206. Tom. 11. P. 2.

Ad hoc, vt prælatus possit manumittere, sufficit, quod det de proprio rem eiusdem æstimationis. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. rub. 10. nu. 17. f. 412. T. 15. P. 2.

Alterius offerens scienter, tenetur domino æquiualentem seruum reddere, & etiam ordinator, si sciuerit, Marian. Soci. de oblationib. libello. 11. nu. 13. f. 129. T. 14.

An

Source : BIU Cujas

An alere teneatur qui dominum eius alere tenetur. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 120. numero 1. vltra medium. fol. 127 Tom. 6. Par. 1.
Carceri mancipare, an domino liceat pro domesticis minorib. delictis. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. q. 166. col. 3. parum post prin. nu. 1. f. 128. T. 6. P. 1.
Christiano non licet facere captiuũ ex hostibus Christianis. Petr. Bel. de re mil. ti. 18. nu. 12. f. 346. T. 16.
Christianum, an possit habere hæreticus. Lud. Carer. de hæret. nu. 153. f. 50. T. 11. P. 2.
Non potest habere Iudæus. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidel. c. 5. nu. 19. f. 45. T. 14.
Poreſt habere Christianus, nec baptismus fecit eum liberum. idẽ Marquar. de Susa. eo. ti. c. 5. nu. 18. f. & T. eod.
Item seruum Iudæum. ibid. nu. eod.
Cum quis per epistolam manumittit, testes quinque sunt adhibendi. Feder. Schench. de testib. nu. 65. f. 78. T. 4.
Defendere an dominus teneatur. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. q. 67. nu. 1. col. 4. in fi. f. 124. T. 6. P. 1.
Dominus inhumaniter tractans punitur. Paris a Put. de re mil. rub. an vincens possit Victo. &c. nu. 4. f. 421. T. 16.
Malè tractans eum vendere compellitur. Pet. Antibo. de muneribus. nu. 114. f. 46. T. 12.
Nominans filium, an faciat filium. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 161. nu. 1. col. 2. statim post medium. fol. 128. Tomo sexto, Par. prima.
Dotalem an possit hodie maritus manumittere. muliere in vita. Ioan. Campeg. de dote. q. 47. nu. 1. f. 329. T. 9.
Maritus, qui manumittit ad quid teneatur ipsi mulieri, quando manumittit muliere inuita. idem Campeg. de dote. q. 46. nu. 1. fol. 329. T. eod.
Ecclesiæ alienans tenetur ad duplum. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. rub. 19. nu. 25. f. 424. T. 15. P. 2.
Episcopus, qui vult manumittere debet offerre duos similes. Gul. Redoa. de rebus eccl. non alienan. rub. 10. numero 40. folio 413. Tom. 15. Par. 2.
Fugientem an dominus capere possit. Hippo. Bonacos. de seruis, vel famul. 234. numero 1. colum. 4. circa medium. folio 129. Tomo 6. Par. 1.
Habebit capiens euntem ad infideles. Paris a Put. de re mil. verbo, an si ad duellum. nu. 2. f. 394. T. 16.
Habens communem cum alio, illo inuito, eum manumittere potest. Pet. Antibo. de munerib. §. 4. nu. 113. f. 46. T. 12.
Non exhibens tenetur ad interesse, si mortuus est pẽdente iudicio Virgin. de Boccat. de interdicto. vti possidet. ca. 22. nume. 17. fol. 324. Tom. 3. P. 2.
Occidens, cui hæreditas delata erat, tenetur lege Aquilia in omnẽ hæreditatem. And. Alciat. de eo, quod interest numero 75. folio 12. Tomo 5.
Proprium, quod testator instituat in fraudem creditorum est fauore paupertatis inductum. Corn. Beninc. de paupert. & eius priuileg. 2. speciali in vltimis voluntatib. nu. 20. f. 163. T. 18.
Qui vult hæredem instituere, vel tutorem dare, seruitutis impedimenta tollere debet. Ægid. Bellamera. de permutat. benef. Par. 7 in prin. nu. 2. f. 203. T. 15. P. 1.
Si dominus alloquatur in aure, & inde faciat homicidium, an presumatur dominum mandasse. Hippo. Bonac. de seruis, vel famulis. quæstio. 59. colum. tertia, circa medium. fol. 124. Tomo sexto, Par. prima.
Reperit in flagranti crimine, an impunè occidere possit. Iac. Nouel. tractatu ad defensam. rub. homicida quibus ex caus. &c. nu. 79. f. 219. T. 11. P. 1
Si quis instituerit, eique libertatem in eodem testamento reliquerit, eidem hæreditas sola sine libertate adimi potest. M. Mant. de priuil. milit. nu. 279. f. 458. T. 16.
Sui coloni, an domino liceat verberibus afficere in correctionem. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. q. 177. col. 4. quasi in prin. n. 1. fol. 128. T. 6. P. 1.
Suum potest dominus confinare in certo loco. Hiero. Gigas. de crimine lęse maiest. quæstio. 35. numero sexto, folio 43. Tomo 11. Par. prima.
Detinere in priuato carcere ad correctionem. idem Gig. eod. ti. & q. 35. nu. 5. f. T. & P. eisd.
Vasallus dominum dicens causa iuris sui conseruandi, an feudo priuetur Francischi. Curt. de feud. Par. 4. prin. numero 67. fol. 76. Tom. 10. Par. 2.
Vnum, vel duos dominus habẽs, an dicatur habitare cum familia. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. q. 154. col. 1. quasi in fin. nu. 1. fol. 128. T. 6. P. 1.
Volens Episcopus manumittere, non seruato patrocinio ecclesiæ, debet duos seruos eiusdem meriti offerre. Gul. Redoan. de reb. eccles. non alienan. rub. 10. num. decimotertio, fol. 412. Tom. 15. Par. secunda.
Et quare pro vno duo operantur. ibid. nu. eod.

Seruus quis, & qualis esse oporteat, quid facere, & non facere possit, & quæ commoda & incommoda patiatur.

*SERVVS a domino filius nominatus efficitur liber. Pet. Rebuf. de nominationib. q. 1. nu. 7. f. 301. T. 15. P. 2.
An proprio domino feudum accipiẽs, liber efficiatur. Vdalr. Zasi. de feud. P. 5. nu. 42. f. 308. T. 10. P. 1.
Ab Imperatore, vel populo Romano iudex factus liber efficitur. Pet. Antibo. de muneribus. num. 112. f. 46. Tom. 12.
Accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit in quo sibi libertas relicta erat. Hier. Gigas. de crim. lęsæ maiest. q. 11. num. 6. fol. 57. Tom. 11. Par. 1.
Accusatus, qui a domino non defenditur, an possit per alium defendi. Io. Ant. Rubeus Alex. de potest. procurat. &c. P. 2. num. 56. & 57. f. 216. T. 11. P. 1.
Ad ecclesiasticas dignitates eligi non potest. Pet. de Baisio. directo electio. c. 13. 2. P. nu. 1. f. 388. T. 15. P. 1.
Ad ecclesiam confugiens an immunitate gaudeat. Io. Vischis. de immun. eccle. nu. 67. f. 15. T. 13. P. 1.
Ad sacerdotium promotus libertatem consequitur. Bonus de Curtili. de nobil. P. 3. nu. 116. f. 8. T. 16.
Admittitur ad accusandum de nece domini. Hier. Gig. de crimin. lęsæ maiest. q. 11. nu. 7. f. 57. T. 11. P. 1.
Aduersus dominum torqueri non potest. Placentin. de accusationib. ti. 6. nu. 5. f. 4. T. 11. P. 1.
Alienus, si domino ignorante sit oblatus seruus remanet, & restituendus est domino infra annum. Marian. Soc. de oblationibus libell. n. nu. 10. f. 129. T. 14.
Bona fide emptus quam diu acquirat emptori. Io. Copi. de natural. fruct. c. 5. nu. 6. & seq. f. 245. T. 17.
Duobus seruiens vtri eorum acquirere dicatur. idem Copi. eo. tit. de fructib. ti. 3. c. 2. nu. 3. f. 251. T. eod.
An compromittere possit. Vital. de Camb. de claus. verbo, sequitur videre. nu. 1. f. 453. T. 18.
An debeat esse solicitus pro commodo patroni. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 68. col. 1. vltra medium. nume. 1. fol. 125. Tom. 6. Par. 1.
An dominum accusare poterit in crimine lęsæ maiestatis. Hieron. Gig. de crimin. lęsæ maiest. quæstio. 11. nume. primo, fol. 57. Tomo 11. Par. 1.
Nam seruus regulariter dominum non accusat. ibid. nu. eod.
An, & quando ad legitima testimonia admittatur. Alberic. de Malet. de testib. c. 5. nu. 1. f. 170. T. 4.
An, & quando legati sit capax. Ang. de Gambel. de testam. glo. 36. nu. 1. f. 47. T. 8. P. 1.
An & quando, quibus etiam casibus sit a testimonio repellendus. Steph. Aufrer. de testib. nu. 88. f. 145. T. 4.
An excusetur in grauibus delictis, qui obtemperat domino. Hipp. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 61. nu. 1. col. 3. quasi in fin. folio 124. Tom. 6. P. 1.
An in testem accipiatur, deficientibus probationibus. Alberic. de Malet. de testib. c. 5. nu. 4 f. 170. T. 4.
An iure gentium obligari possit. Ant. Nicel. de gl. contrarijs. num. 409. f. 215. T. 18.
An possit cogi per patronum seruire alij. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæstio. 86. num. 1. colum. prima, post medium. folio 126. Tom. 6. P. 1.
Esse arbiter. Bap. a S. Blas. de arbit. & arbitratore. num. 14. fol. 298. Tom. 3. Par. 1.
Eligi Episcopus, vel ad sacerdotium promoneri. Io. Bertach. de episcop. lib. 2. nu. 106. f. 313. T. 13. P. 2.
Mercaturam facere. Benuenut. Straccha. de mercat. P. 3. nu. 39. fol. 296. T. 6. Par. 1.
Per interpositam personam, quòd non potest per se. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 88. num. 1. colum. 1. in fin. fol. 126 Tom. 6. Par. 1.
An representet personam domini. idem Bonac. eo. ti. q. 54. nume. 1. col. 2. quasi in prin. f. 124. T. 6. P 1.
An sit torquendus in causa domini sui. Paris. de Put. de sindic. verbo, confessio. nu. 4. f. 328. T. 7.
An teneatur iuuare dominum suum. Io. de Ligna. de Bello. c. 93. colum. 2. in fi. f. 380. T. 16.
Præferre charitatem domini propriæ charitati. Hippo. Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 53. colum. 2. in prin. num. primo, fol. 124. Tom. 6. Par. 1.
Reuelare delictum sui domini. Hippo. Bonac. eo. ti. q. 69. num. 1. col. 1. vltra medium. f. 125. T. 6. P. 1.
Aufugiens a domino, non potest suam possessionem domino interuertere. Hier. Gig. de crim. lęsæ maiest. quæst. 11. num. 3. fol. 82 Tom. 11. Par. 1.
Aut monachus, si condemnati fuerunt, ex sententia non obligantur, nec executionem, quæ fit in causa iudicati patiuntur. Matthæus Brun. de cessio. bonorum. quęst. 3. prin. num. 6. fol. 182. Tomo 3. Par. 2.
Capientium non efficitur captus in bello ciuili, quod inter se populus mouit. Mart. Laudens. de bello. q. 52. colum. 1. in princ. folio 325. Tom. 16.
Captus ab hostibus, an hæres institui, & ipsi, quid legari possit, vt valeat. Iul. Ferret. de re nauali. lib. decimotertio, numero 23. fol. 352. Tom. 12.
Communis ex re alterius dominorum acquirens, commune erit id, quod quæsitum est. Ioan. Copi. de fruct. titu. 3. c. 2. num. 4. fol. 251. Tom. 17.
Pluribus, vt pluribus, torqueri potest in caput alterius dominorum. Franc. Brun. de inditijs, & tort. q. 4. secundæ Par. nume. 26. fol. 253. T. 11. P. 1.
Quando acceptum ferre possit. Sebast. Medic. de acceptilationib. q. 4. nu. 23. f. 401. T. 6. P. 2.
Quatenus dominis suis acquirat. Io. Copi. de fruct. tit. 3. c. 2. nu. 1. fol. 251. Tom. 17.
Stipulatione sua, cui dominorum acquirat. Anto. Fumeus. de coniunct. rub. de coniunct. legali verbo, in legato facto, &c. nume. 5. fol. 281. Tom. 18.
Cui libertas relinquitur, quando admittatur per hanc constitutionem

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

tionem ad hæreditatem. Sebaſt. Montic. de inuentario. conſtitutio. 1. de hæred. & falcidia. nu. 67. f. 253. T. 8. P. 2.

Damnatus ad mortem differtur executio vſque quo reddat domino rationem. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 90. nu. 1. col. 2. in prin. f. 126. T. 6 P. 1.

Datus pro noxa a domino nomine plurium delictorum ab omnibus liberatur, Alber. a Roſat. de ſtatut. lib. 3. quæſt 63. numero 7. fol. 65. Tom. 2.

De crimine conuictus. vel confeſſus de ſocijs, & mandatoribus eſt interrogandus. Franc. Brun. de inditijs, & tortur. q. 3. 1. P. nu. 21. fol. 249. T. 11. P. 1.

Deferens dominum, in exemplum omnium proditorum, ſequiſſimæ ſententiæ ſubiugatur. Conrad. Brun. de ſedit. c. 7. lib. 4. nu. 3. fol. 130. T. 11. P. 1.

Delegari non poteſt. Guido. de Suza. de ord. iudiciorum. num. 72. fol. 36. T. 3. P. 1.

Delinquens, non præſumitur deliquiſſe de domini conſenſu, ideo non tenetur dominus, niſi, vt ſeruum pro noxa dedat. And. Alciat. de præſump. regal. 3. præſumpt. 40. numero primo, fol. 345. Tom. quarto.
Limita, vt ibi. nu. 4. & 5.

Demeritus non eſt manumittendus, ſed alienandus. Gul. Redoan. de rebus eccleſ. non alienand. rub. 10. numero 36. folio 412. Tomo 15. Par. 2.

Dicitur res precioſa mobilis, & manumiſſio eſt alienatio. idem Redoa. eo. ti. & rub. nu. 33. f. T. & P. eiſd.

Domino in periculo vitæ agenti, ſi auxilium non ferat, punitur, & Ancillula etiam vociferatione, quando aliàs non poteſt, opem ferre tenetur, & qui non liberat a morte quem poteſt, occidere videtur, & qui manifeſto facinori deſinit obuiare, non caret ſcrupulo ſocietatis occultæ. Gul. Redoa. de ſimo. mental. P. 1. c. 1. nume. 15. f. 29. T. 15 P. 2.

Nec filius patri, nec ciuis rectori in turpibus obedire tenetur. Marti. de Silim. de feud. in prin. nu. 2. f. 3. T. 10. P. 1.

Dominum nullo modo in ius vocat. Odofred. de ord. iud. nume. 4. fol. 33. T. 3. P. 1.

Duorum, vtri parere debeat. Paris. de Put. de re milit. verbo, ſi fiat duellum. nu. 2. f. 419. T. 16.

Duplici via poteſt prodeſſe eccleſiæ. Gul. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 10. nu. 14. f. 412. T. 15. P. 2.

Eccleſiæ, an poſſit cogi, quòd ſit maniuoltus. Paris de Put. de findic. verbo, maniuoltus. nu. 7. f. 285. T. 7.

Effectus Chriſtianus eſt leuiter tractandus, & nõ ſicut prius. Marquar. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelib. cap. 5. numero 20. fol. 45. Tom. 14.

Ei domino acquirit, cuius iuſſu ſtipulatus fuit. Io. Copi. de fructib. ti. 3. c. 2. nu. 2. f. 251. T. 17.

Et filiusfamilias, quando nouare poſſint. Sebaſt. Medic. de nouationib. q. 3. nu. 4. f. 389. T. 6. P. 2.

Et homo liber, an poſſit locare operas ſuas in perpetuum. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſt. 85. num. 1. circa medium. fol. 126. T. 6. Par. 1.

Et liber æquiparantur quo ad defenſionem. Alberic. a Roſa. de ſtatut. lib. 4. q. 88. nu. 5. f. 82. T. 2.

Et monachus mortuo æquiparantur. Alberic. a Roſa. de ſtat. lib. 4. q. 68. nu. 6 f. 76. T. 2.

Et mulier officijs publicis non funguntur. Iaco. Gentil. de ord. iud. nu. 5. f. 42. T. 3. P. 1.
Neque in iudicio eſſe poteſt. ibid. nu. 7.

Ex pacto, an quis efficiatur. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 105. nu. 1. col. 3. poſt medium. f. 126. T. 6. P. 1.

Factus liber fert teſtimonium de eo, quòd vidit, dum erat in ſeruitute. Nepos. a Montalb. de teſtib. nu. 57. fol. 58. Iaco. Ægidij de reprobatione teſtium poſt. nu. 6. f. 73. & Nellus a S. Gemin. de teſtibus. nu. 21. f. 80. T. 4.
Et quando poſſit eſſe teſtis. ibid. nu. 23. & Io. Crot. de teſtibus in cauſis ciuilib. nu. 185. f. 213. T. eod.

Tenetur pro obligatione ante contractafauore dotis reddendæ. Bal. Nouellus. de dote priuil. 5. nu. 1. f. 232. T. 9.

Eeudum acquirens, quem ex dominis iuuare tenetur. Ioan. Blanc. epit. feud. lib. 2. c. 1. nu. 18. f. 273. T. 10. P. 1.

Fugiens ab eo, cui per dominum fuerat commodatus, & ad domi num reuertens non dicitur fugitiuus. Ioan. Bap. Caccialup. de debit. ſuſpecto, & fugituo numero 2. in princip. fol. 148. Tom. 3 Par. ſecunda.

Fugitiuus, an incidat in commiſſum, & publicato ſeruo, an publicetur peculium. Iul. Ferret. de gabellis vectigal. &c. nume. 249. fol. 86. Tom. 12.

Gratus, & idoneus quis. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 2. colum. 3. in prin. f. 122. T. 6. P. 1.

Habetur pro mortuo quantum attinet ad ius ciuile. Sebaſt. Medic. de diffinit. diffinitione. 86. nu. 3. f. 313. T. 18. & diffinitione. 100. nu. 5 f. 316. ti. & T. eod.

Hæreditarius, an hæredi futuro acquirat. And. Barbat. de præſtantia Card. quæſtio. 4. baſil. primæ Par. nume. ſecundo, fol. 76. Tomo 13. Par. 2.

Hæreditati non aditæ acquirit. Io. Coppi. de natural. fruct. ti. 3. c. 3 nu. 2. f. 242. Tom. 17.

Quando torquendus, vt pandat bona. Sebaſt. Montic. de inuentario. nu. 223. f. 247. T. 8. P. 2.

Hæreditati iacenti ſtipulari poteſt. Leob. Aurel. de mandatis apoſtol. nu. 103. f. 228. T. 15. P. 1.

Hodie poſſeſſus, præſumitur etiam retro poſſeſſus, vt ſeruus And. Alc. de p. æſumptionibus regula. 2. præſumpt. 26. nume. 6. folio 326. Tom. 4.

In acquirendo poteſt præiudicare domino Ludouic. Montalt. de reprobatione ſententiæ Pilati. articu. 3. nume. duodecimo, folio 13. Tomo 14.

In crimine læſæ maieſtatis admittitur ad accuſandum dominum. Hier. Gigas. de crimine læſæ maieſt. quæſtio. 11. num. 2. fol. 57. Tomo 11. Par. 1.

In iudicio eſſe non poteſt. Iaco. de Arena. de ceſſione, actio. nu. 62. fol. 76. Tom. 3. P. 2.

In odium domini ſui, qui culpa ſua deſierit eſſe dominus, an poſſit torqueri. Per. de Peruſ. de mutatio. ſtatus. numero 16. fol. 178. Tom. decimoquarto.

In omni cauſa, & in omni crimine iudicis arbitrio, poteſt torqueri. Franc. Brun. de indicijs, & tortura. q. 3. ſecundæ Par. nume. 2. fol. 251. T. 11. P. 1.

Inobediens mandatis Principis qualiter puniatur. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 33. num. 1. col. 4. parum poſt princ. fol. 123. Tom. 6 Par. 1.

In quibus caſibus in dominum poſſit torqueri. Franc. Brun. de indicijs, & tortur. quæſtio. 4. ſecundæ Par. numero 25. fol. 253. Tomo 11. Par. 1.

Cauſis contra dominum ſuum poſſit eſſe teſtis. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 61. nu. 13. f. 197. T. 11. P. 2.

Inſidians vitam domini, qua pœna puniatur. Hippol. Bonac. de ſeruis, vel famul quæſt. 70. num. 1. colum. 1. quaſi in fine. folio 125. Tom. 6. Par. 1.

Inſtitutus a domino fit hæres neceſſarius. Corn. Beninc. de pauper. & eius priuileg. ſecundo ſpeciali in vlt. volunta. nume. 15. folio 163. Tom. 18.

Hæres iuſſu domini, quando acquirat domino. Ang. de Gambel. de teſtam. gl. 36. nu. 3. f. 48. T. 8. P. 1.

Liber effectus de viſis in ſeruirute poteſt eſſe teſtis. nepos a Montalba. de exceptionibus articu. 19. numero 31. fol. 116. & Ioann Monac. de defenſo. iur. contra teſtes, poſt numero 5. fol. 125. Tomo 3. Par. 2.

Eſſe iuſſus teſtamento, qua actione teneatur, ſi aliquid de hereditate non adita, ſurripuerit, & qualiter concipi debeat libellus in hac actione, ex edicto, ſi quis teſtamento liber eſſe iuſſus fuerit. Odofred. de libell. forman. cap. 31. numero 1. & 2. fol. 86. Tomo 3. Par. 2.

Locans operas ſuas ad quid teneatur. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. quæſt. 83. colum. 1. ante medium. numero 1. folio 126. Tomo 6. Par. 1.

Malus, quis dicatur. idem Hippo. Bonac. eod. ti. q. 1. col. 2. fol. 122. Tom. & P. eiſd.
Et ſeruus quis. ibid.
Serui, & famuli, an differant. ibid.

Meus efficitur, qui in bello a me capitur. Paris a Puteo. de re milit. verbo, an ſi duo pugnabant pediter, &c. numero ſecundo, folio 413. Tom. 16.

Minor in his, quæ dominum eius contingunt ob minorem ætatem non eſt reſtituendus, ſecus ſi ad ipſum ſeruum ſpectarent, aut libertatem eius reſpicerent. Ioan. Mauritius. Bollan. de reſtitutio. in integrum. capitu. 232. numero primo, folio 173. Tomo quinto.

Minus peccat, quàm liber. Pet. Bell. de re mil. titu. 1. Par. 3. nume. 5. fol. 346. Tom. 16.

Nec conuenire poteſt, nec conueniri. Nepos a Montealb. de exceptionib. art. 6. nu. 19. f. 109. T. 3. P. 2.

Nequit eſſe procurator. idem Nepos a Montealb. eod. tit. art. 8. nu. 41. fol. 111. T. 3. Par. 2.

Nemo effici poteſt ex pacto. Herman. Barenſ. de formand. libel. libello. 25. nu. 3. f. 93. T. 3. P. 2.

Non dicitur captus in bello a capitaneo poſt mortem Papæ, vel Imperatoris Marti. Laud. de bello. q. 26. col. 3. poſt medium fol. 324. Tom. 16.

Non efficitur liber per baptiſmum. Marqua. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 5. nu. 9. f. 66. T. 14.

Non poterit eſſe Iudex. Nepos a Montealb. de exceptionib. art. 3. nu. 9. f. 107. Tom. 3. Par. 2.
Nec arbiter, & ſimliiter pupillu, furioſus, mutus, aut ſurdus.
Idem Nepos de Montalb. eod. titu. & art. 4. nume. 1. fol. 108. T. 3. Par. 2. & Ioann. Monach. de defenſo. iure contra arbit. poſt. nume. 2. fol. 123.

Non poteſt a milite inſtitui ſine libertate. Pet. Bellin. de re milit. tit. 7. nu. 3. f. 357. T. 16.

Ad iudicia eſſe procurator. Io. de Graſſis de ſubſtantialib. procurato. verbo. nec non ad lites, & cauſas nume. 2. fol. 370. Tom. 3. Par. prima.

Eſſe iudex, arbiter neq; tabellio. Thom. de piperata de fama nu. 27. fol. 9. Tom. 11. Par. 1.

Eſſe miniſter, nec nuncius ad citationes. Alberic. de Malet. de teſtib. cap. 5. nu. 2. f. 170. T. 4.

Eſſe teſtis in teſtamento. Io. Crot. de teſtib. qui teſtes prohibeantur eſſe in teſtamento, quiuè non. nu. 4. f. 200. T. 4.
Quod intellige, vt ibi.

Eſſe tutor. Sebaſt. Medices. de diffinitionib. diffinitione. 86. nu. 2. fol. 313. Tom. 18.

Habere tutorem. Nepos a Montalb. de except. art. 11. nume. 9. fol. 113. Tom. 3. Par. 2.

Legitimum perhibere teſtimonium. idẽ Nepos a Montalb. eod. tit. art. 19. nu. 39. f. 116. T. & P. eiſd.

Manumitti, niſi ſicut aliæ res immobiles. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alienan. rub. 10. nu. 34. f. 412. T. 15. P. 2.
Excipiuntur tres caſus ibidem enumerati.

Non conſequitur libertatem per baptiſmum, & baptizatus mitius debet tractari. ac poteſt in presbyterum ordinari. Rainal. Corſ. indagatio. iur. lib. 2. c. 22. nu. 1. 4. & 5. f. 284. T. 1.

Ordinatus

Source : BIU Cujas

Ordinatus in ſubdiaconum, vel Diaconum non redigitur in ſeruitutem. Maria. Socin. de oblationibus libello. 11. numero 10. fol. 129. Tom. 14.
Quid ſi in presbyterum ordinetur? ibid.
Paganus alicuius Iudæi, ſi efficiatur Chriſtianus, non cogitur Iudæus illum relaxare gratis. Paris. de Put. de ſindic. in verbo, official. nu. 3. f. 292. T. 7.
Patris torqueri poteſt pro morte filij. Fran. Brun. de indicijs, & tortura. q. 4. 2. P. nu. 27. f. 253. T. 11. P. 1.
Pœnæ an efficiatur condemnatus in abſentia. Melch. Palaez. tractatu maioratuum. q. 1. nu. 54. f. 342. T. 10. P. 1.
Fit damnatus in metallum, & debet operas ratione delicti commiſſi, cuius punitio ad Reipub. vtilitatẽ ſpectat. Gaſpar Beatius de inope debito. &c. c. 7. nu. 7. f. 221. T. 3. P. 2.
Statim efficitur etiam damnatus ad mortem. Franc. de accept. de ſententia diffinit. & interlocutoria. numero tertio, fol. tertio, Tomo quinto.
Poſt manumiſſionem, non poteſt conueniri actione negotiorum geſtorum de his, quæ in ſeruitute geſſit. Card. Iacob. de concil. libro 7. nu. 104. f. 314. T. 13. P. 1.
Poteſt conſtitui adiectus, & non poteſt ſolui domino, niſi ex voluntate ſerui, & pulchre de ratione. Benuen. Straccha. de adiect. P. 3 nu. 34. f. 391. T. 6. P. 1.
Eſſe tabellio. Gaſpar Beatius. de inope debit. &c. c. 13. num. 14. fol. 227. Tom. 3. P. 2.
Eſſe teſtis pro domino, quando eſt perſona honeſta etiam contra dominum. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 75. nu. 1. col. 2. in fi. fol. 125. T. 6. P. 1.
Petere vt vendatur obduritiam domini. Gul. de Cun. de ſecuritate. nu. 10. f. 242. T. 12.
Stipulari domino. Aymo. Crauet. de antiquita. temp. verbo, propoſitum noſtrum principale. nume. quinquageſimotertio, folio 126. Tom. 17.
Pro domino, & dominus pro ſeruo, quando compenſare poſſint. Sebaſt. Med. de compenſationibus quæſtio. 5. numero 4. fol. 268 Tom. 6. Par. 2.
Prohibitus manumitti propter filij obſequium, mortuo filio manumitti poteſt cum limitat. vt ibi. Lancel. Gallia, de ſtatut. quæſtio. quinta, poſt verbum vxori. nume. vigeſimoſexto, fol. 327. Tomo ſecundo.
Propter manumiſſionem domino pecuniã promittens liber factus eſt ad abſoluendum cogendus. Pet. Antibo. de munerib. nu. 165. fol. 49. Tom. 12.
Publicus an ſemper dicatur tabellio. Beat. Anto. de vſur. c. 5. §. 1. nume. 5. f. 91. T. 7.
Non dicitur vt cæteri, notarius Principis, qui dignitatem habet. And. Barbat. de præſtantia Card. q. 1. Baſil. 1. P. nu. 40. fol. 67. Tomo 13. Par. 2.
Quando acceptum ferre poſſit. Sebaſt. Medic. de acceptilationibus q. 4. nu. 5. f. 400. T. 6. P. 2.
Contra dominum poſſit torqueri abſque indicijs præcedentibus. Franc. Brun. de inditijs, & tortur. q. 5. 2. Par. numero 5. folio 254. Tom. 11. Par. 1.
Efficiatur liber patiens ſe venundari, & qualiter formetur libellus in hac actione in factum ex edicto, de liberali cauſa. Odofr. de libell. forman. cap. vigeſimooctauo, num. 1. & 2. folio 86. Tomo 3. Par. ſecunda.
Et contra quem torqueri poſſit. Guid. de Suza. de indicijs, & tortura. nu. 11. f. 241. T. 11. P. 1.
Furti non teneatur, vel teneatur. Hippo. Bonaco. de ſeruis, vel famul. quæſtio. 181. num. primo, colum. 2. quaſi in fin. fol. 127. Tomo 6. Par. 1.
Ordinari poſſit. Beat. Anto. de irregularitate. c. 6. numero 10. folio 406. Tomo 14.
Quãto tempore præſcribat quaſi poſſeſſionem libertatis, & ipſam libertatem. Io. Arz. de nobil. Hiſpa. &c. cap. 2. nume. tertio, folio 234. Tom. 16.
Quas operas tenetur domino præſtare. Hippo. Bonacoſ. de ſeruis, vel famul. quæſtio. 123. numero 1. colum. prima, in fin. fol. 127. Tomo 6. Par. 1.
Qui duobus dominis opem eodem tempore ferre deberet, cui magis gratificari debeat. Card. Iacob. de concil. lib. 2. art. 5. num. 50. fol. 222. T. 13. P. 1.
Qui eſt in poſſeſſione libertatis, tenetur probare tempus conceptionis. Melch. Palaez. tract. maiorat. Par. 3. nume. 5. fol. 439. Tomo 10. Par. 1.
Qui per 15. annos continuos ſeruire debet, vt libertatem conſequatur, ſi per aliquod tempus in fuga ſtetit, debet tantundem remittere, & ei fauore libertatis ſufficit. Anto. Bard. de tempore vtili. c. 3. nu. 11. f. 213. T. 5.
Qui ſeſe domino ſubtraxerit, poteſt recuperari ex l. ſi coloni, niſi clericus factus, vel diu ſe pro libero geſſiſſet. Ioan. Bap. Ponta. de ſpol. lib. 1. nu. 97. f. 275. c. 10. T. 14.
Qui tenetur reddere rationẽ, illarum libros reddere cogitur. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 170. nu. 1. col. 3. circa medium. fol. 128. T. 6. P. 1.
Quis eſſe non poteſt pro parte, & pro parte liber. Arnuf. Ruze. de iure Regal. 3. priuil. nu. 8. f. 361. T. 12.
Et legitimus hodie poteſt. Gabriel Paleot. de Nothis, ſpurijſque fil. c. 15. nu. 5. f. 52. T. 8. P. 2.
Quis prohibetur fieri creditoris per pactum. Vital. de Camba. de clauſ. verbo, his peractis. nu. 10. f. 470. T. 18.
Quo ad ciuilia habetur pro mottuo propterea, nec actiuè, nec paſſiuè poteſt ſtare in iudicio, etiã quod pro libero ſe gerat. Sebaſt. Vant. de nullitat. ex defectu inhabilitatis perſonæ. numero 46. fol. 400. Tom. 4.
Quo caſu legitimam perſonam ſtandi in iudicio habeat. Alber. de Malet. de teſtib. c. 3. nu. 9. f. 165. T. 4.
Quo tempore cęperit. Hier. Gig. de crim. lęſæ maieſt. q. 11. num. 8. & 9. fol. 57. T. 11. P. 1.
Reſcriptum impetrare non poteſt. nepos a Montalba. de exceptionib. art. 1. nu. 7. f. 105. T. 3. P. 2.
Ruſticus dicitur pars inſtrumentalis fundi, & glebæ annexus, reputatur immobilis, non ſic in boue, vel aſino. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 10. nume. vigeſimoquarto, fol. 417. Tom. 15. Par. 2.
Dicitur, qui eſt deputatus prædio. idem Redoa. eod. ti. & rub. nu. 27. f. T. & P. eiſd.
Non alienatur, niſi, vt res immobilis. Redoa. eo. tit. & rub. nu. 24. fol. T. & P. eiſd.
Sapiens dominabitur filijs ſtultis. Petr. Rebuf. de priuil. ſchol. priuil. 44. nu. 2. f. 42. T. 18.
Si debet torqueri ad exhibendum agi oportet. Virg. de Boccat. de interdicto, vti poſſidetis. capitu. 22. numero 29. fol. 344. Tom. 3. Par. ſecunda.
Si fuit teſtis in inſtrumento, an de ipſius inſtrumenti veritate deponere poſſit, detecta eius ſeruitute. Alberic. de Malet. de teſtib. c. 5. nu. 7. f. 170. T. 4.
Et ibi intellectus ad l. 1. C. de teſtamen. & ad l. 3. §. duæ cauſæ. ff. de Carboniano edicto.
Idem dicendum de ſeruitore. Ioã. Maria Monticel. rub. ſeruitor. fol. 247. Tom. 4.
Si habetur pro libero an poſſit teſtificari. Alberic. de Malet. de teſtib. c. 5. nu. 3 & 5. f. 170. T. 4.
Quid de infame, quando habetur pro viro bonæ famæ. ibidem num. eodem.
Si iuret ſeruire per annum, an poſſit aſtringi ad ſeruiendũ. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 81. num. 1. col. 1. in princ. folio 126. Tom. 6. Par. 1.
Si iuſſu domini ſui imagines ſanctorum fregerit, mitius puniri debet. Iacob. Siman. de cathol. inſt. ti. 61. numero 12. folio 197. Tomo 11. Par. 2.
Si librum domini pignorat alij, quomodo ſuccurratur domino. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 156. nu. 1. colum. 1. in fi. fol. 128. Tom. 6. Par. 1.
Si pro negotio, & cauſa liberam habeat adminiſtrationem, poteſt res peculiares pignori dare. Ant. Neguſ. de pignorib. & hypothecis. 1. memb. 3. P. nu. 13. f. 213. T. 6. P. 1.
Idem & filiusfamilias. ibid. nu. eod.
Si ſtipuletur habere dicere, & an factum ſit nullum, ſtipulatio ius continet. Eguinar. Baro. de diuid. & indiuid. oblig. lib. 3. c. 11. nume. 11. & 12. f. 384. T. 6. P. 2.
Simpliciter morans in domo alicuius, an debeat habere ſalarium. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 79. nu. 1. colum. 4. in princi. fol. 125. T. 6. P. 1.
Sine libertate hæres a domino, inſtitui non poteſt. Hieron. Zanet. de differentia iur. ciuil. & can. Par. prima, numero 16. folio 210. Tom. primo.
Sine licentia domini ordinatus deponitur, & domino reſtituitur. Gaſp. Beatius, de inope debitore. cap. 17. numero 23. folio 240. Tom. 3. Par. 2.
Sub conditione, an pendente conditione teſtificari poſſit. Alberic. de Malet. de teſtib. c. 5. nu. 17. f. 170. T. 4.
Sufficit, quòd mandatum domini oſtendat, & illius copiam faciat. Hippo. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 208. num. 1. col. 2. vltra medium. f. 129. T. 6. P. 1.
Teſtimonium dicere nõ poteſt, nec ſtare in iudicio. Nepos a Montalb. de teſtib. num. 70. & 71. & Iac. Butrig. de teſtib. nume. 1. fol. 59. & 60. Tom. 4.
Item nec pupillus. ibid. & Iaco. Ægid. de reprobatione teſtium. numero 2. fol. 73. T. eod. Ioan. Maria. Monticel. de teſtib. rub. ſeruus. fol. 247. & 282. T. 4. Bagarot. de reprobatione teſtium. nu. 7. fol. 298. T. eod.
Admittitur tamen ad teſtimonium contra dominum. Iac. Ægi. poſt. nu. 4. ibid.
Sed non pro domino. Nellus a S. Gemin. de teſt. poſt. nume. 12. fol. 80. Tom. 4. Ioan. Campeg. de teſtib. regula. 111. fol. 96. & regula. 243. fol. 106. Tom. eodem, & Ioan. Crot. de teſtibus, qui teſtes prohibeantur eſſe in teſtamento. nu. vigeſimoſeptimo, fol. 200. Tom. eodem.
Item admittitur ad teſtimonium in defectum probationum dominus Bagarot. de reprobatione teſtium. fol. 298. nume. 11. Tomo quarto.
Torquetur, vt indicet conſocios, maximè quando ſumus in atrocioribus, vel in nece domini, non interrogatur, quo mandante, id fecerit, & qui ſint participes. Franc. Caſo. de tormentis. ca. 16. nu. 4. f. 314. T. 11. P. 1.
Tu es ſeruorum meorum, cur dixerit Diogenes Philoſophus Alexandro Regi. Io. de Ligna. de amicitia. rub. de amicitia ſerui ad dominum. nu. 5. f. 236. T. 12.
Vaſallus excuſatur, ſi debet iuuare dominum contra dominum in cuius ipſe eſt poteſtate. Io. Blanc. epit. feud. c. 4. aum. 13. fol. 284. lib. 2. T. 10. P. 1.
Item ſi non adiuuat dominum ſuum contra patronum. ibidem numero 14.
Item ſi non ſeruierit domino contra Principem. ibid. nu. 15.
Item quoque ſi dominum de iniuſta guerra non adiuuet. ibid. numero 16.
Vel filius in non atrocioribus excuſantur, ſi domino, vel patri obediuerunt. Mart. de Silim. de feud. in princip. numero 3. fol. 3. Tomo 10. Par. 2.
Vel tabellio non debet officium aduocationis exercere. Ioan. Monac.

Index Tractatuum.

nac.de defensorio iure contra aduocatos.numero tertio,fol.124. Tom.3.Par.2.

Venditus ad quemcunque transeat,& quicunque occupet,non tamen ex eo tollitur ius primo quæsitum.Alberic.a Ros.de statut. lib 4.q.78.nu.22.f.80.T.2.

Vetitus rationes reddere a testatore,an negligens teneatur.Hippo. Bonacos.de seruis,vel famul.q.165. nu.1. col.3.in princ.fol.128. Tom.6 Par.1.

Victoris non efficitur victus in duello.Iac.Castil. de duello.ca.10. nu.3.f.292.T.12.

Vilis psona,vel liber,& criminosus,ac infamis,obscurus, vel ignotus sine tortura non admittuntur in testes.Hier.Gig. de crimin. lęsæ maiest.q.11.nu.9.f.63.T.11.P.1.

Vniuersitatis aduersus vnumquemque potest interrogari.Placeut. de accusationib.ti.6.nu.6.f.4.T.11.P.1.

Non est seruus singulorum.Benedic. Bonius.de censib.art.19.nume.43.f.167.T.6.P.2.

*SESSIONIBVS locus dignior est ille, qui est apud Episcopum. Henric.Bot.de synodo Episcopi Par.tertia,numero 19.folio 384. Tom.13.Par.2.

*SESSOR delectus,cuius equus prior ad brauium peruenit,illud lucratur.Paris a Put.de re mil.verbo, duo pugnabant. nume.3.fol. 416.Tom.16.

*SESSOREM capiens miles percutiendo equũ alterius,an per hoc dicatur victor.idem Paris.de Put.eo.ti.de re mil.verbo,duo conuenerunt.nu.1.f.417.T.16.

*SEV, vel aut dictiones,duplicem naturam habent,videlicet, disiũgere verba,& coniungere sensum.Anto. Bard. de tempore vtili. c.19.nu.18.f.226.T.5.

*SEVERÆ vxoris Valẽtiniani Imperatoris stolida simplicitas,quàm sibi nouerit.Albert.Brun.de seditionib.c.4.numero 16. fol.101. Tom.11.Par.1.

*SEVERIOR pars tenenda est ad euitandos grandes remorsus in his,quæ animæ salutem respiciunt.Bartho.Cępo.de simulatione contractus.nu.245.f.14.T.7.

Seueritas.

*SEVERITAS Alexandri Seueri laudatur in fures, & milites.Ioan. Redin.de maiest.Princ.rub.seuerum.numero 11.& 16.fol. 168. Tom.decimosexto.

Cum lenitate debet misceri,faciendumque est ex vtroque quoddã temperamentum.idem Io.Redin.eo.tit.rub.ad clemẽtiam pronum.nu.25.f.173.T.eod.

Item cum misericordia.ibid.nu.24.

Cum redeuntibus ad vomitum est exercenda. Bermon.Chouer.de pub.concub.rub.sine spe alicuius dispensationis.num.3.fol.170 Tom.11.Par.1.

Debet fieri non cupiditate nocendi,sed charitate consulendi.Conrad. Brun.de hæret.lib.5.cap. decimotertio,num. 6.fol.321. Tomo 11.Par.2.

Dormire nõ debet vbi malefactum a multitudine quasi ex authoritate defenditur.Conrad.Brun.de seditio.c.9.nume.24.fol.137. Tom.11.Par.1.

In quo consistat.Io.de Ligna.de censura ecclesiast. in diuisione tractatus in prin.nu.8.f.308.T.14.

In re militari misericordia est melior.Pet.Bell.de re mil.ti.vnic.nume.81.f.361.T.16.

Iuris pactis priuatorum mitigari potest. Bagarot. de præsumptionib.nu.28.f.299.T.4.

Nimia a canonibus improbata.M. Anto. Marsil.de ecclesiast.reddit.c.20.nu.8.f.350.T.15.P.2.

Philippi iunioris scribitur.Io. Redin. de maiest.Princ.rub. Seuerũ. nu.17.f.168.T.16.

Quando est exercenda.Conrad.Brun.de hæret.lib.5.ca.16.nu.24. fol.323.T.11.P.2.

Quid sit.Paris.de Put.de sindic.verbo, crudelitas officialis.num.3 fol.259.Tom.7.

Theodosij Imperatoris plus valuit contra hæreticos,quàm mansuetudo Augustini.Conrad.Brun.de hæret.lib.3.ca.2. nume.15. fol.295.T.11.P.2.

Vel asperitas,an apud prudentes damnetur.Iacob.Nouel.tract.ad defensam verbo , his hactenus examinatis. numero 54. fol.227. Tom.11.Par.1.

Seueritate.

*SEVERITATE cur ecclesia vtitur ad compellendum hæreticos. Conrad. Brun.de hæret.cap.secundo,lib.3.num.14.fol.295.Tomo 11.Par.2.

Et mansuetudine hæretici duobus causis reuocantur ad vnitatem ecclesiæ.idem Brun.eod.ti. & cap.2.lib.3.nume. 9.& 10.fol.T.& Par.eisdem.

Legis pigros,& inertes Reipnb.excitare conuenit. Gaspar. Beatius de inope debitore,&c.capit. secundo, numero 45.folio 211.Tomo 3.Par.secunda.

Melius est diligere, quàm cum leuitate decipere. Paris.de Put. de sindic.verbo,contumacia.nu.4.f.257.T.7.

Vti debet iudex in enormibus.Paris.de Put.de sindic.verbo,crudelitas.nu.4.f.259.T.7.

*SEVERITATEM debet iudex cum aliquo temperamento benignitatis subsequi.Nic. Moron. de fide treug.& pac.q.186.nu.13. fol.454.T.11.P.1.

Non debet iudex in officio exercere animo seuiendi, sed medendi.Paris.de Put.de sindic.in verbo,crudelitas.numero secundo, fol.259.Tom.7.

*SEVERITATI detrahitur ob multorum stragem. Fran.Arias.de Bello.& eius iustitia.nu.92.f.329.T.16.

Iustitiæ detrahendum est.Laurent. de Rodul.de vsur. particula.3. prin.nu.32.f.40.T.7.

*SEVERITATIS, aut clementię gloria non affectanda est,sed prout quæque expostulat statuendum.Io.Redin.de maiest. prin.verbo,ad clementiam pronun.nu.25.f. 173.T.16.& Nic. Moron.de fide treug.& pace.q.167.nu.4.f.& q.186.nu.12.f.451. & 454.Tomo 11.Par.1.

Gloriam qui affectant,& crudeles,& atroces sunt, ac perniciosè errant.Iac.Siman.de cathol.inst.tit.47. num.80.fol.186.Tomo 11. Par.secunda.

Inculpatę modum debent iudices adhibere in tormentis.Paris.de Puteo de sindic.verbo,an stetur.numero duodecimo,folio 123. Tom.septimo.

Seuerus.

*SEVERVS corbulo, & inexorabilis Dux etiam in leuioribus delictis.Pet.Bellin.de re milit.titu.vnico, numero 80.folio 361.Tomo decimosexto.

Dicitur,quasi sequẽs veritatem, vel quasi satis verus.Io. Redin.de maiestate Princip.rub.seuerum.nu.1.f.168.T.16.

Et ibi quòd oportet principem esse seuerum.nu.eod.

Esse non debet custos carceris circa carceratos. Paris. de Puteo.de sindic.in verbo,crudelitas.nu.6.f.259.T.7.

*SEX, & triginta iuris significationes a nostris doctoribus afferuntur.Albert.Bolog.de lege iure,& æquitate. cap. 15. nume.9.fol. 305.Tom.1.

*SEXTARIVS quid?Pet.Bellin.de re milit.titul.6. numero 21.folio 356.Tom.16.

*SEXTERTIVS quid?idem Petrus.Bellin.eod.tit.de re milit. tit.2. nu.3.fol.353.Tom.eod.

*SEXTERTIVM in genere neutro quid in se contineat. Ioan. Garsia.Hispa.expens.& meliorationibus.capit.21. numero decimoquarto,fol.329.T.17.

*SEXTI Ælij Peti vita.Bernar. Rutil. in vitis iuriscons.colum.quarta,vbi habes etiam vitam Ælij Peti filij sui.colum.quarta, 144. Tom.primo.

*SEXTI Papirij vita.idem Bernar. Rutil. eod. præcitato loco.col.3. fol.181.Tom.eod.

*SEXTI Pompeij vita. idem Bernar. Rutil. eod. præcitato loco. colum.2.f.150.T.eod.

*SEXTVM iuramentum, an litem veritatis, quod ad probandum ipsam quantitatem debiti.nullo rei dolo agenti defertur. Phan. de Phanut.de iureiurando in litem.P.1. cap.2. nume.8.fol.359. Tom.3.Par.2.

*SEXTVS Cecilius iurisconsultus,qui cum Phauorino Philosopho de legibus.12.tabul.disceptauit, quos libros, & quibus temporibus scripserit. Aymar. Riual.histo. iur. ciuil.lib.5.numero 32. fol.2 .Tom.1.

*SEXTVS Pedius quos libros , & sub quibus scripserit.Aymar. Riual.histor.iur.ciui.lib.5.f.25.nu.45.T.1.

Eiusdem Sexti Pedij vitam habes per Bernar. Rutil. in vitis iurisconsult.col.1.in fi.f.155.T.eod.

*SEXVI vtrique conuenit baptismi vis,secus circuncisio.Marquar. de Susa.de Iudæis,& alijs infidelibus.Par.3.cap.1.nume.67. fol. 61.Tom.14.

*SEXVM fœmineum in pluribus articulis deterioris esse conditionis,non est in iure absurdum, & ibi multa vtilia ad hoc probandum habes.Ascan.Clemens.Amer.de pat.potesta.c.4.nume.17. & 18.fol.100.T.8.P.2.

Sexus casus nominatiui singularis , quid operari possit, & quantum fragilis.

*SEXVS, ætas,animi natura,conditio,fortuna,amictus,risus, & ingressus præstant suspicionem contra reum.Franc. Cas.de maleficijs.Tract.de inditijs præmeditat. &c. cap. 5. num. 3.fol.283. Tom.11.Par.1.

Muliebris admodum fragilis , facilè decipi potest. Paul. Girlan. de sortilegijs.quæst.5. numero sexto,fol.385. Tom. vndecimo, Par.secunda.

In iure peculiari fauore dignus censetur . Ioann. Mauritius.Boll. de restitutione in integrum capitu.375.numero primo, fol.202. Tom.quinto.

Qualitas. Ioann. Coras.de iure ciuili in artem redigendo. cap.23. col.3.fol.80.Tom.1.

Sexus casus genitiui singularis effectus & appellatione, qui veniant, vel includantur.

*SEXVS infirmitas,non calliditas,mulieribus præstat auxilium,Idque non in delictis,sed in ciuilib.causis.Conrad. Brun. de seditio.lib.5.c.3.nu.9.f.133.T.11.P.1.

Vtriusque omnes includuntur appellatione generantis. Nicol.Festas.de æstim. & collect.cap.8. numero vigesimosecundo, folio 193.Tom.12.

Idem de posteris iudicatur.ibid.nu.23.& 24.

Parentes

Source : BIU Cujas

Parentes an veniant appellatione parentum. Iaco.Nouel. de iure prothomiseos.nu.45.& 47.f.25.T.17.
*SEXVVM commixtio periculosa est.Ioan. Franc. Pauin. de visitationibus.q.6.1.P.nu.1.f.183.T.14.

S. I.

De Sicarijs.

*SICARII quomodo puniantur.Paui.de visitat.q.10.2.P.nume.16. fol.211.Tom.14.
*SICARIIS l.Cornelia si mors secuta fuerit venenum amatorium, vel sanatiuum,seu conceptionis,non animo occidendi propinas non punitur.Paul.Grilan.de sortileg.q.11. numero 7.folio 395. Tom.11.Par.2.

De siccis,& siccitate.

*SICCA cambia quæ varijs modis fiunt,an licita sint.Anto. de Rosel.de vsu.nu.69.f.69.T.7.
Quare sicca,& arbori siccę similia dicantur.Frat.Fabia.de Camb. col.4.nu.35.f.413.T.6.P.1.
*SICCITAS insolita est fortuitus casus, & siccitas immoderata causat sterilitatem,vnde si vinea non desiccetur, quis non tenebitur ad solutionem census.Medic. de fortuit. casib.quæst.3.nume.9. fol.213.Tom.7.
*SICCVM cambium damnatum est,etiam si fiat pro subueniendo quem in indigentijs,& pro pio opere faciendo.Io.Bap. Lup.de vsu.§.2.nu.26.f.139.T.7.
Dicitur etiam si verè exerceatur per loca eiusdem prouinciæ, cũ tamen exerceri simuletur per loca diuersarum prouinciarum. ibid.num.27.
Quale sit.ibid.nu.24.

De Sicilia,& eius Regibus.

*SICILIA est de patrimonio.Beati Pet.Gig.de crim. lęsæ maiest.nume.8.q.22.f.40.T.11.P.1.
Est ecclesiæ Romanæ patrimonium.Bertach.de gabel.P.1.nu.10. fol.53.Tom.12.
*SICILIÆ contra inuadentes Regnum Papa duellum permittere posset, quia tales contra Papam crimen lęsæ maiestat. committunt.Gig.de crim.lęsæ maiesta.quæstio.22. numero 9.fol.40.Tomo 11.Par.1.
In Regno seruatur Longobardorum ius.Ioan.Thom.de Marin.de feu.iuris Longobardo.titu.21.num. decimoquarto,fol.154.Tomo 10.Par.1.
Regis Gulielmi conspiratio, & ciuitatum vniuersæ ferè Italiæ contra Federicum Imperatorem refertur a Contra. Brun.de seditio. c.16.nu.20.f.117.T.11.P.1.
Regnum quando,& a quo donatum fuit, & an sit ecclesiæ feudũ. Ioan.le Cirier.de primogenitu.quæst.25.1.lib.numero 9.fol.38. Tom.10.Par.1.
Tenetur in feudum a Pontifice.Hiero. de Mon.de finib.reg.c.28 nu.5.f.339.T.3.P.2.
Rex legitimare,an possit.Ludouic.de Sard.de nat.lib.ac successio. eorum.nu.19.f.38.T.8.P.2.
Super insula exorta guerra inter Regem Carolum, & Regem Petrum de Aragonia, Pontifex cum collegio Cardinalium voluerunt, quod pugnarent insimul cum centum militibus pro quolibet,& victor qui remaneret esset, & dominus illius insulæ, & mortuo in prælio contra Mauros in Hispania Alphonso Rege, Hispanus quidam, qui ei per similis erat facie se Alphonsum esse finxit,& dissimulauit, dissimulans se ob acceptæ cladis dedecus velle ignoto habitu peregrinari, id veritus Alphonsus, qui in Regno successerat,comprehendi cum suspendique mandauit.Gig.de crim.lęsæ maiesta.quæst.22.numero 10.& 11.fol.40. Tom.11.P.1.
Tyranni maioris Dionisij animaduersio in duos iuuenes,qui intercenandum de insidijs eius capiti parandis inter se sermonem habuerunt,refertur ab eodem vbi sup.quæstio.52.numero decimo,folio 45.
*SICILIAM Reges intrantes absque licentia Papæ crimen lęsæ maiest.incurrunt.ibid.q.22.nu.7.f.40.
*SICVLI victi nauali bello fuerunt tempore Petri Polani Ducis trigesimioctaui,qui electus fuit anno domini.1128.& obijt annos 1146.Venetijs.Iul.Ferret.de re naua.lib.12.uu.67.f.348.T.12.
*SYDERVM, & ventorum inuentores fuerunt illi de Egypto,& ipsorum naturam scientes, & docentes propterea nauigando se prudenter rexerunt. idem vbi supra libro octauo, numero secundo,fol.340.
Locorumque notitiam,ac ventorum, & quorumcunque temporũ naturam scire necesse tenentur Nauarei, Pillotæ vulgo nuncupati,& gubernatores nauiũ,vt se,& alios rectè gubernare valeant. ibid.num.1.
*SYDVS apud Hæbreos quid sit. Ioan.Bap.Lup.de vsu.§.3.num.9. fol.115.Tom.7.

De sigillis,& eorum cónsideratione.

*SIGILLA plura habere an possit capitulum, vel populus, vel alius dominus.Bertach.de Episcop.Par.prima,colum.tertia,num.33. fol.315.Tom.decimotertio,Par.secunda.
Per sola subdelegantium subdelegationes probantur. Bartholom. Bellenci.de charitat.subsid.quæstio.111.nume.primo,folio 166. Tom.15.Par.2.
*SIGILLANTIS de voluntate, nisi constet scriptura non probat. Vital.de claus.nume.11.f.400.T.18.
*SIGILLARE an possit cum alieno anulo testis,si ad singillandum ipso careat.Vital.de claus.colum. quarta,nume. 59.fol.392.Tomo decimooctauo.
*SIGILLARI debent nominationes sigillo vniuersitatis.Pet.Rebuf. de nominatio.quæstio. 10.princ. numero 37. fol.313.Tomo 15. Par.secunda.
*SIGILLATÆ & non subscriptæ literæ Episcopi,an faciant fidem. Ioan.de Sel.de benefic.quæst.23.nume.secundo,&7.fol.84.Tomo 15.Par.1.
*SIGILLATIO an possit fieri cum sigillo alieno. Bertach. de Episc. Par.1.nu.28.f.315.T.13.P.2.
Obsignatio,vel consignatio qualiter,& quando fieri dicatur.Negusan.de pigno.& hypothe.Par.secunda,3.memb.5.Par.princ.nume.13.& cuius sit effectus.num. decimoquarto,fol.235.& 236. Tom.6.Par.1.
Seu subsignatio domini,an semper probet inuestituram.Sonsbec. ad vsus feudo.Par.decimaquarta, numero quinto, fol. 162. Tomo 10.Par.2.
*SIGILLI appositio quando præiudicet,& quando non.Vital.de claus.col.4.f.400.T.18.
Consumptio, aut deletio ob temporis antiquitatem instrumenti fidem tollit,& qui de cæteris solemnitatibus. Aymo. Crauet.de antiq.temp.nu.40.f.143.T.17.
Episcopalis redditus,an sit licitus,& an in feudum dari possit.Zasi.de feud.Par. quarta, numero vndecimo, fol.396. Tomo decimo,Par.prima.
Imperatoris sit mentio in tex.in ti.de pace Constan.in capitu.hanc igitur in fin.Restau.Castal.de Imperato.quæst.67.nume.6.folio 48.Tomo 16.
Perditi in casu auctoritas notarij sufficit ad valorem instrumenti. Pet.de Bais.in directo.elect.cap.41.3.Par. numero quinto,folio 402.Tom.15.P.1.
*SIGILLIS cum quinque Episcoporum exceptis clerici peregrini ignoti ad celebrandum non admittuntur,& an talibus sigillis sit credendum.Beat.Anto. de suspensio.capitu.primo,nume.5. fol.342.Tom.14.
Quinque Episcoporum munitæ esse debent literæ clericorum peregrinorum super ordinatione.Pauin. de visitatio.q.6.2.Par.nume.16.f.201.T.14.
*SIGILLO alicuius non statim credendum, sed literas per comparationem examinandus esse dicit.Gamb. de auctor. leg.de late. lib.8.nu.228.f.213.T.13.P.2.
Aliquid accipere simonia est,& tria concurrere debent, vt liceat sacerdoti accipere,& notarius cui de publico est deputatum salarium,nil recipere potest.Redoa.de simo.menta.P.1.c.6.nume. 20.fol.37.T.15.P.2.
An Imperator sicut Papa se appellet seruum seruorum Dei. Restaur.Castal. de Imperato. quæstio.43. numero primo,folio 45. Tom.decimosexto.
Authentico literæ Episcopi sigillatæ, & testium subscriptione, an collationem probent, & fidem faciant etiam contra apostolicũ impetrantem,Ioan.de Sel.de benefic.Par.3.q.23.num.1.6.& 8. fol.84.T.15.P.1.
Bullæ vitia occulta multa sunt.Vital. de claus.nume.septimo,folio 402.Tomo 18.
Communis,vel alterius magni domini, an credatur, & an etiã credatur sigillo Episcopi. Bertach. de episcop.Par.1.nu.20.fol.315. Tom.13.Par.2.
Destinato ad eas debent sigillari nominationes, & vtendum est re ad vsum eius destinata.Pet.Rebuf.de nominatio.q.10.princ.nu. 43.f.314.T.15.P.2.
Domini munitum breue testatum probat inuestituram.Franciscb. Curt.de feud. numero 20.fol. quinquagesimonono, Tomo 10. Par.secunda.
Iure priuati appositio,quando standum sit. Gamb.de authorit.leg. de lat.col.3.nu.229.f.213.T.13.P.2.
Priuato rectoris,nominationes sigillatæ non valent.Petr.Rebuf.de nominatio.quæstio.10.princip.nume.46.fol.314.Tomo decimoquinto,Par.2.
Quando dicatur publicum.Vital.de claus.nume. duodecimo, fol. 400.Tom.18.
Quando munita sit scriptura authentica,& quo casu fidem faciat. Gamba.de authori.leg. de late.lib.8. numero 223. fol. 213. Tomo 13.Par.2.
Quando stetur.Vital.de claus.colum.3.nu.10.f.400.T.18.
Regio instrumentum sigillatum sine notarij subscriptione, non habet executionem paratam. Pet.Rebuf.de nominat.q.10.prin. nu.38.f.313.T.15.P.2.
Requisita quando credantur in literis Episcoporum. idem vbi supra numero 39.
Roborare Rex potest scripturam suam.Ant.Corset.de potesta.Regia.P.4.nu.11.f.138.T.16.
Sine an probent literæ episcopi.Io.de Sel.de benef.P.3.q.23.nu.3. & 8.f.84.T.15.P.1.
Suo Doctor debet munire responsa,& consilia.Anto.Mar.Corat. de elect.opinio.f.226.T.18.
Suo munitas literas legati fidem facere. Gamba. de auctorita. leg. de late.numero 216. libro octauo,fol.213.Tomo decimotertio, Par.secunda.
*SIGILLORVM Regum custodes, aut aliorum dominorum, seu ciuitatum,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ciuitatum, quo nomine vocentur. Nicol. Boer. de custo. claud. colum. 2. nu. 9. f. 382. T. 16.

*SIGILLVM an obliget sigillantem, si non legerit, & sciuerit contempta in scriptum cui sigillum apponit. Bertach. de Episc. P. 1. nu. 20. & 21. f. 315. T. 13. P. 2.

An possit alteri committi, & an habeat vim commissionis. ibidem num. 23. & 24.

Auctoritatis est multiplex, & sigillum Papę Episcopi, & aliorũ dominorum. Bertach. de Episcop. Par. 1. numero 45. fol. 315. Tomo 13. Par. 2.

Authenticum Rex habet cum scriptura solemni, quando aliquid confert, vel donat. Arnulph. Ruze. de iure regal. col. 2. nume. 3. fol. 382. Tom. 12.

Capituli non necessariò apponitur ad decretum electionis per publicam personam confectus. Pet. de Bais. in directo. electio. cap. 41. 3. P. nu. 4. f. 402. T. 15. P. 1.

Commune an authenticet scripturas priuatas, aliàs inualidas. Bertach. de Episcop. P. 1. nu. 31. f. 315. T. 13. P. 2.

Doctoris an dicatur publicum. ibid. nu. 40.

Domini portanti, si quis restituat rem, cuius res est, an restituens liberetur. ibid. nu. 41.

Esse si negetur alicuius, quomodo probetur. ibid. nu. 32.

Furtiuè appositum censeri quando de voluntate aliunde non constet, dicit. Gamba. de auctorit. lega. de late. lib. 8. nume. 231. folio 213. Tom. 13. P. 2.

Generale domini non excusat custodes Roccarum. Troil. Maluit. de canonizatio. sancto. nu. 20. f. 103. T. 14.

Generale portanti domini arcis Castellanus ipsius arcis, an credere debeat. Bertach. de episcop. Par. prima, nume. 35. fol. 315. Tomo 13. Par. 2.

Imperatoris forma eius qualis esse debeat. ibidem numero quadragesimotertio.

Quale, & quomodo esse debeat. Restau. Castal. de Imperat. q. 67. nu. 5. fol. 47. T. 16.

Iudicis an sit necessarium in literis citatorijs. Bertach. de Episcop. Par. 1. nu. 26. f. 315. T. 13. P. 2.

Iudicis est testimonium iudicij. Redoa. de simo. menta. c. 19. nu. 8 fol. 97. T. 15. P. 2.

Legati, si quod a iure priuato appposuerit non pro legato, sed contra legatum fidem facere dicit. Gamba. de aucto. leg. de lat. li. 8. nu. 227. f. 213. T. 13. P. 2.

Multiplex est, & quid debeat continere. Pet. Rebuf. de nominatio. quæstio. 10. princip. numero 40. 41. & 42. fol. 313. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Papæ quale debeat esse. Bertach. de Episcop. Par. 1. nume. 43. f. 315. Tom. 13. Par. 2.

Prælati quando fidem faciat. Gamb. de author. leg. de lat. lib. 8. nu. 222. fol. 213. T. 13. P. 2.

Principis substantiale est. Pet. Pecch. de amortizatio. bono. c. 26. nume. 3. f. 325. T. 11. P. 1.

Priuatum non arguere sigillantis voluntatem in eius præiudicium non constito, quod idem sigillum apposuerit per se, vel alium eius nomine. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 8. nume. 232. folio 213. Tom. 13. P. 2.

Quando est corruptum aut non plenè appareat, scriptura priuilegij antiqui non probat. Aymon. Crauet. de antiq. temp. num. 18. col. 3. fol 141. T. 17.

Quibus casibus sufficiat loco subscriptionis ad arguendum consensum, an necessariò debeat constare esse eius, vel mandato eius, cuius mandato fuit appositum. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. colum. 3. numero quadragesimosexto, fol. 133. Tomo eodem.

Quis si remoueat de literis alterius, an teneatur de falso. Bertachi. de episcop. Par. prima, numero 36. fol. 315. Tomo decimotertio, Par. secunda.

Regium, & ante coronationem, & post sigillum dicitur. Restaur. Castal. de Imperat. quæstio. 67. numero septimo, fol. 48. Tomo decimosexto.

Renouans de literis alterius tenetur de falso. Gig. de crim. lęsæ maiesta. q. 20. nu. 12. f. 39. T. 11. P. 1.

Rescriptorũ, quale esse debeat, & qualis esse debeat effigies Apostolorum ibi sculpta Ioan. de Gras. de rescript. Apostolic. col. 2. nu. 8. fol. 31. Tom. 3. Par. 2.

Scripturam authenticam reddere, & authoritatem præstare dicit Gamba de auctorita. lega. de late. lib. 8, nu. 225. fol. 213. Tom. 15. Par. secunda.

Reddit authenticam, & indubitatam. Troyl. Maluit. de canonizat. sancto. nu. 19. col. 4. in fin. f. 102. T. 14.

Se apposuisse, nisi sigillans dicat, an sufficiat sigillatio. Bertacchi. de Episco. P. 1. nu. 27. f. 315. T. 13. P. 2.

Solum an probet. idem vbi sup. nu. 22.

Sociorum quo vsi sunt mercatores socij durante societate apud quem remanere debeat. ibidem nu. 34.

Subscribentis non sufficit, quãdo requiritur subscriptio de solemnitate, & pro forma Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. col. 3. nu. 45. fol. 13. Tom. 17.

Suum teste negante, an dubitetur de viribus testamenti. Rolandi. de testamen. & vltim. voluntatib. rub. 64. numero 5. folio 30. Tom. 8. Par. 1.

Vnius Episcopi noti ad literarum fidem sufficit. Pauin. de visitat. q. 6. 2. P. nu. 17. f. 201. T. 14.

*SIGISMVNDI Imperatoris rumpitur exercitus in Hetruria a Florentinis, & a Venetis insimul confœderatis. Iul. Ferre. de re naua. lib. 12. nu. 149. fol. 351. T. 12.

Signa quæ demonstrent, & operentur.

*SIGNA amoris tria vera esse dicit Cicero, videlicet vniformitas indumentorum, frequentia cibi, & potus, & tertio reuelatio secretorum. Pet. Rebuf. de priuil. scholar. num. decimooctauo, fol. 52. Tom. decimooctauo.

Cęlestia quæ sint. Cardin. Iacob. de concil. lib. 9. artic. 12. nume. 18 fol. 342. T. 13. P. 1.

Capituli, & collegij referuntur ab Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl 2. nu. 11. f. 129. T. 18.

Clericorum, & mulierum nuptarum, referuntur a Marquar. de Susa. de Iudę c. 4. nu. 10. & quod per signa res cuius sit dignoscitur. nu. 11. f. 30. T. 14.

Cognoscendi, an hospitale sit religiosum ponit. Remig. de Gon. de immunita. eccle. ampliat. 17. numero quarto, fol. 94. Tom. decimotertio, Par. 1.

Demonstrant aliquem esse talem. Gondisal. Villadie. de legat. q. 5. nu. 11. f. 280. T. 13. P. 2.

Et argumenta in crimine simoniæ habentur pro plena probatione, sed signa, & argumenta habent plenè probari. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 6. nu. 22. f. 106. T. 15. P. 2.

Et literæ fieri debent in terminis lapideis territoria terminantibus. Hieron. Mon. de finibus regun. cap. 18. numero tertio, fol. 337. Tom. 3. Par. 2.

Falsi testimonij quæ sint. Royas. de hæret. Par. 2. nume. 44. fol. 223. Tom. 11. Par. 2.

Furoris, & demonstrationes, quæ sint. Vant. de nullitatib. ti. de nullita. ex defectu inhabilita. seu manda. nume. decimoseptimo, fol. 399. Tomo 4.

Indicantia collegium, quod præcipua sint, si sindicum facere consueuerint iurare per eum tenere sigillum commune prælatum eligere. Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 3. numero 92. fol. 168. Tomo 13. Par. 2.

Iurispatronatus non habens aliqua, si laicus inuenitur soli præsentationi, sed solum quasi possessionem iuris præsentandi ex consuetudine acquisitam, legatus indubitanter confert. Gamba. de auctorita. lega. de late. libro tertio, nume. 264. fol. 170. Tom. 13. Par. secunda.

Leuia in hæresi sufficiunt ad torturam, ea tamen debent plenè probari. Franc. Caso. de tormen. cap. 6. nume. 3. fol. 312. Tom. 11. Par. secunda.

Maioratus quæ sint referantur a Io. le Cirier. de primogenit. q. 3. 2. lib. nu. 3. f. 42. T. 10. P. 1.

Malæ conscientiæ quæ sint. Paris. de Put. de findic. numero 7. folio 317. Tomo 7.

Maleficij a reo sunt per iudicem petenda ad confessionis verificationem. Franc. Caso. de tormen. cap. 20. numero quarto, fol. 315. Tom. 11. Par. 1.

Meri Imperij sunt furcæ. Gig. de crim. lęsæ maiesta. quæst. 41. nu. 1. fol. 44. Tom. eod. Par. ead. Paris. de put. de findic. col. 2. nume. 8. fol. 257. Tom. 7.

Non portantibus quæ punitio applicetur tempore belli. Mart. Lauden. de Castella. f. 278. T. 16.

Notabiliora debent diuidere territoria, & iurisdictiones. Hiero. de Mon. de fin. regun. c. 17. nu. 1. f. 336. T. 3. P. 2.

Pacis quæ sint. Nicola. Moron. de fide treug. & pace. q. 102. nu. 25. fol. 432. T. 11. P. 1.

Particularia dilectionis quando offensus sit obligatus ostendere inimico. Ludouic. Carbo. de repacificatio. capit. 25. fol. 259. Tomo duodecimo.

Per exteriora quando fieri debeat, aut non debeat reconciliatio. Ludouic. Carbo. vbi sup. c. 26. f. 259. T. 12.

Propter solã vultus, & coloris mutationem denotatur animus sibi malè conscius. Iacob. Siman. de cathol. inst. tit. de tormen. nu. 32. f. 205. T. 11. P. 2.

Publica authoritate constituta significandæ, atque demonstrandæ alicuius singularitatis gratia propriæ auctoritatis sumere non licet, vel eis vti sub pœna. Strac. de mercatu. Par. 2. nume. 93. folio 294. Tom. 6. P. 1.

Quæ sint quibus exercitus dirigitur. Paris. a Put. de re mil. nume. 3. fol. 425. Tom. 16.

Reconciliationis debent esse certa, & concludentia. Pet. Belli. de re mil. ti. 2. nu. 134. f. 370. T. 16.

Quæ sint. ibid. nu. 126.

Si sequantur iniuria præsumitur remissa. ibid. nu. 125.

Septem veræ nobilitatis sunt, & nobilis non tenetur ire pedes, sed equos. Thom. Act. de Lud. Scaccho. q. 6. princ. nu. 15. 24. fol. 177. & nu. 88. f. 179. T. 7.

Simoniæ debent habere aliquam probabilitatem. Redoa. de simo. menta. nu. 23. c. 6. f. 106. T. 15. P. 2.

Terminorum licèt non appareant loca designata, tamen in quibus finiunt territoria dicuntur fines. Hiero. de Mon. de fini. regund. c. 107. nu. 3. f. 38. T. 3. P. 2.

Vel arma domus remanent apud principalem dominum, quia in ipso tanquam in capite stat splendor geniturę. Beat. Io. a Capistra. de vsu. col. 3. nu. 113. f. 109. T. 7.

Signatura de quibus, & a quibus fiat, & facta quid operetur.

*SIGNATVRA ad fauorem reorum seruat, vt præfixi breui termino ad docendum. de attenta. in meritis procedat, & non itur per tres conformes. Hiero. Manfred. de attenta. conclus. 79. fol. 249. Tom. quinto.

Ad partes

Source : BIU Cujas

Ad partes,nisi replicatum sit de commẽda regulis cancellariæ cautum est,& prouisum,vt commenda nunquam intelligatur concessit.Camba.de aucto.leg.de lat.ti.de potesta.lega.in commendan.benef.nu.225.f.181.T.13.P.2.
Adiunctum regulariter non dat.Io.Stafil.sup.commissio.& lite.iusti.nu.5.f.300.T.15.P.1.
An ad possessionem sufficiat.Coras.de benef.Par.4.nume.18.folio 295.T.15.P.2.
An det iudices contra iudices, & executores.Ioan.Stafil.sup.commissio.& liter.iustit.numero 23.& 25.folio 295. Tomo decimoquinto,Par.1.
Attendi debet.Matthe.Brun.de cessio.bono.q.9.princ.num.11.fol. 195.Tom.3.Par.2.
Commissionem sepe variatur.Ioann.Stafil.super commissio.& liter.iust.ti.de rescrip.in for.breu.nume.primo,fol.301.Tomo 15. Par.prima.
Cruce signatus, si moritur antequam arripiat iter pro subsidio terræ sanctæ,vel alterius loci,an consequatur indulgentiam.Ludouic.Bologne.de indulgen.numero 101.& 102.folio 147.Tom. decimoquarto.
Cuius in vim exemplaribus petitis vnum aut alterum conceptum sit cæteris pro denegatis habitis.Gamba.de auctor.leg.de late.libro 8.nu.396.f.213.T.13.P.2.
Cur dicit prouideat protector,vbi materia religionem tangit. Io. Stafil.sup.commissio. & lit. iust.numero 62.fol.292.Tom.decimoquinto,Par.1.
Dat solum de commissione causæ,quando plura narrãtur,de quibus Papa non est instructus.Io.Stafil. sup. commissio.& lit.iust. col.2.nu.27.f.295.T.15.P.1.
De iustitia nunquam statutis derogat, nec datur, quod simul despolio,& proprietate cognoscatur.Ioan.Stafil.sup.commissio.& lit.iust.nu.58.f.292.T.15.P.1.
Est melius apponere illa verba sine præiudicio rei iudicatæ.Ioan. Stafil.sup.commissio. & lite. iustit.colum.3.numero 74.fol. 293. Tom.15. Par.1.
Ex sola beneficij possessorio non apprehenditur,sed literis expeditis.Roffiniac.de benefic.capitu.27.numero tertio, fol. 279.Tomo 15.Par.2,
Possessio capi potest. Pet. Rebuf.de pacific.possessorib.nume.65. fol.543.T.15.P.1.
Generalis an referatur ad contenta in supplicatione. Ioann.de Sel. de benefic.Par.3.quæstio.duodecima,numero 101.folio 75.Tomo 15.Par.1.
Gratiam ex sola Principis præfici remissiuè dictum a Gamba. deauctorita.lega.de late.libro 10.numero 491.folio 230. Tom. 13. Par.secunda.
In commissione restitutionis in integrum fit,prout de iure,nihilominus per ea regulariter retardatur executio, secus si signatura addit parito iudicato. Lancel.de attent.cap.18.num.126.& 127. fol.402.Tom.5.
In commissione signata per placet, in qua est clausula quatenus dignetur oratorem ad appellandum,& appellationem prosequẽdum docto de suo bono iure ex eisdem,actis gratiosè restituere, & causam appellationis committere, &c. impetrans non potest tanquam restitutus appellare infra decem dies a die præsentatæ commissionis,nisi ante de suo bono iure docuerit,& de illo constare iudex declarauerit.Lancel.de attenta.capitu.14.numero 11. fol.386.Tom.5.
Legati ipsius Papæ reputatur. Gamba. de auctor.leg.de late.lib.8. nu.145.f.212.T.13.P.2.
Legatus quod possit dare ipsam per verbum fiat iure cautum nõ est.Gamba.de auctorita.leg.de late.vbi sup.nu.206.
Mediante possessio apprehenditur. Coras.de benefic.num.19.c.1. fol.295.T.15.P.2.
Mandatur sibi in curia Romana, vbi quis impetrat beneficiũ per priuationem alterius ex aliquo crimine quoad priuationem,nisi se inscribat ad pœnam taleonis.Gig.de crim. lesæ maiest.q.1.nume.8.f.49.T.11.P.1.
Non signat aliquid propter quod beneficia perpetuò extinguantur,vel perdant ea clerici seculares.Ioan. Stafil.de grat.expecta. nu.12.f.264.T.15.P.1.
Papæ gratia dicitur perfecta,& solo eius verbo,fit sine aliqua literarum expeditione.Ioan.Stafil.de grat.expectatiu.nu.7. fol.285 Tom.15.Par.1.
Per verbum,fiat, vel per concessum, vt petitur vera præferatur. Gamba.de auctorita.leg.de late.lib.8. numero 203.fol.213.Tomo 13.Par.2.
Per Papam quomodo fiat.Io.Stafil.sup.commissio. & lit.iustit.nume.11.f.297.T.15.P.2.
Perficit gratiam.Roffiniac.de benefic.cap.27.fol.279. Tomo decimoquinto,Par.2.
Placet prout de iure semper concipitur, quando omnia petita nõ sunt concessibilia, vel quando aliquis articulus est dubius in iure,& si committitur causa alicui Cardinali,& postea per Papam committatur alio Cardinali, vltimus Cardinalis cui causa commissa est,non inhibet priori,sed eidem insinuat,seu denunciat commissionem suam,quo facto prior Cardinalis non procedit, id enim habet vim inhibitionis reuerentialiter,& similiter in auditore,cui commissa causa est post Cardinalem, & idem in Cardinale,cui commissa est causaquæ erat commissa auditori.Fran. Hercula.de attenta.capitu.19.numero 29.& 30.folio 273. Tomo quinto.
Prouidet reo in causa attentatorum,vt se valeat a prætensis liberatis attentare succurrere per præfixionem termini ad docendum de illis, & in hoc concedere sibi commissionem.Lancellot. de attenta.q.16.nu.3.f.435.T.5.
Prout de iure,quando fiat.Stafil.sup.commissio.& lite.iust.nu.19. fol.299.T.15.P.1.
Quæ debeant specialiter concedi.Io.Stafil.de grat.expectat.n.14. fol.291.T.15.P.1.
Quamuis sanet defectus ex via nullitatis refectis expensis nunquam tamen sanat defectum ex capite iniustitiæ.Io. Stafil. sup. commissio.& lit.iustit. colum. quarta, numero 40.fol.291. Tomo 15.Par.1.
Quando debeat dicere,quando quis petit admitti ad beneficium ex c.Odoardus.Ioan.Stafil.sup.commissio. & lit.iust.numero 1. fol.294.T.eo.P.ead.
Quando post litem contestatam det adiunctum.ibid. nume.3.colum.2.fol 298.
Quod sola sufficiat non exigit literarum expeditionem. Gig. depensio.ecclesia.quæstio.trigesimaquarta,numero 5.fol.341.Tomo 15.Par.1.
Quomodo aptatur, quando petitur posse experiri literis non confectis.Ioan.Stafi.sup.commissio. & lite.iustit.num.1.col.1. folio 293.Tom.15.P.1.
Fiat,quando agitur de nullitate contra rem iudicatam. Fran.Hercula.de attentat.c.13. nume.13.fol.264.Tom.5.Ioan.Stafil.sup. commissio.& lite.iustit.ti.de rescrip.in for.breu. nume.23. folio 301.Tom.15.P.1.
Quomodo fiat, quando executio sententiæ petitur. Ioann. Stafil. sup.commissio. & lite. iustit. numero 9. fol.297.Tomo decimoquinto,Par.1.
Referendarij est signare commissiones iustitiam, vel gratiam concernentes,sine quorum signatura non a Pontifice, nec a Cardinale signaturæ proposito aliter expediantur. Gamba.de auctor. leg.de late.rit.qualit.lega.se age.debe.& c.num.38.fol.153. Tomo 13.Par.2.
Si competat legato merum & mixtum Imperium in subditos, ac omnimodam iurisdictionem competere dicit. Gamb.de aucto. leg.de lat.lib.8.nu.20.f.211.T.13.P.2.
Solet ad querelam prælati exemptionem quã habet subditus cũ eo litigans ad certum tempus restringere,& durat etiam pendente causa restitutionis in integrum aduersus rem iudicatam, nisi esset facta executio.Lancellot.de attentat.declarat.4. nume.42. fol.338.Tom.5.
Concedere regulariter commissionem super reuocatione attentatorum prætendentibus contra se fuisse attentatum Lancellot. de attenta.colum.quarta, numero 161.& ibid.folio 456.Tomo eodem.
Delere clausulam positam in commissione attentatorum, quod illa in primis,& ante omnia reuocentur,& ipsa clausula in multis casibus potest supplicanti esse damnosa, vel saltem inutilis. ibid.nu.163.& 164.
In facultate inhibendi addere clausulam præuia matura causæ cognitione, quando est causa grauis, & per inhibitionem impediretur aliqua vniuersalis dispositio,putà concilij. Lancellot. de attenta.c.20.nu.111.f.406.T.5.
Sub sola licentia doctorandi in vrbe datur.Ioann. Stafil.sup.commissio.& lit.iust.ti.de rescript.in for. breu.numero 37.fol. 301. Tom.15.Par.1.
Verbum,vt petitur expressum ad quę referri contingat.Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.8.numero 174.fol. 212.Tom.decimotertio,Par.2.
Vicecancellarij potestas in signaturis beneficiorum refertur a Paui.de offi.& potesta.cap.sede vac.q.1.1. Par.prin.num.22.f.415. Tom.13.Par.2.
Viduis, & pauperibus,quare dat commissiones in prophanis.Stafil.de commissio.& lite.iust.numero 17.& limitat.nume. 20.fol. 295.Tom.15.P.1.
Vt intelligatur processus summarius, concessus debet dicere audiat talis,& summariè procedat.Ioan. Stafil.de grat.expectatiu. numero decimosexto,& Vicecancellarius commissiones simplices signat,aut regens cancellariam.nume. 20.& signatura quando dicit,quod procedatur summariè, vel quod procedatur sola facti veritate inspecta, vel vtrumque copulatiuè, quomodo sit procedendum.Ioan.Stafil.de grat.expectat.numero 21.fol.292. Tom.15.Par.1.

Signaturæ, signaturam, signaturarum, & signaturas.

*SIGNATVRÆ ex stylo in reuocatione suspensionis petitorij expẽsæ litis reficiuntur.Ponta. de spol.lib.2. numero 43.capitu.6.fol. 282.Tom.14.
Stylus commissionum in dubio pręsumitur commissio,& non gratia.Ioan.Stafil.sup.commissio.& lite.iust.numero 60.fol.292.Tomo 15.Par.1.
*SIGNATVRAM commissionum nil conceditur,quod merita causæ tangat.Stafil.sup.commissio.& lite.iust.nume.56.fol.292.Tomo 15.Par.1.
Cum clausula summariè non referri,nisi ad processum summariũ per expressionem vnius clausulæ,aliæ omissæ censentur. Gamb. de auctorita lega.de late.lib.8.colum.3.numero 172.fol.212.Tomo 13.Par.2.
Datur nihil executa sententia,si aliquid petitur sup.materia executionis, vel subreptionis monitorij, quod rem iudicatam tangat. Ioan.Stafil.sup.commisio.& lite.iust.colum.2.num.64.fol.292. Tom.15.Par.1.
Placet,multa reijciuntur,quatenus ius quæsitum tollatur. idem vbi sup.col.3.nu.38 fol.295.

SIGNA-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*SIGNATVRARVM in commissionibus varij sunt modi. Io. Stafil.de grat.expectatiu.nu.12.f.291.T.15.P.1.

*SIGNATVRAS Vicecancellarius Papæ extendit eas interpretando Gondisal.Villadie.de orig.Cardina.nu.75.tit. de offic. Vicecancellarj fol.59.T.13.P.2.

Significare,& significata.

*SIGNIFICARE debet legatus diem aduẽtus prouincialibus suis, Gamba.de auctorita.lega.de late.tit. qualit.se gerere debeat legat.in ingres.prouin.nu.1.f.152.T.13.P.2.

Minus videtur propositio erronea,quam hæretica.Ioan.Royas de hæretic.nu 477.f.218.T.11.P.2.

*SIGNIFICATA propositionis,prò, referuntur a Redoa. de simo. menta.capitu.trigesimosexto, numero septimo,fol.85.Tom.15. Par.secunda.

Significatio propria quæ sit,& impropria diuersarum rerum,& verborum.

*SIGNIFICATIO a quibus imposita sit verborum. Stepha. de Federic.de interpretatio.iur.Par.tertia, numero sexagesimotertio, fol.221.Tom.1.

Cum sumitur ex vniuerso,si quid in oratione est falsum, tota locutio præsumitur falsa.Vbert.de Bob.de positio.numero 12.fol.8. Tom.quarto.

Et illa dicitur propria, per quam singula singulis congruè reddun tur.Stepha.de Federic.de interpretatio.iur.Par.3. num.85. folio 221.Tom.primo.

Et intelligitur propria secundum naturam principij, & non postremi.ibid.num.83.

Et quæ a præsenti, & non a præterito, vel futuro denominatur,est propria.ibid.num.81.

Et quæ secundum naturam est, & veritatem, & non secundum fictionem propria est.ibid.nu.75.

Et quæ secundum ius propria dicitur.ibid.nu.78. & quæ est in potiori significatu ibid.num.79.

Etiam est propria illa,quæ a præsenti, & non a præterito,vel futuro denominatur.ibid. nu.81. vbi quod verba quæ semel certam significationem habuerunt ex post facto, aliam recipere non possunt.

Quæ per prius,& non per posterius intelligitur.ibidem num.82. Constan.Roge.de iur. interpretatio.q.2.princip. numero 1.& 2. fol.387.Tom.1.

Propria est illa,quæ cum suo conuertibili æquipollet.Steph. de Federic. de interpretatio.iur.nu.71.f.221.T.2.

Quæ secundum ordinem scripturæ est.ibidem nu.84.

Propria quæ dicatur,& quæ dicatur impropria.Gamba. de extensio.nu.83.fol.253.T.18.

Vocabuli capitur ex diffinitione. Alberti. de agnoscen.assertio.hę retico.nu.7.f.52.T.11.P.2.

Proprior est illa,quæ est secundum grammaticalem rationem.Stepha.de Federic.de interprætatio.iur.Par.3.numero 70.fol. 221. Tom.primo.

Orationis est illa,in qua talia sunt subiecta, qualia prædicata, & omnes casus in oratione positi,quia pariter terminãtur. ibidem nume.90.& 91.

Quando a notatione vocis non accipienda sit.Constan. Roge.de interpretat. iur.q.2.princ.nu.12.f.387.T.1.

Verborum pacti non dat exceptionem reo,sed pactum, quod de necessitate præsumitur ad hoc,vt stipulatio sit inutilis. Bal. de pact.nu.55.fol.6.T.6.P.1.

Propria ex diffinitione inuenitur.Stepha.de Federic.de interpretatio.iur.P.3.nu.69.f.221.T.1.

Vocabulorum propria ex diffinitione est petenda. Constan.Roge. de præstatio.nu 56.col.4.f.226.T.17.

*SIGNIFICATIONE a propria verborum regulariter non est recedendum.Royas de hæretic.numero 382.fol.216.Tomo vndecimo,Par.secunda.

Verborum propria,an sit recedẽdum, vt fauori inseruiatur.Steph. de Federic.de interpretat.iur.Par.septima,numero 57.folio 221. Tom.primo.

Significationem quam vnumquodque habeat.

*SIGNIFICATIONEM angustiorem quid habeat. And.Alciat.de eo quod interest.col.2.nu.33.f.10.T.5.

Certam verba,quæ semel habuerunt ex postfacto aliam recipere non possunt.Steph.de Federic.de interpretat.iur.Par.3.num.81. fol.221.Tom.1.

Quam habeat damnum in diffinitione eius quod interest.Anton. Fume.de eo quod interest.colum.quarta, nume.5. fol. decimoquarto,Tom.5.

Quam habeat præsumere.And. Alc.de præsump. Par.secunda,nume.1.f.305.T.4.

Sumitur interdum pro locare,& conducere verbum emere,& vendere.Fabia.de Mon.de emp. & vend.q.secunda,princ. num.30. fol.40.Tom.6.P.1.

Triplicem habet verbum, mores.Iacob.Ricch.de vnio.prol.c.10. nu.18. fol.29.T.6.

Vide plura infra in verbo,significationis.

Significationis tam verborum, quam dictionum, & aliorum quorumcunque consideratio multiplex,& varia.

*SIGNIFICATIONIS addico vnum ex tribus prætoris verbis dò, dico,& addico.Strac.de assecuratio. Par.prima,numero 9.f.383 Tom.16.Par.1.

Adiectus ab adijcio verbo, descendit, quod plures significationes habet.Strac de adiec. P.1.nu.1.f.383.T.6.P.1.

Audire verbum quid significet, & audientia episcopalis quid sibi velit,& quid auditorium. Strac.de assecuratio.gl.29.num.1.fol. 377.Tom.6.Par.1.

Banchum vulgare verbum quam interpretationem habeat. Strac. de decoctoribus Par.vlt.nume.vigesimoseptimo,fol.328.Tom. eod.Par.eadem.

Barataria,vocabulum barbarũ quid sibi velit,& barattus quomodo puniatur.Strac.de assecuratio.gl.31. numero 1.folio 378.Tomo 6.Par.1.

Casus maris quid comprehendat.Stracch.de assecurat.gl.16.nu.1. fol.375.T.6.P.1.

Casus fortuitus quid sit.ibid.gl.22.nu.1.f.376.

Clausula,vendidit,cessit, & concessit in venditione apposita cuius effectus sit.Fabia.de Mon.de emp. & vendit.num.82.fol.56.Tomo 6.Par.1.

Conditio verbum quid significet.Stracca.de proxenet.P.2.nu.64. fol.339.T.eo.P.ead.

Curta nomen quid significet,relatiuè ponit idem Strac. quo in casu mercator procurator.tit.numero 54.folio 332.Tom. eodem Par.eadem.

Dictio vel,est implicare diuersa.Pet.Santer. de assecuratio.P.4.nu. 27.f.354.T.eo.P.ead.

Plurisve non infinitam pecuniam continet, sed modicam. Strac. de adiec.P.vlt.nu.34.f.404.T.6.P.1.

Dictio nullo modo,quid significet. Strac.de decoctorib.Par.6.nume.28.f.323.T.6.P.1.

Pro rata quid significet.idem vbi sup.Par.vlt.nu.18.f.328.

Quodque,an sit implicatiua sequentium.Santer.de assecurat.nu. 15.Par.1.f.348.T.eo.P.ead.

Seu,quid denotet.Strac.de adiec.num.31.vbi quod significationi vocabuli standum est regulariter,& quare Par.1.fol.384.Tomo eod.Par.ead.

Dictio, supra, quot modis accipiatur pulchrè declaratur a Strac. de assecuratio.gl.8.nu.1.f.366.T.6.P.1.

Dictio tollit nullo modo potestatem dispensandi. Georg. Natan. de pact.nu.51.f.32.T.6.P.2.

Vt supra,est repetitiua precedentium.Strac.de adiect.num.8.fol. 401.Tom.6.P.1.

Dictiones quoque, & aliæ aliquando stant impropriè. Santer. de assecuratio.P.1.nu.25.f.349.T.6.P.1.

Dictionis,per,natura,seu quibus modis dictio hęc accipiatur, relatiuè ponit.Strac.dę proxenet.num.secundo, col.4. in med.folio 245.Tom.6.Par.1.

Focus quid sit,& quid sit focaria,& focarij.Strac.de assecurat.ti.de foco.nu.1.f.375.T.6.P.1.

Generalia verba restringenda sunt, salua ratione recti sermonis, nequis videat iactare suum.Strac.de decoctorib.Par.6. num.25. fol.323.T.6.P.1.

Generalitas verborum periculum sępè generat.Strac.de assecurat. glo.15.nu.14.f.375.T.6.P.1.

Ignis periculum, & eius appellatione quid veniat. ibid. nume.secundo,fol.373.T.1.

Impedimentum,& impedimenta quæ dicantur.Strac. de assecuratio.gl.25.nu.1.f.376.T.eo.P.ead.

Impostores qui sint, & quid impostoram facere significet, declaratur a Strac.de decoctorib.Par.7.& vlt.num.20.fol.324. Tom. eod.Par.ead.

Natura naturam, & natura naturata declarantur, & pulchra de eis referuntur a Strac.de assecutatio.gl.27.numero 3.fol.377.Tomo 6.Par.1.

Nomen alea,omnem ludum comprehendit magna ex parte in fortunę prauitate consistentem,& alia significat.Strac.de assecurat. col.3.nu.13.f.358.T.6.P.1.

Nomen disastrum,quid sibi velit. Stracca de assecuratio.gl.23.nume.1.f.376.T.6.P.1.

Nomina vulgaria a communium loquendi interpretationem recipiunt,& ad similia latina confugiendum est.Strac. de assecurat. gl.16.nu.2.fol.375.T.6.P.1.

Officina nomen quid significet.Strac.de proxenet.nu.1. Par.2.fol. 338.Tom.6.P.1.

Particulæ cum natura relatiue ponit. Strac. de adiec.q.4. nume.31 fol.309.T.6.P.1.

Particulęve,significatio.Strac.de adiec.ibid.nu.2.

Philantropum,& philantropia quid significet.Strac.de proxenet. nu.15.f.338.T.6.P.1.

Plumbatura quid sit,& quid ferruminatio.Strac,de decoctoribus Par.tertia,nu.5.f.317.T.6.P.1.

Præpositio ad accessum ad terminum, non ingressum significat, secus verò præpositio in.Strac. de adiect.nu.secundo, Par.1.fol. 383.Tom.6.P.1.

Promissio de pręstando,seu,vt vulgo dicitur,farla bona,seu de star de le dette quid in se contineat declaratur. Strac.de assecuratio. numero 72.folio 362.Tom.6 P.1.

Promittens facere restaurum,quod faciet Titius,quid hoc verbo, contineatur,& quid si Titius non fecerit.idem vbi supra numero septua-

Source : BIU Cujas

ro ſeptuageſimoprimo,folio 362.
Promittens far il douere quid dicatur promiſiſſe. Stracca de aſſecuratio.nu.70.fol.362.T.6.P.1.
Reſpondere ſimpliciter,ſeu reſpondere in pecunia,vel reſpondere,vel ſoluere ad quid teneatur.idem vbi ſup.nume.69.fol.362. Tom.eod.Par.ead.
Proxenetria conciliatricem nuptiarum ſignificat. Stracca de proxenet.nu.19.f.338.T.6.P.1.
Quid verbum vēditionis importet.Fabia.de Mon. de emptio.nu. 46.fol.54.T.6.Par.1.
Quot vices importet verbum quoties. Bellinci. de Charitat. ſubſid.q.23.nu.1.f.150.T.15.P.1.
Se,& ſua dedicare non comprehenditur ſub verbo, alienationis. Fabia.de Mon.de emptio.& venditio.nume.18. fol. 49. Tom.6. Par.prima.
Significationi vocabuli ſtandum eſſe regulariter,dicit.Strac.de aſſecuratio.P.1.nu.31.f.384.T.6.P.1.
Siniſtrum quid ſignificet,& quid de ſiniſtra,& dextera manu multa dicit idem vbi ſup.gloſ.24.nu.1.f.376.
Sub verbo,alienationis,includitur donatio.Fabia.de Mon.de emptio.& venditio.nu.20.f.49.T.6.P.1.
Subſtituo,verbum variè ſumptum,variè ſignificat. Rolandi.de teſtamen.nu.1.f.19.T.8.P.1.
Tempeſtatis appellatione quid contineatur, & caſus tempeſtatis quid ſit.Strac.de aſſecuratio.nume. tertio,fol. 376. Tom.ſexto, Par.prima.
Verbo,& maritima,& terreſtris ſignificatur,ac tranquillum tempus.Strac.de aſſecuratio.gloſ.16.num.ſecundo,fol.375.Tom.6. Par.prima.
Verba illa de tua prudentia, vel de tua circumſpectione plenius confitentes denotant induſtriam perſonæ electam. Bartholom. Bellenci.de Charitati. ſubſid.quæſt.106.nume. 5.fol.166.Tom. 15.Par.ſecunda.
Verba illa plus minutve nihil addunt,nihilque de conſenſione minuunt,niſi aliud probetur.Strac.de adiec.Par.vlt.nu.31.fol.404. Tom.6.Par.1.
In dubio ſemper ſumuntur propriè,& non impropriè. Santer.de aſſecuratio.P.4.nu.71.f.356.T.6.P.1.
Verba illa ponete a noſtro conto, quibus vtuntur mercatores declarantur a Strac.de aſſecuratio. gloſ. 11. numero 21.folio 370. Tom.6.Par.1.
Verba ſub periculo rerum mearum tam ad res præſentes,quàm futuras referuntur.Pet.Santer.de aſſecuratio.Par.3.num.49.fol. 352.Tom.6.Par.1.
Verbum attinere, & pertinere idem ſunt, & ad ius pignoris referuntur,quod in aſſecurationibus eſt quotidianū Stracca de aſſecuratio.gloſ.20.nu.1.f.367.T.6.P.1.
Conditio quid ſignificet.Stracca de proxenet. P. 2. nume. 16.fol. 339.Tom.6.Par.1.
Corredi declaratur.Stracca de aſſecuratio.gloſ.8.num.6.fol.366. Tom.6.Par.1.
Dedit in venditione quid importet,& quid verbum tradidit. Fabia.de Mon.de emptio.& venditio.numero 80.fol.56.Tom.ſexto,Par.prima.
Periculum eſt verbum generaliſſimum. Petr. Santer. de aſſecuratio.P.4.nu.1.f.353.T.6.P.1.
Poſſit ex ſui natura ad ius futuram trahitur. Stracca de decoctorib.P.6.nu.27.f.323.T.6.P.1.
Præteriti imperfecti rem imperfectam ſignificat. Fabia.de Mon. de emptio.& venditio.5.quæſtio.princ.numero 51.fol.54.Tom. 6.Par.prima.
Rifico declaratur a Stracca.de aſſecuratio.gloſ.16.num.1.fol.375. Tom.6.Par.1.
Traijcio,ſeu transfero ſine interuallo,& cum temporis interuallo intelligi poteſt.Straua de aſſecuratio.gloſ.8.nu.4.fol.366.Tom. 6.Par.prima.
Vſura centeſima quæ ſit latè declaratur a Strac.de aſſecuratio.nu. 18.fol.358.T.6.Par.1.
Reliqua vide infra in ver. ſignificationum, & vide diligentius in lite.V.in rub.verbum & in lite.C.in rub.Clauſula, & in lit.D.in rub. Dictio.

Significationum plurimarum clauſularum verborum,& dictionum conſideratio.

*SIGNIFICATIONVM appellatione filij de proprio ſignificatu non venit Nepos.Fran.de Porcelli.de duob.fratrib.Par.3.princ. nu.15.fol.183.T.6.P.1.
Clauſula cum inſtrumentis, & omni iure ſuo in venditione poſita quid comprehendat.Fabia.de Mon.de emptio. & venditio.numero decimoquarto,quæſtio.ſexta, princ.folio 59. Tom.ſexto, Par.prima.
Clauſula donationis pluris alentiæ in venditione appoſita quid agat,& quam relationem habeat. Fabia. de Mon.de emptio. & venditio.q.8.princ.nu.18.f.66.T.6.P.1.
Inſtrumenti venditionis cum omnibus,& ſingulis &c. quid operetur,& iuriſdictio,an videatur vendita,vēdito caſtro. Fabia.de Mon.de emptio.& venditio.quæſt.6.princ. nu.12.fol. 59.Tom. eod.Par.ead.
Commercium quid ſignificet.Stracca de mercatu.P.1. nu. 94. fol. 289.Tom.6.Par.1.
Contractus a conſuetudine contrahentium, & loci interpretationem recipiunt, & an ſubſtantialia ſuppleantur a conſuetudine. Stracca de nauib.P.3.nu.9.f.313.T.6.P.1.
Decoquere quid ſignificat,quid decoctores, & quid decoctio plenè declaratur a Strac.de de decoctoribus.p.1.nume.2.folio 31 T.6.P.1.
Ferraculum quid ſignificet.Stracca de ſponſio.p.3.3.nume.44. folio 309.T.6.P.1.
In dubio debemus rem in propria ſignificatione accipere.Franc. de Porcelli.de duob.fratrib.nu.67.f.175.T.6.P.1.
In re dubia debet fieri interpretatio contra proferentem. Franc.de Porcelli.de duobus fratribus. p.3. princ.nume.4. folio 182.T.6 P.prima.
Interprætatio ad l.boues.§.hoc ſermone.ff. de verbo. ſignificatio. relatiuè ponitur a Strac.de mercatu.num.21. folio 301. Tom.6. P. prema.
Promercul quid ſignificet declaratur a Strac.de mercatu.p.1.n.92. f.289.T.6.P.1.
Quaudo maritabitur hæc verba inducunt conditionem. Franc.de Porcelli. de duobus fratribus. p.4. princip. numero 5.folio 184. T.6.P.1.
Quod plus offerenti dabitur, illa verba in ſubhaſtatione quid importent.Iodoaſ.de ſubhaſtatio.cap.5.num.41. folio 82. T. & P. eodem.
Secundùm naturam contractus verba contrahentium interpretantur.Franc.Zoanet.de empt.& vend.ſub pac.retrouen. nume.26, f.69.T.6.P.1.
Si locans nauem dixerit eſſe duo millium amphorarum in circa, quomodo illud verbum intelligatur.Strac.de nauib. p.3. nu.13. f.313.T.& P.eod.
Singula quæ non proſunt multa iuuant, quomodo intelligi oporteat.Franc.Zonanet.de emp.& vend.ſub pac. retrouend.colu.3. nu.58.f.71.T.6.P.1.
Verba emere,vendere,& id genus alia actum propriè vendendi,& emendi naturaliter ſignificare,dicit Franc.Zouanet.de emptio. & vend.ſub pac.retrouenden.num.92.colum.4.folio 73. T.& P. eodem.
In ſtatutis ſunt propriè accipienda maximè quādo ſunt iuri communi contraria.Franc.de Porcelli.de duobus fratrib.q.4. princ. nu.14.f.185.T.& P.eod.
Pertinentijs in vēditione poſitum quid ſignificet. Fabia. de Mon. de emptio.& venditio.quæſt.6.princip.num.11. folio 59.T.& P. eodem.
Quouis modo omnes modos, qui extra cogitari poſſunt ſignificat.Strac.de mercatu.numero 83.p.prima.folio 288.Tom. & P. eodem.
Solere, & ſolitus quomodo intelligantur. ibidem nume. octauo. fol.285.
Taberna ſimpliciter prolatum quid ſignificet.Neguſan.de pigno rib.& hypothec.nu.19.f.196.T.6.P.1.
Vacare quid ſignificet, & ſaluo iure coloni in venditione appoſita clauſula quomodo intelligatur. Fabia.de Mon. de emptio.& vendio.quæſtio.ſexta.principa. nume.74.folio 63. Tomo ſexto. P. prima.
Vide reliqua ſupra in rubrica, ſignificationis, & in locis citatis: ibidem.
*SIGNIFICATVM quale ſumendum,vbi multimodè verba legis ſignificant.Anto. Roſel.de legitimatio.n.29.f.81. T.8.P.2.

Signis, quæ cognoſcantur, & quibus vti liceat, & non.

*SIGNIS aliquibus viſibilibus exterioribusq; gens nulla tam barbara ab omni ratione aliena fuit, quæ ad cognitionem ſuæ gentilitatis,falſæq; religionis vſa non fuerit.Royas de hæret.n.284. col.1.f.215.T.11.P.2.
Appoſitio in inuentario an requiſita ſit,& quid ſi omittatur.Franciſc.de Porcelli.de confectio.inuenta. cap.2. nume.6.folio 158. T.8.P.2.
Dæmones ab animo procedentibus conijciunt ea, quæ in anima ſunt Martin.de Arl.de ſuperſtitio.nu.60.f.405.T.11.P.2.
Diſcedens miles grauiter puniendus eſt. Pet.Belli.de re milit.tit.vnico.nu.75.f.361.T.16.
Diſcedere miles ſine licentia etiam vulneratus non debet.Martin. Laud.de bello.q.47.f.324.T.eod.
Diuerſitas circa multa attendi poteſt.Paris de Put.de re mili.nu.9. f.404.T.eod.
Equus illius eſſe præſumitur cuius ſigno eſt ſignatus. Stracca de mercatu.p.2.nu.73.f.293.T.6. P.1.
Et magnitudine honoris tractat Ludouic. Carbo.de repacificatio. c.9.f.253.T.12.
Ex leuibus oritur ſuſpitio de hæreſi,ſed ſigna debent plenè probari.Redoa.de ſimo.menta.capit.ſexto.nume.51.folio 107.To.15. P.ſecunda.
Ex probabilibus iudicabant veteres teſtibus deficientibus. Conra. Brun.de hæret.nu. 5.c.9.f.313.T.11.P.2.
Externis eſſe faciendam probatur ſcriptura.Ludouic.Carbo.de repacificatio.c.27.f.260.T.12.
Mercatores numero tres ſi emerunt ſinguli duas ſarcinulas, & vnus Venetias nauigauit cū eis, & direptæ fuerint a Pyratis duæ aduenientis, num ex communi ſigno ſarcinulis adiecto communicatio,& inuicem poſſeſſionis traditio facta cenſeatur.Stracca de mercatu. p.ſecunda.num.89.colum.quarta. folio 293.T.6. P.prima.
Merces, ſeu ſarcinulæ præſumuntur illorum eſſe, quorum ſignis ſunt ſignatæ.Strac.de mercatu. vbi ſupra.nu.71. colum.prima. folio 293.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Miles absens etiam ex comeatu non dicitur abesse causa Reipublicæ. Pet. Belli de re milita. tit. 9. nu. 7. f. 237. T. 16.

Nomina inuenta sunt, vt homines agnoscantur, & signa, vt res indicentur Strac. de mercatu. Par. 2. numero 75. folio 293. Tom. 6. Par. prima.

Priuatis priuatorum vti regulariter est permissum cessante fraude. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 94. f. 294. T. 6. P. 1.

Pulchra verba Plutarchi allegantur de signis & affectibus iræ. Ioann. Redin. de maiesta. Princ. numero 33. folio 172. Tom. decimosexto.

Quæ ensibus apponuntur, an omnes de vna statione vti possint. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. Par. 11. princ. nume. 33. col. 4. f. 164. Tom. 6. Par. 1.

Quæ voluntas exterioribus declaratur non punitur ab ecclesia. Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 8. nume. 33. fol. 108. Tom. 15. Par. secunda.

Quibus cognoscitur futura tempestas. Iul. Ferret. de re naua. lib. 9. nu. 18. 19. 20. & 21. f. 342. T. 12.

Quibus demonstrantur odium, & amor. Ludouic. Carbo. de repacificatio. c. 15. f. 255. T. 12.

Quibus, & quando amor erga inimicos sit demonstrandus. Ludouic Carbo. de repacificatio. c. 24. f. 259. T. 12.

Quibus exterior reconciliatio sit facienda. idem vbi sup. capitul. 31. folio 262.

Quibus fideles cognoscant, quam doctrinam debeant sequi, & vbi Christus qui veritas est sit Iacob. Siman. de catholic. institutio. tit. 22. nu. 6. f. 145. T. 11. P. 1.

Quibus hæretici hodiè manifestantur. Conrad. Brun. de hæretic. c. 10. nu. 8. f. 279. T. 11. P. 2.

Quibusdam ad venerationem, & Dei reuerentiam pertinentibus fidem protestari congruit religioni. Martin. de Arl. de superstitio. nu. 82. col. 4. f. 406. T. 11. P. 2.

Quod res consuetudini demõstretur, an probetur, anstari debeat. Stracca de mercatu. P. 2. nu. 88. f. 293. T. 6. P. 1.

Vniuersalibus regulæ fiunt. Anto. Maria Corat. de electio. opinio. nu. 47. col. 4. f. 250. T. 18.

Reliqua vide infra in ver. signo.

Signo, quo vnicuique liceat vti, & non.

*SIGNO alterius mercator vti non potest, qui primo vsus est, vbi fieret iniuria, vel ignominiosè vteretur, & exemplum additur in decoctore, & mercator non potest vti signo alterius mercatoris, qui primum vsus est, vbi primus lædi posset, & interesse sua, vel publicè non licèt tamen quæri, nisi ex magna causa. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 95. & 96. f. 294. T. 6. P. 1.

Alterius mercatoris mercator an vti possit. Stracca de mercatu. P. 2. nu. 92. f. 294. T. 6. P. 1.

An omisso crucis inuentarium non teneat. Vital. de clausul. nume. 8. fol. 390. Tom. 18.

Contendunt, si mercatoris ille qui agit lite pendente signo vti non potest. Strac. de mercatu. P. 2. nu. 100. f. 294. T. 6. P. 1.

Crucis, an sacramenta omnia dicenva sint, Restau. Castal. de Imperato. q. 23. nu. 5. f. 42. T. 16.

Omnes insigniri possiunt, qui contra hæreticos arma susciptunt. For. proceden. cont. inquisit. de hæresi rub. de offic. cruce signati nu. 1. fol. 411. T. 11. P. 2.

Quare nos signare debeamus. Pauin. de visitatio. q. 8. 2. P. nu. 43. fol. 206. Tom. 14.

Crucis signato priuilegium concessum debitori non competit fideiussori nõ cruce signato Boui. de statuta. vrb. præscriptio. glos. 21. nu. 66. fol. 195. Tom. 17.

Priuilegium concessum, ne possit ante triennium conueniri a suis creditoribus, an intelligatur vltra dilationem quinquennalem a Principe concessam. Marc. Anto. Cucc. de morato. præscript. nu. 107. fol. 204. Tom. 17.

Dato si castellanus credat putà corniolæ secretæ Principis, non dicitur in culpa Martin. Lauden. de Castella. quæstio. 35. fol. 378. Tom. decimosexto.

Ex publico Reipublicæ, euidentissimè demonstrantur. Stracca de mercatu. P. 2. nu. 87. fol. 293. T. 6. P. 1.

Legatus quilibet crucis incedit. Iul. Ferret. de re naua. numero 5. fol. 329. Tom. 12.

Mercator, vel artifex, non potest vti, nec etiam armis alterius, vt habeat maiorem concursum, quando tendit in illius, vel Reipublicæ preiudicium. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. num. 73. fol. 168. T. 6. P. 1.

Præstatur iuramentum in his qui loqui nõ possunt. Nicola. Moro. de fide treu. & pace q. 12. nu. 5. f. 420. T. 11. P. 1.

Proprio signatas, si probat merces actor item, & se signasse reus verò titulum, quod sit locus absolutioni, & actor si probat merces suo signo signa eas, & le subsignasse, quod plenè non dicatur probasse, & an iuramentum in supplementum deferri possit nec ne. Strac. de mercatu. Par. 2. nume. 85. & 86. fol. 293. Tom. 6. Par. prima.

Quo contractus dignoscatur iniustus. Frat. Hieron. de Lucca de camb. nu, 24 col. 4. f. 409. T. 6. P. 1.

Quo notarius vti debeat. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 10. princip. nu. 35. fol. 313. T. 15. P. 2.

Quo signauerit in fronte nocturæ melissus acticos, & quare. Iul. Ferret. de re naua, lib. 2. nu. 3. f. 330. T. 12.

Seu caractere inungatur Imperator. Restau. Castal. de Imperato. q. 23. nu. 1. fol. 42. T. 16.

Sine nuncio an, & quando credatur. Gondisal. Villadie. de legat. q. 1. nu. 39. f. 281. T. 3. P. 2.

*SIGNORVM orbem lustrant vno fere anno venus & mercurius. Quintilia. Mandos. in annalib. casib. numero secundo, colum. 4. fol. 209. Tom. 17.

Signum quid operetur in varijs, & diuersis rebus.

*SIGNVM ætas non est determinatum ad matrimonium, sed sola potentia. Phanut. de dote glos. 2. nu. 6. f. 416. T. 9.

Ad cognoscendum, si campsores sunt vsurarij traditur a Thom. de suo de camb. c. 8. nu. 3. f. 407. T. 6 P. 1.

Ad duellum quandoque deuenitur sine literis, sed per signa, vel per anulum, vel chiro tecam missum offendenti. Iacob. de Castil. de duel. c. 7. nu. 6. f. 290. T. 12.

Alicuius conforme alterius signo, cum non præiudicet, tollerandum est. And. Alci. de singula. certam. c. 7. nu. 10. fol. 294. T. 12.

Alienum an liceat imprimere rebus proprijs. Stracca de mercatu. P. 2. nu. 80. f. 253. T. 6. P. 1.

Aliquid præsumens solutionis, vel contractus simulati procedit statutum, si extant aliqua signa simulationis, vel solutionis. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. glos. 1. numero vndecimo, fol. 176. Tom. decimoseptimo.

Aliquod ad portandum cogi possunt meretrices, quæ expelli debent de honestis vitijs. Pet. Rebuf. de honest. scholar. priuil. 20. nu. 6. fol. 38. Tom. 18.

Aliquod dantes ciues, vel mittentes literas rebellibus ciuitatis criminis læsæ maiestatis rei efficiuntur. Nicol. Boer. de seditios. nu. 14. f. 94. T. 11. P. 1.

Portare cogitur meretrix, vt ab honestis mulieribus dignoscatur, & cognoscitur in incessu, & habitu. Couerro. de public. concubi. rub. de stup. nu. 31. f. 157. T. 11. P. 1.

Aliquod faciens, quo possint ciuitatem, hostes, & eius dominium occupare, vel nuntium, vel literas ipsis mittens crimen incurrit maiestatis læsæ, & crimen læsæ maiestatis quis propriè dicatur committere, & qui dicantur perduelles. Nicol. Boer. de seditios. nu. 13. f. 94. T. & P. eod.

Apponere crucis debet in capite inuentarij hæres. Cornel. Beninc. de paupert. nu. 35. f. 170. T. 18.

Campana est cogendi capitulum. Pauin. de offi. & potest. cap. sede vacante. prælud. 5. nu. 21. f. 411. T. 13. P. 2.

Crucis an aliquo loco præcipiatur. Restau. Castal. de Imperat. q. 23. nu. 4. f. 72. T. 16.

An fieri debeat cum duobus vel tribus digitis. Marquar. de Susa. de iudæ. & alijs infidelib. c. 9. nu. 6. f. 36. T. 14.

In inuentario poni debet etiam ab hærede inliterato. Monticul. de inuenta. c. 7. nu. 36. f. 214. T. 8. P. 2.

Omittere iubetur liberandus a maleficio. Pau. Grilan. de sortileg. q. 6. nu. 16. f. 387. T. 11. P. 2.

Quando cum effectu operetur. Marquar. de Susa. de iudæ. q. 9. nume. 7. f. 36. T. 14.

Quomodo, & quot digitis ducatur. Restau. Castal. de Imperato. q. 23. nu. 6. f. 42. T. 16.

Distinctionis portare palam iudæi debent eam de die, quàm de nocte, & iudæi debent distingui a Christianis habitu. Idem in saracè. & vtriusque sexus. Marqua. de Susa. de iudæ. cap. 4. nu. 1. & 2. fol. 30. T. 14.

Dominij vniuersalis Deus decimas sibi retinuit. Rebuf. de decim. q. 2. num. 1. f. 127. T. 15. P. 2.

Duorum an requirantur, quãdo sunt duo scribæ. Pet. Rebuf. de nominat. q. 10. princ. nu. 33. & quod consuetudo, vt duo notarij cõficiant instrumentum valet nu. 34. f. 313. T. 15. P. 2. & signum de publico appositum præstat securiaatem. Magala. de securita. & saluoconduc. p. 1. nu. 6. f. 232. T. 11. P. 1.

Ecclesia tenetur dare aliquid episcopo in signum subiectionis. Redoa. de simo. menta p. 2. c. 3. nu. 4. f. 59 T. 15. P. 2.

Est hæreseos libertas pronunciandi. Conrad. Brun. de hæreti. c. 10. nu. 17. f. 279. D. 11. P. 2.

Est legitimatio, & prælati sunt positi, tamquam signum ad sagittã. Cardi. Iacoba. de conci. lib 9. artic. 12. nu. 17. fol. 342. T. 13. P. 1.

Est tamquam ad sagittam Cardinalis. Bartholo. Bellenc. de charit. subsid. q. 60. nu. 25. f. 159. T. 15. P. 2.

Est veræ nobilitatis mansuetudo. Io. de Sel. de benefi. p. 3. q. 7. n. 30. f. 59. T. 15. P. 1.

Est vultus, & coloris mutatio animi sibi male conscij. Siman. de catholi. institutio. tit. 65. nu. 32. f. 205. T. 11. P. 2.

Et corona militaria per vincentem possunt a victo auferri. Paris de Put. de re mil. nu. 4. f. 425. T. 16.

Et latera rerum demonstratio, vt in libello an fieri debeat. Vital. de clausul. nu. 35. col. 4. f. 291. T. 18.

Euidens cultus exterior interioris cultus. Royas de hæreti. nu. 308. 314. & 356. f. 215. & 216. T. 11. P. 2.

Extra loci pulsus pugil an censeatur victus. Paris de Put. de re milit. col. 3. nu. 2. f. 393. T. 16.

Finita societate, seu diuisa apud quem remaneat. Stracca de mercatu. nu. 87. f. 294. T. 6. P. 1.

Format crucis sanctæ iudæus baptizando in casu necessitatis. Marquar. de Susa. de iudæ. c. 9. nu. 7. f. 36. T. 14.

Herbam quandam portabant legati hostiam. Magalot. de securita. & saluocond. p. 1. nu. 8. f. 232. T. 11. P. 1.

Imperatoris est Epistalma. Pet. Lennau. de priu. doc. q. 30. f. 2. T. 18.

Victricia dicitur. Restau. Castal. de Imper. q. 89. nu. 8. f. 68. T. 16.

Imperatoris specialiter reseruata, insignum suæ præeminentiæ, & supremæ potestatis, & vniuersalis dominij nullo modo, aut tempore etiam immemorabili præscribi possunt. Pe. Calefa. de equestr. dignit. nu. 139. f. 32. T. 18.

Impera-

Source : BIU Cujas

Imperatorum olim quale esset.Restau.Castal. de Imperato. q. 67. nu.8. fol.48.T.16.
Inuestituræ est corona,quæ non auget dignitatem . Iacob. de Castil.de duel.c.8.nu.3.f.288.T.12.
Iudæi separationis gerere debent, & vnde dicti sint ipsi Iudæi, Hæbrei, & Saraceni.Bertacchi.de gabel.Par.3. numero 14.folio 59. Tom. eod.
Iura reseruata Principi in signum priuilegij singularis quæ sint, & an possint præscribi.Balb. de præscriptio. quæst. 1.nume. 2.fol. 92.Tom.17. & reseruata Principi in signum subiectionis , & superioritatis,an possint præscribi ibidem numero 1.fol. 93.& reseruata Principi in signum priuilegij singularis superioritate excepta,an possint præscribi.ibidem nu.1.f.94.
Loci est altare,& cãpanile ecclesiastici.Pet.de Vbal. de cano. Episcopa.& parrocchia.nu.20.f.207.T.15.P.2.
Non iudicatur hæreticus per æquiuocum.Alberti.de agnoscen.assertio.hæretico.quæst.28.nume.16.fol.98.Tom.11.Par.2.& libri hæreticales inuenti penes illorum authorem mortuum probãt illum hæreticum . ibidem nu. 17.& hæreticus non iudicatur ex præsumpt.homin.ibid.nu.15.
Merces de quibus est cõtrouersia, si reperiãtur signatæ signo actoris,vel rei,quid iuris.Strac.de mercatu. Par.2.nume.83.fol. 293. Tom.6.Par.1.
Militiæ doctores portant deauraturam . Pet. Lennaude. de priuileg.docto. P.3.q.1.nu.5.f.9.T.18.
Mutatæ voluntatis,nisi signa appareant donatio remanet. Redoa. de reb. eccle. non aliena.titu.caducitas,quando intentari possit nu.8.fol.528.T.15.P.2.
Ne suum artifex illustris alij vsurpent in operibus suis prohibere potest.Ioan.Redin.de maiesta.princ.numero 26.fol. 148. Tom. decimosexto.
Notarij semel electum,& cum eo fecerit instrumenta , seu actum authenticum mutari impunè non potest a notario.Iul.Ferret.de re naua.nu.17.lib.16.f.354.T.12.
Obedientiæ,& recognitionis tributum præstatur.Gig.de crim. lęsæ maiestat.q.26.nu.5.f.43.T.11.P.1.
Omne est alicuius rei demonstratiuum.Restau. Castal.de Imperato.q.89.nu.4.f.67.T.16.
Habet conuenientiam cum suo signato.Pet. Lennaude. de priuileg.docto.P.4.nu.28.f.13.T.18.
Pacis est dextera.Nicola.Moro.de fide treng.& pace.q.9.nu.3.fol. 419.Tom.11.Par.1.
Per incognitum non debent nominationes signari.Pet. Rebuf.de nominatio.q.10.princip.nu.36.f.313.T.15.P.2.
Percutiendi quale sit.Bartholom.Theg.in tracta. crimina. P.9.nu. 18.fol.15.T.11.Par.1.
Pileus sacerdotalis dignitatis est.Strac.de mercatu. P.2. nu.77.fol. 263.Tom.6.P.1.
Pœnitentiæ veræ humilitas est optimum.Siman.de catholic.institutio.tit.47.nu.53.f.186.T.11.P.2.
Principis in qualibet mensura imponi debet.Io.Regnaud.de mensu.nu.4.fol.223.T.12.
Pœnitentiæ hæretici,qui dum viuerent ostenderunt , & absolutionem petierunt,& post mortem absolui petierunt.Siman. de catholic.institutio. tit.de absolutio.nu.4.f.121.T.11.P.2.
Prærogatiuè Imperator suum non studentibus attribuit. Signoro. de homode.vtrum præferat.doct.&c.nu. 17.f.24.T.18.
Publicum mensura pnblica habere debet.Io.Regnaud. de mensu. nu.5.fol.223.Tom.12.
Quem esse hęreticum non potest euidẽter probari nisi per signa. Redoa.de simo. manta. capitu.6. numero 18.fol. 106.Tom.15. Par.secunda.
Quando fieri debeat, aut non debeat reconciliatio per signa exteriora.Ludouic.Carbo.de repacificatio. cap. 26. fol.259.Tom. duodecimo.
Quod datur tributum in signum recognitionis dominij,non præscribitur per annos triginta. Gig. de pensio. eccleſia . nu.1.q.83. fol.359.Tom.15.Par.1.
Quod quis faciebat in cartis,vel in armis eo mortuo relictis pluribus filijs,& nepotibus,an diuidi inter eos debeat,vel vni remanere.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.Par.11.princ.nu.75. fol. 168. Tom.6.Par.1.
Quoddam nuncij in aliquibus partibus quo cognoscuntur habẽt. Matthe.Vgo.de præstan. patriarcha.quæst.4.numero 2.fol.282. Tom.13.Par.2
Ratione securitatis alicui concessum , an debeat ipse secum deferre.Guliel.de Cune. de securita.numero trigesimoprimo , folio 243.Tom.12.
Rei dicitur indicium maleficij alicuius commissi , vel alterius de qua agitur.Guido de Suza.de indic.& tortu.q.1.nu.1.1. Par.fol. 246.Tom.11.Par.1.
Repræsentat signatum.Guliel.a Monferra.de successio.reg.dub.2. nu.22.fol.182.Tom.16.
Saluatoris humi ponere,pingere,vel sculpere licitum non est, nec in terram prosternere.Maria.Socci.de oblatio.num.35. fol.135. Tom.decimoquarto.
Lex prohibuit,ne in solo,seu in silice sculpere,aut pingere liceat. Pet.de Vbald.de cano.Episcopa.& parrocchia.q.16.princ.nu.3. fol.211.Tom.15.Par.2.
Sanctæ crucis prodest etiam Iudæis, si supra se illud ferant, & nomen Iesu operatur miracula , etiam per Iudæos & infideles inuocatum.Marquar.de Susa.de Iudæ.& alijs infidelib.c. 9. nu.1. fol.35.Tom.14.
Sanctissimæ crucis figuratum in veteri testamento in pluribus modis, & locis & plures illius signi præciosissimi effectus , antequã Christus in ea penderet.ibidem nu.4.f. 36.
Si est nouum electum societate inita,ea finita, vel diuisa apud quẽ remanere debeat.Strac.de mercatu. Par.2.nume. 99.fol.294.Tomo 6.Par.1.
Si inter mercatores in controuersia sit , ille qui agit,lite pendente, illo vti non potest.Pet.de Vbal.de duob. fratrib. col.1.nume.77. fol.169.Tom.6.P.1.
Si vnus ex socijs acceptum est propter suam forsan fidem,seu famã societate inita, an ea finita apud eum remanet cuius erat. Strac. de mercatu.nu.98.f.294.T.6.P.1.
Simoniæ an probet eam.Redoa.de simo.menta. Par.4.c.6.nume.1. fol.106.T.15.P.2.
Specialis priuilegij,quæ sunt de reseruatis, numquam possunt delegari.Arnulph. Ruze. de iure Regal. priuil.37.numero 2.folio 378.Tom.12.
Subiectionis delẽtes arma picta in castris alicuius domini quomodo puniantur.Boni.de Curt.de nobilita. Par.3.numero 171. fol. 10.Tomo 16.
Est si quis Episcopi synodum accedat.Henric.Bote. de syno. Episco.P.1.nu.67.f.380.T.13.P.2.
Superioritatis,quando census, & tributa soluuntur. Boui.de statuta.vrb.præscrip.gl.4.nu.2.f.179.T.17.
Supremæ potestatis potestas legis condemne est de reseruatis Principi , & reseruata in signum supremæ potestatis præscribi non possunt.Franciſchi.Curt.de feud. quæstio.1.nume.5. fol.43. Tomo 10.Par.2.
Tanquam ad sagittam prælati sunt.Pauin. de visitatio.q.1.1. P.nume.6.fol.179.T.14.
Thau,vnde originem habeat. Restau.Castal.de Imperat.q.23. nume.3.fol.42.T.16.
Tributa,seu publicæ functiones debita Imperatori in signum recognitionis vniuersalis dominij non possunt contra Imperatorem præscribi.Balb.de præscrip.q.7.nu.2.f.95.T.17.
Virtutis honor est.Ioan.de Ligna.de amicit.ti.de retributio.in amicit.inæqua.nu.4.f.234.T.12.
Vniuersale est dictio omnis , & prædicatur de pluribus differentibus numero.Iacob.Nouel de iure prothomis.col.4.num.57.fol. 21.Tom.17.Redoa.de simo.menta.Par.2.ca.4.numero 19.folio 60.Tom.15.Par.2.
Vniuersalis dominij , quando aliquid debetur fructus intelliguntur sine expensarum deductione,& alicuius oneris.Arnulp.Ruze.de iure Regal.priuil.57.nu.4 f.388.T.12.
Vox est earum,quæ sunt in anima passionum.Anto.Corser. de minim.P.1.nu.21.f.270.T.18.
Vtrum sit de substantia in scripturis. Melch.Palaez.maiorat.Par.1. q.62.nu.4.f.402.T.10.P.1.
Reliqua vide sup.in rub.signa.

Silentiarij qui sint,& dicantur.

*SILENTIARII, an dicti a silentio sint.Petr.Belli.de re mil.nu.6.& cur dicti ita.nu.7.ti.9.f.337.T.16.
Et decuriones sacri Palatij sunt a muneribus, & tributis excusati. Pet.Antibo.de mune.P.3.princ.nu.124.f.29.T.12.
Idem quod decuriones Principis sunt.Pet. Belli.de re mil.titu. 10. nu.11.& quod sunt spectabiles.nu.10.f.237.T.16.
Id est consiliarij Principis.Pet.Belli.ibid.nu.9.
Principis dicuntur eonsiliarij,& Principes, & consiliarij debent diligere subditosve filios,& fratres suos.Martin.Lauden. de legat. Princ.q.14.f.212.T.16.
Quicquid acquirunt dicitur quasi castrense peculium , nec tenentur conferre fratribus.Martin.Lauden.de legat.Princ.q.27.folio 212.Tom.16.
Sicut spectabiles sunt,sicut decuriones Principum.Pet. Belli. de re mil.ti. 10.nu.11.f.337.T.16.
Vocabant excubijs Principis.ibid.nu.13.

Silentiarius quas facultates habeat.

*SILENTIARIVS quicquid acquirit est quasi castrense, & non tenetur conferre fratribus.Pet.Belli.de re milit.ti.6.f.337.Tom.16 Martin.Lauden.de Princ.q.27.f.212.T.eod.
Vel decurio, seu præsidens regimini ciuitatis non possunt derogare statutis ciuitatis,nisi habeant auctoritatem a populo. Martin. Lauden.de officialis domino.q.77.f.280.T.16.
Reliqua vide sup.in ver.silentiarij.

Silentium vbi imponatur, & laudetur, & non.

*SILENTIVM ad imponẽdum alicui, an requiratur bina monitio. Boui.de statuta.vrb.præscriptio.glo.18.num.primo,fol.182. Tomo decimoseptimo.
Annale excludit a reuocatione feudi.Mandos.in annalib. casib.nume.177.f.215.T.17.
Multa operatur.Melch.Palaez.maiorat.Par.3.q.6.num.7.fol.442 Tom.10.Par.1.
Vim habet reputationis scientia mediante . Balb. de præscriptio. quæstio.septima,colum.prima,num.decimonono,folio 80.Tomo decimoseptimo.
Annale præiudicat domino scienti.Mandos.in annalib. casib. nu. 176.col.4.f.215.T.17.
Appellari non potest in casibus in quibus silentium perpetuum imponitur.Anto.Nicel.de concord.glos.numero 100.colum.3. fol.195.Tom.18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Casus in quibus expresse perpetuum non imponitur, & appellatio inhibetur.ibidem nu. 101.

Continuum inducere videtur remissionem in casu,in quo non petitur interesse. Balb.de præscriptio.quæstio.decima.nume.17. f. 60.T.17.

Diuturnum non inducitur a bonis repudiatio. ibidem num.47.colum.4.f.61.

In omnibus laudatur, quia qui linguæ moderatur, doctus, & prudens est,isq; quod scit non posse probare,tacet.Thom.Act.de ludo scacch.q.12.princ. nu.38.f.191.T.7.

In petenda possessione ex l.45. an præiudicet successori in maioratu.Melch.Pala.maiorat.p.tertia.quæstio.sexta.nume.26.fol.443. T.10.P.1.

Perpetui eius impositio fieri non potest nisi per sententiam,aut cessionem legitimam. Lancillot. de attenta. cap. 29. num.22. folio 450.T.5.

Requiritur ad purgationem attentatorum. ibidem nu.1.

Perpetuum vbi imponitur, prout fit in causa attentatorum, is cui imponitur non potest vltra post sententiam audiri, cum per hãc clausulam dicatur oriri exceptio perpetuæ denegatæ audientiæ. Lancillot.de attenta.columna quarta. nume. 84. folio 447. Tomo quinto.

Vtrum per iudicem imponi possit. Anto. Nicel.de concord. glo. nu.103.f.196.T.18.

Super rebus legatis quousque imponatur. Vital.de claus.nu.2. colum.1.f.390.T.eod.

*SILERE non semper laudatum est, & non est semper verum dictum illud,me fuisse locutum aliquando pœnituit,tacuisse verò numquam, nam taciturnitas mala est in veritatis defensione. Thom.Act.de ludo scacch.quæst. duodecima..princ. nume.17. f.190.T.7.

*SIMILANTVR prælati tutoribus,& curatoribus.Paui.de offi. & testa.c.sede vacante. q.6.2. p. princip. nume.4.folio 425. T.13.P.2.

Simile quod sit, & quid operetur.

*SIMILE ad simile procedit in feudis. Caccialup.de feud. arti.5. nu.8.f.12.T.10.P.1.

Est idem nullum.Gamba. de extensio. colum. secunda. nume.90. f.253.T.18.

Est imperium corpori humano, cui membra abscindi nõ possunt. Restau.Castal.de Imperato.quæstio.104. nume.4. folio74. Tomo 16.

Et dissimile quæ,& quot modis dicantur. Massa Gallesi. de exercitatio.iurisperit.lib.1.nu.34.f.170.T.1.

Iusto quod sit.idem vbi sup.lib.2.nu.56.f.175.

Naturaliter simili iungitur.Barthol.Spina de potesta. Papæ. col.1. nu.49.f.27.T.13.P.1.

Nil est ita actibus dæmonum,quàm litigare. Redoa.de simo.menta.c.31.nu.9.f.79.T.15.P.2.

Non idem esse,dicit Gamba.de auctorita.leg.de late.lib.7.nu.246. f.206.T.13.P.2.

Nullum potest dici idem,& quæ dicantur similia. Horat.Mondos. de priuil.ad instar. q.2.nu.3.f.125.T.18.

Qui officium habent collegæ reputantur.Io.Montaig.de parlamẽ. p.2.nu.2.f.276.T. 16.

Quid sit secundum Platonem.Massa Gallesi.de exercitat.iurisperi. lib.1.nu.38.f.170.T.1.

Recurritur ad iuris communis,vbi contingit casus feudalis,qui nõ sit decisus per consuetudinem. Io.le Cir.de primogenit.q.1.nume.39.f.71.T.10.P.1.

Regulariter secundum id cui assimilatur est. Gamba. de extensio. nu.172.f.259.T.18.

Simili semper amicum, quia singuli semper feruntur ad sibi simile.Micha.ee Anino.de vnita.ouil.& pasto.cap.1.num.24.fol.24. T.13.P.2.

Vsufructui feudum antiquitus erat.Io.Garsi.de expens.& melioratio.c.12.nu.1.f.299.T.17.

Vide reliqua infra in ver. similes.

Similem.

*SIMILEM ad casum constitutio pœnalis extenditur, vbi est eadem ratio. Arnulp.Ruze.de iure regal.nu.6.f.368.T.12.

Potestatem alicui dans,aut maiorem penes se retinere dicitur.Philip.Prob.de iure Regali.q.50.nu.2.f.401. T.12.

Pronuntiam prout in cedula recitationi, quæ fit ex scripto esse, & ad quem effectum inducta sit. Gamba.de auctorit. lega.de late. lib.8.nu.193.f.213.T.13.P.2.

Sellam,vel frenum non debent habere priuati equi Principis.Marti.Laud.de Principib.q.336.f.209.T.16.

Vicarium perpetuum esse cubicularijs Papæ, & auditoribus, dicit Gamba.de auctorit.lega.de late.lib.9.colum.quarta, in fi.nu.84. f.219.T.13.P.2.

Viram cum alijs, qui similem suscipiunt,par est,vt similem in legibus disciplinam sentiant.Ægid.Thomat. de collect. num.6. folio 122.T.12.

Similes qui sint, & quibus.

*SIMILES cui sint Thesaurarij Franciæ.Io. Pynhi de magistratibus.Roma.p.2.nu.20.f.203. T.16.

Demonibus menstralibus sunt fęneratores menstrui exactores, & quæ fuerit origo vsurarũ.Io. Garsi. de expens. & melioratio.cap. 19.nu.16.fol.325.Tom.17.

Esse commendas nostri temporis collationi.Gamba. de auctorita. lega.de late.tit.de potesta. lega. in commendan. benefic. nu.53. fol.179.Tom.13.Par.2.

Idolis,& simulacris sunt pastores muti, non aperientes iniquitates populi,& subditos non nutrientes pabulo verbi. Pet.de Bais. in diracto.electio.c.49.nu.11.f.405.T.15.P.1.

Natos ex prohibitis nuptijs,quoad patris potestatem spurijs esse. Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.7.nume.245.fol.206.Tom. 13.Par.secunda.

Pecuniæ operas esse dicit Æguina.Baro.de diuid. & indiuid. obligatio.c.8.nu.12.lib.2.f.376.T.6.P.2.

Præfecto prætorio vicarij perpetui prouinciarũ sunt. Pet. Belli de se milita.tit.17.nu.6.f.339.T.16.

Quibus sint quęstores ęrarij.Io.Pyrrhi de magistratib. Roma.P.2. nu.18.fol.203.Tom.16.

Si non inueniantur,vrbis Romæ consuetudo obseruabitur. Dammhoude.de pupillo.patroci.capitu.5.nume.38.fol. 358.Tom.8. Par.secunda.

Sibi omnes diligunt.Micha.Vlcur.de regim.mũdi quæst.3. princ. nu.16.fol.104.Tom.16.

Sunt ecclesia,& ciuitas in præscriptione, sed alia, atque alia ratione.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo.Par. 4.numero 104.fol. 155.Tom.17.

Sunt hęretici Repsacij.Conrad.Brun.de hęretic.cap.10.nu.15.fol. 279.Tom.11.Par.2.

Taxatiua dictio casus excludit.Medic.de diffinitio.diffinit.88.nu. 2.fol.314.Tom.18.

Visitatores esse commendatario perpetuo dicit,Gamba.de auctorita.lega.de late tit.de potesta.lega.in commendan. benefic.nu. 278.fol.181.T.13.P.2.

Vide infra in rub.similia,& sup.in rub.simili.

De simili argumento.

*SIMILI, argumentum ad effectum,vt procedat sufficit similitudinem esse in casu de quo agitur, nec illa requiritur quoad omnia.Aymon.Crauet.de antiquita.tempo.Par.4.nume. 102.folio 155.Tom.17.

De facili resoluibile est,& similitudines omnes a pari non procedunt & probatio omnis fortior est probatione a simili.Gamba. de extensionib.nu.91.f.253.T.18.

Quando a simili habeat locum.Alberti.de agnoscen. assertio.hęretico.q.24.nu.9.f.85.T.11.P.2.

Similia quæ sint,& quibus, & quid operentur.

*SIMILIA ad extensionem dictio taxatiua non impedit ex identitate rationis in fauorabilibus. Aymon.Crauet.de antiquitat.tẽpo.P.4.nu.120.f.156.T.17.

De similibus est procedendum,quia non omnes articuli sunt com prahẽsi in iure.Alberti.de agnoscen.assertio.hæretico.q. 23.nu. 4.fol.78.Tom.11.Par.2.

Dictio implicat.Gig.de pensio.ecclesia. quæst. 28.nume.2. & non implicat vbi materia subiecta id non patitur. ibidem nu. 4. fol. 339.Tom.15.Par.1.

Dissimilibus non congruunt.Io.le Cir.de primogenitu.q. 9.3.lib. nu.7.fol.70.Tom.10.P.1.

Et dissimilia,cui prædicamento conueniant.Massa Galles. de exercitatio.iurisperito.lib.1.nu.35.f.170.T.1.

Et eadem quæ magis,& minus sint ex Aristotele.ibidem nu.39.

Patriarchas habere priuilegia Episcoporum,& Romanum Episcopum, non solum Episcopis, sed etiam omnibus Regibus superiorem esse,cum in eos auctoritatem exerceat.Ioseph. Siena. de adoratio.ped.Roma.Pontific.cap.7.fol.54.Tom. decimotertio. Par.secunda.

Reuersus quando faciendus sit.Caccialup.de feud. nu. 4.& 9.fol. 12.Tom.10.Par.1.

Sacerdotium,& Imperium quodammodo sunt, & inter se parum distant.Guido de Suza.de iure emphyteut. col.1.nu.47.fol.193. Tom.6.Par.1.

Sũt pactum geminatum,& stipulatio.Raine.Cors. indagatio.iur. lib.3.c.5.nu.4.f.287.T.1.

Sunt quæcumque quorum eadem est qualitas, & quæ sunt eadem in effectu sed dissimilia in verbis. Amode. de sindica. col.3.nu. 131.fol.341.Tom.7.

Vide reliqua sup.in rub.simile,& in rub.similes.

Similibus quæ applicetur consideratio.

*SIMILIBVS ad similia in statutis potest fieri extensio etiam in materia exorbitanti,vbi versatur periculum animæ.Boui. de statuta.vrb.præscriptio.glos.11.nu.1.f.181.T.17.

Ad similia procedendum, & id iuris prudentum interprætatione. Anto.Mar.Corat.de commu.opinio.in præfat. nume. 15.& 16. fol.222.Tom.18.

De similibus similia maximã illustrandi vim habẽt. Iacob. Ricch. de vnio.prol.c. 3.nu.2.f.27.T.6. P.1.

Idem iudicium,& quod dicatur simile.Alphons. Hoied. de beneficio incompatibilita.Par.1.cap.23.num.40.& 42.fol.145.Tom. 15.Par.prima.

In septem

Source : BIU Cujas

In ſeptem fieri extenſio poteſt. Pet. de Bais. in directo. electio. c. 9. 3. p. nu. 7. f. 397. T. & P. eod.
Quando ratio imminet, nobilis non poteſt dici exercens mercaturam rerum vilium, & minutarum, Io. Staphil. de grat. expectati. num. 8. f. 177. T. & P. eodem.

Similis quid ſit, & quomodo conſideretur.

*SIMILIS emphyteutæ an ſit particularis ſucceſſor, & an teneatur ſtare conductori ad longum tempus. Ioa. Garſ. de expenſ. & meliorat. c. 14. nu. 6. f. 308. T. 17.
Eſt diuiſio permutationi. Simoncel. de decret. lib. 2. tit. 4. caſu 3. nume. 17. f. 302. T. 6. P. 2.
Eſt emptioni permutationis contractus, non tamen idem, & eſt vicinus venditioni. Fabia. de Mon. de emptio. & venditi. q. 2. princip. num. 8. folio 40. T. 6. P. 1. & quæſt. 8. princip. nume. 10. fol. 65. T. & P. eod.
Eſt furi mentiens. Paris de Put. de re milita. num. 3. folio 400. T. de cimoſexto.
Eſt mortuo vulneratus ad mortem in materia belli. Paris de Put. de re mil. num. 4. f. 415. T. 16.
Eſt non habens vnde ſoluat habenti exceptionem peremptoriam. Iodoc. de ſubhaſtatio. c. 4. nu. 11. f. 81. T. 6. P. 1.
Eſt præſcribens præſcriptioni, quę non procedit contra ſupremam poteſtatem Principis, nec contra obedientiam eius. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 54. nu. 4. f. 54. T. 16.
Eſt transfugæ, qui cum poteſt ad ſuos non reuertitur. Petr. de Belli. de re mil. tit. 1. nu. 16. f. 359. T. 16.
Eſt venditioni permutatio. Fabia. de Mon. de emptio. & vendi. col. 3. nu. 17. f. 49. T. 6. P. 1.
Legitimatio eſt adoptiuo, & Alchimiæ. Io. le Cir. de primogenit. q. 13. 1. lib. nu. 12. f. 29. T. 10. P. 1.
Leproſo eſt vſurarius, & peccat contra naturam. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcrip. gl. 5. nu. 4. f. 180. T. 17.
Mercator eſt fœneratori. Strac. de mercatu. p. 1. num. 33. folio 286. T. 6. P. 1.
Allegationis obligationi camerali meminit Baldus. Maſſa Galleſ. ad form. cameral. obligatio. quæſt. ſecunda. nume. 16. folio 351. T. 6. P. 2.
Patri præſumitur filius futurus. Boni. de Curti. de nobilita. p. 4. nume. 2. f. 12. T. 16.
Proditori eſt transfuga. Pet. Belli. de re milit. tit. vnico. num. 9. & lex 3. §. is qui ad hoſtes, aliter intellecta quam a cæter is. num. 10. folio 358. T. 16.
Sagenæ miſſæ in mare, & ex omni genere piſcium congreganti, in omnes nationes & gentes extendit vela, & retia ſua eccleſia. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. cap. 7. num. 17. fol. 28. T. 13. P. ſecunda.
Valde eſt lingua Italica latinæ. Monticul. de inuenta. num. 6. f. 250. T. 8. P. 2.
Vnitas Epiſcopi, & Vicarij eſt vnitati animæ, & corporis proportio natiuè loquendo. Anto. de Pręt. de iuriſdict. epiſc. defenden. c. 7. nu. 2. f. 367. T. 13. P. 2.
*SIMILITVDINARIA ratio conſequentiæ inter ſimilia non datur. Paris de Put. de re milit. col. 4. nu. 5. f. 403. T. 16.
*SIMILITVDINARII ciues ſunt, & ad inſtar non ſunt veri. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. q. 2. nu. 3. f. 125. T. 18.
*SIMILITVDINE ſupplicij ad petitionem prouocati, procurator non obtinens in prælio, an poſſit puniri. Paris de Put. de re mil. nu. 1. f. 424. T. 16.
*SIMILITVDINEM, verbum ſignificans, non ſemper ſimilitudinem inducit, quando ſequitur abſurditas intellectus. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 24. nu. 34. f. 86. T. 11. P. 2.
*SIMILITVDINES omnes a pari non procedunt. Gamba. de extenſio. nu. 91. f. 252. T. 18.
Similitudinis, & identitatis inquiſitio in quibus profit. Maſſa Galeſ. de exercitatio. iuris perito. libro ſecundo. num. 23. folio 173. T. Primo.
*SIMILITVDINVM quæ in collatione cauſæ ponenda ſit. Idem vbi ſup. 18.

Similitudo quid denotet, & operetur.

*SIMILITVDO Auguſtini contra hæreticos. Conrad. Brun. de hæret. c. 3. nu. 6. f. 296. T. 11. P. 2.
Bona eſt difficilis cognitu, & inuentu, & in ea cognoſcenda, nobilior artis portio verſatur. Maſſa Galleſ. de exercitatio. iuriſperit. lib. 2. nu. 63. f. 176. T. 1.
Vt ſit quæ ſecum requirat. ibidem nu. 62.
Communiter, vel extra prædicamentum, qualitatis dicta, in quibus ſit efficax vel non. Maſſa Galleſ. de exercitatio. iuriſperito. lib. 2. nu. 17. f. 173. T. 1.
Corporalis rei ad ſpiritualem quomodo debeat intelligi. Anto. de Præt. de iuriſdict. epiſco. defenden. cap. tertio. nume. 27. fol. 364. T. 13. P. 2.
De menſa ad dotem non procedit. Phanut. de dote. num. 27. col. 1. f. 410. T. 9.
Et æquiparatio an idem ſit. Zanchi. Vgoli. de hæretic. folio 263. T. 11. P. 2.
Falſa generiſq; anceps acceptio, quot modis poſſit nos decipere. Maſſa Galleſ. de exercitatio iuriſperito. libro ſecundo. num. 34. fol. 174. T. 1.
Inter tutores, curatores, hoſpitalium rectores eccleſiæ, prælatos, fabricæ magiſtros, menſæ ſancti Spiritus prouiſores, ac ſimiac ſimiles priorum locorum adminiſtrationem habentes ponitur a Dammhoude. in pupillo. patrocin. cap. 7. nume. 56. fol. 362. Tom. 8. Par. 2.
Laxius accepta pro qua re ſumatur. Maſſa Galles. de exercitatio. iuriſparito. lib. 1. nu. 37. f. 170. T. 1.
Magis propinquitatem ſignificat, quam idẽtitatem, & alia huiuſmodi, quæ notant doctores in l. qui libens ff. de vulga. & pupilla. quomodo ſit intelligenda. Maſſa Galles. de exercitatio. iuris perito. lib. 2. nu. 30. fol. 174. T. 1.
Maior tollit minorem. Royas de hæretic. numero 334. folio 215. Tom. 11. Par. 2.
Omnimoda non eſt neceſſaria ad argumentum à ſimili. Alphonſ. Hoie. de beneficio incompatibilita. cap. 23. nume. 120. fol. 152. Tom. 15. Par. 1.
Quæ requiratur in hoc tractatu, & in eo, vnde ex ſimilitudine argumentum ſumitur qualis eſſe debeat. Maſſa Galles. de exercitatio. iuriſperito. lib. 2. nu. 21. f. 173. T. 1.
Quæ ſit inter accuſationem, & inquiſitionẽ. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 13. nu. 30. f. 114. T. 15. P. 2.
Quædam in miſterijs Chriſtianorum, & idolatrum. Cõrad. Brun. de hæretic. c. 9. nu. 16. f. 278. T. 11. P. 2.
Qualis eſſe debeat inter pugnantes in duello. Paris a Put. de re milita. col. 1. nu. 4. fol. 400. T. 16.
Quid ſit. Stepha. de Federic. de interprætatio. iur. P. vlt. col. 4. num. 13. fol. 222. Tom. 1.
Quid ſit, & quæ præſupponat. Paul. Roma. de penſio. eccleſia. c. 2. nu. 4. fol. 311. Tom. 15. Par. 1.
Secundum Rudem, & ſimplicem figuram ſumi non debet, ſed a rationis radice Andre. Barbat. de præſtan. Cardina. 3. q. baſil. 1. P. nu. 22. fol. 73. T. 13. P. 2.

Similitudinem quid denotet, & non.

*SIMILITVDINEM anima licèt vna ſit in eſſentia, tres tamen habet potentias diſtinctas ad ſimilitudinem trinitatis diuinæ, quę in eſſentiæ vnitate, & perſonarum trinitate conſiſtit. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. cap. 1. numero 10. fol. 24. Tom. 13. Par. ſecunda.
Dei repræſentat in nobis vnitas, vt ſicut ab vno Deo omnes per creationem, ſic ab vno Adam per propagationem in carne deriuantur. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. c. 8. nu. 8. fol. 29. Tom. 13. Par. 2.
Edicta prætorum ad alios caſus trahantur. Gamba. de extenſio. nu. 173. fol. 259. T. 18.
Omnimodam non denotat aduerbium ſicut. Ange. de Perig. de ſuita. q. 10. nu. 7. f. 149. T. 8. P. 2.
Perinde, dictio denotat, & iuris identitatem. Horat. Mandos. de priuil. ad inſtar q. 2. nu. 15. & 16. f. 125. T. 18.
Quandam habet bannum cum excõmunicatione. Conrad. Brun. de hæretic. c. 4. nu. 3. & 7. f. 322. T. 11. P. 2.

Similitudinis conſideratio.

*SIMILITVDINIS, aut accidentis, qui relatiuum non eſt relatiuũ, ſed eſt relatiuum ſubſtantiæ. Horat. Mandos. de priuil. ad inſtar. q. 2. nu. 7. fol. 125. T. 18.
Sicut, aduerbium eſt, & quomodo ponatur. Albert. de Perga. de præpoſitio. col. 3. nu. 98. f. 276. T. 18.
Tamquam eſt aduerbium. ibidem nu. 102. f. 276.
Vt, eſt aduerbium, & quomodo exponatur. ibidem nu. 107.

Similium effectus.

*SIMILIVM dictio aliàs eſt repetitiua. Cornel. Beninca. de pauperta. q. 5. nu. 14. f. 145. T. 18.
Dignitatum pluralitas, an inducat incompatibilitatem. Gugliel. a Monferra. de ſucceſſio. reg. dub. 1. numero 45. folio 180. Tom. decimoſexto.
Extenſio etiam in pœnalibus, & ſtatutis locũ habet. Zaſi. de feud. P. 10. col. 4. nu. 73. f. 319. T. 10. P. 1.
Probationes cuiuſmodi faciẽdæ ſint. Maſſa Galles. de exercitatio. iuriſperito. lib. 3. nu. 73. f. 180. T. 1.
*SIMILLIMA Hydræ reputari hæreticorum gemina, vt vno exciſo capite multa ſubhæreſcant & igne opus ſit. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 8. numero 86. folio 211. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Simonis Magi geſta.

*SIMON Helena eius vxor erat meretrix, & circulatrix. Conrad. Brun. de hæretic. c. 2. nu. 8. f. 286. T. 11. P. 2.
Magus baptizatus fuit a Philippo cum multis alijs. Conrad. Brun. de hæretic. c. 5. nu. 5. f. 273. T. 11. P. 2.
Dicebat ſe eſſe patrem apud ſamaritas, apud Iudęos verò filium. idem vbi ſup. nu. 6. c. 1. lib. 2. f. 286.
Primus fuit hæreticus Apoſtolorum tempore. Conrad. Bru. de hęretic. c. 5. nu. 5. f. 273. T. 11. P. 2.
Offerebat pecunias Petro Apoſtolo, vt ibi daret poteſtatem exhibẽdi ſpiritum ſanctum per manuum impoſitionem. ibidem nu. 7.
Quamplurima miris modis Neroni Imperatori pollicitus fuit de longiuitate vitæ de victorijs, & de gentium ſubiectionibus. ibidem numero 4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Tempore. Claud. Cæsaris magicis artibus ope dæmonum subleuatus plurimis deceptis Romæ Deus decretus est, & simulachri quasi Deus honore donatus est habentis titulum latinis literis conscriptum, Simoni Deo Sancto. idem vbi sup. nu. 3.

Virtutem magnam Dei ex superius se descendisse dicebat, quoniã patrem se esse affirmabat apud Samaritas, apud Iudæos verò se filium esse dicebat, passim autem se non verè passum esse, sed solum apparentia, Manes Fausti præceptor se paracletum appellabat magister sectæ Manichæorum in epistolis suis Apostolum se esse Christi appellabat. Conrad. Brũ. de hæretic. c. 8. num. 31. 32. & 33. f. 277. T. 11. P. 2.

*SIMONIS Magi intentio quæ fuerit. Zanchi. Vgoli. de hæretic. f. 244. T. 11. P. 2.

Simonia realis, & mentalis, quomodo, per quos, & in quibus committatur, & non.

*SIMONIA an possit Papa accusari. Io. de Capistra. de auctorita. Papæ. p. 2. primæ par. princ. nu. 4. f. 34. T. 13. P. 1.

Commissa in electione Papali dicitur hæresis. Cardin. Iacobat. de conci. lib. 8. artic. 8. nu. 13. f. 335. T. 13. P. 1.

In Papæ electione propriè, & strictè dicitur hæresis. Card. Iacob. de conci. lib. 4. artic. 4. nu. 53. f. 252. T. & P. eod.

Per Papam in vendendo ordines episcopatus, & beneficia, an sit sufficiens ad congregandum concilium. ibid. nu. 77. f. 253.

Committitur ex sola conuentione. Redoa. de simo. ment. p. 3. c. 9. nu. 4. f. 109. T. 15. P. 2.

Conuentionalis non incurrit pœnas extrauagantis, cum detestabile. Redoa. de simo. menta. p. 2. num. 15. & quod est frequentior, & plura dicuntur quam fiant. num. 16. cap. primo. folio 58. T. 15. P. 2.

Videtur esse crimen. Redoa. de simo. menta. p. 1. c. 5. num. 2. f. 61. T. 15. P. 2.

Cum Papa committitur in his quæ sunt prohibita, quia simonia. Gondisal. Villad. de lega. q. 15. nu. 34. f. 277. T. 13. P. 2.

Non committitur in his quæ sunt simoniaca, quia prohibita. ibidem num. 39.

Damnabilior in superiore, quam in inferiore est. Card. Iacobat. de conci. lib. 4. art. 3. nu. 60. f. 248. T. 13. P. 1.

Est deducere spem in pactis, nam omnis spes, & omnis conuentio habet cessare in spiritualibus. Redoa. de simo. menta. p. 2. c. 8. nume. 9. f. 63. T. 15. P. 2.

Est maximum crimen inter crimina ecclesiastica temporis prioritate, & sui peruersitate. Redoa. de simo. menta. p. 4. c. 8. nume. 10. f. 108. T. 15. P. 2.

Est sperare, vel recipere pecuniam principaliter pro interessentia diuinorum. Guliel. Bont. de vsu. col. 4. nu. 35. f. 75. T. 7.

Ex sola promissione committitur. Redoa. de simo. menta. p. 2. c. 1. nu. 13. f. 57. T. 15. P. 2.

Frequentior est conuentionalis, quàm realis. ibidem nu. 19.

In curia Romana locum non haber. Nic. Boer. de Cardin. lega. de late. nu. 114. f. 149. T. 13. P. 2. & in beneficialibus an committatur ex ordinatione ecclesiæ, & an ex dispositione diuina. Card. Iacobat. de conci. lib. 4. att. 4. nu. 9. f. 250. T. 13. P. 1.

In mentali restitutio cum non sit necessaria, quare est necessaria in vsura reali. Guido Papa de vsu. nu. 15. f. 72. T. 7.

In Papa an sit legitima causa congregandi concilium. Card. Iacob. de conci. lib. 4. art. 3. num. 55. f 247. T. 13. P. 1.

In vendendo examinationem committitur. Henric. Botte. de Syno. episc. art. 1. num. 286. f. 399. T. 13. P. 2.

Inducitur per dantes paciscentes, ac etiam per consentientes. Redoa. de simo. menta c. 1. nu. 13. f. 61. T. 15. P. 1.

Inducitur precibus. Thom. Act. de ludo scaccho. colum. 4. nu. 57. f. 185. T. 7.

Ita contrahitur a lingua, sicut a manu. Redoa. de simo. menta. p. 2. c. 7. nu. 71. f. 63. T. 15. P. 2.

Ita est si promittitur, sicut si datur, quia a pari procedunt promittere, & dare. idem vbi sup. p. 4. c. 9. np. 2. f. 109.

Largè dicitur hæresis, & excommunicatus impropriè, & largo sumpto vocabulo hæreticus dici potest. Gondisal. de hæretic. q. 1. nume. 3. f. 32. T. 11. P. 2.

Licet cum Papa non committatur, committetur tamen cum Cardinalibus, & Papæ assistentibus Hieron. de Zanetti. de foro conscien. & contentio. nu. 9. f. 406. T. 3. P. 1.

Licet non possit obijci Papæ, postquam est electus a duobus partibus Cardinalium, & receptus, tamen potest obijci Cardinalibus, qui eum per simoniam elegerunt. Cardin. Iacobat. de conci lib. 4. nume. 44. & talis electio non est ipso iure nulla. ibidem nu. 66. & nihilominus congregatio concilij erit vtilis. artic. 4. folio 251. T. 13. P. 1.

Mentali inanis est fiscalis actio. Redoa. de simo. menta. p. 3. c. 8. nume. 41. f. 109. T. 15. P. 2.

Restitutio non est necessaria ad salutem. ibidem c. 8. num. 5.

Mentalis commissa in his, quæ sunt prohibita, quia simoniaca habet efficaciam simoniæ conuentionalis, & intentio non inducit simoniam. ibidem nu. 7. f. 108.

Committitur in illis, quæ sunt de iure diuino. Redo. de simo. menta. p. 2 c. 8. nu. 25. f. 63. T. 15. P. 2.

Deletur sola pœnitentia sine restitutione. Redoa. de simon. menta. p. 4 c. 8. nu. 4. f. 108. T. 15. P. 2.

Est simonia. Redoa. de simo. menta. p. 4. c. 8. num. 8. folio 108. T. 15. P. secunda.

Et vsura mentalis differunt. Gugliel. Bont. de vsu. col. 3. num. 28. folio 75. T. 7.

Non committitur, nisi opere secuto. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 2. nu. 6. f. 58. T. 15. P. 2.

Non committitur simplicibus in beneficijs. ibidem cap. 8. num. 26. fol. 64.

Pœnitentia debetur. Hieron. de Zanetti. de foro conscien. & contention. 12. f. 406. T. 3. P. 1.

Quid sit. Redoa. de simo. menta. cap. 5. numero 11. fol. 61. Tom. 15. Par. secunda.

Respectu simoniæ dicitur in mente non existentis. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 5. nu. 6. f. 61. T. 15. P. 2.

Secundum aliquos non est vera simonia, sed peccatum mortale, quia vera simonia est vbi concurrit exactio, & extorsio. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 8. nu. 25. f. 108. T. 15. P. 2. & differentia maxima inter simoniam mentalem, & conditionalem. ibidem nu. 27. & tex. in cap. fina. de simonia loquitur de omnibus spiritualibus indistinctè. ibidem nu. 28.

Mentaliter commissa solo animi contrario affectu deletur. idem vbi sup. nu. 2. f. 108.

Non committitur circa vendenda officia, quæ iurisdictionem spiritualem non habent. Gondisal. Villadie. delegat. q. 15. nume. 41. col. 4. fol. 277. T. 13. P. 2.

Non est, si sacerdos alteri dicat celebrabis hodie pro me, & ego cras prote. Hiero de Zanetti. de foro conscien. & contentio. nu. 15. fol. 406. Tom. 3. Par. 1.

Non requiruntur probationes ita claræ. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 6. nu. 31. f. 107. T. 15. P. 2.

Papæ non potest opponi, quod sit electus per simoniam, & Cardinalibus sic, & probata simonia in Cardinalibus ipsi possunt puniri, sed Papa nõ potest deponi. Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. art. 4. nume. 110. & 111. vbi redditur ratio diuersitatis fol. 255. Tom. 13. Par. 1.

Per vtrumque testamentum detestatur. Durand. de modo genera. conci. celeb. rub. 33. nu. 1. f. 178. T. 13. P. 1.

Principaliter est, si de spiritualibus spes habeatur. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 7. nu. 37. f 62. T. 15. P. 2.

Purgatur scientia, & auctoritate Papæ. Lancellot. de attenta. c. 29. nu. 56. fol. 451. Tom. 5.

Quando est commissa in fraudem electi, non vitiatur electio. Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 6. nu. 28. fol. 107. Tom. decimoquinto, Par. secunda.

Quando Papæ auctoritas ab ea excuset. Nicol. Boer. de Cardina. lega. de late. nu. 118. f. 149. T. 13. P. 2.

Quãdo purgari possit. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 6. nu. 617. fol. 199. T. 13. P. 2.

Qui beneficium resignauit nõ poterit illud repetere, nec adeptus retinere. Redoa. de simo. menta. Par. 2. c. 10. nu. 21. fol. 64 Tom. 15. Par. secunda.

Qui ordinatur, aut eligitur suis precibus, quamuis idoneus, tamẽ est simonia. Redoa. de simo. uenta. cap. 7. nume. 62. fol. 62. Tom. 15. Par. secunda.

Quid conuentionalis sit. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 4. nu. 1. fol. 60. Tom. 15. Par. 2.

Quid, & quotupliciter committatur. Beat. Io. a Capistra. de vsu. nu. 36. 35. & 38. fol. 94. T. 7.

Quid sit. Nicol. Boer. de Cardina. lega. de late. nume. 113. fol. 149. Tom. 13. Par. 2.

Quid sit vltra quod est crimen atrocissimam, grauissimè in vtroq; testamento punitum ex quo multa perueniunt incõmoda. Conrad Brun. de seditio. nu. 4. 5. 6. 7. & 8. c. 2. f. 140. T. 11. P. 1.

Quod ipso iure inficiat Papalem electionem factam a duobus partibus. Cardina. Iacoba. de conci. lib. 4. nu. 80. & 81. art. 4. fol. 252. Tom. 13. Par. 1.

Quod Papam in curia Romana cessat. Hieron. de Zanetti. de foro conscien. & contentio. nu. 9. f. 406. T. 3. P. 1.

Quomodo committatur. ibidem nu. 13.

Quomodo perpetratur mentalis. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 3. fol. 59. T. 15. P. 2.

Recipere in canonicum aliquem cum conditione, quod bona largitia retineat pro præbenda. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 3. nu. 2. fol. 59. Tom. 15. Par. 2.

Si clericus non sit diffamatus non ponitur ad torturam, & in iudicialibus probatio non est facienda per præsumptiones, & argumenta. Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 6. numero 15. fol. 106. Tom. 15. Par. 2.

Si me ignorante sit commissa, vel animo tantum commissa dispẽsat Episcopus Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 8. nume. 22. fol. 108. Tom. 15. Par. 2.

Super benedictionem matrimonij pecunia accipiatur committitur. Henric. Bote. de simo. Episc. col. 4. nu. 158. f. 394. T. 13. P. 2.

Sicut vsura sine pacto, & locutione sola intentione committitur. Archiepisco. Florentin. de vsu. c. 2. nu. 3. f. 81. T. 7.

Sibi indicta in purgatione deficiens punitur vt conuictus. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 6. nu. 44. f. 107. T. 15. P. 2.

Simplex suspitio, vel vehemens præsumptio de simonia est apta ad inducendam purgationem etiam sine infamia. Redoa. de simo. menta. vbi sup. nu. 40.

Solet occultè committi, ideo in ea leniores sufficiunt probationes. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 6. nu. 31. f. 107. T. 15. P. 2.

Strictissimè sumpta quid sit. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 9. nu. 2. 64. Tom. eod Par. ead.

Super ordinibus, vel beneficijs assequendis vbicumque contracta est de reseruatis. Gamba. de auctorita. lega. de late. tit. de var. ordinario. nominib. lib. 2. nu. 423. f. 163. T. 13. P. 2.

Titulus non fuit repetitus, neque in 6. neque in clementi. & simonia non punitur vti debet. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 8. nu. 20. fol. 108. Tom. 15. Par. 2.

Source : BIU Cujas

Tribus committitur,manu ſcilicet lingua,& obſequio. Redoa. de ſimo.menta.p.2.c.4.nu.20.f.60.T.15.P.2.
Vera eſt realis,& conuentionalis.Redoa.de ſimo.menta.c.8.nu.29. f.108.T.15.P.2.
Vt committatur facit obligatio ad antidora. Hierony.de Zanetti. de foro conſcien.& contentio. nume.9. folio 406. Tomo tertio. P. prima.
Vti per pactionem,ita per modum inducitur.Redo.de ſimo.menta.p.2.c.6.nu.1.f.61.T.15.P.2.
Vtraque tam realis,quàm conuentionalis appellatur verbalis. ibidem c.9.nu.6 & pœna ſtatuta in reali ſimonia videtur ſtatuta in conuentiunali. ibidem nu. 7. & Pius Quartus parificauit in ſua reformatione pœnitentiariæ realem & conuentionalem.ibidem nu.8.f.109.T.15.P.2.
Vtrum Papa poſſit accuſari, & ſi ſit electus per ſimoniam an poſſit amoueri.Cardin.Iacobat.de conci.li.4.artic.4.num.47. fol.252. T.13.P.1.
Vide reliqua infra in proxima ſubſequenti rubrica.

Simonia quando committatur & non, & commiſſa quæ incommoda ſentiat.

*SIMONIA a manu grauius peccatum eſt.Redoa.de ſimo.menta.cap.32.nu.50.f.82.T.15.P.2.
Abraham emit ſpeluncam duplicem ſine ea.Redoa.de ſimo.menta.c.16.nu.2.f.94.T.15.P.2.
Accipiendo pro diſpenſationibus aliquid eſt,& eſt ſimonia vendere locum pro ſepultura auctoritate epiſcopi deputatum. idem vbi ſup.nu.15.f.94.
Accuſato etiam lite non finita interdicitur adminiſtratio a beneficio,licet ſit ſecus in accuſato de alio quocunque crimine.Redo. de ſimo.ment.c.14.nu.10.f.93.T.15.P.2.
Accuſatus Bonifacius de hæreſi fuit,quia tenebat, quod Papa non poterat committere ſimoniam.idem vbi ſup.p.1.c.20. nu.11.folio 49.T.15.P.2.
Accuſatus ſi ſit infamatus ſuſpenditur ab executione ordinis, vſque ad verificationem.idem vbi ſup.p.3.cap.10.nume.4.fo.110. T.15.P.2.
Acquiſitum ex cauſa ipſius ſimoniç turpiſſimè acquiſitum dicitur. Redoa.de ſpol.eccleſia.quæſtio.tertia.§.& ex his.nume.13.folio 231.T.14.
Ad inducendam eam.non ſufficit ſola ſpes,vel voluntas renuncian di.Redoa.de ſimon.menta.p.2.cap.vigeſimo.nume.8. folio 71. T.15.P.2.
Adtſatisfactionem ipſius ſimoniæ mentalis, non eſt neceſſaria reſtitutio,& ratio quare non ſit neceſſaria ipſa reſtitutio.ibidem c. 3.nu.15.p.1.f.32.
Ad hoc,vt committatur oportet quod munus interueniat. ibidem p.2.c.32.nu.43.f.81.
Ad quid obligat illa mentalis.Redoa.de ſimo.menta.p.4.c.3.nu.6. f.104.T.15.P.2.
Ambitus ſimoniaci reus quibuſdam Pontificijs conſtitutionibus deponi iubetur.Franc.Duare.de benefic. lib.8.cap.6. folio 24.T. & P.eod.
Amor ſpiritualis eam non inducit.Redoa.de ſimo. ment.p.2.c.32. nu.2.f.81.T.15.P.2.
An cadat in fraternitatibus.Ioann.Caraf.de ſimo.num.134.f.122. T.15.P.2.
An committatur quando in ſpiritualibus per pactum deducitur, id quod de iure communi erat debitum.idem vbi ſupra. nu.73. fol.119.T.eo.
Si Epiſcopus cũ ſimoniaco diſpenſat, & ſimonia in quibus committatur.Ioan.Staphil.de grat.expectat. tit.de var.mod.vacatio. nu.107.f.270.T.15.P.2.
An dicatur committi, ſi Princeps contra ius poſitiuum diſpenſet pro ſuis ſeruitoribus. Hippolit.Bonacoſ.de ſeru. vel famul.q.37. f.123.T.6.P.1.
An,& quando poſſit dimittere beneficium ſimoniacus ſine licentia ſuperioris.Redoa.de ſimo.menta.cap.33.nume.41. folio 83. T.15.P.2.
An, & quando ſimoniam Papa committat, qui non poteſt dare licentiam non presbytero conficiendi ſacramentum euchariſtiæ, nec mutare ſedem Romanam in alium locum. Io.de Sel. de benefic.p.3.q.8 nu.21.f.60.T.15.P.1.
An habeat locum in curia Romana titulus ipſius ſimoniæ. Io. Caraf.de ſimo.nu.14.col.4.f.117.T.15.P.2.
An omnis ſimoniacus ſit hæreticus. Redoa. de ſimon.menta.p.3. c.14.nu.13.f.93.T.& P.eod.
An poſſit quis imperium emere ſine ipſa.Io.Quinti.Hed.in ariſtocrat.Chriſtia.ciuit.q.119.nu.1.f.91.T.16.
An poſſit ſalua conſcientia retineri ſimoniaca pecunia. Ioa.Caraf. de ſimo.col.4.nu.13.f.117.T.15.P.2.
An procuratores & aduocati accipientes aliquid committãt ſimoniam.Redoa.de ſimo.ment.p.2.c.19. nu.9.f.97. T.15.P.2.
An recipere aliquid pro præſentatione ſit ſimonia. Redo.de ſimo. menta.p.3.c.14.nu.1.f.93.T.& P.eod.
An ſit dare pecuniam pro promotione in Regem, vel Imperatorẽ, & an procuratores, & aduocati accipientes aliquid committant ſimoniam.idem vbi ſup.c.19.nu.9.& 15.f.97.
An ſit dare laico,ne violet,aut impediat electionem.Io.Caraf.de ſimo.nu.105.col.2.in princ.f.121.T.15.P.2.
Licitum eſſe in eccleſia,vel ordine, quem quis paterna acquiſiuit pecunia.Redoa.de ſimo.menta.p.4.cap.15.nnme.40.fol.115.T. & P.eodem.
Precibus ſi Epiſcopus aliquid ſubtrahit de fructibus beneficio eo cui contulit.Redoa.de ſimo.menta.Par.2.c.21.nu. 29. fol.71. Tom.15.Par.2.
An ſit renunciare beneficium commendatum pro certa penſione, ſi interuenit confirmatio ſuperioris.Ioan. Caraf. de ſimo.col.1. nu.61.& 62.f.119.T.eod.
Si aliquis non habens titulum in aliqua eccleſia, rogat aliquem præsbyterum,vt ipſum inſtituat in eccleſia ſua, & promittit nihil petere in dicta eccleſia.idem vbi ſup.numero 100. colum.1. folio 121.
Si aliquis offerat bona ſua monaſterio,vt ipſum recipiat.ibidem col.1.nu.133.fol.122.
Si fuit data pecunia pro ordine obtinendo ab eo qui aliàs etat ordinandus ſine pecunia.Ioan.Caraf.de ſimo.nume.98. col.2.fol. 120.Tom.15.Par.2.
An ſola intentione committatur.ibidem col.4.nu.7.f.117.
Animi effectus non punitur, non ſecuto effectu, nam ſtatuta non puniunt affectum,niſi cum effectu,vnde ſimoniacus ſola voluntate non eſt in aliquo puniendus, & ibi quod peccatum committitur animo, & quod appenſatè commiſſa grauius puniuntur,& admiſſio vnius contrarij eſt alterius excluſio. Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.2.nu.18.f.30.T.15.P.2.
Animus lucri eſt damnatus,vt putà etiam in vſura. Vital. de clauſ. nu.17.col.2.fol.428.T.18.
Appellari non poteſt in cauſa ipſius ſimoniæ. Anto. Nicel. de concord.gloſſa.nu.145.f.197.T.eod.
Archidiaconus eſt vicarius,& oculus Epiſcopi,& reſpõdit in ſcrutinio ordinandi viſitat. & corrigit pecuniam examinat ordinãdos,committit ſimoniam mentalem,ipſe vocem,& notarius calamum in ordinatione nõ vendant.Redoa.de ſimo.menta. P.1. c.10.nu 1.fol.40.T.15. P.2.
Atque committitur etiam ſi detur miniſtris, & prauitas vnius inficit totum actum & declaratur, quod committitur ſimonia,quãdoque a conſentiente,quandoque autem a recipiente, & quandoque abutroque,& minus tolerabile eſt dare pecuniam pro ordine,qui eſt ſacramentum voluntatis,non autem neceſſitas, & licèt permittatur aliquãdo vt detur, vt quis alliciatur ad fidem, non debet tamen permitti dari pro ingreſſu religionis, ſine qua homo ſaluatur,& vide caſus in quibus commiſſa per vnum nocet alijs miniſtris,& quod ſi quid detur in collatione ordinis vel beneficij eſt ſimonia.ibidem nu.8.& 9.fol.41.
Beneficia ſimoniacorum hodie vocant ipſo iure, & poſſunt impetrari etiam abſque declaratione, & declaratio poterit fieri poſt impetrationem.Redoa.de ſimo.menta.Par.4. cap. 11.nu.33.fol. 112.Tom.15.Par.2.
Beneficij reſignatio neceſſario requirit auctoritatem, & conſenſum maioris.Roffiniac.de benefic.capitu. 14. nume. 1.fol. 271. Tom.15.Par.2.
Beneficio qua cautela vti debeat renuntians ad vitandam ipſam ſimoniam.Io.Caraf.de ſimo.col.2.nu.67.f.114.T. 15.P.2.
Beneficium ſimoniacè,& malis artibus quæſitum permutãs, quas pœnas incurrat Roffiniac. de benefic. cap. 35.nume. 5.fol.284. Tom.eod.Par.ead.
Super quo ſimoniace conuenitur vacat, & poteſt impetrari. Redoa.de ſimo.menta.Par.3.numero 7.capitu.8.fol. 90. Tom.eod. Par.ead.
Bonum eſt non ſolum vitio, ſed ſuſpitione vitij ſimoniæ carere. Redoa.de ſimo.menta.Par.4.cap.10. nu. 18. & ſimoniacus pendente iudicio,& accuſatione ſuper vitio ſimoniæ amouetur a diuinorum adminiſtratione & ibi vide remiſſiuè,an & quãdo clericus accuſatus de ſimonia poſſit adminiſtrare ſpiritualia, & tẽporalia,& quando ſit ſuſpenſus,& vitandus.ibid. nume.19.fol. 110.Tom.15.Par.2.
Bullæ æditæ ſuper ipſa.Redoa.de ſimo.menta.Par.2.cap.34.num. 15.fol.83.Tom.eod.P.ead.
Canonicus,qui vadit ad horas diuinas animo principaliter habendi,vel non amittendi diſtributionem committit ſimoniam, & talis non celebrat feſtiuitatem. Dei ſed feſtiuitatem ſuam, & ibi quod ſcholares non vaduntad miſſas pro cultu diuino, ſed pro videndis amaſijs, & ibi quod Deo propter Deum ſeruire debemus.non pro aſſecutione rei alicuius, & miſſam dicẽs principaliter propter lucrum committit ſimoniam.Redoa.de ſimo. menta.c.12.nu.6.f.42.T.15.P.2.
Capitulum poteſt dare aliquid impedienti electionem ſine ſimonia.ibidem vbi ſup.c.33.nu.28.Par.2.f.82.T.eod.P.ead.
Cardinalibus eligentibus ſimoniace nihil poteſt opponi.idem vbi ſup.cap.34.nu.12.f.83.
Cardinalis per ſimoniam eligens Papam, an ipſa electio ſit nulla. Hiero.Manfred.de Cardinalib.f.103.T.13.P.2.
Caſus in quibus Papa non diſpenſat qui ſint. & ponuntur caſus ſimoniæ directæ in ordine Redoa.de ſimo.menta.P.4. c.15.nu.9. fol.115.Tom.15. Par. 2. & caſus in quibus eccleſia parochialis debet Epiſcopo quartam quartæ.Pet.de Vbal.de cano. Epiſcop. & parocchia.c.8.nu.13.f.233.T.15.P.2.
Cauſa rationabilis facit ceſſare ipſam ſimoniam. Redoa.de ſimo. menta.P.3.c.8.nu.9.f.90.T.15.P.2.
Circa beneficialia ſola mens inducit mentalem ſimoniam,quæ pœnitentia deletur,& committit ſimoniam, qui pro ſe ipſo petit beneficium curatum, licèt idoneus, ſecus ſi idoneus petat ſimplex beneficium.Redoa.de ſimo.menta.Par.1.cap. 25. num.10. fol. 52.Tom.15.Par.2.
Circa quæ committatur. Redoa.de ſimo.menta.Par.2.cap.17.nu. 14.fol.95.Tom.eod.P.ead.
Circa regulares ſimoniacos, ſtatur hodie diſpoſitioni decretalis, quoniam de ſimonia.Redoa.de ſimo.menta.Par. 4.cap.9.num. 38.fol.110.T.15.Par.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Circumſtantiæ ad coniecturandam ipſam ſimoniam referũtur, & ibi, quod ſimonia mentalis non eſt tam execrabilis, quàm conuentionalis, nam ad expulſionem ſimoniæ conuentionalis non ſufficit pœnitentia ſine reſtitutione. idem vbi ſup. cap. 2. nu. 24. fol. 31. Tom. eod. Par. ead.

Claudere hoſtia non eſt ſacri muneris, & vendere officium eſt ſimonia, non autem vendere redditus, & ſi officium habet adminiſtrationem temporalem nulla in eo committitur ſimonia, ſecus ſi habeat ſpiritualem. Redoa. de ſimo. menta. cap. 29. nu. 19. fol. 56. Tom. 15. Par. 2.

Clauſula in reſignatione poſita, non aliter, nec aliàs &c. nihil redolet ſimoniaci, quoties in ea re Romani Pontificis interponitur auctoritas. Roffiniac. de benefic. cap. 14. numero 11. fol. 271. Tom. eod. Par. ead.

Clericatus, acolitatus, Diaconatus &c. veniunt a iure poſitiuo, & ſacerdos ſine ſimonia locat operas ſuas. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 29. nu. 11. f. 55. T. 15. P. 2.

Clerici, qui non tenentur ad tale officium poſſunt accipere pretium ſine ipſa ſimonia: nam clerici non tenentur facere officiũ de ſuo & non eſt ſimonia, ſi clerici faciunt pactum, de reportando lectum defuncti. idem vbi ſup. c. 30. nu. 7. f. 57. T. 15. P. 2.

Si de conſuetudine ſolent habere cauallum armatum, qui ſolet præire funus, an ſit ſimonia, ſi faciunt pactum de redimendo equo, & arma. Ioan. Caraf. de ſimo. col. 4. num. 125. fol. 121. Tom. 15. Par. ſecunda.

Clericis pecuniam dare an ſit, vt vigilent ſuper corpore, vel dicant pſalterium ibidem nu. 126.

Clericus deſiderans recipi in canonicum alicuius eccleſiæ, ſi illi eccleſiæ dat bona ſua, an ſit ſimonia. ibidem nu. 106. f. 121.

Cogitationes, & animi conſilia non puniuntur. Redoan. de ſimo. menta. c. 2. nu. 16. f. 30. T. eod. P. ead.

Collatio, & electio ſimoniaca eſt ipſo iure nulla. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. nu. 1. f. 112. T. 15. P. 2.

Facta eſt nulla, ſiue ſimonia fuerit, ſiue conuentionalis. ibidem. P. 3. c. 9. nu. 8. fol. 90.

Simoniaca eſt nulla ipſo iure, ſiue ſimonia realis fuerit, ſiue conuentionalis & reſignatio ſimoniaca tenet in præiudicium reſignantis, etiam ſi fuerit clauſula, non aliàs, nec alio modo, ideo non poterit redire ad beneficium, quod ſuo delicto omiſit. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 11. nume. 32. fol. 112. Tom. 15. Par. ſecunda.

Simoniacè facta intelligitur, ſi conferens beneficium conueniat de retinendo pro tempore reditus. idem vbi ſup. Par. 2. cap. 34. nume. 4. fol. 83.

Commiſſa cum ſimplici beneficio ignoranter, ſi ſponte non renũciat, non diſpenſatur per Epiſcopum ad eandem eccleſiam, niſi ex neceſſitate. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 16. num. 20. fol. 116. Tom. 15. Par. 2.

Commiſſa in ordine nullus videtur poſſe diſpenſare. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 15. nu. 7. f. 115. T. 15. P. 2.

Committitur cum datur, aliquid ins habenti in re. idem vbi ſup. Par. 3. cap. 21. nu. 2. fol. 58.

Cum quis dat pecuniam vt alius eligatur, & quid quando datur, & electus ignorat. Ioan. de Sel. de benefic. Par. 1. quęſt. 7. nu. 66. fol. 28. Tom. 15. Par. 1.

Cum pro electionis ſuæ confirmatione pecunia detur. ibidem nu. 67. fol. 28.

Quando officia eccleſiaſtica venduntur. ibidem nu. 68.

Quando pecunia datur pro diſpenſatione pro correctione faciẽda, & non facienda pro puniendo, pro crimine celando, pro viſitando, & pro iuſtitia ſeruanda in ſpirituali cauſa, vel pro teſtificando in ſpirituali cauſa. ibidem nu. 61. f. 28.

Quando pro baptiſmo, & euchariſtia aliquid exigitur. ibidem nu. 55. fol. 27.

Si aliquis exigit aliquid pro benedictione nuptiarum niſi ſponte offeratur. ibidem nu. 54.

Committitur in matrimonio pro eo quod de ſpiritualitate participat, nam ſimonia ne dum in ſpiritualibus, ſed & in annexis committitur, & in matrimonio, ita confertur gratia ſancti ſpiritus prout in alijs ſacramentis, & poteſt committi ſimonia mẽtalis, & conuentionalis in matrimonio, quia matrimonium eſt de iure diuino, & in illis quæ ſunt de iure diuino cadit ſimonia mentalis, nam Deus matrimonium inſtituit a principio mundi, & triplici nomine appellatur matrimonium, coniugium ſcilicet, nuptię, & conſortium, vbi quod Deus prohibuit matrimonium contrahi inter matrem & filium, & patrem, & filiam. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 11. nu. 2. f. 41. T. 15. P. 2.

Quodque matrimonia non ſint venialia, & ad quid licitè interuenit pecunia in matrimonio, & an ante contractum matrimoniũ licitè dari poſſit, & in matrimonio cõtrahendo ſi quid promittitur ab altero coniugum, non valet promiſſio. ibidem numero 5. folio 41.

Plerumque per mediatores. ibidem Par. 4. nu. 42. c. 10. f. 111.

Tripliciter, manu ſcilicet, lingua, & obſequio, & quot modis deſcribitur ſimonia. Redoa. de ſimo. menta. cap. 2. num. 11. fol. 30. Tom. 15. Par. 2.

Commutatio rei ſpiritualis cum temporali eſt. Thom. Campeg. de beneficio. compatibilita. num. 5. f. 532. Tom. decimoquinto, Par. ſecunda.

Commutationes cum pactione circa ſpiritualia continent ſimoniam. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. cap. 9. nume. 3. fol. 90. Tom. 15. Par. 2.

Confirmatio electi per ſimoniam eſt ipſo iure nulla. Io. de Sel. de benefic. Par. 3. quæſt. 2. numero 13. fol. 51. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Conſanguineo collatio beneficij facta principaliter intuitu cõſanguinitatis an ſit. Ioann. Caraf. de ſimo. col. 2. nume. 113. fol. 121. Tom. 15. Par. 2.

Conſanguineorum amor in beneficialibus inducit ſimoniam, & peius eſt amare inordinatè ad fines, quam cæteros laicos. Paul. Roma. de penſio. eccleſia. capitu. 1. numero 17. fol. 310. Tom. 15. Par. prima.

Conſtitutio facta in conſtructione alicuius eccleſiæ, quando cenſeatur ſimoniaca, & quomodo nec ne. Ioan. Caraf. de ſimo. nu. 112. fol. 121. Tom. 15. Par. 2.

Conſuetudo tunc eſt rationabilis, quando illa non improbant iura, & ibi ſpiritualia per ſtatutum quæ ſint, vbi etiã habes, quod pro receptione in monaſterium, nihil dari, vel recipi poteſt ſine ſimonia Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. cap. 4. numero 5. fol. 33. Tom. 15. Par. 2.

Contra infamatum non repetitur certa pœna a iure impoſita, ſed varia, vbi vide de varijs pœnis, quia aliquando imponitur ſilentium, aliquando punitur vti auctor ſceleris, aliquando priuatur beneficijs perpetuo, aliquando ſuſpenditur, aliquando omni beneficio, & officio, aliquando acrius punitur, aliquando punitur vita æterna, aliquando ſecreta pęnitentia iniungitur, aliquando detruditur in Monaſterium, aliquando ſpoliatur omnibus bonis, aliquando pœna centum aureorum, & infamiæ, aliquando pœna quadrupli & depoſitionis, & aliquando corporaliter punitur, & alias multimodè. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 9. nu. 25. fol. 109. T. 15. P. 2.

Contra Papæ electionem non poteſt opponi exceptio ipſius ſimoniæ. ibidem cap. 33. P. 2. nu. 27. f. 82.

Contractus, qui in ſpiritualibus tacitè inſunt, ſimoniam non inducunt, ſi exprimantur. Io. de Sel. de benefic. Par. 2. q. 23. nume. 46. fol. 50. Tom. 15. Par. 1.

Conuentio de non petenda congrua portione, ſimoniaca eſt. Pet. Rebuf. de congru. portione numero 31. fol. 242. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Conuentionalis a conuentione eſt appellata. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. c. 1. nu. 1. & quod conuentionalis ſimoniæ non eſt tradita diffinitio. idem nu. 2. & quod eſt duplex nu. 3. & eius deffinitio traditur nu. 4. & quod non eſt vera ſimonia, niſi vbi cõuenit exactio. ibid. nu. 5. f. 58. T. 15. P. 2.

Duplex eſt. ibidem nu. 3.

Conuentio de non petenda congrua portione ſimoniaca eſt. Pet. Rebuf. de congrua portio. nu. 31. f. 142. T. eod. P. ead.

Conuicti per accuſationem deponuntur, per inquiſitionem verò remouentur ab adminiſtratione, & beneficio. Redoan. de ſimo. menta. c. 9. nu. 29. P. 4. f. 110. T. 15. P. 2.

Conuictus præsbyter per accuſationem priuatur beneficio, & ordine, ſecus ſi in modum exceptionis, & ſi in modum inquiſitionis conuincitur, priuatur beneficio, & ordine. ibidem nu. 29.

Corrumpens iudicem, vel teſtem in cauſa beneficiali eſt. ibidem P. 2. c. 3. nu. 15. fol. 79. Pet. Rebuf. de pacific. poſſeſſorib. nu. 242. fol. 550. Tom. eod. Par. ead.

Crimina omnia ad comparationem ipſius ſimoniæ & hæreſis pro nullo computantur. Gaſp. de Peruſ. de reſeruatio. beneficio. nu. 23. col. 3. fol. 244. T. 15. P. 1.

Crimẽ ipſius debet proponi, & probari cum infamia, vt impediat adeptionem poſſeſſionis beneficij. Redoa. de ſimo. menta. c. 12. nu. 19. Par. 4. f. 113. T. 15. P. 2.

Cum aliquid pro confeſſione, aut ordinis ſacramento exigitur cõmittitur. Franc. de Sel. de benefic. Par. 1. quæſt. 7. num. 57. fol. 27. Tom. 15. Par. 1.

Cum eo qui commiſit ſimoniam ſolus Papa diſpenſat, cum ignorantibus autem diſpenſant Epiſcopi. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 16. nu. 5. f. 116. T. 15. P. 2.

Cum ignoranter ſimoniaco in curato, vel dignitate, non diſpenſatur in ea vacatione, in alia verò ſic, alia verò beneficia poteſt habere ſine diſpenſatione. ibidem nu. 19.

Curia Romana ad exemplum a ſimonia cauere debet. Paui. de viſitatio. q. 4. 2. P. nu. 9. f. 197. T. 14.

Cum ſciente ſolus Papa diſpenſat, cum ignorante autem Epiſcopus. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 25. nu. 23. fol. 74. Tom. 15. Par. ſecunda.

Dans pecuniam propter inſtitutionem beneficij ſpiritualis, incurrit eam, etiam ſi eſſet Papa. Io. Caraf. de ſimo. col. 2. num. 28. fol. 118. Tom. 15. Par. 2.

Dantes pro ingreſſu eccleſiæ aliquid committunt ſimoniam, nec ab aliquo, niſi a Papa abſolui poſſunt. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 89. nu. 3. f. 48. T. 18.

Debet excuſari, qui ignoranter ſimoniacè ordinatur. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 24. nu. 12. f. 73. T. 15. P. 2.

Debitori aliquid ſpirituale dare, vt quod ſuum eſt quis conſequatur nõ licèt ſine ſimoniaca labe. Thom. Cãpeg. de coadiutorib. Epiſcopo. nu. 15. fol. 537. T. 15. P. 2.

Deffinitio eius traditur a Medice de diffinitio. deffinitio. 60. nu. 7. fol. 308. Tom. 18.

Deſcriptio realis ipſius ſimoniæ fit a Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 2. nu. 14. f. 30. T. 15. P. 2.

Delectatio inducit peccatum, vbi traditur quod ſimonia realis, & conuentionalis eſt punibilis & non mentalis. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 2. f. 30. T. 15. P. 2.

Dicens miſſam intendendo principaliter ad lucrum committit ſimoniam. Redoa. ibidem nu. 19. c. 27. f. 76. T. eod.

Differentia inter ius canonicum, & ciuile traditur ab eod. vbi ſup. Par. 1. cap. 8. nu. 7. vbi habes, quod ſimonia mentalis committitur in ordinis collatione, & tribus rationibus non venduntur ſpiritualia. fol. 38.

Diſpenſare cum ſimoniacis de reſeruatis Pontifici eſt. Gamba. de auctorita. lega. de late. titu. de vari. ordinario. nominib. numero 210. fol.

Source : BIU Cujas

210.folio 159.To.13. P.ſecunda.
Poteſt epiſcopus vt pœnitentes promoueantur. Ioan.de Sel.de benefic.p.4.q.7.nu.50.f.105.T.15.P.1.
Quis non poſſit cum ſimoniaco ignoranter in curato,vel dignitate in ea vacatione, in alia verò ſic,alia verò beneficia poteſt habere ſine diſpenſatione.Redoa.de ſimo.menta.c.16.num.19.f.116. T.15.P.2.
Diſtributiones quotidianas recipientes quomodo dicantur committere ſimoniam vel non.Thom.Campeg. de annatar. inſtitut. & earum defenſ.nu.12.f.537.T.15.P.2.
Diuerſæ pœnæ ſimoniacorum ponuntur a Redoa.de ſimo. menta. p.4.c.13.nu.17.f.113.T.15.T.15.P.2.
Duo concurrunt, vt diſpenſetur in ſimplici ignorantia, & ſponta nea renunciatio.Redoa.de ſimo.menta.p.4.cap.16.num.14.folio 116.T.15.P.2.
Electio eſt fructus iuris eligendi, & ſi recipit patronus aliquid pro præſentatione committitur ſimonia, & ſi quid detur pro electio ne eſt commiſſa ſimonia. Idem vbi ſupra. p.1. cap. 28. numero 15.fol.55.
Papæ etiam facta per ſimoniam non vitiatur.Redoa.de ſimo.mẽta.p.2.c.33.nu.24.f.82.T.15.P.2.
Simoniacè facta eſt ipſo iure nulla.Pet.de Bais. in directo.electio. c.14.1.p.nu.1. f.383.T.15.P.1.
Simoniaco ambitu facta ipſo iure cadit, etiã ſi in electo ignorante facta ſit.Roffiniac.de benefic.cap.18.nu.2. & 3.& ratio. nume.4.&7.f.274.T.15.P.
Electioni Papæ non opponitur, quia ei de nullo vitio excipi poteſt præter hæreſis.Redoa de ſimo.menta. p.2. cap.33. num.24. folio 82.T.15.P.2.
Emptio victus vnius Monachi ad totam vitam ſuam, an ſit ſimoniaca.?Ioann.Caraf.de ſimon. numero 114. folio 121. Tomo 15. P.ſecunda.
Eo quòd quis conuenit ſuper beneficio committitur,& eſt excommunicatus.ibidem p.4.cap.11.num.38.fol.112. T.15.P.2.
Epiſcopus an cum ſimoniaco diſpenſare poſſit, & ſimonia in quibus committatur. Io.Staphil.de grat.expectatiu.tit.de var.mod. vacatio.nu.107.f.279.T.15.P.1.
Diſpenſat ſuper ſimonia commiſſa in beneficialibus. Redoa.de ſimo.menta.nu-21.c.21.p.2.f.71.T.15.P.2.
Vel curato,vel indignitate cum ſcienter ſimoniaco,ſi illud ſponte dimittat,non tamen illa vice.Redoa.de ſimo.menta.c.16.nu.18. f.116.T.& P.eod.
Epiſcopus licet non careat vitio ſimoniæ, ſi aliquid ſubtrahit de fructibus beneficij ab eo,cui contulit, tamen licitè imponere poteſt penſionem beneficio.Redoa.de ſimo.menta.p.2. num.28.& 29.f.71.T.& P.eod.
Non diſpenſat in certis caſibus ſimoniæ.Redoa.de reb.eccleſ.non alien.caſu 3.nu.2.f.439.T.15.P.2.
Non poteſt admittere reſignationem ad fauorem tertij ſine vitio ſimoniæ.Redoa.de ſimo.menta.cap.vigeſimoſecundo. num.14. f.72.T.& P.eod.
Ob pecuniam cum indiſciplinato diſpenſans, vtrum ſimoniam committat. Pet.Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 38. nume.2.folio 41.T.18.
Si epiſcopatum alterius ignoranter adeptum, ſtatim quod ſcit nõ reſignat ratificare videtur.Redoa.de ſimo.menta.c.25.num.25. f.74.T.15.P.2.
Si ordinat,vel beneficia conſanguineis confert,vt beneficetur,cõmittit ſimoniam. Redoa. de ſimo.menta. vbi ſup.c.26.num.20. fol.75.& To.eo.
Eſt capitale crimen.idem vbi ſup.p.4.c.3.nu.1. f.104.
Eſt cum datur ſpirituale,pro ſpirituali.ibid.p.3.c.9. nu.16.f.90.
Eſt dare aliquid pecuniæ ex pacto pro pſalterio dicendo. ibidem p.2.c.18.nu.17.f.96.
Eſt dare iudici eccleſiaſtico,vt reſeruet iuſtitiam. ibidem c.19. nume.6.fol.97.
Eſt dare pro crimine celando,vel minus puniendo. ibidem nu.5.
Eſt dare pro futura electione.ibidem cap.20.nu 13.f.98. & eſt dare aliquid,vt quis deſeruiat,vti vicarius. ibidem cap. ſecundo. nume.26.fol.87.
Eſt electio ſimoniaca nulla ipſo iure.ibidem c.33. nu.4.f.82.
Eſt facere pactum celebrabis hodie pro me, ego cras pro te, & ibi quod ſi ſit pecunia data, vel promiſſa vni electorum omnes vitiantur, & ibi quod vtile per inutile non vitiatur, & quod ſimonia mentalis committitur in illis, quæ habent ſpiritualitatem in iure diuino.Redoa.de ſimo.menta.p.1. cap.28. nume.17.fol.55. T.15.P.2.
Eſt hæreſis & Papa inuoluitur in hæreſi, & in prohibitis de iure canonico, & Papa facit licitum, quod alias non eſſet. ibidem cap. 23.nu.4.f.51.
Quando quis credit ſpiritualia pretio emi poſſe Redoa.de ſimoni.menta.p.4.cap. duodecimo. numero 44. folio 113. Tomo 15. P.ſecunda.
Eſt iuſtam vexationem redimere. idem vbi ſupra. p.3. cap.2. nume.15.fol.86.
Eſt mentalis cogitare, & prædicare cum intentione pecunia laudis,vel fauoris.Redoa.de ſimo.menta.p.2. cap.18. nume.20.folio 96.T.15.P.2.
Eſt permiſſum,ne quis roget ſe adſcribi ſorti dominicæ.Redoa.de ſimo.menta.p.2.c.23.nu.19.f.73.T.15.P.2.
Eſt puniendus ordinans ſimoniacè.idem vbi ſupra.cap25.n.7.f.74
Eſt reſignatio ſpe retinendi beneficium reſignationenon obſtante & donator,qui poſſidet,non mutata cauſa poſſeſſionis præſumitur actum ſimulatè celebrare,idem ſi reſignans retineret beneficium, & ſimonia eſt conferre beneficia in recompenſam ſeruitorum.Redoa.de ſimo.ment.p.1.c.25.n.15.f.53.T.15.P.2.
Eſt ſemper vt crimen puniendum.idem vbi ſup.cap. 24. nu. 3.fol. 100.Tom.eod.Par.ead.
Eſt ſi conferens beneficium conueniat de retinendo pro tempore redditus.Redoa.de ſimo.menta.Par.2.cap.34.numero 4.fol.83. Tom.15.Par.2.
Eſt ſi confertur,vel renunciatur beneficium propter conſanguinitatem,fauorem,vel amicitiam.ibidem Par.3.capitu.10.numero 1. fol. 90.
Eſt ſi conferuntur ſpiritualia fauore, & humana gratia. ibidem numero 3.
Eſt ſi datur aliquid pro ordine, vel beneficio alicuius,quod nihilo minus erat habiturus.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.26.oum.32. fol 75.Tom.15.Par. 2.
Eſt ſi detur amicis conſanguineis,& familiaribus electorum. ibidem c.34. nu.17.fol.83.T.eo.
Eſt ſi detur electoribus licèt eſſent nihilominus electuri. Redoan. de ſimo.menta.P.2.c.34.nu.16.f.83.T.15.P.2.
Eſt ſi nollent clerici ſepelire,niſi fieret eis cautio eorum,quæ portãtur in funere idem quãdo nollent ſepelire ſine pecunia. ibidem P.2.c.17.nu.5.f.95.T.15.P.2
Eſt ſi parochialis pro miſſa quã tenetur dicere a ſubditis accipiat. ibid.Par.3.c.7.nu.9.f.89.
Eſt ſi per preces carnales confertur beneficium.ibidem capitu.10. nu.5.fol.90.
Eſt ſi recipitur aliquid,vel ante collationem, vel poſt ex pacto.ibidem cap.8.210.fol.90.
Eſt ſi renuncians beneficium ex pacto pecuniam recipit. ibidem cap.9.nu.10.
Eſt ſi renũcio tibi beneficium cum auctoritate ſuperioris, vt tu renuncies. cum nepoti meo.Ioan.Caraf.de ſimo.nu.65.& eſt ſi renuncio tibi beneficium meum vt alteri conferatur nume.66.fol. 119.Tom.15.Par.2.
Eſt ſi res alienare eccleſiæ,quis voluerit contra iuris formam. Redoa.de ſimo.menta.cap.17.Par.2.nume.9.fol.95. Tom.decimoquinto,Par.2.
Eſt ſi reſignante conuenire cum eo de certa penſione reſeruanda. ibidem P.3.c.11.nu.18.f.91.
Eſt ſi ſacerdos dat licentiam confitendi pro pecunia. Redoa.de ſimo.menta.P.3.c.6 nu.9.f.89.T.15.P.2.
Eſt ſi taxatur, vt quis ponatur in tali ſepultura pro tanto. ibidem cap.17.nu.3.fol.95.
Eſt ſi teſtimonium vendatur in cauſis eccleſiaſticis,& a perſonis eccleſiaſticis.ibidem c.3.nu.14.f.79.
Eſt ſi teſtis perhibeat teſtimonium pro pecunia in cauſa eccleſiaſtica,aut ſpirituali.ibidem nu.13.
Eſt ſi quid accipiatur pro ſacramento extremę vnctionis. ibidem cap.8.nd.14.fol.89.
Eſt ſi quis ſe obliget de ſoluendo penſionem propria auctoritate. ibidem c.34.nu.5.f.83.
Eſt tranſactionem facere in iure patronatus,vel præſentatione.ibidem P.3.c.13.nu.23.f.93.
Eſt vendere ius percipiendi decimas.ibidem capitul. ſecundo, nu. 29.fol.87.
Locum pro ſepultura auctoritate Epiſcopi deputatum. Redoan. de ſimo.menta.Par.3.cap.16.num.15.fo.94.Tom.decimoquinto,Par.ſecunda.
Eſt villa quando venditur plus propter ius patronatus in ea exiſtens.ibidem c.13.nu.21.f.92.
Et qui infamatus infamia ſe purget,& quod ſe purgare non poſſit requirunt iudicium, ideo non eſt priuatus ipſo iure, talis ſimoniacus,ſed venit priuandus, & ibi quod præſumptio niſi ſit violenta non condemnat ſimoniacum Redoa.de ſimo. menta.P.4. c.11.nu.24.f.112.T.15.P.2.
Etiam committitur pro voce non neceſſaria.ibidem capitu.14.nume.7.fol.93.
Etiam à gentilibus deteſtabatur.ibidem c.12.nu.16.f.113.
Etiam ſi præſentatus promiſit conſenſum de imponendo cenſu ſoluendo præſentanti,pro habenda præſentatione.Redoa. de ſimo.menta.Par.3.cap.15.nume. 15.fol. 94.Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
Ex intentione in ſacramento euchariſtiæ admittitur ipſa mentalis. ibidem.c.7.nu.3.f.89.
Ex quo ſimoniacus eſt excommunicatus,ſpoliatus non reſtituitur. Redoa.de ſimo.menta.Par.2.cap.1.numero 8.fol. 58.Tom. 15. Par.ſecunda.
Excuſatur ordinatus ignoranter.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.24. nu.11.fol.73.T.15.P.2.
Executio ordinis non confertur in omni collatione beneficij, & Papa crimine ſimoniæ inuolui poteſt,ſed intellige prout declarat.Caccialup.de penſio.eccleſiaſtic.num.4.col.4.fol.325.Tom. 15.Par.prima.
ſuſpenditur ordinis propter ipſam ſimoniam. Redoan. de ſimo. menta.Par.2.c.26.nu.5.f.75.T.15.P.2.
Expreſsè non tacitè induci videtur.ibidem nu.1.c.24.f.100.
Extrauagans cum deteſtabile ſecundum aliqnod doctores loquitur in ſimonia reali.Redoa.de ſimo.menta.Par.4.cap.11.nu.31. fol.112.T.15.Par.2.
Facta eſt viſo iure nulla collatio ſimoniace.ibidem capitu. octauo. nume.5.fol.90.
Ficte ad fidem acceſſit ſimonia mentali. Redoan. de ſimo.menta. col.4.nu.3.fol.28.T.15.P.2.
Habere beneficia eccleſiaſtica eſt ſpiritualibus annexũ,& ibi quod Papa poteſt incurrere vitium ſimoniæ ſicut quilibet alius, qui in rebus eccleſiæ eſt diſpenſator non dominus.Redoa.de ſimo. menta.P.1.c.22.nu.7.f.50.T.15.P.2.
Hodie vt plurimum committitur in beneficio, & ordine. Redoa de ſimo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

de simo.menta.cap.11.nu.1.fol.111.Tom.15.Par.2.

Iacob quare non commisserit simoniam emendo ius primogenituræ ab Esau, tamen Esau commisit. Thom. Campeg. an Papa labem simoniæ incurrere possit numero 19.fol.532. Tom. decimoquinto, Par.2.

Ignorantes simoniam commissam in suo beneficio habenti titulum coloratum, vnde licèt titulo, non tamen possessione sunt priuati. Redoa.de simo.menta.Par.4.nume.6.cap. 12.fol.112.Tom. 15.Par.secunda.

Ille qui credit gratiam sancti spiritus posse vẽdi, est hæreticus, hoc non credens, sed auiditate habendi beneficium, vel ordinem dans. Redoa.de simo.menta.Par. 4.cap.15. numero 15. fol.115. Tom.15.Par.2.

In beneficialibus ab actis reciprocis inducitur. Redoan. de simo. menta.P.2.c.35.nu.11.f.84.T.15.P.2.

In beneficialibus non committitur solo animo. ibidem vbi sup.c. 20.nu.7.fol.71.

In beneficij renunciatione ad opus alterius sola voluntas non introducit simoniam, & in renunciatione beneficij ad opus alterius non spes, sed pactum facit simoniam. ibidem Par.1.cap.25. nume.2.fol.52.

In beneficio occultus simoniacus, si beneficium sit simplex est suspensus quoad se. Redoa.de simo.menta.Par.4.cap.12.num.45. fol.113.Tom.15.Par.2.

In beneficio tenetur simoniacus ad restitutionem omniũ fructuũ, etiam si ecclesię seruierit. Redoa.de simo.menta.P.4.c.11.num. 39.fol.112.T.15.Par.2.

In causa ipsius agi potest ciuiliter, & criminaliter, & ibi, quod mulieres afferendo testimonia in criminalibus remouentur. ibidẽ P.4.c.5.nu.2.fol.105.

In causa eius non sufficit vnus testis cum fama. ibidem cap. 3. numero 4.fol.104.

In causis criminalibus, vbi de vita hominis tractatur cautius est agendum, sed in causa ciuili præsumptio vnius testis cum iuramento sufficit, & an in crimine simoniæ, etiam cum agitur ciuiliter requirarur plena probatio. ibidem nu.3.

In causis ipsius simoniæ requiritur plena probatio, & animus simoniaci per coniecturas, circumstantias, & præsumptiones dignoscitur. ibid.c.4.nu.3.f.105.

In committenda attenditur consuetudo capientis. ibidem cap.25. nu.18.fol.100.

In confraternitatibus non habet locum, ideo potest dari, & promitti in eis. ibid.Par.2.cap.29.nu.31.f.78.

In crimine ipsius socius criminis admittitur testis contra socium, quod limita vt procedat, si sit intẽtatum ciuiliter, & si sit socius criminis tantum, quia secus si sit socius criminis, & muneris. Redoa.de simo.menta.Par.4. cap.5.nume. 28.fol.105.Tom.15. Par.secunda.

In seculatibus est differentia inter processum inquisitionis, & accusationis. ibidem c.9.nu.37.f.110.

Socius criminis admittitur testis contra socium. Redoa.de simo. menta.cap.5.nu.28.f.106.

In ea multa cadunt specialia, nam officium simoniacorum audiri non debet & simonia est hæresis, quando creditur pretio posse emi spiritualia, non quando auiditate spiritualia comparantur. ibidem cap.4.nu.2.fol.104.

In eo quis luit pœnam in quo deliquit, & Episcopus committit simoniam, si pecuniam accepit, ne ordinet per simoniam, idem si ei detur ,p aliquid simonia, & conferat spiritualia, & conferens ordinẽ per simoniam est ipso facto suspẽsus ab omnibus ordinibus, & ab Episcopo suspenso nõ debent accipi sacramẽta, nisi in casu necessitatis, nã Episcopus debet esse irrepræhẽsibilis, & ibi quod dona Dei etiam per malos ministros ad eos perueniunt, qui ea bona fide accipiunt, vbi quod gratia sancti spiritus in malo sacerdote quo ad quædam manet, & quo ad quædam recedit, vnde missæ malorum sacerdotum sunt audiendæ, & qui recedit ab ecclesia non amittit baptisma, & Episcopus etiam post resignationem Episcopatus confert ordines, nam nulla legis, vel hominis prohibitio impedire potest caracteris impressionem, & non vitantur sacramenta concubinariorum, & licèt sit suspensus sacerdos, nihilominus conficit sacramentum, ita excommunicatus etiam conficit sacramẽtum sanctæ Eucharistiæ. Redoa. de simo.menta.P.1.nu.9.c 8.f.38.T.15.P.1.

In hæretica non proceditur per vehementem præsumptionem, nam non potest quis puniri de hæresi propter vehementẽ præsumptionem, sed tunc iudicetur purgatio, in qua si deficit punitur. Redoa.de simo.menta.Par.4.capitu.6. numero 7.fol.106. Tom.15.Par.2.

In indictis de iure positiuo non committitur, nisi exconuentione, vbi quod Episcopus nil debet recipere pro collatione spiritualium, & pro labore in actu visitãdi Episcopus potest aliquid recipere sine simonia, Redoa.de simo.menta.Par.1. cap.24.nu.11. fol.52.Tom.15.Par.2.

In ipsa, & hæresi ex violente præsumptione fit condemnatio, vbi quod & sola suspitione quis non potest condemnari, & ibi vide remissiuè quæ appellatur violenta prẽsumptio. Redoa.de simo. menta.P.4.c.6.nu.10.f.106.T.15.P.2.

In materia ipsius emptio, & venditio est nomen generale. Redoa. de simo.menta.Par.3.cap.1.nume.7.fol.86. Tom. decimoquinto, Par secunda.

In necessitatis casu alienantur res ecclesiæ sine solemnitate, & in casu necessitatis simoniacus confert sacramenta. Redoa. de simon.menta.P.1.c 6.nu.9.f.35.T.15.P.2.

In negotio, in quo est perpetrata simonia, nõ est sperandus aliquis bonus finis. ibidem.c.10.nu.20.f.110.T.eod.P.ead.

In occultis non videtur necessaria dispensatio, & in simonia commissa in ordine nullus videtur posse dispensare. Idem vbi sup. Par.4.cap.15.nu.7.fol.115.

In officijs habentibus temporalitatem tantum non committitur. ibidem Par2.cap.35.nu.27.f.84.

In ordine simoniacus est deponendus, siue constiterit per modum accusationis inquisitionis, siue denunciationis. ibidem.P.4.cap. 13.nu.16.fol.113.

In paruis corrupta intentione datis committitur quoad Deum. Redoa.de simo.menta.Par.3.cap.25.numero 10.fol.100. Tom. 15.Par.secunda.

In præsentatione non potest fieri pactio, vel promissio sine ipsa. Redoa.de simo.menta.Par.2.cap.17.nume. 17.fol.85. Tom.15. Par.secunda.

In probatione ipsius non requiruntur probationes ita claræ. ibidẽ Par.4.cap.1.nu.11.f.104.

In secularibus dignitatibus non committitur, quia non continent spiritualem iurisdictionem. Redoa.de simo.menta. P.2.cap.35. nu.25.fol.84.T.15.P.2.

In testamento nouo, quare non dicatur a Iuda. Io. Caraf.de simo. col.3.nu.2.fol.117.T.15.P.2.

In veteri testamento ortum habuit a Giezi. ibidem nu.1.

Indignus suis precibus ordinatus committit eam, sed dignus & egens non committit simoniam, si pro se impetret beneficium, secus si non egens instaret ad dignitatem. Redoa.de simo. menta.Par.1.c.26.nu.4.fol.53.Tom.15.P.2.

Iniustè excommunicatus non committit eam, si pro absolutione pecuniam soluit. ibidem P.3.c.21.nu.7.f.98.

Intentio sola vsuram causat, & simoniam. Frat. Hiero.de Luc.de camb.nu.49.fol.411.T.6.P.1.

Inter causas, per quas cassatur electio numeratur simonia. Redoa. de simo.menta.Par.2.cap.33.numero 46.fol.83. Tom. decimoquinto, Par.2.

Interest Reipublicæ dotaras esse mulieres, & dos est ita necessaria ad mulieres maritandas, vt ad onera substinenda, & dare pecuniam pro matrimonio, quam in casibus expressis est simonia, & qui pro benedictione nubentium pecuniam exigit simoniam committit Redoa.de simo.menta.Par.1.cap.11.nume.7.fol.42. Tom.eod.Par.ead.

Ita committitur in annexis spiritualibus, sicuti in spiritualibus. Redoa.de simo.menta.Par.2.cap.17.numero 10.fol. 85. Tom.eod. Par. ead.

Iudex secularis an possit punire simoniacum, quem ecclesiasticus commendauit. Steph. Aufre.de potesta.secula.super ecclesia. perso.nu.20.fol.295.T.16.

Iudex si sit spiritualis vendendo iustitiam, committit simoniam. Redoa.de simo.menta.Par.2.cap.19 nume.20. fol. 97.Tom.15. Par.secunda.

Iudici laico super re temporali dare non est simonia. ibidem. numero septimo.

Iuspatronatus venditur cum vniuersitate de per se nõ potest, quia est simonia. Redoa.de simo.menta.Par.3.cap. 13.num.7.fol.92. Tom.15.Par.2. & iuris patronatus si vẽdatur applicatur ecclesiæ, quæ ex tali venditione est iniuriata, & quomodo intelligatur quod iuspatronatus potest vendi cum vniuersitate. ibidem nume.9.& 13.

Magister concedendo, vel negando festum scholaribus, an, & quãdo committat simoniam. Ioan.Caraf.de simo.num 80.col.4.in fin.fol.119.T.15.P.2.

Habens beneficium pro legendo scholaribus, an ab ipsis collectam petere possit sine incursu ipsius simoniæ. ibidem nu.78.

Martinus Papa reuocauit extrauagantes a se factas de simonia, nisi de simonia commissa in ordine. Redoan de simo. menta.Par.4. cap.12.nu.4.f.112. T.15.P.2.

Matrimonio committitur, & quod matrimonialia non sint venalia, & ad quid licitè interueniat pecunia in matrimonio, & an ante matrimonium licitè dari possit, & in matrimonio contrahendo si quid promittatur ab altero coniugum non valet promissio. Redoa.de simo.menta.Par.1.cap.11. numero 5.folio 42. Tom.15.Par.2.

Nõ committitur si pecunia, vel res interueniat Stracca de proxenet.col.3.nu.23.f.338.T.6.P.1.

Matrimonio pro eo quod de stipulatione participat committitur, nam simonia ne dum in spiritualibus, sed, & in annexis cõmittitur, & in matrimonio ita confertur gratia sancti spiritus, prout in alijs sacramentis & potest committi simonia mentalis & cõuentionalis in eo, quia matrimonium est de iure diuino, & in illis quæ sunt de iure diuino cadit simonia mentalis, nam Deus matrimonium instituit a principio mundi, & triplici modò appellatur matrimonium, coniugium scilicet nuptiæ, & consortium, & Deus prohibuit matrimonium contrahi inter matrem & filium, & patrem, & filiam. Redoa.de simo.menta. P. 1.c.11. nu.2.fol.41.T.15.P.2.

Mediatores ipsius simoniæ, an sint simoniaci. Ioan. Caraf.de simo. menta.col.4.nu.96.f.120.T.eod.P.ead.

Mens potius debet attendi, quam aliud in ea, nam mens est ratio, quia mens seruatur, & a verbis receditur, vbi dicitur, quod nemo ad Episcopatum pretio, aut pecunia accedat, quia dignitatis fugientibus, & non desiderantibus sunt conferendi, & spes est expectati future beatitudinis, & ibi traditur quomodo intelligatur, non possunt sperari spiritualia sine simonia, & nemo debet promoueri ad ordines, spe beneficium assequendi, quia est simonia mentalis, & ibi quod spes non dicitur, nisi sit fundata de præsenti & qui habet spem aliquid habere dicitur. Redoan. de simo.menta.Par.1.cap. 10. numero 5.fol.41. Tom. decimoquinto, Par.2.

Mentalis ab Episcopo committitur in collatione beneficiorum ordinis

Source : BIU Cujas

ordinis executionem habentium, & in dependentibus a iure diuino etiam committitur, quia in eis sola voluntas facit simoniam.ibidem cap.24.nu.1.f.52.
Alia,alia verbalis est.idem vbi sup.Par.3.cap. 24. numero secundo,fol.100.
Committitur in illis, quæ sunt de iure diuino, & an in simonia mentali requiratur restitutio, & quomodo intelligatur, quod Papa committit simoniam in beneficijs executionem requirentibus.ibidem P.1.c.22.nu.8.f.50.
Descriptio eius,& descriptio simoniæ conuentionalis traditur ab eod.vbi sup.P.1.c.2.nu.13.f.30.
Est vbi intentio deprauata interuenit, & sola pœnitentia deletur, etiam sine habiti restitutione.idem vbi sup.cap.3.numero octauo,fol.32.
In beneficijs ad quid obliget,& non.Ioan.Caraf.de simo.menta. col.1.nu.82.f.120.T.15.P.2.
In ordine committitur,vbi recensentur personæ,quæ interueniũt in ordinis collatione.Redoa.de simo.menta.Par.1.c.8.nu.6.fol. 38.Tom.15.Par.2.
In sacramentis confirmationis,confessionis,& alijs committitur, & ibi de verbo,consignandis,& per quæ verba sit sacramentum consignationis.ibidem c.7.nu.1.f.37.T.15.P.2.
Intelligitur re assecuta,re non assecuta est peccatum, non simonia quæ mentalis simonia deletur sola pœnitentia, sine restitutione.Redoa.de simo.menta.Par.1.cap.5.nume.4.fol. 34.Tom. 15.Par.secunda.
Non punitur,sed solum animi pœnitentia deletur. Redoa. de simo.menta.P.3.c.7.nu.4.f.89.T.15.P.2.
Pro parte præsentati committitur, & præsentandi si beneficium sit curatum,secus autem si sit simplex.ibidem Par. 1.cap. 28.nu. 18.fol.55.
Propriè cadit in illis quæ sunt simoniaca de iure diuino,& prohibita,quia simoniaca.ibidem c.6.nu.5.f.35.
Sola pœnitentia aboletur. Caccialup.de pensionib.ecclesia.col.1. nu 8.fol.326.T.15.P.1.
Tam ex parte baptizati, vel baptizandi, quam baptizantis committitur.Redoa.de simo.menta.cap.6. nume. 3. fol.35.Tom.15. Par.secunda.
Ministros altaris pecunia fieri veteri lege prohibitum fuit. Thom. Campeg.an Papa labem simoniæ incurre.pos.col.4. in fin.nu.3. fol.531.Tom.15.Par.2.
Minor est conuentionalis,quàm realis.Redoa.de simo.menta.P.2. c.23.nu.12.f.73.T.15.P.2.
Moniales insimulantur hoc in loco simoniæ, ipsum crimen prætextu paupertatis palliantes. Frat.Hiero.de Luc.de camb.nu.25. fol.409.T.6.Par.1.
Puellas ad religionem recipientes intentio recta excusabit a simonia.ibidem nu.26.
Vt plurimum in simonię crimen incidunt,puellas ad religionem recipiendo ibidem nu.24.
Multis modis potest committi.Fran. Sarmen.de redditib.ecclesia. nu.7.fol.390.T.15.P.2.
Munus triplex est a manu,ab obsequio,& a lingua. Ioan.Caraf.de simo.menta.col.1.nu.84.f.120.T.15.P.2.
Nemo excusabitur,& ibi quid sit simonia mentalis. Redoa.de simo.menta.P.2.c.24.nu.19.f.73.T.15.P.2.
Nil exigitur pro sepultura sine ipsa simonia.Redoa de simo. menta.P.1.c.30.nu.1.f.56.T.15.P.2.
Nomen emptionis est generale.idem vbi sup.Par.2. cap.17.nu.10. fol.95.Tom.15.Par.2.
Non aliquid pro habendo officio temporali est.ibidem P. 2. c.19. nu.16.fol.97.
Non cõmittit sacerdos eam si promissa recipit pecuniam,vel præbendam aut stipendium suæ substentationis.Io.de Sel.de benefic.P.1.q.7.nu.49.f.27.T.15.P.1.
Non committitur cum in ecclesiæ fundatione fiat cõstitutio, quod qui tantam pecuniam dederit accipiatur in canonicum, dummodo fiat pro augmento diuini cultus.ibidem nu.65.f.28.
Cum pro consequenda remissione peccatorum, eleemosina datur.ibidem nu.48.f.27.
Cum pro missa sacerdos recipit pecuniam.ibidem nu.49. & non committitur,si pauperi detur eleemosina ad eum excitandum, ad orandum pro benefactore. ibidem nu. 50.& non committitur, quando pecunia in punitionem exigitur pro absolutione excommunicationis,& simoniam non committit, qui imponit pœnitentiam pecuniariam, quasi pœnam præcedentis culpæ. ibidem.nume.51.
In receptione annatarum. Thom. Campeg.an Pap. labem simo. incurrere.pos.nu.24. f.532.T.15.P.2.
Quando datur a iure permissum.Redoa.de simo.menta.P.3.c.2. nu.20.fol.86.T.15.P.2.
Si eleemosina detur pro remissione peccatorum consequenda. Ioan.de Sel.de benefic.Par.1.quæst.7.nume.48.fol.27.Tom.15. Par.prima.
Si pauperi detur eleemosina ad eum excitandum ad orandum pro benefactore ibidem nu.50.f.27.
Non dare pro iniustè denegata absolutione, nisi ex parte recipientis an sit.Redoa.de simo.menta.cap.20.nume.1.fol.98.Tom.15. Par.secunda.
Non debet simoniacus de beneficio deponi, nisi sit citatus. ibidē P.4.c.11.nu.25.fol.112.
Non dicitur si beneficio taxatio fiat per habentes auctoritatem. Bellenci de charitatiu.subsid.quæst. 82.nu.10.fol. 162.Tom.15. Par.secunda.
Non dispensat Episcopus in ea commissa in ordine, vel beneficio, si pecunia sit data eidem.Redoa.de simo.menta. Par. 3.cap. 15. numero 41.fol.115.Tom.15.Par.2.
Non est dare,& accipere in substentationem vitæ.Redoa.de simo. menta.P.3.c.4.nu.14.f.88.T.eod.P.ead.
Non est dare pecuniam Principi Pro officio suo. Redoa. de simo. menta.P.2.c.35.nu.24.f.84.T.15.P.2.
Post collata spiritualia,secus autem ante.ibidem P. 3.c.25.nu.29. fol.101.Tom.eod.Par.ead.
Temporale dari solitum.ibidem nu.13.f.100.
Vexanti ius non habenti.ibidem c.21.nu.4.f.98.
Non est,in officio quod habet administrationem temporalem tãtum.ibid.c.23.nu.2.f.99.
Redimere decimas a milite.ibidem.col.2.nu.15.f.99.
Si detur vexanti pro iure in futurum quærendo. ibidem cap.21. nu.5.fol.98.
Si Episcopus conducat famulum pro salario annuo,quousque ei de beneficio prouideat.ibidem.c.2.nu.33.f.87.
Si exigatur per consuetudinem approbatam.ibidem c.vlt. num. 25.fol.102.
Si gratis consuetum detur.Redoa.de simo.menta.cap.29.nu.22. fol.77.Tom.15.Par.2.
Si præsentatus promisit consensum de imponendo censu soluendo præsentanti pro habenti præsentatione.Redoa. de simo.menta.P.3.c.15.nu.15.f.94.T.15.P.2.
Si prædicator affectet locum maioris taxæ.ibidem cap.18.nume. 25.fol.96.
Non est simoniacus si ecclesia, vel ordo, fuit empta eo ignorante, & non est indignus,qui alieno vitio laborauit. Redoa. de simo. menta.Par.4.cap.15.nu.24.& 25.fol.115.Tom.15.Par. 2. & P.2. cap.24.nu.2.fol.73.
Non est vendere locum pro sepultura deputandum. Redoa de simo.menta.Par.3.capitu.16.nume.17.fol.94.Tom.decimoquinto,Par.secunda.
Non inducitur voluntate.Ioann.Coras. de benefic. c.18.nu.13.fol. 289.Tom.15.Par.2.
Non legitur quod ipsa mentalis sit punibilis, & vbi non est delictum,ibi non est pœna vbi exceptio quòd delictum, de quo accusatur nõ est punibile,impedit litis ingressum, vbi etiam,quod animo, & voluntate obligamur Deo tantum.Redoan.de simo. menta.Par 4.c.1.nu.1.f.103.T.15.P.2.
Non omnis simoniacus est hæreticus Redoa.de simo.menta. P. 4. c.10.nu.2.f.110.T.15.P.2.
Non potest aliquid exigi pro absolutione.idem de absolutione,& interdicto.ibidem c.29.nu.18.f.56.
Committi in numeroso cœtu.ibidem Par. 2. capitul.33. numero 22.fol.82.
Non punitur,vti debet.ibidem c.25.nu.22.f84.
Non sufficit horam proponere,vel probari. Redoa. de simo.menta.vbi sup.P.4.c.12.nu.20.f.113.
Non valet consuetudo, si quid detur tempore sacramenti,quia est præsumptio ipsius simoniæ.Redoa.de simo.menta. Par.3.c.vlt. nu.6.fol.101.T.15.P.2.
Nuda voluntas licèt peccatum etiam mortale faciat, non tamen facit simoniam,nam simonia mentalis non committitur,nisi assecutare, vbi quod pro ordine ecclesiæ assequendo committitur simonia mentalis,& ordo est de iure diuino,& oſtẽditur in quo casu simonia mẽtalis obligat ad restitutionem, quod vsurarius mentalis tenetur restituere, & conuentionalis simonia tantum tenetur ad pœnas, & ibi quod tractatus non includit deliberatum consensum.Redoa.de simo.menta.cap.9.numero 2.fol.40. Tom.15.Par.2.
Numquam inducitur sola intentione, aut voluntate in his, quæ prohibentur ecclesiastica constitutione.Caccialup.depensio. ecclesia.nu.13.col.2.f.326.T.15.P.1.
Numquam regulares deponuntur pro vitio ipsius simoniæ, siue agatur per viam inquisitionis,siue accusationis.Redoa.de simo. menta.P.4.c.9.nu.40.f.110.T.15.P.2.
Papa in his, quæ sunt simoniaca de iure positiuo potest conditionem ponere,& Papa in beneficijs potest apponere conditiones, non inducentes peccatum.Fran.de Sel.de benefic.P. 3.q. 20.nu. 2.fol.82.T.15.P.1.
Licèt inuoluatur crimine ipsius simoniæ, tamen non accusatur. Ioann. Caraf.de simo. numero 39. colum.3.fol. 118.Tom.decimoquinto,Par.2.
Non committit eam inductam de iure positiuo,& simonia committitur cum Cardinalibus,& assistentibus Papæ,vbi quod beneficia videntur habere ortum in nouo testamento,& quod omnis potestas a Deo instituta est. Redoa. de simo.menta.P.1.c.22. nu.4.fol.50,T.15.P.2.
Non potest deponi pro ea,licèt simonia largo sumpto vocabulo dicatur hæresis. Ioan.Caraf.de simo.colum.3.numero 41.fol.118. Tom.15.Par.2.
Potest dispensare cum his, qui scienter simoniam commiserunt. Redoa.de simo.menta.Par.4.capitu.15.nume.34.fol.115.Tom. eod.Par.ead.
Quare non ligetur vitio simoniæ inferior autem sic, non potest dari ratio diuersitatis.Ioan.Caraf.de simo.col.4.nu. 47.fol.118. Tom.eod.Par.ead.
Recipiendo pecuniam pro aliqua re spirituali,incurrit simoniã, sicut alius inferior,item si recipit pecuniam a laico. Io. Caraf.de simo.col.3.nu.38.f.118.T.eod.P.ead.
Sibi soli reseruauit dispensationem simoniæ commissæ in ordine sacro Redoa.de simo.menta. Par. 4.c. 15.nu.44.f.115.Tom. 15.Par.secunda.
Solus dispensat cum simoniaco dante pecuniam, vel eo sciente, & consentiente tacitè,vel expresse.ibidem c.15.num.18. fol.115. Tom.eod.Par.ead.

Solus

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Solus in ea dispensat. Marsil. de ecclesia, redditib. num. 8. fol. 342. Tom. 15. Par. 2.

Vendens ordinis executionem censetur simoniacus. Io. Caraf. de simo. nu. 19. f. 118. T. 15. P. 2.

Papæ tolerantia, & scientia excusat ab ea. ibidem col. 4. numero 15. fol. 117.

Paruæ res regulariter non inducunt eam. Redoa. de simo. menta. cap. 4. Par. 3. nu. 11. f. 88. T. 15. P. 2.

Patris mentis ingressum Monasterij filio ignoranti an præiudicet. ibidem nu. 12. c. 9. P. 4. f. 109.

Pecunia si detur pro hospitali habendo numquid committatur. Lap. de Castellio. de hospitalita. col. 3. versi. numquid beneficiũ nu. 98. fol. 167. Tom. 14.

Simoniacè data sine periculo retineri non potest. Redoa. de simo. menta. P. 4. nu. 17. c. 14. f. 114. T. 15. P. 2.

Simoniacè recepta videtur restituenda ecclesiæ in cuius contumeliam sit data. Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 14. nu. 2. fol. 114. Tom. 15. Par. 2.

Per solam voluntatem, ne dum per promissionem committitur. ibidem cap. 26. nu. 35. f. 76.

Permutatio beneficiorum adiuncta aliqua quantitate pro supplemento, an inducat eam simoniam. Io. Caraf. de simo. col. 3. num. 36. fol. 118. Tom. 15. Par. 1.

Facta de beneficio tenui cum pingui præsumitur. Ioan. de Sel. de benefic. P. 3. q. 18. nu. 3. f. 81. T. 15. P. 1.

Permutationum permutantium alter si ius non habeat in beneficio, quia fortè illud simoniacè adeptus sit, & permutauit cum alio, an beneficium receptum possit cum bona conscientia retinere. Gamba. de permutatio. beneficio. colum. 2. nume. 58. fol. 215. Tom. 15. Par. 1.

Pœna simoniacorum quadruplex est, & ibi traditur, quod qui aliquẽ ordinat sine titulo ei tenetur prouidere de necessarijs, quousque prouideat de beneficio, vbi quod sola promissio, non pactio simoniam inducit, & quæ sit simonia conuentionalis. Ibiq; enumerantur tres species simoniæ & dicitur quod in tex. in c. pen. extra, de simonia, non sit commissa vera simonia, & quod pœna debet esse commensurabilis delicto, non maior, & simoniæ mentali de iure nulla est inflicta pœna, & ex diuersis non fit illatio. Redoa. de simo. menta. Par. 1. capitul. 8. nume. 15. fol. 39. Tom. 15. Par. 2.

Videtur esse, quod recepta duplicata restituãtur. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 9. nu. 23. f. 109. T. eod. P. ead.

Potest exprimi sine ea resignatio, vt permutetur, & causa permutationis potest exprimi in resignatione sine simonia, & hodie de stilo de certa scientia Papæ sine simonia admittũtur resignationes ad fauorem tertij. ibidem P. 1. c. 25. nu. 6. f. 52.

Potest redimi vexatio respectu iuris quæsiti sine ipsa. ibidem P. 2. cap. 19. nu. 22. fol. 97.

Preces an inducant eam. Franc. de Plate. de excommunicatio. §. 49. nu. 4. fol. 360. Tom. 14. Fran. Caraf. de simo. nu. 90. col. 2. fol. 120. Tom. 15. Par. 2.

Carnales pro indigno faciunt simoniam. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 32. nu. 15. f. 81. T. 15. P. 2.

Et fauor sunt munus a lingua, quod inducit ipsam simoniam. ibidem nume. 12.

In dubio emisse non inducunt simoniam punibilem. ibidem numero sexto.

Non sunt simoniacæ, nisi fiant illa mente, vt excludatur dignus, & indignus admittatur. ibidem nu. 5.

Patronorum præsentantium sunt spirituales, nec simoniam inducunt. ibid. nume. 45.

Porrectæ pro indigno pro beneficio curato, vel simplici sunt simoniacæ. ibidem nu. 19.

Pro indigno, & non pro digno inducunt simoniam. ibidem numero decimoquinto.

Quando inducant ipsam simoniam. Coras. de benefic. Par. 4. c. 1. nu. 4. fol. 294. T. 15. P. 2.

Semper sunt simoniacæ, quando est certum, quod est datum animo obligandi si dubium, & pro indigno preces censendæ sunt violentæ, si autem pro digno secus. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 32. nu. 44. fol. 81. T. 15. P. 2.

Prædicantibus aliquid datur sine ipsa, & pro celebratione officij diuini, siue pro viuis, siue pro mortuis licitè datur, & pro processionibus licitè, & sine simonia datur. & ibi quod prædicans cũ intentione assequendi laudem, fauorem popularem, vel pecuniam simoniam committit mentalem. Redoa. de simo. menta. c. 29. nu. 15. fol. 56. T. 15. P. 2.

Prælatus si est notorius fornicator, vel simoniacus in ordine potest ab eius obedientia quis recedere, & in diuinis eum vetare. Ioan. de Sel. de benefic. P. 2. q. 12. nu. 7. f. 40. T. 15. P. 1.

Si pro fauore acquirendo vel odio vitando ad preces beneficium confert simoniam committit. Redoan. de simo. menta. P. 2. c. 32. fol. 81. nu. 18. T. 15. P. 2.

Presbyter perdit beneficia priora, si se sciente sit facta simonia. Redoa. de simo. menta. Par. 4. cap. 9. nume. 30. fol. 110. Tom. 15. Par. secunda.

Pro dignitate assequenda si detur Principi non est commissa, secus si detur assistentibus. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 35. nu. 15. fol. 84. Tom. 15. Par. 2.

Pro sacramẽtis necessarijs, quare videtur licitum dari aliquid absque ea. ibidem P. 3. c. 5. nu. 6. f. 88.

Probata semper priuat ipso iure, & simoniacus est excommunicatur. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 11. nu. 35. f. 112. T. 15. P. 2.

Prohibita quia simoniaca sunt de iure diuino. ibidem Par. 3. c. 3. nu. 3. & 4. fol. 87.

Promissio datio, vel conuentio ex post facta non inducit eam. Redoa. de simo. menta. Par. 2. cap. 35. nu. 1. fol. 83. Tom. 15. Par. 2.

Facta patronis ante præsentationẽ est simoniaca, & non post. ibidem cap. 35. nu. 4. fol. 84.

Proxeneta quod admittatur in crimine ipsius simoniæ, si ciuiliter agatur parte altem non assentiente, etiam si proxeneticum fuisset promissum non tamen traditum. Strac. de proxenet. num. 30. fol. 345. Tom. 6. Par. 1.

Simoniæ in crimine est idoneus testis si ciuiliter agatur, & commodum non sit consecutus, contra verò si emolumentum receperit. ibidem nu. 27. fol. 34.

Proxenetæ libro creditur de consensu partium, & quid in crimine simoniæ, & vsurarum causis. Strac. de proxenet. nu. 3. col. 4. fol. 345. Tom. 6. Par. 1.

Punitur ex sola præsumptione precedentibus aliquibus signis. Redoa. de simo. menta. P. 4. nu. 35. f. 111. T. 15. P. 2.

Punitur per iudicem. ibidem c. 13. nu. 21. f. 114.

Quæ cadat in Papam. Io. Caraf. de simo. col. 4. numero 11. fol. 117. Tom. 15 Par. 2.

Qui commisit eam non acquisiuit titulum si eo ignorante venit priuatas, & acquisiuit titulum. Redoa. de simo. menta. P. 4. nu. 7. cap. 12. fol. 112. T. 15. P. 2.

Qui in spiritualibus per statutum, ex quo sunt de iure positiuo, simoniam non committit mentalem, nam non est simonia mentalis sine opere secuto, vbi quod potest quis offerre suæ ecclesię, in qua recipitur in canonicum, & illa sibi habere pro habenda, & datur cautela, vt aliquid possit accipi ab ingredientibus religionem, & ibi, quod loco non debet esse onerosus. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 12. nu. 4. f. 42. T. 15. P. 2.

Qui per simoniam realem acquisiuit beneficium tenetur restituese, & qui per solam promissionem de dando assecutus fuit. Redoa. de simo. menta. P. 2, c. 17. nu. 25. f. 69. T. 15. P. 2.

Qui semel simoniacè contulit ordinem, de cætero executionem dare non poterit, licèt occultum, & recipiens ignoret. ibidem p. 4. c. 13. nu. 20. fol. 114.

Qui seruit prælato principaliter animo remunerationem in beneficio consequendi, & qui retinet famulum animo principaliter taliter recompensandi simoniam committit, secus si secundario, & ibi quod idoneus Episcopatum ne dum beneficiorum sperare potest, & iura diuina, & canonica appellari statuta possunt. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 12. nu. 7. f. 42. T. 15. P. 2.

Qui sunt ipso iure priuati dicuntur habere ius discoloratum. ibidem P. 4. c. 12. nu. 13. f. 113.

Quid Episcopus dispensęt in ea commissa in ordine, intellige si nõ sit ei data pecunia, & in casu quo non sit particeps delicti, quo casu dispensat illius successor vel alius ordinarius eius. Redoan. de simo. menta. P. 4. c. 15. nu. 39. f. 115. T. 15. P. 2.

Quid realis sit. ibidem P. 2. c. 24. nu. 21. f. 37.

Quid sit conuentionalis. ibidem nu. 20.

Quid sit mentalis. ibidem nu. 19.

Quoad priuationem non fit differentia inter notorium simoniacum, & alium contra quem est probata simonia. Redoa. de simo. menta. P. 4. c. 11. nu. 34. f. 112. T. 15. P. 2.

Quod committitur si detur pecunia pro beneficijs curatis secundum Abbatem, intelligere detur pro executione ordinis, & clauium, non pro titulo. Redoa. de simo. menta. Par. 1. cap. 25. num. 11. fol. 53. Tom. 15. Par. 2.

Quotidiè in manibus Papæ sunt resignationes cum cõditionibus, & permutatio facta pacto præcedente censetur simoniaca. ibidem nu. 7. fol. 52.

Quotuplex sit. Io. Caraf. de simo. col. 4. nume. 10. fol. 117. Tom. eod. Par. ead.

Rati habitio retrotrahitur, & mandato æquiparatur, vbi ostenditur, quod simoniacus in ordine recipiendo scientier deponitur ab omnibus ordinibus, si ignorãter ab ordine tantum suscepto, & ordinis collatio per alterius factum vitiatur, & ibi quod qui habuit beneficium alterius simonia ignoranter tenetur illud resignare postquam habuit facti notitiam. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 10. nu. 7. f. 41. T. 15. P. 2.

Ratihabitione in ea, & maleficijs retrotrahitur, & equiparatur mãdato. ibid. P. 4. c. 15. nu. 29. f. 115.

Ratio diuersitatis quare secularis conuictus in modum inquisitionis degradatur, non regularis. ibidem c. 10. nu. 9. f. 110.

Realis appellatur maior. Redoa. de simo. menta. Par. 2. c. 23. nu. 14. fol. 73. Tom. eod. Par. ead.

Recipiens beneficium scienter simoniacè, tenetur illud restituere cum fructibus, qui percipi potuerunt a diligenti possessore, si ignoranter non restituit fructus nisi ex tantis, vel quantum sit fructus locupletior, a die verò notitiæ restituit Redoa. de simo. mẽta. P. 4. c. 14. nu. 20. f. 114. T. 15. P. 2.

Recipientes pecuniam pro voce, & voto præstando in electione restituunt eam ecclesiæ in recompẽsarionem iniuriæ illatæ. ibidem c. 14. nu. 18. fol. 114.

Regula triennalis intelligitur de simonia scienter, & manifestè cõmissa. ibid. c. 12. nu. 9. f. 112.

Regulariter perpetratur circa illa, quę de sui natura sunt incontractabilia, & ibi quod Petrus damnauit simoniam in ipsius radice, & venditio repugnat origini rerum spiritualiam, & sacræ res æstimationem non recipiunt. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 30. nu. 10. fol. 57. T. 15. P. 2.

Renuncians beneficio animo, vt conferatur tertio, non committit simoniam, nisi progrediatur ad actum pacisc̃edo, vbi quod nil, tam spirituale, quàm Regnum cœlorum, & valet argumentum a maiori ad minus. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 9. nu. 4. fol. 46. Tom. 15. Par. 2.

Facta sub conditione, modo, vel pacto est simoniaca, & quemadmodum cõditio fuit simoniã, ita & modus, & modus minus obligat

Source : BIU Cujas

obligat quam conditio.& reſignationes habent fieri liberæ & puræ.Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.25.nu.5.f.52.T.15.P.2.
In qua interuenit ipſa non valet, etiam in præiuditium reſignantis.ibidem P.4.c.11.nu.3.f.111.T.eod.P.ead.
Reſignans beneficium cum clauſula in fauorem talis, non aliter, nec aliàs ſe ſimoniæ alligat.Roffiniac.de benefic.c. 14.nu.5.fol. 271.Tom.15.Par.2.
Reſignatio facta in fauorem certæ perſonæ quãdo non cenſeatur ſimoniaca Roffiniac.de benefic.c.14.nu.6.f.271.T.15.P.2.
Licèt non valeat de beneficio ſimoniacè facta,tamẽ obtinet vim pacti de non repetendo.Redoa.de ſimo.menta. P.4. c.11.nu.9. fol.111.Tom.15.Par.2.
Simoniaca labe infecta penitus concidit, nec vlla vtitur firmitate,non tamen eſt ipſo iure nulla, ſed ſimoniacus venit per ſententiam expellendus.Roffiniac.de benefic.c.18.num.8.fol.274. Tom.eod.Par.ead.
Reſignationem quomodo facere debeat quis abſque ſimonia.Redoa.de ſimo.menta.P.4.c.10.f.110.T.eod.P.ead.
Reſignationes beneficiorum conditionales, tamquam ſimoniam redolentes reijciuntur.Roffiniac.de benefic.c.14.num.20.& 21. fol.271.Tom.15.Par.2.
Sacerdos celebrans intentione recipiendi pecuniam an committat ſimoniam.Ioan.Caraf.de ſimo.nu.70.f.119.T.eod.P. ead.
Habens prouentum, ſi vendit officium eſt ſimoniacus . ibidem nu.116.fol.121.
Secularis infamatus adeptus beneficium ſimoniacè ignorãter cogitur renunciare, ſi ſcienter deponitur , idem erit in regulari ſimoniaco in ordine.Redoa.de ſimo. menta.Par.4.c.10.nume.6. fol.110.T.15.P.2.
Si beneficium ſimplex adeptus ſimoniacè reſignet poſt reſignationem illud recipere poteſt ex diſpenſatione Epiſcopi ſecundũ Hoſtienſem.Redoa.de ſimo.menta.Par.4. c.16.num.23.fol.116. Tom.15.Par.2.
Si beneficium ſit ſimplex,ſi eo ignorante,& ſponte renunciat,Epiſcopus diſpenſat etiam ad idem beneficium.ibid.nu.12.
Si data pecunia ſit alicui non eccleſiaſtico,datum reſtituitur eccleſiæ.ibid.c.14.nu.28.f.114.
Si Epiſcopus deliquit in caſu ſimoniæ in eo eſt diſpenſandi poteſtate indignus.ibid.c.16.nu.27.
Si eo ſciente,& ſponte non renunciat non diſpenſat Epiſcopus,niſi ex euidenti vtilitate,aut neceſſitate eccleſiæ.ibid.nu.13.
Si fiat reſignatio in manibus ordinarijs ad fauorem tertij commititur.Redoa.de ſimo.ment.Par.ſecunda,c.22.num.1.fol.72. Tomo 15.Par.2.
Si fuit ignorans, & pecunia ſit data in fraudem ab emulis, nil nocet,ſi ab amicis, & ſponte renũciare poteſt magna miſericordia ſecum diſpenſari.ibid.P.4.c.16.nu.11.f.116.
Si ignoranter promotus certificatus ratum habeat, eſt ac ſi ab initio procuraſſet.ibid.c.15.nu.28.f.115.
Si inter renunciantem,& illum cui renunciatur interuenit pactum gratuitum,non eſt ſimonia, & pura cenſetur renunciatio etiam cum pacto gratuito facto, & ibi de renunciatione cum conditione reſeruationis penſionis.ibid.P.1.c.25.nu. 12.f.52.
Si internenit poſt collationem, tunc titulus legitimè impreſſus ex collatione non eſt nullus.Redoa. de ſimo.menta.P.4.c.11.n.20. fol.111.T.15.P.2.
Si renunciatur beneficium ea intentione,vt nepoti detur,nulla de hoc facta conuentione,non eſt ſimonia, & ſolus animus non facit ſimoniam.Redoa.de ſimo.menta.Par.1.num.3.cap.25.folio 52.Tom.15.P.2.
Si ſciens commiſit qui ſimoniam in beneficio curato , vel dignitate,& ſponte renunciat ſecum diſpenſatur ad aliam eccleſiam,ad eandem non poteſt,niſi vt habeat ibi aliquod beneficium,& miniſtret in minoribus ordinibus.Redoa.de ſimo. menta.P.4.c.16 nu.6.f.116.T.15.P.2.
Si ſciens ſponte non renunciato , ſed litigando expectet condemnari tunc non diſpenſat Epiſcopus, nec in hac, nec in alia eccleſia.ibid.num.7.
Si ſit hæreſis,vel hæretica,punitur pœnis hæreſis.ibid. Par.4.c.12. nu.43.fol.113.
Si ſit ordinatus ſimoniacè ad titulum alicuius eccleſiæ,datum reſtituitur illi eccleſiæ.ibid.c.14.nu.27.f.114.
Si quid detur in collatione ordinis,vel beneficij eſt ſimonia. ibid. Par.1.c.10.nu.9.f.41.
Sola realis priuat ipſo iure.ibid.P.4.c.10.nu.60.fol.111.
Spiritualia per ſtatutum quæ ſint,& ibi dicitur,quod dantes,& recipientes pecuniam pro ingreſſu religionis punitur de ſimonia vbi quid ſit ſtatutum declaratur,& ibi,quod quicquid nobis ad fidem,& catholicè viuendum eſt præceptum, illud omne contineatur nouo,& veteri teſtamento,canonibus, vel conſtitutionib. eccleſiæ,& quid ſit conſtitutio, vbi etiam,quod Papa aliquid decernendo vtitur verbo,ſtatuens.Redoa.de ſimo.menta.P.1.cap. 12.num.1.f.42.T.15.P.2.
Temporale,vt recipi poſſit pro ſpirituali ſine ſimonia tria neceſſaria enumerantur.Io.Caraf.de ſimo .nu.102.f.121.T.15.P.2.
Titulus non repetitus eſt,nec in 6.nec in clementi.Redoa.de ſimo. menta.c.12.nu.18.f.113.T.15.P.2.
Variæ pœnæ referuntur a Redoa.de ſimo.menta. P. 4.c. 9.nu.9.f. 109.Tom.eod.Par.ead.
Vbi eadem ratio,ibi eadem iuris diſpoſitio,vbi quod dans,& recipiens pariter in ſimonia inuoluitur, & quid ſit mẽtalis ſimonia, & oſtenditur,quod verbum, ſtudet, affectum animi demõſtrat, & quod per pecuniam ſacros ordines emere non debemus, & quod verbum ſtudioſè in ſtatutus importat malum animũ. Redoa.de ſimo.menta.P. 1.nu.1.c.9.f.39.T.15.P.2.
Vbi propriè non committitur, ibi ſit ſuſpenſio ad triennium , vbi verò propriè,ibi ordinator eſt ſuſpenſus a collatione. Redoa.de ſimo.menta.P.4.c.10.nu.11.f.110.T.15.P.2.
Vendens iuſtitiam an committat ſimoniam. Ioan. Caraf.de ſimo. nu.141.fol.122.T.15.P.2.
Viſitans ſine ſimonia accipit procurationem,nam nemo ſuis ſumptibus militat.Redoa.de ſimo.menta.Par.1.nu.12.fol.47.Tom. eod.Par.ead.
Vitium eius ceſſat , & etiam ambitus, ſi pecunia detur Papæ , vel Principi,& Papam committere ſimoniam,eſt ſic, & non , & ibi quod Papæ mentem in bonũ interpretari debemus. Redoa. de ſimo.menta.P.1.c.20.nu.10.f.48.T.15.P.2.
Voluntas ſola,an faciat hominem ſimoniacum.Io.Caraf.de ſimo. nu.81.col.1.f.120.T.eod.P.ead.
Vti datio,ita promiſſio inducit ſimoniam.Redoa.de ſimo.menta. c.17.nu.26.f.69.T.15.P.2.
Vti toleratur datum pro oneribus matrimonij , ita debet poſſe dari aliquid a puella monaſterio , in quo ingreditur , & moniales non tenentur accipere maiorem numerum,quàm ex redditibus nutrire poſſint , & moniales videntur excuſabiles ab ignorantia iuris,eoque magis,quia clauſtra non exeunt,vbi quod in prohibitis de iure diuino committitur,ſimonia mentalis P.1. c.11.nu. 5.fol.42.Tom.15.Par.2.
Vxor Hieroboam attulit panem prophetæ Heliæ,quia celebrantibus diuinas laudes datur aliquid ſine ſimonia , vbi quod prophetæ veteris teſtamenti reſpuebant oblata, & intendens vendere prophetiam committit ſimoniam mentalem . Redoa. de ſimo.menta.P.1.c.29.nu.14.f.56.T.15. P.2.
Reliqua vide ſup.in alia rub.de ſimonia.

Simoniaca quæ res dicatur.

*SIMONIACA an ſit renunciatio beneficij cum retentione penſionis.Nicol.Boer.de Cardina.lega.de late.nu.121. & quod renunciatio facta in fauorem illius, cum quo renuncians pactionem aliquam,non gratuitam fecit,cenſetur ſimoniaca. ibidem num. 124.f.149.& 150.T.13.P.2.
Cenſetur permutatio facta pacto præcedente.Nicola.Boer.de Cardina.lega.de late.nu.117.f.149.T.eod.P. ead.
Cum ſit reſignatio facta ad eommodum alicuius. ibidem nu. 112.
De iure diuino appellatur prohibita quia ſimoniaca , & quare ita ſint appellata & quod in ſimoniacis de iure diuino Papa inuoluitur.Redoa.de ſimo.menta.Par.1.cap.2.num.8. fol.30.Tom. 13.Par.ſecunda.
De iure eccleſiæ, & ſimoniaca de iure eccleſiæ appellantur ſimoniaca,quia prohibita,& quæ nam ſint ſimoniaca, quæ prohibita ſunt.Redoa de ſimo.menta.Par.1.cap.2.num.9.fol.30. Tom. 15.Par.ſecunda.
Dicuntur alia,quia prohibita, & alia prohibita , quia ſimoniaca. Cardinal.Iacoba.de conci.lib.4.artic.4. nume.10.fol.250.Tom. 13.Par.ſecunda.
Electio eſt ipſo iure nulla.Nepos a Montalba.de exceptio. artic.7. nu.9.fol.110.T.3.P.2.
Electio Papæ ſimoniaca eſt,quædam venalitas voti,& iuſtitiæ.Cardiua.Iacobat.de conci.lib.4.art.4. numero 52.fol. 251. Tom.13. Par. prima.
Hæreſis circa ordinem qualiter committatur . Io. Caraf. de ſimo. nu. 18.f.118.T.15.P.2.
Promiſſio beneficij facta,vt quis eligatur eſt ſimoniaca.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.8.nu.16.f.63.T.15.P.2.
Reſignatio a ſuperiore admitti poteſt ſimpliciter,& tertio beneficium reſignatum conferre.Redoa.de ſimo.menta.P.2. c.10.nu. 22.fol.64.Tom.15.Par.2.
Tenet in præiudicium reſignantis.ibidem c.10.nu. 20.f.64.

Simoniacæ factum quod dicatur,& quomodo puniatur.

*SIMONIACE appellatur promotus,non ſimoniacus,quo ignorãte, nec natura habente eſt commiſſa ſimonia . Redoa. de ſimo. menta.P.4.c.15.nu.22.f.115.T.15.P.2.
Creati Cardinales per Papam, an poſſint per Cõcilium contra voluntatem Papæ priuari.Cardina.Iacobat.de conci.lib.7. artic.1. nu.178.fol.308.Tom.13.P.1.
Cum ordinatis quãdo diſpenſat Legatus, quodq; ſi ignoranter ordines receperint, diſpenſare conſueuit.Gamba.de auctorita. lega.de late.lib.7.nu.410.f.209.T.13.P.2.
Electus Papa,an poſſit amoueri, vel ſaltem ſit cauſa legitima congregandi concilium.Cardina.Iacobat.de conci.lib. 4. art. 4.nu. 48.fol.251.Tom.13.Par.1.
Ignoranter ordinati non ſunt ſimoniaci , & permanent in ordine. Redoa.de ſimo.menta.Par.2.cap.24.nume.16. fol.73.Tom.15. Par.ſecunda.
Intitulatus in beneficio per fraudem , vel per ſubreptionem malæ fidei poſſeſſor dicitur.Hiero.de Zanetti.de foro conſcien.& cõtentio.nu.19.fol.406.T.3.P.1.
Ordinati non ſunt omnes ſimoniaci . Redoa. de ſimo. menta.P.2. c.25.nu.18.f.74.T.15.P.2.
Ordinatus an puniatur, ſed ordinans punitur diuerſimodè iuxta qualitatem perſonæ.Redoa.de ſimo.menta.c.25.num.8.fol.74. Tom.15.Par.2.
Recipit caracterem,licèt non executionem.ibidem nu.34.f.74.
Renunciare habet purè.Redoa. vbi ſup.cap.decimoquinto, numero 37.fol.115.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Suſpenſus eſt ab adminiſtratione temporalium ſuorum beneficiorum. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 25. nu. 27. fol. 74. Tom. 15. Par. 2.

Promotus non ſimoniacus, non eſt ſuſpenſus ab omnibus, ſed ab ordine ſimoniacè collato. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 15. nu. 26. fol. 115. Tom. 15. Par. 2.

Qui eligit aliquem ſcienter indignum ad triennium ſuſpenſus eſt ad beneficijs, nec rurſus admitti poteſt interim, & indignus eſt omnibus beneficijs. Mandagot. de electio. nouo. prẽlato cap. 26. fol. 439. Tom. 15. Par. 1.

Recipit caracterem non executionem. Redoan. de ſimo. menta. c. 13. nu. 3. fol. 113. T. 15. P. 2.

Scienter ordinatus eſt ſuſpenſus ab omnibus ordinibus. ibidem P. 2. c. 25. nu. 20. f. 74.

Simoniaci qui ſint, & quæ incommoda ſentiant.

* SIMONIACI connumerantur inter maximos hæreticos. Io. Caraf. de ſimo. nu. 45. col. 4. f. 118. T. 15. P. 2.

Eijciendi de templo exemplo Chriſti, qui ementes eiecit de templo. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 9. nu. 21. fol. 109. Tom. 15. Par. ſecunda.

Memoria, an poſſit damnari, ſicut hæretici, & rei criminis lęſæ maieſta. Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. art. 4. nu. 74. fol. 248. Tom. 13. Par. ſecunda.

Mentales non tenentur ex naturali, & diuino iure, niſi ad pœnitentiam, & non tenentur etiam in foro cõſcientiæ ad reſtitutionem, & omnes ſimoniaci a manu lingua, vel obſequio peccant mortaliter, & ſunt in ſtatu æternæ damnationis. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 4. c. 8. nu. 37. & 38. f. 108. T. 15. P. 2.

Sunt puniendi propter prauam intentionem, opere non ſecuto quo ad Deum idem vbi ſup. cap. 8. P. 4. nu. 24. fol. 108. Tom. 15. Par. ſecunda.

Pœna quæ ſit. Ioan. Caraf. de ſimo. menta. nume. 136. col. 2. fol. 122. Tom. 15. Par. 2.

Propriè qui ſint. ibidem nu. 60. f. 119.

Qui ſint, & qui ſint ſimoniacè ordinati. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 25. nu. 19. f. 74. T. 15. P. 2.

* SIMONIACI Deiram in ſe prouocant. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 20. nu. 3. f. 162. T. 13. P. 1.

Excommunicati contumaces infideles, & ſimiles, & ſi ab eccleſia ſint diuerſi, licèt quandoque appellentur hæretici, tamen non ſunt propriè hæreti. Zanchi. Vgoli. de hætici. cap. 2. num. 34. fol. 272. Tom. 11. Par. 2.

Habent vulneratam, & ordinati ab hæreticis habent capur vulneratum Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 10. nume. 17. fol. 110. Tom. 15. Par. 2.

In beneficio ſunt fures, & vti fures tenentur ad damna, & poſſidẽtes ſine titulo tenentur ad damna, & lucra percepta, & percipienda. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 14. nume. 21. fol. 114. Tom. 15. Par. ſecunda.

Incurrunt minimè infamiam iuris ipſo facto, ſed per ſententiam. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 10. numero 53. fol. 111. Tom. eod. Par. cad.

Manifeſti non ſolum ſunt ipſo iure priuati, ſed deteſtabiliores omni peccatore. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 12. nu. 14. fol. 113. Tom. 15. Par. 2.

Quàm ſint deteſtabiles auctoritatibus probatur. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 2. nu. 25. f. 141. T. 11. P. 2.

Scienter ſunt infames de iure, & de facto. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 12. nu. 15. f. 113. T. 15. P. 2.

Si commoniti non reſipuerint, ab exteris poteſtatibus puniuntur. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 11. nume. 36. fol. 112. Tom. 15. Par. ſecunda.

Sunt æternaliter damnati. ibidem c. 10. nu. 16. f. 310.

Simoniacis quæ pœna tributa ſit.

* SIMONIACIS faueretur, ſi beneficium ſimoniacè reſignatum repetere poſſent. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 11. nu. 6. fol. 111. Tom. 15. Par. 2.

Legatus a latere, an poſſit diſpenſare cum ipſis. Nicol. Boer. de Cardina. leg. 1. de late. col. 2. nu. 27. f. 145. T. 13. P. 2.

Qua prohibita pactum, & conditio facit ſimoniam. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 10. nu. 7. f. 64. T. 15. P. 2.

* SIMONIACO diſpenſare, quando Epiſcopo permiſſum ſit. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 10. nume. 428. fol. 229. Tom. 13. Par. ſecunda.

Simoniacos, & ſimoniacum lex quomodo puniat.

* SIMONIACOS Chriſtus de templo eiecit. Durand. de mod. genera. conci. celebran. rub. 20. nu. 5. f. 162. T. 13. P. 1.

Iudex ſecularis poteſt procedere contra ipſos. Redoa. de ſimo. mẽta. P. 4. c. 10. nu. 32. f. 111. T. 15. P. 2.

Mitius agitur contra ipſos cum proceditur per inquiſitionem, quã cum per accuſationem. Redoa. vbi ſup. c. 9. nu. 27. f. 110.

* SIMONIACVM Chriſtus appellat latronem. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 20. nu. 5. f. 162. T. 13. P. 1.

In ordine etiam occultum tenemur vitare in diuinis. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 13. nu. 32. f. 114. T. 15. P. 2.

Simoniacus quis ſit, & propter quæ efficiatur.

* SIMONIACVS, an ſit is pro cuius ordinatione, ſeu promotione ſit a conſanguineis oblata pecunia. Io. Caraf. de ſimo. menta. nu. 97. col. 4. fol. 120. T. 15. P. 2.

An ſit magiſter, qui non vult dare feſtum ſcholaribus, niſi pecunia mediante. Hiero. de Zanetti. de foro conſcien. & conuentio. nu. 15. fol. 406. T. 3. P. 1.

Conferens ordinem eſt ipſo iure ſuſpẽſus quoad ſe, & quoad alios, ſi ſit publicum, ſi autem occultum quo ad ſe tantum. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 13. nu. 4. f. 113. T. 15. P. 2.

Conuentionalis non eſt ipſo iure priuatus, ſed venit priuandus per ſententiam Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 11. nu. 22. fol. 112. Tom. eod. Par. ead.

Cum ſcit de ſimonia, debet dimittere beneficium, ſi eſt occultus peccat ipſe celebrando, non audientes diuina ab eo. ibidem cap. 12. nu. 32. fol. 113.

De iure nouo eſt priuatus ipſo iure beneficio, in quo commiſit ſimoniam. ibid. c. 11. nu. 30. f. 112.

Debet de eccleſia eliminari probata accuſatione. ibidem cap. 10. nu. 5. fol. 110.

Efficitur Papa pecuniam recipiens in beneficijs, in quibus datur clauium executio. Ioann. de Sel. de iureiuran. Par. 4. numero 33. fol. 355. Tom. 4.

Ementes, & vendentes eiecti de templo deſignãt ſimoniacos. Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. articu. 3. nume. 73. fol. 248. Tom. 13. Par. prima.

Eſt infamis. ibidem. nu. 61. f. 248.

Eſt qui in ſpiritualibus ſalarium, aut promiſſionem commodi recipiat. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 10. nume. 45. fol. 111. Tom. 15 Par. 1.

Eſt qui dedit aliquid pro ordinatione alterius. ibidem cap. 26. nu. 26. fol. 75.

Et intruſus habent dimittere poſſeſſionem, quam obtinent cum licentia, & debent abſtinere a rebus, quæ ſunt etiam in omnibus ſuſpenſæ ab homine, a iure, & a canone. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 11. nu. 29. f. 112. T. 15. P. 2.

Hæreticus non eſt ſi auiditate aſſequendi beneficium, ſimoniam committat. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. c. 10. num. 29. fol. 111 Tom. 15. Par 2.

Idolatra eſt, & per conſequens hæreticus, hoc probat varijs argumentis Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. art. 4. nume. 58. fol. 252. Tom. 13 Par. 1.

Ignoranter eſt ſuſpenſus ab illo ordine tantum. Redoa. vbi ſup. c. 25. nu. 21. fol. 74.

In beneficio infamatus non deponitur niſi ſe purgare nequierit. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 11. nume. 31. fol. 112. Tom. 15 Par. ſecunda.

In beneficio notorius, ſi celebrat ipſe, & audientes fallit, niſi ſimonia ſit commiſſa ipſo ignorante. ibid. c. 12. nu. 31. f. 113.

In beneficio occultus, ſi beneficium ſit ſimplex, eſt ſuſpẽſus, quoad ſe. ibidem nu. 45. f. 113.

Per accuſationem deponitur, per inquiſitionem autẽ amouetur, & idem per denunciationem. ibidem nu. 24.

Poteſt appellare. ibidem c. 10. nu. 28. f. 110.

Suſpenditur, & ibi vide quid ſit ſuſpendi, & alia plura de ſimonia. ibid. cap. 12. nu 29. f. 113.

In dignitate eſt ſuſpenſus ipſo iure, & decipit animas, idem eſt in beneficio curato, quia de his idem eſt iudicium. ibidem nu. 26. & 27. fol. 113.

In ordine manifeſtus non ſolum eſt ipſo inre priuatus, ſed deteſtabilior omni peccatore. ibidem nu. 14 f. 113.

Etiam occultus vitari tenetur in diuinis, & ſimoniacus etiam in ordine etiã toleratus, nec quoad ſe, nec quoad alios poteſt miſſa cantari. Redoa. de ſimo. menta. f. 114. T. 15 P. 2.

In ſimplici beneficio, ſi eſt occultus, eſt ſuſpenſus quoad ſe, ſi autem notorius quoad ſe, & quoad alios. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 12. nu. 28. f. 113. T. 15 P. 2.

Neceſſe habet renunciare ei quod ſimoniace acquiſiuit. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 15. nu. 5. f. 115. T. 15 P. 2.

Non dicitur propriè hæreticus, ideſt malè ſentiens de articulis fidei, ſed ſacramentorum peruerſor. Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. art. 3. nu. 67. f. 248. T. 13. P. 1.

Non indicatur, qui ordinantur data pecunia familiari eo ignorante. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 25. nume. 16. fol. 74. Tom. 15 Par. ſecunda.

Non videtur priuatus beneficio ipſo iure, ſed priuandus per ſententiam. ibid. P. 4. c. 11 nu. 10. f. 111.

Notorius in beneficio deponitur ab illo, idem in infamato, qui ſe purgare non poteſt. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 11. nu. 13. fol. 111. Tom. 15. Par. 2.

Occultus eſt per ſententiam deponẽdus, idem in notorio ſimoniaco, & manifeſto. ibidem nu. 11.

In beneficio temporaliter, nec ſpiritualiter miniſtrat licitè ratione illius beneficij. ibidem nu. 33. c. 12. f. 112.

In ordine non appellat. ibidem c. 10. nu 27. f. 110.

Non deponitur ab officio notorio, ſic, & in occulto ſimoniaco facilior eſt abſolutio, & minor compoſitio. ibidem. cap. 11. nume. 37. fol. 112.

Non eſt priuatus ipſo iure, ſed venit priuandus, quia videtur habere titulum coloratum. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 11. num. 21. fol 112. T. 15. P. 2.

Quoad alios tenet titulum coloratum, licèt quoad ſe ſit ſuſpenſus. ibid. c. 12. nu. 11. f. 112.

Si renunciat beneficio poteſt licitè exequi ſuum ordinem poſt peractam pœnitentiam. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 12. nume. 36.

Source : BIU Cujas

numero 36.fol.113.Tom.decimoquinto,Par.2.
Per famam non punitur.ibidem c.11.nu.25.f. 112.
Per simoniam receptus efficitur inhabilis, & non recipit titulum dignitatis, seu beneficij.Cardina.Iacobat.de concil.lib. 7.art.1. nu.177.fol.308.T.13.P.1.
Quod restituat fructus intellige de fructibus,qui supersunt, deductis expensis causa fructuum,& ecclesiæ factis.Redoa. de simo. menta.P.4.c.13.nu.10.f.113.T.15.P.2.
Regularis in beneficio ignoranter promotus tenetur renunciare, & ibi quomodo intelligatur textus in c.de regula.c. dilect.el.2. c.quoniam de simonia.Redoa.de simo.menta.P.4.c.10.nu. 8.& 7.fol.110.T.15.Par.2.
Sciens æquiparatur hæretico.ibidem cap.12.nume. 10. fol.112.T. eod.Par.ead.
Scienter in ordine,vel beneficio priuatur ordine,& beneficio,restituit fructus perceptos,& qui percipi potuerunt,& notatur infamia scienter simoniacus.Redoa.de simo.menta.P.4.c.13.nu.9. fol.113.Tom.15.Par.2.
Si non sit notorius,vel infamatus, non debet prohiberi a celebrando.ibidem c.12.nu.34.f.113.
Sola voluntate non potest excommunicari.Redoa. de simo. menta.P.4.cap.8.fol.108.
Statim eijcitur de ecclesia, quod simoniæ signa apparent, & speciale est in crimine simoniæ, quod per signa procedatur in eo. ibidem c.6.nu.20.f. 106.
Tenetur restituere non solum fructus perceptos, sed qui percipi potuerunt a diligenti possessore.Redoa.de simo.menta.Par.4.c. 11.nu.42.f.112.T.15.P.2.
Vide reliqua sup.in rub.simoniaci.

Simoniæ crimen quomodo fugiendum,& puniendum sit.

*SIMONIÆ absque vitio potest sperare expectans beneficium.Redoa.de simo.menta.P.2.c.7.nu.54.f.62.T.15.P.2.
Ad accusandum in ipsius crimine, admittuntur serui, & quilibet criminosi.ibidem.nu.33.c.10.f. 111.
Appellatione in materia pœnali,& odiosa venit sola realis,& conuentionaliter.ibidem c.8.nu.31.f.108.T.15.P.2.
Largè sumpto vocabulo omnis comprehenditur simonia. ibidē cap.8.nu.30.fol.108.
Citra vitium commissum in electione probatur per coniecturas. Redoa.de simo.menta.Par.4.cap.6.nume.25.fol.107.Tom.15. Par.secunda.
Crimen æquiparatur crimini lęsæ maiestatis.Redoa.de simo.menta.P.4.c.10.nu.50.f.111.T.15.P.2.
Crimen assassinio æquiparatur, & nō punitur pęna ordinaria,nisi fuerit perfectè consumatum. Bartholom. Theg.in tracta.crimina.P.19.nu.7.f.22.T.11.P.1.
Et crimen lęsæ maiestatis æquiparantur, & crimen lęsæ maiestatis hæresis, & simoniæ, quæ hæresim parit,pariter æquiparantur, & æquiparatio supradicta procedit in his, in quibus expressum inuenitur in iure.Gig.de crim.lęsæ maiesta.q.15.num. 1.3.& 4. fol.88.T.eod.Par.ead.
Quando sapit hæresim,est maius crimine lęsæ maiestatis.Gig.de crim.lęsæ maiesta.q.11.nu.6.f.63.T.eod.P.ead.
Crimina,& alia impediunt ordinis executionem, alia beneficij retentionem.Redoa.de simo.menta. Par. 4. cap. 9.nu.42.fol.110. Tom.15.Par.2.
Crimine quandocumque confessio facta, videtur quod importet effectum punitionis.ibidem Par.4.cap.7.num.15.fol.108.Tom. eod.Par.ead.
Delictum videtur indispensabile.Redoa.de simo. menta.P.4.cap. 15.nu.2.fol.115.T.15.P.2.
Diffinitio ex Gofredo traditur a Io.Caraf.de simo. col. 3.nu. 5.fol. 117.Tom.15.Par.2.
Depositio pœnæ duplicis ponitur a Redoa.de simo.menta. P.4.c.9. nu.10.fol.109.T.15.P.2.
Diffinitio est tradita ab eodem vbi sup.P.1.c.2.nu.3.vbi quod Deū sola animi intentio,& affectus offendit,nam quoad Deum solamente simonia committitur, & Deo per solam pœnitentiam simoniaci satisfaciunt f.30.T.eod.P.ead.
Detestatio traditur a Cardina. Iacoba.de conci.lib.4. art. 3. nu.70. fol.248.Tom.13.Par.1.
Est deliętum impediens ordinis executionem post pœnitentiam. Redoa.de simo.menta.P.4.c.15.nu.4.f.115.T.15.P.2.
Est infamia iuris,& non infamia canonica.ibidem cap.10.numero 48.fol.111.
Exceptio,an contra Cardinales in electione opponi possit.Ioann.a Capistra.de auctorita.Pap.Par.2.1.Par.princ. numero 3. fol. 34. Tom.13.Par.1.
Exceptio,quæ quando est probata concludit etiam inhabilitatem ad beneficia,facit vt dicatur cōstare de non iure simoniaci.Lancellot.de attenta.q.27.nu.6.f.437.T.5.
Retardat reuocationem attentatorum, quando est realis in causa beneficiali secundùm aliquos, licèt contrarium eueniente casu fuerit resolutum,cum declaratione tamen,quod licèt talis exceptio non impediat attentatorum reuocationem,per hoc non est possessio simoniaco restituenda,sed sequestranda ibidem num. 1.7. & 8.
In beneficio pœna,quod collatio sit nulla, resignatio nulla, depositio,suspensio,restitutio,fructuum perceptorum, & qui percipi potuerunt.Redoa.de simo.menta.Par.4.nume.2.cap.11.fol.111. Tom.15.Par.2.
In causa non dantur remissoriè.Lancillot.de attenta.col.4.nu.111. fol.443.Tom.5.
In causa est statim exequenda sententia lata, ideo ab ea non appellatur.Redoa.de simo.menta.Par.4.capitu. 10.nume.24.fol.110. Tom.15.Par.2.
In crimine admittitur mulier ad accusandum . Gig. de crim. lęsæ maiest.q.2.nu.9.f.55.T.11.P.1.
Non appellatur a sentētia,& similiter in crimine hæresis.Redoa. de simo.menta.Par.4.c.6.nu. 12.item in crimine lęsæ maiestatis nu.13.fol.106.T.15.P.2.
Omnes qui admittuntur,admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis,sed non omnes, qui repelluntur in huiusmodi, repelluntur in omnibus alijs exceptis.Gig.de crim.lęsæ maiesta.nu.5. quæst.15.fol.88.T.11.P.1.
Requiritur confessio,quod sit facta in iudicio, adhoc vt operetur effectum punitionis.Redoan.de simo.menta.P.4.c.7.nu.13.fol. 108.Tom.15.Par.2.
Signa,& argumenta habentur pro plena probatione,sed signa,& argumenta habentur plene probari.Redoa.de simo.menta.P.4. nu.22.c.6.f.107.T.15.P.2.
In detestatione criminis mediatores admittuntur in testes contra auctores,si non agatur criminaliter, & si emolumentum nō sint assecuti.Redoa.de simo.menta.Par.4.nume.43. cap.10.fol.111. Tom.15.Par.2.
In ordine notorius simoniacus est suspensus quoad se, & quoad alios,occultus quoad se tantum.ibidem.Par. 4. cap. 13.numero 2.folio113.
In vitium Papa sicut quilibet alius incurrere potest. Gondisal.Villadie.de lega.q.15.nu.38.f.277.T.13.P.2.
Potest procedi per accusationem,denunciationem,& inquisitionem ex officio.Redoa.de simo.menta.Par.4.nume 31. fol. 111. Tom.15.Par.2.
Infamia est talis, quod nisi dispensetur per Principem non potest admitti ad aliquod beneficium ecclesiasticum.Redoa.de simo. menta.P.4.c.10.nu.47.f.111.T.eod.P.ead.
Laici accusant ignoti, vel suspecti de falsitate seu inimici non admittuntur ad accusandum clericos in causis simoniæ, & aliarum.Gig.de crim.lęsæ maiesta.quæst.17.nume.9.fol. 58. Tom. 11.Par.prima.
Mediator in detestationem huius criminis admittitur ad probandum ipsam simoniam.Cardina.Iacobat.de conci.lib. 4. artic.3. nu.75.fol.248.T.13.P.1.
Mentali non legitur, quod a iure sit aliqua inflicta pœna. Redoa. de simo.menta.Par.4.capitu.8.numero 3.fol.108.Tom.decimoquinto,Par.2.
Milites,& alij priuilegiati,quando non possint torqueri. Gig. de crim.lęsæ maiesta.quæstio.28.numero 8.fol. 66. Tom.decimoqu.nto,Par.1.
Non recipiuntur mediatores ad testimonium in eius crimine. Redoa. de simo.menta.Par.4.numero 36.capitu.10.fol. 111.Tom.15. Par.secunda.
Notatur mediator nota infamiæ, & ista nota infamiæ est in perpetuum.Redoa.de simo.menta.Par.4.capitu.10.nume. 36.fol.111. Tom.15.Par.2.
Periurus quando in eius crimine admittatur in testē.Gig.de crim. lęsæ maiesta.q.11.nu.3.f.63.T.11.P.1.
Pœna duplex est.Redoa.de simo.menta.Par.4.cap.9.nu.10.fol.109. Tom.15.Par.2.
In ordine est suspensio.ibidem c.13.nu.1.f.113.
Ligat dantem,& accipientem.ibidem c.9.nu. 26.f.110.
Probatio debet esse clara.Redoa.de simo.menta.P.4.c.8.nu.17.fol. 106.Tom.15.Par.2.
Respectu cætera crimina pro nihilo reputantur . ibidem P.4.cap. 8.nu.9.fol.108.
Species triplex est.Ioan.Caraf.de simo.colum.2.nume. 68. fol.119. Tom.15.Par.2.
Vitium detestabilissimum est.Redoa.de simo.menta. P. 2. c. 3.nu. 17.fol. 59.Tom.13.Par.2.
In electione Papali est defectus extrinsecus. Cardina. Iacobat.de conse.lib.4.nu.78.art.4.f.252.T.13.P.1.
Probatur per testes criminosos,licèt non emendatos,si tamen ciuiliter mota fuerit quæstio super tali crimine.Crot. de testib.tit. in cauf.ciuilib.qui pos.esse testes, qui verò non,numero 50. fol. 209.Tom.4.
Quemlibet simoniacum deponit. Redoa. de simo.menta.Par.4. c.8.nu.21.f.108.T.15.P.2.

Simoniam quis quomodo incurrat,& incursus quæ incommoda sentiat.

*SIMONIAM actus reciproci inducunt in beneficialibus. Redoa. de simo.menta.P.2.c.4.nu.20.f.60.T.15.P.2.
Ad Episcopatū,an quis possit promoueri . Bertacchi. de Episcop. lib.2.tit.de cau.materia.Episco.numero 17. fol. 309. Tom. decimotertio,Par.2.
An committant sacerdotes conuenientes de celebrando inuicem vnus pro altero Ioan.Caraf.de simo.num.89.colum.2. fol.120. Tom.15.Par.2.
An committat dans pecuniam , ne beneficio spolietur, vel in beneficio ne violentiam patiatur sine causæ cognitione . ibidem col.4.nu.76.fol.119.
An inducant preces.Bertacchi.de Episcop.nu.17.lib.2. tit.de cau. materia.Episc.f.309.T.13.P.2.
An possit electus se defendere sumptibus prælaturæ si sit electus per

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

pet ſimoniam Bertacchi.de Epiſco.tit.de cau.forma. confirmatio.nu.27.fol.319.T.13.P.2.

An primos fructus beneficij dantes in curia, & taxam bullarum ſoluentes committant.Hiero. de Ganetti.de foro conſcien. & contentio.nu.10.f.406.T.3.P.1.

An ſpes lucri conſuetudinarij inducat.Gugliel. Bont. de vſu.col.4. nu.34.fol.75.Tom.7.

Beati Georgij plura contra ipſam, & contra ſimoniacos referuntur.Cardina.Iacobat.de conci.lib.4.articu. 3.nume. 64.fol.248. Tom.13.Par.1.

Canoniſtis idem ſignificare,quod ambitum iuris conſultis.Nicol. Boer.de Cardina.lega.de late.nu.114.f.149.T.13.P.2.

Commiſit Iudas.Cardina.Iacobat.de conci.art.3.nu. 62. lib.4.fol. 248.Tom.13.Par.1.

Cõmiſſam ſcientes tenentur reuelare.Redoa.de ſimo.menta.P.4. c.9.nu.20.f.109.T.15.P.2.

Committens non videtur habere veram, & puram conſcientiam fidei catholicæ Ioan.Caraf.de ſimo.nu.43.col.3.in fin.fol.118. Tom.15.Par.2.

Committere plus eſt,quàm impugnare ſpiritum ſanctum.ibidem numero 44.

Committit pecunia corrumpens iudicem, vel teſtem in cauſa ſpirituali.Hiero.de Zanetti. de foro conſcien. & contentio.nu.14. fol.406.Tom.3.Par.1.

Conditiones approbatæ non operantur. Philip. Prob. de iure Regal.q.34.nu.5.f.399.T.12.

Conferens ordinem eſt ſuſpenſus ipſo facto ab omnibus ordinibus.Redoa.de ſimo.menta.Par.2.capitu.25.numero 29.fol.74. Tom.15.Par.2.

Continere videtur iuramentum præſtitum ante electionem. Cardina.Iacobat.de conci.lib.7.art.5.numero 166.fol.317.Tom.13. Par.prima.

Etiam tacitam inducunt pactiones,& conuentiones. Redoa.de ſimo.menta.P.1.c.5.nu.7.f.61.T.15.P.2.

Inducit expreſſio in reſignatione,ſiue modalis, ſiue conditionalis ſit.Redoa.de ſimo.menta.Par. 2. cap.10.nu. 12.fol. 64.Tom.15. Par.ſecunda.

Inducit pro obtinendis ſpiritualibus ſola conuentio. ibidem P.2. cap.3.nu.18.fol.59.

Si obſequium ſpirituale præſtatur ex pacto.ibidem cap.8. nume. 14.fol.63.

Non cadere in Papã cuius ſit quærere.Io.Caraf.de ſimo. col.1.nu. 58.fol.119.T.15.P.2.

Ordinans executionem ordinis dare non poteſt. Redoa. de ſimo. menta.P.2.c.25.nu.32.f.74.T.15.P.2.

Papa tolerando videtur tolerare iure loquentia de ſimonia. Paris de Put.de ſindica.col.4.nu.4.f.237.T.7.

Papæ auctoritas in beneficialibus purgat.Redoa. de ſimo. menta. P.2.c.7.nu.52.f.62.T.15.P.2.

Papæ non poſſe obijci,quomodo intelligendum ſit. Cardina. Iacobat.de conci.lib.4.art.4.num.49.fol.251.Tom.decimotertio, Par.prima.

Quando committant, illi qui alteri beneficia impetrant. Thom. Act.de Ludo.Scaccho.q.9.princ.nu.62.f.185.T.7.

Quando inducat obſequium ſpirituale.Redoa.de ſimo.menta.P. 2.c.8.nu.6.f.63.T.15.P.2.

Quando ſapiat renunciatio. Gamba.de auctorita.lega.de late.lib. 6.nu.177.f.194.T.13.P.2.

Realem ſicut ille, qui beneficium acquiſitum tenetur reſignare, ita ille, qui per ſolam promiſſionem de dando illud fuit aſſecutus.Redoa.de ſimo.menta.Par.1.cap.5 nume.3.fol.61.Tom.15. Par.ſecunda.

Reſignatio quæ fit per vt per ſi,& per cum,non eſt libera,& inducit ipſam ſimoniam.Redoa.de ſimo. menta.P.2.c.10.nu.16.fol. 64.Tom.15.Par.2.

Vbi prælatus intrat,ibi plus eſt timenda calamitas,quàm ſalus ſperanda.Redoa.de ſimo.menta.Par.4.cap.10. numero 23.fol.110. Tom.15.Par.2.

Vendendo Papa beneficia,an committat.Cardina. Iacobat.de cõci.lib.4.nu.8.art.4.f.250.T.13.P.1.

Simplex quod ſit,& quomodo conſideretur.

*SIMPLEX ad beneficium ſufficit ætas maior ſeptemnio, & pariter ad canonicatum,& Præbendam. Io. Staffil.de grat.expectatiu.for 9.nu.29.f.268.T.15.P.1.

Alienare prohibetur,non prohibetur alienare fratri, vel ſorori.Iacob.Nouel.de iure prothomiſ.nu.24.f.21.T.17.

Animal eſt homo,& digniſſima creaturarum.Franc.Luca.de fiſco P.4.princ.nu.42.f.17.T.12.

Beneficium,aut præbenda,an qualificatis debeantur. Pet. Rebuf. de nominatio.q.16.princ.nu.25.f.330.T.15.P.2.

Clericus habent,quãdo excuſetur a dicendo officio magno. Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.28.nu.5.f.40.T.18.

Conferre quando legatus poſſit religioſo. Gamba. de auctorita. lega.de late.tit.de poteſta.lega.in regulares atque exemp. num. 37.fol.216.T.13.P.2.

Habere dicuntur canonici,& dicuntur habere bona ſui canonicatus ad diſpenſandum.Redoa.de reb. eccle. non aliena.nu. 12. fol.466.Tom 15.Par.2.

In multis caſibus vacat reſidentiam requirentis propter obtinentiam ſecundi beneficij ſimplicis reſidentiam requirentibus. Alphon.Hoie.de beneficio.incompatibilita. Par. 1.cap.17.nu.41. fol.132.Tom.15.Par.1.

Licèt ſit compatibile cum canonicatu & prebenda, & in eadem eccleſia, & ſimiliter prebenda cum dignitate tamen obtinens duo priora,eſt magis pluralis, quam quando obtinet prebendã cum dignitate.Ioan.Staffil.de grat.expectatiu. for. 4.num.3.fol. 266.Tom.eod.Par.ead.

Clericus qui habet beneficiũ ſimplex vſque ad diem mortis æqui paratur vſufructuario.Redoa.de reb.eccle.non aliena col.1.nu. 15.fol.464.Tom.15.Par.2.

Conſtitutum vulius eſt,quàm cum clauſula precarij.Balb.de præſcriptio.nu.18.P.2.princ.f.118.T.17.

Dicuntur habere fieneficium canonici, & dicuntur habere bona ſui canonicatus ad diſpenſandum.Redoa.de reb. eccle.nõ aliena.nu.12.col.4.f.466.T.15.P.2.

Diſpenſatus ad beneficium an cenſeatur diſpenſatus ad curatum. Marſil.de eccleſia.redditib.f.347.T.15. P.2.

Donatio quibus veſtis fieri ſoleat. Conſtan. Roge. de proteſtatio. col.2.nu.49.f.226.T.17.

Et mixtum quod ſit.Gamba.de auctorita. lega. de late.nu.187.fol. 169.Tom.13.Par.2.

Et pura negatiua, tam iuris ciuilis, quàm canonici eſt improbabilis.Lanfran.de probatio.col.1.nu. 6.f.34.T.4.

Et purus eſt actus factus ſub modo, licèt cauſa nõ ſecuta ad reſciſſionem ipſius agri Ægid.de Bellame.de permutatio. beneficio. q.3.nu.7.f.207.T.15.P.1.

Hæres excludit hæredem cum beneficio inuentarij, & iſtud intelligendum eſt inter pares in gradu. Nicol. Valla de reb. dub.nu. 23.fol.345.Tom.18.

Ille dicitur,qui ſuaſionibus credit. Matthe. de Afflic. de iure prothomiſ.§.5.nu.9.f.14.T.17.

Incola abſque domini loci licentia ſe trãsferre poteſt.Pet. Antibo. de perſon.mune.ſubeun.nu.21.f.20.T. 12.

Iuramentum ſine aduerſarij præſentia,an probet pro confeſſione, ita quod confeſſio plenum præiudicium inducat. Tynda.de teſtib.c.7.nu. 30.f.155.T.4.

Legatum eccleſię cui eccleſiæ debeatur,ſi relictum ſit ſimpliciter. Pet.Antibo.de perſo.mune.ſubeuntib.P.1.nu.40.f.20.T.12.

Locatio ad longum eſt alienatio.Redoa.de reb. eccle. non aliena. c.13.nu.1.f.397.T.15.P.2.

Mandatum Apoſtolicum ad beneficia, an comprehendat beneficium,cui ordo ſacer eſt annexus.Leobin. de mandat. apoſtolic. nu.24.& 26.f.222.T.15.P.1.

Mandatum de prouidendo quomodo interpretetur.ibidem num. 54.fol.225.

Mendacium an a teſtimonio repellat.Tynda. de teſtib. lib. 2.nu.1. & 2.fol.152.Tom.4.

Naturam mixti,vel magis potentis,quando aſſumat.Nicol.Moro. de fid.treug.& pace quæſt.131.nu.59. fol.443.Tom.vndecimo, Par.prima.

Nunciatio non ſufficit,ſed requiritur etiam incitatio. Gaſp.Cabal li.de euictio.§.3.nu.21.f.85.T.6.P.1.

Obligatio operatur,vt pœna euitetur.Conſtan. Roge. de proteſtatio.nu. 5.fol.232.T. 17.

Poſſeſſor antiquus, an aliquod remedium habeat contra nouum ſimplicem poſſeſſorem nullam de dominio mentionem faciendo.Anto.Nicel.de concord.gloſſa.nu.164.f.199.T. 18.

Potius quàm denominatio attendi debet natura rei. Alphon. Hoie.de beneficio.incompatibilita.Par. 2. nu.17. fol.173.Tom.15. Par.prima.

Proteſtatio ſecuta traditione non releuat alienantem. Redoa. de reb.eccle.non aliena.nu.17.col.3.f.223.T.15.P.2.

Quamuis regulariter primum beneficium etiam reſidentiam requirens ipſo iure non vacet per obtentionem ſecundi ſimilis,datur tamen optio beneficiario, vt eligat quod voluerit. Alphon. Hoie.de beneficio.incompatibilita.Par.1.cap.17.nume.48. folio 132.Tom.15.Par.1.

Renunciatio iuris de futuro non valet,niſi fiat per pactum,ratioq; differentiæ inter pactum,& renunciationem aſſignatur. Ioann. Gutte.de contractib.iurat.capitu.25.nume.1.fol.73.Tom.ſexto, Par.ſecunda.

Super dominio confeſſio, & proprietate an præiudicet. Anto.Nicel.de gloſ.contra.nu.475.f.220.T.18.

Verbum quod dicatur.Gamba.de extenſio.numero 80. folio 252. Tom.decimooctauo.

Veritas in iudicijs quomodolibet reperta amplectenda eſt. Anto. Mar.Corat.de com.opi.in præfat.nu.12.f.222.T.18.

Vtrum doctor præcedat Aduocatum. Signoro. de Homode.vtrũ præfera.doc.&c.nu.9.f.24.T.18.

Hypothecam vendere poſſit creditor. Neguſ.de pigno. & hypothec.nu.18.f.242.T.6.P.1.

Reliqua vide infra in ver.ſimplices.

Simplices quę ſint res perpenduntur.

*SIMPLICES capellani regales,quem ætatis ſuæ anno ſeptimo cõſequi, & retinere poſſe dicit. Gamba.de auctorita.lega.de late. lib.7.nu.431.f.209.T.13.P.2.

Priores curam animarum non habentes ad libitum remoueri poſſunt,& eccleſia quælibet de iure communi ſacerdotem propriũ habere debet.Leobin.de mandat.Apoſtolic.col.4.art.3. nu. 25. fol.231.Tom.15.Par.1.

Simplici beneficio, quæ applicetur conſideratio.

*SIMPLICI clerico miniſterium nudum demandari poteſt. Ioann. Staffil.de grat.expectatiu.nu.12.f.272.T.15.P.1.

Cum

Source : BIU Cujas

Cum beneficio potest obtineri portio, dummodum beneficium tale residentiam non requirat. Alphon. Hoie. de benefic. compatibilita. P. 2. c. 2. nu. 11. f. 166. T. 15. P. 1.
Cum vno beneficio, an retineri possit beneficium vnum curatum sine dispensatione Ægid. de Bellame. de permuta. benefic. P. 3. q. 10. nu. 3. f. 198. T. 15. P. 1.
Dispositione numquid veniant futura. Albert. Brun. de agnoscen. concl. 5. princ. nu. 16. f. 358. T. 17.
Et curato beneficio Episcopus dispensare potest. Gondis. Villadie de leg q. 14. nu. 83. f. 275. T. 13. P. 2.
Et idiotæ, an & quando sit facienda examinatio de subtilib. fidei. Ambros. de Vigna. de hære. §. 4. num. decimotertio, folio 21. Tomo 11. Par. 2.
In beneficio prælatus non reprobatur qui consanguineum egentē magis idoneo non egenti præfert. Redoa. de reb. eccl. non alien. q. 2. nu. 15. f. 469. T. 15. P. 2.
Intelligitur si quis dispensatus sit super pluralitate. Alphons. Hoie. de beneficio compatibilita. Par. 2. cap. 12. & vlt. num. 74. fol. 182. Tom. 15. Par. 1.
Iurisdictione, & infima, & bassa, iurisdictio quæ dicat, ponit schedula magistrat. ciuil. colum. 3. ver. iam ex præscriptis. fol. 201. Tomo decimosexto.
Mandatum Apostolicum ad beneficium vacaturum, an comprehendat id, quod ante datam creatum, sed post datam dotatum est. Leobin. de mandat. Apostolic. numero 66. fol. 226. Tomo 15. Par. prima.
Verbo secundum canones quis efficaciter obligatur, daturq; adversus eam actio. Redoa. de reb. eccl. non aliena. casu. 21. num. 5. fol. 461. T. 15. P. 2.
Vtrum deambulatione per fundum probata censeatur probata possessio. Balb. de præscriptio. quęstio. 1. nume. 3. folio 119. Tom. decimoseptimo.
Dispositum an disponatur in casu mixto, & quid de correlatiuis. Bap. a S. Blas. de correlat. nu. 3. f. 261. T. 18.
Indispositione numquid veniant futura. Alber. Brun. de augmen. concl. 5. prin. nu. 16. f. 357. T. 17.

Simplicia quæ sint, & quid operentur.

*SIMPLICIA ad beneficia dispensatus illegitimus, an possit habere curata in commendam. Gamba. de auctor. leg. de late. titu. de protesta. lega. in commendan. benefic. nume. 202. fol. 180. Tomo 13. Par. 2.
Beneficia duo quorum vtrumque requirit residentiam sunt incōpatibilia cum communi sententia. Alphon. Hoied. de beneficio. incompatibilita. Par. prima, capitu. 17. num. 30. fol. 131. Tom. 15. Par. prima.
Vtrum de iure possint sine dispensatione retineri. Aegi. de Bellame. de permutatio. beneficio. quæstio. 10. nume. 1. folio 198. Tomo 15. Par. 1.
Beneficia & alia in hospitalibus existentia Rex iure regalię confert Arnulph. Ruze. de iure Regal. nume. 1. priuil. 55. fol. 386. Tomo duodecimo.
Plura an sine dispensatione retineri possint. Gondisal. Villadie. de leg. q. 14. nu. 78. f. 274. T. 13. P. 2.
Beneficia præstimoniaq; idem sunt. Ioann. Stafil. de grat. expectat. for. 5. nu. 6. f. 267. T. 15. P. 1.
Quæ nā esse intelligantur. Gamba. de auctorita. lega. de late. titu. an lega. poss. plura benef. vni confe. num. tertio, fol. 186. Tom. 13. Par. secunda.
Quam ætatem requirant. Leobin. de mandat. apostolic. num. 11. fol. 221. T. 15. P. 1.
Quam plura in diuersis diocesibus, quando essent, dispensatio vt iusque Episcopi requiritur. Gondisal. Villadie. de leg. q. 14. nu nu. 77. f. 274. T. 13. P. 2.
Vtrum de iure requirunt residentiam. Alphon. Hoied. de beneficio. incompatibilita. Par. prima, capitu. 17. nume. 23. fol. 131. Tomo 15. Par. prima.
Clerici beneficia quæ dicantur. Mich. de Anin. de vnita. ouil. & pasto. c. 19. f. 39. T. 13. P. 2.
Dispensatus non censetur dispensatus ad alia. Alphon. Hoie. de beneficio. compatibilita. Par. 2. c. 12. num. 81. fol. 183. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Duo beneficia residentiam non requirentia sunt incompatibilia, si eorum alterum sit sufficiens ad congruam sustentationem. Alphon. Hoie. de benefic. incompatibilita. Par. prima, c. 19. nume. primo, fol. 234. T. 15. P. 1.
Duo facilius retinentur, quàm simplex, & curatum. Federic. de Senis. de permutatio. num. 28. colum. 3. fol. 188. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Interdicta, & duplicia ponuntur a Marsil. de ecclesia. reddit. ca. 14. nu. 4. f. 347. T. 15. P. 2.
Nō potest obtinere clericus ante annum decimum quartum. Marsil. de ecclesia. reddit. rib. cap. 18. nu. duodecimo, fol. 349. Tom. decimoquinto, Par. 1.
Plura si quis retineat, nulla dispensatione præmissa. Gamba. de auct. leg. de lat. ti. an lega. poss. plura benefic. vni confe. num. 245. fol. 189. T. 13. P. 2.
Quę sint beneficia. Io. Stafil. de grat. expecta. ti. de quali. & statu benefic. nu. primo, fol. 272. T. 15. Par. prima.
Quædam beneficiorum, alia verò duplicia extare dicit. Gamb. de auctor. leg. de lat. ti. an lega. pos. plura benefi. vni confe. fol. 186. Tom. 13. P. 2.
Quæ nam esse intelligantur. ibid. nu. 3.
Quando perpetuam residentiam requirat, an super illorum pluralitate ex causa dispensari possit. ibid. nu. 238. fol. 189.
Quando quis duo retinere possit beneficia. Ægid. de Bellame. de permutat. benefi. P. 3. q. 10. nu. 4. fol. 198. T. 15. Par. prima.
Quotuplicia sint. Io. Stafil. de grat. expectat. tit. de qualita. & statu. beneficio. nu. 3. f. 272. Tom. 15. Par. prima.
Secularia beneficia, & de per se stantia, quem ætatis suæ anno decimo quarto consequi, & retinere posse dicit. Gamba, de auctorit. leg de lat. lib. 7. nu. 427. f. 209. T. 13. P. 2.
Simplicia intelligenda. Io. Lup. de bello, & bellatorib. in ver. discipulo. f. 321. T. 16.
Sunt interdicta in quibus vnus est reus, & alter actor, & quæ sint, & quis sit actor, & quis reus. Virgin. de Boccat. de interdict. vti possid. c. primo, nu. 2. f. 301. T. 3. P. 2.
Tradita quæ sint. Horat. Lut. de priuil. scholar. fol. 75. Tomo decimooctauo.
Verba quæ sint, & quæ sint appellatiua, & quæ sint propria. Alber. de Perga. de præpositio. num. 131. colum. 3. folio 277. Tom. decimooctauo.

Simplicibus varia commoda, & incommoda tribuuntur.

*SIMPLICIBVS, & ignorantibus quatenus parendum sit. Ambro. de Vigna. de hæresi. §. 4. nu. 15. fol. 21. T. 11. P. 2.
Ex duobus compositum assumit naturam simplicis dignioris. Io. Stafil. de grat. expectat. for. 9. numero 6. fol. 272. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Mixtus casus continetur sub eisdem. Cornel. Beninc. de pauperta. q. 2. nu. 7. f. 140. T. 18.
Non potest obtineri dignitas cum eisdem simplicibus, quæ præsidentiam non requirant. Alphon. Hoie. de benefi. incompatibili. Par. 2. c. 2. nu. 6. f. 166. T. 15. Par. prima.
Numquid valeat consuetudo, quod quis non teneatur residere. Alphon. Hoie de beneficio. incompatibilita. Par. prima, c. 17. num. 26. fol. 131. Tom. 15. Par. prima.
Potest canonicatus cum simplicibus non requirentibus residentiā beneficijs obtineri. Alphon. Hoied. de benefic. incompatibilita. Par. 2. c. 2. nu. 9. f. 166. Tom. 15. Par. prima.
Quando mixta comprehendantur. Matthe. de Afflic. de iure prothomis. §. 3. nu. 27. f. 11. T. 17.
Venit mixtum in fauorabilibus. Cucc. de morato. præscrip. nume. 212. f. 206. T. 17.
* SIMPLICIS appellatione in pœnalibus non continetur mixtum. Strac. de mercatu. col. 4. nu. 33. f. 297. T. 6. P. 1.

Simplicitas quid operetur.

*SIMPLICITAS minuit crimen, & prudentia, & consilium personæ aggrauat illud. Conrad. Brun. de hæretic. c. 19. nu. 4. fol. 325. Tom. 11. Par. 2.
Principi amica est. Signoro. de Homode. vtrū præferat. doctor. aut miles. nu. 39. f. 25. & nu. 81. f. 26. T. 18.
Quàm maximè Deo amica, cum paucis simplicibus, & pauperib. totum mundum, & eius altitudinem illis supponere voluerit. Gamba. de auctorita. leg. de late. lib. 7. num. 267. fol. 207. Tomo 13. Par. secunda.

Simplicitatem quomodo quis amplecti debeat.

*SIMPLICITATEM concursus omnis qualitatis habentis alterare rē, siue vt plus, siue vt minus, siue, vt æquale concurrant res definit esse simplex. Gamb. de auctor. leg. de late. rub. de potesta. lega. de late. circa benefic. conferen. col. 4. num. 388. fol. 171. Tom. 13. Par. secunda.
Leges amplectuntur, & subtilitatem respuunt. Ponzinib. de lami. nu. 5. fol. 351. T. 11. P. 2.
Quando vel per imperitiam quis ab hæresi excusetur. Ambros. de Vigna. de hæresi. §. 4. nume. decimoquarto, fol. 21. Tom. vndecimo, Par. 2.
Qui profert per fatuā hæresim, an sit hæreticus, & puniri debeat, & an qui per linguæ lubricum, aut iocum. Ambros. de Vigna. de hæresi. §. 4. nume. 17. fol. 21. Tom. 11. P. 2. & dicens se non serio, sed ira, ioco, lubrico linguæ, aut simplicitate hæresim protulisse an sit puniendus. allegatio. in mater. hære. §. 7. num. 9. fol. 22. Tomo 11. Par. 2.
*SIMPLICITATIS derisio, ponitur a Conrad. Brun. de sedit. c. 16. nu. 14. fol. 119. T. 11. P. 2.

Simpliciter quando quid fiat, & quando operetur, & non.

* SIMPLICITER aduerbium est qualitatis. Albert. de Pergam. de præpositio. nu. 99. f. 276. T. 18.
Beneficiatus clericus testari potest. Albert. de Ferrar. de hor. cano. nu. 33. f. 562. T. 15. P. 2.
Beneficiatus dicitur. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 4. nu. 23. fol. 408. T. 15. P. 2.
Causa commissa intelligitur tam ciuiliter, quàm criminaliter commissa. Vant. de nullitatib. colum. quarta, numero 68. fol. 423. Tomo quarto.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cedens rem corporalem in fauorem alicuius,& traditio poſſeſſionis facta non ſit ceſſionario. Virgin. de Boccat. de interdict. vti poſſide.nu.65.& 66.f.303.T.3.P.2.

Cum quis profert hæreſim, aut per linguæ lubricum, aut iocum, an ſit hæreticus.Ambroſ.de Vigna.de hæreſi.§.4.num.17.folio 21.Tom.11.P.2.

Cum quis ſimplicitateq; eius ab initio cõfitentur delictum,ſi poſtea reuocet confeſſionem, an ſit audiendus.allegatio.in mate. hæres.§.4.nu.9.f.22.T.11.P.2.

Curator datus ad omnes lites datus cenſetur.Odofre.de curat.bonis dan.nu.37.f.234.T.17.

Donatione facta bonorum veniunt bona præſentia non autem futura.Pet.de Peruſ.de vnio.eccleſia.c.2.num.8.fol.235.Tom.15. Par.prima.

Emphyteuſis eccleſiæ,quæ ſimpliciter conceditur vltra tertiam generationem non tranſmittitur.Albert.Bru.de interitu,& peremptio.nu.73.f.383.T.17.

Si ſit conceſſa,cenſetur in perpetuum conceſſa,& feudum cenſetur in dubio in perpetuum conceſſum. And.Alc. de præſumpt. præſumptio.36.nu.1.f.329.T.4.

Et de plano clauſulam quid operetur.Celſ.Vgo. de clauſ.num.81. fol.495.Tom.18.

Etiam ſi fiat donatio a Rege filio valet.Eranc.Sarmen. de redditibus eccleſia.c.4.nu.1.f.390.T.15.P.2.

Filius exhæredatus,non cenſetur mala mẽte exhæredatus, quoad ea,quæ ad eum pertinent iure filiationis.And.Alc.de præſump. præſump.2.nu.2.f.307.T.4.

Iuramentum prẽſtitum intelligi debet ſecundum ſubiectam materiam.Redoa.de reb eccl.non aliena.rub.12.num.10.fol.414.Tomo 15.Par.2.

Lex loquens in pœnalibus inducit accuſationem,& pœna applicatur,fiſco.Hieron.de Mon.de finib.regun.cap.36.num.3.fol.341. Tom.3.Par.2.

Lex quando prohibet alienationem,an permittit neceſſariam.Iac. Nouel.de iure prothomiſ.nu.202.f.28.T.17.

Mutuum contractum non poſſe creditorem illico repetere dicit Franc.Zoanet.de emp. & vend. ſub pac.retrouenden.col.3 nu. 105.f.74.T.6.P.1.

Priuilegium nobilitatis conceſſum alicui, an extendatur ad filios ante priuilegijs conceſſionem natos.Io. Arz.de nobil.Hiſpa.c.2. nu.1.& an priuilegium ſimpliciter conceſſum comprehendat filios,& nepotes.ibid.nu.6.f.253.T.16.

Procurator ad omnes cauſas conſtitutus intelligitur datus ad præſentes non ad futuras de quotidie,quia articulus eſt dubius.Vãt. de nullita.ti.de nullita. ex defec. inhabilita numero 98.fol. 410. Tom.quarto.

Prolata ablatio importat iure, vel iniuria.Gaſpa.Caballi.de euict. §.1.nu.7.f.83.T.6.P.1.

Prolatum,verbum in materia fauorabili late intelligi debet, vt ad extrema ſignificata intendatur.Gamb. de extenſio.num.41.fol. 250.Tom.18.

Proteſtatio non extenditur ad ea,quæ ſunt ex intervallo. Conſtan Roge.de proteſtat.nu.2.f.223.T.17.

Prouinciæ nomen quando profertur erit diſtinguendum,an præferatur de iure ciuili,aut canonico. Hiero. de Mon.de fin.regund. c.4.nu.8.f.334.T.8.P.2.

Quid dici quomodo intelligatur,& quod inutiliter fit,an conuale ſcat,ſi deueniat ad caſum a quo potuit incipere. Alberic. de ſtatu.q.150.nu.10.f.24.T.2.

Quod non eſt tale,non eſt propter tale.Medic. de diffinit.diffinit. 76.nu.4.f.311.T.18.

Rem donans ſolum donare videtur ius quod habet in ea.Hieron. de Mon.de fin.regun.c.95.f.355.T.3.P.2.

Retrouenditionem promiſſam abſque certi precij mentione,quanto peragi precio oporteat,& eodem quo prior celebrata fuit vẽditio,faciendam contra Gozadinum, & Taurinenſes deciditur. Franc.Zoanet.de emp.& vend.ſub pac. retrouenden.num.111. fol.74.T.6.P.1.

*SIMPLICIVM compoſitorum,& multiplicatorum ratio eadem eſt.Martin.Lauden.de legitimat.numero 112.folio 95.Tomo 8. Par.ſecunda.

*SIMPLVM eſt precium, etiam ſi ſit leſio vltra dimidiam, & ſimplum non recipit augmentum,nec diminutionem.Gaſp.Caballi.de eo quod intereſt.nu.71.f.26.T.5.

Quod quis ſi ſtipulatus eſt non poteſt conſequi duplum, niſi per errorem ſtipulatus ſit.Vergin.de Boccat.de interdic.vti poſſide. c.18.nu.88.f.314.T.3.P.2.

Simul,quid eſſe poſſit,& non.

*SIMVL ac ſortem æquaſſent vſuræ antiquæ ceſſabant.Io.Bap.Lup. de vſu.nu.31.§.3.f.116.T.7.

Eſſe non poſſunt duo,vel plures Pontifices.ibid.in præfat.numero 10.folio 114.

Et ſemel cumulari poſſe probatur reſtitutionis, & nullitatis ſententiæ cauſam eodem libello.Bola.de reſt.in integ. cap.276.num.1. fol.181.Tom.5.

Rotæ auditores in articulo grauaminis putà nullitatis,& negotio principali,vel etiam omiſſo articulo grauaminis,putà nullitatis, & negotio principali,vel etiã omiſſo grauaminis articulo procedere poſſunt,ideo bonum eſt habere iudicem propitium.Vant. de nullitat.nu.135.f.vlt.T.4.

Iunguntur probationes imperfectæ in his quæ ſunt difficilis probationis Hieron.de Mon.de finib. regun.c.53. num.5.fol.345.Tomo 3.Par.2.

Numquid poſſint appellari pro eodem fœnus,& vſum reiecta Frãciſc.Not.ſenten.Ioann.Bap.Lup.de vſu.§.ſecundo,nume.tertio, fol.115.Tom.7.

De ſimulachris.

*SIMVLACHRA Dei viuentia pauperes exiſtimantur. Redoa. de rebus eccle.non alienan.rub.20.num.68.fol.428.Tom.decimoquinto,Par.2.

Idola,& oracula ceſſauerunt aduenientẽ Chriſto.Marquar.de Suſa.de Iudæ.P.3.c.1.nu.24.f.54.T.14.

*SIMVLACHRIS argenteis ſunt ſimiles prælati per pecuniam intruſi,& diues præfertur pauperi apud homines, at non ita apud Deum.Pet.de Bais.in directo.elect.c.49.3.Par.nume.17. fol.405. Tom.15.Par.1.

Ligneis ſunt aſſimilandi prælati rudes, & indocti.ibidem nu.14.

Sunt aſſimilandi paſtores muti,non aperientes iniquitates populi, & ſubditos non nutrientes pabulo verbi.Pet.de Bais. in directo. electio.c.49.3.P.nu.11.f.405.T.eo.P.ead.

*SIMVLACHRO ſimile in Alexandria orta fuit paganorum indignatio contra Chriſtianos Conrad.Brun.de ſeditioſ.c.10.nu.13. fol.115.T.11.P.1.

*SIMVLACHRVM fortunæ quandam marmoreum ad matronas Romanas locutum.Paul.Ghirlan.de ſortileg.nume.25.fol.388 Tom.11.Par.2.

De ſimulantibus.

* SIMVLANS miles languorem grauiter punitur etiam morte.Pet. Belli.de re mil.ti.vnico,nu.64.f.360.T.16.

Se Comitem, Doctorem, ſeu magiſtratum cum non ſit falſi crimẽ contrahit.Pet.Pecch.de iure ſiſten.cap.23.numero 2.fol.169.Tomo 3.Par.2.

*SIMVLANS amicitiam primum hęretici.Conrad.Brun.de hęret. c.9.nu.5.f.278.T.11.P.2.

In omnibus hæretici nobiſcum ſentire, & in multis nobiſcum cõmunicant.Conrad.Brun.de hęret.c.8.f.278.

*SIMVLANTES, & fingentes ſe creditores eſſe, cum non ſint decoctores aliqua de cauſa crimen falſi non euitant, & ſi quid acceperint furtum faciunt.Strac. de decoctorib.Par.vlt.nume.31. fol.327.T.6.P.1.

Officiales maleficia,& ideo puniendi ſunt.Ioan. Redin.de maieſt. Princ.col.4.num.56.f.162.T.16.

*SIMVLANTVR quotidie contractus emptionum,& venditionũ. Ambroſ. de Vigna.de vſu.capit.ſalubriter.numero 99.fol.57.Tomo ſeptimo.

Religionem veram hæretici.Conrad.Brun. de hæret.c.8. num.18. fol.277.T.11.P.2.

Se Chriſtianos hæretici fingunt, cum ſint pſeudochriſtiani, & ſemper in ore eorum eſt nomen Chriſti, Diabolum verò in corde.Conrad.Brun.de hæret.c.8.nu.30.f.277.T.11.P.2.

Simulata quos producant effectus.

*SIMVLATA, an ficta,quando præſumatur hæretici conuerſio,& quomodo inquiſitoris arbitrio relinquatur. Royas. de hæretic. Par.2.nu.193.f.227.T.11.P.2.

Celeriter vti flores cadunt,& decidunt,nec ſimulatum quicquam poteſt eſſe diuturnum.Petr. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.140. nu.30.f.52.T.18.

Ceſſio præſumitur propter modicum precium.Cæpol.de ſimulat. contractu.nu.214.f.12.T.7.

Dicitur confeſſio inter ſuſpectos emanans. Matthe.de Afflic.de iure prothomif.§.4.numero vndecimo,fol.duodecimo, Tom.decimoſeptimo.

Donatio ex quibus coniecturetur. Matthe.de Afflic. vbi ſup.num. decimooctauo.

Licèt non vera confeſſio,an prẹiudicet confitenti.Anto.Columba. de pœn.omnifa.coit.artic.204.numero 204.folio 346. Tom.11. Par.prima.

Præſumitur emptio quando actum fuit a principio, quod emptio modico tempore debeat durare.Cæpol.de ſimulat. contrac. nu.173.f.10 T.7.

Quando præſumatur confeſſio.Vital. de clauſ. num.18.col.1.folio 398.Tom.18.

Remiſſio vſurarum facta ex cauſa donationis præſumitur. Medic. de nouatio.quæſtio.duodecima,numero 53.fol.403.Tom.ſexto Par.ſecunda.

Vel ficta donatio non præſumitur, niſi appareat cauſa, ob quam ſit ſimulata,vel ficta.Cæpol. de ſimulatio.contrac. numero 169. fol.10.Tom.7.

Venditio nulla eſt.Vital.de clauſ.nu.14.f.41.T.18.

*SIMVLATAM, & fictam habens intentionem infidelis de ſe baptizando,ſi tamen ſit baptizatus, cenſeri debet Chriſtianus, & cogi,vt fidem ſeruet, & quid ſi contrahat matrimonium cum fideli.Marquar.de Suſa.de Iudæ.cap.3. numero 8.folio 64. Tomo decimoquarto.

*SIMVLATÆ & fictitiæ ſunt voces ſine mente, & voluntate.Royas de hæret.nu.617.f.221.T.11.P.2.

*SIMVLATÆ quod fuerit rogatus notarius opponi poteſt exceptio notario.Guid.Pap.de compulſo.lite.quæſtio.4.nume.4.folio 70. Tom.3.Par.2.

Source : BIU Cujas

Simulatio quando præsumatur, & non & in contractibus, quæ incommoda pariat.

*SIMVLATIO ad deceptionem vitandam licita est. Damas.de Brocard.nu 34.f.510.T.18.
An contra instrumentum probari possit testibus. Vital. de clauſ.nume.4.f.421.T.18.
Contra veritatem quæ fit. Medic. de diffin.f.294.T.18.
Contractus per legem præsumitur, quando contrahentes non habuerunt, animum vendendi, nec emendi, quia tempore venditionis fuit dictum, quod non esset venditio, sed pignus. Cæp.de simulat.contract.nu.35.f.4.T.7.
Idem si venditio ex interuallo fiat, sed vendens prius dixerat, & protestatus fuerat, quod non intendebat esse venditio, sed pignus. ibid.num.eod.
Quid si protextatus non fuerit. ibidem, nu.36.
Contractus quid sit, & qualiter probari possit. Matthe. de Afflict. de iure prothomis.§.4.nu.4.8.& 10.f.12.T.17.
Est fraus. Ambros.de Vigna.de vsu.c.salubriter nu.101.f.58.T.7.& qualiter probetur. ibidem nu.120.f.59.T. eod.
Hæreticorum ad pacem pro decipiēdis catholicis. Conrad. Brun. de seditios.c.15.nu.23.f.118.T.11.P.1.
Indiuisibilis est, sicut veritas, cuius loco succedit fictio. Petr. de Vbal.de cano.episcopa.& parochia.cap.7.numero 17. folio 229. Tom.15.Par.2.
Instrumenti potest per testes probari, & quando fallat, & quot testes requirantur ad ipsius probationem. Matthe.de Afflic.de iure prothomis.§.4.nu.8.f.12.T.17.
Iuris quid operetur, & cuius sit effectus. Matthe.de Afflic.de iure prothomis.§ secundo, numero octauo, folio octauo, Tom.decimoseptimo.
Multiplex est. Vital.de clauſ.nu.4.ti.de simulatio fol.416.Tom.18. & ver.qualiter autem, tit.qualit. oppo. debe. exceptio simulat. nu.1.fol.421.Tom.eod.
Nulla præsumitur in eo qui iura ignorat. Vital.de clauſ.tit. qualit. simulatio probet.nu.12.f.421.T.18.
Per quem veritas reperitur bona est. Magalot.de securita.& saluoconduc.P.2.nu.20.f.236.T.11.P.1.
Præsumitur ex magnitudine pretij. Pet. Folle. de contractib.censua.nu. 8.col.1.f.120.T.6.P.2.
Præsumptione iuris, & de iure probata opponi potest contra literas compulsorias. Guido Pap.de compulso.lite.q.4.nu.2. fol.70. Tom.3.Par.2.
Quædam in qua aliquid agitur, & simulatur alia, in qua aliquid simulatur, nihil agitur. Vital.de clauſ.nume.12.colum.4.fol.422. Tom.decimooctauo.
Qualiter probetur. ibidem col.3.nu.5.f.421.
Quando non sit improbanda. Strac.de assecuratio.gloſ.7. num.4. fol.366.T.6.P.1.
Quid propriè dicatur. Constan.Roge.de protestat. nume.19.folio 229. Tomo 17.
Quid sit. Medic.de diffinitio.nume.primo, de definitio.8. fol.294. Tom.decimooctauo.
Quo differata præsumptione. Constan. Roge.de protestatio.n.18. fol.229.Tom.17.
Tot modis fit, quod modis fit fraus. Vital.de clauſ.nume.1.titu.de fraud.fol.420.T.18.
Vel iuris præsumptione probata, vel ex instrumento patens, opponi potest, non obstante renunciatione huiusmodi exceptionis. Massa Galles.ad for.camera.obligatio.num.5. fol.355. Tom.6. Par.secunda.
Vera quæ dicatur. Cæpol.de simulatio.contract.nume.174.fol.10. Tom.septimo.
Vitæ sanctæ idonea est ad homines decipiendos. Conra.Brun.de sedit.c.16.nu.9.f.119.T.11.P.1.
Vt probetur necessaria, quæ sint. Vital.de clauſ.titu.qualit.simulat. probe.nu.7.col.3.f.421.T.18.
Vtilis aliquando est, & permittitur. Petr. Folle.de contractib.censua.col.1.nu.110.f.131.T.6.P.2.
Vtilis an præcipiatur. Celſ.Vgo. de clauſ.numero 31.memb.1.fol. 507.Tom.18.
Reliqua vide sup.in lit.F.in rub.fictio.

Simulationem quid inducat, & arguat.

*SIMVLATIONEM an arguat contractus pactum retrouenditionis quandocumque. Iacob.Nouel.de iure prothomis. nume.70. fol.45.Tom.17.
Contra nō admittatur probatio in contrarium. Medic.de diffinitio.diffinit.8.nu.4.f.294.T.18.
Contractus arguitur pactū appositum in contractu censuali quod re censuali perempta census intelligatur impositus super alijs rebus. Boui.de statuta.vrb.præscriptio.gloſ.10.nume.7. fol.181. Tom.decimoseptimo.
Et fraudem præsumendo in contractu lex potest per circuitum tollere vires iuramenti, quo casu licèt lex non tollat iuramentū, sed ipsum præsumitur simulatum sicut contractus, & vtrumq; non valet. Ioan.Gutte.de contractib.iurat.cap.4.nume.5.fol.86. Tom.6.Par.2.
Proponere quis quominus nequeat iuramentum an impediat. Vital.de clauſ. tit. an iuramentum validet contractum simulatum nu.21.fol.423.Tom.18.
Tamquā, dictio inducit. Pet.Rebuf.de nominatio.q. 14.princ.nu. 189.fol.323.Tom.15.P.2.
Vbi venditor fatetur, emptor verò non, probatio qualiter requiratur in iure congrui. Matth.de Afflict.de iure prothomis.§.4.nume.29.f.14.T.17.

Simulationes quid operentur.

*SIMVLATIONES permissæ sunt ex nouo testamento. Petr Folle. de contractib.censua.nu.119.col.2.f.131.T.6.P.2.
Si duæ possunt in idem concurrere pro veritate habentur. Iaco.Nouel.de iure ptothomis.nu.190.f.28.T.17.
Vel præsumptiones multæ reperiuntur, quæ faciunt contractum præsumi vsuratium, vel fictitium. Cæpol.de simulatio.contractum.178.f.19.

Simulationis exceptio vbi, & quando opponi possit, & non.

*SIMVLATIONIS, & fraudis simul iunctis ratione, vtrum possit cessio impugnari. Vital. de clauſ.tit.quando cessiones dicuntur simulatæ.nu.2.f.419.T.18.
Exceptio an possit opponi contra instrumentum, aut contractum, & statutum dictans exceptionem contra instrumentum non opponendam non excludit exceptionem contra contractum. Anto.de Canar.de executio. instrumento.nu.25.fol.41.T.5.
Cum quali distinctione possit opponi. ibidem num.31.
Est perpetua. Vital. de clauſ.titu.de simulatio.colum.4. nume.8. fol.416. T,18.
Est propriè loquendo exceptio non numeratæ pecuniæ. Bal.de statut.nu.19.f.122.T.2.
Et fraudis potest opponi aduersus donationem insinuatam. Anto.de Canar.de insinuatio.p.2.princip.nume.44.folio 280. T.6. P.secunda.
Non potest opponi contra literas compulsorias, obstante statuto de non opponendo. Guido Pap. de compulso.lite. q.4 nu.1.folio 70.T.3.P.
Quando opponi possit, & quando non. Vital de clauſ.tit. an iuramentum validet contract. simulat. nu 22.fol 423. T. 8.
Exceptioni qui aduersatur, an error opponi possit. ibidem nu.18.
Non potest renunciari. Constan.Roge.de protestatio.num.24. folio 229 T.17.
Exceptionis an sit quædam species exceptio non numeratæ pecuniæ. Vital.de clauſ.tit.de simulatio.nu. 9.f.416.T.18.
Huiusmodi exceptio, an possit opponi contra instrumentum confessionatum, statuto dictante, quod contra instrumentum confessionatum non possit opponi aliqua exceptio, vel defensio, nisi solutionis pacti vel falsitatis. Bald. de statu.nume.26. colum.2. fol.123.T.2.
Multæ sunt species. Ant.de Canar. de executio. instrumento.col.2. nu.27.f.41.T.5.
Præsumptio per possessionem precariam excluditur. Cæpol.de simulatio.contract.nu.170.f.10.T.7.
Præsumptio, vtrum excludatur per possessionem precariam, tit.ex quib.cauſ poſſ.simulatio.præsumi. Vital.de clauſ. colu.2.nu.10. f.418.T.18.
Vitium quando non tollat constitutio precarij. Arnulph.Ruze.de iure rega.nu.9.f.363.T.12.
*SIMVLATIS, & fictis concordia verbis diuturna esse non potest. Conrad.Brun.de seditios.c.9.nu.8.f.131.T.11.P.1.
*SIMVLATO amore odium nullum grauius. Io.Royas de hæretic.nu.555.col.4.f.219.T.11.P.2.
Contractui pœna adiecta si contrafiat, an committatur. Vital.de clauſ.tit. an iuramentum validet contract. simula. nume.1.folio 422.T.18.
Ex titulo præsumptio non procedit. Balb.de præscriptio.q.12. nume.7.f.62.T.17.

Simulatum quod sit, & qualiter præsumatur, & probetur.

*SIMVLATVM ad præsumendum contractum non sufficiunt hæc duo, videlicet pactum de retrouendendo, & quod emptor sit solitus fœnerari. Cœpol.de simulat.contract. nume.230. folio 14.T.17.
Aliud est, aliud autem falsum. Vital.de clauſ.tit.de simulatio.nu.3. fol.416.T.18.
Asserens instrumentum esse speciem simulationis exprimere debet. Anto.de Canar.de executio.instrumento.nume.124. fol.46. T.quinto.
Contra contractum potest venire venditor. Bertachi. de episcop. p.quarta.numero 124. folio 343. To.decimotertio.P.secunda. Redoa.de rebus eccles.non aliena.colum.tertia.nume.7.fo.510. T.15.P.2.
Contractum an de per se faciat præsumi modicitas pretij. Ambros.de Vigna.de vsu.cap.salubriter.numero 112. folio 58.Tomo septimo.
Et factum in fraudem vsurarum multa sunt indicia, & argumenta, quæ faciunt probari seu præsumi. Ambros. de Vigna.de vsu.cap.salubriter.numero 102.& 104.folio quinquagesimooctauo. T.septimo.
Seu instrumentum allegans illud probare debet. Cœpol.de simulatid.contract. nu.181.f.10.T.7.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Vel ſolutionem ſtatutum præſumens procedit ſi extant aliqua ſigna ſimulationis, vel ſolutionis. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcript. glo. 1. nu. 11. col. 4. f. 176. T. 17.

Depoſitum quod dicatur. Marc. Ant. Cuc. de morato. præſcrip. nu. 81. fol. 204. T. eod.

Dicens eſſe inſtrumentum ſimulationis cauſam oſtendere debet, & ſpeciem ſimulationis etiam deducere. Cæpol. de ſimulatio. contract. nu. 187. & 188. f. 11. T. 7.

Eſſe contractum, & inſtrumentum petenti creditor petens debitũ vigore inſtrumenti guarentigiati, an præferatur. Guid. de Suz. de inſtrumen. guarentigia. nu. 33. f. 339 T. 6. P. 2.

Eſſe inſtrumentum opponere poteſt hæres contra inſtrumentum defuncti non valens. Ant. de Canar. de executio. inſtrumento. nume. 26. f. 41. T. 5.

Id quod eſt, aut fictum non attenditur. Vital. de clauſ. nu. 13. col. 2. fol. 403. Tom. 18.

In dubio, an præſumatur inſtrumentum, ſed ei in dubio ſtandum eſt. Cępol. de ſimulatio. contract. numero 217. fol. decimoſertio Tom. ſeptimo.

Inſtrumentum, qui impugnat debet exprimere, in qua parte ſit ſimulatus, & quare. Vital de clauſ. tit. qualit. opponi debeat exceptio ſimulatio. nu. 2. f. 422. T. 18.

Non poteſt eſſe diuturnum. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 9. nume. 7. fol. 131. T. 11. P. 1.

Pactum de retrouendendo arguit ſimulationem contractus. Boui. de ſtatuto. vrb præſcriptio. glo. 10. nu. 2. f. 181. T. 17.

Præſumitur inſtrumentum, ſi diu occultum ſteterit. Cæpol. de ſimulatio. contract. nu. 146. f. 9. T. 7.

Simulatus contractus quando præſumatur, & non.

*SIMVLATVS actus, an conditiones veri accipiat. Vital. de clauſ. num. 44. f. 405. T. 18.

Contractus an præſumatur, quando contingit lęſio in pacto de retrouendendo in quantitate precij, & quot modis eſſe poſſit. Cępol. de ſimulat. contrac. nu. 94. f. 7. T. 7.

Cum eſt lęſio in locatione, ſeu in quantitate fictus. Cæpol. vbi ſupra poſt nu. 80. f 6. T. 7.

Cum interuenit lęſio in vno tantum, videlicet aut in venditione aut locatione, aut pacto de retrouendendo. Cepol. vbi ſup. num. 213. fol. 12. Tom. 7.

Cum ſimulatio, aut dolus dubitatur interueniat, an præſumatur, & in damnum venditoris interueniat lęſio in venditione, conductione, & in pacto de retrouenden. Cępol. do ſimulatio contrac. nu 203. f. 12. T. 7.

Contractus an præſumatur ex parte emptoris ob rem emptam, quam non curauit velle vendere, nec de ea ſe informare, dummodò venditor eam iure luelli conduceret cum pacto de retro uendendo. Cępol. de ſimulatio. contract. nu. 142. f. 9. T. 7.

Ex paruitate precij ex perſona emptoris, quando eſt incongruitas penſionis, & modicitas fundi locati venditori. Cæpol. de ſimulatio contrac. nu. 140. f. 9. T. eod.

Ex perſona venditoris, quando emptor voluit ſoluere precium iuſtum, putà decem, & venditor dixit nolo recipere, niſi quinque, quia eis indiget ibid. nu. 138. f. 9. T. 7.

Ob pactum de retrouendendo eodem precio etiam lucrante emptore fructus medij temporis etiam anre moram. Bartholo. Cæpol. de ſimulatio. contract. numero 125. folio octauo, Tomo eodem.

Quando ab initio partes egerunt, quod quandocunque venditor reſtituet pecuniam perceptam, emptor rem ſuam reſtituere teneatur. ibid. nu. 130. f. 9. T. 7.

Quando venditor in poſſeſſione remanet. ibidem nume. 8. fol. 3. Tom. eodem.

Contractus quando emptor voluit ſoluere precium iuſtum, putà decem, & venditor dixit nolo recipere, niſi quinque, quia eis indigeo. Cępol. de ſimul. contract. nu. 138. f. 9. T. 7.

Quando in eo pacta appoſita claudicant, an præſumatur. ibid. nume. 135. fol. 9.

Quando in pacto de retrouendendo contingit lęſio in aliqua expenſa quę ſpectaret ad ipſum emptorem, eundemque locatorẽ, & ipſe vult quod ſpectet ad eundem venditorem, eundemque conductorem. ibid. nu. 98. f. 7.

Quando res eſt pro parte vendita, & pro parte donata, nec iuſta cauſa donationis ſubeſt, an præſumatur. ibidem num. 102. fol. 7. Tom. eodem.

Contractus quando quis emit fundum minori precio, quàm valeret, & faciat venditori pactum de retrouendendo pro eodem precio, an præſumatur. Cæpol. de ſimulatio. contract. num. 141. fol. 9. Tom. 7.

Si dicit venditor emptori ego indigeo centum aureis, ſi mihi des, vendam tibi fundum meum cum pacto de retrouendendo, an præſumatur. ibid. nu. 137. f. 9.

Si locationis, & venditionis contractus cum pacto de retrouendendo clam, & occultè, & non palam celebrati ſunt, an præſumatur. Cæpol. de ſimulatio. contract. numero 144. folio 9. Tom. ſeptimo.

Si plus exigitur ex venditione ſecunda, quàm ſit illud, quod ſoluitur in prima, non in pecunia, vel in alia re, an præſumatur. ibidem nu. 97. f. 7 T. eod

Contractus nunquid ſit locationis quando contractus, & pacti de retrouendendo fuit ex interuallo celebratus, & nihil fuit actum tacitè, vel expreſsè tempore venditionis, nec ante de dicto contractu locationis, & pacto de retrouendendo. Cæpol. de ſimulatio. contrac. nu. 9. f. 3. T. 7.

Quando inter cõtrahentes actum fuit expreſsè, vel tacitè, vel præſumptiuè tempore venditionis velante de locando rem venditã, & de faciendo pactum de retrouendẽdo, vel tempore venditionis fuit celebratus, contractus locationis, & pacti de retrouendẽ do, & non interuenit dolus, vel lęſio, vel deceptio. Cæpol. vbi ſupra numero 21. fol. 4. Tom 7. quando autem dicatur actum expreſsè, vel tacitè, vel præſumptiuè rempore venditionis, vel ante de pacto de retrouendendo, vide ibidem num. vigeſimo primo, & ſequen.

Vel vſurarius, quando in contractu venditionis, vel locationis cũ pacto de retrouendendo interuenit fraus, vel ſimulatio ex parte vtriuſque, vel vnius tantum, ſed nulla lęſio in precio venditionis, locationis, & pacti de retrouendendo. ibidem numero 192. fol. vndecimo.

Contractus arguitur magis, ſi venditor remanſit in poſſeſſione. Ioan. Bap. Lup. de vſu. § primo, numero decimooctauo, fol. 128 Tom. ſeptimo.

Contractus vtrum præſumatur cum interuenit lęſio in prima venditione, quia res fuit vendita plus, vel minus propè dimidiam iuſti precij. Cæpol. de ſimulatio. contract. numero 45. & ſeq. fol. 5. Tom. ſeptimo.

Ex eo quod venditor remanſit in poſſeſſione rei venditæ. Cæpol. de ſimulatio. contract. numero 164 & 168. folio decimo, Tomo ſeptimo.

Iuramentoque an validetur. ibidem numero 109. & ſequen. fol. 7. Tom. ſeptimo.

Iuramentoque nunquid firmetur, & ſi non firmetur ex tunc ex ipſo contractu ſimulato tranſeat poſſeſſio. Ambroſ. de Vigna. de vſu. cap. ſalubriter. numero 117. & 118. fol. 58. Tom. 7. Vital. de clauſ. ti. an iuramentum validet contractum ſimulatum. num. 3 fol. 422. T. 18.

Quando in contractu non interuenit dolus, vel ſimulatio, nec læſio, nec deceptio, ſed ſunt alię præſumptiones doli, & ſimulationis. Cæpol. de ſimulatio. contract. numero 240. fol. decimoquarto, Tom. ſeptimo.

Quando per reſtitutionem inſtrumentorum inciſorum a contractu emptionis, & venditionis receditur. Cæpol. de ſimulat. contrac. nu. 173. f. 10. T. 7.

*SIMVLATVS contractus eſt, & vſurarius quando in eo fraus, vel ſimulatio verè, vel fictè, vel tacitè, vel præſumptiuè interuenit, & eſt deceptio, & lęſio in venditione locatione, & pacto de retrouendendo. Cæpol. de ſimulatio. contract. nume. vigeſimonono, fol 4. Tom. 7.

Contractus factus in fraudem iuris cõgrui, an ſit nullus, vel annullandus Matthe. de Afflic. de iure prothomiſ. §. 4. nume. 28 folio 14. Tomo 17.

In dubio non præſumitur. Cæpol. de ſimulatio. contract. nu. 180. fol. 10 Tom. 7.

Præſumitur cum eſt celebratus a notario, qui talia inſtrumenta facere conſueuit. Cæpol. vbi ſupra numero 153. folio nono, Tomo eodem.

Præſumitur ſtante pacto de retronendendo ex pacto, quod fructus percepti computentur in ſortem, & ex pacto, quod vltra ſummam receptam, aliquid debeat per retrouendentem perſolui. ibid. nu. 226. f. 14. T. eo.

Vel dolus per inſtrumenta, & teſtes probari poteſt. Cæpol. de ſimulatio. contrac. nu. 31. f. 4. T. 7. & quando verè interueniſſe dicatur. ibid. poſt. nu. 30 quando fictè. ibid. nu. 32. quando tacitè. ibi. nu. 33. quando præſumptiuè ibid. nu. 34. & quomodo ſufficienter probetur. Io Bap. Lup. de vſu. in l. 2. C. de pac. inter empt. & vend. §. 1. nu. 25. f 128. T. 7.

Vtrum præſumatur cum in pacto de retrouendendo fuit dictũ, quod emptor teneatur retrouendere vſque ad certum tẽpus, puta octo annos, & poſt octauum annũ ſit in libertate ipſius emptionis primi, quod venditor ſit liuellarius. Cępol. de ſimulat. cõtrac. nu. 121. f. 8. T. 7.

Vtrum præſumatur cum in pacto de retrouendendo fuit dictũ, quod quando cũque conductor ſoluet fictus rerum venditarũ, teneatur locator facere inſtrumentum venditionis. ibidem nume. 117. fol. 7.

Vtrum præſumatur ex eo, quod in pacto de retrouẽdendo emptor idemque locator voluit contractum venditionis poſſe diſſolui, niſi vſque ad certum tempus, & ſic, niſi elapſo certo tempore puta ſex annorum. Cæpol. de ſimulatio. contract. nu. 118. & 120. fol. 8. Tom. 7.

Vtrum præſumatur ſi quis fundum mihi venderet, & ego ſibi dictum fundum locarem in perpetuum, & ſimpliciter eſſet appoſitum pactum de retrouendendo vſque ad certum tempus. ibidem nu. 123. f. 8. T. 7.

Dici non poteſt contractus, niſi cauſa fictionis ſubſit, ob quam fictio facta eſſe cenſeatur. Cæpol. de ſimulatio. contract. nu. 168. fol. 10. T. 7. & l. ſicuti. § ſuperuacuum. ff. quib. mod. pig. vel hypothe. ſolui. ibid. nu. eod.

Eſt iudicandus contractus, quando fuit actum de retrouendendo pro cariori precio, quàm emit, & quàm fructus computentur in ſortem. Ambroſ de Vigna. de vſu. c. ſalubriter. nu. 115. f. 58. T. 7. item quando actum eſt de retrouendendo certo tempore elapſo pro modico precio. ibid. nu. 116.

Etiam præſumitur contractus ex pactis, vel clauſulis inſolitis, in inſtrumento appoſitis. Cæpol. de ſimulat. contract. num. 116. & 131 fol. 8. Tom. 7.

Ex quo contractus eſt traditio etiam ſimulata preſumitur. Ambro. de Vigna. de vſu. numero 119 capitu. ſalubriter. fol. quinquageſimooctauo. Tom. 7.

Non

Source : BIU Cujas

Non præsumitur contractus,ob hoc, quod fructus percepti in sortem computari non debeant, & quod vltra summam perceptã aliquid persolui debeat sine pacto de retrouendendo. Cæpol. de simulatio.contrac.nu.228.f.14.T.7.
Ob precij paruitatẽ, & quod quis sit solitus fęnerari sine pacto de retrouendendo.ibid.num.230.
Quando in loco vbi agitur, & in quo celebratus est cõtractus, de quo quæritur,consueuit fraus, & simulatio in similibus contractus adhiberi.ibid.nu.147.f.9.T.eod.
Quando ponitur in contractu pactum insolitum,& contra naturam contractus.ibid.nu.113.& seq.f.8.
Pro parte contractus valet,& pro parte non.Vital.de claus. tit.qualit.opponi debeat exceptio simulationis.numero tertio, fol.422. Tom.decimooctano.
Quando dici possit contractus.ibidem tit. de simulatio.nume.vndecimo,fol.417.
Quando præsumatur contractus, si venditor in possessione remanet.Cæpol.de simulatio.contrac.num.8.fol.3.Tom.7.& ibidem num.201.fol.11.
Seu imaginarius quot modis dicatur contractus. Vital.de claus.ti. de simulatio.nu.3.f.416.T.18.
Si est principalis contractus,an omnes clausulæ in eo insertæ simulatæ præsumantur.Iac.Nouel. de iure prothomis.§.7.nume. 71. fol.45.Tom.17.
Si sit contractus,an traditio præsumatur simulata.Vital.de claus.titu.an iurament.valid.contract.simula.num.decimoquarto, fol. 423.Tom.18.
Sicut contractus principalis est, ita potest esse simulata locatio, & conductio.Ambros.de Vigna.de vsu.colum.prima,in fi.nu.105 fol.58.Tom.7.
Sicut est contractus principalis,ita potest esse locatio.ibid.
Titulus non est titulus, neque traditio simulata est traditio. Vital. de claus.ti.de frau.nu.4.f.420.T.18.
Vsurarius,vel pignoratitius, quando est contractus,fructus percepti,an in sortem computantur.Cæpol.de simulatio.contrac.nume.14.fol.4.T.7.
Vt iudicetur contractus, quod præsumptiones sufficiant, arbitrium est.Cæpol.de simulatio.contract.nu.231.fol.decimoquarto,Tom.septimo.
Vt præsumatur contractus,an sufficiat pactum de retrouendendo cum modicitate precij, vel an requiratur,quod contrahens fœnerari solitus sit.ibid.num.215.fol.12.& numero 223.& 227.fol. decimoquarto.
Qualiter intelligatur paruitas precij,seu deceptio in precio.ibid. num.233.fol.14.

De singulis.

*SINGVLA quæ non prosunt,vnita iuuant.Cardin.Alba.de potest. Pap.P.3.nu.60.f.85.T.13.P.1.
*SINGVLA quæ non prosunt,vnita multa iuuant.Paris. de Put. de reassump.instrumento.rub.18.numero 46. folio quadragesimosecundo,Tom.4.
Singulis appellationibus denominari debent.Lancel. Gal. de stat. q.7.nu.141.f.321.T.2.
Sunt singula referenda,quando aliqua inter se diuersa cõiungun tur permixtim cum suis qualitatibus.Io. Stafil.de gret.expectat. nu.36.f.289.T.15.P.1.
*SINGVLÆ personæ vniuersitatis non possunt detineri pro debito. Nicol.Festas.de æstim.& collec.c.1.nu.182.T.12.

Singulare certamen an, & quando promissum sit,& non.

*SINGVLARE ad certamen in exercituum conspectu prouocatores ferè semper aut ex barbaris militibus, aut militari disciplina minus instructis fuisse,dicit Massa Gall.contra vnum duel.nu.2 fol.314.Tom.12.
Ad certamen,.quod in iudicio probãdæ veritatis causa fiebat prouocatio quale fuerit,& quando introductum sit, & quid a duello differat.ibid.nu.15.f.315.
Nunquam,nisi inuitum, modestum,& sobrium hominem prodire,præclara veteris viri sententia refertur ab eodem vbi sup.nu. vigesimosecundo.
Vt temere certantes prouocatores sępius victos fuisse dicit idem vbi sup num.24.
Certamen an liberetur prouocatus, si Princeps nolit iniri. Paris a Put.de re mil.nu.1.col.1.f.392.T.16.
Non acceptans præsumitur habere conscientiam læsam. ibidem col.4 nu.9.fol.401.
Quandam Neapoli admittebatur ex consuetudine. Paris a Put. de re mil.ti.de caus. ex quibus pugna remitt. numero secundo, fol.399.Tom.16.
Quod in iudicio probandæ veritatis causa fiebat quale fuerit, & quando introductum,& quid a duello differat.Massa Gal. contra vsum duelli nu.16.f.315.T.12.
Seu pugna,quandoque per signa, seu pignora initur. Paris a Put. de re milita.num.1.tit.de prouocato.& de sig.&c.fol.387. Tom. decimosexto.
Interesse,qualiter per testes probetur.Nell.a S.Geminia.circa mate.test.nu.189 f.86.P.2.T.4.
*SINGVLAREM ad pugnam,qui sponte,ac non necessaria causa præcipites feruntur quam fatui?& parum sobrij sint,ac semper habiti fuerint ponit Massa Galles.contra vs. duel.nume.23.folio 315.Tom.12.
Personam conuentus,quomodo experiri habeat. Leobin.de mandat.apostolic.nu.25.f.222.T.15.P.1.
Testem tripliciter posse esse dicit.Aym.Crauet.de antiq.temp.colum.4 nu.1.f.164.T.17.

Singulares testes in quibus reprobentur.

*SINGVLARES dicuntur in actu distracto testes, & dicuntur varij & singulares,quando vnus de vna re alius de alia probat. Nell.a San.Gem.circa mate.test.P.2.nu.214.f.87.T.4.
Etiam,& varij dicuntur testes,quando vnus de vna re,& alius de alia probat.ibid.nu.214.
Etiam interdicto collegio,seu vniuersitate. Horat.Mandos.de priuil.ad instar gl.7.nu.4.f.131.T.18.
Personæ an possint vti priuilegijs societatis absque licentia præpositi.ibid.nu.37.f.132.
Priuilegium locale sub loci protectione extendentes extenditur. Horat.Mandos.de priuil.ad instar.glo.7. numero 21.fol.131.Tomo decimooctauo.
Testes admittuntur, sed non probant contractum vsurarium, nec certum crimen hæresis.Nel.a S. Gemin. circa mate.test.P.2.nu. 213.fol.87.Tom.4.
Qui dicantur.Lanfran.de testib.nu.26.col.4.f.180.T.eod.
Reprobantur.Iacob.Aegid.ad reprobatio.test.colum.1.num.14. fol.74.Tom.4.Guido. Pap. de præsumptio.numero 38.fol. 299. Tom.eodem.

Singulari in certamine prouocator, & prouocatus quomodo gerere se habeant.

*SINGVLARI certamine,an Duci liceat vti.Pet.Belli.de re mil.tit. 15.nu.3.f.345.T.16.
Certamine cum Tacio Sabinorum Rege Romulus dimicauit.ibidem nume.1.
Dimicauit Alexander.ibid.nu.2.
Milites data opera in ipso prælio dimicare solitos fuisse olim ex prouocatione Massa.Galles contra vs.duel. col.2. numero 4.fol. 314.Tom.12.
Non est Regnum committendum.Pet.Belli.de re mil.ti.15.nu.4. fol.345.Tom.16.
Qui priuata causa, & roboris ostentandi causa pugnarint, quorũ vanitas improbatur, quamque hoc certamen a duello differat ponit Massa Galles.contra vsum duel. numero duodecimo, fol. 214.Tomo 12.
Seu impugna iudex competens quis sit.Paris a Put.de re mili.nume.1.fol.390.T.16.
Conuentio de pugna si facta sit,quod rumpantur decem lanceę si ante decẽ lanceas fractas,alter pugilum cadat, an sit adhuc pugnandum.Paris a Put.de re mil.lib.8.nu.1.f.412.T.16.
Dies pugnæ stabilita est in fauorem prouocantis. Paris a Put. de re mil.ti.de die statuta inter Regem Carolum, & Regem Petrum. nu.2.f.395.T.16.
Dilatio noua non datur,in quo vnus alium superari debet.ibid.tit. si vna die uon potuit expedi pug.&c.nu.2.f.396.T.16.
Dominus an possit vasallum cogere ad pugnandum contra aduersarium suum.Paris a Put.de re mil.num.1.ver. duo domini.fol. 412.Tomo 16.
In certamine exempla veterum, quibus ostenditur milites planè diuersis,& suis quemque armis pugnare solitos.Massa Gal. contra vsum duel.nu.92.f.321.T.12.
In pugna militum æqualitas attendi debet. Paris a Put. de re militia.nu.1.ver.in pugna milit.f.410.T.16.
In ratione,& iustitia debet fundari pugna.ibidem nume.7.colum. 2.folio 400.
Limites loci pugnator egrediens an teneatur ad pœnam. Paris a Put.de re milita.col.4.versi.duello parato nume.1. fol.392.Tomo decimosexto.
Miles prouocans aliquem pugna debet prius cum eo pugnare, quantum eo quem postea prouocauit. Paris a Put. de re milita. col.4.nu.1.versi.miles ad pug.f.396.T.16.
Pugnam deuitans infamiæ labem incurrit.ibid.col. 4. post princ. nu.11.fol.409.
Pugnã subiturus Deo fidere debet.Paris a Put.de re milita.col.4. nu.4.fol.386.Tom.16.
Qui certa die conuenerat cum alio pugnare, an possit a pugna repelli,si ante diem efficiatur infamis.ibid col.3. versic.duo milites nu.1.fol.412.T.16.
Succumbens in pugna pro honore suo facta, nõ poterit post hac pugnare.Paris a Put.de re milita. col. 3. in princ. numero 3.fol. 400.Tom.16.
Negotiator militans in castris,an afferre possit pugnam nobili ibidem militanti ibidem col.3. versicu. an viri humiles numero 1. fol.412.Tom.16.
Nobilis ex quatuor gradibus progenitorum, an possit non æquè nobilem repellere a pugna.Paris a Put.de re milita. nu. 5. col.1. fol.410.Tom.16.
Infamia notatus non pugnat cum nobili mundo. ibidem nume. 10.fol.410.
In castris existens, an possit per armigerum ibidem existentem prouocari.Paris a Put.de re milita.nume.1.versicu.nobilis.folio 411.Tom.16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non debet esse pugna, nisi inter pares. Paris a Put. de re mili. nu. 2. fol. 398. Tom. 16.
Non debet prouocatus eligere iudicem suspectum prouocāti. ibidem nu. 4. fol. 394.
Officialis exercitus, an ad certamen singulare prouocari possit. ibidem col. 3. ver. an officialis. nu. 1. f. 409. T. 16.
Papa est iudex competens, quando duo Reges pro Regno pugnare volunt. ibid. col. 3. nu. 6. f. 390.
Personæ post bellum finitum victrices superstes remanere debent. Paris a Put. de re mil. nu. 5. col. 2. f. 414. T. 16.
Pro persona lex scripta de sui natura non disponit, nec contra singularem personam. Philip. Prob. de iure Regal. q. 16. nume. 10. fol. 395. Tom. 12.
Prouocans ad duellum pro aliqua querela, an possit mutare querelam. Paris a Put. de re mil. nu. 1. f. 400. T. 16.
Aliquem ad pugnam debilitare se debet ad formam, & mensutā prouocari. ibid. nu. 3. f. 391.
Alium existens in dignitate per campionem potest pugnare. Paris a Put. de re mil. nu. 2. f. 397. T. 16.
Prouocatio semper pugnando, nisi iusta fuerit. Paris a Put. de re mil. nu. 5. f. 401. T. 16.
Prouocato pugnam inire prouocans, quando debeat. Paris a Put. de re mil. f. 387. T. 16.
Prouocator vt plurimum succumbit prouocato. Paris a Put. de re mil. nu. 6. f. 387. T. 16.
Pugna an admittatur po iniuria vtrinque illata. Paris a Put. de re mil. nu. 1. f. 403. T. 16.
An habeat locum ad propulsandas verbales iniurias. ibid. nu. 1. col. 3. ver. aliquis vocauit. f. 400.
Dicitur veritatis in iudicio probandæ experimentum. ibid. nume ro 4. col. 1. f. 410.
Per superiorem impedita, cum cœpta fuerit, non tenetur prouocator rursus pugnare. Paris a Put. de re mil. col. 2. in fin. numero 3. fol. 392. num. 16.
Pugnare, est actus militaris, quem a se non potest comes abijcere. ibid. col. 3. in fi. nu. 10. f. 409.
Pugnæ abolitio per Principem concessæ per eūdem solum fieri po test. Paris a Put. de re milit. colum. 1. numero secundo, fol. 392. Tom. decimosexto.
Pugnantibus in duello, se inuicem occidentibus vter eorum victor reputabitur. Paris a Put. de re mil. nu. 1. ver. an si duo pugnabant. fol. 413. Tom. 16.
Pugnatores ante finem pugnæ trāscendentes limites, quando puniantur. Paris a Put. de re mil. col. 4. num. 1. versi. duello parato. fol. 392. Tom. 16.
Pugnaturi in campo existentes pœnitere nequeunt absque superioris abolitione. ibidem colum. 4. numero 1. versicu. an postquam. folio 391.
Qualia esse debeant arma pugnantium. ibid. lib. 4. colum. 1. numero 1. fol. 397.
Quando liceat pugnare per campionem. ibid. colum. 2. numero 1. fol. eodem.
Reges duo contendentes de Regno, an possint singulare certamen inire. Paris a Put. de re milita. numero primo, fol. 407. Tomo decimosexto.
Rex an pro Regno possit licitè cum Imperatore pugnare. ibidem col. 2. num. 1.
Rusticus efficitur nobilis, si per decem, vel quindecim annos in armis versetur. ibid. nu. 3. f. 412.
Sacramentum a pugnaturis in duello præstandum est. ibidem numero 1. fol. 391.
Senex prouocatus pugnare non tenetur. ibid. colum. 3. in princ. nume. 4. fol. 391.
Similitudo qualis esse debeat inter pugnantes in duello. ibi. col. 1. nu. 4. fol. 400.
Spurius, vel bastardus legitimatus, an repellatur a pugna ibid. nume. 1. f. 410. col. 4.
Submissus campio, & deinde damnatus ad mortem, an debeat seruari donec pugnam expedierit. Paris a Put. de re mil. nu. 1. ver. aliquis. col. 4. f. 412. T. 16.
Vasallus neque pugnare, neque aduocare potest cōtra dominum. ibid. nu. 2. col. 2. f. 410.
Victor ille dicitur, qui prius aduersarium superauit. ibid. colum. 2. num. 3. fol. 413.
Victoria non inchoanti, sed perseueranti attribuenda est. Paris a Put. de re mil. num. 3. colum. secunda, versicu. duo nobiles. folio 414. Tomo 16.
Quæ propriè dicatur. ibid. col. 3. nu. 2. f. 420.
Victus censetur pugnator, qui caput extra limites posuit. ibid. n. 2. col. 3. ver. ordinato certamine. f. 392.
Semel in duello, an possit admitti in alijs pugnis. ibid. num. 1. ver. an si aliquis col. 2. f. 400.
Vocans quem spurium animo iniuriandi prouocari potest ad pugnam. Paris a Put. de re mil. nu. 4. colum. 2. vers. an si aliquis. fol. 401. Tom. 16.
Cætera attinentia ad singulare certamen vide sup. in lit. D. in ver. duellum, & in lit. P. in ver. pugna, & in lit. C. in versic. certamen, vbi multa, & plenius.

Singularia quæ sint, & quomodo considerentur.

*SINGVLARIA certamina inter hostes, quæ publicæ vtilitatis causa, vel ex prouocatione, vel improuiso cōcursu, vel ex pacto fiāt, legitima esse dicit Massa Galles contra vsum duel. col. 4. nu. 10. fol. 314. Tom. 12.
Publicæ delectationis causa contingentia, quæ sint, & hoc tempore esse prohibita dicit. idem ibid. nu. 11.
Tria genera tanquam licita inter hostes, ex quo multi magnam laudem ac nomen fuerunt consecuti describuntur ab eod. ibid. nu. 1. f. 314. col. 1.
Per digesta clarius intelligitur materia omnis. Bap. de San. Blas. de correlatiu. in præfat. nu. 3. f. 261. T. 18.
Propter merita singularis fit prouisio, quæ secundum generalia statuta non posset fieri. Bartholom. Theg. in tracta. crimin. Par. 14. nu. 2. fol. 19. T. 11. P. 1.
Seu indiuidua quæ dicantur. Vital. de clauſ. f. 389. T. 18.

Singularibus personis quæ tribuantur.

*SINGVLARIBVS personis concessum esse videtur priuilegium, si sit concessum patriæ. Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 7. nume. 2. fol. 131. T. 18.
Personis priuilegia societatis concessa, an ad futuras extendatur. ibid. nu. 42. fol. 132.
Priuilegia concessa personis, an ad eorum præpositum extendantur. ibid. nu. 27. f. 132.
Verbum est distributiuum. ibid. nu. 39. f. 132.
Tribuit priuilegia cuicunque insolidum. ibid. nu. 40.

Singularis certaminis requisita.

*SINGVLARIS certaminis nunquam prouocatores prodire solitos fuisse, nisi a Duce perita venia, qua in re scriptorum aliquot imprudentia notatur. Massa Gall. contra vsum duel. col. 1. in fin. nume. 3. fol. 314. T. 12.
Certaminis plura esse genera, & quot sint. ibid. col. 4. nu. 9.
De collegio alijs volentibus priuilegia tollere, potest contradicere, & compromissum electionis, an possit fieri in laicum. Petr. de Bais. in directo. electio. capitu. 18. 3. Par. numero 4. fol. 396. Tomo 15. Par. 1.
Testis de gestis a se ipso deponens plenam fidem an faciat. Franc. Curt. de testib. concl. 56. nu. 119. f. 130. T. 4.
Vtilitas est pars iusti precij. Phanut. de iureiur. in litem. ca. 4. nu. 40. fol. 365. T. 3. P. 2.

De singularitate.

*SINGVLARITAS ad pluralitatem referri vtrum possit. Alphon. Hoie. de beneficio. compatibilita. Par. 2. cap. 1. nume. 25. fol. 165. Tom. 15. Par. 1.
Duplex est in testibus. Fran. Curt. de testib. concl. 46. nume. 92. fol. 129. Tom. 4.
Referri non potest ad pluralitatem, & econtra, quando aliquid requiritur pro forma. Alphon. Hoied. de beneficio. compatibilita. Par. 2. c. 1. nu. 26. f. 165. T. 15. P. 1.
Testium in quo consistit. Alberic. de assertio. cathol. q. 34. nume. 7. fol. 113. T. 11. P. 2.
Circa quæ versetur. Alberic. de testib. c. 9. nu. 23. f. 178. T. 4.
Triplex testium est. Aymon. Crauet. de antiq. temp. nume. 1. col. 4. fol. 164. Tom. 13.
*SINGVLARITATEM non causat veritas diuersimodè a testibus perspecta in crim. hęresis. Franc. Curt. de testib. conclus. 37. n. 77. fol. 128. Tom. 4.
Quandoque resoluitur pluralitas. Medic. de diffin. diffinit. 29. nume. 2. f. 299. T. 18.

Singulariter.

*SINGVLARITER an pugnare possint armigeri vnius exercitus cum armigeris alterius exercitus absque Ducis licentia. Paris a Put. de re mil. nu. 1. col. 3. f. 402. T. 16.
Debent testes examinari de per se non autem omnes simul, ne alterum instruant, & sic per eundem sermonem præmeditatum loquantur. Ioan. Campeg. de testibus regu. 134. numero nonagesimooctauo, fol. 4.
Qui propter priuatum odium inter se pugnauerint referuntur a Massa Galles. contra vsum duelli. nume. decimotertio, fol. 314. Tom. duodecimo.
Singulas res ablatas in vi describere non est necesse in libello. Phanut. de iure iuran. in litem. capitu. 5. numero tertio, fol. 385. Tomo 3. Par. 2.

Singuli quomodo considerentur.

*SINGVLI ad singulum compensatio non datur. Medic. de compē satio. q. 46. nu. 2. f. 267. T. 6. P. 2.
An quoque destrui possint, si ciuitas quando dicatur hæresim cōmittere, vniuersa destruatur. Gondisal. de hæret. q. 24. nu. 2. folio 42. Tom. 11. P. 2.
De vniuersitate, quando sine mandato possederunt lignando, vel pasculando vniuersitas non dicitur possedisse. Hieron. de Mon. de finibus regun. cap. 72. numero quarto, folio 350. Tom. tertio, Par. secunda.
Lapides ecclesiæ malis sunt significati per singulos fideles, qui sunt quadrati stabilitate fidei, & firmi virtute pascendi. Ioan. de Sel. de benef. P. 1. q. 1. nu. 32. f. 12. T. 15. P. 1.

Non

Source : BIU Cujas

Non capiuntur pro debito vniuersitatis. Gasp. Beat. de inop. debito. c. 13. nu. 9. fol. 227. T. 3. P. 2.

Singulis, quæ competant, & non.

* SINGVLIS censetur collatum, quod collatum est vniuersitati. Horat. Mandos. de priuil. ad instar gl. 7. num. 13. & fallit. nume. seq. fol. 131. Tom. 18.
In ciuitatib. habet esse singulus Episcopus, & ibi, quod vltra quatuor Patriarchas sunt, & alij. Redoa. de simo. menta. Par. 1. c. 16. nu. 5. fol. 45. T. 15. P. 2.
In prouincijs est singulus Archiepiscopus, & Archiepiscopus est post Patriarcham, qui Archiepiscopus dicitur Metropolitanus, & debet sub se habere decem, vel vndecim ciuitates, & vnum Regem. Redoa. de simo. menta. Par. 1. cap. 17. num. 1. fol. 45. Tom. eod. Par. ead.
Iudæis videtur relictum, si collegio Iudæorum relictum sit. Hora. Mandos. de priuil. ad instar. gl. 7. nu. 11. f. 131. T. 18.
Verbis suæ latent intelligentiæ. Lancellot. Gal. de statut. nume. 3. fol. 294. Tom. 2.
* SINGVLO die percipi operarum fructus dicit. Gamba. de auctor. leg. de lat. lib. 6. nu. 600. f. 199. T. 13. P. 2.
* SINGVLORVM ad diuisionem quando aliqua relinquuntur canonica Episcopo, an debeatur. Pet. de Vbal. de cano. episcopa. & paroch. c. 7. nu. 54. f. 217. T. 15. P. 2.
Exemptio quo casu non proderit vniuersitati. Remig. de Gon. de charitatiu. subsid. q. 51. nu. 3. f. 179. T. eod. P. ead.

De Sinonimis.

* SINONIMA an sint, & quando competant actio in factum, & præscriptis verbis. Gamba. de permutatio. benefic. num. 47. fol. 210. Tom. 15. Par. 1.
An sint mercator, & negotiator, & an idem sint mecari, & negotiari. Strac. de mercatu. P. 1. nu. 5. f. 285. T. 6. P. 1.
Etiam sunt synodus, & concilium, & idem significant. Henric. Bote. de syno. Episco. P. 1. nu. 1. f. 378. T. 13. P. 2.
Omnia comprehendit diffinitio, & non onima. Medic. de diffinit. q. 8. nu. 16. f. 291. T. 18.
Plura in iure reperiuntur idem importantia circa protestationes. Mar. de Ve. de protestatio. col. 4. nu. 1. f. 219. T. 17.
Quæ habeat vectigal. Bertachi. de gabel. in prælud. nume. 2. folio 52. Tom. 12.
Sunt heresis, & error in iure, idem iuxta subiectam materiam significantia. Royas. de hæret. colum. 2. in fin. numero 478. folio 218. Tom. 11. Par. 2.
Sunt iuramentum iusiurandum, & sacramentum. Medic. de diffinitio. definit. 4. uu. 9. f. 293. T. 18.
Sunt tributum census annua præstatio, & annona militaris. Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæst. 58. num. 12. folio 181. Tomo 15. Par. 2.
Verba quæ dicantur. Albert. de Perga. de præpositio. num. 128. fol. 277. Tom. 18.
* SINONIMI erant Episcopi, & presbyteri in primitiua ecclesia Episcopatum, & parochiarum fines prouinciarumque termini, quo tempore distincti. Io. a Capistra. de auctor. Papæ Par. 3. 2. P. princi. nu. 97. f. 63. T. 13. P. 1.

De Sirenis.

* SIRENÆ Calendis Martijs mittebantur. Benedic. Boni. de censib. col. 1. nu. 20. f. 162. T. 6. P. 2.

S. O.

De Sobole.

* SOBOLE legitima, & familiæ, & nomina nostra in æuum conseruantur. Constan. Gubert. de sponsal. & matrimo. ti. de orig. nuptia. &c. col. 4. nu. 10. f. 46. T. 9.
* SOBOLES censebantur ex antiquę eruditionis monumẽtis, in quibus dicitur cẽsores populi Romani ęuitates, soboles familias pecuniasq; censento, &c. Benedic. Boni. de censib. tit. de orig. cẽsus col. 4. nu. 4. f. 163. T. 6. P. 2.
Erit illegitima matrimonia si clandestinè contrahuntur, si postea impedimentum appareat. Ioã. And. de consanguin. nu. 29. col. 3. in prin. f. 139. T. 9.
Est bonum matrimonij. Ioan. Bap. de arbit. c. 6. num. 1. fol. 238. Tomo 3. Par. 1.
Suscepta legitima est, si post impedimenta appareant, quando banna publicè in ecclesia posita sunt, vt qui impedimenta sciunt, opponant. Io. And. de consanguin. nu. 28. f. 139. T. 9.
Suscepta post emissum votum continentiæ, an sit legitima. Io. Brunel. de spons. & matrimo. concl. 30. nu. 7. f. 32. T. 9.
* SOBOLIS appellatione veniunt liberi, nepotes, pronepotes, & vlteriores. Matthe. Brun. de cessio. bon. q. 26. 4. q. prin. num. 6. fol. 141. Tom. 3. Par. 2.

De sobrijs.

* SOBRII clerici debent esse. Marsil. de ecclesia. redditib. c. 19. nu. 12. fol. 349. Tom. 15. P. 2.
Esse debent prælati, & non vinolenti. Panin. de visitatio. q. 9. 2. Par. num. vigesimoprimo, fol. 208. Tom. 14.
* SOBRIOS nos esse iussit Apostolus. Io. Zocch. de ieiun. col. 4. circa fin. nu. 38. fol. 160. Tom. 14.
* SOBRIVM Episcopum vigilantem, & solicitum esse oportet. Pet. de Bais. in directo. electio. c. 52. 1. P. nu. 17. f. 407. T. 15. P. 1.

De soccidis.

* SOCCIDA ex quibus componatur. Ambros. de Vigna. de vsur. col. 1. in princ. nu. 194. f. 62. T. 7.
Grossorum animalium, quando sit licita, & non, docet idem ibidẽ nu. 196. 197. & 198.
In contractu ipsius debet quis attendere, an ille qui emit iumenta vel pecora, meliorem suam conditionem faciat, pro eo quod pecuniam ibi ponat emendo illa, & tunc non fit sine periculo vsuræ, si autem non faciat propter hoc conditionem suam meliorẽ potest postmodum pacisci de re sua secure secundum quod cõuenit inter eum, & socium suum, & secundum quod sunt damna, & emolumenta. Anto. de Rosel. de vsu. col. 1. nume. 24. fol. 71. Tom. 7.
Licita quando dat quis pecora cum pacto, quod prius percipere debeat fructus omnes ipsarum, quousq; cõsequatur totũ suum capitale, & postea pecora sunt communia. Io. Bap. Lup. de vsur. col. 3. nu. 14. f. 136. T. 7.
Qualiter diuidi debeant animalia in eadem. Archiepiscop. Florẽt. de vsu. c. 2. §. 40. nu. 63. & §. 47. nu. 65. 66. 67. & §. 42. nu. 68. & 69. fol. 85. T. 7.
Quomodo de fortuito casu teneatur. Medic. de fortuit. casib. q. 10. nu. 2. f. 220. T. 7.
Sociare an liceat animalia, & communicare pro rata expẽsas, & lucra. Beat. Io. a Capistra. de vsu. P. 2. 2. P. prin. nu. 120. f. 109. T. 7.
Societasque si sit cocta, in qua vnus ponit pecuniam, & alter operã, si sors est deperdita, vel diminuta, an damnum sit cõmune. Pet. de Vbal. de duob. frat. P. 8. prin. nu. 42. f. 159. T. 6. P. 1.
Vel in soccidam si quis dedit Asinam, vel Vaccam in quinquẽniũ, & sit consuetudo, quod finito quinquennio diuidatur fœtus, & interim moriatur Asina, vel Vacca, an damnum sit commune. Hiero. Præuidel. de peste. col. 4. nu. 12. f. 180. T. 18.
* SOCCIDÆ contractus ad hæredem transit, sed non societas. Petr. de Vbal. de duob. frat. P. 8. princ. nu. 20. f. 156. T. 6. P. 1.
* SOCCIDAM animalia data si siat, & consuetudo sit, quod in fine quinquennij diuidantur, & fœtus, & fructus eorum si naturaliter pereant, nunquid rusticus mihi tenetur ad aliquid, & quid si casu fortuitu pereant. idem vbi sup. nu. 20.
Vacca si data fuit, & moritur remanente vitulo, societas in vitulo durat. ibid. nu. 22.

Socer, quid possit, & debeat, & quæ commoda, & incommoda sentiat.

* SOCER an comprehendatur statuto dictante, quod causæ compromittantur inter affines. Bal. de statut. nu. 3. col. 4. versi. affines. fol. 87. Tom. 2.
Ascendentes, & mulier, & ij, qui non conueniuntur in plus quam facere possunt, non possunt capi. Gaspar Beat. de inop. debito. c. 17. nu. 33. & 34. f. 240. T. 3. P. 2.
Conuentus actione debiti, an teneatur vltra quàm facere possit. Ioan. Bosche. de nup. nu. 20. f. 121. T. 9.
Decipiens generum amittit priuilegium ne conueniatur vltra quã facere possit, & an id procedat constante solutove matrimonio. Gasp. Beat. de inop. debito. capit. 17. numero 58. & 59. folio 241. Tom. 3. Par. 2.
Dolo versatus an iuuetur beneficium. l. pen. de iure dot. Nico. Moron. de fide treug. & pace. quæstio. 17. nume. vigesimosecundo, fol. 420. Tom. 11. P. 1.
Et gener quondam, an compromittant virtute statuti dictantis, quod inter coniunctos fiat compromissum. Blanc. de compromiss. numero vigesimosexto, fol. 157. Tom. tertio, Par. prima, & an veniant sub hoc statuto socer, & quondam nurus. ibid. numero vigesimoseptimo.
Et maritus si ambo teneantur pro dote, & alter tantum vergat ad inopiam, an mulier possit dotem suam repetere. Io. Campeg. de dote q. 28. nu. 1. f. 305. T. 9.
Mulieris si consignat dotem filio seorsum habitanti muliere consentiente, liberatur a muliere. Bal. Nouel. de dote priuil. 34. nu. 1. fol. 228. Tom. 9.
Num relinquat eius nurui. Lancellot. Gal. de statu. quæst. 8. nu. 1. fol. 301. Tom. 2.
Potest obijcere de præsenti iussu compensationem. Vital. de clausul. nu. 42. col. 2. fol. 447. T. 18.
Pro genero non potest esse testis, & è contra. Ioan. Monac. in defenso. iur. col. 2. nu. 8. f. 125. T. 3. P. 2.
Qui recepit dotem si ipse vergat ad inopiam, an mulier repetat dotem. Io. Camp. de dot. nu. 1. q. 27. f. 305. T. 9.
Relinquit nurui, vt idem cæteri coniuncti facere possunt. Lancellot. Gal. de statu. quæst. 3. nu. 6. cum declaratio. nume. 7. & 11. fol. 324. Tom. 2.
Si dotem legat genero, tunc enim licèt possit gener agere ad tale legatum pro suo interesse constante matrimonio, tamen soluto matrimonio nõ poterit agere. Bal. Nouel. de dote priuil. 26. nu. 1. fol. 240. Tom. 9.
Si soluit dotem genero ignoranter, habebit repetitionem non per condictionem indebiti, sed per actionem de dote. Bal. Nouel. de dote priuil. 8. nu. 1. f. 236. T. eod.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Tenetur genero ſolum inquantum facere poteſt. Cornel. Benine. de pauperta. & eius priuil. nu. 26. f. 156. T. 18.

Viri ſi dolum committat quid agendum. Ioã. Monac. in defenſo. iur. nu. 3. & 4. f. 125. T. 3. P. 2. videlicet, ſi dolum committat inducendo Generum ad matrimonium contrahendum cum eius filia ſub ſpe dotis promiſſa quam ſoluere non poterat, an priuilegio gaudeat, quod conueniatur quatenus facere poteſt, & an inſolidum condemnetur, ſoluto matrimonio, & an idem ſit ſi conſtante matrimonio conuenitur. Matthe. Bru. de ceſſio. bon. q. 22 4. q. prin. nu. 3. f. 191. T. eo. P. ead.

Viri tam conſtante, quam ſoluto matrimonio priuilegium habet, vt non conueniatur in dotis ſolutione, niſi quatenus facere poſſit, ſicut habet vxoris ſocer, niſi inſtrumento promiſſionis dotis eam reſtituere iurauerit. Matthe. Brun. de ceſſio. bon. q. 22. 4. q. prin. nu. 2. f. 191. T. 3. P. 2.

Vxoris conuentus pro reſtitutione dotis, tam conſtante, quam ſoluto matrimonio gaudet beneficio, quod non conueniatur, niſi in id quod facere poteſt deducto ne egeat. ibid. nu. 1.

De ſocero.

*SOCERO Gener per copulam ſuam, & vniuerſis ſuæ coniugis cõſanguineis fit affinis, & conſequenter ad omnes acceſſionem facit, ſocer verò non per ſuam, ſed per filiæ copulam cum virò ad Generi ſui accedit cognationem, & illi tantum fit affinis. Greg. Romanus ſup. affinita. nu. 62. col. 4. f. 183. T. 9.

*SOCERVM tranſit hypotheca lacita pro dote promiſſa ſibi dãda, & etiam in patrem mulieris. Bal. Nouel. de dote. Par. 12. num. 7. fol. 265. Tom. 9.

*SOCIA diuinæ domus eſt vxor, & humanæ rei cum homine, & inter ſe ſimilitudinem habent non ſecundũ lineamenta, ſed quantum ad animam, quæ Deum imitatur. Ant. Bard. de temp. vti. ca. 18. nu. 14. f. 224. T. 5.

*SOCIARE an liceat animalia, & communicare pro rata expenſas, & lucra. Beat. Io. a Capiſtra. de vſu. Par. 2. 2. Par. princ. num. 120. fol. 109. Tom. 7.

Societas quomodo, per quos, & de quibus contrahatur, & contracta quando licita ſit, & non.

*SOCIETAS accipiens animalia iure ipſius ſocietatis debet tenere per quinque annos, ſi tempus non fuerit limitatum. Ang. de Perig. de ſuita. P. 2. nu. 2. f. 132. T. 6. P. 1.

Ad longum tempus, an producat laudemium. Fran. Solſ. in Lucer. laudemio cellu. 1. nu. 34. f. 209. T. 10. P. 2.

Ad quinquennium, ſi eſt contracta, & prius capitale pereat, an iterum capitale reponi debeat. Bea. Io. a Capiſtr. de vſu. P. 2. 2. Par. prin. nu. 94. f. 109. T. 7.

An fieri poſſit, quod res in ea ponendæ ponantur ad arbitrium tertij. Iul. Ferret de re naua. lib. tertio, numero 72. & 87. fol. 333. Tomo duodecimo.

An perpetuò, vel ad tempus coiri poſſit. ibid. nu. 71. & 87.

An poſſit eſſe nauigationum. ibid. nu. 81. f. 333.

An tranſeat ad hæredes. ibid nu. 32. f. 332.

An valeat, quod vnus ponat pecuniam in ſocietate, & alius operã, ſeu perſonam. ibid. nu. 64. & 65.

Animalium quando intelligatur tacitè, vel expreſsè contracta. Angel. de Perigl. de empt. & venditio. Par. ſecunda, nume. 1. fol. 132. Tom. 6. P. 1.

Si ſit contracta ad quinquennium, & interim pereunt, an debeat releuari. Beat. Ioan. a Capiſtra. de vſu. P. 2. 2. P. prin. num. 96. fol. 109. Tom 7.

Bonorum omnium, & quorumcunque quando inter fratres contracta intelligatur. Petr. de Vbal. de duob. fratrib. nume. 32. folio 135. Tom. 6. P. 1.

Bonorum omnium nun quid dicatur contracta inter patruum, & nepotem, cum eorum bona communicauerint, & in communi poſuerunt, & cum eorum familijs ex dictis bonis communibus vixerint per tempus longiſſimum, & bona quandoque communiter, quandoque ſeparatim emerint. ibid. nu. 33.

Vel vniuerſorum, quæ ex quæſtu, & opera deſcendunt, an impediatur, ſi vnus ex fratribus ſeparatim aliquid pro ſe gerit, vel aliquas emptiones faciat. ibid. nu. 35. f. 136.

Boues eius, ſi ſint deteriora cuius ſit periculũ. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. nu. 13 f. 140. T. 6. P. 1.

Ciuitas dici poteſt. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. num. 3. gl. 2. fol. 128. T. 18.

Clericum laico operatur, vt tota cauſa eccleſiaſtica diiudicetur. Gãba. de auctor. leg. de lat. num. 359. f. 171. T. 13. P. 2.

Clericorum regularium nominis Ieſu, refertur a Marſil. de eccleſi. reddit. c. 16. nu. 29. f. 348. T. 15 P. 2.

Contracta alicuius iuſſu, an agi directo cõtra ipſum poſſit. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. col. 4. nu. 68. f. 334. T. 12.

Cum non appareat, ſed ponens tantum operas vult aliquid certũ pro opera ſua, & non teneri ad damnum, an valeat pactum. Pet. de Vbal. de duob. fratr. col. 4. nu. 6. f. 138. T. 6. P. 1.

Quando eſt de portionibusque fiendis nil eſt conuentum, ſi vnus ponit operam tantum, & alter pecuniam tantum quomodo partes fieri debeant. ibid. nu. 10. f. 140.

Quando eſt expreſsè, quæ ſocietas contracta eſſe dicatur. ibidem Par. 3. prin. nu. 1. f. 133.

Quando eſt inter duos, quorũ vnus ponebat operam, & alter pecuniam poſt longa tempora, & multis præcedentibus ſudoribus non inuenitur niſi capitale ſaluum, an præcipuũ debeat eſſe eius qui id poſſit. Pet. de Vbal. de duob. frat. P. 4. prin. nu. 7. f. 139. Tomo 6. Par. 1.

Si ſit ad gabellam fructuum, qui recolligebantur in quodam territorio, ſi flumen, quod diuidit territoria nouum alueum conſtituit, an gabellarijs deleatur gabella de fructibus illarum terrarum, quæ per flumen ampliatę ſunt. ibid. P. 5. prin. num. 31. q. 28. fol. 147. T. 6. P. 1.

Si ſit, iniqua vnus periculum poſuit, & alius induſtriam, quomodo de lucro, & damno inter eos diuiſio fiat. ibid. nu. 30.

Cum inter dominum, & colonum partiarium ſit contracta, & dominus locauit boues cum pacto, quod ſibi ob illos boues daret decem minas grani quolibet anno, vltra quam daret ſine bobus vltra quam daret ſine bobus, an iſte contractus ſit vſurarius. Pet. de Vbal. de duob. frat. P. 4. prin. nu. 8. f. 139. T. 6. P. 1.

Debet eſſe æqualis inter partes. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 40. fol. 332. Tom. 12.

Dicitur leonina, & non valet, quando vnus ſociorum poteſt lucrari, & nihil perdere. And. Alc. de præſump. præſumptio. 25. nu. 2. fol. 311. Tom. 4.

Diſſoluitur propter ſocium rixoſum. Card. Iacoba. de concil. lib. 4. art. 3. nu. 5. f. 259. T. 13. P. 1.

Diuiditur ſecundum, quod inter ſocios conuentũ eſt. Pet. de Vbal. de duob. frat. P. 4. Princ. nu. 1. f. 138. T. 6. P. 1.

Dominus ponens boues, & terras qualiter paciſci debeat. Ang. de Perigl. de emp. & vend. P. 2. nu. 12. f. 132. T. 6. P. 1.

Expreſsè quomodo contrahi poſſit, & an ſolo conſenſu contrahat. Pet. de Vbal. de duob. frat. P. 2. prin. nu. 1. f. 133. T. eo. P. ead.

Finitur cum bona vnius ſociorum ob æs alienum inſolutum creditores accipiant. ibid. P. 11. prin. nu. 4. f. 163. T. 6. P. 1.

Per mortem naturalẽ, & etiam ciuilem alterius ex ſocijs. ibi. n. 1.

Si creditores bona vnius ſociorum ob debitum inſolutum accipiant, & finitur etiam rei interemptione. ibid. nu. 3. & 4.

Fratrum an in ea ſit damnum, & lucrum. Iul. Ferre. de re naua. li. 3 nu. 75. f. 333. T. 15.

Hominum omnium per malam artem conuellitur, aperiturq; in re aliena graſſandi occaſio. Roffiniac. de benefic. c. 9. numero 4. fol. 261. T. 15. P. 2.

Ieſu an dicatur de ordine mendicantium. Horat. Mandoſ. de priuile. ad inſtar. gl. 11. nu. 10. f. 134. T. 18.

Illa quæ ſit. Pet. de Vbal. de duob. frat. num. 21. Par. 3. princ. fol. 134. Tom. 6. Par. 1.

In dubio, an capitale ſi perditur damnum ſit commune, vel ſolum illius, qui pecuniam poſuit. Ange. de Perigl. de ſocietatib. Par. 1. nu. 12. f. 131. T. 6. P. 1.

In qua vnus promiſit ponere tria millia, & alter operam ſi ſit, contracta, & pepigerunt, vt ponens tria millia haberet duas partes lucri, & ponẽs operam haberet lucrum de mille, ſi ille, qui promiſit ponere tria millia, non poſuit, niſi mille, an ille, qui operã poſuit de illis mille lucrum habere debeat. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. numero 21. & ſi ſocietas ſit contracta, in qua vnus tria millia ponere promiſit, & alter operam, & conuenerunt, quod ponens tria millia haberet duas partes lucri, & ponẽs operam haberet tertiam partem, ſi ille nõ poſuit, niſi mille, & quingentos, quomodo lucri diuiſio fieri debeat. ibidem numero 22. & ſi ſit contracta ſocietas in qua vnus mille poſuit, & alter induſtriam, & conuenerunt, vt lucrum diuideretur æqualiter, ſi quis promiſit ponere mille, poſuit mille, & quingentos, an de illis quingentis vltra, quis debeat habere lucrum, an inter eos diuidi, vt conuentum erat. ibid. numero 23. Par. 5. prin. fol. 144. Tomo 6. Par. 1.

Inter duos contracta ſi ſit, quorum vnus ponebat operam, & alter pecuniam poſt longa tempora, & multis præcedentibus ſudoribus, non inuenitur, niſi capitale ſaluum, an prę cipuum debeat eſſe eius, qui id poſuit. ibidem Par. quarta, princi. numero ſeptimo, folio 139.

Inter fratres dicitur contracta in illa negociatione, in qua lucra communicant. ibidem Par. tertia, princi. numero vigeſimoquinto, folio 134.

Dicitur contracta in lucris, & damnis prouenientibus ex hereditate parentum, quam indiuiſam retinent. ibid. nu. 24. & idem ſi communicant lucra diuerſarum ſocietatum. nume. 26. & quando inter fratres contracta dicitur in his, in quibus fiebat collatio. ibid. num. 27.

Præſumitur, ſi hincinde lucra conferantur. ibid. numero vigeſimo, fol. 134.

Inter homines iure gentium conceſſa eſt. Conrad. Brun. de hæret. c. 3. nu. 2. f. 328. T. 11. P. 2.

Inter plures contracta lucrum cui cedat. Io. Blanc. in epit. feud. li. 2. fol. 285. T. 10. P. 1.

Item & matrimonium cum hæreticis diuino iure prohibetur. Iac. Siman. de cathol. inſtitutio. tit. 40. numero 26. fol. 170. Tomo 11. Par. ſecunda.

Iudęorum non reprobatur, licèt enim cum eis contrahere. Gig. de crim. lęſæ maieſta. quæſt. 33. numero decimoquarto, fol. 42. Tomo 11. Par. 1.

Iure fraternitatis comparatur. Ang. de Perig. de emp & vend. n. 11. fol. 132. Tom. 6.

Leonina quæ dicatur. Medic. de fortuit. caſib. quæſt. 10. nume. 14. fol. 220. Tom. 7.

Lucrum eius, quomodo diuidi debet inter dantem vacuas eſtimatas, paſcendas, & paſtorem qui iure ſocietatis paſcebat. Petr. de Vbal. de duob. frat. Par. 5. princ. nume. 27. & ibi quando æſtimatio emptionem faciat, & quod lucrũ dicitur illud, quod ex operibus deſcendit. f. 145. T. 6 P. 1.

Militum, & pactiones ſuper præda hoſtili ſunt conceſſa. Pet. Belli. de re mil. tu. 8. fol. 349. T. 16.

Minutorum

Source : BIU Cujas

Minutorum animaliumin ſoccidam datorum, quomodo fiat. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 5. princip. num. 27. q. 24. fol. 145. Tom. 6. P. 1.
Negociationis alicuius, quando eſſe dicatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 1. princ. nu. 3. f. 133. T. 6. P. 1.
Negociationum omnium, ſi ſit contracta Florentiæ inter Titium, & Seium cũ Sempronio, Lucio, & Gaio in arte cambij, & aliarum negociationum Venetijs tantum exercendarum, & ibi Lucius, & Gaius traficare deberent, & ita factum eſt, Cornelius ſcripſit ſocietati Venetijs, vt pro eo emeret certas merces, & ſibi mitteret, & ita factum eſt, idem Cornelius alias merces Florentiam miſerat Titio, & Seio, vendendas, qui eis venditis cum pecunia aufugerunt: quæritur ſi conueniatur Cornelius a Gaio, & Lucio poſſit cum alijs creditoribus concurrere occaſione eius, quod ſibi debetur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 9. princ. nu. 7. fol. 162. T. 6. P. 1.
Non contrahitur claudicans, quia non debet claudicare. Petr. Belli. de re milita. Par. 6. tit. 1. nu. 4. fol. 351. T. 16.
Non dicitur contracta ſi vterque fratrum negociatur, & ſeparatim lucra ponuntur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. princ. nu. 19. fol. 134. T. 6 P. 1.
Non finitur emancipatione, vel arrogatione, nec ad arrogatorem tranſit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. num. 2. fol. 163. Tom. eo. P. ea.
Non tranſit ad hæredem ſocij. Placẽti. de actionib. perſonalib. tit. 21. nu. 3. fol. 41. T. 3. P. 2.
Nulla maior, neque arctior eſt, quàm matrimonium. Ant. Gubert. de ſponſalib. & malrimo. nume. 12. tit. cauſæ matrimoniorum. fol. 50. Tom. 9.
Omnium, & quorumcunque bonorum, quando inter fratres contracta intelligatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. prin. nu. 32. fol. 135. T. 6. P. 1.
Pactum factum contra eius naturam an valeat. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 34. f. 332. T. 12.
Per bonorum ceſſionem an finiatur. Matthe. Brun. de ceſſio. bono. q. 3. princ. nu. 20. f. 181. T. 3. P. 2.
Poteſt eſſe ſine amicitia. Guliel. de Cune. de ſecurita. nu. 3. col. 3. fol. 241. Tom. 12.
Quę in quadriga contrahitur, durat etiam vno equorum mortuo. Albert. Brun. de interitu, & peremptio. nume. 24. colum. 2. fol. 380. Tom. 17.
Quædam quod ſit, quaſi familiaritas, quæ non eſt ſine conſenſu amborum. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 3. num. 172. fol. 169. T. 13. P. 2.
Qualiter debeat cõtrahi ſine dolo dicit. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 56. f. 332. T. 12.
Qualiter partes lucri diuidi debeant inter ſocios, ſi nil inter eos eſt expreſsè conuentum. Angel. de Perig. de ſocietatib. P. 1. nu. 2. fol. 131. T. 6. P. 1.
Qualiter ſeruetur facta voluntaria inter fratres. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 74. f. 333. T. 12.
Quando a pluribus a principio contrahitur, an liceat maiori parti ipſorum aliquem alium nouiter in ſocium illius ſocietatis aſſumere. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. P. 10. princ. num. 3. fol. 162. T. 6. P. 1.
Quando cõtrahitur tacitè, vel expreſsè. Ang. de Perigl. de emptio. & venditio. P. 2. nu. 1. f. 132. T. eo. P. ea.
Quando in fructibus, & non in proprietate contracta intelligatur. Pet. de Vbald. de duobus fratrib. P. 3. princip. nume. 32. fol. 135. Tom. eod. P. ead.
Quando præſumatur inter fratres ſimul habitantes, & quando non. Andre. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 25. nume. 1. fol. 312. Tom. 4.
Quibus ex cauſis diſſoluatur. Gamba. de verita. ac excellent. lega. ſcien. nu. 22. f. 133. T. 1.
Quibus modis contrahatur. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nume. 87. fol. 333. T. 12.
Quid ſit. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. gloſſ. ſecunda. nu. 2. fol. 128. Tom. 18.
Quomodo ſoluatur, & eius lucrum quomodo dicatur. Medic. de Fortuit. caſib. q. 10. nu. 15. & 16. f. 220. T. 7.
Regni nunquam, aut cum fide cœpit, aut ſine cruore deſit. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. capitulo duodecimo. nu. 14. fol. 32. T. 13. P. 2.
Rei interpretatione finitur. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. P. 11. princ. nu. 3. f. 163. T. 6. P. 1.
Rerum non debet eſſe æterna. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 71. & 87. fol. 333. T. 12.
Si coita ſit omnium bonorum, tunc omnes res, quæ ſunt coeuntium communicantur. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. P. 4. prin. nu. 2. fol. 142. T. 6. P. 1.
Si contracta fuit inter duos duratura per annum, quorum vnus poſuit pecuniã, & alter operam, qui iuit vltra mare pro mercibus, & finito anno, & reddita ratione, & ſoluta parte lucri dictus ſocius, qui operam ponebat iuit vltra mare ad emendam merces, fuitque captus in itinere, & amiſit omnia, an periculum ſit commune. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. num. 39. colum. 4. fol. 136. T. eod. P. ead.
Si fuit contracta, & vterque ſocius poſuit pecuniam, vel vnus tantum, & ille qui poſuit pecuniam ſibi prouidit, vt damnum eſſet alterius, lucrum verò commune, an talis conuentio teneat, vel ſit vſuraria. Pet. de Vbald. de duob. fratrib. P. 4. princ. num. 5. fol. 138. T. eod. P. ead.
Si fuit inter duos contracta, & demum appareat, quod quilibet lucratus fuit centum, vnus eorum ſua centum conſecutus eſt, quę conſumpſit, alius ſe creditorem dictæ ſocietatis fuit in centum quæ ibi retinuit, non aliter diſponendo, an lucrum ex illis centum ſit factum commune. ibidem Par. quinta. princip. numero 20. fol. 144.
Solet habere præpoſitum, poteſt tamen ſine eo conſiſtere. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſſ. quinta. numero 3. fol. 130. Tom. decimooctauo.
Solo conſenſu contrahitur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 2. prin. nu. 1. fol. 133. T. 6. P. 1.
Soluitur morte. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuileg. 12. nume. 1. fol. 36. T. 18.
Tacitaque eſt inter virum, & vxorem quid operetur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. princ. nu. 38. f. 136. T. 6. P. 1.
Tacitè per actus ſociales contracta eſſe dicitur. ibid. nu. 2. f. 133.
Tacitè reuocatur. Medic. de nouatio. col. 4. in princ. verſic. ſocietas. fol. 399. T. 6. P. 2.
Vectigalis, quæ dicatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 1. princ. nu. 4. fol. 133. T. 6. P. 1.
Vectigalium ad hæredes tranſit. Franc. Luca. de fiſco. P. 4. princ. nu. 38. fol. 17. Tom. 12.
An diuidi poſſit inter ſocios inconſulto locatore. Iul. Ferret. de gabel. nu. 140. f. 83. T. 12.
Vicem in ea propoſiti dignior obtinet. Horat. Mãdoſ. de priuil. ad inſtar. gl. 5. nu. 4. f. 130. T. 18.
Vitæ contracta dicitur, ſi ſolum victum conferant fratres. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. princ. nu. 22. f. 134. T. 6. P. 1.
Quando contra dicatur. ibid. P. 1. princ. nu. 2. f. 133.
Vniuerſorum, quæ ex quæſtu, & opera deſcendit quæ eſſe dicatur. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 1. princip. nume. 5. fol. 133. Tom. 6. P. 1.
Vniuerſorum, ſeu omnium bonorum, quæ dicatur. ibid. nu. 6.
Vnius negociationis an porrigatur ad aliam negociationẽ. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 66. f. 332. T. 12.
Vnius rei inter fratres dicitur contracta, quando illam communicant. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. P. 3. princip. nume. 23. fol. 134. T. 6. P. 1.
Vnius rei quando contracta dicatur. ibidem. Par. 1. princip. nume. 2. fol. 133.
Vnius ſocij morte, etiam quoad alios diſſoluitur. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. Par. 11. princip. numero 2. folio 163. Tom. eod. Par. ead.
Vtrum capitale ſit commune ſocietate finita, vel ſolum illius, qui pecuniam poſſit. Angel. de Perigl. de ſocieta. P. 1. nume. 15. fol. 131. T. 6. P. 1.
Vtrum cõtracta videatur inter fratres, quorum neuter negociatur, ſi indiuiſam hæreditatem teneant, & dona, ſalaria, & dotes, & alia ſimilia in communi conferunt. Pet. de Vbal. de duob. fratribus. Par. 3. princip. nume. 12. & quid ſi alter fratrum negociatur, an contracta ſocietas videatur. ibidem nume. 13. & communicatio lucrorum ſocietatis eſt incohatio. ibidem vſque ad num. 18. fol. 134. T. eo. P. ea.
Vtrum cum mulieribus contrahi poſſit. ibid. nu. 37. f. 136.
Vtrum inter fratres dicatur eſſe cõtracta, ſi lucra ex negociationibus, aut vndecunque prouenientia communicant. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 9. princ. nu. 34. f. 135. T. 6. P. 1.
Ita coiri poſſit, vt ad hæredem tranſeat. ibidem Par. 11. princip. nume. 2. fol. 163.
Per pactum fieri poſſit, vt periculum capitalis ſit commune. ibidẽ P. 1. nu. 13. f. 131.
Renunciatione, & quãdo finiatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. nu. 5. P. 11. princ. f. 163. T. 6. P. 1.
Videatur contracta inter duos fratres, ſeu inter patruum, & nepotem, vnus quorum poſt mortem patris remanſit minor, & alter maior, & maior gerit negocia communia: demum ille minor factus maior, cœpit lucrari ex induſtria, & communicat, qui negocia vtriuſque continuat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. princ. nu. 10. f. 134. T. 6. P. 1.
Vide reliqua infra in ver. ſocietates.

Societate diuiſa, vel finita, quomodo lucrum & capitale diuidatur.

*SOCIETATE a quadam inſtitor præpoſitus cum pleno mandato fecit certas expenſas in honorem mercatorum, qui ſecum contrahebant, an eas ſocietati imputabit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 89. f. 169. T. 6. P. 1.
An valeret pactum, vt alter nullum damnum ſentiat, lucrum verò ſit commune. ibid. P. 4. prin. nu. 2. f. 138.
Animalia, quæ data erant per quinquennium accidit, quod ſunt mortua, an ſocietarius teneatur ad aliquid danti. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 84. f. 333. T. 12.
Culpa leuis eſt, non adhibere eandem diligentiam, quàm in ſuis adhibere quis ſolitus eſt tempore contractæ ſocietatis. ibid. col. 3. nu. 91. fol. 333.
Diuiſa cui fundicus, ſeu apotheca remanere debeat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 97. f. 169. T. 6. P. 1.
Inſignia apud quem remanere debeant. ibid. nu. 68. fol. 167. & nu. 72. fol. 168.
Durante an actio pro ſocio intentari poſſit. ibid. nu. 10. f. 163.
Finita apud quem factores remanere debeant, ſi adhuc eorum locatio non erat finita. Pet. de Vbal. de duob. fratrib P. 11. prin. nu. 99. f. 170. T. 6. P. 1.
Quid de ſupellectilibus agẽdũ ſit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 100. f. 170. T. 6. P. 1.
Si vterque ponit pecuniam, vel vterque operam, vel vterque mixtim pecuniam, & operam, an danda, & lucra æqualia eſſe debeant.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

beant.ibidem.P.4.princ.nume.11.fol.140.
Cætera vide infra in ver.societatibus.

Societatem quomodo, & ex quibus causis quis diuidere possit, & non.

*SOCIETATEM actus inducentes qui sint. Franc. de Porcelli. de duob.fratrib.2.q.princ.nu.44.f.181.T.6.P.1.
An recipiat gabella in conductione.Bertachi.de gabel. P.3.princ. nu.11.f.59.T.12.
Bastardus cum hærede legitimo contrahens succedit vi societatis. Francischi.Curt.de testib.concl.1.nu.4.f.126.T.4.
Christianis graue, & nefarium iugum est cum hæreticis coniungere. Siman. de catholic. institutio. titu. 40.nume. 30.folio 170. Tom.11.P.2.
Fructus beneficij sunt conferendi.Marsil.de ecclesia.reditib.c.35. nu.8.fol.367.T.15.P.2.
Hæreticorum pernicioſam esse ex Paulo ostendi potest. Siman.de cathol.institutio.tit.40.nu.29.f.170.T.11.P.2.
Iniuerant in lana Florentiæ.Titius,Meuius,Caius,& Sempronius, deinde. idem Caius & Sempronius soli aliam societatem Anconæ coniuerant in corijs,num si hi decoxerunt Titius,& Meuius ad debita Caij, & Sempronij causa societatis coriorum teneantur.Strac.de decoctorib.P.1.nu.13.f.321.T.6.P.1.
Nouam,nec rem nouam faciunt eæ, quæ veniunt ad consumationem inchoatorum.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.14.nu.9.fol. 173.T.eod.P.ead.
Nullam habere potest fidelis cum infideli. Conrad.Brun.de hæretic.c.2.nu.21.f.327.T.11.P.2.
Officij si minor habeat,poterit ei sine decreto disdicta fieri.Simoncel.de decret.tit.8.inspect.16.nu.121.f.325.T.6.P.2.
Post contractam acquisita per socium, quando communicanda sint.Pet.de Vbal.de duobus fratribus.P.9.princ.num.7.fol.162. Tom.6.P.1.
Qui contraxit dum erat inops,si nullum aliud exercuit officium, & apparuit diues, de bonis societatis acquisiuisse præsumitur. Ascan.Clementi.de patr.potesta. effect.secundo.nume.46.folio 106.T.8.P.2.
Renuncians statim sibi præiudiciatur, & non aduersario suo consocio.Iul.Ferret.de re noua.lib.3.nu.56.f.332.T.12.
Reliqua vide infra in ver.societas.

Societates a quibus,de quibus, & in quibus licitè contrahantur,& non.

*SOCIETATES ad opera pia sine licentia superioris institutæ sunt licitè.Horat.Mandos.de priuil.ad instar.glos. 5. nume.5. quod intellige,quando nouus ordo,aut regula non inducitur.ibidem nu.6.fol.128.T.18.
Ad tempus contractæ lucrum earum qualiter diuidatur.Fabia.de Mon.de emptio.& venditio.nu.7.f.59.T.6.P.1.
An sint contractæ si præcedentibus quibusdam verbis pertinentibus ad societatem contrahendam secutum est,quod quædam mercantiæ communiter emptæ sunt, & vterq; se obligauit. Pet. de Vbald.de duobus fratribus.Par.6.princip.nume.26.fol.154. Tom.6.P.1.
Animalia data,an sint communia,& quomodo.Ibidem P. 8.prin. nu.11.fol.155.
Coitę si sint ad certum tempus,& dati fideiussores,& post tempus renouatæ sunt fideiussores.de gestis post renouationem non tenentur.ibid.P.15.nu.7.f.173.
Contractæ pro pluribus annis, quoad omnes socios, nunquid per mortem vnius,vel duorum sociorum sit finita,& ad quod tempus renouatæ intelligantur. Pet. de Vbal. de duob.fratrib.P.11. princ.nu.102.f.170.T.6.P.1.
Cum contractæ sint inter dominum,& pastorem,qui animalia in soccidam retinebat,si animalia in pascuis, vel stabulis auferantur,cuius sit periculum.Pet.de Vbal de duob.fratrib. P.8.prin. nu.4.f.155.T.6.P.1.
Damnum datum per vnum ex socijs, an compensetur cum lucro, in quo societas aucta est.ibid.nu.17.f.156.
Si contingat aliquod,ante quam res in societate poneretur, periculum est domini.ibid.nu.1.f.155.
Dominus si pastori dat vaccas pascendas, & gubernandas fructus vaccarum erunt communes, sed vaccæ domino remanent. ibidem.num.11.
Et collegia semper viuunt, etiam si ad vnam vsque personam redigantur.Horat.Mandos.de priuil.ad instar.glos.7.num. 46. fol. 132.Tom.18.
Finiũtur actionibus mutatis,vel peremptis. Pet.de Vbal.de duob. fratrib.P.11.princ.nu.1.f.163.T.6.P.1.
Cum separatim socij agere cęperint.ibid.nu.9.
Finito negocio ad quod contractæ sunt.ibid.nu.10.
Iesu an gaudeant priuilegijs non mendicantium, præsentibus,& futuris Horat.Mandos.de priuileg.ad instar. glos. 14.nume.14. fol.136.Tom.18.
Illicitæ quæ sint.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.5.princ. nume.4. fol.142.T.6.P.1.
In delictis contractæ nullæ sunt ipso iure.Medic.de compensatio. q.21.nu.9 fol.263.T.6.P.2.
Inter colonum partiarium, & dominum morte alterius finiuntur, secus in morte coloni, qui nummis colit,vel locatoris. Pet.de Vbal de duobus fratribus.nume.33.Par. 11.princincip.ful.164. Tom.6.P.1.
Iuratæ pro se,& hæredibus suis,an transeant ad primos tãtum hęredes, vel ad vlteriores etiam. Ioan.Gutte. de contractib.iurat. nu.7.fol.93.T.6.P.2.
Licèt morte finiantur,videtur tamen prosecutę,& renouatæ ex titulo,seu præfatione codicis, & si in præfatione codicis fit mẽtio vnius tantum socij,eo videntur solutæ. Io. Gutte.de contractib. iurat.c.48.nu.3.f.92.T.6.P.2.
Maximè quę fiunt inter homines,iure gentium concessæ sunt.Cõrad.Brun.de hæret.c.3.nu.2 f.328.T.11.P.2.
Omnium bonorum factæ inter coniuges cuius effectus sint. Ioan. Montaig.de bigam.q.1.nu.12.f.123.T.9.
Plurium morte naturali vnius ex socijs finiuntur, nisi aliter conuẽtum sit a principio.Ioan.Gutte.de contractibus iurat.c.48.nu.1. fol.93.T.6.P.2.
Quando absenti renunciantur, an quæsita antequam ad notitiam socij perueniant communicentur.Pet.de Vbal.de duob. fratrib. P.11.princ.nu.12.f.163.T.6.P.1.
Renouatæ videntur inter cõiugem superstitem,& hæredem mortui coniugis remanentibus, & perseuerantibus simul non diuisis. Ioan. Gutte. de contract.iurat. capitulo 48 nume.4.folio 93. Tom.6.P.2.
Si ad emendam contractæ sint inter duos, quorum vnus in Franciam iuit ad emendum, & interim socius decedat, lucrum, & damnum cum hęrede eius communicare debet.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.11.nu.23.f.164.T.6.P.1.
Si contractæ sint per quinquennium duraturæ, in qua vnus ponit operam, alter verò pecuniam ante reuisam rationem ponẽs operam extraxit certam quantitatem dicens eam de lucro extrahere,an licitum sit.ibid.P.5.princ.nu.38.f.148.
Si contractæ sint vsque ad certum tempus, in qua vnus posuit operam, & alter pecunia, & pecunia perijt ante tempus societatis finitæ,an iterum ponere teneatur. Pet. de Vbal.de duob. fratrib.P.8.princ.nu.12.f.155.T.eo.P.ea.
Si cum rustico contractæ sint, cui dedi vaccas duas pascendas ad commune lucrum,& damnum duraturæ per quinquennium, quinquennio elapso,rusticus perseuerat eo modo retinendo dictas vaccas sine alio pacto, an intelligantur societates tacitè renouatæ, & ad quantum tempus, & quomodo lucra diuidi debeant.Pet.de Vbal.de duobus fratribus.nume.39.P.5. princ.fol. 149.Tom.6 P.1.
Si inter mercatores distrahantur, & vni assignetur mercãtia vnius loci,& alteri alterius loci,quomodo vnus alterum indemnem releuabit.Pet de Vbal de duobus fratribus.P.11.princ.num.13. fol.165.T.6.P.1.
Si non reperiuntur,quomodo probentur.Pet.Pecch.de amortizatio.bono.f.328.T.11.P.1.
Si sint ad certum tempus contractæ,& dati fideiussores, & post tẽpus renouatæ sunt fideiussores,de gestis post renouationem nõ tenentur.Pet.de Vbal.de duobus fratribus.P.15.& vlt.nu.7.fol. 173.Tom.6.P.1.
Si sint cõtractæ,in qua vnus pecuniam posuit, & alius operam per quinquennĩ duraturæ,in fine quinquennij tam capitale,quam lucrum societatum pro maiori parte fuit in debitoribus societatum,quomodo diuisio fieri debeat, & ponẽs pecuniam habeat suum capitale cum parte lucri sibi tangente, & ponẽs operas habeat partem lucri debitam.Pet.de Vbald. de duob.fratrib.P.11. princ.nu.103.f.170.T.6.P.1.
Simpliciter contractæ quomodo communicẽtur ad inuicem inter contrahentes.Medic.de compensatio.quæstio.21.nu.10.fol.264. Tom.6.P.2.
Sunt contractæ inter Lucam, & Franciscum, pro Luca fideiussit Sempronius,quæritur ad quid,quatenus,& quando dictus fideiussor teneatur.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.Par.15.nume.8.fol. 173.Tom.6.P.1.
Vectigalium an sicut ad hæredem transeunt,ita ad hæredem hæredis transeant. Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.11. princ.82.fol. 169.Tom.6.1.
Pro se,& hæredibus an transeant ad primos tantum hæredes, vel etiam ad vlteriores.Ioan. Gutte. de contranctib.iura. c.48 nu.7. fol.93.T.6.P.2.
Transeunt ad hæredem defuncti,si hoc actum sit.ibid nu.6.
Vniuersitates,collegium,& capitulum differũt a singularibus personis seperatim sumptis.Horat.Mandos.de priuil.ad instar.glos. 7.nu.5.fol.131.T.18.
Vt gaudere possint priuilegijs concessis ad instar,an requiratur qđ tempore concessionis ad instar priuilegia apud mendicantes essent in vsu,potentia,& actu, an verò sufficiat quod potentia tantum.ibid.gl.15.nu.42.f.137.
Cætera vide sup.in vers.societas.

Societati quæ sint concessa priuilegia, & quæ commoda, & incommoda applicentur.

*Societati concessa priuilegia,vniuersitati,collegio,aut capitulo, an singularibus personis concessa intelligantur. Horat. Mando.de priuil.ad instar.gl.7.nu.1.f.131.T.18.
Iesu an intelligantur cõcessa priuilegia mendicantium præsentia, & futura.ibid.gl.14.nu.3.f.135.
Intempestiuè, vel in fraudem renuncians actione pro socio ad interesse tenetur.Pet.de Vbal.de duob. fratrib.P.11.princ.8. f.163. Tom.6.P.1.
Priuilegia concessa an sint extinctis omnibus personis societatis. Horat.Mandos.de priuil.ad instar.gl.7.nu.44.f.132.T.18.

Protrahuntur

Source : BIU Cujas

Protrahuntur ad collegia.ibid.gl.2.nu.22.f.129.
Priuilegia non mendicantium, an censeantur conceſſa. ibid.gloſ. 11.num.2.fol.134.
Præpoſitus,& habens burſam communem, ſi ab vno ſociorum petat,vt in ſocietate ponat partem, quam debet,& ille dicit ego compenſo cum eo, ad quod mihi teneris, an compenſatio locum habeat.Pet.de Vbal.de duobus fratrib.P.5.princ.nu.35.fol. 148.Tom.6.P.1.
Quando quis ante finitum tempus renũciare poſſit.idem vbi ſup. P.11.princ.nu.6.f.163.
Renunciari poteſt impune, quando totius ſocietatis intereſt diſſolui.ibid.nu.8.
Vide reliqua infra in ver.ſocietatibus.

Societatibus initis,durantibus,& finitis capitale, & lucrum ac damnum quibus ſpectet.

*SOCIETATIBVS durantibus an incipi poſſit præſcriptio.Balb.de præſcriptio.q.15.nu.3.f.80.T.17.
Et de mandato pulchra ſententia Ciceronis refertur a Strac. de aſſecuratio.gl 11.nu.24.f.370.T.6.P.1.
Finitis,adminiſtrationis ratio reddi debet. Pet.de Vbal. de duob. fratrib.P.12.princ.nu.1.f.172.T.6.P.1.
Finitis,apud quem libri remanere debeant.ibidem.P.11. prin.nu. 108.fol.171.
Quid ſi ponens pecuniam vult quod omnia diuidantur, & non reperiuntur pecuniæ,ſed omnia ſunt in debitoribus, quomodo fiet diuiſio.ibid.nu.104.
Seu diuitis apud quem remaneat ſignum.Strac.de mercatu.P.2. nu.97.f.294.T.6.P.1.
Initis,quando lucrum factam poſt mortem patris ſit conferẽdum. Franciſc.de Porcelli.de duobus fratribus.P.1.princip.nume.97. fol.177.T.6.P.1.
Lucra perſonalia an veniant cõmunicanda. Iul. Ferret.de re naua. lib.3.nu.46.f.332.T.12.
Omnium bonorum an veniat damnum,& lucrum. ibidem. num. 76.fol.333.
Pecoris paſcendi,an in commercio priuatim valeat cõuentio cum domino pecorum,vt fœtus naſcituri inęqualiter diuidantur.Renat.Coppi.de priuil.ruſtic.c.2.f.99.T.18.
Proſecutis, ſeu renouatis, an ipſæ ex præfatione codicis oſtendantur.Strac.de mercatu.P.2.nu.54.f.292.T.6.P.1.
Quod debetur cum vno ex ſocijs minimè compenſatur. Tynda. de eompenſatio.artic.7.nu.7.f.255.T.6.P.2.
Reliqua vide ſup.in rub.ſocietate,& in rub.ſocietatibus.

Societatis lucrum, & damnum ad quem ſpectet.

*SOCIETATIS actio pro ſocio eſt perſonalis. Balb.de præſcriptio. nu.4.q.15.f.80.T.17.
Æqualitas ſeruanda,an ſemper ſit. Iacob. Nouel. de iure prothomis.§.7.nu.48.f.44.T.eod.
Animal inæſtimatum dans, periculum ipſius,cui regulariter pertineat. Ange.de Perigl. de emptio.& venditio. Par. 2.nume.6.fol. 132.T.6.P.1.
Ciuilis vnitas ſeditione ſcinditur,& perturbatur.Albert.Brun.de ſeditio.c.3.nu.11.13.& 15.f.100.T.11.P.1.
Commune damnum eſt,& furtum de eius re eſt cõmune. Medic. de fortuit.caſib.q.10.nu.4.& 6.f.220.T.7.
Contractus vtrum admittant compenſationem.Medic.de compẽſatio.q.21.nu.1.f.263.T.6.P.2.
Damnum eſſe debet commune,ſicut vtilitas communis eſt. Ange. de Perigl. de emptio. & venditio. numero 18. Par. 2. folio 132. Tom.6.P.1.
Damnum ex cumulo debet dependere.Hiero.Garzo.de lau. meri iur.nu.3.f.317.T.3.P.1.
Damnum in re communi datum, an commune dici poſſit. Iacob. Nouel.de iure prothomis.nu.68.f.26.T.17.
Ex cauſa quæ fiunt expenſæ propter ſocietatem imputantur, & ipſi.Ioan.Garſ.de expenſ.& melioratio.capitulo decimonono.nume.13.fol.325.T.17.
Expenſæ de communi fieri debent. Pet.de Vbal.de duob. fratrib. P.6.princ.nu.1.f.149.T.6.P.1.
Genus aliquod ſi coitum ſit, quàm vniuerſorum, quæ ex quæſtu, & opera deſcendit,& quam omnium bonorum, tunc lucra eius generis ſocietatis communicantur, & ſocius ſi emit aliquid ex pecunia communi,vel redacta ex communibus redditibus,nunquid illud emptum communicari debeat,& frater,ſi cum pecunia hæreditaria faciat mercantiam,& lucratur, cuius debeat eſſe lucrum.Pet.de Vbal.de duobus fratrib.P.5.princ.num.3.fol. 142.T.6.P.1.
Illicita pacta non ſunt obligatoria, & non valent. Pet.Belli.de re militia.P.6.tit.1.nu.1.& 2.f.351.T.16.
In iudicio iura volunt quod arbitrium boni viri verſetur.Ang.de Perig.de emptio.& venditio.nu.5.f.132.P.2.T.6.P.1.
Intempeſtiua ſolutio non conceditur. Pet. Belli. de re militia.tit.5. nu.10.f.343.T.16.
Iure,qui accipit vaccas paſcendas,ſi cum eis lucretur,illud lucrum quomodo diuidetur,& cuius erit.Pet.de Vbal.de duob. fratrib. P.5.princ.nu.28.f.146.T.6.P.1.
Iure,porcum accipiens, ſi non fuerit dictum de tempore triennio debet ea potiri. Ange.de Perigl.de emptio.& venditio.colum.3. nume.14.fol.132.Tom.eod.P.ead.
Iure ſi quis dederit iumenta accipiens debet ea tenere per quinq; annos,ſi tempus non fuerit limitatum.ibid.2.
Lucrorum communicatio eſt inchoatio.ibidem.Par.3.princip.nume.12.fol.134.
Maior pars ſi remaneat,& minor recedat, an maior pars poſſit vti ſolito ſigno ſocietatis, quod apponunt mercatores tam in literis,quàm in ballis.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.nume.71.P.11. princ.f.168.T.6.P.1.
Non caret ſcrupulo occultę, qui deſijt manifeſto facinori obuiare.Nicol.Moro.de fide treug.& pace.quæſtio.137.nume.38.fol. 445.T.11.P.1.
Occultę ſcrupulo nõ caret, qui facinori manifeſto obuiare deſinit. Royas.de hæretic P.2.nu.57.aſſert.3.f.223.T.11.P.2.
Paciſci licet circa fructus, & tempus eodem modo, quo ſocietas durare debet.Ange.de Perig.de emptio.P.2.col.2.nu.9. fol.132. Tom.6.P.1.
Pactum generale humane eſt regibus obtemperare.Io.Redin.de maieſta.Princ.col.4.nu.26.f.176.T.16.
Priuilegia ſingularibus perſonis conceſſa, an ad futuras extendantur.Horat.Mandoſ. de priuil.ad inſtar. gloſſ. ſeptima.nume.43. fol.132.Tom.18.
Priuilegijs an gaudeant nouitij.ibid.nu.32.
Priuilegium maius eſt vicinitate in petendo rem iure congrui.Mathę.de Afflict.de iure prothomis.§.7.nu.2.f.16.T.17.
Ratione ſocius non tenetur vltra quam facere poſſit, præterquam ſi habeat officium ex quo poſſet ſe ſubſtinere, quia tunc inſolidum tenetur ſoluere. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. c.17.nu. 16.f.65.T.6.P.2.
Res ſi vendita ſit, an de voluntate ſociorum vendita præſumatur. Pet.de Vbal.de duobus fratribus. Par. 11.princip.nume.84.fol. 169.T.6 P.1.
Si ſint æquales perſonæ partes eſſe æquales eſt neceſſe. Vital. de clauſ.nu.3.f.456.T.18.
Tempore an poſſit naſci actio pro ſocio. Balb. de præſcriptio.nu. 2.q.15.fol.80.T.17.
* SOCIETATVM plura ſunt genera. Iacob. Nouel. de iure prothomis.§.2.nu.125.f.34.T.17.
Reliqua vide ſup.in proxima præcedenti rub.ſocietatis.

Socij quid poſſint, & debeant, & ad quæ teneantur, & non.

* SOCII, an capitale pecuniæ finita ſocietate ſit commune, vel ſolũ illius,qui pecuniam poſuit.Ang.de Perigl.de ſocietatib.P.1.nu. 15.fol.131.T.6.P.1.
An conuenire poſſint,vt vnus ſociorum duas partes damni, & vnã lucri ſentiat,& alius ècõtra duas partes lucri, & vnam damni habeat.ibid.num.4.
An dicantur patruus,fratres, & nepotes ſimul habitantes, ſi vnus ſolus negociatur,alter verò non & quid ſi alter eorum eſt pupillus,qui ſocietatẽ contrahere non poteſt. Pet.de Vbal.de duobus fratrib.P.3.princip.num.4. & quid ſi pupillus habeat tutorem, qui communicet,& ei communicetur,an ſocietas contracta intelligatur.ibid.nu.5.f.133.T.eo.P.ea.
An dicantur fratres tres habentes hæreditatem communem, ſi vnus ſeparatim negociatur, & pro ſe lucra ſeparatim reponit, alij duo laborant bona communia,quæ multum meliorauerũt, & an fratres, qui poſuerunt operas, & ſumptus in meliorando precium operarũ ab iſto fratre,qui ſeparatim negociabatur, retrahere debeant.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.4.princ.nu.25. fol.141.T.6.P.1.
An diſcretioni eorum committi poſſint, qui receperũt pecuniam, vt aſſignet partem lucri, & damnum quantum ipſis videbitur. Ang.de Perigl.de ſocietatib.nu.7.P.1.f.131.T.6.P.1.
An illi qui ſemel pecuniam poſuerunt, ſi perdita eſt ante finitam ſocietatem teneantur iterum pecuniam ponere. ibidem. numero 14.
An in dubio in ſocietate ſi capitale perditur damnum ſit commune, vel ſolum illius, qui pecuniam poſuit. ibidem. numero 12. folio 131.
An inter ſocios valeat pactum, quod deducto damno de lucro, vnus ferat duas partes, & alter vnam. ibidem. nu.5.& an inter prædictos valeat pactum, vt vnus ferat tres partes lucri, & alius quartam,& periculum ſit commune.ibid.nu.6.
An licitè poſſint conuenire,vt vnus duas partes lucri,& damni, & alius tertiam ſubſtineat.ibid.nu.3.
An per pactum fieri poſſit, vt periculum capitalis ſit commune. ibid.nume.13.
An poſſit committi diſcretioni eius.qui recipit pecuniam, vt aſſignet partem lucri,& damnum quantum ſibi videbitur.ibidem. numero7.
Conuenire nunquid poſſint,vt vnus duas partes lucri, & damni, & alius tertiam ſubſtineat.ibidem.nume.3. & an poſſint conuenire,vt vnus ſociorum duas partes damni,& vnam lucri ſentiat, & alius ècontra duas partes lucri, & vnam damni habeat. ibidem.num.4.
An qui tantum operas ponunt,debeant habere ſalarium. ibidem. numero 17.
An quod vnus lucretur tantum, & alter tantum damnum ſentiat, pactum valeat.Ange.de Perigl.de ſocieta.Par.1.num.8.fol.131. Tom.6.P.1.
An teneantur ad impenſam neceſſariam, ſi via vicinalis indiget reparatione.Iacob.Nouel.de iure prothomis.§.8.& 9.num.27.fol. 46.Tom.17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An valeat pactum, quod vnus tantum lucretur, & alter tantum sentiat damnum. Ange. de Perigl. de societatibus. P. 1. nu. 8. fol. 131. T. 6. P. 1.

Casus fortuiti periculum est cõmune, quando animalia æstimata traduntur inter socios. Ange. de Perig. de emptio. & venditio. P. 2. nu. 8. f. 132. T. 6. P. 1.

Confessio in crimine indicium ad torturam censetur prestare. Guido a Suza. de indic. & tortu. in additio. D. Ludo. col. 4. in fin. nu. 42. fol. 242. T. 11. P. 1.

Criminis assertio interrogati, qui interrogari non poterat non facit indicium ad torturam. Franc. Caso. de tormen. c. 16. num. 10. fol. 314. T. eod. P. ead.

Criminis dictum in tortura an faciat indicium cõtra socium eiusdem criminis. Iacob. Nouel. ad defens. tit. an indic. pro reo dan. sint. nu. 81. f. 224. T. 11. P. 1.

Damnum, aut lucrum extra rem contingens non communicatur inter socios, quamuis propter societatem acciderit. Albert. Bru. de diminutio. & deterioratio. concl. 5. nu. 29. f. 371. T. 17.

Damnum commune ex incẽdio sentiunt. Medic. de fortuit. casib. q. 7, nu. 24. fol. 218. T. 7.

Damnum communicandum est. Medic. de fortuit. casib. q. 16. nu. 44. fol. 210. T. 7.

Dictum, an faciat indicium contra socium. Paris de Put. de sindic. col. 2. nu. 25. f. 324. T. 7.

Dictum præstat ne indicium contra sociũ ad torturam. Franc. Bru. de indic. & tortu. nu. 370. & 377. f. 278. & 279. T. 21. P. 1.

Tollitur si nominatus non habet conuersationem cum inquisito, & dictum socij criminis alijs non concurrentibus, an & quando faciat inditium, & inculpatus si nõ patitur aliquos defectus, dictum socij contra ipsum faciat indicium. Iacob. Nouel. ad defens. tit. an indic. pro reo danda sint. nume. 82. 83. & 84. fol. 224. Tom. 11. P. 1.

Dispares in societate partium conducentes domos, & apothecas pro mercibus pro quanta parte ipsi tenebuntur ad soluendum affictum. Iul. Ferret. de re naua. libro tertio. numero 78. folio 333. Tom. 12.

Dolus, culpa, & negligentia cum negligentia, culpa, & dolo alterius compensantur. Medic. de compensatio. q. 21. nume. 12. fol. 263. T. 6. P. 2.

Duo si domum conduxerunt, & ambo se obligarunt ad eam restituendam, in qua vnus habitauit, & incendio consumpta est, an alter teneatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. num. 18. fol. 156. T. 6. P. 1.

Duo si habitent domum communem, & vnus committit delictũ, ob quod domus destrui debet, si delinquens habet partem inferiorem domus. an tota domus destrui debet. ibidem. numero 26. folio 156.

Duo si vterq; conduxerunt fundum, quàm partem habere vnusquisque debeat. Pet. de Vbal. duob. fratrib. P. 6. princ. num. 4. fol. 149. T. 6. P. 1.

Si sint, quorum alter traficet Florentiæ, alter Venetijs, existens Venetijs confessus fuit quendam notarium habere in depositum apud ipsam societatem Venetijs certos denarios, deinde diuiserunt, & traficum Florentiæ cessit ibi habitãti cum creditoribus, & debitoribus suis, & similiter traficum Venetiarum cessit ibi habitanti post multos annos, ille notarius conuenit illum, cui obuenit traficum Florentiæ quid iuris. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 9. princ. nu. 6. f. 162. T. 6. P. 1.

Si volunt reficere commune ædificium, sed vnus vult vno modo, & alius alio modo cuius opinioni stetur. ibid. Par. 6. princip. num. 5. fol. 149.

Eiusdem rei, an in possessione venali lateraneis prẽferantur. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nu. 123. f. 33. T. 17.

Et consortes in causa communi non testificantur. Iacob. Ægyd. ad reprobat. test. col. 1. nu. 15. f. 74. T. 4.

Et qui rem communẽ habent, expensas factas conseruant sibi. Ioã. Garf. de expen. & melioratio. c. 19. nu. 5. f. 324. T. 17.

Expensas compensant in lite factas. Medic. de compensatio. q. 21. nu. 7. fol. 263. T. 6. P. 2.

Fratres si seorsum habitant, & negociantur simul viuo patre, & lucra cõmunicant, an dicantur socij. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 3. princ. nu. 3. f. 133. T. 6. P. 1.

Furta vtrum communicentur cum eis. Medic. de compensatio. q. 21. nu. 8. fol. 263. T. 6. P. 2.

Hęres ad quam culpam teneatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. nu. 2. P. 7. princ. f. 154. T. 6. P. 1.

An negocia societatis cum defuncto contractæ gerere teneatur. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 11. princip. num. 16. fol. 164. Tom. eo. P. ead.

Continuans societatem cum cęteris socijs, videtur eam renouari. Ioan. Gutte. de contractibus. iurat. capitulo quadragesimooctauo. num. 2. fol. 92. T. 6. P. 2.

Tenetur expedire negocia cępta. Franc. de Porcelli. de duob. fratrib. q. 2. princ. nu. 16. f. 179. T. 6. P. 1.

Homines diuersæ professionis non sunt in eodem officio sociandi. Pet. de Bais. in directo. electio. capitulo septimo. 2. P. nume. 2. fol. 387. T. 15. P. 1.

Ignorantia iuris prodest alteri, vt in re communi non constituatur securitas, nec eius quasi possessio. Ponta. de spol. nume. 169. c. 16. fol. 290. Tom. 14.

Inculpatio est sufficiens indicium ad torturam in casibus, in quibus potest quis de socijs interrogari. Bernar. Com. in Lucer. inquisito. col. 1. nu. 29. f. 347. T. 11. P. 2.

Inter se negligentiam compensant. Medic. de compensatio. q. 36. nu. 2. f. 265. T. 6. P. 2.

Librum rationum de datis, & receptis facere debent, & quomodo ei credatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 12. princ. nu. 10. fol. 172. T. 6. P. 1.

Lucrum, & damnum inter eos, an semper debeat esse commune. Negusan. de pigno. & hypoth. memb. 2. 5. P. nume. 33. fol. 228. Tom. 6. P. 1.

Maritus, & vxor dicuntur humanę, & diuinæ domus. Gig. de crim. læsæ maiesta. q. 19. nu. 6. f. 78. T. 11. P. 1.

Milites passionum, sicut, & consolationum esse debent. Io. Redin. de maiesta. Princ. P. 2. nu. 110. f. 151. T. 16.

Molendini, quomodo domum diuidant. Medic. de fortuit. casib. q. 10. nu. 10. f. 220. T. 7.

Negligentia alteri nocet. Medic. de fortuit. casib. q. 9. nume. 33. fol. 205. Tom. 7.

Non compensant, quãdo disparitas est inter ipsos, sed quando vniformiter. Medic. de compensatio. quæstio. vigesimaprima. nu. 2. fol. 263. T. 6. P. 2.

Non sunt condemnandi, nisi in quantum facere possunt. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 35. f. 332. T. 12.

Omnium bonorum, an teneatur conferre libros. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 27. ampliatio. 11. f. 78. T. 18.

Quomodo communicent bona inter ipsos. Medic. de compensatio. q. 21. nu. 3. f. 263. T. 6. P. 2.

Ordo seruandus in iure prothomiseos, vt primò parentes, postea socij, & postmodum lateranei. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nu. 68. fol. 32. T. 17.

Pannorum qualiter diuidant. Beat. Ioan. a Capistr. de vsu. P. 2. 2. P. Princ. nu. 103. f. 109. T. 7.

Passionum sunt etiam participes consolationum. Ioan. Staphil. de grat. expectatiu. nu. 37. f. 288. T. 15. P. 1.

Periculum si ob eius culpam res societati sequestrata est. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. nu. 7. f. 155. T. 6. P. 1.

Plures an agant pro socio, vel communi de diuidundo. Iul. Ferret. de re naua. lib. 1. nu. 44. f. 327. T. 12.

Plures conductores gabellarum an possint in simul illas facere in vnum corpus. Iul. Ferret. de gabell. colum. quarta. in fin. nume. 139. fol. 82. Tom. 12.

Plures conduxerunt gabellam vini vendendi ad minutum, vnus ex socijs ita vendidit suum vinum, an consocijs tenebitur soluere datium. ibid. nu. 141.

Plures inierunt societatem, vnus eorum posuit in societate nauẽ, alius pecuniam, & alius personam, seu operam, qualiter fiat diuisio. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 88. f. 333. T. eo. 12.

Plures si emant gabellam, & alter ex his admittat alium in societate sine aliorum consensu, efficitur socius tantum admittentis, & non aliorum. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 12. prin. nu. 1. fol. 163. T. 6. P. 1.

Pro indiuiso in fundo venali, an lateraneis præferantur. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 2. nu. 61. f. 32. T. 17.

Quando contrahitur societas, conueniunt, vt capitale sit saluum. Ange. de Perigl. de societat. P. 1. nu. 11. f. 131. T. 6. P. 1.

Quando est pactum de damno, & nihil dictũ est de lucro, vel ècõtra, an talis societas valeat. ibid. nu. 9.

Quando ex disparibus partibus fundicum, vel apothecam conduxerunt, pro qua parte ad pensionem teneantur. ibid. nu. 10.

Quando ponens operas tantum, vult aliquid certum pro operibus, & non, vult teneri de damno, an talis societas valeat. ibidem. num. 18.

Quando vterque sociorum mixtim ponit pecuniam, & operam, sed vnus maiorem quantitatem pecunię, quàm alter, pro quibus partibus damnum, & lucrum diuidere debeant. ibid. nu. 16.

Rem communem vendere an possint. Fabia. de Mon. de emptio. & venditio. q. 3. princ. nu. 56. f. 44. T. 6. P. 1.

Res litigiosa & si alienari non possit, possunt tamen inter ipsos diuidere. Redoa. de reb. eccle. non aliena. quæstio. 59. nume. 19. fol. 491. T. 15. P. 2.

Sentiunt commune damnum ex incẽdio. Medic. de fortuit. casib. q. 7. nu. 24. fol. 218. T. 7.

Si conueniant, ne res sub. certa pœna diuidantur infra certum tempus, an aliquo modo facere possit, vt diuidãtur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 21. f. 164. T. 6. P. 1.

Si duo sint vnius mercantiæ, vnus quorum vult ire cum mercantia ad certum locum, & alter dicit nolo, & ille vadat suo periculo, eius etiam lucrum esse debet. Pet. Vbal. de duob. fratrib. nu. 5. P. 5. princ. f. 143. T. 6. P. 1.

Si plures sint, & vnus fęneretur pecuniam sub vsuris, & omnia in communi contulit, si rediens ad pœnitentiam sacerdoti promisit omnia ablata restituere, numquid male ablata de communi extrahantur. ibid. nu. 4.

Si sint fratres omnium bonorum, vnus quorum habet magnam filiam, alter verò non, verum illa filia sit de communi alenda, an de parte eius tantum, qui eam habet. ibidem. P. 6. princip. num. 19. fol. 152.

Tempore quo erant in societate conducentes domos, & apothecas pro mercibus, & erant dispares in societate pro quanta parte ipsi tenebuntur ad soluendum affictum. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 71. f. 333. T. 12.

Tres non sufficiunt ad condemnationem quarti socij, secus autẽ est in testibus, & quare. Blanc. de indic. & tortu. nume. 385. folio 279. T. 11. P. 1.

Vbi duo sint, & viaticum ambobus non sufficiat, num alteri ab altero, totum susçipere liceat. Lancellot. Gal. de statu. q. 6. nu. 147. fol. 336. T. 2.

Vectigales an diuidere possint inscio fisco. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 32. & 33. fol. 332. T. 12.

Vectigalium, si de consensu fisci administrationem dimiserunt, periculum, & lucrum est cuiuslibet pro parte sua. Pet. de Vbald. de duob.

Source : BIU Cujas

de duob.frattib.P.11.princ.nu.88.f.169.T.6.P.1.
Vtrum dictum faciat indicium ad torturam contra socium.Franc. Brun.de indic. & tortu. nume. 377.colum. 1.in princip.fol.279. Tom.11.P.1.
Vide reliqua infra in rub.socius.

Socijs quę competant, & liceant,& non.

*SOCIIS a pluribus emptus fuit ager pro mille, in quo vnus ex ipsis socijs posuit quingenta, & alij duo alia quingenta in agro prædicto,& marmor Parius alabastrinum fodiendum,quātam partem in lapidē prædicto habebunt ipsi socij.Iul. Ferret. de re naua.lib.3.nu.58.f.332.T.12.
Ab omnibus liber rationum scriptus,modò ab hoc,modò ab illo, prout locus,& necessitas ferebat,an fidem faciat. Aymon. Crauet. de antiquita.tempo.nu.59.col.1.f.137.T.17.
An possit exculpatio rei inquisiti prodesse inculpatis. Iacob. Nouel.ad defens.titu.an inditia pro reo dan.sint.nume.85.fol. 224, Tom.11.P.1.
Et consocijs quando quis interrogari possit sine indicijs, si tortus confessus est de se,& latrones falsatores monetæ, & mandatarij possunt in tortura interrogari de consocijs. Franc. Caso. de tormen.cap.16.num.1.& 2. & latrones de se confessi interrogantur de socijs mandatoribus,& receptatoribus. ibid. nu. 3. & seruus torquetur,vt indicicet consocios, maximè quādo sumus in atrocioribus,vel in nece domini,nam interrogatur quo mandante id fecerit,& qui sint participes.ibid.nu. 4. & tortus confessus de se potest interrogari de socijs in omnibus delictis, quæ verisimiliter non committuntur sine socijs.ibid.nu.5.& torti,& confessi de se de consuetudine totius Italiæ in omni casu de socijs interrogantur.ibid.nu.6.f.314.T.11.P.1.
Ex vsusfructus dotis cui cedantur. Pet.de Vbal.de duob. fratrib. P.5.princ.nu.7.f.143.T.6.P.1.
In communione stantibus non currit præscriptio in iudicio præuisorio. Balb. de præscriptionibus. qnæstio.decimaseptima.nu. 7.fol.80.Tom.17.
Inculpatis, an prosit exculpatio rei inquisiti. Iacob. Nouel.ad defens. titu. an indic. pro reo danda sint. numero 285. folio 224. Tom.11.P.1.
Quando non est interrogandus confessus de se.Franc. Brun.de indic.& tortu.q.3.princ.nu.19.fol.249.T.11.P.1.& fures de socijs, & receptatoribus interrogari possunt.ibid. nu. 20.& seruus de crim.conuictus,vel confessus de socijs,& mādatoribus est interrogandus.ibid. nu.21. & latrones dicuntur, qui publicè stratas aggrediuntur, qui, & de socijs interrogari possint. ibid.nu. 22.& interrogatio de socijs generaliter fieri debet, non descendendo ad speciem,seu ad nomen certæ personę.ibid.num.23.& confessio rei contra socios criminis, quādo præsumptionem inducat aduersus illos.ibid.nu.24.& criminosus de consocijs confessus indicium ad torturam non præstat,nisi pluribus concurrē tibus.ibid.nu.25.f.249.T.eo.P.ead.
Qui ab alijs socijs procuratores constituuntur, eo ipso quoſt fugerint,seu decoxerint censetur reuocatio facta. Strac. de decocto. P.3.nu.51.f.318.T.6.P.1.
Quod emerit vnus suum sit,licèt quis contraxerit societatem omnium bonorum isto pacto id tamen communicabit cum socijs bonæfidei. Iul.Ferret.de re naua.lib.3.nu.76.f.333.T.12.
Vni lucra venientia contemplatione personæ,non acquirunt societati.Albert.Brun.de augmen.conclu.decimasexta. princ.nu.19. fol.367.T.17.
Vniuersorum bonorum, an inter se omnia communicant. Iacob. Nouel.de iure prothomis.§.2.nu.126.f.34.T.eo.
Vnus parietem communem,altero inuito,an de albare, & pingere poterit.Cœpol.de seruitut.vrbano.prędio.capitulo.71.nu.2.fol. 206.T.6.P.2.
Vnus si colat.agrum alio inscio, an communicet lucrum. Thom. Act.de ludo scaccho.nu.5.f.175.T.7.
Vnus si decoxerit,non ideo alij socij fraudatores dicuntur.Stracc. de decoctorib.P.3.nu.49.f.318.T.6.P.1.
Vnus si efficitur non soluendo,& bonis cedat,quod finiatur societas,declaratur.ibid.nu.47.
Reliqua vide infra in vers.socio.

Socio, tam criminis, quam alio cuicumque quę competat actio, & non.

*SOCIO actio,actionem legis Aquiliæ tollit.Pet. de Vbal. de duob. fratrib.P.14.nu.3.f.172.T.6.P.1.
Actio an competat, vt seruetur societas. Iul. Ferret.de re naua.lib. 3.nu.73.f.333.T.12.& an transeat ad hęredes.nu.32.& 37.f.332. & an veniat interesse.ibid.nu 33.
Actio an durāte societate competat.Pet.de Vbal.de duob. fratrib. nu.2.P.14.princ.nu.172.T.6.P.1.
Competit directa socio, & eius hæredi.Placenti. de actio. personal. titulo.21.nu.1.f.41.T.3.P.2.
Contra socium datur, vt patiatur me vti re ad illum vsum, cuius gratia apta est.Pet.de Vbal.de duob.fratrib. P.14.princ.num. 5. fol.172.T.6.P.1.
Contraria pro socio an reperiatur.ibid.
Directa,vt competat quæ requirantur.ibid.nu.6.
Vtilis inter scholares,quando locum habeat.ibid.
Vtilis quando detur.ibid.nu.5.
Actiones duę an competant,quando sunt duæ actiones distinctæ. ibidem.nu.8.P.173.
Nun competant,& quando.ibid.
Actiones familiæ erciscundæ & communi diuidundo, quando præscriptione tolli possint.Roge.de præscriptio.nume.17.col.1. fol.50.Tom.17.
Actioni,quanto tempore præscribatur.Balb. de præscriptio. q. 15. nu.1.f.80.T.eo.
Alimenta sunt relinquenda conuento a socio, secundum tempus quo potest viuere,attenta computatione. l. hæredita. ff.ad l.falcid.Ioan. Gutte.de actibus iudicia. iurat.ca.15.nume.3.fol.399. Tom.3.P.1.
An debeatur salarium ratione cōsuetudinis. Pet.de Vbal.de duob. fratrib.P.6.princ.nu.27.f.154.T.6.P.1.
An imputetur, si re communi ad vsum destinatum vtitur,& absq; eius culpa pereat. Pet. de Vbal. de duob.fratrib.P.8.princ.nu.2. fol.155.T.6.P.1.
An in muro communi cooperitionem facere liceat.Cępo.de seruitut.vrbano.prædio.c.40.nu.22.f.195.T.6.P.2.
An insolidum teneatur socius.Pet.de Vbal.de duob.fratrib. P.15. & vlt.princ.nu.1.f.173.T.6.P.1.
An liceat agere actione pro socio contra vnum socium coram vno iudice,& cōtra alium socium coram alio iudice.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.14.princ.nu.7.f.173.T.6.P.1.
An liceat facere in parieti communi fistulam, vel canale aliquod, per quod a qua pluuia arceatur,siue recipiatur.Cœpol.de seruitutibus vrbano.prædio.capitulo quadragesimonono. nu. 4. fol. 198.T.6.P.2.
Habere picturas in pariete communi.ibidem.capitu.71.nume.1. folio 206.
An pertineat onus dotandi filiam socij.Pet.de Vbal.de duob. fratrib.P.6.princ.nu.10.f.151.T.6.P.1.
Conuenitur insolidum socius a socio inope, qui nō habet vnde se alat nisi ex illo credito ex societate proueniente. Ioan. Gutte. de actibus iudicia iurat.capitulo quintodecimo.nume.4. fol. 399. Tom.3.P.1.
Conuento a socio ratione societatis debet relinqui, ex quo viuere possit,si conuenitur in quantum facere potest deducto ne egeat arbitrio iudicis.ibid.nu.2.
Criminis credendum quomodo sit.Siman. de catholic. institutio. tit.44.nu.38.f.201.T.11.P.2.
Si verisimile est eum non mentiri,aliquando creditur.Franc.Brun. de indit.& tortu.nu.37.f.265.T.11.P.1.
Cui competat actio,& quando.Odofred.de libel.forman.c.27.nume.1.& libellus qualiter formetur in actione pro socio.nu. 2. & 3.fol.88.T.3.P.2.
Donata qui ob societatem profectus erat,an cōmunicare debeant Pet.de Vbald.de duobus fratribus.P.8.princip.nume.1.fol.155. Tom.6.P.1.
Ignorante,vel inuito an quis facere possit fenestram in muro communi.Cœpol.de seruitut.vrbano.prædio. capitulo 62. nume.3. fol.204.Tom.6.P.2.
In actione pro eo quo damna & impendia attendi debent. Placenti. de actio. personal. titulo vigesimoprimo. nume.2.fol.41. Tom.3.P.2.
In indiuiduis beneficium vnius competit.Boui.de statuta.vrb. prę script.gl.19.nu.283.f.191.T.17.
Inuito res communis refici an possit. Iaco. Nouel. de iure prothomis.nu.54.f.25.T.17.
Inuito furnum in muro communi,vel iuxta vicini murum an facere liceat.Cœpol.de seruitu.vrbano.prædio.c.1. num. 23.fol.199. Tom.6.P.2.
Inuito nauis paratur,vt nauiget,& naui siue alia re socius vti potest si vtiliter agit. Strac.de nauibus. Par. 2.nume.6.folio 311.Tom. 6.Par.prima.
Itineris iniuria facta an socius vindicare possit. Gig. de crim. læsæ maiesta.nu.2.f.41.T.11.P.1.
Nunquid communicet socius quæsita ex societate altera. Pet.Belli.de re milita.P.6.tit.1.nu.3.f.351.T.16.
Pecuniam mutuauit ad certum terminum alius socius, alterius generis monetam recepturus, an sit censendus vsurarius. Lauren. de Rodulph.de vsu.nu.19.f.25.T.7.
Qui ex sua persona potest quærere victum, vt quia habeat artem, vel officium, conuenitur insolidum a socio, non relictis sibi alimentis Ioan.Gutte.de actibus iudicia.iurat.capitu. 15. nume.5. fol.399.T.3.P.1.
Redimendi ius prothomiseos,an locum habeat clerico ementę, vel vendente pro ipso.Matth.de Afflict.de iure prothomis. col. 4.nu.8.fol.4.T.17.
Rei alicuius,qui rem refecit,an suo,vel communi nomine rem refecisse dicatur.Cępo.de seruitut.vrbano. prædio. c.49.num.10. fol.202.T.6.P.2.
Si competūt plures actiones,an vna tollatur per aliam. Iul. Ferret. de re naua lib.3.nu.67.f.332.T.12.
Si sint plures socij, an quilibet ex contractu insolidum obligetur, vel pro parte. Pet. de Vbal. de duob. fratrib.P.9.princ.nu.4.fol. 161.T.6.P.1.
Si vsurarij debitor mutuet pecuniam,eo pacto quod ipse restitueret vsurario sortem,& vsuras,nunquid esset vsurarius.Archiepiscop.Florenti. de vsu. capitulo secundo. numero 26. §. 14. folio 82.Tom.7.
Suo debet ne emendare vaccam amittens culpa sua, quia non bene custodiuit, vel fures eam subtulerunt. Ambros. de Vigna. de vsur.numero 180.columna secunda.versic.ad primum ergo. fol.62.Tom.7.
Reliqua vide supra in ver.socijs.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sociorum commoda, & incommmoda quę ſint.

*SOCIORVM alter, qui ponere debet pecuniam, ſi pro annis quinque de ſua pecunia, & nomine proprio emit fructus molendinorum, & alter qui debebat ponere operam decedat durante dicta conductione quinque annorum, an eius hæredes pro tempore, quo durabat conductio poſt mortem decedentis debeant percipere partē lucri de fructibus. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 5. princ. nu. 32. f. 148. T. 6. P. 1.

Alter, ſi illicitum lucrum faciat an communicandum ſit. ibid. P. 5. princ. nu. 4. f. 142. T. 6 P. 1.

An vni liceat facere cloacam in muro communi, inuito altero ſocio. Cœpol. de ſeruitut. vrbano. prædio. capitu. 48. nume. 3. fol. 198. T. 6. P. 2.

Ante diuiſionem quilibet iuris intellectu dominium in re communi obtineat. Nicola. Valla. de rebus dub. numero 29. folio 345. Tom. 18.

Contra hæredes vnus fecit plura debita ſub conditione, qua pendente fuit diſſoluta ſocietas, quomodo ſoluentur dicta debita veniente conditione. Iul. Ferret. de re naua. libro 3. nume. 89. fol. 333. Tom. 12.

Criminis confeſſio eſt magnum indicium. Paris de Put. de indicia. nu. 1. fol. 328. T. 7.

Illorū munus ſi ponit maiorem quantitatem, & alter minorem, an lucri partes æquales fuerint. Io. a Capiſtra. de vſu. P. 2. 2. P. princ. nu. 92. fol. 109. T. 7.

Iniuria an armis Propulſanda ſit. Franc. Arias. de bello. nu. 3. col. 1. fol. 326. Tom. 16.

Ius quale ſit. Io. Garſ. de expenſ. & melioratio. c. 19. nu. 1. & ſocium cauere nemo poteſt. nu. 2. & quæ deligentia requiratur in ſocio. nu. 3. fol. 324. T. 17.

Liber rationum, vt probet, an ea requirantur omnia, quæ requiruntur in libro rationum vnius adminiſtrationis. Aymon. Crauet. de antiqui. temp. nu. 60. f. 137. T. eo.

Liber ſcriptus ab aliquo inſtitore, an probet inter ſocios, antequā inter ipſum inſtitorem, & quid ſi fuerit ſcriptus ab vno ſociorū. ibid. nu. 55. & 56.

Parietem communem ſi vnus ex ſocijs reficere velit, alter verò timeat, ne ex ea refectione ſibi damnum immineat, qualiter ſuccurratur. Cœpo. de ſeruitu. vrbano. prædio. capitu. 59. nume. 11. fol. 102. T. 6. P. 2.

Per alterum, quę res inſolidum diſtrahi valeant. Beat. Ioan. a Capiſtra. de vſu P. 2. 2. P. princ. nu 79. f. 108. T. 7.

Per vnum capitale poſitum, quando non eſt liquidū, an poſſit peti ſtante pacto, facto cum eo, qui operam poſuit, vt illud quandocumque repetere poſſit. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 14. prin. nu. 10. f. 173. T. 6. P. 1.

Portio exęquari debet. Pet. de Vbal. de duob fratrib. P. 11. prin. nu. 74. fol. 168 T. eo. P. ea.

Qualitas ſuſpitionem maleficij, & præpoſiti inducit. Franc. Caſo. de malefic. c. 3. nu. 1. f. 284. T. 11. P. 1.

Quis præferatur, ſi domum communem vnus vult locare, & alter habitare. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 5. princ. nume. 12. fol. 143. Tom. 6.

Ratio annuatim, amicabiliter reddenda eſt. Mandoſ. in annalibus caſib. nu. 159. f. 215. T. 17.

Ratio quando reuideri debeat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 13. princ. nu. 2. f. 172. T. 6. P. 1.

Ratio quomodo reuideatur, & quæ inter eos diuidenda veniant. Bear. Ioan. a Capiſtra. de vſu. P. 2. 2 P. princip. nume. 77. & 78. fol. 108. Tom. 7.

Vel amicorum certo loco, & tempore conuētus, & adunatio, vt eos ducat ad maleficium indiciat propoſitum. Franc. Caſo. de malefic. c. 5. nu. 1. f. 285. T. 11. P. 1.

Vni in diuiſione bonorum, an, & quando ſufficiat prouocaſſe. Ioan. le Cirier. de primogenitu. concluſ. 2. quęſtio. 11. num. 5. fol. 25. T. 10. P. 1.

Vnus, an ritè poſſit ſe obligare ad ſoluendum contrabanna, & ad intereſſe & damna omnia ſocietatis. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 82. fol. 333. T. 12.

Vnus cum ponit pecuniam, alter verò ſolum operam, vel operam, & minorem pecuniam, & ponens operam eundo pro mercibus ad locum deſtinatum a ſocietate interfectus eſt, an hęredes alteri, qui totam pecuniam, vel maiorem partem cōtulit ad aliquid teneatur. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. colum. 2. nume. 46. fol. 160. Tom. 6. P. 1.

Vnus fecit plura debita ſub conditione, qua pendente fuit diſſoluta ſocietas, quomodo ſoluentur dicta debita veniente conditione. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 89. f. 333. T. 12.

Vnus gabellam fraudans non includit partem ſocij inſcij, vt cadat in commiſſum. Bertachi. de gabel. P. 9. princip. nume. 34. fol. 75. Tom. 12.

Vnus habens incommuni domum ruinoſam, an poterit aſtringere conſocios illam reparare ad concurrendum in expenſis refectionis. Iul. Ferret. de re naua. libro tertio. nume. 93. & 94 folio 333. Tom. 12.

Vnus qui ferat duas partes lucri, & tertiam damni, an poſſit fieri tale pactum. Ambr. de Vigna. de vſu. nu. 170. f. 61. T. 7.

Vnus ſi pecuniam ponit, & alius ponit operam, ſi capitale ipſum eſt perditum caſu, nunquid damnum erit commune. ibidem. numero 174.

Vnus ſi ponit rem, & alter operam, quomodo lucrum diuidetur. Bertachi. de Gabel. f. 61. T. 7.

Vnus ſi pro vxore ſua dotem recepit, an de communibus bonis reſtitui debeat. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 9. prin. num. 1. fol. 161. T. 6. P. 1.

Vnus ſi ſine aliorum conſenſu alterum in ſocietatem admiſit, & facto admiſſi ſocietas damnificata ſit, & admittens aufugiat, numquid ipſe admiſſus ab alijs abſque ceſſione actionis conueniri poſſit. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 10. princ. num. 2. fol 162. T. 6. P. 1.

Vnus ſi ſuo ſumptu faciat aliquid, an lucrum ipſius ad ſe tantum ſpectet. Neguſan. de pigno. & hypothec. memb. 4. 2. P. princ. nu. 8. fol. 202. T. 6. P. 1.

Cætera vide ſup. in ver. ſocij.

Socios quomodo, & propter quæ & ad quæ quis cogere poſſit, & non.

*SOCIO actio quæ competat, quando vnus ab altero conuenitur, & ad quid competat, & an durante ſocietate actio pro ſocio competat. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 14. princ. num. 1. fol. 172. T. 6. P. 1.

An obligetur ipſe ſocius ex facto alterius ſocij. Pet. de Vbald. de duob. fratrib. nu. 1. P. 9. princ f. 161. T. 6. P. 1.

An poſſit Epiſcopus cogere ad reſtitutionem vſurarum, & malè quæſitorum ex turpi & illicito lucro. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 43. f. 332. T. 12.

Expenſæ factæ in fundo communi tempore quo erant domini in poſſeſſione poſiti rei ruuinoſæ ex ſecūdo decreto, vtrum modò poſſit hoc directo iudicio communi diuidundo eas recuperare a te. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 108 f. 334. T. eo.

Inter, & fratres requiritur bona fides, & ceſſare debent ſupplantationes. Hierony. Garzo. de lau. meri iuris. colum. 3. in princ. nu. 6. fol. 321. T. 3. P. 1.

Mercator habens Bononię, quorum erat procurator, ſi ſcripſerit, quod Meuius Titij nomine Bononiæ cōmorantis ſoluerit mille libras, quas ſuo, & ſociorum nomine Bononiæ ſoluere Titio promittebat, quæritur num Titius aduerſus ſcribentem, vel ſocios ex literis prædictis poſſit agere. Strac. de aſſecuratio. gl. 11. nu. 42. f. 371. T. 6. T. 1.

Publicanus quidam habens in conductione gabellarum, an obligentur omnes pro negociorum geſtore ab vno tantum poſito. Iul. Ferret. de re naua. lib. 1. nu. 55. f. 327. T. 12.

Rei communis diuiſio facta, an creditoribus eorum præiudicet. Nicola. Vall. de reb. dub. nu. 2. col. 3. f. 331. T. 18.

Reliqua vide infra in ver. ſocium.

Socium quid oporteat agere, & non.

*SOCIVM an teneatur excommunicatum euitare ſocius excommunicatus. Franciſc. de Platea. de excommunicatio. §. 35. nume. 16. fol. 358 T. 14.

Cauere nemo poteſt. Ioan. Garſ. de expenſ. & melioratio. cap. 19. nu. 1. fol. 324. T. 17.

Clericum percutiens non ex deliberatione, excommunicatus non eſt. Beat. Anto. de excommunicatio. capitulo. 1. nume. 39. col. 4. fol. 367. Tom. 14.

Diuiſio poteſt fieri cum alio ſocio, non obſtante quod vnus eorum partem ſuam obligauerit creditori, & obligatio integra manebit. Neguſan. de pigno. & hypothec. memb. 3. 2. P. nume. 43. fol. 200. Tom. 6. P. 2.

Immunem reddit immunitas alicuius. Pet. Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 102. nu. 31. f. 53. T. 18.

Moribus ſuis conuenientem quis debet. Pet. Rebuff. de priu. ſcholar, priuil. 12. nu. 4. f. 36. T. 18.

Percutiens in itinere, id proditorię feciſſe dicitur, ſi nulla inter eos ſuperuenerit rixa. Gig. de crim. læſæ maieſta. quæſtio. 9. nume. 5. fol. 81. Tom. 11. P. 1.

Præſcriptio non currit contra eum ratione ſocietatis non dum finitæ. Boui. de ſtatuta. vrba. præſcriptio. gloſſ. 19. nume. 285. fol. 191. Tom. 17.

Priuilegiatum ſocius nō vtitur, nec gaudet priuilegio. Pet. Belli. de re milita. tit. 8. nu. 6. f. 358. T. 16.

Proditione facta, ſocius non tenetur. Nicol. Boer. de cuſto. clau. col. 1. nu. 27. f. 283. T. 16.

Quam cito ſcio ipſum incidiſſe canonem late ſententiæ, an teneat eum vitare. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſia §. 25. num. 15. fol. 322. Tom. 14.

Religioſi abſoluentes ab excommunicatione canonis excommunicati ſunt. Franciſc. de Plate. de excommunicatio. §. 20. nume. 6. fol. 353. Tom. 14.

Si habeāt pupilli maiorem, qui eos prouocet ad diuiſionem, qualiter ſunt diuidendi. Bertachi. de Epiſcop. P. 4. num. 196. fol. 346. Tom. 13. P. 2.

Reliqua vide ſup. in ver. ſocios.

Socius quid poſſit, & debeat, & ad quæ teneatur, & non.

*SOCIVS a conſocio qua conueniri debeat actione. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 51. f. 332. T. 12.

Acquiſita conferre tenetur, & communicare. Iacob. de Arena. de ceſſio. actio. num. 70. col. 4. rub. qualiter & quando compellatur quis cedere iura & actiones. f. 76. T. 3. P. 2.

Actionem ſocio pro ſocio cedere compellitur. Ioan. de Graſſ. de ceſſio. iur. §. 6. nu. 2. f. 74. T. 3. P. 2.

Admit-

Source : BIU Cujas

Admittitur contra ſocium ad teſtificandum. Redoa. ſimo. menta. P.3.c.10.nu.34.f.111.T.15.P.2.
Æs alienum in actione pro ſocio non deducitur, niſi ex ſocietate debeat Pet.de Vbal. de duobus fratribus. P.14.& vlti.princ.nu. 3.fol.173.T.6.P.1.
Allegans caſum illum probare debet.Medic.de fortuit.caſib.q.10. nu.12.fol.220.Tom.7.
Allegans damnum caſu fortuito datum eſſe quis hoc probabit. Pet.de Vbal.de duobus fratribus.P.8.princip.nume.14.fol.155. Tom.6.P.1.
An aliquid habere debeat ob ſuos labores. Pet. de Vbal. de duob. fratrib.nu.3.f.149.T.eod.P.ead.
An cauere habeat conſocio pro precio accepto ex re vendita. Iul. Ferret.de re naua.lib.3.nu.60.f.332.T.12.
An conueniatur vltra quàm facere poſſit pro re procedente ex cauſa ſocietatis.Gaſp.Beat.de inop.debit.colum.4.nume.63.fol. 241.T.3.P.2.
An conſocios poſſit prouocare ad diuiſionem. Iul.Ferret.de re naua.lib.3.nu.34.f.332.T.12.
An generaliter ad damna teneatur.Pet.de Vbald. de duob.fratrib. P.8.princ.nu.10.f.18.T.6.P.1.
An imponere poſſit communem parietem, vel reſtituere, vel reficere.Cœpol.de ſeruitutibus vrbano.prædio. cap. 40.nu.24.fol. 196.T.6.P.2.
An includatur ſub verbo, agentibus.Beat.Anto.de excommunicatio.c.3.nu.4.f.368.T.14.
An obligetur iure ſocietatis ære alieno.Iul. Ferret.de re naua. lib. 3.nu.55.f.333.T.12.
An pro ſocio in teſtem admittatur. Pet. de Vbal. de duob.fratrib. P.11.princ.nu.83.f.169.T.6.P.1.
An rem ſocij non venalem vendere rite poſſit, tanquam ſi eſſet de ſocietate. Iul. Ferret. de re naua. libro tertio. numero 55. folio 332.Tom.12.
An teneatur ad penſionem, ſi altero abſenti in domo communi habitat.Pet.de Vbal.de duobus fratribus.P.5.princip.num.11.fol. 143.T.6.P.1.
Conſocijs de lucro ludi. Paris a Puteo. de lud. numero 65. folio 155.Tom.7.
De expenſa erogata in honorem vnius ex filijs ſociorum, putà doctoratu, vel militia.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.6.princip. nu.8.f.150.T.6.P.1.
Aut particeps ludi æquè punitur atque ludens.Conſtan. Roge.de ſummo bon.nu.27.f.12.T.3.P.2.
Bonorum omnium ſi luſerit, & uicerit, vel perdiderit, an habeat conferre lucrum cum ſocio. Iul.Ferret.de re naua. lib.3. nu.41. fol.332.Tom.12.
Communem iuriſdictionem poſſidens, alter ex ſocijs dicitur etiã pro alio poſſidere.Ponta.de ſpol.lib.2.nume.175.capitu.16.fol. 291.Tom.14.
Communi pro domo ruinoſa, an poſſit repetere a conſocio ſibi caueri de damno infecto, & qua actione ſibi ſubueniatur.Iul.Ferret.de re naua.lib.3.nu.94.f.333.T.12.
Communicat quæſita dolo.Franc.de Porcelli.de duob.fratrib.q.i. nu.81.f.176.T.6.P.1.
Communis rei nunquid ſit dominus, & violentia facta ipſi per ſocium non nocet alteri quoad pœnam.Ponta.de ſpol.lib.4.num. 67.c.4.f.307.T.14.
Compenſare poteſt.Medic.de compenſatio.q.15.nume.4.fol.269. Tom.6.P.2.
Conſocium obligat pro ea ſumma tantum, quam in ſocietate habere compertum eſt, & quãdo ſocietatis nomine cõtrahit.Strac. de mercatu.col.3.nu.15.f.299.T.6.P.1.
Conueniri debet deducto ære alieno, & cauere de integrè ſatisfaciendo.Iul.Ferret.de re naua.lib.3.nu.36.f.332.T.12.

Socius criminis quæ incommoda ſentiat, & quando pro, & contra ſocium probet, & non.

*SOCIVS criminis admittitur in crimine hæreſis, ſimoniæ, & læſæ maieſtatis.Redoa.de ſimo.menta.P.4.capitu. quinto. num. 32. fol.106.T.15.P.2.
An admittatur ad teſtificandum in crimine læſæ maieſtatis, cum regulariter non admittatur cõtra ſocium.Gig.de crim. læſæ maieſta.q.7.nu.1.f.62.T.11.P.1.
An admittatur contra apprehendentem, vel cuſtodientẽ ſeipſum, tum quot, & quales teſtes requirantur contra legis præſumptionem. Aymon.Crauet.de antiquita. tempo. nume.47.Par.2.fol. 146.Tom.17.
An admittatur ad accuſandum in crimine læſæ maieſtatis, cum nõ admittatur ad accuſandum regulariter.Gig.de crim.læſæ maieſta.q.5.nu.1.& quod admittitur ad accuſandum in crimine læſæ maieſtatis, & in crimine ſimoniæ.ibid.num.2.3. & 4.& quod effectus inimicus non admittitur ad accuſandum in crimine læſæ maieſtatis.ibid.nu.5.f.56.T.11.P.1.
An & in quibus caſibus debeat de conſocijs interrogari, & fidem faciat.Ant.de Canar.de quæſtio.& torment.memb.4.nu.26. & 27.fol.199.T.eo.P.ea.
An habeat aliquod remedium ad repellendum ſocium.Crot. de teſtib.col.3.nu.165.f.206.T.4.
An poſſit de ſocijs interrogari Ant.Columba.de pẽn.omnifa.coit. artic.197.nu.197.f.346.T.11.P.1.
Contra ſocium admittitur in teſtem in crimine læſæ maieſtatis, etiam ſi iuraſſet non reuelare, ac etiam ſi precium pro hoc accepiſſet, dũmodo ex qualitate teſtificantis, & perſonæ contra quẽ deponit, veriſimile ſit eum non mentiri.Gig.de crim. læſæ maieſta.q.7.nu.2.3. & 4. & ſola depoſitio eius ad torturam non ſufficit, niſi cum ea ſit alia præſumptio, vel aliud indicium.ibid.nu. 5.fol.62.T.11.P.1.
Etiam in crimine læſæ maieſtatis non admittitur ad teſtificandũ ſi eſt inimicus.ibid.nu.6.
Etiam ſi aliàs eſſet criminoſus, vel infamis ex alio delicto. ibidem. numero 7.
In delictis interrogatur, quæ principaliter nõ committuntur propter offenſam, ſeu odium alicuius, ſed propter commodum cõmittentium delictum, putà in furto, in fabricante falſam monetam, &c. & examinatur in his quæ tendunt ad communem omnium ſalutem. Crot. de teſtibus. nume. 96. & 97. fol. 204.& 205.Tom.4.
Læſæ maieſtatis, ſi accuſat ſocium, & non probet excuſatur a pœna præſumpta calumniæ.Gig.de crim.læſæ maieſtat.q.19. nu.3. fol.59.T.11.P.1.
Licèt faciat, quandoq; indicium ad capturam, torturã, vel inquiſitionem, hoc tamen non procedit in ſocio periuro.And.Alcia.de præſumptio.præſumptio. 10.nu.3.f.322.T.4.
Poteſt ſubijci torturæ, quando cum dicto ſocij criminis adſint alia indicia.Crot.de teſtib.nu.159.f.106.col.4.T.4.
Vt ſocios reueler, poteſt in carceribus detineri. Ant.de Canar. de quæſtio & tormen.memb.4.nu.27.f.199,T.11.P.1.
Qui non debuit examinari, ſi fuit, de facto examinatus, ſeu interrogatus contra ſocium, quod facit præſumptionem, & indicium ad inquirendum tantum, non autem ad torturam. Crot. de teſtib.nu.98.col.1.f.205.T.4.
Quibus in caſibus admittatur in teſtem, vel de ſocijs interrogari poſſit. Gig. de crimin. læſæ maieſta. quæſtio.7. nume.13.fol.62. Tom.11.P.1.
Regulariter contra conſocium teſtificari non poteſt, ſed ampliatur in crimine ſimoniæ, & fallit pluribus modis. Crot.de teſtib. col.4.nu.91.f.204.T.4.
Non poteſt de ſocio criminis interrogari in delictis principaliter commiſſis in iniuriam, & odium alterius, non autem principaliter in commodum delinquentis. Franc. Caſo. de tormen.c.16. nu.9.fol.314.T.11.P.1.
Reuelans criminoſos conſequitur præmium ex delatione, ſi proclama factum fuerit.Magalot.de ſecurita.& ſaluocond. P.2.nu. 9.fol.236.T.11.P.1.
Vt faciat indicium contra ſocium, multa requiruntur, & quæ ſint. Crot.de teſtib.nu.160.f.206.T.4.

Socius contra ſocium & pro ſocio qua actione agat, & non.

*SOCIVS criminoſi non punitur, niſi fuerit ſocius criminis.Bald. de ſtatu.nu.4.col.3.verſi.conſortes.f.103.T.2.
Culpoſus etiam vſque a principio tenetur de culpa, & facto ſuo. Hieron.Garzo.de lau.meri iur.col.3.nu.7.verſ.quoad primum. fol.321.T.6.P.1.
Cum inuito ſocio poſſit reficere domum cõmunem ruinoſam, inde conſequi poteſt quod expẽdidit.Iul. Ferret. de re naua.lib. 3.nu.94.f.333.T.12.
Damnum ſi dederit in re communi qua actione tenebitur. ibidẽ. nu.67.fol.332.
De non committendo dolum qui promiſit, an conueniatur pro ſocio.ibid.num.63.
De qua culpa, & fraude teneatur.Pet.de Vbal.de duob.fratrib.P.7. princ.nu.1.f.154.T.6.P.1.
De ſuo ſi quidem expendit in ſocietate, an recuperare poſſit a conſocio.Iul.Ferret.de re naua.lib.3.nu.45.f.332.T.12.
Delinquentem aſſocians ante vel poſt delictum numquid videatur ſocius criminis.Franciſc.Caſo.de malefic.titu.5.nume.2.fol. 286.T.11.P.1.
Doctoris eſt ſcholaris.Pet.Lennaude.de priuil.ſcholar. P.2.nu.18. fol.7.Tom.18.
Domum communem, an poſſit ſocio inuito locare. Iacob. Nouel. de iure prothomis.nu.63.col.4.f.25.T.17.
Dum in re poſſidenda communiter fructus communes percipit actionem incorruptam perinde ac ſi conſortium iudicio vexaret, retinere dicitur. Roger.de præſcriptio.numero 14. folio 50. Tom.eodem.
Eiuſdem criminis an ſocium accuſare poſſit. Iacob. Nouel. ad defenſ.titu.quare perſonæ accuſare non poſſunt.num.33. fol.222. Tom.11.P.1.
Et particeps criminis ad teſtimonium regulariter non admittitur, niſi in caſibus læſæ maieſtatis diuinæ, & humanæ. Royas. de hæretic.nu.154.& declaratio.nume.155.P.2.aſſertio.7.fol. 226. Tom.11.P.2.
Ex quo eſt colonus partiarius, an vltra quàm facere poteſt, conueniatur.Pet. de Vbal.de duob.fratrib.P.11.princip. nume.34.fol. 164.T.6.P.1.
Fratrum vnus negociationis ſi decedat relicto filio pupillo, qualiter quæſita poſt per patruum diuidantur, vel per eum empta, vel ſi mutuauit pecuniam pupilli nomine proprio.Pet. de Vbal. de duobus fratribus. Par. 4. princip. nume.33.folio 148. Tom. 6.Par.prima.
Idoneus teſtis an poſſit eſſe pro ſocio. Iul. Ferret. de re naua. lib.3. nu.86.fol.333.Tom.12.
In cauſis criminalibus pro ſocio non admittitur ad teſtificandum. Ioan.Campeg.de teſtib.regu.86.nu.4.f.94.T.4.
Fallit in crimine ſimoniæ, quo caſu ſi agatur ciuiliter, & ſocius, & parti-

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

& particeps criminis non sit inimicus poterit esse testis, secus si agatur criminaliter ibidem.

Fallit quia licet socius criminis non sit interrogandus de consocio criminis regulariter, tamen si confitetur de consocio, videtur facere indicium contra eum concurrente aliqua infamia. ibidem.

Fallit quia si constat aliquem occisum in vna domo, & vnus de pluribus accusetur, certè alij poterunt produci in testes, tam in ciuili causa, quàm in criminali, nisi accusaretur testis de eodem crimine, vel constaret per calumniam hoc fuisse emissum. ibidem.

Fallit vbi socius non participauit emolumentum, sed tantum fuit mediator. ibidem. colum. 4. in fin. & fallit in causa latrocinij. ibid. ex & in maleficijs, & in crimine falsæ monetæ, & in crimine læsæ maiestatis, in crimine sacrilegij, & in crimine conspirationis, & coniurationis ibid.

In crimine falsæ monetę ad accusandum, & testificandum admittitur. Martin. Lauden. de monet. nume. 11. columna quarta. fol. 203. Tom. 12.

In culpa est, si merces mari adducere voluerit, cum poterit terra, nisi aliud consuetum erit. Strac. de nauigatio. nume. 4. fol. 314. Tom. 6. P. 1.

In itinere captus contribuit cum alijs. Medi. de fortuit. casib. q. 10. nume. 7. fol. 220. T. 7.

In quibus casibus consocium obligat intelligitur durante societate. Strac. de mercatu. nume. 13. colum. secunda. in fin. fol. 299. Tom. 6. P. 1.

Socium eiusdem delicti accusare possit. Iacob. Nouel. de. ad defens. num. 34. titu. quare personæ accusare non possunt. fol. 222. Tom. 11. P. 1.

In re communi illam diligentiam adhibere debet, quam in suis proprijs rebus tempore contractæ societatis præstabat. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. Par. 7. princip. numero 1. fol. 154. Tom. 6. P. 1.

In saluoconducto quis dicatur. Magalot. de securrita. & saluoconduc P. 3. nu. 37. f. 239. T. 11. P. 1.

In seruo communi libertatem donare an possit. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 68. f. 332. T. 12.

In vsura ad restitutionem compellitur. Beat. Ioan. a Capistr. de vsu. P. 2. 2. P. princ. nu. 105. f. 109. T. 7.

Intempestiuè an possit in muro communi facere fenestram, vel factam claudere. Cępo. de seruitu. vrbano. prędio. c. 40. nu. 25. fol. 195. Tom. 6. P. 2.

Itineris pro socio in criminali admittitur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 83 f. 169. T. 6. P. 1.

Si quid casu vel fortuna inuenit, an illud commune sit. Petr. de Vbal. de duobus fratribus. Par. 5. princ. nu. 9. f 143. T. 6. P. 1.

Indicium diuisorium non potest intentari per consocium, qui alteri consocio partem suam obligauit, non resoluta prius hypotheca, si de hoc consocius excipiat. Negusan. de pigno. & hypothe. memb. 3. nu. 94. f. 201. T. 6. P. 1.

Iurans integrè soluere, & non opponere exceptionem aliquam iuris, vel facti, non habet beneficium, nec conueniatur vltra quam facere potest, quod aliàs haberet. Io. Gutte. de contractib. iura. c. 17. nu. 37. f. 66. T. 6. P. 2.

Iure societatis potest reficere communem rem, non iure seruitutis. Io. Garsi. de expens. & melioratio. capitulo decimonono. nu. 11. fol. 325. Tom. 17.

Licèt vtiliter solum, vel voluptariè expẽdat, si alter vti velit his sumptibus, expensas refutauit. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. nu. 12. f. 325. Tom. 17.

Molẽdini quomodo damnum diuidat cum alijs socijs. Medic. de fortuit. casib. q. 10. nu. 10. f. 220. T. 7.

Nihil opponit socio suam partem a se repetenti. Hiero. Garzo. de lau. meri iuris. col. 3. nu. 3. f. 312. T. 3. P. 1.

Non est cogendus per vim, aut impressiones emere totum quod est in societate. ibid. nu. 4.

Non tenetur aperire hostium domus socio veniente de nocte. Lauren. Silua. de feud. recognitio, quæstio. decimaoctaua. nume. 2. fol. 75. T. 10. P. 1.

Non tenetur socio vltra uires. Monticu. de inuenta. cap. 5. nu. 23. & 30. f. 209. T. 8 P. 2.

Omnium bonorum communicat etiam, quæ ex vltima volúntate proueniunt. Medic. de compensatio. quæstio. 21. num. 6. fol. 263. Tom. 6. P. 2.

Pacisens quod si aliam summam in societatem conferet salua sibi sorte prouideretur sibi de aliquo lucro illicitè facit. Io. Bap. Lup. de vsu. col. 2. nu. 13. f. 136. T. 7.

Parrochialis curatus potest in adiutorium ipsius curæ sibi socium assumere ad tempus. Franc. de Plate. de excommunicatio. §. 19. nu. 9. fol. 353. T. 14.

Particeps est lucri, & damni. Medic. de compensatio. q. 45. num. 5. fol. 266. T. 6. P. 2.

Pecunię cum socio personæ quomodo diuidatur. Med. de fortuit. casib. q. 10. nu. 9. f. 220. T. 7.

Ponẽs rem, & alius operam, seu personam, an dolus veniat in hoc iudicio. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 64. f. 332. T. 12.

Potest defendi, & quomodo. Medic. de fortuit. casib. q. 8. nume. 46. fol. 204. Tom. 7.

Vendere socio inuito domino. Franc. Solf. in lucer. laudemio. cellu. 1. nu. 25. f. 209. T. 10. P. 2.

Vocari frater. Pet. Rebuff. de priuil. scholar. priuil. 104. num. 1. fol. 52. Tom. 18.

Probari ne dum per instrumenta, sed per testes etiam. Crot. de testib. titu. in cauſ. ciuilib. qui poſſ. eſſe teſt. qui verò non. nu. 168. fol. 212. T. 4.

Pro parte alterius socij, quando testificari possit, & quid in socijs omnium bonorum. Alberic. de testib. c. 2. a nu. 21. vsque ad nu. 26. inclusiuè. f. 163. & 164. T eod.

Pro socio an testimonium ferre possit. Nepos a Montalb. de testib. col. 4. nu. 50. f. 58. T. eod.

Publicari qui rem occultauit, vt vectigal non soluatur, an tenebitur consocijs. Iul. Ferret. de gabel. numero 142. libro tertio. folio 83. Tom. 12.

Putatiuus an conueniri possit a vero socio. Iul. Ferret. de re naua. nu. 29. & 30. lib. 3. f. 331. T. 12.

Quando de suo proprio instaurauit domum, & non de communi, & quod alter socius, vel nolit, negligat contribuere quid iuris. Hieronym. Garzo. de lau. meri iur. colum. secunda. nume. 2. fol. 326. Tom. 3. P. 2.

Quando conuenitur in quantum facere potest, deducto ne egeat. Ioan. Gutte. de actibus iudicia. iura. columna tertia. num. 18. fol. 400. Tom. 3. P. 1.

Quando possit esse testis in causa consocij sui. Ioan. Mar. Monticel. in reperto. de testib. col. 3. in verb. socius, vbi vide quãdo possit esse testis, qui verò non. f. 247. T. 4.

Quando vt testis assumitur torquendus est. Franc. Brun. de indic. & tortu. nu. 389. f. 279. T. 11. P. 1.

Quem sibi associauit alium, quomodo diuidat lucrum, & damnũ Franc. luca. de fisco. q 114. f. 3. T. 12.

Qui inuasit communem pecuniam, vel in suos vsus conuertit, etiã hǫra non interueniente tenetur ad vsuras. Vergin. de Boccat. de interdic. vti possid. capitulo decimooctauo. nume. 124. fol. 315. Tom. 3. P. 2.

Qui non fecit iter solitum causa fraudandi gabellas, portando res societatis, cuius sit periculum. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. nu. 5. f. 155. T. 6. P. 1.

Qui promisit cum iuramento socijs suis integrè soluere seu nullã iuris, vel facti exceptionem opponere, non gaudet beneficio, ne conueniatur vltra quàm facere possit, & idem est in donatore, & in cæteris personis cum iuramento supradicto modo promittentibus, quę quidem aliàs habent dictum beneficium. Io. Gutte. de actib iudicia. iurat. nu. 38. f. 411. T. 3. P. 1.

Qui timore hostium iter mutauit, contribuere debet. Medic. de fortuit. casib. q. 10. nu. 8. f. 220. T. 7.

Qui vltra quàm facere possit non conuenitur, debet nudã cautionem præstare de soluendo residuo, quando ad pinguiorem fortunam peruenerit. Ioan. Gutte. de actib. iudicia. iurat. c. 15. nu. 9. fol. 399. Tom. 3. P. 1.

Parietem communem refecit suis sumptibus expensas conseruar. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. capitulo 19. nume. 10. folio 325. Tom. 17.

Qui ponit operam tantum in societate, si proficiscitur causa societatis debet habere expensas a corpore vniuersitatis, nedum in foro conscientiæ, sed etiam iure ciuili. Ambrof. de Vigna. de vsu. col. 1. nu. 176. f. 62. T. 7.

Qui sibi periculum sumpsit quomodo damnum sentiat. Medic. de fortuit. casib. q. 10. nu. 11. f. 220. T. 7.

Quid si fecit aliud iter, quàm solitum causa fraudandi gabellas, portando res societatis, cuius sit periculũ. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. nu. 5. f. 155. T. 6. P. 1.

Quilibet muri communis in qualibet ipsius particula portionem habet. Cœpol. de seruitutibus vrbano. prędio. capitu. 64. num. 8. fol. 205. T. 6. P. 2.

Quis dicatur remissiuè ponit. Gig. de crim. læsæ maiesta. q. 33. nu. 18. fol. 42. T. 11. P. 1.

Quis nuncupetur, & quis consors dicatur. Franc. de Plat. de excõmunicatio. §. 15. nu. 6. f. 357. T. 14.

Quis sit, & quis sequax, & in quibus differant. Pau. Grilan. de pẽn. omnifa. coit. quæstio. decima. nume. 3. vbi quod associans alium ad aliquem actum censetur illi opem præstare. folio 303. Tom. 11. Par. prima.

Quod lucratus est cum socio communicare tenetur. Medic. de cõpensatio. q. 21. nu. 5. f. 263. T. 6. P. 2.

Quomodo, & quot modis cõtrahatur. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 47. & 48. f. 332. T. 12.

Ratione socij clerici consequitur priuilegium fori. Horat. Mẽdos. de priuil. ad instar. nu. 42. gl. 11. f. 135. T. 18.

Recedens a societate an possit alium loco sui inuito socio ponere. Iul. Ferret. de re naua nu. 79 lib. 3. f. 333. T. 12.

Rei plurium an possit solus nunciare nouum opus. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. nu. 109. f. 334. T. 12.

Regulariter non habet tacitum mandatum a consocijs. Strac. de assecuratio. gl. 10. nu. 11. f. 367. T. 6. P. 1.

Renuncians intempestiuè societati nempe quando sciebat ęre alieno valde oppressum, & emere non posse partem renunciantis, & minus augmẽto in dicto satisfacere, propterea obligatus est, ad totum damnum, & interesse contingens. Hier. Garzo. de lau. meri iuris. col. 1. nu. 8. f. 322. T. 3. P. 1.

Rixosus præbet causam diuisionis, nam tacitam ad diuisionẽ prouocat qui inquietat. Redoa. de reb. eccleſiæ non aliena. c. 35. nu. 6 fol. 403. T. 15. P. 2.

Si cõueniatur a socijs ratione, & iudicio societatis, non tenetur vltrã quàm facere potest. Ioan. Gutte. de actibus iudicia iurat. capitulo quintodecimo. numero 1. vbi ampliatur alijs modis. fol. 399. Tom. 3. P. 1.

Si derobatus fuerit, an a societate recuperet. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. nu. 1. f. 155. T. 6. P. 1.

Si dicat rem pro decem vendidisse, & alij dicant pro viginti, quid iuris. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 11. princ. num. 85. fol. 169. T. 6. P. 1.

Si emit aliquid ex pecunia communi, vel redacta ex communibus redditibus

redditibus numquid illud emptum communicari debeat, Pet. de Vbal. de duobus fratribus. Par. 4. princip. num. 3. fol. 142. Tom. 6. P. 1.
Si ex vxore, vel furto, vel maleficio lucratus est, & damnatus, cuius sit periculum, an proprium scilicet, vel commune, & si ob proprium maleficium soluit condemnationem, illud in societate non imputat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. 8. P. princ. nu. 24. fol. 156. Tom. 6. P. 1.
Si fecit votum ire ad sanctum Iacobum, & causa implendi votum fecit multas expensas, an sibi, vel societati imputari debeat. idem vbi supra. Par. sexta. princip. numero octauo. folio 150.
Si in societate diligenter gessit in quibusdam, & in quibusdam negligenter, diligentia cum negligentia non compensatur. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. Par. 7. princip. nume. 3. fol. 154. Tom. eod. P. ead.
Si lex municipalis mandat mercatum a socio initum ratum habēdum num intelligatur de re mobili, vel immobili. Strac. de mercatu. nu. 91. f. 289. T. 6. P. 1.
Si metu hostium, vel impetu maris non seruat locum nauigij, vel itineris numquid puniatur, & quid si fecit causa sui iuris conseruandi ob illicitum vectigal. Pet. de Vbal. de duob. fratribus. P. 8. princ. nu. 6. f. 155. T. 6. P. 1.
Si non est culpa, an patiatur damnum. Medic. de fortuit. casibus. q. 10. nu. 5. fol. 220. Tom. 7.
Si non vult altius murum communem tollere, nisi pro vna parte tantum, & murus ita eleuatus longior sit, cuius sumptibus id facere teneatur. Cœpol. de seruitutib. vrbano. prædio. c. 40. nu. 31. fol. 195. T. 6. P. 2.
Si ob proprium maleficium soluit cōdemnationem, illud in societate non imputatur. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 8. princ. nu. 24. fol. 156. T. 6. P. 1.
Si plura bona in hac vita fecit, putà erogauit pecunias in pauperū usus, an sibi, vel societati imputet. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 6. princ. nu. 7. f. 150. T. 6. P. 1.
Si primò si primus super muro communi ædificauerit ipsum altius suis expensis tollendo, alius postea socius super dicto muro vult iterum reedificare, vel in eo aliquid fabricare, vel immittere, an teneatur soluere dimidiam illius muri primò eleuati per alium socium suis sumptibus. Cœpol. de seruitutib. vrbano. prædio. c. 40. nu. 27. f. 126. T. 6. P. 2.
Si quid lucratus fuit extra id quod societatem tangit, an societati cedat. Per. de Vbal. de duobus fratribus. P. 5. princip. nu. 10. fol. 143. Tom. 6. P. 1.
Si rem communem fuit furatus, an teneatur pro socio, vel de furto. Iul. Ferret. de re naua. libro tertio. numero 92. folio 333. Tom. 12.
Si socium defendēdo aggressorem interfecerit, an excusandus sit. Iacob. Nouel. ad defens. titu. homici. quib. ex cau. a pœ. mort. excuse. nu. 80. & iniuria illata socio, an censeatur communis socio. nu. 81. fol. 219. Tom. 11. P. 1.
Si vendit rem communem simpliciter, an cēseatur vendidisse quo ad partem suam tantum. Iacob. Nouel. de iure prothomis. col. 2. nu. 69. fol. 26. T. 17.
Si vult procuratorem minorem decem viginti octo annorum relin quere ad administrandum societatem, socius hunc admittere non tenetur. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. P. 10. princ. nume. 4. fol. 162. T. 6. P. 1.
Sicut in re communi non potest socio inuito nouum opus facere, ita non potest inuito socio addere, aut detrahere. Albert. Bru. de augmen. nu. 4. f. 359. T. 17.
Socij mei, an obligetur ex facto alterius socij. Pet. de Vbal. de duobus fratrib. P. 9. princ. nu. 1. f. 161. T. 6. P. 1.
Socij quod non sit meus socius tenet. Gamba. de auctorita. leg. de late. lib. 3. nu. 152. f. 169 T. 13. P. 2.
Socium insultatum defendere potest. Octauia. Velpel. treug. & pace. q. 41. nu. 6. f. 410. T. 11. P. 1.
Soluta societate gaudet beneficio, quod non condemnetur vltra quàm facere possit, nisi in instrumento societatis iuramentum interuenerit, & nisi dolum, seu latam culpam commiserit. Mathę. Brun. de cessio. bono. quæstio. vigesimaquarta. quarta quæstio. princip. numero 1. & 2. quod procedit tam in socio omnium bonorum, quàm vnius rei. ibidem. numero 4. folio 191. Tom. 3. P. 2.
Studij qui diutius fuit in studio debet portiones facere, iunior verò eligere Simoncel. de decret. nume. 38. colum. prima. fol. 304. Tom. 6. P. 2.
Syluam ceduam an inuito socio poterit incidi facere. Iacob. Nouel. de iure prothomis. columna prima. numero 65. folio 26. Tom. decimoseptimo.
Testificari quando possit in causa consocij. Nepos a Montalba. de exceptio. art. 19. nu. 27. f. 115. T. 3. P. 2.
Testimonium in scelere ferre, quando possit. contra socium. ibid. num. 39. fol. 116.
Testis esse non potest contra socium in crimine. ibid. nu. 38.
Titij, qui cum Seio pacem habebat, si Titius contraueniat, an pacis violator dicatur. Vel pel. de treug. & pace. quæstio. 42. num. 1. fol. 410. T. 11. P. 1.
Vel frater socius emens clam possessionem pro se, & suis, talem possessionem communicare tenetur. Pet. de duob. fratrib. P. 11. princ. nu. 13. f. 163. T. 6. P. 1.
Vel frater socius in communione donec stat cum socio, vel fratre, si eum decipiat secretè pro se tantum negociando an lucrum communicare, & damnum sibi imputare cogatur. ibidem. numero 14.
Vel particeps criminis testis esse non potest. Montiçel. in reperto. de testibus in ver. criminis particeps, vel socius. colum. secunda. fol. 242. Tom. 4.
Vendita in re redimenda quis præfertur, agnatus, scilicet, an socius. Iacob. Nouel. de iure prothemis. colum. quarta. nume. 60. fol. 25. Tom. 17.
Verius molendini vnius, si vendidit partem fructuum alteri cum pacto. quod emptor teneatur omnibus suis sumptibus, manu tenere clusam, & dictum molendinum, si diluuium insolitum fuit, quod molendinum destruxit an emptor ad aliquid teneatur. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. P. 8. princip. num. 29. fol. 157. Tom. 6. P. 1.
Videtur criminis associans delinquētē ante delictum, licèt nihil fecerit, modò armatus fuerit. Franc. Caso. de malefic. c. 6. nu. 1. fol. 285. Tom. 11. P. 1.
Violenter ingressus rem communem, quando teneatur ad pœnam legis, si quis in tantam. Ponta. de spol. lib. 1. capitu. 9. nume. 61. fol. 274. Tom. 14.
Vnius mercis, an possit emere alias species mercium, & illas communicare cum socio. Iul. Ferret. de re naua. lib. 3. num. 59. & 67. fol. 331. Tom. 12.
Vnus an videatur socius alterius, quando aliquam artem promiscuè exercent, & an alter obliget alterum. Pet. de Vbald. de duobus fratribus. Par. nona. princip. numero 5. folio 161. Tom. 6. Par. prima.
Vnus communis rei pro indiuiso si obligat creditori, potest ipse creditor prouocari ad diuisionem per alium socium, & si contingat. totam rem adiudicari socio, non audietur postea alius socius, nisi totam rem redimat. Negusan. de pigno. & hypothe. memb. 3. 2. P. nu. 39. f. 200. T. 6. P. 1.
Vnus erat obligatus alicui occasione fundici, si fundicum cum alio diuidat pro parte, ab altero indemnis conseruari debet. Pet. de Vbal. de duobus fratribus. P. 11. princip. nume. 101. fol. 170. Tom. eo. P. ea.
Vsuratij an cogatur ab Episcopo ad restitutionem vsurarum, si participauit de vsuris. Bertachin. de Episcop. P. 6. nume. 87. fol. 357. Tom. 13. P. 2.
Vtrum teneatur consocio de malè gestis per factorem suum. Francisc. Luca. de fisco. Par. quarta. principa. numero 38. folio 17. Tom. duodecimo.

De Socrate.

*SOCRATES ad studium profecturus Thebas magnum auri pondus abiecit, non putans se posse simul & diuitias, & scientiam possidere. Prosdocim. de Comitibus de consanguinita. nu. 2. fol. 141. Tom. 9.
Cantus suaues damnabat. Stepha. Costa. de Ludo. artic. 2. princip. nu. 10. fol. 165. T. 7.
Cum ad philosophandum pergeret Athenas, magnum auri pondus abiecit. Cornel. Beninca. de pauperta. numero 25. fol. 141. Tom. 18.
*SOCRATIS Episcopi opera probata in septimo concilio reprobataque fuere, tam in historia Cassiodori, quàm alibi. Cardina. Alba. de potesta. Papæ. P. 1. nu. 60. f. 68. T. 13. P. 1.
Patientia, cum semel ictu calcis a quodam percussus esset, cum circumstantes admirarentur eius tolerantiam in medium protulit, & inquit, si Asinus me calce percussit, numquid eum in iudiciū conuocarem, cur nō æquanimiter debeo ferre ictus hominum, sicut irrationabilium ferarum. Constan. Roge. de leg. poten. col. 3. num. 12. f. 396. T. 1.

De sodalibus, & sodalitijs.

*SODALIBVS, qui eiusdem collegij sunt, & ius coeundi habent, potestas esto pactionis, quam volent inter se ineundæ dum nequid ex publica lege corrumpāt ex Cornel. Iac. lib. 5. annal. refert. Ludouic. Charon. ad l. 12. tabul. nu. 50. col. 1. f. 268. T. 1.
*SODALITIIS legis latę veteres ante Marci Lici. Crassi, qui, a Parthis cęsus fuit tempore meminerunt, vt probabilius sit, quod ex eorum scriptis collegi. C. licinio Varo, & P. Cornelio Lentulo Candido Coss. anno vrbis conditæ. 518. eam latam fuisse refert. Ioan. Vlric. Zasi. leg. aatiquitatibus. columna quarta. in fin. fol. 261. Tom. 1.

De Sodoma, sodomia, & sodomitis eorumq; incommodis, & pęnis.

*SODOMA interpretatut pecus & bestia, & interpretatur sterilis, & cęcitas aut declinatio, & omnes de illo populo effecti sunt bestiales in moribus, quia abutebantur vitio luxuriæ in masculos, & ideo cum voluissent abuti duobus Angelis, qui ingressi sunt in domum Loth, percussi sunt cęcitate, & facti sunt cęci corpore & mente. Couer. de public. concubina. rub. de peccato sodomitico. nu. 3. f. 158. T. 11. P. 1.
*SODOMIA absoluere an possit presbyter simplex. Couerru. de pu public. concubina. rubri. de peccato sodomitico. nume. 12. fol. 159. T. 11. P. 1.
An sit crimen ecclesiasticum, vel mixti fori. Marquar. de Susa. de Iudæ. c. 9. nu. 12. f. 50. T. 14.
Appellatur peccatum contra naturam, quia Deus non tantum offenditur, sed etiam natura, vnde qui hoc vitio laborant, Deo, & naturæ aduersari videntur. Couerro. de public. concubina. col. 4. nu. 23. f. 159. T. 11. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Clerici degradantur pro ipsa, & p otestati temporali remittuntur.ibid.nu.30.fol.160.

Clericus,quibus pœnis in vtroque foro pro ipsa debeat puniri.ibidem.nu.28.f.160.

Fuit causa propter quam dominus deleuit mundum diluuio. ibidem.nu.2.fol.158.

Qualiter sit punienda.Iul.Ferret.de re naua.lib. sextodecimo.nu.4.fol.355.Tom.12.

Quomodo committatur.Couer.de public.concubina.rub.de peccato sodomitico.nu.1.f.158.T.11.P.1.

*SODOMIÆ causa,& iniquitas fuit superbia,panis saturitas, abundantia & otium Couer.de public.concubina.rub.de peccato sodomitico.nu.10.f.159.T.11.P.1.

Causa animal brutum punitur pœna mortis.ibid.nu.11.

Crimen alio modo de iure ciuili punitur,& alio modo de iure canonico.Hiero.de Zannetti.de differen.iur.ciuil.& cano.nu.227.fol.206.Tom.1.

Impedit ordinis executionem,etiam post pœnitẽtiam per actam. Ioan.Staphil.de grat.expectatiu.tit.de vari.mod.vacatio.nu.110.fol.279.Tom.15.P.1.

Falsæ monetæ,& criminis læsæ maiestatis crimen in ciuitate Venetiarum spectat Illustrissimo Decemuirali consilio solo.Gig.de crim.læsæ maiesta.tit.quis de crim.læsæ maiesta.cognosce.poss. nu.9.fol.49.T.11.P.1.

In crimẽ detestabile,si quis fuerit,perdit dominium omnium bonorum,& ipso iure bona confiscantur,nec de fructibus disponere potest.Couer.de public.concubina.rub. de peccato sodomitico.nu.18.f.159.T.11.P.1.

Peccatum quàm graue sit pluribus auctoritatibus, & rationibus ostenditur.Alberti.de agnoscen.assertio.hęretico.q.23.num.23.fol.79.T.11.P.2.

Propter crimen commissum contra naturam extra vas naturæ vir, & vxor non inducit separationem.Couer.de public. concubina.rub.de peccato sodomitico.nu.19.f.159.T.11.P.1.

Punitio, & cognitio ex quo est contra naturam spectat ad ecclesiam contra laicos,tamen locus est degradationi. Couer. de public.concubina.rubri.de peccato sodomitico. nume.34.fol.160. Tom.11.P.1.

*SODOMIAM affinitas nulla contrahitur commissam cum masculo, vel fœmina extra uas debitum naturæ. Couerro. de public. concubina. rubli. de peccato sodomitico. numero 20 folio 159. Tom.11.P.1.

Carthago aratrum passa fuit.ibid.nu.22.

Nero sporum puerum in domo sua publicè loco vxoris habuit.ibidem.nu.33.fol.160.

Semiramis Regina tantæ fuit libidinis, quod non solum filiũ proprium,verum etiam equum vsque ad coitum amauerit.ibidem. nume.32.fol.160.

Vergilius ea nocte qua Christus fuit natus subito cum alijs sodomitis perierunt.ibid.nu.31.

*SODOMITA ab ordinis executione est repellendus. Franc.Squillacen.de fide cathol.dub.1.nu.18.f. 9.T.14.

Contra naturam, lapidans Christianum in Christi contemptum Virginem rapiens Idolis sacrificans,officia turbans diuina,contra naturam luxurians,scienter rebaptizans,& qui in lapide humi crucem suscipit,morti debent tradi. Pet.Pecch.de amortizatio.bono.nu.1.f.328.T.11.P.1.

Muricem emens, purpuram tingens,muros violans ciuitatis,proditor Principis, parricida, homicida, pacis violator, seditiosus, domini proditor,dominam adulterans,adulter,condemnandũ emittens morte plectendi sunt.ibid.nu.2.

Efficitur intestabilis etiam antequam accusetur de illo crimine,ne condemnetur,& sic ipso iure. Couer. de public.concubina.nu.17.fol.159.T.11.P.1.

Est inhabilis. Pet. Rebuff. de pacific. possessoribus.nume.256.fol.550.T.15.P.2.

Iure ciuili punitur vltimo supplicio. Couerro. de public. concubina.rubrica.de peccato sodomitico nume. 24.folio 159. Tom. 11.Par.prima.

Perdit dominium bonorum, & ipso iure bona confiscantur, nec de fructibus disponere potest.ibid.nu.18.f.159.

Quomodo sit intestabilis.Melch.Pala.maiorat.P.1.q.1.num.109. fol.345.T.10.P.1.

*SODOMITÆ assimilandus est blasphemus.Franc.Squillacen.de fide cathol.nu.17.memb.1.f.9.T.14.

Vocantur filij diffidentiæ, quia ex quo tam nefandissimum scelus committunt,de eorum salute diffidendum est. Couerro. de public.concubina.rubri.de pecca.sodomitico. nume.5.fol.159. Tom.11.P.1.

*SODOMITARVM scelus nephandum est. Ioan. And. de sponsalib.& matrimo.concil.1.nu.2.f.4.T.9.

*SODOMITAS laicos ecclesia iurisdictionem habet. Hierony. de Zannetti.de differen. iur. ciuil. & canoni. nume. 228. colum.3. fol.206.Tom.1.

*SODOMITICO pro peccato clericus pœnam depositionis patitur. Paul.Grilan.de pœn.omnifa.coit.colum.4.circa fin.num. 6.fol. 301.Tom.11.P.1.

Super vitio, an & quando transigere licitum sit.Iacob. Nouel.ad defens.ritu.an indicia pro reo dan.sint.colum.1. nume. 118. fol. 225.Tom.11.P.1.

*SODOMITICVM crimen cuius fori dicatur. Stepha. Aufre. de potesta. secula. super ecclesiastic. perso. regu. quarta.nume.18. fol.295.Tom.16.

Crimen, cuius fori dicatur. Stepha. Aufred. de potesta. secula. supra ecclesia.perso.regula.quarta.numero 18. folio 339. Tom. 11.Par.prima.

Vincit quamcumque fornicationem. Couerro. de publicis concubina. nume. 4. rubrica de pecato sodomitico. folio 159.Tom. 11.Par.prima.

*SODOMITIS cùm filias suas Loth.tradere volebat,vt hospites liberaret,illicitè fecit Alberti. de agnoscen. assertio. hæret. q.25.nu. 72.fol.93.Tom.11.P.2.

Iudæi peiores sunt,& alijs gentibus.Marquar.de Susa.de Iudæ.P. 3.nu.42.fol.58.T.14.

Loth obtulit filias suas stuprandas,non quod iustitiam faceret,sed vt maius peccatum euitaret.Couer.de public. concubina.rubr. de peccato.sodomitico.nu.6.f.159.T.11.P.1.

Nõ datur aduocatus,nec pro alijs postulare possunt,sicut,nec masculi,qui muliebria passi.sunt.idem vbi sup.nu.15.

De Sole.

*SOL, & Luna Pontificalis, atque Regalis dignitas figuraliter indicatur.Beat.Ioan.a Capistra.de vsu. columna secunda. num.4. fol.92.Tom.7.

Inter septem siderum orbes constitutus est, tamquam Imperator omnium a quo sidera lumen accipiunt. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & pasto. capitulo duodecimo. numero 12. folio 32. Tom 13.P.2.

Sola cum sit res aliqua, quid operetur.

*SOLA æquitas inter mercatores attendi debet, & inter eos de bono,& æquo proceditur,& solemnitates,& rigorositates iuris nõ attenduntur.Matthę.Brun.de cessio.bono.quæ.25.nume.3.fol. 201.Tom.3.P.2.

Affectio non est sufficiens,nisi alia subsit causa legitima, vt condẽnatio augeatur, vel minuatur.Phanut.de iureiuran.in lit.col.3. nu.43.fol.365.T.eo.P.ea.

Citatio nõ sufficit ad probandũ testimonium, & testium receptio ad iuramenta.Angel.de Perus.in quęstio.circa mate.test.nu.10. col.3.in princ.f.76.T.4.

Citatione quis dicitur præuenire iurisdictionem.Lanfranc.de probatio.nu.20.col.4.f.34.T.4.

Cogitatio de iure canonico est punibilis.Bartholom. Theg. in tracta.crimina.P.2.nu.3.f.10.T.11. P.1.

Quandoque punitur.Gig.de crim.læsæ maiesta.num.3.q.66.fol. 48.T.11.P.1.& attentio sola quando punitur. Ibidem. nume.4. & quandoque solus conatus.ibidem.nume. 5. & quandoque sola voluntas.num.6.& quandoque expectatio sola.ibid. nu.7.& quandoque sola intentio.ibid.nu.8.& quandoq; sola aggressio. ibid.nu.9.& quandoque solus ausus.ibid.nu.10. & quandoque sollicitatio.sola.ibid.nu.11.f.eo.T.eo.P.ead.

Inimicitia capitalis facit indicium ad inquirendum, nisi alia concurrant indicia.Bartholom.Theg.in tracta.crimina.P.8.num.6. fol.14.T.11.P.1.

Negatiua sufficit in exceptione non numeratæ pecuniæ.Martin.de Fano.de negatiua proban.nu.8.f.12.T.4.

Possessio victoriam tribuit possidenti, aduersario aliud non probante in contrarium.Paris de Put.de reassumptio.instrumento. to.rub.3.nu.2 f.36.T.4.

Possibilitas interesse intrinseci, non debet exclusionem interesse extrinseci operari.Phanut.de iureiuran.in litem.c.4. nu. 20. fol. 363.T.3.P.2.

Voluntas punibilis quandoque est in crimine læsæ maiestatis. Gigas.de crimi.læsæ maiesta.quæstio.quinquagesimaprima.nu.3. fol.45.T.11.P.1.

*SOLAM detentationem videtur probare missio in possessionem ex primo decreto.Marc.Anto.Cucc.de mentien.circa possessio. nu.409.& nonnulli casus excipiuntur.nume.410.& missio ex primo decreto dat possessionem quando habet vim secundi decreti.ibid.nu.411.f.300.T.3.P.2.

Ob in rem affectionem non datur actio, vel aliquod remedium. Phanut.de iureiuran.in lit.capitulo quarto. numero 45.fol.366. Tom.3.P.2.

Partis confessionem positio respicit,& fit per verbum,ponit. Hieron.de Mon.de finibus regun.capitulo quadragesimosexto.nu. 5.fol.343.T.3.P.2.

Per citationem perpetuatur iurisdictio iudicis aliàs tempore peritura.Angel.de Perus.in quæstio.circa mate.testa.col.2. nume.3. fol.76.Tom.4.

De solarijs.

*SOLARIO communi, an vicino inuito caminum faciens an facere possit murum in ipso solario communi.Cępol.de seruitutib.vrbano.prædio.c.64.nu.5.f.204.T.6.P.2.

Communi si quis habeat horreum, an ipsum frumento, vel alijs mercibus implere possit.ibid.c.72.nu.1.f.206.

Murum vicinus inferior occasio incendij euitandi quibus expensis facere possit.Cępol.de seruitutib.vrbano.prædio.c.64.nu.4. fol.204.T.6.P.2.

Super ignis facientis fieri potest, nisi vicinus incendij periculum timeat.ibid.c.64.nu.2.f.204.

*SOLARIVM, quod est infixum muro communi, vel alieno iure seruitutis, an pauimento, vel lateribus cooperiri possit.Cępol. de seruitutibus vrbano.prædio.capitulo 56. numero 3. fol. 201. Tom.6.P.2.

Si commune sit, & ille qui est inferior incendij periculum timeat cautio.

Source : BIU Cujas

cautio damni infecti peti poteſt. ibidem. capitulo ſexageſimo quarto. num. 3. fol. 204.

Si deſcendat per ipſum ad parietem vicini inferiorem, vel ſolarium commune madefaciat, an prohiberi poſſit ne amplius ſpargat ſeclario, ſi aqua ſpargatur. Cœpola. de ſeruitu. vrbano. prædio. c. 66. nu. 3. f. 205. T. 6. P. 2.

Si quiſpiam ædificare velit ad hoc vſus teneatur, in quo loco ipſum afficere debeat. Cœpo. de ſeruitutibus vrbano. prædio. cap. 56. nu. 1. fol. 201. T. 6. P. 2.

Superius domus alicuius, ſi quiſpiam habeat, in quo quotidie habitantes currant, vel eius pueri ſaltent, vel pulſent, ita quod exiſtentibus in parte inferiori impedimento fiat, quid iuris. Cœpola. de ſeruitut. vrbano. prædio. capitulo quinquageſimoſexto. nu. 5. fol. 201. T. 6. P. 2.

Vnum, vel plura, ſi vna domus habeat, & pars inferior ſit vnius, pars verò ſuperior alterius, ſicuti Venetijs contingit, ſi ille qui parietem ſuperiorem habet, non habet aditum veniendi ad ipſam, niſi per ſcalas, vel partem inferiorem, numquid per illam venire poterit. Cœpol. de ſeruitutib. vrbano. prædio. cap. 56. nu. 4. fol. 201. T. 6. P. 2.

* SOLATIVM militis quandoque erat, quod capiebat pecuniam ſub eo nomine quod erat illud, quod hodie dicunt, la præſtanza, ſiue il ſoccor, vel quid ſimile. Pet. Belli. de re milita. titu. 6. nu. 6. fol. 356. Tom. 16.

De ſoldatis.

* SOLDATA appellatur, quia in ſolidorum præſtatione conſiſtit. Ioan. Thom. de Marin. de feu. ſolda. titu. 26. numero 4. fol. 167. Tom. 10. P. 1.

Et feudum de caneua quod ſit. Pet. Belli. de re milit. titu. 6. nu. 23. fol. 356. Tom. 16.

Quatenus degeneret a feudi recti natura. Zaſi. de feud. P. 12. num. 41. fol. 324. T. 10. P. 1.

Quid ſit, & vnde dicatur. Ioan. Thom. de Marin. de feudo ſolda. tit. 26. nu. 3. fol. 167. T. eo. P. ea.

* SOLDATÆ differentia a feudo, & a feudo cameræ, & a feudo caue næ ponitur a Ioan. Thom. de Marin. de feud. ſolda. titu. 26. nu. 5. fol. 167. T. 10. P. 1.

Feudum dicitur feudum perſonaliſſimum. ibid. tit. de feud. perſonaliſſ. nu. 3. fol. 159.

Non tranſit ad hæredes dantis, nec accipientis. ibidem. titu. 26. nume. 2. fol. 167.

Quid ſit feudum. Ioan. Garſ. de expenſ. & melioratio. capitulo 10. nu. 45. fol. 301. T. 17.

* SOLEM, & Lunam mittit Deus Deorum ſuper bonos, & malos, & etiam pluuiam, niues, & ventos. Iul. Ferret. de re naua. lib. 8. nu. 25. fol. 340. Tom. 12.

Seculo illuminat, qui plenitudini adiungere nititur. Petr. a Mon. de poteſta. Pontific. titulo. de concil. præeminen. folio 149. Tomo 13. Par. 1.

Solemne quod ſit.

* SOLEMNE ſufficiens ad torturam indicium facit teſtis vnus, ſi integer ſit, & legitimè receptus, ac omni exceptione maior. Tynda. de teſtib. c. 7. nu. 3. f. 155. T. 4.

Votum continentiæ, nec per Papā diſpenſari poſſe, niſi ex magna cauſa. Marquar. de Suſa. de celiba. ſacerdot. non abrogan. cap. 5. nu. 7. fol. 108. T. 14.

Impedit contrahendum matrimonium, & dirimit contractum. ibidem. num. 5.

Numquid dicatur feciſſe ſuſcipiens habitum nouitiorum, vt dirimatur matrimonium poſt contractum. Ioann. Brunel. de ſponſal. & matrimon. concluſ. trigeſimoprimo. nume. 9. & 10. fol. 35. Tom. 9.

Solemnia quæ ſint.

* SOLEMNIA inſtrumenti, quæ ſint. Mandoſ. de inhibitio. q. 85. nu. 3. fol. 106. Tom. 5.

Legis, quando omittuntur, omnis actus ſequens corruit. Dammhoude. in pupill. patrocin. capitulo tertio. nume. 10. fol. 354. Tom. 8 P. 2.

Officia non poſſunt per alios exerceri, niſi in neceſſitate. Paris de Put de ſindica. col. 3. nu. 3. f. 312. T. 7.

* SOLEMNIBVS in teſtamentis mulier non admittitur ad teſtimonium. Nepos a Montalba. de teſtibus. colum. 1. nume. 64. fol. 59. Tom. 4.

Nuptiarum aqua, & ignis adhibita. Ant. Gubert. de matrimo. titu. de ritu nuptia. nu. 30. f. 57. T. 9.

Solemnis quæ res ſit.

* SOLEMNIS diſpenſatio voti continentiæ non eſt permiſſa per Matthęum Apoſtolum, etiam cum cauſa vrgenti, & quod plures hoc tenuerunt. Marquar. de Suſa. de celiba. ſacerd. non abrogan. c. 5. nu. 10. f. 108. T. 14.

Doctoris auctoritas ſaltem excuſat ab expenſis, dummodo cum tali doctore concurrat etiam opinio aliorum, & coloratæ rationes. Andre. Alciat. de præſumptio. præſumptio. 51. nume. 8. fol. 319. Tom. 4.

Libellus, licèt non requiratur, eſt tamen quilis, qualis petitio adhibenda remedio canonis, reintegranda. Lancellot. de attēta. c. 25. nu. 15. fol. 438. T. 5.

Solemnitas in quibus, & quando requiratur, & non.

* SOLEMNITAS actus forenſem ligat, & extra territorium extenditur, ſed ſolemnitas perſonæ forenſes non ligat. Martinus. Lauden. de legitimatio. columna quarta. numero 17. fol. 91. Tomo 8. Par. ſecunda.

Adhibita in ipſo matrimonio contrahendo, an ſufficiat quo ad dotem, vt tacitè cenſeatur conſtituta. Phanut. de dote. nume. 29. col. 4. in fin. fol. 209. T. 9.

Aliàs requiſita in contractu, vel alienatione ceſſat, quando iuris diſpoſitione fit alienatio. Phanut. de dote. numero 18. folio 439. Tom. 9.

Alienationis non præſumitur, & ceſſat, vbi ex actis conſtat de veritate. Nicola. Moro. de fide, treug. & pace. quæſt. 91. num. 2. fol. 431. T. 11. P. 1.

Alienationis requiritur in ea, & dimembratio eſt perpetua alienatio. Redoan. de rebus eccleſ. non aliena. capitulo 43. num. 3. fol. 404. Tom. 15. P. 2.

Aliqua non requiritur in ceſſione bonorum. Matthę. Brun. de ceſſio. bonor. quæſtio. ſexta. princip. numero 1. folio 194. Tom. 3. Par. ſecunda.

An iudicis decretum eam ſuppleat. Phanut. de inuenta. hæred. nu. 78. col. 3. fol. 281. T. 8. P. 2.

An præſumatur contra contumacem ex antiquitate temporis decem, aut viginti annorum. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. P. 2. nu. 3. fol. 144. T. 17.

Authenticæ, matri, & Auiæ, & tot. titu. C. quan. mul. offic. tut. fun. poſſ. non ſeruatur de conſuetudine ſecundum quoſdam, quos allegat. Aſcan. Clemen. de patr. poteſta. nume. 35. colum. 3. fol. 100. T. 8. P. 2.

Bonorum poſſeſſionis petendæ hodie non obſeruatur. Nicol. Valla. de reb. dub. nu. 1. f. 325. T. 18.

Cauſatiua quæ ſit. Medic. de diffinitio. diffinitio. 2. nume. 10. fol. 292. Tom. 18.

Citationis ſeruāda. Vanti. de nullitatibus. tit. de nullita. ex defectu inhabilita. ſeu manda. &c. f. 407. T. 4.

Et ſententię non preſumitur, vbi producuntur acta, ex quibus apparet ſententiam eſſe nullam. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo P. 3. nu. 31. f. 148. T. 17.

Conſilij ſi requiritur, de ea formiter, & legitimè conſtare debet, quia in dubio adhibita non præſumitur. Vant. de nullita. titu. de nullita. ex defect. iuriſdictio. &c. colum. ſecunda. nume. 153. fol 392. Tom. 4.

Curatoris, an præſumatur per aſſertionem adultorum, & poſt lapſum viginti annorum. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. col. 4. num. 13. fol. 147. T. 17.

Debita ſi non ſeruetur, fides mala preſumitur. Guido Papa. de preſumptio. nu. 45. f. 302. T. 4.

Decreti præſumitur propter temporis antiquitatem interueniente ſcientia ſuperioris, cuius decretum in actu erat neceſſarium. Aymon. Crauet. de antiquita. tempor. numero 35. folio 150. Tom. decimoſeptimo.

Delationis, & forma deferendi qualis debeat eſſe. Ioan. Arz. de nobilita. Hiſpan. capitulo primo. Par. 3. princip. nume. 3. folio 246. Tom. 16.

Dominicæ diei incipit a veſpere ſabbati, non autem ab alia hora, ne videamur iudaizare. Alberti. de aſſertio. catholic. q. 32. num. 23. fol. 110. T. 11. P. 2.

Eadem eſt neceſſaria, quæ in actus confectione in declaratione circa ſubſtantiam. Melch. Pala. maiorat. P. 1. quæſt. 43. nume. 5. fol. 385. T. 10. P. 1.

Eadem requiritur in vnione diſſoluenda, quæ in conſtituenda. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. quinto. nume. 156. fol. 183. Tom. 13. P. 2.

In reuocatione maioratus. Melch. Pala. maiorat. P. 1. q. 43. nume. 23. fol. 384. T. 10. P. 1.

Eſt duplex, ſcilicet formalis, & ſubſtantialis. Medic. de diffinitio. diffinit. 2. nu. 10. f. 292. T. 18.

Et auctoritas iuris in alienatione rei ſterilis, & minimę an requiratur. Berrachin. de Epiſcop. Par. quarta. numero 110. folio 342. Tom. 13. P. 2.

Et iuris ordo relaxatur, notorietas operatur in pluribus. Couet. de public. concubina. in verſic. notorium eſt. nume. 19. fol. 177. Tom. 11. P. 1.

Et modus quid operentur. Vant. de nullitatibus. numero 105. fol. 418. Tom. 4.

Et ordo quin ſeruari debeat, partes facere nequeunt. Matthæ. Brun. de ceſſio. bonor. quæſtio. vigeſima prima. princ. num. 16. fol. 200. T. 3. P. 2.

Et veritatis prætenſiones, quod ſint interponende, & ex inſtrumento in formam publicam oriuntur. Paris a Put. de reaſſumpt. inſtru. rub. 19. nu. 31. f. 43. T. 4.

Ex antiquitate non præſumitur, vbi agitur de graui præiudicio. Nicola. Moro. de fide, treug. & pace. quæſtio. 91. num. 6. fol. 431. Tom. 11. P. 1.

Exemplationis, vbi in quęſtionem venit, præſuponitur, quod aliun de omnia ſunt habilia. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. nu. 21. P. 3. col. 3. fol. 149. T. 17.

Extrinſeca, ac notariatus qualitas quid differant in probandi

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

modo,& ratione. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. colum. 2. nu. 11. fol. 149. T. 17.

An præsumatur interueniſſe in decreto latiſſimè diſcutitur,& diſtinguitur tandem ab And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 10. nu. 3.& 5. fol. 333. T. 4.

An præsumatur,quando concurrit sola antiquitas temporis sine alio adminiculo possessionis,aut alio, & agitur de magno præiudicio, & an tempus triginta annorum sufficiat contra tertium. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. P. 3. nu. 6. & 7. & distinguitur. nu. 8. fol. 147. T. 17.

An præsumatur, vbi agitur de graui præiudicio ex lapsu decem annorum, concurrente possessione decemnali cum scientia, & patientia partis,idque in præiudicium tertij. ibidem. nu. 9.& distinguitur. num. 10.

Extrinseca an præsumatur in extraiudicalibus,licèt illa non enuncietur in actu, & an sit necesse illam enunciari in antiquis. ibid. nu. 11.& distinguitur. nu. 12.

An præsumatur temporis ex antiquitate in exemplatione instrumenti. ibid. col. 2. nu. 12. f. 149.

Non præsumitur ob temporis antiquitatem,vbi ex inspectione instrumenti probaretur solemnitatem non esse adhibitam,& id quomodo intelligatur. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. P. 3. nu. 27. f. 148. T. 17.

Præsumitur mandati concurrentibus aliquibus indicijs,aut coniecturis. ibid. P. 2. nu. 69. f. 147.

Extrinseca ob temporis antiquitatem , an præsumatur in eo, qui actum gerere non potest. ibidem. Par. tertia. numero 25. folio 148.

Præsumitur propter temporis antiquitatem interueniente scientia superioris,cuius decretum in actu erat necessarium. ibidem. P. 3. nu. 35. f. 150.

Præsumitur, quando defectus solemnitatis non fuit a parte allegatus interueniſſe in actu. ibidem. numero 30. colum. prima. folio 133.

Quæ in facto consistit non præsumitur. Balb. de præsumptio. q. 14. nu. 4. fol. 59. T. 17.

Quot annorum tempus desideret, vt res dicatur de antiquo. Aymon. Crauet. de antiquita. tempot. Par. tertia. numero 2. folio 147. Tom. 17.

Regulariter quando preſumatur. Vant. de nullitatibus. nume. 13. fol. 407. Tom. 4.

Feriarum in honorem Dei sunt inductæ de iure ciuili. Anton. Columba. de pœn. omnisa. coit. articulo vigesimosecundo. num. 22. fol. 342. Tom. 11. P. 1.

Huiusmodi actus non potest a consuetudine tolli. Rocch. Curt. de statu. sectio. 2. nu. 35. f. 355. T. 2.

In dismembratione quæ nam adhibenda sit. Gamba. de auctorita. lega. de late. titulo. de dismembratio. numero 14. folio 183. Tom. 13. P. 2.

In feudis ratione instrumenti præsumitur. Caccialup. de feud. col. 3. num. 37. fol. 14. T. 10. P. 1.

In testamento introductæ de iure ciuili possunt per statutum derogari,& abrogari,augeri,vel minui. Roland. a Val. de lucro dot. q. 1. nu. 4. f. 351. T. 9.

Instrumenti corroborari potest per testes. Paris de Put. de reassumptio. instrumento. col. 3. nu. 10. f. 40. T. 4.

Potest per ipsum instrumentum probari. Lanfranc. de fide instrumento. nu. 26. f. 31. T. eo.

Instrumenti exemplandi,quo tendat. Aymon. Crauet. de antiquita. remp. nu. 15. fol. 149. T. 17.

Exemplationis,quantum tempus requirat, vt præsumatur interueniſſe. ibid. nu. 17.

Inuentarij in susceptione tutelæ , an de iure digestorum adinuenta sit.. Vital. de clausu. columna prima in fin. nume. 42. folio 392. Tom. 18.

Intrinseca præsumitur. Martin. de Fano. de negatiu. prob. num. 10. fol. 12. Tom. 4.

Intrinseca semper actui præsumitur interueniſſe. Guido Papa, de præsumptionibus. columna prima. numero vigesimotertio. fol. 301. Tom. 4.

Iuramenti an præsumatur. Nicola. Moro. de fide treug. & pace. q. 15. nu. 3. f. 420. T. 11. P. 1.

Iuris ciuilis est remissa clericis in condendis testamentis. Iacobat. a Canibus. de repræsal. parte secunda. numero 8. folio 278. Tom. 12.

Iuris communis an obseruari debeat a faciente testamentum tempore pestis. Rolandi. de testamen. rubri. trigesimaquinta. num. 2. fol. 24. T. 8. P. 1.

Iuris in modicis est remissa. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 12. nu. 17. f. 414. T. 15. P. 2.

In paruis est remissa. Anton. Corset. de minim. Par. 1. nume. 7. fol. 269. Tom. 18.

Qualis præsumatur esse nota,& qualis ignorata. Ioan. Garsi. de expens.& melioratio. capitulo vigesimotertio. numero 28. folio 340. Tom. 17.

Seruanda est,aliàs actus non valeret. Vant. de nullita. tit. de nullit. ex defec. proces.&c. nu. 71. f. 416. T. 4.

Tenetur seruare peregrinus in testando. Melch. Pala. maiorat. P. 1. q. 1. nu. 40. f. 341. T. 10. P. 1.

Testamenti per legem nouam diminuta , non comprehēdit personas priuilegiatas. ibid. nu. 27. f. 341.

Libelli potest remitti,quoad substantiam , iudicij verò sufficit aliqua petitio in actis facta secundum communem opinionem. Vant. de nullita. titu. de nullita. ex defect. proces.&c. nume. 21. fol. 414. Tom. 4.

Libellus non exigitur in notorijs solemnis. Anto. de Butr. de noto. artic. 4. nu. 19. f. 54. T. 4.

Loci , vbi celebratur contractus , attendenda est. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. nume. 144. fol. 187. Tom. 17.

Loci vbi fit testamentum seruanda est. Ioan. Dilect. de arte testan. caut. 6. nu. 2.& 3. f. 114. T. 8. P. 1.

Maior requiritur in mandato, quia nunquam præsumitur per longissimi temporis diuturnitatem,etiam per mille annos. Balb. de præscriptio. nu. 28. 60. T. 17.

Necessaria tractatus videtur esse prima in alienatione rerum ecclesiæ. Redoan. de rebus eccles. non alienan. rubri. vigesimatertia. nume. 1. fol. 434. Tom. 15. P. 2. & mobilia si preciosa sint,est pariter necessaria. ibidem. nume. 18.& tractatus, vel solemnitas authenticę hoc ius,hodie non est necessarius,sed sufficit consensus Episcopi,& capituli. ibidem. nu. 19.& 20.& res ecclesiæ olim tenues erant, & ideo requirebatur maior solemnitas , hodie verò sunt augmentatæ, & ideo sufficit consensus capituli in earum alienatione. ibid num. 21.

Formaque qualis esse debeat. ibid. nu. 24.

In alienatione rei ecclesiasticæ , an & quando præsumatur interueniſſe. ibid. nu. 40.

Omnis videtur remissa per indulgentiam , & commissionem Papæ factam commissario, vt se informet. ibidem. numero 67. folio 435.

Vtrum in alienatione bonorum mobilium hospitalis, requiratur solemnitas iuris , quæ requiritur in rebus ecclesiæ alienandis. Redoan. de rebus eccles. non alienan. rubrica vigesimaseptima. nume. 10. fol. 437. Tom. 15. Par. 2. & collegia prophana absque alicuius consensu,& causa, ac solemnitate sua possunt bona alienare. ibidem. num. 15.

Vtrum requiratur in concessione perpetua . ibidem. casu 4. num. 8. fol. 439.

Nisi sit facta locatio etiam non finita, expirat morte prælati . Redoan. de rebus eccles. non alienan. rubrica quarta. nume. 5. fol. 407. Tom. 15. P. 2.

Non præsumitur ob antiquitatem temporis,vbi agitur de substantia actus. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. P. 3. nume. 22. & 23. fol. 148. T. 17.

Non requisita ad actum,si adhibetur in actu minus legitimè non vitiat dispositionem. Hieron. Præuidel. de peste. col. 4. post. prin. nu. 3. fol. 174. T. 18.

Noua non exigitur in his,quę in inuentario adduntur. Albert. Bru. de augmen. nu. 10. concl 8. princ. f. 359. T. 17.

Nunquid alienatione Papæ requiratur talis, quæ requiritur regulariter in alienationibus inferiorum . Redoan. de rebus eccles. non alienan. casu quinto. nume. 2. fol. 448. Tom. 15. P. 2. & collegiorum bona possunt alienari sine solemnitate. ibidem. nume. 36. fol. 449 .

Numquid contractus super rebus ecclesiarū efficiatur ipso iure nullus,si ea non interueniat. ibidem. casu 6. nume. 1. fol. 450. & emens rem ecclesiæ sine solemnitate debita , an sit tutus in foro conscientiæ. ibidem. nu. 3. & procuratoris deputatio , sine interuentu solemnitatum requisitarum in alienatione rerum ecclesiæ non tenet. ibidem. nu. 8.

Nūquid si non interuenit in contractu venditionis rei ecclesiæ facto in vtilitate ecclesiæ, valeat ipse contractus. ibidem. nume. 9. & ecclesia , vel minor potest ratificare contractum adhibendo debitas solemnitates. ibidem. nume. 10. & an qui habuit rem ecclesiæ non seruata forma , & solemnitate,illam præscribere possit. ibid. num. 11.

Numquid si requisita sit in alienatione rerū ecclesiæ debeat adhiberi in alienatione rerum hospitalis,& cuiuslibet alterius loci pij. Redoan. de rebus eccles. non alienan. casu septimo. nume. 2. fol. 450. Tom. quintodecimo. Par. secunda. & ecclesia si concedat in emphyteusim , non seruatis debitis solemnitatibus, emphyteuta tenetur nihilominus soluere canonem. ibidem. numero 3.

Numquid vt euitetur solutio pensionis possit a conductore rei ecclesiæ opponi quod in locatione non interuenerit debita. ibid. nu. 4.& ecclesia, & alia pia loca æquiparātur in solemnitate obseruanda in alienatione. ibid. nu. 5.

Omissa quoad testes in causa hæresis examinatos, quomodo suppleatur. Royas. de hæretic. Par. 2. assertio. quarto. nume. 104. fol. 224. Tom. 11. P. 2.

Omnis a statuto inducta est iuris publici . Paris a Puteo. de reassumptio. instrumento. rubrica quarta. numero quarto. folio 37. Tom. 4.

Omnis præsumitur in vnione facta, de cuius initio non extat in contrarium memoria. Arnulph. Ruze. de iure Regal. priuil. 28. nu. 5. fol. 375. T. 12.

Requisita in alienatione rei ecclesiæ requiritur etiam in dimembratione alicuius ecclesiæ , vel bonorum suorum . Pauin. de officio.& potesta. capit. sede vacan. quæstio. tertia. secunda Par. princip. numero decimonono. folio 423. Tom. tertiodecimo. Par. secunda.

Paschæ apud Hebræos,quæ sit. Mandos. in annalib. casib. col. 3. nu. 11. fol. 210. Tom. 17.

Peremptorij ex quo ad conuincendam malitiam , & proteruitatem non comparentis adinuenta est , & non ad solemnizandum iudicium . Vant. de nullitatibus titulo. de nullita. ex defect. inhabilita. nu. 106. fol. 411. T. 4.

Personæ forensis extra territorium non extenditur . Martinus Lauden. de legitimatio. numero quadragesimosecundo. fol. 92. Tom. 8. P. 2.

Personæ non inspicitur vbi ad solam inquisitionem veritatis proceditur. Anto. Columba. de pœn. omnisa. coit. articu. 1. nume. 171. fol. 345. T. 11. P. 1.

Pluribus

Source : BIU Cujas

Pluribus in locis consuetudine est in maiori parte sublata. Phanut.de inuenta.hæred.P.3.nu.80.f.281.T.8.P.2.
Præsumitur ex longa possessione. Paris de Put.de reassumptio. instrumento.nu.11.rub.3.f.36.T.4.
Probatoria quare renunciari non possit. Constan. Roge.de protestatio.nu.15.f.229.T.17.
Quæ de subhastantia rei esse dicatur, & quæ non. Constan. Roge. de protestatio.nu.58.col.4.f.226.T.17.
Quæ erat illa, ad quam venditores tenebantur facere agnatis, & vicinis ad illos excludendos a beneficio iuris congrui.Iaco. Nouel.de iure prothomis.§.7.nu.74.f.45.T.17.
Quæ est necessaria in donationibus,quæ faciunt Reges titulo maioratus. Melch.Pala.maiorat.P.1.quæstio.sexagesimasecunda. nume.19.fol.404.T.18.
Quæ requiratur in sententiæ prolatione.Vital.de claus.col.1.nu.4. fol.415.Tom.18.
Quæ requiritur in alienatione rei ecclesiæ, & minoris. Couer. de public.concubina.nume.21.in verb.notorium est. folio 177. Tom.11.P.1.
Quæ requiritur, vt matrimonium sit legitimum. Asca. Clemen. de patr.potesta.c.5.nu.2.f.101.T.8.P.2.
Quam obseruare debeat creditor, antequam veniat ad pignoris venditionem ponitur a Bola.de restitutio. in integ. capitu. 205. nu.2.fol.166.Tom.5.
Quam in creatione militis Princeps seruare debeat, ponitur a Pet. Antibo.de mune.§.4.nu.17.f.40.T.12.
Quando alienatio facta est sine ipsa debita etiam in fauorem ecclesiæ,vel minoris non valet.Redoa.de reb.eccle.non aliena.casu 6.nu.5.f.440.T.5.
Limitatur.nisi ecclesia, vel minor ratificet contractum adhibendo debitas solemnitates.ibid.nu.6.
Quando ea sufficiat, quod interueniat postea. ibidem. casu octauo.nume.11. fol. 441. & lex prohibens alienationem sine certa solemnitate limitationem recipit, nisi contractus fiat vtiliter. ibidem. numero 13. & contractus, si fuit vtilis minori, valet sine solemnitate requisita celebratus.ibid.nu.14.
Quando extrinseca præsumatur. ibidem. casu vndecimo.numero 2.folio 442.
Quando ius exigit probationem solemnitatis, ipsa non præsumitur.ibidem.nu.14.f.443.
Quando ius exigit scripturam,non probationem,si enunciatur solemnitas tunc præsumitur interuenire.ibid.nu.15.
Quando non esset enunciata pro ea non præsumitur. ibidem. nume.16.
Quando non exigit ius scripturam,& actus est de recenti,an præsumatur.ibidem.nume. 18.& si actus est de antiquo an præsumatur.ibid.num.19.
Quando temporis cum antiquitate concurrit alia præsumptio solemnitas extrinseca præsumitur.ibidem. nu. 20. & assidui actus & continuatio possessionis faciunt præsumi solemnitatem interueniſſe.ibid.nu.21.
Quando triginta annorum patientia præsumatur interueniſſe, & consensus requisitus.ibidem.nume.22. & diuturnitas temporis facit præsumi omnia solemniter acta.ibidem. nu.24.& præsumptio quod interuenerit,tollitur si non apparet de illa in scriptura,in qua requiritur. fbidem. numero 25. & præsumptio quod interuenerit ipsa solemnitas.admittit probationem in contrarium.ibid.nu.26.
Requiritur in renunciatione legati ecclesiæ facti. Redoan. de rebus eccle.non alienan.capitulo duodecimo.num.11.fol.397. Tom.15.P.2.
Requisita in actu conficiendo, an requiratur in actu reficiendo. Franciſchi.Curt.de feud.Par.secunda. princip.nume.10. fol.51. Tom.10.P.2.
Requisita in alienationibus ecclesiasticis habet interuenire in commutatione.Redoa.de rebus eccles.non aliena.capitu.20.num.3. fol.399.T.15.P.2.
Requisita quando sit in declaratione, vt quis prodigus habeatur. Dammhoude. in pupillo. patrocin. capitulo octauo. nume.11. fol.363.T.8.P.2.
Si non est de substantia quomodo cognoscatur. Ioan. Andre. de consanguinita.nu.24.f.139.T.9.
Tanta quod hodie non seruetur in alienatione rerum ecclesiæ quanta antiquitus seruabatur, quare sit. Redoan. de rebus eccles.con alienan.casu decimooctauo.numero 8. fol. 460. Tom. 15.Par.secunda.
Testamenti probari potest per duos testes. Micha. Vlcur. de regim.mund.quæstio.3.princip.nu.19.128.T.16.
Tutelæ præsumitur, quando quis diu se gessit pro tutore. Aymon.Crauet.de antiquita.tempor. Par. tertia. numero 37.folio 150.Tom.17.
Voti ab ecclesia inuenta est. Ioan. Franc. de Plate.de excommunicatio.§.6.nu.8.f.351.T.14.
Voti dispensatio potest fieri propter maius bonum. Alberti. de agnoscen.assertio.hæretico.quæstio.vigesimatertia.num.46.fol. 81.Tom.11.P.2.
Voti est de iure positiuo.ibid.nu.45.
Vtrum requiratur necessitatis causa vrgente in alienatione rei ecclesiæ.Redoan.de rebus eccles.non aliena.rubrica decimaocta. ua.nume. 29. fol.422. Tom.15.Par.2.& necessitate subsistente alienatio fit seruatis solemnitatibus, quæ non exigunt tantam solemnitatem.ibidem.nume. 34. & iura quæ exigunt solemnitatem in alienatione rerum ecclesiæ limitantur, vt non procedant,si necessitas non patiatur solemnitatem obseruari.ibidem. nume. 35. & alienantur res ecclesiæ sine solemnitate, quando ecclesia non potest habere proprium, vt est in fratribus minoribus ordinis Sancti Fraaciſci de obseruantia.ibid. num. 36.sed data consuetudine quod proprium habere possit, solēnitas obseruanda erit.ibid.nu.37.
Vtrum requiratur quādo prędicatores vēdunt necessitate eorum status.ibidem.numero 38.& ecclesia,si alienat rem ex fideicommissi dispositione, solemnitas non est necessaria. ibidem. numero 39.
Reliqua vide infra in ver.solemnitates.

Solemnitate quæ veniant.

*SOLEMNITATE ab omni iuris modica sunt exempta. Redoan. de rebus eccles.non alienan.quæstio. tertia. numero 14.fol.470. Tom.15.P.2.
Absque, causa renunciationis possessio potest concedi. Redoan. de rebus eccles.non alienan.casu vigesimoprimo.nume. 21.fol. 461.Tom.15.P.2.
Absque statutaria vicinus contrahens cum minore, præsumitur in malafide.Boui.de statuta.vrba.præscriptio.gloss. septima. num. 2.fol.180.Tom.17.
Absque statuti ille qui recipit iuramentum,vtrum possit puniri pęna arbitraria. Vital. de clausu. columna secunda. nume.46.fol. 467.Tom.18.& res magnæ inutiles non alienantur sine solemnitate.Redoan.de rebus eccles.non aliena.rubri.12.nume.20.fol. 414.T.15.P.2.
Alienatio remuneratoria sine ea solemnitate iuribus subsistit. Redoan.de rebus eccles.non alienan.casu vigesimoprimo.num.10. fol.461.Tom..5.P.2.
Augmentum contingens rei cum solemnitate alienatæ, videtur cedere lucro venditoris.Redoan.vbi supra. quæstio.12.nume.4. fol.491.T.15.P.2.
Bona fraternitatum possunt alienari absque ipsa.Redoa.de reb.eccle.non aliena.casu 15.nu.1.f.459.T.1.
Relicta pauperibus in genere possunt alienari absque ea. ibid.casu 16.nume.1.
Relicta religionibus, vt vendant, non vt retineant, alienari possunt sine ipsa.Redoan.de reb.eccles.non aliena.casu 16.num.4. fol.459.T.15.P.2.
Carens priuilegium Regis est inefficax.Melch.Pala. maiorat. P.1. q.62.nu.3.fol.402.T.10.P.1.
Citationis omissa,nil valet,quod geritur,si tamen citatus iuxta impedimento venire non potest, & testes recipiuntur, testium productio non valet Alberic.de testibus.capitulo septimo.nu.2. fol.173.Tom.4.
Citationis vsus seruatur.Vant.de nullita.nu.7..fol.407.Tom.4.
Consuetudo disponere potest,quod res ecclesiæ sine solemnitate alienetur.Redoa.de rebus eccles.non alienan. casu 18.nume.1. fol.459.T.15.P.2.
Debita seruata venditio si facta sit,& precium casu fortuito sit deperditum,an creditor sit securus.Redoa. de reb.eccle.non aliena.nu.17.fol.476.T.15.P.2.
Ecclesia, quæ non potest proprium habere potest alienare sibi relicta sine solemnitate.Redoa.de reb.eccles. non alienan. casu 6. nu.6.fol.462.T.15.P.2.
Et cum causis iura ecclesiastica alienantur.ibidem. rubri. 13. num. 18.fol.414.
Infeudatio rerum solitarum infeudari fieri potest sine solemnitate.Redoa.de reb.eccle.non aliena.tit.de infeudatio.ecclesia.per prælat.nu.6.f.484.T.15.P.2.
Iura & actiones, quatenus continent res mobiles non pretiosas, sine solemnitate alienantur. ibidem. casu 16. nume. 4. fol. 459. Tom.15.P.2.
Iuris valet, militis testamentum non seruata secus in pagano. Lanfranc.vtrum præferen.sit docto. vel milit. colum.4.nume.8.fol. 21.Tom.18.
Lex prohibitiuè loquens,si habet causam prohibitionis perpetuā, an omissio solemnitatis reddat actum nullum.Iacob. Nouel.de iure protho.col.3.nu.251.f.29.T.17.
Locatio ad longum tempus quando permissa est,requiritur solemnitas iuris in alienationibus requisita.Redoa.de reb. eccles. non aliena.nu.4.f.479.T.15.P.2.
Necessitas potest esse tanta, quod etiam magna prædia possent sine solemnitate alienari.Redoa.de reb. eccles. non aliena.casu 6. nu.22.f.462.T.15.P.2.
Nisi cum ea in alienatione requisita frater non prouocat ad diuisionem.Redoan.de rebus eccles.non aliena. capitu. 15.nume.4. fol.403.T.15.P.2.
Obseruare non habet eam arbitrator.Vital.de claus.col.2.num. 2. fol.459.T.18.
Omni omissa,ista clausula non tollit ea,quæ sunt inducta de iure diuino.Iacob.Nouel.de iure prothomis.colum.4.nume.64. fol. 21.Tom.17.
Per statutum inducta in feudali alienatione,an ipsa omissa debeat feudum amitti.Iacob.de Sancto Georg.de feud. col.2. num.28. fol.199.T.10.P.1.
Qua detur curator Regi.Restau.Castal.de Imperato.q.73. aume. 26.fol.62.Tom.16.
Quatuor casibus enumerantur, in quibus potest fieri alienatio sine ipsa.Redoa.de reb.eccle.non aliena.casu.21. num.2.fol.460. Tom.15.P.2.
Requisita non seruata actus censetur nullus. Dammhoude.in pupillo.patroc.c.9.nu.65.f.367.T.8.P.2.
Res ecclesiæ,si plus expensarum,& incommodi affert,quàm vtilitatis,potest sine solemnitate alienari.Redoa.de rebus eccle. non al.ena.casu 20.nu.1.f.460.T.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Res, quam eccleſia eſſet grauata reſtituere per fideicõmiſſum poteſt ſine ea alienari. Redoa. de reb. eccle. non aliena. caſu 6. nu. 9. fol. 46. Tom. 15. P. 2.

Seruata alienari res mobiles eccleſiæ poſſunt, licèt ſint precioſę. ibid. rub. 7. nu. 1. f. 410.

Sine aliena tio rei eccleſiæ fieri poteſt ex cauſa remunerationis. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 21. num. 1. fol. 460. Tom. eod. P. eadem.

Sine, alienatio venit permittenda ex cauſa æquitatis, ſcilicet, vt inculta efficiatur fertilis. Redoa. de reb. eccleſ. non aliena. caſu 19. nu. 1. fol. 460. T. 15. P. 2.

Sine canonica feudum reuerſum ad eccleſiam, an poſſit re'infeudari. Franciſchi. Curt. de feud. queſtio. 1. 2. P. princ. nume. 2. fol. 51. Tom. 10. P. 2.

Sine fit tranſactio, ſi res ſuper qua tranſigitur remanet eccleſiæ. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 17. nume. 1. fol. 459. Tom. 15. P. 2.

Sine iuris clauſula quid operetur. Celſ. Vgo. de clauſ. num. 90. fol. 495. Tom. 18. & quid operetur clauſula nulla iuris ſolemnitate ſeruata, & an ad ius primum naturale reducat. ibidem. num. 93. & quid operetur clauſula omni iuris ſolemnitate semiſſa. ibidem. nume. 94.

Sine iuris contrahens cũ pupillo præſumitnr in mala fide. Aymon Crauet. de antiquita. temp. nu. 5. f. 166. T. 17.

Sine noua teſtator non poteſt teſtamento ſuo addere. Albert. Bru. de augmen. concluſ. 8. princ. nu. 10. f. 359. T. 17.

Sine quæ non poſſunt ſeruando ſeruari alienantur. Redoa. de reb. eccle. non aliena. nu. 16. f. 415. T. 15. P. 2.

Sine res eccleſiæ alienati poſſunt in caſu neceſſitatis. Redoa. de rebus eccle. non aliena. caſu 6. nu. 1. f. 461. T. 15. P. 2.

Sine teſtamenti veritas non ſufficit. Aymon. Crauet. de antiquita. temp. 40. f. 130. T. 17.

Cætera vide infra in ver. ſolemnitatibus.

Solemnitatem quærequirant.

* SOLEMNITATEM aliam non debemus quærere, quàm lex non poſuit. Franc. Porcellin. de confectio. inuenta. nume. 10. fol. 158. Tom. 8. P. 2.

Aliam requirit hodie alienatio rei eccleſiæ, quàm inductam a iure ciuili. Bertachi. de Epiſc. P. 4. nu. 109. f. 342. T. 13. P. 2.

Certam conſenſu partium vtrum ea, quæ inducunt in actibus hominum tolli poſſint. Vital. de clauſul. titu. an ſolemnitatib. iuris poſſit renunciari. nu. 1. f. 476. T. 18.

eam nunquid requirat augmentum, & an requirat formam, quæ in actu faciendo exigitur. Albert. Brun. de augmen. rebusque additis. concl. 5. nu. 8. f. 357. T. 17.

Eandem in actus reuocatione requiri quæ in illius perfectione interueniſſe apparet, dicit. Nicol. Feſtas. de ęſtim. & collect. c. 2. nu. 27. fol. 177. T. 12.

In actu, vel inſtrumento inducere poteſt cõſuetudo. Rocch. Curt. de ſtatu. ſectio. 1. nu. 28. f. 352. T. 2.

Introducere in alienatione rei eccleſię ius ciuile nõ potuit. Redoa. de reb. eccle. non alien. c. 18. nu. 7. f. 459. T. 15. P. 2.

Maiorem requirit electio maiorum. Ioan. Montaig. de parlament. nu. 22. col. 2. f. 276. T. 16.

Non excludit inductam ex iuris diſpoſitione, ſed inductam ex cõſuetudine. Redoa. de rebus eccleſ. non aliena. caſu 6. nu. 32. fol. 462. Tom. 15. P. 2.

Omnem quæ remitteret requiſitam conſuetudo illa non valet. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 18. nume. 2. fol. 459. Tom. 15. P. 2.

Omnem tollens conſuetudo dicitur contra priuilegium eccleſiæ. ibidem. nume. 3.

Paruam requirit iudicium ſummarium, ſiue executiuum. Vant. de nullita. titu. de nullita. ex defect. proceſſ. &c. nume. 52. fol. 415. Tom. 4.

Quando importet aliquid. Lancellot. Gal. de ſtatu. nume. 12. col. 2. in fin. fol. 301. T. 2.

Quoad alienationis res immobilis, & mobilis precioſa æquiparantur. Redoan. de rebus eccle. non alienan. nume. 2. rub. 7. folio 410. T. 15. P. 2.

Seruare tenetur vnuſquiſque incertis caſibus. Franc. Luca. de fiſco. col. 4. fol. 4. Tom. 12.

Teſtamenti minorans ſtatutum, an includat extraneum ibi teſtantem. Ange. de Gambellio. de teſtamen. gloſſ. 6. nume. 2. & 3. fol. 38. T. 8. P. 1.

Vt ſuppleat iuramentum vim habet, non autem, vt conſenſum extendat. Matthe. Brun. de ceſſio. bono. quæſtio. 11. princ. num. 15. fol. 196. T. 3. P. 2.

Reliqua vide infra in verb. ſolemnitates.

Solemnitates in quibus, quæ, & quando requirantur, & non.

* SOLEMNITATES adhibitio earum eſt omni tempore vniformis. Anton. de Canar. de inſinuatio. Par. 2. princip. num. 62. fol. 281. Tom. 6. P. 2.

Alienatio abſque eis procedit, quando bona ſunt conſueta infeudari, vel in emphyteuſim dari. Redoan. de reb. eccle. non aliena. caſu 6. nu. 1. f. 455. T. 15. P. 2.

Facta per pupillum, vel eccleſiam ſine ſolemnitatę requiſita, non transfert poſſeſſionem. Redoa. de reb. eccle. non alienan. caſu 8. nu. 23. fol. 451. T. 15. P. 2.

In ſolitis alienari eſt permiſſa ſoli prælato ſine ſolemnitatibus de iure communi: item per conſtitutionem Pauli ſecundi, & inſpecta. Bulla. Pauli. Quarti. ibid. caſu 6. nu. 8. & 9 f. 455.

Non requirit neceſſaria ſi ſit. idem vbi ſupra. rubrica 8. nume. 5. fol. 410.

Prædij inutilis facta ſine neceſſitate requirit. Redoa. de reb. eccl. non aliena. rub. 8. nu. 48. f. 411. T. 15 P. 2.

Rei eccleſiaſticę ſine ſolemnitate eſt nulla etiam ſi vtilis ſit eccleſiæ, & ponitur ratio. ibid. c. 2. nu. 1. f. 371.

Sine illis valet quando alienatur, quam res eccleſiæ grauata eſt alienare per fideicommiſſum. ibidem. rubri. quadrageſimaſeptima. nume. 22. fol. 454.

Alique non requiruntur in re ſolita locari. Redoa. de reb. eccle. nõ aliena. caſu 6 nu. 10. f. 455. T. 15. P. 2.

An poſſint diminuere conſuetudines in alienatione rei eccleſiaſticæ, ſi ſint requiſitæ a Canone. Franc. Curt. de feud. q. 4. princip. nu. 6. fol. 53. T. 10 P. 2.

An requirantur quando prælatus vult facere nouas infeudationes. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. capitu. 28. nume. 39. fol. 403. T. 15. P. 2.

Bona eccleſiarum, quę propria retineri non poſſunt ſine aliqua ſolemnitate alienari poſſunt. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 47. nu. 24. fol. 454. T. 15. P. 2.

Bona hoſpitalis fundati ſine auctoritate Epiſcopi, an ſine ſolemnitate alienari poſſint. ibid caſu 12. nu. 1. f. 458.

Bona ingredientis religionem alienantur ſine ſolemnitate pro ſatisfactione debitorum. ibid. caſu 9. nu. 18. f. 457.

Bona loci fundati ſine auctoritate Epiſcopi venduntur ſine ſolemnitatibus requiſitis in alienationibus eccleſiæ. Redoa. de reb. eccle. non aliena rub. 31. nu. 6. f. 451. T. 15. P. 2.

Cenſus annuus non poteſt alienari, niſi cum cauſa, & ſolemnitatibus requiſitis in re immobili. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 16. nu. 30. f. 419. T. 15. P. 2.

Cenſus requirit eas requiſitas in alienatione rerum eccleſiæ. ibidem. nume. 33.

Clericus promotus ad titulum patrimonij poteſt abſque ſolemnitate vendere bona patrimonialia. ibid. caſu 13. nu. 1. f. 459.

Compromiſſum de iure ſuas requirit. Redoan. ibidem. cap. 22. nu 20. fol. 400.

Conformatione facta ſolemniter non auditur obijciens crimina. Pet. de Bais. in directo. electio. 5. 3. P. nu. 3. f. 403. T. 15. P. 1.

Contractus abſque eis celebratus, ſi ſit vtilis eccleſiæ eſt in optione Epiſcopi, vel Rectoris, an velit cõtractum valere. Redoa. de reb. eccle. non aliena. caſu 7. nu. 14. f. 456. T. 15. P. 2.

Sine debitis celebratus etiam in vtilitatem eccleſiæ non valet. ibidem. num. 21.

Creditor habens rem eccleſiæ ſibi pignoratam illam ſine aliqua ſolemnitate alienare poteſt. Redoa. de reb. eccle. non aliena. caſu 14. nu. 1. f. 459. T. 15. P. 2.

Cum non interueniant emens a ſolo prælato ſine alia ſolemnitate poteſt præſcribere. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 8. num. 11. fol. 410. T. 15. P. 2.

De iure poſitiuo requiſitę non facit electum minus tutum in conſcientia, ſi fuerit emiſſa omniũ eligentium conſenſu. Pet. de Bais. in directo. electio. c. 20. 3. P. nu. 5. f. 396. T. 15. P. 1.

De quibus diſponit ſtatutum ſeruari debent in confectione actus. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſtic. §. nono. numero 32. folio 315. Tom. 14.

Debent ſeruari in teſtamento eius loci, in quo confectum eſt. Melchior. Pala. maiorat. P. 1. quæſtio. ſexageſimaſecunda. nume. 16. fol. 403. Tom. 10. P. 1.

Decreti in alienatione rerum minorum conſuetudo poteſt tollere. Simoncel. de decret. inſpectio. 5. nu. 42. f. 321. T. 6. P. 2.

Decreti interpoſitio cuius efficaciæ ſic. Iodoc. de ſubhaſtatio. c. 2. nu. 24. fol. 78. T. 6. P. 1.

Eccleſiæ, & alia pia loca, quoad ipſas ſeruandas in alienatione bonorum æquiparantur. Redoa. de reb. eccle. non alienan. rub. 31. nu. 1. fol. 451. T. 15. P. 2.

Ædem in tranſactione, & compromiſſo requiruntur, quæ in alienatione per mulierem, aut minorem faciendæ. Caccialup. de tranſactio. nu. 7. f. 32. T. 6. P. 1.

Electio Clandeſtina eſſe non debet, ſed facta ſolemniter pronunciari debet. Pet. de Bais. in directo electio. c. 37. 1. P. nu. 1. fol. 400. T. 15. P. 1.

Emens a prælato ſine ipſis, an ſi habeat bonam fidem præſcribat. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 8. nume. 27. fol. 451. Tom. 15. P. 2.

Sine ipſis, an ſit tutus in foro conſcientiæ. ibidem. caſu 11. nume. 16. fol. 458.

Emphyteuſis licèt conceſſa ſit, non ſeruaris debitis ſolemnitatis, tamen emphyteuta tenetur ſoluere canonem. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu ſeptimo. numero 17. folio 456. Tomo 15. P. ſecunda.

Emphyteuta, qui diu rem tenuit, tamquam emphyteuta, & pro ea ſoluit canonem, præſumitur ſolemniter inſtitutus. ibidem. numero 19.

Eſt ſubhaſtatio ſolemnitas, cuius defectus quicquid actũ fuerit reuocat. Iodoc. de ſubhaſtatio. capitulo tertio. nume. 15. fol. 79. Tom. 6 P. 1.

Et forma alienationis rerum eccleſiaſticarum, & ſimilium ponuntur ad eod. vbi ſup. c. 1. nu. 20. f. 77.

Etiam ex conſuetudine in ſcripturis non ſunt amittendæ, ſi detur occaſio fabricandi falſitatem. Melch. Pala. maiorat. P. 1. q. 62. nu. 9. fol. 403. T. 10. P. 1.

Et ſi notarius in inſtrumento ſcribat appoſitum fuiſſe decretum, cum debitum cauſæ cognitione ei non creditur, niſi de ſolemnitatibus

Source : BIU Cujas

nitatibus ſcriptura ſeparata appareat, immò nec etiam iudici creditur. Simoncel. de decret. titu. 1. nume. 100. folio 297. Tom. 6. Par. ſecunda.
Euictio ſolemnis quid ſit. Gaſpar. Caballi. de euictio. §. 2. nume. 6. fol. 83. Tom. 6. P. 1.
Expeditionis literarum ſunt de iure poſitiuo. Gigas. de penſionib. eccleſia. q. 34. nu. 8. f. 341. T. 15. P. 1.
Ideo alienationis interueniunt in dimembratione, quia ipſa dimẽbratio eſt perpetua alienatio. Redona. de reb. eccle. non aliena. c. 43. nu. 3. f. 405. T. 15. P. 2.
In alienatione eccleſiarum rerum quæ requirantur. Simoncel. de decret. nu. 61. f. 287. T. 6. P. 2.
Rei eccleſiæ omiſſæ quando contractum non vitient. Fabia. de Mont. de emptio. & venditio. quæſtio. 5. princ. num. 116. & 117. fol. 58. T. 6. P. 1.
Rei eccleſiaſticæ quocumque etiam iure requiſitæ omiſſæ nõ nullis in caſibus contractum minimè vitiat. Iodoc. de ſubhaſtatio. c. 1. nu. 33. f. 77. T. eo. P. ea.
In executione obligationis cameralis nullæ ſunt neceſſariæ, ſed proceditur de facto. Maſſa. Galles. ad form. cameral. obligatio. tit. de liquidatio. nu. 16. f. 361. T. 6. P. 2.
In feſto ſolemni præconis horrida vox ſileſcat. Iodoc. de ſubhaſtatio. c. 3. nu. 6. f. 79. T. 6. P. 1.
In rei eccleſiaſticæ alienatione iura requirentia certas habent locum, quando alienatur directum, nequaquam, quando vtile dominium duntaxat. ibid. c. 1. nu. 35. f. 77.
Interdicti in magnis ſolemnitatibus non poſſunt corpus Chriſti ſumere, nec tradi ſepulturæ. Nicola. Feſtas. de eccleſiaſt. inter dic. col. 2. nu. 8. f. 333. T. 14.
Interdicti tempore matrimonium contrahi poteſt, & per interdictos, & excommunicatos, & nuptiarum ſolemnis benedictio fieri poteſt. Ioan. Andr. de interdict. ciuit. nume. 138. & 139. fol. 347. Tom. 14.
Inuentarij quæ ſint. Monticul. de inuenta. folio 257. Tom. octauo. Par. ſecunda.
Inueſtitura prima ſi cum ipſis facta ſit, ſecunda ſine ſolemnitate fieri poteſt. Redoa. de rebus. eccleſ. non alienan. caſu 6. nu. 7. fol. 455. Tom. 15. P. 2.
Iudicij quæ potuerunt interuenire ſententiæ, vel decreti iudicis tempore præſumitur interueniſſe. Aymon Crauet. de antiquita. tempo. P. 2. nu. 29. & 30. f. 145. T. 17.
Iuris importat dictio, ritè. Simoncel. de decret. numero 8. fol. 319. Tom. 6. P. 2.
Iuris nũquid poſſint remitti de conſenſu partium. Celſ. Vgo. de clauſ. memb. 1. nu. 23. f. 507. T. 18.
Iuris quæ requiruntur in alienatione bonorum eccleſiæ, an in alienatione rerum immobilium hoſpitalis requiratur. Lapus de Caſtellio. de hoſpitalita. nu. 70. f. 166. T. 14.
Iuris remiſſæ ſunt in teſtamento inter liberos. Cornel. Beninca. de pauperta. ſpecia. 5. nu. 15. f. 166. T. 18.
Iuris ſeruandæ non ſunt, vbi alienatio emanat ex neceſſitate iuris. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 9. nume. 16. fol. 457. Tom. 15. P. 2.
Iuris ſubtilitatesque in Gallia etiam in Curijs ſecularibus non ſeruantur, & actiones contrariæ cumulantur, & laici legibus imperialibus non vtuntur. Gig. de crim. læſæ maieſta. nume. 16. fol. 79. Tom. 11. P. 1.
Iuris tollere an poſſint Principes. Gondiſal. Villadie. de leg. q. 8. nu. 27. fol. 263. T. 13. P. 2.
Legibus certas in actibus hominum inducentibus renunciari non poteſt. Anton. de Canar. de inſinuatio. P. 2. princip. nume. 48. fol. 280. Tom. 6. P. 2.
Leues non ſunt ſubhaſtationes. Iodoc. de ſubhaſtatio. cap. 5. nu. 39. fol. 82. T. 6 P. 1.
Maiores requiruntur in factis nobilium, quàm plebeiorum. Simõcel. de decret. nu. 85. col. 1. f. 289. T. 6. P. 2.
Minima ſunt exempta ab ipſis ſolemnitatibus, & iuris rigore. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu 7. nume. 11. fol. 456. Tom. 15. P. 2.
Mobilia precioſa non poſſunt alienari ſine ſolemnitatibus. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rubri. 47. numero 2. fol. 454. Tom. 15. P. 2.
Quæ non ſunt precioſa, vendi, poſſunt ſine ſolemnitate. idem. vbi ſup. rub. 33. caſu 1. nu. 5. f. 452.
Modica ſunt exempta ab omni ſolemnitate. ibid. nu. 11.
Non dicuntur iudicium, ſed præparatorium ad iudicium arripiẽdum coram iudice. Iodoc. de ſubhaſtatio. capitulo 3. nume. 25. fol. 79. T. 6. P. 1.
Non neceſſariæ ſunt in aliquibus caſibus, veluti ſi res ſit modici momenti, vel vtilitatis, vt ſerui fugitiui. Redoa. de reb. eccle. nõ alien. rub. 8. nu. 15. f. 410. T. 15. P. 2.
Non requiruntur in alienatione rei reuerſæ ad eccleſiam, quæ eſt de neceſſitate alteri concedenda. Redoa. de reb. eccle. non alien. caſu 6. nu. 4. f. 455. T. 15. P. 2.
Quando fit alienatio rei, quæ retineri non poteſt. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. caſu tertio. rubri. 47. nume. 23. fol. 454. Tom. 15. P. 2.
Non ſunt neceſſariæ in venditione, quæ fit ex neceſſitate. ibidem. nume. 25.
Numquid intelligantur ſublatæ per verbum, liberè. Gamba. de permutatio. beneficio. colum. quarta. in fin. nume. 10. fol. 212. Tom. 15. P. 1.
Nuptiarum temporibus interdictis fiendæ non ſunt. Pauin. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 24. f. 206. T. 14.
Obſeruandæ non ſunt in rebus eccleſiæ alienandis quando neceſſitas non pateretur obſeruantiam ſolemnitatis. Redoa. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 8. nu. 51. fol. 411. T. 15. P. 2.
Omiſſio earum in temporali eſt de iure priuato, cui poteſt renunciari. Ægyd. de Bellame. P. 3. quæſtio. ſecunda. nume. 18. fol. 200. Tom. 15. P. 1.
Omnes debet notarius, quæ in decreto interuenerunt vna ſcriptura ſeparata comprehendere. Simoncel. de decret. lib. 1. tit. 1. nu. 100. inſpectio. 7. f. 297. T. 6. P. 2.
Omnes requiruntur in tutore, vel curatore alienante, quæ requiruntur in ipſo minore. Simoncel. de decret. tit. 7. inſpectio. 1. nu. 16. fol. 309. T. eo. P. ea.
Omnia ſolemniter acta præſumuntur, vbi decretum iudicis interpoſitum reperitur. Iodoc. de ſubhaſtatio. cap. 2. nume. 25. fol. 78. Tom. 6. P. 1.
Papa ſi mandat alienationes fieri, non requiruntur. Redoa. de reb. eccle. non alien. caſu. 8. nu. 6. f. 450. T. 15. P. 2.
Prælati citra Epiſcopum, an poſſint rem modicam alienare ſine ſolemnitate. Redoa. de reb. eccleſ. non aliena. caſu 8. num. 4. fol. 457. T. 15. P. 2.
Prælatus eccleſiæ diſponit de pecunia quæ eſt in fructu, vt de fructibus, ſecus de pecunia, quæ eſt in proprietate. ibidem. rubr. 15. num. 15. fol. 418.
Prælatus poteſt ſine aliqua iuris ſolemnitate repudiare res, quæ nõ dum cenſentur in bonis eccleſiç. Redoa. de reb. eccle. non alien. caſu 4. nu. 1. f. 454. T. 15. P. 2.
Si locauit vtiliter nomine eccleſiæ etiam ſine ſolemnitate, ſucceſſor tenetur ſtare locationi. Redoa. de reb. eccle. non alienan. nu. 16. caſu. 7. f. 456. T. 15. P. 2.
Quæ, aut quales ad inueſtituram requirantur. Sonsbecch. ad vſus feudo. P. 9. nu. 9. f. 132. T. 10 P. 2.
Quæ de iure communi requiruntur in alienatione, non eſt a iure prouiſum, vt hæ in donatione adhibeantur. Simoncel. de decre. nu. 116. col. 1. f. 290. T. 6. P. 2.
Quæ requirantur ad certum finem habito fine ſufficiunt, quod ex poſt facto accedant. ibid. nu. 45. f. 286.
Quælibet remiſſæ intelliguntur per commiſſionem, & indulgentiam Papæ. Redoa. de reb. eccleſ. non alienan. caſu 8. nu. 27. fol. 451. T. 15. P. 2.
Quales requiſitæ ſint in contractibus in ſcriptis celebrandis. Ant. de Canar. de inſinuatio. q. 18. nu. 33. f. 275. T. 6. P. 2.
Quando contrahens cũ minore ſine ſolemnitate poſſit in conſciẽtia non reſtituere. Franc. Sarm. de redditib. eccleſia. cap. 2. nu. 6. fol. 372. T. 15. P. 2.
Quando Epiſcopus, vel prælatus emit rem a ſua eccleſia, aut capitulo, non requiruntur, quæ requiruntur in extraneo emptore. Iodoc. de ſubhaſtatio. c. 1. nu. 36. f. 77. T. 6. P. 1.
Quando nõ fuerunt enunciatæ quando dicãtur. Simoncel. de decret. lib. 3. inſpectio. 3. nu. 42. f. 317. T. 6. P. 2.
Quas requirant emptio, & venditio. Fabia. de Mon. de emptio. & venditio. q. 1. princ. nu. 78. f. 55. T. 6. P. 1.
Quas requirat alienatio rerum hoſpitalis. Simoncel. de decret. in præfat. nu. 62. f. 287. T. 6. P. 2.
Quas requirat teſtamentum in ſcriptis, & quas nuncupatiuum. Hierony. Præuidel. de peſte. columna quarta. nume. 1. & 2. folio 174. Tom. 18.
Quibus partes renunciare nequeunt, non probantur per ſimplicẽ aſſertionem notarij, vel iudicis. Simoncel. de decret. lib. 1. tit. 1. nu. 103. inſpect. 7. f. 298. T. 6. P. 2.
Requiruntur in alienatione illius quod poſſidetur ab eccleſia. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. rub. 14. nume. 17. fol. 417. Tom. 15. P. 2.
Requiſitæ a iure quæ ſint. Claud. Cotere. de iure & priuil. milit. nume. 245. T. 460. T. 16.
In alienatione rei eccleſiaſticæ, an præſumantur ex diutina poſſeſſione. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. cap. 52. nume. 2. fol. 99. Tom. 6. P. 2.
In aliquibus caſibus neceſſariæ non ſunt, veluti, quando res minimi momenti alienantur, vt ſerui fugitiui. Redoa. de reb. eccl. nõ aliena. rub. 7. nu. 8. f. 410. T. 15. P. 2.
In venditione quæ ſint. Fabia. de Mon. de emptio. & venditio. q. 9. & vlt. princ. nu. 11. f. 67. T. 6. P. 1.
Requiſitas in alienatione locatio ad vitã requiritir. Redoa. de reb. eccle. non aliena. nu. 2. col. 1. f. 481. T. 15. P. 2.
Oblatio facta a minoribus de rebus immobilibus, aut mobilibus precioſioribus, an requirat ſolemnitates requiſitas in alienatione rerum immobilium ipſorum minorum. Maria. Soci. de oblatio. libel. 9. nu. 7. f. 128. T. 14.
Res eccleſiæ & minoris ſi a principio ſunt ſolemniter pignoratæ poſſunt ſine ſolemnitate vendi. Redoa. de reb. eccle. non aliena. c. 14. nu. 6. f. 459. T. 15. P. 2.
Res eccleſiæ an dari poſſit in emphyteuſim abſque ſolemnitate. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. caſu quinto. nume. 8. folio 455. Tom. 15. P. 2.
Res parua eccleſiæ non precioſa ſine alia ſolemnitate alienari poteſt. Redoan. de rebus eccle. non aliena. rubr. 33. caſu 1. nu. 2. fol. 452. T. 15. P. 2.
Res parua minoris pignorata poteſt a creditore alienari ſine ſolẽnitate. idem vbi ſup. caſu 14. nu. 2. f. 459.
Modicaque poteſt vendi abſque ſolemnitate, dũmodo iuſta cauſa ad ſit. ibid. rub. 33. caſu 1. nu. 16. f. 453.
Vel modica, vel inutilis, vel infructuoſa alienari ſine ſolemnitate poteſt. ibid. nu. 6. f. 452.
Res que plus affert incommoditatis, quàm cõmodi, poteſt ſine ſolemnitate alienari. ibid. caſu 8. nu. 6. f. 457.
Res relicta pauperibus ingenere ſine ſolemnitate alienari poteſt. ibid. rub. 31. nu. 12. f. 452.
Reuocans alienationes Papa ex defectu ſolemnitatis intelligitur

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

reuocare alienationes inferiorum, non autem factas in executione mandati sui. Redoa. de rebus eccles. non aliena. casu 8. nu. 29. fol. 451. T. 15. P. 2.

Seruat ecclesia in diuisione extra iudiciali solemnitates alienationis. ibid. c. 35. nu. 8. f. 403.

Si minor in confectione inuentarij peccat, statim creditoribus in solidum obligatur, ideoque ad restitutione repellitur. Bola. de restitutio. in integr. c. 129. nu. 1. f. 146. T. 5.

Si omittantur an noceaant. Damas. de Brocard. memb. 3. nu. 8. fol. 511. Tom. 18.

Subhastationis an videantur sublatæ ex auctoritate testatoris de vendendo. Iodoc. de substatio. capitulo tertio. nume. 3. fol. 80. Tom. 6. P. 1.

Necessariæ sunt in rerum mobilium minorum alienatione, in quibus consisteret affectio. Iodoc de subhastatio. capitu. 2. nu. 8. fol. 78. T. 6. P. 1.

Nequaquam leues sunt. ibid c. 1. nu. 19. f. 77.

Non sunt relinquendæ, quia subhastatio est solemnitas, cuius defectum quicquid actum fuerit reuocat. Iodoc. de substatio. c. 3. nu. 15. f. 79. T. 6. P. 1.

Sufficiunt, quod interueniant post factum obtento fine, ob quem requiruntur. Redoa. de rebus eccle. non aliena. casu. 7. nu. 5. fol. 456. T. 15. P. 2.

Testamentorum in curia mercatorum seruandæ sunt. Strac. quo in casu mercator procurat. sit tit. de exceptio. nume. 13. fol. 334. Tom. 6. P. 1.

Tractatus, & consensus capituli præsumuntur, licèt in inuestitura non dicantur interuenisse. Redoa. de reb. eccles. non aliena. casu 8. nu. 18. f. 451. T. 15. P. 2.

Vasalli ecclesiæ alienari possunt cum solemnitatibus requisitis. Redoa. de rebus eccles. non aliena. rubrica 10. nume. 37. fol. 412. Tom. eo. P. ead.

Vestes fructus, & similia, quæ vsu consumuntur possunt alienari sine solemnitate aliqua. ibidem. nume. 1. casu tertio. rubrica 47. folio 454.

Vtrum requirantur, si fructus vendantur ad vitam, vel ad centum annos. Redoa. de rebus eccles. non aliena. casu 3. rub. 47. nu. 19. fol. 454. T. 15. P. 2.

Reliqua vide sup. in ver. solemnitas.

Solemnitati quæ consideratio applicetur.

*SOLEMNITATI legis, hac consultissima. C. qui testam. face. poss. an per statutum derogari possit, ita quod ea omissa cęcus testamentum facere possit. Ange. de Gabellio. de testamen. nu. 16. & 23. fol. 32. T. 8. P. 1.

Partes ordinis iudiciorũ, vtrum possint renunciare. Vital. de claus. siu. 35. col. 1. f. 472. T. 18.

Requisitæ in compromisso, si fuerit renunciatum, tunc valet compromissum, seu laudum latum, non seruata solemnitate. Andre. Alciat. de præsumptio. præsumpt. 12. nu. 7. f. 334. T. 4.

Transactionis factæ super dependentibus a testamento cum iuramento potest renunciari. Marc. Ant. Bauer. de virtu. & uirib. iuramen. nu. 51. f. 367. T. eo.

Reliqua vide infra in ver. solemnitatibus.

Solemnitatibus quando renunciari, & derogari, & per quem, & in quibus possit, & non.

*SOLEMNITATIBVS absque alienari mobilia preciosa non possunt. Redoa. de rebus eccles. non aliena. rubrica. 5. nume. 2. folio 409. Tom. 15. P. 2.

Absque alijs Episcopus solus res modici precij alienare potest. ibidem. rub. 12. nu. 7. f. 414. T. eo.

Absque nõ valet alienatio rei ecclesiæ, nisi esset parua, vel inutilis. Redoa. ibid. nu. 7. col. 4. in fin. f. 462.

Alienatio si facta sit absque illis, an valeat. ibid. nu. 2. f. 507.

Bona ecclesię obligari possunt in genere sine ipsis. ibid. casu 29. nume. 1. fol. 463.

Commutatio rerum ecclesiæ potest fieri sine illis maximè cum rebus alterius ecclesiæ. ibid. casu 20. nu. 7. f. 460.

Cum certis ius canonicum exigit, quod res ecclesiarum alienẽtur. ibid. q. 21. nu. 10. f. 507.

Debitis interuenientibus notarij authoritas, authorizat instrumentum, & non particula scripturæ. Paris a Put. de reassumptio. instrumento. rub. 30. nu. 2. f. 46. T. 4.

Decretum, & sententia quid differant, & an æquè super eis iudicis assertioni credatur quantum ad solemnia. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. col. 4. nu. 15. f. 144. T. 17.

Et formis in concessione in emphyteusim requisitis, non obseruatis, non tenet emphyteusis. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 10. nu. 8. f. 413. T. 15. P. 2.

Iudex item, & partes non possunt renunciare ipsis iudicij substantialibus. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. P. 2. nume. 14. fol. 144. Tom. 17.

Iudicij solemnia possunt tacitè remittere partes præsentes, & non contradicentes iudicis assertioni. ibid. nu. 26. f. 145.

Iura, & actiones ecclesiæ, quæ dantur ad mobilia, quæ seruãdo seruari non possunt, alienantur sine solemnitate. Redoa. de reb. eccles. non aliena. casu. 26. nu. 1. f. 462. T. 15. P. 2.

Pecunia ecclesiæ, quæ est in redditu alienari a prælato sine ipsis potest. ibid. casu. 25. nu. 1.

Si destinata sit ad comparationem stabilium, vel aliàs non sit loco fructus alienari sine solemnitate non potest. Redoa. de rebus eccle. non alien. casu. 25. nu. 2. f. 462. T. 15. P. 2.

Res mobiles preciosæ non alienantur nisi cum causis, & ipsis solẽnitatib. a iure expressis. ibid. nu. 1. f. 464.

Scripturarum omissis quæ debent adesse in actu vitiant actum, si non interueniant. Melch. Pala. maiorat. P. 4. q. 2. nume. 9. fol. 464. Tom. 10. P. 1.

Seruatis a legibus requisitis bona fiscalia an vendi possint. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 8. & 9. nu. 121. f. 48. T. 17.

Sine alienatio rei ecclesię est ipso iure nulla. Redoa. de rebus eccles. non alienan. quæstio. vigesimaprima. nume. 28. folio 508. Tom. 15. P. 2.

Sine an possit fieri infeudatio rei ecclesiasticæ solitæ infeudari. Frã cischi. Curt. de feud. P. 2. nu. 1. f. 51. T. 10. P. 2.

Sine contrahens præsumitur malæfidei dummodo contrahat sine solemnitatibus requisitis a iure. Redoa. de reb. eccle. non aliena. nu. 4. fol. 499. T. 15. P. 2.

Sine debitis prælatus etiam cum toto capitulo nõ potest feudum de nouo dare, nec rem ecclesiæ alienare. Pet. Rauen. de feud. c. 9. nu. 13. fol. 49. T. 10. P. 2.

Sine, & causa res ecclesiæ in illis casibus alienari possunt, in quibus res minorum sine solemnitate alienantur. Redoan. de rebus eccles. non alienan. casu vigesimoquarto. nume. 1. fol. 462. Tom. 15. P. 2.

Sine prelatus donare aliquid potest consanguineis pauperibus pro victu ac vestitu. ibidem. numero 1. fol. 465. versicu. fallit etiam. colum. 4.

Sine res ecclesiæ, alienantur tribus concurrentibus. ibidem. casu 20. num. 6. fol. 460.

Sine res ecclesiæ in illis casibus alienari possunt, in quibus res minorum sine solemnitate alienatur. ibidem. casu vigesimoquarto nume. 1. fol. 462.

Sine res emens ecclesiæ præsumitur in mala fide. Redoa. de reb. eccles. non alienan. nu. 3. f. 498. T. 15. P. 2.

Sine res solitę emphyteuticantur. Redoa. de reb. eccles. non aliena. c. 22. nu. 24. f. 400. T. 15. P. 2.

Super sententiæ iudicis assertioni quando stetur, & quid de actu notarij Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. Par. 2. nume. 11. fol. 144. Tom. 17. & iudicis assertioni super solemnitatibus, quibus nec iudex, nec partes potuerunt renunciari non creditur. ibidem. nume. 12.

Reliqua vide sup. in ver. solemnitate, & in ver. solemnitati.

Solemnitatis omissio, quando vitiet, & non.

*SOLEMNITATIS cuiuslibet omissio requisitæ in alienatione rerũ ecclesiæ reddit contractum nullũ. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 17. nu. 9. f. 421. T. 15. P. 2.

Defectus quando vitiet. Damhoude. in pupillo. patrocin. nu. 36. fol. 363. Tom. 8. P. 2.

Et formæ cancellatio quando fiat. Albert. Brun. de refectio. nu. 36. fol. 387. Tom. 17.

Omissio inductæ ex consuetudine annullat actum. Lauren. Sylua. de feu. recognitio. q. 86. nu. 3. f. 90. T. 10. P. 1.

Quæ debet adesse in actu, vitiat actum, si non interueniat. Melchio. Pala. maiorat. Par. 4. quæstio. secunda. numero 9. folio 464. Tom. eod. P. ead.

Per defectum requisitæ actus nullus fit. Bertachi. de gabel. memb. 38. P. princ. nu. 35. f. 68. T. 12.

Præsumendæ extrinsecè in extraiudicialibus antiquum quod dicatur. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. Par. 3. nume. 1. fol. 147. Tom. 17.

Præsumptio procedens ex temporis antiquitate tollitur etiam per aliam præsumptionem in alium. ibid. nu. 30. f. 148.

Quid requiratur cum ecclesia, aut illius bona dimembrantur. Redoan. de rebus eccles. non alienan. casu 43. numero 2. folio 404. Tom. 15. P. 2.

Testamentorum vtrum possit per statutum, aut consuetudinem minutio, aut mutatio fieri. Ange. de Gambellio. de testam. glo. 6. nu. 1. f. 38. T. 8. P. 1.

*SOLEMNITATVM in remissione scripturarum, vt possit operari consuetudo, quę requirantur. Melch. Pala. maiorat. P. 1. q. 62. nu. 12. fol. 403. T. 10. P. 1.

Omniũ præcipua est personæ habilitas, & idoneitas. Dammhoude. in pupillo. patrocin. capitulo nono. numero 69. folio 367. Tomo 8. Par. 2.

Requisitarum, quæ maior sit. ibid. nu. 70.

Solemniter, solemnium, & solemnizatio.

*SOLEMNITER cautione præstita vsurarius manifestus condidit testamentum, deinde vitium vsurarum continuauit, sed non manifestè, & decessisse nulla alia cautione præstita, valebit ne eius testamentum. Lauren. de Rodul. de vsu. q. 106. nu. 9. & q. 107. nu. 10. & q. 108. nu. 11. & q. 109. nu. 12. f. 32. T. 7.

Debet fieri collatio, & libera, & ab omni numeratione peruenire absoluta. Boni. de Curti. de nobilita. Par. 5. numero 17. folio 15. Tom. 16.

Quando contractus fuit celebratus in casu licito, & læsa est ecclesia, restitutio datur ecclesiæ. Redoan. de reb. eccles. non aliena. nu. 1. fol. 515. T. 15. P. 2.

*SOLEMNIVM feriarum in restitutione, vel concedenda, vel deneganda, licèt nulla habeatur ratio, tamen in his, quæ extra ordinẽ indicuntur

Source : BIU Cujas

indicuntur diuersum esse statuendum Cassius censuit. Bola.de restit.in integ.c.356.nu.1.f.198.T.5.

*SOLEMNIZATIO voti per quos actus indicantur. Marquard.de Susa.de celib.sacerdot.c.5.nu.6.f.108.T.14.

Solet, verbum quid operetur.

*SOLET communio parere discordiam. Hiero.de Mon.de fin.reg. c.2.nu.6.f.333.T.3.P.2.

Crux fieri in arboribus in confinio existentibus pro termino. Hieron.de Mon.de finibus regun.capitu.19.nu.4.& arbores existentes pro terminis qualiter sint signandæ.ibid.num.5.fol.337.Tomo 3.Par.2.

In legibus plerumque reperitur,& quid operetur,& solet plerumque summi argumentum a contrario sensu.Io.Campeg.de testibus regu.429.f.123.T.4.

Raro contingere, vt quis positiones faciat ad probationem possessionis rei.Marc.Ant. Cucch.de mentien.circa posse.nume.204. fol.296.T.3.P.2.

Stari dictis peritorum in arte, quando testificantur super his, de quibus habent peritiam. Io.Campeg.de testib.regu.302.vbi ponit octo fallentias.f.111.T.4.

Testis falsum deponens de falso puniri.ibid.regu.414.vbi ponit fallentias.32.f.120.T.4.

Testis tacens veritatem puniri de falso.ibidem regu.416.vbi ponit duas fallentias.f.121.

Verbum in statutis appositum quomodo accipiendum sit. Alberi. de statu.q.11.nu.1.f.5.T.2.

Soli alicui quando stetur,& credatur,& non.

*SOLI assertioni etiam non iuratæ reiectis quibuscumq; probationibus in foro conscientiæ statur.Franc.Hercul. de negatiu. proban.col.3.nu.277.f.25.T.4.

Principi cognitio reseruata est criminis lęsæ maiest.Gig.de crim.lę sæ maiest.titu.quis de crim.lęsæ maiest.cognos. poss.num.1.fol. 49.Tom.11.Par.1.

Principi spectat recipere ad gratiam eius offensores eius, idem in restitutione bonorum damnato.Gig.de crim.lęsæ maiesta.q.20. nu.3.f.70.T.11.P.1.

De solicitantibus,solicitationibus,& solicitatoribus.

*SOLICITANS, & cum instantia petens,vt inquiratur, si res ad eũ non spectat, indiciatur.Franc.Brun.de indic.& tortu.nu.275.colum.3.f.274.T.11.P.1.

Siue quæritans,quod ad eum non spectat indiciat contra se.Franc. Caso.de malefic.tracta.6.nu.2.f.286.T.11.P.1.

*SOLICITATIO sola quandoque inditiat.Gig.de crim.lęsæ maiesta.nu.1.f.45.T.11.P.1.

*SOLICITATOR testium a testimonio repellitur non eius socium. Alberic.de testib.nu.19.c.4.f.168.T.4.

De solicitis,& solicitudinibus.

*SOLICITI debent esse duces,in bello.Io.Redin.de maiest.Princi. col.2.nu.20.f.160.T.16.

Esse debent omnes contra hæreticos. Conra. Brun.de hæret.lib.6. c.1.nu.10.f.322.T.11.P.2.

*SOLICITVDINEM Deus habet magnam de homine.Micha.Vlcur. de vnita.ouil.& pasto.c.primo,nu.9.f.24.T.13.P.2.

*SOLICITVDINIS in partem Cardinales vocantur, ideo concilijs interesse debent,& arduis Papæ negotijs,cumque eo vniuersam ecclesiam administrare,veluti enim membra in vno corpore officiorum participes sunt.Hieron.Manfred. de Cardinalib.decis. 381.f.104.T.13.P.2.

In partem sunt vocati Cardinales.Ludouic.Bologne. de indulgen. nu.149.f.149.T.14.

*SOLICITVDO propria vnicuique tempori competit, & ita intelligitur illud saluatoris,nolite esse soliciti in crastinum,& illud sufficit diei malitia sua.Thom.Act. de Ludo. Scaccho.q.10.princi. nu.1.f.187.T.7.

*SOLICITVM ac sobrium esse oportet Episcopum.Petr.de Bais.in directo electio.c.52.1.P.num.17.f.407.T.15.P.1.

*SOLICITVS de salute animæ condemnati iudex qui condemnat aliquem ad mortem debet esse.Paris. de Put.de sindic.nume.1. fol.254.Tom.7.

Esse debet in tribus casibus de conuersione contrahens cum ecclesia.Redoa.de rebus eccle. non aliena.casu.2.nume.4.fol.458. Tom.15.Par.2.

Esse debet emptor, vt precium vertatur in illam causam, quando alienatio fit ad certam causam.Redoa.de reb.eccle. non aliena. nu.7.fol.474.T.15.P.2.

Esse debet Episcopus vti pastor in custodiendis ouibus sibi commissis.Gigas de residen.Episcopo.capitu.14. nume.1.fol.374.Tomo 13.Par.2.

Magis esse debet procurator de probatione suæ intentionis,quàm de noua contumelia.And.Alc.de singula.certam.col.2.num.15. fol.302.Tom.12.

Solidi qui sint,& quot pro quibus dentur.

*SOLIDI debiti pro cathedratico, vel ex constitutione canonis, an debeantur de antiquis.Alber.Brun.de monet.Partic.12.num.4. fol.215.Tom.12.

Duo in quot partes possunt diuidi.Franc.Sols.in Lucer. laudemio. nu.5.prælud.2.f.200.T.10.P.2.

Et aureus idem est in iure.Rolan.a Val.de dote.quæst.53.nume.7. fol.372.Tom.9.

Locutio non ita grauis est qualis pecuniæ.Lancellot.Gal.de statut. q.3.nu.11.f.331.T.2.

Nouem dantur pro charta precaria. Fran.Sols.in Lucer.laudemio. cellu.11.nu.2.f.226.T.10.P.2.

Noui ad æstimationem antiquorum reducendi sunt. Alber.Brun. de monet. partic.2.nu.2.f.213.T.12.

Septuaginta duo olim libram faciebant. Henric. Botthe. de syno epis.P.3.nu.82.f.386.T.13.P.2.

Solidorum,solidos,& solidum.

*SOLIDORVM appellatione de aureis intelligitur. Henric.Bot.de syno.episco.P.3.nu.81.f.386.T.13.P.2.

Duplex,vel triplex in agro Alexandrino expenditur.Lancell. Gal. de statu.q.1.nu.14.f.330.T.2.

*SOLIDOS vocat ius aureos'. Albert. Brun. de monet. præsuppositio.2.nu.18.f.210.T.12.

*SOLIDVM pro aureo iuris interpretes accipiunt. Feder. Schench. de testib.nu.62.col.4.in fi.f.78.T.4.

Vnde dicatur,& quæ eius appellatione contineantur.Aeguina.Baro.de diuid.& indiuid.oblig.lib.1.nu.3.f.366.T.6.P.2.

Solidus,quomodo accipiatur,& pro quibus debeatur.

*SOLIDVS accipitur pro aureo.Redoa.de simo.menta.Par.2.c.23. nu.3.f.73.T.15.P.2.

Dictus est,quia integer, & non a soliditate, vt aliqui voluere. Lancello.Gal.de stat.in ver.solidos.nu.10.f.330.T.2.

Dupliciter accipitur. ibidem nume. 2. & solidus in iure aureo, & eo contra aureus pro solido accipitur, secundum verò vsum loquendi pro nummo æreo,& minuto.ibid.nu.3.&7.

Et aureus æquipollent.Thom.Act.de Ludo.Scaccho. colum.1.nume.45.f.190.T.2.

In iure est ducatus vnus.Iul.Ferret.de duel.colum.4.nume. 20.fol. 309.Tom.12.

In materia insinuationis donationem quomodo capiatur.Anton. de Canar.de insinuatio.nume.60.& 61.fol.280.T.6.P.2.

In iure quomodo accipiatur.Lancel. Gal.de statu. quæst.1.num.1. fol.330.Tom.2.

Legalis quid sit.Caccialup.de Lud.q.6.nu.28.f.157.T.7.

Numisma,& aureus idem sunt.Lancel.Gal.de statu.in ver.solidos. nu.4.f.330.T.2.

Patauij pro aureo accipitur.ibid.nu.8.

Quid sit,& de alijs monetis antiquis,& earum valore, maximè de distinctione,& valore Moropetinorum ponit.Io. Arz.de nobili. Hispan.c.4.nu.13.f.222.T.16.

Sabaudiæ frequentior,& vsitatior in Prouincia Alexandriæ,& ille in dispositione venit.Lancel. Gall. de statut.quæstio. prima,nume.15.fol.330.T.2.

Vsualis ex duodecim denarijs constat, & viginti construunt librã. ibid.in verbo,solidos.nu.9.

*SOLIS, & lunæ differentia ponitur a Io.Capistra. de auctorita.Papæ.P.2.2.P.prin.nu.45.f.40.T.13.P.1.

Solita quæ sint subsequuntur, cum tota materia solitorum.

*SOLITA alienari non dicitur res data ad tertiam generationem, si non concedi velit in perpetuum.Redoa.de reb. eccl. non alien. casu.6.nu.21.f.455.T.15.P.2.

An impunibilia sint, cum res videatur respicere insolita, non autẽ solita.Caccialup.de Ludo.quæstio.17 col.3.nu.72.f.160.T.7.

Concedi quando dicantur,& quibus casibus Gamba. de auctorit. leg.de lat.lib.2.ti.de vari.ordinario. nominibus.nume.143.folio 158.Tom.13.P.2.

Et damna pertinent ad colonum,insolita autem ad dominum.Medic.de fortuit.casib.q.12.nu.60.f.208.T.7.

Infeudari de nouo prælatus,infeudare potest etiam finita inuestitura,& re iam ad ecclesiam deuoluta.Redoa.de reb.eccl.non alie. nu.7.col.1.f.484.T.15.P.2.

Infeudari infeudat prælatus cum consensu capituli.ibid. col.4.nume.3.fol.483.

Non infeudat prælatus,quando solitus processit per vim.ibidem col.2.in fi.nu.1.f.484.

Vt res dicatur quinque requisita habet. ibidem quæst.10.numero 1.fol.488.

Vt res dicatur spacio minori annorum quadraginta,non valet cõ suetudo. ibid.nu.3.

Res infeudari non dicitur,nisi prima concessio sit valida.ibidem num.vndecimo.

Vt res dicatur infeudari quantum tempus requiratur.ibid num.2

*SOLITAM

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*SOLITAM rem concedi qui concedit alienare non dicitur. Redoa. de rebus eccle. non aliena. quæstio. 8. numero 15. fol. 486. Tomo decimoquinto, Par. 2.

*SOLITAS res ecclesiæ infeudari prælatus habens titulum potest infeudare. Redoa. de rebus eccl. non aliena. tit. de infeudatio. ecclesia per prælat. &c. nu. 1. f. 483. T. 15. P. 2.

*SOLITI casus qui dicantur. Med. c. de fortuit. casibus quæstio. 13. nu. 9. fol. 209. T. 7.

*SOLITIS indicium an, & quomodo tollatur. Iacob. Nouel. ad defens. titu. an indicia pro reo dan. sint. numero 105. fol. 224. Tom. vndecimo, Par. 1.

*SOLITVDO multum ad studium confert, & cur. Io. Lup. de sponsal. & matrimo. nu. 36. 2. P. princ. f. 46. T. 9.

*SOLITVM alienari quid dicatur. Redoa. de reb. eccl. non alien. casu 6. nu. 20. f. 456. T. 15. P. 2.

Est catastrum fieri, vt collectæ secundum illud, & census imponantur. Hieron. de mon. de finibus regun. cap. 64. num. 1. fol. 348. Tomo 3. Par. 1.

Et consuetum in aliquo differre dicit Gamba. de auctor. leg. de late. ti. de vari. ordinario. nominibus. nume. 152. fol. 158. Tom. 13. Par. secunda.

Illud dicitur concedi, quod bis spatio annorum quadraginta fuerit concessum. Redoa. de rebus eccle. non aliena. nume. 54. folio 413. Tom. 15. P. 2.

Infeudari quomodo intelligatur. Redoa. de reb. eccle. non aliena. q. 10. nu. 10. f. 488. T. eo. P. ead.

Verbum an possit in vno tantum actu verificari. Rocch. Curt. de statu. col 2. nu. 33. f. 347. T. 2.

*SOLITVS aliquid concedere per viam meræ, & gratuitæ facultatis non per hoc obligatur perseuerare. Balb. de præscriptio. num. 2. fol. 96. Tom. 17.

Delinquere an, & quando indicium habeat contra se. Iaco. Nouel. ad defens. titu. an indit. pro reo danda sint. nume. 104. col. 4. fol. 224. Tom. 11. P. 1.

Delinquere an indicietur ex eo ad torturam. Franc. Brun. de indic. & tortu. nu. 246. f. 273. T. 11. P. 1.

Delinquere quis dici possit. Franc. Caso. de malefic. c. 4. num. 4. fol. 283. T. eo. P. ead.

Si a tribus annis apparet eam non commisisse aliqua delicta, an censeatur purgata mala fama. Iaco. Nouel. ad defens. tit. an indic. pro reo danda sint. colum. 4. numero 106. fol. 224. Tom. eod. Par. eadem.

Fœnerari an præsumatur fœnerator. ibid. nu. 66. f. 224.

Furari habet indicium contra se. Franc. Brun. de indic. & tortu. nu. 410. f. 280. T. 11. P. 1.

*SOLIVS ratione consistit depositum, & commodatum. Albert. Bolognet. de lege iure, & æquita. cap. vigesimosecundo, numero 7. fol. 312. Tom. 1.

Vtilitatis ratione æquitas non adhibetur. Albert. Bolognet. de lege iure, & æquit. c. 31. nu. 14. f. 319. T. 1.

*SOLIVM quid, & vnde dicatur, & quare Princeps sedebat. Guliel. le Rouil. de iustit. & iniustit. capitu. primo, numero 8. folio 380. Tom. 1.

De solo.

*SOLO ædificans alieno, sicut alterius sumptus non repetit, si scienter ædificauerit, ita etiam scienter muro communi super ædificans. Cæpol. de seruitu. vrbano. prædio. cap. 4. nume. 29. fol. 195. Tom. 6. Par. 2.

Aedificium cedit, quamdiu durat in figura ædificij. Redoa. de rebus eccl. non aliena. ti. quid in malæfidei possesso. num. 4. f. 498. Tom. 15. Par. 2.

Alieno ædificante scientes, an præsumatur donandi animus. ibid. ti. quid sit in meliorament. rei emphyteut. numero 11. folio 496. Tom. 15, P. 2.

Alieno arbores plantatæ sunt plantantis. ibid. tit. emphyteuta quid possit infundo, vel non. nu. 20. f. 522.

Alterius vinea plantata cui cedat. Io. Garsi. de expens. & melioratio. c. 13. nu. 42. f. 306. T. 17.

Animo quandoquidem amittitur possessio. Marc. Anton. Cneeh. de mentien. circa possessio. colum. 4. numero 393. fol. 299. Tomo tertio, Par. 2.

Aspectu ratione casus fortuiti possessor transfertur. Medic. de fortuit. casib. q. 12. num. 15. f. 224. T. 7.

Coniugis alterius ædificia erecta cui cedant. Io. Garsi. de expens. & meliorat. c. 13. nu. 41. f. 306. T. 17.

Dominus alicuius areæ, an possit claudere aream vicini ex parte sua versus curiam ianuæ tabulas affigendo, ita quod areæ domi minus in aream suam exire non possit. Cæpol. de seru. vrb. prę̃d. c. 40. nu. 7. f. 197. T. 6. P. 2.

Domus duæ, vel duo muri, si reperiantur, & in medio reperiatur solum dimissum per pedem vnum, aut duos, vel plures, & nõ appareat quis ædificando dimiserit, nec quis primò ædificauerit, an in dubio commune esse debeat. ibidem capitu. 40. nume. 9. folio 194.

Domus in maris litore constructa si diruatur iure soli dominus eius priuabitur. Albert. Brun. de interitu & peremp. col. 3. nu. 13. fol. 580. Tom. 17.

Domus, vel murus vicini iuxta aream meam, vel ortum si reperiatur, an solo suo dimissio præsumitur. Cæpol. de seruit. vrb. prę̃d. c. 4. nu. 8. f. 194. T. 6. P. 2.

Emphyteutico emphyteuta ædificans nõ videtur facere animo donandi. Redoa. de reb. eccl. non alie. tit. quid sit in meliorament. rei emphyteuticæ. nu. 10. f. 496. T. 15. P. 2.

Fœtidam vrinam, si quispiam in publico, vel priuato proijcere voluerit, propter quod malus odor, & fœtor vicinis exhalet, an possit. Cæpol. de seruitut. vrbanor. prædio. capitu. 78. num. 3. fol. 208 Tom. 6. Par. 2.

Fructus cohærentes sunt pars fundi. Redoa. de spol. ecclesia. q. 5. nu. 4. f. 233. T. 14.

In aduentitio pater, si construxerit ædificium poterunt alij fratres pro parte sumptuũ sibi pertinente retinere feudum. Redoa. de rebus eccle. non aliena. quæstio. 17. nume. decimotertio, fol. 494. Tom. 15. Par. 2.

In alieno ædificium constructum, quantum ius bona fide regulariter eius est, cuius, & solum, idque iuris potestate voluntatem interpretantis defenditur Accursius, & an idem censendum sit de melioratione bus, & quomodo in vtrisque animum donandi materiam intelligamus. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. c. 5. nu. 20. 21. & 22. f. 272. T. 17.

In suo numquid castella seu forticilia ædificare licitum sit, & maximè in confinibus territorij. Cæpol. de seruit. vrba. præd. nu. 7. c. 39. f. 193. T. 6. P. 2.

Maioratus alterius de melioratione bus factis agitur de l. 46. tauri. quæ quidem lex habet naturalem iustitiam, quæ potuit mouere eius conditores. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. capi. 13. nu. 43. fol. 306. T. 17.

Manente emphyteusis domus dirutæ non perit. Albert. Bru. de interitu, & peremp. nu. 30. col. 3. f. 381. T. 17.

Ob vitium eius fieri debet colono remissio pensionis. Albert. Bru. de diminutio. & deterioratio. col. 4. nu. 74. f. 374. T. 17.

Omne cedit illa regula, quicquid seritur, vel ædificatur septem recipit limitationes. idem vbi sup. de augmen. concl. 16. princ. n. 7 fol. 366. T. eod.

Penum subterraneum si quispiam habet, quod a parte superiori in solo publico lumen recipere velit, numquid possit. Cæpol. de seruit. vrban. præd. c. 45. nu. 1. f. 197. T. 6. P. 2.

Si quispiam velit facere, & fouere subtus solum publicum, vel domum vicini, numquid possit. ibid. nu. 2.

Si velim facere quatenus se portenditur solum meum vsq; ad finem solij vicini, numquid possim. ibid. nu. 3.

Plantæ cohærent, & ideo non patiuntur abrasionem. Redoa. de reb. eccl. non alien. nu. 11. f. 497. T. 15. P. 2.

Publico scalas iuxta domum suum, si quispiam ædificare voluerit, an possit. Cæpol. de seruitutib. vrb. prædio. c. 54. nume. 6. folio 200. Tom. 6. P. 2.

Quod est solarium di dictum ædificans in publicum soluit vectigal egregia declaratio ad pragmaticam Regiam, qua conferenti vineas in publico vectigal imponitur. Ioan. Garsi. de expens. & meliorat. c. 5. nu. 25. f. 272. T. 17.

Quod ædificatum cedit regula quæ dicit, an in muro calce ędificato locum habeat. Cæpol. de seruitutib. vrbano. prædio. c. 79. n. 3. fol. 208. T. 6. P. 2.

Seu area domum quis ędificare potest, vel alium ædificium altius constrnere, etiam vsque ad cœlum. Cæpol. de seruitutib. vrbano. præd. c. 39. nu. 1. f. 193. T. 6. P. 2.

Si Princeps locum meum fortificauerit tempore, vt habiliter guerram faceret, finita guerra si locum meum petam, Princeps autẽ velit, vt expensas reficiam, quid iuris. ibid. nu. 9.

Statutum, vel consuetudo ædificandi vsque ad certam mensuram ædificationem simpliciter prohibere potest, & in multis etiam casibus ibid. nu. 2.

Sub publico fossæ, an fieri possint. ibid. c. 80. nu. 3. f. 208.

Super ecclesiæ ædificium factum spectat ad ecclesiam. Redoa. de rebus eccl. non alie. q. 17. nu. 6. f. 494. T. 15. P. 2.

Vicini duo si areas contiguas, vel hortos contiguos habeant, & parietem in medio propter clausuram fecerint, alter tamẽ vicinus ex latere suo super communi pariete ædificare velit, quo ædificio facto area, vel hortus conuicini deterior fiat, sed tamen ab vno latere aer, Sol, & ventus liberi ad aream vicini remanent, quid iuris. Cæpol. de seruitutib. vrbano. prædio. ca. 40. nume. 33. fol. 196. T. 6. P. 2.

Vsu rei probatur possessio. Virgi. de Boccat. de interdic. vti possid. c. 14. nu. 14. f. 309. T. 3. P. 2.

Soluantur soluat, & soluatur.

*SOLVANTVR in quo loco onera personalia, vel reali ecclesiarũ. Remig. de Gon. de charitat. subsid. numero 2. quæst. 25. fol. 175. Tom. 15. Par. 2.

Quibus pedagium, & vectigal. Franc. de Plat. de excommunicat. §. 38. nu. 1. f. 359. T. 14.

*SOLVAT cui, quando non adest pensionis debitor, an offerre, vel consignare iudici pensionem debeat. Gig. de pẽsio. ecclesia. q. 77 nu. 18. f. 358. T. 15. P. 1.

Qui habet immunitatem, & soluat cum pacto, quod sibi salua sit immunitas, sibi non prę̃iudicat. Gig. de pensionib. ecclesia. q. 61. nu. 2. f. 351. T. 15. P. 1.

Quod quis singulo anno, & gratiam habens, quod possit acceptare prębẽdam ecclesiæ cum prę̃stimonijs, an possit simul, vel successiuè acceptare. Ioan. de Sel. de benefic. Par. 3. q. 15. nu. 8. fol. 79. Tom. 15. Par. 1.

Vt bene decimas potest dari laico. Redoa. de simo. menta. P. 3. c. 22. nu. 17. f. 99. T. 15. P. 2.

Vt vnus debita alterius ecclesię legitimè contracta, an possint pacisci permutantes beneficia. Gamb. de permutat. benefic. nu. 159. fol. 220. T. 15. P. 1.

*SOLVATVR, quia pars debita pauperib. consuetudo non efficit. Redoa. de spol. ecclesiast. §. & quia nu. 15. f. 245. T. 14.

Quod

Source : BIU Cujas

Quod minimè soluatur quarta consuetudo non valet, nec est præscriptibilis. Lap. de Castel. de cano. portio. numero 24. folio 194. Tom. 15. Par. 2.
Quod nulla decima soluatur de fructibus terræ, an consuetudo sit valida. Balb. de præscrip. nu. 5. f. 88. T. 17.
Quomodo in curia Romana pensio tam domorum, quàm beneficiorum. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. cap. 5. num. 9. fol. 368. Tom. 15. Par. 1.
Siue minus, siue nil de iure canonico præscriptio nulla currit in annuis præstationibus. Gig. quæstio. 85. num. primo, fol. 360. Tom. decimoquinto, Par. 1.
Si procuratori indebitum, & dominus ratificet condicitur a domino. Paris de Put. de sindic. nu. 2. f. 267. T. 7.
*SOLVEBANT Hebrei decimas tres, vnam leuitis, alterâ in sacras epulas, pauperibus tertiam. Marsil. de ecclesiast. reddit. nume. 9. fol. 340. T. 15. P. 2.
Parochiani episcopis insignum subiectionis cathedraticum præter tertiâ decimarum. Marsil. de ecclesiast. redditibus. nu. 15. fol. 343 Tom. 15. Par. 2.
*SOLVEBATVR a parochis tertia decimarum, vt Episcopi sacra tecta ecclesiæ, tuerentur. ibid. nu. 17.

Soluenda quæ sint, & non.

*SOLVENDA an sit decima ecclesię ex venationibus, & piscationibus. Medic. de venatio. q. 21. nu. 1. f. 400. T. 17.
De alieno debita non sunt. Marsil. de ecclesia. reddit. b. c. 24. nu. 27. fol. 356. T. 15. P. 2.
Decima non est iterum ex fructibus semel decimatis. Io. Garc. de expen. & meliorat. c. 1. nu. 19. f. 259. T. 17.
Est pensio a rectore beneficij, qui sua culpa fructus non percepit. Gig. de pensionibus ecclesiast. quęstio. 62. num. 9. fol. 352. Tomo decimoquinto, Par. 1.
Est sine mora pecunia frumentaria. Vergin. de Boccat. de interdic. vti possid. c. 18. nu. 212. f. 317. T. 3. P. 2.
Quando merces sit. Paul. Roma. de pensio. ecclesiast. ca. 5. nume. 4. fol. 368. T. 15. P. 2.
Sunt prius debita, quàm beneficia præstanda. Redoa. de spol. eccl. col. 3. nu. 15. f. 250. T. 14.

Soluendæ decimę, & aliæ res de quibus a quibus, & quando sint.

*SOLVENDÆ ad quid decimæ sint. Io. Vgo. de offic. quatuo. prælato. nu. 4. col. 3. in prin. f. 292. T. 13. P. 2.
Decimæ a quibus, & de quibus persoluendæ sint. Io. Vgo. de offic. quat. prælat. col. 2. nu. 4. f. 291. T. 13. P. 2.
De qua re sint soluendæ. Iacob. Nouel. ad defens. numero 6. folio 218. Tom. 11. P. 1.
Obligatio, an sit de iure diuino introducta, ita quod non soluentes peccent mortaliter. Tynda. de decim. nume. 8. folio 123. Tomo 15. Par. 2.
Personales cui ecclesiæ persoluendæ sint. Io. Hugo. de offic. quat. prælato. nu. 4. f. 292. T. 13. P. 2.
Sunt integræ, & portandæ sumptibus soiuentis. Redoa. de spol. ecclesia. q. 13. nu. 38. f. 256. T. 14.
Iudici qualiter sint vsuræ. Lauren. de Rodul. de vsu. P. 2. q. 146. nu. 10. fol. 36. T. 7.
Numquid sint decimæ in ipso fundo. Bertach. de episcop. num. 92. col. 4. f. 329. T. 13. P. 2.
Quibus de rebus sint decimæ. Io. Vgo. de offic. quat. prelato. tit. de matric. cura. nu. 3. f. 294. T. 13. P. 2.
Sunt decimæ de omnibus prouentibus, etiam de venationibus, & militia. Thom. Act. de Lud. Scacc. q. 10. princ. nu. 12. f. 187. T. 7.
De singulis fructibus. Paui. de visitat. q. 5. 2. Par. nume. 99. fol. 200. Tom. decimoquarto.
*SOLVENDAS circa decimas consuetudo loci est seruanda. Tynda. de decim. nu. 68. f. 125. T. 15. P. 2.
Quando ad decimas de pensione teneatur pensionarius. Cacialup. de pensio. ecclesia. q. 17. nu. 4. f. 324. T. 15. P. 1.
*SOLVENDI ab onere optio non liberat aliquem, quando loco præbendæ assignatur per procuratorem capituli certa portio canonico. Gig. de pensio. ecclesiast. quæstio. 63. nume. 4. fol. 353. Tom. 15. Par. 1.
Minimè decimas libertas an possit præscribi contra laicum infeudatum de ipsis ab ecclesia. Balb. de præscriptio. q. 7. nu. 7. fol. 88. Tom. decimoseptimo.
Onere tributum Imperatori, possessio quęlibet ab antiquo est onerata. Remig. de Gon. de charitat. subsid. quæstio. 63. num. 2. folio 192. Tom. 15. P. 2.
*SOLVENDIS decimis vniuersitas depopulata excusatur. Medic. de fortuit. casib. q. 16. & vltim. nu. 19. f. 211. T. 7.
Pro debitis ecclesiæ, ecclesia cui data est ecclesia, an possit vendere vel pignorare possessiones illius ecclesiæ. Petr. de Perus. de vnio. ecclesia. c. 2. nu. 23. f. 236. T. 15. P. 1.
Pro decimis attenditur habitatio annalis. Quintil. Mandos. in annalib. casib. nu. 28. f. 211. T. 17.
Super decimis valet compositio. Bellenci. de charitat. subsid. q. 48. nu. 2. f. 155. T. 15. P. 2.
*SOLVENDO interesse, an liberetur obligatus ad faciẽdum, vel ad dandum, an verò possit cogi precisè ad factum, & ad domum compelli. And. Alciat. de eo quod interest. nu. 59. fol. 12. Tom. 5. Ant. Fum. eo. tit. de eo quod interest. nu. 54. f. 17. Tom. eod. & ibi intellectus ad l. stipulatio. §. siue autem. ff. de operis nou. nuncia. nu. 55. de quare vide etiam vlt. eundem Anto. Fume. ibid. num. 56. 58. 60. & 61.
Interesse liberatur obligatus ad factum. Gasp. Beat. de inop. debit. c. 1. nu. 4. f. 204. T. 3. P. 2.
Non esse debitor dicitur, quando ab eo exactio difficilis est. Gasp. Beat. de inop. debit. c. 5. nu. 38. f. 217. T. 3. P. 2.
Non esse durissimum, egere autem durum est, & debere etiam durius. Gasp. Beat. de inop. debit. c. 2. f. 211. nu. 33. T. 3. P. 2.
Si procedit pactum plusquam fuerit per Papam ordinatum, est simonia. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 15. nu. 30. f. 68. T. 15. P. 2.
* SOLVENDVM censum obligatio videtur personalis, assignatio rei videtur accessoria pro certiori solutione. Redoa. de reb. eccl. non aliena. nu. 53. rub. 16. nu. 53. fol. 419. T. 15. P. 2.
Est obligatus possessor quilibet onera præteriti temporis. Remig. de Gon. de charitatiu. subsid. nu. 33. f. 187. T. 15. P. 2.
Locator non tenetur in certis casibus, quos ponit. Marsil. de ecclesia. reddilib. P. 3. nu. 4. f. 351. T. 15. P. 2.
Non est in foro animæ illud quod ratione pœnæ imponitur. Redoa. de simo. menta. P. 3. c. 9. nu. 24. f. 109. T. 15. P. 2.
Prius requiri debet debitor extra iudicialiter, vt creditor expensas instrumenti recuperare possit. Gig de pensio. nu. 3. q. 77. folio 357. T. 15. P. 1.

Soluens aliquid an, & quando sibi præiudicet, & non.

*SOLVENS aliquid pro compositione, an videatur confiteri delictum. Paris. de Put. de sindic. col. 2. nu. 2. versicu. an officialis. nume. 262. T. 7.
Debitor alio inuito domino non liberatur. Petr. Rebuf. de decim. q. 13. nu. 7. f. 136. T. 15. P. 2.
Ecclesiæ liberatur, sed ecclesia restituitur, si pecunia non conuertatur in vtilitatem ipsius. Redo. de reb. eccl. non alie. rub. 19. num. 214. f. 427. T. 15. P. 1.
Indebitum necessitate Precisa compulsus condictionem indebiti intentare poterit. Caccialup. de debito. suspec. & fugitiu. q. 15. nume. 5. f. 155. T. 3. P. 2.
Minimè decimas non punitur morte. Ludouic. Montalt. de reprobatio. senten. Pila. artic. 3. nu. 18. f. 14. T. 14.
Sibi Deus reseruauit, & non soluens decimas est reus homicidiorum Redoa. de simo. ment. cap. 29. num. 8. fol. 55. Tom. decimoquinto, Par. 2.
Minimè pensionem rector beneficij, quia fructus non percepit pę nam priuationis non incurrit. Gig. de pensio. ecclesia. q. 77. n. 14. fol. 357. T. 15. P. 1.
Pensionem dicitur beneficiatus, & non eam recipiens. Ioan. Stafil. de grat. expectat. nu. 15. f. 268. T. 15. P. 1.
Pensionem pro aliquo illo insciente, non præsumitur mandatum habere. Gig. de pensio. ecclesiast. quæstio. 48. num. 4. fol. 346. Tomo 15. Par. 1.
Priuilegiatus priuilegio renunciare videtur. Petr. Rebuf. de decim. q. 14. nu. 54. f. 141. T. 15. P. 2.
Si bene tutus esse velit de ordinarij superioris auctoritate debet. Redoa. de rebus eccle. non aliena. rub. 19. numero 213. fol. 427. Tom. eo. P. ead.
Sponte priuilegiatus, an per illum actum perdat priuilegium. Andre. Hispa. de regul. decima. nume. secundo, q. 61. fol. 158. T. eod. Par. eadem.

De soluentibus.

*SOLVENTE iudici litis æstimationem nullum ius acquiritur. Paris de Put. de sindica. nu. 5. & 7. col. 4. f. 281. T. 7.
Protestatio facta, qui soluere non tenebatur, soluat ius repetendi. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 20. nume. 55. fol. 428. Tom. 15. Par. secunda.
*SOLVENTEM minimè canonem emphyteutam paupertas excusat. Gig. de pensio. ecclesia. nu. 1. quęst. 80. fol. 358. Tom. decimoquinto, Par. 1.
*SOLVENTES bullarum taxam in Romana curia non sunt censendi simoniaci. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 21. nu. 11. f. 50. Tom. decimoquinto, Par. 2.
Minimè decimam quando non excusentur. Bellenci. de charitatiu. subsid. nu. 4. f. 164. T. eod. P. ead.
Minimè decimas sacra in pagina maledicuntur. Cornel. Beninca. de pauperta. q. 12. nu. 3. specia. 6. f. 251. T. 18.
Vtilitatem hominum die feriato procedi potest contra non soluentes tales decimas. ibidem nu. 18.
Onera ciuitatis, an licitè vendant ius, quod habent in Monte, vigore crediti, & an alij ab eis licitè emant tale ius. Lauren. de Rodulph de vsur. P. 3. nu. 44. 45. 47. & 56. f. 41. T. 7.
Subiacere illi cui soluunt denotãt. Hiero. de Mon. de finib. regun. c. 78. nu. 31. & 32. f. 353. T. 3. P. 2.
*SOLVENTI debet fieri plena securitas per instrumentum. Bellenci. de charitat. subsid. q. 3. nu. 9. f. 167. T. 15. P. 2.
Pro eo administratori pupilli lex prouidit. Bellenci. de charitatiu, subsid. q. 7. nu. 4. f. 148. T. 15. P. 2.
*SOLVENTIVM certas mensuras consuetudo Theutonicorum pro decimis, siue aliquid colligunt, siue nihil, an valeat. Balb. de præscriptio. q. 7. nu. 9. f. 88. T. 17.
In optione est de qua moneta soluere velint, data paritate vsus quando plures monetæ currunt. Bellenci. de charitatiu. subsid.

quæst.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

quæstio. octuagesimosexto, numero primo, fol. 162. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Soluere quicquid, cui, & in quibus teneantur, & non.

SOLVERE aliquid reus non tenetur pro interrogatorijs, quæ dedit, ne iuuet actorem circa expensas. Franc. Hercula. de attenta. c. 16. post. nu. 8. f. 266. T. 5.

Aliquid si quis se obliganerit intelligitur, quatenus illud de iure sit soluendum. Lancellot. de attenta. Par. 3. cap. 26. num. 77. folio 442. Tom. quinto.

An clerici teneantur scizam. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 59. nu. 39. vbi quid sit sciza. f. 182. T. 15. P. 2.

An debeat pensionem debitor pensionis in ducatis auri de camera, vel in moneta currenti. Gig. de pensio. ecclesia. q. 98. nume. 6. fol. 365. T. decimoquinto, Par. 1.

An possit clericus debita propria de redditib. ecclesiæ, & ibi, quod clericus, non habens patrimonium admittitur, si fructibus beneficij cesserit. Caccialup. de pensio. ecclesia. q. 11. nu. quinto, folio 322. T. 15. P. 1.

An possit debita aliena quis, & repetere. Ang. de Gambel. de testamen. f. 39. T. 8. P. 1.

An teneatur decimas Papales ille, qui prioratus, domos, aut pensiones habent a monasterijs. Caccialup. de pensio. ecclesia. num. 3. fol. 324. T. 15. P. 1.

Paterfamilias, qui solum habet redditum ad familiam necessarium. Hier. de Zanet. de foro conscien. & contentio. nu. 51. folio 407. T. 3. P. 1.

Certam pecuniam, & pecuniæ quantitatem iurans ad certum terminum prorogato sibi termino a creditore, non incidit in periurium, si non soluat in primo termino. Io. Gute. de contract. iurat. nu. 9. c. 49. f. 93. T. 6. P. 2.

Cessans conductor, qui iurauit per annum constituitur per morã. Gasp. Caballi. de euict. § 3. nu. 51. f. 85. T. 6. P. 1.

Cessans emphyteuta ecclesiæ biennio pensionem, priuati verò triẽnio cadit ab emphyteusi, nisi moram statim purget. Io. Gutte. de contrac. iurat. c. 31. nu. 1. f. 77. T. 6. P. 2.

Clericus, qui iurauit debitũ, an gaudeat beneficio capituli, Odoardus Ioan. Gutte. de contractibus iurat. capitu. 17. numero 31. fol. 66. Tom. 6. P. 2.

Coactè, non voluntariè aliquid vltra sortem, quando interuenit pacto, licèt propter indigentiam quis præsumatur, non tamen, quando non interuenit. Lauren. de Rodulph. de vsur. Par. 2. nu. decimoquinto, fol. 18. T. 7.

Cogitur æs alienum clericus minorum ordinum, veluti latius. Gaspa. Beat. de inop. debit. c. 17. nume. 20. fol. 20. T. 3. P. 2. & qualiter clericus inops soluere cogatur beneficij pensionem. ibidem nume. vigesimoprimo.

Collectam qui teneantur. Hipp. Bonacos. de seru. vel famul. numero 1. fol. 129. T. 6. P. 1.

Compelluntur decimas Iudæi ex prædictis. Bertach. de Episco. tit. de potesta. & auctorit. episco. circa spiritua. num. 93. fol. 330. Tomo 13. Par. secunda.

Compulsus etiam sine protestatione non perdit priuilegium. And. Hispa. de regul. decima. quæstio. 1. nu. 1. fol. 158. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Compulsus quod debeat potest petere absolutionem a iuramento Marc. Ant. Bauer. de virib. & virtu. iuramen. numero 140. fol. 371 Tom. quarto.

Creditoribus non tenebitur cedens bonis cum vituperio, si postea fiat diues. Paris a Put. de sindic. nu. 3. f. 296. T. 7.

Cum non potest, quando bonis cedat. Paris a Put. de sindica. folio 270. Tom. 7.

Cum non potest sindicatu iudex condemnationem, debet puniri pœna corporali. ibid. nu. 12. f. 279.

Debentes certam summam tueri debent in possessione soluendi, in qua reperiuntur. Bellenci. de charitatiu. subsid. q. 82. num. 13. fol. 162. Tom. 15. Par. 2.

Debet curatus procurationem, & cathedraticam. Pet. Rebuf. de cano. portio. nu. 74. f. 244. T. 15. P. 2.

Debet rei æstimationem offerens se liti, cum non possideat. Marc. Anto. Cucch. de mentien. circa poss. numero 160. fol. 297. Tom. tertio, Par. secunda.

Debet Vicarius decimam Papæ percipiens fructus. Caccialup. de pensio. ecclesia. nu. 14. f. 325. T. 15. P. 1.

Debitor qui iurauit soluere in pecunia numerata, non poterit vti beneficio, authenticæ, hoc nisi debitor. C. de solutio. nisi in casu posito ibi oet Io. Gutte. de contrac. iura. c. 24. nu. quinto, folio 76 Tom. 6. Par. secunda.

Debitum creditori arrestanti cogitur debitorem arrestatum eximens. Pet. Pech. de iure sisten. c. 33. nu. 1. f. 172. T. 3. Par. secunda.

Decimam, an quis ecclesiæ teneatur, si periculum esset, quod eum soluendo fame periret. Matthe. Brun. de cessio. bon. q. 2. 4. q. princi. nu. 4. f. 182. T. 3. Par. secunda.

Decimam qui recusant maledicũtur in sacra pagina. Corn. Benin. de paupert. q. 12. nu. 3. f. 151. T. 18.

Decimam Papalem diuersam ab ea, quam soluit ecclesia pensionẽ illam habens, pensionarius, an debeat. Caccialup. de pensi. eccle. nu. 3. f. 329. T. 15. P. 1.

Dicitur creditori debitor inops, præstando operas. Gaspa. Beat. de inop. debit. c. 2. nu. 41. f. 211. T. 3. P. 2.

Dotem promittere videtur vsuram dotis promittens. Paris. de Put. de reassump. instrum. rub. 16. nu. secundo, fol. 40. T. 4.

Dum precium differt, emptor a die traditionis sibi factæ tenebitur reddere venditori vsuras precij nõ soluti, iuxta quantitatem fructuum perceptorum. Io. Bap. Lup. de vsu. §. 7. numero 8. folio 122. Tom. 7.

Ex contemptu decimas soluere recusans est ipso facto excommunicatus. Ludouic. Montalt. de reprobatio. senten. Pila. artic. 3. nu. 50. fol. 20. Tom. 14.

Expensas promittens tenetur ad solitas non insolitas. Gig. de pẽsio. ecclesia. q. 66. nu. quinto, fol. 354. T. 15. P. 1.

Fideiubens id quod subductis rationibus debitor debebit, non tenetur, si rationes non subducantur. Petr. Pecch. de iure sisten. ca. 45. nu. 18. f. 177. T. 3. P. 2.

Fideiussor quãdo possit creditori de bonis debitoris. Io. de Ligna. de censu. ecclesia. §. 14. nu. 7. f. 317. T. 14.

Gabellam clericus tenetur, si sit negotiator. Remig. de Gon. de charitatiu. subsid. nu. 12. q. 65. f. 193. T. 15. P. secunda.

Gabellam non debet nauta, qui vi ventorum in alterum portum translatus fuit. Medic. de fortuit. casib. nu. 10. f. 219. T. 7.

Pro famulo dominus, an teneatur. Hippol. Bonacos. de seruit. vel famul. nu. 7. f. 129. T. 6. P. 1.

Gabellas officialis durante officio, an teneatur. Paris a Put. de sind. col. 4. nu. 1. ver. gabella. f. 269. T. 7.

Hæres an teneatur delegatis. Rolandi. de testam. & vlt. voluntatib. rub. 39. nu. secundo, fol. 26. T. 8. P. 1.

Hæres promittens omnia legata, intelligitur saluo legis falcidiæ beneficio. Lancello. de attenta. Par. 3. capit. 26. nume. 79. fol. 442. Tom. quinto.

In certo termino alicui iurãs, si interim ille excommunicatur, quid agendum. Beat. Anto. de excommunicatio. cap. 79. num. 8. folio 386. Tom. 14.

Insolidum iurans debitum, vel integrè non gaudet beneficio. cap. Odoardus. Io. Gutte. de contrac. iurat. capitu. 17. nume. 36. fol. 66. Tom. 6. Par. secunda.

Iudicium delegati denegans excommunicatus, an possit. Ioan. de Ligna. de censu. ecclesia. §. 25. nu. 7. f. 322. T. 14.

Iurans creditori suo, qui tempore iuramenti erat creditor in aliena manu creditoris sui, & debita erant hincinde cõpensabilia, non poterit compensare, sed tenetur precisè soluere, & sic iuramentum adimplere. Io. Gutte. de actib. iudicia. iurat. capitu. 6. num. 7 fol. 393. T. 3. P. 1.

Iurans debitor certo termino, non censetur periurus, si soluere nõ possit. Guido Pap. de appellat. nu. 22. f. 58. T. 5.

Iurans debitum, non habens aliàs vnde soluat potest compensare liquidum, & illud, quod est aliàs compensabile sine metu periurij. Ioan. Gutte. de actib. iudicia. iurat. cap. 6. numero 8. folio 393. Tom. 3. Par. 1.

Iurans infra decem dies, qui postea prorogantur, non soluendo infra illos decem, non dicitur periurus, & an dicatur etiam prorogari, quoad fideiussorem. Anto. Bard. de tempo. vtili. ca. 4. nu. 10. fol. 214. T. quinto, & ibi, an per tacitam continuationem locationis dicatur renouata locatio, & quando. ibid. nu. eod.

Iurans simpliciter clericus debitum, si non soluat potest pro periurio carcerari, & quod remedium sit ad hoc euitandum, & iurãs soluere debitum simpliciter, non adiecto signo vniuersali, poterit gaudere beneficio. c. Odoardus. Io. Gut. de contrac. iurat. c. 17. nu. 38. & 39. f. 66. T. 6. P. 2.

Iurans tenetur, sed non ad vsuras. Io. de Sel. de iureiur. P. 4. q. 6. nume. 8. fol. 358. T. 4.

Iussus mercator potest alij dare. Strac. de adiec. P. 3. num. 35. f. 391. Tom. 6. Par. 1.

Legitimans pro filio bastardo delinquente, non tenetur pater. Cataldi. de Boncomp. de sindic. nu. 81. f. 355. T. 7.

Nolens in termino ad interesse tenetur. Beat. Io. a Capistra. de vsur. Par. 1. 2. P. princ. nu. 50. f. 102. T. eod.

Nolentes decimas, & oblationes ab Episcopis sunt excommunicãdi. Maria. Soc. de oblatio. dub. 4. nu. secundo, f. 139. T. 14.

Non potest minor sine solemnitatibus. Io. de Sel. de benefi. P. 3. nume. 4. f. 97. T. 15. P. 1.

Non tenetur collectas bannitus, qui fructus non percipit. Gig. de pensio. ecclesia. q. 89. nu. 3. f. 362. T. 15. P. 1.

Non tenetur salarium famulis ante tempus recedentibus potestas stans in sindicatu. Amęde. de sindica. nu. 254. f. 349. T. 7.

Obligatus debitor Rolando, seu socijs, vel metu statuti, vel prælato putatiuo, quando liberetur soluens ex mandato iudicis, & debitor obligatus soluere Rolando, seu socijs, & partem soluens Rolando, reliquam verò socijs, liberatur debitor, sed si Rolandus quoad se pertinet non est consecutus, experiri debet contra alios socios. Strac. de adiec. P. vlt. nu. 30. f. 404. T. 6. P. 1.

Onera tenetur bannitus sua culpa, licèt fructus non percipiat. Gig. de pensio. ecclesia. q. 64. nu. 3. f. 353. T. 15. P. 1.

Paratus non potest actionem pati. Marc. Anto. Cucch. de mentiẽ. circa possess. nu. 42. f. 293. T. 3. P. 2.

Pecuniam iurans sibi mutuatam, an possit opponere intra biẽniũ exceptionem non numeratæ pecuniæ, quod etiam procedit in dotis causa. Ioan. Gutte. de contract. iurat. capitu. 37. num. 1. fol. 81. T. 6. Par. 2.

Pensionem, an teneatur ille, cuius domo *ille*, cuius domo combusta intrauit in domum amici vacuam, nulla pensione constituta. Pet. de Vbal de duob. frat. col. 4. nu. 13. f. 143. T. 6. P. 1.

Pensionem ecclesiæ teneatur ne emphyteuta, qui vendidit, an verò emptor. Guido. de Suza. de iure emphyteut. col. 4. nu. 11. fol. 189. Tom. 6. P. 1.

Posse pluribus promissionis interest. Strac. de adiec. P. 1. nume. 36. fol. 385. T. 6. P. 1.

Possunt decimam cessantes personaliter capi a collectore decimę, sicut consules ciuitatis, qui totum populum representant, representantes vniuersitatem, vel capita collegij. Bellenci. de charita. subsid.

Source : BIU Cujas

ſubſid.quæſtio.99.fol.164.Tom.de cimoquinto,Par.2.

Poteſt pater in vitam legitimam,& non eſt donatio. Ioann.Gutte. de contract.iurat.capitu. quadrageſimoprimo,num.9.folio 88. Tom.6.Par.2.

Pro penſione dominus,quando ſufficienter cenſeatur. Caccialup. de penſio.eccleſiaſt.numero 9. colum.4. fol.324. Tom.decimoquinto,Par.1.

Precium differens emptor tenebitur venditori ſoluere vſuras precij non ſoluti, etiam ſi res ſibi tradita fuerit abſque fideiuſſorib. quos venditor promiſiſſet, vel quia,vt promiſerat venditor liberam poſſeſſionem non tradidit.Io.Bap.Lup.de vſu.§.7.num.12. fol.122.T.7.

Promiſit debitor quantitatem in termino, quod ſi non faciat,promiſit portare tot vaſa aurea,vel argentea in manibus creditoris, an iſta pœna ſit exigibilis.Ambroſ.de Vigna.de vſur.Par. tertia, capitu.ſalubriter.numero 98.fol. quinquageſimoſeptimo, Tomo ſeptimo.

Promittens cum iuramento non poteſt opponere exceptionem,do lo facis.Marc.Anto.Bauer. de virtutib.& virib.iuramen.nu.118. fol.370.Tom.4.

Vſuras ſoluere,tenetur eas ſoluere,& poſtea poterit repetere.Ioã. Gutte.de contractibus iurat. numero 1.capitu.2.fol.42. Tom.6. Par.ſecunda.

Promittens Titio,& Meuio, & cuilibet eorum inſolidum ſexcenta cauſa mercium habitarum de computo Titij, quod Meuius non ſit adiectus,poſſit agere, & a promiſſore reiici non poſſit. Strac.de adiect.numero ſecundo, folio 402. Tomo ſexto, Par. prima.

Promitto quicquid Titium conſtiterit debere promiſſio facta in modo,an obliget etiam,ſi in vita Titij liquidationem fiat,ſi poſtea fieri poteſt.Ioan.Gutte.de contractib. iurat.c.37. nu.28.fol. 84.Tom.6.P.2.

Propria poteſt authoritate fideiuſſor creditori de bonis debitoris pro quo fideiuſſit.Gaſp.Beat.de inop. debito.c.5.nu.25.fol.217. Tom.3.Par.2.

Quando debeat ſi incertum ſit,executioni locus non eſt. Quintil. Mandoſ.de monitio.quæſtio.18.numero octauo,fol.63.Tom.3. Par.ſecunda.

Quando teneatur beneficiarius debita beneficij, quod habuit in permutatione Aegid. de Bellamer. de permutat. benefic.Par.2. quæſtio.3.nu.4.f.193.T.15.P.1.

Qui cum iuramento promiſit debitor aliquo loco non erit periurus,ſi ibi non ſoluat tempore peſtis, præterquam ſi ibi poſſit ſoluere per reſponſalem, vel literas cambij.Ioan.Gutte.de contractibus iurat.capitu.vigeſimoquarto, nume.decimotertio,fol.73 Tom.6.Par.2.

Qui in ære non poteſt,luit in corpore. Matthe.Brun. de ceſſio.bono.quæſtio.decimaſeptima,4.quæſt.princip.poſt nume.primo, fol.188.Tom.3.P.2.

Qui iurauit vſuras,vel non repetere,ſi mortuus eſt,tenẽtur ne eius hæredes ad obſeruantiam talis iuramenti.Lauren.de Rodulph. de vſu.Par.ſecunda,quæſtio.136. num. trigeſimoquinto,fol.35. Tom.ſeptimo.

Qui iurauit,non poteſt compenſare.Marc.Anto.Baue.de virtu. & viribus iuramen. numero quadrageſimonono, folio 367. Tomo quarto.

Qui iurauit penſionem emphyteutã eccleſiæ, ſi non ſoluat,an cadat a iure ſuo,& poſsit expelli,non expectato biennio.Ioan.Gutte.de contractib. iura.c.31.numero 7. & limitatio ponitur.nu.8. fol.77.Tom.6.P.2.

Qui promiſit vſuras vltra legitimum modum,vſq; ad legitimum modum tenetur.Lauren. de Rodulph. de vſu.P.2.q.135.nu.30. fol.35.Tom.3.

Quis compellitur decimam.Henric.Bote.de ſyno.epiſco.nu.216. fol.396.T.13.P.2.

Quo caſu teneatur eccleſia collectam impoſitam a communione. Remig.de Gon.de charitat. ſubſid.quæſt.62. nume.24.fol. 187. Tom.15.Par.2.

Quod poſſit adiecto fideiuſſor,vel mandator.Strac.de adiec. P.3. nu.11.fol.389.T.6.P.1.

Rei mercedem non cogitur conductor facto tertij impeditus. Medic.de fortuit.caſib.q.4.nu.22.f.200.T.7.

Sciens indebitum, nec ſoluere, nec iactare ſuum nemo præſumitur.Ioann.Gutte.de contractib.iurat.numero 2. fol.75. Tom.6. Par.ſecunda.

Se promittens cum iuramento debito an poſſit vti ceſſione bonorum.Ioan.Gutte.de contractib.iurat.capitu.18. nume. 6.fol.67. Tom.6. Par.2.

Si filius familias ſit obligatus,an cõueniri poterit Strac.de adiect. P.3.nu.11.f.389.T.6.P.1.

Si quis non habet,luit in corpore.Paris de Put.de ſindica.nu.1.fol. 296.Tom.7.

Si recuſet,amittitur poſſeſſio Colono eiecto.Ponta. de ſpol.nume. 126.fol.287.Tom.14.

Si velit debitor extra diem,& locum conuerſum, non tenetur creditor pecuniam poſt diem ab eo recipere.Anto.Bard.de tempo. vtil.c.18.poſt nu.8.fol.223.T. 5.

Sine auctoritate tutoris pupilli,non poſſunt, quia alienare nõ poſſunt.Redoa.de reb.eccle.non aliena.capitu.2. nume. 3.fol. 397. Tom.15.Par.2.

Soli mihi conſtitutus,cum a principio mihi,aut Titio promiſiſſet, ſi Titio ſoluit,ab eo repetit.Strac.de adiec.Par.vlt.n.21. fol.404. Tom.6.Par.1.

Tenetur creditor crediti inſtrumentum notario illud facienti, & ita communiter ſeruatur, ſed contrarium faciunt vſurarij Bergomenſes.Cæpol.de ſimulatio.contract.nu.100.f.7. T.7.

Tenetur debitor facta ceſſione creditoribus,ſi ad pinguiorem fortunam peruenerit.Matthe. Brun.de ceſſio.bono.q.8.prin.nu.2. fol.195.T.3.P.2.

Tenetur decimas clericus de bonis patrimonialibus,ac ſi eſſet laicus.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.q.37.num.6.fol.177.Tomo 15.Par.2.

Tenetur pater redemptori precium,quod ſoluit pro redemptione filij.Gaſp.Beat.de inop.debit.c.20.nu.6.f.244.T.3.P.2.

Pater honeſtum æs alienum pro filio ſoluere.Fran. de Porcelli de duob.frat.P.2.prin.nu.12.f.179.T.6.P.1.

Poſſeſſor beneficij iura epiſcopalia præſentia,& præterita.Bellenci.de charitat.ſubſid.quæſtio.51.num.3.fol. 156. Tom.decimoquinto,Par.2.

Prælatus omnia debita ſui prædeceſſoris, ſi non fecit inuentariũ, ſi autem fecit tenetur pro viribus hæreditarijs ſecundũ aliquos, quos allegat.Redoa.de ſpol. eccleſia.quæſt.10.nu. ſecundo,fol. 249.Tom.14.

Tributa tenetur eccleſia pro poſſeſſionibus ad eas peruentis, ad quæ ipſe poſſeſſiones antea tenebantur.Remig.de Gon.de charitat.ſubſi.q.63.nu.5.f.192.T.15.P.2.

Vnde non habens monaſterij debitor liberabitur, ipſum monaſterium ingrediens.Gaſp.Beat.de inop.debito.c.1.num.63.fol.209 Tom.3.Par.2.

Vſuras fideiuſſor coactus,an poſsit eas petere a debitore principali,pro quo fideiuſsit Ambroſ.de Vigna.de vſur.c. ſalubriter.nume.38.39.& 41.f.54.T.7.

Perquæ ſtatuta quis cogitur,ſtatuta facientes, aut ſoluta non repetere ipſo facto ſunt excommunicati.Fran.de Plat.de excommunicat.nu.20.f.364.T.14.

Remiſſas,quando teneãtur vſurarij hæredes.Laur. de Rodulph. de vſu.P.2.q.62.nu.7.f.27.T.7.

Tenetur,donec reſtituat tutelam tutor. Vergin.de Boccat. de interdic.vti poſſid.c.18.nu.123.f.315.T.3.P.2.

Tenetur præſtare debitor iurans, niſi peteret abſolutionem a iuramento.Io.Bap.Lup.de vſu.§.2.nu.4.f.148.T.7.

Verum debitor teneatur excommunicato.Beat.Ant.de excommunicat.c.76.nu.21.f.384.T.14.

Vtrum teneatur precium venditori priuſquam res vendita ſit libera,emens rem alteri hypothecatam.Neguſan.de pigno.& hypothec.5.memb.1.nu.24.f.223.T.6.P.1.

Soluiſſe, qui dicatur, & præſumatur.

*SOLVISSE canonem probans emphyteuta tribus annis proximè decurſis,præſumitur retroactis annis etiam ſoluiſſe.Gig.de penſio. eccl.q.81.nu.1.f.359.T.15.P.1.

Indebitum ſe allegans ſi quidem minor mulier,miles, vel ruſticus fuerit,onus probandi debitum fuiſſe in aduerſarium transfert. Feder.Scheno.de probat.nu.9.f.28.T.4.

Retro præſumitur, qui tribus vltimis annis ſe ſoluiſſe oſtenderit. And.Alc.de præſump.reg.2.præſump.21.num.9.fol.326.& 327. Tom.quarto.

Se probare debet debitor penſionis, vt euitet pœnam priuationis. Gig.de penſio.eccl.q.76.nu.6.f.357.T.15.P.1.

Se vſuras probans,an ſit idoneus teſtis ad probandum, quem vſurarium.Lauren.de Rodulph.de vſur.quæſt.117.num.26. fol.33. Tom.ſeptimo.

Solui quid, & cui debeat, & non.

*SOLVI an debeant decimæ de his,quæ in hortis naſcuntur.Cępo. de ſeruitutib.vrb.præd.c.76.nu.10.f.207.T.6.P.2.

An debeat decima ex piſcatione, vel venatione, & cui eccleſiæ. Tynda.de decim.nu.7.f.123.T.15.P.2.

An ne debeat teſti equorum vectura. Alberic. de Malet.de teſtib. c.7.nu.83.f.175.T.4.& an ei expenſæ ſint ſoluendæ habita ratione expenſarum.ibid.nu.84. & ibi intellectus ad l. ſancimus. C. de iudic.nu.86.f.175.T.eod.

Ante omnia cenſus eſt ſoluendus.Bellenci.de charitat. ſubſi.nu.2. fol.158.T.15.P.2.

Ante omnia debet cenſus ſuperiori.Remig. de Gon.de charit.ſubſid.q.53.nu.1.f.180.T.15.P.2.

Compromiſſum per acceſſum ad iudicem impunè poteſt, antequam lis ſit conteſtata.Lancel.de attent.P.2.c.15.aum.111.folio 390.Tom.quinto.

De quibus debeat decima de iure communi.Balb. de præſcri.q.7. nu.10.f.88.T.17.

Debent decimæ cum omni integritate. Ioan.Hugo. de offic. quatuo.prælato.nu.3.ver.hęc autem omnia.f.295.T.13.P.2.

Debent decimæ abſque vlla impenſarum deductione.Odofred.de curat.bonis dan.c.6.nu.4.f.237.T.17.

De iure diuino.Redoa.de ſimo.menta.Par.ſecunda,ca.29.nu.42. fol.78.T.15.P.2.

Prædiales per modernum poſſeſſorem.Bellenci.de charita.ſubſi. q.51.nu.2.f.156.T.15.P.2.

Spirituales etiam de exiguis redditib.Bellenci.de charita.ſubſid. q.77.nu.2.f.161.T.eo.P.ead.

Debet decima conſiderato valore monetæ tẽpore ſolutionis. Gig. de penſio.eccl.q.98.nu.1.f.365.T.15.P.1.

Habito reſpectu ad veram quantitatem fructuum. Bellenci. de charitat.ſubſi.q.82.nu.9.f.162.T.15.P.2.

Papalis in pecunia.ibid.q.83.

Debet penſio beneficiorum de ſemeſtri, in ſemeſtre.Pau.Rom.de penſio.eccl.c.2.nu.5.f.311.T.15.P.1.

Licitè

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Licitè poteſt pecunia pro remiſſione peccatorum, & remiſſio peccatorum fit a Deo,& ſpiritu ſancto, & per preces iuſtorum facilius obtinetur remiſſio peccatorum,& poteſt dari ſacerdoti pro Miſſa,& diuino officio ratione ſubſtentationis. Redoa. de ſimo. menta.P.1.c.6 num.15.f.36.T.15.P.2.

Non debet decima Papalis de bonis monaſteriorum, & religioſorum Bellenci,de charitat.ſubſi.q.77.f.161.T.15.P.2.

Quando debet ſalarium,& quando de eo conueniẽdum.Pau.Roma.de penſio.eccleſia.c.5.nu.3.f.368.T.15.P.1.

Quid debeat ſi incertum ſit,executioni locus non eſt. Mandoſ.de monito.q.18.nu.8.f.63.T.3.P.2.

Quo tempore debeat penſio.Paul. Roma.de penſio.eccle.c.5.n.1. fol.368.T.15.P.1.

Si ceſſatur penſio,conceduntur regreſſus,& acceſſus ad beneficia. Redoa.de ſimo.menta.capitu.decimooctauo, num.2.fol.69.Tomo 15.Par.2.

Soluit quis,quid,& cui.

*SOLVIT ægritudo obligationem præſtandi operas impoſitas ex delicto,licèt delictorum caſtigatio ad publicam vtilitatem ſpectet.Gaſp.Beat.de inop.debito.c.19.nu.1.f.243.T.3.P.2.

Chriſtus tributum Cæſari, & vxor Hieroboam obtulit Prophetæ panes, & vas mellis, & quartam partem ſicli numiſmatis, Saul obtulit Samueli Achor furatus clamidem Coccineam tegulam auri, ac centum Siclos.ſtater eſt numiſma valens quatuor dragmas, & didragma valet duos denarios. Redoa. de ſimo. menta. Par.1.nu.16.f.36.T.15.P.2.

Compromiſſum ceſſio bonorum.Matthe.Brun.de ceſſio.bon.q.3. nu.21.f.181.T.3.P.2.

Penſionem eccleſiæ quæ vacat oeconomus. Gig. de pẽſio.eccleſia. q.65.nu.2.f.353.T.15.P.1.

Qui anticipatè priori domino emphyteuta, ſi non ſoluat nouo domino,non propterea cadit a iure ſuo.Gig.de pẽſio.eccleſia.q.88 nu.9.f.361.T.eod.P.ead.

Qui debitum minimè impedit beneficium. Remig.de Gon. de charitat.ſubſid.q.3.nu.2.f.169.T.15.P.2.

Qui decimam rector beneficij vtetur retentione proportione penſionis.Gig.de penſio.eccleſia.nu.9.q.59.f.351.T.15.P.1.

Qui minimè canonem emphyteuta hæreditate domini iacente pœnam non incurrit.Gig.de penſio. eccleſia.q.77.num.17.folio 358.Tom.15.P.1.

Quis mercedem notario emptor ſcilicet, an venditor, & ibi habetur, quod poteſt dari ordinato pro ordine,dummodo datũ non traſcendat ſummam alimentorum vnius anni,ſecundum ius ciuile,& ſponte datum reſpui non debet. Redoa.de ſimo.menta. Par.1.c.6.nu.14.f.36.T.15.P.1.

Soluitur quid,& cui.

*SOLVITVR annuata de penſione,cum penſio excedit ducatos vigintiquatuor.Gig.de penſio. eccleſiaſt.q.26.num.2.fol.339. Tomo 15.Par.1.

De rigore iuris poſt moram æſtimatio pecuniæ quãti plurimi. Bartholom.Bellenci.de charitat.ſubſid.quæſtio.87.num.5. fol.163 Tom.15.Par.2.

Decima ita de penſione, ſicuti de beneficio. Gig.de penſio.eccleſia.q.99.nu.1.f.365.T.15.P.1.

E carcere morbo inſanabili laborans etiam non dato fideiuſſore. Gaſp.Beat.de inop.debito.c.19.nu.19.f.244.T.3.P.2.

Epiſcopo procuratio.Io.de Sel.de benefic.Par.3.fol.86.Tom.decimoquinto,Par.1.

Minimè decima Papalis de his,quæ conuertuntur in vſus deſeruiẽtium pauperibus.Bellenc.de charitat.ſubſid.q.68.num.1.fol.160 Tom.15.Par.2.

Tamquam pro ſententia diffinitiua taxa quæ ſoluitur notario pro ſententia attentatorum.Lancellot.de attenta.P.3.c.28.num.14. fol.446.Tom.5.

*SOLVO, verbum quot habeat ſignificatus.Paul.Roma.de penſio. eccleſia.c.8.nu.16.f.319.T.15.P.1.

De ſolo.

*SOLVM ædificatum in alieno,aut proiectum,& protectũ, an poſſit a domino deſtrui.Nic.Valla de reb.dub.col.3.n.1.f.328 T.18

Alienum meliorans ad quæ teneatur.Redoa.de reb.eccl.non alie. nu.6.f.494.T.15.P.2.

Armatura regulariter in ſolo alterius,poni nequit.Cępol.de ſeruitutib.vrb.præd c.73.nu.5.f.207.T.6.P.2.

Armaturam vicinus ædificans,an ſupra vicini ſolum ad murum recipere poſſit, vt laborantes valeant ſuper illa armatura ad laborandum ſtare.ibid.nu.2.

Cedit ędificio facto de pecunia cameræ.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt. nu.64.f.263.T.14.

Feneſtram de ligno, quod dicitur balconus, an facere licitum ſit, & ipſam aperire in publico ſupra ſolum vicini. Cępol. de ſeruitutib.vrb.præd.c.62.nu.7.f.204.T.6.P.2.

Feneſtris ſuis, ſi quiſpiam apponere ferratas protendentes extra murum ſuum ſupra vicini ſolum,an poterit. Cępol.de ſeruitut. vrban.præd.c.55.nu.1.f.200.T.6.P.2.

Horreum frumentarium nouum ex tabulis ligneis mobile factũ,ſi quiſpiam in alterius poſuerit,an ipſi ſolo cedat.ibid.cap.72. nume.3.folio 207.

Iureconſulti feudum quale ſit.Benedic.Boni. de cenſib. nu.45.fol. 168.Tom.6.P.2.

Paries alienus, ſi per medium pedem in alterius domum inclinauerit,an contra eum agi poſſit,vt ipſum erigat,& reficiat.Cępo. de ſeruitutib.vrb.præd.nu.14.f.202.T.6.P.2.

Ponticellos,ſeu pontes ſuper pontibus priuatorum appenſos,& pẽdentes ſuper viam,vel ſolum publicum, an de iure communi teneri poſſit.Cæpol.de ſeruitutibus vrbano.prædio.c.60.nume.1. fol.202.T.6.P.2.

Proprium Epiſcopi,vel alterius domini non facit dieceſim,vel territorium eſſe illius cuius eſt ſolum.Hiero.de Mon.de finib.reg. c.98.nu.1.f.356.T.3.P.2.

Quando cedat ædificio.And.Barba. de præſtan.Card.3.q.baſil.1. Par.nu.13.f.74.T.13.P.2.

Quod relinquitur pro introitu,cuius eſſe debeat.Cæpol.de ſeruit. vrb.præd.c.75.nu.2.f.207.T.6.P.2.

Super commune per vnum ex ſocijs, an ædificari poſſint ponticelli.Cæpol.de ſeruitutib.vrban.prædio.c.60.numero 9. folio 203. Tom.6.Par.2.

Super publicum illius ſoli dominus aliquis non efficitur per ædificationem ſtillicidij.Cępol.de ſeruitut. vrban.præd.c.60.num.2. fol.203.T.6.P.2.

Supra publicum ponticellum ædificare ex cõceſſione facta a Principe,vel ſenatu,aut ex gubernatione ciuitatis,vel ex conſuetudine,vel ex forma ſtatuti,ſi licitum ſit,& quid in dictis caſibus velit ædificare poteſt ita latos,& longos,quod inferatur damnum, vel incommodum,& impedimentum vicinis,ſeu tranſeũntibus cum clauſtris,& animalibus oneratis,qui commodè pertranſire non poſſunt,an huiuſmodi Ponticellos ædificare poſſit.Cæpol. de ſeruitutibus vrbano.prædio.cap.60.numero 3.fol.203.Tomo ſexto,Par.2.

Supra vicini in muro ſcalas,an quis facere poſſit.ibid.c.54.num.7. fol.200.T.6.P.2.

Suum cooperientem ſi quis habeat porticum, vel clauſtrum,& in alieno requieſcat,an dominium eius ſuum ſit.c.44. num.7.folio 197.T.6.P.2.

Teſtis deponere debet de eo, quod ſenſu percipitur. Nell. a S.Geminia.circa mater.teſt.nu.179.f.86.T.4.

Verſus, vel domum vicini, ſi quiſpiam feneſtras ſuas ferratas habeat,quæ ſic per triginta,vel quadraginta annos ſteterunt,& ipſemet eas tollere velit, vicinus autem con radicar,quid iuris.Cę pol.de ſeruitutibus vrbano.prædio.cap.55.nume.2.fol.200.Tomo 6.Par.2.

Reliqua vide infra in ver.ſolus.

Solus, dictio applicatiua quos effectus procedat.

*SOLVS Accurſius perfectè leges intellexit.Fran.Sarmen.de redditib.eccleſia.c.2.nu.15.f.381.T.15.P.2.

Apparitor debitorem non poteſt relaxare.Pet. Pech.de iure ſiſten. c.46.nu.2.f.177.T.3.P.2,

Non habita licẽtia iudicis arreſtat hodie periculo creditoris.ibidem num.1.

Conſenſus partium non ſufficit ad conualidanda dicta teſtium, quæ non valent Nell.a S.Gemi. circa mater.teſt.num.224. folio 87.Tom.quarto.

Deus æternus eſt.Reſtau.Caſtal.de Imperat.q.72. num. tertio,fol. 61.Tom.16.

Deus de conſcientia iudicat.Guliel.Bont.de vſu.numero 38.fol.76 Tom.ſeptimo.

Francorum Rex in Regno ſuo gratiam, ſeu remiſſionem concedere poteſt.Nicol.Boer.de ſeditioſ.num.vigeſimõſecundo,fol.95. Tom.11.Par.1.

Imperator inducere poteſt munera ordinaria,inferiores illo extraordinaria.Aegid.Thomat.de collect.nume. decimotertio,folio 123.Tom.12.

In opinione doctor caueat ne ſępius reprobetur. Io. a Capiſtra. in Specu.conſcien.nu.22.f.341.T.1.

Ne nobilis cogatur viuere habenda eſt ratio,denique,& pro miniſtris alimenta relinquenda.Gaſp.Beat. de inop.debit.c.17.nu.69. fol.242.T.3.P.2.

Papa, & non inferior periurum a iuramẽto abſoluere poteſt.Matthe.Brun.de ceſſio.bono.quæſt.3. princip. num.18.fol.181.Tomo 3.Par.ſecunda.

Princeps collectas indicere poteſt. Petr. Antibo.de munerib.nu.1. fol.21.Tom.12.

Princeps habet auctoritatem pecuniæ cudendæ,non ciuitas,niſi ciuitas habeat regaliã,vel non recognoſcat ſuperiorem.Martin.de Carat.de Princ.q.394.f.210.T.16.

Princeps poteſt dare facultatem deferendi arma.Io.Redin.de maieſt.Princ.P.2.nu.162.f.153.T.16.

Princeps poteſt nobilitatis priuilegia concedere.Io.Arz.de nobili. Hiſpa.P.4.prin.nu.1.f.251.T.16.

Rex in Francia cognoſcit de crimine lęſæ maieſt.Gig.de crim.lęſæ maieſt.ti.quis de crim. lęſæ maieſta.cognoſce.poſſ. num.ſecundo,fol.48.T.11.P.1.

Verborum cortex a pœna delinquentem non excuſat.Albert.Bolognet.de leg.iure & æquita.c.34.nu.7.f.321.T.1.

Reliqua vide ſup.in ver.ſolum.

Soluta,ſolutæ,& ſolutas.

*SOLVTA adoptione numquid veniat in ſtatuto de compromiſſis inter coniunctos, etiam qui iam erat adoptatus.Marc.Anto. Blanc.

Source : BIU Cujas

Blanc.de compromiſ.q.3.num.19.fol.155.Tom.3.Par.2.
*SOLVTA creditori,ſi ſit pars,reliquũ adiecto rectè ſoluitur.Strac. de adiec.P.3.nu.81.f.393.T.6.P.1.
Indebitè pecunia, quando repeti poſſit pro obtinendo beneficio eccleſiæ iniuriatę reſtituitur.Redoa.de ſimo.menta.P.3. cap.20 nu.10.f.98.T.15.P.2.
Ludo,quando condicenda,an non,& a quo.Conſtan.Roge.de ſocieta.bono.ver.nunc congruum.num.2.& 3.f.1.T.3.P.2.
Si non ſunt alimenta inuita ſoluuntur hæredibus. Redor. de ſpol. eccleſia.nu.11.f.224.T.14.
*SOLVTÆ minimè penſiones decurſæ in vita tranſmittuntur ad hę redes etiam ab inteſtato.Redoa.de ſpol.eccleſia.§.& in hac materia.nu.12.f.228.T.14.

Solutio quando,de quibus,quibus,& per quos fieri debeat,& non.

*SOLVTIO ad difficultatem,quod vſura eſt de iure naturali petita. Ioan.Bap.Lup.de vſu.§.3.nu.12.f.115.T.7.
Ad monetam currentem numquid ſit perſcriptibilis.Alber. Brun. de Monet.nu.3.f.219.T.12.
Ad tempus contracti debiti.Albert.Brun.de Monet.Partic.5.nu.1. fol.212.Tom.12.
Adiecto quando rectè fiat,& non vide Strac.de adiec. numero 28. fol.390.T.6.P.1.
An loco implementi quoad fiſcum ſit.Nicol.Moro. de fide treug. & pace.q.127.nu.18.f.441.T.11.P.1.
An poſſit fieri per primum debitorem, cuius nomen fuit obligatũ ſecundo primo creditori qui obligauit,& an hoc caſu ſufficiat ſola ſcientia obligationis, vel ſi requiratur obligationis factæ memb.3.2.P.nu.27.f.99.T.3.P.1.
An ſit loco implementi, & an operetur ad fauorem contrauenientis.Nico.Moro.de fide treug.& pace q.127.numero 17.fol.441. Tom.11.Par.1.
Annua arguit locationem.Redoa.de reb.eccl.non aliena.num.10. fol.502.T.15.P.2.
Annua decennalis caret colore ſi non fuerit vniformis, aut ſemel facta pro omnibus.Ponta. de ſpol.numero 165. capitu.16. folio 290.Tom.14.
Bonæ fidei poſſeſſore facta liberat debitorem.Ponta.de ſpol.nu.14. cap.2.fol.304.
Cenſus, & gabellarum probat fines, vel iuriſdictionis poſſeſſionẽ. Hieron.de Mon.de finibus regun. capitu.52. nume.8.folio 345. Tom.3.Par.2.
Cenſus facit præſumere illum eſſe dominum, cui ſoluitur.ibid.nu me.7.fol.345.
Facta tutori,an liberet ſoluentem.Benedic. Boni.de cenſib.n.96. artic.63.f.173.T.6.P.2.
Facta vxori marito,an liberet cenſuarium debitorem.ibid.nu.96 artic.63.f.173.
In pecunia viliori, vel meliori facta,an præſcribatur. Boui. de ſtatut.vrb.præſcrip.nu.226.fol.189.T.17.
Quaſi probata quando dicatur. Boni.de cenſib.artic.39. num.65. fol.170.T.6.Par.ſecunda.
Vxori facta marito,an liberet cenſuarium debitorem.ibid.nn.96. artic.63.f.173.
Collectarum quando fieri debeat. Iul. Ferret.de gabel.nume.503. fol.93.Tom.12.
Scripturis,& libris probari debet,& non per teſtes.Hier.de Mon. de fin.regund.c.78. nu.ſecundo,fol.347.Tom.3.Par.ſecunda,in ſcriptis etiam redigi debet, vt exactionis ratio per exactores redi poſſit.ibid.nu.3.
Comprehenditur ſub alienatione prohibita. Fabian. de Mont. de emp.& vend.nu.12.q.22.fol.49.T.6.P.1.
Confeſſata an retardet executionem.Pet.Folle.de contractib.cenſua.nu.46.f.160.T.6.Par.ſecunda.
Continua trium annorum operatur,vt ſoluens pro annis retro,moleſtari non valeat,ſi eſt reiterata,ſecus ſi vnica tantum eſt,tres ſolutiones continens.Nic.Feſtaſ.de æſtim.& collec.c.1.nu.54.folio 183.Tom.duodecimo.
Creditori facta liberat debitorem.Pet. Rebuf.de congr.portio.fol. 246.Tom.15.Par.ſecunda.
Cui rectè fit, liberat debitorem.Io.Fran.Fara.de eſſen.infan.nu.8. fol.399.T.8.Par.ſecunda.
Cum auctoritate iudicis omnium eſt tutiſſima.Damhoude.in pupillo.patroci.c.ſecundo,nu.53.f.385.T.8.P.2.
De pecunia reprobata neminem releuat.Neguſan.de pigno.& hypothec.memb.2.7.P.prin.nu.18.f.250.T.6.P.1.
Debiti eſt donatio facta pro benemeritis. Redoa.de reb.eccle.non aliena.c.19.nu.7.f.398.T.15.Par.ſecunda.
Debiti in ſcripturis relati,aut etiam partis eius cuicumque teſtibus probanda eſt.Feder.Schenc.de teſtib.num.59.fol.78.Tom.4.& Nellus de teſtib.nu.84.f.82.T.eo.vbi,& in quibus caſibus requirantur plures,& quando vnius teſtimonio credatur.ibid.numero 85.& 87.
Debiti principalis,vt differatur vſuræ quandoque præſtatur. Anto. de Roſel.de vſu,num.15.f.67.T.7.
Decimæ fieri debet de moneta, quam Papa veriſimiliter intendit. Bellenci.de charitat.ſubſid.quęſtio.86.num.4.fol.162.Tom.15. Par.ſecunda.
Poſt moram fit de antiquita. Bellenci.de charita.ſubſi.nu.6.q.87. fol.163. T.15.P.ſecunda.
Decimarum quæ bona tribuat.Hiero. de Zanet.de foro conſcien. & conſentit.nu.54.f.407.T.3.P.1.
Quid operetur.And.Hiſpa.de regul.decima.n.1.f.142.T.15.P.2.
Vide reliqua circa ſolutionem decimarum in lit.D. in rub. decimæ, vbi propriam ſedem habet.
Denegata cenſus quomodo agendum contra denegantem. Benedic.Boni.de cenſibus art.38.nu.64.f.170.T.6.P.2.
Dicitur compenſatio ficta ſolutio.Medic.de compenſatio.q.25.nume.17.f.264.T.eo.P.ead.
Diui Thomæ, quando ſit adeundus princeps, qui legem obſcurã interpretatur,licèt per ſe veriſſima ſit,tamen verbis Conſtantini non ſatis conuenit.Albert. Bolognet. de leg. iure & æquita.c.35. nu.2.f.322.T.1.
Dotis, de qua pecunia facienda ſit.Albert. Brun.de Monet.P.1.nume.4.f.210.T.12.
Eadem non poteſt parere diuerſus effectus. Franc.de porcelli.de duob.fratrib.P.2.prin.nu.3.f.177.T.6.P.1.
Eſt patrimonij diminutio facta Fabia.de Mon.de emp. & vend.nume.12.f.49.T.eo.P.ead.
Et compenſatio contra quemlibet opponi poteſt. Medic. de compenſatio.q.2.nu.2. quia æquiparantur. ibidem q.7.nu.ſecundo, fol.268.T.6.P.2.
Et fideiuſſio pacificantur.Nico.Moro.de fide treug.& pace.q.154. nu.10.f.448.T.11.P.1.
Et liberatio idem ſonant.Quintil. Mandoſ.de monitor.q.51.nu.2. fol.69.T.3.P.2.
Et promiſſio pari paſſu ambulant.Redoa.de ſimo.menta.c.33.nume.43.f.83.T.15.P.2.& c.9.nu.3.f.109.
Exigi nequit cum ceſſit dies,nec dum tamen venit. Roffinia.de benefic.c.40.nu.2.f.287.T.15.P.2.
Facta adiecto de re diuerſa deſignata in eius perſona parit liberationem ope exceptionis,& declaratur a Strac.de adiec.P.2.nu.6. fol.386.T.6.
Facta alij de re debita ex voluntate creditoris tollit obligationem ipſo iure.ibid.nu.4.& facta alij, quam cui debetur in alia re volente creditore,an pariat liberationem ipſo iure, vel ope exceptionis.ibid.nu.5.
De re debita, ſiue alia de voluntate creditoris liberat debitorem. ibid.num.3.
De ſumma non integra in perſona adiecti deſignata promiſſorẽ non liberat,quod locum habet in adiecto cauſa donationis. ibidem nu.56.f.388.
Marito an liberet cenſuarios vxoris. Pet.Folle.de contractib.cenſua num.71.f.161.T.6.P.2.
Per vnum ex correis,an alteri profit.Stepha.de Federic.Schench. de interpretatio.iur.Par.prima,nu.114.f.213.T.1.
Pupillo quando liberat ſoluentem.Pet.Folle.de contractibus cenſua.nu.69.f.161.T.6.P.2.
Fieri debet de æquitate poſt moram ſolutio decimæ. Bellenci.de charita.ſubſid.q.87.nu.6.f.163.T.15.P.2.
Secundum ipſius contractus tempus,& valor monetæ,qui eſt tẽpore contractus attenditur.Io.Regnaud. de Monet. col.3.nu.1. fol.206.Tom.12.
Secundum valorem tempore ſolutionis,mutata tantum pecunię bonitate extrinſeca. Albert. Brun. de Monet.limitatio.10. nu.1. fol.218.T.eod.
Fieri poteſt de pecunia diuerſæ formæ modò ſit eiuſdem materiæ Albert Brun.de Monet.limitatio.ſecunda,numero 4.fol.216.Tomo duodecimo.
Fit cenſus ex contractu precariè. Boni.de cenſib.art.51.nu.81. fol. 172.Tom.6.Par.2.
Fit de minori moneta in paritate vſus.Bellenci. de charitatiu.ſubſid.q.86.nu.4.f.162.T.15.P.2.
Fructuum, in quibus quis in cauſa attentatorum fuit condemnatus non eſt facienda in curia,ſed in partibus.Lancellot.de attenta.P.3.c.31.nu.85.f.462. T. 5. etiam ſi condemnatio fuiſſet facta in curia,vt ibidem nu.86.
Gabellę facta pro anno preſenti,& de anno præterito non fuerit facta mentio,an incidat in commiſſum,ſeu pœnam. Iul.Ferret.de gabel.col.3.nu.202.f.84.T.12.
Gabellę pro contractu, an probet contractum contra tertium abſentem.Aym.Crauet.de antiquita.tempo.numero 73.colum.4. fol.137.Tom.17.
Hoſpitalia non ſoluunt decimam Papalem de reſiduo, ſed debet expendi in vſus pauperum.Bellenci.de charitatiu. ſubſid. q.68. nu.2. fol.160.Tom.15.P.2.
Imaginaria dicitur acceptilatio.Medic.de nouatio.num.32.col.3. fol.403.T.6.Par.2.
In duriorem partem præſumitur facta.Paui. de viſitatio.num.24. fol.188.Tom.14.
Indebiti an ſit vera obligatio, & cõtractus,& quomodo poſſit defendi,Iuſtinianus qui ſolutionem indebiti, vt cõtractum poſuit. Raine.Corſ.indagatio.iur.lib.1.capitu.31.colum.1.in princ.fol. 283.Tom.1.
Laudemij,cui in ciuitate Barcinonæ fiat.Franc. Solſ.in lucer.laudemio.Prælud.4 num.10.f.201.T.10.P.2.
Laudemium non debetur de venditione,& traditione nullis.ibid. nu.9.f.203.
Liberatio apocha,quitantia,acceptilatioque ſunt paria. Medic.de nouatio.quæſtio.duodecima,num.ſecundo,fol.403.Tom.ſexto Par.ſecunda.
Lite pendente cenſus quomodo fiat. Benedic. Boni.de cenſib.articu.65.nu.98.f.173.T.6.P.2.
Ludi fieri non debet,ſi quis luſerit ad creditum, & perdiderit,immo ſi ſoluerit poteſt repetere,& qui recipit,tenetur in conſcientia reſtituere illud etiam ante repetitionem, & lucrans aliquid in ludo etiam prohibito cum pœna exteriori, & lucri reſtitutione, non tenetur in foro conſcientiæ reſtituere, dummodò fraus abſit

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

abſit legesque ludi ſeruentur, & ludentes liberam habeant adminiſtrationem eorum, quæ in ludum deducuntur, etiam ſi lucrans ſit clericus, exceptis quibuſdam caſibus, quos ponit. Ioan. Gutte. de contract iurat. capitu. 53. nu. primo, & 2. fol. 99. & 100. Tom. 6. Par. 2.

Si ab aliquo promiſſa ſit cum iuramẽto, ſe ſoluturum, quod perdiderit, & luſerit ad creditum, an teneatur ſoluere. ibidem numero 6. fol. 100. & ſi perdiderit, an poſtquam ſoluerit poſſit repetere. ibidem num. 7. & promittens cum iuramento ſoluere vſuras, poteſt petere abſolutionem a iuramento, antequam ſoluat, & ea obtenta non tenetur ſoluere. ibid. nu. 8.

Metu cenſurarum facta penſionis non parit quaſi poſſeſſionem exigendi. Ponta. de ſpol. lib. 3. nu. quinquageſimoſexto, fol. 396. Tom. decimoquarto.

Minus liberat ſoluentem, ſi ſolutio facta ſit non debitori. Martin. Lauden. de officiali lib. domino. col. 4. f. 279. T. 16.

Non poteſt probari, niſi per ſcripturas. Petr. Folle. de contractibus cenſua. nu. 56. f. 161. T. 6. P. 2.

Particularis admittitur in pia cauſa, & in libertate. Neguſan. de pigno. & hypothec. ſecunda parte tertij membri. 5. P. princ. nu. 20. fol. 236. T. 6. P. 1.

An admittenda ſit? Fabia. de Mon. de emp. & vend. 5. q. princ. nu. 44. fol. 53. T. 6. P. 1.

Maxima incommoda ſolet afferre. Neguſan. de pigno. & hypothec. Par. 2. 3. memb. 5. Par. princip. num. decimooctauo, fol. 236. Tom. eod. P. ead.

Multa incommoda affert. Pet. Rebuf. de decim. q. 12. nu. 4. fol. 135 Tom. 15. Par. 2. Matthe. de Afflic. de iure prothomiſ. §. 5. num. 5. fol. 14. Tom. 17.

Poteſt fieri publico exactori ipſo volente. Neguſa. de pigno. & hypothe Par. ſecunda, 3. mema. 5. Par. princip. num. 25. fol. 236. Tomo 6. Par. 1.

Particularium cum parientia, & tolerantia communitatis illi prejudicat. Nicol. Feſtaſ. de æſtim. & collect. numero 12. cap. 1. folio 182. Tom. 12.

Partis quando facta ſit pœnam in totum non committi. Gamb. de auctorita. lega. de late lib. 10. num. 136. fol. 225. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Pecuniæ qualis eſſe debeat. Fabia. de Mon. de emptio. & vend. 5. q. prin. nu. 2. f. 51. T. 6. P. 1.

Pedagij ſi non eſt diſtincta annuatim arguit venditionem. Redoa. de reb. eccl. non alie. nu. 9. f. 502. T. 15. P. 2.

Penſionis, cui non eſt tempus appoſitum, fiet in fine anni. Gig. de penſio. eccle. q. 93. nu. 1. f. 363. T. 15. P. 2.

Et illius cauſa reputatur fauorabilis ob auctoritatem Papæ qui illam impoſuit. Lancello. de attenta. Par. 3. c. 28. num. 94. folio 448. Tom. quinto.

Fiet iuxta conſuetudinem, quando tempus ſolutionis fiendę non eſt appoſitum. Gig. de penſio. eccleſiaſt. q. 93. num. 2. fol. 363. Tomo 15. Par. 1.

Penſionis non recipit retardationem. Remig. de Gon. de charitat. ſubſid. nu. 7. 178. T. 15. P. 2.

Retardari non debet, pendente iudicio ſuper illius reductione, vel nullitate. Gig. de penſio. eccleſiaſt. q. 35. num. 9. fol. 342. Tom. decimoquinto. Par. 1.

Retardatur minimè regulariter propter ſuperuenientem litem ſuper nullitate, vel extinctione. Io. Guter. de contrac. iurat. ca. 2. nu. 23. fol. 44. T. 6. P. 2.

Per errorem repeti poteſt. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. nume. 20. q. 2. fol. 196. T. 7.

Per quam præſcriptum eſt poſſe ſolui, de alia moneta poteſt effectum operari pro vtraque parte. Alber. Brun. de Monet. limit. 4. nu. 7. f. 217. T. 12.

Pœnæ an ſit loco implementi. Nicol. Moron. de fide treug. & pace nu. 4. f. 450. T. 11. P. 1.

Conuentionalis per acceſſum ad Principem per alterum ex compromittentibus pendente compromiſſo factum, & iudicis impetrationem, ita demum eſt facienda, ſi reſcripto impetrato vſus ſit. Lancel. de attent. P. 2. c. 15. nu. 210. f. 392. T. 5.

Dicitur relaxatio obligationis. Nicola. Moro. de fide treug. & pace q. 156. nu. 3. & 5. f. 450. T. 11. P. 1.

Loco adimplementi eſt. ibid. nu. 9.

Poteſt probari per quinque teſtes, non obſtante ſtatuto, requirente ſcripturam. Pet. Folle. de contractibus cenſua. num. 66. & poteſt probari per teſtes inſtrumento deperdito. numero 67. & poteſt probari per teſtes legaliſſimos. ibidem numero 68. fol. 161. Tom. 6. Par. 2.

Præſcribere eam, an poſſit ciuitas debens annuum cẽſum. Albert. Brun. de Monet. nu. 1. f. 218. T. 12.

Præſumptionem facit, vt res pro qua aliquid ſoluitur ſit iuriſdictionis illius terrę, cui ſoluitur. Hiero. de Mon. de finibus regun. nu. 9. f. 345. T. 3. P. 2.

Precij conuenti etiam fieri poteſt ex pacto facienda de plurib. terminis, videlicet de menſe in menſem, & omni menſe bimeſtre, trimeſtreque, & de ſex menſibus in ſex menſes, & ſimilibus terminis. Iul. Ferret. de gabel. colum. 4. num. 302. fol. octuageſimoſeptimo, Tom. 12.

Pro parte fieri non poteſt inuito creditore. Medic. de compenſatio. quæſtio. quadrageſima prima, nume. tertio, fol. 266. Tom. ſexto, Par. ſecunda.

Præcedens declarat ſequentem. Franc. Curt. de Monet. nume. 31. fol. 206. Tom. 12.

Procuratoris, & negociorum geſtoris prodeſt emphyteutæ. Redo. de reb. eccl. non alie. 11. de emphyteu. ceſſan. in canon. ſolutio. nume. 4. fol. 504. T. 15. P. 2.

Quæ fieri debet ex lege vel ſtatuto debet fieri ex moneta, & valore currenti tempore ſolutionis. Gig. de penſio. eccleſia. q. 98. nu. 2. fol. 365. T. 15. P. 1.

Quæ parum durat. Franc. Solſ. in lucer. laudemio. cellu. 7. num. 29 fol. 217. T. 10. P. 2.

Quem pecuniæ curſum attendere debeat. Albert. Brun. de Monet. col. 1. nu. 2. f. 219. T. 12.

Quæ non poſſit probari, niſi per ſcripturam pactus ſi quis fuerit, hoc pactum non valet, quia & vſus teſtium pro communi vtilitate eſt introductus, & neceſſarius. Paris de Put. de reaſſump. inſtrumento. rub. 19. num. decimotertio, & 14. fol. quadrageſimoſecundo, Tom. 4.

Quando fieri debeat de pecunia tempore contractus. Albert. Bru. de Monet. P. 1. nu. 3. f. 210. T. 12.

Quas circumſtantias habere debeat. Fabia. de Mon. de emp. & vẽdit. q. 5. prin. nu. 34. f. 53. T. 6. P. 1.

Quid ſit. Medic. de diffinitio. deffinitio. 63. num. ſexto, fol. 308. Tomo decimooctauo.

Quomodo probetur. Ioan. Campeg. de teſtibus regu. 400. fol. 119. Tom. 4. Monticel. de teſtibus rub. ſolutio debiti. folio 293. Tom. eodem.

Realis, an quælibet admittatur. Pet. Folle. de contractib. cenſua. colum. 2. nu. 38. f. 160. T. 6. P. 2.

Rectè fit adiecto regulariter, & cõtingit liberatio ipſo iure, & adiecto rectè ſoluitur, etiam inuito, vel ignorante creditore Strac. de adiec. nume. ſecundo, & tertio, Par. tertia, fol. 389. Tomo ſexto, Par. prima.

Vtrum poſſit fieri cum diuerſa res, diuerſum tempus, qualitas, cõditio, locus, perſona, ſumma, cauſa, & factum deſignatur in perſona ſua. ibid. nu. 4.

Rectè venit adiecto facienda etiam ſi debitor creditori ſe ſoluturũ conſtituit, ſimpliciter tamen, contra verò ſi ſoli creditori, & quare. ibidem numero 5. & adiecto ſi ſoluitur cum creditori ſoli ſolui conſtituitur, promiſſor creditori tenetur, & adiectus debitori conditione indebiti. ibidem numero ſexto, & ſucceſſiuè vide diligenter. ibidem a d. num. 6. fol. 389. vſque ad nu. 25. fol. 380. Tomo 6. Par. 1.

Rei mutuatæ eſt mutui liberatio. Anton. de Roſel. de vſu. num. 12. fol. 67. Tom. 7.

Seu promiſſio eius, quod debetur valet etiam ſi in carcere facta ſit Pet. Pech. de iure ſiſten. capitu. quadrageſimotertio, nu. 4. f. 175. Tom. 3. Par. 2.

Si facta ſit alicui recipienti pro eccleſia, & pecunia ſalua ſit eccleſiæ, ſoluens tutus eſt receptione doli. Redoa. de rebus eccle. non aliena. quæſtio. decimonono, num. 215. fol. 427. Tomo decimoquinto, Par. 2.

Si tamen vnus eſt teſtis de veritate cum cancellatione reperta in protocollo, & dicta quietatio haberet pro ſe aliquas præſumptiones, vel veriſimilitudines, tantò magis, quòd debitum ſit antiquum, & inſtrumentum reperiatur in manu creditoris, & illa quietatio in protocollo, nunquam eſſet iudicandum pro creditore, ſed immo pro debitore, maximè quãdo notarius fuiſſet bonæ famæ, qui dictam quietationem ſcripſiſſet, & creditor aliqualiter ſuſpectus, homo ſolitus bis exigere, & malæ conſcientiæ. Par. de Put. de reaſſump. inſtrumen. nu. 6. 7. & 8. rub. 30. folio 46. Tom. quarto.

Spontanea præiudicat immuni, ſecus ſi coactus ſit ſoluere. Nicol. Feſtaſ. de æſtim. & collec. c. 1. nu. 39. f. 195. T. 12.

Vtrum purget metum violentiæ. Vital. de clauſ. nu. 1. ver. reſtat videre. f. 429. T. 18.

Sponte facta non dicitur præcedente petitione. Corn. Beninc. de paupert. q. 11. nu. 13. f. 150. T. 18.

Stipendiatorum communis eſt. Nicola. Feſtaſ. de æſtim. & collect. c. 4. nu. 54. f. 180. T. 12.

Triennalis conſecutiuè facta de præterito, præſumit ſemper ſolutum. Ant. Corſet. de verb. geminat. col. 4. nu. 16. f. 267. T. 18.

Vbi deſtinata eſt vna, an non debeat parere obligationem, & liberationem. Vital. de clauſ. nu. 2. f. 429. T. 18.

Vnica facta pro tribus annis non operatur tantum, quantum tres ſolutiones diſtinctæ. Redoa. de rebus eccl. non alie. q. 20. nu. 21. fol. 506. T. 15. P. 2.

Cætera vide infra in ver. ſolutiones.

Solutione quæ veniant, & non.

* SOLVTIONE a collectæ paupertas excuſat. Gig. de penſio. eccle. q. 80. nu. 3. f. 358. T. 15. P. 1.

Ab expenſarum excuſat paupertas. ibid. nu. 6.

Anticipata merces, vel victualia minus iuſto precio emens, antequàm recipiat merces, an vſuram committat. Archiepiſco. Florenti. de vſu. capit. primo, §. 2. numero 17. fol. 79. Tom. 7. Beat. Ioan a Capiſtra. de vſu. 2. Par. 2. Par. princi. num. quadrageſimoſecundo, fol. 105. T. 7.

Non poſſunt fieri locationes ex concilij Tridentini decreto. Redoa. de rebus eccl. non alien. num. 19. colum. 2. fol. 479. Tom. 15. Par. ſecunda.

Canonis negata aduerſarius probat. Martin. de Fa. de negat. proban. nu. 2. f. 12. T. 4.

Collectæ & exactione probatur poſſeſſio, vel quaſi collectãdi. Vergin. de Boccat. de interdic. vti poſſid. c. 14. num. 8. fol. 309. Tom. tertio, Par. 2.

Conſanguineus non liberatur, nec ab eius pœna dando fideiuſſores Medic. de compenſat. nu. 6. q. 7. f. 268. T. 6. P. 2.

Contractus conſuetudo loci numquid attendenda ſit. Albert. Bru. de Monet. nu. 12. præſump. 2. f. 209. T. 12.

Debiti quandoque plena aliquotes plenior, imò pleniſſima requiritur

Source : BIU Cujas

quiritur liberatio.Bola.de reſtitutio.in integr. capit.77. nume.1. fol.159.T.5.
Debitorum poteſt fieri de rebus eccleſiæ alienatio pro debitorum ſolutione.Redoa.de ſpol.eccleſia.q.10.f.250.T.14.
Decimæ non deducitur tributum,collecta,nec merces,aut penſio. Io.Garſ.de expenſ.& melioratio. nu.18.f.259.T.17.
Decimæ prædialis non fit deductio expenſarum gratia fructuum. Io.Garſ.de expenſ.& melioratio.nu.17.c.1.f.259.T.eod.
Decimarum Papalium debet interuenire ea moneta, quam Papa verſimiliter intendit. Bellenci.de charitatiu. ſubſid. q.86.nu.4. f.162.T.15.P.2.& pro eius ſolutione non poſſunt capi etiam illa, quæ ſunt promiſcuo vſui deputata.Bellenci.de charitatiu.ſubſi. q.93.nu.1.f.164.T.& P.eod.
Quem Imperator non poteſt eximere.Pet.Rebuf.de decim.q.13. nu.101.f139.T.& P.ead.
Eius,quod debetur tollitur omnis obligatio. Petr.Pecch.de iure ſiſten.c.45.nu.1.f.176.T.3.P.2.
Tollitur compenſatio. Medic.de compenſatio. in præfatio.nu.1. f.258.T.6.P.2.
Tollitur obligatio. Balb.de præſcriptio. quæſtio.ſexta princ.n.4. fol.54.T.17.
Eſt noxæ deditio. Areguina.Baro.de diuid. & indiuid. obligati c.2. nu.11.f.377.T.6.P.2.
Ex annua decem annorum debitum præſumitur. Redoa. de rebus eccl. non alien. titu.de modo ſoluendi cano.nume.15.folio 504. T.15.Par.2.
Exactores ſunt exempti. Bellenci. de charita. ſubſid q.54.nu.1.folio 156.T.& P.eod.
Ex annorum decem debitum præſumitur. Gig.de penſio.eccleſia. q.81.nu.3.f.359.T.15.P.1.
Excipiens,an cenſeatur debitum,& actoris intentionem confiteri. Guido.Pap.de compulſo.lite.q.21.nu.3.f.72.T.3.P.2.
Non præſumitur velle,litem conteſtari.Guido Papa vbi ſup.quæſtio.21.num.4.
Facienda ex lege vel ſtatuto ſuperioris attenditur tempus ſolutionis,& non æditæ legis.Bellenc.de charitatiu.ſubſid.quæſt.87. nume.1.f.162.T.15.P.2.
Facta fieri poteſt liberationis inſtrumentum per collectorem decimæ abſque ſpeciali facultate. Idem vbi ſupra, quæſt.103.nume.1.fol.165.
Facta in obligatione alternatiua de vno contingit liberatio ab altero,& ſi minus ſit,quæ regula declaratur a Strac.de adiec.p.2.nume.45.f.387.T.6.P.1.
Loquens ſtatutum de ea habet locum in compenſatione.Medic.de compenſationib.q.25.nu.29.f.264.T.6.P.2.
Partis pignoratitia non oritur ex ſolutione partis debiti. Neguſan. de pigno.& hypothec.memb.2.7.par.princip.nume.17.fol.250. T.6.P.prima.
Penſionis Colonus,qui ceſſat,an & quando expelli poſſit?Redoa. de reb.eccleſ.non aliena. verſicu. ſed colonus. nome.1. fol.520. T.15.P.2.
De præterito quando,& in futurum agi poſſit. Gamba.de auctorit.lega.de late.lib.6.num.513.f.198.T.13.P.2.
Per minorem facta ſuo curatori læſum ſi ſe prætenderit reſtitutione eum eſſe dignum per cauſæ cognitionem iudicandum eſſe. Bola.de reſtit.in integ.c.176.nu.1.f.159.T.5.
Pro debiti eccleſię,cui eſt vnita,non conſentiat Rector alienationi rei eccleſiaſticæ.Redoa.de reb.eccle.non alien.tub.25. num.30. f.436.T.15.P.2.
Qualis conſuetudo attendenda ſit. Albert.Bru.de monet.præſumptio.2.nu.17.f.209.T.12.
Tollitur omnis obligatio.Marian.Socin.de iudic. nume.32.fol.98. T.3.P.prima.
Tributorum onus ceſſantium reliquos prægrauat.Albert.Brun.de diminutio.& deteriorat.nu.43.f.373.T.17.
Vnius nummi præſcriptio interrumpitur. Bola.de reſtitutio.in integ.c.328.nu.9.f.193.T.5.
Reliqua vide infra in verb.ſolutionis.

Solutionem ad quam quis, & cui, & quando ſit obligatus, & non.

*SOLVTIONEM ad collectæ fructus percipiendos teneri, dicit Gamba. de auctorit.lega. de late. lib 6. nume.448. folio 197. T.13.P.2.
Ad faciendam tempus conſuetudinis attendendum eſſe,dicit Albert.Brun.de monet.limitatio.tertia.nume.1.folio 216.To.duodecimo.
Ad euitandam penſionis conductor rei eccleſiæ non poteſt opponere, quod in locatione non interuenerint debitæ ſolemnitates. Redoa.de reb.eccleſ.non aliena.caſu 7.num.4.folio 450.To.15. P.ſecunda.
An probet quietatio debiti ſcripta per notarium, qui confecit inſtrumentum in margine protocolli, & non reaſſumpta in publicam formam mortuo ipſo notario,& teſtibus? Paris de Put.de reaſſumptio. inſtrumento. rub. trigeſima. nume.1.folio 46.Tomo quarto.
An teneatur facere debitorũ pro rata portionis primogenitus.Ioan. le Cir.de primogenitu.quæſt.5.ſecundo lib.num.1.folio 51.Tomo 10.P.prima.
Canonis emphyteuta per teſtes ptobare poteſt. Anto. de Canar.de inſinuatio.nu.50.col.4.q.28.f.276.T.6.P.2.
Cenſus petens inſtrumentum producere debet,& quare. Vergi.de Boccat.de interd.vti poſſid.c.18. nu.49.f.320.T.3.P.2.
Clericus poteſt probare cenſus etiam per teſtes.Pet.Folle. de contractib.cenſua.nu.64.f.161.T.6.P.2.
De non probando pactum iuratum, niſi per inſtrumentũ non obſtat, quominùs per teſtes ſolutio probetur. Georg. Natan de pact.nu.25.fol.31.T.6.P.2.
Debitor non cogitur facere antiquæ monetæ,cũ Princeps iubet numerari de noua Albert.Brun.de monet.num.1. limitatio.6. fol. 217.Tom.12.
Decimarum non facientes poſſunt,vt ſacrilegi, & catholicæ fidei rebelles puniri,& perſonaliter capi.Cornel.Beninca.de pauperta.nu.17.q.12.f.151.T.18.
Duplicem arguunt quietationes duæ.Medic.de nouatio.q.12.nu. 45.fol.403.Tom.6.Par.2.
Eſt obligata perſona beneficiati pro penſione. Gig. de penſio.eccleſia.nu.5.q.51.f.347.T.15.P.1.
Facere an teneatur ad creditoris domum?Marc. Anto.Bauer.de mora nu.4.fol.408.T.6.P.2.
Facere poterit procurator ad exigendum, ſi vir bonæ fidei fuerit. Bartholo.Theg.in tracta.crimina.Par.14. num.52.fol.20.Tom. 11.Par.prima.
Fieri in moneta æquè bona ſemper videtur actum inter partes. Albert.Brun.de monet.limitatio 8.numero ſeptimo,fol. 218. Tomo duodecimo.
Gabellarum pro rebus an teneantur clerici. Remig. de Gon. de charitatiu.ſubſid.nu.11.f.192.T.15.P.2.
In eadem materia fieri eodem pondere,eademq; æſtimatione vtile eſt in contractib.apponere.Albert. Brun. de monet. præſumptio.2.nu.10.f.209.T.12.
Iudicati in foro conſcientiæ recipere non poteſt, qui iniuſtè iudicatum obtinuit.Ambros.de Vigna.de vſu. c.ſalubriter nume.212. fol.63.Tom.7.
Non tenetur ad procurationis penſionarius. Gig. de penſio.eccleſia.q.38.nu.2.f.343.T.15.P.1.
Ob ceſſatam expulſus perdit melioramenta in re emphyteutica facta. Redoa. de reb.eccle.non aliena.tit.de caducita.ob rei deterioratio.nu.21.f.521.T.15.P.2.
Ob non factam datur actio.Ioan.Coras.de benefic.c.3.num.6.fol. 296.Tom.15.Par.2.
Ob non factam expulſus,ſicuti tenetur ad canonem,non ſolutum, ita expulſus ob deteriorationem tenetur damnum reſarcire. Redoa de reb.eccle.non aliena.tit.de caducita.ob rei deterioratio nu.19.fol.521.T.eod.P. ead.
Ob non factam penſionis reſeruatur regreſſus.Redoa. de ſimo.mẽta.P.2.c.19.nu.1.f.70.T.15.P.2.
Pœna priuationis beneficij de penſione apponitur fauore penſionarij. Gig.de penſio.eccleſi.1. quæſtio.73.numero 4. fol. 356. Tom 15.P.1.
Vtrum cenſuarius cadat à iure ſuo.Pet. Folle. de contractib. cenſua.nu.91.f.145.T.6.P 2.
Particularem admittitur emphyteuta prædiorum, & patrimonij Cæſaris,ſecùs in emphyteuta priuati.Neguſan.de pigno. & hypothec.Par.2.3.memb.5.Par.princ.numero 22.fol. 256.Tom.6. Par. prima.
Particularem recipere an teneatur creditor ex vna cauſa tantùm Neguſan.de pigno.& hypothec.memb.3. 5.Par.nu. 12.fol.231 Tom.6.Par.1.
Partis obligatio retinetur in totum. Guliel. a Monferra. de ſucceſ. Reg.dub.4.nu.5.f.183.T.16.
Pecuniæ fuiſſe factam ex tali cauſa probari debet, ſicut probandum eſt creditorem tantum ex fructibus percepiſſe. Lauren. de Rodulph.de vſu.Par.2.quæſtio.82. & 83.numero 4.& 5.fol. 29.Tom.5.
Penſionis priuata ſcriptura probari, dicit Gamba. de auctorita. lega.de late.nu.446.lib.6. f.106 T.13.P.2.
Poſſeſſor prædij tenetur ad decimas præteritas non ſoluras ab eo, qui percipit fructus.Remig. de Gon.de charitatiu. ſubſid.q. 43. nu.3.fol.178.Tom.15.Par.2.
Prætij differens emptor tenetur reſtituere venditori vſuras ad æſtimationem fructuum perceptorum, licet fructus excederent quantitatem prætij conuenti. Ioann.Bapt. Lup.de vſu.§.7.nu.9. fol.122.Tom.7.
Prætij ob dilatam emptor tenetur reſtituere venditori, vſuras ad rationem fructuum,quos ipſe venditor percepiſſet, non autem quos emptor percepit. Ioann.Bapt.Lup.de vſu.§7.numero 10. fol.122.Tom.7.
Promiſſio tollitur per eius,quod promiſſum eſt. Albert.de Ferrar. de horis cano.nu.48.fol.563.T.15.P.2.
Qualiter probet cancellatio apochę,vel inſtrumenti liberationem Medic.de nouatio.quæſtio.11.numero quinto,fol. 402. Tom.6. Par. ſecunda.
Quando contrahens deſtinauit certo in loco, & ibi ſe præſentare perſonaliter promiſit, tunc remiſſio habet locum in cõtractib. Ioan.Gutte.de actib.iudicia.iurat.capitu.16.numero 3. fol.402. Tom.3.Par.1.
Qui non poteſt probare virtute pacti iurati debitor a ſe factam teſtibus, ſi ſoluat iterum habet denunciationem euangelicam, vt repetat vnam ſolutionem,quia a ſe bis idem exactum eſt contra bonam fidem. Ioan.Gutte.de contractib.iurat. cap. 66.nu.6.fol. 115.Tom.6.Par.2.
Qui tardè facit de decimis peccat grauiter. Marſil.de eccleſia.reddit.b.c.27.nu.27.f.361.T.15.P.2.
Recipiens creditor debet facere quietationem debitori. Bellenci. de charita.ſubſid.q.3.nu.10.f.167.T.15 P.2.
Remittere debent clerici de decimis pauperibus pro tempore præterito.Cornel.Beninca.de pauperta.quæſt. 12.ſpecia. 6.num.20. fol.151.Tom.18.

Source : BIU Cujas

Seu restitutionem, & remissionem factam fuisse paria sunt. Lauren.de Rodulph.de vsu.Par.2.quæst.81.nume.3.fol.29.Tom.3. Par.prima.
Tenentur clerici etiam ex redditibus beneficiorum, si fide iubeãt. Marsil.de ecclesia.redditib.capitu.24. numero 7. fol.356.Tom. 15.Par.secunda.
Tenetur successor in beneficio pro pensione decursa non soluta in casibus,in quibus prædecessor tenebatur. Gig. de pensio. ecclesia.q.39.nu.10.f.344.T.15.P.1.
Tollitur omnis obligatio per solutionem eius, quod debetur. Albert.de Ferra.4.de horis canonic.col.2.numero 3.fol.560.Tom. 15.Par. secunda.
Tributi ostenditur fidelitas, & obedientia. Ludouic. Montalt. de reprobatio.senten.Pila.articu.3.numero 23. fol. decimoquarto, Tom.decimoquarto.
Vide reliqua infra in ver.solutiones.

Solutiones de quibus,a quibus,& quibus fieri debeant, & non.

* SOLVTIONES anticipatæ fieri non possunt ex constitutione Pij. V.quam refert,Vergin.de Bocat.de interdict. vti possid. capitu. 18.nu.22.fol.319.T.3.P.2.
Non habent præiudicare successori.Redoa.de reb.eccle.nõ alienа.nu.13.fol.483.T.15.P.2.
Et responsiones ad argumenta eorum,qui ius ciuile artis,aut scientiæ titulo non esse donandum asseruere. Ludouic. Pelle. Carnut.de iuris ciui.artis defensio.fol.103.104.& 105.T.1.
Instrumenta publica ecclesiæ probantia de censu an eis solutionibus probetur ius census nisi finitum sit tempus ad præscriptionem sufficiens.Aymon Crauet.de antiquita.tempo.col.3. circa fin.nu.9.fol.138.T.17.
Ob non factas de pensione pœna priuationis beneficij apponitur per Papam de consensu beneficiati. Gig. de pensio. ecclesia. q. 77.nu.10.f.357.T.15.P.1.
Ob non factas regressus causatur ex non solutione pensionis. Gig. de pensio.ecclesiast.quæstio.99.numero 19.folio 366. Tom.15. Par.prima.
Plures quitantiæ arguunt plures Medic.de nouatio. quæst.12.nu. 18.fol.403.T.6. Par.2.
Recipere potest habens mandatum ad exigendum. Io. Gutte. de contractib.iurat.c.50.nu.3.f.95.T.eod.P.ead.
Subsequentes longissimo tempore tollunt dubium, de qua pecunia senserunt contrahentes. Albert. Brun. de monet.numero 5. fol.219.Tom.12.
Vtriusque pensionis sæpius confunduntur.Aymon Crauet. de antiquita.tempo.nu.14.f.138.T.17.
Reliqua vide sup.in ver.solutio, & in rub.solutionem.

Solutioni quando sit locus, & non.

* SOLVTIONI adiectus, si quis fuerit animo donandi ab eo non repetitur.Strac.de adiec.numero 13.Par.vlt.fol. 404. Tom. sexto,Par.prima.
Adiectus suo commodo, an adiectus dici possit. Strac. de adiect. P.1.nu.38.f.385.T.6.P.1.
Census quando certa dies apponitur, tunc non soluens pęnam incurrit.Gig.de pensio.ecclesia.q.77.nu.11.f.357.T.15.P.1.
Decimarum diuturnitas temporis modum inducere potest. Pet. Rebuf.de decim.q.13.nu.102.f.139.T.15.P.2.
Faciendæ diem adiectum obligatio non habet, & processum sit contra obligatum aliter non monitum, confessato debito per procuratorem, ita obligatus non tenetur actori soluere expensas.Massa Galles.ad form.cameral.obligatio.numero 1.fol.363. Tom.6.Par.2.
Monacus potest adijci,& an solui possit Abbati sine volũtate Monachi, vt contingat liberatio.Strac.de adiect.Par.3. num.37.fol. 391.Tom.6.Par.1.
Non cõtribuere tenetur Cardinalis solutioni charitatiui subsidij. Gig.de pensio.ecclesia.q.9.nu.8.f.334.T.15.P.1.
Similis est præscriptio.Redoa.de spol.ecclesia.quæst. 14. nu. 5.fol. 256.Tom.14.

Solutionibus, & solutionis exceptio quando apponi possit, & non.

* SOLVTIONIBVS militaribus quomodo, & quando faciendis potest satis amplè Claud.Cotere de iure,& priuil. milit.cap.33.per totum fol.445.Tom.16.
* SOLVTIONIS acceptillatio vicem obtinet. Guido de Suza. de instrumen.guarentigia.colum.4.circa fin.numero 55.folio 339. Tom.6.Par.2.
Annus, an prorogetur legatario intra eum agente. Monticul. de inuenta.capitu.decimotertio,nume.200. fol.257.Tom. octauo, Par.secunda.
Apocha,quando impediat executionem.Pet. Folle.de contractib. censua.col.2.nu.62.f.161.T.6.P.2.
Currit tantum post additionem,& monitionem. Monticul.de inuẽta.c.13.nu.196.f.257.T.8.P.2.
Destinatæ ex loco bannitus poterit debitorẽ alibi conuenire. Gig. de pensionib.ecclesia.q.82.nu.1.f.359.T.15.P.1.
Die adueniente etiam si pœna debeatur moram purgari. Gamba. de auctorit.leg.de late.nu.131.f.225.T.13.P.2.
Diem esse obligationis partem. Franc.Zouanet.de emptio. & venditio.sub pact.retrouenden.colum.4.in princ.nume.121. fol.75. T.6.P.1.
Dilatæ seu termini ratione, vendens aliquid plus iusto pretio vsuram committit.Archiepisc. Florent.de vsu.c.1. §.2. nume.16.folio 79.T.7.
Ex errore,quod oritur condictio indebiti. Strac.de adiect. num.8. p.3.f.389.T.6.P.1.
Exceptio elidit actionem.Redoa.de spol.ecclesia.quæst.13.nu.34. fol.255.T.14.
Est litis finitæ,atque litis contestationem impedit. Blanc.de compromiss.q.4 nu.49.f.171.T.3.P.1.
Est quoque exceptio compensationis. Medic. de compensatio.q. 25.nu.20.f.264.T.6.P.2.
Impedit executionem.Ibidem nu.14.q.31.f.272.Pet.Folle.de cõtract.censua.num.37.f.160.T.& P.eod.
Opponi potest coram executore pensionis. Gig.de pensio.eccles. q.vlt.nu.1.f.366.T.15.P.1.
Qualiter,& quando offerri,seu opponi possit.Lanfranc.de excep. num.8.f.103.T.3.P.2.
Exceptionem iudex pro reo non opponente exceptionem, de qua constat.Redoa.de spol.ecclesia.quæst.decimatertia. num.35.folio 155.T.14.
Executio rectè facta,quia erat verè debitum,licet non ritè,quia nõ fuit seruatus iuris ordo,non retractatur, nec spoliatus restituitur, agiturq; de intellectu l.fin. in fi. ff. quod metus causa. Ioann.Gutte.de actib.iudicia.iurat. cap.19. num.7.folio 404.T.3. P. prima.
Fieri potest de pecunia diuersæ formæ modò sit eiusdem materiæ. Albert.Bru.limit.2.nu.4.f.216.T.12.
Forma certa census traditur a Benedic. Boni.de censib. artic.7.nume.21.f.165.T.6.P.2.
In materia reprobantur Baldi, & Antonij a Butrio distinctiones quædam.Albert.Brun.de monet.partic.tertia.num.4. folio 211. Tomo 12.
Laici decimas omnium bonorum suorum soluere debent. Cornel.Beninca.de pauperta. specia.6. quæstio.12.num.8.folio 151. Tomo 18.
Loco est compensatio.Medic. de compensatio.quæst.43.num.2.folio 267.T.6.P.v.
Loco lex compensationem faciens, quando verum effectum solutionis inducere intelligatur. Ibidem articu.septimo. numero 21. folio 256.
Locus,an debeat exprimi debitori, vt per interpellationem constituatur in mora,& quando.Marc.Ant.Bauer.de mora. nume.38. f.408.T.6.P.2.
Paratæ exceptio similiter impedit litis ingressum,& contestationem.Blanc.de compromiss.q.4.nu.79.f.173.T.3.P.1.
Pro termino dies contractus, & pœna expressa, an noceat debitori in purgatione morarum.Barthol.de Salic.de mora.q.2.princip. nu.6.& 9.f.412.T.6.P.2.
Pro termino subintellecto etiam die certo mora purgatur,vt pœna conuentionalis vitetur.Ibidem conclus. 2. num. 17. folio 412.T. & P.eodem.
Promissio in auro,quando censeatur facta de pecunia minuta. Albert. Bru,de monet.præsumpt.2.nu.12.f.209.T.12.
Promissio in certa pecunia sub certa æstimatione,quo pacto sit obseruanda. Couarruu. de mutatio.moneta. §.vnico.nume.5.folio 222.T.eod.
Numquid intelligatur de pecunia magis vsitata.Alber.Brun.de monet.præsump.2.nu.16.f.209. T.eod.
Quando censeatur facta de pecunia minuta. Ibidem nu.12.
Prorogatio termini debiti facta debitori principali,inscio, & ignorante fideiussore,non præiudicat ipsi,sed imo liberatur. Io.Gutte.de contractib.iurat.num.12.sed contraria opinio est communis.num.14.vera resolutio,& concordia ponitur.num.15.c.49.folio 94.T.6.P.2.
Species est compensatio.Medic.de compensatio.in præfatio. nu.2. fol.258. T.6.P.2.
Tempore de qua si non reperiatur certa pecunia, de qua soluere iurauit debitor est periurus,si non soluit de noua ad æstimationem illius.Albert.Brun.de monet.partic.quarta.num.3.fol.211. Tomo 12.
Tempus attenditur in solutione decimæ, dummodò debitor non fuerit in mora.Bellenci.de charitatiu.subsid.num.4.q.87.f.163. T.15.P.2.
In vltimis voluntatibus inspicitur. Albert.Bru.de monet. parti.8. nu.3.f.213.T.12.
Numquid inspiciendum sit in dotis restitutione.Ibidem partic.3. num.5.f.211.
Termino adueniente si creditor nolit alium terminum dare, nisi interueniente pecunia, vel alio æquipollenti suo debitori, an committat vsuram.Guido Pap.de vsu.num.19. folio septuagesimosecundo.T.7.
Terminus magis solutioni, quàm obligationi adiectus in casu, de quo permissum est.Gamba.de auctorit.lega.de late.lib.6.n.598. f.198.T.13.P.2.
Vel lilis, seu instantiæ vter annus prius currat. Monticul.de inuenta.c.13.nu.197.f.257.T.8.P.2.
Verbum,vt intelligatur,& interprætetur.Hieron. Garf.de lau.meri.iur. p. secunda.§.4. glo.secunda. nume.3. folio 314. To.tertio. P.secunda.
Vim habet compensatio.Gig.de pensio.ecclesia. q.92. nume.1.folio 362.T.15.P.1.

Source : BIU Cujas

Vim habet nouatio. Medic. de nouatio. quæst. 6. nume. 16. fol. 389. Tom. 6. Par. 2.
Vim habet remissio. Medic. de nouatio. quæst. 12. nume. 4. fol. 403. Tom. 6. Par. 2.
* SOLVTIONVM a sciente indebitum factarum non repetitur. Placent. de actio permut. tit. 3. nu. 5. f. 39. T. 3. P. 2.
Virtute sententiæ indebitè solutum potest repeti, quando præcessit dolus aduersarij. Io. Gutte. de actib. iudicia. iura. c. 7. nume. 7. fol. 394. Tom. 3. Par. 1.

Soluto matrimonio, & debito quæ, & quibus veniant commoda, & incommoda.

* SOLVTO debito actori, seu sindico ciuitatis, etiam quod id constet per apocham actoris non tamen ex hoc ciuitas præsumitur locupletari. Simoncel. de decret nu. 97. f. 289. T 6. P. 2.
Debitor credito tenetur repromittere debitori de dolo, & culpa creditor restituens pignus debitori. Negusan. de pigno. & hypothec. memb. 3. 7. P. princ. nu. 6. f. 250. T. 6. P. 1.
Oritur debitori actio pignoratitia directa ad repetêdum pignus. ibid. memb. 2. 7. P. princ. nu. 9. f. 249.
Sunt exhibenda chyrographa. Vergin. de Boccat. de interdict. vti possid. c. 22. nu. 31. f. 324. T. 3. P. 2.
Eo quod debebatur, tollitur omnis obligatio. Hermand. Barend. de forman. libel. libel. 95. nu. 8 f. 101. T. 3. P. 2.
Eo quod in solutione est, contingit liberatio ab eo, quod est in obligatione, & quomodo. Strac. de adiect. Par. 2. nume. 47. fol. 387. Tom. 6. Par. 1.
Matrimonio actio contra virum de dote oritur ad dotis restitutionem, si sibi non fuit soluta, nec fuit in culpa in exigendo, quod est mirabile. Bal. nouel. de dote priuil. 24. numero 1. folio 239. Tom. 9.
Ad quem reuertatur dos. Ascan. Clementi. de patr. potesta. effec. 11. nu. 31. fol. 114. T. 8. P. 2.
Aduentitiam dotem exigere potest filia familias sine patris consensu. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotalib. centu. 1. nu. 85. & quid de profectitia nu. 86. f. 452. T. 9.
Adulterium committens mulier amittit medietatem lucrorum. Melch. Pala. maiorat. Par. 1. quæst. 48. numero 41. fol. 389. Tom. 10. Par. prima.
Amplius dos non dicitur. Anto. Gubert. de dotib. cap. 2. num. 15. fol. 396. Tom. 9.
An dotarium constitui possit. Ioan. Bernar. de dotar. quæst. 11. fol. 465. Tom. eod.
An superstes compellat, vel compelli possit pet propinquos defuncti. Marc. Anto. Blanc. de compromis. quæst. 3. nu. 23. fol. 156. Tom. 3 Par. 1.
Clerici coniugati reassumunt omnia priuilegia, dummodo reassumant habitum, & tonsuram. Remig. de Gon. de charitatiu. subsid. q. 65. nu. 7. f. 192. T. 15. P. 2.
Dans maritus vxori expromissorem, quando non liberetur. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotalib. nu. 12. & quid de fideiussore iure actionis ibid. nu. 13. centu. 3. f. 456. T. 9.
Datur vtilis actio in rem petenti æstimatam rem datam in dotem. Placenti. de rerum vendicatio. tit. 16. nume. 1. fol. 38. Tom. 3. Par. secunda.
Delucrando dotem, cum extet pactum, vbi peti debeat. Ioan. Bosche. de nupt. lib. 2. nu. 38. f. 95. T. 9.
Dominium transit statim in mulierem, cui datur vtilis rei vendicatio. Io. Campeg. de dote q. 76. nu. 1. f. 309. T. 9.
Dos morte filię, an, & quando transeat ad patrem, non tamquam hæredem, sed iure consolidationis. Bal. Nouel. de dote P. 12. nu. 51. fol. 267. Tom. 9.
Dotalis rei diminutio facta, vel perempta æstimatio petitur. Andre. Alcia. de eo quod interest. col. 2. nu. 30. f. 10. T. 5.
Dotis repetitioni est locus quouis modo matrimonium dirimatur. Strac. de adiect. P. 3. nu. 140. f. 396. T 6 P. 1.
Filia moram collationi dotis faciens ad vsuras tenebitur. Io. Copi de fructib. c. 3. nu. 4. f. 251. T. 17.
Fructus ex dote quibus spectant. Ioan. Bosche. de nupt. lib. 7. nu. 26. fol. 97. Tom. 9.
Fructus percepti, sicut, & ante nuptias cum dote debent restitui. Io. Copi de fructib. c. 5. nu. 1. f. 249. T. 17.
Fructus quomodo diuidantur inter virum, & vxorem. Io. Campeg. de dote q. 19. nu. 1. f. 295. T. 9.
Hæres extraneus vxoris an teneatur istud beneficium deferre marito, testatricis Gasp. Beat. de inop. debito. nu. 46. & num. 55. fol. 241. Tom. 3. Par. 2.
In vxore dominium dotis transfertur ipso iure. Melch. Pala. maiorat. P. 4. q. 19. nu. 18. f. 472. T. 10. P. 1.
Indistincte dos an reddi debeat. Io. Campe. de dote q. 6. nu. 1. & casus sunt in quibus dos non restituitur mulieri, nec hæredibus nu. 2. fol. 303. Tom. 9.
Interesse petendi dotem, licèt deficiat viro, tamen speciali fauore mulieris, ne remaneat indotata, agit vir, licèt non habeat ex se ipso interesse agendi. Bal. Nouel. de dote priuil. 25. nume. 1. fol. 239. Tom. 9.
Ipso iure dominium rei datæ in dotem non transfertur in mulierem in quatuor casus, quos ponit Bapt. de S. Blas. de priuil, dotalib. centu. 3. nu. 20. f. 457. T. 9.
Lucrari dotem exactam potest vir. Phanu. de dote num. 27. col. 4. fol. 412. T. 9.
Maritus actione reali conuentus ad fundum in dotem datum tenetur in quantum facere potest, nisi in dotali instrumento præcipuum esset appositum. Matthe. Bru. de cessio. bono. q. 20. nu. princ. nu. 2. fol. 189. T. 3. Par. 2.
Mulier habens instrumentum quo vir confessus fuit se dotem recepisse, an possit ipsius instrumenti executionem petere soluto matrimonio vigore tacitæ stipulationis de restituendo. Anto. de Canar. de executio. instrum. q. 29. num. 64. f. 43. T. 5.
Mulier numquid fiat domina rerum dotalium sine noua traditione. Ioan. Gars. de expens. & melioratio. cap. 13. nu. 7. fo. 304. T. decimoseptimo.
Mulier quæ incũbit pignori in bonis mariti, fructus interim percepti non extenuant sortem dotis. Bald. nouel. de dote priuil. 22. num. 1. f. 239. T. 9.
Mulier si intret possessionẽ rei dotalis propria auctoritate, non incidit in pœnam. l. si quis in tantam. si possessio adhuc erat vacãs. Bald. Nouell. de dote, num. 18. priuil. 9. fol. 235. T. 9. Bapt de sancto Blas. de priuil. dotalib. num. 39. colum. 4. in princip. fol. 451. T. eodem.
Mulier vel eius hęres petens arrhas a marito promissas, si opponatur, quod non debẽtur ei arrhæ in tanta quãtitate, in quanta maritus promisit, quia tempore quo eas promisit, non habebat tot facultates, vt sufficeret decima pars earum, ad quantitatem sibi promissam, hoc casu mulieri, & eius hæredi incumbit onus probandi facultates patrimonij mariti tempore promissionis arrharum sufficientes fuisse ad quantitatem promissam. Ioan. Gutte. de iuramen. confirmatio. cap. 1. colum. 4. num. 21. folio 37. T. 6. P. secunda.
Non potest experiri dispositionẽ capituli, salubriter. Io. Bapt. sup. de vsu. col. 1. nu. 19. §. 4 f. 119. T. 7. Vital. de clauſ. col. 2. num. 5. folio 445. T. 18.
Numquid maritus, & eius filij teneãtur satisdare de dote restituẽda, aduenient termino, & dilatione legali ipsis concessa ad solutionem dotis. Ioann. Gutte. de contractib. iurat. nume. 8. cap. 21. f. 69. T. 5. P. 2.
Paraphernalia restituuntur prout reperiuntur consumpta. Asca. Clement. de patr. potesta. num. 32. f. 115. T. 8. P. 2.
Pater paciscens sibi dotem restitui non habet tacitam stipulationem, licèt secus, quando mulieri pactum est dotem restitui. Cornel. Beninca. de patr. potest. num. 12. specia. 2. in contractibus. folio 156. T. 18.
Per mortem vxoris reuertitur ad patrem dotantem dos, vel ad hęredes ipsius vxoris. Roland. a Val. de dote. quæst. 1. nume. 6. folio 351. T. 9.
Pœna dotis non solutæ cui cedat. Horat. Lut. de priui. scholar. nume. 35. f. 79. T. 18.
Potest dari bene fideiussor per maritum dotis restituendæ, immo eum tenetur dare. Io. Gutte. de contractib. iurat. cap. 21. num. 7. f. 69. T. 6. P. 2.
Potest propria auctoritate mulier ingredi possessionem bonorum viri propter clausulam precarij appositam in instrumento dotis, & hypothecæ bonorum viri. Bald. Nouel. de dote priuil. 6. nume. 20. f. 235. T. 9.
Priuilegia dotis, an competant. Negusan. de pig. & hypoth. num. 112. memb. 4. 2. p. princ. f. 208. T. 6. P. 1.
Repetens mulier dotem, quando ei debeatur. Io. Campe. de dote. nu. 5. f. 276. T. 9.
Res dotalis, scilicet quòd vxori a viro præstitum est restituitur viro, vel eius hæredibus. Cornel. Beninca. de pauperta. quęst. 8. nume. 51. f. 155. T. 18.
Restituitur viro, vel eius hæredibus, quod vxori a viro præstitum est. Cornel. Beninca. de pauperta. quæstio. 8. specia. 1. nume. 7. folio 155. T. 18.
Si mariti hæredes obligant mulieri prędium pro dote restituẽda, numquid mulier computabit fructus in sortem. Lauren. de Rodulph. de vsur. q. 52. nu. 35. f. 26. T. 7.
Tenetur maritus ad restitutionem pęnę, quam fuit consecutus ab ipsa muliere ratione dotis euictæ, ne mulier remaneat in totum indotata. Bald. nouel. de dote priuileg. 17. num. 1. folio 238. T. nono.
Traditio numquid requisita de re dotali sit. Bap. de S. Blas. de priuil. dotalib. centu. 1. num. 49. f. 452. T. 9.
Transactio dolosa inter virum & vxorem facta super actione de dote, an in totum extenuet actionem. Ibidem centu. 3. num. 10. folio 456.
Vltimo anno maritus fructuũ partem fundi dotalis lucratur pro rata. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotal. centu. 3. nume. 7. fol. 456. T. nono.
Vno casu dotis alienatio est permissa. Vital. de clausul. nu. 16. fol. 469. T. 18.
Vxor qualiter dotem repetat. Odofre. de libel. forman. p. 4. c. 44. num 3. f. 89. T. 3. P. 2.
Vxor habens repetitionem dotis, quouis modo matrimonium dirimatur. Strac. de adiec. p. tertia. numero 140. folio 396. Tomo 6. P. prima.
Pretio numquid emptor possit cogere venditorem, vt sibi satisdetur de euictione. Fabia. de Mon. de emptio. & venditio. q. 6. princip. nu. 52. f. 61. T. 6. P. 1.
Quocunque matrimonio dos, an repeti possit. Io. Campe. de dote. q. 4. nu. 1. f. 302. T. 9.

Solutum quando sit indebitum, quando sit locus repetitioni & non, & quando dicatur & rectè detur in solutum, & non.

* SOLVTVM a decoctore vni ex creditorib. an possit ab alijs creditorib. reuocari. Strac. de decoctorib. p. vlt. nu. 28. f. 328. T. 6. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Affectione aliqua non per errorem repeti non poteſt. Ioan. Boſche. de nup. lib. 6. nu. 12. f. 94. T. 9.

Camerę etiam ex falſa cauſa non repetitur. Redoa. de ſpol. eccleſia. q. 17. nu. 101. f. 64. T. 14.

Dans debitori creditori rem alienam re euicta, & debitore decocto, non regreſſus creditori detur contra fideiuſſores. Stracca de aſſecuratio. gl. 33. nu. 1. f. 379. T. 6. P. 1.

Dare eſt ſoluere. Redoa. de reb. eccle. non aliena. cap. 16. num. 2. folio 398. T. 15. P. 2.

Dare nequit minor ſine decreto. Simoncel. de decret. tit. 6. nu. 121. inſpectio. 14. f. 314. T. 6 P. 2.

Datio eſt alienatio. Redo. de reb. eccl. non ali. nu. 3. f. 397. T. 15. P. 2. Eſt emptio. ibidem c. 16. num. 3. f. 398.

Ex cauſa iudicati non dicitur indebitè ſolutum, ſaltem ciuiliter. Redoa. de reb. eccleſ. non aliena. quæſt. 4. num. 6. folio 473. T. 15. P. ſecunda.

Indebitum repeti poteſt condictione indebiti, & qualiter formabi tur libellus in hac condictione indebiti. Odofr. de libel. forman. p. 4. c. 18. nu. 12. f. 87. T. 3. P. 2.

Per errorem pro dote mulieris nuptæ non repetitur. Bal. Nouell. de dote. nu. 1. priuil. 44. f. 208. T. 9.

Ludenti ex contractu an repeti poſſit, vel an pariat liberationem. Paris de Put. de ludo. nu. 23. fr 153. T. 7.

Perperam, & indebitè differunt. Strac. de adiect. num. 7. P. 3. f. 389. T. 6. P. prima.

Pro qualibet cauſa pia non repetitur ſi apparet ex pietate ſolutum. Bald. Nouel. de dote priuil. 44 nume. 2. folio ducenteſimo octauo. T. nono.

Repetit, vt indebitum ſoluens per errorem. Tynda. de compenſat. nu. 58. f. 253. T. 6. P. 2.

Si ſit debitum executio non ritè facta, retractatur. Paris de Put. de ſindic. num. 2. f. 264. T. 7.

Sibi datum, vel factum, negans id, quod ſibi dari fieri, vel ſolui oportebat, hoc probare non tenetur, & ibi illatio de domino negante ſibi ſolutum ab emphyteuta. Franc. Hercula. de negatiu. proban. nu. 35. f. 16. T. 4.

Tributum quare fuerit a Chriſto Cæſari. Pet. de Peruſ. de reuocat. vnio. nu. 30. f. 245. T. 15. P. 1.

Vel promiſſum, etiam pro muliere diuite præſumitur ex cauſa. Bal. Nouel de dote priuil. 95. nu. 1. f. 232. T. 9.

Vigore præcepti iudicis, licèt in ordine facti non repetitur, ſi verum erat debitum. Paris de Put. de ſindica. nume. 6. colum. 1. fol. 300. T. ſeptimo.

Vigore ſententiæ iniuſtæ poterit repeti per actionem in factum. Paris de Put. de ſindica. nu. 3 col. 3. f. 268. T. 7.

Vni per hæredem, an teneatur ſolutum cum alijs communicare. Monticu. de inuenta. nu. 85. f. 241. T. 8. P. 2.

Soluturum, ſoluturus, ſolutus, & ſoluunt.

*SOLVTVRVM me Capuæ exiſtens Romæ ſi conſtito vtrum debitor ire debet Capuam, vel mittere ad recipiendum ſolutionem. Bald. de Vbald. de conſtitu. nume. 3. folio 38. Tomo ſexto. P. prima.

Se fundum mercator conſtituit, & ſi non ſoluerit, conſtituit ſe ſoluturum decem, qualiter intelligatur ſi non ſoluerit, conſtituit ſe ſoluturum decem, qualiter intelligatur ſi non ſoluerit. Idem vbi ſup. num. 2.

*SOLVTVS minimè nummus ſolus operatur, quod pecunia non dicatur ſoluta. Redoa. de reb. eccleſ. non alien. num. 8. folio 518. T. 15. P. 2.

*SOLVTVRVS decimam iurabit ſuper valore fructuum illius anni. Bartholom. Bellenci. de charitatiu. ſubſid. quæſt. 80. num e. 1. folio 161. T. 15. P. 2,

*SOLVVNT eccleſiæ tributum Imperatoribus ex temporalibus. Franc. Aria. de bel. ex eius iuſtit. nu. 209. f. 384. T. 16.

De Somnijs, & ſomno.

*SOMNIA an indicium præſtent ad inducendum, & de cauſis ſomnorum, & quot ſunt ſomniorum genera, & effectus, & an eis ſit credendum. Franc. Caſo. de malefic. cap. 11. nume. 1. folio 289. T. 11. P. 1.

Vel auguria, vel diuinationes obſeruantes, quomodo puniantur. Durand. de modo genera. conci. celebran. num. 1. folio 160. To. decimotertio. P. 1.

*SOMNIORVM per interpretationem illa diuinatio quæ fit, an ſit prohibita. Paul. Grilan. de ſortileg. nume. 27. folio 395. Tom. 11. P. ſecunda.

*SOMNIVM Cecinnæ certaturi refertur ab Andr. Alcia. de ſingula, certam. c. 37. num. 2. f. 299. T. 12.

*SOMNO, & cibo nimio abuti non debent ſcholares, quia ſomnus multus nec corporibus, nec animis conducit Horat. Lati. de priuil ſcholar. in præfatio. nu. 18. & 19. f. 70. T. 18.

*SOMNVM obrepere fas eſt in longo opere. Ludouic. Gomeſ. de grat. expectatiu. nu. 25. f. 304. T. 15. P. 1.

*SOMNVS multus, nec corporibus, nec animis conducit. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. nu. 19. f. 70. T. 18.

Non excuſat etiam quandoque a morte. Pet. Belli. de re milita. nu. 96 tit. 2. f. 369. T. 16.

*SONTICO morbo impeditus iudicio adeſſe non tenetur, nec pro curatorem mittere in cauſis arduis, & quid ſit morbus ſonticus. Federic. Schenc. de in ius vocan. nu. 13. f. 57. & num. 37. f. 58. T. 3. P. ſecunda.

*SONTICVS morbus quid perpetuus operetur. Ayma. Riual. in hiſto. iur. ciui. Roma. nu. 113. f. 14. T. 1.

*SOPHAR ſpeculum diſſipans appellatur. Contad. Bru. de hæret. c. 12. nu. 14. f. 281. T. 11. P. 2.

De Sordibus.

*SORDES affectatæ & delitiæ exquiſitæ laudem non pariunt. Reſtau. Caſtal. de Imperato. q. 112. nu. 4. f. 88. T. 16. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 38. nu. 26. f. 165. T. 13. P. 1.

Dictio quęſtus, in bonam, & malam partem accipitur. Couerro. de public. concubina. nu. 1. f. 180. T. 11. P. 1.

*SORDIBVS auaritiæ, quod legatorum miniſtri dediti non ſint, dicit Gamba. de auctorita. lega. de late. titul. qualiter legat. ſe age. debe. cum prouinc. eſt ingreſ. nu. 52. f. 153. T. 13. P. 2.

Sordida munera quæ ſint.

*SORDIDA ad munera eccleſia non tenetur. Pet. Antibo. de mune. P. 3. princ. nu. 95. f. 28. T. 12.

Ad munera non obligantur ſuarij Principis, & priuatorum æternę vrbis. Pet. Antibo. de mune. §. 3. nu. 8. f. 37. T. 12.

Subeunda eccleſia non tenetur. ibidem nu. 4.

Exercens miles ex priuilegio amittit priuilegium. Pet. Belli. de re milita. tit. 3. nu. 39. f. 355. T. 16.

Munera dicuntur foſſata facere. Franc. de Plate. de excommunicatio. §. 36. nu. 4. f. 358. T. 14.

Quæ dicantur. Pet. Antibo. de munerib. § 2. nu. 3. f. 33. T. 12.

Qui ſubire non teneantur. idem vbi ſup. §. 5. nu. 7. f. 37.

Quædam ſunt munerum patrimonialium, & quædam non ſordida munera, & qualia ſint vtraque. Guliel. de Cun. de mune. nu. 19. fol. 18. Tom. 12.

*SORDIDAS artes ciues. Romani vtrum exercuerint. Aſcan. Clementi. de patr. poteſta. nu. 58. f. 135. T. 8. P. 2.

*SORDIDE fit quod pretio fit. Vital. de clauſ. f. 374. T. 18.

Sordidis a muneribus qui immanes ſint, & non.

*SORDIDIS a muneribus & perſonalibus immunes eſſe poſſunt Medici gradu doctoratus inſigniti, alijque in curia Principis occupati. Ægid. Thomat. de collect. nume. 1. verſi. Medici verò. fol. 143. Tom. 12.

A muneribus tantum, non a patrimonialibus immunes eſſe debēt cuſtodes porcorum, aut aliorum animalium. Ægid. Thomat. de collect. col. 2. nu. 7. f. 153. T eod.

Ab omnibus munneribus immunes eſſe debent clerici. idē vbi ſup. nu. 12. col. 2. f. 132.

Ab oneribus, & perſonalibus, immunes ſunt milites liberalium artium profeſſores, & philoſophi. ibidem nu. 21. vbi quod fallit in milite ignominioſè dimiſſo col. 1. f. 143.

Tantum, & extraordinarijs nobilis, ne vtiquam contemnit ab oneribus realibus liberari. ibid. col. 3. nu. 15. f. 134.

*SORDIDORVM munerum differentiam ab honeſtis ſcire quid proſit. Pet. Antibo. de munerib § 3. nu. 6. f. 37. T. 12.

Munerum immunitatem, & non patrimonij habere liquidè probatur curiales. Ægid. Thomat. de collect. nume. 19. colum. 4. fol. 120. Tom. 12.

Sordidum munus quod ſit.

*SORDIDVM munus dicitur quando aliquid alicui explicandum imponitur. Guliel. de Cunc. de munerib. nu. 6. f. 18. T. 12.

Munus eſt cuſtodire porcos. Pet. Antibo. de munerib. §. 3. nume. 3. fol. 37. Tom. eod.

Et extraordinarium non agnoſcit nobilis licèt ſit ſemel obligatus Cæſari per inueſtituram, tenetur tamen ad munera mixta ratione commodi, quod hinc recipit. Aegid. Thomat. de collect. col. 3. nu. 17. fol. 142. T. 12.

Quid ſit. idem vbi ſup. P. 2. nume. 11. fol. 176. vbi ponit Nicola. Feſtas. de æſtim. & collect. quid ſit munus reale, perſonale, mixtū, ſordidum, tributum, cenſus, decima, annua præſtatio, an nona militaris, indictum, & ſuper indictum.

Reliqua vide ſup. in lit. M. in ver. Munus, & in ver. munera.

*SORDIDVS non debet eſſe melioris conditionis, quàm liberalis. Franc. Sarmen. de redditib. eccleſia. c. 5, num. 2. fol. 385. Tom. 15. Par. prima.

Qui eſt alterius ſordes purgare non poteſt. Conrad. Brun. de ſeditioſ. nu. 12. f. 14. T. 11. P. 1.

Soror a quo, de quibus bonis, & in qua ſumma veniat dotanda & quando admittatur & excludatur a ſucceſſione bonorum.

*SOROR admittitur ex perſona matris. Nicola. Moro. de fide treu. & pace q. 42. nu. 1. f. 425. T. 11. P. 1.

An veniat appellatione fratris appellatione, ſi ſit ſoror tertij ordinis Gamba. de extenſionib. nu. 165. col. 4. f. 258. T. 18.

Excludit patruum a ſucceſſione fratris, cum ſit in gradu proximior. Ioan Thom. de Marin. de feud. mater. titu. 11. num. 57. fol. 150. Tom. 10. Par. 1.

Non

Source : BIU Cujas

Non extantibus fratribus,an habeat beneficium præsentaudi.Iac. Nouel.de iure prothomis.§.3.num.sexagesimono,fol.36. Tom. decimoseptimo.
Non potest recipi in monasterio, cum precio etiam sub prætextu paupertatis.Redoa.de simo.menta.Par.secunda,c.29. fol.78.To mo 15.Par.2.
Præsumitur quæsiuisse de bonis patris,& quare. Fran.de Porcelli. de duob.fra.q.4.prin.nu.8.f 184.T.6.P.1.
Primogenita maritata tantum,sed non dotata, an excludatur a filia secundogenita eius sorore.ioā. Thom. de Marin.de feu.mater.ti.11.nu.61.f.151.T.10.P.1.
Quatenus dotanda sit.Constan.Roge.de dote.nume.3.f.335.T.9.
Quando veniat fratris appellatione.Franc.Porcelli.de duob.frat. Par.3.prin.nu.5.f.182.T.6.P.1.
Renuncians hæreditati paternæ in manib. fratris pro legato,quod non apparet,non obligatur. Georg Natan.de pac. nu.36.fol.31. Tom.6.Par.2.
Si facit generalem renunciationem omnium bonorum, quæ sibi debentur,ista renunciatio non extenditur ad res, quæ actione reali vendicari possunt.Boui.de statuta.vrb.præscrip.gl.23.nu.9 fol.196.T.17.
Si sit eodem ex parte,an tum tutori dotem dare ei sorori pupilli liceat.Damhoud.in pupil.patroc.cap.quinto,num. 53.fol.358.To mo 8.Par.2.
Vtrum succedat excluso fratre per matrem.Vital.de claus.num.11. fol.441.Tom.18.
Verum succedat fratri,stantibus alijs fratribus ex eodem fratre.Vital.de claus.nu.10.f.441.T.18.
Vxoris an in vxorem,viuente sorore accipi possit Frat. Barthol. de Spina de potesta Pap.nu.4.f.25.T.13.P.1.
*SORORE frater habens omnia bona pro indiuiso eam dotauit de communibus bonis,an videatur feciſſe,quoad partem suam.Io. Campeg.de dote.q.24.nu.1.f.278.T.9

Sororem alere,& dotare quis teneatur.

*SOROREM alere frater obligatur Damoud. pupillor. patroc.de tut.& curat.c.5.nu.55.f.358.T.8.P.2.
Alimentare fratres debent.Franc.de Porcelli.de duob.fratr.Par.4. prin.nu.3.f.184.T.6.P.1.
An teneatur frater dotare.Ioan.Campeg.de dote.q.23.num.1.fol. 277.Tom.9.
De bonis ecclesiæ prælatus tenetur dotare eam indotatam.Redo. de rebus eccle.non aliena.quæstio.secunda,nume.17.folio 469. Tom.15.P.2.
De proprio dotasse frater non præsumitur.Guido Pap.de præsumptio.nu.130.f.304.T.4.
Dotare potest clericus de fructib.ecclesiæ.Redoa.de reb.eccle.non alienan.col.4.nu.13.f.463.T.15.P.2.
Dotare quando frater teneatur.Franc.de Porcelli.de duob.fratrib. q.4.prin.nu.3.f.184.T.6.P.1.
Dotare tenetur frater laicus de iure ciuili,si ipsa dotem nō habeat. Redoa.de rebus eccle.non aliena.capitu. 10.num.61.fol.396.To mo 15.Par.2.
Frater clericus tenetur ad dotandam. ibidem nume. septimo,col. quarta,fol.465.
Frater tenetur alere.ibid.nu.6.
Frater tenetur dotare etiam si sit sibi ex latere partis coniunctam. ibid.nu.5.f.465.
Inopem frater dotare tenetur,& idē in possessore maioratus. Melchio.Palaez.maiorat.Par.4.quęstio.27.num.quinto,fol.488.To mo 10.Par.1.
Natam ex eodem patre,an frater teneatur dotare.Bald. Nouel.de dote priuil.1.nu.1.f.248.T.9.
Suam Abraham Sarram ex patre non ex matre ante legē promulgatam licitè in vxorem duxit.Bartholom.de Spi. de potesta.Papæ.nu.111.f.30.T.13.P.1.
Tenetur dotare frater tam clericus,quam laicus,si ipsa dotem nō habeat.Redoa.de rebus eccle.non aliena.num.23.colum.4. fol. 471.T.15.P.2.
Vel aliam consanguineam de fructib.ecclesię frater clericus potest dotare.Redoa.de spol.ecclesia.num.12.§.verum quia folio 224 Tom.decimoquarto.
Reliqua vide infra in ver.sorores.

Sorores qualiter,& a quibus dotandæ, & alendæ veniant.

*SORORES duæ an nubant duob.frat.Io. Brunel. de sponsalib. & matrimon.concl.27.nu.4.f.27.T.9.
Duas,aut matrem,& filiam ignoranter cognoscenti, quæ pœna imponatur.Paul.Grilan.de pœn.omnifa.coit.nume.2.folio 300. Tom.11.P.1.
Duas fratres duo in vxorem accipiūt.Prosdoci. de Comitib. de affinit.nu.29.f.144.T.9.
Et fratres de tertio ordine.Beat.Franciſci vocantur fratres,& sorores de pœnitentia.Pet.de Vbal. de cano. episcop.& parochia.q. 17.prin.nu.1.f.29.T.15.P.2.
Meæ non sunt, quæ cum mea sorore suut.Durād. de modo genera.conci.celebran.rub.10.nu.2.f.159.T.13.P.1.
Minorum,& prædicatorum quæ dicantur.Frac.Sarmen. de reddi tib.ecclesia.f.386.T.15.P.1.
Pro dotibus,& fratres pro alimentis agentes possunt petere alimēta a primogenito lite pend. Melch. Pala. de maior.P.4.q.28.nume.3.fol.489.T.10.P.1.
Tertij ordinis promittunt obedientiam, & habent regulam non propriè quoad tria substantialia. Beat. Anto. de excommunicatio.cap.61.nu.2.fol.380.T.14.
Vbi aliter dotari non possunt, aut fratres primogeniti alimentari proprietas bonorum maioratus an vendi possit. Melch.Pala.maiorat.P.4.q.28.nu.7.f.489.T.10.P.1.
Reliqua vide sup.in ver.soror.

Sorori,alimenta,& dos a quibus præstentur,& sororum appellatione qui veniant.

*SORORI alimenta præstita frater non potest petere intuitu pietatis.Vital.de claus.nu.9.f.486. T.18.
Frater de iure ciuili tenetur dare dotem, si ipsa non habeat. Redoan.de spol.ecclesia numero 11.§.verùm quia folio 224. Tom. decimoquarto.
Pupilli tutor præstare potest ad victum necessaria. Pupillo. patroci.de tuto.& curato.nu.52.c.5.fol.358.T.8.P.2.
Quietatio facta per fratrem quando dicatur. Strac. de adiect.fol. 402.Tom.6.Par.1.
*SORORVM suarum nomine inuestitura recepta,& pro aliqua,an sibi præiudicet,& prosit ipsis sororibus.Io.Thom. de Marin.de feud.mater.tit.11.nu.42.f.149.T.10.P.1.

Sors quę sit,& quot modis accipiatur.

*SORS an ad lites & dissensiones dirimendas admittatur. Iacob. Nouel.de iure prothomis.nu.122.f.27.T.17.
An possit esse in mutuo.Gugliel.Bont. de vsu. nume. 48. colum.3. fol.76.Tom.7.
Cecidit super Mathiam quomodo intelligendum sit. Cardina.Iacobat.de conci.lib.3.art.1.nu.274.f.238.T.13.P.1.
Cum vsura an recipi possit pacto cōuento pecuniæ traiectitiæ.Iul. Ferret.de re naua.lib.12.nu.123.f.350.T.12.
Diuina quæ sit.Cardina.Iacobat.de conci.lib.3.art. 1.nu. 273.fol. 238.Tom.13.Par.1.
Et diuinatio & maleficium, & ab hoc a priscis patribus sub anathemate damnata est.Troyl.Maluit.de sortib.Par.1.num. 1.fol. 398.Tom.11.Par.2.
Et pœna vel altera earum quando peti possit. Paui.de visitatio. q. 10.1.P.nu.95.f.191.T.14.
Et vsura qualiter differant in temporis solutione.Albert. Brun. de monet.limitatio.5.nu.3.f.217.T.12.
Ex causa prohibetur.Paui.de visitatio. quæst. 2.2. Par.numero 19. fol.194.Tom.14.
Fortunaque a qua ludus dependet non est mala.Troyl. Maluit.de sortib.P.2.nu.2.f.400.T.11.P.2.
In beneficialibus locum habere potest. Troyl. Maluit. de sortib.P. 3.nu.11.f.402.T.11.P.2.
Multis modis capitur.Gugliel.Bont.de vsu.nu. 44. col.2.fol. 76.& col.3.nu.47.f.eod. T.7.
Necessitate vrgente est licita.Troyl.Maluit.de sortib. P.3.nu.5.fol. 401.Tom.11.Par.2.
Non debet credi nec exerceri.ibidem P.1.nu.1.f.398.
Non est mala quoad scientiam,licèt bene quoad exercitium. ibid. Par.3.nu.9.fol.402.
Per solutionem fictus in tātum,quod extenuatur debitum ipso iure,vel per perceptionem fructuum, tunc contractus est licitus. Cæpol.de simulat.contract.col.1.nu.14.f.4.T.7.
Pro fortuna quandoque capitur.Paul.Griland.de sortileg. num.7. fol.382.Tom.11.P.2.
Prohibita non censetur,nisi in casibus a iure expressis. Troyl.Maluit.de sortib.P.3.nu.13.f.402.T.11.P.2.
Quando dicatur improbata.Cardinal.Iacobat.de conci.lib.3.art. 1.nu.262.f.237.T.13.P.1.
Quid propriè dicatur.Frat.Hiero.de Luc.de camb. col. 4. nu. 11. fol.408.Tom.6.Par.1.
Quot modis capiatur.Matthe.de Afflict.de iure prothomis.col.4. nu.45.fol.6.Tom.17.
Quotuplex sit.Io.le Cir.de primogenitu. q.9. princ. nu. 19.fol.23. Tom.10.Par.1.
Seu ventura est res indubitatè humana diuina voluntate indicans. Troyl.Maluit.de sortibus.P.3.nu.1.f.401.T.6.P.2.
Sufficere debet fœneratoribus,& permissæ vsuræ.Iodoc.de subhastatio.c.3.nu.43.f.80.T.6.P.1.
Vera non est accessoria ad vsuram, sicut dos ad matrimonium. Lauren.de Rodulph.de vsu.col.3.nu.34.f.35.T.7.
Vitij,siue peccati dicitur ignis æternus.Gugliel.Bont.de vsu. num. 46.fol.76.Tom.17.
Reliqua vide infra in ver.sortes.

Sorte quæ veniant, quomodo considerent.

*SORTE an sit aliquid dirimendum, & an sors sit a iure prohibita. Cardina.Iacobat.de conci.lib.3.art.1.nu.248.f.236.T.13.P.1.
Creditor inhabitans domum pignoratam tenetur hanc locationem in sortem deducere,ac si alteri locasset, & fructus percepisset.Negusan.de pigno.& hypothe.memb.5.5.P. nume.7.f.239. Tom.6.Par.1.
Subiens notabilem laborem pro pignore potest in compensam talis laboris fructus lucrari, nec illos tenetur in sortem computare.ibid.memb.5.5.P.nu.13.f.240.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Dirimi Papatum duobus contendentibus de Papatu,an liceat pro ſedando ſchiſmate. Cardin.Iacoba.de concil.lib.3.arti.1.n.268. f.238.T.13.P 1.

Fructus per generum percepti ex pignore ſibi dato a ſocero pro dote,an ſint in ſortem computandi . Neguſa.de pigno. & hypoth. memb.5.5.p.nu.16.f.240.T.6.P.1.

Fructus percepti per creditorem ex pignore computantur.ibidem nu.1. f.239.

Rei Pignoratæ quæ ſuperſunt vltra ſatisfactionem ſortis debent debitori reſtitui cum pignore. Ibidem nu.3.

Rei pignoratæ quibus caſibus non veniant in ſortem computandi.ibid.nu.14.f.240.

Mediante poteſt fieri eleemoſyna,& ideo ſors fieri poteſt ſine peccato.Troyl.Maluit.de ſortib.p.3.num.14.f.402.T.11.P.2.

Mutuans pecuniam pro eius vſu principali nil vltra ſortem recipere poteſt, pro ſecundario autem vſu ſic.Io.Nider.de contractib. mercato.cap.3.nu.15. f.282.T.6.P.1.

Non eſt dirimenda res vbi quæſtio eſt in facto.Io.le Cir.de primogenitu q.9.1.lib.nu.12.f.23. T 10.P.1.

Pactum in pecunia mutato,quod ſalua ſorte,ita quod de ea in dubium non eatur,lucrum diuidatur,an valeat.Strac.de mercatu. nu.7.f.299.T.6.P.1.

Pactum, quod creditor Incretur fructus pignoris pro intereſſe ſeu vſuris inualidum eſt,& tali pacto inito nihilominus tenetur illos fructus in ſortem computare. Neguſan.de pignor.& hzpothec. memb.5.5.p.nu.10.f.240.T.6.P.1.

Res hypothecata pſo ſorte, an cenſeatur etiam hypothecata pro vſuris.Neguſan.de pigno.& hypothe.memb.1.5.p. nu.10.fo.222. T.6.P.1.

Vt plus recipiat ea, quàm ad ſe ſpectet. Lauren. de Rodulph. de vſu.num.7.f.17.T.7.
Vide infra in verb.ſorte m.

Sortem quid extenuet & non, & quid in eam computetur, & non.

*SORTEM an fructus computabuntur, ſi gener dotalia pignora pignoret cuidam tertiæ perſonæ.Lauren.de Rodulph. de vſu.q. 40.num.7.f.24.T.7.

An fructus extenuent ex pignore percepti . Tynda. de compẽſatio. nu.8.f.251.T.6.P.2.

An teneatur maritus computare fructus rei pignoratæ pro dote. Ambroſ.de Vigna.de vſu.c.ſalubriter.nu.1.f.53.T.7.

Computãtur fructus percepti. Maſſa Galleſ.ad form.cameral.obligat.num.11.f.359.T.6.P.2.

Computantur fructus pignoris . Medic.de compenſatio.nu.5 q.9. f.259.T.& P.eod.

Creditor retinens poſſeſſionem compenſat fructus.Medic.de compenſatio.q.9 nu.10.f.259.

Debiti principalem iure regio, licèt ceſſio debitoris inopis non liberet in totum, ſed teneatur ſeruire creditori extra iuſtum tamen caſum ceſſat inducta in fauorem libertatis debitorum, tam iure ciuili, quàm regio correcta non ſunt. Gaſp.Beat. de inop. debito nu.68.f.209.T.3.P.2.

Extenuant fructus percepti ex re pignorata,& ſimiliter illius rei deterioratio.Neguſan.de pigno.& hypothec.memb.5.5.p.num.2. f.239.T.6.P.1.

Extenuant ipſo iure fructus conſumpti.Io.Bap.Lup.de vſu.§.6.nume.12.f.145.T.7.

Fructus compenſantur per ſucceſſorem ſi fuerint ex pignore percepti.Medic.de compenſatio.q.9.nu.7.f.259.T.6.P.2.

Fructus percepti ex pignore prætorio computantur . ibidem nu.8.

Fructus pignoris computantur non obſtante pacto. ibidem nu.9.

Mittere eſt quoddam Deum tentare,& ideo in electionibus eccleſiaſticis prohibetur.Troyl.Maluit.de ſortin.p.3. num.7.fol.401. T.11.P.2.

Non computantur fructus rei in pignus datæ pro dote mulieris. Bal.Nouel.de dote priuil.3.nu.1.f.220.T.9.

Non debent vſurę excedere.Vergin.de Boccat.de interdict.vti poſſid.c.18.nu.130.f315.T.3.P.2.

Non extenuant fructus percepti ex pignore loco dotis dato. Bapt. de S.Blaſ.de priuil.dotal.nu.5. f.456.T.9.

Quando compenſentur fructus latè diſcutitur a Medic. de compenſatio.q.9.nu.1.f.259.T.6.P.2.

Quando extenuent fructus. Petr.de Vbal. de duob. fratribus. p.5. princ.nu.12.f.143.T.6.P.1.

Quando fructus vertuntur, ipſo iure compenſatio fit.Medic.de cõpenſatio.q.21 nu.6.f.269 T.6.P.2.

Quando non computentur fructus. Maſſa Galleſ.ad form.camera. obligatio.nu.14.f.359.T.6.P.2.

Si peto fructus computari, quid petere videar. Laur.de Rodulph. de vſu.col.4.nu.12.f.36.T.7.

Vltra accipere aliquid an poſſit vidua.Medic.de cõpenſatio. q.50. nu.12.f.267.T.6.P.2.
Quibus in caſibus ſit licitum.ibid.nu.10.

Vltra aliquid accipere quid poſſit.Archiepiſc.Florent. de vſu.f.83. T.7.Relrqua vide infra in ver. ſortes.

Sortes quando prohibitæ ſint, & non.

*SORTES an habeant locum in primogenitura ad tollendum dubium.Ioan.le Cir.de primogenitu.quæſt.ſexta.1. lib.num.4. folio 21.T.10.P.1.

Exercere genus quod ſit.Fran.Squillacen.de fide catholic. num.2. fol.2.Tom.14.

In euangelijs quærentes librum aperiendo, vel aliàs debent puniri.Paul.Grilan.de ſortileg.nu.22.f.395.T.11. P.2.

Nonnumquam fraudi adminiculantur.Io.le Cir.de primogenitu. q.9.nu.3.f.26.T.10.P.1.

Non ſunt malæ.Squillacen.de fide cathol.nu.2.f.2.T.14.

Numquid prohibitæ ſunt, & an iudicium ſortium habeat locum in ſpiritualibus.Paris de Put.de lud.nu.56.f.155.T.7.

Quando licitè mitti poſſint.Troyl.Maluit.de ſortib.P.3.num.18. fol.402.Tom.11.Par.2.

Quatenus permiſſæ ſint . Pet.a Monte de poteſta.pontific.col.2. nu.6.f.148.T.13.P.1.

Reliqua vide ſup.in ver.ſors.

Sorti, & ſortibus quando ſit locus, & an ſit vſura quicquid accedit, & non.

*SORTI in extraiudicialibus poteſt fieri.Troyl.Maluit.de ſortib.P. 3.nu.10.f.402.T.11.P.2.

Locus an ſit in beneficialibus.Io.le Cir.de primogenitu.q.9.1.lib. nu.6.fol.23.T.10.P.1.

Lucrum,quod accedit cuius ſit.Benedict.Boni.de cenſib.num.33. fol.166.Tom.6.Par.2.

Quicquid accedit eſt vſura.Lauren.de Rodulph. de vſu. nume.5. fol.17.Tom.7.

Rei mutuatę quicquid accedit eſt vſura.Ambroſ.de Vigna.de vſu. nu.6.& 7.fol.50.T.7.& nu.9.f.53.& nu.67.f. 55. Anto. de Roſel. de vſu.nu.6.& 7.fol.67.T. eo. Guid.Pap.de vſu.num.8.10.& 11. fol.74.Tom.eod.Frat.Hiero.de Lucca de camb. nu. 11. fol.408. Tom.6.Par.1.

*SORTIBVS, an & quando vti liceat.Zanchi. Vgoli. de hæretic.c. 22.nu.4.fol.256.T.6.P.2.

Vtendum non eſt in electionibus eccleſiaſticis inſpiratione ſpiritus ſancti celebrandis.Alexand.Care.de ſponſalib.& matrimo. nu.3.fol.78.Tom.9.

Sortiri ſubijcitur verbum.

*SORTIRI quid emens, ſiue conſequi debeat ex cõtractu emptionis.Gugliel.Bont.de vſu.nu.52.f.76.T.7.

Quid mutuans ex natura contractus, ſiue conſequi debeat.idem vbi ſup.nu.49.

Sortis iudicium, an, & quando licitum ſit, & non.

*SORTIS debito ſtante, remiſſio ſimpliciter facta non præſumitur gratuita.Lauren.de Rodulph.de vſu. quæſt. 78.numero 29.fol. 29 Tom.7.

Debitum præſupponit vſurarum ſolutio.Albert.Brun. de diminutio.& deterioratio.col.4.in fin.nu.16.f.372.T.17.

Et fortunæ iudicium æquiparantur.Io.le Cir. de primogenitu.q.9. 1.lib.nu.14 f.23.T.10.P.1.

Iudicio aliquid dirimitur, quando partes conſentiunt, & ad petitionem eius,de cuius prejudicio agitur.Cardina.Iacobat.de cõci.lib.3.art.1.nu.269.f.238.T.13.P.1.

Et quomodo intelligatur inter clericos.ibidem.

Et quomodo inter laicos.ibid.

Et remiſſiuè de materia. ibid. nu.270.

Iudicium an,& quando locum habeat in iure congrui.Matthe.de Afflict.de iure prothomiſ.nu.45.f.6.T.17.

Quare,& quando fuerit licitum in lege veteri, & aliter accipitur ſors in ſacra ſcriptura,& aliter in vſu hominum. Cardina. Iacobat.de conci.lib.3.artic.1.numero 271.fol. 238. Tom.decimotertio,Par. prima.

Verum quando locum habeat in iure congrui.Matthe.de Afflic. de iure prothomiſ.col.4.nu.45.f.6.T.17.

Ludus iudicio commiſſus eſt illicitus.Troyl.Maluit.de ſortib.P.2. nu.4.f.400.T.11.P.2.

Vſus in duello qualis ſit.And.Alcia.de ſingula. certam.numero 4. fol.298.Tom.12.

*SORTIVM aliquæ diuiſoriæ,aliquæ conſultoriæ,& alię diuinatoriæ ſunt.Cardina. Iacobat.de conci.lib.3.art.1.nu.272. fol. 238. Tom.13.Par.1.

Diuinatio an ſit illicita.Ambroſ.de Vigna.de hæreſi q.5.nu.51.f.4. & nu.57.fol.5.T.11.P.2.

Sortilegæ,ſortilegam,& ſortilegas.

*SORTILEGÆ artis quis fuerit inuentor.Gondiſal.Villadie.de legat.q.8.nu.6.f.262.T.13.P.2.

Et lamiæ a parrochijs expelli debent per Epiſcopos & curatos. Paul.Griland.de ſortileg.numero 37. fol.391. Tom. vndecimo, Par.ſecunda.

Et ſtrigæ ſeu lamiæ profeſſionem expreſſam faciunt in manu Dæmonis,non autem illæ de quibus in capitulo Epiſcopi . ibidem numero 36.

Et ſtrigimagæ in quo differant ab illis, de quibus in capitulo,Epiſcopi.ibidem nu.35.

Seu

Source : BIU Cujas

Seu lamiæ an deferantur vere, & realiter per Dæmones ad ludos, & congregationes nocturnas. Paul. Grilan. de sortileg. q. 7. nu. 1. fol. 388. Tom. 11. P. 2.
Verè & corporaliter per Dæmones ad suos ludos deferuntur, nedum in spiritu tantum. ibidem nu. 31. f. 390.
*SORTILEGAM artem, seu magicam docens, & discens pari pœna plectuntur. Paul. Grilan. de sortileg. nume. 13. fol. 394. Tom. 11. Par. secunda.
*SORTILEGAS transferri realiter de loco ad locum credere est superstitiosum. Marti. de Arl. de superstitio. num. 11. fol. 403. Tom. 11. Par. secunda.

Sortilegi qui sint, & quæ incommoda sentiant.

*SORTILEGI ab inquisitoribus quando puniri possint. Siman. de catholic. institutio. tit. 62. nu. 2. f. 198. T. 11. P. 2.
Ad Phitones qua sint pœna coercendi. Martin. de Arl. de superstitio. nu. 77. f. 406. T. eod. P. ead.
Diuinatores incantatores, idolatriæ magici, seu mathematici qui dicantur Zanchi. Vgoli. de hæretic. cap. 22. nu. 1. fol. 256. Tom. 11. Par. secunda.
Et malefici sua maleficia non operantur virtute propria. Marti. de Arl. de superstitio. nu. 87. col. 1. f. 407. T. 11. P. 2.
Et negromantici suis superstitionibus volentes fidem adhibere ali qua futura prænunciant. Paul. Grilan. de sortileg. nu. 6. vbi quod diuinatorum quatuor sunt species, scilicet Geomantia, Hydromantia, Pyromantia, & Ærimantia f. 382. T. eod. P. ead.
Et qui pocula amatoria administrant non sunt hæretici. Zanchi. Vgoli. de hæretic. c. 2. nu. 35. f. 271. T. eod. P. ead.
Hostia consecrata vtuntur quandoq; in sortilegijs amatorijs. Paul. Grilan. de sortileg. nu. 19. f. 384. T. 11. P. 2.
Hostia scripta literis sanguineis vtuntur ad amorem prouocandū. ibidem nu. 20.
Infames sunt. Zanchi. Vgoli. de hæretic. f. 263. T. eod. P. ead.
Magici, seu nigromantici sunt morte afficiendi. Martin. de Arl. de superstitio. nu. 102. f. 407. T. 11. P. 2.
Membri virilis languedinem inducentes, aut aliàs vim generatiuam impediente vltimo afficientes supplicio Paul. Grilā. de sortileg. nu. 14. f. 394. T. eod. P. ead.
Opera adiuti Dęmonum non possunt liberare incarceratum. Paul. Grilan. de sortileg. q. 7. nu. 4. f. 388. T. 11. P. 2.
Propriè qui dicantur. ibidem nu. 2. f. 381.
Qua pœna puniri debeant. ibidem nu. 2. f. 393.
Qui sint. Iacob. Siman. de catholic. institutio. titu. 62. nu. 1. fol. 197. Tom. eod. Par. ead.
Quibus pęnis sint afficiendi. Paul. Grilan. de sortileg. nu. 1. fol. 393. Tom. 11. Par. 2.
Quibus rebus, aut instrumentis in suorum fabricatione facinorū vtantur. Paul. Grilan. de sortileg. quæst. 5. nume. 1. fol. 385. Tom 11. Par. secunda
Sacsamenta ecclesię, quandoque permiscent suis sortilegijs. Paul. Grilan. de sortileg. nu. 16. f. 383. T. 11. P. 2.
Seu malefici, an & qualiter pluuias, grandines, & fulgura inducere possint. ibid. nu. 17. q. 6. f. 387.
Non sunt. adeundi pro dissolutione alicuius maleficij. Marti. de Arl. de superstitio. nu. 70. f. 406. T. 11. P. 2.
Venefici qui sint, & qua pœna sint afficiendi. Paul. Grilan. de sortileg. q. 11. nu. 9. f. 394. T. 11. P. 2.
Vt plurimum sunt idolatræ. Troyl. Maluit. de sortib. P. 1. nu. 8. fol. 398. Tom. 11. Par. 2.

Sortilegia facientes qua pœna puniantur.

SORTILEGIA ad bonum finem exercens, an sit puniēdus. Paul. Griland. de sortileg. q. 11. nu. 14. fol. 394. Tom. 11. P. 2.
Ad facienda Diabolus quædam in puluerem, & quædam in pinguedinem redigere docet. Paul. Grilan. re sortileg. col. 4. nu. 12. fol. 386 T. eod. P. ead.
Imagines baptizantes qua sint afficiendi pœna. Paul. Griland. de sortileg. nu. 21. f. 394. T. 11. P. 2.
Amatoria, & venefica in corpore, & extra corpus fieri possunt idē vbi sup. nu. 15. fol. 383.
Qualiter in foro conscientiæ puniantur, & qualiter in foro iudiciali canonico Paul. Grilan. de sortileg. quæst. 11. num. 6. fol. 394. Tom. eod. Par. ead.
Ariolos, & incantatores obseruantes quomodo puniantur. Pauin. de visitatio. q. 2. 2. P. nu. 21. f. 194. T. 14.
Atque diuinationes inquisitori incumbit probare, quod sapiant manifestè hæresim, ad hoc vt possit super eos procedere. Franc. Squillacen. de fide cathol. c. 56. nu. 1. f. 7. T. 14.
Breuia facientes quomodo puniantur. Paui. de visitatio. q. 2. 2. Par. nu. 21. fol. 194. T. eod.
Calēdarū obseruationes, & dies Aegiptiaci prohibētur. ibid. n. 26.
Consulere quando permissum sit. Steph. Costa. de ludo nu. 6. art. 3. princ. f. 167. T. 7.
Cum Dæmonum inuocatione fiunt. Fran. Brun. de indic. & tortu. nu. 398. f. 280. T. 11. P. 1.
De iure ciuili vltimo puniuntur supplicio his demptis, quæ fiunt ad liberationem maleficiatorum. Paul. Girlan. de sortileg. col. 2. nu. 27. f. 395. T. 11. P. 2.
Dæmoniaci petris vel herbis sine incantatione vti possunt. Paui. de visitatio. q. 2. 2. P. nu. 26. f. 194. T. 14.
Et alia maleficorum opera, quando hæresim manifestè dicātur sapere. Paul. Griland. de sortileg. q. 10. nu. 1. f. 392. T. 11. P. 2.
Et dæmonum per inuocationem, an dicatur hæreticus. Ludou. Carer. de hæret. col. 2. nu. 23. f. 44. T. 11. P. 2.
Et diuinationes, & responsa dæmonum euitanda sunt, etiam si vera prædicent. Gondisal. de hæret. q. 9. nu. 8. f. 35. T. & P. eod.
Et maleficia ex quinque efficaciam sumunt. Mart. de Arl. de superstitio. num. 85. f. 406. T. 11. P. 2.
Excōmunicati sunt accipientes corpus Christi de altari, vt aliquod sortilegium faciant. Franc. de Plate. de excommunic. §. 29. nu. 8. f. 355. T. 14.
Exercentes laici, & viles personæ qualiter puniantur. Griland. de sortileg. q. 11. num. 4. f. 394. T. 11. P. 2.
Extra corpus quibus fiant instrumentis, Paul. Grilan. de sortile. q. 5. nu. 3. f. 385. T. 11. P. 2.
Facere amoris impatientia, & cereas imagines, quo pacto superstitiosum, & non hæreticum sit. Iacob. Siman. de cathol. institutio. tit. 30. nu. 18. f. 158. T. 11. P. 2.
Facta ad calefaciendum cor frigidum hæresim sapere non videtur. Paul. Grilan. de sortileg. q. 105. nu. 8. f. 392 T. 11. P. 2.
Facta per homines tacitè professionis per quæ fiant instrumenta. Idem vbi sup. q. 5. nu. 2. f. 385.
Gentilium traditiones Christianis tenere non licet, nec colore lunæ, aut stellarum cursus. Pauin. de visitatio. q. 2. 2. p. nume. 22. folio 194. T. 14.
Herbarum in collectionibus incantationes obseruari non debent. Ibid. nu. 23.
Iudices an procedere possint per ea, quando desint iudicia contra aliquem. Franc. Cato. de torment. cap. 5. num. 10. folio 312. T. 11. P. prima.
Idolatriam inducunt omnia genera diuinationum. Paui. de visitatio. q. 2. 2. p. nu. 21. f. 194. T. 14.
Incantationes infirmis hominibus nil prosunt. Paui. de visitatio. q. 2. 2. p. nu. 25. f. 194. T. & P. eod.
In quibus immiscentur reliquiæ sanctorum, an sapiant hæresim. Paul. Grilan. de sortileg. q. 10. nu. 15. f. 393. T. 11. P. 2.
In quibus locis, & quo tempore fieri soleant. Paul. Girlan. de sortileg. q. 4. nu. 1. f. 385. T. 11. P. 2.
Maleficiatos curans per ea non punitur de iure ciuili, sed de iure canonico sic. Paul. Grilan. de sortileg colum. 3. num. 15. fol. 394. T. & P. eod.
Magarum præstigijs facta, non vera, sed fantastica sunt. Paui. de visitatio. q. 2. 2. p. num. 25. f. 194. T. 14.
Nec etiam ad inquirendum indicium præstant. Franc. Caso. de malefic. nu. 3. c. 10. f. 289. T. 11. P. 1.
Per ea quandoque virtus generatiua impeditur. Paul. Grilan. de sortileg. q. 6. nu. 13. f. 387. T. 11. P. 2.
Per quos fuerint prius adinuenta. Paul. Grilan. de sortileg. q. 1. nu. 8. f. 381. T. 11. P. 1.
Prælati debent insurgere contra talia sortilegia. Ludouic. de indulgent. nn. 27. f. 143. T. 14.
Propter iudex inquirens potest puniri, quamuis reus reperiatur culpabilis. Franc. Caso. de malefic. cap. 10 nu. 5. f. 289. T. 11. P. 1.
Quæ fiunt ad habendam notitiam occultorum, aut distantium, nō sapiunt hæresim, & ideo non puniuntur. Paul. Grilan. de sortile. q. 11. nu. 2. f. 393. T. 11. P. 2.
Quæ fiunt cum permixtione crismatis, aut aquæ baptismalis, an sapiant hæresim. Paul. Grilan. vbi sup. q. 10 nu. 15. f. 393.
Cum rebus in ecclesia benedictis, an & quando hæresim sapiant Ibidem num. 17.
Quædam fiunt ex particula cadaueris hominis. Paul. Grilan. de sortileg. q. quinta. nu. 8. f. 385. T. 11. P. 2.
Quare pottus de nocte, quàm de die fiant. Paul. Grilan. de sortile. q. 4. nu. 3. f. 385. T. 11. T. 2.
Quæ manifestam hæresim sapiant. Siman. de cathol. institut. tit. 62. nu. 3. f. 198.
Quæcunque facta quomodocunque per eum, qui est expressæ professionis, diabolicæ hæresim censetur sapere. Paul. Grilan. de sortileg. q. 10. nu. quinto. f. 302.
Quibus mundus infectus est, tolli deberent per concilium. Duran. de modo genera. conci. celebran. rub. 12. nu. 2. f. 160. T. 13. P. 1.
Sapiunt hæresim. Bernard. Comes in lucer. inquisito. nu. 1. fol. 345. T. 11. P. 2.
Vt plurimum sub religionis falsa demonstratione fieri solent. Pau. Grilan. de sortileg. q. 1. nu. 3. f. 381. T. 11. P. 2.

Sortilegij pœna, & incommoda.

*SORTILEGII, & diuinationis crimen non est coram inquisitore pertractandum. Gondisal. de hæretic. q. 9. nu. 3. fol. 35. T. 11. P. secunda.
Prima species est diuinatiua. Paul. Grilan. de sortileg. q. 2. nu. 1. fol. 381. T. & P. eod.
Pro crimine torqueri potest quilibet cuiusuis conditionis. Pau. Grilan. de sortileg nu. 13. f. 394. T. 11. P. 2.
Secunda species, quæ dicitur amatoria, quia fit propter amorem libidinosum, & vt plurimum ad flectendum pudicos animos ad libidinem. Paul. Grilan. de sortileg. q. 2. f. 381. T. 11. P. 2.
Tacita professio quæ sit, & quæ expressa sortilegij. Ibid. q. tertia. nume. 1. f. 382.

Sortilegijs, & diuinationibus qui vtuntur, & quomodo puniantur.

*SORTILEGIIS an possint cognoscere inquisitores. Ludo. Care. de hæret. nu. 75. f. 46. T. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Commixta sacramenta ecclesiæ, an possint mouere animum maleficiati ad amandum maleficiantem. Paul. Girland. sortileg. q. 3. nu. 21. f. 384. T. eod. P. ead.

Et diuinationibus Caldei præcipuè vsi sunt. Franc. Caso. de malefic. c. 10. nu. 7. f. 289. T. 11. P. 1.

Cognoscere debent inquisitores. Simanc. de catholic. institutio. tit. 30. nu. 21. f. 158. T. 11. P. 2.

Multi ad tormenta procedunt. Franc. Caso. de malefic. c. 10. nu. 1. fol. 289. Tom. 11. Par. 1.

Immiscentis reliquias sanctorum, aut ecclesiæ sacramenta pari pœna puniuntur. Paul. Griland. de sortileg. nume. 21. fol. 394. Tom. 11. Par. secunda.

In amatorijs sacramenta posita nullos producunt effectus. ibid. q. 10. nu. 17. fol. 393.

Ministrans poculum causa occidendi infantem in vtero, & causa fornicandi, homicida est. ibidem q. 11. nu. 10. f. 396.

Morbi quales, & qui oriantur. ibidem q. 6. nu. 12. f. 386.

Nec vitæ salus est quærenda, vel recuperanda. Fran. Caso. de malefic. nu. 4. c. 10. f. 289. T. 11. P. 1.

Omnibus admiscentur verba quædam malefica. Paul. Grilan. de sortileg. q. 3. nu. 31. f. 385.

Pro faciendis sacerdos, qui scienter missas celebrauit super hostia non consecrata, qualiter puniatur. Paul. Griland. de sortileg. q. 11. nu. 19. fol. 394. T. 11. P. 2.

Quare imagines fieri soleant, cum nihil operetur. ibidem quæst. 5. nume. 10. fol. 385.

Sortilegiorum effectus qui sint, & quot sint species.

* SORTILEGIORVM diuersæ sunt species secundum diuersas hominum professiones & formas, quibus illa conficiunt, sed magistrales sunt tres, scilicet diuinatiua, amatoria, & venefica. Paul. Griland. de sortileg. quæst. 2. nume. 1. fol. 381. Tom. vndecimo, Par. secunda.

Duplex est professio vna tacita, altera verò expressa. ibidem quæst. 1. nume. 5. fol. 381.

Effectus qualiter causari possint in corporibus humanis, mediantibus rebus, siue mixtis, siue simplicibus. ibidem quæstio. 6. numero 1. fol. 386.

Et diuinationum cognitionem, nisi manifesta in eis hæresis sit ad inquisitores non spectare, multorum est sententia. Siman. de catholic. institutio. tit. 30. nu. 20. f. 158. T. 11. P. 2.

Species tertia est venefica, seu malefica. Paul. Griland. de sortileg. q. 2. nu. 3. f. 382. T. 11. P. 2.

Tertia species malefica dicitur, quæ nullitas causa boni esse censetur. ibidem q. 3. nu. 25. f. 384. T. eod. P. ead.

*SORTILEGIS demon quare suadeat sacramentorum abusus effectus aliquos mirabiles parere. Paul. Grilan. de sortileg. q. 3. nu. 22. fol. 384. T. 11. P. 2.

Quandoque fiunt imagines de cera ad maleficiandos homines. ibidem q. 5. nu. 9. f. 385.

Seu maleficis Dæmon vtitur, tamquam instrumentis ad nocendũ corporibus humanis. ibidem q. 8. nu. 1. f. 391.

Sortilegium quid sit, & vnde dicatur.

*SORTILEGIVM amatorium in iure ciuili capite plectitur. Paul. Grilan. de sortileg. quæst. 11. nume. 7. fol. 394. Tom. vndecimo, Par. secunda.

An cõsulere liceat, vt liberet ægrotum a maleficio, & an liceat abiurare imbres fulgura, & tempestates, ne noceãt fructibus. Ioan. Nicola. Arelata. de hæretic. notab. 50. nume. 1. fol. 32. Tom. 11. Par. secunda.

Factum cum hostia consecrata vel cum sanguine Christi an manifestè sapiat hæresim. Paul. Griland. de sortileg. q. 10. nume. 7. fol. 392. Tom. 11. Par. 2.

Factum cum rebaptizatione alicuius hæresim sapit. ibidem numero 17.

Quid sit in suo sumptũ genere. Paul. Griland. de sortileg. quæst. 1. nu. 1. fol. 381. T. 11. P. 2.

Seu maleficium an liceat impunè consulere ad tollendum maleficium. Paul. Grilan. vbi sup. q. 6. nu. 20. f. 387. T. eo.

Veneficũ clericus, qui exercuit, qualiter puniatur in foro iudiciali canonico, & qualiter laicus. ibidem q. 11. nu. 10. f. 394.

Vnde dicatur. ibidem q. 1. nu. 6. f. 381.

Sortilegorum pœna, & incommoda referuntur.

*SORTILEGORVM, & maleficiorum obseruationes, tamquã suspectæ sunt fugiendæ. Marti. de Arl. de superstitio. col. 1. nu. 88. fol. 40. Tom. 11. Par. 2.

Pœna est, quod potest Episcopus vltra pœnas positas in textu capituli, in tubulis, eos dehonestare, vt putà mitriando, vel ponendo ad scalas cum vituperio, & ejciendo eos extra diœcesim. Bernar. Comes in lucer. inquisito. colum. 2. numero 2. fol. 345. Tom. 11. Par. secunda.

In foro iudiciali canonico quæ fit. Paul. Grilan. de sortileg. q. 11. nu. 3 fol. 394. T. 11. Par. 2.

Seu maleficorum duplex professio est, tacita scilicet, & expressa. Paul Grila de sortileg. quæst. 10. num. 4. fol. 392. Tom. vndecimo, Par. secunda.

Sortilegos quis quomodo puniat.

*SORTILEGOS docet Diabolus sub diuersis instrumentis, & figuris diuersa committere flagitia. Paul. Grilan. de sortileg. q. 5. nu. 11. fol. 385. Tom. 11. Par. 2.

Iudex secularis potest punire. Stepha. Aufre. de potesta. secula super ecclesiastic. perso. regu. 4. nume. 16. f. 295. T. 16.

Punire potest, replicatum est ad eod. in Tom. 11. Par. 1. d. reg. & nume. fol. 339.

Nigromanticos, & diuinatores adeuntes peccant mortaliter, & damnationis eorum efficiuntur participes. Marti. de Arl. de superstitio. nu. 72. f. 406. T. 11. P. 2.

Quando punire possunt inquisitores apostolici. Simanc. de catholic. institutio. tit. 63. nu. 34. f. 199. T. 11. P. 2.

Sortilegus quis dicatur, & quibus pœnis plectendus sit.

*SORTILEGVS ad domum alterius accedens ad perpetranda maleficia puniuntur capitis pœna. Paul. Grilan. de sortileg. q. 11. n. 12. fol. 394. T. 11. Par. 2.

Clericus potest officijs, & beneficijs priuari. ibid. nume. 8. quæst. 11. fol. 393.

Et qui eum consulit puniuntur pœna capitis. ibidem nu. 5.

In opere sanatiuo multas orationes dicens, sed aliqua verba secreta adijciens non satis congruentia, an sit puniendus. ibid. num. 23. fol. 395.

Non potest obtinere beneficia. Pet. Rebuf. de pacif. possessorib. nu. 247. fol. 550. T. 15. Par. 2.

Quis dicatur largo sumpto vocabulo. Paul. Girlan. de sortileg. q. 1. nu. 4. fol. 381. T. 11. P. 2.

Quo casu tradatur bestijs vorandus. Paul. Girlan. de sortileg. q. 11. nu. 13. fol. 394. T. 11. P. 2.

Vide reliqua sup. in lit. D. in ver. diuinatores, & in lit. M. in ver. maleficus & in lit. I. in ver. incantatores.

S. P.

De spacio.

*SPACIO annorum decem actio finium regundorum non directè, sed indirectè præscribitur. Hiero. de Mon. de finib. regun. c. 74. nu. 3. fol. 351. T. 3. P. 2.

Annorum decem fines non limitati præscribuntur in rebus prophanis particularium. ibidem cap. 76. nume. 16. fol. 352. Tom. 3. Par. secunda.

Annorum quadraginta euanescit actio finium regundorum in finibus rerum temporalium ecclesiæ. Hiero. de Mon. de finib. regun. c. 75. nu. 1. fol. 351. T. 3. P. 2.

Fines rerum temporalium ecclesiæ præscribuntur. ibidem numero 17.

Annorum triginta confinia inter communitates præscribuntur. ibidem cap. 74. nu. 6. fol. 351.

Fines agrorum præscribuntur, quando non sunt limitati. Hiero. de Mon. ibid. c eod. nu. 7.

Tanti temporis iurisdictio præscribitur, quo territorium. idem vbi sup. c. 77. nu. 9. f. 352.

*SPACIVM quadraginta annorum dicitur factum antiquum secũdum opinionem Antonij de Butrio, quẽ refert Hiero. de Mon. de finib. regund. c. 70. nu. 1. f. 350. T. 3. P. 2.

Antiquum factum dicitur, quod metam excedit annorum centum. ibid. nume. 3.

Eodem spacio quadraginta annorum inducitur etiam plena probatio, quando non agitur de magno præiudicio. ibidem nu. 6.

Et factum antiquum probatur per communem hominum relationem, vel libros antiquos, aut historias. ibid. eod. cap. 70. nu. 8. fol. 350. Tom. 3. Par. 2.

Et quod dicatur factum antiquum relinquitur arbitrio iudicis, vel accipitur secundum diuersas materias. Hiero. de Mon. de finib. regun. c. 70. num. 2. f. 350. T. 3. P. 2.

Probatio imperfecta redditur plena, & integra propter antiquitatem, videlicet centum annorum. Ibidem num. 4.

Terræ quantum esse debeat, & distare a vicino, quando aliquid ædificatur, vel arbores plantantur. Hieron. de Mon. de finibus regund. cap. 92. num. 4. fol. 356. T. 3. P. 2. & ibi l. fi. finium regundorum declaratur, quod locum habeat etiam in prædijs vrbanis. Ibidem nu. 5.

Spe quid licitè fieri possit, & non.

*SPE Abbatiam assequẽdi quæ vacat, si quis faciat se monachum, est simonia. Redoa. de simo. menta. cap. 8. nume. 10. fol. 63. T. 15. P. secunda.

Ac perseuerantia milites ornati cõuenit. Io. Redin. de maiesta. Princ. p. 2. nu. 103. f. 151. T. 16.

An cadat emptio, & venditio. Pet. Santer. de assecuratio. p. 5. nu. 9. f. 357. T. 6. P. 1.

Lucri inuitari ad religionem est turpe, & inhonestum. Redoa. de simo. menta. p. 2. c. 29. nu. 40. f. 78. T. 15. P. 2.

Præmij mali ad bonum faciendum allici. Cornel. Beninca. de pauperta. q. 11. nu. 29. f. 151. T. 18.

Præmio, aut alio nemo conueniri debet ad fidem, vel ad Dei cultum

Source : BIU Cujas

tum interuentu muneris. Redoa. de simo. ment. Par. 2. c. 7. nu. 35. & 36. f. 62. T. 15. P. 2.
Tacita potest sperare remunerationem, qui ecclesiam in aliquo inseruiuit. ibid. nu. 12.
Vana, & falsa quæ sit. Ægid. Thomat. de collec. nu. 3. f. 165. T. 12.
Veniæ confessio emanata impune reuocari potest. Royas. de hæretic. P. 2. nu. 227. assertio. 20. f. 227. T. 11. P. 2.

Speciale quod sit, & quid operetur.

* SPECIALE aliquid non præsumitur in fisco priusquam in alijs, nisi in casibus in iure expressis. Rolan. a Val. de confect. inuenta. q. 11. num. 6. f. 168. T. 8. P. 2.
Allegare est refugium miserorum, fallit quãdo allegatur ratio specialitatis. Ascan. Clemen. de pat. potest. c. 6. effec. 1. nu. 9. fol. 104. Tom. eo. P. ead.
Beneficium non est considerabile ad tollendam, iuris communis effectum. Io. Arz. de nobil. Hispa. c. 6. num. 7. fol. 250. & num. 23. fol. 251. T. 16.
Duo vbi concurrunt specialia, lex si quis argẽtum, quod locum nõ habeat. Strac. de adiect. Par. 3. nu. 103. f. 394. T. 6. P. 1.
Est in crimine hæresis id quod refert author incertus de crim. lęsæ maiest. q. 42. f. 23. T. 11. P. 1.
Est in feudo, vt non possit fieri vna citatio pro tribus. Card. Iacob. de conci. lib. 2. artic. 4. nu. 7. f. 216. T. 13. P. 1.
Est in Papa vel Imperatore, vt possit reuocare sententiam diffinitiuam. Mart. Lauden. de Princ. q. 388. f. 210. T. 16.
Est in Principe, vt per solum contractum transferatur dominium, sine traditione. ibid. q. 271. col. 3. f. 208.
Est in trengis, quod licèt tu frangis fidem mihi, tamen non debeo tibi frangere, donec durat tempus treugę. Martin. Laud. de confęderatio. pace, & conuentio. Princip. quæstio. 16. colum. 3. folio 302. Tom. 16.
Est in venditione bonorum ciuitatis, quod bona declarari debent in licentia ad illa vendendum. Melch. Pala. maiorat. P. 1. q. 42. nume. 2. f. 386. T. 10. P. 1.
Est quod in crimine hęresis procedi possit cõtra defunctum, prout in crimine lęsæ maiest. Zanch. Vgol. de hæret. c. 24. nu. 1. folio 258. T. 11. P. 2.
Est quod distantia inchoata sub nomine dignitatis transeat in successorem in dignitate. Arnulph. Ruze. de iure Regal. numero 2. fol. 363. Tom. 12.
Etiam habens mandatum procurator positionibus non respondens. Ioan. de Grasc. de rescript. apostolic. nu. 83. fol. 84. Tom. 3. Par. secunda.
Mandatum ad pacem faciendam requiritur. Octauia. Velpel. de treug. & pace q. 4. nu. 1. f. 406. T. 11. P. 1.
An requirat, seu magis generale sufficiat, quando alieno nomine petitur executio. Stracca de assecuratio. glos. 29. num. 7. fol. 377. Tom. 6. Par. 1.
Causæ requirentes, quæ sint, remissiuè ponuntur a Vant. de nullitatib. tit. de nullita. ex defect. inhabilita. nu. 90. f. 410. T. 4.
De contrahendo cum certa persona requiritur in matrimonio carnali. Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio. P. 8. q. 2. fol. 204. nu. 5. Tom. 15. Par. 1.
Et sufficiens diceretur, si in eo daretur facultas literas executionales intimandi illasq; ad executionem deducendi. Lancellot. de attenta. c. 1. nu. 33. f. 290. T. 5.
Exactio requirit. Bartholom. Bellenci. de charitatiu. subsid. q. 11. nu. 1. fol. 148. T. 15. P. 2.
Habens procurator ad iurandum de calumnia quomodo iuret. Fran. Curt. de iure iuran. propt. calum. §. quod obseruari oportet nu. 2. fol. 132. T. 3. P. 2.
Habenti procuratori præstatut non solum iuramentum in litem, verùm etiam multò magis principali. Hiero. de Mon. de fin. reg. c. 69. nu. 14. f. 350. T. eo. Par. ead.
Illud censetur, quod nominatim aliquid fieri cõtinet, & nominatim aliquid fieri dicitur, quod fit proprio nomine, vel vim proprij nominis habente expresso. Lancel. de attenta. ca. 1. col. 4. nu. 39. f. 290. Tom. quinto.
In pace ineunda necessarium est. Nicol. Moron. de fide treug. & pace. q. 37. nu. 1. f. 44. T. 11. P. 1.
Non requiritur ad appellandum, sed sufficit generale. Lancel. de attent. limit. 20. nu. 32. etiam si procurator appellando posset aliquo casu facere dominum suum incidisse in aliquam pœnam. ibid. nu. 32. f. 378. T. 5.
Qualiter intelligatur, & in quo differat a mãdato singulari. Vant. de nullita. ti. de nullita. ex defect. inhabilita. numero 96. fol. 410. Tom. quarto.
Requirentia quando in vicarium transeant, cum ordinarius is sit. Gamba. de auctorita. leg. de lat. lib. quinto, numero 119. fol. 183. Tom. 13. Par. 2.
Requiritur ad acceptandum. Io. Staffil. de grat. expectatiu. col. 4. nu. 28. fol. 282. T. 15. P. 1.
Requiritur ad appellãdum ab executione. Massa Galles. ad form. camera. obligatio. tit. de perso. peten. executio. nume. 8. fol. 360. Tom. 6. Par. 2.
Requiritur ad impetrandum commissionem causarum de iure, sed de stilo non seruatur, & quomodo hoc sit intelligendum. Vant. de nullitatib. titu. de nullita. ex defect. iurisdictio. delega. col. 3. nu. 87. fol. 397. T. 4.
Requiritur ad ipsum attentandũ per procuratorem. Hiero. Manfred. de attenta. Par. 5. nu. 17. fol. 233. T. 5. & ad effectum attentatorum non sufficit generale mandatum. Lancellot. de attenta. cap. 1. nu. 7. fol. 290. T. eod.
Requiritur ad matrimonium contrahendum. Rube. Alexandri. de potesta. procurato. nu. 282. col. 4. f. 210. T. 11. P. 1.
Requiritur in impetratione sola minimè. Io. de Grass. de rescript. apostolic. nu. 21. f. 32. T. 3. P. 2.
Requiritur in iuramento confirmatio. Marc. Anto. Bauer. de virtutib. & uirib. iuramen. nu. 98. f. 369. T. 4.
Requiritur prorogandi iurisdictionem speciale. Vant. de nullitatibus. titu. de nullita. ex defect. inhabita. &c. numero 102. folio 411. Tom. 4.
Vt dicatur mandatum, an sufficiat quod mandetur generaliter. Franc. Curt. de iureiuran. propt. calum. §. sin autem. nume. 8. fol. 133. T. 3. P. 2.
* SPECIALEM causæ expressionem procuratorio inserendam. Bartoli sententia refertur. a Io. Maurit. Bola. de restitutio. in integr. c. 24. nu. 1. & eiusdem. Bartholi opinio contraria. ibid. num. 2. & excutitur ab authore lex filius familias. ff. de donationibus contra opinionem. Bartholi posteriorem. ibid. nu. 3. & saluatur Bartholus ex d. l. filiusfamilias. ibid. nu. 4. & casus, in quo specialis causæ expressio necessariò requiritur. ibid. nu. 5. & casus alter, in quo idem requiritur. ibid. nu. 6. f. 121. T. 5.

Speciales quæ sint res, & quid operentur.

* SPECIALES casus, in quibus dicitur titulus non coloratus. Franc. Hercula. de attenta. c. 26. nu. 13. f. 271. T 5.
Casus soluendi laudemium referuntur a Franc. Solf. in lucer. laudemio. q. 2. princ. nu. 8. f. 233. T. 10. P. 2.
Compulsoriales dantur quandoque ad probandũ attentata, & intrusionem. Lancellot. de attenta. capitulo vigesimosexto. nume. 135. fol. 443. Tom. 5.
Duę instrumentorum species ponuntur a Ioan. Monac. in defenso. iur. nu. 1. vers. quoniam eandem vim. f. 125. T. 3. P. 2.
Exceptiones procedentes a statuto, vel iure communi nõ excludit exclusio generalis exceptionum ad processum. Federic. Schenc. de executio. rei iudica. nu. 11. f. 40. T. 5.
Obligationes sunt prohibitæ. Franc. Solf. in lucer. laudemio. cellu. 8. nu. 4. fol. 217. T. 10. P. 2.
Prouisiones, quæ dicantur. Io. de Grasc. de rescript. apostolic. col. 4. nu. 65. f. 33. T. 3. P. 2.
Quando sunt literæ credentiales, verbigratia latori præsentium, quem meam intentionem plenè docui super tali negocio fidem habebis, an obligent, & quando, & quomodo. Strac. de decocto rib. glo. 9. nu. 37. f. 371. T. 6. P. 1.

Speciali re aliqua interueniente quid licitè fiat, & non.

* SPECIALI atque mandato Vicarius potest restituere præsentatos, & patronos. Ioan. Staphil. de grat. expectatiu. nu. 43. titu. de var. mod. vocatio. fol. 277. T. 15. P. 1.
Duo an concurrant. Ioan. Coras. de benefic. capitu. 4. num. 25. fol. 297. Tom. 15. P. 2.
Ex mandato Papæ causa in curia commissa dicitur deuoluta. Vant. de nullita. titu. de nullita. ex defect. iurisdictio. nume. 81. folio 388. Tom. 4.
Fauore aliquo dotis ius Pontificum non induxit vsuras. Ioã. Bapt. Lup. de vsur. §. 4. nu. 15. f. 119. T. 7.
In inquisitione posita clausula emergentibus, & connexis, & prorsus extraneis quid operetur. Amodæ. de sindica. nume. 181. fol. 344. Tom. eod.
Iure competentium non habendam in dubio rationem, sed eorũ duntaxat, quæ a iure communi decernendunt, quomodo sit intelligendum. Francisc. Zoannet. de Roma. Impera. nume. 38. fol. 22. Tom. 16.
Iure mora qualiter fiat. Beat. Io. a Capistra. de vsu. P. 1. 2. P. princip. nu. 53. fol. 101. T. 7.
Mandato procurator qui aliquid arrestauit absque simili mandato, eundem relaxare non potest. Pet. Pech. de iure sisten. c. 46. nu. 3. fol. 177. T. 3. P. 2.
Minoris ætatis probationem vtrum vicinorum parentum consanguineorum, & proximorum testimonium sit efficax. Bola. de restitutio. in integ. c. 31. per tot. f. 191. T. 5.
Vno expresso cum clausula generali in mandato veniunt, & compræhensa censentur alia specialia paria, non autem maiora. Lancellot. de attenta. c. 1. col. 4. nu. 38. f. 290. T. 5.

Specialia quando sint in consideratione, & non.

* SPECIALIA, an derogent generalibus. Damas. de Brocard. memb. 1. nu. 3. f. 506. T. 18.
Duo admittuntur fauore causæ piæ. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. c. 64. nu. 12. f. 113. T. 6. P. 2.
Duo circa idem concurrere non possunt. Gig. de crim. læsæ maiesta. q. 7. nu. 1. f. 62. T. 11. P. 1.
Multa a Principe delegatus habet Vital. de claus. colum. 1. num. 8. fol. 415. Tom. 18.
Multa consanguinitatis fauore conceduntur, quæ alijs non permittuntur. Iacob. Nouel. de iure prothomis. numero 22. folio 21. Thom. 17.
Multa in Cardinalibus introducta sunt. Ioan. Staphil. supra commissio. & lite. iusti. col. 1. nu. 13. f. 395. T. 15. P. 1.
Multa in crimine hæresis reperiũtur in iure. Royas. de hæretic. col. 4. nu. 265. f. 214. T. 11. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Multa ob Reipublicæ vtilitatem sunt. Melch. Pala. maiorat. P. 4. limitatio 2. nu 4. f. 460. T. 10. P. 1.

Multa tributa sunt rei tempore peritura. Simoncel. de decret. nu. 80 inspectio. 12. f. 323. T. 6 P. 2.

Non sunt in consideratione donec impetrentur. Melch. Pala maiorat. P. 4. q 40 nu. 15. f. 494. T. 10. P. 1.

Non veniunt in generalitate. Iacob. Zocch. de ieiun. col. 3. nu. 77. fol. 161. Tom. 14.

Plura admittuntur quando originem habent a diuersis fontibus. Rolan. a Val. de dote q. 75. nu. 28. f. 381. T. 9.

Potius attendenda, quàm generalia sunt. Anto. Mari. Corat. de electio. opinio. nu. 8. col. 3. f. 235. T. 18.

Priuilegia an tollantur per sequentem legem generalem. Pet. de Vbal. de cano. Episcop. & parrochia. num. 7. col. 2. fol. 225. Tom. 15 Par secunda.

Verba magis operãtur, quàm generalia. Melch. Pala. maiorat. P. 3. nu. 7. col 2. f. 439. T. 10. P. 1.

Verba sequentium quæ sint. Matthe. de Afflict. de iure prothomis. nu. 8. fol. 4. Tom. 17.

Specialis quæ res requiratur, & quæ generalis.

*SPECIALIS appositio manus, quod debeat plus operari, quàm generalis. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 3. nu. 195. f. 169. Tom. 13. Par. 2.

Causa licèt in recusatione non sit exprimenda, si tamen fuit aliqua specialis expressa, illa est attendenda. Lancellot. de attenta. c. 6. nu. 55. fol. 341. Tom. 5.

Citatio requiritur ad quemlibet actum iudiciarium, nec sufficit generalis. Vant. de nullitatib. utu. de nullita. ex defect. inhabilita. &c. nu. 57. fol. 409. Tom. 4.

Clausula sequens post generalem non restringit, sed declarat præcedentem Cels. Vgo. de clausul. nu. 5. f. 392. T. 18.

Commissio requiritur ad procedendum summariè. Ioann. Staffil. de grat. expectatiu. colum. 2. in fin. nume. 15. fol. 291. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Consensus iuramentum vim habet. Georg. Natan de pact. nu. 30. fol. 31. T. 6. Par. 2.

Consuetudo derogat legi. Paci. Scala de conci. sapien. nu. 17. f. 334. Tom. 3. Par. 1.

Interpretari debet, vt minus iuri deroget, quã fieri debet. Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio. q. 2. nu. 13. f. 203. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Debet esse oblatio, generalis enim non releuat. Negusan. de pigno. & hypothec. Par. 2. 3. memb. 5. Par. princ. numero 16. folio 236. Tom. 6. Par. 1.

Dicitur quando est expressa licentia. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 19. nu. 123. f. 426. T. 15. P. 2.

Est procurator citandus, non autem generalis. Lancellot. de attenta. c. 1. nu. 29. f. 290. T. 5.

Gratia dicitur, quando genus venit verificandum in vna sola specie. Ioann. de Sel. de benefic. Par. 3. quæst. 46. uu. 9. fol. 93. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Habitus datus Iudæis olim, & lex specialis refertur a Marquar. de Susa. de Iudæ. & alijs infidelib. c. 4. nu. 6. f. 30. T. 14.

Hypotheca apponi debet in initio contractus ante traditionem, vel in actu traditionis, & nõ in fine instrumen. Matthe. Brun. de cessio. bono. q. 11. princ. nu. 17. f. 197. T. 3. P. 2.

Cum traditione est prohibita. Redoa. de reb. eccle. nõ aliena. c. 6. nu. 12. f. 395. T. 15. P. 2.

Inhibitio quomodo sit concedenda, & certus modus dari non po test. Lancellot. de attenta. col. 1. nu. 176. f. 408. T. 5.

Inquisitio famam publicam præcedentem requirit. Amodæ. de sindica. nume. 48. fol 336. Tom. 7. tribus modis de maleficijs cognoscitur. ibid nu. 20. f. 335.

Iure, cessante ratione, cessat illud ius. Ægid. de Bellame. de permutatio beneficio. quæst. 3. numero 14. fol. 207. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Mandati vim habet vna quaque de per se clausula illa, cum libera, & generali administratione, & illa, vt possit procurator facere omnia illa, quæ dominus præsens facere posset, & procurator sit constitutus, poterit pacisci cum debitoribus, & facere quietationes, & fidem facere de debitis, & potest vendere, & alienare, & concedere rem sub annuo reddita. Io. Gutte. de contractib. iurat. c. 50. nu. 13. f. 95. T. 6. P. 2.

Mentio in odiosis, & quæ extraordinariè sunt indicta debet fieri. Arnulph. Ruze. de iure. Regal priuil. 29. nume. primo, fol. 375. Tom. duodecimo.

Permissio non trascendit casum. Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio. quæst. 1. numero secundo, fol. 190. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Probatio præfertur generali probationi. Virgin. de Boccat. de interdic. vti possid. c. 10. nu. 12. f. 307. T. 3. P. 2.

Procurator ad attẽtandũ, an requiratur. Gasp. Caballi. de eo quod interest nu. 29. f. 30 T. 5.

An generalis requiratur in insinuatione, & procurator generalis quæ diligens paterfamilias, & insinuatio non est de casibus requirentibus speciale mandatum. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 14. princ. nu. 159. f. 324. T. 15. P. 2.

Promissio, quando præcedit incerto casu, & sequitur generalis, an illa generalis trahatur ad specialem. Marc. Anto. Bauer. de virtutib. & urib iuramen. nu. 9. f. 365. T. 4.

Quoad delicta qualis inquisitio, & quoad personas generalis requiratur. Amæde sindica. nume. vigesimoquarto, colum. 2. fol. 335. Tom. 7.

Ratificatio actus dolo gesti valet, licèt generalis nihil operetur. Lã cellot. de attenta. c. 4. nu. 73. f. 302. T. 5.

Renunciatio legis secundæ C. de rescinden. vendit. bene valet, & tenet. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. capitu. 26. nume. 2. fol. 74. Tom. 6. Par. 2.

Requiritur renunciatio', & illius admissio, vt beneficium dicatur vacare per cessum. Philip. Prob. de iure Regal. quæst. 30. num. 7. fol. 398. Tom. 12.

Reseruatio fortior videtur, quàm generalis. Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio. Par. 3. quæst. 1. nume. 2. fol. 195. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Vbi requiritur de aliquo mentio, non sufficit generalitas verborũ. Gig. de pensio. ecclesia. quæstio. 19. nume. 5. fol. 237. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Visitator deputatus ad visitãdum Episcopum excludit. Maria. Soc ci. de oblatio. dub. 4. nu. 45. f. 140. T. 14.

De Specialitate.

*SPECIALITAS dotis fauore admittitur, & etiam duæ specialitates admittuntur. Gamba. de extensio. nume. 111. fol. 255. Tom. decimooctauo.

In Papa circa citationem refertur a Cardina. Iacobat. de conci. lib. 1. articu. 3. numero 27. & alia nume. 30. & alia nume. 36. fol. 215. Tom. 13. Par. 1.

In vno casu introducta secum ratione dependentiæ multa specialia trahit. Gamba. de extensio. nume. 35. colum. 1. fol. 250. Tom. decimooctauo.

Nulla est in alimentis circa hypothecam. Gig. de pensio. ecclesia. q. 51. nu. 18. f. 348. T. 15. P. 1.

*SPECIALITATEM per subsequentem restringitur generalitas præcedens. Gig. de pensio. ecclesia. quæst. 86. nu. 6. fol. 360. Tom. decimoquinto, Par. 1.

*SPECIALITATES plures circa idem a iure inductæ possunt concurrere. Negusan. de pigno. & hypothec. n. 16. P. 5. princ. memb. 1. fol. 223. T. 6. P. 1.

Plures vitandæ sunt. Gamba. de extensio. nume. 184. fol. 260. Tom. decimooctauo.

*SPECIALITATIS ratio quæ vendicat sibi locum in milite, vtrum non vendicet sibi locum ad pias causas. Vital. de claus. num. 31. fol. 438. Tom. 18.

Specialiter quid agi debeat.

*SPECIALITER citandus est ille contra quem principaliter causa agitatur, & vbi non contra certum principaliter, ibi sufficiunt proclamata generalia, & generale proclama, vbi est multitudo personarum, ibi habetur pro speciali proclamate. Martin. de Fa. de negatiu. proban. nu. 241. 243. & quæ sunt seruanda in faciendo proclamata ibid. nu. 244. f. 24. T. 4.

Data iurisdictio alicui accumulatiuè cum ordinario, non priuatiuè censetur data. Vant. de nullita. tit. de nullita. ex defect. iurisdictio. &c. nu. 26. f. 386. T. eod.

Excommunicatus, & hæreticus prohibentur impetrare rescripta, & causarum commissiones. ibid. tit. de nullita. ex defect. iurisdictio. delega. nu. 88. f. 397.

Licentia alienandi specialiter impetrari debet. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 19. numero 122. fol. 426. Tom. decimoquinto, Par. secunda.

Prohibitum plus solet timeri, quàm generaliter prohibitum. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 18. nume. 89. fol. 423. Tom. decimoquinto, Par. 2.

Specie quæ veniant.

*SPECIE aliter, quæ non permittuntur, multa permittuntur in genere. Gamba. de aucto. lega. de late. lib. 4. nu. 32. fol. 176. Tom. 13. Par. secunda.

An differant omnia, quæ iure differunt. Gamba. de extensio. num. 112. fol. 255. Tom. 18.

An sint differẽtes excommunicatio maior, & minor. Io. de Ligna. de censu. ecclesia. §. 3. nu. 4. f. 308. T. 14.

Et genere supremo, & subalterno licèt sint eadem quæ differant specie. Massa Galles. de exercitatio. iurisperito. lib. 2. numero 33. fol. 174. Tom. 1.

Mala fama probata, nihil prodest probata bona fama in genere. Marti de Fano de negatiu. proba. nu. 307. f. 27. T. 4.

Non differunt quæ secundũ plus, & minus differunt, & specie quæ differunt, substantia differunt. Gamba. de extensio. nu. 114. fol. 255. Tom. 18.

Perempta, debetur æstimatio eius. Medic. de compensatio. q. 30. nu. 3. fol. 264. T. 6. P. 2.

Perempta, promissorem liberari dicit Gamba. de auctorita. lega. de late. nu. 109. f. 196. T. 13. P. 2.

Plus, & minus non differunt. Ludouic. Gomes. de grat. expectatiu. nu. 99. fol. 309. T. 15. P. 1.

Posita ad generis positionem non inferri. Gamba. de auctorita. lega. de late. numero 167. lib. 9. folio 226. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Quæ differunt, substantia differunt. Gamba. de extensio. num. 114. col. 2. fol. 255. Tom. 18.

*SPECIEBVS. Iustitiæ vniuersalis ponit Ioachi. Oppe. de iuris arte col. 3. versi. diuiditur autem f. 82. T. 1.

Speciei

Speciei appellatione quid veniat.

*SPECIEI ad genus compensatio non fit. Medic. de compensatio. q.3.nu.5.f.258.T.6.P.2.
Ad speciem compensatio fit officio iudicis.ibidem nu.9.
Non fit compensatio.ibidem nu.1.
Ad quantitatem non admittitur compensatio.ibidem nu.2.
Æstimatio extra eam extimatur. Æguina. Baro. de diuid. & indiuid.obligatio colum.4.in fin.numero 10.folio 385. Tom. sexto, Par. secunda.
Appellatione quid veniat.ibidem col.4.nu.7.f. 386.
Certe respectu debitor quantitatis perempta illa specie ante moram liberatur.Medic.de fortuit.casib.quæstio.4.numero 55.fol. 199.Tom.7.
Contrarietas qualitatis non inducit qualitatem ipsius speciei.Ponta.de spol.lib.2.nu.20.f.280.c.4.T.14.
Debitor ea post moram perempta non liberatur, an res domino soli pereat.Steph.Forcat.de mora Par.2.nu. 37.fol. 427.Tom.6. Par.secunda.
Debitor eius,cuius interitu liberatur ante moram,postea verò non, & quomodo mora contrahatur. Io. Gutte. de contractib. iurat. c.56.nu.1.f.103.T.eod P.ead.
Debitor liberatur specie. perẽpta. Gasp.Beat.de inop. debito.nu. 13.c.4.fol.214.T.3.P.2.
Debitorem liberat in contractibus innominatis peremptio ipsius speciei.Steph.Forcat.de mora colum.3. nume.40.fol.427.Tom. 6.Par.secunda.
Donatio facta,non censetur facta animo compensandi.Medic.de compensationib.q.26.nu.4.f.264.T.6.P.2.
In locum pecunia subrogatur, quomodo intelligatur. ibidem q. 30.nu.5.fol.265.
Per genus an derogetur. Gamba. de auctorita. lega.de late lib.6. nu.47.fol.193.T.13.P.2.
Post interitum,an competat actio in id quod interest.Æguina.Baro.de diuid.& indiuid.obligatio.numero 6.fol.387.Tom.sexto, Par.secunda.
Prætextu,si debetur quantitas pecuniæ,an liberetur debitor,si species perierit.Stepha.Forcat.de Mora Par.2.numero 44. fol.428. Tom.eod.Par.ead.

Speciem.

*SPECIEM a genere sumptum argumẽtum affirmatiuè non valet, sed a specie ad suum genus sic.Hiero.de Zanetti.de differen. iuris ciui.& cano.P.1.nu.21.f.210.T.1.
Humani iuris ius naturale non esse sed diuini.Micha. Vlcur.de regim.mun.nu.12.f.122.T.16.
Nouam quando plus,& minus constituant. Medic. de diffinitio. q.4.nu.8.f.286.T.18.
Omissio eius,quod cõsueuit memorari falsitatis inducit. Cornel. Beninca.de pauperta.q.1.nu.12.f.139.T.eod.
Perempta ad æstimationem peruenitur. Medic. de compensatio. q.3.nu.6.fol.258.T.6.P.2.
Quamlibet in mixtis tenere suum esse dicit Gamba. de auctorita. lega.de late.lib.3.nume. 376.fol. 172. Tom. decimotertio, Par. secunda.
Vnam in metalli præciosiorem mutãt Alchimistæ.Fabia.de Mon. de emptio.& venditio quæst. 5.princ.numero 8. fol. 52.Tom.6. Par.prima.
*SPECIERVM cognitionem præcedere debet cognitio generum. Balb.de præscriptio.nume.1.versi.tractaturus itaque col. 4.fol. 52.Tom.17.
Diminutione genus aliquod si sit negatum, quid legatum esse intelligatur.Leobin.de mandat.apostolic.nume.47.col.4.fol.224. Tom.15.Par.1.
Reliqua vide infra in ver.species.

Species,quę sit,& quid operetur in vnoquoque significata sumpta.

*SPECIES, ac genus aliter apud legistas, & aliter apud logicos accipitur.Leobin.de mandat.apostolic.nume.31.fol.223.Tom.15. Par.prima.
Ad speciem non compensatur.Medic.de compensatio.nu.3.q.18. fol.263.Tom.6.Par.2.
Ad quantitatem deducta compensatur.ibidem quæstio. 3. numero 7.fol.258.
Affirmatiuè rectè comprehenduntur sub genere. Royas de hæretic.nu.464.fol.217.T.11.P.2.
Alienationis est compromissum.Simoncel.de decret.titu.6.nu.73. fol.212.Tom.6.P.2.
Permutatio venditioniq; æquiparatur.Simoncel.de decret. ibid. nu.120.inspectio.13.f.314.
An sit præbenda,an verò genus beneficij.Leobi. de mandat. apostolic.nu.33.col.2.f.223.T.15.P.1.
Animarum cura an sit,an verò genus beneficij. ibid.numero 30. col.1.fol.223.
Articulorum quæ sit tertia,quæ quarta,& quę quinta.Maria. Socci.de testib.nu.16.17.& 18.col.1.f.191.T.4.
Aut differentiæ non entis nullæ sunt. Troyl. Maluit. de canonizatio.sancto.nu.56.col.3.f.101.T.14.
Belli sunt septem prima appellatur bellum Romanorum iustum contra infideles,& dicitur a Roma,quæ est caput mundi, secũdum appellatur iudiciale, tertium præsumptuosum,quartum licitum,quintum temerarium,sextum voluntarium, & septimũ necessarium.Martin.Lauden.de bello.quæstio.31.fol.324.Tom. decimosexto.
Bonorum,quas possunt habere clerici. Redoa. de spol.ecclesia.§. ad maiorem nu.5.f.241.T.14.
Bonorum quot sint.Medic.de diffinitio.diffinitio. 24. nume.2.fol. 298.Tom.18.
Censetur remota remoto naturali effectu. Fabia.de Mon. de emptio.& venditio.quæst.6.princ.numero secundo,fol.58.Tom.6. Par.prima.
Censuræ ecclesiasticæ quot sint. Ioan.de ligna. de censu. ecclesia. q.3.nu.11.fol.308.Tom.14.
Cum debetur vt genus compensatur.Medic.de compensatio. q.3. nu.8.fol.258.T.6.P.2.
Cum quantitate,an compensetur.ibid.q.5.nu.10.f.259.
Dæmonum,& qui de eis scripserunt,referuntur a Marquar. de Susa.de Iudæ.c.13.nu 6.f.72.T.14.
Derogat generi.Fran.Soll.in lucer.laudemio. cellu. 12.nu.38.fol. 229.Tom.10.Par.2.
Distinguitur secundum ea, quæ sibi principaliter denominationem dant.Gamba.de extensio.nu.115.f.255.T.18.
Duæ Colonorum sunt.Pet.de Vbal.de duob. fratrib.Par.11.princ. nu.31.fol.164.T.6.P.1.
Duæ iudiciorum referuntur a Tynda.de testib. capitu.6.nume.40. fol.154.Tom.4.
Duæ probationum possunt simul iungi in probandis confinibus, vbi aliàs non coniungerentur. Hiero. de Mon.definib.regun.c. 53.nu.4.fol.345.T.3.P.2.
Duæ quandoque sunt,maximè contrariæ.Ioan.de Ligna.de duel. col.4.nu.4.fol.281.T.12.
Est petito reductionis species appellandi.Vital.de clausᵉ. nume.30. col.3.fol.450.Tom.18.
Et genus quid sint apud logicos,& quid apud legistas. Leobin.de mandat.aposta.nu.32.f.223.T.15.P.1.
Et qualitatis eius,quod interest quæ sint. Æguina. Baro.de diuid. & indiuid.obligatio.c.4.nu.5.f.386.T.6.P.2.
Excommunicationis,quot sint species.Io.de Ligna.de censu.ecclesia.§.2.uu.1.f.308.T.14.
Expressa detrahit,& subducit de genere. Anto. Fume. de coniunctio.nu.5.f.278.T.18.
Furti est beneficium debitoris sibi acquirere.Vital.declausᵉ.nu.54. col.4.fol.452.Tom.18.
Impedimenti in indiuiduo quæ sit.Albert.Brun.de statu.num.25. fol.198.Tom.2.
Intentionis colligitur facile ex qualitate dispositionis. Ioan.Royas de hæretic.nu.295.f.215.T.11.P.2.
Inuentariorum multiplex est.Vital.de clausᵉ.nume.62.col.4.in fin. fol.292.Tom.18.
Iuris humani,quæ sit.Micha.Vlcur.de regim.mund.col.4. num.7. fol.121.Tom.16.
Licèt non suscipiant magis,& minus, quandam tamen ratione homo valens ratione,& intellectu dicetur magis homo eo, qui est rudis mineruæ & crassi intellectus. Gamba. de auctorita. lega. de late.lib.7.nu.216.f.206.T.13.P.2.
Lucri est alteri donare.Alberic.de Malet.de testib. cap.4.num.48. fol.169.Tom.4.
Morborum diuersæ ex gula referuntur a Marquar.de Susa. de celiba.sacerdo.c.1.nu.12.f.105.T.14.
Multæ iuramentorum in iure reperiuntur.Phanut. de iureinran.in lit.P.1.c.1.nu.1.f.358.T.3.P.2.
Multiplices excommunicationes referuntur a Io.de Ligna.de censu.ecclesiast.§.20.nu.3.f.320.T.14.
Non recipiunt multiplicationem.Nicola.Moro.de fide treug.& pace q.109.nu.8.f.435.T.11.P.1.
Noua quando ex duarum confessione consurgat. Anto. Fume. de coniunctio.col.4.in fin.nu.7.f.278.T.18.
Nulla sine materia fit.Medic.de diffinitio.diffinit.3.nume.11.fol. 293.Tom.18.
Oblationum prima quæ sit.Troyl.Maluit.de oblatio. dub.1. nu.2. fol.136. T. 14. & quæ sit secunda.ibidem nu.3.& quæ sit tertia. ibidem nu.4.& quæ sit quarta.ibid.nu.5.
Quot sint.Maria.Socci.de oblatio. 2. libel. numero primo, folio 124.Tom.eod.
Omnis alienationis,& permutationis, venditionis appellatione cõtinetur.Iacob.Nouel.de iure prothomis. §. 2. numero 152. folio 34.Tom.17.
Pacti est transactio.Medic.de diffinitio.diffinitio.46. nume. 4.fol. 304.Tom.18.
Pensio quod sit alienationis tenet Gamba.de auctorita. lega.de late.lib.6.nu.91.f.193.T.13.P.2.
Pensionum duæ licitæ scilicet,& illicitæ.Paul.Roma.de pensio.ecclesia.q.2.nu.1.col.4.f.320.T.15.P.1.
Pensionum quatuor,ac plures distinctiones ponuntur a Paul.Roma.de pensio.ecclesia.capitu.3.nume.1.fol. 311.Tom. decimoquinto,Par.1.
Permissa censetur quælibet genere permisso, & eo prohibito censetur etiam prohibita quęlibet eius species.Nicol.Moro.de Cardina.lega.de late.colum.2.num.71.fol.147.Tom.decimotertio, Par.secunda.
Plures cõtractuum similes locationis enarrantur a Medic. de diffinitio.diffinitio.49.nu.8.f.305.T.18.
Plures probationum iunguntur, nisi vnaqueque species sit perfecta de per se.Hieron.de Mon.de finib.regund.c. 52.nu. 13.fol. 346.Tom.3.Par.2.
Plures seruitutis remissiuè ponuntur a Marquar.de Susa. de Iudę. cap.4.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

capitu. 4. numero 11. fol. 65. Tom. decimoquarto.

Poſt moram inuito ſtipulatori datur, factum verò non. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. numero 8. fol. 380. Tom. 6. Par. ſecunda.

Præſumptionum ſunt quatuor, temeraria ſcilicet, probabilis, violenta, & neceſſaria. Hieron. de Mon. de finib. regund. c. 54. nu. 3. fol. 345. Tom. 3. Par. 2.

Probationum variæ a varijs ſcriptoribus colliguntur a Nicola. Deleſc. de teſt. examinatio. colum. 1. verſicu. ſpecies autem fol. 232. Tom. quarto.

Proteſtationis quot ſint. Medic. de diffinitio. deffinitio. 28. num 6. fol. 299. Tom. 18.

Quælibet deſtructa cenſetur, ſi genus ipſum deſtruatur. Iacob. de Beluiſ. de excommunicatio. nu. 20. f. 387. T. 14.

Quælibet generis prohibita intelligitur, cum ſit prohibitum eius genus. Rube. Alexandri. de poteſta. procurato. fol. 205. Tom. 11. Par. prima.

Quandoque pro qualitate accipitur. Gamba. de extenſio. nu. 117. fol. 255. Tom. 18.

Quare dicta ſit. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. lib. 1. nu. 9. fol. 366. T. 6. P. 2.

Quas maleficiati euomunt vnde ortum habeant, & an ſint in rei veritate. Paul. Grilan. de ſortileg. quæſtio. 3. numero 28. fol. 384. Tom. 11. Par. 2.

Quid ſit. Medic. de compenſatio. quæſt. 4. num. 3. fol. 258. Tom. 6. Par. ſecunda.

Quod capit genus incluſas, ſi quando ſunt in fauorabilibus, non ſecus, ac ſi ſpecialia expreſſa eſſent. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 3. nu. 128 f. 168. T. 13. P. 2.

Quomodo inter dominos, & hæredes diuidatur. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. lib. 2. capitu. 1. nume. 14. fol. 371. Tom. 6. Par. 2.

Quot præſumptionum ſint. Medic. de diffinitionib. deffinitio. 7. nu. 4. fol. 294. Tom. 18.

Quot ſint reſcriptorum, & quomodo expediantur. Io. Staffil. ſup. commiſſio. & lite. iuſtit. tit. de reſcript. in for. breui. nume. 2. fol. 300. Tom. 15. Par. 1.

Interdictorum legalium. Ioan. Andre. de interdict. ciuita. nu. 3. fol. 345. Tom. 14.

Reſtituenda mutari non debet. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid obligatio. nu. 8 f. 379. T. 6. P. 2.

Sola diffiniri poteſt. Medic. de diffinitio. quæſt. 5. nume. 2. fol. 289. Tom. decimooctauo.

Solutionis eſt compenſatio. Medic. de compenſatio. nu. 2. fol. 258. Tom. 6 Par. 2.

Sub appellatione ſpeciali in obligationem venit. Aeguina. Baro. de diuid & indiuid. obligatio. numero 3. folio 379. Tom. ſexto, Par. ſecunda.

Sunt de quibus genus dicitur. ibidem. c. 4. nu. 4. f. 386.

Tres adorationis ſunt. Paul. de viſitatio. quæſt. 10. 2. Par. num. 112. fol. 213. Tom. 14.

Tres facti ſunt, & conſiderantur in legato mobilium. Strac. de mercatu. nu. 76. f. 288. T. 6. P. 1.

Tres inſtrumentorum peccatorum. Nicol. Leſcut. de teſti. examinatio. col. 3. ver. quorum quidem fol. 237. Tom. 4.

Translationis dominij tres ſunt, & quæ. Fran. Baldui. de pigno. & hypothec. c. 1. nu. 2. f. 280. T. 6. P. 1.

Tribunorum quot fuerint. Io. Pyrrhi de magiſtratib. Roma. Par. 3. nu. 4. fol. 203. Tom. 16.

Triplex baptiſmi. Marquar. de Suſa. de Iudæ. Par. 3. c. 1. nu. 74 fol. 62. Tom. 14.

Variæ donationum ponũtur a Paul. Roma. de penſionib. eccleſia. c. 8. nu. 6. f. 318. T. 15. P. 1.

Variæ quæſtorum ponuntur a Fran. Belli. de re milita. tit. 22. nu. 4. fol. 341. Tom. 16.

Vel quantitas alternatiuè cum debentur an compenſentur. Iacob. Venen. de de annu. præſtatio. quæſt. 12. nume. 2. fol. 262. Tom. 6. Par. ſecunda.

Vel res quandiu inhumanis eſt, præcisè dari debet. Aeguina. Baro. de diuid & indiuid. obligatio. colum. 4. numero 7. fol. 378. Tom. 6. Par. 2.

Vna conditionis in alia transferri non poteſt ex ſe ipſa. Marc. Anto. Bauer. de virtu. & virib. iuramen. deciſio. 4. numero 5. fol. 365. Tom. quarto.

Vna iuriſdictionis poteſt acquiri per vnum in loco, & in eodem poterit per alium acquiri alia ſpecies. Hiero. de Mon. de finib. regund. c. 78. nu. 14. f. 353. T. 3. P. 2.

Vna pro altera ſolet retineri in multis caſibis. Tynda. de compenſatio. col. 2. art. 6. nu. 46. f. 253. T. 6. P. 2.

De Specificis, & ſpecificationibus.

*SPECIFICA in forma debet impleri iuramentum per ipſum iurantem. Matthe. Brun. de ceſſio. bono. quæſt. 3. princ. nu. 16. fol. 181. Tom. 3 Par. 2.

In forma iuramentum impleri debet magis, quàm conditio. Anto. Corſet. de iuramen. nu. 40. col. 4. in fin. f. 361. T. 4.

*SPECIFICARI debet citandi nomen, & cognomen. Quintilia. Mandoſ. de monito. quæſt. 22. numero ſecundo, fol. 63. Tom. 3. Par. ſecunda.

*SPECIFICE debet teſtis deponere non per relationem ad aliud eius dictum. Tynda. de teſtib. capitu. 3. nume. ſecundo, fol. 161. Tom. quarto.

Facienda eſt teſtium obiectio. Lanfranc. de teſtib. in additio. col. 4. nu. 48. fol. 183. Tom. 4.

*SPECIOSITATIS, pulchritudinis, & formoſitatis diſcrimen ponitur a Ioann. a Capiſtr. in ſpecu. conſcien. numero 199. fol. 349. Tom. primo.

De Spectaculis.

*SPECTACVLA clerici ire non debent, nec eis, aut nuptijs intereſſe. Durand. de modo genera. conci. celebrari. rub. 32. num. 2. fol. 163. Tom. 13. Par. 1.

Cruenta inquietè domeſtica nõ placent. Iacob. Caſtil. de duel. nu. 27. fol. 285. Tom. 12

De viro militari, & creditore ſuo indignè tractato. Conrad. Brun. de ſeditio. c. 15. nu. 12. f. 117. T. 11. P. 1.

Factiones olim in eis circenſibus ſpectaculis quatuor, referuntur a Conrad. Bru de ſeditioſ. cap. 14. numero 2. fol. 109. Tom. vndecimo, Par. prima.

Filij clericorum non debent exercere ſecularia. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 32. nume. 1. fol. 163. Tom. decimoterrio, Par. prima.

Lege ciuili cruenta vetita ſunt. Sonsbech ad vſus feudo. P. 15. nu. 89 fol. 165. Tom. 10. P. 2.

Tormenta pugnæ, & taurorum ſpectacula fugienda ſunt. Io. Caſtil. de duel. nu. 41. f. 286. T. 12.

Spectanda quæ ſint.

*SPECTANDA eſt. Nicola. Moro. de fide treug. & pace q. 171. nu. 10. fol. 451. T. 11. Par. 1.

Eſt æquitas in curia mercatorum præcipuè, & ex bono, & æquo in cauſis eorum procedendum eſt, reiectis iuris apicibus. Stracca de decoctorib. articu. 1. vlt. Par. princ. nume. primo, fol. 329. Tom. 6. Par. 1.

Eſt capacitas, vel incapacitas tempore delatæ ſucceſſionis. Aſcan. Clemen. de patr. poteſta. capitul. vlt. numero 3. fol. 124. Tom. 8. Par. ſecunda.

Eſt conſuetudo in præſtanda mercede. Cornel. Beninca. de pauperta. ſpecia. 8. nu. 11. f. 160. T. 18.

Eſt forma mandati maximè in beneficialibus. Io. Staffil. de grat. expectatiu. colum. 3. numero 18. fol. 282. Tom. decimoquinto, Par. prima.

Eſt nautica conſuetudo, dummodo a lege non reprobetur. Strac de nauigatio. numero 24. colum. 3. in med. fol. 315. Tom. ſexto, Par. prima.

Eſt qualitas perſonæ. Strac. de ſponſio. Par. 3. col. 3. nu. 27. fol. 308. Tom. eod. Par. ead.

Eſt rei origo. Cornel. Beninca. de pauperta. quæſt. 3. numero 1. fol. 140. Tom. 18.

In iniuria accidentia facti eſt. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 64. nu. 13. fol. 74. T. 8. P. 2.

Intentio agentis veriſimilis. Gamba. de permutatio. beneficio. nu. 54. col. 4. f. 210. T. 15. P. 1.

Intentio contrahentium ſemper eſt. Nicol. Moro. de fide treug. & pace q. 15. nu. 1. f. 449. T. 11. P. 1.

Qualitas naturalis, quando concurrit naturalis, & accidentalis. Io. Staffil. de grat. expectatiu. numero 3. colum. 4. fol. 290. Tom. 15. Par. prima.

Quatuor ſunt circa materiæ Epiſtolæ Diui Hadriani, & quæ ſint, & de ſingulis remiſſiuè ponit Vital. de clauſ. col. 1. numero 35. fol. 490. Tom. 18.

Ratio ſermonis recti ſemper eſt. Leobin. de mandat. apoſtolic. nu. 13. col. 4. fol. 221. T. 15. P. 1.

Romæ conſuetudo quando ſit. Boni. de cenſib. num. 47. art. 22. fol. 168. Tom. 15. Par. 2.

*SPECTANDI non ſunt caſus aduerſaque fortuna liberi hominis. Redoa. de reb. eccle. non aliena. caſu. 3. nume. 13. fol. 439. Tom. 15. Par. ſecunda.

Sunt priuilegiorum tenores, & ſecundum illos iudicandum eſt. Ioan. Staffil. de grat. expectatiu. numero 13. fol. 290. Tom. decimoquinto, Par. 1.

Spectandum quod ſit.

*SPECTANDVM eſt, quod quis ſolitus, & conſuetus facere exiſtit. Strac. de ſponſio. nu. 28. f. 308 T. 6. P. 1.

Eſt tempus traditionis. Marſil. de eccleſiaſtic. redditib. c. 23. nume. 79. f. 354. T. 15. P. 2.

In matrimonijs, non quod licet, ſed quod honeſtum eſt. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 8. nu. 6. f. 48. T. 8. P. 2.

In quibus initium ſit. Damaſ. de Brocard. memb. 2. numero 44. fol. 510. Tom. 18.

Quid in cauſis agendis principaliter ſit. Cardina. Alba. de poteſta. Pap. P. 3. nu. 48. f. 84. T. 13. P. 1.

Spectandus qui veniat.

*SPECTANDVS eſt beneficij poſtremus ſtatus. Leobin. de mandat. apoſtolic. nu. 77. f. 226. T. 15. P. 1.

Eſt ſtipulationis conditionalis euentus, & non initium. ibidem nu. 101. fol. 228.

Literarum tenor ſemper eſt. Io. Staffil. de grat. expectatiu. for. 4. nu. 6. fol. 266. T. eod. P. ead.

Locus vbi res eſt ſita, ſi de rei onere tractatur. Ioan. Staffil. de grat. expectatiu.

Source : BIU Cujas

expectatiu.colum.4.numero 21.fol.289.Tom.eod.Par.ead.
*SPECTARE multa debent Episcopi in redditib. elargiend. Marsil.de ecclesia.redditibus.c.25.nu.40.f.358.T.15.P.2.
*SPECTATVR in maleficijs animus. Bartholom. Theg. in tracta. crimina.nu.2.f.17.T.11.P.1.

De Spe.

* SPEI descriptio, & eius effectus, & laus ponuntur a Guliel. le Roux.de iustit.& iniustit.c.3.nu.1.f.372.T.1.
Iuris de futuro præiudicium in Principis gratia, quando ponderandum sit. Gondisal. Villadie.de legat.quæst.14.num.72.fol. 274.Tom.13.Par.2.
*SPEM deducere est simonia in pactis, nam omnis spes, & omnis conuentio habet cessare in spiritualibus.Redoa. de simo. menta.P.2.c.8.nu.9.f.63.T.15.P.2.
Habens assequendi remunerationem cum ecclesiæ in aliquo inseruit,licitè illam habere potest.Redoa.de simo.menta.c.7.nu.12. fol.62.Tom.eod.Par.ead.
Hæreditatis eius qui viuit, & de bonis suis ad libitum disponere non vsquequaque considerabilem esse dicit Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.7.nu.334.f.208.T.13.P.2.
Nullã super spiritualibus habere possumus Deo inseruientes. Redoa.de simo.menta.P.2.c.7.nu.33.f.62.T.15.P.2.
Nec promissionem aliquam de spiritualibus habere debemus propter simoniam.ibid.nu.34.
Reliqua vide infra in ver.spes.

Sperare quid quis licitè possit,& non.

*SPERARE dignus potest Episcopatum. Redoa.de simo.menta.c. 8.nu.2.f.63.T.15.P.2.
Potest sine vitio simoniæ expectans beneficium. ibidem capitu.7. nu.54.fol.62.
Quis habet dignitatem,vt prosit,& non vt præsit.Redoa.de simo. menta.P.2.c.7.nu.47.f.62.T.15.P.2.
Seruiens prælato potest beneficium ecclesiasticum,si non fecit pactionem,item dummodo hac spe principaliter non seruiat,& item si sit dignus.ibid.c.8.nu.1.f.63.
*SPERARI quomodo possit,vel non possit beneficium. Redoa.de simo.menta.P.2.c.8.nu.5.f.62.T.15.P.2.
*SPERAT quilibet eum casum a quo est reportaturus honorem, & vtilitatem.Redoa.de simo.menta.P.2.cap.17.num.12.fol.69. Tom.15.Par.2.

Spes quando,& in quibus sit licita,& prohibita.

* SPES belli non tantum in armis sita est,sed in Deo protectore. Iacob.Redin.de maiest. Princ.in ver.non armis solum decoratam nu.67.fol.149.Tom.16.
Bonorum debet considerari a magistratibus,& pacisc entibus. Iacob.Ricch.de vnio.prol.c.7.nu.29.f.24.T.6.P.1.
Christianorum, & portio domini vbi est.Conrad.Bru.de hæretic. c.12.nu.5.fol.281.T.11.P.2.
Est expectatio futuri boni.Redoa.de simo. menta. P.2.c.17.nu.13. fol.69.T.15.Par.2.
Est futuræ beatitudinis expectatio.ibid.c.7.nu.17.f.62.
Est licita, quam quis habet, vt illis,quibus vult præfici vtilitatem assequatur.ibidem c.8.nu.7.f.63.
Firma de futuro de certo effectu trahente consequentiam necessariam ad ipsam causam,quando ex aliqua causa de præterito oritur,habetur per inde ac si effectus secutus esset.Gondisal. Villadie.de legat.q.14.nu.73.f.274.T.13.P.2.
In beneficijs vacaturis illicita est.ibidem nu.73.
In quibus sit ponenda.Pauin.de visitatio.quæst.10.2.Par. num.46. fol.212.Tom.14.
Non habetur in consideratione,quæ non est de præsenti, sed pendet a futuro euẽtu.Arnulph.Ruze.de iure regal. priuil. 48.nu.2. fol.383.Tom.12.
Pro honesto seruitio licitè haberi potest. Redoa. de simo. menta. P.2.c.8.nu.4.f.63.T.15.P.2.
Pro veritate habetur,& maledictus homo, qui peccat in spe, & ibi quod triplex spes trahit hominem a pœnitentia, & omnis spes assequendi lucrum ex mutuo est damnata, & nemo potest inferuire prælato spe assequendi renunciationem in beneficio, & ex peccato commodum reportari non debet, & nemo spe veniæ peccare debet.Redoa.de simo.menta.Par.1.cap.10.nu.6.fol.41. Tom.15.Par.2.
Prohibita est,cuius finis est commodum. Redoa.vbi sup. P.2.c.8. nu.8.fol.63.T.eod.P.ead.
Quæ fundatur super facto dependente à voluntate alterius,nõ est considerabilis. Arnulph. Ruz.de iure regal.numero 31.fol.369. Tom.duodecimo.
Quando tollitur futura propinqua,fit etiam præiudiciũ.Arnulph. Ruze.de iure rega.nu.9.f.372.T.eod.
Si de spiritualibus habeatur principaliter est simonia.menta. P.2. c.7.nu.37.f.62.T.15.P.2.

Spirituale, quod sit,quomodo considerari debeat.

*SPIRITVALE,ad carnale matrimonium comparatio quando sit. Gig.de residen.Episcopo.c.10.nu.16.f.373.T.13.P.2.
Ad ius creare,& priuare canonicũ pertinet.Bertacchi. de Episcop. P.2.nu.20.f.327.T.13.P.2.
Bellum cœleste qualiter est metrum,& mensura spiritualis humani belli.Io.de Ligna.de bello.nu.1.f.371.T.16.
Vnde insurrexit.ibid.nu.1.col.3.ver.redeundo ad singula.
Bellum humanum secundum Theologiam ponitur ab eod. ibid. c.7.col.1.f.372.
Bellum secundum mortalem phylosophiam ponitur. ibid. c.8.
Beneficium est canonicatus, quod dat stallum in choro, & locum in capitulo.Anto.de Præt. de iurisdict. episcopal.defensio.ca.3. nu.10.f.364.T.13.P.2.
Canonicatum beneficium censeri,quod stallum in choro, & locũ in capitulo deputari contingat.Gamb.de auctor.lega.de lat.nu. 350.lib.6.f.200.T.13.P.2.
Coniugium est inter episcopos,& canonicos.Pauin.de offi.& potesta.c.sede vac.q.1.2.P.prin.nu.4.f.421.T.eo.P.ead.
Cum datur pro spirituali est simonia.Redoa.de simo.menta.ca.9. nu.16.f.90.T.15.P.2.
Est ius conferendi.Arnuloh.Ruze.de iure Regal.col.2. num.6.fol. 366.Tom.12.
Et carnale matrimonium quibus casibus conueniant. Gig.de residen.episcopo.c.10.nu.24.f.374.T.13.P.2.
Et temporale ius quale sit.Coras.de benef.c.2.n.7.f.285.T.15.P.2.
Facilius ius acquiritur,quàm temporale.Philip.Prob.de iure Reg. q.26.nu.4.f.398.T.12.
Interesse rector qui habet ecclesia si non vacat præfertur Episcopo.Redoa.de reb.eccl.non alie.nu.4.f.511.T.15.P.2.
Ius beneficium sit.Coras.de benefi.c.2.nu.2.f.287.T.15.P.2.
Ius consequi per literas ad beneficia obtinenda secũdum aliquos quis non dicitur.Redoan.de simo.menta.Par.2.ca.15.nume.38. fol.68.T.15.P.2.
Ius non transit in laicum, nisi tamquam aqua per canale lapideũ. Philip.Prob.de iure Regal.quæstio.16.num.quinto, fol.394.Tomo duodecimo.
Ius patronatus videtur verè.Redoa.de simo.menta.c.13.nume.22. fol.93.T.15.P.2.
Matrimonium contrahitur etiam cum simplici beneficio. Gig. de residen.episcop.c.10.nu.23.f.374.T.13.P.2.
Inter episcopum,& ecclesiam.ibid.nu.6.f.372.
Matrimonium simile est,& æquiparatur carnali.Io.de Sel.de iure.iur.num.4.f.354.T.4.
Matrimonium sine electi consensu non contrahitur.Gondis.Villadie.de orig.Cardin.nu.6.q.3.f.58.T.13.P.2.
Merè est ius decimarum, vnde laicus decimas possidere non potest.And.Hispa.de regul.decima.colum.2.num.6.folio 146.Tomo 15.Par.2.
Merè non est sua natura ius conferendi,sed ratione vnionis.Armul. Ruze.de iure Regal.col.3.nu.22.f.358.T.12.
Negocium,vel sacrum vi, metuve decisum, aut gestum nullo iure subnititur,sed perinde habetur, ac si nihil omnino actum esset. Roffinia.de benefic.c.19.nu.8.f.274.T.15.P.2.
Non est propriè matrimonium ante confirmationem.Gig.de residen.episcopo.c.10.nu.22.f.373.T.13.P.2.
Nullum ius cadit in laicum præter ius patronatus, & ius funerandi.Redoa.de simo.menta.Par.2.cap.9.nume.quarto,fol.64.Tomo 15.Par.2.
Quid cum existat canonicatum pensionis onere non grauari, dicit Gamba.de auctorita.leg.de late.lib.6.nu.749.fol.200.Tom.13. Par.secunda.
Quid est ingressus monasterij.Redoa.de simo.menta.P.2.c.29.nume.37.f.78.T.15.P.2.
Quid est persuasio sacerdotis.ibid.c.26.nu.26.f.75.
Quid est præbenda.Medic.de diffinitio.diffinitio.41.num.4.folio 301.Tom.18.
Quid possessio non est, sed spirituali annexum.Redoa. de simon. menta.P.2.c.31.nu.53.f.80.T.15.P.2.
Transit cum vniuersitate.Arnulph.Ruze.de iure Regal.numero 4. fol.359.T.12.
Vel spirituali annexum ius pensionis si sit sine superioris auctorita te,alienari non potest.Gamba.de auctor.leg.de lat.lib.6.nu.632 fol.199.T.13.P.2.
Vinculum est maius,& potentius quàm carnale, intensiue tamen non extensiuè.Giego.Romanus.in quæstio. sup.affinit.num.20. col.3.f.181.T.9.

Spiritualem potestatem quis exerceat,& non.

*SPIRITVALEM actum,etiam contra iuramentum quandoq; valere dicit Gamba.de auctorit.leg.de late.lib.10.nume.454.folio 229.Tom.13.P.2.
Actum per quod ius tempus laicus non potest præscribere.Iul.Feret.de re naua.nu.3.col.4.f.359.T.12.
Administrationem, vel temporalem electus non confirmatus non habet.Redoa.de simo.menta.numero tertio,capitu.33.folio 82. Tom.15.Par.2.
Causam laicis etiam ex certa scientia delegari non posse dicit. Gãba.de auctorita.leg.de late.lib.8. numero secundo,fol.210. Tomo 13.Par.2.
Filiam cognoscens quomodo puniatur.Alphons.Hoie. de beneficio.incompatibilita.cap.24.num.27.fol.157.Tom.decimoquinto,Par.prima.
Filiam,& inter patrem matrimonium est prohibitum.Ascan.Clementi.de patr.potesta.effec.3.nu.9.f.107.T.8.P.2.
Iurisdictionem quis exerceat.Redoa.de simo. menta. c. 33.nu.26. fol.82.Tom.15.Par.2.

Patrem

Source : BIU Cujas

Patrem occidens, an puniatur pœna, qua punitur occidēs naturalem Paris a Put.de ſindica.nu.10.f.241.T.7.
Poteſtatem quod habuerit Moyſes probatur a Pet. Bertrand.de iuriſdict.eccleſia.q.3.nu.12.f.410.T.12.

Spirituales cauſæ a quibus cognoſcantur.

*SPIRITVALES cauſæ, an poſſint compromitti, & quibus,& quãdo.Io.Bapt.de arbit.c.11.nu.1.f.239.T.3.P.1.
Cauſas iudex ſecularis quouis modo cognoſcere non poteſt, ſiue ſit criminalis,ſiue ciuilis,ſiue realis, ſiue perſonalis, ſiue poſſeſſoria,ſiue petitoria.Vant.de nullitatib.titu. de nullita.ex defect. iuriſdictio.&c.nu.54.f.387.T.4.
Contra res non poteſt præſcribere conſuetudo, & non excuſat a peccato.Andre. Hiſpa. de regul, decima. nu.7.fol.143.Tom.15. Par.ſecunda.
Cum ſint decimæ nõ poſſunt dari pro ſeruitio temporali. Redoa. de rebus eccle.non aliena.nu.24.c.21.f.461.T.15.P.2.
Decimæ dicuntur.Pet.Rebuf.de decim.quæſtio. 13. nume. 38.fol. 137.Tom.15.Par.2.
Mere olim fuerunt cõceſſæ laicis propter oppreſſiones hæreticorum.Bellencin.de charitat.ſubſid.quæſtio. 72. nume.2.fol.160. Tom.15.Par.2.
Solui debent etiam de exiguis redditibus.ibidem. quæſt. 77. nu. 2.folio 161.
Dignitates non debent auferri a clericis,& dari laicis. Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.7.nu.3.f.62.T.eod.P.ead.
Etiam clericus poteſt locare,& vẽdere operas ſuas. Redoa.de reb. eccle.non aliena.nu.21.f.468.T.eod. P.ead.
Filij a patribus ſpiritualibus in ſubſidiũ alendi ſunt. Martin.Lauden.de legitimatio.col.3.nu.69.f.93.T.8.P.2.
Duo vnius,an poſſint ad inuicem matrimonium contrahere.Hieron.Magna.in arbo.conſanguinita.& affinita.num.195.fol.169, Tom.nono.
Et filiæ qui dicuntur.Couerro.de public.concubina.rub.de inceſtu.col.4.nu.25.f.155.T.11.P.1.
Filij non ſuccedunt patribus ſpiritualibus, nec e contra. Martin. Lauden.de legitimatio.nu.69.f.93.T.8. P.2.
Patres ſpirituales ſine venia in ius vocare nõ poſſunt.Martin.Lauden.de legitimatio.nu.68.f.93.T,eod.P.ead.
Sunt a patre alendi.Aſcan.Clemen.de patr. poteſta.nume.21.effec.17.fol.122.T.eod.P.ead.
Vel patres non ſunt idonei teſtes.ibidem nu.9. effec.3.f.107.
Inter res cum ſint decimæ annumeratæ,per laicum poſſideri non poſſunt.Redoa.de reb.eccle.non aliena.quæſt.8.num.1.fol.485. Tom.15.Par.2.
Præſumũtur preces interpoſitæ ab extraneo, & pro digno.Redoa. de ſimo.menta.c.32.nu.27.f.81.T.15.P.2.
Res emens irreuerentiam exhibet Deo. Redoa. de ſimo. menta. P.2.c.17.nu.17.f.96.T.eod.P.ead.
Res ſunt clerici,quia deputarunt ſe Chriſto. Anto. de Præt. de iuriſdictio.Epiſc.defenſio.c.3.nu.5.f.363.T.13. P.2.
Sunt decimæ,& nihil temporalitatis habent. Arnulph. Ruze.de iure Regal.priuil.55.nu.2.f.387.T.12.
Sunt preces præſentãtium,patronorum,nec ſimoniam inducunt. Redoa.de ſimo.menta.c.32.nu.45.f.81.T.15.P.2.

Spirituali in cauſa quomodo, & per quem procedi debeat.

*SPIRITVALI annexum quid dicatur.Io.Caraf.de ſimo. nu.6.fol. 117.Tom.15.Par.2.
Coniugio ſicut in contrahendo requiritur conſenſus promouentis,ita,& fortius in diſſoluendo. Arnulph. Ruze. de iure Regal. col.2.nu.9.f.380 T.12.
De iure eſt canonica Epiſcopalis.Pet.de Vbal. de cano. Epiſcopa. & parrochia.c.1 nu.8 f.199.T. 15.P.2.
De re permutationem cum temporali de iure improbari, dicit Gãba.de auctorita.lega.de late.lib.6.nu.179.T.13.P.2.
In beneficio fieri poteſt compromiſſum. Anto. Corſet. de priuil. pac.nu.3.fol.224.Tom. 12.
In cauſa dare pecuniam Epiſcopo pro reddenda iuſtitia eſt ſimonia.Redoa de ſimo.menta. Par.2.cap. 3.nume. 19.fol. 79.Tom. 15.Par.ſecunda.
Clericus,an teneatur iurare de calumnia.Fran.Curt.de iureiuran. propt.calumn.§ ſed quia.nu.8.f.134.T.3. P.2.
Laicus an eſſe poſſit procurator.Steph. Aufre. de poteſta. ſecula. ſup.eccleſiaſtic.perſon.regu.4.nu.35.f.296.T. 16.
Laicus,& clericus poſſunt eſſe compromiſſarij.ibidem nu.41.
In ſe licèt redimere, ſi eſt in poſſeſſione vexatus, ſecus ſi non ſit. Redoa.de ſimo.menta.P.3.c.22.nu.7.f.99.T. 15.P.2.
Iuſpatronatus annexum eſt.Ioan.Coras.de benefic.c.6.nu.5.f.300. Tom.15.Par.2.
Patri eadem reuerentia debetur,quæ patri carnali. Gaſp. Beat. de inop.debito.nu.41.c.17.f.241.T.3.P. 2.
Patri fortius debetur legitima portio,ſi debetur patrono.Lapus de Caſtellio.de canon.portio.nu.2.f.195.T.15.P.2.
Pœna pro delictis parentum non ſunt puniendi filij.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.24.nu.9.f.73.T.15.P.2.
Pro iure quærendo non licet dari,ſecus pro quæſito conſeruando. Redoa.de ſimo.menta.c.21.nu.3.f.98.T.eod.P. ead.
Pro opera poteſt dari presbytero, qui non tenetur.ibid.capitu.24. nu.5.fol.100.
Pro opera ſua Vicarius licitè ſalarium in pecunia recipit. ibidem P.3.c.2.nu.23.f.86.T.15.P.2.
Pro re pecunia data cum bona conſcientia retineri non poteſt.ibidem P.4.c.14.nu.1.f.114.
Pro re redimenda licèt ſemper iudiciariam vexationem redimere ſuper iure quæſito.Redoa.de ſimo.menta.P.3.c.20.nume.20. fol.98.Tom.15.Par.2.
Si quid datur nõ principaliter,ita quod aliàs daretur, non eſt ſimonia.ibidem P.2.c.17.nu.21.f.86.
Temporale de re eſt contrarium humanis, & diuinis legibus. Io. Caraf.de ſimo.nu.22.col.1.f.118.T.eod.P.ead.
Temporale vt recipi poſſit ſine ſimonia, tria neceſſaria enumerantur ab eod.vbi ſup.col.1.nu.102.& 103.f. 121.
Vſui publico eccleſiarum bona ſunt deputata. Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.q.62.nu.87.f.189.T.15.P.2.

Spiritualia quæ ſint, & quomodo conſiderentur.

*SPIRITVALIA a ſolo eccleſiaſtico iudice deffiniuntur. Cornel.Beninca.de pauperta.q.5.nu.26.f.145.T.18.
Abſque temporalibus conferenda non ſunt. Philip. Prob. de iure Regal.q.55.nu.11.f.407.T.12.
Ad merè,Papa poteſt habilitare laicum.Bartholom. Bellenci.de charitat.ſubſid.q.72.nu.1.f.160.T.15.P.2.
An dentur in feudum.Io.Blanc.in epit.feudo. lib.1. cap.6.nu.20. fol.270.T.10.Par.1.
Arma,vt poſſit eccleſia exercere, ſufficit quod habeat iuſtitiam veritatis indubitanter licèt non probatam. Nel. a S. Geminia.de teſtib nu.62.f.82.T.4.
Beneficia aliquis tradere non poteſt niſi Papa,& habens ab eo auctoritatem,Redoa,de ſimo.menta.Par.2.cap.22.nume.4.fol.72. Tom.15.Par.2.
Beneficia ſunt. Arnulph.Ruze.de iure regal.colum.1. numero 10. fol.378.Tom.12.
Bona tria ſunt,quæ refert Io.de Sel.de benefic.q.7.P.1.nu. 72.fol. 28.Tom.15.Par.1.
Circa, conſuetudo attenditur in recipiendis muneribus.Redoan. de ſimo.menta.P.3.cap.26.num.7. fol. 101. Tom.decimoquinto,Par.ſecunda.
Concedere laico an poſſint.Bellenci.de charitatiu. ſubſid. fol.155. Tom.15.Par.2.
Conceduntur ad cenſum non in emphyteuſim.Redoa.de reb.eccle.non aliena.c.27.nu.8.f.401.T.15.P.2.
Contractari prohibitum eſt,& pariter annexa.Redoa.de ſimo.mẽta.P.3.c.13.nu.5.f.92.T.15.P.2.
Corporalia licèt de iure vendi non poſſint, tamen de facto bene alienantur,non tamen abſque ſimonia,& ibi quod reliquiæ ſanctorum non ſunt venales, & reliquiæ extra capſam oſtendi non debent,& non venerantur ſine auctoritate Papæ,nec poſſunt de loco ad locum transferri ſine auctoritate ſuperioris. Redoa.de ſimo.menta.c.4.nu.3.f.33.T.15.P.2.
Dicuntur beneficia non eſſentialiter, ſed de ordinatione eccleſiæ. Philip.Prob.de iure Regal.q.49.nu.4.f.403.T.12.
Difficilius deſtruuntur, quàm conſtruuntur, vbi etiam quod per acceptilationem ſoluitur obligatio verbis contracta. Redoa. de ſimo.menta.c.3.nu.17.f.33.T.15.P.2.
Diu ſubſiſtere non poſſunt ſine temporalitate.Philip.Prob.de iure Regal.q.55.nu.9.f.407.T.12.
Et dignitates eccleſiæ ſunt communia, & communiter tenentur ab Epiſcopo,& capitulo.Pauin de offic. & poteſta. capit.ſede vacan.q.8.2.P.princ.nu.25.f.427.T.13.P.2.
Et temporalia ſunt Dei omnia.Reſtau. Caſtal. de Imperato. q.50. nu.10.fol.49.Tom.16.
Ille qui ſeminat,dignum eſt,vt metat temporalia. Pet. de Vbal.de cano.Epiſcopa.& parrochia.c.7.nu.4.f.230.T.15.P.2.
Iura ex quo præſcribere poſſunt laici cõuerſi, poſſunt dici religioſi Balb.de præſcriptio.col.4.nu.18.f.88.T.17.
Iura non cadunt in laicum. Lap. de Caſtellio.de cano.portio.c.2. nu.12.fol.200.T.15.P.2.
Non præſcribuntur.Redoa.de ſimo.menta.P.2.c.33.num.13.fol. 82.Tom.eod.Par.ead.
Spirituali, & annexa non præſcribuntur minori tempore quadraginta annorum.Balb.de præſcriptio.col.3.nu.7.f.72.T.17.
Sunt præſcriptibilia per eum,qui illa poteſt poſſidere. Balb. de præſcriptio.q.10.nu.4.f.90.T.17.
Laici poſſidere non poſſunt.Reſtau.Caſtal.de Imperato.q.100.nu. 12.fol.72.Tom.16.
Licèt ſint inæſtimabilia, intereſſe tamen ex eis proueniens eſt æſtimabile.Redoa.de ſimo.menta.Par.3. cap. 2.numero 22.fol.86. Tom.15.Par.2.
Merè ſunt inuendibilia.Redoa.de ſimo.menta.P.2.cap. 18.nu.37. fol.97.Tom.15.Par.2.
Miniſtrantibus quomodo poſſit licitè dari.idem vbi ſup. P.2.cap. 28.nu.7.fol.76.
Multis modis dicuntur.Pet.Rebuf.de decim.quæſt. 13. nu.39.fol. 137.Tom.eod.P.ead.
Non cadit in eis contractus emptionis. Redoa. de ſimo.menta.P. 3.c.11.nu.11.f.91.T.eod.P.ead.
Non dantur pro temporalibus,niſi per accidens.Pet. Albin.de Põtific.poteſta.nu.155.f.139.T.13.P. 1.
Non permutantur cum temporalibus.Redoa.de ſimo.menta.c.11. nu.9.fol.91.T.15.P.2.
Non poſſunt a laicis pertractari,& contrarium vſum, non conſuetudinem,ſed abuſum eſſe.Cardinal.Alba.de donatio.Conſtãti. nu.26.f.567.T.15.P.2.

Non

Source : BIU Cujas

Non præſcribuntur a laicis. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 36. nu. 5. fol. 84. Tom. 15. Par. 2.
Non proficiunt ſine rebus corporalibus. Anto. de Præt. de iuriſdictio. Epiſc. defenſio. capitu. 3. nume. 7. fol. 363. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.
Non tractant laici. Coras. de benefic. cap. 6. nume. 5. fol. 291. Tom. 15. Par. ſecunda.
Per ſtatutum quæ ſit, & ibi dicitur, quod dantes, & recipientes pecuniam pro ingreſſu religionis puniũtur de ſimonia. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 12. nu. 1. f. 42. T. 15. P. 2.
Præſcribere non poſſunt laici. Balb. de præſcriptio. quæſt. 7. nu. 15. fol. 88. Tom. 17.
Quæ ſint de iure diuino. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. cap. 4. nu. 1. fol. 87. Tom. 15. Par. 2.
Quæ ſunt de iure poſitiuo Papa ex cauſa poteſt profanare, ſecus de iure diuino. Ioan. Caraf. de ſimo. colum. 2. nume. 34. fol. 118. Tom. 15. Par. 2.
Quando quis credit pretio emi poſſe, ſimonia eſt hæreſis. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 12. numero 44 fol. 113. Tom. eod. Par. ead.
Quoad monachus nobilitatem perdit, & nobilitas ex nouem cauſatur. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. 12. princ. nu. 46. fol. 317. Tom. 15. Par. 2.
Quotuplicia ſint. Ægid. de Bellame. de permutatio. beneficio. col. 3. nu. 75. fol. 211. T. 15. P. 1.
Sacerdos proprios habens ſumptus neceſſarios non poteſt exigere pro ſpiritualibus ceſſante conſuetudine. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 27. nu. 20. f. 76. T. 15. P. 2.
Semel collata numquam amittuntur. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 33. nu. 11. f. 82. T. eod. P. ead.
Seminans tẽporalia metere debet. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 16. nu. 3. f. 174. T. 13. P. 1.
Seminantibus debentur temporalia. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 27. nu. 4. f. 76. T. 15. P. 2.
Si conferuntur fauore, & humana gratia. idem vbi ſup. Par. 3. cap. 10. nu. 3. fol. 90.
Sine bonis temporalibus, quæ cuilibet conueniunt ætati diu ſtare nequeunt. Io. de Ligna. de amicit. titul. de amicit. quæ eſt propt. honeſt. nu. 1. f. 230. T. 12.
Sunt maiora temporalibus. Anto. de Roſel. de legitimatio. nu. 3. lib. 2. fol. 83. T. 8. P. 2.
Sunt omnia iura eccleſiaſtica, vt adminiſtrationes, & præbendæ. Ioan. de Sel. de benefic. Par. 1. quæſt. 7. nume. 38. fol. 27. Tom. 15. Par. ſecunda.
Temporalia ordinantur. Pet. Bertrand. de iuriſdictio. eccleſia. q. 3. nu. 21. fol. 410. T. 12.
Temporalibus ſunt digniora. Anto. de Præt. iuriſdictio. Epiſc. c. 6. nu. 2. fol. 366. T. 13 P. 2.
Transferuntur, & non perduntur. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 51. nu. 1. fol. 43. T. 18.
Vel annexa non venduntur. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 9. nu. 4. fol. 90. Tom. 15. Par. 2.
Vel ſpiritualibus annexa quæ ſint. Io. de Sel. de benefic. Par. 1. q. 7. nu. 43. fol. 27. T. 15. P. 1.

Spiritualibus in cauſis, & rebus quæ conſideratio adhibenda ſit.

* SPIRITVALIBVS a quibus laici prohibentur. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. q. 13. nu. 6. f. 62. T. 11. P. 2.
Ad dignitatem Epiſcopalem pertinentia quæ ſint. Bertacchi. de Epiſcop. col. 2. nu. 53. f. 328. T. 13. P. 2.
Alia annexa ſunt, quæ, & dependentia dicũtur a ſpiritualibus. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 18. nu. 1. f. 96. T. 15. P. 2.
An ſit licitum tranſigere. Damaſ. de Brocard. memb. 1. nume. 29. fol. 507. Tom. 18.
Annexa, duobus modis ſumuntur. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. c. 13. nu. 1. f. 92. T. 15. P. 2.
Annexa ſpiritualia cenſentur, nam magis dignum trahit ad ſe minus dignum. Redoa. de ſimo. menta. Par. 1. cap. 28. nume. 7. fol. 54. Tom. 15. Par. 2.
Annexæ ſunt decimæ, nec vendi poſſunt. Pet. Rebuf. de decim. q. 10. nu. 17. fol. 133. T. eod. P. ead.
Annexum quid dupliciter dici poteſt. Thom. Campeg. an Pap. Labem ſimo. incurre. poſ. nu. 17. f. 532. T. eod. P. ead.
Bene tranſigitur auctoritate ſuperioris. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 22. nu. 11. f. 99. T. 15. P. 2.
Caſus quicumque in quibus licitè pecunia interuenit ponitur a Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 4. nu. 16 f. 88. T. 15. P. 2.
Clandeſtina, & occulta colloquia, & negotijs fidei fugienda ſunt. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſtor. cap. 29. nume. 13. fol. 49. Tom. 13. Par. 2.
Conuentio omnis ceſſare debet. Pet. Rebuf. de pacific. poſſeſſo. nu. 136. fol. 545. T. 15. P. 2.
Datio, pactio, & conuentio ſunt prohibitæ. Redoa. de ſimo. menta. P. 2 c. 32. nu. 3. f. 81. T. 15. P. 2.
De annexis ponit Redoa. ibid. P. 3. c. 3. nu. 12. f. 87.
De iure poſitiuo auctoritate Papæ poteſt fieri tranſactio. ibid. P. 2. cap. 11. nu. 31. fol. 80.
Dolus non reſcindit contractum. Vital. de clauſ. colum. 2. nume. 2. fol. 430. Tom. 18.
Eſt annexa poſſeſſio. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. cap. 22. num. 8. fol. 99. Tom. 15. Par. 2.
Eſt annexum ius patronatus. ibid. P. 3. c. 13. nu. 2. f. 92.
Etiam dicitur imperium. Reſtau. Caſtal. de Imperato. quæſt. 1. nu. 4. fol. 31. Tom. 16.
Exhibitis primo clerici coram Epiſcopo agunt ad ſeruandam cõſuetudinem. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. cap. vlt. nu. 14. fol. 102. Tom. 15. Par. 2.
Factum contra iuramentum tenet. Gondiſal. Villadie. de legat. q. 14. nu. 27. fol. 272. T. 13. P. 2.
Habent dependentiam præbenda, & beneficia. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 3. nu. 10. f. 87. T. 15. P. 2.
Habere connexitatem beneficia eccleſiaſtica quare dicantur. Gondiſal. Villadie. de legat. quæſtio. 15. numero 37. fol. 277. Tom. 13. Par. ſecunda.
Imperator ſe non intromittit. Gondiſal. Villadie. de orig. Cardina. nu. 18. fol. 58. T. 13. P. 2.
In actibus licèt ſacerdos non poſſit locare actionem ſuam, tamen poteſt locare obligationem ſuam ad ſuam perſonam ibi continendam. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 18. num. 40. fol. 97. Tom. 15. Par. 2.
In cauſis appellari an poſſit. Andre. Hiſpa. de regul. decima. folio 146. Tom. 15. Par. 2.
In cauſis Princeps illi Epiſcopo debet obedire & decimas ſoluere perſonales, in cuius diœceſi principalem locum habet, & ſi in duobus locis principaliter habitat, illi duo Epiſcopi inter ſe, diuidant. Martin. Lauden. de Principib. q. 209. f. 207. T. 16.
In cauſis, vt monachatus, vel matrimonij iuramentum non defertur. Hiero. de Mon. de finib. regund. c. 68. nu. 16. f. 349. T. 3. P. 2.
In pœnis præſcriptio non procedit. Aymon. Crauet. de antiquita. tempo. col. 2. nu. 88. f. 171. T. 17.
In rebus tranſactio non eſt prohibita. Pet. Rebuf. de decim. q. 13. nu. 36. fol. 137. T. 15. P. 2.
Interuenire poteſt amicabilis compoſitio officio iudicis. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. nu. 32. c. 11. f. 80. T. 15. P. 2.
Multis modis licitè datur pecunia. ibidem Par. 3. cap. 2. nu. 35. fol. 87. Tom. eod. Par. ead.
Non apprehenſa poſſeſſione corporali acquiritur ius. Philip. Prob. de iure Regal. q. 26 nu. 3. f. 398. T. 12.
Non cognoſcunt curiæ ſupremæ licèt mixtæ ex clericis, & laicis ſint. Pet. Rebuf. de decim. quæſt. 10. nume. 36. fol. 134. Tom. 15. Par. ſecunda.
Non eſt diſtinctio Iudæi, & Græci, nec perſonarum, & generis in temporalib. verò, & in Reipublicæ ſtatu, & ordine eſt diſtinctio graduum, & perſonarum. Io. Arz. de nobilita. Hiſpan. cap. 7. nu. 22. fol. 241. Tom. 16.
Non poteſt fieri propriè loquendo tranſactio. Redoa. de ſimo. mẽta. Par. 2. nu. 45. c. 11. f. 80. T. 15. P. 2.
Non procedit communis opinio. Marc, Anto. Cucc. de morato. præſcriptio. nu. 245. f. 206. T. 17.
Nullæ conditiones, & nullæ conuentiones interueniunt P. 2. c. 33. nu. 16. fol. 82. T. 15. P. 2.
Obſequijs non eſt licita promiſſio conferendi beneficia. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 8. nu. 15. f. 63. T. 15. P. 2.
Omnia temporalia videntur annexa. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 37. nu. 8. fol. 85. T. 15. P. 2.
Omnis pactio, & conditio ceſſare habet. ibidem capitu. 17. nume. 18. folio 69.
Et partium conuentio omnino debet ceſſare. Philip. Prob. de iure Rega. q. 34. nu. 4. f. 399. T. 12.
Papa non opponit conditionem niſi quæ ineſt. Redoan. de ſimo. menta. P. 2. c. 22. nu. 4. f. 72. T. 15. P. 2.
Pro dandis conſuetudo, an valeat. ibidem Par. 3. capitu. vlt. numero 1. fol. 100.
Pro incorporalibus non licet dari pretium, licèt de facto vendantur. ibid. nu. 17. c. 4. f. 88.
Pro operibus, an ſit licitum recipere aliquid. Ioan. Caraf. de ſimo. col. 2. nu. 92. f. 120. T. 15. P. 2.
Proprie non interuenit tranſactio. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. cap. 22. nu. 10. f. 99. T. eod. P. ead.
Quando tranſactio ſit licita. Ioan. Caraf. de ſimo. nu. 77. col. 4. fol. 119. Tom. 15. Par. 2.
Quæ annexa, & dependentia ſint. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 3. nu. 6. fol. 87. Tom. 15. Par. 2.
Quæ ſunt annexa. ibidem P. 2. c. 9. nu. 3. f. 64.
Rex Franciæ in beneficijs habet plenariam poteſtatem a Papa. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſtio. 21. princ. numero 67. fol. 338. Tom. 15. Par. 2.
Sunt fundati Epiſcopi de iure communi, & non in temporalibus. Philip. Prob. de iure Regal. quæſtio. 49. numero quinto, folio 402. Tom. 12.
Super compromittitur in arbitratorem, & non in arbitrium. Redoa. de reb. eccle. non aliena. capitu. 36. numero 8. fol. 404. Tom. 15. Par. ſecunda.
Super eiuſdem non diuerſi generis tranſactio fit. Redoa. de ſimo. menta. Par. ſecunda, capitul. 31. numero 54. folio 80. Tom. eod. Par. ead.
Tranſactio eſt inductiua ſimoniæ. ibidem nume. trigeſimoquinto, folio 80.
Non fit, eo quia ſimoniam, ſed & quia ſpeciem ſimoniæ inducit. ibidem nu. 36.
Triplici ratione prælatus non vendit pretio ſuum officium. Redoa. de ſimo. menta. Par. 3. capitu. 23. nume. 4. fol. 99. Tom. eod. Par. ead.
Veritas tantum attenditur, & veritas opinioni præfertur. ibid. P. 4. cap. 1. nu. 8. fol. 103.
Videntur annexa omnia temporalia. ibidem Par. 3. capitul. 13. nume. 6. fol. 92.
Vnus Princeps ſupremus dandus, quia Principatuum multitudo

mala

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

mala eſt. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. cap. 12. nu. 6. fol. 32. Tom. 13. Par. 2.

Spiritualis actio quomodo diſtet a carnalibus, & poteſtas ſpiritualis in quo reſideat.

*SPIRITVALIS actio a carnalibus diſtare debet in curſibus, & Deo militans non debet ſe negotijs ſecularibus implicarè. Stepha. Aufre. de poteſta. ſecula. ſuper eccleſia. perſo. numero 2. fol. 286. Tom. 16.

Actio carnalibus diſtare debet, vt ſupra, quod eſt replicatum in T. 11. Par. 1. ab eod. in eod. tracta. 6. nu. f. 329.

Actus eſt electio ſecuta acceptatione, & confirmatione? ante verò eſt annexus ſpirituali. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 36. nu. 3. fol. 84. Tom. 15. Par. 2.

Actus factus contra iuramentum vtrum valeat? Vital. de clauſ. nu. 39. col. 1. fol. 439. T. 18.

Affinitas maior eſt carnali. Fran. Curt. de teſtib. concl. 30. num. 67. fol. 128. Tom. 4.

Altera ſecularis. Martin. Lauden. de officialib. f. 281. T. 16.

Amor ſimoniam non inducit. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. cap. 32. nu. 2. fol. 81. T. 15. P. 2.

Auctoritas inſtituit, & iudicat ſeculares. Io. a Capiſtra. de auctorita. Papæ P. 2. 2. P. princ. nu. 36. f. 40. T. 13. P. 1.

Belli corporum cęleſtium de naturali deductione ad bella terreſtria, & qualiter ſecundùm aſtrologos, & naturales philoſophos neceſſariò ſit dare bellum. Io. de Ligna. de bello col. 4. verſic. & forte fol. 371. Tom. 16.

Cenſetur cauſa iuriſpatronatus. Redoa. de ſimo. menta. c. 20. num. 26. fol. 98. T. 15. P. 2.

Cognatio vide diligenter in lit. C. in ver. cognatio, vbi propriam ſedem habet.

Cognatio ſi plures baptizatum lauauerint contrahitur, quæ dirimit matrimonium etiam contractum. Paum. de viſitatio. q. 8. 2. P. nu. 47. fol. 206. T. 14.

Vtrum dignior ſit carnali? Marquar. de Suſa. de celiba. ſacerdot. c. 4. nu. 14. fol. 108. T. 14.

Vtrum maior ſit, quam vinculum adoptionis, & etiam Cardinalis. Fran. Curt. de teſtib. concl. 30. nu. 64. f. 128. T. 4.

Coniunctio non excludit ſubſtitutum, & quæ operetur. Thom. Act. de ludo Scacc. q. 12. princ. nu. 56. f. 191. T. 7.

Dominus feudi clericus an poſſit cognoſcere de cauſis vaſſallorũ ſpiritualibus. Stepha. Aufre. de poteſta. ſecula. ſuper eccleſia. perſo. nu. 19. regu. 4. f. 295. T. 16.

Eſt oratio. Redoa. de ſimo. menta. cap. 18. nume. 15. folio 95. Tom. 15. Par. ſecunda.

Eſt prædicatio. Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 28. nu. 12. fol. 76. Tom. eod. Par. ead.

Et corporalis? ac æterna triplex eſt pęna. ibidem Par. 4. cap. 9. num. 13. fol. 109.

Exercitij nullius actus eſt contra ſabati obſeruantiam. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 1. nu. 16. f. 33. T. 18.

Filiatio eſt triplex. Ioan. de Sel. de benefic. Par. 1. quæſt. 7. num. 73. fol. 28. Tom. 15. Par. 1.

Filius debet diligere patrem ſpiritualem, veluti naturalem. Crot. de teſtib. nu. 120. f. 205. T. 4.

Filius non continetur filij appellatione. Tynda. de teſtib. Par. 1. nu. 25. fol. 162. Tom. eod.

Filius pro patre ſpirituali non eſt idoneus teſtis in criminalibus. Crot. de teſtib. nu. 117. col. 2. ſub lite. P. f. 205. T. eod.

Quantum ad ſuccedendum non eſt filius, ſed in ſubſidium eſt alendus. Franc. Curt. de teſtib. concl. 30. numero 67. folio 128. Tom. quarto.

Tenetur alij in ſubſidium a patre ſpirituali. Hiero. de Mon. de finib. regund. f. 340. T. 3. P. 2.

Illuminatio eſt ſeptuplex. Io. de Sel. de benefic. P. 1. q. 7. nu. 71. fol. 28. Tom. 15. Par. 1.

Iudex laicus poteſt ex Papæ delegatione de cauſis ſpiritualibus cognoſcere. Stepha. Aufre. de poteſta. ſecula. ſup. eccleſia. perſo. regu. 1. nu. 18. fol. 287. T. 16.

Iudex procedit contra vſurarios, & culpabiles punire, & hoc Ægidiana conſtitutione cauetur. Virgin. de Boccat. de interdict. vti poſſide. col. 4. nu. 213. f. 317. T. 3. P. 2.

Iuris non eſt capax laicus. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 36. num. 8. fol. 85. Tom. 15. Par. 2.

Iuriſdictio cadit in prælatos vices Dei in terris gerentes, & ſecularis cadit in Cæſarem. Pet. Bertran. de iuriſdictio. eccleſia. & ſecula. q. 3. nu. 3. f. 409. T. 12.

Reſpicit finem vltimum videlicet ſalutem æternam. ibidem nu. 33. fol. 411.

Iuriſdictionis filia licèt ſit iuriſdictio temporalis, tamen filia matrem ſuffocat. Philipp. Prob. de iure Regal. quæſtio. 19. num. 13. fol. 396. Tom. 12.

Labor dicitur ſtudium. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 1. nu. 6. fol. 33. Tom. 18.

Matrimonij ad vinculũ nihil addunt electio, vel confirmatio. Pet. de Vbal. de cano. Epiſcop. & parocchia. num. 31. quæſt. 14. princ. fol. 210. Tom. 15. Par. 2.

Pater an admittatur teſtis in cauſa filij, & econuerſo? Tynda. de teſtib. Par. 1. nu. 25. fol. 162. T. 4.

Pater an gaudeat priuilegio contra filium ſpiritualem, ne conueniatur vltra, quam facere poſſit? Gaſp. Beat. de inop. debito. cap. 17. nu. 39. fol. 240. T. 3. P. 2.

Pater Epiſcopus eſt a quo filius diſciplinari debet. Durand. de modo general. conci. celebran. rub. 4. nu. 63. f. 157. T. 13. P. 1.

Pater eſt idoneus teſtis in cauſa ciuili pro illo, quem leuauit a ſacro fonte, & eſt communis opinio. Crot. de teſtib. titul. in cauſ. ciuilib. qui poſ. eſſe teſt. qui verò non. numero 69. folio 209. Tomo quarto.

Non poteſt vocari in ius ſine venia. Gaſp. Beat. de inop. debito. c. 17. nu. 42. fol. 241. T. 3. P. 2.

Quis dicatur? Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 67. nume. 7. fol. 46. Tom. 18.

Sine venia in ius vocari non debet. Cornel. Beninca. de pauperta. q. 8. nu. 12. fol. 148. T. 18.

Tenetur quandoque alere filium, quem ex ſacro fonte leuauit. ibid. nu. 10.

Vel compater poteſt eſſe teſtis de actu ſpiritualiter geſto. Stepha. Aufre. de teſtib. nu. 76. f. 145. T. 4.

Pœna eſt priuari officio, vel beneficio eccleſiæ. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. nu. 10. c. 24. f. 73. T. 15. P. 2.

Pœna quadruplex, & in pœna excommunicationis vnus numquã punitur pro alio. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. cap. 9. nume. 15. fol. 109. Tom. 15. Par. 2.

Portio quam præter temporalem primogeniti habebant incertaerat. Marſil. de eccleſia. reddit. ib. capitul. 1. numero 8. folio 340. Tom. 15. Par. 2.

Poteſtas an debeat dominari temporali? Bertrand. de iuriſdictio. eccleſia. q. 4. nu. 1. f. 411. T. 12.

Poteſtas cui committitur obligatur ad vſum eius in ſpiritualium diſpenſatione Redoa. de ſimo. menta. Par. 2. cap. 19. nu. 2. fol. 97. Tom. 15. Par. 2.

Poteſtas debet omni creaturæ humanæ dominari. Pet. Bertran. de iuriſdictio. eccleſia. & ſecula. quæſtio. quarta, numero quinto, fol. 411. Tom. 12.

Poteſtas, & iuriſdictio cadit in prælatos vices Dei in terris gerentes, ſecularis verò cadit in Cæſarem. ibid. quæſtio. 3. numero tertio, fol. 409.

Non in ſe ſolum eſt legitima, ſed etiam quantum ad ſuam primã acquiſitionem, quod non poteſt ſic de imperio dici. ibidem quæſtio. 2. nu. 11.

Non ſecularem in Principem cadit. ibidem quæſtio. 3. numero quinto, fol. 410.

Terrenam poteſtatem inſtituere habet, & iudicare ſi bona non fuerit. ibid. q. 4. nu. 9. f. 412.

Præbenda duplex. Gig. de penſio. eccleſia. quæſt. 33. nu. 1. fol. 341. Tom. 15. Par. 1.

Quare decima vocetur? Pet. Rebuf. de decim. quæſt. 3. nume. 9. fol. 127. Tom. 15. Par. 2.

Quid propriè dicatur? Ioan. de Sel. de benefic. Par. 1. quæſt. 7. nu. 9. fol. 26. Tom. 15. Par. 1.

Res non permutatur cum temporali. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 11. nu. 9. f. 91. T. 15. P. 2.

Si ſit iudex vendendo iuſtitiam ſimoniam committit. ibid. Par. 2. cap. 19. nu. 20. fol. 97.

De Spiritualitate.

* SPIRITVALITAS non poteſt diuidi. Philip. Prob. de iure Regal. quæſt. 12. nu. 17. fol. 397. T. 12.

*SPIRITVALITATE non fit homagium, ſed pro temporalitate. Philip. Prob. de iure Regal. q. 1. nu. 3. f. 389. T. 12.

Participant vaſa ſacra ratione conſecrationis. Redoa. de ſimo. menta. P. 2. c. 17. nu. 6. f. 95. T. 15. P. 2.

*SPIRITVALITATI fructus beneficiorum non ſunt annexi. Redoa. de reb. eccle. non aliena. numero 4. caſu. 2. fol. 453. Tom. 15. Par. ſecunda.

Fructus non ſunt adiuncti, nec ſacris. Redoa. de reb. eccle. nõ aliena. rub. 4. nu. 2. f. 407. T. 15. P. 2.

* SPIRITVALITATIS ratione, vel temporalitatis homagium an fiat? Arnulph. Ruze. de iure Regal. priuil. 47. nu. 13. f. 381. T. 12.

Spiritualium conſideratio.

*SPIRITVALIVM a deciſione debẽt abſtinere ſacerdotes, de quibus quidem ſpiritualibus agitur in concilijs. Micha. de Anino. de vnita. ouil. & paſto. c. 27. nu. 6. f. 47. T. 13. P. 2.

Ante exhibitionem nil, nec cautio præſtatur. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. vlt. nu. 18. f. 102. T. 15. P. 2.

Alia per comparationem ad ſpiritum ſanctum, alia per comparationem, quoad ſpiritum humanum. ibid. cap. 4. nume. 1. fol. 33. Tom. eod. Par. ead.

Genera quæ ſint. ibidem P. 3. c. 3. nu. 2. f. 87. T. 15. P. 2.

In conceſſione debet eſſe magna exactio. Redoa. de reb. eccle. non aliena. rub. 20. nu. 39. f. 428. T. eod. P. ead.

In traditione poſſunt exprimi quæ inſunt tacitè. Redoa. de ſimo. menta. nu. 5. c. 22. P. 2. f. 72. T. 15. P. 2.

Mulieres incapaces eſſe dicit Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 7. nu. 301. f. 207. T. 13. P. 2.

Non eſt dominus prælatus eccleſiæ, ſed diſpenſator. Redoa. de ſimo. menta. P. 3. c. 5. nu. 4. f. 88. T. 15. P. 2.

Origini repugnat venditio. ibidem nu. 5.

Poteſtatum gradus ſunt, & etiam in temporalibus. Albert. Brun. de ſeditio. c. 4. nu. 2. f. 100. T. 11. P. 1.

Quinque ſunt genera, in quibus non cadit venditio. Io. de Sel. de benefic. P. 1. q. 7. nu. 34. f. 27. T. 15. P. 1.

Quoad ſpiritum ſanctũ alia incorporalia, vt virtutes, & dona Dei, alia corporalia, vt reliquiæ ſanctorum. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 4. nu. 2. f. 33. T. 15. P. 2.

Rerum laici ſunt incapaces. Pet. Rebuf. de decim. 13. nume. 28. fol. 137. Tom. 15. Par. 2.

Reſpectu

Source : BIU Cujas

Reſpectu Epiſcopo Imperator ſubijcitur. Reſtaur. Caſtal. de Imperato. q. 1. num. 26. fol. 50. Tom. 16.

Spiritu. quæ veniant conſideranda.

*SPIRITV Dei Paulus plenus nõ potuit diuinare ea, quæ ſecuta fuerunt ſecretè. Paris a Put. de ſindic. nu. 9. f. 251. T. 7.
Sancto Chriſtus a Deo vnctus eſt, non oleo materiali. Iſido. con. Iudæ. nu. 15. col. 1. ver. Eſaias. fol. 25. Tom. 14.

Spiritum ſanctum.

*SPIRITVM ſanctum eſſe in concilio, & concilium dici congregatum in Spiritu ſancto dicit Cardina. Iacoba. de concil. lib. 10. nu. 205. fol. 386. T. 13. P. 1.
Miſit, vt debuit Chriſtus. Iſido. contra Iudæ. nu. 58. col. 4. ver. David ita dicit fol. 26. Tom. 14.

Spiritus humanus conſideratur.

*SPIRITVS dominatur carni, & carnis concupiſcentia reprimenda eſt. Martiar. de Suſa. de celiba. ſacerdo. capitu. 1. numero 15. fol. 105. Tom. 14.
Poſtulat, iſta verba quomodo intelligantur. Card. Iacob. de concil. lib. 6. artic. 3. nu. 10. fol. 283. T. 13. P. 1.
Quot modis capiatur. Ioan. de Sel. de benefic. quæſtio. 7. nume. 77. fol. 28. Tom. 5. P. 1.

Spiritus ſancti dona & gratia.

*SPIRITVS ſancti dona quatuor ad intellectum, tria verò ad affectum pertinent. Ioan. a Capiſtra. in Specu. conſcien. nume. 271. fol. 337. Tom. 1.
Eſt opus dimittere peccata, vel tenere, excommunicare, vel reconciliare. Contra. Brun. de hæret. c. 4. nu. 5. fol. 317. T. 11. P. 2.
Fructus qui, & quot ſint. Pauin. de viſitat. quæſtio. 10. 2. Par. num. 71. fol. 212. T. 14.
Gratia, & ordo ſacer habent ſe per modum connexitatis. Ioan. Caraf. de ſimo. nu. 52. fol. 118. T. 15. P. 2.

Spiritus ſanctus.

*SPIRITVS ſanctus Apoſtolos varias linguas docuit. Marc. Mant. in dialo. de conci. col. 4. nu. 29. f. 184. T. 13. P. 1.
Deſcendit inter congregatos in vnum. Card. Iaco. de concil. lib. 3. art. 1. nu. 15. f. 225. T. 13. P. 1.
Nihil operatur extra eccleſiam. Gonra. Brun. de hæret. c. 4. num. 4. fol. 317. T. 11. P. 2.
Non ſemper remanet in homine, ſed ab eo propter peccatum recedit, & ibi etiam quod ſacerdotes mali ſunt audiendi, licèt non imitandi. Redoa. de ſimo. menta. P. 1. c. 5. nu. 3. f. 34. T. 15. P. 2.
Quare in linguarum ſpecie ſuper apoſtolos inſederit. Thom. Act. de Ludo. Scaccho. q. 12. prin. nu. 18. f. 191. T. 7.
Quare venit in columba. Conrad. Brun. de hæret. lib. 6. c. 2. num. 3. fol. 327. T. 11. P. 2.
Quid in baptiſmo, & quid in confirmatione conferat. Paui. de viſitat. q. 9. 2. P. nu. 47. f. 196. Tom. 14.

Spolia de quibus, & ad quos pertineant.

*SPOLIA acquiſita per clericos illicitè ſunt. Redoa. de ſpol. eccleſia. q. 17. nu. 15. f. 262. T. 14.
Ad omnia tenetur poſſeſſor, & etiam ad annexa. ibid. nu. 20. f. 262.
Ante ſententiam non poſſunt alienari. ibid. nu. 21.
Applicata ſunt cameræ ipſo iure. ibid. nu. 8.
Bene poſſunt præſcribi. Redoa. de ſpol. eccleſia. quæſt. 14. num. 54. fol. 258. Tom. 14.
Capiuntur a camera legitimè, & per actus ſolemnes. ibid. q. 15. nu. 25. folio 260.
Circa ea facta confeſſio non poteſt reuocari. ibidem quæſtio. 17. nume. 24. fol. 262.
De pertinentibus ad Papam ſunt principaliter, & non ſecundariò. ibid. q. 14. nu. 18. f. 257.
Duobus modis camera facit ibidem q. 15. nu. 1. f. 259.
Eccleſiæ ſunt. Redoa. de ſpol. eccleſia. q. 17. nu. 1. f. 261. T. 14.
Subrogata eſt in loco camera Apoſtolica. ibidem nume. ſecundo fol. 262. & ſpolia ſunt applicata Cameræ ipſo iure ibidem nume octauo.
Non ſunt res ſacræ, nec ſacris annexæ. ibid. q. 14. nume. 14. f. 256. & ſunt de pertinentibus ad Papam principaliter, & non ſecundario. ibid. nu. 18. f. 257.
Poſſunt exigi etiam ſi conſtitutio ſpoliorum abierit in deſuetudinem. Redoa. de ſpol. eccleſia. quæſtio. 17. numero 30. & in cauſis ſpoliorum poteſt quis allegare de iure tertij, quia conuentus poteſt dicere, quod res ſpectat ad cameram. ibid. num. 31. fol. 263. Tom. decimoquarto.
Præſcribuntur centenaria præſcriptione. ibid. quæſtio. 14. numero 59. folio 258.
Quid ſint. ibid. num. 13. fol. 256.
Sunt bona temporalia. ibid. nume. 10. & an poſſint præſcribi. ibidem num. 9.
Sunt ex curiæ. Redoa. de ſpol. eccleſia. q. 1. num. 5. fol. 114. T. 14.
Vtrum poſſint præſcribi. ibid. q. 14. num. 9. fol. 256.
Reliqua vide infra in ver. ſpolium.

Spolians alium quomodo puniatur.

*SPOLIANS aduerſarium appellans cenſetur ſuæ appellationi renunciaſſe. Lancellot. de attenta. cap. vigeſimoſexto, num. 122. fol 442. Tom. 5.
Alium, & obtinens a iudice inhibitionem, nequis eum moleſtet, poteſt non obſtante dicta inhibitione coram alio iudice conueniri de ſpolio, & valet proceſſus. Lancello. de attent. ampliat. 17. nume. 2. f. 414. T. 5.
Alterum violenter contra l. ſiquis in tantam, lite pendente cadit a iure ſuo. Lancello. de attenta. q. 10. nu. 17. f. 432. T. eod.
An dicatur attentare poſt monitorium de non moleſtando. Mandoſ. de monito. q. 17. nu. 1. f. 62. T. 3. P. 2.
Lite pendente, ſi iterum ſpolietur, & contra eum attentetur, nõ habet locum remedium attentatorum, ſi tamen incontinenti fiat ſpoliatio, ſecus ſi ex interuallo, quia vltimum ſpolium eſt purgãdum. Franc. Hercula. de attenta. capitu. 21. num. 12. fol. 268. T. 5.
Nauigantes eſt excommunicatus, & magis puniri debent ſpoliantes miſerandos naufragantes, quàm nauigãtes, & puniri poſſunt, & conueniri poſſunt, & puniri poſſunt in omni foro eccleſiaſtico, & ſeculari. Iul. Ferret. de re naua. num. vigeſimoſeptimo, fol. 341. Tom. 12.
Si ab alio ſpoliatur is prẽferrur in agendo, qui de dominio docuiſſet. Ponta. de ſpol. lib. 4. c. 1. nu. 69. f. 307. T. 14.

Spoliare, ſpoliari, & de ſpoliatis.

*SPOLIARE non dicitur ille, qui facit aliquid lege permittẽte. Cardin. Iacob. de conci. lib. 7. artic. 1. nu. 176. fol. 308. T. 13. P. 1.
Non dicitur qui pro defenſione rei ſuæ alium expellit. Lancell. de attent. nu. 32. limitatio. 1. f. 322. T. 5.
*SPOLIARI poſſeſſione poteſt notoriè ius non habens etiam non citatus ibid. declaratio. 4. nu. 17. f. 337.
*SPOL'ATA mulier a viro propter dotem promiſſam, & non ſolutam, an reſtituenda ſit. Ant. Corſet. de fallent. ad regul. ſpoliatus ante omnia reſtituendus. num. 18. col. 3 f. 326. T. 3. P. 2.
*SPOLIATÆ ſi fuerint perſonæ, quæ repelluntur, ab agendo non reſtituuntur, nec conſequuntur domini j translationem. Marc. Anton. Cucch. de mentien. circa poſſeſſio. colum. 3. nume. 381. fol. 299. T. eo. P. ead.
*SPOLIATI immunitati eccleſiæ debent reſtitui. Anto. Columba. de pœn. omniſa. coit. artic. 109. nu. 109. f. 344. T. 11. P. 1.
Qui ſunt, reſtitutionem petere qui non poſſint. Anton. Corſet. de fallen. ad regul. ſpoliat. ante omn. reſtituen. nume. 5. fol. 325. Tomo 3. Par. ſecunda.
Renunciatio poſt ſpolium facta cum iuramento ſuper ipſo ſpolio, an impediat reſtitutionem, quæ aliàs ſpoliato ante omnia fieri debeat, optima quæſtio diſcutitur a Io. Gutte. de actib. iudicia. iurat. c. 19. nu. 3. f. 403. T. 3. P. 1.
Reſtitutio non fit, vbi periculum, vel ſcandalum imminet. Lancellot. de attent. limitatio. 13. nu. 3. f. 329. T. 5.

De ſpoliatione.

*SPOLIATIO deducta per modum reconuentionis contra attentata non retardat illorum reuocationem, ſicut, nec quando opponitur per viam exceptionis. Lancellot. de attenta. nu. 6. f. 434. T. 5
Non aufert titulum. Coraſ. de benefi. col. 4. nu. 49. f. 297. T. 15. P. 2.
Quæ fit lite pendente dicitur odioſior cæteris. Lancello. de attent. c. 31. nu. 4. f. 461. T. 5.
*SPOLIATIONEM accuſatus de hæreſi prætendere non poteſt. Anto. Corſet. de fallen. ad regul. ſpoliat. ante omn. reſtituen. n. 7. fol. 326. T. 3. P. 2.

Spoliationis cauſa quomodo, & coram quo agatur.

*SPOLIATIONIS alterius exceptio, an obſtet contra agentem ad reuocationem attentatorum. Lancellot. de attenta. q. 7. nume. 1. fol. 430. Tom. 5.
Cauſa an compromitti poterit. Io. Bap. de arbit. capitu. 10. nume. 5. fol. 239. Tom. 3. P. 1.
Cauſa quæ attendantur. Albert. Brun. de reb. dub. n. 17. f. 356. T. 18.
Et poſſeſſionis probatio requiritur in ſpolio, in attentatis autem ſufficit tantum probare ſtatum. Lancel. de attenta. c. 30. num. 19. fol. 453. Tom. 5.
Exceptio quando opponenda ſit. Blanc. de compromiſ. inter coniunct. nu. 112. f. 175. T. 3. P. 1.
Omnium bonorum etiam a tertio exceptio obſtat agenti ciuiliter, ſeu criminaliter contra ſpoliatum. Ponta. de ſpol. lib. 3. num. 77. col. 4. fol. 297. T. 14.

Spoliatis quomodo ſuccurratur.

*SPOLIATIS duobus contra eundem ſpoliatorem agentib. regulariter ille præfertur, qui nititur antiquiori ſpolio, vel melius probat de iure ſuo. Lancel. de attent. c. 30. nu. 126. f. 456. T. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non apparentibus diſpoſitio malè ablatorum competit Epiſcopo.Rolandi.de teſtamen.rub.39.numero primo,fol.25.Tom.8. Par.prima.

Non ſuccurritur vbi notum eſt iudici poſſeſſionem non eſſe tradendam.Anto.Corſet.de fallen.ad regal. ſpoliat.ante omn.reſtituen.nu.12.f.326.T.3.P.2.

Quibus caſibus reſtitutio negata habes ibidem per totum tractatum,& ſpecialiter numero 20. colum. 3. in fin. fol.326.Tom.3. Par. ſecunda.

Vide reliqua infra in ver.ſpoliato.

*SPOLIATIVA poſſeſſio,& violēta etiam ſi fuerit Principis reſcripto confirmata eſt reſtituenda.Lancellot.de attenta. nu. 27.fol. 382.Tom.5.

Spoliato quid proſit, & obſit.

*SPOLIATO canonico obſtat, ſi non capitulariter, poſſeſſionem acceperit.Ponta.de ſpol.lib.3.nu.57.f.396.T.14.

Cui eſt oppoſita exceptio dominij a quo,ſi in petitorio ſuccumbat præſumeretur difficilis recuperatio,deſtitutio fit,quando proba tio exceptionis proprietatis eſſet difficilis, & non eſſet in promptū.Lancellot.de attenta.q.10.nu.31.f.433.T.5.

Multum obeſt exceptio dominij,vbi eſt probatio parata,& in quo fallat. Anto. Corſet.de fallen. ad regul. ſpoliat.ante omn. reſtituend.nu.13.& 14.f.326.T.3.P.2.

Non obſtat exceptio notorij defectu.Pet.Pecch. de amortizat. bono.nu.2.c.13.f.320.T.11.P.1.

Non poteſt obijci exceptio dominij per ſpoliatorem. Balb.de præſcriptio.q.6.nu.8.f.63.T.17.

Obſtat exceptio dominij per tertium oppoſita. Anto. Corſet.de fallent.ad regu.ſpoliat.ante omn.reſtituen.numero 15.fol. 326. Tom.3.Par.2.

Per metum obſtat exceptio dominij.ibidem nu.11.

Qui poterat propria auctoritate rei poſſeſſionem capere datur reſtitutio etiam præſuppoſita difficili recuperatione, ſi ſuccumbat in petitorio.Lancellot.de attenta.quæſtio.10. nume.30.fol. 433.Tom.5.

Spoliator quæ incommoda ſentiat.

*SPOLIATOR ad ceſſionis beneficiū admittitur, etiam quod ſpoliatus non fuerit integre reſtitutus ad fructus, in quibus ſpoliator fuerat condemnatus niſi ipſe per dolum fraudem, & cum inuaſione ſpoliauerit.Matthe.Brun.de ceſſio. bono. quæſt.32.4. q.princ.nu.1.fol.193.T.3.P.2.

Clandeſtinus exceptionem dominij ſui opponere poteſt agenti poſſeſſorio recuperandæ.Anto.Corſet.ad fallen.regu.ſpol. ante omn.reſtituen.nu.10.f.326.T.eod.P.ead.

Fortius ſpoliato obligatur, quàm deponenti depoſitarius. Ioann. de Ligna.de amicit.titul. de ſubuentio.pater. numero ſeptimo, fol.238.Tom.12.

Non præſcribit.Boui.de ſtatuta.vrb.præſcriptio. nu. 236.fallit nu. 238.gloſ.19.fol.190.T.17.

Opponere de dominio contra ſpoliatum agentem rei vendicatione non poteſt.Philip.Franc. de diſputatio. petito. nu.2.fol.327. Tom.3.Par.2.

Si habet aliquam cauſam,quomodo alleget.Lancellot.de attenta. col.3.nu.31.f.453.T.5.

Violentus condemnatur etiam ſi non poſſideat.Ponta.de ſpol.nu. 155.c.14.f.279.T.14.

Violentus tenetur ad fructus a die violentiæ.Lancellot.de attenta. c.31.nu.70.f.462.T.5.

*SPOLIATORI datur manutentio antequam conſtet de violētia. Vergin.de Boccat.de interdict.vti poſſidet.cap.2.nu.46.fol.302. Tom.3.Par.2.

Incontinenti non datur interdictum retinendæ.ibidem cap. 3.nn. 12.fol.304.

*SPOLIATVM ſe dicens in iudicio,an manutentionem conſequatur.ibidem c.3.nu.9.f.304.

Spoliatus quando reſtituatur,& non.

*SPOLIATVS a iudice an ſit ante omnia reſtituendus. Melch. Pala.maiorat.P.3.q.14.nu.1.f.447.T.10.P.1.

A iudice in beneficialibus iuris ordine prætermiſſo ante omnia eſt reſtituendus cum redditibus.Io.Gutte. de actib. iudicia.iurat.c. 19.nu.5.fol.403.T.3.P.1.

A iure pedagij quomodo agat, & forma libelli quem proponere debet.Bertacchi de gabel. Par. quarta,numero 24. fol.61.Tom. duodecimo.

A tertio accuſari non poteſt ſi agat de ſpolio.Ponta. de ſpol. lib.4. c.1.nu.62.fol.306.T.14.

Admittitur ad ceſſionem bonorum pro fructibus, & expenſis, in quibus in ſecunda inſtantia eſt condemnatus, quādo ille prima inſtantia reportauerat ſententiam in fauorem. Lancellot. de attenta.c.31.nu.50.f.461.T.5.

Allegans titulum infectum, quando de titulo docere tenetur non reſtituitur, & ibi quod agenti ſuper ſpolio in cauſa beneficiali obſtat deffectus notorius tituli.Gig.de penſio.eccleſia.q.47.nu. 7.fol.346.Tom.15.Par.1.

An, & quando iuuetur decreto de pacifica poſſeſſione. Pet.Rebut.de pacific.poſſeſſo.nume. 309. fol.552. Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.

An licitè det pecunias pro recuperāda poſſeſſione beneficij. Paul. Roma.de penſio.eccleſia.nume.21.fol.313.Tom. decimoquinto,Par.prima.

An teneatur illud beneficium quo fuit ſpoliatus in nominationibus exprimere.Pet.Rebuf.de nominatio.quæſt.9. princ. nu.17. & 18.fol.310.T.15.P.2.

Ante litem conteſtatam, an ſit reſtituendus. Celſ.Vgo. de clauſul. memb.1.nu.39.f.508.T.18.

Ante omnia eſt reſtituendus, non admiſſa probatione proprietatis,etiam ſi offeratur in promptum.Ioan. Gutte.de actibus iudicia.iurat.capitu.19.num.primo,fol.403. & nume.9.fol.404.Tomo 3.Par.prima,Martin.Laudenſ.de crim.leſæ maieſt.nu.1.fol. 29.Tom.11.P.1.Ant.Corſe.de fallen. ad rega.ſpoliat. ante omn. reſtituen.nu.2.f.325.T.3.P.2.

Ante omnia reſtituendus venit.Vital.de clauſ.nu.1.col.4.verſ.clauſula,non vi.f.423.T.18.

Beneficijs reſtituendus non eſt,niſi aliquem titulum coloratū probauerit.Marc.Ant.Cuc.de mentien.circa poſſeſ.nu.253.fol.297 Tom.3.Par.2.

Beneficio non debent reſtitui, ſi habet notorium defectum tituli. Melch.Pala.maiorat.Par.3.quæſtio.decimaquinta, numero 24. fol.450.T.10.P.1.

Non reſtituitur,ſi contra eum obijcitur notorius tituli defectus ſecundum communem opinionem,quam refert Cancello. de attē ta.q.1.nu.11.f.427.T.5.

Quod manu Regia fuerat conſecutus reſtituendum non venit. Io. Stafil.ſup.commiſſio.& lite.iuſtit.colum.4.nu.10.fol. 298.Tomo 15.Par.1.

Bonis propter guerram priuilegium habet, ne alienentur vltra quàm facere poteſt.Matthe.Brun.de ceſſio.bo.q.14.4.q.princ. nu.1.f.188.T.3.P.2.

Caſtri parte poteſt quomodocumq; illam recuperare ratione partis retentæ.Ponta.de ſpol.lib.3.nu.26.f.294.T.14.

Caſtro poteſt licitè inuadere aliud caſtrum ſpoliantis etiam proditorie.Ponta.de ſpol.lib.3.nu.26.f.294.T.14.

Contumacia propria a iudice poteſt purgatam contumaciam de ſpolio agere.Ponta.de ſpol.nu.141.f.278.T.14.

Debitor per vim bonis non liberatur a creditoribus. Gaſp.Beat.de inop.debit.c.4.nu.2.f.213.T.3.P.2.

Decimarum perceptione non ſemper reſtituendus eſt. Ponta. de ſpol.lib.3.nu.35.f.294.T.14.

Decimis Capellanus quando reſtituendus ſit.Ant.Corſet.de fallē. ad regul.ſpoliat.ante omn.reſtituen.numero decimonono,folio 326.Tom.3.P.2.

Deſinens poſſidere abſque dolo, vel culpa tenetur ad æſtimationē Philip.Franc.de diſputatio.colum.4.num. decimoquarto, folio 327.Tom.3.P.2.

Eſt reſtituendus etiam quod difficilis recuperatio eſſet,quę concluſio eſt contra communem.Marc.Ant. Cuc.de mentien.cir.poſſ. nu.355.f.299.T.3.P.2.

Et poſſeſſione beneficij deturbatus antequam quicquā aliud agatur, reſtituendus eſt.Roffiniac.de benefic.cap.16.num.ſecundo, fol.273.T.15.P.2.

Etiam prædo reſtituendus eſt.Ioan.Redin.de maieſt. prin.col.2.nume.56.f.159.T.16.

Excipiens de ſpoliatione non gaudet reſtitutione. Anto. Corſet.de fallen.ad regul. ſpoliat. ante omn. reſtituen. colum.prima,nu.9. fol.326.T.3.P.2.

Execrabilis non reſtituitur.Lancellot.de attenta,ca.22. numero 48. fol.423.Tom.5.

Furtiuè poteſt ſpoliando recuperare ſua.Medic. de fortuit. caſibus quæſt.8.nu.42.f.204.T.7.

In odium eſt ſpoliantis regulariter ante omnia reſtituendus. Lancellot.de attenta.c.30.nu.160.f.456.T.5.

In oppoſitione exceptionis paupertatis non reſtituitur.Ant.Corſe. de fallen.ad regul.ſpoliat.ante omn. reſtituen. numero 16.f.326. Tom.3.P.2.

Iure pedagij an reſtituendus ſit.Iul.Ferret .de gabel.nume. 18.fol. 80.Tom.12.& an, & qualiter agat. Bertachi.de gabel.Par.1. nu. 50.f.55.Tom.12.

Lite pendente,& per ſpolium attentatum præfertur tertio, qui niteretur antiquiori ſpolio contra eundem ſpoliatorem.Lancello. de attent.nu.128.f.456.T.5.

Monachus ad nutum Abbatis amouibilis, ſpoliatus ab eo lite pendente reſtituitur,licèt aliàs non eſſet reſtituendus.Lancellot.de attenta.q.1.nu.43.f.428.T.5.

Monachus ſi ſit ab Abbate,lite,quam ipſe Monachus proſequebatur, pendente,reſtituitur, licèt aliàs ſimpliciter ſpoliatus non reſtituatur.ibid.c.23.nu.91.f.426.T.5.

Non agens poſſeſſorio recuperandæ,ſed alio modo non venit in reſtitutione audiendus.Anto. Corſet.de fallen.ad regul.ſpoliatus ante omn.reſtituen.nu.16.f.326.T.3.P.2.

Non auditur propter criminis euidentiam.ibid. nu.8.f.326.

Non dicitur ille,de cuius iniuſta poſſeſſione conſtat. Cardin.Iacobat.de concil.lib.3.nu.161.f.232.T.13.P.1.

Non reſtituitur cum prædo habet probationes in promptu ſuper proprietate,quādo proceditur ſola facti veritate inſpecta.Marc. Anton.Cucch.de mentien.circa poſſeſſio. numero 320.fol.298. Tom.3.Par.2.

Non reſtituit quando eidem obſtet ſpecialis reſeruatio cum decreto.Gamba.de auctorita.lega.de late.libro 4.numero 131.fol.177 Tom.13.Par.2.

Quando ex reſtitutione ſcandalum ſequeretur. Lancellot. de attent.q.18.nu.5.f.435.T.5.

Vbi recuperatio difficilis eſſet.Marc.Anto. Cuc.de mentien.circa poſſeſ.nu.340.f.298.T.3.P.2.

Source : BIU Cujas

Non semper ante omnia restituẽdus venit. Mich.Vlcur.de regim. mund.nu.6.col.4.f.121.T.16.
Patiens per aduersarium produci iura super proprietate, per quæ constet de suo bono iure, exceptione dominij excluditur. Lancellot.de attent.q.10.nu.14.f.432.T.5.
Per vim,& metum restitui debet.Medic.de fortuit.casib. num.50. q.8.f.203.T.7.
Pensione quando quis dicatur. Gig.de pensio. ecclesia.q.47.nu.1. fol.346.T.15.P.1.
Pensionis perceptione sibi solutæ a tertio nomine debitoris illius, agere potest de spolio.ibid.nu.2.
Perceptione pensionis anni, licet alio anno ei pẽsio soluatur, agere potest de spolio pro illo anno. ibidem quæstio. 47. numero octauo,fol.346.
Possessione,quib. iuuetur remedijs.Bap. de S.Blas.de actio.& eius natu.nu.76.actio.76.f.49.T.3.P.2.
Post appellationem restituitur ad statum,in quo erat tempore appellationis.Lancellot.de attenta.cap.vigesimosexto, nume.25. fol.440.Tom.5.
Post sententiam contra se in possessorio,quæ transiuit in rem iudicatam,an audiatur refectis expensis.Io.Stafil.sup.commissio. & lite.iustit.nu.20.f.299.T.15.P.1.
Primo loco regulariter quando agitur contra eũdem spoliatorem præfertur ei qui fuit vltimo loco spoliatus.Lancello. de attenta. q.7.num.6.f.430.T.5.
Quando ante omnia sit restituendus.Pet.Pech.de iure sisten.c.17. nu.2.f.167.T.3.P.2.
Quando vim vi etiam ex interuallo auctoritate propria repellere possit,& rem suam recuperare.Martin.Lauden.de represal. nu. 21.f.280.T.12.
Qui fuit bonis suis propter guerram,non potest postea insolidum conueniri a creditoribus suis.Thom.Act. de Ludo.Scacch.q.9. prin.nu.86.f.186.T.7.
Qui illico recuperat non censetur spoliasse,sed potius in pristinum casum reuerti.Franc.Hercula.de attenta.capitu.25.num.2.folio 271.Tom.5.
Qui patitur litem fieri super petitorio, videtur renunciare possessorio.Marc.Anto.Cuc.de mentien. circa possess.num.314. fol.298. Tom.3.Par.2.
Quibus casibus non constituitur.Card.Iacob.de concil.lib.3. articu.1.nu.190.f.233.T.13.P.1.
Quibus in casibus restituendus, vt non est eisdem,nec transfertur possessio ad actorem propter mendacium regula negatiua procedit.Marc.Anton. Cucch. de mentien. circa possess.nume.379. fol.299.T.3.P.2.
Quo casu non habeat restitutionem.Cardina. Iacobat. de concil. lib.3.artic 1.nu.164.f.307.T.13.P.1.
Recuperat incontinenti etiam ab alio,quàm spoliante.Ponta.de spol.lib.1.c.6.nu.29.f.272.T.14.
Resignas a resignatario non agit spolio.ibidem col.secunda,numero 143.f.278.
Restituendus non est ad beneficium reseruatum,quod ipse nõ habuit ex reseruatione.Marc.Ant.Cucc.de mentien. circa poss.nu. 254.f.297.T.3.P.2.
Restitui non debet,si in iudicio de titulo reprobo constat.Ioan.Stafil.sup.commissio.& lite.iustit.numero septimo, fol.298. Tomo 15.Par.prima.
Si asserat se lite pendente spoliatum admittitur contra eum exceptio,& materia contraria,videlicet continuæ possessionis,vsque ad tempus quo spoliatio attentata dicitur inclusiuè secundum aliquos.Lancellot.de attenta.quæst.vigesimatertia,num.1.folio 436.Tomo 5.
Spolianti respondere,non tenetur,nisi restitutus.Nepos a Montalba.de except.art.6.nu.17.f.109.T.3.P.2.
Turbare potest spoliatorem in possessione rei super qua est cõmissum spolium.Virgin.de Boccat.de interdic.vti possid.c.11.n.38. fol.307.T.3.P.2.
Vbi restitui debet,an spoliatus sit citandus.Melch.Pala.maio.P.3. q.14.nu.8.f.448.T.10.P.1.
Vxore an statim restituendus,& quid de excommunicato minoris censuræ.Anto.Corsi.de fallen.ad regul.spoliat.ante om. restituẽ. nu.6.col.4.f.325.T.3.P.2.

Spolij causæ quomodo agitandæ sint.

SPOLII alterius exceptio a quo possit opponi. Franc.Hercul.de attent.nu.11.f.261.T.5.
Attentati qualitas non videtur immutare naturam simplicis spolij,nec repugnare rationi, quare in spolio appellatio prohibeatur.Lancellot.de attenta. capitu.vigesimooctauo, numero 107. fol.448.Tom.5.
Causa dicitur principalis,attentati autem assessoria. .ibidem numero 110.
Dum cognoscitur inhibendum est iudici causæ criminalis,quando reus non est confessus, neque conuictus.Lancel.de attent.nume.12.f.334.T.5.
Nõ videtur compromisibilis.Lancellot. de attent.q.25.num.14. fol.436.Tom.5.
Debitor nõ potest purgare moram.Redoa.de spol. ecclesia.q.17. nu.27.f.262.T.14.
Et attentatorum cognitione concurrente præfertur cognitio attentatorum.Lancellot.de attenta.capitu.30.num. vigesimoquarto, fol.454.Tom.5.
Exceptio probati ante litem cõtestatam obstat agenti hoc iudicio. Virgin.de Boccat.de interdic. vti possid.capitu. quinto,numero decimoquarto,fol.305.Tom.3.Par.secunda.
Exceptionum distinctio.Ponta.de spol.lib.tertio, cap.1.nume.1 fol.292.Tom.14.
Executio nõ impeditur, licèt interim spoliatus fuerit passus instrui causam petitorij,quæ nihilominus potest suspendi,vt fiat plena executio spolij.Ponta. de spol. lib.quarto, capitu. quarto,nu.61 fol.306.T.eod.
In causa ordo iudiciarius requiritur, qui tamen in causa attentatorum non exigitur.Lancellot.de attenta. capitu.30.nume.16. fol. 453.Tom.5.
In causa appellatio denegatur de iure ciuili.Ponta.de spol.lib.4.capitu.3.nu.39.fol.305.T.14. & appellatio in spolio recipitur de iure canonico.ibid. nu.41. & reijcitur ex constitutione Aegidiana. ibid.num.42.
In terris Imperij non regularur exiure canonum.ibid.numero 43. & non recipitur in spolio notorij raptoris etiam de iure canonico.ibidem nu.44.fol. 306. & annexio indiuidua in spolio mixto cum proprietate recipit appellationem.ibidem nume.45. & appellari potest a sententia spolij in ea re, cuius esset difficilis recuperatio in petitorio.ibidem num.46.& appellatur in spolio incidenter intentato in casu Aegidianæ.ibidem nume. quadragesimooctauo, & appellatione reiecta in spolio non dicitur reijci supplicatio ad Principem,vel recursus ad officium iudicis.ibid. numero 52. & appellationis admissio in ipso spolio operatur, nisi adijciatur,si,& inquantum.ibidem numero 53. & appellatio procederet in spolio parte timente in prima instantia, cum in secunda non esset inappellabilis sententia, nisi parte opponẽte expresse.ibid.nu.54.& reliqua.scilicet quando detur appellatio,& non in causa spolj,vide ibi diligenter a nu.31.f.305.vsque ad nu.62.f.306.T.14.
In causa sententia lata pendente iudicio attentatorum dicitur esse nulla.Lancellot.de attenta.capit.30.numero vigesimonono,fol. 454.Tom.5.
Iudicia duo, alterum qualitate violentiæ, alterum verò sine. Ponta.de spol.lib.1.capitu.ptimo,numero secundo,fol.271.Tomo decimoquarto.
Iudicium est multiplex.Ponta.ibidem lib. secundo,capitu.1.num. primo,fol.280.
Matrimonialis restitutio impeditur si alia mulier alleget secum fuisse prius contractum.ibidem lib. tertio, colum.prima,numero 96.fol.299.
Remedium,& attentatornm secundum aliquos sunt tamquam excedentia,& excessa.Lancellot.de attenta.capitu.30.nume.8. fol. 453.Tom.5.
Non est modo,sed priuilegiatum magis.Lancello.de attent.in præfat.nu.2.f.287.T.5.
Secundi successor ex interuallo non conuenitur ex l. si quis ad secundum.Ponta.de spol.libro primo,capit.6. numero 34.fol.273. Tom.decimoquarto.
Sententia varijs modis fertur.Ponta.de spol.lib.4. cap.1. nume.1. fol.303.T.14.
Violenti datur actio contra mandantem specificè, ratificantem. Ponta.de spol.nu.162.col.4.f.302.T.14.

Spolio qualiter agi debeat.

*SPOLIO admittitur reconuentio alterius spolij. Lancellot. de attenta,quæstio.decimaquarta,numero decimotettio,fol.434.Tomo quinto.
Agens debet carere omni vitio. Lancellot. ibidem numero 132. folio 456.
Debet se docere talem qualem se facit secundum communem opinionem quam allegat.Lancello.de attenta.capitu.vigesimoquinto,nume. 37.fol.438.Tom.5. & quæstio. secunda,colum.4. nu.3.fol.429.T.eod.
Tenetur pro secundo extremo probare se fuisse spoliatum,& per talem,in attentatis autem hæc personalis probatio non videtur necessaria secundum aliquos, quos refert idem vbi sup. cap.30. nu.26.f.454.
Agenti non obstat notorius defectus iuris.Franc. Hercula.de attenta.capitu.vigesimosexto,numero 9.in hoc tamen diuersæ sunt opiniones, vt ibi latè per eum numero decimo, folio 271. Tomo quinto.
Regulariter obstat reseruationis exceptio.Lancello.de attent.capit.23.nu.92.f.426.T.5.
Agi non potest contra succedentem in re vitio affecta, quod via attentatorum permittitur secundum aliquos.ibidem capitu.30. nu.17.f.453. sed hęc differentia non videtur tenenda. ibidem nu.decimooctauo.
Agit qui possidet per alium, non is, qui pro alio.Ponta.de spol.libro 1.nu.127.c.13.f.277.T.14.
Attentato agenti non obstat exceptio periurij, nisi esset periurus, quia iurasset non petere reuocationem attentatorum.Lancel.de attenta.quæstio.vigesimasex.nume.6.fol. 436. & nume.7. folio 437.Tom.quinto.
Non videtur, quod spacio triginta annorum præscribatur. ibid. c.23.nu.90.f.426.
Eodem agenti obstat exceptio notorij defectus proprietatis, secus in attentatis secundũ aliquos,sed hæc differentia reijcitur.ibid. c.30.num.21.& 22.f.453.
Fauorabilius est iudicium attentatorum. ibidem quæstio.28. nume.7.fol.437.
Licèt agenti obstet reseruatio beneficij, non tamen obstat agenti spolio attentato.Lancellot.de attent.num.quadragesimosecundo,fol.428.Tom.5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Licet obstet reseruationis exceptio, secus tamen est in attentatis. Lancellot. de attenta. c. 30. nu. 27. f. 454. T. 5.

Obstat titulus secundum Bartolum de iure ciuili. Ponta. de spol. libro 2. c. 4. nu. 25. f. 281. T. 14.

Requiritur litis contestatio. Lancellot. de attenta. ca. 25. nume. 24. fol. 438. Tom. 5.

Si actum fuerit attentato, & ex eo quia qualitas attentati non fuerit probata, fuerit tantum super spolio pronunciatum, sententia substinetur vigore clausulæ, quam, & quas. Lancellot. de attenta. nu. 121. f. 449. T. 5.

Si agatur per duos contra eundem spoliatorem spolium qualificatum, putà attentatum, præfertur spolio antiquiori, remisliuè ponit Lancello. de attenta. c. 30. nu. 25. f. 454. T. 5.

Spoliorum in causis, quomodo procedendum sit.

*SPOLIORVM appellatio admittitur in causis facto depositi. Redoa. de spol. ecclesia. q. 17. nu. 10. f. 262. T. 14.

Applicatio facta cameræ apostolicæ est contra ius. Redoa. de spol. ecclesia. q. 1. nu. 9. f. 215. T. 14.

Causæ non possunt cognosci ab alio, quàm a Thesaurario regulariter. Redoa. de spol. ecclesia. quæst. 11. num. vigesimosexto, fol. 253. Tom. 14.

De rebus fructus percepti sunt cameræ a die vacationis. Redoa. de spol. ecclesia. quæstio. decimoseptima, nume. vndecimo, fol. 262. Tom. decimoquarto.

Debitores, non debent soluere possessori, sed cameræ. Redoa. de spol. ecclesia. q. 17. nu. 23. f. 262. T. 14.

Dominium transit in cameram sine traditione. ibidem q. 17. num. 13. fol. 262.

Ecclesiasticorum diffinitio traditur a Redoa. de spol. ecclesia. folio 214. Tom. eod.

Et possessio, & dominium est penes Christum, & ecclesiam. Redoa. de spol. ecclesia. q 17. nu. 14. f. 262. T. 14.

In causa appellationum proceditur prout in prima instantia. Redoa. de spol. ecclesia. quæstio. 11. numero vigesimoquinto, folio 253. Tomo 14.

Quomodo procedatur. ibid. q. 10. nu. 8. f. 250.

In causis admittitur appellatio facto depositi. Redoa. de spol. ecclesia. q. 11. nu. 32. f. 254. T. 14.

Non requiritur sententia diffinitiua, sed declaratoria. Redoa. de spol. eccleſia. q. 17. nu. 9. f. 262. T. 14.

In causis admittuntur exceptiones reuelantes. ibidem quæstio. 13. nu 7. fol. 255.

Potest procedi etiam criminaliter. ibidem quæstio. 11. num. vigesimoquarto, fol. 253.

Proceditur ex forma rescriptorum. ibidem quæst. decimatertia, nu. 3. fol. 255.

In materia strictè est, non latè interpretandum. Redoa. de spol. ecclesia. q. 1. nu. 8. f. 215. T. 14.

Pro recuperatione quilibet potest agere nomine cameræ. Redoa. de spol. ecclesia. q. 12. nu. 14. f. 254. T. 14.

Thesaurarius est collector generalis. Redoa. de spol. ecclesia. q. 11. nu. 25. f. 253. T. 14.

Spolium quòd dicatur attentatum, & quando factum, & quando purgari possit, & non.

*SPOLIVM aliud violentum, aliud non violentum, & aliud promiscuum est. Ponta. de spol. lib. primo, cap. primo, nume. 7. fol. 271. Tom. decimoquarto.

Attentatum commissum cum violentia personali non excluditur per exceptionem non iuris agentis ad illius reuocationem, nisi spoliatus violenter eodem modo antea suum spoliatorem spoliasset. Lancellot. de attenta, quæstio. prima, numero 45. & 46. fol. 428. Tom. 5.

Attentatum committens appellatione pendente censetur suæ appellationi renunciare secūdum communem opinionem, quam allegat idem ibid. nu. 44. f. 428.

Est magis odiosum, quàm spolium simplex. ibidem num. quadragesimoprimo.

Et commissum lite in petitorio pendente non suspendit petitorium, sed super vtroque proceditur secundum opinionem Bartoli, quam allegat Lancello. de attenta. cap. 30. num. 214. fol. 457. Tom. quinto.

Quæ opinio Bartol. communiter approbatur. ibid. num. 218. licèt aliqui contra sentiant. ibid. nu. 216. veriorem dixerūt opinionem contra Bartol. ibid. num. 217. concordantur autem opiniones ibid. nu. 219.

Si fuerit intentatum, & non probata qualitate illa attentati, pronūcietur super spolio, sententia substinetur in commissione adest clausula quam, & quas. Lancellot. de attenta. cap. 26. nume. 101. fol. 442. Tom. 5.

Beneficij annexi requirit probationem cōnexitatis. Ponta. de spol. c. 15. lib. nu. 158. f. 290. T. 14.

Committit, qui rem per se detentam alieno nomine restituere recusat, Ponta. de spol. lib. 1. c. 4. nu. 23. f. 272. T. 14.

Dicitur denegatio possessionis primo possessorij. ibid. in præfatio. nu. 1. fol. 271.

Et actio spolij non venit in subrogatione. Lancel. de attenta. ca. 22. nu. 36. nisi de spolio sit facta specialis mentio. ibid. nu. 37. saltem in narratiua, vt n. 39. quod fuit pluries, & in multis causis per dominos tentum, vt nu. 38. nisi in subrogatione fuerit facta mentio litis. ibid. nu. 43, vel lis penderet super spolio. ibid. num. 44. folio 423. Tom. 5.

Factum lite pendente, est execrabilius. Marc. Anto. Cuc. de mentiē. circa possessio. nu. 235. f. 296. T. 3 P. 2.

Feudale per quem iudicem cognoscatur. Ponta. de spol. lib. 2. n. 6. c. 1. f. 280. T. 14.

Non est ita priuilegiatum sicut attentatum, secundum communē opinionem. Lancellot. de attenta. c. 30. nu. 6. licet aliqui contra ibid. num. 7. quæ quidem communis opinio ponitur. numero 9. fol. 453. Tom. 5.

Non probatur per instrumentum, in quo notarius narraret se fuisse præsentem, quando ille qui dicebatur spoliasse, petijt, & obtinuit a curia Regia auferri fructus spoliato, & dari sibi. Lancello. de attent. c. 26. nu. 95. f. 442. T. 5.

Postremum esse purgandum non obstante eiusdem rei reconuentione. Ponta. de spol. lib. 3. nu. 75. col. 4. f. 297. T. 14.

Purgandum est. ibid. lib. 4. c. 1. nu. 4. f. 303.

Quando iam est probatum, remissoria non datur in eo. Lancel. de attenta. nu. 118. c. 26. f. 442. T. 5.

Quid sit numero singulari prolatum. Redoa. de spol. ecclesia. q. 1. nu. 6. f. 214. T. 14.

Si prætendatur ortum habuisse ex facto iudicis, quæ ratio sit adhibenda. Ponta. de spol. lib 2. nu. 182. c. 16. f. 291. T. 14.

Verbum vnde dicatur. Redoa. de spol. ecclesia. q. 1. numero 4. folio 214. Tom. 14.

Vltimum est purgandum. Lancello. de attenta. quæst. 8. numero 4. fol. 431. Tom. 5.

Vltimum non est purgandum, quando præcedens est grauius. ibidem c. 30. nu. 24. f. 454.

De sponsis, & sponsalibus.

*SPONSA ad domum viri etiam ducta, mortuo spōso, non dicitur vidua. Lancel. Gal. de stat. in prin. nu. 6. f. 295. T. 2.

An habeat priuilegia dotis. Negusan. de pigno. & hypot. memb. 4. 2. P. prin. nu. 72. f. 205. T. 6. P. 1.

An possit facere cum sponso, quod ipse lucretur fructus dotis ante matrimonium. Io. Campeg. de dote. q. 10. nu. 1. f. 294. T. 9.

An sit de vocatis inter affines, & possit compellere propinquos, & coniunctos mariti ad compromittendum. Blāc. de compromis. inter coniunct. in ver. affinis. nu. 21. f. 155. T. 3. P. 1.

Cur faciem velaret duæ rationes adducuntur a Montic. de patr. potest. col. 2. nu. 3. f. 129. T. 8. P. 2.

De futuro non efficitur de foro viri. Rolan. a Val. de dote. nume. 2. fol. 358. q. 18. T. 9.

Reddens debitum sponso suo id petenti, si ipsa credat, quod ipse accedit cum affectu maritali, non peccat. Io. Gutte. de contrac. iurat. c. 51. nu. 17. f. 97. T. 6. P. 2.

De præsenti adeo est destinata per parentes in domum viri, quod debet eum sequi quocumque honestè vadit. Rolan. a Val. de dote. q. 106. nu. 15. f. 388. T. 9.

De præsenti habet priuilegium prælationis, de quo in lege *assidua* C. *qui pot. in pig.* habe. Rolan. a Val. de dote. q. 106. num. 14. fol. 388. Tom. eod.

Respectu effectus matrimonij, scilicet traductionis ad virum potest dici verè sponsa. Phanut. de dote glo. secunda, nume. 41. fol. 417. Tom. 9.

Debet succurrere sponso laboranti necessitate. *Bellenci.* de charit. subsid. q. 13. nu. 1. f. 149. T. 15. P. 2.

Deosculata Neapoli dimidium antiphati lucratur. Lancell. Gal. de statu. q. 1. nu. 22. f. 296. T. 2.

Dicitur sępe vxor. Sonsbech. ad vsus feudo. Par. 12. numero 18. fol 143. T. 10. P. 2.

Etiam dicitur, quæ fuit carnaliter cognita. Phanut. de dote. nu. 61. fol. 418. Tom. 9.

Ex communi vsu loquendi appellatur, quæ nondum fuit carnaliter cognita. ibid. nu. 39. f. 417.

Per vim a sponso cognita, an religionem ingredi possit. Hieron. de Zanetti. de foro conscien. & contentio. nu. 148. f. 411. T. 3. P. 1.

Pro sponso an possit esse testis, & econtra. Alberic. de testib. c. 2. nume. 3. f. 163. T. 4.

Puber ex eius traductione ad domum non efficitur vxor. Phanut. de dote gl. 2. nu. 7. f. 416. T. 9.

Religionis possessionem inuito sponso potest facere ante copulam carnalem, non etiam post. Ioan. Bosche. de nup. numero 8. fol. 85 Tom. eodem.

Si per vim cognoscatur carnaliter a sponso, an possit eo inuito religionem profiteri. Phanut. de dote. nume. 39. colum. 3 in princip. fol. 415. Tom 9.

Tenetur ad funeris impensas quando pater est impotens. Redoa. de rebus eccle. non aliena. colum. prima. nume. quinto, fol. 478. Tom. 15. Par. 2.

*SPONSÆ donata olim non repetebantur. Ant. Guter. de matrim. ti. de donatio. propt. nup. nu. 2. f. 61. T. 9.

In sacris literis vxores, seu coniuges nonnunquam appellantur. Io. Bosche. de nup. col. 3. cir. fi. nu. 13. f. 85. T. 9.

*SPONSALIA ætate legitima superueniente expressè, vel tacirè, nū ratificata roborentur, ambigitur. Alexan. Carre. de sponsa. & matrim. c. 8. per tot. f. 63. T. 9.

Ætatem quam requirat. Io. Brun. de sponsal. & matrim. concl. 4. nume. 1. f. 11. T. 9.

An contrahantur, si mulieri ludi causa anulus detur. Hier. Māgia. in arbo. consanguinita. & affinit. numero 153. colum. quarta, fol. 166. Tom. 9.

An contrahi possint ante septēnium cū doli capite. ibi. n. 124. f. 165.

An per

Source : BIU Cujas

An per amplexus oſcula munera, alioque ſigna in matrimonium tranſeant. Alex. Care. de ſponſalib. & matrimo. ca. 14. per tot. fol. 64. Tom. eod.
An præſumantur, ſi vnus dat anulum mulieri, tempore ſponſaliũ de futuro licèt hoc non exprimat. Hiero. Magna. in arbo. conſanguin. & affin. nu. 152. f. 166. T. 9.
An ſoluantur per monachationem, vel clericatum. Montic. de patria poteſta. nu. 21. f. 129. T. 8. P. 2.
Vbi ſponſus labitur facultatibus. Io. Brunel. de ſponſal. & matrimo. nu. 6. concl. 8. f. 13. T. 9.
Bina, vel binas nuptias, qui eodem tempore ſuo nomine exercuit, & qui paſſus eſt filium eam ducere, quæ nubit intra tempus luctus, teſtis eſſe non poteſt. Iacob. Butrig. de teſtib. num. 37. & 38. fol. 61. Tom. 14.
Clandeſtina quæ dicantur. Io. Lup. de ſponſalib. & matrimo. col. 2. nu. 10. f. 44. T. 9.
Contracta per patrem, an præiudicent filio, ſi ipſe filius eſſet hęres patris. Io. Campeg. de dote. q. 211. nu. 1. f. 320. T. 9.
Contrahantur per verba de futuro. Pauin. de viſitat. q. 10. 2. P. n. 97. fol. 213. Tom. 14.
Cum duabus contrahens numquid ad minus cum vna contrahat. Ioan. Brunel. de ſponſalib. & matrimo. conclu. 5. numero ſexto, fol. 12. Tom. 9.
Cum rectè ducatur argumentum de nuptijs ad ipſa ſponſalia. Anto. Guber. de ſponſ. ti. qui poſſ. contra. ſponſ. num. decimotertio, fol. 48. Tom. 9.
Cur dicantur promiſſio. Alex. Care. de ſponſa. & matrimo. capit. 4. fol. 62. Tom. 9.
De futuro, an per amplexus, & iocalia in matrimonium tranſeant. Ioan. Brunel. de ſponſal. & matrimo. concl. 12. nume. 2. folio 15. Tom. eodem.
De futuro contrahentes, ſi proteſtentur, quod & ſi ſequatur copula non per hoc intendunt contrahere matrimonium, non valet proteſtatio. And. Alc. de præſumptio. Par. ſecunda, numero 21. fol. 306. T. 4.
Cum traductione ad domum, an ſufficiant, vt agatur poſſeſſorio. Ioan. Brunel. de ſponſalib. & matrimo. conclu. 12. nume. quarto, fol. 15. Tom. 9.
De facili diſſolui dicit Gamb. de auctor. leg. de lat. lib. 10. nu. 482. fol. 230. T. 13. P. 2.
Et etiam de præſenti per religionis ingreſſum reſoluuntur. Ioan. And. de conſangui. col. 1. nu. 8. f. 139. T. 9.
Etiam curata vtrum per mutuum ſoluantur diſſenſum. Ioan. Brunel. de ſponſal. & matrimo. concl. 10. num. primo, folio decimoquarto, Tom. 9.
Iurata mutuo conſenſu partium diſſoluuntur. Ioã. Gutte. de contrac. iuta. nu. 4. c. 35. f. 80. T. 6. P. 2.
Matrimonium non diſſoluunt. Ioan. Stafil. de grat. expectat. titu. de vari. mod. vacatio. numero 80. folio 278. Tom. decimoquinto Par. prima.
Numquid contrahantur per verba principium actus notantia. Ioan. Brunel. de ſponſal. & matrimo. conclu. decimotertio, nu. 4. fol. 16. Tom. 9.
Quomodo contrahantur, & propriè de futuro ſunt, & dicũtur futurarum nuptiarum promiſſio. Io. And. de conſanguin. nu. 1. & 2 fol. 139. T. 9.
Quot modis ſoluantur. Io. Brunel. de ſponſ. & matrim. concluſ. 8. nu. 3. 5. & 7. f. 13. T. 9.
Quot vt non habeant dirimere poſtea matrimonium contractũ modis contrahantur. Hier. Magna. in arbo. conſanguin. & affini. nu. 105. col. 4. f. 163. T. 9.
Vtrum per religionis ingreſſum rumpantur. Ioan. Brunel. de ſponſalibus, & matrimo. concl. 8. numero primo, fol. duodecimo, Tomo eodem.
De præſenti cum impubere contracta, quæ propter ætatem defectus iuris interpretatione intelliguntur eſſe de futuro, quando ſuperueniente legitima ætate declarantur pro ſpõſalibus de præſenti. Phanut. de dote. nu. 12. gl. 2. f. 416. T. 9.
Numquid ſufficiant ad conſequendam coniugis reſtitutionem. Ioan. Brunel. de ſponſal. & matrimo. concl. 12. nume. quinto, fol. 15. Tomo 9.
Per quæ verba contrahantur. Ioan. Brunel. ibid. concl. 13. num. 1. fol. 15. Tom. 9.
Diſſoluuntur cum vir, & vxor mutuo ſe abſoluuntur, & quando alter ad partes longinquiores ante carnalem copulam proficiſcitur, & cum alter coniugum lepram incurrit, vel aliam magnam corporis deformitatem. Io. And. de conſanguin. nume. 10. 11. 12. fol. 139. Tom. 9.
Quando alter carnaliter, vel ſpiritualiter fornicetur. ibid. nume. decimoquarto.
Quãdo minor, qui ad adultã ætatem peruenit, quod fecit ſeruare non vult. ibid. num. 15. item cum promiſit infra certum tempus contrahere, nec per eum ſtetit, quominus contraheret. ibidem.
Superueniente cognatione ſpirituali, vel legali. ibidem numero decimoſexto.
Et nuptiæ quæ dicantur. Medic. de diffinitio. diffinit. 58. numero 9. fol. 307. Tom. 18.
Ex quorum conſenſu celebrari debeant. Ioann. Boſche. de nup. nu. 26. fol. 86. Tom. 9.
Ex taciturnitate approbata quando cenſeantur. Aymo. Crauet. de antiq. temp. nu. 24. f. 130. T. 17.
Furioſus nec per verba de preſenti, nec de futuro cõtrahere poteſt, ſed iam contracta tenent. Anto. Piag. de tut. & cur. q. 3. num. 53. fol. 327. T. 8. P. 2.
Impuberum per verba de præſenti qualiter valeant, & quando in matrimonium tranſeant. Io. Brun. de ſponſ. & matrimo. concl. 6. nu. 1. fol. 12. T. 9.
Infantium vtrum roborentur per ætatem ſuperuenientẽ, & quomodo ratificentur. ibid. concl. 5. nu. 1.
Inter ſeptemnes contrahuntur, & non inter minores, & oritur ex eis publica honeſtas. Io. And. de conſanguinita. concl. 1. num. 3. fol. 139. Tom. 9.
Iurata ad tertium terminum, numquid poſt termini lapſum ſine periurio ſint ſoluta. Io. Brunel. de ſponſa. & matrimo. conclu. 8. nu. 2. fol. 12. T. 9.
Numquid dentur. Alexand. Carer. de ſponſa. & matrimo. capitu. 2. fol. 62. Tom. 9.
Numquid per votum caſtitatis ſoluantur. ibid. conclu. 8. nume. ſecundo, fol. 12.
Omnis anni temporibus ritè contrahuntur. Anto. Guber. de matrimo. ti. de ritu nuptia. nu. 21. f. 57. T. 9.
Pro filijs per parentes contracta, an, & quando obligent. Ioan. Brunel. de ſponſa. & matrimo. concl. 11. num. primo, folio decimoquinto, Tom. 9.
Quam ætatem requirant. Io. Lupi, de matrimo. & legitimat. nu. 5. fol. 40. Tom. 9.
Quando in matrimonium tranſeant. Ioan. Stafil. de grat. expectat. titu. de var. mod. vacatio nume. 71. folio 278. Tom. decimoquinto, Par. prima.
Quibuſdam permittuntur, quibus nuptiæ prohibentur. Io. Boſch. de nup. nu. 30. f. 86. T. 9.
Quid ſint. Ioan. And. de ſponſal. & matrimo. nume. primo, fol. ſecundo, Tom. 9.
Quid vndeque dicantur. Ioan. Lupi. de matrimo. numero primo, fol. 40. Tom. 9.
Quomodo in matrimonium tranſeant. Alex. Care. de ſponſ. & matrimo. c. 12. f. 64. T. 9.
Quot diſſoluantur modis. ibid. c. 15. col. 3.
Quot modis contrahantur. ibidem capitu. ſexto, colum. prima, fol. ſexageſimotertio.
Quot ſoluantur modis. Io. Lup. de matrimo. & legitimatio. col. nume. 5. f. 40. T. 9.
Si contrahant maiores ſeptennio ante pubertatem, nemo contradicere poteſt. Ioan. And. de conſanguinita. cap. 6. nume. 1. fol. 139. Tom. eodem.
Sine pœna, ſed libera eſſe debent. ibidem, colum. prima, numero 66. folio 140.
Sponſalitijs pro arrhis aliquando capiuntur. Ant. Guber. de ſponſ. & matrimo. col. 1. nu. 3. f. 47. T. 9.
Sub conditione diſpenſationis habendæ, an legitiment filios. Ludouic. de Sard. de nat. libe. ac ſucceſſio. eo. nume. tertio, folio 36. Tom. 8. Par. 2.
Tacitè contrahi, quando dicantur. Io. Lup. de matrimo. & legitim. nu. 5. col. 2. f. 40. T. 9.
Vel matrimonium in quibus caſibus ipſo iure non teneant. Ioan. And. de conſanguinita. nu. decimoſeptimo, colum. ſecunda, fol. 139. Tom. eod.
Vnde dicta ſint. Ioan. Boſche. de nup. colum. prima, nume. 27. folio 86. Tomo 9.
Vnde nomen ſortita ſint. Io. Brunel. de ſponſal. & matrim. concl. 3. nu. 1. f. 11. T. 9.
Vtrum erunt, an matrimonium, ſi quis contraxit per verba de futuro, & dixerit contraham tecum, ſi promiſeris me tecum cõmiſceri. Hier. Magna. in arbo. conſanguinita. & affinitat. num. 104. fol. 163. T. 9.
*SPONSALIBVS ætas ſeptem annorum eſſe debet. Hiero. Magna. in arbo. conſanguinita. & affinita. nu. centeſimouigeſimonono, fol. 165. Tom. 9.
An oriatur affinitas. Alexand. Care. de ſponſalib. & matrimo. c. 13. fol. 67. Tom. 9.
De futuro ætatem annorum ſeptem conuenire. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 7. numero 420. folio 209. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.
Diruptis per vnum eorum, vtrum poſſit alter ex ſtipulatione agere ad intereſſe. Vital. de clauſ. numero octauo, folio 427. Tomo decimooctauo.
Diſſoluendis, an iudicis ſententia requiratur. Alexand. Carer. de ſponſa. & matrimo. capitu. decimoſexto, folio ſexageſimoquinto, Tomo 9.
Honeſtas publica nullis inſurgit. Io. And. de conſanguin. colum. 2. in fi. nu. 75. f. 140. T. 9.
In contrahendis filiusfamilias a patre diſſentire poteſt, ſed non filia, niſi ex cauſa. Ioan. Boſche. de nup. colum. prima, numero 28. fol. 76. Tom. 9.
Olim prima, & ſecunda diei hora ominis cauſa tribuebatur, vt optima, & fecundiſſima euenirent. Thom. Act. de Ludo. Scacc. q. 10. prin. nu. 42. f. 88. T. 7.
Matrimonium nuptiæ, & coniugium quomodo differant. Hieron. Magna. in arbo. conſanguinita. colum. ſecunda, numero 10. folio 159. Tom. 9.
Numquid liceat renunciare. Fran. Brunel. de ſponſal. & matrimo. declaratio. 4. nu. 9. f. 18. T. 9.
Per monachum, vel ſacerdotem contractis, an oriatur publica honeſtas. Hiero. Magna. in arbo. conſanguinita. numero 127. folio 165. Tom. 9.
Pœnæ appoſitio an, & quando valeat, & quid de iuramento in ipſis appoſito. Ioan. a Capiſtra. de matrim. nu. 17. f. 79. T. 9.
*SPONSALIORVM effectus qui ſint. Io. And. de conſanguin. nu. 1. fol. 139. Tom. 9.
Varia acceptio. Anto. Guber. de ſponſal. & matrimo. num. primo, fol. 47. Tom. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*SPONSALITIA largitas quid sit.Ioã.Bosche. de nup.nu.36.col.3. in fi.fol.89.T.9.

Quatenus,quandoque irrita,an teneat,Constan.Roge.de dote.nume.16.& 19.f.348.T.eod.

Vtrum sit donatio.Ant.de Canar.de insinuatio.P.2.prin.nume.3. fol.277.T.6.P.2.

*SPONSALITIÆ arrhæ secundum Alciatum deponebãtur penes proxeneticas,quod reprobatur,cum & sponsis dari, & ab ipsis accipi soleant,Strac.de proxenet. nu. vigesimosecundo,fol.338. Tom.6.Par.1.

Largitates patri non acquiruntur.Anto.Gubert.de sponsalibus, & matrimon.titu.quid sint sponsa.numero decimoquarto, fol.47. Tom.nono.

*SPONSALIVM definitio, ac eiusdem explicatio ponitur ab Alexand.Care.de sponsal.& matrimo.cap.tertio, fol. sexagesimosecundo,Tom.9.

Effectus ponuntur ab eod ibid.c.11.f.63.

*SPONSAM carnaliter a sponso fuisse cognitam ex eo quod probetur matrimonium non arguitur. Crot.de testibus.nume. 95.fol. 220.Tomo 4.

Conditionalem carnaliter cognoscens præsumitur in eam purè cõsentire.Guid.Pap.de præsumptio.nu.126.f.304.T.4.

*SPONSI ambo numquid debeãt interrogari,& per quem,& quid si vnus tantum respondeat.Ioan.Brunel.de sponsal.& matrimo. concl.5.nu.3.f.12.T.9.

Nuncupatione qui veniant.Io. Lup.de matrimo. numero primo, fol.40.Tom.9.

Quando ad matrimonium contrahendum compellantur. Ioann. And.de consanguinita.colum.prima,numero quarto,folio 139. Tom.nono.

*SPONSO vtrique religionis habitum suscipere licet,cum in melius commutatio fiat, nec iuramẽtum infringere debet,illud in melius commutans. Ioan.a Capistra. de quodam matrimo.nu. 34. fol.80 Tom.9.

*SPONSVS ac maritus maritus,vxor,& sponsa, matrimonium,& sponsalia inter se differunt.Phanu.de dote glos.2.num.secundo, fol.416.T.9.

Alter,altero etiam repugnante dummodo carnalis copula non interueniat,monasterium eligere potest.Io.a Capist.de quad.matrim.nu.48.col.3.f.81,T.eod.

Cur non obligetur scribens se recipere dotem. Montic.de patr.potesta.nu.21.f.134.T 8 P.2.

Ecclesiæ,& rector,& pastor est Christus,& caput principale.Ioan. a Capistra de auctorita.Pap.Par.3.2. Par.princi.nume.40.fol.58. Tom.13.P.1.

Propriè loquendo est Christus,alij verò dicuntor sponsi,inquantum vicem veri sponsi obtinent, & ideo Papa, qui vicem veri sponsi obtinet,ecclesiæ sponsus dicitur.Cardina. Iacob. de concil.lib.septimo,artic. quinto,numero 127. fol.315.Tom.eodem Par.eadem.

Est futurus maritus. Roland. a Val. de dote quæstio.12.numero 3. fol.356.Tom.9.

Habens filios legitimos ex altero matrimonio non potest sponsæ suæ dare vestitus, & iocalia vltra quintum bonorum suorum etiam cum iuramento in præiudicium legitimæ filiorum. Ioan. Gutte.de contractibus iurat.capit.decimoquarto,num.7.fol.59 Tom.6.Par.2.

Intra ætatem nubilem sponsæ suæ legare non potest, etiam quod vir sit nobilis.Lancello. Gal.de statut.quæst.1.nu.7. fol.295.Tomo secundo.

Mittit aliquid sponsæ quomodo intelligatur. Franc.de Porcell.de duob.frat.nu.39.f.181.T.6.P.1.

Per verba de futuro,ac prohibitione nõ comprehenditur, qui spõsæ suæ legare possit,quando ambo sunt nubiles. Lancel.Gal.de statu.q.1.nu.13.f.295.T.2.

Si cognitam sponsam ante religionem ingreditur, illa statim cum alio contrahere potest.Phil.Prob. de iure Regal.quæst.6.nu.11. fol.391.Tom.12.

Sponsæ per verba de præsenti per hanc prohibitionem non relinquit.Lancello Gal.de statut.quæstio.prima,numero 20.fol.296. Tom.secundo.

Sponsam propriam rapiens,qua pœna plectatur.Paul. Grilan.de pœn.omnifar.coit.colum.4.num.vigesimoprimo,folio 304.Tomo 11.Par.1.

Vel sponsa propriè non dicuntur post contractum matrimonium per verba de præsenti, licèt non sit secuta copula carnalis.Rolã. a Val.de dote.q.106.num.5.f.392.T.9.

Virginis Mariæ Ioseph,an erat viuus tempore passionis Christi.Albertin.de agnoscen.assertio.hæretico. quæstio.6.nume.6.fol.56. Tom.11.Par.2.

Vsque ad annum dicitur.Monticul.de pat.potest.num.9.colum.3. fol.129.T.8.P.2.

De sponsionibus.

*SPONSIO Anconæ vernacula lingua dicitur, scommessa, & quid sit sponsio varijs auctoritatibus probat.Strac. de sponsio.nu.1. col.2.f.303.T.6.P.1.

Appellatur etiam quæ per sponsi interrogationem fit,& omnis stipulatio,& promissio.Strac.ibidem colum.3.nu.9.f.303.

Facta inter Sempronium, & Meuium, qui taxillis ludebant, quod alter altero plura puncta faciet, vel quod denarium numerum egredietur,est improbata.Strac.ibid.nu.1.colum.1.versicu.quæritur.fol.305.

Fit cum alter ex contrahentibus, alteri decem tradit, interposita stipulatione,nisi ita erit duo tanta, aut tria tanta restituat. Strac. de sponsionibus.Par. secunda,numero quarto,folio 304.Tomo sexto,Par.1.

Fit depositis pignoribus penes tertium. ibidem numero secundo,folio 303.

Fit interposita stipulatione,& re stipulatione. ibid.exempla plura.num.tertio.

Illa quod cras erit pluuia,Imperator veniet in Italiam ante Calendas Maias, & aliæ similes enumeratæ non sunt improbatæ. ibidem colum.quarta,numero primo,ver. ex prædictis.fol.304.

In ludis tantum,qui virtutis causa fiant permittitur. ibid.colum.1. num.3.fol.305.

Inter eos facta, qui ludentes inspiciebant, quod alter ex lusoribus vincet, vel non est improbata, & quod solutum est ex sponsione prædicta repetitur. ibidem numero primo, versicu. finge modo.

Pulchra, & memorabilis inter Cleopatram, & Antonium ex loco Plinij, refertur ab eodem ibid. numero secundo, colum. secunda,fol.303.

Quid sit.Caccialup.de ludo. nu.6.f.156.T.7.Strac. de sponsio.colum.2.nu.4 f.303.T.6.P.1.

Super matrimonio contrahendo facta,vel non contrahendo inter Titium & Beroam, valet, declaratur tamen duobus modis a Strac.de sponsio.Par.quarta,numero quarto,fol.304. Tom.sexto,Par.prima.

Super morte priuati, vel quod Rex Saxoniæ hoc anno principat, excidet,seu Argentina capietur,& si quæ sunt similes, an valeat. Strac.de sponsio.versicu.similis.colum.4 numero 1.fol.304.Tomo 6.Par.1.

Vel pignoratio,quæ fit inter duos ludentes, vel aliter contendentes,an,& quando sit licita.Paris de Put.de ludo.numero 34. fol. 153.Tomo7.

Vulgo dicitur,guida, secundum Azonem, quem refert Strac. de sponsio.nu.3.f.303.T.6.P.1.

*SPONSIONE contendere,& sacramento vincere quid esset remissiuè ponit Strac.de sponsio.numero nono,folio 303. Tomo sexto,Par.prima.

Facta inter duos super quodam instrumentum ostendendo, vel non ostendendo,an valeat ipsa promissio. ibid.nu.1.versicu.habes.fol.305.col.3.

Quod nauis veniet in portum Anconæ,vel non veniet, si rostrata nauis venerit, quam vulgo Galeonem appellamus,vter vicerit. idem ibid.nu.1.ver.item quæritur.

Si Nauis in portum Anconæ peruenerit, an dicatur peruenisse Nauis,quæ signa quædam ingressa fuerit.ibid.colum.2.versicu. vide etiam.

*SPONSIONES recentiores iurisconsulti sub generali vocabulo cõuentionis appellant.Strac.de sponsio.numero quinto,folio 303. Tom.6.Par.1.

Secundum Azonem & Rof. fiunt vbi certamen est pro veritate, vel vescendi gratia non aliter. ibidem Par.3.nu. primo, colum. secunda,fol.304.

Secundum iure consultos generaliter fieri possunt in causa honesta, inhonesta verò fieri non licèt, ic que probat multis modis. idem vbi sup.nu.2.

*SPONSIONIS causa si res deposita est apud arbitrum, vt detur ei qui vinceret,vel si non pareatur sententiæ arbiter cogitur dicere sententiam Strac.de sponsio.colum.tertia, numero 8. folio 303. Tom.6 Par.1.

*SPONSIONVM iudices recuperatores appellabantur. ibidem numero 7.fol.303.

Tria sunt genera.ibid.P.2.nu.1.f.303.

Spuria, quomodo,& a quo alenda,& dotanda sit.

*SPVRIA dotanda secundum patriæ consuetudinem est.Gabr.Paleot. de noth. spur. fil. capitu. 50. numero secundo, fol. 66. Tomo 8.Par.2

Dotem non præscribit etiam spacio triginta annorum. ibid.ca.51. num.secundo.

Filia,an debeat a patre dotari. Benedic. de Barz. de fil. non legitimè natis colum.quarta,numero trigesimoquarto,fol.27.Tomo 8. Par. secunda.

Filia sicut in alimentis non habet hæredem, ita nec in bonis datis in dotem.Roland.a Val. de dote quæst. nonagesimaquarta,nume.9.fol.387.T.9.

Secundum patriæ consuetudinem est dotanda. Gabr.Paleot. de noth.spuri.fil.capitu.50. numero secundo, fol.sexagesimoseptimo,Tom.8.Par.2.

Testari non potest de dote sua,idem vbi sup.c. quinquagesimoprimo,num.5.fol.67.

Spurię quid dari debeat.

*SPVRIÆ filiæ data dos per mortem ipsius patri,vel eius hæredib. Roland.a Val.de dote. quæstio.94. numero 6. & declara prout. nu.7.fol 386.T.9.

Filiæ fundus dari potest in dotem, ita vt post mortem ipsius transeat ad filios.ibid.nu.17.f.387.

Sunt dotandę a patre vsque ad modum alimentorum.ibidem nume.4.fol.386.

Source : BIU Cujas

Spurij qui ſint, & quæ commoda, & incommoda ſentiant.

*SPVRII a iure ciuili incogniti, ita vt coniunctorum appellatione non contineantur, nec etiam familiæ appellatione. Octauia. Velpel. de treu. & pace. q. 16. nu. 2. f. 407. T. 11. P. 1.

Ab hæredibus patris ali debẽt. Gabr. Paleot. de noth ſpuri. fil. c. 47. nu. 8. f. 66. T. 8. P. 2.

Ad dignitates, honores, & officia ſunt inhabiles. Couerro. de publ. concubina. nu. 81. f. 187. T. 11. P. 1.

Locorum ex cõſuetudine admittendi ſunt. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 56. nu. 9. f. 70. T. 8. P. 2.

An aliqua dignitate, ſeu honore donari poſſint. Benedict. de Barz. de fil. non legit. nat. col. 1. nu. 35. f. 28. T. 8. P. 2.

An ceſſantibus legitimis filijs, & naturalibus, ac hæredibus pacem faciant. Octauia. Velpel. de treug. & pace. q. 16. num. 1. folio 407. T. 11. P. 1.

An compellere poſſint propinquos ex parte matris ad compromittendum. Blanc. de compromiſ. inter coniunct. nu. 15. fo. 155. T. 3. P. prima.

An dicantur? qui ex matrimonio clandeſtino naſcuntur? Anto. de Roſel. de legitimatio. tit. de matrim. putati. num. 2. folio 82. T. 8. P. ſecunda.

An in pace contineantur, & an de domo dicantur? Nicol. Mora. de fide, treug. & pace. quæſtio. 181. nume. 1. folio 453. Tomo 11. P. prima.

An per ſubſequens matrimonium legitimentur? Ioann. Brunel. de ſponſal. & matrimo. declarat. 2. nu. 4. f. 6. T. 9.

An poſſint legitimari, & qualiter? Io. le Cir. de primogenitu. q. 13. 1. lib. nu. 23. f. 29. T. 10. P. 1.

An ſuccedant matri? Marti. de Silima. de feud. nu. 202. folio 6. T. 10. P. prima.

Appellatione filiorum non continentur. Andr. Alc. de ſingul. certami. c. 19. num. 2. f. 296.

Appellatione turpium continentur perſonarum. Couerro. de public. concubina. nu. 84. f. 187. T. 11. P. 1.

Continentur appellatione filiorum. Gig. de crim. læſæ maieſt. q. 7. num. 1. f. 74. T. 11. P. 1.

De domo & caſata non dicuntur, nec dicuntur coniuncti, & nobiles. Iul. Fenet. de duel. colum. prima. nume. 105. folio 313. T. duodecimo.

De familia dici propriè nõ poſſunt, & quare. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 59. nu. 3. f. 71. T. 8. P. 2.

De fructibus beneficiorum poſſunt alimentari, & dotari. Couer de public. concubina. colum. quarta. nume. 54. folio 185. T. 11. P. prima.

Dicuntur non naturales filij nati ex ſeruitrice alicuius. Andr. Alciat. de præſumptio. præſumptio. quinta. nume. 5. folio 321. T. quarto.

Doctores iure creari poſſunt. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 56. nu. 8. f. 70. T. 8. P. 2.

Et alij ex damnato coitu nati, ali a patre de iure ciuili non debent. Aſcan. Clementi. de patr. poteſta. cap. quinto. nume. 37. vbi de ratione, & quod fallit de iure canonico. folio 102. T. octauo. P. ſecunda.

Et inceſtuoſi, an ad teſtimonium contra parentes admittantur. Tyn da. de teſtib. p. 1. n. 6. f. 162. T. 4.

Filij non ſunt nominandi. Ibidem.

Et nati ex damnato coitu legitimari vtrum poſſint. Ludouic. de Sard. de natural. liber. ac ſucceſſio. eorum. nume. 1. folio 39. T. 8. P. ſecunda.

Et naturales an poſſint lege municipali legitimari. Anto. Roſel. de legitimatio. nu. 38. f. 85. T. 8. P. 2.

Ethimologia ponitur a Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 18. num. 3. f. 53. T. & P. eod.

Ex damnato coitu nihil a patribus capere poſſunt, & quæ ſit ratio. Ibidem c. 43. nu. 1. f. 64.

Filij an ſuccedere valeant patribus, & alijs aſcendentibus. Benedict. de Barz. de fil. non legitim. natu. nume. 18. folio 26. T. & P. eodem.

De æquitate canonica, quæ ſeruatur in prato Cæſaris alendi ſunt a patre, quando non habent vnde ſe alant. Rolan. a Val. de dote. q. 94. nu. 1. f. 386. T. 9.

Temporaliter puniuntur vitio patris, ſed non ſpiritualiter. Couer ru. de pub. concub. num. 92. col. 4. f. 187. T. 11. P. 1.

Gentilitia inſignia ferre de iure non poſſunt. Gabr. Paleot. c. 59. nume. 6. fol. 72. T. 8. P. 2.

Illis caſibus quibus non poſſunt ſuccedere parẽtibus, ſic etiam parentes prohibentur illis ſuccedere. Couerr. de pub. concub. nu. 76. fol. 188. T. 11. P. 1.

In bonis datis patri, vel ad illos tranſeant rectè ſuccedunt. Lancell. Gal. de ſtatu. q. 1. nu. 31. f. 311. T. 2.

In cautione pro ſe, & pro filijs non comprehenduntur. Octau. Velpel. de treug. & pace. q. 16. nu. 3. f. 408. T. 11. P. 1.

Iure ciuili funguntur honoribus, & dignitatibus. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 55. nu. 7. f. 69. T. 8. P. 2.

Iure diuino prohibentur ſuccedere. Anton. de Roſel. de legitimat. lib. 2. nu. 49. f. 86. T. 8. P. 2. & in fauorabilibus non veniunt appellatione coniunctorum. Nicol. Moro. de fide treug. & pac. q. 181. nu. 2. fol. 453. T. 11. P. 1.

Iure moribus recepto quatenus ſuccedant his quæ ſuccedatur. Couerro. de pub. concubina. nume. 78. folio 188. Tomo vndecimo, Par. prima.

Legitimari non poſſunt inuitis filijs legitimis, & naturalib. Marti. Laude. de legitimatio. numero 121. fol. nonageſimoquinto, Tomo 8. Par. ſecunda.

Legitimati, an aliquo pacto poſſint ſuccedere in feudo, cum vero legitimo, & naturali. Iacob. de S. Georg. in vſib. feudo. nu. 3. folio 225. Tom. 10. P. 1.

Monachi facti poſſunt ad ſacros promoueri, & ad beneficia non curata. Anton. de Roſel. de legitimatio. lib. 3. num. 8. fol. 90. Tomo 8. Par. 2.

Naturales, & ſimiles in poteſtate parentum non ſunt, item nec de cognatione patris, ſeu parentela dicuntur. Aſcan. Clemen. de patr. poteſt. c. 5. nu. 23. f. 102. T. 8. P. 2.

Nec ad primam tonſuram, nec ad ordines cęteros, nec ad eccleſiaſtica beneficia, etiam ſimplicia ſine diſpenſatione admittuntur. Couer. de pub. concub. nu. 1. col. 2. verſicu. ratio motiua. fol. 188. Tom. 11. Par. 1.

Nec in bello ſeculari fortes, nec in fide ſtabiles exoſi Deo, & homi nibus. Bal. de ſtatu. nu. 4. f. 147. T. 2.

Nobilium aut militum non dicuntur nobiles, nec habiles ad ſtandum in brachio ſeculari. Iul. Ferret. de duel. numero 105. folio 313. Tom. 12.

Non dicuntur coniuncti, nec nobiles. ibid. d. nu. 105.

Non prohibeutur ab honoribus. ibid. nu. 106.

Non ſunt filij nominandi, & coniunctorum appellatione nõ comprehenduntur, nec cum eis quoad patrem vlla datur cognatio. Octauia. Velpel. de promiſſio. de non offenden. q. 84. num. 4. fol. 415. Tom. 11. P. 1.

Numquid ſuccedãt patri. Ludouic. de Sard. de nat. lib. ac ſucceſſio. eor nu. 1. col. 4 nu. 53. T. 8. P. 2.

Pater an proipſis pacem faciat. Octauia. Velpel. de treug. & pac. q. 24. nu. 2. f. 408. T. 11. P. 1.

Patri non ſuccedunt, nec de iure ciuili ali debent. Mart. Lauden. de legitimatio. numero ſeptuageſimoſecundo, colum. 3. fol. 93. Tomo 8. Par. 2.

Per ſtatutum, an poſſint, aut per conſuetudinem legitimari. Anto. de Roſel. de legitimatio. lib. ſecundo, numero 44. fol. 86. Tom. 8. Par. ſecunda.

Per ſubſequens matrimonium, an, & quando legitimari poſſint. Ant. de Roſel. de legitimat. nu. 10. tit. de cauſa materia. legitimatio. f. 76. T. 8. P. 2.

Prouocare poſſunt legitimè natum ad ſingulare certamen. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. nu. 9. f. 70. T. 8. P. 2.

Qua de cauſa iure canonum, quandoque filij non appellentur. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. cap. 46. numero ſeptimo, fol. 66. Tom. 8. Par. 2.

Quamplurimum ſunt ſubtiles, & ingenioſi. Couer. de pub. concubin. nu. 93. f. 187. T. 11. P. 1.

Quidam ſunt ſolertiores legitimis. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 65. nu. 2. f. 74. T. 8. P. 2.

Quoad alimenta tamquam veri filij cenſentur. idem vbi ſup. c. 68. num. 3. f. 66. T. eo. P. ead.

Quoad incommoda quæ ſentiant. Franc. Caſo. in quæſt crimi. nume. 6. f. 455. T. 11. P. 1.

Quo pacto ad bonam frugem reduci poſſint. Monticul. de patr. poteſta. nu. 30. f. 128. T. 8. P. 2.

Quod indifferenter ſuccedant, vt legitimi, an Imperator poſſit facere. Benedic. de Barz. de fil. non legitim. nat. num. 53. fol. 29. Tomo 8. Par. 2.

Quomodo ſuccedant matri, & quomodo auo paterno, vel materno. Ludouic. de Sard. de nat. libe. ac ſucceſſio. eorum num. 3. fol. 43. T. eod. P. ead.

Redduntur indigni ab omni commodo bonorum paternorum. Anto. de Roſel. de legitimatio. num. quadrageſimonono, fol. 86 Tom. 8. Par. 2.

Secundum naturam ſunt filij. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 47. nu. 4. f. 66. T. eo. P. ead.

Si ſint ex diuerſis matribus non ſuccedunt inter eos. Couerro. de pub. concub. nu. 77. f. 188. T. 11. P. 1.

Statuto de compromiſsis inter coniunctos non alligantur. Octauia. Velpel. de treug. & pace quæſtio. 16. numero 4. fol. 408. Tom. eod. Par. ead.

Sunt inferiores legitimè natis. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. c. 55. nu. 16. f. 70. T. 8. P. 2.

Teſtimonium, nec ſemiplenè probat. idem ca. 55. numero quarto, fol. ſexageſimonono.

Vel baſtardi, an dicantur de gente paterna. Benedic. de Barz. de fil. non legitim. nat. col. 2. nu. 10. f. 25. T. 8. P. 2.

An dicantur eſſe de domo, familia, ſeu caſa patris. ibidem colum. tertia, num. 12.

An veniant propinquorum appellatione. ibid. nu. 11.

Numquid poſsint arma, & inſignia domus ferre. ibidem numero duodecimo.

Vtrum honoris, vel dignitatis ſint capaces. ibid. nu. 13.

Vel naturales an poſsint ad regalia legitimari a Comite Palatino, & an idem Comes ſupradictam habens poteſtatem poſsit vtraque macula infectos legitimare. ibid. numero quinquageſimoſeptimo, fol. 29.

Vel naturales tantum, an veniant ſub ſtatutis de proximioribus loquentibus. Albert. Brun. de ſtatu. articu. duodecimo, nume. 275. Tom. ſecundo.

Viuente vxore nati ſubſequentia matrimonij, an legitimentur. Anto. Roſel. de legitimat. num. 53. tit. de cauſ. materia. legitimatio. fol. 78. T. 8. P. 2.

Vulgo quæſiti, & inceſtuoſi non merentur vocari filij, omniq; iuris beneficio ſunt priuati. Albert. Brun. de ſtatu. artic. 12. num. 44 fol. 228. Tom. 2.

Reliqua vide infra in ver. ſpurius.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Spurijs, & ſpurio quæ relinqui poſsint, debeant, & non.

*SPVRIIS alimenta legari æquitate canonica permiſſum eſt. Gamba.de auctо.lega.de late.lib.10.nu.143.f.225.T.13.P.2.

Alimenta quando relinquenda ſint.Ludou.de Sard.de natu.lib.ac ſucceſſ.eor.num.6.f.44.T.8.P.2.

De matricidio,ius accuſandi competit.Octauia.Velpel.de treu. & pace.q.16.num.6.f.408.T.11.P.1.

*SPVRIO alimenta debentur de iure canonico.Montic.de inuenta. in præfatio.num.115.f.204.T.8.P.2.

An poſſint relinqui cauſa remunerationis. Couerro.de public.concubina.nu.56.col.4.f.185.T.11.P.1.

An præſtanda ſint alimenta in foro Cæſaris. Monticul.de inuenta. c.3.nu.10.f.208.T.8.P.2.

Diſpenſato per legatum ſufficienti auctoritate multùm, vt beneficia, perſonatus,& dignitates cum cura, & ſine cura retineat,quãdo dignitates in eccleſia cathedrali conſequi permiſſum ſit. Gãba.de auctorita.lega.de late.lib.7.nume.168.folio 205. To.13.P. ſecunda.

Super impetratione alicuius gratiæ,quando de abolita ſuperioritate mentionem facere teneatur,cum non fuerit expreſsè diſpẽſatus ad idem.ibid.nu.253.f.206.

Facta inſtitutio etiam amore Dei non ſubſiſtit. Lancello. Gal.de ſtatu.q.3.nu.56.f.299.T.2.

Fauore dotis poteſt relinqui.Bap. de S.Blaſ. de priuil.dotalib.centu.3.nu.42.f.458.T.9.

Hæredi an profit inuentarium?Monticul.de inuenta.in præfat.nu. 114.f.204.T.8.P.2.

Hæreditatem ad reſtituendam, hæres fideicommiſſo grauatus, an in foro animæ teneatur?Pet.Pecch.de amortizatio.bono.c.8.nume.2.f.318.T.11.P.1.

Legatum factum de proprietate non valet, tamen limitatur quatuor limitatio.Couerro.de pub.concub.nume.60.col.2.fol.186. Tom.11.Par.1.

Relictum numquid fiſco applicatum ſit?Ludouic.de Sard.de nat. libe.ac ſucceſſio.eor.q.2.col.3.nu.2.f.45.T.8.P.2.

Relictum pro alimentis extinguitur morte ſpurij.Couerro.de public.concub.nu.59.f.186.T.11.P.1.

Vltra legitimum modum alimentorum deuenit ad legitimos ſucceſſores.ibid.nu.58.

Vbi pro alimentis ſit relictum prędium magni redditus non in totum relictum corruit,ſed tantum in eo, quod vltra modum alimentorum reperitur,& idem in relicto ex cauſa dotis.Lancello. Gal.de ſtat.q.2.nu.13.& 14.f.328.T.2.

Spuriorum appellatione qui veniant.

*SPVRIORVM appellatio quotuplex,& qui ſpuriorum appellatione veniunt.Ludouic.de Sard.de nat.lib.ac ſucceſſio.eo.§.de ſuperiorum appellatione.nu.1.f.32.T.8.P.2.

Duo genera ſunt.Gabr.Paleot.de noth.ſpuri.fil.ca.11.nu.2.fol.63. Tom.eod.P.ead.

Spurios, & ſpurium.

*SPVRIOS canonicatum, præbendam annexam habentes incapaces eſſe dicit.Gamba.de auctorit.leg. de late.lib.7.num.162.fol. 205.Tom.13.P.2.

Cognoſci an Reipublicæ expediat?Gabr.Paleot.de noth.ſpuri.fil. c.64.nu.3.f.75.T.8.P.2.

Et facinoroſos homines Reipublicæ intereſt cognoſci. And.Alcia. de ſingula.certam.c.9.nu.3.f.295.T.12.

Paternæ incontinentiæ imitatores reputari,dicit.Gamb.de auctor. leg.de late.lib.7.nu.271.f.207.T.13.P.2.

*SPVRIVM ad Papatum aſcendere poſſe non ambigitur. Gamba. de auctorita.leg.de late.lib.7.nume.148.fol.205.Tom.decimotertio,Par.2.

Aut naturalem Pater numquid teneatur alere?& quid de filia ſpuria?Ludouic.de Sard.de nat.libe.ac ſucceſſio.eor.q.4.numero 4. fol.33.T.8.P.2.

Dici illum,qui naſcitur ex concubina. Gamba.de auctor.leg.de late.lib.7.nu.406.f.209.T.13.P.2.

Filium,ſicut pater non poteſt inſtituere,an ideo non inſtituere poſſit nepotem legitimum ex eodem ſpurionatum?Benedic.de Barz.de fil.non legitim.nat.nu.32.f.27.T.8.P.2.

Inſtituere an iure poſſit pater,ſtatuto hoc permittente.Bal.de ſtat. nu.1.col.1.ver.ſpurius.f.147.T.2.

Pater iure canonico alere tenetur. Zaſi. de feud.num.47.colum.2. fol.211.T.10.P.1.

Succedere a ſtatuto iure non poſſe concedi,dicit Bal.de ſtat.nu.5. fol.147.Tom.2.

Succedere patri immediatè quomodo dicatur?Gamba.de auctori. leg.de late.nume.308. lib.ſeptimo,fol.207.Tom.decimotertio, Par.ſecunda.

Spurius quæ ſentiat incommoda, & commoda.

*SPVRIVS a patre inſtitui poteſt cum capere poterit. Gabr. Paleot. de noth.ſpuri.fil.cap.quadrageſimoquinto, nu.ſecundo,fol.65. Tom.8.Par.2.

Agnatis patris numquid ſuccedat.Ludouic.de Sard.de nat.libe.ac ſucceſſio.eor.§.de ſucceſſio. ſpurio.nu.decimotertio,fol.44.Tomo eod.Par.ead.

An comprehendatur in ſtatuto,quod pater pro filio damnum reſicere teneatur.Octauia.Velpel.de promiſſio.de non offenden.q. 84.nu.7.f.415.T.11.P.1.

An inſtitui poſſit ſub cõditione,ſi ingrediatur religionem, eo quia ingreſſus tollit omnem maculam. Couerro.de pub. concub.nu. 35.f.184.T.eod.P.ead.

An poſſit creari executor teſtamenti paterni?Bertachi. de epiſcop. Par.6.nu.38.f.355.T.13.P.2.

An ſine diſpenſatione poſſit doctorari?Couerro. de pub.concubi. nu.82.f.188.T.11.P.1.

An ſit comprehenſus a ſtatuto,vt aſtringere poſsit agnatos,& propinquos patris ad compromittendum?Blanc.de compromiſ.inter coniunct.nu.13.f.154.T.3.P.1.

An ſit prohibitus ex perſona alterius aliquid capere? Ludouic. de Sard.de nat.lib.ac ſucceſsio.eor.§. de ſucceſsio. ſpurio.nume.6. fol.44.T.8.P.2.

An ſit,vel naturalis,qui ab illuſtri naſcitur ex matrimonio ſine dotalibus inſtrumentis contracto.ibid.vbi ſup.Par.2.princ.num.5. fol.32.T.8.P.2.

An ſub conditione inſtitui poſsit,ſi legitimetur,vel cum capere poterit,hoc eſt cum erit incapax. Coner.de pub. concub.nume.37. col.2.f.184.T.11.P.1.

Apud veteres loco prænominis. Gabr. Paleot.de noth.ſpuri.fil.ca. 18.nu.4.f.53.T.8.P.2.

De iure canonico vbiąue eſt alendus.Monticul.de inuenta.c.9.nu. 428.f.233.T.8.P.2.

Dictio quid, & qualiter ſignificet.Benedic.de Barz. de fil.non legit.nat.col.2.in fi.nu.1.f.24.T.eo.P.ead.

Eo modo, quo parentibus ſuccedit?eodem parentes ſuccedunt ei Lancellot.Gal.de ſtatut.q.4.nu.32.f.325.T.2.

Ex diſpenſatione Pontificis poteſt creari Cardinalis, & Pontifex. Gabr.Paleot.de noth.ſpuri.fil.capitu.57.numero ſeptimo, folio 71.Tom.8.P.2.

Filius ex coitu accuſabili non natus poteſt ab inteſtato ſuccedere, ne dùm matri,ſed etiam alijs ex latere materno coniunctis. Benedic.de Barz.de fil.non legitim.nat.num.22.colum.3.folio 26. Tom.eo.P.ead.

Non poteſt ex teſtamento patris ipſi patri ſuccedere ex aliquo capite.ibid.col.2.nu.27.f.27.

Grauari poteſt ne alteri hæreditatem reſtituat. Gabr. Paleot. de noth.ſpuri.fil.c.45.nu.9.f.65.T.8.P.2.

Hæres ab inſtituto patris fieri poteſt. Lancel.Gal.de ſtat.q.1.n.17. fol.311.Tom.2.

In odioſis venit.Nicol.Moro.de fide treug.& pace num.4.fol.451 Tom.11.P.1.

Ingrediens religionem,quando indigeat diſpenſatione,vt religioſus fieri poſsit?Gamb.de auctor.leg.de lat.lib.7.nu.197.fol.205. Tom.13.Par.2.

Iure ſocietatis cum alio contractæ ad paterna bona, quandoquè admittitur.Gabr.Paleot.de noth.ſpuri.fil.c.45.num.1.fol.65.Tomo 8.Par.2.

Legitimatur etiam quoad hæreditates vbiąue per ſubſequens matrimonium.Phanut.de dote. numero trigeſimoſexto, folio 415. Tom.nono.

Legitimatus,niſi ſit legitimatus patre conſentiente bona cognatis non aufert.Martin.Lauden.de legitimat.nu.83. col.4.in fi. folio 93.Tom.8.Par.2.

Maior natu cedit via,& quocumq; gradu fratri ſuo legitimo, quãuis minori.Gabr.Paleot.de noth.ſpuri.fil. cap.55.num.17.fol.70 Tom.8.Par.2.

Monaſterium ingreſſus,an verè legitimus cenſeatur.ibid.c.57.nume.4.fol.71.

Non continetur ſtatuto, quod pater pro filio condemnationem ſoluere teneatur.Octauia.Velpel.de promiſſio.de non offenden. q.84.nu.6.f.415.T.11.P.1.

Non dicitur,quem Princeps reſtituit. Gabr. Paleot.de noth.ſpuri. fol.c.64.nu.2.f.73.T.8.P.2.

Non gaudet priuilegio aliquo.Franc.Caſo.in quæſt.crimina.nu.5. fol.405.T.11.P.1.

Non poteſt exercere officium tabellionatus in ſcriẽdo actis iudicialibus.Crot.de teſtib.nu.74.f.210.T.4.

Nullam cognationem,vel coniunctionem videtur habere ex parte patris.Alberic.de ſtatu.q.137.nu.9.f.20.T.2.

Num ſuccedere poſsit matri ab inteſtato, vel ex teſtamẽto, ſaltem per caput vnde cognati? Benedic.de Barz.de fil. nõ legitim.nat. col.3.nu.21.f.26.T.8.P.2.

Omnis infamis eſt,& vilis conditionis.Pet.Raue.de ſtatu. ſectio.1. nu.32.f.381.T.2.

Poſthumus ſamnitibus deditus.Pet.Belli.de re mil.titu.8.nume.4. fol.344.Tom.16.

Poteſt eſſe decurio,& poni ad regimẽ ciuitatis.Couero. de pub.cõcubina.nu.87.f.187.T.11.P.1.

Quando includatur appellatione filij? Bal.de ſtatut.colum.4.n.3. fol.113.Tom.2.

Quando legitimari poſsit a legato quoad ſucceſsiones?Gamba.de auctorita.lega.de late. libro ſeptimo,nu. 249.fol.206. Tom.13. Par.ſecunda.

Quando rem ſibi datam,vel relictam præſcribat?Lancellot. Gall. de ſtatu.q.5.nu.3.f.307.T.2.

Qui non poteſt ſuccedere patri,an ſtatim poſsit inſtitui ab Auo,di ſputatur ad longum a Couerro.de pub.concub.colum.3.nu.64. fol.186.T.11.P.1.

Ratione illegitimationis hæreditate priuatur.Ant. de Roſel.de legitimat.nu.40.f.85.T.8.P.2.

Religionem

Source : BIU Cujas

Religionem ingreſſus capax eſt paternorum bonorum. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. capitulo quadrageſimoquinto. num. 5. fol. 65. T. eod. P. ead.
Si moribus, & honeſtate præfulgeat non repellitur a teſtimonio. Crot. de teſtib. nu. 74. f. 210. T. 4.
Si non imitator paternæ incontinentiæ, ſed honeſtæ vitæ honorari debet, & diſpenſari. Gamba. de authorita. lega. de late. lib. 7. nu. 166. f. 205. T. 13. P. 2.
Si reſpectu matris non ſit natus ex accuſabili coitu poteſt a matre inſtitui, & etiam ſubſtitui. Benedict. de Barz. de fil. non legit. nat. col. 2. nu. 28. f. 27. T. 8. P. 2.
Sicut patri non ſuccedit, nec aliquando matri, an verificari poſſit contrarium, affirmatiuam, aut negatiuam proponendo. ibi. col. 4. in fin. nu. 24. f. 26.
Tamquam inſtitutus non ſuccedit, an ſaltem ſicut ſubſtitutus ſuccedere poſſit. ibid. col. 1. nu. 25. fol. 27.
Simplex ſuccedit etiam ſtantibus liberis naturalibus, & legitimis dum tamen matris non ſit illuſtris. Couerro. de public. concubina. nu. 73. col. 3. f. 187. T. 11. P. 1.
Siue naturalis, an filiorum appellatione comprehendatur. Benedict. de Barz. de fil. non legit. natu. colum. prima. nume. 5. fol. 25. Tom. 8. P. 2.
Teſtis ſi eſt non facit ſemiplenam probationem. Monticel. in reper to. de teſtib. in ver. ſpurius. col. 3. f. 247. T. 4.
Vel naturalis, nec per mortis cauſa capionem, nec per donationem cauſa mortis capit. Lancellot. Gall. de ſtatu. quæſtio. 8. num. 10. fol. 322. Tom. 2.
Numquid dicatur de generatione patris. Benedict. de Barz. de fil. non legitim. nat. col. 2. nu. 8. f. 25. T. 8. P. 2.
Vnde dictus ſit. Ludouic. de Sard. de nat. libe. ac ſucceſſio. eor. §. de ſuperio. appellatio. nu. 2. f. 32. T. eo. P. ea.
Vſumfructum habet in bonis filij ab auo relictis. Gabr. Paleot. de noth. ſpuri. fil. capitulo quin quageſimotertio. nume. 7. fol. 68. Tom. eod. P. ead.
Vti infamis, an in duello recuſari poſſit. And. Alciat. de ſingula. certa. c. 19. nu. 1. f. 296. T. 12.
Vtrum teneatur alij a patre. Ludo. de Sard. de nat. libe. ac ſucceſſio. eor. nu. 4. q. 4. col. 3. f. 33. T. 8. P. 2.
Vtrum valeat eſſe tabellio procurator, & legitimus teſtis. Couerro. de public. concubina. nu. 83. col. 3. f. 187. T. 11. P. 1.
Reliqua vide ſupra in ver. ſpurij.

S T A.

*STABILIENTES forenſes ſoluunt tertiam partem pro laudemio. Franciſc. Solſo. lucerna laudemiorum. cellula. 9. num. 9. fol. 220. Tom. 10. P. 2.
*STABILIMENTIS non poteſt dominus retinere iure faticæ. idem Solſo. eo. tit. q. 3. princ. nu. 31. f. 238. T. 10. P. 2.
Quando prædia vrbana non differant a ruſticis. idem Sonſo. eo. tit. cedula. 9. nu. 7. f. 220. T. & P. eiſd.
*STABILIMENTORVM quædam verba. idem Solſo. eod. titu. q. 4. princ. nu. 10. f. 242. T. 10. P. 2.
*STABILIMENTVM rei eccleſiæ, quomodo debeat fieri. idem Solſo. eo. tit. celula. 9. nu. 6. f. 220. T. 10. P. 2.
*STABILIO, verbum, quid ſignificet. idem Solſo. eo. tit. celula. 9. nu. 1. fol. 220. T. & P. eiſd.
*STABILIRE an poſſit prælatus bona eccleſiæ. idem Solſo. eo. tit. celula. 9. nu. 5. f. 220. T. 10. P. 2.

Stabularius ad quid teneatur?

*STABVLARIVS an teneatur de vitio ædificij. Gaſp. Caball. de eo, quod intereſt. nu. 188. & 189. f. 56. T. 5.
Et ibi intellectus. l. & ita. §. Ac hoc edicto. Naut. caup. & ſtabul.
Non reſtituit bona hoſpitis emortui, quouſque de expenſis ſatisfiat, nec in hoc præſumimus pro ſtabulario, quòd expenderit, contra Bartolum. Io. Garſia. Hiſpa. de expēſis, & meliorationib. c. 8. nu. 26. & 27. f. 281. T. 17.
Tenetur de omni damno contingente hoſpiti in hoſpitio. Virg. de Boccatijs, de interdicto. vti poſſidetis. capitulo 18. num. 102. ful. 315. Tom. 3. P. 2.
*STABVLI ſacri comes. Pet. Bellin. de re milit. titu. 16. nume. 30. fol. 339. Tom. 16.
*STABVLO Principis præſidentis, qui ſtrator appellatur, vnus aureus datur nomine ſtipendij. Marti. Laudenſ. de official. dominorum. q. 128. col. 3. in fine. f. 280. T. 16.
*STABVLORVM propoſiti. Pet. Bellin. de re milit. titu. 16. num. 21. fol. 339. Tom. 16.

Stabulum quid ſit, & quis reficere teneatur, & quis illud locare poſſit?

*STABVLVM an reficere teneatur domus locator, ne dum ipſam domum. Bartho. Cœpo. de ſeruitutib. vrba. prædio. cap. 74. nu. 3. fol. 207. T. 6. P. 2.
Dicitur locus, qui tantum equos recipit, & quid de communi vſu loquendi. idem Cœpola. eodem titu. & capitulo. nume. 1. fol. Tom. & P. eiſd.
Domini ſi proxeneta intrauit, & equum extraxit, & vendidit, credens id voluntate domini facere, an committat furtum. Benuenut. Straccha. de aſſecurationibus. gloſſa. 39. nume. 12. fol. 382. Tom. 6. P. 1.
Domus an vſufructuarius locare poſſit pro ſtabulo ad recipiendū iumenta. Bartho. Cœpo. de ſeruitut vrb. præd. cap. 74. nu. 2. fol. 207. T. 6 P. 2.
*STABVNT iuſti aduerſus impios. Conrad. Brun. de hæret. lib. 5 c. 5. nu. 6. fol. 318. T. 11. P. 2.
*STADIVM quid, & an publicum ſit Benedict. Bonius de cenſib. artic. 18. nu. 42. f. 167. T. 6. P. 2.
*STAGNI, & lacus domini, an ſint domini piſcium in lacu, & ſtagno exiſtentium. Iul. Ferret. de re nauali. libro 16. nume. 39. fol. 355. Tom. 12.
*STAGNO meo, ſeu è ſtagno meo piſces egreſſos inundatione, an & quando vendicare poſſim. Sebaſt. Medices. de venatione. &c. quæſt. 55. nu. 2. fol. 403. T. 17.
*STAGNVM quid ſit, & quando in eo poſſit piſcari. Sebaſt. Medic. de venatione &c. in præfatione. nu. 10. fol. 396. T. 17. & q. 52. eo. tit. nu. 3. fol. 403. T. eo. & Iul. Ferret. de re nauali. lib. 16. num. 13. & 14. fol. 355. T. 12.
*STAMVS regulæ in dubio. Ant. de Canario. de inſinuationib. nu. 51. P. 1. f. 277. T. 6. P. 2.

Standum quibus ſit & non, quando, quomodo, & a quibus.

*STANDVM an ſemper ſit dicto teſtis facto in tormentis, & præſumatur verius, quàm ſine tormentis. Tyndar. de teſtib. lib. 2. c. 12. nu. 1. fol. 158. T. 4.
An ſemper ſit maiori parti. Iac. Nouell. de iure prothomiſeos. §. 7. nu 31. fol. 44. T. 17.
Maiori parti creditorum in remiſſione debiti facienda. idem Nouel. eo. tit. & §. nu. 32. f. & T. eo.
Collegij. ibid. nu 33.
Opinioni gloſſæ. Matthæus. Matthęſil. de electio. opinio. verbo, cum opiniones ſint. nu. 11. fol. 222. T. 18.
An ſit aſſertioni Principis, dicentis aliquem commiſſe crimen læſę maieſtatis contra ſe. Hiero. Gigas. de crimi. læſæ maieſt. q. 19. nu. 1. fol. 64. T. 11. P. 1.
Bannerio aſſerenti aliquem inueniſſe. Pet. Antibo. de munerib. §. 4. nu. 206. f. 51. T. 12.
Conceſſioni determinatæ. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. Nil. no uari, ſecuritate pendente. nu. 2. f. 383. T. 18.
Confeſſioni coniugum in inſtrumento factæ, affirmantium aliquam rem eſſe emptam, conſtante matrimonio, pecunia alterius, vel permutatam, maximè interueniente iuramento. Ioan. Guter. Placentin. Hiſpa. de contractib. iurat. capitu. 3. nu. 15. fol. 46. Tom. 6. P. 2.
Confeſſioni factæ in tortura. Tynd. de teſtib. lib. 2. c. 6. nume. 26. fol. 154. Tom. 4.
Conuentioni, qua quis aſtringitur in omnibus mundi partibus compelli poſſe. Benuenut. Straccha. de aſſecurationib. gl. 36. nu. 1. fol. 381. T. 6. P. 1.
Dicto dicentis ſe nunquam habuiſſe animum amittendi ciuilem poſſeſſionem. Io. Franc. Balb. de præſcriptionib. 2. P. princ. verbo, nunc venio. nu. 12. f. 116. T. 17.
Dicto excellentis Doctoris atteſtantis, talem eſſe conſuetudinem in loco. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæſtio. 1. nume. 31. 35. & 36. fol. 71. T. 10. P. 1.
Et quid de communi vſu loquendi. ibid.
Dicto teſtis deponentis aliquid extra iudicium. Tynd. de teſtib. lib. 2. c. 3. nu. 1. f. 152. T. 4.
Si in eo proponitur iuramentum interueniſſe. idem Tynd. eod. tit. c. 4. nu. 1. f. 153. T. eo.
Dicto teſtis dicentis, ſe credere. idem Tynd. eod. titu. cap. 5. nu. 3. fol. 149. T. eod.
Domini libro, qui in eo ſcripſit ſeruum ſibi debere. Hippo. Bonacoſſ. de ſeruis, vel famul. quæſtio. 139. colum. 4. in princip. nu. 1. fol. 127. T. 6. P. 1.
Et quando, Cardinalis dicto, ſine alia probatione. And. Barbat. de Cardi. &c. q. 1. Baſil. nu. 10. f. 133. T. 13. P. 2.
An, & quando ſit ſcripturæ, ordini, & voluntati. Albert. Brun. de reb. dubijs. nume. 2. & 3. verbo. de qua materia. f. 365. T. 18.
An ſit executoris libro, cuius iuramēto teſtator, iuſſit ſtari. Io. Bertachi. de epiſcop. P. 6. nu. 65. f. 356. T. 13. P. 2.
Iuramento vulnerantis, quòd non vulnerauit animo occidendi. Ioan. Royas. de hæret. nu. 137. f. 212. T. 11. P. 2.
Legatorum literis ſine teſtibus in præiudicium prouiſorum apoſtolicorum. Pet. And. Gamb. de autho. leg de lat. lib. 1. verbo, ingreſſus verò Prouinciæ. &c. nu. 9. f. 152. T. 13. P. 2.
Quòd limitatur altero de quatuor modis, vt ibi.
Libris in totum, ſi ſocius partem approbat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. P. 12. princ. nu. 9. f. 172. T. 6. P. 1.
Et ibi, an ſcripturæ librorum poſſint pro parte acceptari, & pro parte non. nu. eod.
Męnianæ legi, vbi aliqua conſuetudo non fuerit. Bartho. Cœpo. de ſeruitut. vrba. prædio. capitulo ſexageſimoprimo. num. 4. fol. 203. T. 6. P. 2.
Maiori parti. D. Damaſ. de Brochard. membro. 1. nume. 14. fol. 507. Tom. 18.
Mercatoris libro ſuper quantitate mercium traditarū cuiquam, ſaltem adhibito iuramento. Aymo. Crauet. de antiquitate tempo. verbo, vidimus, & abundè. nu. 9. f. 139. T. 17.
Primæ teſtis depoſitioni factæ per iocum, vel iracundiam, ſeu potius ſecundæ contrarianti, factæ mente temperata. Tynd. de teſtib. c. 10. nu. 1. f. 150. T. 4.
Dictæ ioco non valent, neque obligant. ibid. nu. 2. 3. 4. & 5.
Et an de falſo puniatur, qui iocosè, ſeu calore iracūdiæ ſuo iuramento

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

mento vnum dixit, & poſtea temperata mente aliud depoſuit. ibid.num.10.& per totum.

Primo dicto teſtis, an ſecundo, ſi dicit malè dixiſſe, vel aliud cõ arbitro,& aliud coràm iudice,vel ſe aliter depoſuiſſe, quàm notarius ſcripſerit. Iaco.Butr.de teſtib.qualiter exceptiones. nu. 23.& 24.fol.62.T.4.

Et cui potius ſtandum eſſet,an dicto ipſius teſtis,an notarij contrarium aſſerentis ibid.

Quid ſi preco diceret ſe eodem die, qua ſcriptum reperitur per tabellionem non citaſſe, cuius potius dicto ſtetur, an tabellionis,an præconis ibid.nu.25.

Vltimę opinioni.Vital.de Camba. de clauſ.verbo, ſed an iudex. num.1.fol.415.T.18.

Aſſertioni legati vſque adeò,vt non admittatur probatio in cõtrarium.Pet.And.Gamb.de autho.leg de lat.lib.1.verbo, ingreſſus verò prouinciæ.nu.6.f.152.T.13.P.2.

Communi opinioni doctorum. And. Barbat.de præſtantia. Card. q.1.Baſil.1.P.nu.6.f.64.T.13.P.2.

Confeſſioni accuſati, ſi teſtibus comprobatur. Arnal. Albert. de agnoſcend. aſſertio. hæret. quæſtio. vigeſimaquarta. nume. 27. fol.87.Tom.11.P.2.

Conſuetudini locorum, an militia nobilitatem tribuat.Bonus.de Curtili.de nobilit.P.3.nu.147.f.9.T.16.

Cui dicto ſit, quando teſtis in prima vice dixit vnum in iudicio,& aliud contrarium deinde extra iudicium. Tyndar. de teſtib. lib. 2.c.15.nu.1.f.158.T.4.

Cui potius erit, iudice, & notario aſſerentibus confeſſionem torti ſpontaneam, reo autem dicente eam tormentorum formidine factam.Franc.Brun. de indicijs,& tortum.q.6.2.P. nume.16.fol. 258.T.11.P.1.

Cui ſit,in materia fidei,ſi concilium vniuerſale, & prouinciale diſcordent.Card.Iacobat.de concil.lib.6.artic.3.num.16.fol.283. Tom.13.P.2.

Et quid ſi diſcordent in alia materia,quàm fidei?ibid.nu.17.

Cui ſit ſententiæ, patribus in concilio diuerſas ſententias habentibus.Cardina.Iacobat.de concil.lib.6.articu.3.num.25. fol.283. Tom.13.P.1.

Et ſtandum illi,quæ habet affinitatem cum alijs diffinitis in ſacra pagina.ibid.

Non ſemper in concilijs generalibus attenditur maior pars numero,ſed ſanior.ibid.nu.eo.

Cuius ſententiæ ſit, diſcordantibus Papa, & patribus de concilio in aliquo.Cardin.Iacobat.de concil.lib.6.articu.2.nume.89.fol. 280.T.13.P.1.

Et ibi author declarat.nu.91.

Diſtinguit.ibi.nu.90.92.& 94.

Ampliat.ibi.nu.93.

Et quid,ſi Papa,de plenitudine poteſtatis aliquid velit?ibidem. numero 96.

Decretis Papæ, etiam aliàs iuri communi contrarijs, vſque dum Papa conſultur.Lelius.Iord.de Rom.ſedis orig.&c.cap.3.nu.73. fol.5.T.13.P.2.

Dicto teſtium,ſi nihil in perſonis eorum eſt obreptum.Franc.Curtius,de teſtib.concluſ.35.nu.75.f.128.T.4.

Eſſe materiæ,& non verbis.Franc. Solſo. lucerna laudemiorũ. q.4. princ.nu.14.f.242.T.10.P.2.

Eſt aſſertioni iudicis, vbi proceditur ſummariè, & ſine ſcriptura, modò conſtet de iudicis legalitate.Bart.Tęgij.tract.crim.P.14. nu.51.fol.20.T.11.P.1.

Papæ in beneficialibus,qualiter nempe gratiam intellexerit, etiã ſi alia eius fuerit inteatio.Aymo. Crauet.de antiquitate tempo. verb.non omitto circa præmiſſa.nu.30.f.124.T.17.

Poſſeſſoris dicentis ſe eſſe in bona fide. Guliel. Redoan.de rebus eccleſ.non alienan. verbo, & pro faciliori.numero 10. fol. 499. Tom.15.P.2.

Eſt canoni illi,qui melioribus,& efficacioribus rationibus inititur. Cardina.Iacobat.de concil.lib.6.artiçu. 3.nume.4.& 6. fol.283. Tom.13.P.1.

Eſt communi opinioni,& extimationi,quis dicatur nobilis.Bonus. de Curtili.de nobilitate.P.3.nu.160.f.10.T.16.

Eſt communi vſui loquendi.Benuenutus Straccha. de ſponſionib. verbo.item quæritur.nu.7.f.305.T.6.P.1.

Eſt concilij ſententiæ,ſi Papa vellet aliquid contra eam ſtatuere. Cardina. Iacobat.de concil.lib.6.articu.2.num.47.52.& 53. fol. 279.Tom.13.P.1.

Fallit,ſi fiat,vt euitetur maius malum,vt ibi in exemplo.nu.53.

Eſt conſuetudini indiſpoſitione fructuum eccleſiaſticorum. Guliel. Redoan. de ſpolio eccleſiaſtic. quæſtio.quarta.nume.1.fol. 231.Tom.14.

Eſt declarationi,vbi declaratur a lege capitalis pœna,& quomodo conſtare dicatur de mente legis.Benuenut.Straccha.de mercat. P.4.nu.19.f.207.T.6.P.1.

Eſt dicto pro quo coniecturæ concurrunt. Tyndar. de teſtib.c.14. num.1.fol.151.T.4.

Prudentum,& ſeniorum. Anto.de Prætis. de iuriſdict. Epiſcopa. defenſione.c.7.nu.22.f.368.T.13.P.2.

Eſt ei,quòd ex forma ſtatuti diſponitur.Paris de Puteo.de reaſſumptione.inſtrum.rub.4.nu.6.f.37.T.4.

Eſt expertis in arte,illiſque negocium committendum. Bonus. de Curtili.de nobilit.P.3.nu.57.f.8.T.16.

Eſt illi ſententiæ,cuius antiquior,& potior extat authoritas,ſi conciliorum ſententię ſunt contrariæ. Cardi.Iacob de concil.lib.6. artic.3.nu.3.f.283.T.13.P.1.

Et quomodo intelligatur potior,& antiquior.ibid.nu.eo.

Eſt in dubio inueſtituræ veteri, & quouſque inueſtitura noua non facit deſinere feudum eſſe paternum.Albert.Brun.de augmento.&c.concluſ.3.princ.nu.24.f.352.T.17.

Eſt in materia feudali (vbi non habemus expreſſam deciſionem) deciſioni iuris communis.Franciſchi.Curt.de feud. verbo.Tertia principalis cadit.nu.72.f.62.T.10.P.2.

Eſt inſtrumento in dubio, nec in dubio ſimulatum præſumitur. Bartholom.Cœpola.de ſimulatione contractus.nume.217. fol. 13.Tom.7.

Eſt interpretationi vnius ſolius Græci.vbi non adeſt,niſi vnus Græcus ſi producatur teſtamentum ſcriptum literis Græcis.Hieron. Præuidel.de Peſte,& eius priuileg.verbo,rurſus quæritur. nu.5. fol.174 T.18.

Eſt iuramento clerici,& eius nuncij. Bertachi. de gabellis, ſeu vectigal.&c.P.7.princ.nu.13.f.64.T.12.

Offendentis,an offenſio facta fuerit ex noua,vel veteri cauſa, Tractatu.de crimi.læſæ maieſt.incerto autho. P.13. nume.8.fol.18. Tom.11.P.1.

Eſt iuri antiquo cum non inueniatur immutatum.Bonicont.de appellatio.§.7.nu.4.f.54.T.5.

Eſt iuri canonico in alienatione rei eccleſiæ.Fabian.de Monte.de emptione,& venditione. quæſtio. quarta. princip. nume.27.fol. 46.Tom.6.P.1.

In materia malæfidei vbi admittitur probatio contra præſcribentem,ſi conſtet de eius malafide. Aymo. Crauet.de antiquitate temp.verbo,materia iſta ſingularit.&c.nume.20.f.167.T.17.

In materia ſpirituali,& canonica.Damhoud.pupil.patrocinio.de tuto.& curato.c.9.nu.98.f.368.T.8.P.2.

Quando aliquod eſt dubium de iure ciuili,& per ipſum ius canonicum clarè eſt deciſum, etiam in vtroque foro. Ioan. Crot.de teſtib.forma in teſtium examinatio.&c.num.43.f.218.T.4.

Eſt iuri ciuili, quando illud per ius canonicum non reperitur immutatum. Ioan.Crot.de teſtibus in cauſ.criminal.num.41.& 55. fol.203.Tom.4.

Vbi aliquid dubium eſt in iure canonico. Gabriel. Paleo.de Nothis,ſpurijsque filijs.c.8.nu.13.f.49.T.8.P.2.

Vbi eo iure aliquid deciſum reperitur, cuius contrarium non reperitur deciſum iure canonico,modò deciſio ciuilis non ſit pecati inductiua.Ioan.Nicol.Arelatanus.de hæret.notab.94.nu.5. fol.31.T.11.P.2.

Eſt magis gloſſæ opinioni, quàm dicto Innocentis ſecundum Imolam.Per.Lenaud.de priuileg. Doct. verbo, poſtquam viſum eſt. q.42.nu.64.f.13.T.18.

Intentioni in priuilegijs,& reſcriptis,quàm verbis. Io.Lup.de libertate eccleſiaſt.q.8.nu.5.f.5.T.13.P.1.

Nam verba intentioni ſeruire debent, non, è contra. ibidem. nume.eod.

Eſt maiori parti decurionum, per quos negocia publica expediri poſſunt,cęteris omiſſis. Ægyd.Thomati.de collect.verbo,expoſuimus ſupra.nu.32.f.164.T.12.

Eſt nautis peritis in negocijs nauticis,& quomodo.Benuenu.Straccha.de nauigatione.nu.25.f.315.T.6.P.1.

Eſt omnino Sanctorum dictis.Ant.Coratij.de electio.opinio.rub. communis opinio,quando attendenda ſit,vel non.num. 70. fol. 239.Tom.18.

Intellige,vt ibi.nu.72.& 73.

Eſt opinioni,quæ fauet ſubſtantiæ actus,quando ſunt diuerſæ opiniones Paris.de Puteo.de ſindic.verbo,an ſi iudex.nume. 9. fol. 281.Tom.7.

Eſt pactis,& conuentionibus.Guliel.Redoan.de ſpolio eccleſiaſt. q.13.nu.30.f.255.T.14.

Eſt Papæ aſſertioni cum aſſerit aliquid factum ex certa ſcientia. Guliel.Redoan.de reb.eccleſ.non alienan.capitulo 4. nume.21. fol.447.T.15.P.2.

Eſt Papæ ſententiæ.Ioan.Hiero.Alban.de poteſt.Papæ.P.2. nu.171. fol.78.T.13.P.1.

Licèt totus mundus ſentiret contra Papam.Card.Iacobat.de concil.lib.3.artic.1.nu.36.f.226.T.13.P.1.

Si Papa contradicat concilio.Card.Iacobat. de concil.lib.7. arti. 5.nu.224.f.319.T.13.P.1.

Eſt peritis in arte agriculturæ circa radicationem arborum.Iul.Feret.de re nauali lib 16.nu.22.f.355.T.12.

Eſt peritis in arte. Pet. Calefat. de equeſt. dignita. nume.73. ſolio 30.Tom.18.

Eſt potius iudicio antiquorum doctorum, quàm iuniorum, ſeu modernorum.And.Alciat.de pręſumpt.regula.1.præſumpt.45. nu.3.fol.317.T.4.

Et ibi de veritate,& intellectu illius dicti,quanto iuniores,tanto perſpicaciores.nu.eod.

Eſt potius Papę ſententiæ, etiam ſi totus mundus contra illum ſentiret.Cardina.Iacobat.de concil.lib.6.articu.2.nume.45.fol. 279.T.13.P.1.

Eſt potius primo priuilegio,quando non poteſt diſcerni, an primũ per ſecundum reuocetur. Gondiſſ. Villadiego. de legat.q.7.nu. 34.fol.261.T.13.P.2.

Eſt primo licito.Fabian.de Monte.de emptio.& venditio.q.4.prin. nu.17.fol.46.T.6.P.1.

Eſt rationibus tutoris defuncti in expenſis paruis, quamuis regulariter requireretur iuramentum tutoris,ſi viueret. And.Alciat. de præſumptio.regula 3.præſumpt.4.nu.5.f.331.T.4.

Præſumitur pro ſcriptura defuncti.ibid.nu.6.

Eſt rebus iudicatis. Martin. de Siliman. de feud. numero 68, fol.4. Tom.10.P.1.

Eſt regulariter confirmationi Papę.Robert.Lancellot.de attentat. P.2.c.12.limit.52.nu.2.f.382.T.5.

Etiam in præiudicium concedentis.ibid.nu.45.

Secus tamen in præiudicium tertij.ibid.nu.46.

Etiam ſi ſit facta ex certa ſcientia.ibid.nu.47.

Eſt

Est scripturæ tutoris, aut curatoris de expensis minutis. Damhouder. Pupil. patrocinio. de tuto. & curato. rationis iustificatione. c. vnico. nu. 22. f. 377. T. 8. P. 2.
Est scripturis in foro ciuili, & canonico, sed in foro conscientiæ, veritati. Barth. Cępo. de simul. contract. nu. 111. f. 7. T. 7.
Est secundæ depositioni testis emanatæ cum iuramento, quamuis prima depositio sine iuramento præcedat. Tynd. de testib. c. 11. nu. 1. fol. 151. T. 4.
Est secundo dicto contrario, vbi prima testis depositio apertè conuincitur falsa Tyndar. de testib. capitulo tertiodecimo. nu. 1. fol. 151. Tom. eod.
Et ibi intellectus ad capitulum, sicut nobis. de testib.
Vbi testis verum deponit sine tormentis, si postea cum tormentis dicit contrarium. idem Tyndar. eod. titu. capitulo 11. nume. 3. fol. & Tom. eod.
Est testibus pluribus numero. Io. Maria. Mõticel. de testib. rub. plurib. numero. f. 297. T. 4.
Est vltimæ consuetudini legitimæ præscriptæ, si variæ sint consuetudines. Vital. de Camban. de clausul. verbo, supereſt, vt videamus. nu. 51. f. 447. T. 18.
Licèt in dubio sit sententiæ illius, qui pro reo sententiauit, quando iudicis discordat, tamen si esset contra dotem, standum est sententiæ, quæ est pro dote, etiam agente muliere. Bald. Nouell. de dote. priuileg. 4. nu. 1. f. 242. T. 9.
Negatiuæ, si præsumptio est pro negante. Franc. Curtius de testib. conclus. 32. nu. 70. f. 128. T. 4.
Non est dicto vnius testis. Iacob. Butrig. de testibus. nume. 29. fol. 61. Tom. 4.
Literis Principis dicentis talem fuisse intentionem suam, si non fuit. Melch. Palaez. tract. maiorat. quæstio. 44. nume. 10. fol. 385. Tom. 10. P. 1.
Opinio per ecclesiam correctæ. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. nu. 204. f. 396. T. 13. P. 2.
Potius an sit sententiæ Papæ, quàm totius concilij. Card. Iac. de concil. lib. 5. art. 17. nu. 22. f. 272. T. 13. P. 1.
Est textui, quàm glossæ, quia mala glossa est, quæ textui contradicit. Vbert. de Bobio. depositionib. nu. 27. f. 8. T. 4.
Primo dicto, si nuncius primo vnum, postea contrarium dicat Gondiss. de legat. Par. 4. quæstio. quinta. nume. 6. fol. 282. Tom. 13. Par. secunda.
Quando sit, confessioni factę in tormentis. Franc. Brun. de indicijs, & tortura. q. 6. 2. P. nu. 2. f. 257. T. 11. P. 1.
Communi opinioni, aut glossæ. Io. le Cirier. de primogenit. q. 2. secundi lib. nu. 9. f. 41. T. 10. P. 1.
Dicto alicuius. Alberic. de Malet. de testib. capitulo 4. nume. 35. fol. 168. Tom. 4.
Narrationi concedentis. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 7. num. 288. f. 207. T. 13. P. 2.
Papę asserenti quem esse suum familiarem. Pet. And. Gamb. de authorita. legat. de lat. libro quinto. numero 137. folio 188. Tom. 13. Par. secunda.
Papæ modificanti, aut tollenti pensionem, & quando non. Hieron. Gigas. de pensionibus ecclesiast. quæst. vigesimaoctaua. nu. 1. fol. 330. T. 15. P. 1.
Peritorum dicto. And. Barbatia, de Cardi. legat. de lat. q. 2. Basil. nu. 10. fol. 135. T. 13. P. 2.
Et quales esse debeant periti in arte. ibi. nu. eo.
Primo, & vltimo dicto testis. Vital. de Camba. de clausul. verbo, de errore testis. nu. 4. & 8. f. 412. T. 18.
Secũdo dicto testis, & in quibus casibus, sine punitione falsi. Tyndar. de testib. lib. 2. c. 11. nu. f. 158. T. 4.
Sigillo iure priuati apposito. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. nu. 229. f. 213. T. 13. P. 2.
Quibus sit si quatuor ex septem doctoribus negent, doctorãdum esse peritum, tres verò affirment. Pet. Rebuff. de priuileg. schol. priuileg. 67. nu. 3. f. 46. T. 18.
Quòd sit, & fides etiam adhibenda Cardinali se asserenti legatũ. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 1. verbo, ingressus verò Prouinciæ. nu. 3. f. 152. T. 13. P. 2.
Instrumento notarij condemnati de falso, si toleratus appareat, & condemnatio populo fuerit incognita. idem Pet. And. Gamb. eo. tit. lib. & verbo. nu. 15. f. T. & P. eisd.
Regulæ, & adhęrendum est. Nic. Boer. de Card. legat. de lat. verbo, de Trono Dei procedunt. numero 87. folio 148. Tom. tertiodecimo, Par. 2.
Donec contrarium probetur. Philipp. Prob. de iure regal. q. 19. nu. 10. fol. 395. T. 12.
Semper est medicorum iudicio super vulnere deponentium. Iaco. Nouell. tract. ad defensam. de excusationibus a reo faciẽdis. nu. 11. fol. 228. T. 11. P. 1.
Sorti in extraiudicialibus. Troyl. Maluet. de sortib. P. 3. de ventura. nu. 10. fol. 402. T. 11. P. 2.
Vtri magis sit, an pensionario neganti pensionem solutam, an beneficiato solutam asserenti. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. nu. 511. f. 198. T. 13. P. 2.
Vulgi opinioni. Fabian. de Monte. de empt. & venditio. q. 2. princ. nu. 4. fol. 39. T. 6. P. 1.
* STANISLAI Osij Varmiẽsis Episcopi, & Demon Cardinalis. S. R. E. summa cum laude commemoratio. Franc. Vargas. de autho. Pontific. confirmatione nona. numero 8. folio 121. Tom. tertiodecimo Par. 1.
* STANT hæc simul, quòd benè sit processum, & bene inhibitum, propter iustificationem, & causæ cognitionem. Franc. de attentatis. c. 28. nu. 23. f. 273. T. 5.

Stare cui, vel quibus quis debeat, in iudicio, & extra iudicium, quando, & quomodo, & diuersimodè hoc verbum consideratum quid operetur.

*STARE an debeat iudex contentus primo dicto testis, & quibus casibus possit ipse testem repetere. Tynd. de testib. capitu. 9. nu. 15. fol. 150. T. 4.
An debeat rei aduocatus iuxta eum, impositionibus fiendis. Iaco. de Arena. depositionib. §. 6 nu. 5. f. 7. T. 4.
Clericus Doctor sine famulo. Hipp. Bonacos. de seruis, vel famul. q. 22 nu. 1. col. 2. in fine. f. 123. T. 6 P. 1.
An legatarius teneatur locationi factæ colono de fundo legato. Io. Coppi. de naturalib. fructib. c. 5. nu. 4. f. 243. T. 17.
Cęcus potest in iudicio pro se ipso. Sebast. Vantius. de nullitatib. ex defectu inhabilitatis personæ. nu. 27. f. 400. T. 4.
Minor autem non potest. ibi. nu. 32.
Nisi in aliquibus casibus, & in quibus. ibi. nu. 35.
Colono emens a fisco tenetur, fiscus tamen ipso emens non tenetur. Martin. Laudens. de fisco. quæstio. 264. colum. 2. quasi in princ. fol. 6. T. 12.
Emphyteuta fisci tenetur. idem Marti. Laud. de fisco, q. 18. col. 3. ante medium. f. 2. T. 12. & Franc. Lucan. de priuil. fisci. P. 1. princ. nu. 49. fol. 8. T. eo.
Emptor non tenetur, nisi bona venditoris conductori obligarentur. Lanfranc. de Ariano. de expensis. numero 6. fol. 396. Tom. 3. Par. secunda.
Et quando emptor non teneatur. Fabian. de Monte. de emptione, & venditione. quęstio. vigesimasecunda. & vlti. nume. 36. fol. 50 Tom. 6. P. 1.
Tenetur emptor si pro securitate locationis iuramentum intercedat cum hypotheca bonorum. Io. Guter. Placenti. Hisp. de cõtract. iurat. c. 39. nu. 7. f. 85. T. 6. P. 2.
Debẽt nobiles ad latus Principis. Bonus de Curtili. de nobilit. P. 5. nu. 42. fol. 16. T. 16. & Thom. Actij. de Ludo. Scacho. q. 6. princ. nu. 7. 9. & 19. f. 177. T. 7.
Debet apud emptorem venditionis instrumentum. Bartho. Cępo. de simulatio. contractus. nu. 99. f. 7. T. 7.
De nocte maritus cum vxore, eam tamen totam non debet dormire, aliàs sine lucro, & cũ malo quiescit. Thomas Actij. de Ludo. Scacho. q. 1. princ. nu. 31. f. 169. T. 7.
Iudex testibus, non testimonijs. Tyndar. de testib. lib. 2. c. 1. nu. 5. fol. 152. Tom. 4.
Episcopus degradans, an debeat indutus habitu pontificali tempore degradationis. Io. Bertach. de Episcop. 3. P. nume. 2. fol. 360. Tom. 13. P. 2.
Filiusfamilias in iudicio an possit sine consensu patris, vel licentia. Ioan. Bertachin. de Episcop. Par. 5. numero 81. folio 351. Tom. 13. P. 2.
Et an etiam contrahere. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 12. nu. 122. & 137. fol. 350. T. 12. & Francischi. Curt. de feud. P. 7. princ. nu. 26. fol. 92. T. 10. P. 2.
Fiscus non tenetur contractui locationis illius cuius erat res confiscata. Arnulph. Ruzeus. de iure regal. priuileg. 30. nume. 12. fol. 376. Tom. 12.
In communione an quis cogatur. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 3. nu. 98. fol. 333. Tom. 12.
In dubio debemus propriæ significationi. Pet. de Vbald. de canon. Episcop. & paroch c. 7. nu. 9. f. 215. T. 15. P. 2.
In iudicio minor non potest in prophanis sine interuentu curatoris. Christopho. Roffiniacij de benefic. capitu. 17. nume. 4. fol. 273. T. 15. P. 2.
Et ibi ratio assignatur. nu. 5.
Iurans sententiæ alicuius potest ab ea appellare, si in ipsa grauatur Ioan. Guter. Placentin. Hispa. de contract. iurat. cap. 37. num. 25. fol. 83. T. 6. P. 2.
Laici in quibus locis ecclesiæ non debeant. Io. Lup. de libertate ecclesiast. q. 15. nu. 3. f. 10. T. 13 P. 1.
Licèt dictis Sanctorum patrum, vel ab ecclesia receptorum. Ioan. a Capistrano. de autho. Papæ. P. 1. tertiæ P. princip. nume. 5. fol. 65. Tom. 13. P. 1.
Locationi factæ per maritum, an eo mortuo vxor stare teneatur. Melchior. Palaez. tract. maioratuum. quæstio. 25. P. 4. num. 3. fol. 487. T. 10. P. 1.
Factæ per prædecessorem tenetur primus successor in maioratu. Melch. Palaez. eod. titu. P. & quæstio. 25. nume. 7. fol. 487. Tom. & Par. eisdem.
Prædecessoris quando canonicus teneatur. Guliel. Redoan. de rebus eccles. non alienan. verbo, sed an contractui locationis. &c. nu. 20. f. 478. T. 15. P. 2.
Qualiter teneantur vendens rem cum pacto de retrouendendo, & successor necessarius, & alij similes. Melch. Palaez. trac. maiorat. P. 4. q. 25. nu. 4. f. 487. T. 10. P. 1.
Tenetur hæres prædecessoris in maioratu. idem Melch. Palaez. eod. tit. P. & q. nu. 5. f. T. & P. eisd.
Monachi quibus casibus possunt in iudicio. Sebast. Vant. de nullitat. ex defectu inhabilitat. personæ. nu. 49. f. 400. T. 4.
Non potest matrimonium vi, vel metu initum, sed omnino cadit, & soluitur. Christopho. Roffiniacij. de benefic. cap. 19. nu. 7. fol. 274. T. 15. P. 2.
Non prohibetur, quod non mutatur. Bonicont. de appellationib. nu. 21. fol. 41. T. 5.
Non tenetur emptor fundi colono, cui prior Dominus locauit. Io. Coppi. de natural. fructib. c. 5. nu. 5. f. 243. T. 17.

Possunt

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Possunt in iudicio per se ipsos in multis causis. Monachus, & religiosus. Sebast. Vant. de nullitatib. qualiter sententiæ, & processus. &c. nu. 84. f 4. 4. T. 4.

Promittens dicto, vel iuramento alterius de expens. vel interesse si lędatur ex dicto, vel iuramento illius potest petere reductionem eius ad arbitrium boni viri. Io. Guter. Placenti. Hisp. de contract. iurat. ç. 37. nu. 16. f. 83. T. 3. P. 2.

Iuramento Titij, nō obligatur stare iuramento eius hæredis. Phanut. de Phanut. de iureiuran. in lit. P. 2. capitu. 4. nume. 2. fol. 382. Tom. 3. P. 2.

Quando possit præbenda canonicalis sine canonicatu. Pet. Andre. Gamba. de authorita. legat. de lat. libro 6. numero 753. fol. 200. Tom. 13. P. 2.

Qui dicuntur, & qui iacere. Conrad. Brun. de hęret. lib. 6. c. 4. num. 12. fol. 429. T. 11. P. 2.

Qui promisit Titij iuramento, & decedat Titius, antequam iuret, non tenetur stare iuramento eius hæredis. Bartho. Tęgij. Tract. crim. P. 9. nu. 17. f. 15. T. 11. P. 1.

Simul nō possunt repugnantia. Io. Hier. Alban. de pteſta. Papę. P. 2. nu. 53. f. 75. T. 13. P. 1.

Tenetur colono creditor missus in possessionem ex secundo decreto. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. verbo, sed an contractus locationis. nu. 23. f. 478. T. 15. P. 2.

Venditor promittens simplici verbo, vel iuramento emptoris de omnibus expensis, an talis conuentio valeat. Gasp. Caball. de eui ctionib. §. 3. nu. 156. f. 90. T. 6. P. 1.

* STARI debet creditoris iuramento concurrentibus alijs coniecturis, vbi alicunde cōstat de veritate debiti, licèt non probetur certa quantitas. Aymo. Craueta. de antiquitate tempo. verbo, vidimus, & abundè. nu. 10. f. 139. T. 17.

Stari, verbum, in materia probationum prolatum, quam recipiat interpretationem. And. Barbat. de Card. legat. de lat. q. 2. Basilica. nu. 11. f. 135. T. 13. P. 2.

* STAT pōdus libelli in conclusione. Fran. Curt. de positionib. post. nu. 3. fol. 10. Tom. 4.

* STATER duo didragma valebat, & didragma duos denarios vsuales. Hieron. Gigas. de crim. læsæ maiest. quæstio. 36. num. 11. fol. 44. Tom. 11. P. 1.

* STATERA dolosa abhominabilis est apud Deum. Guliel. le Rouille. de iustitia, & iniustitia. c. 3. nu. 3. f. 381. T. 1.

* STATIM, dictio, importat canonem latæ sententiæ. Bermon. Chouer. de pub concub. verbo, statim. nu. 3. f. 172. T. 11. P. 1.
Nouem modis in iure intelligitur. ibid. nu. 1.
Prolata a iure propriè intelligitur sine interuallo. ibid. nu. 2.
Et ibi videas de alijs dictionibus pluribus. nu. 4.
Propter subiectam materiam mutat proprietatem. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 1. nu. 81. f. 343. T. 10. P. 1.

* STATIONARII sunt, qui portam in castro limitis custodiunt. Nic. Boer. de custodia clauium. &c. nu. 1. f. 281. T. 16.

* STATIONE dormiens qualiter puniatur. Pet. Bellin. de re milit. tit. vnico. nu. 15. f. 359. T. 16.

* STATIONEM, qui deserunt, quomodo puniantur, & ibi etiam de sortitione militari. Claud. Cota. de iure, & priuil. milit. c. 8. col. 1. circa medium. f. 449. T. 16.

* STATIONES diuersæ non admittunt compensationem. Sebast. Medic. de compensationibus. quæstio. trigesimaoctaua. num. 5. fol. 266. Tom. 6. P. 2.

Statu, diuersimodè considerato, mutato, vel immutato, quid fieri possit, & de statu liberis, qui dicantur & sint.

* STATV ex infirmo assumpti, Saul, & alij Reges. Io. de Selua. de benef. P. 3. q. 7. nu. 27. f. 59. T. 15. P. 1.
In eodem cēsentur omnia manere appellatione interposita. Guid. Papa. de appellatio. nu. 10. & 11. f. 57. & 58. & Franc. Hercul. de attentat. c. 28. nu. 27. f. 273. T. 5.
Nō præsumuntur, quæ cursu temporis non mutātur. And. Alciat. de præsumpt. regula. 2. præsumpt. 14. nu. 1. f. 322. T. 4.
In ratiocinatiuo, quam ob rem sit sępius controuersia, & quæ capita eius sint. Anto. Massa. Gales. de exercitatione iurisperiti. lib. 3. nu. 59. fol. 179. T. 1.
In eodem statu ratiocinatiuo quot species iuris veniant. ibidem. numero 61.
Innocentiæ, ad quid homo indigeret animantibus. Sebast. Medic. de venatio. &c. q. 2. nu. 9. f. 397. T. 17.
Dominabatur homo cūctis rebus, exceptis Angelis. idem Sebast. Med. eod. tit. & q. 2. nu. 7. f. & T. eo.
Liber impropriè dicitur, cui libertas in tempus certum, vel sub cōditione certa relinquitur. Guido de Susa. de tormentis, indicijs, & tortura. nu. 10. f. 241. T. 11. P. 1.
Non dicitur, omnis sperans libertatem. Laurent. de Rodulph. de vsur. P. 3. nu. 63. f. 42. T. 7.
Non potest esse testis, quia interim est seruus. Ioā. Campeg. de testib. regu. 110. f. 96. T. 4. & Alberic. de Malet. eo. titu. de testib. c. 5. nu. 16. fol. 170. T. eo.
Venundari potest, ex Modestino. vt ibi. Ludoui. Charon. ad leges. 12. tabul. nu. 51. f. 268. T. 1.
Et de statu liberis vide etiam. tit. 29. ex corpore. Vlpiani. tit. 2. in princ. col. 2. in fine. f. 272. T. 1.
Liberi, an possint torqueri. Anton. de Canib. de quæstionib. & torment. 4. memb. nu. 30. f. 199. T. 11. P. 1.
Libero implicitus est libertatis casus, si ex noxali causa agatur. Alberic. a Rosa. de statu. lib. 4. q. 77. nu. 5. f. 78. T. 2.
Pro omni, etiam pro hæreticis orat. Ecclesia. Conrad. Brun. de hæret. lib. 3. c. 1. nu. 11. f. 295. T. 11. P. 2.
Rei mutato, & rē ipsam mutari oportet. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 76. nu. 8. f. 430. T. 11. P. 1.
Non est locus restitutionis. Ioan. Vgo. de officio. quotuor prælat. Rub. Quot modis libertas amittitur. numero 3. folio 299. Tom. 13. Par. secunda.
Seu de statu Episcopi, & Archiepiscopi, an sit inquirendum in visitatione fienda in c. vel in communi. Io. Franc. Pauin. de visitationib. q. 61. P. nu. 15. f. 183. T. 14.
Statuliber, & statuliberi, vide supra sub hac eadē. rub. statu, in verbo, liber, & in verbo, liberi.
Suo incertus non potest testari. M. Mantua. de priuileg. milit. num. 253. fol. 457. T. 16.
Miles tamen licèt incertus de statu suo potest testari. Pet. Bellin. de re milit. P. 7. tit. 1. nu. 21. f. 353. T. eo.
Vel officio mutato, mutari voluntas præsumitur. Albert. Brun. Astens. de mutatio. &c. nume. 86. memb. tertio. conclus. quinta. fol. 394. Tom. 17.

Statua, quæ & qualis sit, & a quibus erecta, & quo gaudeat priuilegio.

* STATVA ad similitudinem saluatoris erecta memoratur a muliere profluuio laborante, atque eiusdem imago facta a Nicodemo. Iacob. Simanc. de cathol. institut. titu. trigesimotertio. num. 4. fol. 162. Tom. 11. P. 2.
Imperatoris, & eius priuilegium, quale sit. Restaur. Castald. de Imperat. q. 96. nu. 1. f. 70. T. 16.
Nabuchodonosor qualis. Ioan. a Capistra. de autho. Papę. P. 2. 2. P. princ. nu. 134. f. 47. T. 13. P. 1.
Principis quod habeat priuilegium. Restaur. Castald. de Imperatore. q. 96. nu. 4. f. 70. T. 16.
Et Ædes Sacræ æquiparantur. idem Restaur. Castald. eo. tit. & q. nu. 2. fol. & T. eod.

Statuæ casus nominatiui pluralis, quando alicui ponendæ, & positę quid significent.

* STATVÆ equestres, quæ, & cui positæ. Pet. Bellin. de re milit. titu. 4. nu. 3. fol. 355. T. 16.
Nemini ponendę Principe inconsulto. Claud. Clāciunc. de officio iud. c. 2. f. 72. nu. 7. T. 3. P. 1.
Positæ in ciuitate. Benedic. Bonius. de censib. articu. 18. nume. 42. fol. 167. Tom. 6. P. 2.

Statuæ casus datiui singularis, confugientes an gaudeant immunitate, & quali, quando etiam & cui confugere liceat.

* STATVÆ, seu ad statuam Cæsaris, qui confugit non est fugitiuus. Restaur. Castal. de Imperat. q. 96. nu. 2. f. 70. T. 16.
Fugiens gaudet immunitate. Remig. de Gonis. de immunitate eccles. ampliatione. 23. nu. 1. f. 96. T. 13. P. 1.
Sed non malitiosè fugiens. ibid. nu. 3.
Præfecti, confugiens gaudet immunitate. Remig. de Gonis. de immunit. eccles. iast. ampliatione. 6. nu. 6. f. 91. T. 13. P. 1.
Vel ad statuā Principis confugere, quando liceat, vel non. Restaur. Castald. de Imperat. q. 96. nu. 8. f. 70. T. 16.

Statuam.

* STATVAM Nabuchdonosor Regis, & domini vniuersi, quia adorare noluerunt, Sydrach. Misac, & abdenago fuerunt missi in fornace. Rastaur. Castald. de Imperat 6. quæstio. 96. nume. 7. fol. 70. Tom. 16.
Ponere Principi nemo cogitur, etiam nec per Rempub. idem Restaur. Castald. eo. tit. & q. nu. 14. f. & T. eo.
Sibi erexit Nabuchdonosor Rex. idem Castald. eod. tit. & quæstio. fol. & Tom. eod.
Vel imaginem Imperatoris offendens, vel vendens, reus est læsæ maiestatis. Restaur. Castald. de Imperato. quæstio. 96. nume. 9. fol. 70. Tom. 16.
* STATVAS ponere est ornatum loci. Pet. de Vbald. de canon. Episc. & paroc. c. 7. nu. 64. f. 218. T. 15. P. 2.

Statuendi.

* STATVENDI authoritas vni specialiter concessa alijs videtur denegata. Bald. de statut. verbo, autho. nu. 2. f. 91. T. 2. & videtur magistratibus concessa, si ad bonum, & quietem publicam statuāt. Bal. de statu. ver. authoritas. nu. 3. f. 91. T. 2.
Authoritatem dedit Deus æquam, & iustam. Pet. And. Gamb. de extensionib. nu. 39. f. 250. T. 18.
Ius habentes possunt statuere quod singuli capiantur pro vniuersali debito. Baldus. de statut. verbo, statuere. numero 27. folio 149. Tom. 2.

Legem

Source : BIU Cujas

Legem de nouo non habebant poteſtatem iuriſconſulti. Franc. Sarmenta. de redditib. eccleſ. c. 2 nu. 9. f. 372. T. 15. P. 2.
Poteſtas cauſatur a iuriſdictione. Paris de Put. de ſindic. de exceſſibus. Baron. erga ſubditos. nu. 23. f. 230. T. 7.
Inter ſubditos territorio non arctatur. Pet. Pecchi. Zirice. de iure ſiſtendi. c. 8. nu. 3. f. 164. T. 3. P. 2.
Regulatur a iuriſdictione ſtatuentium. Cornel. Beninc. de Paup. & eius priuileg. q. 8. nu. 74. f. 158. T. 18.
Poteſtatem laici non habent circa eccleſias, & clericos. Alphonſ. Hoieda. de benef. incompatibilib. capitu. vigeſimotertio. nu. 45. fol. 145. T. 15. P. 1.
Præſcribit, iuriſdictionem præſcribens. Ioan. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi lib. nu. 7. f. 35. T. 10. P. 1.

Statuendo, quid prelati, Epiſcopus, vel legatus facere, ſeu diſponere poſſint.

*STATVENDO poſſunt prælati inferiores ab Epiſcopo addere pœnam ad ius. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. nume. 106. conclu. 13. fol. 393. T. 13. P. 2.
Poteſt Epiſcopus ius commune adiuuare pœnam apponendo vbi non eſt, vel vbi eſt eam agrauando. idem Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. limita, vt ibi. nu. 131. 132. 133. & 134.
Epiſcopus pœnam addere iuri diuino. idem Henric. Bot. eo. tit. nu. 107. concluſ. eadem, ampliatione. 1. f. T. & P. eiſd.
Quando legatus diſponere poſſit contra priuilegia per ſedem apoſtolicam conceſſa. Pet. And Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 8. verbo, legati in concilijs prouincialibus. nu. 25. f. 214. T. 13. P. 2.

Statuendum quod ius ſit vbi eſt eadem ratio, & in toto, vel in parte.

*STATVENDVM, idem iuris de toto, quò ad totum, quod de parte ad partem. Ioan. Mauritius. Bollan. de reſtitutione in integrum. c. 199. nu. 2. f. 165. T. 5.
Idem ius eſt in toto reſpectu totius quod in parte quò ad partem. Michael. Vlcur. de regim. mundi. quęſtio. ſecunda. princip. num. 45. fol. 113. Tom. 16.
Vbi eſt eadem ratio. Guliel. Redoan. de rebus eccleſ. non alienan. quæſtio. 4. verbo, & deueniendo ad mutuum. nume. 3. fol. 474. Tom. 15. P. 2. & Nic. Feſtas. de æſtimo, & collect. P. 5. cap. 1. num. 29. fol. 194. Tom. 12.
*STATVENDVS erit terminus partibus citatis quando iudex vult ire, vel agrimenſorem mittere ad differentiæ loca, vt tali die, & hora ſint præſentes. Hier. de Monte. de finib. regund. cap. 31. nu. 1. fol. 340. T. 3. P. 2.
*STATVENS cõtra regulas iuris ex cauſa, de illa cauſa mentionem facere debet. Henric. Bot. de Synodo. Epiſcop. nume. 52. fol. 391. Tom. 13. P. 2.
Poteſt ſubditum compellere ad vendendum certis perſonis. Iaco. a Canib. de repreſ. P. 2. nu. 10. f. 279. T. 12.
Princeps aliquid obſeruari in omnibus cauſis, non intelligitur de ſe ipſo. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrumen. rubri. 7. nume. 14. fol. 37. Tom. 4.

Statuentes, ad quid aduertere debeant, quid diſponere valeant, & quæ incommoda incurrere poſſint.

*STATVENTES aliquid Reges contra libertatem eccleſię, ſunt excommunicati. Franciſc. de Platea. de excommunicatione. §. 30. nu. 7. fol. 356. Tom. 14.
Et quomodo fieri dicatur contra libertatem eccleſiæ. ibidem. numero 10.
Contra honorem Principis, an incidant in crimen læſæ maieſtatis. Hierony. Gigas. de crimi. læſæ maieſta. quæſtio. 55. nume. 1. fol. 46. Tom. 11. P. 1.
Particulares conſuetudines aliquarum eccleſiarum, vel particulares perſonas, non ſunt excommunicati. Franc. de Platea. de excommu. §. 3. nu. 9. f. 356. T. 14.
In præiudicium domini incidunt in l. Iul. maieſtatis. Io. Bertachi. de Epiſco. c. 5. nu. 22. f. 365. T. 13. P. 2.
Pręſumuntur, ſicut, & ipſe Princeps magis cõſeruare velle id quod a ſe ipſis conſtitutum eſt, quàm quod ab alijs. Albert. Brun. de ſtatut. art. 7. nu. 10. f. 195. T. 2.
Quod non poſſit eccleſijs donari, vel vendi, ſunt excommunicati. Franc. de Platea. de excommunic. §. 3. nu. 17. f. 356. T. 14.
Quod nullus pro vſum percipiat vltra duos denarios pro libra in menſe, an ſint excommunicati. B. Ioan. a Capiſtr. de vſur. ſeu cupiditatib. nu. 84. fol. 97.
Et quod non ſint excommunicati. Franc. de Platea. de excommunicatione. §. 60 nu. 7. f. 363. T. 14.
Quod vſuræ ſoluantur, & ſolutæ non reſtituantur, & ſecundum talia ſtatuta iudicantes ſunt excommunicati. B. Ant. de excommu. c. 29. nu. 1. fol. 373. T. 14.
Vnum tantum ſenſum, & non duplicem habuerunt, nec varietatẽ aut diuiſionem voluntati licet aſſumere. Albert. Brun. de ſtatut. nu. 242. fol. 234. T. 2.
Voluiſſe fœminas excludi per collaterales, & non per aſcendentes, qui poſſint ſimul ſuccedere, vel qui eas excluderent de iure cõmuni, non eſt veriſimile. Albert. Brun. de ſtatut. nume. 200. folio 233. Tom. 2.
*STATVENTIS mens conſideranda eſt, an ſit ſequendum, & requirendum conſilium. Arnald. Albert. de agnoſc. aſſertio. hæret. q. 26. nu. 12. fol. 94. T. 11. P. 2.

Statuentium, mens, & ratio quando, quomodo, & in quibus conſideranda, ac iuriſdictio quatenus ſe extendat.

*STATVENTIVM ad iuriſdictionem res eccleſiaſticæ non pertinent. Anto. de Cana. de inſinuationibus. P. 2. princip. nu. 34. fol. 279. Tom. 6. P. 2.
Et reſcribentium voluntatem ſemper in reſcriptis, & ſtatutis recipimus, Bermon. Chouer. de pub. cõcub. verbo, circa iſtam prępoſitionem, de &c. nu. 3. f. 160. T. 11. P. 1.
Idem infra circa coniunctionem, &, nu. 3. f. T. & P. eiſd.
Mens debet attendi. Sebaſt. Med. de fortuit. caſib. P. 1. q. 1. num. 12. fol. 196. Tom. 7.
Et ratio eſt ſequenda. Nell. a S. Geminia. circa materiam teſtium. P. 2. nu. 139. f. 85. T. 4.
In primis attendenda. Alberic. a Roſate. de ſtatut. quæſt. 135. nu. 2. fol. 19. Tom. 2.
Verbis præualere debet. Lancellot. Gallia. de ſtatut. præfatio 8. nu 45. fol. 291. Tom. 2.
Non fuit intentio excludere filias ex teſtamento. Albert. Brun. de ſtatut. art. 5. nu. 32. f. 170 T. 2.
Pręſumpta mens conſiderari debet, & ad eam ſemper eſt recurrẽdum. Laur. de Palat. de ſtatut. nu. 6 f. 273. T. 2.
Vox publica poteſt derogare, & detrahere priuatæ voci teſtatorũ. Bald. de ſtatut. verbo, vox. nu. 1. f. 153. T. 2.

Statuere quis poſſit, & non, quid & in quibus negocijs vel rebus, & quando, ac quomodo.

*STATVERE, an aliquid poſſit Papa contra præcepta Decalogi. Io. de Selua. de benef. q. 8. P. 4. nu. 54. f. 110. T. 15. P. 1.
An aliquid poſſit Rex contra ius diuinum. Pet. Foller. de contract. cenſuar. nu. 27. f. 124. T. 6. P. 2.
An poſſint collegia, quòd nullus ingrediatur collegium, niſi ſoluat centum pro introitu. Alberic. a Roſate. de ſtatut. quæſt. 66. nu. 1. fol. 12. Tom. 2.
Mercatores, vt pater pro filijs teneatur. Benuenut. Straccha. quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit. prima partic. vlt. P. princ. nu. 15. f. 330. T. 6. P. 1.
An poſſit ciuitas quod filij mercatorum teneantur ad debita patrum mortuorum. Bald. de ſtatut. verbo, priuilegium. nume. 3. fol. 138. Tom. 2.
Concilium, quòd Papa eligat ſibi ſucceſſorem. Cardi. Iacob. de concil. lib. 6. art. 8. nu. 1. f. 292. T. 13. P. 1.
Dominus, & inferior a Principe contra ius commune ratione Rei pub. & quàm grauis ſit publicæ vtilitatis cauſa. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. verbo, circa præmiſſa. nu. 6. f. 173. T. 17.
Papa contra ius. Bermon. Chouer. de pub. cõcub. Rub. ſtatuimus. nu. 9. fol. 161. T. 11. P. 1.
Papæ, aut reuocare ſtatuta, quę tendunt ad vtilitatem communẽ, aut ad dicta Sanctorum patrum. Io. de Selua. de benef. P. 4. q. 8. nu. 48. f. 109. T. 15. P. 1.
Quod communicantes cum excommunicatis minorem excommunicationem non incurrant. ibid. nu. 50.
Princeps ſine cauſa in priuatorum damnum. Iul. Ferret. de re naual. lib. 16. nu. 46. f. 356. T. 12.
Rector ciuitatis, vel Prouinciæ, quod capiens exbannitum habeat aliquod præmium. Bal. de ſtatut. verbo. Rector. num. 3. fol. 140. Tom. 2.
Item Rector cum ſua vniuerſitate, quod nemo doctorari poſſit, niſi ſibi ipſi præſentetur. ibid. nu. 1.
Rex, quod vaſalli Baronum in præiudicium eorum poſſint ſe ſub mittere iuriſdictioni alienæ. Pet. Foller. de contract. cenſuar. verbo, numquid clericus. nu. 5. f. 155. T. 6. P. 2.
An valeat Princeps ſecularis ſub pœna, quod animalia clericorum, vel eccleſiarum arceantur a ſuis, & priuatorum paſcuis. Remig. de Gonis. de charitat. ſubſid. quæſtio. 61. nume. 60. fol. 185. Tom. 15. P. 2.
Concilium generale, & Papa non poſſunt contra Euangelium. Arnald. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæret. q. 21. nume. 29. fol. 72. Tom. 11. P. 2.
Conſtituere, ſtatutum, & conſtitutio ſunt. idem Guliel. Redoan. de ſimo. menta. P. 1. c. 12. nu. 2. f. 42. T. 15. P. 2.
Cur poſſint clerici, non tamen contra canones. Rocch. Curt. de ſtatut. gl. finali. ſectio. 3. nu. 10. f. 356. T. 2.
Laici contra canones, & non clerici. idem Rocch. Curt. eo. titu & gl. nu. 8. f. & T. eod.
Eſt iuriſdictionis. Ioan. Franc. Pauin. de offic. & poteſt. ca. ſede vac. q. 6. 1. P. princ. nu. 6. f. 417. T. 13. P. 2.
Mercatores non poſſunt aliquid, quod naturaliter, & euidenter ſit iniuſtum, nec cõtra ius publicum totius ciuitatis, & illud, quod monopolium ſapiat. Benuenut. Stracc. quomodo in cauſis mercat. procedendum ſit. nu. 17. f. 330. T. 6. P. 1.
Poſſunt quod contra ſcripturas eorum non poſſit obijci exceptio præſcriptionis. idem Benuenut. Stracc. eod. tit. & particu. nu. 16. fol. T. & P. eiſd.
Modum poteſt Epiſcopus, quo quis vſurarius manifeſtus cenſeatur.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

tur.B.Anto.de excommunicatione.capitu.quadrageſimonono. num.3.fol.377.T.14.

Nihil poteſt Epiſcopus contra ius poſitiuum etiam cum capitulo. Bermon.Chouer.de publ.concub.verbo,ſtatuimus.num.16.fol. 161.T.11.P.1.
Et ibi datur ratio.nu.18.

Non poſſunt layci de cauſis ſpiritualibus,& eccleſiaſticis.Io.de Selua.de benefi.P.2.q.23.nu.18.f.48.T.15.P.1.

Mercatores contra ius publicum totius ciuitatis. Bald.de Vbald. de Peruſio.de conſtituto.nu.11.f.39.T.6.P.1.
Nec quod nullus ex eis poſſit alium in ius vocare coram præſide,ſed tantum coram conſule.Benuenut.Straccha.quomodo in cauſis mercat.procedendum ſit,prima particula,vltimę.P.prin. nu.24.fol.331.T.6.P.1.
Nec inter alias perſonas eis non ſubiectas, niſi ſe foro ſubijciãt, vel agant, ſed ſi agant reconueniri poſſunt. ibidem. numero 25.Tom.eod.

Non poteſt capitulum contra ius.Ioan.Franciſc.Pauin. de officio, & poteſt.cap.ſede vacante.quæſtio.ſexta.1. Par. princip.num.7. fol.417.T.13.P.2.

Ciuitas,vel populus in præiudicium Imperij, vel non ſibi ſubditorum. Alberic. a Roſate. de ſtatut. quæſtio. ſeptima.nume.11. fol.3.Tom.2.

Eccleſia contra Euangelium. Arnald. Albert. de agnoſc.aſſertio. hæret.q.21.nu.17.f.71.T.11.P.2.

Epiſcopus cum clericis contra ius.Alphonſ.Hoieda.de benef.cõpatib.P.2.c.11.nu.32.f.178.T.15.P.1.
Nec quin fructus vendantur.Guliel. Redoan. de reb. eccle.non alienan.rub.4.nu.3.f.407.T.15.P.2.
Nec quod presbyteri miſſas non celebrent.Henric.Bot.de Synodo Epiſco.nu.211.f.396.T.13.P.2.

Imperator de rebus eccleſiæ, maximè quòd eis præiudicet. Remig.de Goniș.de charitat.ſubſid.quæſtio.62.nume.81. fol. 189. Tom.15.P.2.
Nec ſuper clericos.idem Remig.de Gonis.eo.tit.q.57. num.11. fol.181.T.& P.eiſd.

Populus contra leges communes Regni. quando recognoſcit ſuperiorem.Ioan.Guter.Placen.Hiſp.de contract.iurat.cap.38.nu. 3.fol.84.T.6.P.2.

Poteſtas circa ſtatuta ciuitatis, quam regit ſine conſenſu concilij ciuitatis,vel defenſoris.Paris de Put.de ſindic.verbo,reſtat.nu.1. fol.300.Tom.7.

Papa non poteſt, nec reuocare ſtatuta ad vtilitatem cõmunem tendentia. Ioann.de Selua. de iureiurando. Par. 4. numero .3.folio 354.Tom.4.
Minus quod communicantes cum excommunicatis, non incurrant minorem excommunicationem.ibid.nu.7.
Nec contra præcepta Decalogi.ibid.nu.13.
Nec,vt feſta non ſeruentur.ibid.nu.37.
Quid tandem poſſit, & non vide. ibidem. eadem. Par. 4. folio 355.& vltra.

Poteſt quòd ſufficiat vnus teſtis ad plenam probationem. Io. de Selua.de iureiurando.P.4.nu.58.f.356.T,eo.

Poſſunt Epiſcopi circa vigilias in locis ſuis.Iac.Zocchi. de ieiunio. nu.68.fol.161.T.14.

Habentes iuriſdictionem ſuper aliqua re,ſuper eadem . Alpronſ. Hoieda.de benefic.compitibus.P.2.capitulo vndecimo. nume. 30.fol.178.Tom.15.P.1.

Magiſtri alicuius artis,item & vniuerſitas laycorũ. Bermon. Chouer.de publi.concubin.Rub.ſtatuimus. numero 8. fol. 161.Tomo 11.Par.1.

Prælati inferiores ab Epiſcopo iuriſdictionem quaſi epiſcopalẽ habentes præter ius. Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi. nu. 273. fol.398.T.13.P.2.

Poteſt capitulum in non concernentibus ſtatum eccleſię,aliàs non poſſet nouas facere conſtitutiones,ſeu ſtatuta,vel antiqua immutare,ſine Epiſcopo.Bermon.Chouer.de pub.concub.Rub.ſtatuimus.nu.7.f.161.T.11.P.1.

Super correctione cleri.Ægyd.de Bellamera.de permutatione beneficiorum.P.1.q.4.nu.3.f.191.T.15.P.1.

Poteſt ciuitas Peruſina, quòd aliquibus liceat nauigare per lacum Peruſinum,& aliquibus non liceat.Benuenut. Stracc.de nauigatio.nu.7.f.314.T.6.P.1.

Poteſt Epiſcopus cõtra iura ex magna, & rationabili cauſa. Guliel. Redoan.de ſimonia.mentali.Par. 1.capitulo 24.nume.7.fol.51. Tom.15.P.2.

Ad morum correctionem ius ſupplendo. Henric. Bot.de Synodo Epiſco.nu.274.f.398.T.13.P.2.

In caſu a iure omiſſo.idem Henric. Bot. eod. titu. nume.273.fol. Tom.& P.eiſd.

Præter ius circa mores laycorum,ſi mores illi peccatum inducãt. idem Henric.Bot. eo.tit.275.f.T.& P.eiſd.

Pro peccato euitando,indiſtinctè.idem Henric.Bot. eod.titu.nu. 275.f.T.& P.eiſd.

Quod anno elapſo,geſta per executores ob negligentiam priuatos, ſint nulla. idem Henric. Bot. eod. titu. nume. 177.fol.395. Tom.& P.eiſd.

Quòd annus ſoluendi legata currat a die mortis teſtatoris. idem Henric.Bot.eo.tit.nu.178.f.T.& P.eiſd.

Quòd nullus teneatur ad vicariatum pro alio niſi ab Epiſcopo examinatus fuerit.idem Henric.Bot.eod.titu.num.281.fol.399. Tom.& P.eiſd.

Poteſt Papa contra illud,quod dicitur in ore duorum,vel triũ. &c. Ioan.de Selua.de benefic.P.3.quæſtio. octaua.nume. 28.fol.61. Tom.15.P.1.

Poteſt pœnam lex ciuilis contra crimen eccleſiaſticarum . Ioan. Bapt.Lupus in capitu. quamque de vſuris.in præfatione. nu.19. fol.147.Tom.7.

Princeps non ſolum,ſed & ciuitas, ne ſubditus cum hoſtibus cõmunicet,& pęnam etiam infligere.Ioã.de Ligna.de cenſura eccleſiaſt.§.9.nu.28.f.314.T.14.

Vniuerſitas circa negocia ad curam eius pertinentia. Alphonſ. Hoieda.de benefic.compatibil.P.2. capitulo vndecimo.nume. 31.fol.178.Tom.15.P.1.

Princeps aliquid non poteſt in non ſubditum ex defectu iuriſdictionis.Nicol.Feſtas.de æſtimo,& collect.P.5.capitu.1.num.29. fol.194.Tom,12.

An poſſit,ne eatur ad aliud molẽdinum,vel furnum,quàm quòd ſtatutum ſit.Iacob.de S.Georg.de feud.verbo,& cum molendinis.nu.3.f.192.T.10.P.1.

Principes layci non poſſunt circa res eccleſiæ.Guliel.Redoan. de rebus eccleſ. non alienan.rubrica 3. numero 7. folio 407.Tom. 15 Par.ſecunda.

Qui poſſunt,poſſunt etiam conſuetudinem introducere. Pet. Santer.de aſſecuratio. & ſponſio. mercat. tertia. P. nume.5.fol.350. Tom.6.P.1.

Quid non licet Epiſcopo aduerſus iura.Chriſtoph. Roffiniacij.de benef.c.3.nu 6.f.252.T.15.P.2.

Quod mercatores poſſit, cimatores in poſterum non accedere cũ emptoribus ad eorum tabernas, licèt accedere conſueuerint inſpiciendi gratia qualitaté pannorum.Benuenut.Stracc. quomodo in cauſis mercat.procedendum ſit.partic.1. vlti.P. princ.nu. 21.fol.330.T.6.P.1.

Vtrùm poſſint mercatores,quòd pater teneatur pro filio. Bald. de Vbal de Peruſio.de conſtituto.nu.11.f.39.T.6.P.1.

*STATVERVNT iura durius, quando tractatur de reſtringendo, vel ampliando fines,quàm aliarum rerum perditione. Hieron. de Monte.de finibus regundis.capitulo 76.numero 12. fol.352. Tom.3.P.2.

*STATVI an poſſit a partibus tempus, in compromiſſo conuentionali infra quod pronũcietur,& poſſit agi de eius prorogatione. Ioan.Baptiſt.de arbit.libro 7.capitulo ſecundo.nume.1.fol.256. Tom.3.P.1.
Debet.idem ius,vbi eſt eadem ratio.Ang.de Peruſ.q. an frater circa materia teſtium.nu.27.f.77.T.4.

*STATVIMVS, verbum,prolatum ab eo,qui habet poteſtatem legis, vel canonis condendi inducit ius nouum. Bermon. Chouer. de publica. concubina. Rub. ſtatuimus.nume.1. folio 161. Tom.11.P.1.

*STATVIS, & in columnis an locum habeat ius prothomiſeos, & quando.Matthęus. de Afflic. de iure prothom. verbo, tota hæc lex.&c.nu.14.f.5.T.17.

*STATVIT concilium formam electionum, ſecundum quas debet prouideri eccleſijs viduatis, & alia circa materiam electionum, vt ibi per te videre poteris. Guliel. Mandagot. de electio. noui prælati.capitu.42.quia propter diuerſas.colum.3.quaſi in prin. fol.439.Tom.15.P.1.

Lex poſitiua ſeptem teſtes in teſtamentis debet interuenire.Guliel. Bont.de vſur.nu.18.f.75.T.7.

Tàm canonica, quàm ciuilis qnod licitum eſt contrahentibus ſe inuicem decipere vſque ad medium iuſti precij. idem Guliel. Bont.eo. tit.nu.61.f.77.T.7.

*STATVITVR aliquando aliquid ex caſu improuiſo. Paris de Put. de reaſſumptio.inſtrum.rub.18.nu.7.f.41.T.4.

Noſtra intereſſe maiorum noſtrorum bona nobis ſalua, & inuiolabilia obſeruari.Ioan.Maurit.Bollan. de reſtitut.in integ. capitu. 398.nu.3.fol.206.T.5.

Statum mutare, cui & quando vel in quibus liceat & non, quid conſeruet, quid tribuat, quis mutet, & in priſtinum quis cenſeatur repoſitus.

*STATVM ad priſtinum,vbi res non poteſt reduci,confunditur, & nihil retinet prioris iuris.Arnulph.Ruzeus.de iure regal.priuil. 3.num.15.f.362.T.12.

An poſſit mutare capitulum eccleſiæ canonicorum regularium, vacante eccleſia,& aſſumere regulam Sancti Benedicti.Io.Fran. Pauin.de offic.& poteſt.cap.ſede vacante.q.8.2.P.princ.num.9. fol.426.T.13.P.2.

Antiquũ non licet alicui immutare.Arnulph. Ruze.de iure regal. priuil.56.nu.4.f.387.T.12.

Appellantis conſeruat appellatio,ſuſpendit.item ſententiam,& iudicatum extinguit, ac demum tyriaca dicitur aduerſus venenũ ſententiæ iudicis,a quo.Robert.Lancellot.de attentat.P.2.c.12. nu.81.82.& 83.f.348.T.5.

Cauſæ ex litis conteſtatione iudex cognoſcit. Virg. de Boccatijs. de interdicto vti poſſidetis. capitulo decimonono. nume. 1.fol. 321.Tom.3.P.2.

Certum ſi quid habeat in ſui origine præſumitur talis ſtatus ſemper adeſſe.And.Alciat.de præſumpt.reg.2.præſumpt.1.nume.1. fol.319.Tom.4.

Eccleſiæ an poſſint immutare, vel minuere patroni, vel religioſi. Petr. Rebuff. cong. portione. verbo, cum iſta ſit vtilis. nume. 56.fol.243.T.15.P.2.

Beneficiorum multiplicitate decolorari.Pet. And. Gamb. de autho.leg.de lat.lib.5.nu.64.f.187.T.13.P.2.

Eccleſiarum,legatum alterare nõ poſſe.idem Pet.And. Gamb.eo. titu.lib.5.de poteſtate,lega.in eligendo noua beneficia.num.10. fol.184.T.& P.eiſd.

Colle-

Source : BIU Cujas

Collegiatarum nō poteſt alterare legatus Gondiſſ. Villadigo. de legat. q. 11. nu. 92. f. 268. T. 13. P. 2.
Grauæ quis habeat, & quis amore, an odio dignus ſit ſolius Dei eſt cognoſcere. Michael. de Anin. de vnita. ouil. & paſto. c. 21. nu. 7. fol 41. Tom. 13. P. 1.
Imperij mutare ſtudent hæretici. Conrad. Brun. de hæret. lib. 2. c. 16. nu. 13. f. 293. T. 11. P. 2.
In aliquo interim non mutari vult priuilegium litis; vel appellationis pendentis, non habito reſpectu, an ſtatus ille legitimus ſit, vel illegitimus. Robert. Lancellot. de attenta. P. 3. c. 26. nu. 26. fol. 440. T. 5. & c. 29. f. 451. nu. 79. T. eo.
In eundem a quo quis cecidit propter aduerſarij innouationem, fit attētatorum reuocatio. idem Robert. Lancellot. eo. tit. & c. 26. nu. 27. fol. & T. eo.
Etiam ſi ex aduersò negetur huiuſmodi ſtatum habere fundamentum vbi ſubſiſtere poſſit, ſed eſſe aereum beneficium, vt ibi. nu. 28. vbi ponitur exemplum.
In meliorem poteſt verti publica conditio, & non indeteriorem. Ægyd. Thomati. de collect. verbo, ſanè ſi negocium. nume. 27. fol. 155. Tom. 12.
In priorem an incidant quæſita per hoſtes, & recuperata ſi iterum eis quærantur. Pet. Bellin. de re milit. Rub. de poſtliminio reuerſis. tit. 1. nu. 28. f. 347. T. 16.
In priſtinum an omnia redeant vnione reſoluta. Albert. Bru. Aſtēſ. de refectione. nu. 74. f. 389. T. 17.
Omnia reponit reſtitutio. Aſcan. Clem. Amer. de patria poteſta. c. vlt. nu. 36. f. 125. T. 8. P. 2. & Io. Arz. de nobilit. Hiſp. & c. c. 6. nu. 11. fol. 250. Tom. 16.
Repoſitio idem eſt, quod redhibitio. Gaſp. Caball. de ędili. actionib. c. 2. nu. 8. f. 97. T. 6. P. 1.
Res per ſe reducitur cauſa interitus rei ceſſante. Alber. Bru. Aſtēſ. de refectio. nu. 72. f. 389. T. 17.
Reſtitui omnia illico facere iudicis eſt officium. Robert. Lancelot. de attentat. P. 3. c. 27. nu. 5. f. 443. T. 5.
Si res reuertatur iura priora reſuſcitantur. Albert. Brun. Aſtenſ. de refect. nu. 70. f 389. T. 17.
In ſuum eo ipſo, quòd Princeps reponit aliquem illicò transfert dominium, nec requiritur aliqua traditio. Arnulph. Ruzeus. de iure regal. priuil. 58. nu. 2. f. 388. T. 12.
Licèt mutet res acquiſita, non tamen mutatur onus iuriſdictionis. Ægyd. Thomati. de collectis. verbo, videndum nunc eſt. num. 7. fol. 129 Tom. 12.
Monaſterij monialium deſtruere, an poſſint Epiſcopi. Pet. de Peruſio. de mutatio. ſtat. eccleſ. in præfatio. nu. 5. f. 175. T. 14.
Suæ diœceſis quandoque Epiſcopum mutare poſſe. Pet. Andre. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 5. de poteſt. legat. in eligendo noua benef. nu. 9. f. 184 T. 13. P. 2.
Mutant obſides Pet. Bellin. de re milit. P. 11. de obſidib. titu. vnico. nu. 5. fol. 371. T. 16.
Mutat clericus Bigamus effectus. Pet. de Peruſ. de mutatione ſtatus perſonarum. &c. in princ. nu. 3. f. 177. T. 14.
Mutaſſe in totū non cenſentur milites Hieroſolimitanos, licèt profiteantur. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. num. 257. & 267. fol. 195. T. 13. P. 2.
Principis regentes, & cōſiliarij debent propriam affectionem, charitatem, & vtilitatem abijcere, & publicā aſſumere. Marti. Laudenſ. de conſil. princip. q. 20. col. 3. in fine. f. 212. T. 16.
Proditoriè occupauit Dux Valentinus Guido Baldo Feltrio Duci Vrbini. Hiero. Gigas. de crimi. læſæ maieſta. de proditorio. q. 1. nu. 17. fol. 80. T. 11. P. 1.
Quem inuenit furor ſuperueniens præſcribenti nō mutat. Io. Arz. de nobilit. Hiſpa. & c. c. 8. nu. 10. f. 231. T. 16.
Qui erat tempore litis conteſtationis reſpicit purgatio eorum, quę appellatione pendente ſunt attentata, per quam fit reſtitutio in priſtinum. Robert. Lancellot. de attentat. P. 3. cap. 29. nume. 94. fol. 451 Tom. 5.
Quis mutat per aſſumptionem dignitatis. Pet. de Peruſ. de mutat. ſtatus perſonarum &c. nu. 2 f. 177. T. 14.
Reipublicæ, tùm demum optimam eſſe Monarchiam cum vir bonus Principis locum tenet. Claud. Cantiunc. de offic. iud. lib. 2. c. 3. nu. 7. fol. 79. T. 3. P. 1.
Suum vt ſibi reuelet poſt mortem, Doctori, ſcholari, aut cuilibet alteri, an liceat requirere a ſuo ſocio moriente. Pet. Lenaud. de priuil. Doct. nu 74. q. 48. f. 13. T. 18.
Totius Africæ mutauit hæreſis arriana. Conrad. Bru. de hæret. lib. 2. c. 16. nu. 16. f. 293. T. 11. P. 2.
Tribuit beneficio conſuetudo, & ligitima præſcriptio. Io. Staphil. de gratijs expect. &c. verbo, tranſeo nunc ad gnitates. nu. 25. fol. 275. Tom. 15. P. 1.
Beneficio tempus 40. annorum de ſeculari in regulare, & de regulari in ſeculare. Io. Staphil. de gratijs expect. &c. verbo, octaua forma. nu. 3. f. 267. T. 15. P. 1.
Verum legitimum habeat legitimatus, licèt nō habet verum principium. Ioan. Campeg. de ſtatu. q. 39. nu. 171. f. 267. T. 2.

Statur.

STATVR generaliter arbitrio iudicis, quando caſus nō eſt deciſus a iure. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. quæſt. 6. nume. 24. fol. 147. T. 18.
Etiam in pęnalibns. ibid. nu. 25.
Arbitrio iudicis conſuetudine deficiente. Iac. de Arena. de expenſis in iudicio factis. nu. 14. f. 395. T. 3. P. 2.
Quando res dicatur modicæ æſtimationis. Iodoc. Damhoud. de ſubhaſtationib. capitu. 1. nu. 34. f. 77. T. 6. P. 1.
Item quando aliquid non eſt determinatum in iure. Barth. Cępo. de ſimulatione contract. nu. 232. f. 14. T. 7.
Item quando dicatur læſio, ſeu deceptio. ibid. nu. 239.
Item quando precium dicatur iuſtum, vel iniuſtum. ibidem. nume. 236.
Superioris an ſit iuſta cauſa. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſid. q. 16. nu. 3. fol. 149. T. 15. P. 2.
Aſſertioni Comitis Palatini in his, in quibus poteſtatē habet. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. verbo, propoſitum noſtrum principale. nu. 6. f. 125. T. 17.
Concedentis priuilegium. Io. Bertachi. de Epiſcop. c. 4. nu. 2. fol. 264. T. 13. P. 2.
Cuiuslibet in his, quæ dependēt a poteſtate noſtra ſine tertij prę iudicio. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. verbo, propoſitum noſtrum principale. nu. 5. f. 125. T. 17.
Iuratæ vbi aliter animus probari non poteſt. And. Alciat. de ſingulari certamine in conſil. 2. Mariani Socini. circa materiam Duelli incipiente. Dirigat Dominus. nume. 19. fol. 307. Tom. 12. & Guliel. Redoan. de ſimo. menta. P. 4. capitu. 1. num. 9. fol. 104. Tom. 15. P. 2.
Cardinalis dicto in his, quæ aguntur coram eo in cauſis ſibi commiſſis. Io. Staphil. ſuper commiſſionib. & literis iuſtitiæ. verbo, dicendum eſt modo. nu. 15. f. 295. T. 15. P. 1.
Confeſſioni inter perſonas prohibitas niſi aliter probetur veritas. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. verbo, propoſitum noſtrum principale. nu. 64. 66. 67. & 68. f. 126. & 127. T. 17.
Si tamen veriſimilis fuerit huiuſmodi confeſſio, aut habeat pro ſe aliquam iuris præſumptionem, etiam in tertij præiudicium. ibid. nu. 69. & 70.
Prælati ſi cum ea concurrant aliquæ coniecturæ. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alienan. verbo, verùm quia. nume. 5. fol. 475. Tom. 15. P. 2.
Recipientis, quando ille, qui confitetur, habet mandatum ad illam cauſam. idem Redoan. eodem titu. & loco. nume. 5. fol. Tom. & P. eiſdem.
Teſtis extra iudicium pro qua veriſimilia concurrunt contra teſtem, vt ab ea recedere in iudicio non poſſit, cum de falſo puniatur, ibi intellectus ad capitu. literas. de præſumptio. Tyndar. de teſtibus. libro 2. capitulo ſeptimo. nume. 15. 16. 17. & 18. fol. 155. Tom. 4.
Conſuetudini, quid dicatur minimum, vel ea deficiente arbitrio ſuperioris. idem Redoan. de reb. eccleſ. non alienan. verbo, nūc autem. nu. 9. f. 466. T. 15. P. 2.
Determinationi conſuetudini quid dicatur nimium. idē Redoan. eo. tit. rub. 4. nu. 19. f. 408. T. & P. eiſd.
Dicto confitentis in foro conſcientiæ. Nico Moron. de fide, treug. & pace. q. 113. nu. 13. f. 436. T. 11. P. 1.
Non iurato concurrentibus duobus dictis contrarijs, vno cum iuramento, alio ſine, quando coniecturæ ſunt magis pro eo, quā pro dicto iurato. Tyndar. de teſtibus. lib. 2. capitu. 2. nume. 7. fol. 182. Tom. 4.
Papæ in his, quę geſſit in Cardinalatu. Card. Iacob. de concil. lib. 1. nu. 194. fol. 200. T. 13. P. 1.
Portantis (cum iuramento tamen) qui dicit portare pro vſu ſuo, vt non ſoluat vectigal. Marti. Laudenſ. de fiſco. q. 231. col. 4. ante medium. fol. 5. T. 12.
Diſpoſitioni teſtatoris in materia collationis. Pet. Rebuff. de priuil. ſchol. priuil. 55. nu. 17. f. 44. T. 18.
Finibus antiquis, quando venditor emptorem, vel concedens, illum, in quem fuit facta conceſſio, non certiorauerit. Hierony. de Mont. de finibus. Regun. capitulo vigeſimoprimo. nume. 4. fol. 337 Tom. 3. P. 2.
In diuerſitate opinionum, ei opinioni, quæ plurimorum ſententia comprobatur. Paris de Put. de ſindic. verbo, an ſi iudex. nu. 5. fol. 280. Tom. 7.
Iudicio maioris partis collegij, cum de re neceſſaria agitur. Pet. Rebuff. directo. electio. capitulo trigeſimoprimo. 3. P. nume. 2. fol. 391. T. 15. P. 1.
Iuramento expendentis in valde minutis expenſis. Paris de Put. de ſindic. verbo. officialis. nu. 2. f. 304. T. 7.
Illius, de cuius conſcientia dubitatur. Guliel. Redoa. de ſimo. mētali. P. 4. c. 1. nu. 7. f. 104. T. 17. P 2.
Producentis inſtrumentum, quod ſit de nouo repertum. Hierony. Gigas. de crimine læſæ maieſta. quæſtio. ſeptima. nume. 11. fol. 62. Tom. 11. P. 1.
Niſi producens eſſet aliàs periurus. ibid. nu. 12.
Vbi eſt maxima difficultas probationis, & ex pluribus indicijs fit vera probatio. Guliel. Redoan. de ſimo. menta. P. 4. c. 6. num. 34. fol. 107. T. 15. P. 2.
Iuri canonico, & non ciuili, etiam in foro iudiciali, vbi ageretur de peccato, vel ſcandalo euitando ſic etiam in omnibus alijs caſibus pertinentibus ad ſalutem animæ. Bermon. Chouer. de pub. concubin. Rub. de adulterio. numero 10. fol. 148. Tom. 11. P. 1. & Ioan. Franciſc. Balb. de præſcriptionibus. quæſtio. 7. nume. 4. fol. 64. Tom. 17.
Libro rationum adminiſtratoris quando non pōteſt aliundè, niſi cum magna difficultate haberi probatio. Aymo. Crauet. de anti quitate. temp. limit. 4. nu. 34. f. 136. T. 17.
Potius appellationi, quàm ſententię. Guido Papa. de pręſumpt. nu. 70. fol. 302. T. 4.
Priuatæ ſcripturæ in modicis cum iuramento. Nico. Moron. de fide, treug. & pace. quæſtio. 174. numero 19. fol. 452. Tom. vndecimo, Par. 1.
Secundo dicto teſtis affirmatiuo, vbi deponit extra iudicium per verbum non affirmatiuum, nec teſtis punitur de falſo. Tyndar. de teſtib. lib. 2. c. 14. nu. 1. f. 158. T. 4.

Deponentis

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Deponentis vna vice per verbum credo, altera per verbum veritatis assertiuum. Tyndar. de testibus. cap. 5. nu. 1. f. 149. T. 4.

Sententiæ rusticorum, an prædia superaddita dicantur augmentum aliorum. Io. Garf. Hispa. de expens. & meliorationib. cõcl. 1. princ. nu. 12. f. 349. T. 17.

Verbis narratiuis Papæ. Io. de Ligna. de censura ecclesiast. §. 14. nu. 22. fol. 318. T. 14.

Vltimo dicto testis in crimine hæresis. Bern. cõm. Lucer. inquisit. hæreticæ prauita. nu. 84. f. 255. T. 11. P. 2.

Status, casus nominatiui singularis quis, & qualis cuiuscumque fuerit, vel sit, quando mutetur, vel censeatur mutatus, & non, & miscellaneè consideratus quid significet, seu quomodo accipiatur?

*STATVS ad quem; per purgationem attentatorum est facienda restitutio, etiam si fuerit illegitimus, attenditur. Robert. Lancellot. de attenta. P. 3. c. 29. nu. 91. 451. T. 5.

Adæ, ante lapsum qualis fuerit. Michael. Vlcur. de regimine mundi. q. 4. princ. nu. 55. f. 109. T. 16.

Sudore vultus sui hominem pane vesci debere, quomodo, & de quo pane sit intelligendum. ibid. nu. 55.

Cardinalium a Deo institutus est. Hier. Gigas de residentia Episco. c. 17. nu. 35. f. 377. T. 13. P. 2.

Causę, coniecturalis, difinitiuus, vel legalis, qui sit, & qualis? Anto. Massa Galles. de exercitio. iurisperi. libro tertio. nume. 50. folio 178. Tom. 1.

Et ibi de statu causæ, quando a simili legis arguitur, & negatur similitudo, atque authoris sententia circa numerum statuum causarum legalium. nu. eo.

Inuenio, quare iurisperitum fallit. Anto. Massa, eodem præcitato loco, & lib. nu. 33. f. & T. eo.

Clericorum, & religiosorum quandoq; mutatur ratione criminis. Pet. de Perus. de mutatione status &c. nu. 5. f. 177. T. 14.

Comparatitius, & pecunia comparatitia qualis fuerat. Io. Pyrrhus. de magist. Rom. P. 2. nu. 11. f. 203. T. 16.

Cõiugalis propter tria fuit introductus. Bermon. Chouer. de pub. concub. Rub. vxorem ducat. nu. 2. f. 194. T. 11. P. 1.

Et ibi quàm sanctus, quàm imaculatus, atq; necessarius existat. nume. eodem.

Cuiuscumque, vt est, ita reputandus est. Philip. Francus. de disputatione petitorij. dub. 3. nu. 7. f. 331. T. 3. P. 2.

Ecclesiæ immutatur spatio 30. annorum de iure ciuili, & de iure canonico 40. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. quęstio. 7. verbo, quæ & quomodo res dicantur de mensa. nume. 3. fol. 485. Tom. 15. P. 2.

Mutatur, quando in ecclesia statuitur certus numerus canonicorum, & bona eorum veniunt in communi. Pet. de Perus. de mutatione status. eccles. in præfatione. nu. 3. f. 175. T. 14.

Per quem possit mutari, & qua ex causa? idem Pet. de Perus. eod. tit. c. 3. nu. 13. f. 177. T. eo.

Qui sit attendendus, an pręsens, aut futurus? Arnulph. Ruzeus. de iure regal. priuil. 8. nu. 4. f. 365. T. 12.

Et rusticorum conditio non est, vt equites ad iudicium veniant. Pet. Pecch. Zirice. de iure sisten. capitulo 51. nume. 2. folio 178. Tom. 3. P. 2.

Fratrum tertij ordinis Beati Francisci est arctior & fortior Hęremitarum. Pet. de Vbal. de cano. Episcop. & paroc. quęst. 17. num. 20. fol. 213. T. 15. P. 2.

Hominum qui ex qualitate vestium attenditur qualis sit. Pet. And. Gamba. de authorit. legat. de lat. libro primo. nume. 45. fol. 153. Tom. 13. P. 2.

Triplex reperitur. Paris a Put. de re mil. lib. 7. de pugna nobil. &c. nu. 14. fol. 405. Tom. 16.

In quo quis erat tempore innouationis, est primo probandus. Robert. Lancellot. de attentat. Par. 3. capitulo vigesimosexto. nu. 29. fol. 440. Tom. 5.

Quis magis prædominatur est attendendus. Horat. Mandos. de priuileg. ad instar. gl. 11. nu. 37. f. 135. T. 18.

(Ista vox) significat præsentiam, cõditionem, & qualitatem, in qua quis reperitur. Robert. Lancellot. de attentat. P. 3. c. 26. nu. 24. fol. 440. & c. 29. nu. 78. f. 451. T. 5.

Legitimus, qui è scripturis contrarijs oritur, quomodo differat ab eo, qui resultat è scripto, & voluntate? Claud. Canciunc. de officio. iud. c. 5. nu. 20. f. 73. T. 3. P. 1.

Scripti, controuersiam præsupponit. idem Claud. Canciunc. eod. tit. c. 5. nu. 2. f. 72. T. & P. eisd.

Mercatorum est in magno discrimine salutis ęternæ. Benuenut. Straccha. de mercat. P. 2. nu. 5. f. 290. T. 6. P. 1.

Militum Hierosolymitanorum siue Rhodiorum quis sit, & qualis? Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæst. 62. nume. 35. fol. 187. T. 15. P. 2.

Omnis de æquitate canonica restituitur, & ita manuteneri debet. Virg. de Boccatijs. de interdicto. vti possidetis. capitu. 3. nume. 8. fol. 304. T. 3. P. 2.

Et constitutio causarum, prædicati loco, expresè, vel tacitè habet iustum, & iniustum. Ant. Massa. Galles. de exercitatio. iurisperit. lib. 1. nu. 84. f. 172. T. 1.

Et ibi istorum exempla.

Et quomodo iustum, & iniustum cognoscatur. ibid.

Personæ mutatur ex receptione ordinis. Pet. de Vbal. de canon. Episcop. & paroc. q. 12. nu. 10. f. 212. T. 15. P. 2.

Petri Apostoli qualis fuerit. Michael. Vlcur. de reg. mũdi. q. 2. princ. nu. 101. fol. 116. T. 16.

Popularis quomodo recipiat mutationẽ. Contad. Brun. de seditio. lib. 3. c. 7. nu. 7. f. 124. T. 11. P. 1.

Et ibi datur exemplum. nu. 8.

Prælatorum an statu religiosorum sit perfectior, & in plus obligentur prælati, quàm religiosi. Io. a Capistra. speculo conscięntiæ. nu. 153. & 155. fol. 358. T. 1.

Præsens inspicitur ad alicuius incapacitatem cognoscendum. Lancellot. Gallia. de statu. q. 3. nu. 40. f. 298. T. 2.

Primęuus quando non contradixit precisè, & absolutè, quasi possessioni, quasi possessio releuet ab onere probandi. Ioan. Arz. de nobilit. Hisp. &c. c. 5. nu. 11. f. 239. T. 16.

Primitiuę ecclesię, & conditio. Marquar. de Susa. de cęli. sacerd. nõ abrogan. c. 7. nu. 7. f. 117. T. 14.

Primus non attẽditur, mutatione sequuta. Hier. Garzonij. de laudo meri iuris. §. 4. gl. 5. nu. 13. f. 317. T. 3. P. 1.

Proprius causæ ex quibus possit inueniri. Ant. Massa. Gales. de exercitatio. iur. perit. lib. 3. nu. 42. f. 178. T. 1.

Rei Primæuus quando contradicit possidenti, quasi possessio non releuat ab onere probandi. Io. Arz. de nobilit. Hisp. &c. c. 5. nu. 4. fol. 239. T. 16.

Si multùm non minuatur potest Imperator donare, aliàs non. Restaur. Castald. de Imperatore. q. 104. nu. 7. f. 74. T. 16.

Solitus, & antiquus rei, super qua est pensio fundata, seruari debet in sua integritate. Ioan. Bapt. Caccialup. de pensionib. ecclesiast. 29. nu. 3. f. 330. T. 15. P. 1.

Sumptuosus, sumptuosas requirit expensas. M. Anto. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 29. nu. 3. f. 362. T. 15. P. 2.

Tyrannicus dicitur esse in ciuitate. Paris de Put. de sindic. in verbo, si officialis decedat. nu. 6. f. 306. T. 7.

Vidualis maximè gratus Deo. Marquar. de Susa. de cęlib. sacerd. non abrogan. c. 11. nu. 2. f. 113. T. 14.

Virtutis dicitur esse in homine, quando homo est in gratia Dei. Bonus. de Curtili. de nobilit. P. 2. nu. 4. f. 1. T. 16.

Vltimus in beneficialibus attenditur. Sebast. Medices. de nouationib. col. 4. post princ. in verbo, status. f. 399. T. 6. P. 2.

Vnde nascatur? Claud. Cantiunc. de officio iud. capitu. 5. nume. 4. fol. 72. T. 3. P. 1.

Vniuersalis ecclesiæ denigratur per venditionem beneficiorum. Thom. Campeg. de benefic. pluralitate. Rub. an Papa labens simo. &c. nu. 12. f. 532. T. 15. P. 2.

Vniuersus populi Israel fuit figuratiuus. Michael. Vlcur. de regimine mundi. verbo, ista quæstio est ita ardua. nu. 49. f. 119. T. 16.

Status casus genitiui singularis. consideratio multiplex, & effectus.

*STATVS administratio, qua in ætate debeat concedi primogenito. Melchior. Palaez. tracta. maiorat. quæstio. 38. per totum. fol. 493. Tom. 10. P. 1.

Causa inter maritum, & vxorem agitari potest. Gasp. Beat. de inop. debito. &c. c. 3. nu. 11. f. 212. T. 3. P. 2.

Non mutatur, causa periculi. Stepha. Costa. de ludo. arti. 2. nu. 31. fol. 166. Tom. 7.

Prohibetur agi per procuratorẽ. Io. Ant. Rubeus. Alex. de potest. proc. &c. nu. 373. f. 213. T. 11. P. 1.

Causæ, capitales inimicitias generant. M. Ant. Blanc. de indicijs, & tortura. nu. 118. f. 267. T. 11. P. 1.

Cuiuscumq;, officialibus interdicitur, ne ipsi res subditorũ immobiles emant. Ioan. Mauritius Bollan. de restitut. in integ. cap. 277. nu. 13. fol. 182. T. 5.

Decentis clericorum ratio omnino est habenda. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditibus. capitulo vigesimoseptimo. nume. 33. fol. 361. Tom. 15. P. 2.

Ecclesiarum mutatio quomodo causetur. Pet. de Perusio. de mutatio. status eccles. in præfatio. nu. 1. f. 175. T. 14.

Et gradus differẽtia. Bermon. Chouer. de pub. concub. Rub. cuiuscumque conditionis status. nu. 1. f. 162. T. 11. P. 1.

Et litis mentionem requirit impetratio adiuncti. Robert. Lancellot. de ettentat. P. 2. c. 4. nu. 649. f. 318. T. 5.

Honore quis non gaudet, pendente lite super statu. Io. Arz. de nobilit. Hisp. &c. c. 3. nu. 7. f. 248. T. 16.

In causa dolus, vel culpa patris non debet nocere filijs, præterquã in crimine læsæ maiestatis. idem Ioan. Arz. de eod. tit. P. 2. princ. c. 9. nu. 13. f. 244. T. eo.

Liberali, cui incumbat onus probandi, & quis debeat manuteneri in possessione, lite pendente. idem Io. Arz. eo. tit. P. 2. prin. c. 2. nu. 5. fol. 234. T. eo.

In causis, instantia transit in filios, & descendentes. idem Ioã. Arz. eo. tit. P. 2. princ. c. 6. nu. 4. f. 240. T. eo.

Legitimi species sex, ex sententia authoris in libro rethoricorum ad Hęrennium. Claud. Cantiunc. de offic. iud. capitu. 5. nume. 6. fol. 72. T. 3. P. 1.

Mutatio virtutem non tollit, neque amicitiam. Ioan. de Ligna. de amicitia. Rub. de amicitta propter honestum. numero 4. fol. 230. Tom. 12.

Non tollit pęnam, sed sępe iudicem. Alberic. a Rosa. de statu. lib. 3. q. 41. nu. 15. f. 61. T. 2.

Mutatione non liberatur fideiussor. Nico. Moron. de fide, treug. & pace. q. 109. nu. 10. & 16. f. 435. T. 11. P. 1.

Pacifici turbator pęna vltimi supplicij plectendus. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 102. nu. 22. f. 432. T. 11. P. 1.

Personæ non potest moueri quæstio, nisi intra quinquennium post mortem. Ioan. Francisc. Balb. de præscriptionibus. Par. 3.

quartæ

Source : BIU Cujas

quartæ P.princip.quæstio.7.nume.2.fol.75.T.17.
Personarum mutatio qualiter fiat. Pet.de Perus. de mutatione status personarum.&c.in princ.nu.1.f.177.T.14.
Quæstionem patiens testis esse non potest. Io. Maria Monticel. de testib.Rub.status.f.247.T.4.
Et status probatur per sufficientem demonstrationem.ibid.ead. Rub.status.f.243.T.eo.
Qui controuersiam patiuntur a militia arcentur. Pet. Bellin. de re milit.tit.8.nu.1.f.337.T.16.
Ratione, comites representant Rempublicam. Paris a Puteo. de re milit. Rub. an nobilis ex quatuor gradibus. &c.nume.9.fol. 409.Tom.16.
Sui controuersiam patiens miles non habetur interim pro milite. Paris a Put.de re milit. Rub. quòd in pignoris dignitas attenditur.&c.nu.8.f.410.T.16.
Vel causæ prosecutioni,quando ius non contradicit, etiam si contradicat principio releuat ab onere probandi. Ioan. Arz. de nobilit.Hisp.&c.P.2.3.P.princ.c.5.nu.10.f.239.T.16.

Status casus nominatiui pluralis,clericorum quot species,& quando.

*STATVS clericorum fuerunt tres.
Primus in primitiua ecclesia.
Secundus post primitiuam ecclesiam tempore Siluestri.
Tertius,qui nec expresse,nec tacitè, proprijs renũciauerunt.Bermon. Chouer.de pub. concub. Rub. cuiuscumque conditionis status.nu.2.& 3.f.162.T.11.P.1.

Statuta casus nominatiui pluralis, quæ & qualia,a quo interpretationem recipiant, vnde dicantur, quando & quos ligent,seu pro publicatis habeantur, in quibus habeant locũ, & quando,quid concedant, vel possint, prohibeant,seu recipiant,quæ seruanda,& non, item & attendenda,a quibus, quãdo,& quo modo,quantum durent,& in specie ac generaliter considerata, quid operentur, quando valeant,& non,ac demum quomodo interpretanda,& intelligenda.

*STATVTA a iure communi recipiunt interpretationem.Io.Bapt. Caccialup.de debit.suspecto,& fugitiuo.q.6.n.3.f.151.T.3. P.2.
A quo tempore ligent,& de vi,atque effectu iuris municipalis. Io. Coras.de iure ciuili in artem redigendo.P.2.c.11.P.3.f.74.T.1.
Adfixa in loco publico, ita vt possint ab omnibus legi,& inspici, dicuntur sufficienter publicata, & ligant, licèt non sint publicata voce præconum, attendendaque maximè sunt in publicationibus fiendis.Bald.de stat.verbo,publicare.nu.1.& 2.f.137.T.2.
Admittunt interpretationem,vt absurditas vitetur. Bald. de statu. verbo,interficiens.nu.2.f.123.T.2.
Ampliari non debent, seu extendi ad non contenta in eis. Guido Papa.de compulso.literis.q.19.nu.2.f.72.T.3.P.2.
An admittant interpretationem.Alberic.a Rosate.de statu.lib.1.q. 9.nu.1.14.22.29.31.34.45.& 92.f.3.T.2.
An extendantur,vel potius restringantur.idem Alberic. a Rosate. eod.tit.& lib.nu.18.44.& 54.q.44.f.61.T.2.
An extra territorium habeant effectum. Io. Coras.de iure ciuili in artem redigendo.P.3.c.14.f.74.T.1.
An intelligenda sit secundùm communem vsum loquendi vulgarium,an peritorum. Georg. Natta.de statut.quæstio.4.nume.3. fol.257.Tom.2.
An intelligi debeant secundùm ius ciuile,an verò secundum ius canonicum.Albert.Brun.de statu.art.5.nu.19.f.270.T.2.
An ligent forenses.Io.Coras.de iure ciuili in artem redigendo.P.3. c.13.f.74.Tom.1.
Ignorantes.Alberic.a Rosate.de statut.q.15.nu.5.f.5.T.2.
Statuentes.Albert.Brun.de statut.artic.6.nu.68.f.180.T.2.
Subditum extra territorium,vt quòd mulier non possit testari sine consensu viri. Albert. Brun. de statut. articulo 6.nume.21.folio 177.Tom.2.
An locum habeant in dotibus Iudęorum, vel potius lex mosaica seruari debet. Ioan. Campeg. de statut. quæstio.60. nume.239. fol.271.Tom.2.
Et ibi quædam de Iudæis.nu.240.& 241.
An necessariò requirant scripturam.Alberic.a Rosa.de stat. q.125. nu.1.fol.18.Tom.2.
An possint fieri per ciues pulsos de ciuitate. Alberic.a Rosate.de stat.lib.1.q.4.nu.7.f.2.T.2.
Per castrum vel Villã.Alberic.a Rosate.eo.titu.quæstio. 5.num.1. fol.& Tom.eod.
Per collegialicita. idem Alberic. eodem titu. quæstio.6.nume.1. fol.& Tom.eod.
Super precio victualium.idem Alberic.eod.titu.& lib. quæst. 69. nu.1.fol.12.T.eod.
An recipiant aliquam subauditionem, statuto vetante subaudiri posse.Stepha.de Federic.de interpretatione iuris. P. vlti.nume. 102.fol.224.T.1.
Interpretationem a iure communi.Iacob. Nouell.de iure prothomis.§.2.nu.92.f.32.Tom.17.& Alberic.a Rosate.de statut.q.98. fol.39.num.2.
An si prohibuerint exportari bladum, extendantur ad exportantem farinam.Alberic.de Rosate.de statut.lib.1.quæstio. 9.num. 5.fol.3.Tom.2.
An sicut ius commune recipiant interpretationem. Stepha. de Fedric.de interpretatione iur. Par. vltima. numero 67.fol.223. Tom.primo.
An sint stricti iuris.Alberic.a Rosate.de statu.lib.1.q.2.nume.1.& 4.fol.2.Tom.2.
Et ibi declarantur ea,quæ sunt stricti iuris.nu.3.
Temporalia an perpetua.idem Alberic.eod.titu. quæst. 29.num. 1.fol.7.Tom.eod.
An tollantur per non obstantia.idem Alberic.eod. titu. quæst.147. nu.5.fol.22.T.eo.
Approbata per superiorem possunt reuocari per populum. Bal.de statut.verbo,statuere.nu.25.f.148.T.2.
Arbitrorum compromissorum, & laudorum, quæ sint, & qualia, vide D.Bald.in suis regulis generalibus statut. col.1. quasi in fine,& secunda vsque ad medium.f.157.T.2.
Bonum publicam respicientia, non debent restringi per aliud statutum,minorem vtilitatem continens.Steph. de Fedric.de interpretatione iur.nu.51.f.217.T.1.
Capituli,durant etiam tempore futuri Episcopi. Henric.Bot.de Synodo Episcopi.P.3.nu.125.f.387.T.13.P.2.
Circa appellationes,vide D.Bald.in suis regulis statut.col. 3. quasi in fine,& col.4.ferè vsque ad medium.f.156.T.2.
Concordiam,& pacem habendam, vide eumdem D. Bald. eod. tit.col.4.a princ.ad finem.f.157.Tom. eod.& D.Bar.in suis reg. statu.circa concordiam,& denunciationem. colum. 3.vltra medium.f.159.T.eod.
Denunciations maleficiorum,vide per eumdem D. Bal. in dictis suis regu.statutorum.col.4.in princ.f.157.T.eo.
Diuisionem onerum,vel onera diuidenda, seruanda sunt.Nicol. Festas.de æstimo.& collect.Par.2.capitulo primo. nume.47. fol. 176.Tom.12.
Exceptiones,& appellationes, vide D.Barto.de regul. statut. collumna quarta. in fine. fol.158. & colum. prima. in princip.folio 159.Tom.2.
Insinuationes,vide per D.Bal.in suis regul.generalib.statut.col.3. in princ.fol.156.T.2.
Iudicia, & primò exceptionum, vide D. Bald.eisdem.suis regul. general statut. colum. secunda. circa medium vsque in finem. fol.156.Tom.eod.
Et insinuationum,seu primò de insinuatione vide per D. Barto. regu.statu.col.4.parum post princ.f.158.T.eo.
Maleficia,& primo de bannitis,vide D.Bald.dictis suis regul.general.statut.colum.2.circa medium,& colum.3.vsque in finem. fol.157.T.eod.& D.Bart.eisd.regul.stat.col.2. parum post princ. & col.3.in princ.f.159.T.eo.
Præscriptiones vide per D. Bald.eo.tit.& regul.col.2. parum post princ.fol.156.T.eo.& per D.Bart.regu.stat.col.4. vltra medium. fol.158.Tom.eo.
Publicationem bonorum seruanda. Francisc. Lucan.de fisco', & eius priuilegio. Rub. de publicatio. bonorum. nume. 13. folio 11.Tom.12.
Sententias,vide D.Bald. eisd.suis regul.general.statut.col.3. post medium.fol.156.T.2.
Subhastationes,& bannimenta, ac venditionem rerum publicarum,feruanda sunt.Bald.de statut.verbo,solemnitas.num.2.fol. 143.Tom.2.
Vnam speciem delicti,non videntur repetita circa aliam speciem delicti.Bal.de statut.verbo,pęna.nu.34.f.136.T.2.
Ciuilia super rebus ecclesiæ non ligant.Io.Vischis.de immunitate eccles.in princ.nu.35.f.13.T.13.P.1.
Ciuitatis,vel villæ ad hoc,vt obseruentur, & secundùm ea iudicetur,requiritur,quòd sint confirmata per Regem, vel vsu approbata.Ioa.Guter.Placentin.Hispa.de contract.iurat.cap.38.nu.1. fol.84.Tom.6.P.2.
Ciuitatum Flandrinæ, in quibus sint conformia iuri. Damhoud. patroc.pupil.de tuto. & curato. capitulo secundo. nume.25.fol. 353.Tom.8.P.1.
Flandriæ non excusatur fideiussor datione lapidis precioſi. idem Damhoud.eo.tit.c.6.nu.57.f.360.T.& P.eisd.
Quibus officium sanctæ inquisitionis impeditur, fauore fidei, annullantur. Zanch. Vgol. de hæret. capitulo trigesimoprimo. nu.6.fol.262.T.11.P.2.
Concedentia immunitatem offendendi, siue occidendi, an extendantur ad delicta diuersæ speciei. Francisc. Casson. de malefic. Rub.de atrocitate pręmeditati.&c.capitulo primo.nume.8.fol. 281.T.11.P.1.
Concernentia periculum animę,non censentur approbata a Papa in generali confirmatione.Io.Bapt. Boui.de statut.vrb.præscrip. gl.1.Rub.de creditorib.nu.23.f.177.T.17.
Concilij,an dicantur statuta hominum, an Dei. Card.Iac.de concil.lib.5.art.18.nu.1.& 4.f.272.T.13.P.1.
Et an dicantur ius diuinum,vel humanum.ibid.nu.eo.
Conciliorũ,licèt condantur magisterio spiritus sancti,tamen quia per media, & organa hominum conduntur dicuntur leges humanæ,& ideò non est mirandum,si iuxta varietatem,& temporum,& morum varientur. Michael. de Anin.de vnitate ouil. & & pasto.c.27.nu.14.f.47.T.13.P.2.
Sedes apostolica secundùm euentum temporum,in totum,vel in partem corrigit,& emendat.Cataldi.de Boncomp.de potest.Papę.verbo,his ita pro præludijs.&c.nu.102.f.23.T.13.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Confirmata, videntur tantum confirmari in his de quibus loquuntur ante confirmationem. Bald. de ſtatut. verbo, confirmare. nu. 5. fol. 102. T. 2.

Conſenſu ciuium fiunt, & legis vim habent. Alberic. a Roſate. de ſtat. quſt. 19, nu. 4. f. 6. T. 2.

Conſuetudines, & priuilegia Principum rebellium Imperij, vel ciuitatum Imperij, & ſic hoſtium Imperij, non ſunt ſeruãda, quia perdiderunt omnia, quæ ſunt iuris ciuilis, ſecus ſi nõ ſunt rebelles Imperio. Marti. Laudenſ. de legat. princ. q. 7. col. 1. parũ poſt princ, f. 213. T. 16.

Contra conſtitutiones officij inquiſitionis, ſunt abradenda. Forma, procedendi contra inquiſitos de hæreſi. Rub. de officio, & poteſta. cuiuslibet rectoris. verbo, quartus officialis. num. 18. fol. 412. T. 11. P. 2.

Ius facta, pœnæ adiectione non firmantur. Henric. Bot. de Synodo Epiſco. nu. 48. concluſ. 8. ampliat. 6. f. 391. T. 13. P. 2.

Ius canonicum, vel diuinum, an valeãt. Alberic. a Roſate. de ſtatu. lib. 1. q. 8. nu. 1. f. 3. T. 2.

Libertatem eccleſiaſticam, ſunt ipſo iure nulla. Bal. de ſtatu. verbo, clericus. nu. 6. f. 104. T. 2.

Naturam, aut legem, de quibus rebus populus legitimè congregatus ſtatuere poſſit, & quod de omnibus, etiamque quæ naturæ, aut diuini iuris ſunt, ex cauſa ſtatuere poſſit, & vt ibi valẽt. Io. Coraſ. de iure ciuili. in artem redigendo. Par. 2. capitu. 17. col. 3. fol. 70. Tom. 1.

Sacram ſcripturam, & diuinam legem, ſunt iniqua, & nulla. Alphonſ. Hoieda. de benefic. incompatib. P. 1. capitu. 23. nume. 77. fol. 148. T. 15. P. 1.

Et ſtatuta huiuſmodi multi doctores damnant. ibid. nu. 81.

Vtrùm fuerint reuocata per concilium Baſilienſe. ibid. nu. 82.

Alij quòd ſint iuſta tenuere. ibid. nu. 135.

Et ex defenſione prædictorum ſtatutorum aliqua inferuntur. vt ibid. nu. 136. & 137. vbi per te videbis.

Contractuum, & primò de conſenſu, authoritate, licentia, & præſentia interueniendis, vide per D. Bald. in ſuis regul. general. ſtat. col. 2. quaſi ad finẽ, & 3. a princ. vſque vltra medium. f. 155. T. 2. & D. Bart. etiam in ſuis regu. ſtat. col. 2. quaſi in fine, & 3. in prin. fol. 158. Tom. eod.

Diuerſorum caſuum vide eumd. Bald. eod. titu. colum. 4. fol. 155. a medio vſque ad finem, & colum. 1. a princip. vſque vltra medium. fol. 156. T. eod. & D. Bart. eiſd. ſuis regul. ſtatut. col. 3 vltra medium. fol. 158. T. eo.

Contraria, quomodo ſint accipienda, & vtrum obſeruanda. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 1. q. 19. nu. 1. f. 6. T. 2.

Conualeſcunt tempore contra malas conſuetudines, tamquam abortiua. Pet. Rauẽna. de ſtat. verbo, ex ſententijs. ſectio. 4. num. 34. fol. 386. T. 2.

Cum debent intelligi prout ſonant illorum verba, diſpoſitum in vno correlatiuorum non trahitur ad aliud. Albert. Brun. de ſtatu. nu. 108. fol. 173. Tom. 2.

Cum ſint ſtricti iuris, interpretationem nõ admittunt. Damhoud. de tuto. & curato. patrocin. pupil. capitulo 3. nume. 11. fol. 354. Tom. 8. P. 2.

Dant formam futuris, non præteritis. Alberic. a Roſate. de ſtatu. lib. 1. quæſtio. 9. nume. 60. fol. 5. Tom. 2. & lib. 3. eod. tit. queſt. 44. nu. 17. fol. 61. T. eod.

De bonis ad proclamata vendendis, an ſint conformia iuri communi. M. Anto. Cucchus de mentiente circa poſſeſ. num. 45. fol. 293. T. 3. P. 2.

De comitibus diſponentia, non comprehendunt Comites Palatinos, qui non propriè, ſed abuſiuè dicuntur Comites. Bonus. de Curtili. de nobilit. P. 3. nu. 213. f. 11. T. 16.

De duplicatione pœnarum, vide D. Barto. regul. ſtatu. col. 3. parum poſt. princ. f. 159. T. 2.

De executione inſtrumentorum confeſſionatorum, videntur preſumptionem iuris, & de iure inducere. Bal. de ſtat. verbo, inſtrumentum. nu. 27. f. 123. T. 2.

De forma congregandi regentes, ſunt edita in quampluribus Italiæ locis. Nicol. Feſtas. de æſtimo, & collect. P. 2. cap. 2. nume. 26. fol. 177. T. 12.

Vnionis faciendæ, ſuis locis, precisè obſeruari debent. Iacob. Richij. de vnione prolium. cap. 6. nu. 1. f. 21. T. 6. P. 1.

De gabellis, an extendantur ad bona inæſtimabilia. Iul. Ferret. de gabellis. vectig. &c. nu. 24. f. 80. T. 12.

De his, quæ ad fidem pertinent abſque concilio ſanciri non poſſunt. Ioan. Hierony. Alban. de poteſt. Papæ. 2. nume. 6. fol. 74. Tom. 13. P. 1.

De portatu armorum, quomodo conſideranda, & interpretanda. Andr. Barbat. de Cardin. legat. de lat. quæſtio. 5. Baſilica. nu. 26. fol. 142. T. 13. P. 2.

Debent intelligi ſecundùm ius commune. Octauius. Simoncel. de decret. nu. 26. inſpect. 3. f. 299. T. 6. P. 2.

Vt non inducat abſurdum. idem Octauius Simoncel. eodem titu lo, de decretis. titu. 6, nume. 79. inſpectio. octauo. fol. 312. Tom. & Par. eiſdem.

Declaratiua iuris præteriti, trahuntur etiam ad lites pẽdentes. Bal. de ſtatu. verbo, lex. nu. 1. f. 127. T. 2.

Delictorum, quæ nulla, & quæ interpretanda. Conſtantin. Roger. de iur. interpretatione. nu. 59. & 72. f. 389. T. 1.

Derogantia libertati eccleſiæ, ſunt nulla quando cauſa finalis eſt derogationis. Baldus. de ſtatut. verbo, eccleſ. numero 2. fol. 110. Tom. ſecundo.

Dictantia credendum eſſe ſcripturæ Campſoris, tamquam publico inſtrumento, an valeant. Bal. de ſtatut. verbo, inſtrumentum. nu. 22. fol. 122. T. 2.

Quod de percuſſione ſanguinis non poſſit concordia fieri, non intelliguntur de eo, qui aliquem in terram ſubmiſit, & collſo capite ad lapidem, exiuit ſanguis, quia iſte non eſt vſus illo lapide, vt inſtrumento. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrument. rub. 19. num. 42. fol. 43. T. 4.

Dicuntur fauorabilia, quãdo reducunt nos ad ius antiquum. Henric. Bot. de Synodo epiſco. nu. 56. f. 391. T. 13. P. 2.

Ius commune illius loci. Albert. Brun. conſil. ſuo. in fine ſui tract. de ſtatu. nu. 19. f. 246. T. 2.

Diſponentia circa crimina, intelligi debent de perfectis criminibus. Iul. Ferret. de Gabell. vectil. & cætera. numero 313. folio 88. Tom. 12.

Contra ius commune, an extendantur ad res alibi ſitas. Iac. Nouell. de iure prothomiſeos. §. 6. nu. 49. f. 43. T. 17.

Idem, quòd ius commune, ſecundùm ius commune debent interpretari. Henric. Bot. de Synodo Epiſcop. num. 7. concluſ. 7. fol. 407. T. 13. P. 2.

Et recipiunt ampliationes, & reſtrictiones iuris communis.

Quod inſtrumenta executioni mittantur, intelligitur de liquidis. Iacob. Nouell. de iure prothomiſeos. §. 5. numero 129. folio 42. Tom. 17.

Super ſucceſſione filiorum, vel filiarum, valent. Roland. a Valle. de lucro dotis. q. 1. nu. 2. f. 351. T. 9.

Diſtributionum diſpoſitiua, tantò iuſtiora eſſe oportet, quantò facilius ab eis declinare quodammodo cogimur. Thom. de Vio. de Monte Pietat. capitulo duodecimo poſt. num. 1. fol. 422. Tom. 6. P. 1.

Diuerſorum caſuum, vide per D. Bald. in ſuis regul. general. ſtatut. col. 2. circa medium. f. 155. T. 2.

Duo concurrentia. an poſſint quem duplici pœna plectere, eaque diuerſa Alberic. a Roſate de ſtatu. libro 4. quæſtio. 86. nume. 42. fol. 82. Tom. 2.

Contraria in eo volumine, an primum per vltimum corrigatur. Lanfranc. de Oria. de ſtat. interpret. nu. 13. f. 391. T. 2.

Si ſint, quorum vnum dicit, vt teſtis poſſit accuſari de falſo infra menſem tantum, aliud verò quòd de falſitate quis poſſit accuſari infra decem annos, an vigore iſtius vltimi ſtatuti poſſit teſtis accuſari de falſo poſt menſem. Ioan. Crot. de teſtibus. addit. per D. Pet. Hiſp. nu. 22. f. 229. T. 4.

Eccleſiarum, & conſtitutiones eccleſiaſticæ non refragantur, quo minus Rex iure regaliæ pro libito voluntatis vtatur. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuileg. trigeſimoprimo. nume. 1. fol. 376. Tom. 12.

Epiſcopi a conſuetudine recipiunt interpretationem. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. nume. 4. concluſio. ſecunda. fol. 407. Tom. 13. Par. ſecunda.

An ligent ſubditos, & forenſes probabiliter ignorantes, quando factum de iure communi, damnatum eſſet. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. nu. 17. f. 400. T. 13. P. 2.

Exiſtentes in ſeruitio Papæ. ibidem. numero 47. folio 401. Tom. & Par. eirdem.

Dubia, vel obſcura poſſunt interpretari per iudicem quo ad ius litigatoris. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopo. nume. 5. concluſ. 3. fol. 407. T. 13. P. 2.

Ex quo ſunt eccleſiaſtica, & ſecundùm ius canonicum debent interpretari. idem Henric. Bot. eod. titu. nume. 13. concluſ. 4. fol. Tom. & P. eiſd.

Fundata in præſumptione, quæ in foro conſcientiæ non eſt vera, non ligant in foro conſcientię. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 2. nu. 103. fol. 403. T. & P. eiſd.

Imponentia cenſuras non ligant in foro contentioſo, antequam quis declaretur in eas incidiſſe. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 2. nu. 49. f. 401. T. & P. eiſd.

Inhabilitantia perſonam, ligant minores, dummodo non ſint forenſes. idem Henric. Bot. eodem titu. articu. 2. nume. 46. fol. 401. Tom. & P. eiſd.

Iniqua, in foro conſcientiæ, non ligant. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 2. nu. 96. f. 403. T. 13. P. 2.

Seruanda non eſt lex iniuſta in foro conſcientiæ. ibid. nu. eo.

Intra quod tempus ligent, arbitrarium eſt. idem Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. art. 3. nu. 1. f. 404. T. & P. eiſd.

Limitã, vt ibi. nu. 2. 3. 4. & 5.

Largè, & propriè poſſunt dici conſtitutiones. Idem Henric. Bot. eo. tit. P. 3. nu. 108. f. 387. T. 13. P. 2.

Largo modo dicuntur canones. idem Bot. eo. tit. & P. 3. num. 109. fol. T. & P. eiſd.

Ligant exiſtentes infra limites ſuæ diœceſis. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. art. 2. nu. 1. f. 400. T. 13. P. 2.

Etiam conuenientes occultè, quod tamen limita, vt ibi. nu. 34.

Etiam laycos in diœceſi morantes quò ad delictum, etiam ſi laici vocati non fuerunt, vt ibi. nu. 3. & ſequenti.

Morantes in Diœceſi, licèt factum contra ſtatutum ortum eſſet extra diœceſim, dummodo in Dioceſi perfectum ſit. Idem Henric. Bot. eo. tit. art. 2. nu. 12. f. 400. T. & P. eiſd.

Idem ſi ſit initiatum in diœceſi ſtatuentis, & alibi conſumatum. ibid. num. 13.

Loquentia in terminis iuris communis, interpretantur, vt aliquid iuri communi addatur. idem Henric. Bot. eo. tit. art. 6. nu. 8. conclu. 2. f. 407. T. 13. P. 2.

Non clara, ſed offuſcata, non ligant. Henric. Bot. de Synodo Epiſco. artic. 2. nu. 83. f. 403. T. 13. P. 2.

Non ligant Archiepiſcopum ſuum delinquentem in diœceſim Epiſcopi ſui ſuffraganei, ſecus tamen ſi eſſet alius Archiepiſcopus, quia ligaretur. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. art. 2. nu. 27. & 28. fol. 401. T. 13. P. 2.

Contrauenientes in caſibus fictis, ibid. nu. 68. f. 402. T. & P. eiſd. quod tamen limita, vt ibi. nu. 70.

Eos,

Source : BIU Cujas

Eos, qui non perfecerunt prohibita per ſtatuta, ſed ſolum inchoarunt, & non perfecerunt. ibidem. nume. 71. fol. 402. Tom. & Par. eiſdem.
Exiſtentes extra ipſius Diœceſim, & ſi ſint ſubditi, vel etiam ſi ſtatuta alicuius ſolemnitatis ſint prohibitiua, vel etiam obſtaculum perſonæ tolerent, vt ibidem. numero 109. 113. & 114. fol. 404. Tom. & Par. eiſdem. idem in exiſtentibus in minori ętate. ibidem. num. 44.
Habentes iuſtam cauſam eis non obediendi, & non exiſtentes contumaces, nec in culpa, nec in dolo. ibidem. num. 87. fol. 403. Tom. & P. eiſd.
Ignorantes, niſi ignorantia eſſet craſſa, vel ſupina, vel affectata, vt ibi. num. 35. 36. & 37. & niſi ſtatuta huiuſmodi ſe extenderent ad ignorantes. ibid.
Illos, qui non fecerunt, ſed ſolum conſuluerunt. ibi. num. 73. fol. 402. Tom. & P. eiſd.
Iudæos. ibi. nu. 67. f. T. & P. eiſd.
Mandantes fieri per ſtatuta prohibita. ibidem. numero 74. fol. 402. Tom. & P. eiſdem. quod tamen limita quinque modis, vt ibid. a nu. 76. vſque. 80.
Quando eorum verba, ad caſus occurrentes non adaptãtur. ibi. nu. 95. fol. 403. T. & P. eiſd.
Subditos illius parochiæ, quã alius Epiſcopus haberet in diœceſi Epiſcopi. ibid. nu. 43. f. 401. T. & P. eiſd.
Succeſſorem. ibid. nu. 30. f. 401. T. & P. eiſd.
Non præſumuntur iniqua. idem Henric. Bot. eod. titu. de Synodo Epiſcopi. nu. 99. f. 403. & P. eiſd.
Non punibilia minores ligant. idem Henric. Bot. eo. titu. & arti. 2. nu. 45. fol. 401. T. & P. eiſd.
Per deſuetudinem derogata non ligant. idem Henric. Bot. eo. tit. nu. 50. & 53. f. 402. T. & P. eiſd.
Etiam ſi imponerent pœnam excommunicationis, dummodo contrarium ſtatuti de ſe mortale non ſit. ibi. nu. 53.
Etiam ſi deſuetudo ius errore inducatur. ibi. nu. 55.
Quando deſuetudo ex qua naſcitur, eſt legitime præſcripta, ſecus ſi legitime præſcripta non ſit. ibid. nu. 57.
Per Doctores poſſunt interpretari. idem Henric. Bot. eo. tit. art. 6. nu. 6. concluſ. 4. f. 407. T. & P. eiſd.
Pœnam imponentia in foro conſcientiæ, nõ ligant. idem Henric. Bot. eo. tit. & art. 2. nu. 104. f. 403. T. & P. eiſd.
Limita quinque modis. vt ibi. nu. 106.
Præter, vel contra ius commune, debent interpretari ſecundum ius commune. Henric. Bot. eod. titu. articu. 6. nume. 9. concluſ. 3. fol. 407. T. & P. eiſd.
Limita, vt ibi. nu. 11. & 12.
Quando ſint ius ciuile, & quando ſint ius prætorium. idem Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. articu. 3. nume. 7. concluſ. 2. fol. 404. Tom. & P. eiſd.
Quomodo cognoſcantur, quando imponunt ſententiam excommunicationis maioris, & quando minoris. idem Henric. Bot. eo. tit. artic. 5. nu. 7. f. 406. T. & P. eiſd.
Reformationes dici poſſunt. idem Henric. Bot. eo. tit. P. 3. nu. 110. fol. 387. T. & P. eiſd.
Si obſcura, vel dubia ſunt, Epiſcopus interpretatur. Hãric. Bot. eo. tit. art 6. nu. 1. concluſ. 1. f. 407. T. & P. eiſd.
Sunt perpetua, & eo mortuo, durant. idem Henric. Bot. eod. titu. artic. 3. concluſ. 2. nu. 6. f. 404. T. & P. eiſd.
Epiſcoporum regulariter ad futura extẽduntur. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. arti. 3. nu. 19. concluſ. 3. f. 405. T. 13. P. 2.
Et banna ſtrictè debent intelligi. Iul. Ferret. de gabell. Vectig. &c. nu. 39. fol. 80. T. 12.
Et conſtitutiones, lite pendente, factæ, dicuntur attentata, etiam ſi dicantur facta ad tollenda ſcandala. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 4. ampliat. 2. nu. 6. f. 319. T. 5.
Et conſuetudines adinuicem an concordanda ſint. Stepha. de Fedric. de interpretatione iur. P. 2. nu. 2. f. 215. T. 15.
Et ibi, ſtatuta nuncupantur etiam leges, aut iura.
Arctant etiam minores. Damhoud. patrocinio pupil. c. 10. nu. 63. fol. 370. T. 8. P. 2.
In materia decernendorum effectuum, tenaciter obſeruãda ſunt, ſiue procedant permiſſiuè, ſiue prohibitiuè. Bald. de ſtatut. verbo, ſtatuere. num. 37. f. 149. T. 2.
Laycorum in realibus actionibus ligant clericos, & ita obſeruatur in Erancia. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 6. f. 197. T. 2.
Contrarium tamen ſeruatur alibi. Lancel. Gallia. de ſtat. q. 4. nu. 6. fol. 299. Tom. 2.
Laudantur, ne mulier poſſit alienare. Sebaſt. Monticul. de patria poteſta. in princip. verbo, patri ergo tantum. nume. 16. fol. 128. Tom. 8. P. 2.
Litigantium in foro eccleſiaſtico ſeruari debent in his, quæ tendunt ad deciſionem cauſarũ. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtru. rub. 5. nu. 5. f. 37. T. 4.
Locorum conſiderant magis rerum euentum, quàm animarum. Bal. de ſtatut. verbo, animus. nu. 1. f. 88. T. 2.
Et conſuetudines locorum, an poſſint caſſari per Imperatorem. idem Bal. eo. tit. verbo, Caſſatio. nu. 11. f. 96. T. 2.
Poſſunt probabiliter ignorari. Alber. a Roſate. de ſtat. q. 195. P. 2. nu. 2. fol. 52. Tom. 2.
Quot beneficia conferantur duntaxat hominibus certi loci, improbantur. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. num. 380. fol. 196. Tom. 13. P. 2.
Super ceſſione bonorum vituperoſa, an valeant. Matth. Brun. de ceſſione bonorum. q. 6. princ. nu. 6. f. 194. T. 3. P. 2.
Tàm circa grauia, quàm leuia in teſtamentis, an valeant. Alberic. a Roſate. de ſtat. q. 46. nu. 23. f. 8. T. 2.
Valent, quòd omnes in canonicos recipiendi perſonaliter iurent, Ioan. de Graſſ. de reſcriptis apoſtol. Pius Epiſcopus. nume 8. fol. 34. Tom. 3. P. 2.
Et conſuetudo, quando interpretationem admittant. Bal. de ſtatu. verbo, lucrum. nu. 5. f. 128. T. 2.
Et de eorum potentia, & valore, vide per D. Bart. in ſuis regu. ſtatu. col. 2. a princ. vſque ad medium. f. 158. T. 2.
Et edicta quo ad actiones pœnales anno tantum durant, cum ſtatuta huiuſmodi ſint potius ius prætoriũ, quàm ciuile. Pet. And. Gamb. de authorit. leg. de lat. lib. 8. nu. 11. f. 214. T. 13. P. 2.
Et leges an fingãt in facto. Bal. de ſtat. verbo, fingere. n. 1. f. 113. T. 2.
Fortiora ſunt pactis priuatorum. Philip. Francus. de diſputatione petitorij. vlt. dubio. f. 332. nu. 1. T. 3. P. 2.
Laycorum tribuentes facultatem iudicibus ſecularibus decidendi in materia vſurarum, valent. Ioan. Bapt. Lup. in cap. quamquã de vſur. in præfatio. nu. 20. f. 147. T. 7.
Non iudaicè accipienda, & intelligenda. Bal. de ſtat. verbo, ſtatuere. nu. 33. fol. 149. T. 2.
Periurijs viam aperire nõ debent. Fort. Gartia. de vltimo fine. iur. cano. nu. 326. f. 123. T. 1.
Quæ in eccleſiæ calamitoſa eſſe noſcuntur, ſunt iniuſta. Alphonſ. Hoieda. de benef. incompatib. P. 1. c. 23. nu. 3. f. 143. T. 15. P. 1.
Quàntumuis dura ſeruanda ſunt. Lancellot. Gallia. de ſtatu. poſt verbum, vltra q. 1. nu. 6. f. 328. T. 2.
Strictè, & propriè debent intelligi. Iul. Ferret. de duello. nu. 109. fol. 311. T. 12.
Sui natura dant formam futuris negocijs. Alberic. a Roſate. de ſtatu. q. 158. nu. 2. f. 25. T. 2.
Et pacta iniqua non tenent. Bald. de ſtatu. verbo, ſtatuere. num. 23. fol. 148. Tom. 2.
Et priuilegia ciuilitatem concedentia, quomodo intelligantur. Albert. Bru. de Aſtenſ. de reb. dub. nu. 16. verbo, ſtatutũ. f. 350. T. 18.
Et reformationes eo ipſo ligant, quòd in publico archiuio poſita ſunt, & omnibus patent. Lancellot. Gallia. de ſtatu. præfatio. 1. nu. 6. fol. 283. T. 2.
Et reſcripta pari gradu incedunt. Franc. Curt. de iureiura ndo, propter calumniam, cum, & iudices. nu. 12. f. 132. T. 3. P. 2.
Etiam correctoria, iuris communis benè recipiunt interpretationem a iure communi. Albert. Bru. de ſtat. art. 11. nu. 18. f. 220. T. 2
Excludentia fœminas a ſucceſſione in dubio non intelliguntur de ſucceſſione ex teſtamento. Albert. Brun. de ſtatu. artic. 5. num. 37. fol. 171. T. 2.
A ſucceſſionibus propter agnatos, an valeant. idem Albert. Brun. eo. tit. art. 1. nu. 1. f. 165. T. 2.
Et deferentia maſculis hæreditatem, an dicantur odioſa, an fauorabilia. Bal. de ſtatu. verbo. odium. nu. 1. f. 132. T. 2.
Mulieres propter maſculos, habent etiam locum in bonis feudalib in quibus mulieres vna cum maſculis ſuccederent. Roland. a Valle. de dote. q. 54. nu. 20. f. 373.
Ob maſculos, facta ſunt pro conſeruatione nobilitatis. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 1. nu. 6. & 8. f. 339. T. 10. P. 1.
Sunt facta ad conſeruandas agnationes. Melch. Palaez. eo. tit. q. 6. nu. 57. f. 431. T. & P. eiſd.
Et in familiæ conſeruationem. idem Melch. Palaez. eod. tit. q. 3. nu. 38. f. 419. T. & P. eiſd.
Et ſi extingueretur familia teſtatoris propter ſucceſſionem clerici, idem clericus eſt repellendus. ibid. nu. 39.
Excluſiua fœminarum, an vendicet ſibi locum in perſonis forenſibus, ſeu fęminis forenſibus. Albert. Brun. de ſtatu. art. 6. nume. 2. fol. 176. Tom. 2.
Donec ſuperſint maſculi, an earum ſuitatis iura ſuſpendant, an verò penitus eneruent. Albert. Brun. de ſtatu. artic. 11. nume. 94. fol. 222. Tom. 2.
Facta ſunt gratia conſeruandæ agnationis, quomodo intelligendum. Laur. de Palat. de ſtatu. nu. 158. f. 279. T. 2.
Exorbitantia non comprehendũt minores. Gaſp. Beat. de inop. debitore. &c. c. 8. nu 6. f. 221. T. 3. P. 2.
Extenduntur vbi aliàs non poſſunt operari. Albert. Brun. articu. 5. nu. 133. f. 174. T. 2.
Ad non ſubditos in concernentibus eorum fauorem. Albert. Bru. de ſtatu. nu. 171. f. 232. T. 2.
Facta contra libertatem eccleſiæ, an valeant. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. nu. 420. f. 91. T. 12.
In vxore, debent intelligi in concubina. Lancellot. Gallia. de ſtat. q. 3. nu. 21. f. 298. T. 2.
Per Principes, & ciuitates iuriſdictionem habentes contra vectigalia inducta ob publicam vtilitatem, an valeant. Iul. Ferret. de gabel. &c. nu. 15. f. 80. T. 12.
Fidei ſunt immutabilia. Io. Hier. Abba. de poteſt. Papæ. P. 2. num. 251. f. 81. T. 13. P. 1.
Fieri ſępius ſolent potius ad tuitionem, & defenſionem Reipublicæ, quàm ad alium finem. Alberic. a Roſate. de ſtatu. lib. 1. q. 1. nu. 7. fol. 2. Tom. 2.
Flandrica, ſi quando curator prodigo contrahere conſentit. Damhoud. patrocinio pupil. c. 8. nu. 40. f. 363. T. 8. P. 2.
Fęminarum excluſiua, an excludant eas a iure patronatus, præſupoſito quòd in eas illud poſſit transferri. Albert. Brun. de ſtatu. art. 8. nu. 117. f. 202. T. 2.
Et quid, filia dotata patri non ſuccedente, quia renunciauit hęreditati, an nihilominus ſuccedet in iure patronatus? ibi. nu. 118.
Quid, ſi eſſet excluſa per ſtatutum, an etiam intelligatur excluſa quò ad bona ſita extra territorium ſtatuentium? ibi. nu. 119.
Excluſiua, an locum habeant in bonis feudalibus. idem Albert. Brun. de ſtat. eo. artic. 8. nu. 113. f. & T. eo.
Et an huiuſmodi ſtatuta locum habeant inter Iudæos, & eorum filios, & filias. idem Albert. Brun. eodem titulo. nume. 54. folio 179. Tom. eod.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fœminas excludentia, qualia ſint, an odioſa, vel fauorabilia? idem Albert. Brun. eo. tit articu. 4. nu. 1. f. 169. T. 2.

Gabellarum, an ſint ſtricti iuris. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. num. 24. f. 80. T. 12.

Quæ, & qualia ſint, vide per D. Bart. in ſuis regul. ſtat. col. 3. poſt princ. vſque ad medium. f. 158. T. 2.

Generalia an includant clericos, Bald. de ſtatut. verbo, clericos. nu. 3. fol. 104. Tom. 2.

Generaliter diſponentia comprehendunt etiam minores. Octauius Simoncel. de decretis. titu. 6. numero 85. inſpectione. 8. fol. 312. T. 6. P. 2.

Loquentia, generalem habent intelligentiam. Damhoud. patrocinio pupillorum. de tuto. & curato. capitulo 6. num. 60. fol. 360. Tom. 8. P. 2.

Statuta, leges, aut conſuetudines, non eſt noſtrum extendere. ibidem. nume. 61.

Nulla facta mentione de perſonis eccleſiaſticis, an comprehendant perſonas eccleſiaſticas? Albert. Brun. de ſtatut. num. 37. fol. 37. fol. 178. T. 2.

Qualiter admittant clericos. Io. le Cirier. de primogenit. q. 11. ſecundi. lib. nu. 2. f. 55. T. 10. P. 1.

Reſtringuntur ad id, quod rationabile eſt Pet. Foller. de contract. cenſuar. verbo, vt vides. nu. 15. f. 159. T. 6. P. 2.

Habent vim diffinitiuæ ſententiæ. Georg. Natta. de ſtatut. q. 4. nu. 40. fol. 258. T. 2.

Vim legis. Damhoud. patrocinio pupil. de tuto. & curato. c. 6. nu. 62. fol. 360. T. 8. P. 2.

Humana ſi quandoque ſecundùm varietatem temporum mutentur, non debet reprehenſibile iudicari. Catald. de Boncompa. de poteſtate Papę. verbo, his ita pro præludijs. nume. 98. fol. 23. Tom. 13. P. 1.

Temporum mutabilitati ſunt ſubdita. Ioan. Vgo. de officio quatuor prælatorum. Rub. de ſummi Pontificis oraculo. num. 3. fol. 291. Tom. 13. P. 2.

Variantur ſecundùm temporum varietatem. Guliel. Duran. de mo. gen. concil. celeb. Rub. 4. nume. 16. fol. 155. Tom. 13. Par. 1. & Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. quæſtio. 9. nume. 8. fol. 165. Tom. 15.

Humanè debent intelligi. Ant. Corſ. Sicul. de minimis. P. 1 nu. 19. fol. 270. Tom. 18.

In detrimentum eccleſiæ reuocantur. Tho. Campeg. de vnionib. eccleſ in princ. nu. 12. f. 537. T. 15 P. 2.

In foro conſcientiæ an ſeruanda? Damhoud. Patrocinio pupil. de tuto. & curato. c. 9. nu. 116. f. 368. T. 8. P. 2.

Pœnitentiali, & animæ, etiam ſeruanda ſunt. idem Damhoud. eod. titu. & capitulo 9. nume. 118. fol. Tom. & P. eiſdem. & Ioan. le Cirier. de primogenit. quæſtio. 15. ſecundi lib. num. 8. & 9. fol. 62. Tom. 10. P. 1.

In religione ſtare non poſſunt ſine Papæ approbatione. Ioan. Lup. de Hiſpan. de matrimo. & legitimatione poſt præfat. nume. 39. fol. 41. Tom. 9.

In ratione fundari debent, ne viam fraudibus faciant. Ioan. a Graſſ. arbore iudic. de ſcript. domeſtica. numero 3. fol. 26. Tom. 3. Par. prima.

In veteri teſtamẽto in nouo mutata ſunt. Guliel. Duran. de mo. gen. concil. celeb. Rub. 4. nu. 16. f. 155. T. 13. P. 1.

Includunt ea, quæ neceſſariò ſunt connexa. Bal. de ſtat. verbo, mulier. nu. 6. f. 131. T. 2.

Indiſtinctè prolata, quàm recipiãt interpretationem? Lanfranc. de Oria. de arbit. 7. diuiſ. nu. 40. f. 218. T. 3. P. 1.

Inferiorum excludentia fœminas propter maſculos, non habent locum in filiabus, & ſororibus dominorum, & principum. Roland. a Valle. de dote. q. 83. nu. 12. f. 383. T. 9.

Non limitant iuriſdictionem ſuperioris. idem Rolan. a Valle. eo. tit. & q. nu. 5. fol. & T. eo.

Infrà tempus arbitrarium ligant ignorantes. Gondiſſ. Villadiego. de legat. de q. 10. nu. 12. f. 269. T. 13. P. 2.

Iniqua ſunt ipſo iure nulla. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. num. 27. concil. 7. f. 390. T. 13. P. 2.

Interpretanda ſunt ſecundùm ęquitatem. Bald. de ſtatut. verbo, interpretatio. nu. 13. f. 123. T. 2.

Secundùm ius ciuile, & an valeat quòd computatio graduum fiat ſecundùm ius canonicum. Bald. de ſtatut. verbo, gradus. nu. 1. & 3. fol. 118. T. 2.

Inutilia eſſe non debent, neque ſeruire de vẽto. Damhoud. patroc. pupil. de tuto. & curat. c. 9. nu. 134. f. 368. T. 8. P. 2.

Irrationabilia monſtruoſa ſunt, Henric. Bot. de Synodo Epiſcop. nu. 28. concl 7. f. 390. T. 13. P. 2.

Ita interpretanda ſunt, ne videantur incontinẽti ſe corrigere, quòd procedit etiam ſi caueatur, quòd verba, ſtatuti intelligantur ad literam, prout iacent, item etiam ſi aliqua verba, impropriarentur. And. Alciat. de præſumptio. regula. 2. præſumpt. 28. num. 6. fol. 327. Tom. 4.

Italiæ diſponentia, quòd ſtantibus maſculis fęminæ non ſuccedãt, ligant etiam Iudæos in loco ſuo. Laur. de Palat. de ſtatut. nume. 258. fol. 82. T. 2.

Et ibi plura de Iudæis, a nu. 253. vſquead 262.

Quod credatur ſcripturæ priuatæ perſonæ bonæ famæ, an ſint valida? Ioan. de Graſſ. arbore iudiciali de ſcript. domeſtica. nu. 2. fol. 26. T 3 P. 1.

Iudicialia diuerſorum caſuum, vide per D. Bald. in ſuis regul. generalib. ſtatut. col. 4. a medio ad finem. fol. 156. & colum. 1. a princ. quaſi ad finem. fol. 157. & per D. Bart. colum. 1. poſt princ. vſque ad finem. fol. 159. T. 2.

Iurata non tolluntur per generalem reuocationem ſtatut. & diſpoſitio tollens pacta non tollit pacta confirmata, & ibi quòd impetratio aliqua facta ab taciturnitatem iuramenti vitiatur. Io. de Selua. de benef. P. 3. q. 13. nu. 22. f. 76. T. 15. P. 1.

Iuri ciuili contraria, cur valida, non autem ſi iuri canonico contrarientur? Ioan. Brun. de ſponſ. & matrimo. concluſio. 19. nume. 9. fol. 21. Tom. 9.

Communi, vel adinuicem contra reſtringuntur quantum ſit poſſibile ne ius commune lędatur. Steph. de Federic. de interpretatione iuris. nu. 12. f. 215. T. 1.

Et quomodo intelligantur, ſi dictauerint, quòd ſententia mittatur executioni, appellatione, vel nullitate aliqua non obſtante? ibid. num. eod.

Quid, ſi dixerint, exceptione aliqua non obſtãte, quomodo ſint intelligenda? ibid. nu. 13.

Quid, ſi caueret, quòd pater filiam dotare teneatur, & ea in ſucceſſione patris ſit ſola, tunc debent intelligi, ſi honeſtę ſit vitæ? ibid. nu. 14. fol. 216.

Quid, ſi dictarent, quòd iudex procedere debeat, reſeruatis exceptionibus, in fine litis, de quibus exceptionibus debeat intelligi? ibid. nu. eo. & etiam. nu. 15. ibid.

Quid, ſi caueretur, quòd iudex, omni iuris ſolemnitate omiſſa procedere poſſit, de quibus ſolemnitatibus debeat intelligi? nume. 16.

Quid ſi diſponeretur, quòd ſtatuta ad literam intelligantur ſine aliqua interpretatione, de qua interpretatione intelligatur? ibid. num. 17.

Laycorum an comprehendant clericos, & perſonas eccleſiaſticas. Iacob. Nouell. de iure prothomiſeos. §. 8. & 9. numero 44. folio 46. Tom. 17.

An extendantur ad bona emphyteutica eccleſiarum. Albert. Bru. de ſtat. artic. 8. nu. 108. f. 202. T. 2.

Circa laudemia, an ligent clericos, & ibi quis ſit iudex clericorũ pro conſecutione laudemij. Amedeus a Ponte. q. laudemial. nu. 51. f. 195. q. 51. T. 10. P 2.

Contra eccleſiaſticam libertatem, non coarctãt. clericos. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuil. q. 8. nu. 58. f. 158. T. 18.

Etiam in fauorem clericorum nihil ſtatuere poſſunt. Fort. Garr. de vlt. fine iur. can. nu. 329. f. 123. T. 1.

Fundata ſuper honeſtate, & moribus bonis, includunt clericos, & quomodo Georg. Natta. de ſtatut. quæſtio. tertia, nume. 88. fol. 256. T. 2.

In materia iuris patronatus, an tollantur per generales non obſtãtias poſitas in literis Papæ. Io. de Selua. de benef. P. 3. q. 11. nu. 51. fol. 66. T. 15. P. 1.

Et quid de ſtatutis clericorum? ibi. nu. 52.

In terris eccleſiæ interpretantur ſecundum ius canonicũ. Stepha. de Feder. de interpretatio iuris. nu. 44. f. 219. T. 1.

Licèt generalia clericos non comprehendunt. Pet. Andr. Gambe. de extenſionib. nu. 45. f. 250. T. 18.

Non ligant, nec includunt clericos, & eorum bona, quando inclusio eſſet odioſa, neque eccleſias, etiam ſi ſint fauorabilia niſi ſint per eccleſiã approbata. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtru. Rub. 9. nu. 2. & 3. f. 38. T. 4.

Numquid poſſint diſponere de matrimonijs, & quando. Ioan. Brunell. de ſponſal. & matrimo. concluſ. 19. nume. 1. 6. 7. 8. & 10. fol. 21. Tom. 9.

Odioſa clericos non ligant. Bertac. de gabell. ſeu vectigal. &c. P. 7. princ. nu. 9. f. 64. T. 12.

Priuilegiata, ſi materia eſt communis, & indifferens, ſunt apta etiam comprehendere clericos. Albert. Brun. de ſtatut. nu. 172. fol. 232. Tom. 2.

Quando clericos ligent. Georg. Natta. de ſtatut. quęſtio. 3. nume. 87. fol. 256. T. 2.

Quomodo ligent actus clericorum. Ant. de Cana. de inſinuationib. P. 2. princ. nu. 37. f. 279. T. 6. P. 2.

Legalia numquid ligent eccleſiam. Fabia. de Mon. de empt. & vendit. q. 5. princ. nu. 109. f. 57. T. 6. P. 1.

Legati, perpetuò Durant. Gondiſſal. Villadiego. de lega. q. 16. nu. 21. fol. 278. T. 13. P. 2.

Legatorum, etiam finita legatione durant, & perpetua reputantur. Pet. Andre. Gamba. de authorit. legat. de lat. libro 8. nume. 2. fol. 214. Tom. 13. P. 2.

Quando legent ſubditos extra Prouinciam delinquentes, & partem negatiuam, concluſionem ſtare. idem Gamb. eod. tit. & lib. nu. 20. f. T. & P. eiſd.

Leges, & canones ad peccatum mortale regulariter obligant. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. nume. 254. fol. 397. conclu. 15. Tom. 13. P. 2.

Et conſuetudines omnino ſeruandæ etiam in foro conſcientiæ, quantumcunque ſint duræ. Lancellet. Gallia. de ſtatut. poſt verbum, non poſſit. q. 14. nu. 17. f. 309 T. 12.

Seu conſuetudines litigantium, quæ dicantur. Rocchus Curt. de ſtatut. ſectio. 9. nu. 43. & 45. f. 380. T. 2.

Legi diuinæ contraria, ſunt nullius moment. Ioan. Vgo. de officio quatuor prælat. Rub. de tuendis ſubditis a maiorib. num. 2. fol. 301. Tom. 13. P. 2.

Licèt taliter debeant interpretari, vt aliquid operentur vltra ius cõmune inuento tamẽ, quòd aliquid operentur, debent reſtringi, vt minus lędant ius commune, quàm fieri poſſit. Albert. Bru. de ſtatut. art. 8. nu. 97. f. 202. T. 2.

Limitantur, diſtinguũtur, & interpretantur ſecundùm ius commune, quia cum leges ſint antiquiores ſtatutis, non facilè ab eis recedendum eſt, immo iura ipſa municipalia ſecundùm leges antiquas diſtinguenda, & interpretada ſunt. Stepha. de Federic. de interpretatio. iur. P. 2. nu. 4. 5. & 6. f. 215. T. 1.

Neque eſt abſurdum ſi iura municipalia cõceduntid, quod ius commune. ibi. nu. 9.

Source : BIU Cujas

Litis ordinatoria seruantur, vbi agitatur iudicium. Ant. Roselli. de indulg. nu. 230. f. 153. T. 14.
Localia qualiter authoritate iuris firmentur. Ioan. le Cirier. de primog. q. 7. secundi lib. nu. 13. f. 53. T. 10. P. 1.
Quæ agnatos cognatis præfert, an absurda, & iniqua sint censenda. Iac. Nouell. de iure protho. §. 2. nu. 45. f. 31. T. 17.
Loci attenduntur in successione intestati vbi sit, & sunt res. Albert. Brun. de statut. art 6 nu. 9. f. 177. T. 2.
Certaminis seruanda sunt. Iac. Castil. de duello. nu. 53. post præmium. fol. 286. T. 12.
Limita, vt ibid.
In quo solutio fieri debet, debent attendi in his, quæ veniunt præter naturam ex aliqua mora. Ioan. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. nu. 151. gl. 19. f. 187. T. 17.
In quo sunt res, an ligent forenses etiam ratione ipsorum bonorum cum bona sequantur personam, & illi adhæreant. Albert. Brun. de statut. artic 6 nu. 20. f. 178. T. 2.
Loquentia de contractibus non procedunt in testamentis, & è cõtra Lancellot. Gallia. de statut. q. 6. post verbum, legare. num. 23. fol. 315. Tom. 2.
De contractibus an porrigantur ad quasi contractus? Alberic. a Rosate. de statut. q. 10. f. 15. T. 2.
De dote, vide, per D. Bald. in suis regul. general. statut. col. 4. circa medium. f. 155. T. 2.
De executione instrumenti guerentegiati, non exorbitant a iure communi. Anton. de Cana. de executione instrument. nume. 9. fol. 40. Tom. 5.
De homicidio requirunt homicidium perfectum, non solum vero attentatum. Bald. de statut. verbo, homicidium. num. 8. fol. 119. Tom. 2.
De homicidis, vel alijs malefactoribus, an extendantur ad mandantes, vel dantes consilium, auxilium, vel fauorem. Alberic. a Rosate. de statut. libro tertio. quæst. quadragesimaquarta. nu. 1. fol. 61. Tom. 2.
De insinuatione an ligent clericos, & quando? Anton. de Cana. de insinuatio. Par. 2. princip. numero 33. 34. 35. & 38. fol. 279. Tom. 6. P. 2.
De instrumentis non comprehendunt scripturas priuatas, & è cõtra. Ioan. Bapt. Boui. de statut. vrb. præscript. gloss. 14. num. 4. fol. 182. Tom. 17.
De Iudæis, non extenduntur ad paganos. Marquar. de Susa. de Iudæis, & alijs infidelib. c. 2. nu. 8. f. 41. T. 14.
De possessione habent tantùm locum in possessione re vera, & naturali. Ioan. Bapt. Boui. de statut. vrb. præscript. glos. 20. nu. 10. fol. 192. Tom. 17.
De potestate solo, nulla facta mentione de capitaneo an habeant locum etiam in capitaneo? Catald. de Boncompa. de sindic. nu. 83. fol. 355. Tom. 7.
De præscriptione non comprehendunt mulieres pro rebus dotalib. Ioan. Bapt. Boui. de statut. vrb. præscript. glos. 3. nume. 1. fol. 178. Tom. 17.
De refectione viæ, an purgationem comprehendant, & quid purgare dicatur, & quomodo etiam libramentum capiatur? Bartholom. Cœpola. de seruit. rust. præd. capitu. 3. nume. 60. fol. 217. Tom. 6. P. 2.
De venditione, an locum habeant in permutatione. Iacob. Nouell. de iure prothomiseos. verbo, quod si forte. nume. 245. fol. 29. Tom. 17.
In patre non extenduntur ad matrem. Hiero. Gigas. de crim. lesæ maiest. q. 17. nu. 10. f. 78. T. 11. P. 1.
Simpliciter in casu verò, ficto ei æquiparato, locum habent. Pet. And. Gamb. de extensionib. nu. 69. f. 252. T. 18.
Magis æquiparantur vltimis voluntatibus, quàm contractib. Frãc. Curt. Senior de monetis. nu. 18. f. 205. T. 12.
Regulantur secundùm naturam vltimarum voluntatum, quàm contractuum, & argumentum bonum est de vltimis voluntatibus ad statuta. Albert. Brun. de statut. articulo 12. nume. 67. fol. 228. Tom. 2.
Maiorum non debent ab inferioribus subuerti. Io. Hier. Alban. de potestate. Papę. P. 2. nu. 95. f. 76. T. 13. P. 1.
Maleficia punientia extendenda. Gasp. Cabal. de euictionib. in præfatio. nu. 8. f. 82. T. 6. P. 1.
Maleficiorum diuersorum casuum vide per D. Bart. in suis regul. stat. col. 3. in fine, & col. 4. a princ. ad finem. f. 159. & col. 1. & 2. per totum. & col. 3. in princ. 5. f. 160. T. 2.
Mercatorum an non egeant confirmatione? Benuenut. Straccha. quomodo in causis merc. procedendum sit. 1. partic. de vlt. Par. princ. nu. 9. f. 330. T. 6. P. 1.
An in alio foro seruanda sint, seu potius coram cõsulibus eorum tantùm. idem Straccha. eod. titu. & partic. 1. vlt. P. princ. num. 10. fol. T. & P. eisdem.
An valeant in alia curia, quàm mercatorum? Bal. de statut. verbo, Curia. nu. 1. f. 104. T. 2. & Pet. de Vbal. de duob. fratrib. circa secundam P. princ. nu. 2. f. 133. T. 6. P. 1.
Confirmata a populo, an dicantur statuta illius populi, seu mercatorum? Benuenut. Straccha. quomodo in causis mercat. proced. sit prima partic. vlti. Par. princip. numero 50. fol. 331. Tom. 6. P. 1.
Et artificum, an debeant seruari in alia curia, & an valeant. Iul. Ferret. de re nauali. libro quintodecimo. numero 13. folio 353. Tom. 2.
Non valent, quod pater pro filio teneatur, nisi filius patri quæstum referat. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. circa. 2. P. princ. nu. 2. fol. 133. T. 6 P. 1.
Quando vim statuti habeant. idem Pet. de Vbal. eod. tit. P. 2. nu. 4. fol. T. & P. eisd.
Quod non dicantur ius prætorium, sed pacta, & quod benignè interpretanda sint. Benuenut. Strac. quomodo in caus. mercat. procedendum sit. prima partic. vlti. P. princ. nume. 53. fol. 332. Tom. 6. P. 1.
Multipliciter subaudiri, & suppleri possunt. Stepha. de Federic. de interpretatione. iur. nu. 102. f. 224. T. 1.
Mutuant verba a iure communi cum suo vero, & proprio intellectu. Lancellot. Gallia. de stat. post verbum, solidos. q. 1. fol. 330. num. 5. Tom. 2.
Nec restringuntur vbi tractatur publica vtilitas. Par. de Put. de reassumpt. instrum. Rub. 10. nu. 10. f. 38. T. 4.
Et ibi quot modis dicatur publica vtilitas. nu. 11.
Nisi verba repugnent, sic sunt intelligenda, vt quàm minimum cõtineant iniquitatis. Ioan. Campeg. de statut. quæst. 18. nume. 83. fol. 266. Tom. 2.
Non adaptantur ad casus fictos. Bald. de statut. verbo, Pax. num. 4. fol. 133. T. secundo.
Non debent esse delusoria. Alberic. a Rosate. de statut. q. 18. nu. 3. fol. 6. Tom. secundo.
Esse superuacua. Alberic. a Rosate. de statut. quæstio. 29. nume. 2. fol. 33. Tom. eod.
Non extenduntur in illis ciuitatibus vbi extat particulare statutum, quod verba, debeant intelligi, prout iacent. Ioan. Bapt. Bouius de statuta. vrba. præscriptio. gloss. 19. numero 302. folio 192. Tom. 17.
Non omnino a rationibus legum Romanorum sunt aliena, quæ hodie passim restringunt testamentorum libertatem. Iacob. Richij. de vnione prol. c. 3. nu. 49. & 50. f. 18. T. 6. P. 1.
Non recipiunt fictionem. Bald de statut. verbo, Gabella. nume. 17. fol. 117. T. secundo.
Interpretationem extensiuam. Albert. Brun. de statut. artic. 5. nu. 120. fol. 174. Tom. 2. & Ioan. Campeg. de statut. quæst. 21. nu. 89. fol. 266. Tom. eod.
Non sunt iudaice intelligenda. Albert. Brun. de statut. arti. 5. num. 16. fol. 270. Tom. 2.
Et taliter sunt interpretanda, ne possint a sapiente reprehendi. ibid. num. 14.
Et si contraria videntur, sunt ad concordiam reducenda. ibid. nume. 18.
Numquam tamen debent intelligi secundum ius Longobardorum. ibidem. nu. 21.
Et an debeant intelligi secundum ius ciuile, vel secundum ius canonicum. ibid. nu. 19.
Non sunt leges publicorum iudiciorum, sed priuatorum in suo populo tantum. Albert. Brun. de statut. articulo 6. numero 16. fol. 177. Tom. 2.
Noui iuris inductiua, & maximè pœnalia non extenduntur de cõtractibus ad testamenta, nec è contra. Bald. de statut. verbo, argumentum. nu. 6. f. 91. T. 2.
Numquam debent intelligi secundùm ius Longobardorũ. Albert. Brun. de statut. 5. nu. 21. f. 270. T. 2.
Sunt interpretanda contra publicam vtilitatem. Bald. de statut. verbo, castorum. nu. 1. f. 97. T. 2.
Omnia quæ sunt ad solemnitatem formalem actus pro bono publico sunt introducta, cui solemnitati, vel formæ bonum publicum continenti, non potest pacto partium derogari. Par. de Put. de reassumptione instrum. Rub. 4. nu. 5. f. 37. T. 4.
Recipientia interpretationem extensiuam, debent fundari in æquitate. Albert. Brun. de statut. articulo quinto. nume. 103. fol. 173. Tom. secundo.
Pacta, & rescripta Principum sunt nulla, quibus iura ecclesiarum transferuntur. Conrad. Brun. de hæret. lib. 3. capitulo 17. nu. 28. fol. 307. T. 11. P. 2.
Item quibus lites ecclesiarum, vel ministrorum in iudicio institutæ tolluntur, vel interdicuntur. ibid. nu. 29.
Item quibus prædictæ lites in perpetuum suspenduntur. ibid. nume. 30.
Ieem de rescriptis Principum ad instantiam hæreticorum latis, quia nihil valent. ibi. nu. 31.
Passiuam recipiunt interpretationem a iure communi. Anton. de Rosell. de legitimatio. Rub. de causa finali. &c. nume. 5. fol. 80. Tom. 8. P. secunda.
Per capitulum facta possunt probari per testes. Henr. Bot. de Synodo Episcopi. P. 3. nu. 127. f. 387. T. 13. P. 2.
Per Episcopum facta de necessitate scripturam non exigunt, ratione formæ, sed sic ratione obseruantiæ. idem Henric. Bot. eo. titu. & P. 3. nu. 117. f. 387. T. & P. eisd.
Per laicos condita, an ligent personas ecclesiasticas. Albert. Brun. de statut. art. 6. nu. 32. f. 178. T. 2.
Per quæ impeditur officium inquisitionis, sunt irrita. Conrad. Bru. de hæret. lib. 4. c. 2. nu. 30. f. 310. T. 11. P. 2. & lib. 5. eo. tit. c. 15. nu. 7. fol. 322. T. & P. eisd.
Permittentia bannitum occidi, de iuris subtilitate non valent. Iac. de Arena. de bannitis in princ. nu. 17. f. 356. T. 11. P. 1.
Opponi exceptionem simulationis de qua simulatione intelligãtur, & loquentia de exceptione simulationis, non vendicant sibi locum in simulatione, quæ habet in se substantiam. Bal. de stat. verbo, simulatio. nu. 1. & 2. f. 143. T. 2.
Vsuras, etiã in vno nummo, sunt illicita. Bal. de stat. verbo, vsura. fol. 154. nu. 2. T. 2.
Plura vbi concurrunt loquentia de eadem materia illud obseruandum est, quod est plenius. Bald. de statut. verbo, arbitrium. nu. 21. fol. 90. T. secundo.
Pluribus in locis concedunt annum ad retrahendum, seu recuperandum alienata. Quintil. Mandos. Annales casus. num. 150. fol. 214. T. 17.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Pœna producentibus falſa inſtrumenta, locum nō habet in eo, qui falſos teſtes produxit. Lanfranc. de fide inſtrument. nume. 2. fol. 29. Tom. 4.

Pœnalia licèt publicam vtilitatem reſpiciant, tamen ſtrictè accipiuntur. Octauia. Velpel. de treu. & pace. quæſt. 56. nu. 4. fol. 413. Tom. 11. P. 1.

Sunt ſtrictè intelligenda, & reſtringenda. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 2. poſt. nu. 12. f. 329. T. 12.

Poſſunt ampliare, & diminuere tempus legitimæ ætatis. Bald. de ſtatut. verbo, ſtatuere. nu. 38. f. 149. T. 2.

Diſtinguere legem canonicam, quò ad numerum teſtium, & alia plura. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 1. q. 8. nu. 3. f. 3. T. 2.

Et conſuetudines inducere. Monialium, & Collegium facientes. Rochus. Curt. de ſtatut. verbo, tertiū requiſitum ſectione. 4. nu. 56. fol. 362. T. 2.

Statuere, vt vno ſaltem poſt mortē parentum ſuperſtite, vnio non habeat locum. Iacob. Richij. de vnione prolium. cap. 7. num. 76. fol. 25. T. 6. P. 1.

Trahi ad contumaciam, dummodo caſus ob quem trahuntur nō ſit incluſus in iure communi. Bald. de ſtatut. verbo, ſimile. nu. 4. fol. 143. Tom. 2.

Poſteriora limitantur etiam per priora, & diſtinguntur. Bald. de ſtatut. verbo, robatore ſtratæ. nu. 1. f. 142. T. 2.

Præſidis, vel inferioris a Principe, vel Ducis, aut Marchionis, ſi deferant hæreditatē, vel ſucceſſionem aliquo caſu, cum ſit ius prętorium, non poſſunt facere quem directò hæredem, ſed bonorum poſſeſſorem, & erit neceſſaria agnitio poſſeſſionis coram iudice, ſecus ſi deferatur ex forma ſtatuti, vel Principis authoritate, quia tunc defertur iure directo. Roland. a Valle. de dote. q. 3. nu. 12. fol. 352. T. 9.

Principum eccleſijs oneroſa, eas non ligant. Guliel. Durand. de modo. gen. concil. celeb. rub. 70. nu. 28. f. 171. T. 13. P. 1.

Pro maiori parte conſiſtunt magis in ſic volo, ſic iubeo, quàm in modulari ratione. Lancellot. Gallia. de ſtatut. præfatione. 5. nu. 4. fol. 285. Tom. 2.

Prohibentia frumentum efferri extra ciuitatem ſunt rationabilia. Bal. de ſtatut. verbo, frumentum. nu. 2. f. 116. T. 2.

Prohibitoria rem extraneæ perſonæ diſtrahi, an irrationabilia ſint iudicanda. Iacob. Nouell. de iure prothomiſeos in princ. nume. 121. fol. 22. T. 17.

Propriè debent intelligi. Marti. Laudenſ. de repreſalijs. nume. 36. fol. 280. Tom. 12.

Propter publicam vtilitatem recipiunt interpretationem a iure communi. Iac. Nouell. de iure prothomiſeos. verbo, quod ſi forte. nu. 241. f. 29. T. 17.

Punientia illos, qui exiuerunt ex carcere non inducit illos, qui exiuerunt animo reuertendi. Iacob. Nouell. tract. ad defenſam. Rub. an indicia pro reo danda ſint. numero 103. fol. 224 Tom. 11. Par. prima.

Quæ corrigunt ius commune, vel aliter diſponunt circa ſucceſſionem maſculorum, & fœminarum excluſionem, ſeruanda ſunt. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 11. f. 273. T. 2.

Quæ dicantur contra libertatem eccleſiæ. Alberic. a Roſate. de ſtatut. q. 25. num. 11. fol. 7. T. 2.

Quę diſponunt circa perſonam legitimam ad aliquem actum, nō porriguntur ad eos, qui non ſunt ſuæ iuriſdictionis. Roland. a Valle. de dote. q. 26. nu. 11. f. 366. T. 9.

Quæ duplicant pęnas maleficiorum commiſſorum de nocte, an duplicent etiam pęnas malè dictorum, vel malè ſcriptorum de nocte. Bartho. Tęgij tract. criminali. Rub. de tempore. P. 16. nu. 4. fol. 21. T. 11. P. 1.

Quæ faciunt iudices cordinarios, quid concedant, quò ad ſententiæ prolationem. Bald. de ſtatut. verbo, aſſeſſor. nu. 3. f. 91. T. 2.

Quæ inducunt, vt liberi prioris matrimonij immobilia omnia poſterioris ſaltem acquiſita, & mobilia haberent, duritiem quamdam habent. Iacob. Richij. de vnione prol. cap. 2. nume. 1. & 2. fol. 16. T. 6. P. 1.

Quænam ſint illa quæ ligant clericos. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. nu. 441. f. 92. T. 12.

Quæ potius debeant obſeruari, actoris, rei, vel iudicis. Alberic. a Roſate. de ſtatut. q. 31. nu. 1. f. 7. T. 2.
Diſtingue, vt nu. 2. ibid. & iterum. idem Alberic. eo. tit. P. 2. q. 8. nu. 1. fol. 31. Tom. eod.

Quæ ſint, quæ contra libertatem eccleſiaſticam feruntur. Iac. a Canib. de repreſal. P. 2. nu. 7. f. 278. T. 12.

Quæ ſint rationabilia, vel non, iudicis arbitrio relinquitur. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. artic. 1. num. 28. fol. 390. concluſ. 7. Tom. 13. P. 2.

Quæ ſunt bona, & ſecundum exigentiam, & conſeruationem publicam, vel quæ fiunt ſuper victualibus, vel ſimilibus negocijs, quæ ſpectant ad bonam Reipublicæ gubernationem, non egēt confirmatione, ſed ſeruanda ſunt ſtatim, immò nec quòd vſu approbentur. Io. Guter Placentin. Hiſpa. de contract. iurat. c. 38. nu. 4. & 12. f. 84. T. 6. P. 2.

Quæ ſunt contra. l. quotiens. C. de ſuis, & legit. non comprehendunt niſi caſum in eis expreſſum. Bald. de ſtatut. verbo, fauor. nu. 2. fol. 112. Tom. 2.

Quæ videntur contraria concordanda ſunt, ea ſumpta interpretatione, quæ non contineat abſurdum. Albert. Brun. de ſtatut. arti. 5. nu. 131. fol. 174. T. 2.

Habere repugnantiam an ſint ad concordantiam reducendam. Albert. Brun. de ſtatut. artic. 7. nu. 34. f. 195. T. 2.

Quæcumque, an porrigant effectum extra territorium. Ioan. de Ligna. de cenſu. eccleſiaſt. §. 9. nu. 29. f. 314. T. 14.

Et immunitates loci competunt Iudæis. Lancellot. Gallia. de ſtatut. q. 7. nu. 11. f. 300. T. 2.

Et ibi multa de Iudæis, quæ per te videas.

Quædam per præcedentia, vel ſequentia ſubaudiri poſſunt. Conſtantius. Roger. de iuris interpretatione. nu. 103. f. 225. T. 1.

Quam declarationem recipiant. Franc. Solſo. Lucerna laudam. q. 3. princ. nu. 26. f. 238. T. 10. P. 2.

Quam interpretationem recipiant, vt in ſtatuto de compromittendo inter affines. Lanfranc. de Oria. de arbit. 7. diuiſione. num. 95. fol. 223. T. 3. P. 1.

Quando ad non ſubditos non extendantur. Io. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi lib. nu. 18. f. 36. T. 10. P. 1.

Latè interpretanda. Ant. de Cana. de inſinuationibus. P. 2. princ. nu. 27. f. 279. T. 6. P. 2.

Recipiant extenſionem. Franc. Lucan. de fiſco. & eius priuil. 4. P. princ. nu. 19. fol. 16. T. 12.

Quantum ad intentionem ſtatuentis potius dicuntur fauorabilia, quàm odioſa. Bald. de ſtatut. verbo, fauor. nu. 1. f. 112. T. 2.

Quibus conſulitur mercatorib. & artificibus, vt melius mercatura exerceatur ad ſtatum ciuitatis, & publicam vtilitatem pertineat. Benuenut. Stracc. quomodo in cauſis merc. procedēdum ſit. nu. 49. prima partic. vlt. P. princ. f. 331. T. 6. P. 1.

Quòd abſens dānari poſſit, valent. Ant. Columban. de forma procedendi extraordinariè in controuerſijs feud. nu. 130. artic. 130. fol. 344. T. 11. P. 1.

Quòd credatur libro mercatorum, an valeant. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 1. nu. 76. f. 327. T. 12.

Quòd extra ſtatuentium territoria non porrigant ſuos effectus, an militet tàm in odioſis, quàm in fauorabilius. Georg. Natta. de ſtatut. q. 4. nu. 54. f. 259. T. 2.

Quòd inſtrumenta pro dote reſtituenda habeant executionem paratam, extendētur ne pro dote promiſſa danda, & quid è cōtra. Bal. Nouell. de dote. priuil. 2. f. 193. nu. 12. T. 9.

Quòd mercatores falliti creditoribus dentur lacerandi, valent. Matthę. Brun. de ceſſio. bonorum. q. 5. 4. quæſt. princ. num. 2. fol. 184. T. 3. P. 2.

Quod pater pro filio, & dominus pro famulo, teneatur ad pęnam pecuniariam, valent. Bartho. Tęgij, tract. crimi. P. 9. nu. 7. fol. 14. Tom. 11. P. 1.

Teneatur aſſignare legitimam filio delinquenti, de quibus bonis intelligatur. Bald. de ſtatut. verbo, legitima. nu. 1. & 2. f. 127. T. 2.
Et talia ſtatuta ſapiunt Tyrannidem. ibi. nu. eo.

Quòd pro fructibus ſoluatur decima, gabella, ſeu collecta, an de partu Ancillæ erit ſoluenda. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. nu. 442. f. 92. T. 12.

Quòd quis habeatur, vt talis, quòd importent. &c. vide per D. Bartho. in ſuis regul. ſtatu. colum. ſecunda. circa medium. folio 158. Tom. 2.

Quòd ſtante maſculo filia fœmina non ſuccedat, intelligi debent, quando maſculi ſunt in coniunctione defuncti. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 7. nu. 4. f. 439. T. 10. P. 1.

Quòd trahantur de ſimilibus ad ſimilia, quomodo ſit accipiendū. Bald. de ſtatut. verbo, ſimile. nu. 1. & 5. f. 143. T. 2.

Quomodo intelligenda. Io. Bapt. Caccialu P. de feud. artic. 4. nu. 8. fol. 12. T. 10. P. 1.

Interpretationem arctatiuam recipiant. Lanfranc. de Oria. ſtatut. nu. 16. & ſequ. f. 391. T. 2.

Quot & quibus modis fiant. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 4. nu. 1. 3. 4 & 5. f. 2. T. 2.

Recipiunt ampliationes, & reſtrictiones iuris communis Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. artic. 6. num. 7. concluſ. 1. ampliat. ſeq. nu. 407. T. 13. P. 2.

Declaratiuam interpretationem etiam a iure communi. Pau. Girland. de relaxatio. carceratorum. verbo, ſextò. non omittam. nu. 8. fol. 349. T. 11. P. 1.

Limitationem, & reſtrictionem a iure communi. Bald. de ſtatut. verbo, indefinitè. nu. 3. f. 120. T. 2.

Paſſiue extenſiuam interpretationem. Albert. Brun. Aſtenſ. de diminutio. & deterioratio. concluſio. 24. princip. nume. 3. folio 370. Tom. 17.

Regis an vigeant in terris per Regem acquiſitis, & locis poſt ſtatuta regno additis. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 1. q. 28. nu. 2. & 4. fol. 7. Tom. 2.

Reprobantia iuramento in certis caſibus, an valeant. Bal. de ſtatu. verbo, iuramentum. nu. 16. f. 125. T. 2.

Reſpicientia proceſſum, ligant clericos. Ioā. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcript. gl. 19. nu. 147. f. 187. T. 17.

Scholarium an comprehendantur ſub ſtatutis ciuitatis. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 1. q. 27. nu. 1. f. 7. T. 2.

Secundum communem loquēdi vſum ſunt intelligēda. Lanfranc. de Aria. de fide inſtrum. poſt. nu. 3. f. 29. T. 4.

Ius commune ſunt interpretanda, & reſtringenda. Ant. de Cana. de executio. inſtrum. nu. 12. f. 40. T. 5.

Seu decreta illuſtriſſimi Ducis Mantuæ, & Marchionis Montisferrati, ſunt ius ciuile. Roland. a Valle. de lucro dotis. q. 3. nume. 14. fol. 352. Tom. 9.

Seu edicta, quę non alia ratione nituntur, niſi quia ſic ſtatuenti placuit, ad alias res pares, vel ſimiles non ſunt protrahenda. Chriſtoph. Roffinia. de benefic. capitulo 29. nume. 3. & 4. fol. 280. & 281. Tom. 15. P. 2.

Sic interpretanda ſunt, vt indebitè non ſufferatur damnum. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitutio. in integrum. capitu. 93. num. 12. fol. 136. Tom. 5.

Si dictauerint, ne quis poſſit vindemiare, vel meſſem facere etiam in ſuo, niſi certo tempore, vel vt colonus partiarius nō poſſit incidere meſſem, niſi præſente locatore, vel niſi notificatione ſibi facta, quibus caſibus ſeruanda eſſent. Bart. Cępo. de ſeruitu ruſtic. præd. c. 20. nu. 2. f. 235. T. 6. P. 2.

Si fuerint.

Source : BIU Cujas

Si fuerint condita a vulgaribus, qui non habeant peritiam iuris, an sint intelligenda secundum eorum communem vsum, & an probandus sit ille communis vsus fuisset tempore, quo fuit conditum statutum. Albert. Brun. de statut. numero 284. folio 236. Tom. 2.
Si iudex seruare iurauerit, an teneatur. Paris de Put. de sindic. in verbo, statutum. nu. 5 & 7. f. 312. T. 7.
Si Papa confirmauit alicuius ciuitatis, an illa statuta ex eo dicantur Papalia. Bald. de statu. verbo, confirmare. nu. 1. f. 102. T. 2.
Si sint duo, quorum vnum disponat, matrem succedere cum fratribus patruelibus, alterũ, quòd mater succedat cũ fratribus vterinis, & contingat supereſſe matrem fratres patrueles, & fratrem vterinum, succedat mater, & frater vterinus, exclusis patruelib. Albert. Brun. de stat. art 6. nu. 158. f. 184. T. 2.
Sic interpretanda sunt, vt indebitè non sufferatur damnum. Ioan. Maurit. Bollan. de restitutione in integrum. capitulo 93. nu. 12. fol. 136. Tom 5.
Simpliciter excludentia fœminas, an intelligantur. de filiabus primi gradus, vel neptibus ex patre prædefuncto, a verò intelligantur de his, quibus nulla debentur legitima. Albert. Brun. de stat. artic 6. nu. 71. f. 180. T. 2.
Spoletana confirmata a Papa, dicuntur Papalia. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. q. 8. nu. 72 f. 158. T. 18.
Stricti iuris sunt, nec verborum ampliationem admittũt. Alberic. a Rosate. de statut lib. 1. q. 147. nu. 4. f. 22. T. 2.
Propterea ab eis non est recedendum. idem Alberic. a Rosate. de statut. P. 2. quæst 6. nu. 2. fol. 31. T. 2 & lib. 4. eod. tit. quæst. 38. nu. 5. fol. 72. T. eod.
Subiacent legibus communibus, & verba, hoc, vel illud statutum sit præcisum, quomodo sit accipiendum. Bald. de statut. verbo, statuere. nu. 2, & 3. f. 147. T. 2.
Sunt correctoria iuris communis, & cõtra naturalem æquitatem. Albert. Brun. de stat. art 4. nu. 2. f. 169. T. 2.
Facti. Franc. Solso. Lucerna. laudem. quæst. 4. princ. nume. 20. fol. 243. T. 10 P. 2.
Fauorabilia, si ratio, propter quam mouentur statuẽtes, sit fauor, si verò odium, sunt odiosa. Albert. Brun. de statut. arti. 4. num. 3. fol. 169 Tom. 2.
In aliquibus Hispaniæ ecclesijs, quæ non admittunt ad earum beneficia, nisi descẽdentes ex antiquis Christianis Alphons. Hoieda. de benef. incompatibil. P 1. c. 23. nu. 1. f. 142. T. 15. P. 1.
Et an statuta prædicta sint iusta, & conseruanda. ibidem. nume. 2. & sequen.
Et ibid. adducuntur argumenta pro parte negatiua, & respondetur vsque ad num. 86 & a nume. 87. vsque in finem adducuntur argumenta pro parte affirmatiua, & etiam eorum impugnationibus satisfit. ibid.
Iura ciuilia. Alberic. a Rosate. de statut. lib. 1. quæst. 125. nume. 4. fol. 18. Tom. 2.
Magis facti, quàm iuris. Albert. Brun. de statut. artic. 1. nume. 45. fol. 167. Tom. 2.
Per totam Italia de dote lucranda, & alia, quæ per te videre poteris apud D. Bart. de regul. statut. col. 4. parum post prin. vsque ad finem. fol. 160 & columnis, & seqq. per duas continuas chartas. fol. 161. & 162. T. 2.
Strictè interprætanda, & tenaciter intelligenda. Albert. Brun. de de statut. arti. 5. nu. 2. f. 270. T. 2.
Cõtra ius commune non vltra, quàm verba loquantur. ibidem. numero 3.
Intelligenda secũdum dispositionem iuris communis. ibidem. numero 5.
Vt aliquid operentur. ibi. nu 6.
Vt minus lædatur ius commune, quàm fieri possit. ibi. nu. 4.
Stricti iuris. Damhoud. patrocinio pupil. de tuto. & curato. cap. 6. nu. 58 fol. 360. T. 8. P. 2 Ioan Franc. Pauin de offic. potest. capituli, sede vac. P. 2. nu. 9 f. 421. T. 13. P. 2. Pet. And. Gamb. de extensionib. nu. 170. fol 259. T. 18. Greg. Magalot. de securit. & saluocond. P. 3. nu. 13. fol. 238 Tom. 11. P. 1. Franc. Solso. Lucerna laudami. Rub. consuetudo antiqua. num. 4. fol. 205. T. 10. P. 2. & Iacob. de S. Georg. de Homagijs. verbo, circa quæ quæro. num. 32. fol. 178. T. 10. P. 2.
Super gabellis vide per D. Bald. in regul. general. starut. col. 3. vltra medium vsque ad finem, & colum. 4 a princ. quasi vsque ad medium fol. 155. T. 2.
Rebus alienis, vel ius alterius absorbentia, non valent. Alberic. a Rosate. de stat. q. 25. nu. 1. f. 7. T. 2.
Successione filiorum disponentia, an valeant. Guiliel. de Monferrat. de successio. regum. primo dubio. nu. 10. f. 179. T. 16.
Superiorum, quando ad peccatum mortale obligent. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. nu. 258. f. 398. T. 13. P. 2.
Taliter debent interpretari, vt aliquid operentur, etiam contra regulas iuris communis. Albert. Brun. de statut. articu. 7. nume. 6. fol. 195. T. 2.
Nec possint a sapiente reprehendi. idem Brun. eod. titu. artic. 5. nu. 14. fol. 270. T. eod.
Terrarum, an possint auferre beneficium iuris communis. Iacob. Nouell. de iure prothomiseos. §. 8. & 9. nu. 42. f 46. T. 17.
An valeant si dicarẽt quod probationes super matrimonio in casu adulterij, & alijs similibus fiant coram iudice seculari. Bald. de statut. verbo, probare. nu. 2. f. 138. T. 2.
Numquam taliter interpretantur, vt tollant id, quod est vtile Rei publicæ. Paris de Put. de reassumptio. instrum. Rub. 10. num. 2. fol. 38. Tom. 4.
Tractantia de guarentigia, vide per D. Bald. in suis regulis generalibus statut. col. 1. post medium vsque in finem, & col. 2. in princ. fol. 156. Tom. 2.
Valent ex consuetudine Italiæ excludentia fœminas propter masculos, etiam a legitima. Albert. Brun. de statut. artic. 1. nume. 12. fol. 165. Tom. 2.
Varia, ac multa sunt in diuersis locis, quibus mercatura arctatur, & de his relatiuè. Benuenut. Strac. de mercat. Par. 4 Rub. mercatura in quibus rebus possit exerceri. nu. 50. f. 298. T 6. P. 1.
Variantur tempore. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 121. num. 198 f. 439. T. 11. P. 1.
Vbi ipso iure pœnam imponunt, negantis pœna numquam augetur. Marc. Ant. Cuccus de mentiente circa possessionem. nu. 117. Tom. 3. P. 2. f. 294.
Vel consuetudines, neque in simili, neque in principali extra subditos trahuntur. Pet. Andre. Gamba. de extensionib. nume. 169. fol. 259. Tom. 18.
Non sunt extendenda, vel intendenda vltra casus expressos. idem Pet. And. Gamb. eo. tit. nu. 170. f & T. eo.
Super decimis a laycis edita, non valent. Pet. Rebuff. de decimis. q. 10. nu 41. f. 134. T. 15. P. 2.
Vel leges tollentes probationem in contrarium intelliguntur de directo contrarie. Ioan. Bapt. Boui. de statuta. vrb. prescript. glos. 26. nu. 20. fol. 198. T. 17.
Vel priuilegia, an & quare lite pendente impediãtur. Vital. de Cãban. de clauſ. verbo, Nil. nouari. nu. 6. f. 387. T. 18.
Vicarij absque delegatione facta, an valeant. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. P. 3. nu. 123. f. 387. T. 13. P. 2.
Vigentia Lugduni an porrigantur ad terras postea quæsitas. Bald. de statut. verbo, statuere. nu 39. f. 149. T. 2.
Viri, & vxoris, quando sunt diuersa circa lucrum dotis, quæ sint attendenda. Io. Campeg. de dote. q. 20. nu. 1. f. 332. T. 9.
Vltimarum voluntatum vide per D. Bart. in suis regul. statut. col. 3. parum post princip. vsque in finem, & colum. 4. in princip. fol. 160. Tom. 2.
Voluntaria, sine ratione, non recipiunt interpretationem. Bald. de statut. verbo, interpretatio. nu. 16. f. 124. T. 2.
Vt plurimum attendunt rationem mediæ iuris prudentiæ, disponentia, quod extantibus masculis, non succedant fœminę, dotẽtur tamen, doteque sint contentæ. Laur. de Palat. de statut. num. 21. fol. 274. T. 2.
Vrbis habent executionem paratam. Io. Bapt. Boui de statuta. vrb. præscript. gl. 1. nu. 27. f. 177. T. 17.
Non ligant curiales. idem Bouius. eod. titu. gloss. 19. num. 165. fol. 188. Tom. eod.
Omnia per Papam ex certa scientia sunt confirmata. Anto Massa. Galles. ad formam camer. oblig. q. 3. nu. 13. f. 356. T. 6. P. 2.

Statura casus accusatiui pluralis qui facere possint, & non in quibus causis & negocijs, qua auctoritate, quando, & quomodo, qui obseruare teneantur, qui confirmare, seu reuocare debeant, & interpretari.

* STATVTA aduersus hæreticos condere an possint inquisitores hęreticæ prauitatis. Gondiſl. de hæret. q. 23. nu. 6. f. 42. T 11. P. 2.
Aliorum legatorum tollere an possit legatus statuendo Pet. Andr. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. nu 22. f. 214. T. 13. P. 2.
Ambitiosa debet Princeps reuocare. Mart. Lauden. de prin. q. 442. col. 4. vltra medium. f. 210. T. 16.
An condere possint potestates terrarum iure communi inspecto. Bald. de stat. verbo, potestas. nu. 7. f. 137. T. 2.
An possint facere Abbas, & conuentus in prejudicium successorũ. Io. de Selua. de benef. P. 3. q. 21. nu. 6. f. 83. T. 15. P. 1.
Et an Abbas ex suo statuto ligetur etiam iurato. ibi. nu. eo.
Duæ partes capituli facere, non vocata tertia parte. Ioã. Franc. Pauin. de officio, & potest. cap. sede vac. q. 6. 1. P. princ. num. 9. fol. 417. T. 13 P. 2.
Inter se facere mercatores, & alij artifices. Bald. de Vbal de Peruſ. de constitutio. nu. 9. 38. T. 6. P. 1. & Iul. Ferret. de re naual. lib. 15. nu. 12. 13. & 14. f. 353. T. 12.
An possit facere capitulũ sine Episcopo. Pet. And. Gamar. de permutatio. benef. nu. 127. f. 218. T. 15. P. 1.
Capitulum facere, sede vacante, quæ prælatus viuens facere posset. Io. Franc. Pauin. de officio. & potest. c. sede vac. q. 6. 1. P. princ. nu. 1. f. 417. T. 13. P. 2.
Ciuitas quælibet facere, & constitutiones. Iac. Nouell. de iure prothomiseos. in princ. nu. 82. f. 22. T. 17.
Facere Episcopus in prætudicium alterius, qui non consentit. Pet. de Vbal. de can. episc. & paroc. c. 5. nu. 38. f. 227. T. 15. P. 2.
Legatus interpretari. Gondiſl. Villadiego. de leg. q. 10. nu. 21. fol. 269. T. 13. P. 2.
An teneantur forenses obseruare. Alberic. a Rosate. de statut. lib. 1. q. 15. nu. 2. & 6. f. 5. T. 2.
Condendi ius, quibus competat. idem Alberic. a Rosate. eo. tit. & lib. q. 3. nu. 1. f. 2. T. eo.
Condens sub tali conditione statuere videtur, si moribus vtentiũ recipiantur. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 2. nu. 54. fol. 402. T. 13. P 2.
Condere an solus Princeps possit, non item dominus. Aymo. Crauet. de antiquitate tempo. verbo, circa præmiſſa. nume. 5. fol. 173. Tom. 17.
Possunt Rectores ciuitatum, & magistratus. Damhoud patrocinio Pupil. de tuto & curato. c 9. nu. 112. f. 368. T. 8. P. 2.
Condit ciuitas, quæ habet iura Principis. Nic Festas. do æstimo, & collect. nu. 26. f. 176. T. 12.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Decisiua causarum non potest valida condere communitas Principi subdita absque Principis licentia. Albert. Brun. de statut. artic. 1. nu. 43. fol. 167. T. 2.

Ecclesiæ, tàm edita, quàm edenda, si quis seruare iurauit, tale iuramentum non extenditur ad statuta, moribus vtentium non recepta, vel per contrariam consuetudinem abrogata, etiam quòd fuerint confirmata. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 99. nu. 7. fol. 389. Tom. 9.

Episcopi, ex impotentia non seruans, non ligatur. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. art. 2. nu. 88. f. 403. T. 13. P. 2.

Non tollit consuetudo tolerata ratione scandali euitandi. idem Henric. Bot. eodem titulo, & articulo. nume. 66. fol. 402. Tom. & Par. eisdem.

Seruare iurans, non tenetur seruare moribus vtentium, non recepta. idem Henric. Bot. eodem titulo, & articulo. nume. 56. fol. Tom. & P. eisd.

Nec etiam seruabit iniqua. ibidem. numero 100. fol. 403. Tom. & P. eisdem

Quod tamen limita, vt ibi. nu. 101.

Episcopus, contra sua propria facere potest. Hēric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nu. 248. f. 397. T. 13. P. 2.

Et consuetudines ecclesiæ vtilia, non debet reuocare legatus. Gondiss. Villadiego. de legat. quæstio. decima. nume. 18. fol. 269. Tom. 13. P. 2.

Qui seruari fecerunt contra libertatem ecclesiasticam, sunt excōmunicati. Ioan. de Ligna. de censura ecclesiast. §. 7. nume. 8. fol. 312. Tom. 14. & Beat. Anton. de excommunica. capitu. 17. nu. 1. & 7. fol. 371. Tom. eod.

Quid, si ignorauerint esse contra libertatem ecclesiæ? ibidem. numero 4.

Et leges iudici transgredi licet, ratione casuum emergentium. Henric. Bot. de Synodo Episcopi articulo 4. numero 12. fol. 405. Tom. 13 P. 2.

Transgredi licet ob salutem humani corporis. Nic. Festas. de ęstimo, & collect. c. 7. nu. 54. f. 193. T. 12.

Et locorum consuetudines seruare cogitur collectæ exactor. idem Nicol. Festas. eodem titulo Par. 3. capitulo primo. nume. 28. fol. 165. Tom. 12.

Et ordinationes concernentes beneficiariam materiam per clausulam, non obstantibus, non tolli. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. Rub. de potestate. leg. in legibus, & statut. condendis. nu. 30. f. 214. T. 13. P. 2.

Et priuilegia, vel leges, si quæ sint, clausulam derogatoriam, non obstantibus, habentes ad sequentia, per generalem illam derogationem non tolli. idem Gamba. eod. titu. & Rub. num. 32. fol. Tom. & P. eisdem.

Excludentia cerram lineam seu gradum fœminarum, vt ascendentium, vel descendentium, seu collateralium quando consideremus. Albert. Brun. de statut. articulo sexto. numero 73. folio 180. Tom. 2.

Facere, iurisdictionis est Henric. Bot. de Synodo Episcopi. P. 3. nu. 104. & 107. f. 387. T. 13. P. 2.

Episcopus potest cum capitulo. Franc. de Platea. de excommunicatione. Rub. de religiosis. §. 20. nu. 5. f. 353. T. 14.

Item contra consuetudinem. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nu. 105. fol. 393. T. 13. P. 2.

Item in Synodo cum consilio capituli, & aliter facta erunt irrationabilia. idem Henric. Bot. eodem titulo. P. 3. nume. 137. Tom. 13. Par. secunda.

Item sine capitulo, quando contra capitulum præscripsit, quod eius consilium requirere non teneatur. ibid. nu. 139.

Facientes dolo malo, vt iurisdictionem occupēt, contra honorem Principis statuere dicuntur. Hier. Gigas. de crimi. læsæ maiest. q. 55. nu. 2. f. 46. T. 11. P. 1.

Per quæ, quis cogitur vsuras soluere, aut solutas non repetere, ipso facto sunt excommunicati. Nic. Ploui. de excommunicatione. in princ. nu. 20. f. 364. T. 14. & Virgin. de Boccat. de interdict. vti possid. c. 18. nu. 148. f. 36. T. 3. P. 2.

Futura confirmans, intelligitur etiam confirmare præsentia, cum eorum effectus dirigatur in futurum. Bald. de statut. verbo, confirmare. nu. 3. fol. 102. T. 2.

Legatorum quis interpretari possit. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. verbo, legati in concil. nu. 23. f. 214. T. 13. P. 2.

Licèt populi facere, & condere possint, non tamen sine Principis confirmatione. Bald. de statu. verbo, populos. numero 1. folio 136. Tom. 2.

Loci, confirmare est superioris officium. Iac. Nouell. de iure prothomiseos. in princ. nu. 83. f. 22. T. 17.

De Gabellis soluendis, non licet forēsibus ignorare. Pet. Rauen. de statut. sectio. 4. nu. 74 f. 388. T. 2.

Quem quis incolit, & in quo moram aliquam in habitando contraxit, non ignorare præsumitur. Io. Maurit. Bollan. de restitutio. in integrum. c. 92. nu. 5. f. 135. T. 5.

Multi Doctores damnant vti iniqua, & nulla, ea, quæ sunt contra sacram scripturam, & legem diuinam. Alphon. Hoieda. de benef. incompatib. P. 1. c. 23. nu. 81. f. 149. T. 15. P. 1.

Non debere glosari, quomodo sit intelligendum. Bald. de statut. verbo, Glosari. nu. 1 f. 118. T. 2.

Non possunt facere officiales contra ius commune. Paris de Put. de sindic. verbo, an in causa pecuniaria. nu. 4. f. 328. T. 7.

Facere prælati collegiatarum ecclesiarum cum suis capellanis. Franc. de Platea. de excommunicatione. §. 20. nu. 5. f. 353. T. 14.

Tollere legati Apostolici, quia non possunt tollere ius alteri quæsitum. Marti. Laudens. de Princip. quæst. 452. col. 1. ante mediū. num. 211. Tom. 16.

Non potest facere capitulū super his, in quibus Episcopo non succedit. Hentic. Bot. de Synodo Episcopi. Par. 3. nume. 128. fol. 387. Tom. 13. P. 2.

Num possint inter se facere, mercatores, & alij artifices. Bal. de statu. vero. artifices. Luc. 1. f. 91. T. 2.

Obligantia contrafacientes ad peccatum mortale, an possit facere Episcopus. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. nu. 253. artici 1. & a nu. 257. vsque ad nu. 271. vbi vide. f. 397. T. 13. P. 2.

Particularia obligantia tantum homines certos potest Episcopus facere. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nume. 247. fol. 347. Tom. 13. P. 2.

Limita, vt ibi. nu. 252. & 252.

Perpetua non censeri in tribus casibus. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. verbo, legati in concilijs. nu. 5. f. 214. T. 13. P. 2.

Pęnalia facere non possunt collegia, castra, vniuersitates, & villæ subiacentes ciuitatibus. Bald. de stat. verbo, collegium. nume. 3. fol. 99. Tom. 2.

Populorū obseruari æquum esse. idem Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 11. nu. 60. f. 224. T. 13. P. 2.

Possunt inter sę facere collegia de his, quæ pertinent ad eorum iurisdictionem. Bal. de stat. verbo, collegium. nu. 2. f. 99. T. 2.

Potest reuocare capitulum, sicut Episcopus sede vacante, Gondiss. Villadiego. de leg. q. 10. nu. 17. f. 269. T. 13. P. 2.

Tollere Papa cuilibet ecclesiæ. Alberic. a Rosate. de stat. q. 145. & nu. 5. & q. 147. nu. 1. f. 22. T. 2.

Quę seruare debeat iudex appellationis. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 31. nu. 3. f 7 T. 2.

Qui contra ecclesiasticam libertatem obseruari fecerunt, vel etiā condiderunt, & eorum scriptores, & qui secundum ea iudicauerunt, omnes sunt excommunicati. Io. Franc. Platea. de excōmunicatione. § 4. nu. 4. f. 348. T. 14.

Qui facere possunt, & de eorum valore vide per Bal. in suis reg. general. statut. col. 1. in fine, & col. 2. a prin. ad mediū. f. 155. T. 3.

Qui iurauit seruare potest etiam illa ex causa transgredi. Matthę. Brun. de cessione bonorum. q. 21. princ. nu. 4. fol. 199. T. 3. P. 2.

Reuidendi si quibusdam datum sit arbitrium, non possunt cassare bona statuta. Bald. de stat. verbo, arbitrium. nu. 36. f. 90. T. 2.

Seruare iurans intelligitur iurare de licitis. Paris de Put. de sindic. de excessibus consiliariorum. nu. 5. f. 232. T. 7.

Omnia iurans potestas, an teneatur seruare illicita. Alberic. a Rosate. de statut. q. 25 nu. 1. f 7. T. 2.

Si iurat procurator ex domini mandato, numquid dominus absens superueniens a nouo iuramento excusetur. Io. de Grass. de rescript. Apostol. nu. 84. f. 34. T. 3. P. 2.

Seruari facientes contra libertatem ecclesiasticam, sunt excommunicati. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. quæst. 8. nu. 60. fol. 158. Tom. 18.

Sibi non tradita non obseruans iudex, non tenetur. Paris de Put. de sindic. verbo, sequitur. nu. 5. f. 236. T. 7.

Specialiter edita, an tollere possint officiales, quibus arbitrium generale datum est super statutis ciuitatis. Gondiss. Villadiego. de leg. q. 8. nu. 8. f. 262. T. 13. P. 2.

Transgredi, & leges an liceat interdum potestatibus terrarum. Bald. de sindic. verbo, obseruare officiales. nu. 41. f. 226. T. 7.

Vel eorum solemnitatem qui dicit non seruatam, probet. Pet. Rebuff. de nominationibus. quæstio. vigesima prima. princ. nu. 45. fol. 337. T. 15. P. 2.

Vel leges fori, vel loci alleganti incumbit onus probandi vsum eorum, nisi in duobus casibus ibi possitis. Io. Guter. Placentin. Hispa. de contract. iurat. c. 38. nu. 11. f. 84. T. 6. P. 2.

Et cuius vsus probatio sufficiat. ibi. nu. eo.

Vniuersalium conciliorum interpretari spectat ad Papam. Catald. de Boncomp. de potest. Papæ in princ. nu. 37. f. 19. T. 13. P. 1.

Statutaria exclusio, seu præscriptio quæ & qualis, quando currat & non, & quid operetur.

*STATVTARIA exclusio non refertur ad præsens tempus, sed ad illud, quod erit in re, & in actu. Laur. de Palat. de statut. nu. 93. fol. 276. Tom. 2.

Præscriptio an currat contra minorem. Io. Franc. Balb. de prę scrip. P. 6. nu. 43. f. 104. T. 17.

An ipso iure tollat naturalem. Io. Franc. Balb. de præscript. q. 10. nu. 2 fol. 65. Tom. 17.

Contra Principalem non interrumpit præscriptionem factam cō tra fideiussorem. Robert. Lancellot. de attenta. P. 2. c. 20. limit. 6. nu. 4. fol. 414. T. 5.

Currit etiam contra Iudæos, & Saracenos. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. gl. 19. nu. 45. f. 185. T. 17.

Item ignoranti, sed datur restitutio in integrum. ibid. nu. 2. fol. 183. Tom. eod.

Contra. ibid. nu. 3.

Communis in contrarium, ibid. nu. 4.

Ipso iure non currit minori, sed currit adultis, licèt restituantur. Paris de Put. de reassumpt. instrum. Rub. 28. nu. 14. f. 46. T. 4.

Idem dicendum quando esset initiata, tempore maioris defuncti, secus si fuisset completa in vita defuncti.

Numquid currat ipso iure cōtra minorē. Bapt. de S. Blas. de actio. & eius natura. centuria. 1. actio. 2. nu. 8. f. 43. T. 3. P. 2.

Quando contra minorem currere posse putetur, & quare minor ea non adstringatur. Io. Maurit. Bollan. de restitutio. in integrū. c. 93. nu. 8. & 9. f. 136. T. 5.

Et quare etiam minor ipse non videatur a statuto eximendus. ibid. nu. 11.

Quod

Source : BIU Cujas

Quod non currat cum mala fide. Io.Franc.Balb.de prę ſumptio. quæſt.10.princ.nu.4.f.68.T.17.
Sola citatione interrumpitur, niſi ſtatutũ imponeret per præſcriptionem ſilentium.Io.Franc.Balb.de præſcrip.q.4.princ.3.Par. ſextæ Par.nu.10.f.108.T.17.
Prouiſio de ſoluendo gabellam pro extrahendo merces intelligitur de prima vice,quia eſt reſtringibilis.Iul.Ferre.de Vectig.&c. nu.201.f.84.T.12.
Vrbis præſcriptio non currit contra maritos.Io.Bap.Boui.de ſtatut.verb.præſcrip.gl.3.nu.45.f.179.T.17.

Statutaria præſcriptione caſus ablatiui qui præſcribunt, & non.

*STATVTARIA præſcriptione ſiue iuris communis quidam præſcripſerat plura debita,accedens ad mortem, mandat ſatisfieri omnibus debentib.ab eo recipere, & dat executores,an illi poſſint ſoluere omnia debita præſcripta.Bald.de ſtatut.verbo. præſcriptio.nu.12.f.138.T.2.
*STATVTARIÆ præſcriptiones tametſi contra minores currant, tamen hiſce legis reſtitutio competit.Io. Maurit.Bola.de reſt.in integ.c.93.nu.14.f.136.T.5.

Statutariæ præſcriptioni caſus datiui ſingularis quando & per quos poſſit renunciari.

*STATVTARIÆ præſcriptioni, an contrahentes renunciare poſſint,& ſe in perpetuum obligare.Bal. de ſtatut. verbo.renunciare.f.141.nu.3.T.2.
Præſcriptioni renunciari non poteſt per pactum.Bal.de ſtatut.verbo,præſcrip.nu.10.f137.T.2.
*STATVTARIARVM præſcriptionum vſus,in quos, & quatenus efficax.Io.Maurit.Bolla. de reſtit.in integrum cap.105. nume.3. fol.140.Tom.5.

Statutarij an ſtatuta poſſint interpretari, arbitri quam iuriſdictionem,& poteſtatem habeant,& quid facere poſſint.

*STATVTARII ab Epiſcopo deputati ad ſtatuta facienda,ea interpretari non poſſunt.Henric.Bot.de ſynodo epiſcopi. art.6.nu.3. fol.407.T.13.P.4.
Arbitri quam poteſtatem habeant, & an habeant iuriſdictionem. Marc.Anto.Blanc.de compromiſſis.quæſtio.6.num.1.folio 178. Tom.3.Par.1.
An mulctare poſſint partem contumacem, & audientiam denegare.idem Marc.Anto.Blanc.eo.tit.& quæſtio.num.2.fol.Tom. & Par.eiſd.
An poſſint mulctare teſtes.idem Blanc.eo.ti. & quæſt.num.3.fol. Tom.& P.eiſd.
Quam habeant iuriſdictionem, an ordinariam, vel delegatam idem Blanc.eodem titu.& quæſtio.nume.4.f.T.& P.eiſd.
Quanta ſit eorum poteſtas,& de qua re poſſint cognoſcere.idem Blanc.eodem titu.& quæſtio.numero quinto,folio 179.Tom.& Par.eiſdem.
*STATVTARIVS arbiter dicitur habere iuriſdictionem,& dicuntur iudices,& poſſunt partes, & etiam teſtes mulctare. Robert. Lancel.de attent.P.2.c.15.nu.131.132.& 133.f.391.T.5.

Statuti effectus qui & quales, quantum extendantur, vel reſtringantur, beneficio qui gaudere debeat, diſpoſitio quando locum habeat,& interpretatio, vel obſeruatio qualiter,& per quem ſit facienda.

*STATVTI a beneficio poſſunt clerici excludi, lege municipali ſic dictante,vt Mediolani habetur.Lancellot. Gall. de ſtat.quæſt.4. nu.15.f.300.T.2.
A poteſtate, ab inteſtato excludentis, an fomentum recipiat cauſa teſtati.Albert.Brun.de ſtatut.artic.5.nu.42.f.171.T.2.
A verbis,an poſſit recedi per propriam expoſitionem. Bal.de ſtat. verbo,interpretatio.nu.7.f.123.T.2.
In dubio,& a propria eorum ſignificatione non eſt recedendum. Alber.Brun.de ſtat.nu.294.f.191.T.2.
A verborum propria ſignificatione non eſt recedendum. Alberic. a Roſate.de ſtat.lib.1.q.140.nu.1.f.20.T.2.
Ad validitatem,& obſeruantiam debet aduertere fœmina quę excluditur, videlicet an ſit a ſuperiore confirmatum.Albert.Brun. de ſtat.artic.14.nu.11.f.244.T.2.
Aſtenſis quòd incipit deteſtanda,&c. poſiti ſub collatione.16.intellectus.Albert.Brun.de ſtatut.art.6.nu.307.f.191.T.2.
Eiuſdem ſtatuti Aſtenſis intentio.ibid.nu.315.
Virtute huiuſcemodi ſtatuti, mulier tranſiens ad ſecunda vota, non reddita ratione adminiſtratæ tutelæ,an præſeruetur a pœnis auth.eiſdem.C.de ſecund.nup.cum ſimil.Albert.Brun.eo.tit.& artic.nu.320.f.194.T.2.
Authoritas non poteſt emendare naturalem obligationem, & voluntatem ipſam.Bald.de ſtat.verbo, debitor. nu.5.f.105.Tom.2.
Beneficio,cui non ſubeſt forenſis,non gaudet, quoniam lex municipalis ſemper facta cenſeri debet in ſubditorum fauorem,& in odium forenſium,propterea mulier alibi nupta, ſtatutorum beneficium ſuæ originis perdit,præterquàm in his,quæ eius fauorem concernunt Lancel Gal.de ſtat.præfat.8.nu.41.43.& 44.fol. 291.Tom.ſecundo.
Iuuari non poteſt,nec debet,qui facit contra ſtatutum. Bal.de ſtat verbo.benef.nu.3.f.94.T.eod.
Et idem iudicium de pacto.ibid.
Si maſculus vti velit, fœmina excluſa admittitur cum perſonis excluſis.Albert.Brun.de ſtat.artic.13.nu.47.f.240.T.2.
Beneficium ſi quis non intentet, an ſuccumbat. Albert. Brun. de ſtat.artic.15.nu.2.f.244.T.2.
Cauſa finalis ex proœmio apprehenditur. Lanfranc.ab Ariad.de probatio.nu.1.f.33.T.4.
Concedentis lucrum dotis ratio eſt propter onera.Phanu.de Phanu.de dote.gl.2.nu.43.f.417.T.9.
De lucro dotis verba vniuerſalia faciunt, includi ea, quæ aliàs non includerentut. Rolan.a Valle.de dote quæſtio.31. numero 4.fol. 364.Tom.9.
Diſponentis quòd in certis caſibus filius teneatur pro delicto patris,quæ ſint rationes. And. Alc. de præſump. regul. prima præſump.24.nu.2.f.312.T.4.
Vbi ſunt duæ rationes in ſtatuto,ſublata vna ratione,& militante alia,adhuc militat ſtatutum.ibid.nu.3.
Diſpoſitio an poſſit habere locum in caſu ficto.Iacob. Nouel.de iure prothomi.§.7.nu.29.f.44.T.17.
Ad hoc vt habeat locum eius verba,non tantum in perſonis, ſed etiam in caſu ſucceſſionis verificari debent.Albert.Brun.de ſtat. artic.12.nu.227.f.234.T.2.
Ceſſat tempore neceſſitatis.Sebaſt.Med. de fortuit.caſib.P.1.q.6. nu.52.f.201.T.7.
Loquens indeterminate veſtitur a iure communi.Phanut.de Phanuc de inuent.hæred.P.5.nu.98.f.291.T.8.P.2.
Quòd creditor poſſit capere tenutam in bonis debitoris etiam feudalibus,an habeat locum licentiam domini non obtenta.Iacob.de S.Georg. de feud.verbo.Quiquidem inueſtiti.nu.61.fol. 206.Tom.10 Par.1.
Quòd poſſidẽs rem pro ſua ſpatio triginta annorum, quomodo ſit intelligenda.Io.Franc.Balb.de præſcriptionibus.q.14.princ. nu.3.fol. 68.Tom.17.
Diſpoſitionem non poteſt tollere teſtator.Fab.de Mon.de empt.& vendit q.3.princ.nu.52.f.44.T.6.P.1.
Diſpoſitioni conformis cenſetur teſtatoris diſpoſitio in deferendo fideicommiſſum ſub conditione.&c.Albert.Brun. de ſtat.art.5. nu.38.fol.171.Tom.2.
Intelligitur ſe conformare pater,amicum inſtitutum grauans hæreditatem poſt mortem reſtituere agnatis,& ſic de proximioribus,& ſic de proximioribus,& ab inteſtato ſuccedentibus intellexiſſe.Laur.de Palat.de ſtat.nu.59.f.275.T.2.
Effectus extra territorium,vtrum protẽdatur.Ioan. Bapt. de arbit. lib.2.c.10.nu.2.f.233.T.3.P.1.
Emendatio non facit nouam ſpeciem,ſed veterem excutit.Alberi. a Roſate.de ſtat.lib.1.q.22.nu.3.f.6.T.2.
Error vitiat.Sebaſt. Med. de fortuit.caſib.P.1.quæſtio.2.nume.35. fol.197.Tom.7.
Eſſentia in mente ſtatuentium conſiſtit. Albert.Brun.de ſtat.arti.6. nu.77.f.180.T.2.
Eſt futuris obuiare.Alberic.a Roſ de ſtat. lib.1.quæſtio.59.num.2. fol.10.Tom.2.
Et legis prohibitio generalis, & in rem includit eccleſiam. Philip. Franc.de diſputatio.petitorij vlt.dub.nu.7.f.332.T.3.P.2.
Et quare includat eccleſiam.ibid.nu.9.
Proprium eſt eſſe generalem.Philip.Franc.eod.ti.& dubio.nu.6. fol.T.& P.eiſd.
Verba diligenter obſeruanda ſunt,nec quid vltra requirendum. Bal.de ſtat.verbo,requirere.nu.1.f.141.T.2.
Et reformationis ſententia æquiparatur ſententiæ iudicis. Bald.de ſtat.verbo,ſententia.nu.9.f.142.T.2.
Ex forma agnatus qui fœminam excludit,illam non excludet,ſi ſit clericus,quia onera non ſubſtinet. Albert. Brun.de ſtat.artic.13. nu.175.f.232.T.2.
Iudices,vel aliàs ad certam ſpeciem cauſarum deputati, non cognoſcunt cauſas alterius ſpeciei etiam ex tacita,vel expreſſa partium prorogatione. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectum iuriſdict nu.51.f.387.T.4.
Marito lucrante certam partem dotis,filius tuus amplam dotem tulit ab vxore,quæ in matrimonio decedit,filius lucratur iſtam dotem,an te mortuo,filius tuus debeat habere hoc lucrum prę cipuum,vel debeat fratribus ſuis conferre. Bald.de ſtat. verbo. Dos.nu.7.fol.109.T.2.
Maritus ſi lucretur tertiam partem dotis, id accipiẽdum eſt, perinde de dote præſumpta,atque deliquidata.Bald.de ſtat.verbo, Dos.nu.26.fol.110.T.2.
Si domus alicuius debeat deſtrui, non debet deſtrui in præiudicium creditoris,cui eſſet obligata.Paris. de Puteo.de ſindic.verbo.an iudex.nu.2.f.257.T.7.
Si mutata ſit moneta, vel eius forma, & prohibitum ne expendãtur antiqua,pœna indicta,ex qua moneta ſoluetur creditoribus antiquis,& ante ſtatutum natis.Alberi.a Roſ.de ſtat.lib.1.q.126. nu.1.f.18.T.2.
Si non ſunt audiendæ querelæ bannitorum, de quibus querelis ſit intelligendum.Alberic.a Roſ.de ſtat.lib.4.quæſtio.114.nu.1. fol.85.Tom.2.
Si omnis cauſa debeat compromitti,non tamen compromittetur illa,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

illa, quæ eſt tranſactione finita. Bald. de ſtat. verbo. decima nu. 3. fol. 105. Tom. 2.

Si villa tenetur damna emendare, vno exempto per priuilegium, non tamen minuitur onus villæ. Bal. de ſtat. verbo, villa. nume. 4. fol. 153. Tom. 2.

Ex neceſſitate compromiſſo faciendo, obſtat exceptio litis pendentiæ. Robert. Lancel. de attent. Par. 2. capitu. 4. limit. 14. numero 3. fol. 330. Tom. 5.

Ex præfatione mens reſtringitur, ampliatur, & declaratur. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 34. f. 254. T. 2.

Ex vi vel iuris communis cogentis arbitrandi officium, nunquid comprehendat pupillos, clericos, priuilegiatos, & qui ſe poſſunt excuſare. Io. Bap de arb. lib. 5. cap. 19. nu. 1. f. 252. T. 3. P. 1.

Excludentis virtute filium naturalē tantùm, an fœminam filiam maritatam, & dotatam excludat. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 2. fol. 253. Tom. 2.

Fœminam excludentis beneficio, an bannitus, qui de iure communi a ſucceſſione non excluditur, gaudere poſſit, vel ſimul cum illa debeat admitti. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 47. f. 254. T. 2.

Fœminarū excluſiui vigore, an excludantur fœminæ propter agnatos clericos? Albert. Brun. de ſtatut. artic. duodecimo, num. 165. fol. 332. Tom. 2.

Fœminas excludentis authoritate, pater fretus teſtamento filium inſtituit, filiam vero præterijt, an valeat huiuſmodi teſtamentū. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 47. f. 258. T. 2.

Excludentis prætextu maſculis extantibus, an intelligantur maſculi ad ſucceſſionem vocati. Albert. Brun. de ſtat. artic. 13. nu. 2. fol. 238. Tom. 2.

Forma ad vnguem eſt obſeruanda. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 1. quęſtio. 137. nu. 70. f. 20. T. 2.

In appellando omiſſa, appellatio dicitur nulla. Robert. Lancel. de attent. P. 2. c. 12. limit. 50. nu. 205. f. 381. T. 5.

Si licitum ſit ad vindictam aliquem occidere, an etiam ſit licitū amicos congregare, qui ipſum adiuuent. Barth. Cępo. de ſeruit. vrb. præd. c. 23. nu. 10. f. 185. T. 6. P. 2.

Si magnates non poſſint intrare palatium ante pulſationem campanæ ſub certa pœna, an condemnatio ſequi poſſit, niſi introitus explicitè probetur? Bartho. Cæpo. de ſeruit. ruſt. prędic. 9. nu. 14. fol. 231. T. 6. P. 2.

Si quem condemnat, quòd vſque ad biennium non poſſit ſtare in ciuitate, vel diſtrictu Iugdunenſi, alioquin contrafaciens poſſit puniri arbitrio poteſtatis, an ex eo naſcatur actio popularis in eum. Alberic. a Roſate. de ſtatut. lib. 1. quęſtio. 138. num. 1. fol. 20. Tom. ſecundo.

Generalis verba de fratribus loquentia, intelliguntur de fratrib. fœminarum, non defuncti, ne aliàs iniquitatem contineant. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 4. nu. 26. f. 265. T. 2.

Habilitantis naturales ad ſucceſſionē, validitas, remiſſiuè habetur. Alber. Brun. de ſtat. artic. 12. nu. 45. f. 127. T. 2.

In caſu an appellatione fratris veniat ſoror, & quando Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 45 f. 255. Tom. ſecundo.

Et an veniat vterinus tantum. ibid. nu. 62.

In ratione reddenda, vel legis poteſt multipliciter per coniecturas procedi Ioan. Campeg. de ſtat. quæſtio. 21. numero 36 & 102. fol. 267. Tom. ſecundo.

In vna parte perſona nominata, an poſſit in alia parte repeti, vt aliā perſonam excludat. Albert. Brun. de ſtat. numero 301. folio 237. Tom. ſecundo.

Intellectus non debet referri ad impoſsibilia ſtatuentibus. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 10. f. 270. Tom. ſecundo.

Intentionem deſtruere non debemus. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. nu. 85. f. 181. T. ſecundo.

Inter, & iuris ignorantiam quanta diuerſitas. Io. Maur. Bol. de reſt. in integ. c. 92. nu. 6. f. 135. T. 5.

Interpretatio quadruplex. Bal. de ſtat. verbo, interpretatio. num. 14. fol. 124. Tom. ſecundo.

Quæ fœminam non excludit, vel minus præiudicat, quam ſonēt verba ſtatuti, an poſſit illi prodeſſe. Albert. Brun. de ſtat. artic. 14. nu. 12. f. 244. Tom. ſecundo.

Et an a ſimili ſtatuto ſui excluſiuo fœmina poſſit appellare, tanquàm ab extra iudiciali grauamine, & an ſibi proſit, & quando ibid. num. 13.

Interpretationem ſpectare ad eius conditorem quomodo accipiendum. Alberic. a Roſat. de ſtat. lib. 1. quæſtio. 153. nu. quarto, fol. 25. Tom. ſecundo.

Ius ſuccedit in locum iuris communis. Maria. Soc. de iudicijs. n. 40 fol. 99. T. 3. P. 1.

Legis, vel conſuetudinis vbi verba conueniunt conuenit, & eius diſpoſitio, & econtra, etiam ceſſante ipſius ratione. Lancel. Gallia. de ſtat. q. 1. nu. 24. f. 296. Tom. ſecundo.

Legislatoris, & reſcripti forma eſt attendenda. Alberic. a Roſ. de ſtat. P. 2. q. 98. nu. 3. f. 39. Tom. ſecundo.

Lucenſis declaratio. Phanut. de Phanut. de iureiurando in litem. lib. 1. c. 6. nu. 12. fol. 390. T. 3. Par. ſecunda.

Alterius in quo diſponitur, quòd de damno dato ſtetur ſacramento ciuis declaratio, idem Phanuc. de Phanuc. eo. ti. lib. & cap. nume. 13. f. T. & P. eiſd.

Quid ſi in ſtatuto diceretur iuramento damnum paſſi, omnimodam fidem eſſe præſtandam, vel omnino credendum. ibi. n. 15.

Quid ſi diceretur, quod iuramentum faciat plenisſimam probationem. ibid. nu. 16.

Maſculos fœminis præferentis prætextu, an mulier excludatur per legitimatos, qui non ſunt propriè filij, nec de propria ſignificatione continentur filiorum appellatione. Albert. Brun. de ſtat. artic. 12. nu. 45. & 48. f. 228. Tom. ſecundo.

Mens eſt attendenda. Alberic. a Roſa. de ſtat. lib. primo, quæſt. 104. num. ſecundo, fol. 15. Tom. ſecundo.

Coniecturatur ſicut mens teſtatoris, & reſtringitur, vt non præſumatur voluiſſe alienam ſucceſſionem ſuæ anteponere, eodem modo interpretabitur mens ſtatuti. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 144. f. 262. Tom. ſecundo.

Et verba conſideranda ſunt. Lanfranc. de Oria. de ſtat. interpretat. nu. 5. f. 391. Tom. ſecundo.

Et ibi dicitur mentem ſtatuti dici, & eſſe animam ſtatuti. ibi. numero eodem.

In quibus non habet locum, nec ipſum ſtatutum locum habebit. Georg. Natta. de ſtat. ead. q. 4. nu. 151. f. 262. Tom. ſecundo.

Quando habet vnum tantum ſignificatum ab illo non eſt recedendum. Lanfranc. de Oria. de ſtat. interpretatione. num. 7. folio 391. Tom. ſecundo.

Sed vbi plura haberet ſignificata, quod ſignificatum ſit accipiendum. idem Lanfranc. eo. ti. nu. 8. f. & T. eod.

Debet tamen intelligi ſecundum ſignificatum propriæ ſignificationis. ibid. nu. 9.

Menti etiam & non verbis ſtandum eſt, quando mens, & verba adinuicem contrariantur. idem Lanfranc. eod. titu. num. 10. fol. & Tom. eod.

Metam excedere non debemus. Paris de Put. de reaſſump. inſtrumen. rub. 19. nu. 40 f. 43. T. 4. & Bal. de ſtat. verbo, Meta. nume. 1. fol. 130. Tom. ſecundo.

Municipalis vbi ignorantia allegatur, an ſit locus reſtitutioni? Ioā. Maurit. Bol. de reſtitut. in integrum cap. 91. in princ. num. 1. & 2. fol. 135. Tom. 5.

Et an huiuſmodi ignorantia ſit probabilis. ibid. c. 92. in prin.

Natura eſt, quod ſit perpetuum. Io. Franc. Paui. de offi. & poteſt. ca. ſede vac. q. 6. 1. P. prin. nu. 2. fol. 417. T. 13. Par. ſecunda.

Vt extra territorium vires non porrigat. Octauia. Velpel. de promiſ. de non offen. q. 89. nu. 8. f. 416. T. 11. P. 1.

Obſcuri exceptio oppoſita impedit litis conteſtationem ſicuti, & ſtatuti prohibentis audire actionem non dantis, quòd nemo audear inquirere, & quòd ſit extra protectionem communis. Mar. Ant. Blanc. de compromiſsis. quæſt. 4. n. 103. 104. 105. 106. & 107. fol. 175. T. 3. P. 1.

Odioſi diſpoſitio generalis non includit eccleſiam, vel eccleſiaſticam perſonam. Philip. Franc. de diſputatio. petitorij vlt. dub. nume. 15. f. 333. T. 3. P. 2.

Omnis effectus ex quatuor cauſis naſcit ſicuti, & defectus ex quatuor cauſis contrarijs. Bald. de ſtat. verbo, cauſa. num. 1. & 2. fol. 97. Tom. ſecundo.

Ordine debent interpretari verba illa contractus, pro ſe & filijs ſuis, maſculis, & fœminis, &c.) vt primo maſculi, quibus deficiētibus fœminæ poſt admittantur. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 22. nu. 110. fol. 267. Tom. ſecundo.

Paduani declaratio, quod de malè ablatis fiat conſilium ſingulis quatuor menſibus. Card. Iacobat. de concil. lib. 4. art. 1. num. 17. fol. 240. T. 13. P. 1.

Papienſis declaratio. Lancel. Gallia de ſtatut. poſt verbum non poſſit. q. 1. nu. 7. f. 302. Tom. ſecundo.

Particulam produci non ſufficit, ſed totum integraliter debet produci. Bal. de ſtat. verbo, producere. nu. 1. f. 139. Tom. ſecundo.

Per ſententiam ſi fuerint plures condemnati, ipſo facto propter maleficium, vtrum diuidatur inter eos condemnatio? Bal. de ſtatut. verbo, condemnatio. nu. 3. f. 100. Tom. ſecundo.

Pœna nunquid ceſſare faciat pœnam a iure communi introductā. Fran. Lucan. de priuil. fiſci. P. 1. prin. nu. 2. f. 7. T. 12.

Per negligentiam, an incurratur. idem Fran. Lucan. eo. ti. P. 4. principio. nu. 48. f. 17. T. 12.

Petentis debitum ſolutum habet locum in petente per alium. Bal. de ſtat. verbo, petere. nu. 1. f. 136. Tom. ſecundo.

Tollit omnino pœnam iuris communis. Alberic. a Roſ. de ſtatut. lib. 1. q. 8. nu. 11. f. 3. Tom. ſecundo.

Pœnalis ſoluens metu pœnæ facere videtur iuſto metu. Bald. de ſtat. verbo. metus. nu. 1. f. 130. Tom. ſecundo.

Principale propoſitum eſt vtilitas ipſius reipub. Phil. Franc. de diſputatione petitorij. vlt. dub. nu. 12. f. 332. T. 3. Par. ſecunda.

Priuilegium, & protectio poteſt tolli clerico licèt ius commune nequaquam. Bal. de ſtat. verbo, clericus. nu 7. f. 104. T. 2.

Prohibitio fauorem reipublicæ reſpicit, & ideo interpretationem recipere non debet. Phil. Franc. de diſputatione petitorij dubio vltimo. nu. 9. f. 332. T. 3. Par. ſecunda.

Non extenditur ad caſum in quo alienatio eſt vtilis eccleſiæ. Gul. Redoa. de rebus eccl. non alienan. rub. 19. num. 184. & 195. folio 427. Tom. 15. Par. ſecunda.

Prouiſio, & beneficium ſi aptè narratur, & beneficium ſtatuti, ſiue actio ineptè proponatur ſubſtinetur petitio. Albert. Brū. de ſtat. artic. 10. nu. 3. f. 244. Tom. ſecundo.

Ratio conſideratur, vt anima, verba autem, vt corpus, & ſuperficies. Rolan. a Val. de dote. q. 4. nu. 1. f. 352. T. 9.

Et mens colligitur ex præfationib. Albert. Brun. de ſtat. artic. 5. nu. 96. fol. 173. Tom. ſecundo.

Finalis cum ceſſat, ceſſare etiam debet eius diſpoſitio. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 3. nu. 12. f. 264. Tom. ſecundo.

Probatur ex proemijs, & præfationibus, & an proemia ſuperuacua ſtatutum reijciant. Bal. de ſtat. verbo, proemium. nu. 2. & 3. fol. 139. Tom. 2.

Propter onera matrimonij fuit impulſiua, & non finalis. Phan. de Phanu. de dote. gl. 2. nu. 64. f. 418. T. 9.

Quando appareat. Ant. de Roſel. de legitimat. verbo, vltimo eſt videndum. nu. 30. f. 81. T. 8. P. 2.

Vel conſuetudinis vbi ſubeſt debet habere locum ſtatutum, vel conſuetudo, & an generaliter verum ſit, & quando. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 135. fol. 278. Tom. 2.

Ratione

Source : BIU Cujas

Ratione ceſſante, debet ceſſare ſtatutum. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 57. f. 255. T. 2.
Rauennæ intelligentia ſub rub. de ſocidis non diuidendis infra quinquennium. Iul. Ferret. de re nauali. lib. 3. num. 83. & 84. folio 333. Tom. 12.
Reuocatio requirit magnam cauſam, & magnæ cauſæ cognitionẽ. Ægid. de Bellame. de permutat. benef. Par. 2. q. 7. nume. 18. folio 194. T. 15. P. 1.
Rubrica ſi dicat, quòd dotata non ſuccedat extantibus maſculis, nigrum verò dicat, quod dotata nõ ſuccedat matri, vel alteri de linea materna, & quòd dotata intelligatur, quando conſtat de confeſſione dotis per maritum facta, vel de reali numeratione ad hoc vt excludat' ex generalitate rubricæ, an neceſſe ſit, quod de dote conſtet iuxta declarationem nigri. Albert. Brun. de ſtat. artic. 8. nu. 100. f. 202. T. 2.
Et ibi limitationes quibus reſtringitur, & interpretatur rubrica. Per nigrum. ibid. nu. 101.
Quòd proximiores ſuccedũt defuncto, & in nigro dicatur, quòd mater excludatur per proximiores conſanguineos, an auia paterna excludet matrem. Albert. Brun. de ſtat. artic. 8. numero 99. fol. 202. Tom. ſecundo.
Si generaliter admittat proximiores ex parte patris, excluſa matre, & nigrum loquatur, ſi pater deceſſerit ſine teſtamẽto, an excludatur mater etiam condito per patrẽ teſtamento. Alber. Bru. de ſtat. artic. 8. nu. 98. f. 202. T. 2.
Si ſimpliciter, & generaliter dicat, quòd maritus præmoriẽte vxore ſine filijs lucretur dimidiũ dotis, & nigrum loquatur de vxore, quę cognita fuerit, tamen ſtatutum generaliter intelligitur, & in non cognita verificabitur. Roland. a Valle de dote. q. 9. num. 4 fol. 354. Tom. 9.
Rubrum cum diſpoſitiuè loquatur poteſt pro tex. allegari. idẽ Rolan. a Val. eo. ti. & q. 9. nu. 3. f. & T. eod.
Quando eſt generalius nigro non debet reſtringi per nigrum ſpecialius loquens, immo ſufficit ad deciſionem cauſæ, ſi habet oratione perfectam. idem Rolan. a Valle eo. tit. & quæſt. nume. 2. fol. & Tom. eod.
Semper minor abſurditas amplectenda. Albert. Brun. de ſtat. art. 5 nu. 15. f. 270. T. 2.
Senenſis forma ſtante, quæ prohibet ſub pœnis, Senenſem coràm alia curia, quàm temporali Senenſi, conueniri poſſe, ſi Senenſis menſam numulariam Venetijs exercens, mãdet Senenſi Romæ ſimiliter menſam numulariam gerenti, vt alicui ſoluat tercenta, nùm Romæ coràm auditore cameræ poſit conueniri ille Senenſis ad dicta tercenta. Benuen. Strac. quomodo in cauſis mercat. procedendum ſit. Par. ſecunda, vlt. Par. princ. nume. 26. fol. 333. Tom. 6. Par. 1.
Si ex forma de qualibet donatione ſit ſoluenda gabella, an ſoluenda ſit, vel etiam erit de hæreditate relicta filijs. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 137. f. 262. T. 2.
Et quod de relicta aſcendentibus, & deſcendentibus. ibid. numero eodem.
Domus debeat deſtrui propter ludum, non propterea deſtrui debent res in ea exiſtentes, niſi forte ea ſint inſtrumenta ad ludum Bal. de ſtat. verbo, fiſcare. nu. 2. f. 114. T. 2.
Stante rubrica, quod mater non ſuccedat, ſed proximiores coniuncti per patrem filijs, & nigrum loquatur, quando pater deceſſit ſine teſtamento, an nihilominus locum habebit ſtatutum, eſto quòd pater teſtator deceſſerit, dummodo de bonis filiorum nõ diſpoſuerit. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 20 f. 198. T. 2.
Superfluitas potius toleranda eſt, quàm quòd inducatur abſurditas. Albert. Brun de ſtat. art. 5. nu. 13. f. 270. T. 2.
Tenor per teſtes probari poteſt. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi. Par. 3. nu. 119. f. 387. T. 13. P. 2.
Terminus aſſignatus inſtantiæ, an ſuſpẽdatur per compromiſſum. Marc. Ant. Blanc. de compromiſſis q. 6. nu. 30. f. 181. T. 3. P. 1.
Vbi diſpoſitio habetur, inanis eſt diſputatio. Lancel. Gallia. de ſtat. præfatio. 5. nu. 6. f. 285. T. 2.
Quod in conſuetudine locum habet. ibid. nu. 7.
Vel legis determinatio, cum habetur illius ratio, nõ debet vlterius inueſtigari. Lancellot. Gallia. de ſtat. præfatione. 5. nume. 5. f. 285. Tom. ſecundo.
Diſpoſitio generalis, quæ non includat. Phil. Franc. de diſputatione petitorij. dub. vlt. nu. 10. f. 332. T. 3. P. 2.
Ignorantia an excuſet. Bald. de ſtat. verbo, ignorantia. nume. 1. fol. 119. Tom. ſecundo.
In ratione reddenda ex multiplicib. coniecturis conceditur. Geor. Natta. de ſtat. q. 3. nu 46. f. 250. T. 2. & 10. Campeg. de ſtat. q. 4 nume. 36. f. 267. T. eod.
Proemium mentem oſtendit, & finalem cauſam demonſtrat, vbi ex eo infertur. Benuenut. Straccha. de decocto. Par. 4. num. 3. fol. 319. Tom. 6. P. 1.
Terminum an iudex prorogare queat. Pet. Pecch. Zirice. de iure fiſten. c. 38. nu. 6. f. 174. T. 3. P. 2.
Verba variæ diriguntur, & variæ inde oritur iudicis officiũ. Bald. de ſtat. verbo. verba. nu. 1. f. 153. T. 2.
Vbi non conueniunt, ibi etiam non militat eius diſpoſitio. Rolan. a Val. de dote. q. 34. nu. 3. f. 365. T. 9.
Verba abſoluta, & generalia, generaliter debent intelligi, & a verbis eius non eſt recedendum, etiã quod eſſemus in materia odioſa, quando proprietas verborum hoc requireret. Rolan. a Val. de dote. q. 31. nu. 3. f. 364. T. 9.
Aliquid debent operari. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 2. q. 2. num. 26. fol. 27. T. 2.
Capi debent largè, vel ſtrictè ſi ita interpretando euitatur correctio iuris communis. Rolan. a Valle. de dote. q. 34. num. 12. folio 365. Tomo 9.
Collata in arbirrium creditoris intelligenda ſunt de arbitrio boni viri. Alberi. a Roſ. de ſtat. lib. 4. q. 113. nu. 1. f. 85. T. 2.
Contra ius commune non recipiunt declarationem ab illo, quando ſtatutum ſuperfluum redderetur. Rolan. a Val. de dote. q. 34. nu. 9. f. 365. T. 9.
Cui non conueniunt, ei nec conuenit ſtatuti diſpoſitio. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. nu. 192. f. 185. T. 2.
De legitimo loquentia, quomodo interpretanda. Anto. de Roſ. de legitimatione rub. legitimationis effect. nu. 13. f. 88. T. 8. P. 2.
Debent impropriari ad finem, vt quis non intelligatur excluſus propter fœminam agnatam. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 129. fol. 230. Tom. 2.
Generalia non referuntur ad impoſſibilia ipſi ſtatuenti. Bal. de ſtatu. verbo. verba. nu. 2. f. 153. Tom. 2. nec facta in priuilegium perſonarum, aut cauſarum reſtringuntur. Steph. de Feder. de interpreta. iuris. nu. 10. f. 215. T. 1.
Impropriare licet, ſalua ſubſtantia. Anto. de Roſel. de legitim. verbo, vltimo eſt videndum. nu. 3. f. 80 T. 8. P. 2.
Inexorbitantibus propriè intelligenda. Octauia. Velpel. de treu. & pac. q. 65. nu. 2. f. 414. T. 11. P. 1.
Interpretationem recipiunt reſtrictiuam, ne quis damnum indebitè patiatur. Bal. de ſtat. verbo, interpret. nu. 1. f. 123. T. 2.
Et an huiuſmodi interpretatio reſtrictiua habeat ſemper locum in ſtat. ibid. nu. 6.
Ita interpretanda ſunt ne contineant iniquitatem, vel abſurditatẽ intantum qui a verbis ipſius receditur, & a propria ſignificatione. Rolan. a Val. de confectione inuentarij. verbo, quæritur etiã, an ſtante ſtat. nu. 1. f. 186. T. 8. P. 2.
Iudaicè non ſunt intelligenda. idem Rolan. a Val. eo. ti. & verbo, quæritur etiam nu. 12. f. T. & P. eiſd.
Iudices debent apponere in ipſa ſententia, quando pronunciant ſecundum formam ſtatuti. Bal. de ſtat. verbo, iudex. nu. ſecundo, fol. 124. Tom. 2.
Negatiua ſunt maioris virtutis, quàm affirmatiua, quia negatiua intentius negant, quàm affirmatiua affirment. Rolan. a Vall. de dote. q. 31. nu. 7. f. 364. T. 9.
Non debent cenſeri ſuperfluò appoſita. Rolan. a Val. de dote. quęſtio. 34. nu. 8. f. 365. T. 9.
Non ſunt trahenda ad iniquum, nec durè interpretanda, ſed benignè Georg. Nat. de ſtat. q. 3. nu. 72. f. 251. T. 2.
Prolata ab idiotis, & vulgaribus groſſo modo intelliguntur, ſi verò a iuriſperitis proferantur, tunc inſpicitur, quid iuſtè ſentiant. Georg. Nat. de ſtat. q. 4. nu. 4. f. 257. T. 2. & Ioan. Campeg. de ſtat. q. 43. nu. 189. f. 269. T. eod.
Propriè debent intelligi. Gregor. Rhamnuſius. quæſt. ſuper affinitate. nu. 35. f. 182. T. 9.
Qualiacumque ſint, ſemper præſumitur teſtator voluiſſe diſponere ſecundum diſpoſitionem ſtatuti ſuæ patriæ. Georg. Nat. de ſtat. q. 4. nu. 56. f. 259. T. 2.
Quamdiu vixerit maſculus, operãtur, vt mortuo illo, filia habeat hæreditatem, quàm ab inteſtato habitura fuiſſet. Georg. Nat. de ſtat. q. 4. nu. 93. f. 260. T. 2.
Quando magis ſunt ſtricta, an extendantur. Steph. de Federic. de interpret. iuris. nu. 58. f. 217. T. 1.
Quantumcumque generalia, debent referri ad ius ciuile non autem ad prætorium. Io. Campeg. de ſtat. q. 51. nu. 220. f. 270. T. 2.
Quòd damnatus debeat ſatiſdare ſecundum qualitatem perſonæ, quid ſignificent. Bal. de ſtat. verbo, damnatus. n. 2. f. 105. T. 2.
Quòd ſimpliciter intelligi debeãt quomodo intelligatur, & quid importet hæc clauſula. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 181. f. 280. T. 2.
Seruari debent ad vnguem. Laur. Siluius de feudi recognitione. q. 7. nu. 1. f. 73. T. 10. P. 1.
Si adeo generalia ſint, vt comprehendant cauſas mixti imperij, an de illis poſſit compromitti. M. Ant. Blanc. de compromiſ. q. 4 nu. 17. f. 167. T. 3. P. 1.
Si eſt poſsibile ſemper debent intelligi, ne quis indebitè damnũ patiatur etiam ſi ita intelligendo, ſtatutum nihil operaretur, vel adderet iuri communi. Rolan. a Val. de dote. quæſtio. 34. num. 5. fol. 365. Tom. 9.
Sunt intelligenda, ne ſint ſuperflua, ſed vt aliquid operentur, maximè quando aliquis ſanus intellectus aliquid importans, etiam ſi ſit contra ius commune, poteſt ei dari, & præſertim vbi verba, ſunt vniuerſalia. Rolan. a Val. de dote. q. 31. nn. 10. f. 364. T. 9.
Sunt proprie intelligenda. idem Rol. a Val. de dote. q. 103. nu. 4. fol. 390. Tom. eod.
Vbi agitur de odio, & legis correctione, capi debẽt in proprio ſignificato, & ſtrictè. Georg. Nat. de ſtat. q. 2. num. 21. f. 249. T. 2.
Vbi generalia ſunt, ſi tamen ceſſet ratio, declarantur, & reſtringuntur, ne quis indebitè damnum patiatur. idem Rolan. a Val. de cõfect. inuentarij. verbo, quæritur etiam. nu. 21. f. 18. T. 8. P. 2.
Vbi locum non habent, ibi nec ipſum ſtatutũ. Georg. Nat. de ſtat. q. 4. n. 129. f. 262. T. 2. & Io. Cãpeg. de ſtat. q. 21. n. 91. f. 266. T. eod.
Vbi non adaptantur ad caſum occurrentem, diſpoſitio ipſius ſtatuti ceſſat. Rolan. a Val. de dote q. 106. nu. 26. f. 393. T. 9.
Vbi ſunt dubia, & agit' de excluſione filiæ, interp̃tabunt' potius de excluſione tpali, q̃ d ppetua. Laur. d Palat. de ſtat. n. 29. f. 274. T. 2
Verbis etiam duris debet ſtari. Guido. Pap. de compulſ. literis. q. 1. nu. 2. & q. 3. nu. eo. f. 70. T. 3. P. 2.
Quantumcũque narratorijs facti credendum. Bald. de ſtat. verbo credere. nu. 1. f. 105. T. 2.
Verbum minus vſurpatum eſſe a iuribus antiquis, ſed quidẽ pluri mum iuribus nouis, & Federici conſtitutionib. vſitatum eſt. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 1. q. 1. nu. 3. & 4. f. 2. T. 2.
Pro lege aliquando, vel conſuetudine generali accipit. ibid. nu. 5.
Vigore, an fœminæ excludant' a maſculis exiſtentib. extra territoriũ. Roch. Curt. de ſtat. verbo, duodecimo. ſect. 9. n. 19. f. 378. T. 2.

Arbiter

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Arbiter assumptus dicitur habere iurisdictionem. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 15. nu. 114. f. 390. T. 5.

Compromisso necessario pendente, non possunt partes ad iudicem ordinarium accedere. Iudexque aditus non posset validè procedere, postquàm de hac compromissi pendentia fuit oppositum. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. cap. 15. nu. 180. & 185. fol. 391. & 392. Tom. 5.

Confessio resultans ex contumacia an procedat etiam in negotio principali, & omnibus qualitatibus. Francischi. Curt. de positio. nu. 12. fol. 10. Tom. 4.

Disponētis quòd. &c. potest fieri executio personalis cōtra filiumfamiliam debitorem Ant. de Cana. de executio. instrum. nu. 56. fol. 42. Tom. 5.

Et respectu prædij, non personæ cogetur nobilis munera soluere. Ægid. Thomati de collect. verbo. Exactis ecclesiasticis personis. nu. 34. fol. 138. Tom. 12.

Quomodo emendetur damnum incendij. Sebast. Medices. de fortuit. casib. P. 2. q. 7. nu. 10. & 14. f. 218. T. 7.

Si debeat fieri compromissum inter affines nō habet locum, dissoluta affinitate. Ioan. Crot. de testibus in causis crimi. num. 81. fol. 204. Tom. 4.

Si debitor sit carcerandus, prout creditori placuerit cedendo bonis, euitabitur Carcer. Stepha. de Federicis. de interpretatione iuris. nu. 44. f. 216. T. 1.

Si mercatorum libris credi debeat, intelligitur de his, quæ ad eorum officium pertinent. And. Alciat. de præsumpt. regula 3. præsumpt. 9. nu. 29. f. 333. T. 4.

Si quærela haberet vim appellationis, tunc ea pendente nō posset fieri executio. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. cap. 19. nu. 32. fol. 403. Tom. 5.

Nec etiam hoc casu intra 10. dies, qui solent dari ad appellādū. ibid. nume. 33.

Si teneatur locator ante tres menses denunciare inquilino, aliàs censeatur facta reconductio, an si locator litiget contra inquilinum, quia non soluebat, vt eum eijceret per aliquot annos, an censeatur facta reconductio pro illo anno, And. Alciat. de præsumpt. regula 2. præsumpt. 17. nu. 7. f. 324. T. 4.

Virtute, an filia dotata excludatur si in testamento patris fuerit instituta. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 64. f. 259. T. 2.

Cogi possunt affines ad cōpromittendum super litibus inter eos motis. Io. Guter. de actibus iudicial. iurat. cap. 9. nume. 1. fol. 395. Tom. 3. Par. 1.

Et huiusmodi statutum validum est, & seruandum. ibid.

Et ibi referuntur remissiuè plures ampliationes, & limitationes.

Quòd sit ius prætorium, putà a recognoscente superiorem lati, si fœmina excludatur, an transmissio habebit locum in parte, quę masculo debetur virtute statuti fœminam excludentis. Albert. Brun de stat. art. 13. nu. 106. f. 243. T. 2.

Quòd stantibus masculis. &c. an filius naturalis tantum excludat legitimas, & naturales filias. Ioan. Campeg. de stat. q. 38. nu. 105. fol. 269. Tom. 2.

Vis extrema habilia considerat. Io. le Cirier. de primogenit. q. 10. secundi lib. nu. 8. f. 55. T. 10. P. 1.

Vnius vigore, si mater admittatur cum fratribus vterinis, & vigore alterius admittatur cum fratribus patruelibus defuncti, si concurrāt mater, frater patruelis, & frater vterinus, an omnes simul admittantur. Albert. Brun. de stat. art. 13. nu. 132. f. 144. T. 2.

Volūtati præsumitur testator se conformasse. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 35. f. 170. T. 2.

Vrbis, annalis est instātia. Quintil. Mandos. Annales casus. nu. 133. fol. 214. Tom. 17.

Statutis qui ligentur, & non, vel stare teneantur, quid veniat, vel obseruandum sit, & quæ interprætatio facienda, & contra facientes quæ patiantur incommoda.

STATVTIS, aduerbium, licitè, quid operetur. Anto. Cors. Sicul. de verbis geminatis. nu. 14. f. 267. T. 18.

An cōnummeretur tempus a die scientiæ, vel a die delicti. Bald. de stat. verbo maleficium nu. 5. f. 129. T. 2.

An habeat locum argumentum a contrario sensu. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 97. f. 173. T. 2.

An possint clerici vti per laicos editis, etiam eis multum fauorabilibus, non tamē per Papam approbatis. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 174. fol. 232. T. 2.

An possit quid addi, vel detrahi ab his, qui ad ea corrigenda, sunt electi. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 22. nu. 1. f. 6. T. 2.

Appellatione domus non venit Domuncula. Ant. Corset. de minimis. Par. 1. nu. 13. f. 270. T. 18.

Filiorum an veniant legitimati, etiam per subsequens matrimonium. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 50. f. 228. T. 2.

Sententiæ venit diffinitiua. Bertachi. de gabel. seu vectigal. &c. primo memb. octauæ. P. princ. nu. 2. f. 72. T. 12.

Vulneris non venit vulnusculum. Ant. Corset. de minimis. Par. 1. nu. 23. fol. 271. Tom. 18.

Archiepiscopi in synodo prouinciali factis, ligantur laici. Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 2. nu. 3. f. 400. T. 13. P. 2.

Argumentum a contrario locum non habet, quando exorbitat, & quando inducitur legis correctio, vt quia casus occurrens reperitur a iure determinatus. Laur. de Palat. de stat. n. 179. f. 280. T. 2.

Astensibus stantibus si mulier decedat in secundo matrimonio sine liberis ex eo relictis, relictis tamen ex primo matrimonio, ac secūdo marito, & pater mulieris, ad quem spectabit dos. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 317. fol. 193. Tom. 2.

Attendere debemus, quòd statuentes verisimiliter respondissent, si de illo casu specialiter fuissent interrogati. Roland. a Valle. de dote. q. 103. nu. 6. f. 390. T. 9.

Aues an veniant appellatione animalium. Franc. Lucan. de fisco, & eius priuileg. P. 4. princ. nu. 42. f. 17. T. 12.

Communis vsus loquendi attenditur qui est potior omni significatu. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 190. f. 185. T. 2.

Condendis, an adesse debeant duæ partes vniuersitatis. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 4. nu. 2. f. 2. T. 2.

Et de statutis condendis, vel in condendis quanta sit potestas legati de latere, vide Petrū And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. in princ. nu. 2. f. 210. & 211. T. 13. P. 2.

Confirmatis quid spectandum. Bald. de stat. verbo. confirmare nu. 2. fol. 102. Tom. 2.

Consuetudine, vel etiam consensu tolli non posse liberam testandi facultatem authoritatibus confirmatam. Iac. Richij de vnio. prolium. c. 3. nu. 58. f. 18. T. 6. P. 1.

Contra ius masculinum non concipit fœmininum. Georg. Natta. de stat. P. 3. nu. 58. f. 255. T. 2.

De præscriptionibus an ligetur forensis. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 19. nu. 137. & 156. f. 187. T. 17.

Non subijciuntur mercatores. idem Io. Bapt. Bouius eod. tit. glo. 19. nu. 169. f. 188. T. eo.

Disponentibus super diuersis pœnis, an plures pœnæ sint imponēdæ. Bald. de stat. verbo. pœna. nu. 6. f. 134. T. 2.

Dispositum illud habetur quod verisimiliter fuisset statutum. si statuentes fuissent interrogati. Roland. a Valle. de dote. q. 105. nu. 10. fol. 391. Tom. 9.

Duobus concurrentibus eodem, an vnum tollat alterum. Alberi. a Rosate, de stat. q. 130. nu. 2. f. 43. T. 2.

Extantibus, altero nouo altero veteri, & in vtrumque incidens, an vtrumque, vel vtrum potius obseruandum. Alberic. a Rosate. eod. tit. q. 54. nu. 1. f. 36. T. eod.

Stantibus, altero quod occidens bannitum habeat præmium, altero quòd de quibusdam bannitis sit media pœna, an occidens istos de quibus est media pœna, debeat præmium habere. Bald. de stat. verbo. bannitus f. 93. nu. 59. T. 2.

Item, & rursus, altero quod mulier dotata non succedat, altero quòd verba statuti sint propriè accipienda, an infans dotata in testamēto patris dicatur propriè dotata. Bald. de stat. verbo. Dos. nu. 32. fol. 110. Tom. eod.

Item, & iterum, altero antiquo, altero nouo, vtri standum sit. Bald. eod. tit. verbo. statuere. nu. 18. f. 148. T. eod.

Item si vnum dicit, quòd agnatus defuncti vsque ad tertiū gradū succedat in duabus partibus, mater, & soror in tertia parte, aliud verò dicat quòd si sit agnatus primi, vel secundi gradus, agnatus succedat in dimidia, filia verò in alia dimidia, quid iuris, an proximum videatur per posterius porrectum. Laur. de Palat. de stat. nu. 172. & 173. f. 279. T. eod.

Episcopi ligantur exempti in loco non exēpto delinquentes, dum modo in diœcesi delinquāt. Henric. Bot. de synodo Episcopi art. 2. nu. 4. fol. 400. T. 13. P. 2.

Limita tripliciter, vt numeris sequentibus. ibid. nu. 6. 7. 8. & 9.

Ligantur etiam personæ non exemptæ delinquentes in locis diœcesis exemptis. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. nume. 10. fol. 400. Tom. & Par. eisd.

Et consuetudine, vel stylo fori sæcularis, an possint ligari clerici in casibus, quibus ipsi subiacent foro laicali. Steph. Aufrer. de potesta. sæcul. super ecclesiast. perso regula. 2. nu. 40. f. 335. T. 11. P. 1.

Et consuetudinibus laicorum, an ligentur clerici. Ant. de Cana. de executione instrum. nu. 51. f. 42. T. 5.

Princeps in dubio derogare non præsumitur. Io. de Gras. de rescript. apostol. pius Episcopus. nu. 59. f. 33. T. 3. P. 2.

Et in legibus exorbitantibus a generalibus regulis, nō proceditur de similibus ad similia. Bald. de stat. verbo. simile. n. 2. f. 143. T. 2.

Seu pro legibus recurrimus ad caput, quando mēbra non habēt proprium statutum, nec specialem legem. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 69. fol. 180. T. 2.

Et indultis ecclesiæ concessis non præsumitur princeps derogare velle nisi de eis mentionem faciat. Io. de Gras. de rescrip. apostolic. pius Episcop. nu. 75. f. 34. T. 3. P. 2.

Et legatis bladi nuncupatione an veniat farina. Fran. Lucan. de fisco, & eius priuileg. P. 4. princ. nu. 19. f. 16. T. 12.

Et legibus procedendum est de similibus ad similia. Bald. de stat. verbo. Homicidium. nu. 7. f. 119. T. 2.

Vitanda est absurditas, & etiam superfluitas verborum. Laur. de Palat. de stat. nu. 185. f. 280.

Et odiosis nomine alienationis non venit pignus. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. c. 6. nu. 7. f. 395. T. 15. P. 2.

Et prouisionibus attendenda est principalis causa non consequutiua, vel secundaria. Alberic. a Rosate. de stat. quæst. 179. num. 2. fol. 27. Tom. 2.

Ex necessitate contraueniens non ligatur, quia contrauenire non dicitur. Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 2. nume. 93. fol. 403. Tom. 13. Par. 2.

Quòd in statutis Episcopi tantum procedit. ibi nu. eod.

Excludentibus a successione ex causis varijs & varijs in locis, portio illius, quæ statutorum beneficio non gaudet, vt quia monialis, vel alia ex causa, computabitur secundum formā statuti pinguius prouidentis filijs, & filiabus vtrinque coniunctis, propter quos excluditur, non autem secundum formam iuris cōmunis in fauorem vterini. Albert. Brun. de stat. art. 13. nu. 56. f. 240. T. 2.

Exclusiuis fœminarum, vel admittentibus certum gradum, masculinum, an concipiat fœmininum. Albert. Brun. eod. art. 5. nu. 69. fol. 172. Tom. 2.

An consi-

An considerandus sit locus, vbi bona sunt sita, an verò locus originis, an locus hæreditatis aditæ, an locus statuti, sub cuius iurisdictione erat defunctus, an locus, in quo est maior pars hæreditatis, an locus, in quo sint mobilia, an verò locus, in quo sunt immobilia, & an locus, vbi sunt transportanda. Albert. Brun. de stat. art. 8. nu. 126. f. 204. T. 2.
Exorbitantibus, & odiosis pecunię verbum intelligitur de pecunia numerata. Hier. Gigas. de crimine lęsæ maiest. q. 34. nu. 8. fol. 43. Tom. 11. Par. 1.
Fieri debet interprætatio, vt verba aliquid operentur. Roland a Valle, de confectione inuentarij. verbo. quæritur etiam an stante. nu. 2. fol. 186. T. 8. P. 2.
Declara, vt ibi. nu. 16.
Fit arcta interprætatio. Iodoc. Damhoud. Patrocinio pupil. de tuto. & curato. c. 6. nu. 59. f. 360. T. 8. P. 2.
Fœminarum exclusiuis, quæ personæ intelligãtur exclusæ. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 1. f. 176 T. 2.
Fratris appellatione de carnali intelligitur, & non de consobrino. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 212. f. 233. T. 2.
Futuris renunciari potest per pactum, non per simplicem renunciationem. Alberi. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 18. nu. 6. f. 6. T. 2.
Futurum subiunctiui capitur pro simplici futuro. Bald. de stat. verbo. statuere. nu. 19. f. 148. T. 2.
In contrarijs vltimo standum est. Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 1. nu. 250. conclus. 15. f. 397. T. 13. P. 2.
In correctorijs, non inducenda est legum correctio per subauditiones, vel tacitos intellectus. Bapt. de S. Blas. de correlat. post prę fationem. nu. 6. f. 261. T. 18.
In odiosis, & pœnalibus masculinum genus an concipiat fœminum. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 4. q. 66. nu. 1. f. 76. T. 2.
Non habet locum extensio. Bertachi. de Gabel. seu vectigal. &c. memb. 3. octauæ. P. princ. de gabel. contract. nu. 31. f. 70. T. 12.
In pœnalibus omissum, nos non debemus supplere. Paris de Puteo. de reassumptione instrum. rub. 19. nu. 39. f. 43. T. 4.
Indefinita accipitur pro vniuersali. Bald. de stat. verbo. indefinite. nu. 4. fol. 120. Tom. 2.
Non æquipollet vniuersali Petr. And. Gamb. de extensionib. nu. 43. fol. 253. Tom. 18.
Iuratis, quando possint canonici contrauenire. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 3. nu. 523. f. 173. T. 13. P. 2.
Laicorum an, & quãdo clerici vti possint. Io. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi. lib. nu. 2. & 26. f. 35. & 36. T. 10. P. 1.
An, & qualiter clerici possint vti. Mattheus. de Afflicto. de iure prothomiseos. §. 9. nu. 17. f. 18. T. 17.
Non subiacent clerici Io. Bapt. Bouius. de stat. vrb. præscript. glosa. 19. nu 205. f. 189. T. 17.
Fallit, vt ibi. nu. 206.
Ligari, & forum sortiri a pari procedunt. Lancellot. Gallia. de stat. præfatione 8. nu. 26. f. 291. T. 2. & Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 2. nu. 2. f. 400. T. 13. P. 2.
Ligatur forerensis soluens onera personalia. Io. Bapt. Boui. de stat. vrb. præscript. glo. 19. nu. 164. f. 188.
Loci vbi conueniuntur, ligantur forenses in his, quæ ad ordinationem iudiciorum pertinent. Pet. Pech. Zirice. de iure sistendi. c. 11. nu. 3. fol. 165. T. 3. P. 2.
Vbi studet scholaris non ligatur, etiam si in dicto loco extet statutum, quòd scholaris habeatur pro ciue. Io. Bapt. Bouius. de stat. vrb. præscript. glosa. 19. nu. 167. f. 188. T. 18.
Locorum, passim hodie libertas testamentorum restricta. Iac. Richij. de vnione prol. c. 3. nu. 49. f. 18. T. 6. P. 1.
Materia extenditur ad materiatum. Albert. Brun. Astens. de mutatio. &c. in princ. nu. 20. f. 391. conclus. 6. T. 17.
Mens statuentium attendenda videtur. Tyndar. de compensatio. art. 7. nu. 18. f. 256. T. 6. P. 2.
Multarum ciuitatum, tollitur inuentarium. Sebast. Monticul. de inuent. hæred nu. 20. in præfatio. f. 201. T. 8. P. 2.
Municipalibus inductum, vt liberi prioris matrimonij immobilia omnia, posterioris saltem acquisita, & mobilia haberet. Iac. Richij. de vnio. prol. c. 2. nu. 1. f. 16. T. 6. P. 1.
Potest princeps derogare. Aymo. Crauet. de antiquita. tempo. P. 1. nu. 39. fol. 122. T. 17.
Necessaria est significatiua interprætatio. Bald. de stat. verbo. interprætatio. nu. 10. fol. 123. T. 2.
Nomen arbitri qualiter assumendum. Io. Bap. de arb. lib. 1. c. 2. nume. 2. f. 225. T. 3. P. 1.
Nomine apothecæ non venit apothecula. Anto. Corsi. de minimis. Par. 1. nu. 20. f. 270. T. 18.
Non est recedendum a significatione vocabuli. Bal. de stat. verbo, animus. nu. 3. f. 88. T. 2.
Non habet locum argumentum a contrario sensu, maximè trahendo ad correctionem iuris communis. Bald. de stat. verbo, terminus. nu. 3. f. 150. T. 2.
Nuncupatione lanæ, an veniãt pelles lauatæ, vel pili. Franc. Lucan. de fisco, & eius priuil. P. 4. prin. nu. 44. f. 17. T. 12.
Vini an veniat acetum. Bertach. de gabel. seu vectig. &c. secundo memb. 8. P. prin. nu. 21. & 22. f. 68. T. 12.
Et quid de lora, & alijs liquaminibus? ibid. nu. eod.
Pecuniæ nomine quid contineatur? Lancel. Gallia. de stat. post verbum solidos. q. 3. nu. 13. f. 331. T. 2.
Possunt tolli in totum dispositiua per ius ciuile. Io. Campeg. de stat. q. 29. nu. 148. f. 268. T. 2.
Proximiores sunt illi, qui magis sunt habiles. Io. Bap. Bouius. de statuta. vrb. præscrip. gl. 9. nu. 3. f. 181. T. 17.
Quæ sunt contra ius commune, prouisio facta in casu vero, nõ trahitur ad casum fictum. Albert. Brun. de stat. art. 6. nume. 181. fol. 185. Tomo 2.
Qui nam ligentur. Alberic. a Ros. de stat. lib. 1. q. 15. nu. 1. f. 5. T. 2.
Quid operetur clausula de similibus ad similia. Cels. Vgo. de clausu. nu. 328. f. 505. T. 18.
Quòd tempus maximè attendendum. Alberic. a Ros. de stat. lib. 1. q. 14. nu. 2. f. 5. T. 2.
Seu consuetudine locorum, qui ligentur. Petr. Rauē. de stat. verbo, & potest. Sectio. 5. nu. 21. f. 389. T. 2.
Similibus fœminarum exclusiuis, an possit derogari per rescriptũ Principis. Albert. Brun. de stat. art. 14. nu. 2. f. 244. T. 2.
Et an Princeps tollere possit statuta ciuitatis, seu illis derogare. ibid. num. 3.
Et an similibus statutis possit renunciari. ibid. nu. 7.
Stantibus ciuitatis Anconæ, an dos a patre profecta, succedat loco legitimæ. Benuenut. Strac. de adiecto. Par. 3. nume. 150. fol. 396. Tom. 6. Par. 1.
Et consuetudine vltra montes, quòd primogenit. succedat citra montes, omnes æqualiter succedant, si habens bona vltra, & citra montes decedat, num quid primogenitus succedat in omnib. bonis. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. quæstio. 46. num. 8. folio 8. Tom. secundo.
Vel legibũs vbi ex causa contrauenitur, superior adiri debet, qui dispenset. Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 2. num. 91. folio 403. Tom. 13. Par. 2.
Verba a proprio sensu non debent deflecti. Io. Bap. de arb. lib. 1. capi. 1. nu. 2. f. 225. T. 3. P. 1.
Ista, si extabunt masculi, &c. exponi debent, idest quatenus extabunt. Laur. de Palat. de stat. f. 274. T. 2. nu. 28.
Verbum dare, an includatur sub verbo, vendere in fraudem gabel læ. Franc. Lucan. de fisco, & eius priuileg. Par. 4. princ. nume. 43. fol. 17. Tom. 12.
Placet, positum quam habeat naturam. Io. Bertach. de gabel. P. 1. nu. 22. f. 53. T. 12.
Vrbis de præscriptionibus, an ligetur Romanus cõtrahens Regij. Ioan. Bap. Bouius de statuta. vrb. præscriptione. gl. 19. nume. 162. fol. 188. Tom. 17.

Statuto casus dariui singularis quando derogetur, seu derogatum esse dicatur, vel intelligatur renunciatum, aut possit renunciari, attendendum etiam, vel standum sit, & satisfiat, seu satisfactum dicatur.

*STATVTO danti aliquam formam, non potest derogari per clausulam generalem obstantium. Ant. de Prę. de iurisd. epis. defens. c. 8. nu. 4. f. 368. T. 13. P. 2.
De lucranda tota dote per mortem vxoris sine liberis, non videtur renunciatum si maritus fecit pactum de lucrãda dimidia ipsius dotis. Rolan. a Val. de dote. q. 102. nu. 1. f. 390. T. 9.
Sed contra. nu. 4. & 11. vbi vide
De lucro dotis, an sit locus quãdo maritus partem dotis exegisset, & an maritus lucrum facere debeat. Phanut. de Phanut. de dote, verbo, restituenda. nu. 53. f. 413. T. 9.
An sit locus vxore moriente in itinere dum vadit ad maritũ. idem Phanu. de Phanu. eo. ti. verbo, in sponsa. nu. 50. f. 418. T. 9.
Sublimita, quando iuisset causa visitandi vnum tantum, quòd tunc non habetur pro ducta. ibid. nu. 51.
Limita secundò, vt ibi. nu. 53.
Limita tertiò, vt ibi. nu. 55.
Item, & quartò, vt ibi. nu. 56.
Derogare non potest partium cõsensus. Paris. de Put. de reassump. instrum. rub. 4. nu. 12. f. 37. T. 4.
Dicenti filiam debere contentari dote sibi data, an locus sit, sit dos pro ea data sit eius marito. Georg. Nat. de stat. q. 2. nume. 59. fol. 250. Tom. 2.
Quid, si talis dos sit promissa, vel soluta marito filia ignorante? ibid num. 60.
Quid, si tacente, & non contradicente? ibid. nu. eod.
Domicilij habitationis, quando statutum originis cõtrariatur, sem per attenditur statutum loci originis, & non habitationis. Rolã. a Val. de dote. q. 22. nu. 3. f. 359. T. 9.
Et consuetudini per pactum potest renunciari. Bald. de stat. verbo, renuuciare. nu. 4. f. 141. T. 2.
In volumine statutorum inserto credendum est, etiam si non appareat illud publica manu scriptum fuisse, dummodò constet eius diuturna obseruantia. Laur. Siluan. de feudi recognitione. q. 1. nu. 49. f. 72. T. 10. P. 1.
Municipali inducenti præscriptionem, & non habenti clausulam derogatoriam, potest renunciari. Bald. de stat. verbo. renunciare. nu. 5. f. 141. T. 2.
Potius statur, quàm reformationi, quando non est inserta in volumine statutorum. Catald. de Boncomp. de iudic. nume. 39. folio 353. Tom. 7.
Quod causę compromittantur, non est satisfactum antequàm quęstio sit finita, quamuis semel, bisve sit compromissum. Bald. de stat. verbo, compromittere. nu. 3. f. 102. T. 2.
Requirenti præsentiam propinquorum non satisfit per procuratorem. Hier. Gigas, de pensionibus ecclesiast. quæst. 11. num. 2. fol. 335. Tom. 15. P. 1.
Standum est, quando nescitur, quæ ratio mouerit statuentes. Lanfranc. de Oria. de stat. interpretatio. nume. trigesimoprimo, folio 392. Tomo 2.
Vel ad statutum, an possit trahi lex scripta. Bal. de stat. verbo. lex. nume. 3. fol. 127. Tom. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Statuto, casus ablatiui singularis in genere, & specie considerato, quid cautum reperiatur, vel sit, quid, & qui comprehendantur, ligentur, excludantur, prohibeantur, seu teneantur, & non, quid disponatur, a quo, vel ad quid, quando, quare, & quomodo, & quid tandem fiat, vel operari possit.

*STATVTO a populo, vel a prioribus populi nomine, & vice totius populi facto, tale statutum erit ius ciuile illius populi. Albert. Brun. de stat. art. 13. nu. 10. & 13. f. 238. T. 2.

Et ibi declaratur illud a prioribus, & vice totius populi, &c. de quib. intelligatur. ibid. nu. eod.

Admittente duos testes in testamentis, an idem ius in donatione causa mortis. Bal. de stat. verbo. testimonium. nu. 3. f. 152. T. 2.

Assignante dilationem ad accusandum, si accusatio fiat post terminum, & iudex condemnet accusatum, cõdemnatoria est nulla ipso iure, vi termini. Bal. de stat. verbo. terminus. num. 9. f. 151. Tom. secundo.

Agens debet probare omnia ab ipso statuto requisita. Melch. Palaez. tract. maiora. q. 9. nu. 22. f. 445. T. 10. P. 1.

Aliquid generaliter disponente vtrum comprehendantur minores, & a quib. statutis ipsi habeantur immunes. Io. Maur. Bol. de rest. in int c. 93. in princ. & nu. 1. f. 135. T. 5.

Aliquo nõ obstante, clausula hæc posita in statuto nouo quid operetur. Cels. Vgo. de claus. nu. 32. f. 493. T. 18. & iterum idem Cels. Vgo. eo. ti. nu. 331. f. 505. T. eo.

An arrogatus excludat fœminas, quæ sunt de agnatione patris arrogantis. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 9. f. 226. T. 2.

An debeat fieri fides. Albert. Brun. eo. ti. artic. 15. numero 9. fol. 245 Tom. eodem.

Et quomodo verificabitur consuetudo excludens fœminas dotatas a successione. ibid. nu. 10.

An dominus pro famulo teneatur, vel pro seruo. Hippol. Bonacos. de seruis, vel famul. quæstio. 160. colum. 2. circa medium. f. 128. Tom. 6. Par. 1.

An excludantur fœminæ a successione propter arrogatos. Albert. Brun. de stat. artic. duodecimo, numero secundo, folio 226. Tomo secundo.

Fœminæ propter masculos successibiles, qui non possunt iura agnationis conseruare, naturaliter vel accidẽtaliter, vt quia sunt Castrati, vel alij impotentes ad generandum, vel votum continentiæ emiserunt. Albert. Brun. de stat. art. 12. nume. 124. f. 230. Tom. secundo.

Et an excludantur, propter filium naturalem, vel spurium, maximè in casibus, in quibus illi succedunt etiam stãte statuto excludente fœminas propter masculos. idem Albert. Brun. eo. ti. & artic. 12. nu. 30. f. 226. T. eo.

An excludatur fœmina propter existentiam agnati, vel masculi nõ successibilis. idem Albert. Brun. eo. ti. & artic. 12. nume. 85. f. 228. Tom. eodem.

Fœmina propter agnatum forensem. idem Albert. Brun. eo. tit. & art. 12. nu. 176. f. 232. T. eod.

Et quid de originario, vel de eo, qui aliquando habuit domicilium in loco statuti, & illud post mutauit? ibid. nu. eod.

Quid, de eo, qui plura habet domicilia? ibid. nu. eod.

Quid, de Iudæo, hæretico, vel infideli, aut vsurario agnato, an mulierem excludat? ibid. nu. eod.

An filia debeat habere dotem vltra legitimam. Ioan. Campeg. de stat. q. 23. nu. 117. f. 267. T. 2.

An matrimonium possit prohiberi. Bald. de stat. verbo, matrimonium. nu. 1. f. 130. T. 2.

An possit derogari solemnitati l. hac consultissima. C. qui testamẽta facere possunt, ita quòd ea omissa, cecus testamẽtum facere valeat. Angel. de Gambellio. de testam. numero 16. & 23. folio 32. Tom. 8. Par. 1.

Disponi vt nulla currat præscriptio. Vital. de Camban. de clausu. clausula nulla præscriptione obstante. numero tertio, folio 373. Tom. decimooctauo.

Episcopus prohibere, ne mulieres eant capite discooperto vbera monstrando. Henric. Bot. de synodo Episcopi. n. 136. f. 394. Tomo decimotertio, Par. 2.

Imponi lex ecclesijs. Bal. de stat. verbo, lex. nu. 2. f. 127. T. 2.

Induci, vt certi Tabelliones faciant fori scripturam, alij autem artem officialis, si non sunt ad hoc deputati per statutum, vel consuetudinem, vel aliter per habentem authoritatem hoc statuendi. Bald. de stat. verbo. Tabellio. nu. 2. f. 149. T. 2.

Tolli defensio. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 108. num. 28. fol. 435. T. 11. P. 1.

Tolli dispositio. Vital. de Cambanis. de clauf. verbo, supereſt, vt videamus. nu. 16. f. 436. T. 18.

Tolli in totum legitima filij. Georg. Nat. de stat. quæstio. 1. nu. 1. & 6. fol. 447. Tom. 2.

Debita tamen parenti potest tolli in totum. ibid. nu. 7.

An propter filiam ex filio, matre, vel patre suo prædefuncto excludatur filia defuncti aui, patris, vel matris, & cuiusvis nati ex ipsa filia, siue masculi, siue fœminæ a successione ipsorum, scilicet Patris, matris, & auorum. Albert. Brun. de stat. art. 12. numero 147. fol. 231. Tom. 2.

An testamentorum solemnitates possint minui, aut mutari. Ange. de Gambel. de testamentis. gl. 6. nu. 1. f. 38. T. 8. P. 1.

Et quid per consuetudinem? ibid. nu. eod.

An tollatur pœna canonica in criminib. mixtis, si statutaria est maior. Octauia. Velpel. de treug. & pace quæstio. 52. nu. 3. fol. 412. Tom. 11. P. 1.

Annullato processu, annullatio ipsa facit actum ipso iure nullum. Io. Bap. Bouius de stat. verb. præscrip. gl. 17. nu. 3. f. 182. T. 17.

Arctante iudicem ad causam diffiniendam infra certum tempus, quid debeat facere iudex. Cataldi. de Boncomp. de sindic. n. 89. fol. 355. Tom. 7.

Augente successionem alicuius, an eius legitima proportionabiliter ad id, computabitur. Albert. Brun. de stat. artic. 9. num. 26. fol. 206. Tomo 2.

Aut consuetudine, si sit permissum, valet appellatio post decem dies interposita. Rober. Lancel. de atten. Par. 2. c. 12. limi. 50. nu. 164. & 165. f. 380. T. 5.

Aut pacto cauetur solui gabellam pro donationib. an pro legato, quod est donatio facta a testatore ab hærede præstanda sit soluenda gabella. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nume. 324. fol. 88. Tomo 12.

Bononiense cauetur, quòd si Capitaneus aliquis proposuerit in cõsilio populi contra statuta facta, sit priuatus officio suo. Alberic. a Ros. de stat. lib. 1. q. 218. nu. 1. f. 54. T. 2.

Disponente mulierem debere relinquere tertiam partem suę dotis fratribus, & filijs fratrum, an alienatio facta per mulierem in alias personas teneat. Albert. Brun. de stat. art. 13. nume. 119. folio 243. Tomo 2.

Requirente, quòd patruus succedat in proprietate, & mater in vsufructu, existente in medio sorore consanguinea tantũ defuncti, an sit locus statuto, cum soror de iure communi patruo præferatur. idem Albert. Brun. eo. ti. de stat. articu. 6. nume. 156. folio 184. Tom. eod.

Casus omissus remanet in iurisdictione iuris communis, & recurrendum est ad ius commune, quando cessat ius municipale. Paris de Put. de reassumptione instrumentorum rub. 11. nu. 9. & 10. fol. 38. Tom. 4.

Omissus relinquitur dispositioni iuris communis, & vbi verba statuti non habent locum, nec etiam ipsum statutum. Georg. Nat. de stat. q. 2. nu. 22. & 23. f. 249. T. 2.

Idem. nu. 151. q. 4. f. 262. T. eo. & Io. Campeg. de stat. q. 40. num. 178. f. 269. T. eo. & Guid. Pap. de compulsorialib. literis. nume. 9. q. 1. f. 70. T. 3. P. 2. & Laurus. de Palat. de stat. num. 165. & 173. fol. 270. Tom secundo.

Cauente, quòd fœmina non succedat extantibus masculis, alio statuto cauetur, quòd soror non succedat extantibus fratrib. alijs, etiam consanguineis tantum, relicta matre, & sorore ex vtroque parente vtrum soror succedere possit. Bal. de stat. verbo. succedere. nu. 15. f. 145. T. 2.

Quòd omnes, qui non sunt rebelles, vel confinati, debeant ad ciuitatem reuerti sub certa pœna, Titius non vult reuerti, vter erit locus maleficij, locus resistentiæ, an locus absentiæ. Bald. de stat. verbo. rebelles. nu. 1. f. 140. T. 2.

Quòd quicumque habens ius in bonis venditis, vel in solutũ adiudicatis, veniens infra annum audiatur, an creditor conditionalis non veniens, excludatur. Ant. Negus. de pignorib. & hypoth. 3. memb. 5. P. nu. 9. f. 231. T. 6. P. 1.

Quòd solutio probari non possit, nisi per instrumentum publicũ, an satis erit eam probari per scripturam, aut librum officialis publici, casu, quo eius libro fides detur. Aymo. Craue. de antiquit. tempo. verbo. quarto limitatur. numero octuagesimotertio, fol. 138. Tomo 17.

Quòd testes super adulterio recipiantur non obstante infamia, an infames vigore statuti admittantur ad probandum matrimonium, cum non sit adulterium, nisi in matrimonio. Bald. de stat. verbo. testimonium. nu. 1. f. 152. T. 2.

Caueri potest, vt bannitus efficiatur seruus capientis. Rainal. Cors. de indagatione iur. lib. 2. c. 22. nu. 3. f. 284. T. 1.

Cauetur, quòd dotata a patre non habeat regressum ad bona paterna, vel quòd dotata a fratre non succedat fratri, si pater dotauerit filiam de bonis matris, vel frater dotauerit sororem de portione eius sororis, an sic dotata habebit regressum ad bona paterna, vel ad bona fraterna. Ioan. Campeg. de stat. q. 15. num. 70. fol. 266. Tom. 2.

Illa verba dotata, intelliguntur cum effectu, non per actum nudi ministerij. ibid. nu. 71.

Quòd familia banniti expellatur de ciuitate, an sit expellenda vxor. Nel. de S. Gem. de bannitis. 2. P. secundi tempo. nu. 41. fol. 382. Tom. 11. P. 1.

Quòd filia dotata a patre non succedat, pater decessit, relicta posthuma in vtero, vel infante, vel alia, quam dotare non potuit, an fratres hæredes vniuersales eam dotãdo excludant. Laur. de Palat. de stat. nu. 252. T. 2. f. 282.

Quòd filia dotata non succedat, extantibus filijs, an id extendatur ad neptem ex filia. Io. Campeg. de stat. q. 20. num. 85. fol. 266 Tom. secundo.

Et quòd sit contenta dote, extantibus fratribus, si in dote erat minus legitima, an illud applicetur fratrib. idem Campeg. eod. ti. q. 23. nu. 117. f. & T. eod.

Et an debeat habere dotem vltra legitimam. ibid. nu. 118.

Quòd mater non succedat filio habenti fratres carnales ex patre, si decesserit filius fratre suo præterito, & extraneo instituto, non turpi persona, an matri impediatur succedere propter illũ fratrem. Io. Campeg. de stat. q. 52. nu. 223. f. 271. T. 2.

Quòd mortuo viro sine liberis, vxor sibi succedat in dimidia, vir liberos habuit, sed eius mortis tempore iam obierant, an sufficiat extitisse ad excludendam vxorem. idem Io. Campeg. eo. tit. de stat. q. 59 nu. 237. f. 271. T. 2.

Quòd mulier nupta, nulla dote constituta, cẽseatur omnia bona dedisse

Source : BIU Cujas

dediſſe in dotem, alio quoque diſponitur, quòd maritus lucretur dimidiam dotis vxoris præmortuæ, an maritus lucretur dimidiam omnium bonorum, an verò dimidiam dotis datæ primo viro. Rolan. a Valle. de dote. quæſtio. 79. nume. primo, folio 382. Tomo 9.

Quòd pœna centum ſit vulneranti cum cultello, & poteſtas initio ſui officij exigat ab aliquo fideiuſſionem de non offendēdo quempiam tempore ſui regiminis ſub pœna librarum. 300. promiſſor quemquàm cultello vulnerauit, an poteſtas eum poſſit punire vltra formam ſtatuti, propter ſatiſdationem præſtitam. Alberic. a Roſ. de ſtat. Par. ſecunda, quæſtio. 22. nume. primo, fol. 32. Tom. 2.

Quòd pro beſtia qualibet equina, vel Vaccina ſoluatur gabella, an comprehendat pullos equinos, vel vaccinos. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. numero quinquageſimonono, folio 81. Tomo duodecimo.

Quòd pro re detenta in platea ſoluatur gabella, an teneatur ille, qui correum detinuit in platea extenſum. Iul. Ferret. eo. ti. de gabel. vectig. &c. nu. 65. f. & T. eod.

Quòd rapiens monacham, morte puniatur, aliquis extraxit vi monacham è monaſterio, num is teneatur pœna ſtatuti. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 3. q. 66. nu. 1. f. 65. T. 2.

Quòd ruſticus ſoluat denarios duos pro libra æſtimationis ſuæ, & ciuis, & nobilis vnum tantum, ciuis iuit ad habitandum in aliqua villa, ruſtici petunt, quòd ſoluat duos denarios, ipſe dicit ſe non teneri, niſi ad ſolutionem vnius tantum, ſicut ciuis, quid iuris? Alberic. a Roſate. de ſtat. libro primo, quæſtio. 134. nume. 1. fol. 43. Tom. 2.

Solui gabellam pro emptione rerum, & animalium, & ſoluta fuerit gabella, & deinde res, & animal redhibeatur, an debeat reſtitui ſolutum pro gabella. Iul. Ferret de gabel. vectig. &c. num. 62. fol. 81. Tom. 12.

Certa forma tradita, ea eſt punctualiter ſeruanda. Paris. de Put. de reaſſumpt. inſtrumentorum. rub. vndecima, numero tertio, folio 38. Tom. quarto.

Certum numerum teſtium requirente, an notarius poſſit connumerari in numero ipſorum teſtium. Lanfranc. de Ariad. de fide inſtrum. nu. 35. f. 31. T. 4.

Ciuitatis Aretij excludente matrem, exiſtente fratre, vel ſorore defuncti, vel filijs ipſorum, vel patruis, vel fratribus patruelib. defuncti, ſoror patruelis excludet matrem a ſucceſſione defuncti, quamuis in ſtatuto hoc non dicatur. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 140. f. 231. T. 2.

Item in dicto ſtatuto, ita mater excluditur per ſorores agnatas, ſicut per fratres germanos. ibid. nu. 141.

Concedente arbitrium officiali, an vnuſquiſque officialis, cui datum eſt arbitrium, poſſit confiſcare. Bald. de ſtat. verbo, confiſcare. nu. 1. f. 102. T. 2.

Licentiam patri legitimæ minuendæ vſq; ad dimidiam ſi pater inſtituat filium, vel filiam hæredem vniuerſalem, & grauet hęreditarem dimidiam reſtituere, altera dimidia exiſtente conſumpta in legatis, quanta debebit eſſe portio filij, vel filiæ tum in falcidia, tum in legitima. Albert. Brun. de ſtat. artic. 9. num. 69. folio 210. Tom. 2.

Concordiam permittente in criminalibus, num ex iſta concordia oriantur exceptiones declinatoria, & etiam peremptoria. Bald. de ſtat. verbo. concorditer. numero decimotertio, folio 100. Tomo ſecundo.

Coniecturanda eſt ratio, quæ potuerit mouere Principem ad ſic diſponendum. Aymo. Crauet. de antiquit. temp. Par. 4. nu. 95. fol. 155. Tomo 17.

Conſuetudo præualet. Rocchus Curt. de ſtat. concluſ. 6. ſectione. 7 nu. 17. f. 368. T. 2.

Contenta, ſi canonici ſeruare iurant, & recipiant aliquem in canonicum contra ſtatutum iuratum, ſunt periuri. Pet. And. Gamba. de permutatio. benef. verbo. licèt iſta decretalis. nu. 130. fol. 218. in fi. Tom. 15. P. 1.

Et an valeat receptio in canonicum cōtra ſtatutum prædictum. ibid. num. 131.

Contrario, an leges, & conuentiones, quas cum ſcholaribus habēt ciues, tolli poſſint? Alberic. a Roſa. de ſtat. quæſtio. 16. nume. 12. fol. 5. Tom. 2.

Dante certam formam teſtandi mulieribus, vel adultis, omiſſa illa forma, an oriatur obligatio naturalis. Bal. de ſtat. verbo. forma. nu. 1. f. 115. T. 2.

De legitimis loquente, an comprehendatur legitimatus. Anton. de Roſel. de legitimatione. rub. legitimationis effectus. numero 12. fol. 89. Tom. 8. P. 2.

De lucro dotis, caſu quo deroget, legi, hac edictali, filijs forenſibus, & non ſubditis ſtatuentibus non præiudicatur. Phanut. de Phanut. de dote. gloſſa. quinta, numero quadrageſimo, fol. 427. Tomo nono.

Vt ſit locus, non ſufficit, mulierem decedere eodem tempore, quo maritus moritur. idem Phanut. de Phanut. eod. tit. de dote. glo. 4. nu. 1. f. 421. T. eod.

De plectendis homicidis, quando teneantur mandatores. Conſtāt. Roge. de iuris interpretatio. numero 27. fol. 388. Tom. primo.

Deferente coniugi ſuperuenienti lucra, an per tranſitum ad ſecunda vota, liberis extantibus, talia lucra perdantur. Bal. de ſtat. verbo. lucrum. f. 128. num. 4. T. 2.

Deputante aliquem ſpecialiter ſuper inſinuationibus, partes non poſſunt in alium prorogare. Bal. de ſtat. verbo. iudex. nu. 44. folio 124. Tom. ſecundo.

Iudicem nullitatum, iudex primæ cauſæ non habet cognitionem nullitatis, niſi incidenter. Bald. de ſtat. verbo, iudex. nume. 3. fol. 124. Tomo 2.

Dicente, quòd contra ſententiam, vel inſtrumētum nulla exceptio, vel defenſio poſſit opponi, officium iudicis implorari nequit Lanfranc. de Ariad. de excep. nu. 1. f. 103. T. 3. P. 2.

Quòd excluſa fœmina, hæreditas deueniat ad illos de ſobole defuncti appellatione ſobolis, qui contineantur, & quid importet ſoboles. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 192. f. 280. T. 2.

Quòd extante maſculo, filia fœmina non ſuccedat, conditionale eſt, vt ſi non extet maſculus, ſuccedat filia fœmina. idem Laur. de Palat. de ſtat. nu. 182. f. 280. T. eod.

Natura eſt ablatiui abſoluti importare conditionem. ibid.

Quòd extantibus filijs ex eodem patre, fœmina non ſuccedat, vel quòd ſoror non ſuccedat fratri, extantibus fratribus ex eodē patre, per inhabiles, & in ſucceſſibiles facto legis, vel conſuetudinis, vel ſtatuti, non excluditur fœmina. Albert. Brun. de ſtat. arti. 12. nu. 95. f. 229. T. 2.

Quòd ſi Papa diſpenſet cum fratre minore, an excluſis œfminis ad hæreditatem admittetur? ibid. nu. 96.

Quòd extantibus maſculis, &c. an ſufficiat vnum maſculum extare. Georg Natta. de ſtat. quæſt. 3. nu. vigeſimoſeptimo, fol. 254. Tom. ſecundo.

Quòd filia dotata excludatur ab hæreditate patris, vel matris, tunc ſufficit, quomodocumque dotetur ad excludendam illam ab hæreditatibus expreſſis in ſtatuto. Io. Campeg. de ſtat. q. 15. nu. 73. f. 266. T. 2.

Quòd quidem intelligitur, quo ad bona dotantis, & limitatur, vt ibid. nu. 72. niſi ſtatut. vltra procedat.

Quòd filia dotata non habeat regreſſum aduerſus fratres, filia non dotata, ne cum tacitè, ſed expreſsè per illa verba, aduerſus fratres, fuit vocata. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 56. f. 255. T. 2.

Sed, ſi diceret, quòd filia dotata, non ſuccedat, ſuperſtite filio, vel nepote, ſi ſupereſt filius, & nepos ex altero filio præmortuo, qualiter iſti ſuccedent. idem Georg. Natta. eod. tit. & q. 3. nu. 81. fol. 256. Tom. eod.

Item, quòd non ſuccedat patri ab inteſtato, ſi pater deceſſit inteſtabilis, vt putà furioſus, vel aliter incapax teſtamēti, an ſit locus ſtatuto. Io. Campeg. de ſtat. q. 43. nu. 185. f. 269. T. 2.

Quòd filia nullum regreſſum habeat contra fratres, aut hæredes defuncti, an illud verbum, fratres, intelligatur de fratribus filiæ excluſæ, an verò etiā de fratribus ipſius defuncti. idem Io. Campeg. eod. tit. q. 4 nu. 22. f. 265. T. eod.

Quòd fœmina non ſuccedat ab inteſtato defuncto, donec ſit maſculus, qui ſuccedere poſſit, & velit, per illa verba, mulier admittitur, eo caſu, quo maſculus non ſuccedit, vel quia nolit, vel quia non poſſit, illo verò ſuccedente excluditur, & eo tempore, & perpetuò. Albert. Brun. de ſtat. art. 10. nu. 77. f. 218. T. 2.

Et quid, ſi fœmina temporaliter excluſa paſſa ſit labi triginta annos a tempore, quo defuncto maſculo potuit admitti? ibi. numero 78.

Et quid, e contra, ſi non ſit paſſa? ibi. nu. eod.

Quòd inteſtato, vel inteſtabili ſuccedat proximior agnatus de iure, vel ex forma ſtatutorum ſuccedens, an ſubſtitutus pupillaris tali præferatur. Albert. Brun. de ſtat. artic. 12. num. 113. folio 230. Tom. ſecundo.

Et quid ſi mulier excludatur propter maſculum infantem, cui datus eſt vulgaris ſubſtitutus, quādo nullus nomine infantis adiuit? ibid. nu. eod.

Quòd mortuo aliquo ſine liberis, extante matre, & agnato, mater ſuccedat in tertia parte, agnatus in duabus partibus, iam verò extat mater ſoror, & agnatus, in qua parte ſuccedet quiſq; Laur. de Palat. de ſtat. nu. 167. f. 279. T. 2.

Quòd officialis debeat ſindicari in fine ſui officij, non debet vi talis ſtatuti pro quolibet leui errore syndicari. Albert. Brun. de ſtat. art. 9. nu. 103. f. 211. T. 2.

Quòd ſoror dotata non ſuccedat cum fratribus, ſi illa dotem perdiderit, an teneatur frater iterum illam dotare, aliàs non excludi tur a ſucceſſione. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 1. num. primo, fol. 264 Tom. ſecundo.

Si quis deceſſerit ſine deſcendentibus maſculis, patrui agnati ſuccedant, non neceſſe eſt, quod tales deſcendentes ſint ſucceſſibiles. idem Albert. Brun. eodem tit. de ſtat. artic. 12. num. 88. folio 228. Tomo 2.

Sine filijs ex eis, vel ex proprio corpore, vel ex eodem matrimonio, an comprehendantur nepotes, tàm ex filijs, quàm ex filiab. Phanut. de Phanut. de dote. glo. 5. numero 29. & tribus ſeq. folio 425. Tomo 9.

Sine liberis amborum, an comprehendantur nepotes. idē Phan. eo. ti. & gl. nu. 28. f. & T. eod.

Dictante cauſas criminales terminandas intra 30. dies an ſentētia lata, valeat. Bal. de ſtat. verbo. ſententia. nu. 13. f. 142. T. 2.

Ciuem eſſe, vel haberi pro ciue, quando idem ſit. Pet. And. Gamba. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 229. f. 206. T. 13. P. 2.

De quo vis maleficio fieri poſſe concordiam, an poſſit fieri mandanti maleficium, vel ſtandum ſit iuri communi. Bal. de ſtat. verbo. concordia. nu. 11. f. 110. T. 2.

Patrem teneri aſſignare legitimam filio delinquenti, an poſſit cogi pater aſſignare filio bannito per contumaciam. Nell. a San. Geminia. de bannitis. Par. 1. ſecundi temp. nume. 34. fol. 369. Tomo 11 Par. 1.

Et poſito, quòd teneatur, an in tali aſſignatione inſpiciatur tempus delicti, an accuſationis, an banni. ibid. nu. 35.

Poteſtatem teneri repreſentare tempore Syndic. omnes ſuos officiales, quid, ſi vnus eorum aufugerit propter furtum cōmiſſum? Bal. de Peruſ. de ſindic. official. verbo. obſeruare. numero 13. fol. 225. Tom. ſeptimo.

Quid, ſi officialis, qui aufugerat, captus ſit, & traditur cuſtodib. de familia poteſtatis, etiam ab eis aufugiſſet. ibid. nu. 15.

Præmium

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Præmium dandum primo accipienti vexilum inimicorum, ſi plures ſimul acceperint, an ſimul præmium habebant. Anto. Corſ. de brauio. q. 8. nu. 1. f. 325. T. 12.

Quòd adulterans puniatur capite, quidam vitiauit quãdam minorem duodecim annis, & conſtat de crimine, qua pœna ſit affi ciendus. Bal. de ſtat. verbo, adulter. nu. 1. f. 87. T. 2.

Quòd ambaſciatores eligendi viciſſim ſint, modò de vna porta, modò de alia, ſi ambaſciator in itinere fuit captus ab inimicis, & inde ſe redemerit, an ſint illi damna reſarcienda. Bal. de ſtat. verbo, Ambaſciator. nu. 1. & 2. f. 88. T. 2.

Et quid, de equo poteſtatis mortuo in ſtabulo caſu fortuito? ibidem num. eod.

Et de equo ſtipendiariorum mortuo in ſtabulo? ibid. nu. eod.

Quòd appellatio debeat interponi intra illam diem, qua profertur, ſententia, poteſt tamen, non obſtante ſtatuto, intra decem dies quì dantur de iure communi appellare, ſi ad Principem appelletur. Rober. Lancel. de attent. Par. 2. cap. 12. limit. 50. nu. 207. fol. 381. Tom. 5.

Quòd banniti, & condemnati poſſint impune occidi, cum iſta ſint nomina qualitatum, non ſufficit vnum, ſed vtrumque requiritur. Bal. de ſtat. verbo. qualitas nu. 1. f. 140. T. 2.

Quòd banniti poſſint impunè offendi, & bannitus iam offendit bannitum, ſi accuſatur, vel inquiritur, & excipit de banno, an poſſit contra eum replicari de banno. Bal. de ſtat. verbo, bannitus. nu. 71. f. 94. T. 2.

Quòd bannitus non ſit audiendus, ſi iudex ipſum audiuerit de facto ipſo iure non valet ſententia lata in fauorem banniti. Bal. de ſtat. verbo, bannitus. nu. 60. f. 93. T. 2.

Et ſi dictauerit eum poſt terminum non eſſe audiendum, non excludit tale ſtatutum allegationes nullitatis. ibid. nu. 61.

Quòd bannitus poſſit offendi in re, & in perſona, modò ego occido eum, & poſtea veſtes mecum porto, accuſor de crimine expilatæ hæreditatis, quid iuris? Bal. de ſtat. verbo, bannitus. nume. 31. fol. 93. T. 2.

Et ſi dictauerit, quòd bannitus poſſit impunè offendi, an bannitus ob contumaciam poſſit defendi. idem Bal. eod. ti. de ſtat. verbo, bannitus. nu. 53. f. 93. T. eod.

Quòd bannitus pro amputatione, membri poſſit occidi, an bannitus pro amputatione digiti comprehendatur in dicto ſtatuto, & ibi de alijs membr. & de membro arido. Nellus. de San. Gemin. de bannitis ſecunda Par. ſecundi temp.. num. 51. folio 384. Tom. 11. Par. 1.

Quòd camerarij ſint numero 40. & ſi quis moriatur ex eis, ſubrogetur alius de genere ſuo, an intelligatur de genere vltimi morientis. Bal. de ſtat. verbo, genus. nu. 1. f. 118. T. 2.

Quòd capiens lupum habeat centum, an capiens lupã prægnantem debeat præmium. aſſequi pro lupacinis. Bal. de ſtat. verbo, capere. nu. 7. & 21. f. 95. T. 2.

Quòd cauſæ compromittantur in arbitratores, probationes poſſunt recipi de matrimonio. Bal. de ſtat. verbo. arbit. nume. 38. fol. 90. Tom. ſecundo.

Quòd cauſæ nullitatis pertineant ad iudicem iuſtitiæ, vtrùm coram iudice pronunciante poſſit excipi de nullitate. Bald. de ſtat. verbo, nullitas. nu. 1. f. 131. T. 2.

Quòd confitenti remittatur tertia pars, modòquis negat, poſtea confitetur, an profit ſibi confeſſio. Bald. de ſtat. verbo, confitens. nu. 4. f 101. T. 2.

Quòd contra inſtrumentum non poſſint opponi exceptiones, niſi ſolutionis, non ideo intelligitur prohibitum opponi exceptionẽ quæ ex inſtrumenti inſpectione appareat, vtputà, quia promiſſio ſit ſine cauſa. Benuenut. Strac. de adiecto. P. 4 q. 11. nu. 4. fol. 402. Tom. 6. Par. 1.

Quòd contra publicum inſtrumentum non poſſint opponi, niſi certæ exceptiones, poterit tamen opponi exceptio, quod ſcribẽs non fuerit Tabellio. Bald. de ſtat. verbo. inſtrumentum. num. 11. fol. 122. Tom. 2.

Quòd contra teſtamentum inſinuatũ nihil poſſit oponi, vel obijci, an poterit opponi de l. hac edictali. Bal. de ſtat. verbo, inſinuatio. nu. 3. f 120. T. 2.

Quòd contumax ponatur in banno, in quo aſſignetur per iudicem terminus octo dierum, infra quem ſi non comparuerit, habeatur pro confeſſo, nunquid iudex poſſit iſtum terminum minuere, vel prorogare. Bald. de ſtat. verbo terminus. num. primo, fol. 150. Tom. 2.

Quòd de contractu ſoluatur gabella, de contractu reprobato nõ intelligitur. Bald. de ſtat. verbo. gabella. nume. vndecimo, fol. 117. Tom ſecundo.

Quòd de legatis ſoluatur gabella, & emprores gabellarũ quotãnis mutantur, an illa ſoluenda ſit. Bal. de ſtat. verbo. Gabella. nume. 23. f. 117. T. 2.

Quòd de omni ſententia condemnatoria ſoluatur gabella, non ſoluitur tamen de præcepto in confeſſum. Ant. de Cana. de execut. inſtrum. poſt. nu. 7. f. 40. T. 5.

Quòd donatio ſit inſinuanda infra ſemeſtre tempus, an ſufficiat ſola productio, etiam ſine citatione aduerſarij. Bald. de ſtat. verbo. citare. nu 9. f. 98. T. 2.

Quòd duæ partes conſilij poſſunt facere, quod totum commune poteſt, minor pars aliquid facit in eo, quod eſt commune vt vniuerſis, ſeu collegiatis, poſtea ratificant tot, quod faciant maiorem partem, an valeat factum. Bald. de ſtat. verbo. vniuerſitas. nu. 1. f. 153. T. 2.

Quòd ex ſententia arbitri oriatur actio, etiam contradicente victo, & non emologante, an tunc a ſententia arbitri poſſit appellari, ſicut ex ſententia iudicis. Bal. de ſtat. verbo. arbitrium. nu. 3. fol. 89. Tom. 2.

Quòd filia fœmina non ſuccedat, niſi in dote ſola, legitima maſculi quanta erit. Bald. de ſtat. verbo. ſuccedere. numero 37. fol. 146. Tom. 2.

Quòd filia ſuccedat, non extantibus maſculis, an ſuccedentibus maſculis ſuccedat. Bald. de ſtat. verbo. ſuccedere. numero 28. fol. 146. Tom. 2.

Quòd filius non poſſit contrahere, vel renunciare ſine patris licentia, an poterit dare licentiam, vt renunciet filius ſibi ipſi patri. Bald. de ſtat. verbo. filius. numero decimoſeptimo, folio 114. Tom. duodecimo.

Item quòd non poſſit contrahere, ſeu ſe obligare ſine patris cõſenſu, ſi tamen patrem habuerit furioſum, vel mẽte captum, poteſt ſe obligare ex mutuo, & liberè contrahere. idem Bald. eod. tit. de ſtat. verbo. obligare. nu. 7. f. 132. T. 2.

Item quòd filius poſſit teſtari, patre conſentiente, requiritur cõſenſus tempore teſtamenti, nec ſufficit ratihabitio. Bald. de ſtat. verbo. conſenſus. nu. 6. f. 103. T. 2.

Quòd fœmina non ſuccedat, extantibus maſculis, filia deceſſit, viua matre, relicta nepte, an illa ſuccedat ſimul auo cum maſculis. Bald. de ſtat. verbo. ſuccedere. nu. 22. f. 145. T. 2.

Item quòd non ſuccedat, niſi in certa ſumma, quòd, & filius legitimatus in maiori ſumma, quàm ipſa fœmina ſuccedere non poſſit. Pet. And. Gabar. de autho. leg. de lat. lib. 7. nu. 338. fol. 208. Tom. 13. Par. 2.

Quòd in cauſis damnorum datorum ſufficiat probatio per iuramentum, an damnum datum, ſiuè poſſeſſio probabitur per iuramentum. Bald. de ſtat. verbo. iuramentum. nume. quinto, fol. 125. Tom. 2.

Quòd in venditione præferatur conſors, is vult dare decem, alij duo, quindecim, vter præferendus. Bald. de ſtat. verbo. vendere. nu. 7. fol. 152. Tom. 2.

Quòd indebitè appellans incidat in pœnam, poteſt nihilominus procurator generalis appellando facere dominum ſuum incidere in pœnam ſtatuti. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 12. limit. 50. nu. 34. fol. 378. T. 5.

Quòd inſtrumenta confeſſionata mandentur executioni, vtrum poſſit opponi contra ea, quod ſit nudum pactum. Bald. de ſtat. verbo. inſtrumentum. nu. 1. f. 121. T. 2.

Dotalia habeãt paratam executionem, vtrum ſi agatur per viã. l. vbi adhuc. C. de iure dotium, conſtante matrimonio, inſtrumẽtum dotis habeat executionem paratam liquidandam. idem Bald. eod. tit. & verbo. nu. 6. f. & T. eod.

Quòd inſtrumentum guarentigiæ mandetur executioni, an poterit exceptio peremptoria opponi. Bald. de ſtat. verbo. inſtrumentum. nu. 17. fol. 122. T. 2.

Quòd Iudex cauſam terminet intra menſem pendente accuſatione falſi, an principalis proceſſus poſſit expediri. Bald. de ſtat. verbo. terminus. nu 12. f. 151. T. 2.

Item, quòd iudex poſſit inquirere de quolibet maleficio, inquiſiuit de maleficio, ante ſententiam ſuperuenit legitimus accuſator, num ceſſabit inquiſitio. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 3. q. 56. nu. 1. fol. 63. Tom. 2.

Quòd legata debeantur, etiam non adita hæreditate, ad petenda legata, agetur iudicis officio. Bald. de ſtat. verbo. legare. nu. 4. fol. 127. Tom. 2.

Quòd legata non inſinuata intra menſem, non valeant, vnus ex coniunctis inſinuauit, alter non, an cum iſtud non valeat, intelligatur per ſententiam. Bald. de ſtat. verbo. inſinuatio. num. 7. fol. 121. Tom. 2.

Quòd legatum, & donatio cauſa mortis inſinuentur, aliàs ſit inualida, an in mortis cauſa capione. idem ſit iuris. Bald. de ſtat. verbo. legare. nu. 1. f. 126. T. 2.

Quòd minor non poſſit contrahere ſine conſenſu duorum propinquorum, alter conſentit, alter diſſentit, quid iuris? Bald. de ſtat. verbo. contrahere. nu. 5. f. 104. T. 2.

Et de quibus propinquis ſit accipiendum, & intelligendum. ibid. nume. 6.

Quòd non comparens in tempore banni habeatur pro confeſſo, num debeat aduerſarius eſſe præſens, vt accuſet contumaciam. Bald. de ſtat. verbo. confitens. numero duodecimo, fol. 101. Tom. ſecundo.

Quòd non poſſint opponi, niſi certæ exceptiones quælibet exceptio apparens per confeſſionem, erit valida vi cõfeſſionis. Bald. de ſtat. verbo. excipere. nu. 1. f. 111. T. 2.

Quòd non valeat promiſſio minorum, minor, conſentiente teſtatore, promiſit de bonis teſtatoris, tandem ille minor ſuccedit teſtatori, an valeat promiſſio, & teneat. Bald. de ſtat. verbo. promiſſio. nu. 1. fol. 139. T. 2.

Quòd nulla mulier poſſit obligari ſine iudicis decreto, an valeat decretum interpoſitum ſub illa conditione, ſi de iure debet, & aliter non Bald. de ſtat. verbo. decretum. numero tertio, fol. 106. Tom. ſecundo.

Quòd omnes cauſæ, & quæſtiones inter conſanguineos compromittãtur, minor fecit compromiſſum, vult reſtitui in integrum, an poſſit. Bald. de ſtat. verbo minor. numero tertio, folio 131. Tomo ſecundo.

Quòd omnia publica diuidantur inter ciues pro rata, quomodo accipiendum illud, pro rata. Bald. de ſtat. verbo. munus. num. 1. fol. 131. Tom. 2.

Quòd pater ſoluat condemnationem pro filio, an filius computet in parte ſua id, quod venit in diuiſione cum fratribus. Bald. de ſtat. verbo. filius. nu. 19. f. 114. T. 2.

Quòd pater teneatur ſoluere legitimam filio delinquenti, ſi ſemel eam aſſignauit, vel ſoluit, an iterum id teneatur præſtare Bald. de ſtat. verbo. legitima. numero nono, folio 127. Tomo ſecundo.

Quòd pœna in magnatem duplicetur, ſi ſimplum fuerit incertũ, erit

Source : BIU Cujas

erit etiam incertum, quicquid multiplicatur a ſimplo. Bald. de ſtat verbo, duplicare. num. 1. f. 110. T. 2.
Quòd præſcriptione tollatur debitum, an tollatur creditum, ſiue actio. Bal. de ſtat verbo, præſcriptio. nu. 3. f. 137. T. 2.
Quòd principales delinquentes grauius puniãtur, quomodo ſint accipiẽda verba illa, Principaliter, & ſecundario. Bal. de ſtat. verbo, principalis. nu. 1. f. 138. T 2.
Quòd pro collectis bona ſint obligata, etiam quòd prædium ſit alienatum in clericum, num clericus teneatur ad collectas nomine illius prædij. Bald. de ſtat. verbo. collecta. nume. 7. folio 99. Tom. ſecundo.
Quòd pro delicto filij fiat executio contra patrem, pater ſuo nomine tanquàm perſona veniens ex tranſuerſo poteſt per ſe, vel per procuratorem proponere exceptiones tàm declinatorias, quàm peremptorias. Bald. de ſtat. verbo. parentes. numero 12. fol. 133. Tom. 2.
Quòd quælibet cauſa terminetur intra duos menſes nùm poterit finiri poſtea. Bal. de ſtat. verbo. terminus. nume. ſecundo, fol. 150. Tom. ſecundo.
Quòd quicumque non cęperit malefactorem, puniatur in centũ, plures eum non cęperunt, an vnius ſolutio alios liberet. Bald. de ſtat. verbo. capere numero ſexto, folio nonageſimoquinto, Tomo ſecundo.
Quòd quilibet habeatur pro confeſſo, niſi cõpareat per ſe ipſum, an admittatur excuſator. Bal. de ſtat. verbo. confitens. nume. 19. fol. 101. Tom. 2.
Quòd quilibet teneatur facere deſcribi res ſuas in æſtimo, an creditor teneatur res pignoratas deſcribi facere & ſub qua forma. Anto. Neguſ. de pignorib. & hypothe. primo memb. 3. P. nu. 28. fol. 214. T. 6. P. 1.
Quòd quis condemnetur ex quolibet delicto, an condemnatus ex lege municipali efficiatur infamis, etiam ſi fuerit confeſſus. Bal. de ſtat. verbo, condemnatio. nu. 8. f. 100. T. 2.
Quòd quis nequeat ſubijci quæſtioni, an poteſtas tale detinens in carcere, vel aliter affligens, incidat in pœnam ſtatuti. Bald. de quæſtio. & tortu. capit. tertio, numero ſecundo, fol. 293. Tom. 11 Par. prima.
Quòd quis non doctoretur, antequàm ſtuduerit per decem annos, an doctoratus valeat citra illud tempus præſcriptum a ſtatuto. Bald. de ſtat. verbo, doctorari. nu. 3. f. 108. T. 2.
Quòd quis non exeat e banno ſine voluntate offenſi, tacito de hęrede, & offenſus mortuus eſt, num offenſor ſit exemptus, & quid ſi offenſus decedat ſine hærede. Alberi. a Roſ. de ſtat. lib. 3. quęſtio. 30. f. 59. nu. 1. T. 2.
Quòd ratione loci, & temporis pœna duplicetur, an ſimplum inſit duplo. Bald. de ſtat. verbo, duplicare. nume. ſecundo, fol. 110. Tom. ſecundo.
Quòd ſcholares forenſes pro ciuibus habeantur in omnib. num illi gaudeant priuilegijs auth. habita. C. ne fil. pro pat. cum per tale ſtatutum non videatur ſublatum forenſibus dictæ auth. beneficium. Bald. de ſtat. verbo, ſcholares. numero 1. & 2. folio 146. Tom. ſecundo.
Quòd ſi quis fecerit maleficium condemnetur in centum, & ſi ea non ſoluerit amputetur ſibi pes, an dicetur pecuniaria pœna, an capitalis. Bald. de ſtat. verbo, pœna. nume. decimonono, fol. 135. Tom. ſecundo.
Quòd ſi quis non ſoluat collectas, vel non aſſignat in æſtimo, res iure ipſo deueniat ad commune, vſque quantum tempus poſſit commune agere. Bal. de ſtat. verbo, collecta. numero octauo, fol. 99. Tom. ſecundo.
Quòd ſi quis non ſoluerit pœnam pecuniariam infra menſem, amputetur ei caput, an liberetur. ſi poſt menſem ſoluerit. Bald. de ſtat. verbo, condemnatico. nu. 2. f. 100. T. 2.
Quòd ſententia banni habeatur perinde, ac ſi lata eſſet contra præſentem, an tunc bannitus poſſit teſtari. Nel. a S. Gem. de Bannit. Par. 1. ſecundi temporis. nu. 53. f. 371. T. 11. P. 1.
Quod ſorores dotatæ non ſuccedant cum fratrib. vtrum ſi pater reliquit aliquid filiæ infanti pro dote, illa dos ſtatim peti poſſit, adita hæreditate, non expecta nubili ætate. Bald. de ſtat. verbo. ſuccedere. nu. 20. f. 145. T. 2.
Quòd ſufficit relinquere filiabus, quoquo relicti titulo, ſi apponatur conditio caſualis, vel mixta, reijceretur vſq; ad legitimã, & ceſſaret querela. Bald. de ſtat. verbo, filius. numero 1. fol. 113. Tom. ſecundo.
Quòd teſtamentum non inſinuatum caſſari poſſit, an id petere poſſit is, qui legatum acceptauit. Bald. de ſtat. verbo. caſſatio. nume. 2. & 4 f. 96. T. 2.
Et quid, ſi ſuccumbat, num perdat legatum ibid. num. 3.
Quòd vir lucretur tertiam partem dotis, vir promittit dotem ſimpliciter, non obſtante tali promiſſione poterit retinere tertiam partem, quam lucratur ex forma ſtatuti. Bald. de ſtat. verbo. dos nu. 29. f. 110. T. 2.
Simplici & de quouis debito ſoluendam gabellam, vtrum id accipiendum de creditore, an verò de debitore. Bal. de ſtat. verbo. gabella. nu. 4. f. 116. T. 2.
Standum eſſe reſponſioni per tutorem, ſeu curatorem poſitionibus partis aduerſæ factæ, ſi impertinenter ſit a curatore reſponſum, an poterit hoc caſu minor reſtitui, & quòd non authore Iacobo Beluiſo, ſed huic ſententiæ author contradicit. Io. Maurit. Bol. de reſt. in int. c. 295. nu. 1. & 2. f. 187. T. 5.
Dies pro conſequenda inueſtitura præfixus, cenſetur pro ſpecifica forma introductus. Ioan. Maurit Bol. de reſt. in int. c. 92. num. 6. fol. 135. Tom. 5.
Diſponente de certo termino ad cancellationem banni, computabuntur omnes dies feriati. Bald. de ſtat. verbo, terminus. nu. 4. fol. 150. Tom ſecundo.
De lucro inter ſponſum, & ſponſam, nondum celebrato matrimonio, inſpicitur locus contractus. Bal. de ſtat. verbo, lucrum. nume. 3. f. 128. T. 2.
De tranſactione non continetur arbitramentum. Lo. Bapt. de tranſactio. q. 29. nu. 2. f. 38. T. 6. P. 1.
Dotatam, ſeu cui aliquid ſit pro dotibus ſolutum, non ſuccedere, ſatis eſt ad eius excluſionem, quòd conſtet de particulari ſolutione dotis. Albert. Brun. de ſtat. articu. 9. nume. 38. folio 209. To. ſecundo.
Quid, ſi ſtatutum excludat cõgruè dotatam, & legitimè ad hoc, vt a ſucceſſione excludatur, an debeat conſtare, & probari, quòd congruè dotata ſit. ibid. nu. 39.
Eſſe a ſententia iudicialiter appellandum, aut de prouocãdo proteſtandum, ſi maior per ſe, aut per procuratorem ſtatuto non ſatisfecerit, poterit num contra eam omiſſionem reſtitui? Io. Maurit. Bollan. de reſtitutione in integrum. cap. 373. in princip. folio 201. To. 5.
Legatum per duos teſtes poſſe probari, probabitur itidem error, & reuocatio legati per totidem. Bald de ſtat. verbo, probare. nu. 1. f. 138. T. 2.
Ne quis poſſit agere in certo caſu, an ſaltem poterit remitti ad iudicem eccleſiaſticum. Bald. de ſtatu. verbo, actio. nume. 11. folio 86. To. 2.
Patrem teneri ad damnum datum per filium, tenetur pater emendare damnum datum per filium naturalem. Albert. Bru. de ſtat. arti. 12. nu. 36. f. 226. T. 2.
Pœnam infligi delinquenti, vtrum pœna impoſita intra territorium porrigatur extra territorium. Bald. de ſtat. verbo, pœna. nume. 9. f. 134. T. 2.
Quòd a ſententia ſyndicatorum appellari non poſſit, an nihilominus non ſubditus appellare poſſit. Paris de Puteo de ſyndica. verbo, an ſi ſtatuto. nu. 1. f. 243. T. 7.
Quod ad ſucceſſionem decedentis ab inteſtato ſine filijs, veniant proximiores ex linea patris, ſeu nati in domibus patris, deinde muliere proximiores patruus matrem defuncti nõ excludit, nec cum illa concurrit. Albert. Brun. de ſtat. articu. 12. nume. 277. folio 236. T. 2.
Alia eſt linea aui, de qua dicitur patruus, alia patris, de qua patruus eſſe non dicitur. ibi. nu. eod.
Dictio, ſeu nati, in domibus patris, ponitur augmentatiuè, in tantum quod oportet, quòd maſculi ſint de linea patris, & nati in domibus patris. ibid.
Quòd agnati excludant filiam a ſucceſſione, nulla de dote facta mentione, an eam dotare teneantur. Laur. de Palat. de ſtat. num. 217. f. 281. T. 2.
Quod aliquid debeat fieri per priores, vel ancianos, an priores ſint præferendi, an verò omnes vna admittendi. Alberic. a Roſate. de ſtat. libro primo. quæſtio. 171. nume. 1. folio vigeſimoſexto. To. ſecundo.
Quòd bannito non reddatur ius, ſi deponens eſt bannitus, & omnia bona ſunt confiſcata, an depoſitarius volens cognoſcere bonam fidem, poſſit ei ſponte ſoluere, antequam conueniatur a fiſco. Bald. de ſtatu. verbo, depoſitum. nume. 1. folio centeſimoſeptimo. T. 2.
Quòd contra aliquod inſtrumentum non poſſit aliquid opponi, non poteſt etiam reſtitutio in integrum peti. Robert. Lancellot. de attenta. parte ſecunda. capit. decimooctauo. nume. 122. folio 402. To. 5.
Et hoc dicitur eſſe cautius, vt ibi. nu. 123.
Quòd de hæreditate alicui obuenta debet ſolui gabella, nõ compræhenditur filius a ſuo patre hæres inſtitutus. Albert. Br. de ſtatu. arti. 12. nu. 18. f. 226. T. 2.
Quòd debitor per inſtrumentum guarentigiæ, in quo eſt expreſſus certus terminus, vt eſt Florentiæ, capi poſſit ad voluntatem creditoris, an locum habebit, ſi terminus non eſt expreſſus, licèt pro expreſſo haberi debeat. Albert. Brun. de ſtat. arti. 6. num. 182. fol. 185. T. 2.
Quòd decedenti ab inteſtato ſuccedant proximiores conſanguinei ex linea paterna, an frater vtrinque coniunctus præferatur coniuncto ex linea paterna tantum. Albert. Br. eod. tit. de ſtat. artic. 13. nu. 62. f. 241. T. 2.
Quòd deſcendentes rebellium ſint rebelles vſque in tertiam generationem, iſtud verbum, vſque, ponitur excluſiuè, nec continet tertiam generationem. Bald. de ſtat. verbo, vſque. nume. 2. folio 154. T. 2.
Quòd dimidia pars bonorum eius cuius bona publicantur reſeruetur filijs, an filia, virtute ſtatuti a ſucceſſione paterna excluſa admittatur ad hanc dimidiam. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 29. f. 258. T. 2.
Quòd dotata non ſuccedat quamdiu ſuperfuerit maſculus ſi pater illa præterita filium inſtituat, qui poſtea ſine liberis moritur, an filia dicere poterit teſtamentum nullum. Geor. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 87. f. 260. T. 2.
Quòd exceptio contra inſtrumentum ſit ſtatim probanda, an aliæ exceptiones non reiectæ debeant probari intra terminum iuris communis. Ant. de Cana. de executione inſtrumentorum. n. 20. fol. 41. T. 5.
Quòd extantibus maſculis fœminæ non ſuccedant, ſi vnus tãtum ſupereſt maſculus, an ſit locus ſtatuto, attento ꝙ per pluralia verba loquatur. Alber. Br. de ſtat. arti. 12. nu. 177. f. 232. T. 2.
Quòd extantibus maſculis filiæ non ſuccedant, frater, ſi vult etiã inuitis creditoribus, poterit renunciare ad commodum ſororis. Rolau. a Valle de dote. q. 40. num. 30. f. 368. T. 9.
Quod extantibus filijs, filię non ſuccedant, an filius filij excludat filiam a patre dotatam. Georg. Natta de ſtat. quæſtio. 3. nu. 63. folio 255. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd filia dotata teneatur refutare hęreditatem, quale ius habet filia in hæreditate. Albert. Brun. de ſtat. art. 10. num. 92. fol. 218. Tom. ſecundo.

Quòd filia dotata non ſuccedat, pater dotauit filiam, ſed non eſt dotem ſtipulatus ſibi, & ſuis hæredib. reddi, nunquid hæres teneatur hanc ſtipulationem remittere mulieri. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 218. f. 281. T. 2.

Quòd filia ſuccedat matri ab inteſtato, non extantibus maſculis, an a contrario, ſi extant maſculi excludatur. Io. Campeg. de ſtat. q. 14. nu. 66. f. 266. T. 2.

Quòd filia ſine patris conſenſu non poſſit obligari, pater non poteſt contrahere cum filia in propriam vtilitatem. And. Alcia. de præſump. regula. 1. præſump. ſecunda, nu. 7. f. 308.

Quòd filia ſit contenta dote pro ſua falcidia, ſiue pro falcidia debita in bonis patris, poſſet ne petere legitimam. Albert. Brun. de ſtat. art. 9. nu. 64. f. 210. T. 2.

Quòd filiæ fœminæ debeant maritari de bonis patris, & contentari dote, filij verò maſculi in totum ſuccedere ſi contingat aliquem decedere, relicto filio maſculo, & filia fęmina, maſculumque decedere priuſquàm ſoror maritetur, an ſoror, eademque amita per neptem, ſeu filiam fratris excludetur. Albert. Bru. de ſtat. art. 12. nu. 156. f. 231. T. 2.

Quid, ſi deceſſerit poſt mortem patris, ſcilicet eius, de cuius hæreditate agitur, ſeu quid, ſi ius eſt iam quæſitum in perſona filij maſculi. ibid. nu. 157.

Quòd filiæ non veniant ad ſucceſſionem, ſed decenter dotari debeant, ſi in teſtamento patris præteritæ ſint, an illud rumpere poſſint. Io. Campeg. de ſtat. q. 9. nu. 56. f. 266. T. 2.

Quòd filius non poſſit ſe obligare ſine cõſenſu patris, ſi filius exiſtens in quaſi poſſeſſione ſui iuris alicui promiſerit centum ex cauſa oneroſa, & nolit ſoluere prætextu ſtatuti, an audiat. And. Alc. de præſump. regula. 2. præſump. 2. nu. 3. f. 320. T. 4.

Quòd fœminæ cum maſculis æqualiter non ſuccedant, an per illud videantur a ſucceſſione excludi, & in quantum. Albert. Bru. de ſtat. art. 7. num. 32. f. 195. T. 2.

Quòd mater non ſuccedat, niſi in quarta parte fauore agnatorũ, ſi contingat filios non extare, vel repudiare mater in totum admittetur. Albert. Brun. de ſtat. art. 9. nu. 82. f. 211. T. 2.

Quòd mater non ſuccedat exiſtente fratre, vel ſorore perſonæ defunctæ, bene quidem excludetur per fratrem, vel ſororem vterinos tantum quando per ſtatutum linea materna excluditur, etiã per patruos, & eorum filios, ac etiam per auiam maternam. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 256. f. 235. T. 2.

Quòd mater teneatur relinquete certas partes bonorum ſuorum filijs, filij illas partes conſequuntur, non tamquàm hæredes matris, ſed tanquàm vniuerſales ſucceſſores ex forma ſtatuti. Aym. Crauet. de antiq. temp. P. 4. nu. 141. f. 157. T. 17.

Quòd mortua vxore, vir lucretur certam partẽ dotis, quid, ſi vir occidat vxorem, an mero iure perdat lucrum? Io. Campeg. de dote rub. de ſtat. loquentib. de dote. q. 2. nu. 1. & 3. f. 329. T. 9.

Quòd mortuo filio mater ſuccedat in vſufructu partis legitimæ, an ſuccedet in vſufructu omnium bonorum, an verò legitimæ de iure naturæ. Albert. Brun. de ſtat. art. 9. nu. 72. f. 210. T. 2.

Quòd omnes cauſæ compromittantur exceptis cauſis dotium, quid, ſi petatur dos legata, licèt nondum contractis nuptijs. Bal. de dote. primo quæſito. nu. 22. f. 186. T. 9.

Quòd pater teneatur ſoluere condemnationem pro filio, non intelligitur de filio ſpurio. Bald. de ſtat. verbo, filius. num. 11. folio 114. Tomo 2.

Quòd poteſtas teneatur repreſentare famulos in syndicatu, & vnus fecit furtum, & aufugit, an teneatur? Paris. de Put. de syndic. verbo, an eo. nu. 24. f. 266. T. 7.

Quòd proximiores ex parte patris, patri ſuccedant, & proximiores ex parte matris, matri, verbum proximiores, an intelligatur de maſculis tantum ita quòd hincinde Per fœminas non excludantur. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 133. f. 230. T. 2.

Quòd querelæ bannitorum non audiantur, an ſaltem appellationes eornudem debeant audiri. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 4. q. 114 fol. 85. Tom. 2.

Quòd quouſq;, vel quamdiu vixerit maſculus, fœmina non ſuccedit, ſi contingat filiam poſt mortem patris decedere ſuperſtite fratre maſculo qui demũ decedat ſine liberis, an talis filia tranſmittat tale ius ſuccedendi poſt mortem fratris. Albert. Brun. de ſtat. art. 11. nu. 92. f. 222. T. 2.

Quòd ſoluto matrimonio ſine liberis, dimidiam lucretur maritus, & alia dimidia ad proximiores deueniat, nunquid comprehendatur præter naturalis, ſic quod ſuccedat in illa dimidia? Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 46. f. 227. T. 2.

Quòd syndicus non denuncians maleficium puniatur in centum ita quòd medietas ſit fiſci, alia medietas accuſatoris cui incumbat probatio huius negatiuæ. Bal. de ſtat. verbo, syndic. nume. 3. fol. 143. T. 2.

Si priores debeant intereſſe ſententijs criminalibus, an eis abſentibus latæ veniant. Bal. de ſtat. verbo, ſententia. nu. 4. f. 4. T. 2.

Vt inſtrumenta valorem a libris. 50. ſupra continentia regiſtrẽtur, inſtrumentum legitimationis non comprehenditur. Lancell. de ſtat. q. 1. poſt verbum. viginti. nu. 2. f. 337. T. 2.

Dos reſeruata filię, qua actione petatur. Albert. Brun. de ſtat. art. 11 nu. 2. fol. 220. T. 2.

Petitur conditione ex lege, ſeu ſtatuti. ibid. nu. 5.

Et quomodo de iure communi dos ipſa petatur, & an det actio contra patrem, an verò officium iudicis tranſitorium ad hæredes. ibid. num. 6.

Dotata excluſa, an nihilominus ſuccedat in emphyteoſi cum maſculo, quando eſt hæres ſolum in re certa. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 274. f. 283. T. 2.

Dotatæ fœminæ excluſæ an faciant pattem in legitima portione ipſis per ſtatutum, vel reſeruata. Alber. Br. de ſtat. artic. 13. nu. 23. folio 239. T. 2.

Dotatam excludente, ſi contingat aliquam dotatam fuiſſe tempore ſtatuti, quod poſtea reformatum fuit, an attendamus tempus ſtatuti, an verò tempus reformationis. Albert. Br. de ſtat. art. 6. nume. 278. f. 189. T. 2.

Dotatas excludente, & non dotatis ex arbitrio propinquorum prouidente, an pupilla moriens ante factam prouiſionem arbitrio propinquorum, tranſmittat ius prouiſionis, tanquam purum, an tanquam conditione. Albert. Brun. de ſtat. artic. 11. nume. 83. folio 222. T. 2.

Et ſi fuiſſent minus congruè dotata, an trãſmittat ius agendi ad ſupplementum congruarum dotium, eo maximè caſu, quo dos fuit, vel cenſetur purè relicta, aut modus, vel conditio purificata ſunt. ibid. nu. 57.

Epiſcopi poteſt induci, vt de certo gremio prælatus eligatur. Petr. de Baiſio. directo. electio. cap. 4. primæ part. nu. 2. fol. 381. T. 15. P. prima.

Tenentes concubinas, ſi excommunicentur, & concubinarius literas impetret abſolutionis ab epiſcopo, & antequam per commiſſarium abſoluatur, ſemper teneat concubinã, poterit abſolui per commiſſarium deputatum de concubinatu poſt literas commiſſo. Henric. Bot. de ſynodo epiſcopi. artic. 5. nume. 8. folio 406. Tomo 13. P. 2.

Et iure Lombardo dicitur, quòd ſi frater dotet ſororem, in totum patri ſuccedat, frater deceſſit, antequam ſororem dotet, vtrum filia fratris amitam dotare poterit, vt eam excludat a ſucceſſiõe. Ioann. Campeg. de ſtat. quæſtio. ſecunda. uume. 5. folio 264. To. ſecundo.

Et ſi cautum eſt, vt ſecundum literam intelligatur quod ſit probabile. Ant. Maſſa Galleſ. de exercitatio. iuriſper. lib. 2. nume. 75. folio 176. T. 1.

Ex conſuetudine ſcripta Alexandriæ, filia, vel ſoror a patre, vel fratre dotata, contentari debet, neque quicquam amplius a patre, vel fratre, vel eorũ filijs requirere poteſt, an illa ſic dotata excludetur nõ modò propter fratrem, & eius filios, ſed etiam propter patruum vlteriorem agnatum. Albert. Br. de ſtat. arti. 12. nu. 226. fol. 234. T. 2.

Ex rubrica ſi generaliter excluduntur dotatæ, nigrum verò non excludit eas generaliter, ſed ab hæreditate alicuius, an extendatur nigrum iuxta rubricam ad excluſionem a ſucceſſione alterius non nominati in ſtatuto. Albert. Brun. de ſtat. artic. 8. num. 93. folio 202. T. 2.

Exceptione reijciente, non includitur exceptio inhabilitatis. Sebaſt. Vant. de nullit. ex defectu inhabilit. nume. 2. folio 399. Tomo quarto.

Exceptionum excluſiuo non obſtante, poſſunt opponi exceptiones, quæ obligationi in inſtrumento deductę inſunt tacitè vel expreſsè. Anton. de Cana. de executio. inſtrumen. nume. 58. folio 43. T. quinto.

Excludente auum maternum, exiſtente patruo, & extent auus maternus, auia, & patruus, an auus & auia admittantur excluſo patruo. Albert. Brun. de ſtatut. articu. ſexto. nume. 127. folio 183. Tomo ſecundo.

Bannitum a ciuitate, niſi habita pace ab hæredibus occiſi, filius occiſi ſe abſtinet abſtinet ab hæreditate paterna, an poterit componere cum bannito. Bald. de ſtat. verbo, pax. nume. 5. folio 134. To. ſecundo.

Cognatos, & fœminas a ſucceſſione ab inteſtato, exiſtentibus cognatis, an frarer vtrinque coniunctus excludat conſanguineum tantum. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 163. f. 279. T. 2.

Cognatos propter agnatos, amita non excludet vterinum. Albert. Br. de ſtat. artic. 12. nu. 131. f. 230. T. 2.

Dotatam a patre, vel matre, vel fratre, a paterna, materna, vel fraterna ſucceſſione, nec dicat propter quos, quæ perſonæ in dubio intelligentur vocatæ in locum excluſarum. Albert. Br. de ſtat. artic. 12. nu. 279. f. 236. T. 2.

Contemplatione perſonarum ſimilium ex expreſſis intelligitur factum ſtatutum. A pattis ſucceſſione, ſi contingat patrem vxori ſecundæ plus relinquere, quàm filiæ, illud plus non irritabitur, & ſic filia excludetur per talem vxorẽ ab illis bonis, ita relictis. Albert. Br. de ſtat. artic. 12. nu. 159. f. 231. T. 2.

An oporteat, quòd ſit dotata tempore ſucceſſionis delatæ, an verò poſſit excludi, ſi poſtmodum dos offeratur. Idem Albert. Bru. eod. tit. arti. 6. nu. 249. T. eod.

Licèt pater ſit in mora ſoluendi dotem, locus an ſit ſtatuto. Idem Albert. Br. eo. ti. & artic. num. 215. f. 187. T. eod.

Non data ſuccedit in toto reſiduo. Idem Albert. Br. eo. ti. arti. 12. nu. 281. f. 236. T. eod.

Non excludetur dotata in communi de bonis communibus, niſi ſtatutum hoc expreſsè dixerit. Idem Albert. Br. eo. ti. & artic. 6. nume. 238. f. 188. T. eo.

Nec dotanda de bonis patris vel matris, ſi eis mortuis de eorum bonis dotetur. ibid. num. 239.

Pariter excludetur, & in totum per nõ dotatam, ſicut per maſculum. Idem Albert. Brun. eod. titu. articu. 13. nume. 50. folio 240. T. eodem.

Seu deſponſatam per verba de præſenti, dictio, ſeu, ſtat ampliatiuè, ita quòd excludat vtranque, videlicet deſponſatam per verba de præſenti, & dotatam. Idem Albert. Br. eod. tit. & art. 6. nu. 198. f. 186. T. eod.

Si contingat aliquam eſſe maritatam, & non appareat de dotibus, an præſumatur dotata ex eo ſolo, quod ſit maritata. Idem Albert. Brun. eod. titu. & articu. ſexto. nume. 227. folio 187. To. eodem.

Dotatas

Source : BIU Cujas

Dotatas,& ſint tres dotatæ, & vna indotata cum maſculo, an tũc legitima non excluſorum erit triens, vel ſemis,ſatis longa diſputatio,nec minus pulchra,quàm difficilis,Albert. Brun.de ſtat.artic.13.nu.2.f.239.T.2.
Filiam a ſucceſſione,an poterit illa retinere feudum abſque eo qđ ſit hæres,vbi aliàs ex tenore feudi,poteſt in eo ſuccedere.Albert. Brun.de ſtat.art.8.nu.116.f.202.T.2.
A ſucceſſione inteſtati propter maſculos,an ſit neceſſe probare, quòd quis deceſſit inteſtatus.idem Brun.eo.ti.art.15.nume.12. fol.245.T.eod.
Dotatam a bonis patris,matris,vel fratris, extante aliquo maſculo de progenie patris,matris,vel fratris,intelligitur de maſculo de progenie illius,de cuius ſucceſſione agitur.idem Brun.eo.tit. art.12.nu.294.f.236.T.eo.
Dotatam,an legatũ dotis patietur defalcationem Falcidię.idem Brun.eo.ti.art.11.nu.74.f.222.T.2.
Et quòd non patiatur Faicidiam.ibid.nu.76.
Et an in ea poſſit teſtari,& hæredem inſtituere.ibid.nu.77.
Et ſi teſtetur,quòd valeat diſpoſitio.ibid.nu.78.
Et rem tandem huiuſmodi,ad duos tranſmitti hæredes. ibi.nu. 79.80.& 81.
Dotatam a ſucceſſione dotantis, & deſcendẽtis ab eo,an ſi quis deceſſerit relicto fratre,& ſorore dotata,& nupta vtrinque conjunctis,& matre,talis filia ſuccedat.idem Brun.eo.tit.& artic.6, nu.124.f.183.T.eo.
Dotatam,nec diſponente quo tempore dos peti poſſit, non poteſt teſtator diſponere,quòd non petatur ante tempus nuptiarũ, ſed poſt annum poteſt.idem Albert.Brun.eo.ti.arti.11.num.44. fol.221.T.eod.
Dotatam propter patruum, ſi ſuperſit filia non dotata, dotata admittitur ad ſucceſſionem vnà cum alia excluſo patruo. idem Albert.Brun.eo.ti.& art.6.nu.133.f.183.T.eod.
Dotatam,ſi filia in teſtamento patris ſit præterita,an valeat teſtamentum.Georg.Nat.de ſtat.q.4.nu.68.f.259.T.eod.
Filiam fœminam propter fratres,ſi ſuperſit frater conſobrinus,filia per illum non excludetur.Albert.Brun.eod.ti.art.12.nu.153. fol.231.T.eod.
Filiam maritatam,ſeu quæ olim maritata fuerit exiſtentib. fratribus, vel filijs, &c. ſi contingat cum maritata ſuperexiſtere non maritatam, & fratrem,an erit locus ſtatuto. idem Albert.Brun. eo.ti.& art.6.nu.136.f.183.T.eo.
Filiam nuptam,vel dotatam,exiſtente maſculo hærede,an ſit verum dicere,quòd de maſculo tantum eiuſdem gradus intelligatur.idem Brun.eo.ti.art.12.nu.194.f.233.T.eo.
Fœminam contemplatione agnati,vel maſculi,ſi tales agnati, vel maſculi exiſtentes non ſunt ſucceſſibiles,fœmina nõ excluditur. idem Brun.eo.ti.art.12.nu.89.f.229.T.eo.
Et multis modis poteſt quis ſuccedere.ibid.
Propter maſculos in numero ſingulari ſi adſiut plures fœminæ, vel econtra in plurali,& adſit tantum vna fœmina, an locum habeat ſtatutum? Albert.Brun.eo.ti.& artic.6.numero 166.fol.185. Tom.eodem.
Propter maſculum,qui de iure communi ſuccedere poſſit, & cũ effectu ſuccedat,filia non excludetur propter patruum. idẽ Brun. eo.ti.art.12.nu.292.f.236.T.eod.
Fœminas,an filia, vel alia perſona, cui legitima debetur de iure communi intelligitur ab eo excludi.idem Brun. eo.ti.art.9.nu.2 fol.206.T.eo.
Maſculis extantibus,& fauore familię conſeruandæ,an clericus, vel religioſus faciat locum eſſe ſtatuto. Georg. Nat.eo.ti.q.3.nu. 25.f.254.T.eod.
Propter maſculos proximiores ex parte matris, non cenſebitur mater excluſa propter maſculos ex eius parte coniunctos. idem ſtrun.eo.ti.art.12.nu.274.f.236.T.eod.
Stante hærede maſculo,non continebuntur, niſi filij, vel nepotes,qui filiorum locum ſubintrant.idem Brun. eo.ti.& artic.12. nu.271.f.231.T.eod.
Fratrem a ſucceſſione ſororis, vel ſimiliter a ſucceſſione matris, an idem ſit econtra.idem Brun. eod.ti.art.7.numero 21.fol.195. Tom.eodem.
Lineam fœmininam,vel uocante hæredes de maſculina linea,an comprehendatur filia maſculi.idem Brun.eo.tit.& art.6.nu.86. fol.181.T.eod.
Maritatam,ſaluo,niſi pater,vel mater aliquid ei reliquerit, an videatur facultas dandi filiæ, ſeu relinquendi coarctata propter illud verbum,aliquid, itaquòd non liceat magnum relinquere. idem Albert.Brun.eo.ti.arr.7.nu.21.f.198.T.eo.
Matrem a ſucceſſione filij tranſeuntem ad ſecunda vota,ſi adſit ſoror defvncti ex parte patris tantum,an agnatus matrem, & ſororem excludet, etiam ſi in alia parte ſtatuti ſoror tali agnato præferatur.idem Brun.eo.ti.& artic.6.numero 116.folio 182.Tomo eodem.
Et vocante proximiores ex parte patris, mater excludetur propter amitam, ſi ſtatutum habeat vnum caput excluſiuum, non reſpiciens caput maſculinum.idem Brun.eo.ti.artic.5.nume.85. fol.173.Tom.eod.
Propter coniunctos de linea paterna, vſque ad quartum gradũ, fœmina agnata intra illum gradum matrem non excludet.idem Brun.eo.ti.art.12.nu.132.f.230.T.eod.
Propter patruum,an excludetur ſoror, & an excludẽte auunculos propter patruos, & filios patruorum intelligetur excluſa matertera. idem Brun.eodem ti.artic.6.nu.decimoquarto,fol.184. Tom.eodem.
Propter patruum, num ſit locus ſtatuto, ſi adſint auia paterna, & auus,& auia materna,matre prædefuncta.idem Brun.eod.ti. & c.nu.141.f.& T.eod.
Tranſeuntem ad ſecunda vota a ſucceſſione filiorum primi matrimonij,ſi contingat filium matri relinquere decem, illa nõ poterit agere ad ſupplementum legitimæ.Idem Brun.eo.tit.arti.9. num.13.f.207.T.eod.
Vel cognatos propter agnatos,an intelligantur etiam excluſæ tales perſonæ propter fœminas agnatas. Idem Brun.eo.tit.artic.12. nu.128.f.230.T.eod.
Mulierem a ſucceſſione patris,vel matris,ſaluo, ſi ſibi aliquid reliquerunt per vltimam voluntatem, vel aliter, quod cum ratione relinqui poſſit, an illud aliquid intelligatur de modico, vel ad beneplacitum.
Idem Albert.Brun.eodem tit.articu.8.nume.145.folio 205.To. eodem.
Vel matrem extantibus ſucceſſoribus maſculis, vterinus illam non excludet,'nec auus maternus, nec alius de linea materna, & qui non ſit de linea paterna.Idem Bru.eod. tit.artic.12. nu.134. fol.231.T.eod.
Propter agnatos, an intelligentur etiam excluſi omnes cognati. Albert. Br.eo.ti.arti.6.num.113.f.182T.eod.
Propter conſanguineos vtriuſque ſexus,an videatur excluſus frater vterinus per amitam. Idem Albert. Bru.eo.tit.artic.6.nu.118. f.182.T.eo.
Propter fratres,& ſorores, an ſoror conſanguinea tantum excludet matrem,& vterinos fratres deſcendentes ab ea.ibid.nu.115.
Propter proximiores conſanguineos, ſi contingat ſupereſſe matrem,auiam paternam,& agnatos maſculos remotiores, an auia omnibus præferetur.ibid.nu.119.
Sororem dotatam, an erit locus,ſi pater ſolum contraxit ſponſalia pro filia,& dotem promiſit.Io. Campeg.de ſtat. q.10. nu.57. fol.266.T.2.
Extantib.fratribus etiam conſanguineis tantum extat frater conſanguineus tantum,ſoror vtrinque coniuncta, & non mater,vel ſi extat mater,ac repudiet hæreditatem, an ſit locus ſtatuto. Albert. Br.eo.ti.art.6.num.147.f.184.T.eo.
Vel filiam, eamq; dotari mandãte per fratrem, aut aliam perſonam excludentem, quæ perſona excludens decedat,adita hæreditate, an facultas dotandi, vt excludatur filia,tranſmittatur ad hæredes Idem Bru.eo.ti.arti.6.nu.274. f.190.T.eo.
Excluſa a bonis paternis,an poſſit venire ad emphyteoſim patri cõceſſam pro ſe, & filijs, aut nepotibus,aut ſaltem liberis.Albert. Bru.de ſtat.artic.8.nu.104.f.202.T.2.
A patris ſucceſſicne propter maſculos,an admittatur ad patris bona confiſcata,quorũ pars ex gratia eſt filijs reſeruata.Idem Bru. eo.tit.& artic.8.nu.102.f.202.T.2.
A ſucceſſione,an intelligatur etiam excluſa quo ad bona ſita extra territorium.Idem Bru.eo.tit.& artic.nu.119. f.& T.eod.
An excludatur etiam a prouiſione.l.hac edictali.in prin. C.de ſecund.nup.ibid.nu.144.
Ab hæreditate non intelligitur excluſa a dote materna..Idem Br. eod.tit.& artic.8.nu.139.T.eod.
Ab vltima voluntate alicuius, an intelligatur etiam excluſa a ſucceſſione delata per viam ſubſtitutionis.Idem Brun.eod.tit.& artic.8.nu.141 f.& T. eod.
Filia ab inteſtato ſi prætereatur a patre an rumpat teſtamentum. Albert.Br.de ſtat.artic.10.nu.27.f.213.T.2.
Et ſi prætereatur his inſtitutis,propter quos excluditur,non poteſt impugnare teſtamentum,nec de iure ciuili, nec de iure prætorio,quod procedit ſiue filia ſit in poteſtate, ſiue ſit emancipata.ibid.nu.33.
Et quando fuit præterita,non inſtitutis agnatis,ſeu his, quorum contemplatione per ſtatutum excluditur, an admittatur ad rumpendum teſtamentum.ibi.nu.35.
Et excluſa propter agnatos,ſi non ſuccedant agnati, an intelligatur excluſa.ibi.nu.38.
Et ſi non inſtituantur agnati propter quos videtur excluſa,& illa ſit in aliquo inſtituta,quòd ſit minus legitima,ex teſtamento legitima debetur,etiam ſi inſtituta ſit mater.ibid.nu.41.
Si dotari debeat,alenda eſt per excludentes,quouſque dotetur,& ſi mater eo caſu filiam alimentauerit, alimenta repetere poterit a filio maſculo,hærede vniuerſali inſtituto.Albert. Br.de ſtat.artic.9.nu.47.f.209.T.2.
Exorbitante,maſculinum non concipit fœmininum.Io. Bap.Boui. de ſtat.vrb præſcrip.gl.3.nu.36.f.179.T.17.
Expreſsè mandante relinqui certam partem de bonis,quæ ſupererunt,an valebit alienatio,& quomodo intelligatur.Alber.Brun. de ſtat.arti.13.nu.126.f.244.T.2.
Reſeruante dotem, vel rem legatam, tunc legatum cenſetur factum in compenſationem rei præſeruate.Alber. Bru.eod.ti.artic. 13.nu.39.f.240 T.2. Diſtingue, vt ibi.
Et ſicut non computatur in legitimam tale præſetuatum ita, vel legatum.ibid.
Extante,quòd conſules locorum teneãtur deferre maleficia in ſuis territorijs patrata, an denunciantes, ſed non probantes ſint puniendi. Alberic.a Roſ.de ſtat.p.2.q.120.nu.1.f.42. T.2.
Diſtingue,vt ibi nu.3.
Quòd contra inſtrumentum cõfeſſionatum,ſeu guarentigiatum, nulla poſſit opponi exceptio,niſi ſolutionis,poterit nihilominus compenſationis exceptio opponi. Sebaſt.Med.de compenſatio. q.20.num.1.f.270.T.6.P.2.
Quòd contra laudi executionem nõ poſſit opponi exceptio, vtrũ poſſit opponi exceptio,quòd non tenuit compromiſſum. Bald. de ſtat.verbo,laudum.nu.2.f.126.T.2.
Quòd filia dotata non ſuccedat ab inteſtato,extantibus filijs, vel fratribus defuncti,ſi factum eſt teſtamẽtum, & præterita vtrum id teſtamentum poſſit dici nullum. Bal.de ſtat.verbo,ab inteſtato nu.3.f.86 T.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fieri an possit quod lege potest. Ant. de Rosel. de legitimatio. lib. 2. nu. 39. in princ. f. 77. T. 8. P. 2.

Declaratio potest, quomodo intelligatur aliqua esse dotata, ita quòd clamidata non comprehendetur in statuto. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 206. f. 187. T. 2.

Non potest, quod per pactum fieri non potest. Vital. de Camba. de claus. verbo, his peractis. nu. 31. f. 471. T. 18.

Potest, quod per legem fieri potest, item & quod per pactum, & contra. Philip. Francus. de disputatione petito. vlt. dubio. nu. 2. fol. 332. Tom. 3. P. 2. & Ludouic. de Sardis. de natural. liberis, ac successione eorum. rub. de legitimatione per rescriptum. nu. 30. fol. 38. Tom. 8. Par. 2.

Filia a successione excluſa, an excludatur propter filium emancipatum, cum per emancipationem videatur filius ius agnationis admittere. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 23. f. 226. T. 2.

Dotata excluſa a successione, an etiam dicatur excluſa respectu bonorum existentium extra territoriũ statuentium. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 30. f. 258. T. 2.

Et in testamento patris præterita, licèt non possit dicere testamẽtum nullum, an tamen audietur veniens per bonorũ possess. cõtra tab. Io. Campeg. de stat. q. 53. nu. 225. f. 271. T. 2.

Et ibi datur cautela, vt possit venire. nu. 226.

Et si esset excluſa a patris hæreditate, an, & quando, statuto non obstante, ipso iure hęres dicatur. idem. Georg. Natta. de stat. q. 2. nu. 95. fol. 252. Tom. eod.

Et an saltem in dote sibi data sit hæres, & in ea hæredis nomen habeat. ibid. nu. 96.

Excluſa a paterna successione an iura suitatis retineat. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 12. f. 213. T. 2.

A patre præterita, & hærede masculo instituto cum causa codicillari, qui postea superstite filia, moritur, quo tempore verificabitur conditio prædictæ clausulæ, an viuo filio, an verò post eius mortem. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 115. f. 261. T. eod.

A successione, superstite filio masculo, decessit, neptis superstes an succedat, & quid de nepote, num excludat amitam. Bald. de stat. verbo. succedere nu. 29. & 30. f. 146. T. eod.

A successione ascendentium est etiam excluſa a successione materna. Io. Campeg. de stat. q. 44. nu. 193. f. 270. T. eod.

A successione intestati per existẽtiam agnati, vtrum debeat per patrem institui, vel exhæredari, non autem præteriri, dato quòd agnatus eam excludẽs esset institutus. Laur. de Palat. de stat. nu. 52. fol. 275. Tom. eod.

Ab hæreditate patris poterit in emphyteusim succedere, sicut mascul. est enim emphyteoticum ius separatum ab hæreditate. Io. Campeg. de stat. q. 22. nu. 111. f. 267. T. eod.

Ab intestato, si a patre in testamento præterita sit, an testamentũ rumpat. Laur. de Palat. de stat. nu. 38. f. 274. T. eod.

Absurdum esset filium naturalem admitti, ne plus habeat luxuria, quàm castitas. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 3. f. 226. T. eod.

An etiam excludatur ab emphyteosi, quã pater accepit pro se, & filijs suis masculis, & fœminis. Georg. Natta. de stat. q. 4. num. 22. fol. 258. Tom. eod.

An possit simul cum masculis venire ad emphyteosim receptã per patrem pro se, & filijs. Laur. de Palat. de stat. numero 250. fol. 282. Tom. eod.

An statim petere possit quantitatem sibi relictam per patrem, cum aduenerit nubilis ætas. Laur. de Palat. de stat. numero 272. fol. 283. Tom. eod.

Est instar extranei, quando est excluſa ex testamento, & ab intestato. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 20. f. 214. T. eod.

Et in testamento a Patre præterita an transmittat ius dicendi testamentum nullum. Laur. de Palat. de stat. nu. 79 fol. 276. T. eod.

Ex testamento instituta, an conferat dotes, & alia a Patre data, quæ solent de iure communi conferri, & an ei per filium cohæredem conferatur, attento quòd succedentes ex testamento cõferunt. Albert. Brun. de stat. art. 9. nu. 76. f. 210. T. eod.

Licèt non possit agere ad legitimam, vel eius supplemẽtum, incongruè tamen dotata agit, vt congruè dotetur. Georg. Natta. de stat. q. 1. nu. 13. f. 247. T. eod.

Prohibitaque plus petere, quàm sibi pater reliquerit, instituto legitimato quoad quædam, & quoad quædam non, non obstante dicto statuto, poterit petere supplementum legitimæ. idem Brun. eod. tit. art. 12. nu. 78. f. 228. T. eod.

Propter masculos, quomodo, qualiter, & quando, & qua actione admittatur, illis exhæredatis. idem Brun. eod. tit. & art. 12. nu. 106. fol. 230. Tom. eod.

Quæ de benignitate fratrum ad successionem admittitur, non transmittit hæreditatem illam, nisi illam adiuerit, & quid de portione sororis excluſæ filio delata, an non adita transmittetur. Laur. de Palat. de stat. nu. 240. & 241. f. 282. T. eod.

Quia dotata an possit agere ad legitimam, vel eius supplementum. Georg. Natta de stat. q. 1. nu. 9. & 13. f. 247. T. eod.

Quamdiu superst mascul us, an audiatur petens cautionem a masculo de non dissipandis bonis, & de restituenda hæreditate, casu quo decesserit sine filijs. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 116. fol. 261. Tom. eod.

Quousque superstint masculi an tunc præterita poterit dicere testamentum nullum, statim mortuo testatore, an verò demum hærede instituto decedẽte nullis superstitibus masculis Albert. Brun. eod. tit. de stat. art. 10. nu. 62. f. 216. T. eod.

Si sit a patre præterita, dato quòd non possit dicere testamentũ nullum, an saltem audietur de iure prætorio, veniens per bonorum possessionem contra tabulas. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 69. fol. 259. Tom. eod. vbi etiam nu. 70. datur cautela per quam talis filia venire poterit per contratab.

Filiabus reseruatum, excluſis a reliquo, an debeat relinqui titulo institutionis ad hoc, ne possint testamentum infringere. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 49. f. 215. T. 2.

Filiæ ab intestato excluſæ, an poterit beneficium contratabulandi prodesse, & in quo. Ioan. Campeg. de stat. quæst. 51. nume. 221. fol. 271. Tom. 2.

Excluſæ a successione intestati extante masculo, vtrum relinqui possit quoquo relicti titulo, etiam titulo institutionis. Laur. de Palat. de stat. nu. 170. f. 279. T. 2.

A statuto relictum per patrem imputatur in portione a statuto præseruata, si modò aliquid præseruetur ei, aut saltem in portione debita de iure communi, ideſt legitima. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 7. f. 213. T. eod.

Propter masculos ecclesiæ a statuto an habeantur pro simpliciter excluſis, an verò reddantur inhabiles ad succedendum, an verò intelligatur per statutum datus ordo prælationis masculorum ad fœminas. idem Albert. Brun. eod. tit. & art. 10. nume. 23. fol. 214. Tom. eod.

Et agnati fœminas excludentes habentur loco institutorum, fœminæ verò excluſæ eis existentibus loco substitutorum in materia substituibili. ibid. nu. 24.

Filiam dotatam excludente, non excluditur, si pater adijciat modum, quòd dos sibi restituatur, soluto matrimonio, itaquod dos ad hæredes filiæ non transeat. Albert. Brun. de stat. art. 11. nu. 49. fol. 221. Tom. 2.

Dotatam excluſam si contingat præmori patri, qui post dotem, quam sibi restituendã stipulatus fuerat, exigat, filij filiæ non excluduntur a successione paterna, eademque auita. idem Brun. eod. tit. art. 11. nu. 55. f. 222. T. eod.

Excluſam, si pater non habet descendentes, velit præterire, vel in minus quàm sit legitima, instituere, & extraneum hæredem facere, an hoc possit. Georg. Natta. de stat. quæst. 4. nume. 142. fol. 262. Tom. 2.

Fit mentio de dote restituenda causa frequentioris contingentiæ. Phan. de Phanut. de dote. verbo. restituenda. nu. 6. f. 410. T. 9.

Florentiæ cauente quòd quælibet mulier matri ab intestato succedat, si non extant masculi, masculis extantibus, an excludatur filia fœmina. Laur. de Palat. de stat. nu. 113. f. 277. T. 2.

Florentino stante, quod scripturæ librorum mercatorum, vel artificum descriptæ, seu exemplatæ ex mandato iudicis, pro instrumento publico habeantur, & paratam habeant executionem, prout instrumenta guarentigiæ, & bona intelligantur hypothecata ipsius debitoris scribẽtibus, quòd creditor ex dictis scripturis vt supra, præferatur posteriori creditori habenti publicum instrumentum. Benuenut. Strac. quomodo in causis merc. procedendum sit. rub. de probationibus. numero 7. fol. 335. Tom. 6. Par. prima.

Fœmina a successione non excluditur, si is, qui paris est gradus, est insuccessibilis, per masculos enim disparis gradis non censetur excluſa. Albert. Brun. de stat. articu. 12. numero 102. folio 229. Tom. secundo.

Quid, si masculi, quorum contemplatione fœminæ excluduntur, facto testatoris non succedant, an sit locus statuto, siue eos excludat testator in totum, siue in parte tantum. ibid. nu. 103.

Quid, si statutum expresse fœminam excludit propter eum, qui de iure communi succedere potest, de quo intellegisse censetur. ibi. nume 101.

Certo casu excluſa, an in alijs casibus videatur admitti. Albert. Brun. de stat. art. 7 nu. 9. f. 195. T. 2.

Excluſa extantibus masculis, potest petere dotem. Georg. Natta. de pactis. ad c. quamuis de pactis in 6. nu. 28. f. 31. T. 6. P. 2.

Videtur de medio sublata, perinde ac si mortua esset, & filius ipso iure efficitur hæres in portione sibi per tale statutum delata, sicuti in sua. idem Georg. Natta. de stat. quæst. 3. nu. 52. & 53. fol. 255. Tom. 2.

Fęminæ an excludantur, quando extant agnati, qui non succedũt, sed sunt præteriti, & excluſi institutis extraneis. Albert. Brun. de stat. artic. 13. nu. 5. f. 238. T. 2.

Excluſæ an ita excludantur, quòd etiam eis non acrescat portio per alterum ex masculis vocatis repudiata. idem Brun. eod. titu. art. 9. nu. 80. fol. 211. T. eod.

Fœminarum excluſiuo an excludatur filia legitima. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 66. f. 180. T. 2.

Excluſiuo generaliter non excluduntur fœminæ per non successedentes, vel insuccessibiles, & specialiter per fratrem minorem, vel renunciantem hæreditati. Albert. Brun. eod. tit. de stat. artic. 12. nu. 91. fol. 229. T. 2.

Taciteè, vel expresèe mulieri præseruante legitimam, seu dotes, an illud quod ei relinquitur per defunctum imputetur in illa. idem Brun. eod. tit. art. 9. nu. 73. f. 210. T. eod.

Fuit cautum solui gabellam pro permutatione, an locum habeat, si permutatio facta fuerit de re ad rem, & pro re in prętium permutationis. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nume. 368. fol. 89. Tom. duodecimo.

Genitiuus, de propria, & stricta significatione denotat dominium. Bartho. Bellen. de charitat. subsid. quæstio. 122. nume. 5. fol. 168. Tom. 15. Par. 2.

Habente vt intra mensem fieri debeat accusatio delicti, si tali accusationi nõ satisfecerit minor, an poterit restitui. Ioan. Maurit. Bollan. de restitutio. in integ. c. 160. nu. 1. f. 154. T. 5.

Imponente pœnam corporalem, quę vel possit conuerti in pecuniariam, an ad totam illã causam possit interuenire procurator. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 123. nu. 1. f. 42. T. 2.

Pęnam diuersam a iure communi, non intelligitur sublatus alius modus agendi, nisi sit causa derogatoria aliarum legum. Bald. de stat. verbo. pœna. nu. 26. fol. 135. T. 2. & Catald. de Boncomp. de syndic. nu. 121. fol. 357. Tom. 7.

Terminum

Source : BIU Cujas

Terminum accuſationi, principalis delinquens non fuit accuſatus intra terminum, an eo elapſo poſſit accuſari ſyndicus, qui non accuſauit. Bald. de ſtat, verbo. terminus. nume. 11. fol. 151. Tom. ſecundo.
In contrario derogari poteſt iuri poſitiuo. Bald. de ſtat. verbo. lucrum. nu. 2. f. 118. T. 2.
In contrarium nõ obſtante, poteſt opponi, nullitatis exceptio proueniens ex defectu iuriſdictionis, & ſimiliter exceptio nullitatis contra ſententiam, vel inſtrumentum. Lanfranc. de Ariad. de exceptio. nu. 12. & 13. f. 103. T. 3. P. 2.
In generali non comprehenduntur perſonæ, vel res, ſuper quibus ſtatuentes diſponere nõ potuerunt. Marti. Laudenſ. de legitimatio. nu. 179. f. 97. T 8. P. 2.
In rubro dicente quod filia dotata non ſuccedat, & in nigro ſpecialiter diſponente, quòd filia dotata a patre non ſuccedat matri, an intelligatur etiã excluſa a ſucceſſione patris. Io. Campeg. de ſtat. q. 46 nu. 195. f. 270. T. 2.
In ſecundo contrario debet poni clauſula, non obſtante tali ſtatuto. Celſus Vgo. de clauſ. nu. 37. f. 493. T. 18.
In termino accuſator negligens accuſationem proſequi, grauiſſimè punitur. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. cap. 4. num. 516. fol. 313. Tom. 5.
In vno, vel eius parte clauſula poſita, an in alijs ſtatutis, vel in eorum parte repetita cenſeatur. Celſ. Vgo. de clauſ. numero 2. fol. 491. Tom. 18.
Idem etiam. nu. 333. f. 506. T. 2.
Inducente præſcriptionem certi temporis, an contra talem preſcri ptionem minor reſtituatur. Bald. de ſtat. verbo. præſcriptio. nu. 1. fol. 137. Tom. 2.
Induci poteſt vt ciuitas habeat priuilegiũ tacitæ hypothecæ. Bald. de ſtat. verbo. priuileg. nu. 1. f. 138. T. 2.
(Ita dictante) quòd non poſſint apponi, niſi certæ exceptiones, ſi reus prohibeatur opponere exceptionem, an poterit opponere eius fideiuſſor. Bald. de ſtat. verbo. excipere. numero 2. fol. 111. Tom. ſecundo.
Iubente ſi minor neceſſariò compromiſerit, læſus non dicitur. Io. Maurit. Bollan. de reſtitutione in integ. capitu. 291. nume. 6. fol. 187. Tom. 5.
Iurato ſublato quando iuramentum non obſtet. Ægid. de Bellamera de permuta. benef. P. 2, q. 7. nu. 6. f. 194. T. 15. P. 1.
Tollitur iuramentum. idem Ægid. de Bellamera. eod. tit. P. 2. q. 7. nu. 17. fol. Tom. & P. eiſd.
Laicorum clerici litigantes in foro ſæculari, licèt ligentur in ordinatiuis, & præparatorijs iudiciorum, non tamen ligantur ſtatuto reijciente probationes. And. Alciat. de præſumpt. regul. 3. prę ſumpt. 44. nu. 17. f. 347. T. 4.
Dictante quod contrahentes matrimonium coram paucioribus decem. puniantur in centum, ſi Titius coram Vicario Epiſcopi petit Seiam in vxorem, dicens ſe illam deſponſaſſe coram quatuor, poteſt ſi vult eum condemnare in centum, an vicarius inhibere poſſit. Hier. Mangia. in arbo. de conſang. & affinita. num. 216. fol. 172. Tom. 9.
Diſponente, quòd inſtrumenta guarentegiata habeant executionem paratam, an vti poſſint clerici. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 83. fol. 256. Tom. 2.
Legitima aucta poteſt relinqui quovis titulo. Albert. Brun. de ſtat. art. 10. nu. 51. f. 215. T. 2.
Et in ea habent locum iura communia diſponentia de legitima ibi. nume. 52.
Debita parenti poteſt in totum tolli. Georg. Natta. de ſtat. q. 1. nu. 7. fol. 247. Tom. 2.
Licèt fœminæ excludantur nihilominus alimenta petere poſſunt. Lancellot. Gallia. de ſtat. q. 6. nu. 10. f. 332. T. 2.
Declara, vt ibi. nu. 72.
Tolli non poſſit legitima, minui tamen, vel augeri, aut mutari poteſt. Albert. Brun. de ſtat. art. 1. nu. 6. f. 165. T. 2.
Ligantur Iudæi, & ibi plurima de Iudæis in progreſſu totius quæſtionis. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 60. f. 179. T. 2.
Limitante pœnam, vtrum Iudex habeat arbitrium ex l. hodie. ff. de pœnis. Bald. de ſtat. verbo. limitare. numero ſecundo, fol. 128. Tom. ſecundo.
Loquente de illis de gente ſua, qui veniant. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 202 fol. 281. Tom. 2.
Et ibi videas, qui veniant appellatione generationis. nu. 176.
Qui appellatione caſatæ. ibi. nu. 199.
Qui appellatione conſortum. ibi. nu. 198.
Qui appellatione domeſticorum. ibi. nu. 206.
Qui appellatione familiæ. ibi. nu. 200.
Qui appellatione generis. ibi. nu. 203.
Qui appellatione illorum de Cippo. Domus. ibi. nu. 201.
Qui appellatione poſterorum. ibi. nu. 197.
Qui appellatione prolis. ibi. nu. 204.
Qui in pœnalibus, & odioſis. nu. 197.
Qui in priuilegijs. ibi. nu. eod.
Qui in materia antiquitatis. ibi. nu. 205.
Seu dicente, ſi quis deceſſerit ſine homine, qui contineantur. idẽ Laur. de Palat. de ſtat. nu. 207. f. 281. T. eod.
Et quid, ſi dixerit ſine naris? ibid.
Quid, ſi ſine neceſſarijs? ibid.
Quid, ſi ſine propinguis? qui horum appellatione veniant. ibid.
Qui appellatione coniunctorum. ibi. nu. 208.
Qui appellatione conſanguineorum. ibi. nu. 209.
Qui appellatione parentum. ibi. nu. 210.
Qui appellatione proximiorum ſuorum. ibi. nu. 213.
Qui in materia fauorabili. ibi. nu. 211.
Qui in materia odioſa. ibi. nu. eod.
Qui mentionem deſcendentium. ibi. nu. 211.
Et an tunc veniant ſpurij, & naturales. ibid. nu. eod.
Et quid, ſi fiat mentio de affinibus. ibid. nu. 209. remiſſiuè.
Simpliciter de morte, an comprehendatur mors ciuilis. Ioã. Bap. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcrip. cap. 102. gloſ. 12. nume. 2. fol. 181. Tom. decimoſeptimo.
Lucrum dotis marito deferente, ſi vxor ſine liberis præmoriatur, an his exiſtentibus, locum habeat. Phan. de Phan. de dote. gl. 5. nu. 1. f. 422. T. 9.
Mandante arbitro, vt litem terminet infra mẽſem ſi partes interim componant inter ſe non eſt opus laudo, Bal. de ſtat. verbo. arbitrium. nu. 49. f. 90. T. 2.
Certam quotam, ſeu partem relinqui filijs maſculis, an poſſit diſponi in aliquos ex eis, alijs excluſis. Albert. Brun. de ſtat. art. 13. nu. 128. f. 244. T. 2.
Filiam dotari per hæredem, & donec nuptui tradatur ali, actus dotis conſtituendæ eſt purus, actus verò dotis exigendæ, & ſoluendæ eſt conditionalis, & inſertus in matrimonij tempus. Albert. Brun. de ſtat. art. vndecimo, num. trigeſimoprimo fol. 221. Tom. ſecundo.
Et quid, operentur, ſeu quomodo intelligi debeant verba illa in ſtatuti appoſita, videlicet extãte maſculo, fœmina non ſuccedat. ibid. nu. 34. & 37.
Filias debere eſſe contentas dote, ſi pater inſtituat filios ſimpliciter, non intelligentur filiæ inſtitutæ. Albert. Brun. de ſtat. artic. 5. nu. 26. f. 170. T. 2.
Fœminam dotari ſimpliciter, & non taxante dotem, quanta debebit eſſe dos, ſeu eius portio. Albert. Brun. eod. tit. art. 9. nu. 32. fol. 207. Tom. eod.
Maſculi vocati, an intelligantur vocati in ſtirpes, vel in capita. Albert. Brun. de ſtat. art. 13. nu. 71. f. 241. T. 2.
Maſculo excluſo facto ſuo, putà, qui nolit ſuccedere, vel quia hæreditati renunciauerit, quia velit ſecum filiam admittere, an ſit locus ſtatuto fœminarum excluſiuo. Albert. Brun. de ſtat. artic. 12. nu. 114. & 117. f. 230. T. 2.
Quid iuris, ſi maſculus non ex eo, quia non ſit de iure ſucceſſibilis, non ex facto teſtatoris, nec facto ſuo ſit excluſus, ſed qui infans decedit, hæreditate non adita, an admittatur fœmina ibidem num. 122.
Maſculos fœminis præferente, ſi quis prohibeat bona alienari, vt quia illa voluit ad poſteros ſucceſſores peruenire, intelligetur de maſculis. Albert. Brun. de ſtat. artic. quinto, numero 25. folio 270 Tom. ſecundo.
Præferente fœminis, ſi fiat inſtitutio, vel ſubſtitutio de liberis, vel maſculis, & fœminis, intelligetur ſecundum ſtatutum, quòd fœminæ poſt maſculos admittantur. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 24. f. 270. T. 2.
Mater excluſa propter parentes ex parte patris, non cenſetur excluſa propter nepotem ex filia. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. num. 272. f. 235. T 2.
Et quomodo interpretetur hoc verbum parentes, & de quib. ſtatutum intelligat, quando eos inuitat ad ſucceſſionem defuncti. Albert. Brun. eo. ti. & art. nu. 273. f. 236. T. eo.
Præcisè excluſa a ſucceſſione filij excluditur per amitam ſi in alia parte eiuſdem, vel alterius ſtatuti vocentur proximiores ex parte patris, & quid, ſi proximiores illi non ſucceſſiſſent, an mater excluſa fuiſſet. Albert. Brun. de ſtat. art. duodecimo, nu. 146. folio 231. Tom. 2.
Si excludatur a filij ſucceſſione, an hæreditas filio delata trãſmittatur ad matrem ex priuilegio matris. Albert. Brun. de ſtat. artic. 11. nn. 91. f. 222. T. 2.
Mulier prohibita contrahere, an id procedat remunerãdo. Melch. Pãlaez. tractat. maiorat. limit. 3. numero 3. folio 461. Tom. 10. P. 1.
Nihil diſponente ſuper ſocidis, bos æſtimatus datus eſt ruſtico in ſocidam, qui caſu fortuito perijt, cuius ſit periculum. Bald. de ſtat. verbo, periculum. nu. 1. f. 136. T. 2.
Statuente de his, qui faciunt ſcelerata iuramenta, an ſi verum iurent ſint puniendi. Bald. de ſtat. verbo, iuramentum. num. 6. fol. 125. Tom. 2.
Nobilitas poteſt induci. Bonus. de Curtili. de nobilit. P. 4. num. 28. fol. 12. Tom. 16.
Nominatim perſona excluſa, quæ alterius beneficio admittitur, an teneatur expectare, quod illa cuius beneficio admittitur, adeat, & quid ſit ea repudiante. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. num. 137. fol. 184. Tom. 2.
Non excludetur dotanda de bonis patris, vel matris, ſi eis mortuis de eorum bonis dotetur. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. nume. 239. fol. 188. Tom. 2.
Non excluduntur fœminæ per maſculos excluſos facto teſtatoris, niſi verba ſtatuti aliter ſuadeant. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 111. fol. 230. T. 2.
Non obſtante, an poſſint opponi exceptiones nouationis, & delegationis contra literas compulſorias. Guido. Pap. de compulſorial. literis. q. 2. nu. 1. f. 70. T. 3. P. 2.
De exceptionibus non opponendis, exceptiones perſonam concernentes, an poſſint opponi. Anto. de Cana. de execut. iuſtrum. nu. 35. f. 42. T. 5.
Iudex cauſarum criminalium, quando poterit procedere in ciuilibus. Hier. de Monte. de finib. regund. c. 42. numero 12. fol. 342. Tom. 3. Par. 2.
Quòd poſſeſſio in hæredem continuetur, feudi poſſeſſio non cõtinuatur in hæredem ſine apprehenſione. Io. Bap. Pont. de ſpol. c. 1. nu. 120. & 178. f. 287. T. 18.
Quòd ſi quis deceſſerit ſine liberis, fœminæ non ſuccedant, ſi decedat mulier relicta filia illa matri ſuccedat. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 73. f. 172. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd ſtetur iuramento damnum paſſi, poterit iudex taxare dānum Hier.de Monte.de finib.regund.cap.69.nume.10.fol.350. Tom.3.Par.2.

Vel conſuetudine, Imperator ſi concedit q uibuſdam militibus, quod poſſint creare Tabelliones, & eis concedere poteſtatem faciendi inſtrumenta inter omnes cuiuſcumque loci, poſtea factum ſit ſtatutum in illa ciuitate, quòd inſtrumēta facta a quouis tabellione non valeant, niſi tabellio habeat licentiam a communi, vel ſit adſcriptus in matricula communis, an ſuperueniēs ſtatutum præiudicet tabellionibus habentibus ab illis militibus poteſtatem. Bald.de ſtat.verbo. Tabellio.numero 1.fol.149. Tom.ſecundo.

Non poteſt induci præſcriptio cum mala fide, & in quibus hæc concluſio limitatur. Io.Franc. Balb.de præſcriptionib. quæſt.14. princ.nu.5.fol.68.Tom.17.

Tolli appellatio in cauſa criminali.Guido.Pap. de appellationib. nu.93.fol.61.Tom.5.

Non prohibente, ſtatim dotem peti poſſe, ſeu deberi, ſi teſtator relinquat illam ſub cōditione, vel in tempus nuptiarum, an dies, vel conditio reijciatur. Albert. Brun.de ſtat.art.11.nume.46. fol. 221.Tom.2.

Non requirēte plures probationes, fama probatur per duos teſtes. Amod.Iuſt.de Caſtel.de ſyndic. nu.52.f.337.T.7.

Non tollitur ius ciuile, niſi quo ad perſonas, in quas habent poteſtatem ſtatuentes, cum eius ſit tollere, cuius condere. Albert. Brun.de ſtat.art.6.nu.46.f.179.T.2.

Nullitates reijciente non comprehenditur nullitas ex defectu iuriſdictionis reſultans. Sebaſt. Vant. de nullitat.ex defectu iuriſdict.nu.4.fol.386.Tom.4.

Pactoque poteſt fieri, & ſimiliter diſponi, quòd in contractu requiratur ſcriptura. Roland.a Valle.de lucro dotis.quæſt.1.nu.8. fol.351.Tom.9.

Participium (dotata) appoſitum, poteſt etiam includere futurum. ius.Georg.Natta.de ſtat.q.2.nu.84.f.251.T.2.

Permittente bannitum impunè occidi, an occidens dicatur legis miniſter. Bal.de ſtat.verbo.miniſter.nu.1.f.131.T.2.

Bannitum occidi, quidam fecit pacem cum bannito, an iſta pax ſit ſeruanda. Bald.de ſtat.verbo.Pax.nu.1.f.133.T.2.

Molendinum fieri in flumine an fieri poſſit in præiudicium alterius Bald.de ſtat.verbo.molendinum.nu.1.f.131.T.2.

Vt in cauſa pia ferijs non obſtantibus procedatur, cauſa alimentorum vxoris ſtatuti beneficio vtitur, conſtito de inopia ipſius mulieris. Lancellot.Gallia.de ſtat.quæſt.6.numero 92.folio 335. Tom. ſecundo.

Peruſino ſtante, quòd fœminæ non ſuccedant extante maſculo, a quo ipſæ dotandæ ſunt, an illæ dotatæ, mortuo poſtea maſculo, extraneis hæredibus inſtitutis, aliquid petere poſſint de bonis paternis, vel fraternis. Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q.102.nu.5. fol.39.Tom.2.

Excludente filiam dotatam a ſucceſſione etiam fratris, & vocante matrem, & conſanguineos fratres, an mater ſuccedet in dimidia totius ſucceſſionis, an verò pro virili tantum cum fratribus conſanguineis. Albert. Brun. de ſtat.articu.13.numero 69. folio 241.Tom.2.

Perſona agnati nominata ſemel excluſa propter aliquem non excluſum remanet excluſa, mortuo excludente. Albert. Brun.de ſtat.art.12.nu.286.f.236.T.2.

Vna excluſa quæ de iure communi non præfertur alteri, tunc ex vnius excluſione, alter non intelligitur excluſus. Albert. Brun.de ſtat.art.7.nu.14.f.195.T.2.

Pœna adiecta cenſetur in additione repetita. Albert. Brun de augmento. &c.concluſ.7.princ.nu.6.f.359.T.17.

Indicta quempiam offendenti in ciuitate, an extendatur ad diſtrictum. Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q.216.f.54.nu.1.T.2.

Pęnę diminutio facta, an ſit propriè diminutio. Albert. Brun. Aſtēſ. de diminut. & deterioratione.concluſ. 1. numero quinto, folio 370.Tom.17.

Pœnam imponente, an illa videatur impoſita ipſo iure, an verò requiratur ſententia iudicis. Bald. de ſtat. verbo. Pœna.nume.11. fol.135.Tom.2.

Et ibi in pœnis ſtatutarijs an procedens ad actum proximum. puniatur pro delicto conſumato. ibid.nu. 14.

Imponente, an videatur receſſum a pœna iuris communis idem Bald.eod.tit.& verbo.pœnanu.30.f.& T.eod.

Plus fieri poteſt, quàm per pactū. Guido.de Suza.de inſtrum. Guerenteg.nu.48.f.339.T.6.P.2.

Poni non debent clauſula, non obſtante tali lege. Celſ. Vgo. de clauſul.numero 36. folio 493. & numero 334. folio 506. Tomo decimooctauo.

Poſita clauſula de iure, & de facto, quid operetur, maximè in ſtatuto de criminalibus puniendis. Celſ. Vgo. de clauſul. nume. 174. fol.499 Tom.18.

Quomodo intelligatur clauſula de facto. ibi.nu.175.

Et quòd intelligitur, ſcilicet armata manu. ibi.nu.176.

Poteſt alterari forma teſtandi a iure ciuili introducta, & quando. Lancellot.Gallia.de ſtat.præfatio. 4.nu.8.f.284.T.2.

Diſponi quod per tranſeuntes per portam ciuitatis tot ſoluant. Nic. Feſtaſ.de æſtimo, & collect.capitu.3.numero tertio, fol.178. Tom.duodecimo.

Fieri vt quis vſque ad pœnam infamiæ pro alio obligetur etiam ſine pacto de eo. Gaſpar. Beat.de inope debito. &c.cap.5.nume. 12.fol 216. Tom.3.P.2.

Inducionus extraordinarium in ordinarium. Nic. Feſtaſ. de æſtimo, & collect P.4.c.2.nu.3.f.184.T.12.

Minui legitima, licèt non in totum tolli. Io. Campeg. de ſtat.q.6. nu.49.f.265.T.2.

Quis puniri pœna pecuniaria pro alterius culpa. Alphonſ. Hoied. de benef.incompatibilib.p.1.c.23.nu.107. & 108.cum ſequ.folio 151.T.15.P.1.

Tolli legitima. Georg. Natta.de pact.ad cap.quamuis.de pact. in ſexto.nu.27.f.31.T.6.P.1.

Debita matri in bonis filij cùm ſit de iure poſitiuo ſecundum magis receptam ſententiam. Rolan.a Valle. de lucro dotis. q.1. nu.3.f.351.T.9.

Pręferente agnatos maſculos fœminis agnatorum appellatione in diſpoſitione teſtatoris non veniunt filiæ. Albert. Bru. de ſtat.artic.5.nu.27.f.170.T.2.

Agnatos tranſuerſales filiabus fœminis, ſi contingat aliquem decedere, relicta filia, ac patre, & agnatis tranſuerſalibus, an filia ſola ſuccedet. Alber. Bru.de ſtat.artic.6.nu.120.f.183.T.2.

Cognatos, qui ſunt ex parte patris, illis, qui ſunt ex parte matris, an filius ſororis excludatur per filiū fratris patruelis. Alber. Bru. de ſtat.arti.6.nu.84.f.181.T.2.

Proximiores in gradu vlterioribus filius materteræ legitimus prę fertur nepoti ex ſorore paterna naturali. Albe. Bru.de ſtat.artic. 12.nu.42.f.227.T.2.

Et an, & quādo prouiſio legis comprehendat naturales pulchre diſtinguitur. ibid.nu.43.

Pręmium dante capientibus exbannitum, ſi illud præmium propoſitum ſit in genere, publicus officialis bānitum capiens non meretur præmium. Bal.de ſtat.verbo, præmium.nu.1.f.137.T.2.

Quod conceditur reuelatoribus criminum, an habeat locum in ſocijs ſequacibus, & complicibus. Bal.de ſtat. verbo, reuelatores. nu.1.f.142.T.2.

Præſcriptionem inducente, an cōtra clericum opponatur exceptio præſcriptionis. Bal.de ſtat.verbo, præſcriptio.nu.6.f.137.T.2.

Præſeruante aliquid fratribus vterinis, vel conſobrinis, poterunt et venire ſorores vterinæ, vel conſobrinæ. Alber. Bru.de ſtat. arti.5. nu.86.f.173.T.2.

Et an talia ſtatuta ex identitate rationis extendatur ad caſus non expreſſos. ibi.nu.87.

Priuilegiante locum, vel tempus, vtrum delinquens præſumatur deliquiſſe in tempore, vel loco priuilegiato, an in ſimplici tempore. Bal.de ſtat.verbo, delinquens.nu.10.f.107.T.2.

Prius facto, ſi ius commune ſuperueniat, an illud ſtatutū corrigat, quando ſtatutum ius communi contradicit. Lanfr.de Oria.de ſtat.nu.14.f.391.T.2.

Quid, ſi non contradicat. ibi.nu.15.

Prohibente adultum contrahere, quia fingit dolum, iuramentum non tollit cauſam doli præſumpti. Bal.de ſtat.verbo, iuramentū. nu.17.f.125.T.2.

Armorum vſum quotidianum cum familia poteſtatis iret inquirendo portātes arma, & vellet tenere vnum, quòd ille recuſauit, num incidat in pœnam ſtatuti. Alber.a Roſa.de ſtat.p.2.q.121. nu.4.f.42.T.2.

Bona in non ſubditum transferri, an mulier forenſis videatur prohibita ſuccedere parentibus, & fratribus, & alijs, quibus de iure communi ſuccedere poſſet in territorio ſtatuti. Alber. Bru.de ſtatu.art.7.nu.26.f.195.T.2.

Contrahi cum filijsfamiliæ ſine licentia patris, ſi minor cōtrahat cum filiofamiliæ ope reſtitutionis potior erit minoris conditio. Bal.de ſtat.verbo, contrahere.nu.1.f.103.T.2.

Decretum, quis intelligatur contrauenire decreto. Bal.de ſtat.verbo, decretom.nu.2.f.107.T.2.

Efferri res illicitas, ſi conducens illicita deprehendatur in via, antequam exeat fines prohibitos, an incidat in pœnam ſtatuti. Alberic.a Roſ.de ſtat.p.2.q.4.nu.6.8. & 9.f.30.T.2.

Exceptionem opponi, poteſt implorari nihilominus officium iudicis. Bal.de ſtat.verbo, excipere.nu.9.f.111.T.2.

Exceptiones opponi contra literas cōpulſorias non tolluntur propterea exceptiones rationabiles. Guido Pap.de compulſorial.lit. q.1.nu.10.f.70.T.3.P.2.

Matri alienationem dotis vltra quartam, filij videntur vocati in tribus quartis, vel ij quorum contemplatione fit prohibitio. Alber. Bru.de ſtat.art.13.nu.7.f.238.T.2.

Mulierem abſque certa ſolemnitate contrahere, non comprehenditur obligatio ex cauſa alimentorū. Lancell. Gallia.de ſtat.q.6. nu.13.f.332.T.2.

Declara, vt ibi.nu.75.

Sine præſentia propinquorum, an prohibita ſit & conuentio, etiā ad liberandum. Bal.de ſtat.verbo, contrahere.nu.8.f.104.T.2.

Mulieri diſponere de bonis, niſi de quarta parte, ſi mulier dabit omnia bona in dotem, maritus de illis poterit lucrum facere ſecundum diſpoſitionem ſtatuti de lucro. Phan. de Phanu.de dote gl.10.nu.5.f.438.T.9.

Relinqui immobilia mulieribus nuptis extra territorium, ſi contingat relinqui, an debeatur ſaltem eſtimatio. Alber. Bru.de ſtat. art.9.nu.89.f.211.T.2.

Vxori vltra cērum, an valeat relictum ſibi factum diſtribuendū in pauperes. Idem Bru.eo.tit.art.7.nu.30.f.195.T.eod.

Vxores rebellium commorati in ciuitate, vidua non comprehenditur. Lancil. Gallia.de ſtat.q.5. poſt verbum, vxori. num.13.fol. 327.T.ſecundo.

Prohibita mulier vendere rem, vel teſtari, an hoc facere poterit cū iudicis authoritate. Bal.de ſtat.verbo, mulier.nu.1.f.131.T.2.

Prohibitus vendere, an poſſit vendenti conſentire. Fabia.de Monte.de emp.& vend.q.3.princ.nu.49.f.44.T.6.P.1.

Puniente magnatem pœna dupli, qua popularem, popularis mandat magnati, qđ occidat Titium, an popularis, delicto ſecuto, puniatur pęna dupli. Bal.de ſtat.verbo, mandare.nu.8. f.130.T.2.

Qualitas requiſita in aliquo actu eſt verificandà. Io. Bap. Boui.de ſtatuta, verb.præſcrip.gl.20.nu.12.f.192.T.17.

Quando

Source : BIU Cujas

Quando a viro nil relinqui poteſt vxori, factum in fraudem præſumitur. Vital. de Camb. clauſul. clauſula rei non ſic geſtæ. n. 17. fol. 417. T. 18.

Fit mentio de conſtituta dote, lucrum dotis fictę non fit. Phan. de Phanut de dote. gl. 10. num. 11. f. 439. T. 9.

Impediatur litis ingreſſus. Io. Bap. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcript. gl. 29. nu. 8. f. 199. T. 17.

Mater, extante patruo, excluditur, ſi ſuperſit ſoror defuncti vtrinque coniuncta, an ſit locus ſtatuto, ita quòd tunc patruus non ſuccedat, ſed mater, & ſoror. Albert. Bru. de ſtat. artic. 6. nu. 128. fol. 183. T. 2.

Quare concedatur in totum, vel in parte lucrum dotis marito. Roland. a Valle. de lucro dotis. q. 4. nu. 2. f. 352. T. 9.

Et ibi rationes, & de earum veritate. nu. 5. & 10.

Quòd filij bannitorum expellantur de ciuitate, an illi expellentur ſi bannitus erat mortuus tempore ſtatuti. Alberi. a Roſa. de ſtat. lib. 4. q. 66. num. 2. f. 76. T 2.

Quòd maſculi etiam conditionaliter poſiti, & nominati ſecũdum communem ſententiam intelligantur vocati, procedit, quando eorum contemplatione, fœminæ intelliguntur excluſæ. Albert. Bru. de ſtat. artic. 13. nu. 8. f. 238. T. 2.

Quòd pater teneatur tractare filios æqualiter, aliàs reducantur ad æqualitatem, an expenſæ factæ per patrem ipſi filio in ſtudijs agenti donatæ videantur, & an tempore diuiſionis illi a fratribus veniant imputandæ. And. Alci. de præſump. reg. 1. præſumpt. 7. nu. 2. f. 308. & præſump. 23. nu. 6. f. 311. T. 4.

Quòd præſeruatur filiæ, an ei imputetur in legitimam, & an ſit neceſſe filiã illud habere titulo inſtitutionis, pulchrè diſtinguitur. Alber. Bru. de ſtat. arti. 10. nu. 53. f. 216. T. 12.

Filiæ excluſæ ab vniuerſali ſucceſſione, an cenſeatur eius legitima vel ſuccedat in locum legitimæ legalis. Alber. Bru. de ſtat. arti. 11. nu. 7. f. 220. T. 2.

Quòd viam bannito pacis beneficium aperiat ad eum rebanniendum, an bannitus pro crimine adulterij poſſit habere tale beneficium. Nell. a S. Geminia. de bannit. tertia. p. 2. temp. num. 30. fo lio 393. T. 11. P. 1.

Et ibi, a quo pax de adulterio debeat haberi, vt proſit tale ſtatutum. nu. 31.

Et de materia pacis habendæ, a quo, quando, & quomodo, & quid ſufficiat, vide ibid. a dicto nu. 31. vſq; ad nu. 53.

Quomodo intelligatur clauſula, habeatur pro confeſſo, & quid operetur clauſula, cum primum poteſt. Celſ. Vgo. de clauſul. nume. 329. f. 305. T. 18.

Ratio præſeruandæ agnationis habetur pro expreſſa, & non tam dicitut fieri extẽſio, quàm ſubeſſe interpretatio intellectiua, ſeu declaratiua. Albert. Bru. de ſtat. art. 12. nu. 221. f. 234. T. 2.

Reducente pœnam ſanguinis ad pœnam pecuniariam, vtrum ſuper dicto delicto poterit tranſigi. Bald. de ſtat. verbo, pœna. nu. 7. fol. 134. T. 2.

Et quid, ſi pœna pecuniaria eſt in diſpoſitione, corporalis in conditione, an ſit licita tranſactio. ibi nu. 8.

Regij exiſtente, quòd vir nihil poſſit vxori relinquere, & Bononiæ ſtante conſuetudine, quod vir poſſit vxori relinquere ſecundum ius commune, ſi Reginus origine, & Bononię ciuis habeat bona Regij, & Bononiæ quo ad bona Regij ſeruatur ſtatutum Regij, & quo ad bona Bononiæ, ius commune. Albert. Bru. de ſtat. arti. 8. nu. 123. f. 244. T. 2.

Remittente tertiam, vel quartam partem confitenti, an confitens factum, ſed negans qualitatem facti gaudeat beneficio ſtatuti. Bal. de ſtat. verbo, confitens. nu. 14. f. 101. T. 2.

Requirente aliquas ſolemnitates in cõtractibus, an omiſſio earum vitiet contractum. Bald. de ſtat. verbo, ſolemnitas. num. 1. fo. 143. T. ſecundo.

Plures qualitates in maſculis fœminas excludentibus, an neceſſarius ſit concurſus omnium illarum qualitatum. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 291. f. 236. T. 2.

Probationem inſtrumentalem, an ſufficiat preſumptio legis, cum de in rem verſo. Bal. de ſtat. verbo, probare. nu. 6. f. 138. T. 2.

Et quid ſi requireret probationem per inſtrumẽtum publicum, an ea ipſa probatio fieri poſſit per teſtes? Aymo Crauet. de antiquit. temp. verbo, quarto limitatur. nu. 88. f. 138. T. 17.

Reuocato, an cenſeatur reuocatus effectus per ſtatutum cauſatus. Steph de affinit. in princ. num. 17. f. 135. T. 9.

Senatum ſtante, quòd fratre decedente ab inteſtato ſine deſcẽdentibus ſuccedant fratres, excluſis ſororibus, an ſi extet mater admittetur ad ſucceſſionem tam mater, quàm ſorores. Albert B.ru. de ſtat. artic. 7. nu. 10. f. 195. T. 2.

Senenſi ſtante, quòd credatur libris mercatorum. ſi Seius mercator centum, quæ debebat Titio mercatori, numerauit, & in numerationem annotauit, quòd propter legem nouam poſt numerationem latam, non cenſeatur adempta facultas Seio numerationem ex codice probandi. Benuen. Strac. quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit. nu. 33. f. 331. T. 6. P. 1.

Seu iure ciuili, legitima an tolli poſſit, vel in totum, vel in partem. Io. Campeg. de ſtat. q. 4. nu. 33. f. 265. T. 2.

Iure municipali, ſi ſancitum ſit bona oneribus fore obnoxia, ſi prædia in eccleſiam tranſeant, iam oneribus affecta, cum ſuo onere pertranſeunt, & eccleſia compellitur. Nico. Feſtaſ. de æſtimo, & collect. p. 4. c. 2. nu. 1. f. 184. T. 12.

Si aſſignetur certum tempus ad accuſandum, vltra illud tempus inquiri non poteſt. Hier. Gigas. de crimine læſæ maie. lib. 1. q. 29. nu. 9 f. 55 T. 11. P. 1.

Si cauea tur aduocatum tantum decem recipere ab vtraque parte, num ita accipiatur, quòd ſola quinque recipiat a qualibet parte, an potius decem. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. quæſt. 54. nu. 1. fol. 11. T. 2.

Notarium acceptari non poſſe ad aliquod officium, comprehenditur etiam ille, qui fuit notarius licèt deſierit eſſe. Ioan. Crot. de teſtib. in cauſis ciuilib. f. 210. T. 4.

Quartam partem pœnæ non officiali deberi quod extendatur, & ipſa quarta, & ad nomina debitorũ. Pet. And. Gamb. de autho, leg. de lat. lib. 6. nu. 575. f. 198. T. 13. P. 2.

Quòd aliqua exceptio opponi non poſſit, niſi quædam per ſtatutum enumeratæ exceptiones parẽs excepruatis opponi poteũt. Steph de Federic. de interprætatio. iur. P. 2. nu. 20. f. 216. T. 1.

Quòd appellatio non admittatur, niſi præſtita cautione, tale ſtatutum intelligitur dummodo petatur, aliàs eius omiſſio non vitiat appellationem. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. cap. 18. nu. 75. f. 401. Tom. 5.

Quòd arbiter poſſit cognoſcere, non obſtãte aliqua ſolennitate, an poterit ſine citatione procedere, & in diebus feriatis, & teſtes inhabiles admittere Bart. in ſuis quæſt. de arbit. nu. 49. fol. 295. Tom. 3. Par. 1.

Quòd bannitorum vxores perpetuò ſint bannitæ, an duret effectus, bãnito mortuo Nel. a S. Gemin. de bannit. 2. P. tertij temp. nu. 13. fol. 405. T. 11 P. 1.

Quod bannitus non audiatur etiam in defendẽdo, & aliquis cui verè contra ipſum nulla actio competebat, illum conueniat dicens eum ſibi obligatum ex certa cauſa, an audiatur volens ſe defendere. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. q. 41. num. 1. f. 73. & q. 53. nu. 1. fol. 74. Tom. 2.

Et ſi eodem ſtatuto diceretur agendo, vel defendendo, & bannitus ageret contra bannitum, & excipitur de banno contra agẽtem replicans reus, quòd audiri non debet, quid agere debeat Iudex. Steph. de Federic. de interprætatio. iur. Par. 2. nu. 104. fol. 218. Tom. 1.

Quòd certæ quædam ſolennitates ſeruandæ ſint in datione in ſolutum, fienda creditori in bonis debitoris, & creditor his ſolennitatibus neglectis curauit ſibi adſignari ex bonis debitoris in ſolutum, quæritur an fructus lucretur, vel computandi ſint in ſolutum. Alberic. a Roſate de ſtat. lib. 1. q. 67. nu. 1. f. 12. T. 2.

Quòd ciues habentes diſcordias teneantur compromittere num habitus pro ciue non tamen verè ciuis cogi poſſit ad cõpromittendum. Alberic. a Roſate. de ſtat. eod. lib. 1. q. 64. nu. 1. f. 12. T. 2.

Quòd cõmunitates teneantur emendare damna data in ſuis territorijs, ſi malefactor ſit incertus, an teneãtur emendare damna data eccleſijs Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 95. nu. 1. f. 38. T. 2.

Quòd coniuncti compromittere teneantur, & alio ſtatuto, quòd ſtatuta de coniunctis loquentia habeant locum in extraneis, ſi extranei proximiores non habent, non cõprehenduntur. Steph. de Federic. de interprætatio. iur. P. 1. nu. 93. f. 212. T. 1.

Quòd conſules villarum denunciare teneantur maleficia intra decem dies, infra quod tempus alius defert, & accuſat, an eis no ceat, vel eos liberet a debita denunciatione. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 62. nu. 1. f. 37. T. 2.

Quòd contra inſtrumentum non poſſit vlla exceptio opponi, niſi ſolutionis, & falſitatis, & venditor petat ab emptore pretium emptor opponit, quòd det fideiuſſorem pro euictione ob quæſtionem ei motam de re, an talis exceptio poſſit opponi Guido. de Suſa. de inſtrum. guarentig. nu. 10. in princ. f. 338. T 6. P. 1.

Quòd contumax pro confeſſo habeatur, contumax appellare poterit. Steph. de Federic. de interpræt. iur. P. 1. nu. 30. f. 211. T. 1.

Quod de debito ſupra 25. libras, non fiat ratio, niſi inſtrumento id ſit probatum. qui dam mutuauit ſupra dictam ſummam, nullo cõfecto inſtrumento, an poſſit tãtũ 20. petere, ne ei obſtet ſtatuti exceptio. Alberic. a Roſate de ſtat. lib. 1. q. 183. n. 1. f. 27. T. 2.

Quòd de robaria quis ſit accuſandus intra annum, & quidã idẽ ipſum delictum pluribus annis continuauit, an poſſit accuſari de robaria perpetrata ante annum. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. q. 96. nu. 1. fol. 85. T. 2.

Quòd ei, cui competit ius agendi, petendi, vel officiũ iudicis implorandi quomodocumq;, qualitercumq;, & ex quacumq; cauſa præſumatur ſolutũ vel ſatisfactum, ſi ſteterit per quindecim annos, quòd debitum non petierit in iudicio vel extra, tale ſtatutum non includit cauſam dotis. Roland. a Valle. de dote. q. 105. nu. 16. fol. 388. Tom. 9.

Quòd emptor, & venditor teneãtur ſoluere pro gabella communi denarios 6. pro qualibet libra prætij rei venditæ, & ambo ſoluerunt gabellam, & inuicem actionem inſtituant vter obtineat. Alberic. a Roſate de ſtat. lib. 1. q. 163. nu. 1. f. 26. T. 2.

Quòd equi mortui in exercitu emendentur, ſi communes ciuitatis promiſit partem hominum ciuitatis in tali exercitu contra inimicos, an equi in tali exercitu mortui ſint emendandi. Alberic. a Roſate de ſtat. lib. 1. q. 162. nu. 1. & 2. f. 26. T. 2.

Quòd filia fœmina non ſuccedat ab inteſtato, ſi eo tempore quo dotatur faciat pactum de ſuccedendo patri, valet huiuſmodi pactum. Roland. a Valle. de dote. q. 102. nu. 8. f. 390. T. 9.

Quòd filius ſuccedat in dote materna, ſi filius moriatur antequàm adiuerit, vel agnouerit, non tranſmittit ad hæredes. Roland. a Valle. de dote. q. 47. nu. 4. f. 370. T. 9.

Quod declara, vt ibi. nu. 17. & 18.

Quòd fratri ſuccedat frater ex paterna linea, an frater ex vtraq; fratrẽ ex linea paterna excludat. Steph. de Federic. de interprætatio. iur. nu. 59. fol. 217. T. 1.

Quòd his caſibus, quibus minor poteſt ſubire iudiciũ, poſſit etiã conſtituere procuratorem, quando intelligatur, poſſe ſubire iudicium. Alber. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 80. nu. 1. f. 14. T. 2.

Quòd homicida pœna librarum mille puniatur, & Titius occidat Seiũ, antequàm de illo homicidio accuſaretur ſuperueniat nouum ſtatutum imponẽs mortis pœnam homicidij, an Titius, accuſatus puniri debeat pœna veteris ſtatuti, an potius noui. Alberic. a Roſate. de ſtat. q. 70. nu. 30. f. 103. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd immobilia non possint alienari in forensem, & quòd denuncians iudici lucretur certum quid, si Iudex, vel eius ministri denunciant, præmium non habebunt. Steph. de Federic. de interpræt. Iur. P. 1. nu. 146. f. 214. T. 1.

Quòd infantes, & pupili non admittantur ad agendum vel accusandum, an per hoc videantur admissi alij, qui de iure communi repelluntur. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. quæst. 68. nume. 1. fol. 12. Tom. 2.

Quòd infra biennium offerãtur articuli, & exceptiones in causis criminalibus, & quis die sabbati litem est contestatus, an die iuridica sequenti producere artic. possit, & exceptiones. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. q. 57. nu. 19. f. 11. T. 2.

Quòd instrumenta exequantur nulla exceptione obstante nisi solutionis vel falsitatis, de consuetudine nullæ aliæ apponi poterunt. Stepha. de Federic. de interprætatio. Iur. Par. 1. nume. 123. fol. 18. Tom. 1.

Quòd instrumenta publica mitti debeant executioni pendente confectione inuentarij non poterunt mitti contra hæredẽ. Roland. a Valle. de confectio. inuentarij. verbo. quarta est vtilitas. nu. 2. fol. 181. Tom. 9.

Quòd insultum faciens ad domum puniatur, si quis fecit insultũ in porticu domus, punietur. Franc. de Platea. de excommunicatione §. 35. nu. 19. f. 358. T. 14.

Quòd intrans vineam alicuius soluat denarios 12. Domino castri, aliquis de volũtate domini Castri ingressus est vineam alterius, an incidat in pœnã. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. quæst. 97. nu. 1. fol. 38. Tom. 2.

Quòd maritus per mortẽ vxoris cum liberis lucretur dotem, tale lucrum non perditur per virum ob transitum ad secunda vota, sed in contrarium est communis. Roland. a Valle. de dote. q. 86. nu. 1. fol. 384. Tom. 9.

Quod masculi excludant fœminas, huiusmodi statuto potest masculus renunciare. Roland. a Valle. de dote. quæst. 39. nume. 14. fol. 367. Tom. 9.

Quòd mater habeat vsufructum in bonis filij, vtrum id intelligatur de omnibus bonis, vel solum de legitima. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. q. 60. nu. 1. f. 11. T. 2.

Quòd matrimonium cum minori viginti annis non possit contrahi sine consensu duorum agnatorum, si agnati consentire recusant superior potest adiri. Io. de Selua. de benef. P. 1. q. 16. num. 43. fol. 25. Tom. 15. Par. 1.

Quod minor non possit contrahere sine consensu proximioris, si aliquis allegaret contractum inualidum, & vult se fundare in statuto, debet probare, quòd ille erat minor, & quòd habebat proximiorem præsentem, quem de facili poterat adhibere. Roland. a Valle. de dote. q. 64. nu. 19. f. 377. T. 9.

Quòd mortua muliere, dos penes maritum remaneat, soluto matrimonio maritus fecit pactum cum vxore, quòd lucretur partẽ dimidiam dotis, an ex tali pacto videatur renunciasse beneficio statuti. Alberic. a Rosate. de stat. Par. 2. quæstio. 57. nume. 1. fol. 36. Tom. 2.

Quòd mulier maritata non faciat partem cum fratribus, huiusmodi statutum locum nõ habebit in sponsa de futuro. Roland. a Valle. de dote. q. 12. nu. 6. f. 356. T. 9.

Quòd mulier non possit hæreditatem adire sine consensu consanguineorum, consensus subsequens non poterit additionem confirmare. Octaui. Simoncel. de decret. numero 53. folio 287. Tom. 6. Par. 2.

Quòd nemo frumentum emat, nisi pro vsu suo, si ematur pro toto anno, & recedat, emens in pœnam non incidit. Stepha. de Federic. de interprætatio. Iur. P. 1. nu. 49. f. 211. T. 1.

Quòd non possint nisi tot personæ incitari ad nuptias, non poterit duplicari numerus personarum, si pater, & filius vno contextu vxores duxerint. Ant. Bard. de temp. vtili. cap. 18. num. 19. fol. 224. Tom. 5.

Quòd nulla propositio fiat de eximendis bannitis ex banno, & si contra fiat, pœna sit potestati, & Ancianis librarum 100. an erit pœna potestati centum, Ancianisque centum, vel quinquaginta pro quolibet. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. quæst. 170. nu. 1. & 2. fol. 26. Tom. 2.

Quòd nullæ exceptiones admittantur, an legitimæ reijciantur. Idem Alberic. a Rosate. eod. titu. & lib. 1. quæstio. 65. numero 1. fol 12. Tom. 2.

Quòd nullus audiatur volens opponere exceptionem, quòd pactum sit nudum, comprehenditur, & fœmina. Roland. a Valle. de dote. q. 55. nu. 14. f. 374. T. 9.

Quòd nullus debeat consulere vltra, vel extra propositionẽ propositam, & si consultum fuerit, non fiat inde partitum, & si cõtra fiat, non valeat, si quis quid consuluit dependens a propositione, & facto partito, obtentum est, an idipsum valeat. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 124. nu. 1. f. 18. T. 2.

Quòd nullus fideiussor obligatus vltra centum, admittatur ad conducendum pedagia communis, an fideiussor in rem suam comprehendatur. idem Alberic. a Rosate. eod. titu. q. 159. lib. 1. nu. 1. & 2. fol. 26. Tom. eod.

Quòd nullus mercator, vel artifex possit aliquam domum conducere, quàm alius mercator habere, quousque dictus mercator eam habere voluerit, an fructus quis emere possit. Pet. de Vbald. de duob. fratrib. Par. 11. princ. nume. 98. fol. 170. Tom. 6. Par prima.

Quòd nullus possit eligi in potestatem Florentiæ, nisi sit miles, item, & Guelphus, aliquis electus est, qui nec miles, nec Guelphus, & ita non valet electio, obstante statuto, iste offert se ad regimen, Florentini recusant, petit salarium, cum per se non stet, quominus administret, quid iuris? Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. quæst. 193. nu. 1. fol. 51. T. 2.

Quòd nullus possit extrahere bladũ de ciuitate, nisi pro suo vsu sub certa pœna, & aliquis re vera pro suo vsu extraxit bladum, postmodum mutato consilio, illud vendidit, an ex eo videatur incurrisse pœnam a statuto indictam. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 206. nu. 1. fol. 53. T. 2.

Quòd offendens non liberetur a banno, nisi reconcilietur cum offenso, vel eius hærede, & is tandem succedat offenso, an possit eo nomine se eximere a banno. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 3. quæstio. 29. numero 1. fol. 59. & lib. 4. quæstio. 97. numero 1. fol. 85. Tom. 2.

Quòd officia non debeant repeti, an saltem possint prorogari. Alberic. a Rosate. eod. titu. de stat. Par. 2. quæstio. 159. nume. 1. & 3. fol. 45. Tom. 2.

Quòd percutiens aliquem puniatur in decem, saluo quòd percussus possit percussorem repercutere incontinenti in eadem rixa percussus sequitur statim percussorem fugientem, eumque repercutit, num erit excusatus. Alberic. a Rosate. eod. tit. de stat. P. 2. q. 45. nu. 1. f. 35. T. 2.

Quòd petito compromisso debeat eligi arbiter, vtrum iudex causæ possit ad vlteriora procedere ante electionem arbitrorum sola compromissi petitione facta. Bald. de stat. verbo. Arbitrium. nu. 43. fol. 90. Tom. 2.

Quòd præmium detur nuncianti malefactorẽ, ne sit expressum vnde illud sit accipiendus, vnde sit pendendum, & statuto huiusmodi non extante, an possit potestas ex se præmium promittere præsentanti bannitum, vel malefactorem, & dictũ, vel proclamationem super hoc facere. Alberic. a Rosate de stat. lib. 4. q. 48. nu. 1. & 2. fol. 74. T. 2.

Quòd præmoriẽte vxore sine liberis, maritus lucretur dimidiam dotis, & alio disponatur, quòd verba statutorum intelligantur ad literam prout iacent, per hoc vltimum statutum non intelligitur esse derogatum remedio. l hac edictali. C. de secundis nuptijs. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 35. numero 1. & 8. folio 365. Tom. 9.

Quòd pro assaltu quis puniatur in centum, & pro ferita in quinquaginta, si quis vno impetu intulerit vtrumque, an sit condemnandus duplici pœna. Alberic. a Rosate de stat. P. 2. q. 29. nu. 1. & 3. fol. 33. Tom 2.

Quòd pro quocumque delicto impunito Iudex teneatur in centum, quinque deliquerunt, Iudex tres condemnauit, num incurrat pœnam centum. Alberic. a Rosate. eod. titu. de stat. & P. 2. q. 31. nu. 1. fol. & Tom. eod.

Quòd proconsul notariorum creatur consilio 40. sapientium, & per consules, an is, qui adhibetur, si fuerit consul, & de consilio sapientum duplex habeat suffragium, siue duas voces. idem Alberic. a Rosate eod. tit. de stat. lib. 1. nume. 12. & 14. fol. 21. quæst. 141. Tom. 2.

Quòd querimoniæ bannitorum non audiantur per se, nec per procuratorem, vnus non bannitus cœpit agere per procuratorem pro iniuria sibi illata, & pendente causa, fuit bannitus ex alia causa, obijcitur procuratori bannum sui clientuli, quid iuris? Alberic. a Rosate. de stat. lib. 4. quęstio. 111. numero primo, fol. 66. Tom. 2.

Quòd quicumque pro alio obligatus soluerit possit curare detineri principalẽ nomine eius, quòd soluerit, creditor habet obligatum principalem, & fideiussorem, agit contra principalem, qui proposuit contra instrumentum obligationis exceptiones doli. & simulationis, pendente controuersia fideiussor soluit, & habuit iura cessa, & curauit principalem detineri ex forma statuti, ipse petit relaxari, quid iuris? Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 155. nu. 1. & 2. fol. 45. T. 2.

Quòd quis non possit venire contra instrumentum a se factum, nec eius hęres cum beneficio inuentarij non poterit venire contra. Roland. a Valle. de confect. inuentarij. verbo. quæritur etiã, an stante. nu. 1. fol. 186. T. 8. P. 2.
Sed communis est in contrarium, vt ibi. nu. 4.

Quòd quis personaliter vel ad domum citetur, ad domum indistinctè citari potest, & sufficit. Steph. de Fedric. de interprætatione iur. P. 2. nu. 63. f. 21. T. 1.

Quòd rector teneatur infra duos menses causas criminales diffinire, ciuiles, infra sex, si post dictum terminum Rector aliquam ex dictis causis terminauerit, an sententia valeat. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 56. nu. 1. f. 10. T. 2.
Et si tempus protraheretur camillis partis aduersę, num finiatur instantia. ibid. nu. 3. & 4. f. 11. T. eod.
Et stante huiusmodi statuto, si vna partium petat dilationem nouem mensium, num sit danda. ibid. q. 57. nu. 1.

Quòd sententię pupillorum exequantur per vnum iudicem, & alio, quòd a libris centum exequatur per potestatem, si sententia erit in 200. pro pupillo, quis eam exequetur. Steph. de Fedric. de interprętatione iuris. P. 1. nu. 101. f. 218. T. 1.

Quòd sententię ferri debeãt in prędentia Ancianorum ciuitatis, & ipsi nolint venire, quid fiet? Bald. de Peruf. de syndic. verbo. obseruare. nu. 62. f. 226. T. 7.

Quòd si mulier decedat sine liberis, maritus ferat dimidiam partem dotis, & mulier legauit decem marito, an debeant in dicta dimidia compensari. Alberic. a Rosate de stat. P. 2. quęst. 56. nu. 1. fol. 36. Tom. 2.

Quòd si quis ingrediatur possessionem rei alienę, cadat a iure suo, & puniatur in centum, si hoc fecerit sine iudicis authoritate, quidam sine iudicis licentia intrauit possessionem rei alienę, ille cuius erat propria authoritate eum violenter eiecit, an prima violentia sit omnino sublata per secũdam, & quo ad pœnam, & quò ad rem. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 176. nu. 1. 7. 12. & 14. fol. 48. Tom. 2.

Quòd statuta prędisa possint absolui in consilio populi, non autẽ in consilio

Source : BIU Cujas

in consilio 600. an absolutio statuti præcisi, vocato vtroque consilio valeat. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. quæstio. 120. nume. 1. fol. 17. Tom. 2.

Quòd stipendiarij tractentur vt ciues, aliquis scriptus est in numero stipendiariorum, vltra numerũ determinatum, an is gaudebit statuti beneficio. Alberic. a Rosate. de stat. Par. 2. quæstio. 190. nu. 1. fol. 51. Tom. 2.

Quòd trahatur ad præterita, num trahetur ad ea, quæ sunt amicabili transactione, vel compositione sopita Alberic. a Rosatæ de statut. lib. 1. q. 33. nu. 1. f. 7. T. 2.

Quòd victus victori in expensis condemnetur, tale statutum debet intelligi, & regulari secundum ius commune, nisi victus habuerit iustam causam litigandi. Roland. a Valle. de dote. q. 26. nu. 17. fol. 361. Tom. 9.

Quòd vir non possit instituere vxorem, si forensis testabitur in loco statuti, non impedietur vir instituere vxorem. Roland. a Valle. de dote. q. 36. nu. 10. f. 366. T. 9.

Quòd vniuersitas debeat facere syndicum cum authoritate pontificis, numquid ista authoritas requiratur in actu, an verò possit sequi post actum. Octaui. Simoncel. de decret. in prefatione. nu. 38. fol. 286. Tom. 6. Par. 2.

Quòd vulnerans in via publica magis puniatur, quàm si alibi vulneret, & aliquis percussit in via priuata, per quam tamen iter publice fiebat, an puniatur, ac si in via publica vulnerasset. Bartho. Cæpo. de seruit. rust. præst. cap. 3. nume. 33. fol. 216. Tom. 6. Par. secunda.

Quòd vxor si liberos non habuerit, maritus lucretur dotem, ad exclusionem Mariti sufficit, quòd liberos habuerit, licèt ante matrem mortui fuerint. Roland. a Valle de dote. quæst. 51. nu. 11. fol. 372. Tom. 9.

Quòd vxore præmoriente in matrimonio copulata, maritus lucretur dotem, si stat per vxorem, quominus ducatur, vir lucratur dotem. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 7. numero 7. folio 354. Tom. 9.

Cum liberis ipsi lucrentur dotem, vel eam habeant, mater non poterit in præiudicium filiorum testari de dote. Roland. a Valle. de dote. q. 82. nu. 4. f. 383. T. 9.

Sine liberis maritus lucretur dotem, argumentũ sumitur a contrario sensu, quod existentibus liberis maritus priuetur commodo dicti lucri. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 43. numero 1. fol. 369. Tom. 9.

Sine liberis maritus lucretur dotem, si ambo simul moriantur, maritus excluditur a lucro dotis. idem Roland. a Valle. de dote. q. 60. nu. 6. f. 376. T. eod.

Sine liberis maritus lucretur dotem, si mulier stipulata fuerit totam restitui, dotem nõ lucrabitur maritus. idem Roland. a Valle. de confectio. inuentarij. verbo. stante igitur firma. num. 4. fol. 199. Tom. 8. Par. 2.

Si caueretur aliquid contra ius commune, & adijceretur clausula, non obstante aliqua lege, vel statuto, quomodo talis clausula debeat intelligi. Steph. de Federic. de interpretatione iur. Par. 1. nu. 21. fol. 216. Tom. 1.

Et talis clausula non impedit, qnominus vnum statutum per aliud suppleatur. ibi. nũ. 22.

Declinantes iurisdictionem iudicis impunè posse offendi, non se extendit ad clericos qui in iudicem laicum consentire non possunt, nec debent. idem Stepha. de Federic. eod. tit. & Par. nume. 128. fol. 219. Tom. eod.

Quòd mulier non possit se obligare, non potest etiam alium liberare. idem Steph. de Federic. eod. titul. & Par. numero 101. folio 212. Tom. eod.

Sine consensu propinquorum in tertio gradu contrahere non possit, si non sint in tertio gradu, vel absentes, contrahere poterit sine eis idem Steph. de Federic. eod. titu. & Par. numero 47. fol. 216. Tom. eod.

Si cauetur, quòd bannitus in certa quantitate incidat in pœnam capitis, si petierit se ab aliquo in officium admitti, an ignorans se esse bannitum excusetur, vel an perdat in eius rebannitione generaliter ordinatum. Nel. a S. Gemin. de Bannit. 3. Par. secundi tempo. nu. 83. f. 399. T. 11. P. 1.

Non possit ad sui vtilitatem contrahere, an valeat pactum de inquilino non expellendo. idem Nel. a S. Gemin. eod. tit. & Par. nu. 5. fol. 390. T. & P. eisd.

Non possit sua bona in alium transferre, an possit facere instrumentum si ante bannum promisit illud facere. idem Nel. a S. Gemin. eod. titul. prima Par. secundi temp. nume. 78. folio 375. Tom. & Par. eisd.

Quòd bona delinquentis sint obligata pro pœna, an tunc bannũ pecuniarium possit mitti executioni contra fideiussorem datũ, antequàm esset contumax, & bannitus. idem Nellus a S. Gemin. eod. titu. & Par. 1. secundi temp. numero 13. fol. 366. Tom. 11. Par. prima.

Quòd certo modo delinquens ipso facto bannitus intelligatur, quid iuris? idem Nel. a S. Gemin. eod. tit. 4. P. primi temp. nu. 9. fol. 364. Tom. 11. Par. 1.

Quòd de robaria commissa per annum ante non possit cognosci, an potestas possit bannire eum, qui incæpit derobare per annum ante, & postea continuauit robariam. idem Nellus. de S. Gemin. eod. titu. 2. Par. primi temp. numero 4. fol. 360. Tom. 11. Par. prima.

Quòd falsatores monetæ, & robatores stratarum non possint rebanniri, etiam habita pace, & sit aliud generale statutum, quòd omnes banniti habita pace debeant rebanniri, an comprehendat falsarios, & robatores. idem Nel. a S. Gemin. eod. titu. 3. P. secundi temp. nu. 14. f. 392. T. 11. P. 1.

Quòd filij bannitorum expellantur de ciuitate, an debeant expelli, mortuo patre bannito. Nell. a S. Gemin. eod. tit. de bannit. 3. p. tertij temp. nu. 14. f. 406. T. 11. P. 1.

Quòd in hæredem continuetur possessio, intelligitur de vero hærede. Melch. Palaex. tract. maiorat. quæst. 10. nume. 2. folio 446. T. 10. P. 1.

Quòd mortuo viro, vxor possit eligere vnam ex vestibus suis, quã voluerit, & mortuo marito, reperiatur vxor habere plures vestes, & inter alias vnam incisam, quam maritus emerat, nondum tamen perfectam, an ea mulier possit eligere. Alberic. a Rosate de statu. p. secunda, quæstio. 205. nume. 2. 3. & 4. folio quinquagesimotertio. T. 2.

Qaòd notoriè infamatus de crimine possit de facto puniri, condemnari, & banniri, an requiratur citatio. Idem Nell. a S. Geminia. eod. tit. de bannitis. tertia p. primi temp. nume. 4. folio 361. T. 11. P. 1.

Quòd nullus possit banniri, nisi fiat proclama, si quis velit defendere, vel adesse causæ &c. fuit factum proclama, si quis velit defendere, & non fuit dictum, vel adesse causæ, an possit in banno poni. Idem Nellus a S. Gemin. eo. tit. de bannit. 3. p. primi temp. nu. 9. f. 362. T. 11. P. 1.

Quòd nullus pro vsura recipiat vltra duos denarios pro libra in mense, eritne locus pœnæ? Laur. de Rodulph. de vsur. p. 2. q. 148. nu. 13. f. 36. T. 7.

Quòd omnia legata, & donationes insinuentur, aliàs, quòd non valeant, non comprehenditur legatum factum nomine dotis. Ioann. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscrip. glo. 3. num. 7. fol. 178. To. 17.

Quòd soror non succedat fratri, extantibus fratribus ex eodem patre, si contingat aliquem decedere, relicto fratre ex patre tantum, & relicta matre, & sorore ex vtroque parente, an soror admittetur. Albert. Brun. de statu. articu. sexto. nume. 126. folio 183. T. secundo.

Quòd talis cadat a iure suo, tollitur obligatio ciuilis, & eliditur naturalis. Io. Bap. Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 23. nume. 6. fol. 196. T. 17.

Quòd viri bannitarum debeant expelli de ciuitate, an è contrario vxor banniti sit expellenda. Nell. de S. Gemin. de bannit. 2. p. secundi temp. nu. 40. f. 382. T. 11. P. 1.

Et quid, si cauetur, quòd familia banniti expellatur de ciuitate, an sit expellenda vxor. num. 41.

Si cautum esset, quòd fur per famam conuictus puniri debeat, per famam contrariam se purgare poterit. Steph. de Fedric. de interpretatio. iur. p. 1. nu. 100. f. 212. T. 1.

Foret, quòd aliquis non possit probare solutionem alicuius debiti a solidis centum supra, minori numero trium testium, si debitor soluerit decem solidos creditori præsentibus duobus testib. idq; inficietur, quomodo consulatur debitori. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 113. nu. 1. f. 16. T. 2.

Si debitor carceratur an eodem modo pro debito patris carcerari possit. Steph. de Fedric. de interpret. iur. p. vlt. num. 85. folio 224. To. primo.

Si deferatur hæreditas, vel successio aliquo casu, bonorum possessionis agnitio in iudicio necessaria est. Henri. Bot. de synodo episco. artic. 3. conclus. 1. nu. 10. f. 405. T. 13. P. 2.

Si diceretur, quod exceptione falsitatis, & solutionis non obstante, instrumenta publica exequantur, quæ exceptiones possint opponi. Anton. de Cana. de executione instrument. nume. 4. folio 39. T. quinto.

Si disponatur quod filia non extantibus masculis, matri succedat ab intestato, masculis extantibus, ex vi argumenti a contrario sensu excluditur. Roland. a Valle. de dote. quæst. 43. nume. 7. folio 369. T. 9.

Quod mulier habens filios, non possit disponere de bonis suis, nisi de quarta parte bonorum, & alio, quòd vxore præmoriente in secundo matrimonio sine liberis ex eo, maritus lucretur dimidiam dotis, si mulier dedit omnia bona sua in dotem, maritus ex vi dicti statuti, vt supra non lucrabitur dimidiam dotis. Rolã. a Valle de dote. q. 105. nu. 1. f. 391. T. 9.

Sed contra num. 9. & 20. ibid.

Si disponeretur, quòd bãnitus impunè offendi possit, & alio, quòd banniti beneficio statutorum non gaudeant, si bãnitus offendit bannitum, an bannitus se defendere possit, quòd licitè offendere potuit. Steph. de Fedric. de interpretatio. iur. p. 1. num. 103. folio 218. T. 1.

Quod debitor debitoris capiatur ad instãtiam creditoris, non potest capi debitor debitoris ad instantiam creditoris forensis. Roland. a Valle. de dote. q. 36. nu. 13. f. 366. T. 9.

Si disposito esset, quòd filiusfamilias publica negotia tractans habeatur pro patrefamilia, habet locum illis dumtaxat, quæ iuris sunt. Steph. de Fedric. eo. tit. de interpret. iur. p. 1. num. 96. folio 212. T. 1.

Si excludatur mater a successione filij propter fratrem ipsius filij, vel patruum, præterquam in quarta, si non petierit pupillo tutorem, etiam illa quarta priuari poterit. Albert. Bru. de stat. arti. 11. nu. 109. f. 224. T. 2.

Et si excluderetur propter patruos, an matre non extante, auunculus in illa quarta matri præseruata, possit succedere, ita vt his debeatur, qui veniunt mediante matre. ibid. nu. 110.

Si filia non potest contrahere sine authoritate patris, pater non potest præstare authoritatem ad celebrandum contractum cum ipso. Io. Guter. Placentin. Hispa. de contract. iurat. cap. 1. nume. 48. fol. 39. T. 6. P. 2.

Si homicidij pœna mitigetur, an pœna adulterij mitigata intelligatur, cum maius sit homicidium, quàm adulterium. Steph. de Fedric. de interpret. iur. p. vlt. nu. 54. f. 223. T. 1.

Si iudici præfigatur tempus, intra quod teneatur iudicare, vel instantia

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ſtantia ad cauſam finiendam, an & quãdo eo, vel ea elapſis, poſſit iudicare. Paris. de Put. de ſindic. verbo, dicit conſtitutio principis. nu. 2. 3. & 4. f. 270. T. 7.

Et an ſufficiat ſemel interpellari ad eius negligentiam puniendã ibidem in verbo, dicit conſtitutio Regni. numero quarto, fol. & Tom. eodem.

Si liceat impunè occidere bannitum procurans dolosè bannum alterius, vt illum occidere valeat, non gaudet priuilegio impunitatis. Rolan. a Val. de dote. q. 61. nu. 7. f. 376. T. 9.

Si maritus vendere poteſt rem dotalem, vxore conſentiente, ſi vendat, an ad retractum admittantur conſanguinei vxoris, vel mariti. Melch. Palaez. tract. maiorat. quæſtio. 19. num. 28. folio 473. Tom. 10. P. 2.

Si mulier contrahere prohibeatur abſque licentia conſanguineorum, ligatur mulier vbique exiſtens. idem Melch. Palaez. eo. tracta. maior. q. 58. nu. 26. f. 399. T. 10. P. 1.

Ea tamen ſtatuti ſolemnitas non requiritur in filia patri renunciante Octauius Simoncel. de decret. ti. 8. numero 12. fol. 320. Tomo 6 Par. ſecunda.

Si non poteſt obijci de ſimulatione, poterit nihilominus obijci de errore. Bal. de ſtat. verbo. ſimulatio. nu. 4 f. 143. T. 2.

Si partem dotis maritus lucretur, an etiam lucrabitur dotem mulieri a primo marito relictam. Stepha. de Feder. de interpret. iur. P. 2. nu. 102. f. 218. T. 1.

Si pater aſſignauit partem filio bannito, & poſtea habuit alium filium, an filius ſecundus poſſit aliquid petere a fiſco. Nell. a San. Gemin. de bannitis ſecunda Par. tertij temp. num. 11. folio 405. Tom. 11. Par. 1.

Tenetur ad ſoluendam condemnationem pro filio, ad id non arctatur, quando filius deliquit extra territorium. Melch. Palaez. trac. maior. q. 58. nu. 20. f. 399. T. 10. P. 1.

Si patruus filiam excludit, ſororem tamen, vel matrẽ defuncti non excludet. Stepha. de Federic. de interpreta. iur. Par. vlt. nume. 56. fol. 223. Tom. 1.

Et ibi traditur regula ſi vinco vincentem te &c. quom odo intelligatur. nu. eod.

Si præſcriptionum tempora omnia eſſent alterata, Publiciana tamen remaneret in ſuo eſſe. Bald. de ſtat. verbo, præſcriptio. nu. 8. fol. 337. Tom. 2.

Si prohibeatur minor, aut mulier contrahere, tale ſtatutum porrigit effectum vbicumque adſunt bona illorum. Melch. Palaez. tracta. maiorat. q. 58. nu. 27. f. 399 T. 10. P. 1.

Mulieres portare perlas, an fictas, & contrafactas portare valeãt. Bartho. Cæpo. de ſeruit. ruſtic. prædio. cap. 7. numero 10. fol. 229. Tom. 6. P. 2.

Si regnum ex conſuetudine, vel pacto debetur primogenito, ſecundogenitus etiam mortuo primogenito ſine filijs non admittitur ad regnum. Georg. Nat. de ſtat. quæſtio. ſecunda, num. 112. folio 252. Tomo 2.

Si ſententia debeat ferri cum ſapientis conſilio, aliter facta non valet. Bal de ſtat. verbo, ſententia. nu. 3. f. 142. T. 2.

Si ſit ſancitum, ius non ſubeunti onera non reddi, ſi bona præſcripta vi fluminis pereant, an eis ſit tradendum. Nic. Feſtaſ. de æſtimo, & collect. nu. 34. c. 1. f. 174 T. 12.

Simpliciter excludente dotatam a ſucceſſione patris, extẽditur ad ſucceſſionem aui. Albert. Brun. de ſtat. articu. 6. numero 187. fol. 185. Tom. 2.

Excludente dotatam a patre, vel matre, an excludatur dotata ab auo, vel auia. Ioan. Campeg. de ſtat. quæſtio. 35. numero 157. fol. 268. Tomo 2.

Filiam excludente, excluditur filiæ nepos, & quilibet ex ea, tamquàm ex inhabili deſcendens. Georg. Nat. de ſtat. q. 2. nume. 34. & 38. f. 249. T. 2.

Et quid, ſi non ſimpliciter filiam excludat, ſed filiam dotatam, & maritatam. ibi. nu. eo.

Stante alicuius villæ ſubditæ ciuitati, quòd mater forenſis non ſuccedat filio, nihilominus ſuccedet mater, quæ eſt de alia villa ſubdita dictæ ciuitati, quia non dicitur forenſis. Albert. Bru. de ſtat. artic. 6 nu. 24. f. 178. T. 2.

Alexandriæ, vel conſuetudine, quòd filia, vel ſoror dotata a patre, vel fratre, nihil amplius requirat a patre, vel a fratre, vel ab eorum filijs, ſoror dotata a fratre excluditur non tantum ſi adſint fratres ſuperſtites, vel ex eis filij, ſed etiam per patruum, & vlteriorem agnatum. Albert. Brun. de ſtat. articul. 12. nume. 193. fol. 233. Tom. 2.

Bononiæ, quòd mulier decedens ſine aſcendentibus, & ſine liberis, relinquat fratribus vtrinque coniunctis, vel ex parte tantum tertiam bonorum ſuorum partem, quibus non extantibus, eandem tertiam relinquat patruis, vni, vel pluribus pro dimidia, & pro alia dimidia filijs fratrum, vni, vel pluribus, ſed filijs fratrũ non extantibus totam tertiam relinquat patruis, deceſſit fœmina inſtitutis fratribus hæredibus vniuerſalibus, & filijs fratrum immodiciſſima ſumma, filius fratris ſuccedet in tertia parte pro dimidia cum patruo ſuo, fratre defuncti, ad cuius tertiæ lucrũ maritus non admittitur ex forma ſtatuti prædicti. Albert. Brun. de ſtat. artic. 13 nu. 70. f. 241 T. 2.

Communis Peruſij, quòd dotata non poſſit reuerti ad bona dotantis, quouſque ſuperuixerit maſculus filius, pater filiam dotatam præterijt inſtituto filio, qui patri ſuperuixit, bonaque eius poſſedit, ſed tandem ſine maſculis obijt, an filia prætenta poſſit dicere teſtamentum nullum ſemper fuiſſe. Laur. Palat. de ſtat. nume. 65. 69. & 77. f. 275. T. 2.

Contra legem inuentarij non proficiet inuentarium feciſſe. Phanu. de Phanu. de inuentario hæred. Par. 6. numero 134. fol. 303. Tom. 8 Par. 2.

Et an tali ſtatuto ligetur princeps. ibid. nu. 135.

Et an ligentur ſubditi extra territorium. ibid. nu. 136.

De executione teſtamenti per iudicem fienda, an poſſit per iudicem mandari, quòd non exequatur. Bal. de ſtat. verbo, exequi. nume. 1. f. 111. T. 2.

De præſcribendo actiones, an hæres facto inuentario, poſſit præſcribere id, quod ipſe debet. Phanu. de Phanu. de inuent. hæred. nu 140. f. 304. T. 8 P. 2.

Eccleſiæ, ſeu conſuetudine, quòd emphyteuſis concedatur vſque ad tertiam generationem, illa ſi ſimpliciter concedatur intelligitur conceſſa ſecundum cõſuetudinem. Georg. Nat. de ſtat. q. 2. nu 80. f. 251. T. 2.

Et ibi plura de conſuetudine.

Excluſio fœminarum, an neptis ex filia excluſa excludatur, ſicut ipſa filia, cum neptis ſuccedat loco talis filiæ excluſæ. Geor. Nat. de ſtat. quæſtio prima, nume. 25. & 26 f. 249. T. 2.

Et an neptis ex filio maſculo excludatur per ſtatutum prædictũ. ibid. num. 27.

Et quid in nepote ex filia, ſtante dicto ſtatuto, an & ipſe excludatur? ibid. nu. 29. & 34.

Florentino, quòd nulla mulier poſſit ab inteſtato ſuccedere filijs, vel filiabus extantibus ex perſona defuncti aliquo filio, vel nepote ex patre auo paterno, fratre, vel patruo, ſi contingat aliquem decedere, relicta matre, & ſolo fratre vterino tantum mater per talem patruum non excluditur. Albert. Brun. de ſtat. artic. 12. nu. 135. f. 231. T. 2.

Fœminarum dotatarum excluſiuo, ſi pater dotem promiſit, ſed noluit ſoluere, ſicque deceſſit, an filia poterit ſuccedere, licèt hæres velit eam ſoluere. Georg. Nat. de ſtat. q. 1. num. 62. f. 250. T. 2. & 10. Campeg. de ſtat. q. 33. nu. 153. f. 268. T. eod.

Quid, ſi filia tempore mortis patris reperitur vidua, an ſub tali contineatur ſtatuto? ibid. nu. 63.

Quid de non dotatis, & concurrentibus filijs, & filiabus naturalib. caſu quo admittantur ad ſucceſſionem, an tunc per filios naturales filiæ fœminæ excludantur. Albert. Brun. de ſtat. art. 12 nu. 34. f. 226. T. 2.

Et ſtante huiuſmodi ſtatuto fœminarum excluſio, nunquid filius arrogatus, vel adoptiuus, & ſic legalis excludat filiam fœminam. idem Georgius Nat. eodem ti. quæſtio. 3. nume. 17. fol. 253. Tom. eodem.

Et ſi pater dixiſſet in ſuo teſtamento, filios meos hæredes inſtituo, an filia dotata dicatur tunc inſtitutas, & ex teſtamento vocate. idem Nat. eodem ti. quæſtio. quarta, numero 65. folio 259. Tom. eodem.

Et poteſt teſtaror tali ſtatuto ſtante filiam dotatam præterire, & nihil ei relinquere. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 49. num. 214. fol. 270 Tom. eodem.

Fulginatenſi, quòd dotata a patre, matre, vel fratre, non ſuccedat in bonis paternis, maternis, vel fraternis, tàm dotantis, quàm nõ dotantis, ſi maſculi ſuperſint, an ſufficiat, quòd ex altero iſtorũ ſuperſit, vt a ſucceſſione omnium, & cuiusvis nominatorum excludatur, an vero ſtatutum debeat intelligi, quòd ſuperſint deſcendentes ex eo, de cuius hæreditate agitur. Albert. Bru. de ſtat. art. 12. nu 293. f. 236. T. 2.

Gabellam ſolui pro quolibet libello, an erit ſolnenda pro aditione ad libellum. Iul. Ferre. de gabel. vectig. &c. nume. 344. & 345. fol. 89. Tom. 12.

Ianuæ ſub rubrica de ſucceſſione pupilli, quod ſoror vterina ſuccedat in his, quæ a linea materna proueniunt in alijs bonis agnati proximiores, an agnati proximiores præferantur amitæ in omnibus bonis pupilli, nulla ſubſiſtente ſorore vterina, an vero amita præferatur agnato remotiori, vt non ſit locus ſtatuto. Albert. Brun. de ſtat. art. 8 nu. 147. f. 205. T. 2.

In ciuitate aliqua, quòd maritus non poſſit legare vxori quo ad proprietatem, an in loco, vbi non ſit tale ſtatutum poterit legare. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 30. f. 178. T. 2.

In Francia, quòd primogenitus ſuccedat, in Italia vigente iure cõmuni, quidam Baro Francus habet bona in Francia, & in Italia, inſtituit primogenitum iuxta Franciæ conſuetudinem, an ille habebit omnia, & quid, ſi decedat ab inteſtato, an idem iuris Bal. de ſtat. verbo, ſuccedere. nu. 2. f. 144. T. 2.

In Tuſcia, quod lauda producant actionem ex ſe, & habeant vim ſententię, ſi petam rem reduci ad arbitrium boni viri, quomodo iudicem debeam adire. Bal. de ſtat. verbo. Laudum. num. 1. fol. 126. Tom. 2.

Mulierem non poſſe contrahere ſine conſenſu propinquorum fauore, tamen piæ cauſæ contrahere poteſt. Octauia. Simoncel. de decret. ti. ſecundo, de donationibus numero 21. fol. 299. Tomo 6. Par. 2.

Ne frater ob æs alienum capiatur, an eius hæres poſſit capi. Gaſp. Beat. de inope debit. &c. cap. 17. numero 89. folio 242. Tomo 3. Par ſecunda.

Prout eſt in ciuitate Burgi, quòd mater, & ſoror non ſuccedant ab inteſtato, extantibus, fratribus ſi frater inſtituat matrem in legitima, vel minus non inſtituta turpi perſona vniuerſali hęrede vtrum in legitimam matris calculando habeatur conſideratio fratrum. Albert. Brun. de ſtat. artic. decimotertio, num. 55. f. 240. Tom. ſecundo.

Quòd &c. quando poteſtas proprium filium delinquentem in ſindicatu præſentare teneatur. Amod. Iuſt de Caſtel. de ſindi. nume. 200. f. 345. T. 7.

Quòd a ſententia ſindicatorum appellari non poſſit, an nihilominus non ſubditus appellari poſſit. Paris. de Put. de ſindic. verbo, an ſi ſtatuto. nu. 1. 4. & 5 f. 243 T. 7.

Et ſtante huiuſmodi ſtatuto, an ſaltem ab interlocutoria ſindicatorum poſſit appellari. ibid. verbo, an ſtante dicto ſtat. num. 1. 4. & 5. fol. & T. eod.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd abſens poſſit condemnari de crimine capitali ſicut præſens, an tunc in tali cauſa procurator interuenire poſſit. Alberic. a Roſate de ſtat. P. 2. q. 123. nu. 3. f. 42. T. 2.

Quòd actio tollatur decem annis, niſi fuerit interrupta præſcriptio, ſola executoris miſſio interrumpit in alios decem annos. Bald. de ſtat. verbo. Actio. nu. 10. f. 86. T. 2.

Quod ad certos iudices gradatim appelletur, ſi omiſſo medio fuerit appellatum ad Papam, vel alium ſuperiorẽ, attentata non ideo reuocantur Hier. Manfred. de attent. P. 10. nu. 78. f. 244. & Par. 11. eod. tit. nu. 6. T. 5.

Quod affines compromittant, an affines ſecundi gradus compromittere cogantur, & diſtinguendum eſt, vt ibi. Greg. Rhamn. de affinita. in princ. nu. 37. f. 183. T. 9.

Quòd agnati a ſucceſſione matrem excludant, non per hoc filius ſororis matrem excludet. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. num. 201. fol. 233. Tom. 2.

Quòd agnati excludant fœminam a ſucceſſione inteſtati num teneantur illi eam dotare. Bald. de ſtat. verbo. Dos. numero 19. fol. 109. Tom. 2.

Et ſi agnati ex forma ſtatuti huius excluderent cognatos, frater vtrinque coniunctus non excludet conſanguineum tantum, ſed ſimul ſuccedent. Albert. Brun. de ſtat. articul. 13. numero 64. fol. 241. Tom. 2.

Quòd agnatus præferatur matri in tutela, an mater puniatur, ſi non petat tutorem. Bald. de ſtat. verbo. tutor. numero primo, fol. 152. Tom. 2.

Quòd appellans ſoluat quinque, aliàs appellatio ſit deſerta, ſi quis illæ ob paupertatem non ſoluerit, appellatio non fit deſerta. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. ampliat. 1. numero 51. fol. 351. Tom. 1.

Quòd eſt ſingulare, & memoria dignum, & Guliel. de Cuneo liberauit ex hoc quemdam a pœna furcerum. ibid. nu. 52.

Quòd aſcendentes per lineam maſculinam vnà cum fratribus vtrinque coniunctis ſuccedant defuncto, ſi adſit ſolus pater cũ vxore defuncti, an ſoror per patrem excludetur. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 185. f. 232. T. 2.

Quòd attendatur diſpoſitio iuris vigens in loco originis, vel domicilij mariti in lucrando dotem, vir poterit eligere, ſecundum quod velit dotem lucrari. Phan. de Phanut. de dote. gloſa. 9. nu. 45. fol. 438. Tom. 9.

Quòd banniti rebanniantur, non tamen exbanniti recuperant bona confiſcata. Bald. de ſtat. verbo. bannitus. numero 58. folio 93. Tom. ſecundo.

Quòd banniti rebanniantur ſoluendo quinque ſolidos pro libra, fit aliud quo cauetur, quòd banniti rebanniantur ſoluendo medietatem banni, an bannitus ante confectionem ſecundi ſtatuti habeat beneficium primi ſtatuti, an non. Nel. a S. Gemin. de bannit. 3. P. ſecundi tempo. nu. 11. f. 391. T. 11. P. 1.

Quòd bannitorum familiæ e ciuitate expellantur, vxor banniti an ſit expellenda. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. quæſt. 111. nu. 1. fol. 85. Tom. 2.

Quòd bannitus cuius bannum non eſt cancellatum, poſſit impunè offendi, ſi ſit cancellatum de iure, non de facto, an bannitus poſſit nihilominus offendi. Bald. de ſtat. verbo. bannitus. nu. 67. fol. 94. Tom. 2.

Quòd bannitus ex teſtamento capere non poſſit, an bannitus ſub conditione, ſi intra certum tempus non ſoluerit poſſit hæreditatem adire, & valeat aditio, eo poſtea non ſoluente intra terminum. Nellus. a S. Gemin. de bannitis. 1. Par. ſecundi temp. nu. 55. fol. 371. Tom. 11. Par. 1.

Poſſit impunè offendi, an ſi ſuccedat patri, fiſcus poſſit auferre hæreditatem, tãquàm abindigno. Bald. de ſtat. verbo. bannitus. nu. 28. fol. 93. Tom. 2.

Et an ſtãte tali ſtatuto, quòd poſſit impunè offendi, poſſit impunè occidi. Nel. de S. Gemin. de bannitis. 2. P. ſecũdi tempo. nu. 7. fol. 377. Tom. 11. Par. 1.

Et poſtquàm fuit occiſus, ſi occidens inquiratur, & reſpondeat impunè potuiſſe occidere, vtrum admittatur. Bald. de ſtat. verbo bannitus. nu. 41. f. 93. T. 2.

Et an ob id occidens poſſit detineri in priuato carcere, vel torqueri, vel iuſtitiari. ibid. nu. 48.

Et ſi ſtaret ſtatutum, quòd bannitus pro certo crimine non poſſit occidi, niſi a ſuo inimico, qui curauit eũ banniendũ, qui quidem inimicus procurauit eum aſſaſſinandum, an ille aſſaſſinans teneatur. Bald. eod. titul. & verbo. bannitus. numero 50. folio 93. Tom. eod.

Quid de bannito præſentante bannitum, an rebanniatur, ſi eſt bannitus de pari, vel de minori crimine, an præſentans bannitum pro homicidio facto cum armis debeat rebanniri a banno ſibi dato pro homicidio facto cum veneno. Nel. a S. Gemin. de bannitis. 3. Par. ſecundi temp. numero 11. fol. 391. Tom. vndecimo, Par. prima.

Quòd beneficia vacãtia per vxoratum, Archidiaconus conferat, ſed vacantia per renunciationem Epiſcopus cõferat, ſi vxoratus renunciat, ad quem pertineat illa collatio. Bald. de ſtat. verbo. benef. nu. 1. fol. 94. T. 2.

Quod blada extrahantur de proprio fundo, an poterit de communi. Pet. Santer. de aſſecur. & ſpon. mercat. Par. 3. nume. 60. fol. 352. Tom. 6. Par. 1.

Quòd blaſphemans Deum puniatur in decem, Mariam Virginem in totidem, ſanctos, etiam in totidẽ, an vno impetu tria illa incurrens, vna pœna tantum, vel tribus plectendus. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 41. nu. 1. f. 35. T. 2.

Quòd bona adiudicata creditoribus mercatorum deficientium, ſit pleno iure poſt certum tempus ſua, & non audiantur illa repetentes, poteſt opponi de non adiudicatione bonorum deficiẽtium. Ioan. Bapt. Bouius. de ſtat. vrb. præſcript. glo. 26. nume. 21. fol. 198. Tom. 17.

Quòd bona homicidæ applicentur filijs interfecti, ſi illi ipſi moriuntur, tranſeunt illa ad hæredem. Bald. de ſtat. verbo. bona. nu. 1. fol. 95. Tom. 2. & Albert. Brun. de ſtat. art. 11. numero 88. fol. 222. Tom. eod.

Quòd bona ſequeſtrentur, facto ſequeſtro, non eo excluditur creditor, vt debitum non petat, nec opponi poteſt de ſequeſtro facto. Bald. de ſtat. verbo. ſequeſtrare. nu. 1. f. 142. T. 2.

Quòd capiens bannitum habeat decem, capiẽs plures, pro quolibet decem habebit. Bald. de ſtat. verbo. capere. numero 16. fol. 96. Tom. 2.

Et ſi ſtaret ſtatutum, quòd capiens bannitum habeat certam pecuniæ quantitatem, & quòd poſſit impunè offendi, bannito capto ipſa reſpub. videtur occupaſſe. idem Bald. eod. tit. & verbo. nu. 18. fol. & Tom. eod.

Quòd capiens exbannitum lucretur centum, an quilibet ad hoc lucrum ſit habilis. idem Bald. eod. tit. & verbo capere. nu. 1. fol. 95. Tom. eod.

Quòd cauſæ affinium compromittantur, lis oritur inter duas vxores fratrum, quæritur, an compromitti debeãt. Gregor. Rhamn. de affinit. nu. 33. f. 182. T. 9.

Quòd cauſæ inter conſanguineos compromittantur, an cauſa attentatorum ſit compromittenda. Robert. Lancellot. de attent. P. 3. c. 24. q. 25. nu. 2. f. 436. T. 5.

Quòd certa ſolennitas debeat interuenire, ſi contractus vtilis eſt, valebit etiam non interueniente ſolennitate. Guliel. Redoan. de reb. eccleſiæ. non alienan. rub. 19. nu. 180. & 181. fol. 427. Tom. 15. Par. ſecunda.

Quòd citatio ſufficiat ad domum habitationis, viator, ſi citetur ad hoſpitium, an ſufficiat. Bald. de ſtat. verbo. viator. num. 1. fol. 119. Tom. 2.

Quòd clericus conuentus coram iudice ſeculari, ſi apponat declinatoriam, quòd ſit exemptus a protectione communis, & impunè poſſit offendi, ſicut bannitus, quomodo cõſulatur clericis. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. quæſtio. 75. numero 10. folio 78. Tom. ſecundo.

Quòd comes effectus miles poſſit facere quæſtã, ſi ipſo mortuo ſucceſſor efficiatur comes, an poſſit quæſtam facere, ſicut, & prę ceſſor. Pet. Antibo. de munerib. §. 2. nu. 73. f. 36. T. 12.

Quòd committenti maleficium, & non ſoluenti, amputetur manus, ſi quis plura commiſit maleficia, quid iuris? Bald. de ſtat. verbo. maleficium. nu. 7. f. 129. T. 2.

Quòd coniuncti teneantur compromittere, licèt non comprehẽdantur non legitimi de agnatione paterna, quia quo ad eos non dicuntur coniuncti, tamen quo ad lineam maternam comprehenduntur, cum inter eos benè ſit coniunctio, cognatio, & proximitas. Albert. Brun. de ſtat. articul. 12. numero 38. folio 227. Tom. ſecundo.

Quòd conſilium non petatur extra ciuitatem, niſi partes haberent omnes iudices illius ciuitatis ſuſpectos, vna pars ea ſuſpicione laborat, an poſſit aliunde conſilium petere. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 100. f. 39. nu. 1. T. 2.

Quòd conſules artium habeant aliquod priuilegium, an conſules collegij iudicum gaudebunt ipſo priuilegio. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 157. nu. 1. f. 45. T. 2.

Quòd contra apochas mercatorum nihil poſſit opponi, ſed ad ſolutionem compellantur, qui ſoluit, allegans indebitum, & nõ eſt auditus, cõditione indebiti poterit repetere. Benuenut. Stra. quomodo in cauſis mercat. procedendum ſit, prima partic. vlt. P. princ. nu. 27. f. 331. T. 6. P. 1.

Quòd contra inſtrumenti guerentegiati executionem nulla poſſit opponi exceptio an poterit opponi exceptio ſolutionis, & ſatisfactionis, & aliæ legitimæ, & rationabiles, quæ occurrent & poterunt opponi, prout ibi. Benedict. de Barziſ. de guarentigijs. Par. princ. quæſt. 1. col. 2. per totum, & 3. quaſi ad medium. fol. 347. Tom. 6. Par. 2.

Quòd contra inſtrumentum confeſſionatum non poſſit opponi, niſi exceptio ſolutionis, & ſimulationis, an contra illud poſſit opponi exceptio non numeratæ pecunię. Bald. de ſtat. verbo. inſtrumentum. nu. 18. f. 122. T. 2.

Quòd contractus eorum qui ſunt annorum. 18. valeãt, an minor poſſit donare. Octau. Simoncel. de decret. tit. 2. de donatio. nu. 25. inſpectione 3. f. 299. T. 6. P. 2.

Quòd contumax ponatur in banno, neceſſe eſt iudicẽ, antequàm ponat interloquendo pronunciare eum contumacem. Bald. de ſtat. verbo. contumax. nu. 2. f. 104. T. 2.

Quòd contractus excedens certam ſummam non poſſit probari niſi per ſcripturam, an iuramentum in prædicto contractu celebrato coram teſtibus tantum appoſitum poſſit probari teſtibus, itaquod iurãs poſſit cõpelli per iudicem eccleſiaſticum ad obſeruantiam contractus. Io. Guter. Placent. Hiſp. de contract. iurat. c. 59. nu. 10. f. 107. T. 6. P. 2.

Quòd damna data a bannitis debeant emendari per vicinos vel proximiorem communitatem, vel villam, cuius dicatur vicinus, & quæ villa dicatur proximior. Nel. de eſt Gemin. de bannit. 2. P. ſecundi temp. nu. 65. f. 387. T. 11. P. 1.

Quòd damnatus integros fructus reſtituere teneatur, vtrum deducantur expenſæ. Bald. de ſtat. verbo. fruct. numero ſecundo, fol. 116. Tom. 2.

Quòd damnum reſarciatur ſpoliato, an ille teneatur cedere iura communitati, & contra malefactores. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 70. nu. 1. 2. & 4. f. 37. T. 2.

Quòd dat quinquaginta capienti bannitum in pecunia, & centũ capienti bannitum in perſona, bannitus in mille, quæ ſi non ſoluerit intra mẽſem intelligebatur bannitus in perſona, fuit intra menſem

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

menſem captus,& præſentatus,deinde elapſus eſt menſis, & non ſoluit, quæritur quòd præmium debeatur capienti? Nel. de S.Gemin.de bannit.ſecunda Par.ſecundi temp.num.21.fol.390. Tom.11.Par.1.

Quòd de eodem maleficio ſiue negotio,de quo vnus rector poſſit cognoſcere, alius non poſſit ſe intromittere, capitaneus cognouit contra occiſores,poteſtas vult procedere cõtra mandantem, quæritur an illum non comparentem poſſit bannire. Nel. de S.Gemin.de bannit.ſecunda Par.primi temp.num.7.fol.360. Tom.11.Par.1.

Quòd de inſtrumentis guarentigiatis debeat ſine libello cognoſci,an ſit dandus libellus contra debitorem per hæredem eius, qui habet debitorem ſibi obligatum ex inſtrumento guarentigiæ.Guido.de Suza.de inſtrum.Guarentigiato.num.21.fol.338. Tom.8.Par.2.

Quòd de inſtrumento ſoluatur gabella, an de appodiſſa ſolui liceat? Iac. Nouel.de iure prothomiſeos. §.5.numero 85. fol.41. Tom.decimoſeptimo.

Quòd de maleficio quis puniatur in decem,quidam ſtans in vno territorio percuſſit arcu, vel lapide extantem in alio territorio, an vtrobique dicatur maleficium commiſſum? Bald.de ſtat.verbo.maleficium.nu.1.f.128.T.2.

Quòd de quolibet facto cõcordia fieri poſſit excepto maleficio, an concordia poſſit fieri cum mandante maleficium? Bald.de ſtat.verbo.concordia.nu.3.f.100.T.2.

Quòd de quolibet ſtabili ſoluãtur neceſſaria, an ſoluetur de emptione molendinorum in fluminibus exiſtentium. Iac. Nouel. de iure prothomiſeos.§.2.nu.114.f.33.T.17.

Quòd de venditione ſoluatur ſolidum pro libra,an idem in permutatione ſolui debeat? Iac.Nouel.de iure prothomi.§.5.num. 45.fol.40. Tom.17.

Quod debeat poſitionibus ſimpliciter reſponderi, aliàs habeãtur pro confeſſatis, non procedit reſponſio conditionalis, vel alternatiua.Bald.de ſtat.verbo.reſpondere. numero primo,fol. 141.Tom.2.

Quòd debitor capiatur, poteſt capi hæres pro debito defuncti. Pet.Foller.de contract.cenſuarijs.verbo.tanquàm.nume.19.fol. 158.Tom.6.Par.2.

Quòd debitor debitoris poſſit capi ad petitionem creditoris, nõ poterit capi ad petitionem creditoris forenſis. Io.Bapt.Boui.de ſtatuta.vrb.præſcript.glo.19.nu.139.f.187.T.17.

Quòd debitor obligatus ſcripturis publicis compareat perſonaliter an hæres poterit comparere per procuratorem allegantem beneficium inuentarij. Phan. de Phanut. de inuent. hæred.8.P. nu.5.fol.321.T.8.P.2.

Quòd debitor ponatur in carcere ad petitionem creditoris, vtrũ is dicatur creditor, qui agit de iure ceſſo,ita vt ſtatutum locum habeat? Bald. de ſtat.verbo.debitor.numero ſecundo,folio 105. Tom.ſecundo.

Quòd debitores pro nouis debitis tantùm a paſchate citrã poſſint pignorari, & capi, pro antiquis non, & debitor antiquus, qui non poterat pignorari, nec capi promiſit debitum alteri de voluntate creditoris,an poſsit pignorari, vel capi,& quid,ſi antiquus debitor promiſit de nouo creditori ſuo? Alberic.a Roſate.de ſtat.Par.ſecunda,quæſtio.14.numero primo,& 2.folio 31. Tom.ſecundo.

Quòd decedenti ab inteſtato ſine liberis ſuperſtitibus ſibi aliquibus de ſua agnatione vſque ad tertium gradum, ſuccedat proximior, an nepos ex filia faciat non eſſe locum ſtatuto. Albert. Brun.de ſtat.art.7.nu.38.f.196.T.2.

Quid,ſi dicatur non exiſtentibus deſcendentibus,vel aſcendentibus,vel maſculis.ibi.nu.39.

Quòd detur certa pars bonorum hæredibus occiſi,an id ſit hæreditarium? Phan.de Phanut.de inuent.hæred.6.p.nu.58.& 61. fol.298.& 299.T.8.P.2.

Quòd dotata extantibus fratribus vltra relictum nihil poſsit petere,etiam ratione legitimæ, an talis fœmina excludatur a petitione ſupplementi, etiam extantibus patruis, non tantùm fratribus.Albert.Brun.de ſtat.articu.duodecimo, nume. 237.folio 234.Tom.7.

Quòd dotata non ſuccedat cum fratribus, ſi eis fuerint legitimi hæredes,filia fratris,dicitur legitima hæres, per cuius exiſtentiã filia dotata excludetur.Albert.Brun. de ſtat. art. 12. nume.144. fol.231.Tom.2.

Quòd dotata non ſuccedat dotanti,vel alij aſcendenti,an habeat locum quando auus dotaſſet neptem, itaquod eam excludat a ſucceſsione patris,vel aui.Albert.Brun.de ſtat.art. 6.nume.172. fol.185.Tom.2.

Non ſuccedat exiſtentibus maſculis, ſed ipſi filij hæreditatem poſsideant, ſi contingat aliquem decedere relicta filia dotata, & filio maſculo, ac nepote ex alio filio prædefuncto, Nepos concurret cum filio, etiam in portione, quæ debetur filiæ de iure communi. idem Brun.eod.titu.articu.13. numero 66. folio 241.Tom.eod.

Non ſuccedat patri, & quòd etiam ſoror exiſtentibus fratribus, non ſuccedat fratri, ſi decedat frater alio relicto fratre ex patre tantùm matre,& ſorore ex vtroque parente,quis,& pro qua portione admittetur.Ioan.Campeg.de ſtat.quæſt. 28. numero 131. fol.268.Tom.2.

Non ſuccedat,ſi pater deceſsit relicta poſthuma, quam dotare non potuit, vel furioſa, vel infante,an fratres dotando eam excludat.Ioan.Campeg.eod.tit.de ſtat. quæſt. 16. numero 74.fol. 266.Tom.eod.

Et vt excludatur,an ſufficiat quod quandocumque dotetur, vel requiratur quòd ſit dotata tempore mortis patris. ibid. numero 75.

Quòd,&c. exceptiones iuſtæ an poſſint obijci contra publicum inſtrumentum.Ant.de Canario de executione inſtrum.nume.1. fol.39.T.5.

Et ſi dictaret, quòd publica inſtrumenta executionem habeant paratam, nulla, niſi ſolutionis, & falſitatis exceptione obſtante, an poſſint obijci aliæ exceptiones iuſtæ. ibi.nu.5.

Et ſi dictum ſit,quòd non poſſit opponi, niſi falſitatis,& ſolutionis exceptio,an huiuſmodi iuſtæ exceptiones poſſint opponi.ibidem num.3.

Quòd excludatur mater propter agnatos, ſi contingat extare patruum, matrem, & ſororem defuncti ex vno latere tantùm, an patruus ambas excludet? Albert.Bru.de ſtat.arti.6.nu.117.f.182. T.ſecundo.

Quòd exiſtente maſculo fœmina non ſuccedat, eo ſaluo,quod ſi non adſint hæredes fœmina tunc ad ſucceſſionem admittatur, niſi maſculus ex ſe maſculos relinquat fœmina admittetur. Albert.Brun.de ſtat.artic.12.nu.305.f.237.T.2.

Quòd exiſtente patruo mater non ſuccedat,ſi extent mater,& ſoror defuncti,ac patruus,mater, & ſoror excludent patruum. Albert.Brun.de ſtat.articu.6.nu.129.f.183.T.2.

Quòd exiſtente patruo non ſuccedat auus maternus, non intelligitur excluſa auia materna. Albert.Brun. de ſtat.arti.5.num.70. fol.172.T.2.

Quòd extante maſculo filia fœmina nõ ſuccedat,an nepos ex ea, vel alij cognato vlteriores, de quibus non eſt facta mentio excludantur,& ſic ſtatutum prædictum extendatur de perſona ad perſonam.Laur.de Palat.de ſtat.nu.134.f.278.T.2.

Quòd extante maſculo, filia non ſuccedat, an ſi filius ſit rebellis, filia ſuccedet? Hier.Gigas de crimine læſæ maieſt.q.15.num.1.folio 83.T.11.P.1.

Quòd extante maſculo ſoror non ſuccedat, vtrum frater poſſit eã ſecum admittere & renunciare beneficio ſtatuti? Bal.de ſtat.verbo,ſuccedere.nu.23.f.145.T.2.

Quòd extante patruo, mater non ſuccedat, ſi extat patruus magnus,mater non excludetur. Io.Campeg.de ſtat.quæſt.4.nu.27. f.265.T.2.

Quòd extante patruo non ſuccedat auus maternus,an ſuccedat auia.Bald.de ſtat.verbo,ſuccedere.num.24.f.145.T.2.

Quòd extãtibus agnatis,mater non ſuccedat, nec etiam ſoror, an ſit locus ſtatuto,ſi ſimul concurrant mater,& ſoror. Albert.Bru. de ſtat.artic.6.nu.164.f.185.T.2.

Quòd extantibus filijs,non ſuccedat ſoror, quid, ſi ſupereſt vnus ſolus,an excludat ſororem. Bald.de ſtat. verbo, filius.num.4.folio 113.T.2.

Quòd extantibus maſculis fœminæ non ſuccedat, num filia præterita, vel ab inteſtato ſuccedat in bonis ſitis extra territoriũ ſtatuentis. Bald.de ſtat.verbo, ſuccedere.numero 4.folio 144.To.ſecundo.

Quòd extantibus maſculis, in dote tantum ſuccedat fœmina ab inteſtato,& ex teſtamento non plus habeat, quam ei reliquerit pater, an pater ſine maſculis decedens poſſit relinquere minus legitima. Albert.Brun.de ſtat.articu.ſeptimo. num.23.fo.195. T.ſecundo.

Quòd extantibus maſculis,vel fratribus defuncti,filia ab inteſtato non ſuccedat, ſi pater filium maſculum hæredem vniuerſalem inſtituat,filiæq; modicum quid relinquat,ita quòd plus petere non poſſit,ſi contingat viuo patre hæredem maſculum prædecedere, an mortuo patre filia a fratribus patris defuncti excludatur,an verò in totum ſuccedat.Alber.Bru.de ſtat.arti.8.nu.32. f.198.T.2.

Quòd filia debeat eſſe contenta dote data per patrem,vel fratrẽ, pater contraxit ſponſalia pro filia,& promiſit ſponſo certam dotem, deinde pater decedit ante matrimonium cõtractum, num filia debeat eſſe dote contenta. Alberic.a Roſ.de ſtat. p.2.q.109. fol.41.T.2.

Debeat eſſe contenta de illa quantitate, quam pater vult relinquere, & relinquat eam, ſed cum onere adiuncto, an eo debeat conquieſcere. Bald.de ſtatu.verbo, filius. nume.16. folio 114. To.ſecundo.

Quòd filia dotari debeat,vt non ſuccedat, an tutores adeundo in ſolidum pro infante,dicantur ſe obligare ad dotes ad effectum, vt filia excludatur.Alber.Brun.de ſtat.artic.5.num.226.fol.187. T.ſecundo.

Quòd filia dotata a patre non habeat regreſſum ad bona paterna, quid ſi eam dotauit de bonis maternis,an idem ius? Bal.de ſtat. verbo,dos.nu.25.f.109.T.2.

Quòd filia dotata, extantibus maſculis, non ſuccedat, an poterit illa hæres inſtitui per patrem, & ſic ſuccedere ex teſtamento. Io. Campeg.de ſtat.q.54.nu.227.f.271. T.2.

Quòd filia dotata non ſuccedat, quid iuris? ſi illa vult dotari, an excludatur a ſucceſſione.Bal.de ſtat.verbo, ſuccedere.num.9.folio 144.T.2.

Non ſuccedat, an poterit illam dotem petere, antequam nubat. Albert.Bru.de ſtat.art.11.nu.20.f.220. T.2.

Non ſuccedat, talis filia dotata excludetur per filiam non dotatam. Idem Brun.eod.titu.artic.duodecimo.nume.138.folio 231. T.eodem.

Non ſuccedat an tunc legatum filiæ relictum pro matrimonio futuro dicatur dos,& an dictum ſtatutum obtineat in filia remanente vidua ſine dote, quia pater fuerat ſibi ſtipulatus dotem reddi,& maximè ſi exegerit. Bald.Nouel.de dote.in princip.nume.20.& 21.f.186.T.9.

Non ſuccedat patri,neque matri,filia ex primo matrimonio non excludetur a materna ſucceſſione propter natos ex ſecundo matrimonio. Albert. Brun.de ſtat. articu.12. nume.253.folio 235. T.eodem.

Quod

Source : BIU Cujas

Quòd filia fęmina nõ ſuccedat, an ſuccedat ermaphroditus. Bal. de ſtat.verbo.ſuccedere.nu.32.f.146.T.2.
Quòd filia maritata habens fratres non poſſit (patre,vel matre ab inteſtato decedentibus) hæreditatis partem petere, an filia in quinquaginta pro paterna benedictione, & legitima inſtituta poſſit legitime ſupplementum petere. Albert.Brun. conſ. ſuo.in fine ſui tract. de ſtat.nu.1.f.245. T.2.
Quòd filia non ſuccedat,ſed debeat dotari, an ſufficiat illam eſſe a quocumque dotatam. Albert.Brun.de ſtat.art. 10.nume.93. fol.218.Tom.2.
Quòd filiæ non ſuccedant extantibus maſculis, teſtator habens quatuor filias,& maſculum vnum,ſi filiabus legauerit,illa legata computabuntur in legitimam quæ erit ſemis, nec cenſebuntur facta ſuper alio ſemiſſe. Albert.Brun.de ſtat.art. 13. num.36. fol.240.Tom.2.
Quòd filij bannitorum expellantur de ciuitate, an locum habebit in fœminis. Iac.Nouel.de iure prothomiſeos.verbo. quòd ſi forte nu.16.f.24.T.17.
Quòd filij habeant dimidiam partem, patre damnato de homicidio,ſi damnatus homicidij habebat filium pupillum,an huic pupillo poſſit dari tutor. Bald.de ſtat.verbo.filius.numero 9.fol. 114.Tom.2.
Quòd filij mercatorum non poſſint renunciare hęreditati paternæ,auus mercator deceſſit,deinde filius ignorans patris mortẽ, cuius hæreditatem vult nemo, an nepos adſequatur hæreditatẽ Aui.Bald.de ſtat.verbo.renunciare.nu.1.f.141.T.2.
Quòd filij non ludent ſine patris licentia, an mortuo patre,lude re poſſint. Alberic.a Roſate.de ſtat.Par.2.q.119.nu.1.f.42.T.2.
Quòd filio mortuo,mater ſuccedat in vſufructu patris legitimæ, filius decedit inteſtatus ſine liberis, num poſſit mater petere vſufructum omnium bonorum cum ſit proximior. Alberic. a Roſate.de ſtat.P.2.nu.1.f.41.T.2.
Quòd filiusfamilias non obligetur, nec de diſtractu, & quidam filiusfamilias contraxit,& fideiuſſores dedit, an fideiuſſores teneantur. Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.1.q.181.nu.1.f.27.T.2.
Quòd filius ſine patris licentia nihil poſſit, an pater poterit dare licentiam filio in caſu.l.quotiens.ff.ſoluto matrimonio. Bald.de ſtat.verbo,licentia.nu.2.f.128.T.2.
Quòd fœmina excludatur ab hæreditate paterna, an ſi pater habeat feudum ad fœminas tranſibile, an virtute talis ſtatuti excludatur fœmina ab ipſo feudo. Iacob.de S.Georg. de feud. verbo. itaquòd ipſi inueſtiti.nu.6.f.195.T.10.P.1.
Quòd fœminæ ab inteſtato non ſuccedant cum maſculis,ſi pater inſtituat filias in re modica, & filios vniuerſaliter, inuicemque demum ſubſtituat,an intelligantur etiam filiæ ad ſubſtitutionẽ vocatæ,& quid in inſtitutis? Albert. Brun.de ſtat. art. 10.nu. 90. fol.218.Tom.2.
Quòd fœminæ in domibus non ſuccedant, domus non computabuntur in hæreditate ad augẽdam eorum legitimam. Albert. Brun.conſ.ſuo.in fine ſui tract.de ſtat.nu.30.31.& 32.f.246.T.2.
Quòd fœminæ teneantur ſtare ordinationi patris,an pater poſſit eis directo ſubſtituere poſt pupillarem ætatem. Albert.Brun.de ſtat.art.10.nu.95.f.219.T.2.
Quòd forenſes acquirere non poſſint, altero quòd dos ob adulterium vxoris marito applicetur, an maritus forenſis dotem lucretur ob adulterium vxoris. Steph.de Federic.de interpręta tio. iur.P.1.nu.52.f.217.T.1.
Quòd forenſes non poſſint acquirere prædia, an prohibeantur etiam accipere pignori pro tanto quantum valent. Iacob. de S. Georg.de homagijs.verbo.circa quæ quæro.nume. 37. fol. 179. Tom.10.Par.2.
Quòd frater ab inteſtato excludat ſororem, ſaluo quòd debeat eam dotare, pater in teſtamento dixit filios meos hæredes inſtituo in eo tantum, quod de iure eos tangit, an excludatur filia, vel ſi admittatur,in qua parte. Io.Campeg. de ſtat. q. 17.nu. 76. fol.266.Tom.2.Georg.Natta.de ſtat.q.4.nu. 66.f. 259. T.eod.& Bald.de ſtat.verbo.fratre.nu.4.f.116.T.eod.
Quòd frater excludat ſororem, an nepos ex filio excludet neptẽ dotatam ex alio filio præmortuo a ſucceſſione aui.Georgi. Natta. de ſtat.q.3.nu.67.f.255.T.2.
Quòd frater, vel filius ſororem excludat, an huius ſtatuti beneficio clericus ſororem excludet.Georg.Natta.de ſtat.q.3.num.82. fol.256.Tom.2.
Quòd fratres patrueles excludant matrem, nihil dicens de amita,an ſi ſuperſunt patrueles fratres,matris,& amitæ, quis ſuccedat. Bald.de ſtat. verbo.amita.nu.1.f.88.T.2.
Quòd fratribus extantibus, ſorores non ſucedant,an per tale ſtatutum frater patruelis excludet ſororem patruelẽ. Albert. Brun. de ſtat.art.12.nu.207.f.233.T.2.
Quòd habens centum in bonis,vel plus debeat præſtare equum, & arma ad onera communis, an diues in mille ad vtrunque teneatur. Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.1.q.172.nu.1.
Quòd habentes equos, teneãtur ad exercitum ire,ſi quis habens equos quos emit,& habuit tempore ſtatuti, poſtea tamen redhibuit,num adſtringatur ad pœnam a ſtatuto indictam. Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.1.q.175.nu.1.f.26.T.2.
Quòd hæredes mortui in bello ſint immunes à gabellis,& collectis,an hęredes capti in bello, & mortui apud hoſtes gaudeant dicto priuilegio. Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q.47.n. 4.f.36.T.2.
Quòd hæreditas defuncti deuoluatur ad fratres ſuos, & filios fratrum ſi ſint, vel ad patruos & eorum filios, excluſis auunculis, an ſi adſit amita cum fratribus patruelibus defuncti,& auunculis ſit locus ſtatuto. Albert.Brun.de ſtat.art.6.nu.131. f.183.T.2.
Quòd hæres nequeat aduerſum factum defuncti venire, an hoc intelligatur non facto inuentario. Phan. de Phanut. de inuent. hæred.P.5.nu.94.& 97.f.291.T.8.P.2.
Quòd hæres non veniat contra inſtrumentum defuncti,teſtator obligauit fundum hæredis,& tradidit,num hæres poſſit fundũ vendicare non obſtante ſtatuto. Bald.de ſtat.verbo, hæres.nu.1. fol.119.T.2.
Quòd hæres pacem facere debet,filius abſtinens ab hæreditate paterna,an poſſit facere pacem cum occiſore patris. Rolan.de teſtam.& vlt.volunt.rubr.24.nu.35.f.14.T.8.P.1.
Quòd homicida pacem habeat ab hærede occiſi, antequàm a banno ſoluatur,& plures hæredes adſint,an ab omnib.pax habẽda. Alber.a Roſ.de ſtat.lib.4.q.11.nu.1.f.67.T.2.
Quòd homines villæ homicidas capere teneantur,& quidam occidat bannitum licitè, iſte non debet,nec poteſt capi per homines villæ. Bald.de ſtat.verbo,capere.nu.14.f.96.T.2.
Quòd in contractibus minorum exigatur propinquorum cõſenſus,iuramento renunciari non poteſt. Bald.de ſtat.verbo,conſenſus.nu.4.f.103.T.2.
Quòd in hæredem continuetur poſſeſſio, an poſſeſſor citare debeat. Melch.Palaez.tracta. maiorat.q.14.nu.9.fol.448.T.10.P.1.
Quòd in licitatione cognatus præferatur, ſi extraneus rem pro maiori pretio, quàm valeat, accipere vellet, cognatus verò pro pretio tantum,quo valet,præfertur extraneus. Matth. Brun.de ceſſione bon.q.24.princ.nu.4.f.201.T.3.P.2.
Quòd in maleficijs commiſſis de nocte,fama ſufficiat ad torturã, ſi hincinde probatur contraria fama,reus abſoluitur. Bal.de ſtat. verbo fama.nu.1.f.112.T.2.
Quòd infra certum tempus omnes cauſæ decidantur, an ratione teſtium de partibus longinquis producendum poſſit cognòſci poſt illud tempus. Catald.de Boncomp. de ſyndic.nume.45. folio 353.T.7.
Quòd ingrediens monaſterium nõ ſuccedat,quid iuris,ſi monialis, vel monachus in ingreſſu vellet ſibi remanere integrum ius ſuccedendi? Bal.de ſtat.verbo, ſuccedere. f.144.ne.10. T.2.
Quòd inſtantia finiatur quinque menſibus, vbi per actorem non ſteterit, ſufficit actorem comparere, & ſemel proteſtari, quòd per ſe non ſtat. Bald.de ſtat.verbo, actio. num.7.fol. 86.T2.
Quod inſtitutio facta de fratre, & eius filijs intelligitur ordine ſucceſſiuo,vt primo frater,deinde eius filij maſculi veniant. Albert. Bru.de ſtat.artic.5.nu.28.f.170.T.2.
Quòd inſtrumenta dotalia exequantur,nulla obſtãte præſcriptione,nihilominus obſtabit præſcriptio longiſſimi temporis. Paris de Put.de reaſſump.inſtrum.rub.27. nu.3.f.45.T.4.
Quòd inſtrumenta ſecundum ius gentium executionem ſortiantur exceptiones a iure ciuili introductæ cenſentur excluſæ. Ant. de Cana.de executione inſtrumentorum. nu.18.f.40.T.5.
Mandentur executioni, an poſſit fieri executio contra hæredes debitoris per inſtrumentum obligati. Idem Ant.de Cana.eo.tit. nu.66.f.43.T.eod.
Quòd inſtrumenta paratam habeant executionem,mulier habẽs inſtrumentum,quo vir confeſſus eſt,ſe dotem recepiſſe,de cuius reſtitutione etiam verbum nullum, poterit mulier vti beneficio ſtatuti contra hæredes mariti virtute ſtipulationis ad executionẽ ipſius inſtrumenti. Aymo Crau.de antiquit.temp. verbo, amplia tur nunc.num.40.f.128.T.17.
Quòd inſtrumentum dotale habeat executionem paratam procedet etiam in inſtrumento dotis putatiuæ. Io. Bap.Boui.de ſtat.vr. præſcrip.gl.3.nu.11.f.178.T.17.
Quòd inter affines cauſa compromittatur, an ſi erit inter virum, & vxorem,erit compromiſſibilis. Iac.Nouel.de iure prothomiſ. verbo,quòd ſi forte.nu.41.f.25. T.17.
Quòd Iudæi non poſſint fœnerari vltra duos denarios pro libra, vtrum videatur eis permiſſum citra duos denarios. Bald.de ſtat. verbo,fœnerator.nu 2.f.112.T.2.
Quòd iudex non poſſit cognoſcere iam commiſſo delicto poſt aliquod tempus, poterit tamen cognoſcere, ſi de eo conſtet per confeſſionem partis. Barthol.Tægij tract.criminali. p.16.nu.37. f.21.T.11.P.1.
Quòd iudex non poſſit inquirere poſt menſem a die cõmiſſi maleficij, iudex intra menſem inquiſitionem formauit, & inquiſitus probauit ſe alibi fuiſſe, iudex poſt menſem vult probare confirmationem inquiſitionis,an poſſit. Bal.de ſtat.verbo,inquiſitio num.1.f.120.T.2.
Quòd laudum mandetur executioni, poteſt fieri executio, reductione pendente,etiam parte reclamante. Robert.Lancellot.de attentat.p.2.c.16.num.51.f.393.T.5.
Quòd maritus lucretur dotem vxore præmortua, an idem in ſpõſa. Bal.de ſtat.verbo,dos.nu.36.f.110.T.2.
Quòd maritus non poſſit quicquam relinquere vxori vltra dotẽ, mater ſi ſubſtituatur filio,an valeat ſubſtitutio. Alberic.a Roſ.de ſtat.p.2.q.112.num.1.& 3.f.42.T.2.
Quòd maſculi fœminis præferantur, ſi mater decedat relicto filio,& filia,ac ſuperſtite marito,cui filius vigore ſtatuti ſuccedat, & demum ſi contingat filium mori,cui pater excluſa filia etiam ex diſpoſitione ſtatuti ſuccedat, & ipſum patrem tranſire ad ſecunda vota, maſculumq; ex ſecundo matrimonio ſuſcipere,& demum pater moritur, an per germanum natũ ex ſecundo matrimonio in totum excludatur filia ex primo matrimonio a paterna ſucceſſione,an verò dicta filia ſuccedet in bonis matris,ſeu quæ ad patrem ſuum peruenerunt. Albert.Brun.de ſtat.artic.8. nu.57.f.201.T.2.
Quòd maſculinum concipiat fęmininum, an auus maternus,qui ex forma ſtatuti excludit patruum,excludat amitam. Albert.Br. de ſtat.artic.5.nu.84.f.173.T.2.
Quod maſculo exiſtente,non ſuccedat fœmina, ſed dotetur,ſi filia iunior dotem petit,eam maſculo reijciente in tempus nuptiarum,an interim petere poterit dotis augmẽtum. Laur. de Palat. de ſtat.num.223.f.281.T.2.

Quòd

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd minor non possit testari sine consensu propinquorum, ad pias tamen causas poterit testari sine eorum consensu, nam non valet statutum contra priuilegium Dei, vel ecclesiæ. Marian. Socin. de oblationib. libello. 9, nu. 11. f. 128. T. 14.

Quòd minor, vel fœmina non possit se obligare, vel donationem facere &c. an valeat oblatio facta ecclesiæ, vel hospitali per eorũ aliquem sine consensu propinquorum. Marian. Socin. eod. tit. de oblationib. libello. q. nu. 39. f. 128. T. 14.

Quòd monachi non succedant, etiam monachi facti post statutũ non ligabuntur statuto. Albert. Brun. de stat. art. 6. nume. 36. fol. 178. Tom. 2.

Quòd mulier dotata non succedat, an filia ex vxore præmortua excludatur a successione materna per filium ex secunda vxore. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 297. f. 236. T. 2.

Quòd mulier habens filios vel descendentes, non possit alijs vltra quartam suorum bonorum relinquere, si illa plura faciat legata, an ille tres partes sint sine onere legatorum. Albert. Brun. de stat. art. 11. nu. 66. f. 222. T. 2.

Quòd mulier lucretur dimidiam partem bonorum immobiliũ mariti sine liberis defuncti, lucrabitur quoque partem pecuniæ deputatæ ad emendum bona immobilia. Guliel. Redoan. de rebus eccles. non alien. rub. 5. nu. 18. f. 408. T. 15. P. 2.

Idem si esset pecunia quantitatis magnæ. ibid.

Quòd mulier non contrahat sine consensu propinquorum, si mulier sit tututrix, an quando contrahit pro pupillo interuenire debeat consensus propinquorum. And. Alciat. de præsumpt. regula. 1. præsumpt. 52. nu. 6. f. 319. T. 4.

Quòd mulier non possit adire sine consensu duorum consanguineorum, adiuit sine consensu, postea illi ratificant, an illa ratificatio vim consensus habeat, confirmetq; additionẽ. Bald de stat. verbo. consensus. nu. 2. f. 103. T. 2.

Quòd mulier non posit contrahere sine præsentia duorũ propinquorum, intelligitur de præsentia personali. Card. Iacobat. de concil. lib. 2. art. 4. nu. 39. f. 217. T. 13. P. 1.

Nõ possit quicquàm viro legare, mulier si legarit quid viro extans in alieno territorio, an valeat legatum. Bald. de stat. verbo. legare nu. 2. fol. 126. T. 2.

Non posit se obligare sine consensu viri, an posit se obligare viro. Io. Bertachi. de gabel. seu vectigal. &c. P. 3. nu. 8. f. 59. T. 12.

Non possit testari sine consensu duorum propinquorũ, nisi fuerit in periculo mortis constituta, si extat in loco, vbi pestis viget, an dicatur constituta in mortis periculo, ita vt testari possit absque consanguineis. Hier. præuidel. de peste, & eius priuileg. verbo. legem municipali cauetur. nu. 1. & 4.

Et an si mulier testata fuerit ante statutum, tamen post statutum mortua est. ibi. nu. 11.

Quòd mulier sit contenta dote sua, & quòd filij ex ea non succedant auo materno, sed sint contenti dote materna, statutum tale præsupponit, quòd dos filiæ ad patrem non redibit, sed filijs filiæ remanebit. Albert. Brun. de stat. art. 10 nu. 91. f. 218 T. 2.

Quòd mulier transiens ad secunda vota nullo modo possit succedere filio propter quod videtur ex testamento prohibita succedere, talis tamen mulier poterit a filio instituì in bonis extra territorium sitis, quamuis contingat eũ decedere pro parte testatũ, & pro parte non. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 61. f. 216. T. 2.

Quòd mulieres dotatæ excludantur, excludentur fœminæ in testamento dotatæ. Io. Bapt. Bouius. de stat. vrb. præscript. glo. 3. nu. 6. fol. 178. Tom. 17.

Quòd mulieri, vel causam habenti ab ea, liceat agere via executiua, an maritus pro lucro dotis faciendo tali via executiua agere possit. Phan. de Phanut. de dote. in princip. nu. 31. f. 410. T. 9.

Quòd nemo possit ire ad molendinum sine bulleta, & si contra fecerit puniatur, si vbi sit bulleta est pestis, si iuit ad molendinũ absque bulleta an excusetur a pœna. Hier. Præuidel. de peste, & eius priuileg. verbo. statuto castri. nu. 1. f. 179. T. 18.

Et an sit necesse se offerre ad solutionem gabellæ. ibi. nu. 2.

Quòd nihil possit proponi in consili in fauorem bannitorum, an valeat ordinamentum factum in fauorem banniti. Nel. a S. Gemin. de bannit. 3. P. secundi temp. nu. 6. f. 391. T. 11. P. 1.

Quòd nisi ab hæredibus occisi pax habeatur. &c. id quod accipitur ab hærede in dando pacem, censeatur hereditarium. Phanut de Phanut. de inuent. hæred. 6. P. nu. 56. f. 298. T. 8. P. 2.

Quòd nobilis non possit intrare palatium potestatis, potestate extra palatium existente nobilis intrare poterit, nec in pœnam incidit. Bonus. de curtili. de nobilit. P. 5. nu. 72. f. 17. T. 16.

Quòd nõ credatur familiaribus potestatis asseuerantibus se quẽpiam deprehẽdisse portantẽ quicquã vetitũ, an aduersus probatio admittatur. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 13. nu. 1. f. 31. T. 2.

Quòd non possit contrahi cum filiofamilia, nisi sit mercator, si sit mercator, & non contrahat in causa mercantiæ, an valeat cõtractus. Bald. de stat. verbo. filius. nu. 15. f. 114. T. 2.

Quòd nõ possit creari prior, nisi sit ciuis originarius, poterit creari, qui per omnia factus est ciuis. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 13. nu. 4. f. 18. T. 17.

Quòd non reddatur ius bannito, vtrum poterit succedere ab intestato. Bald. de stat. verbo. bannitus. nu. 24. & 25. f. 92. T. 2.

Tamen tale statutum non tollit defensionem, ibi. nu. 26.

Et si non opponeretur banni exceptio, an teneat processus. ibid. numero 29.

Quòd non reddatur ius non allibrato, quomodo probabitur allibratio Bald. de stat. verbo. allibratus. nu. 1. f. 88. T. 2.

Quòd nulla exceptio, aut defensio admittatur, officium iudicis non poterit implorari. Anto. de Canario. de executio. instrum. nu. 92. fol. 45. Tom. 5.

Quòd nulla exceptio possit opponi, non intelligitur de exceptione inhabilitatis agentis. Card. Iacobat. de concil. lib. 4 articul. 4. numero 102. fol. 254. Tom. decimotertio, Par. secunda.

Quòd nullus ad rumorem currat cum armis, pœna indicta, an in statuti pœnam incidat, eo accurrens, rumore iam sedato. Alberic. a Rosate de stat. P. 2. q. 114. nu. 1. f. 42. T. 2.

Quòd nullus admittatur ad collegium nisi ciues originarij, filius in ciuitate conceptus admittetur in collegium, licet alibi sit natus. Per. Rebuf. de priuileg. schol. priuileg. 65. nu. 5. f. 45. T. 18.

Quòd nullus bannitus rebanniatur, nisi soluerit certam quantitatem cameræ apostolicæ facto postea contrario statuto, an bannitus, qui vult rebanniri, teneatur illam quantitatem soluere. Nellus a S. Gemin. de bannitis. 3. Par. secundi temp. nu. 78. fol. 397. Tom. 11. Par. 1.

Quòd nullus exeat de Domo post pulsum campanæ, si quis fuerit egressus die aliquo, quo campanæ silent post horam ad id indictam, an puniatur. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 7. num. 1. fol. 31. Tom. 2.

Quòd nullus nocte iter faciat a sono campanæ, quæ sero pulsatur, vel ante sonum illius, quæ pulsatur mane, aliquis putans de mane pulsatum, egressus, & deprehensus, an puniatur. Alberic. a Rosate de stat. P. 2. q. 6. nu. 1. f. 31. T. 2.

Quòd nullus possit dare bannito auxilium, cõsilium, vel fauorẽ, an aduocans pro eo incidat in pœnam statuti. Nel. a S. Gemin. de bannitis. 3. P. secundi temp. nu. 26. f. 393. T. 11. P. 1.

An incidat in pœnã allegans pro eo causas absentiæ. ibi. nu. 27.

An incidat in pœnam qui pro eo testimonium dicit. ibi. nu. 28.

Et quid, si eum capit, deinde relaxat? ibid.

Quòd nullus sine indicijs indubitatis torqueatur, quando quis torqueri possit, & quæ dicantur indicia indubitata. Guido. de Suza. de indicijs, & tortura. nu. 99 f. 245. T. 11. P. 1.

Quòd nullus sub pœna recipiat bannitum, si mulier virum bannitum receperit, an pœnam statuti incurrat. Iac. Nouel. de iure prothomiseos. §. 6. nu. 56. f. 43. T. 17.

Quòd ob confessionem delicti quartam pœnæ partem remittat, & reus in prima instantia crimen negauerit, sed in causa appellationis illud fateatur, vtrum beneficium dicti statuti consequi debeat. Phan. de Phanut. de iureiuran. in litem. P. 3. cap. 3. nu. 13. fol. 393. Tom. 3. Par. 2.

Et ibi differentia inter statutum, beneficium ex confessione cõcedens, & statutum ex confessione pœnam angens. ibi. nu. 14.

Et quòd post litem contestatam non prosit criminis confessio. ibi. nume. 15.

Minus proderit in causa appellationis ad consequendum statuti beneficium. ibid. nu. 17.

Quòd occisores banniantur, & pars bonorum detur hæredibus occisi, alia pars applicetur camere cõmunis, occisores per principem restituti an recuperabunt bona ab hæredibus occisi. Bald. de stat. verbo. bona. nu. 10. f. 95. T. 2.

Quòd offendens, quem in strata publica puniatur pœna dupli, quidam percussit in flumine publico, an pœnæ dupli sit locus, Bald. de stat. verbo, via. nu. 1. f. 153. T. 2.

Quòd omne bannum fit exemplandum in libris communis per tabellionem, si tabellionis errore non sit exemplatum bannum, illud ipsum viriatur. Bald. de stat. verbo, bannit. nu. 20. f. 92. T. 2.

Quòd omnes venditiones factæ a mense citra, sint ipso iure nullæ, quidam vendidit, & tradidit, an istud statutum videatur tollere dominium. Bald. de stat. verbo. vendere. nu. 9. f. 152. T. 2.

Quòd omnibus currat præscriptio qui sua debita non exegerũt, an currat filiofamilias. Bald. de stat. verbo. præscriptio. nume. 17. fol. 138. Tom. 2.

Quòd omnis tutela duret vsque ad decimum octauum annum, vtrum mater puniatur, si non petijt tutorem filio in 15. anno. Bal. de stat. verbo. tutor. nu. 3. f. 152. T. 2.

Quòd parentes masculi ex latere patris vsque ad quartum gradũ inclusiuè succedant defuncto ab intestato in tribus quartis, exclusa matre, quæ succedat in quarta reliqua, mater non excludetur per masculum nepotem ex sorore, sicut, nec mater huius neptis, defuncti matrem excluisset. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 151. fol 231. Tom. 2.

Quòd pater masculum habẽs non teneatur filiam instituere, sed sufficiat ei, quantitatem cõgruam dotis nomine relinquere, quã habitura sit tempore nuptiarum, an tutor istius filiæ separabit portionem filij a portione filiæ, vt exinde eam alat, vel illam dotem ad lucrum dabit, vel aliter de illa negotiabitur pro vtilitate filiæ. Laur. de Palat. de stat. nu. 238. f. 282. T. 2.

Quòd pater teneatur pro filio nũquid tenebitur pro filio spurio. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 49. nu. 1. f. 9. T. 2.

Quòd pater teneatur soluere legitimam pro filio delinquente, quod nam tempus inspiciendum delicti, vel quãdo soluit in cõputando legitimam. Bal. de stat. verbo. legitima. nu. 4. f. 127. T. 2.

Quòd patre damnato certa pars bonorum sit filiorum, pater fuit damnatus cuius bona ex forma statuti fuerunt filijs applicata pro patre, an pater reuersus recuperet illa bona filijs applicata. Bal. de stat. verbo. bona. nu. 8. f. 95. T. 2.

Mortuo, filius reincidat in matris potestatem, tacita pupillaris, non admittitur contra aliquem, eo quòd reincidit in matris potestatem Bald. de stat. verbo. substitutio. nu. 1. f. 144. T. 2.

Quòd pecunia communis possit expendi per dominos priores præter nouos casus contingentes, an propter pestem expendi potest. Hier. Præuidel. de peste. &c. verbo. si extet etiam. num. 1. fol. 185. Tom. 18.

Quòd percutiens ancianum, puniatur in duplum, an percutiens eum, qui de proximo fuit ancianus, puniatur pœna dicti statuti. Hier. Gigas. de crimine lesæ maiest. q. 10. nu. 13. f. 63. T. 11. P. 1. & Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 20. nu. 1. f. 31. T. 2.

Quòd Perusino in ciuitate Assisij ius, non reddatur, nunquid si ex eo constet iniustitia per statutum ciuitatis Assisij requiratur

monitio

Source : BIU Cujas

monitio in repreſalijs concedendis.Bald.de ſtat.verbo.repræſaliæ.nu.4.fol.141.Tom.2.
Quòd pœne adiectæ circa dationes non poſſint peti vtrum peti poterit pœna arbitrio laudante dari,& ceſſationis dari.Bald.de ſtat.verbo.pœna.nu.3.f.134.T.2.
Quòd poſſeſſor teneatur ponere rem, quam poſſidet in æſtimo, non ponet eam creditor,ſed debitor.Bald.de ſtat.verbo.æſtimũ. nu.1.fol.112.Tom.2.
Quòd poſſidens apotheeam non poſſit perſonaliter capi, poſſidens viliſſimam commodo ſtatuti non gaudet.Guliel.Redoan. de reb.eccleſ.non alien.rub.8.nu.12.f.410.T.15.P.2.
Quòd poſſit capi debitor an poſſit capi hæres debitoris? Ant. Bard.de tempo.vtili.c.12.poſt.nu.5.f.218.T.5.
Quòd poſt decennium non poſſit peti executio,an poſſit creditor via ordinaria agere poſt decennium.Ant.de Cana.de executio.inſtrum.nu.95.f.45.T.5.
Quòd Poteſtas condemnatus non poſſit vltra in officialem eligi in illa ciuitate, ſi fuerit abſolutus, num poſsit de cætero eligi. Bald.de ſtat.verbo.abſolutio.nu.1.f.86.T.2.
Quòd præcurſori brauium detur, ſi plures,velocitate curſus ſint pares,cui idipſum brauium debeatur, & an curſus ſit reiterandus,ſi omnes eodem cucurrerint?Bald.de ſtat.verbo. brauium. nu.1.& 2.fol.95.T.2.
Quòd prædia,ex quibus reſpublica recipit collectam non alienẽ tur in non allibratis,vel in eos, qui ſoluere cogi non poſſunt,talis alienatio nõ poterit etiam fieri cum vniuerſitate. Bal. de ſtat. verbo.alienare.nu.1.f.88.T.2.
Quòd præferat in ſucceſsiones fratres,patruos, & nepotes, non comprehendetur nepos patrui,ſed filius filij,qui eſt propriè nepos,& filius fratris,qui aliquando etiã ex communi vſu loquendi nepos appellatur.Albert. Brun. de ſtat.art. 12.nume.247.fol. 235.Tom.2.
Quòd primogenitus ſuccedat in certa parte,non ligabitur forenſis.Ioan.Bapt.Brun.de ſtatuta.vrb.præſcriptio.glo.19.num.157. fol.187.Tom.17.
Quòd pro adulterio puniatur quis pecuniaria, Iudæus committens adulterium debet puniri pœna ſtatuti, & non pœna iuris, id eſt mortis,& eſt communis opinio.Bermon. Chouer. de public.concub.rub.de adulterio.nu 40.f.149.T.11.P.1.
Quod pro aliquo delicto imponatur pęna fiſco applicanda,vtrũ ex dicto ſtatuto cogi poſsit ratione culpæ.Bald. de ſtat.verbo.fiſcare.nu.4.fol.115.T.2.
Quòd pro contractu debiti ſoluatur gabella,per quem,& cui ſoluetur.Iul.Ferret.de gabel.& vectigal.&c.nu. 397. & 409.fol.90. & 91.Tom.12.
Quòd pro delicto debeant res ſingulæ deuaſtari, an propter delictum vnius ex conſortibus, res communes omnibus ſint deuaſtandæ.Bal.de ſtat.verbo.delinquens.nu.9 f.106.T.2.
Quòd pro delicto quis in carcere ponatur, ſatisfactum erit ſtatuto,ſi nobili aſſignetur Palatium,aut tota ciuitas.bonus.de curtili.de nobilit.P.5.nu.12.f.15 T.16.
Quòd pro morte patris pax habeatur ab hærede,an ſufficiat haberi per tutorem,vel curatorem minoris.Alberic.a Roſate. de ſtat.lib.4.q.12.nu.1.f.67.T.2.
Quòd pro qualibet ferita, quis puniatur in quinquaginta, & aliquis vno contextu fecit plures feritas, num pro qualibet puniendus ſit in quinquaginta.Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q.24.nu.1. fol.32.Tom.2.
Quòd pro qualibet maſſa terræ ſoluantur decimæ quotannis,nũ hoc dicatur tributum.Bald. de ſtat.verbo.decima. nume.4.fol. 105.Tom. 2.
Quòd pro vno homicidio pœna ſit centum, quæ niſi infra decẽ dies ſoluantur,pœna ſit capitis,an qui plures occidit, & eligens pœnam capitalem,potius quàm pecuniariam audiatur.Alberic. a Roſate.de ſtat.P.2.q.43.nu.1.f.35.T.2.
Quòd pro vulnere quis condemnetur in centum, quæ ſi non ſoluerit intra menſem,amputetur ſibi manus,condemnatus appellauit,& lapſo menſe ſententia eſt confirmata, an cum velit centum ſoluere ſit illi manus amputanda.Bald.de ſtat.verbo.appellare.nu.4.fol.88.Tom.2.
Quòd proximiores ex parte matris ſuccedant in matrimonio, & ex parte patris in patrimonio, ita tamen quòd ſemper maſculi fœminis præferantur, ſi contingat extare matrem, & maſculos coniunctos per matrem perſonæ defunctæ,an mater ab illis excludetur.Albert.Brun.de ſtat.art.6.nu.163.f.185.T.2.
Quòd proximus ex parte patris debeat ſuccedere in bonis immobilibus, & ex parte matris in bonis mobilibus, debita diuiduntur pro rata bonorum.Albert. Brun.de ſtat.art. 11.num.70. fol.222. Tom. 2.
Quòd quęrelę bannitorum non audiantur,bannitus ex aliqua iuſta cauſa petit in integrum ſe reſtitui contra bannum, an repellatur ab hoc beneficio per diſpoſitionem ſtatuti, & num error ſcripturę publicę excuſet.Bald.de ſtat. verbo. bannitus.num.56. fol.93.Tom.2.
Et ſtante dicto ſtatuto,an bannitus poſſit ſe defendere. Nellus.a S.Gemin.de bannit.1.P.ſecundi temp.nu.62.f.373.T.11.P.1.
Et ſi conuentus eſſet a bannito,an poſſit excipere, quòd bannitus non debet audiri ex forma dicti ſtat.ibi.nu.63.
Et ſtante dicto ſtatuto, an bannitus poſſit petere reuocationem tenutæ.ibi.nu.64.
Et an patiatur ſecundum decretum.ibi. nu.65.
Et an poſſit opponere compenſationem.ibi.nu.66.
Et in caſu,quod non poſſit, an poſſit illam opponere eius fideiuſſor.ibi.nu.67.
Et an poſſit petere reſtitutionem in integrum.ibi.nu.69.
Et an poſsit de falſo accuſare teſtes examinatos contra eum aſſecuraturum. ibi. numero 70.
Et an poſsit agere contra iudicem in ſyndicatu, qui contra talẽ bannitum ſecuratum,tulit iniquam ſententiam. ibi.nu.71.
Et an poſsit agere nomine proprio ſub nomine hæreditario,ibi. numero 72.
Et an poſsit cedere iura ſua, vt ſic ceſsionarius poſsit agere pro alio vt procurator.ibi.nu.74.
Et quid,ſi ante bannum ceſſiſſet:ibi.nu.75.
Et an poſsit agere pro alio,vt procurator,ibi.nu.76.
Et an poſsit appellare a ſententia lata contra eum.ibi.nu.68.
Et de quibus quærelis intelligatur, ſtante dicto ſtatuto, quòd quærelę bannitorum non audiantur.ibi.nu. 68.
Et quid,ſi caueretur,quòd bannitus non poſsit ſua bona in aliũ transferre, an poſsit facere inſtrumentum, ſi ante bannum promiſit illud facere:ibi.nu.78.
Quòd,qualibet Naui onerata vno modio ſalis,vel tranſeunte põtem ſoluatur pro pedagio numus, & Nauis illa grauis in plures nauiculas fuerit exonerata,ob pontis difficultatem,ita vt in qualibet eſſet ſupra modium, an vnum pedagium tantum pendendum,vel tot,quot naues.Alberic. a Roſate de ſtat. Par. 2.q.233. nu.1.fol.54. Tom.2.
Quòd qui aſſociauerit bannitum certa pœna puniatur,ſi filius patrem bannitum aſſociauerit,an pœnę ſtatuti ſubiaceat. Iac.Nouel.de iure prothomiſeos §.8.nu. 57.f.43.T.17.
Quòd,qui delictum confitetur, remittatur ſibi quarta pars pœnę,cõfiteri volens,qui prius negauerat,an debeat habere remiſſionem.Catal.de Boncomp.de ſyndic.nu. 137.f.358.T.7.
Quòd,qui emerit rem publicè,& bona fide, non compellatur eã reſtituere domino,niſi reſtituto prętio,boues furati in alieno diſtrictu,dominus eos reperit, emptor excipit de ſtat. an hoc caſu locum habeat.Alberic.a Roſate.de ſtat.Par.2.q.113.nu.1.& 2. fol.42.Tom.2.
Quòd,qui non ſubit onera communis non gaudeat beneficio ſtatutorum, agnatus excludere volens fœminam non admittetur, ſi non ſubit onera communis quantumcumq; clericus. Albert. Brun.de ſtat.art.12.nu.94.f.229.T.2.
Quòd,qui primus aſcenderit muros,habeat pręmium,an duo ſimul aſcendentes illud ſint habituri.Ant.Corſ.de brauio. quæſt. 1.nu.5.fol.324.Tom.12.
Quòd quilibet accuſare poſſit, non admitteretur forenſis ad accuſandum.Hier.Gigas. de crimine lęſæ maieſtat.lib.2.q. 1.nu.2. fol.55.Tom.11.Par.1.
Quòd quilibet pro ciuili debito, non obſtante quocumq; priuilegio perſonaliter capi poſſit,ſub hoc ſtatuto,non comprehenditur doctor.Matthæus Brun.de ceſſione bonorum. q. 10. quartæ quæſtionis princ.nu.5.f.185.T.3.P. 2.
Quòd qlibet ſubeat onera,& collectas illa vicinia, ſeu parochia, in qua habitat habens domum in confinio duarum parochiarum,in vtra potiſſimum debeat onera ſubſtinere.Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q.140.nu.1 f.44.T.2.
Quòd quis non poſſit fratrem ad officia eligere, ſex ſunt inſtituti ad eligendos duos maſſarios communis, qui elegerunt vnum fratrem vnius electoris,an electio valeat. Alberic. a Roſate de ſtat.P.2.q.15.nu.1.f.31.T.2.
Quòd quis ponatur in banno abſens,& ignorans poſitus in banno non habetur pro confeſſo ex forma dicti ſtatuti niſi ſtaturũ expreſsè aliud diſponeret.Bald.de ſtat.verbo.bannitus.num.70. fol.94.Tom.2.
Quòd quiſquàm non admittatur ad officium, niſi habeat 300. aliquis electus ad officium probauit ſe habere. 300. in bonis,nũ ſufficiat talis probatio.Alberic a Roſate.de ſtat.lib.1.q.71.nu.8. fol.13.Tom.2.
Quòd quiſquàm quæſtioni non addicatur,niſi certis caſibus,poteſtas quemdam perſequitur cuiuſdam maleficij nomine, cum non poſſet eum pro forma ſtatuti torquere, in carcerem trudi iuſſit,cibum, potumque ei dari prohibens quoad confiteretur, ſpoliarique mandauit idq; hyberno tempore,is tandem confeſſus eſt maleficium, an ea confeſsio extorta metu tormentorum valeat.Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.3.q.31.nu.4.f. 59.T.2.
Quòd re tradita in ſolutũ creditori reuocetur per proximiores, ſi conſuetudo ſit,quòd mortuo aliquo, quidam executores habeat bona mobilia,& hęredes immobilia,an mortuo emptore, prætium oblatum pro recuperatione fundi cedat hæredibus,an potius executoribus.Alberic.a Roſate. de ſtat.lib. 1.q. 93.nu.1. fol.15.Tom.2.
Quòd receptus aliquid ſoluat, ſi poſt receptionem ſoluit comittit ſimoniam.Guliel.Redoan.de ſimo.mentali.Par.2.cap.29.nu. 23.fol.77.Tom.15.
Quòd retinens gabellam fiſco non audiatur, neque agendo,neque excipiendo,quid iuris,ſi neuter ſoluit. Bald. de ſtat. verbo. actio.nu.8.fol.86.T.2.
Quod ſi creditor ſteterit per decẽ annos, quòd non petierit debitum,ſit excluſus, an ſi in inſtrumento adſit iuramentum poſſit actio perpetuari ad aliud tempus.Io. Franc.Balb.de præſcriptionib.4.& vlt.P.ſextæ P.princ.q.2.nu.4.f.111.T.17.
Quòd ſi debitum ſteterit per decem annos,quòd non fuerit petitum,quòd omnis actio, & obligatio ſit extincta, ex hoc tollitur obligatio naturalis ipſo iure per præſcriptionem. Bald. de ſtat. verbo.præſcriptio.nu.15.f.138.T.2.
Quòd ſi ex percuſsione ſanguis exierit, imponatur talis pœna, quidam in pulſu alterius cecidit in terram,& ex percuſsione ſanguis exiuit,an pœna ſit exigenda.Iac. Nouel.de iure protho.verbo.quòd ſi fortè.nu.134.f.27.T.17.
Quòd ſi quis accuſauerit aliquem, & non probauerit accuſationem,puniatur in decem,aliquis accuſauit plures,& non probauit, an tot pœnæ imponendæ quot ſunt accuſati,vel vna tãtum.

Alberic.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q.172.nu.1.f.47.T.2.

Quod, si quis decesserit sine filijs ab intestato, succedant proximiores ex latere patris vsq; in quartum gradum,& quòd mater sola succedat in quarta bonorum,si cõtingat superesse matrem, amitam,& agnatos remotioris gradus, mater succedat in quarta,& agnati,quamuis remotiores amita in reliquo,excluſa amita. Albert.Brun. de stat.art. 6.nu.154.f.184.T.2.

Quòd, si quis fuerit minatus,& deinde offendit,cum id posset alius non tenetur de mandato.Bald.de stat.verbo. minori. nu.1. fol.131.Tom.2.

Quòd,si quis habuerit filiam dotatam,quòd ei succedat masculus,& alij masculi descendentes ex filio masculo, filius decessit cum filio,postea decedit filius sine prole, an succeſſio ad sororẽ reuertatur.Bald. de stat.verbo,succedere.nu.17.f.145.T.2.

Quòd si quis moriatur sine liberis in potestate, dominus terræ, vel commune habeat bona sua,an bona mortui,relicto filio Episcopo,deuoluantur ad dominum terræ,vel commune. Alberic. a Rosate.de stat.lib.1.q.45.nu.1.f.8.T.2.

Quòd si quis noctu quem vulnerauerit,pœna sit centum,si inter diu quinquaginta,testes asseuerant factum sero,vtrũ pœna hæc, vel illa potius infligenda. Alberic.a Rosate. de stat. P.2.q.19.nu. 1.fol.32 Tom.2.

Quòd si quis quem percusserit condemnetur in centum, Titius percussit vno ictu seruum in capite, & manu,an vnica tantum pœna plecti debeat,vel duplici. Alberic.a Rosate. de stat. P.2.q. 30.nu.1.& 3.fol.33.T.2.

Quòd si rusticus steterit in ciuitate per triennium debeat ibi haberi pro ciue,an rusticus qui in studio stetit,vel operam dedit foris Reipublicæ, ciuis sit cẽsendus. Alberic.a Rosate.de stat.lib.1. q.174.nu.1.fol.26.T.2.

Quòd si sint filij masculi,& duæ fœminæ,& vnus filiorum repudiat,cui fiat accrescio. Melch. Palaez.tract.maiorat.q. 58. nu.63. fol.401.Tom.10 Par.1.

Quòd soluantur decem solidi pro gabella cuiuslibet contractus, si contractus non valuerit, nulla gabella debebitur. Iul.Ferret. de gabel.vectigal.&c.nu.348.349.& 354.f.89.T.12.

Quòd soror non succedat fratri, an contra dispositum videatur, quòd frater non succedat sorori.Io. Campeg.de stat.q.19.num. 84. fol.266.Tom.2.

Quod stante masculo filio fęmina non succedat, si frater,qui successit, & excluſit sororem moriatur sine filijs, & sine hærede testamentario,an tunc admittatur soror,& an conditionale sit tale statutum. Laur. de Palat.de stat.nu.26.& 27.f.274 T.2.

Quòd stantibus masculis filia non succedat,pater non tenetur filiam instituere, vel exhæredare in testamento. Angel.de Gambel.de testam.glo.4.nu.28.f.37 T.8.P.1.

Quòd stantibus masculis filia dotata non succedat, si a fratribus minus habuerit quàm sit legitima,poterit agere ad supplementum,secus si a patre dotetur, quia tunc non, nisi fuerit enormiter lęsa,agere porerit. And.Alciat.de præsumpt.reg 1. p̃sumpt. 2.nu.8.fol.308.Tom.4.

Quòd intellige,& declara,vt ibi.

Quòd statutum debeat intelligi ad literam, prout verba sonant, & quòd non recipiat interpretationem aliquam,an intelligatur prohibita extensio ad alium casum impropriũ, vel non expressum. Albert.Brun.de stat.art.5.nu.106 f.173.T.2.

Et quando in statuto nõ admittatur subauditus intellectus, nec mens nõ scripta,vel vltra ipsius verba,non attendãtur.ibi.n.107.

Quòd subditus pareat mandato magistratus sub pœna,magistratus bis,teruè idem mandauit,an totidem sint pœnæ, an vna tantum. Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q.152.nu.1.f.44.T.2.

Quòd succedant agnati masculi, seu cognati, prout sunt in gradu proximiores vsque ad quartum gradum, filius fratris admittetur ad succeſſionem cum patruis.idẽ in testatore vocante proximiores ad succeſſionem vel fideicommiſſum. Albert.Brun.de stat.art.13.nu.67.f.241.T.2.

Quòd syndici teneantur denunciare maleficia in suis territorijs commiſſa, maleficium patratum est in confinio duorum territoriorum,vtrius syndici sit denunciare. Bald.de stat.verbo,territorium.nu.5.fol.151.T.2.

Confinium rectè appellatur medicanus locus,vt ibi. nu.eod.

Quòd syndicus constituatur authoritate præsidis, factus est syndicus sine illius authoritate, præses vult postea ratificare, an id sufficiat. Bald.de stat.verbo.præses.nu.1.f.137.T.2.

Quòd testamenta, & donationes insinuentur per talem iudicem talis officij,si ob pestem tale officium vacet,an possit alter iudex insinuare. Hier.præuidel.de peste. & eius priuileg.verbo.deuenio modo.nu.1.f.177.T.18.

Quòd testamenta,seù instrumenta non valeant nisi descripta sint per tabellionẽ matriculatum, si tempore pestis fuit scriptum a tabellione non matriculato,an valeant. Hier. præuidel. de peste,& eius priuileg.verbo.oritur modo.nu.14.f.173.T.18.

Quòd testamentum possit fieri in villis coram quatuor testibus, & sacerdote, si quis fecerit cum seprem absq; sacerdote secundum ius commune valet idem Hier.Præuidel.eod. tit. de peste verbo.sciri debet.nu.2.f.174 T. eod.

Quòd testamentum valeat, conditum præsentibus duobus testibus,an banniti testamentum eodem modo factum valebit. Bal. de stat.verbo.testari.nu.1.f.151.T.2.

Quòd testes non possint induci, nisi a principali, procurator eos non inducit. Nel.a S.Gemin.de testib.nu.50.f.81.T.4.

Quòd vendentes bestias, teneantur soluere tantum pro gabella cuiusq; bestiæ,num macellarij,qui vendunt per frustra soluere teneantur. Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q.214.nu.1.f.54.T.2.

Quòd venditores sint liberati a contractibus, & omni obligatione,numquid poterunt petere prætiũ, & si ipsum acceperunt,an teneantur restituere. Bal.de stat.verbo.vendere.nu.8.f.152.T.2.

Quòd verba statuti propriè intelligantur, an nihilominus excludatur pupilla,cui dotes in testamento constituræ sunt cum propriè non possit dici dotata Albert.Brun.de stat. art.6.nume.195. fol.186.Tom.2.

Quòd victus victori in expensis condemnetur victori, an victus debeat in expensis condemnari, etiam si iusta causa ductus fuerit ad litigandum. Alberic.a Rosate.de stat.P.2. quæst.191.nu.1. fol.51.Tom.2.

Quòd villæ distantes milliario,vel vltra debeant ordinare syndicum,qualiter dimentiendum illud milliare. Bald.de stat.verbo. milliare.nu.1.f.131.T.2.

Quod vir lucretur tertiam partem dotis, vxor legauit aliquid viro, an teneatur sibi imputare illud in illa tertia, quam lucratur ex forma statuti. Bal.de stat.verbo.dos.nu.5.& 6.f.108.T.2.

Et quid,si ista tertia pars non capitur ex lege,sed ex pacto,an intelligatur relictum animo compensandi? Bald. de stat.ibid.

Lucretur certam partem dotis,an acquiratur marito, an socero. ibid.nu.34.f.110.T.eod.

Lucretur certam partem dotis,an filius qui lucratur, eã habeat sibi ita præcipuam,vt non conferat fratribus.ibid.nume. 27.fol. 110.Tom.eod.

Lucretur dotem vxore præmortua, vtrum lucrabitur id, quòd dispensatiuè conceditur alienari ibid.nu.35.f.110.T.eod.

Quòd vir possit occidere vxorem in adulterio deprehensam, an ex tali homicidio lucretur dotem. Bal.de stat.verbo.homicidiũ. fol.119.nu.5.Tom.2.

Quòd vulnerans quempiam via publica grauius puniatur,quàm si alibi, an vulnerans in via priuata per quam tamen iter frequẽs erat institutum puniatur,ac si in publico vulneraſſet. Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q.34.nu.1.f.33.T.2.

Quòd vxore prædefuncta maritus lucretur dimidiam dotis,legatum simpliciter ab vxore marito factum imputabitur in illam. Albert.Brun.de stat.art.9.nu.75.f.210.T.2.

Quòd vxore præmoriente in matrimonio, maritus lucretur certam partem dotis, an locum habeat in dotibus ante statutũ datis. Albert.Brun.de stat.art.6.nu.261.f.188.T.2.

Quòd vxores nõ succedant fratribus stantibus,frater consanguineas tantum,an excludat sororem vtrinq; coniunctam. Albert. Brun.de stat.art.12.nu.257.f.230.T.2.

Repellente fœminas extantibus masculis,si quis instituat liberos hæredes,non intelligitur instituisse filias. Melch. Palaez. tract. maiot.P.2.nu.16.f.410.T.10.P.1.

Senense, quòd credatur libris mercatorum si secus mercator cẽtum,quæ debebat Titio mercatori numerauit, & in codice numerationem annotauit,quòd propter legem nouam post numerationem latam non censeatur adempta facultas *Seio* numerationem ex codice probandi. Benuenut.Strac. Quomodo in causis mercat. procedendum sit.partic.1.vlt.Par.prin.nume.53.fol. 331.Tom.6.Par.1.

Et creditur etiam stante huiusmodi statuto libris eius, qui desijt esse mercator,quos scripsit,dum fuit mercator. ibib.nu.3.

Seu dicente,quòd filia nullum regressum habeat contra fratres, aut hæredes parentis defuncti,an illud verbum,fratres intelligatur de fratribus filiæ excluſæ, an verò etiam de fratribus ipsius defuncti. Io.Campeg.de stat.q.4.nu.22.f.265.T.2.

Seu dictante quòd bannitus non possit contrahere ad suam vtilitatem,quidam exbannitus vendidit cum non possit petere prętium,an teneatur ad rem tradẽdam. Bald.de stat. verbo, bannit. nu.1.fol.92.Tom.2.

Seu disponente,quòd fratres defuncti, & fratrum filij præferãtur in succeſſionibus ab intestato filiabus defuncti, qualiter accipimus fratres,an pro fratribus primi gradus tãtũ, an pro fratribus secundi vel vlterioris. Io.Campeg.de stat.q.18.nu.81.f.266.T.2.

Et quòd appellatione fratrum veniunt tantum carnales,non patrueles,nec consobrini ex communi vsu loquendi.ibid.nu.82.

Si filia dotata propter fratrem filię, vel patruum fuerit excluſa, non excludetur propter filium patrui. Albert.Brun.de stat.artic. 12.nu.215.fol.233.T.2.

Si filia excludatur per aliquem collateralem, seu collaterales, & eius filios, debet intelligi de primis filijs, qui locũ patris subintrant. Albert.Brun.de stat.art.12.nu.288.f.236.T.2.

Si filiæ excluſæ a succeſſione legetur,dos nõ detrahitur,vt ęs alienum,sed vt legatum. Alber.Brun.eod.tit.de stat.art.13.num.49. fol.240.Tom.2.

Si filij patrui excludunt matrem,& concurrunt filius patrui, mater,& soror consanguinea tantum,succedet agnatus,nõ obstante, quòd iure communi excludatur a sorore consanguinea tantum,& illa a statuto expresè non excludatur. Albert.Brun. eod. tit.de stat.art.6.nu.155.f.184.T.2.

Si filius excludat filiam dotatam, an nepos ex filio eamdem excludere valeat. Bal.de stat.verbo.Nepos.nu.4.f.131.

Solui gabellam pro legatis factis eccleſiæ,& locis pijs,filijs,& filiabus,nepotibus,& neptibus,an comprehendantur baſtardi, & naturales. Iul.Ferret.de gabel vectigal.&c.nu.63.fol.81.T.12.

Pro legato,si legatum factum fuerit duobus,an ambo legatarij soluere teneantur gabellam. ibid.nu.78.

Pro qualibet re alienata, vel donata, an tenebitur ad gabellam ille,qui rem occupauit pro de relicto habitam. ibid. nume.138. fol.82.Tom.eod.

Virum non posse legare vxori vltra centum libras,an de dicto legato sit soluenda gabella. Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.num. 76.fol.81.Tom.12.

Vno, quòd frater consanguineus tantùm excludat sororem vtrinque coniunctam, & alio, quòd filij eiusdem matrimonij excludant matrem si decesserit frater, relicto fratre consanguineo tã-

tum,

Source : BIU Cujas

tùm, matre, & sorore vtrinque coniuncta mater, & soror prædicta succedent, excluso fratre consanguineo tantùm. Albert. Bru. de stat. art. 6. nu. 160. f. 184. T. 2.

Vno quòd in successione decedentis ab intestato sine descendentibus filiæ dotatæ veniant ad dimidiam, & alij proximi ad aliâ dimidiam, & alio, quod decedente ab intestato sine descendentibus mater succedat in legitima, & proximiores ex latere patris in residuum, si extêt mater filiæ defunctæ, & filius sororis ipsius defunctæ, & agnatus vno gradu magis distans putà patruus magnus, an erit locus primo, an secundo statuto. Albert. Brun. de stat. art. 7. nu. 37. f. 196. T. 2.

Vt est pistorij, quòd si is, de cuius hæreditate agitur, aliquid quoquo titulo filiæ reliquerit, illa debeat esse contenta, pater filiæ nuptæ nihil aliud reliquit, nisi quòd si vidua remanserit possit stare in domo patris eius, quæritur, an ista filia possit expugnare testamentum? Ioan. Campeg. de stat. quęstio. 5. num. 123. fol. 267 Tom. secundo.

Et an talis filia dicatur præterita? ibid. nu. eod.

Suo, an Episcopus possit imponere clericis easdem pœnas, quę per leges imponuntur laicis tale delictum committentibus. Henric. Bot. de synodo Episcopi. art. 1. num. 119. conclus. 13. fol. 393. Tomo 13. Par. 2.

Episcopus ob delictum potest imponere pœnam perpetuò ad beneficium ecclesiasticum inhabilitantem. idem Henric. Bot. eod. ti. & artic. nu. 118. f. T. & P. eisd.

Grauare potest Episcopus pœnam cap. Quamquàm. de vsuris. in 6. idem Henric. Bot. eo. ti. & c. nu. 154. f. 394 T. & P. eisd.

Potest Episcopus munitione non præmissa pœnas excommunicationis addere item, & suspensionis, & interdicti. idem Henric. Bot. eo. ti. & art. nu. 109. f. 393. T. & P. eisd.

Item etiam imponere pœnam pecuniariam vltra pœnã iuris. ibidem nu. 120.

Et tale statutum, de qua pœna intelligatur. ibid. nu. 121.

Termino emptori ad soluendum, nunquid interim possit venditor licitè eum conuenire super certis vsuris. Io. Lup. de vsur. §. 7. nu. 15. f. 122. T. 7.

Parti ad probandum, si testis iurat infra terminum, potest post terminum examinari, & valebit eius dictum. Io. Campeg. de testib. regula. 260. f. 107. T. 4.

Terrarum generaliter, & indefinitè prolato, mulieres ligantur, nisi specialiter sint exceptæ. Bal. de stat. verbo. mulier. numero 3. fol. 131. Tomo 2.

Testator prohibitus vxori relinquere vltra centum, posset nihilominus disponere, quod non liceat hæredibus locare, vel alienare sine vxoris licentia. Albert. Brun. de stat. art. 7. nume. 30. & 31. fol. 195. Tom. 2.

Tolli potest legitima matrum in bonis filiorum, cum non sit iure naturali debita. idem Albert. Brun. de stat. artic. 1. nume. 16. folio 166. Tomo 2.

Etiam potest legitima ascendentium. And. Alc. de præsump. regula 1. præsump. 8. nu. 2. f. 309. T. 4.

Quid, de legitima descendentium, an possit in totum tolli statuto, an vero minui? ibid. latissimè. nu. 3.

Tandem concluditur fœdere distinctionis. ibid. nu. 6.

Transactione prohibita super furto, intelligitur de pœna criminalis, non de restitutioue. Ioan. Bertach. de Episco. P. 2. nume. 9. fol. 359. T. 13. P. 2.

Vel a lege, taxatam pœnam, an possit iudex mutare. Catal. de Bon comp. de syndic. nu. 124. f. 357. T. 7.

Vel a iure communi exceptio præscriptionis inducta, an possit cõtra instrumentum obijci. Ant. de Canario. de executione instrumentorum. nu. 24. f. 41. T. 5.

Et quid de exceptionis simulatione. ibid. nu. 25.

Vel a statuto, an lex possit ecclesijs imponi? Bald. de stat. verbo. lex nu. 2. f. 127. T. 2.

Dos filiæ præseruata non defertur sibi iure successionis, adeò q̃ pro illa non faciet partem in legitima filij, quia in re certa, seu pecunia non cadit hæreditas. Albert. Brun. de stat. art. 11. nu. 13. fol. 220. Tom. 2.

Et talis dos per statutum præseruata, debetur, vt æs alienum. ibidem num. 14.

Et succedit loco legitimæ, retinendo, tamen naturam dotis in tẽpore. ibid. nu. 16.

Et an debeatur insolidum, tàm ab intestato, quàm ex testamento. ibid. nu. 17.

Et an id loco legitimæ legalis habeatur, & eius naturam assummat, & quæ ad hoc cognoscendum consideranda sint, & plura de legitima. ibid.

Dos præseruata petitur cõditione ex lege, seu statuti. Albert. Bru. de stat. art. 11. nu. 5. f. 220. T. 2.

Et quomodo de iure communi dos ipsa petatur, & an de actio contra patrem, an vero officium iudicis transitorium ad hæredes. ibid. nu. 6.

Feriatis diebus inductis in honorem Dei non potest arbiter compelli ad pronunciandum. Bald. de stat. verbo. feriæ. num. 4. folio 112. Tomo 2.

Filia excluſa, an iura suitatis retineat, & an sit sua patri? Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 12. & 15. f. 213. T. 2.

Substituta filio pupillo, transmittet hæreditatem pupilli nõ aditam ad eius hæredes. ibid. nu. 22. f. 214. T. eod.

Fœmina si excluditur propter masculos, an eis deficientibus possit filia a principio excluſa venire ad successionem defuncti. Albert. Brun. de stat. artic. 10. num. sexagesimotertio, folio 215. Tomo secundo.

Iuramentum prohibitum non ligat. Bald. de stat. verbo. iuramentum. nu. 21. f. 125. T. 2.

Pœna imposita producenti falsos testes, an habeat locum in producente vnum tantum? Bal. de stat. verbo. testimonium. nume. 4. fol. 152. Tom. 2.

Præseruatum purè, & non conditionaliter, an, & quando trãsmittatur, siue iure successionis debeatur, siue non. Albert. Brun. de stat. art. 11. nu. 90. f. 222. T. 2.

Si quid alicuius conscientiæ committatur, nùm possit de malitia, vel imperitia quæri. Bal. de stat. verbo. conscientia. nu. 2. fol. 108. Tom. secundo.

Solemnitate inducta non seruata, non valet præceptum guarentigiæ. Bald. de stat. verbo, solemnitas. numero quinto, fol. 144. Tomo secundo.

Vel ab eius dispositione non potest appellari. Anto. Nicel. de concordia gl. nu. 139. f. 197. T. 18.

Vel consuetudine cessante, numquid pater soluere cogi possit filij condemnationem. Bal. de stat. verbo. parentes. numero 3. & 13. fol. 133. Tom. 2.

Dante iurisdictionem prioribus ciuitatis, an isti priores possint facere gratiam pœnarum applicandarum ciuitati. Bald. de stat. verbo. iurisdictio. nu. 3. f. 126. T. 2.

Disponente, quòd quarta debeatur, an testator possit prohibere, & an legitima possit minui ratione cõsuetudinis, vel statuti? Bal. de stat. verbo. quarta. nu. 1. & 2. f. 140. T. 2.

Induci non potest, quòd dicto testis deponentis de credulitate fides præstetur. Tynda. de testib. c. 5. nu. 6. f. 149. T. 4.

Ligatur forensis, vel ciuis repertus in loco consuetudinis, vel statuti. Rochus. Curt. de stat. verbo. 12. sectio. 9. numero 9. fol. 378. Tomo secundo.

Loci, quæ personæ generaliter ligentur. Albert. Brun. de stat. art. 6 nu. 72. f. 180. T. 2.

Quando hoc inductum esset, iudex etiam inferior inhibet maiori. Robert. Lancel. de attent. Par. secunda, cap. 20. nume. 99. folio 406. Tomo 5.

Quis potest habere ius aquam tollendi per rotam, ex flumine, vel castello. Bartho. Cæpo. de seruit. vrb. præd. c. 69. num. 4. f. 206 Tom. 6. Par. 2.

Si caueatur, primogenitum succedere in bonis feudalib. an extendatur ad bona non feudalia. Mart. Laudens. de primngen. q. 27. col. 2. quasi in fi. f. 17. T. 10. P. 1.

Item, quòd debitor ad petitionem creditoris possit carcerari, hęres defuncti, qui confecit inuentarium non poterit carcerari. Rolan. a Val de confect. inuent. verbo. septima est vtilitas. nume. 1. fol. 183. T. 8. P. 2.

Quòd limita, vt ibi.

Si creditur libro proxenetarum, quomodo sit id admittendum, declaratur relatiuè. Benuen. Strac. de proxenet. verbo. apud Bertach. nu. 5. f. 345. T. 6. P. 1.

Stante, quòd credatur scripturis priuatis, vel libris mercatorum, scriptis eorum manu, stabitur illis in illo iudicio, in quo producentur, licèt ibi non adsit talis consuetudo, siue statutum. Roch. Curt. de stat. sectio. 9. nu. 46. f. 380 T. 2.

Quòd primogenitus succedat in regno, si primogenitus est a natura demens, secundogenitus erit Rex. Card. Iacob. de concil. libro 4. art. 3. nu. 47. f. 247. T. 13. P. 1.

Secus, si postquàm primogenitus est regnum assecutus illi superueniat furor. ibid. nu. eod.

Et ratio datur. ibid.

Sua, an ligetur Episcopus. Bal. de stat. verbo. ligare. nu. 1. f. 128. T. 2

Vel edicto stante in aliquo loco, q̃ nemo arma portet, si quis forensis ibi portauerit arma non poterit se excusare, quòd ignorauerit illud edictum, vel statutum. Pet. Rauen. de stat. sectio. 4. n. 73. fol. 388. Tom. 2.

Vel ex statuto, agnati fœminas excludentes habentur loco institutorum fœminę vero excluſæ eis existentib. loco substitutorum in materia substituibili. Albert. Brun. de stat. art. 20. nu. 22. f. 214. Tom. secundo.

Si villa tenetur emendare robariam, & imponatur collecta pro damno, an derobatus qui est de villa, teneatur cum alijs conferre. Bal. de stat. ver. villa. nu. 5. f. 153. T. 2.

Vel in statuto, faciente mentionẽ de filio, an intelligat vocatus adoptiuus, seu arrogatus. Albert. Brun de stat. art. 12. n. 15. f. 226. T. 2.

Fœminarum excluſiuo, an comprehendatur legitimatus post delatam hæreditatẽ. idem Albert. Bru. eo. ti. art. 12. n. 81. f. 228. T. eo.

Per collaterales, fœminam excludente, ascendentes comprehẽdi, quomodo intelligatur, & quando procedat? Albert. Brun. eo. tit. art. 12. nu. 199. f. 233. T. eo.

Quando non admittatur subauditus intellectus, nec mens non scripta, vel vltra, ipsius verba non attendẽtur. idem Brun. eo. titu. art. 5. nu. 107. f. 173. T. eo.

Simpliciter dicente, quòd filius masculus fœminam excludat, nõ comprehenditur arrogatus, quia nec verè, nec propriè est filius. idem Brun. eo. ti. & art. 12. nu. 13. f. 226. T. 2.

Idem dicitur in legitimato, qui non excludit filiam in terminis statuti nostri. ibid. nu. 14.

Siue lege correctoria vbi ratio est expressa, non est licita extensio. idem Alber. Brun. eo. ti. art. 5. nu. 89. f. 173. T. eod.

Vbi non apparet rõ, p̃sumitur illa, q̃ iustos, & sapiẽtes conditores mouere poterit. idẽ Albert. Bru. eod. ti. art. 3. nu. 15. f. 168. T. eod.

Et vbi habetur ratio pro expressa, ex ea argui potest, ac si literaliter expressa foret. ibid. nu. 17.

Et vbi vna, & sola ratio potest coniecturari, illa habere debet pro expressa. ibid. nu. 16.

Et si sit expressa adhuc etiam strictè est interpretanda. ibi. n. 10.

Vel lege dictante, quòd puniantur filij, vel excludantur ab honoribus, an id extendatur ad nepotes. Alberic. a Ros. de stat. Par. 2. q. 107. nu. 15. f. 41. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Diſponente, quòd cauſa expediatur ex non ſcripto tunc intelligũ tur reiectæ omnes ſolennitates iuris, acta, libellus, & ſententia. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo. an contra officialem. nume. 9. fol. 284. Tom. 7.

Nullum verbum, nec quidem ſyllaba nõ neceſſario poſita, nec ſine virtute aliquid operandi. Lancellot. Gallia. de ſtat. finali præfatio. nu. 4. fol. 294. T. 2.

Terminus præſcriptus in dubio cenſetur eſſe peremptorius. Pet. Pech. Zirice. de iure ſiſtendi. c. 38. nu. 2. f. 174. T. 3. P. 2.

Vel per hominem, alienetione prohibita, non intelligitur prohibita ſucceſſio ab inteſtato. Lancellot. Gallia de ſtat. queſt. 10. nu. 6. fol. 322. Tom. 2.

Sed contra. ibi. nu. 10.

Vel præſcriptione, non tollitur æquitas naturalis dictans, quòd nõ debeat quis habere rem, & prætium. Bald. de ſtat. verbo. Gabella. nu. 16, fol. 117. Tom. 2.

Vel priuilegio, ſi quis habeat immunitatem in rebus ſuis, an extendatur ad poſtea quæſita? Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 116. nu. 3. fol. 17. Tom. 2.

Vel ſub ſtatuto diſponente, quòd controuerſiæ inter affines compromittãtur, an comprehendatur minor. Octaui. Simoncel. de decret. tit. 6. nu. 78. f. 312. inſpectio. 8. T. 6. P. 2.

Et communis eſt, quòd ſic. ibi. nu. 84.

Excludente fœminas ab inteſtato, an intelligatur comprehendi fœmina, quæ ex neceſſitate aliquid per aliud ſtatutum ex teſtamento habere debet. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. n. 24. f. 198. T. 2.

Quid, ſi quis tot haberet filios, quòd ſinguli non poſſent tantũ habere, quantum mandaret ſtatutum relinqui perſonę excluſę? ibi. nume. 25.

Quid, ſi in prima parte excludat a ſucceſſione ab inteſtato, & in alia a ſucceſſione teſtati minus plenè, an fiet extenſio de caſibus, & perſonis in ſucceſſione ab inteſtato expreſſis ad cauſam teſtati ibid. nu. 26.

Veneto cauetur, quòd quicumq; probetur aliquid habuiſſe de bonis patris poſt mortem, hæres præſumatur, filius ſuper morte patris paciſcitur, & conuenit cum occiſoribus in mille, eaq; recipit, an eò dicatur hæres. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 2. q. 132. n. 1. fol. 43. Tom. 2.

Verbum (fuerit) prolatum poteſt dupliciter intelligi. Io. Campeg. de ſtat. q. 37. nu. 164. f. 269. T. 2.

Vercellarum, & ſi diſponatur, quòd vxore præmoriente ſine liberis dimidiam dotis habeant eius agnati, alia vero cedat lucro mariti, tamen vxor non poterit inſtituere maritum in omnibus ſuis bonis in præiudicium agnatorum. Roland. a Valle. de dote. q. 82. nu. 5. fol. 383. T. 9.

Vetante eligi bannitos ad officia, an bannitus poſſit eſſe ambaſciator, orator, ſiue legatus. Nel. a S. Gemin. de bannit. 3. P. ſecundi tempo. nu. 63. f. 397. T. 11. P. 1.

Filium venire contra factum Patris, an inuentarium proſit filio hęredi vt poſſit venire contra factum patris? Bald. de ſtat. verbo. inuentarium. nu. 1. f. 124. T. 2.

Filium familiam ſe ſimpliciter obligare an poterit fideiubere. Bald. de ſtat. verbo. fideiubeo nu. 5. f. 113. T. eod.

Non poteſt filia ſuccedere. Vital. de Camb. de clauſ. rub. quando filia repellitur. nu. 5. f. 440. T. 18.

Via recta inſtituta, num a vectoribus poſſit impunè omitti pro periculi ſuſpicione, aut guerra. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 55. nu. 1. fol. 11. Tom. 2.

Videtur ineſſe tacitus conſenſus populi. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 39. fol. 258. T. 2.

Vigente, quòd in caſu dotis reſtituendæ vir lucretur dotem, & vexari non debeat. &c. promiſſam vir non lucrabitur, ſecundum Angel. ex eo, quòd lex dat exceptionem, nõ cenſetur dare actionem. Phan. de Phanut. de dote. verbo. reſtituẽda. nu. 7. f. 410. T. 9.

Villæ dictante, vt proprijs ipſius legibus deficientibus ad ius commune recurratur, lex, ſeu conſuetudo ciuitatis locum ibi non habet, ſed attendendum eſt ius commune. Lancel. Gallia. de ſtat. nu. 80. præfatione. 8. f. 293. T. 2.

Violentiam puniente, num cõprehendatur fœmina. Albert. Brun. de reb. dub. in princ. nu. 11. f. 349. T. 18.

Vniuerſitatis ſcholarium, ſi cauetur, quòd ſcholares pro introitu ſoluant 20. & famuli nihil, ſi quis erat famulus & ſcholaris, an debeat illa 20? Albert. a Roſate de ſtat. P. 2. q. 185. num. 1. fol. 51. Tom. ſecundo.

Vno, cauetur, quòd capiens exbannitum habeat centum, & alio, quòd homines de villa teneantur trahere ad rumorem, & capere malefactores, & exbannitos, quidam iuit ad capiẽdum Titiũ ſciens eum bãnitum, & cum Titius fugeret eleuauit rumorem, propter quòd homines de villa inſecuti ſunt eum, & illum cæperunt, quæritur, an alicui præmium debeatur? Nel. a S. Gemin. de bannit. 2. P. ſecundi tempo. nu. 23. f. 380. T. 11. P. 1.

Et eodem ſtante ſtatuto Titius ſciens Gaium bannitum, ignorãs tamẽ ſtatutum, cæpit Gaium, & poteſtati præſentauit, quæritur an debeat habere præmium? ibid. nu. 24.

Dictante, quòd propoſitio ſit facienda per capitaneum populi, & alio quòd de factis rebellium non poſſit quicquàm diſponi, & ſi capitaneus diſponat priuetur officio, is tamen proponit de facto rebellium, & eſt refirmatus, an propoſitio valeat. Bald. de ſtat. verbo. proponere. nu. 1. f. 139. T. 2.

Quòd fœmina non ſuccedat, extante maſculo, & alio, quòd extãte fratre etiam conſanguineo tantùm, ſoror non ſuccedat, an ſi mater ſuperſit, proſit ſorori, vt ſuccedat. Albert. Brun. de ſtat. art. 6. nu. 149. fol. 184. T. 2.

Si cauetur, quòd antequàm bannum detur debeat quis citari certo modo, & alio vel eodem in fine quòd banniti pro homicidio capti, ſtatim fiat executio etiam ſi ſolemnitas ſtatuti non ſit ſeruata, an non facta citatione dicto modo debeat bannum executioni mandari. Nellus a S. Gemin. de bannitis. 2. P. ſecundi tẽpo. nu. 35. fol. 382. T. 11. P. 1.

Quòd banniti poſſint impunè offendi, & altero, quòd non poſſint offendi in feſto S. Io. Baptiſtæ, & per octo dies poſt, an offendens bannitum in bonis incidat in pœnam ſecundi ſtatuti. idem Nell. de S. Gem. eo. ti. de bannit. 3. P. ſecundi tempo. num. 60. fol. 397. Tom. eod.

Si imponatur pœna occidentibus, & pacem frangentibus, num videatur receſſum ab alia pęna, quæ imponitur homicidis p aliud prius ſtatutum. Alber. a Roſ. de ſtat. Par. 2. q. 164. nume. 1. 3. 5. & 11. fol. 46. T. 2.

Stãte, quòd dotata a patre, matre, vel patruo, quamdiu ſuperſint maſculi, non ſuccedat, & alio ſtatuto, quòd dotata de bonis cõmunibus non poſſit venire ad diuiſionem, vel communionem bonorum communium, quæ remanſerunt penès fratres, ſi de dictis fratribus legitimi hæredes remanſerunt, an ex talibus ſtatutis filia a fratre dotata de bonis communib. excludatur à fraterna ſucceſſione ſuperexiſtente ex fratre fœmina. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 71. f. 201. T. 2.

Vnum, & idem verbum prolatum non eſt inconueniens, quòd ratione odij reſtringatur, & ratione fauoris amplietur. Georg. Nat. de ſtat. q. 3. nu. 37. f. 254. T. 2.

Vocante ad ſucceſſionem agnatos maſculos, prout ſunt in gradu proximiores, & concurrentes, qui vocati cenſebuntur? Albert. Brun. de ſtat. art. 13. nu. 68. f. 241. T. 2.

Fratres, & nepotes conſobrinos defuncti præferũtur fratres nepotib. ſecundum iuris communis ordinem. Albert. Bru. de ſtat. eo. art. 13. nu. 61. f. & T. eiſd.

Maſculos proximiores ad bona mobilia, & immobilia, & ſuperſint perſonæ defunctæ mater, & patruus, an ipſa mater aliquid habebit. Albert. Brun. de ſtat. art. 10. nume. nonageſimoquarto, fol. 218. Tom. 2.

Naturales, & legitimos æqualiter, teſtator loquens de filijs, intelligitur tàm de naturalibus quàm de naturalibus, & legitimis. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 48. f. 171. T. 2.

Proximiores agnatos, vbi contingit quem decedere abſque deſcẽdentibus ex latere patris excluſa matre, & aſcendentibus ex linea materna, ſi contingat quem decedere, relicta matre, auia paterna, & agnatis collateralibus remotioris gradus, an mater excludetur? Albert. Brun. de ſtat. articu ſexto, nu. 146. fol. 184. T. 2.

Volẽte agnatum eſſe tutorem cum matre, mater an excuſetur? Bal. de ſtat. verbo. tutela. nu. 2. f. 152. T. 2.

Quòd poſt menſem non poſſit quis accuſare, an poſſit adultus accuſare poſt menſem de morte patris. Bal. de ſtat. verbo. homicidium. nu. 1. f. 119. T. 2.

Virum lucrari tertiam partem dotis prædecedentis vxoris, quid ſi vxor non ſit traducta ad domum, quid iuris? Bald. de ſtat. verbo. dos. nu. 31. f. 110. T. 2.

Vrbis de præſcriptionibus non ligantur litis conſortes priuilegiati, vt pupilli, & ſimiles. Io. Boui. de ſtat. vrbis præſcrip. gl. 19. nu. 274 fol. 191. Tom. 17.

Non ligatur creditor factus ciuis Romanus, quoad credita ante ciuilitatem contracta. idem Ioan. Bap. Boui. eod. ti. gl. nume. 268 fol. & Tom. eod.

Veteris, quòd ſi quis deceſſerit ſine liberis proximiores ex parte patris ſuccedant in patrimonio, & proximiores ex parte matris in matrimonio, an decedente aliquo ſine liberis, viua adhuc matre ſit locus ſtatuto, vt proximiores ex parte patris ſuccedant in patrimonio, & matri præferantur. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 143. f. 205. T. 2.

Vt quis ligetur duo requiruntur. Henric. Bot. de synodo Epiſcopi. art. 2. nu. 10. f. 400. T. 13. P. 2.

Statutorum beneficio qui gaudeant, & non, confirmatio, & interpretatio cui & quibus ſpectet, & qui ac quales ſint effectus, & operationes.

*STATVTORVM ad interpretationem non recurritur, quãdo ſenſus eſt clarus. Iodoc. Damhoud. patroc. pupillorum. de tut. & curat. c. 6. nu. 64. f. 360. T. 8. P. 2.

Ad obſeruationem, an & quando teneantur forenſes, & an in eis præſumatur ſtatuti ignorantia. Alberic. a Roſ. de ſtat. P. 2. q. 1. nume. 1. 3. 4. & 13. f. 27. T. 2.

Beneficia ciuibus conceſſa, num operentur, vt repreſaliæ contra ciues conceſſæ porrigantur ad vſurarios. Bal. de ſtat. verbo, fęnerator. nu. 1. f. 112. T. 2.

Et conſuetudinum non patrocinantur bannitis. & rebellib. Bald. de ſtat. verbo. rebelles. nu. 5. f. 140. T. 2.

Beneficijs, qui pro ſe vtuntur, debent etiam vti contra ſe, licèt forẽſis eſſet, vel curialis. Io. Bap. Boui. de ſtat. vrb. præſcrip. glo. 19. nu. 168. fol. 188. T. 17.

Quando gaudeat forenſis. idem Io. Bap. Boui. eo. ti. & gl. num. 161 fol. & Tom. eod.

Beneficio, an debeant gaudere forenſes, ad quorum obſeruantiam non tenentur. Alberic. a Roſ. de ſtat. Par. ſecunda, quæſt. 9. nu. 1. fol. 31. Tom. 2.

Gaudent clerici licèt non ſupportẽt onera, ſufficit enim, quòd ſubeant onera ſpiritualia. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nume. 173. fol. 232. Tom. 2.

Non gaudet forenſis. Io. Bap. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcrip. nume. 138. gl. 19. f. 187. T. 17.

Declara, vt ibi. nu. 161.

Cenſores,

Source : BIU Cujas

Censores, quædam cassantes videntur cætera confirmare. Bal. de stat. verbo. cassatio. nu. 12. f. 96. T. 2.
Confirmatio, an, quid illis addat. Alberic. a Ros. de stat. lib. 1. q. 21. nu. 1. f. 6. T. 2.
Et qui statutum confirmat, an, & quando dare ius nouum dicatur. ibid. nu. 2.
Generalis, vel priuilegiorum non extenditur ad statuta iniusta, illicita, vel iuri contraria, vel quæ possunt aliquod ius nouum inducere, etiam si prædicta confirmatio fiat cum clausula, ex certa scientia, & propterea refertur ad actus validos, & non ad inuali dos. Io. Gut. Placentin. Hispan. de contractib. iurat. c. 38. num. 6. fol. 84. Tom. 6. Par. 2.
In locis damnorum temporalium sufficit, quòd fiat per ipsos dominos. idem Io. Gut. eo. ti. & c. 38. num. 2. f. T. & P. eisd.
De potentia, & eorum valore, videas dominum Bart. in suis regul. stat. col. 2. a prin. ad medium. f. 158. T. 2.
Dispositio intelligitur loqui de iure statutario. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 49. f. 171. T. 2.
Et consuetudinum obseruantia quæ loca consideret. Anton. de Ca na. de insinuat. P. 2. prin. nu. 36. f. 279. T. 6. P. 2.
Et iurium origo fœminas a succession propter masculos excludẽ tium. Albert. Brun. de stat. art. 2. nu. 1. f. 167. T. 2.
Ex forma, consensus propinquorum, qui requirebatur, præsumitur interuenisse, ex temporis longinquitate in contractibus mulierum. Hier. de Mon. de fin. regund. cap. 105. nu. 15. f. 357. & c. 106. nu. 6. f. 358. T. 3. P. 2.
Prærogatiuum ius, quod masculi habent, an tollatur minima capitis diminutione. Ioan. Campeg. de stat. q. 7. nu. 53. fol. 266. Tomo secundo.
Si in contractib. minorum requiratur propinquorum consensus, non sufficit post contractum talem consensum præstari. Io. Cãpeg. de dote. q. 84. nu. 2. f. 310. T. 9.
Testis, qui non potest de falso redargui, an possit de falso damnari, disponente statuto contumacem haberi pro confesso. Nell. a San. Gemin. circa materiam testium. P. 2. nu. 246. f. 88. T. 4.
Vbicumque imponitur pœna mortis, nunquàm publicantur bona condemnati, nisi expresè ita cauetur a statuto, licèt aliàs de iure communi secus. Marti. Laudens. de fisco. q. 195. col. 1. in fin. fol. 5. Tom. 12.
Futurorum confirmatio comprehẽdit iam facta. Quint. Mandos. de inhibitionib. q. 22. nu. 3. f. 89. T. 5.
Generalia verba ad impossibilia statuenti non adaptantur. Andre. Barb. de Card. leg. de lat. quæstio. 2. basilica, post. num. 4. fol. 134. Tom. 13. P. 2.
Ignorantia est tolerabilis in ciue nouello. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscrip. gl. 19. nu. 143. f. 187. T. 17.
Interpretatio declaratiua duplex est. Bal. de stat. verbo. interpretat. nu. 15. f. 124. T. 2.
Nec in statutis municipalib. habet locum interpretatio extensiua. idem Bal. eo. ti. & verbo. f. 123. nu. 3. 4. & 5. T. eod.
Verbum simul præsentis temporis, ac præteriti, & præteriti perfecti temporum, & de eorum effectu. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. nu. 164. f. 83. T. 12.
Interpretationem ad Papã deuolui legatione finita. Pet. And. Gãba. de autho. leg. de lat. lib. 8. de potestate legati in legib. & stat. condendis. nu. 24. f. 214. T. 13. P. 2.
Interpretationis prohibitio limitatur, vt non excludatur interpretatio, quæ tendit ad obuiandum absurditatibus, quasi non fuerit mens statuentium eas admittere. Albert. Brun. de stat. artic. 5. nu. 115. f. 174. T. 2.
Liber, vnius vniuersitatis minus solennis, an probet, & quid de scriptura epistolæ. Aymo. Crauet. de antiq temp. verbo. vidimus, & abundè. nu. 37. & 38. f. 140. T. 17.
Magna vis, & potentia. Bald. de stat. in verbo. arbitrium. nume. 18. fol. 90. Tom. 2.
Natura est ligare subditos ad ipsorum obseruantiam. Rolan. a Val le de dote. q. 82. nu. 7. f. 383. T. 9.
Est etiam respicere futura. Laur. de Palat. de stat. nume. 123. folio 277. Tom. secundo.
Per generalem dispositionem non tollitur iuramentum. Ant. Cors. de iuramento, &c. nu. 46. f. 362. T. 4.
Pœna non ligantur forenses, quãdo nouiter facta sunt. Henric. Bot. de synodo Episcopi. nu. 140. f. 394. T. 13. P. 2.
Pœnis non ligantur subditi pro delictis commissis extra Diœcesim Henric. Bot. de synodo Episcopi artic. secundo, nu. 21. fol. 400. Tomo 13. Par. 2.
Limita vt ibi. nu. 22. 23. 24. & 25.
Præsumptio tollitur, si admittitur probatio in contrarium parte non opponente. Io. Bap. Bouius. de statut. vrb. præscrip. gl. 26. nu. 19. fol. 198. T. 17.
Pro validitate modus necessariò seruandus. Alber. Brun. de stat. artic. 1. nu. 42. f. 167. T. 2.
Publicatio omnem tollit ignorantiam. Henric. Bot. de synodo Episcopi. P. 3. nu. 40. f. 385. T. 13. P. 2.
Quorumcumq; natura, vt perpetua esse intelligantur. Petr. Andre. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 8. de potesta. legati in legib. est stat. condend. nu. 3. f. 214. T. 13. P. 2.
Reformandorum potestatem habentes, an possint illis addere, vel minuere. Alber. Brun. Astens. de augmento, &c. conclus. 3. princ. nu. 49. f. 354. T. 17.
Regulas generales vide per D. Bald. sub suis rubricis distinct. f. 155. & per D. Bart. f. 158. T. 2.
Rubricæ probant qualiter textus sit intelligendus, quando ille est dubius. Bald. de stat. verbo. rub. num. 2. f. 142. T. 2.
Seu legum municipij extensio quomodo fiat. Io. Coras. de iure ciuili in artem redigendo. P. 4. c. 9. f. 77. T. 1.
Species est triplex, secundum ius commone, præter ius commune, & contra ius commune. Lanfranc. de Oria. de stat. interpret. nume. 1. f. 391. T. 2.
Vel legum rubricæ omnes textui conuenientes, allegari possunt p textu. Bal. de stat. verbo. rub. nu. 1. f. 142. T. 2.
Verba bene sunt ponderanda, & attendenda. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 163. & 167. f. 83. T. 12.
Capi debent in proprio, & potentiori significatu. Roland. a Valle. de dote. q. 106. nu. 24. f. 393. T. 9.
De lucro dotis debent intelligi propriè cum huiusmodi statuta sint correctoria iuris communis. idem Rolan. a Val. eo. ti. de dote. q 76. nu. 2. f. 381. T. 9.
Debent intelligi secundum qualitatem personæ, ad quam dirigũtur. Albert. Brun de stat. art. 12. nu. 241. f. 234. T. 2.
Item secundum communem vsum loquendi. Rolã. a Val. de dote. q. 109. nu. 100. f. 394 T. 9. & Petr. Foller. de contrac. censuarijs. verbo. cum misterio. nu. 6, f. 154. T. 6. P. 2.
Item cum effectu, & vt aliquid operentur. idem Foller. eo. tit. & loco. nu. 5. & 7. f. T. & P. eisd. & Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 221 fol. 187. Tom. 2.
Item interpretari secundum ius commune, quantum sit possibile etiã verba impropriãdo. Roland. a Val. de confect. inuentarij. verbo. quæritur etiam an stante statuto. nu. 5. f. 186. T. 8. P. 2.
In propria significatione intelligendum. Lanfranc. de Oria. de arbit. nu. 6. f. 207. T. 3. P. 1.
Magis se conformant rationi propriæ, quàm rationi iuris cõmunis. Steph. de Federic. de interpretatio. iur. Par. 1. nume. 58. folio 217. Tomo 1.
Prout iacent, intelligenda sunt. Iodoc. Damhoud. patroc. pupillo. de tut. & cur. c. 6. nu. 63. f. 360. T. 8. P. 2.
Propriè sumenda sunt. Bon. de Curtili. de nobilit. Par. 3. num. 212 fol. 11. Tom. 16.
Quæ sunt exorbitantia, & contraria iuri communi, strictè sunt intelligenda, & non extendenda, quasi ius irregulare, & anomalũ. Rolan. a Val. de dote. q. 109. nu. 5 f. 394. T. 9.
Quomodo intelligenda. Bap. de S. Blas. de correlatiuis. nume. 44. fol. 264. T. 18.
Et quomodo interpretari debeant, vt iuris correctio euitetur. Henric. Bot. de synodo Episcopi. artic. 6. numero 10. fol. 407. Tomo 13. Par. 2.
Secundum dispositionem aliorũ statutorum potius, quàm secundum ius commune intelligi debent. Lancel. Gal. de stat. q. 1. nu. 39. & 40. f. 297. T. 2.
Sunt in potentiori significatu capienda. Guid. Pap. de compulso. literis. q. 2. nu. 2. f. 70. T. 3. P. 2.
Item strictè, & in suis terminis accipienda. idem Guid. Pao. eod. ti. q. 10. nu. 2 f. 71. T. 3. P. 2.
Verbis inhærendum est. Bald. de stat. verbo. cassatio. nume. 7. fol. 96. Tom. secundo.
Vigore, compromissi faciendi exceptio, an retardet attentatorum reuocationem. Rober. Lancel. de attent. Par. 3. c. 24. q. 25. num. 1. fol. 436. Tom. 5.
Volumina discordantia, quomodo concordanda. Io. Bap. Caccialup. de ludo, in præfat. nu. 30. f. 157. T. 7.

Statutum casus nominatiui singularis, quid sit, & quando a quò & vnde progrediatur, quid concedat, aut prohibeat, an sit odiosum, vel fauorabile, quando extendatur, & restringatur, quomodo interpretandum, & a quibus quos, & quales admittat, & excludat, liget & non, quando, & quantum valeat, & non, ac tandem in genere, & in specie consideratum quid operetur, & quos producat effectus.

*STATVTVM a Baronibus, & castrorum dominis merum, & mixtum imperium nõ habentib. iuri communi derogare nõ potest. Phan. de Phan. de dote. gl. 5. nu. 41. f. 428. T. 9.
A iure communi exorbitans quando extendatur. Lanfrã. de Oria. de stat. interpre. nu. 48. f. 393. T. 2.
A lege scripto interpretationem recipere debet. Pet. Antib. de munerib. §. 4. nu. 10. f. 40. T. 12.
A Papa dicitur ab vniuersali ecclesia constitutum Io. Hier. Alban. de potest. Papæ. P. 2. nu. 174. f. 78. T. 13. P. 1.
A quib. sit corrigendum, & interpretandum. Alberic. a Ros. de stat. lib. 1. q. 14. nu. 1. f. 5. T. 2.
Absolutè prohibens comprehendit subditum in alieno existẽtem territorio. Pet. Pech. Zirice. de iure sistendi. c. 8. num. 2. folio 164 Tom. 3. Par. 2.
Ac dispositio generaliter loquens ad verisimile, & rationabile reduci debent. Sebast. Vant. de nullit. rub. quis possit dicere. de nullit. num. 58. f. 377. T. 4.
Ac quælibet alia dispositio a communi vsu loquendi interpretationem recipit præcipuè stante statuto, vt verba ad literam intelligantur. Lancellot. Gal. de stat. quæst. 7. nume. 91. & 94. folio 320. Tom. secundo.
Ad alium casum extenditur ex identitate, vel maioritate rationis. Lanfranc. de Oria. de stat. interpretatione. nu. 36. f. 392. T. 2.
Ad cuius personam non potest referri, nec ad eius successionem refertur. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 35. f. 171. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Ad hoc vt odiosum, vel fauorabile iudicetur, id debet attẽdi super quo principaliter disponere, & statuere intendit. Albert. Bru. de stat. art. 4. nu. 7. f. 169. T. 2.

Ad impossibile non trahendum. Io. le Cirier. de primogenit. q. 16. secundi lib. nu. 6. f. 63. T. 10. P. 1.

Ad iuris terminos est reducendum. And. Barb. de Cardi. leg. de lat. 2. q. Basili. nu. 13. f. 135. T. 13. P. 2.

Adequans scholares ciuibus quomodo intelligatur. Stepha. de Federic. de interpreta. iur. P. 1. nu. 99. f. 212. T. 1.

Addit iuri communi, aliàs non valet. Io. Bap. Bouius de statut. vrb. præscrip. gl. 6. nu. 2. f. 180. T. 17.

Admittens maritum ad lucrum dotis, vxore decedente sine liberis, excludit filios primi matrimonij. Rolan. a Val. de dote. q. 32. nu. 14. f. 364. T. 9.

Vel vocans ad successionem masculinum, non comprehendit fœminum. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 74. f. 172. T. 2.

Assignans mensem ad probandum, quot diebus mensem dimetiatur. Bal. de stat. verbo. mensis. nu. 1. f. 130. T. 2.

Alexandrinum de solutione dotis mulieri facienda, declarat. Lancel. Gal. de stat. q. 4. nu. 62. f. 325. T. 2.

Per quòd a prætore eximitur iurisdictio cognoscendi inter ciues in causis ciuil. b. vicaneos, & incolas adhuc comprehẽdit, necnõ eos, qui inter ciues habẽtur intelligendo quò ad incolas, & quò ad ciuem, & vicaneum. Lancel. Gal. de stat. præfatione. 8. nu. 69 71. 72. 73. 74. & 75. f. 292. & 293. T. 2.

Aliam rationem non habens, quàm quòd ita conditorib. placuerit, de similib. ad similia non extenditur. Lancel. Gal. de stat. præfatio. 5. nu. 14. f. 285. T. 2.

An admittat argumentum ab absurdo. Bal. de stat. verbo. argumentum. nu. 5. f. 91. T. 2.

An debeat tantùm intelligi, quòd masculos admittit de descendẽtibus masculis prout in materia feudi. Georg. Nat. de stat. q. 4. nume. 152. f. 262. T. 2.

An dicat odiosum, vel fauorabile, quòd fœminas excludit. Georg. Nat. eo. ti. de stat. q. 1. nu. 16. f. 247. T. 2.

An extendatur extra territorium. Greg. de Magal. de securit. & saluocond. P. 1. nu. 78. f. 235. T. 11. P. 1.

An fœminas excludat a successione clerici, si agatur de eis succedẽdo. Albert. Brun. de stat. art. 8. nu. 3. f. 197.

An liget ad pœnam excommunicationis committentes extra territorium. Ioan. de Ligna. de censura ecclesiast. §. 9. nume. 22. fol. 314. Tom. 14.

Delinquentem extra territorium. Bal. de stat. verbo. ligare. num. 3 & 4. fol. 128. T. 2.

Extraneum in suo territorio delinquentem. Bal. de stat. verbo. delinquens. nu. 1. f. 106. T. 2.

Et quid in ciue extra territorium delinquente. ibid. nu. 2.

Statuentes. Paris. de Put. de sindic. verbo. iudex. numero 1. fol. 275. Tom. septimo.

An possit ad alium casum extendi. Lanfranc. de Oria. de stat. interpret. nu. 32. & seq. f. 392. T. 2.

Arctare hæredem vltra vires. Sebast. Montic. de inuent. in præfat. nu. 145. f. 205. T. 8. P. 2.

Concedere facultatem testandi his, quibus idipsum iura negant. Alberic. a Ros. de stat. P. 1. q. 166. nu. 1. f. 26. T. 2.

Dare potestatem tertio, putà vni ex parentibus dotandi filiam, ita vt excludatur a successione. Georg. Nat. de stat. q. 4. num. 67. fol. 259. Tom. 2.

Derogare iuri canonico. Bald. de stat. verbo. decretum. num. 1. fol. 106. Tomo 2.

Disponere quòd minor 25. annis, non filiusfamilias testari non possit. Angel. de Gambel. de testamen. glo. prima, num. 3. fol. 34. Tom. 8. P. 1.

Item super iuramento. Georg. Natta. de pactis. numero 54. f. 32. Tom. 6. Par. 2.

Extendi ex identitate rationis. Iul. Ferret. vectigal. &c. numero 58 fol. 81. Tom. 12.

Facere ludum aliàs prohibitum de iure impunitum. Io. Bap. Caccialup. de ludo. in præfat. nu. 76. f. 106. T. 7.

Item prædia tributaria, itaquòd si transeant in ecclesiam, ecclesia teneatur ad tributum. Bald. de stat. verbo. tributa. nu. 2. f. 152. Tom. secundo.

Fieri contra certam personam, & imponere legem vni personæ tantum. Bal. de stat. verbo. personam. nu. 2. f. 136. T. 2.

Item ob vtilitatem publicam in præiudicium singularium personarum. Aym. Crauet. de antiq. temp. verbo. circa præmissa. nume. 25. f. 174. T. 17.

Habilitare non subditum contrahentem in territorio statuti. Bal. de stat. verbo. habilitare. nu. 4. f. 86. T. 2.

Item non existentem in sua potestate, vt possit facere testamentum. Ang. de Gambel. de testam. in prin. nu. 12. f. 31. T. 8. P. 1.

Imponere pœnam iuramenti. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. sed nunc restat videre. nu. 45. f. 467. T. 18.

Inducere, quem detineri perpetuo carcere. Bal. de stat. verbo. Carcer. nu. 6. f. 96. T. 2.

Item quòd possessio transferatur sine actu aliquo corporeo. Bal. de stat. verbo, possideo. nu. 2. fol. 136. T. 2.

Infamiam tollere. Bal. de stat. verbo. infamia. nu. 6. f. 120. T. 2.

Inhibere excommunicationis exceptionem opponi in foro seculari. Bal. de stat. verbo. excommunicare. nu. 1. f. 111. T. 2.

Negare restitutionem victo in ludo. Paris. de Put. de ludo. nu. 51. fol. 154. & Io. Bap. Caccialup. etiam de ludo. in præfat. nume. 79. fol. 161. Tom. 7.

Quòd libellus porrectus reo habeat vim litis contestatæ. Bald. de stat. verbo. libel. nu. 2. f. 128. T. 2.

Reducere legitimam ad quintam. Bald. de stat. verbo. legitima. nu. 6. fol. 127. Tom. 2.

Tollere fidem scripturis priuilegiatis. Ioann. Bapt. Bouius. de stat. vrb. præscriptione. glosa. 28. nu. 1. f. 198. T. 17.

Item præscriptionem. Io. Fran. Balb. de præscript. quæst. 7. nu. 1. fol. 100. Tom. 17.

Transferre possessionem sine actu corporali. Ant. Corsi. de potest. reg. P. 3. nu. 29. f. 135. T. 16.

Vsuras inducere, & quomodo. Io. Bapt. Lup. de vsur. §. 4. nu. 26. fol. 119. Tom. 7.

An propriè, an verò secundum communem vsum loquendi intelligi debeat, & quando. Georg. Natta. de stat. quæst. 4. num. 5. fol. 257. Tom. 2.

An protrahatur extra fines suæ dictionis. Io. le Cirier. de primogenit. q. 7. secundi libri. nu. 8. f. 52. T. 10. P. 1.

An recipiat aliquam subauditionem, statuto vetante subaudiri posse. Steph. de Federic. de interprætatio. iur. Par. vlt. nume. 102. fol. 224. Tom. 1.

Et ibi quòd multipliciter statuta subaudiri, & suppleri possint. numero eod.

Interprætationem iuris communis declaratiuam. Alberic. a Rosate. de stat. libro. 1. q. 152. nu. 2. f. 25. T. 2.

An tollatur per desuetudinem. idem Alberic. eod. titu. & lib. 1. q. 142. nu. 1. & 8. f. 21. T. eod.

An trahatur ad præterita pendentia, & si trahatur, ad quæ pendentia trahi debeat. idem Alberic. eod. tit. & lib. 1. q. 70. num. 1. & 3. distinctione 6. 20 & 21. f. 12. T. 2.

Retro. Laur. de Palat. de stat. nu. 123. f. 277. T. 2.

An valeat in fauorem ecclesiæ, si factum fuerit ab inferiore Imperatoris. Hier. Zannet. de diferent. iur. ciuil. & cano. num. 108. fol. 203. Tom. 1.

Ne Guelphus ducat. Gibellinam. Sebast. Monticu. de patria potestate. verbo. matrimonium. nu. 96. f. 136. T. 8. P. 2.

Per quod renunciatur facultatis renunciationi cessionis bonorũ, siue iuramentum inferatur, siue non. Vital. de Camb. de clauſ. rub. an possit renunciari. nu. 24. f. 470. T. 18.

Prohibens mulierem ad secunda vota transeuntem succedere filio. Albert. Brun. art. 1. nu. 28. f. 166. T. 2.

Quando disponit quòd iuramentum in contractibus, & alienationibus minorum non valeat. Fortunius Garsia. de vlt. fine. iur. cano. nu. 371. f. 126. T. 1.

Et ibi etiam habetur, quòd Henricus Imperator volebat reuocare auth. sacramenta Puberum, sed morte præuentus nequiuit. ibid.

Quò ad iuramenta puberum. idem Fortun. Garcia. eod. tit. & loco. nu. 374. fol. & T. eod.

Quo tollitur petitio reductionis ad arbitrium boni viri. Bald. de stat. verbo. arbit. nu. 8. f. 89. T. 2.

Quòd accusatus de furto non comparens ponatur in banno furcarum. Bald. de stat. verbo. accusatio. nu. 8. f. 87. T. 2.

Quòd bannitus possit impunè offendi. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 4. nu. 1. fol. 68. T. 2.

Quòd cogit subditos ad molendum in molendinis ciuitatis, quãdo inde præiudicium nascitur laicis, non subditis statuentibus. Ant. Crauet. de antiquit. temp. verbo. circa præmissa. nu. 27. fol. 174. Tom. 17.

Et quid, si concernat præiudicium ecclesiæ. ibi. nu. 28.

Quòd coloni ecclesiarum, & clericorum teneantur ad collectas, & Gabellas. Iul. Ferret. de Gabel. Vectigal. &c. nu. 534. & 536. fol. 94. Tom. 12.

Quòd concedit arbitrium appellatione remota. Bald. de stat. verbo. arbitrium. nu. 56. f. 90. T. 2.

Quòd contra scripturas mercatorum non possit opponi exceptio præscriptionis. Bald. de stat, verbo. statuere. nu. 31. & 32. fol. 149. Tom. secundo.

Quòd creditor capere possit debitorem sibi non soluentẽ. Bald. de stat. verbo. capere. nu. 5. f. 95. T. 2.

Quòd dominus teneatur pro familia delinquente. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 50. nu. 1. f. 9. T. 2.

Quòd ex filij facto, vel delicto pater teneatur, & viciſſim filius ex facto patris. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. quæst. 47. num. 1. 2. 3. & 10. fol. 9. Tom. 2.

Quòd excludit bannitum etiam a defensione. Nel. a S. Gemin. de bannit. 2. P. secundi tempo nu. 2. f. 376. T. 11. P. 1.

Quòd filiusfamilias non possit testari. Bald. de stat. verbo. testari. nu. 8. f. 152. T. 2.

Quòd fœmina non succedat, masculo extante. Bal. de stat. verbo. succedere. nu. 3. f. 144. Tom. 2.

Quòd fugientes familiam potestatis, vel officialis portantes arma vel ludentes habeantur pro confessis. Alberic. a Ros. de stat. P. 2. q. 13. num. 2. f. 31. T. 2.

Quòd in criminalibus appellatio non admittatur. Ant. Nicel. de concordia. gl. nu. 153. & seq. & nu. 159. r. 198. T. 18.

Quòd in crimine lesæ maiestatis puniantur etiam fratres delinquentis, ne tepidi, & remissi sint circa fratrum suorum insolẽtias cohibendas, & reprehendendas. Hier. Gig. de crim. lesæ maiesta. rub. de plurib. & varijs quæstionib. quæst. 4. num. 1. fol. 85. Tom. vndecimo, Par. 1.

Quòd iudex citet offensum, an velit accusare, antequàm ipse inquirat. Bal. de stat. verbo. citare. nu. 2. f. 97. T. 2.

Quòd missus in possessionem lucretur fructus ad rationẽ quinq; pro centum. Laur. Rodulf. de vsur. q. 64. nu. 9. & q. 66. nu. 12. fol. 27. & 28. Tom. 7.

Quòd nobilis non possit esse aduocatus. Bonus de Curtil. de nobilit. P. 5. nu. 33. f. 16. T. 16.

Quòd non admittantur ad canonicatum, nisi nobiles. Bonus de Curtili. de nobil. P. 3. nu. 179. f. 10. T. 16.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd non liceat aſcendentibus relinquere extraneis plus tertia parte bonorum. Albert. Brun. de ſtatut.articulo primo.nume. 37.fol.167.Tom.2.
Quid ſi ſtatutum diſponat,mulierem habentem filios non poſſe diſponere de bonis ſuis vltra decem pro centenario. ibidem. nume.38.
Quòd pater teneatur pro' delicto filij, & de quo delicto intelligatur. Bald. de ſtatut. verbo, parentes. nume. 4. 5. & 14. folio 133Tom.2.
Item aſſignare legitimam pro delicto filij.idem Bal.eod.ti.verbo.peculium.nu.1.f.134.T.eod.
Quòd pœna adiecta quantitati non poſſit peti.Bal.de ſtat.verbo. arbit.nu.16.f.90.T.2.
Quòd presbyter poſſit inſtrumentum conficere,& ei creditur,atque confecto manu publici notarij.Bald.de ſtat.verbo.inſtrum. nu.21.f.122.T.2.
Quòd proceſſio fiat pro pecunia.Ioan.Caraf.de ſimonia.nu.127 fol.121.T.15.P.2.
Quòd quamdiu hæres mariti ſteterit ad reſtituendum vxori dotem,debeat ſoluere certum quid vxori relictæ,vt inde poſſit ſe alimentare.Ambroſ. de Vignat. de vſur.c.ſalubriter.nu.17.folio 53.Tom.ſeptimo.
Quòd quis teneatur pro delicto famuli. Hippol.Bonacoſ.de ſeruis,vel famul.q.198.col.1.vltra medium.f.129.T.6.P.1.
Quòd ratione vnius ſolius domus,vel poſſeſſionis,quis ſit de generali foro,vel quòd ſit ſubditus.Bal.de ſtat.verbo.forum.nu.3. fol.115.T.2.
Quòd receptans bannitum ſcienter puniatur in centum. Bal. de ſtat.verbo.recepta.nu.2.f.140.T.2.
Quòd tutores non teneantur facere inuentarium. Alberic.a Roſ. de ſtat.P.2.q.191.nu.2.f.51.T.2.
Si contradixerit iuri communi.Alberic.a Roſ.de ſtat.lib.1.q.7.nume.1.4.8.& 10.f.2.T.2.
Anconitanum prouidenter factum, ne magiſtri nauium inſignib. aliarum ciuitatum in nauigijs vtantur. Benuenut.Strac.de nautis.P.3.nu.24.f.308.T.6.P.1.
Annullans actum propter ſolennitatem non ſeruatam, non extenditur ad iuratum.M.Anton.Bauer.de virtute,& virib.iuram.nume.36.f.366.T.4.
Contractum mulieris ſine conſenſu propinquorum,an procedat muliere contrahēte cum patre. And.Alc.de præſump.regula.1. præſump.2.nu.6.f.308.T.4.
Propter gabellam non ſolutam non recipit locum in teſtamento.Bertach.de Gabel.ſeu vectigal.tertio memb.8.P.princ.nu.31. fol.70.Tom.12.
Inſtrumentum contractus ob non ſolutam gabellam,an ceſſet, vel annullet obligationem in eo contentam. Iul.Ferre.de gabel. vectig.&c.nu.355.f.89.T.12.
Omnem obligationem filijfamiliæ, annullat etiam obligationē mandati.Alberic.a Roſ.de ſtat.Par.prima,quęſtio.181.nume.2. fol.27.Tom.2.
Antequàm fieret,pater dotauit filiam,tamen deceſſit poſt ſtatutū, an filia iſta excludetur virtute huius ſtatuti. Laur. de Palat. de ſtat.nu.123.f.277.T.2.
Et an ſtatutum trahatur retro.ibid.
Et natura ſtatuti eſt etiam reſpicere futura.ibid.
Antiquum quando corrigatur per nouum.Franc.Solſ.lucerna laudamiorum.cellula.12.nu.26.f.229.T.10.P.2.
Reuocatum cenſetur, ſi tenor eius in nouo ſtatuto non inſeratur. Henric.Bot.de synodo Epiſcopi.art.1.nu.249.fol.397.Tom.13. Par.ſecunda.
Arbitratur dotem eſſe congruam portionem mulieris dotatæ. Io. Campeg.de ſtat.q.3.nu.16.f.264.T.2.
Arcens matrem a ſucceſſione filij non procedit in nominib.debitorum ſitis extra territorium. Melch. Palaez tract.maior.q.58. nu.49.f.400.T.10.
Arctans ad compromiſſum non procedit affinitate diſſoluta. Nico.Moron.de fide treug.& pace quæſt.178.nu.ſecundo,fol.453. Tom.11.Par.1.
Ad compromittendum non habet locum in debito iurato. Mar. Ant.Bauer.de virtute,& virib.iuram.nu.37.f.366.T.4.
Communitatem ad emendationem damni dati alicui,non arctat eam,quando damnum paſſus eſt forenſis. Rolan.a Val.de dote. q.36.nu.14.f.366.T.9.
Coniunctos vſque ad certum gradum ad compromittēdas lites, ſeu quæſtiones,quæ inter ipſos contigerint,qualiter ſit intelligēdum.Io.Bap. Caccialup.de tranſact. quæſtio.15.num.10.fol.35. Tom.6.Par.1.
Eccleſiam ad vendendum,non valet.Fabian.de Monte.de empt. & vendit.3.quæſtio.princip.num.46.fol.43.Tom.6.Par.1.& Iodoc.Damhoud.de ſubhaſtationibus.cap.1.num.37. fol.78. Tomo 6.Par.1.
Patrem ad legitimam,intelligitur in caſu vero. Nic.Moron. de fide treug.& pace.q.183.nu.2.f.453.T.11.P.1.
Quem generaliter ad compromittendum, operatur quòd pater poſſit compromittere rem filij ſine decreto. Bald.de ſtat.verbo. compromittere.nu.1.f.102.T.2.
Arctari poteſt ad vitādum prauum intellectum, aliàs ex verbis inſurgentem.Alberic.a Roſ.de ſtat.P.1.q.152.nu.13.f.21.T.2.
Aretij,excludens matrem propter ſororem, intelligitur etiam deuterina.Albert.Brun.de ſtat.art.12.nu.255.f.235.T.2.
Permittit bannitum occidi, modò quidam bannitus Aretij occiſus eſt per quemdam Aretinum in territorio Florentino,an poſſit Aretij puniri.Bal.de ſtat.verbo.bannitus.nu.3.f. 92.T.2.
Aromatariorum, quòd in funerib.ceram a quoque dari vetat,niſi prius hæredes defuncti aromatario eius,quod defunctus debuit ſatisfecerit,eſt improbatum. Benuenut. Strac.quomodò in cauſis mercat.procedendum ſit.1. partic. vlt.P.princ.nu.18.fol.330. Tom.6.Par.1.
Aſtenſe incipiens,deteſtanda,an locum tantum habeat,quādo exiſtens in uiduitate dat ſecūdo viro antequàm cum eo contrahat an etiam ſi dederit poſt contractū matrimonium. Albert. Brun. de ſtat.art.6.nu.319.f.193.T.2.
Volens dotem filiarum maritatarum excluſarum in calculāda legitima cenſeri æs alienum, & non computari in hæreditate quō procedat. idem Albert.Brun.eo.ti.art.13.nu.48.f.240.T.eod.
Attenditur vbi eſt maior pars bonorum hæreditatis.Phan.de Phanu.de inuentario hæred.P.6.nu.137.f.304.T.8.P.2.
Aut conſuetudo contra ius recipit interpretationem paſſiuam a iure communi.Aym.Crauet.de antiq.temp.verbo,videamus modo.nu.49.f.160.T.17.
Quòd credatur omni ſcripturæ mercatoris, aut perſonæ alterius priuatæ non valet.idem Crauet.eo.ti.verbo.vidimus, & abūde. nu.6.f.139.T.17.
Fallit,vt ibid.nu.7.
Aut lex quoties prohibet aliquem contrahere,vel aliquid facere,ille hoc faciendo,& ſuper hoc iurando non obligatur. Damhou. patroc.pupil.c.8.nu.38.f.363.T.8.P.2.
Auxilium dicitur ad exigendum fructus iuriſdictionis. Ægi.Thomat.de collec.verbo,ſubijciunt hoc loco.nu.19.f.124.T.12.
Bergomi non valet,quòd repetentes vſuras in foro eccleſiaſtico cogantur per poteſtatem mutuare tantam pecuniam tanto tēpore,quanto vſurarij pecuniam tenuere.Franc.de Plat. de excōmunicatione.§.60.nu.7.f.363.T.14.
Bononiæ,de quo iudice loquitur ſub rubrica de præcep. confeſſ.& conuic.ad euitandum attentata facta,appellatione pēdente.Hiero.Manfred.de attent.P.2.nu.1.f.228.T.5.
Diſponens, quòd mulier teneatur relinquere fratri tertiam partē dotis,& augmenti,ac omnium bonorum non extantib.aſcēdentib.neq; liberis,eſt exorbitans,odioſum,& ſtrictè intelligendum Rolan.a Val.de dote.q.20.nu.13.f.359.T.9.
Bononienſe ſuper delictorum impunitate quinquennio tranſacto tacitè,ꝙ nemo poſſit accuſari,nec inquiri, declarat a Roc.Curt. de ſtat.in c.cum tanto de conſuetudinib.nu.8.f.348.T.2.
Brugenſe,quòd debitoribus pupilli non liceat ſoluere,niſi duobus tutorib.coniunctim ſub pœna iterandæ ſolutionis.Iodoc.Damhoud.patroc.pupil.c.2.nu.54.f.385.T.8.P.2.
Brugenſis,& aliarum Flandriæ ciuitatum, ſi quis prodigo certam crediderit ſummam.10.aut 100.librarum groſſorum, aut aliud quicquàm,ꝙ eo caſu illi plenariè ſatisfiet quinq; ſolidis Pariſien ſib.idem Damhoud.eo.ti.c.9.nu.107.f.368.T.8.P.2.
Et an ſtatutum præallegatum de prodigo,obliget non ſolum in foro for, verùm etiam in foro Poli.ibid.nu.111.
Brugenſium de parentib.ſecundas nuptias auſpicātib.idem Damhoud.eo.ti.c.5.num.28.f.357.T.& P.eiſd.
Canonicorum non habet vires,niſi Epiſcopo authorizante.Aegid. de Bellame.de permut.benef.P.2.q.7.n.3.& 21.f.194.T.15.P.1.
Capitaliter puniens delictum intelligitur,ſi dolo fuerit cōmiſſum, non caſu,etiam ſi culpa interuenerit.Barth.Tægij tract. crimin. P.6.nu.7.f.12.T.11.P.1.
Capite puniens homicidā, an extendatur ad mandantem fieri homicidium.Barth.Tegij trac.crim.P.10.nu.20.f.15.T.11.P.1.
Capituli,an poſſit imponere aliquod onus ſpirituale præbendæ vacanti ad eius collationem ſpectanti.Io.Caraf.de symo.num.74. fol.119.T.15.P.2.
An poſſit probari per teſtes.Ioan. Franc.Pauin.de officio, & poteſtate cap.ſede vac.q.6.primæ Par.princ.nume.quinto,folio 417. Tom.13.Par.2.
In præiudicium futuri ſucceſſoris,an valeat.idem Io. Franc.Paui. eo.ti.& q.6.1.P.prin.nu.8.f.417.T.& P.eiſd.
Venit appellatione canonis.idem Pauin.eod.ti.& quæſt. nume.6. fol.T.& Par.eiſd.
Cenſetur odioſum, ſeu fauorabile ex principali intentione ſtatuentium.Alfonſ.Hoied.de benef.incompatibilib.P.1.c.23.num.13. fol.143.T.15.P.1.
Ceſenæ viget,quòd pro contractu ſoluatur gabella, an locum habebit in contractib.nullis,& inualidis.Iul.Ferret.de gabel.vectigal.&c.nu.312.f.88.T.12.
Ceſſare debet, vbi qualitas non adeſt tempore mortis eius de cuius ſucceſſione agitur.Albert.Brun. de ſtat.artic.ſexto,nume.96. fol.181.Tom.2.
Ceſſat,ceſſante eiut ratione.Alberic.a Roſ. de ſtat.lib.1.q.89.nu.2. fol.15.Tom.2.
Chriſtianorum commodum inducens,de infidelibus in dubio nō videtur ſentire.Albert.Brun.de ſtat.art.5.nu.63.f.179.T.2.
Circa actus ſpirituales non poteſt diſponere. Marian.Socin. de oblationibus libello.9. numero quadrageſimo,folio 128.Tom. decimoquarto.
Dotes diſponens, an extendatur ad dotes opinatitias.Ioā.Boſch. de nup.lib.3.nu.17.f.88.T.9.
Litis deciſionem non porrigitur ad ea, quæ fiunt extra territoriū. Ioan.Bertachi.de Epiſcop.rub.de poteſta.& autho Epiſcopi. ſecunda Par.nume.quadrageſimoquinto, fol.328. Tom.decimotertio,Par.2.
Ciuitatis,an valeat, quòd legata facta pauperibus indiſtinctè quæ de conſuetudine præſcripta ſolui ſolebant hoſpitali, ſolui debeant alibi.Lap. de Caſtel. de hoſpitalitate.numero 63.fol. 166. Tom. decimoquarto.
Caſtri, vel villæ, vel alterius loci, per quod directè, vel indirectè impediatur negotium inquiſitionis hæreticæ prauitatis, nec in eo liberè valeat procedi, vel cōtingat ipſum officium inquiſitionis qūolibet retardari ipſo facto eſt nullum,& per rectiores,ſeu

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

consules ciuitatis, vel loci, exhibendum est Diocesano, seu inquisitori sine mora corrigendum, moderandum, seu omnino reuocandum. Bern. Comm. Lucer. inquisit. hæret. prauitatis. colum. 2. ante medium. nu. 1. f. 345. T. 11. P. 2.

Continet suburbia. ibid.

De lucro dotis non habet locum in dotibus datis per Principem eius filiabus matrimonio copulatis in ipsa ciuitate. Rolan. a Valle. de dote. q. 83. nu. 1. f. 383. T. 9.

Quòd tamen limita. vt ibid. nu. 13.

Extenditur ad castra sibi subiecta si non habent consuetudinem, vel legem specialem. Rolan. a Val. de dote. q. 85. num. 3. & 4. fol. 384. Tomo 9.

In vsus pios alterari, vel commutari non potest. Io. de Selua. de benef. P. 1. q. 6. nu. 41. f. 25. T. 15. P. 1.

Et alteratio quadruplex est. ibid.

Quò cauetur, quòd filius teneatur pro patre delinquente, an exerceri possit contra filium existentem extra territorii ciuitatis contendentis. Io. de Ligna. de bello. ca. 187. per totum. col. 4. circa medium. f. 385. Tom. 16.

Vel Villæ si non est confirmatum ad hoc, vt obseruetur, debet probari eius vsus. Io. Guter. Placent. Hisp. de contract. iurat. cap. 38. nu. 8. f. 84. T. 6. P. 2.

Clericorum puniens laicos pro facto clericorum, dicitur contra libertatem ecclesiæ. Bald. de stat. verbo. ecclesia. nume. 1. fol. 110. Tom. secundo.

Cogens coniunctos ad compromissum non comprehendi naturales. Marqua. de Susa. de celib. sacerd. non abrogando. c. 4. nu. 14. fol. 119. Tom. 14.

Subditos ad molendum in molendinis, seu coquendum in furnis domini aut ciuitatis, quando est præiudiciale. alijs dominis molendinorum, an valeat. Aymo. Cravet. de antiquitate temp. verbo. circa præmissa. nu. 7. f. 173. T. 17.

Et quid, si in præiudicium ecclesiæ. ibid. nu. 8. & 10.

Vnumquemque compromittere, operatur, vt emptor, qui compromisit, habeat regressum contra venditorem. Bald. de stat. verbo. emptor. nu. 1. f. 110. T. 2.

Cognatos excludens matrem excludit, cum & ipsa sit cognata. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 170. f. 185. T. 2.

Comitis, an inducat actiones perpetuas. Bald. de stat. verbo. actio. nu. 1. fol. 86. Tom. 2.

Communiter in ciuitatibus, quòd in casibus sanguinis pœnam ingerentibus nullo modo possit procurator interuenire, an valeat. Albert. a Rosate. de stat. lib. 4. quæstio. 38. nume. 16. fol. 72. Tom. secundo.

Compellens ascendentem ad relinquendum duas partes bonorum descendentibus, intelligitur in vltima voluntate, non inter viuos. Lancel. Gallia. de stat. quæstio. 6. numero 25. folio 315. Tomo secundo.

Ad compromittendum, an sit fauorabile, vel odiosum. Ioann. Bapt. Caccialup. de transactio. quæst. 21. numero primo, fol. 37. Tom. 6. Par. 1.

Et an comprehendat legitimas exceptiones habentem, & quæ sint exceptiones compromissum iudiciale impedientes. Io. Bapt. de arbit. lib. 5. c. 13. nu. 1. f. 250. T. 3. P. 1.

Particularem personam compromittere, an valeat. M. Anto. Blac. de compromis. q. 1. nu. 2. f. 139. T. 3. P. 1.

Personas indifferenter ad compromissum, strictè intelligendum. Fran. Curt. de iure iuran. propter calumn. §. hoc etiam. nu. 6. fol. 134. Tom. 3. Par. 2.

Quem vendere, an intelligatur compellere etiam quem emere. Fabian. de Monte. de empt. & venditio. q. 2. princ. nu. 34. fol. 41. Tom. 6. Par. 1.

Comprehendit casum efficacem. Guliel. Redoan. de Simo. ment. P. 2. c. 2. nu. 8. f. 58. T. 15. P. 2.

Concedens alicui, quòd possit facere vindictam de offensa sibi illata, intelligitur per se non per interpositam personam. Hier. Gigas. de crimi. læsæ maiest. quæstio. 17. numero 4. fol. 38. Tom. 11. Par. prima.

Marito lucrum totius dotis vxoris præmorientis sine filijs, excludit filios prioris matrimonij. Roland. a Valle. de dote. quæst. 33. nu. 6. fol. 365. Tom. 9.

Plenum liberum, & generale arbitrium prioribus, & ancianis, nõ concedit, vt possint condere ius iniquum. Bald. de stat. verbo. arbitrium. nu. 13. f. 89. T. 2.

Quinquennium debitoribus absoluendum creditoribus, num. proficiat etiam fideiussoribus. Bald. de stat. verbo. debitor. nu. 3. fol. 105. Tom. 2.

Distingue, vt nu. 4. ibid.

Continens idem, quod ius commune, debet aliquid vtilitatis afferre. Albert. Brun. de stat. artic. quinto, nume. septimo, fol. 270. Tomo secundo.

Et dicitur ius ciuile. Petr. Foller. de contrac. cens. verbo, vt vides. nu. 41. f. 160. T. 6. P. 2.

Ius commune dicitur potius ius commune, quàm statutum. Bal. de stat. verbo. ius. nume. sexto, fol. centesimo nouagesimo sexto, Tomo secundo.

Odium irrationabile fœminæ nunquàm comprehenduntur sub verbo, masculini generis. Ioann. Bap. Boui. de stat. vrb. præscriptione. glo. tertia, numero trigesimonono, folio 179. Tomo decimoseptimo.

Pœnam est odiosum. Lanfranc. de Oria. de stat. interpret. num. 51. fol. 393. Tom. 2.

Contra ecclesiam si sit factum per principales de vniuersitate, an vniuersitas ligetur excommunicatatione. Franc. de Plat. de excõmunic. §. 30. num. 5. f. 356. T. 14.

Emptorem, & conductorem, quando non trahatur ad venditorẽ, vel locatorem. Bap. de San. Blas. de correlat. num. 51. fol. 265. Tomo decimooctauo.

Iuris ratione inductum in consequentiam non trahitur. Ioan. de Gras. de cessio. iur. †. 2. nu. 11. f. 73. & Iac. de Arena. de cessione actionis. nu. 40. f. 75. T. 3. P. 2.

Ius canonicum, an valeat. Alberi. a Ros. de stat. P. 1. q. 108. num. 1. fol. 16. Tom. 2.

Ius commune non est extendendum. Alberic. a Ros. de stat. Par. 1. q. 171. f. 47. nu. 8.

Et restringendum est. ibid. q. 44. nu. 3. f. 8. T. eod.

Ius diuinum, vel uaturale, an valeat. Alberi. a Ros. co. ti. lib. 4. q. 17 nu. 4. f. 68. T. eod.

Ius, loquens de masculo, non comprehendit fœminam. Melch. Palaez. tract. maior. q. 16. nu. 3. f. 360. T. 10. P. 1.

Ius naturale, vel minuens debitum, an valeat. Alberic. de stat. P. 1. q. 42. nu. 1. f. 8. T. 2.

Ius, non est extendendum. Vital. de Camba. de clauſ. nulla excep. obstante. nu. 7. f. 373. T. 18.

Libertatem ecclesiæ non valet. Ioan Campeg. de stat. q. 12. nu. 62. fol. 266 Tom. 2.

Ecclesiasticam, est nullum. Phil. Franc. de disputatione petitorij vltimo dub. nu. 18. f. 333. T. 3. P. 2.

Priuilegium ecclesiæ, non valet. Marian. Soc. de oblationib. libello. 9. nu 41. f. 128. T. 14.

Correctorium, & exorbitãs sufficit, quòd aliquid operetur. Georg. Natta. de stat. q. 4. nu. 150. f. 262. T. 2.

Si reducit rem ad primeuam iuris dispositionem, an fauorabile sit censendum. Iacob. Nouel. de iur. prothomis. §. 2. num. 93. fol. 32. Tomo 17.

Corrigens in successione, censetur corrigere in tutela. Albert. Brun. cons. suo in fi. sui tract. de stat. nu. 14. f. 246. T. 2.

Ius commune in successione, an corrigat etiam in tutela. Albert. Brun. de stat. art. 1. nu. 116. f. 174. T. 2.

Corrigit ius commune. Marian. Socin. de iudicijs. nume. 37. folio 99. Tom. 3. Par. 1.

Cui non prodest, an ei possit nocere. Petr. Rauen. de stat. verbo. ex sententijs. sectio. 4. nu. 50. f. 386. T. 2.

Cuius vigore cautum est, & prouisum, quòd standum sit iuramento officialis, quòd non admittatur probatio in contrarium. Petr. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 1. verbo. ingressus 2ero. n. 7. fol. 152. T. 13. T. 2.

Cum disponit contra ius commune, & vocat agnatos per masculinum, non comprehenditur fœminum. Albert. Brun. de stat. art. 6 nu. 76 f. 180. T. 2.

Cum non distinguit, nec nos distinguere debemus. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 286. f. 190. T. 2.

Dans formam cessioni bonorum percutiendo natibus lapidem, vt turpe non tenet. Gasp. beat. de inop. debit. c. 2. nu. 6. & 8. folio 210. Tom. 3. P. 2.

Lucrum in casu matrimonij consumati procedit vbiq; matrimonio consumato. Phan. de Phan. de dote. gl. secunda, numero 78. fol. 419. Tom. 9.

Nouam legem, vel pœnam, an videatur a iure communi recedere. Steph. de Federic. de interpret. iur. Par. 1. numero 132. folio 219. Tom. primo.

Potestati liberum arbitrium circa maleficium, videtur sibi remittere necessitatem obseruantiæ legum, & statutorum, & iuris solemnitatem. Bal. de stat. verbo. arbitrium. nu. vigesimosecundo, fol. 90. Tom. 2.

Præmium capienti bannitum, num comprehendat bannitum capientem alium bannitum. Alberic. a Ros. de stat. lib. 4 q. 109. nume. 1. f. 85. T. 2.

Quòd intelligendum est de capientibus sponte, & liberè. Gondis. Villadiego. de leg. q. 6. nu. 14. f. 260. T. 13. P. 1.

Et habet locum etiam in eo, qui cæpit bannitum ante statutum, & post curiæ præsentauit. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscri gl. 3. nu. 21. f. 179. T. 17.

Et si dat præmium occidenti quando habeat locum in bannito occidente alium bannitum. Petr. And. Gamb. de extensio. nu. 46. fol. 250. Tom. 18.

Priuilegium, seu immunitatem propter numerum filiorum non comprehendit bastardos. Bald. de stat. verbo. priuileg. numero 5. fol. 138. Tom. 2.

Securitatem ob causam necessariam comprehendit omnia delicta atrocia. Gregor. Magalot. de securit. & saluocond. P. 3. nu. 25. fol. 238. T. 11. P. 1.

De alienando forensibus quomodo interpretandum. Fabian. de Mon. de emp. & vendit. quæstio. 4 princip. numero 42. fol. 47. Tomo 6. Par. 1.

De alienatione, an comprehendat vsucapionem, præscriptionem, promissionem, & pignorationem realem. Bertach. de Gabel. seu vectigal. 3. memb. octauæ Par. princ. de gabellis contract. nu. 14. fol. 69. Tom. 12.

De bannitis impunè offendendis, an liberet offendentem per modum adulterij. Iul. Ferret. de gabel. seu vectigal. &c. 9. q. prin. de fraudib. gabel. nu. 26. f. 75. T. 12.

De bonorum mobilium, & immobilium confiscatione, an capiat nomina debitorum Io. le Cirier. de primogenit. q. 9. secundi lib. nu. 3. f. 53. T. 10. P. 1.

De causis cõpromittẽdis inter patrem, & filiũ pertinet etiã ad naturales Gabr. Paleot. de Noth. spurijsq; filijs. c. 33. n. 4. f. 60. T. 8. P. 2

De certa pecunia soluenda mutatum, videtur mutata pecunia. Albert. Brun. de Malet. &c. limit. 7. nu. 3. f. 217. T. 12.

De collect. s, si factum fuerit, antequàm prædia obuenerint ad ecclesiam, an illa soluere teneatur. Ægid. Thomati. de collect. verbo. subijciunt hoc loco. nu. 14. f. 123. T. 12.

De com-

Source : BIU Cujas

De compromiſſis,an liget clericos.Lanfranc.de Oriano. de arb.7. diuiſio.nu.96.f.223.T.3.P.1.
An procedat affinitate ſoluta. Octania. Velpel. de treug.& pace. q.35.nu.4.f.409.T.11.P.1.
Faciendis inter coniunctos,an valeat,vel non?M.Ant.Blanc.de compromiſſ.q.1.nu.1.f.139.T.3.P.1.
Non comprehendit cauſam attentatorum ſecundùm aliquos. Robert.Lancellot.de attenta. P.3. quæſtio. vigeſimaquinta.nu. 3.fol.436.Tom.5.
Immo quòd attentatorum cauſa ſit compromiſſibilis,& ſub ſtatuto etiam comprehendatur ſecundum veriorem opinionẽ.ibi. concluditur.nu.16.& nu.34.f.& T.eo.
Non ligat minores.Roland.a Valle.de dote.quæſtio. 44. nume.4. fol.370.Tom.9.
Sed contra.ibid.nu.9.
Si quæſtio eſt inter præuignum,& nouercam, ceſſat inter affines. Bal.de ſtat.verbo,affines.nu.6.f.87.T.2.
De compromittendo an ſit fauorabile,vel odioſum?M.Ant.Blanc. de compromiſſis.q.1.nu.3.f.139.T.3.P.1.
An ne recipiat extenſiuam interpretationem?M.Ant.Blanc.eod. tit.& q.1.nu.5.f.T.& P.eiſd.
De contractu non extenditur ad quaſi contractum. Bertachi. de gabell. ſeu vectigal. &c. 3.membro. 8.Par.princip.nume.10.fol. 69.Tom.12.
De credendis publicanis cum iuramento,an admittat probationẽ in contrarium.Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.4.P.princ. nu.50.fol.17.Tom.12.
De credendo debitore per iuramentum, quam admittat limitatio nem.And.Barba.de Cardi.leg.de lat.2.quæſtio.Baſili.num. 18. fol.136.Tom.13.P.2.
De damno dato,an procedat in furto.Phanu.de Phanu. de iureiurando in litem.P.2.c.2.nu.67.f.376.T.3.P.2.
Et ſi dixerit quòd credatur iuramento domini poſſeſſionis, an ſufficiat ſe probare poſſeſſorem rei eſſe?ibid.nu.68.
Et ſtante huiuſmodi ſtatuto, an ſufficiat emergens probare per proprium ſacramentum? ibid.nu.69.
Dato cum animalibus,an de hominibus intelligatur. Iul. Ferret. de gabell.vectigal.&c.nu.46 f.80.T.12.
Si velet quòd dicto ſaltuarij ſtaretur, intelligitur, niſi plenè contrarium probetur.Steph.de Fedric.de interpretatio.iur. P.1.nu. 46.fol.216.Tom.1.
De danda oblatione cuipiam eccleſiæ conditum a ciuitate an poſſit ab eadem reuocari?Alberic.a Roſate.de ſtatu.P.1.q.121.nu.1. fol.17.Tom.2.
De debitis non includit parua. Ant.Corſet. de minimis. nume.22. fol.270.Tom.18.
De deſcribendis ciuium bonis ſub pœna,an comprehendat,qui leuem rem non deſcribere fecit?Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.3.P.princ.nu.13.f.12.T.12.
De dicto creditoris contra ſuſpitionem debitoris quomodo intelligendum?And. Barbat.de Cardin.leg.de lat.quæſt.2. Baſili.nu. 12.fol.135.T.13.P.2.
De dilationibus dandis,etiam quòd vigeret, nõ tenetur iudex parti non petenti dare dilationes. Sebaſt. Vant.de nullit.ex defectu proceſſus.&c.nu.43.f.415.T.4.
De dimidia dote lucranda,non habet locum in bonis ſubiectis reſtitutioni fideicommiſſi,ſi mulier habebat alia bona,in quibus poterat ſe dotare.Roland.a Valle.de dote.de quęſtio.58.num.1. fol.375.Tom.9.
De donatione prohibitiuum comprehendit donationẽ cauſa mortis. Bertachi.de Gabell.ſeu vectigal.&c.3.memb.8.P.princi.nu. 22.fol.70.Tom.12.
De dote data lucranda per mortem vxoris ſine liberis locum habet in promiſſam, ſi verba, generalia rubricæ dicant, quod vir lucretur tertiam partem dotis.Roland.a Valle.de dote.quæſt.9. nu.1.fol.354.T.9.
Data, militat in dote confeſſata, data mora debitoris. Roland. a Valle.de dote.q.7.nu.3.f.354.T.9.
Lucranda an habeat locum quò ad filias Principis nuptas in ciuitate ſibi ſubdita.Phanu.de Phanut.de dote. gloſſ. 10.nume.78. fol.443.Tom.9.
Habet locum in dote promiſſa.Ioan. Bapt. Boui. de ſtatuta.vrb. præſcriptione.gl.3.nu.9.fol.178.T.17.& Io. Boſchei.de nupt. lib. lib.3.nu.8.f.88.T.9.
Non includit feudales res in dotem datas. Io. Bapt.Caccialu.de feud.art.5.nu.11.f.12.T.10.P.1.
Per mortem vxoris ſine liberis valet,etiam ſi eſſet in præiudiciũ filiorum primi matrimonij.Roland.a Valle.de dote. q.1. nu. 11. & 12.fol.351.T.9.
Non habet locum in præiudicium filiorum alterius matrimonij,qui non ſubſint ſtatuto.Albert.Brun.de ſtat.arti.6. nume.14. fol.177.Tom.2.
Neque in bonis feudalibus.idem Brun.eod.titu.art.8.num.114. fol.202.Tom.eod.
Si mulier ſine liberis deceſſerit, non verificatur in ea, quæ deceſſit relictis liberis ex anteriore matrimonio, licèt non ex ſecundo. Albert. Brun. de ſtatu. articulo ſexto. numero 314. folio 191.Tom.2.
Percepta lucranda per maritum locum habet in promiſſa, data mora debitoris.Roland.a Valle.de dote. quæſtio.7.nume.2.fol. 354.Tom.9.
De duabus dietis in commiſſionibus legati, non minus quàm in commiſſionibus Papę debet attendi.Pet. And.Gamb.de autho. leg.de lat.lib.8.nu.66.f.211.T.13.P.2.
De emptore vtrùm trahatur ad venditorem.Franc.Lucan.de fiſco. & eius priuil.4.P.princ.nu.49.f.17.T.12.
De excludenda dotata ab hæreditate patris,an intelligatur de dote,quæ datur reſpectu matrimonij carnalis, an num etiam de dote data reſpectu ſpiritualis.Georg. Natta. de ſtat.q.2.num.57. fol.250.T.2.
De excludendis filiabus dotatis.quale.Conſtant. Roger.de iur.interpretatione.nu.15.f.392.T.1.
Odium ſonat.ibid.num.16.
Et cur.ibid.nu.17.
De gabella ſoluenda ex contractu infra certum tempus intelligendum.Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.P.4.princ.nume.45. fol.17.Tom.12.
Ex qualibet compra,an trahatur ad permutationem. Fabian.de Monte.de empt.& vendit.quæſtio.ſecunda.princip.num.4. fol. 39.Tom.6.P.1.
Item ex donatione,an comprehendat hæredis inſtitutionem,& quid in legato. Bertachi.de Gabell.ſeu vectigal.&c.3.mẽb.octauę P.princ.nu.55.f.69.T.12.
Item de hæreditate non procedit in delata filijs a parentibus. Phanu.de Phanut.de dote.gloſſ.5.nu.37.f.426.T.9.
De gabellis ſoluendis ex precio rei venditæ, quomodo intelligendum.Fabian.de Mon.de emptio.vendit. quęſt.5.princ.num.18. fol.52.Tom.6.P.1.
Soluendis pro pœna quomodo intelligendum. Bertachi. de gabell. ſeu vectigal. &c. 3.membro.8.Par. princip.nume.46. folio 69.Tom.12.
De habendo,& ſequendo conſilium non eſt contra ius,ſed præter ius.Pac.Scala.de conſilio ſapient.lib.1.cap.25.nume.1.fol. 336. Tom.3.P.1.
De homicida,an habeat locum in mandante.Io. Bertachi.de epiſc. lib.2.nu.64.f.311.T.13.P.2.
Decapitando,qualiter intelligatur.Paris a Put.de re milit.verbo, duello parato.nu.4.f.392.T.16.
De homicidio,non includit qualificatum.Ant.Corſet.de verb.Geminat.nu.10.f.267.T.18.
Proprijs manibus facto numquid includat occidi mandantem. Andreas.Barbat.de Card. leg.de lat. 2.quæſtio. Baſilica. nu.14. fol.135.Tom.13.P.2.
De immobilib.per extraneos in territorio non emendis,an valeat, & includat clericos.Fabian. de Monte.de emptio.& vendit.q.3. princ.nu.45.f.43.T.6.P.1.
De inſtrumentis exequendis trahitur tantum ad valida. Bertachi. de gabell. ſeu vectigal. 3. membro.8.Par.princip.nume.26.fol. 70.Tom.12.
Guarentigiatis,an trahatur ad forenſes.Io.le Cirier.de primogenit.q.10.ſecundi libri.nu.9.f.55.T.10.P.1.
De inſtrumento extenditur ad contractum,quando aliter non poteſt probari.Ioan.Bapt.Boui.de ſtatuta.vrb.præſcript.gl.5.nu.9. fol.180.T.17.
De iure canonico non poteſt ius legum tollere in caſu, & foro ciuili.Pet.Antibo.de muneribus.§.2.nu.29.f.34.T.12.
Ciuili poteſt tollere appellationem interponendam ad Principẽ vſque ad tertiam appellationem.Hieron.Zannet.de differentia iur.ciuil & cano.nume.49.fol.201.T.1.
Secus tamen de iure canonico.ibid.
Congrui,an locum habeat in permutatione.Iul. Ferret.de gabel. & vectigal.&c.nu.370.f.89.T.12.
De legitimis,an vendicet locum in legitimis per ſubſequens matrimonium. Ant.de Roſel.de legitimatio.Rub.de cauſa.finali, ſeu effectiua legitimationis,nu.79.T.8.P.2.
An comprehendat legitimatos.Ludouic.de Sard.de naturalib.liberis,ac ſucceſſione eorum.Rub.legit.effectus. nume. 3. fol.35. Tom.8.P.2.
De lucro dotis,aliud in caſu ſponſæ declaratur. Phanu.de Phanu. de dote.gl.2.nu.5.f.416.T.9.
An deroget diſpoſitioni l. hac edictali, requiritur, vt ſpecificè in eo dicatur, quòd ſtantibus filijs ex primo matrimonio, maritus lucretur dotem Roland.a Valle.de dote.quæſtio.trigeſimo. nu.5.fol.363.Tom.9.
Sed contra,ſecundum communem,ibi.nu.14.
An locum habeat in ſponſo de futuro.Roland.a Valle.de dote.q. 12.nu.1.11.& 12.f.356.T.9.
In dote profectitia.Phanu.de Phanu.de dote.gl.10.num.54.fol. 441.Tom.eod.
In matrimonio cum conſanguinea,vel moniali contracto.idem Phanu.de Phanu. eodem titu. gloſſ.3. nume. 11.12.13.& 14.fol. 420.Tom.eo.
Imputatiuo matrimonio, & qui ſint putatiui matrimonij effectus.ibid.num.19.
Vtroque coniuge religionem profitente.idem Phanu. de Phan. de dote.verbo,per mortem.nu.38.f.415.T.eo.
An procedat in morte ciuili. idem Phanu. de Phanu.de dote.eo. verbo,per mortem.nu.1.f.413.T.9.
In caſu matrimonij contracti cum perſona impotente. idem Phanut. de Phanut. eodem titulo.gloſſ. 3. nume.1.6.7.& 8.fol. 420.Tom.eod.
In dote ficta,vel præſumpta.idem Phanut.de Phanu. eo. tit.gl. 10.nu.6.f.438.T.eod.
An ſit odioſum,vel fauorabile.idem Phanu.de Phanut. eo.tit.gl. 1.nu.2.fol.415.P.9.
Ceſſat in dote a muliere conſtituta de bonis ſubiectis fideicommiſſo,quando habebat alia propria.idem Phanu.de Phanu.eo. tit.de dote.gl.10.nu.72.f.442.T.9.
Conditum a ſupremo Principe,vt Papa,vel Imperatore, dicitur ius ciuile.Roland.a Valle.de lucro dotis.quæſtio. 3. num.1.fol. 352.Tom.9.
Idem ſi ab inferioribus non recognoſcentibus ſupremum Principem

cipem de iure, vel de facto. ibidem. nume. 2.
Sed conditum ab inferioribus recognoscentibus superiorem, & qui non sunt vicarij perpetui, ius prætorium erit. ibi. nu. 11.
Cum sit contra ius commune restringendum est ad dotem datam, vel promissam, vt minus lædatur dispositio iuris communis, quàm sit possibile. Roland. a Valle. de dote. quæst. 71. nu. 8. fol. 379. Tom. 9.
Et ibi declaratio. l. dotem, l. Diuus la 1. ff. de iure dot. l. cum maritus. §. Titius. ff. de pactis dotalib. & l. in his. §. vxor. ff. soluto matrimonio. ibi. nu. 9.
Debet intelligi magis strictè, quàm sit possibile, vt minus lædatur ius commune, quàm fieri possit. idem Roland. a Valle. eo. titu. q. 103. nu. 2. f. 390. T. eod.
Et ibi declaratur. nu. 18.
Cum sit correctorium non venit extendendum etiam ex identita te rationis, vel maioritate. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 50. nu. 2. fol 371. Tom. eod.
Quòd declara, vt ibi. nu. 8.
Restringendum venit, vt minus lædatur dispositio ipsius iuris communis, quàm sit possibile. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 34. nu. 4. fol. 365. T. eod.
Datæ, an verificetur, cum datur nomen in dotem. Phanut. de Phanut. de dote. verbo, restituenda. nu. 49. f. 412. T. 9.
Locum habet in dote promissa, si mulier fuit in mora dandi dotem. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 7. nume. 1. fol. 354. Tom. eodem.
Debet intelligi de vxore integra. Phanui. de Phanut. de dote. verbo, per mortem. nu. 28. f. 414. T. 9.
Item secundùm ius commune, vt minùs illud corrigat, quàm sit possibile, & illud, quod est de iure cõmuni, dicitur de mente statuti. Aymo. Crauet. de indemnitatibus mulierum. nume. 25. fol. 282. T. 6. P. 2.
Item interpretari secundùm ius commune, ne quis indebitè dãnum patiatur. Roland. a Valle. de dote. q. 92. nu. 3. & 7. & 10. vbi declaratur. fol. 386. T. 9.
Directè est contra ius commune, & trahi non debet extra casum suum ad aliquam consequentiam. idem Roland. a Valle. eo. tit. de dote. q. 2. nu. 2. & 3. f. 351. T. 9.
Est ad vnguem, & contextum seruandum, & a verbis eius minime recedendum, ex quo est præcisi fori, & stricti iuris. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 2. nu. 7. f. 352. T. 9.
Est de directo contra ius commune, & propriè, ac strictè debet intelligi, trahique non debet ad aliam consequentiam. idem Roland. a Valle. eodem titu. de dote. quæstio. 11. nume. 12. fol. 355. Tom. 9.
Est fauorabile, vt viduæ facilius virum reperire possint. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 24. nu. 7. f. 360. T. 9.
Est odiosum quatenús deuiat a dispositione iuris communis secundùm quod nihil lucratur maritus, mortua vxore. idem Roland. a valle. eo. tit. q. 2. nu. 5. f. 351. T. eo.
Est quoque pœnale, quia diminuit patrimonium mulieris. idem Roland. a Valle. eodem titu. quæstio. secunda. nume. 4. & 8. fol. 351. & 352. Tom. eod.
Extans in loco domicilij viri, locum non habet, si maritus dotem restituere promiserit vxori, tàm in loco contractus, quàm alibi, & vbique locorum. idem Roland. a Valle. eod. titu. quæstio. 19. nu. 1. fol. 358. T. 9.
Sed communis contra. ibi. nu. 4.
Domicilij viri, an locum habeat, quando contractus dotis non fuit celebratus in loco viri, nec vxoris, sed in tertio loco. idē Roland. a Valle. eod. tit. q. 23. nu. 1. f. 360. T. eo.
Generaliter loquens, generaliter debet intelligi. idem Roland. a Valle. eo. tit. de dote. quæstio. 54. nu. 2. fol. 372. Tom. 9. & q. 103. nu. 11. fol. 390. T. eo.
Quod declara, vt ibi. nu. 16.
Habet locum in dote data ante statutum. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. gl. 3. nu. 22. f. 179. T. 17.
Item in augmento dotis factæ constante matrimonio. idem Roland. a Valle. eodem titu. quæstio. 100. nume. 1. & 15. fol. 389. & 390. Tom. eod.
Item etiam si mulier sit condemnata, & eius bona publicata fisco propter vnum ex quinque delictis, de quibus in l. quinque legib. ff. de bonis damnatorum. idem Roland. a Valle. eod. titu. q. 59. nu. 1 f. 375. T. eo.
Item in bonis feudalibus transmissibilibus ad quoscumque hęredes extraneos. idem Roland. a Valle. eod. tit. quæst. 54. nu. 19. fol. 373. Tom. eod.
Sed in contrarium est communis, vt ibi. nu. 1. & 15.
Item in desponsata per verba de præsenti non cognita, nec ducta, si coniunctus mariti cœpit onera matrimonij substinere in emendo iocalia, & vestes &c. idem Roland. a Valle. eod. titu. q. 107. nu. 1 f. 393. T. eo.
Item in dote exacta per vxorem, de qua non apparet, nisi per cõfessionem primi viri factam in testamento. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 80. nu. 1. f. 382. T. eo.
Sed contra. nu. 4. & 9. ibid.
Item in legato dotis facto cum onere fideicommissi. idem Roland a Valle. eo. tit. q. 94. nu. 19. f. 387. T. eo.
Item in matrimonio putatiuo. idem Rolād. a Valle. eo. tit. q. 97. nu. 1. fol. 388. T. eod.
Sed contra. nu. 6 & 13. vbi etiam declaratur.
Item in matrimonio, quòd momentò durauit. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 4. nu. 8. f. 352. T. eo.
Quòd declaratur. ibi. nu. 18.
Item in sponsa de præsenti, & si ducta non sit, ad domum mariti. ideu Roland. a Valle. eo. tit. q. 4. nu. 7. f. 352. T. eo.
Et ibi declaratur. nume. 17.
Indistinctè loquens generaliter debet intelligi. Roland. à Valle. eo. tit. de dote. q. 92. nu. 4. f. 386. T. 9.
Locum etiam habet in dote constituta de bonis subiectis fideicõmisso pio loco relicto. Phanu. de Phanut. de dote. gl. 10. num. 63. fol. 442. Tom. 9.
Loquens de maritata non habet locum in impubere sponsa. Albert. Brun. de statut. artic. 6. nu. 282. f. 190. T. 2.
Loquens de nupta, an procedat in causa nuptæ, quæ a marito nec carnaliter cognita, nec ad domum traducta fuit. idem Phanut. de dote. gl. 2. nu. 29. & 30. f. 417. T. 9.
In dote data locum habet, & in promissa. Roland. a Valle. de dote. q. 6. nu. 1. sed communis est in contrarium. ibi. nu. 3.
Non extenditur ad filios, qui sunt alienæ iurisdictionis in præiudicium filiorum primi matrimonij, quia verba generalia statuti non porriguntur ad hos, qui sunt alterius iurisdictionis. Rolād. a Valle. de dote. q. 36. nu. 1. 15. 16. & 19. f. 366. T. 9.
Non habet locum in bonis dotalibus existentibus extra territorium statuentium. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 20. num. 11. fol. 359. Tom. 9.
Neque in cophanis, iocalibus, & alijs bonis mobilibus. idem Roland. eod. titu. quæstio. quinquagesima. nu. 1. fol. 371. T. eod. sed contra. ibid. nu. 7.
Neque in dote data per patrem filiæ spuriæ. Roland. a Valle. eo. tit. de dote q. 94. nu. 6. f. 386. T. eo.
Sed contra. ibid. nu. 10. & 15.
Neque in dote ficta. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 75. num. 10. fol. 381. Tom. 9.
Neque in dote præsumpta. idem Roland. a Valle. eo. tit. & q. 75. nu. 8. fol. 381. T. eo.
Sed contra. nu. 15. & 20. ibi. vbi communis est in contrarium.
Neque in dote promissa. idem Roland. a Valle. eod. tit. quæstio. 5. nume. 1. fol. 353. Tom. eod. & Albert. Brun. de statu. articu. 6. nu. 196. fol. 186. Tom. 2.
Communis tamen est in contrarium, vt ibi. nu. 4. & 11.
Quod tamen declara, vt ibi. nu. 16.
Neque in dote tradita viro, & subiecta fideicommisso. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 57. nu 1. & 5. f. 375. T. eo.
Sed contra. ibid. nu. 7. 13. & 14.
Neque in eo, qui matrimonium contraxit cum septuagenaria. idem Roland. a Valle. eodem titulo. quæstio. 103. nume. 1. folio 390. Tom. eod.
Sed contra. ibid.
Neque in morte violenta illa per maritum. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 95. nu. 3. f. 387. T. eo.
Neque in muliere minore. idem Roland. a Valle. eod. titu. q. 44. nume. 1. fol. 369. T. eo.
Sed contra. ibi. nu. 7. & 12.
Neque in Principe, & sic in eius conditore. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 84. nu. 1. f. 383. T. 9.
Nisi dotis promissio, vel constitutio valuerit. Phanu. de Phanut. de dote. verbo, restituenda. nu. 29. f. 411. T. eo.
Neque quando matrimonium momentò durauit. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 49. nu. 1. f. 371. T. eo.
Sed in contrarium est communis, vt ibi. nu. 10. & 12.
Neque secundum dictum Parisij, quòd damnatur, qui voluit matrimonio inter impuberes contracto per superuenientem ętatem legitimam comprobato, locum esse dicto statuto. Phanut. de dote. gl. 2. nu. 13. f. 417. T. eo.
Neque si tutor acceperit pupillam factam adultam in vxorem. idem Roland. a Valle. eodem titulo. quæstio. 101. nume. 1. & 5. fol. 390. Tom. eod.
Sed contra. ibi. nu. 8.
Neque si vxor post contractum matrimonium per verba de præsenti, antè tamen copulam secutam ingressa fuerit monasterium mendicantium, & in eo professa fuerit. idē Roland. a Valle. eo. tit. q. 95. nu. 1. f. 387. T. eo.
Communis tamen est in contrarium, vt ibi. nu. 10. & 14.
Non procedit in sponsa. Phanut. de Phanut. de dote. gloss. 2. nu. 1. fol. 416. Tom. 9.
Non vsu receptum attendi debet. Roland. a Valle. de dote. q. 99. num. 1. fol. 389. T. 9.
Sed contra. ibid.
Nullam faciens mentionem filiorum prioris viri nõ censetur derogare. l. hac edictali, & est primus casus illorum in quibus dictum statutum non derogat dictæ legi vsque ad finem. Phanut. de Phanut. de dote. gl. 5. nu. 42. f. 427. T. 9.
Per mortem vxoris sine liberis locum habet, siue vxor decesserit ab intestato, siue cum testamento. idem Roland. a Valle. eo. titu. de dote. q. 82. nu. 1. & 10. f. 383. T. 9.
In desponsata per verba sola de præsenti. idem Roland. a Valle. eod. titu. quæstio. 106. nume. 1. & 18. vbi est magis communis. fol. 392. Tom. eod.
Sed contra. ibi. nu. 19. & 33. vbi magis.
Declara, vt nu. 36. 38. 39. 40. & 42.
Videtur censisse de ea, quę erat in statu, & potentia tempore obitus sui suscipiendi filios. idem Roland. a Valle. eod. tit. & q. 106. nu. 25. fol. & T. eod.
Sed contra, vt ibid.
Vxoris ductæ, locum habet in desponsata per verba de præsenti. idem Roland. a Valle. eodem titu. quæio. 109. nume. 1. folio 394. Tom eod.
Sed contra. ibid. nu. 4. & 8.
Et ibi de sponsata per verba de præsenti dicitur ducta. numero secundo.
Quod declara, vt nu. 12.

Source : BIU Cujas

Verba ducere vxorem, nihil a liud ſignificant, quàm contrahere matrimonium. ibi. nu. 3.
Poſt datam dotem conditum, an attẽdatur vigens tempore mortis mulieris, an verò, quòd vigebat tẽpore, quo dos fuit recepta. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 10. nu. 79. f. 443. T. 9.
Non trahitur ad dotes datas ante conditum ſtatutum, Roland. a Valle. de dote. q. 93. nu. 1. f. 386. T. 9.
Sed contra. ibi. nu. 4.
Procedit in caſu matrimonij ſoluti per mortem. Phanu. de dote. verbo, ſoluto. nu. 11. f. 413. T. 9.
Itẽ in matrimonio putatiuo, & præſumpto, vel in qualibet alia ſpecie matrimonij. idem Phanu. de Phanu. eo. tit. de dote. gl. 2. nu. 27. f. 417. Tom. 9.
Quibus caſibus derogare cenſeatur ad l. hac edictali, & quibus non vſque ad finem. idem Phanu. de Phanu. eo. tit. de dota. gl. 5. nu. 39. f. 427. T. 9.
Recipit interpretationem paſſiuam a iure communi. idem Phan. de Phanu. eo. titu. de dote. verbo, reſtituenda. nume. 26. fol. 411. Tom. 9. & Roland. a Valle. eod. titu. de dote. quæſtio. 30. num. 4. fol. 363. Tom. eod.
Quod declara, vt ibi. nu. 13.
Secundum communem, locum habet, ſi maritus promiſit dotem reſtituere in omnem caſum, & euentum dotis reſtituendæ. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. trigeſima ſeptima. nume. 1. & 6. fol. 366. Tom. 9.
Si expreſſim caueret, quod vir lucraretur dotẽ in caſu religionis profeſſæ, non debet valere. Phanu. de Phanu. de dote. verbo, per mortem. nu. 14. f. 414. T. 9.
Simpliciter loquens intelligitur in præiudicium filiorum primi matrimonij. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 30. num. 2. fol. 363. Tom. 9.
Quòd tamen declara. ibi. nu. 8.
Solutæ, an habeat locum in parte dotis ſolutæ. Roland. a Valle. de dote. q. 10. nu. 1. f. 354. T. 9.
Tamquam exorbitans, & cõtra ius commune reſtringi debet ad veram dotis conſtitutionem, vt minus lædatur ius commune, quàm ſit poſſibile. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 75. num. 9. fol. 381. Tom. 9.
Strictè debet intelligi, cum auferat vxori liberam facultatem. idem Roland. a Valle. eodem titulo. quæſtio. 82. nume. 9. fol. 383. Tom. eod.
Tamquam fauorabile extenditur etiam quo ad bona ſita extra territorium ſtatuentium. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 20. nu. 5. fol. 359. Tom. 9.
Sed contra. ibid. nu. 12.
Tamquam honeſtum valet. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 1. nu. 1. fol. 415. Tom. 9.
Tollit in parte vxori liberam facultatem diſponendi de rebus ſuis. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. ſecunda. nume. 6. & 9. fol. 352. Tom. 9.
Trahi non debet extra caſum ſuum ad aliquam conſequentiam. Roland. a Valle. de dote. q. 2. nu 3. f. 351. T. 9.
Verificatur in marito, qui accepit vxorẽ cum dote, cum qua tamen non potuit emittere ſemen, licèt haberet virgam erectam. Roland. a Valle. de dote. q. 104. nu. 1. f. 391 T. 9.
Vt vendicet ſibi locum, oportet, quòd ſit verus caſus ſtatuto comprehenſus, & non præſumptus. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. ſeptuageſimaquinta. nume. 12. fol. 381. Tom. 9. & quæſtio. 97. num. 14. fol. 389. T. eo.
De luſoribus, an trahatur ad ſocios. ludi. Io. Bapt. Caccialup. de ludo. in præfatio. nu. 68. f. 160. T. 7.
De maioribus oriundis qualiter intelligendum. Io. le Cirier. de primogenit. q. 2. primi lib. nu. 4. f. 19. T. 10. P. 1.
De maſculis fẽminas excludentibus, an vocet clericos. idem Io. le Cirier. eod. titu. de primogenit. quæſtio. 11. ſecundi lib. num. 11. fol. 39. Tom. 10. P. 1.
De naturalibus, & legitimis, an comprehendat legitimatos per reſcriptum, an ſecus. Ludouic. de Sard. de naturalib. liberis, ac ſucceſſione eorum. Rub. de legitimationis per reſcriptum effectu. nu. 12. q. 6. fol. 42. T. 8. P. 2.
Cum legitimis ſuccedentibus, an valeat, & poſſit ſpurios ſucceſſionis facere capaces. Angel. de Gamball. de teſtam. gloſ. 6. nu. 4. fol. 39. Tom. 8. P. 1.
De non alienandis immobilibus a ſubdito in non ſubditum ſine gabella, an capiat clericos. Io. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi lib. nu. 35. fol. 36. T. 10. P. 1.
De non conueniendo aliquem de crimine poſt annum, quomodo intelligatur. Ioan. Franc. Balb. de præſcriptionib. 4. P. princ. q. 2. nu. 7. fol. 76. T. 17.
De non extrahendis animalibus, an locum habeat in hominibus extractis, & vẽditis ſeruis. Iul. Ferret. de Gabel. & vectigalib. &c. nu. 46. fol. 80. Tom. 12.
De nõ opponendis exceptionibus contra literas compulſorias intelligitur, tàm de proprijs, quàm de proprijs. Guido. Papa. de compulſorib. literis. q. 2. nu. 3. f. 70. T. 3. P. 2.
Et ita intelligi debet, ſi res ritè, & rectè geſta fuerit. idem Guido Papa. eo. tit. q. 6. f. 71. nu. 2. T. & P. eiſd.
De petendo debitum, niſi petitum ſit intra decem annos, qualiter ſit intelligendum. Io. Frãc. Balb. de præſcriptionib. P. 3. q. 4. prin. nu. 13. fol. 108. T. 17.
De non teſtando ſine parochi præſentia, an liget clericos. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæſt. vigeſimaquarta. primi lib. nu. 8. fol. 35. Tom. 10. P. 1.
De nouo in vno æquiparatorum trahitur ad aliud. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. 7. ſpeciali, in contractib. nuem. 20. fol. 160. Tom. 18.
De quibus, an locum habeat in agnis. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. nu. 50. f. 81. T. 12.
Ad agnos non extenditur. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. &c. primo memb. 8. P. princ. nu. 4. f. 67. T. 12.
De pace ab hærede obtinenda, etiam de hæredibus intelligitur. Octauia. Velpell. de treug. & pace. quæſtio. vigeſima. num. 1. fol. 408. Tom. 11. P. 1.
De pẽnis pluribus variantibus in numero, quæ nam ſint magis attendenda. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. numero 225. folio 85. Tom. 12.
Ceſſantium, vt locum habeat, qualitates a ſtatuto dictæ debent concurrere & eodem in loco, quia ſtatutum prædictum excipit neminem pro debito, in quo fuerit fideiuſſor, fugitiuum pronunciari poſſe, ait, patrem ad pœnas ceſſantium pro filio non teneri. Benuenut. Stracca. de decoctoribus. P. 4. num. 25. fol. 320. Tom. 6. P. 1.
De prædijs tributarijs, an etiam includat eccleſiaſtica. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. P. 7. princ. 20. f. 64. T. 12.
De præſcriptione, reducit præſcriptionem de iure cõmuni ad ſexdecim annos. Io. Bapt. Boui. de ſtat. verb. præſcript. Rub. de creditorib. &c. gl. 1. nu. 34. f. 177. T. 17.
De præſcriptionibus comprehendit creditores ratione mercedis, & ſalarij. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcript. gl. 19. nu. 46. fol. 185. Tom. 17.
Fauet hæredibus mulierum. idem Io. Bapt. Boui. eo. tit. glo. 3. nu. 23. fol. 179. Tom. 17.
Item expilatoribus hæreditatum. idem Boui. eo. tit. & gloſſ. 19. num. 248. fol. 190. T. 17.
Sed contraria opinio eſt verior. ibi. nu. 249. cum ſeq.
Item fauet etiam mulieribus pro rebus non dotalibus. idem Ioan. Baptiſt. Bouius. eodem titu. gloſſ. 3. numero 34. & 40. fol. 179. Tom. eod.
Habet locum inter patrem, & filium in illis rebus, in quibus inter illos cadit obligatio. idem Io. Bapt. Boui. eod. tit. gl. 19. num. 50. fol. 185. Tom. 17.
Non extenditur ad dotem putatiuam. Idem Bouius. eod. tit. gl. 3. nu. 10. fol. 178. T. 17.
Neque ad longiſſimam præſcriptionem. ibidem. nume. 33. folio 179. Tom. eod.
Non fauet dotibus, nondum datis maritis ratione fructuum. idẽ Io. Bapt. Boui. eo. tit. gl. 3. tit. nu. 3. f. 179. T. eo.
Non ligat infantes. idem Io. Bapt. Boui. eo. tit. gl. 19. num. 182. fol. 188. Tom. 17.
Nec pupillos. ibid. nu. 183.
Non nocet clerico hæredi creditoris, contra quem erat incepta præſcriptio. idem Ioan. Bapt. Boui. eod. titu. & glo. 19. num. 211. 189. Tom. eod.
De præſtanda licentia viro, & mulieri, ad contrahendum, ne dum eſt introductum fauore mariti, ſed etiam vxoris propter ipſius imbecillitatem, & ne facilitate decipiatur. Ioan. Guter. Placentin. Hiſpan. de contract. iurat. nume. 49. capitulo primo. fol. 39. Tom. 6. P. 2.
De probatione non habet locum in iuris præſumptione, & ſic in probatione præſumpta eo caſu, quòd non haberet locum in ficta. Roland. a Valle. de dote. quęſtio. ſeptuageſimaquinta. num. 11. fol. 381. Tom. 9.
Quod decrara, vt ibi. num. 21.
De procuratore, quòd oſtendat mandatum intelligitur etiam de tutore, & curatore. Io. Bertach. de Epiſcopis. 5. P. quarti lib. nu. 6. fol. 348. T. 13. P. 2.
De prodigo, an obliget non ſolum in foro fori, verumetiam in foro poli. Damhoud. patroc. pupil. capitulo nono. nume. 111. fol. 368. Tom. 8. P. 2.
De publicatione bonorum an trahatur extra territorium. Franc. Lucan. de Fiſco, & eius priuileg. Rub. de publicatione bonorũ. num. 4. fol. 11. Tom. 12.
De rebus non extra ferendis, an comprehendat extraneos ferentes. Franc. Lucan. de fiſco, & eius priuileg. P. 4 princip. nume. 18. fol. 16. Tom. 12.
De retractando rem venditam offerendo precium infra annum, quo caſu locum non habeat. Iac. de S. Georg. de homagijs. verbo, circa quæ quæro. nu. 31. f. 178. T. 10. P. 2
De ſaltuario credendo in dicto ſuo, quomodo interpretandum. And. Barbat. de Card. legat. de lat. quæſtio. 2. Baſil. nume. 2. & 3. fol. 134. T. 13. P. 2.
De ſoluendis tributis futuris, an valeat. Bald. de ſtat. verbo, 10. nu. 6. fol. 106. Tom. 2.
De ſoluendo tot pro libra rei petitæ, an habeat locum in rei extimatione. Iul. Ferret. de Gabell. vectigal. &c. numero 191. folio 84. Tom. 12.
De ſtando dicto familiæ poteſtatis quomodo interpretandum. And. Barbat. de Gard. leg. de lat. quæſtio. 2. Baſil. num. 5. fol. 135. Tom. 13. P. 2.
De teſtamentis coram tribus teſtibus, an includat bona extra ditionem ſuam, & qualiter, & quando. Ang. de Gambel. de teſta. gl. 6. nu. 5. fol. 39. T. 8. P. 1.
De tributis non eſt contra legem Dei, & valet. Remig. de Gonis. de charitat. ſubſidio. quæſtio. ſexageſimaſecunda. nume. 16. fol. 186. Tom. 15. P. 2.
De vẽdendis rebus captis pro executione rei iudicatæ, qualiter intelligendum. Fabia. de Mon. de empt. & venditio. quæſt. 5 prin. nu. 88. fol. 56. T. 6. P. 1.
De veſtibus, quid comprehẽdat. Pet. And. Gamb. de extenſionib. nu. 73. f. 252. T. 18.
De vidua loquens quomodo intelligatur. idem Pet. And. Gamba. eo. tit. & nu. 73. f. & T. eo.

De

Index Tractatuum.

De vino non distrahendo, non permittit vinum portari in Ampulla, etiam si gustus gratia id fiat. Ant. Corset. de minimis. P. 2. nu. 3. fol. 271. T. 18.

De vulnere non procedit in vulnusculo. Gasp. Caball. de euictionibus libello. de edilitijs actionibus. nume. 16. capitulo 2. fol. 97. Tom. 6. P. 1.

Debet aliquid operari. Alberic. a Rosate. de statut. P. 2. q. 192. nu. 2. fol. 51. Tom. 2.

Esse æquale, & commune inter omnes subditos sine damno aliorum particularium tantum. Aymo. Crauet. de antiquit. tempo. verbo, circa præmissa. nu. 22. f. 174. T. 17.

Restringi ad casum legis, & an hoc semper verum sit. Georg. Natta de stat. q. 4. nu. 8. & 9. f. 257. T. 2.

Ne tertio præiudicet. Lanfranc. de Aria. de statu. nume. 27. fol. 392. Tom. 2.

Decernens fatalia an dirimat litem. Bal. de stat. verbo, Fatalia. nu. 1. fol. 112. Tom. 2.

Decretum aut proclama generaliter loquens, generaliter debet intelligi. Damhoud. patroc. pupil. capitulo nono. num. 38. fol. 366. Tom. 8. P. 2.

Quando nō distinguit, distinguere nō debemus. idē Damhoud. eo. tit. & c. 9. nu. 39. f. T. & P. eisd.

Deferens hæreditatem ad illos de Prosapia, de quibus intelligit, & prosapiæ appellatione, qui veniant. Laur. de Palat. de stat. num. 195. fol. 280. Tom. 2.

Lucrum dotis marito extantibus liberis primi matrimonij, moderatur, & restringitur, vt solum tantum lucretur, quantū vnus ex liberis primi matrimonij, cui minus relictum sit. Aymo. Crauet. de antiquitate tempo. verbo, videamus modo. nume. 47. fol. 160. Tom 17.

Per mortem vxoris sine filijs, locum non habet ea decedente cū filia, sed in contrarium est communis. Roland. a Valle. de dote. q. 55. nu. 1. & 5. f. 373. T. 9.

Portionem filijs in potestate, cum recipiat interpretationem passiuam, ita debet interpretari, vt illa de iure communi ad quoscumque transmittatur. Albert. Brun. de statut. articu. 13. num. 83. fol. 242. Tom. 2.

Successionem primogenito intelligitur reseruare legitimam secundogenito. Albert. Brun. de statut. articulo nono. nume. 7. fol. 206. Tom. 2.

Denegans defensionem, an valeat. Alberic. a Rosate. de stat. P. 1. q. 42. nu. 6. fol. 8. Tom. 2.

Denobilitans delinquētem nobilem, quomodo interpretandum. And. Barbat de præstantia. Card. q. 1. Basil. 1. P. nume. 57. fol. 68. Tom. 13. P. 2.

Derogando. l. hac edictali. C. de secundis nuptijs, & sic permittendo lucrū marito existentibus filijs ex primo matrimonio, censetur etiam permittere dationem in dotem, ex qua sequitur lucrum. Roland. a Valle. de dote. quæstio. vigesimaquarta. num. 3. fol. 360. Tom. 9.

Derogans quibuscumque priuilegijs, non extenditur ad aliqua priuilegia clausa in corpora iuris. Ioā. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscriptione. gl. 28. nu. 5. f. 198. T. 17.

Detrahens iuri communi, facit dispositionem esse statutariam. Albert. Brun. Astens. de diminutio. & deterioratione. in princ. nu. 13. concl. 2. fol. 370. T. 17.

Dicens de precio rei venditæ, gabellam Solui quomodo intelligatur. Benuenut. Stracc. de proxenet. verbo, statutum. nume. 1. fol. 342. T. 6. P. 1.

Mulierem debere contentari de dote pro falcidia, an intelligatur debite iure naturæ. Ioan. Campeg. de statu. quæstio. 13. num. 63. fol. 266. Tom. 2.

Quod bannitus de crimine possit impunè offendi, an comprehēdat. bannitum pro ludo prohibito. Bartholo. Tęgij. Tract. crimi. Rub. de crimine. P. 1. nu. 4. f. 10. T. 11. P. 1.

Quòd extantibus masculis fęminæ non succedant, intelligitur de dotatis, & quæ in aliam familiam transierunt. item si ille masculus, qui superest sit habilis. Laur. de Palat. de statut. nume. 22. fol. 274 Tom. 2.

Quòd forensis non acquirat immobilia, si ipse forensis emat, an perdat precium. Ioan. Bertachi. de Episcop. P. 4. nume. 118. fol. 343. T. 13. P. 2.

Quòd muliere præmoriente in domo mariti, dotem vir lucretur, procedit etiam si moriatur in domo aliena conductitia. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 2. nu. 109. f. 420. T. 9.

Quòd non redhibeatur equus, nisi sit Bulsus, duo testes deponūt illum esse Bulsum, alij inficiantur, ius autem commune dicit in omne vitium occultum redhibendum, quæritur, quid iuris. Hippolit. Bonac de equo, siue Caballo quæst. 17. col. 3. ante mediū. fol. 109. T. 6. P. 1.

Quòd stantibus fratribus, filię non succedant, an intelligi debeat de fratribus filiæ exclusæ, an verò de fratribus defuncti. Georg. Natta. de stat. q. 3. nu. 30. f. 254. T. 2.

Quòd testis falsum deponens puniatur in pœna centum librarū, & ad interesse parti læsæ in duplum, an sit validum. Ioan. Bertachi. de Episcop. libro secundo. nume. 37. & 38. folio 310. Tom. 13. Par. secunda.

Quòd venditor dare teneatur duos denarios communi, an comprehendat clericos vendentes vina, vel frumentum suæ præbendæ. Francisc. de Platea. de excommunicatione. §. 38. numero 6. fol. 359.

Dicit accusationi simpliciter esse respondendum, quomodo intelligatur, & accipiendum sit istud verbum simpliciter. Bald. de stat. verbo, simpliciter. nu. 2. f. 143. T. 2.

Quòd dotata nō succedat intelligitur quò ad bona dotantis. Io. Campeg. de stat. nu. 72. q. 15. f. 266. T. 2.

Limita, nisi statutum vltra procedat. ibid.

Quòd extantibus agnatis, mater non succedat', vel extantibus filijs filiæ non succedant, nec se vltra extendit, vtrum exclusa matre, vel filiabus, veniant subsequentes in gradu, etiam cognati, puta in primo gradu auus maternus exclusa matre. Ioan. Campeg. de stat. q. 5. nu 40. f. 265. T. 2.

Dicitur aliquid operari cum ex eo oriatur conditio ex statuto. Roland. a Valle. de confectio. inuent. verbo, quæritur etiam an stante. nu. 18. f. 186. T. 8. P. 2.

Strictissimi iuris Aymo. Crauet. de indemnitatibus. mulierum. in principio. nu. 51. f. 283. T. 6. P. 2.

Dictans de facto procedendum intelligitur non seruata iudiciorū forma. Catald. de Boncomp. de sindic. nu. 55. f. 353. T. 7.

Exceptionem contra instrumentum non opponendam, exceptionem contra contractum non excludit. Ant. de Cana. de executio. instrumento. nu. 25 f. 41. T. 5.

Filios rebellium de ciuitate expellendos ad filias non est extendendum. Marti. Laudens. de crimi. læsæ maiesta. quæstio. 5. nu. 4. fol. 28. Tom. 11. P. 1.

In aliquo negocio procedendum esse de facto intelligitur manu regia, iuris ciuilis solemnitate omissa. Amod. iust. de Castello. de sindic. nu. 143. f. 342. T. 7.

In omni casu fugam omnem facere probationem, an valeat. Franciscus Brun. de indicijs, & tortura. quæst. 3. 1. Par. num. 13. fol. 248. Tom. 11. P. 1.

Manum, vel pedem absque alia specificatione amputari debere, qualiter intelligi debeat. Paul. Girlan. de relaxatio carcerat. q. 4. nu. 3. fol. 348. T. 11. P. 1.

Officiales sindicandos in fine officij per quosdam ciues deputatos, quomodo accipiendum. Bald. de stat. verbo, officialis. nu. 4. fol. 132. Tom. 2.

Opem non præstandam bannitis, non includit eos, qui ob iustitiam, gratiam, vel charitatem præstant opem. Pau. Girland. de de pœnis omnifar. coitus. verbo, decimo. nunc est vidēdum. nu. 15. fol. 304. T. 11. P. 1.

Patrem debere soluere legitimam pro delicto filij, non ligat patres forenses. Catald. de Boncompag de sindic. nume. 80. folio 355. Tom. 7.

Potestatem posse de iure, & facto procedere, nisi ad iudicem referatur, nō seruata iudiciorum solemnitate intelligitur. Catald. de Boncomp. de sindic. nu. 54. f. 353. T. 7.

Quòd bannitus habeatur pro confesso intelligendum est quando accusatio, vel inquisitio concludit crimen esse punibile. Bal. de stat. verbo, confitens. nu. 1. f. 101. T. 2.

Quòd de damno dato stetur iuramento accusatoris, non habet locum in furto. Bald. de stat. verbo, iuramentum. uume. 22. fol. 125. Tom. 2.

Quòd filiusfamilias non possit nubere sine patris consensu, non valet. Ascan. Clemen. Amer. de patria potest. effectu. 6. nume. 10. fol. 111 T. 8. P. 2.

Quòd hæredes mariti teneantur soluere tantum, quousque dotem restituant, an sit licitum. B. Io. a Capistra. de vsur. 1. P. 2. Par. princ. nu 25. f 100. T. 7.

Quòd hæres in solidum obligetur, an locum habeat, facto inuentario. Phanut. de Phanu. de inuent. hæred. 6. P. num. 139. fol. 304. Tom. 8. P. 2.

Quòd instrumenta confessionis dotium habereant vim rei iudicatæ, infert, quòd ab ipso initio habeantur pro veritate. Bald. de stat. verbo, instrumentum. nu. 13. f. 122. T. 2.

Quòd lauda non reducantur ad arbitrium boni viri, non habet locum in compromissis minorum. Bal. de statu. verbo, laudum. nu. 3. fol. 126. T. 2.

Quòd missus in possessionem lucretur fructus possessionis ad rationem quinque pro centenario, an ita faciens recta conscientia illos fructus petcipiet. Beat. Anto. de vsur. cap. 2. §. 33. nume. 50. fol. 84. Tom. 7.

Quòd non possit filius sine patris consensu contrahere, an eo casu possit filius sine eo consensu donare. Ascan. Clem. Amer. de patria potest. effectu. 10. nu. 15. f. 113. T. 8. P. 2.

Quòd per liberam personam possit alteri actio acquiri, an intelligatur directa, an verò de vtili. Alberic. a Rosa. de stat. P. 2. q. 225. nu. 1. fol. 54. T. 2.

Quòd priores nihil facere possint contra prouisa per adunantiā generalem, qualiter intelligatur. Pet. de Vbal. de collect. in prin. nu. 25. fol. 97. T. 12.

Quòd pro relictis soluatur gabella, non habet locum in relictis ad pias causas. Baldus. de statut. verbo, gabella. nume. 10. folio 116. Tom. 2.

Quòd quilibet possit capere ex bannitum, & eum offendere, quomodo si accipiendum. Bald. de statu. verbo, capere. nume. 2. fol. 95. Tom. 2.

Quòd quis capiatur ad petitionem creditoris, an locum vendicet sibi in cessionario. Bald. de statut. verbo, capere. nume. 3. fol. & Tom. eod.

Quòd quis habeatur pro confesso quomodo sit accipiendū. Bal. de stat. verbo, confitens. nu. 3. f. 101. T. eo.

Quòd si quis receperit rem alterius puniatur in tantum, verbum alterius, intelligitur ratione dominij. Roland. a Valle. de dote. q. 98. nu. 3. fol. 389. T. 9.

Quòd soror dotata a fratre non succedat fratri, nō habebit locū, si frater eam debet de portione sororisinet. Albert. Brun. de stat. art. 8. nu. 60. f. 201. T. 2.

Nec si dotata fuerit de bonis communibus. ibi. nu. 61.

Nec a patre communi, & de eius bonis ibid. nu. 62.

Sed quid, quando verba, statuti multum repugnant restringendo ad hæreditatem dotantis tantum. ibi. nu. 63.

Quòd

Source : BIU Cujas

Quòd ſtatuta debeant intelligi, nullo addito extrinſecús, ſed nullo extrinſecùs intellecto, non intelligitur tunc, ſecundùm communem vſum loquendi. Roland. a Valle. de dote. quæſt. 98. nu. 10. fol. 389. Tom. 9.

Quòd vxor non poſſit contrahere ſine conſenſu mariti, non habet locum, quando maritus eſt abſens, tunc enim poteſt vxor ſine eius conſenſu contrahere. Aſcan. Clem. Amer. de patria poteſta. effectu. 4. nu. 24. f. 109. T. 8. P. 2.

Soluendam eſſe Gabellam vtrius accipiendum de emptore, an verò de venditore. Bald. de ſtatut. verbo, gabella. nume. 19. fol. 117. Tom. 2.

Dictat quòd de cauſa ſtandum eſt ſapientis conſilio, iudex emiſit conſilium, & antequam conſilium redderet receſſit, an expiret commiſſio. Bal. de ſtat. verbo, conſil. nu. 1. f. 103. T. 2.

Quòd qui offenderit aliquem in domo habitationis puniatur du pli pœna, quidam viator fuit offenſus in hoſpitio numquid dicitur offenſus in domo habitationis. Bald. de ſtatu. verbo, viator. num. 1. fol. 119. T. 2.

Dirigens prohibitionem in perſonam, ligat ſubditum vbicumque exiſtentem. Melch. Palaez tract. maiorat. quæſtio. 58. nume. 25. fol. 399. T. 10. P. 1.

Verba ad perſonas numquam comprehendit forenſes. Ioan. Baptiſt. Boui. de ſtatuta. vrba. præſcriptio. gloſſ. 19. nume. 150. fol. 187. Tom. 17.

Diſponens aliquid contra cognoſcentem nuptam, an locum habeat in cognoſcente monialem. Albert. Brun. de ſtatu. artic. 6. nu. 203. fol. 186. Tom. 2.

Aliquid in caſu infirmitatis, an habeat locum in caſu ſenectutis. And. Alciat. de præſumpt. regola. 1. præſumptio. 53. nume. 2. fol. 319. Tom. 4.

Bannitum, & condemnatum poſſe impunè offendi, vtrumque copulatum requirit & bannitum, & condemnatum eſſe, & ibi plura de hac materia. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 6. nume. 322. fol. 194. Tom. 2.

Non debere audiri, vim etiã habet in foro epiſcopi. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 41. f. 258. T. 2.

Capi poſſe ſuſpectum de fuga, non habet locum in debitore modici, ſeu parui debiti. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 9. num. 98. fol. 211. Tom. 2.

Circa turbantem, vel ſpoliantem aliquem de poſſeſſione, an habeat locum in attentante. Franciſc. Hercul. de attenta. cap. 1. nu. 13. fol. 255. T. 5.

Clericos teneri ad collectas, etiam de rebus ſibi obuentis, quæ erant in laycorum æſtimo, an valeat. Bal. de ſtat. verbo, collecta. nu. 6. fol. 99. T. 2.

Contra inſtrumenta dotalia nullam currere præſcriptionem, non intelligitur de centenaria. Ioã. Franc. Balb. de præſcriptionibus. q. 9. nu. 3. fol. 100. T. 17.

De damno dato non comprehendit caſum fortuitum. Sebaſt. Med. de fortuit. caſibus. P. 1. quæſtio. decimaſexta. nume. 45. fol. 210. Tom. 17.

De defuncto ab inteſtato, vtrum locum habeat in inteſtabili. Ioã. Campeg. de ſtat. q. 43. nu. 186. f. 269. T. 2.

De dote promiſſa lucranda, an intelligatur de promiſſa per ſtipulationem tantum, an etiam de promiſſa per pactum. Phanu. de Phanu. de dote. verbo, reſtituenda. nu. 24. f. 411. T. 9.

De effectu probationum circa deciſoria, non ligat, niſi ſubditos, ratione iuriſdictionis cõtractus, vel alia. Paris de Put. de reaſſumptio inſtrumentorum. rub. 8. nu. 6. f. 38. T. 4.

De lucro, an refrenetur per l. hac edictali. Bald. de ſtat. verbo, luluctum. nu. 1. f. 128. T. 2.

De muliere nubente, includit etiam in religione profitentem. Aſcan. Clemen. Amer. de patria poteſt. effectu. 6. nume. 24. fol. 111. Tom. 8. P. 2.

De rebus, an habeat locum in nominibus liberis. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nu. 47. f. 80. T. 12.

Excludi dotatam, conditionale eſt, ſcilicet, quòd filia non ſuccedat, ſi fuerit dotata. Albert. Brun. de ſtatut. artic. 11. num. 42. fol. 221. Tom. 2.

Expreſsè, quòd trahatur ad filias de prẽterito dotatas, an illam cõprehdndet, quæ de præterito dotata, hæreditatem cum fratre iam diuiſerat. Georg. Natta. de ſtatu. quæſtio. ſecunda. num. 109. fol. 252. Tom. 2.

Semel excluſa per maſculum, mortuo poſtea maſculo an ad ſucceſſionem admittetur. ibid. nu. 110.

Et ſufficit, quòd paulo momento hæreditas peruenerit ad maſculos, vt filia perpetuò excludatur. ibi. bu. 111.

Expreſsè, quòd vxore præmoriente ſine liberis, maritus lucretur totam dotem, vel partem in præiudicium filiorum primi matrimonij, ſecundùm communem opinionem valet. Roland. a Valle. de dote. q. 24. nu. 1. f. 360. T. 9.

Expreſſim, quòd tempus etiam ignoranti currat, non valet. Phanut. de Phanut. de inuentario hæred. 1. Par. numero 10. fol. 268. Tom. 8. P. 2.

Fieri poſſe pacem de omni delicto, præterquam de homicidio, non intelligitur excipere condemnatum de homicidio propter contumaciam, & habitum pro confeſſo. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. nu. 183. f. 185. T. 2.

Filios bannitorum expellendos de aliquo loco, non includit filias banniti. Georg. Natta. de ſtatut. quæſtio. tertia. nume. 60. fol. 255. Tom. 2.

Idem quod ius commune, an dicatur ius commune, vel ſtatutũ, And. Barbat. de præſtantia. Card. q. 1. Baſilica. 1. P. nume. 13. fol. 64. Tom. 13. P. 2.

Debet aliquid vltra operari. Roland. a Valle. de dote. q. 26. nu. 6. fol. 361. Tom. 9.

Non debet dici ſtatutum. Henric. Bot. de Synodo. Epiſcopi. nu. 101. concluſ. 10. art. 1. f. 392. T. 13. P. 2.

Inſtrumentum manu publica ſcriptum executioni mandandum, an habeat locum in ſumpto iudicis authoritate. Anto. de Cana. de executione inſtrum. nu. 76. f. 44. T. 5.

Iuramenta minorum non ſeruari, num ſit rationabile. Bal. de ſtatu. verbo, iuramentum. nu. 20. f. 125. T. 2.

Mulierem dotatam, & maritatam extra territorium excludi a patris ſucceſſione non habet locum, quando filia poſtquam ſucceſſit extra territorium nupſit. Georg. Natta. de ſtatu. q. 4. num. 19. fol. 258. Tom. 2.

Ne quis ſe læſum ex compromiſſaria ſententia poſſit proponere, videtur etiã minoris includere perſonam, ita vt reſtitui non poſſit, quòd tamen author refutat, oppoſitumque verius eſſe iudicat. Ioan. Maurit. Bollan. de reſtitutione in integrum. c. 292. nu. 1. & 2. fol. 187. Tom. 5.

Nullam eſſe, obligationem factam per mulierem ſine præſentia propinquorum, recipit interpretationem a iure communi, vt non habeat locum in obligatione neceſſaria. Roland. a Valle. de dote. q. 26. nu. 18. f. 361.

Patrem legitimam aſſignare debere filijs in eius vita, non trahitur ad matrem. Albert. Brun. de ſtatu. articulo 5. nume. 75. fol. 172. Tom. 2.

Poteſtatem teneri de delicto officialium, & familiæ intelligitur, ſi ciuiliter agatur. Amod. Iuſtin. de Caſtello. de ſindic. num. 199. fol. 345. Tom. 7.

Teneri pro delictis officialium ſuorum, & familiæ, qualiter ſit intelligendum. ibid. nu. 197.

Puniendum in centum pro qualibet vice, eum, qui delictum aliquod committit, qualiter intelligatur. Catald. de Boncompa. de ſindic. nu. 139. f. 358. T. 7.

Quod banniti cum vxoribus non poſſint ſtare in territorio, non habet locum in vidua banniti. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 63. fol. 259. Tom. 2.

Quòd de contractu ſoluatur gabella publicano, non intelligitur de contractu reſciſſo. Marti. Laud. de fiſco. quæſtio. 229. col. 4. in princ. fol. 5. T. 12.

Quòd de hæreditate relicta alicui ſoluatur gabella, an locum habeat patre filium legitimum reſtituente. Georg. Natta. de ſtatu. q. 3. nu. 19. f. 254. T. 2.

Et an de lucro hæreditatis delatæ filio debeatur decima. ibid.

Et quid, ſi pater inſtituit filium adoptiuum, an debeatur gabella. ibidem.

Quòd de redhibitoria poſt ſex mẽſes proponi non poſſit, an intelligatur de vtilibus. Bald. de ſtatu. verbo, tempus. nume. 8. fol. 150. Tom. 2.

Quòd extantibus maſculis, fœmina non ſuccedat, operatur, quòd quamprimum extitit maſculus, filia fœmina intelligatur perpetuò excluſa. Albert. Brun. de ſtatu. articulo 13. numero 87. fol. 242. Tom. 2.

Et quid, ſi maſculus momento ſuperuixerit. ibi. nu. 88.

Quòd extantibus maſculis, fœminæ non ſuccedant, locum habet, quando extat nepos ex maſculo. Roland. a Valle. de dote. q. 56. nu. 12. fol. 374. T. 9.

Quòd filia dotata non ſuccedat patri, extantibus maſculis, an valeat. Ioan. Campeg. de ſtatut. quæſtio. ſexta. numero 44. folio 265. Tom. 2.

Quòd filij, & nepotes excludant fœminas, an intelligatur de filijs fratris. Bald. de ſtatu. verbo, filius. numero 10. folio 114. Tom. ſecundo.

Quòd filij, & nepotes non ſoluant gabellam ſibi relictorum, trahitur etiam ad naturales. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 12. nu. 35. fol. 226. Tom. 2.

Quòd filio ſpurio inſtituto non poſſit opponi exceptio, an valeat. Alberic. a Roſate. de ſtatu. Par. 2. quæſtio. 222. nume. 1. fol. 54. Tom. 2.

Quòd filiusfamilias poſſit teſtari, an valeat. Bald. de ſtatu. verbo, ſtatuere. nu. 9. f. 147. T. 2.

Quòd illi de domo, vel generatione ſuccedant, quomodo intelligatur, qui dicantur de generatione, & quid ſi dicatur de natis in domo, vel ex linea maſculina, quomodo ſummatur tota hæc ratio. Albert. Brun. de ſtatu. articu. duodecimo. nume. 265. folio 231. Tom. 2.

Quòd in alienatione rei immobilis minoris, debeat interuenire certa ſolemnitas, ligabit clericum minorem. Albert. Brun. de ſtatu. art. 8. nu. 5. f. 197. T. 2.

Quòd in contractibus mulierum adhibeatur certa ſolemnitas, non habet locum in promiſſione ex cauſa dotis. Rolan. a Valle. de dote. q. 105. nu. 14. f. 392. T. 9.

Quòd inſtrumenta confeſſionata, vel guarentigiata, habeant exe cutionem paratam, militat etiam ſi petatur executio, vigore inſtrumenti ex quo reſultat tacita hypotheca. Anto. Neguſ. de pignorib. & hypothe. 4. memb. ſecundæ P. princip. nume. 167. fol. 212. Tom. 6. P. 1.

Quòd inſtrumenta publica non probent, niſi reperiantur in memorialibus regiſtrata, non habet locum in inſtrumentis dotalibus. Roland. a Valle. de dote. q. 105. nu. 8. f. 391. T. 9.

Quòd inſtrumentum habeat executionem paratam, & non ſit opus libello, concernit proceſſum, & non deciſionem, & obſeruatur aduerſus clericum in foro ſeculari. Roch. Curt. de ſtat. ſectione. 8. nu. 69. f. 375. T. 2.

Quòd legitima ætas intelligatur in 18. anno. nõ intelligitur quò ad alienationem. Octaui. Simoncel. de decret. tit 8. nu. 24. inſpectio. 3. f. 320. T. 6. P. 2.

Contrarium. ibi. nu. 25.

Receptior eſt prima opinio. ibi. nu. 26.

Quòd

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quòd maior 17.annis non reſtituatur, eſt contra ius commune, & ideo non porrigitur ad contractus factos extra territorium, niſi nominatim dicatur. Bald. de ſtatu. verbo, contrahere. num. 2. fol. 103. Tom. 2.

Quòd maritus vxore mortua lucretur partem dotis, locũ habet etiam ſi matrimonium momento tantum durauit. Albert. Brun. de ſtat. arti. 6. nu. 290. f. 191. T. 2.

Quòd moniales non ſuccedant, extantibus maſculis indiſtinctè, an valeat. Albert. Brun. de ſtatu. articulo quinto. nume. 35. fol. 178. Tom. 2.

Quòd mulier forenſis non habens filios poſſit dimittere, & legare dotes ſuas cuicumque voluerit, a contrario intelligitur, quòd ſi habeat filios, non poſſit diſponere. Albert. Brun. de ſtatu. arti. 7. nu. 8. fol. 195. Tom. 2. & Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 43. nu. 6. fol. 369. T. 9.

Quòd mulier intelligatur omnia bona dediſſe in dotem, nulla dote conſtituta, locum non habet in muliere, quæ tranſiuit ad ſecunda vota, nulla facta mentione dotis, ſecus ſi ſtatutum diceret, nulla dote expreſsè conſtituta, quia tunc non ſufficeret tacita dotis conſtitutio. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 76. num. 4. fol. 381. Tom. 9.

Quòd mulier ſecundò nubens poſſit totam dotem dare, & tradere ſecundo viro, excluſis filijs primi matrimonij, non habebit locum in dote præſumpta. Roland. a Valle. de dote. q. 75. nu. 13. fol. 381. Tom. 9.

Quòd mulier teneatur æquis portionibus relinquere dotem ſuã filijs vtriuſque matrimonij, habet locum etiam quando moritur mulier vidua poſt ſolutum ſecundùm matrimonium. Io. Cã peg. de dote. P. 1. q. 3. nu. 2. f. 276. T. 9.

Quòd nõ fiat alicui iuſtitia, quomodo intelligatur. Paris de Put. de ſindic. verbo, ſi per ſtatutum. nu. 1. f. 240. T. 7.

Quòd non repudians hæreditatem infra menſem habeatur pro adeunte, ligat minorem. Roland. a valle. de dote. quæſt. 44. nu. 8. fol. 370. T. 9.

Quòd non valeat ſententia mercatorum difinitiua, niſi omnes quatuor conſules interſint, ſi conſuetudo obſeruat valere ſentẽtiam trium ſine quarto, ſtatutum non eſt obſeruandum. Rolan. a Valle. de dote. q. 99. nu. 10. f. 389. T. 9.

Quòd non valeat teſtamentum, niſi ponatur ad cataſtum, non cõprehendit teſtamentũ ad pias cauſas. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub. 13. nu. 23. f. 39. T. 19.

Quod nullus vadat de nocte ſub tali pœna, comprehendit, & fœminam. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 55. nume. 13. fol. 374. Tom. 9.

Quòd nullus vendat equum ſub certa pœna, quidam in ſolutum dedit equum creditori ſuo, vel dono dedit, an ex ſtatuto tenebi tur. Hipol. Bonac. de equo, ſiue caballo. quæſt. 27. col. 3. in fine. nu. 109. T. 6. P. 1.

Quod offendens poteſtatem debeat capite puniri, non extenditur ad filios, & nepotes. Paris de Put. de ſindic. verbo, refirmatio. nu. 1. f. 303. T. 7.

Quòd omnia inſtrumenta confeſſionata habeant executionem paratam, an obtineat in tacita ſtipulatione. Bald. Nouell. de dote. P. 12. nu. 48. f. 270. T. 9.

Quòd omnia ſtatuta preciſè ſeruentur recipit interpretationem a gloſſa, & lege, licèt non ab homine. Rolan. a Valle. de dote. q. 35. nu. 2. fol. 365. T. 9.

Non recipiant interpretationem, vel gloſſationem, iuſta, & legitimam recipient. ibid. nu. 3.

Verba preciſa recipiunt modificationem. ibi. nu. 4.

Quòd pater non teneatur alere filium, vel contra, an valeat. Alberic. a Roſate. de ſtatu. libro quarto. quæſtio. ſeptima. nume. 3. fol. 67. Tom. 2.

Quòd pœnæ ſint in arbitrio iudicis, an poſſit iudex pœnam capitalem imponere. Paris de Put. de ſindic. verbo, an ſi ſtatutũ. nu. 1. 2. & 3. fol. 298 T. 7.

Et an poſſit appellari, ſi excedat modum. ibi. nu. 4. & 9.

Quòd poteſtas non poſſit cognoſcere de maleficijs, non ſuo tempore commiſſis, non poterit cognoſcere de commiſſis in tempo re prorogato. Paris de Put. de ſindic. in verbo, refirmatus. nu. 1. fol. 303. Tom. 7.

Quòd præmoriẽte viro ſine liberis, vxor ſuccedat in dimidia immobilium, & mobilia remaneant penes eius hæredes, ſi maritus deſtinauerat centum pro emptione prædij, & mortuus ſit, antequam prædium emptum fuerit, vxor lucrabitur dimidiam illorum centum. Roland, a Valle. de dote. quæſtio. 91. nume. 11. fol. 385. Tom. 9.

Et ibi quod aliud eſt res immobilis, vel haberi pro immobili. nume. 15.

Et datur declaratio. ad l. 3. §. quid ergo? ff. de cõt. tut. & vtili actio. ibid. nu. 16. & 18.

Quòd pro homicidio facto in territorio villæ, teneatur villa, non habet locum, quando in territorio homo mortuus reperitur, quia potuit alibi eſſe occiſus, & ibi portatus. Ioan. Crot. de teſtibus in additionibus per D. Petr. Hiſpan. numero 29. folio 229. Tom. 4.

Quòd proximiores admittãtur ad ſucceſſionem, debet reduci ad intellectum iuris communis, & ſic, vt frater vtrinq; coniunctus præferatur fratri conſanguineo tantum. Roland. a Valle. de con fectione inuentarij. verbo, quæritur etiam, an ſtante. nume. 20. fol. 186. T. 8. P. 2.

Quòd quælibet diſpoſitio inter liberos rata ſit, an videatur dare facultatem minuendi legitimam. Albert. Brun. de ſtat. articu. 9. nu. 11. fol. 207. T. 2.

Quòd qui blaſphemauerit Deum puniatur in decem, & qui beatam, & immaculatam Virginem in decem, & qui ſanctos in decem, an comprehendat quo ad omnes pœnas illum, qui vnico impetu omnes blaſphemauit. Ioã. Crot. de teſtib. in additionib. per D. Pet. Hiſpa. nu. 36. f. 230. T. 4.

Quòd quis non debeat venire contra proprium iuramentum, quomodo ſit accipiendum. Bal. de ſtat. verbo, iuramentum. nu. 8. fol. 125. Tom. 2.

Quòd ſi homicida habuerit pacem a proximiore occiſi, ſoluendo centum communi, non moriatur, nec aliter puniatur, an ſit æquum, & ſeruandum. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. quæſt. 62. num. 1. f. 64. T. 2.

Quòd ſi quis deceſſerit ab inteſtato, ſuccedant agnati vſque ad quartum gradum, excluſis fœminis, non ligat non ſubditum. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 10. f. 197. T. 2.

Quòd teſtamentum ad pias cauſas non valeat ſine quinque teſtibus, nihil valet. Paris de Put. de reaſſumptione inſtrum. rub. 13. nu. 24. fol. 39. Tom. 4.

Quòd teſtamentum coram tribus, vel quatuor teſtibus fieri poſſit ſecundùm communem Doctorum ſententiam valet. Rolan. a Valle. de dote. q. 1. nu. 5. f. 351. T. 9.

Quod turbans aliquem in poſſeſſione puniatur in centum, & ablata reſtituat, ſi aliquis turbet, & nihil, auferat non incidit in pœnam ſtatuti. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 111. nume. 17. fol. 355. Tom. 9.

Quòd victus condemnetur in expenſis, habet locum etiam in habente iuſtam cauſam litigandi. Io. de Selua. de benef. P. 2. q. 23. nu. 50. f. 46. T. 15. P. 1.

Quòd victus victori debeat in expenſis condemnari, debet intelligi, niſi victus iuſtam cauſam habuerit litigandi. Roland. a Valle. de confectione. inuentarij. verbo, quęritur etiã an ſtante. nu. 7. fol. 186. T. 8. P. 2.

Quòd vir, ſoluto matrimonio, lucretur quartam partẽ dotis quocumque ſit dota, non habebit locũ in confeſſata. Roland. a Valle. de dote. q. 6. nu. 4. f. 354. T. 9.

Quod vxore decedent in domo viri, is lucretur tertiam partem dotis, locum, non habet in vxore mortua in domo per virum conducta. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. nonageſimaoctaua. nume. 1. fol. 381.

Sed contra. ibid. nu. 4.

Quòd vxore decedente in matrimonio copulata, vir lucretur dotem, locum habet in non copulata, ſi ſtetit per vxorem quominus copularetur, & è contrario non lucratur ſi ſtetit per maritum. Roland a Valle. de dote. quæſtio. 106. nume. 37. & 45. fol. 393. Tom. 9.

Quòd vxore prædecedente maritus lucretur dimidiam bonorũ immobilium, locum habet in dimidia parte pecuniarum paratarum pro emptione prædiorum. Roland. a Valle. de dote. q. 91. nu. 1. fol. 385. Tom. 9.

Sed contra ſecundùm magis communem. ibi. nu. 12.

Quòd vxore prædecedente ſine liberis, maritus lucretur dotem, locum habet dumtaxat, quando vir ipſe eſt inops. Rolan. a Valle. de dote. q. 92. nu. 1. f. 386. T. 9.

Sed contra. ibi. nu. 6.

Quòd vxore præmoriente ſine filijs ex ſe natis, maritus lucretur dotem, locum non habet vxore etiam decedente cum nepote ex filio. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. quinquageſimaſexta. num. 1. fol. 374. T. 9.

Sed in contrarium eſt communis, vt ibi. nu. 6. & 8.

Quòd vxore præmoriente in ciuitate, maritus lucretur totam dotem, ſi contraxit matrimonium in loco valde remoto, & dum eam conduceret, mortua ſit in via, vir lucrabitur dotem. Rolan. a Valle. q. 91. nu. 10. f. 385. T. 9.

Quòd vxore præmoriente, maritus lucretur dotem, locum non habet, ſi vxor deceſſerit cum liberis. Roland. a Valle. de dote. q. 387. nu. 1. f. 384. T. 9.

Sed contra. ibid. nu. 4.

Secundum tamen communem opinionem, locum habet, etiã ſi mulier præmoriatur antequam iuerat ad domum mariti. idem Roland. a Valle. eo. tit. q. 16. nu. 9. f. 358. T. 9.

Si quis acceperit rem alterius, vel eam ingreſſus fuerit, puniatur tali pęna, habebit etiam locum in accipiente rem alterius ratione poſſeſſionis propter communem vſum loquendi Roland. a Valle. de dote. quæſtio. nonageſimaoctaua. numero 6. folio 389. Tom. 9.

Solui gabellam de alienatione, vendicat etiam ſibi locum in diuiſione. Octaui. Simoncel. de decret. titu. 4. caſu. 1. nume. 6. fol. 301. Tom. 6. P. 2.

De fructibus, an intelligatur deductis expenſis factis pro conſequendis fructibus. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nume. 543. fol. 64. Tom. 12.

Pro legatis, an habeat locum in legatis caducis. idem Iul. Ferret. eod. tit. nu. 66. f. 81. T. 2.

Statuta non recipere interpretationem, friuolam tantum ſubmouet, non autem iuſtam, nec iuridicam. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 109. f. 173. T. 2.

Super teſtamenti ſolemnitate, an extendatur ad codicillos. Alberic. a Roſate. de ſtatut. libro primo. quæſtio. 165. nume. 3. fol. 26. Tom. 2.

Diſtinguit iuriſdictionem criminalem a ciuili. Bald. de ſtat. verbo, iuriſdictio. nu. 7. f. 126. T. 2.

Diſtinguitur per ius commune, nec recipit interpretationem extẽſiuam in pœnalibus, & odioſis. Bald. de ſtat. vebo, interpretatio. nume. 2. 3. 4. & 5. fol. 123. Tom. 2. & verbo, teſtari. nume. 7. fol. 151. Tom. eod.

Et ibi quid diferant inter ſe reſtrictiua, & interpretatiua interpretatio. ibi. nu. eo.

Diuerſas perſonas dinumerans debet intelligi diuiſim, non coniunctim,

Source : BIU Cujas

iunctim,& in qualibet perſonam vnam orationem comprehendere. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 68. f. 201. T. 2.
Et an ſit diferentia, ſi tale ſtatutum loquatur alternatiuè, vel copulatiuè, & quid plura copulata ad diuerſum finem tendentia operari habeant, & quomodo reſoluantur. ibid. nu. 69.
Domicilij loquens de lucro dotis ſecundum communem doctorum ſententiam locum non habet, quando alius pro muliere dotem dedit, & eam ſibi reſtitui, ſoluto matrimonio ſtipulatus eſt. Roland. a Valle. de dote. q. 17. nu. 1. f. 358. T. 9.
Amplia hanc communem etiam procedere in matre, & patre ſtipulante dotem ſibi reddi. ibi nu. 2. & 3.
Idem, & in tertio adiecto ad ſtipulandum animo donandi. ibi. nume. quarto.
Viri attenditur, quando dos conſiſtit in bonis immobilibus ſitis in domicilio contractus dotis celebratæ. Roland. a Valle. de dote. q. 20. nu. 1. f. 358. T. 9.
Sed contra ſecundum communem. ibi. nu. 6.
Attenditur etiam in lucro dotis, quamuis mulier virum traxerit ad eius domum. idem Roland. a Valle. eod. tit. de dote. q. 16. nu. 1. fol. 357. Tom. eod.
Sed communis eſt contra, vt ibi. nu. 3.
Ipſam tamen limita, vt ibi. nu. 5.
Loquens de lucro dotis nõ habet locum, ſi poſt matrimonium, & contractum dotis maritus mutauit domicilium, in quo per mortem vxoris fuit diſſolutum matrimonium. idem Roland. a Valle de dote. q. 21. nu. 1. f. 359. T. 9.
Sed in contrarium eſt communis, vt ibi. nu. 3.
Et intelligitur de domicilio originis, & non habitationis. idem Roland. a Valle. eod. tit. q. 22. nu 1. f. 359. T. eod.
Sed in contrarium eſt communis, vt ibi. nu. 15. & 25.
Non attenditur, vbi vir, & vxor in contractu expreſsè diſpoſuiſſen, quòd in alio fieret reſtitutio dotis. idem Roland. eod. tit. q. 19. nu. 8. fol. 358. T. eod.
Dominorum, quibus dolus ineſt, non valet. Paris. de Puteo. de ſyndic. de exceſſibus Baronum erga ſubditos. nume. decimoſexto, fol. 230. Tom. 7.
Dotatam excludens a ſucceſſione patris debet reſtringi, vt non ſuccedat contra voluntatem patris expreſſam, vel tacitam. Io. Campeg. de ſtat. q. 54. nu. 228. f. 271. T. 2.
Excludens, an eam excludat, quæ nunquàm fuit dotata, nec dotari requiſiuit Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. numero 245. fol. 188. Tom. ſecundo.
An locum habeat in ea, quæ fuit dotata ab auo, ipſa nepte non dum concepta, idem Brun. eod. tit. artic. 6. numero 188. fol. 185. Tom. eod.
An locum habeat in ea, cuius dos fuit data marito, eam perdituro, & in malos vſus conſumpturo. idem Brun. eod. tit. & art. 6. nu. 257. fol. 188. T. eod.
An excludat eam, quæ incongruè dotata fuit. ibid. nu. 258.
An locum habeat in ea, quæ ſemel fuit nupta, & habuit dotes ſuas, & tempore mortis eius de cuius ſucceſſione agitur, eſt vidua. idem Brun. eod. titu. & articu. 6. numero 209. folio 187. Tomo eod.
An locum habeat in ea, cui legatæ ſunt dotes, ſi legatum velit repudiare idem Albert. Brun. eod. tit. & articu. 6. nume. 250. fol. 188. Tom. eod.
An locum habeat in ea, quæ tempore quo dotatur reſeruat ſibi ius ſuccedendi, ſaltem interueniente patris conſenſu, vel eius, de cuius ſucceſſione agitur. idem Brun. eod. tit. & art. numero 252. fol. 188. Tom. eod.
An locum habeat in ea, quæ fuit aliquando dotata, ſed dotem amiſit idem Brun. eod. tit. & art. nu. 255. f. & T. eod.
An excludat illam, quæ de propriis facultatibus dotata eſt. idẽ Brun. eod. tit. & art. nu. 235. f. 188. T. eod.
An liget illam, quæ fuit dotata in matrimonio præſumpto, vel inualido, ſeu putatiuo. idem Brun. eod. tit. numero 234. fol. 187. Tom. eod.
An habeat locum in ea, quæ non vult dotari ad finem, ne excludatur. idem Brun. eod. titul. & articu. numero 247. folio 188. Tom. eod.
An requirat debentem dotare interpellatum fuiſſe, an verò ſufficiat quandocumq; dotem offerre. Io. Campeg. de ſtat. quæſt. 37. nu. 163. fol. 269. T. eod.
Ex proprio vocabulo dotatam non includit, quando non dum, eſt matrimonium. Georg. Natta. de ſtat. quæſtio. 2. nume. 4. fol. 249. Tom. 2.
Fallit quando loquendi conſuetudo, aliter interprætatur.
Excludit extraneam dotatam ante aditam hæreditatem licèt eſſet iam delata ex morte defuncti. idem Brun. eod. tit. art. 6. nu. 268. fol. 188. Tom. eod.
Et an locum habeat in illa, quæ fuit dotata poſt delatam hæreditatem, ſiue ſit adita ſiue non. ibid. nu. 266.
Siue maritatam per ſe aut coniunctim, an locum habeat in illa, quæ tempore conditi ſtatuti iam erat dotata, vel maritata. idem Brun. eod. tit. & art. nu. 259. f. & T. eod.
Stantibus ſororibus, & neptibus non dotatis, non exigit, quòd adſint ſorores, & neptes ſimul non dotatæ, ſed altera earum ſufficit. idem Brun. eod. titu. articu. 12. numero 181. fol. 232. Tomo eod.
Videtur voluiſſe dotem ſuccedere loco legitimæ, & dotis contemplatione eam excludere. Georg. Natta. de ſtat. quæſt. 1. nu. 2. fol. 247. Tom. eod.
Vt locum habeat, an ſufficiat dotem offerri, quandocumque ante ſententiam. idem Brun. eod. tit. artic. 6. numero 216. fol. 177. Tom. eod.
Dotem requirens datam, non verificatur in promiſſa, & multò minus in aſſignata teſtamento. Georg. Natta. de ſtat. quæſt. 2. nu. 11. fol. 249. Tom. 2.
Et ſtante ſtatuto prædicto, ſi pater ſimpliciter leget centum filię, vel eam in centum inſtituat, an ipſa dicatur dotata, itaquòd ſit in caſu dicti ſtatuti. idem Georg. Natta. eod. tit. atq; ead. q. 2. nu. 17. fol. 249. Tom. eod.
Dubium intelligendum eſt ſecundum ius commune. Georg. Natta. de ſtat. ead. q. 2. nu. 73. f. 251. Tom. eod.
Duellandi, non valet ſicut, nec conſuetudo. Marian. Socin. iunior. in ſuo conſilio regiſtrato per And. Alciat. in fine ſui tract. de ſingul. certamine. incipiente, dirigat dominus verba mea. nume. 3. fol. 304. Tom. 12.
Dummodo aliquid operetur, interpretari debet, vt minus, quàm fieri poſſit, cuique præiudicet. Georg. Natta. de ſtat. quæſt. 3. nu. 26. fol. 254. Tom. 2.
Eam recipit interprætationem, per quam nil inhoneſtum, nil irrationabile, nil contrariũ oriatur. Steph. de Federic. de interpret. iur. P. vlt. nu. 101. f. 224. T. 1.
An recipiat aliquam ſubauditionem, vetante ſtatuto ſubaudiri poſſe ibi nu. 102.
Et ibi quod multipliciter poſſunt ſtatuta ſubaudiri, & ſuppleri nume. eod.
Senſu tamen contrario interpretari nõ debet. Conſtant. Roger. de iur. interpræt. nu. 10. f. 392. T. eod.
Et cur verba ſpectanda. ibid. nu. 2.
Eccleſiaſticum a quo iure interprætationem recipiat. And. barbat. de præſtantia Cardinal. quæſt. 4. Baſilica primæ Par. nu. 8. fol. 77. Tom. 13. Par. 2.
Emendatum, an dicatur nouum, an vetus. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 1. q. 22. nu. 2. f. 6 T. 2.
Emptionis, & venditionis mentionẽ habens, non trahitur ad alios contractus Fabian. de Monte. de empt. & vendit. q. 2. princ. nu. 7. & 14. f. 39. & 40. T. 6. P. 1.
Eneruans inſtrumentum per non ſolutam gabellam non annullat contractum ipſum. Bertachi. de gabel. ſeu vectigal. 3. memb. 8. P. princ. nu. 32 f. 70. T. 12.
Epiſcopi, an valeat quòd clerici, vel laici non faciant choreas vltra mediam noctem carnispriuij Henric. Bot. de ſynodo Epiſcopi articu. primo, numero 191. folio 395. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.
Concurſum conſuetudinis habens, valet. Henric. Bot. de ſynodo Epiſcopi art. 1. nu. 61. f. 391. T. 13. P. 2.
Contra ius, valet, ſi a ſubditis acceptetur. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. nu. 58. f. T. & P. eiſd.
Contradicens alicui contento ſub regula, quando valeat. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. nu. 62. f. T. & P. eiſd.
Cum capitulo in præiudicium expectantium, an valeat. idẽ Henric. Bot. eod. titu. & articu. primo, numero 18. folio 390. Tom. & Par. eiſd.
Cum maiori parte capituli valet quod ad reparationem fabricæ quilibet canonicus conferat. idem Henric. Bot. eod. tit. & cap. 1. nu. 289. fol. 399. T. eod.
Idem vt ad ſubuentionem ſcholaris pauperis docilis conferant ibi. nume. 290.
De optando præbendam vacantem valet. idem Henric. Bot. de ſyuodo. Epiſcopi. art. 1. nu. 299. f. 399. T. & P. eiſd.
Edictum, ante ius canonicum quando valeat. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. nu. 59. f. T. & P. eiſd.
Et comitis, eſt ius prætorium. Bapt. de S. Blaſ. de actione, & eius natura. centuria 1. actione. 2. numero 20. fol. 44. Tom. tertio, Par. ſecunda.
Excommunicans beneficia abſque titulo detinentes, valet. idem Henric. Bot. de ſynodo Epiſcopi. art. 1. nu. 144. fol. 394. Tom. 13. Par. ſecunda.
Cogentes ſoluere aliquid pro pelle ſecundo nubentes, valet. ibi. nu. 164. f. 395. T. & P. eiſd.
Contrahentes matrimonia clandeſtina, non ligat eos qui ſponſam de futuro cognoſcẽdo matrimonium præſumptum cõtrahunt. idem Henric. Bot. eod. tit. de ſynodo Epiſcopi art. 2. num. 69. fol. 402. T. & P. eiſd.
Dimitentes corpora ſuſpenſorum in patibulis, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 1. nu. 170. f. 395. T. & P. eiſd.
Eligentes indignum an comprehendat vocem in ſcrutinio dantes idem Henric. Bot. eod. titu. artic. 2. numero 71. fol. 402. Tom. & Par. eiſd.
Fures, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 1. numero 135. fol. 394. Tom & Par. eiſd.
Matrimonia clandeſtina contrahentes non ligat ſponſalia ſolũ contrahentes. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 2. nu. 72. f. 401. Tom. & P. eiſd. nec comprehendit eos qui ex iuſta cauſa matrimoniũ clandeſtinum contrahunt. ibid. nu. 92.
Mulieres aurum, vel gemas portantes, non comprehendit maritatas ex præcepto mariti talia portantes. Hier. de Ganet. de foro conſcientiæ contentioſo. nu. 126. f. 410. T. 3. P. 1.
Turbatores iuriſdictionis temporalis, valet. idẽ Henric. Bot. eod. tit. art. 1. nu. 230. f. 396. T. 13. P. 2.
Habens varios intellectus non ligat. idẽ Henric. Bot. eod. tit. art. 2. nu. 108. f. 404. T. 13. P. 2.
Imponens pœnam excommunicationis hęredibus negligẽtibus exequi defunctorum voluntates, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 1. nu. 172. f. 395. T. 13. P. 2.
In odium certæ perſonę factum, nullum eſt. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 1. nu. 30. f. 390. T. & P. eiſd.
Et ab eo appellari poteſt. ibid.
Inclinans ad peccandum, non valet. idem Henric. Bot. eod. tit. art. 1. nu. 32. fol. 390. T. & P. eiſd.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Inducens faciliorem probationem probandi contra vsurarium, quæ sit de iure communi, valet. idem Henric. Bot. eo. tit. artic. 1. nu. 294. f. 399. T. & P. eisd.

Homines ad peccatum, non valet. ibi. nu. 31. f. 390.

Nouam vitam canonicis, non valet. ibi. nu. 24.

Limitans. c. quia propter. de electio. non valet. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 1. nu. 68. f. 391. T. & P. eisd.

Non valet approbãs statuta laycorum in causis spiritualibus quò ad ordinem procedendi. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. art. 1. nu. 78. f. 392. T. 13. P. 2.

Nec, per quod administratores ecclesiarum, conditionem ecclesiarum meliorem facere prohibeantur. ibidem. numero 89. folio 392.

Nec, per quod terminis instantiæ præfigeretur. ibidem. nume. 77. fol. eodem.

Nec, quòd ad inquisitionem criminum, & ad pœnam procedatur, nullo iuris ordine seruato. ibi. nu. 12. f. eo.

Nec, quòd canoci vltra numerum recipiendi authoritate apostolica vocem, nec præbendam in capitulo habeant. ibid. num. 17. fol. 390.

Nec, quòd causa contra æquitatem canonicam tractetur. ibid. nu. 76. fol. 392.

Nec, quòd cõtractus factus per aliquem de familia vsurarij, vsurarius præsumatur. ibi. nu. 86. f. eo.

Nec, quòd electio facta (vno ex canonicis contempto) sit ipso iure nulla. ibi. nu. 67. f. 391.

Nec, quòd ex nudo pacto agi possit. ibidem. nume. 76. & sequenti. fol. 392.

Nec, quòd in casibus a iure non expressis summariè in sua diœcesi procedatur. ibi. nu. 73. f. eod.

Nec, quòd in sua curia clerici exceptionem non numeratę pecuniæ opponere non. possint. ibi. nu. 93. f. eod,

Nec, quod locatio rerum ecclesiæ ad non modicum tempus facta, valeat. ibi. nu. 87. fol. eo.

Nec, quòd non diaconus voce capituli ad tempus careat. ibi. nu. 66. fol. 391.

Nec, quòd non residens in beneficio sit ipso iure priuatus. ibid. nu. 70. fol. 392.

Nec, quòd patre excommunicato, vxori, & liberis communio interdicatur. ibid. nu. 89. f. 392.

Nec, quòd per vnum testem de veritate, tres de fama, vel quatuor singulares, vel per confessionem extra iudicium factam coram quocumque presbytero, quis de vsuris conuinci possit. ibi. num. 83. fol. 392.

Nec, quòd quis in eadem ecclesia duo beneficia vniformia habere possit. ibid. nu. 88. f. eo.

Nec, quòd quis, vt vsurarius manifestus cõuincatur, aliter quàm ius disponit. ibi. nu. 85. f. eo.

Nec, quòd restitutio vsurarum, & malè ablatorum incertorum per aliquem non dispensentur, nisi per eum. ibidem. numero 81. fol. eodem.

Nec, quòd se a beneficio absentans sine causa, sit ipso iure eo priuatus. ibi. nu. 71. f. eo.

Nec, quòd testamentum vsurarij, non præstita cautione, valeat. ibid. nu. 84. fol. eo.

Nec, quòd testes singulares in omni causa valeant. ibidem. nume. 29. fol. 390.

Nec, quòd vigilari non possit in ecclesijs transeundo noctem in Psalmis, & orationibus. ibidem. numero 194. fol. 395. Tom. & Par. eisdem.

Nec, quòd vsurarius conueniri nõ possit post decem annos. ibi. num. 82. fol. 392.

Nec, vt iudici sine causæ cognitione pronunciare liceat. ibidem. nu. 75. fol. 392.

Nec, vt non stetur maioribus vocibus partis capituli, vel vt stetur vocibus minoris partis. ibid. nu. 66. f. 391.

Nouam vsurarijs pœnam imponens valet. idem Henric. Bot. eodem titulo de Synodo Episcopi. articulo 1. nume. 153. fol. 394. Tom. 13. P. 2.

Nouiter factum non ligat forenses. idem Henric. Bot. eo. tit. 2. art. nu. 19. fol. 400.

Per quod creat homines certæ qualitatis notarios in spiritualibus, velet. idem Henric. Bot. de Synodo. Episcopi. artic. 1. nu. 297. fol. 399. Tom. 13. P. 2.

Per quod decernitur cum clero aliquem ab ecclesia canonizatũ perpetuò venerandum, valet. idem Henric. Bot. eod. titu. artic. 1. nu. 287. f. 299. T. & P. eisd.

Pœnale contra curatos admittentes alienos parochianos ad sacramenta, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. eo. art. 1. nu. 226. fol. 396. T. & P. eisd.

Contra excommunicatos ecclesiam tempore missarum ingredientes alio enim tempore intrare possunt, valet. ibid. num. 217. & sequenti. f. T. & P. eisd.

Ne parentes infantes teneant in lecto, valet. idem Henric. Bot. eo. tit. & artic. 1. nu. 232. f. 397. T. & P. eisd.

Quòd clerici mulieres suspectas non teneant. ibi. num. 223. fol. 396 T. & P. eisd.

Quòd corpora vsurariorum in cimiterio non sepeliantur. ibid. nume. 233.

Quòd ecclesiæ soluantur, valet. ibidem. nu. 215. f. 395.

Quòd pia legata reuelentur, valet. ibid. nu. 231. f. 396.

Quòd quæstores sine suo mandato non admittantur, valet. ibidem. num 229.

Quod reliquiæ passim non ostendantur, nec vendantur, valet. ibidem. num. 235.

Pœnam excommunicationis imponens vtentibus lacticinijs, & alijs cibis prohibitis pœnam excommunicationis imponens, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. nume. 165. fol. 395. Tom. & P. eisd.

Præcipiens, ne quis ad mortem ducatur, nisi peccata confiteatur, & eucharistietur. idem Henric. Bot. eod. tit. & artic. 1. num. 169. fol. T. & P. eisd.

Priuans quem suis beneficijs, intelligitur de existentibus in loco statuentis. idem Henric. Bot. eod. titu. articu. 2. num. 112. fol. 404. Tom. 13. P. 2.

Prohibens alienationem immobilium fieri sine eius licentia, valet. idem Henric. Bot. eodem titu. articulo 1. nume. 171. fol. 395. Tom. & P. eisd.

Sub excommunicationis pœnam, matrimonia celebrari temporibus a iure prohibitis, valet. idem Henric. Bot. eo. tit. & artic. 1. num. 161. f. T. & P. eisd.

Puniens executores &c. valet, etiam si non præcedat specialis monitio. idem Henric. Bot. eod. titu. & articu. 1. nume. 179. fol. 395. Tom. & P. eisd.

Executores &c. etiam si sint religiosi, valet. ibi. nu. 181.

Executores, si legata ad pias causas infra annum non exequantur, valet. ibid. nu. 173. & 176.

Limita, vt ibi. nu. 182. vsque ad 188.

Recipientes aliquid pro sacramentis, valet. ibid. nume. 219. fol. 396. T. & P. eisd.

Quando liget forenses in diœcesi morantes. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi articulo 2. numero 14. 15. & 16. fol. 400. Tom. & P. eisd.

Quòd beneficiati sub pœna resideant, nisi dispensationem obtinuerint, lucri odorem sapit. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nu. 148. f. 394. T. 13. P. 2.

Quòd beneficiatus ad sacros ordines infra certum tempus promoueatur, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nu. 300. f. 399. T. & P. eisd.

Quòd blasphematores puniantur, valet. ibidem. numero 224. fol. 296.

Quòd celebrantes missas duas in die ab ingressu ecclesiæ suspensi sint, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. num. 206. fol. 396. Tom. & P. eisd.

Quòd chrisma, & Eucharistia in loco honesto conseruentur. idem Henric. Bot. eodem titu. & articu. 1. nume. 218. fol. 396. Tomo, & P. eisd.

Quòd citatio fiat in scriptis & non in voce. ibidem. num. 303. fol. 399. T. & P. eisd.

Quòd clerici peregrini sine suo mandato ad administrationem sacramentorum non admittantur, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. nu. 214. f. 396. T. & P. eisd.

Quòd contractus cum vsurario factus, vsurarius præsumatur, valet. ibi. eo. tit. & art. 1. nu. 295. f. 399. T. 13. P. 2.

Quòd conuiuia in ecclesia non fiant. ibidem. nume. 197. fol. 396. Tom. & P. eisd.

Quòd duo vel tria banna præponantur, antequam matrimonia contrahantur, valet. idem Henric. Henric. Bot. eo. tit. & arti. 1. nu. 304. f. 399. T. & P. eisd.

Quòd excommunicatus pro iudicio non sepeliatur; licèt in arti. mortis sit absolutus, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. eo. art. 1. nu. 302. f. 399. T. 13. P. 2.

Quod habens præbendam sine cura, teneat vnum capellanum, qui vni altari seruiat, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. eod. art. 1. nu. 301. f. 399. T. & P. eisd.

Quòd imagines de ecclesia non tollantur, valet. ibidem. nume. 201. fol. 396.

Quòd in causa vsuraria Episcopus præstet sacramentum, cui velit, valet. idem Henric. Bot. eodem titu. & artic. 1. nume. 296. fol. Tom. & P. eisd.

Quòd in vigilijs festorum de nocte non dormiatur in ecclesijs valet. idem Henric. Bot. eod. titu. & articu. 1. nume. 196. fol. 396. Tom. & P. eisd.

Quòd nemo eodem tempore duas ecclesias parochiales ad firmam teneat, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. & arti. 1. num. 225. fol. 396. T. & P. eisd.

Quòd non fiant choreæ, vel cantilenæ in ecclesia, nec in diebus festiuis, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 1. num. 191. fol. 395. Tom. & P. eisd.

Quòd nullæ literæ apostolicæ. recipiantur in sua diœcesi, nisi primitus ipse consulatur, valet. idem Hēric. Bot. de Synodo. Episcopi. eo. art. f. 399. T. & P. eisd.

Quòd nullo in monasterio exempto suæ diœcesis aliquid inhonestè fiat, non comprehendit etiam subditum id facientem. idē Henric. Bot. de Synodo Episcopi. art. 2. nu. 48. f. 401. T. 13. P. 2.

Quòd nullus in diebus festiuis sine eius licentia, in oratorijs celebret, velet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. artic. 1. nu. 213. fol. 396. T. 13. P. 2.

Quòd parochialis ab ecclesia in diebus festiuis abesse non possit sub pœna pecuniaria, valet. idem Henric. Bot. eo. tit. & arr. 1. nu. 212. fol. T. & P. eisd.

Quòd pro causa iusta redditus beneficij vacantis ad certũ vsum deputentur, valet. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. arti. 1. fol. 399. T. 13. P. 2.

Quòd rectores ecclesiarum vicarios etiam temporales sine suo mandato non constituant etiam si vicarios cõstituentes sint priuilegiati, vt in beneficijs non resideant, valet. idem Henric. Bot. eo. tit. & art. 1. nu. 279. & seq. f. 399. T. & P. eisd.

Quòd sub pœna Christiani nõ eant de nocte ad ecclesiam in die venerisancti, valet. Henric. Bot. eod. titu. & articu. 1. nume. 192. fol. 395. T. & P. eisd.

Quòd sub pœna excommunicationis ludi theatrales in ecclesijs

non

Source : BIU Cujas

non fiant, valet. idem Henric. Bot. eod. tit. & artic. 1. num. 189. & seq. fol. 395. T. & P. eisd.
Tenet, quòd clerici non sint venatores. idem Henric. Bot. eod. tit. & art. 1. nu. 221. f. 396. T. & P. eisd.
Valet etiam imponens pœnam excommunicationis ipso iure cõtrahentibus matrimonia clandestina. idem Henric. Bot. eo. titu. & art. 1. nu. 155. f. 394 T. 13. P. 2.
Et ibi, quòd mortaliter matrimonia clandestina contrahentes. nume. eod.
Et datur cautela ad euictandam excommunicationem latam per huiusmodi Episcopi statuta contra contrahentes hæc matrimonia clandestina. idem Henric. Bot. eo. tit. art. 2. nu. 10. fol. 400. Tom. & P. eisd.
Valet pariter inhibens ornamenta fucati coloris auri, vel argenti mulieribus suæ diœcesis. idem Henric. Bot. eod. tit. & artic. 1. nu. 136. f. 394. T. & P. eisd.
Limita, vt ibi. nu. 138. & 139.
Item inhibens sub excommunicationis pœna ingressum monasteriorum monialium, etiam si fuerint exempta. ibi. nu. 140.
Item priuans absentem a beneficio sine superioris licentia. ibidem. num. 146.
Item priuans beneficiatos beneficijs, nisi eorum titulum ostendant. ibid. nu. 145.
Item prohibẽs clericos portare vestes viridis, vel rubei coloris. ibi. nu. 220. f. 396. & P. eisd.
Item prohibens contrahi matrimonium per impuberes. ibi. nu. 159. fol. 394. Tom. & P. eisd.
Valet quoque, quòd canonici absentes non percipiant, nisi certum quid. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 1. nume. 146. fol. 394. Tom. & P. eisd.
Quando per id Episcopus redderet ad ius commune. ibi. nu. 55. fol. 391. T. & P. eisd.
Quòd clerici negociantes sine monitione priuilegium perdant. ibid. nu. 168. f. 395. T. & P. eisd.
Quòd in sua curia possit opponi exceptio, non numeratæ pecuniæ vsque ad annos quatuor. ibid. nu. 92. f. 392.
Quòd lũdentes ad azardum beneficijs priuentur. ibid. f. 394.
Et sint excommunicati. ibid. nu. 142.
Quòd non residentes beneficijs priuentur comprehendit beneficiatos in diœcesi statuentis, licèt in aliena diœcesi resideant. ibid. nu. 147. f. 394. T. & P. eisd.
Quòd non residentes beneficijs priuentur. ibid. nu. 146.
Quòd nullus missam in ecclesijs parochialibus celebret ante missam parochialem. idem Henric. Bot. de Synodo. Episcopi. artic. 1. nu. 208. f. 396. T. 13. P. 2.
Quòd panni sericei super defunctos allati sint ecclesiæ. idem Henric. Bot. eodem titu. & articulo primo. numero 298. fol. 399. Tom. & P. eisd.
Quòd perseuerans in excommunicatione soluat decem quolibet mense. ibi. nu. 167. f. 395. T. & P. eisd.
Quòd probato aliquo vsurario per testes singulares omnia sua instrumenta vsuraria præsumantur. ibidem. nume. 293. fol. 399. Tom. & P. eisd.
Quòd remissio vsurarum facta vsurario per creditorem, non valeat. ibid. nu. 292. f. T. & P. eisd.
Quòd scientes per vnum testem, vel famam aliquod esse impedimentum matrimonij, non contrahant sine literis suis. idem Henric. Bot. eodem titulo, & articulo primo. nume. 160. fol. 394. Tom. & P. eisd.
Quòd sub pœna excommunicationis quis processionaliter parochiam alterius non intret. ibi. nu. 207. f. 396. T. & P. eisd.
Vltra pœnam iuris excommunicans contrahentes matrimonia clandestina, non comprehendit mandantes. idem Henric. Bot. eod. tit. artic. 2. nu. 74. f. 402. T. & P. eisd.
Vt nullus in cõuersum vel oblatum recipiatur nisi vt Deo seruiat, etiam valet. idem Henric. Bot. eodem titu. articulo 1. nume. 291. fol. 399. Tom. 13. P. 2.
Esse præsumitur, quòd inter statuta reperitur. Troylus. Maluit. de canoni. sanct. 4. & vlt. dubio. nu. 36. f. 103. T. 14.
Est Bononiæ, quòd nulla petitio possit deliberari per ancianos, nisi requisito aduersario, qui non procedunt per viam postulationis, sed proprio motu, quid deliberatur, non fit retorquutio contra illum quo prouiderunt, nec etiam anciani impediuntur. Bal. de statu. verbo, deliberare. nu. 1. f. 106. T. 2.
Est causa immediata lucri. Phanut. de Phanut. de dote. glo. 8. num. 45. fol. 432. Tom. 9.
Est lex. Ioan. Franc. Balb. de præsumptio. P. 5. princ. quæstio. 4. nu. 3. fol. 98. Tom. 17.
Municipalis, quæ pro lege scripta seruari debet. Pet. Antibo. de munerib. §. 2. nu. 66. f. 36. T. 2.
Est, minorum bona alienari, obligariuè non posse sine decreto. &c. Iodoc. Brugens. de subhastatio. capitulo secundo. nume. 13. fol. 78. Tom. 6. P. 1.
Est nullum, quòd pœna pecuniaria punit homicidium. Martin. Laudens. de crimi. læsæ maiesta. quæstio. octaua. nume. 4. fol. 31. Tom. 11. P. 1.
Est potius fustatorie intelligendum, quàm quòd aliquis damnũ indebitè patiatur. Alberic. a Rosate. de statu. articulo 5. nume. 8. fol. 270. Tom. 2.
Et secundum propriam significationem, nisi aliud materia suadeat. ibid. nu. 9.
Est, quòd mulier non possit contrahere sine præsentia duorum cõsanguineorum ex parte patris si eos habuerit, si nautem ex parte matris, habet vnum tantum ex parte patris, an requirantur duo ex parte matris, vel vnus, vtrinque sufficiat. Bald. de statu. verbo, consanguinei. nu. 1. f. 103. T. 2.
Et consuetudo a pari procedunt. Roland. a Valle. de dote. q. 52. nu. 2. fol. 372. T. 9.
Ab eadem potentia procedunt, & æquiparantur hoc excepto, quòd statutum in Principi reseruatis nil potest, de consuetudo autem potest. Bald. de tabellionibus. nume. 16. 18. & 20. fol. 365. Tom. 3. P. 1.
Æquiparantur. Philip. Francus. de disputatio. petitorij, vltimo dubio. nu. 16. f. 333. T. 3. P. 2.
Cedunt iuri canonico in matrimonialibus. Bald. de statu. verbo, cedere. nu. 2. f. 97. T. 2.
Differunt tantum penes modum. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 1. nu. 4. fol. 415. T. 9.
Ligant minores, mulieres, infantes, & furiosos. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. gl. 19. nu. 34. f. 185. T. 17.
Non differunt circa nausam efficientem, & potestatem, sed circa modum, & formam. Rolanc. a Valle. de dote. quæst. 52. num. 3. fol. 372. Tom. 9.
Pari passu ambulare censetur. Ioã. Maurit. Bollan. de restitutio. in integrum. c. 93. nu. 4. f. 135. T. 5. & Remig. de Gonis. de charita. subsid. q. 61. nu. 64. f. 185. T. 15. P. 2.
Possunt disponere, & valet de iure communi, quòd licitum propter illicitum confiscetur. Bald. de statu. verbo, fiscare. foi. 114. num. 1. Tom. 2.
Inducere actionem popularem. Bald. de stat. verbo, actio. nu. 9. fol. 86. Tom. 2.
Permittere, quòd in muris ciuitatis, vel castri possit ædificari, & etiam refici, & cætera fieri, licèt de iure sit prohibitum. Bald. de stat. verbo, murus. nu. 1. f. 131. T. 2.
Tempus appellandi, & prosequendi appellare. Bald. de stat. verbo, appellare. nu. 1. f. 88. T. 2.
Transferre dominium, & possessionem. Bald. de statu. verbo, dominium. nu. 1. & 4. f. 108. T. 2.
Et demum etiam transferre possessionem sine apprehensione. Bald. de stat. verbo, possideo. nu. 4. f. 136. T. 2.
Quando valeant in prejudicium tertij, & an valeat consequentia de vno ad alium. Pet. Andr. Gamba. de autho. lega. de lat. lib. 8. Rub. de potestate leg. in legib. & stat. condendis. nume. 19. fol. 214. Tom. 13. P. 2.
Quòd, quis pro debito soluendo obliget se ad carcerationem suę personæ, valet, & tenet. Matthæ. Brun. de cessio. bon. q. 21. prin. nu. 4. f. 199. T. 3. P. 2.
Sunt duo riuuli ab eodem fonte manantes. Anto. Rosel. de legitimatione. lib. 2. de legitimatis princip. clementia. num. 39. fol. 85. Tom. 8. P. 2.
Et decretum Principem, an censeatur ius ciuile, vel prætorium, & de quibus, & qualiter intelligendum sit. Albert. Brun. de stat. artic. 13. nu. 11. f. 238. T. 2.
Et quid de habentibus dignitates ecclesiasticas? vide ibi. nu. eo, & nu. 13. & 17. vbi adhuc plenius tractatur.
Et ius vigens in loco mariti, an attendatur in lucro dotis faciendo, an verò illud, quòd viget in loco, vnde ducitur vxor. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 9. nu. 1 f. 435. T. 9.
Ampliatur, quando mulier dicit se ignorare illud statutum, ibidem. num. 7.
Item, & quando, si in instrumento dotis dictum esset, quòd promittebat dotem restituere, vbique locorum. ibi. nu. 9.
Tertiò, quando etiam alibi causa ageretur, quàm in domicilio mariti. ibid. num. 10.
Quartò etiam si notarius de eo contractu rogatus illud ignorasset, forensisque fuisset. ibid. nu. 11.
Quintò, quando etiam instrumentum esset scriptum in alio loco, quàm in loco dotis receptæ. ibi. nu. 12.
Declaratur, quando dos datur in vno loco, & instrumentum de dote recepta rogatur in alio loco. ibi. nu. 13.
Sextò, etiam quando mutauisset ex post domicilium. ibidem. nume. 14.
Et datur intellectus ad l. si vxor. ff. de iudicijs.
Septimò, quando dos consisteret in re immobili, sita extra territorium. ibid. nu. 16.
Octauò, quando etiam in loco contractus esset ciuis ex priuilegio. ibid. nu. 17 & 18.
Nonò, quando etiam in contractu diceretur, talis ciuis. &c. ibidem. num. 21.
Decimò, quando alius stipularetur dotem sibi reddi. ibi. nu. 22.
Vndecimò, amplia procedere etiam in dote ficta. ibi. nu. 23.
Duodecimò amplia etiam procedere, quando domicilium habitationis haberet extra locum suæ originis. ibid. nu. 24.
Ampliationes omnes prædictas limita, prout infra.
Primò, quando probabiliter ignorasset credens cum ciue cõtrahere. ibid. nu. 8.
Secundò, quando maritus ducitur ab vxore. ibi. nu. 31.
Tertiò, quando extraneus, seu alius sibi dotem reddi stipulatur. ibid. nu. 38.
Quartò, quando dos consistit in re aliqua immobili sita extra territorium statuti. ibi. nu. 34. & 35.
Quintò, nisi partes conuenissent, quòd dotis restitutio fieret secundùm locum contractus. ibid. nu. 36.
Sextò, quando vir, & vxor contrahunt in tertio loco, ibi. nu. 39.
Septimò, in sponsa, de futuro. ibi. nu. 40.
Octauò, in matrimonio putatiuo. ibi. nu. 41.
Nonò, in bonis feudalibus, & alijs modis, remissiuè tamen. ibidem. nu. 42.
Et lex admittunt interpretationem prudentum causa vitandæ absurditatis. Bald. de stat. verbo, corrigere. nu. 1. f. 102. T. 2.
Non recipiunt probationem in contrarium. Bald. de stat. verbo, dies consul. nu. 1. f. 107. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et lex admittunt interpretationem prudentum cauſa vitandæ abſurditatis. Baldus. de ſtatu. verbo, corrigere. numero 1. fol. 102. Tom. ſecundo.

Non recipiunt probationem in contrarium. Bald. de ſtatu. verbo, dies conſul. nu. 1. f. 107. T. 2.

Et quid in inſtrumentis publicis. ibid.

Et odium, & fauorem continẽs, an dicatur fauorabile. Georg. Natta. de ſtat. q. 1. nu. 29. f. 248. T. 2.

Et pactum æquiparantur. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 96. num. 7. fol. 388. T. 9.

Quod declara, vt ibi. nu. 16.

Paribus paſſibus ambulant. Matthæ. Brun. de ceſſio. bonorum. q. 21 princ. nu. 4. f. 199. T. 3. P. 2.

Et reſcriptum æquiparantur. Hier. Gigas. de pẽſionibus eccleſiaſt. q. 98. nu. 3. f. 365. T. 15. P. 1. & Albert. Brun. de monetis. &c. partu. 11. nu. 2. f. 214. T. 12.

Et ſententia æquiparantur. Ant. Roſol. de indulgent. num. 219. fol. 153. Tom. 14.

Et ſi agnatos vocet, non intelligitur vocaſſe agnatas fœminas. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 81. f. 172. T. 2.

Dicat, quòd vigore alicuius legis ciuilis, vel alterius cuiuſcumq; ſtatuta exponi, vel interpretari, vel trahi ad alium ſenſum non poſſint, quàm ſonent verba, interpretatio tamen, quæ fit per punctum rationis, vel ex communi vſu loquendi, non intelligetur ſublata. Albert. Brun. de ſtatu. articulo quinto. num. 113. fol. 173. Tom. 2.

Etiam fieri poteſt contra illa, quæ ſunt per modum priuilegij conceſſa. Alberic. a Roſate. de ſtatu. Par. 2. quæſtio. prima. nume. 48. fol. 28. Tom. 2.

In materia ſtricta comprehendit caſum, ad quem poteſt extendi, largè ſumpto vocabulo, ſubſiſtente eadẽ ratione. Roland. a Valle. de dote. q. 5. nu. 18. f. 353. T. 9.

Excludẽdo filiam ad tempus, videtur illam poſt tempus velle admittere, quaſi ceſſet excluſio ſtatuti, ideo ſicut filia, ſi viueret, admitteretur, ſic admittetur eius filius. Albert. Brun. de ſtat. art. 11. nu. 108. fol. 224. T. 2.

Excludens a ſucceſſione aſcendentium, an etiam excludat a ſucceſſione collateralium. Georg. Natta. de ſtatu. quæſt. 4. nume. 14. fol. 257. Tom. 2.

A ſucceſſione decedentis ab inteſtato, an locum habeat in condito teſtamento valido, quòd poſtea rumpitur agnatione poſthumi. Albert. Brun. de ſtat. artic. 8. nu. 38. f. 198. T. 2.

Et ibi quòd tempus conſideretur, vt quis inteſtatus dicatur deceſſiſſe, facto teſtamento, ſed poſtea reciſo, an tempus mortis, an verò reciſionis teſtamenti, & quomodo conſideranda ſint verba, ſtatuti ab inteſtato. ibid. nu. 39.

A ſucceſſione fratris, non habet locum in ſucceſſione ſororis. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 72. f. 172. T. 2.

Non intelligitur excludere a ſucceſſione ſororis. Albert. eod. tit. artic. 8. nu. 85. T. eo.

Intelligitur tamen de ſucceſſione iuris. idem Albert. Bru. eo. tit. artic. 9. nu. 23. f. 207. T. eo.

A ſucceſſione maſculi, an intelligatur excludere a ſucceſſione fœminæ. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 91. f. 201. T. 2.

Matris, an excludat a ſucceſſione fratris. idem Albert. Brun. eod. tit. & art. 8. nu. 88. f. 201. T. eod.

Patris, non habet locum in ſucceſſione matris. idem Albert. Bru. eod. tit. art. 5. nu. 71. f. 172. T. eo.

Nec intelligitur excludere a ſucceſſione ſororis, vel fratris. idem Albert. Brun. eo. tit. art. 8. nu. 86. f. 201. T. eo.

Nec habet locum in ſucceſſione matris, quòd excludit a ſucceſſione patris. ibid. nu. 87.

Sed numquid excludat a ſucceſſione aui ibid. nu. 92.

Aliquem ab officijs intelligitur excludere ab officijs fauorabilibus non damnoſis. Bald. de ſtatu. verbo, officialis. nume. 3. folio 132. Tom. 2.

Aſcendentes per lineam fœmininam, an videatur etiam excludere deſcendentes per eandem lineam. idem Brun. eod. titu. art. 6. nu. 74. fol. 180. T. 2. & Io. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcriptio. gl. 19. nu. 64. f. 185. T. 17.

Auum maternum, an cenſeatur excludere auiam maternam. Idem Albert. Brun. eodem titu. articulo ſexto. nume. 139. folio 184. Tom. eod.

Clericos a ſucceſſione, nõ valet. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 8. §. ad maiorem. nu. 4. f. 241. T. 14.

Cognatos propter agnatos, an excludat filiam, ſeu filium ſororis propter patruum vel alium agnatum maſculum. Albert. Brun. eo. tit. art. 6. nu. 323. f. 194. T. 2.

Et an videatur tale ſtatutum excludere matrem, & omnem lineã maternam. ibid. nu. 83. f. 181. T. eo.

Deſcendentes ex fœmina exiſtentibus maſculis, an etiam ipſam fœminam excludat. idem Albert. Brun. eod. titu. arti. 6. num. 82. fol. 181. Tom. 2.

Dotatam a patre, ne ſuccedat matri, an dicatur illam excludere a ſucceſſione patris. Georg. Natta. de ſtat. quæſtio. 4. num. 13. fol. 257. Tom. 2.

A patre, a ſucceſſione matris aui materni, & auiæ maternæ, multò magis excludere videtur a ſucceſſione patris. idem Albert. Brun. eo. tit. arti. 8. nu. 83. f. 201. T. eo.

A ſucceſſione patris, matris, fratris, vel patrui, vt verificetur in omnium ſucceſſione, ſufficit, quòd ab vno horum dotata ſit filia, atque etiam habebit locum in hæreditate aſcendentium per lineam maternam. Lauren. Palat. de ſtatu. nume. 146. & 149. fol. 278. Tom. 2.

Ab auo, patre, matre, vel fratre ab hæreditate patris, matris, fratris, vel aui. &c. ſi ex eis maſculi ſuperſint, an ſufficiat, quòd ex altero ſuperſit maſculis, an verò intelligi debeat, quòd ſuperſit maſculus deſcẽdens ex perſona eius, de cuius hæreditate agitur. Albert. Brun. eo. tit. art. 7. nu. 35. f. 196. T. 2.

Ab auo, & patre propter fratres filiæ, vt patruos, an locũ habeat, quando dotata ab auo tractaret de ſuccedendo patri. idem Albert. Brun. eo. tit. art. 6. nu. 177. f. 185. T. eo.

Ab hæreditate plurium nominatorum, ſi dicat dotata ab aliquo eorum, an intelligatur ab aliquo eorum, de cuius ſucceſſione agitur. idem Albert. Brun. eodem titu. articulo. 8. nume. 64. folio 201. Tom. eod.

Quid, ſi ſtatutum dicat, dotata a patre non ſuccedat in hæreditate eius, vel matris, vel aui paterni, vel fratris. ibidem. numero 65.

Quid, ſi dicatur, quòd excludatur ab hæreditate dotatis, & non dotantis. ibid. nu. 66.

An locum habeat in ea, cui dotes ſunt conſtitutæ, vel promiſſæ, nullo ſubſequuto matrimonio. idem Albert. Brun. eod. tit. & artic. 6. nu. 213. f. 187. T. eo.

An habeat locũ in furioſa, cui ſunt dotes conſtitutæ. idem Brun. eo. tit. & arti. 6. nu. 200. f. 186. T. eo.

Intelligi debet excludere a bonis dotantium. idem Albert. Bru. eo. tit. art. 8. nu. 53. f. 198. T. eo.

Quid, ſi verba ſtatuti ſuadeant, quòd deſcendentes per lineam maſculinam fœminam a ſucceſſione deſcendentium excludãt? ibidem. num. 54.

Non habet locum in dotata ex bonis matris, vel proprijs ipſius dotatæ idem Brun. eodem titu. articulo nono. numero 55. folio 209. Tom. eod.

Vel nuptam, an videatur inſolidum vocare non nuptam, vel nõ dotatam, ſi nullus adſit maſculus. idem Albert. Brun. eo. tit. arti. 13. nu. 108. f. 143. T. eo.

Dotatas, an procedat in dote vnius numi. Ant. Corſet. de minimis. P. 2. nu. 8. f. 272. T. 2.

Exceptionem & ſi generaliter loquatur, tamen intelligitur, niſi quis velit incontinenti probare. Roland. a Valle. de confectio. inuentarij. verbo, quæritur etiam an ſtante. numero 22. fol. 186. Tom. 8. P. 2.

Filiam a patris ſucceſſione vbi mandat illam dotari, licèt ab alia perſona fuerit dotata, poterit nihilominus a patre vel eius hæredibus petere, non obſtante, quòd ſit nupta. idem Albert. Brun. eo. tit. art. 9. nu. 53. f. 209. Tom. 2.

Quid, ſi ſtatutum ſimpliciter filiam excluderet non diſponendo aliter quòd dotetur? ibid. nu. 54.

Quid, ſi ſtatutum dicat, quòd non poſſit facere querelam de dote, illaque fuit dotata per decem annos, elapſis decem annis, an tale ſtatutum excludat querelam dotis, non hæreditatis, vel ſucceſſionis in hæreditate, quæ debetur? ibi. nu. 57.

Quid, ſi ſtante prædicto ſtatuto pater relinquat filiæ ſeptingenta, ſi nupſerit, & tercenta ſi monaſterium fuerit ingreſſa, an omnino ſeptingenta debeantur? ibid. nu. 58.

Filiam a ſucceſſione aſcendentium, an videatur etiam excludere a ſucceſſione collateralium. Ioan. Campeg. de ſtatu. quæſtio. 47. nu. 196. fol. 270. Tom. 2.

Et an excluſio huiuſmodi filiæ dotatæ extendatur ad bona exiſtentia extra territorium ſtatuentis. idem Io. Campeg. eod. tit. q. 49. fol. & Tom. eod.

A ſucceſſione propter maſculos an videatur excluſa a legitima, & ab ipſius ſupplemento. Matc. Ant. Bauer. de virt. & iurib. iuram. nu. 11. fol. 365. T. 4.

Ab hæreditate aſcendentium comprehendit non ſolum patrem, ſed etiam matrem. Lauren. de Palat. de ſtatu. nume. 147. fol. 278. Tom. 2.

Et an frater poſt mortem illorum aſcendentium ad excludendam ſororem, teneatur illi dare duas dotes. ibid. 248.

Filiam dotatam, an extendatur ad bona alibi ſita. Melch. Palaez. tract. maiorat. quæſtio. 58. nu. 65. f. 401. T. 10. P. 1. & an intelligitur quòd faciat partem filio in legitima. Bal. de ſtat. verbo, ſuccedere. nu. 31. f. 146. T. 2.

Dotatam propter fratrem, vel aliam perſonam, a qua ſucceſſione intelligatur excludere, an a ſucceſſione dotantis tantum. idem Albert. Brun. eodem titulo, articulo octauo. nume. 59. fol. 201. Tom. 2.

Exiſtente filio maſculo non excludit neptem ex filio maſculo. idem Brun. eodem titulo, articulo ſexto. numero 142. folio 184. Tom. eodem.

Exiſtente filio, an comprehendat nuptam in alia terra, quòd bona ibi ſita. Io. le Cirier. de primogenit. quæſtio. ſeptima. ſecundi lib. nu. 11. & 16. f. 53. T. 10. P. 1.

Extantibus fratribus, vel ſororibus non dotatis, non excludit neptes ex filia non dotatas, quando filia dotata, viuo patre prædeceſſerit, itaque neptes in bonis aui poterunt legitimam petere. Albert Brun. eod. tit. artic. 6. nu. 98. f. 181. T. 2.

Filiam fœminam extantibus maſculis habet locum etiam extante nepote ex filio, cum de proprio ſignificato filiorum contineantur etiam nepotes. Ioan. Campeg. de ſtat. quæſtio. 42. num. 182. & 183. f. 269. T. 2.

Fœminam a ſucceſſione aſcendentium ſi ſpecificè dicat, quòd dotata non ſuccedat patri, vel matri, vel auo, eam excludi non modò a ſucceſſione dotantis, ſed etiam a ſucceſſione omnium nominatorum. Georg. Natta. de ſtat. q. 4. nu. 9. f. 257. T. 2.

Idem ſi ſtatutum generaliter excludat a ſucceſſione aſcendentis. ibid. num. 11.

Fœminam, a ſucceſſione patris vel matris reſpectu maſculorũ, & hæredum defunctorum, an etiam illam excludat a ſucceſſione cognatorum, & agnatorum. Geog. Natta. de ſtatu. ea. q. 4. fol. 258. nu. 20. T. eo.

Fœminam

Source : BIU Cujas

Fœminam, extrante maſculo, an etiam illam excludat, quò ad bona quæ conſequitur filius, non vt patris hæres, ſed ex contractu patris, vel promiſſione alicuius. idem Georg. Natta. eo. tit. & q. 4. nu. 21. f. 258. T. eo.
Fœminam, illam non excludit, ſi vocetur ex teſtamento patris. idem Georg. Natta. eodem tilu. quæſtio. ſecunda. nume. 75. fol. 251. Tom. eodem.
Et quid ſi moritur ab inteſtato patris, an filia ex tacita voluntate defuncti, veniet ad ſucceſſionem eius, & an tantum operetur tacita voluntas, quàm expreſſa. ibid. nu. eo.
Fœminam ob maſculos non porrigitur ad bona ſita extra territorium. Melch. Palaez. tract. maiorat. quæſtio. 58. nume. 59. fol. 401. Tom. 10. P. 1.
Fœminam propter maſculos, videtur etiam excludere neptem & filia. Albert. Brun. eodem titulo. nume. 197. articulo 12. folio 233. Tom. eod.
Filiam intelligitur etiam excludere neptem ex ea. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 44. f. 254. T. 2.
Intelligitur etiam excluſiſſe totam lineam ex ea. Io. Campeg. de ſtat. q. 21. nu. 96. f. 267. T. 2.
Redicem, excludit neptem ex ea ex identitate rationis. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 138. f. 278. T. 2.
Si mandet illam dotari, & contingat fieri legatum pro dotibus arecta clauſula, quòd plus petere non poſſit, an illa ſibi præiudicet acceptando legatum, quo minus agere poſſit ad congruas dotes, ſi legatum ad eas non ſufficit, Albert. Brun. de ſtat. artic. 9. nu. 61. fol. 210. T. 2.
Superſtite maſculo, an comprehendat filiam non ſubditam. Melch. Palaez. tracta. maiorat. quæſtio. quinquageſimaoctaua. nu. 66. fol. 401. T. 10. P. 1.
Filias a ſucceſſione ſimpliciter, quamquam rigoroſum, valet. Albert. Brun. de ſtatu. art. 1. nu. 10. f. 165. T. 2.
A ſucceſſione propter maſculos, non facta mentione alimentorum, vel dotium, an videatur etiam eas excludere a petitione alimentorum, vel dotium. idem Albert. Brun. eod. tit. arti. 9. nume. 43. fol. 209. Tom. eod.
An videatur excludere nepotem maſculum, natum ex filia. Io. Campeg. de ſtat. q. 21. nu. 87. f. 266. T. 2.
Exemplum eſſet peſſimum, quòd fœmininum comprehenderet maſculinum genus. ibid. nu. 88.
Dotatas, ſi vocet ſuos hæredes maſculos, intelligitur de filijs, non de alijs agnatis, vel cognatis, minusq; de extraneis. Alber. Brun. de ſtatu. in fine. articulo duodecimo. numero 307. folio 237. Tom. 2.
Maſculis filijs extantibus intelligitur de maſculis filiorum, & non maſculis filiarum. Lauren. de Palat. de ſtatu. nume. 143. fol. 278. Tom. 2.
Propter filios, an etiam excludet neptes propter nepotes ex filio maſculo, qui ita excludunt filios ex filia, ſicut ipſam filiam. idem Brun. eodem titu. articulo duodecimo. nume. 234. & 235. fol. 234. Tom. 2.
Propter filios, vel fratres intelligitur de filijs, & fratribus eiuſdem matrimonij. Albert. Brun. eodem titu. articu. 12. nume. 99. fol. 229. Tom. 2.
Quid ſi nulli ſuperſunt ſucceſſibiles, an excludatur propter remotiores. ibid. nu. 100.
Filios primi matrimonij a ſucceſſione matris tranſeuntis ad ſecunda vota, & è contra excludens matrem a ſucceſſione talium filiorum, non habet locum, ſi bona filiorum ſint extra territorium ſtatuentium. Albert. Brun. eodem tit. articulo 7. nume. 22. fol. 195. Tom. 2.
Fœminam a ſucceſſione fratris, an vendicet ſibi locum in ſucceſſione ſororis. Albert. Brun. eodem titu. articu. 5. nume. 78. fol. 172. Tom. 2.
A ſucceſſiune propter agnatos, videtur excludere ſororem a ſucceſſione viri. Albert. Brun. eodem titu. articulo 8. nume. 84. fol. 202. Tom. eod.
A ſucceſſione non excludit a feudo, in quo ſuccedere poteſt ex tenore ſucceſſionis feudalis. Roland. a Valle. de dote quæſt. 54. nu. 12. fol. 373. T. 9.
Ab hæreditate vnius, an in eadem ſibi locum vendicet, poſtquã deuenit ad alium. Albert. Brun. eodem titulo. articulo 75. folio 201. Tom. 2.
Per vnam perſonam, an trahatur ad aliam, & eſt tripartita diſtinctio Albert. Brun. eod. tit. art. 12. nu. 202. f. 233. T. eo.
Propter aliquẽ agnatum, excludet etiam illam propter agnatũ remotiorem expreſſo ex identitate rationis. Albert. Brun. eo. tit. artic. 12. nu. 225. f. 234. T. eo.
Fœminas a ſucceſſione decedentis ab inteſtato, an locum habeat ſi aliquis facit teſtamentum nullum. Albert. Brun. de ſtat. arti. 8. nu. 33. fol. 198. T. 2.
Ab hæreditate facit illas haberi pro mortuis, & ſic tota hæreditas defertur maſculis, iure ſuitatis, ac ſi fœmina non eſſet in rerum natura. Albert. Brun. eodem titu. articu. 13. nume. 84. folio 242. Tom. 2.
Ab hæreditate non excludit monialem. Guliel. Redoa. de ſimo. ment. P. 2. c. 29. nu. 9. f. 77. T. 15. P. 2.
Ab inteſtati ſucceſſione, an habeat locum dato ſubſtituto pupillari tacitè, vel expreſsè. Albert. Brun. eodem tit. artic. 8. num. 48. fol. 198. Tom. 2.
Et ibi quis propriè dicatur non teſtatus. nu. 49.
An locum habeat in puellis Iudæorum. Io. Campeg. de ſtatu. q. 36. num. 158. f. 269. T. 2.
Dotatas a ſucceſſione, verificatur etiam in ea, cui dos promiſſa fuit, ſed redditur dubia hæc opinio. Rolan. a Valle. de dote. q. 6. nu. 2. & 5. fol. 354. T. 9.
Extantibus maſculis ran habeat locum extra territorium. Io. Bettachi. de epiſco. P. 2. nu. 44. f. 328. T. 13. P. 2.
Filijs maſculis extantibus, an locũ habeat in filijs religioſis. Ioã. Campeg. de ſtat. q. 40. nu. 177. f. 269. T. 2.
Licèt non exprimatur in eo, tamen ſemper videtur factum in fauorem maſculorum. Ioan. Campeg. de ſtatu. quæſtio. 29. nu. 146. fol. 268. Tom. 2.
Ligat etiam forenſes. Albert. Brun. eod. titu. artic. 6. num. 51. fol. 179. Tom. eod.
Maſculis extantibus, quam rationem habeat. Albert. Bolognet. de lege, iure, & æquitate. capitulo trigeſimoquarto. lib. 3. nu. 32. fol. 322. Tom. 1.
Non excludit, ſi maſculus ſit de ordine minorũ. Guliel. Redoan. de ſpol. eccleſiaſt. q. 8. nu. 12. f. 241. T. 14.
Propter agnatos, voluit in dubio intelligere de perfecto agnato, & vtroque vinculo coniuncto. Laur. de Palat. de ſtatu. num. 106. fol. 279. Tom. 2.
Propter agnatos a ſucceſſione ab inteſtato, an tollat illis ius veniendi contra teſtamentum. Phanut. de Phanu. de dote. gloſſ. 5. nn. 20. fol. 424. T. 9.
Propter agnatos de aliqua linea, an intelligatur eas etiam excludere propter agnatos de alia linea. Brun. de ſtat. artic. 12. nu. 196. fol. 233. Tom. 2.
Propter agnatum, vel maſculum, qui de iure communi ſuccedere poteſt, non excludit illam propter remotiorem, ſed propter eum tantum, qui eſt in pari gradu. Albert. Brun. eo. tit. artic. 12. nu. 248. fol. 235. T. 2.
Propter maſculos, valet in præiudicium monialium. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 3. nu. 2. f. 417. T. 10. P. 1.
Propter maſculos, an intelligatur, non ſolum excludere ab hæreditate delata de iure communi, verum etiam a bonis ex alio ſtatu filijs reſeruatis. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 8. num. 50. fol. 198. Tom. 2.
Propter maſculos ex eodem, vel altero matrimonio natos, non comprehendit legitimatos, quia voluit tantum accipi de natis ex matrimonio. idem Albert. Brun. eod. titu. articu. 12. num. 75. fol. 228. Tom. eod.
Propter maſculos, non comprehendit naturales tãtum, nec ſpurios, nec inceſtuoſos, & an legitimatos. Georg. Natta de ſtat. q. 3. nu. 6. & 7. f. 253. T. 2.
Fratres intelligitur etiam excludere remotiores, ac patrueles, ſed quando admittit fratrem, intelligitur de fratre primi gradus. Albert. Brun. de ſtat. arti. 12. nu. 214. f. 233. T. 2.
Maritatam, an liget impuberem deſponſatam, vel maiorem, ſpõſam de futuro. Albert. Brun. de ſtatu. articulo ſexto. nume. 279. fol. 189. Tom. eod.
An habeat locum in ea, quæ maritum habet inutilem. idẽ Bru. eo. tit. & art. nu. 293. f. 191. T. eo.
Et an huiuſmodi ſtatutum habeat locum in matrimonio inualido, vel præſumpto. ibid. num. 280. comprehendatque putatiuo matrimonio copulatam. Lancellot. Gallia. de ſtat. q. 2. poſt verbum, maritus. nu. 12. f. 297. T. 2.
Simpliciter, an locum ſibi vendicet in ſimpliciter dotata, quaſi ſit deſtinatione maritata, cum dos preſupponat matrimonium. Albert. Brun. de ſtat. art. 6. nu. 281. f. 189. T. 2.
Verificatur in ea, quæ habuit maritum, qui ſtatim mortuus fuit Rolan. a Valle. de dote. quæſtio. quadrageſimanona. num. 7. fol. 371. Tom. 9.
Maritatas a ſucceſſione, excludit etiam maritatas per verba, de præſenti. Roland. a Valle. de dote. q. 106. nu. 10. f. 392. T. 9.
Extra territorium a ſucceſſionibus, an locum habeat in ſucceſſionibus iam delatis, ſeu acquiſitis. Albert. Brun. de ſtat. art. 6. nume. 292. f. 191. T. 2.
Et an habeat locum in maritata extra territorium, quæ vidua remanſit. ibid. nu. 296.
Maſculum, putà auum paternum, an excludat fœminam, putà auiam maternam. Albert. Brun. eod. titu. articulo ſexto. nume. 171. fol. 185. T. 2.
Matrem a ſucceſſione filij decedentis ſine filijs, per exiſtentiam patris defuncti, an intelligatur eam etiam excludere per exiſtentiam aui paterni. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 175. f. 279. T. 2.
A ſucceſſione filiorum propter conſanguineos, non extenditur ad bona alibi ſita. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 58. nu. 47. fol. fol. 400. T. 10. P. 1.
A ſucceſſione filij, non excludit a ſucceſſione filiæ. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 59. f. 255. T. 2.
A ſucceſſione filiorum, excludit etiam auum maternum, & omnes per eam aſcendens. Georg. Natta. de ſtat. eod. quæſtio. 3. nu. 43. fol. 254. Tom. 2.
A ſucceſſione filij, non videtur excludere filium a ſucceſſione matris Albert. Brun. de ſtat. art. 7. nu. 19. f. 195. T. 2.
A ſucceſſione, excludit omnes coniunctos, mediante matrem. Albert. Brun. eodem titulo, articulo ſexto. numero 114. folio 182. Tom. 2.
A ſucceſſione filij, extante fratre, non excludit eam a petitione ſupplementi legitimæ, quando frater defuncti non fuit ab eo inſtitutus, ſed alius. Albert. Brun. eod. titu. articu. 10. nume. 42. fol. 214. Tom. 2.
A ſucceſſione filij habentis fratres carnales ex patre, ſi contingat ipſum filium decedere, præterito fratre, ac etiam præterita matre, extranea perſona non turpi inſtituta, an locum habeat. Albert. Brun. de ſtatut. articulo duodecimo. numero 107. fol. 230. Tom. 2.
Et alios cognatos a ſucceſſione filij, non excludit ſororem ſimul cum patre, cum ſit agnata. Albert. Brun. de ſtat. artic. 6. num. 79. fol. 180. Tom. eod.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et auiam extantibus agnatis masculis,non excludit amitã, quãdo nec mater,nec auia supereſt.Albert.Brun.eo.tit. artic.6.num. 110.fol.182.T.2.

Et cognatos non excludit neptem ex fratre.idem Brun.eo.tit. & artic.6.nu.130.f.183.T.eo.

Et deſcendentes per lineam maternam non excludit auiam paternam. idem Brun.eodem titulo, & articulo. nume. 81.fol. 180.Tom.eod.

Et lineam maternam,locum non habet,volente auia paterna cũ materna ſuccedere.idem Brun.eod.titu.& articu. 6. nume. 132. fol.183.Tom.eod.

Excludit etiam auiam.Laur.de Palat.de ſtatu.numero 141. fol. 278.Tom.2.

Exiſtente auo paterno,vel auia paterna,an locum habeat,ſi cum matre ſuperſit amita.Albert.Brun.eod.tit.& artic.6. nu.150.fol. 184.Tom.eod.

Fauore agnatorum videtur etiam excludere materteram tamquam remotiorem.idem Brun.eodem titu.articu.12.num.198. fol.233.Tom.eod.

Per tranſuerſales multò fortius illam viderur excludere per aſcẽdentes.Georg Natta.de ſtat.q.3.nu.45.f.254.T.2.

Propter agnatos, non excludet propter amitam, quòd intellige aliud non diſponente.idem Brun.eod.tiru.articu.12.nume.130. fol.230.Tom.eod.

Propter nepotes defuncti intelligitur de nepotibus ex filio, ſeu fratre,non ex filia,vel ſorore.Albert.Brun.eod.tit.artic.12. num. 154 fol.231.T.eo.

Propter parentes maſculos ex parte patris,debet intelligi, ſi ſint nati ex maſculis.Albert.Brun.eod.titu.& artic.12.num.150.fol. 231.Tom.eod.

Propter patruos,& filios patruorum,multomagis excludit propter fratres conſanguineos tantum & ſtatutum excludens matrem & lineam maternam propter auiam maternam, multomagis excludit propter ſororem conſanguineam tantùm. Albert. Brun.eo.tit.& artic.12.nu.222.f.234.T.2.

Propter patruum defuncti,an intelligatur etiam excludere propter patruum magnum.ibid.nu.210.& 229.

Propter proximiores agnatos eam etiã excludit propter auiam paternam.idem Brun.eodem titu.& articulo 12. nume.142.fol. 231.Tom.eod.

Tranſeuntem ad ſecunda vota a ſucceſſione filiorum primi matrimonij,non excludit filios ſecundi matrimonij. idem Albert. Brun.eo.tit.art.6.nu.97.f.181.T.eo.

Mulierem a ſucceſſione vnius,an generaliter ſibi vendicet locum in ſucceſſione alterius? Albert.Bruu.de ſtatu.arti.8.num.81.fol. 201.Tom.eo.

Tranſeuntem ad ſecunda vota a ſucceſſione filiorum primi mariti, an locum habeat in vidua inhoneſtè viuente. Albert. Brun. eo.tit.6.nu.304.f.191.T.2,

Nouercam,ſeu materteram,an videatur excludere materteram magnam. idem Albert.Brun.eod.titu.articulo 6.nume.144.fol. 184.Tom.eod.

Excludit etiam filium materteræ,nam id,quod ſtatuitur in cauſa proxima, ſtatutum etiam cenſetur in cauſa remota, quæ per illam & ex illa deſcendit.idem Albert.Brun.eo.tit. & art.6.num. 92.& 92.f.181.T.eo.

Non comprehendit nouercam magnam, ſeu materteram magnam.idem Brun.eodem titulo,articulo duodecimo.num.231. fol.234.Tom.eod.

Nuptam alibi a ſucceſſione locum habet etiam in nupta ante ſtatutum. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. nonageſimatertia. nume.8.fol.386.T.9.

Nuptas extra territorium, vel forenſes, an trahatur ad filias primi gradus.idem Brun.eodem titu.articulo ſexto.nume.298.fol. 91.Tom.eod.

Omnes exceptiones qualiter intelligatur?Pet.Foller.de contract. cenſuarijs,verbo,vt vides.nu.73.f.161.T.6.P.2.

Patruum, non porrigitur ad amitam, & excludens materteram, non comprehendit auunculum.Laur.de Palat. de ſtatu. nu.162. fol.279.Tom.2.

Propter dotem videtur omnino velle, quòd mulier dotem habeat.Albert.Brun.eo.tit.art.9.nu.52.f.209.T.eo.

Propter vnam perſonam,an videatur excludere propter aliã non nominatã,in qua ſit par,vel maior ratio.idem Brun.eo.tit.art.8. nu.82.f.201.T.eo.

Simplicitèr filiam, intelligitur adeo quòd ſi moriatur, nulla ſibi conſtituta dote tranſmittat hæreditatem paternam, ſeu portionem ad filios ſeu poſteros.idem Albert.Brun.eo.tit.art.9.nu.48. fol.209.Tom.eo.

Maritatam, an locum ſibi vendicet in ſimpliciter dotata, quaſi ſit deſtinatione maritata,cum dos præſupponat matrimonium? idem Albert. Brun. eodem titulo, arriculo ſexto. numero 281. Tom.eodem.

Sororem extante fratre,ex vi argumenti a contrario ſenſu, eo nõ exiſtente ipſa non excluditur. Rolan.a Valle.de dote. quæſt.43. num.4.fol.369.T.9.

A fratris ſucceſſione, an èconuerſo videatur excludere fratrem a ſucceſſione ſororis. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 7.nume.17. fol.195.Tom.2.

Sorores, extantibus fratribus, an intelligatur de fratribus vtrinque coniunctis, an verò de conſanguineis, an de vterinis tantùm. Albert. Brun.eodem titulo,articulo duodecimo.num.250. fol.235.Tom.eod.

Tranſeuntem ad ſecunda vota a ſucceſſione primi mariti, an videatur pariter excludere filios primi mariti a ſucceſſione talis matris.Albert.Brun.de ſtat.arti.6.nu.300.f.298.T.eo.

Et an matre excluſa a ſucceſſione filiorum primi mariti, videantur excluſi etiam filij nati ex primo matrimonio a ſucceſſione filiorum natorum ex ſecundo matrimonio, & è contra.ibidem. nume.301.

Vnam perſonam, an videatur excludere omnes aſcendentes per illam.Albert.Brun.eo.tit.art.6.nu.100.f.181.T.eo.

Et an videatur excludere omnes de illa linea,etiam ſi non ſint coniuncti per illam perſonam.idem Brun.eo.tit. & arti.6.num. 108.f.182.T.eod.

Excuſans habentem tres liberos ab onere eundi in exercitum,non cenſetur excuſare habentem tres filios naturales. Aſcan. Clem. Amer.de patria poteſtate.capitulo quinto,poſt.num.23.fol.102. Tom.8.P.2.

Exigens gabellam de quolibet inſtrumento non includit inſtrumẽtum legitimationis.Bertachi. de Gabell. ſeu vectigal. &c.tertio memb.8.P.prin.nu.34.f.70.T.12.

De inſtrumentis non includit inſtrumentum electionis pauperum.idem Bertachi.eodem titulo, & membro.tertio.nume.63. fol.72.Tom.2.

Gabellas ab omni hæreditate non habet locum in hæreditate patris delata filio.Iul.Ferret.de Gabell.ſeu vectigal.memb.5.& vlt.8.P.princ.nu.15.f.73.T.12.

Eximens a miſerabiles perſonas,an eximere intelligatur pupillos, viduas,& infirmos.Iul.Ferret.de Gabell.& vectigal. &c. nume. 457.fol.92.T.12.

Quem a banno,an videatur etiam reſtituere bonam famam.Bal. de ſtat.verbo,cancellare.nu.1.f.99.T.2.

Exorbitans a iure in quantum poteſt debet reſtringi, & ad ius cõmune reduci.Georg.Natta.de ſtatu.quæſtio.tertia. num.33.fol. 254.Tom.2.

Diſponens in perſonam,an comprehendat collegium, ſiue capitulum.Ioan.Franc.Pauin.de officio.& poteſtate.cap. ſede vacante.prælud.5.nu.17.f.411.T.13.T.13.P.2.

Loquens in vno caſu extenditur ad alium caſum, qui ſublata ſignificatione comprehenditur.Albert.Brun.de ſtat.art.12. num. 208.fol.233.Tom.2.

Sed odium priuatum continens, per rationis identitatẽ extenditur.Lanfranc.de Oria.de ſtat.interpret.nu.49.f.393.T.2.

Secus tamen ſi odium publicum contineat.ibid.nu.50.

Expreſsè prohibens extenſionem intelligitur prohibere omnino diſſimilem,non autem omnino ſimilem.idem Brun.eo. tit.artu. 5.nu.110.f.173.T.2.

Extẽditur ad alium caſum quando diſpoſitio nullum ſortitur effectum.Lanfranc.de Oria.de ſtat.interpret.nu.43.f.392.T.2.

Ad alium caſum ex identitate,vel maioritate rationis.idem Lanfranc.de Oria.eo.tit.nu.36.f.& eo.

Ad caſum ſubrogatum loco caſus contenti in ſtatuto.idem Lanfranc.eod.tit.nu.44.f.& T.eo.

Etiam in odioſis in his,quæ concernunt periculum animæ. Ioan. Bapt. Boui.de ſtat.vrb.præſcriptio.gl.5.nu.10.f.180.T.17.

In vno correlatiuorum ad aliud.Lanfranc.de Oriano. de ſtatu.interpretatio.nu.37.fol.392.T.2.

In vno ex parificatis legem antiquam ad aliud.idem Lanfranc.de Oria.eo.tit.nu.38.f.& T.eo.

In vno, quod ad alterum conſequutiuè venit ad reliquum. idem Lanfranc.eo.tit.nu.39.f.& T.eo.

In vno,quod ad inſtar alterius menſuratur ad reliquum.idẽ.Lanfranc.eo.tit.nu.40.f.& T.eod.

In vno,quod eſt alterius præambulum ad aliud. idem Lanfranc. eo.tit.nu.42.f.& T.eo.

In vno, quod ſe habet cum alio ad inuicem gradatim ad aliud. idem Lanfranc.eo.tit.nu.41.f.& T.eo.

Faciens mentionem de adutero,an habeat locum in adultera. Iac. Nouell. de iure prothomis. verbo, quòd ſi forte. nume.233.fol. 29.Tom.17.

De affine comprehendit etiam ſponſam. Bald.de ſtat. verbo,affines.nu.4.fol.87.T.2.

De agnatis non intelligitur de filio ſororis, vel de nepote concepto poſt emancipationem patris ſui. Bal.de ſtat. verbo, de agnatis,no.3.fol.88.T.2.

De alio poſito,quod non conſtet de alio,an valeat. Bald.de ſtatu. verbo,ſtatuere.nu.15.f.148.T.2.

De compromiſſo an includat teſtamentũ.Io.Bapt.de arbit. lib.1. c.12.nu.2.f.228.T.3.P.1.

De confeſſo in dubio,non intelligitur per contumaciam.Stepha. de Fedric.de interpretatione iuris.P.1.nu.76.f.221.T.1.

De conſanguineis comprehendit omnes ex quacumque linea cõiunctos ex communi vſu loquendi. Bal.de ſtat.verbo,conſanguinei.nn.2.f.103.T.2.

De conſcientia iudicis,quomodo ſit accipiendum. Bald.de ſtatu. verbo,conſcientia.nu.1.f.103.T.2.

De deſcendentibus,aſcendentibus, & collateralibus patris cenſetur habuiſſe reſpectum ad agnationẽ paternam,& eam voluiſſe præferre maternæ cognationi.Laur.de Palat.de ſtatu.num.189. fol.280.Tom.2.

De filijs,an de iuſtis tantum intelligendum, an etiam de ſpurijs, & ſpurius quando includatur appellationi filij. Bald.de ſtat.verbo,filius.nu 2.& 3.f.113.T.2.

De filio,intelligitur de legitimo,& naturali.Hierony. Gigas. de de crimine læſæ maieſtat. quæſtio. ſeptima. numero 5. folio 75. Tom.11.P.1.

De maſculo per verbum, ſi quis, an comprehendat fœminam. Nouell.de iure prothomis.verbo, quòd ſi fortè. nume.12. folio 24.Tom.17.

De minore,an comprehendat pupillam.idem Nouell. eod.tit.& loco.nu.44.f.25.T.eo.

De

Source : BIU Cujas

De nepote, includit nepotem conceptum post mortem aui. Bald. de stat. verbo. Nepos. nu. 1. f. 131. T. 2.
Et an, & quando pronepotem etiam includat. idem Bal. eod. tit. & verbo. nu. 2. f. & T. eod.
Non intelligitur de pronepote, nisi sit casus fauorabilis, & nulli noceat. Io. Campeg. de stat. q. 4. nu. 28. f. 265. T. 2.
De nobilibus, & eorum liberis non trahitur ad eorum spurios. Bonus. de Curtuli. de nobilit. P. 4. nu. 5. f. 12. T. 16.
De quibus intelligatur. Io. de Selua. de beneficio. P. 3. q. 7. num. 25. fol. 59. Tom. 15. Par. 1.
De posthumo, quem contineat. Sebast. Med. de difinitionib. difinitione. 88. nu. 5. f. 314. T. 18.
De præscriptione annorum 30. nõ excludit minorem. Io. Maurit. Bollan. de restitutione in integ. capitul. 93. numero 7. folio 135. Tom. quinto.
De substitutione, verificabitur in fideicommissaria si ita est communis vsus loquendi. Roland. a Valle. de dote. quæst. 6. num. 8. fol. 354. Tom. 9.
De tempore vtili, quomodo intelligendum sit, quoad hoc verbũ vtile. Bald. de stat. verbo. tempus. nu. 3. f. 150. T. 2.
De viro, non habet locum in vxore, maximè in odiosis, licèt sint correlatiua. Ant. Bard. de temp. vtili. capitul. 10. numero 15. fol. 224. Tom. 5.
De vltima voluntate non porrigitur ad donationem causa mortis. Bal. de stat. verbo. vlt. voluntas. nu. 3. f. 153. T. 2.
Faciens prædia tributaria, obligat etiam clericos. Bald. de stat. verbo. tributa. nu. 3. f. 152. T. 2.
Factum a capitulo, sede vacante, durat, creato nouo Episcopo, nisi reuocetur per Episcopum creatum. Damhoud. Patroc. pupil. de tuto. & curato. c. 9. nu. 114. f. 368. T. 8. P. 2.
A populo, seu principe nõ recognoscente superiorem dicitur ius ciuile, factum verò ab officialibus seu a recognoscente superiorem, dicitur ius prætorium. Albert. Brun. de stat. art. 10. num. 18. fol. 213. Tom. 2.
A præside prouinciæ, quòd quicumque cæperit bannitum, in ære, & persona habeat bona eius, vel partem bonorum, an valeat. Bal. de stat. verbo. statuere. nu. 5. f. 147. T. 2.
A principe ipso deposito, an duret. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 1. q. 13. nu. 1. fol. 5. T. 2.
A prioribus ciuitatis, quòd omnes causæ compromittantur, an valeat. Bald. de stat. verbo. stat. nu. 6. f. 147. T. 2.
A Tyranno, an valeat, & de Tyrannide dicto. idem Bald. de stat. verbo. statuere. nu. 13. & 14. f. 148. T. 2.
Auctoritate Papæ, vel canonis omnes ligat. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 197. nu. 3. f. 52. T. 2.
In commodum populi statuentium, valet, & porrigit effectum suum contra extraneos. Albert. Brun. de stat. artic. 6. numero 11. fol. 177. Tom. 2.
In fauorem bannitorum certum quid soluentium, an porrigatur ad bannitos carceratos. Nel. a S. Gemin. de bannit. 3. P. secundi temd. nu. 9. f. 391. T. 11. P. 1.
Et an tale statutum trahatur ad postea bannitos. ibid. nu. 10.
In fauorem remotioris in gradu, videtur quoque factum in fauorem proximioris. Georg. Natta. de stat. quæst. 3. numero 41. fol. 254. Tom. 2.
Lite pendente, quid operetur. Bald. de stat. verbo. statuere. nu. 28. fol. 149. Tom. 2.
Per ciuitatem quod est alicui fauorabile, vtrum statutum peti poterit, postea cassari. Bald. de stat. in verbo. cassatio. numero 5. fol. 96. Tom. 2.
Quòd certi banniti rebanniantur, & habeantur pro cancellatis, quæritur an requiratur cancellatio. de facto. Nellus. a S. Gemin. de bannit. Par. 3. secundi tempo. numero 74. fol. 398. Tom. vndecimo, Par. prima.
Super aliqua re, ab his, qui non habent potestatem super ea statuendi, nullum est. Alfons. Hoieda de benef. compatibil. cap. 11. nu. 29. fol. 178. T. 15. P. 1.
Fauorabile quid sit? Lanfranc. de Oria. de stat. interprætatio. nu. 4. fol. 391. Tom. 2.
Quid odiosum? ibi. nu. eod.
Quid pœnale? ibid.
Ferrariæ excludens fœminas propter masculos, locum non habet in hæreditatibus illustrissimorum Ducum Ferrariæ, & si bona essent in territorio Ferrariensi. Roland. a Valle. de dote. q. 83. nu. 11. fol. 383. Tom. 9.
Quòd extantibus masculis, fœminæ non succedant, an liget filiã nuptam extra territorium Ferrariæ quod ad bona extantia extra territorium. Pet. Rauena. de stat. verbo. ex sententijs. sectio. 4. nu. 21. fol. 386. Tom. 2.
Sub rubrica de indemnitate mulierum, an dicatur fauorabile. Aymo. Craueta de indemnit. mulierum. num. 8. fol. 281. Tom. 6. Par. secunda.
Filiam a successione excludens, quando mandat illam dotari, vult dotem succedere loco legitimæ, & esse matrimonium mulieris, & statim peti posse. Albert. Brun. de stat. art. 11. numero 9. folio 220. Tom. 2.
Dotatam excludens, habet locum etiam, si non sit congruè dotata. Albert. Brun. de stat. art. 9. nu 37. f. 209. T. 2.
Excludens a successione patris, an etiam excludat a successione aui, vel auiæ. Georg. Natta. de stat. quęstio. 4. numero 12. fol. 257. Tom. secundo.
Ab intestato dat facultatem patri ex testamento illam prætereũdi. Albert. Brun. de stat. art. 10. nu. 85. f. 218. T. 2.
Filias inhabilitans ad successionem patris, an præter in eo, quod disposuerit pater, sit ipsi fauorabile. Albert. Brun. de stat. artic. 3. nu. 21. fol. 168. Tom. 2.
Et ibi, quòd statuta huiusmodi sunt strictè interprætanda etiam in fauorem filij. ibid.
Fines suæ ditionis non egreditur. Bertachi. de Gabel. &c. memb. 3. octauæ. P. princ. nu. 64. f. 72. T. 12.
Fingens bannitum confessum non infamat. Bald. de stat. verbo. infamia. nu. 1. fol. 120. T. 2.
Contumacem pro confesso, quomodo debet intelligi. Anto. Colomb. de forma procedendi extta ordinariè in causis criminalibus. nu. 152. art. 152. f. 345. T. 11. P. 1.
Florentiæ disponens hęredem teneri ad integrè soluendum creditoribus, non obstante confectione inuentarij, se extendit etiam ad bona, & creditores alterius Territorij. Albert. Brun. de stat. art. 8. nu. 130. fol. 205. T. 2.
Disponens, quòd statuta edita contra cessantẽ, locum etiam habeant in quibuscumque forensibus, & contra quoscumque forenses habitante in ciuitate, vel districtu quomodolibet traficãtes, videtur inualidum ex defectu potestatis, si forensis non cessauit in ciuitate, vel districtu Florentię. Roland. a Valle. de dote. q. 36. nu. 5. f. 366. Tom. 9.
Et Papię circa inuentarium. Sebast. Monticul. de inuent. hęred. in princ. nu. 32. f. 201. T. 8. P. 2.
Quòd vno de familia delinquente, alij puniantur, valet. Hier. Gigas de crimi. lęsæ maiest. titu. de plurib & varijs quęstionib. q. 4. nu. 2. fol. 85. T. 11. P. 1.
Huiusmodi tamen statutum non vendicat sibi locum contra fratres & affines delinquentis, absentes, & penitus ignorantes voluntatem fratris ibid. nu. 3.
Item non vendicabit sibi locum contra fratrem, seu affinem delinquentis, cui idem delinquens erat inimicus. ibid. nu. 4.
Item non vendicaret sibi locum, quando frater esset adeò ceruicosæ naturæ, quòd fratris, & aliorum admonitiones omninò cõtemneret. ibid. nu. 5.
Super magnatibus, & mobilibus, & quæ dicatur domus magnatum. Alberic. a Rosate. de stat. Par. 1. quæstio. 136. num. 1. 2. & 5. fol. 20. Tom. 2.
Florentinum circa modum pronũciandi cessantem, & fugitiuum, quomodo intelligatur. Benuenut. Strac. de decoctorib. Par. 4. nume. 23. f. 319. T. 6. P. 1.
Quo cauetur, si debitor infra certum diem creditoribus non soluerit pronunciatur cessans, quem sensum habeat. Benuen. Strac. de decoctorib. P. 4. nu. 8. f. 319. T. 6 P. 1.
Quòd auditor teneatur infra 20. dies causas terminare, intelligitur, si fuerit requisitus. Quint. Mandos. de inhibitionib. q. 54. nume. 4. f. 96. T. 5.
Quòd facultatem concedit prætori exequendi sententias consulum prout ipsi consules in omnibus, & per omnia, an locum habeat in banno cessantis, propter quod & filij, & vxores obligantur, licèt id consules facere non possint alio statuto id disponente. Benuen. Strac. de decoctoribus. Par. 4. numero 24. fol. 320. Tomo 6. Par. 1.
Quòd mandat creditores omnes in tributum vocari, & æquam omnibus esse conditionem, quòd valeat, & de interpretatione ipsius. idem Benuen. Strac. eod. ti. & Par. 4. numero 10. fol. Tomo & Par. eisd.
Quòd officialibus super bonis cessantium inquirẽdis, & ipsis plenam potestatem dedit, quam interpretationem habeat. idem Benuen. Strac. eodem tit. & Par. 4. nu. vigesimosecundo, fol. Tomo & Par. eisd.
Quòd patrem, qui permiserit filium negotiari, & non contradixerit pro filio obligatum iubet, non trahitur ad negotia, quæ extra territorium filius gesserit, & circa dicta statuta, an valeant. idem Benuen. Strac. eodem ti. & Par. 4. num. decimooctauo, fol. Tom. & Par. eisd.
Quòd quælibet mulier succedat matri ab intestato si non extant masculi, an masculis extantibus, fœmina excludatur a successione materna. Albert. Brun. de stat. artic. septimo, nume. 3. fol. 194. Tom. secundo.
Super guarentigia, atque alterum super scriptura priuata. Quintil. Mandos. de inhibitionibus quęst. septuagesima prima, nu. 10. fol. 100. Tom. 5.
Fœminam excludens, extante fratre carnali, non intelligitur de fratre carnali tantum. Albert. Brun. de stat. artic. 12. num. 251. f. 235. Tom. secundo.
In materia statutaria appellatione fratrum non veniunt vterini. ibid. nu. 252.
Dotatam excludens trahitur, quoq; ad eam, cui dotes sunt constitutæ, vel promissæ, si constat communem vsum loquẽdi sic esse. Rolan. a Val. de dote. q 6. nu. 10. f. 354 T. 9.
Excludens propter masculos exigit, quòd sint successibiles, & quòd actu succedant, qualitas statuti est verificanda. Alber. Bru. de stat. artic. 12. nu. 86. f. 228. T. 2.
Et quando id intelligatur, vt debeant esse successibiles. ibidem numero 87.
Et locum sibi vendicat hoc statutum, pluribus etiam extantib. fœminis, & econtra. idem Albert. Brun. eo. tit. & artic. 12. nu. 186. fol. 232. Tom. eod.
Et si mandat illam dotari, ac masculus malit eam ad successionem admittere, quàm dotare, quia forensiũ hæreditas sit modica, illa verò malit dotari, quàm admitti, vter audiendus erit. Albert. Brun. de stat. artic. 10. nu. 7. f. 213. T. eod.
Fœminarum exclusiuum, an excludat naturales tãtum in eo casu, quo possent succedere. Albert. Brun. de stat. articu. 6. numero 64. fol. 179. Tom. 2.
An fœminam excludat, ne succedat in nominib. debitorum existentium extra territorium. idem Albert. Brun. eod. ti. artic. 8. nu. 133. fol. 205. T. eod.

An habeat

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An habeat locum, quando agitur de hæreditate illius, qui est clericus. Georg. Nat. de stat. quęstio. tertia, numero 90. folio 256. Tomo secundo.

Et an tale statutum locum habeat in clericis coniugatis. ibidem num. eodem.

Et an in successionibus, & bonis vsurariorum. Albert. Brun. eod. ti. art. 8. nu. 12. f. 197. T. eod.

An intelligatur eas excludere a successione forensis habentis. bona in territorio statuti. Albert. Brun. de stat. artic. 8. nu. secundo, fol. 197. Tom. 2.

An ius ciuile dicatur, vel prætorium, & quando. Georg. Natta. de stat. q. 1. nu. 15. f. 247. T. 2.

An locum habeat in fœmina maritata, & dotata, antequàm fieret statutum. Io. Campeg. de stat. q. 37. nu. 161. fol. 269. T. 2. & Georg. Nat. eo. ti. q. 2. nu. 108. f. 252. T. eo.

An locum sibi vendicet in bonis Iudæorum, & infidelium, ita q fœminas ab eorum successionib. excludat. idem Albert. Bru. eo. ti. art. 8. nu. 11. f. 197. T. 2.

Et quòd in hęreditate materna, an & in ea habeat locum huiusmodi statutum fœminarum excluſiuum. Georg. Nat. de stat. q. 4. nu. 7. f. 257. T. eo.

An valeat, tàm ab intestato, quàm ex testamento. idem Albert. Brun. eo. ti. art. 1. nu. 33. f. 166. T. 2. & Georg. Nat. de stat. quæst. 1. fol. 247. T. eod.

An vendicet sibi locum, quando pater masculum, & fœminam habens intestabilis moritur, & an statutum disponens de defuncto ab intestato locum habeat in intestabili. Georg. Nat. de stat. q. 4. nu. 2. f. 257. T. 2.

Attendendum non est vbi masculus, & fœmina forenses existũt, & multò magis solus masculus. Lancel. Gal. de stat. præfat. 8. nu. 46. f. 291. T. 2.

Excludens ab hæreditate personam vnam, an videatur excludere quos vis descendentes ab illa etiam masculos. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 89. f. 181. T. 2.

Factum est fauore masculorum, quibus cessantibus, non debet esse locus dicto statuto, nec excludi fœmina, quæ in consequentiã ad vacationem masculi excluditur. Albert. Brun. de stat. artic. 12. nu. 109. f. 230. T. 2.

Masculis extantibus, an odiosum, an verò fauorabile appellandũ sit. Laur. de Palat. de stat. nu. 5. f. 273. T. 2.

Propter agnatos, seu masculos, an intelligatur eas tantum excludere, propter eos, qui sunt in pari gradu, non autem propter existentes in vlteriori. Albert. Brun. de stat. art. 12. num. 188. fol. 232. Tom. secundo.

Qua ratione factum esse censeatur. idem Albert. Brun. eod. tit. artic. 3. nu. 1. f. 168. T. 2.

Et quòd hac sola ratione factum esse videatur, vt agnationis, & familiæ conseruentur. ibid. nu. 12.

Respectu agnatorum dicitur fauorabile, ratione verò filiorum odiosum, & ideo est mixtum. idem Albert. Brun. eo. ti. art. 4. n. 5. fol. 169. Tom. 2.

Videtur naturam accusare, quare masculos non genuerit. Ioann. Campeg. de stat. q. 29. nu. 139. f. 268. T. 2.

Viget vbi bona sunt sita, sed in domicilio patris, viget ius commune, scilicet quòd filiæ æqualiter cum filijs succedant, an filia excludetur a dictis bonis per filium. Georg. Nat. de stat. q. 4. nu. 58. fol. 259. Tom. 2.

Fœminas excludens, an dicatur odiosum, vel fauorabile. Io. Campeg. de stat. quæstio. vigesimanona, numero 137. folio 268. Tomo secundo.

Duo facit, & quæ. Albert. Bru. in suo cons. in fine sui tract. de stat. nu. 3. f. 245. T. 2.

Fratribus extantibus, de quib. fratrib. intelligatur, an defuncti, an fœminæ excluſæ, an verò de vtrisq;. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 236. f. 234. T. 2.

Per collaterales intelligi debet de illis, qui sunt paris, vel primi, seu posterioris gradus, & habentibus similitudinem cum excluſa. Albert. Brun. eodem titu. & artic. 12. numero 239. fol. 234. Tomo secundo.

Propter Masculos descendentes habet etiam locum in hæreditate materna. idem Brun. eo. ti. & artic. 12. numero 137. fol. 230. Tomo eodem.

Habet locum etiam, extantibus virilia non habentibus, vel aliàs inhabilibus ad procurandum. Georg. Nat. de stat. q. 3. nume. 86. fol. 256. Tom. 2.

Vel agnatos, an eas excludat propter hermaphroditum. idem Brun. eodem titu. & articu. duodecimo, numero 160. fol. 231. Tomo eodem.

Et ibi plura de virilitate, & monstruosis masculis, an fœminas excludant. ibidem nu. 161. 162. 163. & 164.

Propter sexum, quomodo cognoscatur odiosum, & fauore agnatorum fauorabile. Georg. Nat. de stat. quæstio. prima, nu. 28. fol. 248. Tomo 2.

Si mandet eas dotari arbitrio propinquorum, non debẽt propinqui arbitrari, quòd dos sit minor legitima, sed in plus arbitrari debent. Albert. Brun. de stat. articu. 9. numero octauo, folio 206. Tom. secundo.

Immò quando non sufficit legitima pro dote, si qualitas personarum ita suadeat, potest totum matrimonium assignari. ibid. nume. nono.

Simpliciter excludens, si non dicat ex testamento, vel ab intestato, an videatur excludere a successione tàm ab intestato, quàm ex testamento. idem Albert. Brun. eod. tit. art. 8. numero 27. folio 198. Tomo 2.

Quid? si statutum dicat, quòd mulier transiens ad secunda vota non possit succedere illo modo, vel ingenio. ibid. nu. 30.

Fraternitatis potest concedere iurisdictionem, etiam cõtentiosam prioribus dictæ fraternitatis. Bal. de stat. verbo. iurisdictio. nu. 6. fol. 126. Tom. 2.

Fundatum super naturali ratione ligat clericos. Georg. Nat. de stat. q. 3. nu. 89. f. 256. T. 2.

Generale ad æquitatem restringitur, & non trahitur ad ea, in quibus est euidens iniquitas. Benuenut. Strac. de decocto. P. 4. nu. 6. fol. 319. T. 6. P. 1.

An deroget priuilegijs singularium personarum. Bald. de stat. verbo. cassatio. nu. 6. f. 96. T. 2.

In fauorem bannitorum, an comprehendat bannitos pro falsitate. Nel. a S. Gem. de bannit. 3. P. secundi temp. nume. 12. fol. 391. Tom. 11. Par. 1.

Per quòd litigantes astringuntur compromittere est odiosum. Mar. Anton. Blanc. de compromiss. quæst. prima, num. 4. fol. 139. Tom. 3. Par. 1.

Per rationem in eo expressam restringitur, & statuti proemium dicitur ratio statuti. Lanfranc. de Oria. de stat. interpret. nu. 20. & 21. f. 392. T. 2.

Sed si habuerit rationem expressam, prout iacet. ibidem nume. vigesimotertio.

Prohibendo, vel vetando, habilitando, vel inhabilitando personã ad contractum, vel testamentum non ligat clericos, Albert. Bru. de stat. art. 8. nu. 9. f. 197. T. 2.

Quòd nulla mulier possit contrahere sine certa forma, an comprehendat causam dotis. Anto. Negus. de pignorib. & hypothe. 1. memb. 8. P. nu. 26. f 253. T. 6. P. 1.

Restringitur, vt absurditas euitetur. Lanfranc. de Oria. de stat. nu. 25. f. 392. T. 2.

Ne tertio præiudicet. ibid. nu. 27.

Sed si disposuerit idem, quod ius commune, secũdum id restringitur. ibid. nu. 28.

Restringitur etiam per rationem similem illi quæ est in statuto expressa. ibid. nu. 24.

Et insuper per vnicam rationem, quæ reddi possit. ibidem num. vigesimonono.

Generaliter dicens, quòd dotata ab auo, patre, matre, vel fratre, nõ possit succedere alicui ex personis dotantibus, vel non dotantibus, si masculi supersunt intelligitur de masculis ex eo, de cuius hæreditate agitur. Albert. Brun. de stat. articu. 8. numero 70. fol. 201. Tom. secundo.

Disponens, quòd omnia legata, & donationes debeant insinuari, non se extendit ad legatum, vel donationem pro dote. Bald. Nouel. de dote priuil. quadragesimaseptima, numero secuudo, fol. 209. Tomo 9.

Loquens debet reduci ad interpretationem iuris communis, vt minus ipsi iuri communi derogetur. Rolan. a Valle de confect. inuent. verbo, quæritur etiam an stante. numero 19. folio 186. Tomo 8. Par. secunda.

An intelligatur loqui de legitima. Io. Franc. Bald. de pręsc. q. 23. nu. 4. f. 81. T. 17.

Generaliter debet intelligi. Roland. a Valle. de confectio. inuent. verbo, quæritur etiam, an stante. nu. 3. f. 185. T. 8. P. 2.

Et hoc ampliatur locum habere etiam in materia odiosa, & pœnali. ibid nu. 4.

Non procedit in causis dotalibus. Melch. Palaez. tract. maior. limit. 2. nu. 2. f. 460. T. 10. P. 1.

Non trahitur ad illicita, nec in dubio videntur disponentes statuere in non subditum. Albert. Brun. de stat. art. 6. num. 39. folio 178. Tomo 2.

Obseruandum etiam generaliter est, quò ad casus priuilegiatos, quando in illo casu specialiter non reperitur habere priuilegiũ. Rolan. a Val. de dote. q. 105. nu. 5. f. 391. T. 9.

Prohibens, etiam in non subditos valet. Phil. Frãc. de disputatione petitorij, vlt. dub. nu. 24. f. 333. T. 3. P. 2.

Genuæ, quòd magistratus ad petitionem partis teneantur committere causam probis viris, ligat forenses. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscrip. gl. 19. nu. 146. f. 187. T. 17.

Grauãs dominum pro delicto famuli, habet locum in delicto etiã ante commisso. Anto. de Rosel. de legitimat. tub. de causa materiali legitimationis. nu. 16. f. 87. T. 8. P. 2.

Habilitans personam, an liget forensem. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæstio. 10. secundi lib. numero 3. & 4. folio 54. Tom. 10. Par. prima.

Vel inhabilitans personam aliàs inhabilem, vel habilem, non extenditur ad forensem. Rolan. a Valle. de dote. q. 36. num. 7. folio 366. Tom. 9.

Habilitatiuum, an habeat locum in subdito contrahente, vel aliter agente extra territorium. Bald. de stat. verbo. habilitare. nume. 3. fol. 86. Tom. 2.

Idem debet intelligi in nepote, quod in filia. Vital. de Camban. de clauſ. rub. quando filia repellitur a successione stat. numero 37. fol. 444. T. 18.

Ius esse cẽsetur in simili, quòd in vno statuitur. Paris. de Puteo. de reassump. instrum. rub. 7. nu. 16. f. 37. T. 4.

Impediens, mulierem, ne contrahat, nec quasi contrahere poterit. Steph. de Federic. de interpretat. iur. Par. vlt. numero 26. fol. 223. Tom. primo.

Impersonaliter loquens in delictis, comprehẽdit omnes personas, & mandatorem, non tantum facientem, & ad effectum, vt statutum impersonaliter loquens comprehendat clericum, vel forensem; refert, an statutũ loquatur in personam, vel in rem. Albert. Brun. de stat. art. 6 nu. 8. f. 177. T. 2.

Imponens gabellam pro contractu quo casu liget clericũ. Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæstio. 62. numero 51. folio 187. Tom. 15. Par. 2.

Gabellas

Source : BIU Cujas

Gabellas contractibus,non includit donationem.Bertach.de gabel.seu vectigal.&c.3. memb.8.Par. num.vigesimoprimo,folio 70.Tom.duodecimo.
Et collectas rebus per ecclesiam acquirendis,an valeat?Iul. Feret.de gabel.vectigal.&c.nu. 504.f.93.T.12.
Necessitatem certæ solemnitatis obseruandæ,non intelligitur statuenti necessitatem imponere.Paris.de Put. de reassump. instrumen.rub.7.nu.10.f.37.T.4.
Onus præbendæ in fauorem diuini cultus,valet. Gul.Redoa.de simo.menta.P.2.capitu.vigesimonono,numero 28.folio 78.Tomo 15.Par.2.
Pœnam facienti delictum, an in mandante locum habeat? Petr. And.Gamba.de extensionibus. numero 66.70.71.&73. fol.251. & 252.Tom.18.
Filiæ contrahenti matrimonium absque parentum consensu', non procedit aduersus illam quæ contraxit, sed non consumauit.Phan.de Phanut.de dote. glo. secunda, numero 33. fol.417. Tom.nono.
Iudici non terminanti causam intra tempus,intelligitur,si iustitia a parte petatur, nec præsumitur stare per iudicem, nisi fiat protestatio.Paris.de Put.de sindic.verbo, an & quando. num.3. & 4.fol.240.T.7.
Manus dexteræ dictanti instrumentum falsum, si talis non habeat dexteram,in sinistra punitur.Steph. de Federic.de interpretat.iur.P.vlt.nu.46.f.223.T.1.
Pro delicto non trahitur ad delictum per subditum extra territorium commissum.Cornel.Beninc.de pauper.& eius priuileg. quæst.8.nu.44.f.149.T.18.
Syndico non denuncianti maleficia, locum non habet, si non denunciauit malum proprium,vel patris,vel filij.Stepha.de Federic.de interpretatione iur.Par.1.nu.164.f.214.T.1.
In causa proxima,videtur etiam statutum in remota. Georg.Natt. de stat.q.3.nu.42.f.254.T.2.
In casu vero,an trahatur ad fictum?Albert.Brun.de stat.art.5.n.95. fol.173.Tom.2.
In dubio sic debet intelligi,quod non contingat fœminam per masculum,vel agnatum remotiorem excludi.Albert.Brun. de stat. art.12.nu.249.f.235.T.2.
Debet intelligi propter fauorem,& non propter odium. Georg. Nat.de stat.q.1.nu.27.f.248.T.2.
Item secundùm ius commune, vt minus illud lædat quàm sit possibile.Ioan.Campeg.de stat.quæstio. quarta,numero 24. fol. 265.Tomo 2.
Intelligitur vocare masculos ab intestato, etiam si aliter per defunctum dispositum non fuerit.Albert. Brun. de stat.art.13.nu. 131.folio 244.
In falcidia censetur etiam statutum in Trebellianica. Rolan.a Val. de confect.inuent.verbo.quia in præcedenti.numeto 3.fol.191. Tom.8.Par.2.
In fauorabilibus taxatiuè loquens ad casum similem, ex rationis identitate extenditur.Lanfran.de Oria. de stat. interpretatione. nu.47.fol.393.Tom.2.
Quid in odiosis ibi.nu.eod.
In fauorem viduæ cõditum,locum habet etiam in ea, quæ virum prorsus inutilem habet.Hier.Gigas.de residentia Episcop.c.10. nu.7.fol.372.Tom.13.P.2.
In loco non dicitur dispensatio,sed ius commune. Georg. Natta. de stat.q.1.nu.31.fol.248.T.2.& Ioan. Campeg.eod.tit.de stat. q.4.nu.32.f.265.T.eod.
In materia maxime odiosa,loquens in actore,locum non habet in reo.Georg.Natta de stat q.2.nu.89.f.251.T.2.
In matre porrigitur ad auiam, quando non potest reddi ratio diuersitatis inter matrem,& auiam.Albert.Brun.de stat. art.6.nu. 173.fol.185.Tom.2.
In naui,habet etiam locum in nauicula.Benuenut.Strac.de Nauib. P.1.nu.5.f.310.T.6.P.1.
Vẽdicat sibi locum etiam in nauicula.Bald. de stat. verbo.Nauis. nu.1.fol.131. Tom.2.
In officialibus, an habeat locum in seruitoribus? Hyppol.Bonac. de seruis, vel famul. quæst. 130.colum.2. vltra medium.fol.127. Tom.6.Par.1.
In persona non subdita, an possit veram in habilitatem inducere. Ioan.le Cirier.de primogenit.quæst.24.primi lib. num.5.fol.35. Tom.10.Par.1.
Et ibi dicitur habilitationem duplicem esse.nu.6.
In præiudicium non subditi, quando possit tolli. Pet. Foller. de contract.censuarijs.verbo.nunquid clericus. nume.33. fol.155. Tom.6 Par.2.
In principali, etiam in assessorijs statui debet. Bart.de Arbitris in suis quæstionib.nu.19.f.295.T.3.P.1.
In proemio de fraudatoribus loquitur,dum vero disponitur indefinitè nùm intelligatur in eo,qui propter fortuitam inopiam decoxerit,plenè disputatur.Benuen.Strac.de decoctorib.P.4.nu.2. fol.319.Tom.6.Par.1.
In quo exprimitur nomen proprium, non extenditur ad futuros successores Pet. Antibo.de munerib.§.2.nume.75. fol.36.T.12.
In suo municipio potest vnum excludere,& alium hæredem facere etiam directò Laur.de Palat.de stat. numero 10.fol.273. Tomo secundo.
In statutis habet locum ratio naturalis,& in pœna capitali,vel corporali subintelligitur dolus.Bal.de stat. verbo. ratio.numero 1. fol.140.Tom.2.
Et illa magis attendenda est (cum sit ipsorum anima,) quàm verba ibid nu.2.
Et quando facit determinationem, non est vlterius inuestiganda ibid.nu.5.
Quando procedit clausula derogatoria,lex postea simpliciter facta non valet.Bald.de stat.verbo.reformare. numero 1.fol.140. Tom.secundo.
In vna persona,an trahatur ad aliam,quando nomina appellatiua omnino discrepant.Albert.Brun.de stat.art. 5.nume.94.fol.173. Tom.secundo.
In vna re,vel persona,vel loco,non extenditur vltra.Sebast.Monticul.de inuentario hæred.in præfatio.nume. 33. fol. 201.Tom.8. Par.secunda.
In vno correlatiuorum,intelligitur statutum, & in alio. Laur. Siluius.de Feudi recognitio.q.30.nu.1.f.80.Tom.10.P.1.& Albert. Brun.de stat.art. 5.nu. 99.f.173.T.2.
Æquiparatorum ex paritate,vel maioritate rationis, an trahatur ad aliud.Albert.Brun.eod.tit.& art.5.nume.100.fol. 173.T.2.& tract.de crim.lesæ maiest incerto autho.quæst.1.num.5.fol.24. Tom.11.Par.1.& Stepha.de Federic.de interpretatio.iur.Par.1. nũ.90.fol.212.T.1.
In vxore,an trahatur ad sponsam?Bald.de stat.verbo.Sponsa.nu.1. fol.146.Tom.2.
Includens clericos,an sit contra libertatem ecclesiæ? Fran.de Platea.de excommunicatione.nu. 18.§.30.f.356.T.14.
Indifferens quando possit allegari per clericum in sui fauorẽ?Roc ch.Curt.de stat. verbo.nunc. Sectione. 8. numero 74. folio 375. Tom.secundo.
Indistinctè loquens,& continens fauorem,ampliandum est.Alberic.a Rosate.de stat P.1.q.112.nu.1.f.16.T.2.
De offensa,an de qualibet offensa indistinctè sit intelligendum? idem Alberic.eod.titu.lib.4.quæstio.18.numero 1.& 11.fol.69. Tom.secundo.
Seruandum est quamuis durum.idem Alberic.a Rosate eod.tit. & P.1.q.122.nu.2.f.18.T.2.
Inducens bannimentum,& quem esse exbannitũ,operatur, quòd non possit excipere.Bal.de stat.verbo.bannitus.nume.82.fol.94. Tom.secundo.
Ferias,videtur eas inducere secundùm ius commune. Bald. de stat.verbo.Feriæ.nu.3.f.112.T.2.
Peccatum,nullius est momenti.Constant.Roger. de legis potentia.nu.6.f.395.T.1.
Præscriptionem,facit eam currere contra minorem,licèt restituatur contra præscriptionem statutariam.Bald.de stat. verbo.præscript.nu.16.f.138.T.2.
Operatur,vt ille,cui obstat dicta præscriptio, non possit recurre re ad curiam Episcopi.idem Bal.eod. titu. & verbo præscriptio. nu.13.fol.138.Tom.eod.
Valere præscriptionem annorum decem super debito ex negligẽtia creditoris,an noceat clerico successori creditoris,contra quẽ fuerat inchoata præscriptio,non tamen completa. Albert. Brũ. de stat.art.5.nu.49.f.179.T.2.
Inducit certam formam seu solemnitatem in suo territorio, & in alio territorio est alia, vtrius loci forma spectanda, & obseruanda?Bald.de stat.verbo.Territorium.nu.1.fol. 151.T.2.
Infamiam irrogans illi, qui pro alio se obligat, non valet. Gasp. Beat de inope debit.&c.capitul.5.numero 16. fol. 216. Tom.3. Par.secunda.
Inferioris non potest tollere ius superioris.Bartho.Bellen. de Charitat.subsid.q.45.nu.2.f.154.T.15.P.2.
Inferiorum,etiam quo ad commodum ecclesiarũ, non tenet.Ant. de Canario.de insinuationib.secunda Par.princ. nu.10. fol.277. Tom.6.Par.2.
Infringens facultatem probandi ad vnum modum valet,nec contra illud datur recursus ad ecclesiam ratione denegatæ iustitiæ. Ioan.Bapt.Bouius.de statuta.vrb.præscript.glo. 27.nume.5.fol. 158.Tom.17.
Inhabilitans fratrem sororis a succedendo non extenditur ad fratrem forensem.Roland.a Valle.de dote.quæst. 36.nume.11.fol. 366.Tom.9.
Personam sibi subiectam effectum sortitur quocunque accesserit persona illa.Georg.Natta.de stat.quęstio.4. numero 37.folio 258.Tom.2.
Inhabilitare nequit non subditum.Bald.de stat.verbo.minor.nu.1. fol.131.Tom.2.
Inhonestum an sit seruandum? & contra bonos mores, non debet admitti.Alberic.a Ros.de stat.Par.1.quæstio.37. numero 1. & 2. fol.8.Tom.2.
Iniquum licèt per ciues de facto obseruetur,an seruari per forenses debeat de gestis in territorio statuentium?Stepha.de Federic.de interpret.iur.P.1.nu.116.f.213.T.1.
Instrumẽti executiuum,contra quas personas intelligatur? Albert. Brun.Astens.de reb.dub.in princi. verbo.quo ad commoda.nume.34.fol.351.T.18.
Intelligendum absque præiudicio tertij. Bald. de stat.verbo.bona nu.4.fol.95.T.2.
Intelligi debet,nec a sapientibus reprehendatur.Rolan.a Valle.de confect.inuent.nu.8.f.186.T.8.P.2.
Intelligitur vocare masculos eo modo,quo a iure vocari solent.Albert.Brun.de stat.artic.decimotertio, numero 131.folio 244.Tomo secundo.
Interim factum,quando causa est de præterito, & lis de futuro,an porrigatur ad iudicium postea agitatum.Bald.de stat.verbo,statuere.nu.16.f.148.T.2.
Iuterpretandum est,vt minus lędat ius commune, quàm fieri possit.Albert.Brun.de stat.artic.duodecimo,numero 211.folio 233 Tom.secundo.
Vt non resultet absonus intellectus.And.Barbat. de Card. leg.de stat.q.2.basilica.nu.7.f.135.T.13.P.2.
Interpretatur municeps,vel qui ipsum facit.Bald.de stat. verbo.interpretatio.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

terpretatio.num.duodecimo,fol.123.Tom.2.
Introducens ſucceſſionem ex bono,ſed non ex ęquo,dicitur odioſum.Bal.de ſtat.verbo.odium.f.132.nu.3.T.2.
Introductiuum fauoris,nõ habet minuere fauorem iuris communis.idem Bald.eodem titu.verbo.poſſideo. num.quinto,fol.136 Tom.ſecundo.
Inualidans poſſeſſionem,impedit manutentionem.Virg.de Boccat.de interdicto.vti poſſidetis.capiru.4.numero 4.fol.305.Tomo 3.Par.2.
Irrationabile eſt nullum.Rocch.Curt. de ſtat.gl.fi.ſectio.3.nu.15. fol.356.Tom.1.
Iſtis verbis per ſe loquens perſonaliter eſt intelligendum.And.Barbat.de Card.leg.de lat.quæſtio.2.baſilica.numero 15.folio 135. Tom.13.Par.2.
Ita debet intelligi,ne quis indebite iure ſuo priuetur,vel iniquè lucretur.Georg.Nat.de ſtat. quæſtio.4.numero 149.folio 262. Tomo ſecundo.
Ita poteſt diſponere in municipio ſicut Imperator in toto orbe. Bal.de ſtat .verbo.Meta.nu.2.f.130.T.2.
Iuramento firmatum contra incompatibilitatem beneficiorũ, ſeruandum non eſt.Alfonſ.Hoie.de benef.incompatib.P.1.c.10.nume.9.f.119.T.15.P.1.
Iuratum,an per actum contrarium ſublatum videatur.Ægid.de Bellamera.de permutatio.benef.Par.2.quæſt.7.nume.1.fol.194. Tom.15.Par.1.
An poſſit reuocari.Alberi.a Roſ.de ſtat.Par.1.quæſtio.16.num.1. fol.5.Tom.2.
Et confirmatum a ſede apoſtolica a pari procedit.Pet.And.Gamba.de autho.leg.de lat.lib.tertio, numero 520.fol.173.Tom.13. Par.ſecunda.
Factum a ciuibus,an poſſit per eoſdem reuocari. Ioan.Guter.Placent.Hiſpa.de contract. iurat.capitu.38. numero 16.fol.85.Tomo 6.Par.2.
Iuri ciuili conforme,an cenſeatur ſublatum,ſublato iure communi.Albert.Brun.Aſtenſ.de augmento,&c.concluſ.4.princi.nu.7. fol.355.Tom.17.
Communi contrarium, an ab eo diſtinguatur.Steph.de Federic. de interpret.iur.P.1.nu.54.f.217.T.1.
Contrarium nec bonum, nec iuſtum eſt.Henric.Bot.de synodo Epiſcopi articu.primo,nume.trigeſimonono,fol.391.Tomo 13. Par.ſecunda.
Derogare poteſt maximè ratione publicæ vtilitatis. Alberi.a Roſate.de ſtat.Par.prima,quæſtio.60.nu.ſecundo,fol. duodecimo, Par.ſecunda.
Simile,ſecundum id etiam in onere hæreditario accipitur. Conſtant.Roger.de iur.interpret.numero vigeſimoſeptimo,fol.393. Tom. primo.
Laicorum,an comprehendat clericos.Matthe. de afflicto. de iure prothom.§.9.nu.18.f.18.T.17.
An liget clericos in minoribus in Regno Franciæ.Io.le Cirier.de primogen.quæſt.24.primi lib. num.9.19.& 33.fol.35.& 36.Tomo 10.Par.1.
An ſit ſeruandum in curia Epiſcopi.Bal.de ſtat.verbo ſtatuere.nume.10.& 11.f.147.T.2.
Et ibi intellectus ad auth.caſſa. & irrita.C. de ſacroſanct. eccleſ. num.vndecimo.
Arctans clericos ad caſtra cuſtodienda,& pœnam imponens,nõ valet.Franc.de Plat.de excomm.30.numero 11.folio 356.Tom. decimoquarto.
Circa decimas non ſoluendas iuxta verborum corticem ſeruanda ſunt.Stepha.de Federic.de interpret.iur.Par.1. num.112.fol. 213.Tomo 1.
Contra arma portantes,an liget clericos.Io. le Cirier.de primogenit.q.24.primi lib.nu.23.f.36.T.10.P.1.
De compromiſſis neceſſarijs, non ligat clericos etiam in minoribus conſtitutos.Remig.de Gon.de charita.ſubſid.q.64.nume.4. fol.192.T.15.P.2.
Diſponens,quòd matres non poſſint diſponere in præiudicium filiorum,niſi de quarta, ligabit hæreditatem chlamidato tertij ordinis ſancti Franciſci.Albert.Brun.de ſtat.artic.8.nume.8.fol. 197.Tom.ſecundo.
Expreſsè eccleſiam non includit.Phil. Franc. de diſput. petitorij vltimo dub.nu.11.f.332.T.3.P.2.
Impediens donationem pro anima,non valet.Maria.Soc.de oblatio.libello.9.nu.42.f.128.T.14.
Imponens pœnam coniunctis clericorum propter clericorum inobedientiam,non valet.Bertach. de gabel.&c.ſeptima P.prin. nu.15.f.64.T.12.
In materia ad canones ſpectante,ſecundum canones debet intelligi.Henric.Bot.de synodo Epiſcopi.concluſ.1.numero 14.f. 407 Tom.13.Par.2.
Ita generale, quod poſſet eſſe eccleſijs præiudiciale, aut perſonis eccleſiaſticis reſtringitur, vt eccleſiam, aut eccleſiaſticas perſonas non comprehendat.Laur.de Palat.de ſtat.num.105.fol.277. Tom.ſecundo.
Non comprehendit clericos etiam in minoribus conſtitutos.Remig.de Gon.de charirat.ſubſid.quæſtio.65.numero 3.folio 192. Tom.15.Par.2.
Non ligat eccleſiam.Phil.Franc.de diſputa.petitorij vlt.dub.n.6. fol.332.T.3.P.2.
Non poteſt ſubijcere iam quæſita eccleſiæ,collectis,ſecus in quęrendis,quæ cum onere impoſito trãſibunt ad eccleſiam.Albert. Brun.de ſtat.articu.ſexto,numero trigeſimooctauo,fol.178.Tomo ſecundo.
Præiudicans eccleſijs,non valet.Philip.Franc.de diſput.petitorij. vlt.dub.nu.17.fol.333.T.3.P.2.
Puniens cõtrahentes matrimonium cum filiofamilias ſine patris conſenſu,an,& quando teneat. And.Barbat.de præſtantia Cardi.quæſtio.ſecunda,Baſilica primę Par.num.17.fol.70.Tom.13. Par.ſecunda.
Quando clericum includat.Ioan. Bap.de arb.lib.2.c.19.nume.6. fol.237.T.3.P.1.
Quòd iens de nocte tantum ſoluat,clericos non ligat.B. Anto.de excommun.c.18.nu.4.f.371.T.14.
Seu conſuetudo diſponens,quòd debeat fieri compromiſſum,habebit locum contra clericum litigantem in foro ęculari.Rocc. Curt.de ſtat.verbo.nunc ſectio.8.nume. ſexageſimooctauo,fol. 375.Tomo 2.
Laxans pœnam portanti pro vſu ſuo,an eam infligat,mutato propoſito.Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.Par.4. princ.nu.12. fol.15.Tom.12.
Legati excommunicationem continens,non requirit ſcripturam. Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi Par.3.numero 120.fol.387.Tomo 13.Par.2.
Legis prævalet hominis ſtatuto.Bald.de ſtat. verbo.teſtari.num.6. fol.151.T.2.
Lexve ſcripta, ne maritus relinquat vxori in iure ſubſiſtit cum ratione.Lancellot.Gal.de ſtat. præfatio.4.numero 5.& 18.fol.284. Tom.ſecundo.
Tenet etiam ex aduerſo,ne vxor relinquat marito.ibi eadem prę fatio.4.nu.6.
Licèt aliquid probari per teſtes prohibeat, probationes tamen per inſtrumentũ,& teſtes non prohibet.Alberic.de Malet.de teſtib. c.7.nu.109.f.106.T.4.
Debeat ſecundum leges declarari, & in nonnullis caſibus reſtringi,tamen id non procedit,vbi verba legis municipalis adeò ampla ſunt, vt commodè,& citra manifeſtam cauillationem reſtringi non poſſint.Rolan.a Val.de dote.quęſtio.32.numero 12.folio 364.Tomo 9.
Dicat, quòd filia debeat ſtare contenta dote per patrem aſſignata,poteſt nihilominus petere ſupplementum cõgruæ dotis. Bal. Nouel.de dote priuil.17.nu.6.f.200.T.9.
Excludat matrem,exiſtente patruo,non tamẽ excludit eius filios. Albert.Brun.de ſtat.art.6.nu.99.f.181.T.2.
Fauorabile, non continens aliquid contra ius commune, per argumentum a ſimili, ad caſum nouum extendi non debet. Stepha.de Federic.de interpretatio. iuris Par.vlt. numero 68. folio 224.Tom.primo.
Filiam excludat a legitima,vel legitimę ſupplemento, nihilominus poterit petere dotes, vel ſupplementum dotis.Albert. Brun. de ſtat.art.9.nu.49.f.209.T.2.
Non poſſit afficere perſonam propter rem, quæ eſt in territorio ſtatuentium,poteſt tamen rem ipſam afficere. Albert. Brun.de ſtat.art.6.nu.6.f.176.T.2.
Tollere cognationem poteſt tamen tollere ius ſuccedendi. Ioã. Campeg.de ſtat.quæſtio.ſexta, numero 49. & 50. folio 265. Tomo ſecundo.
Non recipiat interpretationem quo ad ſubſtantiam ipſius ſtatuti, tamen ſecus ſuper conſequutiuis eiuſdem ſtatuti.Roland.a Valle.de dote.quæſtio.octuageſimaſexta, numero 9. folio 384. Tomo nono.
Non ſit productum in cauſa,iudex tamen illud ſequi debet,cum ſtatuta ſeruare iurauerit, ſecus in conſuetudine non ſcripta. Bal. de ſtat.verbo,iudex.nu.4.f.124.T.2.
Non videatur præcisè fœminas excludere, illis tamen maſculos præponit.quid ſi tales fuerint,qui impunè præterire poſſint, vel a ſucceſſione excludi ex teſtamento, adeoque exhæredatio non ſit neceſſaria, multò magis fœminæ poſt eos vocatæ præteriri poſſunt,nec illis competit 60.poſſeſ. contra tab. quamuis ſimus in caſu,in quo ex teſtamento ſuccederent. Albert. Brun. de ſtat. artic.10.num.44.f.215.T.2.
Sit ſtricti iuris,tamen ob publicam vtilitatem extenditur. Lanfrã. de Oria.de ſtat.interpret.nu.50.f.393.T.2.
Velit filiam a ſucceſſione excludere, non tamen dicitur eam congruis dotibus velle priuare.Albert. Brun.de ſtat.art.9. nume.28. fol.207.Tom.2.
Videatur durum,& aſperum eſt ſeruandum. Damhoud. patroc. pupil.de tuto.& curato.capitu.9. numero 133.folio 368.Tomo octauo,Par.2.
Ligans omnes de vniuerſitate,non valet, niſi omnes ſinguli cõſentient,adeoque nec maior pars ciuitatis ſufficeret. Aymo.Craue. de antiquit.tempo.verbo.circa pręmiſſa.numero 29. & 31. folio 174.Tomo 17.
Ligat,& reſpicit tantum ſubditos.Alberic.a Roſ.de ſtat.lib.4.q.29 nu.2.f.70.Tom.2.
Minores.Roland.a Valle.de dote.quæſtio.44. numero 6.fol.370. Tomo nono.
Limitans inuitatos ad nuptias, non diuidit nuptias patris, & filij. eo.die factas.Albert. Brun.Aſtenſ.de augmento, &c. concluſ.6. prin.nu.3.f.358.T.17.
Quoram ſuccedendi filiæ, ſtantibus maſculis, cenſetur etiam limitare legitimationem.Albert. Brun.de ſtat.art.12.nume.62.fol. 228.Tom.ſecundo.
Limitatur per legem, vel per aliud ſtatutum.Anton.de Cana.de inſinuationibus Par.ſecunda, princip. numero 8.folio 277. Tomo 6.Par.2.
Loci contractus celebrati attendi debet in lucro dotis. Roland. a Valle.de dote.q.13.nu.1.f.356.T.9.
Sed contra.ibid.nu.3.
In quo pater habet domicilium, vel ſita ſunt bona,vtrum attẽdatur. Io.Campeg.de ſtat.q.50.& 51.numero 217.& 218. fol.270. Tom.ſecundo.

Inferioris

Source : BIU Cujas

Inferioris non potest aduersari statuto ciuitatis superioris. Ioan. Bertach. de Episcop. capitu. quinto, numero 20. fol. 365. Tom. 13. Par. secunda.
Potest prohibere commercium rerum certarum. Philip. Franc. de disputatio. petitorij. vlt. dub. numero quinto, fol. 332. Tom. tertio, Par. secunda.
Seruari debet, in quo conuenitur reus. Alberic. a Rosate. de stat. P. 2. q. 7. nu. 2. f. 31. T. 2.
Loco publicationis sufficit, quod edictum sit in publico consilio. Guliel. Rodoan. de reb. eccles. non alien. verbo. item ex præmissis. nu. 17. fol. 481. T. 15. P. 2.
Loquens ab intestato, locum etiam habet in testamento imperfecto inter liberos. Albert. Brun. de stat. art. 8. numero 17. fol. 197. Tom. secundo.
De actione comprehendit officium iudicis. Pet. And. Gamb. de extensio. nu. 54. fol. 254. T. 18.
De adultero, locum non habet in adultera. Lancellot. Gallia. de statut. q. 4. nu. 58. f. 325. T. 2.
De alienatione non habet locum, vbi quis ex necessitate laudi cogitur. Octaui. Simonc. de decret. lib. 2. nu. 26. inspectio. 3. fol. 303. Tom. 6. Par. 2.
De bannito non verificatur in eo, de cuius banno disputatur. Robert. Laacellot. de attent. Par. 2. cap. 12. ampliat. 19. nume. 9. folio 357. Tom. 5.
De carceratis relaxandis non extenditur ad carceratos pro crimine falsi. Greg. Magalot. de securit. & saluocond. Par. 3. nume. 11. fol. 238. Tom. 11. Par. 1.
De ciue habet locum in potestate, & officialibus. Paris. de Puteo. de syndic. verbo. statutum ciuitatis. numero primo, fol. 253. Tomo septimo.
In dubio debet intelligi de originario, non autem de recepto per gratiam. Albert. Brun. de stat. art. 12. numero 61. fol. 227. Tomo secundo.
De coniugato intelligitur de copulato per carnalem copulam. Phanut. de Phan. de dote. glo. 2. nu. 77. f. 419. T. 9.
De consanguineis, & propinquis adhibendis contractibus minorum, vel mulierum, ætatem non distinguit, sed consilium spectat. Bald. de stat. verbo. contrahere. numero septimo, folio 104. Tom. secundo.
De contractibus, verificatur etiam in donatione causa mortis. Ioann. Bapt. Boui. de stat. vrb. præscript. glo. 19. numero 91. folio 186 Tom. 17.
De contractu, an includat donationem, & alios contractus, qui non sunt vltro, citroque obligatorij. Io. Campeg. de dote. q. 109. nu. 9. fol. 339. Tom. 9.
Contra ius commune, non comprehendit contractum improprium. Roland. a Valle de dote q. 109. nu. 6. f. 394. T. 9.
Et si locum non habeat in stipulatione, donatione, & similibus, quæ propriè contractus non sunt, fallit tamen, vbi eadem militat ratio Lancellot. Gallia. de stat. quæst. 7. nu. 131. fol. & 132. fol. 320. Tom. secundo.
De creditore habet locum, & in creditrice. Iac Nouel. de iure prothomiseos verbo. quòd si fortè. nu. 46. f. 25. T. 17.
Comprehendit etiam creditorem ex legato. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 19. nu. 66. f. 185. T. 17.
Idem extenditur etiam ad creditorem habentem ius Hypothecæ. ibid. nu. 67.
Negligente comprehendit etiam creditorem ignorãtem. idem. Io. Bapt. Boui. eod. tit. & glo. 19. nu. 1. f. 183. T. eod.
De creditoribus non extenditur ad fœminas. Io. Bapt. Boui. de stat. vrb. præscript. glo. 3. nu. 35. f. 179. T. 17.
De crimine intelligitur de crimine perfecto. Bertachi. de Gabel. seu vectigal &c. 3. membr 8. P. princ. nu. 67 f. 72. T. 12.
De debitore extenditur ad fideiussorem. Io. Bapt Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 19. nu. 96. f. 186. T. 17.
De domo, an locum habeat in Apotheca. Iac. Nouel. de iute prothomiseos verbo quod si forte. nu. 229. f. 29. T. 17.
Comprehendit etiam nauem. Io. Bapt. Bolcius, de statuta. vrb. præscript. glo. 19. nu. 84. f. 186. T. 17.
De dotata ab auo, non habet locum, nisi agatur de successione aui, qui dotauit. Albert. Brun. de stat. art. 6. numero 178. fol. 185. Tom. secundo.
Et sic de dote debet intelligi de congrua. Georg. Natta. de stat. q. 1. nu. 13. fol. 247. T. eod.
De dote data, locum habebit, & in dote præsumpta constituta a lege. Roland. a Valle. de dote. q. 75. nu. 27. f. 381. T. 9.
Data, non habet locum in promissa. Roland. a Valle. de dote. q. 11. nu. 19. f. 355. T. 9.
Data, trahitur, & ad promissam, si in loco erat communis vsus loquendi, quod dos data statim diceretur, quòd promissa est. idem Roland. a Valle. de dote q. 6. nu. 6. f. 354. T. 9.
Hoc tamen declara, vt ibi. nu. 11. 12. 13. & 14.
De dote lucrãda an habeat locum in dote putatiua. Io. Campeg. de dote. q. 8. nu. 1. f. 330. T. 9.
Vxore prædecedente an habeat locum in illa, quæ non dum est ducta ad domum, si tamen sit desponsata per verba de præsenti. Io. Campeg. de dote. q. 13. nu. 1. f. 331. T. 9.
De dote promissa debet intelligi de dote promissa per hominẽ, non autem de dote tacitè constituta a lege. Roland. a Valle. de dote. q. 76. nu. 3. f. 381. T. 9.
De excludendo maritatam, vel nuptam non habet locum in impubere, si sit sponsa de futuro. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 194 fol. 185. Tom. 2.
De faciente comprehẽdit mandantem, licèt facere dicatur interpretatiuè. Bal. de stat. verbo, mandare. nu. 7. f. 130. T. 2.
De filijs, an extendatur ad nepotes. Alberic. a Ros. de stat. Par. 2. quæstio. 107. num. primo, fol. 41. Tom. 2.
Legitimis non extenditur ad legitimatos. Bonus. de Curtili. de nobil. P. 4. nu. 18. f. 13. T. 16.
Nunquàm de adoptiuis intelligitur. Ascan. Clem. Amer. de patria potest. c. 5. nu. 10. f. 101. T. 8. P. 2.
De filio, locum habet in nepote. Albert. Brun. de stat. art. 12. num. 105. f. 233. T. 2.
Non habet locum in adoptiuo. Ioan. Campeg. de stat. q. 40. nu. 174. f. 269. Tom. 2.
De fratribus simpliciter, an de fratribus primi gradus tantum intelligatur. Albert. Brun. de stat. art. 12. nu. 209 f. 233. T. 2.
De frumento, an habeat locum in alijs bladis. Iul. Ferret. de gabel. &c. nu. 36. & 37. f. 80. T. 12.
De iure, an locum sibi vendicet in publico & famoso hæreditatis expilatore. Bal. de stat. verbo expilator. nu. 1. f. 112. T. 1.
De furto in sacrilegio etiam locum habere censetur. Paul. Girlan. de pœnis omnifariam coitus. q. 1. nu. 3. f. 298. T. 11. P. 1.
De habitatoribus ciuitatis, an comprehendat famulum, qui stat cum alio. Hippol. Bonacos. de seruis vel famul. q. 237. col. 4. vltra medium. f. 129. T. 6. P. 1.
De hærede, habet locum in hærede habente beneficium inuentarij. Phan. de Phanu. de inuent hæred. Par. 5. numero 3. fol. 284. Tom. 8. Par. 2.
De homicida, an comprehendat mandantem. Bal. de stat. verbo. homicidium. nu. 6. f. 119. T. 2.
De homine an comprehendat ventrem. Bal. de stat. verbo. homo nu. 1. f. 119. T. 2.
De Ianuensibus simpliciter, debet intelligi in propria significatione, & sic de Ianuensibus ratione domicilij. Rolan. a Val. de dote q. 22. nu. 23. f. 360. T. 9.
De iniuria illata marito, non comprehendit vxorem. Lancel. Gallia. de stat. post verbum, vxori. quæstio. quarta, numero 47. f. 125. Tom. secundo.
De interloquutoria, non extenditur ad interlocutoriam vim diffinitiuę habentem. Anton. Nicelli. de concordia glos. numero 42. fol. 192. Tom. 18.
De legatis trahitur ad fideicommissum, & econtra. Lancell. Gal. de stat. post verbum legare. q. 1. nu. 7. f. 311. T. 2.
De legitimis, an comprehendat legitimatos. Io. le Cirier. de primogenit. q. 13. nu. 8. f. 28. T. 10. P. 1.
De libris mercatorum, an trahatur ad mercatores de præterito. Ioan. Bertachi. de Gabel. Par. 2. de locatione Gabellar. nume. 34. fol. 57. Tom. 12.
De maleficijs personalibus, quomodo intelligendum. Bald. de stat. verbo. malef. nu. 2. f. 128. T. 2.
De maritata, habet locum in sponsa per verba de præsenti, licèt copula non sit secuta. Georg. Natta. de stat. quæstio. 2. nume. 24. fol. 249. Tom. 2.
De masculo cum aliqua qualitate, an comprehendat fœminam. Iac. Nouel. de iure prothomiseos verbo, quòd si fortè. nume. 18. fol. 24. Tom. 17.
De matre, & sorore, quòd excludantur per agnatum tertij gradus extendi ad filiam, esset contra naturam verborum. Laur. de Palat de stat. nu 174. f. 279. T. 2.
Et similiter statutum, quòd frater, & filius fratris excludant filiam, extendatur ad agnatum vlterioris gradus. ibidem numero eodem.
De mercibus, num intelligatur etiam de pecunia. Bal. de stat. verbo. merces. nu 1. f. 130. T. 2.
De moneta intelligitur de vsuali, & expendibili in loco. Lancellot. Gallia. de stat. post verbum, solidos. quæstio. 1. numero 9. fol. 330. Tom 2.
De qua intelligendum. Fabian. de Monte. de emptione, & venditione. q. 5. princ. nu. 14. f. 52. T. 6. P. 1.
De mortuo verificatur in eo, qui religionem ingressus est, & professus. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. cap. 102. glo. 12. nu. 8. fol. 181. Tom. 17.
De muliere dotata, an intelligatur, siue sit dotata pro matrimonio carnali, siue spirituali. Pet. de Vbald. de duob. fratrib. Par. 11. nu. 18. fol. 164. T. 6. P. 1.
De nepote, an & quando pronepotem includat. Bald. de stat. verbo. Nepos. nu. 2. f. 131. T. 2.
De nouerca, an extendatur ad nouercam magnam. Bald. de stat. verbo. Nouerca. nu. 1. f. 132. T. 2.
De nupta, non intelligitur de desponsata per verba de præsenti. Roland. a Valle. de dote. q. 106. nu. 30. f. 393. T. 9.
De offendendo bannito an intelligendum de rebus, vel persona tantum, vel de vtroque Alberic. a Rosate. de stat. lib. 4. quæstio. 112. nu. 1. fol. 85. T. 2.
De omnibus positionibus, an includat impertinentem, & ibi practica super cap. & positionibus admittendis. Fran. Curt. de positionib. nu. 28. f. 11. T. 4.
De patrefamilias ex forma statuti, non extenditur ad filios habitos pro patribusfamilias. Steph. de Federic. de interprætat. iur. P. 1. nu. 97. fol. 212. T. 1.
De persona, an habeat locum in capitulo. Franc. Curt. de iureiur. §. Hoc etiam. nu. 3. f. 134. T. 3. P. 2.
De petitione verificatur etiã in petitione extraiudiciali. Io. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscript. glo. 16. numero primo, & 6. folio 182. Tom. 17.
De pignore, an habeat locũ in hypotheca. Ant. Negus. de pignorib. & Hypothe. P. 1. nu. 8. f. 194. T. 6. P. 1.
De pœna corporali, an ad bona trahatur. Nic. Moron. de fide treug. & pace. c. 118. nu. 33. f. 437. T. 11. P. 1.
De pomis solui gabellam, an locũ habeat in piris, oliuis, & glandibus. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 541. f. 94. T. 12.

De possessore,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

De poſſeſſore, an habeat locum in illo qui dolo deſijt poſſidere. Alberic.a Roſ.de ſtat.P.1.q.153.nu.1.f.25.T.2. & q.200.P.2.eo. ti.nu.1.f.53.T.eo.

Habet locum in eo, qui mala fide deſijt poſſidere. Marti. Laud. de legitimatione.nu.134.f.96.T.8.P.2.

Idem de poſſeſſione, & an extendatur ad quaſi poſſeſſionem incorporalium. Io.Franc.Balb.de præſcriptionib.P.2.in prin.nu.2. fol.72.Tom.17.

De præſcriptione, non trahitur ad vſucapionem. Io. Franc. Balb. de præſcr.P.1.q.3 nu.4.f.53.T.17.

De præſcriptionibus quò ad dotes, non extenditur ad dotem matris defunctæ. Io.Bap.Boui.de ſtat.vrb.præſc.glo.3. numero 28. fol.179.Tom.17.

De præſentia coniunctorum, an comprehendat pupillos. Bal. de ſtat.verbo.conſanguinei.nu.4.f.103.T.2.

De primis cauſis, habet locum in cauſa, quæ pendet coràm iudice, vigore reductionis ad arbitrium boni viri, ex quo diſcuſſio facta coràm arbitratore non habetur in conſideratione, nec facit primam cauſam. Robert.Lancellot.de attent. Par.2.c.15. nu.16. fol.388.Tom.5.

Sed loquens de ſecundis cauſis, non habet locum in cauſa reductionis a laudo. ibidem cap.16.ead.Par. ſecunda, nu.24.fol.393. Tom.eodem.

De productione inſtrumenti, quomodo accipiendum. Aym. Crauet.de antiq.tempo.verbo, quæritur etiam in hac materia.nu.7. & 8.f.132.T.17.

De qualibet probatione intelligitur de ſolenni. Pet.And.Gamba. de extenſionib.nu.44.f.250.T.18.

Dè rebelle habet locum in inobediente, quia inobedientia non concernit ſtatum Principis. Card.Iacob.de concil.lib.7.num.79 fol.302.T.13.P.1.

De ſcripturis comprehẽdit etiam libros camporum, & aliarum rationum. Io.Bap.Boui.de ſtatuta vrb.præſcrip.glo.14.nume.7. fol.181.Tom.17.

Mercatorum non habet locum in vna ſcriptura. Bal.de ſtat.verbo.ſcriptura.nu.4.& 5.f.146.T.2.

Et an valeat ſtatutum dictans certæ ſcripturæ eſſe dandam fidẽ. ibid.num.eod.

De ſecundis cauſis non habet locum in cauſa reductionis a laudo. Robert.Lancellot.de attent.Par.ſecunda, ca.16. numero 24. fol.393.Tom.5.

De ſententia non trahitur ad laudum. Bertachi. de gabel.ſeu vectigal.primo memb,8.Par. princip. nume.quarto, folio 72. Tomo duodecimo.

De ſolutione habet locum in compenſatione. Sebaſt.Med.de cõpenſationibus.quæſtio.vigeſimaquinta, numero 19.fol.264. Tomo 6.Par.2.

De ſponſo, & ſponſa ad maritum & vxorem non extenditur. Lancellot.Gallia.de ſtat.quęſtio.1.num.3.poſt verbum maritus.fol. 295.Tom.ſecundo.

De tranſactione prohibendo, aut aliàs diſponendo, de qua intelligi debeat tranſactione. Ioan.Bap. de tranſactionib. quæſtio.29. nu.1.fol.38.T.6.P.1.

De turbante ſtatum intelligitur principaliter. Nico.Moron.de fide treug.& pace quæſtio.116. nume. quarto, fol.436.Tomo 11. Par.prima.

De vendente, non habet locum in vendere volente. Anton.Maſſa Gal.ad form.cameral.obligationibus verbo, quæri etiam poteſt. nu.2.f.359.T.6.P.2.

De vicinis ſimpliciter verificatur in omnibus. Ioan. Bap. Boui. de ſtat.vrb. præſcrip.gl.9.nu.1.f.181.T.17.

De vidua, quomodo intelligatur. Pet.And. Gamb. de extenſionibus.nu.73.f.252.T.18.

De vltima voluntate, ad donationem cauſa mortis non trahitur. Lancel.Gal.de ſtat.q.7.poſt verbum, legare. numero 68.& 71. fol.319.Tom.2.

Nec de contractu trahitur ad donationem cauſa mortis. ibid.nume.73.& 74.

De vſuris, non procedit in vſuris, quæ computantur in ſortem. Io. Bap. Boui.de ſtat.vrb.præſcrip.gl.5.nu.11.f.180.T.17.

De vulnere, nunquid extendatur ad vulnuſculum. And.Barba.de præſtantia Card.q.8.Baſilica primæ Par.numero 10.fol.81. Tomo 13.Par.2.

Non intelligitur de modica ſciſſura. Albert. Brun.de ſtat.arti.9. nu.99.f.211.T.2.

De vxore in matrimonio copulata, non habet locum in deſponſata per verba de præſenti. Rolan.a Val.de dote.q.108.nume.1. fol.393.Tom.9.

Quod limita, vt ibi.nu.4.

Nunquid ſponſam etiam intelligat. Io.Lup.de matrimo. & legitimat.in prin.nu.3.f.40.T.9.

Generaliter de dotata ab vna perſona, locum ſibi non vendicat, vbi non ab illa, ſed ab alia dos eſt data. Albert. Brun.de ſtat.artic.6.nu.176.f.185.T.2.

In caſu frequenter contingenti, caſum minus frequentem non excludit. Lancellot.Gallia.de ſtat.quæſtio.quarta, poſt verbum, legare.nu.22.f.314.T.3.

In caſu vero, non habet locum in caſu ficto. Rolan.a Val.de dote. q.95.nu.5.f.387.

Comprehendit etiam fictum, quando loquitur ſecundum, vel præter ius commune. Bartho. Tęgij tract.crim.Par.10. num.21. fol.15.Tom.11.P.1.

In debitore locum non habet in paruo debitore. Guliel.Redoan. de rebus eccleſ.non alienan.rub.8.num.decimoquarto, fol.410. Tom.15.Par.2.& rub.33.eodem titu.caſu.1.num.13.fol.452.Tomo & Par.eiſd.

In faciente, an habeat locum in fieri faciente. And. Alciat.de præſump.reg.1.præſum.48.nu.11.f.318.T.4.

Locum habet in mandante. Alber.Brun.de ſtat.artic.6.nu.186, fol.185.T.2.

In legitima, an locum ſibi vendicet iu Trebellianica, & ſic, an excludens a legitima, vel a debito bonorum ſubſidio, intelligatur pariter excludere a detractione Trebellianicæ. Albert.br. de ſtatu.art.9.nu.68.f.210.T.2.

In maſculo, an extendatur ad fœminam. Alberic.a Roſ.de ſtat.libro 1.q.9.nu.6.f.3.T.2.

In patre, ſeu viro, non procedit in filio, vel vxore. Nic.Moron.de fide, treu.& pace.q.134.nu.12.f.444.T.11.P.1.& q.169. eo.tit.n. 13.f.451.T.& P.eiſd.

In primogenito, non procedit in primogenita, niſi fęmina primogenituram inſtituerit. Melch.Palaex.tract.maiorat.qõ.51. nu.16. f.393.T.10.P.1.

Immo quòd habeat locum etiam in primogenita. Idem Melch. Palaez.eod.titu.par.2.quæſtio.ſexta.nume.10. fol.428. To. & P.eiſd.

In principio alternatiuè, ſi deinde loquatur copulatiuè, nec videatur ſe incontinenti corrigere, copulatiua reſoluitur in diſiunctiuam. And. Alciat.de præſumpt.regula 2.præſump.28.num.7.folio 327.T.4.

Indefinitè limitatur per aliud ſtatutum loquens determinatè. Bal. de ſtat.verbo, indefinitè.nu.1.f.120.T.2.

Per verba indefinita omnes caſus complectitur, in quibus eſt eadem ratio ex interpretatione potius, quàm ex proprietate ſermonis. Hier.Gigas de crimine læſæ maieſt.quęſtio.16.num.2.fol.83. T.11.P.1.

Præteriti temporis non verificatur ex animo, ſed ex opere ſubſecuto. Bald. de ſtat.verbo, animus.num.2. folio octuageſimooctauo.To.2.

Præteriti perfecti, an requirat actum conſumatum. Iul. Ferret. de Gabell.ſeu vectigal.&c.p.9. princip. nume.19. folio 74.To.duodecimo.

Vniuerſalia, non comprehendit cauſam dotis. Rolind.a Valle, de dote.q.105.nu.15.f.392.T.9.

Per verbum, ſi quis, & ſic per adiectiuum ſine termino, fœminam non comprehendit, quando non militat eadem ratio. Hierony. Gigas de crimine læſæ maieſt.quæſtio.16.nume.3.fol.83.To.11 P. prima.

Simpliciter, & indefinitè, an habeat locum in forenſibus ibi reſidentibus. Paris de Puteo, de reaſſumptio.inſtrum. rubr.8.nu.12. fol.38.T.4.

Lucrandæ dotis, non habet locum in matrimonio imperfecto. Bal.de ſtat.verbo, dos.nu.9.f.109.T.2.

Lucrum dotis marito deferens, ſi vxor ſine liberis premoriatur, an his exiſtentibus locum habeat. Phan.de Phanuc.de dote.gloſ.5. num.1.f.422.T.9.

De quibus liberis intelligatur. ibid.nu.2.

Magis ligat, quàm pactum. Phil.Franc.de diſput.petitorij.vlt.dub. poſt nu.1.f.332.T.3.P.2.

Speciale ſeruandum, & loci, magis quàm prouinciæ. Nicol.Moron.de fide, treuga, & pace, quæſtio.124.nume.9.folio 440.T.11. P.prima.

Mali exempli, non valet. Bald.de ſtatu.verbo, cedere.nume.3. folio 97.To.2.

Mandans aliquid ipſo iure fieri, intelligi debet, dummodo pars opponat. Sebaſt.Medic.de compenſatio.quæſt.31.nu.24.folio 273. To.6.P.2.

Animal publicari cum mercibus vetitis, & cum dicto animale fuerint pluries portata vetita plura, an vna publicatio, vel plures ſufficiant animalis. Iul.Ferrett. de Gabell.vectigal.&c.nu.33.& 34. fol.80.T.12.

Carcerari debitores, non comprehendit minores. Roland.a Val. de dote.q.44.nu.2.f.370.T.9.

Dari ſecuritatem creditori a debitore, an ſubintelligendum cum pignore vel fideiuſſore. Bald.de ſtatu.verbo, ſecuritas.num.3.folio 142.T.2.

Filias dotari, ſi diſponat eas debere eſſe contentas, nec plus petere poſſe, an dos poterit eſſe minor legitima, & an ad ſupplementum agi poterit. Albert. Brun. de ſtat.articu.9.nume.10.folio 207.T.2.

Eſſe contentas dote, non facto teſtamento, tacitè prouidere videtur, alijs venientibus ab inteſtato. Bald.de ſtat.verbo, ab inteſtato.nu.5.f.86.T.2.

Furem ſuſpendi, qualiter intelligatur. Albert. Br. Aſtenſ.de reb.dubijs.in princ. num.5.f.349.T.18.

Inſtrumenta pura, & liquida exequi cõtra perſonam obligatam, an habeat locum in inſtrumentis conditionalibus, conditione impleta. Benuen.Stracca de aiecto.p.2.nume.24. folio 38. To.6. P.prima.

Inter agnatos cauſas debere compromitti, comprehendit filios emancipatos, & nepotes ex eis conceptos poſt emancipationem. Albert. Br. de ſtat.art.12.nu.28.f.226.T.2.

Inter certas perſonas, ſententias latas executioni demandari, cenſetur tacitè appellationem prohibere. Robert. Lancellot.de attent.p.2.limit.53.nu.51.f.384.T.5.

Perdi currum cum quo merces extrahuntur, an ob hoc perdantur merces. Iul.Ferret.de gabell.vectigal. &c. nume.34.& 35. folio 80.T.12.

Salmam frumenti ſine licentia portatam, an perdat ſacchum. ibi.nu.eod.

Salmam mercium, an perdat animal, & currum, cum quib.merces portabantur. ibib.nu.36.& 37.

Pro noua poſſeſſione ſolui gabellam, non habet locum, quando ciuiliter

Source : BIU Cujas

ciuiliter possidēs capit naturalem. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 4. limit. 1. nu. 67. f. 323. T. 5.
Quòd mulier, non possit disponere in præiudicium filiorum vltra quartam, censetur augere legitimam filiorum ad tres quartas. Albert. Brun. de stat. art. 13. nu. 127. f. 244. T. 2.
Rescindi venditiones factas per minores habet etiam locum in faciendis. Horat. Mandos. de priuileg. ad instar. glo. 14. nume. 5. fol. 135. Tom. 18.
Seruari certum modum, seu solemnitatem in criminalibus, non intelligitur de leuibus, & modicis, sed de grauibus. Albert. Brun. de stat. art. 9. nu. 103. f. 210. T. 2.
Statutorum verba ad literam intelligi, & prout sonant, quid importet. Albert. Brun. de stat. articu. 8. numero 90. folio 201. Tom. secundo.
Maritatam excludens, an habeat locum in ea, quæ maritum habet inutilem. Albert. Brun. de stat. articul. 6. numero 293. folio 191. Tom. 2.
Excludens, an requirat, quòd etiam dotata sit, & an ita demum locum habeat, cum secuta sit copula, non ante. Albert. Brun. de stat. art. 6. nu. 284. & 285. f. 190. T. 2.
Et statutum hoc an habeat locum in vidua. ibid. nu. 287.
Et an in ea cuius maritus statim mortuus est. ibid. nu. 289.
Masij agri Alexandrini commemoratur. Lancel. Gallia. de stat. præfatio. 8. nu. 7. f. 289. T. 2.
Matrem excludens a successione propter fratres, locum habet etiã si frater instituisset extraneum, qui tamen non esset vilis persona. Albert. Brun. de stat. articul. 10. numero quadragesimooctauo, fol. 215. Tom. 2.
Propter patruum secundum veriorem, & magis communem opinionẽ indistinctè, & simpliciter est fauorabile. Albert. Brun. de stat. art. 4. nu. 6. f. 169. T. 2.
Repellens a successione pupilli, non procedit in bonis extra territorium sitis. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 58. nu. 48. fol. 400. Tom. 10. Par. 1.
Mediolanensium, quòd maritus, non existentibus liberis communibus, præmortua vxore, lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelligitur, vt liberi prioris thori succedant in tota dote, sed secundum l. hac edictali. C. de secundis nuptijs. And. Alciat. de præsumptionib. reg. 2. præsumpt. 28. nu. 3. fol. 327. Tom. 4.
Mediolani, an valeat, prohibens mulierem nubere extra territoriũ cum hæreditate. Albert. Brun. de stat. articu. 6. numero 275. folio 190. Tom. 2.
Disponens, quid illa, quæ nubit extra territorium, non succedat in territorio Mediolani, locum non habet in ea, quæ post hæreditatem agnitam nupsit extra territorium. Albert. Brun. de stat. eod. art. 6. nu. 270. f. 190. T. 2.
Quod limita, vt ibi. nu. 271.
Excludens mulierẽ a successione descendentis existentibus agnatis vsque ad septimum gradum, an excludat matrem originariã a Medionalo, quæ nupsit Vigleuali a successione filij, quẽ Vigleuali concepit, sed Mediolani peperit, qui filius bona habeat & Mediolani & Vigleuali, quasi ipsa mulier sit forensis, vt sortitaforum viri. Albert. Brun. de stat. articu. 8. numero 129. folio 205. Tom. secundo.
Valet, disponens, quòd non liceat maritis suis vxoribus relinquere vltra quartam partem. Albert. Brun. eod. tit. art. 1. numero 39. fol. 167. Tom. 2.
Mentionem non faciens de masculis, an eorum fauore dicatur factum. Georg. Natta. de stat. quæstio. prima, numero 26. folio 248. Tom. 2.
Mercantiæ disponit, quòd decoctores, postquàm soluerunt id, de quo in concordia, non possint molestari, nisi peruenerint ad pinguiorem fortunam, quam habeat interpretationem. Benuenut. Strac de docotorib. Par. sexta, numero secundo, fol. 321. Tom. 6. Par. prima.
Mercatorum, quo cauetur, quòd contumax habeatur pro confesso, quomodo intelligatur. Bald. de Vbald. de Perusio. de constituto. nume. 12. fol. 39. Tom. 6. Par. 1. & Benuenut. Strac. quomodo in causis mercat. procedendum sit. 1. partic. vlt. Par. princ. nu. 29. fol. 331. T. & P. eisd.
Minorans solemnitatem testamenti an includat extraneum ibi testantem. Angel. de Gambel. de testament. glo. 6. nume. 2. fol. 38. Tom. 8. Par. 1.
Minuens tẽpus præscriptionis, an valeat. Nel. de S. Gemin. de Bannit. secunda Par. secundi temp. nu. 4. f. 377. T. 11. P. 1.
Moniales a successione excludens, an, & quẽdo valeat. Georg. Natta. de stat. q. 2. nu. 58. f. 250. T. 2.
Municipale, an extendatur ad clericos, si fauorem preseferat. Io. le Citier. de primogenit. quæstio. 24. primi lib. numero 16. folio 35. Tom. 10. Par. 1.
An obliget ad peccatum mortale. Henric. Bot. de synodo Episco. art. 1. nu. 253. f. 397. T. 13. P. 2.
Obligat ibid. nu. 256.
Et reformatio ciuitatis non potest extendi ad lites pendentes etiã si expresè dicatur. Bald. de stat. verbo, statuere. nume. 12. fol. 148 Tom. secundo.
Ne exceptio opponatur, quòd quis sit spurius, non valet. Gabriel Paleot. de Nothis, spurijsque filijs. capitu. 54. numero 3. fol. 69. Tom. 8. Par. 2.
Ne filia dotata succedat, debet intelligi, quòd alia non dotata succedat in toto residuo. Bal. de stat. verbo, succedere. nu. 36. fol. 146 Tom. secundo.
Ne immobilia alienentur in extraneos, comprehendit etiam clericos. Io. Bap. Boui. de stat. vrb. præscrip. gl. 19. nume. 208. fol. 189. Tom. decimoseptimo.
Ne quis annonam extra dictionem vehat, quomodo restringendum. Bertach. de gabel. seu vectigal. 1. memb. 8. P. princ. nume. 2. fol. 67. Tom. 12.
Extra prouinciam deferat annonam, an clericorum colonos liget. Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæst. 61. nume. 24. fol. 184. Tom. 15. Par. 2.
Præsumat tale quid facere, an comprehendat eum, qui facit nomine alieno; And. Alciat. de præsump. Par. secunda, numero 2. fol. 305. Tom. 4.
Ne religiosi possessiones emant, an valeat, & pactum, ne collegium emat, an valeat. Pet. Rebuf. de decimis. quæst. 14. num. 49. & 55. fol. 141. T. 15. P. 2.
Et ibi ponitur intellectus. l. pe. ff. de pac.
Nisi expresè deroget iuri communi, standum est ipsi iuri communi. Bal. de Perus. de sindic. official. verbo, obseruare. numero 24. fol. 225. Tom. 7.
Nolens lucrari dimidium bonorum stabilium, non lucrabitur vir dimidium pecuniarum in emptionem prædiorũ paratarũ. Phanut. de Phanut. de dote. gl. 10. nu. 15. f. 439. T. 9.
Non aufert illud quòd ius commune defert. Vital. de Camba. de clauſ. rub. quando filia repellitur, &c. nume. 16. folio 441. Tom. decimooctauo.
Non comprehendit casum dolosum. Sebast. Med. de fortuit. casib. Par. 1. q. 10. nu. 37. f. 206. T. 7.
Fortuitum casum. idem Sebast. Med. eod. ti. P. 2. q. 12. numero 26. fol. 224. Tom. eod.
Non debet interpretari sensu contrario. Const. Roger. de iur. interpretat. nu. 10. f. 392. T. 1.
Non dicitur contra bonos mores, vbi in aliquibus rebus remanet libera testamenti factio. Albert. Brun. de stat. artic. 1. numero 34. fol. 166. Tom. 2.
Non disponit, cum mater extat. Vital. de Camb. de clauſ. rub. quando filia repellitur. nu. 26. f. 441. T. 18.
Non emancipat, sed patitur, seruata forma statuti. Io. de Ligna. de censura eccleſi. aſt. §. 9. nu. 36. f. 315. T. 14.
Non est seruandum, vbi finis contradicit principio. Alberic. a Ros. de stat. lib. 4. q. 73. nu. 3. f. 77. T. 2.
Non extenditur ad personas non inclusas in statuto ex generali cõ firmatione iuris communis. Bald. de stat. verbo. ligare. nume. 2. fol. 128. Tom. 2.
Non includit ecclesiam in casibus sibi enumeratis. Phil. Francus de disputatione petitorij vlt. dub. nu. 20. folio 333. Tom. 3. P. 2.
Non inducit publicationem bonorum, nisi hoc nominatim cauea tur in statuto. Bald. de stat. verbo. statuere. numero 34. folio 149. Tom. secundo.
Non posset cogere quem ad venditionem rei suæ, etiam modico precio, sicut Imperator, qui potest hoc facere. Bal. de stat. verbo, vendere. nu. 5. f. 152. T. 2.
Facere prædia tributaria, nisi exprimeret speciem, & qualitatem tributi. Bald. de stat. verbo. tributa. nu. 1. f. 152. T. 2.
Non potest disponere contra iam conuenta. Phan. de Phan. de dote. gl. 10. nu. 81. f. 443. T. 9.
Eneruare rationem, seu obligationem naturalem, & veram iustitiam. Io. Franc. Balb. de præscriptionib. q. 14. princi. numero 13. fol. 69. Tom. 17.
Facere deberi vsuram. Ambros. de Vignat. de vsur. ca. salubriter. nu. 121. f. 59. T. 7.
Spurios successibiles. Henric. Bot. de sinodo Episcopi. art. 1. nume. 33. f. 390. T. 13. P. 2.
Fieri contra priuilegia ecclesiæ. Bal. de stat. verbo. testari. nume. 3. fol. 151. Tom. 2.
In totum tollere legitimam, & priuare filiam iure alimentorum. Albert. Brun. de stat. artic. 1. nu. 5. f. 165. T. 2.
Ita filiorum legitimam minuere, quòd alimenta non habeant, & statutum dotatam excludens non impedit, quin tantum petere possit exclusa, quòd ad alimenta sufficiat, vbi dos data non sufficeret. Albert. Brun. de stat. articu. 9. num. trigesimosexto, fol. 209 Tom. secundo.
Legitimare personam sibi non subditam. Bal. de stat. verbo, habilitare. nu. 1. f. 86. T. 2.
Pœnam homicidij in pecuniariam commutare. Paris. de Put. de sindic. verbo, quid si per statutum. nu. 1. f. 295. T. 7.
Præiudicare monasterio, & disponere de dote monialis, tempore delatæ successionis iam ingressæ cum in ipso initio statuti nõ esset de sua iurisdictione. Laur. de Palat. de stat. numero 91. 92. fol. 276. Tom. 2.
Prohibere iuramentum. Vital. de Camb. de clausul. verbo, sed nũc restat videre. nu. 44. fo. 467. T. 18.
Non præsumitur permisisse patri exclusionem filiarum, quibus de iure naturæ debentur bona paterna, & concessisse, vt sororem, aut matrem institueret. Laur. Palat. de sta. nu. 46. folio 275. T. 2.
Tertio velle præiudicare. Guido Pa. de compulsorialib. literis. q. 4. nu. 3. f. 70. T. 3. P. 2.
Non recipit interpretationem extensiuam. Bal. de stat. verbo, reformare. nu. 4. f. 140. T. 2.
Non trahitur ad illicitum. Rolan. a Valle. de confect. inuent. verbo, quæritur etiam, an stante. nu. 14. f. 186. T. 8. P. 2.
Rerrò, cum natura legis sit respicere casus futuros. Albert. Bru. de stat. art. 6. nu. 260. f. 188. T. 2.
Non valet contra priuilegium Dei, vel eccleſiæ. Maria. Soc. de oblationib. libello 9. nu. 11. f. 128. T. 14.
Disponens quòd stetur testib. de credulitate. Io. Crot. de testib. forma in test. examinatio. nu. 129. f. 221. T. 4.
Etiam Imperatoris, vel legis ciuilis, quo indirectè coercetur libera contrahendi matrimonij facultas. Albert. Brun. de stat. art. 1. nu. 29. f. 166. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Per quod minuitur cultus diuinus. Guliel. Redoan. de ſpol. eccleſiaſt. q. 4. nu. 5. f. 232. T. 14.

Priuans mulierem, relicto ſibi per maritum facto, vel filij ſucceſſione, propter tranſitum ad ſecunda vota. Albert. Brun. de ſtat. art. 1. nu. 31. fol. 166. T. 2.

Quid iuris, vbi mulier extra iuriſdictionem ſtatuentium nupta excluditur a ſucceſſione? ibid. nu. 32.

Quòd canonici debeant eſſe nobiles. Io. de Selua. de benef. Par. 3. q. 7. nu. 24. f. 59. T. 15. P. 1.

Quòd ciuitas præferatur creditoribus anterioribus. Alberic. a Roſate. de ſtat. P. 1. q. 25. nu. 3. f. 7. T. 2.

Quòd filiæ monaſterium ingreſſæ pater non poſſit relinquere, niſi certum quid. Albert. Brun. de ſtat. articu. 6. numero 33. folio 178. Tom. 2.

Quòd nequeat quis teſtari, vel legare ad pias cauſas, niſi interfuerint ſeptem, aut quinque teſtes. Bald. de ſtat. verbo. teſtari. nu. 2. fol. 151. Tom. 2.

Quòd veritatis facultatem aufert. Catald. de Boncomp. de ſyndic. nu. 63. fol. 354. T. 7.

Non videtur curaſſe de modo ſatisfaciendi. Phan. de Phanut. de dote. nu. 44. verbo. reſtituenda. f. 412. T. 12.

Permiſiſſe patri, quòd iniuriam faciat legibus, & naturæ, more inſani hominis, deponendo charitatem naturalem a filijs ſuis. Ioann. Campeg. de ſtat. quæſtio. vigeſimaquinta, numero 124. fol. 267. Tom. 2.

Nouo comenſis, quo mulier ſine certa ſolennitate non contrahat, quibus in terminis loquatur. Lancel. Gallia. de ſtat. q. 6. num. 75. fol. 334. Tom. 2.

Nouum addens antiquo inſequendum. Albert. Brun. Aſtenſ. de augmento &c. concluſ. 3. princ. nu. 13. f. 351. T. 17.

Vel lex noua dicitur, ſi quicquam in illis additur. idem Albert. Brun. eod. utu. & concluſ. 3. pric. numero duodecimo, folio & Tom. eod.

Nullo modo interprætandum eſt, quòd intendat filiabus proprijs præferre natos ex ſecundo matrimonio in bonis primæ vxoris, nec filias excludere per priuignos, & qualiter ſint ſtatuta interprætanda. Albert. Brun. de ſtatut. articu. 12. numero 299. fol. 237. Tom. ſecundo.

Nunquàm contra Rempublicam eſt interprætandum. Fabian. de Mon. de empt. & venditio. quæſtio. 2. princ. numero 10 folio 40. Tom. 6. Par. 1.

Ob cauſam neceſſitatis tam diu tolerandum eſt, quàm diu durat neceſſitas. Remig. de Gonis. de charitat. ſubſid. quæſt. 62. nume. 115. fol. 190. Tom. 15. P. 2.

Obligans forenſes poſſidentes bona ſtabilia in alieno territorio ad ſoluendum collectas, quid ſi mulier ciuitatenſis, nupta forenſi, poſſidens in ciuitate, & eius territorio ſtabilia, & per ipſam data marito forenſi in dotem, an teneatur ad dictas collectas pro ſuo patrimonio? Iul. Ferret. de re nauali. lib. 12. nume. 138. folio 350. Tom. 12.

Patrem pro filio delinquente, non procedit, ſi extra territorium delinquat Octaui. Velpel. de promiſſione. de non offendendo. q. 89. nu 7. f. 416. T. 11. P. 1.

Obſcurum in cauſis allegari nõ debet. Henric. Bot. de ſynodo Epiſcopi. art. 2. nu. 85. f. 403. T. 13. P. 2.

Occidere aliquem permittens. &c. id etiam permittit per quod ad illud deuenitur Steph. de Federic. de interpræt. iur. Par. 2. num. 49. fol. 217. Tom. 1.

Odioſum in patre trahitur ad matrem. Bald. de ſtat. verbo. Rebelles. nu. 3. fol. 140. Tom. 2.

Reſtringendum eſt vt res facilius ad ſuam naturam redeat, & ad ius commune. Ioan. Campeg. de ſtat. quæſt. 3. numero 13. fol. 264. Tom. 2.

Vel excluſiuum, an includat clericos. Bald. de ſtat. verbo. clericus nu. 4. fol. 104. Tom. 2.

Originis quando contrariatur ſtatuto domicilij habitationis, ſemper attenditur ſtatutum loci originis, & non habitationis. Roland. a Valle. de dote. q. 22. nu. 3. f. 359. T. 9.

Paduanum loquens de cohærentium prẽſentatione, an locum habeat, etiam ſi via in medio exiſtat. Bartho. Cẽpo. de ſeruit. ruſt. præd. c. 36. nu. 5. f. 241. T. 6. P. 2.

Papiæ diſponens, quod beneficium inuentarij, non poſſit opponi, etiam locum habet reſpectu rerum ſitarum extra territorium Papiæ. Roland. a Valle de confectione inuentarij. verbo, Papiæ extat ſtatutum. nu. 1. f. 198. T. 8. P. 2.

Quod beneficium inuentarij opponi non poſſit, locum etiam ſibi vendicat ſi inuentarium eſt confectum extra territorium Papienſe. idem Roland. a Valle eod. tit. verbo. ſtante ſtatuto. nu. 1. fol. Tom. & Par. eiſd.

Tollens iuramentum a minore prẽſtitum, non valet. M. Ant. Cucch. de moratoria præſcript. nu. 64. f. 203. T. 17.

Patauinum diſponens quòd malè auiati teneantur de maleficijs commiſſis in villis, quomodo intelligatur. Franc. Brun. de indicijs, & tortura nu. 74. f. 266. T. 11. P. 1.

Patruum excludens, an porrigatur ad amitam. Albert. Brun. de ſtat. art. 6. nu. 138. f. 184. T. 2.

Per præteritum perfectum, quid ſignificet. Ioann. le Cirier. de primogenit. quẽſtio. 11. ſecundi lib. numero ſexto, fol. 55. Tom. 10. Par. prima.

Per quod certa ſolemnitas in vltima voluntate requiritur, locum non habet in donatione cauſa mortis. Lancellot. Gallia. de ſtat. q. 7. nu. 70. fol. 319. T. 2.

Deuenitur ad terminum, non debet habere maiorem vim ſtatuto, per quod terminus in ſua efficacia conſeruatur. Ægid. de Bellamera. de permutatione benef. Par. 2. quæſtio. 7. nume. 25. folio 194. Tom. 15. Par. 1.

Pergami, quod ſtatutum, vel conſuetudo poſſit derogare iuri communi. Alberic. a Roſate. de ſtat. Par. 2. quẽſt. 169. numero 3. fol. 47. Tom. 2.

Permittens competentem vindictam, an cenſeatur illicitum, & ſi offenſo, ſimilem cõcedat vindictam, an alij licebit eum iuuare. Bal. de ſtat. verbo. vindicta. nu. 12. f. 153. T. 2.

Exceptionem opponi actioni, operatur etiam ceſſionarij excluſionem. Bald. de ſtat. verbo. cedere. numero quarto, folio 97. Tomo ſecundo.

Ferri blada intelligendum eſt per vias rectas, & tutas, aliàs eſt licitum tranſeuntibus ire aliò. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 162 & 164. f. 83. T. 12.

Homicidum ex parua occaſione eſt nullum. Bald. de ſtat. verbo. Homicidium. nu. 2. f. 119. T. 2.

Inquiſitionem, quomodo ſit accipiendum, & quòd in inquiſitione ſtatutum loci iudicij ſpectandum ſit. Bald. de ſtat. verbo. delinquens. nu. 5. & 6. f. 106. T. 2.

Iudici cartulario, quòd poſſit facere præceptum guarentigiæ inconfeſſum, an videatur per hoc illi inſtrumento poſt factum præceptum infundere virtutem executiuam. Benedict. de Barz. de Guarent. P. 2. princ. q. 2. col. 3. poſt. princ. quaſi vſque ad finẽ. fol. 345. Tom. 6. Par. 2.

Ius dici omni tempore, numquid valeat. Io. Bapt. Caccialup. de ludo. in præfatio. poſt. nu. 76. f. 160. T. 7.

Et an victori in ludo poſſit concedere retentionem ſine reſtitutione. ibid. nu. 80.

Primogenito ſuccedere alijs excluſis, an valeat. Bal. de ſtat. verbo. ſuccedere. nu. 1. f. 144. T. 2.

Præſcriptionem cum mala fide, non valet, niſi ex cauſa. Io. Franc. Balb. de præſcript. quæſtio. 14. princ. numero ſeptimo, folio 68. Tom. decimoſeptimo.

Quòd filio ſpurio relinqui poſſit, ſecundum communem, non valet. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 61. numero quarto, folio 376. Tom. 9.

Perſonale non egreditur perſonam. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 4. q. 38. nu. 12. f. 72. T. 2.

Perſonam inhabilitans ſortitur effectum quocumque perſona vadat, etiam extra territorium. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nume. 127. fol. 204. Tom. 2.

Perſonas aliquas ſimpliciter excludens, non eſt generaliter intelligendum Albert. Brun. de ſtat. articu. ſexto, numero 88. folio 181. Tom. ſecundo.

Excludentes fœminas limitando, putà vſque ad quartum gradũ, vel dicens propter fratres primi gradus, vel ſi dicant volentes fauere fratribus primi gradus, an ex identitate rationis, etiam expreſsè licita ſit extenſio, & quid, ſi adſit dictio taxatiua, tantum, quæ dictio taxatiua non excludit caſus ſimiles, vel ſimilem rationem habentes? Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 223. & 224. fol. 234. Tom. 2.

Peruſinum, quod defert certam partem dotis viro per mortem vxoris, trahitur ad bona exiſtentia Florentiæ. Roland. a Valle. de dote q. 20. nu. 2. f. 358. T. 9.

Sed contra ibid. nu. 9.

Quòd iubet debitores ad pinguiorem fortunam ſi deueniunt ſolido ſoluere, quacumque conuentione non obſtante, num referatur ad illum decoctorem, qui pactus eſt tempore, quo peruenerat ad pinguiorem fortunam, vt certa parte creditores contenti eſſent Benuenut. Strac. de decocto. P. 4. nu. 9. & P. 6. nu. 1. folio 319. Tom. 6. Par. 1.

Plura continens contra ius commune debet reſtringi, vt vnum tantum contra ius operetur. Ioan. Bapt. Boui. de ſtat. vrb. prẽſcript. gloſ. 16. nu. 7. f. 182. T. 17.

Pœnale ad quæ extẽdatur. Bertachi. de Gabel. ſeu vectigal. 2. mẽb. 8. P. princ. nu. 15. f. 68. T. 12.

Dicitur eo etiam quòd patrimoniũ alicuius minuit. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. P. 4. nu. 153. f. 157. T. 17.

Et quid pœna dicatur. ibi. nn. eod.

Extẽditur de vno correlatiuo ad aliud. Philip. Prob. de iure regal. q. 8. nu. 6. f. 392. T. 12.

Loquens de actu vero, locũ habet in ficto. Catald. de Boncomp. de ſyndic. nu. 79. f. 355. T. 7.

De perſona vera non extenditur ad repræſentatam. Aymo. Crauet. de antiquitate temp. P. 4. nu. 149. f. 157. T. 17.

Prohibens extrahere bladum de comitatu, non ligat minores. Roland. a Valle. de dote. q. 44. nu. 3. f. 370. T. 9.

Declara, vt ibi. nu. 13.

Quando ad reliquum extendi poſſit. Io. Montaignę de bigamia. q. 5. nu. 23. f. 128. T. 9.

Pœnam imponens auxilium, ſeu opem prẽſtanti maleficio, non cõprehendit perſuadentem ſeu conſulentem. Paul. Girland. de pęnis omnifar. coitus verb. decimo nunc eſt videndum. nume. 9. fol. 304. Tom. 11. Par. 1.

Ponderans prudentiam conſilij, cęteris paribus maſculos prẽfert fœminis. Bal. de ſtat. verbo. prudentia. nu. 1. f. 140. T. 2.

Ponẽs quem extra profectionem communis, intelligitur tam quo ad leges communes, quàm qua ad municipales. Bal. de ſtat. verbo. profectio. nu. 1. f. 139. T. 2.

Populi de conſanguinitatis gradibus loquens, an referendum ad arborem canoniſtarum, an legum. And. Barbat. de præſtantia Card. q. 4. Baſilica primę P. nu. 8. f. 76. T. 13. P. 2.

De inſtituendo illegitimum, etiam ſi a Papa ſit confirmatum, poteſt nihilominus populus iſtud ſtatutũ tollere. Franciſchi. Curt. de feud. q. 5. princ. nu. 8. f. 54. T. 10. P. 2.

Non poteſt auferre ius alterius, niſi ex cauſa probabili, & condigna, ſecus in principe. Bald. de ſtat. verbo. ius. nume. primo, fol. 126. Tom. 2.

Numquid

Source : BIU Cujas

Nunquid possit institutioni captatoriæ robur addere. And. Barb. de præstantia. Card. q. 1. Basilica primæ partis. nu. 15. folio 65. Tomo 13. Par. 2.

Prohibens extraneum legere non includit virum doctissimum. And. Barb. de præstantia. Card. q. 1. Basilica. 1. P. nu. 46. fol. 68. Tomo 13. Par. 2.

Potest de nouo inducere quasi contractus iuri communi incognitos. Bal. de stat. verbo, soluere. nu. 1. f. 144. T. 2.

Derogare quibusliber solemnitatibus, & probationib. quæ sunt de iure ciuili. Io. Bap. Boui. de statuta. vrb. prescrip. gl. 27. num. 3. fol. 198. T. 17.

Disponere, quòd dominus pro famulo teneatur. Io. Bertachi. de gabel. verbo. quarto principaliter videndum est. Par. 4. num. 28. fol. 61. Tom. 12.

Nullo habito respectu ad ius commune circa exclusionē fœminarum, & non dicitur propter hoc odiosum. Ioan. Campeg. de stat. q. 4. nu. 34. f. 265. T. 2.

Vt licitum propter illicitum confiscetur. Franc. Lucan. de fisco, & eius priuileg. P. 4. prin. nu. 11. f. 15. T. 12.

Facere, non esse attentata, quæ aliàs dicerentur attentata. Rober. Lancel. de attent. Par. secunda, capitu. 4. numero 596. folio 316. Tom. quinto.

Quòd filius dum viueret sit hæres patris ex testamento, & postea desinat esse hæres, & extinguatur causa testati, & filia succedat patri in portionem sibi debitam ab intestato. Georg. Nat. de stat. q. 4. nu. 106. f. 261. T. 2.

Item, quod qui semel fuit hæres, desinat esse hæres, & q alius hæreditatem habeat ex testamento certo tempore, postea successio redeat ad causam intestati. ibidem numero 98. folio 260. Tom. eodem.

Fictionem inducere. Bal. de stat. verbo, decretum. numero 2. folio 106. Tom. 2. & Vital. de Camba. de clauſ. verbo, sed nunc restat. nu. 29. f. 465. T. 18.

In sua ciuitate illud, quod ius commune. Io. Bap. Boui. de stat. vrba. præscr. gl. 27. nu. 2. f. 198. T. 17.

Inducere quasi contractus incognitos. Albert. Bru. de stat. artic. 6. nu. 17. f. 177. T. 2.

Quòd contra mercatorum Apodissas nihil possit opponi, & est istud vitium tolerabile, licèt esset secùs de iure ciuili. Bal. de stat. verbo. Apodissa. nu. 1. f. 89. T. 2.

Quòd quis possit assignare confinia extra districtum suæ iurisdictionis, & quid de potestate alicuius ciuitatis? Bald. de stat. verbo. confinati. nu. 3. f. 102. T. 2.

Item vt ciuitas habeat tacitam hypothecam ex suo contractu. Bal. de stat. verbo. hypotheca. nu. 1. f. 120. T. 2.

Item vt in criminalibus sententiæ ferantur sub conditione. Bal. de stat. verbo. sententia. nu. 9. f. 142. T. eod.

Limitare tempus iudicatis. Bal. de stat. verbo. limitare. num. 1. fol. 128. Tom. secundo.

Non subditum excludere ab acquisitione bonorum in suo territorio sitorum. Albert. Brun. de stat. articu. 6. numero 12. fol. 177. Tom. secundo.

Priuare filiam successione ex causa, & legitimam minuere. Albert. Brun. de stat. in suo cons. in fine sui tract. de stat. numero 2. fol. 245. Tom. 2.

Prohibere, ne pater, qui est deputatus ad sacculum faciendum, insacculet, & filium. Bal. de stat. verbo. insacculare. nu. 1. fol. 120. Tom. secundo.

Sicut, & miles facere, vt quis sit hæres alicuius dum vixerit, & post mortē desinat esse hæres, & alius directò succedat. Albert. Brun. de stat. articu. 10. numero sexagesimooctauo, fol. 217. Tomo secundo.

Tollere appellationem. Rober. Lancel. de attent. P. 2. c. 4. nu. 596. fol. 316. Tom. 5.

Præbens occasionem peccati, nullum est. Gabriel. Paleot. de Not. spurijsque filijs. cap. 54. nu. 2. f. 69. T. 8. P. 2.

Præcipiens solutionem gabellarum de instrumentis, qualiter aut quomodo intelligendum? Bertach. de gabel. seu vectigal. &c. 3. memb. octauæ. P. prin. nu. 36. f. 70. T. 12.

Prædiligit, & præfert non maritatas maritatis. Albert. Brun. de stat. art. 5. n. 44. fol. 171. Tom. 2.

Præferens agnatos cognatis in successione illos etiam præfert in tutela Albert. Brun. de stat. artic. quinto, numero 112. folio 173. Tom. secundo.

Agnatum masculum fœminæ in successione decedentis ab intestato sine descendentibus non cōprehendit successionem infantis, quia non potest habere descendentes. Albert. Brun. de stat. artic. 8. nu. 47. f. 198. T. 2.

In successione primogenitum secundogenito, non intelligit præferre filiam primogenitam secundogenitæ. Albert. Brun. de stat. art. 5. nu. 82. f. 173. T. 2.

In tutela agnatos cognatis, an videatur etiam in successione eos præferre. Albert. Brun. de stat. articu. 7. numero 33. folio 195. Tomo secundo.

Masculos fœminis in successione, an sit contra æquitatem, & rationem naturalem, an vero contra ciuilem æquitatem. Steph. de Federic. de interpret. iur. Par. vltim. numero trigesimoquinto, fol. 223. Tom. 1.

Præfigens arbitro spacium temporis, non computatur de momento ad momentum. Bal. de stat. verbo, arbitrium. num. 17. fol. 90. Tom. secundo.

Præmians accusantem de morte alicuius, comprehendit etiam filium exhæredatum accusantem de morte patris. Bal. de stat. verbo. accusatio. nu. 12. f. 87. T. 2.

Capientes bannitos, non comprehendit officialem, neq; aliū, qui ex necessitate facit. idem Bal. eo. ti. verbo, capere. n. 11. f. 95. T. eo.

Furem, indicantem se ipsum tamen non præmiabit. Pet. And. Gāba. de extensionib. nu. 45. f. 253. T. 18.

Præmium imponens occidenti hostem, extenditur ad bannitum ob publicam vtilitatem. Steph. de Federic. de interpret. iur. n. 53. fol. 217. Tom. 1.

Præscribens creditori tempus petendi creditum, non valet. Anton. Massa Gal. ad form. camer. obligatio. quæst. 3. numero 11. fol. 356 Tom. 6. Par. 2.

Præsidis prouinciæ, est ius prætorium. Bald. de stat. verbo. ius. nu. 4. fol. 126. Tom. 2.

Vel potestatis, quòd valeat appellatio ab interlocutoria sine scriptis, an valeat, & an per statutum possit remoueri appellatio? Bal. de stat. verbo, appellare. numero secundo, & tertio, folio 88. Tom. secundo.

Præstans occasionem peccandi non valet. Thomas Actij. de ludo Scaccho. q. 7. prin. nu. 21. f. 118. T. 7.

Et ibi recensentur exempla.

Præsumitur publicatum ex antiquitate temporis. Gul. Redoa. de rebus eccles. non alien. verbo. item ex præmissis. num. 16. fol. 481. Tom. 15. Par. 2.

Prævalet generali constitutioni Marchiæ, & magis priuilegiatus, minus priuilegiato, & magis priuilegiatus dicitur ratione personæ. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 124. nu. 10. fol. 440 Tomo 11. Par. 1.

Primogenitum præferens, debet intelligi de habili, & capace, quia beneficia legum capacibus sunt scripta, quod procedit etiam si post delatam hæreditatem antequàm tamen sit adita, quis fiat incapax, vt quia frater minor. Albert. Brun. de stat. art. 12. nū. 91. fol. 229. Tom. 2.

Et quid, de excommunicatis, hæreticis, & alijs personis non successibilibus & si aliquo tēpore isti habiles reperiantur, cuius temporis capacitas sit inspicienda. ibid. nu. 92.

Principis de lucro dotis locum habet in castris, & terris vasallorū, si castra, vel terræ carent proprijs statutis, an locum habeat? Rolan. a Val. de dote. q. 85. nu. 1. & 7. vbi de decreto Montisferrati. fol. 384. Tom. 9.

Vel consuetudo dat authoritarem scribenti, quàm alius concedere nequit. Bald. de stat. verbo. autho. numero primo, fol. 91. Tomo secundo.

Priuans dotatam materna hæreditate, an locum habeat, quando talia bona in dotem dantur. Albert. Brun. de stat. art. 6. num. 277 fol. 190. Tom. 2.

Quem beneficijs, intelligitur de beneficijs sitis intra territorium statuentium. idem Albert. Brun. eo. ti. art. 8. num. 120. fol. 204. Tomo eodem.

Priuilegians calciolarios extenditur ad ciabactarios, quia sunt ministri dictorum calciolariorum. Bald. de stat. verbo, calciolarius. nu. 1. fol. 96. T. 2.

Instrumenta confessionata, quomodo sit accipiendum. Bal de statut. verbo, instrumentum. nume. vigesimoquarto, fol. 122. Tomo secundo.

Pro lege aliquando, vel consuetudine generali accipitur. Alberic. a Rosate. de stat. libro primo, quæstio. prima, numero 5. fol. 2. Tomo secundo.

Pro partu quando sit fauorabile, & quando non. Iul. Ferret. de gabel. vectig. &c. nu. 51. f. 80. T. 12.

Pro soluenda gabella de contractib. an habeat locum in distractibus. Bertach. de gabel. seu vectigal. &c. 3. memb. 8. P. prin. nu. 24. fol. 70. Tom. 12.

Pro tempore necessitatis, ea cessante, cessare debet. Guliel. Duran. de mo. ge. concil. celeb. rub. 31. nume. 11. fol. 177. Tom. decimotertio, Par. 1.

Procedens ex coniectura recipit probationem in contrariū, quando lex transit in coniecturam. Bal. de stat. verbo. coniectura. nu. 1. fol. 102. Tom. 2.

Prohibendo contrahi, siue loquatur in rem, siue in personam, non trahitur ad actus iuratos. Albert. Brun. de stat. artic. 6. nume. 18. fol. 177. Tom. 2.

Prohibens ab vsurario accipi præter denarios duos, non etiā permittit, vt in duobus denarijs, vsura accipi possit. Lancellot. Gallia. de stat. post verbum. vltra quæstio. prima, num. 6. fol. 328. Tomo secundo.

Accusatorem videtur etiam prohibere iudicem inquirentem. Franc. Cason. quæstionib. crim. de inquisitione. c. 8. nu. 8. fol. 457 Tom. 11. Par. 1.

Adultum contrahere sine consensu propinquorum intelligitur circa personam. Bald. de stat. verbo. adultus. num. primo, fol. 87. Tom. secundo.

Alienare, an prohibeat permutare. Pet. And. Gamb. de permutatione benef. in prin. nu. 56. & 60. f. 210. T. 15. P. 1.

Alienari in forensem, an habeat locum in subdito existente extra territorium. Io. Bertach. de Episcopis. P. 2. princ. num. 48. fol. 328 Tom. 13. Par. 2.

Alienationem in non allibratum, qualiter interpretandum. Fab. de Monte. de emptio. & vendit. quæst. 22. & vlt. nume. 27. fol. 50. Tom. 6. Par. 1.

Minori prohibet etiam consensum. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alien. c. 8. nu. 8. f. 396. T. 15. P. 2.

Non prohibet testamentum. Sebastia. Montic. de inuent. c. 9. nu. 449. fol. 234. T. 8. P. 2.

Non valet quò ad ecclesias, vel clericos. Guliel. Redoa. de rebus eccles. non alienan. verbo. Fallit quoque. numero 8. fol. 466. Tomo 15. Par. 2.

Aliquem contrahere, prohibet etiam donare. Ioan. Bap. Boui. de statuta. vrb. præscrip. glo. decimanona, numero 93. folio 186. Tomo decimoseptimo.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Aliquid de loco extrahi, vtrum pro victus sui, & vsus necessitate extrahentem comprehendat. Albert. Brun. de reb. dub. rub. nũc dicamus de dubia dispositione ratione loci. numero 11. fol. 365. Tom. decimooctauo.

Fieri, nisi cum certa solemnitate limitatur, nisi contractus sit vtilis. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alien. rub. 19. num. 201. fol. 427. Tom. 15. Par. 2.

Appellari ab interlocutoria, non habet locum in sententia attentatorum Franc. Hercul. de attent. capitu. 19. numero 10. fol. 268. Tom. quinto.

Secus in statuto, quòd non appelletur post pronunciam iudicis competentis. ibi. nu. eod.

Appellationem, habet locum in causa principali, non in emergentibus. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. capitul. 15. numero 31. fol. 389. Tom. 5.

Censetur etiam prohibere adhæsionem. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. capitu. 12. ampliatio. 12. numero quinto, fol. 354. Tom. quinto.

Et si prohibeat appellationem ab interlocutoria, non tamen intelligitur de interlocutoria mixta, & quæ habeat vim diffinitiuę idem Robert. Lancellot. de attentat. Par. 2. cap. 12. limit. 1. num. 55. fol. 359. Tom. eod.

Arma deferri, comprehendit clericos. Ioann. Redin. de maiestate principis. rub. non armis solum decoratam. parte. 2. nume. 176. fol. 153. Tom. 16.

Comprehẽdit etiam, & verificatur in deferentibus arma defensiua. ibid. nume. 177.

Contrarium tamen ibi docetur ex Iasone nu. 178.

Sed quidem prior sententia amplectitur, & quam pulchrè ab authore amplificatur ibid. nu. 179.

Et ibi, quòd statutum sit intelligendum secundum communem vsum loquendi. nu. 180.

Bona alienari in forensem, valebit pro conseruatione dotium, vbi aliàs dotibus non posset esse consultum. Paris de Puteo. de reassumptione instrum. rub. 12. numero decimosexto, folio 39. Tomo quarto.

In non subditum alienari, an locum habeat in muliere, vel non subdito, qui ante aditam hæreditatem, licèt delatam, subijceret se iurisdictioni loci, statuti, & oneribus. Albert. Brun. de stat. art. 7. nu. 28. f. 195. T. 2.

Cessionem, an valeat. Matthæ. Brun. de cessio. bonorum quæstio. vigesima prima, principali. numero quarto, fol. 199. Tom. tertio, Par. secunda.

Conduci cameram alicuius artificis, prohibet etiam fructuum emptorem. Bald. de stat. verbo. fraus. numero primo, folio 116. Tom. secundo.

Contractum, quando includat ecclesiam. Philip. Francus. de disputatio. petitorij. vlt. dub. numero vigesimosecundo, folio 333. Tom. 3. Par. 2.

Emere, an prohibeat pignori accipere. Fabian. de Mon. de empt. & venditio. quęstio. 2. princ. nume. decimotertio, fol. 40. Tom. 6. Par. prima.

Equos extrahi sub pœna, an procedat in vno. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 146. numero 3. folio 447. To. vndecimo. p. prima.

Extrahi, animalia, an locum habeat in extrahente animalia forensia. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. numero 43. folio 80. To. 12.

De quibus animalibus loquatur, an de magnis, aut de paruis. ibid. num. 44.

Frumentum an locum habeat in eo, qui extraxit farinam. ibid. num. 41.

Fieri probationem per testes, non habet locum, quando testes essent legalissimi. Io. Crot. de testib. Forma in testium examinatione, &c. nu. 192. f. 224. T. 4.

Fœminam succedere propter masculum, excludit etiam eam, stante nepote, masculo. Laur. de Palat. de stat. nume. 25. fol. 274. To. secundo.

Forensem acquirere immobilia non habet locum in parua domũcula, vel capana. Alber. Brun. de stat. artic. 9. num. 96. fol. 210. T. 2.

Forenses non posse acquirere bona stabilia in territorio Rauẽnæ, poterit tamen fęmina Rauẽnas nupta extra territorium, vt ciuis originaria acquirere bona stabilia in territorio Rauennæ vniuersali & singulari titulo, quia non definit esse ciuis ciuitatis patriæ suæ per matrimonium huiusmodi, & non iudicatur persona forensis. Iulius Ferrett. de re nauali. lib. 12, nume, 139. folio 350. T, duodecimo.

Frumentum exportari extra districtum, an comprehẽdat natum in proprijs prædijs, & agris. Alberic. a Ros. de stat. p. 2. q. 137. nu. 1. f. 43. T. 2.

Extrahi, non intelligitur de leguminibus. Steph. de Fedric. de interprætatio. iur. nu. 50. f. 223. T. 1.

Habere capras, an comprehendat hircos. Alberic. a Rosa. de stat. p. 1. q. 104. num. 1. f. 15. T. 2.

Immobilia in forensem titulo inter viuos alienari, non comprehendit quoties hæres iussu testatoris rem vendit. Lancillot. Gallia. de stat. q. 7. nu. 81. 130. & 132. & 321. f. 319. T. 2.

In non ciuem fieri legatum, non comprehendit, quatenus fit in causa alimentorum. Idem Lancilot. de stat. q. 6. post verbum, solido. nu. 5. f. 332. T. 2.

Ingredientem monasterium disponere de bonis suis, locum non habet in his, qui ante tale statutum iam erant ingressi. Albert. Br. de stat. art. 6. nu. 262. f. 188. T. 2.

Quid, si statutum valet, omnino habere effectum, etiam in præteritis casibus, an ab hæreditate delata ante conditum statutũ, excludatur dotata? ibi. nu. 263.

Quid, si tempore talis cõditi statuti in præteritum effectus suos trahentis litigaretur super hęreditate delata, an ad illam potriga tur statutum? ibid. nu. 264.

Iri de nocte cum lumine, an locum etiam habeat in eo, qui vadit sine lumine. Iul. Ferret. de gabell. vectigal. &c. numero 42. folio 80. T. 12.

Iudicem vltimo mense sui officij absoluere, non intelligitur prohibere quòd pronunciet absoluendum. Alber. Br. de stat. artic. 6. nu. 220. f. 187. T. 2.

Iuramentum recipi, tollit exceptionem contra iurantem. Bal. de stat. verbo, iuramentum. nu. 19. f. 125. T. 2.

Iurari de calumnia, an valeat. Franc. Cur. de iureitur. propter calũniam. verbo, cum, & iudices. nu. 11. f. 131. T. 3. P. 2.

Potest vsq; ad sententiam diferri iuramentum calumnię per consuetudinem, quòd etiam principis rescripto potest remitti. ibid. num. eodem.

Lucrari dotem censetur etiam mulieri prohibere lucri donationem propter nuptias. Phanut. de Phanut. de dote. glo. 9. nu. 48. f. 438. To. 9.

Ludere, vel tabernam ingredi, valet. Alberic. a Rosa. de stat. lib. 1. q. 60. nu. 3. f. 12. T. 2.

Maritum vxori donare, legandi facultatem non tollit. Lancellot. Gallia. de stat. q. 7. nu. 85. f. 319. T. 2.

Matrimonium contrahi cum hominib. alterius sectæ, vel ciuitatis, de iure canonico non valet. Hier. Zanet. de differentia iur. ciuil. & cano. nu. 14. f. 199. T. 1.

Mulierem, aut minorem sine solemnitate contrahere, non comprehendit cum res in commodum mulieris, aut minoris cedit. Lancel. Gallia. de stat. q. 7. nu. 133. f. 321. T. 2.

Contrahere sine consensu propinquorum, an videatur ex hoc eam prohibere acceptare tutelam. And. Alc. de præsump. regula 1. præsump. 52. nu. 7. f. 319. T. 4.

Ex testamento succedere comprehendit, vt nec etiam succedat ab intestato. Lancellot. Gallia. de stat. quæstio. 10. nume. 12. f. 322 Tom. secundo, & Albert. Brun. de stat. articu. 8. nume. 13. & 15. fol. 197. Tom. eod.

Mulieri alienationem bonorum suorum vltra quartam, quamuis sit durum, odiosum, ac contra æquitatem naturalem, & ciuilẽ, obseruandum venit. Rolan. a Valle. de dote. quæst. 105. nume. 2. fol. 391. Tom. 9.

Non est intelligendum in alienatione ex causa dotis. ibidem nume. vigesimoprimo.

Ne extraneis vltra tertiam relinquatur, valet. Lancel. Gal. de stat. præfat. 5. nu. 20. f. 286. T. 2.

Ne maritus donet vxori, non procedit in casu contrario. Albert. Brun. de stat. artic. 7. nu. 18. f. 195. T. 2.

Non ciuem emere in loco immobilia, quando sufficiat, quòd sit ciuis. Ioan. de Selua. de benef. P. 3. q. 6. numero 2. & 22. fol. 58. To mo 15. Par. 1.

Omnem exceptionem, an intelligatur prohibere eam, quæ repellit agentem a limine iudicij. Tyndar. de compensationib. art. 7. nu. 22. f. 216. T. 6. P. 2.

Probationem per testes, non intelligitur prohibere eam probationem, quę mixta est per testes, & instrumenta, nec eam, quę fit per testes ad confirmationem instrumentorum. Bal. de stat. verbo. probare. nu. 9. f. 138. T. 2. & Paris de Put. de reassump. instru. rub. 19. nu. 38. f. 43. T. 4.

Quòd nullus emat frumentum sine licentia, an locum habebit in vendente. Iul. Fertet. de gabel. vectigal. &c. nu. 40. fol. 80. Tom. duodecimo.

Receptare fugitiuos, quomodo intelligatur, & quis sit fugitiuus. Benueuut. Strac. de decoctor. Par. secunda, vlt. Par. nu. 17. fol. 126. Tom. 6. Par. 1.

Relinquere a contrario facultatem libere inter viuos disponendis reseruat. Lancel. Gallia. de stat. q. 6. post verbum legare. num. 17. fol 319. Tom. 2.

Relinqui, vel dari mulieri etiam ex contractu, an locum habeat in re parua, seu modica. Albert. Brun. de stat. art. 9. numero 95. fol. 211. Tom. 2.

Sine certa solemnitate contrahi, an liget clericos. Philip. Franc. de disputatione petitorij. vlt. dub. nume. vigesimoquinto, fol. 333. Tom. 3. Par. 2.

Transactionem, an sit validum. Io. Bap. de transactionib. q. 22. nume. 1. f. 37. T. 6. P. 2.

Vendere intelligitur etiam prohibere alium emere. Fabian. de Monte. de emp. & vendit. quęstio. 3. princip. numero 51. folio 44. Tom. 6. Par. 1.

Venditionem, an videatur prohibere alios contractus. Bald. de stat. verbo. vendere. nu. 10. f. 153. T. 2.

An prohibeat permutationem. Pet. And. Gamb. de permutatio. benef. in prin. nu. 61. 64. 65. & 66. f. 211. T. 15. P. 1.

Non fieri in forenses, non comprehendit venditiones ecclesijs factas. Beat. Anton. de excommunicatione. cap. 18. nume. tertio, fol. 371. Tom. 14.

Vinum afferri post festum omnium sanctorum, valet, & quam interpretationem habeat. Benuenut. Strac. de mercat. P. 4. nu. 48. fol. 298. T. 6. P. 1.

Prohibet vinum portari extra districtum, nunquid appellatione vini veniat acetum. Bald. de stat. verbo, vinum. nume. 1. fol. 153. Tom. secundo.

Promittens immunitatem alicuius offensæ, quæ fit committendo, ita intelligi debet, vt idem disposuisse videatur in offensa, quæ constitit in omittendo. Bartho. Tægij. tract. crim. Par. 5. num. 30. fol. 12. T. 11. P. 1.

Prouidere potest tripliciter circa ius personæ. Bal. de stat. verbo. habilitare. nu. 5. f. 86. T. 2.

Publicæ

Source : BIU Cujas

Publicæ vtilitatis contra eccleſiæ libertatem non dicitur eſſe, cum eccleſiæ æquiparetur Reſpublica. Io. le Cirier. de primogenit. q. 24 primi libri. nu. 24. f. 36. T. 10. P. 1.

Puniens accuſantem in probatione deficientem, an habeat locum in denunciante. Catald. de Boncomp. de ſyndic. nume. 113. fol. 357. Tom. 7.

Auxiliatorem, non comprehendit conſultorem, quando punitur auxiliator ratione certi actus, ſecus autem, quando ſtatutum punit auxiliatorem, non ratione certi actus. Bartho. Tægij tract. crimi. P. 11. rub. de conſilio. nu. 25. f. 17. T. 11. P. 1.

Bannitum in pœna capitali, non aufert bona tacitè, niſi hoc dicet ſtatutum Bald. de ſtat. verbo. bannitus. numero 23. folio 92. Tom. ſecundo.

Capientem poſſeſſionem beneficij ſine licentia, non comprehendit eum, qui acceſſit vſq; ad hoſtium beneficij, & deinde abſq; eo, quod poſſeſſionem ceperit, retroceſſit metu armatorum, qui intus erant. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. cap. 4. ampliatione. 10. nu. 5. fol. 300. Tom. 5.

Certa pœna, eum, qui mulierem nuptam cognoſcit, habet etiam locum in cognoſcente monialem. Rainal. Corſ. indagatio. iur. lib. 2. c. 23. nu. 6. f. 284. T. 1.

Facientes rumorem in ciuitatem, ſi quis aliquem percutiendo, rumorem oriri fecerit, nõ tenebitur pœna ſtatuti prædicti. Hier. Gigas. de crimi. lęſæ maieſt. quæſt. 17. numero 3. fol. 38. Tom. 11. Par. prima.

Comburentem domum locum habet in comburente domunculam. Albert. Brun. de ſtat. articu. 9. numero 109. folio 221. Tomo ſecundo.

Committentem maleficium extenditur ad mandantẽ. Lanfranc. de Oria. de ſtat. interpræt. nu. 50. f. 393. T. 2.

Debilitantem membrum an comprehendat abſcindentem inutile. Bald. de ſtat. verbo. membrum. nu. 5. f. 130. T. 2.

Delicta regulariter, an liget delinquentem extra territorium. Io. Bertachi. de Epiſco Par. 2. numero 51. & 52. fol. 328. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Delictum ligat ignorantes in delicto. Bald. de ſtat. verbo. ignorantia. nu. 5. fol. 119. T. 2.

Diffamatores, quomodo intelligatur, & diffamare, quotupliciter contingat. Bald. de ſtat. verbo. diffamare. numero primo, & 3. fol. 107. Tom. 2.

Eum, qui detinet liberum, qualiter intelligatur. Albert. Brun. Aſtenſ. de permanentibus. &c. nu. 5. f. 395. T. 17.

Euntem de nocte abſque lumine, an comprehendat fœminam. Ioann. le Cirier. de primogenit. articu. 5. numero 4. fol. 49. Tom. 10. Par. prima.

Euntes de nocte, an puniat itidem repertum ſedere de nocte. Alberic. a Roſat. de ſtat. Par. 2. quæſtio. 231. numero primo, fol. 54. Tom. 2.

Excipientem mandantem prouocatori, vt excipiat, comprehendit. Pet. And. Gamb. de extenſionibus. numero 67. fol. 252. Tom. decimooctauo.

Facientem inſultum in domo, non punit facientem inſultum in portico. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 106. numero 29. folio 393. Tom. 9.

Non habet locum in conſulente. Bartho. Tægij. tract. crimi. Par. 11. nu. 18. fol. 17. T. 11. P. 1.

Fugientes e carcere, an comprehendat latitantem, vt fugiat. Bald. de ſtat. verbo. carcer. nu. 6. f. 96. T. 2.

Ex carceribus, non comprehendit fugientes, qui ſtatim redierunt. Franc. Brun. de indicijs & tortura. numero 287. folio 275. Tom. 11. Par. 1.

Hæredem contrauenientem inſtrumento defuncti, an comprehendat hæredem hæredis. Bald. de ſtat. verbo. hæres. numero 2. fol. 119. Tom. 2.

Homicidam in centum, an habeat locum contra ſubditum delinquentem etiam extra territorium. Io. Bertachi. de Epiſco. Par. 2. nu. 46. fol 328. T. 13. P. 2.

Homicidium, an includat abortum. benedict. de Barzijs. de filijs non legitimè. natis. §. de ventre concepto. num. 8. fol. 31. Tom. 8. Par. ſecunda.

An verificetur in conſulente homicidium committi. Bartho. Tægij. Tract. maiorat. Par. 11. rub. de conſil. numero 26. fol. 17. Tom. 11. Par. 1.

Illos de domo, non comprehendit baſtardos. Bald. de ſtat. verbo. baſtardus. nu 1. fol. 94. T. 2.

Propter aliquem acceſſum, an comprehẽdat baſtardos. Iac. Nouel. de iure prothomiſeos. § 2. nu. 56. f. 32. T. 17.

Qui vadunt de nocte ſine lumine poſt ſonum talis campanæ, an comprehendat illos, qui vadunt de nocte in die veneris ſancti, quo tempore non pulſantur campana. Bartho. Tægij. tract. crimi. Par. 16. nu. 6. fol. 21. T. 11. P. 1.

Et an huiuſmodi ſtatutum extendatur, vbi campana non poteſt audiri. ibi. nume. 7.

Inſultum, fœminam comprehendit perinde. atq; virum. Bald. de ſtat. verbo. inſultus. nu. 1. f. 121. T. 2.

Interficientem an comprehendat mandantem. Bald. de ſtat. verbo. interficiens. nu. 1. f. 123. T. 2.

Iudicem non facientem condemnationem, intelligitur, ſi fuit requiſitus. Hier. Gigas. de penſionib. eccleſiaſt. quæſt. 77. nu. 5. fol. 357. Tom. 15. Par. 1.

Mulieres portantes perlas, non habet locum in ea quæ portat fictas. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 12. f. 253. T. 2.

Negligentiam, eſt cõforme cum iure communi. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcriptione. glo. 2. nu. 2. f. 177. T. 17.

Occidentem aliquem quouismodo, & qualitercumq; comprehẽdit homicidam nõ doloſum. Hier. Gigas. de penſionibus eccleſiaſt. q. 19. nu. 4. & q. 28. nu. 15. fol. 337. & 340. Tom. 15. P. 1.

Quouismodo, & qualitercumq; quomodo intelligatur. Io. de Selua de benef. P. 3. q. 11. nu. 45. f. 66. T. 15. P. 1.

Offendentem officialem, intelligitur durãte officio. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo. officialis. nu. 2. 13. & 14. f. 263. T. 7.

Officialem, intelligitur non ſolum durante, officio, ſed etiam intra tempus intra quod ſtare tenetur ad ſyndicatum, & ſyndicatu finito, intra quod præparat ſarcinulas, quis ad receſſum. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo. officialis. finito officio nu. 3. f. 235. T. 7. & Catald. de Boncomp. de ſyndic. nu. 15. f. 351. T. eod.

Offendentes oculos cuiuſquàm, non habet locum in cęco. Bald. de ſtat. verbo oculus nu. 1. f. 132. T. 2.

Pecunialiter clerici percuſſorem, an validum. And. Barbat. de præſtantia Card. quæſt. 9. Baſilica. primæ. Par. nume. 3. fol. 82. Tom. 13. Par. ſecunda.

Percutientem cum ſanguine, quomodo ſit accipiendum. Bald. de Bat. verbo. concordia. nu. 1. f. 100. T. 2.

In domo ſua an habeat locum in percutiente in domo communi. Bald. de ſtat. verbo. vulnerare. nu. 1. f. 153. T. 2.

Plura, intelligitur punire, quodlibet per ſe. Bald. de ſtat. verbo. pęna. nu. 32. fol. 135. T. 2.

Delicta, quomodo ſit intelligendum. Bald. de ſtat. verbo, plura delicta. nu. 1. fol. 139. T. 2.

Portantem perlas, intelligitur, ſi portat veras, non fictas. Roland. a Valle. de dote. q. 95. nu. 6. f. 387. T. 9.

Præſtantem auxilium, & fauorem delinquenti, comprehẽdit etiã mutuantem ei pecuniam. Hier. Gigas. de crim. lęſæ maieſt. q. 34. nu. 2. fol. 42. T. 11. P. 1.

Producentem falſos teſtes, locum habet in producente vnum tãtum. Georg. Natta. de ſtat. q. 3. nu. 28. f. 254. T. 2.

Falſa inſtrumenta, an extendatur ad producentem falſos teſtes. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. quæſtio. 186. numero primo, fol. 27. Tom. 2.

Falſos teſtes, an comprehendat producentem vnum tantum. Iac. Butrigar. de teſtium contrarietate. nume. decimotertio, fol. 63. Tom. 4.

Proponentem collectam, an proponens eam tempore guerrę, vel peſtis ſit puniendus. Hier. Præuidel. de peſte, & eius priuileg. verbo. Bald. & Angel. in l. diuus. nu. 1. f. 184. T. 18.

Receptantem fugitiuum, in quibus locum ſibi vendicare poſſit. Io. Bapt. Caccialup. de debitore ſuſpecto, & fugitiuo. q. 10. nu. 3. fol. 153. Tom. 3. Par. 2.

Turbantem aliquem in poſſeſſione in pœna 150. librarum, & reſtitutionem poſſeſſionis ablatæ, in quo non habeat locum. Ioan. Bertachi. de Epiſcopis. lib. 2. quæſtio. 1. nume. 36. fol. 309. Tom. 13. Par. 2.

Turbantes, vel turbare volentes ſtatum ciuitatis, intelligitur principaliter, nõ ſecundario. Hier. Gigas. de crimi. lęſæ maieſt. quęſt. 17. nu. 1. fol. 38. T. 11. P. 1.

Verberantẽ, non procedit cum pugnis Nic. Moron. de fide. treug. & pace. q. 173. nu. 2. f. 452. T. 11. P. 1.

Vnum delictũ, & aliud præſupponens illud non continet in quo delictum præſuppoſitum verificatur. Catald. de Boncompag. de ſyndic. nu. 140. f. 358. T. 7.

Vulnerantem, an habeat locum in tangente tantum, & laniante pannos. Bald. de ſtat. verbo. vulnerare. numero tertio, fol. 153. Tom. ſecundo.

Punit in duplo facientem inſultum ad domum alicuius, iſte genitiuus (alicuius) ſignificat non modò dominium, ſed etiam habitationem. Bald. de ſtat. verbo, inſultus. numero quinto, fol. 121. Tom. ſecundo.

Qua rattione non obligat eccleſiaſticas perſonas, eadem, lex Imperialis non obligat niſi per eccleſiam recipiatur. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 104. f. 277. T. 2.

Quam interprætationem admittat. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 153. nu. 11. f. 25. T. 2.

Quamquam debeat nullam recipere interprætationem, non tamẽ intelligitur excluſa interprætatio paſſiua. Albert. Brun. de ſtat. art. 5. nu. 111. fol. 173. T. 2.

Quamuis diſponat, quòd inſtrumenta guarentigiata per debitoris carcerationem & omnimodo, quo creditori placuerit, executioni mandantur, debitor tamen bonis cedere poterit, ne in carcerem detrudatur. Matthæ. Brun. de ceſſio, bonorum. q. 3. nu. 4. fol. 180. Tom. 3. Par. 2.

Durum, ſeruandum eſt, maximè, ſi iuratum fuit. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 129. nu. 2. f. 18. T. 2.

Non publicatum, ligat, ſi ſit in volumine ſtatutorum inſertum. Guliel. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. verbo. item ex præmiſſis. nu. 18. fol. 481. T. 15. P. 2.

Quando aliquid non dictat, nec nos dictare debemus. Roland. a Valle. de dote. q. 86 nu. 2. f. 384. T. 9.

Quod declara, vt ibi. nu. 8.

Corrigit ius cõmune, non debet extendi ad perſonas non expreſſas. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 47. f. 275. T. 2.

Dat laudo executionem, petens reductionem, videtur in effectu ab executione appellare. Robert. Lancellot. de attent. Par. 2. c. 16. nu. 38. fol. 393. Tom. 5.

Optionem præſentibus tantum, an abſentes ad ſeruitia eccleſię, vel Papę comprehendantur. Hier. Gigas. de penſionibus eccleſiaſt. q. 63. nu. 16. f. 353. T. 15. P. 1.

Dicatur contra eccleſiæ libertatem. Io. le Cirier. de primogenit. q. 24. primi libri. nu. 25. f. 36. T. 10. P. 1.

In rem, & quando in perſonam. Bald. de ſtat. verbo, ſtatuere. nu. 35. fol. 149. Tom. 2.

Recipere interpretationem a iure communi. Io. Bertachi. de Epiſcopis. P. 5. lib. 4. nu. 44. f. 349. T. 13. P. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Dicit de dote promiſſa, vir non lucratur dotem fictam. Phan.de Phan.de dote.gl.10.nu.12.f.439.T.9.

Quòd ſtetur ſacramento actoris, an ſit neceſſaria iudicis delatio. Phan. Phanut.de iureiuran.in litem. Par.2.c.1.nu.9.fol.368. Tom.3.Par.2.

Simpliciter quòd filia dotata nõ ſuccedat, ſed quod nullum regreſſum habeat,&c. an videatur filia non ſolum excluſa a iure ſuccedendi, ſed etiam a iure cõſequendi eſſentialiter portionem ſuam.Georg.Natta.de ſtat. quæſtio.2. numero 86.88.& 89.folio 251.Tomo 2.

Et ibi,quòd aliud eſt excludi a ſucceſſione, & aliud a iure conſequendi.ibid.nu.87.

Emanat ad corrigendum ius commune, recipit reſtrictiuam interpretationem per ius commune.Bal.de ſtat.verbo,inſtrumentum.nu.15.f.122.T.2.

Eſt contra regulas iuris communis,caſus nouus occurrens,ſi abrogat legem communem,quomodo diffiniri debeat. Steph.de Federic.de interpret.iur.P.vlt.nu.76.f.224.T.1.

Excludit certas perſonas ſimpliciter,& ſine aliqua qualitate, quæ fœminæ videantur excluſæ.Albert.Brun. de ſtat.art.6.nume.87. fol.181.Tom.2.

Mulierem propter plures qualitates,an ſit neceſſe eas omnes cõcurrere.Albert.Brun.de ſtat.articu.ſexto,numero 321.folio 194. Tom.ſecundo.

Nepotem ex filia,videtur factum fauore agnationis,ſed ſi nepotem ex filia admittat,videtur factum in odium ſexus.Ioan.Campeg. de ſtat.q.4.nu.35.f.265.T.2.

Exorbitans requirit plura,debent omnia interuenire, tanquàm de ſubſtantia,& forma.Albert.Brun.de ſtat.art.12.nume.12.fol. 226.Tomo 2.

Filiam excludit temporaliter,vt quia dicit donec, & quouſque maſculus ſuperuixerit,an tunc filia perpetuò ſit excluſa.Albert. Brun. de ſtat.art.10.nu.66.f.215.T.2.

Fœminam proximiorem ab inteſtato, ita vt ab inteſtato ſuccedere non poſſit,ſi maſculus hæreditatem adit ex teſtamento inutili,an ſibi præiudicet.Albert.Brun.de ſtat.artic.13.num.20.folio 244.Tomo 2.

Loquitur de filijs,naturales non dicuntur ex propria ſignificatione filij.Albert.Brun.de ſtat.artic.duodecimo,nume. 2.fol.226. Tom.ſecundo.

Simpliciter de dote lucranda,tũc ſtatutum procedat in promiſſa.Phan.de Phanut.de dote.verbo, reſtituenda.nume.decimonono,fol.419.Tom.9.

Simpliciter,licèt recipiat interpretationem a iure communi, tamen fallit quando ſtatutum procedit vlterius faciendo aliquas exceptiones, quia tunc non habet locum ius commune, ſed ſtatuto ſtare debemus in caſibus non exceptis ab ipſo ſtatuto.Rol. a Val.de dote.q.32.nu.7.f.364.T.9.

Mitigaret, aut corrigeret ius commune in caſu maioris exceſſus, an dicatur corrigere in caſu minoris.Laur.de Palat.de ſtat.num. 121.f.277.T.2.

Requirit certam ſolemnitatem,qua non adhibita,diſponit,vt inſtrumentum nullam faciat probationem,iuramẽtum nihil operatur.Octau.Simoncel.de decret.titu.octauo,numero 158.folio 327.Tom.6.P.2.

Teſtes omni exceptione maiores, vel probatæ vitæ huiuſmodi qualitates debent probari.Barth.Tægij tract.crim.de perſona. Par.14.nu.17.f.19.T.11.P.1.

Stat de compromiſſis faciendis,cauſa incidens eſt compromittenda,quando cauſa principalis erat compromiſſibilis.Robert.Lancel.de attent, P.3.c.28.nu.134.f.449.T.5.

Secus ſi cauſa principalis non fuiſſet compromiſſibilis . ibidem numero 135.

Tollit executionem contractus, vel annullat illum.Iul.Ferret. de gabel.vectig.&c.nu.327.f.88.T.12.

Obſtaculum perſonæ habilitando aliquem non porrigit effectũ extra territorium vbi viget ius commune,& ibi talis perſona nõ ſolet eſſe habilitata. Albert.Brun.de ſtat.art.10. numero 59.fol. 219.Tom.ſecundo.

Tractat de commodo filiorum,in dubio non videtur ſentire de naturalibus.Albert.Brun.de ſtat.artic.6.numero 65. fol.180.Tomo ſecundo.

Veniat in præiudicium libertatis eccleſiaſticæ. Aymo.Crauet. de antiquitate tempo.verbo.circa præmiſſa.num. decimoſeptimo, fol.173. Tom.17.

Vocat aliquos maſculos tantum,putè patruos,vel fratres,non expreſſa certa ratione, an illa coniecturanda ſit generalis, an verò reſpectiuè ad perſonas nominatas.Albert.Brun.art.13. num.19. fol.168.Tom.2.

Quantum ad ius fori in ordinarijs iudiciorum etiam inter forenſes inuicem litigantes ſequi debet.Bal.de ſtat.verbo.iudex.num.11 fol.124.Tom.2.

Quantumcumque ſit generale,non continet perſonas, quæ non ſunt de iuriſdictione conſtituentis.Bermon. Chouer.de public. concub.rub.vel alterius præeminentiæ fuerit.nume.5.f.163.Tomo 11.Par.1.

Quantumuis ſtrictum, recipit interpretationem a iure communi.Alberic.a Roſ.de ſtat.quæſtio.57. lib.1. nume.decimotertio, fol.11.Tom.2.

Quibus poteſt derogare ſolemnitatibus legum.Ange.de Gambel. de teſtamentis.in prin.nu.17.f.32.T.8.P.1.

Quid?Alberic.a Roſ.de ſtat.lib.1.q.1.nu.1.f.2.T.2.

Et ibi etiam traditur duplex eſſe ius municipale.nu.2.

Et vnde dicatur.ibid.nu.6.

Quid,decernens habentib.domum, an comprehendat inquilinũ. Alberic.a Roſ.eo.ti.de ſtat.lib.1.q.131.nu.1.f.18.T.2.

Quid ſit.Phil.Franc.de diſputatione petitorij.vlt.dub.nu.80.f.332 Tom.3.Par.2.

Quò ad loci ſubditos,vbi viget,apoſtolici vim habet.Damhou.de tuto.& curat. patroc.pupil.capitu.9. numero 119.folio 368. Tomo 8.Par.2.

Quò cauetur bannitum poſſe impunè occidi,an valeat.Nel.a San. Gemin.de bannit.1.P.ſecundi temp.numero 1.fol.365.Tom.11. Par.prima.

Et quid de ſtatuto alio, quo cauetur querelas bannitorum non debere audiri.ibid.nu.2.

Et de alio ſtatuto,quod facit dominus.ibid.nu.1.

Quo diſponitur, ſtandum eſſe iuramento intelligitur ſemper de re vero ſimili.Phan.de Phan.de iureiur.in litem.P.3.c.2.nu.17. fol.391.T.3.P.2.

Quo mulier prohibetur contrahere ſine conſenſu alicuius non habet locum in teſtamento, vel in contractu ad pias cauſas. Paris.de Put.de reaſſump.inſtrum.rub.9.nume. quinto,fol.138. Tom.quarto.

Quo non licet aſcendentibus vltra tertiam in teſtamẽto extraneis relinquere,donationem etiam cauſa mottis complectitur. Lancellot.Gallia.de ſtat.quæſtio.ſeptima,numero 109.folio 320.Tomo ſecundo.

Quo permittitur vaſallis alienare feudum ſine licentia domini, an validum ſit.Iac.de S.Georg.de feud.in verbo,& cum pacto de non alienando.nu.15.f.198.T.10.P.1.

Quòd accuſatori credatur de damno dato, vel alio crimine,non comprehendit infamem, infamia facti.Hier.Gig.de crimin.lęſæ maieſt.q.7.nu.8.f.62.T.11.P.1.

Quòd actio perſonalis realis, vel mixta tollatur ſpatio.30.annorũ, vel minori,quomodo ſit interpretandum.Io.Franc.Balb. de prę ſump.q.14.prin.nu.2.f.68.T.17.

Quòd agnati excludant fœminas, an præiudicet monachæ tempore ſtatuti factæ.Io.le Cirier.de primogen.q.11.ſecundi lib.n.10. fol.55.T.10.P.1.

Quòd agnatus poſſit redimere rem venditam extraneo,an habeat locum in permutatione, & ibi, quòd extenſio etiam in odioſis procedit de ſtricto ad latam ſignificationem.Pet. And. Gamba. de permutat.benef.nu.69.f.211.T.15.P.1.

Quòd arctat partes ad compromiſſum, vtrum minores includat. Io.Maurit.Bol.de reſt.in int.c.291.in prin. & nu.1.vbi quòd non fol.187.Tom.5.

Quòd bannito denegetur audientia in criminalibus,an eidem tollat ius agendi ipſo iure.Io. Anto. Rubeus Alex.de poteſta.procu.&c.nu.357.f.213.T.11.P.1.

Quòd bannitus habeatur pro conuicto,& confeſſo, quomodo accipiendum,&an,& quando debeat haberi pro confeſſo, & conuicto.Bal.de ſtat. verbo.bannitus.nu.9.& 10.f.92.T.2.

Non comparens intra ſeptem dies,tanquàm conuictus,& confeſſus condemnetur,non poteſt fictionem inducere, per quam deuoluatur appellatio ad ſuperiorem. Bal.de ſtat.verbo.confitens. nu.2.f.101.T.2.

Non ſit receptandus in caſtris, vel villis, an comprehẽdat domũ, quæ non eſt in caſtro, vel villa. Alberic.a Roſ.de ſtat.lib.4.q.102. nu.1.f.85.T.2.

Non ſuccedat,an intelligatur ita,quòd,nec ei ſuccedatur. Bal. de ſtat.verbo.bannitus.nu.30.f.93.T.2.

Poſſit impunè offendi,concernit publicam vtilitatẽ.Sebaſt.Vant. de nullita. rub. quis poſſit dicere de nullitate. numero ſeptimo, fol.375.Tom.4.

Occidi,valet.Pet.Foller.de contrac.cenſuarijs.verbo.Nic.nu.31 fol.125.T.6.P.2.

Pro confeſſo habeatur, debet intelligi quò ad ea, quæ in banno intentata ſunt.Steph.de Federic.de interpret.iur.P. vlt.num.87. fol.224.Tom.1.

Pro homicidio,pace habita, ſit liberatus a banno, an porrigatur ad bannitos etiam in poſterum. Bal. de ſtat.verbo.bannitus.nume.69.f.94.T.2.

Qui ſatiſdat,non occidatur,an trahatur ad eos,qui poſt ſtatutum ſunt banniti. Alberic. a Roſ. de ſtat.lib.4.quæſtio.57.numero 1. fol.75.Tom.2.

Rebanniatur,eſt legitimè interpretandum.Bald.de ſtat.verbo,interpretatio.nu.17.f.124.T.2.

Quòd bona debeant deguſtari,an valeat.Alberic.a Roſ.de ſtat.libro 3.q.3.nu.1.f.55.T.2.

Quòd capiens bannitum fiat eius dominus,an valeat.Bald.de ſtat. verbo.bannitus.nu.34.f.93.T.2.

Quòd cauſæ compromittantur inter propinquos, & affines, non includit virum,nec vxorem.Bal.de ſtat.verbo,affines.numero 1. & 5.fol.87.T.2.

Quòd cenſeatur totum parrimonium mulieris datum in dote, reſtringitur ad bona quæ tempore nuptiarum mulier habebat. Phan.de Phan.de dote.gl.10.nu.13.16.& 17.f.439.T.9.

Sed ſi ea bona vir nunquàm poſſedit, effecta dotalia non dicentur.ibid.num.14.

Quòd certas tantum perſonas artem aliquam, ſeu exercitium facere iubet,reliquas verò vetat,improbatur.Benuen.Strac.quomodo in cauſis mercat.procedendum ſit.1.particula.vlt.P.prin.nu. 20.f.330.T.6.P.1.

Quòd certis conditionibus fratrem decoctoris pro decoctore obligatum iubet quomodo intelligatur relatiuè.Benuen. Strac. de decoctorib.P.4.nu.19.f.319.T.6.P.1.

Quòd ceſſio fiat cum dedecore,an valeat. Pet.Bellin.de re mili.tit. vnico,de ſaluiſconductib.nu.41.f.363.T.16.

Quòd clerici, qui pro patrimonialibus collectas ſoluere recuſant, non audiantur, iure naturæ valet. Ægid. Thomati. de collect.in prin.nu.13.f.101.T.12.

Subſint

Source : BIU Cujas

Subſint laicis,non valet,neque conſuetudo. Cornel. Beninc. de pauperta. & eius priuileg. quæſtio. octaua. numero 56. folio 158.Tom.18.
Quòd collecta imponi non poſſit, limitatur, niſi magna ſuperueniat neceſſitas.Steph.de Fedric.de interpretatio.iur. P.1.nume. 137.fol.213.T.1.
Quòd collegiatus pro aduentu in collegium, aliquid alijs ſoluat, putà prandium,valet.Pet.Rebuff.de priuileg.ſchol.priuileg.89. nu.2.fol.48.T.18.
Quòd comitatenſes ad ciuitatem recepti non habeant priuilegium ciuitatis,niſi ibi continuè habitauerint, quomodo intelligatur.idem.Pet.Rebuff.eodem titu. priuileg.23. nume. 4. folio 39.Tom.eod.
Quòd communitates teneantur emendare, & reſarcire damna illata in ſuis territorij,an valeat.Alberic.a Roſa.de ſtat. P. 1.q.47. nu.6.fol.9.Tom.2.
Quòd conſortes teneantur pro conſorte delinquente, an tollerandum. Baldus. de ſtatut. verbo, conſortes. numero 3. folio 103. Tom.ſecundo.
Quòd conſulibus in cauſis mercatorum tribuit iuriſdictionem, an ad hæredes mercatorum, qui tamen mercatores non ſint, porrigatur. Benuenut. Stracch. quomodo in cauſis mercat. proced.ſit prima.partic.vltima Par.princip.nume.44.fol.331.Tom. 6.Par.prima.
Mercatorum cognitionem,quæ a guarentigia proficiſcitur, prohibet,quomodo intelligatur.Benuenut.Strac.eod.titu.& partic. num.47.fol.T.& P.eiſd.
Quòd contra ſcripturas mercatorum non poſſit opponi exceptio præſcriptionis,an valeat.Bald.de Vbald.de Peruſio. de conſtit. poſt.nume.10.fol.39.T.6.P.1.
Quòd contractus mulierum ſine conſenſu duorum cõſanguineorum,non valeat,quomodo ſit intelligendum.Bal.de ſtat. verbo, contrahere.nu.3.f.103.T.2.
Vſurariorum præſumantur ſimulati, quomodo intelligatur. Stephan. de Fedric. de interpretatio. iur. Par. 1. nume. 154. folio 214.Tom.1.
Quòd credatur iuramento damnum paſſi, non procedit in fauorem forenſis etiam ſoluentis onera realia. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatu.vrba.præſcript.gloſſ.decimanona. numero 140.& 141.fol. 187.Tom.17.
Libro mercatoris, intelligitur de his, quæ pertinent ad cauſam mercantiæ.Aym. Craueta.de antiquitate temp.verbo,vidimus, & abundè.nu.8.f.139.T.17.
Quòd creditor propria authoritate poſſit capere debitorem, an valeat.Alberic.a Roſate.de ſtatu.lib.1.quæſtio. 38. nume. 1. fol. 8.Tom.2.
Et ſtante dicto ſtatuto,ac valente,an creditor debitorem confugientem ad eccleſiam poſſit inde extrahere.ibid.q.39. nume.1. fol.& T.eod.
Quòd dans venenum in potu, moriatur, an in medico infirmum bono veneno curantem locum habeat, & ibi de veneno bono, & malo mentio habetur.Steph.de Fedric. de interpretatio. iur. P.vlt.nu.97.f.224.T.1.
Quòd de contractu loquitur, quando ad diſtractum extendatur. Ioan.Bapt. Caccialup.de tranſactionibus. quæſtio.4.num.3.fol. 31.T.6.P.1.
Quòd de fructibus ſoluatur gabella, an locum haberet, ſi diceret pro qualibet corba ſolui gabellam, & an tunc deducerentur expenſæ. Iul. Ferret. de gabell.vectigal. &c.numero 545.folio 94.Tom.12.
An ſtatutum, prædictum habeat locum in calce. ibidem.numero 550.
Et an habeat locum in diſtributionibus quotidianis. ibid. num. 348.fol.89.T.eod.
Et an in operibus hominum.ibid.nu. 554.
Et an in palea,feno,ſiluis,arboribus ceduis, auibus, piſcibus, & feris capi ſolitis.ibid.nu.553.
Et an in penſionibus fundorum.ibid.nu.558.
Et an in redditu prothocollorum notarij.ibid.549.
Et an ſit licitum.ibid.nu.557.
Quòd de meo prædio lapidicinas ſtolas, debet intelligi, niſi pro meo vſu ego vellem.Steph.de Fedri.de interpretatione.iur.P.1. nu.70.f.217.T.1.
Quòd de permutatione ſoluatur gabella, núm intelligatur de quolibet contractu.Bald.de ſtatu.verbo, gabella.nume.34.fol. 118.Tom.2.
Quòd de ſimilibus ad ſimilia procedatur,non extenditur in exorbitantibus a regula iuris communis.Stepha.de Fedric. de interpret.iur.P.vlt.nu.64.f.224.T.1.
Quòd de venditione ſoluatur gabella, an contineat dationem in ſolutum. Bald.de ſtatut. verbo, gabella. numero 36. folio 118. Tom.ſecundo.
Quòd de vtroque contractu ſoluatur gabella, quomodo accipiendum.Bald.de ſtat.verbo,gabella.nu.22.f.117.T.2.
Quòd debitor pro debito ciuili poſſit ad inſtãtiam creditoris perſonaliter carcerari,an valeat.Ant.de Cana.de executione inſtru. nu.67.fol.43.T.5.
Quod decimum debeat ſolui ad rationem duorum denariorum pro libra ab vtraque parte, an intelligatur inter ambos, an pro qualibet inſolidum. Bald. de ſtatu. verbo, decima,nume.1.fol. 105.Tom.2.
Quòd decoctores dentur creditoribus lacerandi,non valet in his, qui fortunæ,non ſuo vitio decoxerint,in his autem,qui dolo,& cum pecunijs,& rebus alienis fugiunt,valet.Benuen. Strac. de decoctorib.P.4.nu.4.f.319.T.6.P.1.
Quòd decretum ſit interponendum. &c. an conſanguinei mulieris ſint citan, ex quo decretum requiritur, & an a tali decreto poſſit appellari.Bald.de ſtatu.verbo,decretum.nume.5 & 6.fol. 106.Tom.2.
Super actu debeat interponi, an ante vel poſt actum ſit interponendum,& qualiter notarius ſcribere debeat.Bald.de ſtat.eod. verbo,decretum.nu.4.f.& T.eo.
Quòd dicit,extante maſculo,vel ſi moriens reliquerit maſculum, vt verificetur ſufficit, quòd tempore mortis reperiatur relictus filius,verè,vel fictè,quamquam poſt moriatur.Laur.de Palat.de ſtat.nu.75.fol.276.T.2.
Senſus contrarius non debet ſummi ex ſtatuto,ibid.nu.76.
Quod dicit, quòd nulla admittatur probatio, certè illa probatio, quæ ſit per rei euidentiam,non videtur excluſa.Bermond. Chouer.de publ.concub.Rub.ſed per rei euidentiam. num. 3. f.176. Tom.11.P.1.
Virum lucrari dotem datam,ſolutam,vel receptam, non procedit in promiſſa,ſecundùm plerosque.Phan.de Phanu.de dote. verbo,reſtituenda.nu.30.f.411.T.9.
Contrarium tenuit Socinus Iunior.ibi.num.32.quod tamen reprobatur.ibid.nu.33.
Limitatur primo, niſi in ſtatuto ſit aliquod verbum de promiſſa etiam cenſiſſe.ibi.nu.34.
Secundò,quãdo, mulier, vel alius ad dotem obligatus fuiſſet in mora.ibid.nu.35.
Hoc tamen ſublimitatur in mora irregulari,ibi.nu.36.
Tertiò, quando aliquo modo dici poteſt marito fuiſſe ſatisfactum de dote,vt in puatuor caſibus ibi ſubſequentibus.ibidem. nume.42.
Quòd diſponir,vt dignitas,perſonatus,ſeu officium poſſit obtineri ſimul cum canonicatu,ſeu portione, quãdo vterque eſt per ſe ſufficiens ad congruam ſubſtentationem,non eſt ſeruandum, qaia ſtatutum eſt contra bonos mores.Alphonſ. Hoieda. de benefic.compatibilibus.P.2.capitulo vndecimo. num.33.fol.178. Tom.15.P.1.
Quòd domus deſtruatur, non valet, ne vrbs ruinis deformetur. Alberic.a Roſate. de ſtatu. libro primo. quæſtio. 60.nume.1.fol. 12.Tom.2.
Deſtruatur pro delictis,an valeat.Alberic.a Roſate.de ſtatu.lib.3. q.51.nu.1.f.63.T.2.
Quòd donatio inſinuetur intra tempus ſemeſtre,quomodo ſit intelligendum. Bald.de ſtatu. verbo, terminus. numero 10 folio 151.Tom.2.
Quòd eccleſia ad onera teneatur, & collectas, valet. Nicol.Feſtas. de æſtimo & collect.P.4.nu.47.f.184.T.12.
Quòd emens rem in foro,non teneatur domino reſtituere, non valet,quia eſt contra ius diuinum.Fab.de Mon. de empt. & vend. q.9.& vlt.princ.nu.3.f.66.T.6.P.1.
Quod eſt contra ius commune eſt reſtringendum. Melch.Palaez. tracta.maiorat.queſtio.quinquageſimaoctaua.num.54.fol.400. Tom.10.P.1.
Quòd,extante maſculo, filia non ſuccedat, an ſi filius ſit rebellis, filia ſuccedet.Hiero.de crimi.læſæ maieſt.quæſt.15. num.1. fol. 83.Tom.11.P.1.
Intelligitur ſi maſculus, qui extat,ſit habilis ad ſuccedendum, non inhabilis quantum ad ſucceſſionem habetur pro mortuo, ibid.num.3.
Quòd extantibus maſculis filiæ fœminæ non ſuccedant habet locum ſi nepotes adſint.Melch. Palaez. tract. maiorat. q.15.nu.5. & 11.f.359.T.10P.1.
Maſculis fœminæ non ſuccedant an intelligatur tam in bonis paternis,quàm maternis.Lauren.de Palat.de ſtatu.nume. 144.fol. 278.Tom.2.
Quòd extraneorum panni non intromittantur in locum, valet, & quòd non referatur ad illos, qui per tranſitum intromittuntur. Benuen.Stracc.de merc.P.4.nu.49.f.298.T.6.P.1.
Quòd filia dotata excludatur a ſucceſſione paterna, non excludit filiam a ſucceſſione emphyteoſis quin veniat cum fratrib.Bald. de ſtat.verbo,ſuccedere.nu.5.f.144.T.2.
Dotata non ſuccedat in hæreditate dotantis,an ſit fauorabile, vel odioſum.Angel.de Gambell.de teſtamentis. gloſſ. 4. nume.26. fol.37.Tom.8.P.1.
Non ſuccedat,habet locũ in legitimata dotata.Marti.Laudenſ. de legitim.nu.132.f.96.T.8.P.2.
Vel religionem ingreſſa non ſuccedat extantibus maſculis, an valeat,quantum ad illam monaſterium ingreſſam. Bald.de ſtat. verbo,ſuccedere.nu.6.f.144.T.2.
Fœmina non ſuccedat,ſtantibus maſculis, eſt contra naturalem rationem. Lanfranc. de Oria.de ſtatu.interpret. nume. 34.folio 392.Tom.2.
Non ſuccedat,non impedit, quin pater poſſit relinquere ſecundæ vxori plus,quàm tali filiæ.Albert.Brun de ſtat.art.13. nu.76. fol.241.Tom.2.
Ingrediens monaſterium,matri non ſuccedat,an valeat.Io.Campeg.de ſtat.q.12.nu.60.f.266.T.2.
Non ſuccedat matri,extantibus maſculis,intelligitur, ſi ſit dotata, & dotata dicitur illa, quantum ad ſtatutum, cui pater aliquid pro dote reliquit.Lauren.Palat.de ſtatut.numero 122. fol. 277.Tom.2.
Extantibus fratribus an ſit æquum,& duplicem eſſe æquitatem, & quæ dicatur propriè æquitas.Bal.de ſtat.verbo, æquitas.nu.1. & 2.fol.11.T.2.
Nupta,non ſuccedat non procedit in diſponſata tantum per verba,de præſenti.Phanu.de Phanu.de dote.gloſſ. 2.nume.32.fol. 417.Tom.9.
Quòd filiæ fœminæ non ſuccedant,maſculis extantibus, quid iuris,ſi filia fœmina remaneat in ſeculo,& maſculus ſit religionem ingreſſus.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

ingreſſus. Laur. Palat. de ſtat. nume. 106. fol. 277. Tom. 2.

Fœminæ non ſuccedant, extantibus maſculis, ſecundum communiorem, non porrigitur ad bona ſita extra territoriũ ſtatuẽtium. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 20. numero decimoquarto, fol. 359. Tom. 9.

Quòd filij bannitorum de ciuitate pellantur, num filias comprehendat. Bald. de ſtat. verbo. mandare. nu. 1. f. 130. T. 2.

Maſculi excludant fœminas, de quibus filijs intelligatur. Bald. de ſtat. verbo legitimatus. nu. 1. f. 127. T. 2.

Rebellium non poſſint ſtare in ciuitate, intelligitur, patre viuente. Bald. de ſtat. verbo. filius. nu. 6. f. 114. T. 2.

Quòd filios, qui ſe ab hæreditate patris ceſſantis abſtinent ad debita perſoluendum aſtringit, locum habet in filijs verè ceſſantium, non in filijs eorum, qui pro ceſſantibus habentur. Benuen. Strac. de decoctoribus. Par. 4. numero decimoquinto folio 319. Tom. 6. Par. 1.

Non comprehendit filios clericos, etiam in minoribus conſtitutos. ibi. nume. 16.

Vigore dicti ſtatuti filij non tenentur ex contractibus apparentibus extra territorium factis. ibi. nu. 17.

Quòd filius excludat ſororem dotatam a ſucceſſione, ſi præmoritur filius, relicto nepote, nepos non excludit amitam. Bald. de ſtat. verbo. Amita. nu. 2. f. 88. T. 2.

Excludat matrem in hæreditate patris ipſius filij, non tamen ſororem excludet. idem Steph. de Federic. de interpræt. iur. Par. vlt. nu. 26. fol. 223. Tom. 1.

Maſculus excludat fœminam, locum habet in ea, quæ momento fuit excluſa vt in perpetuum excludatur. Rolan. a Valle. de dote. q. 49. nu. 8. f. 371. T. 9.

Non poſſit contrahere ſine patris conſenſu, niſi ſit mercator, intelligitur, ſi occaſione mercantiæ contrahat. Stepha. de Federic. de interpræta. iur. P. 3. nu. 24. f. 220. T. 1.

Quòd filiusfamilias poſſit teſtari, numquid intelligatur de bonis ſitis extra territorium. Io. Bertachi. de Epiſco. Par. 2. num. 49. fol. 328. Tom. 13. Par. 2.

Non poſſit contrahere ſine conſenſu patris, non trahitur ad filiãfamilias Ioan. Bapt. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcript. glo. 3. nu. 38. fol. 179. Tom. 17.

Quòd Florentini habeantur pro Peruſinis, quòd hoc nomen originem ſignificet, eſt fictio. Bald. de ſtat. verbo, fingere. nu. 2. fol. 113. Tom. 2.

Quòd fœmina non ſuccedat ab inteſtato, an habeat locum in anathematizato, vt dicatur ab inteſtato decedere, & ſic fœmina excludatur Bald. de ſtat. verbo, ab inteſtato. numero primo, fol. 86. Tom. ſecundo.

Quòd fœminæ a maſculis excludantur in filio legitimato locum habet. Marti. Laudenſ. de legitimatione. numero 132. folio 96. Tom. 8. Par. 2.

Excludantur per maſculos, extenditur etiã ad Iudæos. Marquar. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelibus. capitul. 2. numero 4. folio 41. Tom. 14.

Stantibus maſculis, an habeat locum poſt patris mortem, deficientibus maſculis. Io. le Cirier. de primogenit. q. 21. primi lib. nu. 8. fol. 34. T. 10. P. 1.

Non ſuccedant cum maſculis, an extendatur ad legitimatos. Bal. de ſtat. verbo. legitimatus. nu. 2. f. 127. T. 2.

Quòd fœminam, ſtantibus maſculis excludit, an ad monialẽ profeſſam extendatur. Laur. de Palat. de ſtat. numero 89. folio 276. Tom. ſecundo.

Quòd forenſes acquirentes ſtabilia, teneantur ad collectas, an locum habeat in muliere ciue ciuitatis illius territorij nupta forenſi, & habitante extra patriam ſuam poſſidente, & acquirente ſtabilia in territorio patrię ſuę. Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 577. & 578. f. 95. T. 12.

Quòd forenſis non acquirat immobilia, an impediat virum dotem in ſtabilibus conſtitutam lucrari, iuxta ſtatutum de lucro dotis. Phan. de Phanut. de dote. glo. 9. numero vigeſimooctauo, fol. 437. Tom. 9.

Quòd frater ab inteſtato excludat ſororem, excepto quòd ſit ab eo dotanda, ſi pater condidit teſtamentum, & ita dixit, filios meos hæredes inſtituo in eo quod eos tangit de iure, an includatur filia Bald. de ſtat. verbo, fratre numero 4. fol. 116. T. 2.

Conſanguineus tantum a ſucceſſione fratris præferatur fratribus, & ſororibus vterinis tantum, an præferatur, tam in bonis a patre ad fratrem defunctum peruentis, quàm a matre, & aliunde quæ ſitis. Albert. Brun. de ſtatu. articu. 8. nu. 55. f. 198. T. 2.

Quæ dicuntur de fratre vterina, procedunt etiam in ſorore vterina. ibid. nu. 56.

Reſtringitur, præterquàm in bonis a matre fratris, de cuius ſucceſſione agitur. Bald. Nouell. de dote. p. 12. nume. 55. fol. 272. To. nono.

Et filius fratris excludat filiam extenditur ad agnatum vlterioris gradus Laur. de Palat. de ſtat. nu. 174. f. 279. T. 2.

Excludat ſororem de quo fratre accipiendum. Bal. de ſtat. verbo, fratre. nu. 1. f. 115. T. 2.

Succedat fratri carenti filio, & filia locum nõ habet, ſi defunctus altero tantum caret. Alber. Br. de ſtat. artic. 12. nu. 183. f. 232. T. 2.

Quòd fratres, omnesq; ad vnum panem, & vinum ſtantes pro decoctore obligat, intelligitur de his, qui in eodem loco, & domo morentur. Benuenut. Stracc. de decoctorib. p. 4. num. 20. fol. 319. T. 6. P. 1.

Quòd frandans gabellam, non audiatur, quomodo intelligẽdum. Iul. Ferret. de Gabel. ſeu vectigal. &c. par. 9. num. 28. folio 75. To. duodecimo.

Quòd frumentum non poſſit extrahi de ciuitate, an comprehendat farinam. Bal. de ſtat. verbo, frumentum. nu. 1. f. 116. T. 2.

Quòd habẽtes cẽtum in bonis debeat tenere equum, ditiſſimus ab hoc onere non excuſatur. Pet. And. Gamb. de extenſionib. nu. 72 fol. 252. T. 18.

Inſtrumentum illud regiſtrari facere debeat, intelligitur etiam de eo, qui habet facultatem habendi illud. Stepha. de Federic. de interpret. iur. Part. vltim. numero trigeſimoſecundo, fol. 223. Tom. primo.

Quòd habet locũ in filijs maſculis, viget etiam in legitimatis indiſtinctè, vel per principit reſcriptum, vel per comitem Palatinũ, maximè quando ſtatutum vtitur nominib. naturalibus. Albert. Brun. de ſtat. articu. duodecimo, numero 70. folio 228. Tomo ſecundo.

Quòd hæreditas patris, matris, & aliorum aſcendentium per eos deferatur maſculis quibuſcumque deſcendentibus per lineam maſculinam, excluſis fœminis, an inquantum loquitur de hæreditate materna, locum habebit. Laur. de Palat. de ſtat. num. 152. fol. 278. Tom. 2.

Et quomodo intelligi debeant illa verba. ibid. nu. 153.

Verba illa de hæreditate aſcendentium ſunt adeò generalia, vt comprehendant non ſolum patrem, & aſcendentes per lineam paternam, ſed etiam matrem, & aſcendentes per lineam maternam. ibid. nu. 154.

Quòd hæres teneatur inſolidum debet iuxta ius commune intelligi, & diſtingui. Phan. de Phan. de inuevt. hæred. P. 5. numero 99. fol. 291. T. 8. P. 2.

Quòd homicida non poſſit ſolui a banno, niſi pace accepta ab hærede occiſi, & quòd tenens quid de bonis paternis præſumatur hæres filius pro morte, & cęde patris, præcepit centum, an ex eo dicatur patris hæres. Alberic. a Roſ. de ſtat. lib. 4. quæſt. 9. nu. 1. fol. 67. Tom. 2.

Puniatur pœna pecuniaria tantum, non valet. Bermond. Chouer. de pub. concub. tub. compoſitione. nume. 9. folio 119. Tom. 11. Par. prima.

Quòd immiſſus in poſſeſſionẽ ex primo decreto, lucretur fructus, vſque in quinque pro centenario, non tollit quin poſſit petere etiam vltra quinque, quando eius intereſſe eſſet maius, vel ratione lucri ceſſantis, vel damni emergentis. Anton. Neguſ. de pignoribus, & hypothe. ſecundo memb. 3. Par. num. 12. fol. 216. Tomo 6. Par. 1.

Quòd imponit pœnam vni pro alio, non eſt laudabile, ſed valde iniquum, & nunquàm extendi debet. Hier. Gig. de crim. lęſæ maieſt. q. 14. nu. 12. f. 76. T. 11. P. 1.

Quòd in cauſis pijs procedatur ſummariè, vel diebus feriatis, non obtinebit in cauſis vltimarum voluntatum. Bal. Nouel. de dote. Par. 5. nu. 4. f. 191. T. 9.

Quòd in quibuſdam cauſis procedatur per ſimplicem querelam, quomodo intelligatur. Bald. de ſtat. verbo, querela. num. primo, fol. 140. Tom. 2.

Quòd in teſtamentis ſufficiant quinq; teſtes, non habet locum in teſtamento cæci. Ang. de Gambel. de teſtam. in prin. nu. 18. folio 32. Tom. 8. P. 1.

Quòd indiffinitè excludit dotatam, an excludatur filia dotata de bonis ipſius filiæ de proprijs. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 26. n. 128. fol. 268. Tom. 2.

Et quid quando frater dotauit ſororem de bonis matris. ibid. numero 129.

Quòd infra decem dies ſoluatur gabella ſcilicet tot pro pœna, & tot per ſorte, an lapſu decennij fiat executio pro pœna. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. nu. 341. f. 89. T. 12.

Quòd inſtantia finiatur lapſu duorum menſium, num habeat locum quando petitur executio inſtrumenti, contra quod opponuntur exceptiones, & ventilatur ius. Bal. de ſtat. verbo, inſtantia nu. 3. f. 121. T. 2.

Quòd inſtrumenta executioni non mandentur, niſi prius regiſtrata in publico archiuio ſint, non comprehendit inſtrumentũ dotis. Io. Bernard. de dotario. centuria. 4. priuilegio. 301. nume. 52. fol. 460. Tom. 9.

Habeant executionem paratam, non extenditur ad forenſes. Ioã. Bap. Boui. de ſtat. vrb. præſcrip. gl. decimanona, nu. 158. fol. 187. Tom. decimoſeptimo.

Quòd inſtrumentum confectum a non tabellione fidem faciat, an valeat. Alberic. a Roſa. de ſtat. lib. 1. quæſtio. 7. nume. 7. fol. 3. Tom. ſecundo.

Poſſit peti, caſſari, niſi fuerit infra certum tempus inſinuatum, habet locum etiam in petitione extra iudiciali. Ioan. Bapt. Boui. de ſtat. vrb. præſcrip. glo. decimaſexta, numero 3. folio 182. Tomo decimoſeptimo.

Quòd inter affines cauſæ compromittantur, non habet locum, quando res eſſet liquida, de qua litigatur, vt putà, ſi lata eſſet ſententia, vel ſi contractus eſſet iuratus. Ioã. Crot. de teſtib. in cauſis criminalib. nu. 148. & ſeq. f. 206. T. 4.

Quòd inter litigantes fiat compromiſſum, ligat clericos, & forenſes. Io. Bap. Boui. de ſtatuta. vrb. præſcrip. gl. 19. num. 148. fol. 187. Tom. decimoſeptimo.

Quòd, inuentus poſt ſonum campanæ, condemnetur in duplum, an extendatur ad locum, ad quem non protenditur ſonus. Bald. de ſtat. verbo. Nox. nu. 3. f. 132. T. 2.

Quod iubet ſcripturas manu propria mercatorum ſcriptas exequẽdas eſſe, quod locum habeat etiam in ſubſcriptis, item in ſcripta ab alio, mandato mercatoris. Benuenut. Strac. quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit. prima partic. vlt. P. princ. nu. 30. f. 331. T. 6 P. 1.

Tranſactionem initam a Syndicis cum decoctore, adhibito cõſenſu duarum partium creditorum ratam eſſe, etiam alijs creditoribus irrequiſitis, & ignorantibus quam declarationem habeat. Benuenut. Strac. de decoctorib. P. 4. nu. 13. f. 319. T. 6. P. 1.

Quòd

Quòd laici sint æquales clericis,& ècontra, nobiles popularibus, & è contra,quomodo accipiendum. Alber.a Rosa.de stat.lib.1. q.164.nu.1.fol.26.T.2.
Quòd lauda, & præcepta iudicis in iudicio facta executioni mittantur, quomodo intelligatur, & quæ exceptio opponi poterit. Stepha.de Fedric.de interpreta.iut.P.2.nu.18.f.216.T.1.
Quòd legitima ætas in omnibus negocijs, & contractibus intelligatur a 18. annis supra.numquid habeat locum in testamentis. Alberic.a Rosate. de statu. libro primo. quæstio. 81.numero 1. fol.18.Tom.2.
Quòd libellus detur reo actoris expensis,nùm sit seruandum.Bal. de stat.verbo,libell.nu.1.f.128.T.2.
Quòd libris mercatorum credatur ad fauorem scribentium, intel ligitur iudicis consensu accedente.Benuen. Stracc.qnomodo in causis mercatorum procedendum sit.1.P. vlti.P.princip.nu.38. fol.351.T.6.P.1.
Itẽ intelligitur,& interpretatur,dummodo in territorio, in quo statutum viget,liber conscriptus sit.ibi.nu.42.
Item intelligitur in his,quæ ad negociationem seu mercaturam pertinent.ibid.nu.40.
Item intelligitur, nisi mercator sit notatus infamia. ibidem. nume.39.
Mercatorum plena fides adhibeatur pro scribente, non compre hẽdit mercatorem infamen vel vitæ suspectę.Hier.Gigas.de crimi.læsæ maiesta.Rub.quomodo,& per quos. &c. quæst.7.nu.9. fol.62.T.11.P.1.
Quòd loquitur in casu suo extra illum, non habet porrigere uires suas. Paris de Puteo. de reassumpt. instrum.Rub.19.nu.37.fol. 43.Tom.4.
Quòd lucro dotis renunciari nõ possit, quomodo intelligendum. Phanu.de Phanu.de dote.gl.8.nu.23.f.431.T.9.
Quòd magnates,eorum filij,& nepotes,offendẽtes populares puniantur acerbius, nõ habet locum in filijs sororum magnatum. Bald.de stat.verbo,magnas.nu.1.f.128.T.2.
Quòd mandat filios pro patribus teneri, etiam si hęredes non sint,non habet locũ in filijs a patre exhæredatis. Benuen.Strac. de decoctorib.P.4.nu.26.f.320.T.6.P.1.
Quòd maritata non admittatur ad successionem, an locum habeat in filia,quæ fuit nupta, sed tempore mortis patris remansit vidua.Ioan.Campeg.de statu.quæstio.34. numero 154. folio 268.Tom.2.
Quòd maritus lucretur fructus dotis,sicut debet intelligi,quando per maritum supportantur onera matrimonij,ita,& eodem mo do debet intelligi statutum disponens. de lucro dotis, quia eadem ratio est interpretandi statutum. Roland.a Valle. de dote. q.68.nu.7.f.378.T.9.
Non possit relinquere vxori,nõ habet locum in casu, in quo vxor non fuit traducta,ad Domum.Phanu.de Phanu.de dote.glos.2. nu.31.f.417.T.9.
Præmoriente vxore,in omni casu lucretur dotem, excludit filios primi matrimonij.Roland.a Valle.de dote.quæstio.31.num.5. fol.364.Tom.9.
Idem quando statutum defert totam dotem.ibidem.nu.6.
Quòd masculi excludant fœminas, an comprehendat clericos. Ioan.le Citier.de primogenit.quæstio.24.primi lib.num.28.fol. 36.Tom.10.P.1.
Excludãt filiam dotatam,intelligendum est, si masculi sint hæredes,& extent eo tempore, quo de exclusione tractatur. Bald.de stat.verbo,masculus.nu.1.f.130.T.2.
Quòd masculus fęmininam excludat,est de lege Mosaica.Io.Campeg.de stat.q.36.nu.159.f.269.T.2.
Quòd mater non succedat filio non extenditur ad successionem filiæ.Melch.Palaez.tract.maiorat.quæstio.58. num. 53.fol.400. Tom.10.P.1.
Quòd mercator vsurarius non habeatur pro mercatore,non intel ligitur quo ad onera,quæ subire debent mercatores.Bonus.de Curtili.de nobilitate.P.7.nu.23.f.19.T.19.
Quòd mercatoribus creditoribus contra fugitiuos debitores priuilegium tribuit,intelligitur in his, qui tempore contracti debiti,& fuge,sunt mercatores.Benuenut. Strac. de decoctorib.P.4. nu.1.fol.319.T.6.P.1.
Quòd mortua vxore in matrimonio,vir lucretur dotem non se extendit ad feudum.Io.Bapt.de Caccialup. de feud.arti.6.nu.24. fol.14.T.10.P.1.
Vxore in matrimonio sine liberis tertiam partem dotis restituere teneatur,locum habet in dote promissa. Pet.And.Gamb.de extensionib.nu.57.f.254.T.18.
Quòd mulier dotata non succedat,stantibus agnatis, intelligi debet,si fuit requisitus ille,qui debet dotare, & sic sibi imputabit, quia illud non interpellauit.Ioan.Campeg.de stat.quæst.58.nu. 234.fol.271.T.2.
Contrahere non possit,intelligitur, nec ob causam dotis. Melch. Palaez.tract.maiorat.limit.2.nu.7.f.460.T.10.P.1.
Non contrahat, nisi sub certa forma, an impediat compromissum.Marc.Ant.Blanc.de compromissis. quæstio.tertia.num.38. fol.159.T.3.P.1.
Non possit contrahere sine consensu proximioris propinqui non includit maritum. Bald.de statu. verbo, consensus.nume.1.fol. 103.Tom.2.
Legare viro,an valeat. Bald. de statu. verbo,legare.nume.3.fol. 126.Tom.2.
Non testetur sine consensu propinquorum, quem casum non includit.Philip.Francus.de disputatione petitorij.vlt.dub.nu.21. fol.333.T.3.P.2.
Sine consensu propinquorum non contrahat, quomodo intelligendum. Bertachin. de gabell.seu vectigal.&c.tertio membro. 8.Par.princip.nume.43.fol.69.Tom.12.
Quòd muliere præmoriente sine filijs, vir lucretur dotem, an habeat locum mortua vxore, superstite vno filio.Georg. Natta.de stat.q.3.nu.27.f.254.T.2.
Quòd mulieres contrahere non possint sine consensu consanguineorum,an comprehendat hermaphroditum. Hier.Gigas. de crimine læsæ maiesta. quæstio. sextadecima. nume. 19. fol.77. Tom.11.P.1.
Quòd nepotes militum habeantur pro magnatibus, non intelligitur de filio fratris. Bald.de statu. verbo, nepos numero 3. folio 131.Tom.2.
Quòd nobiles æquiparentur populari, quomodo intelligatur. Bonus.de Curtili.de nobilit.P.3.nu.128.f.8.T.16.
Quòd nobilitas causetur ex parte matri,an valeat.Io.Arz.de nobilit.Hisp.&c.c.2.nu.7.f.217.T.16.
Et quid de consuetudine?ibi.nu eo.
Quòd non appelletur in criminalibus,an valeat.Alberic.a Rosate. de statu. libro tertio. quæstio. quinquagesimaquarta. nume. 1. fol.63.Tom.2.
Quòd non comprehendat filios clericos patris cessantis ad debita persoluenda. Benuen.Strac.de decoctoribus.P.4. num.16.fol. 319.T.6.P.1.
Quòd non fiant inuestituræ,stantibus hæredibus defuncti, procedit etiam respectu bonorum Ecclesiasticorum.Io.Bapt. Boui.de stat.vrb.præscript.gl.19.nu.209.f.189.T.17.
Quòd non liceat rem soluentem collectam fisco alienari in Eccle siam in prẹiudicium ipsius,an valeat.Fabian.de Monte.de emptio.& venditione.quæstio.vigesimasecunda.& vlt.num.43.fol. 51.Tom.6.P.1.
Et ibi intellectus.c.vlt.de immu.eccle.lib.6.
Quòd non petens debitum intra 30.annos,vlterius non audiatur, an extendatur ad supplemẽtum legitimæ, vel ad legitimam pro qua datur petitio hæreditatis.Ioan.Franc.Balb.de præscriptionibus.q.23.nu.3.f.81.T.17.
Quòd non possit contrahi cum filiofamilias, nisi sit mercator,intelligitur, si in causam mercaturæ contrahatur, & in re dubia, tanquam cum mercatore contractum præsumitur, & versum in mercaturam. Benuen. Strac. quomodo in causis mercat procedendum sit.prima Par.vltima Par. princip. nume. 41.fol.331. Tom.6.P.1.
Appellari ad Papam,vel Imperatorem, an valeat. Alberic. a Rosate.de statu.P.2.q.194.nu.1.f.51.T.2.
Probari solutio,nisi per instrumentum,an valeat.Pet.Foller. de contract.censuarijs. verbo,vt vides. numero 65.folio 161.Tom. 6.Par.secunda.
Prouideri in fauorem bannitorum,intelligitur directè, & principaliter.Bald.de stat.verbo,prouidere.nu.1.f.139.T.2.
Quòd non teneat processus procuratoris, nisi producto mandato, an intelligatur de procuratore in rem suam. Bald.de stat.verbo, procurator.nu.2.f.138.T.2.
Quòd non valeat contractus mulierum sine insinuatione, an habeat locum in simplici liberatione. Bald.de stat.verbo,contrahere.nu.9.fol.104.T.2.
Quòd notarius non debeat recipere salarium de aliqua scriptura, an possit remitti a volente dare.Remig.de Gonis.de charit.subsidio.q.61.nu.12.f.183.T.15.P.2.
Quòd nulla condemnatio a capitaneo fiat, nisi prius facto depositorum librarũ. 50.locum non habet in modicis,quia lex, statutumve de modicis,seu leuibus non intelligitur in dubio sentire. Lancel lot.de statu.verbo,viginti.nu.7.& 4.f.337.T.2.
Quòd nullis actionibus ciuilibus præscribatur minori spacio 30. annorum,an comprehendat hypothecariam. Anto. Negus.de pignoribus,& hypothe.secundo membro. 6.P. princ.nu.18.fol. 245.Tom.6.P.1.
Quòd nullus audiatur in iudicio si prius non soluerit gabellam,an locum habeat in omni foro ecclesiastico, & seculari. Iul.Ferret. de gabell.vectigal.&c.nu.393.f.90.T.12.
Offerat, nisi in magnis festiuitatibus, vel quòd tantum solum in in exequijs expendatur,est contra libertatem ecclesiæ.B.Ant.de excommunicatione.c.17.nu.5.f.371.T.14.
Venari possit,an valeat.Sebast.Med.de venatione. &c. q.32.nu.1. fol.401.T.17.
Quòd numquam fuit receptum in obseruantiam,nec moribus vtẽtium approbatum, nullas vires habet. Roland.a Valle.de dote. q.99.nu.4.f.389.T.9.
Quòd occidens hominem quomodocumque decapitetur, an cõprehendat occidentem culpa,sed non dolo. Lanfranc. de Oria. de stat.nu.18.& 26.f.392.T.2.
Quòd officialibus,& syndicis dat potestatem vendendi quæcumque bona cessantium,seu quæ deciarata fuerint per syndicos,ad cessantes pertinere,quem sensum habeat. Benuen.Strac.de decoctorib.P.4.nu.14.f.319.T.6.P.1.
Quòd omne caput familiæ teneatur conferre ad cõmeatum exercitus,an includat mulierem domum regentem. Bal.de stat. verbo,exercitus.nu.1.f.112.T.2.
Quòd omnes sine fraude,& secundùm certam mensuram pannos faciant, quòdq; rectori artis omnes subijciantur,valet.Benuen. Strac.quomodo in causis mercatorum procedendum sit.1.Partic.vlt.P.princ.nu.23.f.331.T.6.P.1.
Quòd parentes ex sobole,vel progenie paterna,vsque ad certum gradum excludant matrem, vel fœminas intelligitur de agnatione,vel cognatione.Albert.Brun. de statu.artic.12.nume.152. fol.231.Tom.2.
Teneantur soluere pro redemptione filiorum,est odiosum.Bald. de stat.verbo,parentes.nu.1.f.133.T.2.
Quòd pater damnum filij emendare teneatur,filium spurium nõ compre-

Index Tractatuum.

comprehendit,nec naturalem.Bonus.de Curtili,de nobilit.P.4. nu.6.f.12.Tom.16.

Non teneatur educare filium,an valeat.Alberic.a Rosate. de stat. lib.1.q.40.nu.1.f.7.T.2.

Quòd permittit occidi bannitum, an habeat locũ in fęmina bannita.Nell.de S.Gemin.de bannitis.2.P.secundi temp.nume.39. fol.382.T.11.P.1.

Quòd plena fides libris mercatorum adhibeatur, debet intelligi in rebus ad mercantiam pertinentibus. Steph.de Fedric.de interpret.iur.P.3.nu.26.f.220.T.1.

Quòd pœna inserta debito pecuniario non possit peti vtrùm intel ligatur.de qualibet re. Bald.de statu.verbo,pœna.nume.29.fol. 135.Tom.2.

Quòd positionibus simpliciter respondeatur, quomodo sit accipiendum.Baldus.de statut. verbo. respondere. numero 3. folio 141.Tom.2.

Quòd possit insinuari,nisi sit petitum cassari,quomodo accipiendum.Bald.de statu.verbo,cassatio.nu.10.f.96.T.2.

Quòd prædia in ecclesiam non alienentur de iure est validum. Nicol.Festas.de æstimo, & collect.capitulo secundo. nume.28. & 29.fol.185.T.12.

Non possint alienari in forenses,an semper, & vbiq; sit validum. Iacob.de S.Heorg.de feud. verbo,& dicti vasalli.nume.5.f.221. Tom.10.P.1.

Quòd præfert fratres sororι,si ex duobus fratribus vnus repudiat, totum accrescit alteri,& non sorori.Bald.de statu. verbo, accrescere.num.1.f.87.T.2.

Quòd præscriptio currat contra ecclesiam minori spacio 40.annorum, non valet.Io.Bapt.Bæui.de statuta. vrb. præscriptio.gl.19. nu.200.f.188.T.17.

Quòd primogenitus succedat, intelligitur si sit. habilis. Melch. Palaez.tract.maiorat. quæstio. quadragesimaoctaua.nume.35. fol.387.Tom.10.P.1.

Succedat patri,an habeat locum in bonis alibi sitis. Io.Bertachi. de Episcop.P.2.nu.50.f.328.T.13.P.2.

Excluso secundogenito,est validum. And. Alciat.de præsumpt. regula.1.præsumptione.8.nu.4.f.309.T.4.

Quòd prior non possit torqueri,comprehendit non modò præsentes,sed etiam in magistratu defunctos ob memoriã officij.Bald. de stat.verbo,priores.nu.1.f.138.T.2.

Quòd priores habeant arbitrium super custodia ciuitatis, vel rebellium persecutione, quomodo sit intelligendum. Bal. de stat. verbo,arbitrium.nu.54.f.90.T.2.

Quòd pro confesso cõtumax habeatur, locum habet etiã in adulto.Matthæ.Brun.de cessione bonorum.q.3.4.q.princ.nu. 9. fol. 183.Tom.3.P.2.

Quòd pro contractibus soluatur gabella,an habeat locum in contractu facto extra territorium pro re contracta ibi in territorio, & secuta est traditio.Iul.Ferret.de gabell. vectigal. &c. nu.326. fol.88.Tom.12.

Quòd pro familia soluatur aliquid vbi habitauerit, si maior pars steterit in villa, an in villa, vel ciuitate soluere teneatur. Iul. Ferret.de gabell.vectigal.&c.nu.27.f.80.T.12.

Quòd pro legatis relictis soluatur gabella,an locum habeat in caducis legatis.idem Iul. Ferret. eodem titulo, numero 66.fol.81. Tom.eodem.

Quòd pro legato facto consanguineo soluatur gabella, an habeat locum in paupere consanguineo legatario.idem Iul.Ferret.eod. tit.nu.393.f.90.T.eo.

Quòd pro omni contractu soluatur gabella,si in instrumento fuerint plura precia, an vna tantum, vel plures soluantur gabellæ. idem Iul.Ferret.eo.tit.nu.309.f.88.T.eo.

Et si statutum prædictum dixerit solui pro quolibet precio,de quo contractu intelligereter.ibid.nu.310.

Et an statutum prædictum habeat locum in pœna stipulata in contractu.ibid.nu.311.

Quòd pro omnibus causis soluantur sportulæ iudicibus,an clerici tenebuntur soluere sportulas pro causis suis.idem Iul.Ferret.eo tit.nu.342.f.89.T.eo.

Quòd pro omnibus rebus mobilibus,& immobilibus soluatur gabella, si res aliqua per debitorem fuerit pro pignore portata ad domum creditoris,an debitor,vel creditor teneatur ad gabellã. idem Iul.Ferret.eo.tit.nu.308.f.& T.eo.

Quòd pro qualibet bestia grossa soluatur quid pro gabella, non comprehẽdit bestiam mortuam. Bonus. Curtili.de nobilit.P.4. nu.40.f.13.T.16.

Quòd pro quolibet quarto vini soluatur denarius vnus,an extendatur ad vendentem stellatiam.Alberic.a Rosate.de stat.P.2.q. 5.nu.5.f.31.T.2.

Quòd pro quolibet testamento,contractu,vel instrumento,soluatur gabella,an habeat locum,si reficeretur omisso prothocollo, vel si addatur,vel pluries leuetur iam soluta gabella. Iul. Ferret. de gabell.vectigal.&c.nu.344.f.89.T.12.

Quòd pro rebus ciuilibus in executione sententiæ incipiatur a captura,non excludit causæ cognitionem. Quintil.Mand.de monit.q.8.nu.10.f.61.T.3.P.2.

Quòd prouidet illegitimum ad quodcumque beneficiũ,& si simplex non admitti,quando cõtra illius dispositionem spurius dispensari possit.Pet.And.Gamb.de autho.leg.de lat.lib.7.nu.183. fol.205.T.13.P.2.

Distinctio ad idem.ibi.nu.eod.

Quòd punit portãtem arma,si Titius percussit Seium cum armis, vtrùm is puniatur de delatione,& percussione.Bald.de stat.verbo,arma.nu.2.f.91.T.2.

Quòd quælibet probatio sufficiat,intelligitur de solemni,& legitima.Bal.de stat.verbo,probare.nu.4.f.138.T.2.

Quòd quandiu supersunt masculi, non debeant venire fœminæ nùm filia interim decedens transmittat ius dicendi nullum ad suos liberos.Bal.de stat.verbo,filius.nu.12.f.114.T.2.

Quòd quicumque fuerit condemnatus pro homicidio,rebanniatur,habita pace,intelligitur de futuris condemnandis. Bald. de stat.condemnatio.nu.4.f.100.T.2.

Quòd quis in carcere publico detineri possit, valet, non autem in priuato.Matthæ.Brun.de cessione bonorum. q.3.nume.3.fol. 180.Tom.3.P.2.

Quòd quis non audiatur,nisi satisfecerit,intelligitur, si satisfactio fuerit requisita.Ioan. Campeg. de statu. quæstio.58.nume.235. fol.271.Tom.2.

Quòd quis non vendat, nisi subdito, habet etiam *locum* in datione in solutum, & numquid ad ecclesiam trahatur. Fabia. de Monte.de empt.& venditione. quæstio. 3.princip.nu.46.fol.43. Tom.6.P.1.

Quod ratione dotis non solutæ decem soluuntur pro *centenario*, an sit rationabile. Baldus de statut. verbo, dos.numero 16.folio 109.Tom.2.

Quòd rector eo ipso,quòd est electus,habeatur pro rectore,& iuret in manibus consiliariorum eligentium, an valeat,nec desideretur alia confirmatio. Bald. de stat.verbo,rector. fol.140.num. 2.Tom.2.

Quòd rem tenens per decem annos postea conueniri non possit, an valeat, Baldus. de statu. verbo, possideo. numero 1. folio 136.Tom.2.

Quòd res non possit vendi extra consortes,an valeat. Bald.de stat. verbo,alienare.nu.1.f.88.T.2.

Quòd res tradita in solutum creditori, recuperetur per proximio res,an habeat locum in re data in feudum.Alberic.a Rosate. de stat.lib.1.q.92.nu.1.f.15.T.2.

Quòd se habet aduersus ius commune derogatiuè,non recipit interpretationem a iure communi, sed simpliciter intelligitur, prout iacet, quia verbis ipsius nihil addere, vel detrahere debemus.Paris de Put.de reassumpt.instrum. rubri. 19.nume.40.fol. 43.Tom.4.

Et debet simpliciter intelligi,prout iacet.Albert.Bru.de stat.art. 10.nu.50.f.215.T.2.

Quòd sententia arbitri,nulla exceptione obstante,executioni mãdetur,intelligitur,dummodò constet,quòd sit arbiter,& sententiam tulerit.Ioan.Staphil.super commissionibus,& literis iustitiæ. verbo,in primis ig.tur.nu.39.f.293.T.15.P.1.

Non possit probari per testes,valet.Ioan.Bapt.Bouius.de statuta. vrb.præscript gl.27.nu.4.f.198.T.17.

Quòd si clericus coram potestate conuentus declinet forum, sit extra protectionem communis,& nõ reddatur ei ius,an valeat. Bald.de stat.verbo,clericus.nu.5.f.104.T.2.

Quòd si creditor non petierit debitum intra certum tempus cadat a iure suo, vel quòd vlterius non audiatur, an valeat. Io.Franc. Balb.de præscriptionibus.quæstio.decimaquarta.princ.num.1. fol.68.Tom.17.

Et quibus locum habeat.ibid.nu.10.

Et qualiter distinguatur.ibid.nu.5.

Quòd si quis castrum intrarit,debeat habere centum,si constat in quantitate illud præmium,quilibet feret centum,secus si in specie. Bal.de stat.verbo,castrum.nu.3.f.97.T.2.

Quòd sine certa solemnitate non valeat instrumentum,non habet locum extra territorium.Io.Bertachi.de Episco. P.2.nu. 47.fol. 328.T.13.P.2.

Quòd singularis successor teneatur de persona, valet. Pet. Foller de contract.censuarijs. verbo, tamquam. numero 31.folio 158. Tom.6.P.2.

Quòd sit vnicus purgus, vel quòd non possint,nisi certi homines artem laneam exercere,quia hæc monopolium inducunt, non valet, nisi a publico approbetur. Benuen. Strac. quomodo. in causis mercat. proced. sit. prima partic.vlti. P.princip.nume.22. fol.331.T.6.P.1.

Quòd soluantur decem pro collecta pro rebus allibratis in libro æstimi,an ille,qui allibratas habebat duas possessiones,quarum vnam dedit ecclesiæ venundãdam, vt precium distribuatur inter pauperes Christi,an soluet collectam. Iul. Ferret. de gabell. vectigal.&c.nu.343.f.89.T.12.

Decem solidi pro gabella cuiuslibet contractus, aliàs contractus sit nullus & si quis domum emerit pro 300.& solum soluit.200. an contractus sit nullus.ibi.nu.348.

Quòd soluatur certum quid pro vitulo nascituro in territorio statuentium, an extendatur ad vitulos nascentes in territorio alieno de bestijs statuentis.Iul.Ferret.de gabell.vectigal.&c.nume. 25.& 26.f.80.T.12.

Quod soluatur gabella de contractibus, an habeat locum in nullis,& inutilibus contractibus.idem Iul.Ferret.eod.ti.nume.314. & 315.fol.88.T.12.

De contractibus,an sit soluenda de contractu publicato, & inde rescisso.idem Iul.Ferret.eod.titu.nu.317.fol.88.T.eo.

An habeat locum in testamentis, & codicillis, renunciatione, resolutione contractus,reuenditione, & in quasi contractu. ibi. & num.318.

An habeat locum in contractu tacitè incluso, vel in alium trãsfuso, vel in assessorio, aut additione contractus, ibidem. numero 320.

An habeat locum in contractu improprio,vt in fideiussore, cõpromisso,& legitimationis instrumento, vel procuræ.ibidem. num.321.

De æstimatione litis,quomodò intelligendum.Bertach. de gabel. seu vectigal.&c.verbo,restat quarto loco.1.memb. 8.P.princip. nu.8.fol.72.T.12.

De

De frumento, quod extrahitur, an locum habeat in frumento in portu portato, pro quo alibi fuit soluta gabella, & an iterum sit soluenda, si extraheretur. Iul. Ferret. de gabel. vectigal. &c. num. 307. f. 87. T. 12.
De lapidibus, an intelligatur de lapidibus preciosis. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 226. f. 85. T. eo.
De qualibet hæreditate, an vendicet sibi locum in hæreditate patris delata filio. idem Iul. Ferret. eod. titu. nu. 355. folio 89. T. eo.
Quid, si tempore veteris gabellarij, qui suæ gabellæ finiuit tempus, vacauit, & post, tempore noui gabellarij adita fuit, an veteri, vel nouo gabellario sit soluenda gabella? ibid. nu. 356.
Infra decem dies, an post terminum solui possit. idem Iul. Ferret. eodem tit. num. septuagesimo septimo, fol. octuagesimo primo, Tom. eodem.
Pro compromisso, aliàs, quòd laudum sit nihil, qua soluta, an iterum soluenda sit pro tertio electo arbitratore. idem Iul. Ferre. eodem ti. nu. 316. f. 88. T. eod.
Pro contractibus, an sit soluenda pro donatione, legato, & institutione. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 382. f. 90. T. eod.
Pro contractu, an habeat locum in distractu. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 365. f. 89. T. 12.
An vna, vel duæ sint soluendæ gabellæ. ibid. nu. eod.
Quid, si res detur æstimata pro dote. ibid. nu. 375.
Pro contractu debiti, per quem erit soluenda, per debitorem, vel creditorem. ibid. nu. 397.
Et si non fuerit solutum debitum gabellæ, & defecerit in vno nummo, an vitietur contractus, stante dicto statuto, & quid, si plus soluisset, an etiam vitietur. ibid. nu. 357.
Pro contractu venditionis, an habeat locum in promissione de vendendo, vt putà, si quis promiserit dare decem corbas frumẽti, an teneatur ad dictam gabellam, vbi multæ quæstiones transactionis, & contractuum deciduntur, in quibus variarunt. Bal. & Bart. Iul. Ferret. eo. ti. de gabel. &c. nu. 323. f. 82. T. 12.
Pro dote, an valeat. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 375. f. 90. T. 12.
Pro hæreditate, & legato, an locum habeat in cohærede, qui refutauit, & non adiuit hæreditatem penes ipsum remanente legato. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 66. f. 81. T. eod.
Pro legato, an habeat locum pro legato *libertatis facto* per patrẽ filio adoptiuo, vel per dominum seruo libero, quibus non tenẽtur aliquid relinquere. idem Iul. Ferret. eod. titu. num. 73. fol. 89. Tom. eodem.
Et an locum habeat in annuo legato, & quomodo soluatur. ibidem num. eod.
Et an in legato iuutili. ibid. nu. 74.
Et an in legato facto vxori de dote sua. ibid. nu. 76.
Et si legatum factum fuerit duobus, an ambo legatarij soluere teneantur gabellam. ibid. nu. 78.
Pro noua acquisitione possessionis, non habet locum in eo, qui habet ciuilem, deinde occupat naturalem quia non dicitur noua *possessio*. Franc. Hercul. de attent. capitu. 3. numero 13. folio 256. Tom. quinto.
Pro quantitate petita in iudicio pro mille, & condemnatio facta fuerit in viginti, an soluenda erit gabella pro mille, vel viginti. idem Iul. Ferret. eodem titu. de gabell. &c. numero 389. fol. 90. Tom. duodecimo.
Pro quolibet contractu alienationis, an locum habeat in permutatione. idem Iul. Ferret. eodem titu. numero 322. folio 88. Tomo eodem.
Acquisitæ proprietatis, an solui debeat pro acquisito vsufructu. idem Iul. Ferret. eo. ti. nu. 346. f. 89. T. eod.
An habeat locum in actis, quibus causa iustruitur. ibid. nu. 361. fol. 89. Tom. eod.
In distractu. ibid. nu. 365.
In donatione remuneratoria, remuneratio est permissa, & non donatio ex liberalitate facta. ibidem numero 383. & 384. fol. 90. Tom. eodem.
In promissione. ibid. nu. 371. f. 89. T. eod.
In quocumque contractu conditionali, vel nullo. ibid. nu. 408. fol. 90. Tom. eod.
In re alienata. ibid. nu. 359. f. 89. T. eod.
Pro re extimabili, & extimata, an locum habeat in re inextimata. idem Iul. Ferret. eodem titu. numero 190. fol. octuagesimo quarto, Tom. eod.
Et an statutum prædictum habeat locum in homine libero, qui non recipit extimationem. ibid.
Et an in re sacra, & religiosa, quæ etiam est inestimabilis. ibid.
Pro sententia, an locum habeat in sententia interlocutoria, & præcepto, & in sententia lata in causa summaria. idem Iul. Ferret. eod. tit. nu. 388. f. 90. T. 12.
Pro vsufructu, cui fuit remissa cautio, quam hæredi præstare tenebatur, an pro tali remissione solui debeat Gabella. idem Iul. Ferret. eod. tit. nu. 395. f. 90. T. eod.
Quòd soluatur vnus Grossus pro qualibet naui onerata plus modio salis transeundo flumen, si nauis onerata salis quantitate magna non valens pertransire flumen ob aquarum penuriam, an omnes naues, in quibus sal fuerit positum, teneantur soluere grossum pro qualibet Iul. Ferret. de Gabel. vectigal. &c. nu. 153. fol. 83. Tom. 12.
Quod soluenda sit gabella de contractibus, includit transactionẽ. Bal. de stat. verbo. Gabella. nu. 14. f. 117. T. 2.
Quod soror non succedat fratri extante tali persona, an intelligatur e contra, quòd etiam frater non succedat sorori, extante tali persona. Laur. de Palat. de stat. nu. 110. f. 277. T. 2.
Non succedat fratri, num contra dictare videatur, quòd frater non succedat sorori. Bald. de stat. verbo. succedere. numero 35. fol. 146. Tom. 2.
Quòd stantibus masculis, &c. an habeat locum in Iudæis in eo loco commorantibus. Geor. Natta. de stat. q. 2. num. 205. folio 252. To. secundo.
Filia dotata non succedat an intelligatur, quando masculi sunt in pari coniunctione personæ defunctę, secus si fœmina sit in priori gradu, quàm masculus. Ioan. Campeg. de stat. q. 27. num. 130. fol. 268. T. 2.
Fœminæ non succedant, an sit fauorabile, vel odiosum. Ang. de Gambell. de testamen. glo. 4. num. 24. & 28. folio 37. To. octauo. P. prima.
Non succedant, vti conformi iuri diuino, valet. Hier. Zannet. de differen. iur. ciuil. & canon. nu. 54. f. 201. T. 1.
Non succedant, an habeat locum in Iudæis. Ioann. le Cirier. de primogenit. quæstio. 16. primi lib. nume. 1. & 10. folio 31. To. 10. P. prima.
Non succedant ab intestato, nisi in dote, facto verò testamento, non succedat fœmina, nisi quatenus pater duxerit ei relinquendum, intelligitur facto testamento, masculis extantibus. Laur. de Palat. de stat. nu. 124. f. 277. T. 2.
Quòd statuta intelligantur simpliciter ad literam prout iacẽt, nec aliquam recipiant interprætationem, an aliquam interprætationem recipere possint. Stepha. de Fedric. de interpræt. iur. p. vlt. nu. 95. 98. 99. & 100. f. 224. T. 1.
Quòd stetur iuramento damnum passi, intelligitur, dũmodo constet de damno Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 113. nume. 1. fol. 436. T. 11. P. 1.
Quòd syndicis iurisdictionem tribuit declarandi bona, & iura, creditores, & debitore, & nomina debitorum cessantium, non trahitur, vt syndici ius habeant declarandi domum cessantis, esse cessanti hypothecatam. Benuen. Stracc. de decoctorib. p. 4. nume. 12. f. 319. T. 6. P. 1.
Quòd velit omnes mulieres dotatas censeri non est iniquum. Phanu. de Phan. de dote. gl. 10. nu. 20. f. 439. T. 9.
Quòd vetat opus ab vno cœptum, ab alio perfici non posse absq; consensu eius, qui inchoauit, non valet. Benuen. Strac. Quomodo in causis mercat. procedendum sit. 1. particu. vlt. p. princ. nu. 19. f. 330. T. 6. P. 1.
Quòd turbans aliquem in possessione priuetur, &c. non habet locum in attentante, neque in habente ciuilem, & deinde occupante naturalem. Francisc. Hercul. de attent. cap. 3. nume. 15. folio 265. T. 5.
Amplio, vt ibi, & infer ad edicta de conuenticulis.
Possessionem alicuius puniatur, intelligitur de turbatione expulsiua, & non inquietatiua. Steph. de Fedric. de interpræt. iur. p. 3. nu. 38. f. 220. T. 1.
Quòd viget in ciuitate, pariter debet vigere in villis, & castris eius. Albert. Brun. de statu. articu. sexto. nume. 70. folio 180. Tomo secundo.
Quòd villa teneatur emendare damnum datum in suo territorio, si in via communi detur, vtraque insolidum tenebitur. Pet. And. Gamb. de extensionib. nu. 54. f. 254. T. 18.
Quòd vir debeat lucrari dotem, an intelligatur etiam cum præiudicio filiorum primi matrimonij. Bald. de statu. verbo, dos. nume. fol. 109. To. 2. & Ioann. Campeg. de dote. quæstio. 10. num. 1. fol. 330. T. 9.
Lucretur certam partem dotis, an habeat locum in sponso. Bald. de stat. verbo, dos. nu. 33. f. 110. T. 2.
An acquiratur marito, vel socero. ibid. nu. 34.
Non habet locum in decedente sponsa ante nubiles annos. Bal. de stat. verbo. sponsa. nu. 2. f 147. T. 2.
Dotem etiam exclusis liberis vxoris suæ prioris matrimonij, est validum And. Alciat. de præsumpt. regu. 1. præsumpt. 8. num. 5. fol. 309. Tom. 4.
Fructus rerum Pharafernalium mulieris, quemadmodum lucratur fructus dotis, an valeat. Io. Campeg. de dote. P. 5. q. 1. nu. 1. fol 329. Tom. 9.
Tertiam partem dotis quomodo sit accipiendum. Bald. de stat. verbo. dos. nn. 14. f. 109. T. 2.
Quòd vitricus succedat priuigno, videtur tacitè disponere, quòd etiam priuignus succedat vitrico. Albert. Brun. de stat. art. 7. nu. 20. fol. 195. Tom. 2.
Quòd vnus pro altero teneatur, non procedit in delinquente extra territorium. Octauia. Velpel. de promissione de nõ offendendo. q. 89. nu. 5. f. 416. T. 11. P. 1.
Pro altero teneatur, valet. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 154. nu. 2. fol. 448. T. 11. P. 1. & Io. Campeg. de dote. q. 1. num. 3. Par. 5. fol. 329. Tom. 9.
Teneatur insolidum pro debito vniuersitatis, an valeat. Alberic. a Ros. de stat. p. 1. q. 47. nu. 8. f. 9. T. 2.
Quòd vocandi sint illi, in quorum detrimentum fit actus, quomodo intelligendum. Georg. Natta de pactis. p. 2. nume. 73. fol. 34. To. 6. Par. 2.
Quòd voluntates vltimę valeant cum duobus testibus, & habeant vim testamenti, etiam quò ad hæredis institutionem, an valeat. Bald. de stat. verbo, vltimæ voluntatis. nume. 1. 2. & 3. folio 153. To secundo.
Quòd vxore decedente sine liberis, maritus lucretur dotem, vendicat sibi locum, quando maritus, & vxor simul decedunt. Rol. a Valle. de dote. q. 60. nu. 1. f. 376. T. 9.
Quod amplia, vt ibi, num. 3.
Præmoriente sine liberis maritus lucretur dotem, cum sit pœnale, ex quo diminuit patrimonium, debet intelligi de vxore cognita. Idem Roland. a Valle, eod. titu. quæstio. 106. nume. 31. folio 392. T. eod.
Quod declara, vt ibi. nu. 40.
Sine filijs amborum maritus lucretur dotem, non verificatur in nepote

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

nepote ex filia.idem Roland.a Valle.eod.titu.quæſt.33.fol.365. num.7.Tom.eod.

Maritus lucretur dotem, extantibus filijs primi matrimonij eis aufert legitimam.idem Roland.a Valle. eo.tit.quæſtio.24.nu.6. fol.360.Tom.eo.

Quòd vxores rebellium non poſſint ſtare in ciuitate, intelligitur, quandiu maritus viuit.Bald.de ſtatu. verbo, vxor.nume.3.folio 164.Tom.2.

Quomodo accipiendum, dictans, quòd vbi petitur compromiſſum debeat caueri idoneè.Bald.de ſtatu. verbo,cauere.nume.2. fol.97.Tom.2.

Ratione peccati,an poſſit diſponere. Ant.de Roſellis de legitimatione.lib.2.nu.42.f.85.T.8.P.2.

Rauenæ.ſtat,quòd ſi quis mutilauerit membrum,ſibi manus amputetur,niſi infra decem dies ſatisfecerit parti lęſę intereſſe ſuũ, & fiſco nõ ſoluerit libras 200.an locum habebit, ſi per errorem nõ ſatisfeciſſet,& nõ ſoluiſſet.Iul.Ferret.de gabell.vectigal. &c. nu.357.fol.89.T.12.

Sublatum fuit pro libertate contrahentium, quòd pro contractibus ſoluatur gabella.idem Iul.Ferret.eod.tit.de gabell. nu.325. fol.88.T.12.

Reale quando dicatur.Philip.Franc.de diſputatione petitorij.vlt. dub.nu.6.f.332.T.3.P.2.

Recipit interpretationem paſſiuam a iure communi, quando etiã eſt derogatorium iuris communis. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. vigeſimaſexta. nume.9. 10.& 16.vbi etiam declaratur. fol.361.Tom.9.

Redditur potius ſuperfluum,nihilque addere debet iuri communi,vbi quis per illum indebitè grauaretur. idem Roland. a Valle.de confectione inuentarij. verbo, quæritur etiam,an ſtante. nu.16.fol.186.T.8.P.2.

Turpe quòd impedit vitam cõtemplatiuam ob priuationem hæreditatis,quàm inducit propter ingreſſum religionis, & an tale ſtatutum valet.Laur.de Palat.de ſtat.nu.95.f.276.T.2.

Reducens aliquid ad ius commune,eſt fauorabile. Melch. Palaez. tract.maiorat.quæſtio. quinquageſimaoctaua.num.57.fol.401. Tom.10.P.1.

Referens ſe ad aliud ſtatutum,valet,licèt non appareat de ſtatuto, ad quod fit relatio,ſi in ſtatuto referente totus tenor alterius ſtatuti inſeratur. Horat. Mandoſ.de priuileg.ad inſtar.quæſt.5. nu. 8.fol.126.Tom.18.

Refertur ad ius commune, ne quis beneficium legis perdat. Stephan.de Fedric.de interpretatione iur.Par.2. nume. 43.fol.216. Tom.primo.

Regulariter excluſiuum vſque ad quartum gradum propter agnatos, vel agnatas dum includit has perſonas, cæteras videtur excludere.Albert. Brun.de ſtatu.articulo duodecimo.nume. 215.

Regis, quòd homicidæ omnes ſint in banno, non habebit locum in ipſo Rege homicida.Roland.a Valle.de dote.quæſt.84.nu.3. fol.383.T.9.

Reijciens interpretationem,intelligitur de extrinſeca, non intrinſeca.Bald.de ſtat.verbo,interpretatio.nu.9.f.123.T.2.

Remittens aliquam partem confitenti intelligitur de prima, & immediata confeſſione.Bald.de ſtat.verbo,confitens.nume.15. fol.101.Tom.2.

Remouens omnem iuris ſolemnitatem, an cenſeatur auferre remedium ſpolij,& canonis,reintegranda.Rober.Lancellot. de attent.in præfatione 1.nu.48.f.288.T.5.

Repelli poteſt per doli exceptionem.Bal.de ſtat. verbo, ſtatuere. num.37.fol.149.T.12.

Requirens certas probationes, non excludit alias legitimas probationes. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrumentorum. rubri. 17.nu.4.fol.40.T.4.

Conſenſum conſanguineorum in actibus minorum, verificatur etiam in conſanguineis remotis.Io.Bapt.Boui.de ſtat. vrb. præſcriptione.gl.9.nu.2.f.181.T.17.

Et in ſtatutis proximiores ſunt illi, qui magis ſunt habiles. ibid. nume.3.

Propinquorum in actibus mulierum,vel minorum, verificatur tantum in vero conſenſu,& non ficto.Io.Bapt.Boui.de ſtat.præſcriptione gl.20.nu.11.f.192.T.eo.

Vbi tamen non ſunt propinqui,huiuſmodi ſtatutũ ceſſat.Andr. Barbat.de præſtantia.Card.quæſtio.1.Baſilica.1.P.num.23. fol. 65.Tom.13.P.2.

Conſilium ſapientis non debet intelli,vbi conſilium calumniosè peteretur,cauſa litis deferendæ.Io.Redin.de maieſt.Princ.Rub. Sed etiam per legitimos tramites.nu.138.f.165.T.16.

Dotationem in filia,dos debet eſſe vera.Nicol. Moron.de fide, treug.& pace.q.184.nu.4.f.454.T.11.P.1.

Eos citari, in quorum detrimentum actus fit, illos non comprehendit,in quorum detrimento,ſecundariò fit.Ant.oNicelli. de gl. contrarijs.nu.241.f.205.T.18.

Et ibi,an ſaltem generalis citatio requiratur, vt ſententia præiudicet illi tertio, de cuius præiudicio in conſequentiam agitur. nume.eodem.

In contractu conſenſum conſanguineorum,non habet locum in contractu cum patre inito.Georg.Natta.de pactis.nume.46.fol. 32.Tom.6 P.2.

Probationem inſtrumentalem verificatur in præſumptionibus iuris.Roland.a Valle.de dote. quæſtio. ſeptuageſimaquinta.nu. 23 fol.381.Tom.9.

Tranſactionem ad domum viri,intelligitur etiam, quando maritus iuit ad commorandum cum vxore.Phanu.de Phanu.de dote glo.2.nu.105.f.420.T.9.

Non procedit in nobilibus.ibid.nu.110.

Reſtringitur, & ampliatur ſecundum ſtatuentium mentem, & ita etiam ſta tuta quæcumque.Stepha.de Fedric.de interpret.iur.P. vlt.nu.71.f.224.T.1.

Etiam per rationem ſimilem illi,quæ in ſtatuto eſt expreſſa. Lanfranc.de Oriano. de ſtat.nu.24.f.392.T.2.

Et per vnicam rationem,quæ reddi poſſit.ibi.nu.29.

Retractuum habet locum etiam inter Iudæos. Marquar. de Suſa. de Iudæis,& alijs infidel.nu.6.f.41.T.14.

Secundum non præiudicat his, qui per pactum, & ſtatutum primum ſoluere non tenentur.Pet.Antibo.de munerib.P.3.principali.nu.41.f.24.T.12.

Semper debet taliter interpretari,vt aliquid addat iuri communi. Io.Crot.de teſtibus in additionib.per D.Pet.Hiſp.nume.31.fol. 229 Tom.4.

Senarum diſponens, quòd mulier non poſſit teſtari in præiudiciũ filiorum etiam pro anima, niſi de quarta parte ſuæ dotis,an habeat locum inuidua.Albert.Brun.de ſtat.artic.6.nume.211.fol. 187.Tom.2.

Senenſe eſt, quòd veniens ad habitandum in ciuitate, non poſſit pro debito cõueniri, niſi a ciuibus Senenſibus, ſi alio ſtatuto ibi caueatur, quòd Catalani habeãtur pro ciuibus,& contingat Florẽtinum debitorem Catalani venire ad habitandũ Senis, an Florentinus ibi conueniri poſſit.Marti.Laud.de repreſalijs.in prin. nu.35.fol.280.T.12.

Quòd libris mercatorum credatur, habet locum in libris extraneorum mercatorum ſi tamen in collegio Senenſium mercatorum ſint matriculati.Benuen.Strac.quomodo in cauſis mercat. procedendum ſit.1.Par.vlt.Par.princip.nume. 32. fol. 331. Tomo 6.Par. prima.

Quòd prohibet Senenſem ſub pœnis alium Senenſem in alia curia,quam temporali Senenſi trahere,an valeat,& ſit cõtra libertatem eccleſiaſticam.idem Benuen.Strac.eo.tit.ſecunda particula,vlt.P.princ.nu.27.f.333.T.& P.eiſd.

Et ſtante huiuſmodi ſtatuto,Senenſis exercens Venetijs mẽſam numulariam, ſi Senenſi Romæ ſimiliter menſam numulariam gerenti, per literas mandet, vt tercenta alicui ſoluat, nùm Romæ coram auditore cameræ poſſit conueniri ad dicta tercenta? ibidem.nume.26.

Sequens, non præſumitur præcedentia corrigere ſtat. niſi exprimatur.Guido.Papa.de compulſorialib.literis.quæſtio.1.fol.70. num.4.T.3.P.2.

Seu conſtitutio excludens ſororem dotatam a ſucceſſione fratris, licèt debeat intelligi, quando fuit dotata a fratre, & de eius bonis,an nihilominus locum habebit, quando fuit dotata a patre communi,auo,vel pro auo.Alb.Brun.de ſtat.artic.6.nume.174. fol.185.Tom.2.

Populi dicitur a lege, non autem a prætore, licèt a domino confirmetur.Anto.Bard.de temp.vtili.capitulo octauo.nume.4.fol. 216.Tom.5.

Seu conſuetudo debet ſeruari per Epiſcopum in foro ſuo.Bald.de ſtatu.verb.forum.nu.4.f.115.T.2.

Dictans,quòd ſine liberis in ſua poteſtate decedẽti, Princeps ſuccedat,non habet locũ in decedẽte relicto filio Epiſcopo. Aſcan. Clem.Amer.de patria poteſtate.cap.vlt.num.54.fol.125.Tom. 8.Par.2.& Angel.de Perilgis.de ſuitate.quæſtio.quinta. 15. fol. 139.Tom.eod.

Extenditur quando caſus ſuper quo diſponitur, non eſt diuerſus in ſubſtantia,ſed in aliquibus accidentibus tantùm.Aymo.Crauet.de antiquitate temp.4.P.nu.140.f.157.T.17.

Mercatorum, omnis ſcripturæ ad eorum fauorem credi mandãs non valet.Benuen. Strac. quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit.prima particu. vltima Par. princip. nume.37.fol. 331.T.6.P.1.

Permittens conſanguineis vindicare mortem conſanguineorum, an valeat.Rocch.Curt.de ſtat. gloſſ. 1.ſectione.2. nume.12.fol. 353.Tom.2.

Super remittendis ſolemnitatibus teſtamentorum,an valeat.Bal. de ſtat.verbo,ſolemnitas.nu.5.f.144.T.2.

Seu deliberatio facta,inſtante neceſſitate,eatenus durat, quatenus vergat neceſſitas.Iacob.Nouell.de iure prothomiſeos.§.4.num. 86.fol.39.Tom.17.

Seu lex,de eo fieri poteſt,de quo,& pactum. Alberic a Roſate.de ſtat.P.2.q.125.nu.1.f.43.T.2.

Nùm ſimpliciter prohibeat,vel vlterius procedat prohibitionem declarando longè diſtat.Lancellot.Gallia. de ſtat. verbo, non poſſit.q.1.nu.8.f.302.T.2.

Ordinari debet ad bonum commune quotupliciter contingit. Bal.de ſtat.verbo,ſtatuere.nu.30.f.149.T.2.

Vbi actum contra geſtam,ipſo iure annullat,ei renunciari nõ poteſt.Lancellot.Gallia.de ſtat.verbo,non poſſit.quæſt.1.num.28. fol.302.T.2.

Seu reſcriptum exorbitans a iure communi, quando reſtringatur. Greg. Magalot.de ſecurit. & ſaluocond. P.4.nume. 13. fol.240. Tom.11.P.1.

Si a certo genere perſonarum remoueret omnem exceptionem, & defenſionem ad inſtantiam huiuſmodi perſonæ, non fieret attentatorum reuocatio.Robert.Lancellot.de attent. P. 3. c.3.nu. 235.fol.458.T.5.

Si ab aliqua perſona remouet non ſolum omnem exceptionem, verumetiam omnem defenſionem,cenſetur remouere etiã officium iudicis,& conſequenter talis perſona non petet reuocationem attentatorum.idẽ Robert.Lancellot.eo.tit.P.3.c.22. nu.60. fol.423.Tom.5.

Si abrogat in totum legem communem,tunc a lege abrogata,non eſt ſumenda ſimilitudo.Stepha.de Feder.de interpret.iur.P.vlt. nu.83.fol.224.T.1.

Si adijcit pœnam non ſoluentibus, an illa pœna erit vſura.Bald. de ſtat.

Source : BIU Cujas

de ſtat.verbo,vſura.num.6.fol.154. T.2.
Si admittit maritum ad lucrum dotis vxoris præmorientis ſine filijs ex eis excludit filios primi matrimonij. Roland.a Valle.de dote.q.33.nu.5.f.365.T.9.
Si ampliſſimam poteſtatem cuilibet concedit,fugitiuum,& decoctorem accuſandi.quomodo intelligatur Benuen.Stracc.de decoctorib.p.4.nu.11.f.319.T.6.P.1.
Si annullat contractum ob gabellam non ſolutam,ſi neuter ſoluat & emptor rem petit,venditorq; de gabella non ſoluta excipiat, & emptor replicet,quòd nec ipſe ſoluit,quid agendum.Stepha. de Federic. de interprætatio. iur.par.ſecunda. nume. 105. folio 218.To.primo.
Et ibi etiam habetur,quòd replicatio, quæ actionem intẽtatam non iuuat,impertinens eſt.nu.eod.
Si opponat pœnam producenti falſos teſtes, producens vnum tantum teſtem falſum ligatur ſtatuto. Albert.Br.de ſtat.artic.12.nu. 180.f.332.T.2.
Si arctat arbitros ad pronunciandum,tertius electus ſi non pronũciat,excuſatur a pœna ſtat.duobus concordantibus. Bald.de ſta. verbo,arbitrium.nu.32.f.90. T.2.
Iudicem ſequi conſilium ſapientis intelligitur niſi tale conſilium contineat manifeſtum iuris errorem, vel iniquitatem. Paris de Puteo de ſyndica. verbo, poteſtas. numero tertio.folio 254.To. ſeptimo.
Si caueret,quòd iudex omni iuris ſolẽnitate omiſſa procedere poſſit,de quibus ſolennitatib.intelligatur.Stepha.de Federic.de interpræt.iur.p.2.nu.16.f.216.T.1.
Quòd pater filiam dotare teneatur, & ea in ſucceſſione patris ſola ſit,intelligitur ſi honeſtæ ſit vitæ. Idem Steph.de Federic.eo. tit.& p.nu.14.f.& T.eod.
Si cogat iudicem ad pronunciandum, quid,ſi iudex propter intricationem probationum hinc inde dubitat, an pronunciatum valeat.Bald.de ſtat.verbo.pronunciare.numero primo, fol.139. Tom.ſecundo.
Si concedat arbitrium prioribus ſuper facto ſtudij poſtea in aduanantia generali conceditur quibuſdam ſapientibus, intelligitur derogatum prioribus.Bald.de ſtat.verbo.arbitrium. numero 3. fol.90.Tom.2.
Lucrum dotis marito, non extantibus communibus liberis, ipſis ergo ſtantibus per argumentum a contrario ſenſu, maritus non admittitur.Roland.a Valle.de dote. quæſtio. 43. nume.8. fol.369.Tom.9.
Poteſtati cognitionem de omnibus criminibus ſuo tempore perpetratis, ſi quis ſit vulneratus tempore huius magiſtratus, & moriatur tempore alterius,nempè ſucceſſoris, ad vtrum ſpectet illa cognitio de homicidio.Bald.de ſtat.verbo.arbitrium. num. 27.fol.90.Tom.2.
Si contra decoctores pro delicto pœnam imponit,num pœna,quæ de iure ciuili in eodem delicto eſt conſtituta ſublata cenſeatur. Benuenut. Strac.de decoctoribur.p.4.nu.1. fol.319. T.6.P.1.
Si dat aliquam formam omne quod ſecundum illam formam nõ eſt, vitiatur, & extra ſtatuti illius diſpoſitionem poſitum videtur.Steph.de Federic.de interpræt.iur.p.vlt. num.69. folio 224. To.primo.
Arbitrium prioribus ex certa cauſa, vt valeat id quod illi agunt, debent illam cauſam inſerere.Bal.de ſtat.verbo,arbit.nume.45. fol.90.T.2.
Prioribus ſuper cuſtodia,ipſi poſſunt præterea obligari commune.Bal.eodem titulo, & verbo, numero quadrageſimoſeptimo. fol.& T.eod.
Beneficium cõfeſſis de maleficijs, ſi quis maleficiũ primò neget, poſt inde confiteatur, an gaudebit illo confeſſionis beneficio. Bald.de ſtatu.verbo, beneficium.numero 4. folio nonageſimoquarto.To.2.
Facultatem alicui cognoſcendi de quibuſcunque cauſis, nulla cẽſetur excepta.Hier.Gigas de penſionib.eccleſiaſt.quęſt.97.nu.3. f.364.T.15.P.1.
Iudici poteſtatem ſub certa forma,priuans eum iuriſdictione, ea non ſeruata,an ſit contra libertatem eccleſiæ, ipſum ſeruans iudex puniatur.Bald.de Peruſio.de ſyndic.offic.verbo,obſeruare. nu.55.f.226.T.7.
Poteſtatem,& arbitrium procedendi abſque ſolemnitate,an poteſtas poſſit procedere ad condemnationem, vel abſolutionem ex diſpoſitione teſtium non iuratorum.Bald.de ſtat.verbo.arbitrium.nu.1.fol.89.T.2.
Si daret executionem, vel prohiberet reductionem ad arbitrium boni viri,an comprehenderet clericos.Marc.Ant.Blanc.de compromiſſis.q.3.nu.35.f.159.T.3.P.1.
Si de mercatore meminit intelligitur de eo mercatore, qui ſecundum communem vſum loquendi pro mercatore habetur.Benuen.Strac.de mercatura.Par.1.numero decimotertio, folio 285. Tom.6.Par.1.
Si det arbitrium poteſtati imponendi pœnam,quam velit, an poſſit ille pœnam imponere perpetui carceris. Bald. de ſtat.verbo. arbitrium nu.19.f.90. T.2.
Centum præſentanti bannitum,& plures prẽſentauerunt,an quilibet ſit cẽtum habiturus.Alberic.a Roſate.de ſtat.lib. 4.q. 104. nu.1.fol.85.Tom.2.
Si dicat,filiam dotatam nullũ habere regreſſum. &c. quid importent iſta verba ſimul iuncta.Georg. Natta. de ſtat.quæſt.2.num. 88.fol.251.Tom.2.
Quòd affines compromittere teneantur, de quo affine intelligatur. Proſdocemus de comitib.de affinitate.rub. incipit arbor affinitatis.nu.4.fol.144.T.9.
Et an intelligatur de affinitate præſenti vel præterita. ibid. numero 17.
Quòd appellans, ſuper appellatione teneatur procedere intra certum tempus vtrum ſufficiat ad illud tempus partem eſſe citatã, licèt non ſit ventum ad reliquum proceſſum. Bal.de ſtat.verbo, appellare.nu.8.f.89.T.2.
Quòd bona redeant ad illos de patrimonio ſuo, de quibus intelligit.Laur.de Palat.de ſtat.nu.214.f.281.T.2.
Quid,ſi dicat ad illos de domo ſua?ibid.
Quid,ſi ſtator facit mentionem de ſtirpe ſua, de quibus intelligitur?ibid.nu.215.
Qui veniant appellatione cognatorum.ibid.nu.eod.
Quòd debitum excedens ſummam.20.librarum,non poſſit probari per teſtes,ſed per inſtrumenta,quòd ſi teſtes producantur, & pars non opponat,quòd probabunt.ioan.Crot.de teſtib.forma in teſtium examinatio,&c.nu.46.f.218.T.4.
Quòd extantib.maſculis,fœminæ non ſuccedant, intelligendum eſt de maſculis.naturali etiam coniunctione coniunctis. Albert. Brun.de ſtat.art.12.nu.19.f.226.T.2.
Quòd filia excludatur,ſtante filio,& quod dictum eſt in filijs,habeat locum in fratribus,patruis,& auunculis,intelligendum eſt tale ſtatutum ſingulariter ſingula ſingulis referendo, hoc eſt, ꝙ frater excludat ſororem, patruus amitam, & auunculus materteram.Albert.Brun.de ſtat.artic.duodecimo,nume. 285.fol. 236.Tomo 2.
Quòd filij legitimi,& legit mè nati excludant filiam, non habebit locum in legitimatis.Georg.Natta.de ſtat.quæſt.3.num.16. fol.253.Tom.2.
Quòd fœmina non ſuccedat, legitimam tamen petere poteſt. Melch.Palaez.tract.maiorat.quæſtio.prima,numero 43.fol.341 Tom.10.Par.1.
Quòd forenſis non ſuccedat,mulier nupta extra territorium nihilominus ſuccedet.Albert.Brun.de ſtat.articu.6. nume.26.fol. 178.Tomo 2.
Quòd infamis non poſſit eſſe procurator debet intelligi,niſi pro perſonis exceptis.Bal.de ſtat.verbo,indefinitè.numero ſecundo, fol.120.Tom.2.
Quòd mater ab inteſtato non ſuccedat filijs,niſi in legitima,& pater duabus filiabus reliquerit, plusque ſit legitima vnius,minus tamen quàm legitima ambarum,& vnam alteri ſubſtituit, & ambabus ſubſtituit fratrem,an in aliquo mater ſuccedat. Albert.Brun.de ſtat.articu.octauo,num.decimonono,fol.198.Tomo ſecundo.
Quòd mortuis maſculis, fœmina poſſit redire ad domum patris,& ibi percipere alimenta, an per talia verba poſſit ſuccedere fœmina,an verò ei ſolum prouiſum ſit de alimentis. Albert. Brun.de ſtat.artic.10.numero ſeptuageſimoſexto,folio 217. Tomo ſecundo.
Quòd nõ ſuccedat patri,matri,auo,vel fratri,nec exprimat a quo ſit dotata,an referat a quo dotetur,ad finem,vt excludatur a ſucceſſione nominatorum in ſtatuto.Albert. Brun.de ſtat. art.8.nu. 67.f.201.T.2.
Quòd præſens perſonaliter iuret in eius abſentia procurator iurare poteſt.Io.de Graſ.de reſcrip.apoſtol.Pius Epiſcopus,&c.nume.81.f.34.T.3.P.2.
Quòd qui non petierit debitum infra annum,poſtea non audiatur,ſi pupillus tractat de lucro, quod ſibi currat, ſed reſtituatur, ſecus ſi de damno vitando,quia non currit, ne damnum irrationabile patiatur.Paris. de Put. de reaſſump. inſtrumentorũ. rub. 28.nu.13.f.46.T.4.
Quòd qui fuit aſſeſſor ſex menſibus non poſſit exinde ad quinquennium aſſidere, num poterit eumdem retinere ſub alio nomine.Bald.de ſtat. verbo.aſſeſſor.numero quarto, folio 91. Tomo ſecundo.
Quòd ſtantibus maſculis, filiæ non ſuccedant, & adſint quatuor filiæ,& vnus maſculus quanta erit legitima maſculi,an triẽs tanquàm fœminæ habeantur pro non exiſtentibus, an verò ſemis, tanquàm excluſæ faciant partem maſculo.Albert. Brun.de ſtat. articu. decimotertio, numero decimonono, folio 239. Tomo ſecundo.
Quòd ſuperſtite,vel extante maſculo,filia non ſuccedat, nec audiatur agendo,vel excipiendo, an maſculo non exiſtente admittatur ad ſucceſſionem.Albert.Brun. de ſtat.articu.10.nume.73. fol.217.Tom.2.
Quòd vir lucretur dotem,ſi vxor ducta præmoriatur,habebit ne locum in deſponſata per verba de præſenti?Phanut.de Phanut. de dote.gl.2.nu.101.f.420.T.9.
Quid ſi dicat,quòd ducens vxorem lucretur dotem,an requiratur traductio ad domum viri?ibid.nu.102.
Idem in caſu,in quo ſtatutum loquitur de eo,qui vxorem duxiſſet,& matrimonium conſumaſſet.ibid.nu.103.
Quòd vir dotis partem lucratur, & retineat partẽ vero reſtituat, an in caſu tantum dotis ſolutæ locum habebit.Phan.de Phanu. de dote verbo.reſtituenda.nu.13.f.411.T.9.
Quid,ſi ſtatutum dicat,quòd partem dotis lucretur,quam recepit.ibid.nu.17.
Quid,ſi dicat,quòd lucretur partem dotis penès ſe exiſtentem. ibid.nume.18.
Si diceret, ne quis prædium alienum ingrediatur ſine licentia domini, quomodo debeat intelligi.Steph. de Feder. de interpret. iur.Par.2.nu.39.f.216.T.1.
Quòd filius hæres contra factum patris venire non poſſit,tũc beneficium inuentarij non tollit. Steph.de Feder. de interpret.iuris.P.2. nu.45.f.216.T.2.
Quòd iudex procedere debeat reſeruatis exceptionib. in fine litis,de quib.exceptionib.intelligitur.idem Steph. de Feder.eod. ti.& P.2.nu.15.f.& T.eod.
Si dicet, quòd non poſſit inquiri contra aduocatos, quid ſi quis ſit

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

miles,& aduocatas,an locus ſit inquiſitioni.Bald.de ſtat.verbo, aduocatus.nu.3.f.87.T.2.

Si dicit,a ſententia arbitrorum oriatur actio, an tunc liceat appellare. M. Anto. Blanc.de compromiſſis.quæſtio. 10.nume.11.fol. 204.T.3.P.1.

Ex quolibet contractu vectigal ſolui,an ex recognitione ſolui debeat.Benuen.Strac.de mercatura.P.1.nume.84.folio 288.Tom. 6.Par.prima.

Libris mercatorum ſtari ad plenariam probationem non admittitur probatio in contrarium.Benuen.Strac.quomodo in cauſis mercatorum procedendum ſit.1.particula.vlt.P.princ.num.35. fol.331.T.6.P.1.

Maleficia quęlibet ſyndicum communis denunciare oportere, quòd teneatur denunciare etiam maleficia,quæ impunè admitti poſſunt,& quæ non ſunt propriè maleficia.Benuen.Strac.de mercat.P.1.nu.85.f.288.T.6.P.1.

Quòd quælibet villa,in qua ſunt 25.focularia,vel vltra debeat tenere decem equos, vel ſoluere tantum, quomodo intelligatur. Pet.de Vbald. de Perufio. de collect.in princip. nume. 13. folio 96.Tom.12.

Quòd vnus de qualibet familia debeat ire in exercitum, ſi deuenitur ad compoſitionem, collecta qualiter imponetur. idē Pet. de Vbal.de collectis.in princ.nu.11.f.96.T.12.

Si dictaret,q̃ maior annis 18.pro maiore habeatur,ſi maior 18.annis lædatur non reſtituitur,& quid,ſi dicat, quòd perſonam legitimam ſtandi in iudicio habeat. idem Steph. de Federic. de interpretat.iur.P.1.nu.36.f.211.T.1.

Si dictat,quòd arbitria habeant vim rei iudicatæ, modò quidam arbitratus inique abſoluit reū,vtrúm poſſit ratione delicti delicti denunciari eccleſiæ.Bald.de ſtat.verbo,arbitr.nume.41.fol. 90.Tom.2.

Quòd caſſatio poſſit peti poſt ſex mēſes,niſi ſit petita inſinuatio, vtrùm dicatur eſſe petita, ſi lis ſit conteſtata. Bal. de ſtat. verbo, caſſatio.nu.13.f.67.T.2.

Quòd quilibet debeat ire ad exercitum cum deuenitur ad compoſitionem collecta imponitur per capita. Pet.de Vbald.de Peruſ.de cellect.in princ.nu.10.f.96.T.2.

Si dictauerit,quòd in platea pœna duplicetur,vbi platea ſit, & incipiat.Bartho.Cœpo.de ſeruit ruſtic.præd.cap.3.nu. 12.fol.214.

Quòd iudex procedere debeat, reſeruatis exceptionibus in fine litis de quibus exceptionibus intelligatur. Stephan. de Fedric. de interpretatio. iur. Par. ſecunda, numero 14. & 15. folio 216. Tom. primo.

Quòd ponticelli ſuper viam publicam fieri poſſint, & duo ſunt, vnus ex parte ſtratæ,& alius alia, an eorum quilibet cum ponticellis ad ſtratæ medietatem ſe extendere poterit.Bartholo. Cœde ſeruit. vrb. præd. capitulo ſexageſimo. numero 7. folio 203. Tom.6.P.2.

Quòd quis ex maleficio ponatur in banno, an iſte bannitus perdat ius teſtandi. Bald.de ſtatu. verbo, bannitus. numero 4.folio 92.Tom.2.

Ex maleficio bannitur, vtrum bannitus poſſit appellare ab interlocutoria banni, cum confundatur cum condemnatione principali.idem Bald.eodem titulo,& verbo,bannitus.nume.5. fol.& Tom.eod.

Quòd ſententia mittatur executioni,appellatione, vel nullitate aliqua non obſtante, quomodo intelligatur. Stephan. de Federic.de interpretatione. iur. Par. ſecunda. numero 12. folio 215. Tom.primo.

Quòd ſi quis offenderit aliquem in domo puniatur in tantum, an offendens in oſtio,ſtatuti pœna teneatur.Bartho.Cœpo.de ſeruitut.vrba.prædiorum.capitulo quadrageſimooctauo.nu.2. fol.198.T.6.P.2.

Si dictet,quòd contrahēs matrimonium cum Gibellina, ſit exemptus a ptotectione communis,vel clericus opponens declinatoriam coram iudice ſeculari,an in tali cauſa poſſit procurator interuenire.Alberic.a Roſate.de ſtatu.Par.2.quæſtio.201.nume.1. fol.53.Tom.2.

Quòd mulier non poſſit obligari ſine certa ſolemnitate, non poterit ſine ea arrogari.Aſcan.Clemen.Amer.de patria poteſt.c.5. nu.74.fol.103.T.8.P.2.

Quòd portans arma in palatio pro qualibet vice puniatur in centum, & quidam ſteterit per totam diem in palatio cum armis, an hinc ſepius pœna committatur.Bald.de ſtat.verbo,arma.nu. 5.fol.91.Tom.2.

Si diſponat circa teſtamentum,putà,quòd filia nupta, ſi ſit præterita,non poſſit rumpere teſtamentum,quouſq; maſculus ſuperuixerit,tunc valet teſtamentum, viuente maſculo, quo mortuo rumpitur,ſed quid, quando ſtatutum nihil diſponit circa teſtamentum,ſed tantum circa ſucceſſionem.Albert.Brun. de ſtatu. art.10.nu.80.f.218.T.2.

De lucro dotis inter ſponſum,& ſpoſam, non dum celebrato matrimonio, an inſpiciatur ſtatutum loci contractus, vel domicilij ſponſi.Roland.a Valle.de dote.quæſtio. decimaoctaua.nu.1. fol.358.Tom.9.

Et ibi declaratur.nu.3.

Expreſſim ſtari ſacramento alicuius, & prohibeat probationes ei contrarias,ſolum iuramentum erit attendendum. Phanut.de Phanut.de iureiurando in litem.P.3.capitulo ſecundo.num.10. fol.390.Tom.3.P.2.

Quid,ſi ſtatutum non dicat iuramento adeò ſtari, vt probationes contrarias expreſſim excludat,an contrarium probare poterit?ibid.nu.38.

Gabellam ſoluendam de lucro officiorum, an compelletur procurator ſoluere de lucro officij procurationis. Io.Fran.Pauin.de poteſt.c.ſede vac.de præludio.2.nu.3.f.408.T.13.P.2.

In loco executionis,quod nulla poſſit opponi exceptio peremptoria contra inſtrumentum, ſi tamen inſtrumentum celebratum reperiatur extra territorium,& ſic in loco,in quo vigeat ius commune,tunc poterit opponi talis exceptio.Roland.a Valle.de dote.q.13.nu.2.f.356.T.9.

Inſtrumentis apponendum nomen proprium diei prout Veronę, quid ſi inueniatur inſtrumentum Veronæ confectum ſine proprio nomine diei,vtrùm valeat? Alberic.a Roſatæ de ſtatu.lib.1. q.139.nu.1.f.20.T.2.

Quòd ad hęreditatem defuncti inteſtati vocentur primò deſcendentes,ſecundò aſcendentes, tertiò fratres vtrinque coniuncti, filius fratris nihilominus admittitur cum patruo, licèt ſecus ſit in fratre patruele. Albert. Brun. de ſtatu.articulo tertiodecimo. num.63.fol.241.T.2.

Quòd commoda condemnationum ſint iudicum pro certa parter,cuius erunt,quando iudex,a quo condemnauit, & iudex ad quem ſimiliter. Paris de Puteo. de ſindic.in verbo, prouentus. nu.2.f.302.Tom.7.

Quòd filia poſſit tantùm de dote teſtari,poterit etiam teſtari decophanis.Roland.a Valle.de dote.quæſtio. quinquageſima.nu. 4.fol.371.Tom.9.

Quòd frater, & ſoror inuicem ſuccedant, an mater videatur excluſa. Alber. Brun.de ſtatu.articulo ſexto. numero 167. fol. 185. Tom.ſecundo.

Quòd in contractibus mulierum adſit conſenſus duorum propinquorum,an ſufficiat,quòd propinqui, qui debent conſentire,conſentiant ex poſt facto.Io. Campeg.de dote.q.82.nume.1. fol.333.Tom.9.

Quod inſtrumento non regiſtrato in memorialibus nō detur fides,an in foro eccleſiaſtico inter laicos ſuper reſtitutione vſurarum ſit danda fides. Paris de Puteo. de reaſſumpt. inſtru.rub.5. nu.4.f.37.T.4.

Quòd inſtrumentum continens præceptum guarentigiæ habeat executionem paratam, non dicitur eſſe contra ius commune, & ideo eſt extendendum.Io.Campeg.de dote.quæſt.111.nu.3. fol.334.Tom.9.

Quod tamen limitabis,vt ibi.nu.4.5.6.&7.

Dotis habeat executionem paratam,an tale ſtatutum ſit exorbitans a iure communi,& reſtringendum.ibid.nu.1.

Quòd mulier poſſit diſponere de quarta, intelligitur ſine præiudicio legitimę filiorum.Melch.Palaez.tract.maiorat.q.1.nu.48. fol.341.T.10.P.1.

Quòd non poſſit opponi aliqua exceptio contra dotium contractus,intelligitur de vera dote. Bald.de ſtat. verbo,dos.nume.28. fol.110.Tom.2.

Quòd quicumque ex confalonerijs primus intrarit caſtrum tale, habeat centū,ſi plures intrarunt, itaquòd ignoretur,qui omniū primus,an quilibet habebit præmium,an nullus.Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.1.q.106.nu.1.& 4.f.16.T.2.

Quòd res immobiles non poſſint alienari in non ſubditos ſub graui pœna,an tale ſtatutum ſit intelligendum de alienatione voluntaria tantùm, vel etiam neceſſaria. Alberic. a Roſate.de ſtatu.Par.ſecunda.quæſtio. ſecunda. numero 1.21.& 53.fol.27. Tom.ſecundo.

Et an tale ſtatutum habeat locum in datione inſolutum,quæ fit creditori a debitore.ibid.nu.2.

Et an ſtatutū huiuſmodi includat clericos, & eccleſiaſticas perſonas, ſi que contra libertatem eccleſiæ.ibid. nu.7.10.15.16.19. 22.28.38.56.63.64.69.72.& 73.& vt ibi.

Et quid in permutatione quam teſtator fieri iuſſit. ibidem. numero 3.

Et quid in diuiſione facta inter fratres.ibid.nu.4.

Quòd ſi quis non dederit petitiones ſuas intra octo dies, quòd de cętero non audiatur, numquid proceſſus poſtea factus ſit ipſo iure nullus? Paris de Put.de ſindic.verbo,dicit conſtitutio Regni.nu.2.f.270.T.7.

Quòd vxore prædecedente, maritus nihil poſſit lucrari de dote, tamen valebit pactū de lucrando certam partem.Roland.a Valle.de dote.q.102.nu.9.f.390.T.9.

Præmoriente ſine filijs ex eis,maritus lucretur dotem, non derogat.l.hac edictali.idem Roland.a Valle.eo.tit.de dote.q.32.nu. 2.fol.364.T.9.

Sed contra.ibid.nu.17.

Præmoriēte ſine communibus liberis, maritus lucretur dotem; excludit filios primi matrimonij.idem Roland.a Valle. eod.tit. q.33.nu.3.f.365.T.eo.

Si diſponeret dotem matris filijs deferri,an illam trāſmittant,poſito quòd non agnouerunt, & an illam tamquam hæreditatē deferre intelligatur,& quomodo.Albert.Brun. de ſtat.art.11.num. 66.fol.222.Tom.2.

Excecantem oculum alicui, vti homicidam puniendum eſſe, & alio caueretur ſtatuto,quòd iudex non puniat, quando concordia eſt facta, excepto homicidio de excecatione oculi,cōcordia fieri poterit.Stepha.de Federic.de interpretatione.iur.P.2. num. 130.fol.219.T.1.

Idem quod ius commune diſponit,actio non ex ſtatuto,ſed ex iure communi oritur.idem Stepha.de Fedric.eod.tit.& P. 2.num. 65.fol.217.T.1.

Quòd ſtatuta ad literam intelligantur ſine aliqua interpretatione, de qua interpretatione intelligatur. idem Stephan. de Federic.eodem titulo & Par.ſecunda.numero decimoſeptimo. fol.216.Tom.eod.

Quòd victus in expenſis condemnetur, intelligitur, niſi iuſtam litigandi cauſam habeat.idem Stepha.de Federic. eo.tit.P.2.nu. 60.fol.217.T.eod.

Si diſponit de aliquo caſu nouo, de contractu ficti, ſocidæ, vel liuelli,

Source : BIU Cujas

liuelli, si occurrat casus nouus illi subiectus, quomodo decidi debeat.idem Stepha.de Federic.eod. titul.Par.vlt.nume.74.fol. 224.Tom.eod.
Et si ex mente statuti casus nouus occurrens diffinitus est, licèt non verbis, quando ex ratione statuti diffiniri debeat. ibid.numero 77.
Et quando casus nouiter emergens non est proximus, nec consequens casui in statuto comprehenso,quomodo diffiniri debeat. ibi.nu.78. & seq.
Et quando statutum esset contra regulas iuris communis, si casus nouus occurrēs,legem communem abrogat, quomodo etiā diffiniri debeat.ibid.nu.76.
Possessionem ipso iure continuari de defuncto in hæredem, talis possessio non dicitur vera ante naturalem aprehensionem, & ex tali non datur interdictum recuperandæ. And.Alciat.de præsumpt.P.3.nu.7.f.307.T.4.
Quòd agnati excludant cognatos ex certa quarta,& supersint fratres patrueles,amita,& soror vterina defuncti,vterini succedant in quartam,& fratres patrueles in reliquo,exclusa amita. Albert. Brun.de stat.art.6.nu.153.f.184.T.2.
Quòd condemnatus de falso,non habeat officium,an locum habeat in condemnato in absentia.Ioann. Franc.Pauin.de officio, & potest.capitu.sede vac.præl.2.numero quarto, fol. 408.Tom. 13.Par.2.
Quòd extantibus masculis, soror non succedat, solus masculus excludit sororem.Roland.a Valle.de dote.quæstio. 55. nume.9. fol.373.Tom.9.
Quòd filia nupta extra ciuitatem non succedat patri ex testamento,vel ab intestato, pactum factum a filia nupta extra ciuitatem de succedendo patri, non valet. idem Roland. a Valle de dote. q.102.nu.3.f.390.T.9.
Quòd filiusfamilias de peculio aduentitio possit testari est derogatorium iuris communis, & tamen interprætatur a iure communi.Roland.a Valle. de dote.quæstio.26.numero duodecimo, fol.361.Tom.9.
Quòd in certis causis putà minorum non admittantur testes,nisi sint omni exceptione maiores, an probās simpliciter per testes, nunquid debeat obtinere. Io.Crot. de testib.in additionib. per D.Pet.Hispa.nu.27.f.229.T.4.
Si disposuerit idem,quod ius commune, secūdum id restringitur. Lanfranc.de Oria.de stat.nu.28.f.392. T.2.
Restringitur etiam per vnicam rationem, quæ reddi possit.ibid. numero 29.
Et iterum per rationem similem illi, quæ est in statuto expressa. ibid.nume.24.
Si dixerit,exceptione aliqua non obstante,quomodo sit intelligendum.Stepha.de Federic.de interpræt.iur.Par.2.numero 13.fol. 215.Tom.1.
Quòd filia non succedat, an hæredes patris teneantur illam dotare.Laur.de Palat.de stat.nu.249.f.282.T.2.
Et quid de patruo?ibi.nu.eod.
Solui pro quolibet pretio gabellam, de quo contractu intelligeretur.Iul.Ferret.de Gabel.vectigal.&c.numero 310.fol.88. Tomo duodecimo.
Et an locum habebit tale statutum in pœna stipulata in contractu ibid.nume.311.
Et si dixerit gabellam solui de pretio cuiulibet rei deductæ in contractum,de quo contractu intelligatur ibid.nu.350.
Et si diceret de quolibet contractu an locum habeat in promissione obligatoria, & de contractu promissionis de vendendo, aut de euictione.ibid.nu.351.& 352.
Si duplicat pœnas offendentis aliquem in tali via, an offendens in fossatis puniatur pœna duplicata.Bartho.Tægij tract.crimi.rub. de loco.P.15.nu.6.f.20.T.11.P.1.
Si erit iuri communi contrarium, quando secundum ius commune non debeat interprætari Steph. de Federic. de interpræt. iur. P.1.nu.33.fol.210.T.1.
Si etiam dotatam ex testamēto excludat, quod tempus inspicitur, quòd debeat esse dotata.Albert.Brun.de stat.articul.sexto, 269. fol.189.Tom.2.
Si excludat filiam a successione,& quatenus non sit dotata, mandet sibi prouideri arbitrio propinquorum,tale præseruatum, quantumcumq; incertum ante secutum arbitrium succedit loco legitimæ.Albert.Brun.de stat.art.11.nu.10.f.220.T.2.
Et nota differentiam esse,si statutum excludat filiam, mediante dote simpliciter,an verò dotem taxet,vel alicui taxandam committat,seu si ad alterius taxā se referat. idem Albert. Brun. cons. suo in fine sui tract. de stat. registrato. numero sexto, folio 245. Tom.eod.
Donec supersit masculus exclusio est temporalis. Georg. Natta. de stat.q.2.nu.113.f.252.T.2.
Dotatam, an sufficiat, quòd dos sit ei assignata per patrem in testamento,vel aliter.Georg. Natta. de stat. quæst.2.nume.1.folio 249.Tom.2.
Et ibi vide limitationem.nu.9.& 11.
Et stante hoc statuto excludente filiam dotatam, an Nepos ex ea,vel neptis nō dotatæ,intelligentur exclusæ.Albert.Brun.eod. tit.de stat.art.6.nu.95.f.181.T.2.
Extantibus masculis, salua testamentaria dispositione testatoris, non tollitur quin fœmina possit petere, quòd sibi reliquerit testator,nec quin ille possit in alio disponere.Albert.Brun.de stat. art.8.nu.18.fol.197.T.2.
Dotatam,an sit differentia, an verò si simpliciter excludat, & mandet dotari.idem Albert.Brun.eod.titu.articu.6.nume. 217. fol.287.Tom.eod.
Filiam propter agnatos primi gradus computādo gradus secundùm ius canonicum, non intelligitur de agnatis primi gradus personæ defunctæ sed de agnatis, qui filiæ sint in primo gradu. Albert. Brun.de stat.articul.duodecimo,numero 244.folio 235. Tom.secundo.
Filias,seu sorores propter fratres, & patruos, & eorū filios an isti omnes eo ordine admittantur ad successionem quo per ius ciuile vocari solent vt proximus quisque priori loco inuitatus videatur,non simul,& semel,non obstante copula.Albert. Brun.de stat.art.13.nu.60.f.241.T.2.
Fœminas, extantibus agnatis,vel fratribus, vel lineam maternā, & vocet paternam, an ex generalitate verborum censenda sit mater exclusa a filij successione.Albert.Brun.de stat. artic.6.nu. 169.fol.185.Tom.2.
Certo casu,non videtur illas excludere,non existente casu.idem Brun.eod.tit.art.7.nu.13.f.195.T.eod.
Extantibus fratribus,vel filijs fratrum,aut patruis, vel eorum filijs, soror non excludetur a successione fratris, nec mulier propter filios patrui magni, quæ nec per ipsum patruum magnum fuisset exclusa.idem Albert.Brun.eod.tit.art. 12.nume. 232. fol. 234.Tom 2.
Quod tamen limita,vt ibi.nu.233.
Propter homines quomodo intelligatur verbū illud, homines, idem Brun.eod.tit.& art.12.nu.268.f.235.T.eod.
Propter nepotes, de quibus intelligemus, an de filijs filiorum, an de filijs fratrum,an de his omnibus.idem Brun. eod. titul.& art.12.nu.246.f.235.T.eod.
Propter sexum dicitur odiosum,sed si fauorem agnatorum dicitur fauorabile,& quomodo hoc cognoscatur. Io. Campeg.de stat.q.29.nu.147.f.268.T.eod.
Lineam maternam, & vocet agnatos, an videatur excludere fœminas,etiam agnatas.idem Albert.Brun.eod.tit. art.6.nu.75.fol. 180.Tom.eod.
Si excluderet fœminas,extantibus masculis adeuntibus, vel se immiscentibus & valet seruari ius commune, an erit locus transmissioni.Albert.Brun.de stat.articu.decimotertio,numero 104. fol.243.Tom.2.
Si excludit dotatam a patre, vel matre,an excludat dotatam a fratre,vel a se ipsa.Georg.Natta. de stat.quæstio. 2. numero 67.fol. 251.Tom.2.
Matrem,filiam,vel sororem propter patruum,& adsit frater germanus, vel aliàs proximior,vel in pari gradu succedendi, sicut patruus, in quo sit tanta, vel maior ratio, an mater per eum excludetur.Albert.Brun.eod.tit.de stat.articu.12.nume.220.fol. 234.Tom.eod.
Si exigeret dotem esse datam,vel probari dationem, an filia dicetur dotata si de hoc non constat. Albert.Brun. de stat. art.6.nu. 223.fol.187.Tom.2.
Quid, si dos promissa fuit arbitrio alicuius, & antea arbitrium subsequutum hæreditas vxori deferatur, an tunc excludetur. ibid.nume.224.
Quid, si fuerit sub conditione, vel in diem certam constituta, vel relicta, seu promissa,vel onus fuerit iniūctum doti, vel pater sibi fuerit stipulatus reddi,an sit locus statuto. ibid.nu.255.
Si expressè dicat, quòd frater defuncti filiam excludat, an frater filiæ etiam illam excludat.Georg.Natta. de stat. quæst.3.nu.39. fol.254.Tom.2.
Maritatam,& dotatam excludi,an sufficiat, quòd semel fuerit maritata,licèt tempore mortis patris sit vidua Ioan.Campeg.de stat.q.59.nu.238.f.271.T.2.
Si extaret pœnale,vt bannito alimenta præstari non possint, cum pater teneatur alere filium bannitum, eo non obstante, si pater miserit alimenta filio bannito, quæ per statutum tolli non possunt,excusabitur ipse pater a pœna statuti. Ascan. Clem. Amer. de patria potestate,effectu.17.numero 10.& 11.fol.121. Tom.8. Par.secunda.
Si extat, quòd filia dotata excludatur a successione,filia, quæ dotem accepit, non poterit restitui aduersus ipsum statutum. Roland.a Vallè.de dote quæstio.quadragesimasexta. nume.3.folio 370.Tom.9.
Si extet potestatem concedens offendendi impunè occidendi bannitum de crimine,vtrum possit bannitus impunè offendi, & occidi.Thom.Actij.de ludo.Scacho.quæstio.1. princ. nume.7.fol. 169.Tom.7.
Si facit mentionem de socijs,non comprehenduntur qui simul habitant.Pet.Rebuf.de priuileg.schol.priuileg.12.numero 7.folio 37.Tom.18.
Si factum sit in mei fauorem,me absente, an possim agere ex dicto statuto.Alber.a Rosate. de stat.quæst.132.lib.1.nume. 1.fol. 18.Tom.2.
Si fecerit mentionem de alio statuto,de quo tamen non appareat, an valeat.Alberic.a Rosate.de stat.Par.1. quæstio.11.numero 1. fol.5.Tom.2.
Si fertur propter delictum,est odiosum, si verò propter honorem, est fauorabile Albert.Brun.de stat.articu.4. numero quarto,fol. 169.Tom.2.
Si fiat in ciuitate,quòd in crimine lęsæ maiest. vel oppugnatæ patriæ damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari, post rei obitum in his casibus in quibus cessante dicto statuto id de iure aliàs fieri non posset, an dictum statutum valebit. Hier.Gigas. de crimi.lęsæ maiestat.lib.1. quæst. 25.nume.1. fol. 54.Tom.11.Par.1.
Si fuerit in duobus locis, quòd soluatur gabella pro iudicio inchoato, in quo loco soluenda erit. Iul. Ferret.de Gabel. vectigal.&c.nu.347.f.89.T.12.
Si fugitiuo, seu decoctori ius reddi vetat, si vulneratus sit decoctor,quia accusari non potest,qui vulnerauit, inquisitio contra

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

vulnerantem inſtitui, an poſſit, diſputatur. Benuen. Strac. de decoctorib. P. 4. nu. 27. f. 320. T. 6. P. 1.

Si generaliter excludat a ſucceſſione aſcendentis, quomodo intelligendum. Georg. Natta. de ſtat. quæſtio. 4. numero 11. fol. 257. Tomo ſecundo.

Loqueretur contra ius commune, quomodo debeat, intelligi, & eodem modo ſi quid diſponatur. Stepha. de Federic. de interpretat. iur. P. 2. nu. 29. 33. & 34. f. 216. T. 1.

Si habeat interpretationem ſeruari ſolitam, ab illa non eſt in iudicando recedendum, licèt communis ſit in contrario. And. Alcia. de præſumptionibus regula. 2. præſumpt. 30. numero ſecundo, fol. 328. Tom. 4.

Si habet, quòd omnes detinentes dotes mulierum poſt annum teneantur dare alimentum vxoribus dotatis, an valeat. Beat. Anto. de vſur. c. 2. §. 37. nu. 48. f. 84. T. 7.

Si habuerit, quòd gentes loci teneantur ſequi vſque ad alueum nouum fluminis, an vltra alueum deſiccatũ gentes ſequi teneãtur. Bartho. Cæpo. de ſeruit. ruſtic. præd. capit. 31. numero 7. fol. 239. Tom. 6. P. 2.

Rationem expreſſam in eo, prout iacet ſeruari debet. Lanfran. de Orian. de ſtat. nu. 23. f. 392. T. 2.

Etiam ſi fuerit generale, vt ibi. nu. 20. & 21.

Si in alienationibus, vel contractibus mulierum exigit conſenſum duorum propinquorum, an ſufficiat tacitus conſenſus, putà præſentia, & taciturnitas. Ioan. Campeg. de dote. quęſtio. 81. num. 1. fol. 332. Tom. 9.

Si in aliqua parte inueniatur correctum, ſtandum eſt in illa parte, in qua nihil immutatum inuenitur. Bal. de ſtat. verbo, corrigere. nu. 3. fol. 102. T. 2.

Si in prima parte excludat a ſucceſſione ab inteſtato, & in alia a ſucceſſione teſtati minus plenè, an fiat extenſio de caſibus, & perſonis in ſucceſſione ab inteſtato expreſſis ad cauſam teſtati. Albert. Brun. de ſtat. art. 8. nu. 26. f. 198. T. 2.

Vocet agnatos tenentes primum gradum ſecundum ius canonicum, nõ tamen propter hoc eſt in alijs partibus ſtatuti eiuſdem facienda computatio, ſecundum ius canonicum, vbi ex hoc induceretur iurium correctio. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 283. fol. 236. T. 2.

Si in rem diſponat, id valere non negamus. Nico. Feſtaſ. de eſtimo & collect. c. 3. nu. 7. & 8. f. 178. T. 12.

Si imponat neceſſitatem cõpromittendi, an tunc valeat arbitri ſententia. Bal. de ſtat. verbo. arbit. nu. 11. f. 89. T. 2.

Pœnam arbitro non determinanti cauſam intra certum tempus excuſat, ſi arbiter recedat a compromiſſo, vel ſi compromiſſum non ſubſiſtat. Bald. de ſtat. verbo, arbitrium. numero 32. folio 90. Tom. ſecundo.

Si iuri communi contradixerit, an ius illud corrigat. Lanfran. de Oria. de ſtat. interpret. numero vndecimo, & ſeq. folio 391. Tomo ſecundo.

Si limitat tempus arbitratoribus, ipſi arbitratores poſſunt proferre laudum vſq; ad mediam noctem vltimi diei. Bal. de ſtat. verbo, arbitrium. nu. 40. f. 90. T. 2.

Si loquatur de deſcendentibus maſculis, an veniãt maſculi nati ex fœminis, & ſi vocet hæredes ex linea maſculina, an vocentur filiæ maſculorum. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nume. 264. fol. 235. Tom. ſecundo.

Si mandat cauſas compromitti, tutor, & curator tenentur compromittere. Rolan. a Valle. de dote. quæſtio. 44. nume. decimo, folio 370. Tom. 90.

Quòd pelliparius vendendo pelles pellipario, non ſoluat gabellã, ſi verò alij vendat, ſoluatur, ſi creditor pelliparij ſibi vendidit, an ſolui debeat gabella. Martin. de legitimatione. numero 133. f. 96. Tom. 8. Par. 2.

Sententias conſulum cauſa, & occaſione mercaturæ latas, præſides executioni tradere debere, num exequentes ſententiam cauſa mutui inter mercatores latam, ſi non doceatur coràm præſidibus ex cauſa mercaturæ mutuum factum. Benuen. Strac. quomodo in cauſis merc. proced. ſit. nume. ſecundo, folio 334. Tom. ſexto, Par. 1.

Si mutaret ius commune in modo ſuccedendi, etiam intelligitur mutatus modus tutelas deferendi. Stepha. de Federic. de interpret. iur. P. 1. nu. 86. f. 212. T. 1.

Si non exprimat actionem facit oriri actionem ex eo. Bald. de ſtat. verbo. actio. nu. 6. f. 86. T. 2.

Si non fuit obſeruatum decennio, an eius tranſgreſſor puniri debeat. Paris de Puteo. de ſindic. verbo, ſtatutum. nume. 1. fol. 312. Tom. ſeptimo.

Si permittat debitorem incarcerari, hæres debitoris comprehendetur ſub ſtatuto. Albert. Brun. de ſtat. artic. ſexto, numero 185. fol. 185. Tom. 2.

Teſtari filio, intelligitur ſine præiudicio vſusfructus patris. Melchior Palaez. tracta. maiorat. quæſtio. 1. numero 46. fol. 341. Tomo 10. Par. 1.

Si præſcribit tempus redhibitoriæ, an ſit vtile, vel continuum. Gaſpar Caball. de euict. cap. ſecundo, de redhibitoria. numero 33. fol. 98. T. 6. P. 1.

Si præſumat, quòd maritata poſt 25. annos præſumatur fuiſſe dotata, tamen illa, quæ intra ipſum tempus deceſſit, non præſumetur dotata, etiam lapſo tempore. Albert. Brun. de ſtat. art. 6. num. 232. fol. 187. T. 2.

Vbi conſtat aliquam eſſe dotatam, ſed neſcitur per quem, quis præſumatur illam dotaſſe. ibid. nu. 233.

Si prohibeat filiam extantibus maſculis ſuccedere, maſculi ex ea deſcendentes ſuccedere non poterunt. Steph. de Feder. de interpret. iuris. P. 1. nu. 30. f. 210. T. 1.

Iuramentum recipi, an ſaltem poſſit ex iuramento agi. Vital. de Camb. de clauſ. verbo. ſed nunc reſtat videre. numero 7. fol. 463. Tom. decimooctauo.

Virum ſuccedere vxori vltra octauam partem ab inteſtato, ceſſantibus conſanguineis an ſuccedet in reliquo. Albert. Brun. de ſtat. art. 7. nu. 40. f. 196. T. 2.

Si prohiberet ſuccedere ex teſtamento, prętерquàm in certa parte, quid tunc foret ab inteſtato. Albert. Brun. de ſtat. artic. 8. nu. 14. fol. 197. Tom. 2.

Si prohibet alienare rem in forenſem, non habet locũ in domuncula. Io. Staph. de gratijs expectat. &c. 9. forma. numero 59. f. 269 Tom. 15 Par. 1.

Si puniat committentem maleficium in domo, vel inuentum extra domum, an porticus etiam comprehẽdatur. Bartho. Cæp. de ſeruit. vrb. præd. c. 44. nu. 6. f. 197. T. 6. P. 2.

Deferentem arma, & iudex vidit aliquem deferentem arma, an poſſit eum punire de delatione armorum ſine alia relatione. Bal. de ſtat. verbo, arma. nu. 6. f. 91. T. 2.

Delictum pœna pedis, vel alia, de qua intelligatur. Leobin. Aurel. de mandat. apoſtol. numero vigeſimoſecundo, fol. 222. Tom. 15. Par. prima.

Si punit condemnatum ex homicidio non comprehendit mandantem. Iac. Nouel. de iure prothom. verbo. quòd ſi fortè. nu. 32. fol. 25. Tom. 17.

Subditos villarum non denunciantes maleficia, locus, in quo fienda erat relatio maleficijs poni licet. Anton. Roſel. de indulg. nu. 238. fol. 153. T. 14.

Si quid diſponat, quòd ſit contra ius commune quomodo intelligatur. Steph. de Federi. de interpret. iur. Par. 2. numero 29. & 33. fol. 216. Tom. 1.

Et quomodo debeat intelligi ſi generaliter loqueretur contra ius commune. ibid. nu. 30. 33. & 34.

Si quod dictaret ſecundum iuris rigorem procedendum, aliter nõ valet, nec attendi debet. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. libro 10. nu. 58. f. 224. T. 13. P. 2.

Si requirat ad alicuius negotij probationem teſtes optimos, illa qualitas debet articulari, & probari, & ibi de veritate latiſſimè. And. Alc. de præſump. regula. 3. præſump. 2. numero 9. fol. 330. Tom. quarto.

Teſtes bonæ æſtimationis, an iſta qualitas debeat probari, & an iudex ex officio poſſit de his qualitatibus inquirere. idem And. Alciat. eodem titu. regula. 3. præſump. 2. numero 10. folio & Tomo eodem.

Si requirit bonam fidem in teſtem, illam probari debet. Aym. Cranet. de antiq. temp. verbo. quæritur etiam in hac materia. nu. 40. fol. 133. Tom. 17.

Probationem inſtrumentalem, ſufficiet præſumptio legis. Paris de Put. de reaſſumpt. inſtrum. rub. 111. num. decimooctauo, fol. 36. Tom. quarto.

Si ſimpliciter dicat, dotatam non admitti ad ſucceſſionem patris, illa debet eſſe perpetuò excluſa. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 3. nu. 19. fol. 265. Tom. 2.

Et quid, ſi loquatur per dictiones ſuſpenſiuas? ibid.

Limita tamen prædicta, vt ibi. nu. 21.

Si ſit, aut conſuetudo, quòd primogenitus tantum ſuccedat, an forenſis decedens ab inteſtato in loco in quo vigeat tale ſtatutum, aut conſuetudo, & habeat bona, an primogenitus ſuccedat in ſolidum in dictis bonis. Mart. Laudenſ. de primogenit. q. 29. col. 3. parum poſt prin. f. 17. T. 10. P. 1.

In Anglia, quòd primogenitus ſuccedat, an talis conſuetudo, vel ſtatutum extendatur ad bona exiſtentia in Lombardia. idem Mart. Laudenſ. eo. ti. de primogenit. q. 28. colum. 2. in fin. fol. 17. Tom. 10. Par. 1.

In ciuitate, quòd villa teneatur denunciare maleficium infra certos dies, aliàs, quòd ea teneatur, ſi interim alius accuſauerit, vel iudex inquiſiuerit, villa excuſatur. Rolan. a Val. de dote. q. 67. nume. 2. f. 378. T. 9.

Quòd nullus debeat ibi ducere porcos ſub certa pœna, quidam metu hoſtium intrauit ciuitatem cum porcis, an incidat in pœna ſtatuti. Alberic. a Roſ. de ſtat. Par. 2. q. 11. numero 1. folio 31. Tom. ſecundo.

Quòd aliquis non poſſit ad regimen aſſumi, niſi ſit ciuis originarius, filius natus alibi nõ prohibetur. Pet. Rebuf. de priuil. ſchol. priuil. 65. nu. 2. f. 45. T. 18.

Quòd banniti ſint rebanniendi per quoſdam ſapientes, num antequàm bannum ſit cancellatum poſſint offendi. Bal. de ſtat. verbo. bannit. nu. 33. f. 93. T. 2.

Quòd de venditione ſoluatur gabella, non ſoluetur de permutatione. Pet. And. Gamb. de permut. benefic. num. 62. folio 211. Tomo 15. Par. 1.

Quòd debitor non poſſit contrahere, niſi ſoluat, ſi contrahat, & demum ſoluat, valet contractus. Ioan. de Selua. de benefic. P. 3. q. 48. nu. 5. f. 94. T. 15. P. 1.

Quòd filiusfamilias non poſſit contrahere, niſi ſit artifex, an tunc valeat obligatio, quando contrahit artis occaſione. Bald. de ſtat. verbo. artifices. nu. 2. f. 91. T. 2.

Quòd legatus tantum accipiat a communi pro qualibet die, & & per decretum fuerit expenſum ialarium in aliquot dies, legatione expedita ante illos dies, an reſiduum refondendum. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. primo, quæſtio. 128. num. primo, folio 18. Tom. ſecundo.

Diſtingue, vt ibi. nu. 2.

Quòd lis ſit terminanda a tempore litis conteſtatæ intra decem menſes, dies ille litis conteſtatæ non computatur. Bald. de ſtat. verbo. ſtat. nu. 1. f. 86. T. 2.

Quòd ſi habeo fundum cum minore communem, & in eo fundo conditæ ſint reliquiæ, & agatur communi diuidun. vel fam. hercis.

Source : BIU Cujas

hercisc.ad diuisionem fundi,illud, quod effectũ est religiosum, non venit in iudicium. Alberic.a Rosate.de stat.P.2.quæst.156. nu.1.fol.45.Tom.2.

Quòd,si quis fundum vendiderit,cum cohærens,seu cõfinis,aut collateralis. idem precium præsentare possit, & fundum venditum ab emptore vendicare si aliquis fundum vẽdat, & vicinus, qui habet alium fundum propinquum, via tamen publica interueniente, vigore dicti statuti precium præsentare velit, an posset.Batho.Cœpo.de seruit.rustic.præd.capitulo 3.nume.34. fol.216.Tom.6.P.2.

Vnum,quòd res alienata reuocetur per proximiores. item aliud, quòd maritus possit vendere fundum dotalem cum consensu vxoris,an eo vendito proximior de genere mariti, vel vxoris admittatur ad recuperandum dictum agrum. Alberic.a Rosate.de stat.lib.1.q.98.nu.1.f.15.T.2.

Si steterit,quòd post decennium non possit peti executio,an possit creditor via ordinaria agere post decennium. Ant.de Cana.de executione instru.nu.95.f.45.T.5.

Quòd quis de carcere non relaxetur, nisi creditori satisfaciat, nihilominus relaxabitur præstans fideiussorem, vel pignora. Ioan. Bertachi. de Episcop. Par. 3. quarti lib.numero 4.fol.333. Tom.13.P.2.

Quòd quis ex maleficio banniatur, vtrum bannitus possit appellare ab interlocutoria banni, cum confundatur cum condemnatione principali.Bald.de statu.verbo,bannit. num.5. fol. 92.Tom.2.

Si transferat ius in fiscum potest fisco solui.Bald.de stat. verbo,bona.nu.5.f.95.T.2.

Si vellet, quòd dicto saltuarij de damno dato staretur intelligitur nisi plenè contrarium probetur.Steph.de Federic. de interpret. iur.P.2.nu.46.f.216.T.1.

Si velit constare de dotibus per instrumentum publicum,vel prothocollum,est necesse,quòd ita constet, vt tamquam dotata excludatur. Albert. Brun. de statu. artic. sexto. numero 230. folio 187.Tom.2.

Filiam stare testamento patris pater potest apponere dilationem doti petendę,& si velit,quòd dotata ad supplemẽtum legitimę, agere non possit, illa non potest conqueri de onere imposito. Albert. Brun. de statut. articulo vndecimo. numero 58. folio 222.Tom.secundo.

Matrem in vsufructu tantum succedere, ille vsusfructus loco legitimæ subrogatur.Albert.Brun.eod.titu.de statut.articu. 11. nu. 11.fol.220.T.eod.

Si vltra consensum propinquorum requirit etiam decretum iudicis,qui interposuit decretum suum sub ista conditione si de iure debeo,aliàs non,an valeat.Ioan.Campeg.de dote. q.85.nu.1. fol.333.Tom.9.

Si vult filiæ aliquid præstari, ea non habetur in hæreditate patris pro extranea,licèt secus in hæreditate matris. Albert. Brun. de stat.art.10 nu.19.f.214.T.2.

Sibi non subiectum non afficit.Nic.Festas.de æstimo.& collect.c. 3.nu.5.f.178.T.12.

Sicut in quantitate minuere potest legitimam,ita, & eam differre. Bal.de stat.verbo,succedere.nu.21.f.145.T.2.

Tollit beneficium inuentarij illud facienti,sic etiam tollit pęnas illud non facienti Phanu.de Phanu.de inuent.hæred. P.6.num. 138.fol.304 T.8.P.2.

Simpliciter annullans contractum non habet locum in iurato. Octaui.Simoncel.de decret.titulo octauo.numero 157.fol.327. Tom.6.P.2.

Disponens quòd maritus lucretur dotem,vxore decedente sine liberis,& si non excludat filios primi matrimonij, tamen secus est, si statuto caueretur, quòd in omni casu maritus lucretur dotem. Roland.a Valle. de dote. quæstio 42. nume. folio 369. Tom.nono.

Quòd vxore præmoriente sine liberis maritus lucretur dotem, non excludit filios prioris matrimonij.Roland.a Valle.de dote. q.32.nu.3.fol.364.T.9.

Quòd declara,vt ibid.nu.16.

Excludens filiam dotatam debet intelligi a successione dotantis, non alterius.Georg.Natta.de statu. quæstio. secunda. nume.68. fol.251.Tom.2.

Et an filia dotata de proprijs bonis excludetur per tale statutũ dotatam excludens.ibid.nu.70.

Limita,non habere locum, quando statutum excluderet dotatã a quacumque persona.ibid.nu.69.

Si mortuo patre, dotetur a matre, vel è contra numquid virtute huius statuti excludetur ab hæreditate mortui parentis. ibidem.71.

Fœminas a successione ascendentium extantibus masculis excludens, an intelligatur excludere tàm a successione bonorum maternorum,quàm paternorum,seu tàm aui materni,quàm paterni,& sic de alijs.Albert.Brun.de statu.articu.8. nume. 52.fol. 198.Tom.2.

Inducens præscriptionem tamquam peccati nutritiuum, non valet.Ioan.Bapt.Boui.de stat.vrb.præscript.nu.6.7.8 & 19.vbi cõmunis opinio est pro Bart. contra.12.& 18.f.176.& 177.T.17.

Loquens de liberis,nec de adoptiuis,nec de vnitis intelligitur.Iacob.Ricchij.de vnio. prol. capitulo nono. numero 31.folio 28. Tom.6.P.1.

De nouerca non debet intelligi de nouerca magna.Io.Campeg. de stat.q.4.nu.29.f.265.T.2.

Non comprehendit causas pias.Iul.Ferret. de gabell. seu vectigal.5.P.8.P.princ.nu.13.f.73.T.12.

Tollens exceptiones non tollit illas, quæ iure speciali competũt. Io.Arz.de nobilit.Hispaniæ.&c.c.6.nu.24.f.251.T.16.

Sine ratione dicitur monstrum.Roland.a Valle. de confectione inuent.verbo,quæritur etiam,an stante statuto.num.10.fol.186. Tom.8.P.2.

Sinigaliæ excludens filiam stantibus masculis descendentibus,vel collateralibus,de quibus collateralibus intelligatur.Albert.Bru. de stat.art.12.nu.287.f.236.T.2.

Sit, quòd bannitus non audiatur, nec agendo, nec defendendo, vtrùm audiatur negando.Bald.de stat.verbo,bannitus.num.38. fol.93.Tom.2.

Et an saltem dilatoriæ, vel declaratoriæ eius exceptiones sint admittendæ.ibid.nu.44.

Et an, si contra tale bannitum agatur, ipse se defendere possit. ibid.num.51.

Et an tale statutum valeat,quòd bannitus ex homicidio non audiatur.ibid.nu.39.

Et si dixerit bannitum posse impunè offendi, an etiam valeat. ibid.nu.40.49.& 82.

Sit,quòd filiusfamilias non obligatur sine patris authoritate, quidam gessit negocia filij sine patris authoritate,vtrùm agere possit.Bal.de stat.verbo,authoritas.nu 5.f.91.T.2.

Sit, quòd mortuo aliquo anciano, subrogatio pertineat ad alios ancianos, & quoddam aliud collegiũ, nùm ipsi ancian i possint subrogare cum minori parte ipsius collegij.Bald. de stat.verbo, anciani.nu.1.f.88.T.2.

Sit,quòd quemquam occidens cultello,condemnetur in quinquaginta,veneno,in centum,an veneno, & cultello occidens duplici pœna sit plectendus.Alberic.a Rosate.de stat. P. 2.q.33.nu.1. fol.34.Tom.2.

Siue constitutio Principis contra ius commune loquens de vno casu non extẽditur ad alios similes. Paris de Put.de reassumpt. instrum.rub.7.nu.2.f.37.T.4.

Siue in rem,siue in personam loquatur non trahitur ad bona extra territorium statuentium. Albert. Brun. de statu.articu.8.nume. 122.fol.204.Tom.2.& Phanu.de Phanu.de dote.glo.9.num.35. fol.437.Tom.9.

Siue lex municipalis, quando publici sit fauoris. Constantius Roger.de legis potentia.nu.3.f.400.T.1.

Si imponat necessitatem compromittendi, & eligendi arbitros super litibus,& quæstionibus,an ex sententia lata ab arbitro electo ex necessitate imposita per legem, vel statutum committatur euictio. Bald. de statut. verbo, arbitrium. numero 50. folio 90.Tom.2.

Solemnitatem in matrimonijs inducens, an valeat.Io.Brun.de spõsal.& matrimonio.conclus.19.nu.4.f.20.T.9.

Solui gabellam de quolibet contractu, an locum habeat in promissione obligatoria, & de contractu promissionis de vendendo,aut de euictione. Iul.Ferret.de gabell.vectigal.&c.f.89.num. 351.& 352.T.12.

Pro contractu, & fuit promissum per Sempronium vendere domum pro qua soluit gabellam, deinde Sempronius fecit mihi venditionem,an iteratò teneatur soluere gabellam.idẽ Iul.Ferret.eo.tit.nu.387.f.90.T.eo.

Pro legato, an locum habeat in legato liberationis debiti. idem Iul.Ferret.eo.tit.nu.72.f.81.T.eo.

Pro piscibus.& mercibus retentis ad vendendum in mercato, & platea publica,an locum habeat in bancha mutabili, vbi pisces venduntur.idem Iul. Ferret. eodem titulo. numero 64. & folio & Tom.eod.

Speciale an tollatur per generale postea factum. Alberic.a Rosate. de stat.lib.1.q.20.nu.1.f.5.T.2.

Stans quòd filiæ, & neptes teneantur obseruare testamentum, & vltimam voluntatem patris, an intelligatur de validis,tàm ratione institutionis,& præteritionis,quàm solemnitatis, & numeri testium, in tantum quòd non potest dicere testamentum nullum. Albert. Brun. de statut. articulo octauo. numero 37.folio 198.Tom.2.

Statuens,neminem cum curru, nauique,aut bestia portare frumẽtum sine licentia, aliàs cadant currus, nauis, aut bestia in commissum cum frumento,an pullus, saccus, & sciphus, vt assessoria perdantur.Iul.Ferret.de gabell. vectigal. &c.nume.31.folio 80.Tom.12.

Stricti iuris est.Alberic.a Rosate.de statu.lib.1.quæstio.64.num.1. & odiosum, ac propterea restringendum. ibid. eod. titu.& lib. quæstio.165.nume.2.fol.26.& P.2.eodem titu. q.92.num.1.fol. 38.Tom.2.

Submouens omnem exceptionem contra sententiam, non tollit exceptionem iudicis incompetentis.Bal.de stat.verbo,excipere. nu.10.fol.111.T.2.

Super contractu vtrùm disponat,& prohibeat alienationem vital. de Camban.de clausu. verbo, sed nunc restat videre.nume.41. fol.466.Tom.18.

Instrumento publico non debet extendi ad scripturam priuatam. Guido. Papa. de compulsorialibus literis. quæstio. 20. nume.3. fol.72.Tom.3.P.2.

Legitimatione filiorum,non valet. Marti. Laudens. de legitimatione.nu.179.f.97.T.8.P.2.

Suspectis de fuga pro debito capiendis, an includat parua debita,& idem de vulnere.Franc.Curt.Senior.de sequestris. q.6. nu. 38.fol.146.T.3.P.2.

Superueniens non debet in dubio tollere ius alteri quæsitum, licèt adhuc non habuerit effectum. Roland. a Valle. de dote. q. 93.nu.2.f.38.T.9.

Per quod fœminæ excluduntur, an extendatur ad feudum receptum pro masculis, & fœminis. Ioan.Thom. de Marin. de feudo fœmineo,seu materno.titulo vndecimo.num.41. fol.149. Tom.10.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Tacita est ciuium conuentio. Bald. de statu. verbo, argumentum. nu. 3. fol. 91. Tom. 2.

Tacitè derogare non potest. l. hac edictali. C. de secundis nupt. sed in contrarium est communis, quando ex verbis statuti hoc colligi potest. Roland. a Valle. de dote. quæstio. 25. numero 1. & 3. fol. 360. Tom. 9.

Temperatur, ne surgat ex eo enormis læsio, vel euidens iniquitas, aut absurditas. Albert. Brun. de statu. artic. 5. nume. 11. & 12. fol. 270. Tom. 2.

Immo potius toleranda est superfluitas in eo, quàm inducatur absurditas. ibi. nu. 13.

Semperque minor absuditas amplectenda. ibi. nu. 15.

Et taliter interpretandum, ne possit a sapiente reprehendi. ibidem. num. 14.

Minus insuper iudicè debet intelligi. ibi. nu. 16.

Et numquam debet intelligi secundùm ius Longobardorum. ibid. num 21.

Et an intelligi debeat secundum ius ciuile, an vero secundum ius canonicum. ibid. nu. 19.

Territorij, an trahatur ad bona extra territorium. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæstio. septima. secundi lib. numero 2. fol. 52. Tom. 10. P. 2.

Tollens appellationem, numquam censetur illam tollere, quando iudex manifestè grauat. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. c. 12. limit. 8. nu. 25. f. 365. T. 5.

Exceptionem præscriptionis, an comprehendat præscriptionem iam completam. Ioan. Franc. Balb. de præscriptionib. P. 5. princ. q. 7. nu. 3. f. 100. T. 17.

Facultatem iudicandi secundum veritatem, non valet. Paris de Puteo. de sindicatu. verbo, restat vnum aliud. numero 10. folio 310. Tom. 7.

Fidem quibuslibet scripturis quomodolibet priuilegiatis non extenditur ad scripturas priuilegiatas ex causa miserationis, vt locorum piorum, nisi fiat expressa mentio. Ioan. Baptist. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. gloss. vigesimaoctaua. nume. 7. folio 199. Tom. 17.

Legitimam filio, an sit æquum, & id iure possit. Bald. de stat. verbo, legitima. nu. 7. & 8. f. 127. T. 2.

In totum, an valeat. Io. le Cirier. de primogenit. q. 16 secundi lib. nu. 2. & 7. f. 63. T. 10. P. 1.

Præscriptionem, de qua præscriptione sit intelligendum. Io. Frãc. Balb. de præscipt. q. 9. nu. 1 f. 100. T. 17.

Vel diminuens debita filij iure naturæ, an extendatur ad Trebellianicam si filius rogetur restituere alij hæreditatem. Alberic. a Rosate. de statu. Par. 2. quæstio. centesimasexta. numero 1. folio 41. Tom. 2.

Tollere non potest iura naturalia. Alberic. a Rosate. de statu. lib. 1. q. 129. nu 6. f. 18. T. 2.

Tractans de auferendo ius quæsitum, seu de inferendo damnum, numquam comprehendit minorẽ. Octaui. Simoncel. de decret. tit. 6. num. 83. inspect. 8. f. 312. T. 6. P. 2.

De sacrilegio puniendo, de quo intelligi debeat sacrilegio. Paul. Girland. de pœnis omnifar. coitus. quæstio. prima. nu. 6. fol. 298. Tom. 11. P. 1.

Traditur ad legatum ex interpretatione passiua. Roland. a Valle. de dote. q. 57. nu. 8. f. 375. T. 9.

Ad similia, vbi non est contra ius commune. Alberic. a Rosate de stat. lib. 1. q. 9. num. 23. & 41. f. 4. T. 2.

Transferens possessionem defuncti in hæredem, non comprehendit res quas defunctus tempore mortis nõ possidebat. Robert. Lancellot. de attet. c. 4. P. 2. nu. 362. f. 308. T. 5.

Transgreditur fauore dotium, quando ipsis dotibus aliter non potest esse consultum. Paris de Put. de reassumpt. instrum. rub. 12. nu. 15. f. 39. T. 4.

Tribuens beneficium inquisitioni, an extendatur ad accusationẽ, & è contra. Franc. Cassõn. quæstionib. crimi. c. 8. nu. 13. fol. 457. Tom. 11. P. 1.

Executionem patatam instrumento procedit etiam in instrumento dotis putatiuæ. Roland. a Valle. de dote. quæst. 97. num 3. fol. 388. Tom 9.

Instrumento, intelligitur, si instrumentum est liquidum. Pet. Foller. de contractibus censuarijs. verbo, tamquam. num. 56. fol. 159. Tom. 6. P. 2.

Instrumento guarentigiato, non habet locum, quando agitur hypothecaria. Ant. de Prętis. de iurisdict. Episcopi. cap. 1. bu. 13. fol. 362. T. 13. P. 2.

Tripliciter disponere potest. Bald. de stat. verbo, statuere. nume. 8. fol. 147. Tom. 2.

Valet aliquid filiæ præseruans, quamuis id minus sit legitima. Albert. Brun. de stat. art. 1. nu. 8. f. 165. T. 2.

Differens petitionem legitimæ, vt putà in tempus nuptiarum. eam reijciendo. idem Albert. Brun. eod. titu. & articu. 1. nume. 9. fol. & T. eod.

Et vt lex debet seruari, si vult, quod stetur sacramento alicuius. Io. Campeg. de test. reg. 328. f. 113. T. 4.

Etiam si filiæ nihil habenti omnia deneget, poterit tamen alimenta petere. Ioan. Campeg. de statu. quæstio. 6. nume. 51. folio 265. Tom. 2.

Excludens in totũ secundogenitos, dummodo non tollat alimenta præferendo primogenitos. Albert. Brun. de stat. artic. 1. nu. 13. fol. 166. T. 2.

Laicorum circa accidentia matrimonij, vt sint dotes & successiones. Albert. Brun. de stat. art. 1. nu. 30. f. 166. T. 2.

Per quod bona vxoris capi possint pro ære alieno contracto per maritum. Lancellot. Gallia. de statu. quæstio. 2. post verbum, legare. nu. 28. f. 312. T. 2.

Quòd accusans, vel denuncians det fideiussorem de prosequenda lite, nec vltra procedatur, si contrafactum sit. Bald. de stat. verbo, accusatio. nu. 9. f. 87. T. 2.

Quòd beneficiorum promissiones solum fiant cum patriotis, si ibi inueniantur probi. Philip. de iure regal. quæstio. 35. nume. 4. fol. 400. T. 12.

Quòd canonicus non possit locare prædia præbendæ suæ, nisi canonicis. Alberic. a Rosate. de statu. P. 2. quæstio. 2. nume. 9. fol. 27. Tom. 2.

Quòd ciuitas possit retractare venditiones iam factas, alio meliorem conditionem adferente. idem Alberic. a Rosa. eo. tit. lib. 1. q. 25. nu. 4. f. 7. T. 2.

Quòd fingatur possessio continuata in hæredem. Pet. Rauen. de stat verbo, vbi lex. sectione. 2. nu. 34. f. 283. T. 2.

Quòd maritus lucretur dotem in præiudicium filiorum anterioris matrimonij. Albert. Brun. de statu. articu. primo. num. 40. fol. 167. Tom. 2.

Quòd mulier testari non valeat fine consensu cũsanguineorum, vel mariti. Fortun. Garcia. de vlu. fine iur. cano. nume. 355. folio 125. Tom. 1.

Quòd omnia prædia ciuium, quæ sunt in comitatu sint tributaria, & affecta onere tributorum pro collectis imponendis. Remig. de Gonis. de charitat. subsid. quæst. 62. nu. 15. & 17. fol. 186. Tom. 15. P. 2.

Quòd quis soluat tot singulo mense, per tempus quo steterit excommunicatus. Guliel. Redoan. de simo. menta. P. 2. c. 30. nu. 8. fol 78. T. 15. P. 2.

Quòd solutio non possit probari, nisi per instrumentum. Pet. Foller. de contractibus censuarijs. verbo, vt vides. nume. 57. fol. 161. Tom 6. P. 2.

Quòd vir lucretur totam dotem exclusis liberis prioris matrimonij. Albert Brun. de stat. art. 1. nu. 15 f. 166. T. 2.

Vbi adest, quòd a paterna successione frater excludat sororem, & quòd mater filijs non succedat, hæreditas filio infanti delata ex testamento, & non adita, ad matrem nõ transmittitur, sed soror non instituta ab intestato succedit. Albert. Brun. de statu. art. 13. nu. 80. f. 242. T. 2.

Quòd possessio continuetur in hæredem, hæredi ipsi datur interdictum vti possidetis. Virg de Boccatijs. de interdicto vti possidetis. ca. 2 nu. 21. f 302. T. 3. P. 2.

Vbi delegatis loquitur, an solui debeat gabella de legato liberationis. Iul. Ferret. de gabell. seu vectigal. &c. 5. P. 8. P. princip. num. 3. fol. 73. Tom. 12.

Et an debeat solui vi huius statuti de legato inutili, & de pio. ibidem. nume. 5.

Et an de legato facto consanguineis pro anima. ibid. nu. 8.

Et an de legato remissionis cautionis. ibi. nu. 10.

Et an de legato repudiato. ibid. nu. 11.

Vbi nam plus valeat, & operetur, quàm cõsuetudo. Pet. Rauenna. de stat. verbo, ex sententijs. sectione. 4. nu. 32. f. 386. T. 2.

Vbi requirit certam quantitatem, an sufficiat illam ab initio fuisse, licèt postea deficiat. Georg. Natta. de stat. quæstio. 2. nume. 64. fol. 250. Tom. 2.

Consensum in aliquo actu, non sufficit taciturnitas. Io. de Selua. de beneficio. P. 3. q. 10. nu. 26. f. 63. T. 15. P. 1.

Vbi simpliciter excludit fęminas propter masculos, aliter non disponendo, videtur illa bona, a quibus fęminæ excluduntur masculis præseruare. Albert. Brun. de stat. articu. 13. nume. 129. fol. 244. Tom. 2.

Vbi viget, ibi videtur correctum ius commune. Laur. de Palat. de stat. nu. 101. f. 276. T. 2.

Vbi vocat proximiores consanguineos, filia patrui præfertur filio amitæ, & an filij amitæ dicantur attinere, vel esse coniuncti ex parte patris Albert. Brun. de statu. articu. duodecimo. num. 269. fol. 235. Tom. 2.

Vbicumque excludit fœminas propter masculos non fit transmissio hæreditatis non agnitæ ad personas, quę non sunt similes ipsis masculis. Albert. Brun. de statu. articulo 13. numero 79. folio 241. Tom. 2.

Procedit abbreuiando ætatem 20. annorum cessat restitutio sicut è contra, quando elongaret. vltra tempus. 25. annorum ea competeret. Octaui. Simoncel. de decret. tit. 8. nu. 77. inspectio. 11. fol. 323. T. 6. P. 2.

Vel constitutio, an trahatur ad præterita. Alberic. a Rosate. de stat. lib. 4 q. 55. nu 1 f. 75. T. 2.

Continens idem, quod ius commune, non censetur sublata per contrariam legem propter duo vincula. Card. Iacob. de concil. lib. 7. art. 5. nu. 201 f. 518. T. 13. P. 1.

Contra ius non valent. Remig. de Gonis. de charit. subsid. q. 31. nu. 2. f. 176. T. 15. P. 2.

Iuris canonici faciens ventionem de Prouincia, quomodo intelligatur, & quid de statuto iuris ciuilis. Hiero. Zanet. de different. iur. ciuil. & canonici. nu. 20. f. 200. T. 1.

Principis numquam est interpretanda contra publicam vtilitatẽ. Paris de Put. de reassumpt. instru. rub. 10. nu. 1. f. 38. T. 4.

Potest inducere, quòd instrumenta debeant certo modo confici. idem Paris de Puteo. eodem titu. rubri. vndecima. num. 7. fol. & Tom. eod.

Vel consuetudo Alexandrina de re paterna luenda procedit etiam in suburbijs & alijs in locis ciuitatis subiectis. Lancellot. Gallia. de stat. præfatione. 8. post. nu. 57. f. 292. T. 2.

Ædificandi vsque ad certam mensuram, ędificationem simpliciter prohibere potest, & in multis etiam casibus. Barth. Cępo. de seruitu. vrb. præd. c. 39. nu. 2. f. 193. T. 6. P. 2.

Aliqua contra iuris præsumptionem non admittitur. Io. Bapt. Boui. de stat. vrb. præscript. gl. 24. nu. 5. f. 197. T. 7.

An

An compromittendi neceſſitatem partibus imponat. Ioan. Bapt. de arbit. lib. 5. c. 10. nu. 1. f. 249. T. 3. P. 1.
Ciuitatis habet, quòd Rectores vendant de pecunia ciuitatis alicui, vel ſuis hæredibus quinque Floreni, vel decem annuatim pro centum, quàm pecuniam ciuitas in vtilitatem ſuam conuertit, numquid ſit vſura. Lauren. de Rodulph. de vſur. P. 2. nume. 48. fol. 20. Tom. 7.
Conferens authoritatem agendi cauſa vniuerſitatis operatur, vt tunc non oporteat, quòd producatur alius ſindicatus, ſi ſindicus eſt decretus a iure. Bal. de ſtat. verbo, authoritas. nume. 4. fol. 91. Tom. 2.
Contra libertatem eccleſiæ ſecundario, non valet nec tenet. Roc. Curt. de ſtatu. verbo, circa ſecundam partem ſectio. 5. num. 22. & 23. fol. 366. Tom. 2.
Dat fidem ſcripturæ Tabellionis quomodo id accipiendum. Bal. de ſtat. verbo, fides. nu. 1. f. 113. T. 2.
De vſuris præſtandis contra ius commune, non valet. Bal. de ſtat. verbo, vſura. nu. 5. f. 154. T. 2.
Diſponens quòd acquiſita conſtante matrimonio inter coniuges diuidantur inter eos, habebit locum in matrimonio putatiuo. Roland. a Valle. de dote. q. 97. f. 388. nu. 4. T. 9.
Eſt quaſi lex. Iacob. de Arena. de bannitis. nume. 46. f. 356. Tom. 11. Par. prima.
Inducere poteſt, quòd circa certum negocium non valeat probatio, niſi per inſtrumentum. Bald. de ſtatu. verbo, probare. nu. 5. fol. 138. Tom. 2.
Loci, vbi fit teſtamẽtum, nùm attendenda, licèt res ſint alibi ſitę. Alberic. a Roſate. de ſtat. q. 46. nu. 7. f. 8. T. 2.
Mulctans homicidam pœna pecuniaria, an valeat. Pet. Rauena. de ſtat. verbo, vbi lex. ſectione. 2. nu. 47. f. 383. T. 2.
Non admittens præter nobiles ad ad beneficia, non valet. Bonus de Curtili. de nobilit. P. 4. nu. 32. f. 13. T. 16.
Non ligat, niſi ſubditos. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 46. nu. 2. fol. 8. Tom. 2.
Subditos extra territorium. Rocch. Curt. de ſtat. verbo, duodecimo. ſectione. 9. nu. 22. f. 378. T. 2.
Poteſt efficere, vt inhibitio principalis iuuet fideiuſſorem. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. capitulo 20. limit. 6. nume. 17. fol. 414. Tom. 5.
Inducere etiam, quòd vnus conſortum nequeat vẽdere partem ſuam altero irrequiſito. Bald. de ſtatu. verbo, conſortes. nume. 1. fol. 103. Tom. 2.
Præferens primogenitum cęteris fratribus ligat clericum, & idẽ eſt in bonis de trunco. Melch. Palaez. tract. maiorat. q. 1. num. 8. fol. 414. T. 10. P. 1.
Quòd credatur ſcripturę priuatę alterius, quomodo debeat accipi. Aymo. Crauetta. de antiquitate tempo. verbo, viſo de verbis nunciat. nu. 32. f. 130. T. 17.
Quòd lata ſententia ſuper aliquo beneficio, illa etiam (pendente appellatione) mandetur executioni, & illam obtinens mittatur in poſſeſſionem, valet, etiam ad excuſanda attentata. Robert. Lancellot. de attent. P. 2. capitulo duodecimo. limit. 48. nume. 1. fol. 376. Tom. 5.
Dummodo talis conſuetudo, & ſtatutum ſufficienter probetur. ibid. nu. 2. & 7.
Quòd quis cenſeatur nobilis ex progenię matris, an valeat. Bonus de Curtili. de nobilit. P. 4. nu. 28. f. 13. T. 6.
Et ibi, quòd nobilitas poteſt ſtatuto induci. nu. eo.
Quòd ſolutio debiti non poſſit probari, niſi per ſcripturam, benè valet. Io. Guter. Placent. Hiſpa. de contract. iurat. cap. 66. num. 2. fol. 15. T. 6. P. 2.
Quòd teſtamentum ſit firmum cum duobus teſtibus, an valeat. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 46. nu. 9. f. 8. T. 2.
Quòd vir non lucretur dotes, vel lucretur habitis filijs, an trahatur ad vxorem, quòd non lucretur dotarium, vel lucretur, habitis filijs. Ioan. Bernardin. de dotario. quæſtio. 8. colum. 3. vltra medium. fol. 461. T. 9.
Si dat iudici liberum arbitrium, non poteſt iſtud iudex exercere, niſi cauſa cognita, & differre vſque in finem cauſæ. Bald. de ſtat. verbo, arbit. nu. 30. f. 90. T. 2.
Si diſponit diuerſum in maſculum, & in fęminis, non poſſunt illius loci homines aſſumere diſpoſitionem iuris communis, ſed intellectum ſtatuti, vel cõſuetudinis ſequi debent. Io. Campeg. de ſtat. q. 17. nu. 80. f. 266. T. 2.
Si ſit alicubi, quod primogenitus in comitatu ſuccedat, & quidã antequam eſſet comes habuit filium, poſt adeptum comitatum habuit alium, vter ſuccedat in comitatu. Alberic. a Roſate. de ſtatu. P. 1. q. 156. nu. 1. f. 25. T. 2.
Si vocet ſimpliciter primogenitũ ad ſucceſſionem, naturalis primogenitus poſtea legitimatus excludit ſequẽtes legitimè natos, non obſtante inhabilitate medij temporis. Albert. Brun. de ſtat. art. 12. nu. 71. f. 228. T. 2.
Et ibi quòd appellatione filiorum veniunt legitimati. nu. eo.
Fallit primo illa regula ſi ſtatutum diceret, quòd filij legitimi, & legitimè nati fœminas excludant. ibid.
Idem ſi diceret ex legitimo matrimonio nati. ibi. nu. eo.
Limitatur ſecũdò, niſi ex communi vſu loquendi legitimorum appellatione comprehenderentur etiam legitimati. ibi.
Limitatur tertiò, ſi de mente ſtatuti contrarium appareret. idem Albert. Brun. eodem titu. & articu. numero 72. 73. & 74. fol. & Tom. eodem.
Et videbis alias limitationes in progreſſu. ſuis in locis.
Tollens ferias introductas in honorem Dei, an valeat. Bal. de ſtat. verbo, Feriæ. nu. 1. f. 112. T. 2.
Vbi ſimpliciter loquitur de ſolemnitate actus in ſuo territorio faciendi, quòd extendatur ad forenſes, quando habeat locum in caſu dictæ conſtitutionis vel ſtatuti, & quomodo intelligatur. Paris de Put. de reaſſumptio. inſtrumentorũ. rubr. 8. nu. 9. f. 38. T. 4.
Vel conuentio an valeat, quod quis obligetur ex facto, vel delicto alterius ad pœnam corporalem. Alberic. a Roſate. de ſtatu. lib. 1. q. 51. nu. 1. f. 9. T. 2.
Vel diſpoſitio alia ſimpliciter loquens numquam trahitur ad actũ iuratum, niſi de iuramento faciat expreſſam mẽtionem. Io. Frãc. Balb. de præſcriptionib. q. 14. princ. nu. 12. f. 69. T. 17.
Loquens de fratribus intelligitur de primis, non autem de ſecundis, vel vlterioribus. Albert. Brun. de ſtat. artic. 12. nume. 240. fol. 234. Tom. 2.
Si dicat tibi, & nomini tuo, de quibus intelligit, & quid importẽt verba illa. Laur. de Palat. de ſtat. nu. 216. f. 281. T. 2.
Vel in ſtatutum fulminatorium, qualiter incidat Archiepiſcopus, vt Archiepiſcopus, & Epiſcopus, vt Epiſcopus. Io. de Ligna. de cenſura eccleſiaſt. §. 9. nu. 13. f. 314. T. 14.
Vel ius ciuile poteſt facere hæredem deſinere eſſe hęredẽ. Georg. Natta. de ſtatu. q. 2. nu. 85. f. 281. T. 2.
Vel lex ciuilis, an poſſit iuramentum annullare. Fortun. Garcia. de vlt. fine. iur. canon. nu. 325. & 365. f. 123. T. 1.
Dicens, quòd ſtetur dicto alicuius, qualiter intelligatur. M. Anto. Bauer. de virtute, & virib. iuram. nu. 105. f. 369. T. 4.
In criminalibus poteſt dare modum concludendi. Bald. de ſtat. verbo, concluſio. nu. 1. f. 99. T. 2.
In dubio diſponens nõ intelligitur ſentire de modicis, & leuibus, ſiue loquamur generaliter, ſiue reſpectiuè ad aliud. Albert. Bru. de ſtat. art. 9. nu. 111. f. 212. T. 2.
Inhabilitans perſonam ſubiectam, ſortitur effectum quocumque vadat perſona illa. Io. Campeg. de ſtat. quæſtio. 49. num. 205. fol. 270. Tom. 2.
Loquens in debitore ad eius hæredem extenditur etiam vt executio in eius bonis, & perſona poſſit fieri. Gaſp. Beat. de inop. debit & c. c. 6. nu. 3. f. 218. T. 3. P. 2.
Limitatur ſeu declaratur prout ibi. nu. 5.
Per non vſum, vel non deſuetudinem, non tollitur. Roland. a Valle. de dote. q. 99. nu. 2. f. 389. T. 9.
Quod declara, vt ibi. nu. 13.
Poſſunt quoſdam ad ſucceſſionem vocare, & habilitare, & quoſdam repellere. Georg. Natta. de ſtatu. quæſtio. quarta. nume. 37. fol. 258. Tom. 2.
Poteſt cum cauſa auferre ius tertij etiam ſine culpa illius, cui aufertur. Io. Campeg. de dote. q. 1. nu. 2. fol. 329. T. 9.
Quando aliquid diſponit vtrùm ex eis oriatur condito ex lege, vel ſtatuto. Bald. de ſtat. verbo, condito. f. 101. nu. 1. T. 2.
Extenditur ad caſum non expreſſum per interpretationem, an cum omnibus ſuis qualitatibus extendatur. Stepha. de Federic. de interpret. iuris. P. vlt. nu. 84. & 88. f. 224. T. 1.
Naturam conſiderat, ſemper appellatione filij venit naturalis. Ioan. Campeg. de ſtat. q. 38. nu. 169. f. 169. T. 2.
Quanto tempore præſcribatur. Io. Franc. Balb. de præſcriptionib. q. 12. nu. 1. f. 100. T. 17.
Sine ratione extenſionem non recipit. Lancellot. Gallia. de ſtatu. præfatione. 5. nu. 11. f. 285. T. 2.
Vbi non præfugit tempus, vel terminum vnica monitio ſufficit. Ioan. Bapt. Boui. de ſtatu. vrb. præſcriptio. gloſſ. 18. nume. 3. fol. 182. Tom. 17.
Vel reformatio facta in præſentis præiudicium, an valeat. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. quæſtio. trigeſimaquinta. nume. 1. & 2. fol. 7. Tom. 2.
Vel reſcriptum, quando diſponeret, quòd pendente nullitate fiat executio, tunc prætextu nullitatis non retardatur executio ipſa. Robert. Lancellot. de attenta. Par. 2. capitulo 17. nume. 143. fol. 398. Tom. 5.
Et huiuſmodi ſtatutum, vel reſcriptum valent. ibi. nu. 144.
Licèt dicantur exorbitantia, vt ibi. nu. 145.
Vel teſtator loquens de filio, an habeat locum in nepote. Ioan. le Cirier. de primogenit. quæſtio. vigeſimaquinta. primi lib. nu. 35. f. 40. T. 10. P. 1.
Venetorum ſuper ſucceſſione morientium ab inteſtato. Alberic. a Roſate. de ſtat. lib. 1. q. 44. nu. 1. f. 8. T. 2.
Vetans bona in non ſubditum transferri per contractum ſeu per vltimam voluntatem, nùm comprehendat, vt nec etiam ab inteſtato ſuccedatur. Lancellot. Gallia. de ſtatu. quæſt. 10. nume. 3. fol. 322. Tom. 2.
Contra verius. ibid.
Probationem certæ ſummæ fieri non poſſe per teſtes, ſed per inſtrumenta reſtringi debet, vt locum non habeat in dote probanda. Roland. a Valle. de dote. q. 105. nu. 17. f. 392. T. 9.
Sine ſolemnitate contrahere donationem cauſa mortis complectitur. Lancellot. Gallia. de ſtatu. quęſtio. ſeptima. nume. 75. & 130. fol. 319. T. 2.
Vetus ſi continebat, quòd banniti eximerentur de banno ſolutis. 50. libris, & poſtea ſuperuenerit nouum ſtatutum, in quo cautũ ſicut banniti eximantur de banno ſolutis. 100. libris, ſi bannitus ante ſtatutum velit ſe eximere a banno, debet ſoluere libras centum. Roland. a Valle. de dote. quæſtio. 93. numero 6. folio 386. Tom. 9.
Videtur eſſe lex. Bald. de ſindic. verbo, obſeruare. nume. 28. folio 225. Tom. 7.
Viduis fauens comprehendit eam, quæ inutili nupſit. Andr. Barb. de præſt. Cardin. quæſtio. 12. Baſilica. 1. Par. nume. 2. fol. 84. Tomo. 13. Par. 2.
Villæ, ſi dictauerit, vt proprijs ipſius legibus deficientibus, ad ius commune recurratur, lex, ſeu conſuetudo ciuitatis locum ibi nõ habet, ſed attendendum eſt ius commune. Lancellot. Gallia. de ſtat. præfatio. 8. nu. 80. f. 293. T. 2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Vltimum derogat primo.Sebaſt.Med.de nouationib.verbo,ſtatutum,col.4.in princ.f.399.T.6.P.2.
Quando prȩcedens corrigat.Albert.Brun.de reb.dubijs.Rub.ſequitur videre de ſitu.nu.16.f.366.T.18.
Vnde dicatur.Alberic.a Roſate.de ſtat.libro 1.quæſtio.1. nume.6. fol.2.Tom.2.
Robur accipiat.idem Alberic.a Roſate.vbi ſupra. quæſt.14.nu.1. fol.5.Tom.eo.
Vni pro alio pœnam imponens dicitur irrationabile, & iniquum. Marti.Lauden.de crimi.læſæ maieſt.quæſtio.5.nume. 2. fol.28. Tom.11.P.1.
Vniuerſitatis, vt valeat, an neceſſaria ſit Romani Pontificis confirmatio.Ægyd.Thom.de collect.verbo,ſubijciunt hoc loco moderni.nu.21.f.124.T.12.
Vnum debet intelligi,alio ſtatuto ſaluo.Phanut.de Phanut. de inuentario hæred.8.P.q.8.& vlt.nu.6.f.321.T.8.P.2.
An ab alio recipiat declationem.Albert.Brun.de ſtatu.artic.5.nu. 132.fol.173.Tom.2.
Debet per aliud diſtingui.Albert.Brun.de ſtatu.art.5.nume.114. fol.173.Tom.eod.
Intelligi.idem Albert.Brun.eo.titu. & artic. 5.nume.17.fol.270. Tom.eodem.
Interpretari.Stepha.de Federic.de interpretat.iur. P. vlt.nu.70. fol.224.Tom.1.
Reſtringi.Lanfranc.de Oria.de ſtat.nu.19.f.392.T.2.
Suppleri ex alio.Phanu.de Phanu.de dote.glo.10.nume.10.fol. 439.Tom.9.
Non determinat, & omittit, an caſus omiſſus, determinandus ſit ſecundum aliud ſtatutum determinans.Bald.de ſtat.verbo,vſq; nu.1.fol.154.T.2.
Si eſt generale quo ad cauſam,ſpeciale verò quò ad perſonas, & ſpeciale quò ad res,quod eorum prævaleat. Stepha.de Federic. de interpretatione.iur.P.2.nu.99.f.218.T.1.
Si excludit matrem a ſucceſſione teſtati, præter quàm in certa parte, & aliud ſtatutum excludat fœminas ſimpliciter a ſucceſſione in teſtati, an intelligatur in ſucceſſione inteſtati reſeruata pars,quæ peti poſſit.Albert.Brun.de ſtat.articu.8.nume.22. fol. 198.Tom.2.
Si ſimpliciter matrem excludit a ſucceſſione filij propter fratrẽ, & de ſorore nihil dicit,ſed aliud ſtatutum excludit ſororẽ a ſucceſſione fratris non ſuper exiſtentibus aſcendentibus, an concurrentibus matre,& ſorore cũ fratre,ſit locus ſtatuto.Albert.Brun. de ſtat.art.7.nu.13.f.195.T.2.
Vnumquemque ſubditorum a peccato in foro etiam conſcientiæ, eximit.Damhoud.de tuto.& curato.patroc.pupil.c.9.num.120. fol.368.T.8.P.2.
Volens lucrari dimidium patrimonij mulieris, non intelligitur in bonis fideicommiſſi.Phanu.de Phanu. de dote.gl.10.nu.69.fol. 442.Tom.9.
Matrem excludi a ſucceſſione filij inteſtati locum habet, etiam ſi filius moriatur pupillus,& ſic inteſtabilis.Georg.Natta.de ſtatu.q.4.nu.6.f.257.T.2.
Quòd de omni lucro ſit ſoluenda gabella, an lucrum habeat in hæreditate patris adoptantis, vt de ea adoptiuus gabellam ſoluere teneatur.Georg. Natta.de ſtat. quæſtio.quarta.nume.139. fol.262.Tom.2.
Et quid,ſi extraneus hæres inſtituatur?ibi.nu.eo.
Virum plus lucrari de dote vxoris alienigenæ, quàm ciuis, an ſit iniquum.Phan.de Phanu.de dote.gl.9.nu.29.f.436.T.9.
Et ibi vide limitationes concluſionis prædictæ. nu.31.33.34.36. 39.40.41.& 42.
Voluſſe derogare intelligitur iuri communi tàm ciuili, quàm pretorio,ſtatim quòd diſpoſuit vel ſtatuentes diſpoſuere filiam dotatam excludi.Georg.Natta.de ſtat.q.4.nu.74.f.260.T.2.
Vrbis de præſcriptionibus,an tollat actiones reales. Ioan. Baptiſt. Boui.de ſtatu. vrbis præſcript.gloſſ. 23.nume.8.& 11. fol.196.& 197.Tom.17.
Et quæ actiones tollantur per dictum ſtatutum. ibidem. nume. 1.2.& 3.
De præſcriptionibus extẽditur etiam ad debitum iuratum. idem Io.Bapt.Boui.eo.tit.gl.29.nu.2.f.199.T.17.
Communis in contrarium.ibid.nu.3.
Declara,vt ibi.nu.4.
Prohibens agere,non prohibet excipere.idem Boui.eo.tit. gl. 19. nu.234.fol.190.T.17.
Vigens,quo præſcribitur certum petendi tempus creditori,valet. Ant.Maſſa.Gall.ad formam cameralis obligationis. q. 3. nu.13. fol.356.T.6.P.2.
Vt firmum maneat,requiritur quòd ad hoc iuriſdictio adſit,& poteſtas.Ægyd.Tho.de collect.verbo, ſubijciunt hoc loco moderni.nu.18.f.124.T.12.
Vt in alienatione rerum minoris interueniat cõſenſus alicuius,habet locum etiam ſi contrahat cum clerico. Octa. Simoncel.de decret.titu.2,de donationibus.nume.19.inſpectione.2. fol.299. Tom.6.P.2.
Vt in cauſa extranei creditoris ſummariè procedatur, pium eſt,& fauore creditoris introductum.Pet.Pecch.Zirice.de iure ſiſtendi.c.37.nu.7.f.174.T.3.P.2.
Vt non obſtantibus ferijs in cauſa alimentorum procedatur, locũ habet dum agitur de alimentis inopis.Lancellot.Gallia.de ſtat. q.6.nu.28.f.333.T.2.
Vt procedatur de triduo in triduum, an in fauorem rei ſit introductum,eique poſſit renunciare.Pet.Pecch. Zirice. de iure ſiſtẽdi. c.37.nu.2.f.173.T.3.P.2.
Vt quis donare, vel relinquere non poſſit, actui ab initio reſiſtit, vt nulla obligatio ſit orta.Lancellot.Gallia.de ſtatu. verbo, non poſſit.nume.19.fol.301.Tom.2.
Vt ſpurij ſuccedant,videtur æquiſſimũ. Gabriel. Paleot. de nothis ſpurijsque filijs.c.54.nu.12.f.69.T.8.P.2.
Vt ſuper prædia,& alias poſſeſſiones Princeps vectigal accipiat nõ eſt contra Dei mandata.Ægyd.Thomati.de collect.verbo,ſubijciunt hoc loco moderni.nu.11.f.123.T.12.
Vt tot pro ſingulo centenario ratione dotis non ſolutæ prȩſtentur, valet in marito.non in vxore.Lancellot.Gallia.de ſtat.q.4. num. 60.fol.325.Tom.2.
Vt valeat,fieri debet a perſonis habilibus,& poteſtatem habentib. Albert.Brun.de ſtat.art.1.nu.41.f.167.T.2.
Et ibi modus neceſſariò ſeruandus pro validitate ſtatutorum. nume.42.
Vtens dictione præciſa,& taxatiua,ea nõ obſtante recipit interpretationem ne fiat correctio. Roland.a Valle. de dote. q. 29.nu.4. fol.362.Tom.9.
Nomine collectiuo putà,ſi quis, verificatur in vno. Bald. de ſtat. verbo,familia.nu.1.f.112.T.2.
Vtrùm trahatur ad præterita,an ad futura tantum. Io.Campeg.de ſtat.q.37.nu.162.f.269.T.2.

Statutum caſus accuſatiui.

*STATVTVM abrahens,vel ſubripiens,quæ pœna plectatur. Alberic.a Roſate.de ſtat.lib.1.q.34.nu.1.f.7.T.2.
An condere poſſit pars expulſa de ciuitate alibi congregata.Bald. de ſtat.verbo,expulſus.nu.1.f.112.T.2.
An poſſint facere priores,populi, qui habent arbitrium ſuper bono,& pacifico ſtatu ciuitatis,vigore talis arbitrij, quòd quilibet poſſit portare arma,Bald.de ſtat.verbo,arma.nu.1.f.91.T.2.
An poſſit facere collegium Doctorum contra formam antiquitus inſtitutam,vel magis grauare doctorandos. Bald. de ſtat.verbo, collegium.nu.1.f.99.T.2.
Facere legatus contra ius commune, & leges generales corrigere non licet.Pet.de Vbal.de canonico Epiſcop.& paroc.verbo,quoniam autem.nu.40.f.227.T.15.P.2.
Condere,an poſſit capitulum eccleſiæ cathedralis,licèt nõ habeat iuriſdictionem.And.Barbat.de præſt.Card.q.8.Baſilica.1.P.nu. 7.fol.81.T.13.P.2.
An ſit iuriſdictionis.idem Babat.eod.tit.& q.8.nu.1. & 6.f.81.T. & P.eiſd.& Bal.de ſtat.verbo,condere.nu.1.f.101.T.2.
Et de ſtatuti,vel legis intellectu,vbi ambigitur, quo ſit recurrendum.idem Bal.ibid.nu.2.
Iuriſdictionis eſt.idem Bald.eodem titu. de ſtatu. verbo, iuriſdictio.nu.5.f.126.T.2.
Contra canones,an poſſit edere quiſquàm inferior a Papa.Rocch. Curt.de ſtat.gl.finali.ſectione 3.nu.11.12.14.16.18.19.20.21.22. 23.& 24.f.356.T.2.
Correctum producens in iudicio,incidit in pœnam falſi. Bal.de ſtat.verbo,pœna.nu.5.f.134.T.2.
De compromittendis cauſis locum non habere, ſi quis, qui compromiſſum petit contra proprium inſtrumẽtum venit litem mouendo.Ioan.Bapt.Caccialup.de tranſactionibus. q. 9.nu.8.fol. 32.Tom.6.P.1.
De optando poteſt facere Epiſcopus in eius eccleſia.Hiero.Gigas. de penſionib.ecclebaſt.q.63.nu.5.f.353.T.15.P.1.
Facere poteſt certa pars vniuerſitatis, & ſindicum creare,atq; Ancianũ habere per ſe,& certa alia. Bal. de ſtat.verbo, vniuerſitas. nu.2.fol.153.T.2.
Facieus gerit perſonam publicam.Alberic.a Roſate.de ſtat.P.2.q. 197.nu.4.fol.52.T.2.
Factum de dando ſingulis annis certam eleemoſynam clericis,nõ poſſunt laici reuocare. Pet.And. Gamb.de extenſionib. nu.157. fol.258.Tom.18.
Hominis immutare ſolius Principis eſt.Hiero. Gigas.de crimi.læſæ maieſt.q.19.nu.12.f.39.T.11.P.1.
Iam factum,an poſſit tollere, vel immutare officialis habens arbitrium generaliſſimum.Paris de Put.de ſindic.in verbo,arbitriũ. nu.1.2.3.& 4.f.244.T.7.
Ignorare turpe eſt aduocato,ſicut doctore iura.Bal. de ſtat.verbo, aduocatus.nu.4.f.87.T.2.
In materia iuris,& excipiente vnum caſum,alium ſimilem a iure æquiparatum includere.Pet.And.Gamb.de auth.leg.de lat.lib. 10.nu.256.f.227.T.13.P.2.
Non licet interpretari iuris conſultorum more. Steph.de Federic. de interpret.iur.P.vlt.nu.70.f.224.T.1.
Non poteſt facere Epiſcopus, quin fructus eccleſiarum locentur, vel vendantur.Guliel.Redoan.de reb. eccleſ.non alien. rub.33. caſu.2.nu.6.f.453.T.15.P.2.
Facere Epiſcopus circa pœnas exterminales.Henric. Bot.de Synodo.Epiſcopi.art.3.concluſ.1.nu.13.f.405.T.13.P.2.
Peccatum inducens nullius momenti eſſe.Conſtant. Roger. de legis potentia.nu.6.f.395.T.1.
Poteſt conſuetudo taliter interpretari,quòd obſtet, vel non obſtet filiæ,quæ dicitur excluſa.Albert. Brun.de ſtat. artic.15.nume.15. fol.145.Tom.2.
Quid exigatur in huius conſuetudinis probatione. ibidem. nume.16.
Reuocare cenſetur Papa reuocans ius ſecundum quod, illud Epiſcopus fecit.Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi.art.1.nu.103, concluſio.10.f.393.T.13.P.2.
Seruans iudex contra libertatem eccleſiæ, an debeat puniri. Paris de Put.de ſindic.verbo,ſtatutum.nu.6.f.312.T.7.
Si fecit ciuitas, quòd nulla perſona, vel vniuerſitas poſſit vendere frumentum forenſibus ſub certa pœna, ſi ipſa ciuitas

vendit

Source : BIU Cujas

vendit ſecundùm communem, non habet locum pœna ſtatuti. Rolan.a Val.de dote.q.84.nu.6.f.383.T.9.
Si quis non ſeruauerit cum licentia poteſtatis, an propter talem licentiam excuſatus videatur a pœna. Alberi.a Roſ.de ſtat.Par.2. q.12.nu.1.f.31.T.2.
Si vniuerſitas faciat derogans iuris ſingularum perſonarum,requiritur conſenſus omnium, nec ſufficit conſenſus maioris partis. Card.Iacob.de concil.lib.6.art.3.nu.31.f.284.T.13.P.1.
Violantem qui poſſint accuſare. Alberic.a Roſa.de ſtat.lib.1.q.36. nu.1.f.67.T.2.
*STAVRITA bona,numquid cenſenda,vt bona eccleſiaſtica,vel ſecularia. Matth.de Afflic.de iure prothomiſ. verbo,principium legis.nu.12.f.4.T.17.
*STAVRITARII, numquid teneantur ad decimam. idem Afflict. eo.ti.& loco.nu.13.

De ſtellis.

*STELLA demonſtrante,Chriſti natiuitas claruit ſecũdum Prophetas.Hiſido.cont.Iudę.nu.13.col.1.f.25.T.14.
*STELLÆ manentes in perpetuas æternitates ſunt doctores. Petr. de Vbal.de cano.epiſcop. & parochia.num.1.colum.4.fol.198. Tom.15.Par.2.

Stellionatus crimen quomodo puniatur.

*STELLIONATVS crimen committit, dans vnam rem pro alia. Marc.Anton.Cucch.de mentien.cir.poſſeſſio.num.113.fol.294. Tom.3.Par.2.
Crimen obijci poteſt his,qui ſcientes conditionem ſponſionem deductam dolo malo ad ſponſionem aliquem inducunt. Strac. de ſponſio.col.2.nu.4.f.306.T.6.P.1.
Quando in teſte locum habeat, & illius pœna puniatur. Franciſ. Curt.de teſtib.nu.33.conclu.15.f.127.T.4.
Crimine damnatur periurus.And.Barb.de teſtib.P.3. numero 11. fol.137.T.eod.
Priuatum eſt crimen,non autem publicum.Alberi.de ſtatu.q.61 nu.1.f.65.T.2.
Crimine punitur teſtis,qui non vult comparere ad teſtificandum criminaliter,& ciuiliter tenetur parti ad intereſſe. Bald.cir. mate.teſt.colum.4.nume.18.fol.71.T.4.Nell.de teſtib.num.39.f.81 Tom.eodem.
Tenetur offerens plus iuſto in ſubhaſtatione, non vt emat,ſed vt alios inducat ad pluris emendum. Iodoc.de ſubhaſtatio.c.5.nume 10.f.81.T.6.P.1.
Tenetur venditor vendens rem alteri obligatam, aſſerens illam eſſe liberam, & nemini obligatam diſſimulans. Neguſan.de pigno.& hypothec.memb.1.3.Par.num.vigeſimoprimo, fol.214. Tom.6.Par.1.
Pœna qui ſint plectendi.Alberic.de ſtatut.quæſtio.147.numero 6. fol.44.Tom.2.
Tenetur collator, qui ſine cauſa noluit implere mandatum Papæ Pet.Rebuf.de nominatio. quæſtio. 19. numero 7. & indignationem ipſius Papæ incurrit. ibidem numero 8.folio 335.Tom.15. Par.ſecunda.

De ſterilibus.

*STERILE territorium feudi,an ſine aſſenſu poſſit in feudum concedi.Ioan.Thomas de Marin.de feud.ex pacto, & prouiden. antiq.colum.prima,num.29.titu.ſecundo, folio 120.Tom.decimo Par.prima.
*STERILEM glebam acceptare fiſcus,an cogatur.Franc.Luca.de fiſco.nu.50.f.7.T.12.
Rem feudi ſub redditu ſine domini aſſenſu, an Baro poſſit concedere.Io.Thom.de Marin.de feud.boſcan.& effodien.ti.27.nu.6 fol.167.T.10.P.1.
Vxorem recipienti imputandum eſſe dicit.Gamba.de auctorit.lega.de late.ti.an legat. poſſit plura benefic. vni.confe.nume.210. fol.188.Tom.13.Par.ſecunda,& libro 6.num.110.fol.193. Tom. eod.Par.ead.
Si Rex habeat,an Papa poſſit diſpẽſare, vt aliam ducat, aut quod poſſit habere concubinam.Io.de Sel.de benefic.P.3.q.8. nu.10. fol.60.T.15.P.1.
*STERILES facilius diſſoluuntur.Io. de Ligna.de amicit.ti.de pluralita.amico.nu.7.f.239.T.12.
Poſſeſſiones factæ,& incultæ poſſeſſoris in curia,eas ciuitas accipete poteſt,& diligenti colono colendas dare,ne Reſpublica debitum collectæ amittat.Aegid. Thoma.de collect.num.3.fol.157. Tom.duodecimo.
Quæ dicendæ domus ſint.Ioan.le Cirier.de primogen.col.1.nu.6. fol.46.T.10.P.1.
Res eccleſiæ ſi donatæ fuerint,qualiter eccleſiæ conſulatur Redo. de rebus eccle.non alienan.numero ſecundo,fol.464.Tomo 15. Par.ſecunda.
Si quis agros ad culturam reduxerit fructus percipientes pro expẽſis non percipiendo,quando illas repetat,& conſequatur. Gamba.de auctorita.leg.de late.titu.an lega.poſſit plura benefic. vni confe.lib.5.nu.197.f.188.T.13.P.2.
*STERILESCANT cur mulieres. Anton. Guber. de matrimo.numero 71.titu. de his qui nupt. contrahe.poſſ. folio quinquageſimotertio,Tom.9.
*STERILI fundo cenſus impoſitus ſi ſit, quid agendum. Benedict. Boni.de cenſibus.numero vigeſimonono,folio 165.Tom.ſexto, Par.ſecunda.
Pro anno præcedenti penſio exigi poteſt, ſi ſequẽti anno ſit magna vbertas.Caccialup.de penſio.eccleſia.num.quinto,fol.328. Tomo 15.Par.1.
*STERILIA eccleſiæ donantis pœna,ex quibus ſit damnificatio,ponitur a Redoa.de rebus eccl.non aliena.rub.2.num.12.fol.405. Tom.15.Par.2.
Prædia,& tenues ſi fuerint effecta,colonus,qui culturam agri promiſit non deſerere,poteſt fide ſalua recedere a promiſſione.Coras.de iure ciui.in artem redigen.cap.vigeſimoquarto,in fi.f.80. Tom.primo.
Prædia profitentur,eaque adnotantur, illisque renunciare nequit quiſpiam,& fertilia retinere.Nico.Feſtaſ.de æſtim.& collec.c.1. nu.27.& fertilia neruos ſterilium vocat, quæ conſeruantur, vt hi imbecilles carnem conſeruant.ibidem nume.vigeſimooctauo, & ſi ſterilia a profeſſore deſerantur quid faciendum.ibid.nu.29. fol.174.Tom.12.
Si fiant prædia venditione alienata, & antea fertilia poſſeſſoris incuria, non ideo munera publica ſuper his impoſita minuuntur. Aegid.Thomat. de collect. numero duodecimo,folio 169. Tomo eodem.
*STERILIS, an mulier gaudeat priuilegijs dotis. Vincent. Paleot. de dote.nu.40.f.406.T.9.
Fundus is dicitur, ex quo deducto culturæ impendio nihil ſupereſt.Coras.de iure ciui.in artem redigen.cap.24.circa fin. fol.80. Tom.primo.
Mulier iure antiquo repudiari poterat.Io. Boſche.de nup.num.6. col.3.f.94.T.9.
Olim erat probroſa, & maledicta.Montic.de patr.poteſt.col.3.in med.nn.13.f.129.T.8.P.2.
Pupilli pecunia non debet permanere.Damhoud.in pupil.patroc. c.2.nu.7.f.383.T.eo.P.ead.
Rei in alienatione auctoritas, & ſolemnitas iuris, an requiratur. Bertachi.de Epiſco.Par.quarta,numero 110.folio 342.Tom.13. Par.ſecunda.
Res etiam ſi ſit ſubiecta reſtitutioni alienari poteſt.Redoa.de reb. eccle.non alienan.caſu 8. numero ſeptimo,folio 457. Tomo 15. Par.ſecunda.
Vxor an habeat priuilegia dotis.Io.Campeg.de dote.q.86.num.1. fol.290.Tom.9.

Sterilitas quæ ſit,quę incommoda afferat,& quando compenſatur,& pręſumatur,& non.

*STERILITAS, an ſit legitima cauſa remittendi affectum rerum locatarum conductoribus.Iul.Ferret.de gabel.num.302.fol.87. Tom.duodecimo.
Anni vnius compenſatur cum vbertate poſtea contingente. Redoa.de rebus eccle.non aliena. quæſtio.13.nume.15. folio 492. Tom.15.Par.2.
Arbitrio iudicis iudicatur. Medic. de fortuit. caſib.q.3. numero 2. fol.213.Tom.7.
Cauſa,vt colonus, qui culturam agri promiſit non deſerere,poſſit recedere fide ſalua.Io.Coras.de iure ciuil.in artem redigen.ca. 24.in fi.fol.80.T.1.
Compenſatur cum fertilitate.Medic.de compenſat.q.45. nume.9. fol.266.T.6.P.2.
Compenſatur quando anni continentur ſub eadem locatione. Medic.de compenſatio.quæſtio.45. numero vndecimo,fol.266.Tomo 6.Par.2.
Dicitur quando nihil percipitur, & ex quibus procedat.Medic. de fortuit.caſib.q.3.nu.4.f.213.T.7.
Fortuitus caſus dicitur, & inter eos connumeratur. Medic. de fortuit.caſib.q.13.nu.22.f.109.T.eod.
Iudicatur ſecundum communem opinionem agricolarum. idem vbi ſup.q 3.nu.3.f.213.T.9.
Secundum vulgi opinionem. Redoa. de reb.eccl.non alien.q.18. nu.5.f.500.T.15.P.2.
Nec ætas impediunt matrimonium. Rolan. a Val.de dote.q.103. nu.16.f.387.T.9.
Proueniens ex caſu inſolito non compenſatur cum fertilitate, ſed fit remiſſio mercedis pro eo anno. Medic.de compenſatio.quęſtio.quadrageſimaquinta, numero duodecimo,fol.266. Tom.6. Par.ſecunda.
Quæcumque fructum non tribuit ſpem remiſſionis emphyteutę. Redoa. de rebus eccleſ.non alienad.colum.ſecunda,numero 4. fol.502.T.15.P.2.
Quando præſumitur ob iram Dei eueniſſe,remiſſio non fit. idem vbi ſup.col.1.nu.7.
Quid ſit,& quando dicatur,& quid vbertas fundi.Bertach. de gabel.P.2.nu.56.f.58.T.12.
Quomodo compenſetur cum fertilitate. Medic.de fortuit.caſibus q.3.nu.10.f.213.T.7.
Quomodo in lege veteri maledicta ſit, non autem ſic ſucceſſiuis temporibus.Marquar.de Suſa.de celiba.ſacerdot.non abrogan. capitu.ſexto,numero quarto,fol.centeſimodecimoſexto,Tomo decimoquarto.
Seu fertilitas, & pecorum interitus a ſola voluntate diuina procedunt.Martin.de Arl.de ſuperſtitio.numero 32.colum.2.fol.404 Tom.11.Par.2.
Si contingat culpa coloni,remiſſio non debetur. Redoa.de reb.eccle.non aliena.num.2.ti. remiſſio quibus caſibus non fiat.f.501. Tom.15.Par.2.

Si in vno

Source : BIU Cujas

Si in vno anno fuit, & vbertas in alijs remiſſio mercedis in locatione quando fiat. Vergin.de Boccat.de interdic. vti poſſide. c.18. nu.70.fol.321.T.3.P.2.
Sola non impedit nuptias.Iacob.Ricchi.de vnio. prol.cap.4.num. 23.fol.20.Tom.6.Par.1.
Vel vbertas agri,quando dicenda, & conſideranda ſit. Franc.Lucan.de fiſco,& eius priuileg.Par.4.princ.numero 9.fol.15.Tom. duodecimo.
Vnde proueniat.Pet.Rebuf.de decim.quæſt.vlt.nume.7.folio 142. Tom.15.Par.2.
Vt ad colonum pertineat, ſi actum eſt per pactum remiſſio non debetur colono.Redoa. de reb.eccle.non alienan. titu. remiſſio quibus caſibus non fiat numero primo,fol. 501. Tom.decimoquinto,Par.ſecunda.

Sterilitate quæ incommoda veniant, & ſterilitatem quid cauſet.

*STERILITATE annus fertilis quomodo compenſetur anni præcedentis.Redoa.de reb.eccle.non aliena.tit. remiſſio quibus caſibus non fiat nu.6.f. 501.T.15. P.2.
Cuius anni fertilitas compenſatio fiat.Medic.de compenſatio. q. 45.nu.10.fol.266.T.6.P.2.
*STERILITATEM cauſant niues immoderatæ.Medic. de fortuit. caſib.q.3.nu.7.f.213.T.7.
Colonis qui colunt nummis remiſſio fit, ſed colono partiario nequaquam.Pet.de Vbal.de duob.fratribus Par.11.princ.num.35. fol.164.Tom.6.Par.1.
Colono facienda eſt remiſſio mercedis, niſi precedẽtium,vel ſubſequentium annorum vbertate valeat ſterilitas compenſari.Coraſ.de iure ciui.in artem redigen.capitul.vigeſimoquarto, circa fin.fol.89.Tom.1.
Locuſtæ cauſant.Medic.de fortuit.caſib. quæſt. 3.nume.6.fol.213. Tom.ſeptimo.
Ob anni ſecundum vulgi opinionem remiſſio debetur conductori, & debetur remiſſio, quando deductis impenſis, quod fuit collectum non aſcendit ad dimidiam penſionis. Redoa.de reb. eccle.non alienan.quæſtio.18.numero 1. & 2. fol. 500. Tom.15. Par.ſecunda.
Ob manifeſtam etiam ſi proles non ſequatur,diſſolui matrimoniũ non poteſt.Anto.Gubert.de ſponſa. titu.quid ſit matrimonium nu.21.fol.50.Tom.9.
Qui procurat,vel abortum,homicida eſt. Pauin. de viſitatio. q.2. 2.P.nu. 54.fol.194.T.14.
Quomodo compenſet emphyteuta cum fertilitate. Medic. de cõpenſatio.q.22.nu.4.f.263.T.6.P.2.
Temporis prælati eccleſiarum allegare non poſſunt, ſi annis præcedentibus habuerunt vberes redditus.Caccialup.de penſio.eccleſia.nu.6.fol.323.T.15.P.1.
Vnius anni cum vbertate alterius compẽſari dicit Quintilia. Mandoſ.in annalib.caſib.colum.prima, numero quarto,fol.210.Tomo decimoſeptimo.
Sterilitatis veniunt,& cariſtiæ & mortalitates, quia non ſoluuntur decimæ.Andre.Hiſpa.de regul.decima. nume. quarto,fol. 143. Tom.15.Par.2.

Sterilitatis ex cauſa cui,& quando fiat remiſſio, & non.

*STERILITATIS ex cauſa alienatio permittitur ſine ſolemnitate, ſcilicet,vt inculta efficiantur ſortilia.Redoa. de reb. eccle. non aliena.caſu.decimonono,nume. primo,fol, 460.Tom. decimoquinto,Par.ſecunda.
Ex cauſa an fieri debeat remiſſio fructuum emptori, & emphyteutæ.Bertacchi.de gabel.P.2.nu.55.f.58.T.12.
An penſio extinguatur,vel propter alium fortuitum caſum.Paul. Roma.de penſio.eccleſia.capitu.vlt.nume.1.folio 320. Tom.15. Par.prima.
An remiſſio ſit facienda conductori ad longũ tempus, ſicuti e mphyteutæ.Ioan.Garſ.de expenſ.& melioratio. capitu. 14.num.9 fol.309.Tom.17.
Colono quando facienda remiſſio ſit.Bertacchi. de gabel.Par.2. nu.53.fol.58.T.12.
Conductori gabellarum remiſſio an ſit facienda. Bertacchi. de gabel.nu.51.fol. 58.T.12.
Dominus tenetur pro rata remiſſionem mercedis conductori facere.Redoa.de reb.eccle.non aliena.quæſt.13. nume.3.fol.492. Tom.15.Par.2.
Fit remiſſio in locationibus.Bertacchi.de gabel. Par.2.nume.12. fol. 56.Tom.12.
Fundi conductori remiſſio quando facienda ſit.ibidem numero 52. fol. 58.
In locationibus maximè vectigalium, an facienda ſit remiſſio. Franciſch.Lucan.de fiſco & eius priuileg.Par. 4.princ.nume.8. fol.15.Tom.eod.
Mercedis remiſſio non datur non ſoluenti decimas. Pet. Rebuf de decim.quæſt.vlt.nume.22.fol.142.Tom.15.Par.2.Redoa.de reb.eccle.non aliena.quæſtio.13.numero duodecimo,folio 492. Tom.eod.Par, ead.
Penſio conductori molendini quando remittenda ſit. Bertacchi. de gabel.Par.2.nu.54.f.58.T.12.
Quando conductori non fiat remiſſio mercedis. Albert. Brun. de diminutio.& deterioratio.concl.vndecima,numero 59.folio 374.Tom.17.
Remiſſio conductori non ſolito ſoluere decimam, nõ fit de mercede.Cornel.Beninca.de paupert.& eius priuileg.q.12.ſpecia.6. nu.4.fol.151.T.18.
Remiſſio pẽſionis an debeat fieri emphyteutæ,vel propter alium caſum fortuitum. Hieron.Præuidel.de peſte.nu.1.verſ.vidimus. col.4. f.181.T.eod.
Venenum miniſtrans, tamquam homicida puniendus erit. Paul. Grilan.de ſortileg.q.11.nu.21.f.396.T.11.P.2.

Stipendia a quibus, quibus, & quando dentur, & propter quę.

*STIPENDIA a quo ſoluenda ſint, & cum tempore perſoluuntur ea,non debent milites recuſare, quia ſi deinde peterent,non audirentur.Thom.Act.de ludo Scaccho.quæſtio.6.princip.numero 80.vbi ponit cur ſint conſtituta.f.178.T.7.
Ab eccleſia accipiunt clerici aliunde diuites,ſi ſeruiuntt Redoa.de ſimo.menta.capitu.decimooctauo,numero 6.fol.96. Tomo 15. Par. ſecunda.
Ab eccleſia licitè accipiunt clerici diuites.Redoa.de ſpol.eccleſia. §.fiet ergo.nu.35.f.149.T.14.
An currant militi abſenti ex licentia.Pet.Belli.de re mil.tit.3.n.11. fol.354.T.16.
Conſequi debent clerici de oblationibus eccleſiæ, & ſi eccleſia nõ ſufficit proprio artificio victum quærant. Durand.de modo general.conci.celebran.numero ſecundo,fol.159. Tomo decimotertio,Par.1.
Diſtribuuntur clericis ſecundum labores.Redoa.de ſimon.menta. Par.ſecunda, cap. vigeſimoquarto,nu.34.fol.74.Tom.decimoquinto,Par.2.
Inquiſitorum,& miniſtrorum,a quibus eis ſoluenda ſit.Siman.de cathol.inſt.ti.41.nu.33.f.173.T.11.P.2.
Intercipiens qua pœna puniatur. Pet.Belli.de re mil.ti.11.num.90. fol.361.T.16.
Militaria quæ ſint.Claud.Cotere. de iure, & priuil.milit.capit.34. fol.435.Tom.16.
Militum Romanorum quæ erant.Pet.Belli. de re mil.nu.7.fol.358 Tom.eadem.
Miniſtrorum fructus eccleſiarum debent diſtribui.Redoa.de ſpol. eccleſia.q.4.nu.6.f.232.T.14.
Occupare prohibetur patrimonium ſufficiens habens. Ioã.Stafil. de grat.expectat.for.9.nu.17.f.268.T.15.P.1.
Petenti doctori non obſtat compenſationis exceptio,quemadmodum nec mulieri dotem petenti.Io.Boſche. de nup.lib.6.nu.43. fol.95.Tom.9.
Poſt quot milites miſſionem acciperent.Pet.Belli.de re mil.titu.1. nu.35.f.353.T.16.
Propriè dici poſſunt præſtimonia etiam illę quæ retineri poſſunt abſque diſpenſatione, & non poſſunt propriè dici beneficia.Io. Stafil.de grat.expectati.for.5. nume.tertio,fol.266.Tomo decimoquinto,Par.1.
Quare dentur militibus.Franc.Arias de bello.numero 63.fol.327. Tom.decimoſexto.
Quare ſunt conſtituta militibus. Pauin.de viſitat.q.9.1.P.num.36 fol.188.Tom.14.
Vel beneficia alterius,alter ne occuparet honeſtũ eſſet,& vt quiſq; in ſua patria beneficiaretur.Io.Stafil.de grat.expect.for.9.nu.39. fol.269.T.15.P.1.
Vt conſequantur, qui ſuum commodant obſequium iuſtum eſt. Pet.Rebuf.de decim.q.7.nu.16.f.131.T.15.P.2.

Stipendiarij qui ſint, & ad quæ teneantur, & non.

*STIPENDIARII aſſumpti de Alemania per ciuitatem Italicam ſalario conſtituto per annum, qui dum venirent,ciuitas violenter capta eſt per tyrannum, an agat ad ſalarium totum, an pro parte,vel ad quid.Ioan.de Ligna.de bello capitu.56. colum.3.folio 377.Tomo 16.
Et habentes cauſam a ſuperioribus, an dicantur legitimè ferre arma.Iac.Nouel.ad defenſam ti.an indit.pro reo dan.ſint.num.69 fol.224.T.11.P.1.
In Alemania conſtituto ſalario per conducentem,an agant contra eum qui dum venirent amiſit totaliter ſtatum ſuum. Ioan.de Ligna.de bello capitu.quinquageſimoquinto,colum.3.fol.377. Tom.decimoſexto.
Non iurant eo modo, quo milites iurare tenentur. Matthe. Brun. de ceſſio.bono.quæſtio.11.4. quæſtio.princip.folio 186. Tom.3. Par.ſecunda.
Noſtri temporis eccleſiæ Romanæ,vel Imperio militantes, militari gaudent priuilegio.Caccialup.de debito.ſuſpect.& fugit.q.5. prin.nu.14.f.151.T.3.P.2.
Numquid ſint infames,maximè qui beſtijs pugnant.Stepha.Coſta de ludo.§.2.nu.6.f.163.T.7.
Qui ſunt armigeri non tamen milites priuilegio gaudent, vt non conueniantur,niſi inquantum facere poſſunt. Matthe. Brun.de ceſſio.bono.quæſtio.11.4.quæſt. princip. nume.ſecundo,fol.186 Tom.3.Par.2.
Se abſentantes tempore aliquo, etiam de licentia domini, an perdant ſalarium pro illo tempore.Io.de Ligna.de bello.c.58.folio 377.Tom.16.
Si culpa ſua nolint ſeruire toto tempore firmæ ſuæ, an perdant ſtipendium totius temporis,aut pro tempore quo non ſeruierunt. Ioan.de Ligna. de bello.capitu. quinquageſimonono, fol. eod. Tom.eodem.

Sunt

Source : BIU Cujas

Sunt infames, nec sunt capaces alicuius honoris, quia talibus non patent portæ dignitatis. Lanfranc. de testib. col. 4. circa fi. nu. 82. fol. 186. Tom. 4.

*STIPENDIARIIS quando solui debeat, an in principio, vel in fine cuiuslibet mensis. Ioan. de Lign. de bello. c. 57. colum. 3. fol. 377. Tom. 16.

Recuperatæ bestiæ ab hostibus ablatæ, his, quorum erant, restitui debent. Franc. Arias de bello. nume. 161. colum. 3. folio 333. To. eod.

*STIPENDIARIVS an possit seruire per substitutum. Io. de Ligna. de bello. c. 60. col. 4. f. 377. T. eod.

Custos tenetur de damnis fatalibus. Pet. Belli. de re mil. tit. 2. n. 103. f. 369. T. 16.

Famulus an debeat habere salarium pro tempore, quo captus fuit ab hostibus. Paris de Puteo de syndica. num. 4. folio 306. Tomo septimo.

Numquid possit esse testis. Lanfranc. de testibus. col. 4. num. 81. folio 186. T. 4.

*STIPENDIATI minimè clerici non coguntur seruire. Redoa. de simo. menta. p. 2. c. 18. nu. 4. f. 96. T. 15. P. 2.

Stipendij solutio cui, & quando fieri debeat.

*STIPENDII dominus efficitur miles. Franc. Sarmen. de reddit. ecclesia. p. 4 c. 1. nu. 6. f. 387. T. 15. P. 2.

In solutione fraudantes Principem quomodo puniantur. Nico. Moro. de fide, treug. & pace. q. 63. nu. 2. f. 428. T. 11. P. 1.

Ratione episcopus nomine precariæ potest concedere vsumfructum rei ecclesiæ alicui, qui ecclesiæ deseruiat. Redoa. de rebus eccles. non aliena. cap. 21. numero 26. folio 462. Tomo 15. Par. secunda.

Solutio an possit fieri per substitutum. Nicol. Moron. de fid. treug. & pace. q. 63. nu. 2. f. 428. T. 11. P. 1.

Stipendijs quorum quis militare debeat.

*STIPENDIIS contribuere militum tempore belli clerici non debent, quod latè probatur iure ciuili, diuino, & canonico. Aegid. Thomat. de collec. num. 45. f. 110. T. 12.

Doctoris an solui debeat gabella ad legendum conducti. Bertach. de gabel. P. 4. nu. 33. f. 61. T. 12.

Ecclesiæ clerici qui bona paterna non habent substentari debent. Durand. de modo genera. conci. celebran. rub. 43. nu. 2. fol. 180. Tom. 13. Par. 1.

Executio non est facienda. Io. Gutte. de contractib. iurat. c. 17. nu. 8. fol. 64. T. 6. Par. 2.

Non debent onerare prouinciales, milites, aut eorum tribuni. Ioã. Redin. de maiest. Princ. in verb. non armis solum decoratam. nume. 76. f. 150. T. 16.

Non potest fieri executió. Pet. Belli. de re mil. tit. 3. nume. 24. f. 354. Tom. decimosexto.

Officiorum libere clerici disponere posse videntur, sed non est sine difficultate. Franc. Sarmen. de redditib. ecclesia. cap. 5. nume. 8. fol. 386. T. 15. P. 2.

Proprijs clericus non debet. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 7. nu. 68. fol. 63. Tom. eod. P. ead. Ioan. Stafil. de grat. expectat. for. 9. nu. 3. fol. 268. T. 15. P. 1.

Proprijs laborare nemo tenetur, & ideo, si qui pro publica salute laborant ex publico alendi sunt. Gamba. de auctor. leg. de late. libro 6. nu. 349. f. 196. T. 13. P. 2.

Subreptis fraudare numerum militum graue est crimen. Petr. Belli. de re mil. ti. vnico, nu. 12. f. 359. T. 16.

Suis contenti esse debent domini temporales. Duran. de modo general. concil. celebran. rub. 70. num. 37. fol. 172. Tom. decimotertio, Par. prima.

Sint ministri omnes, & munera non accipiant. Simanc. de cathol. institutio. titu. quadragesimoprimo, nume. 37. fol. 177. Tomo 11. Par. secunda.

Suis debent esse contenti milites, & non debent alicui calumniam facere. Franc. Arias de bello colum. quarta, numero 64. folio 328 Tom. decimosexto.

Suis nemo militat. Redoa. de simo. menta. Par. 3. cap. 2. numero 24. fol. 86. Tom. 15. P. 2.

Suis quempiam militare consentaneum non est. Marsil. de ecclesia. reddit. c. 26. nu. 9. f. 359. T. 15. P. 2.

Stipendio, & stipendiorum.

*STIPENDIO Capellaniæ ad nutum amouibilis clericus testari potest. Redoa. de spol. ecclesia. §. & in hac materia. numero 36. fol. 230. Tomo 14.

Suo contenti esse debent milites. Pet. Belli. de re mil. num. 13. folio 359. Tomo 16.

Vt accepto de ærario Regis pro seruitio ipsius militent milites ad hoc idonei ex ciuitatibus eligi possunt a Rege. Iacob. de Aiel. de iure adho. nu. 43. f. 171. T. 12.

*STIPENDIORVM, & præmiorum spe seruiunt clerici, nam viuat de altari, qui altari seruit, quia nemo suis sumptibus militat. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 6. nu. 10. f. 36 T. 15. P. 2.

Multiplicatio spe facit a iusto aberrare. Io. Garsi. de expen. & melioratio. c. 21. nu. 7. f. 329. T. 17.

Retentio, aut dilatio non iusta causa deserendi, minusque transfugiendi est. Petr. Belli. de re mil. tit. vnico, nu. 30. fol. 359. Tom. 16.

Stipendium quod cui, & propter quæ dari debeat.

*STIPENDIVM ad recipiendum, an miles si non accedat illud perdat. Claud. Coter. de iure, & priuil. milit. colum. quarta, fol. 456. Tom. decimosexto.

An perdat stipendiarius tempore, quo infirmatur. Io. de Ligna. de bello. c. 61. f. 378. T. 16.

Beneficia habere possunt clerici coniugati. Ioan. Stafil. de grat. expectat. titu. de qualita. & statu beneficio. numero 9. folio 272. Tomo 15 Par. 1.

Clerici est beneficium. Redoa. de simo. menta. P. 2. c. 27. nume. 12. fol. 76. T. 15. P. 2.

Cœptum dari, quomodo primum sit Romanis peditibus. Pet. Belli. de re mil. ti. 5. nu. 2. f. 356. T. 16.

Datur clerico non propter indigentiam, sed propter seruitium. Redoa. de spol. ecclesia. § fiet ergo. num. trigesimoquarto, fol. 249. Tom. decimoquarto.

De pensione quam habet clericus non tenetur facere mentionem. Gig. de pensio. ecclesiast. quæstio. 67. num. secundo, fol. 354. Tomo 15 Par. 1.

De præstimonijs datis clericus mentionem facere non debet. Gig. de pensio. eccles. q. 67. nu. 3. f. 354. T. 15. P. 1.

Et tributum differunt. Aegid. Thomat. de collec. nu. 16. col. 4. circa fin. fol. 103. T. 12.

In laboris traditi redditus beneficiorum beneficiarijs videntur in eorum liberum transire dominium. Marsil. de ecclesiast. reddit. c. 24. nu. 38. f. 356. T. 15. P. 2.

Integrum consequi ex natura contractus stipendiarios, dicit. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 6. nume. 224. fol. 194. Tomo 13. Par. secunda.

Peditis Romani quantum esset. Pet. Belli. de re mili. nume. 5. tit. 5. fol. 356. Tom. 16.

Præbenda aliquando datur. Io. de Sel. de benef. nu. 6. f. 2. T. 15. P. 2.

Publicum debere relatoribus, & certum constitui. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. cap. vigesimoprimo, numero 23. fol. 330. Tom. decimoseptimo.

Non potest recipi per procuratorem. Bellenci. de charitat. subsid. q. 106. nu. 3. f. 166. T. 15. P. 2.

Quando cœptum dari equitibus Romanis fuit. Pet. Belli. de re milit. ti. 5. nu. 4. f. 356. T. 16.

Qui vnum habet alterum habere non possit satis benè constitutũ erat. Ioan. Garsi. de expens. & melioratio. c. 21. num. 6. fol. 329. Tomo decimoseptimo.

Quid, & vnde dictum sit. Alberic. de statu. quæst. 144. numero 2. fol. 22. Tom. 2.

Romani equitis quale erat. Pet. Belli. de re mil. ti. vnico, numero 6. fol. 358. Tom. 16.

Sacerdotis dicuntur fructus, & redditus sacerdotij. Gasp. Beat. de inop. debit. c. 17. nu. 19. f. 240. T. 3. P. 2.

Vnde dandum sit aduocatis, vt pauperum causas defendant. Siman. de cathol. institutio. titu. quinto, nume. 6. fol. 122. Tom. 11. Par. secunda.

De stipite.

*STIPES est pater ad filium. Prosdocim. de comitib. de consanguinit. nu. 30. col. 4. f. 141. T. 9.

Quid, & quare sic dicatur inter ascendentes, & descendentes. Hiero. Magnar. in arbo. consanguinita. & affinit. colum. 4. numero 6. fol. 175. Tom. 9.

Quis dicatur. Prosdocim. de consanguin. nu 29. f. 141. T. eod.

*STIPITE ab vno primo parente ortum habuit humanum genus. idem vbi sup. col 2. nu. 13. f. 141.

Descendentes licèt non possint cum stipite, nec ab ipso descendentibus per rectam lineam contrahere, possunt tamen cum eius filio, & vlterioribus per aliam lineam indirectam. Hier. Magna. de arbo. consanguin. nu. 238. f. 174. T. 9.

Ex adulterino originem ducere voluisse Christum, quo nil maius, & diuinius dici potest. Tradunt. D. Hieronimus, & scriptores sacri, quos refert. Gabr. Paleot. de noth. spuri. fil. c. 55. nu. 10 fol. 70. Tom. 8. Par. 2.

*STIPITI, qui est proximior magis nobilis dicitur, a quo nobilitas causatur. Ioan. Stafil. de grat. expectat. num. 37. colum. 1. fol. 290. Tom. 15. Par. 1.

Stipulandi, stipulando, & stipulandum.

*STIPVLANDI rei quomodo constituantur. Strac. de adiec. col. 1. nu. 18. f. 384 T. 6. P. 1.

*STIPVLANDO impersonaliter pater, scilicet dotem reddi, intelligitur sibi, & filiæ, sed in extraneo ita stipulando intelligitur mulieri prouidisse. Bal. Nouel. de dote priuil. 30. nu. 1. f. 205. T. 9.

Pater filijs tantum, & non sibi censetur stipulari, vt filijs, non vt legib. And Alc. de præsumptio. præsump. 31. nu. 4. f. 314. T. 4.

Pater sibi, & filiæ talis copula non stat propriè, sed operatur secundum iuris intellectum. Bal. Nouel. de dote priuil. 29. numero 1. fol. 205. Tom. 9.

Pater tantum filijs, & non sibi, censetur stipulari, vt filijs non vt hæredibus. And. Alciat. de præsumptio. præsumptio. 31. numero 4. fol. 314. Tom. 4.

Vel paciscendo filio præsumitur stipulato, vt hæredi, non simpliciter, vt filio. ibid. nu. 1.

Sibi

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Sibi pater licet teneatur dotare filiam, tamen poterit in casu soluti matrimonij eam appropriare, & tunc impeditur consolidatio in filiam fieri. Bal, Nouel. de dote priuil. 17. numero secundo, fol. 199. Tom. 9.

*STIPVLANDVM adhibitus a creditore in dubio, adhibitus præsumitur tamquã procurator vel minister. ibidem priuil. 69. nume. 2. fol. 213.

Ascendens si adhibeat descendentem ad dotem, an videatur in dubio adhibuisse animo donandi. Io. Campeg. de dote q. 112. nu. 1. & 2. f. 313. T. 9.

Filia quando adhibuit patrem, & postea ipse pater simpliciter stipuletur, an videatur facere tamquam procurator filiæ. Io. Campeg. de dote q. 143. nu. 1. f. 318. T. eod.

Mulier coniunctam personam si adhibuit, an præsumatur animo donandi inter viuos, licèt sit facta mentio dotis. Io. Campeg. de dote q. 11. nu. 1. f. 312. T. eod.

Mulier quæ aliquos adhibuit ad partem dotis, an in dubio videatur animo donandi. ibidem q. 108. nu. 1. f. 312.

Si totam dotem adhibuit animo donandi, an dicatur donatio inter viuos, vel causa mortis. Ioann. Campeg. vbi sup. quæstio. 110. numero primo.

Stipulans quomodo consideretur.

*STIPVLANS dotem pater simpliciter, qualiter videatur stipulatam esse. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotalib. centu. 4. numero 24. fol. 459. Tom. 9.

Pater emphyteusim ecclesiasticam pro se, & filijs, an præsumatur fecisse animo donandi filijs. Andr. Alcia. de præsumptio. præsumpt. 32. nu. 34. f. 314 T. 4.

Sibi decem, aut Titio quinque, soluris quinque Titio, remanent alia quinq; in obligatione quod disputatur. Strac. de adiec. P. 2. nu. 44. fol. 387. T. 6. P. 1.

Stipulante notario pacem infra triennium, an possit post terminu ratificari Cataldi. de Boncompag. de sindica. numero 127. folio 358. Tom. 7.

Stipulantes plures de damno infecto, an teneantur omnes promittere. Iul. Ferret. de re naua. lib. 11. numero 38. folio 346. Tomo duodecimo.

Stipulanti clausula pro altero quid importet. Cels. Vgo de clausul. nu. 279. fol. 503. T. 18.

Dari decem sub pœna mille, si respondeatur, promitto dari decem, an videatur sub pœna mille promisisse. Strac. de adiec. nu. 7. fol. 401. Tom. 6. Par. 1.

Dari sibi, aut Titio, si respondeatur promitto tibi absenti, an teneat stipulatio. Strac. de adiec. quæst. 7. nume. 1. fol. 399. Tom. 6. Par. prima.

Sempronio promittens recipienti pro eo, quem declarabit, si Sempronius non declarauerit, stipulatio tenet, & pro se hæredibus suis stipulatus intelligitur. Strac. de adiec. numero primo, folio 400. Tom. 6. Par. 1.

Titio, aut sibi, si respondeatur promitto Titio absenti, an teneat stipulatio. Strac. de adiec. quæstio. septima, numero primo, folio 399. Tom. 6. Par. 1.

Stipulari qui possint, & pro quibus & non.

*STIPVLARI, ac pacisci potest extraneus, si pro muliere dotem dat quicquid vult, ignorãte muliere, sed post quam dederit mulieris consensu pacisci potest. Odofred. de dot. restitutio. nu. 52. fol. 473. Tom. 9.

Aliquod sibi seruitium facti absque vsurarum labe, mutuans animo nihil recipiendi vltra sortem, an licitè possit. Io. Bapt. Iup. de vsu. nu. 30. fol. 137. T. 7.

Alteri, an possit aliquis. Strac. de adiect. Par. 1. numero 16. fol. 383. Tom. 6. Par. 1.

Alteri nemo potest, sed fallit in dote. Vincent. Paleot. de dote col. 3. nu. 52. fol. 406. Tom. 9.

Quando liceat. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. nu. 4. cap. 13. folio 58. Tom. 6. Par. 2.

An debeat is cui ceditur ab eo contra quem fit cessio. Io. de Grasc. de cessio. iur. §. 3. nu. 2. f. 73. T. 3. P. 2.

An domino possit procurator vendentis. Anto. Corset. de auctoritate. glos. nu. 17. f. 187. T. 18.

An, & quando possit plus alteri in feudis. Franc. Curt. de feu. col. 1. nu 56. f. 60. T. 10. P. 2.

An possit pactum de retrouendendo in præiudicium agnati vicini, quin ex hoc iure congrui consequi possit. Iac. Nouel. de iure prothomis. nu. 144. f. 27. T. 17.

An possit pater vni filiorum feudum ita, vt alteri filiorum non acquiratur Franc. Curt. de feud. nu. 69 f. 61. T. 10. P. 2.

Vni filiorum pater. Martin. de Silima. de feud. nume. 40. folio 10. Tom. 10. Par. 1.

De iure canonico, an alteri quis possit. Maria. Soc. de oblatio. libel. 17. nu. 3 f. 132. T. 14.

Dotem a duobus non posse, dicit Constan. Roge. de dote. nume. 5. fol. 336. Tom. 9.

Auunculus potest sororis suæ nepotibus suis. Io. Bernar. de dota. centu. 4. nu. 42. f. 460. T. 9.

Filiæ pater nepoti dari potest, & quid si alteri extraneo dari stipuletur. Odofred. de dotis restitutio. numero 25. & 26. fol. 473. Tomo eodem.

Extraneus quicquid vult potest, & pacisci dans de suo. Iac. Butrig. de dote. nu. 63. col. 3. f. 449. T. 9.

In fauorem sui nepotis, an possit monachus. Horat. Iut. de priuile. scholar. priuil. 55. f. 80. T. 18.

Lucrum assecuratores causa assecurationis licitè possunt. Ioã. Bap. Iup. de vsu. nu. 5. col. 4. f. 135. T. 7.

Lucrum numquid licitè possit ex causa fideiussionis fideiussor, qui reddit securum creditorem. ibid. nu. 7.

Mortuo nec relinqui potest. Phanut. de inuenta. hæred. nume. 90. fol. 300. T. 8 P. 2.

Nemo potest communiter absque mandato. Io. de Gras. de substantial. procurato. col. 1. versi. hæc verba videntur. nu. 1. fol. 374. Tom. 3. Par. 1.

Nomine alimentorum quis possit. Ioan. Bosche. de nup. nume. 36. fol. 96. Tom. 9.

Non possunt infantes, & proximi infanti tutore auctore. Ioan. Frãc. Fara. de essent. infant. capitu. 24. num. quinto, folio 401. Tom. 8. Par. secunda.

Non potest is cuius non interest. Ioan. de Gras. de substantialibus procurato. colum. prima, versicu. istud ponitur. nume. 1. fol. 374. Tom. 3. Par. 1.

Notarius quod possit alteri secundum communem, & ex consuetudine dicit. Strac. de adiec. nu 1. f. 402. T. 6. P. 1.

Pœnalis de matrimo. contrahendo est contra bonos mores. Fortu. Garz. de vlt. fin. iur. canon. & ciuil. numero 358. colum. secunda, fol. 125. Tom. 1.

Pœnalis impeditur propter difficultatem. Medic. de fortuit. casib. q. 4. nu. 48. f. 198. T. 7.

Potest alteri persona publica. Ioan. de Gras. de substantial. procurator versicu. hæc verba videntur. nume. secundo, col. 1. fol. 374. Tom. 3. Par. 1.

Ascendens etiam per lineam maternam suo descendenti speciali fauore mulieris, & dotis, ac nuptiarum, immo secundum Bartolum idem in quolibet extraneo. Bal. Nouel. de dote priuil. 22. nume. 1. f. 203. T. 9.

Iudex pro notario dum contrahit, & vnus pro alio scribit in protocollis, & datur fides illi protocollo, p quo scribit mortuo eo, quia sunt collegæ in conficiendo instrumento. Paris de Put. de reassump. instrum. rub. 22. nu. 7. f. 44. T. 4.

Pro parte absente. Paris de Put. de sindic. col. 3. circa fin. nume. 8. fol. 267. Tom. 7.

Potest seruus domino. Aymo. Crauet. de antiq. tempo. numero 53. fol. 136. T. 17.

Hæreditati iacenti. Leobin. de mandat. apostolic. num. 103. f. 228. Tom. 15. Par. 1.

Priuatus, & iure canonum potest alteri, & pacisci. Io. de Gras. de substantial. procurato. col. 1. ver. hæc verba videntur. nu. 3. f. 374. Tom. 3. Par. 1.

Pro camera quilibet potest. Redoa. de spol. ecclesia. q. 17. nume. 88. fol. 264. Tom. 14.

Quis alteri non potest de iure ciuili, secus autem est de iure canoni co. Hieron. de Zanetti. de differen. iur. ciui. & cano. numero 84. fol. 202. Tom. 1.

Quis potest ex causa lucratiua fundum, & ipsius fundi æstimationem. Roland a Val. de dote. quæstio. 96. num. 15. f. 388. T. 9.

Quisque liberationem potest affectionis causa alteri. Phanut. de iureiuran. in litem. capitu. quarto, numero 46. folio 366. Tom. 3. Par. secunda.

Quo iure possit alteri. Caccialup. de pact. nume. tertio, fol. 12. Tomo 6. Par. 1.

Sacerdos tamquam persona publica, an possit alteri. Io. Gutte. de contrac. iurat. c. 36. nu. 2. f. 80. T. 6. P. 2.

Si promittit vxor animo donandi extraneum dotem sibi dari, si vult hoc mutare potest. Odofred. de dot. restitutio. numero 46. fol. 473. Tom. 9.

Vel pacisci frater fratri absenti non potest in concessione feudi sibi a domino facta. Iacob. de San. Georg. de feud. num. 2. fol. 186. Tom. 10. Par. 1.

Vt quis possit alteri iure canonico, & Regio esse ordinarium. Ioan. Gutte. de contractibus iura. capitu. 36. nume. tertio, folio 80. Tomo 6. Par. 2.

*STIPVLATA filia familias quando est patre volente, an habeat hæredes in dote profectitia. Ioan. Campeg. de dote. q. 103. nu. 1. fol. 291. Tom. 9.

Si mulier fuerit totam dotem restitui, dotem non lucrabitur maritus statuto si caueatur, quod vxore præmoriente sine liberis maritus lucretur dotem. Roland. a Val. de confectio. inuenta. nu. 4. fol. 119. Tom. 8. Par. 2.

Stipulatio quando valeat, & non.

*STIPVLATIO absque causa, an habeat effectum exigendi, non obstante exceptione doli, sit dubius licet iste articulus, tamen in Principe promittẽte præsumitur ex causa donationis, quia propriũ Principis est donare, nisi sit enormis donatio. Martin. Lauden. de Principib. q. 149. f. 208. T. 16.

Alimentorum an sit multiplex. Iul. Ferret. de re naua. lib. 4. nu. 14. fol. 334. Tom. 12.

Aliquid non fieri est stipulatio facti. Andre. Alcia. de eo quod interest nu. 22. f. 9. T. 5.

Alteri facta cum iuramento tenet. Marc. Anto. Baue. de virtu. & virib. iuramen. col. 2. nu. 25. f. 366. T. 4.

Alteri per alterum facta non valet de iure communi, & ratio huius ponitur, & excipiuntur seruus, filius, iudex, & notarius, qui possunt domino, patri, & alijs respectiue stipulari. Ioann. Gutte. de contract. iurat. capitul. 36. numero primo, fol. 80. Tom. sexto, Par. secunda.

Source : BIU Cujas

Alteri per verba directa facta valet. Marian.Soc.de oblationib.libel.17.nu.2. f.132.T.14.

Alternatiuè concepta inter personas, quibus potest acquiri, oblatio causa dotis valet.Bap.de S.Blas.de priuil.dotal.centu.3.n.45. fol.458.T.9.

Alternatiuè per duos facta inter eos, quorum alteri tantum potest acquiri,an constituat adiectum.Strac.de assecuratio. nu.23.p.1. fol.384.T.6.P.1.

An in compromisso conuentionali de necessitate requiratur, vel sufficiat pactum nudum.Io.Bap.de arbit.cap.7.num.1. fol.253. To.3.Par.1.

An pro communi pariete damnum inferente sine alicuius vitio cõmittatur. Iul.Ferret.de re nauali.lib.11.nume.46.folio 346.To. duodecimo.

An sit probata, si aduocatus productus in testem dicat, promisit per stipulationem. Petr.Rauen.de statut.sectio.5.nume.20.folio 389.T.2.

An valeat si forensis, qui ex forma statuti acquirere non potest stipuletur sibi aliquid dari, cum ciuis effectus fuerit. Leobin.de mandat.apostolic.numero 104.colum. quarta. folio 228. To.15. P.prima.

Assecurationis,an sit contractus nominatus, vel innominatus.Pet. Santel de assecuratio.nu.7.col.3.f.348.T.6.P.1.

Committi ob rem defensam.Placenti.de iudic.tit.10.num.3.fo.95. To.tertio.

Concepta si sit hoc modo,si Titio non solueris quinque,dabis mihi decem solutis quinque Titio,liberatur promissor. Stracca de adiect.p.2.num.38.f.387.T.6.P.1.

Conditionalis, an vitietur ab initio ob inhabilitatem stipulantis. Leobin.de mandat.apostolic. num.81.colum.1. folio 227.T.15. Par.prima.

Contrahitur si dico Titio, promittis mihi centum, & ille respondit, promitto, nisi fiat protestatio, quod hoc animo stipulandi non fit.Ioann.de Agusel.de protestatio.numero 7. folio 222.To. decimoseptimo.

Contraria non extinguitur per acceptilationem. Medi.de nouatio. q.12.nu.43. f.403.T.6.P.2.

Conuentionalis qua quis cuiuslibet aduersi casus periculum susci pit,valet.Strac.de assecuratio.glo.15.numero 1. folio 373.To.6. Par prima.

Requirit minimè expressam mentionem casus. Medic.de fortuu. casib.q.15.nu.13,f.210.T.7.

Cuius rei gratia sit inuenta. Aeguina. Baro.de diuid.& indiuid.obligatio.lib.3.nu.4.f.376.T.6.P.2.

Damni infecti competit ei,cuius periculo res est, & in bonis. Iul. Feret.de re naua.nu.22.lib.9.fol.346. To.12.

Locũ habet ad interesse,& ad expensas,& ad lucrum cessans. ibi. nu.39.& 43.

Numquid locum habeat,si res suo vitio damnum infert.ibidem. nume.39.

De dando alteri dicitur nulla, si non interfit, vel interesse superuenit, quod locum non habet, quando stipulatur quis quod ei debetur, vel suum est dare alteri. Stracch. de adiect. quæstio. septima. numero quinto. folio 399. Tomo sexto. Par.prima.

De dote lucranda, quæ strictè intelligidebet, verificatur, & in promiss. Roland.a Valle.de dote.quæstio. quinta.nume.15.fol. 383.Tom.9.

De dote lucranda si mulier in matrimonio decesserit locũ habet, si maritus,& vxor simul perierint.Roland.a Val. de dote. q.60. nu.2.fol.376.T.eo.

De dote restituenda re ipsa intelligitur. Odofred. de dotis restitutio.nu.28.f.473.T.eo.

De iure canonico, an in fideiussione requiratur. Hierony. de Zanetti. de differen. iure ciuil. & canonico. numero 94. folio 202. Tom.primo.

De non molestando per se, suosque hæredes non committitur si hæres molestiam exhibeat ex iure proprio. Phanut. de inuenta.hæred.columna quarta.in fine. numero 228. folio 318.Tom. 8.Par.secunda.

Dotis an possit conferri in alteram ex partibus per verbo, importantia meram voluntatem.Ioan.Campeg.de dote.q.88.num.1. fol.285.Tom.9.

Dotis impersonaliter prolata fauore dotis, tam pro stipulante, quàm pro muliere facta censetur, licèt secus sit in alijs stipulationibus impersonaliter conceptis.Cornel.Beninca.de paupert. specia.2.nu.10.f.156.T.18.

Dotis secunda numquid videatur facta animo donandi. Ioan. Bernard.de dotar.centu. quarto. numero quadragesimotertio. fol.460.Tom.9.

Duplæ non committitur,nisi pro rata.Gaspar.Caballi.de eo quod interest.nu.105.f.28.T.5.

Duplex a iure est approbata in contractu emptionis, vel alio. Virgin.de Boccat.de interdic.vti possid.capitulo 18.nume.87.fol. 314.T.3.P.2.

Eius quod mihi debetur,nisi ex voluntate mea facta sit mihi actio nem non aufert. Odofred. de dotis restitutio. numero 59. folio 473.Tom.9.

Est contractus stricti iuris.Matthesila. de electio.opinio. col.2.nu. 8.fol.221.T.18.

Est contractus fortis.Redoa.de simo.menta.P.2.capitu.4.nume.6. fol.60.T.15.P.2.

Stricti iuris.Ioan. Copi.de natural.fructib.capitu.4.nume.2.fol. 247.Tom.17.

Est iuris.Medic.de diffinitio.diffinitio.quadragesimaquinta. nu.4. fol.304.T.18.

Et factum,& ius comprehendit. Æguina. Baro. de diuid.& indiuid.obligatio.capitu.septimo, numero tertio,fol.375. Tomo 6. Par.secunda.

Et pactum in dote posita intelliguntur in augmento dotis repetita Alber.Brun.de augmen.rebusque addit.conclus.5. princi.nu.3. fol.356.Tom.17.

Ex tempore presenti viros accipit.Leobin.de mandat.apostolic.nume.82.col.2.f.227.T.15.P.1.

Faciendi post moram, an diuidatur inter hæredes promissionis, vt inter stipulationis hæredes.Aeguina.Baron.de diuid.& indiuid. oblig.nu.1.f.381.T.6.P.2.

Facta a patre de dote data a se reddenda sibi, aut filiæ in poreſtate constitutæ quomodo intelligatur.Strac.de adiec.nu.144.Par.3. fol.396.T.6.P.1.

Facta ab errante, vel ignorante nulla est exceptionis ope. Lanfran. de confessio.nu.41.col.2.f.49.T.4.

Facta absque animo se obligandi non inducit obligationem. Paris a Pute.de re milita.colum.tertia, post princip.nume.8.fol.417. Tom.decimosexto.

De re,vel summa non specifica est inutilis, fallit in quantitate dotis.Vincen.Paleot.de dote col.3.nu.61.fol.406.T.9.

Extra iudicium,an constituet quem in mora. Iul. Ferret.de re naua.lib.11.nu.47.f.346.T.12.

In contractu ante nuptiali ad vtilitatem tertij potest per solos cõtrahentes reuocari.Pet.Pech.de amortizatio.bono.c.30.num.3. fol.326.T.11.P.1.

In diuersa materia est nulla.Martin.Lauden.de Monet.col.1.n.33 fol.205.T.12.

Vel promissio incerta facta super alia re,quàm dotis,& studij,declaratur arbitrio boni viri.Pet.Rebuf. de priuil.schol.priuil.133 nu.5.f.57.T.18.

Feudi facta pro se,& pro præsente,an valeat.Francischi. Curt.de feud.nu.68.col.4.f.61.T.10.P.2.

Ficta in dote habet vim stipulationis. Paris. de Put. de reassumpt. instrumento.rub.13.nu.10.f.39.T.4.

Non surgit,quando per metum fieret dotis promissio. Bald. Nouel.de dote priuil.39.nu.2.f.207.T.9.

Fuit de iure veteris testamenti cognita.Phanut. de iureiur.in litem c.3.nu.11.f.361.T.3.P.2.

Fundum tradi in dubio non videtur acta, ne causa bonorum huiusmodi stipulatione comprehenderetur.And. Alc. de eo quod interest col.3.nu 68.f.12.T.5.

Hoc modo concepta, promittis mihi, quod dabis Titio, valet, sed an habeat effectum.Strac.de adiect.quæstio.7.num.3.folio 399. Tom.6.Par.1.

Hodie non fingitur in promissione dotis incerta.Bal.Nouel.de dote.P.6.priuil.1.nu 6.f.192.T.9.

Illa an sit probanda, vel improbanda, promittis mihi quinque, seu Titio dare qninque, & si non dederis, decem,Stracca de adiec. numero 40.& distinguitur.num.seq.Par.secunda,folio 387.Tomo 6.Par.1.

In augmẽto,an procedat.Albert.Brun.de augmen.cõclus.8.princ. nu.8.fol.359.T.17.

In casu mortis an extendatur ad mortem ciuilem, & mors ciuilis eiudem habet effectum,quam mors naturalis. Petr. Santer.de assecuratio.P.4.nu.67.f.356.T.6.P.1.

In omnibus instrumentis præsumitur.Nicola.Valla. de reb.dub. nu.1.col.4.f.340.T.17.

Incepta non vitiatur si stipulatio non requiratur.Amode.de sindica.nu.40.fol.336.T.7.

Incerta non valet.Alberic.de statu.q.23.nu.5.f.32.T.2.

Iusulam fieri sine loci adiectione non valet. ibid.nu.6.

Intelligitur in dotis promissione in fauorem dumtaxat mulieris. Anto.Gubert.de dotib.c.4.nu.2.f.398.T.9.

Inter patrem,& filium dotis fauore valet.Bapt.de S. Blas.de priuileg dotalib.centu.3.nu.73.f.458.T.eod.

Iudicatum solui per quos inter ponatur, & quid de stipulatione de damno infecto.Bap.de S.Blas.de actionib.& eius natura nu. 93.& 94.fol.58.T.3.P.2.

Iudicialis facta per procuratorem acquiritur domino sine cessione.Ioan.Gutte.de contractib. iurat.capitu.68. nume. 2.fol. 115. Tom.6.Par.2.

Iudicio sisti quanti res est committitur. Dinus Mugella. de interesse nu.6.fol.7.Tom.5.

Ius cõtinet.Æguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligationib.nu. 12.fol.384.T.6.P.2.

Metu facta non obligat.Medic.de fortuit. casib. quæst.8.num.49. fol.203.Tom.7.

Non extenditur vltra quàm verbis concipi possit.Gaspar Caballin. de eo quod interest nu.203.f.37.T.5.

Non fingitur in muto,vel surdo promittente, vel recipiente dotẽ, quando tale impedimentum esset a natura, secus forte in accidentali Bald.Nouel.de dote priuil.2. numero 3. 4.& 5.fol. 192. Tom.nono.

Non parit actionem.Ioann. Bosche. de nupt. numero 14.folio 96. Tom.cod.

Non solemniter facta adiecto iuramẽto, valet meliori modo, quo potest.Ioan.Gutte.de contractib.iurat.capitu. 34. num. 5.fol.79. Tom.6.Par.2.

Non valet,nisi causa subsit. Io. Monac.in defenso.iuris col 4.nu.4. fol.124.T.3.Par.2.

Nulla nullum iuramentum, nullum statutum potest facere vsuram præstari.Ambros.de Vigna.de vsu.numero 32.folio 51.Tomo septimo.

Nulliter facta non obstat, quominus iterum non possit stipulari. Vant.de nullitatib.tit.quoties, & intra quod tempus de nullitate agi

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

te agi possit &c. nume. 34. fol. 384. Tom. 4.

Numquid in sponsalibus necessaria sit. Ioan. Brunel. de sponsal. & matrimo. concluſ. 3. nu. 2. f. 11. T. 9.

Numquid valeat, si stipulet decem aureos, & promittatur pecunia argentea eiusdem valoris. Albert. Brun. de monet. præsumpt. 2. nu. 6. fol. 209. Tom. 12.

Paterna non haber priuilegium tacitæ hypothecæ. Bal. Nouel. de dote P. 12. nu. 5. fol. 265. T. 9.

Patris, quatenus accipienda sit. Constan. Roge. de dote col. 4. num. 27. fol. 349. T. eod.

Per iocum facta non obligat. Paris de Puteo. de ludo numero 60. fol. 155. Tom. 7.

Per nuncium an valeat. Henric. Botte. de syno. Episcop. Par. 2. num. 25. fol. 382. T. 13. Par. 2.

Perit repromissa pereunte. Albert. Brun. de interitu & peremptio. col. 3. concl. 5. nu. 12. f. 380. T. 17.

Pœnalis an nouet præcedentem. Vital. de clausul. col. 3. num. 6. fol. 370. Tom. 18.

Non dicitur propriè contractus. Bald. de statu. numero 21. folio 117. Tom. 2.

Præcedentem an nouet. Albert. Brun. de augmen. concl. 3. princ. nu. 36. fol. 353. T. 17.

Pro interesse an valeat in matrimonio. Io. a Capistra. de quodam matrimo. col. 4. nu. 28. f. 79. T. 9.

Vestit pactum factum in alterius fauorem. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotalibus centu. 4. numero decimooctauo, folio 459. Tomo nono.

Potest fieri per interpretem, per nuncium, & per Epistolam. Medic. de diffinitio. diffinitio. 45. numero decimotertio, folio 304. Tom. decimooctauo.

Præcedens, & numeratio sequens causa implendæ ipsius stipulationis, vnum tantum contractum constituunt. Alberic. de statu. q. 78. nu. 12. fol. 80. T. 2.

Præpostera causa dotis valet. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotalib. col. 4. nu. 72. fol. 458. T. 9.

Præsumitur interuenisse, si quis pro fideiussore se ascribi patitur. Alberic. de testib. c. 7. nu. 17. f. 174. T. 4.

Pro eo, cui stipulatus fuit, numquid valeat, & an talis stipulatus testis esse possit. Ioan. Mar. Monticel. in reperto. de testib. col. 3. in ver. stipulatus. fol. 247. T. 4.

Pro se, & filijs intelligitur ordine succeſſiuo. Gabr. Paleot. de noth. spuri. fil. c. 30. nu. 5. f. 59. T. 8. P. 2.

Pura facta animo nouandi obligationem conditionalem habet tacitam conditionem, si conditio obligationis nouandæ eueniat And. ab ex. de pact. P. 2. nu. 78. f. 34. T. 6. P. 2.

Quo quis inuitat, vt ad delinquẽdum non tenet. Pet. Santer. de assecur. P. 2. nu. 12. f. 349. T. 6. P. 1.

Qua quis stipulatur quinque dari Titio habet mixturã facti. Strac. de adiec. nu. 41. f. 387. T. 6. P. 1.

Quæ est strictè intelligenda, si facit mentionem de dote, trahitur quoque ad augmentum dotis. Roland. a Val. de dote. q. 100. nume. 8. f. 390. T. 9.

Quæ ex mero iudicis officio proficiſci dicatur. Io. Gilot. de iurisdictio. & impe. c. 5. nu. 4. f. 8. T. 3. P. 1.

Quæ in dote fingitur interuenisse est bonæ fidei. Bapt. de San. Blas. de priuil. dotalibus centu. 1. colum. quarta, numero 46. fol. 451. Tom. nono.

Quæ in dotem præsumitur, an mittatur executioni ex forma statuti sicut expressa. Io. Campeg. de dote. quæst. 112. col. 4. fol. 334. Tom. nono.

Quando est nulla fauetur dotibus, & fortius quando aliqua est, & valida. Paris de Put. de reassumpt. instrum. rub. 13. num. 31. folio 39. Tomo 4.

Quibus casibus, & quomodo non probetur per testes. Ioan. Campeg. de testib. regu. 314. f. 112. T. 4.

Quid sit. Ioan. Monac. de defenso. iur. col. 4. num. 4. fol. 124. Tom. 3. Par. secunda, Medic. de diffinitio. definitio. 45. num. primo, fol. 304. Tomo 18.

Quis contractus sit, & an de ea sit soluenda gabella. Bertach. de gabel. memb. 3. 8. P. prin. nu. 17. f. 70. T. 12.

Quotuplex sit, a quibus possit contrahi, & quæ sit inutilis. Medic. de diffinitionib. definit. 45. nu. 17. f. 304. T. 18.

Rei cuius non est commercium non valet, nec debetur ei æstimatio. Roland. de testam. & vlt. volunta. rub. 8. col. 3. in princ. nu. 38. fol. 4. T. 8. Par. 1.

Rem dari, quando transferat dominium. Ioan. Copi. de naturalib. fruct. c. 4. nu. 1. f. 247. T. 17.

Vacuamque possessionem tradi quid operetur. ibid. nu. 6.

Repetita censentur in ea conuenta in præfationibus. Fran. Lucan. de fisco. P. 4. nu. 29. f. 16. T. 12.

Secunda nouat primam, quando plus continet, secus si minus. Medic. de nouationibus quæstio. quarta, numero 2. folio 389. Tomo 6. Par. 2.

Si continet aliud, quàm prima, non nouat primam. ibid. nu. 9.

Semper in dote inesse intelligitur. Odofr. de dot. restitutio. nu. 41. fol. 478 Tom. 9.

Semper præsumitur interposita in instrumento, sed an intelligatur ficta, vide plenè Bal. Nouel. de dote priuil. 3. numero 10. fol. 193. Tom. eodem.

Si concepta est hoc modo mihi aut Titio, veram ego velim, si eligo solui Titio, venit extrinsecum interesse cessante debitore soluere Strac. de adiecto. P. 3. nu. 139. f. 396. T. 6. P. 1.

Si hoc anno Imperator incoronabitur, vel si in Italiam venerit, an iure teneat. Pet. Santer. de assecuratio. colum. 3. nu. 17. folio 349. Tomo 6. Par. 1.

Sibi purè, & adiecto sub conditione potest agere ante conditionẽ imploratam in persona adiecti. Strac. de adiect. P. 2. numero 30 fol. 387. T. eo. P. ead.

Sibi sub conditione facta, & adiecto purè censetur stipulatus adiecto in casu in quo conditio impleatur. ibidem nu. 26.

Sine causa de iure ciuili non habet effectum, sicut pactum de iure canonico. Caccialup. de pact. quæstio. 13. nume. 10. folio 13. To. 6. Par. 1.

Non tenet. Vincent. Paleot. de dote. nume. 102. colum. 3. fol. 407. To. nono.

Sine causæ expressione valet fauore dotis. Bap. de S. Blas. de priuil. dotal. centu. 2. nu. 62. f. 455. T. 9.

Solemnis est in fideiussione necessaria. Io. de Gras. de substantia. procurato. col. 3. in med. versi. istud ideo dicitur. nu. 1. f. 374. To. 3. P. prima.

Super contractu interposita, an reguletur secundum naturam contractus, Alexandri distinctio probatur. Stracc. de assecuratio. nu. 83. f. 363. T. 6. P. 1.

Tacita fingiter a iure a dote, & quid de surdo, aut muto. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotalib. centu. 1. nu. 43. & 44. fol. 451. To. 9.

Hodie fingitur in dote. Bald. nouell. de dote priuileg. 2. num. 1. folio 192. T. 9.

Non fingitur in muto, vel surdo, promittente, vel recipiente dote quando tale impedimentum esset a natura, secus fortè in accidentali. ibid. num. 3 4. & 5.

Iam ad dotem, quàm ad eius augmentum committitur, si morte mulieris matrimonium saluatur. Odofred. de dotis restitutio. nume. 55. f. 473. T. 9.

Tot sunt stipulationes, quot summæ. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. nu. 6. f. 377. T. 6. P. 2.

Tum ad dotem, tum ad eius augmentum committitur matrimonium si mulieris morte soluatur. Iacob. Butrig. de dote. col. 3. nume. 65. f. 459. T. 9.

Tunc non fingitur in muto, vel surdo promittente, vel recipiente dotem quando tale impedimentum esset a natura, secus si fortè in accidentali. Bald. Nouell. de dote, priuile. 2. nume. 3. 4. & 5. folio 192. T. 9.

Turpis nullius est momenti, & stipulatio de impossibili nulla est. Io. a Capistr. de quodam matrimo. nu. 9. f. 79. T. 9.

Vacuam possessionem, si spoponderit, tunc causam bonorum complectitur. Diuus Mugella. de interesse. colum. 2. nume. 16. fol. 9. To. quinto.

Vacuam tradi possessionem causam bonorum continet. Andr. Alc. de eo quod interest. col. 3. nu 70. f. 12. T. eod.

Vbi breuius & longius tempus continet, longius spectandum est, quod eleganter declaratur secundum Baldum, quem refert Str. de adiec. nu. 17. f. 386. T. 6. P. 1.

Vel promissio a plurib. facta, an nocere alteri debeat. Nicol. Valla. de reb. dub. col. 4. nu. 6. f. 340 T. 18.

Verbis contrahitur, ex congrua interrogatione, & responsione. Placenti. de actio. persona. tit. 18. nu. 1. f. 41. T. 3. P. 2.

Vitiatur quando id, quod in ea est deductum non potest tempore in ea appositio adimpleri. Gig. de pensio. eccleſia. quęst. 27. nu. 1. fol. 339 T. 15. P. 1.

Vna potest nouare plures. Medic. de nouatio. quæstio. 4. nume. 6. fol. 389. T. 6. P. 2.

Vsufructuarij qualis sii, & præstari debeat, quid de stipulatione rebus, quæ vsu consumuntur. Bapt. de Sancto Blas. de actio, & eius natura centu. secundo. actio. 196. nume. 96. & actio. 197. nu. 97. fol. 56. T. 3. P. 2.

Vt legatorum nomine caueatur, quando locum habeat, & quid de stipulatione rogati post mortem restituere. ibidem. actio. 198. num. 98.

Vtrum dotis committatur collata in casum mortis, si filia ingretur monasterium. Ioan. Campeg. de dote. quæstio. 141. nume. 1. fol. 315. Tom. 9.

Vtrum fingatur hodie in promissione dotis ex parte viri. Io. Campeg. de dote. q. 57. nu. 1. f. 285. T. 9.

Vtrum præsumatur interposita tempore numerationis, si in instrumento dicatur, quod maritus confessus est habuisse, & recepisse centum in dotem a tali patre mulieris, quàm dotem eidem restituere promisit per stipulationem. idem vbi sup. quæst. 146. nu. 1. fol. 317.

Interuenisse in scriptura priuata, in qua promissio est incerta. Guido Pap. de præsumptio. nu. 101. f. 303. T. 4.

Vide reliqua infra in verb. stipulationes.

Stipulatione quæ veniat consideratio.

*STIPVLATIONE absque, sine causa pro camera valet promissio. Redoan. de spol. eccleſia. quæstio. decimaseptima. nume. 54. fol. 263. Tom. 14.

Agens debet causam stipulationis. in libello inferere. Nepos a Mõtalba. de exceptio. artic. 18. nu. 15. f. 114. T. 3. P. 2.

Alteri facta quæritur obligatio naturalis. Caccialup. de pact. q. 11. nu. 4. fol. 12. T. 6. P. 1.

Alternatiua interpersonas si concepta sit, vna omissa non vitiatur stipulatio, secus si inter res. Strac. de adiect. nume. 7. quæst. 5. fol. 399. T. 6. P. 1.

Annua sufficit præscriptio vnica. Gig. de pensio. eccleſia. quæst. 83. num. 7. f. 359. T. 15. P. 1.

Concipienda promissor debet respondere congruenter, & congruens munus. Pet. Rebuff. de congru. portio. colum. 2. nume. 4. fol. 241. T. 15. P. 2.

De iudicio sixti actio quibus præstãda sit. Bapt. de S. Blas. de actio. & eius natu. cent. 2. nu. 100. f. 56. T. 3. P. 2.

Deduce-

Source : BIU Cujas

Deducebatur antiquitus centesima vsura, quãdo conuentũ fuisset creditoris esse periculum. Io. Bapt. Lup. de vsu. in præfat. nu. 10. fol. 135. T. 7.
Differentia cum agitur per te non fieri &c. & confessoria, vel interdictis pro seruitute. Nicola. Valla. de rebus dub. numero 26. fol. 342. Tom. 18.
In annua præscriptio vna sufficit, etiam pro annis sequẽtibus. Balb. de præscriptio. q. 4. princ. nu. 2. f. 77. T. 17.
Intelligitur in dubio promittẽdi, verbum. Io. Bosche. de nupt. lib. 6. col. 4. circa fin. nu. 18. f. 94. T. 9.
Matrimonij conditiones turpes sunt reijciendæ. Redoa. de simo. menta. P. 1. c. 11. nu. 9. f. 42. T. 15. P. 2.
Mulieri quæritur per alium nomine mulieris facta. Bal. Nouel. de dote. priuil. 5. nu. 1. f. 204. T. 9.
Non intelligitur alia persona, quàm stipulantium, quod limita in dote. Vincent. Paleot. de dote. columna tertia. nume. 105. fol. 407. Tom. 9.
Non vallatum pactum, ac fuit nullum de proroganda iurisdictione alterius iudicis, non sui in casu legis si conuenerit. ff. de iurisdictio. omn. iudic. Ioan. Gutte. de contractib. iurat. cap. 28. nu. 3. fol. 75. T. 6. P. 2.
Notarij sine mandato quæritur vtilis actio, sine cessione, tertio ratum habenti. Massa Galles. ad formam cameral. obligatio. nu. 1. fol. 357. T. 6. P. 2.
Nouatio non fit, quæ nũ committitur. Medic. de nouatio. q. 7. nu. 14. fol. 389. T. 6. P. 2.
Persona mulieris in impersonali censetur extrinseca subintellecta. Bal. Nouel. de dote. priuil. 31. nu. 1. f. 205. T. 6.
Propria vbi est ius quæsitum, vel notarij stipulatione donatio reuocari non potest. Melch. Pala. maiorat. P. 1. quæst. 24. nume. 13. fol. 370. T. 10. P. 1.
Proxeneta, qui de proxenetico pactus est, potest illud petere per certi condictionem, si certum promissum est, si verò incertum per actionem ex stipulatu. Strac. de proxenet. nu. 5. tit. quo iure petatur proxeneticum. f. 348. T. 6. P. 1.
Quæ requirantur. Medic. de diffinitio. diffinitio. 45. nume. 2. folio 304. Tom. 18.
Requiruntur verba limita in dote. Vincen. Paleot. de dote. col. 1. num. 73. fol. 407. T. 9.
Rem tradi fructus a tempore moræ resarciuntur bonæ fidei possessori, & in stipulatione damni non ita. And. Alcia. de eo quod interest. col. 3. nu. 69. f. 12. T. 5.
Vallata pax si fuerit facta per minorem sine decreto, non valet neque pax neque pœna adiecta in ipsa stipulatione. Simoncel. de decret. tit. 6. nu. 139. f. 315. T. 6. P. 2.
Vtrum possit alter agere ad interesse sponsalibus diruptis per vnũ eorum. Vital. de clausu. columna tertia in princip. nume. 8. folio 427. Tom. 18.
Reliqua vide infra in ver. stipulationibus.

Stipulationem quid, vbi, & quando requirat.

*STIPVLATIONEM acceptilatio anticipata impedit pœnalem. Medic. de nouatio. quæstio. duodecima. numero 51. folio 403. Tom. 6. P. 2.
Actio iudicati non nouatur per stipulationem iudicatum solui. Medic. de nouatio. q. 4. nu. 11. f. 389. T. 6. P. 2.
An veniat partus ancillæ in stipulationem ancillam dari. Ioan. Copi. de naturalibus fructibus. capitulo quarto. numero 5. folio 247. Tom. 17.
Cessio est loco solutionis Monticul. de inuenta. capitu. 9. nume. 80. fol. 220. T. 8. P. 2.
Contractus naturam sequi, super quo interponitur quomodo intelligendum sit hoc. Massa Galles. ad formam cameral. obligatio. nu. 8. f. 357. T. 6. P. 2.
Duplex verbum continere, & quæ impersonalitas stipulationem vitiet, atque huius argumento quando sententia sit ipso iure nulla propter ineptam eius conceptionem. Io. Gilott. de iurisdictio. & Impe. c. 17. nu. 2. f. 14. T. 3. P. 1.
Falsa causa non vitiat. Pet. Santer. de assecuratio. P. 3. nume. 11. fol. 350. T. 6. P. 1.
Hypotheca, an solo consensu dissoluatur. Negusan. de pigno. & hypothec membro tertio. 6. Par. princip. num. 38. fol. 248. Tom. eod. P. ead.
Immutare numquid possint contrahentes, vt non sit vera stipulatio. Matthç. de Afflict. de iure prothomis. §. tertio. numero 18. fol. 11. Tom. 17.
Inducere conuentionem firmiorem, & validiorem, dicit And. Alcia. de eo quod interest. col. 1. nu. 43. f. 11. T. 5.
Inutilem vt pactum valere iuramentum faciens, an operetur, vt iure canonico actio detur ex pacto. Caccialup. de pact. col. 4. num. 11. fol. 13. T. 6. P. 1.
Iuramentum confirmat alteri per alterum factam. Io. Gutte. de cõ tract. iurat. c. 36. nu 4. f. 80. T. 6. P. 2.
Non reddit inutilem difficultas præstationis. Æguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. c. 7. nu. 3. f. 380. T. 6. P. 2.
Non requirit fideiussio in casu dotali. Bapt. de S. Blas. de priuil. dotalib. col. 1. nu. 52. f. 452. T 9.
Non vitiat impersonalitas ex parte promittentis causa dotis. Baptist. de Sancto Blas. de priuileg. dotalibus. centu. 3. num. 43. fol. 458. Tom. 9.
Notarij quæritur actio vtilis absenti sine cessione in omnibus stipulationibus etiam extraiudicialibus. Io. Gutte. de cõtractib. iurat. 5. 68. nu. 7. f. 115. T. 6. P. 2.

Stipulationi, & stipulationibus quæ requirantur.

*STIPVLATIONI conditio, quæ ineſt, an quodammodo facti obligationem nouet. Aeguina. Baro. de diuid. & indiuid. oblig. ca. 9. nu. 6. f. 382. T. 6. P. 2.
Lex non resistit, nec assistit alteri per alterum factæ. Ioã. Gutte. de contractib. iurat. c. 36. nu. 5. f. 80. T. eo. P. ead.
Metus dans causam non reddit eam ipso iure nullam. Vincent. Paleot. de dote col. 2. nu. 47. f. 406. T. 9.
Pœna quoties adijcitur ea loco eius quod interest succedit. Andre. Alcia. de eo quod interest col. 2. nu. 65. f. 12. T. 5.
*STIPVLATIONIBVS an fiat extensio de casu vero ad fictum. Iacob. Nouel. de iure prothomis. §. 7. nu. 28. f. 44. T. 17.
Argumentum ad mandata apostolica an valeat. Leobin. de mandat. apostolic. col. 4. nu. 102. f. 228. T. 15. P. 1.
Et pactis ponit Pet. de Ratien. de feud. f. 41. T. 10. P. 2.
Facti obligatio succedit ad interesse. Vital. de claus. col. 3. nume. 9. fol. 427. Tom. 18.
Gratiæ apostolicæ, & contractibus æquiparari possunt. Leobin. de mandat. apostolic. nu. 83. f. 227. T. 15. P. 1.
Regulariter non subintelligitur dies, limitatur in dote. Vincent. Paleot. de dote nu. 125. col. 4. f. 407. T. 9.

Stipulationis effectus qui sint.

*STIPVLATIONIS ad tempus quoad hypothecam conditio retrotrahitur. Ioan. Bapt. Boui. de statuta. vrb. præscriptio. glos. 19. nu. 301. f. 192. Tom. 17.
Causa informis præsumitur in dote. Bapt. de S. Blas. de priuileg. dotalib. centu. 4. nu. 23. f. 459. T. 9.
Cõmittendæ contraria constituitur regula, quod non censetur in ea actio de iure extraneorum, quo contraueniretur. Phanu. de inuenta. hæred. nu. 225. fol. 318. T. 8. P. 2.
Conceptio nouantis potest præcedere stipulationem nouatã. Medic. de nouatio. q. 6. nu. 14. f. 389. T 6. P. 2.
Sub conditione inhonesta, an toleretur. Pet. Santer de assecurat. Par. 2. nu. 28. f. 358. T. 6. P. 1.
Conditio ex hæredis persona non mutatur. Guido. de Suza. de instrumen. guarentigia. nu. 23. f. 339. T. 6. P. 2.
Conditionalis euentus, & non initium spectandus est quid de pura stipulatione. Leobin. de mandat. apostolic. num. 101. fol. 228. Tom. 15. Par. 1.
Contractus vnico debet fieri contextu. Paul. Ghirlan. de hæretic. quæstio. 5.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

quæſt. 5. nume. 2. fol. 27. Tom. 11. Par. 2.

De rati natura examinatur. Nicol. Valla de reb. dub. col. 2. nu. 29. fol. 342. Tom. 18.

Duplæ origo, & eius capita. Io. Garſ. de expenſ. & melioratio. c. 18. nu. 1. fol. 319. Tom. 17.

Effectus eſt rem dari, vacuamq́ue poſſeſſionem tradi. Anto. Fume. de eo quod intereſt c. 3. nu. 34. f. 16. T. 5.

Quouſque protendatur. Alberic. de ſtatu. quæſtio. 137. nume. 3. fol. 29. Tom. 2.

Ex commiſſione pœnalis obligatio principalis numquid nouetur. Bartholom. de Salice. de mora quæſt. 2. princ. nume. 7. folio 412. Tom. 6. Par. 2.

Fictè priuilegium, & hypothecæ, non tantum competit vxori, ſed viro, & hæredibus. Ioann. Campeg. de dote quæſt. 57. numero 2. fol. 285. Tom. 9.

Pœnalis commiſſio numquid impediatur ſententia iudicis reddita nulla. Andre. Barbat. de Cardina. lega. de late. 3. quæſtio. baſil. nu. 29. fol. 138. T. 13. P. 2.

Tempus contractus reſpicimus in acquiſitionibus, quæ proueniũt ex contractu. Pet. de Vbal. de cano. Epiſcopa. & parrochia. q. 14. princ. nu. 44. f. 210. T. 15. P. 2.

Verba in contractu pacis, an largè, vel propriè capiantur. Octauia. Velpel. de treu. & pace quæſt. 56. numero primo, fol. 412. Tom. 11. Par. prima.

Verba interpretantur contra ſtipulantem. Roland. a Val. de dote q. 37. nu. 10. fol. 366. T. 9.

Strictius interprætantur in promiſſione de non offendendo pro conſanguineis. Octauia. Velpel. de promiſſionibus de non offenden. q. 91. nu. 18. f. 416. T. 11. P. 1.

De ſtipulatoribus.

*STIPVLATOR contra promiſſorem quas habeat actiones. Bapt. de S. Blaſ. de actionib. & eius natura centu. 2. actio. 176. num. 76. fol. 55. Tom. 3. Par. 2.

*STIPVLATORIS ex parte cur pro ſolido debito pars æſtimationis petitur ex promiſſoris parte pro ſolido, ſolida quoque æſtimatio. Æguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. nume. 3. fol. 381. Tom. 6. Par. 2.

Hæres, ſi egerit contra adiectum ab adiecto, vel hæredem putatiuum, num poſtea poſſit agere contra promiſſorem. Stracca de adiect. P. vlt. nu. 25. f. 404. T. 6. P. 1.

In perſona, ſi eſt ſumma maior, & in perſona adiecti minor, & ſoluatur adiecto ſumma in eo deſignate, quo remedio conſulatur creditori, & quid contra, ſi non integra ſumma in eo collata ſoluatur eidem. ibidem nu. 17.

Poſt mortem conditio exiſtens, ſtipulationem puram reddit. Strac. de adiect. P. 3. nu. 168. f. 398. T. eod. P. ead.

*STIPVLATORVM duorum eiuſdem rei, vna dicitur obligatio. Alberic. de ſtatu. q. 32. nu. 14. f. 34. T. 2.

Stipulatu actio quæ oriatur, & cui competat.

*STIPVLATV actio arbitraria cui competat, & contra quem. Odofred. de libel. forman. cap. 49. nume. 1. & libellus qualiter formetur in actione ex ſtipulatu arbitraria. ibidem numero 2. folio 89. Tom. 3. Par. 2.

Actio dotis confunditur aditione. Monticul. de inuenta. cap. 9. nu. 378. fol. 231. T. 8. P. 2.

Actio directa ei, qui ſtipulatus eſt competit, & eius hæredi. Placenti. de actio. perſonalib. tit. 18. nu. 2. fol. 41. T. 3. P. 2.

Actio pro dote duplex eſt, & cui concedatur. Odofred. de libel. formand. c. 44. nu. 1. f. 89. T. 3. P. 2.

Actio pro quibus competat rebus. ibidem c. 48. nu. 1.

Actio pro quibus rebus detur. Placenti de actionib. perſonalib. tit. 18. nu. 4. fol. 41. T. eod. P. ead.

Actio, quæ oritur ex tempore, quando concedatur. Odofred. de libel. formand. c. 50. nu. 1. f. 89. T. eod. P. ead.

Actio ſtipulanti, & eius hæredi competit. Placenti. de actio. perſonalib. tit. 18. nu. 5. f. 41. T. 3. P. 2.

Tacita actio ex fauore inducitur. ibidem nu. 3.

*STIPVLATVM homo libere deduci non poteſt. Æguina. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. colum. 3. numero ſeptimo, fol. 379. Tom. 6. Par. 2.

Stipulatur.

*STIPVLATVR extraneus ſi dotem reddi ſibi dotans, aut cui de iure debetur, ſoli mulieri quæritur actio. Bald. Nouel. de dote priuil. 28. nu. 2. & 4. f. 204. & 205. T. 9.

Filiusfamilias recipiens dotem, ſi lucrum dotis in caſum ſoluti matrimonij, illud erit ſibi præcipuum. Bald. Nouel. de dote priuil. 37. nu. 1. fol. 206. T. eod.

Mulier ſi a principio dotem reddi alteri, non habet locum priuilegium, de quo in l. in rebus. C. de iure dotium. Bal. Nouel. de dote P. 12. nu. 22. f. 268. T. 9.

Pater dotem ſimpliciter a ſe profectam, ſeu ſi impersonaliter ſtipuletur, tã ſibi, quã filiæ ſtipulatus intelligitur. Strac. de adiect. P. 3. nu. 143. f. 396. T. 6. P. 1.

Quando pater dotem ſibi reddi, ſi filia deceſſerit ſine liberis, & ſi contingat quod decedat cum liberis, videntur vocati liberi, etiã ſi non ſint hæredes matris. Ioan. Campeg. de dote quæſtio. 128. nu. 5. fol. 315. Tom. 9.

Si ab initio dotem ſibi reddi ſimpliciter extraneus dans dotẽ pro muliere, an videatur ſtipulari ſibi, an verò mulieri. Io. Campeg. de dote q. 136. nu. 1. f. 316. T. 9.

Si ex interuallo pater dotẽ ſibi reddi voluntate filiæ, an actio quæratur ſibi, vel filiæ tantum. Io. Campeg. de dote quæſt. 141. nu. 1. fol. 317. Tom. 9.

Si pater conſtante matrimonio de voluntate filiæ dotem ſibi reddi, an intelligatur ſecũdum naturam dotis, vel nomine filię. ibidem quæſt. 137. nu. 1.

Si pœna quando nouatio cõmittatur. Medic. de nouatio. q. 6. nu. 6. fol. 389. Tom. 6. Par. 2.

Si quis pro alio obligatio naturalis, an quæratur ei. Caccialup. de pact. q. 11. nu. 5. f. 12. T. 6. P. 1.

Stipulatus ſi quis fuerit aliquid quando, & ad quæ teneatur & non.

*STIPVLATVS, aut pactus extraneus ſi eſt qui res proprias pro muliere dedit in dotem ſibi reddi, an tale pactum mulieri noceat. Odofred. de dote. reſtitutio. nu. 68. f. 473. T. 9.

Aut pater aut extraneus ſi copulatiue eſt dotem ſibi aut filiæ reddi, quomodo intelligatur ſtipulatio. Strac. de adiec. Par. 3. num. 145. fol. 396. T. 6. P. 1.

Auus maternus, aut alius extraneus dotem a ſe datam ſi eſt mulieri, aut ſibi reddi vtilem mulieri quærit, & ipſe adiectus cenſetur & ei tam quam adiecto ſolui poteſt. Strac. de adiect. nume. 153. vbi reprobatur ſententia pauli caſtrenſis Par. 3. fol. 397. Tom. 6. Par. prima.

Si eſt ſibi, aut nepoti dotem a ſe latam reddi, quęrit vtilem nepti, & ipſe cenſetur adiectus, licet nomen ſuum præpoſuerit in ſtipulatione. ibidem nu. 154.

Dotem quam dedit extraneus, eſt ſibi, aut mulieri, ſiue ipſorum hæredibus, vel cui ius, & caſus dederit, qualitercumq́ue matrimonium diſſoluetur, morte, vel diuortio ſine filijs ex eorum corporibus natis, non peruenientibus ad legitimam ætatem vigintiquinq́ue annorum, & in omnem caſum &c. & matrimonium diſſoluatur relicto filio, qui ad ætatem prædictam non peruenerit, quomodo intelligatur ſtipulatio ſecundum Baldum diſtinguitur ibidem nu. 163. f. 397.

Dotem ſi eſt auus maternus ſibi, aut mulieri, cum ſit adiectus, & ſoluatur matrimonium morte iuri, vel diuortio, & reſtitutio facta ſit auo, vel extraneo, qua actione repetatur a muliere. Strac. de adiec. P. vlt. nu. 19 f. 404. T. 6. P. 1.

Eſt extraneus ſibi reddi dotem quam dedit, aut cui de iure debebitur, quod actio ſit integra mulieris, & perinde ſit, ac ſi ſibi, & mulieri fuerit ſtipulatus ſubtiliter diſputatur ab eodem ibidem P. 3. nu. 160. fol. 397.

Ex viro dotem ſi ſit actione negociorum geſtorum extraneus mulieris negotiorum gerens ea ignorante conuenitur, vt virum liberet. Odofred. de dotis reſtitutione nu. 65. f. 473. T. 9.

In vno caſu vel pactus ſi ſit ſibi reddi extraneus dotem dando in alijs caſibus, in quibus pactus, vel ſtipulatus non eſt, mulieri cõpetit actio. ibidem nu. 57.

Incontinenti ſi pater eſt dotem ſibi reddi, vtrum filia perdat ius conſolidationis, mortuo patre, vel ipſa emancipata, & quid, ſi pater inſtituiſſet extraneum hæredem. Io. Campeg. de dote q. 147. nu. 5. & 2. fol. 318. T. 9.

Pater aliter filijs, aliter ſibi, non præſumitur filijs tamquam hæredibus ſtipulatus. Andre. Alcia. de præſumptio. præſumptio. 31. nu. 6. fol. 314. Tom. 4.

Si eſt a marito dotem de conſenſu filiæ, ſub conditione, an ante euentum conditionis poſſit pater agere primeua actione contra ipſum maritum de volũtate filiæ. Ioan. Campeg. de dote q. 134. nu. 1. fol. 315. Tom. 9.

Si ſit filio, vel hæredi dotem reddi, valet ſtipulatio. Odofred. de dotis reſtitutio. nu. 7. f. 472. T. 9.

Vel extraneus dans dotem ſi eſt dotem ipſi dotanti reddi, ſi mulier in matrimonio deceſſerit ſine liberis, & contingat quod mulier decedat cum liberis, an dos debeat eſſe mariti, an verò hæredum mulieris, an verò liberorum licèt hæredes non ſint. Ioan. Campeg. de dote q. 128. nu. 1. f. 314. T. 9.

Quod mihi debetur, niſi ex voluntate mea ſtipulatur mihi actionem non aufert. Iacob. Butriga. de dote numero 71. folio 449. Tom. eod.

Seruus nominatim pluribus dominis, quatenus eiſdem acquirere dicatur. Ioann. Copi de fructib. cap. ſecundo, numero 5. folio 251. Tom. 17.

Si dotem a ſe datam pater pro filia ſibi eſt, & deinde mortuus ab inteſtato, relicta filia prædicta, & filio maſculo qui ex forma ſtatuti filiam excludit, quod dotis repetitio ad filiam pertineat. Strac. de adiect. Par. tertia, numero 148. folio 396. Tom. ſexto, Par. prima.

Si eſt pater a marito filię ſibi, & ſuis hæredibus reddi, nec non eius filiæ hæredibusq́ue ſuis, aut cui ius eſt caſus dederit, & filia moriatur, relictis filijs, quod ſtipulatio intelligatur ſecundum relatam conſuetudinem. Strac. de adiect. Par. 3. numero 146. folio 396. Tom. 6. Par. 1.

Dotem ſibi reddi in omnem caſum dotis reſtituendæ, vel in omnem caſum ſoluti matrimonij, quid agendam erit. Io. Campeg. de dote q. 40. nu. 1. & 2. f. 306. T. 9.

Sibi inuitam reddi, aut filio poſt mortem, filius etiam ad obligationem videtur adiectus. Strac. de adiect. Par. 3. nume. 167. folio 398. Tom. 6. Par. 1.

Si fuerit pater filiæ, vt filiæ, an vt extraneę, videlicet, vt benemeritæ, an, & quando valeat ſtipulatio. Bald. Nouel. de dote Par. 12. nume. 49.

Source : BIU Cujas

numero 49.& 50.folio 267.Tom.9.
Si in vno casu pater dotem sit in alijs casibus, vbi stipulatus non sit,actio filiæ competit. Odofred.de dotis restitutio.numero 9. fol.472.Tom.9.
Si incontinenti est pater dotem sibi reddi, vtrum filia perdat ius consolidationis mortuo patre,vel ipsa emancipata,& quid si pater instituisset extraneum hæredem.Io.Campeg. de dote quæst. 147.nu.1.fol.318.Tom.9.
Si sibi & mulieri sit extraneus dotem quam dedit, vel sibi, & cui de iure vtrinque pro dimidia quæritur. Strac.de adiect. Par.3. nu.164.fol.398.T.6 P.1.
Si sum mihi, aut Titio fundū dari,quamuis Titio sit traditus fundus,peti potest,vt de euictione caueatur.Strac.de adiect.P. vlt. nu.18.fol.408.T.eod.P.ead.
Si sit dotem sibi reddi extraneus dotans quoquo modo matrimonium soluatur,mulier non habet actionem,sed ipse solus.Odofred de dotis restitutio.nu.53.f.473.T.9.
Si sit pater sibi reddi in vita,aut filio post mortem, filius etiam ad obligationem videtur adiectus.Strac.de adiect. P.3.nu.49.fol. 391.Tom.6.Par.1.
Si sum mihi quinque,aut Titio decem, & quinque soluta sunt Titio,reliqua quinque quomodo petam.Strac.de adiect. P.2.nu. 53.fol 388.T.6.P.1.
Sibi si fuit pater lucrum dotis,illud erit sibi præcipuum, & non filio, & hoc si pater subiuit onera matrimonij, aliàs secus. Bald. Nouel.de dote priuil.37.nu.4.f.206.T.9.
Si quis fuerit meo nomine centum sibi a Titio dari, an a me rectè Titius liberetur.Strac.de adiect.quæstio.7. numero 8.folio 400. Tom.6.Par.1.
Vel pactus extraneus, si dotem dando in vno casu sit sibi reddi in alijs casibus in quibus pactus, vel stipulatus non est,mulieri cōpetit actio. Odofred. de dotis restitutio. numero 57. folio 473. Tomo nono.
*STIPVLEMVR si ego, & Titius dotis nomine centum a Meuio pro Pamphila mihi nuptura,hoc acto, vt sumus duo rei credendi,non tamen efficiemur duo rei stipulādi, quia eadem duobus nupta esse non potest.Strac.de adiect.quæst.13.nume.3.fol.402. Tom.6.Par.1.

Stipuletur si aliquis aliquid alicui, an & quando talis stipulatio valeat, & non.

*STIPVLETVR nisi notarius ei pax absenti fieri nequit. Anto.Corset.de priuil.pacis nu.26.f.226.T.12.
Pater si dotem a se profectam simpliciter,aut imperſonaliter, tam sibi,quàm filiæ stipulatus intelligitur.Strac.de adiect.P.3.num. 142.fol.396.T.6.P.1.
Si aliquid pater filio indiuiduum cohærens personæ filius statim admittitur viuo etiam patre. Andre.Alcia.de præsumptio.præsumpt.31.nu.5.f.314.T.4.
Si alteri recipiens feudum a supremo Principe, an valeat stipulatio.Franciſchi.Curt.de feud.colum.4.nume.65.fol.61.Tom.10. Par.secunda.
Si emens feudum scienter sine consensu domini de euictione, an possit precium repetere.ibidem nu. 119.f.82.
Si pater dotem reddi ad filiæ voluntatem, filia postea moriente cum liberis antequam declaret,videtur voluisse dotem reddi sibi pro filijs.Bald.Nouel.de dote priuil.10.numero primo,folio 195.Tom.9.
Si pater filio propter benemerita collata in patrem, an valeat stipulatio,quasi stipulatus vt filio, an non valeat, quasi stipulatus, vt extraneo.Andre.Alcia de præsumptio.præsumpt.30.nume.4.& concluditur nu.7.fol.313.T.4.
Si pater marito dotem simpliciter,an videatur stipulari sibi, & filiæ,ita quod solus ex stipulatione non possit agere. Io.Campeg. de dote q.135.nu.1.f.316.T.9.
Pecuniam filiæ,vt ei dotis nomine nupturæ daretur, & filius dotem, si filius minus dederit, & dotem stipulatus sit, mulier superfluum petere poterit.Odofred.de dotis restitutio. nu.66.fol. 473.Tom.9.
Si pecunia data mutuo, vt numeretur, siue ante,siue post,non fit nouatio.Medic.de nouatio.quæstio.4.num.10.fol. 389. Tom.6. Par.secunda.
Si seruus habere licere, an factum sit nudum. Æguina. Baro. de diuid.& indiuid.obligatio.numero vndecimo, fol.384.Tom.6. Par.secunda.

De Stirpe.

*STIRPE antiqua qui orti sunt, nobiles sunt, maiores quorum functi sunt officijs publicis.Cæpol.de Imperato.milit. deligen.col. 2.nu.15.fol.311.T.16.
Dauid a matre denominatus est Christus.Boni.de Curti. de nobilita.nu.30. fol.13.T eod.
De parentum an dicantur filij bastardi nobilium. ibidem num.4. col.3.in fi.fol.12.

De Stocchis, & stoccholis.

*STOCCHI, Ciuantię,& rompicolli prohibentur bannimentis in Vrbe.Virgin.de Boccat.de interdict.vti posside. capitul. 18.numero 188.folio 317.Tom.tertio,Par. secunda.
*STOCCOLI, & barocolli contractus qui sint.ibidem nu.189.

De Stratis, & stratoribus.

*STRATA an sit via matonata, lapidibus viuis constructa. Iacob. Nouel.de iure prothomis.§.8.& 9.nu.14.fol. quadragesimosexto,Tom.decimoseptimo.
*STRATÆ locorum, seu itinera, vbi pedagia colliguntur,secura seruare debent domini dictorum locorum. Iacob. de S. Georg. de feud.nu.4.f.182.T.10.P.1.
*STRATORES qui dicantur.Nicola.Boer. de custod. cla.nume.6. fol.382.Tom.16.
Qui fuerint.Ioan.Pyrrhi de magistratib.Roma.Par.3.numero 16. fol.104.Tom.16.
Siue stratores,qui sint.Pet. Belli.de re milita. tit. 10.col.4.in fin.nu. 36.fol.337.Tom.16.

Stricta interpretatio vbi fieri debeat,& non.

*STRICTA de significatione ad latam extensio procedit etiam in correctorijs similiter eadem ratio.Negusan. de pigno. & hypothec.membr.3.5. Par.numero quadragesimoseptimo,folio 234. Tom.6.Par.1.
De significatione ad largam aliter non fieri extensionem, quando ratio expressa sit,dicit Gamba. de auctorita. lega. de late.tit. de potesta.lega.in commendan. beneficia.numero 95. fol. 179. Tom.13.Par.2.
Et propria de significatione genitiuus in statuto denotat dominium Bellenci.de charitatiu.subsid.quæst.122.nume.5.fol.168. Tom.15.Par.2.
Fit interprætatio in sententijs.Gamba.de extensio. nume. 195.fol. 260.Tom.18.
Interprætatio debet fieri in legatis.Medic. de diffinitio. diffinitio. 78.nu.4.fol.312.T.eod.
Fieri debet in mandatis procuratorum. Bellenci. de charitatiu. subsid.q.60.nu.33.f.159.T.15.P. 2.
Fit in criminibus Redoa.de simo.menta.Par. 1. c. 5. nu. 4.fol.61. Tom.eod.Par.ead.
Fit in expresso contractu, sed strictior in actis. Aymon. Crauet. de antiquita.tempo nu.114.f.172.T.17.
Fit in odiosis.Gigas de pensio.eccleſiast. quæstio. 94. nume.4.fol. 363.Tom.15.Par.1.
In priulegijs fit.Cornel.Beninca.de pauperta.quæst.7.nume.27. fol.148.Tom.18.
Materia priuilegiorum est.Albert.Brun.de augmen. nu.3.concl.5. princ.fol.356.Tom.17.
*STRICTAM interprætationem recipere dispensationem dicit Gamba.de auctorita.lega.de late.titul. de potesta. lega. in commendan. benefic. numero 207. folio 181. Tom. decimotertio, Par.secunda.
Recipit interprætationem priuilegium iniuriosum.Aegid.de Bellame.de permutatio.beneficio.Par.1.quæst.2.nume.7. fol. 190. Tom.15.Par.1.

Strictè quæ intelligenda, & interprætanda sint.

*STRICTE accipienda est pœnalis stipulatio.Octauia. Velpel.de treug.& pace quæstio.41.numero quinto,fol.410. Tom. vndecimo,Par.prima.
Accipiuntur statuta pœnalia, licet publicam vtilitatem respiciant ibidem q.56.nu.4.fol.412.
Aliquid intelligere, quando dicatur.Gamba.de auctorita. lega.de late.lib.10.nu.268.f.227.T.13.P.2.
Debent intelligi statuta, & banna.Iul.Ferret.de gabel.col.4.num. 39.fol.80.Tom.12.
Debent interpretari actus,& cōsensus taciti.Melch. Pala. maiorat. P.4.q.20.nu.61.f.478.T.10.P.1.
Dicuntur Rectores, prælati parrocchialium eccleſiarum. Henric. Bote.de syno.Episco.Par.2.nume.15.fol.381. Tom. decimotertio,Par.secunda.
Esse interprætandam facultatem conferendi non reseruata propter præiudicium,quod ordinario inferri cōtingit, dicit Gamb. de auctorita.lega.de late. lib. 10. numero 198.folio 226. Tomo eod Par.ead.
Est intelligenda iurisdictio legati. Bellenci. de charitati. subsid.q. 12.nu.2.f.149.T.15.P.2.
Est interprætanda licentia data per dominum feudi ad alienandum feudum Melch.Pala.maiorat.Par.4.quæst. 11.nume.3.fol. 467.Tom.10.Par.1.
Est non latè interprætandum in materia spoliorū. Redoa. de Spol. eccleſia.q.1.nu.8.f.215.T.14.
Et propriè accipere terminum, quod idem sit,si qui credant infeliciter errare ponit Gamba.de auctorita.legat.de late. lib.10.nu. 273.fol.227.T.13.P.2.
Et propriè Episcopus capitulo facit vnum corpus, cuius ipse Episcopus est caput. Pauin. de offic. & potesta. capitu. sede vacan. prælud. 5.nu.2.f.410.T.eod.P.ead.
Et propriè intelligi debent statuta,& leges. Iul. Ferret.de duel.nu. 109.fol.313.Tom.12.
Et propriè non est decima Papalis decima. Bellencin. de charitati.subsid. quæstio.69. numero secundo, fol. 160. Tom. decimoquinto,Par.secunda.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Fieri debet interpretatio in materia criminis læſæ maieſtatis. Gig. de crim.læſæ maieſta.quæſtio. 22. nume. 4.fol.79.Tom.vndecimo,Par.prima.

In interpretandis nepotes non veniunt nomine filiorum. Martin. Laude.de crim.læſæ maieſta.nume.10.fol.29. Tom.vndecimo, Par.prima.

Intelligendæ ſtipulationes ſunt.Nicola.Moro.de fide treug. & pace q.134.nu.3.f.444.T.eod.P.ead.

Intelligendum ſtatutum ciuitatis imponẽs gabellas eſt.Bertacchi. de gabel.P.1.nu.18.f.53.T.12.

Interprætanda diſpenſatio eſt in caſu plurium beneficiorum ſine cauſa vtilitatis,vel neceſſitatis eccleſiæ. Gamba. de auctorita.lega.de late. lib. 10. numero ſexto,folio 224.Tom. decimotertio, Par.ſecunda.

Interprætanda eſt iuriſdictio legati vti extraordinaria, & non naturalis in conferendis beneficijs quæſtio.11. numero 21.fol.265. Tom.eod.Par. ead.

Facultas diſpenſandi, quando nomina diſpenſandorum expreſſa ſint.Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.10.nu. 201. fol. 226. Tom.eod.Par.ead.

Interprætandam legati collationem, tamquam ſuper inductam, & extraordinariam.ibidem lib.3.no.480.f.172.

Interprætari debent verba ſaluiconductus. Pet.Belli. de re milita. tit.vnico nu.16.f.362.T.16.

Interprætari debet cõſuetudo duellandi vti nutritiua peccati. Andre.Alcia.de ſingula.certam nu.5.f.304.T.12.

Reſcripta ad lites.Gamba.de auctorita.lega.de late. lib. 8. num. 173.fol.212.T.13.P.2.

Ita debent intelligi, vt minus quàm poſſint lędant ius commune verba Papæ vel alterius Principis.Anto. de Præt. de iuriſdictio. Epiſc.defenſio.capitu.primo,nume. 18. fol.363. Tom.decimotertio,Par.ſecunda.

Qualiter interprætari debeat diſpenſatio.Mech. Pala. maiorat. P. 1.q.3.nu.13.f.351.T.10.P.1.

Quod debeat intelligi ius odioſe reſidens in perſona laici, vt tantùm præiudicet Epiſcopo,vel naturali collatori. Gamba. de auctorita.lega.de late lib.3.numero 286.fol.170.Tom. decimotertio,Par.ſecunda.

Semper intelligitur diſpenſatio illegitimi. Gig.de penſio. eccleſia. q.19.nu.8.fol.337.T.15.P.1.

Si fuerit vſum priuilegium amplum,an perdatur.Iul. Ferret.de re naua.lib.5.nu.26.f.336.T.12.

Si vtatur priuilegio habens largum priuilegium, an deinceps poſſit illo vti magis largè.Balb.de præſcriptio.quæſt.4.nume.8.fol. 97.Tom.17.

Strictiſſimè,& largè in iure ponuntur conſanguinei.Iacob. Nouel. de iure prothomiſ.colum.ſecunda, numero 175. fol. vigeſimooctauo, Tom.17.

Sumpta religio dicitur erga Deum benedictum. Nicola. Moro.de fide treug.& pace quæſtio.4.numero 31.fol. 418.Tom. vndecimo,Par. prima.

Sumptam curam nullus,niſi ſit ſacerdos, habere poteſt. Io.Staffil. de grat.expectatiu.titu. de qualita.& ſtatu.beneficio.nu.21.fol. 273.Tom.15.Par.1.

Sumptum verbum priuilegium potius diſpenſationem ordinariam declarat.Franc. Curt.de feud.capitu.7.numero 4. folio 46. Tom.10.Par.2.

Sunt capienda verba deffinitionis.Medic.de diffinitionib. q.4.nu. 16.fol.287.Tom.18.

Sunt intelligenda ſtatuta pœnalia,& reſtringenda. Iul. Ferret.de re naua.lib.2.nu.12.f.329.T.12.

Verba contractuum. Neguſan.de pignorib. & hypothec.memb. 3.2.P.nu.74.f.201.T.6.P.1.

Verba ſententiæ, ſeu reſcripti in eis licitum eſt argumentũ a contrario ſenſu ducere.Franciſchi.Curt. de feud.cap. 5.nu. 5.fol.46. Tom. 10.Par.2.

*SVNT interprætanda priuilegia,& non ſunt extendenda. Pet.Rebuf.de nominationib.quęſt.12.princ.num.13.fol.317.Tom.15. Par.2.Remig.de Gon.de charitatiu.ſubſid.quæſtio.23.nu.2.fol. 175.Tom.15.Par.2.

Vel large verba ſtipulationis in contractu pacis capiuntur. Octauia.Velpel.de treug.& pace quæſt.56.nume.1.fol.412. Tom.11. Par.prima.

Verba intelliguntur in interdictis.Gamba. de extenſio. nu. 53.fol. 251.Tom.18.

Stricti iuris quid ſit.

*STRICTI iuris actio ex teſtamento eſt. Gaſp. Caballi. de euictio. §.4.nu.36.fol.93.T.6.P.1.

Iuris actio hypothecaria dicitur,pignoratitia verò bonæ fidei.Neguſan.de pigno.& hypothec.memb.1.7.Par.princ.nume.4.fol. 249.Tom.eod.Par.ead.

Actiones, ſiue contractus illi dicuntur,in quibus aliud nõ venit, niſi quod exigit actionis, & contractus natura. Anto. de Roſel. de vſur.nu.36.fol.71.T.7.

Actiones,ſiue contractus qui ſint,& quot.ibidem nu. 35.

Actionibus non venit intereſſe.ibid.nu. 37.

An ſint ſtatuta gabellarum.Iul.Ferret.de Gabel.colum.3. nume. 24.folio 80.

An ſit emphyteuſis.Guido de Suza.de iure emphyteut. col.3.nu. 3.fol.189.Tom.6. Par.1.

Conſuetudo eſt, & eſt facti, & non extenditur extra locum. Nicol.Moron.de fide treug.& pace quæſtio.111.num.172.fol.439. Tom.11.Par.1.

Contractus quotuplex ſit nominati,& innominati,& bonę fidei. Medic.de diffinitio.diffinitio.43. numero ſexto,folio 303.Tom. decimooctauo.

Contractus ſtipulatio eſt.Io.Copi de naturalib.fructib.c.4. nu.2. fol.247.Tom.17.

Iuris contractus eſt ſtipulatio.Matthefila. de electio.opinio.col.4. nu.8.fol.221.Tom.18.

Diſpenſatio eſt,& ſtricte intelligenda.Thom.Act. de Ludo Scaccho.q.7.princ.nu.18.f.180.T.7.

Diſpoſitio an trahatur ad augmentum rei, de qua in diſpoſitione.Albert.Brun.de augmen.concl.7. princ.numero quinto, fol. 359.Tom.1.

Eſt cõtractus feudi.Lauren.Sylua.de feud.recognitio. q. 27.nu.4. fol.78.Tom.10.Par.1.

Eſt iudicium reſtitutionis.Io.Garſ.de expenſ. & melioratio.c.18. nu.41.fol.322.T.17.

Eſt ſententia.Anto.Nicel.de gloſ.contra. num.207.quæſt.43.fol. 202.Tom.18.

Feudum an ſit contractus,an verò bonæ fidei.Fran.Curt.de feud. q.9.princ.nu.3.f.50.T.10.P.2.

In contractibus,etiam ſi dolus det cauſam cõtractui, tenet contractus, ſed contra agentem excipitur. Anto. de Roſel. de vſu. nu.32.fol.71.Tom.7.

In iudicijs quæ veniant.ibidem nu.38.

Iudicijs exceptio doli dabatur olim, & etiam in iudicijs bonæ fidei.Tynda.de compenſatio.numero 62.folio 254. Tom.ſexto, Par.ſecunda.

Iuramentum eſt,& non excedit caſum ſuum. Redoa. de reb. eccle.non alienan.rub.30.caſu 1.nume. 54.fol. 445. Tom.decimoquinto,Par.2.

Licèt cenſeatur immunitas eſt fauorabilis. Nicola. Feſtaſ. de æſtim. & collect. capitul. ſeptimo,numero 48.folio 192. Tomo duodecimo.

Licet ſit diſpenſatio, quod tamen non debeat eſſe abſque effectu aliquid operandi.Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.3.nume. 111.fol.168.T.13.P.2.

Mandatum eſt.Iuan.Gutte.de contractib.iurat. c. 50. num.2.fol. 95.Tom.6.Par.2.

Non eſt diſpenſatio reſpectu diſpenſantis.Io.de Selu.de benefic. P.4.q.7.nu.6.f.104.T.15.P.1.

Præſcriptio eſt,& non extenditur, & quãdo præſcribitur,ius reale extenditur de perſona ad perſonam. Ioann. Garſ. de expenſ. & melioratio.capitu.nono,numero trigeſimooctauo,folio 285. Tom.decimoſeptimo.

Quæ ſunt in illis, nec in ſtatutis diſponentibus contra ius commune, appellatione venditionis non venit permutatio. Redoa. de reb.eccle.non aliena.capitu.quarto,numero 4.fol.395. Tom. 15.Par.ſecunda.

Statuta, vel conſuetudines dicuntur. Iacob. de S. Georg.de homag.nu.32.f.178.T.10.P.2.

Sunt diſpenſationes.Anto.de Præt.de iuriſdictio. Epiſco. defenſio.c.1.nu.15.f.362.T.13.P.2.

Sunt procuratoria, & non extendibilia de perſona in perſonam. Arnulph. Ruze. de iure regal. numero nono, folio 364. Tomo duodecimo.

Sunt renunciationes.Melch.Pala.maiorat.Par.1.q.38.nu.4.f.380. Tom.10.Par.1.

Sunt ſtatuta.Pauin.de offic.& poteſta.capit. ſede vacan. q.1.2.P. princ.nume.9.fol.421.Tom.13.Par.2.Gamba.de extenſio.num. 170.fol.259.T.18.

Vtrum ſit diſpenſatio. Alphon. Hoie. de beneficio.compatibilita.Par.2.capitu.duodecimo,numero 67.& 68.fol. 185. Tom.15. Par. prima.

Prælati dicuntur qui iuriſdictionem contentioſam habent. Henrie.Bote.de ſyno.Epiſcop.Par. 2. numero 15.folio 381.Tom.13. Par.ſecunda.

*STRICTIS extenſio fieri nõ debet.Matthefila. de electio. opinio. nu.2.fol.221.Tom.18.

Vocabulis non ſemper vtimur. Pauin. de offic. & poteſta. capitu. ſede vacan. prælud. 4.numero 9. folio 410. Tom. decimotertio, Par.ſecunda.

Strictiſsimi iuris quid ſit, & ſtrictiſsimè quid ſit interprætandum.

*STRICTISSIMI iuris eſt exemptio, & odioſa ideo reſtringenda. Anto.de Præt.de iuriſdictio.Epiſc.defenſio.cap.1. nume.8.folio 362.Tom.13.Par.2.

*STRICTISSIME eſt interprætãdum priuilegium iuri diuino derogans.Ioan.le Cir.de primogenitu. quæſt. 1.3. lib.nu.4. fol.63. Tom. 10.Par.1.

Eſt procedendum in præiudicium tertij. Anto.de Præt.de iuriſdictio.Epiſco.defenſ.capitu.1.numero 9.folio 362. Tom.decimotertio,Par.ſecunda.

Interprætanda eſt conſuetudo circa rerum minorum alienationem.Simoncel.de decret.titul.6.inſpect.4.numero 47.folio 310. Tom.6.Par.2.

Strictè, largiſſimè, largè,ſecũdùm naturam aliquid dicitur diuerſis modis.Franc.Varg.de auctorita.Pontific.axio. 5.nume.3.fol. 114.Tom.13.Par.1.

Vel pleniſſimè quid ſit intelligendum.Redoa. de Simo. menta.P. 3.nu.5.fol.89.T.15.P.1.

Strictius,

Source : BIU Cujas

Strictius, ſtricto modo quid interpretetur & ſtrictum ius quod dicatur.

*STRICTIVS accipiuntur verba, quàm odium eſt irrationabile. Octauia. Velpel de promiſſionib. de non offenden. quæſt. 91. nu. 4. fol. 416. T. 11. Par. 1.

Aliquando interpretari legati facultatem, quàm mandatum deferendo dicit Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 3. nu. 114. fol. 168. Tom. 13. Par. 2.

An ſint reſcripta. Ioan. de Selu. de benefic. Par. 3. quæſt. 14. fol. 77. Tom. 15. Par. 1.

Fore intelligendam facultatem diſpenſandi, quando forſan alterius iuriſdictionem abſorberet. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 10. nu. 197. f. 226. T. 13. P. 2.

Interprætantur verba ſtipulationis in promiſſionibus de non offendendo pro conſanguineis. Octauia. Velpel. de promiſſio. de non offenden. q. 91. nu. 18. f. 416. T. 11. P. 1.

Mandato eſt præceptum. Anto. Corſet. de verb. geminat. num. 29. fol. 269. Tom. 18.

*STRICTO de iure pronunciatur in criminibus exceptis. Redoa. de ſimo. menta. Par. 4. capitu. 13. numero 26. folio 114. Tom. 15. Par. ſecunda.

Modo donum Dei eſt gratia ſancti ſpiritur. ibidem Par. 3. capitu. 4. nume. 9. fol. 88.

*STRICTVM ius propriè quid dicitur. Pet. Folle. de contractib. cẽ ſua. col. 1. nu. 3. fol. 139. T. 6. P. 2.

Ius quando dicatur. ibidem nu. 2.

De Stridis, & ſtridationibus.

*STRIDÆ vbi fiunt abſens an dicatur, qui non eſt in ipſo loco. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 3. nu. 57. f. 36. T. 17.

*STRIDATIONES vocatus, an notitiam venditionis habere dicatur. Iacob Nouel. de iure prothomiſ. §. 4. nume. vigeſimooctauo, fol. 38. Tom 17.

*STRIDIS factis in loco vbi Noè non habitabat, ponitur caſus Noe a Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 3. numero 59. folio 36. Tom. decimoſeptimo.

Lapſis quietis, nullus eſt amplius audiendus. ibidem §. 6. numero 44. folio 43.

Primis quiete decurſis, nullus amplius audiri debet, ponitur caſus domini Antonij Barbaro. ibidem §. 3. nu. 52. f. 36.

Quiete lapſis de capite duorum annorum non obſtantibus, an quilibet admittetur ad venditionem redimendam. Iacob. Nouel. de iure prothomiſ. §. 4. numero quadrageſimoquarto, folio 38. Tom. 17.

Quietis tranſcurſis, & diebus triginta in venditionibus proprietatum, nullus amplius auditur. ibidem nu. 41.

Rite, ac rectè ſecutis, an ex lege ſenatus aliquis audiatur. ibidem §. 3. nu. 51. fol. 36.

Strigarum materia, & conſideratio.

*STRIGE, ac vanitates earum, & an moueantur de loco ad locum per demones ponuntur a Marquar. de Suſan. de Iudæ. & alijs infidelib. c 13. nu. 28. f. 74. T. 14.

Et incantatores qua pœna teneantur. Ioann. Quinti. Hed. in ariſtocrat. Chriſtia. ciuita. quæſtio. 118. numero decimonono, folio 91. Tom. 16.

Omnes, & maleficæ extra gremium, & protectionem ſunt eccleſiæ. Paul. Griland. de ſortileg. quæſt. 7. nume. 8. fol. 388. Tom. 11. Par. ſecunda.

Quando vadunt ad congregationem in aliquo loco diſtanti, tunc deferuntur a diabolo, & quãdo vadunt ad loca propinqua eunt. pedeſtres, mutuo ſe inuicem inuitantes. Bernard. Comeſ. in Lucer. inquiſito. titu. de ſtrig. colum. 1. numero 2. fol. 348. Tom. 11. Par. ſecunda.

Quod portantur de nocte a demone per varia terrarum ſpacia credere non eſt hæreticum. Alberti. de agnoſcen. aſſertionib. hæretico. q. 24. nu. 13. f. 85. T. eod. P. ead.

Sunt hæreticæ veraciter, & idololatræ ac apoſtatę. Bernar. Comes in lucer. inquiſito. colum. 2. numero duodecimo, fol. 349. Tom. eod. Par. ead.

Vadunt ad ludum, quem bonæ ſocietatis appellant, & ſemper faciunt reuerentiam diabolo in forma humana apparenti. Bernard. Comes in Lucer. inquiſito. tit. de ſtrig. col. 1. circa fin. nu. 2. fol. 348. Tom. 11. Par. 2.

Vadunt pedeſtres, quando vadunt ad loca propinqua. ibidem.

Vel lamiæ inprimis in manu diaboli baptiſmum, & omnia Chriſtianæ fidei documenta abnegãt. Paul. Griland. de ſortileg. col. 2. nu. 28. fol. 390. T. 11. P. 2.

Non deferuntur corporaliter a demone, ſed in ſpiritu deluduntur. ibidem q. 7. nu. 6. f. 388.

Profeſſionem expreſſam faciunt in manu demonis, non autem illæ de quibus in capitulo Epiſcopi. ibidem quæſtio. ſeptimo, nu. 36. fol. 391.

Qualiter cognoſcantur verè pœnitere. ibidem quæſtio. 9. numero 3. fol. 392.

*STRIGARVM ſecta, ſeu ſtrigiarum qualiter pertinet ad inquiſitores procedere contra eas eo qui ſunt hæreticæ. Bernard. Comes in Lucer. inquiſito. colum. 4. in med. nume. 1. fol. 344. Tom. 11. Par. ſecunda.

Seu lamiarum corpora ad ludum deferri demonum, quibus rationibus deferri poſſit. Paul. Griland. de ſortileg. quæſt. 7. nu. 7. fol. 388. Tom. 11. Par. 2.

*STRIGAS a ludis demonum diabolus reducens, ſi ſonum campanæ pro Auemaria audiuerit cogitur eas in eodem loco dimittere. Paul. Griland. de ſortileg. quæſt. 7. nume. 30. fol. 390. Tom. 11. Par. ſecunda.

Ad ludum diaboli deferri dicit Frat. Bartholom. Spina in quæſtio. de ſtrig. c. 1. f. 356. T. 11. P. 2.

Noctu domus ingreſſas ſanguinem fugere paruulorum eſt erroneum. Bernard. Comes in Lucer. inquiſito. numero 63. fol. 354. Tom. 11. Par. 2.

Non in veritate faciunt, ac patiuntur ea, quæ ſe facere, patiq́ue fatentur. Frat. Bartholom. de Spina in quæſtio. de ſtrig. cap. 1. fol. 356. Tom. 11. Par. 2.

*STTIGES abuſi ſacramentis, inſidiari pueris, ac eoſdem occidere, diabolum inſuper incubum, vel ſuccubum eſſe reprobãtur tres iſtæ concluſiones, quibus Ponzinibius negat. Frat. Bartholom. Spina in Ponzinib. de Lami. Par. 3. cap. 1. fol. 380. Tom. vndecimo, Par. ſecunda.

Contra ſtriges in teſtes non admittendas, & ob id inquiſitorum proceſſus eſſe infirmos, quod duabus concluſionibus Ponzinibius complectitur, reprobatur ab eodem ibid. colum. tertia, capitu. tertio.

Mulieres, quod moueantur a demone de loco ad locum, conſiſtit in facto. Alberti. de agnoſcen. aſſertio. hæretico. quæſt. 24. nu. 6. fol. 85. Tom. 11. Par. 2.

Vnde dicantur. ibidem nu. 2. f. 84.

Vocatę mulieres, an vadant per varia loca corporaliter, an verò ſpiritualiter ibidem nu. 1.

*STRIX quid ſit, & vnde dicatur. Iacob. Siman. de catholic. inſtitutio. tit. 37. nu. 2. f. 166. T. 11. P. 2.

Studendi, ſtudendo, & ſtudendum.

*STVDENDI licentia gratis dari debet. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 99. fol. 85. T. 18.

Licentiam clerici petere debent. ibidem limitatio. 1. f. 86.

Licentiam concedere cogitur ſuperior. ibidem priuil. 85. f. 84.

*STVDENDO quis dicitur laborare in vinea domini. Stepha. Aufre. de recuſatio. quæſtio. quinta, numero tertio, fol. 361. Tom. 3. Par. prima.

*STVDENDVM eſt Principibus, vt in cuiuſquam iniuriam beneficia non concedant alicui. Io. Redin. de maieſta. Princ. colum. 3. nu. 2. fol. 174. T. 16.

Qui vadit excommunicatus eſt ſine licentia prælati, non dimiſſo habitu, & e conuerſo Franc. de Plate. de excommunicatio. §. 7. nu. 18. fol. 352. Tom. 14.

Quid ſit. Pet. Rebuf. de priuileg. ſcolar. priuil. 10. numero octauo, folio 77.

Studens quibus gaudeat priuilegijs.

*STVDENS eccleſiæ ſeruire dicitur. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 1. nu. 9. f. 33. T. 18.

In altero iure tantùm, & in vtroque promotus, an vtroque gradu gaudebit, vel altero tantum. Pet. Rebuf. de nominatio. quæſt. 5. nu. 9. fol. 303. Tom. 15. Par. 2.

In vno iure, an poſſit variare, & ad alterum ire. ibidem numero ſexto.

In vtroque iure, in quo debet promoueri vniuerſitatis eſt electio & debitoris eſt electio in alternatiuis. ibidem. nu. 8.

In vtroque iure per quinquennium, & in vtroque promotus, an ſuo gradu gaudere poſſit, & quod vtile per inutile non debet vitiari, maximè in ſeparabilibus. ibidem numero duodecimo.

Monachus, ſi mutuum contrahit, monaſterium tenebitur vſque ad probabilem modum. Beat. Anto. de excommunicatio. c. 53. nu. 9. fol. 378. Tom. 14.

Non videtur eſſe in loco, in quo ſtudet, ob animum reuertendi domum Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 127. numero 2. fol. 56. Tom. 18.

Promoueri nõ tenetur vſque ad ſeptennium. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 98. f. 85. T. 18.

Vel legens in legibus religioſus exiens clauſtrum eſt excommunicatus Beat. Anto. de excommunicatio. capitu. 52. nume. 11. fol. 378. Tom. 14.

Vendere non poteſt fructus beneficiorum. Horat. Lut. de priuil. ſcholar. priuil. 100. in fin. f. 87. T. 18.

Reliqua vide infra in ver. ſtudentes.

*STVDENTEM filium pater viſitans pro repreſalijs capi non poteſt. Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 78. numero primo, folio 47. Tom. 18.

Per filium debitum contractum de communi ſolui debet. ibid. priuil. 59. nu. 1. fol. 44. T. 18.

Studentes, quas facultates, & priuilegia habeant.

*STVDENTES, an dum exiſtant in ſtudio vrbis Romæ debeant percipere fructus beneficiorum ſuorum in abſentia. Cardina. Iacobat. de conci. lib. 4. articul. 6. nume. primo, fol. 261. Tom. 13. Par. prima.

Source : BIU Cujas

Dicuntur laborare pro vtilitate totius eccleſiæ. Horat.Lut. de priuil.ſcholar.priuil.2.f.72.& priuil.12.f.73.T.18.
Domi,& non intrantes ſcholares,an gaudeant priuil. ſcholar.ibidem in fin.nu.5.& 9.f.88.
In ciuitate interdicta non gaudent priuilegijs ſcholarium. Horat. Lut. de priuileg. ſcholar. in fin.numero vigeſimoſecundo,folio 89.Tom.18.
In propria ciuitate,an gaudeant his priuilegijs. ibidem in fin. numero vigeſimoſeptimo.
In ſtudijs non generalibus non gaudent priuilegijs ſcholandum. ibidem in fin.nu.23.
In Theologia quo priuilegio circa fructus percipiendos gaudeant Redoa.de reb.eccle.non aliena.numero 15.fol. 478.Tom. decimoquinto,Par.2.
Licèt ſint periuri,non obediendo Rectori,an ſint infames.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.75.numero ſecundo, fol. 47. Tom. decimooctauo.
Minores excuſantur a muneribus perſonalibus.Horat.Lut.de priuileg.ſcholar.priuil.58.f.81.
Parum, aut nihil, an gaudeant priuilegijs ſcholarium. ibidem in fin.nu.5.& 9.fol.88.
Poſt vigeſimum quintum annum,an gaudeant priuilegijs ſcholarium.ibid.in fin.nu.37.f.89.
Reſpectu fori priuilegiati ſunt.Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil. 91.nu.2.fol.49.
Scientijs prohibitis,non gaudent priuilegijs ſcholariũ.Horat.Lut. de priuil.ſcholar.col.4.nu.21.f.88.
Viatores ſunt.Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.94.nume. 2. fol. 49.Tom.eod.
Reliqua vide ſup.in verb.ſtudens.

Studenti,quæ competant priuilegia.

*STVDENTI an,& quando diſpenſatio fieri poſſit, vt vſque ad ſeptemnium promoueri nõ teneatur.Horat.Lut. de priuileg.ſcholaſ.priuil.98.fol.85.T.18.
Donatio facta ſine inſinuatione valet. ibidem priuil. vigeſimotertio,fol.77.
Filio donatio facta per patrem non reuocatur. Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.71.nu.1.f.45.T.18.
Filio libros pater emere quando teneatur.Andre. Barbat. de præſtan.Cardina.10.quæſtio.baſil.1.Par.numero 9.fol. 83. Tom.13. Par prima.
Filio mutuum factum,an a patre repeti poſſit,& quando. Pet.Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.58.nu.1. 6.7. 8.9.& 10. fol.44.Tom. decimooctauo.
Niſi ſit facta donatio ſub conditione pater non habet vſum fructum bonorum per eum donatorum filio cauſa ſtudij Pet. Rebuf. de priuil. ſcholar. priuil. 62. numero primo,folio 45.Tom. decimooctauo.
Pater de eius voluntate debet libros emere, & ad id iudicis officio compelli poteſt.Aſca.Clementi.de patr.poteſta.effec.17.nu. 39.fol.122.T.8.P.2.
In qualibet ſcientia,ſcilicet Theologiæ,iuri,philoſophiæ,Medicinæ, Grammaticæ,& alijs artibus liberalibus,dantur priuilegia ſcholarium,ſed Theologiæ, & iuris ſtudioſis magis priuilegiati videntur.Horat.Lut.de priuileg. ſcholar. in præfat. nume.32. fol.71.Tom.18.
Inſinuatio nõ requiritur in donatio.facta.ibidem priuil.vigeſimotertio,fol.77.
*STVDENTIBVS laborandum eſt. ibidem in præfatio. numero 11.folio 70.
Magis conferri debent beneficia, quàm non ſtudentibus.ibidem in præfatio.nu.22.f.71.

Studentium appellatione qui veniant, & eorum priuilegia quæ ſint.

*STVDENTIVM appellatione, an compræhendantur doctores. Pet.Lennaude.de priuileg. docto. numero 67.fol. duodecimo, Tom.decimooctauo.
Cauſa dicitur pia. Horat.Lut. de priuil. ſcholar. priuil.1.folio 71. Tom.decimooctauo.
Ieiunare oportet.ibidem in præfatio.nu.18.f.70.
Pericula ponuntur ab eodem in præfatio.nu.20.& 21.f.70.

Studere quibus,in quibus,& quando liceat.

*STVDERE aduocati debent,facere ſibi iudices beneuolos. Anto. Marc.Corat.de electio.opinio. colum.1.numero 176.folio 243. Tom.decimooctauo.
Æqualitati in dubio debemus.Franc. de Porcelli.de duob.fratrib. q.2.nu.31.fol.180.T.6.P.1.
An liceat doctori in diebus feriatis.Stepha. Aufre.de recuſatio. q. 5.nu.1.fol.361.T.3.P.1.
Cohæret perſonæ,& perſonam reſpicit,& non eccleſiam. Pet. de Vbal.de cano.Epiſcopa.& parrochia.cap.7. nume. 52.folio 217. Tom.15.Par.2.
Debet Iudex paci,& quieti prouinciæ. Caccialup. de tranſactio.q. 20.nu.2.fol.37.T.6.P.1.
Dicuntur legentes.Pet.Rebuf.de nominatio.quæſt. 12.princ.num. 23.fol.315.T.15.P.2.
Filios ægreferentes patres, quia ipſi filij oleum conſumunt quid agendum. Thom.Act.de Lud. Scaccho.nume. trigeſimoſeptimo,fol.180.Tom.7.
Lectores non tantum veritati,quàm nouitati dicit Anto. Mari.Corat.de electio.opinio. titul.qui doctores faciant opinionem & numerum in communi numero quadrageſimoſexto,folio 230. Tom.decimooctauo.
Legibus religioſus,& medicinæ prohibetur.Pauin.de viſitatio.nu. 70.fol.185.Tom.14.
Libris,& ſcribere verſatur publica vtilitas.Pet. Rebuf.de priuileg. ſcholar.priuil.95.nu.5.f.50.T.18.
Lucri cauſa non licet.Horat.Lut.de priuil.ſcholar.numero primo, fol.69.Tom.18.
Nullus debet.ibidem priuil.1.f.71.
Non poſſunt monachi in ſcientia humana. Fran. de Plate.de excommunicatio.§.7.nu.10.f.351.T.14.
Poſſunt clerici iuri ciuili, & iuri canonico. Horat.Lut. de priuil. ſcholar.priuil.100.f.86.T.18.
Quem oporteat. Conſtan.Roge. de iuris interprætatio.nume.16. fol.394.Tom.1.
Qui cœpit filius viuente patre, & de eius mandato, an poſt mortem patris poſſit perficere ſtudium de bonis communibus. Pet. Lenaude.de priuileg.docto.numero 137. folio 16. quæſtio. 79. Tom.decimooctauo.
Vt triennio quis doctoretur an liceat.Horat.Lut.de priuil.ſcholar. priuileg.68.f. 83.T.18.
*STVDET, verbum importat affectum animi,nam ſtudium eſt vehemens animi applicatio ad aliquid agendum.Redoa.de ſimomenta.P.1.c.3.nu.5.f.32.T.15.P.2.

Studia expenſæ quæ fiunt a quibus præſtari debeant.

*STVDIA adoptiuus pater tenetur impendere. Horat. Lut. de priuil.ſcholar.priuil.16.ampliatio.9.f.75.T.18.
Approbata quæ ſint.Horat.Lut.de priuileg. ſcholar. nume. 23.fol. 89.Tom.18.
Confuſa diſſuadentur. Conſtant. Roge.de iuris interprætatio.nu. 30.fol.394.Tom.1.
Expendere omnes tenentur,qui alere,vel dotare tenentur. Horat. Lut. de priuileg. ſcholar. priuil. 16. ampliatio.2.folio74.Tomo decimooctauo.
Expenſæ præſumuntur, & taxantur arbitrio boni viri. ibidem limitatio.1.
Fiunt magnæ expenſæ,& quare.ibidem in præfatio. numero decimoſeptimo,fol 70.
Generalia duo olim erant, vnum Romæ alterum verò Conſtantinopolis.Conrad.Brun.de hæretic.capitu.5.numero 17. fol.330. Tom.11.Par.2.
Generalia hodie nõ poſſunt eſſe,niſi quæ auctoritate ſummi Pontificis,vel Imperatoris fuerint inſtituta.ibidem nu. 18.
Legum,an liberalia ſint.Horat.Luci.de priuileg. ſcholar.priuil.16. fol.74.Tom.18.
Liberalia quæ ſint.ibidem.
Quare appellantur. Conrad.Brun.de hæretic.capitu.quinto,numero 11.fol.330.
Neceſſarius dicitur eſſe ſumptus. Horat. Lut.de priuileg. ſcholar. priuil.16.fol.74.
Noſtra,naturæ regula metiri debemus.ibidem limitatio.6.
Pater cogitur,vt ſumptus ſubminiſtret. ibidem.
Pecuniæ erogari debent a parentibus iuxta qualitatem ſtudentium, modum,facultatem, & dignitatem natalium,& conſuetudinem aliorum ſtudentium. ibidem d.priuileg.decimoſexto, limitatio.3.
Propter diuerſa religionis, populus inter diuerſas partes ſcinditur. Conrad.Brun.de ſeditioſ. capitu. 11.numero 1.folio 115.Tom. 11.Par.prima.
Publica propter peſtilentiam interdicuntur, & hoſtia ſcholarium debent eſſe clauſa, nec per hoc doctores defraudantur eorum mercede.Hieron.Præuidel.de peſte colum.ſecunda, numero 1. fol.185.Tom.18.
Quomodo ire poſſit Abbas exemptus.Beat. Anto.de excommunicatio.c.52.nu.5.f.378.T.14.
Quomodo poſſunt religioſi ire. Franc. de Plate.de excommunicatio.§.3.nu.13.fol.351.
Sumptus an ſit neceſſarias.Horat.Lut. de priuil. ſcholar.priuil.16. fol.74.Tom.18.
Pater qui denegat filio eſt excommunicatus, & malum ſortitur euentum.ibidem d.priuil. 16.
Præſtari debet in principio anni.ibidem.
Qualis,& quantus eſſe debet.ibidem limitatio.3.
Vt clerici ſe conferant, excuſantur a reſidendo. Horat.Lut.de priuil.ſcholar.priuil.99.f.85.T.18.

Studij cauſa pater ad quæ filio teneatur.

*STVDII cauſa an licite curatus ſe abſentet, non relicto vicario. Ioan.de Selu.de benefic.Par.3.quæſtio.2.num.7. fol.101.Tom. 15.Par. prima.
Cauſa dicitur fauorabilis. Horat. Lut.de priuileg.ſcholar.in præfat.nu.13.fol.70.T.18.
Donatio facta filio in poteſtate valet. ibidem priuil. vigeſimoſecundo,fol.76.

Et cauſa

Source : BIU Cujas

Et causa dotis æquiparantur.Ioan.Campeg.de dote. quæstio.84. nume.2.fol.289.Tom.9.Simoncel.de decret.nume.110.inspect. 15.fol.324.T.6.P.2.
Expetitum in vtilitatem ecclesiæ dicitur expetitum . Ioann. Staffil.de grat.expectatiu.for.3.nume.3. fol.266.Tom.decimoquinto,Par.prima.
Fratri minori potest donari,& legari. Horat. Lut.de priuil.scholar.priuil.92.& 92.fol.85.T.18.
In absentia indulgentiam datam ab Episcopo alicui de percipiēdis fructibus late interpretandam esse,cum detur causæ & non personæ.Gamba.de auctorita.lega.de late.lib.10.nume.278.fol. 227.Tom.13.Par.2.
Legatum factum,an valeat. Cornel.Beninca.de pauperta.specia. 3.nu.28.fol.164.Tom.18.
Legatum incertum an valeat. Horat. Lut. de priuil. 62. folio 81. Tom.decimooctauo.
Legatum minori fratri valet.ibidem priuil.92.f.85.
Legitima dicitur interponendi decretum . Simoncel. de decret. nu.109.fol.324.T.6.P.2.
Monacus potest monasteriū obligare.Horat.Lut. de priuil.scholar.priuil.87.f.84.T.18.
Pater filio donare præsumitur.ibidem priuileg.26.f.77.
Pater filio in potestate donatio facta valet. ibidem priuil. vigesimosecundo,fol.76.
Pater potest donare filio.Ascan.Clementi.de patri.potesta.effect. 17.nu.49.f.122.T.8.P.2.
Quicquid exponunt clerici literati dicitur expositum in vtilitatem ecclesiæ.Ludouic.Gomes.de grat.expectatiu.nume.51.fol. 306.Tom.15.Par.1.
Vxor viro donare potest.Horat.Luti. de priuileg. scholar.priuil. 24.fol.77.Tom.18.
Causæ summariæ tractari debent.Pet.Rebuf. de priuileg.scholar. priuileg.5.nu.1.f.34.T.18.
Contra literas probari an possit. Pet. Rebuf. de nominatio. q. 12. princ.nu.5.f.314.T.15.P.2.
De tempore attestatio generalis an sufficiat, & testes non possunt depone per verba iuris.Pet.Rebuf. de nominatio. quæstio.duodecimo,princ.nume. decimosexto,fol. 315. Tom.decimoquinto,Par secunda.
De tempore testes duo attestari debent, & testes deponentes de tempore studij quales esse debeant. Pet. Rebuf. ibid. nume. secundo,fol.314.
Vniuersitas non attestatur alterius ciuitatis. ibidem nume. decimotertio,fol.315.
Expensæ quando sunt legatæ quæ veniant. Pet. Rebuf. de priuil. scholar.priuil.133.nu.3.f.57.T.18.
Fauor doti comparatur.Ioan.Bosche.de nupt.lib.6. nume. 42.fol. 95.Tom.9.
Fauore donatio facta filio in potestate valet.Horati. Lut.de priuileg.scholar.priuileg.22.f.76.T. 18.
Fauore monachus potest in magistrum assumi. ibidem priuileg. 61.fol.81.
Non minus quam absentiæ causa restitutio conceditur. Bolan. de restitutio in integrum.capitul. 366. numero tertio,folio 200. Tom.quinto.
Valet donatio,sine insinuatione.Horat. Lut.'de priuileg.scholar. priuil.23.fol.77.T.18.
Generalis extra necessitatem doctores graduati,vt plurimum sunt illitterati.Ioann. Staffil.de grat. expectatiu.numero 41.fol.288. Tom.15.Par.1.
Gratia non denegantur fructus in absentia percipiendi de beneficijs Ioan.Copi de fructib.c.4.nu. 5.f.257.T.17.
Impēsis legatis quid veniat.Horat.Lut.de priuileg. scholar. priuil. 16.ampliatio.11.f.75.T.18.
In causa appellari non potest. Bartholom. Bellenci.de charitatiu. subsid.q.55.nu.4.f.157.T.15.P.2.
In causam legata connumerantur interlegata pro cultu diuino. Horat.Lut.de priuileg.scholar.priuileg.2.f.72. T.18.
Legatum præstari debet in loco studij. ibidem priuil. 16. ampliat. 13.fol.75.
Legitimum tempus quale sit.Coras.de benefic.cap.4. num.41.fol. 297.Tom.15.Par.2.
Parisiensis priuilegia si sint concessa studio Tolosano intelliguntur de præsentibus tantùm,& non de futuris, secus si dictum esset de omnibus priuilegijs.Roland.a Val.de dote quæst. 42.nu. 6.fol.369.Tom.9.
Priuilegia cur sint concessa.Horat.Lut.de priuileg.scholar.in præfatio.nu.3.fol.69.T.18.
Quæ sint.Ascan.Clementi. de patr.potesta.effect. 17. nume. 40.fol. 122.Tom.8.Par.2.
Quæ sint expensæ. Horat. Luci.de priuileg. scholar. priuileg. 16. ampliatio.11.fol.75.T.18.
Rector cum vniuersitate an possit facere statutum,vt nullus docto retur,nisi prius præsentetur Rectori.Pet.Lennaude.de priuileg. docto.q.27.nu.46.f.12.T.18.
Super tempore testes quomodo debeant deponere.Pet. Rebuf.de nominatio.q.12.princ.nu.7.f.314.T.15. P.2.
Tempus,an debeat coniungi.ibidem nu.8.
Ex vniuersitate extra Regnum habitū , nominatio prodest. ibid. nu.19.fol. 315.
Melius poterit probari in loco,vbi scholaris studuit, quam alibi. ibidem nume.14.
Non valet si dicatur studuit per quinque annos, vel circa , quia dictio circa est ambigua, & tempus quinquennij expressum , & completum esse debet.Pet.Rebuf.de nominatio.q.12.princ.nu. 32.fol.316.T.cod.P.ead.
Quantum sit.Horat.Lut.de priuil. scholar. numero 30. folio 89. Tom.decimooctauo.
Tolosani consuetudo circa lectiones extraordinarias in diebus festis refertur a Pet.Rebuf.de priuileg. scholar. priuileg. 1. nu.18. fol.33.Tom.18.

Studijs, qui sint apti, & quanta reuerentia debeatur .

*STVDIIS apti sunt adolescentes . Horat. Lut. de priuileg.scholar. nu.37.fol.89.Tom.18.
Aptus quis esse dicatur.ibidem priuileg.16.limitatio.7.fol.74.Tomo decimooctauo.
Et diuitijs pariter vacare non possumus. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar.q.9.nu.4.f.66.T.18.
Particularibus,& vanis disceptationibus vacare non debent mendicantes vel alij religiosi. Durand.de modo general.conci.celebran.rub.16.nu.10.f.175.T.13.P.1.
Reuerentia debetur . Horat. Lut. de priuileg. scholar.in præfatio. nu.10.fol.70.Tom.18.
Vide reliqua infra in verb.studio.

Studio quæ applicetur consideratio.

*STVDIO amicitia,& notitia maxima acquiritur.Pet.Rebuf.de priuil.scholar.priuil.104.nu.1.f.52.T.18.
An possint esse,vt gaudeant priuilegio studentium, beneficiati plures,quàm duo de eodem collegio. Io.de Sel. de benefic. P.4.q. 6.nu.31.f.103.T.15.P.1.
Clericus sine licentia commorans, non habet priuilegia scholarium.Horat.Lut.de priuileg.scholar.colum.4. numero 18. folio 88.Tom.18.
Diuersi morbi oriuntur.ibidem in præfatio.nu. 20.f.70.
Doctor graduatus præfertur licentiato.Io.Staffil.de grat. expectatiu.nu.31.f.288.T.15.P.1.
Existens filiusfamilias pro patre familias habetur.Pet. Rebuf. de priuileg.scholar.priuileg.128.nu.3.f.56.T.18.
Existens Monacus sine licentia Abbatis agere potest. ibidem priuileg.156.nu.1.fol.59.
Graduatus doctor in vtroque,vel altero iurium, an præferatur familiari Papæ, qui erat continuus commensalis tempore assumptionis. Ioan.Staffil.de grat. expectatiu.Par.3.nume.46.fol.288. Tom.15.Par.2.
Oritur melancolia.Horat.Lut.de priuileg.scholar. in præfatio.nu. 20.fol.70.Tom.18.
Opinio amplectenda est.Pet.Rebuf.de priuileg.scholar. priuil.11. nu.5.fol.36.Tom.eod.
Quantum dediti fuerint Carneades & Solon.Pet.Rebuf.de priuileg.scholar.nu.15.f.33.T.18.
Qui debeat habere alimenta debet etiam impēsas. Vital.de clausf. nu.21.fol.489.T.18.
Rector vniuersitatis præfertur Episcopis in studio existentibus.Pauin.de offic.& potesta.capitu.sede vacan.q.10.2.P. princ.nu.17. fol.429.Tom.13.Par.2.
Sine licentia manens non gaudet priuilegijs scholarium . Horat. Lut.de priuil.scholar.nu.18.f.88.T.18.
Summo nixi sunt legum latores lites coarctare . Franc. Hercula. de attenta.c.2.nu.3.f.256.T.5.
Summo prisci Romani vsuras improbabant ex plurium scriptorum auctoritatib.Ioann.Bapt.Lup.de vsu. §.3.numero 40.folio 117.Tom.7.
Vtilitas publica versatur. Pet. Rebuf. de priuileg.scholar.priuileg. 4.nu.2.fol.34.Tom.18.
Vide supra in ver.studijs.

Studiorum causa quid licitè fieri possit & non.

*STVDIORVM cancellarij de iure sunt Episcopi,ad quos pertinēt curæ inueniendi magistros,qui literas doceant. Bertacchi. de Episcop.lib.2.nu.86.f.312.T.13.P.2.
Causa absentes non videatur in fraudem abesse.Horat.Lut.de priuileg.scholar.priuil.94.f.85.T.18.
Restituuntur in integrum.ibidem priuil.78.f.84.
Vtrum percipiant fructus beneficiorum. ibidem priuil.100.f.86.
Causa absenti æquè ac si esset præsens, & commensalis beneficiū conferri potest.ibid.priuileg.95.f.85.
Absentia dicitur iustissima,probabilis, honesta, priuilegiata, legitima, rationabilis, & causa publicæ vtilitatis. ibidem priuil. 11.fol.73.
Clerici studentes, & absentes percipiunt fructus in absentia . ibidem priuileg.100.fol.86.
Clericus absens non tenetur dicere horas.ibidem priuil.102.f.87.
Donatio facta valet.ibidem priuil.22.f.76.
Iisdem gaudet priuilegijs,quibus causa pia.Simoncel. de decret. inspectio.15.nu.108.f.324.T.6.P.2.
Licentia percipiendorum fructuum in absentia,an opus sit. Horat.Lut.de priu.scholar.priuil.98.f.85.T.18.
Permissum est filiofamilias sumere mutuum vsque ad probabilem modum & non vltra.Simoncel.de decret.num. 53.fol.293. Tom.6.Par.1.
Residere quis nō tenetur in suis ecclesijs.Horat. Lut. de priuileg. scholar.priuileg.99.f.85.T.18.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Restitutio in integrum concedenda est absenti. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuileg. 78. f. 84. T. 18.

Restituuntur in integrum studentes. ibidem numero 78. fol. 89. Tom. eod.

Gratia absens probabilem absentiæ causam habet. Bola. de restitutio. in integ. c. 333. nu. 2. f. 194. T. 5.

Monachus monasterium potest obligare, & eleemosinam facere. Horat. lat. de priuileg. scholar. priuileg. 87. & 88. folio 84. Tomo decimooctauo.

Non valent rescripta quibus hæreticis conceduntur collegia', & vniuersitates studiorum. Conrad. Brun. de hæretic. c. 7. nu. 5. fol. 319. Tom. 11. Par. 2.

Reuerentia magna est. Horat. Lut. de priuileg. scholar. in præfatio. nu. 10. fol. 70. T. 18.

De Studiosis.

*STVDIOSIS cõsilio opus esse dicit. Const. Roge. de iuris interpretatio. nu. 18. f. 394. T. 1.

*STVDIOSOS illos qui publicas professorũ lectiones non audiũt, immunitatibus Gymnasij carere debere dicit Franc. Zouanet. de Roma. Impe. nu. 71. f. 23. T. 16.

Studium quibus gaudeat priuilegijs.

*STVDIVM Abbas iens sine licentia Episcopi excommunicatus non est. Beat. Anto. de excommunicatio. capitu. 53. nume. 8. folio 378. Tom. 14.

Ad sacræ Theologiæ vt propẽsiores sint leges clericis interdictas esse ex causa dicit Gamb. de aucto. lega. de late. nu. 296. fol. 161. Tom. 13. Par. 2.

Aliquem in paupertate viuere non sinit. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 113. nu. 5. f. 54. T. 18.

Competens potest esse in loco vili, si ibi aliquis magnus doctor legat. Thom. Act. de ludo scaccho. quæstio. 8. princ. numero 73. fol. 183. Tom. 7.

De consuetudine immunitate gaudet. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuil. 102. nu. 3. f. 51. T. 18.

Dicitur male dictum propter quod missa, & diuina officia dimittuntur Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. numero vigesimoprimo, fol. 33. Tom. 18.

Domi factum an computetur. Pet. Rebuf. de nominatio quæst. 12. princ. nu. 21. f. 315. T. 15. P. 2.

Eccleſiæ vtilissimũ est. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuileg. 2. in fin. fol. 72. Tom. 18.

Est labor. ibidem in præfatio. nu. 11. f. 70.

Est magis priuilegiatum, quam dos. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priu. 82. nu. 2. f. 48.

Et dos æquiparantur. ibidem priuil. 60. nu. 3. f. 45.

Extra qui stetit per quinquennium, an perdat priuilegium ipsius. Pet. Rebuf. de nominatio. quæstio. 22. & 33. princ. nume. 18. fol. 339. Tom. 15. Par. 2.

Filius ire potest inuito patre. Fran. de Porcelli. de duob. patrib. P. 2. princ. nu. 7. fol. 178.

Labor spiritualis dicitur. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuileg. 1. nu. 6. fol. 33. Tom. 18.

Legum obseruandarum semper fuit. Io. Redin. de maiesta. Princ. col. 2. nu. 1. f. 161. T. 16.

Literarum est honori, & augmento vniuersali ecclesiæ. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuil. 2. in fin. f. 72. T. 18.

Ludentis quod fit, & animus. Caccialup. de ludo numero 80. fol. 161. Tom. 7.

Magis videtur priuilegiarum, quam dos. Horat. Lut. de priuileg. scholar. priuileg. 2. in fin. f. 72. T. 18.

Medicinæ an possit coniungi cum studio legum. Pet. Rebuf. de nominatio. nu. 20. q. 12. princ. f. 315. T. 15. P. 2.

Non facit scholares, sed boni mores. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. priuil. 20. nu. 9. f. 38. T. 18.

Numquam relaxationẽ quærit. Stepha. Costa de ludo art. 2. princ. nu. 8. fol. 165. Tom. 7.

Nouitatis facit hæreticos. Conrad. Brun. de hæretic. c. 10. nu. 3. fol. 279. Tom. 11. Par. 2.

Omne Principis esse debet, vt subditi omnes a Deo sibi crediti bene viuant. Ioann. Redin. de maiesta. Princ. numero tertio, folio 174. Tom. 16.

Pallorem generat. Horat. Lut. de priuileg. scholar. in præfatio. nu. 19. fol. 70. Tom. 18.

Quid sit. Pet. Rebuf. de priuileg. scholar. numero primo, quæstio. 4. fol. 65. Tom. 18.

Recens alicubi erectum gaudere debet priuilegio authenticæ habita C. ne filius pro patre. Pet. Rau. de statu. sect. 2. numero 38. folio 383. Tom. 2.

Religionis vtilissimum est. Horat. Lut. de priuil. scholar. priuil. 2. in fin. fol. 72. Tom. 18.

Romanum, quare sit nobilius alijs studijs. Io. Staffil. de grat. expectatiu. nu. 43. f. 288. T. 15. P. 1.

Si se contulerit monachus pro theologia audienda lege, & audiat an incurrat pœnam canonis. Gamba. de auctorita. lega. de late. titu. de vari. ordinario. nominib. numero 303. fol. 161. Tom. 13. Par. secunda.

*STVDVISSE in vtroque iure quis an debeat, vel in altero tantùm sufficiat. Pet. Rebuf. de nomination. quæstio. 5. nume. 3. fol. 303. Tom. 15. Par. 2.

Stultorum, stultitiæque effectus & materia.

*STVLTI dicuntur pueri, qui centum habent annos. Ioann. Franc. Fara de essent. infant. capitu. secundo, numero quinto, fol. 389. Tom. 8. Par. 2.

In ore est virga superbiæ. Pauin. de visitatio. numero 127. folio 191. Tom. decimoquarto.

In sinu requiescit ira. Ioann. Redin. de maiesta. princ. numero 11. fol. 172. Tom. 16.

Melioris conditionis esse non debent, quam periti. Lancellot. Gali. de statu. quæstio. secunda, numero decimoquinto, fol. 297. Tom. secundo.

Qui fuere in culpa in pœna sint sapientes. Pauin. de visitatio. q. 7. 1. P. nu. 37. fol. 185. T. 14.

*STVLTO furioso, lunatico, fatuo, & insano adiectis rectè soluitur, si conditionis horum stipulator non fuerit ignarus. Stracca de adiecto numero duodecimoquinto, folio 390. Tom. sexto, Par. prima.

*STVLTVM lex iudicem notat, qui in aliud, quam quod petitur damnat. Æguinar. Baro. de diuid. & indiuid. obligatio. num. 14. fol. 377. Tom. 6. Par. 2.

*STVLTVS, ac mente captus in quibus differãt inter se. Vanti. de nullitatib. nu. 18. col. 4. f. 399. T. 4.

Dicti a stupore sunt, quia stupenda non stupent, vel nõ stupenda stupescant. Bartol. de testib. colum. prima, numero 98. folio 69. Tom. quarto.

Est qui bona discere contemnit, & magis diaboli quam Christi membrum est. Thom. Act. de ludo scaccho. quæst. 8. princ. nu. 8. fol. 182. Tom. 7.

Et fatui alij sunt, & alij mente capti, & qualiter probentur. Bart. de testib. nu. 98. fol. 69. T. 4.

Infans dicitur per translationem, & non intelligens. Ioann. Franc. Fara de essent. infant. capitu. quinto, numero quarto, folio 391. Tom. 8. Par. 2.

Quid sit. Strac. de adiect. Par. tertia, numero 26. folio 390. Tom. 6. Par. prima.

Vel furiosus quomodo, & qualiter probetur. Ioan. Campeg. de testib. regu. 376. f. 117. T. 4.

Stuprorum, stuprantiumque materia.

*STVPRA adulteria, & incestus, alijque damnati coitus, quo potissimum tempore cognosci, ac in ea animaduerti certum sit. Gamba. de auctorita. lega. de late. lib. 7. numero 22. fol. 203. Tom. 13. Par. secunda.

Stuprans ancillam nobilis, an teneatur eam in vxorem accipere. Hippolit. Bonacos. de seruis vel famu. quæst. 250. num. 1. fol. 130. Tom. 6. Par. 1.

Famulam alicuius qua pœna puniatur. ibidem quæstio. 252. folio 130.

Filiam Regis a quo tenebat feudum perdit illud, & dicitur committere crimen contra ipsius personam principaliter. Ioann. Thom. de Marin. de feud. ex pact. & prouid. antiq. tit. 2. num. 98. fol. 131. Tom. 10. Par. 1.

Masculum per vim punitur l. Iulia de cui & pœna raptus. Alberic. de statu. q. 31. nu. 3. f. 59. T. 2.

Monialem de iure ciuili debet capite plecti. Paul. Griland. de pœn. omnifar. coit. quæstio. prima, numero decimooctauo, folio 299. Tom. 11. Par. 1.

Pupillam tutor, cuius tutelam gessit, si stuprauit, qua pœna de iure mulctabitur. Dammhoude. in pupillo. patrocin. c. 10. nu. 71. fol. 371. Tom. 8. Par. 2.

Tutor pupillam factam adultam deportatur, & eius bona confiscantur, quia loco patris est. Couerro. de public. concubina. nu. 34. fol. 158. T. 11. P. 2.

Vasallus concubinam domini cadit. Sonsbecch. ad vsus feudo. nu. 20. fol. 143. T. 10. P. 2.

Vasallus filiam domini neptem, nurum, vel sororem, an priuantur feudo. Sonsbecch. ad vsus feudo. nume. 28. Par. 12. fol. 143. Tom. 10. Par. secunda.

Vasallus matrem domini an cadat. ibidem nu. 19. f. 143.

Virginem quibus pœnis secundum legem veteris testamenti, & canonicam puniri debeant, tam laici quam clerici. Couerro. de public. concubina. rub. de stupro numero quinto, fol. 157. Tom. 11. Par. prima.

*STVPRANTE Vasallo vxorem domini, aut stuprare conante, cui cadat feudum amissum. Sonsbecch. ad vsus feudo. nume. 18. P. 13. fol. 152. T. 10. P. 2.

*STVPRATOR clericus quomodo, & quibus pœnis puniri debeat. Couerro. de public. concubina. rub. de stupro num. 18. fol. 157. Tom. 11. Par. 1.

In foro conscientię, & canonico quibus pœnis puniri debet, distinguitur. ibidem nu. 16.

Quibus pœnis puniri debeat. Franc. Luca. de fisco. numero 44. fol. 10. Tom. 12.

Si disparis sit conditionis cum stuprata, non tenetur illam ducere in vxorem, tamen ei aliter satisfacere debet. Couerro. de public. concubina. rub. de stupro numero decimoseptimo, fol. 157. Tom. 11. Par. 1.

Si nolit virginem stupratam ducere in vxorem debet corporaliter puniri, nec eum liberat dotis constitutio. Couerro. ibid. num. 6. fol. 157. Tom. 11. Par. 1.

Virginis non tenetur de alijs defloratione bus. ibidem numero 8. folio 157.

Virginis

Source : BIU Cujas

Virginis tenetur ad duo, primò, aut virginem accipiat in vxorem, aut ad intereſſe, & damnum & dotē, quia virginitas eſt ſecunda dos. Medic. de fortuit. caſib. quæſtio. vndecimo, numero 54. fol. 208. Tom. 7.
Tenetur ſtupratam ducere vxorem, & eam dotare. Pauin. de viſitatio. q. 2. 2. P. nu. 47. f. 194. T. 14.
*STVPRATORES veſtalium, qua pœna apud priſcos mulctarentur. Marquar. de Suſan. de Iudæ. nu. 7. f. 39. T. 14.
Virginum quomodo apud Barbaros, & lege veteris teſtamenti puniebantur. Couerro. de public. concubina. rub. de ſtupro nu. 9. fol. 157. Tom. 11. Par. 1.
*STVPRATORI pater licet filiam noluerit dare, tamen ſtuprator non liberatur a conſtitutione dotis. ibidem nu. 7.
*STVPRI crimen quinquennij præſcriptione tollitur. Bartholom. Theg. de tractatu crimin. nume. 31. Par. 16. fol. 21. Tom. vndecimo, Par. prima.
Deffinitio quæ ſit. Couerro. de public. concubina. rub. de ſtupro nu. 1. fol. 156. T. 11. P. 1.
Et non adulterij tenetur qui minorem annorum duodecim, licet deſponſatam cognouerit. Proſdocim. de differen. iur. ciuil. & cano nu. 10. f. 195. T. 1.
Pœna commiſſi ſine violentia, quæ ſit de iure ciuili, diſtinguitur Couerro. de public. concubina. rub. de ſtupro nume. 33. fol. 158. Tom. 11. Par. 1.
Pœna de iure ciuili eſt mors. Proſdocim. de differen. iur. ciuil. & cano. nu. 159. fol. 197. T. 1.
Qui poterant accuſari reperti in actu libidinis excuſantur, iurantes ſe prius clandeſtinum matrimonium contraxiſſe. Marc. Anto. Bauer. de virtu. & virib. iuramen. nu. 67. f. 368. T. 4.
Rem an dotem amittat. Anto. Gubert. de dotib. capitu. 6. nume. 30. fol. 401. Tom. 9.
*STVPRO adulterium grauius eſt. Hiero. de Zanetti. de foro conſcien. & contentio. nu. 137. f. 410. T. 13. P. 1.
Aliquem accuſare iure mariti cum vxore tempore quo eam concubinam teneret commiſſo marito non poteſt. Paul. Grilan. de pœn. omnifa. coit. nu. 19. f. 302. T. 11. P. 1.
Aliquem reperiens, & decipiens pretium, vt non dicat punitur pœna adulterij, ſic etiam ſacrilegium, ſeu ſimoniacum eſt pecunia, aut fauore clare peccatorem, vel non pœnitentem reconciliare. Couerro. de public. concubina. colum. 4. in fin. nume. 1. fol. 179. Tom. 11. Par. 1.
In virginem commiſſo clericus pecunialiter punitur iudicis arbitrio, laicus virginem deflorans, eam dotare, & vxorem ducere tenetur. Paul. Griland. de pœnis omnifa. coit. nume. 3. folio 302. Tom. eod. Par. ead.
Superueniente vxorem ducere promittens a promiſſione ſoluitur Andre. Alcia. de ſingula. certam. capitul. 22. nume. ſecundo, fol. 207. Tom. 12.
Tenetur coniugatus concubens cum muliere ſoluta de iure ciuili cognoſcens carnaliter mulierem nuptam, quæ antea fuerat meretrice an teneatur de adulterio. Paul. Griland. de pœn. omnifa. coit. nu. 14. f. 302. T. 11. P. 1.
Vel adulterio clericus repertus cum vxore matre, filia, vel ſorore, an licite poſſit percuti. Io. de Ligna. de cenſu. eccleſia. §. 6. nu. 6. fol. 311. Tom. 14.

Stuprum committens qua pœna puniatur.

*STVPRVM an erit, ſi vxoratus alienam ancillam cognoſcat liberæ conditionis Hippol. Bonacoſ. de ſeru. vel famul. quæſtio. 255. fol. 130. Tom. 6. Par. 1.
Committens anno luctus dote priuatur. Quintilia. Mandoſ. in annalib. caſib. nu. 39. f. 211. T. 17.
Committens vidua perdit omnia quæ ſibi obuenerunt ex lucris conſtante matrimonio, & alijs pœnis mulctatur, quæ ponit Marquar. de Suſan. de celiba. ſacerdot. capitu. 12. numero 3. fol. 113. Tom. decimoquarto.
Committit clericus fornicans. Albert. de Antramo. nu. 2. quæſt. 15. fol. 306. Tom. 11. Par. 1.
Cognoſcens monialem carnaliter vno inſtanti tria delicta committit, adulterium ſcilicet, inceſtum, & ſacrilegium. Couerro. de public. concubina. rub. de ſacrileg. nume. 3. fol. 153. Tom. 11. Par. prima.
Cum mulieribus turpiter viuentibus æquè committitur, at non æquè punitur. Paul. Grilan. de pœn. omnifa. coit. num. 5. fol. 303. Tom. 11. Par. 1.
Propriè quid ſit. Alber. ic. de ſtatu. nu. 2. f. 59. T. 2.
Quid ſit, & qualiter puniatur qui ſtuprum perpetrat. Paul. Grila. de pœn. omnifa. coit. numero ſeptimo, fol. 302. Tom. vndecimo, Par. prima.
Quomodo puniatur. Pauin. de viſitatio. quæſt. 10. 2. Par. nu. 15. fol. 211. Tom. 14.
Si vidua committat infra annum luctus perdit donationem, legatum, augmentum dotis, & priuatur a tacita pupillari, & quicquid a defuncto conſequatur. Couerro. de public. concubina. nu. 62. fol. 150. T. 11. P. 1.
Siue ſacrilegium, & adulterium clerici concubinarij incidunt, & quæ imponatur iſtis criminibus ex pluribus demonſtratur. Couerro. de public. concubina. numero vigeſimotertio, fol. 146. Tom. 11. Par. 1.
Vetus, diuturna cohabitatione ad inuicem purgatur, & præſumitur concubinatus. Bartholom. Theg. in tracta. crimina. P. 16. nu. 38. fol. 21. T. 11. P. 1.

Stylo quis ſe conformare debeat, quid regulari, quid admittatur, & non, quę clauſulę apponãtur, & appoſitæ, quid operentur.

*STYLO cameræ debet ſe conformare legatus, non autem ſtylo cãcellariæ. Pet. And Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 4. num. 229. fol. 181. Tom. 13. Par. 2.
Concedi a Principe dilationes conſueuerunt. M. Ant. Cucch. de Moratoria præſcript nu. 25. f. 202. T. 17.
Conſimili dari conſueuiſſe gratiam legati, & gratiam Papæ. Pet. And Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. nume. 211. fol. 213. Tom. 13. Par. ſecunda.
Curiæ annua penſio ſemper imponitur ſuper fructibus. Batho. Bellen. de charit. ſubſid. quæſtio. 37. nu. 2. fol. 152. Tom. 15. P. 2.
Deputantur, collectores cum facultate exercendi cenſuras. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſid. q. 94. nu. 1 f. 164. T. 15. P. 2.
Dictio, diu, refertur ad 40. dies. Ioan. Staphil. de gratijs expectatiuis. &c. rub. de qualitate & ſtatu benef. nu. 51. f. 273. T. 15. P. 1.
Diſpenſationes non committuntur, niſi Dieceſanis, aut eorum vicarijs. Ioan. Franc. Pauin. de viſitationib. q. 10. primæ. Par. 62. fol. 190. Tom. 14.
Libellum incertũ pariter admitti. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 8. nu. 118. f. 212. T. 13. P. 2.
Nõ creditur ſine literis. Bartho. Bellen. de charitat. ſubſid. quæſt. 110. nu. 5. f. 166. T. 15. P. 2.
Nec ſumpto de regiſtro ſupplicationum Papæ. Bartho. Bellen. de charit. ſubſid. q. 113. nu. 9. f. 167. T. 15. P. 2.
Regulantur literæ penſionis, vti beneficiales. Hier. Gigas. de penſionib. eccleſiaſt. q. 35. nu. 4. f. 342. T. 15. P. 1. & iterum idē Gigas eod tit. q. vlt. nu. 13. f. 367. T. & P. eiſd.
Vel de ſtylo, quando iudex vult ſe informare, non requiritur citatio. Ant. Nicelli. de Gloſ. contrarijs P. 1. nu. 351. f. 211. T. 18.
Curiarum, non fit condemnatio pœnæ conuentionalis, niſi quatenus intereſt, & non vltra, & referuntur aliqui caſus practicati. Io. Guter. de contractib. iurat. c. 36. nu. 10. f. 81. T. 6. P. 2.
Delegantis, quòd debeat ſe conformare delegatus. Pet. And. Gãb. de autho. leg. de lat. lib. 3. nu. 41. f. 167. T. 13. P. 2.
Et ab antiqua practica, non eſt recedendum. Damhoud. de tuto. & curato. patroc. pupil. c. 5. nu. 74. f. 359. T. 8. P. 2.
Et conſuetudine curiæ, an hodie procedat. c. ſtatutum de præbendis in 6. Io. Staph. de gratijs expectatiuis. &c. verbo. ſucceſſiue. nu. 24. fol. 282. T. 15. P. 2.
Et de certa ſcientia Papæ ſine ſimonia admittuntur reſignationes ad fauorem tertij. Guliel. Redoan. de ſimo. mentali Par. 1. c. 25. nn. 6. fol. 52. T. 15. P. 2.
Habent inſtrumenta iuramentum. M. Ant. Cucch. de morato. præſcript. nu. 58 f. 203. T. 17.
Militari deficiẽte in duellis deuenitur ad leges. Iac. de Caſtillo. de duello. in princ. nu. 52. f. 286. T. 12.
Mittentis, legatum ſe conformare debere, in hijs, quæ concernunt inſtitutum magis, quàm modum expediendi. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 3. nu. 563. f. 173 T. 13. P. 2.
Papæ conformari conſueuiſſe legatum in conceſſionibus. idē Pet. And. Gamb. eod. tit. lib. 2. nu. 116. f. 158. T. 13. P. 2.
Potius quàm rigore iuris inductum eſt titulum beneficij dicere. idē Pet. And. Gamb. de autho. legati. de lat. lib. 6. nume. 533. fol. 198. Tom. 13. Par. 2.
Romanæ curiæ pro ſeruando expedit legatis abreuiatores ſecum adducere, & ſcriptores. idem Pet. And. Gamb. eod. titu. lib. 2. nu. 119. fol. 158. T. 13. P. 2.
Signaturæ, in commiſſione ſuper penſione a ſede apoſtolica reſeruata, apponitu clauſula ſine retardatione ſolutionis penſionis, & in reſeruata ab Epiſcopo adijcienda eſt huiuſmodi clauſula, ſi penſionarius eſt in quaſi poſſeſſione exigendi, alioquin poterit agere de ſpolio. Camil. Caut. de penſionib. Epiſcop. nu. 2. f. 534. Tom. 15. Par. 2.
In penſionibus Epiſcopalibus non apponitur huiuſmodi clauſula, ſine retardatione ſolutionis, quando dubitari poteſt, an pẽſio fuerit impoſita ex iuſta cauſa. idem Camil. Caut. eod. tit. nu. 9. f. Tom. & Par. eiſd.
Litis expenſæ reficiuntur in reuocatione ſuſpenſionis petitorij. Io. Bapt. Pont. de ſpolio. lib. 2. c. 1. nu. 43. f. 282. T. 14.
Tabellionum clauſulæ deſcriptæ parum operãtur. Melch. Palaez. tract. maiorat q. 30. nu. 6. f. 376. T. 10. P. 1.
Iuramentum etiam non operatur, quando apparet ſcriptum ex eodem tabellionum ſtylo. idem Melch. Palaez. eod. tit. & q. nu 8. fol. Tom. & Par. eiſ.
Vno, omnes cardinales ſcribunt, excepto vno, qui vocatur Baſilicę duodecim apoſtolorum. Marti. Laudenſ. de Card. q. 9. col. 4. in fine. fol. 59. To. 13. Pa r. 2.

Stylum curiæ & alibi, qui ſequi teneantur, atq; attendere, quando & in quibus, ac mutabilẽ eſſe, & vim etiam legis obtinere quidã contendunt.

*STYLVM curiæ de exprimendo valorem beneficij obtenti, a iure communi deuiare. Pet. And. Gamb. de autho. leg. de lat. lib. 6. n. 353. fol. 196. T. 13. P. 2.
Curiæ, in quo attendere debet legatus in committendo, quando dat iudices ad petitionẽ partis. Pet. And. Gamb. de auth. leg. de lat. lib. 8. nu. 73. f. 211. T. 13. P. 2.
Mutabilem eſſe, & modo album, modo nigrum reputari. idē Pet. And. Gamb. eod. tit. lib. 7. nu. 189. f. 205. T. 13. P. 2.

Source : BIU Cujas

Romanæ curiæ vim legis obtinere decimus.idē Pet. And. Gamb. cod.tit.lib.1.nu.43.f.153.T.13.P.2.
Suum, potius quàm ius ſcriptum curiales ſequuntur,& in acquirenda iuris ſcientia adhærendum potius iuris ſcripto, quàm curiæ Romanæ conſuetudini,quæ fragilis eſt,& incerta,& rota ipſa rotat aliquando. Camil. Caut. de penſionibus Epiſcopalib. nu.14.f.534.T.15.P.2.

Stylus, quis,& qualis obſeruandus, quid ſit vnde dicatur, a quo, & quomodo inducatur, quando, vbi, quomodo, a quibus, & in quibus attendendus, tum Romæ, & Rotæ,tùm alibi, & quos liget.

*STYLVS a quo induci poſſit, & quando contra ius admittatur. Aymo.Crauet.de antiquit.tempo.Par. 4. numero 36.folio 152. Tom.decimoſeptimo.
Antiquus obſeruandus.Raynald.Corſ.indagat. iur.lib. 3.cap.15. nu.9.fol.288.Tom.1.
Armorum debet eſſe in ratione fundatus.Iac. de Caſtil de duello. cap.10.nu.4.f.292.T.12.
Et ibi,quòd ratio naturalis ſeruatur inter milit. Et Paris. de Puteo.de re milit.rub.an vincens poſſit victo.&c. numero 12.folio 422.Tom.16.
Obſeruandus eſt.Iacob.de Caſtil.de duello.in princ.num.51.fol. 286 Tom.12.
Beneficiorum conferendorum in curia qualis.Paul. Rom. de penſio.eccleſiaſt.c.7.nu.6.f.315.T.15. P.1.
Cameræ Imperialis habet, vt circa dationem apoſtolorum ius cōmune ſit correctum,& relinquatur arbitrio,appellantis,an illos velit petere,vel ne.Robert.Lancellot.de attent.Par.2.capitu.13. nu.46.fol 386.T.5.
Communis Romanæ curiæ in literis non ſeruatus, nec rationabilis curſus cancellariæ,literæ illæ falſi ſuſpicione non carent. Ludouic.Gomeſ.de Grat.ex pect.verbo.gratias expectatiuas.num. 58.f.306.T.15.Par.1.
Curiæ eſt attendendus Bartho.Bellen.de charitat. ſubſidio. q.94. nu 2.fol.164.T.15.P.2.
Eſt ius in antiquis, omnis enim actio Romanæ curiæ noſtra debet eſſe inſtructio, nam Romana curia vti magiſtra, eſt ab omnibus ſequenda,quia ſtylus curiæ & cancellariæ apoſtolicæ fundatur in iure, & mos curiæ, & iudicum,ita ſeruandus,ſicut lex. Guliel.Redoan.de ſimo.ment.Par.1.capitu.21.numero 10. fol. 49.Tom.15.Par.2.
Facit ius,& pro lege ſeruatur.Hier.Gigas.de penſionib.eccleſiaſt. q.22.num.14.fol.338.Tom.15.Par.1.& iterum idem Gigas eod. tit.q.58.nu.2.f.350.T.& P.eiſd.
Pro lege dicitur.Io.Staphil.ſuper commiſſionib. & literis iuſtitię verbo.dicendum.eſt modo.nu.66.f.296.T.15.P.1.
Romanæ ſeruandus eſt in magnis dubijs.Marti.Laudenſ.de princip.q.218.col.4.vltra medium.f.207.T.16.& Cornel. Beninc.de paup.& eius priuileg.q.9.nu.20.f.150.T.18.
Pro lege ſeruandus eſt.Pet.And.Gamb. de extenſionib.nu.179. fol.259.Tom 18.
Eſt Rotæ, vt ſemiplena probatio in interdicto vti poſſidetis, ſufficiat.Virg.de Boccat.de interdicto vti poſſidetis.cap.14.num.22. fol.309 Tom.3.Par.2.
Item vnus teſtis de viſu.ibid.nu.23.
Item præſumptiones.ibid.nu.24.
Eſt ſignaturæ, vt hodie ad obtinendam penſionem requiratur ordo clericalis.Guliel.Redoa.de ſimo.ment.Par.2. cap.14.nu.18. fol.67.Tom.15.Par.2.
Et communis obſeruātia habet,tam in curia Romana, quàm delphinatus,& cameræ Imperialis, vt ſemper victus victori cōdemnetur in expenſis, quòd etiam de iure communi procedere dicendum eſt ſecundum magis communem opinionem contra. Bartholum.Robert.Lancellot.de attent.P.3.c.31. nu.113.114.& 115.fol.462.Tom.5.
Et conſuetudo mercatorum ſeruari debet cum mercantilis caſus proponitur quicquid de ſubtilitate iuris diſponatur. Benuenut. Strac.de aſſecurationib.gloſ.38.nu.4.f.381.T.6.P.1.
Fori attenditur in citationibus,& relationibus. Hier.Garzo.de laudo meri iuris.colum.1.num.4.circa medium.quæſt. 10.fol.330. Tom.3.Par.1.
Gallorum quo ad expreſſionem valoris beneficij. Pet.Rebuf.de nominationib q.9.princ.nu.36.f.311.T.15.P.2.
Habetur pro iure.Robert.Lancellot.de attent.Par.2. cap. 20.num. 109.fol.406.Tom.5.
In cauſarum deciſionibus quādo allegari poſſit. Ioan.Montaignæ. de Parlament.additione Nicolai Boerij de conſil.nume.8.folio 273.Tom.16.
In excommunicatione fulminanda contra debitorem penſionis, tam apoſtolicę quàm Epiſcopalis ſeruandus eſt pro bono pacis, & ad obuiandum fraudibus beneficiatorum. Camil.Caut.de penſionib.Epiſcop.in princ.nu.30.f.535.T.15.P.2.
In exigenda penſione curiæ habetur in proceſſibus fulminatis ſuper bullis reſeruationis venientibus ab vrbe,& executor, conſtito ſibi quod debitor non ſoluit infra terminum 30. dierum illi aſſignatum,eum publice nunciat, vel nunciari facit excommunicatum.idem Camil.Caut.eod.titu.numero 26.fol. 535.Tom. & Par.eiſd.
Iudiciorum eſt ius prætorium. Albert.Brun. Aſtenſ. de augmento.&c.concluſ.3.princ.nu.20.f.352.T.17.
Iuri communi prævalet.Io.Staph.de Grat.expect. &c.verbo.decimo,& vltimo.nu.7.f.272.T.15.P.1.
Mercatorum in qualibet curia debet ſeruari.Io. Bapt.Boui.de ſtat. vrb.præſcript.gloſ.19.nu.171.f.188.T.17.
Modo Albus,modo niger,& ibi multa de eo. Benuenut. Strac. de aſſecurationib.gloſ.38.nu.1.& ſeq.f.381.T.6.P.1.
Potius in facto,quàm in iure conſiſtit. Io. Staphil.ſuper gratijs expect.& literis apoſtol.in princ.nu.31.f.265.T.15.P.1.
Primæ inueſtituræ non mutandus abſque conſenſu eorum, quorū intereſt.Fran.Sonsbe.ad vſus feud.Par.9.num.25.fol. 132.Tom. 10 Par.ſecunda.
Pro obſeruantia conſueta alicuius tribunalis.Quintil. Mandoſ.de inhibitionib.q.8.nu.4.f.87.T.5.
Prudens,& rationabilis curiæ Romanæ. Ant.Maſſa.Galles.ad formam cameralis obligationis.queſt.1.ad 4.particulam.nu.18.fol. 347.Tom.6.Par.2.
Qualis nunc vigeat in proponendo, & quale officium referendariorum antiquitus. Pet. And. Gamb. de autho.leg.de Iat.lib.1. verbo.ingreſſus vero.nu 41.& 48.f.153.T.13.P.2.
Qui obſeruatur in pragmaticarum obſeruantia, & executione, iuridicus, & neceſſarius eſt. Io. Arz de nobilit.Hiſpa.&c.Par.3. princ.c.2.nu.12.f.247.T.16.
Quid ſit,quid itē reſpiciat,& in quo a conſuetudine differat,quid etiā ſpectet conſuetudo. Rocch. Curt.de ſtat.in præfatione.nu. 27.fol.346 & Pet.Rauena.eod.tit.ſectio.5.nu.13.f. 389.T.2.
Romanæ curiæ approbat reſignationes ad fauorem tertij. Guliel. Redoan.de ſimo.ment.Par.2.cap.13.numero 4.fol.66. Tom.15. Par.ſecunda.
Facit ius.Rocch.Curt.de ſtat.ſectione.7. numero 23.fol. 369.Tomo ſecundo.
Et vbi ius commune ſtylo præferatur.ibi. nu.eod.
Item debet attendi, nam actio Romana noſtra debet eſſe inſtructio.Guliel.Redoan.de ſimo.mentali.Par.1.capitu. 13.nu.11.fol. 44.Tom.15.Par.2.
Pro lege ſeruandus eſt. Alfonſ.Hoieda.de benef.incompatibilib. c.2 nu.7 f.106.T.15.P 1.
Quis ſit, & quomodo temperandus. idem Alfonſ.Hoieda.eod. tit.& Par.1.cap.4.nu. 14.15. & 16.fol. 116.Tom.decimoquinto, Par.prima.
Verſatur cum viris religioſiſſimis.Guliel.Redoan.de ſimo.ment. P.2.c.13.nu.7.f.66.T.15.P.2.
Rotæ contrarias opiniones concordant, habet, vt debeat contra poſſeſſorem fieri proteſtatio,quòd,vel diuinis inſeruiat,vel poſſeſſionem dimittat.Robert.Lancellot.de attent.P.3. cap.31.nu. 27.fol.461.Tom.5.
Et ibi, quid operetur, & cuius ſit effectus huiuſmodi proteſtatio.ibid.nu.eod.& ſeq.
Extra curiam non videtur attendendus.Robert. Lancellot.de attent. P.2.c.6.nu.3.f.339.T.5.
In lite præſertim vertente in partibus.ead.Par. 2.cap.20.limit.1. numero primo, folio 413. Tom. eod. ſicut nec regulæ cancellariæ,vt ibi.nume.2.
Neque attendendus ſicut nec deciſiones Rotę, quæ non faciūt ius in partibus, nec decidunt cauſas tamquàm leges, ſed prout magiſtrales doctrinę aliorum doctorum ſecundùm communē opinionem.ibid.
Sacri Palatij, quòd poſt concluſionem in cauſa non fiat inhibitio per aliquem auditorem alteri, verùm ſi fuerit expreſsè inhibitum,& auditor cui fuit inhibitum ferat ſententiam, tunc ſentētia talis eſt nulla.Franc.Hercul.de attent.cap.28.numero 40.fol. 273.Tom.5.
Eſt vt nunquàm inhibeatur partibus in curia pręſentibus, a ludicibus,niſi parte vocata,ſecus ſi ſunt abſentes, & alia infinita,ibi latiſſimè poſita videbis ſecundum opinionem diuerſorum doctorum circa materiam inhibitionis Fran.Hercul.de attent.cap. 28.a nume.50.vſque ad nume. 109.per totum cap. fol. 273. & 274.Tom.5.
Signaturę commiſſionum in dubio pręſumitur commiſſio, & non gratia.Ioann. Staphil.ſuper commiſſionibus,& literis iuſtitię.verbo.in primis igitur.numero 60. folio 292. Tom. decimoquinto,Par.prima.
Teſtandi,nil magis expedit hominibus,quàm vt liber ſit. Cornel. Beninc. de paup. & eius priuileg. ſecundo ſpeciali in vltim. voluntatib.nu.18.f.163.T.18.
Variabilis eſt, & modo albus, & modo niger appellatur.Robert. Lancellot.de attent.P.2.c.20.nu.210.f.408. T.5.
Vmbrię,& Piceni,vt quis etiā pro conſanguineis, & affinibus promittat.Octaui Velpel.de promiſſionib.de nō offendendo. q.83. nu.2.fol.415.Tom.11.P.1.
Vrbis Romę, ſeu conſuetudo, omnes ligat etiam alibi quid agentes,contrahentesve.Rocch.Curt.de ſtat.ſectio.9.nume. 17.folio 378.Tom.2.

S. V.

*SVA quærere qui dicantur,& non quæ Chriſti ſunt. Lud. Montal. de repub.ſent.Pilati verſi.& hęc.nu.98.col.1.f.22.T.14.
*SVAREZ reputatur.Melchier.Palaez.in tract.maiorat.P.4.nu.43. fol.456.Tom.10.Par.1.
*SVARII Principis,& priuatorum ęternè vrbis ad ſordida nò obligantur munera.Pet.Antibo.de munerib.§.3. nume. 8. col.4.fol. 37.Tom.12.
*SVASIO Damhouderij circa repertoriū conficiendum. Damhouder.de tuto.& curato.in pupil.patroc.c.10.nu.19.f.369.T.8.P.2.
*SVB, prępoſitio quomodo exponatur. Albert.de Pergam.de prępoſitio.verſi.in nomine.nu.36.f.275.T.18.

Source : BIU Cujas

*SVBARRHATIO quid sit. Ant.Gub.Costa.de sponsc̃oment. ver. variè.nu.4.col.4.f.48.T.9.
*SVBAVDITVM non intelligitur in pœnalib.Nico.Moron.de fide treug.& pac.q.131.nu.36.f.443.T.11.P.1.
*SVBCOLLECTOR deputatus in totum qui iam cepit vti iurisdictione,nec expresse potest reuocari.Barth.Bellin. de charit.subsid.c.109.nu.3.col.2.f.166.T.15.P.2.
*SVBCOLLECTORES dati sine iurisdictione dicuntur meri prouocatores.Barth. Bellen.de charitat.subsid.q.109.nu.1.colum.2. fol.166.T.15.P.2.

Subdelegare quid sit,& quis non possit.

*SVBDELEGARE est vti iurisdictione.And. Barba.de Card.leg. de lat.q.3.basilic.nu.13.f.137.T.13.P.2.
Non potest is,cui delegata est inquisitio, vel alicuius ecclesiæ prouisio.Nepos a Montalb.de except.artic.3.num.29.folio 108.To mo 3.Par.2.
Is, cui mandatum est negotium exequi personaliter. Nepos a Montalb.de excep.art.3.nu.32.f.108.T.3.P.2.
Is,cui mandatum aliquod negotium personaliter exequi.Io.Monac.de defensor.iur.ver.quia nume.9.colum.2.fol.123.Tom.3. Par.secunda.
Quis in causa,quæ non est suæ iurisdictionis.Nepos a Montalba. de excep.art.3.nu.29.f.108.T.3.P.2.
*SVBDELEGATIONES probantur per sola sigilla subdelegantiũ. Bartho.Bellen.de charitat.subsid.c.3.num.1.col.4.fol.166.Tomo 15.Par.2.

De subdelegato,& eius effectu.

*SVBDELEGATVS eiusdem debet esse qualitatis,sicut delegatus. Pet.Rebuf.de nominatio.quæstio.8.princ.num.26. fol.307. Tomo 15.Par.2.
Etiam a Principe infra annum exequitur. Quintil. Mandos.de annal.casibus ver.dum causas.nu 137.f.214.T.17.
Non potest imponere tantam mulctam sicut delegatus.Bartho. Bellen.de charitat.subsid.quæstio.96.colum.3. nume.2.fol. 64. Tom.15.Par.2.
*SVBDIACONATVS est inter sacros ordines. Restaur. Castal. de Imperat.q.29.nu.3.col.1.f.43.T.16.

Subdiaconus qualiter consideretur,& quid operetur.

*SVBDIACONVS effici debet infra annum dispensatus ad septennium studendo.Quintil.Mandos.de annal.casib.versi. dum causas.nu.83.f.213.T.17.
Fit vigesimoprimo ætatis.Io.Fran.Farra.de essen.infan.cap.1.nu.5 fol.188.T.8.P.2.
Quomodo possit epistolam cantare,& quo habitu.Bea.Ant.de irregular.c.1.nu.4.col.1.f.403.T.14.
*SVBDISIVNCTORVM vno posito alterum sublatum censetur. Stephan.de Feder.de interpret.iur.Par.1.nu.107.f.215.T.1.

De subditis,& eorum effectu.

*SVBDITI alibi delinquentes, an incidant excommunicationis sententiam latam a statuto per verba expressa. Io.de Ligna.de censu.ecclesiast.§.9.nu.23.f.314.T.14.
Alicuius domini se alteri domino submittere volentis,an,& quando contradicere possint.Iac.de S.Georg.de feud.ver.alterius.nume.1.col.3.f.180.T.10.P.1.
Alicuius non possunt iurisdictionem quam ipsi nõ habent in aliũ transferre.Hier.Gig.de crim.lesæ maiesta.q.11. numero 4.col.3. fol.82.T.11.P.1.
An possint adduci in testes pro domino.Alberic.de Malet.Papien. de testib.c.2.nu.43.f.164.T.4.
Aliquo casu se domino terram ingredi volenti opponere.Iaco.de San.Georg.de homag. versicu.circa. numero 52.folio 179. Tomo 10.Par.2.
Præscribere quòd non soluãt subsidium charitatiuum Episcopo. Remig de Gon.de charitat.subsid.q.35.nu.6.col.1. fol.177. Tomo 15.Par.2.
An teneantur officiales officium suum male gerentes apud Principem accusare.Paris.de Put.de sindic.ver. sindicantur.nu.1.col.2 fol.238.Tom.7.
An teneantur ratione iurisdictionis tantum accedere ad bellam. Ioan.de Ligna. de bello.capit.43.colum.4.fol.376.T.16.
Baroni,an præstent iuramentum fidelitatis eidem Baroni, vel Regi.incert.auct.de feud.ti.15.nu.21.f.155.T.10.P.1.
Debent parere superioribus sibi datis. Barth.Cępo.de Impera.mili.diligen.nu.8.f.316.col.4.T.16.
Remitti humiliter prælatis suis ad malum agentib. Pet.a Mon.de potest.Pontifi.ver.his ita.nu.26.f.149.T.13.P.1.
Denegantes charita.subsi. possunt cogi.Bartho. Bellen. de charita. subsid.q.15.nu.1.col.2.f.149.T.15.P.2.
Diuina possunt audire alibi, si terra interdicta sit ob delictum domini.Nicol.Ploue.de interdict. versicu. finem.num.4.folio 333. Tom.decimoquarto.
Etiam clerici possunt cogi ire ad bellum in repentino periculo. Gasp.Beat.de inop.debit.nume.12 colum.1. folio 243. Tom.3. P.secunda.
Habentes dominum furiosum,aut mente captum qualiter debeant prouidere.Iacob.de S.Georg.de homag. versic. circa. nume.47. f.179.T.10.P.2.
Imperatore negligente eos defendere, nec valentes ipsi eorum viribus se tueri possunt se submittere alteri domino potentiori, qui eos defendat.Hier.Gigans.de crimi.læsæ maiest.q.56.n.1.col.2. f.46.T.11.P.1.
Imperio fidelitatem ei iureiurando præstant æquè, sed tamen sub diuersa iurisiurandi forma. Conrad.Brun. de seditio.c.7. nu.17. f.106.T.11.P.1.
In quibus domino subuenire debeant. Pet.Antibo.de munerib.p. 3.princ.nu.94.f.28.T.12.
Ita habent ius reale in prælatos,sicut ipsi in subditos. Io.Hier.Alban.de potest.Papæ.p.1.nu.210.f.72. T.13.P.1.
Nolentes subsidium charitatiuum soluere,per quem fint cogendi. Remig.de Gonny.de charita.subsid.q.9.nu.3.colum.4.fol.172. To.15.P.2.
Non debent esse subiecti plusquam expediat. Guil.Duran.de modo ge·concil.cel.rub.34.nu.2.f.164.T.13.P.1.
Non excluduntur ratione iurisdictionis,sed ratione dominicæ,vel patriæ potestatis.Hier.de Mont.de finib.regun.c.58. nume.5.colu.4.f.346.T.3.P.2.
Non possunt cedere bonis ad euitandum onera, & collectas a superiore impositas.Matth.Bru.de cessio.bo.q.11.4. princ. n.1.col.1. f.185.T.3.P.2.
Compelli ad portandum frumentũm ad molendinum domini. Melch.Palaez.in tract.maiorat.q.24.nume.18.fol.371.Tom.10. Par.prima.
Derogare iuris superioris.Restaur.Castal.de Imperat.q.82.nu.3. col.4.f.65.T.16.
Non tenentur contribuere prælato habenti redditus ecclesiasticos sufficientes.Remig.de Gonny.de charit.subsid.q.5. nu.30.f.170. To.15.P.2.
Non valentes soluere nisi vnicum subsidium,cui ex duobus exigẽtibus soluere debeant.Remig. de Gonny.de charit.subsid. q.54. nu.2.col.2.f.180.T.15.P.2.
Omnes tenentur ad subsidium episcopo. Idem ibidem q.36.nu.2. col.1.f.177.
Plurima debent principalibus suis.de iudæ.& alijs infide. c.7.nu.7. fol.34 T 14.
Possunt compelli ad faciendum ea, quæ longo tempore facere soliti sunt.Ioann.Franc.Balb.de præscriptio.quæst.10. nu.6. fol.59. Todecimoseptimo.
Ferre testimonium pro suis dominis. Hier.de Mont.de finib.reg. c.58.nu.4.col.4.f.346 T.3.P.2.
Resistere Episcopo canones non seruanti. Hier.Gigans.de residẽ. episc.c.16.nu.5.col.3.f.375.T.13.P.2.
Prælatorum exactionibus vexantur ratione litium. Petr.de Baisin directo.electio.cap.47.1.par.nu.5.folio 404. To.quintodecimo. Par.prima.
Principum debent esse armati,pragmaticæ Tarasanæ, & Madrisij expenduntur. Io.Redin.de maiest.Princ.vers. maiestatem.nu.27. fol.148.To.16.
Quando possint grauari propter bellum.Petr.Belli.de re mil.tit.7. nu.1.col.4.f.343.T.16.
Ratione originis,vel domicilij a domino nil tenentes, an sint compellendi ad bellum.Fran.Arias de bello & eius iusti. num.186.folio 334.To.16.
Rebellantes,si dominum suum repellant de territorio, vel in carcerem conijciant, interuertunt ei possessionem Hiero. Gigans.de crim.læsæ maiest.q.11.nu.5.col.3.f.82.T.11.P.1.
Romano imperio,quæ contra illud præscribere possint,& quę nõ. Alber.Br.de seditio.c.6 nu.34.f.150.T.11.P.1.
Seruiẽt domino de persona,& bonis in casu necessitatis. Pet.Belli. de re mil.tit.7.nu.6.col.4.f.343.T.16.
Si non possunt soluere nisi subsidium, collector Papæ præferetur, & aliud cessabit. Barthol.Bellin.de charit.subsi.q.63. nu.3.col.3. f.158.T.15.P.2.
Suffraganeorum querelato per Archiepiscopum in concilio citari possunt.Ioan.Franc.Paui.de visitatio.q.1.1.par.num.20.fol.182. To.quartodecimo.
Tantum crimine læsæ maiestatis tenentur.Conrad.Bru.de seditio. c.11.nu.6.f.108.T.11.P.1.
Tenentur defendere officialem suum.Mart.Laud.de official.domino.q.7.col.1.f.379.vult dicere 279.T.16.
Iurare obedientiam Principi suo. Mart.Caraz.Lau.de Princ.q.19. col.4.f.204.T.16.
Obedire dominis,si iusta præcipiant,secus si iniqua,& de contraria.Albert.Bru.de seditio.c.4.nu.19.f.101.T.11.P.1
Vasalli,& officiales quando dicantur rebelles dominis suis.Albert. Bru.de seditio.c.4.nu.13.f.101.T.15.P.1.
Non tenentur iurare fidelitatem supremo domino. Pe. Belli.de re mil.tit.3.nu.8.f.343.T.16.
Fallit tamen vt ibidem.
Vni Baroni mouenti guerram alteri Baroni an teneantur ipsum primò, an Regem mouentem guerram alteri Regi iuuare vtriusq; mandato vno concursu recepto.Io.de Lign.de bello.c.34.col.2. fol.376.To.16.
Mouenti guerram contra Regem suum an teneantur ipsum Baronem iuuare contra Regem.Io.de Lig.de bello.c.33.col.2.f.376. T.decimosexto.
*SVBDITIS se ad duellum diffidantibus, quid debeat facere dominus.Paris de Put.de re milit.versic.an si duo.num.1.col.3. fol.389.To.16.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Subdito quid competat, vel non.

*SVBDITO delinquente in fine primi anni, in quo debetur fructus iurisdictionis, & eodem condemnato in sequenti anno pœnam primo deberi. Pet.And.Gamb. de aucto.leg. de lat. lib. 6. nu. 469. fol. 397. T. 13. P. 1.

Non potest prohiberi ne vadat quo vult. Petr. Belli. de re mil. tit. 6. nu. 4. col. 3. f. 348. T. 16.

Nulla ex causa licet transfugere. Pet. Belli. de re mil. ti. vnico. nu. 27. fol. 359. T. 16.

Sponte sua domino aliquid offerente, an possit licitè dominus recipere. Pet. Antib. de muner. §. 1. nu. 46. f. 32. T. 12.

Subditorum consideratio, quæ qualisve sit.

*SVBDITORVM appellatione an comprehendatur ecclesia habēs molendina statuto stante, & cogente subditos admittendum in molendinis ciuitatis. Aym. Crauet. de antiq. temp. vers. circa. nu. 32. fol. 174. T. 17.

Appellatione continentur futuri. Nic. Moron. de fide treug. & pace quæst. 180. nu. 6. f. 453. T. 11. P. 1.

Fidelitas erga superiores quot, & quibus capitib. consistat. Albert. Brun. de seditio. c. 4. nu. 8. f. 105. T. 11. P. 1.

Romani Imperij obedientia in quibus consistat. Conrad. Brun. de sedit. c. 7. f. 150. vult dicere. 105. T. 11. P. 1.

Subditos qualiter considerari contingat.

*SVBDITOS quādo vltra solitum grauare possit dominus. Restaur. Castal. de Imperat. q. 92. nu. 3. f. 70. T. 16.

Romano Imperio bella ciuilia inuicem gerentes (quamuis, & Respublica sic lędatur) hostes Imperij cum suis militibus minimè habendos. Franc. Zoanet. de Rom. Imper. num. 87. folio 24. Tomo decimosexto.

Subditus qualiter circa diuersa consideratur, & quid operetur.

*SVBDITVS alicuius domini non admittitur ad testificandū pro domino. Io. Campeg. de testib. reg. 18. f. 90. T. 4.

An & in quibus possit accusare dominum suum de crimine. Iaco. de San. Georg. de homag. versic. circa. numero 28. folio 174. Tomo 10. Par. 2.

An possit superiorem adire, vt dispensēt. Ioan. Franc. Paui. de offi. & pote. capitu. sede vac. quæstio. 5. 1. Par. princ. num. 6. folio 417. Tom. 13. Par. 2.

An teneatur alimentare dominum suum in casu necessitatis. Iaco. de San. Georg. de homag. versicu. circa. numero 29. folio 174. Tomo 10. Par. 1.

Iuuare dominum suum contra inimicos. idem ibid.

An valeat astringi ad collectas in loco domicilij pro bonis alibi possessis. Nic. Festas. de æstim. & collec. cap. 3. nume. 16. fol. 178. Tom. duodecimo.

Contra conscientiam prælato obediens, an peccet. Io. a Capistra. in Spec. conscien. nu. 129. f. 330. T. 1.

Contra dominum non habet interdictum vti possidetis. Virgin. de Boccat. de cing. l. C. Roma. cap. 8. numero 11. folio 306. Tom. 3 Par. secunda.

Debet esse fidelis, & obediens domino suo. Iac. Nouel. de iure prothomis. §. 6. nu. 10. f. 42. T. 17.

Detegens domino insidias ad mortem paratas, an mereatur immunitatem ab oneribus, quæ sibi debet. Pet. Antib. de munerib. nu. 163. fol. 48. Tom. 12.

Et vasallus Imperij differunt, nam vasallus potest renunciare feudo, subditus verò minime eo inuito se eximere potest. Conrad. Brun. de seditio. c. 7. nu. 19. f. 106. T. 11. P. 1.

Ignorans excommunicari an possit. Io. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 9. nu. 48. f. 316. T. 14.

Imperatoris & subditus Papæ habitu, licèt non actu. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 3. nu. 1. col. 1. f. 35. T. 11. P. 1.

Potest ipsum conuenire coram Papa. Stephan. Aufrer. de potest. ecclesiast. uu. 32. f. 128 T. 13. P. 1.

Si Papam, offendat, incidit in crimen lęsæ maiest. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest q. 3. nu. 3. f. 35. T. 11. P. 1.

In omni tempore debet reuelare delictum committendum cōtra dominum suum. Iac. Nouel. de iure prothom. §. 6. n. 11. f. 42. T. 17

Lædens prælatum inferiorem iure proprio dignitatem seu titulū comitatus, vel episcopatus habentem crimen lęsæ maiestatis nō committit. Hier. Gigans de crim. lęsæ maiest. quæstio. 6. nume. 3. fol. 36. Tom. 11. P. 1.

Licèt extra territorium possit citari, nō tamen potest per non comparitionem constitui contumax vt excommunicetur. Ioann. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 9. numero duodecimo, fol. 314. Tomo decimoquarto.

Litigans cum suo prælato, & superiore, lite pendente, dicitur esse exemptus ab eius iurisdictione non solum in illa causa, verùm etiam vniuersaliter. Robert. Lancellot. de attenta. nume. 41. fol. 338. Tom. 5.

Naturali iure tenetur ad obedientiam Principi suo. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. q. 68. nu. 9. f. 48. T. 11. P. 1.

Negans tributum diocesano, per eum punitur. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. q. 30. nu. 1. f. 176. T. 15. P. 2.

Non potest acquirere per actum ciuilem, putà per stipul. principi suo, nisi tabellio. Mart. de Caraz. de Princip. quæst. 52. folio 205. To. decimosexto.

Esse iudex in causa domini sui. Pac. Scal. de consil. sapien. vers. recusatio. nu. 12. f. 356. T. 3. P. 1.

Prouocare superiorem ad duellum. Paris de Put. de re mil. ver. an subditus. nu. 1. f. 402. T. 16.

Non præscribit contra obedientiam superioris. Michael. Vlcur. de regim. mundi. vers. ista glo. nu. 66. fo. 119. T. 16.

Nullo modo tenetur obedire superioris præcepto contra suā conscientiam. Bermon. Chouer. de pub. concub. vers. quoniam. n. 4. fol. 192. T. 11. P. 1.

Olim, præsumitur etiam hodie subditus. And. Alc. de prę sumptio. præsump. 12. nu. 1. f. 322. T. 4.

Papæ offendens Imperatorem, & si crimen læsæ maiest. contra Imperatorem non committat, illud tamen committit contra Papā. Hier. Gigans. de crimine læsæ maiest. quæst. 4. nume. 2. folio 55. To. 11. Par. 1.

Si non directè, saltim per quandam consequentiam Papam offendere dicitur offendendo Imperatorem, qui est fidelis confederatus Papæ, & ab eo coronatur. Idem ibidem. nu. 4.

Potest grauari muneribus occasione rerum, quas in alieno territorio possidet. Aegid. Thomat. de collect. versicu. sanè. num. 22. folio 155 To. 12.

Principis commonens hostes de præparatione ipsius Principis contra eos committit crimen læsæ maiestatis. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 51. nu. 1. f. 45. T. 11. P. 1.

Quando possit procedere in his, quæ etiam superior denegat. Pet. a Mont. de potest. pontif. versicu. postquam. nume. 10. folio 145. To. 13. Par. 1.

Qui contra statum Venetorum machinatur, crimen læsæ maiestatis committit. Hier. Gigans. de crim. lęsæ maiest. vers. maiestas. nume. 17. f. 34. T. 11. P. 1.

Qui denegat solutionem tributorum, videtur spoliare Principem iure suo. Ioan. Arz. de nobilit. Hisp. cap. 2. nume. 9. folio 247. To. decimosexto.

Qui pugnauit cum vasallo domini extra iurisdictionem suam, an puniatur reuersus. Paris de Put. de re mil. vers. an subditus. nu. 1. fol. 402. T. 16.

Quo casu superiori bellum indicit Card. Iacobat. de concil. lib. 7. nu. 20. f. 324. T. 13. P. 1.

Ratione domicilij si alibi delinquat, puniri potest, & cōueniri per iudicem domicilij. Io. de Lig. de censur. ecclesiast. §. 9. nume. 22. fol. 314. To. 14.

Regis qui arma mouet contra ipsum, crimen læsæ maiestatis committit. Hier. Gigans. de crim. læsæ maiest. q. 37. nume. 1. folio 44. To. 11. Par. 1.

Vel alterius domini, si est bannitus in vna ex ciuitatibus eiusdem domini, vel Regis, certè dicitur bannitus quo ad omnes ciuitates eiusdem Regis, vel domini. Mart. de Caraz. de princip. q. 121. fol. 206. To. 16.

Si ratione domicilij, vel delicti latitet, & non faciat copiam sui, potest citari in loco habitationis, & constituetur contumax si non compareat. Io. de Lig de censur. ecclesiast. §. 9. num. 20. folio 314. To. quartodecimo.

Si rumpat instrumenta sua in præstando roydas, seu operas, an domino teneatur ad refectionem. Iac. de S. Georg. de homag. versi. circa. nu. 8. f. 176. T. 10 P. 2.

Vocatus a domino ad bellum si incidat in damnum, si bellum est iniustum, nullam contra dominū habet actionem. Franc. Arias. de bello, & eius iusti. nu. 176. f. 334 To. 16.

*SVBEMPHYTEVTICATIO de rebus extra ciuitatem, qualiter fieri debeat. Franc. Solso. in lucer. laudem. celul. 9. nu. 11. fol. 221. To. 10. P. 1.

Quæ fit de rebus existentibus intra ciuitatem. Idem ibidem. numero 16.

*SVBEXECVTOR an debeat esse qualificatus. Ioan. Staphi. de grat. expectat. forma. 8. nu. 11. f. 272. To. 15. P. 1.

*SVBEXECVTORES in vim clausulæ, cæterum, debent esse clerici. Io. Staphil. de grat. expectat. &c. for. 10. nume. 3. folio 272. To. 15. Par. 1.

Possunt deputari ab executorib. gratiarum. ibidem. nu. 1.

*SVBFEVDATARIO foriiudicato, siue deportato, cum publicatione bonorum, quando feudum transeat in Baronem, a quo tenet. Incert. Auct. de feu. hæred. nouo. ti. 7 n. 10. f. 146. T. 10. P. 1.

*SVBHASTANTES vectigalia paciſci possunt, vt habeantur introitus Iul. Ferret. de gabel. vectigal. nu. 276. f. 87. To. 12.

*SVBHASTARE quid sit. Franc. Zoanet. de empt. & vendit. sub pact. retrou. c. 1. nu. 12. f. 77. T. 6. P. 1.

*SVBHASTATA res cui concedenda. Iodoc. Brugen. de subhastatio. c. 5. num. 21. f. 81. T. 6. P. 1.

Res quibus concedenda. Fabia. de Mon. de empti. & ven. q. 5. principu. 90. f. 56. To 6. P. 1.

*SVBHASTATÆ res ecclesiæ iustum pretium, non plus offerenti traduntur. Iodoc Brugen. de subhastatio. c. 5. nume. 2. f. 82. To. 6. Par. 1.

*SVBHASTATAM rem esse, & preconizatam paria nonnunquam sunt. Fran. Zoanet de emp. & venditio. num. 11. colum. 3. fol. 77. T. 6 P. 1.

De subhastatione, & eius effectu in recto considerata.

*SVBHASTATIO, an mentis præsentiam requirat. Iodo. Brugen. de subhastatio. c. 5. nu. 4. f. 81. T. 6. P. 1.

An,

An,& quando requiratur,priuſquam ad ſecundum decretũ perue niatur.Iodoc.Brugenſ.de ſubhaſtatio.cap.3.nume.4.fol.80.To mo 6.Par.1.
An in locandis, ſicut vendendis rebus fiſci perpetuò deſideratur. idem ibid.nu.32.
An in venditione pignorum requiratur.Ant.Neguſ.de pign.& hy pothe.memb.1.6.P.prin.nu.47.f.244.T.6.P.1.
An probet iuſtum precium.Iul. Ferret.de gabel.vectig. &c.nume. 275.f.87.T.12.
An requirat præſentiam mentis.Fabia.de Mon.de emp. & vendi. q.5.princ.nu.91.f.56.T.6.P.1.
An requiratur in bonis mobilibus venditis pro tributis.Iul.Ferret. de re naual.lib.1.nu.141.f.328.T.12.
An requiſita in alienatione rerum publicarum ac communitatũ. Iodoc.Brugenſ.de ſubhaſtatio.capit.1.numero 38. fol.78. col.1. Tom.6.Par.1.
In venditione bonorum eccleſiæ ac ſimilium priorum laicorum. idem ibid.nu.16.f.77.
Cuius ſit efficaciæ.Fabia. de Mon. de empt.& vend.q.5. priuc. nu. 84.f.56.T.6.P.1.
Cum fit,an habens duas partes rei,præferatur habenti vnam dũ taxat.Iodoc.Brugenſ.de ſubhaſtatio. capitu.quinto,nu.15.f.87. Tom.6.Par.1.
Cum fit, ſi quidpiam promittatur, in contractu ſequẽti repetitum cenſetur.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.capitu.2. num.4. fol. 78. Tom.6.Par.1.
De conſuetudine non requiritur.Octauia.Simoncel.de decre.ti.1. nu.66.f.294.T.6.P.2.
De iure canonico non requiritur.Gul.Redoa. de reb.eccle.nõ alie. rub.23.nu.39.f.433.T.15.P.2.
Debet fieri ſeruata forma ſtatuti,aut conſuetudinis,aliàs nulla.Io doc.Brugen.de ſubhaſtatio.capitu.ſecundo,numero 3. folio 78. Tom.6.Par.1.
Eſt ſolemnitas,cuius defectus,quicquid actum fuerit reuocat. Io doc.Brugen.de ſubhaſtatio.capitul. 3. numero 15.folio 79. To mo 6.Par.1.
Firmat contractum,& perpetuò ei robur attribuit.idem ibid.ca.5. nu.37.fol.82.
In pignoris venditione,an requiratur. idem vbi ſup.cap.3.nume. 33.folio 80.
In quibus requiſita.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.ca.1.nu.15.f.77. Tom.6.Par.1.
In venditione,quæ pro vltimæ voluntatis executione fit,requiritur idem ibid.c.3.nu.28.f.80.
Iudicis decreto facta,an exceptionem deceptionis dimidia exclu dat? Iodoc.Brugen. de ſubhaſtatio. capitu.quinto, nume.6.f.81. Tom.6.Par.1.
Neceſſaria in alienatione rerum minoris.Octa. Simoncel. de decr. ti.1.nu.64.f.294.T.6.P.2.
Limitatur quatuor modis,vt ibid.nu.66.
Non eſt leuis ſolemnitas.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio. c.5. nu.39. fol.82.T.6.P.1.
Non eſt neceſſaria in alienationibus eccleſiaſticis.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.rub.29.nu.8.f.443.T.15.P.2.
Non probatur venditionis inſtrumento, in quo fit mentio ſubha ſtationis factæ quę fieri non potuit tempore inſtrumenti.Iodoc. Brugenſ.de ſubhaſtatio.c.5.nu.19.f.81.T.6.P.1.
Per iudicis decretum exceptionem deceptionis dimidiæ excludit. Matthe.de Affl. c.de iure prothomiſ.§.2.num.18.f.8.T.17.
Pignoris debitoris citationem ſemper affectat. Iodoc. Brugen. de ſubhaſtatio.c.3.nu.37.f.80.T.6.P.1.
Prætor commodum bonum,& æquum nihil affert.Iodoc.Brugen. de ſubhaſtatio.c.1.nu.18.f.77.T.6.P.1.
precium iuſtum diſcernit.idem ibidem cap. 5. numero 8. folio 81. & Fabia.de Mont.de empt.& venditio. q.5.princ.nume.89.f.56. Tom.6.Par.1.
Quam formam requirat. Ioan.Bertach. de gabel. Par.2.nume.19. fol.57.Tom.12.
Quid ſit Fabia.de Mon.de emptio.& venditio. quæſt.5.nu.84.fol. 56.Tom.6.Par.1.
Semper requiritur,quando venundatur res abſentis. Iodoc. Bru genſ.de ſubhaſt.c.3.nu.31.f.80.T.6.P.1.
Tollit præſcriptionem contrauendentem.idem ibidem. cap.5.nu. 40.fol.82.
Tractatus,& huiuſmodi præambula propter inſtrumentum factũ ſuper contractu principali.Guliel.Redoa.de reb.eccle. non alie. c.11.nu.12.f.443.T.15.P.2.
Trium conſideratione ac reſpectu fieri debet.Iodoc. Burgenſ.de ſubhaſtatio.c.2.nu.2. f.78.T.6.P.1.
Vbi interuenit, omnem doli, fraudisq; ſuſpitionem ceſſare facit. idem ibidem c.5.nu.36.f.82.T.6.P.1.
Vectigalium quid requirat.Fran. Luca. de fiſco & eius priuil. P.4. nu.5.f.14.vult dicere.15.T.12.
Vnde dicta.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.cap.1.num.10. folio 77. Tom.6.Par.1.

De ſubhaſtatione in ablat.conſiderata,& eius effectu.

*SVBHASTATIONE, ac licitatione, qui ſemel minus obtulit,ſu peratus ab alio,iterũ poterit plus offerre,& admitti debet, quia venit vt alius.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.cap. 4.nu.7. fol. 80. Tom.6.Par.1.
An liberetur qui minus obtulit per filus offerentem.idem ibidem. c.3.nu.26.fol.80.
An requiratur,quando hæres confecto repertorio vendidit. Idem vbi ſupra.c.5.nu.18.f.81.
Non debent committi fraus,& dolus ab executore.Iodoc.Brugen. de ſubhaſtatio.c.3.num.3.f.79.T.6.P.1.
Offerens an poſſit pœnitere. Idem ibidem.cap. quinto.nume.17. folio 81.
Practica Pauli haud aſpernenda. Iodoc.Brugen. de ſubhaſtat.c.3. nu.11.fol.79.T.6.P.1.
Promiſſum intelligitur repetitum in contractu.Iul.Ferre. de gabel. vectigal.&c.nu.274.f.87.T.12.
Quæ venditiones egeant.Fabia.de Mon.de emp.& vend.q.5.n.83. fol.56.T.6.P.1.

Subhaſtationes qualiter conſiderari contingat.

*SVBHASTATIONES debent fieri per plures,& plures dies, ne fiat fraus.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.c.3. nume.8.folio 79. To.6.Par.1.
Non ſunt neceſſariæ in bonorum mobilium minorum alienetio ne.Idem ibidem c.2.nu.7.f.78.T.eod.

Subhaſtationibus, & eorum effectu.

*SVBHASTATIONIBVS in mandatis videtur dediſſe Reſpublica, vt in idoneum licitatorem accepiſſent, & idoneum dimittant. Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.c.4.nu.17.f.81.To.6.P.1.
Licèt formæ nonnullis in locis diuerſæ ſint, effectus, finisq; idem erit.Idem ibidem.cap.2.num.6.f.78.
Omiſſis,ſi res eccleſiæ vendantur,an teneat venditio.Iodoc. Brugẽ. de ſubhaſtatio.c.1.nu.17.f.77.T.6.P.1.
Patriæ,loci conſuetudo,vſus,ac ſtylus obſeruandus. Idem ibidem. c.2.nu.5.f.78.T.eod.

Subhaſtationis conſideratio quę, qualiſve ſit circa diuerſa.

*SVBHASTATIONIS factæ confeſſio in vltimo elogio an probet.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtat.c.5. n.20.f.81.T.6.P.1.
Et quid ſi fit cum iuramento. ibidem remiſſiuè.
Fiendæ forma quæ ſit.Fabia.de Mon.de emptio. & vend.q.5.prin. nu.92.f.56. To.6.P.1.
Forma ſecundum Bartolum qualis ſit.Iodoc.Brugen.de ſubhaſta. c.4.nu.5.f.80.T.6.P.1.
Sententia cur per reſtitutionem in integrum ſuſpendi non debeat nouæ rationes.Ioan.Maurit.Bola.de reſtitu.in integ.c.423.nu.4. fol.210.To.5.
Solemnitas an videatur ſublata ex auctoritate teſtatoris de venden do.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.cap.3.num. 30.fol.80.T.6.P.1.
Et Fabia.de Mon.de emptio. & venditio.q.5. nume.85.folio 56. To.6.Par.1.
Deſideratur in ſententiæ executione. Iodoc. Brugen.de ſubſtatio. c.3.nu.1.f.79.T.6.P.1.
Eſt neceſſaria in bonorum pupilli ac minoris venditione. Idem ibidem.c.2.nu.1.f.78.
Eſt neceſſaria in rerum mobilium minorum alienatione, in quib. conſiſteret affectio.Iodoc. Brugen. de ſubhaſtatio.cap. 2.num.8. fol.78.To.6.P.1.
In cuius fauorem introducta ſit.Idem ibidem.c.3.nu 16. fo.79.
Nequaquam leuis ſolemnitas eſt.Iodoc. Brugen.de ſubhaſta. c.1. nu.19.f.77.To.6.P.1.
Tempus iudici,ſeu officiali augere, non minuere, permittitur. Io doc.Brugen.de ſubhaſtatio.cap.quinto.num.2.fol.octuageſimo primo.T.6.P.1.
Quod ſit.Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.cap.5.nu.1.fol.octuageſi moprimo.T.6.P.1.
Verba clarè intelligenda.Fabia.de Mon.de emptio. & vendit. q.5. nu.94.f.56.To.6.P.1.
*SVBHASTATIONVM edictum proclamatorium eſt neceſſarium. Iodoc. Brugen.de ſubhaſtatio.cap.3.nu.14.f.79.T.6.P.1.

De ſubhaſtatore, & eius effectu.

*SVBHASTATOR vendens,an fidem de pretio habere queat. Iodoc.Brugen.de ſubhaſtatio.c.5.nu.3.f.87.T.6.P.1.
Vendens fidem de pretio habere non poteſt. Io.Berta.de gabell.p. 2.nu.16.f.56.To.12.

Subiecta miſcellaneè conſiderata quid operentur.

*SVBIECTA, & prædicata conueniunt. Pet.Pech. de teſtamen. coniug.c.10.nu.2.f.165.To.octauo.P.1.
*SVBIECTA fideicommiſſo alienari non poſſunt. Cornel. Be ninc.de paupert.& eius priu.ſpecial.10.nume.1.folio 162.To de cimooctauo.
Si alienetur vſucapi non poteſt.Idem ibidem. nume. tertio. folio eodem.
Reſtitutioni ex contractu poſſunt alienari. Cornel. Beninc.de pau pert.& eius priu.ſpecial.10.nume.28. fol.163. Tomo decimoo ctauo.
*SVBIECTVS, & prædicata conueniunt.Pet.Picc.de teſtamen. coniug.c.10.nu.2.f.165.To.octauo.P.1.

Secundum

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Secundum prędicata ſunt intelligenda. Franc. Sonsbe. ad vſus feu. Par. 13. nu. 82. f. 160. T. 10. P. 2.

Talia eſſe debent, qualia ſunt prædicata. Aegid. de Bellamer. de permut. benef. P. 3. q. 7. nu. 6. f. 197. T. 15. P. 1.

*SVBIECTI ſunt clerici imperio temporali, ratione fundi, quē ipſi poſſident. Aegid. Thomat. de collec. ver. ſubijciunt. nu. 17. f. 124. Tom. duodecimo.

*SVBIECTIO denotatur per quamcumque ſolutionem magnam, vel paruam. Gul. Redoa. de rebus eccl. non alie. q. 14. num. 7. fol. 493. Tom. 15. P. 2.

*SVBIECTIONIS ſignum eſt, ſi quis ad epiſcopi ſynodum accedat. Henri. Bote. de synd. epiſc. Par. 10. nu. 67. folio 380. Tom. 13. Par. ſecunda.

*SVVBIECTIS duntaxat indicitur, & ruſticis. Nic. Feſtaſ. de æſtim. & collec. c. 1. nu. 13. f. 176. T. 12.

*SVBIECTORVM commodum in ſucceſſione dignitatum potius attendendum quàm vtilitas ſucceſſorum. Io. le Cirier. de primo gen. q. 25. 1. lib. nu. 18. f. 38. T. 10. P. 1.

De ſubiecto miſcellaneè conſiderato, & eius effectu.

*SVBIECTA ex duob. accidentib. contrarijs informari non poteſt Albert. Brun. Aſten. de augm. &c. conclu. 3. prin. n. 34. f. 353. T. 17

Legalis ſcientiæ nedum circa mores, ſed eſt etiam circa fidē. Franc. Ponzi. Plac. de lamijs ver. lamiorum. nu. 9. f. 351. T. 11. P. 2.

Quantò eſt nobilius, ipſum quoq; prædicatum nobilius eſt. Bon. de curt. de nobil. P. 2. nu. 25. f. 2. T. 16.

Quomodo ſe habet ad prædicatum. Io. Garſ. Hiſp. de melior. concluſ. 1. prin. nu. 8. f. 349. T. 17.

Secundùm prædicatum intelligi debet. Franc. Sonsbe. ad vſus feu. Par. 13. nu. 5. f. 151. T. 10. P. 2.

Vnum in naturalibus impoſſibile eſt habere, niſi vnicam formam. Ant. Maſſa Gal. de exercit. iuriſper. lib. 3. nu. 35. f. 178. T. 1.

*SVBIECTVS ratione homagij, an poſſit ſe liberare, aut relaxare ab ipſo homagio. Iac. de S. Georg. de homag. nu. 40. fol. 179. Tomo 10. Par. 2.

*SVBIICI imperio eſt præſcriptibile, ſed non Papæ. Io. Berta. de gabel. P. 1. nu. 42. f. 55. T. 12.

*SVBIICIENDVS is eſt torturæ, de quo ſuſpitio cędis videtur. Frā. Brun. de indic. & tort. nu. 295. f. 275. T. 11. P. 1.

Subinfeudans qualiter conſideretur, & eius effectus.

*SVBINFEVDANS, an poſſit aliquid ſibi de feudo retinere. Iac. de San. Georg. de feud. ver. ita etiam. nu. 5. f. 196. T. 10. P. 1.

Feudum alteri, & domum illud refutātes, an teneatur de euictione ſubinfeudato. incert. auct. de feud. ex pact. & prouid. antiq. titu. 2. nu. 127. f. 133. T. 10. P. 1.

*SVBINFEVDARI non poteſt feudum, ſi in inueſtitura appoſitum ſit pactum de non alienando. Vdalri. Zaſ. de feud. Par. 9. nu. 19. fol. 316. T. 16. P. 1.

De ſubinfeudatione, & eius effectu in recto conſiderata.

*SVBINFEVDATIO feudi decimalis non eſt permiſſa. Vdalr. Zaſ. de feud. P. 9. nu. 19. f. 316. T. 10. P. 1.

Fieri debet eadem forma, & conditione, qua vaſallus habet. Mart. de Silli. de feud. titu. 3. numero 22. colum. ſecunda, folio 3. Tomo 10. Par. 2.

Non donat, niſi ad vitam ſubinfeudantis. Iac. de S. Georg. de feud. ver. ita etiam. nu. 4. f. 196. T. 10. P. 1.

Poteſt fieri ſine conſenſu domini. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 13. nu. 173. f. 158. T. 10. P. 2.

Tam in feudis eccleſiaſticis, quàm ſecularibus eſt permiſſa. Vdalri. Zaſ de feud. P. 9. nu. 18. f. 316. T. 10. P. 1.

Vaſallo quatenus permiſſa ſit. Vdalri. Zaſ. de feud. P. 9. nume. 17. fol. 316. Tom. 10. Par. 1.

De ſubinfeudatione in ablat. conſiderata.

*SVBINFEVDATIONE per ordinē in diuerſos facta, cuius conſenſum vaſallus vltimus in caſu alienationis requirere debeat. Frā. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 12. nu. 91. f. 146. T. 10. P. 2.

Subinfeudatus qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid operetur.

*SVBINFEVDATVS cum omni incremento, id quod durante vita ſubinfeudantis accreuit, retinebit, etiamſi feudum principale reſtituere cogatur propter ius reſolutum. idem ibid. P. 15. numero 68. fol. 164.

Si mortuo ſubinfeudante domino, ſuperiori ſeruire velit, recipiendus ab eo eſt, ſi feudum illud alioqui ad dominum rediret, ſecus tamen, ſi filij extent, vel agnati. idem ibid. P. 13. nu. 177. f. 158.

De ſubingreſſione, & eius effectu.

*SVBINGRESSIO gradus in fudis hæreditarijs locum habet, & etiam in feudis ex pacto, & proui. Incert. Auct. de feud. hæredit. tit. 9. nu. 21. f. 144. T. 10. P. 1.

Gradus, obtinet etiam in feudis ex pacto, & prouidentia. ibidem numero 24.

*SVBINTELLIGENDVM quid veniat in libellis. Io. Bertac. de gabell. p. 2. nu. 4. f. 56. T. 12.

*SVBLATA præſcriptione ſimplici, an intelligatur ſublata conſuetudo. Io. Fran. Balb. de præſcript. quæſtio. 7. nume. 2. fol. 100. colum. 1. To. 17.

*SVBLATO principali, tollitur acceſſorium. Cornel. Benin. de paupert. & eius priu. ſpecia. 6. nu. 14. f. 166. T. 15.

Submergere qualiter applicatiuè conſideretur.

*SVBMERGERE imaginem pro aqua, ſeu pluuia habēda, eſt actus ſuperſtitionis. Mart. de Arles de ſuperſtitio. verſ. ſuperſtitio. nu. 2. fol. 403. To. 11. P. 2.

Imaginem pro habenda pluuia non facit ad Dei, vel Sanctorum gloriam, ſed potius ad vituperium. Idem ibidem. nu. 6.

*SVBMERGI petens imaginem Diui Petri pro pluuia obtinenda, qualiter Deum tentent. Mart de Arles de ſuperſtitio. verſ. ſuperſtitio. nu. 78. f. 406. To. 11. P. 2.

*SVBMERSORES imaginum, & reliquiarum, & alijs ſuperſtitionibus vtentes errare permittuntur a Deo, in pœnam ſuorum peccatorum. Idem ibidem. nu. 94. f. 407.

De ſubmiſsione, & eius effectu.

*SVBMISSIO admittitur etiam in eo, qui non recognoſcit ſuperiorem. Card. Iacobat. de concil. lib. 6. artic. 14. num. 20. fol. 295. To. 13. Par. prima.

Venit appellatione alienationis. Guliel. Redo. de reb. eccl. non alie. c. 41. nu. 1. col. 4. f. 404. To. 15. P. 2.

*SVBMISSIONES rerum eccleſiæ, requirunt ſpecialem licentiam Papæ. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. q. 21. verſ. labetur. nu. 24. f. 508. T. 15. P. 2.

Submittens qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*SVBMITTENS rem ſuam alteri videtur fateri dominium ad illū pertinere directum. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. c. 41. nu. 2. col. 4. fol. 404. T. 15. P. 2.

Se alicui principi ad tempus finito tempore eſt liberatus. Mart. de Caraz. Laud. de princ. q. 272. f. 208. To. 16.

Se bonæ gratiæ non poteſt in perſonam puniri. Pet. Belli. de re mil. tit. 2. nu. 67. f. 368. To. 16.

*SVBNOTATIONEM dicimus ſi inuentarium conficimus. Nicol. Feſtaſ. de æſtim. & collect. par. 1. nu. 5. f. 174. T. 12.

*SVBORNATIO teſtium eſt crimē ſimile crimini de falſo. Io. Mar. Monticell. de teſtib. col. 3. in fi. f. 247. T. 4.

*SVBORNATIONIS tantus metus non eſt in diuerſa inſtantia ſicut in eadem. Tyndar. de teſtib. cap. 2. num. 3. colum. 4. fol. 159. To. quarto.

De ſubreptione, & eius effectu in recto cōſiderato.

*SVBREPTIO an poſſit partem reſcripti vitiare, aliam non. Leobin. Aurelia. de mandat. apoſtol. num. 39. f. 223. T. 15. P. 1.

An vitiet reſcriptum ipſo iure. Idem ibidem. nu. 37.

Facilior fit in literis legati, quàm epiſcopi. Barthol. Bellen. de charit. ſubſid. q. 12. nu. 8. col. 1. f. 149. T. 15. P. 2.

Illa vitiat gratiam, quando ſecundùm communem vſum, & ſtylū ſi expoſita res fuiſſet non concederetur, quod eſt ſingulare. Melchior. Palaez. in tract. maiorat. quæſtio. octaua. nume. 1. fol. 352. To. 10 Par. 1.

In vna parte licentiæ, quæ data fuit ad maioratum faciendum, an in totum ſit ſubreptitia. Idem ibidem. q. 9. nu. 1.

Modica in beneficialibus vitiat. Io. de Graſ. de reſcr. Apoſtol. verſi. pius. nu. 61. f. 33. T. 3. P. 2.

Non debet allegari, quando reſeruatio fit motu proprio Papæ. Io. Caccialup. de vnio. par. 1. nume. 95. articu. 9. folio 28. To. 15. Par. ſecunda.

Non vitiat gratiam quādo princeps facilius conceſſiſſet. Melch. Palaez. in tract. maiorat. q. 4. num. 2. f. 351. T. 10. P. 1.

Ob non factam litis mentionem non vitiat ipſo iure, ſed ope exceptionis. Rober. Lancellot. de accepta. verſic. ſeptimo. nume. 659. fol. 318. To. 5.

Qualiter conſideretur in attentatorum materia. Hiero. Manfre. iuriſc. Ferrarienſ. p. 9. nu. 16. f. 240. To. 5.

Quando dicatur committi. Leobin. Aurelia de mandat. Apoſtol. verſi. vetus. nu. 42. f. 223. T. 15. P. 1.

Quando inducatur. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. li. 6. n. 367. fol. 196. To. 13. P. 2.

Quomodo concludatur. Hiero. Garzo. de laud. meri. iur. par. 2. §. 9. gl. 1. nu. 4. f. 326. T. 3. P. 1.

Quomodo excludatur. Hieron. Garzo. de laud. meri. iur. par. 2. §. 9. glo. 1.

Source : BIU Cujas

glo.1.nume.4.fol.326.To.3.P.1.
Regulariter non vitiat reſcriptum, niſi a parte opponatur. Robert.Lancellott.de attenta.limit.ſecunda. numero 63. folio 326. Tomo quinto.
Tàm in falſo experimento, quàm vero tacendo committitur.Cornel.Beninc.de paupert.& eius priu.q.7.ſpecial.7.num.2.fol.152. Tomo 18.
Vt vitiet, an attendatur tempus datæ. Leobin.Aurelia.de mandat. Apoſtol.verſ.vetus.nume.38.fol.223.T.15.P.1.

De ſubreptione in ablat. conſiderata.

*SVBREPTIONE literas Papæ etiam ipſo iure vitiari. Petr. And.Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.5.numero 97.folio 183. Tomo 13.P.21.

Subreptionem qualiter conſiderari contingat.

*SVBREPTIONEM in beneficialibus, ipſo iure vitiare. Idem ibid. lib.6 num.229.fol.194.To.eod.
In reſcriptis auocatoriis ipſo iure vitiari.Pet.And.Gamb.de aucto. leg de lat.lib octauo,num.180.fol.213.T.13.P.2.
*SVBRIPIENS rem bannito, an poſſit ab eo ad reſtitutionem rei conueniri. Nell. a ſancto Gemin.de bannit. par.2.numero 1. fol.376.To.2.P.1.
*SVBROGATÆ res ad maioratum, ſequentur conditiones priorum. Melchior Palaez.in tract.maiorat.q.2.nume.9.fol.357.Tomo 10.P.1
Res in locum aliorum, quæ erant vinculatæ ex regia licentia, ſunt vinculatæ, quando ſubrogatio fit per corpora eiuſdem ſpeciei. Idem ibid.num.octauo.
* SVBROGATI in locum interdictorum de vniuerſitate interdicta defunctorum interdictio ſubijciuntur. Alber.Brun.Aſten.de refectio.concluſ.1.num.60.fol.388.T.17.

De ſubrogatione in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVBROGATIO ad hoc vt efficiatur eiuſdem qualitatis, cuius eſt res, in cuius locum ſubrogatio debet eſſe facta ab habente poteſtatem faciendi ſubrogationem. Melchior Palaez.in tracta.maiorat.quæſtio.ſecunda,numero ſeptimo,folio 357.Tomo decimo.P.1.
Beneficij litigioſi ab ordinario facta eſt nulla.Rober.Lancell.de attent.cap.4.nume.355.fol.308.To.5.
Eſt iuſta cauſa imponendæ penſionis. Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6.num.101.fo.193.To.13.P.2.
Facta ad ius quomodolibet defuncto competens compræhendit etiam litem, ſi in narratiua fit mentio de lite, & ius ceſſum erat litigioſum. Rober.Lancellot.de attenta.par.2.cap.4.nnme.164. folio 304.To.5.
Gratioſa,& mandatū de ſubrogando,quomodo inter ſe differant. Idem ibidem.num.159.
Etiam quo ad poſſeſſionem operatur, vt poſſeſſio dicatur continuata a prædeceſſore in ſubrogatum legis, & principis miniſterio.Robert.Lancellot.de attentat.limitat.1. numero 20. fol.321. Tomo quinto.
Excludit attentata, non ſolum reſpectu litis pendentis, ſed ſubſequentis. Idem ibidem par.2.cap.4.num.330.fol.308.To.5.
In præiudicium tertij collitigantis dicitur inualida.Rober.Lancel. de attenta.par.2.cap.4.num.369.fol.309.To.5.
Inualida dicitur, in qua non fuit facta mentio regreſſus alterius. Idem ibid.num.370.
Non datur vbi de crimine agitar ad priuationem. Ioan.Staphil.ſuper commiſſ.& lit.iuſti.verſic.dicendum. nume.68.fol.296. Tomo 15.P.1.
Non dicitur inducta per clauſulam,quòd literę poſſint expediri in forma gratioſæ ſubrogationis. Rober.Lancell.de attenta. par.2. cap.4.aum.348.fol.308.T.5.
Non eſt intimanda in fiſco. Idem ibidem num.168.fol.304.
Papæ in quo differat a ſubrogatione ordinarij. Robert.Lancell.de attenta.par.2.cap.4.num.357.fol.308.To.5.
Operatur effectum litis pendentiæ per illa verba in ſubrogationibus, apponi ſolita, videlicet. Et quod admittatur ad proſecutionem,iuris,litis,& cauſæ in eo ſtatu, in quo defunctus deberet admitti. Idem ibid.num.158.fol.304.
Per ſententiam dari non ſolet. Rober.Lancel.de attenta.par.2.c.4. num.177.fol.304.To.5.
Poſt annum in Gallia non conceditur. Quintil.Mandoſ. de annal. caſib.verſ.dum cauſas num.100.fo.213.To.17.
Propriè non dicitur, in qua Papa in locum demortui collitigantis ſubrogat unum, qui nunquam fuit in lite. Rober.Lancell.de attenta.par.2.cap.4.num.174.fol.304.T.5.
Quo ad poſſeſſionem poteſt fieri etiam abſque lite.Rober.Lancel. de attent.par.2.cap.4.num.163.fol.304.To.5.
Quoque eſt intimanda.Rober.Lancell.de attent.limit.3. num.26. fol.362.T.5.
Videtur verificari. Idem ibidem parte 2. capitulo 4. numero 372. folio 309.

Subrogationem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVBROGATIONEM in ius defuncti in materia iuris patronatus retrahere laicos a fundatione. Pet.And. Gamb.de aucto.leg.de lat.lib.3.nu.437.f.172.T.13.P.2.
Non facere licet in alijs bonis quàm conſentit in Regia facultate, etiam ſit vtilius id fiat.Melchior.Palaez.in trac.maiorat.limit.1. nu.17.f.459.T.10.P.1.
*SVBROGATIONIS primordia recenſeri.Pet.And.Gamb.de auc. leg.de lat.lib.6.nu.125.f.193.T.13.P.2.

Subrogatum qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid operetur.

*SVBROGATO gratioſè Papa intelligitur dediſſe facultatem propria auctoritate poſſeſſionem capiendi.Rober.Lancel.de atten. Par.2.c.4.nu.344.f.308.T.5.
Quādo detur effectus executionalium habitorum iam per defunctum. Io.Stafil.ſuper commiſ.& lit.iuſt.ver.in primis.nu.77.fol. 292.T.15.P.1.
Rigoroſè non datur poſſeſſio,niſi cum cauſę cognitione,& diſcuſſo iure defuncti.Rober.Lancel.de attent.Par.2.c.4.nu.359. folio 308.Tomo 5.
Limita quando mandatum de ſubrogando, ex aliqua cauſa cognitionem non requireret.ibid.nu.360.
Vicario,penſionem quandoque aſſignari.Pet.And.Gamb. de auc. leg.de lat.lib.6.nu.126.f.193.T.13.P.2.

De ſubrogato, & eius effectu in recto conſiderato.

*SVBROGATVM aliquando non ſapit naturam illius in cuius locum ſubrogatur.Io.Arz.de nobil.Hiſp.&c.c.2.num.9. colum.4. fol.253.Tom.16.
Alteri quot modis dicatur.Steph.de Feder.de interpret.iur.Par.1. nu.79.f.212.T.1.
Debet ſapere naturam eius in cuius locum ſubrogatur.Pet.Rebuf. de nominatio.q.16.princ.nu.5.f.329.T.15.Par.2.Et Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alie.c.13.nu.4.f.459.T.15.P.2.
Eſt eiuſdem naturæ cum eo, cuius loco eſt ſubrogatum. Pet.Belli. de re milit.tit.2.nu.3.col.4.f.351.T.16.
Loco alterius eodem iure vtitur.Ægid. de Bellamer. de permutat. benef.P.1.q.1.nu.3.col.3.f.190.T.15.P.1.
Quo ad cauſam efficientem, non ſapit naturam eius in cuius locū ſubrogatur.Fran.Vargas de auct.Pontifi. confirmat. 3.nume.3. fol.118.Tom.13.Par.1.
Sapit naturam illius in cuius locum ſubrogatur. Oliuer. textor.de ſucceſſio.ab inteſta.ver.igitur.nu.21.fol.374. Tom.8.Par.1.Pet. Pech.de teſtamen.coniug.cap.16.nu.1.fol.153. Tom.8.P.1.Bartho.Bellen.de Charitat.ſubſid.q.105.nu.1.fol.165.Tom.15.P.2. Albert.Brun.de reb.dub.verſi.venio.num.42.fol. 362.T.18.Alfon.Hoieda de benef.compatib.Par.2.capitu.7. num.7.fol.172. Tom.15.Par.1.Et Hiero.Gigas de penſio.eccleſiaſt. q.28. nu.3. fol.339.Tom.15.Par.1.
Sapit naturam eius in cuius locum ſubrogatur, quando ad idemmet non ad diuerſum ſubrogatur. Albert. Brun. Aſten.de ſtat. art.11.nu.19.fol.220.T.2.

De ſubrogato, & eius effectu in ablat. conſiderato.

*SVBROGATVS ab ordinario capiens poſſeſſionem lite pendente dicitur attentare.Robert.Lancellot.de attenta. P.2.cap.4.nu. 354.fol.308.Tom.5.
Ad rem cenſetur etiam ſubrogatus ad qualitatem adhærentē ipſi reum.idem ibid.nu.165.f.304.
An poſſit petere reuocari attentata, præſertim illa, ſuper quorum reuocatione etam vis quæſitum defuncto.idem ibid.c.22.num. 35.folio 423.
Capiens poſſeſſionem,non attentat,quando ſubrogatio eſt valida, ſecus ſi inualida.Rober.Lancel.de attenta.Par.2.c.4.nume.368. fol.309.Tom.5.
Pendente lite,dicitur attentare,quando eius prædeceſſor nunquā poſſediſſet,aut tempore ſubrogationis deſijſſet poſſediſſet poſſidere.idem ibid.nu.361.f.208.
Contrarium.ibid.
Vacantem impedit executionem vigore ſententiæ obtentæ a ſuperſtite, dum impetraretur commiſſio ad fauorem ſubrogati,ſecus ſi poſſeſſio non eſt vacant.idem vbi ſup.nu.169.f.304.
Cenſetur aſſumere nouam perſonam,eius,ſcilicet, in cuius locum ſubrogetur.Robert.Lancel.de attenta.Par.2.capit.4. nume.161. fol.304.Tom.5.
Dicitur attentare per ingreſſum in poſſeſſionem literis expeditis, ſed ante conſenſum præſtitum per reſignantem. idem ibid. nume.384.fol.309.
Dicitur, & beneficio ſubrogationis gaudet etiam illè, qui viuente collitigante ius illud impugnauit.Robert.Lancel.de attent.P.2. c.4.nu.176.f.304.T.5.
Et hæres in prophanis non eſt deterioris conditionis ſuo authore. Franc.Hercul.de attent.c.8.nu.8.col.4.f.261.T.5.
Famulus quando gaudeant priuilegio famuli prioris. Hip. Bonac. de ſeruis,vel famul.q.24.col.3.f.123.T.6.P.1.

Gratioſè

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Gratiosè capiens possessionem non dicitur attentare, licèt literas expediuisset, & illorum vigore possessionem cœpisset post mortem resignantis,& post sententiam latam contra interesse putantes,& post executoriales intimatas cuidam intruso.Robert.Lancellot.de attenta.p.2.c.4.nu.349.f.308.T.5.

Commissa per eum causa non potest capere lite pendente possessionem.Idem ibidem.nu.421.f.310.

Dicitur attentare capiendo possessionem pendente lite, si literas nullo modo expediuit.Idem ibidem.nu.376.f.309.

Ampliatur tribus modis,vt nu.378.381.& 384.ibidem.

Dicitur attentare capiendo possessionem, quando literas non expediuit,iuxta formam clausulæ nouæ prouisionis. Idem vbi supra.num.381.

Limita nisi talis expediuisset postea literas super subrogatione in forma perinde valere.ibidem.nu.382.

Dicitur ingredi possessionem beneficij authoritate Papæ,quæ tollit vitium litigiosum.Robert.Lancello.de attenta.p.2.c.4.n.345. fol.308.To.5.

Etiam quoad possessionem, quam habebat cedens tempore suæ cessionis capiens possessionem pendente lite, non dicitur intrusus.Idem ibidem. p.1.c.3.nu.87.fo.295.

Etiam si talis subrogatio videretur inualida.ibidem.num.88.

Non debet manuteneri ante captam possessionem vigore subrogationis.Virgin.de Boccat.de orig.I.C.Roma. c.2.nu.71. f.303. To.3.Par.2.

Pendente lite abiens possessio non dicitur attentare. Rober.Lancellot.de attenta.p.2.c.4.nu.339.& 340.f.308.To.5.

Intellige in subrogato, qui literas expediuit, secus verò aliàs.ibidem.nume.347.

Ampliatur tribus modis,vt nu.349.& seq.ibidem.

Limitatur septem modis, vt nume.354.358.361.364.368.373.& 376.ibidem.

In casu ibi proposito,fuit spoliatus,petit se reintegrari ad possessionem suam,alia non interposita citatione,& ordine non seruato, quid iuris? Franc.Hercula.de attenta.cap.octauo.nu.1.colum.4. fol.261.To.5.

In litem dicitur meus aduersarius. Franc.Brun.de indic. & tortur. nu.247.fol.273.To.11.P.1.

In locum auditoris ob infirmitatem,vel absentiam, sicut diceretur lædi, si contrauentum sit inhibitioni primi auditoris, ita dicendum est de eo,qui subrogatur per remissionem causæ ad cancellariam.Robert. Lancellot.de attenta.ampliat.21.nume.13.folio 412.To.5.

Non dicitur quis vigore verborum in supplicationibus apponi solitorum , videlicet quòd literæ in forma subrogationis expediri valeant,antequam literæ sint expeditæ.Idem ibidem.par.2.c.4. nu.172.f.304.To.5.

Quod procedit in ipso subrogato, secus in habente ius per cessionem ab eo.ibidem.num.173.

Non habet potestatem obijciendi contra electionem actoris superstitis.Franc.Hercula.de attenta.c.7.nu.16.f.261.T.5.

Non potest petere ea reuocari, quæ fuissent attentata ante mortem rei,cui fuit subrogatus.Robert.Lancellot.de attenta.cap.22.nume.34.f.423.To.5.

Prohibitus admittitur ad litem prosequendam per decsio. Rotæ post multa.Franc.Hercula.de attenta. cap.7. nume.7. folio 261. To.quinto.

Quando teneatur iustificare ius illius, in cuius locum subrogatur. Ioan.Staphil.super commiss.& lit.iusti.vers.dicendum.num.50. fol.295.To.15.P.1.

Qui causam iactationis commisit(si ingrediatur possessionem) dicitur attentare.Robert.Lancellot.de attenta. par.2.cap.4. n.364. fol.309.To.5.

Regulariter sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. Melchior Palaez.in tract.maiorat.quæstio.11.num.1. folio 357.To. 10. Par.1.

Sapit naturam eius,in cuius locum subrogatur. Franc. Hercula.de attenta.c.7.nu.6.f.261. T.5.

Quomodo intelligatur ibidem.

Sapit naturam subrogati,eadem existente ratione. Melchior Palaez.in tract.maiorat.quæstio.vndecima.nume.6.folio 357.To.10. Par.prima.

Subrogatrione rigorosa (si ingrediatur possessionem pendente lite) dicitur attētare, & differre in hoc subrogationem gratiosam a rigorosa.Robert.Lancellot.de attenta. par.2.c.4.num.358.fol. 308. Tom.5.

Volens prosequi litem cum procuratore superstitis, debet illi subrogationem intimare.Idem ibidem.nu.166. f.304. To.eod.

Subscribens qualiter miscellaneè consideretur, & eius effectus.

*SVBSCRIBENS cōtractum,vel scripturam, in qua res sua est obligata,dicitur pignus constituere,nisi subscribat se tanquam testē. Anto.Negusa.de pigno.& hypothec.par.3.princ.memb.1.nu.6. fol.213.T.6.P.1.

Non minus delinquit quàm alienans. Guliel.Redoa.de reb.eccles. non alie.c.26.nu.2.col.2.fo.401. T.15.P.2.

Pro alio,debet protestari se nomine illius facere, & quare.Pet.Rebuff.de nominatio.q.10.princ.nu.31.f.313.To.15.P.2.

Punitur vti alienans.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.c.26.num.3. col.2.f.401.T.15.P.secunda.

Scripturā,in qua res sua obligatur, obligationi consentire videtur. Benuen.Strac.de adiec.q.10.nu.4.f.401.To.6.P.1.

Se alienationi dicitur alienare.Guliel.Redoa.de reb. eccle.nō alie. c.26.nu.1.col.2.f.15.P.2.

Totam censetur facere scripturam. Sebast. Montic. de inuent.c.7. nu.57.fol.214.T.8.P.2.

Vel sigillans literas quando dicatur approbare contenta in eis.Io. Bap.Caccialu.de transactio.quæst. 12.nume. 15.fol. 34.Tom.6. Par.prima.

Videtur consentire ad sui præiudicium.Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie.c.26.nu.4.col.2.f.401.T.15.P. 2.

Subscribentes qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVBSCRIBENTES cedulæ vacuæ,vel sigillum apponentes, si nō appareat quòd sunt certiorati de eo,quod scribi debeat, non est verisimile,quòd noluerint scribere, vel sigillare ad sui præiudicium saltem graue, sed potius quod sperauerint scribi aliquid ad eorum commodum.Benuen.Strac. de proxe.versic. & illud. nu.2.col.4.f.346.T.6.P.1.

In vacuis,seu albis,aut subsignantes sibi nō præiudicant, nisi prius fuerint certionati.ibidem.nu.1.

Subscribere qualiter applicatiuè consideretur, & eius effectu.

*SVBSCRIBERE quis non debet alterius consilio,nisi prius consilium legerit.Paci.Scal.de consil.sapien.cap. 1.l.3.capitu.22.fol. 332.Tom.3.Par.1.

Se debet cautius Iudex consilio manu sua, his verbis, N.pronuntiamus &c.Pac.Scal.de consil.sapien.l.3.cap.vigesimosecundo, fol.336.Tom.eod.

Se debet hæres in inuentario, vel si scribere nesciat, secundus tabellio subscripturus adijcietur.Sebast.Montic. de inuent.cap.7. nu.56.fol.214.T.8.P.2.

*SVBCRIBI per hæredem oportet si scribere sciat. Phanu.de Phanu.de inuent.hær.P.3.nu.66.f.281.T.8.P.2.

Subscriptio qualiter miscellaneè consideretur, & eius effectus.

*SVBSCRIPTIO eorum, qui sunt de collegio, non potest tolli per consuetudinem. Guliel. Redoa. de reb. eccle.non alie. rub.23. nu.22.fol.433.Tom.15.Par.2.

Facta ab institore, eodemque mandatum habente, chirographo in quo continetur receptio mercium, & obligatio ad certam summam cum hypotheca nomine proponentium expresso, in hæc verba, Nui &c. recepimus merces valoris vt supra, & promittimus soluere præfinitis temporibus, num referatur ad hypothecam,& per totam quæstionem. Benuen. Strac. de adiect. q.10.nu.1.fol.401.T.6.P.1.

Per notarium operatur quod omnia præsumuntur solenniter facta.Rolan.a Valle de confect.inuent. versic. si hæres.nu.3.col.3. fol.178.Tom.8.Par.2.

Generalis sufficit quando dicatur generalis subscriptio. Benuen. Strac.de adiect.q.10.nu.13.f.401.T.6.P.1.

Habetur pro depositione.Ludoui. Lana de formul. testamen.ver. cum multa.nu.44.f.181.T.8.P.1.

Inuentarij,an & qualiter fieri possit per procuratorem.Franc.Porcelli.de confect.inuent. cap.secundo, numero 6. folio 158. Tomo 8.Par.secunda.

Ita obligat, ac si manu sua subscribens omnia scripserit. Benuenu. Strac.de adiec.q.10.nu.5.f.401.T.6.P.1.

Non est necessaria in alienatione rerum ecclesiæ, nisi tribus casib. scilicet venditione permutatione,& donatione.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.29.nu.2.f.443.T.15.P.2.

Notarij includit effectum omnium præmissorum.Cornel.Beninc. de pauper.& eius prin.special.10. in vlt.voluot.numero 42.folio 169.Tomo 18.

Numquam requiritur, nisi in casibus a iure expressis. Guliel. Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.29.numero 1.folio 443.Tom.15. Par.secunda.

Partium vtrum requisita in contractu insinuatione indigente.Ant. de Canar.de insinuat.q.1.nu.38.f.276.T.6.P.2.

Quando præiudicat.Hiero. Garzo.de laud.meri.iur.P.2.§. 4.gl.8. num.15.33.34.35.& seq.f.318.T.3.P.1.

Quod sit.Ioan.Bertach.de episc.Par.prima, numero 19.folio 315. Tom.13.Par.2.

Referenda est ad ea,quæ subscriptionis verba demonstrant. Benuen.Strac.de adiect.quæstio.10.nu.decimoquarto,fol.401. Tomo 6.Par.prima.

Roma.Pontificis,& Cardinalium hodie in rescriptis non fit.Ioan. de Gras.de rescrip.apostol.versicu.quia nu. decimotertio,fol.31. Tom.3.Par.2.

Specialis est efficacior generali.Io.Dilec.Duran.de arte testan.tit.6. nu.2.col.3.f.127.T.8.P.1.

Testium an requiratur in inuentario, vel testamēto subscripto per tabellionem.Sebast.Montic. de inuent.ver.occupatis.num.157. fol.256.T.8.P.2.

Non requiritur in confectione inuentarij. Rolan.a Val.de confectio.inuent.ver.sed quid.nu.vnico,col.3.f.178.T.8.P.2.

Præbet

Source : BIU Cujas

Præbet firmius robur instrumento. Sebast. Montic. de inuent. versic occupatis. nu. 161. f. 256. T. 8. P. 2.
*SVBSCRIPTIONES factæ per assecuratores ad formulam assecurationis an referendę sint ad principalem dispositionem, seu magis ad alias subscriptiones. Benuen. Strac. de assecur. gl. 40. n. 2. col. 4. f. 382. To. 6. P. 1.

Subscriptionis consideratio qualis sit, ac eius effectus.

*SVBSCRIPTIONIS dies attenditur in apoca. Sebast. Medic. de nouatio. q. 12. nu. 17. f. 403. T. 6. P. 2.
Domini effectus. Fran. Solso. in lucer. laudem. celul. 8. nu. 34. f. 219. To. 10. P. 1.
Requisita quæ sint. Hier. Garzo. de laud. meri. iur. p. 2. §. 4. gl. 8. nu. 29. & 33. f. 318. T. 3. P. 1.
Verba considerando vt videamus, an quis vt procurator, seu vt institor contraxerit. Beneuen. Strac. de adiect. q. 10. num. 19. f. 401. To. 6. Par. 1.
*SVBSIDIA in quibus casibus peti possint per Barones a vasallis suis. Iacob. de Aiell. de iure Adhoæ. versic. Rex. num. 29. folio 170. To. 12.

Subsidij charitatiui consideratio quæ, qualisve sit circa diuersa.

*SVBSIDII charitatiui materia hodie est multum in vsu. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. in proœmio. nume. 1. folio 169. To. 15. Par. 2.
Charitatiui præstatio non est annua, nec semper vniformis. Remigi. de Gonny. de charitat. subsid. quæst. 4. nume. 4. col. 3. fol. 169. To. 15. P. 2.
Quantitas pendet ex arbitrio. Barthol. Bellen. de charitat. subsid. q. 41. nu. 4. f. 153. T. 15. P. 2.
Imponenndi rationabilis causa quæ sit. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. q. 5. nu. 22. f. 170. To. 15. P. 2.

De subsidio generaliter sumpto, & eius effectu, nec non de subsidio charitatiuo.

*SVBSIDIVM an possit peti pro filia spuria. Iac. de iure Adhoæ. versic. Rex. nu. 31. f. 170. T. 12.
An possit peti pro vna filia, vel pluribus filiabus. Iac. de Aiell. de iure Adhoæ. vers. res. nu. 30. f. 170. T. 12.
Charitatiuum a Principe debet peti cum charitate. Barthol. Bellē. de charit. subsid. q. 14. nu. 1. col. 2. f. 149. To. 15. P. 2.
An possit a monasterio exigi. Remig. de Gonny. de charit. subsid. q. 20. nu. 10. col. 4. f. 174. To. 15. P. 2.
An possit peti pro bullarum expeditione. Idem ibidem. q. 5. nu. 47. f. 171. T. 15. P. 2.
An sit liberalitatis, aut necessitatis. Remig. de Gonny. de charita. subd. q. 3. col. 3. f. 169. To. 15. P. 2.
Competit de iure communi prælato, ex cōsuetudine verò, & priuilegio etiam alijs. Remig. de Gonny. de charit. subsid. q. 24. nu. 1. col. 3. f. 175. To. 15. P. 2.
Debetur ab ecclesijs, vel a personis propter ecclesias. Bartholom. Bellen. de charit. subsid. q. 15. nume. 1. colum. 2. fol. 152. T. 15. P. 2.
Ex priuilegio Papę potest exigi vltra taxam. Bartho Bellen. de charit. subsi. q. 42. nu. 5. col. 4. f. 153. To. 15. P. secunda.
Exigitur a clericis, & non a laicis per episcopum. Idem ibidem. q. 26. nu. 1. col. 4. fol. 150.
Exigitur ab ecclesijs propter redditus earum. Bartho. Bellen. de charitat. subsi. q. 37. nu. 1. col. 3. f. 152. T. 15. P. 2.
Exigitur ab intruso. idem ibid. q. 34. nu. 3. col. 1. fol. 152. To. eo.
Non est munus ordinariū. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 50. nu. 1. col. 4. f. 176. T. 15. P. 2.
Non est præscriptibile. Bartho. Bellen. de charit. subsi. q. 50. nu. 7. col. 1. f. 156. T. 15. P. 2.
Non potest peti a laicis, Remig. de Gon. de charit. subsi. q. 39. n. 1. col. 1. f. 178. T. 15. P. 2.
Non potest præscribi. Remig. de Gon. de charita. subsi. q. 35. nu. 2. col. 4. f. 176. T. 15. P. 2.
Non potest præscribi indirectè. Bartho. Bellen. de charit. subsid. q. 10. nu. 10. col. 1. f. 156. T. 16. Par. secunda.
Non soluitur, nisi propter commodum ecclesiæ. Barth. Bellen. de charit. subsid. q. 47. nu. 8. col. 2. f. 155. T. 15. P. 2.
Potest vltra semel imponi. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 55. nu. 3. col. 3. f. 180. T. 15. P. 2.
Præscribitur contra alias ecclesias. Barth. Bellen. de charit. subsid. q. 50. nu. 8. col. 1. f. 156. T. 15. P. 1.
Quando exigi possit. Remig. de Gon. de charit. subsi. q. 5. nu. 38. fol. 171. T. 15. P. 2.
Quare sic dicatur. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 2. nu. 1. col. secunda, fol. 169. T. 15. P. 2.
Quomodo dicatur fructus. Barth. Bellen. de charit. subsi. q. 64. colum. 2. f. 158. T. 15. P. 2.
Videtur præstandum pro necessitate superueniente. Remig. de Gonny. de charitat. subsid. quæst. 37. num. 7. col. 3. folio 177. Tomo 15. Par. secunda.
Videtur secundum Bar. munus ordinarium. Barth. Bellen. de charit. subsi. q. 32. nu. 1. col. 3. f. 151. T. 15. P. 2.

Subsidium qualiter circa diuersa considerari contingat, & eius effectus.

*SVBSIDIVM debetur ab ecclesijs, seu a personis propter ecclesias. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 25. nu. 1. colum. 3. f. 175. Tomo 15. Par. 2.
Dicitur ad instar subsidiariæ actionis. Barth. Bellen. de charit. subsid. q. 14. nu. 2 col. 2. f. 149. T. 15. P. 2.
Duplex voluntarium, & necessarium. Remig. de Gon. de charitat. subsi. q. 58. nu. 8. col. 3. f. 181. T. 15. P. 2.
Est cum charitate postulandum, & à nolentibus soluere exigendū. idem ibid. q 8. nu. 4. col. 3. f. 172.
Est munus extraordinarium. Remig. de Gon. de charit. subsid. q. 4. uu. 3. col. 3. f. 169. T. 15. P. 2.
Exigitur a communitate seculari ex causa. Barth. Bellen. de charit. subsid. q. 100. nu. 6. col. 2. f. 165. T. 15. P. 2.
In qua quantitate debeat præstari. Iac. de Aiel. de iure Adhoę. ver. Rex. nu. 34. f. 170. T. 12.
Necessarium quale dicatur. Remig. de Gon. de charita. subsid. q. 4. nu. 2. col. 3. f. 169. T. 15. P. 2.
Potest peti a prælato pro emendo castro necessario ad tuendam ecclesiam. idem ibid. q. 5. nu. 9. col. 1. f. 170.
A vasallis pro eundo contra Saracenos in subsidium terræ sanctę Iac. Aiel. de iure Adhoæ. versicu Rex numero 25. fol. 170. T. 12.
Per dominos a vasallis pro defensione patriæ. idem ibid. nu. 26.
Quando Imperator vadit Romam pro coronatione sua. Iaco. de Aiello. de iure Adhoæ. ver. Rex nu. 27. f. 170. T. 12.
Quando dicatur moderatum. Remig. de Gon. de charitat. subsid. q. 14. nu. 1. col. 3. f. 173. T. 15. P. 2.
Quando liceat Principi petere a subditis. Franc. Luc. de fisc. & eius priui. P. 3. prin. nu. 5. col. 4. f. 4. T. 12.
Quandoque est voluntarium, quandoque necessarium. Remig. de Gon. de charit. subsi. q. 4. nu. 1. col. 3. f. 169. T. 15. P. 2.
Quantum exigi possit. Remig. de Gon. de charit. subsi. q. 14. nu. 2. col. 3. f. 173. T. 15. P. 2.
Quantum, & quoties exigi possit. idem ibid. quæst. 32. nume. 1. colum. 3. fol. 176.
Quotidianum dicitur extraordinarium. Pet. Antib. de muneribus. §. 3. nu. 24. f. 38. T. 12.
Semel præstitum, an possit iterum peti pro dotanda filia, vel sorore, quæ perdidit dotem, vel recuperare non potest. Iac. de Aiello. de iure Adhoæ. ver rex. nu. 32. f. 170. T. 12.
Statutum a lege potest peti in casibus statutis sine alia licentia Regis. idem ibid. nu. 35. f. 171.
*SVBSIGNATIO, seu sigillatio domini, an semper probet inuestituram. Franc. Sonsbe. ad vsus feudo. P. 15. nu. 5. f. 162. T. 10. P. 2.
*SVBSOLANVS ventus est contrarius Fauonio. Iul. Ferret. de re naual. lib. 9. nu. 4. & 25. f. 342. T. 12.

Substantia miscellaneè considerata quid operetur.

*SVBSTANTIA contractus quæ sit. Francischi. Curt. de feud. q. 6. c. 7. nu. 26. f. 47. T. 10. P. 2.
Contractus quid sit. Ant. Fum. de eo quod interest. c. 4. numero 47. fol. 16. Tom. 5.
De qua in legato, pereunte, durat legatum in re subrogata. Albert. Brun. Asten. de mutatio. &c. concluſ. 1. nu. 69. f. 394. T. 17.
Destructa, tollitur qualitas. Io. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 9. nu. 25. f. 314. T. 14.
Ecclesiæ ob vxorem, & filios periclitari solet. Io. Franc. Paui. de visitat. q. 9. 2. P nu. 11. f. 208 T. 14.
Est bona in qua peccatum non est. Phil. Prob. de iure regal. q. 17. nu 5. col. 2. f. 395. T. 12.
Est genus generalissimum. nam alia est corporea, alia incorporea. Sebast. Med. de definit. diffin. 100. nu. 12. f. 316. T. 18.
Est quæ dat esse rei. Pet. de Bais. in directo. elect. c. 6. 1. P. nu. 2. col. 4 fol. 381. T. 15. P. 1.
Forma, solemnitas actus, quid, quidque differant. Roch. Curt. de stat. sectio. 2. nu. 34. f. 355. T. 2.
Idonea quæ dicatur. Rolan. a Val. de confect. inuent. versi. quid faciendum. nu. 3. f. 176. col. 2. T. 8. P. 2.
Indiuisibilis quæ sit. Nic. Moron. de fide treug. & pac. q. 159. nu. 4. col. 2. f. 449. T. 11. P. 1.
Inhibitionis in quo consistat? Quint. Mandos. de inhibit. q. 16. n. 2. col. 3. f. 88. T. 5.
Matrimonij, est consensus. Ioan. a Capistra. de quodam matrimo ver. circa nu. 3. col. 4. f. 78. T. 9.
Quæ festinanter acquiritur, festinanter imminuitur Frat. Fabia. Genuen. de Camb. versic. & quoniam. numero 26. fol. 412. Tomo 6. Par. prima.
Quæ iusto labore paulatim colligitur, in dies multiplicatur. idem ibid. num. 36. f. 413.
Quod sit dignitas in ipsa consuetudine, & reputatione existē. Petr. And. Gamb. de auct. leg. de lat. numero 31. folio 187. Tomo 13. Par. secunda.
Rei apud legistas quomodo capiatur, & est aut rerum corporalium aut incorporalium. Bart. de Saxofer. de testib. ver. testimonium. nu. 21. f. 65. T. 4.
Rei desinente esse libera, desinit res extare. Albert. Brun. Asten. de interit. & perempt. concl. 1. nu. 3. f. 380. T. 7.
Rei magis quàm consuetudo est attendenda. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. nu. 30. f. 187. T. 13. P. 2.

Rei

Source : BIU Cujas

Rei perit perempta rei ſubſtantia. Albert. Brun. Aſten. de mutatio.concluſ.1.nu.33.f.292.T.17.
Rei totum ipſius rei eſſe videtur. Leobin.Aurelia.de mãdat.Apoſtol.verſ.vetus.nu.97.f.228.T.15.P.1.
*SVBSTANTIÆ corruptio eſſentiam rei perimit. Vdalri. Zaſ. de feud.p.12.nu.20.f.323.To.10.P.1.

De ſubſtantialibus in recto miſcellaneè conſideratis, & eorum effectu.

*SVBSTANTIALIA contractus pacto tolli non poſſunt. And.Alc. de eo quod intereſt.verſ.quod in primis. nu.15.f.9.T.5.
Contractus per pactum non tolluntur.Sebaſt.Medic.de definitio. definit.46.nu.5.col.1.f.305.To.18.
Quæ ſint.Sebaſt.Medic.de definitio.definit.43.nume.7.col.1.folio 303.T.18.
Quandoque ſumuntur ex effectibus originalibus. Conſtan.Roger.de proteſtatio.euidential.3.nume.62.folio 227. Tomo decimoſeptimo.
Diffiniti in eſſe deducendi non ſunt in diffinitione neceſſaria. Cornel.Beninc.do paupert.& eius priu.quæſtio.1.num.13.fol.139. To.decimooctauo.
Diſpoſitionis vnde aſſumi ſoleant.Conſtan. Roger. de proteſtatio. euidential.3.nu.59.f.227.V.17.
Emptionis quæ ſint.Sebaſt.Medic.de definitio.definit.48. nu.6.colum.2.f.305.T.18.
Et naturalia contractus quæ dicantur. Anton.Neguſa.de pignor. & hypotheca.par. tertia. memb.1.nume.26.folio 214. To.ſexto. Par.prima.
Iudicij quid ſit.Guiliel.Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.quæſt.11.num.4. fol.253.T.14.
Legis quæ ſint.Io.le Cirier.de primoge.q.7.1.lib.num.13.folio 22. To.10.Par.1.
Matrimonij ſunt,fides,proles,& ſacramentum. Ioann.de Royas Sergent.in epit.ſucceſſio.cap.ſecundo.num.22.folio 393.To.8. Par.prima.
Poſſunt contrario ſtatuto tolli.Anto.Columba.de pœnis omnifar. coit.artic.2.col.1.f.341.To.11.P.1.
Prorogationis fori quæ ſint. Anto.de Matthe.de iudic.verſ.Marianus.nu.4.f.105.T.3.P.1.
Rationum,dies,& annus ad longum, & non per numeros conſcribenda ſunt.Damhouder.de tuto.& curato.in pupill. patroc.c.3. nu.47.To.8.P.2.
Regulæ quę ſint.Pet.de Peruſ.de mutatio.ſtat.eccleſ.cap.3. nu.11. fol.176.T.14.
Rei per actum aliquem remota ab ipſa re non amplius reintegrari poſſunt.Vdalri.Zaſ.de feu.par.10.num.5.fol.317.T.10.P.1.
*SVBSTANTIALIBVS iudicij non poteſt renunciari.Guliel.Redo. de ſpol.eccleſiaſt.q.11.nu.6.f.253.T.14.
*SVBSTENTATIONE clerici non poſſunt vendi res eccleſiæ.Gul. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.10.nu.20.f.250.To.14.
*SVBSTITVENS diſparibus qualiter intelligatur eos parificaſſe Lancell.Polit.de ſubſtitutionib.partic.3.q 4.princ.nu.58. col.3. f.236.To.8.P.1.
Exemplariter debet ſibi hæredem inſtituere, vt in pupillari. Paul. Leon.de ſubſtitutio.tit.de exemplar. nu.81. colum.2. folio 300. To.8.Par.1.
Item requiritur quod hæreditas adeatur, vt in pupillati.

Subſtituere qualiter circa diuerſa applicatiuè conſiderari contingat.

*SVBSTITVERE an poſſint pupillariter francigenæ. Vlder.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.2.de pupillari. num.10.col.4. fol.267. To.8. Par.prima.
An poſſunt pater & mater ſibi ipſis. Bartol.de Hucio. de ſubſtitutionib.c.3.nu.17.col.4.f.216.T.8.P.1.
An poſſit,cui interdictum eſt inſtituere.Ang.de Gambel. de teſtamen.glo.85.num.14.colum.1.fol.70.T.8.P.1.
Exemplariter filio mater quæ renupſit. Ang.de Gambel.de teſtament. glo. 81. nume.3.colum. 1. folio ſexageſimoquinto. To.8. Par.prima.
Quid de patre bigamo?idem.nu.7.& 8.col.3.
Filius exemplariter parenti furioſo.Paul.Leon. de ſubſtitutionib. tit.de exemplari.numero 60.colum. quarta, folio 299. Tom. 8. Par.prima.
Filius patri furioſo.Vlder. Zaſ.de ſubſtitutionib. c.2. nu.5.col.2. fol.270.To.8.P.1,
Mater binuba filio exemplariter, maximè ſi ante ſecunda vota ſubſtituerit.Bald. de Vbald.de ſubſtitutionib. tit.de ſubſtitutio. exempl.nu.7.col.4.f.206.T.8.P.1.
Miles exemplariter ſi legitimam non relinquat. Lancell.Polit.de ſubſtitutionib.nu.29.col.2.f.258.T.8.P.1.
Pater pupillo furioſo pupillariter, & exemplariter. Vldar.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.tertio,nume.4. colum.2. folio 170. Tomo 8. Par.prima.
Pater pupillariter,ſi eſt turpis perſona. Paul.Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de pupillari. nume.113. colum. tertia. folio 292. To.8. Par.prima.
Item ſi eſt inhoneſtæ vitæ. Idem ibidem. nume.189. folio 295. col.ſecunda.
Quis ſe ipſum.Lancell.Polit.de ſubſtitutionib.tit. de exempl.nume.22.col.2.f.258. To.8.P.1.
Directo poſt pubertatem eſt quid exorbitans a regulis iuris cõmunis.Paul.Leon.de ſubſtit.ti.de compendioſa.nu.124.col.4.folio 310.T.8.Par.1.
Quod fuit militibus ſpecialiter conceſſum.ibid.nu.125.
Qui poſſint.Lancel.Polyt.de ſubſtit.ti.de compendioſa ſubſt.nume.10.col.3.f.259.T.8.P.1.
Item quibus.ibidem.
Item numquid ad pias cauſas.ibid.nu.11.
Furioſo vnum ex filijs,& alios præterire parentes,an poſſint.Vdal. Zaſ.de ſubſtit.ti.de exempl. ſubſtit.c.3.nu.7.col.3.fol.270. Tomo 18.Par.1.
Hæredem primo loco, an ſignificet primo gradu.Lancell.Gall.de ſubſtitutionibus, partic.2. numero 26.colum.4.folio 228.Tom. octauo,Par.1.
Nemo ſe ipſum.Paul.Leon. de ſubſtit.tit.de exempla.nu.62.col.4. fol.299.T.8.P.1.

Subſtituere qui non poſſint.

*SVBSTITVERE non poſſunt hæretici pupillariter. Vdalr. Zaſ.de ſubſtitut.c.2.de pupil.num.10.colum.4.folio 267.Tom. octauo, Par.prima.
Quid de Iudęis?ibidem.
Non poteſt mater exemplariter ſi eſt turpis, & impudicæ vitæ.8. ibid.nu.46.col.3.f.299.T.8.P.1.
Quid in patre ſimilis vitæ?ibid.
Mater pupillariter filio.Ant.Fume. de ſubſt.numero 43.colum.4. fol.223.T.8.P.1.
Mater tranſiens ad ſecunda vota. Paul.Leon.de ſubſtitutionib.ti. de exempl.numero 47. colum.tertia,folio eodem Tomo & Par. eiſdem.
Pater hæreticus pupillariter.Paul.Leon.de ſubſtitutionibus titu. de pupil.numero 112. columna tertia, folio 293. Tomo octauo, Par.prima.
Pupillariter auus nepoti, quem in poteſtate habet, ſi poſt morię eius nepos in patris poteſtatem recaſurus eſt.Ant.Fume.de ſubſtit.nu.45.col.4.f.222.T.8.P.1.

Subſtituere qui poſſit.

*SVBSTITVERE poteſt mater exẽplariter, nõ tamen pupillariter. Paul.Leon.de ſubſtitutionibus ti.de pupil.numero 124.colum.4 folio 293.Tom.8.P.1.
Et cur diuerſum.ibid.nu.ſeq.
Mater pupillariter quo ad bona ab ipſa ad pupillum peruenientia exemplo patris arrogatoris. Paul.Leon.de ſubſtitutionib.tit. de pupil. numero 127.colum. quarta, folio 293. Tomo quarto, Par.prima.
Miles pupillariter repeti, & in alterius poteſtatem recaſuro. Paul. Leon.de ſubſtitutionibus,titu.de pupil.nume.152.colum.3.fol. 294.Tom.8.Par.1.
Pater pupillariter filio naturali.Anto.Fume.de ſubſt.nu.38.col.3. fol.222.T.8.P.1.
Pater pupillariter filio exhæredato.Anto. Fume.de ſubſtit.nu.46. col.4.f.222.T.8.P.1.
Pater pupillariter filio,quem in poteſtate habet,non etiam cæteris,qui in eius poteſtate non ſunt.Ant. Fume.de ſubſt.nu.37.colum.3.f.222.T.8.P.1.
Qui non poſſint pupillariter.Lancel.Polyt.de ſubſtit.tit.de pupill. ſubſtit.nu.27.col.3.f.251.T.8.P.1.
Qui poſſint exemplariter.Paul.Leon.de ſubſt.ti.de exempla.n.44. col.3.f.29.T.8.P.1.& Ant.Fume. de ſubſtitutionib.nu.64. col.2. fol.223.T.8.P.1.
Quibus poſſit.Lancel. Polyt. de ſubſtit.tit.de exempl.nu.10.col.3. fol.257.T.8.P.1.
Si pater,& mater velint,an poſſint. Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionibus c.3.de ſubſt.exempl.numero 2.colum.1.folio 270.Tom.octauo Par.prima.

Subſtitui dubitatiuè conſideratum, quid circa diuerſa operetur.

*SVBSTITVI an poſſint illegitimi furioſo.Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus titu.de exempl.ſubſtitut.numero vigeſimoprimo,colum.3.f.256.
An poſſit compendioſè directò in pia cauſa. Vdalr.Zaſ.de ſubſtit. c.5.nu.14.col.4.f.273.T.8.P.1.
Exemplariter filio furioſo impuberi. Bal.de Vbal.de ſubſt.titu.de exempl.ſubſt.nu.5.col.4.f.206.T.8.P.1.
Item filio menteeapto impuberi.ibid.
Exemplariter patri furioſo per filium.Lancel.Polyt.de ſubſt.titu. de exempl.ſubſt.ti.de exempl.ſubſtit.nu.4.colum.4.fol.206.Tomo 8.Par.prima.
Filio exhæredato.Lancel.Polyt.de ſubſtit.ti.de pupil. ſubſt.n.40. col.1.f.253.T.8.P.1.
Filio in legitima per fideicommiſſum. Angel. de Gambel. de teſtamentis.glo.84.nu.20.col.4.f.68.T.8.P.1.
Filio præterito.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionibus,titu.de pupilla. ſubſtitutio.nu.40. col.1.f.253.T.8.P.1.
Furioſo ante furorem ingrato abſque legitima.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionibus titu.de exempl.ſubſt.numero 17.col.1.fol.258. Tom.8.Par.1.

Source : BIU Cujas

Legitimato post mortem. Lancel. Polyt. de substitutionib. titu. de pupil. substitut. nu. 39. col. 1. f. 253. T. 8. P. 1.
Minori 25. ann. cui per statutum negata est testamẽti factio, & an tale statutum teneat Lancel. Polyt. de substitutionib. titu. de pupil. substit. nu. 24. & 25. col. 2. f. 251. T. 8. P. 1.
Nepoti extraneo ratione sanguinis Lancel. Polyt. de substitutionib. tit. de substit. pupil. numero 36. colum. tertio, fol. 252. Tom. 8. Par. prima.
Pupillariter militi in alterius potestatem recasuro. Lancel. Polyt. de substitutionib. titu. de pupil. substitut. nume. 57. col. 4. fol. 254. Tom. 8. Par. 1.
Pupillariter non instituto, nec exhæredato. Rolandin. de testament. & vlt. volunt. rub. 24. numero 19. colum. 2. fol. 13. Tom. 8. Par. prima.

Substitui qualiter miscellaneè considerari contingat.

*SVBSTITVI cur non possit furioso exhæredato per exemplarem, pupillo verò econtra. Lancel. Polyt. de substitutionib. tit. de substit. exempl. nu. 15. col. 1. f. 256. T. 8. P. 1.
Ei non potest, qui non est institutus. Ant. Fume. de substitutionib. nu. 69. col. 3. f. 223. T. 8. P. 1.
Exemplariter an possit furioso, qui ante dementiam testamentum fecit. Bal. de Vbald. de substitutionib. titu. de substit. exempl. nu. 27. col. 1. f. 208. T. 8. P. 1.
Quando possit filijs naturalibus. Angel. de Gambel. de testamẽt. glos. 81. nu. 3. col. 3. f. 65. T. 8. P. 1.
Quid pupillariter? ibidem.
Quibus possit. Bartol. de Hucio de substitutionib. c. 3. de exemp. subst. nu. 15. col. 1. 217. T. 8. P. 1.

Substitui cui possit, & quis.

*SVBSTITVI potest furioso. Angel. de Gambel. de testament. glo. 85. nu. 10. col. 4. f. 69. T. 8. P. 1.
Item mente capto. ibidem.
Nondum nato pupillariter. Ant. Fume. de substitutionib. nu. 41. col. 4. fol. 222. T. 8. P. 1.
Pupillariter spurio per principem legitimato etiam si post mortẽ patris legitimetur Bal. de Vbald. de substitutionib. tit. de pupil. substitut. nu. 9. col. 3. f. 204. T. 8. P. 1.
Pupillariter nepoti ex filio emancipato licèt præterito, quare talis præteritus non rumpit. Paul. Leoni. de substitutionib. titu. de pupillari nu. 172. col. 1. f. 295. T. 8. P. 1.
Quis etiam in legatis. Ant. Fume. de substitutionib. num. 5. col. 4. fol. 221. Tom. 8. Par. 1.
Quis in donationibns causa mortis. idem loco citato Tom. eodem, & Par. ead.
Pupillariter minori 25. ann. qui per statutum testari prohibetur, an possit. Angel. de Gambel. de testament. Glo. 85. num. 7. col. 3. fol. 69. Tom. 8. Par. 1.
Potest pupillo arrogato respectu quartæ, quàm ex legis dispositione habet, per fideicommissum autem non potest. Paul. Leon. de substitutionib. tit. de compend. substitut. nume. 417. col. 3. fol. 317. Tom. 8. Par. 1.
Qui possint. Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 2. de pupil. substit. nu. 8. col. 3. f. 267. T. 8 P. 1.
Item quibus idem ibidem.
Quis in officio non potest, qui vti principalis dominus suscipere nequit. Gondis. Villadiego de legat. quæst. 3. nu. 9. col. 3. fol. 279. Tom. 12. Par. 2.

Substituo, verbum qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVBSTITVO, & instituo verba duobus modis in iure nostro capiuntur in genere, & largè. item in specie, & strictè. Paul. Leon. de substitutionib. nu. 6. col. 4. f. 277. T. 8. P. 1.
Verbum an sit cõmune. Lancel. Polyt. de substitutionib. partic. 2. nu. 29. col. 1. f. 229. T. 8. P. 1.
Est de se aptum, & directam, & fideicommissariam importare substitutionem. Paul. Leoni. de substitutionib. titul. de reciproca substit. nu. 16. col. 3. f. 302. T. 8. P. 1.
Est verbum commune quomodo intelligatur. Paul. Leoni. de substitutionib. ver. cuncti nu. 105. col. 3. f. 280. T. 8. P. 1.
Et directam, & fideicommissariam est aptum comprehendere. Paul. Leon. de substitutionib. tit. de compend. substit. num. 409. col. 2. fol. 317. T. 8. Par. 1.
In materia substitutionis quomodo accipiatur. Paul. Leon. de substitutionib. nu. 7. col. 1. f. 277. T. 8. P. 1.
Quam significationem habeat. Lancel. Polyt. de substitutionib. nu. 4. col. 2. f. 224. T. 8. P. 1.
Variè sumptum, variè significat. Rolandin. de testamẽt. & vltim. volunt. rub. 27. nu. 1. col. 3. f. 19. T. 8. P. 1.

De substitutis miscellaneè consideratis.

*SVBSTITVTI citandi non sunt, quando peruenientes ab intestato iudicium cum hærede agitur. Ant. Nicel. de gl. contrar. num. 240. colum. 2. fol. 205. Tom. 18.
Et instituti inuicem inquantum intelligantur esse substituti. Ange. de Gambel. de testamen. gl. 83. nu. 12. col. 3. f. 67. Tomo octauo, Par. prima.
Inuicem an, & quando videantur habere easdem partes in substitutione, quas habent in institutione. Roland. de testam. & vlt. volunt. rub. 27. nu. 19. col. 2. f. 19. T. 8. P. 1.

Substituti consideratio quæ sit.

*SVBSTITVTI spes deficit natis liberis instituti. Io. Dilect. Duran. de arte testan. caut. 8. ti. 5. num. 2. col. 3. folio 121. Tomo octauo, Par. prima.
Vulgaris datio', vt impediat transmissionem, an contineat grauamen. Angel. de Perigl. de suitate. q. 10. num. 18. colum. 1. fol. 150. Tom. 8. Par. 2.

Substitutio qualiter miscellaneè consideretur, & quid operetur.

*SVBSTITVTIO ad quid fuerit introducta. Paul. Leon. de substitutionibus versicu. cuncti. nume. 129. colum. 2. fol. 281. Tom. octauo, Par. prima.
An & qualiter dicatur conditionalis institutio. Ang. de Periglis de suitate. quæstio. 10. numero 26. coium. quarta, folio 150. Tom. 8. Par. secunda.
An possit fieri in debita iure naturæ filio. Bartol. de Hucio de substit. c. 6. nu. 16. col. 1. f. 221. T. 8. P. 1.
An possit fieri in legatis. Sebastia. Med. de definitionib. definit. 80. nu. 7. col. 4. f. 312. T. 18.
An rectè definiatur a communiter iuris interpretibus, cum dicũt eam esse secundam, vel etiam posteriorem institutionem. Anto. Fume. de substitutionib. nu. 1. col. 3. f. 221. T. 8. P. 1.
An sit directa per hæc verba substituo. N. & eum hæredem facio. Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 5. de compendiosa substituere. nume. 27. col. 1. f. 274. T. 8. P. 1.
An sit pupillaris sic, quandocumque filius decedat, volo integram hæreditatem ad Titium deuenire. Ang. de Gambel. de testamẽt. gl. 80. nu. 25. col. 1. f. 64. T. 8. P. 1.
An teneat, vbi est institutio minus quàm legitima. Ange. de Gambel. de testamentis glo. 81. numero 9. colum. 4. folio 65. Tomo 8. Par. prima.
An valeat, vt pupillaris, vel vt directa militaris, quid interfit. Paul. Leoni. de substit. ti. de compendiosa substit. nu. 56. col. 3. fol. 308. Tomo 8. Par. 1.
An veniat appellatione institutionis. Lancel. Polyt. de substitutionibus. nu. 3. 5. 15. & 16. colum. 1. 3. fol. 224. & colum. 2. 225. Tomo octauo, Par. 1.
Constat ex tribus regulis scilicet verbis directis, obliquis, & communibus. Io. Dilec. Duran. de art. testan. ti. 5. caut. 12. nu. 4. col. 1. fol. 122. T. 8. P. 1.
Cum mixtura compendiosæ tendentis in futurum, habet vim fideicommissariæ. Io. Dilec. Duran. de arte testandi. tit. 5. caut. 14. nu. 2. col. 2. f. 122. T. 8. P. 1.
Dicitur expressa tribus modis. Bar. de substitutionib. c. 1. de vulga. subst. nu. 3. col. 2. f. 212. T. 8. P. 1.

De substitutione directa, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO directa, an per hęc verba fieri possit, totam hęreditatem, aut integra bona. Lancel. Polyt. de substitutionibus. tit. de compend. substit. num. 32. colum. 3. folio 248. Tomo octauo, Par. prima.
An sit conuertibilis in obliquam, & econtra. Lancel. Polyt. de substitutionib. c. 6. nu. 1. col. 1. f. 275. Tom. octauo, Par. 1.
In quibus fallat. ibid. nu. 2.
Diuiditur in quinque species. Vdalr. Zas. de substitutionib. nu. 4. col. 1. f. 264. T. 8. P. 1.
Est fortior, quàm fideicommissaria. Paul. Leon. de substitutionib. versicu. cuncti. numero 126. colum. prima, folio 281. Tom. octauo, Par. prima.
Est quid diuersum a fideicommissaria, non tamen ex hoc sequitur hanc non dici posse propriè substitutionem. idem ibid. n. 98. fol. 280. T. 8. P. 1.
Et fideicommissaria diuersas causas, & diuersa initia habent, necnon diuersos operantur effectus. Pau. Leon. de substit. versic. cuncti. nu. 108. col. 3. f. 280. T. 8. P. 1.
Et fideicommissaria maximè inter se differunt. Pau. Leon. de substit. nu. 369. f. 316. T. 8. P. 1.
Et pupillaris significatur verbis, in hæreditate, & omnib. bonis, vel per verbum succedat pupillo. Io. Dilec. Duran. de art. testandi. ti. 5. caut. 6. nu. 6. col. 2. f. 121. T. 8. P. 1.
In codicillis facta, quomodo valeat. Ang. de Gambel. de testamẽtis. gl. 80. nu. 26. col. 1. f. 64. T. 8. P. 1.
In dubio potius, quàm fideicommissaria est intelligenda. Paul Leon. de substit. ti. de compendio. subst. nu. 410. col. 2. f. 317. Tomo 8. Par. 1.
Nihil est impedimento legitimæ. Paul. Leon. de substitutionibus titu. de compendiosa. num. 263. colum. 3. folio 313. Tom. octauo Par. prima.
Non potest fieri in codicillis. Io. Dilec. Duran. de arte testandi ti. 2 caut. 10. nu. 1. col. 4. f. 114. T. 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Non potest fieri post pubertatem, & aditam hæreditatem etiam post mortem instituti, licèt tunc desinat esse hæres. Paul. Leon. de substitutionibus tit. de compendiosa. numero 255. colum. 2. 313. T. 8. P. 1.

Non potest fieri post pubertatem per paganum etiam filio in potestate, per militem verò etiam extraneo fieri potest. Paul. Leon. ibid. nu. 227. col. 4. f. 312. T. 8. P. 1.

Non potest fieri regulariter puberi. Paul. Leon. de substitutionib. titu. de exemplari. numero 78. colum. secunda, fol. 300. Tomo 8. Par. prima.

Potest confirmare testamẽtum, fideicommissaria autẽ nequaquã. Paul. Leon. de substit. ver. cuncti. num. 97. colum. 2. fol. 280. Tomo 8. Par. 1.

Quæ sit. Rolandin. de testamen. & vlt. volun. rub. 22. nu. 5. col. 3. fol. 10. T. 8. P. 1. Et Vdalr. Zas. de substitutionib. in prẽlud. num. 4 colum. 1. f. 264. T. 8. P. 1.

Item & obliqua. ibid.

Quæ valuit nunquàm iure directo, an ad fideicommissum trahatur. Barto. de Huciod e substitutionib. c. 2. de pupil. substit. num. 7. col. 2. f. 214. T. 8. P. 1.

Qualiter diuidatur. Roland. de testam. & vlt. volun. rub. 22. nu. 6. col. 3. f. 10. T. 8. P. 1.

Quantum ad commodum eorum, quæ capiuntur in quo discrepet a fideicommissaria. Lancel. Polyt. de substit. ti. de substit. compend. nu. 16. col. 1. f. 260. T. 8. P. 1.

Vel obliqua coniuncta cum iure accrescendi transmittitur. Phanut. de Phanut. de inuent. hæred. P. 6. nu. 100. col. 2. f. 391. T. 8. P. 2

Substitutio qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus.

* SVBSTITVTIO est conditionalis institutio. Paul. Leon. de substit. aer. cuncti. nu. 35. f. 278. T. 8. P. 1.

Est interpretanda, vt sit statuto conformis, vti statum facit differentiam inter masculos, & fœminas. Ioan. Dilec. Durant. de arte testandi caut. 17. titu. 5. nume. secundo, colum. 1. fol. 123. Tomo 8. Par. prima.

Etiam tacita, an præferatur iuri accrescendi. Lancel. Polyt. de substitutionibus particula 6. nume. 33. colum. 4. fol. 245. Tom. octauo, Par. prima.

Expressa generaliter dicitur tacita specialiter, & econtra. & quæ dicatur specialiter. Lancel. Polyt. de substitutionib. particula. 1. n. 3 col. 1. f. 226. T. 8. P. 1.

Expressa est potentior, quàm tacitum lucrum proueniens ex statuto tanquam ex tacito pacto, sed contra. Roland. a Val. de dote q. 57. nu. 3. & 15. col. 2. f. 375. T. 9.

Facta in dote debet regulari secundum naturam dotium, & subiectam materiam. Roland. a Val. de dote. q. 57. nu. 16. colum. 2. fol. 375. Tom. 9.

Specialiter quæ sit. Bal. de Vbal. de substit. rub. de vulg. subst. n. 4. col. 4. f. 201. T. 8. P. 1.

Facta a pagano hoc modo, si decesserit absque liberis, talis sit hæres. Ang. de Gabel. de testament. gl. 80. nu. 19. col. 3. f. 63. Tomo 8. Par. prima.

Nullo casu potest iure directo valere potest pubertatem, & aditã hereditatem lex ei expresse ademit hãc facultatem. Paul. Leon. de substitutionib. ti. de compendiosa. nu. 245. col. 2. fol. 313. Tomo octauo, Par. 1.

Substitutio qualiter facta miscellanee consideratа quid operetur.

* SVBSTITVTIO facta ad vnum tempus nõ trahitur ad aliud. Paul. Leon. de substitutionibus versi. capiendo. numero 104. colum. 4. fol. 276. T. 8. P. 1.

Contemplatione certæ infirmitatis, an valeat testatore ex alia moriente. Ang. de Gambel. de testam. gl. 33. nu. 10. col. 1. fol. 47. Tomo 8. Par. 1.

Quid delegato? ibid.

De nepote nascituro, cur non tollat suitatem. Angel. de Gambel. de suitate. quæstio. 10. nume. 27. colum. 4. fol. 150. Tom. octauo, Par. secunda.

De proximiore sui generis, intelligitur de promoniore testatoris. Melch. Palaez. in trac. maiora. P. 2. q. 8. nu. 3. col. 1. f. 437. Tom. 10 Par. prima.

Directè in codicillis pupillo, post tempora pubertatis valet, vt fideicommissaria. Ant. Fume. de substit. nu. 80. col. 4. f. 223. Tomo octauo, Par. 1.

Duobus furiosis institutis, & inuicem substitutis, an contineat vulgarem, & exemplarem Barto. de Hucio de substitutionib. cap. 4. nu. 14. col. 2. f. 218. T. 8. P. 1.

Emancipato an expiret per adoptionem. Barto. de Hucio de substitution. c. 4. nu. 9. col. 1. f. 218. T. 8. P. 1.

Extraneo conualescit per verba communia tendentia in futurum. Ioan. Dilec. Duran. de arte testan. ti. 5. cautela. 9. nu. 2. col. 3. f. 121 Tom. 8. Par. 1.

Filiæ in dote vltra legitimare valet. Rolan. a Val. de dote. q. 57. nume. 2. col. 1. f. 375. T. 9.

Filijs filiorum si sine liberis, an & quo iure valeat. Bart. de Hucio de subst. c. 5. nu. 24. col. 3. f. 219. T. 8. P. 1.

Filijs si sine liberis decesserit, intelligitur de legitimis. Steph. de Federic. de interpret. iuris. P. 1. nu. 169. col. 4. f. 214. T. 1.

Filio naturali pro ea tantum parte valet, pro qua filius est capax; reliquam succedentibus ab intestato debetur. Lancel. Gal. de statut. q. 5. nu. 6. col. 4. f. 329. T. 2.

Idem de substitutione facta filio arrogato. ibid. nu. 7.

Filio si decesserit sine filijs legitimis, & naturalib. euanescit propter legitimatum. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 12. nu. 66. col. 4. fol. 228. Tom. 2.

Generalibus verbis quando in expressam verbis specialibus resoluantur. Lancel. Polyt. de substit. particula 1. nu. 2. col. 4. f. 225. Tomo 8. Par. prima.

Hæredi, si decesserit sine liberis, extinguitur, si vnus ex illis extiterit tempore mortis. Rolan. a Val. de dote. q. 51. num. 6. colum. 1. fol. 372. Tom. 9.

Illi, quem mater pareret, an trahatur ad exsectum ab vtero. Lancel. Polyt. de substitutionibus particula 6. nu. 13. col. 4. folio 243. Tom. octauo, Par. 1.

Immediatè sequitur institutionem. Rolan. de testam. & vlt. volun. rub. 48. nu. 1. & 3. col. 1. & 2. f. 25. sed vult dicere. fol. 28. Tomo 8. Par. prima.

Impuberi sano, & puberi furioso inuicem facta, cuius qualitatis sit. Lancel. Polyt. de substit. ti. de recipro. seu breuiloq. sub. nu. 6. col. 2. f. 263. T. 8. P. 1.

In codicillis etiam verbis directis trahitur ad fideicommissum. Io. Dilec. Duran. de arte testan. ti. 5. cautela. 12. nu. 3. col. 1. fol. 122. Tomo 8. Par. 1.

In vno casu trahitur a lege ad alium, licèt diuersam speciem substitutionis constituat, quàm sit illa, quæ in expressa inest. Paul. Leon. de substitutionib. ti. de exemplari subst. nume. 19. colum. 4. fol. 298. T. 8. P. 1.

In vnum casum, an protrahatur ad alium. Barto. de Hucio cap. 1. de vulg. subst. nu. 5. col. 3. f. 212. T. 8. P. 1.

In vnum casum non trahitur ad alium ex verisimili mẽte testatoris. Paul. Leon. de substit. ver. capiendo. num. 106. col. 4. f. 275. Tomo octauo, Par. 1.

In vnum tempus, an ad aliud extendatur. Lancellot. Gal. de substitutionib. particula 6. nu. 21. col. 2. f. 244. T. 8. P. 1.

Pauperibus quandocunque filius impubes sine liberis masculis, an sit fideicommissaria infra tempora pubertatis. Ang. de Gambel. de testamentis. glos. 95. num. 1. col. 4. folio 73. Tomo octauo, Par. prima.

Per fideicommissum puberibus verificatur in quolibet descendente. Lancel. Polyt. de substitutionib. c. 6. nu. 15. col. 1. f. 276. Tomo octauo, Par. 1.

Item quando fallat. ibid. nu. 16.

Per patrem filiæ de dote restituenda, debet intelligi de eo, quod restitui potest de iure, vel de facto. Rolan. a Val. de dote. q. 57. nume. 7. col. 1. f. 375. T. 9.

Per testatorem, vt locus semper sit iuri transmittendi ad hæredes operatur, vt spes substitutionis nunquàm pereat. Io. Dilec. Durã. de arte testandi titu. quinto, cautela. 23. num. 5. colum. 2. fol. 124. Tom. 8. Par. 1.

Per verba directa filio impuberi emancipato pupillariter, an valeat. Ang. de Gambel. de testamentis. glo. 80. num. 22. col. 4. f. 63. Tom. 8. Par. 1.

Per verba disiuncta, quomodo sint intelligenda. Lancel. Polyt. de substitutionibus capitu. 6. nume. 18. colum. 2. fol. 276. Tom. octauo, Par. prima.

Pluribus quando effectum habent etiam vno moriente. Ioan. Dilec. Duran. de arte testandi tit. 5. caut. 16. nu. 1. col. 4. f. 122. Tomo octauo, Par. 1.

Posthumo, si nascatur, an trahatur ad casum omissum. Lancel. Polyt. de substitutionibus, particula 6. num. 10. col. 2. f. 243. Tom. 8. Par. prima.

Puberi, vel extraneo conualescit per verba communia tendentia in futurum. Io. Dilec. Duran. de arte testandi ti. 5. cautela. 9. nu. 2. col. 3. f. 121. T. 8. P. 1.

Puberi, vel extraneo etiam puberi nõ valet per verba directa, sed per fideicommissum. item Dilec. Duran. de arte testandi. titu. 5. cautela. 9. nu. 1. col. 3. f. 121. T. 8. P. 1.

Pupillo furioso, an sit pupillaris, an exemplaria. Lancel. Polyt. de substitutionib. ti. de exemp. subst. num. 11. col. 3. fol. 257. Tomo octauo, Par. 1. & 3. col. 1. & 2. fol. 25. sed vult dicere fol. 28. Tom. octauo, Par. 1.

Quam formam habeat. Rolandi. de testamen. & vlt. volunt. rub. 48. numero 1.

Sic, vos inuicem substituo, an contineat fideicommissarias. Barto. de Hucio de subst. c. 4. de breuiloqua subst. nu. 13. col. 1. fol. 218 Tom. octauo, Par. 1.

Simpliciter absque mentione masculorum, quando deficiat relicta fœmina. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. q. 6. nu. 14. col. 3. fol. 428. T. 10. P. 1.

Sub conditione, si decesserit hæres sine filijs adimpletur, & purificatur statim, quòd hæres ingressus est monasterium peritus incapax bonorum, & incommuni, & in particulari, & an illo professus fuerit. Rolan. a Val. de dote. quæst. 95. num. 18. columna 4. fol. 387. Tom. 9.

Sub conditione, si hæres decesserit sine filijs, non deficit existentibus filijs spurijs, vel naturalibus. Ioan. Dilec. Durant. de arte testandi. titu. 5. cautela 15. numere 1. colum. 3. folio 122. Tomo 8. Par. prima.

Sub conditione, si hæres decesserit sine filijs, euanescit existentibus filijs etiam non succedentib. Io. Dilec. Duran. de arte testan. ti. 5. cautela. 25. nu. 3. col. 4. f. 124. T. 8. P. 1.

Sub conditione si sine liberis decesserit, compendiosa dicitur. Paul. Leon. de substitut. ti. de compendiosa, &c. nu. 29. colum. 4. fol. 307. Tom. 8. P. 1.

Verbis

Source : BIU Cujas

Verbis communib. porrigitur ad omnem ſubſtitutionem, & modum quo valere poteſt. Ioan. Dilec. Durant. de arte teſtandi. titu. quinto, cautela. 12. nume. ſecundo, colum. 1. fol. 122. Tomo 8. Par. prima.
Vltimo morienti in tota hæreditate dicitur inuicem facta ſubſtitutio. Io. Dilec. Duran. de arte teſtan. tit. 5. cautela 16. nu. 2. col 1. fol. 123. T. 8. P. 1.

Subſtitutio qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*SVBSTITVTIO filij, an valeat ſi teſtamentum patris fuerit minus ſolemne. Rolan. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 24. nu. 29. col. 3. fol. 13. T. 8 P. 1.
Fit in donationib. cauſa mortis. Paul. Leon. de ſubſtit. verſi. cuncti. nu. 4. f. 277. T. 8. P. 1.
Fit in legatis. Pau. Leon. de ſubſtit. ver. cuncti. nu. 4. col. 4. f. 277. Tomo 8. Par. 1. & idem ibidem numero 99. col. 2. fol. 280. Tomo 8. Par. prima.
Item in fideicommiſſis particularib. ibid. nu. 99.
Fit inutilis pluribus modis. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtandi titu. quinto, cautela 12. numero primo, colum. 11. numero 122. Tomo 8. Par. 1.
Fortè magis propriè dici poſſet, quæ fit in legatis, & donationibus cauſa mortis, quàm quæ fit in hæreditatibus per viam fideicommiſſi. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. ver. cuncti. nume. 101. col. 3. fol. 280. T. 8. P. 1.
Hæc an ſit fideicommiſſaria, inſtituo filium meum hæredem, & quandocunque deceſſerit ſine filijs, volo quòd bona mea dentur pauperibus, vel diſtribuantur egentibus per meos fideicommiſſarios. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionibus titu. de compendioſa ſubſtitut. num. decimoquarto, colum. 2. folio 210. Tom. octauo, Par. prima.
Hoc modo, vos inuicem ſubſtituo, an præſupponat tacitam inſtitutionem. Lancel. Polyt. de ſubſtit. particula 2. nu. 22. col. 2. fol. 228. Tom. 8. Par. 1.
Impedit ius accreſcendi. Paul. Leon. de ſubſtitutionibus titu. de compendioſa ſubſtitut. numero 259. colum. tertia, fol. 313. Tom. octauo, Par. 1.
Impuberi facta, ſi deceſſerit abſque liberis, an pariat temporis limitationem, aut adiecti demonſtratiooem. Bart. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 5. de compendioſa ſubſtit. num. 21. colum. 3. f. 221. Tom. 8. Par. 1.
In directam potius, quàm in fideicommiſſariam ſignificationem eſt ſumenda. Paul. Leon. de ſubſtit. ti. de pupil. ſubſtit. nu. 75. colum. 1. fol. 309. T. 8. P. 1.
In dubio eſt cenſenda directa, dummodo perſonis conueniat, & verba ſint apta. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de ſubſtit. compendioſa nu. 391. col. 4. f. 316. T. 8. P. 1.
In filio, intelligitur ſi deceſſerit ſine filijs. Nicol. Moron. de fide, treu. & pace. q. 38. nu. 6. col. 1. T. 11. P. 1.
In quot ſpecies diuidatur Bal. de Vbald. de ſubſtitutionib. in prælud. nu. 2. col. 2. f. 201. T. 8. P. 1.
Inducitur, & vbi verba omnino repugnant, & a teſtatore commiſſa ſit, Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de ſubſtitut. compendio. nu. 303. col. 3. f. 314. T. 8. P. 1.
Introducta fuit, vt magis ſuſtineatur voluntas teſtatoris, & ne caduca fiat ob non aditionem hæredis. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de ſubſtitut. compendio. numero 268. colum. 4. fol. 313. Tom. 8. Par. 1.
Inutilis per verba directa accipit robur a clauſula codicillari Io. dilect, Durant. de arte teſtante. tit. 5. caut. 9. nume. 3. col. 4. fol. 121. Tom. 8. Par. 1.
Iſta, ſi filius meus quandocumque deceſſerit. Fran. ſubſtituo, an ſit omni tempore fideicommiſſaria. Rolandin. de teſtament. & vlt. volunt. rub. 26. nu. 21. col. 3. f. 17. T. 8. P. 1.
Si hæres non erit, quos caſus comprehendat. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus rub. de vulg. ſubſtit. nume. 5. colum. 4. fol. 201. Tom. 8. Par. 1.
Vos inuicem ſubſtituo, an contineat fideicommiſſariam. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rub. 27. de breuiloqua. &c. numero 16. col. 1. fol. 19.
Ita concepta, inſtituit, atquè ſubſtituit, continet pupillarem. Ioan. Dilect Durant. de arte teſtandi tit. 5. cautela. 6. nu. 4. col. 2. fol. 121. Tom. 8. Par. 1.
Iure accreſcendi potior eſt propter voluntatem teſtatoris. Franc. Duaren. de iure accreſcendi capitu. 16. per tot. colum. 3. fol. 432. Tom. 8. Par. 1.
Maioribus, & impuberi facta ad inuicem, qualiter ſubſtitutus ſit. Angel. de Gambel. gloſ. 77. nume. 1. colum. 1. fol. 61. Tom. octauo, Par. prima.
Militaris qualiter conſideretur, & eius effectus. Claud. Cote. de iure, & priuil. in lit. c. 14. per totum col. 3. f. 441. T. 16.
Nil aliud eſt, quàm ſecunda inſtitutio. Lancellot. Gal. de ſtat. q. 5. nu. 1. col. 2. f. 314. T. 2.
Non conuenit, cui verba non conueniunt. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de ſubſtitut. breuiloq. nume. 13. colum. 1. fol. 209. Tom. 8. Par. 1.
Non egreditur perſonam ſubſtituti. Rolandin. de teſtament. & vlt volunt. rub. 26. numero 18. colum prima, folio 17. Tom. octauo, Par prima.
Non eſt de forma ſubſtantiali teſtamenti. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. ver. capiendo. nu. 95. col. 1. f. 285. T. 8. P. 1.
Non ſemper fit ſub conditione. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. ver. cuncti. nu. 14. col. 2. f. 278. T. 8. P. 1.
Numquid veniat inſtitutionis mancipatione. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. in prælud. nume. 10. colum. 4. fol. 224. Tom. octauo, Par. prima.
Obliqua præfertur directæ vulgariter in quatuor caſibus. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. capitu. 6. nume. 5. col. 2. fol. 275. Tom. 8. Par. prima.
Quæ ſit. Vdalric. Zaſ. de ſubſtitutionib. de prælud. nu. 4. col. 1. fol. 264. Tom. 8. Par. 1.
Omnis directa tam tacita, quàm expreſſa habet duo extrema. Bal. de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de vulg. ſubſtit. nu. 9. col. 1. fol. 202. Tom. 8. Par. 1.
Eſt inſtitutio. Ioan. Staphil. de grat. expectat. &c. verſi. videndum nu. 10. col. 3. f. 289. T. 15. P. 1.
Per hæc verba filium hæredem inſtituo, & quandocumque ſine liberis deceſſerit Titius ſit hæres, quæ ſubſtitutio ſit. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de compendio. ſubſtitut. nu. 8. col. 1. fol. 210. Tom. 8. Par. 1.
Per hæc verba quandocumque filius meus deceſſerit lego omnia bona mea, quæ ſit. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. titu. de compendioſa ſubſtitut. numero 27. colum. 1. fol. 261. Tom. octauo, Par. prima.
Poteſt etiã fieri pupillo exhæredato. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. nu. 26. fol. 278. T. 8. P. 1.
Poteſt fieri tertio, & quarto gradu. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. verſi. cuncti. nu. 17. col. 2. fol. 278. T. 8. P. 1.
Item gradu vlteriori. ibidem.
Præſertim vulgaris inſpecto effectu aditionis dicitur prima aditio. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. verſic. cuncti nu. 23. col. 2. fol. 278. Tom. 8. Par. 1.
Prima inutilis an poſſit facere vtilem ſequentem. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. particula. 6. numero 13. colum. 3. fol. 243. Tom. 8. Par. prima.
Pro inſtitutione, & quandoque capiendum contra. Sebaſtian. Medic. de definitionib. definit. 80. nu. 4. col. 4. f. 312. T. 18.
Prout in hæreditate fit: accipi poteſt in genere ſiue directu, ſiue fideicommiſſaria. item in ſpecie pro directa, aut pro fideicõmiſſaria. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. verſi. cuncti. nume. 90. col. 1. fol. 280. Tom. 8. Par. 1.
Puberi facta quandocumque deceſſerit, an ſit compendioſa Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. ſubſtitut. nu. 46. col. 4. fol. 291. Tom. 8. Par. 1.
Pupillo facta non reſtricta ad pupillarem ętatem non dicitur ſimpliciter pupillaris. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus tit. de exempla. ſubſtitut. numero 25. colum. prima, fol. 299. Tomo octauo, Par. prima.
Pupillo facta quãdocumque deceſſerit verbis obliquis an dici debeat compendioſa. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compẽdio. ſubſtit. nu. 4. col. 1. f. 307. T. 8. P. 1.
Quæ eſt ſecunda inſtitutio, non trãſmittitur ad hæredes. Roland. a Valle de dote. q. 47. nu. 3. col. 4. f. 370. T. 9.
Quæ non poteſt valere iure directo, valet iure obliquo, ſi adijciatur iuramentum Io. Guter. de vlti. volunt. cap. 2. nu. 18. col. 3. fol. 176. Tom. 8. Par. 1.
Quæ nondum competit, non dicitur eſſe in bonis noſtris. & an princeps poſſit legitimare poſt aditam hæreditatem. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. nu. 51. col. 3. f. 412. T. 10. P. 1.
Quælibet dicitur conditionalis. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtandi. ti. quinto, cautela 23. num. 1. colum. 2. folio 124. Tom. octauo, Par. prima.
Qualiter definiatur. Sebaſt. Medic. de definit. definitio. 80. num. 5. & 7. col. 4. f. 312. T. 18.
Qualiter diuidatur. Rolan. de teſtam. & vlt. volunt. Rub. 22. nu. 4. col. 3. f. 10. T. 8. P. 1.
Explicetur. Rolan. de teſtam. & vlt. volun. rub. 22. nu. 1. col. 2. f. 10. Tom. 8. Par. 1.
Item diffiniatur. ibid.
Poſſit fieri filijs mentecaptis a parentib. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtandi. ti. 5. cautela 13. num. 2. colum. 2. fol. 122. Tomo octauo, Par. prima.
Item ſurdus. ibid.
Item mutus. ibid.
Quando dicatur directè facta. Ant. Fume. de ſubſtit. num. 76. col. 4 fol. 223. T. 8. P. 1.
Permittatur, vbi inſtitutio corruit. Pet. Pech. de teſtamen. coniug. c. 6. nu. 9. col. 4. f. 164. T. 8. P. 1.
Valere poteſt de iure communi: non eſt opus confugere ad priuilegium. Paul. Leon. de ſubſtit. ti. de compendioſa, &c. nu. 51. colum. 2. f. 308. T. 8. P. 1.
Quid ſit. Anto. Fume. de ſubſtitutionibus. num. 4. colum. 4. fol. 221. Tom. 8. Par. 1. Rolandin. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 22. nu. 1. colum. 2. fol. Tom. 8. Par. 1. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus in prælud. num. 1. fol. 224. colum. 2. Tomo 8. Par. 1. Petr. Pech. de teſtament. coniug. c. 6. nu. 1. col. 3. fol. 164. Tom. 8. Par. 1. Bald. de Vbal. de ſubſtitutionibus in prælud. num. 1. col. 2. f. 201. Tom. 8. Par. 1. & Sebaſtian. Medic. de definitionib. definit. 80. nu. 5. & 7. col. 4. f. 312. T. 18.
Quare ſubſtitutio dicatur. Odofr. de primo, & ſecundo decreto. nume. 10. col. 3. f. 136. T. 3. P. 2.
Quid ſit in genere ſumpta. Paul. Leon. de ſubſt. ver. cuncti. num. 4. col. 4. f. 277. T. 8. P. 1.
Quo remedio non expirat hæreditatis aditione. Ioan. Dilec. Durã. de arte teſtandi, ti. 5. cautela 14. per tot. col. 2. f. 122. T. 8. P. 1.
Quocunq; gradu facta ſit, poteſt dici ſecũda inſtitutio. Pau. Leon. de ſubſtitut. ver. cuncti. nu. 18. col. 2. f. 278. T. 8. P. 1.
Item quomodo. ibid. nu. 20. & 21.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Quod dicatur ſecunda inſtitutio, debet intelligi reſpectu eorundē bonorum. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. in prælud. nu. 29. col. 3. fol. 279. T. 8. P. 1.

Quot modis diuidatur. Roland. de teſtam. & vlt. volun. rub. 22. nu me. 4. col. 3. f. 10. T. 8. P. 1.

Quotuplex ſit. Paul. Leon. de ſubſt. ver. cuncti. nu. 59. col. 2. fol. 279. Tom. 8 P. 1.

Reſtricta ad certum tempus non extenditur vltra illud. Pau. Leon. de ſubſtitutionib. ti. de pupil. ſubſtit. numero 102. col. 1. fol. 293. Tom. 8. Par. 1.

Sapit naturam primæ inſtitutionis. Sebaſt Medic. de definit. defin. 80. nu. 9. col. 4. f. 312. T. 18.

Si fiat pluribus perſonis diſparis conditionis, intelligitur illa facta, quæ omnibus æqualiter conueniat. Pau. Leon. de ſubſtit. titu. de compendioſa, &c. numero 383. colum. 4. folio 316. Tom octauo Par. prima.

Sic facta, quandocunque ſine liberis deceſſerit, talis ſit hæres, an ſit omni tempore fideicommiſſaria. Barto de Hucio de ſubſtitutionib. c. 5. nu. 7. col. 4. f. 218. Tom. octauo, Par. 1.

Sic, quandocunque hæres deceſſerit, ſubſtituo Titium vulgariter, pupillariter, & per fideicommiſſum, cuiuſmodi ſit. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionibus ca. 6. numero 13. colum. 4. fol. 220. To mo octauo, Par. 1.

Sic, quandocunque ſine liberis filius deceſſerit, bona diſtribuātur inter pauperes per meos fideicommiſſarios, an ſit omni tempore fideicommiſſaria. Barto. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 5. n. 10. col. 1. f. 219. Tom. octauo, Par. 1.

Et quid ſi non dixti, per quos diſtribuantur ibid. nu. 11.

Et quid ſi dixit, quòd vendantur, & precium erogetur. ibidem numero 12.

Sic, te hæredem inſtituo, & ſi nō eris hęres, volo, quòd reſtituas bo na mea, an valeat. Bart. de Hucio. de ſubſtit. c. 6. num. 16. colum. prima, fol. 221.

Sicut inſtitutio facta in re certa trahitur ad vniuerſam hæreditatem. Io. Dilec. Duran. de arte teſtandi ti. 5. cautela. 10. nu. 1. col. 4. fol 121. T. 8. P. 1.

Solet fieri maximè in vltimis voluntatib. Sebaſt. Med. de difinitionib. definit. 80. nu. 10. col. 4. f. 312. T. 18.

Specialiter facta in caſum impotentiæ, an excludat ius deliberandi. Lancel. Polyt. de ſubſtitut. particula 3. nu. 100. col. 4. f. 241. Tomo octauo, Par. 1.

Sub conditione facta non poteſt habere locum, non verificata cōditione. Paul. Leon. de ſubſtit. de pupil. ſubſt. num. 103. colum. 1. fol. 293. Tom. octauo, Par. 1.

Sub compendio directo in re certa, an trahatur ad vniuerſum. Angel. de Gambel. de teſtamentis. gl. 80 numero 27. colum. 1. f. 64. Tom. 8. Par. 1.

Superſtitum, & præmortuorū liberorum in ſtirpem facit, vt fratrū filij vnam cum patruo ſuccedant. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtandi titu. 5. cautela 23. num. 4. col. ſecunda, fol. 124. Tom. octauo, Par. prima.

Talis, ſi decedat ſine maſculis, ſi fœminam habuerit reſtituat, &c. in caſu maſculi, & fœminæ locum an habeat. Ange. de Gambel. de teſtamentis gloſſa 79. nume. 7. colum. 4. fol. 61. Tom. octauo, Par. prima.

Vbi pater, vel mater ſe ſubſtituunt, an valeat. Bal. de Vbal. de ſubſti tutionib. ti. de exempl. ſubſtit. numero 20. colum. 3. fol. 207. Tomo octauo, Par. 1.

Ventri facta, an admittat ſubſtitutum ex tacita vulgari, ſi non naſcatur. Bar. de Hucio de ſubſtit. c. 1. de vulg. ſubſt. nu. 17. colum. 2 fol. 213. Tom. octauo, Par. 1.

Vnde dicatur. Rolandin. de teſtam. Rubr. 22. num. 2. col. 3. folio 10. Tom. octauo, Par. 1.

Vt dicatur breuiloqua, quæ debeant concurrere. Roland. de teſtamen. & vlt volunt. rub. 52. nu. vnico, col. 3. f. 25. ſed vult dicere fol. 28. T. 8. P. 1.

De ſubſtitutione.

*SVBSTITVTIONE directa de iure ſpeciali, vt eſt directa militaris, veniunt bona teſtatoris tantùm. Paul. Leon. de ſubſtit. verſic. cuncti. nu. 70. col. 3. f. 279. T. 8. P. 1.

Subſtitutiones qualiter circa diuerſa conſiderentur, & quid operentur.

*SVBSTITVTIONES diſparis numeri reſpectu perſonarum in reciproca contineri non poſſunt, quare illæ tantum, quæ omnibus conueniunt, ineſſe poſſunt. Paul. Leon. de ſubſtitu. de reciproca ſubſt. nu. 42. col. 3. f. 303. T. 8. P. 1.

Duæ directæ eodem tempore, & eodem caſu concurrere ſimul nō debent. Paul. Leon. de ſubſtit. ti. de reciproca ſubſtit. nu. 39. col. 2 fol. 307. T. 8. P. 1.

In breuiloqua, an ſint expreſſæ. Vdalri. Zaſ. de ſubſt. c. 4. n. 13. col. 4. fol. 271. T. 8. P. 1.

Octo quando contineantur in ſimplici reciproca. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. ti. de reciproca ſubſtit. num. 39. colum. 2. in fi. fol. 303. Tom. 8. P. 1.

Qnæ in compendioſa continentur, an dicantur expreſſæ, vel tacitæ. Paul. Leon. de ſubſtit. ti. de compendioſa ſubſtit. nu. 40. col. 1. fol. 308. T. 8. P. 1.

Quæ in reciproca, aut compendioſa continentur, dicuntur rectius tacitæ, quàm expreſſæ. Paul. Leon. de ſubſtitut. ti. de exempl. nume. 9. col. 3. folio 298. Tomo 8. Par. 1.

Quæ in reciproca continentur, an dicantur expreſſæ, vel ne. Paul. Leon. de ſubſtit. ti. de reciproca ſubſtit. nu. 56. col. 4. folio 303. To mo octauo, Par. 1.

Quæ in reciproca, & quę in compendioſa continentur, an dici debeant expreſſæ, vel tacitæ. Paul. Leon. de ſubſtit. verſi. capiendo. nu. 26. col. 4. f. 282. T. 8. P. 1.

Quare fuerunt inuentæ. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. ſpeciale. 9. in vlt. volunt. num. tertio, colum. tertia, folio 168. Tomo decimooctauo.

Vbi ſunt plures, electio an ſit ſubſtituti. Ange. de Gambel. de teſtamen. gl. 80. nu. 29. col. 2. f. 64. T. 8. P. 1.

Subſtituere qualiter circa diuerſa applicatiuè conſiderari contingat.

*SVBSTITVTIONIS appellatione, an veniat fideicommiſſaria. Lancel. Polyt. de ſubſtitut. particula 4. 2. numero 30. columna 1. fol. 229. Tom. 8. P. 1.

Deſcriptio qualis ſit. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. in prælud. nu. 2. & 4 col. 4 & 1. f. 263. & 264. T. 8. P. 1.

Definitio qualis ſit prima. Paul. Leon. de ſubſtit. ver. cuncti. num. 2. col. 4. f. 277. T. 8. P. 1.

Secunda quæ ibid. nu. 35. col. 4. f. 278.

Tertia quæ. ibid. nu. 40.

Quarta. ibid. nu. 41.

Quinta. ibid. nu. 42.

Sexta. ibid. nu. 45. col. 1. f. 279.

Septima. ibid. nu. 47.

Octaua. ibid. num. 48.

Nona. ibid. nu. 50.

Decima. ibid. nu. 51.

Vndecima. ibid. nu. 52.

Duodecima. ibid. nu. 56.

Directæ quinque ſpecies. Vdalri. Zaſ. de ſubſtit. in prælud. nume. 4. col. 1. f. 264. T. 8. P. 1.

Diuiſio qualis ſit. Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionibus in prælud. nu. 2. & quarto, colum. quarta, & 1. folio 263. & 264. Tomo octauo, Par. prima.

Gradus qualis. Vdalri. Zaſ. loco citato.

Ius an potentius ſit patria poteſtate. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus. numero 35. Partic. 3. colum. quarta, fol. 233. Tom. octauo, Par. prima.

Species quot ſint. Bald. de Vbal. de ſubſtitutionib. in prælud. nu. 2. col. 2. f. 201. T. 8. P. 1.

Spes etiam deficiens quomodo tranſmittatur ad hæredes. Ioā. Dilec. Duran. de arte teſtandi. ti. 5. cautela 23. nu. 3. col. 2. fol. 124. To mo octauo, Par. 1.

Verba ſi in rem ſcribantur, intelligitur grauatus reſtituere, qui rogari poterunt. Io. Dilec. Duran. de arte teſtan. ti. 5. cautela. 19. nume. 3. col. 4. f. 123. T. 8. P. 1.

Vtilitas qualis ſit. Paul. Leon. de ſubſtit. in prelud. nu. 1. col. 4. f. 277. Tom. 8. Par. 1.

Subſtitutionum conſideratio qualiter circa diuerſa operetur.

*SVBSTITVTIONVM communis diuiſio partim eſt defectiua, partim videtur ſuperflua. Paul. Leon. de ſubſtit. verſicu. cuncti. nu. 60. col. 2. f. 279. T. 8. P. 1.

Directorum quatuor ſunt ſpecies principales. Paul. Leon. de ſubſti tut. nu. 62. col. 3. f. 279. T. 8. P. 1.

Diuiſio quæ ſit. Bar. de Hucio de ſubſtitutionib. in prælud. num. 1. col. 4. f. 211. T. 8. P. 1.

Latiſſima eſt interpretatio. Vdalr. Zaſ. de ſubſtit. c. 2. nu. 4. colum. 2. fol. 267. T. 8. P. 1.

Species quot ſint. Lancel. Polyt. de ſubſtit. in prælud. nu. 17. & 20. col. 3. f. 225. T. 8. P. 1.

Sunt quinque. Anto. Fume. de ſubſtitutionib. nu. 6. col. 4. fol. 221. Tom. 8. Par. 1.

Tractatum remiſſiue explicat. Sebaſt. Medic. de definitionib. definit. 80. nu. 16. col. 1. f. 313. T. 18.

De ſubſtitutione breuiloqua, & eius affectu.

*SVBSTITVTIO breuiloqua aliquando continet tacitam pupillarem. Rolan. de teſtam. & vlt. volun. rub. 27. n. 17. col. 2. 19. T. 8. P. 1.

Breuiloqua an contineat directas tantum, an fideicommiſſarias. Ang. de Gambel. de teſtam. gl. 83. nu. 10. col. 2. f. 67. T. 8. P. 1.

An contineat tacitas, vel expreſſas ſubſtitutiones. Bal. de Vbal. de ſubſtitut. ti. de ſubſtit. breuiloq. nu. 6. col. 3. f. 208. T. 8 P. 1.

An, & quando contineat ſubſtitutiones imparis numeri. Rolan. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 27. nume. 9. colum. 4. folio 18. Tomo octauo, Par. 1.

An poſſit continere ſubſtitutiones in impari numero. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionibus cap. 4. nu. 6. colum. 4. fol. 217. Tom. 8. Par. 1. & Bal. de Vbal. de ſubſtitutionib. de ſubſtitut. breuiloqua nu. 6 col. 3. f. 208. T. 8. P. 1.

An ſit per ſe ſubſtitutio. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rubr. 27. nu. 20. col. 3. f. 109. T. 8. P. 1.

An ſit ſubſtitutio de per ſe diſtincta, & cur ſic dicta. Bart. de Hucio

Source : BIU Cujas

cio de subst.c.4.nu.1.col.2.f.217.T.8.P.1.
Cuius speciei sit. Lancel.Polyt.de substit.ti.de reciproca, &c.n.1. col.1.f.262.T.8.P.1.
Cur dicta sit reciproca.Vdalr.Zas.de substitut.c.4.nume.1.col.1. fol.270.T.8.P.1.& Bal.de Vbal.de substit.nu.2.col.2.f.208. Tomo octauo,Par.1.
Cur sic dicta sit. Ang.de Gambel. de testamentis gl.83.n.1.col.3. fol.66.Tom.octauo,Par.1 Bal.de Vbal.de substit.ti.de substitut. breuiloq.nu.2.col.2.f.208. Tom.octauo,Par.1 & Bartol.de Hucio.de substitutionibus cap.4.nume.1. colum.3. fol. 217. Tomo octauo,Par.1.
Cur per incertitudinem, & obscuritatem non vitietur. Bartol.de Hucio de substitutionib.c.4.nu.15.col.2.f.218.T.8.P.1.
Debet determinare æqualiter sua determinabilia.Vdalr.Zas.de substit.c.4.nu.6.col.2.f.271.T.8.P.1.
Et compendiosa, an complectantur substitutiones expressas. Roland.de testament.& vlt.volunt.rub.23.nume.10.colum.1.f.11. Tom.octauo,Par.1.
Et compendiosa,an contineant substitutiones tacitas.Roland.de testament.& vlt.voluntа.rub.27.nu.5. col.3.f.18.Tomo octauo, Par prima.
Et compendiosa expressas substitutiones quomodo comprehendant.Bal.de Vbal.de substitut.rub.de vulg.substit.num.3.col.4. fol.201.Tom.octauo,Par.1.
Facta duobus filijs,quorum alter est impubes mentecaptus, an contineat pupillarem,& exemplarem. Rolandin.de testament. & vlt.volunt.rubr.27.num.decimooctauo, colum.2.fol.19. Tomo octauo,Par.1.
Facta æqualibus personis,quid operetur, & quas includat substi tutiones. Vdalr.Zas.de subst.c.4. num.3.col.1. folio 271.Tomo octauo,Par.1.
Facta impuberi, & puberibus, an contineat pupillarem in personam omnium,vel expiret in personam omnium,vno ex impuberibus facto pubere.Bartol.de Hucio de substitutionib.c.4.nu.7. col.4.f.217.Tom.octauo,Par.1.
Facta impuberibus continet etiam fideicommissariam, si addatur clausula codicillaris.Io.Dilec.Duran.de arte testandi.titu.5. cautela.29.nu.1.col.3.f.125.T.8.P.1.
Facta impuberibus disparis ætatis quas contineat substitutiones, & quomodo filias consideret.Vdalri.Zas.de substitutionib.c.4. col.2.fol.271.
Facta impuberibus duobus,vno instituto,altero exhæredato, an contineat pupillar.Bar.de Hucio de substit.c.4.nu.10.col.1.folio 218.Tom.octauo,Par.1.
Facta pluribus vterinis, vno repudiante, qualiter reliquos vocat. Barto.de Hucio de substit.c.4.nume.12.colum.1.fol.218.Tomo octauo,Par.1.
Facta tribus,quorum duo sunt impuberes,& in potestate, tertius verò non,an contineat pupillarem inter impuberes in potestate existentes.Roland.de testamen.& vlt.volunt.rubr.27. nume.10. col.4.f.18.Tom.octauo,Par.1.
Generaliter facta non capit eos, quibus prouisum est specialiter. Vdalri.Zas.de substitutionibus cap.4.num.12.colum.4. fol.271. Tom.octauo,Par.1.
Non præfert vtrinque coniunctum cæteris.Vdalr.Zas.de substit. nu.12.col.4.f.271.T.octauo,Par.1.
Numquid contineat expressas,& tacitas Barto.de Hucio. de substitutionibus capitu.quarto,numero 11.colum.1.fol.218.Tomo octauo,Par.1.
Potest sortiri effectum in casum negatiuum, & affirmatiuū. Bartol.de Hucio de substitutionib.cap.4.num.16.colum. 2.fol.218. Tom.octauo,Par.1.
Pupillaris finiens in vno per pubertatem,an remaneat in alio impubere.Angel.de Gambel.de testamentis.glo.83. num.4.col.4. fol.66.T.octauo,P.1.
Et quid si emancipetur:ibidem nu.6.&7.
Quid si sit inæqualitas:ibidem.nu.8.
Quæ,qualisve sit,& cur dicta reciproca, & an sit propria species. Vdalri.Zas.de substitutionib. cap. 4.nume.1. colum. 4.fol.270. Tom.octauo,Par.1.
Quæ substitutio sit,& quas contineat.Bald. de Vbald.de substitutionib.tit. de breuiloq. subst.nume. 1.colum. 2.fol.208.Tom. octauo, Par.1.
Qualis sit.Vdalri.Zas.de substitutionib. c. 4. nu.1. col.4.fol.270. Tom.octauo,Par.1.
Quam formā habeat.Rolandin.de testament.& vlt.volunt.rubr. 27.nu.17.col.2.f.18.T.8.P.1.
Quando,& quatenus expiret. Lancellot. Polit. de substitutionib. tit.de reciproca,seu breuil.substit.nu.7.col.3.f.263. T.8.P.1.
Quam substitutionem in se contineat.Ant. Nicel.de glos.cōtrar. nu.399.col.4.f.214.T.18.
Quarè dicatur reciproca.Rolandin.de testamentis, & vlt.voluntat.rub.27.nu.6.col.3.f.18.T.octauo,P.1.
Quare sit dicta. Rolandin. de testament. & vlt.voluntat. rub.27. nu.2.col.2.f.18.T.octauo,P.1.
Quas contineat substitutiones.Bald. de Vbald.de substitutionib. tit.de substit.breuiloqua.nu.1.col.2.f. 208.T.8.P.1.
Quatenus expiret.Lancellot. Polyt. de substitutionib. tit.de reciproca.seu breuiloqua &c.nu.9.col.3.f.263.T.8.P.1.
Quia indefinitè concipitur,an comprehendat omnes casus, & tempora. Bartol.de Hucio.de substitutionib.c.4.nu.16.col.2.fol. 218.T.octauo,P.1.
Quibus verbis fiat. Bald.de Vbald de substitutionib.tit.de substitut.breuiloq.nu.2. col. 2.f. 208.Tom.octauo,Par.1.& Bartol. de Hucio de substitutionib.c.4.nu.2.f.217.T.octauo,P.1.& Angel.de Gambel.de testamentis.glos.83.nu. 1.col. 3.f.66.T.8.P.1.
Quid contineat.Angel. de Gambel. de testamentis glo. 83. nu.2. & 3.col.4.f.66.T.octauo,P.1.
Quid sit.Lancellot.Polyt.de substitutionib. nu. 1.col. 4. fol.262. Tom.octauo,Par.1.
Quos effectus pariat. Angel. de Gambel. de testamentis glo. 83. num.1.col.3.f.66.T.octauo,P.1.Bartol. de Hucio de substitutionib.c.4.nu.1.col.3.fol.217.T.octauo,Par.1.& Bald.de Vbald.de substitutionib.titu.de substitut.breuiloq.nume.4. col.2.fol.208. Tom.octauo,Par.1.
Quot,& quales personas contineat,& quando, & quatenus expiret.Lancellot.Polyt.de substitutionib.tit.de reciproca, seu breuiloqua substit.nu.7.col.3.f.263.T.octauo,P.1.
Quot,& quas substitutiones contineat.Rolandin. de testamentis & vlt.volunt.rub.27.nu.7.col.3.f.18.T.octauo,P.1.
Quot substitutiones contineat in se.Bartol.de Hucio de substitutionib.c.4.nume.3.col.3.f.217.T.octauo,Par.1.& Lancellot.Polyt.de substitutionib.titu. de reciproca &c. nume.4.col.2.f.263. Tom.octauo,Par.1.
Quotuplex sit.Lancellot.Polyt.de substitutionib. nume. 1.col.4. fol.262.T.octauo,P.1.
Respicit tantùm coniunctos.Vdalri.Zas.de substitutionib.cap.4. nu.11.col.4.f.271.T.octauo,P.1.
Seu reciproca quid sit,cur ita dicta.&c.Lancel.Polyt.de substitutio.nu.1.col.4.f.262.T.octauo,P.1.
Vos inuicem substituo numquid fideicommissariam contineat. Bald.de Vbald.de substitutionib.tit. de substitut. breuiloq. nu. 18.col.2.f.209.T.octauo,P.1.
Vt dicatur,quæ debeant concurrere.Roland.de testam. & vltim. volunt.rub.52.nume.vnico,colum.3.fol.25.sed vult dicere.f.28. Tom.octauo,Par.1.

Substitutionis breuiloquæ consideratio, & effectus qui sit.

*SVBSTITVTIONIS breuiloquę effectus qui sint.Barto.de Hucio de substitutionib.c.4.nume.1.col.3.fol.217.Tom.octauo,Par.1. & Bal.de Vbal.de substitutionib.tit.de substitut.breuiloq.nu.4. col.2.f.208.Tom.octauo,Par.1.
Breuiloquæ forma quæ sit.Rolan.de testam. & vlt.volunt. rub.27. nu.1.col.2.f.18.Tom.octauo,Par.1.
Quis sit effectus.Bal.de Vbal.de substitution.tit.de substit.breuiloquia.nu.4 col.2.f.208.Tom.octauo,Par.1.

De substitutione compendiosa,& eius effectu.

*SVBSTITVTIO compendiosa an contineat vulgarem.Vdalr.Zas. de substitutionibus ti.de compendiosa.nu.24.col.4.in fin.f.273. Tom.octauo,Par.1.& Lancellot.Polyt. de substitutionibus titu. de compendio.substitut.numero 35. colum.4.folio 248. Tomo octauo,Par.1.
Compendiosa an per se sit substitutio. Rolandi.de testam. & vlti. volunt.rub.vigesimasexta, numero 29.colum.2.folio 18. Tomo octauo,Par.1.
An possit fieri ab omnibus. Paul.Leon. de substit.tit. de compendiosa &c.num.quadragesimoquinto, col.2.f.308.Tom.octauo, Par. prima.
An possit fieri indistinctè omnibus. Paul. Leon.de substitutionibus ti.de compendiosa,&c.nu.43.col.1.folio 308.Tomo octauo, Par. prima.
An possit fieri solum per militem.Ant.Nicel.de gl.contrar.num. 174.col.1.f.200.Tom.1.
An possit fieri sub conditione extranea,quid requirat, quosve effectus habeat Vdalri.Zas. de substitutionib.c.5.num.7.col.3.fol. 272.Tom.octauo,P.1.
An sit propria species substitutionis. Paul. Leon. de substitutionib.tit.de compendiosa.nu.20.col.3.f.307.T.8.P.1.
An sit substitutio de per se.Angel.de Gambel.de testament. glos. 80.nu.3.col.2.f.62.T.octauo,P.1.
Item cur sic dicatur.ibidem.
Comprehēdit plures substitutionum species. Paul. Leoni.de substitutionib.tit.de reciproca &c.num.50.colum.3.fol.303.Tom. octauo,Par.prima.
Confertur nonnumquam in tempus certum, nonnumquam in incertum.Ant.Fume.de substitutionib.nume.72.col.3.in fi.fol. 223.T.octauo,Par.1.
Cuius sit effectus.Lancel.Polyt.de substitutionib.tit.de compendiosa &c.nu.5.col.1.f.259. T.octauo,P.1.
Cur sic dicta.Rolandin.de testament.& vlt.voluntat. rub.26.nu. 5.col.2.fol.16.Tom.octauo,Par.1.Vdalri.Zas. de substitutionib. cap.5.nume.1.col.1.272.Tom.octauo,Par.1. & Angel.de Gambel.de testamentis glo. 80 nume. 1.col. 2.fol. 62.Tom.octauo, Par.1.Item an sit substitutio de per se.ibidem.nume.3.30.& 31. fol.62.& 64.
Cur sic vocetur.Bal. de Vbal.de substitutionib.ti.de compendiosa,&c.nu.2.col.3.f.209.T.8.P.1.
Cur sit substitutio de per se.idem loco citato.Tom.& P.eisd.
Datur quæ continet vulgarem, & fideicommissariam tantùm. Paul.Leoni.de substitutionibus ti.de compendiosa &c.num.44. col.2.f.308.T.8.P.1.
Dicitur facta sub conditione si sine liberis decesserit.Paul.Leoni. loco citato.nu.29.f.307.
Describitur.Barto.de Hucio de substitutionib.c.5. nume.2.col.3. fol.215.T.8.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Eſt cæteris alijs vberior,& magis notabilis.Paul.Leoni.de ſubſtitutionibus ti.de compendioſa,&c.numero 1. colum.1.folio 307 Tom.8.Par.1.

Et breuiloqua quomodo differant. Rolandin.de teſtamentis, & vltim.volunt.rubr.26.num.ſeptimo, colum.tertia,folio 16. Tomo 8.Par.1.

Et plures ſubſtitutiones,& etiam plura tempora comprehendere debet.Paul.Leoni.de ſubſtitutionibus, tit. de pupil.numero 45. colum.4.f.291.T.8.P.1.

Facta a matre, vel ab extraneo verbis directis etiam impuberi valet iure fideicommiſſi.Paul.Leoni.de ſubſtitutionib. ti.de compendioſa &c.nu.329.col.3.f.306.T.8.P.1.

Facta a milite directis verbis filio impuberi in poteſtate exiſtenti valet infra pubertatem vt pupillaris, poſt verò, vt directa militaris.Paul.Leoni.de ſubſtitutionib. nu.4.col.3. fol.301. Tomo 8.Par.1.

Facta a milite etiam verbis communibus valet iure directo etiam quòd mater ſuperſit.Paul.Leon.de ſubſtitution.tit.de compendioſa &c.nu.97.col.4.f.309.T.8.P.1.

Facta a milite per verbum commune intra tempora pupillaris, quo iure valeat.Lancel Polyt.de ſubſtit.ti.de compendio.ſubſti. nu.21.29.& 31.f.260.& 261.T.8.P.1.

Facta a milite quo iure valeat.Dyn.de gl.contrar.nu.20.colum.2. fol.187.Tom.18.

Facta a milite poſt filij pubertatem quando mater eſt in medio, an obliquatur titu.de compendioſa.&c.num.13.colum.4.f.259. Tom.8.Par.1.

Facta a milite verbis directis, an matre exiſtente in medio valeat iure directo poſt pubertatem,an verò trahatur ad fideicommiſ. illius fauore.Paul.Leoni.de ſubſtitutionib.nu.57.tit.de compendioſa,&c.f.308.T.8.P.1.

Fundi a milite verbis directis,an loquatur fauore matris,quando eſt in medio.Angel.de Gambel.de teſtamentis. glo.80.nume.8. 9.& 10.colum.quarta,& 1.fol.ſexageſimoſecundo, & 63.Tom.8 Par.prima.

Facta a milite verbis directis poſt pubertatem valet,vt directa militaris.Paul.Leon.de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa.nu.54. col.2.f.308.T.8.P.1.

Facta a milite verbis directis pupillo poſt tempora pubertatis valet,vt fideicommiſſaria.Ant.Fume.de ſubſtitut.nu.81.colum.1. fol.224.T.8.P.1.

Facta a milite verbis directis etiam quòd mater non ſit in medio iure fideicommiſſi ſecundum aliquos,quorũ tamen opinio improbatur.Pau.Leon.de ſubſtit.ti.de compendioſa &c.nume.94. col.4.f.309.T.8.P.1.

Facta a milite verbis directis valet infra pubertatem iure pupillaris.Paul Leon.de ſubſtitution.ti.de compendioſa,&c.nume.50. col.2.f.308.T 8.P.1.

Facta a milite verbis obliquis indiſtinctè valet iure fideicommiſſi Paul.Leon.de ſubſt.ti.de compendioſa.nu.99.col.4.fol.309.Tomo 8.Par.1.

Facta a pagano directò pupillariter,an poſt pubertatis annos obliquetur.Vdalri.Zaſ.de ſubſtitution.c.5.nu.16.col.1. fol. 273.Tomo 8.Par.1.

Facta a pagano directò pupillariter, an poſt pubertatis annos obliquetur.Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionib.c.5.nu.16. col.1.f.273. Tom.8.Par.1.

Facta a pagano impuberi filio ea omni tempore ſit directa. Ant. Nicel.de gl.contrar.nu.397.col.4.f.214.T.18.

Facta a pagano in codicillis verbis directis,an valeat iure fideicõmiſſi Paul.Leon.de ſubſtit.ti.de compendioſi, &c.nu.271.col.2. fol.306.Tom.8.P.1.

Facta a pagano puberi verbis directis valet iure fideicõmiſſi poſt pubertatem etiam ſecundum opinionem.gl.& Bar Paul Leoni. de ſubſtit.ti. de compendioſa,&c.nu.328.col.3.fol. 306.Tom.8. Par.prima.

Facta a pagano verbis directis filio impuberi in poteſtate exiſtenti,an poſt pubertatem in totum expiret, an verò ad fideicõmiſſum trahatur.Paul.Leoni. de ſubſtitutionibus,titu. de compendioſa.&c.numero 275.colum.ſecunda, folio 306.Tom.octauo, Par.prima.

Facta a pagano per verbum commune, an valeat iure fideicommiſſ.Ang.de Gambel.de teſtamentis.gl.80.nu. 23.col. 4.fol.63. Tom.8.Par.1.

Facta a pagano verbis directis intra tempus pubertatis, quomodo teneat.Lancellot.Polyt.de ſubſtitutionibus,tit. de compendioſa.numero 22.23.& 24.colum.tertia, & 4. fol. 260. Tomo 8. Par.prima.

Quid ſi verbis merè obliquis.ibid.nu.28.col.1.f.261.

Facta emancipatis per verba directa,an valeat.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionibus cap.5. numero 19.colum.3.fol.273. Tom. octauo, Par.prima.

Facta filio a milite directè, an trahatur ad fideicommiſſum fauore matris. Anton.Fume.de ſubſtitutionib.num.82. col.1.fol.224 Tom.8.Par.1.

Facta filio impuberi ſi ſine liberis deceſſerit,an infra pubertatem valebit,vt pupillaris,an verò erit omni tempore fideicommiſſaria.Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus titu. de compendioſa, &c. numero 432.colum quarta,folio 306.Tom.8.P.1.

Facta hoc modo. Anton. quandocunque deceſſerit ſine liberis. Franc.ſit hæres, an ſit ſemper fideicommiſſaria ? Rolandin. de teſtamentis,& vltim.voluntar.rub.vigeſimaſexta, numero vigeſimoquarto,colum.quarta,folio decimoſeptimo, Tom.octauo, Par.prima.

Facta hoc modo ſi filius meus deceſſerit ſine liberis, vel eius filij ſine liberis,Titium ſubſtituo,an valeat.Lancellot.Polyt.de ſubſtitutionib.ti.de compendioſa, &c. nu.36.colum.4.fol.248. Tomo 8.Par.1.

Facta impuberi merè obliqua eſt omni tempore fideicommiſſaria,& an dici poſſit compendioſa. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus titu.de compendioſa. numero 438. colum.prima,folio 307. Tom.8.Par.1.

Facta in re certa impuberi,quem habeat effectum.Vdalr.Zaſ. de ſubſtitutionibus,capitu.quinto,num. 25.col.1.fol.274.Tomo 8. Par.prima.

Facta in re certa per verba directa, an trahatur ad vniuerſum. Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionibus,titu.de compendioſa,&c. numero vigeſimoſexto,colum.prima,folio 261. Tomo octauo, Par.prima.

Facta per verba communia continet etiam pupillarem expreſſam.Ioan.Dilec.Duran.de arte teſtandi tit.quinto,cautela.6.numero primo,colum.prima, fol.centeſimouigeſimoprimo, Tomo 8.Par.1.

Facta per verba communia numquid poſſit valere iure directo. Vdalr.Zaſ.de ſubſtitution.c.5.numero 20.colum.3.folio 273.Tomo 8.Par.1.

Facta per verba directa pupillo perueniente ad pubertatis ætatẽ, an trahatur ad fideicommiſſariam.Ant.Bauer.de virt.& viribus iuramenti.nu.3.col.3.f.365.T.4.

Facta per verba merè obliqua,valet iure fideicommiſſi omni tempore Bartol.de Hucio.de ſubſtitutionib.ca.5.nu.9.col.4.fol.218. Tom.8.Par.1.

Facta per verba precaria an trahatur ad fideicommiſſum. Vdalri.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.5.num.22.colum.4.folio 273.Tom.8. Par.prima.

Facta per verbum commune,an contineat vulgarem.Roland.de teſtament.& vlt.volunt.rub.26.nu.25.colum.prima,fol.18. Tomo 8.Par.1.

Facta per verbum commune, an ſit omni tempore fideicommiſſaria intra tempora pubertatis.Bal.de Vbal.de ſubſtitutionibus titu.de compendioſa,&c.numero 17.colum.tertia,folio 210.Tomo 8.Par.prima.

Facta per verbum commune,an contineat vulgarem ſubſtitutionem.Bartol.de Hucio de ſubſtitutionib.cap.5.nume.22. colu.3. fol.219.T.8.P.1.

Facta per verbum commune quo iure valeat. Barto. de Hucio de ſubſtitutionib.c.5.nu.13.col.1.f.219.T.8.P.1.

Facta puberibus per verba directa,an valeat.Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionibus cap. quinto,numero 19.colum.3. folio 273.Tomo 8. Par.prima.

Facta verbis communibus valet infra pubertatem iure directę pupillaris.Paul. Leoni.de ſubſtitutionibus ti.de compendioſa, &c. numero 386.colum.quarta.fol.tricenteſimoſexto,Tom.octauo, Par.prima.

Facta verbis directis a milite, an valeat. Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionibus titu.de compendioſa, &c. numero quinto, columna prima,folio ducenteſimoquinquageſimonono, Tom.8. Par.prima.

Fit verbis directis. Anton. Fumeus de ſubſtitutionibus. numero ſeptuageſimotertio, columna tertia, folio 223. Tomo octauo. Par.prima.

Item verbis obliquis.ibid.

Item communibus.ibid.

Hoc modo concepta. Anton.filium meum mihi hæredem inſtituo verùm quandocunque deceſſit. Franc. ſit hæres,an poſt pubertatem peritus expirat.Rolandi.de teſtamentis,& vlt.volunt. rubr.vigeſimaſexta,numero 19.colum.prima,folio 17.Tomo 8. Par.prima.

In re certa,an valeat infra pubertatem iure directo.Bartol.de Hucio de ſubſtitutionibus.capitu.quinto,numero 8.colum.4.f.218 Tom.8.Par.1.

Matre media obliquatur poſt pubertatem. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionibus,capitu.5. numero trigeſimotertio, colum. prima,folio 220.

Non complectitur generalem ſubſtitutionem. Anton.Fume.de ſubſtitutionibus.numero decimoquarto,colum.1. fol. 222. Tomo 8.Par.1.

Non eſt ad aliquod certum tempus reſtricta. Pau.Leonis de ſubſtitutionib.ti.de compendioſa,&c.nu.340.colum.3.fol.306.Tomo 8.Par.1.

Non magis dicitur propria ſpecies, quando fit a milite, quàm quando a pagano,quicquid Bart.dixerit.& num.23. & 25.Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.num.21.colum.307. folio 307.Tomo 8. Par.prima.

Olim quandoque a pagano,quandoque a milite fiebat. Roland. a Val.de teſtament.& vlt.volunt.rub.26.nu.1.col.2.folio 16. Tomo 8.Par.prima.

Per quæ verba fiat, & quas continuat ſubſtitutiones.Bartol. de Hucio de ſubſtitutiones Barto.de Hucio de ſubſtitutionibus capitu.quinto,numero ſecundo,& tertio,colum.3.fol.218.Tom.8 Par.prima.

Per verba merè directa facta, quid operetur.Bal. de Vbal.de ſubſtitutionib.titu.de compendioſa,&c. nume. 5. colum.4.fol.209. Tom.8.Par.1.

Per verba merè obliqua facta, an omni tempore ſit fideicommiſſaria,& matrem excludat.Bald. de Vbald.titu. de compendioſa ſubſtitutio.nume.decimotertio, colum. ſecunda,folio 210. Tomo 8.Par.1.

Per verbum commune facta,an contineat vulgarem,ſi inſtitutus non erit hæres.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionibus titu. de compendioſa &c.numero vigeſimoquinto, colum.1. folio 211. Tomo 8.Par.prima.

Per

Per verbum directum, & commune an intelligatur ad libitum. ſubſtituti. Lancellot. Polit. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nu. 44. col. 3. f. 262. T. 8. P. 1.
Poteſt continere plura tempora etiam alio reſpectu, quàm ante pubertatem, & poſt pubertatem. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nu. 5. col. 1. f. 307. T. 8. P. 1.
Poteſt fieri a milite tam ad certum, quàm ad indeterminatum tempus. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de compendioſa. nu. 80. col. 2. f. 309. T. 8. P. 1.
Item a pagano ibidem.
Poteſt fieri etiam puberi. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de cõpendioſa &c. nu. 6. col. 2. f. 307. T. 8. P. 1.
Poteſt fieri etiam ſub conditione in perſonam tertij concepta, ac etiam ſub caſu extrinſeco. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. titul. de compendioſa. &c. numero decimoquinto, colum. 2. fol. 307. Tom. 8. Par. 1.
Poteſt fieri pluribus ſicut reciproca. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. nu. 50. col 3 f. 303. T. 8. P. 1.
Potius eſt dicenda diuerſa ſpecies ab alijs, quàm aliter. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. tit. de compendioſa &c. nu. 25. col. 3. fol. 307. Tom. 8. Par. 1.
Quæ ſit. Rolandin. de teſtament. & vlt. volunt. rub. 27. nume. 8. col. 3. fol. 16. Tom. 8. Par. 1. & Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. numero 1. col. 3. fol. 209. Tom. 8. Par. 1. & Sebaſtianus Medie. de diffinit. 80. num. decimoquinto, col. 1. fol. 313. Tom. 18.
Quam formam habeat. Rolandin. de teſtam. & vlt. volunt. rubr. de compendioſa &c. nume. 3. & 9. colum. 2. fol. 16. Tom. 8. Par. 1. & idem ibidem rub. 51. numero vnico colum. 2. fol. 25. ſed vult dicere fol. 28.
Quando fit ſub alia conditione, quàm mortis eius, cui fit, non cõtinet pupillarem, ſed vulgarem, & fideicommiſſariam. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. num. 10. col. 2. fol. 307. Tom. 8. Par. 1.
Quandocunque filius meus deceſſerit ſine filijs lego Titio omnia bona mea, an trahatur infra tempus pubertatis. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa ſubſtitutio. nu. 12. col. 2. f. 210. T. 8. P. 1.
Quas contineat ſubſtitutiones. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 5. nu. 3. col. 3. f. 218. T. 8. P. 1.
Quibus verbis fiat. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. titu. de compendioſa ſubſtitutio. numero quarto, colum. primo, folio 259. Tom. 8. Par. 1. & Paul. Leoni. de ſubſtit. nu. 28. colum. 4. fol. 307. Tom. 8. Par. 1.
Quibus veniat. verbis. Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 5. num. 2. col. 1. f. 272. T. 8. P. 1.
Quid differat a breuiloqua. Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 5. nu. 1. col. 1. f. 272. T. 8. P. 1.
Quid requirat, quosve effectus habeat. Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionib. capitu. quinto, numero 8. colum. 3. fol. 272. Tom. octauo, Par. prima.
Quid ſit. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nume. 3. colum. 1. fol. 307. Tom. 8. Par. 1. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa. &c. nume. 1. & 4. colum. 4. & 1. fol. 258. & 259. Tom. octauo, Par. prima, & Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionibus capitu. quinto, nume. primo, colum. 1. fol. 272. Tom. 8. Par. prima.
Quos effectus habeat. Angel. de Gambel. de ſubſtitutionib. glo. 80. nume. 1. colum. 2. fol. 62. Tom. 8. Par. 1. Barthol. de Hucio de ſubſtitutionibus. capitu. 5. numero 4. colum. 3. folio 218. Tom. 8. Par. 1. Vdalric. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 5. nu. 8. col. 3. fol. 272. Tom. 8. Par. 1.
Quos habeat effectus, maximè ſi fiat a pagano. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nume. 3. colum. 4. fol. 209. Tom. 8. Par. 1.
Quos habeat effectus tam reſpectu militis, quam pagani. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa. &c. num. 46. col. 2. fol. 308. Tom. 8. Par. 1.
Quot, & quas ſubſtitutiones contineat. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. numero 39. colum. 1. folio 308. Tom. 8. Par. 1.
Quot ſubſtitutionum ſpecies contineat. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nume. 2. col. 4. fol. 258. T. 8. P. 1.
Si fiat furioſo a milite furioſo, nunquam valebit vt directa militaris, quia exemplariæ poterit eſſe locus. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de compendioſa nume. 55. colum. 2. in fin. fol. 303. Tom. 8. Par. 1.
Solum ſit filiofamilias pupillo. Roland. de teſtamen. & vlt. volunta. rub. 51. num. vnico, colum. 2. fol. 25. ſed vult dicere. fol. 28. Tomo 8. Par. 1.
Sub verbum, compendio plura tempora comprehendit. Bart. de Hucio de ſubſtitutionibus cap. 5. numero 1. colum. 3. folio 218. Tom. 8. Par. 1.
Verbis directis a pagano pupillo facta valet vſq; ad pubertatem, poſt pubertatem autem nullo modo. Ant. Fume. de ſubſtitutio. nu. 77. col. 4. f. 223. T. 8. P. 1.
Vnde ſic dicta ſit. Paul. Leoni. de ſubſtitutio. titu. de compendioſa, &c. nu. 19. col. 3. f. 307. T. 8. P. 1.

Subſtitutionis compendioſæ conſideratio qualis ſit circa diuerſa, & eius effectus.

SVBSTITVTIONIS compendioſæ deſcriptio quæ ſit. Ant. Fume. de ſubſtitutionib. nu. 71. col. 3. f. 223. T. 8. P. 1.
Compendioſæ factæ a pagano effectus diuerſi ſunt ſecundum caſuum diuerſitatem. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. ti. de compendioſa, &c. nu. 240. col. 1. f. 306. T. 8. P. 1.
A pagano extraneo factæ effectus, vel filio puberi, aut etiam impuberi, ſed emancipato, erit, vt vulgarem, & fideicommiſſariam contineat. Paul. Leon. de ſubſtitutionib. ti. de compendioſa, &c. nu. 241. col. 1. f. 306. T. 8. P. 1.
A pagano factæ effectus verbis directis poſt pubertatem nullus eſt ſecundum opinionem. Bar. & ſeq. nos contra quòd immo iure fideicommiſſi ſuſtineatur, remiſſiuè tamen. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. ti. de compendioſa tit. 244. colum. 2. fol. 306. Tomo 8. Par. 1.
A pagano factæ effectus verbis obliquis, aut communib. poſt pubertatem eſt, vt iure fideicommiſſi valeat. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. numero 243. colum. ſecunda, folio 306. Tom. octauo Par. prima.
Filio impuberi factæ effectus in poteſtate exiſtenti, & in pupillari ætate decedenti, eſt vt pupillarem contineat. Paul. Leon. de ſubſtitutionibus tit. de compendioſa. num. 242. colum. 2. f. 306. Tom. 8. Par. 1.
Proprium quid ſit. Vdalri. Zaſ. de ſubſtitutionib. ca. 5. nu. 1. col. 1. fol. 272. T. 8. P. 1.

De ſubſtitutione exemplari, & eius effectu.

SVBSTITVTIO exemplaris a quo, & cui fieri poſſit. Rolandi. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 25. numero 1. colum. 3. fol. 14. Tom. octauo, Par. 1.
Exemplaris a quo fiat, quid ſit, & vnde dicta ſit. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionibus. capitu. tertio, nume. primo, colum. 1. folio 270. Tomo 8. Par. 1.
Ad quæ bona trahatur. Rolan. de teſtamen. & vlt. volunt. rubr. 25. nu. 25. col. 4. f. 15. T. 8. P. 1.
Ad quid inuenta ſit, & quando introducta, & quib. verbis fiat, & quotuplex ſit. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. ti. de exẽplar. &c. nu. 1. & 2. col. 3. & 4. f. 256. T. 8. P. 1.
An contineatur ſub vulgari. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. nu. 3 col. 4. f. 256. T. 8. P. 1.
Et quid de pupillari? ibid.
An ea requirat quæ, & pupillaris. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionib. ti. de exempl. ſubſtit. numero 3. colum. tertia, folio 206. Tom. 8. Par. prima.
An expiret in perſona omnium vno emancipato impubere. Lancel. de Polyt. de ſubſtit. ti. de reciproca, &c. num. 10. col. 4. fol. 263 Tom. 8. Par. 1.
An extinguatur, ſi filius naſcatur furioſus. Bar. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 3. nu. 23. col. 1. f. 217. T. 8. P. 1.
An extinguatur, ſi furioſo naſcatur filius. Bal. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de exempl. ſubſtitut. nu. 28. col. 1. f. 208. T. 8. P. 1.
An finiatur ex defectu eius, cui facta eſt. Rolandi. de teſtamen. & vlt. volunta. rub. 25. numero 29. colum. prima, folio 16. Tomo 8. Par. prima.
An habeat omnes effectus pupillaris. Bal. de vbal. de ſubſtitutionibus ti. de exempl. ſubſtit. numero 20. col. 3. fol. 207. Tom. 8. P. 1.
An illis modis, quibus pupillaris finitur, finiatur. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionibus ti. de exempl. ſubſtitut. num. 25. colum. 4. f. 207. Tom. 8. Par. 1.
An maneat, ſi furioſus, qui ſemel ad ſanam mentem venit, reincidat in furorem. Rolandin. de teſtam. & vlt. volunt. rubr. 25. n. 28. col. 1. f. 16. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri a matre, quæ ad ſecunda vota tranſiuit. Rolandin. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 25. num. 10. colum. 4. folio 14. Tomo 8. Par. 1.
An poſſit fieri aliter, quàm ex priuilegio. Bart. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 3. nu. 4. col. 2. fol. 217. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri filijs legitimis tantùm. Paul. Leon. de ſubſtit. tit. de exemplari. nu. 26. col. 1. f. 299. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri filijs naturalib. tantùm. Paul. Leon. de ſubſtit. tit de exemplari. nu. 28. col. 1. fol. 299. Tom. 8. Par. 1. & Lancel. Polyt. de ſubſtit. ti. de exempl. ſubſtit. num. 13. colum. 4. folio 257. Tomo 8. Par. 1.
An poſſit fieri filio impuberi, & furioſo. Bart. de Hucio. de ſubſtitutionib. c. 3. nu. 5. col. 2. f. 216. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri filio ſui iuris. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 3. nu. 6. col. 2. f. 216. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri impuberi furioſo. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de exempl. &c. nu. 68. col. 1. f. 300. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri impuberi mentecapto. Rolandin. de teſtam. & vlt. volunt. rubr. 25. nu. 7. col. 4. f. 142. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri in euentum furoris. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de exempl. &c. nume. 14. colum. 4. fol. 257. Tom. 8. P. 1.
An poſſit fieri muto. Bartol. de Hucio de ſubſtitutionib. c. 3. num. 13. col. 3. f. 216. T. 8. P. 1. & Rolandin. de teſtament. & vlt. volunt. rub. 25. nu. 18. col. 2. f. 15. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri non inſtituto, nec exhæredato. Rolandin. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 25. nu. 13. col. 1. f. 15. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri patri furioſo. Rolãdi. de teſtam. & vlt. volunt. rub. 25. nu. 5. col. 4. f. 14. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri per filium patri furioſo. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionibus capitu. 3. numero 4. colum. prima, fol. 216. Tomo 8. Par. prima.
An poſſit fieri ſurdo. Rolandin. de teſtament. & vlt. volunt. rubr. 25. nume. 18. colum. 2. fol. 15. Tom. 8. Par. prima, & Barto. de Hucio de ſubſtitutionibus, capitu. 3. nume. 13. colum. 3. fol. 216. Tomo 8. Par. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An possit fieri tacitè,& expresè,& partium ex illis.Barto.de Hucio de substitutionib.cap.3.num.11.& 14.colum.3.& 4.fol.216. Tom.8.Par.1.

An potius exemplata vocanda sit.Barto.de Hucio de substitutionibus.capitu.3. numero 23. colum.2. folio 217. Tomo octauo, Par.prima.

An reperiatur partim expressu,& partim tacita.Rolandi.de testament.& vlt.volunt.rub.25.nume.19. colum.2. folio 15.Tomo 8. Par.prima.

An requirat filium fieri sui iuris per mortem patris.Roland.de testamen.& vlt.volunt.rub.25. nume.11.colum.1.fol.15.Tomo 8. Par.prima.

An requirat filium in potestate.Rolandin.de testamen. & vlt.volunta.rubr.25. numero 9.colum.quarta,fol.decimoquarto, Tomo 8.par.1.

An requirat hæreditatis aditionem.Rolandin. de testamen.& vlt. volunt.rub.25.nume.15.colum.2.fol.15.Tom.8.Par.1.& Ange. de Gambel.de testamentis. glo.81. nume.10. colum.4. folio 65. Tom.8.Par.1.

An requirat illa quæ pupillaris.Ang.de Gambel.de testam.gl.81. nu.2.col.1.f.65.T.8.P.1.

An requirat paternæ hæreditatis aditionem Bal.de Vbal. de substitutionibus ti.de exempl.&c.numero 12.colum.1.fol.207.Tomo 8.Par.1.

An requirat,quòd filius sit pubes. Roland.de testamen. & vlt.volunt.rubr.25.numero sexto,colum.quarta,fol. 14.Tom.octauo, Par.prima.

An simul cum vulgari contineatur duobus filijs furiosis inuicem substitutis.Lancel.Polyt.de substitut.ti.de reciproca,&c.num.9. col.3.f.263.T.8.P.1.

An sit propria species substitutionis. Paul. Leonius de substitutionibus titu.de exempl.numero 22.colum.1.fol.299. Tomo 8. Par.prima.

An valeat filio instituto in minori,quàm in legitima. Rolandi.de testament.& vlt.rub.25.num.decimoquarto, colum.1. folio 15. Tom.8.Par.1.

Assimilatur pupillari in tribus casibus, & differt in quinque.Bar. de Hucio.& substitutionib.capitu.3.nume.23.colum.2.fol.217. Tom.8.Par.1.

Cui fieri possit.Rolan.de testam.& vlt. volun. rub.25.nu.1.col.3. fol.14.T.8.P.1.

Cur sic appelletur.Paul.Leoni.de substit.tit. de exempl.&c.nu.5. col.3.f.298.T.8.P.1.
Item vnde dicatur.ibid.

Cur sic dicatur.Roland.de testamen.& vlt.volunt.rub.25.num.2 colum.3.f.14.T.8.P.1.Ang.de Gambel.de testamentis gl.81.nume.1.11.12.& 13.f.65.& 66.Tom.8.Par.1.Bartol. de Hucio de substitutionibus cap.3.nu.1.col.1.fol. 216.T.8.P.1.& Bald. de Vbal.de substitutionib.ti.de exempl.&c.num.1.col.3.f.206. Tomo 8.Par.1.

Cur sit introducta.Bal.de Vbal.de substitut.ti.de exemp.&c.n.1. col.1.f.206.T.8.P.1.

Differt a pupillari in quinque.Bart.de Hucio. de substitutio.ca.3. nu.23.col.2.f.217.T.8.P.1.

Est extraordinaria.Vdalri.Zas.de substit.c.3.nu.4.col.2.folio 270. Tom.8.Par.1.

Est introducta ad exemplum pupillaris, non autem econtra.Pau. Leoni.pe substitut.ti.de pupil.num.125.col.4.fol.293. Tomo 8. Par.prima.

Et pupillaris,an differant inter se,& in quibus conueniant.Barto. de Hucio.de substitutionibus.c.3.num.2.colum.1.fol.216.Tomo 8.Par.1.

Expirat cum furiosus redit ad sanam mentem. Melch. Palaez. in tract. maiorat.Par.2.quæst.4.illat.2.num.13.colum.1.folio 422. Tom.10.Par.1.

Expirat susceptis filijs per furiosum.Paul.Leon.de subst.ti.de pupillari.nu.96.col.1.f.293.T.8.P.1.

Expressa an contineat tacitam vulgarem.Roland.de testamen.& vlt.volunt.rubr.25.numero 24.colum.quarta,folio 15.Tomo 8. Par.prima.

Expressa an,& quando porrigatur ad tacitam pupillarem. Paul. Leoni.de substitutionib.ti.de exempl.num.73. col.1.fol.300.Tomo 8.Par.1.

Expressa continet tacitam vulgarem, seu ad illam porrigitur, & quomodo intelligatur.Paul.Leon.de substit.tit.de exempl.n.93. col.3.f.300.T.8.P.1.

Expressa recludit matrem,sicut etiam pupillaris expressa. Paul. Leoni.de substitutionib.ti.de exempl.num.97.colum.4.fol.300. Tom.8.Par.1.

Expressa in vnum casum,an porrigatur ad alium non expressum. Roland.de testamentis,& vlt.volunt.rub.25.nu.20.col.2.fol.15. Tom.8.Par.1.

Expressa licèt ad tacitam vulgarem porrigatur: non tamen porrigitur ad tacitam pupillarem: & de ratione diuersitatis.Paul.Leoni.de substitutionis ti.de exemplari.&c. num.95.col.4.fol. 300. Tom.8.Par.1.

Facta a matre,& patre,quem substitutum præferri faciat.Bart.de Hucio de substitutionib.cap.3.nu.19.col.1.fol.217.Tom.octauo Par.prima.

Facta a matre non tollitur ipsa transeunte ad secundas nuptias, nisi tamen subesset suspicio,quòd esset in fraudem facta. Paul. Leon.de substitutionib.ti.de exemplari &c.num.49.col.3.f.299. Tom.8.Par.1.

Facta filio arrogato trahitur ad bona ab arrogatore prouenientia tantum.Paul.Leoni.de substitutionib.ti.de exempl.nu.92.col.2. fol.300.Tom.8.P.1.

Facta filio præterito, vel exhæredato,an possit confirmari. Lancel.Polyt.de substitutionib.tit.de exempl.nu.18.colum.2.f.258. Tom.8.Par.1.

Facta furioso minus legitima, an valeat.Bal.de Vbal. de substitutionib.ti.de exempla.&c.nume.11. colum.1.folio 207.Tomo 8. Par.prima.

Facta furioso,qui resipuit,& iterum insaniuit,an valeat. Ange.de Gambel.de testamentis glo.81.nu.13.colum.1. folio 66.Tom.8. Par.prima.

Facta in vno casu trahitur etiam ad alium similem rationem habentem,sicut vulgaris.Paul.Leoni.de substitutionibus, titu.de exemplari &c.nu.decimooctauo,col.4.folio 298. Tom.octauo, Par.prima.

Facta in vnum casum furoris,an extendatur ad alium. Lancellot. Polyt.de substitutionib.particula.6.num.34.col.4.f.245.Tom.8. Par.prima.

Facta prodigo,an tacitè includat furiosum.Lancel. Polyt.de substitutionib.ti.de exempl. &c. nume.4.colum.4.fol.257.Tomo 8. Par.prima.

Finitur,si furioso nascatur filius.Paul.Leon.de substitutionib.tit. de exempl.numero 119.colum.secunda,folio 301.Tom.octauo, Par.prima.

Fit intuitu humanitatis Bal.de Vbal.de substit.ti. de exempl.&c. nu.15.col.2.f.207.T.8.P.1.

Fit tam a matre, quàm a patre licèt pupillaris a patre tantum vel ab illa linea descendentib.Paul. Leon. de substitutionib.titu.de exempl.&c.nu.104.col.4.f.300.T.8.P.1.

Fuit introducta iure scripto,pupillaris autem morib.Paul. Leon. de substitutionib.ti.de exemplari &c.n.101.col.4.f. 300.Tom.8 Par.prima.

Fuit introducta diuersis rationibus,seu causis.Paul.Leon.de substitutionibus titu.de exempl.numero 59. colum.4.folio 299.Tomo 8.Par.1.
Item pupillaris.ibid.

Non exigit filium substituentis effici sui iuris. Bal. de Vbald.de substitutionib.ti.de exempl.nu.8.col.4.f.206.T.8.P.1.

Non potest fieri exhæredato secundum doctores,quicquid in pupillari olim esset,copulat.Paul Leon.de substit.ti.de exempl.nume.85.89.& 108.f.300.& 301.T.8.P.1.
Quæ sit ratio differentiæ.ibid.nu.86.

Non potest fieri filio sanæ mentis, sub ista conditione, si insanus fiet.Paul.Leon.de substit.ti.de exempl.nu.35.col.2.fol.299.Tomo 8.Par.1.

Non potest fieri mente capto, quando ipse dum sanus esset, sibi testamentum fecisset.Paul.Leon.de substit.ti. de exempl. nu.36. col.2.f.299.T.8.P.1.

Non potest fieri,nisi filijs,aut descendentibus testatoris.Pau.Leoni.de substitutionib.ti.de exempla.num.66.colum.4.fol.299.Tomo 8.Par.1.

Non potest fieri,nisi furiosis.idem vbi sup.nu.67.f.eod.

Non potest fieri nisi mentecapto. vbi supra.

Nō potest fieri pupillo infra pubertatē,si ante arrogatus sit.Paul. Leon.de substitutionibus.nume.38. colum.2.folio 299.Tomo 8, Par.prima.

Nō potest fieri spurijs a patre,nec etiam a matre quicquid in matre Polyt.dixerit.Paul.Leon.de substitutionibus titu. de exempl. substitut.numero quadragesimosecundo,colum.2.fol. 299. Tomo 8.Par.1.

Non rectè videtur sic appellata.Paul.Leon.de substitutionibus titu.de exempl.nume.sexto,colum.tertia,folio 298.Tom.octauo, Par.prima.

Non requirit filium in potestate.Bald.de Vbal.de substitutionib. titu de exempl.&c.numero sexto,colum.quarta,fol.206. Tom.8 Par.prima.

Non restringitur ad certum tempus,nisi vsquequo sanus fiat, pupillaris verò vsque ad annum.13.Paul. Leon. de substit.titu.de exempl.&c.nu.106.col.1.f.301.T.8.P.1.

Operatur,vt ad omnia bona furiosi trahatur,quemadmodum pupillaris.Paul.Leon.de substit.ti.de exempl.nu.91.col.3.f.300.Tomo 8.Par.1.

Partim expressa,partim tacita dari numquid possit. Bal.de Vbal. de substit.ti.de exempl.&c.nu.16.col.2.f.207.T.8.P.1.

Per matrem facta,an per superueniens renubium euanescat.Bar. de Hucio.de substit.c.3.num.8.colum.secunda,fol.216.Tomo 8 Par.prima.
Item per recasum in potestate.ibid.

Per quæ verba soleat fieri,& de requisitis ad illam.Vdalr. Zas. de substitut.c.3.nu.5.& 6.col.2.f.270.T.8.P.1.

Per sanitatem restricta, an reuiuiscat per superuenientem furorē. Bart.de Hucio. de substitutionib.c.3. numero 22. colum.2.folio 217.Tom.8.P.1.

Potest contineri etiam in reciproca.Paul.Leon.de substitutionib. ti.de reciproca,&c.nu.24.col.1.f.303.T.8.P.1.

Potest extingui per superuenientiam filiorum,non sic in pupillari,quia impubes filius non potest suscipere.Paul.Leon.de substitut.nu.113.col.1.f.301.T.8.P.1.

Potest fieri etiam a matre in sua pubertatem,secus in patre, vt supra n.38.& huic de ratione.Paul.Leon.de substit.ti.de exēp.&c. nu.40.col.2.f.299.T.8.P.1.

Potest fieri etiam filijs naturalib.Ant.Fume.de substitution.n.65. col.2.f.223.T.8.P.1.

Potest fieri exhæredato,pupillaris verò non potest hodie est.Pau. Leon.de substitutionib. ti. de exempl. nu.110.col.1,fol.301. Tomo 8.Par.1.

Potest filijs etiam naturalib.Ant. Fume. de substitutionib. nu.65. col.2.fol.223.T.8.P.1.

Potest

Source : BIU Cujas

Poteſt fieri filijs tam exiſtentibus in poteſtate, quàm emancipatis,& illis,qui numquam in poteſtate fuere,pupillaris autem exiſtentibus in poteſtate tantum. Paul.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de exempla.nu.103.col.4.f.300.T.8.P.1.
Poteſt fieri filijs tam puberibus,quàm impuberibus, licèt pupillaris impuberibus tantum. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c.nu.102.col.4.f.300.T.8.P.1.
Poteſt fieri liberis etiam etiam legitimatis.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.nume.26.columna prima.fol.299.Tomo,8.Par.1.
Præſupponit inſtitutionem, vel exhęredationem.Barto.de Huci. de ſubſtitutionibus.capitulo tertio.numero 9. colum. 3. fol.216. Tom.8.P.1.
Prodigo fructu,numquid tacitè includat furioſum.Lancellot.Polyt.de ſubſtitutionib. tit.de exempl. ſubſtitut. nume.4.col.4.fol. 256.T.8.P.1.
Qua de cauſa fuerit introducta.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de exempl. &c. numero 21. columna quarta. folio 298. Tomo, 8.Par. prima.
Qua ratione euaneſcat.Ant.Fume.de ſubſtitutionib. nu. 66. col. 3.fol.223.T.8.P.1.
Quæ requirat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. titu. de exempt. nu. 65.col.4.f.299.T.8.P.1.
Quę ſit.Sebaſtian.Medices. de difinitionib. difinit. 80.nume.13. col.1.f.313.T.18.
Qualiter differat a pupillari. Pau. Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c.nu.100.col.4.f.300.T.8.P.1.
Qualiter finiatur.Roland. de teſtamen.& vlt.volunt. rub. 25.nu. 27.col.4.f.15.T.8.P.1.& Vdalri.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.3. nu.9. fol.270.T.8.P.1.
Qualiter,ſeu in quibus differat a a pupillari. Roland. de teſtam. & vlt.volunt.rubrica vigeſimaquinta. nume. 3. colum.3.fol.14. Tom.8.P.1.
Quam formam habent.Rolandin. de teſtament. & vlt. voluntat. rubrica 50. columna ſecunda. fol. 25. ſed vult dicere. folio. 28. Tom.8.P.1.
Quando expiret. Lācellot.Palat.de ſubſtitutionib. tit.de exempl. &c.nu.23.col.3.f.258.T.8.P.1.
Quando introducta ſit,quid ſit, & ad quid inuentu ſit. Lancell. Polyt.de ſubſtitutionib.titu. de exempl.nu.1.& 2.col.3.fol.256. Tom.8.P.1.
Quare ſic dicta ſit,& quid ſit.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.num. 61.col.2.f.223.T.8.P.1.
Quibus competat.Angel.de Gambel. de teſtamen. gloſſ. 81.nume.11.12.& 13.columna quarta. & colum. prima. fol.65.& 66. Tom.8.P.1.
Quibus fieri poſſit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exēpl.&c. num.23.col.3.fol.299.Tom.8.P.1.Bald de Vbald.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c.num.15.colum.2. fol.207. Tom.8.P.1. & Vdalri.Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitu. 3.num.3.col.1. fol.270. Tom.8.P.1.
Quibus liberis fiat.Roland.de teſtam.& vlt.volunt.rub.25.nu.4. col.2.f.14.T.8.P.1.
Quibus perſonis fieri poſſit.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu. 62. col.2.fol.223.T.8.P.1.
Quibus verbis fiat.Angel. de Gambel.de teſtam. gl.81.nume.11, 12.& 13.col.4.& col.1.fol.65.& 66.Tom.8.P.1.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c.num.2.colum.4.fol.256.Tom. 8.Par.1.& Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de exempl. &c. nu. 64.col.4.fol.299.
Quid ſit.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.num. 61.col.2. f.223.T.8. P.1.Vdalri.Zaſ. de ſubſtitutionib. cap.3.nume. 1.col.1.fol.270. Tom.8.P.1.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. titu.de exempl &c. nume.1.colum.3.fol.256.Tom.8.P.1.& Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu.de exempl. &c.nume. 2. & 4. colum.3.fol.298. Tom.8.P.1.
Quo iure fuerit introducta.Paul.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c.nu 20.col.4.f.298.T.8.P.1.
Quo tempore requirat in ſubſtituto inſaniam. Bal. de Vbald.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.&c.nume. 9. colum.1.fol.207. Tom.8.P.1.
Quomodo finiatur, & primo ſi ſanæ mentis efficiatur. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.de exempl.nume.115.colum. 119. fol.301. Tom.8.P.1.
Quos effectus pariat,vt ad omnia bona furioſi trahatur,quemadmodum pupillaris.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit.de exempl. nu.91.col.3.f.300.Tom.8.P.1. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit.de exempl.&c.nume.22.colum.258.Tom.8.Par.1. & Bartol. de Hucio.de ſubſtitutionibus.capitulo 3.num.18.col.4. fol.216. Tom.8.P.1.
Quot,quoſque pariat effectus.Bart.de Hucio. de ſubſtitutionib. c.3.nu.18.col.4.f.216.T.8.P.1.
Quotuplex ſit.Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de exempl.&c. num.8.col.3.f.298.T. 8.P.1. & Lancel.Polyt. de ſubſtitutionib. tit.de exempl.&c.nu.2.col.2..f.256.T.8.P.1.
Requirens, quòd deficientib deſcendentibus ſubſtituantur tres fratres,de quibus hoc intelligatur. Roland.de teſtamentis. rub. 25.nu.22.col.3.f.15.T.8.P.1.
Si fiat a patre,item & a matre, quomodo admittentur ſubſtituti. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c. nume. 52. col.3. fol.299.T.8.P.1.
Si ſit tacita, vtrùm contineat expreſſam pupillarem. Angel.de Gambel. de teſtamentis. glo.81.nume.10.columna quarta.f.65. Tom.8.P.1.
Tacita,an contineatur in vulgari expreſſa filio facta. Baldus. de Vbald.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.&c.nume.13.colum. ſecunda.fol.207.Tom.8.P.1.
Tacita,an excludat matrem.Bar.de Hucio.de ſubſtitutionib. c.3. num.18.col.4.f.216.T.8.P.1.
Tacita an in pupillari expreſſa cōtineatur.Bart.de Hucio. de ſubſtitutionib.cap.3.num.12.colum.3.fol.216.Tom.8.P. 1. & Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de exempl. &c.nu.99.colum.4.fol. 300.T.8.P.1.
Tacita non excludit matrem.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionibus. tit.de exempl.&c.nu.21.col.3.f.207.T.8.P.1.
Tacita,& expreſsè an poſſit fieri.Bal.de Vbald.de ſubſtitutionib. tit.de exempl.ſubſtitut.nu.13.col 207.T.8.P.1.
Tamdiu locum habet,quamdiu durat furor.Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.nume.79.columna ſecunda. fol.300. Tom.8.P.1.
Tollitur non ſolum,ſi ei naſcatur filius, ſed etiam ſi frater non ſit in pupillari,niſi frater per querelam in totum euertat teſtamen. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempl.&c. num.114.col.1. fol.301.T.8.P.1.
Vnde, & cur ſic appelletur. Paul. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu. de exempl.&c.num.5. columna 3.fol.298.Tom. 8.P.1.& Vdalric.Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo 3.num.1.colum.1.fol.270. Tom.8.P.1.
Vt a matre fieri puſſit, qualiter eam deſideret. Vdalric. Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo tertio.nume.2.colum. prima. fol.270. Tom.8 P.1.

De ſubſtitutione exemplari, & eius effectu in ablat. conſiderata.

*SVBSTITVTIONE exemplari filij primum, deinde fratres ante extraneos ſunt ſubſtituendi,non ſic in pupillari.Pau Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.nume.105.col.4.in fin.fol.300. Tom.8.P.1.
Exemplari in tribus tantum iuribus fit mentio. Pau. Leonius.de ſubſtitutionib.nu.1.col.2.f.298.T.8.P.1.
Non attenditur rigor iuris ciuilis, ſed potius ratio humanitatis. Pau.Leon.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.num.30.col.1.fol. 299.T.8.P.1.
Non fit uis, an ſint in poteſtate, vel ne.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de exempl.numero 24.columna prima. fol.297. Tomo,8.Par.prima.
Nō omnes paſſim poſſunt ſubſtitui,licèt in pupillari ſic. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupillari &c.nume.126 colum.4. fol.293.T.8.P.1.

Subſtitutionem exemplarem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVBSTITVTIONEM exemplarem faciens, an debeat neceſſariò ſibi facere teſtamentum.Rolan.de teſtam.& vlt.volunt. rub.25. nu.12.col.1.f.15.T.8.P.1.
Exemplarem qui poſſit facere.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu.64. col.2.f.223.T.8.P.1.

De ſubſtitutione fideicommiſſaria, & eius effectu.

*SVBSTITVTIONIS exemplaris effectus,qui ſint. Vdalric. Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo tertio.nume.8. colum. tertia. fol 270. Tom.8.Par.1.
Exemplaris materia,quæ ſit.Ang.de Gambel.de teſtamentis. gloſ. 81.nu.1.col.1.f.65.T.8.P.1.
Materia cæteris eſt difficilior. Barthol. de Vbald. de ſubſtitutionibus.titu.de exempl. &c.numero 1. columna tertia. folio 206. Tom.8.P.1.

Subſtitutionis exemplaris conſideratio quæ ſit circa diuerſa.

*SVBSTITVTIO fideicommiſſaria a quo poſſit fieri.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus in prælud.numero 63.columna tertia. fol. 279. Tom.8.P.1.
Fideicommiſſaria alia vniuerſalis,alia particularis. Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus. verſicu. cuncti. numero 80. colum. 4.fol.279. Tom.8.P.1.
An comprehendat bona hæredis. Bartholo. de Hucio. de ſubſtitutionibus.capitulo ſexto.numero 14.columna quarta. fol. 220. Tom.8.P.1.
An,& quomodo propriè ſubſtitutio dicatur. Paul. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de reciproca &c.numero 20. columna 4. folio 303.Tom.8.P.1.
An expiret grauato ante reſtitutionem decedente. Barthol. de Hucio.de ſubſtitutionibus.capitulo ſexto.nume. 9.colum.3.fol. 220.Tom.8.P.1.
Quid è contra.ibid.nu.10.
An poſſit fieri in dotem.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.7.nu. 14.col.4.f.221.T.8.P.1.
An poſſit fieri in naturali debito. Ant.Nicel.de gl.contrar.nume. 396.col.3.f.214.T.18.
An propriè dicatur ſubſtitutio. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. verſicu. cuncti. numero 85. columna prima. folio 280. Tomo, 8.Par. prima.

An ſit

Index Tractatuum.

An sit propriè subſtitutio. Lancel. Polyt. de subſtitutionib. in prælud. nu. 8. col. 3. f. 224. T. 8. P. 1.

Ceſſat vbi directa poteſt habere locum. Pau. Leoni. de subſtitutionib. nu. 25. col. 1. f. 303. T. 8. P. 1.

Continebitur in reciproca. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de reciproca &c. nu. 15. col. 3. f. 302. T. 8. P. 1.

Continetur in subſtitutione breuiloqua propter compendioſam. Ioan. Dilect. durant. de arte teſtandi. titu. 5. cautela. num. 3. col. 3. fol. 125. T. 8. P. 1.

Cui poſſit fieri, quibus verbis, & a quo. Pau. Leoni. de subſtitutionib. in prælud. nu. 63. col. 3. f. 279. T. 8. P. 1.

Eſt oneroſa, pupillaris verò fauorabilis, & vtilis pupillo. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de compendioſa &c. num. 295. col. 2. fol. 311. T. 8. P. 1. & idem ibid. nu. 416. f. 317.

Et directa militaris concurrere non poſſunt. Paul Leoni. de subſtitutionibus. titu. de reciproca &c. numero 38. colum. 2. fol. 303. Tom. 8. Par. 1.

Et pupillaris frequentes ſunt in vſu. Roland. de teſtamen. & vlt. volunt. rubrica 53. colum. tertia. fol. 25. ſed vult dicere. folio 28. Tom. 8. Par. 1.

Expirat, ſi hæres fiat clericus, ſicut ſi fiat monachus. Ioan. Dilect. durant. titulo quinto cautela. decimaoctaua. nume. 5. colum. 3. fol. 123. Tom 8. P. 1.

Facit ceſſare beneficium abſtinendi, quod habent filij. Ioan. Dilect. durant. de arte teſtandi. titu. quinto. cautela. 2. colum. 3. fol. 120. Tom. 8. P. 1.

Facta pluribus nomine collectiuo, an debeatur cõditione in perſona vltimi exiſtente. Ang. de Gambel. de teſtamentis. gl. 86. nu. 18. col. 4. fol. 71. T. 8. P. 1.

Fit ad commodum teſtatoris ſubſtituentis, non autem illius, cui fit. & cui ea veniunt bona teſtantis tãtum, & eſt potius omni reſpectu illius, cui fit. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de pupillari. col. 271. col. 2. f. 297. T. 8. P. 1.

Mutuò facta, neutrum dicitur grauare. Georg. Natan. Aſten. de ſtat. q. 2. nu. 103. col. 2 f. 252. T. 2.

Non confirmat teſtamentum, ac præſupponit confirmationem per aditionem hæredis, qui poſtmodum reſtituat. Paul. Leoni. de subſtitutionibus. numero 136. columna ſecunda. folio 281. Tom. 8. P. 1.

Non tollitur per ſecundam deportationem quicquid in pupillari ſit. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de pupillari &c. 270. col. 2. fol. 297. Tom. 8. P. 1.

Poteſt æquè propriè dici subſtitutio, ſicut directa. Paul. Leoni. de subſtitutionibus. verſicu. cuncti. nume. 124. colum. 1. fol. 281. Tom. 8. P. 1.

Qua de cauſa fuerit inuenta? Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de compendioſa &c. nu. 269. col. 2. f. 306 T. 8 P. 1.

Qualiter conſideretur te. Pau. Leon. de subſtitutionib. verſi. cuncti. nu. 84. col. 4. f. 279. T. 8. P. 1.

Qualiter diffiniatur quibuſque verbis fiat. Barthol. de Hucio. de ſubſtitutionibus. capitu. ſexto. nume. 5. colum. ſecunda. fol. 220. Tom. 8. P. 1.

Quam formam habeat. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rub. 26. nu. 14. col. 4. f. 16. T. 8. P. 1.

Quando euaneſcat. Io. Dilect. durant. de arte teſtandi. tit. 5. caurela. 3. nu. 1. col. 3. f. 120. T. 8. P. 1.

Quibus verbis fiat, a quo, & cui. Pau. Leoni. de subſtitutionib. verſicu. cuncti. nume. 63. colum. 3. fol. 279. Tom. 8. Par. 1. & Bartol. de Hucio. de subſtitutionibus. capitulo 6. nume. 5. colum. 2. fol. 220. Tom. 8. P. 1.

Quid ſit. qualiterque diffiniatur. Barto. de Hucio. de subſtitutionib. c. 6. nu. 5. col. 2. f. 220. T. 8. P. 1.

Quomodo differat a directis, quare ſcilicet in directis ipſo iure ſucceditur, in fideicommi. verò mediante reſtitutione. Paul. Leoni. de subſtitutionibus. in prælud. nume. 64. colum. 3. fol. 279. Tom. 8. P. 1.

Quomodo propriè dicatur subſtitutio. Pau. Leoni. de subſtitutionibus. titu. de reciproca subſtitut. numero 20. colum. 4. fol. 302. Tom. 8. P. 1.

Quos fructus percipiat. Lancel. Polyt. de subſtitutionib. tit. de cõpendioſa. &c. nu. 18. col. 1. f. 260. T. 8. P. 1.

Quotuplex eſt. Pau. Leoni. de subſtitutionib. verſi. cuncti. nu. 76. col. 4. f. 279. T. 18. P. 1.

Requirit teſtamentum per aditionem confirmatum. Pau. Leoni. de subſtitutio. titut. de compendioſa. nume. 270. colum. 2. folio 306. Tom. 8. P. 1.

Sic facta quandocumque filius ſine liberis deceſſerit, bona diſtribuantur inter pauperes per meos fideicommiſſarios, an ſit omni tempore fideicommiſſaria. Bart. de Hucio. de subſtitutionib. c. 5. nu. 10. col. 4. f. 218. T. 8. P. 1.

Quòd ſi non dixit per quos diſtribuatur? ibi. nu. 11.

Quid ſi dixit, quòd vendantur, & precium erogetur? ibidem. nume. 12.

Sic facta, quandocumque ſine liberis deceſſerit, talis ſit hæres, an ſit omni tempore fideicommiſſaria. Bart. de Hucio. de subſtitutionib. nu. 7. col. 4. f. 218. T. 8. P. 1.

De subſtitutione fideicommiſſaria, & eius effectu in ablat. conſiderata.

*SVBSTITVTIONE fideicommiſſaria non veniunt bona propria grauati. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de compendioſa. num. 276. col. 2. f. 306. T. 8. P. 1.

Fidicommiſſaria veniunt tantummodo bona teſtatoris, nõ ſic autem in directa pupillari. Pau. Leoni. de subſtitutſonib. verſi. cuncti. nu. 69. col. 3. f. 279. T. 8. P. 1.

De subſtitutione militari, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO militaris directa, an fauore matris obliquetur. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de directa milit. num. 12. col. 4. fol. 301. T. 8. P. 1.

Militaris directa eſt contra regulas iuris. Paul. Leoni. de subſtitutionibus. titu. de directa. milita. nume. 4. columna tertia. fol. 301. Tom. 8. P. 1.

Ex qua cauſa ſuit inuenta. Pau. Leoni. vbi ſupra. num. 6. col. 3. fol. 301. Tom. 8. P. 1.

Non continetur in reciproca, quando continetur fideicommiſſaria de iure communi. Pau. Leoni. de subſtitutionib. titu. de reciproca ſubſtitut. &c nu. 30. col 1. f. 303. T. 8. P. 1.

Et idem eſt quando exemplaris continetur. ibid. nu. 31.

Poteſt ad varios caſus, & ad varia referri, prout militi teſtatori libuerit. Paul. Leoni. de subſtitutionib. titu. de directa milit. nu. 9. col. 3. f. 301 T. 8. P. 1.

Poteſt ſpecificis verbis, & etiam ſub compendio verborum fieri, ſicut cæteræ aliæ. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de cõpendioſa &c. nu 22. col. 3. f. 307. T. 8. P. 1.

Quando finiatur. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de directa milit. nu. 13. col. 4. f. 301. T. 8. P. 1.

Quibus verbis fiat. Pau. Leoni. de subſtitut. nu. 8. f. 301. colum. 3. Tom. ead. P. eiſdem.

Quid ſit. Pau. Leoni. de subſtitutionib. titu. de directa milit. nu. 1. col. 3. f. 201. T. 8. P. 1.

Quo iure fuit introducta. idem loco citato. num. 5. colum. tertia. Tom. & P. eiſdem.

Quomodo finiatur. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. dc directa. nu. 13. col. 4. f. 301. T. 8. P. 1.

Quos effectus puniat. Pau. Leoni. ibidem. nume. 10. vbi inquit, quòd operetur, vt subſtitutus ad bona teſtatoris tantum admittatur. fol. 301. col. 3.

Quotuplex ſit. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. directa milit. nu. 2. col. 3. f. 301. T. 8. P. 1.

Regulariter valet iure directo. Pau. Leoni. de subſtitutionib. loco citato. num. 11.

De subſtitutione obliqua.

*SVBSTITVTIO obliqua, an poſſit trahi ad directum, & ècontra. Bartol. de Hucio. de subſtitutio capitu. 6. num. 11. col. 4. fol. 220. Tom. 8. P. 1.

Reliqua vide in verbo subſtitutio fideicommiſſaria.

De subſtitutione pupillari, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO pupillaris ab initio, poſt fideicommiſſaria, an ſit ſemper vniformis, non obſtante temporis variatione. Barthol. de Hucio. de subſtitutionibus. capitulo quinto. nume. 20. col. 3. fol 219. T. 8. P. 1.

Pupillaris ad hoc, vt fieri poſſit an hodie ſit neceſſarium, quòd impubes ſit in poteſtate. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de pupillari. &c. nu. 147. fol.

Ad hoc vt valeat octo requirit. Bart. de Hucio. de subſtitutionib. c. 2. nu. 2. col. 1. f. 214. T. 8. P. 1.

Videlicet primò quòd ſit de liberis. ibid.

Secundò quòd ſit impubes ibid.

Tertiò quòd ſit in poteſtate. ibid.

Quartò quòd efficiatur ſui iuris morte teſtatoris. ibid.

Quintò quòd non deſierit a poteſtate ante mortem teſtatoris. ibidem.

Sextò quòd teſtator ſibi faciat teſtamentum. ibid.

Septimò quòd impubes ſit inſtitutus, vel exhæredatus. ibi.

Octauò, & vltimò, quòd hæreditas teſtatoris adeatur. ibi.

Ad quam porrigitur expreſſa vulgaris, matrem excludit, remiſſiuè tamen. Pau. Leoni. de subſtitutionib. tit. de reciproca &c. nu. 57. col. 4. f. 303. T. 8. P. 8.

An comprehendat omnia bona impuberis. Bald. de Vbald. de subſtitutionibus. rubrica. de pupill. ſubſtitut. nume. 24. col. 4. fol. 205. Tom. 8. P. 1.

An confirmetur per exiſtentiam ſui hæredis. Roland. de teſtam. & vlti. volunt. rubrica vigeſimaquarta. nume. 34. colum. 4. fol. 13. Tom. 8. P. 1.

An conſeruetur per auth. ex cauſa. c. de libe. præter. rub. 24. num. 20. col. 2. f. 13. T. 8. P. 1.

An contineat vulgarem etiam extra caſum non cogitatum a teſtatore. Lancel. Polyt. de subſtitutionib. nu. 17. colum. 1. fol. 244. Tom. 8. P. 1.

An contineatur in breuiloqua, ſi pater impuberes ſubſtinens dixit, ſi quis eorum hæres non erit, eos inuicem ſubſtituo. Bald. de Vbald. de subſtitutionib. titu. de breuiloqua &c. nume. 18. col. 2. fol. 209. T. 8. P. 1.

An conualeſcat, filio præterito teſtamentum approbante. Rolãd. de teſtament. & vlti. volunt. rubr. 24. nume. 24. colum. 3. fol. 13. Tom. 14. P. 1.

An corruat, ſi frater impubes exhæredatus expugnet teſtamentum paternum per querelam. Pau. Leoni. de subſtitutionibus. titu. de pupill. numero 173. columna prima. folio 295. Tom. 8. Par. prima.

An eua-

Source : BIU Cujas

An euaneſcat teſtamento rupto per querelam. Roland. de teſtamen. & vlti. volunt. rubrica vigeſimaquarta. nume. 21. colum. 2. fol. 13. T. 8. P. 1.
Item an per contra tabul. nu. 22. ibid.
Diſtinguo. nu. 23. ibid.
An excludat auiam. Bal. de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de pupil. 26. col. 2. f. 205. T. 8. P. 1.
An excludat matrem, maximè tacita. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. c. 2. nu. 16. col. 4. f. 214. T. 8. P. 1.
An expiret per ſuſceptionem liberorum per impuberem. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. capitu. 2. nume. 29. colum. 3. fol. 215. Tom. 8. P. 1.
An extinguatur filio exiſtente in poteſtate, maximè propter dignitatem. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. num. 37. col. 4. f. 252. T. 8. P. 1.
Quid per ingreſſum religionis? ibid. nu. 38.
Quid per captiuitatem? ibid.
An finiatur, filio de patris poteſtate propter dignitatem exeunte. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de pupill. ſubſtitutio. nu. 12. col. 3. f. 204. T. 8. P. 1.
An finiatur per ingreſſum religionis. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionibus. rubric. de pupill. ſubſtitut. numero 39. columna ſecunda. fol. 206. T. 8. P. 1.
An finiatur per ingreſſum religionis per impuberem. Pau. Lanc. de ſubſtitut. nu. 273. f. 297. T. 7. P. 1.
An finiatur ſi ille, cui eſt facta, filium intra pubertatis tempora habeat. Stephan. de Federi. de interpretatio. iur. P. vlt. num. 3. col. 3. fol. 222. T. 1.
An finiatur, ſi impubes filios ſuſcipiat, malitia ætatem ſupplente. Pau. Leonius. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. nume. 300. col. 4. fol. 297. T. 8. P. 1.
An habeat locum propter immixtionem maioris. Bald. de Vbal. de ſubſtitutionibus. titu. de ſubſtit. breuiloq. num. 7. col. 4. f. 208. Tom. 8. P. 1.
An hodie dici debeat de iure conſuetudinario, vel de iure ſcripto. Pau. Leon. de ſubſtitutionib. titu. de pupill. &c. nu. 24. col. 2. fol. 291. Tom. 8. P. 1.
An poſſit dari ab auo nepoti facta præſente ſuperſtite, ita quòd quæri poſſit, an propter illam excludatur, ſicut alij aſcendentes. Pau. Leon. de ſubſtitutio. nume. 243. titu. de pupill. &c. col. 4. fol. 296. Tom. 8. P. 1.
An poſſit fieri ei qui non eſt inſtitutus, vel exhæredatus. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. ſubſtit. &c. nu. 16. col. 4. fol. 204. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri exhæredato etiam malamente. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. nume. 186. columna 2. fol. 265. Tom. 8. P. 1.
An poſſit fieri filijs naturalibus tantùm. Angel. de Gambel. de teſtamentis. gloſſ. octuageſimaquinta. nume. 2. colum. ſecunda. fol. 69. Tom. 8. P. 1.
Item quando. ibidem.
poſſit fieri minori 25. ann. ſi ſtatuto cauetur, vt minor viginquinque annis non poſſit teſtari. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupill &c. nu. 95. col. 1. f. 293. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri minori 25. ann. cui per ſtatutum teſtamenti factio eſt interdicta. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. cap. 2. num. 3. col. 2. fol. 214. T. 8. P. 1.
Quid de exemplari? ibid.
An poſſit fieri nepoti poſthumo. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. titu. de pupill. ſubſtitut. numero 26. columna tertia. folio 251. Tom. 8. P. 1.
An poſſit fieri per patrem, qui eſt turpis perſona. Lancel. Poly. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. numero 44. columna tertia. fol. 253. Tom. 8. P. 1.
Item. nu. 35. ibidem.
An poſſit fieri puberi, non valenti teſtari propter prohibitionem ſtatuti. Roland. de teſtament. & vlt. volunt. rub. 24. nume. 15. col. 1. fol. 13. T. 8. P. 1.
An poſſit fieri ventri. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. ſubſtitut. nu. 26. col. 3. f. 251. T. 8. P. 1.
An requirat additionem pupilli. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus particula. 6. nu. 32. col. 3. f. 245. T. 8. P. 1.
An requirat patriam poteſtatem, & qui pupillariter ſubſtituere non poſſint. titu. de pupill. ſubſtitu. nume. 27. colum. 3. fol. 251. Tom. 8. P. 1.
An rumpatur pupillo in alterius poteſtatem recaſuro. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionibus. capitu. 2. nume. 6. colum. 2. fol. 214. Tom. 8. P. 1.
An ſit hoc modo, quandocumque filius decedat, volo integram hæreditatem ad Titium deuenire. Angel. de Gambel. de ſubſtitutionibus. glo. octuageſima. numero 25. colum. prima. fol. 62. Tom. 8. P. 1.
An ſuſtineatur per authent. ex cauſa. C. de liber. præter. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupillari &c. nume. 178. colum. 1. fol. 295. T. 8. P. 1.
An teneat teſtamento per contratabulationem rupto. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus. rubr. de pupill. &c. nu. 15. col. 4. fol. 204. T. 8. P. 1.
Quid ſi per querelam rumpatur. ibid.
An trahatur ad omnia bona pupilli, & an excludat matrem, maximè tacita. Bart. de Hucio. de ſubſtitutionib. c. 2. n. 16. & 17. col. 4. f. 214. Tom. 8. P. 1.
Et quid de patre? ibid.
Et cur. ibid. num. 18.
An valeat facta in teſtamento non ſolemni. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionib. rub. de pupil. ſubſtitutio. nu. 14. col. 4. f. 204. T. 8. P. 1.
An valeat filio præterito teſtamentum approbante. Angel. de Gambel. de teſtamentis. gloſſ. 85. nume. 13. colum. prima. fol. 70. Tom. 8. Par. 1.
An valeat patre teſtamentum ſibi non facienre. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus. rubr. de pupill. ſubſtit. nume. 13. colum. 4. fol. 204. T. 8. P. 1.
Quid in codicillis factis? an valeat iure fideicommiſſi. idem. ibidem.
An veniat in ſubſtitutione per verbum commune filiæ in certare inſtitutæ facta. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. cap. 5. nu. 23. col. 3. f. 219. T. 8. P. 1.
Clauſa poteſt fieri in certa parte teſtamenti, ita quod poſt eius mortem publicetur Ludouic. Lana. de formul. teſtamen. conſil. 1. nu. 21. col. 2. f. 182. T. 8 P. 1.
Comprehenſa ſub compendioſa a milite facta, an excludat matrem è medio. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 5. nu. 10. col. 4. fol. 272. T. 8. P. 1.
Confirmatur per edictum. ff. ſi quis omiſ. cauſ. teſt. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. ſubſtit. nume. 41. colum. 2. fol. 253. Tom. 8. P. 1.
Confirmatur per fictionem poſtliminij. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. nume. 79. columna tertia. folio 292. Tom. 8 P. 1.
Contenta ſub breuiloqua excludit matrem. Rolandin. de teſta. ment. & vlti. volunt. rubri. vigeſimaſeptima. nume. 3. colum. 2. fol. 18. Tom. 8. P. 1.
Continet vulitatem pupilli. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. nu. 128. col. 4. f. 293. T. 8. P. 1.
Continetur in compendioſa. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de compendioſe. &c. nu. 388. T. 8. P. 1.
Cui fit, quo tempore habet in poteſtate. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus. rubri. de pupill. &c. nume. 8. colum. tertia. fol. 204. Tom. octauo. P. 1.
Cur ſic dicta, & quo iure ſit introducta. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus. rubr. de pupill. ſubſtitut. nume. 1. colum. prima. fol. 204. Tom. octauo. P. 1.
De quibus liberis intelligatur. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. rubr. de pupil. ſubſtit. nu. 3. col. 2. f. 204.
Duobus modis ita facta, ei, qui ſupremus morietur. N. hęres eſto, quomodo ſubſtitutum admittat. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus. titu. de puoill. ſubſtitut. numero 14. & 15. colum. 1. fol. 250. Tom. octauo. P. 1.
Quid ſi dicat, vtroque pupillo decedente. ibi. nu. 16. & 17.
Duplex eſt ſcilicet expreſſa, & tacita. Rolandin. de teſtamentis, & vltim. volunt. rubrica vigeſimaquarta. de pupill. nu. 3. col. 3. fol. 12. Tom. octauo. P. 1.
Eſt diſpoſitio pupillis vtilis. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupillari. nu. 193. col. 2. f. 295. T. octauo. P. 1.
Eſt fauorabilis, & vtilis ipſi pupillo, fideicommiſſaria autem dicitur oneroſa. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de cõpendioſa. &c. nu. 416. col. 3. f. 317. T. octauo. P. 1.
Eſt fauorabilis illi, cui fit, fideicommiſſaria verò oneroſa. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de compendioſa &c. nume. 295. col. 2. fol. 314. T. octauo. P. 1.
Eſt fauor pupilli. Roland. de teſtamentis. rub. 24. nu. 8. col. 4. folio 12. T. octauo. P. 1.
Et exemplaris licèt ſimiles ſint, & iſta ad exemplum illius introducta ſit, tamen in multis inter ſe differunt. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de reciproca &c. nume. 90. colum. quarta. f. 304. Tom. octauo. P. 1.
Et inſtitutio equiperantur. Ludoui. Lana. de formul. teſtam. cauſ. 1. nu. 22. col. 2. f. 182. T. octauo. P. 1.
Euaneſcit per omiſſionem aditionis hæreditatis, niſi cum is impuberi ſubſtitutus eſt, qui, & teſtatori filius eſt. Anton. Fume. de ſubſtitutionibus. numero 60. columna ſecunda. folio 223. Tom. octauo. P. 1.
Euaneſcit rupto per querelam patris teſtamento, non etiam petita bonorum poſſeſſione contra tabulas patris. Ant. Fume. de ſubſtitutionib. nu. 57. col. 1. f. 223. T. octauo. P. 1.
Ex poſt facto, an contineatur ſub reciproca. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionibus. titu. de reciproca &c. nume. 4. colum. ſecunda. fol. 263. T. octauo. P. 1.
Excludit hæredem filij, quamuis ſit mater, etiam a legitima, & Trebellianica. Sebaſtian. Mõticel. de inuent. num. 212. colum. 3. fol. 225. T. octauo. P. 2.
Excludit matrem renubentem. Ioan. Garon. de ſecund. rupt. titu. de pœnis ſecundo nubent. numero 20. columna prima. folio 118. Tom. 9.
Quid de compendioſa matre exiſtente in medio? ibidem. numero 21.
Excludit omnes venientes ab inteſtato. Roland. de teſtament. & vltim. volunta. rubr. ca vigeſimaquarta. nume. 9. colum. 4. fol. 12. Tom. octauo. P. 1.
Limita. nu. 11. ibid.

De ſubſtitutione pupillari expreſſa, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO pupillaris expreſſa an contineat tacitam exemplarem. Bal. de Vbal. de ſubſtitutionib. tit. de exempl. ſubſtit. nu. 24 col. 2. f. 207. T. octauo. P. 1.
Pupillaris expreſſa, an excludat matrem a filij ſucceſſione. Angel. de Gambel. de teſtament. gloſſ. 85. nume. 16. colum. ſecunda. fol 70. Tom. octauo. P. 1.

Excludit

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Excludit matrem ab omni ſucceſſione filij. Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. ſubſtitu. nume. 51. colum. 2. fol. 254 Tom. 8. P. 1.

Excludit prorſus matrē etiam extraneo ſubſtituto, & an excludatur ob breuiloquam. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 2. nu. 25. col. 2. fol. 269. T. 8. P. 1.

Quid de tacita pupillari in vulgari expreſſa contenta. ibidem numero 26.

In vnum caſum, porrigitur ad alium etiam illi contrarium. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. tit. de pupill. &c. nume. 52. colum. 1. fol. 292. T. 8. P. 1.

Non porrigitur ad exemplarem, ſicut porrigitur ad vulgarem. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de exempl. ſubſtitut. nu. 13. col. 4. fol. 298. T, 8. P. 1.

Quæ ſit. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rubr. 24. nume. 4. col. 3. fol. 120. T. 8. P. 1.

Quibus verbis fiat. Ant. Fume. de ſubſtitutionib. nu. 49 col. 4. fol. 222. Tom. 8. P. 1.

Quo caſu omnes aſcendētes etiam patrem excludat. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionibus. capitu. ſecundo. nume. 25. colum. 2. fol. 269. Tom. octauo. Par. 1.

Quoſcumq; excludit. Ant. Fumeus. de ſubſtitutionib. nu. 54. col. 1. fol. 223. T. 8. P. 1.

Item generalis. ibidem.

De ſubſtitutione pupillari miſcellaneè conſiderata, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO pupillaris extincta in perſona emancipati, an extinguatur perſona retenti in poteſtate. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus. titu. de ſubſtitution. breuib. nume. 10. colum. 4. folio 208. Tom. 8. P. 1.

Pupillaris facta ad vnum tempus non extenditur ad aliud. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. nume. 57. columna prima. fol. 292. Tom. octauo. P. 1.

Facta extraneo an contineat tacitam vulgarem. Bald. de ſubſtitutionib. rub. de vulg. & ſubſtit. c. 1. num. 27. col. 4. fol. 213. T. 8. P. 1. & Barthol. de Hucio. ibid. c. 1. nu. 27. f. 213.

Facta extraneo an trahatur ad fideicommiſſum ? Rolandin. de teſtament. & vlt. volunt. rub. 24. num. 14. col. 1. fol. 12 T. 8. P. 1.

Facta extraneo, an infra puberratis tempora ad fideicommiſſariā trahatur. Bal. de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de pupil. &c. nu. 4. col. 1. f. 204. T. 8. P. 1.

Facta extraneo mutatur in vulgarem. Rolandin. de teſtament. & vltim. volunt. rubrica. vigeſimaquarta. nume. 17. colum. 2. fol. 13. Tom. octauo. P. 1.

Facta filio arrogato trahitur modo ad bona, quæ ab arrogatione ad ipſum peruenerunt. Pau. Leonis. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. nu. 214. col. 1. f. 296. T. 8. P. 1.

Facta filio naturali poſtea legitimato, an valeat. Roland. de teſtamen. & vlt. volunt. rubrica vigeſimaquarta. nume. 18. colum. 2. fol. 13. Tom. 8. P. 1.

Facta in codicillis, an valeat ſaltem iure fideicommiſſi. Pau. Leoni. de ſubſtitut. nu. 159. f. 294. T. 8. P. 1.

Facta in teſtamento minus ſolemni, an, & quando ſuſtineatur. idē loco citato. nu. 260.

Facta maiori, cum non valeat iure pupillaris, an ſaltem ſuſtinebitur iure fideicommiſſi. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de pupill. &c. nu. 11. col. 1. f. 293. T. 8. P. 1.

Facta impuberi exhęredato, an cōfirmetur ſuitatē filij inſtituti, & ſubſtituti abſtinentis etiam ad commodata extranei ſubſtituti. Angel. de Peruſ. de ſuitate. q. 9. nu. 6. f. 141. T. 8. P. 2.

Facta maiori non ſubſtinetur etiam iure fideicommiſſi. idem de ſubſtitutio. nu. 92. col. 4. f. 292. T. 8. P. 1.

Item nu. 101. ibid.

Facta maiori, vel extraneo continet tacitam vulgarem. Rolandin. de teſtamen. & vltim. volunt. rubr. 23. nume. 43. colum. 2. fol. 12. Tom. octauo. P. 1.

Facta naturali tantum, an conualeſcat per legitimationem poſt mortem patris. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. cap. 2. nu. 5. col. 2. f. 204. T. 8. P. 1.

Facta pupillo exhæredato non rectè dici poteſt ſecunda inſtitutio. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. in prælud. nu. 29. col. 3. fol. 278. Tom. octauo. P. 1.

Facta ſub illis verbis, ſi hæres erit, & in pupillari ætate decedat, an verificetur, ſi non ſit hæres, ſed decedat in pupillari ætate. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. nume. 49. colum. quarta. fol. 291. Tom. octauo. P. 1.

Finiens in vno, an finiatur in alio. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus titu. de ſubſtit. breuiloq. nume. 9. columna quarta. fol. 208. Tom. octauo. Par. 1.

Subſtitutio pupillaris quando finiatur.

*SVBSTITVTIO pupillaris finitur adueniente paupertate. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. num. 258. colum. 2. fol. 297. Tom. 8. P. 1.

Pupillaris finitur adueniēte tempore per teſtatorem finito, & infra pubertatem. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. num. 288. col. 4. f. 297. T. 8. P. 1.

Finitur per maximam capitis diminutionem. idem loco citato. num. 269. fol. 297.

Finitur ſex modis, ſcilicet primò pubertate adueniente, ſecundò per aliud teſtamētum, tertiò agnatione poſthumi, quartò quòd non adeatur hæreditas ex paterno teſtamento, quintò capitis diminutione pupilli, etiam minima, ſextò ſi teſtator certum tempus taxauit. item alijs modis. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. num. 35. 36. & 37. col. 1. f. 206. T. 8. P. 1.

Finitur, ſi deſinit eſſe in poteſtate teſtantis. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupil. &c. num. 260. columna ſecunda. fol. 297. Tom. octauo. P. 1.

Finitur, ſi impubes patitur capitis diminutionem etiam minimū. idem vbi ſupra. nu. 264.

Finitur, ſi impubes viuo teſtatore incidit in alterius poteſtatem, vel etiam ſi id contingat per mortem ſubſtituentis. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. numero 262. fol. 297. Tomo, octauo. P. 1.

Finitur ſi intentata fuerit poſſeſſio contra tabulas. idem loco citato. nume. 295. fol. 297.

Finitur ſi per hæredem ſcriptum hæreditas non adeatur. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. tit. de pupill. &c. nume. 290. fol. 297. Tom. & P. eiſd.

Poteſt tamen ille caſus duobus modis ſuſtineri. ibi. nu. 291.

Finitur, ſi poſthumus teſtatori naſcatur. idem vbi ſupra. nu. 292.

Finitur, ſi ſubſtitutus intentat bonorum poſſeſſionem contra tab. idem vbi ſupra. nu. 283.

Finitur, ſi ſubſtitutus viuo teſtatore, aut etiā illo mortuo, viuo tamen impubere. idem ibid. nu. 281.

Finitur, ſi tempore mortis pupilli incapax reperitur: ſecus verò ſi tempore mortis teſtatoris incapax eſſet. dummodò tempore ſubſtitutionis pupillaris capax reperiatur. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. numero 284. columna tertia. fol. 297. Tom. octauo. P. 1.

Finitur, ſi teſtamentum paternum rumpatur in totum per querelam, ſecus ſi pro parte. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de pupil. &c. nu. 294. f. T. & P. eiſd.

Finitur, ſi teſtator faciat aliud teſtamentum. idem loco citato numero 280.

Subſtitutio qualiter miſcellaneè conſideretur, & eius effectus.

*SVBSTITVTIO pupillaris fit ad cōmodum eius, cui ſubſtituitur, & illi dicitur fauorabilis. Pau. Leonis. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. nu. 272. col. 2. f. 297. T. 8. P. 1.

Pupillaris fit tantum a patre, vel ab illa linea deſcēdentibus. Pau. Leoni. de ſubſtitutio. numero 104. columna quarta. folio 300. Tom. octauo. P. 1.

Fuit introducta diuerſis rationibus, ſeu cauſis. idem ibid. tit. de exempl. nu. 59. f. 299. T. 8. P. 1.

Item exemplaris. ibid.

Fuit introducta in commodum filiorum. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. capitulo quarto. num. 14 colum. prima. fol. 100. Tom. octauo. P. 2.

Fuit introducta moribus, exemplaris autē iure ſcripto. idem ibid. nu. 101. fol. 300.

Fuit introducta ob fauorem pupilli. idem ibi. tit. de pupillari &c. nu. 55. col. 1. fol. 292. T. 8. P. 1.

Item ob commodum pupilli. ibid.

Fuit permiſſa vſque ad ætatem 14. anno. & non vltra. idem ibid. nu. 98. f. 293. T. 8. P. 1.

Generalis quoſcumq; excludit. Ant. Fume. de ſubſtitutionib. nu. 54. col. 1. f. 223. T. 8. P. 1.

Generalis quæ dicatur. Ant. Fumeus. de ſubſtitutionib. nume. 51. col. 1. fol. T. P. eiſd.

In teſtamento ex præteritione, vel exhæredatione nulla an firma, remaneant firma. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap. 2. nu. 24. col. 1. fol. 269. T. 8. P. 1.

In teſtamento minus ſolemni, an fieri poſſit, & valeat. Ioā. Pyrrh. Angleber. de ſuita. nu. 5. col. 4. f. 154. T. 8. P. 2.

In teſtamento, quòd non poteſt ratione confirmatæ exhæredationis ſubſtentari, an valeat. Ang. de Peruſ. de ſuitate. q. 9. nu. 9. col. 3. fol. 141. T. 8. P. 2.

Inducitur ſuperueniēte habilitate in perſona pupilli, vincta cum præambula voluntate teſtatoris. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. ti. de pupill. &c. nu. 145. col. 2. f. 294. T. 8. P. 1.

Inducta fuit iuris ciuilis rigore. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. num. 17. col. 3. f. 207. T. 8. P. 1.

Inualidè facta an conualeſcat per arrogationem. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionibus. capitu. ſecundo. num. 14. colum. prima. fol. 268. Tom. octauo. P. 1.

Irrita per emancipationem pupilli, an valeat iure fideicommiſſi. Angel. de Gambel. de teſtamen. gloſſ. 85. nume. 11. colum. 4. fol. 69. Tom. 8. P. 1.

Quid in teſtamento per cōtra tabul. rupto, vel per præteritionē? idem ibid. nu. 12.

Ita ſubſtinetur, ſicut cęteræ diſpoſitiones teſtamentariæ. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. num. 181. colum. 1. fol. 295. T. 8. P. 1.

Licèt cōtineat plures ſubſtitutiones, videlicet vulgarem, & pupillarem, non tamen debet dici compendioſa. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. tit. de compendioſa. &c. nume. 7. colum. 2. fol. 307. Tom. 8. P. 1.

Licèt vltra 14. annum protrahi non poſſit, poteſt tamē infra illud tempus reſtringi. idē de ſubſtitutionib. tit. de compendioſa. &c. nu. 81. col. 2. f. 309. T. 8. P. 1.

Locum habet etiam ſi pupillus ab hæreditate patris abſtineat. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de pupill. &c. nume. 54. col. 1. fol. 292. T. 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Maiori 14.ann. facta, an tacitam vulgarem contineat. Bald. de Vbald.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.ſubſt.nume.41. col.4. fol. 203.T.8.P.1.& Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.1.nu.27.col.4. ful.213.T.8.P.1.
Merè,an ſit per hæc verba,ſi in pupillari ætate deceſſerit. Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib.titu.de pupill.ſubſtit. num.11.col.4.fol. 249.Tom.8.P.1.
Non aliter poteſt fieri,niſi teſtator ſibi hæredem inſtituat, & hæreditas adeatur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de pupill.&c. num.182.col.2.f.295.T.8.P.1.
Et quomodo procedat.ibidem.nume.ſequen.& ſequen. vſque ad nume.186.
Non datur partim tacita, & partim expreſſa. Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.&c.nume.14.colum.1.fol.291. Tomo,octauo.P.1.
Non finitur, niſi completo in totum quatuordecim anno. Paul. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu. eod.nume. 94.colum.1.fol.293. Tom.octauo.P.1.
Non poteſt fieri a vili perſona. Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.ca.2. nu.11.col.4.f.268.T.8.P.1.
Non poteſt fieri,nifi filio in poteſtate ſubſtituentis exiſtenti.Pau. Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupill.nume.2.colum.3.fol.290. Tom.8.P.1.
Non verificatur in vllo alio caſu, niſi quòd pupillus in pupillari ætate decedat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupil.&c.nu. 15.col.1.f.291.T.8.P.1.
Partim expreſſa, paitim tacita, an excludat matrem. Bald. de Vbald.de ſubſtitutionibus rubr.de pupill.&c.nu. 26. col. 2.fol. 205.Tom.8.P.1.
Partim expreſſa,partim tacita,an ſit dabilis. Bald.de Vbald. de ſubſtitutionibus.rubr.de pupill.&c.nume.21.colum.1.fol.205. Tom.octauo.P.1.
Partim tacita,partim expreſſa,quæ dicatur. Ant. Fume.de ſubſtitutionib.nu.53.col.1.f.223.T.8.P.1.
Per quod edictum conſeruetur.Bald.de Vbald. de ſubſtitutionibus.rubr.de pupill.ſubſtitut.nume.17.colum.quarta.4.fol.204. Tom.octauo.P.1.
Poteſt explicari per verba relatoria. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionibus.capitulo ſecundo.de pupill.&c.num.5.colum.ſecunda.fol. 267.Tom.8.P.1.
Poteſt fieri etiam ex interuallo poſt inſtitutionem. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.&c.nume. 132.colum.4.fol. 293. Tom.octauo.P.1.
Poteſt fieri etiam infra quartum decimum annum. Paul.Leoni. de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.num.2.colum.tertia.fol.290. Tom.8.P.1.
Poteſt fieri etiam poſthumis.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupill.nu.85.col.4.f.292.T.8.P.1.
Poteſt fieri in diuerſis tabulis.Ioan.Dilect.duraut.de arte teſtandi.titu.quinto.de pupill.&c.nume.18.columna prima. fol. 205. Tom.8.P.1.
Poteſt fieri pupillo etiam mala mente exhçredato.Bald.de Vbal. de ſubſtitutionib.rubr.cautela.8.nume.3.colum.3.fol.121.T.8. Par.1.num.85.col.
Poteſt reſtringi ante pubertatem, licèt non poſſit vltra protendi. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de pupill.&c.num. 289.col.4. fol.279.T.8.P.1.
Poteſt fieri verbis affirmatiuis. Paul.Leoni. de ſubſtitutionib.nu. 43.col.43.f.291.T.8.P.1.
Præſumpta, ad quam porrigitur expreſſa vulgaris, non excludit matrem ſecundùm Doctores. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu.de compendioſa &c.nume.401.columna ſecunda. fol.317. Tom.8.P.1.
Prodijt ex iuris rigore,ſed habet largitatem. Bartol.de Hucio.de ſubſtitutionibus.capitu.tertio.nume.6.colum.ſecunda. fol.216. Tom.8.P.1.
Puperi facta an trahatur ad fidecommiſſum.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionibus. rubr. de pupill. &c.nume.6.colum.2.fol.204. Tom.8.P.1.
Pupillo filium ſuſcipiente, an finiatur. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionibus.titu.de pupil.&c.nume.40. colum. ſecunda. fol.206. Tom.8.P.1.
Qua ratione fuerit introducta.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. titu. de pupill.nu.34.col.3.f.291.T.8.P.1.
Quæ continetur in compendioſa,& quæ continetur in reciproca matrem excludit.Pau. Leon.de ſubſtitutionib.verſic. capiendo. nu.126.col.4.f.286.T.8.P.1.
Quæ continetur in compendioſa, excludit matrem. Pau. Leoni. de ſubſtitut.nu.405.col.2.f.317.T.8.P.1.
Quæ continetur in compendioſa non eſt omnino expreſſa, & idē in illa,quæ in reciproca. Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu. de vulga.&c.nume.127.colum.4.in fi.fol.286.T.8.P.1.
Quæ in reciproca continetur,matrem excludit ex ſumma Doctorum.Pau.Leoni. de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c. num.55. col.4.f.303.T.8.P.1.
Quæ præſumpta nullo modo continet, non autem continetur ſcilicet non habens effectum,vt habet cōmunis opinio. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.&c.num.248.colum.1. fol. 297.T.8.P.1.
Quæ requirat.Ang.de Gambel.de ſubſtitutionib. gl. 85.num.1. col.2.fol.69.T.8.P.1.
Quæ ſit.Sebaſtian.Medic.de diffinit. diffinit.80.nume.12. col.1. fol.313.T.18.
Quam formam habeat.Roland.de teſtamen.& vlt.volunt. rubr. 49.nume.1.colum.ſecunda.fol.25.ſed vult dicere. folio 28. Tomo,octauo.P.1.
Qualiter finiatur.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.2.nu.26.col. 2.fol.215.T.8.P.
Quando expiret.Lancellot.Polyt.de ſubſtitutionibus.titu. de pupill.&c.nume.59.columna prima.fol.255.Tom.8.P.1.& Vbalr. Zaſ.de ſubſtitutionibus capitu.2.nume.30.colum. quarta.folio 269.Tom.8.P.1.
Quando euaneſcat.Rnland.de teſtamen. & vlt. volunt. rubr.24. num.11.col.4.f.12.T.8.P.1.
Item quomodo.ibidem.
Quando finiatur. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. capitu. ſecundo. num.30.colum. 4. vbi notat ſeptem caſus. fol.269.Tom.8.P.1. & Anton. Fume.de ſubſtitutionibus.nume.56.colum.1.fol.223. Tom.8.P.1.
Quando irrita fiat. Ang.de Gambel.de teſtamentis.gl. 85.nu.12. & 15.fol.7.T.8.P.1.
Quando non trahatur ad omnia bona teſtatoris etiam quòd impubes fuiſſet inſtitutus a teſtatore, & agnouiſſet hæreditatem. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.&c.num.231.col. 3.fol.296.T.8.P.1.
Quando poſſit fieri filijs naturalibus tantùm.Angel.de Gambel. de teſtamentis.gloſſ.octuageſimaquinta.nume. 2. colum. 2.fol. 69.Tom.8 P.1.
Quando ſufficiat.Rolandin.de teſtament.& vltim.volunt.rubr. quinquageſimatertia,nume.2.colum.tertia.fol.25.ſed vult dicere.f.28.T.8.P.1.
Quando valida ſit.Ang.de Gambel.de teſtamentis,gl.85. nu.11. col.4.fol.69.T.8.P.1.
Quare dicatur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupill.&c. nu. 18.col.1.f.291.T.8.P.1.
Quare ſi dicta ſit. Roland. de teſtament. & vlti.volunt. rubri.24. num.6.colum.ſecunda.fol.12.Tom.8.Par.1. & Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.tit.de pupill.&c.nume.1. &7. colum.3. & col.1. fol.249.T.8.P.1.
Quibus fieri poſſit.Roland.de teſtament.& vlt.voluntat.rub. 24. num.2 col.3.f 11.T.8.P.1.
Quibus verbis fiat. Ang.de Gambel.de teſtamentis. glo.85.nu.1. colum.2.fol.69.Tom.8.P.1.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu. de pupill.&c.num.40.colum.3.fol.291. Tom. 8. P.1. & Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. rub.de pupill. &c. nume.22.col.1.fol. 205.Tom.8.P.1.
Quibus verbis fieri ſoleat.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib. c. 2. nu.13.fol.214.T.8.P.1.
Quid operetur.Roland.de teſtamentis,& vlt.volunt. rubr.24.nu. 7.col.4.f.11.T.8.P.1.
Quid ſit.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.num.35.colum.3.fol.222. Tom.8.P.1.& Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. tit.de pupil.&c. nu.1.col.3.f.248.T.8.P.1.& Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.2.nu. 1.col.1.f.267.T.8.P.1.
Quo caſu dicatur quòd ſit partim expreſſa,partim tacita.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.13.col.4.f.12.T.8.P.1.

De ſubſtitutione pupillari miſcellaneè conſiderata,& eius effectu.

* SVBSTITVTIO pupillaris quo iure ſit introducta. Bal. de Hucio. de ſubſtitutionib.capitu.2.num.1.colum.1.fol.214.T.8.P.1.Bal. de Vbald.de ſubſtitutionib.titu. de pupill.&c.nu.1.col.1.f.204. Tom.8.P.1.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib. tit.de pupill. &c. nu.1. col.1.fol.267.Tom.8.P.1.& Lancel.Polyt.ibidem.num.1. col.3. fol.248.T.8.P.1.
Pupillaris quo iure primum fuerit inuenta.Paul.Leoni.de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. numero 19. columna prima. fol.291. Tom.8.P.1.
Quomodo euaneſcat.Roland.de teſtamentis, & vltim. voluntat. rubrica vegeſimaquarta. numero 11. columna quarta. folio 12. Tom.8.P.1.
Quomodo extinguatur. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit. de pupil.&c.nu.256.col.1.f.297.T.8.P.1.
Item finiatur.
Quos excludat.Bal.de Vbal.de ſubſtitutionib.rub.de pupil. &c. nu.24.col.2.f.205.T.8.P.1.
Quotuplex ſit,& quibus verbis fieri ſoleat.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.2.nu.13.col.4.fol.214.Tom.8.P.1.& Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus. titu. de pupill. &c. nume. 12.colum.4.fol.290. Tom.8.P.1.
Requirit,vt ille,cui ſit, non deſinat eſſe in poteſtate ſubſtituentis ante illius mortem.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de pupill. nu.155.col.3.f.294.T.octauo.P.1.
Rumpitur ſimul cum teſtamento agnatione poſthumi, ſi modò naſcatur,aliàs ſecus.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pup.&c. nu.293.col.4.f.29.T.octauo.P.1.
Si fiat extraneo,an valebit ſaltem iure fideicommiſſi.Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus.tit.de pupill.&c.num.90.colum.4. fol.292. Tom.octauo.P.1.
Si fiat filio naturali tantùm, qui poſtmodum mortuo patre legitimetur,an valeat. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupil.&c. nu.78.col.3.f.292.T.octauo.P.1.
Item nu.80.81.82.& 83.ibid.
Si fiat pupilla non exiſtenti in poteſtateſtate tempore teſtamenti interim,quæ ſubſtitutio ſit.Pau.Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupil.&c.nu.139.col.1.f.294.T.octauo.P.1.
Si hæres erit,& deceſſerit,an innuet ſubſtitutum pupillo decedē te non hærede.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.partic.6.num.17. col.1.f.244.T.8.P.1.
Siue expreſſa,ſiue tacita,eadem tamen ſpecies ſemper eſt. Paul.

eLoni

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.&c.nume. 5.col.3.fol. 290.Tom.octauo.P.1.
Suſtinetur, ſi hæres ſcriptus omittit hæreditatem ex teſtamento, & ab inteſtato illam obtineat.Pau.Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupill.&c.num. 185.col.2.f.295.T.8.P.1.

De Subſtitutione pupillari tacita, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO pupillaris tacita, an admittatur contea matrem, ſiue inſit, ſiue non.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionibus. particu. 6. nume.39.col.2.f.246.T.8.P.1.
Quid matre repudiante?ibid.nu.41.
Quid teſtatore contentam eſſe iubente.ibid.nu.43.
Item in caſu renubij.ibid.
Pupillaris tacita an contineatur in expreſſa vulgari ex præſumpta teſtatoris mente.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.1. nu. 23.col. 1.1.f.266.T.octauo.P.1.
Tacita an excluda fratrẽ.Tancel.Polyt.de ſubſtitutionib. partic. 6.nu.50.col.2.f.247.T.8.P.1.
Tacita an excludat fratrem pupilli, & auiam. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionibus.capitu.ſecundo.nume.19. colum.1.fol.215. Tom.octauo.P.1.
Tacita an excludat fratrem pupilli. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionibus.rubr.de pupill.&c.nume. 29. columna tertia. fol. 205. Tom.8.P.1.
Tacita an excludat fratres pupilli. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. cap.2.nu.27.col.3.f.269.T.8.P.1.
Tacita an excludat matrem.Bal.de Vbal. de ſubſtitutionib. rubr. de pupill.&c.nu 26.col.2.f.205.T.8.P.1.
Quid in patre?ibid.nu.27.
Tacita an excludat matrem? Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionib. partic.6.nu.27.col.1.fol.245.T.8.P.1.& Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.2.nu. 17.col.4.f.215.T.octauo.P.1.
Quòd de patre?ibid.
Item cur.ibidem.
Tacita an veniat ſub vulgari expreſſa patre impuberi vni vulgariter,alteri pupillariter expreſſe ſubſtituente.Lancel.Polyt. de ſubſtitutionibus.particu.6.numero 48.columna prima. fol.247. Tom.octauo.P.1.
Tacita cur contra matrem non operatur. Vdalri.Zaſ.de ſubſtitutionibus. capitulo primo. numero 24.columna prima. fol. 266. Tom.octauo.P.1.
Tacita in quibus caſibus fratrem excludat. Rolandin. de teſtamentis, & vlti. voluntat.rubr. vigeſimaquarta. nume.37. col.1. fol.14.T.octauo.P.1.
Tacita matrem pupilli nõ excludit, niſi ex coniecturis appareat, aliam fuiſſe teſtatoris voluntatem.Ant.Fume.de ſubſtitutionib. nu.55.col.1.f.223.T.8.P.1.
Tacita quæ dicatur.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.num. 52.col.1. fol.223.T.octauo.P.1.
Tenet pupillo tutore auctore teſtamentum approbante. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib.rubr.de pupill.&c.nume.17.col. 4. fol. 205.T.octauo.P.1.
Tranſmittitur ad hæredes.Phanut.de Phanut. de inuent.hæred. nu.93.tol.P.6.f.16.T.octauo.P.1.
Item vulgaris.ibidem.
Tranſmittitur in vno tantum caſu ſingulari,l. qui patri. ff. de acquir.hæred.Phanu.de Phanu.de inuent.hęred.P.6.nu.97.col.1. fol.301.T.octauo P.2.
Tribus temporibus requirit pupillum eſſe in poteſtate. Bartol. de Hucio.de ſubſtitutionibus.capitulo ſecundo. nume. 4.col.4. fol.214.T.octauo.P.1.
Vnde dicatur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit.de pupill. &c.nu. 18.col.1.f.291.T.8.P.1.
Item quare.ibidem.
Vt locum habeat,quot requirat.Bal.de Vbald.de ſubſtitutionib. rub.de pupill. &c.nu.2.col.1.f.204.T.8.P.1.
Vt poſſit fieri,requirit,vt ſit in poteſtate ſubſtituentis ille, cui fit. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupil.&c.nu. 104. col. 2.fol. 293.T.octauo.P.1.
Vt poſſit rectè fieri,quæ concurrere oporteat. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus. titu. de pupill.&c.numero 61.colum.prima.folio 292.T.octauo.P.1.
Vt ſit,quæ requirantur.Roland.de teſtam. & vlt.volunt.rubt.24. nu.1.col.1.f.12.T.octauo.P.1.
Vide plenius.nu.12.25.26.27.& 30.ibi.f.13.
Vt ſubſiſtat,requiritur,vt ille, cui fit, efficiatur ſui iuris per mortem ſubſtituentis ita vt non tranſeat in alterius poteſtatem. Pau. Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupill. &c. nu.149.col.2.fol.294. Tom.octauo.P.1.
Vt valeat,quæ requirantur,quibus liberis fieri poſſit. Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.titu.de pupill.&c.nu. 21.& 22. col.1.f.251. Tom.octauo.P.1.
Vult pupillum in poteſtate.Ang.de Gambel.de teſtamentis.glo. 85.nu.4.col.3.f.69.T.8.P.1.
Item quo tempore.ibid.nu.5.& 6.

Subſtitutionem pupillarem qualiter miſcellaneè conſiderari contingat.

*SVBSTITVTIONEM pupillarẽ exhæredato facere cur quis poſſit,non autem exemplarem. Bal.de Vbald.de ſubſtitutionib.tit. de exempl,ſubſtitut.nu.10.col.1.f.207.T.8.P.1.
Pupillarem faciens, an debeat neceſſariò ſibi primum teſtamentum facere.Roland.de teſtament.& vlt.volunt.rub.24. num.28. col.3.fol.13.T.8.P.1.
Non in hæreditate teſtatoris,ſed pupilli ſucceditur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de vulg.&c.nume. 17.columna 3.fol.281. Tom.octauo.P.1.
Poteſt intelligi duobus modis extingui. Paul. Leoni. de ſubſtitutionibus.titu.de pupill.numero 257.columna prima.folio 297. Tom.octauo.P.1.

Subſtitutionis pupillaris conſideratio quæ qualisve ſit circa diuerſa.

*SVBSTITVTIONIS pupillaris aptior eſt illa forma verborum, ſi in pupillari ætate deceſſit,quàm ſi verba illa præcedant. videlicet,ſi hęres erit.&c.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pup.&c.
Pupillaris de forma an ſit, quòd pupillus ſit in poteſtate tempore teſtamẽti.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupil. &c.nu.142. col.2.fol.294 T.8.P.1.
Diffinitiones quot ſint.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus. tit.de pupil.&c.nu.1.4.6.& 7.vbi refert eſſe quatuor. col.3. & 4.fol.290. Tom.octauo.P.1.
Effectus quales,quotque ſint.Bartol.de Hucio.de ſudſtitutionib. capitulo ſecundo.nume.15.colum.4.fol.214. T.8.Par.1.Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib. tit. de pupill.&c.nu.47.col.37. fol.252. Tom.octauo.P.1.
Effectus ſunt ſex.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.2.nu.18.col.3. fol.268.T.octauo.P.1.
Effectus ſunt quatuor.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de pupil.&c. videlicet primus eſt,quòd vulgarem contineat. nu. 199. 101.f.293.T.octauo.P.1.
Fallit vt in nu.110.ibid.
Secundus eſt, vt ſuccedat ſubſtitutus, tam in bonis impuberis, quàm etiam in bonis teſtatoris,quòd declaratur, vt in ſequenti. num.210.fol.295.ibid.
Tertius eſt,vt matrem excludat.ibid.nu.233.f.296.
Quartus eſt,quòd pater pupillariter ſubſtituendo facit illi hæredem ſuum,& neceſſarium.ibid.nu.252.f.col. 1.
Effectus ſunt quatuor principales Bal.de Vbal.de ſubſtitutionib. tit.de pupil.nu.23.col.2.f.205.T.8.P.1.
Materia latè ponitur, & quæ requirat, & quibus verbis fiat, & quando valida ſit.Angel.de Gambel.de teſtament.gl. 85. nu.1. & 11.col.2.& 4.f.69.T.8.P.1.
Materię rigor a lege ſeruatur in excluſione communis. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de pupill.&c.nume.249. col.1. fol.297. Tom.octauo.P.1.
Partitio in ſuas ſpecies quæ ſit. Ant.Fume. de ſubſtitutionib.nu. 48.col.4.f.222.T.8.P.1.
Requiſita quæ, quotque ſint. Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionib.c.2.a nu.7.vſque ad nume. 17. incluſiuè vbi ponuntur octo requiſita. fol.267.& 268.T.8.P.1.
Requiſita octo ponit. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus titu.de pupill.&c.primum eſt,vt ſit de liberis.ibidem nume.62.col.2.fol 292.Tom.octauo.P.1.
Secundum eſt, vt ſit impubes ille, cui fit hæc ſubſtitutio.ibid. nume.94.col.1.f.293.
Tertium eſt quòd ſit in poteſtate ſubſtituẽtis,ad hoc vt fieri poſſit.ibid.104.col.2.f.293.
Quartum eſt, quòd ille, cui fit pupillaris ſubſtitutio, efficiatur ſui iuris per mortem ſubſtituẽtis,ita quòd nõ incidat in poteſtatem alterius.ibid.nu.149.col.2.f.294.
Quintum eſt, quòd non deſinat eſſe in poteſtate ſubſtituentis ante illius mortem: alioquin poſita remaneret ſubſtitutio. ibid. nume.155.
Sextum eſt, vt ille, qui ſubſtituit, ſibi faciat teſtamentum, alioquin non poſſet pupillariter ſubſtituere.ibidem.num.157.col.3. fol.294.T.octauo.P.1.
Septimum eſt, quòd ipſe teſtator inſtituat, vel exhæredet filium,ſi quem vltra eum, cui ſubſtituere, habet. ibidem. nume. 165.fol.eodem.
Octauũ,& vltimum eſt,quod ex teſtamento ſubſtituentis adeatur hæreditas.ibid.nu.195.col.3.f.295.

De ſubſtitutione reciproca, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO reciprca a compendioſa in quo differat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c.nume. 3.col.2.fol.302. Tom.octauo.P.1.
Item num.ſequen.
Reciproca an conſtituat propriam, & ſpecificam ſpeciem. Paul. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de reciproca &c.nume.8. col.2. fol.302.T.octauo.P.1.
Item quomodo.ibid.nu.10.
Breuiloqua cur appelletur. Pau. Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c.nu.7.col.2.f.302.T.8.P.1.
Continet etiam pupillarẽ. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca.&c.nu.22.col.4.f.302.T.8.P.1.
Continet illas tantum ſubſtitutiones,quę omnibus conuenire poteſt.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c. nume.58. col.4.fol.303.T.8.P.1.
Continet illas tantùm ſubſtitutiones, quæ vtrique ex ſubſtitutis conuenire poteſt. Paul. Leoni. de ſubſtitutionib.tit. de reciproca.&c.nu.21.col.4.f.302.T.8.P.1.
Cuius ſpeciei ſit.Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib. titu.de reciproca &c.

Source : BIU Cujas

ca &c.nume.1.colum.4.fol.262.Tom.8.P.1.
Cur fuerit ſic appellata.Pau. Leoni.de ſubſtitutionib. tit. de reciproca.&c.nu.6.col.2.f.302.T.8.P.1.
Datur etiam in legatis. Paul. Leoni.loco citato. nume. 12.colum. 3.fol.eodem.
Et compendioſa, an dicantur ſpecies ſubſtitutionum ab alijs diuerſę.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.in prędud.nume.61.col.2. fol,279.Tom.8.P.1.
Expreſſa quod ſit. Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de reciproca.&c.nu.3.col.2.f.302.T.8.P.1.
Item tacita.ibid.
Facta a milite imparibus,an contineat directam.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionibus.titu.de reciproca &c.nume.3.colum.1.fol.263.
Facta filijs puberibus,&impuberibus non continet pupillarem. Ioan.Dilect.durant.de arte teſtandi.titu.5.caut.7.num.1.col.2. fol.121.T.octauo.P.1.
Facta impuberi,& furioſo,quas amplectatur.Vdalr.Zaſ. de ſubſtitutionib.c.4.nu.9.col.3.f.272.T.8.P.1.
Fit etiam ſub conditione mortis, & plures continet ſubſtitutiones.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de compendioſa. &c.num. 16.col.2.fol.307.T.octauo.P.1.
Item plura tempora.ibid.
Facta ſimpliciter continet regulariter ſex tantum ſubſtitutiones. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c.num.36.col.2. fol.303.T.octauo.P.1.
Non debet abſolutè dici directa.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de reciproca &c.nu.19.col.4.f.302.T.8.P.1.
Nō impeditur per portionem inęqualem.Ang.de Gamb.de ſubſtitutionib.gl.83.nu.9 col.2.f.67.T.8.P.1.
Non poteſt plus iuris vni conferre,quàm alteri.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu.70.col.3.f.223.T.8.P.1.
Poteſt continere directas militares.Pau.Leoni. de ſubſtitutionib. tit.de reciproca.&c.nu.27.col.1.f.303.T.8.P.1.
Quæ ſit ſiue dicatur. Sebaſtian. Medic.de diffinitionib. diffinit. 80.14.col.1.f.313.T.18.
Quam materiam cui in ſe contineat. Ang.de Gambel.de teſtamē tis.gl.83.nu.1.col.3.f.66.T.8.P.1.
Quando contineat tantum fideicommiſſarias. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca.&c.nu.32.col.2.f.303.T.8.P.1.
Quando contineat vulgares ſubſtitutiones. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.titu. de reciproca. &c. nume. 14. colum. 3. fol.302. Tom.octauo.P.1.
Quas ſubſtitutiones contineat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de reciproca &c.nu.13.col.3.f.302.T.8.P.1.
Quas ſubſtitutiones poſſit cōtinere.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib. c.4.nu.5 col.1.f.271.T.octauo.P.1.
Quatuor filijs duarum vxorum facta, vno repudiante qualiter eos admittat.Angel.de Gambel.de teſtamentis.gl.83.nume.11. col.2.f.67.T.octauo.P.1.
Quibus verbis fiat.Angel.de Gambel.de teſtamentis.gl.83.nu.1. col.3.fol.66.T.8.P.1.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutiob. cap.4.nu.2.col. 4.fol.270.T.8.P.1.& Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca.nu.11.col.3.f.302.T.octauo.P.1.
Quid contineat.Angel.de Gambel.de teſtementis.gl.83.nu.2. & 3.col.3.& 4 f.66.T.octauo.P.1.
Quid ſit.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. tit. de reciproca &c.nu. 1.col.4.fol.262.Tom.octauo.P.1.& Paul.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de reciproca &c.nu.1.col.1.f.302.T.8.P.1.
Quomodo differat a compendioſa.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit.de reciproca &c.nu.49.col.3.f.303.T.8.P.1.
Item nu.51.& 53.ibid.
Quomodo deſtinguatur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de reciproca &c.nu.59.col.1.f.304.T.octauo.P.1.
Quos effectus pariat, ſeu quid operetur. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib.tit de reproca &c.nu.53.colum.4.f.303.T.octauo.P.1.& Angel.de Gambel.de teſtamentis.gloſſ.83.num.1.colum.3. fol. fol.66.T.octauo.P.1.
Quotuplex ſit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca. &c. nu.4.col.2.f.302.T.octauo.P.1.
Seu breuiloqua quid ſit,an ita dicta ſit.&c.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c.nu.1.col.4.f.249.ſed vult dicere. fol.262.T.octauo.P.1.
Si finiat in perſona vnius, an duret in perſona alterius, ſeu aliorum.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca &c.nu.60.col. 1.fol.304.T.octauo.P.1.
Simplex quādo,ſeu in quo caſu caſu contineat ſubſtitutiones. tit. de reciproca &c.nu.40.col.3.f.303.T.octauo.P.1.
Simpliciter facta continet regulariter ſex tantum ſubſtitutiones. Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus.tit.de reciproca &c.num.36.col. 2.fol.303.T.octauo.P.1.
Sit ne ſpecies ab alijs ſubſtitutionum ſpeciebus diſtincta.Ant.Fumeus.de ſubſtitutionib.nu.67.col.3.f.223.T.8.P.1.
Tacita quid ſit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca.&c. nu.5.col.2.f.302.T.octauo.P.1.

De ſubſtitutione vulgari miſcellaneè conſiderata,& eius effectu.

*SVBTITVTIO vulgaris a quibus fieri poſſit.Bald.de Vbald. de Peruſio.de ſubſtitutionib.rubr.de vulg. &c. nume.1.col.3.fol.201. Tom.octauo.P.1.
Item cur ſit dicta.ibid.
Vulgaris ad quid fuit inuenta.Roland.de teſtament & vlt.volunt. rubr.48.num.2.col.1.f.25.ſed vult dicere.fol. 28. Tom.octauo. P.1.& Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.particula.4.nume. vnico. col.1.fol.242.T.8.P.1.& Ang.de Perigl.de ſuitat. q.10 num.31. col.1,f.151.T.octauo.P.2.
Admittitur inſtituto adeunte,& reſtituto,vt abſtineat. Bald. de Vbald.de ſubſtitutionib.rubr.de vulg.&c.nu.34. colum. 3.fol. 203.Tom.octauo.P.1.
An benè ſit in bimembrem diuiſa,ſcilicet in tacita,& expreſſum. Bartol.de Hucio.de ſubſtitutionib.capit.1.num.2. colum. 2.fol. 212.T.octauo.P.1.
An conſeruetur per auth.ex cauſa.C. de lib.præterit. Angel.de Gambel.de teſtamentis.glo.74.nume. 10. colum.prima.fol.60. Tom.octauo.P.1.
Quid de pupillari? ibidem.
An contineatur ſub pupillari.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. tit. de pupill.&c.nu.49.col.1.f.254.T.8.P.1.
An contineatur,vb pater vnum inſtituit, alterū exhæredauit, eos inuicem ſubſtituit.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. tit.de ſubſtitutio.breuil.nu.12.col.1.f.209.T.8.P.1.
An excludat ius accreſcendi.Lancel.de ſubſtitutionib. part.6.nu. 51.col.3.f.247.T.octauo.P.1.
An fallat aliquo caſu.ibid.nu.53.
An excludat ius deliberandi.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.147.col.1.f.288.T.8.P.1.
An expiret cum pupillari patre impuberi ſubſtituente cum pupillaris temporis præfinitione.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.1.tit. de vug.ſubſtit.nu.32.col.4.f.266.T.8.P.1.
An expiret in non adeuntibus vno ex inſtitutis adeunte.Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo primo.nume.32.colum.4.fol. 266.Tom.8.P.1.
An expiret inſtituto non extante,vel qui de iure tantum prætorio ſuccedere poteſt.Angel.de Gambel.de teſtament.gl.84. nu.15. col.3.fol.68.T.8.P.1.
An impediatur per exiſtentiam ſui hæredis.Roland.de teſtamen. & vltim.volunt. rubrica. 23.nume.39.columna ſecunda.fol.12. Tom.8.P.1.
An impediatur per verba ei,vel mihi.Lācel.Polyt.de ſubſtitutionib.partic.2.nu.28 col.4.f.228.T.8.P.1.
An inducatur per nomina collectiua.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.partic.2.nu.34.f.229.T.8.P.1.
An porrigatur ad pupillarem matre in medio exiſtente. Lancel. Polyt.de ſubſtitutionibus.particu.6.nume.36.colum.1.fol.246. Tom.8.P.1.
An poſſit continere aliam vulgarem.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.partic.6.nu.35.col.4.f.245.T.8.P.1.
An poſſit eſſe ſine hæredis inſtitutione.Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib.partic.2.nu.6.col.4.f.226.T.8.P.1.
Item.nu.18.& 20.ibid.
An quemadmodum porrigitur ad pupillarem tacitam, ſiue præſumptam : ita etiam porrigatur ad præſumptam exemplarem, vbi quòd porrigitur. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de exempla.&c.nu.10 col.3.f.298.T.8.P.1.
An ſemper indiſtinctè dicenda vbicunque ętatis mentio fiat. Vdalr Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo ſecunda.nume.3.col.2. fol.267.T.8.P.1.
An tollat iura ſuitatis.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.1.n.8. col.4. in fi.fol.264.T.octauo.P.1.
Conſiderat duo extrema.Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionib. c.1.nu.4. col.3.fol.264.T.8.P.1.
Cur detur partim tacita,& partim tacita,& partim expreſſa, non ſic autem in pupillari.Pau.Leoni.de ſubſtitutionibus. tit. de pupil.&c.nu.17.col.1.f.291.T.8.P.1.
Cur ita ſit dicta.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. parti. 5.nu.1.col. 1.f.242.T.8.P.1.& Bal.de Vbal.de ſubſtitutionib.rub.de vul.&c. nu.1.col.3.f.201.T.8.P.1.
Cur ſic nominata.Bart.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.1.n.1. col.2. fol.212.T.8.P.1.
De qua in l.fi.C.de inſtit.& ſubſtit.ſub condit.inc. eſt vulgaris expreſſa,quæ trahitur & ad pupillarem, ſi caſus eius euenit. Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupil.&c.nu.13.colum.4.fol.200. Tom.octauo,P.1.1.
Deriuatur remiſſiuè.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.1. nu.1.col. 2.fol.264.T.8.P.1.
Diffinitur.Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionib. capit. 1.nume.1.fol.264. Tom.8.P.1.
Diuiditur.idem ibid.
Diuiditur in ſimplicem & duplicem.Ant.Fum.de ſubſtitutionib. nu.11.col.4.f.221.T.8.P.1.
Eſt generaliter cæteris directis.Pau. Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de vulg.nu.1.col.1.f.282.T.8.P.1.
Eſt tribembris.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.part.1.nu. 1.col.4. fol.225.T.8.P.1.
Et exemplaris,an contineatur,ſi pater furioſus inſtituit, & eos inuicem ſubſtituit. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. tit.de ſubſtitut.breuiloq.nu.14.col 1.f.209.T.8.P.1.
Expirat aditione hæreditatis.Ioā. Dilect.durant.de arte teſtandi. tit.5.caut.14.nu.1.col.122.T.8.P.1.

De ſubſtitutione vulgari expreſſa, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO vulgaris expreſſa an admittatur contra matrem in caſu tacito.Angel.de Gambel.de teſtament.gl.84.nu.11.col. 2.fol.68.Tom.8.P.1.
Vulgaris expreſſa an contineat exemplarem tacitam.Rolandin.de teſtament.& vltim.volunta.rubr.25.nume.18.colum.2.fol.15. Tom.8.P.1.

Item

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Item nume.17.ibidem.
Expreſſa an contineat tacitam pupillarem matre in medio exiſtente. Angel.de Gambel.de teſtamentis.glo. 80. num. 16.col.2. fol.63 T.8.P.1.
Expreſſa an excludat matrem. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de pupil. ſubſtitut. &c. nume.25.colum. ſecunda. fol.205. Tom. octauo.P.1.
Quid de tacita?ibid.
Expreſſa an reperiatur partim expreſſa,& partim tacita. Roland. de teſtamentis,& vlt.volunt.rubr.25.nume. 19.colum.2. fol.15. Tom.octauo.P.1.
Expreſſa, an trahatur ad caſum inexpreſſum.Vdalr.Zaſ.de ſubſti tutionib.c.1.nu.7.col.4.f.264.T.8.P.1.
Expreſſa ceſſare facit tacitã.Ant.Fume. de ſubſtitutionib. nu. 17. col.1.fol.222.T.8.1.
Expreſſa continens tacitam pupillarem, an trahatur ad bona pupilli.Roland.de teſtament.& vlt.volunt.rubr.23.num.30. col.1. fol.12.T.8.P.1.
Expreſſa fit verbis negatiuis.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib. rub. de vulg.nu.9.col.1.f.202.T.8.P.1.
Expreſſa in vnum caſum,an admittatur contra matrem in caſum tacitum.Rolandin.de teſtament.& vlt.volunt.rub.23.nume.32. col.1.fol.12.T.8.P.1.
Expreſſa non porrigitur ad pupillarem in duobus tantum caſibus exceptis.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c. num. 121.col.3.f.286.T.8.P.1.
Expreſſa porrigitur ad pupillarem tantùm,& pupillaris expreſſa ad tacitam vulgarem quicquid Polyt.dicat in l.iam hoc iure. ff. de vulg.& popil.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.nu.29. col.4.f.282.T.8.P.1.
Expreſſa quæ ſit.Roland.de teſtamen.& vlt.volunt.rub.23.col.4. fol.10.Tom.8.P.1.& Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.1.nu.2.col. 3.fol.264.T.8.P.1.
Expreſſa quando contineat pupillarem tacitam. Bartol. de Hucio.de ſubſtitutionib.capitulo primo.num.18.colum.2.fol.213. Tom.octauo.P.1.
Expreſſa quibus verbis fiat.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.num.15. col.1.fol.222.T.8.P.1.
Expreſſa, ſiue tacita, aut præſumpta neceſſariò prę ſupponit illũ, cui eſt facta ſubſtitutio,fuiſſe inſtitutum.Pau.Leonius.de ſubſtiſtitutionibus. titu.de pupill. &c. numero 205.colum.4.fol.295. Tom.octauo.P.1.
Expreſſa tacitam pupillarem continens, an trahatur ad bona pupilli.Bald.de Vdalr.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.ſubſtit. num. 28.col.2.f.203.T.8.P.1.
Facit de ſuo, & neceſſariò voluntarium. Bald. de Vbald.de ſubſtitutionibus.rubrica.de vulg.&c.nume.12.colum.ſecunda.fol. 202.T.octauo.P.1.
Facit hæredem ſuum, & neceſſarium voluntarium. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib.capitu. primo.nume.8.colum.quarta.fol.264. Tom.octauo.P.1.
Facta ſi hæres non erit,quomodo intelligatur. Rolandin. de teſtamen.&c.vltr.voluntat.rubr.23.nume.41.colum. ſecunda.fol.12. Tom.octauo.P.1.

De ſubſtitutione vulgari facta diuerſis perſonis,& eius effectu.

*SVBSTITVTIO vulgaris facta ad vnum tempus, non porrigitur ad aliud.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib.rubr.de vulg.&c.nu. 7.col.4.f.201.T.8.P.1.
Vulgaris facta diſparibus tacitam pupillarem minime admittit. Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib. capitu. primo.nume.26.col.2.fol. 266.Tom.octauo.P.1.
Facta etiam a milite,cenſetur de iure communi facta,ſi eo modo valere poteſt.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.10. col.2.f.282.T.8.P.1.
Facta extraneo a principio an contineat pupillarem. Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib.titu.de pupill.&c.nu. 31. colum.1.fol.252. Tom.octauo.P.1.
Factam filio ante aditam hæreditatem moriẽte. quos vocet. Bal. de Vbald.rub.de vulg.nu.17.col.3.f.202.T.8.P.1.
Item ſeruo.ibidem.
Item ſeruo.ibidem.
Facta in legato,quare non comprehendat niſi vnum caſum,cum in hæreditate duos comprehendat.Hieron. Præuidell.de peſte, & eius priuileg.verſic.item ex prędictis.num.2.colum.ſecunda. fol.178.Tom.18.
Facta in vno caſu extenditur ad alios.Medic.Palaez. in tract.maiorat.P.2.q.6.nu.99.col.4.f.434.T.8.P.1.
Facta in vnum caſum, an porrigatur ad alium. Roland.de teſta. & vlt.volunt.nu.13.col.2.f.11.T.8.P.1.
Facta in vnum caſum trahitur ad alium etiam diſſimilem,immo contrarium. & quòd in aliam ſpeciem ſubſtitutionis tranſeat. Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de vulg.&c.num.89.col.1.fol. 285.T.8.P.1.
Facta indigno,quem vocet inſtituto recuſante. Ang. de Gambel. de teſtam.gt.84.nu.9.col.2.f.68.T.8.P.1.
Facta omnibus aditione vnius ex hæredibus, an expiret. Bald.de Vbald. de ſubſtitutionib. rubr.de vulg. &c. nume. 33.colum.3. fol.203.T.8.P.1.
Facta pluribus, an extinguatur aditione vnius, Rolandin. de teſtament.& vlt.volunt.rubr.23.nume.36.columna prima.fol.12. Tom.octauo.P.1.
Diſting.ibid.num.37.
Facta ſeparatim diſparibus,an admittat tacitam pupillarem.Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. particula.6. nume.46.colum.1.fol. 247.Tom.8.P.1.

De ſubſtitutione vulgari miſcellaneè conſiderata, & eius effectu.

*SVBSTITVTIO vulgaris generalis quæ ſit.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu.13.col.4.f.221.T.8.P.1.
Vulgaris habet duo extrema. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. c.1.nu.7.col.3.f.212.T.8.P.1.& Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit. de vulg.&c.nu.43.col.1.f.283.T.8.P.1.
Habet duo principalia capita.Ang.de Perigl. de ſuitate. q.10.nu. 35.col.3.fol.151.T.8.P.2.
Habet duos caſus.Bartol.de Hucio. de ſubſtitutionib. *in* prælud. nu.3.col.1.fol.212.T.8.P.1.
Habet quinque effectus. Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib.c.1. nu.7.col.3.f.212.T.8.P.1.
Illa,ad quam porrigitur expreſſa pupillaris, quid requirat. Paul. Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de vulg.&c.nume.5.col. 1.fol.282. Tom.8.P.1.
In perſona duorum copulatiuè facta, an poſſit habere locum in perſona vnius.Angel.de Gambel.de teſtamentis. glo.77.num.2. col.61.T.8.P.1.
In vnum caſum,ſi hæres eſſe noluerit, an porrigatur ad alium, ſi hæres eſſe non potuit. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. rub.de vulg.&c.nu.6.col.4.f.201.T.8.P.1.
Infirmatur,infirmato patris teſtamento,in eodẽ ſcripta.Ant. Fume.de ſubſtitutionib.nu.50.col.4.f.222.T.8.P.1.
Inutilis,an contineat vtilem pupillarem. Lancel. Polyt.de ſubſtitutionib.P.6.nu.49.col.2.f.247.T.8.P.1.
Magis latè patet,quàm cæteræ ſubſtitutiones.Pau.Leoni. de ſubſtitutionib.tit.de vulg &c.nu.36.col.1.f.283.T.8.P.1.
Non conſtat ſine aditione.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.c.6.nu. 14.col.1.fol.276.T.8.P.1.
Non impedit tranſmiſſionem iuris deliberandi.Angel.de Perigl. de ſuitate.q.10.nu.33.col.2.f.151.T.8.P.2.
Non per omnia æquiparatur exhęredationi.Angel.de Perigl.de ſuitate.q.10.nu.40.col.4.f.151.T.8.P.1.
Non verificatur in vllo alio caſu, niſi quòd pupillus in pupillari ætate decedat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de pupill.&c.nu. 15.col.4.f.290.T.8.P.1.
Numquam admittitur cum hærede inſtituto.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu.29.col.2.f.222.T.8.P.1.
Parificatur cum pupillari.Ang.de Gambel.de teſtamentis. gl.83. nu.8.col.1.f.67.T.8.P.1.
Parit.13.effectus remiſſione.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.a fol. 245.vſque ad fol.248.T.8.P.1.
Partim expreſſa, partim tacita, an admittatur contra matrem in caſum tacitum.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. rubr. de vulg. nu.30.col.2.f.203.T.8.P.1.
Partim expreſſa, *partim tacita*, quæ ſit. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.&c.nu.5.col.4.f.201.T.8.P.1.
Partim tacita, & partim expreſſa, an ſit ſeparata ſpecies. Vdalr. Zaſ.de ſubſtitutionibus.capitulo primo. nume.6.colum.4.folio 264.Tom.8.P.1.
Per verba,ſi hęres non erit,an ſit fideicommiſſaria.Lancellot.Polyt.de ſubſtitutionibus.particu. 2.numero 2.colum.tertia.folio 226.Tom.8.P.1.
Poteſt ſecundo,& tertio,& vlteriori gradu fieri. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus.titu.de vulg.&c.nume.13. colum. ſecunda.fol. 282.Tom.8.P.1.
Poteſt habere *locum* etiam poſt pubertatem, ſi non adeatur hæreditas.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit. de compẽdioſa &c.nu. 341.col.3.in fi.T.8.P.1.
Quæ ſit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.33.col.1. fol.283.T.8.P.1.& Sebaſtian. Medic. de diffinit. diffinit. 80.nu. 11.col.4.f.312.T.18.
Quæ venit ex legis interpretatione, & in multis iuribus exempla ponuntur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.num.28. col.4.fol.282.T.8.P.1.
Qualiter diuidatur.Roland.de teſtam.& vlt.volunt.rub.23.nu.1. col.4.fol.10.T.8.P.1.
Qualiter,quibuſque verbis fiat.Bal.de Vbald.de vulg. &c. nu.8. col.1.fol.202.T.8.P.1.
Quare fuit inuẽta.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.rub.de vulg. &c. nu.38.col.1.f.283.T.8.P.1.
Quare ſic dicta.Roland.de teſtam.& vlt.volunt.rub.23.nu.5.col. 4.fol.10.T.8.P.1.&.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib. *cap.*2. num.1. col.1.fol.267.T.8.P.1.
Quibus verbis fiat.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib. rub.de vulga.&c.num.8.colum.1.fol.202.Tom.8.P.1. Pau. Leoni.de ſubſtitutionib. titu.de vulg.&c.num.42.colum.1.fol.283.Tom.8.P.1. Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.cap.2.nume.2.colum.1.f.267.T.eo. & Par.ead.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. partic. 2.nu.1.& 27. fol.227.& fol.228.T.8.P.1.& Vdalr. Zaſ. ibid. cap.1.nu.3.col.3. fol.264.T.8.P.1.
Quid ſit.Anton.Fume.de ſubſtitutionib.nume.8.col.4. fol.221. Tom.8.Par.1.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.num.vnico.col.3. in fi.fol.225.T.8.P.1.& Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg. nu.2.col.1.f.282.T.8.P.1.
Quo caſu locum habeat poſt aditam hęreditatem.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nu.28.2.f.222.T.8.P.1.
Quo verborum concepta fieri ſoleat.Bart.de Hucio. de ſubſtitutionib.c.1.nu.6.col.3.f.212.T.8.P.1.

Quomodo

Source : BIU Cujas

Quomodo extinguatur.Roland. de teſtamen.& vlti. volunt.rub. 23.nume.35.columna prima.fol.12.Tom.8.P.1. & Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus.titu. de vulga. &c. nume.166.fol.289.Tom. octauo.Par.1.
Quomodo finiet.ibidem.
Quos effectus habeat.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. P.6. nu.1. 36.45.& 51.f.242.246.& 247.T.8.P.1.& Vdalr.Zaſ. de ſubſtitutionib.c.1.nu.6.col.4.f.264.T.8.P.1.
Quos, quotque effectus habeat.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. tit. de pupil.du.199.col.3.f.295.T.8.P.1.
Primus.ibid.num.199.
Secundus eſt ibid.nu.210.f.296.
Tertius eſt.ibid.nu.233.col.3.f.296.
Quartus eſt ibid.nu.252.f.297.col.1.
Quotuplex ſit.Bal.de Vbald.de ſubſtitutionib. rub. de vulg.&c. num.2.colum.3.fol.201.Tom.8.Par.1.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionibus capitu.2.nume.1.& 2.colum.1. fol. 267. Tom. 8.Par.1.& Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu.de vulg.&c.num.20.col.3. fol. 282.Tom.P.1.
Reſpicit modum loquendi actiuè,& paſſiuè.Bart.de Hucio. de ſubſtitutionib.in prælud.nu.2.col.1.f.212.T.8.P.1.
Seruatur teſtamentum impugnanti.Bald.Peruſin.de ſtatut. verſi. ſubſtitutio.nu.3.col.1.f.144.T.2.
Si hæres non erit,quot caſus comprehendat.Rolandin. de teſtament & vltim.volunta. rubrica 23. nume. colum. prima.fol.11. Tom.8.P.1.
Si ſit expreſſa facta in certum caſum, putà ſi hæres eſſe noluerit, an trahatur etiam ad caſum,ſi hæres eſſe non potuerit.Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus.tit. de vulg.&c.nume.71.& 91.fol.284.& 285.Tom.8.P.1.
Simplex ſubdiuiditur in generalem expreſſam,& tacitam. Anto. Fume.de ſubſtitutionib.nu.12.col.4.f.222.T.8.P.1.
Statim ab adita hæreditate expirat.Ant.Fume.de ſubſtitutionib. nu.9.col.4.f.222.T.8.P.1.

De ſubſtitutione vulgari tacita, & eius effectus.

*SVBSTITVTIO vulgaris tacita adhæres pupillari expreſſę,an euaneſcat per pubertatem. Bartol.de Hucio. de ſubſtitutionib. c.1. nu.26.col.2.f.215.T.8.P.1.
Vulgaris tacita an excludat patrem.Roland.de teſtamen.& vlt.volunt.rub.24.nu.36.col.1.f.14.T.8.P.1.
An auiam.ibid.
An fratrem.ibid.
Tacita an admittatur aduerſus matrem.Angel.de Gambel.de teſtamentis.gl.84.nu.17.col.4.f.68.T.8.P.1.
Tacita an habeat locum matre in medio exiſtente.Bartol. de Hucio.de ſubſtitutionibus.capitulo primo.nume.21. colum.3. fol. 213.T.octauo.P.1.
Tacita, contenta in expreſſa pupillari, an expiret pupillari extincta.Roland.de teſtament.& vlt.volunt.rubr.23.nume. 42. col.2. fol.12.T.8.P.1.
Tacita contenta in pupillari expreſſa,an aditionem in primo gradu requirat.Angel.de Gambel.de teſtamentis glo.84.nu.16.col. 4.fol.69.T.8.P.1.
Tacita contenta ſub expreſſa pupillari, an habeat locum matre exiſtente in medio.Roland.de teſta.& vlt.volunt. rub.23.nu.31. col.1.fol.12.T.8.P.1.
Tacita cur extinguatur per emancipationem. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib.rubr.de vulg.&c.num.39.colum.quarta.fol.203. Tom.8.P.1.
Item cur per mortem.ibid.
Tacita in expreſſa pupillari contenta, numquid per aduentum pubertatis extinguatur.Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.&c.nu.40.col.4.f.203.T.8.P.1.
Tacita in l.Titius,& Seius ff.de hęredib.inſtituend.qualiter conſi deretur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg. nu.31. col.4. in fi.fol.282.T.8.P.1.
Tacita in pupillari expreſſa comprehenſa,an tollat ſuitatem.Angel.de Perigl.de ſuitate quæſtio.10.nume.18.colum. 1. fol.150. Tom.octauo.P.2.
Tacita numquid expiret patre filium emancipante. Angel. de Gambel.de teſtament.gloſſ.84.num.19.colum.4.quarta.fol.68. Tom.octauo.P.1.
Tacita omnino quæ ſit.Roland.de teſtament.& vlt.volunt.rubr. 23.nu.11.col.1.f.11.T.8.P.1.
Tacita, per quæ verba ſubintelligatur. Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib.rubr.de vulg. &c. nume. 10. columna prima. fol.202. Tom.octauo.P.1.
Tacita poteſt habere locum extincta pupillari ſubſtitutione.Pau. Leoni.de ſubſtitutionibus.titu.de compendioſa &c.nume.342. col.4.fol.315.T.8.P.1.
Tacita quæ dicatur.Ant.Fume.de ſubſtitutionib.nume.16. col.1. fol.222.T.8.P.1.
Tacita quæ ſit.Bartol.de Hucio.de ſubſtitutionib.c.1. nu.4.col.3. fol.212.T.8.P.1.Roland.de teſtamen.& vlt.volunt.rub.23.nu.3. col.4.f.10.T.8.P.1.& Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutiob.c.1. nu. 2.col.3. fol.264.T.8.P.1.
Tacita qualiter dignoſcatur.Bartol. de Hucio. de ſubſtitutionib. c.1.nu.7.col.3.f.212.T.8.P.1.
Tacita quam formam habeat.Rolan.de teſta.& vlt.volunt. rubr. 48.nume.4.colum.ſecunda.f.25.ſed vult dicere. folio 28. Tom. octauo.P.1.
Tacita tripliciter dici poteſt ſecundum DD.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.nu.22.col.3.f.282.T.8.P.1.
Vulgaris tranſmittitur ad hęredes.Phanu.de Phanu.de inuent.hęhęred.P.6.nu.93.col.4.f.300.T.8.P.2.

Subſtitutio vulgaris qualiter miſcellaneè conſideretur,& eius effectus.

*SVBSTITVTIO vulgaris triplex ſecundum nos, aliter, quàm dicunt Doct Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.titu. de vulg.&c.nu.24. col.3.fol.282.T.8.P.2.
Vulgaris verbis generalibus fit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.25.col.3.f.282.T.8.P.1.
Vnde dicta fit.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.35. col.1.fol.283.T.8.P.1.

De ſubſtitutione vulgari in ablat. conſiderata, & eius effectu.

*SVBSTITVTIONE vulgari ex neceſſitate facta,quis admittendus. Bald.de Vbald.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.&c. nu.20. col. 4. fol.102.T.8.P.1.
Habilitas perſonæ quomodo intelligatur.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.4.col.1.f.282.T.8.P.1.
*SVBSTITVTIONES vulgares in quibus caſibus cõtineantur in reciproca.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de reciproca. &c.nu.14 col.3.f.301.T.8.P.1.
*SVBSTITVTIONI in vulgari an ſit locus, ſi inſtitutus viuo teſtatore,moriatur.Rolan. de teſtam.& vlt.volunt.rub.23 nu.26.col.4. fol.11.T.8.P.1.
Vulgari locus an ſit ſeruo duorum dominorum inſtituto, & ſubſtituto ei vno domino, qui iubet adire, alter repudiare. Bald. de Vbal.de ſubſtitutionib.rub.de vulg.& nu.4.col.2.f.202.T.8.P.1.

Subſtitutionis vulgaris miſcellaneè conſideratio qualis ſit.

*SVBSTITVTIONIS vulgaris diffinitiones ſunt ſex. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus.tit.de vulg.&c.col.2.& 3.f.281.T.8.P.1.
Prima diffinitio.nu.2.col.2.ibid.
Secunda.ibid.nu.9.col.2.f.eo.
Tertia.ibid.nu.12.
Quarta.ibid.num.14.
Quinta.ibid nu.18.
Sexta.ibid.num.19.
Vulgaris effectum quæ impediant,& extinguant.Bald. de Vbald. de ſubſtitutionib.rub.de vulg.n.32.col.3.f.203.T.8.P.1.& Bart. de Hucio.de ſubſtitutionib.c.1.nu.22.col.3.f.213.T.8.P.1.
Effectus qui,& quot ſint,& per diſcurſum.Roland.de teſtam.& vlt.volunt.rub.23.nu.13.24.28.29.& 34.f.11.& 12.T.8.P.1.
Effectus ſunt tres.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. titu. de vulg.&c. Tom.8.P.1.
Primus eſt &c.ibi.nu.113.f.276.col.1.
Secundus eſt.ibid.nu.141.col.4.f.287.
Tertius effectus eſt &c.ibid.nu.165.col.1.f.289.
Expreſſæ,vel tacitæ,quis ſit effectus. Rolan. de teſtam.& vlti.volunt rub.23.nu.4.col.4.f.10.T.8.P.1.
Quæ ſint impedimenta.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.c.1.nu.29. col.3.f.267.T.8.P.1.
Materia qualis ſit.Ang.de Gambel.de teſtamentis.gl.84.nume.1. col.3.fol.67.T.8.P.1.
Tacitæ exemplum in l.Gallus.ff.de lib.& poſthu.Pau.Leoni.de ſubſtitu.tit de vulg.&c.nu.27.col.4.f.282.T.8.P.1.
Verba habent duo extrema,ſeu duas partes,ſine ſit expreſſa,ſiue tacita,ſeu præſumpta.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib. &c. tit. de vulg.&c.nu.48.col.2.f.283.T.8.P.1.
Verba quomodo intelligenda ſint.Lãcel.Polyt.de ſubſtitutionib. part.3.col.1.fol.230.T.8.P.1.
Verba,ſi hæres non erit,cuius efficaciæ,ſint.Vdalr.Zaſ.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.27.col.4.f.282.T.8.P.1.
Verba,ſi hæres non erit,quam ſignificationem habeant.Pau.Leoni.de ſubſtitutionib.tit.de vulg.&c.nu.24.col.3.f.282. T.8.P.1.
*SVBSTITVTIS expugnato teſtamento per bonor. poſſeſ.contra tabul.an præſtari debeant legata.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib. tit.de pupil.&c.nu.53.col.3.f.254.T.8.P.1.

Subſtituto quid competat.

*SVBSTITVTO an locus fiat domino hæreditatem per ſeruum delatum repudiante.Lancel.Polyt.de ſubſtitutionib.P.3.num.19. col.1.f.232.T.8.P.1.
Quid in ſeruo duorum dominorum.ibid.nu.20.& 21.
An locus ſit,vno ex filijs inſtitutis decedente.Lacel.Polyt.de ſubſtitutionib.P.3.nu.61.col.4.f.236.T.8.P.1.
An ſit ius filio præterito teſtamentum approbante. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib.P.3.nume.70.colum.4.fol.237.T.8 P.1.
Et fideicommiſſario concurrentibus, vter eorum ſit præferendus. Anton.Fume.de ſubſtitutionibus.nume.31.colum. ſecunda. fol. 222.Tom.8.P.1.
Fit locus cum relinquitur vxori.Lancel.Gal.de ſtat.q.2.nu. 17.col. 2.fol.312.T.8.P.1.
Vulgariter prodeſt inuentarium hæredis in duobus caſibus. Sebaſtian. Montic. de inuent. nume.31. columna ſecunda.fol.260. Tom.8.P.1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Substitutum qualiter circa diuersa considerari contingat?

SVBSTITVTVM decedentem sine filijs legitimis, & naturalibus a filio legitimo excludi secundùm communiorem opinionem. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 7. nume. 344. col. 1. fol. 208. Tom. 8. P. 1.

Pater grauare potest pupillarē Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 1. q. 81. nu. 3. col. 3. f. 407. T. 10. P. 1.

Substitutus qualiter circa diuersa consideretur, & eius effectus?

SVBSTITVTVS a matre sagaci præferendus a patre stulto. Angel. de Gambel. de testamentis. glos. 81. nume. 14. colum. 1. fol. 66. Tom. 8. P. 1.

Admittitur decedente instituto etiam in vita testatoris virtute illius clausulæ vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum. Io. Dilect. Durant. de arte testandi. titu. 5. caut. 14. nume. 3. col. 3. fol. 124. Tom. 8. P. 1.

Instituto conditioni parere recusante. Lancel. Polyt. de substitutionib. P. 3. nu. 79. col. 4. f. 238. T. 8. P. 1.

Et quid in minore adeunte postea abstinente? ibidem nume. 80. colum. eodem.

Alicui per fideicommissum an possit succedere alteri directo. Lancel. Polyt. de substitutionibus. Par. 6. nume. 14. colum. 4. fol. 243. Tom. 8. P. 1.

An admittatur hærede adeunte, & postmodum per vulgarem abstinente. Angel. de Gambel. de testamentis. gl. 84. nu. 12. 13. col. 3. fol. 68. T. 8. P. 1.

Vbi institutus tantùm de iure prætorio venire potest. Bartol. de Hucio. de substitutionibus. capitulo primo. nume. 24. colum. 4. fol. 213. T. 8. P. 1.

Vbi promissum est factum proprijs manibus explicandum. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. quæstio. 80. nume. 6. colum. 3. fol. 430. Tom. 11. P. 1.

An excludat patrem filio instituto adire recusante. Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 1. nu. 12. col. 2. f. 265. T. 8. P. 1.

An excludatur ob filios hæredis, qui momētò post patris mortem vixerint. Ioan. Dilect. Durant. de art. testandi. tit. 5. caut. 25. nu. 1. col. 4. fol. 124. T. 8. P. 1.

Per transmissionem iuris deliberandi. Lancel. Polyt. de substitutionibus. P. 3. nu. 84. col. 3. f. 239. T. 8. P. 1.

An gaudeat iuris accrescendi transmissione. Angel. de Gambel. de testamentis. gl. 42. nu. 5. col. 5. f. 49. T. 8. P. 1.

An gaudeat priuilegijs substituentis. Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 75. nu. 3. col. 4. f. 429. T. 11. P. 1.

An viuetur inuentario. Sebast. Montic. de priuent. c. 9. nu. 164. col. 4. fol. 223. T. 8. P. 2.

An possit succedere ex tacita vulgari pupillo, cui est substitutū pupillariter viuo patre decedente. Bald. de Vbal. de substitutionib. rub. de vulg &c. nu 23. col 4. f. 202. T. 8. P. 1.

An prēferatur coniuncto? Io. Staphil. de grati. expect. &c. vers. vidē dum. nu. 11. col. 3. f. 289. T. 8. P. 1.

Fisco, casu quo hæres est indignus. Roland. de testa. & vlt. volunt. rub 23. nu. 20. col. 3. f. 11. T. 8. P. 1.

Instituto, qui non potest esse hæres, eo modo, quo testator voluit. Roland. de testament. & vlt. volunt. rubr. 23. nume. 23. colum. 4. fol. 11. T. 8. P. 1.

An repellatur per eum, qui potest de iure ciuili venire, & venit per secundùm tabu. Bal de Vbal. de substitutionib. rub. de vulg. &c. nu. 38. col. 4. f. 203. T. 8. P. 1.

An retineat locum eius, cui dicitur substitutus. Nicol. Moron de fide, treug. & pace. quæstio. 80. nume. 5. colum. 3. fol. 430. Tom. octauo P. 1.

An teneatur facere inuentarium, vbi pupillus institutos fecit, & si fecit, an retineat falcidiam? Franc. Porcell. de confect. viuent. c. 2. nu. 18. col. 3. f. 158. T. 8. P. 1.

Ante euentū substitutionis necessariò non citandus. And. ab Exea. de pact. P. 2. nu. 75. col 3. f. 54. T. 6. P. 2.

Cohæres cogitur acceptare hæreditatem, ideſt partem cohæredis. Phanu. de Phanu. Par. 5. nume. 12. colum. secunda. fol. 285. Tom. octauo. Par. 2.

Cuius qualitatis esse debeat? Nicol. Moron. de fide, treug. & pace. q. 80. nu. 2. col. 2. f. 450. T. 11. P. 1.

Datus in legato an intelligatur conditionaliter. Io. Berta. de gabel. P. 1. nu. 36. col. 4 f. 54. T. 12.

De iure ciuili veniens, quando repellatur obstante iure prætorio. Bald. de Vbald. de substitutionib. rub. de vulg. substit. nume. 36. col 3. fol. 203. T. 8. P. 1.

Debet esse æquè idoneus. Pet. Bellin. de re milit. ti. 6. nume. 5. col. 3. fol. 143. Tom. 16.

Directo a milite etiam post ætatem pupillarem, cui succedat, & cuius dicatur hæres. Lancel. Polyt. de substitutionib. tit. de compendiosa &c. nu 19. col. 1. f. 260. T. 8. P. 1.

Et institutus an, & quibus casibus veniant? Roland. de testa. & vlti. volunt. rub. 23. nu. 22. col. 3. f. 11. T. 8. P. 1.

An possint per concursum simul stare? Bart. de Hocio. de substitutionib. c. 4. nu. 15. col. 2. f. 218. T. 8. P. 1.

Quo casu in simul admittantur? Angel. de Gambel. de testamentis. gl. 84. nu. 10. col. 2. f. 68. T. 8. P. 1.

Etiam infra annum tutorem petere debet. Quintil. Mandos. de anal. casib. nu. 19. col. 4. f. 210. T. 17.

Ex coniecturis præfertur monasterio. Melch. Palaez. in tractatu maiorat. P. 2. q. 3. nu. 22. col. 3. f. 418. T. 10. P. 1.

Ex tacita vulgari, an admittatur pupillaris ventri facta, & nullo ex ventre nascente. Bald. de vbald. de substitutionib. rub. de vulga. substit. nu. 24. col. 1. f. 203. T. 8. P. 1.

Excluditur, si non curat dari tutorem pupillo intrà annum. Io. Dilect. Durant. de arte testandi. tit. 5. caut. 14. num. 4. col. 3. fol. 122. Tom. 8. P. 1.

Fideicōmissarius vtrum si dotem, vt tutor dedisset excessiuam in bonis fideicommissi possit eam tractare. Phanu. de Phanu. de dote. gl. 10. nu. 73. col. 4. f. 442. T. 9.

Filiæ in dote ei legata sine liberis decedat, admittitur ad eā duntaxat partē, quæ legitima deducta supereſt. Ioā. Zosch. de nupt. lib. 5. nu 10. col. 4. f. 92. T. 9.

Filio suo impuberi, si decesserit absque liberis, an videatur, ętatem limitasse per verbum impuberi. Bal. de Vbal. de substitutionib. titu. de compendiosa &c. nu. 24. col. 3. in fi. f. 210. T. 8 P. 1.

Hæres necessarius fieri per patrem filio impuberi an possit? Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 2. nu. 23. col. 1. f. 269. T. 8. P. 1.

In exercitu an gaudeat exceptione hostice? Nicol. Monron. de fide treug. & pace. q. 53. nu. 2. col. 3. f. 426. T. 11. P. 1.

In locum alterius repræsentat personam illius, & pro eius persona. est habendus. Ægyd. de Bellamera. de permutat. benefi. P. 2. q. 7. nu. 24. col. 4. f. 194. T. 15. P. 1.

In ludo quando teneatur, si ludum amisit. Thomas Act. de Ludo. Scacchorum. q. 12. princ. nu. 101. col. 3. f. 192. T. 7.

In quibus iuris casibus locum non habeat? And. Barbat. de Cardi. leg. de latere. q. 2. nu. 15. col. 4. f. 135. T. 13. P. 2.

Instituto abstinente quo iure admittatur. Lancel. Polyt. de substitutionib. P. 3. nu. 83. col. 2. f. 239. T. 8. P. 1.

Maternus an, & quando paterno præferendus sit? Lancel. Polyt. de substitutionib. titu. de exempl. &c. nume. 9. colum. 2. fol. 257. Tom. 8. P. 1.

Moriens antequam substitutionis casus eueniat, spes substitutionis expirat, & non trasmittit eam ad hæredes. Ioan. Dilect. Durant. de arte testandi. tit. 5. caut. 23. nume. 1. colum. secunda. fol. 124. Tom. 8. P. 1.

Non admittitur per mortem alterius copulatiuè instituti. Ioan. Dilect. Durant. de arte testandi. tit. 5. caut. 16. nume. 3. col. 1. fol. 123. Tom. 8. P. 1.

Numquid veniat testatore, ita dicente, si neque ille, neque ille hæres erit, & qualiter stet hęc locutio? Lancellot. Polyt. de substitutionib. P. 3. nu. 84. col. 3. f. 239. T. 8. P. 1.

Per fideicommissum censetur habere spem probabilem procedēdi. Melch. Palaez. in tract. maiorat. Par. 2. nume. 82. col. 3. fol. 412. Tom. 10. P. 1.

Per fideicommissum sub conditione mortis, si fratrem interficiēdo faciat conditionem mortis existere, non consequitur fideicō missum. Melch. Palaez. in tractat. maiorat. Par. 2. quæst. 4. nu. 19. col. 4. f. 420. T. 10. P. 1.

Per matrem filio furioso, an prēferendus sit substituto, quem auus dedit in eisdem bonis. Bald. de Vbald. de substitutionib. tit. de exempl. substit. nu. 24. col. 4. f. 207. T. 8. P. 1.

Per verba *directa in re certa*, & alius p verba obliqua in alijs bonis *qualiter veniat in* successione. Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 5. nu. 29. col. 2. f. 274. T. 8. P. 1.

Quid si per verba communia? ibid. nu. 30.

Pluribus verbo vniuersali non admittitur, nisi mortuis omnibus institutis. Io. Dilect. Durant. de art. testādi. tit. 5. caut. 16. nu. 2. col. 1. fol. 123. T. 8. P. 1.

Posthumo, si ante tutelæ suæ annos decessisset, an hæres esse debeat, non nato posthumo? Claud. Cartiuncula. de offi. iudic. c. 5. nu. 18. col. 2. f. 75. T. 3. P. 1.

Potest admitti, antequam euacuatus omnino sit gradus institutionis. Pau. Leoni. de substitutionib. tit. de vulg. &c. num. 156. col. 3. fol. 288. T. 8. P. 1.

Implorare officium iudicis hærede per annum differente adire. Vdalr. Zas. de substitutionib. c. 7. nu. 7. col. 1. f. 277. T. 8. P. 1.

Obtinere etiam maior in integrum restitutionem ex persona pupilli, aut separat bona. Pau. Leoni. de substitutionib. titu. de pupil. &c. nu 222. col. 2. f. 296. T. 8. P. 1.

Obtinere illa bona mediante actione ex stipulatu, vel vtili actione ex lege. Pau. Leoni. de substitutionib. tit. de pupillari &c. nu. 265. col. 2. f. 297. T. 8. P. 1.

Præfertur coniuncto volenti per ius accrescendi venire. Boni. de Curtili. de nobilit. P. 3. nu. 9. col. 2. f. 7. T. 16. Ant. Fume. de substitutionib. nu. 20. col 1. f. 222. T. 8. P. 1.

Item quare. ibidem.

Procuratoris an possit insinuare, & quòd substitutus procuratoris censetur procurator, & a domino constitutus. Pet. Rebuff. de nominationib. q. 14. princ. nu. 176. col. 3. f. 324. T. 15. P. 2.

Propriè dicitur a principali. Nicel. Moron. de fide, treu. & pace. q. 53. nu. 3. col. 3. f. 426. T. 11. P. 1.

Substitutus pupillaris qualiter consideretur, & eius effectus?

SVBSTITVTVS pupillaris potest ex persona pupilli, & sua, facere inuentarium. Sebast. Montic. de inuent. nu. 100. colum. 3. f. 263. Tom. 8. P. 2.

Quæ bona ponat in inuentario. Iaon. Coras. de inuentario. num 24. col. 1. f. 166. T. 8. P. 2.

Quo pacto dicatur esse in delicto, si non faciat inuentarium. Sebastian. Montic. de inuent. nume. 104. columna quarta. fol. 263. Tom. 8. P. 2.

Super

Source : BIU Cujas

Super hæreditate pupilli viuentis paciſci non poteſt. Ioan. Guter. Plac. Hiſpa. de contract. iurat. capitulo. 42. nume. 1. col. 3. fol. 88. Tom. 6. P. 1.
Vt habeat hæreditatem filij, an neceſſe ſit, vt paternam etiam habeat. Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. nu. 67. col. 4. fol. 255. T. 8. P. 1.

Subſtitutus pupillariter qualiter miſcellaneè conſideretur, & quid operetur.

*SVBSTITVTVS pupillariter an teneatur in plus, quàm ipſe pupillus. Angel. de Gambel. de teſtamentis. gloſ. 44. num. 3. col. 2. fol. 50. Tom. 8. P. 1.
Pupillariter datus etiam cohæres ipſi impuberi, qui portionem ſuam paternæ hæreditatis agnouit, non poteſt pupillarem repudiare. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. &c. nume. 229. col. 3. fol. 296. T. 8. P. 1.
Dicitur immediatè ipſi impuberi hæres fieri, tamen etiam in effectu fit hęres teſtatoris. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. titu. de pupil. &c. nu. 212. col. 1. f. 296. T. 8. P. 1.
Filio inſtituto ſub illis verbis ſi hæres erit, & in pupillari ætate deceſſerit, videtur virtualiter etiã ad bona teſtatoris vocatus, quia hæres &c. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. &c. nu. 209. fol. 296. col. 1. T. 8. P. 1.
Habet intentionem ſuam fundatam, quòd pupillus ſit mortuus in pupillari ætate, niſi hæres inſtitutus a pupillo, probet maioritatem ætatis. And. Alciat. de pręſumptionib. pręſumpt. 14. nu. 7. col. 1. f. 323. T. 4.
Impubere decedente an ſuccedat in omnibus bonis ſuis etiam ſi ſit ſecundi gradis. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. c. 2. num. 19. col. 3 fol. 268. T. 8. P. 1.
Non poteſt petere ſeparationem bonorum teſtatoris, a pupillaribus quando pupillus iam hæres extitit patri. Pau. Leoni. de ſubſtitutionibus. titu. de pupillari &c. nume. 221. colum. 2. fol. 296. Tom. 8. P. 1.
Pupillo viuo, patre mortuo, an poſſit ſuccedere ex tacita vulgari. Barthol. de Hucio. de ſubſtitutionib. capit. 1. nume. 16. col. 2. fol. 213. T. 8. P. 1.
Si antequam eueniat caſus pupillaris ſubſtitutionis, inueniatur, non tranſmittitur. Pau. Leoni. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. &c. nu. 282. col. 3. f. 297. T. 8. P. 1.
Tenetur facere inuentarium. Sebaſt. Monticul. de inuent. c. 5. nu. 63. col. 4. in fi. f. 210. T. 8. P. 2.
Ventri, ventre non nato, an admittatur ex tacita vulgari. Rolandin. de teſtam. & vlti. volunt. rubr. 23. nume. 27. colum. 4. fol. 11. Tom. 8. P. 1.

De ſubſtituto miſcellaneè conſiderato, & eius effectu.

*SVBSTITVTVS pupillo, etiam mortuo teſtatore, non cenſetur habere ſpem probabilem. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. nu. 50. col. 3. f. 412. T. 10. P. 1.
Pupillo ſine hæreditate paterna, an poſſit conſequi pupillarem hæreditatem. Lancel. Polyt. ſte ſubſtitutionib. tit. de pupill. &c. nu. 54. col. 3. f. 254. T. 8. P. 1.
Item econtra. ibid.
Viuo patre moriente an admittatur. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. c. 1. nu. 28. col. 2. f. 266. T. 8. P. 1.
Item quomodo ibid.
Quando ſuccedit excluſo monaſterio. Ioan. Dilect. Durant. de arte teſtandi. tit. 5. caut. 18. nu. 2. col. 3. f. 123. T. 8. P. 1.
Qui dimittitur ab eo, qui ſe abſentat, vel qui ponitur loco mortui, habet iuriſdictionem ordinariam, non delegatam. Octaui. Simoncell. de decretis. lib. 1. tit. 1. in ſpectio. 2. nume. 78. colum. 2. fol. 295. T. 6. P. 2.
Quibus caſibus concurrat cum inſtituto. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. P. 6. nu. 54. col. 1. f. 248. T. octauo. P. 1.
Quibus caſibus loco ſubſtituentis legitimè ſtet, quibus verò non. And. Barbat. de præſtant. Cardin. q. 9. Baſilica. 1. P. num. 8. col. 4. fol. 82. T. 13. P. 2.
Retinens legitimam authoritate legis non peccat. Ioan. Dilect. Durant. de arte teſtandi. tit. 5. cautela. 6. nu. 5. f. 121. T. 8. P. 1.
Seruit periculo ſubſtituẽtis. Nic. Moron. de fide, treu. & pace. q. 52. nu. 2. col. 2. f. 426. T. 11. P. 1.
Si in officio delinquat, an principalis teneatur. Gõdiſ. Villadieg. de legatis. q. 3. nu. 92. col. 1. f. 279. T. 15. P. 2.
Si omiſſum inuentarium faciat, legata a pupillo relicta ſolida præſtare tenetur a ſe verò relicta, detracta falcidia. Io. Corpas. de inuentario. nu. 21. col. 4. f. 165. T. 8. P. 2.
Sub conditione ſi aliter nomen, & arma teſtatoris non portauit ad purificationem conditionis, an ſufficiat, quòd vna adſit, & teſtator in dubio vocare videtur eum, qui proprium nomen habet. Melch. Palaez. in tract. maiorat. P. 2. quæſt. 4. illat. 8. nu. 5. ccl. 2. fol. 423. T. 10. P. 1.
Sub conditione ſi filius ſine liberis decedat, excluditur filio ingrediente monaſterium. Ioan. Boſch. de nec. lib. 5. nume. 6. col. 4. fol. 92. Tom. 9.
Subrogatur loco inſtituti, & capit quicquid erat habiturus inſtitutus. Phanu. de Phanu. de inuentar. P. 6. nume. 103. col. 4. fol. 301. Tom. 8. P. 2.
Subſtituto, an cenſeatur ſubſtitutus inſtituto. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. P. 6. nu. 15. col. 4. f. 243. T. 8. P. 1.
An intelligatur ſubſtitutus inſtituto. Io. Dilect. Durant. de arte teſtandi. tit. 5 cautela. 24. nu. 2. col. 3. f. 124. T. 8. P. 1.
Pupillariter, an ſit ſubſtitutus pupillo. Lãcel Polyt. de ſubſtitutionib. tit. de pupil. &c. nu 52. col. 3. f. 254 T. 8. P. 1.
Si præmoriatur primó ſubſtitutus, an veniat primo ſubſtituto recuſante. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. P. 6. nume. 18. col. 1. fol. 244. Tom. 8. P. 1.
Succedit non tantùm in bonis teſtatoris, ſed etiam pupilli. Ioã. Dilect. Durant. de arte teſtandi. tit. 5. caut. 10. num. 2 col. 4. fol. 121. Tom. 8. P. 1.
Vel hæres hæredis, an veniat præferendus inſtituto ius deliberandi ad hæredes tranſmittente, & ante aditam decedente. Bald de Vbald. de ſubſtitutionib. rub. de vulg. &c. num. 13. col. 2. fol. 202. Tom. 8. P. 1.
Veluti bonorum poſſeſſor tenetur facere inuentarium. Sebaſtian Montic. de inuent. capitulo 5. nume. 46. colum. ſecunda. fol. 210. Tom. 8. P. 2.
Ventri pupillariter non nato poſthumo, an ex tacita vulgari veniat. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. capit. 1. nume. 22. colum. 1. fol. 266. Tom. 8. P. 1.

Subſtitutus vulgaris qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*SVBSTITVTVS vulgaris an in fauorem, vel odium fiij detur. Lancel. Polyt. de ſubſtitutionib. Par. 3. nume. 92. colum. 3. fol. 240. Tom. 8. P. 1.
Vulgaris an impediatur exiſtentia ſui hæredis. Bald. de Vbald de ſubſtitutionibus. rub. de vulg. &c. num. 35. colum. tertia. fol. 203. Tom. 8. P. 1.
An præferatur cohæredi, tollatque ius accreſcendi. Lancellot Polyt. de ſubſtitutionibus. P. 6. nume. 26. columna prima. fol. 245. Tom. 8. P. 1.
An veniat in deſinentia ſuitatis. Bart. de Hucio. de ſubſtitutionib. c. 1. nu. 14. col. 1 f. 213. T. 8. P. 1.
Confecto inuentario per hæredem, qui reſtitutus fuit aduerſus aditionem hæreditatis, aliud inuentarium facere non poteſt, cũ tranſeant in eum acta iudicij. Rolan. a Valle. de confectio. inuẽt. verſ vlterius. nu. 2. col. 4. f. 186. T. 8. P. 2.
Inſtituto intra deliberationis annum moriẽte, an excludatur per ſucceſſores inſtituti iure tranſmiſſionis. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. c. 1. nu. 14. col. 2. f. 265. T. 8. P. 1.

Subſtitutus vulgariter qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVBSTITVTVS vulgariter an admittatur hærede, qui ſemel adijt, abſtinente per beneficium in integrum reſtit. Rolandin. de teſtament. & vlti. volunt. rubr. 23. nume. 38. colum. prima. fol. 12. Tom. 8. P. 1.
Vulgariter an admittatur per repudiationem vnius ex cohæredib. Lancellot. de Polyt. de ſubſtitutionibus. Par. 3. nume. 56. col. 2. fol. 236 T. 8. P. 1.
An poſſit ab inteſtato venire. Lancellot. Polyt. de ſubſtitutionib. P. 3. nu. 5. col. 2. f. 230. T. 8. P. 1.
An præferatur hæredi hæredis, habenti ius deliberandi. Roland. de teſtamentis, & vlt. volunt. rubr. 23. nume. 15. colum. 2. fol. 11. Tom. 8. P. 1.
An præferatur in filio repudiante, vel pater? Rolandin. Bono. de donat. cauſa mortis. Rubr. de vulg. &c. nume. 15. colum. 2. f. 202. Tom. 8. P. 1.
An præferatur fideicommiſſario vniuerſali. Roland. de teſtam. & vlt. volunt. rub 23. col. 3. f. 11. T. 8. P. 1.
An veniat etiam ad prælegata. Rolandin. de teſtament & vltim. voluntа. rubrica vigeſimatertia. numero 33. colum. prima. f. 12. Tom. 8. P. 1.
Et expreſsè impuberi inſtituto, qui hæres patri non eſt, & in pupillari decedit, quo iure bona capiat. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitutionib. c. 1. nu. 27. col. 2. f. 266. T. 8. P. 1.
Excluditur per patrem adeuntem, filio fam. repudiante. Rolandin. de teſtament. & vlti. volunt. rubr. 23. nume. 16. colum. 2. fol. 11. Tom. 8. P. 1.
Quando admittatur ad hæreditatem. Ant. Fume. de ſubſtitutionib nu. 21. col. 1. in fi. f. 222. T. 8. P. 1.
*SVBTER, præpoſitio quomodo exponatur. Albert. de Pergam. de præpoſitio. verſ. in nomine. nu. 36. f. 275. T. 18.
*SVBTILIS intellectus, & reſolutio cap. cum dilectus. de accuſat. cũ ius inductio extat ſupra. §. 7. nu. 2. incert. Auct. de alleg. in mater. hæres. §. 8. nu. 10. f. 22. T. 11. P. 2.

De ſubtilitate in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVBTILITAS dęmonum ad vtramque ſubſtantiam hominum adeundam. Ant. Gub. de matrim. verſicu. ſecundum. nume. 96. fol. 53. Tom. 9.
Fruſtra laborat loquentis, ſi non percipit intellectus audientis. Matthæ. de Afflict. de iure prothomis. in præfatione. nume. 4. fol. 1. Tom. 17.
Nimia legibus improbata. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 37. nu. 14. f. 369. col. 1. T. 15. P. 2.
Nimia reprobata. Ioan. Lup. de ſponſalibus, & matr. P. 2. nume. 9. fol. 44. Tom. 9.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Plerumque in perniciem vertitur. Ioan. Pirrh. de ſuita. verſic. fingitur. nu. 5. fol. 154. T. 8. P. 2.

*SVBTILITATEM iuris ſequi, & æquitatem omittere error eſt. Pet. Foller de contract. cenſuar. verſicu. ius. nume. 11. fol. 139. Tom. 6. Par. ſecunda.

*SVBTILITATES iuris in quibus nonnumquam Doctores laborãt ad oſtentationem inanes dicuntur. Matthę. de Afflict. de iure prothomis. in præfatione. nu. 2. f. 1. T. 17.

De ſubtractione, & eius effectu.

*SVBTRACTIO decimarum quæ mala inducat. And. Hiſpan. de regu. decima. interrogat. 9. nu. 6. f. 145. T. 15. P. 2.

Obedientiæ a Papa, eſt periculoſa, & omnis alia via per Principes prius tentanda eſt. Cardina. Iacobat. de concil. lib. 7. num. 27. fol. 325. T. 13. P. 1.

Rerum, qualiter probetur. Vital. de Camba. de clauſ. verſic. nil nouari. nu. 60. f. 392. T. 18.

Subtrahens qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

*SVBTRAHENS bona eccleſiæ videtur necare pauperes. Guliel. Redoan. de ſpol. eccleſiaſtic. §. occurrit. nume. 45. quæſtio. 7. fol. 237. Tom. 14.

Equum de grege Principis, punitur in libra auri, & reſtuit equum. Mart. de Carez. Laud. de Princip. quæſtio. 348. colum. 3. fol. 209. Tom. 16.

De grege Principis, quonam pacto debet puniri. Hippol. Bonac. de equo, ſiue Caball. quæſtio. trigeſimaſexta. colum. 4. fol. 109. Tom. 6. P. 1.

Pecuniam quam non adminiſtrat tenetur lege Iulia peculatus ille verò qui adminiſtrat ipſam pecuniam tenetur lege Iul. de reſiduis. Paris de Put. de ſindica. verſic ſindicantur etiam. nu. 5. col. 3. fol. 238. Tom. 7.

Rem ad vſum eccleſiæ deſtinatam nondum ei traditam, an ſit ſacrilegus. Pau. Grilan. de pœnis omniſar. coit. quæſtio. 1. nume. 6. fol. 298. T. 11. P. 1.

De ſubuaſallo, & eius effectu in recto conſiderato.

*SVBVASALLVS, an aduerſus vaſallum refutantem de euictione agere poſſit. Vdalri. Zaſ. de feud. P. 10. nume. 95. fol. 320. Tom. 10. Par. prima.

Offerens ſeruitium domino, ab eo expelli non poteſt. Mart. de Sylli. de feud. tit. 3. nu. 25. f. 3. T. 10. P. 2.

Qui feudum alienare vult, cuius conſenſum require debet, domini, ne, an vaſalli, qui ei ſubfeudauit. Vdalri. Zaſ. de feud. P. 9. nu. 43. fol. 316. T. 10. P. 1.

Quomodo feudum a domino ſuo ſuperiori domino refutatum reſeruabit. Franc. Sonsbec. ad vſus feud. Par. 12. nu. 125. fol. 147. Tom. 10. P. 2.

Si dominum ſuperiorem offenderit, feudum an ad ipſum dominum, an verò ad vaſallum, qui ſubfeudauit, reuertatur. Vdalri. Zaſ. de feud. P. 10. nu. 67. f. 319. T. 10. P. 1.

Subueniendum cui ſit.

*SVBVENIENDVM cui potius ſit, fratri carnali hæretico, quam extraneo catholico. Ioan. Nicol. Arelata. de hæret. notab. 22. num vnico. col. 3. f. 30. T. 11. P. 2.

Cui potius, patri, an filio æque indigenti. Ioan. de Ligna. de amicit. verſ. hic inſurgit. nu. 16. f. 238. T. 12. & Io. le Cirier. de primoge. verſi. quia. nu. 6. f. 60. T. 10. P. 1.

Eſt potius magis dilecto. Io. de Ligna. de amicit. verſic. hic inſtrugit. nu. 2. fol. 238. T. 12.

*SVBVENIRE ei, qui ſua culpa eget, indignum eſt, vel ſi ſuo vitio incidit in egeſtatem. Guliel. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. 20. nu. 76. f. 429 col. 1. T. 15. P. 2.

*SVBVENIRI quando aliter non poteſt, niſi alter lædatur, commodius eſt neutrum iuuari, quàm alterum grauari. Bartho. Cępo. de ſimula. contract. verſ. ciuis. nu. 195. f. 11. T. 7.

*SVBVENITVR ei magis qui ex neceſſitate facit, quàm ei qui ex voluntate Vital. de Camba. de clauſ. verſicu. ſubſequenter. nu. 3. col. 1. fol. 458. T. 18.

*SVBVENTIO ſupponit indigentiam. Io. de Ligna. de amicitia. verſi. hic inſurgit. nu. 4. f. 238. T. 12.

Suburbia qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVBVRBIA, & continentia ædificia vſque ad quem locum durant. Ioan. Calderin. de interdict. eccleſiaſtic. Par. 1. nume. 26. foliq 326. Tom. 14.

Et vrbis continentia quæ ſint. Lancellot. Gall. de ſtat. prefatio. 8. nu. 104. fol. 294. T. 2.

Quæ dicantur. Bea. Anto. de interdic. capitulo tertio, num 22. fol. 339. Tom. 14.

Succedendi conſideratio quæ, qualiterque ſit.

*SVCCEDENDI differentia inter maſculos, & fœminas, an ſit dabilis. Ioan. le Cirier. de primoge. quæſt. 19. 1. lib. num. 2. col. 4. fol. 32. T. 10. P. 1.

Facultas iuris publici. And. ab Exea. de pact. P. 2. nu. 57. fol. 33. vult dicere. 35. Tom. 6. P. 2.

Ius per Cardinalatus dignitatem numquid amittatur. Andr. Barbat. de præſtan. Cardin. quæſtio. 3. Baſilic. 1. Par. nume. 52. fol. 76. Tom. 13. P. 2.

Teſtandique facultas, inuentione eſt de iure gentium, ſolemnitate verò, & forma de iure ciuili. Albert. Brun. Aſten. de ſtat. artic. 1. nu. 4. f. 165. Tom. 2.

Varij modi. Ioan. le Cirier. de primoge. articu. 7. §. eadem. num. 10. fol. 50. T. 10. P. 1.

Succedens qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVCCEDENS ab inteſtato videtur grauatus eo fideicommiſ. quo erat decedens pendente conditione. Phanu. de Phanu. de inuẽt. hære. P. 6. nu. 96. f. 301. T. 10. P. 1.

Alio iure quàm hæreditario non tenetur facare inuentarium. Sebaſt. Montic. de inuent. in præfactione. numero 51. folio 202. Tom. 8. P. 2.

In alterius locum eo iure debet vti, quo ille vti debeat. Pet. Rebuff. de nominatio. quæſtio. octaua. princip. nume. 23. fol. 307. Tom. 15. Par. ſecunda.

In bonis tenetur ad debita. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. q. 10. nu. 1. fol. 349. T. 14.

In legitima tantum, non tenetur facere inuentarium. Sebaſt. Montic. verſicu. occupatis. nu. 44. f. 252. T. 8. P. 2.

In honore debet etiam in onere ſuccedere. Aibert. Brun. Aſten. de diminutio. & deteriorat. concluſione. prima. nume. 32. f. 371. Tom. 17.

In regno, ſeu maiori caſu, alios fratres alere tenetur. Ioan. Royas. Sergent. in epit. ſucceſſio. capitulo quinto. numero 35. fol. 397. Tom. 8. P. 1.

In obedienti præſtat cautionem. Sebaſt. Nontic. de inuent. verſ. occuparis. nu. 113. f. 254. T. 8. P. 2.

Iure ſpeciali, vel priuilegiario, an teneatur facere inuentarium. Sebaſt. Montic. de inuent. in prefatione. nume. 64. fol. 202. Tom. octauo. P. 2.

Per mutationem ſtatus alicuius non dicitur hæres. Roland. a Valle. de confect. inuent. quæſtio. duodecima. nume. 7. colum. 2. fol. 169. T. 8. P. 2.

Succedentes qualiter circa diuerſa conſiderari cootingat.

*SVCCEDENTES ab inteſtato qualiter, aut quomodo dicantur ſuccedere. Philip. Fran. de diſputat. petit. dub. 3. nu. 4. col. 1. fol. 331. Tom. 3. P. 2.

Ex inſtitutorum perſona in quadruplici ſunt differentia. Vbal. Zaſ. de ſubſtitutio. c. 1. nu. 9. f. 265. T. 8. P. 1.

Iure ſingulari non conferunt. Ioan. Soport. de collatio. c. 4. nu. 47. fol. 462. T. 8. P. 1.

*SVCCEDENTIS in beneficio, quod interſit beneficium ipſum pacificum conſequi. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 6. nu. 399. f. 196. T. 13. P. 2.

*SVCCEDENTIVM, & poſteriorum appellatione veniunt, ita fœminæ, ſicut maſculi. Albert. Brun. Aſcan. de ſtat. arti. 5. nu. 46. fol. 171. T. 2.

Succedere qualiter dubitatiuè conſideretur, & eius effectus.

*SVCCEDERE ab inteſtato, eſt legitimo iure, ideſt legis poteſtate ſuccedere. Maturin. Monta. de ſucceſſ. ab inteſt. col. 2. circ. med. fol. 385. T. 8 P. 1.

Ad inuicem partes, vt poſſint, an arbiter valeat ſententiam dicere. Mar. Anton. Blan. de compromiſ. quæſtio. 1. nume. 88. fol. 202. Tom. 13. P. 1.

An, & qualiter poſſit vxor viro. Matthęſila. de ſucceſſio. ab inteſta. art. 4. nu. 1. f. 335. T. 8. P. 1.

An, & quãdo poſſit mater illuſtris ſpurio. Matthęſila. de ſucceſſio. ab inteſta. memb. 2. 2. art. princ. nu. 5. f. 327. T. 8. P. 1.

Et quid de patre. ibid. nu. 7.

An, & quomodo poſſint tranſuerſales aſcendentibus. idem ibidẽ. artic. 2. princ. nu. 9. f. 325.

Succedere dubitatiuè qui poſſint ab inteſtato.

*SVCCEDERE an poſſint ab inteſtato nepotes auo. Rolan. Paſſager. de ſucceſſio. ab inteſta. verſ. diuinæ. nu. 31. f. 357. T. 8. P. 1.

Æqualiter Maſculi, & fęminæ. Nic. de Vbal. de ſucceſſio. ab inteſta. verſ. ſucceſſionem. nu. 19. f. 339. T. 8. P. 1.

Et quid olim. ibid.

Et quid hodie. ibid.

Conuerſi

Source : BIU Cujas

Conuersi ab intestato consanguineis suis. Nic. de Vbal. de successio. ab intesta. clerico. P. 2. nu. 6. f. 352. T. 8. P. 1.
Eremitæ ab intestato. Nic. de Vbal. de successio. ab intesta. clerico. P. 2. nu. 7. f. 35. T. 8. P. 1.
Filij fratrum mortuorum parentibus. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nunc. nu. 3. f. 320. T. 8. P. 1.
Filij spiritualibus eorum parentibus, & econtra. Matthesila. de successio. ab intest. memb. 4. 2. artic. princ. num. 3. colum. fol. 329. Tom. 8. P. 1.
Moniales ab intestato. Nic. de Vbal. de successio. ab intest. clerico. P. 2. nu. 8. f. 322. T. 8. P. 1.
Naturales ex ancilla eorum parentibus. Matthesila de successio. ab intesta. membr. 2. 1. articulo. nume. 4. colum. 4. fol. 323. Tom. octauo. Par. 1.
Nepotes auis, aut proauis. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nu. 10 f. 320. T. 8. P. 1.
Pater, & mater filijs ab intestato pariter, & æqualiter. Rolandin. Passager. de successio. ab intesta. versic. diuinæ. nume. 11. fol. 356. Tom. 8. P. 1.
An possit auo paterno ab intestato nepos naturalis, & legitimus ex filio naturali tantū. Matthesila. de successio. ab intest. memb. 2. 1. art. nu. 4. col. 4. f. 323. T. 8. P. 1.

Succedere qualiter applicatiué consideretur, & eius effectus.

*SVCCEDERE an semper æqualiter possint fratres ex altero tātùm latere defuncto coniuncti. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nunc. nu. 8. f. 321. T. 8. P. 1.
Inter se, qualiter possint collaterales naturales tantùm, & non legitimi. Din. Mugel. de successio. versi. quoniam. nume. 20. fol. 319. Tom. 8. P. 1.
Qualiter possint collaterales legitimi tantùm. idem ibidem. numero 21.
Qualiter possint spurij vel bastardi ab intestato, & agnatis patris. Din. Mugelan. de successio. versicu. quoniam. nume. 22. fol. 319. Tom. 8. P. 1.

Succedere qui non possint ab intestato.

*SVCCEDERE non possunt aliqua lege filij nati ex coitu damnato parentibus ab intestato. Roland. Passager. de successio. ab intest. versi. diuinæ. nu. 28. f. 357. T. 8. P. 1.
Ascendentes ab intestato, nisi defunctus nullos reliquerit descendentes. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nunc. nu. 1. fol. 320. T. 8. P. 1.
Collaterales cum ascendentibus. idem ibid. nu. 11.
Descendentes vlteriores, cum parentes adhuc superstint. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versic. aggredior. nume. 3. fol. 319. Tom. 8. P. 1.
Fratres ex altero parente tantùm coniuncti ascendentibus ab intestato. Roland. Passager. de successio. ab intesta. versi. diuinæ. nu. 18. fol. 356. T. 8. P. 1.
Naturales matris illustris, nati ex meretricio cum legitimis, secus si nati ex cōcubinatu. Matthesila. de successio. ab intesta. memb. 2. 1. artic. nu. 2. col. 4. f. 322. T. 8. P. 1.
Patri & matri spurij, & alij damnati, & repelluntur ab ordinibus, & dignitatibus, nisi per Principem fuerit dispensatum. Din. Mugellan. de successio. ab intesta. versi. quoniam. nume. 14. fol. 318. Tom. 8. P. 1.
Spurij patri. idem. ibid. nu. 14.

Succedere quis non possit ab intestato.

*SVCCEDERE non potest concubina secundum dispositionē authen. præterea. C. vnde uir. & vxor. Matthesila. de successio. ab intesta. art. 4. princ. nu. 33. f. 337. T. 8. P. 1.
Pater adoptiuus filio hodie ab intestato. Matthesila. de successio. ab intesta. membr. 3. 2. articulo princip. nume. 2. fol. 328. Tom. octauo. Par. 1.
Patri ab intestato filius natus ex clerico in minoribus constituto, & concubina. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. versic. diuinæ. nu. 31. f. 357. T. 8. P. 1.
Quis ei, quem ipse interfecit, sed eius bona fisco applicantur. Ascan. Clemens. Amer. de patria potest. effect. 2. nume. 39. fol. 106. Tom. 8. P. 2.
Quod limita in alio non interficiente, licèt in eodem gradu sit cum interficiente, is enim illi succedere non prohibetur. ibid.
Sēper mater filio ab intestate testato. Rolan. Passager. de socessio. ab intesta. versi. diuinæ. nu. 12. f. 356. T. 8. P. 1.

Succedere qui possint ab intestato.

*SVCCEDERE possunt filij fratrum cum parentibus. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versicu. nunc. nume. 5. fol. 320. Tom. 8. P. 1.
Filij naturales matri ab intestato decedenti. Rolandin. Passager. ab successio. ab intesta. versic. diuinæ. nume. 27. folio 357. Tom. octauo. Par. 1.
Per stirpes in infinitum ab intestato descendentes vlteriores, & qui non sunt filij. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. aggredior. nu. 4. f. 319. T. 8. P. 1.
Spurij in tribus casibus. Matthesila. de successio. ab intesta. mēb. 3. 1. arti. nu. 18. f. 324. T. 8. P. 1.

Succedere qualiter qui possint ab intestato.

*SVCCEDERE qualiter possint ab intestato fratres ex altero tàtum parente defuncto coniuncti. Roland. Passager. de successio. ab intesta. vers. diuinæ. nu. 17. f. 356. 356. T. 8. P. 1.
Ascendentes descendētibus. Din. Mugellan. de successio. ab intesta. vers. quoniam. nu. 15. f. 318. T. 7. P. 1.
Collaterales collateralibus. idem. ibid. nu. 16.
Collaterales, & transuersales. Ant. de Rosell. de successio. ab intesta. versi. ista gl. nu. 89. f. 363. T. 8. P. 1.
Filij naturales tantùm ab intestato. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. vers. diuinæ. nu. 25. f. 357. T. 8. P. 1.
Legitimi tantùm ab intestato. Matthesila. de successio. ab intesta. sta. memb. 3. 1. art. nu. 1. f. 323. T. 8. P. 1.
Nati ex libero, & serua, vel ècontra, fratribus suis ex legitimo matrimonio natis. Matthesila. de successio. ab intesta. verb. 2. 3. art. princ. nu. 6. col. 4. f. 333. T. 8. P. 1.
Nepotes ex diuersis filijs. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. vers. aggredior. nu. 5. col. 4. f. 319. T. 8. P. 1.
Transuersales. Ant. de Rosel. de successio. ab intesta. vers. ista. gl. nu. 89. f. 363. T. 8. P. 1.

Succedere qualiter quis ab intestato possit.

*SVCCEDERE qualiter possit adoptatus Din. Mugellan. de successio. ab intesta. ver. quoniam. nu. 9. f. 318. T. 8. P. 1.
Arrogatus. Din. de Mugellan. de successio. ab intesta. vers. quoniā. nu. 8. f. 318. T. 8 P. 1.
Ecclesia clerico. Matthesila. de successio. ab intesta. artic. 4. princ. nu. 27. f. 336 T. 8. P. 1.
Quando, & quibus possint fratres coniuncti ex altero tantùm latere defuncto. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nunc. nu. 6. fol. 321. T. 8. P. 1.
Quando possint adoptiui ab intestato vt sui. Matthesila. de successio. ab intesta. membro. 3. prim articulo. nume. 4. fol. 323. Tom. octauo. P. 1.
Fratres cum parentibus defuncti. Cin. Pistorien. de successio. ab intesta. versi. nunc. nu. 2. f. 320. T. 8. P. 1.
Quando possit coniux superstes ab intestato præcedenti coniugi. Roland. Passager. de successio. ab intesta. vers. diuinæ. nu. 26. fol. 357. T. 8. P. 1.
Qui non potest ab intestato, an possit bonorum possess. contra tab. intentare. Albert. Brun. Asten. de statu. articu. 10. nume. 29. fol. 214. Tom. 2.
Quibus casibus possit fiscus. Din. Mugella. de successio. ab intesta. versi. quoniam. nu. 23. f. 319. T. 8. P. 1.
Quibus casibus possit vir. vxori. idem ibid. nu. 25.
Quis non potest ei, quem interfecit. Rolan. a Valle. de dote. q. 61. nu. 12. fol. 376. T. 9.
Quis valeat, quando fratres vtrinque coniuncti admittuntur cum ascendentibus in gradu proximis, & mortuo extat frater vtrinq; coniunctus, & auus. Ant. de Rosell. de successio. ab intesta. vers. ista. gl. nu. 87. f. 363. T. 8. P. 1.

Succedere quomodo quis ab intestato possit.

*SVCCEDERE quomodo possint filij naturales patri, matri succedunt ex testamento, & ab intestato. Din. Mugellan. de successio. ab intesta. vers. quoniam. nu. 6. f. 318. T. 8. P. 1.
Filij vulgo quæsiti matri ab intestato. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. versiculo. diuinæ. numero 27. fol. 357. Tom. octauo. Par. prima.
Hodie ascendentes descendentibus. Matthesila. de successio. ab intesta. articulo secundo. princip. numero 1. folio 325. Tom. octauo. Par. prima.
Naturales tantùm liberi ab intestato tam matri, quàm patri. idē ibid. memb. 2. princ. nu. 1. f. 323.
Et quid in natis ex damnato coitu ab aliqua. ibidem. numero 2. & 3.
Parentes facti per subsequens matrimonium legitimi eorum liberis ab intestato. Matthesila. de successio. ab intesta. memb. 4. 2. artic. princ. nu. 1. f. 328. T. 8. P. 1.
Patres legitimi tantum ab intestato liberis suis. Matthesila. de successio. ab intesta. membro. 3. 2. articu. princip. nume. 1. fol. 328. Tom. 8. P. 1.
Transuersales ab intestato in bonis transuersalium. Matthesila. de successio. ab intesta. articu. tertio. princip. nume. 1. fol. 329. Tom. 8. P. 1.
Transuersales ab intestato inuicem. Anto. de Rosel. de successio. ab intesta. vers. ista. gl. nu. 108. f. 364. T. 8. P. 1.
Quomodo possit ab intestato. fiscus. Rolan. Passager. de successio. ab intesta. vers. diuinæ. nu. 23. f. 357. T. 8. P. 1.
Mater defuncto propter existentiam agnatorum, etiam si statim eam repellat. Matthesila. de successio. ab intesta. articu. 2. princ. nu. 12. f. 325. T. 8. P. 1.
Mater filio, vbi ponitur diuisio. idem ibidem. numero 18. folio 326.
Pater solus filio matre exclusa. Matthesila. de successio. ab intestato. articulo secundo. princip. numero 4. columna 4. fol. 324. Tom. 8. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Volens tam quam conſanguineus, probare debet conſanguinitatẽ. And. Alciat. de præſumptio. prę ſumptio. 28. nu. 9. colum. 2. fol. 313. Tom. 4.

Succedat qualiter applicatiuè conſideretur, eius effectus.

*SVCCEDIT eccleſia prælato decedenti ab inteſtato in his, quæ ab eccleſia vel eccleſiæ contemplatione habuit. Din. de Mugellan. de ſucceſſio. ab inteſta. verſicu. quoniam. nume. 24. fol. 319. Tom. 8. P. 1.

Filius clerici in bonis patris ſui, ſicut ſi pater fuiſſet laicus. Nicol. Vbald. de ſucceſſio ab inteſt. clerico. verſi. finita. nume. 5. fol. 353. Tom. 8. P. 1.

Mater concubina naturali in decem vncijs, pater autem in duabus tantum. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. memb. 2. 2. art. princ. nu. 13. fol. 328. T. 8. P. 1.

Mater filijs etiam ex damnato coitu natis, ab inteſtato ſuccedentibus. Rolan. Paſſager. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. diuinæ. nu. 29. fol. 357. T. 8. P. 1.

Spurius matri, etiam cum legitimis, ſi mater non eſt illuſtris Din. Mugellan. de ſucceſſio. ab inteſta. verſic. quoniam. nume. 12. fol. 318. T. 8. P. 1.

Tantum matri, non patri natus ex ſeruo, & ſerua. Ant. de Roſell. de ſucceſſio. ab inteſta. verſicu. iſta gloſſ. nume. 26. fol. 360. Tom. octauo. P. 1.

Vxor monialis viro ſacerdoti ab inteſtato, deficientibus agnatis, & cognatis. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. arti. 4. princ. num. 5. fol. 335. T. 8. P. 1.

Succeditur qualiter applicatiuè conſideretur, & eius effectus.

*SVCCEDITVR illi, qui ſuccedit. Quintil. Mandoſ. de Arnal. caſib. verſi. dum cauſas. nu. 38. f. 211. T. 17.

In maioratu in milleſimo gradu. Melchior. in tract. maiorat. q. 7. nu. 18. f. 436. T. 10. P. 1.

Succedunt qualiter applicatiuè conſideretur, & eius effectus.

*SVCCEDVNT ab inteſtato liberi parentibus tranſuerſalibus excluſis. Din. Mugellan. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. quoniam. nu. 1. fol. 318. T. 8. P. 1.

Clerici hodie in bonis aſcendentium, deſcendentium, & collateralium, ſicut ſi fuiſſent laici. Nic. Vbal. de ſucceſſio. ab inteſta. clerico. verſi. finita. nu. 2. f. 353. T. 8. P. 1.

Filij fratris præmortui patruo cum alijs patruis. Cin. Piſtorien. de ſucceſſio. ab inteſta. verſicu. nunc. nume. 3. colum. 1. fol. 321. Tomo, octauo. P. 1.

Filij fratrum, & cum patruis, & ſine patruis in ſtirpes, & non in capita. Rolan. Paſſager. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. diuinæ. nu. 17. fol. 356. T. 8. P. 1.

Hodie agnati, & cognati ab inteſtato æqualiter vſque ad decimum gradum incluſiuè ſeruata gradus prærogatiua Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. arti. 3. princ. nume. 30. & 51. fol. 331. & 333. Tom. 8. P. 1.

In ſtirpes, & non in capita filij fratrum. Din. Mugella. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. quoniam. nu. 19. f. 318. T. 8. P. 1.

Nepotes cum patruis cõcurrentes inſtirpes. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. memb. 3. nu. 13. f. 324. T. 8. P. 1.

Semper ab inteſtato collaterales proximiores, remotioribus excluſis. Cin. Piſtorien. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. nunc. num. 15. fol. 321. T. 8. P. 1.

Sicut legitimi filij naturales legitimati. Din. Mugellan. de ſucceſſio. ab inteſta. verſicu. quoniam. numero 3. folio 318. Tom. octauo. Par. prima.

De ſucceſſione ab inteſtato in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVCCESSIO ab inteſtato ceſſat, donec poteſt habere habere locũ ſucceſſio ex teſtamento. Din. Mugellan. de ſucceſſio. ab inteſta. verſi. quoniam. nu. 27. f. 319. T. 8. P. 1.

Ab inteſtato actus legitimus, ideſt, iure ciuili inductus. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. memb. 3. 1. articulo nume. 8. fol. 323. Tom. 8. P. 1.

Omnis generis tribus cognoſcitur. Maurit. Mõt. de hæred. ab int. vend. col. 3. circ. fi. 385. T. 8. P. 1.

Qua via deferatur. Philip. Caſol. de teſtam. & ſucceſſ. verſi. quia. nu. 2. col. 4. f. 107. T. 8. P. 1.

Qualiter conſideretur. Oliuer. Textor. de ſucceſſio. ab inteſta. verſic igitur. nu. 1. f. 373. T. 8. P. 1.

Sumæ virtutis eſt. Lancellot. Gal. de ſtat. quæſtio. 10. nume. 8. fol. 322. Tom. 2.

Venit ex legis prouidentia, vnde legitima ſucceſſio dicitur. idem ibidem. num. 4.

Vſque ad quotum gradum deferri poſſit. Rolandin. Paſſager. de ſucceſſio. ab inteſta. verſicu. diuinæ. numero 21. fol. 357. Tom. octauo. P. 1.

De ſucceſſione generaliter ſumpta, & eius effectu.

*SVCCESSIO arrogatorum ab inteſtato qualiter cõſideretur. Io. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſio. c. 18. nu. 1. col. 4. f. 407. T. 8. P. 1.

Aſcendentium, & deſcendentium æquiparantur. idem ibid. c. 20. num. 137. fol. 412.

Aſcendentium in bonis deſcendentium quomodo accipiatur. Io. de Royas. Sergen. in epit. ſucceſſio. c. 29. nu. 1. f. 422. T. 8. P. 1.

Aui ad nepotem, non prouiſione hominis, ſed legis transfertur. Io. Campes. de ſtat. q. 21. nu. 92. f. 367. T. 2.

Clerici ſecularis ab inteſtato qualiter accipiatur. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. col. 1. f. 243. T. 14.

Succeſsio collateralium qualiter conſideretur, & eius effectus.

*SVCCESSIO collateralium in feudis, beneficijsque nouis qualiter conſideretur. Guliel. Hannet. de iure feud. capit. 7. col. 3. fol. 169. Tom. 10. P. 1.

In feudo nouo non extenditur vltra ſeptimum gradum. Franc. Sonsbe. ad vſus feudo. P. 9. nu. 84. f. 134. T. 10. P. 2.

In feudo paterno, vel antiquo per concluſiones, vna cum ſuis fallentijs. idem ibid. nu. 86.

In feudo per concluſiones, vna cum ſuis fallentijs qualiter conſideretur. Franc. Sonsbec. ad vſus feudo. Par. 9. nume. 79. fol. 134. Tom. 10. P. 2.

Qualiter conſideretur. Maturi. Mont. de hæred. ab int. ven. col. 3. fol. 390. T. 8. P. 1.

Qualiter fiat. Ioan. Royas. in epit. ſucceſſio. cap. 32. nu. 1. col. 3. fol. 425. T. 8. P. 1.

De ſucceſsione generaliter ſumpta, & eius effectu.

*SVCCESSIO contra teſtamentum ciuilis, aut prætoria, an habeat locum in pupilli ſucceſſione. Philip. Caſol. de teſtam. & ſucceſſ. verſi. quia. nu. 4. f. 108. T. 8. P. 1.

Ex teſtamento, an reguletur ſecũdum naturam ſucceſſionis ab inteſtato. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtan. cautel. 27. num. 1. col. 1. fol. 125. T. 8. P. 1.

Feudi paterni in deſcendentes continuata interdictum adipiſcendę poſſeſſionis dat, non etiam recuperandæ. Vdari. Zaſ. de feud. paterno, & nouo. P. 3. nu. 3. f. 305. T. 10. P. 1.

Feudi qualiter conſideretur. Iac. de Ardi. in vſib. feudo. P. 3. 1. prin. c. 137. fol. 247. T. 10. P. 1.

Filij per ſenatuſconſultum Tertullianum conceditur matri inſolatium amiſſi filij. Rolan. a Valle. de dote. q. 4. nu. 3. f. 352. T. 9.

Filiorum ſpiritualium quæ ſit. Roan. Royas. in epit. ſucceſſio. c. 28. nu. 1. col. 3. f. 421. T. 8. P. 1.

Fratris, & filiorum alterius fratris ſecundum iuris ordinem eſt in ſtirpes. Ioan. Dilect. Duran. de arte teſtan. cautel. 3. num. 3. col. 4. fol. 119. T. 8. P. 1.

Fratrum legitimatorum qualiter conſideretur. Maturi. Mont. de de hæred. ab int. ven. col. 4 in princ. f. 389. T. 8. P. 1.

Legitimorum tantùm qualiter conſideretur. idem ibid.

Naturalium tantum qualis ſit. Maturin. Mont. de hæred. ab int. ven. col. 4. circ. med. f. 389. T. 8. P. 1.

Spuriorum, nefariorum, & inceſtuoſorum quomodo accipiatur. idem ibidem.

Hæreditatis non fit in beneficialibus. Philip. Prob. de iure regal. q. 55. nu. 5. col. 4. f. 407. vult dicere. 405. T. 12.

Immediata in beneficialibus cur prohibita. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 7. nu. 304. f. 207. T. 13. P. 2.

Immediatè reſpicit ius, quod habuit defunctus. Georg. Natã. Aſtẽ. de ſtat. q. 4. nu. 33. f. 258 T. 2.

In beneficialibus morte beneficiarij, vel prætermiſſio inueſtituræ, vel auxilij denegatio, aut alienatio illicita: aut voluntaria renunciatio: aut fortuito aliquo defectu legitime vacantia qualiter cõſiderentur. Guliel. Hannet. de iure feud. cap. 15. colum. 3. fol. 176. Tom. 10. P. 1.

In capita & ſtirpe qualiter conſideretur. idem ibidem. capitu. 6. col. 1. fol. 169.

In feudis an admittatur. Guliel. a Monfer. de ſucceſſio. Regũ. dub. 1. nu. 8. fol. 178. T. 16.

Vſque ad quotum gradum deferatur. Nic. de Vbal. de ſucceſſio. ab inteſta. verſ. diuinæ. nu. 22. f. 357. T. 8. P. 1.

In feudo antiquo, non ſolum ad directe deſcendentes, ſed etiam ad tranſuerſales vltra ſeptimum gradum porrigitur. Fran. Sonſbe. ad vſus feud. P. 9. nu. 85. f. 134. T. 10. P. 2.

In ſtirpes quando fiat. Rolandi. de teſtamen. & vlt. volunt. rub. 11. nu. 20. f. 5. T. 8. P. 1.

Inter coniuges quo iure procedat. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſta. art. 4. princ. nu. 2. f. 335. T. 8. P. 1.

Inter liberos, an ſit æqualis. Io. le Cirier. de primoge. q. 16. princip. nu. 8 fol. 31. T. 10. P. 1.

Inteſtata aſcendentium, & collateralium qualiter conſideretur. Guliel. Hannet. de iure feud. capitulo quinto. colum. 4. fol. 168. Tom. 10. P. 1.

Iuris ciuilis durat triginta annis. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſt. arti. 3. princ. nu. 52. f. 333. T. 8. P. 1.

Iuris patronatus, & præſentandi clericum ad eccleſiam, regulatur ad inſtar ſucceſſionis bonorum patrimonialium. Lauren. de Palat.

Source : BIU Cujas

Palat.de ſtatu verſi.quoniam.nu.270.f.283.T.2.
Lucratiua in bonis paternis non producit laudemium. Franciſc. Solſo.in Lucern.laudem. verſicu.nunc.nume.34.fol.229. Tom. 10.Par.ſecundo.
Maioratus ad quos pertineat. Melchior. Palaez. in tract. maiorat. q.4.nu.14.f.421.T.10.P.1.
Non cadit in beneficialibus. Arnulph.Ruze de iure regal.priuil.5. nu.3.fol.363.Tom.12.
Non datur per viam contractus.Cornel.Beninc.de pauper.& eius priuil.ſpecial.4.in vlt.volunt.nu.10.col.4.f.165.T.18.
Non fit per ſaltum, ſed per ordinem.Guliel.a Monſer. de ſucceſſio.Regum.dub.1.nu.37.f.180.T.16.
Non patet his,qui non ſunt de eodē territorio.Albert.Brun.Aſten. de ſtat.art.1.nu.36.f.167.T.0.
Parentū ex damnato coitu qualiter conſideretur. Maturin. Mont. de hæred.ab int.ven.col.1.circ.med.f.389.T.8.P.1.
Legitimorum tantum quomodo accipiatur. ibidem. col. 4. circ. med.fol.388.
Naturalium,& legitimorum qualiter conſideretur. idem vbi ſupra.col.2.circ.med.f.eod.
Naturaliū tantùm quæ ſit.Maturin.Mont.de hæred.ab int.vend. col.1.circ.princ.f.389.T.8.P.1.
Prætoria quo caſu vtilior ſit, quàm ciuilis. Io.Franc.Balb.de præſcriptio.q.20.nu.4.col.2.f.81.T.17.
Qualiter in Regnis cadat.Ant.Corſ.de poteſt. regia.P.2.q.5.nu.7. fol.132.Tom.16.
Quandoque eſt loco ſolutionis,& quandoque non.Ant.de pigno. & hypothe.memb.1.5.P.nu.54.f.226.T.6.P.1.
Spuriorum quo ad bona materna qualiter cōſideretur.Io. Royas. in epit.ſucceſſio.c.26.nu.1.f.419.T.8.P.1.
Teſtamentaria qualiter conſideretur.Valēt.Forſte.de hiſt.iur.ciu. Roma.col.4.circ.med.f.31.T.1.
Teſtata feudi qualiter conſideretur.Guliel.Hannet.de iure feud.c. 10.col.4.fol.170.T.10.P.1.
Tranſuerſorum, & primo fratrum naturalium, & legitimorum, qualiter conſideretur.Maturin.Mont.de hęred.ab int.ven.col.1. circ.med.f.389.T.8.P.1.
Vbi fit in capita, erit in ſtirpes voluntate teſtatoris. Ioan.Dilec.duran.de arte teſtan.cautel.27.nu.2.f.125.T.8.P.1.
Viri, & vxoris eſt de iure prætorio, & perditur ſi non petatur bo. poſſ.infra tempus a lege ſtatutum.Rolan. Paſſager. de ſucceſſio. ab inteſt.verſ.iſta gl.nu.367.T.8.P.1.
Vniuerſalis quos effectus pariat.Philip.de Caſol.de teſta.& ſucceſ. verſi.quia.nu.5.f.108.T.8.P.1.

De ſucceſſione in ablat. conſiderata, & eius effectu.

*SVCCESSIONE ab inteſtato an gradatim competat ius accreſcendi.Franciſc.Duaren.de iure accreſcen. capitulo 10.colum.2.fol. 435.T.8.P.1.
Ab inteſtato ille admittitur, qui eſt proximior tempore mortis. Albert.Brun.Aſten.de ſtatu.artic.10.nu.64.fol.217.T.2.
Quæ immutata ſunt per ius nouiſſimum. Dyn. de Mugellan. de ſucceſſio.ab inteſta.verſi.quoniam.nu.30.f.319.T.8.P.1.
Deſcendentium non attenditur proximitas graduum, ſed repræſentatio.Ioan.de Royas.ſergent.in epit. ſucceſſio.c.5. nume. 20. fol.397.T.8.P.1.
Filij quando priuetur mater vt indigna.Matheſila.de ſucceſſio. ab in teſta.art.2.princ.nu.3.col.4.f.325.T.8.P.1.
Filiorum parentes omnibus cæteris aſcendentibus præferuntur. Din.Piſtorien.de ſucceſſio.ab inteſta.verſic.nunc. nume. 3. fol. 320 Tom.8 P.1.
Quomodo feudum ad quem pertinere dicatur.Pet.de Belapertic. de feud.tit.6.nu.4.f.4 T.10.P.2.
Quomodo priuetur bannitus agnatorum, & cognatorum. Matthęſila.de ſucceſſio.ab inteſta.articu.3.princip.num.37.fol.332. Tom.8.P.1.
Sublata ab inteſtato,legitima videtur ſublata.Albert. Brun.Aſten. de ſtat.art.11.nu.13.f.207.T.2.

Succeſſionem qualiter conſiderari contingat.

*SVCCESSIONEM deberi filio legitimato, ob matrimoniū a Deo inſtitutum.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.7.nu.354. fol. 208.T.13.P.2.
Hæreditariam in eccleſia Dei locum ſibi non vindicare.idem ibid. lib.6.nu.579.f.198.
Mediatam prohibitam non cenſeri. Pet.And. Gamb.de auct.leg. de lat.lib.7.nu.305.f.207.T.13.P.2.

Succeſſiones qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVCCESSIONĒS a iure ciuili, an velut donum monſtruoſum ſint conceſſæ.Philipp.Caſol. de teſtam.& ſucceſſ.verſic.quia.nu.10. fol.108.T.8.P.1.
Delatæ per leges nouas,non tolluntur per minimam capitis diminutionem.Albert.Brun.Aſtenſ.de ſtatu.artic.duodecimo. nu.8. fol.226.Tom.2.
In beneficia delicto beneficiarij vacantia qualiter conſiderentur. Guliel.Hannet.de iure feud.c.16.f.176.T.10.P.1.
Omnes ſunt de iure poſitiuo. Io.Royas.in epit. ſucceſſio. c. 44.nu. 43.fol.428.T.8.P.1.
Quæ iure publico deferuntur priuatorum pactionibus,vtrum mutari conueniat.Vital.de Camba.de clauſ. verſic. ſupereſt.nume. 28.fol.438.T.18.
Quo iure fuerint inductæ.& quot ſint viæ, & modi ex quibus ſuccedatur. Philip.de Caſol.de teſta.& ſucceſſ. verſ. quia.nu.1.col. 4.fol.107.T.8.P.1.
Sunt potius ampliandæ,quam reſtringendæ. Ioā. le Cirier. de primoge.art.§.ead.nu.18.f.51.T.10.P.1.
Tam ab inteſtato, quàm ex teſtamento, ſed rationibus ſunt inductę,& cōceſſæ.Philip.Caſol.de teſtam.& ſucceſſ. verſi.quia.nu. 10.fol.108.T.8.P.1.
*SVCCESSIONI ex teſtamento,quamdiu locus eſt,ceſſat ab inteſtato. Alberic.a Roſ.de ſtat.q.22.nu.2.col.4.f.57.T.2.

De ſucceſſionibus,& earum effectu.

*SVCCESSIONIBVS ab inteſtato numquam locus eſt, quando eſt ſpes,quod ſuccedat ex teſtamento.Rolan.Paſſager.de ſucceſſio. ab inteſta.verſ.iſta glo.nu.202.f.368.T.8.P.1.
Et in retractu, & in feudo graduum computatio debet fieri ſecundum ius ciuile.Melchior.Palaez.in tract.maiorar.q.7.nu.1. col. 4.fol.435.T.10.P.1.
Iura ciuilia ſeruantur etiam iure canon.Gabriel.Paleot.de Nothis. ſpurijsque.fil.c.42 nu.12.f.64.T.8.P.2.
Ius debet eſſe reciprocum.Rolan.Paſſager.de ſucceſſio.ab inteſta. verſi.iſta.gl.nu.155.f.366.T.8.P.1.

Succeſſionis conſideratio quæ, qualisve ſit circa diuerſa.

*SVCCESSIONIS futuræ pacta valent inter milites, & fauore piæ cauſæ.Iacob.Rich. de vnio.proli capitulo 10.ſeu.vlt.nu.25.fol. 29.T.6.P.1.
Gradus in materia feudorum qualiter intelligendus.Caccialup.de feud.artic.6.nu.18.f.14.T.10.P.1.
Qui,& quot ſint,quomodo connumerētur,quid de iure ciuili,& quid de iure canonico,& vſque ad quem gradum conſanguinei vocentur,quid in linea aſcendenti,quid in deſcendenti,quid in tranuerſali,inter affines nulla eſt ſucceſſio.Nic.de Vbal.de ſucceſſio.ab inteſt.P.3.nu.10.f.350.T.8.P.1.
Linea cum agnatis de iu.ciu ciuili vſque ad quot gradus extenda tur.Proſ.de comi.de differen.iur.ci.& can. verſ. quoniam.num. 105.fol.195.T.1.
Numquid ſit capax frater minor effectus Cardinalis. Matthęſila. de ſucceſſio.ab inteſta.art.3.princ.nu.41.f.332.T.8.P.1.
Ordo ab inteſtato quando inſpiciatur in ſucceſſione ex teſtamento.Ioan.Dilect.Duran.de arte teſtan.cautel.6.nume. 1.col.2.fol. 120.T.8.P.1.
Graduum quam dominus Moyſi dedit annunciandum populo. Albert.Brun.Aſten.de ſtat.art.2.nu.3.col.3.f.167.T.2.
Prima cauſa eſt filiorū. Io.Dilec.Duran.de arte teſtan.tit.3.cautel. 1.nu.9.col.4.f.115.T.8.P.1.
Primus gradus eſt deſcendentium, quorum ſeptem ſunt ſpecies. Nic.de Vbal.da ſucceſſio.ab inteſta. verſic. ſucceſſionem. nu.1. fol.338.T.8.P.1.
Quartus gradus eſt viri,& vxoris, vir, & vxor vocantur ad ſucceſſionem per prætorem.idem ibidem P.4.nu.1 col.3.f.350.
Quintus gradus eſt fiſci,qui tamē excluditur ab omnibus ſuperiobus.idem vbi ſupra.nu.1.P.5.col.2.f.351.T.8.P.1.
Secundus gradus eſt,quomodo ſuccedant parentes,& liberis ſuis. idem ibid P.2.nu.1,col.2.f.347.T.8.P.1.
Spes non curanda. Ioan. le Cirier.de primoge.q.14.1.lib.nume.7. fol.30.T.10.P.1.
Tertius gradus eſt tranſuerſalium, ſeu cognatorum, & quomodo inter ſe ſuccedant.Nicol.de Vbal.de ſucceſſio.ab inteſta.P.3.nu. 1.col.2.fol.349.T.8.P.1.
Vtrum ſint capaces eremitani ordinis diui Auguſti. Matthęſila.de ſucceſſio.ab inteſta.artic.3.princ.nu.42.f.332.T.8.P.1.

Succeſionum varia conſideratio quæ, qualisve ſit.

*SVCCESSIONVM ab inteſtato quinque ſunt gradus. Oliuer. textor.de ſucceſſio.ab inteſta.verſ his igitur.nu.7.f.373.T.8.P.1.
Ab inteſtato ſumma diuiſio, & differentia. Matthesila. de ſucceſſio.ab inteſta.verſ.circa.nu.1.f.322.T.8.P.1.
Deſcendentium aſcendentibus ab inteſtato ſex ſunt gradus. idem ibid.memb.31.art.nu.11.f.323.T.8.P.1.
Diſpoſita ad tutelam extendi.Conſtanti.Roger.de iur.interpretat. euidential.12.nu.6.f.393.T.1.
Gradus tres præcipuè ſunt.Ioan.de Royas. in epiſc. ſucceſſio.c.1. nu.4.col.4.f.391.T.8.P.1.

De ſucceſſore in recto conſiderato, & eius effectu.

*SVCCESSOR an,& quando teneatur ſtare locationi a prædeceſſore factæ.Octau.Simoncel.de decret.inſpectio.6.nu.65.fol.311. Tom.6 P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

An obligetur ex contractu præceſſoris ad debitum,& ad forũ etiã, ſi in eo fuit renunciatum priuilegio fori.Io.Bertachi.de epiſc.P. 4.nu.187.f.346.T.13.P.2.

An poſſit reuocare commiſſionem, & abſque conſilio ſententiam dicere.Paci.Scal.de conſil.ſapien.capitu.1.l.3. capit.24.fol.336. Tom.3.P.1.

An ſuccedat in officio executoriæ teſtamẽti delatæ præceſſori ſuo. Guliel.Redoan.de reb.eccle.non alien.verſi.primò.num.20.fol. 480.Tom.15.P.2.

An teneatur ſtare infeudationi ſui præceſſoris.Io. Bertac.de epiſc. P.4.nu.183.f.346.T.13.P.2.

Stare locationi factæ per ſcholarem.Horas. Luc.de priuil. ſcholar.priuil.100 in fi.f.86.T.18.

Contempti in electione poteſt contemptum prædeceſſoris proſequi.Pet.de Bais.in directo.electio.capitu.7.3.P. num.2.fol.393. Tom.15.P.1.

De honeſtate debet ſeruare factum prædeceſſoris. Reſtau. Cathal. de Imperat.q.114.nu.181.f.89.T.16.

De iure ciuili, an & quando ex defunctorum contractibus teneatur.Proſ.de Comi.de differ.iur.ciui.& can. verſic.quoniam.nu. 119.fol.195.T.1.

Et quid de iure canonico.ibid.

Debet ęs alienum a prędeceſſore debitum ſoluere.Ioã Bapt. Caccialup.de penſio.eccleſiaſt.quæſt.11.nume.2. colum.3.fol.322. Tom.15.P.1.

Reuocare, ſi quid fraudulenter contra 5. conſul. authoritatem a prædeceſſore commiſſum deprehenderit. Octau.Simoncell.de de decret.tit.5.inſpectio.1.nu.48.f.307.T.6.P.2.

Epiſcopi, qui donauit quinquaginta, vel 40. poſſit ea donare non obſtante,quod præceſſor etiam donauerit. Ant. de Roſel.de indulg.nu.450.f.157.T.14.

Teſtamentarij executoris, an ſuccedat etiam in officio executoris.Io.Bertachi.de epiſcP.6.nu.66.fol.356.T.13.P.2.

Eſt duplex.Ioan.Franc.Balb.de præſcriptio.quæſtio.12.num.1.fol. 66.Tom.17.

Eſt pars poteſtatis cum prædeceſſore. Pet. a Monte.de poteſt.Pontifi.verſic.his ita.nu.10.f.148.T.13.P.1.

Et poſſeſſor bonorum maioratus, quado teneatur dotare ſorores, aut fratres alimentare.Melchior. Palaez. in tract. maiorat.q.28. nu.10.fol.489.T.10.P.1.

Etiam iudicis,cuius fuit attentando læſa maieſtas,attentata reuocatur.Robert.Lancellot.de attenta. capitulo 27. nume. 52.folio 444.Tom.5.

Etiam ſi fuerit a iure tacitè ſubrogatus.ibid.nu.56.

Etiam ſingularis poteſt allegare continuationẽ poſſeſſionis ſui authoris.Robert.Lancellot.de attenta.ampliat.12.limitat.1.nu.21. fol.321.Tom.5.

Expilatoris etiam titulo poſſidens non poteſt præſcribere. Ioan. Bapt. Boui.de ſtatutar. vrb.præſcriptio. gloſſ.19.nume. 252.fol. 190.Tom.17.

Feudi,an teneatur idem præſtare iuramentum, quod præſtitit anteceſſor.Iacob.de S.Georg.de feud.verſi.& promiſerunt.nume. 34.fol.211.T.10.P.1.

Illius qui debet intereſſe concilio,an teneatur abſque alia citatione comparere.Card.Iacobat.de concil.lib.2.art.4.num.49.53.& 55.fol.217.T.13.P.1.

Succeſſor in beneficio qualiter conſideretur, & eius effectus.

*SVCCESSOR in beneficio, an poſſit dare de regula de briennali. Ioan.Staphil.de grat.expectat.verſi.ſucceſſiue.nume.7.fol.282. Tom.15.P.1.

An teneatur vel hæres,diſcutitur.Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6.nu.436.f.176.T.13.P.2.

Conuenitur ex eiſdem actis,& in eodem ſtatu,quo erat actor,cui ſucceditur.Franc.Herculan.de attenta.cap.7.nume.19. fol.261. Tom.5.& Robert. Lancellot.de attenta.limitat.24.num.18.fol. 417.Tom.5.

Cuius rector erat in poſſeſſione exigendi penſionem illi beneficio debitam agere poteſt ſuper ſpolio.Hier.Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q.47.nu.9.f.346.T.15.P.1.

Eodem iure vtitur,quo præceſſor,ſeu prædeceſſor. Quintil.Mandoſ.de inhibitio.q.92.nu.2.f.107.T.5.

Eſt quaſi hæres mortui.Hier.Gigas.de penſio.eccleſiaſt. q.52.nu. 1.col.3.f.349.T.15.P.1.

Grauato onere penſionis,ſi illam ſoluere recuſauerit quando fuit ſoluta a prædeceſſore, agi poteſt contra eum ſuper ſpolio. Hier. Gigas.de penſio.eccleſiaſt.q.47.nu.10.f.346.T.15.P.1.

Grauato quando agit ſuper nullitate penſionis, quàm præceſſor non ſoluit,datur commiſſio cauſæ ſine clauſula prædicta. idem ibid.q.85.nu.3.f.360.

Ius acquirit a conferente.Quintil.Mandoſ.de inhibitio.queſt.92, num.8.fol.107.T.5.

Non imitatur circa præceſſoris,ſeu prædeceſſoris. Quintil. Mandoſ.de inhibitio.q.92.f.107.nu.7.T.5.

Non incurrit pęnam priuationis, ſi eius prædeceſſor penſionem non ſoluit.Hiero.Gigas.de penſio. eccleſ. quæſtio.77.nume.22. fol.357.T.15.P.1.

Non tenetur ſtare colono.Guliel.Redoa.de reb. eccle.non alien. verſi.primo.nu.9.f.480.T.15.P.2.

Non tenetur contractui facto per prædeceſſorem. idem ibidem. verſi.ſed nu.14.f.514.T.15.P.2.

Quando ad debitum teneatur.Nic.Moron. de fide treu. & pace. q.55.nu.2.col.4.f.426.T.11.P.1.

Quando teneatur ad pẽſiones decurſas,& non ſolutas.Pet. And. Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.nu.428.f.196.T.13.P.2.

Si agit ſuper aliqua re beneficij,ſuper quæ turbatur,datur eccleſiæ interdictum vti poſſidetis.Virgin.de Boccat.de enig.I.C.Romani.c.2.nu.91.f.304.T.3.P.2.

Tenetur ad decimam decurſam non ſolutam.Hier.Gigas.de pẽſio.eccleſiaſt.q.43.nu.3.col.4.f.344.T.15.P.1.

Tenetur ad ſolutionem penſionis decurſæ, non ſolutæ in caſibus in quibus prædeceſſor tenebatur.idem ibidem.39.quæſt.nu.10. fol.344.T.15.P.1.

Tenetur ſoluere debita præceſſoris ad fauorem eccleſiæ, vt ſeruetur æqualitas.Iaco.Nouell.de iure prothomis.§.7.nume.66. fol. 44.Tom.17.

Tenetur ſtare locationi factę per clericum,qui locauit fructus ſui beneficijs per annum, vel biennium, vt poſſit ſtudere ſi moriatur ante finitam locationẽ.Pet.Rebuff. de priuil. ſcholar. priuil. 145.nu.2.col.1.f.58.T.18.

Succeſſor miſcellaneè conſideratus quod operetur.

*SVCCESSOR in dignitate vtrum teneatur ex contractu inito per præceſſorem.Guliel.Redoa.de reb.eccle.non alien.verſ.ſed.nu. 17.fol.478.T.15.P.2.

In eccleſia non tenetur ſtare conductori.idem ibid.nu.2.

Tenetur ratificare geſta præceſſoris.Ioan.Bertachi.de epiſco.P.4. nu.185.f.346.T.13.P.2.

In feudo hæreditario non poteſt hæreditatem repudiare, & feudum retinere.incert.auct.de feud.hæred.tit.5.num.36. fol.142. Tom.10.P.1.

In feudo hæreditario debet eſſe hæres primi acquirentis,& vltimi morientis.idem ibid.nu.34.

Omnino hæreditario debet eſſe hæres vltimi morientis tantùm, licèt non ſit de ſanguine.Incert.Auct.de feud.fęminio, ſeu materno.tit.8.nu.7.col.3.f.146.T.10.P.1.

Omnino hæreditario, non oportet enim eſſe de ſanguine moriẽtis.idem ibid.nu.6.

Succeſſor in maioratu qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVCCESSOR in maioratu ad quem deuolutus fuit maioratus, an grauamina adimplere teneatur.Melchior.Palaez.in tract.maiorat.q.56.nu.2.f.397.T.10.P.1.

An præſumatur in dubio filius legitimus.idem ibid.quæſtio.15. num.30.fol.450.

An ſoluere teneatur hæredibus anteceſſoris pecuniam,quàm anteceſſor pro tranſactione dedit?Melchior.Palaez.in tract.maiorat.q.22.nu.14.f.481.T.10.P.1.

An teneatur præſtare cautionẽ pro rebus immobilibus, quæ vſu conſumũntur.idem ibid.P.4.q.39.nu.6.f.494.

An teneatur ſoluere debita prędeceſſoris.Melchior.Palaez.in tract.maiorat.q.26.f.487.T.10.P.1.

An teneatur ſtare locationi factæ per prædeceſſorem. idem ibid. quæſt.25.num.2.

In quibus caſibus teneatur ſoluere debita prædeceſſoris. idem vbi ſupra.q.26.nu.2.

Inſtitutus ſub conditione (ſi fuerit poſſeſſionem adeptus) an cauere teneatur?Melchior.Palaez.in tract.maiorat.q.12.num.5. fol. 447.T.10.P.1.

Licèt exacto decimoquarto anno non cogatur curatorem accipere,tenetur tamen viros probos in conſiliũ aſſumere ad rectè gubernandum ſtatum.idem ibid.P.4. quæſtio.36.nume.4.fol.493. col.4.Tom.eod.

Licèt realiter poſſeſſionem non accipiat,eam transfert ad ſucceſſorem.idem ibi.P.1.q.24.nu.30.f.371.

Litigans cum fiſco tenetur probare conſanguinitatis gradus.Melchior.Palaez.in tract.maiorat.P.2.q.7.nu.17.f.436.T.10.P.1.

Opponens ſe liti prædeceſſoris, tenetur aſſumere litem in eodem ſtatu,in quo erat tempore oppoſitionis.idem ibid.P.4.quæſt.14. num.3.fol.468.

Poteſt petere a iudice ſeculari vt eum tueatur in poſſeſſione iuris patronatus.Melchior.Palaez.in tract.maiorat.P.3.q.11.nu.10. cel.4.f.446.T.10.P.1.

Poteſt vti remedio.l.45.Tau.contra cameram, vt regalem, quæ bona maioratus propter delictum occupauerat.idem ibid.q.19. num.4.fol.453.

Quomodo non teneatur probare, & declarare conſanguinitatis gradus.Melchior.Palaez.in tract.maiorat.q.7.P.2.nume.15.fol. 536.T.10.P.1.

Si ex iuſta cauſa fuit abſens,poſſeſſionem non amittit.Idem ibid. q.6.nu.24.fol.442.

Si non poteſt poſſeſſionem ingredi,antea quàm iuret,an in illum transferatur poſſeſſio? Melchior.Palaez.in tract.maiorat.P.3.q. 12.nu.4.f.447.T.10.P.1.

Tenetur parere omnibus conditionibus copulatiuè adiectis. idẽ ibid.P.2.q.8.nu.10.f.423.

De ſucceſſore miſcellaneè conſiderato,& eius effectu,

*SVCCESSOR nõ debet eſſe præceſſore priuilegiatior.Pet.Antibo. de munerib.P.3.princ.nu.108.f.29.T.12.

Non

Source : BIU Cujas

Non debet reuocare poſſeſſionem vſque ad tempus præſtitutum. Guliel.Redoa.de rebus eccl.non alie.caſu.21.num.22.folio 461. Tom.15.Par.2.
Non obligatur ad penſionem quæ ſuperioris auctoritate aliter cõſtituta nõ ſit.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat.lib.6.num. 402. fol.196.T.13.P.2.
Non poteſt attentari de animo prædeceſſoris circa poſſeſſionem. Melch. Palaez.in trac.malorat.Par.3.q. 17.num.9.folio 451.Tomo 10.Par.1.
Cogere ſucceſſorem panem.Io. Hier. Alban.de poteſt.Papæ.P.2. nu.257.f.81.T.13.P.1.
Non tenetur ad debita per fideiuſſorem contracta,niſi illa proben tur verſa in vtilitatem eccleſiæ.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie. ver.ſed nu.11.f.475.T.15.P.2.
Ad debita contracta pro neceſſitate patrimonij prædeceſſoris. idem ibid.q.5.nu.10.f.477.
In debitis deſcendentib.ex delicto,vel quaſi.idem vbi ſup.nu.2.
Stare contractui facto in diem,vel ſub conditione.Gul.Redoa.de reb.eccl.non alie.ver.ſed nu.27.f.479.T.15.P.2.
Stare locationi etiam factæ ad modicum tempus. idem ibid.n.9.
Stare locationi factæ nomine præceſſoris. Gul. Redoa.de reb. ecclе.non alie.ver.1.nu.3.col.4.f.479.T.15.P.2.
Stare locationi quinquennij, niſi ſit facta in vtilitatem eccleſiæ. idem ibid.nu.16.f.480.
Numquid poſſit abſoluere excommunicatum a prædeceſſore.Io. de Ligna.de cenſu.eccleſiaſ.§.26.nu.11.f.323.T.14.
Obligatur ex promiſſione facta de numerando. Gul. Redoa.de rebus eccl.non alie.caſu.21.nu.17.f.461.T.15.P.2.
Particularis efficitur,& iuuatur eiſdem iuribus, quib. eius auctor. Quintil.Mandoſ.de inhibit.q.92.f.107.nu.3.T.5.
Perſonæ eccleſiaſticæ de conceſſione a prędeceſſore facta non tene tur,niſi prædeceſſori feudum apertum ſit. Mart.de Sili.de feud. ti.3.nu.27.f.3.T.10.P.2.
Pœna,vel contractu irrationabili non ligatur.Ioan.Quint.Hed.de Ariſtocrat.Chriſt.ciuit.q.114.nu.19.f.89.T.16.
Poteſt id,quod præceſſor poterat.Ant. de Roſel.de indulg.n.452. fol.157.Tom.14.
Prætendere ignorantiam.Quintil.Mandoſ.de inhibit.q.92.nu.4 fol.107.Tom.5.& idem de monitor.q.23.numero 2.fol.63. Tomo 3.Par.2.
Prælati an teneatur ſoluere eius debita. Hiſp. Bonac. de ſeruis, vel famul.q.14.col.1.f.123.T.6.P.1.
Principis non poteſt declarare animum prædeceſſoris,circa facultatem datam ad faciendum maioratum.Melch.Palaez.in tract. maiorat.q.44.nu.12.f.585.T.10.P.1.
Non reuocat priuilegium ab anteceſſore ſuo datum,quod in con tractum tranſiuit.Nic.Feſtaſ.de æſtim.& collec.P.5.c.1.num.12. fol.194.Tom.12.
Quando poſſit reuocare alienationes Benedic. Boni.de cenſibus art.16.nu.40.f.167.T.6.P.2.
Tenetur ſeruare contractum acceſſoris.Pet.Foller.de contrac.cẽſuar.ver.nunquid.nu.12.f.155.T.6.P.2.
Quando teneatur in caſu mutui contracti per præceſſorem. Gul. Redoa.de rebus eccl.non alie.verſi.1.numero 22.folio 480. Tomo 15.Par.ſecunda.
Qui certo die ad officium exercendum debet venire, an ſi non venerit legitime.impeditus debeat ſalariũ habere.Catald.de Boncomp.de ſindicatu.ver.quoniam.nu.175.f.360.T.7.
Quod non ſit ſubiectus pœnis regreſſus, facto prædeceſſoris,cum non ſit in mora conſtitutus.Pet. And.Gamb.de auct. leg.de lat. lib.6.nu.198.f.194.T.13.P.2.
Reintegra non conuenitur vigore reſcripti.Card.Iacob.de concil. lib.ſecundo,nu.51.f.217.T.13.P.1.
Recipiens penſionem ex locatione anteceſſoris, cẽſetur ratificaſſe locationem pro rata temporis penſionis receptę tantum.Guliel. Redoa.de rebus eccl.non alie.ver.item numero 9. folio 481.Tomo 15.Par.ſecunda.
Penſionem rei locatæ, an cenſeatur ratificare cõtractum a prędeceſſore factum.idem ibidem ver.1.nu.13.f.480.
Rectoris, qui collectam clericis impoſuit, ſi fecit quod potuit, vt damnum collectæ emendetur, ſed obtinere non potuit,vniuerſitate reſiſtente,an ſit excommunicatus. Franc.de Plat.de excõmunic.§.36.nu.8.f.358.T.14.
Regni,vel alterius dignitatis regalis,vter efficiatur,an natus ante acquiſitam ipſam dignitatem,an verò poſt.Iac.de S.Georg.de feud.ver.quid.nu.11.f.180.T.10.P.1.
Singularis includitur in ſolutione collectarum,magis immunitate comprehendi debet cum ſit liberatoria.Nic.Feſtaſ.de æſtim. & collec.c.8.nu.7.f.193.T.12.
Rei,ſiue fructuum beneficij ſuper quibus eſt appoſita annua pen ſio,an conueniri poſſit hypothecaria.Hiero.Gigas de penſio.eccleſiaſt.q.51.nu.16.f.348.T.15.P.1.
Succedit in præbenda,in iuribus canonicatus ſuccedit capitulum. Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie. ver.ſed an num.22.fol.478. Tomo 15.Par.ſecunda.

Succeſſor ad quid teneatur.

*SVCCESSOR teneturad debita contracta tempore infirmitatis prædeceſſoris.idem ibid.q.5.nu.11.f.477.
Soluere ſalaria famulorum defuncti,Petr. Rebuf.de priuil.ſchol. priuil.26.nu.4.col.3.f.39.T.18.
Stare inueſtituræ,vel infeudationi præceſſoris, ſi iam perfecta ſit, aliàs ſecus.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.verſ.ſed nume.28. fol.479.T.15.P.2.
Stare legitimè geſtis per præceſſorem, non malè geſtis. idem ibidem num.21.
Stare locationi factæ a prædeceſſore tribus concurrentibus. Gul. Redoa.de rebus eccle.non alie.verſi.ſed an.numero 5.folio 478. Tom.15.Par.ſecunda.
Stare locationi factæ per ſcholarem, qui cauſa ſtudij pecuniam acceperat,& mortuus eſt.Petr. Rebuf. de priuil. ſchol.priuil.26. nu.1.col.3.f.39.T.18.
Stare locationi per præceſſorem ſolemniter factæ.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.rub.4.nu.11.col.4.f.407.T.15.P.2.
Tantum ad ſolutionem debitorum contractorum pro vtilitate eccleſiæ.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.q.5.nume.5.fol.477. Tom.15.Par.ſecunda.

De ſucceſſore vniuerſali,& eius effectu.

*SVCCESSOR vniuerſalis bonorum non tenetur ad onera.Sebaſt. Montic.de inuent.c.9.nu.99.f.220.T.8.P.2.
Non præſcribit mala fide ſui auctoris. Gul. Redoa.de ſpol.eccleſiaſt.q.14.nu.52.f.258.T.14.
Tenetur ſtare colono.Io.Campeg.de dote. quæſtio.4.nu.octauo, folio 276.Tomo 9.
Vel particularis,an preſumatur poſſidere, ſi acceſſor cum præcedit.And.Alc.de præſump.preſumptio.21.numero 5.columna 4. fol.324.Tom.4.

Succeſſorem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVCCESSOREM ad quę iure honeſtatis teneri contingat. Petr. And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.9.nu.196.f.221.T.13.P.2.
In beneficio non directè ſi quidem,nec indirectè ad ſoluendũ penſiones præteriti temporis grauari.Pet.And.Gamba. de auct.leg. leg.de lat.lib.6.nu.463.f.197.T.13.P.2.
Onera ab anteceſſore impoſita minus recuſare.idem ibid.numero 400.fol.196.
Malefacta prędeceſſoris quandoque emendare. idem ibidem numero 704.fol.200.
Non haberet quæ fidei ſunt.Nic.Moro.de fide treug.& pace q.62. nu.2.f.428.T.11.P.1.
Non teneri ſtare locationi ipſius commendatarij.Pet. And.Gamb. de auct.leg.de lat.verſi.commendæ.numero 127.folio 180.Tomo 13.Par.2.
Quandoque etiam ad onera præterita teneri, & obligatum eſſe. idem ibid.lib.6.nu.431.f.196.

Succeſſores qualiter conſiderari contingat circa diuerſa.

*SVCCESSORES alienantis poſſunt contradicere alienationem iuraram a prędeceſſore.Melch.Palaez.in trac.maiorat.q.15.n.12. fol.469.T.10.P.1.
An cogantur ſepelire defunctum etiam hęreditate non adita. Ioã. Bertach.de epiſc.P.3.4.lib.nu.31.f.334.T.13.P.2.
Debitorum ex delicto non poſſunt preſcribere etiam bona fide. Ioan.Bap.Boui de ſtat.vrb.preſcrip.gl.19.nu.243.f.190.T.17.
In maioratibus debent perſeuerare in exequutione conditionum. Melch.Palaez.in tracta. maiorat.illatio.8.numerò 23.folio 425. Tom.8.Par.1.
In maiorata, & poſſeſſor ſi litigant ſuper aliqua re maioratus, quã poſſeſſor alienauit, prefertur poſſeſſor.idem ibid.q.15.nume.15. col.1.f.470.T.10.P.1.
Nihil poſſunt innouare in conditionibus per teſtatorem iniunctis,nec aliàs nouas ponendo,nec antiquas remittendo. Melch. Palaez.in trac.maior.illatio.8.nu.14.f.424.T.10.P.1.
Iuris preſumptione cenſentur tenuiſſe, & poſſediſſe commodo, & forma,quibus tenebat.defunctus.Io.Franc.Balb.de preſcriptio. q.11.nu.5.f.78.T.17.
Naſcituri,idem ius habent, quod iam nati.Melch.Palaez.in tract. maiorat.P.2.nu.47.f.412.T.10.P.1.
Paciſcentium,ſoluere procurationem in numerata pecunia ad hoc compelli non poſſunt.Io.Franc.Paui.de viſitat.q.9.1.P.num.34. fol.188.T.14.
Qui feudum dare teneantur.Pet.Rauen.de feud.tit.3.col.2.fol.11. Tom.10.Par.2.

Succeſſori quid competat.

*SVCCESSORI difficile ſcripturas prędeceſſoris habere.Pet.And. Gamba.de auct.leg.de lat.lib.6.nu.445.f.196.T.13.P.2.
In beneficio ante acceptam realem poſſeſſionem non datur manutentio in beneficio.Virg.de Boccat.de Cing.I.C.Roma.c.3.n.6. fol.304.T.3.P.2.
Quæ nam competat actio.Pet. And.Gamb.de auct.leg. de lat.libro 6.nu.411.f.196.T.13.P.2.
Soluenti competit repetitio contra prędeceſſorem qui percepit fructus.Remig.de Gon.de charitat.ſubſid.q.43.nume.6. colum.4. fol.178.T.15.P.2.
Quando compoſitio ſuper decimis noceat,vel non.Petr.Rebuf.de decim.q.13.nu.75.f.137.T.15.P.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Reuocanti bona ecclesiæ non obstat exceptio dominij. Guliel. Redoa. de rebus eccle. non alie. ver. sed deinde. n. 7. f. 511. T. 15. P. 2.
Sunt fructus reseruandi. Io. Fran. Pauin. de offi. & potest. c. sede vacan q. 5. 2. P. prin. nu. 4. f. 424. T. 13. Par. secunda.
*SVCCESSORIS edicti materiam, qualiter Bar. intellexerit. Ange. de Periglis de suita. q. 7. nu. 18 f. 139. T. 8. Par. secunda.
*SVCCESSORIS qualitas, quando consideranda. Io. le Cirier. de primoge. q. 14. 1. lib. nu. 4. f. 30. T. 10. P. 1.
*SVCCESSORIO edicto, an sit locus in querela inofficiosi testamẽti. Ang. de Perus. de suita. q. 9. nu. 48. f. 145. T. 8. Par. secunda.

Successorium edictum qualiter consideretur, & eius effectus.

*SVCCESSORIVM edictum ab intestato locum non habet, neque in suis, neque in agnatis. Ang. de Perus. de suit. q. 9. num. 47. fol. 145. T. 8. Par secunda.
Edictum, an habeat locum in tutela. Ant. Nicel. de gl. contrar. vers. concordare. nu. 436. f. 217. T. 18.
An habeat locum in iure agendi ad supplementum legitimę, vel in querela inofficiosæ donationis. Ang. de Perus. de suita. q. 9. nume. 59. f. 146. T. 8. Par. secunda.
An se extendat ad successores de iure ciuili, & ex testamento. Ange. Perus. de suita. q. 7. nu. 17. f. 139. T. 8. Par. secunda.
Inter agnatos habet duo extrema, & quæ Angel. de Periglis de suita. q. 7. nu. 17. f. 139. T. 8. P. 2.
Locum non habet in iure dicendi nullum. Albert. Brun. Asten. de stat. art. 11. nu. 105. f. 223. T. 2.

De successibus.

*SVCCESSVS, & exitus hæresum qualis sit. Conrad. Brun. de hæret. c. 11. col. secunda, fol. 280. T. 11. P. 2.
Infelices filiorum, qui fratribus inuitis pugnam inire. And. Alciat. de sing. certam. c. 26. nu. 2. col. 3. f. 297. T. 12.

Succumbens qualiter applicatiuè circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*SVCCVMBENS in alia instãtia ex nouiter deductis quomodo veniat ab expensarum refectione excusandus. Robert. Lancello. de attent. c. 31. nu. 240. f. 463. T. 5.
In causa attentatorum non gaudet priuilegio, vt interim non censeantur sibi incurrisse fatalia. idem ibid. c. 30. n. 93. f. 455.
Perdit illud priuilegium, quod antea habebat, vt sibi interim fatalia in causa principali non currerent. Rober. Lancel. de attent. c. 30. nu. 49. f. 454. T. 5.
In re dubia si habet pro se Doctoris opinionem ab expressis excusatur. Io. a Capistr. in Spec. conscien. ver. restat. nu. 25. f. 341. T. 1.
Per iudicis sententiam, præsumitur fouisse malam causam. And. Alc. de præsumptio. præsump. 11. nu. 5. f. 332. T. 4.
*SVCCVMBENTIBVS termini, & tempora currũt. Rober. Lancel. de attent. c. 30. nu. 94. f. 455. T. 5.
*SVCCVRRENDVM non est ei, qui sibi necessitatem imposuit. Iacob. de Arena de sequest. ver. sequestrationum. num. 15. fol. 143. Tom. 3. Par. secunda.
*SVCCVRRITVR maiori, etiam lapso termino, vbi facto tertij lęsus fuit Ioan. Maurit. Bol. de rest. in integ. c. 408. col. 1. f. 208. T. 3.
*SVFFERENTIA vires præstationis iuramenti fidelitatis quo ad claudendum regaliam non habet. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 38. nu. 1. col. 1. f. 379. T. 12.

Sufficere qualiter applicatiuè consideretur, & quid operetur.

*SVFFICERE non debet, quòd populus Christianus viuat virtuosè, quantum ad virtutes morales, & politicas. sed etiam quod secũdùm virtutes theologicas. Petr. Bertr. de iurisd. eccl. & fecus. q. 2. nu. 13. f. 409. T. 12.
Videtur quòd quis satisfdet de iudicato soluendo. Vital. de Camb. de claus. ver. videamus. nu. 21. f. 434. T. 18.
*SVFFICIENS & concludens probatio in materia præsumptionis quid exigat. Io. Franc. Balb. de præscrip. q. 1. nume. duodecimo, fol. 120 Tom. 17.
*SVFFICIENTIA debitoris quodammodo liberat eum a satisdatione. Ant. Negus. de pig. & hypoth. n. 1. 5. P. nu. 3. f. 222. T. 6. P. 1.

Sufficit applicatiuè consideratur quid importet.

*SVFFICIT docere principium, & finem, vt media præsumantur. Ant. de Rosel. de succes. ab inte. ver. 1sta gl. nu. 47. f. 361. T. 8. P. 1.
Licentiam superuenire monacho post conditum testamentũ. Gul. Redoa. de spol. eccl. §. occurrit. q. 7. nu. 70. f. 237. T. 14.
Pares curiæ fuisse pares tempore inuestituræ. Pet. de Bellaper. de feud. ver. vidimus. nu. 21. f. 8. T. 10. P. 2.
Quòd appareat durante executione debitorem principalem non esse soluendo. Io. Guter. Plac. Hisp. de contract. iura. c. 22. nu. 13. fol. 71. vult dicere 73. T. 6. P. 2.
Quòd causa non expressa per debitorem in obligatione, vel confessione probetur per creditorem, idem ibidem c. 47. nu. 6. f. 91. vult dicere 93.
Quòd ille, cui seruitus debetur luminũ, cęlum videre possit. Bartho. Cæpol. de seruitut. vrb. præd. c. 33. nu. 3. f. 190. T. 6. P. 2.
Quòd petitio describatur apud Octa. Guliel. Redoa. de spol. eccle siast q. 11. nu. 17. f. 253. T. 14.
Quòd procurator habeat generale mandatum ad renouationem inuestituræ accipiendam, sed ad præstandum iuramentum fidelitatis requiritur speciale. Laur. Syl. de feudi recognit. q. 44. nu. 1. col. 4. fol. 91. T. 10. P. 1.
Quòd quis reperiatur capax tempore vacationis beneficij. Arnulph. Ruze. de iure regal. priuil. 8. nu. 5. f. 365. T. 12.
Quòd quis sit fundatus in certa specie iuris ad fundandum ius suũ in vniuerso. idem ibidem. versi. secundo. nu. 2. f. 359.
*SVFFRAGANEI si probauerint quasi possessionem exẽptionis respectu Archiepiscopi, & lite inter eos pendente, Archiepiscopus voluerit illos visitare, dicitur attentare. Robert. Lancellot. de attenta. limitat. 1. nu. 75. f. 323. T. 5.
*SVFFRAGANEVS potest esse testis pro Metropolitano. Ioã. Mar. Monticel. de testib. col. 4. in princ. f. 247. T. 4.
*SVFFRAGATORES qui dicantur. Placent. de iudic. tit. 13. nu. 2. col. 2. fol. 95. T. 3. P. 1.
Redimere palam licet, clam non licet. Claud. Clantiunc. de offi. iudic. c. 8. nu. 11. f. 77. T. 3. P. 1.
*SVFFRAGATORIBVS apud principem ob impetrandum magistratum aliquid polliceri permissum esse. Claud. Clanciunc. de offi. iudic. c. 8. nu. 9. f. 77. T. 3. P. 1.

De suffragijs in recto consideratis, & eorum effectu.

*SVFFRAGIA ecclesiæ quid possint. Bea. Anto. de excommunicat. c. 76. nu. 3. f. 383. T. 14.
In creandis magistratibus, primò libera, deinde coempta fuerunt. Io. Ferrar. de appellatio. c. 6. nu. 101. f. 67. T. 5.
Nostra quid, & quibus mortuis prosint. Io. de Selua. de benefi. P. 1. q. 5. nu. 125. fol. 16. T. 15. P. 1.
Specialia magis possunt defunctis pro quibus specialiter fuerit. idem ibidem. nu. 126.
Et generalia quibus magis prosunt. ibidem.
Omnia requiruntur ad confirmandum defensorem. Io. Hiero. Alban. de potest. Papæ. P. 1. nu. 212. f. 72. T. 13. P. 1.
Pro defunctis quare fiant. Quintil. Mandos. de annal. casib. versic. dum causas. nu. 41. f. 212. T. 17.
Quomodo Romani ferrent. Ascan. Clement. Amer. de patria potest. versi. ius autem. nu. 111. f. 137. T. 8. P. 2.

Suffragij consideratio quæ, qualisve sit.

*SVFFRAGII ius non omnes ciues Romani habebant, aut adipiscebantur. Ascan. Clement. Amer. de patria potest. versic. ius autem. nu. 118. f. 137. T. 8. P. 2.
Lex quæ sit. Benedic. Boni. de censib. art. 1. nume. 2. col. 4. fol. 163. Tom. 6. Par. 2.

Suffragiorum consideratio quæ, qualisve sit.

*SVFFRAGIORVM libertatem Iulius Cęsar ademit. Ioan. Ferrar. de appellatio. lib. 1. c. 6. nu. 102. f. 67. T. 5.
Redemptionem ab optimis quibusq; principibus non facile receptam. Claud. Canciunc. de offi. iudic. c. 8. nu. 17. f. 77. T. 3. P. 1.
*SVFFRAGIVM obligationem parere, declaratq; inibi rubri. C. de suffragio. Claud. Cantiunc. de offi. iudic. c. 8. nu. 10. f. 77. T. 3. P. 1.
*SVHITES a loquacitate appellatur. Conrad. Brun. de hæret. c. 12. nu. 13. f. 281. T. 11. P. 2.

Sui qualiter circa diuersa considerentur, & eorum effectus in recto.

*SVI, an dicendi, qui primum succedendi locum non tenent. Angel. de Periglis de suitate. q. 5. nu. 10. f. 139. T. 8. P. 2.
Cur sic nuncupati. idem ibidem nu. eod. f. eod.
Emancipatis non conferunt. Io. Soport. de collatio. c. 4. num. 59. fol. 463. Tom. 8. Par. 1.
Filij, & non sui potestate, qui dicantur. Angel. de Periglis de suitate q. 4. nu. 7. f. 139. T. 8. P. 2.
Hæredes qui sint, aut appellari possint. Angel. de Perigl. de suitate. q. 4. nu. 5. f. 138. T. 8. P. 2.
Profectitia suis conferunt ob causam. Io. Saport. de collatio. cap. 4. nu. 57. f. 463. T. 8. P. 1.
Quandoque dicuntur pater, & si, qui in eius sunt potestate. Ioann. Raynaud. de suitate. ver. quia nu. 17. f. 154. T. 8. P. 2.
Quandoque dicuntur ij, qui de eadem patria, vel villa reperiuntur. idem ibid.
Qui propriè dicantur in iure ciuili. Io. Raynaud. de suitate. versicu. quia nu. 16. f. 154. T. 8. P. 2.
Suis profectitia tantùm conferunt. Vitat. Nemauseus. de collat. ver. nunc supereſt. nu. 16. f. 457. T. 8. P. 1.

Sui consideratio in obliquo qualis sit.

*SVI existentiæ hæredis vires an eneruet beneficium prætoris. Rol. de testam. & vlt. volun. rub. 24. nu. 32. f. 13. T. 8. P. 1.

Hæredis

Source : BIU Cujas

Hæredis exiſtentia, an, & quando habeat locum. idem ibid. nu. 31.
*SVIS, dictio, inſerta in legatis, ad quos referatur, & qualiter diuidatur legat. Ang. de Gãbel. de teſtam. gl. 51. n. 1. col. 3. f. 52. T. 8. P. 1.

De ſuitate in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVITAS, an operetur tranſmiſſionem hæreditatis paternæ impuberi delatæ ſine aditione. Io. Pyrrh. de ſuitate. verſ. fingitur. n. 13. fol. 155. T. 8. P. 2.
An operetur tranſmiſſionem, vbi ſuus iam abſtinuit. Ang de Peru. de ſuita. q. 9. nu. 83. f. 148. T. 8. P. 2.
An tollatur per conditionem, ſi voluerit in ſubſtitutione poſitam. Ang. de Perigl. de ſuit. q. 10. nu. 19. f. 150. T. 8 P. 2.
Per dationem ſubſtituti vulgaris. Ang. de Gambel. de teſtam. glo. 84. nu. 4. col. 4. f. 67. T. 8. P. 1.
Per hæredis extranei dationem. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 10. nume. 47. f. 152. T. 8. P. 2.
Conſiderat habentem primum locum. Ant. de Roſel. de ſuit. q. vlt. nu. 17. f. 80. T. 8. P. 2.
Eliſa abſtentione, numquid tabulas confirmet pupillares, atq; vniuerſale fideicommiſſum. Ang. de Peruſ. de ſuita. q. 9. nu. 8. f. 141. Tom. 8. P. 2.
Et quid de exhæredatione. ibid.
Exiſtentia, an operetur ad commodum filij abſtinentis, matre in medio exiſtente. idem ibid. nu. 14. 16. & 17. f. 142.
In pupillo nũquid tabulas pupillares in partem hereditatis ei delatam ſubſtinebit, & quando Vdal. Zaſ. de ſubſt. c. 2. nu. 22. f. 268 Tom. 8. Par. 1.
In ſuis non procedit ex fictione, ſed magis ſecundùm veritatem. Ang. Peruſ. de ſuitate. q. 9. nu. 19. f. 142. T. 8. P. 2.
Operatur circa commoda filij abſtinentis. idem ibi. n. 9. f. 141.
Quando filius ſe non immiſcuit, ſed in ſuſpenſo ſtetit, quid operetur. Ang. Peruſ. de ſuit. q. 9. num. 64. f. 146. T. 8. P. 2.
Quo iure introducta ſit. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 1. nu. 3. colum. 4. fol. 138. T. 8. P. 2.
Quod, & quibus modis tollatur, aut impediatur. idem ibid. q. 10. nu. 1 col. 1. f. 149.
Tabularum pupillarium confirmationem operetur etiam ſequuta abſtentione. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 10. n. 28. f. 150. T. 8. P. 2.
Vnde cauſata fuerit, aut originem traxerit. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 5. nu. 8. f. 139. T. 8. P. 2.

Suitatem qualiter conſiderari contingat.

*SVITATEM abſtentio filij, an faciat perdere. Ange. de Periglis de ſuita. q. 10. nu. 3. f. 149. T. 8. P. 2.
Pater ſolus, an poſſit tollere. idem ibid. nu. 36. f. 151. T. eod.

Suitatis conſideratio quæ qualisve ſit circa diuerſa.

*SVITATIS diffinitio, & declaratio quæ ſit. Ang. de Perigl. de ſuitate. q. 1. nu. 2. f. 138. col. 4. T. 8. P. 2.
Effectus duo mirabiles. Matth. de ſucceſ. ab inteſt. verſi. circa nu. 5. fol. 322. T. 8. P. 1.
Qui, & quot ſint. Io. Royas in epit. ſucceſſio. c. 31. nu. 41. fol. 425. Tom. 8. Par. 1.
Septem recenſentur. Aſcan. Clemens. Amer. de patria poteſt. ver. ius autem. nu. 48. f. 135. T. 8. P. 2.

Suitatis exiſtentia qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVITATIS exiſtentia, an confirmet tutoris dationem abſq; immixtione, vel aditione. Ang. Peruſ. de ſuit. q. 9. nu. 27 f. 143. T. 8. P. 2.
Et neceſſitatis, an tollatur per dationem ſubſtituti vulgaris etiam expreſsè. Ang. de Perigl. de ſuitate. q. 10. num. 16. 22. 25. 28. & 33. fol. 149. & 150. T. 8. P. 1.
Et quando ibid. 43.
Impuberis abſtinentis, cuius intereſt habere hęredẽ ex teſtamẽto, an confirmet ſubſtitutionem pupillarem fratre exhæredato, & ſibi pupillariter ſubſtituto. Ange. Peruſ. de ſuit. q. 9. nu. 10. f. 141. Tom. 8. Par. 2.
Numquid per dationem cohæredis extranei tollatur. idem ibidem num. 13.
Per ſubſtituti vulgaris dationem ſublata, quo ad effectum tranſmiſſionis, an intelligenda quo ad legitimam. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 10. nu. 46. f. 152. T. 8. P. 2.
Subſtitutionem vulgarem nũquid impediat. Vdalr. Zaſ. de ſubſtirut. c. 1. nu. 33. f. 266. T. 8. P. 1.
Exiſtentiam, an tollat cauſa inteſtati. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 10. nu. 18. f. 150. T. 8. P. 2.

Suitatis iura qualiter conſiderentur, & quid operentur.

*SVITATIS iura, an habeat emancipatus, & virtute ſuitatis trãſmittat hæredem non agnitam. Ang. de Perigl. de ſuitate. q. 10. nu. 4. fol. 149. T. 8. P. 2.
In legitimos tranſeunt. Bon. de Curtili. de nobil. Par. 4. nume. 19. fol. 13. Tom. 16.
Non dicitur habere exhæredatus. Angel. de Perigl. de ſuita. q. 10. nu. 2. col. 4. f. 148. T. 8. P. 2.
Per ſubſtitutum vulgarem tolli nunquam poſſunt, vt repudiata hæreditate pœnitentię non ſit locus. Vdalr. Zaſ. de ſubſt. c. 1. nume. 18. f. 265. T. 8. P. 1.
Quo gradu quis habere cenſeatur. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 1. nume. 3. col. 4. f. 138. T. 8. P. 2.

Suitatis miſcellaneè conſideratio quæ qualisve ſit.

*SVITATIS operationes quæ, & quot ſint. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 9. nu. 1. f. 140. T. 8. P. 2.
Semiplenæ effectus qualis. idem ibid. nu. 20. f. 142.
Effectus qui ſint. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 9. nu. 2. f. 140. T. 8. P. 2.
Species quot ſint. Ang. de Perigl. de ſuita. q. 3. nu. 4 col. 4. folio 138. Tom. 8. Par. 2.
*SVLCOS vel foſſas ſi quiſpiam in vicini inferioris damnum, ſeu ex latere facere vult, dato quòd non poſſit, quomodo ei ſuccurratur. Barth. Cepo. de ſeruit. ruſt. præd. c. 17. nu. 3. col. 1. in princip. fol. 235. T. 6. P. 2.
*SVLPITIVS Galba quis fuerit. Rutil. de iuriſconſulto. vita. col. 2. cir. fi. f. 153. T. 1.
*SVLTVS quis ſit. Benuenut. Strac. de adiec. P. 3. nu. 26. fol. 390. Tomo 6 Par. 1.
*SVMERE augurium a cantu, vel volatu auium, an ſit licitũ. Mart. de Arles de ſuperſtitio. ver. ſuperſtitio. nu. 27. f. 404. T. 11. P. 2.

De ſumma miſcellaneè conſiderata, & eius effectu.

*SVMMA & valor beneficiorum in gratijs expectatiuis conſideratur ſecundùm taxationem decimæ, non autem ſecundùm communem taxationem. Io. Stafil. de grat. expectat. forma 4. nu. 12. fol. 266. T. 15. P. 1.
Maior cur detur in curato, vel dignitate ad largam. idem ibid. n. 9.
Minor ineſt maiori. Albert. Brun. de reb. dub. ver. ſolet. num. 6. fol. 357. Tom. 18.
Minima quot modis dicatur. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. ver. nec mirum. nu. 9. col. 1. f. 465. T. 15. P. 2.
Modica ex perſonarum qualitate iudicatur. Ant. Corſ. de verbis gemina. P. 1. nu. 2. col. 2. f. 269. T. 18.
Quę dicenda. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. 2. lib. numero 11. folio 43. Tom. 10. P. 1.
Quando ponitur aſcenſiuè, tunc de minori prouideri poteſt, ſecus quãdo taxatiuè ponitur. Io. Staph. de gratijs expectati. forma 9. nu. 63. f. 269. T. 15. P. 1.
*SVMMARIA legum, ac ex illis notabilia, & inſignes propoſitiones, qua ratione colligendæ. Ant. Maſſa Gal. de exercit. iuriſper. lib. 3. nu. 70. f. 180. T. 1.

Summariè, dictio de per ſe, & applicatiuè qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVMMARIE, & de plano procedi poteſt ſtantib. his verbis, ęquius & melius. M. Ant. Blan. de compromiſ. inter coniũ. q. 4. prin. q 1. nu. 50. f. 148. col. 1. T. 3. P. 1.
Et de plano proceditur in cauſa attentatorum. Rober. Lancello. de attent. c. 25. nu. 27. f. 438. T. 5.
Et ſine figura iudicij quid importent. Pet. And. Gamb. de auc. leg. de lat. lib. 8. nu. 156. f. 212. T. 13. P. 2.
Proceditur in exactione tributorum, collectarum, gabellarũ functionum fiſcalium, & aliarum pecuniarum publicarum. Iul. Ferret. de gabel. vectig. &c. nu. 381. f. 90. T. 12.
*SVMMARIIS in cauſis qualiter proceditur. Iul. Ferre. de gabel. vectig. an. nu. 381. f. 90. T. 12.
*SVMMARIVM caſum, in quib. contingit dubitari circa æſtimationem ſoluendę pecuniæ. Albert. Brun. de augm. & dimin. moneta ver. hic. nu. 17. f. 208. T. 12.
Iudicium alimentorum, nec libellum, nec conteſtationem requirit. Io. Bap. Pont. de alim. c. 19. nu. 1. & 2. f. 455. T. 8. P. 1.
*SVMMI Pontifices quàm plures illegitimè nati. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 18. nu. 7. f. 349. T. 15. P. 2.

Summum qualiter applicatiuè conſideretur, & quid operetur.

*SVMMVM bonum in quo tandem conſiſtat. Conſtant. Roger. de ſummo bono. q. 2. nu. 44. f. 4. T. 3. P. 2.
Bonum non conſiſtit in matrimonium. Conſtan. Roger. de ſummo bono. q. 2. nu. 3. f. 2. T. 3. P. 2.
Seu beatitudo quotuplex. idem ibid. nu. 1. f. eod.
*SVMMVM ius ſummam iniuriam, ſummamq; crucem veteres dixerunt. Albert. Bolog. de lege iure. & æquit. c. 3. num. 8. col. 1. fol. 321. Tom. 1. & Sebaſt. Montic. de inuent. c. 3. nume. 11. folio 208. Tom. 8. Par. 2.
*SVMMVM Pontificem iure ac meritò vniuerſalis eccleſiæ paſtorem, ac rectorem eſſe, & ęque ita appellari debere, & quid ea in re Pelagius,

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

re Pelagius,& Gregorius ſenſerint, nobisq; modo ſit obſeruandum.Fran.Vargas.de auct.Pontifi. præpoſituo. 5. fol. 113.col.3. Tom.13.Par.1.

De ſummo Pontifice.

*SVMMVS Pontifex eſt ſupra Imperatorem.M.Ant.Cucch.de morator.præſc.nu.220.f.206.T.17.
Pontifex,& epiſcopi quibus expenſis ſunt ſepeliendi,& funerãdi. Io.Garſi.Hiſp.de expenſ.& melioratio.verſi.quod autem.nu.51. fol.282.T.17.
Et Papa idem eſt,& a Numa, vel Moiſe nomen accepiſſe credit. Nic.Feſta.de æſtim.& collec.c.5.nu.33.f.189.T.12.
Habet pleniſſimam poteſtatem in beneficialib.M.Anton.Cuc.de morator.præſcrip.nu.221.f.206.T.17.
Id præſumitur facere velle,quod de iure conceſſum eſt fieri. Ioã. Hiero.Alban.de Poteſt.Papæ.nu.115.f.70.T.13.P.1.
Pœnitentiarius vtrum diſpenſet circa pluralitatem. Alphon.Hoie. de benef.compatib.c.12.& vlt.nu.32.f.181.T.15.P.1.
*SVMPTO de regiſtris bullarum litis penden. extra curiam nõ creditur ſine bulla plumbata.Bartho.Bellen.de charit.ſubſid.quęſtio.113.nu.8.f.167.T.15.Par.ſecunda.
De regiſtro ſupplicationum Papæ non creditur ex ſtylo curiæ. idẽ ibidem num.9.

Sumptum qualiter conſideretur, & quid operetur.

*SVMPTVM ab eo factum in dubio præſumi, ſi cui magis intereſſe videatur.Pet.And. Gamb. de auct.leg.de lat.lib.3.nume.300. fol.170.T.13.P.2.
De regiſtro literarum apoſtolicarum bullatarum fidem in iudicio facit.Ioan.Staphil.ſuper commiſ.& lit.iuſt.verſ.imprimis.num. 10.f.293.T.15.P.1.
De regiſtro ſupplicationum non facit fidem in iudicio.idem ibid. ver.abſolutis.nu.11.f.291.
Ex ſcriptura archiui quando probet. Iul.Ferret. de re naual.verſic. naualis.nu.144.f.328.T.12.
*SVMPTVOSVS ſtatus,ſumptuoſas requirit expenſas. Mar. Anto. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c.29.nu.9.f.362.T.15.P.2.

Sumptus qualiter conſideretur in recto ſingul.

*SVMPTVS, an debeatur,an verò melioratio,& an vtrumque.Ioan. Garſi.Hiſp.de expen.& meliorat.c.vlt.nu.1.f.345.T.17.
In ſtudia an ſit neceſſarius.Horat.Lut.de priuil.ſchol.priuil.16.fol. 70.Tomo 18.
Præſtari debet in principio anni.Horat.lut.de priuil. ſchol.priuil. 16.fol.70.Tom.18.
Qualis eſſe debet.Horat.Lut.de priuil.ſchol.priuil.16.fol. 70.Tomo decimooctauo.
Quatenus eſſe debet.Horat.lut.de priuil.ſchol.priuil. 16. fol.70. Tom.decimooctauo.
Non præſumitur fieri, niſi ab eo, cui incumbit de neceſſitate.Aſc. Clem.Amer.de patr.poteſt.effect.17.nu.66.f.123.T.8.P.2.

Sumptus qualiter conſideretur in recto plur. & eorum effectus.

*SVMPTVS facti in re altari reſtituenda,an,& quomodo veniãt repetendi.Gul.Redoa.de rebus eccl. non alie.quæſt.17.nume.23. fol.495.T.15.P.2.
Fructuum colligendorum primi deduci debent in ſoluenda penſione.Hier.Gig.de penſio.eccl.q.29.nu.2.f.330.T.15.P.2.
Funerum qualiter fieri debeat.Valent.Forſte.de hiſt.iur.ciu.Rom. col.2.cir.fi.f.31.T.1.
In legendo,ſcribendo, Grammaticaque addiſcenda non computantur.Io.de Royas. Sergen.in epit.ſucceſſio.cap.7.numero 41. fol.399.T.8.P.1.
Secundum ſubſtantiam,& dignitatem fieri debent.Thomas Acti. de Ludo.Scacch.q.11.prin.nu.16.f.189.T.7.

Sumptus qualiter in accuſat.conſiderari contingat.

*SVMPTVS quos facit tutor accuſatus de ſuſpecto in cauſa ſuſpecti ei mota per pupillum, vel alium pro pupillo quis compenſabit.Io.Bertach.de epiſ.P.1.nu.76.f.317.T.13.P.2.
Studiorum,& libros filius vaitis non tenetur conferre.Iac. Ric.de vnio.pudi.c.5.nu.4.col.3.f.20.T.6.P.1.
*SVO quilibet debet eſſe contentus,& non aliena quærere.Pet.Rebuf.de nominat.q.12.prin.nu.13.f.315.T.15.P.2.
*SVORVM eſt immiſcere,non adire.Ang.de Perigl.de ſuit.q.7.nume.19.f.139.T.8.P.2.

Suorum conſideratio quæ qualisve ſit.

Iura in ſtatutarijs ſucceſſionibus accreſcere.Cõſtan.Roger.de iur. interpret.q.11.nu.32.f.393.T.1.
Nomine nonnumquam veniunt omnes aſcendentes, deſcendentes,& collaterales alicuius agnationis.Io. Rayn. de Suita.verſic. quia.nu.18.f.154.T.8.P.2.
Quando aſcendentes, deſcendentes, & collaterales cõtineantur. idem ibidem nu.20.

Super, qualiter per ſe,& applicatiuè conſideretur.

*SVPER, dictio iuncta rei, hypothecam facit.Io.Bap.Caccialu.de penſio.eccleſiaſt.q.9.nu.6.f.col.4.f.322.T.15.P.1.
Dictio adiuncta certæ rei illius hypothecam inducit.Hiero.Gigas. de penſio.eccle.q.51.nu.1.f.347.T.15.P.1.
Hæreſi antiqua non eſt opus noua ſententia.Contra.Brun.de hęret. c.12.nu.1.col.4.f.314.T.11.P.2.
Notorio non eſt neceſſaria ſententia. Hiero. Gigan. de crim. Ieſæ maieſt.q.9.nu.2.col.3.f.36.T.11.P.1.
Præpoſitio quid importet.Io.Campeg.de dote.quæſt.33. nume.2. col.1.fol.280.Tom.9.
Re,vel proprietate iure pignoris poſſeſſas, an ius prothomiſeos locum habere poſſit.Iac.Nouel.de iure prothomiſ. num. 143.fol. 27.Tom.17.
*SVPERABVNDANTIA reprobatur in mutuo. Laur. de Rodul. de vſur.verſi.expeditus.nu.10.f.38.T.7.
*SVPERADDITVM quãdo veniat in legato generali.Aibert.Brun. Aſten.de augm.&c.concluſ.5.princ nu.11.f.365.T.17.
Et quid de legato indefinito.ibidem.nu.13.18.21.25.& 30.
*SVPERARE alios volens in ſcientia non peccat.Pet. Rebuf.de priuil.ſcholar.priuil.85.nu.1.col.2.f.48.T.18.
*SVPERATVS in prælio cauſa impreſiæ, an poſſit in alijs prælijs reprobari.Paris.a Put.de re milit.verſic. illud aut nu.1.col.4.fol. 426.Tom.16.
Semel in pugna vti diuino iudicio damnatus in delebilem calumniæ maculam incurrit. And.Alcia.de ſing.certam.c.20.nume.1. col.1.f.297.T.12.
*SVPERBI prius feruent,& poſtea deficiunt.Petr.Rebuf. de priuil. ſchol.priuil.104.nu.3.col.1.f.52.T.18.

De ſuperbia in recto conſiderata,& eius effectu.

*SVPERBIA cordis quæ ſit.Io.a Capiſtra.in Specu.conſcien.verſic. Sceuola.nu.233.f.334.T.1.
Cupiditati ſimilis.Franc.Solſo. in lucer.laudem.celul.9.nume.49. fol.222.T.10.P.2.
Dividitur in quatuor ſpecies. Io.a Capiſt.in Spec. conſcien.verſic. Sceuola.nu.232.f.334.T.1.
Eſt euidentiſſimum ſignum reproborum. Gul.le Rouil.de iuſti.& iniuſt.c.8.nu.7.col.1.f.377.T.1.
Eſt mater hæreticorum.Conrad.Brun.de hæret.cap.7. numero 12. fol.276.T.11.Par.ſecunda.
Eſt tolerabiliot in diuite,quàm in paupere.Guliel.le Rouil.de iuſt. & iniuſt.c.8.nu.8.col.1.f.377.T.1.
Græcorum, & inſolentia nimis Græciam perdidit.Iul. Ferre.de re naual.lib.7.nu.27.f.338.T.12.
Habet duodecim gradus.Io.a Capiſtr.in Spec.conſcien.ver.Sceuola.nu.234.f.334.T.1.
In eccleſia in notorio veſtium exceſſu, equorum, & familiarũ moderanda effect.Gul. Duran.de modo ge.concil.cel.rub.34.nu.1. fol.178.Tom.12.
Inter omnia peccata mortalia principatum obtinet, quæ Angelos de Paradiſo expulit,& Adam damnauit.Io.Franc.Paui.de viſitatio.q.2.2.par.nu.34.f.194.T.14.
Oris quæ ſit.Io.a Capiſtr.in Spec.conſcien. verſi.Secunda.nu.233. fol.334.To.1.
Operis quæ ſit.Io.a Capiſtr.in Spec.conſcien.verſ.Sceuola.nu.233. fol.334. To.1.
Opponitur charitati,& humilitati.Io.a Capiſtra.in Spec.conſcien. verſ.ſceuola.nu.238.f.334. T.1.
Per draconem.Guil.Duran.de modo ge.concil.cel.verſi.quod.n.5. fol.178.To.13.P.1.
Placet potentioribus,& non verborum honeſtas. Petr.Rebuff.de priuil.ſcholar. priuil.49.nu.2.col.1.f.43. T.18.
Qualiter ſit fugienda.Lancellot.Polit.de offi.aduocati. col.2. in fi. fol.362.T.3.P.1.
Quando eſt peccatum mortale, vel veniale. Ioann.a Capiſtra.in Specu.conſcien.ver.Sceuola.num.335.fol. trecenteſimo trigeſimoquarto.To.1.
Quid ſit.Io.a Capiſt.in Spec.conſcien.verſic.Sceuola.num.331. folio 334.To.1.
Quot modis capiatur. Guiliel.le Rouil.de iuſti.& iniuſti.cap.8.nume.6.f.377.T.1.

Superbiæ conſideratio quæ, qualiſve ſit.

*SVPERBIÆ ſedes in ſupercilijs poſita eſt,& eius duodecim ſunt gradus.Thomas Acti.de ludo ſcacchor.quæſt.7.princip. nu.74. fol.181.To.7.
Virga eſt in ore ſtulti.Io.Ftan.Paui.de viſitatio.q.10.1. par.nu.127. fol.191.To.14.
*SVPERBIAM qui fuerunt imitati.Petr.Foller.de contrac.cenſuar. verſic. Nicolaus.numero vigeſimo, folio 124. Tomo ſexto,.Par. ſecunda.
*SVPERBOS odit omnipotens Deus.Iul. Ferret.de re naual.lib.17. nu.7.f.357.Tom.12.

Punit

Source : BIU Cujas

Punit omnipotens Deus. Iul. Ferret. de re naua.lib.17. nu.7.folio 357.Tom.duodecimo.

Superbus qualiter consideretur.

*SVPERBVS qualis describatur.Gul.le Rouil. de iust.& iniust.ca.8. nu.6.f.377.T.1.
Vnde dicatur.Gul.le Rouil.de iust.& iniust.c.8.nu.6.f.377.T.1.
*SVPEREXISTENTIA personæ non nominatæ, tollit nominatæ obstaculum.Albert.Brun. Asten.de stat.art.6.n.122.f.183.T.2.

De superficiario miscellaneè considerato, & eius effectu.

*SVPERFICIARIVS colonus perpetuus, & alij qui habent ius in re,possunt suo nomine agere,& conueniri. Io. Blan.in epit.feu. c.1.nu.114.f.296 T.10.P.1.
*SVPERFICIARIVS conductor quis sit, & qualiter conseruet expensas,& meliorationes.Io.Garsi. Hisp.de expen.& melior.c.14 nu.26.f.311.T.17.
*SVPERFICIARIVS contractus est alienatio.Gul.Redoa.de rebus eccl.non alie.c.25.nu.1.col.2.f.401.T.15.P.2.
Contractus quomodo perficiatur.Gul.Redoa.de rebus eccle.non alie.ver.vsufructuarius.num.9.f.499.T.15.P.2.

Superficiarius qualiter consideretur,& quid operetur.

*SVPERFICIARIVS, an fundo superficiario seruitutem imponere possit.Barth.Cępol.de seruit.vrba.præd.c.14.numero 4.f.181. Tom.6.Par.secunda.
An possit sine domini consensu alienare.Gul.Redoa.de reb.eccle. non alie.ver.his dictis.nu.7.f.526.T.15 P.2.
Non perdit meliorationem,si possunt illa auferri.Gul. Redoa.de rebus eccl.non alie.c.25.nu.6.col.2.f.401.T.15.P.2.
Non potest interuertere pensionem in certo genere nummorum, constitutam per solutionem longissimi temporis, quando constat de primordio tituli.Nic.Valla de reb.dub.num.5.folio 344. Tom.decimooctauo.
Nullum habet dominium.Benedic.Bon.de censib.art.36.num.62. fol.170.T.6.P.2.
Tenetur cauere de damno infecto.Iul.Ferre.de re naual.lib.11.nume.16.f.346.T.12.
*SVPERFICIES qualiter mensuratur.Petr.Foller.de contract.censuar.ver.indictis.nu.9.f.154.T.6.P.2.

Superflua qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVPERFLVA impediunt intellectum.Sebast.Med.de defin.versi. bonorum.nu.trigesimosecundo,folio 317.Tom.decimooctauo, in defin. non sunt admittenda. Sebast.Med.de defin.q.4.nu.32. fol.287.Tom.18.
Non debent esse in legibus, quod declaratur multis modis. Bene. uen.Strac.de mercat.P.1.nu.45.f.286.T.6.P.1.
Non nocent.Iac.Rich.de vnio.proli.c.6.nu.71.f.23.T 6.P.1.
Non vitiant.Ant.Piag.de tut.& cur.quæstio.18.num.secunde,colum.3.f.332.T.8.P.2.
Remouere qui intendit, vt plurimum necessaria, & vtilia resecat. Catal.de Boncomp.de potest.Papæ versi.his ita nume.106.f.23. Tom.13.Par.1.
Sunt in iure resecanda.Io.de Gras.de substantial.procurat.versicu. & istud officium.nu.2.col.4.f.368.T.3.P.1.
Vt erogatur in pauperes,ad animi præparationem attinet.M.Ant. Marsil.de ecclesiast.reddit.capitu.27.numero 14.folio 360. Tomo 15.Par.secunda.
*SVPERFLVE in instrumentis aut alijs dispositionibus nullum verbum,nulla dictio apponi debet.Bermon. Chouer. de pub.concub.ver.hoc dicit.nu.7.col.4.f.160.T.11.P.1.
*SVPERFLVIS vti non debemus. Tyndar. de testibus c.7.num.27. folio 155.T.4.

De superfluitate in recto considerata, & eius effectu.

*SVPERFLVITAS est resecanda.Thomas Acti.de Ludo.Scaccho. q.8.prin.nu.14.f.182.T.7.
Vbi ampliatur,vt nu.66.ibid.
Declaratur,vt nu.69.ibid.
In omni iure reprobata.Phil.Franc.de disputat.petitor.vers.omnipotentis.num.19.f.328.T.3.P.2.
Omnino in iure resecanda venit.Lancel.Gal.de stat.q.7. nume.87. folio 319.Tom.2.
Quando tolleretur.Bon. de Curtil. de nobil.Par.tertia,nume. 159. fol.10.Tomo 16.
Reprobatur.Pet.Foller. de contrac.censuar.ver.refert.numero 20. 21.22.& 23.f.120.T.6.P.2.
Reprobatur in actis.Iac.de Are.de posit.ver.positio.n.27.f.4.T.4.
In actore.Vbert.de Bob.de positio.versi.cum frequens.nume.40. fol.9.Tomo 4.
*SVPERFLVITATIS tollendæ gratia multi modi dantur.Thomas Act.de Ludo.Scacch.q.2.prin.nu.23.f.170.T.7.

Superfluum qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVPERFLVVM aliquid non dicitur, licèt bis repetatur, quando materia conuenit duobus titulis. Pet.Rebuf.de nominat.q.5.nume.19.f.304.T.15.Par.secunda.
Dici potest aliquid duobus modis. Mart.de Arles de superstit.ver. superstit.nu.4.f.403.T.11.P.2.
In iure non admittitur.Sebast.Med. de definitio.q.1.nume. tertio, fol.283.Tom.18.
Nil in iure esse debet.Prosdo.de Comi. de consangui.versi.incipit. nu.20.f.141.T.9.
Non dicitur illud, quod licèt in sensu directo nihil operetur, operari tamen potest in sensu contrario.And. Alc.de præsump.præsumptio.3.num.4.col.4.f.330.T.4.
Non nocens in obligando,non nocebit in dissoluendo.Sebast.Medic.de nouatio.q.9.nu.6.col.3.f.401.T.6.P.2.

De superillustre.

*SVPERILLVSTRIS, & illustrissimus non important idem. Petr. Calefat.de equestr.dignita.ver.cum superiorib.n.132.f.32.T.18.
Non est illi dignitas,sed culmen dignitatis.Anton.Cors.de potest. Regia.q.17.nu.15.f.134.T.16.
*SVPERILLVSTRIVM ordo quos comprehendat.Pet.Calefat.de equestr.dignit.ver.cum superiorib.nu.131.f.32.T.18.
*SVPERINDICTA quæ sint. Benedic.Bon. de censib.art.2.nu.12. fol.164.T.6.Par.secunda.

Superindictum qualiter consideretur, & eius effectus.

*SVPERINDICTVM an possit imponi locatis gabellis supra gabellas ordinarias positũ,& locans teneatur ad interesse. Iul.Ferret.de gabel.vectig.&c.nu.600.f.95.T.12.
Quid vocetur,& an semper sit ordinarium.Ioan.Bertac.de gabel. ver.tractaturus.nu.12.f.52.T.12.
Quos mos sit,& per quem imponi possit.Io. Hug.de offi.quatuor prælat.ver.mereatur.nu.12.f.297.T.13.P.2.
Solis, vel aliarum rerum vltra ordinarias gabellas a quo sit exigendum,an a datiario ordinario salis, vel ab alio officiale ad id specialiter deputato.Iul.Ferret.de gabel.vectig.&c.n.405.f.90.T.12
Tempore necessitatis imponi potest.Fran.Luca.de fisco & eius priuil.P.3.prin.nu.5.col.4.f.4.vult dicere.12.T.12.

De superiore in recto considerato, & eius effectu.

*SVPERIOR debet deponi.Io.Bertach.de epis.P. 2.nu.16.fol.359. Tom.13.Par.secunda.
Debet esse facilis in cogendo.Remig.de Gon.de charit.subsid.q.9. nu.1.col.4.f.172.T.15.P.2.
Est qui instituendi,& destituendi ius habet.Restaur.Castal.de Imperat.q.1.nu.8.f.49.T.16.
Et inferior esse nequit.Io.Hier.Alba.de potest.Papæ.P.1.nume.77 fol.69.T.13.P.1.
Et inferior nullus esse potest.Franc.Solf.in Lucer.Laudem.4.princip.q.nu.8.f.242.T.10.P.2.
Ex iure electionis ad ipsum deuoluto,numquid debeat eligere cũ eisdem qualitatib.quibus canonici eligere destruissent.Ioan.Bertach.de epi c.lib.2.nu.91.f.312.T.13 P.2.
In cuius manibus sunt beneficia causa permutationis resignata, infra quod tempus illa conferre tenentur.Ægid.de Bellamer.de permut.benefi.P.5.nu.1.col.3.f.201.T.15.P.1.
Sunt resignata beneficia ex causa permutationis,intra quantum tempus teneatur illa conferre.Pet. de Vbal. de permut.benefic. ver.quia nu.50.f.189.T.15.P.1.
In materia auocationis censetur is,qui est superior in eodem genere iurisdictionis.Robert. Lancel.de attent.c.10.n.39.f.344.T.5.
In renunciatione quis.Io.Coras. de benef.c.8. nu.17.folio 290.Tomo 15.Par.secunda.
Inferior tamen a Principe, an tabelliones creare possit. Lancello. Polyt.de esti.aduocati.ver.tractaturus.nu.8.f.303.T 3.P.1.
Iudex postquam cognouit,inferior non poterit vlterius se intromittere.Vital.de Camba.de claus.ver.clausula.nu.20.f.376.T.18.
Iudex in materia recusationis ille dicitur cui est superior in eodem genere iurisdictionis.Rober.Lancel.de attent.cap.6.numero 58 folio 341.Tom.5.
Non potest inhibere inferiori, ne sua iurisdictione vtatur.Robert. Lancel.de attent.limit.9.nu.3.col.1.f.415.T.5.
Subditum permutare,nisi assignet sibi æquale beneficium. Aegi. de Bellamer.de permut.benefic.q.5.nu.5.colum.tertia,fol.193. Tom.15.Par.1.
Non præsumitur,quòd voluerit iurantem illaqueare in rebus modicis.Gul.Redoa.de rebus eccl. non alie.rub.33.casu.1.num.15. fol.453.Tom.15.Par.2.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Superior quid possit.

*SVPERIOR potest admittere renunciationem simoniacam, & alteri illud beneficiorum conferre. Io. Staphil. de gratijs expecta. ver. in hac parte. nu. 31. f. 277. T. 15. P. 1.

Esse testis de crimine subditi. Ioã. Mar. Monticel. de testi. col. 4. in prin. f. 247. T. 4.

Facere quem de non volente volentem. Aegid. de Bellamer. de permut. benef. P. 2. q. 5. nu. 3. col. 3. f. 193. T. 15. P. 1.

Iudicare de lege inferioris. Michael. Vlcur. de regim. mundi. q. 4. prin. nu. 35. f. 109. T. 16.

Superior miscellaneè consideratus quid operetur.

*SVPERIOR promouens dignum inuitum, & reuelantem, deponitur. Io. Bertach. de episc. P. 2. nu. 18. f. 359. T. 13. P. 2.

Quale arbitrium habeat in resignationib. admittẽdis. Christoph. Roffinia. de benef. c. 4. nu. 9. f. 271. T. 15. P. 2.

Quando concesserit legato potestatem, non obstan. c. de multa, & alijs legibus in vim facultatis sibi attributæ, legatum dispensari. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. vers. vt rem. nu. 187. fol. 188. Tom. 13. Par. 2.

Quando vult offerre præiudicium irreparabile, licitum est resistere de facto. Gul. Redoa. de rebus eccl. non alie. casu. 5. nu. 31. fol. 449. Tom. 15. P. 2.

Quem possit compellere, vt de nolente fiat volens. Feder. de Senis de permut. benef. ver. quia nu. 65. f. 190. T. 15. P. 1.

Quis dicatur, vt possit resignationem recipere. Io. Staphil. de grat. expectat. nu. 33. f. 277. T. 15. P. 1.

Quo casu subditum ad pacem cogere nequeat. Paris a Put. de remil. ver. an si duo nu. 6. col. 4. f. 389. T. 16.

Si aditur per viam querelæ. M. Ant. Blanc. de compromis. q. 10. nume. 14. f. 204. T. 3. P. 1.

Si episcopum non ritè electum consecrat, consecrans, & consecratus deponendi sunt. Io. Bertach. de episc. P. 2. nume. 14. fol. 359. Tom. 13. P. 2.

Si sit absens, vel infirmus, cuius iussu congregatur vniuersitas. Nic. Festas. de æstim. & collec. c. 2. nu. 29. f. 177. T. 12.

Subditum ratione domicilij, vel delicti, vel contractus existentem extra territorium suum, numquid sua sententia excommunicare possit. Ioan. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 9. numero 16. fol. 314. Tomo 14.

Tunc inhibet inferiori, ne de causa cognoscat, quando inferior recognoscit iurisdictionem ab eo, non autem si ab alio. Robert. Lancel. de attent. c. 20. nu. 103. f. 406. T. 5.

Vbi ex inferioris negligentia de beneficijs possidet, in sequentib. ordinario collatori non præiudicat. Gondis. Villadie. de legat. q. 11. nu. 24. f. 265. T. 13. P. 2.

*SVPERIORA non definiuntur. Sebast. Med. de defin. q. 5. num. 8. fol. 289. T. 18.

*SVPERIORE de prælato prouidente, qualiter contra sic prouisum possit excipi. Petr. de Bais in directo. electio. c. 453. nu. 5. fol. 403. Tom. 15. Par. 1.

Superiorem qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVPERIOREM ab inferiore causam non auocare, nisi in casu, si ab eo iurisdictionem habuerit. Pet. And. Gamb. de aucto. leg. de lat. lib. 8. nu. 16. f. 211. T. 13. P. 2.

Ab inferiori iudicari. Io. Hieron. Alban. de potest. Papæ. P. 1. nu. 78. fol. 69. T. 13. P. 2.

Non recognoscens, an possit legitimare. Nico. de Vbal. de succes. ab intest. ver. successionem. nu. 81. f. 343. T. 8. P. 1.

Potest esse iudex in propria causa. Ant. de Rosel. de legit. ver. modo. nu. 15. f. 87. T. 8. P. 2.

Quomodo sit conueniendus. Bal. Perus. de stat. versi. cognoscere nu. 3. col. 3. f. 98. T. 2.

Superiores qualiter circa diuersa considerari contingat.

*SVPERIORES caueant ne præcipiant inferioribus, vt proferant sententiam dicendo facias sic, & sic, sed facias iustitiam. Arnal. Albert. de agnosc. asser. hæret. q. 21. nu. 18. f. 74. T. 11. P. 2.

Duo, vbi contraria mandant illi qui inter eos superior est, obedien dum est. Gondis. Villadieg. de leg. q. 5. nu. 6. f. 280. T. 13. P. 2.

Non debent graue ferre consolationes inferiorum. Arnal. Albert. de agnosc. asser. hæret. q. 21. nu. 2. f. 73. T. 11. P. 2.

Patienter debent tolerare consolationes inferiorum. idem ibid. numero 3. & 19.

Tenentur defendere subditos. Io. Hugo. de offic. quatuor prælatorum. ver. sicut nu. 1. col. 1. f. 301. T. 13. P. 2.

Superiori quid competat.

*SVPERIORI aliquid iniustè præc pienti obedire non tenetur. Bea. Ant. de excommunic. c. 73. nu. 10. col. 2. f. 382. S. 14.

De iure debetur honor, & reuerentia. Io. Bertac. de episc. c. 5. n. 19. nu. 365. T. 13. P. 2.

Egredienti officium, & eius potestatem non est obediendum. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. quoniam. nu. 2. col. 1. fol. 192. Tom. 11. P. 1.

Præcipienti, vt delegatus ferat sententiam sic, non est obediẽdum. Arnal. Allbert. de agnosc. asser. hæret. q. 21. nu. 16. f. 74. T. 11. P. 2.

Superius consideratio quæ, qualisve sit.

*SVPERIORIS auctoritas, censetur excepta in statuto. Ægi. de Bellamer. de permut. benef. q. 7. nu. 26. f. 194. T. 15. P. 1.

Auctoritas in dispositione censetur reseruata. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. id est. nu. 12. f. 163. T. 11. P. 1.

Paternæ præferenda. Hiero. Garzo. de Laudo meri iuris. P. 3. q. 9. §. 9. gl. 1. nu. 6. f. 329. T. 3. P. 1.

Quando in pensione constituenda necessaria sit. Pet. And. Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 6. nu. 539. f. 198. T. 13. P. 2.

Mandatum ab inferioris mandato absoluit. Io. a Capistr. in Specu. conscien. ver. Scęuola. nu. 123. f. 330. T. 1.

Et quid de secularib. ibid. nu. seq.

Et quid de regula, & constitutionib. ord. ibid. nu. 125.

Officium est loci statuta confirmare. Matth. de Afflic. de iurę prothomis. ver. in nomine. nu. 83. f. 22. T. 17.

Quale sit. Conrad. Brun. de sedit. c. 3. nu. 49. f. 143. T. 11. P. 1.

Præcepto quod fit extra iudicium, si non spectat ad eius officium non tenetur quis parere. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. quoniam. nu. 3. col. 1. f. 192. T. 11. P. 1.

Tacentis præsentia, an sufficiat vbi ipsius auctoritas est requisita. Io. Bap. de arb. c. 3. nu. 27. f. 232. T. 3. P. 1.

Superioritas qualiter consideretur, & quid operetur.

*SVPERIORITAS, & obedientia non possunt præscribi. Io. Fran. Balb. de præscriptio. q. 2. nu. 2. col. 1. f. 93. T. 17.

Ita quod quis non subsit Imperatori, an præscribi possit. idem ibidem. nume. 1.

Quandoq; prę scribi potest. Io. Redin. de maiest. Princ. versicu. primum. nu. 5. col. 2. f. 175. T. 16.

*SVPERIORITATEM denotat in altiori loco sedere. Henric. Bot. de synod. Episc. P. 3. nu. 12. f. 384. T. 13. P. 2.

*SVPERLATIVO nihil est vltra. Signor. de Homod. vtrum præf. doc. &c. ver. q. nu. 15. f. 24. T. 18.

*SVPERLATIVVS nonnunquam pro positiuo in iure ponitur. Io. Montaig. de parlamen. ver. secundo. nu. 14. f. 275. T. 16.

*SVPERSTES collitigante mortuo potest attentata per tertium petere reuocari. Robert. Lancellot. de attenta. cap. 22. nume. 33. fol. 423. Tom. 7.

Potest agere super attentatis, & petere possessionem suprascriptĩ intrusi cassari, & amoueri. Fran. Hercula. de attenta. c. 7. num. 11. fol. 261. Tom. 5.

Superstitio qualiter consideretur, & quid operetur.

*SVPERSTITIO dicitur religio vltra modum debitum seruata, rationem quidẽ habens sapientiæ, sed in falsitate abundans. Mart. de Arles de superstitio. ver. superstitio. nu. 1. f. 403. T. 11. P. 2.

Est vitium, quòd religioni opponitur plus in diuinum cultum exhibens, quàm deceat. idem ibidem nu. 2.

In Deuteronomio vehementer improbatur. Iac. Siman. de cathol. institut. tit. 63. nu. 3. f. 198. T. 11. P. 2.

Quid sit. Iac. Siman. de cathol. inst. tit. 63. numero 1. folio 198. Tomo 11. Par. 2.

Tantò potior esse censetur, quãtò plurib. bonis immiscetur. Mart. de Arles. de superstitio. ver. superstitio. numero 93. folio 407. Tomo 11. Par. 2.

Superstitionem qualiter considerari contingat.

*SVPERSTITIONEM execrator origenes. Iaco. Siman. de cathol. inst. ti. 63. nu. 4. f. 198. T. 11. P. 2.

Sapiunt ea, quæ in vigilia, vel die sancti Ioannis a vulgarib. fiunt. Mart. de Arles. de superstit. ver. superstitio. numero 8. fol. 403. Tomo 11. Par. 2.

Superstitiones qualiter considerari contingat.

*SVPERSTITIONES paganorũ, Christiani obseruare non debent. Ant. Gub. Costa. de matrim. nu. 19. f. 57. T. 9.

Quomodo irrideant Terentius, Cicero, & M. Varo. Iac. Siman. de cathol. inst. ti. 63. nu. 24. f. 199. T. 11. P. 2.

Sunt euitandæ. Io. Fran. Paui. de visitat. q. 8. 2. P. nu. 21. f. 216. Tomo decimoquarto.

De superstitionibus.

*SVPERSTITIONIBVS annumerantur ligaturæ, & remedia, quæ mediocrũ etiam disciplina condemnat. Iaco. Siman. de catholi. inst.

Source : BIU Cujas

inſt.ti.63.nu.19.f.198.T.11.P.2.
Qui ſe adiuuent, chriſtianæ fidei, & baptiſmi præuaricatores ſunt. idem ibid.nu 23.f.199.
*SVPERSTITIONVM plures ſunt ſpecies. Iaco.Simanc.de cathol. inſt.ti.63.nu.2.f.198.T.11.P.2.

Superſtitioſa qualiter applicatiuè conſiderentur, & quid operentur?

*SVPERSTITIOSA figmenta repellit Chriſtianus verus in literis. Mart.de Arles.de ſuperſtit.verſ.ſuperſtitio.nu.3. f.403.Tom.11. Par.ſecunda.
Remedſa quibus verbis reprehendat Chryſoſtomus. Ia. Siman.de cathol.inſt.ti.63 .nu.20 f.198.T.11.P.2.
*SVPERSTITIOSAE ſchedulæ quædam reperiuntur incipientes, on conſcion &c Mart.de Arles.de ſuperſtitio.ver.ſuperſtitio.nu. 51.fol.405.T.11.P.2.
Sunt vetulæ chartulas ſiue nomina agentes cum verbis catholicis. idem ibid.nu.38.f.404.

Superſtitioſi qualiter circa diuerſa conſiderentur, & quid operentur.

*SVPERSTITIOSI ob ſuam incredulitatem a Deo percipi permittuntur, & in ſuæ falſæ credulitatis laqueos cadere. Mart. de Arles de ſuperſtitio. verſic.ſuperſtitio.nu.30. fol.404. Tom.11. Par.ſecunda.
Sunt,& vani,dies obſeruãtes ſancti Vincentij,& conuerſionis ſancti Pauli.idem ibidem nu.31.
Sunt herbas in die ſancti Ioannis collectas incendentes ad arcendum Dęmones,Mart.de Arles de ſuperſtitio.verſ.ſuperſtitio.numero 9.f.403.T.11.P.2.
Sunt,qui quoſdam dies fortunatos, alios eſſe infelices putant. Iac. Siman.de cathol.inſt.titu.63.numero ſexto,folio 198.Tomo 11. Par.ſecunda.

Superſtitioſos qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVPERSTITIOSOS Caietanus appellat, qui magis pretioſis vestibus,& ornamẽtis vtuntur,quàm exigat mos regionis.M.Ant. Marſil.de eccleſiaſt.reddit.cap.vigeſimonono, num.11.fol.362. Tom.15.Par.2.
Quibus ſcommatis multi veteres, irriſerunt.Iac.Siman.de cathol. inſt.ti.63.nu.25.f.199.T.11.P.2.
Quomodo irrideat in comedia Philemon.idem ibid.nu.26.

Superſtitioſum qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVPERSTITIOSVM an ſit ſanguinem minuere in die ſancti Ioãnis potius, quàm alio die.Mart.de Arles.de ſuperſtit.verſ.ſuperſtitio.nu.10.f.403.T.11.P.2.
Eſſe aliquid,quomodo cognoſci poſſit?Iac. Siman.de cathol.inſti. ti.63.nu.3.f.199.T.11.P.2.
Eſt Acus,vel ſpinter arbori figere,& ſimilia facere.Marti. de Arles de ſuperſtitio.verſicu.ſuperſtitio.numero 37.folio 404.Tom.11. Par.ſecunda.
Eſt credere ſortilegas transferri realiter de loco ad locum . idem ibid.nu.11.f.403.
Eſt obſeruare dies,& quoſdam infortunatiores alijs credere Marti. de Arles de ſuperſtitio. verſicu.ſuperſtitio. numero 15. fol.403. Tom.11.Par.ſecunda.
Eſt,per ſortes de futuris,aut occultis inquirere. Iaco. Siman.de cathol.inſt.ti.63.nu. 10.f.198.T.11.P.2.
Eſt pulſare campanas in noctæ ſanctæ Agathæ propter maleficas.Mart. de Arles de ſuperſtitio. ver. ſuperſtit.nu.14. folio 403. Tom.11.Par.ſecunda.
Eſt ſacrilegium terminum operandi præfigere omnipotenti Deo. idem ibid.nu.80.f.406.
Eſt ſpeculi fragmentum,vel ſimilia affigere humeris paruulorum. Martin.de Arles.de ſuperſtitio.verſic.ſuperſtitio. num.35.f.403. Tom.11.Par.ſecunda.
*SVPERVENIENS ſuſpenſio inducit a principio denegatum remedium.Ioan.de Ligna.de eccleſiaſt.interdic.verſi.ſequitur.nu.17. fol.336.T.14.
*SVPERVENIENTE defectu tituli, an interrumpatur præſcriptio poſſidentis.Io.Franc.Balb.de præſcrip.q.3.princ.nu.1.colum.1. fol.107.Tom.17.

De ſuperuenientia.

*SVPERVENIENTIA clericatus,nõ impedit cauſam priùs inchoatam coram iudice ſeculari.Alber.Brun.Aſten.de ſtat.art.6.n.48. fol.179.Tom.ſecundo.
Malæfidei aliquid ſemper immutat.Guliel.Redoa.de rebus eccle. non alie. ver.ſi vero.nu.17.f.498.T.15.P.2.
Tituli colorati nouam poſſeſſionem iure communi non requirit. Phil.Prob.de iure regal.quæſt.26.num.2.col.2.f.498. vult dicere.398.Tom.12.

De ſupellectilibus.

*SVPPELLECTILIA domus probãtur per familiares.Rolan.a Valle de confect.inuent. verſi.modo. numero 4.colum.1.folio 190. Tom.8.Par.ſecunda.
*SVPPELLECTILIVM appellatione quæ contineantur. Ioan. Dilec.Duran.de arte teſtan.cautel.53 numero 4.colum.2.folio 134 Tom.8.Par.1.
Seu maſſaritiarum appellatione quid contineatur, & veniat? Ang. de Gamb.de teſtamen.gl 39.numero 1.col.ſecunda,fol.48. Tomo 8.Par.prima.

Suppellex qualiter conſideretur, & quid operetur?

*SVPPELLEX domo ex delicto publicanda publicari non debet. Angel.de Gambel.de teſtamen.glo.39.numero 4.col.3.folio 48 Tom.8.Par.1.
In legato domus,& fundi relicta,an intelligatur in fundi legato repetita.Ang.de Gambel.de teſtamen.glo.38.num.1.col.2.fol.48 Tom.8.Par.prima.
Vaſorum Salomonis quale.Reſtaur.Caſtal.de Imperat.q.112. nume.5.col.1.f.89.T.16.

De ſupplantatione in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVPPLANTATIO in creditis ex cauſa lucratiua admittitur.Nico. Moron.de fide treug.& pace.q.59.nu 7.f.427.col.2.T.11.P.1.
Qua deceptus fuit patriarcha,an fuerit licita?idem ibid.q.33.nu.9. col.4.f.423.T.eod.
Quando dicatur, & vbi licita Nico.Moron. de fide treug. & pace. q.59.nu.5.col.2.f.427.T.11.P.1.
*SVPPLEMENTVM legitimæ debet filia,quæ inuito patre nupſit, conſequi,etiam ex legatis ad pias cauſas. Aſca. Clemens.Amer. de patria poteſt.effect.6.nu.21.f.111.T.8.P.2.
*SVPPLERE velle,noſtrum non eſt. Io.Staphil. de gratijs expectat. ver.circa.nu.48.f.288.T.15.P.1.
*SVPPLERI negligentia vnius, quando per alium poſſit? Sebaſtia. Med.de fortuit.caſibus quæſtio.9.num.trigeſimoquarto,f.205. Tom.ſeptimo.
*SVPPLETIO fructuum non fit ex futuris penſionibus.Ioan. Bapt. Caccialup.de penſio.eccleſiaſt. quæſtio.16.num.13.fol.324.Tomo 15.Par.1.
*SVPPLICANDI licentia quo tempore detur? Ioan. Ferrar. de appellat.c.3.lib.4.nu.270.f.77.T.5.
Vſus quare conſtitutus.idem ibidem capitu.primo, numero 254. fol.76.Tomo 5.
*SVPPLICANS principio ꝑ ſententia retractanda,quæ tranſiuit in rem iudicatam,Imperatoris auxilio caret,& incurrit infamiam. Io.Bap.de tranſact.q.27.nu.2.col.1.in prin.f.38.T.6.P.1.

Supplicare qualiter applicatiuè conſideretur, & quid operetur?

*SVPPLICARE poſt rem iudicatam,ignominioſum eſt. Io. Ferrar. de appellat.lib.4.c.4.nu.279.f.77.T.5.
Poteſt qui ad appellandum non admittitur.Amode. Iuſti. de Caſtel.de syndic.ver.etſi.nu.237.f.348.T.7.

Supplicari qualiter applicatiuè conſideretur, & quid operetur?

*SVPPLICARI an liceat a ſententia arbitri?M. Ant.Blanc.de compromiſ.ver.appellari.nu.7.col.1.f.204.T.3.P.1.
An quandoque poſſit a Principe. Ioan. Ferrar. de appellat.lib.4. c.2.nu.263.f.76.T.5.
Non debet pro clerico turbante ſtatum ciuitatis ſuæ. Hier. Gigan. de crim.lęſæ maieſta.quæſtio.9.numero 3. colum.4.fol.86. Tomo 11.Par.1.
Non debet pendente lite.Ioan. Ferran.de appellatio.Par.4.c.4.nu. 278.fol.77.T.5.
Non poteſt Principi pro reis cæterorum criminum. Hiero. Gigan. de crim.lęſæ maieſt.quæſtio.9.numero 4.colum.1.in princ.f.87 Tom.11.Par.1.
Semel tantum poteſt.Ioan.Ferrar.de appellat.Par.4.cap.ſecundo, fol.76.Tom.5.

Supplicatio qualiter miſcellaneè conſideretur, & quid operetur.

*SVPPLICATIO a ſuperiore ſi fuerit obtenta non reuocantur attentata.Hier.Manfre.iuriſc.Ferrarien. P.9.nu.15.f.240.T.5.

Aequipollet

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Aequipollet appellationi, quo ad ſuſpendendum effectum ſententiæ. Io.de Ligna.de eccleſiaſt. interdic.verſicu.ſequitur.nume.4. fol.335.Tom.14.

An habeat annexam cauſam.Io.Maurit.Bol.de reſti.in integ.c.32. nu.7.f.123.T.5.

An videatur,remota appellatione.Paris de Put.de ſyndic. verſi.an ſi.nu.6.f.243.T.7.

Antiquis quid,quid etiam acclamatio,& litaniæ.Ioan.Garſi.Hiſp. de expen.& melioratio. capitu.vigeſimoprimo, nume.37.f.331. Tom.decimoſeptimo.

Apud tabellionem quomodo interponi poſſit.Io.Ferrar.de appellatio.P.4.c.3.nu.272.f.77.T.5.

Conceditur a ſolo ſuperiore.Io.Maurit.Bol.de reſt.in int.c.33.nu.7 fol.123.Tom.8.

Conceditur ex Principis gratia.Hier.de Mon.de fi.regun.c.108.nume.12.f.158.T.3.P.2.

Continens quod res iudicata reſcindatur, vel quod bis indicetur, niſi per Principem, & non per inferiorem concedi poteſt.idem ibid.nume.13.

Debet fieri in ſcriptis, quandoque voce facta ſufficit.Io.Ferrar. de appellatio.lib.4.c.2.nu.266.f.7.T.5.

Differt ab appellatione.idem ibid.c.1.nu.259.f.eod.

Eſt affinis in quibus cum reſtitutione, tam ea quæ minori, quam quæ maiori conceditur.Io.Maur.Bol.de reſt.in integ.c.33.nu.6 fol.123.Tom.5.

Et reſtitutio in quibus,& quatenus conueniant.Io.Maur.Bol.de reſtit.in integ.c.32.nu.8.f.123.T.5.

Interdum,confundi ſolent.idem ibid.nu.5.f.eod.

Non rectè coniunguntur, diuerſa Innocentij opinio, annexa ratione eiuſdem.Io.Maurit.Bola.de reſtitut.in integ.cap.34.nu.3. fol.123.Tom.5.

Simul ſemel cumulari poſſunt,Gofredi ſentētia,& eius comprobatio.idem ibidem nu.2.f.eodem.

Etiam extra decem dies offerri poteſt,quando per eam cogitur ad reuocandum grauamen extraiudicialiter illatum. Robert.Lancellot.de attenta.limitat.20.nu.61.f.379. T.5.

Etiam ijs,qui a conſilijs ſunt,porrigitur. Ioan. Ferrar. de appellat. lib.4.c.2.nu.265.f.76.T.5.

Innititur gratiæ principis,appellatio autem iuſtitiæ. Robert.Lancellot.de attenta.c.19.nu.25.f.403.T.5.

Intra decem dies eſt offerenda ad effectum conſequendi commodum fideiuſſionis eo caſu præſtandæ. Robert. Lancellot. de attenta.limitat.20.nu.60.f.379.T.5.

Per quam a iuramento petitur reſtitutio vtilem cauſam continens, ab Epiſcopo reijci debet.Io.Maurit. Bola. de reſtit.in integ.cap. 18.nu.19.f.143.T.5.

Pro ſententia retractanda quando fieri debeat. Nepos a Montalb. de exceptio.artic.23.nu.9.f.119.T.3.P.2.

Quando ſententiæ Principis executionem impediat. Vital.de Cāba.de clauſ.ver.nil nouari.nu.2.f.382.T.18.

Quid ſit.Io.Maur.Bol.de reſtitut. *in integ.cap.32.numero 2.folio 123,Tomo 5.*

Reclamatio,querela,& recurſus, in quo inter ſe differant. Robert. Lancello.de attenta.vbi remiſſiuè.capitu.19. numero 1.fol.403. Tom.quinto.

Signata ſolum facit expirare reſeruationem,licèt per collationem expiret Aeneas de Falco.de reſeruatio. benef.effect.27. nume.1. col 4.f.259.T.15.P.1.

Solum ſignata dicitur res informis ante literarum confectionem. Io.Stafil.ſuper commiſ.& lit.iuſti.verſic.& primo,nume.17.fol. 296.Tom.15.P.1.

De ſupplicatione in ablat.conſiderata.

*SVPPLICATIONE regiſtrata, diſtributio qualiter fiat antequam ad manus partis eadem perueniat. Pet.And.Gamb.de auct.leg. de lat.lib.6.nu.655.f.199.T.13.P.2.

Supplicationem qualiter circa diuerſa conſiderari contingat.

*SVPPLICATIONEM aduerſus ſententiam admittere, ſoli Principi reſeruatum. idem ibidem libro octauo,numero 135.fol. 212. Tom.13.Par.2.

Principi porrectam viam ad probandum contrarium non auertere.Pet. And.Gamb.de auct.leg. de lat.libro 10.numero 489. fol. 230.Tom.12.P.2.

*SVPPLICATIONI obſtat ſceleris enormitas. Io. Ferrar.de appellatio.lib.4.c.4.nu.276.f.77.T.5.

Supplicationis conſideratio quæ qualisve ſit circa diuerſa.

*SVPPLICATIONIS, appellationis, & reſtitutionis *in integrum* diuerſi termini Ioan. Maurit. Bolla.de reſtitut.in integ. cap.32. nu.1.fol.123.Tom 5.

Natura an pura principis gratiæ innitatur. idem ibidem.nu.10.

Vis quæ ſit.Ioann.Ferrar. de appellatio.lib.4.cap.3.nume.267.fol. 77.Tom.5.

Vſus ante ſententiam qnale ſit.Io.Ferrar.de appellatio.lib.4.cap.1. nu.257.fol.76.T.5.

Poſt ſententiam,& eius effectus vtroq; caſu.Io. Ferrar.de appellatio.lib.4.c.1.nu.257.f.76.T.5.

*SVPPLICII ſummi cauſam capitalē eſſe in primo gradu. Lçl.Iorda.de Roma.ſed.orig.c.1.nu.25.f.3.T.13.P.2.

Supplicium qualiter conſideretur,& eius effectus.

*SVPPLICIVM pro veritate melius eſt pati, quam pro adulatione beneficium ſuſcipere. Catal. de Boncomp. de poteſt. Papæ.ver. his ita nu.2.f.16.T.13.P.1.& Io.a Capiſtr.in Spec.conſcien.verſ. reſtat.nu.66.f.342.T.1.

VItimum infligitur ex fictis probationib.in atrociorib.criminibus. Paul.Chirlan.de hæret.q.10.nu.2.col.4.f.28.T.11.P.2.

*SVPPOSITA nō præſumitur,quā ambo parentes habent ſibi charam. And.Alc.de præſump. præſumptio.19.n.1.col.1.f.311.T.4.

*SVPPRESSIONI locus, eſt quanto fiat ſine præiudicio illius, qui beneficium,vel dignitatem obtineat de præſenti.Pet.And.Gamb.de auct.leg.de lat q.15.num.25.f.184.T.13.P.2.

*SVPPRIMENS veritatem,dicitur committere mendacium, & nō valet impetratio.Corn.Beninc.de paupert.& eius priuil.q.7.ſpecial.7.in iudicijs.nu.6.f.152.T.18.

*SVPRA, præpoſitio quomodo exponitur,& quid denotet. Albert. de Pergam.de præpoſit.verſi.in nomine.nu.35.f.274.T.18.

Supraſcriptiones qualiter conſiderentur.

*SVPRASCRIPTIONES decretalium ius faciunt,& ex illis arguitur.Hiero.Gigans.de reſiden.Epiſc.c.18.nu.11.f.377.T.13.P.3. Quo ad præeminentias attendendæ.Nic.Boe..de ord.grad.viriuſque fori.P.1.nu.14.f.266.T.16.

*SVPREMVS Princeps poteſt populo ſuo per ſuum priuilegium & reſcriptum concedere libertatem.Ioan.Franc.Balb.de præſcrip. q.2.nu.4.f.93.T.17.

Surdi qualiter conſiderentur, & quid operentur.

*SVRDI on poſſint compromittere.Ioan.Bap.de arb.c.14.nume.3. fol.234.T.3.P.1.

An poſſint eſſe arbitri conuentionales.Io.Bap. de arb.c.14.num.1. fol.245.col.2.T.3.P.1.

Item,& arbitratores.

Item,& furioſi ibidem.

Item,& inuiti.ibid.

Item,& furioſi.ibid.

Item,& cęci.ibidem.

Item,& prodigi.ibidem.

Eſt muti in emphyteuſi ſuccedunt, ſecus *in feudo. Caccialup.* de feud.artic.7.nu.15.f.15.T.15.P.1.

Muti,cęci filij,an in feud. ſuccedant. Franc.Sonsbe. ad vſus feud. Par.9.nu.75.f.134.T.10.P.2.

De ſurdo in recto conſiderato,& eius effectu.

*SVRDVS a natura torqueri non poteſt. Franc. Brun. de indic.& tortur.quæſtio.4.2.Par.nu.25.f.253.T.11.P.1.

Item nec mutus a natura.ibid.

An admittatur ad accuſandum.Iac.Nouel.ad defenſ.verſ.quoniã. nu.9.f.221.T.11.P.1.

An poſſit eſſe arbiter.M. Anto.Blanc.de compromiſ.inter coniun. ver.incipiendo.nu.28.f.148.T.3.P.1.

Et mutus inſimul an prohibeatur ab arbitrio.M. Anton.Blan.de compromiſ.inter coniun.verſicu.incipiendo. nume.29.fol.148. Tom.3.Par.1.

Repelluntur a tutela,& cura. Anto. Pieg. de tuto. & curato. q.3. nu.49.fol.327.T.8.P.2.

Excuſatur a munere perſonali,ſed non a patrimoniali.Pet.Antibo. de munerib § 2.nu.27.f.34.T.12.

Non erit iudex.Nepos a Montalba.de exceptio.articu.3.nume.21. fol.108.T.3.Par.2.

Item nec mutus ibidem.

Item nec perpetuò furioſus.ibidem.

Non ligatur ſtatuto puniente euntes poſt tertium ſonum campanæ.Bald.Peruſ.de ſtat.verſi.ſurdus.col.2.f.146.T.2.

Non poteſt eſſe iudex.Io.Monac.de defenſor.iur.verſic. quia.nu.6. fol.123.Tom.3.Par.2.

Item nec lunaticus.ibidem.

Item nec perpetuò furioſus. ibidem.

Item nec mutus ibidem.

Quando poſſit ſtipulari,& ceteros contractus inire. Io. Bap.de arbitr.c.14.nu.4.col.4.f.234.T.3.P.1.

Quando teſtificatur. Io.Mar. Monticel.de teſtib.col.4.circ.princ. fol.247.Tom.4.

Surripiens qualiter applicatiuè conſideretur,& quid operetur.

*SVRRIPIENS auem de ore falconis, an quod accepit ſit accipientis.Sebaſt.Medic.de venatio.&c.quæſt.47.nume.1.colum.2.fol. 402.Tom.17.

Gallinam de ore vulpis, an ſit accipientis. Sebaſt.Medic.de venatio.&c.q.47.nu.1.col.2.f.402.T.17.

Ouem

Source : BIU Cujas

Ouem de ore lupi an sit accipientis. Sebast. Medic. de venatio. &c. q. 47. nu. 1. col. 2. f. 402. T. 17.
*SVS in escam homini datur, ad nil aliud vtilis. Odofred. de curato. bonis dand. c. 4. nu. 8. col. 1. f. 237. T. 17.
*SVSANÆ historiam veram, & receptam esse. Ant. Gub. Costa. de matrim. tit. de ritu nuptiarum. nu. 29. f. 57. T. 9.

De susceptione in recto considerata, & eius effectu.

*SVSCEPTIO vsurarum ab initio non valet facta coram notario solo. Ant. Massa Gal. ad form. Camb. obl. quæst. 3. nu. 12. fol. 354. Tom. 6. Par. 2.
Generalis periculi potest iuramento validari. Anto. Corset. Sic. de iuramen. euidential. 1. nu. 59. f. 363. T. 4.
Periculi in se non facit illicitam cõuentionem. Benuenut. Strac. de proxe. versi. varijs. nu. 28. f. 349. T. 6. P. 1.

De susceptione in ablat. considerata.

*SVSCEPTIONE generali casus fortuiti an includantur ribaldariæ patroni. Pet. Santer. de assecur. & spons. merca. Par. 3. nu. 82. fol. 353. Tom. 6. Par. 1.

Suscipiens qualiter applicatiuè circa diuersa consideretur, & quid operetur.

*SVSCIPIENS etiam casum non præuisum non tenetur de casu, de quo etiam prudentissimus cum cogitasset. Guliel. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. multi. nu. 10. f. 502. T. 15. P. 2.
In se periculum præsumitur suscepisse etiam alterius casus periculum habentis maiorem rationem. idem ibidem. nu. 12.
Casus fortuiti, an intelligatur de casibus fortuitis insolitis. Pet. Santer. de assecur. & spon. merca. Par. 3. nume. 74. fol. 353. Tom. 6. Par. prima.
Casuũ non tenetur de casu insolito. Gul. Redoa. de reb. eccle. non alie. versi. multi. nu. 8. col. 1. f. 502. T. 15. P. 2.
Tutelæ prouinciam, suscipit, & defendendi saracinam. Damhouder. de tuto. & curat. in pupilar. patroc. c. 7. nu. 5. f. 361. T. 8. P. 2.
*SVSCITATIO seminis de primogenito, qualiter in antiquo testamento consideranda. Io. le Cirier. de primoge. q. 3. 2. lib. nu. 32. fol. 44. Tom. 10. Par. 1.
*SVSCITATVS ex mortuis, an bona sua recuperare debeat. Troyl. Malui. de canonizat. sancto. versi. aggredior. nu. 7. 9. 11. 14. & 20. fol. 99. & 100. Tom. 13.
Ex mortuis, an sit idem homo qui prius idem. ibidem. nu. eodem.
*SVSPECTÆ debent esse reuelationes fatui, aut improbi, vt in exẽplo demonstratur. Iac. Siman. de cathol. institut. tit. 21. nume. 24. fol. 144. Tom. 11. Par. 2.

Suspecti qualiter in recto considerentur & quid operentur.

*SVSPECTI de fuga quare potissime capi soleant. Pet. Pech. Ziriz. de iure sisten. q. 9. princ. nu. 6. f. 153. T. 3. P. 2.
De hæresi quando puniri possunt pœnis pecuniarijs. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 46. nu. 76. f. 182. T. 11. P. 2.
Successores suspecto adiunctam pœnitentiam implere cogũtur, quam suspectus viuens non impleuit. Gondis. de hæret. q. 15. nu. 13. fol. 38. Tom. 11. P. 2.
Sunt vehementer fautores, defensores, & receptatores hæreticorum, & debent canonicè purgari. Zanc. Vgol. de hæret. cap. 17. nu. 1. fol 251. T. 11. P. 2.
*SVSPECTI tutoris cognitione pendente tutori interim est interdicta administratio, sed contrarium est verius. Anto. Piag. de tuto. & curato. q. fin. nu. 9. f. 333. T. 8. P. 2.

Suspecto quid competat.

*SVSPECTO de dilapidatione fructus sequestrantur. Robert. Lancellot. de attenta. declaratio 4. nu. 19. f. 337. T. 5.
Seu redeunti potest inquisitor imponere pœnam pecuniariam. Zari. Vgol. de hæret. c. 19. nu. 2. f. 233. col. 2. T. 11. P. 2.

Suspectum qualiter considerari contingat.

*SVSPECTVM de fuga quatuor faciunt, & an de necessitate requirantur copulatiuè. Fran. Curt. senior. de sequestr. q. 2. nu. 33. fol. 145. Tom. 3. Par. 2.
Reddunt tutores mali mores. Anto. Piag. de tuto. & curato. q. fin. nu. 22. fol. 333. T. 8. P. 2.

De suspecto in recto miscellanee considerato, & eius effectu.

*SVSPECTVS de fuga a iudice incompetenti potest capi. Ioann. Bapt. Caccialu. de debit. suspect. & fugi. quæstio. quarta, princ. numero tertio, fol. 149. Tom. 3. Par. 2.
De fuga captus ab incompetenti iudice non potest de incompetentia opponere. idem ibidem. nu. 2.
Ferijs, vel alijs legalibus inducijs non gaudet. Ioann. Bap. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. quæstio. 4. princ. numero 4. folio 149. Tom. 3 Par. 2.
In quo differat a debitore fugitiuo. Ioann. Bap. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. quæstio. 1. princ. numero 16. fol. 148. Tom. 3. Par. secunda.
Non gaudet ferijs, aut alijs legalibus beneficijs. Ioann. Bap. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. quæst. 8. princ. nu. 2. col. 2. fol. 153. Tom. 3. Par. 2.
Potest etiam lite pendente capi. Robert. Lancellot. de attenta. limitatio 9. nu. 2. f. 328. T. 5.
Potest festiuis diebus capi, & quis suspectus dicatur. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q 8. nu. 7. f. 152. T. 18.
Priuatur etiam lite pẽdente commodo possessionis, immo etiam carceratur. Robert. Lancellot. de attenta. declarat. 4. & vlt. num. 24. fol. 337. Tom. 5.
Quis teneatur, iudicis arbitrio committitur. Io. Bap. Caccialu. de debit. suspec. & fugi. q. 1. nu. 11. f. 148. T. 3. P. 2.
De hæresi abiurare etiam debet errores de quibus suspectus est. Iac. Simanc. de Cathol. institut. tit. 1. nu. 18. f. 119. Tom. 11. Par. 2. Et Alfons. Hoieda. de benef. incompatib. P. 1. c. 23. num. 125. fol. 153. Tom. 15. Par. 1.
Post factam abiurationem in hæresi expressa deprehẽsus, an possit damnari tamquàm relapsus. Paul. Ghirlan. de hæret. q. 10. nu. 1. col. 4. f. 28. T. 11. P. 2.
Quare cogatur errores abiurare. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 1. nu. 21. f. 119. T. 11. P. 2.
Qui vocatus subterfugit, aut abest, & excommunicationem per integrum annum negligit, velut hæreticus est condemnandus. Iac. Simanc. de cathol. institut. tit. 14. nu. 1. f. 136. T. 11. P. 2.
De testium varietate faciat primò eos confiteri coram testibus extra iudicium cum iuramento. Tyndar. de testib. cap. 2. nume. 6. fol. 152. Tom. 4.
Debitor quando dicatur. Pet. Pech. Ziriz. de iure sisten. c. 16. nu. 2. fol. 167. Tom. 3. Par. 2.
Dicitur etiã is, qui est in præparatorijs fugę. Cornel. Beninc. de paupert. & eius priuil. q 8. nu. 10. f. 152. T. 18.
Est de hæresi, qui per annum steterit in excommunicatione. Ioan. de Ligna. de censur. ecclesiast. §. 14. nu. 1. f. 317. T. 14.
Qui recedit a communi vita fidelium, & abiurat. & inquisitor procedit contra hos suspectos. Arnal. Alber. de agnos. asser. hæret. q. 23. nu. 61. f. 82. T. 11. P. 2.
Est qui se ingerit. Fran. Brun. de indic. & tortur. nume. 276. fol. 274. Tom. 11. Par. 1.
In cognoscendo non dicitur suspectus in delegando. Robert. Lancellot. de attenta. c. 6. nu. 43. f. 340. T. 5.
Præsumitur qui inimicorum amicus est. Bartho. Cæpol. de Impera. mili. diligen. ver. pro imperatore. nu. 21. f. 317. T. 16.
*SVSPENDERE qui potest ab officio, & excommunicare potest. Bea. Anto. de interdict. c. 4. nu. 31. f. 344. T. 14.
*SVSPENDI per annum debet iudex ecclesiasticus per gratiam, vel sordes pronuncians. Quintil. Mandos. de annal. casib. num. 139. fol. 214. Tom. 17.
*SVSPENDITVR officium legati minoris, prẽsente legato maiore. Nic. Plo. de excommunicatio. versi. circa. nume. 5. colum. 4. fol. 363. Tom. 14.
Quandoque prælatus regularis a professionis receptione. idem ibidem. nume. eodem.
*SVSPENSI nullo modo possunt eligi. Pet. de Baisi. in directo. electio. c. 27. 2. P. nu. 1. col. 1. f. 390. T. 15. P. 1.
Sunt clerici eligentes indignum ad Episcopatum. Bea. Anto. de interdicto. c. 4. nu. 26. f. 343. T. 14.

De suspensione in recto considerata, & eius effectu.

*SVSPENSIO a beneficiorum collatione fit aliquando simpliciter, aliquando cum temporis præfixione Nic. Plo. de excommunicat. versi. circa. nu. 5. f. 365. T. 14.
A Clericali priuilegio fit quandoq; in persona, & quandoq; in rebus. Nic. Plo. de excommunicat. ver. circa. n. 4. col. 4. f. 365. T. 14.
A diuinis in qno differat ab excommunicatione. Quintil. Mandos. de monitor. q. 34. nu. 2. col. 2. f. 66. T. 3. P. 2.
Ab administratione fit quandoque simpliciter, & quandoque tẽporaliter. Nicol. Plo. de excommunicatio. ver. circa. nu. 4. col. 4. fol. 365. Tom. 14.
Ab ingressu ecclesiæ fit quandoq; simpliciter, & aliquando ad tẽpus. idem ibidem. nu. 2.
An in infinitum procedat, putà si suspensus ordinat vnum, & ille alium, an omnes in infinitum suspensi sint. Franc. de Pla. de excommunicat. §. 27. nu. 2. col. 2. f. 355. T. 14.
Canonis, & hominis differunt. Bermon. Chouer. de pub. concub. versi. appellatione. nu. 5. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.
Depositio, & degradatio, an inter se differant. Bea. Anto. de excommunicatio. c. 4. nu. 38. f. 344. T. 14.
Depositio sic differũt, sicut deportatio, & relegatio. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. appellatione. nu. 2. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.
Dupliciter sumitur. Io. Calderi. de interdict. ecclesiast. Par. 1. nu. 3. fol. 325. Tom. 14.
Est prohibita facta alicui de non exercendo aliquo actu legitimo aliàs sibi competenti. Nicol. Plo. de excommunicat. versi. circa. nu. 1. fol. 365. Tom. 14.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Et excommunicatio per appellationem non ſuſpenditur. Bea. Ant. de interdic. c. 4. nu. 32. f. 344. T. 14.

Excommunicationis non habet in perſonis damnatis, quas ſtatim puniri publicè intereſt. Auguſt. Dulcet. de ſindic. ver. pluries. nu. 43. f. 362. Tom. 7.

Fit aliquando ſimpliciter ab officio, & beneficio. Nic. Plou. de excommunic ver. circa. nu. 4. f. 365. T. 14.

In caſu c. prouida. de elec. incurritur non ſolum ex conſecratione, ſed etiam ex confirmatione. Aegid. de Bellamer. de permuta. benef. q. 7. nu. 14. f. 194. T. 15. P. 1.

Introductio continetur appellationc cēſuræ eccleſiaſticæ, ſicut excommunicatio. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſ. appellatione. nu. 1. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.

Iuriſdictionis vbi datur, ibi, & attentata conſiderātur. Robert. Lancello. de attent. ampliat. 21. limitat. 1. numero 37. folio 359. Tomo quinto.

Nonnunquam a beneficio fit temporaliter, & quandoque ſimpliciter. Nicol. Plo. de excommunicat. ver. circa nu. 3. col. 4. fol. 365. Tom. decimoquarto.

Perpetua habet vim priuationis, tamen non debet imponi, niſi pro graui crimine. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſic. appellatione. nu. 3. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.

Petitorij, & eius effectus qualiter conſideretur. Io. Bap. Ponta. de ſpol. c. 6. col. 4. f. 281. T. 14.

In ſecunda inſtantia fieri poteſt non obſtante concluſione in cauſa in prima inſtantia facta. Rober. Lancel. de attent. c. 23. num. 51 fol. 425. Tom. 5.

Petitorijs non poteſt fieri poſt concluſionem in cauſa. idem ibid. nu. 16. fol. 424.

Quædam ſimplex dicitur, quædam ab officio tantùm, quædam a beneficio tantùm, & quædam ab vtroque. Pet. de Bais. in directo. elect. c. 7. 1. P. nu. 6. col. 3. f. 382. T. 15 P. 1.

Quandoque ſimpliciter fit ad tempus, & aliquando ſimpliciter. Nic. Plou. de excommunic. ver. circa. nu. 2. colum. 3. fol. 365. Tomo decimoquarto.

Quid ſit, & quas comprehendat. Beat. Ant. de interdic. c. 1. num. 3 col. 1. f. 342. T. 14.

Quotuplex fiat. Bea. Ant. de interdic. c. 1. nu. 3. colum. 1. fol. 342. Tomo decimoquarto.

* SVSPENSIONES in foro pœnitentiali etiam occultos ligant. Frâc. de Plat. de excommunic. ver. circa. numero 7. colum. 4. folio 359. Tom. decimoquarto.

* SVSPENSIONIS multæ reperiuntur ſpecies. Nic. Plou. de excommunic. ver. circa. nu. 1. col. 3. f. 365. T. 14.

Sentētiæ latæ per quoſcumque prælatos fratres prædicatores. Bea. Ant. de interdic. c. 4. nu. 35. f. 344. T. 14.

* SVSPENSIONVM ſpecies diuerſæ. Pet. de Bais. in directo elec. c. 7 1. P. nu. 3. col. 3. f. 382. T. 15. P. 1.

* SVSPENSO interdicto lato in ciuitate, an eo tempore poſſint exerceri actus ſtudijs. Io. de Ligna. de eccleſiaſt. interdic. verſi. ſequitur. nu. 2. col 1. f. 335. T. 14.

Vel depoſito, an ſit relinquendum, vnde viuat. Io. Fran. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 98. f. 191. T. 14.

* SVSPENSVM non dicitur abruptam. Guliel. a Monfer. de ſucceſſ. Regum. dub. 1. nu. 38. f. 180. T. 16.

Suſpenſus qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid operetur.

* SVSPENSVS a beneficijs durante ſuſpenſione non percipit fructus beneficiorum ſuorum. Barth. Bellen. de charit. ſubſid. q. 33. nu. 7. col. 1. f. 152. T. 15. P. 2.

A beneficio eligere poteſt. Nic. Plou. de excommunic. ver. circa. nume. 6. col. 4. f. 365. T. 14.

A beneficio tantùm poteſt eligere. Pet. de Bais. in directo. elect. c. 7. 1. P. nu. 3. col. 3. f. 382. T. 15. P. 1.

A canone propter defectum non incurrit irregularitatem. Nicola. Plou. de irregularita. verſicu. ad habendam. numero 28. fol. 401. Tom. decimoquarto.

Propter participationem cū excommunicato, quæ exercere poſſit. Nic. Plou. de excommunic. ver. circa. nu. 8. colum. 4. f. 365. Tomo decimoquarto.

Quando efficiatur irregularis celebrans. Nic. Plou. de irregularit. ver. ad habendam. nu. 27. f. 401. T. 14.

A celebrando non prohibetur intereſſe diuinis. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. appellatione. nu. 8. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.

A iudice irregularis erit, ſi celebrauerit. Nic. Plou. de irregular. ver. ad habendam. nu. 35. f. 402. T. 14.

A iure poteſt ſuſpendi ab homine. Gul. Redoa. de ſimo. ment. P. 4. c. 12. nu. 35. f. 113. T. 15. P. 2.

A participatione ſacramentorum, ſi celebrat, irregularis non eſt, & quare. Bea. Ant. de interdic. c 4. nu. 25. f. 343. T. 14.

A patibulo citra iudicis veniam deponi non poteſt. Albert. Brun. Aſten. de interit. & peremp. concluſ. 1. numero 97. folio 385. Tomo decimoſeptimo.

A pontificalibus, ſi in pontificalibus celebrat, quare non ſit irregularis. Bea. Ant. de interdic. c. 4. nu. 24. f. 343. T. 14.

Ab audiendis confeſſionibus non efficitur irregularis, ſi ante reconciliationem celebrauerit. Nic. Plou. de irregular. verſi. ad habendam. nu. 29. f. 401. T. 14.

Ab ingreſſu eccleſiæ irregularis eſt, ſi in ea celebrauit. Nic. Plou. de irregularita. verſic. ad habendam. numero 32 fol. 401. Tom. decimoquarto, & idem de excommunic. verſi. circa. nu. 7. colum. 4. fol. 365. Tom. eodem.

Ab ingreſſu eccleſiæ tantùm, excommunicare poteſt, & abſoluere. Nicol. Plou. de excommunic. verſicu. circa numero 6. colum. 4. fol. 365. Tom. 14.

Suſpenſus ab officio qualiter circa diuerſa conſideretur, & eius effectus.

* SVSPENSVS ab officio, an a beneficio ſuſpenſus ſit. Io. Franc. Paui. de viſitat. q. 10. 1. P. nu. 79. f. 191. T. 14. & Bea. Ant. de interdic. c. 4. nu. 23. f. 343. T. 14.

An cenſeatur ſuſpenſus a beneficio. Io. Franc. Paui. de offi. & poteſt. c. ſede vac. prælud. 2. nu. 14. f. 408. T. 13. P. 2.

An percipiat beneficiorum fructus. Bea. Ant. de interdic. c. 4. n. 24 fol. 343. T. 14.

Et iuriſdictione, nec excommunicare poteſt, nec beneficia conferre. Nic. Plou. de excommunic. verſ. circa. numero 6. colum. 4. fol. 365. Tomo 14.

Fit irregularis, ſi celebrauerit. Nic. Plou. de irregulat. verſi. ad habendam. nu. 25. f. 401. T. 14.

Quando à beneficio cenſeatur ſuſpenſus. Io. Coraſ. de benef. c. 6. nu. 29. f. 294. T. 15. P. 2.

Quo ad ſe, & quo ad alios, nec eligere, nec eligi poteſt. Nic. Plou. de excommun. ver. circa. nu. 6. col. 4. f. 365. T. 14.

Tantum, nec eligere, nec eligi poteſt. Petr. de Bais. in direct. elect. c. 7. 1. P. nu. 5. col. 3. f. 382. T. 15. P. 1.

Suſpenſus qualiter circa diuerſa conſideretur, & quid operetur.

* SVSPENSVS ab ordine ſacerdotali poteſt exercere officia inferiorum, ſecus ſi abſolutè ſit ſuſpenſus. Bermon. Chouer. de pub. cō cub. ver. appellatione. nu. 9. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.

An poſſit eligere. Io. Bertach. de epiſc. Par. 3. nume. 77. fol. 307. Tomo 13. Par. ſecunda.

Celebrans miſſam fit irregularis. Chriſtoph. Roffin. de benef. c. 4. nu. 21. col. 1. f. 254. T. 15. P. 2.

Conficit nihilominus ſacramentum. Gul. Redoa. de ſimo. menta. c. 23. nu. 22. f. 73. T. 15. P. 2.

Cui ingreſſus eccleſiæ interdicitur, a teſtimonio non repellitur. Io. Mar. Monticel. de teſtibus colum. quarta, circa med. fol. 247. Tomo quarto.

Dicitur ille, qui appellauit a ſententia ſuſpenſionis. Robert. Lancel. de attenta. capitu. decimoquarto, numero 104. folio 348. Tomo quinto.

Et excommunicatur æquiparantur relegato. Bermon. Chouer. de pub. concub. ver. de quatuor. numero 11. col. tertia, folio 164. Tomo 11. Par. 1.

Excommunicatus, vel depoſitus, characterem, non exequutionem officij habet. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. P. 4. c. 12. nu. 37. fol. 113. Tom. 13. P. 2.

Fructus beneficij ſui perdit, non tamen iura ſpiritualia, ſeu poſſeſſionem beneficij. Nic. Plo. de excommun. verſi. circa. nu. 8. col. 4. fol. 365. Tom. 14.

Licèt quis ſit quo ad ſe ipſum, quando eſt in peccato mortali, in officijs tamen euitari non debet. Io. Franc. Paui. de viſitat. quæſt. 9. 2. Par. nu. 15. f. 208. T. 14.

Non dicitur habere ordines. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 3. c. 25. nu. 30. f. 74. T. 15. P. 2.

Non eligit. Io. Coraſ. de benef. c. 3. nu. 17. f. 296. T. 15. P. 2.

Non habet ius eligendi. Pet. de Bais. in directo. elect. c. 7. 1. P. nu. 1. col. 3. f. 382. T. 15. P. 1.

Non percipiens fructus beneficij, ſua culpa penſionem ſoluere tenebitur. Hiero. Gigas. de penſio. eccleſiaſt. q. 64. nu. 8. col. 4. folio 353. Tom. 15. P. 1.

Non poteſt eligi, nec præſentari, & valet argumentum de electione ad preſentationem. Guliel. Redoa. de ſimo. menta. c. 14. n. 11. fol. 93. T. 15. P. 2.

Per canonem ab officio propter crimen irregularis efficitur celebrando. Nic. Plou. de irregularita. verſi. ab habendam. nume. 36. fol. 402. T. 14.

Qui eſt a beneficio tantùm, eligi non poteſt in prælatum. Petr. de Bais in directis. electio. c. 7. 1. Par. num. 4. colum. 3. folio 382. Tomo 15. Par. 1.

Quò ad alios, & non quo ad ſe, quomodo quis dicatur. Bea. Anto. de interdic. c. 1. nu. 5. f. 342. T. 14.

Quò ad ſe quomodo quis dicatur. idem ibid. nu. 4. f. 342.

Quò ad ſe tantùm, eligere poteſt, ſed non eligi. Nic. Plou. de excōmunic. ver. circa. nu. 7. col. 4 f. 365. T. 14.

Si durante ſuſpenſione ſe intromittat de negocijs beneficij, non incurrit irregularitatem. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſ. appellatione. nu. 7. col. 4. f. 165. T. 11. P. 1.

Si iterum pendente primo tempore ſuſpenditur ad idem tempus quando ſecunda ſuſpenſio currat. Io. Franc Paui. de viſitat. q. 10. 1. Par. nu. 80. f. 191. T. 14.

Simpliciter ab officio, ita videtur ſuſpenſus a beneficio. Bermon. Chouer. de pub. concub. verſi. appellatione. nu. 4. col. 4. folio 165. Tom. 11. Par. 1.

Vtrum nec agere, nec conueniri poſſit, & ſic nec præbendas conferre. Albet. Brun. de rebus dub. verſicu. venio. numero 31. folio 360. Tomo 18.

Source : BIU Cujas

De ſuſpicione in recto conſiderata, & eius effectu.

*SVSPICIO affinitatis in teſtibus purgatur per non affinitatẽ aliorum. Franc. Curt. Papien. de teſtibus concluſ. 1. numero 5. f. 126. Tom quarto.

Cum ſuis cauſis, an ſufficienter probetur per iuramentum. Io. Bap. Caccialup. de debit. ſuſpec. & fugi. q. 6 princ. nu. 18. fol. 152. Tomo 3. Par. ſecunda.

De falſo habetur ſecundum quoſdam pro falſo. Marti. de Fano de negati. probat. ver. negatiua. nu. 120. f. 19. T. 4.

De hæreſi naſcitur aliquando ex grauiſſimis nominibus perpetratis. Iac. Siman. de cathol. inſtitut. tit. 50. nu. 30. fol. 190. Tomo 11. Par. ſecunda.

Oriri poteſt, & ex leuibus ſignis, & indicijs, quæ plene probari debent. Ioan. Nic. Arelata. de hæret. ver. ſuſpicio. nu. 1. col. 4. fol. 30. Tom. 11. Par. 2.

Oritur ex leuibus ſignis, ſed ſigna debent plene probari. Guliel. Redoa. de ſimo. mental. Par. 4. capitu. 6. num. 51. folio 107. Tomo 15. Par. ſecunda.

Summi non debet ex ſignis, & indicijs leuibus. Iac. Siman. de cathol. inſt. ti. 50. nu. 28. f. 190. T. 11. P. 2.

De mendacio ex quibus oriatur non modica in teſte. Ioan. Royas de hęret. P. 2. aſſert. 4. nu. 109. f. 224. T. 11. P. 2.

Dilapidationis facit, vt quandoque interdicatur adminiſtratio beneficij. declaratio. 4. nu. 21. f. 337 T. 5.

Eadem non eſt in inſtrumentis quid æſtimabile non conueniẽtib. quæ in alijs. Lancel. Gal de ſtat. q. 1. nu. 3. col. 3. f. 337. T. 2.

Emergens poſt aſſignatam dilationem facit, vt etiam ea pendente debitor capi poſſit. Rober. Lancel. de attent. capitu. 7. nume. 17. fol. 341. Tom. 5.

Eſt maximi effectus. Alfon. Hoie. de benef. incompatib. P. 1. ca. 23. nu. 122. f. 152. T. 15. P. 1.

Et timor belli, an profit ad remiſſionem penſionis. Pet. Belli. de remil. P. 6. ti. 1. nu. 15. f. 351. T. 16.

Etiam vehemens hominis temperat ſententiam a pœna naturali ipſius delicti. Arnal. Albert. de aſſertio. cathol. &c. q. 34. num. 57. fol. 116. T. 11. P. 2.

Fraudis cadit aliquando in perſona honeſtiſſima. Paris. de Put. de ſindic. ver. ſuſpicio. nu. 11. f. 314. T. 7.

Fugę, an iuramento remoueatur. Franc. Brun. de indic. & tort. verſ. lex. nu. 283. f. 274. T. 11. P. 1.

Ex quibus indicijs colligi poſſit. Io. Bap. Caccialup. de debit. ſuſpec. & fugi. q. 1. num. 12 f. 148. T. 3. P. 2.

Quæ tempore contractus ſuberat, ſed per creditorem contrahentem ignorabatur, an idem ſtatuat, ac ſi nouo ſuperueniſſet. Frãc. Curt. Senior. de ſequeſt. q. 2. nu. 44. f. 146. T. 3. P. 2.

In debitore poſt capturam plenè probari debet, & iuſtificari, & debitum debet liquidari. Io. Bap. Caccialup. de debit. ſuſpect. & fugi. q. 6. prin. nu. 20. f. 152. T. 3. P. 2.

Inducitur ratione noctis. Paris de Put. de ſindic. ver. mandauit. nume. 19. f. 327. T. 7.

Iudicis ſuper quo fundata dicatur. Steph. Aufrer. de recuſatio. ver. recuſatio. nu. 30. f. 357. T. 3. P. 1.

Iuſta oritur ex acto publicato. Hier. Garzo. de laudo meri iur. P. 3. q. 5. gl. 1. nu. 3. f. 329. T. 3. P. 1.

Leuis aut modica non debet iudicem mouere ad dandam licentiã creditori debitorem capiendi. Ioan. Bap. Caccialup. de debit. ſuſpec. & fugi. q. 6. prin. nu. 7. f. 152. T. 3. P. 2.

Leuis vnde oriatur. Iacob. Siman. de cathol. inſt. tit. 50. numero 24. fol. 190. T. 11. P. 2.

Modica non debet iudicem mouere ad dandam licentiam creditori debitorem capiendi. Ioan. Bap. Caccial. de debit. ſuſpec. & fugi. q. 6. prin. nu. 7. f. 152. T. 3. P. 2.

Motus quando in iudicem reſultet. Vital. de Camba. de clauſ. verſ. de metu. nu 4. col. 1. f. 425. T. 18.

Non eſt iuſta cauſa fugæ, ſed per eam arguitur, quòd reus delinquerit. Franc. Caſon. de malef. tract. 10. c. 4. numero 10. fol. 288. Tom. vndecimo, Par. 1.

Non tanta in ſponſo, & ſponſa fraudandi, & decipiendi quanta exiſtentiam contracto matr. Lancel. Gal. de ſtat. q. 1. numero 15. fol. 295. T. 2.

Nulla ferenda eſt in hæreſis, & impietatis crimine. Iaco. Siman. de cathol. inſt. ti. 55. nu. 2. f. 193. T. 11. P. 2.

Omnis mala abeſſe debet à rerum ſacrarũ negatione. Chriſtopho. Roſſin. de benef. c. 39. nu 2. f. 286. col. 3. T. 15. P. 2.

Per quam matrimonium ſeparari poſſet, aſtringit vaſallum ad manifeſtam innocentiæ ſuæ probationem. Vdalri. Zaſ. de feud. ver. iam. nu. 38. f. 318. T. 10. P. 1.

Perpenditur ex perſonæ qualitate, & eſt in iudicis arbitrio. Franc. Curt. Senior de feud. q. 2. nu. 33. f. 145. T. 3. P. 2.

Plurium ad iudicem vſque peruenientes ſemiplenè probat. Ioan. de Graſ. in arb. iudic. ver. ſeptima. nu. vnico. col. 3. f. 26. T. 3. P. 1.

Præſumptio, & coniectura ad certitudinis differentiam. Io. a Capiſtr. in Spec. conſcien. ver. reſtat. nu. 142. f. 347. T. 1.

Probabilis tormentorum idem operatur quod ipſorum illatio. Vital. de Camba. de clauſ. verſi. reſtat. nu. 6. f. 430. col. 1. T. 18.

Quæ mouere debeat creditorem ad capiendum debitorem. Ioan. Bap. Caccial. de debit. ſuſpect. & fugi. q. 6. princ. num, 6. fol. 152. Tom. 3. Par. 2.

Quid ſit Ioan. a Capiſtr. in Spec conſcien. verſ. Sceuola. num. 4. fol. 325. Tom. 1. Et Sebaſt. Medic. de diffinitio. diffinitio. 15. num. 7. col. 1. fol. 295. T. 18.

Quomodo differat a præſumptione, & eius diffinitio. Iac. Simanc. de Cathol. inſtitut. titul. 50. nume. 22. fol. 190. Tom. vndecimo, Par. ſecunda.

Quotuplex ſit. Ioann. a Capiſtr. in Spec, conſcien. verſic. Sceuola, numero quarto, fol. 325. Tom. primo.

Siniſtra oritur contra aliquem ex mutua communicatione cum malis hominibus. Ioan. Royas de hæret. Par. 2. aſſertio. 1. nu. 75. fol. 224. Tom. 11. Par. 2.

Sola de hæreſi ſufficit ad indicendam purgationem ſuſpecto. Io. Nic. Arelata. de hæret. notabil. 26. nume. 1. colum. 4. fol. 30. Tom. 11 Par. ſecunda.

Tollitur ex confirmatione conteſtium. And. Barbat. de præſtan. Cardin. quæſtio. 2. baſilic. 1. Par. nume. 27. fol. 71. Tom. decimotertio, Par. ſecunda.

Per parem affectionem erga litigantes. Ioan. Crot. de teſtib. verſi. circa. nu. 77. f. 204. T. 4.

Turpis quæſtus eſt euitanda, tam in vxore, quàm in prælato. Guliel. Redoa. de ſpol. eccleſiaſt. §. & quia. quæſtio. 9. nume. 35. fol. 246. Tom. 14.

Vehemens facit ad condemnandum etiam in crimine hæreſis. incert. Auct. de forma proceden. contra inquiſit. de hæreſi. ver. incipit. nu. 12. f. 414. T. 11. P. 2.

Vnde ſumatur. Iac Siman. de cathol. inſt. tit. 50. nu. 25. f. 190. Tomo 11. Par. ſecunda.

Violenta oritur contra eum, qui nouit aliquem eſſe in hæreſim lapſum, & illum iudici non manifeſtat, nam ad id quilibet tenetur nulla monitione, ſeu fraterna correctione præcedente. Ioan. Royas. de hæret. Par. ſecunda, aſſertio. 3. nume. 80. folio 224. Tomo 11. Par. ſecunda.

Vnde deducatur. Iac. Siman. de cathol. inſtit. ti. 50. num. 26. f. 190. Tom. 11. Par. ſecunda.

Vrgens ſufficit ad condemnandum quem de hæreſi. Io. Nic. Arelata. de hæret. notab. 26. nu. 2. col. 4. in prin. f. 30. T. 11. P. 2.

De ſuſpicione in ablat. conſiderata, & eius effectu.

*SVSPICIONE ceſſante præſumitur cauſa in Principe. Guliel. Redoa. de rebus eccl. non alie. caſu. 5. n. 26. f. 449. T. 15. Par. ſecunda.

Diſcuſſa quis iudex cauſam proſequetur. Ioan. Ferrar. de appellatio. libro quinto, capitu. octauo, numero 412. fol. octuageſimoquinto, Tom. 5.

Ordinarij propoſita, epiſcopum, vel Archiepiſcopum, aut aliũ bonum virum eidem iniungi. Petr. And Gamb. de auct. leg. de lat. lib. 8 nu. 129 f. 212. T. 13. Par. ſecunda.

Sola in crimine hæreſis ad inquiſitionẽ proceditur. Bern. Comm. in lucer. inq. hęr. praui. verſicu. lamiarum. nume. 88. fol. 356. Tomo 11. Par. ſecunda.

Sola quis non condemnatur. Gul. Redoa. de ſimo. mental. P. 4. c. 6. nu. 52. f. 107. T. 15. P. 2.

Suſpicionem qualiter miſcellanèe conſiderari contingat.

*SVSPICIONEM allegans cauſam ſuſpicionis allegare debet etiam cum iuramento. Lanfran. de Ariad. de recuſatio. verſi. quia. nu. 5. fol. 359. T. 3. P. 1.

De hęreſi duci poſſe ex ſignis, & indicijs leuibus, modò ſint probabilia, aliqui cenſent. Iac. Simanc. de cathol. inſti. tit. 50. nume. 27. fol. 190. T. 11. P. 2.

Hæreſis tormentis, abiuratione, & purgatione canonica diluendã eſſe, catholica eccleſia diuine admodum conſtituit. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 1. nu. 22. f. 120. col. 1. T. 11. P. 2.

Iudicis, quando eandem allegari contingat ſuſpicionis cauſam, de iure canonico probandam eſſe. Pet. And. Gamb. de aut. leg. de lat. lib. 8. nu. 131. f. 212. T. 13. P. 2.

Iudicum per quos actus tollantur. Paris de Put. de ſindica. verſi. ſuſpicio. nu. 12. col. 4. f. 314. T. 7.

Malæ trahuntur ex conuerſatione, & victu. Fran. Caſon. de maleficijs tract. 1. c. 3. nu. 2. col. 1. f. 283. T. 11. P. 1.

Super debitore de nouo ad creditoris notitiam veniſſe ſolo probari poteſt iuramento. Io. Bap. Caccial. de debit. ſuſpecto, & fugi. q. 6. princ. nu. 20. f. 152. T. 3. P. 2.

*SVSPICIONI leui adhærendum eſſe in crimine hæreſis, nonnulli falſo exiſtimant. Iac. Simanc. de Cathol. inſtitut. titu. 50. nu. 29. fol. 190. T. 11. Par. 2.

Suſpitionis conſideratio qualisve ſit circa diuerſa.

*SVSPICIONIS cauſa de iure ciuili probari non debet, nec dici, nel allegari. Proſd. de Comi. de differ. iur. ci. & can. verſi. quoniã. nu. 5. fol. 191. Tom. 1.

Cauſa de iure canonico proponenda, & alleganda eſt. Proſ. de Comi. de differ. iur. ci. & can. ver. quoniam nu. 5. f. 191. T. 1.

Eſt alleganda coram iudice. Io. Monach. de defenſor. iur. verſic. quia. nu. 3. f. 123. col. 1. T. 3. P. 2.

Ob quam remouetur tutor, inſerenda eſt. Anto. Piag. de tuto. & cura. q. fin. nu. 8. f. 333. T. 8. P. 2.

*SVSPICIONVM variæ ſpecies, & earum definitiones, & vnde augeantur, & quomodo infirmari ſolent. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 50. nu. 23. f. 190. T. 11. P. 2.

*SVSPICIOSVS teſtis nullam fidem facit. Io. Mar. Monticel. de teſtib. col. 4. circ. princ. f. 247. T. 4.

*SVSTENTARI quomodo quis dicatur. Hip. Bonac. de ſeruis, vel famul. q. 201. col. 1. f. 129. T. 6. P. 1.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

*SVSTENTATIO litis non ſolum inducit domini ratificationem, ſed vlterius ratihabitionem ſucceſſoris reſpectu eorum, quæ per anteceſſorem fuerunt attentata. Robert. Lancel. de attent. cap. 1. nu. 62. f. 291. T. 5.

*SVSTENTATIONE litis ſuper attentatis introductæ colligi etiam ratificationem domini. Robert. Lancel. de attenta. c. 1. nume. 61. fol. 291. Tom. 5.

*SVSTENTATVR libellus in quo dicitur, quòd quis eſt in poſſeſſione alicuius iuris, vt ſubaudiatur quaſi. Laur. Syl. de feudi recognitio. q. 109. nu. 28. f. 94. T. 10. P. 1.

*SVSTINENTES onera cum communib. villarum pro damno illis illato, communia ipſa accuſare, an poſſint. Iac. Nouel. ad defenſ. ver. quoniam. nu. 55. f. 222. T. 11. P. 1.

*SVTOR tenetur domino, ſi veſtimenta fuerint corroſa à muribus. Paris. de Put. de ſindic. ver. negligentia. nu. 18. f. 286. T. 7.

*SVTORES contra ſe ſemper habent præſumptionem, quod fuerint furati de panno. Iul. Ferret. de re naual. lib. 1. nu. 61. fol. 327. Tom. duodecimo.

Suum qualiter applicatiuè conſiderari contingat.

*SVVM eſſe dicitur duobus modis. And. Barb. de præſtan. Card. q. 3. baſilic. 1. P. nu. 48. f. 76 T. 13. P. 2.

Illud dicitur, quod in cuiuſque dominio eſt. M. Ant. Marſil. de eccleſiaſt. reddit. c. 26. nu. 41. f. 360. T 15. P. 2.

Importat dominiũ. Io. le Cirier. de primogen. q. 4. 2. lib. nu. 1. col. 4. fol. 45. Tom. 10. P. 1.

Videtur illud, quod poteſt vendicari. Gul. Redoa. de ſpol. eccleſia. q. 6. nu. 5. f. 235. T. 14.

Suus qualiter applicatiuè conſideretur, & quid operetur.

*SVVS, an conferat ſuo. Ang. de Cambel. de teſtam. gl. 64. nu. 6. f. 59 vult dicere. 57. T. 8. P. 1.

Et quid de emancipato. ibid. nu. 7.

Emancipato confert, quæ pater ei fauore matrimonij. Vital. Nemauſen. de collatio. ver. nunc. nu. 15. f. 457. T. 8. P. 1.

Et emancipatus, in quibus differant. Ang. de Periglis de ſuita. q. 10. nu. 9. f. 149. T. 8. P. 2.

In ſucceſſione ex teſtamento differunt. Vital. Nemauſen. de collatio. ver. nunc. nu. 15. f. 457. T. 8. P. 1.

Et meus quomodo exponatur. Bartho. Cępol. de ſimulatio. contract. ver. iuris. n. 132. f. 9. T. 7.

Generaliter quos comprehendere dicatur. Io. Rayn. de ſuita. verſi. quia nu. 21. f. 154. T. 8. Par. ſecunda.

Hæres, & minor repudiatam hæreditatem reſumere an poſſint. Vdalr. Zaſ. de ſubſtitut. c. 1. nu. 19. f. 265. T. 8. P. 1.

In feudis quis dicatur. Caccialup. de feud. art. 6. nume. 26. f. 14. Tomo 10. Par. 1.

Patri, vel auo paterno, in quibus caſibus quis eſſe poſſit, licèt non ſit in poteſtate. Matthesila. de ſucceſſio. ab inteſt. verſ. circa. nu. 6. fol. 322. col. 2. T. 8. P. 1.

Vſque ad quod tempus ſuam abſtentionem reuocare poſſit. Sebaſt. Montic. de inuent. ti. 30. nu. 26. f. 239. col. 2. T. 8. P. 2.

Inſtitutus an tranſmittat hæreditatem non agnitam, non obſtante ſubſtituti vulgaris datione. Ang. de Periglis de ſuita. q. 10. nu. 21. fol. 150. col. 2. T. 8. Par. ſecunda.

Sua, ſuum, pronomen reſtringit legatum rei communis in parte tantum teſtatoris. Ioan. Dilec. Duran. de arte teſtan. cautel. 4. nu. ſecundo, col. 1. f. 128. T. 8. P. 1.

* SYBILLÆ, an fuerint ſaluæ. Marquar. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelib. P. 3. c. 1. nn. 59. f. 59. T. 14.

An ſpiritu ſancto affflatæ. idem Marquar. de Suſa. eo. ti. P. & c. 1. nume. 58. f. & T. eod.

Quid de Chriſto pronunciauerint. idem Marquar. de Suſa. eo. ti. & c. 1. nu. 57. f. & T. eod.

Sylla quis & qualis fuerit, quomodo cum Cęſare Rempub. oppreſſerit, quo medio dominatus ſit, fidem non ſeruauit, & vt crudelis fuit, ibi etiam crudelitatem paſſus a Mario, & Cinna.

*SYLLA, & Cæſar Rempublicam oppreſſere. Reſtaur. Caſtal. de Imperat. q. 67. nu. 10. f. 59. T. 16.

Et Marius ac eorum ſequaces reciprocas, & calumnioſas inter ſe habuerunt perſecutiones. Conra. Brun. de ſeditioſis. c. 8. num. 9. fol. 125. T. 11. P. 1.

Item, & bellum ſociale inter eos vnde ortum habuerit, & eius progreſſus. idē Conra. Bru. eo. ti. lib. 3. c. 9. nu. 4. & 5. f. T. & P. eiſd.

Inermes contra fidem datam occidit, eius crudelis oratio in cõcione, proſcriptio cõtra duo millia ex equeſtri, & ſenatorio ordine. idem Conra. Brun. eo. ti. c. 9. nu. 9. 10. & 11. fol. 125. & 126. Tomo & Par. eiſd.

Marius, & alij, quibus medijs dominati ſint. idem Conrad. Brun. eo. ti. lib. 2. c. 6. nu. 4. f. 112. T. & P. eiſd.

Ob deformitatem ſuam in mari ſe præcipitem dedit. M. Mantua. dialogo de concilio. nu. 123. f. 187. T. 13. P. 1.

Qualiter iunctus cum Lancel. ſuperauit Mithyleones. Iul. Ferre. de re nauali. lib. 5. nu. 8. f. 335. T. 12.

Quantam crudelitatem ſit paſſus cum ſequacibus ſuis a Mario, & Cinna. Conra. Brun. de ſedit. lib. 3. c. 9. nu. 6. & 7. f. 125. T. 11. P. 1.

*SYLLABA cadens, cadit a toto. Phan. de Phan. de inuent. hæred. P. 3. nu. 79. f. 281. T. 8. Par. ſecunda.

Ne quidem in iure ſuperfluè appoſita cenſenda. Lancel. Gallia. de ſtat. q. 7. poſt verbum. legare. nu. 88. f. 319. T. 2.

Quælibet in lege poſita, non ſine cauſa ponitur. Pet. Foller. de contract. cenſuarijs. verbo, Nicol. nu. 23. f. 124. T. 6. P. 2.

Legis non cenſetur fruſtra poſita. idem Pet. Foller. eod. ti. verbo, cum miſterio. nu. 4. f. 154. T. & P. eiſd.

*SYLLABAE error an noceat. Vital. de Camban. de clauſ. verbo, nunc videamus. nu. 8. f. 411. T. 18.

* SYLLAE prælia cruentiſſima contra Marianos, quibus interempti ſunt 150. millia ciuium Romanorum. Conrad. Brun. de ſeditioſ. lib. 3. c. 9. nu. 8. f. 125. T. 11. P. 1.

Et ibi etiam eius crudelitates, ne dum in priuatos, ſed, & in ciuitates. nu. 14. c. eod.

*SYLLOGISMVS, quid ſit. Sebaſt. Med. de diffinit. diffinitione. 2. nu. 19. f. 293. T. 18.

Et de ſyllogiſmo, atque alijs argumentorum formulis. vide Ioã. Coraſ. de iure ciuili in artem redigendo. c. 12. col. 2. vltra mediũ. fol. 78. Tom. 1.

Sylua cædua, vel paſcua, incęduave, quæ ſit & qualis, alteri conceſſa, ſeu oppignorata quantum iuris tribuat, & vendita quos effectus pariat, & quid veniat.

*SYLVA cædua, & Sylua Paſcua, quæ iudicetur. Barth. Cæpo. de ſeruit. ruſtic. præd. c. 22. nu. 6. f. 236. T. 6. Par. ſecunda.

Foreſta, & nemus in quo differant. Sebaſt. Med. de venatione. piſcatio &c. in præfatione. nu. 16. f. 396. T. 17.

Si alicui conceſſa fuerit, quòd in ea, vel in nemore aliquo pro ſe, & familia ſua ligna incidere deberet, & multis relictis familijs recedat, an, & quantum incidere poſſit. idem Bartho. Cæpo. de ſeruit. vrb. præd. c. 50. num. 18. f. 199. T. 6. P. 2.

Si creditori pignorata ſit, & debitor ex ea nauem, vel aliam materiam fecerit, an illa nauis, vel materia pignori erit. idem Bartho. Cępo. de ſeruit. ruſt. præd. c. 22. nu. 7. f. 236. T. 6. P. 2.

Vel aliquo nemore, ſi vniuerſitatis decem, vel viginti tanto tempore vſi fuerint, quòd non extet memoria in contrarium, an ipſi vniuerſitati ius quæſitum videatur. idem Bartho. Cæp. de ſeruit. ruſt. præd. c. 8. nu. 26. f. 232. T. 6. P. 2.

Vel ex nemore cæduo poſſunt emphyteuta, & cæteri incidere ligna. Gul. Redoa. de reb. eccle. nõ alie. rub. emphyteuta quid poſſit. &c. nu. 21. f. 522. T. 15. Par. ſecunda.

Vel nemore in alieno, ſi capreoli, vel alia animalia capiantur domino ignorante, vel contradicente, an capientis, vel domini nemoris efficiãtur, & an propria authoritate ea dominus retineri poſſit. idem Bartho. Cæpo. de ſeruit. ruſt. præd. c. 22. nu. 18. fol. 236. Tom. 6. Par. ſecunda.

Si miles vnus voluerit colligere ligna, an poſſit. idem Barth. Cæp. eo. ti. & c. 22. nu. 17. f. T. & P. eiſd.

Vendita, an veniant ligna inciſa. Fabia. de Monte. de emp. & vend. q. 6. prin. nu. 32. f. 60. T. 6. P. 1.

Syluæ arbores cuius ſint, quis poſſit incidere, ad quem finem, & vſum quando, quomodo, & qualiter incidantur.

*SYLVAE arbores cęduæ ſpectant ad eum, ad quem pertinet commodum fundi. Gul. Redoa. de reb. eccl. non alie. rub. Emphyteuta quid poſſit. nu. 23. f. 522. T. 15. Par. ſecunda.

Arbores poteſt emphyteuta incidere pro reparãda domo emphyteutica. idem Redoa. eod. ti. & rub. nu. 22. f. T. & P. eiſd.

Cęduæ inciſio debet eſſe ad vtilitatem, non ad deſtructionem. Io. Garſia. Hiſpa. de expenſ. & meliorationib. c. 11. n. 35. f. 296. T. 17.

Et ibi, quòd maritus, & emphyteuta poſſint incidere arbores cęduas, quæ tamen ad longum tempus renaſcuntur, ſi tandem ali quo tempore renaſcantur. ibid. nu. 36. vbi adducitur l. diuortio. §. ſi vir. ff. ſoluto matrim. quid, ſi alicui relinquatur vſusfructus ſyluæ non cęduæ, an cedere poſſit. ibid. nu. 37.

Emptor, qui tenetur ex pacto eam retrouendere, an euellere arbores radicitus queat, & ad culturam interim redigere, remiſſiuè. Franc. Zoanet. de emp. & vend. ſub pacto retrouendendi. l. 2. C. de pactis inter emp. & venditorem. num. 144. f. 77. T. 6. P. 1.

Fructuarius ex ramis arborum ſumere poteſt. Gul. Redoan. de rebus eccl. non alien. rub. emphyteuta quid poſſit. nu. 17. fol. 522 Tom. 15. Par. ſecunda.

Seu nemoris alieni, ſi ruſtici, vel alij vſum habuerint, putà quia in eo longiſſimo tempore accipere vſi fuerint, quando iſte vſus expiret. Barth. Cęp. de ſeruit. ruſt. præd. c. 22. n. 20. f. 236. T. 6. P. 2.

Vel nemora vniuerſitatis, ſi non ſufficerent domino, & particularibus, dominus præferetur. Hier. de Monte de finib. regund. c. 72. nn. 22. f. 351. T. 3. Par. ſecunda.

Et præferetur dominus etiam, conſuetudine non obſtante. ibid. c. 73. nu. 5. f. T. & P. eiſd.

Vſu vel nemoris ſpecialiter tractatur per Nic. Vallam de reb. dub. rub. quemadmodum ſeruitutes pręd. &c num. 19. folio 328. Tomo 18. vbi videas.

Vſufructuarius an arbores, & pedamēta pro vſu ſuo incidere poſſit, ac etiam vendere. Bartho. Cępo. de ſeruit. rub. præd. c. 22. n. 9. fol. 236. T. 6. Par. ſecunda.

Source : BIU Cujas

Syluam quis prohibeat, ne incidatur, quis locare posſit, vel alienare, quantum, & quando cædere liceat, vel extirpare, & immaturam cędens ad quid teneatur.

*SYLVAM an creditor prohibere poſſit debitori, ne ex ea nauem faciat. Bartho. Cæpo. de ſeruitut. ruſtic. præd. cap. 22. num. 8. fol. 236. Tom. 6. Par. 2.

An poſſit vſufructuarius cædere, & quæ dicatur, ſylua cędua, & nõ cædua. Io. Garſia Hiſpan. de expenſ. & meliorationib. c. 11. num. 31. fol. 295. Tom. 17.

Cædere quantum emphyteutę liceat, & an meliorationes confiſcẽtur. idem Io. Garſ. eod, tit. c. 15. nu. 10. & 11. f. 311. T. 17.

Cæduam an poſſit ſocius locare ſocio inuito ſeu incidi facere. Iac. Nouel. de iure prothomiſeos. verbo, quòd ſi fortè. nume. 65. fol. 26. Tom. 17.

Cædens immaturam tenetur Aquilia. Io. Copi. de naturalib. fructib. c. 7. tit. 2. nu. 2. f. 238. T. 17.

Extirpare vineam, plantare, domum ædificare, an poſſit emphyteuta. Guliel Redoan. de reb. eccleſ. non alien. rub. Emphyteuta quid poſſit. nu. 4. f. 522. T. 15. P. 2.

Si alicui conceſſerim, vel nemus, vt de ea, vel ex eo ligna incidere poſſit, & ad ſui libitum accipere, an poſtea alteri concedere poſſim. Bartho. Cæpo. de ſeruit. ruſtic præd. c. 22. nume. 15. fol. 236. Tom. 6. Par. 2.

Promiſerim, vt de ea, vel ex eo, quædam ligna incidere poſſit, an pro libito ſuo incidere poterit. idem Bartho. Cæpo. eod. titul. & c. 22. nu. 16. f. T. & P. eiſd.

Vel nemus ſibi datum in dotem, an poſſit maritus extirpare, & ad culturam reducere. idem Bartho. Cæpo. eod. tit. & c. 22. num. 12. fol. Tom. & Par. eiſd.

Emphyteuta qui recipit in emphyteuſim, an inuito domino poſſit extirpare & ad prata, vel culturam reducere, ac vites plantare, vel arbores fructiferas idem Cæpo. eod. tit. & cap. 22. nu. 10. fol. Tom. & Par. eiſd.

Si quiſpiam vendidit cum pacto de retrouendendo, an emptor poterit eam, vel illud extirpare. idem Bartho. Cæpo. eod. tit. & c. 22. nu. 11. f. T. & P. eiſd.

*SYMBOLA duo poſteriora apoſtolica non fuerunt edita, quia minus ſufficienter in ſymbolo apoſtolico fides catholica contineretur, ſed ad veritatis explanationem, & erroris excluſionem, & de pluribus ſymbolis ab alijs ſanctis patribus editis. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. nu. 42. f. 193. T. 13. P. 1.

*SYMBOLI editio ad Papam pertinet. Io. a Capiſtra. de autho. Papæ. P. 3. ſecundæ. P. princ. nu. 94. f. 62. T. 13. P. 1.

Sunt quatuor. Io. Fran. Pauin. de viſitationibus. q. 2. ſecundæ. P. nu. 2. fol. 193. Tom. 14.

*SYMBOLO adiectionem, nec vnius ſermonis, admiſit Roma, nec ſyllabæ. Michael. de Anin. de vnitate ouil. & Paſto. c. 19. num. 9. fol. 38. Tom. 13. Par. 2.

Eccleſiæ contenta, ſeu quæ continentur in eo, qui non credunt dicũtur hęretici. Zanch. Vgol. de hęret. c. 11. nu. 17. f. 271. T. 11. P. 2.

Explicata fuit vnitas eccleſię, tamquàm articulus fidei, & ex quatuor ſignis eam potiſſimè eſſe vnam. Michael. de Anin. de vnitate ouil. & paſto. c. 9. nu. 12. f. 29. T. 13. P. 2.

*SYMBOLORVM articulos clerici, & laici ſcire tenentur, & quę continentur in eis Io. Fran. Pauin. de viſitationibus. q. 2. ſecundę partis. nu. 7. f. 194. T. 14.

Et quomodo eos, & ea ſcire teneantur, vide ibid. nu. ſequenti.

Symbolum, quid in ſe contineat, quando & vbi prædicari debeat, qui ſcire teneãtur, quis edat, & ſecundum poſt Apoſtolos, quis ediderit, in miſſaque cantari ordinauerit, aut dici inſtituerit.

*SYMBOLVM edit Papa, & generalem ſynodum conuocat. Arnald. Albert. de agnoſcen. aſſertionib. Hæret. quæſt. 9. nu. 4. fol. 58. Tom. 11. Par. 2.

Continens duodecim articulos debẽt viſitatores docere. Io. Fran. Pauin. de viſitationib. q. 2. ſecundæ. P. nu. 9. f. 194. T. 14.

Fidei, & præcepta decalogi, atque orationem dominicam ſcire explicatè tenentur Chriſtiani. Iac. Simanc. de cathol. inſtitut. tit. 28. nu. 8. fol. 153. T. 11. P. 2.

Habentibus facilis datur tranſitus ex aduerſo diſſimilitudinem habentibus difficilis eſt tranſitus. Lancellot. Gallia. de ſtat. q. 7. poſt verbum non poſſit. nu. 30. f. 318. T. 2. & Arnulf. Ruzæus. de iure regal. priuileg. 16. nu. 13. f. 370. T. 12.

Quo tempore in eccleſia prædicari debeat. Io. Franc. Pauin. de viſitationib. q. 2. ſecundæ. P. nu. 16. f. 194. T. 14.

Quod dicimus ad primam, quod appellatur erroris excluſiuum, quare Athanaſius fecerit. Card. Iacobat. de concil. lib. 1. nu. 41. fol. 193. Tom. 13. Par. 1.

Secundum, poſt Apoſtolos, vbi æditum, videlicet in concilio Niceno, & a quo inſtitutum, vt cãtetur in miſſa. idem Card. Iacobat. eodem tit. & lib. 1. nu. 40. f. T. & P. eiſd.

*SYMBOLVM eſt collectio articulorũ fidei. Io. Franc. Pauin. de viſitationibus. q. 2. ſecundæ P. nu. 4. f. 193. T. 14.

Nec hymnus angelicus decantari debet in miſſis peculiaribus. idẽ Io. Fran. Pauin. eod. tit. q. 3. ſecundæ. P. nu. 39. f. 197. T. eod.

Vnde dicatur. Idem Io. Franc. Pauin. eod. tit. q. 2. ſecundæ p. nu. 3. fol. 193. T. 14.

*SYNAI mons, quid ſignificet Ioan. a Capiſtr. de aucto. Papæ. p. 2. ſecundæ q. princ. nu. 65. f. 41. T. 13. P. 1.

Synagoga quæ, qualis, & quid dicatur & ſit, cui aſſimiletur, an noua poſsit ædificari, vel antiqua deſtructa reædificari, & cur toleretur.

*SYNAGOGA appellabatur olim in lege veteri collectio fidelium, ſed poſtea Chriſtus voluit ſuarum fidelium collectionem, non ſynagogam appellari, ſed eccleſiam, & quare. Michael de Anin. de vnita. ouilis & paſto. c. 4. nu. 6. f. 26. T. 13. P. 2.

Et eccleſia aſſimilantur Eſau ex Iacob in vtero matris. Petr. Albin. de Pontificia poteſt. nu 68. f. 135. To. 13. P. 1.

Qualiter inter ſe differant, & an oratorium in domo propria poſſit dici ſynagoga remiſſiuè. Marquad. de Suſa. de iudæis, & alijs infidelib. c. 3. nu. 5. f. 29. T. 14.

Funditus deſtructa an poſſit reædificari. Idem Marquad. de Suſa. eod. tit. & c. 3. nu. 8. f. To. & P. eiſd.

In lege veteri vocabatur ſuorum fidelium congregatio, quę hodie dicitur eccleſia militans, & eſt fidelium collectio, quæ ſemper fuit in mundo Michael de Anin. de vnit. ouil. & paſto. cap. 4. nume. 5. f. 26. To. 13. P. 2.

Noua in ciuitate noua, an poſſit per iudæos erigi, & an epiſcopus poſſit concedere ædificium ſynagogę. Marquad. de Suſa. de iudæis, & alijs infidelib. c. 3. nu. 14. f. 29. To. 14.

Quid ſit, & eccleſia quid. Idem Marquad. de Suſa. eod. titu. & c. 3. num. 4. f. & T. eod.

Tolleratur, non approbatur. Nic. Moron. de fide, treug. & pace. q. 138 nu. 30. f. 415. T. 11. P. 1.

*SYNAGOGÆ, & eccleſiæ exordium figuratum eſt in duobus fratribus Eſau, & Iacob. Pet. Albin. de Pontif. poteſt. num. 67. f. 135. To. 13. Par. 1.

Iudæorum veteres tollerantur inter Chriſtianos. Marquad. de Suſa. de Iudæis, & alijs infidelibus. c. 3. nu. 1. f. 29 T. 14.

Princeps olim erat Michael, ſed hodie cuſtodit eccleſiam Chriſti, & Princeps eius appellatur, ſicut & Angeli nos omnes cuſtodiunt. Michael de Anin. de vnit. ouil. & paſto. cap. 6. nu. 9. fol. 27. To. 13. Par. 2.

*SYNAGOGAS an poſſit habere hæreticus. Ludouic. Carrer. de hæret. nu. 153. f. 50. T. 11. P. 2.

Antiquas ſi poſſint Iudæi reparare, nunc quid precioſiores facere poſſint. Andr. Barbat. de præſtantia Card. q. 1. Baſilica primæ p. nu. 13. f. 64. T. 13. P. 2.

Habere licet Iudæis, vbi eorum cerimonias exerceãt, hæreticis vero nequaquam. Io. Nicol. Arelat. de hæret. notabile 25. nume. 1. fol. 30. T. 11. P. 2.

Suas Iudæi reficientes, non debent antiquam formam immutare. Albert. Bru. Aſtenſ. de refectio. nu. 55. concluſ. 5. f. 388. T. 17.

Synderesis quid ſit, ad quid inclinet, & ad quid referatur.

*SYNDERESIS an poſſit corrumpi, vel deprauari. Ioan. a Capiſtra. ſpeculo conſcientiæ. nu. 312. f. 339. T. 1.

An poſſit extingui Idem Io. a Capiſtr. eod. tit. nu. 318. f. 340. T. eo. Et ibi dat duplex ſynderesis, ſiue duplex actus ſynderesis, vnus naturalis inclinatio ad amorem boni, & deteſtationẽ mali, alius naturalis amor boni, & deteſtatio mali, vbi videas. nu. eod.

An ſit potentia, vel habitus. Idem Io. a Capiſtr. eod. tit. num. 303. & 305. f. 338. T. eod.

Eſt differentia conſcientiæ, & legis naturalis. Idem Io. a Capiſtra. eod. tit. nu. 45. f. 327. & nu. 310. f. 339. T. eod.

Impeditur in damnatis ex tribus, ſed non extinguitur. Idem Ioã. a Capiſtr. eo. tit. nu. 322. f. 340. To. eod.

In diſtinctione ab alijs viribus animæ opiniones variæ. Idem Io. a Capiſtr. eo. tit. nu. 309. f. 339. To. eod.

Inclinat, & ſtimulat ad bonum abſolutè, & in generali. Idem Io. a Capiſtr. eod. tit. f. 339. nu. 307. T. eod.

Quid ſit. Idem Io. a Capiſtr. eo. ti. nu. 303. & 305. f. 338. T. eo.

Rationis, & conſcientiæ eſt ſylogiſmus. Idem Io. a Capiſtr. eo. titu. nu. 40. f. 326. T. eod.

Refertur ad lumen intellectus. Idem Ioan. a Capiſtra. eod. titu. nume. 324. f. 339. T. eod.

*SYNDICANDI officiales per ſucceſſorem in officio cum aliquib. ciuibus priuilegia hodie ciuitates habent. Paris de Put. de ſyndi. verbo, iudices ad ſyndicatum. nu. 2. f. 233. T. 7.

*SYNDICANDORVM officialium, qui ſint iudices. Bal de Peruſ. de ſyndic. official. verbo, obſeruare. nu. 17 f. 225. T. 7.

*SYNDICANDVS Iudex, an, & quando debeat carcerari, vel fideiuſſoribus relaxari. Auguſt. Dulcet. de ſyndic. nume. 20. fol. 361. T. ſeptimo.

Non eſt Rector ciuitatis de minimis. Gul. Redoa. de reb. eccleſi nõ alien. rubr. modica quod non ſint, &c. nume. 5. fol. 465. To. 15. Par. ſecunda.

*SYNDICANTVR pro iniuſtitia ſua populo facta Imperatores, Reges, & alij habentes Dominicam poteſtatem a Deo. Auguſt. Dulcet. de ſynd. nu. 9. f. 361. T. 7.

*SYNDICARE inquiſitor tenetur ſuum præceſſorem in officio. Forma procedendi contra inquiſitos de hæreſi. rubr. de officio, & poteſtate cuiuslibet rectoris. nume. 20. folio 412. To. vndecimo. Par. ſecunda.

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Syndicari quis debeat & posſit, quando, de quibus, a quibus, & coram quibus, vbi, quo tempore, quomodo, qualiter, & per quantum tempus.

*SYNDICARI an debeat aſſeſſor Paris de Puteo de ſyndic.verbo. poteſtas cum eſſet.nu.14.f.248.T.7.

An debeat officialis de dolo tantùm, an etiam de culpa. Angel.de Peruſ.de ſyndic.numero 4.verbo.circa præfatam materiam.fol. 226.Tom.7.

An poſſint officiales, durante officio, vel conueniri. Amodeus. Iuſtin.de Caſtello. de ſyndic.nu.42.f.336.T.7.

An poſſit poteſtas de minimis. Iac. Nouel.de iure prothomiſ. §. 2. nu 180.f.35.T.17.

Bis an debeat refirmatus in officio Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo reformatio.nu.3.fol.303.T.7. & Bald. de Peruſio. de ſyndic. official.nu.49.f.226.T.eod.

Coram quibus iudicibus quis poſſit. Auguſt Dulcet.de ſyndic.nu. 13.fol.361. Tom.7.

De negligentia an poſſint aſſeſſores. Catald. de Boncomp. de ſyndic.poſt.nu.12.f.351.T.7.

De omnibus debet officialis coram ſyndicatoribus. idem Paris de Puteo.eod.tit.de ſyndic.verbo an ſi poteſtas.nu.10. f.234.T.7.

De quibus rebus debeant officiales Bald.de Peruſ.de ſyndic.official.verbo,obſeruare.nu.22.f.225.T.7.

Debent officiales Regum,& Principum quandocumque principi placet.idem Bald.eod.tit.& verbo.obſeruare.nume.65. fol.226. Tom.ſeptimo.

Infra quantum tempus debeant officiales.idem Bald.eod. tit. & verbo,obſeruare.nu.24.f.225.T.eod.

Nihilominus poteſt officialis ad aliud electus officium. Angel.de Peruſ.de ſyndic.verbo,circa præfatam.nu.6.f.226.T.7.

Poſſunt milites,conſiliarij,notarij,tutores,curatores,& ſimiles, ſi ratione officij per oppreſſionem, & minas pecuniam extorſerint.&c. Auguſt.Dulcet.de ſyndic nu.12.f.361.T.7.

Officiales perpetui etiam durante officio Paris de Puteo. de ſyndic.verbo,an contra officialem nu.15.f.285.T.7.

Præſides poteſtates,& iudices de cõmiſſis prætextu officij, quòd multis modis euenit. Auguſt.Dulcet.de ſyndic.nu 11.f.361 T.7.

Poteſt officialis ſi non fuit diligens in exactione tributorum fiſcalium. Paris de Puteo.de ſyndic. verbo,iudex.nu.2.f.287.T.7.

Quandocumq; placet principi. Marti. Laudenſ. de official.dominorum.q.140.col.4.vltra medium f.280.T.16.

Magiſtratus,etiam durante officio de Barataria. Marti. Laud. de repreſal.nu.40.in princ.f.280.T.12.

Quis poteſt de factis malo,dolo, licèt concedat princeps reſcriptũ quòd non ſyndicetur poteſtas. Marti. Laud.de priuil.q.52.col.1. parum poteſt principum f.3.T.18.

Vt poſſit officialis poſt officium ſtare debet per 50.dies in loco officij. Marti. Laudenſ de repreſalijs.poſt nu.41.f.280.T.12.

*SYNDICATIO eſt totius iuſtitiæ experimentum, & de querelis ſingulorum ſermo. Auguſt. Dulcet.de ſyndic.nu.2.f.361.T.7.

Iure diuino inuenta.idem Auguſt.Dulcet.de ſyndic.numero 5.fol. & Tom.eod.

Quid ſit. Paris de Puteo.de ſyndic.in princ.nu.2.f.227.T.2.

Syndicator.

*SYNDICATOR debet habere gladij poteſtatem. Balb.de Peruſ. de ſyndic.official.f.225.nu.19.T.7.

Et defenſor,& ratiocinator dicitur. Amod.Iuſtin. de Caſtello.de ſyndic.nu.35.f.336.T.7.

Officialis cognoſcit de commiſſis prætextu officij. Paris.de Puteo. de ſyndic.verbo,iudices.nu.6.f.233. T.7.

Item de adulterio quod officialis commiſit contemplatione,& fauore ſui officij.ibid.nu. 8.

Officialium an poſſit exercere merum & mixtum Imperium, & corporales pro maleficijs pœnas imponere officialibus, qui dicuntur deliquiſſe. Amodeus Iuſtin.de Caſtello. de ſyndic.num. 91.fol.356. Tom.7.

Syndicatores qui & quales eſſe debeant, a quibus eligantur, an poſsint allegari ſeu dici ſuſpecti, de quibus poſsint cognoſcere, vel punire, quã habeant authoritatem, & iuriſdictionem, quomodo procedere debeant, & quid teneantur ſeruare.

*SYNDICATORES an cognoſcant cõtra poteſtatem de eo, quod malefecit incidenter. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo, an ſi poteſtas.nu.27 fol.234 T.7.

An, & a quo debeant habere ſalarium. Paris de Puteo.de ſyndic. verbo,an ſyndicatores.nu.1 & 3.f.305.T.7.

An poſſint allegari ſuſpecti. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo,pone, quòd vniuerſitas.nu.6 f.235.Tom. 7. & iterum idem Paris.eod. tit.de ſyndic.verbo,ſuſpicio.nume. 1.2.3. 8.& 9.fol. 313. & 314. Tom.eod.

Cognoſcere de delicto officialis commiſſo ſyndicatu finito. Catald.de Boncompag.de ſyndic.nu.16.f.351.T.7.

Facere inquiſitionem generalem contra poteſtatem ſyndicandum. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo, an ſi poteſtas.numero 15. fol.234.Tom.7.

An teneantur ad pœnam, ſi non expedierint cauſam intra tempora a iure ſtatuta. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo,officialis, finito.officio.nu.6.f.235.T.7.

Aut ſyndici,an cognoſcant de delictis familiæ poteſtatis non commiſſis in ſpectantibus ad officium. Amod. Iuſt. de Caſtello.de ſyndic.nu. 170.f.343.T.7.

Debent banna emittere per ciuitatem in locis publicis, & conſuetis,& in villis ciuitati adiacẽtibus. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo,deinde.nu.1.& 6.f.236 & 237.T.7.

Et debet fieri tale præconium in ſcriptis. ibid.nu.2.

Et ſi aliquis compareat,& iuret quòd fuit abſens ante finem officij ſyndicando & ignorans banni publici audietur.ibi.nu.3.

Et quid in forenſi.ibid.nu.4.

Fauere officiali,& iudicibus in fine officij,& in ſyndicatu. idem Paris.de Puteo.eod.titu. de ſyndic.verbo,per ſyndicatores.nu.1. & 12.fol.233.T.7.

Habent iuriſdictionem limitatam a lege iudicandi ad tempus, & non ab homine Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo, dicit conſtitutio.nu.7.f.271.T.7.

Merum,& mixtum Imperium idem Paris.a Puteo.eod.tit.de ſyndic.verbo,an ſyndicatores.nu.2 f.305.T.eod.

Non poſſunt punire officialem,ſi deliquerit in officio, & imputatus ipſe fuerit, durante officio, ſed ordinarius. Paris de Puteo de ſyndic.verbo,pone quòd vniuerſitas.nu.5.f.235.T.7.

Syndicare iudices de geſtis extra officium. Catald. de Boncompag.de ſyndic.nu.24.f.352.T.7.

Poſſunt officiali inſtanti, cui per rectorem non eſt conſtitutum ſalarium,ſalarium conſtituere.idem Catald.de Boncompag.eod. tit.nu.53.fol.353.T.eod.

Tempore ſyndicatus facere detineri omnes officiales poteſtatis ad inueniendas barattarias. Paris.de Puteo.de ſyndic. verbo,an ſi poteſtas.nu.25.f.234.T.7.

Poterunt reuocare condemnationem ſi poteſtas exceſſerit modũ in arbitrando.idem Paris de Puteo.eod.tit. & verbo, an ſi poteſtas.nu.1.& 2.f.234.T.7.

Quid acturi ſint, pendente appellatione a ſententia, quàm querelans dicit iniquam Amodeus.Iuſtin.de Caſtello.de ſyndic.num. 137.fol.341.Tom.7.

Quomodo contra poteſtates debent emittere bannum. idem Paris. de Puteo.de ſyndic.verbo,bannum.nu.1.f.248.T.7.

Si ſint tres ad ſyndicandum poteſtatem, & vnus nolit intereſſe cũ alijs,an alij duo poſſint omnia ſine ipſo peragere. Bald. de Peruſ.de ſyndic official.verbo,obſeruare.nu.61.f.226. T.7.

Syndicantes iudicem,quid debeant ſeruare. Auguſt. Dulcet. de ſyndic.nu.19.f.361. T.7.

*SYNDICATORIBVS, & ſyndicis qualiter poteſtas, & olim officialis licentiam præbeant procedẽdi in inquiſitione. Amodeus. Iuſtin.de Caſtello.de ſyndic.nu.14.f.334.T.7.

Non expectatis,vel alio ſuperior, an poſſit poteſtas punire alium officialem aſſeſſorem. Paris.de Puteo.de ſyndic.verbo, poteſtas an poſſit,nu.1.& 2.f.298.& 299.T.7.

Quomodo contra poteſtates bannum ſit emittendũ. Paris de Puteo.de ſyndic.verbo,bannum.nu.1.f.248.T.7.

Seu ſyndicis quantum æquum videtur,tenetur iudex,vel poteſtas, qui in culpa leui,vel leuiſſima reperitur,ſed nõ inſolidũ. Amod. Iuſtin.de Caſtello.de ſyndic.nu.127.f.341.T.7.

*SYNDICATORVM arbitrio punitur iudex, ſi ſine dolo ſuo, ſed cũ aliqua culpa ſua reus in tortura moriatur. Amodeus. Iuſtin. de Caſtello.de ſyndic.nu.113.f.340.T.7.

Mandato generali inquiſitione formata debent iurare poteſtas, & alij officiales de veritate dicenda. Amod. Iuſtin. de Caſtello. de ſyndic.nu.184.f.344.T.7.

Monitio facta poteſtati,& officialibus habet vim citationis peremptoriæ.idem Amod.Iuſtin.de Caſtello eod.titu.nu. 212.fol.346. Tom.eod.

Verba dicentium hoc modo,quæ fit, & fieri intenditur, quid importent. Amod. Iuſtin.de Caſtello.eod.tit. de ſyndic. nu. 33.fol. 336.Tom.eod.

Syndicatu qui teneantur & non, quis poſsit teſtificari, qui excuſentur, quis abſolui debeat, vel condemnari, quales probationes eſſe debeant, quomodo, & quibus modis procedatur, & per quantũ tempus quis ſtare debeat, vel ſtandũ ſit.

*SYNDICATV an poſſit familia poteſtatis pro eo teſtificari. Bald. de Peruſio.de ſyndic.official.verbo,obſeruare.nu.48.f.226.T.7.

An teneatur Iudex ob imperitiã. Iac. Nouel.tractatu ad defenſam. rub.an indicia pro reo danda ſint.nu.21.f.223.T.11. P.1.

Poteſtas,de alio,quàm de dolo. Paris de Puteo de ſyndic. verbo, poteſtas.nu.15.f.248.T.7.

An tenebitur iudex,quando erant ſigna fugæ,& non prouidit. Paris de Puteo de ſyndic.verbo,captura.nu.12.f.249.T.7.

Condemnatus Iudex poteſt repetere quod ſoluit ab eo pro quo malè iudicauit. Anto. Maria Corat. de electione opinionũ.rub. de pœna contra communem iudicantium nu. 54.f.246.T.18.

Contrarium.ibi.nu.55.

Fallit,vt ibi.nu.56.

Reprobatur.ibi.nu.58.

Fallit,vt ibi.nu.59.

Poteſtas

Source : BIU Cujas

Poteſtas non poteſt amplius reduci ad illud officium. Marti.Lauden.de official.dominorum. quæſt.88. colum.1. quaſi in fine, fol.280.To.16.
Conuentus iudex ad expenſas an teneatur,ſi inquiſiuit aliquem,& tandem eum abſoluit.Bal.de Peruſ.de ſyndi.official. verbo, obſeruare.num.46.f.226.T.7.
Debet iudex defendere rationes fuiſſe aptas ad conuincendum cõmune.Ant.Maria Corat.de electio.opinionum.rub.communis opinio quando attendenda ſit.nu.94. f.240.T.18.
Excuſatur iudex ſequens communem opinionem.Ant.Maria Corat.de communi opinione in præfatione.nu.28. f.223.T.18.
Et qui contra legem iudicat,ſi ita erat conſuetudo. Bartho.Tægij tract.crim.rub.de loco.p.15.nu.17.f.20.To.11.P.1.
Item & prætor ſi viro nobili, qui reputabatur integræ opinionis palatium pro carcere aſſignauit,a quo tandem aufugit.Barthol. Tægij.tract.crimin.rubr.de perſona.p.14. nume.59.folio 20.To.11.P.prima.
Fugiens habetur pro confeſſo. Paris de Put.de ſyndic.verbo, dicitur autem.nu.5.f.236. T.7.
Non puniuntur iudices imperiti, & ignari ſequendo conſilium ſui aſſeſſoris etiam iniuſtum.Ioan.Royas de hęret.num.431.& 432. fol.217.T.11.P.2.
Non tenebitur officialis capiendo aliquem de facto, qui reperitur portare aliquid contra decretum extra territorium.Paris de Put. de ſyndic. verbo,captura.nu.15.f.249.To.7.
Non tenentur iudices iudicantes ſecundùm conſilia ſapientum. Pet.And.Gamb.de exenſionib.nu.12.f.248.To.18.
Non tenetur officialis pro ſententia nulla, quæ ius non tribuit. Paris de Puteo de ſyndic.verbo,pone.quòd iudex.nume.2.fol.311. To.ſeptimo.
Poteſtas pro officialibus officia ſua ſua negligentibus. Amod.Iuſtin.de Caſtello.de ſyndic.nu.206.f.346. To.7.
Poterit agere pars grauata a iudice licèt non appellauerit. Paris de Put.de ſyndic.verbo,an ſi poteſtas.nu.6.f.234.T.7.
Poteſt condemnari iudex qui tulit iniquam ſententiam, a qua eſt appellatum,& appellatio pendet.Idem Paris de Put.eod.tit.verbo,an ſtante.nu.10 f.244. To.7.
Iudex ex nouis allegationibus defendere ſententiam. Idem Paris de Puteo.eod.titu.de ſyndic. verbo, an ſi poteſtas.nume.21. folio 234.To.7.
Probationes debent eſſe euidentes. Idem Paris de Puteo.eod.titu. de ſyndic.verbo,contra officiales.nu.1.3.& 6.f.301.T.7.
Proceditur contra officialem ſine ſolennitate iudiciorum.Martin. Laudenſ.de officialib.dominorum.q.164.col.1.quaſi ad finem. fol.281.T.16.
Quę probatio requiratur aduerſus officialem conuentum.Ang de Peruſ.de ſyndic.nu.3.verbo,circa præfatam.f.226.To.7.
Quid,ſi ſtatutum dicat ordinem aliquem non ſeruandum.& tamẽ ordo ſeruatus ſit, an valeat proceſſus.Bal.de Peruſ.de ſynd.official. verbo,obſeruare.nu.44.f.226. T.7.
Stare qui noluit,& aufugit,an teneatur. Paris de Put.de ſyn.verbo, an ſi officialis.nu.1.f.269. To.7.
Tenebitur iudex,ſi in iudicando communem opinionem non ſeruauerit,quæ regulariter ſeruari debet. Laur.Syluan.de feudi recognitione. q.1.nu.26.f.71.T.10.P.1.
Tenetur iudex iudicans contra communem.Ant.Maria Corat.de electione opinionum.rub.de pœna contra communem iudicantium.nu.25.f.245. T.18.
Fallit, vt ibi nume.28. & 29.
Contrarium.ibi.nu.33.
Et ad quid teneatur partibus.ibi.num.34.
Et quòd præſumatur ex ignorantia iudicare. ibi.nu.35.
Et quòſt faciat litem ſuam.iai.nu.38.
Fallit, vt ibi.nu.44.
Vide contrarium. ibi.nu.75.
Item ampliationes.ibi.num.46.
Item fallentias.ibi.nu.47.& 48.
Et pœnæ omnes prædictæ etiam ampliantur.ibi.nu.50.
Et quod iudex peccet, & teneatur etiam in foro conſcientiæ.ibi. nume.51.
Sed non actione iniuriarum.ibi.nu.53.
Officialis qui tempore ſui officij concedit non concedenda,& de proprio tenebitur.Idem Paris de Put.eod. tit.de ſynd.verbo, iudex.nu.6.f.283. To.7.
Stare per 50.dies, finito officio, nec egredi prouinciam,ſeu ciuitatem,vt ſyndicetur, & idẽ in rectoribus, & magiſtratib. ſingulis. Hier.Gigas.de crim.læſæ maieſt.q.42.nu.1.f.44.T.11.P.1.
Tribus modis proceditur. Paris de Put.de ſyndic. verbo,proceditur.nu.1.f.237.T.7.

Syndicatui qui ſtare debeant, & teneãtur vel ſubijciantur & non, & ſtare debentes, ſi aufugerint,quas pœnas,ſeu incommoda pati debeant, & qui ſint iudices.

*SYNDICATVI, an debeat ſtare aſſeſſoris hæres. Catald.de Boncompag.de ſyndic.nu.19.f.351. T.7.
Debet remanere officialis finito officio per 50.dies. Paris de Put. de ſynd. verbo,an ſi poteſtas.nu.17.f.234.T.7.
Dum adeſt poteſtas, debet honorari ſicut ſi eſſet in officio. Bonus de curtili.de nobilit.p.5.nu.8.f.15.To.16.
Stabit proconſul in prouincia per 60.dies.Petr.Bellin.de re mil.tit. 19.nu.12.f.340.T.16.
Stare debens officialis,ſi aufugerit,talis fuga facit eum incidere in crimen lęſæ maie.Hier.Gig.de crim.lęſæ maie.q.42.n.2.f.44.Tomo 11.Par.1.
Debet poteſtas electus per ſex menſes diebus decem. Angel.de Peruſ.de ſyndic.poſt.nu.9.f.227.T.7.
Non debet poteſtas ab omnibus laudatus. Catald.de Boncomp. de ſyndic.nu.132.f.358.T.7.
Tenetur officialis finito officio,& reddere rationem officij. Paris de Put.de ſyndic.verbo,officialis, finito officio. numero primo, fol.304.Tom.7.
Suam familiam totam tenetur poteſtas exhibere.Bal.de Peruſ. de ſyndic.officialium.nu.64.f.226.T.7.
Subiacet quilibet qui officium publicum, aut priuatum geſſit, aut etiam gerit. Auguſt.Dulcet.de ſyndic.numero 7. & ſeq.fol.371. Tom.ſeptimo.
Sunt iudices de iure communi præfecti prætorio,& epiſcopus.Paris.de Put.de ſyndic.verbo,iudices.nu.1.f.233.T.7.

Syndicatus caſus nominatiui ſingularis, quando vitietur, quid ſit, per quem exerceatur,quando detur,& in quibus, ſufficiat,& non,& totus,an vitiari debeat,vno ex ſyndicis vitiato.

*SYNDICATVS collegij quando per vnum excommunicatum vitietur. Albert. Brun. Aſten.de mutatio.&c.nu.56.f.393.T.17.
Eſt cauſa extraordinaria,& ſummaria.Paris.de Put.de ſyndic. verbo,an contra officialem.nu.10.f.285.T.7.
Generalis ad vendendum bona ciuitatis numquid ſufficiat.Fabia. de Monte de empt.& vendit.quæſtio.3.princip.num.29.fol.42. Tom.6 Par.1.
Niſi prius quis fuerit non debet in officio refirmari, & officiales non debent eſſe, niſi annales, & ad plus biennales. Martin. Laudenſ.de official. dominorum quæſtio.114.col.3. ante medium. fol.280.Tom.16.
Non detur in modicis.Nic.Moron.de fide treug.& pace.q.174.nume.22.f.452.T.11.P.1.
Non poteſt per ſubſtitutum exerceri.idem Nic.Moron.eo.ti.q.81. nu.1.f.430.T.11.P.1.
Quid ſit.Paris.de Put.de ſyndic.verbo, dicitur autem ſyndicatus. nu.1.f.236.T.7.
Semel officialis coràm ſyndicatoribus ſuis,an poſſit in propria patria conueniri de commiſſis in officio.Paris de Put.de ſyndic.verbo,an ſi poteſtas.nu.13.f.234.T.7.
Totus an vitietur ſyndico vno excommunicato.Albert. Bru.Aſtẽ. de diminutione,& deterioratione,&c.concluſ.6.nume.47.folio 373.Tomo 17.

Syndicatus caſus genitiui ſingularis,acta a quibus ſcribenda, formam qui det,cauſa quomodo,& à quibus tractanda, inſtantia, quantum duret officio durante,& tempore, quid agere conueniat, & quæ poſſint commoda incurri, vel incommoda.

*SYNDICATVS acta de iure communi ſcribi debent a notarijs ſyndicorum graus,& ſine expẽſa Amodeus. Iuſtin.de Caſtel.de ſyndic.nu.219.f.347.T.7.
Formam,ſi dat lex municipalis per alios bonos viros faciendi,prẽter illos deputatos nullus ſe intromittere poteſt.Bald. de Peruſ. de ſyndic.official.verbo,obſeruare.nu.20.f.225.T.7.
In cauſa,an requiratur libelli oblatio litis conteſtatio, & alia, quæ ſunt de ſubſtantia iudicij, & proceſſus, quando proceditur ſuper querelis contra poteſtatem, & officialem porrectis. Amod. Iuſtin.de Caſtellio.de ſyndic.nu.217.f.347.T.7.
Nõ habet locum delatio iuramenti in defectum ſemiplenę probationis idem Paris de Put.eo.ti.de ſyndic.nu.4.verbo, contra officiales.f.301.T.7.
Poteſt poteſtas ſe defendere per procuratorem cum ſit regulariter pecuniaria,ſecus autem ſi eſſet capitalis,quia in tali cauſa nõ admittitur procurator.Amod. Iuſtin.de Caſtello. de ſyndic. nu. 213.fol.346.T.7.
In foro non punitur officialis, nec familiaris delinquens extra officium,putà adulterando, ſed in foro communi coràm poteſtate. Catald.de Boncomp.de ſyndic.nu.180.f.360.T.7.
Inſtantia quantum duret. Paris de Put. de ſyndic.verbo, inſtantia nu.1.f.270.T.7.
Legem violans reus eſt lęſæ maieſta.Io.Quint.Hedui.Ariſtocratia Chriſt.ciuit.q.118.nu.20.f.91.T.16.
Officio durante,an poteſtas, & eius familia debeant reputari tanquàm ciues illius ciuitatis, in qua officium geſſerunt. Amod.Iuſtin.de Caſtello.de ſyndic.nu.258.f.349.T.7.
Offendens officiales,vtrum puniatur pœna ſtatuti loquentis de pęna offendentis poteſtates,& officiales,ac ſi offendiſſet,durãte officio.idem Amod.Iuſtin.de Caſtello.eo.ti.de ſyndic.num.257 fol.349.Tom.eod.
Tempore familia officialis, & poteſtatis interdum examinatur. Nell.a San.Gemin.circa materiam teſtium verbo,cedens.numero 34.fol.81.Tom.4.
Fugiens officialis habetur pro confeſſo de ijs ſuper quibus inquiritur.Franc.Brun.de indicijs, & tortura.q.3.primæ.P.nu.11. fol.248.T.11.P.1.

Source : BIU Cujas

Offendens poteſtatem, an puniatur, ac ſi offendiſſet tempore officij. Paris de Puteo de ſydic. verbo, an ſi poteſtas. nume. 16. fol. 234. Tom. 7. & Bald. de Peruſ. de ſyndic. officialium. nume. 36. fol. 225. Tom. cod.

Syndici caſus nominatiui pluralis, ad quid inſtituantur, & a quibus, qui dicãtur inſtituti, quid poſſint, & non, ad quid teneantur, & quibus commodis, & incommodis ſubijciantur, vel pœnis.

*SYNDICI an faciant pacem pro iniuria ciuitatis. Pet. Bellin. de re milit. it. 2. nu. 63. f. 368. T. 16.

Aut ſyndicatores an cognoſcant de delictis familiæ poteſtatis non commiſſis in ſpectantibus ad officium. Amodeus. Iuſtin. de Caſtello. de ſyndic. nu. 170. f. 343. T. 7.

Ciuitatis cuiuſdam, qui pacta frangendo deliquerunt, nõ tantùm hi ſoli puniuntur, ſed illorum aliquando tota progenies. Ægid. Thom. de collect. verbo, expoſuimus ſupra. nu. 26. f. 163. T. 12.

Et decuriones ciuitatis torqueri non poſſunt, nec alij, qui habent, vel habuere ciuitatis officia. bonus. de Curtili. de nobilit. Par. 5. nu. 10. fol. 15. Tom. 16.

Et ſyndicatores officialium an poſſint allegari ſuſpecti. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo, ſuſpitio. nume. 1. 2. 3. 8. & 9. f. 313. & 314. Tom. ſeptimo.

Latè debẽt capere fideiuſſionem poteſtatis, & officialium. Amod. Iuſtin. de Caſtello. de ſyndic. nu. 209. f. 346. T. 7.

Maleficia denunciant. Vital. de Camb. de clauſul. verbo, quid autẽ nu. 1. fol. 411. Tom. 18.

Non denunciantes maleficia, ſi ab alio præuenti fuerint excuſantur. Roland. a Vale. de dote q. 62. nu. 7. f. 376. T. 9.

Qui ex forma ſtatuti tenẽtur maleficia denunciare, digni ſunt excuſatione, ſi malefactores non reperierunt. idem Roland. a Valle eod. tit. de dote. & q. 62. nu. 5. f. & T. eod.

Quòd non teneantur denunciare maleficia, ſtante ſtatuto. &c. nõ valet conſuetudo, etiam ſi per centum annos id præſcripſerint. Pet. Rauena. de ſtat. ſectione. 3. nu. 2. f. 383. T. 2.

Quod teneantur ad maleficiorum denunciationem non adiecto die, quomodo id ſit accipiendum. Bald. de ſtat. verbo, denuncia re. nu. 4. fol. 107. T. 2.

Siue chirurgi, qui tenentur vulnera denunciare, an leues percuſſiones denunciare teneantur, vel eos, qui cum vnguibus offenderint. Franc. Caſſon. q. criminal. capitu. 7. numero 4. folio 456. Tom. 11. Par. 1.

Syndici caſus genitiui ſingularis effectus, officiũ, & operationes, conſtitutio, inſtitutio, & contumacia, & quando nomen ſit exprimẽdum, vel finiatur officium.

* SYNDICI conſtitutio facta ſine ſuperioris authoritate, an valeat. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo, pone quòd vniuerſitas. nu. 3. & 4. fol. 235. Tom. 7.

Conſtitutio ſi eſt ipſo iure nulla, non obeſt, etiam quòd iudex pronunciaſſet perſonam ſyndici legitimam. Sebaſt. Vant. de nullitat. ex defectu inhabilit. ſeu mandati. &c. nu. 153. f. 405. T. 4.

Cõtumacia an noceat communitati. Sebaſt. Med. de fortuit. caſib. P. 1. q. 17. & vlt. nu. 24. f. 211. T. 7.

Dicto an ſtandum ſit. Paris. de Puteo. de ſyndic. numero 1. fol. 311. Tom. ſeptimo.

In conſtitutione non eſt neceſſe, quòd omnes, qui interſunt, cõſentiant, ſed ſufficit, quòd maior pars eum conſtituat. Tancretus de ordine iudiciorum, de ſyndico, & actore f. 49. T. 3. P. 1.

Inſtitutio in denunciatione maleficij poſt terminum lapſum, an pœnam mereatur quia non denunciauit in tempore debito, & præfixo. Bald. de ſtat. verbo, ſyndic. nu. 2. f. 143. T. 2.

Nomen exprimi debet in ſcriptura, vt ſit certum quis cõſtituatur, item ad quid, & contra quos, niſi generaliter ad omnes lites cõſtitueretur, & poteſt conſtitui etiam ille, qui non eſt de vniuerſitate. Tancret. de ordine iudiciorum. cap. de ſyndico, & actore. fol. 49. Tom. 3. Par. 1.

Officium finitur eiſdem modis, quibus mandatum procuratoris. Tancret. eod. tit. de officio ſyndici, vel procuratoris. fol. 49. Tom. & Par. eiſd.

Vel actoris officium eſt vniuerſitatem defendere, & illius cauſam tractare. Tancret. eod. tit. & loco. f. T. & P. eiſd.

*SYNDICIS, & ſyndicatoribus qualiter poteſtas, & olim officiales licentiam præbeant procedendi in inquiſitione. Amodeus. Iuſtin. de Caſtello de ſyndic. nu. 14. f. 334. T. 7.

Seu ſyndicatoribus quãtum æquum videtur, tenetur iudex, vel poteſtas qui in culpa leui, vel leuiſſima reperitur. Amodeus. Iuſtin. de Caſtello. de ſyndic. nu. 127. f. 341. T. 7.

*SYNDICO quid obſeruandum in denunciatione maleficij. Bald. de ſtat. verbo, denunciare nu. 5. f. 107. T. 2.

Vno excommunicato an vitietur totus ſyndicatus. Albert. Brun. Aſtenſ. de diminutione. & c ſexta concluſ. nu. 47. f. 373. T. 17.

*SYNDICORVM, & officialium electio ad cõſilium ciuitatis ſpectat. Gondiſſal. Villadiego. de leg. Par. 2. nume. 3. quæſt. 1. f. 279. Tom. 12. Par. 2.

*SYNDICOS ad denunciandum maleficia non poteſt ſolus poteſtas creare. Paris. de Puteo. de ſyndic. verbo, ſyndicus, qui teneatur. nu. 5. fol. 312. Tom. 7.

Syndicus, quis dicatur & ſit, qualis eſſe debeat & poſſit, a quibus conſtituatur, quando, & quomodo, quantum poſſit, & valeat, quando admittendus, repellendus, vel reuocandus, an ſit idem quod actor, ſeu procurator, ad quid teneatur & quæ commoda, ſeu incommoda patiatur, ſuſtineat.

*SYNDICVS a maiori parte vniuerſitatis eligi debet, & conſtitui, ſi non a tota, ita vt duæ ſaltem partes interſint ad minus ad illius conſtitutionem. Tancret. de ordine iudiciorum. cap. de ſyndico, & actore. f. 49. T. 3. P. 1.

A ſola vniuerſitate, vel collegio conſtituitur, & conſtitui poteſt. idẽ Tancret. eodem c. f. T. & P. eiſd.

Actor, & œconomus non cõſtituti a maiori parte vniuerſitatis poſſunt repelli. Nepos. a Montalbano de exceptionib. art. 9. num. 3 fol. 112. Tom. 3. Par. 2.

Et œconomus, ac procurator in quibus differant. idem Nepos a Montalb. eod. tit. art. 8. nu. 3. f. 49. T. & P. eiſd.

Alicuius collegij, an validè appellet, ita vt eius appellatione faciat attentata. Robert. Lancellot. de attentat. P. 2. c. 12. limit. 50. num. 31. fol. 378. Tom. 5.

An poſſit accuſare nomine vniuerſitatis ſyndicario nomine. Ioan. Ant. Rubeus. Alexand. de poteſt. procurat. &c. nu. 153. fol. 206. Tom. 11. Par. 1.

An teneatur denunciare delicta non punibilia. Paris de Puteo. de ſyndic. verbo, ſyndicus qui tenetur. nu. 3. f. 311. T. 7.

Denunciare offendentem bannitum. Nel. a S. Gemin. de bannit. 3. P. 2. temp. nu. 55. f. 396. T. 11.

Ciuitatis, vel alius ad hoc deputatus nomine ciuitatis inueſtiturã petat, & iurabit. Fran. Sonsbec. ad vſus feud. P. 11. nu. 15. fol. 140. Tom. 10. Par. 2.

Communis, vel collegij non poteſt eſſe teſtis in cauſis collegij, vel communis adminiſtratis per ipſum. Io. Campeg. de teſtib. regula. 82. verbo, ſyndicus col. 3. vltra medium f. 94 T. 4.

Conſtituitur ad lites præſentes, & futuras, ſed actor ad præſentes dumtaxat. Tancret. de ordine iudiciorum. cap. de ſyndico, & actore. fol. 49. T. 3. P. 1.

Et in eo conſtituendo, vel creando attenditur loci conſuetudo. ibid.

Conſtitutus ad alienandum res vniuerſitatis, non valet alienare, niſi ſit expreſſum, quæ bona vendi debeant. Octaui. Simoncel. de decret. tit. 5. nu. 51. inſpectio. 4. f. 307. T. 6. P. 2.

Creatus, non congregata vniuerſitate ad ſonum campanæ, vel cõcilio non adunato, in loco ſolito dicitur nulliter creatus. Hier. Præuidel. de peſte, & eius priuileg. verbo, item ex prædictis. nu. 5. fol. 178. Tom. 18.

Limita, niſi peſtis, vel alia neceſſitas impedierit congregationem. ibid. nu. 6.

Denunciare debet maleficia etiam impunibilia. Iul. Ferret. de Gabel. ſeu vectigal. &c. P. 9. princ. nu. 33. f. 75. T. 12.

Non debet, nec tenetur maleficium a ſe, vel a conſanguineis commiſſum, ſtante ſtatuto &c. Steph. de Federic. de interprætatione iur. nu. 36. fol. 216. T. 1.

Eſt ille, qui conſtituitur ad agendum & defendendum cauſas vniuerſitatis nomine, & dicitur quaſi ſingulorũ cauſas dicens, eſt nomen Grecum, ſed latine dicitur defenſor. Tancret. de ordine iudiciorum de ſyndico, & actore. f. 49. T. 3. P. 1.

Excluditur, ſi vt procurator non caueat. Bagarot. de exceptionib. dilatorijs. nu. 91. f. 130. T. 3. P. 2.

Factus a Populo cum authoritate præſidis nõ poteſt agere contra præſidem. Marti. Laudenſ. de officialib. dominorum q. 141. col. 4. vltra medium. f. 280. T. 16.

Generalis communitatis non attentat quo ad communitatem. Robert. Lancellot. de attent. P. 1. c. 1. nu. 26. f. 290. T. 5.

Habens mandatum ad obligãdum vniuerſitatem, non poteſt obligare ſingulos, nec bona ſingulorum. Bald. de Stat. verbo, obliga re nu. 5. fol. 132. T. 2.

In quibus poſſit per procuratorem cõparere, & vbi citandus. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 81. nu. 2. f. 430. T. 11. P. 1.

Leuans nomine vniuerſitas, an faciat vniuerſitatem contrahere cognationem ſpiritualem, & an ipſemet efficiatur compater. Hier. Mangiar. ſuper declaratione arbo. conſang. & affinit. num. 187. fol. 169. Tom. 9.

Maleficia occulta manifeſtare nõ tenetur ſtante ſtatuto. &c. Steph. de Federic de interprætatione iur. nu. 35. f. 216. T. 1.

Maleficium denuncians an poſſit a iudice in teſtem recipi. Iul. Ferret. de Gabel. ſeu vectigal. &c. 9. P. princ. nu. 38. f. 76. T. 12.

Negotia vniuerſitatis non ſingulorum agit, & vniuerſitatem, non ſingulos repræſentat. Horat. Mandoſ. de priuil. ad inſtar. glo. 7. nu. 17. fol. 131. Tom. 18.

Non compellitur ſatisdare, niſi quando de decreto rati habitione, vel mãdato dubitatur. Tãcret. de offic. ſyndicatorũ f. 49. T. 3. P. 1.

Non niſi de vniuerſitate exiſtens eligi debet. Bartho. Cæpo. de Imperat. milit. deligendo verbo, propter nationẽ nu. 6. f. 310 T. 16.

Non poteſt eſſe in iudicio pro ſingulari perſona. Horat. Mandoſ. de priuileg. ad inſtar. gloſ. 7. nu. 18. f. 131. T. 18.

Per ſubſtitutum exercere eius officiũ. Nic. Moron. de fide treug. & pace. q. 81. nu. 1. f. 430. T. 11. P. 1.

Non

Source : BIU Cujas

Non remittit iniuriam. Idem Nic. Moron. eod. titu. q. 137. num. 3. fol. 444. T. 11. P. 1.
Non tenetur denunciare leuissimam cutis scissuram, stante statuto de denunciandis percussionibus sanguinolentis. Ioan. Baptist. Caccialup. de debitore suspecto, & fugitiuo. quæst. 3. nume. 3. fol. 149. T. 3. P. 2
Pagorum, vel villarum præfectus nuncupatur. Nico. Festas. de æstimo, & collectis. cap. 1. Rub. debitum contractum ab vniuersitanum. 5. fol. 182. Tom. 12.
Pro vniuersitate, vel procurator pro domino, an & quando possit præstare sacramentum fidelitatis. Io. Thom. de Marin. de feudo cum fidelitate. tit. 15. nu. 20. f. 155. T. 10. P. 1.
Procurator, actor, negociorum gestor, & Vicarius, non multum differunt. Pet. Rebuff. de nominationib. quæst. 14. princip. 155. fol. 324. Tom. 15.
Propriæ ciuitatis, vel collegij dicitur defensor. Nepos. a Montalb. de exceptionib. artic. 8. nu. 2. f. 110. T. 3. P. 2.
Quando constituitur ad vendendum debent exprimi nomina singulorum de vniuersitate. Guliel. Redoan. de reb. eccles. non alienan. c. 9. nu. 3. f. 442. T. 15. P. 2.
Si verò constituatur ad alia negocia in collegijs magnis, & consilio vnius populi, non est necesse nomina singulorum exprime re. ibid. nume. 4.
Qui tenetur maleficia denunciare tenetur de mora, etiam si scelris author nihilominus puniatur. Bald. de stat. verbo, denuncia-re. nu. 2. fol. 107. T. 2.
Et tenetur id facere coram iudice competente, aliàs non liberatur. ibid. num. 3.
Quid promere debeat existentibus electoribus in loco electionis. Pet. de Bais. directo. electio. c. 14. 3. P. nu. 2. f. 395. T. 15. P. 1.
Quis sit. Sebast. Medic. de diffinitionib. diffinitio. 29. nume. 4. fol. 299. Tom. 18.
Repellitur (si non fuerit ornatus a duabus partibus vniuersitatis) ab agendo, & iudicio. Bagarot. de exceptionib. dilato. nume. 38. fol. 130. Tom. 3. P. 2.
Reuocatur cum decreto decurionum, licèt sine eo constituatur. Sebast. Medic. de nouatio. verbo, sindicus. colum. 4. ante medium. fol. 399. T. 6. P. 2.
Sede vacante creatur, vicarijs factis ad actus capituli exercendo. Pet. de Bais. directo. electio. c. 5. 3. P. nu. 3. f. 393. T. 15. P. 1.
Seu actor quando constituitur, vniuersitas, seu collegium debet esse more solito, & collegialiter congregatum, ac quòd duę partes ex tribus præsentium quorum nomina exprimantur constituãt, de cuius constitutione vide etiam. ibid. Sebast. Vant. de nullit. ex defectu inhabilit, seu mandati &c. nu. 151. f. 412. T. 4.
Seu procurator vniuersitatis, non est procurator singulorum. idem Sebast. Vant. eo. tit. & Rub. nu. 154. f. 405. T. eo.
Si vulnera denunciare teneatur, non intelligitur de vulnusculis. Paris. de Puteo. de sindic. verbo. sindicus, qui tenetur. num. 2. & 3. fol. 311. Tom. 7.
Vel actor appellatur procurator, & est similis ei. Tancred. de ordine iudiciorum. cap. de sindico, & actore. f. 49. T. 3. P. 1.
Licèt debeat constitui ab vniuersitate tamen aliquando etiam constituitur procurator. idem Tancred. eo. tit. & c. f. T. & P. eisd.
Repellitur, si ab vniuersitate fuerit constitutus, cui creare non liceat. Bagarot. de exceptionib. dilatorijs. nu. 92. f. 130. T. 3. P. 2.
Vniuersitatis non nisi post litis contestationem potest constituere procuratorem. Nepos a Montalb. de except. artic. 9. nume. 4. fol. 112. Tom. 3. P. 2.
Vniuersitatis, an & qealiter possit præstare iuramẽtum fidelitatis pro ipsa vniuersitate. Iaco. de S. Georg. de feud. verbo, quiquidẽ inuestiti. num. 11. f. 203. T. 10. P. 1.
Citari sufficit, quando vniuersitas vult congregare. cõsilium. Hiero. de Monte. de finib. regundis c. 72. nu. 24. f. 351. T. 3. P. 2.
Et hæc citatio quid continere debeat. ibi. nu. 25.
Iurat in litem. Phanu. de Phanu. de iureiurando in litem. P. 2. c. 1. nu. 22. f. 369. T. 3. P. 2.
Procurator, notarius, aduocatus, & similes possunt cõpelli sicut Caupo. Bermon. Chouer. de publ. concub. Rub. dè stupro. num. 30. f. 157. T. 11. P. 1.
Quando legitimè censeatur ordinatus. Nic. Boer. de seditiosis. 7. & vlt. præsuppositio. nu. 8. f. 95. T. 11. P. 1.
*SYNODALE concilium, & prouinciale potest congregare legatus. Io. Franc. Pauin. de visitationib. q. 5. 1. P. nu. 25. f. 182. T. 14.
*SYNODALEM formam circa cautionem, nũquid seruare debeat vsurarius manifestus. Laur. de Rodulph. nu. 24. q. 90. f. 31. T. 7.

Synodales testes qui sint & quales, cuius authoritatis sint, quam habeant potestatem, ad quid eligantur, per quos eligi possint per quantum tempus, & de eorum officio, commodis, & incommodis.

*SYNODALES testes an possint officium suum exercere sine licentia Archidiaconi visitantis. Henric. Bot. de Synodo Episcop. P. 3. nu. 72. f. 386. T. 13. P. 2.
Testes debent esse de eodem episcopatu. Io. Franc. Pauin. de visitationib. q. 5. 1. P. nu. 10. f. 182. T. 14.
Dicuntur visitatores, & quare. idem. Io. Franc. Pauin. eo. tit. & q. 5. 1. P. nu. 11. f. & T. eod.
Extra Synodum constitui possunt. Henric. Bot. de Synodo. Episcopi. P. 3. nu. 60. f. 385. T. 13. P. 2.
In principio sui officij iurare debent, & qua forma iurare debeant. Henric. Bot. de Synodo. Episcop, ead. P. 3. nume. 63. & sequenti. f. T. & P. eisd.
Neminem citare possunt. idem Henric. Bot. eod. tit. & P. 3. nu. 66. fol. Tom. & P. eisd.
Plures vsque ad septem per singulos Episcopos statui possunt. Ioan. Francisc. Pauin. de visitationib. quæstio. 5. primæ P. nu. 21. fol. 182. Tom. 14.
Et quales esse debeant tales testes. ibid. nu. eod.
Quam potestatem habeant. Henric. Bot. de Synodo Episcop. P. 3. nu. 65. f. 385. T. 13. P. 2.
Qui, & de eorum officio varia. Io. Maria Monticel. repertorio. de testib. Rub. testes Synodales. &c. f. 239. T. 4.
Quis alere debeat. Henric. Bot. de Synodo Episco. P. 3. nume. 73. fol. 386. T. 13. P. 2.
Si non probant quod denunciant, pęna falsi puniri debent. idem Henric. Bot. eo. tit. & P. 3. nu. 71. f. T. & P. eisd.
Subscribere se non debent. idem Henric. Bot. eo. tit. & P. 3. nu. 70. fol. T. & P. eisd.
Varijs nominibus appellãtur. idem Henric. Bot. eo. tit. & P. 3. nu. 61. fol. 385. T. & P. eisd.
*SYNODALIBVS testibus an credatur. Henric. Bot. de Synodo. Episco. P. 3. nu. 67. f. 386. T. 13. P. 2.
Limita, & intellige primò, vt ibi. nu. 68.
Limita etiam & intellige secundò, vt ibi. nu. 69.
Et cum huiusmodi testibus concurrere etiã debent Archipresbyteri rurales, qui omnia mala ad Episcopum referre debent. ibid. nu. 74. f. T. & P. eisd.
*SYNODALIS cõstitutio, vt Episcopi siue prouincialis, vt legati, vel alia, vt domini temporalis, prætoria est. Ant. Bard. de tempore vtili. 8. nu. 3. f. 216. T. 5.
Statuti ignorantia transgressorem a pœna excusat, nisi supina sit. B. Ant. de excommunicatione. c. 33. nu. 14. f. 374. T. 14.
Testis errans potest incontinenti se corrigere. Iaco. Butrig. de testib. quædam forma. &c. nu. 7. f. 61. T. 4.
*SYNODALIVM testium officium durat per annum. Henric. Bot. de Synodo. Episco. P. 3. nu. 62. f. 385. T. 13. P. 2.

Synodaticum quid dicatur & sit, quando donatum non censeatur, an Episcopus possit a se abdicere, & cur soluatur, & quibus, & a quibus.

*SYNODATICVM donatum non censetur per generalem exemptionem alicui factam. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. P. 3. nu. 83. f. 386. T. 13. P. 2.
Et cathedraticum, quare sic appellentur. idem Henric. Bot. eo. titu. & P. 3. nu. 77. f. T. P. eisd.
Quid dicantur. Io. Vgo. de officio quatuor præl. Rub. de exactione Episcopi. nu. 1. f. 292. T. 13. P. 2.
De Cathedratico vide supra in iitera, C, verbo, Cathedraticum, & vide etiam Henric. Bot. eo. tit. de Synodo Episc. ea. P. 3. nu. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 92. & 94. f. T. & P. eisd.
In specie Episcopus a se abdicare non potest. Henric. Bot. eo. tit. de Synodo Episcopi. P. 3. nu. 84. f. 386. T. 13. P. 2.
Soluitur insignum subiectionis in spiritualibus. Henric. Bot. de Synodo. Episcopi. ead. P. 3. nu. 83. f. T. & P. eisd.

Synodi appellatione quid veniat, congregatio & conuocatio cui spectet, & generalis ac specialis, qui sint effectus, vel canones.

*SYNODI appellatione in materia odiosa, Synodus Episcopi tantummodò venit. Henric. Bot. de Synodo Episcopi. P. 1. nu. 3. fol. 378. Tom. 13. P. 2.
Celebrandæ tempus quando Episcopus determinare non debeat. idem Henric. Bot. de Synodo Episcopi. eod. tit. P. 1. num. 51. fol. 379. T. & P. eisd.
Congregatio magnam inquisitionem requirit. idẽ Henric. Bot. eo. tit. & P. 1. nu. 30. & 32. f. 379. T. & P. eisd.
Conuocatio est meri Imperij. idem Henric. Bot. eo. tit. & P. 1. num. 31. fol. T. & P. eisd.
Diœcesanæ quotannis celebrentur. Quint. Mandos. Annalis casus. num. 51. f. 212. T. 17.
Episcopi congregatio ad Episcopum spectat. Henric. Bot. de Synodo Epicopi. P. 1. nu. 19. f. 379. T. 13. P. 2.
Generalis congregatio de iure positiuo spectat ad Papam. idem Henric. Bot. eo. tit. & P. 1. nu. 14. f. 378. T. 13. P. 2.
Iudicio iniuriam facit, qui semel iudicata ibi, & decisa reuoluere contendit. Michael. de Anin. de vnitate ouil. & Pasto. c. 20. nu. 3. fol. 39. T. 13. P. 2.
Primum locum tenere debet Episcopus eiusdem Synodi caput. idem Henric. Bot. de Synodo. Episcopi. Par. 3. nume. 10. fol. 384. Tom. 13. P. 2.
Prouincialis congregatio ad Archiepiscopum spectat. idem Henric. Bot. eo. tit. P. 1. nu. 20. f. 379. T. 13. P. 2.
Romanæ constitutio sub Symmacho Papa contra ambientes Papatum, & quid de eadem re ciuili iure statutũ sit. Conrad. Brun. de seditiosis. Rub. de delatorib. &c. c. 7. nu. 7. f. 130. T. 11. P. 1.
Sextæ acta probanda, nec de eis dubitandum. M. Ant. Marsil. de ecclesiast. redditib. c. 23. nu. 39. f. 353. T. 15. P. 2.
Generalis canon summè laudatur, & de eo magnificè sentit. Matthæus

Source : BIU Cujas

theus.Monach.Græcus.Iacob.Simanc.de cathol.inſtitut.tit.40. nu.40.fol.171.T.11.P.2.
Canones magnam habent authoritatem.nu.38.
Canoni multum tribuit Theodorus Balſamon Anthiochenus Patriarcha.ibid.nu.39.
*SYNODIS epiſcopalibus venire,& intereſſe tenentur Abbates.Guliel.Duran.de modo gene.concil.celeb.rub.4.nu.39.f.156.T.13. P.1.& rub.23.eo.tit.nu.6.f.175.T.& P.eiſd.
Epiſcopi debent publicare iura canonica aliquas pœnas imponentia.Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi. P.3.nu.39.f.385. T.13.P.2.
Item ſtatuta concilij generalis facta de nouo.ibi.nu.eo,
Item & ſtatuta 71.concilij generalis legi debent.ibid.nu.eo.
Quæ tractari debeant.Ioan.Franc.Pauin.de viſitationib. q. 5.1.P. nu.8.fol.182.T.14.
Teſtes Synodales deputari debent, qui inſtigent ſingulo anno ea, quæ corrigenda ſunt.idem Io.Franc.Pauin.eod. titu. & q.5.1.P. nu.9.fol.Tom.eod.

Synodo in genere,& ſpecie conſiderato,quid cauſetur,quid tractetur,& diffiniatur,qui intereſſe debeant, & quales, cum quibus veſtibus, & quomodo aſsidendum,quid agendum, obſeruandum, vel diffiniendum, & qui & non admittantur,vel excludantur.

*SYNODO ab vniuerſali cauſat Rex ius regaliæ, & non a ſummis pontificibus.Arnulph.Ruzęus.de iure regal. priuileg. 31. nu.2. fol.376.Tom.12.
Accuſati,quando ius reuocandi domum habeant.Henric. Bot. de Sonodo Epiſc.P.3.nu.42.f.385.T.13.P.2.
Alexandrina cauſas Epiſcoporũ non poſſe a Coepiſcopis cum Metropolitano,aſque authoritate Papæ definiri,& ibidem Epiſcopos a cum prouincialibus,vel Metropolitano prægrauatos ad ſedem apoſtolicam recurrere.Lel.Iord.de Rom.ſed.orig. &c.c.3. nu.53.f.5.T.13.P.2.
Ante omnia miſſa ſpiritus ſancti cantari debet.Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi.P.3.nu.1.f.384.T.13.P.2.
Et ibi in omni initio fundamentum a Deo, & in Deo fieri debet.nume.2.
Clerici coguntur dicere,quomodo officium ſuſceptum celebrent. Io.Franc.Pauin.de viſitationib.q.5.1.P.nu.24.f.182.T.14.
Curati de duobus rationem reddunt.Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi.P.2.nu.42.f.382.T.13.P.2.
De delictis dubijs inquirendum non eſt. Henric. Bot. de Synodo epiſcopi.P.3.nu.45.f.385.T.13.P.2.
Epiſcopali volentes Epiſcopo obedientiam præſtare in primis ſeruare debent ſtatuta Synodalia.Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi. P.3.nu.56.f.385.T.13.P.2.
Epiſcopi Abbates ſecundum locum tenere debent.Henric.Bot.de Synodo Epiſco.P.3.nu.15.f.384.T.13.P.2.
Cantari debet Pſalmus 68. incipiens ſaluum me fac, & litaniæ. idē Henric.Bot.eo.tit.& P.3.nu.5.f.384.T.& P.eiſd.
Debent eligi teſtes Synodales,qui inueſtigent ea,quæ reformatione,& correctione digna ſunt.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.3.nu. 57.fol.385.T.13.P.2.
Legi,nomina omnium,qui intereſſe debeant.ibid.nu.43.
Item,& ſtatuta facta in concilio Prouinciali.ibid.nu.36.
Publicari ſtatuta Synodalia.ibid.nu.38.
Item,& ſtatuta 71.concilij generalis.ibid.nu.39.
Referri ſtatuta concilij Prouincialis.item Henric.Bot.eo.tit.P.1. nu.53.f.379.T.& P.eiſd.
Debet annunciari futurum Paſcha.idem Henric.Bot.eo.tit. P.3. nu.96.fol.386.T.13.P.2.
Paſca,Jvt die dominica celebretur ex angelica reuelatione inſtitutum fuit.ibid.nu.97.
Item fieri prædicatio,ſeu ſermo,& per quem fieri debeat.ibid. nu.34.f.285.T.& P.eiſd.
Epiſcopus veſtibus epiſcopalibus indutus eſſe debet. idem Henric.Bot.eo.tit.& P.3.nu.7.f.384.T.& P.eiſd.
Miſſa non eſt de ſubſtantia.ibid.eo.tit.& P.3.nu.4.f.T. & P.eiſd.
Mores clericorum corrigi debent.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.3. nu.44.f.385.T.& P.eiſd.
Pro congreganda non debet Epiſcopus petere licentiam ab Archiepiſcopo.idē Henric.Bot.eo.tit.P.1.nu.24.f.379.T.& P. eiſd.
Quærelæ omnium læſorum legi debent.idem Henric.Bot.eo.tit. P.3.nu.41.f.385.T.& P.eiſd.
Reuerentia Epiſcopo præſtari debet.idem Henric.Bot.eo.tit.& P. 3.nu.47.f.385.T.& P.eiſd.
Sedendum quomodo ſit.Idem Henric. Bot.eod.tit.& P.3.nu.15. 20.23.26.28.29.30.& 31.f.384.& 385.T.& P.eiſd.
Singuli iuxta ſuam prærogatiuam ſedere debent. idem Henric. Bot.eo.tit.& P.3.nu.9.f.384.T.& P.eiſd.
Synodaticum ſolui debet, quòd etiam cathedraticũ appellatur. idem Henric.Bot.eo.tit.& P.3.nu.76.f.386.T.& P.eiſd.
Quod tamen quinque modis,vt ibi,nu.90.& 91.
Epiſcopus cum prælatis,& presbyteris curatis tractare debet de his,quę ad curam animarum pertinent.idem Henric. Bot. eod. tit.& P.1.nu.69.f.380.T.13.P.2.
Excommunicatus iudicare non poteſt,nec ſtatuta facere.idē Henric. Bot.de Synodo Epicopi.P.3.nu.135.f.387.T.13.P.2.
Exiſtentes prælati ſtare debent cum veſtibus quibus induuntur in diuinis.idem Henric. Bot. eo.tit.& P.3.nu.8.f.384.T.13.P.2.
Generali legitimè congregata poteſt priuari Epiſcopus, quia ibi adeſt authoritas Papæ.Lel.Iord.de Rom.ſedis orig. &c. c.4.nu. 10.fol.6.T.13.P.2.
Secus in prouinciali a quo non poteſt priuari Epiſcopus, remiſſiuè.ibid.nu.11.
Habentes curam animarum, de duobus rationem reddere debēt, ſcilicet qualiter officium ſuſceptũ dicant,& qualiter baptizent, idem Henric. Bot.ea.tit.P.3.nu.75.f.386.T.13.P.2.
In conuocanda quam ob cauſam Imperator Romanorum, & ex Græci,recuſarunt ciuitatem Auenionenſem. Cataldin.de Boncomp.de poteſtate Papę.nu.27.f.182.T.13.P.2.
In prouinciali,an Epiſcopis ſint vti iudices, vel aſſeſſores, vel vt collegium.idem Henric. Bot.eo.tit.P.2.nu.48.f.382.T.13.P.2.
Inquiſitio generalis de malis fieri debet, & Epiſcopus etiam prouidere circa ea, quæ in ſua diœceſi reformatione indigent. idē Henric. Bot.eo.tit.& P.3.nu.46.f.385.T.13.P.2.
Laici debent excludi, quando negocia tantum clericorum tranctãtur.idem Henric. Bot.eo.tit.P.2.nu.34.f.382.T.13.P.2.
Monitio facta habet vim trinæ monitionis,& ſic peremptorij.Bermon.Chouer.de publ.cõcub.Rub.teneatur.n.6.f.167.T.11.P.1. & Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi.P.2.nu.53.f.381.T.13.P.2.
Neapolitana ſine ſummo Pontifice congregata, quæ geſta fuerãt, Pelagius vndecimus prȩcepit omnia eſſe irrita.Hier.Alban.de poteſtate Papæ.P.2.nu.195.f.79.T.13.P.1.
Nicena cautum eſt Epiſcoporum appellationes ad ſedem apoſtolicam deferendas. Franc. Vargas.de autho. Pontif.confirmatione.8.nu.4.f.120.T.13.P.1.
Et poſt longam diſceptationem,eò quòd de ea re canon non inueniretur,illa diſceptatio tandem ſopita eſt.ibid.nu.5.
Et immò in eadem Synodo amplius, quàm 20. canones, immò 80.fuiſſe editos,ſed decem ademptos,ita vt remãſerint 70.idem Vargas.eo.tit.cõfirmatione 9.nu.1.& 3.f.120.& 121. T.& P.eiſd.
Conſtitutiones editæ ad 21 vſq;,ſed fortaſſe plures. Card. Iac.de Concil.lib.1.nu.43.& 45.f.193.T.13.P.1.
Et vbi de illis fiat mentio.ibid.nu.46.
Et vnde proceſſerit varietas numeri capitulorum prædictorum. ibid.num.47.
Notat Iulius primus ſtatutum fuiſſe, Epiſcopum non poſſe damnari a Synodo abſque Papę authoritate conuocata. Lel.Iord.de Rom.ſed.orig.&c.c.3.nu.43.f.4.T.13.P.2.
Statutum fuit conciliorum generalium congregationem ad Papam ſpectare.Franc.Varg.de autho.pontificia. cõfirmatione. 9. nu.5.fol.121.T.13.P.1.
Traditum teſtantur Ægyptij non debere abſque Romani Pontificis ſententia celebrari concilia,nec Epiſcopos dãnari.Lel.Iord. de Romanæ ſedis orig.&c.c.5.nu.3.f.6.T.13.P.2.
Non debet Epiſcopus nouas exactiones facere.Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi.P.3.nu.78.& ſeq.f.386.T.13.P.2.
Non poteſt remitti obedientia epiſcopo debenda. idem Henric. Bot.eo.tit.P.3.nu.49.f.385.T.13.P.2.
Ordinata debent ab omnibus obſeruari.Io.Franc.Pauin.de viſitationib.q.1.2.P.nu.22.f.193.T.14.
Poteſt Epiſcopo præſcriptio interrumpi per ſynodalem proclamationem,quando lis cum aduerſario conteſtari nõ poteſt Henric. Bot.de Synodo Epiſco.P.3.nu.98.f.386.T.13.P.2.
Prouinciali intereſſe,quando Abbatibus expediat, & quando etiã ire teneantur,non ſolum ad Synodum prouincialem,ſed etiam epiſcopalem,licèt non teneantur regulariter vocati ire ad Synodum prouincialem.Card.Iac.de concil.lib.2.arti.2. nu.47.& 48. fol.211.T.13.P.1.
Epiſcoporum quale ſit effectum.Henric. Bot.de Synodo. Epiſco. P.1.nu.33.f.379.T.13.P.2.
Quæ ſunt concluſa tenentur Epiſcopi ſuis ſubditis aperire. Ioan. Franc.Pauin.de viſitationib.q.1.2.P.nu.26.f.193.T.14.
Sedere debent. Abbates exempti ante non exemptos. idē Henric. Bot.eo.tit.P.3.nu.17.f.384.T.13.P.2.
A dextris honorabilius eſt,quàm a ſiniſtris.idem Henric.Bot.eo. tit.& P.3.nu.18.f.T.& P.eiſd.
Sexta correcta fuit Epiphanij opinio.Henric.Bot. de Synodo Epiſcopi.artic.1.nu.203.f.396.T.13.P.2.
Sua Epiſcopus clerum conſulere debet, ſi eccleſiæ prædium ſine cauſa alienare velit.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.3.num. 95.fol. 386.T.13.P.2.
Epiſcopus intereſſe debet.idem Henric.Bot.eod.tit.P.2.nu.1.fol. 381.T.13.P.2.
Et ex cauſa poteſt etiam intereſſe per vicarium.ibid.nu.eo.
Inquirere debet,ne hæreſis diœceſim inficiet.idem Henric.Bot. eo.tit.& P.3.nu.99.f.386.T.13.P.2.
Statuta etiam condere poteſt Epiſcopus.idem Henric.Bot.eo.tit. & P.3.nu.103.f.387.T.& P.eiſd.
Summaria inquiſitio fieri debet de his,quæ notoria ſunt. idē Henric.Bot.eo.tit.& P.3.nu.45.f.385.T.13.P.2.
Tota excommunicatum diſpenſari non poſſe niſi a ſolo ſummo Pontifice,cui hoc eſt reſeruatum.Io.Hier.Alban.de poteſtate Papæ.P.2.nu.150.f.77.T.13.P.1.
Vel concilio intereſſe debent Epiſcopi, & alij habentes epiſcopalia inſignia cum eis.Gondiſſ.Villadiego.de leg.q.10.num.6.fol. 268.T.13.P.2.
Vel in concilio,ſeu in Acongijs eccleſiæ parochialis,quæ fiunt,publicè fieri dicuntur.Bermond.Chouer.de pub.cõcub.Rub.præſentium notitiam.&c.n.2.f.164.T.11.P.1.
Vormacienſi ſtatutum reperitur, vt quiſque presbyter manſum iugerum duodecim haberet.M.Ant.Marſil.de eccleſiaſt.reddit.c. 8.nu.2.f.344.T.15.P.2.
*SYNODORVM neglectus quando hæreſis eſt cauſa.Conrad.Bru. de hæret.c.6.nu.16.f.275.T.11.P.2.

Source : BIU Cujas

Tria genera de quibus videas per Franciſcum Duarenum. tit.de Benefic.& ad ea pertinent.lib.1.c.11.col 3.quaſi in fine,& col. 4. fol.4.Tom.15.P.2.
*SYNODOS conuocari non poſſe ſine Papa, ſtatuit Nicenum concilium.Io.Hier.Alban.de poteſt.Papæ.P.2.n.202.f.79.T.13.P.1.
Faciendo ordinarius & viſitando omnia nouit quo ad beneficia, & ſi quibus prouideri contigerit.Pet.Andr.Gamb.de authd.leg. de lat.lib.3.nu.37.f.167.T.13.P.2.

Synodum quis poſsit congregare, quis teneatur venire, Generalem Prouincialem, vel Epiſcopalé, quis conuocet, quis excuſetur non veniens, & quomodo,& quas pęnas patiatur omittens, ſeu quibus afficiatur incommodis contemnens.

*SYNODVM bis in anno ex cauſa poteſt Epiſcopus congregare. Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi.P.1.nu.54.f.380.T.13.P.2.
Celebrandi ius in aliquo loco, ſi prælatus alius, quàm Epiſcopus præſcribat,& quòd ad eam certi venire teneantur,tales per Epiſcopum cogi non poſſunt ad ſuam Synodũ venire. Henric. Bot. de Synodo epiſcopi.P.2.nu.41.f.382.T.13.P.2.
Clerici perſonaliter accedere tenentur. Nic.Moron.de fide treug. & pace.q.85.nu.1.f.439.T.11.P.1.
Et comparere quilibet poteſt per procuratorem.ibid.nu.2.
Congregare ſi omittat Epiſcopus quomodo puniatur. Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi.P.1.nu.45.f.379.T.13.P.2.
Epiſcopalem celebrare non poteſt electus tantùm, & non confirmatus.idem Henric.Bot.eo.tit.P.1.nu.37.f.379.T.13.P.2.
Limita,vt ibi.nu.ſeq.
Epiſcopi ire debent illi,qui ex conſuetudine accedere ſolent.idem Henric Bot.eo.tit.P.2.nu.37.f.382.T.2.
Quæ conſuetudo veniendi ad Synodum ſpacio decem annorũ inducitur.ibid.nu.38.
Omnes accedere tenentur, qui ſunt læſi, volentes querelam proponere.idem Henric.Bot.eo.tit.P.2.nu.39.f.382.T.13.P.2.
Venire tenentur Abbates Capellas, vel populum ſubiectas, & ſubiectum Epiſcopo habentes,ſiue ſint exempti ſiue non. idem Henric.Bot.eo.tit.P.2.nu.4.f.381.T.13.P.2.
Item,& non habentes capellas,vel populum ſub ſe, niſi ſint exẽpti.ibid.nu.eod.
Item etiam laici, quando Epiſcopus eſt notificaturus ſtatuta cõcilij prouincialis,vt audiant.ibid.nu.33.
Quod tamen intellige,vt ibi.nu.35.& 36.
Generalem conuocat Papa,& edit Symbolum. Arnald.Albert. de agnoſcendis aſſertionib.hæret.q.9.nu.4.f.58.T.11.P.2.
Facit Epiſcopus in ſuis territorijs. Bonaguida.de Aretio.de diſpẽſationib.nu.57.f.174 T.14.
Viſitator (ſi eſt Papa) prius conuocare debet, vel prouincialem ſi eſt primas,vel Archiepiſcopus. Io. Franc. Pauin.de viſitationib. q.5.1.P.nu.7.f.182.T.14.
Ire non tenentur canonici collegiatarum eccleſiarum.Henric.Bot. de Synodo Epiſcopi.P.2.nu.30.f.382.T.13.P.2.
Limita,vt ibi.nu.31.
Ire tenentur clerici beneficia ſimplicia habentes.idẽ Henric.Bot. eo.tit.& P.2.nu.18.f.381.T.13.P.2.
Clerici omnes quando Epiſcopus in Synodo ſua notificaturus eſt ſtatuta concilij prouincialis.idem Henric.Bot.eo.tit.P.2.nu.21. fol.381.T.& P.eiſd.
Item & quando Epiſcopus vellet aliquid concernens totum clerum ſtatuere.ibid.nu.20.
Sacerdotes curam animarum habentes.idem Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi,eadem.P.2.nu.16.f.381.T.& P.eiſd.
Secus ſi non habeant curam animarum,nec ſint beneficiati.ibidem.num.17.
Non veniendi impedimentum excuſat quando non cauſatur ab eo,qui venire debet.idem Henric.Bot.eo. tit.& P.2.num.64.fol. 383.T.13.P.2.
Itẽ excuſat ſi fuit adhibita diligentia, vt remoueretur. ibi.nu.65.
Quod tamen limita,vt ibi.nu.eo.
Impedimẽtum probatur per vnum teſtem.idem Henric. Bot. eo. tit.& P.2.nu.62.f.383.T.13.P.2.
Et an tale impedimentum probetur per iuramentum.ibi.nu.eo.
Non venientem,an ætas excuſet.Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi. P.2.nu.60.f.383.T.13.P.2.
Prælatum iuſtus metus excuſat.Io.Franc.Pauin.de viſitationib.q. 5.1.P.nu.27.f.183.T.14.
Non venientes excuſat peſtis,ſi ſit magna,ſecus ſi ſit parua.Heric. Bot.de Synodo Epiſcopi.P.2.nu.58.f.383.T.13.P.2.
Excuſat infirmitas per medicos,per familiares, & per iuramentũ cum alijs coniecturis probata.idem Henric.Bot.eod.titu.& P.2. nu.59.fol.T.& P.eiſd.
Puniuntur.Idem Henric.Bot.eo.tit.& P.2.nu.49.f.382.T.13.P.2.
Quod tamen limita,vt ibi.nu.52.
Idem in uenientibus,ſed nõ in termino, quia,& ipſi puniuntur. ibid.num.50.
Idem ſi veniant,& illicentiati recedant.ibid.nu. 51. nam veniſſe non dicitur ad iudicium veniens,& non ſtans vſq; ad receſſum iudicis.ibid.
Obligatus venire excuſatur,ſi veniendo cultus diuinus deſtitueretur.idem Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi.ead.P.2.num.63.fol. 383.Tom.13.P.2.
Diuino cultui fauendum eſt.ibid.nu.eod.
Qui vocatus venire contemnit,excommunicari debet. Ioã.Franc. Pauin.de viſitationib.q.5.1.P.nu.26.f.183.T.14.
Econtrario non vocatus,non tenetur venire.ibi.nu.28.
Quòd quis venire non teneatur, præſcriptione ſe tueri non poteſt. Henric.Bot.de Synodo Epiſcopi.ea.P.2.nu.40.f.382.T.13.P.2.
Veniendi conſuetudo ſpacio decem annorum inducitur. Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi.ea.P.2.nu.38.f.382.T.13.P.2.
Venire aliquem excuſai grauis neceſſitas. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi.ead.P.2.nu.61.f.383.T.13.P.2.
An teneantur prælati omnes ſeculares.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.2.nu.14.f.381.T.& P.eiſd.
Debentem,excuſant infirmitas,ſenectus,& neceſſitas.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.2.nu.57.f.383.T.& P.eiſd.
Et quæ infirmitas excuſet.ibi.nu.eo.
Debentes procuratorem mittere poſſunt.idem Hẽric. Bot. eo.tit. & P.2.nu.42.f.382.T.13.P.2.
Impediti ex iuſta cauſa, ſi excommunicentur, ſunt excommunicati,& abſolutione indigent.idem Henric.Bot.eo.tit. & P.2.nu. 73.fol.383.T.13.P.2.
Limita tamen vt ibi.nu.74.75.76 & 77.
Et excuſatio impediti per nuncios, vel cum literis fieri poteſt.ibi dem.num.69.
Impeditorum literæ ſufficiunt,vbi nuncius non inueniretur. Hẽric.Bot.de Synodo Epiſco.ead.P.2.nu.70.f.383.T.13.P.2.
Et nuncius nunciando impedimentum debet offerre ſe probaturum.ibid.nu.71.
Vel ſcribens literas impedimenti debet ſe offerre id probaturũ. ibid.num.eod.
Et ſi nuncius impediti,vel impeditorum incidat in latrones etiã mittens ſeu mittentes excuſantur.ibi.nu.72.
Impeditus coram honeſtis perſonis proteſtari debet.idẽ Henric. Bot.eo.tit.& P.2.nu.66.f.383.T.13.P.2.
Et quæ impedimenta excuſent.ibi.nu.eo.
Et impeditus non tenetur mittere nuncium, vel procuratorem. ibid.num.68.
In quibus caſibus Abbates teneantur, etiã ſi ſuperiores habeant. idem Henric.Bot.eo.tit.& P.2.nu.5.f.381.T.13.P.2.
Non coguntur Abbates non exempti,niſi de conſuetudine ſoleãt venire.idem Henric.Bot.eo.tit.& P.2.poſt.nu.4. f.381.T.13.P.2.
Nec religioſi,qui non habent populum.Io.Franc.Pauin.de viſitationib.q.10.1.P.nu.5.nu.5.f.189.T.14.
Non tenentur fratres mendicantes licèt per Epiſcopũ ad proceſſionem venire cogantur. Henric. Bot. de Synodo Epiſcopi.P.2. nu.12.f.381.T.13.P.2.
Limita,vt ibi.nu.13.
Perſonaliter citati non poſſunt mittere procuratorẽ.Henric.Bot. de Synodo Epiſcopi.P.2.nu.45.f.382.T.13 P.2.
Quando non teneantur. Abbates ordinis Ciſtercienſis.idem Hẽric.Bot.de Synodo Epiſcopi.ea.P.2.nu.8.f.381.T.& P eiſd.
Tenentur Abbates ſufficit, quòd generaliter vocẽtur.idem Hẽric. Bot.eo.tit.& P.2.nu.6.f.T.& P.eiſd.
Item,& canonici cathedralium eccleſiarum. idem Henric. Bot. eo.tit.& P.2.nu.22.f.381.T.& P.eiſd.
Quis excuſatur,ſi in citatione cauſa iuſta exprimatur. idem Henric.Bot.eo.tit.& P.1.nu.56.f. 383.T.13.P.2.
Recuſans quando vocatus eſt a Metropolitano (ſi cauſa iuſta ſibi non adeſt) deponitur a communione.Io.Bertachi.de Epiſco. P. 2.nu.19 f.359.T.13.P.2.
Tenentur Abbates,& an compelli poſſint. Henric. Bot.de Synodo.Epiſcopi.P.1.nu.62.f.380.T.13.P.2.& P.2.eo.tit. nu.4. f.381, Tom.& P.eiſd.
Capita collegiatarum eccleſiarum curam animarum habẽtiũ, vel iuriſdictionem ab Epiſcopo dependentem.idẽ Henric. Bot. eo.tit.P 2.nu.32.f.382.T.& P.eiſd.
Monachi ad eccleſias parochiales translati, ſed non clauſtrales. ibid.num.9.& 11.
Sacerdotes per Abbates eccleſijs ſuis præfecti.ibid.nu.7.
Vocati non debent contemnere. Io.Franc.Pauin.de viſitationib. q.1.2.P.nu.23.f.193.T.14.

Synodus quid ſit,& quotuplex,quid poſsit, cuius authoritate congregetur, quæ vniuerſalis, quæ Prouincialis,& quę Epiſcopalis,per quot vices in anno,cuius iuris ſit,quomodo accipiatur, & celebretur,ad quid introductus, quid cõcedat, ſeu prohibeat, & vnde dicatur, ac circa quæ verſari debeat.

*SYNODVS abſque ſanctæ ſedis authoritate, non poteſt Epiſcopũ damnare finitiua ſententia.Lel.Iord.de Rom. ſedis orig. cap.3. nu.42.f.4.T.13.P.2.
An congregari poſſit per electum,& confirmatum ante inductionem in poſſeſſionem.Henric. Bot.de Synodo Epiſcopi. P. 1.nu. 39.fol.379.T.13.P.2.
Baſilienſis ad quid introducta.Catald.de Boncompag. de poteſta te Papæ.in princ.nu.4.f.16.T.13.P.1.
Habuit oculum colliſum.idem Catald.de Boncompag.eo.tit.nu. 22.f.17.T.& P.eiſd.
Celebrari non poteſt per Epiſcopum ſine Metropolitano.Io.Fran. Pauin.de viſitationib.q.1.2.P.nu.25.f.193.T.14.
Calcedonenſis ſola Romanæ ſedis athoritate fuit coacta, & quid in ipſa celebrandum obſeruatum fuit.Io.Hier.Alban.de poteſta te Papę.P.2.nu.207.& 208.f.79.& 80.T.13.P.1.

Cognoſcit

Source : BIU Cujas

Index Tractatuum.

Cognoſcit vltra id,ad quod eſt principaliter congregata. Cardi.Iaco. de concil.lib.4.art.8.nu.5.f.264.T.13.P.1.

Congregari poteſt per epiſcopum electum, licèt nõ conſecratum. Henric.Bot.de ſynodo Epiſcopi.P.1.nu.26.f.379.T.13.P.2.

Per prouiſum per Papam ante conſecrationem. idem Henri. Bot. eod.ti.P.1.nu.34.f.379.T.13.P.2.

Quod tamen limita,vt ibi.nu.35.

Congregata authoritate Romani Pontificis poteſt epiſcopos priuare.Card.Iac.de concil.lib.4.art.8.nu.2.f.263.T.13.P.1.

Et alia facere.ibid.

Et vacante Papatu poteſt cenſuras decernere.ibid.nu.3.

Quòd an ſit abſolutè verum.ibid.nu.eod.

Conſtantinopolitana ad quid fuerit congregata, & propter quam hæreſim.Card.Iacob.de concil.lib.1.nu.26.art.1.f.193.T.13.P.1.

Epheſina in quo errauerit.Card.Iacob.de concil.lib.7.art.5.n.240 fol.320.T.13.P.1.

Epiſcopalis ad hoc principaliter, fuit introducta, vt delicta, quæ emerſerint,corrigantur.Bermon. Chouer de pub.concub.rubr. quodque ſi hij,ad quos talium,&c.nu.3.f.170.T.11.P.1.

Quid ſit,& quid in ea tractetur.Gul.Redoa.de ſimo.ment.Par.1. c.18.nu.8.f.46.T.15.P.2.

Epiſcopi,ad viſitationem eſt præparatoria.Henric.Bot. de ſynodo Epiſcopi.P.2.nu.18.f.381.T.13.P.2.

An de iure diuino ſit.idem Henric.Bot.eod.ti.P.1.nu.13.fol.378. Tom.13 P.2.

Bis in anno de conſuetudine celebrari poteſt.idem Henri.Bot.de ſynodo epiſcopi.P.1.nu.55 f.380.T.13.P.2.

De lege Diœceſana,& de lege iuriſdictionis mixta eſt.idem Henric.Bot.eo.ti.c.1.nu.61.& 63.f.380.T.13.P.2.

Leges diœceſanæ,& iuriſdictionis, quæ dicantur.ibid.nu.eod.

Legis diœceſanæ appellatione aliquando venit lex iuriſdictionis.ibid.nu.62.

Facta ob pecunias,vel ambitionem, non eſt propriè ſynodus. idē Henric.Bot.eo.ti.&P.1.nu.7.f.378.T.& P.eiſd.

In eccleſia celebrari poteſt.idem Henric.Bot.eo.ti.& P.1.num.57 fol.380.T.13.P.2.

In quolibet loco ſuæ diœceſis poteſt celebrari.idem Henric.Bot. eo.ti.&P.1.nu.56.f.T.& P.eiſd.

Papæ authoritate confirmatur.idem Henric.Bot.eo.ti.& P.1.nume.15.f.378.T.& P.eiſd.

Propter tria,vtilis eſt.idem Henric.Bot.eo.ti.P.1.num.70.fol.380 Tom.13.P.2.

Quandoque concilium appellatur.idem Henric.Bot.eo.ti.& P.1 nu.2.f.378.T.& P.eiſd.

Quo tempore celebrari debeat,& qua forma. idem Hẽri.Bot.eo. ti.P.3.nu.100.f.386.T.13.P.2.& P.1.eo·ti.num.49.f.379. Tomo & Par.eiſd.

Quomodo diffiniatur.idem Henric.Bot.eo.ti.& P.1.num.5.folio 378.T.13.P 2.

Sede vacante per capitulum poteſt congregari.idem Henric.Bot. eo.ti.& P.1.nu 40.f.379.T.13.P.2.

Si non congregetur per Epiſcopum, conuenticula dicitur. idem Henric.Bot.eo ti.P.1.nu.23.f.379.T.13.P.2.

Si per Principem celebrari prohibeatur, talis Princeps vti hoſtis Reipublicæ,& tyrannus puniri debet.idem Henri.Bot.eod.ti.& Par.1.nu.48.f.379.T.13.P.2.

Vel prouincialis ſemel in anno celebrari debet. idem Henri.Bot. eo.ti.& P.1.nu. 52.f.379.T.& P.eiſd.

Vnde originem habuerit.idem Henric.Bot.eo.ti.& P.1. num.12. fol.378 T.& P.eiſd.

Epiſcoporum vocatur concilium generale.Pet.de Monte.de pote. Pontificis.rub. concilio qui debeant intereſſe.q.3. nu.6. fol.146. Tom.13.P.1.

Eſt iuxta de lege diœceſana,& de lege iuriſdictionis.Henri.Bot.de ſynodo epiſcopi.P.2.poſt.nu.4.f.381.T.13.P.2.

Et concilium ſynonima ſunt,& idem ſignificant.idem Henri. Bot. eo.ti.P.1.nu.1.f.378.T.13.P.2.

De concilio vide ſupra in litera C, verbo Cõcilium vbi plenius, & abunde habetur materia.

Grecè,latinè concilium,vel cætus dici poteſt.idem Henric.Bot.eo. ti.& P.1.num.1.f.378.T. & P.eiſd & M.Mantua.ſuo dialogo de concilio.nu.144.145.& 146.f 188.T.13.P.1.

Mileuitana nouæ hęreſis deciſionem ad Innocentium detulit, vt ipſe pronunciaret,quid tenendum foret.Io. Hier.Alb.de poteſt. Papæ P.2.nu.32.f.74.T.13.P.1.

Nycęna aduerſus Arianã hęreſim ſub Cõſtantino Magno coacta M.Ant.Marſil.de eccleſia.reddit.c.4.n.11 f.342.T.15.P.2.

Licèt pluries congregata, tamen pro vna reputatur, & ratio quare.Card Iaco. de concil.lib.1.art 1.nu.30.f.193.T.13.P.1.

Quare dicatur prima cũ ſedes Conſtantinopolitana obtineat primum locum poſt ſedem Romanam. Card. Iaco.de concil.lib.1. art.1 nu.34.f.193.T.13.P.1.

Sub quo fuerit celebrata Imperatore,& cuius Pontificis tempore opiniones diuerſæ,idem Card.Iacob.eod.tit.de concil.lib.1.artic.1.nu.22.f.192.T.13.P.1.

Vbi,& quo tempore celebrata.idem Card.Iacob.eo.tit.& arti.1. nu.29.f.193.T.13.P.1.

Pannutij diſſuaſu non conſtituit, quòd presbyteri cum ſuis vxoribus non dormirent.Io.Hiero.Alba.de poteſt Papæ.P.2.num.98. fol.76.T.13.P.1.

Per Metropolitanum ſine primate congregari poteſt. Henric. Bot. de ſynodo Epiſcopi.P.1.nu.25.f.379.T.13.P.2.

Per quot vices in anno celebrari debeat, arbitrarium eſt.Io.Franc. Pauin.de viſitat.q.5.1.P.nu.23.f.182.T.14.

Et quando celebrari debeat.ibid.nu.eod.

Propriè accipitur pro congregatione, quam epiſcopus facit in ſua diœceſi.Henric.Bot.de ſynodo epiſcopi.p.1.nume.2. folio 378. To.13. P.2.

Prouincialis, quòd bis in anno non celebretur, conſuetudo valet. Henric.Bot.eod.tit.& p.1.nu.55.f.380. T.& P.eiſd.

Per Archiepiſcopum ante receptum palium congregari non poteſt. Idem Henric.Bot.eod.tit.& p,1.nu.27.f.379.T.13.P.2.

Tempore hyemis celebrari non debet.Idem Henric.Bot.eod.tit. & p.1.nu.51.f.379.T.& P.eiſd.

Quando poſſit per Epiſcopum extra diœceſim celebrari. Henric. Bot.de ſynodo Epiſcopi. ead.p.1.nu.58.f.380.T.13.P.2.

Quid,& cætus quid· Card Iacobat.de concil.lib.1.artic.1.nu.8.13. & 14.f.191.& 192. To.13. P. 1.

Quid ſit.Io.Montaignę.de parlam.additio.Nic. Boerij de conſilio nu.3.f.273.T.16.

Quomodo in prima die celebretur.Io.Franc. Pauin.de viſitationi. q.1.ſecundæ p.nu.11 f.192. T.14.

Et quomodo in die ſecunda. ibid.nu. 12.

Et quomodo in die tertia ibid. nu.13.

Et qualiter alio modo celebretur in prima die.ibid.nu.14.

Et quomodo in ſecunda die.ibi. num.16.

Et quomodo tertia die.ibi.nu.17.

Sancta quod ordinauit, nulli retractationi ſubijcitur. Catald.de Boncomp.de poteſt.Papæ.nu.12.f.17.To.13.P.1.

Sardicenſis ab Arrianis in Anthiochia collecta, nullius fuit momenti,quia ſine Papa conuenerat.Io.Hier.Alban.de poteſta.papæ.p.2.nu.197.f.79.T.13.P.1.

Septima generalis, præcipit imagines ſanctas colendas eſſe, & in templis collocandas. Iacob.Siman.de cathol.inſti.tit.33.de imaginib.nu.8.f.162.T.11.P.2.

Vbicunque dicitur, niſi aliud exprimatur, ſemper intelligitur de Nycęna,& quare, ſub quo fuerit congregata, & quo milleſimo. Card.Iacob. de concil. lib.1. articu.1. nume.48. & 50.folio 194. To.13 Par.1.

Sexta,quare dicatur ſeptima.Idem Card. Iacob.eod.tit.& artic.1. nu.31.& 32.f.193.To.13.P.1.

Et ibi opinio Cardinalis de Turrecremate. ibid.& nu.33.

Siue concilium dicitur maioris,vel minoris authoritatis ex numero,& qualitate perſonarum,quæ conciliò interfuerunt. Card.Iacob.de concil.lib.2.artic.2.nu.86.f.213. To.13.P.1.

Quando celebranda ſit, & qua hora, & quis ordo ſeruandus ſit. Guliel.Duran.de mo.gen.concil. celebr.rubr.11. nume.4.& 11. fol.159.To.13.

Tertia Romana a Sylueſtro,anno 328. celebrata. Marcant.Marſil. de eccleſiaſt.ſedit.c.4.nu.6 f.342.To.13.P.2.

Tota,an reijci poſſit,ſi præſides ſint ſuſpecti.Alberic.a Roſ.de ſtá. q.101.nu.2.f.39.T. 2.

Poteſt allegari vt ſuſpecta,& quando.And.Barbat.de card.leg.de lat.q.3.Baſilica.nu.1.& 2.f.136.T.13.P.2.

Sapientiæ legalis adeſſe dicebatur, cum Dynus aliquam decideret quæſtionem.Trac.de crim.lęſæ maieſ.incerto Autho.in principi.q.1.nu.2.f.24.T.11. P.1.

Tridentina, prohibet interprætari ſcripturam ſacram in alium ſenſum, quàm ſolet eccleſia Catholica. Iacob.Siman.de cathol.inſtit.tit.59.nu.13.f.196.T.11. P.2.

Triplex eſt.Henric.Bot.de ſynodo Epiſcopi.p.1.num.4. folio 378. To.13. Par.2.

Vel epiſcopus,eccleſiam inferiori ſubiectum,abſque aſſenſu capituli,vel domini,vnire non poteſt.Io.Bap.Caccialup.de vnionib. artic.6.f.233.To.15.P.1.

Et ibi eccleſia exempta vniri non poteſt abſque eius conſenſu, cui ſubeſt.nu.eod.

Vnde dicatur.Henric.Bot.de ſynodo epiſcopi.p.1. nu.9.f.378. To. 13.P.2.& M.Mantua dialogo de concilio. num.144.145.& 146. fol.188.T.13.P.1.

Vniuerſalis, authoritate ſedis Apoſtolicæ congregata, poteſt cauſas epiſcopi grauiores iudicare.Lęl.Iord.de Rom.ſedis orig.&c. cap.3.num.39.f.4.T.13.P.1.

Irritas nuptias decernit, quæ cum hæreticis contrahuntur. Anto. Gubert.Coſt.de ſponſ. rubr. de his qui nuptias contrahere poſſunt.nu.143.f.55.T.9.

*SYRIA, Phenicia dicitur.Iul.Ferret.de re.nauali.lib.17.num.10.& 11.fol.357. To.12.

Finis Tertiæ Partis Indicis Tractatuum.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm.

Omnes ſunt Quaterniones, præter Eee Fff Ggg & Mmm qui ſunt Terniones.

Source : BIU Cujas